Don de Mme R. Blanchon
au curé de

Novembre
1958

⁊ [illegible] volatile ꝼm genꝰ suū. Et vidit deus ꝙ eēt bonū. bn̄dixitq; eis dicēs. Crescite ⁊ multiplicamini. ⁊ replete aq̄s marꝭ. auesq; multiplicēt̄ sup t̄rā. Et factū ē vespe ⁊ mane dies qntꝰ. Dixit q̄q; deꝰ. Producat t̄ra aīam viuentē i genē suo: iumēta ⁊ reptilia ⁊ bestias t̄re ꝼm spēs suas. Factūq; ē ita. Et fecit deꝰ bestias t̄re iuxͣ spēs suas: iumēta ⁊ oē reptile terre in genere suo. Et vidit deꝰ ꝙ eēt bonū ⁊ ait. Faciamꝰ hoīem ad imaginē ⁊ siłitudinē nr̄am. ⁊ p̄sit piscibꝰ maris ⁊ volatilibꝰ celi ⁊ bestijs vniuerseq; t̄re: oīq; reptili qḋ mouet̄ in t̄ra. Et creauit deꝰ hoīem ad imaginē siłitudinē suā: ad imaginē dei creauit illū: masculū ⁊ feminā creauit eos. Bn̄dixitq; illis deꝰ ⁊ ait. Crescite ⁊ multiplicamī ⁊ replete terrā ⁊ subijcite eam. ⁊ dn̄amini piscibus maris ⁊ volatilibꝰ celi ⁊ vniuersis aīantibꝰ q̄ mouent̄ sup t̄rā. Dixitq; deꝰ. Ecce dedi vob̄ om̄ herbā afferentē semē sup t̄rā. ⁊ vniuersa ligna q̄ hn̄t i semetipsis semētē generꝭ sui: vt sint vobis i escā ⁊ cūctis aīantibꝰ t̄re: oīq; volucri celi ⁊ vniuersis q̄ mouēt̄ in t̄ra ⁊ in qbꝰ ē aīa viuēs: ut habeāt ad vescēdū. Et factū ē ita. Viditq; deꝰ cūcta q̄ fecerat ⁊ erant valde bōa. Et factū ē vespe ⁊ māe dies sextꝰ.

II

Igitur p̄fecti sūt celi ⁊ t̄ra ⁊ oīs ornatꝰ eoꝝ. Cōpleuitq; deꝰ die septio opus suū quod fecerat. ⁊ req̄euit die septimo ab vniuerso opere qḋ patrarat. Et bn̄dixit diei septio ⁊ scificauit illū: q̄a i ipso cessauerat ab oī ope suo qḋ creauit deꝰ ut faceret. Iste sunt gn̄ātiōes celi ⁊ t̄re: qn̄ create sūt i die q̄ fecit deꝰ celū ⁊ terrā. ⁊ oē virgultū agri anteq̄ oriret̄ in terra: oēmq; herbā regiōis p̄usq̄ germinaret. Nō. n. pluerat dn̄s deꝰ sup terrā. ⁊ hō nō erat qui operaret̄ terrā. Sȝ fons ascēdebat e t̄ra irrigās vniuersam sup̄ficiē t̄re. Formauit igit̄ dn̄s deꝰ hoīem de limo t̄re. ⁊ inspirauit i faciē eiꝰ spiraculū vite. ⁊ factꝰ ē hō in aīam viuentē. Plantauerat aūt dn̄s deꝰ p̄adisū voluptatis a p̄ncipio: in quo posuit hoīem quē formauerat. Produxitq; dn̄s deꝰ de humo oē lignū pulchꝝ visu ⁊ ad vescendū suaue: lignū etiā vite in medio p̄adisi: lignūq; scie boni ⁊ mali. Et fluuiꝰ egrediebat̄ de loco voluptatꝭ ad irrigandū p̄adisū: q̄ inde diuidit̄ in quatuor capita. Nomē vni phison. Ipse ē q̄ circuit oēm terrā euilath vbi nascit̄ aurū. ⁊ aurū t̄re illiꝰ optimū ē. Ibiq; iuenit̄ bdelliū. ⁊ lapis onychinꝰ. Et nomē fluuij secūdi gyon. Ipse ē q̄ circuit oēm t̄rā ethiopie. Nomē v̄o fluminis tertij tigrꝭ. Ipse vadit ꝯ assyrios. Fluuiꝰ aūt q̄rtꝰ ipse ē eufrates. Tulit ḡ dn̄s deꝰ hoīem. ⁊ posuit eū i p̄adisū voluptatꝭ ut op̄aret̄ ⁊ custodiret illū: p̄cepitq; ei dicens. Ex oī ligno paradisi comede: de ligno aūt scie boni ⁊ mali ne comedas. In q̄cūq;. n. die comederꝭ ex eo morte morierꝭ. Dixit q̄q; dn̄s deꝰ. Non ē bonum hoīem eē solū: faciamꝰ ei adiutoriū simile sibi. Formatis igitur dn̄s deꝰ de humo cūctis aīantibꝰ t̄re ⁊ vniuersis volatilibꝰ celi: adduxit ea ad adam: ut vidēt q̄d vocaret ea. Oē. n. qḋ vocauit adā aīe viuētis: ipsū ē nomē eiꝰ. Appellauitq; adā noībꝰ suis cūcta aīantia. ⁊ vniuersa volatilia celi. ⁊ oēs bestias terre. Ade v̄o nō iueniebat̄ adiutor similis eiꝰ. Immisitq; dn̄s deꝰ soporē i adā. Cūq; obdormisset. tulit vnā de costis eius ⁊ repleuit carnē p̄ ea. Et edificauit dn̄s deus costā quā tulerat de adā i mulierē. ⁊ adduxit eam ad adā. Dixitq; adam. Hoc nūc os ex ossibꝰ meis. ⁊ caro de carne mea. Hec vocabit̄ virago: q̄m̄ de viro sūpta ē. Quāobrē relinq̄t hō patrē suū ⁊ matrē. ⁊ adherebit vxori sue ⁊ erūt duo i carne vna. Erat āt vterq; nudꝰ adam. s. ⁊ vxor eiꝰ. ⁊ nō erubescebāt.

III

Sed ⁊ serpēs erat callidior cūctꝭ aīantibꝰ terre q̄ fecerat dn̄s deꝰ. Qui dixit ad mulierē. Cur p̄cepit vobis deus ut nō comederetis ex oī ligno p̄adisi? Cui rn̄dit mulier. De fructu lignorū q̄ sunt i p̄adiso vescimur: de fructu v̄o ligni qḋ ē in medio p̄adisi p̄cepit nob̄ deus ne comederemus. ⁊ ne tangeremꝰ illud: ne forte moriamur. Dixit aūt serpēs ad mulierē. Nequaq̄ morte moriemi. Scit. n. deꝰ ꝙ i q̄cūq; die comederitꝭ ex eo: ap̄ient̄ oculi vr̄i. ⁊ eritis sicut dij sciētes bonū ⁊ malū. Vidit igit̄ mulier ꝙ bonū eēt lignū ad vescēdū. ⁊ pulchꝝ oculis. aspectuq; delectabile. ⁊ tulit de fructu illiꝰ ⁊ comedit: deditq; viro suo. Qui comedit. ⁊ ap̄ti sūt oculi amboꝝ. Cūq; cog̃uissent se eē nudos: cōsuerūt folia ficꝰ. ⁊ fecerūt sibi perizomata. Et cū audissent vocē dn̄i dei deambulātis i p̄adiso ad aurā pꝰ meridiē: abscōdit se adā ⁊ vxor eiꝰ a facie dn̄i dei in medio ligni p̄adisi. Vocauitq; dn̄s deꝰ adā. ⁊ dixit ei. Vbi es? Qui ait. Vocē tuā dn̄e audiui i p̄adiso. ⁊ timui eo ꝙ nudꝰ essem. ⁊ abscondi me. Cui dixit dn̄s. Quis. n. indicauit tibi ꝙ

nudus esses: nisi quod ex ligno de quo preceperam tibi ne comederes comedisti? Dixitque adam: Mulier quam dedisti mihi sociam dedit michi de ligno et comedi. Et dixit dominus deus ad mulierem. Quare hoc fecisti? Que respondit. Serpens decepit me et comedi. Et ait dominus ad serpentem: Quia fecisti hoc: maledictus es inter omnia animantia et bestias terre. Super pectus tuum gradieris et terram comedes cunctis diebus vite tue. Inimicitias ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius. Ipsa conteret caput tuum et tu insidiaberis calcaneo eius. Mulieri quoque dixit. Multiplicabo erumnas tuas et conceptus tuos. In dolore paries filios et sub viri potestate eris et ipse dominabitur tui. Ade vero dixit. Quia audisti vocem uxoris tue et comedisti de ligno ex quo preceperam tibi ne comederes: maledicta terra in opere tuo. In laboribus comedes ex ea cunctis diebus vite tue. Spinas et tribulos germinabit tibi et comedes herbas terre. In sudore vultus tui vesceris pane tuo: donec revertaris in terram de qua sumptus es: quia pulvis es et in pulverem reverteris. Et vocavit adam nomen uxoris sue eva: eo quod mater esset cunctorum viventium. Fecit quoque dominus deus ade et uxori eius tunicas pelliceas et induit eos. Et ait: Ecce adam quasi unus ex nobis factus est sciens bonum et malum. Nunc ergo ne forte mittat manum suam et sumat etiam de ligno vite et comedat et vivat in eternum: Emisit eum dominus deus de paradiso voluptatis ut operaretur terram de qua sumptus est. Eiecitque adam et collocavit ante paradisum voluptatis cherubin et flammeum gladium atque versatilem ad custodiendam viam ligni vite. IIII

Adam vero cognovit uxorem suam evam que concepit et peperit cayn dicens. Possedi hominem per deum. Rursumque peperit fratrem eius abel. Fuit autem abel pastor ovium et cayn agricola. Factum est autem post multos dies: ut offerret cayn de fructibus terre munera domino. Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui et de adipibus eorum. Et respexit dominus ad abel et ad munera eius: ad cayn autem et ad munera illius non respexit. Iratusque est cayn vehementer et concidit vultus eius. Dixitque dominus ad eum. Quare iratus es et cur concidit facies tua? Nonne si bene egeris recipies? Sin autem male: statim in foribus peccatum tuum aderit. Sed sub te erit appetitus eius et tu dominaberis illius. Dixitque cayn ad abel fratrem suum Egrediamur foras. Cumque essent in agro consurrexit cayn adversus fratrem suum abel et interfecit eum. Et ait dominus ad cayn. Ubi est abel frater tuus? Qui respondit. Nescio. Numquid custos fratris mei sum ego? Dixitque ad eum. Quid fecisti? Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledictus eris super terram: que aperuit os suum et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Cum operatus fueris eam: non dabit tibi fructus suos. Vagus et profugus eris super terram omnibus diebus vite tue. Dixitque cayn ad dominum. Maior est iniquitas mea quam ut veniam merear. Ecce eicis me hodie a facie terre et a facie tua abscondar et ero vagus et profugus in terra. Omnis igitur qui invenerit me occidet me. Dixitque ei dominus. Nequaquam ita fiet: sed omnis qui occiderit cayn septuplum punietur. Posuitque dominus in cayn signum: ut non interficeret eum omnis qui invenisset eum. Egressusque cayn a facie domini habitavit profugus in terra ad orientalem plagam eden. Cognovit autem cayn uxorem suam que concepit et peperit enoch. Et edificavit civitatem et vocavit nomen eius ex nomine filii sui enoch. Porro enoch genuit irad. Et irad genuit maviael et maviael genuit mathusael et mathusael genuit lamech. Qui accepit duas uxores. Nomen uni ada et nomen alteri sella. Genuitque ada iabel: qui fuit pater habitantium in tentoriis atque pastorum et nomen fratris eius tubal. Ipse fuit pater canentium cithara et organo. Sella quoque genuit tubalcayn qui fuit malleator et faber in cuncta opera eris et ferri. Soror vero tubalcayn noema. Dixitque lamech uxoribus suis ade et selle. Audite vocem meam uxores lamech: auscultate sermonem meum. Quoniam occidi virum in vulnus meum et adolescentulum in livorem meum. Septuplum ultio dabitur de cayn: de lamech vero septuagies septies. Cognovit quoque adhuc adam uxorem suam et peperit filium: vocavitque nomen eius seth dicens: Posuit mihi deus semen aliud pro abel quem occidit cayn. Sed et seth natus est filius: quem vocavit enos. Iste cepit invocare nomen domini. V

Hic est liber generationis adam: in die qua creavit deus hominem. Ad similitudinem dei fecit illum: masculum et feminam creavit eos et benedixit illis et vocavit nomen eorum adam in die qua creati sunt. Vixit autem adam centum triginta annis et genuit filium ad imaginem et similitudinem suam: vocavitque nomen eius seth. Et facti sunt dies adam postquam genuit seth octingenti anni: genuitque filios et filias. Et factum est omne tempus quod vixit adam anni nongenti triginta et mortuus est. Vixit quoque seth centum quinque annis et genuit enos. Vixitque seth postquam genuit enos octingentis septem annis: genuitque filios et filias. Et

facti sūt oēs dies seth nongētoꝝ duodecim
ānoꝝ ⁊ mortu⁹ ē. Vixit vero enos nonaginta
annis. ⁊ genuit caynan. Post cui⁹ ortū vixit
octingēti ꝗndeci ānis. ⁊ genuit filios ⁊ fili-
as. Factiqꝫ sᷓt oēs dies enos nōgētiqnqꝫ an-
ni. ⁊ mortu⁹ ē. Vixit quoqꝫ caynan septuagita
annis. ⁊ genuit malalehel. Et vixit caynan
postꝗ̄ genuit malalehel octingētis quadra-
ginta ānis: genuitqꝫ filios ⁊ filias. Et facti
sᷓt oēs dies caynan nongēti decē āni. ⁊ mor-
tuus ē. Vixit āt malalehel sexagitaqnqꝫ an-
nis. ⁊ genuit iared. Et vixit malalehel postꝗ̄
genuit iared octingēti triginta ānis. ⁊ genu-
it filios ⁊ filias. Et facti sᷓt oēs dies malale-
hel octingēti nonagitaqnqꝫ āni. ⁊ mortuus
est. Vixitqꝫ iared centū sexagitaduob⁹ ānis
⁊ genuit enoch. Et vixit iared postꝗ̄ genuit
enoch octingētis ānis. ⁊ genuit filios ⁊ fili-
as. Et facti sūt oēs dies iared nongēti sexa-
gintaduo āni. ⁊ mortu⁹ ē. Porro enoch vi-
xit sexagintaqnqꝫ ānis. ⁊ genuit mathusalē
Et ambulauit enoch cū deo. Et vixit enoch
p⁹ꝗ̄ genuit mathusalē trecēti ānis. ⁊ genu-
it filios ⁊ filias. Et facti sūt oēs dies enoch
trecēti sexagitaqnqꝫ āni: ābulauitqꝫ cū deo
⁊ nō apparuit: qa tulit eū de⁹. Vixit quoqꝫ ma-
thusalē centū octogintaseptē annis. ⁊ genuit
lamech. Et vixit mathusalē p⁹ꝗ̄ genuit la-
mech septingētis octogintaduob⁹ ānis. ⁊ ge-
nuit filios ⁊ filias. Et facti sūt oēs dies ma
thusalē nōgēti sexagitanouē anni. ⁊ mortu⁹
est. Vixit aūt lamech centū octogintaduob⁹
ānis. ⁊ genuit filiū: vocauitqꝫ nomē ei⁹ noe
dicēs: Iste ꝯsolabit̾ nos ab opibus ⁊ labo-
rib⁹ manuū nr̄aꝝ in t̾ra: cui maledixit dn̄s.
Vixitqꝫ lamech p⁹ꝗ̄ genuit noe qngētis no-
nagitaqnqꝫ ānis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et
facti sunt oēs dies lamech septingēti septua-
gintaseptē āni. ⁊ mortu⁹ est. Noe vero cū qn-
gētoꝝ eēt ānoꝝ genuit sem ⁊ cham ⁊ iaphet.

VI

Cumqꝫ cepissent hoies mul-tiplicari sup t̾rā. ⁊ filias ꝓcreassent:
vidētes filij dei filias hoīuꝫ ꝙ essent
pulchre: acceperunt sibi vxores ex oib⁹ quas
elegerāt. Dixitqꝫ de⁹. Non ꝑmanebit spirit⁹
me⁹ i hoie in eternū: qa caro est. Erūtqꝫ dies
illi⁹ cētū vigiti ānoꝝ. Gigātes aūt erant sup
terrā i dieb⁹ illis. Postꝗ̄. n. ingressi sunt fi-
lij dei ad filias hoīuꝫ: illeqꝫ genuerūt. isti sūt
potētes a seculo. viri famosi. Vidēs aūt de⁹
ꝙ multa malitia hoīuꝫ eēt i t̾ra. ⁊ cūcta co-
gitatio cordis intenta eēt ad malū oī tp̄e. pe-
nituit eū ꝙ hoiem fecisset i t̾ra. Et p̄cāuens
in futuꝝ. ⁊ tactus dolore cordis intrinsecus:
delebo inqt hoiem quē creaui a facie t̾re: ab
hoie vsqꝫ ad animātia: a reptili vsqꝫ ad volu
cres celi. Penitet eni me fecisse eos. Noe vero
īuenit gratiā corā dn̄o. He sūt generationes
noe. Noe vir iust⁹ atqꝫ ꝑfect⁹ fuit i gn̄atiōi-
bus suis: cū deo ābulauit. ⁊ genuit tres fili-
os: sem. cham. ⁊ iaphet. Corrupta ē aūt t̾ra
corā dn̄o. ⁊ repleta ē iniqtate. Cūqꝫ vidisset
de⁹ t̾rā eē corruptā: ois qppe caro corrupe-
rat viā suā sup t̾rā: dixit ad noe: Finis vni-
uerse carnis vēit corā me. Repleta ē t̾ra ini-
quitate a facie eoꝝ. ⁊ ego dispdā eos cū t̾ra.
Fac tibi archā de lignis leuigatꝭ. Māsiūcu
las i archa facies. ⁊ bitumie linies ītrinsec⁹
⁊ extrinsec⁹. ⁊ sic facies eam. Trecētoꝝ cubi-
toꝝ erit lōgitudo arche: qnqgīnta cubitoꝝ
latitudo. ⁊ trigita cubitoꝝ altitudo illi⁹. Fe-
nestrā i archa facies. ⁊ i cubito ꝯsūmabis
sūmitatē ei⁹. Ostiū aūt arche pones in latere
deorsū. Cenacula ⁊ tristega facies i ea. Ecce
ego adducā aquas diluuij sup t̾rā ut inter-
ficiā oēm carnē in q spūs vite ē subter celū. ⁊
vniuersa q i t̾ra sūt ꝯsūment̾. Ponāqꝫ fedus
meū tecū. ⁊ ingredieris archam tu ⁊ filij tui
vxor tua. ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecū. ⁊ ex cun-
ctis aiantib⁹ vniuerse carnis bina induces i
archā: ut viuāt tecū masculini sex⁹ ⁊ femini-
ni. De volucrib⁹ iuxta gen⁹ suū. ⁊ de iumentꝭ
in genere suo. ⁊ ex oī reptili t̾re ꝯm gen⁹ suū
bina de oib⁹ igredient̾ tecū ut possint viuere.
Tolles igit̾ tecū ex oib⁹ escis q mandi pn̄t. ⁊
cōportabꝭ apud te. ⁊ erūt tā tibi ꝙ illis i escā
Fecit igit̾ noe oia q p̄ceperat illi deus.

VII

Dixitqꝫ dn̄s ad eū: Ingredē tu ⁊ ois
dom⁹ tua in archā. Te eni vidi iustū
corā me i generatiōe hac. Ex oibus
animantib⁹ mūdis tolles septena ⁊ septena
masculū ⁊ feminā: de aiantibus vero imūdis
duo ⁊ duo masculū ⁊ feminā: ſꝫ ⁊ de volatili-
bus celi septena ⁊ septena. masculū ⁊ femi-
nam. ut saluet̾ semē sup faciē vniuerse terre.
Adhuc. n. ⁊ p⁹ dies septē ego pluā sup terrā
qdragita dieb⁹ ⁊ qdraginta noctib⁹. ⁊ dele-
bo oēm subam quā feci de supficie t̾re. Fecit
ergo noe oia q mādauerat ei dn̄s. Eratqꝫ sex-
cētoꝝ ānoꝝ: qn̄ diluuij aque iundauerūt sup
terrā. Et ingressus ē noe ⁊ filij eius. vxor ei⁹
⁊ vxores filioꝝ ei⁹ cū eo i archā: ꝓpt̾ aquas

diluuij. De aiantibꝰ q̄ꝗ mūdis ⁊ imūdis. ⁊
de volucribus. ⁊ ex oi qd mouet̄ sup terram
duo ⁊ duo igressa sū̄t ad noe i archā mascul
⁊ femina: sicut preceperat dn̄s noe. Cumq̄
trāsissent septē dies: aque diluuij iundaue-
rūt sup terram. Anno sexcētesimo vite noe
mēse secūdo. septimodecimo die mēsis. rupti
sūt oēs fontes abyssi magne. ⁊ cataracte celi
apte sūt. ⁊ facta est pluuia sup t̄rā q̄dragita
diebꝰ ⁊ q̄dragita noctibꝰ. In articulo diei
illius igressus ē noe. ⁊ sem cham ⁊ iaphet fi-
lij eiꝰ. vxor illiꝰ ⁊ vxores filioꝝ eiꝰ cū eis in
archam. ipsi ⁊ oē aial s̄m genus suū. vniuer-
saq̄ iumēta i genere suo. ⁊ oē qd mouet̄ sup
terrā i genere suo. cūctūq̄ volatile s̄m genꝰ
suū. Uniuerse aues oēsq̄ volucres ingresse
sūt ad noe in archā: bina ⁊ bina ex oi carne
in q̄ erat sp̄us vite. Et q̄ ingressa sunt. mascu-
lus ⁊ femia ex oi carne introierūt. sicut p̄ce-
perat ei deꝰ. ⁊ iclusit eū dn̄s de foris. Factūq̄ ē
diluuiū q̄dragita diebꝰ ⁊ q̄dragita noctibꝰ
sup t̄rā. ⁊ multiplicate sunt aq̄. ⁊ eleuauerūt
archā in sublime a t̄ra. Uehemēt̄. n. iunda-
uerūt. ⁊ oia repleuerūt i supficie t̄re. Porro
archa ferebat̄ sup aq̄s. ⁊ aq̄ p̄ualuerunt ni-
mis sup t̄rā: opertiq̄ sūt oēs mōtes excelsi sub
vniūso celo. Quindeci cubitꝭ altior fuit aq̄
sup mōtes q̄s opuerat. Cōsūptaq̄ ē ois ca-
ro q̄ mouebat̄ sup t̄rā. volucrū. aiantiū. be-
stiaꝝ. oiumq̄ reptiliū q̄ reptāt sup t̄rā. Uni-
uersi hoies ⁊ cūcta i qbꝰ spiraculū vite ē in
t̄ra. mortua sūt. Et deleuit deꝰ oēm subam q̄
erat sup t̄rā ab hoie vsq̄ ad pecꝰ. tā reptile q̄
volucres celi. ⁊ deleta sunt de t̄ra. Remāsit
aūt solꝰ noe ⁊ q̄ cū eo erāt i archa. Obtinue-
rūtq̄ aque t̄rā cētūq̄nq̄ginta diebꝰ. VIII

Recordatus aūt dn̄s noe cūctorūq̄
aiantiū. ⁊ oiuz iumentoꝝ q̄ erāt cū
eo i archa. adduxit sp̄m sup terram
⁊ iminute sūt aq̄. ⁊ clausi sūt fontes abyssi ⁊
cataracte celi. ⁊ prohibite sūt pluuie de celo.
Reuerseq̄ sūt aque de t̄ra eūtes ⁊ redeūtes
⁊ ceperūt minui. pꝰ centū q̄nquaginta dies.
Requieuitq̄ archa mēse septio vicesimosepti-
mo die mēsis sup mōtes armenie. At v̄o aq̄
ibāt ⁊ decrescebāt vsq̄ ad decimū mensem.
Decimo. n. mēse p̄ma die mēsis apparuerūt
cacumia montiū. Cūq̄ trāsissent q̄draginta
dies. aperiēs noe fenestrā arche quā fecerat
dimisit coruū: q̄ egrediebat̄. ⁊ nō reuertebat̄
donec siccarent̄ aque sup terrā. Emisit quoq̄

columbā pꝰ eū: ut videt̄ si iam cessassent aq̄
sup faciē t̄re. Que cū nō inuenisset vbi requie-
sceret pes eiꝰ. reuersa ē ad eū i archā. Aque
eni erāt sup vniuersam terrā. Extēditq̄ ma-
nū suā. ⁊ apprehensam intulit in archā. Ex-
pectatis aūt vltra septē diebꝰ alijs: rursū di-
misit colūbā ex archa. At illa venit ad eum
ad vesperā. portans ramū oliue virētibꝰ fo-
lijs i ore suo. Intellexit ḡ noe q̄ cessassēt aq̄
sup terrā. Expectauitq̄ nihilominꝰ septem
alios dies. ⁊ emisit colūbā: q̄ nō est reuersa
vltra ad eū. Igit̄ sexcētesimo p̄mo āno vite
noe. p̄mo mēse p̄ma die mēsis iminute sūt aq̄
sup terrā. Et aperiēs noe tectū arche aspexit
viditq̄ q̄ exsiccata eēt supficies t̄re. Mēse
secūdo septio ⁊ vicesimo die mēsis arefacta
ē t̄ra. Locutꝰ ē āt dn̄s ad noe dicēs. Egredē
de archa tu ⁊ vxor tua: filij tui ⁊ vxores fi-
lioꝝ tuoꝝ tecū: cūcta aiantia q̄ sūt apud te:
ex oi carne tam i volatilibꝰ q̄ i bestijs ⁊ vni-
uersis reptilibꝰ q̄ reptant sup t̄rā educ tecū:
⁊ egredimini sup t̄rā. Crescite ⁊ mulplica-
mini sup eā. Egressus est ḡ noe ⁊ filij eius
vxor illiꝰ ⁊ vxores filioꝝ eiꝰ cū eo: sed ⁊ oia
aiantia. iumēta ⁊ reptilia q̄ reptāt sup terrā
s̄m genꝰ suū. egressa sūt de archa. Edificauit
aūt noe altare dn̄o. ⁊ tollēs de cūctis peco-
ribꝰ ⁊ volucribꝰ mūdis: obtulit holocausta
sup altare. Odoratusq̄ ē dn̄s odorē suaui-
tatꝭ. ⁊ ait ad eū. Nequaq̄ vltra maledicā t̄re
p̄pt̄ hoies. Sensus. n. ⁊ cogitatio hūani cor-
dis i malū p̄na sūt ab adolescētia sua. Non
igit̄ vltra pcutiā oēm aiam viuētē sicut feci.
Cūctis diebꝰ t̄re. sementis ⁊ messis. frigus ⁊
estꝰ. estas ⁊ hyems. nox ⁊ dies nō requiescēt.

Benedixitq̄ deus noe ⁊ filijs IX
eiꝰ. ⁊ dixit ad eos: Crescite ⁊ multi-
plicamini. ⁊ replete terram. ⁊ terror
vester ac tremor sit sup cūcta aialia terre. ⁊
super oēs volucres celi cū vniuersis que mo-
uent̄ sup terrā. Oēs pisces marꝭ manui vr̄e
traditi sūt. ⁊ oē qd mouet̄ ⁊ viuit. erit vobis
in cibū. Quasi olera virētia tradidi vob oia
excepto q̄ carnē cū sanguine nō comedetis.
Sanguinē. n. aiaꝝ vr̄aꝝ requirā de manu cū-
ctaꝝ bestiaꝝ. ⁊ de manu hois. De manu viri
⁊ de manu fr̄is eiꝰ requirā aiaz hois. Quicūq̄
effuderit humanū sanguinē: fūdet̄ sanguis
illiꝰ. Ad imaginē dei quippe factꝰ ē hō. Uos
aūt crescite ⁊ multiplicami. ⁊ ingredimi sup
terrā. ⁊ iplete eā. Hec q̄q̄ dixit deus ad noe

⁊ ad filios eiꝰ cū eo. Ecce ego statuā pactū meū vobiscū. ⁊ cū semine vr̄o post vos. ⁊ ad oēm aiam viuentē q̄ ē vobiscū tam in volucribꝰ q̄ȝ i iumentis ⁊ pecudibꝰ t̄re. cūctisq̄ȝ q̄ egressa sūt de archa ⁊ vniuersis bestijs terre Statuam pactū meū vobiscū: ⁊ nequaq̄ȝ vltra interficiet ois caro aq̄s diluuij: neq̄ȝ erit deinceps diluuiū dissipās oēm t̄rā. Dixitq̄ȝ deꝰ. Hoc ē signū federis qd̄ do int̄ me ⁊ vos: ⁊ ad oēm aiam viuentē q̄ ē vobiscū i generationes sempit̄nas. Arcū meū ponā i nubibꝰ celi. ⁊ erit signū federis int̄ me ⁊ int̄ terram Cūq̄ȝ obduxero nubibꝰ celū. apparebit arcꝰ meꝰ i nubibꝰ ⁊ recordabor federis mei quod pepigi vobiscū. ⁊ cū oi aia viuēte que carnē vegetat. ⁊ nō erūt vltra aq̄ diluuij ad delendā vniuersam carnē. Eritq̄ȝ arcꝰ meꝰ in nubibꝰ. ⁊ videbo illū ⁊ recordabor federi sempit̄ni: qd̄ pactū ē int̄ deū ⁊ oēm aiam viuentem vniuerse carnis q̄ ē sup̄ t̄rā. Dixitq̄ȝ dn̄s ad noe. Hoc ē signū federis qd̄ ↄstitui int̄ me ⁊ oēm carnē sup̄ t̄rā. Erāt ḡ filij noe q̇ egressi sunt de archa: sem. cham. ⁊ iaphet. Porro cham ipse ē pr̄ chanaā. Tres isti filij sūt noe ⁊ ab his dissemiatū ē oē genꝰ hoiuȝ sup̄ vniuersam t̄rā. Cepitq̄ȝ noe vir agricola exercē terrā. ⁊ plantauit vineā. Bibēsq̄ȝ vinū inebriatꝰ ē. ⁊ nudatꝰ iacuit in tabernaculo suo Qd̄ cū vidisset cham pr̄ chanaan. verēda. s p̄ris sui eē nudata: nūciauit duobꝰ fratribꝰ suis foras. At v̄o sem ⁊ iaphet palliū iposuerūt humeri suis. ⁊ icedētes retrorsū. operuerūt verēda p̄ris sui. Faciesq̄ȝ eoꝶ auerse erāt ⁊ p̄ris virilia nō viderūt. Euigilās aūt noe ex vino cū didicisset q̄ fecerat ei filius suus minor. ait: Maledictꝰ chanaan. seruus seruoꝶ erit fr̄ibꝰ suis. Dixitq̄ȝ. Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ sem: sit chanaan seruꝰ eiꝰ. Dilatet deꝰ iaphet ⁊ habitet i tabernaculis sem: sitq̄ȝ chanaan seruꝰ eius. Vixit aūt noe pꝰ diluuiū trecētis q̇nq̄ginta ānis. ⁊ ipleti sūt oēs dies eiꝰ nongentoꝶ q̇nq̄ginta ānoꝶ: ⁊ mortuus est. X

Hē sūt generationes filioꝶ noe: sem cham. ⁊ iaphet. Natiq̄ȝ sunt eis filij post diluuiū. Filij iaphet: gomer ⁊ magog ⁊ madai ⁊ iauan ⁊ thubal ⁊ mosoch ⁊ thyras. Porro filij gomer: assenez ⁊ riphat ⁊ thogorma. Filij āt iauan: helisa ⁊ tharsis cethim ⁊ dodanim. Ab his diuise sūt insule gentiū i regionibꝰ suis vnusq̄sq̄ȝ f̄m linguā suā ⁊ familias suas i natiōibꝰ suis. Filij aūt cham: chus ⁊ mesraim ⁊ phut ⁊ chanaan. Filij āt chus: saba. euila ⁊ sabatha ⁊ regma ⁊ sabatacha. Filij regma: saba ⁊ dadan. Porro chus genuit nemroth. Ipse cepit eē potēs in t̄ra. ⁊ erat robustꝰ venator corā dn̄o. Ab h̄ exiuit ꝓuerbiū: Quasi nemroth robustus venator corā dn̄o. Fuit autē ꝑncipiū regni eiꝰ babylon. ⁊ arach. ⁊ achat. ⁊ chalanne: i terra sennaar. De t̄ra illa egressus ē assur. ⁊ edificauit niniuen. ⁊ plateas ciuitatis ⁊ chale Resen q̄ȝ int̄ niniuen ⁊ chale. Hec ē ciuitas magna. At v̄o mesraim genuit ludim ⁊ ananim ⁊ laabim ⁊ neptuim ⁊ phetrusim ⁊ celluim: de q̇bꝰ egressi sunt philistijm. ⁊ capturim. Chanaan aūt genuit sidonem ꝑmogenitum suū: etheū ⁊ iebuseū ⁊ āmorreū ⁊ gergeseū ⁊ eueū ⁊ aracheū cyneū ⁊ aradiū: samarithen ⁊ amatheū. Et p̄ hos disseminati sūt ꝑp̄li chananeoꝶ. Factiq̄ȝ sūt termini chanaan venientibꝰ a sidone ierarani vsq̄ȝ gaçā donec ingrediari sodomā ⁊ gomorrā ⁊ adamā ⁊ seboim vsq̄ȝ lesa. Hi sūt filij cham i cognatiōibꝰ ⁊ linguis ⁊ ḡnatiōibus terrisq̄ȝ ⁊ gentibꝰ suis. De sem q̄q̄ȝ nati sūt patres oiuȝ filioꝶ heber: fratre iaphet maiore. Filij sem: helam ⁊ assur ⁊ arphaxat ⁊ lud ⁊ arā. Filij aram: hus ⁊ hul ⁊ gether ⁊ mes. At v̄o arphaxat genuit sale. de q̄ ortꝰ ē heber. Natiq̄ȝ sūt heber filij duo. Nomē vni phaleg: eo q̄ i diebꝰ eiꝰ diuisa sit t̄ra. ⁊ nomen fr̄is eiꝰ iectan. Qui iectan genuit elmodad ⁊ saleph ⁊ asarmoth. iare ⁊ aduram ⁊ iaçal ⁊ deda ⁊ hebal ⁊ abimahel saba ⁊ iophir ⁊ euila ⁊ iobab. Oēs isti filij iectan. Et facta ē h̄itatio eoꝶ de messa ꝑgētibꝰ vsq̄ȝ sephar mōtē oriētalē. Isti sunt filij sem f̄m cognatiōes ⁊ linguas ⁊ regiōes in gentibꝰ suis. He familie noe iuxta ꝑp̄los ⁊ natiōes suas. Ab his diuise sūt gentes in t̄ra post diluuiū. XI

Erat aūt terra labij vniꝰ ⁊ sermonū eorūdē. Cūq̄ȝ ꝓficiscerent̄ de oriēte iuenerūt campū i t̄ra sennaar. ⁊ habitauerūt in eo. Dixitq̄ȝ alter ad ꝓximū suū: Venite faciamꝰ lateres. ⁊ coq̄mꝰ eos igni. Habuerūtq̄ȝ lateres ꝓ saxis. ⁊ bitumē ꝓ cemēto. ⁊ dixerūt. Venite faciamꝰ nobis ciuitatē. ⁊ turrē cuiꝰ culmen ꝑtingat vsq̄ȝ ad celū ⁊ celebremꝰ nomē n̄rm anq̄ȝ diuidamur in vniuersas t̄ras. Descēdit aūt dn̄s ut vidēt ciuitatē ⁊ turrē quā edificabant filij adam. ⁊ dixit. Ecce vnꝰ ē ꝑp̄ls. ⁊ vnū ē labiū oibus

Ceperũtqꝫ h̄ facẽ: nec desistẽt a cogitatiõib⁹ suis donec eas ope cõpleãt. Ueite igit̃ descẽdam⁹ ⁊ cõfũdam⁹ ibi linguã eoꝝ ut nõ audiat vnusq̄sqꝫ vocẽ ꝓximi sui. Atqꝫ ita diuisit eos dñs ex illo loco i vniũsas t̃ras. ⁊ cessauerũt edificare ciuitatẽ. Et idcirco vocatũ ẽ nomẽ loci illi⁹ babel: q̇a ibi ꝯfusũ est labiũ vniuerse t̃re. Et inde dispsit eos dñs sup faciẽ cunctaꝝ regionũ. He sũt generatiões sem. Sem erat centũ ãnoꝝ q̄n genuit arphaxat: biẽnio p⁹ diluuiũ. Uixitqꝫ sem postq̄ genuit arphaxat q̇ngent̄ ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Porro arphaxat vixit trigintaq̇nqꝫ ãnis ⁊ genuit sale. Uixitqꝫ arphaxat postq̄ genuit sale trecẽtis trib⁹ ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Sale q̊qꝫ vixit trigita ãnis. ⁊ genuit heber. Uixitqꝫ sale p⁹q̄ genuit heber q̄drigentis tribus ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit aũt heber trigintaq̄tuor ãnis. ⁊ genuit phalech. Et vixit heber postq̄ genuit phalech q̄dringẽtis trigita ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit q̊qꝫ phalech triginta ãnis. ⁊ genuit reu. Uixitqꝫ phalech p⁹q̄ genuit reu ducẽt̄ nouẽ ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit ãt reu trigitaq̇nqꝫ ãnis. ⁊ genuit saruch. Uixit q̊qꝫ reu p⁹q̄ genuit saruch ducẽtis septẽ ãnis ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit ãt saruch triginta ãnis. ⁊ genuit nachor. Uixitqꝫ saruch p⁹q̄ genuit nachor ducẽtis ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit aũt nachor vigintinouẽ ãnis. ⁊ genuit thare. Uixitqꝫ nachor postq̄ genuit thare cẽtũ decẽ ⁊ nouẽ ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixitqꝫ thare septuagita ãnis ⁊ genuit abrã ⁊ nachor ⁊ aram. He sunt aũt gñatiões thare. Thare genuit abrã· nachor ⁊ aram. Porro arã genuit loth. Mortuusqꝫ ẽ aram añ thare patrẽ suũ i terra natiuitat̄ sue i hur chaldeoꝝ. Duxerũt aũt abrã ⁊ nachor vxores. Nomẽ vxor̄ abrã· sarai. Et nomẽ vxor̄ nachor· melcha filia arã pr̃is melche ⁊ pr̃is iesche. Erat aũt sarai sterilis: nec hẽbat filios. Tulit itaqꝫ thare abrã filiũ suũ ⁊ loth filiũ aram· filiũ filij sui. ⁊ sarai nurũ suã· vxorẽ abrã filij sui. ⁊ eduxit eos de hur chaldeoꝝ ut irẽt i t̃rã chanaan. Uenerũtqꝫ vsqꝫ aran. ⁊ h̄itauerũt ibi. Et facti sũt dies thare ducẽtoꝝ q̇nqꝫ ãnoꝝ. ⁊ mortu⁹ ẽ i aran.

XII

Dixit aũt dñs ad abrã. Egredẽ de t̃ra tua. ⁊ de cognatione tua. ⁊ de domo pr̃is tui. ⁊ veni in terrã quam mõstrauero tibi. Faciãqꝫ te in gentẽ magnã. ⁊ benedicam tibi. ⁊ magnificabo nomẽ tuũ. erisqꝫ bñdictus. Benedicã bñdicẽtib⁹ tibi. ⁊ maledicã maledicentib⁹ tibi: atqꝫ i te benedicent̃ vniuerse cognatiões terre. Egressus est itaqꝫ abram sicut p̄cepat ei dñs. ⁊ iuit cũ eo loth. Septuagintaq̇nqꝫ ãnoꝝ erat abrã cũ egrederet̃ de aran. Tulitqꝫ sarai vxorẽ suã ⁊ loth filiũ fr̃is sui· vniuersamqꝫ substantiã quã possederãt. ⁊ aĩas quas fecerãt in aran: ⁊ egressi sũt ut irẽt i t̃rã chanaan. Cũqꝫ venissent i eã· ptransiuit abrã t̃rã vsqꝫ ad locũ sychem ⁊ vsqꝫ ad cõuallẽ illustrẽ. Chanane⁹ aũt tũc erat i t̃ra. Apparuit aũt dñs abrã. ⁊ dixit ei. Semini tuo dabo terram hãc. Qui edificauit ibi altare dño qui apparuerat ei. Et inde transgrediens ad montẽ q̇ erat ꝯtra orientem bethel· tetendit ibi tabernaculũ suũ ab occidẽte hñs bethel. ⁊ ab oriẽte hay. Edificauit quoqꝫ ibi altare dño. ⁊ iuocauit nomen eius. Perrexitqꝫ abram vadens. ⁊ vltra ꝓgrediens ad meridiẽ. Facta est aũt fames i terra. Descẽditqꝫ abrã i egyptũ ut pegrinaret̃ ibi. Preualuerat .n. fames i terra. Cũqꝫ ꝓpe esset ut ingrederet̃ egyptũ· dixit sarai vxori sue. Noui q̄ pulchra sis mulier. ⁊ q̄ cũ viderit te egyptij dicturi sũt· vxor illi⁹ ẽ. ⁊ interficiẽt me. ⁊ te reseruabũt. Dic ergo obsecro te q̄ soror mea sis· ut bñ sit mihi ꝓpter te. ⁊ viuat aĩa mea ob gratiã tui. Cũqꝫ ita igressus eẽt abrã egyptũ· viderunt egyptij mulierẽ q̄ eẽt pulchra nimis. Et nũciauerũt principes pharaõi. ⁊ laudauerũt eã apud illũ. Et sublata ẽ mulier i domũ pharaõis: abrã vo bñ vsi sũt ꝓpter illã. Fuerũtqꝫ ei oues ⁊ boues ⁊ asini ⁊ s̃ui ⁊ familie ⁊ asine ⁊ cameli. Flagellauit ãt dñs pharaonẽ plagis maximis ⁊ domũ ei⁹ ꝓpt̃ sarai vxorẽ abrã. Uocauitqꝫ pharao abrã. ⁊ dixit ei: Quid nã ẽ h̄ q̇ꝺ fecisti mihi? Quare nõ indicasti mihi q̄ vxor tua esset? Quã ob causam dixisti eẽ sororẽ tuã: ut tollerẽ eã mihi i vxorẽ? Nũc igitur ecce cõiunx tua· accipe eã ⁊ vade. Precepitqꝫ pharao sup abram viris. ⁊ deduxerũt eum ⁊ vxorẽ eius. ⁊ omnia que habebat.

XIII

Ascẽdit ẽ abrã de egypto ipse ⁊ vxor ei⁹. ⁊ oĩa q̄ habebat. ⁊ loth cũ eo ad australẽ plagã. Erat aũt diues valde i possessiõe auri ⁊ argẽti. Reuersusqꝫ ẽ per iter q̄ venerat a meridie i bethel· vsqꝫ ad locũ vbi pri⁹ fixerat tabernaculũ int̃ bethel ⁊ hay· i loco altar̄ q̇ꝺ fecerat pri⁹. ⁊ iuocauit

plaga ẽ regio. vl'n' et Rett.

ibi nomē dn̄i. Sed et loth q̄ erat cū abrā fue-
rūt greges ouiū et armenta et tabnacula: nec
poterat eos capere terra ut hitarent sil'. Erat quippe
subā eorum multa. et nequibāt habitare coiter
Unū facta ē rixa int' pastores gregū abrā et
loth. Eo aūt tpe chananeus et phereçeus habi-
tabāt i terra illa. Dixit ergo abrā ad loth. Ne q̄so
sit iurgiū int' me et te. et int' pastores meos et
pastores tuos: frēs. n. sumus. Ecce vniuersa
terra corā te ē. recede a me obsecro. Si ad sini-
strā ieris. ego dexterā tenebo: si tu dexteram
elegeris. ego ad sinistrā pergā. Eleuatis itaque
loth oculis vidit oēm circa regionē iorda-
nis. q̄ vniuersa irrigabatur anteq̄ subuerteret dn̄s
sodomā et gomorrā sicut paradisus dn̄i. et sic
egyptus venientibus i segor. Elegitque sibi loth
regionē circa iordanē et recessit ab oriēte. Di
uisique sūt alterutrum a frē suo. Abrā hitauit in
terra chanaan. Loth vero moratus ē in oppidis q̄
erant circa iordanē. et habitauit in sodomis
Hoies aūt sodomite pessimi erāt et pctōres co-
rā dn̄o nimis. Dixitque dn̄s ad abrā postq̄ di
uisus ē ab eo loth. Leua oculos tuos i dire-
ctū. et vide a loco i q̄ nūc es. ad aqlonē et me-
ridiē. ad orientē et occidentē. Oēm terrā quā
conspicis. tibi dabo et semi tuo vsque i sempiternū.
Faciāque semē tuū sicut puluerē terre. Si quis
pōt hoiuz numerare puluerē tre: semen q̄que
tuū nūerare poterit. Surge ergo et pambula terrā i
longitudine et i latitudine sua: q̄a tibi datu-
rus sū eā. Mouēs igitur tabnaculū suū abrā
venit et hitauit iuxta cōuallē mābre. q̄ est in
hebron. Edificauitque ibi altare dn̄o. XIIII

Factū est aūt i illo tpe ut amraphel
rex sennaar. et arioch rex pōti. et cho
dorlaomor rex elamitarū. et thadal
rex gētiū. inirent bellū contra bara regē sodomorum
et contra bersa regem gomorre. et contra sennaar regem
adame. et contra semeber regē seboym. contraque re-
gem bale: ipsa ē segor. Oēs hi cōuenerūt in
vallē siluestrē: q̄ nūc ē mare salis. Duodecim
eni ānis seruierāt chodorlaomor. et terciodeci-
mo anno recesserūt ab eo. Igitur q̄rtodecimo
anno venit chodorlaomor et reges q̄ erāt cū
eo et pcusserūt raphaym i astaroth et carna-
ym et çuçim cū eis. et emim in sabe cariatha-
im et chorreos i mōtibus seyr. vsque ad campe-
stria pharan q̄ ē in solitudine. Reuersique sūt
et venerunt vsque ad fontē mephat. ipsa est ca-
des. et pcusserūt oēm regionē amalechitarū
et āmorreorum q̄ habitabāt in asasonthamar.

Et egressi sunt rex sodomorum et rex gomorre
rexque adame et rex seboym. necnō et rex bale
q̄ ē segor. et direxerūt aciē contra eos i valle silue-
stri. s. aduersus chodorlaomor regē elami-
tarum et thadal regē gentiū et amraphel regē
sennaar et arioch regē pōti. q̄tuor reges ad-
uersus q̄nque. Vallis aūt siluestris habebat pu
teos multos bituminis. Itaque rex sodomorum
et rex gomorre terga verterūt ceciderūtque ibi:
et q̄ remāserāt fugerūt ad montē. Tulerunt
autē oēm subam sodomorum et gomorreorū et
vniuersa q̄ ad cibū ptinēt. et abierūt. Necnō
et loth et subam eius. filiū fris abrā q̄ habita-
bat i sodomis. Et ecce vnus q̄ euaserat nūcia-
uit abrā hebreo q̄ habitabat i conualle mābre
āmorrei. fris escol et fris aner. Hi. n. pepige
rāt fedus cū abrā. Qd' cū audisset abrā captū
videlz loth frēm suū: numerauit expeditos
vernaculos suos trecētos decē et octo. et psecu-
tus est eos vsque dan. Et diuisis socijs irruit
sup eos nocte. Pcussitque eos et psecutus ē vsque
soba et phenicen: q̄ est ad leuā damasci. Re-
duxitque oēm subam. et loth frēm suū cū suba
illius: mulieres q̄que et ppl'm. Egressus ē aūt rex
sodomorum in occursū eius: postq̄ reuersus est
a cede chodorlaomor et regū q̄ cū eo erant i
valle sabe. q̄ ē vallis regis. At vero melchise-
dech rex salem. pferens panē et vinū: erat. n
sacerdos dei altissimi: bn̄dixit ei. et ait: Be-
nedictus abrā deo excelso q̄ creauit celū et terrā.
et bn̄dictus deus excelsus: q̄ ptegēte hostes in
manibus tuis sūt. Et dedit ei decimas ex oibus
Dixit autē rex sodomorum ad abrā: Da mihi
aīas: cetera tolle tibi. Qui respōdit ei. Leuo
manū meā ad dn̄m deū excelsū possessorem
celi et terre: q a filo subtegminis vsque ad corri
giā calige nō accipiā ex oibus q̄ tua sūt. ne di-
cas. ego ditaui abram: exceptis his q̄ come-
derūt iuuenes. et ptibus virorum q̄ venerūt mecū
aner. escol et mābre. Isti accipiēt ptes suas.

His itaque trāsactis. factus ē sermo XV
dn̄i ad abrā p visionē dicens: Noli
timē abrā. Ego ptector tuus. et mer-
ces tua magna nimis. Dixitque abram: Dn̄e
deus q̄d dabis mihi? Ego vadā absque liberis
et filius pcuratoris domus mee. iste damascus
elyeçer. Addiditque abrā: Mihi aūt nō dedi-
sti semen. et ecce vernaculus meus. heres meus erit
Statimque sermo dn̄i factus ē ad eū dicēs: Non
erit hic heres tuus. sed q̄ egredietur de vtero tuo:
ipsū habebis heredē. Eduxitque eū foras et ait:

. suspice .

illi. Suscipe celũ. ⁊ numera stellas si potes. Et dixit ei. Sic erit semẽ tuũ. Credidit abrã deo. ⁊ reputatũ est illi ad iusticiã. Dixitq; ad eũ: Ego dñs q̇ eduxi te de hur chaldeoꝝ. ut darẽ tibi t̃rã istã ⁊ possideres eã. At ille ait: Dñe de⁹ vnde scire possũ ꝙ possessur⁹ sim eã? Et r̃ndit dñs. Sume inq̇t m̃ vaccã triẽnẽ. ⁊ caprã trimã. ⁊ arietẽ ãnoꝝ triũ. turturẽ q̄q; ⁊ colũbã. Qui tollẽs vniuersa h̃ diuisit ea ꝑ mediũ. ⁊ vtrasq; ꝑtes ꝯ̃ se altrinsecus posuit. Aues ãt nõ diuisit. Descẽderũtq; volucres sup̱ cadauera. ⁊ abigebat eas abrã. Cũq; sol occũberet sopoꝛ irruit sup̱ abrã. ⁊ horroꝛ magnus ⁊ tenebrosus inuasit eũ. Dictũq; est ad eũ. Scito p̄nosceñs ꝙ ꝑegrinũ futuꝝ sit semẽ tuũ i t̃ra nõ sua. ⁊ subijciẽt eos s̃uituti. ⁊ affligẽt q̄dringẽtis ãnis. Verũtñ gentẽ cui seruituri sũt. ego iudicabo. ⁊ p⁹ h̃ egredient̃ cũ mag̃ sub̃a. Tu aũt ibis ad p̃res tuos i pace sepult⁹ in senectute bona. Generatiõe autem q̄rta reuertent̃ huc. Necdũ.n. ꝯplete sũt iniq̇tates ãmorreoꝝ vsq; ad p̃ns tẽp⁹. Cũ g̃ occubuisset sol. facta ẽ caligo tenebrosa. ⁊ apparuit cliban⁹ fumãs. ⁊ lãpas ignis trãsiẽs int̃ diuisiones illas. In illo die pepigit dñs fed⁹ cũ abrã dicẽs. Semi tuo dabo t̃rã hãc a fluuio egypti vsq; ad fluuiũ magnũ eufratẽ. Cineos ⁊ ceneçeos. cethmoneos ⁊ etheos ⁊ phereçeos. raphaim q̄q; ⁊ ãmorreos: eueos ⁊ chananeos ⁊ gergeseos ⁊ iebuseos

XVI

Igit̃ sarai vxoꝛ abrã nõ genuerat sibi liberos: s̃ hñs ancillã egyptiã nomĩe agar. dixit marito suo. Ecce cõclusit me dñs ne parerẽ: ingredẽ ad ancillã meã si forte saltẽ ex illa suscipiã filios. Cũq; ille acq̇esceret dep̃cãti: tulit agar egyptiã ancillã suã. post ãnos decẽ ꝙ̃ habitare cepꝛant in terra chanaan. ⁊ dedit eã viro suo vxorẽ. Qui ingressus ẽ ad eam. At illa cõcepisse se vidẽs: despexit dñam suam. Dixitq; sarai ad abrã. Inique agis ꝯ̃ me. Ego dedi ancillam meã in sinũ tuũ. q̄ vidẽs ꝙ cõcepit. despectui me habet. Iudicet dñs int̃ me ⁊ te. Cui r̃ndit abrã: Ecce ait ãcilla tua i manu tua ẽ: vtere ea ut libet. Affligẽte igit̃ eã sarai: fugã inijt. Cũq; inuenisset eã angel⁹ dñi iuxta fontẽ aq̄ i solitudine q̄ est in via sur in deserto. dixit ad illã: Agar ãcilla sarai. vnde venis. ⁊ q̊ vadis? Que r̃ndit. A facie sarai dñe mee ego fugio. Dixitq; ei ãgel⁹ dñi. Reuẽtẽ ad dñam tuã. ⁊ humiliare sub manu illius. Et rursũ. Multiplicãs inq̇t multiplicabo semẽ tuũ. ⁊ nõ numerabit̃ p̄re multitudine. Ac deinceps ecce ait ꝯcepisti ⁊ paries filiũ: vocabisq; nomẽ ei⁹ ysmahel. eo ꝙ audierit dñs afflictionẽ tuã. Hic erit fer⁹ hõ. man⁹ ei⁹ ꝯ̃ oẽs. ⁊ manus oĩu ꝯ̃ eũ. ⁊ e regione vniuersoꝝ fratrũ suoꝝ figet tabnacula. Vocauit aũt agar nomen dñi q̇ loq̄bat̃ ad eã: tu de⁹ q̇ vidisti me. Dixit enim. Profecto hic vidi posterioꝛa videntis me. Propt̃ea appellauit puteũ illũ puteũ viuẽtis ⁊ vidẽtis me. Ipse ẽ int̃ cades ⁊ barad. Pepitq; agar abre filiũ: qui vocauit nomen ei⁹ ysmahel. Octogita ⁊ sex ãnoꝝ erat abrã q̄ñ ꝑpit ei agar ysmahelem.

XVII

Postq̃ꝫ ṽo nonaginta ⁊ nouẽ annoꝝ eẽ cepat: apparuit ei de⁹. Dixitq; ad eũ. Ego dñs oĩpotẽs. Ambula corã me. ⁊ esto ꝑfect⁹. Ponãq; fed⁹ meũ inter me ⁊ te. ⁊ multiplicabo te vehemẽt̃ nimis. Cecidit abrã ꝓnus in faciẽ. Dixitq; ei deus. Ego sũ. ⁊ ponã pactũ meũ tecũ. erisq; p̃r multarũ gentiũ. Nec vltra vocabit̃ nomẽ tuũ abrã: s̃ appellaberis abrahã: q̇a patrẽ multaꝝ gẽtiũ ꝯstitui te. Faciãq; te crescẽ vehemẽtissime ⁊ ponã te i gẽtib⁹. regesq; ex te egrediẽt̃. ⁊ statuã pactũ meũ inter me ⁊ te ⁊ int̃ semen tuũ p⁹ te i generationib⁹ suis fedẽ sempit̃no: ut sim de⁹ tu⁹. ⁊ seminis tui p⁹ te. Daboq; tibi ⁊ semini tuo terrã ꝑegrinationis tue omnem t̃rã chanaan in possessionẽ eternã: eroq; de⁹ eoꝝ. Dixit iteꝝ deus ad abrahã: Et tu g̃ custodies pactũ meũ. ⁊ semẽ tuũ p⁹ te in generatiõib⁹ suis. Hoc ẽ pactũ meũ q̇d obseruabitis int̃ me ⁊ vos. ⁊ semẽ tuum p⁹ te. Circũcidet̃ ex vob̃ oẽ masculinũ. ⁊ circũcidetis carnẽ p̃putij v̄ri: ut sit in signũ federis int̃ me ⁊ vos. Infans octo dieꝝ circũcidet̃ in vob̃. Omne masculinũ i gñatiõib⁹ v̄ris tam ṽnacul⁹ q̃ꝫ emptici⁹ circũcidet̃. ⁊ q̇cũq; nõ fuerit de stirpe v̄ra. Eritq; pactũ meũ i carne v̄ra i fedus eternũ. Mascul⁹ cui⁹ p̃putij caro circũcisa nõ fuerit. delebit̃ aĩa illa de ꝑp̄lo suo: q̇a pactũ meũ irritũ fecit. Dixit q̄ꝫ de⁹ ad abrahã: Sarai vxorẽ tuã nõ vocab̃ sarai. s̃ sarã. Et bñdicã ei. ⁊ ex illa dabo tibi filiũ cui bñdictur⁹ sũ. Eritq; i natiões. ⁊ reges ꝑp̄loꝝ oriẽt̃ ex eo. Cecidit abraham i faciẽ suã. ⁊ risit in corde suo dicẽs: Putasne cẽtenario nascet̃ fili⁹. ⁊ sara nonagenaria pariet? Dixitq; ad dñm. Utinam ysmahel viuat corã te. Et ait dñs ad abrahã. Sara vxoꝛ tua ꝑiet t̃ filiũ

vocabisq̄ nomē ei⁹ ysaac Et cōstituā. pactū
meū illi in fed⁹ sempiternū. ⁊ semini ei⁹ post eū.
Sup ysmahel q̄q̄ exaudiui te. Ecce bn̄dicā
ei. ⁊ augebo ⁊ multiplicabo eū valde. Duo-
decim duces generabit. ⁊ faciā illū crescē in
gentē magnā. Pactū vo meū statuā ad ysa-
ac: quē pariet tibi sara tpe isto i anno altero
Cūq̄ finit⁹ eēt sermo loquētis cū eo: ascen-
dit de⁹ ad abrahā. Tulit aūt abrahā ysma-
hel filiū suū. ⁊ oēs vnaculos dom⁹ sue: vni-
uersosq̄ q̄s emerat. ⁊ cūctos mares ex oib⁹
virī dom⁹ sue. ⁊ circūcidit carnē pputij eorū.
statim i ipsa die sicut pcepat ei de⁹. Abrahā
nonaginta ⁊ nouē erat annoꝝ qn̄ circūcidit
carnē pputij sui. ⁊ ysmahel fili⁹ suus tredeci
annos impleuerat tpe circūcisionis sue. Ea-
dem die circūcisus est abrahā. ⁊ ysmahel fi-
lius eius. ⁊ oēs viri dom⁹ illius: tam verna-
culi q̄ empticij. ⁊ alienigene pit circūcisi sūt.

XVIII

Apparuit aūt ei dn̄s in cō-
ualle mābre: sedēti i ostio tabnacu-
li sui i ipso feruore diei. Cūq̄ eleuas-
set oculos: apparuerūt ei tres viri stātes pp̄e
eū. Quos cū vidisset: cucurrit i occursū eoꝝ
de ostio tabnaculi sui. ⁊ adorauit i t̄rā. ⁊ di-
xit. Dn̄e si iueni grām i oculis tuis ne trāse-
as suū tuū: s̄ afferā pauxillū aq̄. ⁊ lauet̄ pe-
des vr̄i. ⁊ requiescite sub arbore. Ponāq̄ buc-
cellā panis. ⁊ pforteī cor vr̄m: postea trāsi-
bitis. Idcirco eni declinastis ad seruū vr̄m.
Qui dixerūt: Fac ut locutus es. Festinauit
abrahā i tabnaculū ad sarā: dixitq̄ ei. Acce-
lera: tria sata simile cōmisce. ⁊ fac subcineri-
cios panes. Ipse vo ad armētū cucurrit. ⁊
tulit inde vitulum tenerrimū ⁊ optimū: de-
ditq̄ puero. Qui festinauit. ⁊ coxit illū. Tu-
lit q̄q̄ butyꝝ ⁊ lac ⁊ vitulū quē coxerat. ⁊ po
suit corā eis. Ipse vo stabat iux̄ eos sub arbo
re. Cūq̄ comedissent dixerūt ad eū: Ubi est
sara vxor tua? Ille r̄ndit. Ecce i tabnaculo ē
Cui dixit. Reuertēs veniā ad te tpe isto: vi-
ta comite. ⁊ habebit filiū sara vxor tua. Quo
audito: sara risit p⁹ ostiū tabernaculi. Erant
aūt ambo senes, puectiq̄ etatē. ⁊ desierāt sa-
re fieri muliebria. Que risit occulte dicens:
Postq̄ ɔsenui ⁊ dn̄s me⁹ vetul⁹ est: volupta-
ti operā dabo? Dixit aūt dn̄s ad abrahā:
Quare risit sara vxor tua dicēs: nū vo pari-
tura sū an⁹? Nūqd deo q̄cq̄ ē difficile? Iux̄
cōdictū reuertar ad te h̄ eodē tpe: vita comi-
te. ⁊ habebit sara filiū. Negauit sara dicens:
nō risi: timore pterrita. Dn̄s aūt: nō est inqt
ita: s̄ risisti. Cum g̊ surrexissent inde viri: di-
rexerūt oculos ɔ̄ sodomā. ⁊ abrahā sil' gra-
diebat̄: deducēs eos. Dixitq̄ dn̄s. Nū celare
poto abrahā q̄ gestur⁹ sū: cū futur⁹ sit i gen-
tē magnā ac robustissimā. ⁊ bn̄dicende sint
i eo oēs natiōes t̄re? Scio. n. q̄ pceptur⁹ sit
filijs suis ⁊ domui sue p⁹ se: ut custodiāt viā
dn̄i. ⁊ faciāt iudiciū ⁊ iusticiam: ut adducat
dn̄s ppt̄ abrahā oia q̄ locut⁹ ē ad eū. Dixit
itaq̄ dn̄s: Clamor sodomorū ⁊ gomorreoꝝ
multiplicat⁹ ē. ⁊ pctm̄ eoꝝ aggrauatū ē nimis
Descēdā. ⁊ videbo: vtrū clamorē q̄ venit ad
me ope cōpleuerint: an nō ē ita: ut sciā. Cō-
uerterūtq̄ se inde. ⁊ abierūt sodomā. Abra-
hā vo adhuc stabat corā dn̄o. ⁊ appropin-
quās ait: Nūqd pdes iustū cū ipio? Si fue-
rint q̄nq̄ginta iusti in ciuitate pibūt sil'. ⁊ non
parces loco illi, ppt̄ q̄nq̄ginta iustos si fuerint
i eo? Absit a te ut rem hāc facias. ⁊ occidas
iustū cū ipio: fiatq̄ iust⁹ sicut ipi⁹. Nō ē hoc
tuū q̄ iudicas oēm t̄rā. Neq̄q̄ facies iudiciū
h̄. Dixitq̄ dn̄s ad eū. Si inuenero sodomis
q̄nq̄ginta iustos i medio ciuitatis: dimittā
oi loco ppt̄ eos. R̄ndit abrahā. ⁊ ait: Quia
semel cepi: loq̄r ad dn̄m meū cū sim puluis
⁊ cinis. Quid si min⁹ q̄nq̄ginta iustis q̄nq̄
fuerint: delebis ppt̄ q̄dragintaq̄nq̄ vniuer-
sam vrbē? Et ait: Non delebo si iuenero ibi
q̄dragitaq̄nq̄. Rursūq̄ locut⁹ ē ad eū: Si
aūt q̄dragita ibi iuenti fuerit q̄d facies? Ait
Nō pcutiā ppt̄ q̄draginta. Ne q̄so inqt idi-
gnerī dn̄e si loq̄r. Quid si ibi iuēti fuerit tri-
ginta? R̄ndit: Nō faciā: si iuenero ibi trigin-
ta. Quia semel ait cepi: loquar ad dn̄m meū
Quid si ibi iuenti fuerint viginti? Ait: Nō
interficiā ppt̄ viginti. Obsecro inqt ne ira-
scarī dn̄e: si loq̄r adhuc semel. Quid si iuen-
ti fuerint ibi decē? Dixit: Non delebo ppter
decē. Abijt dn̄s postq̄ cessauit loq̄ ad abra-
hā. ⁊ ille reuersus est in locū suū.

XIX

Venerūtq̄ duo angeli sodomā vespe
sedēte loth in forib⁹ ciuitatē. Qui cū
vidisset eos surrexit. ⁊ iuit obuiam
eis: adorauitq̄ pn⁹ i terrā. ⁊ dixit: Obsecro
dn̄i: declinate in domū pueri vr̄i. ⁊ manete
ibi. Lauate pedes vr̄os. ⁊ mane pficiscemini
i viā vestrā. Qui dixerūt. Minime: s̄ i pla-
tea manebim⁹. Compulit illos opido ut di-
uerterēt ad eū. Ingressisq̄ domū ei⁹ fecit con-
uiuiū: coxit azima. ⁊ comederūt. Prius aūt

ꝙ irent cubitū· viri ciuitatis vallauerūt do/
mū illi⁹ a puero vsq; ad senē· oīs pp̄ls sil'. Uo
cauerūtq; loth. ⁊ dixerūt ei. Ubi sunt viri q̄
introierūt ad te nocte? Educ illos huc ut co
gnoscam⁹ eos. Egressus ad eos loth p⁹ ter/
gū accludēs hostiū· ait: Nolite q̄so frēs mei
nolite malū h̄ facē. Habeo duas filias· q̄ nec
dū cog̃uerūt virū. Educā eas ad vos. ⁊ ab/
utimini eis sicut vob̄ placuerit: dūmō viris
istis nihil mali faciat͡ꝫ: q̄a igressi sūt sub vm/
bra culmis mei. At illi dixerūt: Recede illuc
Et rursus. Ingress⁹ es inquiūt ut aduena
nūq̄d ut iudices? Te ḡ ipsū mag̃ ꝙ hos af/
fligem⁹. Uimq; faciebāt loth vehemētissime
Iāq; ꝓpe erāt ut effringerēt fores: ⁊ ecce mi/
serunt manū viri. ⁊ introduxerūt ad se loth
clauserūtq; ostiū. ⁊ eos q̄ foris erāt ꝑcusse/
rūt cecitate: a minimo vsq; ad maximū: ita
ut ostiū iuenire nō possent. Dixerūt autē ad
loth. Habes hic quēpiā tuoꝝ generū· aut fi/
lios aut filias? Oēs q̄ tui sunt educ de vrbe
hac. Delebim⁹ eni locū istū: eo ꝙ increuerit
clamor eoꝝ coram dn̄o: q̄ misit nos ut ꝑda/
mus illos. Egressus itaq; loth· locut⁹ est ad
generos suos: q̄ accepturi erāt filias eius. ⁊
dixit: Surgite ⁊ egredimini de loco isto: q̄a
delebit dn̄s ciuitatē hanc. Et visus ē eis q̄si
ludēs loq̄. Cūq; eēt mane: cogebāt eū āgeli
dicētes: Surge tolle vxorē tuā ⁊ duas fili/
as q̄s habes: ne ⁊ tu pif̄ ꝑeas i scelē ciuitat͡ꝫ
Dissimulāte illo· apprehenderūt manū ei⁹ ⁊
manū vxoris ac duaꝝ filiaꝝ ei⁹· eo ꝙ parcēt
dn̄s illi: eduxerūtq; eū ⁊ posuerūt extra ciui/
tatē: ibiq; locuti sūt ad eū dicētes: Salua
aīam tuā. Noli respicē p⁹ tergū· nec stes in
oī circa regiōe: ꝫ i mōte saluū te fac: ne ⁊ tu
sil' pereas. Dixitq; loth ad eos: Queso dn̄e
mi: q̄a iuenit seru⁹ tu⁹ gratiā corā te. ⁊ ma/
gnificasti gloriā ⁊ mīam tuā quā fecisti me/
cū ut saluares aīam meā: nec possū in monte
saluari: ne forte apprehēdat me malū ⁊ mo/
riar. Est ciuitas hic iuxta· ad quā possū fu/
gere ꝓpe. ⁊ saluabor i ea. Nūq̄d nō modica
est ⁊ viuet aīa mea? Dixitq; ad eū: Ecce etiā
i h̄ suscepi p̄ces tuas: ut nō subuertā vrbē ꝓ
q̄ locut⁹ es. Festina ⁊ saluare ibi: q̄a nō poto
facē q̄cq̄ donec ingrediaris illuc. Idcirco vo
catū ē nomē vrbis illi⁹ segor. Sol egressus ē
sup terrā. ⁊ loth igressus est segor. Igit' dn̄s
pluit sup sodomā ⁊ gomorrā sulphur ⁊ ignē
a dn̄o de celo ⁊ subūtit ciuitates has ⁊ oēm

circa regionē: vniuersos habitatores vrbiū
⁊ cūcta t̄re virētia. Respiciēsq; vxor e.⁹ post
se· versa est i statuā salis. Abrahā aūt ꝯsur/
gēs mane· vbi steterat pri⁹ cū dn̄o: intuit⁹ est
sodomā ⁊ gomorrā. ⁊ vniuersam t̄rā regiōis
illi⁹. Viditq; ascendētē fauillā de t̄ra q̄i for
nac̄ fumū. Cū eni subuertēt dn̄s ciuitates
regiōis illi⁹· recordat⁹ ē abrahe. ⁊ liberauit
loth de subuersiōe vrbiū i q̄b⁹ habitauerat.
Ascēditq; loth de segor ⁊ māsit in mōte: due
q̄z filie ei⁹ cū eo. Timuerat. n. manē i segor
Et māsit in speluca· ipse ⁊ due filie ei⁹ cū eo.
Dixitq; maior ad minorē: Pat̄ nr̄ senex est. ⁊
null⁹ virorū remāsit in t̄ra q̄ possit igredi ad
nos iuxta morē vniuerse t̄re. Ueni inebrie/
mus eū vino· dormiamusq; cū eo: ut seruare
possim⁹ ex p̄re nr̄o semen. Dederūt itaq; p̄ri
suo bibē vinū nocte illa. Et igressa ē maior
dormiuitq; cū p̄re. At ille non sensit: nec qn̄
accubuit filia nec qn̄ surrexit. Altera q̄z die
dixit maior ad minorē: Ecce dormiui heri cū
p̄re meo. Dem⁹ ei bibē vinū etiā hac nocte ⁊
dormies cū eo: ut saluem⁹ semen de p̄re nr̄o.
Dederūtq; etiā ⁊ illa nocte p̄ri suo bibē vi/
nū. Ingressaq; minor filia dormiuit cū eo.
Et nec q̄dē tūc sensit qn̄ ꝯcubuerit: uel qn̄ il/
la surrexit. Cōceperūt ḡ due filie loth de p̄re
suo. Pepitq; maior filiū: ⁊ vocauit nomē ei⁹
moab. Ipse est p̄r moabitarū vsq; i presentē
diē. Minor q̄q; pepit filiū ⁊ vocauit nomen
ei⁹ ammon: id est fili⁹ ꝓpli mei. Ipse est pater
ammonitarū vsq; hodie. XX

PRofectus inde abrahā in terrā au/
stralē· hitauit int̄ cades ⁊ sur. ⁊ pe/
grinat⁹ est i geraris. Dixitq; de sara
vxore sua: soror mea est. Misit ḡ abimelech
rex gerare: ⁊ tulit eā. Uenit aūt de⁹ ad abi/
melech ꝑ somniū nocte. ⁊ ait illi: En morie/
ris ꝓpter mulierē quā tulisti. Habet eni virū.
Abimelech v̄o nō tetigerat eā. Et ait: Dn̄e
nū gentē ignorātē ⁊ iustā interficies? Nōne
ipse dixit mihi soror mea ē. ⁊ ipsa ait: frater
me⁹ ē? In simplicitate cordis mei ⁊ mūdicia
manuū mearū feci hoc. Dixitq; ad eum deus
Et ego scio ꝙ simplici corde feceris. ⁊ iō cu/
stodiui te ne peccares i me. ⁊ nō dimisi ut tā/
geres eā. Nūc ḡ redde viro suo vxorē ⁊ ora/
bit ꝓ te· q̄a ꝓph̄a ē: ⁊ viues. Si aūt nolueris
reddē: scito ꝙ morte morieris· tu ⁊ oīa q̄ tua
sūt. Statimq; de nocte cōsurgēs abimelech
vocauit oēs seruos suos. ⁊ locut⁹ ē vniuersa

ꝟba h̃ in aurib⁹ eoꝝ. Timueruntq̃ oẽs viri
valde. Vocauit aũt abimelech etiã abrahã
⁊ dixit ei. Quid fecisti nob̃? Quid peccaui-
mus in te. q̃a induxisti sup me ⁊ super regnũ
meũ pctm̃ grãde? Que nõ debuisti facẽ. feci-
sti nob̃. Rursusq̃ expostulans ait: Quid vi-
disti ut h̃ faceres? Rñdit abrahã: Cogitaui
mecũ dicẽs. Forsitã nõ ẽ timor dei ĩ loco isto
⁊ interficiẽt me ꝓpt̃ vxorẽ meã. Alias aũt ⁊
vere soror mea ẽ. filia pr̃is mei. ⁊ nõ filia ma-
tris mee. ⁊ duxi eã ĩ vxorẽ. Postq̃ aũt edu-
xit me de⁹ de domo pr̃is mei. dixi ad eã. Hãc
mĩam facies mecũ. In oĩ loco ad quẽ igre-
diemur. dices q̃ frater tuus sum. Tulit igit̃
abimelech oues ⁊ boues ⁊ s̃uos ⁊ ancillas
⁊ dedit abrahã. Reddiditq̃ illi saram vxorẽ
suã. ⁊ ait: Terra corã vob̃ ẽ: vbicũq̃ tibi pla-
cuerit hita. Sare aũt dixit. Ecce mille argẽ-
teos dedi fr̃i tuo. h̃ erit tibi ĩ velamẽ oculoꝝ
ad oẽs q̃ tecũ sũt. ⁊ q̃cũq̃ ꝑrexeris memẽto te
deꝑhensam. Orãte aũt abrahã sanauit de⁹
abimelech ⁊ vxorẽ. ancillasq̃ ei⁹: ⁊ pepererũt.
Cõcluserat eñi dñs oẽm vuluã dom⁹ abime-
lech ꝓpter saram vxorẽ abrahe. XXI

Visitauit aũt dñs sarã sicut ꝓmiserat
⁊ ĩpleuit q̃ locut⁹ ẽ. Cõcepitq̃ ⁊ pe-
perit filiũ in senectute sua. tpe q̃ p̃di-
xerat ei deus. Vocauitq̃ abrahã nomẽ filij
sui quẽ genuit ei sara ysaac. ⁊ circũcidit eũ
octauo die. sicut p̃ceperat ei de⁹ cũ eẽt centũ
ãnoꝝ. hac quippe etate pr̃is nat⁹ ẽ ysaac. Di-
xitq̃ sara. Risũ fecit mihi de⁹. ⁊ q̃cũq̃ audie-
rit corridebit mihi. Rursũq̃ ait. Quis audi-
tur⁹ credẽt abrahã q̃ sara lactaret filiũ. quẽ
peperit ei iam seni? Creuit igit̃ puer. ⁊ abla-
ctat⁹ ẽ. Fecitq̃ abrahã grande cõuiuiũ ĩ die
ablactationis eius. Cũq̃ vidisset sara filiũ
agar egyptie ludẽtẽ cũ ysaac filio suo dixit
ad abrahã. Ejce ancillã hãc ⁊ filiũ ei⁹. Nõ
eñi erit heres fili⁹ ancille cũ filio meo ysaac
Dure accepit h̃ abrahã ꝓ filio suo. Cui dixit
de⁹. Nõ tibi videat̃ asperũ sup puero ⁊ sup an-
cilla tua. Oĩa q̃ dixerit tibi sara. audi vocẽ
ei⁹. q̃a ĩ ysaac vocabit̃ tibi semẽ. Sed ⁊ filiũ
ãcille faciã ĩ gentẽ magnã: q̃a semẽ tuũ est.
Surrexit itaq̃ abrahã mane ⁊ tollẽs panẽ
⁊ vtrẽ aq̃ ĩposuit scapule ei⁹. tradiditq̃ pueꝝ
⁊ dimisit eã. Que cũ abisset. errabat ĩ solitu-
dine bersabee. Cũq̃ ꝯsũpta eẽt aq̃ ĩ vtre abie-
cit puerũ subt̃ vnã arborẽ q̃ ibi erat. ⁊ abijt.
Seditq̃ e regiõe ꝓcul. quãtũ põt arc⁹ iacere
Dixit eñi: Nõ videbo moriẽtẽ pueꝝ. Et sedẽs
ꝯ: leuauit vocẽ suã ⁊ fleuit. Exaudiuit autẽ
de⁹ vocẽ pueri. Vocauitq̃ ãgel⁹ dñi agar de
celo dicens: Quid agis agar? Noli timere.
Exaudiuit eñi de⁹ vocẽ pueri: de loco in q̃ est
Surge ⁊ tolle pueꝝ. ⁊ tene manũ illi⁹: q̃a in
gentẽ magnã faciã eũ. Apuitq̃ oculos ei⁹
de⁹. Que videns puteũ aque. abijt ⁊ ĩpleuit
vtrẽ. deditq̃ puero bibere. ⁊ fuit cũ eo. Qui
creuit ⁊ morat⁹ ẽ ĩ solitudine. factusq̃ ẽ iu-
uenis sagittari⁹. Habitauitq̃ ĩ deserto pha-
ran. Et accepit illi mr̃ sua vxorẽ de t̃ra egy-
pti. Eodẽ tpe dixit abimelech ⁊ phicol prin-
ceps exercit⁹ ei⁹ ad abrahã. De⁹ tecũ ẽ ĩ vni-
uersis q̃ agis. Iura ẽ̃ ꝑ dñm ne noceas m̃
⁊ posteris meis stirpiq̃ mee. s̃ iuxta mĩam quã
feci tibi. facies mihi ⁊ t̃re ĩ q̃ ꝟsat⁹ es adue-
na. Dixitq̃ abrahã. Ego iurabo. Et ĩcrepa-
uit abimelech ꝓpt̃ puteũ aq̃. quẽ vi abstule-
rãt serui ei⁹. Rñditq̃ abimelech. Nesciui q̃s
fecerit hãc rem. Sz ⁊ tu nõ indicasti mihi. ⁊
ego nõ audiui p̃ter hodie. Tulit itaq̃ abra-
ham oues ⁊ boues. ⁊ dedit abimelech. Per-
cusseruntq̃ ãbo fed⁹. Et statuit abrahã septẽ
agnas gregis seorsum. Cui dixit abimelech:
Quid sibi volũt septẽ agne iste q̃s stare feci-
sti seorsũ? At ille. Septẽ inq̃t agnas accipi-
es de manu mea. ut sint m̃ in testimoniũ q̃m
ego fodi puteũ istũ. Idcirco vocat⁹ ẽ loc⁹ ille
bersabee: q̃a ibi vterq̃ iurauit. ⁊ inierũt fed⁹
ꝓ puteo iuramẽti. Surrexit aũt abimelech
⁊ phicol p̃nceps exercit⁹ ei⁹: reuersiq̃ sũt ĩ t̃rã
palestinoꝝ. Abrahã ꝟo plãtauit nem⁹ ĩ ber-
sabee. ⁊ ĩuocauit ibi nomẽ dei et̃ni. ⁊ fuit co-
lonus t̃re palestinoꝝ dieb⁹ multis. XXII

Que postq̃ gesta sũt. temptauit deus
abraham. ⁊ dixit ad eũ. Abraham
abrahã. At ille rñdit: Adsũ. Ait illi
Tolle filiũ tuũ vnigenitũ quẽ diligis ysaac. ⁊
vade ĩ terrã visiõis: atq̃ ibi offeres eũ in ho-
locaustũ. sup vnũ montiũ quẽ monstrauero
tibi. Igit̃ abrahã de nocte cõsurgẽs. strauit
asinũ suũ: ducẽs secũ duos iuuenes ⁊ ysaac
filiũ suũ. Cũq̃ cõcidisset ligna ĩ holocaustũ
abijt ad locũ quẽ p̃cepat ei de⁹. Die aũt t̃tio
eleuatis oculis vidit locũ procul. dixitq̃ ad
pueros suos: Expectate hic cũ asino: ego ⁊
puer illuc vsq̃ ꝓperantes: postq̃ adoraueri-
mus reuertemur ad vos. Tulit q̃q̃ ligna ho-
locausti. ⁊ imposuit sup ysaac filiũ suũ. Ipse
ꝟo portabat ĩ manib⁹ ignẽ ⁊ gladiũ. Cumq̃

duo pgerent sil̄. dixit ysaac prī suo: Pat̄ mi.
At ille rn̄dit: Quid vis fili? Ecce inq̄t ignis
⁊ ligna. vbi ē victima holocausti? Dixit aūt
abraham. Deus ꝓuidebit sibi victimā holo/
causti fili mi. Pgebāt ḡ parit̄. ⁊ venerūt ad
locū quē ostenderat ei de⁹. i q̄ edificauit altare
⁊ desup ligna cōposuit. Cūq3 alligasset ysa/
ac filiū suū: posuit eū in altare sup struem li/
gnoꝝ. Extēditq3 manū ⁊ arripuit gladiū ut
īmolaret filiū suū. Et ecce angel⁹ dn̄i de celo
clamauit dicēs. Abrahā abrahā. Qui rn̄/
dit. Adsū. Dixitq3 ei: Nō extēdas manū tuā
sup pueꝝ. neq3 facias illi q̄cq̄. Nūc cognoui
q̄ timeas dn̄m. ⁊ nō pepcisti vnigenito filio
tuo ꝓpter me. Leuauit abrahā oculos suos
viditq3 p⁹ tergū arietē inter vepres herentē
cornib⁹. Quē assumens. obtulit holocaustū
ꝓ filio. Appellauitq3 nomē loci illi⁹. dn̄s vi/
det. Vn̄ vsq3 hodie dicit̄: in mōte. dn̄s vide/
bit. Vocauit āt āgel⁹ dn̄i abrahā secūdo de
celo dicēs. Per memetipsū iuraui dicit dn̄s
q̄a fecisti hāc rem. ⁊ nō pepcisti filio tuo vni/
genito ꝓpt̄ me: bn̄dicā tibi ⁊ multiplicabo
semē tuū sicut stellas celi. ⁊ velut harenā q̄ ē
ī litore maris. Possidebit semē tuū portas ini/
micoꝝ suoꝝ. ⁊ bn̄dicent̄ in semine tuo oēs gē/
tes terre: q̄a obedisti voci mee. Reuersus est
abrahā ad pueros suos: abierūtq3 bersabee
sil̄. ⁊ habitauit ibi. His itaq3 gestis nūciatū ē
abraham q̄ melcha q̄q3 genuisset filios na/
chor frī suo: hus p̄mogenitū. ⁊ buz frēm ei⁹.
⁊ chamuel prēm syroꝝ. ⁊ caseth ⁊ azau. phel/
das q̄q3 yedlaf ⁊ batuhel. de q̄ nata ē rebec/
ca. Octo istos genuit melcha nachor fratri
abrahā. Cōcubina v̄o illi⁹ noīe roma. pepit
thabee ⁊ gaon ⁊ thaas ⁊ maacha. XXIII

Vixit aūt sara centū vigitiseptē ānis
⁊ mortua est ī ciuitate arbee q̄ ē he/
bron in t̄ra chanaan. Venitq3 abra/
hā ut plangēt ⁊ fleret eā. Cūq3 surrexisset ab
officio funeris. locut⁹ ē ad filios heth dicēs.
Aduena sū ⁊ pegrin⁹ apud vos. date mihi
ius sepulchri vobiscum: ut sepeliam mortuū
meū. Rn̄derūt filij heth dicētes: Audi nos
dn̄e. Priceps dei es apud nos. i electis sepul/
chris n̄ris sepeli mortuū tuū. nullusq3 te ꝓ/
hibē potit. q̄n ī monumēto ei⁹ sepelias mor/
tuū tuū. Surrexit abrahā ⁊ adorauit ppl̄m
terre. filios videlz heth. Dixitq3 ad eos: Si
placet aīe v̄re ut sepeliā mortuū meū. audite
me. ⁊ intercedite ꝓ me apud ephron filiū seor
ut det mihi speluncā duplicē quā habet in ex/
trema pte agri sui. Pecunia digna tradat eā
mihi corā vob̄ i possessionē sepulchri. Habi/
tabat aūt ephron in medio filioꝝ heth. Rn̄/
ditq3 ephron ad abrahā: cūctis audientib⁹ q̄
īgrediebāt̄ portā ciuitatis illi⁹ dicēs: Neq̄q̄
ita fiat dn̄e mi: s3 tu magis ausculta q̄d loq̄r.
Agrū trado tibi ⁊ speluncā q̄ i eo ē p̄ntib⁹ fi/
lijs ppl̄i mei. Sepeli mortuū tuū. Adorauit
abrahā corā dn̄o ⁊ ppl̄o t̄re. ⁊ locut⁹ est ad
ephron. circūstāte plebe ei⁹. Queso ut audi/
as me. Dabo pecuniā ꝓ agro. suscipe eā. ⁊ sic
sepeliā mortuū meū in eo. Rn̄ditq3 ephron.
Dn̄e mi audi me. Terra quā postulas q̄drin
gētos siclos argēti valet. Istud est p̄ciū int̄
me ⁊ te. S3 quātū ē h̄? Sepeli mortuū tuū.
Q̄d cū audisset abraham appendit pecuniā
quā ephron postulauerat. audientib⁹ filijs
heth q̄dringētos siclos argēti. ꝓbate monete
publice. Cōfirmat⁹ ē ager quōdā ephronis i
q̄ erat spelunca duplex respiciēs mābre. tam
ipe q̄3 spelunca. ⁊ oēs arbores ei⁹ i cūctis t̄minis
ei⁹ p circuitū abrahe i possessionē videntib⁹
filijs heth. ⁊ cūctis q̄ intrabāt portā ciuitatis
illi⁹. Atq3 ita sepeliuit abrahā saram vxorē
suā in spelunca agri duplici que respiciebat
mābre: h̄ ē hebron i t̄ra chanaā. Et ꝯfirma/
tus ē ager. ⁊ antrū q̄d erat ī eo abrahe i pos/
sessionē monumēti a filijs heth. XXIIII

Erat aūt abrahā senex dierūq3 mul/
toꝝ. ⁊ dn̄s i cūctis bn̄dixerat ei. Di/
xitq3 ad seruū seniorē domus sue q̄
p̄erat oib⁹ q̄ habebat. Pone manū tuā subt̄
femur meū ut adiurē te p deū celi ⁊ terre ut
nō accipias vxorē filio meo de filiab⁹ chana
neoꝝ int̄ q̄s habito: s3 ad t̄rā ⁊ cognationē
meā ꝓficiscaris. ⁊ inde accipias vxorē filio
meo ysaac. Rn̄dit seru⁹: Si noluerit mulier
venire mecū ī terrā hanc: nūq̄d reducere de/
beo filiū tuū ad locū de q̄ tu egressus es? Di/
xitq3 abraham: Caue ne q̄n reducas filium
meū illuc. Dn̄s celi q̄ tulit me de domo prīs
mei. ⁊ de terra natiuitatis mee qui locutus
est mihi. ⁊ iurauit dicens: semini tuo dabo
terram hanc. ipse mittet āgelū suū corā te. ⁊
accipies inde vxorē filio meo. Sin aūt mu/
lier noluerit seq̄ te. nō teneberis iuramēto: fi/
liū tm̄ meū ne reducas illuc. Posuit ḡ seru⁹
manū sub femore abrahā dn̄i sui. ⁊ iurauit
illi sup sermone h̄. Tulitq3 decē camelos de
grege dn̄i sui. ⁊ abijt ex oib⁹ bonis ei⁹ portās

oēs gētes terre: eo ꝙ obedierit abrahā voci
mee. ⁊ custodierit ꝑcepta ⁊ mādata mea. ⁊
cerimonias legesq̄ ſuauerit. Manſit itaq̄
yſaac i gerarꝭ. Qui cū interrogaret a viris lo/
ci illi⁹ ſup vxore ſua· rn̄dit: Soror mea eſt.
Timuerat. n. cōfiteri ꝙ ſibi eēt ſociata ꝯiu/
gio: reputās ne forte interficerēt eū ꝓpt illius
pulchritudinē. Cūq̄ ptrāſiſſent dies plimi ⁊
ibidē moraret ꝓſpiciēs abimelech rex pale/
ſtinoꝝ ꝑ feneſtrā· vidit eū iocātē cū rebecca
vxore ſua. ⁊ accerſito eo ait: Perſpicuū eſt ꝙ
vxor tua ſit. Cur mētit⁹ es eā ſororē tuā eē?
Rn̄dit: Timui ne morerer ꝓpt eam. Dixitq̄
abimelech. Quare iposuiſti nobis? Potuit
coire q̇ſpiā de ꝑplo cū vxore tua. ⁊ induxeras
ſup nos grāde pctm̄. Precepitq̄ oī ꝑplo di/
cens: Qui tetigerit hoīs hui⁹ vxorē· morte
moriet. Seuit aūt yſaac i tra illa. ⁊ iuenit i
ipſo āno centuplū. Bn̄dixitq̄ ei de⁹ ⁊ locu/
pletat⁹ ē hō. ⁊ ibat ꝓficiens atq̄ ſuccreſcēs·
donec magn⁹ vehement effect⁹ eſt: habuitq̄
poſſeſſiōes ouiū ⁊ armētoꝝ ⁊ familie plimū.
Ob h̄ inuidētes ei paleſtini· oēs puteos q̄s
foderāt ſui pr̄is illi⁹ abrahā: illo tpe obſtru/
xerūt iplētes humo: intātū ut ipſe abimelech
dicēt ad yſaac: Recede a nobis: qm̄ potētior
nob̄ fact⁹ es valde. Et ille diſcedēs ut veni/
ret ad torrētē gerare h̄itaretq̄ ibi: rurſū fo/
dit alios puteos· quos foderāt ſerui pr̄is ſui
abrahā. ⁊ q̄s illo mortuo olim obſtruxerāt
philiſtijm. Appellauitq̄ eos eiſdē noīb⁹ q̇b⁹
añ pr̄ vocauerat. Foderūtq̄ i torrēte ⁊ reꝑe
rerūt aquā viuā. Sȝ ⁊ ibi iurgiū fuit paſtoꝝ
gerare· aduerſus paſtores yſaac dicentiū:
Noſtra ē aq̄. Quāobrē nomē putei ex eo q̄ḋ
acciderat vocauit calūniā. Foderūt āt ⁊ aliū
⁊ ꝓ illo q̊ȝ rixati ſunt: appellauitq̄ eū īimici/
tias. Profect⁹ inde fodit aliū puteū: ꝓ q̊ non
ꝯtenderūt. Itaq̄ vocauit nomē ei⁹ latitudo
dicēs: Nūc dilatauit nos dn̄s. ⁊ fecit creſcē
ſup trā. Aſcēdit aūt yſaac ex illo loco i ber/
ſabee: vbi apparuit ei dn̄s i ipſa nocte dicēs
Ego ſū deus abrahā pr̄is tui. Noli timere:
q̇a ego tecū ſū. Bn̄dicā tibi ⁊ multiplicabo
ſemen tuū: ꝓpt ſeruū meū abraham. Itaq̄
edificauit ibi altare dn̄o ⁊ iuocato noīe dn̄i
extēdit tabernaculū· ꝑcepitq̄ ſeruis ſuis ut
foderēt puteū. Ad quē locū cū veniſſet de ge
rarꝭ· abimelech. ⁊ ochoçath amici illi⁹. ⁊ phi
col dux militū: locut⁹ ē yſaac. Quid veniſtꝭ
ad me hoīem quē odiſtis. ⁊ expuliſtꝭ a vob?
Qui rn̄derūt. Vidim⁹ tecū eē dn̄m. ⁊ ideir/
co nos diximus: Sit iuramētū int nos. ⁊ inea/
mus fed⁹· ut nō facias nob̄ q̇c̄ꝙ mali: ſicut
⁊ nos nihil tuoꝝ attigim⁹· nec fecim⁹ q̄ḋ te
lederet: ſȝ cū pace dimiſim⁹ auctū bn̄dictiōe
dn̄i. Fecit ḡ eis cōuiuiū. Et poſt cibū ⁊ potū
ſurgētes mane· iurauerūt ſibi mutuo: dimi/
ſitq̄ eos yſaac pacifice i locū ſuū. Ecce aūt
venerūt in ipſo die ſerui yſaac: annūciantes
ei de puteo quē foderāt· atq̄ dicētes: Inue/
nim⁹ aquā. Vñ appellauit eū abundātiā. ⁊
nomē vrbi ipoſitū eſt berſabee vſq̄ in ꝑſentē
diē. Eſau ꝟo q̄dragenari⁹ duxit vxores du/
as: iudith filiā beeri ethei ⁊ baſemath filiā
elon eiuſdē loci: que ambe offenderāt ani/
mū yſaac ⁊ rebecce.

XXVII

Senuit āt yſaac. ⁊ caligauerūt oculi
ei⁹. ⁊ videē nō poterat: vocauitq̄ eſau
filiū ſuū maiorē. ⁊ dixit ei: Fili mi.
Qui rn̄dit: Adſū. Cui pr̄. Vides inq̇t ꝙ ſe/
nueri. ⁊ ignorē diē mortꝭ mee. Sume arma
tua ⁊ pharetrā ⁊ arcū ⁊ egredē foras. Cūq̄
venatu aliq̇d apprehēderꝭ fac mihi inde pul/
mētū ſicut velle me noſti. ⁊ affer ut comedā
⁊ bn̄dicat tibi aīa mea anteq̄ꝫ moriar. Q̄ḋ
cū audiſſet rebecca ⁊ ille abiſſet i agꝝ ut iuſ/
ſionē pr̄is ipleret· dixit filio ſuo iacob: Au/
diui pr̄em tuū loquētē cū eſau frē tuo. ⁊ di/
cētē ei. Affer mihi de venatiōe tua. ⁊ fac ci/
bos ut comedā. ⁊ bn̄dicā tibi corā dn̄o an/
teq̄ꝫ moriar. Nūc ḡ fili mi acquieſce cōſilijs
meis. ⁊ ꝑgens ad gregē affer m̄ duos hedos
optimos· ut faciam ex eis eſcas pr̄i tuo· q̇b⁹
libent veſcit: q̄s cū itulerꝭ ⁊ comederit· bn̄di/
cat tibi ꝑuſq̄ꝫ moriat. Cui ille rn̄dit: Noſti
ꝙ eſau frat meus hō piloſus ſit. ⁊ ego lenis
Si attrectauerit me pr̄ me⁹ ⁊ ſenſerit· timeo
ne putet ſibi voluiſſe me illudē. ⁊ iducat ſup
me maledictionē ꝓ bn̄dictiōe. Ad quē mr̄
in me ſit ait iſta maledictio fili mi: tm̄ audi
vocē meā. ⁊ ꝑgēs affer q̄ dixi. Abijt ⁊ attu/
lit: deditq̄ mr̄i. Parauit illa cibos ſicut vel/
le nouerat pr̄em illius. ⁊ veſtib⁹ eſau valde
bonis· q̄s apud ſe habebat domi· induit eū:
pelliculaſq̄ hedoꝝ circūdedit maīb⁹. ⁊ colli
nuda ꝓtexit. Deditq̄ pulmētū. ⁊ panes q̄s
coxerat tradidit. Quib⁹ illatꝭ dixit: Pat mi
At ille rn̄dit: Audio. Quis es tu fili mi?
Dixitq̄ iacob. Ego ſū ꝑmogenit⁹ tu⁹ eſau.
Feci tibi ſic ꝑcepiſti m̄. Surge ſede ⁊ come/
de de venatiōe mea: ut bn̄dicat mihi aīa tua

Rursūq; ysaac ad filiū suū: Quō inqt tā cito iuenire potuisti fili mi? Qui rñdit. Volūtas dei fuit ut cito occurrerēt mihi q̄ volebā. Dixitq; ysaac: Accede huc ut tangam te fili mi. ⁊ probem vtrū tu sis filius meus esau an nō. Accessit ille ad patrē. ⁊ palpato eo dixit ysaac: Vox qdē vox iacob ē: sȝ manꝰ manꝰ sūt esau. Et nō cognouit eū: qa pilose manꝰ silitudinē maioris expsserant. Bñdicēs ḡ illi ait: Tu es filiꝰ meus esau? Rñdit: Ego sū. At ille: Affer inquit mihi cibos de venatiōe tua fili mi: ut bñdicat tibi aīa mea. Quos cū oblatos comedisset obtulit ei etiā vinū. Quo hausto dixit ad eū: Accede ad me. ⁊ da mihi osculū fili mi. Accessit. ⁊ osculatꝰ est eū. Statiq; ut sensit vestimētoꝝ eiꝰ fragrantiā benedicens ait: Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni: cui benedixit dñs. Det tibi deꝰ de roze celi. ⁊ de pinguedine t̄re abūdātiā frumēti vini ⁊ olei. ⁊ seruiāt tibi ppl'i. ⁊ adorēt te tribꝰ. Esto dñs fratꝝ tuoꝝ. ⁊ icuruēt' añ te filij mr̄is tue. Qui maledixerit tibi sit ille maledictꝰ. ⁊ q̇ bñdixerit tibi bñdictionibus repleat'. Vix ysaac sermonē ipleuerat. ⁊ egresso iacob foras vēit esau: coctosq; de venatiōe cibos itulit pr̄i dicēs: Surge pat' mi: ⁊ comede de venatione filij tui: ut benedicat mihi aīa tua. Dixitq; illi ysaac: Quis. n. es tu? Qui rñdit: Ego sū filiꝰ tuus pͥmogenitꝰ esau. Expauit ysaac stupore vehemēti. ⁊ vltra q̄ꝫ credi pōt āmirans ait: Quis igit' ille ē q̇ dudū captā venationē attulit mihi. ⁊ comedi ex omnibus pͥusq̄ꝫ tu venires? Benedixiq; ei. ⁊ erit benedictꝰ. Audit esau sermonibꝰ pr̄is irrugijt clamore magno. ⁊ cōsternatꝰ ait: Bñdic etiā ⁊ mihi pat' mi. Qui ait: Venit germanꝰ tuus fraudulēt'. ⁊ accepit benedictionē tuā. At ille subiunxit: Iuste vocatū ē nomē eiꝰ iacob. Supplantauit. n. me en alt'a vice. Priogenita mea añ tulit. ⁊ nūc secundo surripuit bñdictionē meā. Rursūq; ad pr̄em: nūqd nō reseruasti ait ⁊ mihi bñdictionē? Rñdit ysaac: Dñm tuū illū ꝯstitui. ⁊ oēs fr̄es suos seruituti eiꝰ subiugaui. Frumēto ⁊ vino ⁊ oleo stabiliui eum. ⁊ tibi post h̄ fili mi vltra q̇d faciam? Cui esau: Nū vnā inqt tm̄ bñdictionē habes pat'? Mihi q̊ꝫ obsecro ut bñdicas. Cūq; eiulatu mag̊ fleret motꝰ ysaac dixit ad eū: In pinguedine t̄re ⁊ in roze celi desup erit bñdictio tua. Viues in gladio. ⁊ fr̄i tuo s'uies: tēpusq; veniet cū excutias ⁊ soluas iugū eiꝰ de ceruicibus tuis. Oderat ḡ sp̄ esau iacob ꝓ bñdictiōe q̄ bñdixerat ei pr̄. Dixitq; i corde suo. Venient dies luctꝰ pr̄is mei. ⁊ occidā iacob fr̄em meū. Nūciata sūt h̄ rebecce. Que timens. ⁊ vocās iacob filium suū dixit ad eum: Ecce esau frat' tuus minat' ut occidat te. Nūc ḡ fili audi vocē meā. ⁊ ꝯsurgens fuge ad laban fr̄em meū i arā. h̄itabisq; cū eo dies paucos donec reqescat furor fr̄is tui. ⁊ cesset idignatio eiꝰ obliuiscat'q; eoꝝ q̄ fecisti in eū. postea mittā ⁊ adducā te inde huc. Cur vtroq; orbabor filio i vno die? Dixitq; rebecca ad ysaac. Tedet me vite mee ꝓpt' filias heth. Si acceperit iacob vxorē de stirpe hꝰ t̄re: nolo viuē.

Ocauit itaq; ysaac iacob ⁊ benedixit eū: p̄cepitq; ei dicens: Noli accipe cōiugē de genere chanaā: sȝ vade ⁊ ꝓficiscere in mesopotamiā syrie ad domū bathuelis pr̄is mr̄is tue. ⁊ accipe tibi inde vxorē de filiabꝰ laban auūculi tui. Deꝰ aūt oīpotēs bñdicat tibi. ⁊ crescē te faciat atq; multiplicet ut sis i turbas ppl'oꝝ: ⁊ det tibi bñdictiōes abrahe ⁊ semini tuo pꝰ te: ut possideas terrā pegrinationis tue quā pollicitꝰ ē auo tuo. Cūq; dimisisset eū ysaac ꝓfectus puenit in mesopotamiā syrie: ad laban filiū bathuelis syri fratrē rebecce mr̄is sue. Videns aūt esau q̄ꝫ bñdixisset pat' suus iacob. ⁊ misisset eum in mesopotamiā syrie ut inde vxorē ducēt. ⁊ q̄ꝫ pꝰ bñdictionē p̄cepisset ei dicēs: nō accipies vxorē de filiabꝰ chanaan: q̇ꝙ; obediens iacob parentibus suis isset in syriam: ꝓbans q̄q; q̄ꝫ non libēt' aspiceret filias chanaan pat' suus: iuit ad ismahelē. ⁊ duxit vxorem absq; his quas prius habebat melech filiā ismahelis filij abrahā sororē nabaioth. Igit' egressus iacob de bersabee pgebat aran. Cūq; venisset ad quēdā locū. ⁊ vellet i eo reqescere pꝰ solis occubitū tulit de lapidibꝰ q̇ iacebāt. ⁊ supponēs capiti suo dormiuit i codē loco. Viditq; in somnis scalā stantē sup terrā. ⁊ cacumē illiꝰ tangēs celū: angelos quoq; dei ascēdētes ⁊ descendentes p eā. ⁊ dñm innixū scale dicentē sibi: Ego sū dñs deus abraham patris tui ⁊ deꝰ ysaac. Terrā i q̄ dormis tibi dabo ⁊ semi tuo eritq; semē tuū q̄i puluis t̄re. Dilataberis ad orientē ⁊ occidētē ⁊ septētrionē ⁊ meridiē. ⁊ bñdicent' i te ⁊ i semine tuo cūcte tribꝰ terre. Et ero custos tuus q̄cūq; p̄rexeris. ⁊ reducā

te i t͛rā hāc· nec dimittā nisi cōpleuero vniū/
sa q̄ dixi. Cūq̄ euigilasset iacob de somno·
ait: Uere dn̄s est i loco isto. ⁊ ego nesciebā.
Pauēsq̄: ꝙ̄ terribilis ē inq̄t loc⁹ iste. Non ē
hic aliud nisi dom⁹ dei. ⁊ porta celi. Surgēs
ḡ iacob mane: tulit lapidē quē supposuerat
capiti suo. ⁊ erexit in titulū fūdēs oleū desup.
Appellauitq̄ nomē vrbis bethel: q̄ pri⁹ luça
vocabat᷑. Uouit etiā votū dicens: Si fuerit
dn̄s mecū. ⁊ custodierit me i via ꝑ quā ābu/
lo. ⁊ dederit m̄ panē ad vescēdū. ⁊ vestimētū
ad induēdū· reuersusq̄ fuero ꝓspere ad do/
mū patris mei: erit mihi dn̄s i deum. ⁊ lapis
iste quē erexi i titulū· vocabit᷑ dom⁹ dei: cun/
ctorūq̄ q̄ dederis mihi· decimas offerā tibi.

PRofect⁹ ḡ iacob venit i t͛rā XXIX
orietalē. ⁊ vidit puteū in agro: tres
q̊q̄ greges ouiū accubātes iuxta eū.
Nā ex illo adaq̄bant᷑ pecora. ⁊ os ei⁹ grandi
lapide claudebat᷑. Mosq̄ erat· ut cūct̄ oui/
bus ꝯgregat̄ deuoluerēt lapidem. ⁊ refectis
gregib⁹ rursū sup os putei ponerēt. Dixitq̄
ad pastores: Frēs vnde estis? Qui rn̄derūt
de aran. Quos interrogās: nū q̄d ait nost̄ la/
ban filiū nachor? Dixerūt: Nouim⁹. Sanus
ne ē inq̄t? Ualet inquint. ⁊ ecce rachel filia
ei⁹ venit cū grege suo. Dixitq̄ iacob. Adhuc
multū diei supest: nec ē tēp⁹ ut reducant᷑ ad
caulas greges. Date aū potū ouib⁹ ⁊ sic eas
ad pastū reducite. Qui rn̄derūt: Non possu/
mus· donec oia pecora cōgregēt᷑ ⁊ amouea/
mus lapidē de ore putei ut adaquem⁹ gre/
ges. Adh̄ loq̄bāt᷑. ⁊ ecce rachel veniebat cū
ouibus p̄ris sui. Nam gregē ipsa pascebat.
Quā cū vidisset iacob. ⁊ sciret ꝯsobrinā suā
ouesq̄ laban auūculi sui: amouit lapidē q̊
pute⁹ claudebat᷑. ⁊ adaq̄to grege osculat⁹ ē
eam. Et eleuata voce fleuit. ⁊ indicauit ei ꝙ
frat᷑ eēt p̄ris sui. ⁊ fili⁹ rebecce. At illa festi/
nās nūciauit p̄ri suo. Qui cū audisset venisse
iacob filiū soror̄ sue· occurrit obuiā ei: cō/
plexusq̄ eū. ⁊ i oscula ruēs: duxit i domū suā.
Audit̄ aūt causis itiner̄· rn̄dit: Os meū es
⁊ caro mea. Et p⁹ꝙ̄ ipleti sūt dies mēsis vni⁹
dixit ei: Nū q̄a frat᷑ me⁹ es· grat̄ s͛uies m̄?
Dic q̄d mercedis accipias. Habebat v͛o du/
as filias. Nomē maior̄ lya: minor v͛o appel
labat᷑ rachel. Sꝫ lya lippis erat oculis· ra/
chel decora facie ⁊ venusto aspectu· quā di/
ligēs iacob ait: Seruiam tibi ꝓ rachel filia
tua minore septē ānis. Rn̄dit laban: Meli⁹ ē
ut tibi eā dem ꝙ̄ alt͛i viro. Mane apud me.
Seruiuit ḡ iacob ꝓ rachel septē ānis. ⁊ vi/
debāt᷑ illi pauci dies p̄ amor̄ magnitudine.
Dixitq̄ ad laban: Da m̄ vxorē meā· q̄a iam
temp⁹ ipletū ē ut igrediar ad illā. Qui vo/
catis mult̄ amicoꝝ turbis ad cōuiuiū fecit
nuptias. ⁊ vespe lyam filiā suā itroduxit ad
eū: dans ācillā filie çelphā noīe. Ad quā cū
ex more iacob fuisset ingressus· facto mane
vidit lyā. ⁊ dixit ad socerū suū: Quid ē quod
facere voluisti? Nōne ꝓ rachel seruiui tibi?
Quare iposuisti m̄? Rn̄dit laban: Nō ē i lo/
co n̄ro ꝯsuetudis ut miores aū tradam⁹ ad
nuptias. Imple ebdomadā dieꝝ h⁹ copule
⁊ hanc q̊q̄ dabo tibi· ꝓ ope q̄ seruitur⁹ es m̄
septē annis alijs. Acq̄euit placito. ⁊ ebdo/
mada trāsacta rachel duxit vxorē. Cui pat᷑
seruā balam tradiderat. Tandēq̄ potitus
optat̄ nuptijs amorē sequēt̄ p̄ori ꝓtulit· ser
uiens apud eū septē annis alijs. Uidēs aūt
dn̄s ꝙ despicēt lyam· apuit vuluā ei⁹· sorore
sterili ꝑmanēte. Que ꝯceptū genuit filiū: vo
cauitq̄ nomē eius ruben dicēs: Uidit dn̄s
hūilitatē meā. Nūc amabit me vir me⁹. Rur/
sumq̄ ꝯcepit ⁊ pepit filiū ⁊ ait: Qm̄ audiuit
me dn̄s haberi ꝯtēptui: dedit etiā istū m̄. Uo
cauitq̄ nomē ei⁹ symeon. Concepitq̄ t͛tio. ⁊
genuit aliū filiū· dixitq̄: Nunc q̊q̄ copulabit᷑
mihi marit⁹ me⁹ eo ꝙ pepim ei tres filios.
Et idcirco appellauit nomē ei⁹ leui. Quarto
ꝯcepit ⁊ pepit filiū. ⁊ ait: Mō ꝯfitebor dn̄o.
Et ob h̄ vocauit eū iudā. Cessauitq̄ parere.

CErnens aūt rachel ꝙ XXX
infecūda eēt· inuidit sorori sue. ⁊ ait
marito suo: Da mihi liberos· alio/
q̇n moriar. Cui irat⁹ rn̄dit iacob: Nū ꝓ deo
ego sū· q̄ p̄uauit te fructu vētr̄ tui? At illa:
Habeo inq̄t famulā balam: igredere ad illā
ut pariat sup genua mea. ⁊ habeā ex illa fili/
os. Deditq̄ illi balam i ꝯiugiū. Que igresso
ad se viro: cōcepit ⁊ pepit filium. Dixitq̄ ra/
chel: Indicauit mihi dn̄s. ⁊ exaudiuit vocē
meā dās mihi filiū. Et idcirco appellauit no
men ei⁹ dan. Rursūq̄ bala ꝯcipiēs pepit al/
teꝝ· ꝓ q̊ ait rachel. Cōpauit me dn̄s cū soro/
re mea. ⁊ iualui. Uocauitq̄ eū neptali. Sen/
tiēs lya ꝙ parere desisset· çelphā ācillā suā
marito tradidit. Qua p⁹ ꝯceptū edente filiū
dixit: Felicit᷑. Et idcirco vocauit nomē eius
gad. Peperit q̊q̄ çelpha alterum· dixitq̄ lya:
Hoc ꝓ beatitudine mea. Beatam quippe me

dicẽt oẽs mulieres. Propterea appellauit eū
aser. Egressus aūt ruben tpe messis triticee
in agrū repperit mādragoras: quas mr̄i lye
detulit. Dixitq rachel: Da mihi partem de
mādragoris filij tui. Illa rn̄dit: Parū ne tibi
videt ꝙ preripueris maritū mihi: nisi etiam
mandragoras filij mei tuleris? Ait rachel
Dormiat tecū hac nocte ꝓ mandragoris filij
tui. Redeūtiq ad vespā iacob de agro· egres/
sa ē i occursū ei⁹ lya. ⁊ ait: Ad me inqt itra/
bis: qa mercede ꝯduxi te ꝓ mandragoris filij
mei. Dormiuitq cū ea nocte illa. ⁊ exaudi/
uit de⁹ p̃ces ei⁹. Cōcepitq ⁊ ꝑpit filiū qntū
⁊ ait: Dedit deus mercedē mihi: qa dedi an/
cillā meā viro meo. Appellauitq nomē ei⁹
ysachar. Rursū lya cōcipiēs ꝑpit sextū filiū
⁊ ait: Dotauit me deus dote bona. Etiā hac
vice mecū erit marit⁹ me⁹: eo ꝙ genuerim ei
sex filios. Et idcirco appellauit nomē ei⁹ ça/
bulon. Post quē ꝑpit filiam noīe dinā. Re/
cordatusq dn̄s rachelis· exaudiuit eā ⁊ ape
ruit vuluā ei⁹· q̄ cōcepit ⁊ ꝑpit filiū dicens:
Abstulit de⁹ opprobriū meū. Et vocauit no
mē illi⁹ ioseph dicēs: Addat mihi dn̄s filiū
alterū. Nato autē ioseph· dixit iacob socero
suo: Dimitte me ut reuertar ī patriā meā ⁊
ad t̃rā meā. Da mihi vxores ⁊ liberos meos
ꝓ quib⁹ seruiui tibi ut abeam. Tu v̇o nosti
seruitutē q̄ seruiui tibi. Ait illi laban: Inue/
niā grām ī ꝯspectu tuo. Experimēto didici: qa
bn̄dixerit mihi deus ꝓpt̃ te. Cōstitue merce/
dē tuā quā dem tibi. At ille rn̄dit: Tu nosti
quō seruierim tibi. ⁊ quāta ī māib⁹ meis fuit
possessio tua. Modicū habuisti anꝙ̃ venirē
ad te. ⁊ nunc diues effectus es: benedixitq
tibi de⁹ ad itroitū meū. Iustū ē igit̃ ut aliqn̄
prouideā domui mee. Dixitq laban: Quid
tibi dabo? At ille ait: Nihil volo: ſ3 si feceris
qd̄ postulo: iterū pascam ⁊ custodiam pecora
tua. Gyra oẽs greges tuos. ⁊ separa cūctas
oues varias ⁊ sparso vellē. ⁊ qdcūq rufū ⁊
maculosū variūq fuerit· tam ī ouib⁹ q̄ ī ca/
pris· erit merces mea. Rn̄debitq mihi cras
iusticia mea· qn̄ placiti tēp⁹ aduenerit corā
te. ⁊ oia q̄ nō fuerit varia ⁊ maculosa ⁊ rufa
tā ī ouib⁹ q̄ in capris· furti me argues. Di/
xitq laban: Gratū habeo qd̄ petis. Et sepa/
uit ī die illa capras ⁊ oues ⁊ hircos ⁊ arietes
varios ⁊ maculosos. Cūctū aūt gregē vni/
colorē. i. albi ⁊ nigri velleris· tradidit ī ma/
nu filiorum suorū. ⁊ posuit spatium itineris
triū dierū int̃ se ⁊ generū: q̇ pascebat reliqs
greges ei⁹. Tollēs ḡ iacob v̇gas populeas
virides ⁊ amygdalinas. ⁊ ex platanis· ex pte
decorticauit eas. Detractisq corticib⁹ ī his
q̄ spoliata fuerāt· candor apparuit: illa v̇o q̄
integra fuerāt· viridia ꝑmāserūt: atq ī hunc
modū color effect⁹ ē vari⁹. Posuitq eas ī ca
nalib⁹ vbi effūdebat̃ aq̄· ut cū venissent gre/
ges ad bibendū· an̄ oculos haberēt virgas:
⁊ in aspectu earū ꝯcipent. Factūq ē ut ī ipso
calore coit⁹ oues intuerēt̃ virgas. ⁊ parerēt
maculosa ⁊ varia ⁊ diuerso colore respersa.
Diuisitq gregē iacob. ⁊ posuit virgas in ca/
nalib⁹ an̄ oculos arietū. Erāt aūt alba ⁊ ni/
gra queq laban· cet̃a v̇o iacob: sepatis int̃
se gregib⁹. Igit̃ qn̄ p̄mo tpe ascēdebāt̃ oues
ponebat iacob v̇gas ī canalib⁹ aqr̄ an̄ ocu
los arietū ⁊ ouiū· ut ī earū ꝯtēplatiōe ꝯcipēt.
Qn̄ v̇o serotina admissura erat. ⁊ ꝯceptus
extrem⁹: nō ponebat eas. Factaq sūt ea q̄ erāt
serotina· laban. ⁊ q̄ primi tpis· iacob. Dita/
tusq ē hō vltra modū. ⁊ habuit greges mul
tos: ancillas ⁊ seruos· camelos ⁊ asinos.

XXXI

Postꝙ̃ aūt audiuit v̇ba filiorū laban dicētiū: tulit iacob oīa
q̄ fuerūt p̄ris nr̄i. ⁊ de illi⁹ facultate
ditat⁹· fact⁹ ē inclyt⁹: aiaduertit q̄q faciē la/
ban ꝙ nō eēt erga se sicut heri ⁊ nudiuster/
tius: maxie dicēte sibi dn̄o: reuertē in terrā
patrū tuorū ⁊ ad gnātionē tuam· eroq tecū:
misit ⁊ vocauit rachel ⁊ lyam ī agrū vbi pa/
scebat greges· dixitq eis: Video faciē p̄ris
vr̄i ꝙ nō sit erga me sicut heri ⁊ nudiuster/
tius. Deus aūt p̄ris mei fuit mecū. ⁊ ipse no
stis ꝙ totis virib⁹ meis seruierim p̄ri vr̄o. S3
⁊ p̄r vester circūuenit me. ⁊ mutauit merce/
dem meā decē vicib⁹. ⁊ tn̄ non dimisit eū de⁹
ut nocēt mihi. Siqn̄ dixit· varie erūt merce/
des tue: pariebāt oẽs oues varios fetus: qn̄
v̇o econtrario ait: alba q̄q accipies ꝓ mer/
cede· oẽs greges alba pepererūt. Tulitq de⁹
subam p̄ris vr̄i. ⁊ dedit mihi. Postꝙ̃. n. cōce/
ptus ouiū temp⁹ aduenerat: leuaui oculos
meos. ⁊ vidi ī somnis ascēdētes mares sup
feminas· varios ⁊ maculosos ⁊ diūsorū co/
lorū. Dixitq angel⁹ dn̄i ad me ī somnis: Ia/
cob. Et ego rn̄di: Adsū. Qui ait: Leua ocu
los tuos. ⁊ vide vniuersos masculos ascen/
dentes sup feminas varios maculosos atq
respsos. Vidi. n. oīa q̄ fecit tibi laban. Ego
sum deus bethel· vbi vnxisti lapidē. ⁊ votū

vouisti m̄. Nūc ḡ surge ⁊ egredē de t̄ra hac: reuertēs i terrā natiuitatis tue. R̄nderūtq; rachel ⁊ lya: Nunq̇d habemꝰ residui quicq̄ȝ i facultatibus ⁊ hereditate domꝰ p̄ris n̄ri? Nōne q̄i alienas reputauit nos. ⁊ vēdidit: comeditq; p̄ciū n̄rm? Sȝ deꝰ tulit opes p̄ris n̄ri. ⁊ eas tradidit nob̄ ac filijs n̄ris. Vñ oia q̄ p̄cepit tibi dñs fac. Surrexit autē iacob ⁊ ipositis liberis ac ꝯiugibꝰ suis sup̱ camelos abijt: tulitq; oēm subām suā ⁊ greges. ⁊ q̇c q̇d i mesopotamia acq̇sierat: ꝑgēs ad ysaac p̄rem suū i t̄ra chanaan. Eo t̄pe ierat laban ad tondendas oues. ⁊ rachel furata ē idola p̄ris sui. Noluitq; iacob confiteri socero suo ꝙ fugeret. Cūq; abisset tā ipse q̄ȝ oia q̄ iuris sui erant. ⁊ amne transmisso ꝑgeret ꝯ̄ montē galaad: nūciatū ē laban die t̄tio ꝙ fuḡet iacob. Qui assūptꝭ f̄ribꝰ suis. ꝑsecutꝰ ē eū diebus septē. ⁊ cōp̄hēdit eum i mōte galaad. Viditq; i somnis dicētē sibi dñm: Caue ne q̇cq̄ȝ asp̱e loq̄r̄ ꝯ̄ iacob. Iāq; iacob extēderat i mōte tab̄naculū. Cūq; ille ꝯsecutꝰ fuisset eū cū f̄ribꝰ suis. i eodē monte galaad fixit tentoriū. Et dixit ad iacob: Quare ita egisti: ut clam me abigēs filias meas q̄si captiuas gladio? Cur ig̃rante me fugē voluisti: nec indicare mihi ut ꝓsequerer te cū gaudio ⁊ canticis ⁊ tympanis ⁊ cithar̄? Nō es passus ut oscularer filios meos ⁊ filias. Stulte op̱atꝰ es. Et nūc q̇dē valet manꝰ mea reddē tibi malū: s̄ deꝰ p̄ris tui heri dixit mihi: Caue ne loquar̄ ꝯ̄ iacob q̇cq̄ȝ durīꝰ. Esto. Ad tuos ire cupiebas. ⁊ desiderio erat tibi domꝰ p̄ris tui. Cur furatꝰ es deos meos? R̄ndit iacob: Qr̄ inscio te ꝓfectꝰ sū: timui ne violēt̄ auferres filias tuas. Qr̄ aūt furti me arguis apud quēcūq; iuener̄ deos tuos: necet̄ corā f̄ribus n̄ris. Scrutare. q̇cq̇d tuoꝝ apud me iueneris aufer. Hec dicēs ig̃rabat ꝙ rachel furata eēt idola. Ingressꝰ itaq; laban tabernaculū iacob ⁊ lye ⁊ vtriusq; famule. nō inuenit. Cūq; intrasset tētoriū rachelis: illa festinās absc͞odit idola sub t̄ strām̄ēta cameli ⁊ sedit desup̱: scrutantiq; oē tentoriū ⁊ nihil iuenienti. ait: Ne irascatur dñs meꝰ ꝙ corā te assurgē neq̄o: q̇a iuxta cōsuetudinē feminaꝝ nūc accidit mihi. Sic delusa sollicitudo q̄rent̄ē. Tumēsq; iacob cū iurgio. ait: Quā ob culpā meam ⁊ ob q̄ȝ pctm̄ meū sic exarsisti post me. ⁊ scrutatus es oēm supellectilē meā? Quid iuenisti de cūcta substātia domꝰ tue? Pone hic corā f̄ribꝰ meis ⁊ f̄ribus tuis: ⁊ iudicēt int̄ me ⁊ te. Idcirco viginti annis fui tecū: oues tue ⁊ capre steriles nō fuerūt: arietes greḡ tui nō comedi: nec captū a bestia oñdi tibi. Ego dānū oē reddebā. Quicq̇d furtim p̱ibat a me exigebas. die noctuq; estu vrgebar ⁊ gelu: fugiebatq; somnus ab oculis meis. Sicq; p̱ vigiti ānos i domo tua s̄uiui tibi: q̄tuordeci ꝓ filiabꝰ. ⁊ sex ꝓ gregibus tuis. Immutasti q̄q; mercedē meā decē vicibꝰ. Nisi deꝰ p̄ris mei abrahā ⁊ timor ysaac fuisset mihi: forsitan modo nudū me dimisisses. Afflictionē meam ⁊ laborē manuū mearū respexit dñs. ⁊ arguit te heri. R̄ndit ei laban: Filie mee ⁊ filij ⁊ greges tui ⁊ oia q̄ cernis. mea sūt. Quid possū facē filijs ⁊ nepotibꝰ meis? Veni ḡ ⁊ ineamꝰ fedꝰ: ut sit testimoniū int̄ me ⁊ te. Tulit itaq; iacob lapidem. ⁊ erexit illū i titulū. Dixitq; f̄ribꝰ suis. Afferte lapides. Qui ꝯgregātes fecer̄t tumulū: comederūtq; sup̱ eum. Quē vocauit laban tumulū testꝭ. ⁊ iacob aceruū testimonij. vterq; iuxta ꝓp̄etatē lingue sue. Dixitq; laban: Tumulꝰ iste testis erit int̄ me ⁊ te hodie. Et idcirco appellatū ē nomē eiꝰ galaad i. tumulus testis. Et adiecit laban. Intueat̄ ⁊ iudicet dñs int̄ nos qn̄ recesserimꝰ a nobis si afflixer̄ filias meas. ⁊ si introduxer̄ alias vxores sup̱ eas. Nullꝰ sermonis n̄ri testis ē absq; deo qui p̄sens respicit. Dixitq; rursus ad iacob: En tumulꝰ hic ⁊ lapis quē erexi: int̄ me ⁊ te testis erit. Tumulꝰ inq̄ȝ iste ⁊ lapis sint in testimoniū: si aut ego trāsiero illū pergens ad te: aut tu p̄terier̄ malū mihi cogitans. Deꝰ abrahā ⁊ deꝰ nachor iudicet int̄ nos: deꝰ p̄ris eoꝝ. Iurauit ḡ iacob p̱ timorē p̄ris sui ysaac. imolatisq; victimis in monte vocauit f̄rēs suos ut ederēt panē. Qui cū comedissent manserūt ibi. Laban ꝟo de nocte ꝯsurgēs. osculatꝰ ē filios ⁊ filias suas. ⁊ bn̄dixit illis: reuersusq; ē in locū suū. XXXII

Iacob aūt abijt iitinē q̄ cep̱at: fuerūtq; ei obuiā angeli dei. Quos cū vidisset ait: Castra dei i sūt h̄. Et appellauit nomē loci illius manaim. i. castra. Misit aūt ⁊ nūcios an̄ se ad esau f̄rēm suū i t̄ra seyr. in regiōe edom. p̄cepitq; eis dicēs: Sic loq̇mi dño meo esau. Hec dicit frat̄ tuꝰ iacob: Apud laban p̱egrinatꝰ sū. ⁊ fui vsq; i p̄sentē diē. Habeo boues ⁊ asinos ⁊ oues ⁊ seruos ⁊ ancillas: mittoq; nunc legationē

ad dñm meũ ut inueniã grãm ĩ ꝯspectu tuo
Reuersiq; sũt nũcij ad iacob dicẽtes: Veni-
mus ad esau frẽm tuũ. ⁊ ecce ꝓperat i occur-
sũ tuũ cũ q̃dringẽtꝫ viris. Timuit iacob val
de. ⁊ ꝑterrit⁹ diuisit ꝑplm q̇ secũ erat: greges
q̊ꝙ ⁊ oues ⁊ boues ⁊ camelos i duas turmas
dicẽs: Si venerit esau ad vnã turmã ⁊ ꝑcus-
serit eã: alia turma q̃ reliq̃ est saluabiť. Di-
xitq; iacob: Deus p̃ris mei abraham. ⁊ de⁹
p̃ris mei ysaac. dñe q̇ dixisti mihi. reuertẽ in
terrã tuã ⁊ in locũ natiuitatꝫ tue. ⁊ bñfaciã
tibi: minor sum cũctis miserationib⁹ tuis. ⁊
ꝟitate tua quã explesti seruo tuo. Jn bacu-
lo meo trãsiui iordanẽ istũ. ⁊ nũc cũ duab⁹
turmis regredior. Erue me de manu fratris
mei esau. q̄a valde eum timeo: ne forte veni-
ens ꝑcutiat mr̃es cũ filijs. Tu locutus es ꝙ
bñfaceres mihi. ⁊ dilatares semen meũ sicut
arenã maris. q̄ p̃ multitudine numerari nõ
p̃ot. Cũq; dormisset ibi nocte illa: sepauit de
his q̃ habebat mũera esau fr̃i suo. capras du
cẽtas. hircos viginti: oues ducẽtas. arietes
vigiti: camelos fetas cũ pullis suis trigita.
vaccas q̃draginta. ⁊ tauros vigiti. asinas
viginti. ⁊ pullos earũ decẽ. Et misit ꝑ man⁹
seruoꝝ suoꝝ. singulos seorsũ greges. dixitq;
pueris suis: Antecedite me. ⁊ sit spatiũ inť
gregẽ ⁊ gregẽ. Et p̃cepit p̃ori dicens: Si ob-
uiũ habueris frẽm meũ esau. ⁊ interrogauerit
te. cui⁹ es aut q̇ vadis. aut cui⁹ sunt ista q̃ se-
quer̃: r̃ndebis: Serui tui iacob. Munera
misit dño suo esau: ipse q̊ꝙ p⁹ nos venit. Silr
dedit mandata secũdo ⁊ t̃tio ⁊ cũctis q̇ seq̃-
banť greges. dicẽs: Hisdẽ ꝟbis loq̇mini ad
esau cũ inueneritꝫ eũ. ⁊ addetis: Jpse q̊ꝙ ser-
uus tuus iacob. iter nostꝝ inseq̇ť. Dixit eni:
Placabo illũ munerib⁹ q̃ p̃cedũt. ⁊ p⁹ea vi-
debo illũ. Forsitan ꝓpitiabiť mihi. Precesse-
rũt itaq; munera an̄ eũ. ipse ꝟo mãsit nocte
illa i castr̃. Cũq; mature surrexisset tulit du
as vxores suas ⁊ totidẽ famulas cũ vndeci
filijs. ⁊ trãsiuit vadũ iaboch. Trãsductisq;
oib⁹ q̃ ad se ꝑtinebãt. mãsit solus. ⁊ ecce vir
luctabať cũ eo vsq; mane. Qui cũ vidẽt ꝙ
eũ supare nõ posset: tetigit neruũ femor̃ ei⁹
⁊ stati emarcuit. Dixitq; ad eũ: Dimitte me
Jam.n. ascẽdit aurora. R̃ndit: Nõ dimittã
te nisi bñdixeris mihi. Ait ergo: Q̇d est no
mẽ tibi: R̃ndit Jacob. At ille: Neq̃ꝙ inq̇t
iacob appellabiť nomẽ tuũ: ß isrl̃. Q̃m si ꝯ
deũ fortꝫ fuisti. quãto magꝭ ꝯ hoies p̃ualeb:

Jnterrogauit eũ iacob: Dic mihi q̇ appellar̃
noie: R̃ndit: Cur q̃ris nomẽ meũ q̇d ẽ mi-
rabile: Et bñdixit ei i eodẽ loco. Vocauitq;
iacob nomẽ loci illi⁹ phanuel. dicẽs: Vidi
dñm facie ad faciẽ. ⁊ salua facta ẽ aĩa mea.
Ortusq; ẽ ei stati sol p⁹q̃ꝙ trãsgressus ẽ pha-
nuel. Jpse ꝟo claudicabat pede. Quam ob
cãm nõ comedũt neruũ filij isrl̃ q̇ emarcuit
i femore iacob vsq; i p̃ntẽ diẽ. eo ꝙ tetigerit
neruũ femor̃ ei⁹ ⁊ obstupuerit. XXXIII

Leuãs autẽ iacob oculos. vidit ve-
nientẽ esau. ⁊ cũ eo quadringentos
viros. Diuisitq; filios lye ⁊ rachel
ãbarũq; famularũ. ⁊ posuit vtrãq; ancillã ⁊
liberos earũ i p̃ncipio: lyam ꝟo ⁊ filios ei⁹ i
secũdo loco. rachel aũt ⁊ ioseph nouissimos
Et ipse ꝓgrediẽs adorauit ꝓn⁹ i terrã septi-
es: donec appropinq̃ret frater ei⁹. Currens
itaq; esau obuiã fr̃i suo. ãplexat⁹ ẽ eũ. strin-
gensq; collũ ei⁹ ⁊ osculãs eũ fleuit: leuatisq;
oculis vidit mulieres ⁊ paruulos eaꝝ. ⁊ ait
Quid sibi volũt isti. ⁊ si ad te ꝑtineant: Re-
spondit: Paruuli sunt q̇s donauit mihi deus
s̃uo tuo. Et appropiquãtes ãcille ⁊ filij eaꝝ
incuruati sũt. Accessit q̊ꝙ lya cũ pueris suis
⁊ cũ silr adorassent. extremi ioseph ⁊ rachel
adorauerũt. Dixitq; esau: Que nã sunt iste
turme q̃s obuiã habui: R̃ndit: Vt iuenirẽ
grãm corã dño meo. At ille ait: Habeo plu-
rima frater mi: sint tua tibi. Dixitq; iacob:
Noli ita obsecro. ß si iueni grãꝫ i oculis tu-
is accipe munusculũ de manib⁹ meis. Sic.n
vidi faciẽ tuã: q̃si viderim vultũ dei. Esto mi-
bi ꝓpiti⁹. ⁊ suscipe bñdictionẽ quã attuli ti-
bi. ⁊ quã donauit mihi de⁹ tribuẽs oia. Vix
frẽ ꝯpellẽte suscipiẽs ait: Gradiamur simul
eroq; soci⁹ itiner̃ tui. Dixitq; iacob: Nosti
dñe mi ꝙ ꝑuulos habeã teneros ⁊ oues ⁊
boues fetas mecũ: q̃s si pl⁹ i ambulãdo fece-
ro laborare: morienť vna die cũcti greges.
Precedat dñs me⁹ an̄ seruũ suũ. ⁊ ego seq̄r
paulati vestigia ei⁹. sicut videro ꝑuulos me-
os posse donec veniã ad dñm meũ i seyr. Re-
spõdit esau: Oro te ut de ꝑplo q̇ mecũ ẽ. saltẽ
socij remaneant vie tue. Non est inq̇t neces-
se: h vno tm̃ indigeo ut iueniã grãm in con-
spectu tuo dñe mi. Reuersus ẽ itaq; illo die
esau itinẽ q̇ venerat in seyr. Et iacob venit i
sochot: vbi edificata domo ⁊ fixis tentorijs.
appellauit nomẽ loci illi⁹ sochot. i. tabnacu-
la. Trãsiuitq; i salẽ vrbẽ sichimoꝝ q̃ ẽ in t̃ra

chanaan·postꝙ̃ reuersus ẽ de mesopotamia
syrie.⁊ habitauit iuxta oppidũ·emitq; partẽ
agri i q̃ fixerat tabnacula·a filijs emor pr̃is
sichem centum agnis.⁊ erecto ibi altari·in/
uocauit super illud fortissimũ deum israhel.

XXXIIII

Egressa est aũt dina fi/lia lye ut videret mulieres regionis illiꝰ. Quam cũ vidisset sichem filius emor euei pͥnceps t̃re illiꝰ·adamauit eã ⁊ ra
puit.⁊ dormiuit cũ illa: vi opprimens ꝟginẽ
Et ꝯglutinata ẽ aĩa eiꝰ cũ ea: tristẽq; delini/
uit bl̃aditijs.⁊ ꝑgẽs ad emor pr̃em suũ·acci/
pe inq̇t mihi puellã hanc ꝯiugẽ. Q̇ꝺ cũ au/
disset iacob·absentibꝰ filijs ⁊ i pastu pecorũ
occupatis: siluit donec redirent. Egresso aũt
emor pr̃e sichem ut loq̄ret᷑ ad iacob·ecce fi/
lij eiꝰ veniebãt de agro: auditoq; qꝺ̇ accide/
rat·irati sũt valde: eo ꝙ fedã rẽ opatꝰ eẽt in
isrl̃.⁊ violata filia iacob rẽ illicitã ꝑpetrasset
Locutꝰ est itaq; emor ad eos: Sichem filij
mei adhesit aĩa filie vr̃e. Date eã illi vxorem
⁊ iũgamꝰ vicissim cõnubia. Filias vr̃as tra
dite nob̃.⁊ filias nr̃as accipite.⁊ h̃itate no/
biscũ. Terra i ptãte vr̃a ẽ: exercete·negocia/
mini.⁊ possidete eã. Sed ⁊ sichem ad patrẽ
⁊ ad fr̃es eiꝰ ait. Jnueniã grãm corã vobis
⁊ quecũq; statueritis·dabo. Augete dotẽ ⁊
munera postulate.⁊ libent᷑ tribuã qꝺ̇ petieri/
tis: tñ date mihi puellã hãc vxorẽ. Rñde/
rũt filij iacob: sichem ⁊ pr̃i eius i dolo: seui/
entes ob stuprũ sororis. Nõ possumꝰ facere
qꝺ̇ petitis: nec dare sororẽ nr̃am hoi icircũ/
ciso: qꝺ̇ illicitũ ⁊ nephariũ ẽ apud nos. Sꝫ i
h̃ valebimꝰ federari. Si volueritꝭ eẽ sil̃es nr̃i
⁊ circũcidat᷑ i vob̃ ois masculini sexꝰ: tũc da
bimꝰ ⁊ accipiemꝰ mutuo filias vr̃as ac nr̃as
⁊ h̃itabimꝰ vobiscũ·erimusq; vnꝰ ꝑpl̃us. Si
aũt circũcidi nolueritis: tollemꝰ filiã nr̃am
⁊ recedemꝰ. Placuit oblatio eoꝝ emor ⁊ si/
chem filio eius: nec distulit adolescens q̇n
statim qꝺ̇ petebat᷑ explẽt. Amabat.n.puellã
valde.⁊ erat inclytꝰ in oi domo pr̃is sui. Jn/
gressiq; portã vrbis locuti sũt ad ꝑpl̃m. Uiri
isti pacifici sũt.⁊ volunt habitare nobiscum
Negocient᷑ in t̃ra ⁊ exerceãt eã: q̃ spatiosa ⁊
lata cultoribꝰ indiget. Filias eoꝝ accipiemꝰ
vxores.⁊ nr̃as illis dabimꝰ. Unũ ẽ q̃ differt᷑
tantũ bonũ. Si circũcidamꝰ masculos nr̃os
ritũ gentꝭ imitãtes.⁊ suba eoꝝ ⁊ pecora ⁊ cũ/
cta q̃ possidẽt nr̃a erũt. Tñ i h̃ acq̇escamꝰ.⁊
habitãtes sil̃·vnũ efficiamꝰ ꝑpl̃m. Assensiq;
sũt oẽs: circũcisis cũctis maribꝰ. Et ecce die
t̃tio q̇n grauissimꝰ vulnerũ dolor est·arrepꝰ
duo filij iacob·symeon ⁊ leui fr̃es dine gla/
dijs·ingressi sũt vrbem ꝯfident᷑: interfectisq;
oibꝰ masculis·emor ⁊ sichem parit᷑ necaue/
runt: tollẽtes dinam de domo sichem sororẽ
suã. Quibꝰ egressis irruerũt sup occisos ce/
teri filij iacob.⁊ depopulati sũt vrbẽ i vltio/
nẽ stupri: oues eoꝝ ⁊ armẽta ⁊ asinos·cũc/
taq; vastãtes q̃ i domibꝰ ⁊ i agrĳ erãt: puulos
q̊q; eoꝝ ⁊ vxores duxerũt captiuas. Quibꝰ
ꝑpetratis audacter·iacob dixit ad symeon ⁊
leui: Turbastis me.⁊ odiosũ fecistis me cha
naneis ⁊ pherezeis h̃itatoribꝰ t̃re huiꝰ. Nos
pauci sumꝰ: illi ꝯgregati ꝑcutient me.⁊ dele/
bor ego ⁊ domꝰ mea. Rñderunt: Nunq̇d ut
scorto abuti debuere sororẽ nr̃a?

XXXV

Jnterea locutꝰ est deꝰ ad iacob: Sur/ge ⁊ ascẽde bethel ⁊ habita ibi·facq; altare dño q̇ apparuit tibi q̇n fugie/
bas esau fr̃em tuũ. Jacob ꝟo cõuocata oi
domo sua ait: Abijcite deos alienos q̇ i me/
dio vr̃i sũt ⁊ mũdamini: ac mutate vestimẽta
vr̃a. Surgite ⁊ ascẽdamꝰ i bethel ut faciamꝰ
ibi altare dño q̇ exaudiuit me i die tribula/
tiõis mee.⁊ sociꝰ fuit itinerĳ mei. Dederũt g̊ ei
oẽs deos alienos q̊s habebãt.⁊ inaures q̃
erãt in auribꝰ eoꝝ. At ille infodit eas subter
terebinthũ: q̃ ẽ pꝰ vrbẽ sichem. Cũq; ꝓfecti
essent·terror dei iuasit oẽs ꝑ circuitũ ciuita/
tes.⁊ nõ sũt ausi ꝑseq̇ recedẽtes. Uenit igit᷑
iacob luzam·q̃ est i t̃ra chanaan cog̊mento
bethel: ipse ⁊ ois ꝑpl̃us cũ eo. Edificauitq;
ibi altare.⁊ appellauit nomẽ loci illiꝰ domꝰ
dei. Jbi.n.apparuit ei deus cũ fugeret fratrẽ
suũ. Eodẽ tpe mortua ẽ delbora nutrix re/
becce.⁊ sepulta est ad radices bethel subter
quercũ: vocatũq; ẽ nomẽ loci illiꝰ quercus
fletꝰ. Apparuit aũt iteꝝ deꝰ iacob postꝙ̃ re/
uersus ẽ de mesopotamia syrie.⁊ venit i be/
thel·bñdixitq; ei dicẽs: Non vocaberĳ vltra
iacob: s̃ israhel erit nomen tuũ. Et appella/
uit eũ isrl̃. Dixitq; ei: Ego deꝰ oipotens. Cre/
sce ⁊ multiplicare: gentes ⁊ populi nationũ
ex te erũt. Reges de lumbis tuis egredient᷑:
terrãq; quã dedi abrahã ⁊ ysaac·dabo tibi ⁊
semĩ tuo pꝰ te. Et recessit ab eo. Jlle ꝟo ere/
xit titulũ lapideũ· i loco q̊ locutus fuerat ei
deꝰ: libans sup eũ libamina.⁊ effũdẽs oleũ
vocãsq; nomẽ loci illiꝰ bethel. Egressus aũt
inde·vẽit verno tpe ad t̃rã q̃ ducit effratham

In q̄ cū parturiret rachel·ob difficultatem
partus periclitari cepit. Dixitq̧ ei obstetrix:
Noli timē: q̄a ⁊ hūc habebis filiū. Egrediente
aūt aīa pre dolore ⁊ iminēte iam morte·vo-
cauit nomē filij sui bennoni.i.filius doloris
mei. Pater vo appellauit eū beniamin.i.fili⁹
dextre. Mortua ē ḡ rachel.⁊ sepulta ē ī via
q̄ ducit effratham·h̄ est bethleem. Erexitq̧
iacob titulū sup sepulchꝝ ei⁹. Hic est titulus
monumēti rachel vsq̧ ipñtē diē. Egressus
inde fixit tabnaculū transturrē greg̃. Cūq̧
habitaret ī illa regiōe: abijt ruben.⁊ dormi-
uit cū bala cōcubina p̄ris sui. Qḋ illū mīme
latuit. Erāt āt filij iacob duodecim. Filij lye
p̄mogenitus ruben: ⁊ symeon ⁊ leui· iudas
⁊ ysachar ⁊ çabulon. Filij rachel: ioseph ⁊
beniamin. Filij bale ancille rachelis: dan ⁊
neptalim. Filij çelphe āćille lye: gad ⁊ aser.
Hi sūt filij iacob: qui nati sūt ei in mesopota-
mia syrie. Uenit etiā ad ysaac patrē suū in
mābre ciuitatē arbee·h̄ ē ebron: in q̄ pegri-
nat⁹ ē abrahā ⁊ ysaac. Et cōpleti st̄ dies ysa-
ac centū̄ octoginta annorum: consumptusq̧
etate mortuus ē.⁊ appositus est populo suo
senex ⁊ plenus dierū.⁊ sepelierunt eum esau
⁊ iacob filij sui.

XXXVI

Hec autē sunt generationes esau· ipse
est edom. Esau accepit vxores de fi-
liabus chanaan·ada filiam elom
ethei.⁊ oolibama filiā ane filij sebeon euei.
Basemath q̧ filiā ismahel sororē nabaioth
Peperit aūt ada eliphaç. Basemath genuit
rahuel. Oolibama genuit iehus ⁊ ihelon ⁊
chore. Hi filij esau: q̇ nati sūt ei ī t̄ra chanaā
Tulit āt esau vxores suas ⁊ filios ⁊ filias ⁊
oēm aīam dom⁹ sue ⁊ subam ⁊ pecora ⁊ cūc-
ta q̄ habē poterat ī t̄ra chanaā.⁊ abijt ī alterā
regionē·recessitq̧ a frē suo iacob. Diuites.n.
erāt valde.⁊ sil̄ habitare nō poterant: nec su-
stinebat eos t̄ra pegrinatiōis eorū p̄ multi-
tudine gregū. Habitauitq̧ esau ī mōte seyr:
ipse ē edom. He aūt sūt gn̄atiōes esau patris
edom ī monte seyr.⁊ h̄ noīa filioꝝ eius. Eli-
phaç fili⁹ ada: vxoris esau. Rahuel q̧ fili⁹
basemath vxoris ei⁹. Fuerūtq̧ eliphaç filij:
theman· omar·sephua.⁊ gathan. ⁊ ceneç.⁊
chore. Erat aūt thamna ꝯcubina eliphaç fi-
lij esau: q̄ pepit ei amalech. Hi sunt filij ada
vxoris esau. Filij autē rahuel: naath ⁊ çara
semma ⁊ meça. Hi filij basemath vxoris esau
Isti q̧ erāt filij oolibama filie ane filij sebe-
on vxoris esau·q̄s genuit ei: iehus ⁊ ihelon
⁊ chore. Hi duces filiorū esau. Filij eliphaç
p̄mogeniti esau: dux themā· dux omar·dux
sephua· dux ceneç·dux chore· dux gathan·
dux amalech. Hi filij eliphaç in t̄ra edom: ⁊
hi filij ada. Hi q̧ filij rahuel filij esau: Dux
naath·dux çara·dux semma· dux meça. Hi
aūt duces rahuel: in t̄ra edom. Isti filij ba-
semath vxorꝭ esau. Hi āt filij oolibama vxo-
ris esau. Dux iehus·dux ihelon·dux chore.
Hi duces oolibama filie ana vxorꝭ esau. Isti
sūt filij esau ⁊ hi duces eoꝝ·ipse ē edom. Isti
sūt filij seyr horrei habitatores t̄re: lothan ⁊
sobal ⁊ sebeon ⁊ anan ⁊ dison ⁊ eser ⁊ disan.
Hi duces horrei filij seyr: in t̄ra edom. Facti
sūt aūt filij lothan: horrei ⁊ eman. Erat aūt
soror lothan thamna. Et isti filij sobal: alu-
han ⁊ maneeth ⁊ ebal sephi ⁊ onan. Et hi fi-
lij sebeon: achia ⁊ anan. Iste ē anan q̇ iuenit
aq̄s calidas ī solitudine: cū pasceret asinas
sebeon p̄ris sui. Habuitq̧ filiū disan ⁊ filiā
oolibama. Et isti filij disan: abdaç ⁊ ieshā ⁊
iethran ⁊ charan. Hi q̧ filij eser: balaannan
⁊ çeuan ⁊ achan. Habuit autē filios disan
hus ⁊ aran. Hi duces horreorū: Dux lothan
dux sobal·dux sebeon·dux ana· dux dison·
dux eser·dux disan. Isti duces horreorū qui
ip̄rauerūt ī t̄ra seyr. Reges aūt q̇ regnaue-
rūt in terra edom·an̄q̧ haberent regem filij
isrl̄·fuerūt hi: Balach fili⁹ beor: nomēq̧ vr-
bis ei⁹ denaba. Mortu⁹ ē aūt balach. ⁊ re-
gnauit ꝓ eo iobab fili⁹ çare de bosra. Cumq̧
mortuus eēt iobab: regnauit ꝓ eo husan de
t̄ra themanoꝝ. Hoc q̧ mortuo: regnauit ꝓ
eo adad fili⁹ badadi q̇ ꝑcussit madian in re-
giōe moab.⁊ nomē vrb̄ ei⁹ auith. Cūq̧ mor-
tu⁹ eēt adad: regnauit ꝓ eo semla de masere-
cha. Hoc q̧ mortuo reḡuit ꝓ eo saul de flu-
uio rooboth. Cūq̧ ⁊ hic obijsset: successit in
regnū balanan filius achobor. Isto q̧ mor-
tuo: regnauit pro eo adad: nomenq̧ vrbis
eius phou. Et appellabat̄ vxor ei⁹ meeçabel
filia matreth: filie miçaab. Hec ḡ noīa ducū
esau ī cognatiōib⁹ ⁊ locis ⁊ vocabulis suis:
dux thamna · dux aluba·dux iethet· dux
oolibama·dux ela·dux phinon·dux ceneç·
dux theman·dux mabsar·dux mabdihel·dux
hirā. Hi duces edom habitantes ī terra im-
perij sui: ipse est esau pater idumeorū. Habi-
tauit autē iacob in t̄ra chanaan ī q̄ p̄r suus
ꝑegrinat⁹ est.⁊ he sunt generationes eius.

XXXVII

Ioseph cū sedecim eēt
ānoꝝ: pascebat gregē cū fratribus
suis adħ puer. Et erat cū filijs bale
⁊ çelphe vxoꝝ patris sui: accusauitq̨ fratres
suos apud patrē crimie pessimo. Israhel āt
diligebat ioseph sup oēs filios: eo q̇ i senec-
tute genuisset eū. Fecitq̨ ei tunicā polymitā.
Uidētes aūt frēs eiꝰ q̇ a pr̄e plꝰ cūctis filijs
amaret: oderāt eū: nec poterāt ei q̄cq̄ pacifi-
ce loqui. Accidit q̄q̨ ut visū somniū referret
fribꝰ suis: q̄ causa maioꝝ odij seminariū fu-
it. Dixitq̨ ioseph fribꝰ suis: Audite somniū
meū qđ vidi. Putabā nos ligare māipulos
in agro. ⁊ q̄i ɔsurgē manipulū meū ⁊ stare:
vr̄osq̨ manipulos circūstātes adorare ma-
nipulū meū. Rn̄derūt frēs eius: Nunq̇d rex
nr̄ eris? aut subijciemur ditioni tue? Hec ḡ
cā somnioꝝ atq̨ sermonū: inuidie ⁊ odij fo-
mitē ministrauit. Aliud q̄q̨ vidit somniū qđ
narrans fribꝰ ait: Uidi p somniū: q̄si solem
⁊ lunā ⁊ stellas vndeci adorare me. Qđ cū
pr̄i suo ⁊ fratribꝰ retulisset: icrepauit eū pat̃
suus. ⁊ dixit: Quid sibi vult ħ somniū qđ vi-
disti? Nū ego ⁊ mat̃ tua ⁊ frēs tui adorabi-
mus te sup terrā? Inuidebāt ei igit̃ fratres
sui: pat̃ ṽo rem tacitꝰ ɔsiderabat. Cūq̨ frēs
illius i pascēdis gregibꝰ pr̄is morarent̃ i si-
chem: dixit ad eū isrl̄: Frēs tui pascūt oues
i sichimis: veni mittā te ad eos. Quo rn̄den-
te: p̄sto sū ait: Uade ⁊ vide si cūcta ꝓsꝑa sint
erga frēs tuos ⁊ pecora. ⁊ renūcia mihi q̇d
agat̃. Missus de valle ebron venit i sichem.
Inuenitq̨ eū vir errantē i agro. ⁊ int̃rogа-
uit q̇d quer̄et. At ille rn̄dit: Frēs meos q̄ro.
Indica mihi: vbi pascant greges. Dixitq̨ ei
vir: Recesserūt de loco isto. Audiui aūt eos
dicētes: Eamꝰ i dothaim. Perrexit itaq̨ io-
seph post frēs suos ⁊ inuenit eos i dothaim.
Qui cū vidissent eū ꝓcul: an̄q̨ accederet ad
eos cogitauerūt illū occidē. ⁊ mutuo loque-
bant̃: Ecce somniator venit. Uenite occida-
mus eū. ⁊ mittamꝰ in cisternā veterē. dice-
musq̨: fera pessima deuorauit eū. ⁊ tūc appa-
rebit q̇d illi ꝓsint somnia sua. Audiēs aūt ħ
ruben: nitebat̃ liberare eū de manibꝰ eoꝝ. ⁊
dicebat: Nō int̃ficiamꝰ aīam eiꝰ: nec effun-
damꝰ sanguinē: ſ ꝓijcite eū i cisternā hanc
veterē q̄ ē i solitudine: manusq̨ vr̄as ſuate
inoxias. Hoc aūt dicebat volens eripe eū de
manibꝰ eoꝝ. ⁊ reddē pr̄i suo. Cōfesti igit̃ ut
ꝑuenit ad frēs suos: nudauerūt eū tūica ta-
lari ⁊ polymita: miseruntq̨ eū in cisternā ve-
terē q̄ nō habebat aquā. Et sedentes ut co-
mederēt panē viderūt ismahelitas viatores
venire de galaad. ⁊ camelos eoꝝ portātes
aromata ⁊ resinā ⁊ stacten in egyptū. Dixit
ḡ iudas fribꝰ suis: Quid nobis ꝓdest si occi-
derimꝰ frēm nr̄m. ⁊ celauerimus sanguinē
ipsiꝰ? Meliꝰ ē ut venūdet̃ ismahelitis. ⁊ ma-
nus nr̄e nō polluant̃. Frat̃ .n. ⁊ caro nr̄a est.
Acq̇euerunt frēs sermonibꝰ illiꝰ. ⁊ p̄tereun-
tibꝰ madianitis negociatoribꝰ: extrahentes
eū de cisterna vendiderūt eū ismahelitis vi-
ginti argēteis: q̇ duxerūt eū in egyptū. Re-
uersusq̨ ruben ad cisternā nō iuenit puerū:
⁊ scissis vestibꝰ ꝑgens ad frēs suos ait: Pu-
er nō cōparet. ⁊ ego q̄ ibo? Tulerūt aūt tu-
nicā eiꝰ. ⁊ in sanguinem hedi quē occiderāt
tinxerūt: mittētes q̇ ferrent ad patrē. ⁊ dice-
rēt: Hanc iuenimꝰ: vide vtrū tunica filij tui
sit an nō. Quā cū cog̃uisset pat̃ ait: Tunica
filij mei ē. Fera pessima comedit eum: bestia
deuorauit ioseph. Scissisq̨ vestibꝰ: indutus
ē cilitio: lugēs filiū suū multo tp̄e. Congre-
gatis aūt cūctis liberis eiꝰ ut lenirēt dolorē
pr̄is: noluit ɔsolationē accipe. ſ ait: Descen-
dā ad filiū meū lugēs i infernū. Et illo ꝑse-
uerāte i fletu: madianite vendiderūt ioseph
in egypto: phutifari eunucho pharaōis ma-
gistro militum.

XXXVIII

Quodē tp̄e descēdēs iudas a fratribꝰ
suis: diuertit ad virū odollamiten
noie hiram: viditq̨ ibi filiam hoīs
chananei vocabulo Sue. Et accepta vxore
ingressus ē ad eā. Que ɔcepit ⁊ ꝑpit filiū. ⁊
vocauit nomē eiꝰ her. Rursūq̨ concepto fe-
tu natū filiū vocauit onan. Tertiū q̄q̨ ꝑpit
quē appellauit sela. Quo nato: parere vltra
cessauit. Dedit aūt iudas vxorē p̄mogenito
suo her: noie thamar. Fuit q̄q̨ her p̄mogenitꝰ
iude: nequā i ɔspectu dn̄i. ⁊ ideo ab eo occi-
sus est. Dixit ḡ iudas ad onan filiū suū. In-
gredē ad vxorē fr̄is tui ⁊ sociare illi ut susci-
tes semē fr̄i tuo. Ille sciens nō nasci sibi fili-
os: introiēs ad vxorē fr̄is sui: semē fūdebat
in terrā: ne liberi fr̄is noie nascerent̃. Et id-
circo ꝑcussit eū dn̄s: eo q̇ rē detestabilē face-
ret. Quamobrem dixit iudas thamar nurui
sue. Esto vidua in domo pr̄is tui: donec cre-
scat sela filiꝰ meꝰ. Timebat .n. ne ⁊ ipse more-
ret̃ sicut frēs eiꝰ. Que abijt ⁊ hītauit i domo
pr̄is sui. Euolutis aūt multis ānis: mortua

hec stacte hꝰ stacte et stacte ide
ē gutta myrrhe arbois et idē qđ m

compeo es. i t'sylbis p me. ⁊ cpareo es.
cū sr. ꝯpo^tis s3 paro. as. fac ꝯiuz.

…omis. custos oui. qui omlio

…ist. ē uelam̄ q̄ utebāt mlres palestie. uestimētū qd nos palliolū dicimꝰ. uel …sti tenuis. a terion qd ē estas. quasi ueste estiualis.

est Sue vxor iude. Qui pꝰ luctū cōsolatiōe suscepta·ascendebat ad tonsores ouiū suaꝝ ipē ⁊ hiras opilio gregꝫ odollamita ī thānas Nūciatūq̄ ē thamar q̄ socer illiꝰ ascendēt ī thamnas: ad tondēdas oues. Que depositꝫ viduitatis vestibꝰ· assūpsit teristrū. ⁊ mutato habitu sedit ī biuio itinerꝫ qd ducit thamnam: eo q̄ creuisset sela ⁊ nō eum accepisset maritū. Quā cū vidisset iudas: suspicatꝰ est eē meretricē. Operuerat.n. vultū suū ne agnosceref. Ingrediensq̄ ad eā·ait: Dimitte me ut coeam tecū. Nesciebat.n. q̄ nurꝰ sua eēt. Qua r̄ndente·qd dabis mihi ut fruarꝫ ꝯcubitu meo·dixit: Mittā tibi hedū de gregibꝰ Rursūq̄ illa dicēte patiar qd vis si dederis mihi arrabonē donec mittas qd pollicerꝫ·ait iudas. Quid tibi vis ꝓ arrabōe dari: R̄ndit Annulū tuū ⁊ armillā. ⁊ baculū quē manu tenes. Ad vnū igif coitū mulier concepit. ⁊ surgēs abijt: depositoq̄ habitu quē sūpserat induta ē viduitatꝫ vestibꝰ. Misit aūt iudas hedū ꝑ pastorē suū odollamiten: ut reciperet pignꝰ qd dederat mulieri. Qui cū nō iuenisset eā: interrogauit hoies loci illiꝰ. Ubi ē mulier q̄ sedebat in biuio? Respōdentibꝰ cunctꝫ nō fuit ī loco isto meretrix·reuersus ē ad iudā. ⁊ dixit ei: Nō iueni eā. Sed ⁊ hoies loci illius dixerūt m̄: nūq̄ sedisse ibi scortū. Ait iudas: Habeat sibi. Certe mendacij arguere nos non pōt. Ego misi hedū quē ꝓmiserā. ⁊ tu nō inuenisti eā. Ecce aūt post tres mēses nūciauerūt iude dicentes: Fornicata ē thamar nurꝰ tua. ⁊ videf vterꝰ illius intumescē Dixitq̄ iudas: Producite eā ut comburaf. Que cum duceref ad pen̄ā: misit ad socerū suū dicēs: De viro cuiꝰ h̄ sūt·ꝯcepi. Cognosce cuiꝰ sit annulꝰ ⁊ armilla ⁊ baculus. Qui agnitꝫ mūeribꝰ ait: Iustior me ē: q̄a nō tradidi eā sela filio meo. Attū vltra nō cog̃uit eā. Instāte aūt partu·apparuerūt gemini in vtō: atq̄ ī ipsa effusiōe infantiū vnus ꝓtulit manū: in q̄ obstetrix ligauit coccinū dicēs: Iste egredief ꝑor. Illo ꝟo retrahente manū egressꝰ ē alf. Dixitq̄ mulier: Quare diuisa ē ꝓpf te maceria? Et ob hāc cām vocauit nomen eiꝰ phares. Postea egressus est frat eiꝰ. ī cuiꝰ māu erat coccinū·quē appellauit çarā.

Uenditioseph ductꝰ ē ī egyptū XXXIX emitq̄ eū phutifar eunuchꝰ pharaōis ꝑnceps exercitꝰ sui·vir egyptiꝰ de manu ismahelitarum: a quibus perductꝰ erat. Fuitq̄ dn̄s cū eo. ⁊ erat vir in cūctis ꝓspere agēs. Habitauitq̄ ī domo dn̄i sui: q̄ optime nouerat dn̄m eē cū eo. ⁊ oia q̄ gereret ab eo dirigi in manu illiꝰ. Inuenitq̄ ioseph grām corā dn̄o suo. ⁊ ministrabat ei. A q̄ prepositꝰ oibꝰ·gubernabat creditā sibi domū. ⁊ vniūsa q̄ ei tradita fuerāt. B̄ndixitq̄ dn̄s domui egyptij ꝓpter ioseph. ⁊ multiplicauit tam in edibꝰ q̄ in agris cūctā eiꝰ subam. Nec q̄cq̄ aliud nouerat: nisi panem q̄ vescebaf. Erat aūt ioseph pulchra facie ⁊ decorus aspectu. Post multos itaq̄ dies·iniecit dn̄a sua oculos suos in ioseph. ⁊ ait: Dormi mecū. Qui nequaq̄ acq̄escēs opi nephario·dixit ad eā. Ecce dn̄s meꝰ oibꝰ mihi traditꝫ·ig̃rat q̄d habeat in domo sua: nec q̄cq̄ ē qd nō in mea sit ptāte: uel nō tradiderit mihi·pret te q̄ vxor eiꝰ es. Quō ḡ possū h̄ malū facē. ⁊ peccare ī dn̄m meū? Huiuscemodi verbis ꝑ singulos dies loq̄banf. ⁊ mulier molesta erat adolescēti. ⁊ ille recusabat stupꝝ. Accidit āt q̄dā die ut itraret ioseph domū ⁊ opis q̄ppiā absq̄ arbitrꝫ facēt. ⁊ illa app̄hēsa lacinia vestimēti eiꝰ dicēt: Dormi mecū. Qui relicto in manu eiꝰ pallio fugit. ⁊ egressus est foras. Cūq̄ vidisset mulier vestē ī manibꝰ suis. ⁊ se eē ꝯtēptam: vocauit ad se hoies domꝰ sue. ⁊ ait ad eos: En introduxit virū hebreū: ut illudēt nobis. Ingressus est ad me ut coiret mecū. Cūq̄ ego succlamassem. ⁊ audisset vocē meā reliq̄t palliū qd tenebā. ⁊ fugit foras. In argumētū ḡ fidei retentū palliū ōndit marito reuertenti domū. ⁊ ait: Ingressus est ad me seruus hebreus quē adduxisti·ut illuderet m̄. Cūq̄ audisset me clamare: reliq̄t palliū qd tenebam. ⁊ fugit foras. His auditꝫ dn̄s ⁊ nimiū credulꝰ ꝟbis ꝯiugis iratꝰ ē valde·tradiditq̄ ioseph ī carcerē vbi vincti regis custodiebanf. ⁊ erat ibi clausus. Fuit aūt dn̄s cū ioseph. ⁊ misertꝰ ē illiꝰ. ⁊ dedit ei gratiā in ꝯspectu ꝑncipis carceris. Qui tradidit ī manu illiꝰ vniuersos vinctos q̄ ī custodia tenebanf. ⁊ q̄cq̄d fiebat sub ipso erat: nec nouerat aliq̄d cūctis ei creditis. Dn̄s eni erat cū illo. ⁊ oia opera eius dirigebat. XL

His itaq̄ gestis: accidit ut peccarēt duo eunuchi·pincerna regꝫ egypti ⁊ pistor·dn̄o suo. Iratusq̄ ꝯ eos pharao·nā alf pincernis ꝑerat alf pistoribꝰ·misit eos ī carcerē ꝑncipis militū: ī q̄ erat vinctꝰ ⁊ ioseph. At custos carcerꝫ tradidit eos

ioseph: ⁊ qui ministrabat eis. Aliquantulū
temporis fluxerat. ⁊ illi in custodia tenebāt.
Uiderūtq́ȝ ambo somniū nocte vna: iuxta
inṫpretationē cōgruā sibi. Ad q̄s cū itroiis-
set ioseph mane ⁊ vidisset eos tristes·sciscita-
tus ē dicēs: Cur tristior ē hodie solito faci-
es vr̄a? Qui rn̄derūt: Somniū vidimus. ⁊
nō ē q̇ inṫpretet̄ nob̄. Dixitq́ȝ ad eos ioseph
Nunq̇d nō dei est inṫpretatio? Referte mihi
qđ videritis. Narrauit prior ꝑposit⁹ pincernaꝝ
somniū suū. Uidebā corā me vitē in q̄ erāt
tres ꝓpagines cresce͂ paulati in gēmas. ⁊ p⁹
flores vuas maturesce͂: calicē q́ȝ pharaōis i
manu mea. Tuli ḡ vuas ⁊ expressi in calicē
quem tenebam. ⁊ tradidi poculū pharaoni.
Rn̄dit ioseph: Hec est interpretatio somnij.
Tres ꝓpagines·tres adhuc dies sunt p⁹ q̄s
recordabit̄ pharao ministerij tui. ⁊ restituet te
i gradū pristinū: dabisq́ȝ ei calicem iuxta offi-
ciū tuū sicaū face͂ cōsueueras. Tm̄ memēto
mei cū tibi bene fuerit. ⁊ facies mecū mi̅am
ut suggeras pharaoni·ut educat me de isto
carce͂·q̄a furti sublat⁹ sū de ṫra hebreoꝝ. ⁊ h̄
inocēs i lacū missus sū. Uidens pistoꝝ mḡr
q̄ prudēt̄ somniū dissoluisset·ait: Et ego vi-
di somniū q̄ tria canistra farine habere͂ sup
caput meū. ⁊ i vno canistro qđ erat excelsi⁹
portare me putabā oēs cibos q̇ fiūt arte pi-
storia: auesq́ȝ comedere ex eo. Rn̄dit ioseph
Hec ē inṫpretatio somnij. Tria canistra·tres
adhuc dies sunt p⁹ q̄s auferet pharao caput
tuū: ac suspēdet te i cruce. ⁊ lacerabūt volu-
cres carnes tuas. Exinde dies ṫti⁹ nataliti⁹
pharaonis erat. Qui faciēs grāde cōuiuiū
pueris suis recordat⁹ ē int̄ epulas mḡri pin-
cernaꝝ ⁊ pistoꝝ ꝑncipis: restituitq́ȝ alteꝝ in
locū suū ut porrigēt ei poculū·alterū suspen-
dit in patibulo: ut cōiectoris ṽitas ꝓbaret̄.
Et tn̄ succedentibus ꝓsꝑis: ꝑposit⁹ pincer-
narū oblitus est interpretis sui. XLI

POst duos ānos vidit pharao som-
niū. Putabat se stare sup fluuiū·de
q̄ ascendebāt septē boues pulchre ⁊
crasse nimis. ⁊ pascebant̄ in locis palustrib⁹
Alie q̊ȝ septē emergebāt de flumine fede cō-
fecteq́ȝ macie. ⁊ pascebant̄ i ipsa amnis ripa
i locis virētib⁹: deuorauerūtq́ȝ eas q̄ꝝ mira
sp̄es ⁊ habitudo corporū erat. Expgefactus
pharao rursū dormiuit. ⁊ vidit alterū som-
niū. Septē spice pullulabant in culmo vno
plene atq́ȝ formose: alie q̊ȝ totidē spice tenu-
es ⁊ ꝑcusse vredine oriebantur: deuorātes
oēm priorū pulchritudinē. Euigilās pharao
p⁹ q̇etē. ⁊ facto mane pauore ꝑterritus·misit
ad oēs cōiectores egypti·cūctosq́ȝ sapientes
⁊ accersitis·narrauit somniū·nec erat q̇ inṫ-
pretaret̄. Tūc demū reminiscēs mḡr pincer-
naꝝ ait: Cōfiteor pctm̄ meū. Irat⁹ rex s̄uis
suis·me ⁊ mḡrm pistoꝝ retrudi iussit in car-
cerē ꝑncipis militū: vbi vna nocte vterq́ȝ vi-
dim⁹ somniū: ꝑsagiū futuroꝝ. Erat ibi puer
hebreus eiusdem ducis militū famulus: cui
narrantes somnia·audiuim⁹ q̇cq̇d postea rei
ꝓbauit euentus. Ego eni redditus sū officio
meo. ⁊ ille suspēsus ē i cruce. Protin⁹ ad regis
imperiū eductū de carce͂ ioseph totonderunt
ac veste mutata obtulerunt ei. Cui ille ait:
Uidi somnia nec ē q̇ edisserat·q̄ audiui te sa-
pientissime conijce͂. Rn̄dit ioseph: Absq́ȝ me
de⁹ rn̄debit ꝓspa pharaōi. Narrauit ḡ pha-
rao q̄ viderat. Putabā me stare sup ripam
fluuis. ⁊ septē boues de amne ꝯscendere·pul-
chras nimis ⁊ obesis carnib⁹: q̄ i pastu pa-
ludis virecta carpebāt. Et ecce has seq̄bāt̄
alie septē boues intantū deformes ⁊ maci-
lēte ut nūq̄ȝ tales i ṫra egypti viderim. Que
deuorat̄ ⁊ ꝯsūpt̄ priorib⁹·nullū saturitat̄ de-
dere vestigiū: s̄ silr̄ macie ⁊ squalore torpe-
bant Euigilans·rursus sopore depssus vidi
somniū. Septem spice pullulabāt in culmo
vno plene atq́ȝ pulcherrime. Alie q̊ȝ septem
tenues ⁊ ꝑcusse vredine·oriebant̄ e stipula q̄
priorū pulchritudinē deuorauerūt. Narra-
ui ꝯiectorib⁹ somniū. ⁊ nemo est q̇ edisserat.
Rn̄dit ioseph. Somniū regis vnū ē. Que fac-
tur⁹ ē de⁹ ostēdit pharaoni. Septē boues pul-
chre ⁊ septē spice plene·septē vbertatis anni
sūt: eandēq́ȝ vim somnij cōprehēdūt. Septē
q̊ȝ boues tenues atq́ȝ macilente q̄ ascēderūt
p⁹ eas. ⁊ septem spice tenues ⁊ vento vrente
ꝑcusse·septē āni venture sūt famis: q̄ h̄ ordine
cōplebūt̄. Ecce septē anni venīēt fertilitatis
magne i vniuersa ṫra egypti: quos sequent̄
septē anni alij tāte sterilitat̄: ut obliuiōi tra-
dat̄ cūcta retro abūdantia. Consūptura ē
eni fames oēm terrā. ⁊ vbertatis magnitu-
dinē ꝑditura ē inopie magnitudo. Qđ autē
vidisti secūdo·ad eandē rē ꝑtinens somniū:
firmitatis indiciū ē: eo q̄ fiat s̄mo dei ⁊ ve-
loci⁹ ipleat̄. Nūc ḡ ꝓuideat rex virū sapien-
tē ⁊ industriū ⁊ ꝑficiat eū ṫre egypti q̇ ꝯsti-
tuat ꝑpositos ꝑ cūctas regiones. ⁊ q̇ntā ꝑtē

fructuū. ꝑ septē annos fertilitatis q̄ iam nūc futuri sūt. ꝯgreget i horrea. ⁊ oē frumentū sub pharaonis ptāte cōdat̄: serueturq̄ i vrbibꝰ ⁊ ꝑparet̄ future septē ānoꝝ fami. q̄ oppressura ē egyptū. ⁊ nō ꝯsūmet̄ terra iopia. Placuit pharaoni ꝯsiliū. ⁊ cūctis ministrꝭ eiꝰ. Locutusq̄ ē ad eos: Nū iuenire poterimꝰ talē virū q̄ spū dei plenꝰ sit? Dixit ꝗ̄ ad ioseph: Quia ōndit tibi deus oia q̄ locutꝰ es: nūq̄d sapiētiorē ⁊ ꝯsilem tui iuenire potero? Tu eris sup domū meā. ⁊ ad tui oris iperiū cūctꝰ pplus obediet. Uno tm̄ regni solio ꝑcedam te. Dixitq̄ rursū pharao ad ioseph: Ecce cōstitui te sup vniuersam terrā egypti. Tulitq̄ ānulū de manu sua et dedit eū i manu eiꝰ. vestiuitq̄ eū stola byssina. ⁊ collo torquē aureā circūposuit. Fecitq̄ eū ascendere sup currū suū secūdū clamante ꝑcone: ut oēs corā eo genuflecterent. ⁊ ꝑpositū eē scirent vniuerse terre egypti. Dixit q̄ rex egypti ad ioseph: Ego sū pharao. Absq̄ tuo ipio nō mouebit q̄sq̄ manū aut pedē i oi t̄ra egypti. Uertitq̄ nomē eiꝰ. ⁊ vocauit eū lingua egyptiaca. saluatorem mūdi. Deditq̄ illi vxorē: asseneç filiā phutifarꝭ sacerdotꝭ eliopoleos. Egressus ē itaq̄ ioseph ad t̄rā egypti. Triginta ānoꝝ erat qn̄ stetit i ꝯspectu regis pharaōis. ⁊ circuiuit oēs regiōes egypti. Uenitq̄ fertilitas septē annoꝝ. ⁊ i manipulos redacte segetes ꝯgregate sūt i horrea egypti. Ois etiam frugū abūdātia. i singulis vrbibꝰ cōdita ē. Tantaq̄ fuit abūdātia tritici. ut arene marꝭ coeq̄ret̄. ⁊ copia mēsurā excedēt. Natiq̄ sūt ioseph filij duo anteq̄ veniret fames: q̄s pepit ei asseneç filia phutifaris sacerdotis eliopoleos. Uocauitq̄ nomē ꝑmogēiti manasses dicens: Obliuisci me fecit deus oiū laboꝝ meoꝝ. ⁊ domus pr̄is mei. Nomen q̄ secūdi appellauit effraim dicēs: Crescē me fecit deꝰ i terra paupertatis mee. Igit̄ transactis septē vbertatꝭ annis q̄ fuerāt i egypto: cepūt venire septē anni inopie. q̄s ꝑdixerat ioseph. ⁊ in vniuerso orbe fames ꝑualuit. In cūcta etiā t̄ra egypti fames erat. Qua esuriēte: clamauit pplꝰ ad pharaonē. alimēta petēs. Quibꝰ ille r̄ndit: Ite ad ioseph. ⁊ q̄cq̄d ipse vob̄ dixerit. facite. Crescebat aūt q̄tidie fames in oi terra: apuitq̄ ioseph vniuersa horrea. ⁊ vēdebat egyptijs. Nā ⁊ illos oppresserat fames. Oēsq̄ ꝓuincie veniebāt i egyptū ut emerent escas. ⁊ malū inopie temperarent. XLII

Audiēs āt iacob q̄ alimēta vēderēt̄ i egypto. dixit filijs suis. Quare negligitꝭ? Audiui q̄ triticū venūdet̄ i egypto. Descēdite ⁊ emite nob̄ necessaria. ut possimꝰ viuē. ⁊ nō ꝯsūmamur inopia. Descēdentes igit̄ fr̄es ioseph decē ut emerēt frumēta i egypto. bēiamin domi retēto a iacob q̄ dixerat fr̄ibus eiꝰ. ne forte i itinere q̄cq̄ patiat̄ mali: ingressi sūt terrā egypti. cū alijs q̄ ꝑgebāt ad emendū. Erat aūt fames i terra chanaan. ⁊ ioseph erat ꝑnceps i t̄ra egypti atq̄ ad eiꝰ nutū frumenta pplis vendebant̄. Cūq̄ adorassent eū fr̄es sui ⁊ agnouisset eos: q̄si ad alienos durꝰ loq̄bat̄. introgās eos: Unde venistꝭ? Qui r̄nderūt: de t̄ra chanaan: ut emamus victui necessaria. Et tm̄ fr̄es ipse coḡscens: nō ē cognitꝰ ab eis. Recordatusq̄ somnioꝝ q̄ aliq̄n viderat. ait ad eos: Exploratores estis: ut videatis infirmiora t̄re. venistis. Qui dixerūt: Nō est ita dn̄e: ꝫ serui tui venerūt ut emerēt cibos. Oēs filij vniꝰ viri sumꝰ. Pacifici venimus: nec quicq̄ famuli tui machināt̄ mali. Quibꝰ ille r̄ndit Alit̄ ē. Immunita t̄re huiꝰ cōsiderare venistis. Et illi: Duodecim inquiūt fr̄es serui tui sumꝰ: filij viri vniꝰ i t̄ra chanaan. Minimꝰ cū pr̄e nr̄o ē: aliꝰ nō ē sup. Hoc ē ait q̄d locutus sū. Exploratores estis. Iā nūc experimētū vr̄i capiā. Per salutē pharaonis nō egrediemi hinc: donec veniat frat̄ vester minimꝰ. Mittite ex vobis vnū ⁊ adducat eū: vos āt eritis i vinculis donec ꝓbent̄ q̄ dixistis. vtꝝ vera an falsa sint. Alioq̄n ꝑ salutē pharaonis exploratores estꝭ. Tradidit ꝗ̄ illos custodie tribꝰ diebꝰ. Die āt t̄tio eductꝭ de carcē ait: Facite q̄ dixi. ⁊ viuetis. Deum eni timeo Si pacifici estis. frat̄ vester vnꝰ liget̄ in carcere: vos aūt abite. ⁊ ferte frumēta q̄ emistꝭ i domos vr̄as. ⁊ fratrē vr̄m minimū ad me adducite: ut possim vr̄os ꝓbare sermones. ⁊ nō moriami. Fecerūt ut dixerat. ⁊ locuti sūt ad iuicē: Merito hͣ patimur: q̄a peccauimꝰ i fr̄em nr̄m vidētes āgustias aie illiꝰ. dū deprecaret̄ nos ⁊ nō audiuimꝰ: idcirco venit sup nos ista tribulatio. E q̄bꝰ vnꝰ ruben ait Nūq̄d nō dixi vob̄. nolite peccare in pueꝝ. ⁊ nō audistis me? En sanguis eiꝰ exq̄rit̄. Nesciebāt. n. q̄ itelligēt ioseph: eo q̄ ꝑ int̄prete loq̄ret̄ ad eos. Auertitq̄ se parūp ⁊ fleuit ⁊ reuersus locutꝰ ē ad eos. Tollēsq̄ symeon ⁊ ligās illis p̄ntibꝰ. iussit ministris ut iplerēt

eorum saccos tritico.⁊ reponerent pecunias
singulorꝫ i sacculis suis:datꝫ supra cibariis
i via. Qui fecerũt ita. At illi portãtes fru/
mẽta in asinis.ꝓfecti sunt. Apertoqꝫ vnꝰ sac/
co ut daret iumẽto pabulũ i diuͤsorio.ꝯtem/
platꝰ pecuniã in ore sacculi.dixit fribꝰ suis:
Reddita est mihi pecunia. En habet in sacco
Et obstupefacti turbatiqꝫ mutuo dixerunt:
Quid nã ẽ hoc qd fecit nobis deꝰ: Veneruntqꝫ
ad iacob patrẽ suũ in t̃ra chanaan.⁊ narra/
uerũt ei oia q̃ accidissent sibi dicẽtes:Locu/
tus ẽ nob dñs t̃re.dure.⁊ putauit nos explo
ratores eẽ ꝓuīcie. Cui rñdimꝰ: Pacifici su/
mus.nec vllas molimur insidias.Duodecĩ
frẽs vno p̃re geniti sumꝰ:vnus nõ ẽ sup:mi/
nimꝰ cũ p̃re versat̃ i terra chanaan.Qui ait
nob:Sic ꝓbabo ꝙ pacifici sitis. Frẽm vr̃m
vnũ dimittite apud me.⁊ cibaria domibus
vr̃is necessaria sumite⁊ abite.Frẽmqꝫ vestꝝ
minimũ adducite ad me.ut sciam ꝙ nõ sitis
exploratores.⁊ istũ q̇ tenet̃ i vinculis recipe
possitis.ac deinceps q̃ vultis.emẽdi habeatꝫ
licentiã. His dictis cũ frumẽta effunderẽt.
singuli repperũt i ore saccoꝝ ligatas pecuni/
as.exterritisqꝫ sil̃ oibꝰ.dixit pat̃ iacob: Absqꝫ
liberis me eẽ fecistis. Joseph nõ ẽ sup: symeõ
tenet̃ i vinculis.⁊ beniamin auferetꝫ: In me
hec oĩa mala reciderũt. Cui rñdit ruben:Du/
os filios meos interfice: si nõ reduxero illũ
tibi. Trade illũ in manu mea.⁊ ego eũ tibi
restituã. At ille:Nõ descẽdet inq̇t filiꝰ meus
vobiscũ. Frat̃ eiꝰ mortuꝰ ẽ.⁊ ipse solꝰ remã/
sit. Si q̇d ei aduersitatis acciderit in t̃ra ad
quã ꝑgitis:deducetis canos meos cũ dolo-
re ad inferos. XLIII

I Nterim fames omnẽ terrã vehemẽt̃
ꝑmebat: cõsũptisqꝫ cibis q̊s ex egy/
pto detulerãt.dixit iacob filiis suis:
Reuertimini.⁊ emite nobis pauxillũ escarũ
Rñdit iudas:Denũciauit nobis vir ille sub
attestatiõe iurisiurandi.dicẽs:Non videbitꝫ
faciẽ meã: nisi frẽm vr̃m minimũ adduxeritis
vobiscũ. Si g̊ vis eũ mittẽ nobiscũ pergemꝰ
parit̃.⁊ ememꝰ tibi necessaria:si aũt nõ vis:
nõ ibimus. Vir.n.ut sepe diximꝰ.denũciauit
nobis dicẽs:Non videbitis faciẽ meã absqꝫ
frẽ vr̃o minimo. Dixit eis isrl̃: In meã hoc feci/
stis miseriã. ut indicaretꝫ ei ⁊ aliũ habẽ vos
frẽm. At illi rñderũt: Interrogauit nos hõ ꝑ
ordinẽ nr̃am ꝓgeniẽ.si pater viueret.si habe/
remꝰ frẽm. Et nos rñdimꝰ ei ꝯsequent̃:iuxta
id qd fuerat sciscitatꝰ. Nũq̇d scire poteramꝰ
ꝙ dicturꝰ eẽt.adducite frẽm vr̃m vobiscũ:
Judas q̊ꝫ dixit p̃ri suo: Mitte puerũ mecũ
ut ꝓficiscamur ⁊ possimꝰ viuere: ne moria/
mur nos ⁊ puuli nr̃i. Ego suscipio pueꝝ. de
manu mea req̇re illum. Nisi reduxero ⁊ red/
didero eũ tibi: ero pcti reus in te oĩ tpe. Si
nõ int̃cessisset dilatio:iam vice alt̃a venisse/
mus. Igit̃ isrl̃ pat̃ eorũ dixit eis: Si sic ne/
cesse ẽ:facite qd vultis. Sumite de optimis
t̃re fructibꝰ i vasis vr̃is.⁊ deferte viro mũe/
ra:modicũ resine ⁊ mellis ⁊ storacis stactes
⁊ terebinthi ⁊ amygdalaꝝ.Pecuniãqꝫ dupli/
cẽ ferte vobiscũ.⁊ illã quã iuenistis i saccu/
lis.reportate:ne forte errore factũ sit. Sed ⁊
frẽm vr̃m tollite.⁊ ite ad virum. Deus autẽ
meꝰ oĩpotẽs faciat vobis eũ placabilẽ.⁊ re/
mittat vobiscũ frẽm vr̃m quẽ tenet i vincu/
lis⁊ hũc beniamin. Ego aũt q̇si orbatꝰ absqꝫ li
beris ero. Tulerũt g̊ viri mũera ⁊ pecuniã du
plicẽ ⁊ beniamin.descẽderũtqꝫ i egyptũ ⁊ ste/
terunt coram ioseph. Quos cũ ille vidisset ⁊
beniamin sil̃:ꝑcepit dispẽsatori domꝰ sue.di/
cens: Introduc viros domũ.⁊ occide victi/
mas ⁊ instrue cõuiuiũ:qm̃ hodie mecũ sunt
comesturi meridie. Fecit ille qd sibi fuerat
impatũ.⁊ introduxit viros domũ. Ibiqꝫ ex/
territi dixerũt mutuo: Propt̃ pecuniã quam
retulimꝰ priꝰ i saccis nr̃is. introducti sumꝰ:
ut deuoluat i nos calũniã.⁊ violent̃ subiici/
at seruituti ⁊ nos ⁊ asinos nr̃os. Quãobrẽ
in ipsis foribꝰ accedẽtes ad dispensatorẽ.lo/
cuti sũt: Oramꝰ dñe ut audias nos. Jã añ
descendimꝰ ut emeremꝰ escas:q̇bꝰ emptis cũ
venissemꝰ ad diuersoriũ.apuimꝰ saccos no/
stros.⁊ iuenimꝰ pecuniã i ore saccoꝝ:quam
nunc eodẽ pondẽ reportauimꝰ. Sed ⁊ aliud
attulimꝰ argentũ:ut emamus q̃ necessaria
sũt. Nõ est in nr̃a ꝯsciã:q̇s posuerit eã i mar/
supiis nr̃is. At ille rñdit: Pax vobiscũ:no/
lite timere. Deus vester ⁊ deus p̃ris vr̃i.dedit
vobis thesauros i saccis vr̃is. Nã pecuniã
quã dedistis m̃.ꝓbatã ego habeo. Eduxitqꝫ
ad eos symeon. Et itroductis domũ attulit
aquã.⁊ lauerũt pedes suos:deditqꝫ pabulũ
asinis eoꝝ. Illi ṽo parabãt munera: donec
ingrederet̃ ioseph meridie. Audierãt.n.ꝙ
ibi comesturi eẽnt panẽ. Igitur ingressus ẽ
ioseph domũ suã:obtulerũtqꝫ ei munera.te/
nentes in manibꝰ.⁊ adorauerũt proni i ter/
rã. At ille clement̃ resalutatꝫ eis.interrogauit

eos dicẽs: Sanus ne ẽ pr̃ vester senex: de q̃
dixeratꝭ mihi? Adhuc viuit? Qui rñderũt:
Sospes ẽ seruꝰ tuus pr̃ nr̃. Adhuc viuit. Et
icuruati adorauerũt eũ. Attollẽs ãt ioseph
oculos: vidit beniamin frẽm suũ vterinũ. ⁊
ait: Iste ẽ frater vester paruulꝰ de q̃ dixeratꝭ
mihi? Et rursũ. Deus inquit misereaꝛ tui fili
mi. Festinauitq; quia cõmota fuerãt visce-
ra eius sup fratre suo. ⁊ erũpebãt lachryme
⁊ introiẽs cubiculũ fleuit. Rursũq; lota fa
cie egressus: ꝯtinuit se. ⁊ ait: Ponite panes
Quibꝰ appositis seorsũ ioseph. ⁊ seorsũ fra-
tribꝰ. egyptijs q̃q; q̇ vescebãꝛ siꝛ seorsũ. Illi-
citũ est. n. egyptijs comedere cum hebreis. ⁊
ꝓphanũ putãt huiuscemodi ꝯuiuiũ: sederũt
corã eo ꝑmogenitꝰ iuxta ꝑmogenita sua. ⁊
minimꝰ iuxta etatẽ suã. Et mirabãꝛ nimis:
sũptꝭ ꝑtibꝰ q̃s ab eo acceꝑant. Maiorq; ꝑs
venit beniamin: ita ut q̇nq; ꝑtibꝰ excederet.
Biberũtq; ⁊ inebriati sũt cũ eo. C XLIIII

Precepit aũt ioseph dispensatori do-
mus sue dicens: Imple saccos eorũ
frumẽto quãtũ pñt cape. ⁊ pone pe-
cuniã singuloꝝ i sũmitate sacci. Cyphũ aũt
meũ argenteum ⁊ p̃ciũ qđ dedit tritici: pone
i ore sacci iunioꝛ. Factũq; ẽ ita. Et orto ma-
ne. dimissi sũt cũ asinis suis. Iãq; vrbẽ exie-
rant. ⁊ ꝓcesserãt paululũ. Tũc ioseph accer-
sito dispensatore domꝰ: Surge inq̄t ⁊ perse-
quere viros. ⁊ app̃hẽsis dicito: Quare red-
didistis malũ ꝓ bono? Cyphus quẽ furati
estꝭ: ipse ẽ in q̃ bibit dñs meꝰ. ⁊ i q̃ augurari
solet. Pessimã rem fecistis. Fecit ille ut iusse-
rat. ⁊ app̃hẽsis ꝑ ordinẽ locutꝰ ẽ. Qui rñde-
runt: Quare sic loq̇ꝛ dñs nr̃ ut s̃ui tui tantũ
flagitij cõmiserit? Pecuniã quã inuenimꝰ in
sũmitate saccoꝝ reportauimꝰ ad te de terra
chanaan. Et quõ ꝯsequẽs ẽ ut furati simꝰ de
domo dñi tui aurũ uel argẽtũ? Apud quẽ-
cũq; fuerit inuẽtũ seruoꝝ tuoꝝ qđ q̄ris. mo-
riaꝛ. ⁊ nos erimꝰ s̃ui dñi nr̃i. Qui dixit eis:
Fiat iuxͣ vr̃am sentẽtiã. Apud quẽcũq; fue-
rit inuẽtũ. ipse sit seruꝰ meus: vos aũt eritis
inoxij. Itaq; festinato deponẽtes in t̃rã sac-
cos: apuerũt singuli. Quos scrutatꝰ. icipiẽs
a maiore vsq; ad minimũ: iuenit cyphũ in sac-
co beniamin. At illi scissis vestibꝰ. oneratisq;
rursũ asinis. reuersi sũt i oppidũ. P̃musq; iu-
das cũ fribꝰ. ingressus est ad ioseph. Necdũ
eni de loco abierat. Oẽsq; añ eũ pariꝛ i t̃rã
corruerũt. Quibꝰ ille ait: Cur sic agẽ volu-
istis? An ignoratꝭ q̄ nõ sit siꝛis mei i augu-
rãdi sciã? Cui iudas: Quid rñdebimꝰ inq̄t
dño meo. uel q̇d loq̄mur: aut iuste poterimꝰ
obtendẽꝛ? Deꝰ inuenit iniq̄tatẽ seruoꝝ tuoꝝ.
En oẽs serui sumus dñi mei. ⁊ nos ⁊ apud
quẽ inuentꝰ ẽ cyphus. Rñdit ioseph: Absit
a me: ut sic agam. Qui furatꝰ ẽ cyphũ ipse sit
seruus meus: vos aũt abite liberi ad patrẽ
vr̃m. Accedẽs aũt ꝓpius iudas. ꝯfidẽꝛ ait:
Oro dñe mi. loquatur seruus tuus verbũ in
auribꝰ tuis. ⁊ ne irascaris famulo tuo. Tu
es. n. pꝰ pharaonẽ dñs meꝰ. Interogasti priꝰ
seruos tuos. habetꝭ prẽm aut frẽm. ⁊ nos re-
spõdimꝰ tibi dño meo. Est nobis pr̃ senex. ⁊
puer paruulꝰ q̇ in senectute illiꝰ natꝰ ẽ: cuiꝰ
vterinꝰ fraꝛ ẽ mortuꝰ. ⁊ ipsũ solũ hꝫ maꝛ sua
paꝛ s̃o tenere diligit eũ. Dixistiq; s̃uis tuis:
Adducite eũ ad me. ⁊ ponam oculos meos
sup illũ. Suggessimꝰ tibi dño meo: non põt
puer relinq̄re prẽm suũ. Si. n. illum dimiserit
morieꝛ. Et dixisti seruis tuis: Nisi venerit
fraꝛ vester minimꝰ vobiscũ: nõ videbitꝭ am-
pliꝰ faciẽ meã. Cũ g̃ ascẽdissemꝰ ad famulũ
tuũ prẽm nostꝝ: narrauimꝰ ei oia q̃ locutus
est dñs meꝰ. Et dixit paꝛ nr̃: Reuertimini. ⁊
emite nob̃ paꝝ tritici. Cui diximꝰ: Non pos-
sumꝰ ire. Si fraꝛ nr̃ minimꝰ descẽderit nobiscũ
ꝓficiscemur siꝛ: alioq̇n illo absente non au-
demꝰ vidẽ faciẽ viri. At ille rñdit: Vos scitꝭ
q̄ duos genuerit m̃i vxor mea. Egressus est
vnꝰ. ⁊ dixistꝭ: bestia deuorauit eũ. ⁊ hucusq;
nõ cõparet. Si tuleritꝭ ⁊ istũ ⁊ aliq̇d ei i via
cõtigerit: deducetis canos meos cũ merore
ad inferos. Igiꝛ si itrauero ad seruũ tuũ pa-
trẽ nostꝝ ⁊ puer defuerit. cũ aĩa illiꝰ ex huiꝰ
aĩa depẽdeat. videritq; eum non esse nobiscũ
morieꝛ. ⁊ deducẽt famuli tui canos eius cũ
dolore ad inferos. Ego ꝓprie seruꝰ tuus sim
q̇ in meã hũc recepi fidẽ. ⁊ spopondi dicens:
Nisi reduxero eũ. pcti reꝰ ero i patrẽ oi tpe.
Manebo itaq; seruꝰ tuꝰ ꝓ puero i ministerio
dñi mei. ⁊ puer ascẽdat cũ fribꝰ suis. Non. n
possũ redire ad patrẽ absente puero. ne cala-
mitatꝭ q̃ oppssura ẽ patrẽ meũ testis assistã.

Non se poꝛat vltra cohibẽ C XLV
ioseph multꝭ corã astãtibꝰ: vnde pre-
cepit ut egredereꝛ cũcti foras. ⁊ nullꝰ
inteꝛesset alienꝰ agnitioni mutue. Eleuauitq;
vocẽ cũ fletu quam audierũt egyptij: oisq;
domꝰ pharaõis. ⁊ dixit fribꝰ suis: Ego sum
ioseph. Adhuc paꝛ meꝰ viuit? Non poterãt

rñdē frēs: nimio terrore ꝑterriti. Ad quos
ille clementer: accedite inq̄t ad me. Et cum
accessissent ꝓpe: ego sum ait ioseph frat̄ ve-
ster quem vendidistis in egyptū. Nolite pa-
uere: neq̄ vobis durū eē videat̄ q̄ vēdidistis
me in his regionib᷒. Pro salute .n. vr̄a misit
me deus añ vos i egyptū. Bienniū ē .n. q̄ ce-
pit fames in t̄ra eē. ⁊ adhuc q̄nq̄ anni restāt
q̇b᷒ nec arari poťit nec meti. Premisitq̄ me
deus ut reseruemini sup t̄rā. ⁊ escas ad viuē-
dū habē possitis. Nō vr̄o ꝯsilio ſ dei volun-
tate huc missus sū: q̇ fecit me q̄si patrē pha-
raonis ⁊ dñm vniuerse dom᷒ ei᷒ ac principē
i oī t̄ra egypti. Festinate ⁊ ascēdite ad patrē
meū. ⁊ dicetꝭ ei: Hec mādat fili᷒ tuus ioseph:
Deus fecit me dñm vniuerse terre egypti.
Descēde ad me ne morerꝭ. ⁊ habitabis in t̄ra
iessen. Erisq̄ iuxta me tu ⁊ filij tui ⁊ filij fi-
lioꝝ tuoꝝ: oues tue ⁊ armēta tua ⁊ vniuer-
sa q̄ possides: ibiq̄ te pascā. Adhuc .n. q̇nq̄
āni residui sūt famis: ne ⁊ tu peas ⁊ ois do-
mus tua. ⁊ oia q̄ possides. En oculi vestri ⁊
oculi fr̄is mei beniamin vidēt q̄ os meū lo-
quat̄ ad vos. Nūciate patri meo vniuersam
gl'iam meā. ⁊ cūcta q̄ vidistis in egypto. Fe-
stinate ⁊ adducite eū ad me. Cūq̄ āplexat᷒
recidisset i collū beniamin fr̄is sui. fleuit: illo
q̄q̄ siliter flente sup collū ei᷒. Osculatusq̄ ē
ioseph oēs frēs suos. ⁊ plorauit sup singl'os
Post q̄ ausi sūt loq̇ ad eū. Auditūq̄ ē ⁊ ce-
lebri ſmōe vulgatū i aula regis. venerūt fra-
tres ioseph. Et gauisus ē pharao atq̄ ois fa-
milia ei᷒. Dixitq̄ ad ioseph ut imperaret fra-
trib᷒ suis dicēs: Onerātes iumēta ite i t̄rā
chanaan. ⁊ tollite inde p̄rem vr̄m ⁊ cogna-
tionē. ⁊ venite ad me. ⁊ ego dabo vobis oia
bona egypti. ut comedatis medullā terre.
Precipe etiā ut tollāt plaustra de t̄ra egypti
ad subuectionē puuloꝝ suoꝝ ac cōiugū. Et
dicito: Tollite p̄rem vr̄m ⁊ ꝓperate quāto-
cius veniētes: nec dimittatis q̇cq̄ de supel-
lectili vr̄a: q̇a oēs opes egypti vr̄e erūt. Fe-
cerūtq̄ filij isrl' ut eis mādatū fuerat. Qui-
bus dedit ioseph plaustra scōm pharaonis
impiū ⁊ cibaria i itinē. Singulis q̄q̄ ꝓferri
iussit binas stolas: beniamin ꝟo dedit trecē-
tos argēteos cū q̇nq̄ stolis optimis. tantū-
dē pecunie ⁊ vestiū mittens p̄ri suo: addens
eis asinos decē. q̇ subueherēt ex oibus diui-
tijs egypti. ⁊ totidē asinas. triticū i itinere
panesq̄ portātes. Dimisit ḡ frēs suos. ⁊ ꝓfi-
ciscētib᷒ ait: Ne irascamini i via. Qui ascen-
dentes ex egypto. venerūt in terrā chanaan
ad patrē suū iacob. ⁊ nūciauerūt ei dicētes:
Joseph fili᷒ tuus viuit. ⁊ ipse dñat̄ in oi t̄ra
egypti. Quo audito iacob: q̄si de ḡui somno
euigilās. tñ nō credebat eis. Illi ecōtra refe-
rebāt oēm ordinē rei. Cumq̄ vidisset plau-
stra ⁊ vniuersa q̄ miserat: reuixit sp̄us eius
⁊ ait: Sufficit mihi si adhuc ioseph fili᷒ me᷒
viuit. vadam ⁊ videbo illū anteq̄ moriar.

Profectusq̄ isrl' cū oib᷒ **CXLVI**
q̄ habebat. veīt ad puteū iuramēti
⁊ mactatis ibi victimis deo patris
sui ysaac. audiuit eū ꝑ visionē nocte vocātē
se. ⁊ dicētē sibi: Jacob iacob. Cui rñdit: Ec-
ce adsū. Ait illi deus: Ego sū fortissim᷒ de᷒
p̄ris tui. Noli timē: ſ descēde i egyptū. q̇a i
gentē magnā faciā te ibi. Ego descēdā tecū
illuc: ⁊ ego inde adducā te reuertentē. Jo-
seph q̄q̄ ponet man᷒ suas sup oculos tuos.
Surrexit iacob māe a puteo iuramēti: tu-
lerūtq̄ eū filij cū puul' ⁊ vxorib᷒ suis i plau-
stris q̄ miserat pharao ad portandū senē. ⁊
oia q̄ possederat i terra chanaan. Venitq̄ i
egyptū cū oi semine suo: filij eius ⁊ nepotes
filie ⁊ cūcta sil' ꝓgenies. Hec sūt aūt noia fi-
lioꝝ isrl' q̇ ingressi sūt i egyptū ipse cū liberis
suis. Priogenit᷒ ruben. Filij ruben: enoch ⁊
phallu ⁊ esrom ⁊ charmi. Filij symeon: ia-
muel ⁊ iamin ⁊ iami ⁊ ahod ⁊ iachin ⁊ saher
⁊ saul fili᷒ chananitidis. Filij leui: gerson ⁊
caath ⁊ merari. Filij iuda: her ⁊ onan ⁊ sela
⁊ phares ⁊ çara. Mortui sūt āt her ⁊ onan
i t̄ra chanaā. Natiq̄ sūt filij phares: esrom
⁊ amul. Filij ysachar: thola ⁊ phua ⁊ iobab
⁊ semron. Filij çabulō: sareth ⁊ helon ⁊ ia-
helel. Hi filij lye q̄s genuit in mesopotamia
syrie: cū dina filia sua. Oēs aie filioꝝ ei᷒ ⁊ fi-
liaꝝ trigintatres. Filij gad: sephon ⁊ aggi ⁊
esebon ⁊ suni ⁊ heri ⁊ arodi ⁊ areli. Filij aser:
iemna ⁊ iesua ⁊ iesui ⁊ heria sara q̄q̄ soror eoꝝ
Filij heria: heber ⁊ melchiel. Hi filij çelphe
quā dedit laban lye filie sue. ⁊ hos genuit ia-
cob: sedecim aias. Filij rachel vxorꝭ iacob:
ioseph ⁊ beniamin. Natiq̄ sūt ioseph filij i t̄ra
egypti q̄s genuit ei asseneç. filia phutifaris
sacerdotis eliopoleos: manasses ⁊ effraim.
Filij beniamin: bela ⁊ bechor ⁊ asbel ⁊ gera
⁊ naamā ⁊ iechri ⁊ ierhros ⁊ rese mophim ⁊
ofim ⁊ ared. Hi filij rachel q̄s genuit iacob:
oēs aie quatuordecim. Filij dan: vsan. Filij

neptalim· iasiel ⁊ guni ⁊ ieser ⁊ salem. Hi filij
bale· quā dedit laban racheli filie sue. ⁊ hos
genuit iacob: oēs aīe septē. Cūcte q̄ aīe que
ingresse sūt cū iacob ī egyptū. ⁊ egresse sūt de
femore illi⁹ absq̄ vxorib⁹ filiorꝫ ei⁹· sexagin-
tasex. Filij aūt ioseph q̄ nati sūt ei ī terra egy-
pti: aīe due. Oēs aīe dom⁹ iacob q̄ ingresse
sē ī egyptū· fuere septuaginta. Misit āt iacob
iudā añ se ad ioseph ī egyptū ut nūciaret ei
⁊ ille occurreret in iessen. Quo cū puenisset
iūcto ioseph curru suo· ascendit obuiā prī ad
eundē locū: vidēsq̄ eū· irruit sup collū eius:
⁊ inť amplexus fleuit. Dixitq̄ pr̄ ad ioseph:
Jā let⁹ moriar. q̄a vidi faciē tuā. ⁊ sup̄stitē
te relinq̄. Et ille locut⁹ est ad frēs suos. ⁊ ad
oēm domū prīs sui. Ascēdā ⁊ nūciabo pha-
raoni· dicāq̄ ei: Frēs mei ⁊ dom⁹ prīs mei q̄
erāt in ťra chanaan· venerūt ad me. ⁊ sūt vi-
ri pastores ouiū· curāq̄ hñt alēdorꝫ gregū.
Pecora sua ⁊ armēta ⁊ oīa q̄ habē potuerūt
adduxerūt secū. Cūq̄ vocauerit vos ⁊ dixe-
rit: qd̄ est opus vr̄m· rñdebitꝫ: Viri pastores
sum⁹ serui tui· ab infantia nr̄a vsq̄ in pñs. ⁊
nos ⁊ p̄res nr̄i. Hec autē dicetis ut habitare
possitis in terra iessen: quia detestanť egyptij
omnes pastores ouiū.

CXLVII

Ingressus ḡ ioseph nūciauit pharaōi
dicēs: Pať me⁹ ⁊ frēs· oues corꝫ ⁊ ar-
mēta ⁊ cūcta q̄ possidēt venerūt de ťra
chanaan. ⁊ ecce ꝯsistūt in ťra iessen. Extre-
mos q̄ꝫ fratrꝫ suorꝫ q̄nq̄ viros ꝯstituit corā
rege. Quos ille interogauit: Quid habetis
opis? Rñderūt: Pastores ouiū sum⁹ serui
tui. ⁊ nos ⁊ p̄res nr̄i. Ad pegrinādū in terrā
tuā venim⁹: q̄m non est herba gregibus ser-
uorꝫ tuorꝫ· ingrauescēte fame ī ťra chanaan
Petimusq̄ ut esse nos iubeas seruos tuos ī
terra iessen. Dixit itaq̄ rex ad ioseph: Pateř
tuus ⁊ frēs tui venerūt ad te. Terra egypti ī
ꝯspectu tuo ē: in optimo loco fac eos hītare
⁊ trade eis ťrā iessen. Qd̄ si nosti ī eis eē vi-
ros industrios: ꝯstitue illos mḡros pecorū
meorꝫ. Post hec introduxit ioseph patrē suū
ad regē. ⁊ statuit eū corā eo. Qui benedicēs
illi. ⁊ interogat⁹ ab eo: q̄t sūt dies ānorꝫ vite
tue· rñdit: Dies pegrinationis vite mee cen-
tūtriginta ānorꝫ sūt· parui ⁊ mali. ⁊ nō pue-
nerūt vsq̄ ad dies patrꝫ meorꝫ q̄b⁹ pegrina-
ti sūt. Et bñdicto rege· egressus ē foras. Jo-
seph v̄o prī ⁊ fr̄ibus suis dedit possessionē in
egypto ī optimo ťre loco ramesses ut p̄cepe-
rat pharao. ⁊ alebat eos· oēmq̄ domū patrī
sui· p̄bēs cibaria singulis. In toto. n. orbe pa-
nis deerat. ⁊ oppresserat fames ťrā· maxime
egypti ⁊ chanaan. E quib⁹ oēm pecuniā cō-
gregauit p̄ venditione frumēti. ⁊ intulit eā
ī erariū regꝫ. Cūq̄ defecisset emptorib⁹ p̄ciū
venit cūcta egypt⁹ ad ioseph· dicēs: Da no-
bis panes. Quare morimur corā te deficiē-
te pecunia? Quib⁹ ille rñdit: Adducite pe-
cora vr̄a. ⁊ dabo vobis p̄ eis cibos: si p̄ciū nō
habetꝫ. Que cū adduxissent dedit eis alimē-
ta p̄ equis ⁊ ouib⁹ ⁊ bobus ⁊ asinis: susten-
tauitq̄ eos illo anno p̄ cōmutatiōe pecorū.
Venerūt q̄q̄ āno secūdo. ⁊ dixerūt ei: Non
celam⁹ dño nr̄o q̄ deficiēte pecūia pecora sił
defecerūt: nec clam te est q̄ absq̄ corporib⁹
⁊ ťra nihil habeam⁹. Cur ḡ morimur te vi-
dente? Et nos ⁊ ťra nr̄a tui erim⁹. Eme nos
ī seruitutē regiā. ⁊ p̄be semina: ne peūte cul-
tore redigať terra in solitudinē. Emit igitur
ioseph oēm ťrā egypti: vendentib⁹ singulis
possessiōes suas p̄ magnitudie famis. Sub-
iecitq̄ eā pharaōi ⁊ cūctos p̄plos ei⁹ a nouis-
simis ťminis egypti vsq̄ ad extremos fines
ei⁹ preť terrā sacerdotū q̄ a rege tradita fue-
rat eis: quib⁹ ⁊ statuta cibaria ex horreis pu
blicis p̄bebanť. ⁊ idcirco nō sūt cōpulsi ven-
dere possessiones suas. Dixit ergo ioseph ad
populos: En ut cernitis ⁊ vos ⁊ terram ve-
strā pharao possidet. Accipite semia ⁊ serite
agros ut fruges habē possitis. Quintā ptē
regi dabitis: q̄tuor reliq̄s pmitto vobis ī se-
mentē. ⁊ in cibū familijs ⁊ liberis vr̄is. Qui
responderūt: Salus nr̄a in manu tua ē. Re-
spiciat nos tm̄ dñs noster. ⁊ leti seruiemus
regi. Ex eo tp̄e vsq̄ in p̄ntē diem ī vniuersa
ťra egypti regib⁹ q̄nta ps soluiť. ⁊ factū est
q̄si in legē· absq̄ ťra sacerdotali· q̄ libera ab
hac ꝯditiōe fuit. Habitauit ḡ isrł in egypto. ī
in ťra iessen ⁊ possedit eā: auctusq̄ ē ⁊ multi-
plicat⁹ nimis. ⁊ vixit in ea decē ⁊ septē ānis.
Factiq̄ sūt oēs dies vite illi⁹ centūq̄dragin-
taseptē ānorꝫ. Cūq̄ appropinq̄re cernēt diē
mortis eius· vocauit filiū suū ioseph. ⁊ dixit
ad eū. Si iueni grām ī ꝯspectu tuo· pone ma-
nū tuā sub femore meo. ⁊ facies mihi mīam
⁊ v̄itatē· ut nō sepelias me in egypto: ꝫ dor-
miā cū prīb⁹ meis. ⁊ auferas me de ťra hac
condasq̄ in sepulchro maiorꝫ meorꝫ. Cui re-
spōdit ioseph: Ego faciam qd̄ iussisti. Et ille
Jura ergo inq̄t mihi. Quo iurāte adorauit

isrl̓ dominū conuersus ad lectuli caput.

His ita trāsactꝭ nūciatū CXLVIII est ioseph ꝙ egrotaret pr̄ suus. Qui assūptꝭ duobꝰ filijs manasse ⁊ effraim ire ꝑrexit. Dictūq; est seni: Ecce filiꝰ tuus ioseph venit ad te. Qui ꝯfortatꝰ sedit in lectulo. Et ingresso ad se ioseph ait: Deꝰ oipotens apparuit mihi i luça. q̄ ē i t̄ra chanaan bn̄dixitq; mihi. ⁊ ait: Ego te augebo ⁊ multiplicabo. ⁊ faciā te in turbas ꝑploꝝ. Daboq; tibi terrā hāc. ⁊ semini tuo pꝰ te. i possessionē sempit̄nā. Duo ḡ filij tui q̄ nati sūt tibi i t̄ra egypti. añq̄ huc venirē ad te. mei erūt effraim ⁊ manasses: sicut ruben ⁊ symeon reputabunt̄ mihi. Reliq̄s aūt q̄s genuerꝭ pꝰ eos tui erūt. ⁊ noie fratꝝ suoꝝ vocabunt̄ in possessiōibꝰ suis. Mihi. n. qñ veniebā de mesopotamia: mortua ē rachel in t̄ra chanaan in ipso itin̄e. Eratq; vernū tempꝰ. Et ingrediebar effratam. ⁊ sepeliui eā iuxta viā effrate q̄ alio noie appellat̄ bethleē. Vidēs āt filios eius. dixit ad eū: Qui sunt isti? Rn̄dit: Filij mei sūt: q̄s donauit mihi dn̄s i h̄ loco. Adduc inq̄t eos ad me. ut bn̄dicā illis. Oculi n. isrl̓ caligabāt pre nimia senectute. ⁊ clare vidē nō poterat. Applicitosq; ad se deosculatꝰ ⁊ circūplexꝰ eos. dixit ad filiū suū: Non sum fraudatꝰ aspectu tuo: insup̄ oñdit mihi deus semē tuū. Cūq; tulisset eos ioseph de gremio p̄ris. adorauit ꝓnus in terrā. ⁊ posuit effraim ad dexterā suā. i. ad sinistram isrl̓: manassen ꝟo in sinistra sua. ad dexterā. s. p̄ris. applicuitq; ambos ad eū. Qui extēdēs manū dexterā. posuit sup̄ caput effraim iunioꝭ fratris. sinistrā aūt sup̄ caput manasse q̄ maior natu erat: cōmutās manꝰ. Bn̄dixitq; iacob filios ioseph. ⁊ ait: Deus i cuiꝰ ꝯspectu ābulauerūt p̄res mei abrahā ⁊ ysaac: deus q̄ pascit me ab adolescētia mea vsq; i p̄ntē diem: angelus q̄ eruit me de cūctis malis. bn̄dicat pueris istis. ⁊ inuocetur sup̄ eos nomē meū noīa q̄q; patꝝ meoꝝ abrahā ⁊ ysaac. ⁊ crescāt in multitudinē sup̄ terrā. Vidēs aūt ioseph ꝙ posuisset pr̄ suus dexterā manū sup̄ caput effraim: grauit̄ accepit. Et apprehēsam manū p̄ris leuare conatus ē de capite effraim. ⁊ trāsferre sup̄ caput manasse. Dixitq; ad patrē: Nō ita cōuenit pr̄: q̄a hic est p̄mogenitꝰ Pone dexterā tuā sup̄ caput eiꝰ. Qui renuens ait: Scio fili mi scio. Et iste quippe erit i ꝑplos ⁊ multiplicabit̄. s̄ frat̄ eiꝰ iunior maior erit illo. ⁊ semē illiꝰ crescet i gētes. Benedixitq; eis i tp̄e illo. dicens: In te benedicet̄ isrl̓ atq; dicet̄: Faciat tibi deꝰ sicut effraim ⁊ sic̄ manasse. Cōstituitq; effraim añ manassen. Et ait ad ioseph filiū suū: En ego morior. ⁊ erit deus vobiscū. reducetq; vos ad t̄rā patꝝ vr̄oꝝ. Do tibi p̄tē vnā ex̄ frēs tuos quā tuli de manu āmorrei in gladio ⁊ arcu meo.

Vocauit aūt iacob filios CXLIX suos. ⁊ ait eis: Cōgregamini ut annūciem q̄ ventura sūt vobis in diebꝰ nouissimis. Congregamī ⁊ audite filij iacob audite isrl̓ p̄rem vr̄m. Ruben primogenitus meus. Tu fortitudo mea ⁊ p̄ncipiū doloris mei. Prior i donis maior in impio. Effusus es sicut aq̄. Nō crescas: q̄a ascendisti cubile p̄ris tui. ⁊ maculasti stratū eiꝰ. Symeō ⁊ leui frēs vasa iniq̄tatꝭ bellātia. In ꝯsiliū eoꝝ nō veniat aīa mea. ⁊ i cetu illoꝝ nō sit gl̄ia mea: q̄a in furore suo occiderūt virū. ⁊ in volūtate sua suffoderūt murū. Maledictꝰ furor eoꝝ q̄a ꝑtinax. ⁊ idignatio eoꝝ. q̄a dura. Diuidā eos i iacob. ⁊ disp̄gā eos i isrl̓. Iuda: te laudabūt frēs tui. Manꝰ tue i ceruicibꝰ inimicoꝝ tuoꝝ: adorabūt te filij p̄ris tui. Catulꝰ leonis iuda. Ad predā fili mi ascēdisti: requiescēs accubuisti ut leo. ⁊ q̄si leena. Quis suscitabit eū? Non auferet̄ sceptrū de iuda. ⁊ dux de femore eiꝰ: donec veniat q̄ mittendꝰ ē. ⁊ ipse erit expectatio gentiū. Ligās ad vineā pullū suū. ⁊ ad vitē o fili mi asinā suam Lauabit i vino stolā suā. ⁊ in sanguine vue palliū suū. Pulchriores sūt oculi eius vino ⁊ dentes eiꝰ lacte cādidiores. Zabulon i littore maris habitabit. ⁊ i statiōe nauiū: ꝑtingens vsq; ad sidonē. Ysachar asinꝰ fortꝭ: accubās int̄ termios. Vidit requiē ꝙ eēt bona ⁊ terrā ꝙ optima. ⁊ supposuit humerum suū ad portandū: factusq; est tributis seruiens. Dan iudicabit ꝑplm̄ suū: sicut ⁊ alia tribꝰ in isrl̓. Fiat dan coluber i via. cerastes i semita mordēs vngulas equi: ut cadat ascensor eiꝰ retro. Salutare tuū expectabo dn̄e. Gad accinctꝰ p̄liabit̄ añ eū. ⁊ ipse accinget̄ retrorsū. Aser piguis pāis eiꝰ. ⁊ p̄bebit delitias regibus. Neptalim ceruꝰ emissus. ⁊ dans eloq̄a pulchritudinis. Filiꝰ accrescens ioseph: filiꝰ accrescēs ⁊ decorꝰ aspectu. Filie discurrerūt sup̄ murū: s̄ exasperauerūt eū. ⁊ iurgati sunt īuiderūtq; illi habētes iacula. Sedit i forti arcus eiꝰ. ⁊ dissoluta sūt vincula brachiorū

coluber q̄i colens ū brā. me. cor.
hic cerastē. sthe. et h̄ cerasta. stē. sp̄es ē h̄ns cornua i capite, silia cornibꝫ arietꝭ. totū corꝰ tegit harenis n̄ ullū indiciū sui p̄bet. n̄ ex ca p̄te. q̄ irretita aues ꝑ aīalia capit.

⁊ manuũ illi⁹·p manus potentꝫ iacob. Inde pastor egressus est: lapis isrl̃. Deus pr̃is tui erit adiutor tuus. ⁊ oĩpotẽs bñdicet tibi bñdictionib⁹ celi desup·bñdictionib⁹ abyssi iacentis deorsum: bñdictionib⁹ vberꝝ ⁊ vulue. Bñdictiões pr̃is tui·cõfortate sũt bñdictionib⁹ patrꝝ ei⁹·donec veniret desideriũ colliũ eternoꝝ. Fiãt i capite ioseph ⁊ i v̾tice naçarei int̃ frẽs suos. Beniamin lup⁹ rapax: mãe comedet p̃dã. ⁊ vespe diuidet spolia. Oẽs hi in tribub⁹ isrl̃ duodeci. Hec locut⁹ ẽ eis pr̃ suus bñdixitq; singulis bñdictionibus ꝓpriis. ⁊ p̃cepit eis dicẽs: Ego ꝯgregor ad ꝑplm meũ Sepelite me cũ pr̃ib⁹ meis ĩ speluca duplici q̃ est i agro ephron ethei·ꝯ mãbre i t̃ra chanaan: quã emit abrahã cũ agro·ab ephron etheo ĩ possessionẽ sepulchri. Ibi sepelierunt eũ ⁊ sarã vxorẽ ei⁹. Ibi sepult⁹ ẽ ysaac cũ rebecca cõiuge sua. Ibi ⁊ lya cõdita iacet. Finitisq; mãdatis q̇b⁹ filios instruebat·collegit pedes suos sup lectulum ⁊ obiit: a ꝑposituscq; est ad populum suũ. C L

Quod cernẽs ioseph·ruit sup faciem pr̃is·flens ⁊ deosculãs eũ: p̃cepitq; seruis suis medicis·ut aromatibus condirẽt patrẽ. Quib⁹ iussa explẽtib⁹: transierũt q̃draginta dies. Iste quippe mos erat cadauerꝝ ꝯditoꝝ. Fleuitq; eũ egypt⁹ septuaginta dieb⁹. Et expleto planct⁹ tp̃e: locutus est ioseph ad familiã pharaonis. Si inueni grãm in ꝯspectu vr̃o·loq̇mini ĩ aurib⁹ pharaonis·eo q᷑ pr̃ me⁹ adiurauerit me dicens: En morior·in sepulchro meo qđ fodi m̃ in t̃ra chanaan·sepelies me. Ascẽdã igit̃ ⁊ sepeliam pr̃em meũ: ac reuertar. Dixitq; ei pharao: Ascende ⁊ sepeli pr̃em tuũ sicut adiuratus es. Quo ascendẽte·ierũt cũ eo oẽs senes dom⁹ pharaonis·cũctiq; maiores natu t̃re egypti: dom⁹ ioseph cũ fr̃ib⁹ suis absq; paruulis ⁊ gregib⁹ atq; armẽtꝫ: q̃ dereliquerũt i terra iessen. Habuit q̃q; in comitatu curr⁹ ⁊ eq̇tes. ⁊ facta ẽ turba nõ modica·veneruñtq; ad areã achad·q̃ sita ẽ trãs iordanẽ: vbi celebrãtes exeq̇as plãctu magno atq; vehemẽti ipleuerũt septẽ dies. Qđ cũ vidissent habitatores t̃re chanaã·dixerũt: Planctus magn⁹ ẽ iste egyptiis. Et idcirco vocatũ est nomen loci illi⁹·planct⁹ egypti. Fecerũt g̊ filii iacob sicut p̃ceꝑat eis. ⁊ portãtes eũ in terrã chanaã·sepelierũt eũ in speluca duplici: quã emerat abrahã cũ agro in possessionẽ sepulchri·ab ephron etheo·ꝯ faciem mãbre. Reuersusq; est ioseph i egyptũ cũ fr̃ib⁹ suis ⁊ oĩ comitatu: sepulto pr̃e. Quo mortuo timentes frẽs eius ⁊ mutuo colloquẽtes·ne forte memor sit iiurie quã passus ẽ. ⁊ reddat nob̃ oẽ malũ qđ fecim⁹: mandauerũt ei dicẽtes: Pat̃ tu⁹ p̃cepit nob̃ añq; morereť ut h̃ tibi v̾bis illi⁹ diceremꝰ: Obsecro ut obliuiscaris sceleris fratꝝ tuoꝝ. ⁊ pcti atq; malitie quã exercuerũt i te. Nos q̃q; oram⁹: ut seruo dei pr̃i tuo dimittas iniq̇tatẽ hãc. Quib⁹ auditꝫ fleuit ioseph: venerũtq; ad eũ frẽs sui. ⁊ ꝓni adorãtes in terrã·dixerũt: Serui tui sumus Quib⁹ ille r̃ndit: Nolite timere. Nũ dei possum⁹ resist̃e volũtati? Vos cogitastis de me malũ·ƀ deus v̾tit illud i bonũ: ut exaltaret me sicut i p̃ntiaꝝ cernitꝫ. ⁊ saluos faceret multos ꝑplos. Nolite tim̃e. Ego pascam vos. ⁊ puulos vr̃os. Cõsolatusq; ẽ eos ⁊ blande ⁊ leniť est locut⁹. ⁊ h̃itauit in egypto cũ oĩ domo pr̃is sui. Vixitq; centũdecẽ ãnis. ⁊ vidit effraim filios vsq; ad t̃tiã gñationẽ. Filii q̊q; machir filii manasse·nati sũt in genibus ioseph. Quib⁹ trãsactis locut⁹ ẽ fratrib⁹ suis: Post mortẽ meã deus visitabit vos. ⁊ ascẽdere vos faciet de terra ista·ad terram quã iurauit abraham·ysaac ⁊ iacob. Cũq; adiurasset eos atq; dixisset: de⁹ visitabit vos·asportate ossa mea vobiscũ de loco isto: mortuus ẽ expletꝫ centũdecẽ vite sue ãnis. ⁊ cõdit⁹ aromatib⁹·reposit⁹ ẽ in loculo i egypto.

Explicit liber Genesis. Incipit liber hellesmoth: quẽ nos Exodi dicimus. Caplm I

HEc sũt noĩa

filioꝝ isrl̃·qui ingressi sũt i egyptũ cũ iacob. Singuli cũ domib⁹ suis itroierũt Ruben·symeõ·leui·iudas ysachar·çabulõ. ⁊ beniamin: dan ⁊ neptali: gad ⁊ aser. Erãt igitur oẽs aie eoꝝ q̇ egressi sũt de femore iacob septuaginta. Ioseph aũt i egypto erat. Quo mortuo ⁊ vniuersis fratrib⁹ eius oĩq; cognatioẽ sua: filii isrl̃ creuerũt ⁊ q̃si germinãtes multiplicati sũt: ac roborati nimis ipleuerũt t̃rã. Surrexit interea rex nou⁹ sup egyptũ: qui ignorabat ioseph. Et ait ad populũ suũ: Ecce populus filiorũ isrl̃ mult⁹. ⁊ fortior nobis ẽ. Venite sapienť

opprimamꝰ eum·ne forte multiplicetur.⁊ si
ingruerit ꝯ nos bellũ·addat̃ inimicis nostrĳ·
expugnatisq́ȝ nobis:egrediat̃ de t̃ra.Prepo-
suit itaq́ȝ eis magr̃os operꝝ:ut affligerẽt eos
oneribꝰ.Edificaueruñtq́ȝ vrbes tabnaculoꝝ
pharaoni·phiton ⁊ ramesses.Quãtoq́ȝ op-
primebant eos:tanto magis multiplicabãt̃
⁊ crescebant.Oderantq́ȝ filios isr̃l egyptĳ.⁊
affligebant illudẽtes eis:atq́ȝ ad amaritu-
dinẽ pducebãt vitã eoꝝ operibus duris luti
⁊ lateris:oĩq́ȝ famulatu q̃ in t̃re opibꝰ pme-
bant̃.Dixit aũt rex egypti obstetricibus he-
breoꝝ:q̃ꝝ vna vocabat̃ sephora·alt̃a phua·
pcipiẽs eis:Qñ obstetricabitis hebreas.⁊
partꝰ tempꝰ aduenerit·si masculꝰ fuerit int̃-
ficite eũ·si femina reseruate.Timuerũt autẽ
obstetrices deũ.⁊ nõ fecerũt iuxta pceptum
regis:sed conseruabãt mares.Quibꝰ accer-
sitis ad se rex·ait:Quid nam est h̃ qđ facere
voluistis:ut pueros seruaretis?Que rñde-
runt:Non sũt hebree sicut egyptie mulieres.
Ipse.n.obstetricãdi hñt sciam.⁊ priusq̃ꝫ ve-
niamꝰ ad eas pariũt.Bñ g̃ fecit deꝰ obste-
tricibꝰ ⁊ creuit pplꝰs:ꝯfortatusq́ȝ est nimis
Et q̃a timuerunt obstetrices deũ:edificauit
eis domos.Precepit g̃ pharao oĩ ppl̃o suo
dicẽs:Quicq̃d masculini sexꝰ natũ fuerit·i
flumen pĳcite:q̃cq̃d feminini·reseruate. II

Egressus est pꝰ h̃ vir de domo leui.⁊
accepit vxorẽ stirpis sue·q̃ concepit
⁊ pepit filiũ.⁊ videns eũ elegantem·
abscõdit tribꝰ mensibꝰ.Cũq́ȝ iam celare non
posset:sũpsit fiscellã scirpeã.⁊ liniuit eam bi-
tumine ac pice:posuitq́ȝ intꝰ infantulum.⁊
exposuit eũ i carecto ripe fluis:stante procul
sorore eiꝰ.⁊ ꝯsiderante euentũ rei.Ecce autẽ
descẽdebat filia pharaonis ut lauaret̃ i flu-
mine.⁊ puelle eiꝰ g̃diebãt̃ p crepidinẽ aluei.
Que cum vidisset fiscellam i papyrioꝫ·misit
vnã e famulabꝰ suis.⁊ allatã apiẽs cernẽsq́ȝ
i ea puulũ vagiẽtẽ·miserta eiꝰ ait:De infan-
tibꝰ hebreoꝝ ẽ hic.Cui soror pueri:Vis in-
q̃t ut vadã ⁊ vocẽ tibi mulierẽ hebreã q̃ nu-
trire possit infantulũ?Rñdit:Vade.Perexit
puella.⁊ vocauit matrẽ suã.Ad quã locuta
filia pharaonis:accipe ait puerũ istũ.⁊ nu-
tri mihi·ego dabo tibi mercedẽ tuã.Susce-
pit mulier ⁊ nutriuit pueꝝ:adultũq́ȝ tradi-
dit filie pharaonis.Quẽ illa adoptauit i lo
cũ filĳ:vocauitq́ȝ nomẽ eiꝰ moyses dicens:
q̃a de aqua tuli eũ.In diebꝰ illis pꝰq̃ꝫ creue-
rat moyses·egressus ẽ ad fr̃es suos:viditq́ȝ
afflictionẽ eorũ.⁊ virũ egyptiũ percutientẽ
quendã de hebreis fr̃ibꝰ suis.Cũq́ȝ circũspe-
xisset huc atq́ȝ illuc ⁊ nullum adesse vidisset:
pcussũ egyptiũ abscõdit sabulo.Et egressus
die altero·ꝯspexit duos hebreos rixãtes:di-
xitq́ȝ ei q̃ faciebat iniuriã:Quare pcutis pxi-
mũ tuũ?Qui rñdit:Quis ꝯstituit te pnci-
pem ⁊ iudicẽ sup nos?Nũ occidẽ me tu vis
sicut heri occidisti egyptium?Timuit moy-
ses.⁊ ait:Quõ palã factũ ẽ vbũ istud?Au-
diuitq́ȝ pharao sermonẽ hũc.⁊ q̃rebat occi-
dere moysen.Qui fugiẽs de ꝯspectu eiꝰ·mo-
ratꝰ ẽ in t̃ra madian.⁊ sedit iux̃ puteũ.Erãt
aũt sacerdoti madian septẽ filie·q̃ venerant
ad hauriẽdã aquã.⁊ iplet̃ canalibꝰ adaq̃re
cupiebãt greges pr̃is sui.Supuenẽ pasto-
res.⁊ eiecerũt eas.Surrexitq́ȝ moyses ⁊ de-
fensis puellis adaq̃uit oues eaꝝ.Que cum
reũtissent ad raguel patrẽ suũ·dixit ad eas:
Cur velociꝰ venist̃ solito?Rñderũt:Vir egy-
ptiꝰ liberauit nos de manu pastoꝝ.Insup ⁊
hausit aquã nobiscũ:potũq́ȝ dedit ouibus.
At ille:Vbi ẽ inq̃t?Quare dimisist̃ hoiẽ?
Vocate eũ ut comedat panẽ.Jurauit ergo
moyses q̃ hitaret cũ eo.Accepitq́ȝ sephorã
filiã eius vxorẽ:q̃ pepit ei filiũ:quẽ vocauit
gersan·dicẽs:Aduena fui i t̃ra aliena.Al-
terꝝ vo pepit:quẽ vocauit eliezer·dicẽs:Deꝰ
n.pr̃is mei adiutor meꝰ.⁊ eripuit me de ma-
nu pharaõis.Post multũ vo tpis mortuꝰ ẽ
rex egypti.Et ingemiscẽtes filĳ isr̃l pp̃t opa
vociferati sũt.Ascẽditq́ȝ clamor eoꝝ ad deũ
ab opibꝰ.⁊ audiuit gemitũ eoꝝ·ac recordatꝰ
ẽ federĳ qđ pepigerat cũ abrahã ysaac ⁊ ia-
cob.⁊ respexit dñs filios isr̃l.⁊ cog̃uit eos. III

Moyses aũt pascebat oues ietro
soceri sui sacerdot̃ madiã.Cũq́ȝ mi-
nasset gregẽ ad interiora deѕ̃ti:venit
ad montẽ dei oreb.Apparuitq́ȝ ei dñs i flã-
ma ignis de medio rubi.⁊ videbat q̃ rubus
arderet ⁊ nõ cõburet̃.Dixit g̃ moyses:Va-
dã ⁊ videbo visionẽ hãc magnã:q̃re nõ cõ-
buraẗ rubꝰ.Cernens aũt dñs q̃ pgẽt ad vi-
dẽdũ·vocauit eũ de medio rubi.⁊ ait:Moy-
ses moyses.Qui rñdit:Adsũ.At ille:Non
appropies inq̃t huc.Solue calciamẽtũ de
pedibꝰ tuis.Locꝰ.n.i q̃ stas t̃ra scã ẽ.Et ait:
Ego sũ deꝰ pr̃is tui:deꝰ abrahã ⁊ deꝰ ysaac
⁊ deꝰ iacob.Abscõdit moyses faciem suam
Nõ.n.audebat aspicere ꝯ deũ.Cui ait dñs

elegans·cor·me·

Rubꝰ ẽ lig̃m spiosũ:c fructꝰ et vg̃la rubet
h̃ arbor dĩ a g̃cis moruſ.

Duricia p̄pl'i

Vidi afflictionē ꝑpl'i mei i egypto. ⁊ clamo-
rē ei⁹ audiui. ꝓpt̄ duritiā eoꝝ qui p̄sūt opib⁹
Et sciens dolorē ei⁹ · descendi ut liberē eū de
manib⁹ egyptioꝝ. ⁊ educā de t̄ra illa i terrā
bonā ⁊ spatiosam · i terrā q̄ fluit lacte ⁊ mel-
le: ad loca chananei ⁊ ethei ⁊ āmorrei ⁊ phe-
reçei ⁊ euei ⁊ iebusei. Clamor ḡ filioꝝ isra-
hel venit ad me · vidiq̄ʒ afflictionē eoꝝ q̄ ab
egyptijs opprimunt̄. Sed veni ⁊ mittā te ad
pharaonē: ut educas ꝑpl'm meū filios isrl' de
egypto. Dixitq̄ʒ moyses ad deū: Quis sum
ego ut vadā ad pharaonē ⁊ educā filios isrl'
de egypto? Qui dixit ei: Ego ero tecū. ⁊ h̄
habebis signū ꝙ miserim te. Cū eduxeris po-
pulū meū de egypto: imolab̄ deo sup montē
istū. Ait moyses ad deū: Ecce ego vadam
ad filios isrl'. ⁊ dicā eis: Deus patꝝ vestroꝝ
misit me ad vos. Si dixerit mihi · q̇d est no-
mē eius: q̇d dicā eis? Dixit dn̄s ad moysen:
Ego sum q̇ sum. Sic dices filijs isrl'. Qui ē
misit me ad vos. Dixitq̄ʒ iterū de⁹ ad moy-
sen. Hec dices filijs isrl': Dn̄s de⁹ patꝝ vr̄oꝝ
deus abrahā ⁊ deus ysaac ⁊ de⁹ iacob: misit
me ad vos. Hoc nomen mihi ē in eternū. ⁊ h̄
memoriale meū i generatiōe ⁊ generationē.
Vade · cōgrega seniores isrl'. ⁊ dices ad eos
Dn̄s deus patꝝ vr̄oꝝ apparuit m̄: de⁹ abra-
ham ⁊ de⁹ ysaac ⁊ de⁹ iacob · dicēs: Visitans
visitaui vos. ⁊ vidi oia q̄ acciderūt vobis in
egypto. ⁊ dixi ut educam vos de afflictione
egypti i terrā chananei ⁊ ethei ⁊ āmorrei ⁊
phereçei ⁊ euei ⁊ iebusei ad terram fluentem
lacte ⁊ melle. ⁊ audient vocē tuā. Ingredie-
risq̄ʒ tu ⁊ seniores isrl' ad regē egypti. ⁊ dices
ad eū: Dn̄s de⁹ hebreoꝝ vocauit nos. Ibi-
mus viā triū dieꝝ i solitudinē: ut imolemus
dn̄o deo nr̄o. Sʒ ego scio ꝙ nō dimittet vos
rex egypti ut eatis: nisi per manū validam.
Extendāq̄ʒ manū meā ⁊ ꝑcutiam egyptū in
cūctis mirabilib⁹ meis q̄ factur⁹ sū i medio
eorū: p⁹ h̄ dimittet vos: daboq̄ʒ gratiā ꝑpl'o
huic corā egyptijs. Et cū egrediemī · nō exi-
bitis vacui: ſʒ postulabit mulier a vicina sua
⁊ ab hospita sua vasa argētea ⁊ aurea · ac ve-
stes · ponetisq̄ʒ eas sup filios ⁊ filias vestras
⁊ spoliabitis egyptum. C IIII

Respondēs moyses ait: Non credent
mihi: neq̄ʒ audient vocē meā: ſʒ di-
cent: non apparuit tibi dn̄s. Dixit ḡ
ad eū: Quid ē q̇d tenes i manu tua? R̄ndit
Virga. Dixitq̄ʒ dn̄s: Proijce eam in terram.

Hic q̄ mq̄ʒ moyses recusauit [illegible]

Proiecit. ⁊ versa ē in colubrū: ita ut fugeret
moyses. Dixitq̄ʒ dn̄s: Extende manū tuam
⁊ apprehende caudam ei⁹. Extendit ⁊ tenuit:
v̄saq̄ʒ ē in virgā. Ut credāt inq̇t ꝙ appar-
rit tibi dn̄s de⁹ patꝝ tuoꝝ: de⁹ abrahā ⁊ de⁹
ysaac ⁊ de⁹ iacob. Dixitq̄ʒ dn̄s rursū: Mitte
manū tuā i sinū tuū. Quā cū misisset in sinū
protulit leprosam instar niuis. Retrahe ait
manū tuā i sinū tuū. Retraxit ⁊ ꝓtulit iterū
⁊ erat similis carni reliq̄. Si nō crediderint
inq̇t tibi · neq̄ʒ audierit sermonē signi prioris
credēt verbo signi seq̄ntis. Qȝ si nec duob⁹
q̇dē his signis crediderit · neq̄ʒ audierint vo-
cem tuā: sume aquā fluis ⁊ effunde eam sup
aridā. ⁊ q̇cq̇d hauseris de fluuio · v̄tet̄ i san-
guinē. Ait moyses: Obsecro dn̄e · nō sū elo-
quēs ab heri ⁊ nudiustерti⁹. ⁊ ex quo locut⁹
es ad seruū tuū · ipeditioris ⁊ tardioris lin-
gue sū. Dixit dn̄s ad eū: Quis fecit os hoīs?
Aut q̇s fabricat⁹ ē mutū ⁊ surdū · videntē ⁊
cecū? Nōne ego? Perge igit̄ ⁊ ego ero i ore
tuo: doceboq̄ʒ q̇d loq̄ris. At ille · obsecro dn̄e
inq̇t: mitte quē missur⁹ es. Irat⁹ dn̄s i moy-
sen · ait: Aaron frat̄ tuus leuites · scio ꝙ elo-
quens sit. Ecce ipse egredietur in occursū tuū:
vidensq̄ʒ te letabit̄ corde. Loq̄re ad eū ⁊ po-
ne v̄ba mea i ore ei⁹. ⁊ ego ero i ore tuo ⁊ in
ore illi⁹. ⁊ ostēdā vob̄ q̇d agē debeatis. Et ipse
loquetur ꝓ te ad ꝑpl'm ⁊ erit os tuū: tu autē
eris ei i his q̄ ad deū ꝑtinēt. Virgā q̄ʒ hanc
sume i manu tua: i q̄ factur⁹ es signa. Abijt
moyses ⁊ reuersus est ad ietro socerū suum
Dixitq̄ʒ ei: Vadā ⁊ reuertar ad frēs meos i
egyptū: ut videā si adhuc viuant. Cui ait ie-
tro: Vade in pace. Dixit ḡ dn̄s ad moysen i
madian: Vade ⁊ reuertē i egyptū. Mortui
eni sūt oēs q̇ q̄rebāt aiam tuā. Tulit ḡ moy-
ses vxorē suā ⁊ filios suos. ⁊ iposuit eos sup
asinū: reuersusq̄ʒ ē i egyptū: portās virgam
dei in manu sua. Dixitq̄ʒ ei dn̄s reuertenti in
egyptū. Vide: ut oia ostēta q̄ posui in manu
tua facias corā pharaone. Ego idurabo cor
eius. ⁊ nō dimittet ꝑpl'm. Dicesq̄ʒ ad eū: Hec
dicit dn̄s: Fili⁹ me⁹ p̄mogenit⁹ isrl'. Dixi tibi
Dimitte filium meū ut seruiat mihi. ⁊ nolu-
isti dimittere eū. Ecce ego interficiā filiū tuū
p̄mogenitū. Cūq̄ʒ eēt in itinere i diuersorio
occurrit ei dn̄s. ⁊ volebat occidē eū. Tulit
illico sephora acutissimā petrā. ⁊ circūcidit
preputiū filij sui. Tetigitq̄ʒ pedes eius. ⁊ ait:
Spōsus sanguinū tu mihi es. Et dimisit eū

figura

postq̄ dixerat: sponsus sanguinũ tu mihi es
ob circũcisionẽ. Dixitq̄ dñs ad aaron: Ua-
de in occursũ moysi i desertũ. Qui prexit ob-
uiam ei i mõtẽ dei. ⁊ osculat⁹ est eũ. Narra-
uitq̄ moyses aarõ oĩa ṽba dñi ꝓ q̄b⁹ mise-
rat eũ. ⁊ signa q̄ mandauerat. Ueneruñtq̄ sil'
⁊ ꝯgregauerũt cunctos seniores filioꝝ isrl'.
Locutusq̄ ẽ aaron oĩa ṽba q̄ dixerat dñs
ad moysen. ⁊ fecit signa corã pplo ⁊ credi-
didit ppl's. Audieruñtq̄ ꝙ visitasset dñs fili-
os isrl' ⁊ ꝙ respexisset afflictionẽ illoꝝ: ⁊ ꝓni
adorauerunt. C V

Post h̄ igressi sũt moyses ⁊ aaron. ⁊
dixerũt pharaoni: Hec dicit dñs de⁹
isrl': Dimitte populũ meũ ut sacrifi-
cet mihi i deserto. At ille rñdit: Quis ẽ dñs
ut audiã vocem eius. ⁊ dimittam isrl'? Ne-
scio dñm. ⁊ isrl' nõ dimittã. Dixeruñtq̄: Deus
hebreoꝝ vocauit nos. ut eam⁹ viã triũ die-
rũ in solitudinẽ. ⁊ sacrificem⁹ dño deo nr̃o:
ne forte accidat nob̄ pestis aut gladi⁹. Ait
ad eos rex egypti: Quare moyses ⁊ aaron
sollicitatis populũ ab operibus suis? Ite ad
onera vr̃a. Dixitq̄ pharao: Mult⁹ ẽ ppl's
t̃re. Videtꝫ ꝙ turba succreuerit: quãtoma-
gis si dederitis eis requiẽ ab opib⁹? Prece-
pit ḡ in die illo ꝑfectꝫ opeꝝ ⁊ exactorib⁹ po-
puli. dicẽs: Neq̄q̄ vltra dabitꝫ paleas po-
pulo ad ꝯficiẽdos lateres sicut ꝑus. s; ipsi
vadãt ⁊ colligãt stipulas. ⁊ mẽsurã laterũ
quã ꝑus faciebãt: iponetis suꝑ eos: nec mi-
nuetꝫ quicq̄. Uacãt eni ⁊ idcirco vociferãt
dicentes: Eam⁹ ⁊ sacrificem⁹ deo nr̃o. Op-
primant opib⁹ ⁊ expleãt ea: ut nõ acq̇escãt
ṽbis mendacib⁹. Igit egressi ꝑfecti operũ ⁊
exactores ad pplm dixerũt: Sic dicit pha-
rao: Nõ do vob̄ paleas. Ite ⁊ colligite sicu-
bi iuenire poteritis: nec minuet q̄cq̄ de ope
vr̃o. Dispsusq̄ est ppl's in oẽm terrã egypti
ad colligẽdas paleas. Prefecti q̄q̄ opeꝝ in-
stabãt dicẽtes: Cõplete opus vr̃m q̄tidie: ut
prius facere solebatꝫ qñ dabant vob̄ palee.
Flagellatiq̄ sunt q̇ ꝑerant opib⁹ filioꝝ isrl':
ab exactorib⁹ pharaonis dicẽtib⁹: Quare
nõ iplestis mẽsurã lateꝝ sicut ꝑus: nec heri
nec hodie? Ueneruntq̄ ꝑpositi filiorũ isrl'. ⁊
vociferati sũt ad pharaonẽ dicẽtes: Cur ita
agis ꝯ seruos tuos? Palee nõ dant nob̄. ⁊
lateres silr' iperãt. En famuli tui flagellis
cedimur. ⁊ iiuste agit cõtra pplm tuũ. Qui
ait: Uacatis ocio: ⁊ idcirco dicitis: Eam⁹
⁊ sacrificem⁹ dño. Ite ḡ ⁊ opami. Palee nõ
dabunt vobis. ⁊ reddetis ꝯsuetũ numeꝝ la-
terũ. Uidebãtq̄ se ꝑpositi filioꝝ isrl' in malũ
eo ꝙ diceret eis. nõ minuet q̇cq̄ opis de la-
terib⁹ ꝑ singulos dies. Occurreruñtq̄ moy-
si ⁊ aaron q̇ stabãt ex aduerso. egrediẽtes a
pharaone. ⁊ dixerũt ad eos: Uideat dñs ⁊
iudicet: qm̃ fetere fecistis odorẽ nostꝝ corã
pharaone ⁊ seruis ei⁹. ⁊ ꝑbuistis ei gladiũ
ut occideret nos. Reuersusq̄ ẽ moyses ad
dñm. ⁊ ait: Dñe. cur afflixisti populum istũ?
Quare misisti me? Ex eo eni quo ingressus
sum ad pharaonẽ ut loq̄rer ex noĩe tuo. af-
flixit pplm tuũ. ⁊ nõ liberasti eos. C VI

Dixitq̄ dñs ad moysen: Nũc videb̄
q̄ factur⁹ sũ pharaoni. ꝑ manũ eni
fortem dimittet eos. ⁊ in manu ro-
busta eiiciet illos de t̃ra sua. Locutusq̄ est
dñs ad moysen dicẽs: Ego dñs q̇ apparui
abrahã ysaac ⁊ iacob i deo oĩpotente. ⁊ no-
mẽ meũ adonay nõ idicaui eis. Pepigiq̄ fe-
dus cũ eis ut darẽ eis t̃rã chanaã: t̃rã pere-
grinatiõis eoꝝ in q̄ fuerũt aduene. Ego au-
diui gemitũ filioꝝ isrl' q̄ egyptii oppsserunt
eos. ⁊ recordat⁹ sũ pacti mei. Ideo dic filiis
isrl'. Ego dñs qui educam vos de ergastulo
egyptioꝝ: ⁊ eruã de seruitute. ac redimã in
brachio excelso ⁊ iudiciis magnis: ⁊ assu-
mã vos m̃i i pplm. ⁊ ero vester de⁹. Et scietis
q̇a ego sũ dñs de⁹ vr̃. q̇ eduxerim vos de er-
gastulo egyptioꝝ. ⁊ induxeri vos i terrã suꝑ
quã leuaui manũ meã ut darẽ eã abraham
ysaac ⁊ iacob: daboq̄ illã possidẽdã vobis.
ego dñs. Narrauit ḡ moyses oĩa filiis isrl':
q̇ nõ acq̇euerunt ei. ꝓpt angustiã spũs ⁊ op⁹
durissimũ. Locutusq̄ ẽ dñs ad moysen di-
cẽs: Ingredere ⁊ loq̄re ad pharaonẽ regẽ
egypti ut dimittat filios isrl' de t̃ra sua. Re-
spõdit moyses corã dño: Ecce filii isrl' non
audiunt me: ⁊ quõ audiet pharao. ꝑserti cũ
incircũcis⁹ sim labiis? Locutusq̄ ẽ dñs ad
moysen ⁊ aarõ. ⁊ dedit mãdatũ ad filios isrl'
⁊ ad pharaonẽ regẽ egypti ut educerẽt fili-
os isrl' de t̃ra egypti. Isti sũt ꝑncipes domo-
rũ ꝑ familias suas. Filii ruben ꝑmogeniti
israhel': enoch ⁊ phallu. esrom ⁊ charmi. He
cognatiões ruben. Filii symeõ: iamuel ⁊ iamin
⁊ iami ⁊ abod ⁊ iachin ⁊ saber ⁊ saul filius
chananitidis. He ꝓgenies symeõ. Et h̄ noĩa
filioꝝ leui ꝑ cognatiões suas: gerson ⁊ caath
⁊ merari. Anni aũt vite leui fuerunt centũ

p̄posit.

trigintaseptem. Filij gerson: lobni ⁊ semei ꝑ cognatiões suas. Filij caath: amram ⁊ ysuar ⁊ hebron ⁊ oziel. Anni quoq; vite caath: cētū trigintatres. Filij merari: mooli ⁊ musi. He cogtiões leui ꝑ familias suas. Accepit aūt amram vxorē iochabeth patruelē suā: q̄ peperit ei aaron ⁊ moysen ⁊ mariā. Fuerūtq; anni vite amram cētū trigintaseptē. Filij quoq; ysuar: chore ⁊ napheg ⁊ zechri. Filij quoq; oziel misael ⁊ elisaphan ⁊ sechri. Accepit autem aarō vxorē elisabeth filiā aminadab sororē naason: q̄ pepit ei nadab ⁊ abiu ⁊ eleazar ⁊ ythamar. Filij quoq; chore: aser ⁊ helchana ⁊ abiasab. He sūt cogtiões chorītarū. At vero eleazar filius aaron accepit vxorē de filiabus phutiel: q̄ pepit ei phinees. Hi sunt pncipes familiarū leuiticarū ꝑ cognatiōes suas. Iste est aaron ⁊ moyses qb⁹ pcepit dn̄s ut educerent filios isrl̄ de terra egypti per turmas suas. Hi sunt q̄ loquūtur ad pharaonē regē egypti ut educāt filios isrl̄ de egypto. Iste ē moyses ⁊ aaron in die qua locut⁹ ē dn̄s ad moysen in terra egypti. Et locut⁹ ē dn̄s ad moysen dicēs: Ego dn̄s. Loquere ad pharaonē regē egypti oīa q̄ loquor tibi. Et ait moyses corā dn̄o: En icircūcisus labijs sū. Quō audiet me pharao?

CVII

Dixitq; dn̄s ad moysen: Ecce cōstitui te deū pharaonis. ⁊ aaron frater tu⁹ erit ꝓpheta tu⁹. Tu loqueris ei oīa q̄ mādo tibi. ⁊ ille loquetur ad pharaonē ut dimittat filios isrl̄ de terra sua. Sed ego idurabo cor ei⁹. ⁊ multiplicabo signa ⁊ ostēta mea i t̄ra egypti. ⁊ nō audiet vos. Immittāq; manū meā sup egyptū: ⁊ educā exercitū ⁊ populū meū filios isrl̄ de terra egypti: ꝑ iudicia maxima. Et sciēt egyptij: q̄a ego sū dn̄s q̄ extenderim manū meā sup egyptū: ⁊ eduxeri filios isrl̄ de medio eorū. Fecit itaq; moyses ⁊ aaron: sicut pceperat dn̄s ita egerūt. Erat aūt moyses octogita ānorū ⁊ aarō octogintatriū qn̄ locuti sūt ad pharaonē. Dixitq; dn̄s ad moysen ⁊ aarō. Cū dixerit vobis pharao: ondite signa dices ad aaron: Tolle virgā tuā ⁊ pijce eam corā pharaone ac vertatur in colubrū. Ingressi itaq; moyses ⁊ aaron ad pharaonē fecerunt sicut pceperat dn̄s. Tulitq; aaron virgā corā pharaone ⁊ seruis ei⁹: q̄ versa ē i colubrū. Vocauit aūt pharao sapiētes ⁊ maleficos. ⁊ fecerūt etiā ipsi ꝑ incātatiões egyptiacas ⁊ archana quedā similiter. Proiecerūtq; singuli virgas suas q̄ verse sūt i dracones. Sed deuorauit virga aaron virgas eorū. Induratūq; ē cor pharaonis. ⁊ nō audiuit eos sicut pceperat dn̄s. Dixit autē dn̄s ad moysen: Ingrauatū ē cor pharaonis. ⁊ nō vult dimittere ꝑplm. Vade ad eū mane. Ecce egredietur ad aq̄s. Et stabis i occursū ei⁹ sup ripā fluis. ⁊ virgā q̄ cōuersa ē in draconē tolles in manu tua dicesq; ad eū: Dn̄s de⁹ hebreorū misit me ad te dicēs: Dimitte ꝑplm meū ut sacrificet mihi i deserto. ⁊ vsq; ad psens audire noluisti. Hec igitur dicit dn̄s: In hoc scies q̄ sim dn̄s. Ecce percutiā virga q̄ in manu mea ē aquā fluis. ⁊ vertetur in sanguinē. Pisces quoq; q̄ sūt i fluuio morient̄. ⁊ cōputrescēt aq̄. ⁊ affligentur egyptij bibentes aquā fluis. Dixit quoq; dn̄s ad moysen: Dic ad aaron: Tolle virgā tuā ⁊ extēde manū tuā sup aq̄s egypti. ⁊ sup fluuios eorū ⁊ riuos ⁊ paludes ⁊ oēs lac⁹ aq̄rū ut vertantur i sanguinē. ⁊ sit cruor in oī t̄ra egypti tam i ligneis vasis q̄ i saxeis. Fecerūtq; moyses ⁊ aaron sicut pceperat dn̄s. Et eleuās virgā pcussit aquā fluis corā pharaone ⁊ seruis ei⁹ q̄ versa est i sanguinē. ⁊ pisces q̄ erāt i fluuie mortui sūt. Cōputruitq; fluui⁹. ⁊ nō poterāt egyptij bibere aquā fluis. ⁊ fuit sanguis in tota t̄ra egypti. Fecerūtq; silr̄ malefici egyptiorū incātatiōib⁹ suis. Et iduratū ē cor pharaonis nec audiuit eos sicut pceperat dn̄s. Auertitq; se ⁊ ingressus ē domū suā: nec apposuit cor etiā hac vice. Foderūt aūt oēs egyptij ꝑ circuitū fluis aquā ut biberēt. Nō eni poterant bibere aquā fluis. Impletiq; sūt septē dies postq̄ pcussit dn̄s fluuiū.

CVIII

Dixit quoq; dn̄s ad moysen: Ingredere ad pharaonē. ⁊ dices ad eū: Hec dicit dn̄s: Dimitte populū meū ut sacrificet mihi. Si aūt nolueris dimittere ecce ego pcutiā oēs termios tuos ranis: ⁊ ebulliet fluui⁹ ranas q̄ ascēdēt ⁊ ingredientur domū tuā ⁊ cubiculū lectuli tui. ⁊ super stratū tuū. ⁊ in domos seruorū tuorū ⁊ in populum tuū ⁊ i furnos tuos ⁊ i reliq̄as ciborū tuorū. ⁊ ad te ⁊ ad populū tuū ⁊ ad oēs seruos tuos intrabunt rane. Dixitq; dn̄s ad moysen: Dic ad aaron: Extēde manū tuā sup fluuios ⁊ sup riuos ⁊ paludes. ⁊ educ ranas sup t̄rā egypti. Et extēdit aaron manū sup aq̄s egypti ⁊ ascēderūt rane opuerūtq; t̄rā egypti. Fecerūt aūt ⁊ malefici ꝑ incantationes

virga i colubr.

aq̄ i san.

Rane.

suas siℓiter: eduxerūtqꝫ ranas sup terrā egypti. Vocauit autē pharao moysen ⁊ aaron. ⁊ dixit eis: Orate dn̄m ut auferat ranas a me ⁊ a pp̄lo meo: ⁊ dimittam pp̄lm ut sacrificet dn̄o. Dixitqꝫ moyses ad pharaonē: Cōstitue mihi qn̄ deprecer ꝓ te ⁊ pro seruis tuis ⁊ pro populo tuo: ut abigantur rane a te. ⁊ a domo tua. ⁊ a seruis tuis. ⁊ a populo tuo: ⁊ tm̄ in flumine remaneāt. Qui respondit: Cras. At ille iuxta inquit verbum tuū faciā: ut scias qm̄ nō est sicut dn̄s de⁹ nr̄. ⁊ recedēt rane a te: ⁊ a domo tua. ⁊ a ꝯuis tuis. ⁊ a pp̄lo tuo. ⁊ tm̄ in flumine remanebunt. Egressiqꝫ sūt moyses ⁊ aaron a pharaone. ⁊ clamauit moyses ad dn̄m ꝓ sponsiōe ranaꝝ quā cōdixerat pharaoni. Fecitqꝫ dn̄s iuxta ꝟbū moysi: ⁊ mortue sūt rane de domib⁹. ⁊ de villis. ⁊ de agris. Cōgregaueruntqꝫ eas ī imensos aggeres: ⁊ cōputruit t̄ra. Videns autē pharao qꝙ data eēt requies: ingrauauit cor suū ⁊ nō audiuit eos sicut p̄ceperat dn̄s. Dixitqꝫ dn̄s ad moysen: Loq̄re ad aaron: Extende virgam tuā ⁊ ꝑcute puluerē t̄re. ⁊ sint cynifes in vniuersa t̄ra egypti. Feceruntqꝫ ita. Et extēdit aarō manū: virgā tenēs. ꝑcussitqꝫ puluerē t̄re: ⁊ facti sūt cynifes ī hoib⁹ ⁊ iumētꝫ. Ois puluis t̄re versus est in cynifes ꝑ totā t̄rā egypti. Feceruntqꝫ siℓiter malefici incātationib⁹ suis ut educerēt cynifes: ⁊ nō potuerunt. Erantqꝫ cynifes tam in hoib⁹ q̄ꝫ in iumētis. Et dixerunt malefici ad pharaonem. Digit⁹ dei ē hic. Induratūqꝫ ē cor pharaōis ⁊ nō audiuit eos sicut p̄ceperat dn̄s. Dixit quoqꝫ dn̄s ad moysen. Cōsurge diluculo. ⁊ sta corā pharaone. Egredietur .n. ad aq̄s. Et dices ad eum: Hec dicit dn̄s: Dimitte pp̄lm meum ut sacrificet mihi. Qd si nō dimiseris eū: ecce ego mittā ī te ⁊ in seruos tuos ⁊ ī populum tuū ⁊ ī domos tuas: oē gen⁹ muscaꝝ. ⁊ implebunt oēs domus egyptioꝝ: muscis diuersi generis. ⁊ vniuersa t̄ra ī q̄ fuerit. Faciāqꝫ mirabilē ī die illa terrā iessen in q̄ pp̄ls me⁹ est ut non sint ibi musce. ⁊ scias qm̄ ego dn̄s in medio terre: ponāqꝫ diuisionē int̄ pp̄lm meū ⁊ populū tuū. Cras erit signū istud. Fecitqꝫ dn̄s ita. Et venit musca grauissima ī domos pharaonis ⁊ seruoꝝ ei⁹ ⁊ ī oēm terrā egypti corruptaqꝫ est t̄ra ab huiuscemodi muscis. Vocauitqꝫ pharao moysen ⁊ aaron. ⁊ ait eis: Ite ⁊ sacrificate deo vr̄o ī t̄ra hac. Et ait moyses: Nō pōt ita fieri. Abhominatiōes .n. egyptioꝝ imolabimus dn̄o deo nostro. Qd si mactauerim⁹ ea q̄ colūt egyptij corā eis lapidib⁹ nos obruēt. Viā triū dierū ꝑgemus ī solitudinē: ⁊ sacrificabim⁹ dn̄o deo nr̄o sicut p̄cepit nob̄. Dixitqꝫ pharao: Ego dimittam vos ut sacrificetꝫ dn̄o deo vr̄o ī deserto: verūtm̄ longi⁹ ne abeatis. Rogate ꝓ me. Et ait moyses: Egressus a te orabo dn̄m: ⁊ recedet musca a pharaōe ⁊ a ꝯuis suis ⁊ a populo ei⁹ cras. Verūtm̄ noli vltra fallē: ut nō dimittas populū sacrificare dn̄o. Egressusqꝫ moyses a pharaone: orauit dn̄m. Qui fecit iuxta ꝟbū illi⁹. ⁊ abstulit muscas a pharaone ⁊ a seruis suis ⁊ a pp̄lo ei⁹. Nō supfuit nec vna q̇dē. Et ingrauatū ē cor pharaōis ita ut nec hac q̇dē vice dimitterēt pp̄lm. C IX

Dixit autē dn̄s ad moysen: Ingredē ad pharaonē. ⁊ loq̄re ad eū: Hec dicit dn̄s de⁹ hebreorū: Dimitte pp̄lm meū ut sacrificet mihi. Qd si adhuc renuis ⁊ retines eos: ecce man⁹ mea erit sup agros tuos. ⁊ super equos. ⁊ asinos. ⁊ camelos. ⁊ oues. ⁊ boues: pestꝫ valde grauis. Et faciet dn̄s mirabile inter possessiones isrl̄ ⁊ possessiones egyptiorū: ut nil oīo pereat ex his q̄ ꝑtinēt ad filios isrl̄. Cōstituitqꝫ dn̄s tēpus dicēs: Cras faciet dn̄s ꝟbū istud in t̄ra. Fecit ergo dn̄s ꝟbū h̄ alt̄a die: ⁊ mortua sunt oīa aīantia egyptioꝝ. De aīalib⁹ ꝟo filiorū isrl̄ nihil oīo perijt. Et misit pharao ad vidēdū nec erat quicq̄ꝫ mortuū de his q̄ possidebat isrl̄. Ingrauatūqꝫ ē cor pharaōis. ⁊ nō dimisit pp̄lm. Et dixit dn̄s ad moysen ⁊ aaron: Tollite plenas man⁹ cineris de camino. ⁊ spargat illū moyses in celū coram pharaone: sitqꝫ puluis sup oēm t̄rā egypti. Erunt .n. in hoib⁹ ⁊ iumentꝫ vlcera ⁊ vesice turgētes: in vniūsa t̄ra egypti. Tuleruntqꝫ cinerē de camino ⁊ steterūt corā pharaone. ⁊ sparsit illū moyses in celū. Factaqꝫ sūt vlcera vesicarū turgentiū ī hoibus ⁊ iumentis: nec poterant malefici stare corā moyse ꝓpter vlcera q̄ ī illis erant. ⁊ in oī terra egypti. Indurauitqꝫ dn̄s cor pharaōis. ⁊ nō audiuit eos sicut locut⁹ ē dn̄s ad moysen. Dixit quoqꝫ dn̄s ad moysen: Mane ꝯsurge ⁊ sta coram pharaone. ⁊ dices ad eū: Hec dicit dn̄s de⁹ hebreoꝝ: Dimitte populū meū ut sacrificet mihi: quia in hac vice mittam oēs plagas meas sup cor tuū ⁊ sup ꝯuos tuos. ⁊ sup pp̄lm tuū ut scias qꝙ nō sit siℓis mei ī oī t̄ra. Nūc .n. extēdēs

manū· percutiā te ⁊ ꝑplm tuū peste· peribisqȝ de tr̄a. Idcirco aūt posui te ut ostendam i te fortitudinem meā. ⁊ narret nomē meū in oi tr̄a. Adhuc retines ꝑplm meū. ⁊ nō vis eū dimittē? En pluā cras hac ipsa hora grādinē multā nimis: q̄lis nō fuit i egypto a die q̄ fūdata ē vsqȝ i p̄sens tēp⁹. Mitte ḡ iā nūc ⁊ ꝯgrega iumēta tua ⁊ oia q̄ habes i agro. Hoies. n. ⁊ iumēta ⁊ vniuersa q̄ inuēta fuerint foris· nec ꝯgregata de agris: cecideritqȝ sup ea grando· morient. Qui timuit verbū dn̄i de huis pharaōis· fecit ꝯfugē huos suos ⁊ iumēta i domos: q̄ aūt neglexit sermonē dn̄i: dimisit huos suos ⁊ iumēta i agris.

Grando igne mixta.

Et dixit dn̄s ad moysen: Extēde manū tuā in celū· ut fiat grando i vniuersa tr̄a egypti sup hoies ⁊ sup iumēta ⁊ sup omnē herbam agri in terra egypti. Extēditqȝ moyses virgam i celū. ⁊ dn̄s dedit tonitrua ⁊ grandinē ac discurrentia fulgura sup terram. Pluitqȝ dn̄s grandinē sup terrā egypti. ⁊ grando ⁊ ignis mixta pariter ferebātur. Tanteqȝ fuit magnitudinis· quāta an̄ nunq̄ apparuit in vniūsa tr̄a egypti ex q̄ gens illa ꝯdita ē. Et pcussit grādo in oi tr̄a egypti cūcta q̄ fuerūt in agris ab hoie vsqȝ ad iumentū. Cunctāqȝ herbā agri pcussit grando. ⁊ oē lignū regionis ꝯfregit. Tm̄ in terra iessen vbi erant filij isrl̄. grādo nō cecidit. Misitqȝ pharao ⁊ vocauit moysen ⁊ aaron· dicēs ad eos: Peccaui etiā nūc. Dn̄s iust⁹. ⁊ ego ⁊ popul⁹ meus impij. Orate dn̄m· ut desināt tonitrua dei ⁊ grando: ut dimittā vos. ⁊ nequaq̄ hic vltra maneat. Ait moyses: Cū egressus fuero de vrbe· extēdā palmas meas ad dn̄m. ⁊ cessabūt tonitrua ⁊ grādo nō erit: ut scias quia dn̄i ē tr̄a. Noui aūt q̄ ⁊ tu ⁊ serui tui necdū timeatis dn̄m deū. Linū ḡ ⁊ ordeū lesū est· eo q̄ ordeū eēt virens. ⁊ linū iam folliculos germinaret. Triticū aūt ⁊ far nō sūt lesa· q̄a serotina erāt. Egressusqȝ moyses a pharaone ex vrbe· tetendit man⁹ ad dn̄m. ⁊ cessauerūt tonitrua ⁊ grādo: nec vltra stillauit pluuia sup terrā. Vidēs aūt pharao q̄ cessasset pluuia ⁊ grādo ⁊ tonitrua· auxit pctm̄. ⁊ ingrauatū est cor ei⁹ ⁊ seruoꝝ illi⁹ ⁊ induratū nimis nec dimisit isrl̄ sicut p̄ceperat dn̄s per manum moysi.

CX.

Et dixit dn̄s ad moysen: Ingredere ad pharaonē. Ego. n. indurauí cor ei⁹ ⁊ seruorū illi⁹ ut faciā signa mea hec i eo. ⁊ narres in aurib⁹ filij tui ⁊ nepotū tuorū· q̄tiēs ꝯtriueri egyptios ⁊ signa fecerim i eis. ⁊ sciatis q̄a ego dn̄s. Introierūt ḡ moyses ⁊ aaron ad pharaonē. ⁊ dixerūt ei: Hec dicit dn̄s deus hebreoꝝ: Vsqȝ q̄ nō vis subijci mihi? Dimitte populū meū ut sacrificet mihi. Sin aūt resistis ⁊ nō vis dimittē eū: ecce ego iducā cras locustā i fines tuos que opiet supficiē terre· ne q̄cq̄ ei⁹ appareat ꝫ comedat q̄d residuū fuit grādini. Corrodet eni oia ligna q̄ germināt i agris. ⁊ implebūt domos tuas ⁊ seruoꝝ tuoꝝ ⁊ oiū egyptiorū: quātā nō viderūt p̄res tui ⁊ aui ex q̄ orti sūt sup terrā vsqȝ in p̄ntē diē. Auertitqȝ se ⁊ egressus ē a pharaone. Dixerūt aūt hui pharaonis ad eū: Vsqȝ q̄ patiemur h̄ scādalū? Dimitte hoies ut sacrificēt dn̄o deo suo. Nōne vides q̄ pierit egyptus? Reuocauerūtqȝ moysen ⁊ aaron ad pharaonem. Qui dixit eis: Ite· sacrificate dn̄o deo v̄ro. Qui nā sūt q̄ ituri sunt? Ait moyses: Cū puulis n̄ris ⁊ seniorib⁹ pgem⁹: cū filijs ⁊ filiab⁹· cū ouib⁹ ⁊ armētis. Est. n. solēnitas dn̄i dei n̄ri. Et rn̄dit pharao: Sic dn̄s sit vobiscū. Quō ego dimittā vos ⁊ puulos v̄ros· cui dubiū ē q̄d pessime cogitetis? Non fiat ita: ꝫ ite tm̄ viri ⁊ sacrificate dn̄o. Hoc. n. ⁊ ipsi petistis. Statiqȝ eiecti sūt de ꝯspectu pharaonis. Dixit aūt dn̄s ad moysen: Extende manū tuā sup terrā egypti ad locustā ut descendat sup tr̄ā ⁊ deuoret oēm herbā q̄ residua fuit grādini. Et extendit moyses virgā sup tr̄ā egypti. ⁊ dn̄s induxit ventū vrentē tota die illa ⁊ nocte. Et mane facto: ventus vrens leuauit locustas. Que ascēderūt sup vniuersam terrā egypti. ⁊ sederūt i cūctis finibus egyptioꝝ inumerabiles: quales an̄ illud temp⁹ nō fuerāt nec postea future sūt. Operuerūtqȝ vniuersam supficiē tr̄e vastātes oia. Deuorata ē igit herba tr̄e. ⁊ q̄cq̄d pomoꝝ in arborib⁹ fuit q̄ grādo dimiserat. Nihil q̄ȝ oio virens relictū ē in lignis ⁊ i herbis tr̄e: i cuncta egypto. Quāobrē· festin⁹ pharao vocauit moysen ⁊ aaron. ⁊ dixit eis: Peccaui in dn̄m deum v̄rm ⁊ in vos. Sed nūc dimittite pctm̄ mihi etiā hac vice. ⁊ rogate dn̄m deū v̄rm ut auferat a me mortē istā. Egressusqȝ ē moyses de ꝯspectu pharaōis. ⁊ orauit dn̄m. Qui flare fecit ventū ab occidēte vehementissimū. ⁊ arreptā locustā ꝓiecit in mare rubrū. Nō remansit nec vna q̄dē i cūctis finib⁹

Locuste.

egypti. Et idurauit dñs coꝛ pharaonis. nec dimisit filios isrl̃. Dixit aũt dñs ad moysen Extẽde manũ tuã i celũ. ⁊ sint tenebꝛe sup̲er terram egypti: tam dense ut palpari queãt. Extẽditꝗ̃ moyses manũ i celũ. ⁊ facte sunt tenebꝛe horribiles in vniuersa terra egypti. Tribꝰ diebus nemo vidit frẽm suũ: nec mouit se de loco in q̊ erat. Ubicũꝗ̃ aũt habitabãt filij israhel lux erat. Uocauitꝗ̃ pharao moysen ⁊ aaron. ⁊ dixit eis: Ite sacrificate dño. Oues tm̃ vr̃e ⁊ armẽta remaneãt. paruuli vr̃i eant vobiscũ. Ait moyses: Hostias q̊ꝗ̃ ⁊ holocausta dabis nob̃: q̃ offeramꝰ dño deo nr̃o. Cũcti greges p̲gẽt nobiscũ. Nõ remanebit ex eis vngula q̃ necessaria sũt i cultũ dñi dei nr̃i: p̲serti cũ ignoꝛemus q̊d debeat imolari: donec ad ipsũ locũ p̲ueniamus. Indurauit aũt dñs coꝛ pharaõis. ⁊ noluit dimittere eos. Dixitꝗ̃ pharao ad moysen: Recede a me. ⁊ caue ne vltra videas faciẽ meã. Quocũꝗ̃ die apparueris mihi. morieris. Respondit moyses: Ita fiat ut locutꝰ es. Nõ videbo vltra faciẽ tuam.

XI

Et dixit dominꝰ ad moysen: Adhuc vna plaga tangã pharaonẽ ⁊ egyptũ. ⁊ pꝰ h̃ dimittet vos ⁊ exire compellet. Dices ergo oĩ plebi ut postulet vir ab amico suo ⁊ mulier a vicina sua vasa argẽtea ⁊ aurea ⁊ vestẽ. Dabit aũt dñs gratiam p̲plo suo coꝛam egyptijs. Fuitꝗ̃ moyses vir magnꝰ valde in t̃ra egypti coꝛã seruis pharaonis ⁊ oĩ populo. Et ait: Hec dicit dñs: Media nocte ingrediar i egyptũ. ⁊ morietᷣ oẽ p̲mogenitũ in t̃ra egyptioꝝ. a p̲mogenito pharaonis q̊ sedet i solio eiꝰ vsꝗ̃ ad primogenitũ ancille q̃ ẽ ad molã. ⁊ oĩa p̲mogenita iumẽtoꝝ. Eritꝗ̃ clamoꝛ magnus in vniuersa terra egypti: qualis nec ante fuit: nec postea futurus est. Apud oẽs aũt filios isrl̃ non mutiet canis ab hoĩe vsꝗ̃ ad pecus. ut sciatꝫ quanto miraculo diuidat dñs egyptios ⁊ isrl̃. Descẽdentꝗ̃ oẽs serui tui isti ad me ⁊ adoꝛabunt me dicẽtes: Egredere tu ⁊ oĩs populus qui subiectus est tibi. Post h̃ egrediemur. Et exiuit a pharaone. iratꝰ nimis. Dixit aũt dñs ad moysen: Non audiet vos pharao: ut multa signa fiãt in terra egypti. Moyses autẽ ⁊ aaron fecerunt oĩa signa ⁊ ostenta que scripta sunt. coꝛam pharaone. ⁊ indurauit dñs coꝛ pharaonis: nec dimisit filios isrl̃ de terra sua.

XII

Dixit q̊ꝗ̃ dñs ad moysen ⁊ aaron in terra egypti. Mẽsis iste vobis p̲ncipiũ mensiũ: p̲mꝰ erit in mensibus anni. Loq̊mi ad vniuersũ cetũ filioꝛũ isrl̃. ⁊ dicite eis: Decima die mẽsis hꝰ tollat vnusq̊sꝗ̃ agnũ p̲er familias ⁊ domos suas. Sin aũt mioꝛ ẽ nũerꝰ ut sufficẽ possit ad vescẽdũ agnũ: assumet vicinũ suũ q̊ cõiunctꝰ est domui eiꝰ iuxta nũeꝝ aĩaꝝ q̃ sufficẽ possint ad esũ agni. Erit autẽ agnꝰ absꝗ̃ macula masculꝰ ãniculꝰ. Iuxta quẽ ritũ tolletis ⁊ hedũ: ⁊ seruabitis eũ vsꝗ̃ ad q̃rtãdecimã diẽ mẽsis huiꝰ. Immolabitꝗ̃ eũ vniuersa multitudo filioꝛũ isrl̃ ad vesp̲erã. ⁊ sumẽt de sanguĩe eiꝰ ac ponẽt sup̲ vtrũꝗ̃ postẽ. ⁊ i suplimina ribꝰ domoꝝ i q̊bꝰ comedẽt illũ. Et edẽt carnes nocte illa assas igni: ⁊ açimos panes cũ lactucis agrestibꝰ. Nõ comedetꝫ ex eo crudũ q̊d. nec coctũ aqua: s̃ assũ tm̃ igni. Caput cũ p̲edibꝰ eiꝰ ⁊ intestinis voꝛabitꝫ: nec remanebit q̊cꝗ̃ ex eo vsꝗ̃ mane. Si quid residuũ fuerit igne cõburetꝫ. Sic aũt comedetꝫ illũ. Renes vr̃os accingetꝫ. ⁊ calciamẽta habebitis in p̲edibꝰ. tenẽtes baculos i manibꝰ: ⁊ comedetis festinantᷣ. Est. n. phase. i. trãsitus dñi. Et trãsibo p̲ terrã egypti nocte illa p̲cutiãꝗ̃ oẽ p̲mogenitũ i t̃ra egypti ab hoĩe vsꝗ̃ ad pecꝰ. ⁊ i cũctis dijs egypti faciã iudicia. ego dñs. Erit aũt sanguis vob̃ i signũ in edibꝰ in q̊bꝰ eritis. ⁊ videbo sanguinem ⁊ trãsibo vos: nec erit in vob̃ plaga disp̲dens: q̃n p̲cussero terrã egypti. Habebitꝫ aũt hunc diẽ i monimentũ ⁊ celebꝛabitis eã sollennẽ dño i gnãtiõibꝰ vr̃is. cultu sempit̃no. Septẽ diebꝰ açima comedetis. In die p̲mo nõ erit fermẽtũ i domibꝰ vr̃is. Quicunꝗ̃ comederit fermẽtatũ. p̲ibit aĩa illa de isrl̃. a p̲mo die vsꝗ̃ ad diẽ septimũ. Dies p̲ma erit scã atꝗ̃ sollennis. ⁊ dies septima eadẽ festiuitate venerabilis. Nihil op̲is facietis in eis. exceptꝫ his q̃ ad vescẽdũ p̲tinẽt. ⁊ obseruabitis açima. In eadẽ eni ipsa die educã exercitũ vestrũ de t̃ra egypti. ⁊ custodietis diẽ istũ i generationes vr̃as ritu p̲p̲etuo. Primo mense q̃rtadecima die mẽsis ad vesp̲erã. comedetꝫ açima. vsꝗ̃ ad diẽ vicesimã p̲rimã eiusdem mensis ad vesp̲erã. Septẽ diebꝰ fermentatũ nõ inuenietᷣ in domibꝰ vr̃is. Qui comederit fermẽtatũ. p̲ibit aĩa eiꝰ de cetu isrl̃: tã de aduenis q̃ꝫ de indigenis terre. Oẽ fermentatũ non comedetis. In cũctis habitaculis vr̃is

edet̄ açima. Uocauit aūt moyses oēs senio-
res filiorum isrl̄. ⁊ dixit ad eos: Jte tollētes
aial p familias vr̄as. ⁊ imolate phase. Fasci
culūq3 hysopi tingite i sanguine q̇ ē i limine
⁊ aspergite ex eo supliminare ⁊ vtrūq3 postē.
Nullus vr̄m egrediatur ostiū dom⁹ sue vsq3
mane. Trāsibit eni dn̄s pcutiēs egyptios.
Cūq3 videŕit sanguinē i suplimiari ⁊ i vtroq3
poste. transcēdet ostiū dom⁹. ⁊ nō sinet pcus-
sorē igredi domos vr̄as. ⁊ ledē. Custodi ver-
bū istud legitimū tibi ⁊ filijs tuis vsq3 i eter
nū. Cūq3 introierit̄ t̄rā quā dn̄s de⁹ datur⁹
ē vob̄ ut pollicit⁹ ē: obseruabit̄ cerimonias
istas. Et cū dixerit vob̄ filij vr̄i. q̄ ē ista reli-
gio? dicetis eis: Uictima trāsitus dn̄i ē: qn̄
trāsiuit sup domos filiop̄ isrl̄ in egypto. pcu-
tiens egyptios. ⁊ domos nr̄as liberās. In-
curuat⁹q3 ppl̄s adorauit. Et egressi filij isrl̄
fecerūt sicut p̄cepat dn̄s moysi ⁊ aaron. Fa-
ctū ē aūt i noct̄ medio. pcussit dn̄s oē p̄mo-
genitū in t̄ra egypti: a p̄mogenito pharao-
nis q̇ in solio ei⁹ sedebat vsq3 ad p̄mogenitū
captiue q̄ erat i carcere: ⁊ oē p̄mogenitū iu-
mētop̄. Surrexitq3 pharao nocte ⁊ oēs ser-
ui ei⁹ cūctaq3 egypt⁹: ⁊ ort⁹ ē clamor magn⁹
in egypto. Neq3 eni erat dom⁹ in qua nō ia-
ceret mortuus. Uocatisq3 pharao moyse ⁊
aaron nocte. ait: Surgite: egredimi a ppl̄o
meo vos ⁊ filij isrl̄. Jte ⁊ imolate dn̄o sicut
dicitis. Oues vr̄as ⁊ armenta assumite ut
petieratis: ⁊ abeūtes benedicite mihi. Urge-
bātq3 egyptij ppl̄m isrl̄ de t̄ra exire velociter
dicētes: Oēs moriemur. Tulit igit̄ ppl̄s cō-
spsam farinā āṅq3 fermētaret̄: ⁊ ligās i pal-
lijs posuit sup hūeros suos. Fecert̄q3 filij isrl̄
sicut precepat dn̄s moysi: ⁊ petierūt ab egy-
ptijs vasa argētea ⁊ aurea vestēq3 plurimā.
Dn̄s aūt dedit gratiā ppl̄o corā egyptijs ut
cōmodarēt eis. ⁊ spoliauerūt egyptios. Pro-
fectiq3 sūt filij isrl̄ de ramassei socot sexcen-
ta fere milia peditum virop̄: absq3 puulis ⁊
mulierib⁹. Sz ⁊ vulg⁹ pmiscuū inumerabi-
le ascēdit cum eis: oues ⁊ armēta. ⁊ aiantia
diuersi gener̄ multa nimis. Coxerūtq3 fari-
nā quā dudū de egypto ꝯspsam tulerāt. ⁊ fe-
cerūt subcineritios panes açimos. Neq3. n.
poterat fermētari cogētib⁹ exire egyptijs. ⁊
nullā facē sinētib⁹ morā: nec pulmēti q̇cq̄
occurrerat p̄pare. Habitatio aūt filiorū isrl̄
q̄ māserūt i egypto fuit q̄dringētorūtrigin-
ta ānop̄. Quib⁹ explet̄: eadē die egressus ē

ois exercit⁹ dn̄i de t̄ra egypti. Nox ē ista ob-
seruabilis dn̄i: qn̄ eduxit eos de t̄ra egypti.
Hāc obseruare debēt oēs filij isrl̄ in genera-
tiōib⁹ suis. Dixitq3 dn̄s ad moysen ⁊ aaron
Hec ē religio phase. Ois alienigena nō co-
medet ex eo. Ois aūt seru⁹ emptiti⁹ circūci-
det̄: ⁊ sic comedet. Aduena ⁊ mercēnarius
nō edent ex eo. Jn vna domo comedet̄: nec
efferetis de carnib⁹ ei⁹ foras: nec os illi⁹ cō-
fringetis. Ois cet⁹ filiop̄ isrl̄ faciet illud. Qz
si q̇s pegrinop̄ i vr̄am voluerit trāsire colo-
niā ⁊ facere phase dn̄i: circūcidet̄ prius oē
masculinū eius. ⁊ tunc rite celebrabit: eritq3
sicut indigena t̄re. Si q̇s aūt circūcisus nō
fuerit: nō vescet̄ ex eo. Eadē lex erit indige-
ne: ⁊ colono q̇ peregrinat̄ apud vos. Fece-
runtq3 oēs filij isrl̄ sicut p̄cepat dn̄s moysi ⁊
aaron: ⁊ eadē die eduxit dn̄s filios isrl̄ de
t̄ra egypti p turmas suas. XIII

Locutusq3 ē dn̄s ad moysen dicēs:
Sanctifica mihi oē p̄mogenitū qd̄
apit vuluā i filijs isrl̄: tam de hoib⁹
q̄p de iumēt̄. Mea sūt. n. oīa. Et ait moyses
ad ppl̄m: Memētote diei hui⁹ i q̄ egressi est̄
de egypto ⁊ de domo seruitutis: qm̄ i manu
forti eduxit vos dn̄s de loco isto: ut non co-
medatis fermētatū panē. Hodie egredimini
mēse nouap̄ frugū. Cūq3 itroduxerit te dn̄s
in terrā chananei. ⁊ ethei. ⁊ āmorrei. ⁊ euei. ⁊
iebusei. quā iurauit patrib⁹ tuis ut daret ti-
bi t̄rā fluētē lacte ⁊ melle: celebrabitis hunc
morē sacrop̄ mēse isto. Septē dieb⁹ vesceris
açimis: ⁊ in die septimo erit sollēnitas dn̄i.
Açima comedet̄ septē dieb⁹. Nō apparebit
apud te aliq̇d fermētatū. nec i cūctis finib⁹
tuis. Narrabisq3 filio tuo in die illo dicens:
Hoc est qd̄ fecit mihi dn̄s qn̄ egressus sū de
egypto. Et erit q̄si signū i manu tua. ⁊ quasi
monimentū an̄ oculos tuos: ⁊ ut lex dn̄i sp
siti ore tuo. Jn manu. n. forti eduxit te dn̄s
de egypto. Custodies huiuscemodi cultū sta-
tuto tpe a dieb⁹ in dies. Cūq3 itroduxerit te
dn̄s in t̄rā chananei. sicut iurauit tibi ⁊ pa-
trib⁹ tuis. ⁊ dederit tibi eā. sepabis oē quod
apit vuluā dn̄o: ⁊ qd̄ p̄mitiuū ē i pecoribus
tuis. Quicq̇d habueris masculini sex⁹. ꝯse-
crabis dn̄o. Primogenitū asini mutab̄ oue
qd̄ si nō redemer̄. interficies. Oē autē p̄moge-
nitū hoīs de filijs tuis p̄cio redimes. Cūq3
interogauerit te fili⁹ tu⁹ cras. dicēs: q̇d est h̄.
rn̄debis ei: Jn manu forti eduxit nos dn̄s de

egypto: de domo seruitutis. Nā cū induratꝰ
esset pharao ⁊ nollet nos dimittere. occidit
dñs oē p̄mogenitū i t̄ra egypti. a p̄mogeni-
to hoīs vsq̄ ad p̄mogenitū iumētoꝝ. Idcir-
co imolo dño oē qḋ aperit vuluā masculini
sexus. ⁊ oīa primogenita filioꝝ meoꝝ redi-
mo. Erit igit̄ q̄si signū in manu tua ⁊ quasi
appensum qḋ ob recordationem añ oculos
tuos: eo q̄ in manu forti eduxit vos dñs de
egypto. Igit̄ cū emisisset pharao p̄plm. non
eos duxit dñs p̄ viā t̄re philistijm q̄ vicina
ē: reputās ne forte peniteret eū. si vidisset ad-
uersū se bella cōsurgē̄ ⁊ reuerterēt̄ in egyptū.
ſ circūduxit p̄ viā deserti: q̄ ē iux̄ mare rubrū
Et armati ascenderūt filij isrl̄ de t̄ra egypti.
Tulitq̄ moyses ossa ioseph secū: eo q̄ ad-
iurasset filios isrl̄ dicēs: Uisitabit vos deꝰ:
efferte ossa mea hinc vobiscū. Profectiq̄ de
sochot castrametati sunt i ethā: in extremis
finibꝰ solitudinis. Dñs autē p̄cedebat eos:
ad ostēdendā viā p̄ diē i colūna nubis: ⁊ p̄
noctem in colūna ignis: ut dux esset itineris
vtroq̄ tp̄e. Nūq̄ defuit colūna nubis p̄ diē
nec colūna ignis p̄ noctē corā p̄plo. XIIII

Locutꝰ ē aūt dñs ad moysen dicēs:
Loq̄re filijs isrl̄. Reuersi castrame-
tentur e regiōe phiairoth: q̄ est inter
magdalū ⁊ mare ꝯ beelsephon. In cōspectu
eius castra ponetis sup̄ mare. Dicturusq̄ est
pharao sup̄ filijs isrl̄. Coartati sūt i t̄ra. cō-
clusit eos desertū. Et idurabo cor eiꝰ. ac p̄se-
quet̄ vos: ⁊ glorificabor i pharaone. ⁊ in oī
exercitu eiꝰ: scientq̄ egyptij. q̄a ego sū dñs
Feceruntq̄ ita. Et nūciatū ē regi egyptiorū:
q̄ fugisset p̄pl̄s. Immutatūq̄ ē cor pharao-
nis ⁊ seruoꝝ eiꝰ sup̄ p̄plm. ⁊ dixerunt: Quid
voluimꝰ face: ut dimitteremꝰ isrl̄ ne seruiret
nob̄: Iūxit ḡ currū. ⁊ oēm populū suū assū-
psit secū. Tulitq̄ sexcentos currꝰ electos: ⁊
q̄cq̄d i egypto curruū fuit: ⁊ duces totiꝰ ex-
ercitꝰ. Indurauitq̄ dñs cor pharaonis re-
gis egypti. ⁊ p̄secutꝰ ē filios isrl̄. At illi egres-
si erāt i manu excelsa. Cūq̄ p̄sequerent̄ egy-
ptij vestigia p̄cedētiū: repperūt eos i castris
sup̄ mare. Oīsq̄ eq̄tatꝰ ⁊ currꝰ pharaonis ⁊
vniuersus exercitꝰ erāt i phiairoth ꝯ beelse-
phon. Cūq̄ appropinq̄sset pharao. leuātes
filij isrl̄ oculos. viderūt egyptios pꝰ se: ⁊ ti-
muerūt valde. Clamauerūtq̄ ad dñm. ⁊ di-
xerūt ad moysen: Forsitan non erant sepul-
chra in egypto. iō tulisti nos ut moreremur
i solitudine. Quid h̄ face voluisti. ut educe-
res nos ex egypto? None iste ē s̄mo quem
loq̄bamur ad te in egypto. dicētes: recede a
nobis ut s̄uiamꝰ egyptijs? Multo. n. meliꝰ
erat seruire eis: q̄ mori in solitudine. Et ait
moyses ad populū: Nolite timē. State ⁊ vi-
dete magnalia dñi. q̄ facturꝰ ē hodie. Egy-
ptios. n. q̄s nūc videt̄. nequaq̄ vltra vide-
bitis vsq̄ in sempit̄nū. Dñs pugnabit p̄ vo-
bis: ⁊ vos tacebitis. Dixitq̄ dñs ad moysen
Quid clamas ad me? Loquere filijs isrl̄ ut
p̄ficiscāt̄. Tu autē eleua virgā tuā ⁊ extēde
manū tuā sup̄ mare ⁊ diuide illud: ut gra-
diāt̄ filij isrl̄ i medio mari p̄ siccū. Ego autē
idurabo cor egyptioꝝ ut p̄sequantur vos: ⁊
glorificabor i pharaone. ⁊ i oī exercitu eiꝰ. ⁊
in curribꝰ ⁊ i equitibꝰ illiꝰ. Et scient egyptij
q̄a ego sū dñs: cū glorificatꝰ fuero i phara-
one: ⁊ i curribꝰ atq̄ i equitibꝰ eiꝰ. Tollēsq̄ se
angelꝰ dñi q̄ p̄cedebat castra isrl̄. abijt post
eos. ⁊ cū eo parit̄ colūna nubis p̄ora dimit-
tens. pꝰ tergū stetit int̄ castra egyptioꝝ ⁊ ca-
stra isrl̄. Et erat nubes tenebrosa ⁊ illuiāns
noctē: ita ut ad se iuicē toto noctis tp̄e acce-
dere nō valerēt. Cūq̄ extēdisset moyses ma-
nū sup̄ mare. abstulit illud dñs flante vento
vehemēti ⁊ vrente tota nocte. ⁊ vertit i siccū.
Diuisaq̄ ē aq̄: ⁊ igressi sūt filij isrl̄ p̄ mediū
sicci maris. Erat. n. aq̄ q̄si murꝰ a dextra eoꝝ
⁊ leua. Persequētesq̄ egyptij igressi sūt post
eos: ⁊ oīs equitatꝰ pharaōis. currꝰ eiꝰ ⁊ eq̄-
tes p̄ mediū maris. Iāq̄ aduenerat vigilia
matutina. ⁊ ecce respiciens dñs super castra
egyptioꝝ p̄ colūnā ignis ⁊ nubis: interfecit
exercitū eoꝝ. ⁊ subuertit rotas curruū. fere-
bāturq̄ i p̄fūdū. Dixerūt ḡ egyptij: Fugia-
mꝰ israhelē. dñs eni pugnat p̄ eis ꝯtra nos.
Et ait dñs ad moysen: Extende manū tuā
sup̄ mare. ut reuertāt̄ aque ad egyptios sup̄
currꝰ ⁊ eq̄tes eoꝝ. Cūq̄ extendisset moyses
manū ꝯ mare. reuersū ē primo diluculo ad
p̄orē locū. Fugientibusq̄ egyptijs occurre-
rūt aq̄ ⁊ inoluit eos dñs i medijs fluctibꝰ.
Reuerseq̄ sūt aq̄: ⁊ operuerūt currus ⁊ eq̄tes
cūcti exercitꝰ pharaonis. q̄ sequētes ingressi
fuerāt mare: nec vnꝰ q̄dē sup̄fuit ex eis. Fi-
lij aūt isrl̄ p̄rexerūt p̄ medium sicci maris: ⁊
aq̄ eis erāt q̄si p̄ muro a dextris ⁊ a sinistris.
Liberauitq̄ dñs i die illo isrl̄ de manu egy-
ptioꝝ: ⁊ viderunt egyptios mortuos super
litꝰ maris. ⁊ manū magnā quā exercuerat

dñs contra eos. Timuitqꝫ ppl's dñm. ⁊ cre-
diderūt dño. ⁊ moysi seruo eius. CXV

Tunc cecinit moyses ⁊ filij isrl' car-
men hͦ dño. ⁊ dixerunt: Cantemus
dño gloriose enim magnificatus ē:
equū ⁊ ascensorē deiecit in mare. Fortitudo
mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factꝰ est mihi i salu-
tē. Iste deus meꝰ ⁊ glorificabo eū: deus p̄ris
mei ⁊ exaltabo eum. Dñs q̄si vir pugnator:
oipotēs nomē eiꝰ: currus pharaonis ⁊ exer-
citū eius ꝓiecit in mare. Electi p̄ncipes eius
submersi sūt in mari rubro: abyssi operuerūt
eos: descenderūt i ꝓfūdū q̄si lapis. Dextera
tua dñe magnificata est i fortitudine: dexte-
ra tua dñe ꝑcussit iimicū: ⁊ in multitudine
gl'ie tue deposuisti aduersarios meos. Mi-
sisti irā tuā q̄ deuorauit eos sicut stipulā: ⁊ i
spū furorꝫ tui ꝯgregate sūt aque. Stetit vn-
da fluens: ꝯgregati sūt abyssi i medio mari.
Dixit inimicꝰ. persequar ⁊ ꝯphēdā: diuidā
spolia: implebit' aīa mea. Euaginabo gladiū
meū: interficiet eos manꝰ mea. Flauit spūs
tuꝰ ⁊ operuit eos mare: submersi sunt q̄si plū-
bū i aquis vehemētibꝰ. Quis silis tui i for-
tibꝰ dñe? quis silis tui magnificꝰ in scitate:
terribilis atqꝫ laudabilis ⁊ faciēs mirabi-
lia? Extēdisti manū tuam ⁊ deuorauit eos
terra: dux fuisti i mīa tua: ppl'o quē redemi-
sti. Et portasti eū i fortitudine tua: ad habi-
taculū scm̄ tuū. Ascenderūt ppl'i ⁊ irati sūt:
dolores obtinuerūt habitatores philistijm
Tūc ꝯturbati sūt p̄ncipes edom: robustos
moab obtinuit tremor: obriguerūt oēs ha-
bitatores chanaan. Irruat sup eos formi-
do ⁊ pauor: i magnitudine brachij tui. Fiāt
imobiles q̄si lapis. donec ꝑtrāseat populus
tuꝰ dñe: donec ꝑtrāseat ppl's tuꝰ iste quē pos-
sedisti. Introduces eos ⁊ plātabis i mon-
te hereditatꝫ tue: firmissimo habitaculo tuo
qd̄ operatus es dñe. Sanctuariū tuū dñe: qd̄
firmauerūt manꝰ tue: dñs regnabit in eter-
nū ⁊ vltra. Ingressus est eni eques pharao
cū curribꝰ ⁊ equitibꝰ eiꝰ in mare: ⁊ reduxit
sup eos dñs aq̄s marꝫ. Filij autē isrl' ambu-
lauerūt ꝑ siccū: i medio eiꝰ. Sūpsit ḡ maria
ꝓphetissa. soror aarō. tympanū i manu sua:
egresseqꝫ sūt oēs mulieres pꝰ eā cum tympa-
nis ⁊ choris. q̇bꝰ p̄cinebat dicēs: Cantemꝰ
dño gloriose. n. magnificatꝰ ē: equū ⁊ ascē-
sorem deiecit in mare. Tulit aūt moyses isrl'
de mari rubro: ⁊ egressi sūt in desertum sur.

Ambulaueruntqꝫ tribꝰ diebꝰ ꝑ solitudinem:
⁊ nō iueniebāt aquā. Et venerūt in marath:
nec poterant bibere aquas de marath. eo ꝙ
essent amare. Unde ⁊ congruū loco nomen
iposuit. vocās illū marath. i. amaritudinem.
Et murmurauit populus ꝯ moysen. dicēs:
Quid bibemus? At ille clamauit ad dñm:
Qui oñdit ei lignū: qd̄ cū misisset i aquas.
in dulcedinē v̄se sūt. Ibi cōstituit ei p̄cepta
atqꝫ iudicia. ⁊ ibi tēptauit eū dicēs: Si au-
dieris vocē dñi dei tui. ⁊ qd̄ rectū est corā eo
feceris. ⁊ obedieris mādatis eius. custodie-
risqꝫ oia p̄cepta illiꝰ: cūctū languorē quem
posui in egypto nō inducā sup te. Ego enim
dñs sanator tuꝰ. Venerūt autē in helim filij
isrl': vbi erāt duodeci fontes aq̄rū ⁊ septua-
gita palme. ⁊ castrametati sūt iuxta aquas.

Profectiqꝫ de helim venit ois CXVI
multitudo filiorꝫ isrl' in desertū syn:
qd̄ est inter helim ⁊ synai: q̇ntadeci-
ma die mensis secūdi postq̄ egressi sūt de t̄ra
egypti. Et murmurauit ois congregatio fi-
liorum isrl' ꝯ moysen ⁊ aaron in solitudine.
Dixerūtqꝫ filij isrl' ad eos: Utinā mortui es-
semus ꝑ manū dñi i terra egypti. qñ sedeba-
mus sup ollas carniū. ⁊ comedebamꝰ panē
in saturitate. Cur induxistis nos i desertum
istud ut occideretis oēm multitudinem fa-
me? Dixit autem dñs ad moysen: Ecce ego
pluam vobis panes de celo. Egrediat' ppl's
⁊ colligat q̄ sufficiūt ꝑ singulos dies: ut tē-
ptē eū: vtrū ambulet i lege mea. an nō. Die
aūt sexto parēt ꝙ inferāt. ⁊ sit duplū q̄ꝫ col-
ligere solebāt ꝑ singulos dies. Dixeruntqꝫ
moyses ⁊ aaron ad oēs filios isrl': Vespere
scietis ꝙ dñs eduxerit vos de terra egypti. ⁊
mane videbitis gloriā dñi. Audiui. n. mur-
mur vr̄m ꝯ dñm. Nos v̄o quid sumꝰ quia
mussitastis ꝯ nos? Et ait moyses: Dabit vob̄
dñs vespe carnes edere ⁊ mane panes i sa-
turitate. eo ꝙ audierit murmuratiōes vr̄as
q̇bus murmurati estis ꝯ eū. Nos eni q̇d su-
mus? Nec ꝯ nos ē murmur vestrū: s̄ cōtra
dñm. Dixitqꝫ moyses ad aarō: Dic vniuer-
se cōgregatiōi filiorꝫ isrl': Accedite corā dño
Audiuit. n. murmur vr̄m. Cūqꝫ loqueret'
aaron ad oēm cetū filiorꝫ isrl': respexerūt ad
solitudinē. Et ecce gl'ia dñi apparuit i nube
Locutꝰ ē aūt dñs ad moysen dicēs: Audi-
ui murmuratiōes filiorꝫ isrl'. Loq̄re ad eos:
Vespe comedetꝫ carnes. ⁊ mane saturabimi

panibus:scietisq̃ ꝙ ego sũ dñs deus vester. Factũ ē ḡ vespe ⁊ ascēdēs coturnix coopuit castra. mane q̃ ros iacuit ꝑ circuitũ castroꝝ. Cũq̃ opuisset supficiē t̃re: apparuit i solitudine minutũ. ⁊ q̃si pilo tusũ i silitudinē pruine sup terrã. Q̇ð cum vidissent filij isrl̃. dixerũt ad iuicē: Manhu? Q̇ð significat: q̇d est h̃? Ignorabant. n. q̇d eēt. Quib⁹ ait moyses: Iste ē panis quē dñs dedit vob̃ ad vescēdũ. Hic est s̃mo quē p̃cepit vobis dñs. Colligat vnusquisq̃ ex eo quãtũ sufficit ad vescendũ: gomor ꝑ singula capita. Iuxta numeꝝ aiaꝝ vr̃aꝝ q̃ habitãt i tabnaculo. sic tolletꝭ. Fecerũtq̃ ita filij isrl̃. ⁊ collegerũt ali⁹ plus. ali⁹ min⁹. ⁊ mensi sunt ad mēsurã gomor. Nec q̇ plus collegerat habuit ampli⁹. nec q̇ minus parauerat repperit min⁹: s̃ singuli iux̃ id q̇ð edere poterãt cõgregauerũt. Dixitq̃ moyses ad eos: Null⁹ relinq̃t ex eo i mane. Qui nõ audierũt eũ: s̃ dimiserũt q̇dã ex eis vsq̃ mane. ⁊ scatere cepit v̄mib⁹ atq̃ cõputruit. Et irat⁹ ē ꝯ eos moyses. Colligebãt aũt mane singuli quãtũ sufficere poterat ad vescendũ. Cũq̃ incaluisset sol: liq̃fiebat. In die aũt sexta collegerũt cibos duplices. i. duo gomor ꝑ singulos hoies. Venerũt aũt oēs p̃ncipes multitudīs ⁊ narrauerũt moysi. Qui ait eis Hoc ē q̇ð locut⁹ ē dñs: Req̇es sabbati scificata ē dño. Cras q̇ðcũq̃ opandũ ē facite. ⁊ q̃ coquēda sũt coquite. Quicq̇d aũt reliquũ fuerit. reponite vsq̃ i mane. Fecerũtq̃ ita ut p̃cepat moyses. ⁊ nõ cõputruit: neq̃ vermis iuent⁹ ē in eo. Dixitq̃ moyses: Comedite illud hodie. q̇a sabbatũ ē dño: nõ inuenieẗ hodie i agro. Sex dieb⁹ colligite: in die aũt septimo sabbatũ ē dño: idcirco nõ iuenietur. Venitq̃ septia dies. ⁊ egressi de ppl̃o ut colligerēt nõ iuenerũt. Dixit aũt dñs ad moysen: Vsq̃q̃ nõ vultis custodire mãdata mea ⁊ legē meã? Videte ꝙ dñs dederit vob̃ sabbatũ. ⁊ ꝓpter h̃ die sexta tribuit vobis cibos duplices. Maneat vnusq̇sq̃ apud semetipsũ ⁊ null⁹ egrediaẗ de loco suo die septio. Et sabbatiçauit ppl̃s die septio. Appellauitq̃ dom⁹ isrl̃ nomē ei⁹ man. Q̇ð erat q̃si semen coriãdri albũ. gustusq̃ ei⁹ q̃si simile cũ melle. Dixit aũt moyses: Iste ē sermo quē p̃cepit dñs. Imple gomor ex eo ⁊ custodiatur i futuras retro gnãtiões ut nouerint panē q̃ alui vos in solitudine qñ educti estis de t̃ra egypti. Dixitq̃ moyses ad aarõ: Sume vas vnũ: ⁊ mitte ibi man. quantũ põt capere gomor. ⁊ repone corã dño ad seruãdũ in generationes vr̃as: sicut p̃cepit dñs moysi. Posuitq̃ illud aaron i tabernaculo reseruãdũ. Filij aũt isrl̃ comederũt man q̃draginta annis: donec venirēt i terram habitabilē. Hoc cibo aliti sũt vsq̃q̃ tangerēt fines t̃re chanaan. Gomor aũt decima pars ē ephi.

CXVII

Igitur ꝓfecta oīs multitudo filioꝝ isrl̃ de deserto syn. ꝑ mansiões suas iuxta sermonem dñi: castrametati sũt i raphidim. vbi nõ erat aqua ad bibēdũ ppl̃o. Qui iurgat⁹ ꝯ moysen ait: Da nobis aquã ut bibam⁹. Quib⁹ respõdit moyses: Quid iurgamini ꝯ me? ⁊ cur tēptatis dñm? Sitiuit ḡ ibi ppl̃s pre aque penuria. ⁊ murmurauit ꝯtra moysen dicēs: Cur fecisti nos exire de egypto: ut occideres nos ⁊ liberos nr̃os ac iumēta siti? Clamauit aũt moyses ad dñm dicēs: Quid faciam populo huic? Adhuc paululũ ⁊ lapidabit me. Et ait dominus ad moysen: Antecede populũ. ⁊ sume tecũ de seniorib⁹ isrl̃. ⁊ virgã q̃ ꝑcussisti fluuiũ tolle in manu tua ⁊ vade. En ego stabo ibi corã te sup̃ petrã oreb. ꝑcutiesq̃ petrã. ⁊ exibit ex ea aq̃ ut bibat ppl̃us. Fecit moyses ita corã seniorib⁹ israhel. Et vocauit nomē loci illi⁹. temptatio: ꝓpter iurgiũ filioꝝ isrl̃. ⁊ q̇a tēptauerũt dñm. dicētes: Est ne de⁹ i nobis. an nõ? Venit aũt amalech ⁊ pugnabat ꝯ filios isrl̃ in raphidim. Dixitq̃ moyses ad iosue: Elige viros. ⁊ egressus pugna cõtra amalech cras. Ego stabo i v̄tice collis: hñs virgã dei i manu mea. Fecit iosue ut locutus erat moyses. ⁊ pugnauit ꝯ amalech. Moyses aũt ⁊ aaron ⁊ hur. ascēderũt sup v̄ticē collis. Cũq̃ leuaret moyses man⁹. vincebat isrl̃ Sin aũt paululum remisisset: supabat amalech. Man⁹ aũt moysi erãt graues. Sumētes igiẗ lapidē posuerũt subter eũ in q̃ sedit. Aaron aũt ⁊ hur sustentabãt man⁹ eius ex vtraq̃ pte. Et factũ ē ut man⁹ illi⁹ nõ lassarentur vsq̃ ad occasũ solis. Fugauitq̃ iosue amalech ⁊ populũ eius in ore gladij. Dixit aũt dñs ad moysen: Scribe h̃ ob monimētũ in libro ⁊ trade auribus iosue. Delebo. n. memoriam amalech sub celo. Edificauitq̃ moyses altare. ⁊ vocauit nomen eius. dominus exaltatio mea. dicens: Quia man⁹ solius dñi ⁊ bellum dei erit contra amalech: a generatione in generationem.

Jetro venit.

Cumque audisset iethro sa- XVIII
cerdos madian·cognat⁹ moysi oia
que fecerat dñs moysi ⁊ isrl' populo
suo.⁊ ꝙ eduxisset dñs isrl' de egypto:tulit se-
phorã vxorem moysi quã remiserat.⁊ duos
filios ei⁹:quoꝝ vn⁹ vocabat gersan·dicēte
pr̄e: aduena fui i t̄ra aliena: alt' ꝟo elieçer·
deus.n.ait pr̄is mei adiutor me⁹:⁊ eruit me
de gladio pharaōis. Venit ḡ iethro cognat⁹
moysi ⁊ filij ei⁹ ⁊ vxor ei⁹ ad moysen i deser
tũ:vbi erat castrametat⁹ iuxta montē dei.⁊
mādauit moysi dicēs: Ego iethro cognat⁹
tu⁹ venio ad te:⁊ vxor tua:⁊ duo filij tui cũ
ea. Qui egressus i occursũ cognati sui ado-
rauit:⁊ osculat⁹ ē eũ. Salutaueruntq; se mu-
tuo ꝟbis pacificis. Cũq; itrasset tabnaculũ:
narrauit moyses cognato suo cũcta q̄ fece-
rat dñs pharaōi ⁊ egyptijs ꝓpt' isrl': vniuer-
sũq; laborē q̄ accidisset eis i itinē.⁊ ꝙ libera-
uerat eos dñs. Letatusq; est iethro sup oib⁹
bonis q̄ fecerat dñs israheli·eo ꝙ eruisset eũ
de manu egyptioꝝ. Et ait: Bñdictus dñs q̄
liberauit vos de manu egyptiorũ ⁊ de manu
pharaōis·q̄ eruit ꝓpl'm suũ de manu egypti.
Nũc cognoui q̄a magn⁹ dñs sup oēs deos:
eo ꝙ supbe egerit ꝯ eos. Obtulit ḡ iethro co
gnatus moysi holocausta ⁊ hostias dño: ve-
neruntq; aarō ⁊ oēs seniores filioꝝ isrl' ut co-
mederēt panē cũ eo corã dño. Altera aũt die
sedit moyses ut iudicaret ꝓpl'm: q̄ assistebat
moysi a mane vsq; ad vesperã. Quod cũ vidis-
set cognat⁹ ei⁹ oia.s.q̄ agebat i populo·ait:
Quid ē qd̄ facis in plebe? Cur sol⁹ sedes:⁊
ois ꝓpl's p̄stolat' de mane vsq; ad vesperam?
Cui rñdit moyses: Venit ad me ꝓpl'us q̄rēs
sententiã dei. Cũq; acciderit eis aliq̄ disce-
ptatio·veniũt ad me ut iudicem inter eos ⁊
ostēdã p̄cepta dei ⁊ leges ei⁹. At ille. Nō bo-
nã inq̄t rē facis. Stulto labore ꝯsũmeris:⁊
tu ⁊ ꝓpl's iste q̄ tecũ ē. Ultra vires tuas ē ne-
gociũ. Sol⁹ illud nō poteris sustinē: ſ audi
ꝟba mea atq; ꝯsilia:⁊ erit dñs tecũ. Esto tu
populo i his q̄ ad deũ ptinēt ut referas q̄ di-
cũt' ad eũ:oñdasq; populo cerimonias ⁊ ri-
tũ colēdi·viãq; p quã īgredi debeãt.⁊ opus
qd̄ facē debeãt. Prouide aũt de oi plebe viros
sapiētes ⁊ timētes deũ i qb⁹ sit ꝟitas.⁊ q̄ ode-
rint auaritiã.⁊ ꝯstitue ex eis tribunos ⁊ cē-
turiones.⁊ q̄nq̄genarios.⁊ decanos q̄ iudi-
cent populũ oi tpe. Quicq̄d aũt mai⁹ fuerit
referãt ad te.⁊ ipsi minora tm̄modo iudicēt:
leuiusq; sit tibi·partito i alios onere. Si hoc
feceris·iplebis īpiũ dñi:⁊ p̄cepta ei⁹ poteris
sustētare: ⁊ ois hic popul⁹ reuertet' ad loca
sua cũ pace. Quib⁹ auditis·moyses fecit oia
q̄ ille suggesserat. Et electis viris strenuis de
cũcto isrl'·cōstituit eos p̄ncipes populi· tri-
bunos.⁊ cēturiones.⁊ q̄nq̄genarios.⁊ de-
canos·q̄ iudicarēt plebē dñi oi tpe. Quicq̄d
aũt graui⁹ erat referebant ad eum:faciliora
tm̄modo iudicātes. Dimisitq; cognatũ suũ:
q̄ reuersus abijt in terrã suã. XIX

Mense t̄tio egressiōis isrl' de t̄ra egy-
pti: in die hac venerũt in solitudinē
synai. Nã pfecti de raphidim ⁊ pue-
niētes vsq; i desertũ synai·castrametati sunt
i eodē loco:ibiq; isrl' fixit tentoria e regione
mōtis. Moyses aũt ascēdit in mōtē ad deũ.
Uocauitq; eũ dñs de mōte.⁊ ait: Hec dices
domui iacob.⁊ ãnũciabis filijs isrl'. Uos ipsi
vidistis q̄ fecerim egyptijs:quō portauerim
vos sup alas aq̄laꝝ.⁊ assũpserim mihi. Si
ḡ audieritis vocē meã.⁊ custodieritis pactũ
meũ·eritis mihi i pecuļiũ de cũctis populis.
Mea ē.n.ois t̄ra.⁊ vos eritis mihi i regnũ
sacerdotale:⁊ gens sancta. Hec sunt ꝟba q̄
loq̄ris ad filios isrl'. Uenit moyses.⁊ cōuo-
catis maiorib⁹ natu populi exposuit omnes
sermones q̄s mādauerat dñs. Rñditq; ois
ꝓpl'us sil'. Cuncta q̄ locut⁹ ē dñs·faciemus.
Cũq; retulisset moyses verba ꝓpl'i ad dñm·
ait ei dñs: Jam nunc veniã ad te i caligine
nubis:ut audiat me popul⁹ loquentē ad te:
⁊ credat tibi i ppetuũ. Nunciauit ḡ moyses
verba ꝓpl'i ad dñm. Qui dixit ei: Uade ad
ꝓpl'm.⁊ scifica illos hodie ⁊ cras· lauentq;
vestimēta sua:⁊ sint parati in diē tertiũ. In
die.n.t̄tio descēdet dñs corã oi plebe super
montē synai. Cōstituesq; t̄minos populo p
circuitũ.⁊ dices ad eos: Cauete ne ascēdatis
i montē:nec tangatis fines illi⁹. Ois q̄ teti-
gerit montē·morte moriet'. Man⁹ nō tãgēt
eũ:ſ lapidib⁹ opp̄met':aut cōfodiet' iaculis.
Siue iumētum fuerit siue hō·nō viuet. Cum
cepit clangē buccina·tũc ascendãt i montē.
Descēditq; moyses de monte ad populum:⁊
scificauit eum. Cũq; lauissent vestimēta sua
ait ad eos: Estote parati in diem tertiũ:⁊ ne
appropinquetis vxorib⁹ vr̄is. Jãq; aduene-
rat terti⁹ dies ⁊ mane inclaruerat:⁊ ecce ce-
perunt audiri tonitrua·ac micare fulgura:
⁊ nubes densissima opire montē. Clangorq;

yet° obtulit dño hostias etc.

Synai.

termini

Pudico. est. cor. me. i. syllba. 2ª video est. cũ oibꝫ ... chiliarcha grece ... latine q sit 1000

buccine vehementi⁹ pstrepebat. ⁊ timuit populus q̄ erat in castris. Cūq̄ eduxisset eos moyses in occursū dei de loco castrorū: steterūt ad radices montis. Totus autē mons synai fumabat. eo q̄ descendisset dn̄s super eū in igne. ⁊ ascenderet fum⁹ ex eo q̄si de fornace. Eratq̄ ois mōs terribilis: ⁊ sonit⁹ buccine paulatī crescebat ī mai⁹: ⁊ plixi⁹ tendebat. Moyses loqbat: ⁊ dn̄s rn̄debat ei. Descenditq̄ dn̄s sup montē synai ī ipso mōtis vertice: ⁊ vocauit moysen ī cacumē ei⁹. Quo cū ascēdisset. dixit ad eū: Descēde ⁊ cōtestare ppl'm: ne forte velit trāscēdē terminos ad videndū dn̄m: ⁊ pereat ex eis plurima multitudo. Sacerdotes q̄s q̄ accedūt ad dn̄m scificent ne pcutiat eos. Dixitq̄ moyses ad dn̄m Nō poterit vulg⁹ ascendere in montē synai. Tu.n. testificatus es. ⁊ iussisti dicēs: Pone terminos circa montē: ⁊ scifica illū. Cui ait dn̄s: Uade descēde: ascēdesq̄ tu ⁊ aaron tecū. Sacerdotes aūt ⁊ popul⁹ nō trāseāt terminos: nec ascēdāt ad dn̄m: ne forte interficiat illos. Descēditq̄ moyses ad populū: ⁊ oia narrauit eis. CXX

Locutusq̄ est dn̄s cūctos sermones hos: Ego sū dn̄s deus tu⁹: q̄ eduxi te de terra egypti: de domo seruitutis. Nō habebis deos alienos corā me. Nō facies tibi sculptile: neq̄ oēm silitudinē q̄ est in celo desup. ⁊ q̄ in t'ra deorsū: nec eorū q̄ sūt in aq̄s sub terra. Nō adorabis ea neq̄ coles. Ego.n. sū dn̄s de⁹ tu⁹ fortis zelotes: visitans iniq̄tatē patrū ī filios. ī tertiā ⁊ q̄rtā gn̄ationē eorū q̄ oderūt me. ⁊ faciēs m̄iam ī milia. his qui diligūt me ⁊ custodiūt pcepta mea. Nō assumes nomē dn̄i dei tui ī vanū. Nec.n. habebit insontē dn̄s eū: q̄ assūpserit nomē dn̄i dei sui frustra. Memēto ut diē sabbati sanctifices. Sex dieb⁹ opaberis. ⁊ facies oia opa tua. Septimo aūt die sabbatū dn̄i dei tui ē. Nō facies oē opus in eo. tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia tua. seru⁹ tu⁹ ⁊ ācilla tua: iumētū tuū ⁊ aduena: q̄ ē intra portas tuas. Sex.n. dieb⁹ fecit de⁹ celū ⁊ terrā. mare ⁊ oia q̄ in eis sunt. ⁊ reqeuit in die septimo. Idcirco bn̄dixit dn̄s diei sabbati. ⁊ scificauit eū. Honora patrem tuū ⁊ matrē tuā: ut sis longeu⁹ sup terram quā dn̄s deus tu⁹ dabit tibi. Non occides. Nō mechaberis. Nō furtū facies. Nō loqris 9 pximū tuū falsū testimoniū. Non cōcupisces domū pximi tui. Nec desiderab vxorē ei⁹: nō seruū. nō ancillā. nō boue. nō asinū: nec oia q̄ illi⁹ sūt. Cūctus aūt popul⁹ videbat voces ⁊ lāpades ⁊ sonitū buccine. montēq̄ fumantē: ⁊ pterriti ac pauore concussi steterūt pcul. dicētes moysi: Loqre tu nob ⁊ audiem⁹. Nō loquat nobis dn̄s: ne forte moriamur. Et ait moyses ad populū. Nolite timē. Ut.n. pbaret vos venit de⁹. ⁊ ut terror illi⁹ esset in vob: ⁊ nō peccaretis. Stetitq̄ popul⁹ de longe: moyses aūt accessit ad caliginē in q̄ erat de⁹. Dixitq̄ pterea dn̄s ad moysen: Hec dices filijs isrl': Uos vidistis q̄ de celo locut⁹ sim vobis. Nō facietis deos argēteos: nec deos aureos facietis vob. Altare de terra facietis mihi: ⁊ offeretis super eo holocausta. ⁊ pacifica vr̄a. oues vr̄as ⁊ boues in oi loco ī q̄ memoria fuerit nois mei. Ueniā ad te. ⁊ bn̄dicā tibi. Qd si altare lapideū feceris mihi: nō edificabis illud de sectis lapidib⁹. Si.n. leuaueris cultrū tuū sup eo polluet. Non ascēdes per gradus ad altare meū: ne reuelet turpitudo tua. CXXI

Hec sūt iudicia q̄ pones eis. Si emeris seruū hebreū. sex annis seruiet tibi: in septimo egrediet liber gratis. Cū q̄li veste intrauerit: cū tali exeat. Si habēs vxorē: ⁊ vxor egrediet sil'. Sin autē dn̄s dederit illi vxorē. ⁊ pepit filios ⁊ filias: mulier ⁊ liberi ei⁹ erūt dn̄i sui: ipse xo exibit cū vestitu suo. Qd si dixerit seruus. diligo dn̄m meū ⁊ vxorem ac liberos nō egrediar liber: offerat eū dn̄s dijs ⁊ applicabit ad ostiū ⁊ postes: pforabitq̄ aurē eius subula. ⁊ erit ei seru⁹ in seculū. Si q̄s vēdiderit filiā suā ī famulā. nō egrediet sicut ancille exire cōsueuerūt. Si displicuerit oculis dn̄i sui cui tradita fuerit. dimittet eā: pplo aūt alieno vendēdi nō habebit ptātē. si spreuerit eā. Si autē filio suo desponderit eā: iuxta morē filiarum faciet illi. Qd si alteram ei acceperit. puidebit puelle nuptias ⁊ vestimēta: ⁊ pciū pudicitie nō negabit. Si tria ista nō fecerit: egrediet gratis absq̄ pecunia. Qui pcusserit hominē volēs occidē. morte moriat. Qui autē nō est insidiat⁹. s; de⁹ illū tradidit ī man⁹ ei⁹ 9stituā tibi locū in q̄ fugē debeat. Si q̄s per industriā occiderit pximū suū ⁊ p insidias: ab altari meo auelles eum ut moriat. Qui pcusserit patrē suū aut matrē morte moriat. Qui maledixerit patri suo uel matri. morte moriat. Qui furat⁹ fuerit hoiem ⁊ vēdiderit

eũ:cõuictus noxe·morte moriatur.Si rixati
fuerint viri ⁊ ꝑcusserit alt̃ ꝓximũ suũ lapide
uel pugno.⁊ ille mortuꝰ nõ fuerit ꝫ iacuerit
ĩ lectulo·si surrexerit ⁊ ambulauerit forĩ sup
baculũ suũ:innocẽs erit qui ꝑcusserit·ita tñ
ut opas eiꝰ ⁊ impẽsas in medicos restituat.
Qui ꝑcusserit seruũ suũ uel ancillã virga:⁊
mortui fuerit ĩ manibꝰ eiꝰ: crimis reus erit.
Si autẽ vno die uel duobꝰ supuixerit·non
subiacebit pene:q̇a pecunia illiꝰ est.Si rixati
fuerint viri ⁊ ꝑcusserit q̇s mulierẽ pregnãtẽ
⁊ abortiuũ q̇dẽ fecerit·ꝫ ipsa vixerit: subia-
cebit dãno quãtũ maritꝰ mulierĩ expetierit:
⁊ arbitri iudicauerint.Si aũt mors eiꝰ fue-
rit subsecuta:reddet aiam ꝓ aia·oculum ꝓ
oculo·dentẽ ꝓ dente·manũ ꝓ manu·pedem
ꝓ pede·adustionẽ ꝓ adustiõe·vulnꝰ ꝓ vul-
nere·liuorẽ ꝓ liuore.Si ꝑcusserit q̇spiã ocu-
lũ serui sui aut ãcille ⁊ luscos eos fecerit:di-
mittet eos liberos ꝓ oculo quẽ eruit.Dentẽ
q̊ꝫ si excusserit seruo uel ancille sue:siliter di-
mittet eos liberos.Si bos cornu percusserit
viꝛ aut mulierẽ ⁊ mortui fuerit·lapidibꝰ ob-
rueẽ ⁊ nõ comedenẽ carnes eiꝰ·dñs q̄ꝫ bo-
uis ĩnocẽs erit.Qȝ si bos cornupeta fuerit ab
heri ⁊ nudiustertius.⁊ contestati sunt dñm
eiꝰ:nec recluserit eum·occideritꝫ virũ aut
mulierẽ.⁊ bos lapidibꝰ obrueẽ.⁊ dñm eius
occident.Qȝ si p̃ciũ fuerit ei ipositũ·dabit ꝓ
aia sua q̇cq̇d fuerit postulatꝰ.Filiũ q̊ꝫ ⁊ filiã
si cornu ꝑcusserit:siłi sentẽtie subiacebit.Si
seruũ ancillãꝫ inuaserit:trigita siclos argẽti
dño dabit:bos ỽo lapidibꝰ opprimeẽ.Si q̇s
apuerit cisternã ⁊ foderit.⁊ nõ opuerit eam
cecideritꝫ bos aut asinꝰ ĩ eã:reddet dñs ci-
sterne p̃ciũ iumẽtoꝝ:qḋ aũt mortuũ est·ipsiꝰ
erit.Si bos alienꝰ bouẽ alteriꝰ vulnerauerit
⁊ ille mortuꝰ fuerit:vendent bouẽ viuũ ⁊ di-
uident preciũ:cadauer autẽ mortui inter se
dispartiẽt.Si aũt sciebat ꝙ bos cornupeta
esset ab heri ⁊ nudiustertius.⁊ nõ custodiuit
eũ dñs suus:reddet bouẽ ꝓ boue.⁊ cadauer
integrũ accipiet.

CXXII

Si q̇s furatꝰ fuerit bouẽ aut ouem.⁊
occiderit uł vẽdiderit:q̇nꝫ boues ꝓ
vno boue restituet.⁊ q̄tuor oues ꝓ
vna oue.Si effringens fur domũ siue suffo-
diens fuerit iuentꝰ.⁊ accepto vulnere mor-
tuꝰ fuerit:ꝑcussor nõ erit reus sanguis.Qȝ
si orto sole hoc fecerit·homicidiũ ꝑpetrauit ⁊
ipse moriaẽ.Si nõ habuerit qḋ ꝓ furto red-
dat·ipse vendabiẽ.Si iuẽtũ fuerit apud eũ
quod furatꝰ ẽ viuens siue bos siue asinꝰ siue
ouis·duplũ restituet.Si leserit q̇spiã agrũ
uel vineã.⁊ dimiserit iumẽtũ suũ ut depasca-
tur aliena:q̇cq̇d optimũ habuerit ĩ agro suo
uel ĩ vinea·ꝓ damni estimatiõe restituet.Si
egressꝰ ignis ĩuenerit spicas ⁊ cõprehẽderit
aceruos frugũ siue stantes segetes ĩ agris·
reddet dãnũ q̇ ignẽ succẽderit.Si q̇s cõmẽ-
dauerit amico pecuniã aut vas ĩ custodiã.⁊
ab eo q̇ susceꝑat furto ablata fuerint:si iue-
niẽ fur·duplum reddet.Si latet fur:dñs do-
mꝰ applicabiẽ ad deos.⁊ iurabit ꝙ nõ extẽ-
derit manũ in rem ꝓximi sui ad ꝑpetrandã
fraudẽ tam ĩ boue ꝙ̄ in asino ⁊ oue ac vesti-
mẽto.⁊ q̇cq̇d dãnũ iferre põt.Ad deos vtri-
usꝫ causa ꝑueniet.⁊ si illi iudicauerint·du-
plũ restituet ꝓxio suo.Si q̇s cõmendauerit
ꝓximo suo bouẽ·asinũ·ouẽ.⁊ oẽ iumẽtũ ad
custodiã.⁊ mortuũ fuerit·aut debilitatũ uel
captũ ab hostibꝰ·nullusꝫ hꝫ viderit·iusiurã-
dũ erit ĩ medio ꝙ nõ extẽderit manũ ad rem
proximi sui:suscipietꝫ dñs iuramẽtũ ⁊ ille
reddere nõ cogeẽ.Qȝ si furto ablatum fuerit
restituet dãnũ dño.Si comestũ a bestia·de-
ferat ad eũ qḋ occisũ ẽ.⁊ nõ restituet.Qui a
ꝓximo suo q̇cꝙ̄ horũ mutuo postulauerit:⁊
debilitatũ aut mortuũ fuerit dño non p̄n̄te:
reddẽ cõpelleẽ.Qȝ si imp̄n̄tiaꝝ dñs fuerit·nõ
restituet·maxie si ꝯductũ venerat ꝓ mercede
opis sui.Si seduxerit quis ỽginẽ necdũ de-
sponsatã·dormieritꝫ cum ea·dotabit eam:⁊
habebit eã vxorẽ.Si pater ỽginis dare no-
luerit:reddet pecuniam iuxta modum dotis
quã ỽgines accipe cõsueuerũt.Maleficos
nõ patierĩ viuẽ.Qui coierit cũ iumẽto·mor-
te moriaẽ.Qui ĩmolat dijs occidetur: p̄ter
dño soli.Aduenã nõ ꝯtristabis:neꝫ affli-
ges eũ.Aduene.n.⁊ ipsi fuistis ĩ t̃ra egypti.
Vidue ⁊ pupillo nõ nocebitis.Si leseritis
eos·vocifeẽabũẽ ad me.⁊ ego audiã clamo-
rẽ eoꝝ ⁊ indignabiẽ furor meꝰ·ꝑcutiãꝫ vos
gladio.⁊ erũt vxores vr̃e vidue.⁊ filij vestri
pupilli.Si pecuniã mutuã dederĩ ꝑplo meo
paupi q̇ habitat tecũ:non vrgebis eũ q̄si ex-
actor:nec vsurĩ opprimes.Si pignꝰ a ꝓxio
tuo accepis vestimẽtũ:añ solis occasũ red-
des ei.Ipsũ.n.ẽ solũ q̇ opiẽ indumẽtũ car-
nis eiꝰ:nec habet aliud ĩ q̇ dormiat.Si cla-
mauerit ad me exaudiam eũ·q̇a misericors
sũ.Dijs nõ detrahes.⁊ p̄ncipi populi tui non

maledices. Decimas ꝛ ꝑmitias tuas nō tar
dabis offerre. Primogenitū filioꝝ tuorum
dabis mihi. De bobus q̊ꝫ ꝛ ouib⁹ siliꝰ facies
Septē dieb⁹ sit cū m̄re sua: die octaua red
des eū mihi. Uiri sci eritis mihi. Carnem q̄
a bestijs fuerit ꝑgustata· nō cōmedetis: sed
ꝓijcietis canibus.

CXXIII

Non suscipies vocē mēdacij: nec iū
ges manū tuā ut ꝓ ipio dicas falsū
testimoniū. Nō seq̄ris turbā ad fa
ciendū malū: nec i iudicio plurimoꝝ acqui
esces sententie· ut a vero deuies. Paupis q̊ꝫ
nō misereberis in iudicio. Si occurreris boui
iimici tui· aut asino erranti: reduc ad eū. Si
videris asinū odiētis te iacere sub onere· nō
ptrāsibis ꝫ subleuab̄ cū eo. Nō declinabis i
iudiciū paupis. Mēdaciū fugies. Insontē
ꝛ iustū nō occides: q̇a adūsor ipiū. Nec ac
cipies munera: q̄ etiā excecant prudētes. ꝛ
subūtūt ꝟba iustoꝝ. Peregrino molest⁹ nō
eris. Scitꝭ.n. aduenarū aīas: q̇a ꝛ ipsi ꝑegri
ni fuistis i t̄ra egypti. Sex annis seminabis
t̄rā tuā ꝛ ꝯgregabis fruges ei⁹. Anno autē
septimo dimittes eā ꝛ req̄escē facies: ut co
medant paupes ꝓpli tui. ꝛ q̇cq̇d reliquū fue
rit· edant bestie agri. Ita facies in vinea ꝛ i
oliueto tuo. Sex dieb⁹ opaberis: septia die
cessabis ut req̄escat bos ꝛ asin⁹ tu⁹. ꝛ refrige
ret fili⁹ āćille tue ꝛ aduena. Oia q̄ dixi vob̄
custodite. ꝛ ꝑ nomen externoꝝ deorū nō iu
rabitꝭ: neq̄ꝫ audiet ex ore v̄ro. Trib⁹ vicib⁹ ꝑ
singulos ānos mihi festa celebrabitꝭ. Sol
lēnitatē q̊ꝫ açimoꝝ custodies. Septē dieb⁹
comedetis açima sicut ꝑcepi tibi tp̄e mensis
nouoꝝ: qn̄ egressus es de egypto. Nō appa
rebis i ꝯspectu meo vacu⁹. Et sollēnitatem
mēsis ꝑmitiuoꝝ opis tui· q̄cūq̄ꝫ seminaueris
in agro. Sollennitatē q̊ꝫ in exitu anni qn̄ cō
gregaueris oēs fruges tuas de agro. Ter i
āno apparebit oē masculinū tuū coram dn̄o
deo tuo. Nō imolabis sup fermento sangui
nē victime tue: nec remanebit adeps sollen
nitatis mee vsq̄ꝫ mane. Primitias frugū t̄re
tue deferes i domū dn̄i dei tui. Non coques
hedū i lacte m̄ris sue. Ecce ego mittā āgelū
meū q̇ ꝑcedat te ꝛ custodiat i via. ꝛ introdu
cat i locū quē ꝑparaui. Obserua eū ꝛ audi
vocē ei⁹· nec ꝯtēnendū putes: q̇a non dimit
tet cū peccaueris. ꝛ ē nomen meū i illo. Qz si
audieris vocē ei⁹. ꝛ feceris oīa q̄ loquor· ini
mic⁹ ero iimicis tuis. ꝛ affligā affligētes te.
Precedetq̄ꝫ te āgel⁹ me⁹. ꝛ introducet te ad
amorreū ꝛ etheū ꝛ phereçeū· chananeūq̄ꝫ ꝛ
eueū ꝛ iebuseū: q̄s ego ꝯterā. Nō adorabis
deos eoꝝ: nec coles eos. Nō facies opa eoꝝ
ꝫ destrues eos. ꝛ ꝯfriges statuas eorū. Ser
uietisq̄ꝫ dn̄o deo v̄ro: ut bn̄dicā panib⁹ tuis
ꝛ aq̄s. ꝛ auferā infirmitatē de medio tui. Nō
erit infecūda nec sterilis in t̄ra tua. Numeꝝ
dieꝝ tuoꝝ implebo. Terrorem meū mittam
in ꝑcursū tuū. ꝛ occidā oēm ꝓpl̄m ad quem
igredieris. Cūctorūq̄ꝫ inimicoꝝ tuorū corā
te terga vertā: emittēs scabrones ꝑus q̇ fu
gabūt eueū ꝛ chananeū ꝛ etheū āṅq̄ꝫ intro
eas. Non eijciā eos a facie tua anno vno· ne
t̄ra i solitudinē redigat. ꝛ crescant ꝯ te bestie.
Paulatim expellā eos de ꝯspectu tuo: donec
augearis ꝛ possideas t̄rā. Ponā aūt t̄minos
tuos a mari rubro vsq̄ꝫ ad mare palestinoꝝ
ꝛ a deserto vsq̄ꝫ ad fluuiū. Tradā i manib⁹
v̄ris habitatores t̄re. ꝛ eijciā eos de ꝯspectu
v̄ro. Nō inibis cū eis fedus· nec cū dijs eoꝝ.
Nō habitēt in t̄ra tua: ne forte peccare te fa
ciant i me si seruieris dijs eoꝝ: qḋ tibi certe
erit in scandalū.

CXXIIII

Moysi q̊ꝫ dixit: Ascēde ad dn̄m· tu ꝛ
aaron· nadab ꝛ abiu ꝛ septuaginta
senes ex isrl̄. ꝛ adorabitis ꝑcul. So
lusq̄ꝫ moyses ascendet ad dn̄m. ꝛ illi nō ap
ꝓpinquabūt: nec ꝓpl̄s ascēdet cū eo. Uenit
ergo moyses. ꝛ narrauit plebi oīa ꝟba dn̄i atq̄ꝫ
iudicia. Respōditq̄ꝫ oīs ꝓpl̄s vna voce: Oia
ꝟba dn̄i q̄ locut⁹ est· faciem⁹. Scripsit autē
moyses vniuersos ꝟmōes dn̄i. ꝛ mane ꝯsur
gens edificauit altare dn̄o ad radices mōtꝭ
ꝛ duodeci titulos ꝑ duodeci trib⁹ isrl̄. Mi
sitq̄ꝫ iuuenes de filijs isrl̄. ꝛ obtulerunt holo
causta· imolaueruntq̄ꝫ victimas pacificas do
mino vitulos duodeci. Tulit itaq̄ꝫ moyses
dimidiā ptē sanguis ꝛ misit in crateras· ptē
aūt residuā fudit sup altare. Assumēsq̄ꝫ vo
lumē federis· legit audiente ꝓpl̄o. Qui dixe
rūt. Oia q̄ locut⁹ ē dn̄s faciem⁹. ꝛ erim⁹ obe
diētes. Ille ꝟo sūptū sanguinē respsit in po
pulū. Et ait: Hic ē sanguis federis qḋ pepi
git dn̄s vobiscū: sup cunctis sermonib⁹ his.
Ascēderūtq̄ꝫ moyses ꝛ aaron nadab ꝛ abiu
ꝛ septuaginta de seniorib⁹ isrl̄. ꝛ viderūt deū
isrl̄. Sub pedib⁹ ei⁹ q̄si op⁹ lapidis sapphyri
ni. ꝛ q̄si celū cū serenū est. Nec sup eos q̇ ꝑ
cul recesserāt de filijs isrl̄· misit manū suam.
Uideruntq̄ꝫ deū. ꝛ comederunt ac biberūt.

Acetabulū ē simp̄ · c · ē uas q̄ acetū offerebāt · ꝑ dup̄ · c · ē uas ī quo liq̄da acceptabāt q̄ erāt offerenda · et q̄ no · et cor · pe ·

Dixit aūt dn̄s ad moysen: Ascēde ad me in
montem ⁊ esto ibi: daboq̄ꝫ tibi tabulas lapi-
deas ⁊ legē ac mandata q̄ scripsi: ut doceas
filios isrl̄. Surrexerūt moyses ⁊ iosue mini-
ster eius: ascēdēsq̄ꝫ moyses i mōtē dei · senio-
rib⁹ ait: Expectate hic donec reuertamur ad
vos. Habetis aaron ⁊ hur vobiscū: si q̄d na-
tū fuerit questionis · referetis ad eos. Cūq̄ꝫ
ascendisset moyses · operuit nubes mōtē. ⁊ ha-
bitauit glīa dn̄i sup synai tegēs illū nube sex
dieb⁹. Septimo autē die vocauit eū dn̄s de
medio caliginis. Erat aūt spēs glīe dn̄i q̄si
ignis ardēs sup v̄ticē mōtis · i ꝯspectu filioꝝ
isrl̄. Ingressusq̄ꝫ moyses mediū nebule · ascē-
dit in montē. ⁊ fuit ibi quadraginta dieb⁹ ⁊
quadraginta noctibus. CXXV

Locutusq̄ꝫ ē dn̄s ad moysen dicens:
Loq̄re filijs isrl̄ ut tollāt mihi ꝓmi-
tias. Ab oī hoie q̄ offert vltrone⁹ ac-
cipietis eas. Hec sūt aūt q̄ accipe debetis. Au-
rū ⁊ argētū ⁊ es ⁊ hyacinthū ⁊ purpuram
coccūq̄ꝫ bis tinctū ⁊ byssū ⁊ pilos capraꝝ ⁊
pelles arietū rubricatas pellesq̄ꝫ hyacinthi-
nas ⁊ ligna sethim: oleū ad luiaria ꝯcinnā-
da · aromata i vnguētū ⁊ thymiamata boni
odoris: lapides onychinos ⁊ gēmas ad or-
nādū ephot ⁊ rationale. Facietq̄ꝫ m̄ sc̄uariū
⁊ habitabo i medio eoꝝ · iux̄ oēm silitudinē
tabernaculi q̄d ōn̄dā tibi. ⁊ oiuz vasoꝝ i cul
tū ei⁹. Sicq̄ꝫ facietis illud. Archā de lignis
sethim cōpingite: cui⁹ longitudo hēat duos
⁊ semis cubitos · latitudo cubitū ⁊ dimidiū ·
altitudo cubitū silr̄ ac semissem. ⁊ deaura-
bis eā auro mūdissimo intus ⁊ foris. Faci-
esq̄ꝫ sup̄ · coronā aureā p circuitū. ⁊ quatuor
circulos aureos q̄s pones per q̄tuor arche
āgulos. Duo circuli sint i latere vno ⁊ duo
i altero. Facies q̄q̄ꝫ vectes de lignis sethim. ⁊
opies eos auro. Inducesq̄ꝫ p circulos q̄ sūt
i arche laterib⁹. ut portet̄ i eis. Qui sp erūt i
circulis: nec vnq̄ extrahent̄ ab eis. Ponesq̄ꝫ
in archa testificationē quam dabo tibi. Fa-
cies ⁊ ꝓpitiatoriū de auro mūdissimo. Du-
os cubitos ⁊ dimidiū tenebit lōgitudo ei⁹.
⁊ cubitū ac semissem latitudo. Duos q̄q̄ꝫ che-
rubi aureos ⁊ productiles facies ex vtraq̄ꝫ
pte oraculi. Cherub vn⁹ sit in latere vno. ⁊
alt̄ i altero. Utrūq̄ꝫ lat⁹ ꝓpitiatorij tegāt ex-
pandentes alas ⁊ opientes oraculū: respici-
antq̄ꝫ se mutuo v̄sis vultib⁹ i ꝓpitiatoriū · q̄
opienda ē archa: in q̄ pones testimoniū q̄d
dabo tibi. Inde ꝓcipiā ⁊ loq̄r ad te: sup̄ ꝓpi-
tiatoriū. s. ac de medio duoꝝ cherubin qui
erūt sup archā testimonij · cūcta q̄ mandabo
per te filijs isrl̄. Facies ⁊ mēsam de lignis se-
thim hn̄tē duos cubitos lōgitudinis ⁊ i la
titudine cubitū. ⁊ i altitudie cubitū ac semis-
sem: ⁊ inaurabis eam auro purissimo. Faci-
esq̄ꝫ illi labiū aureū p circuitū: ⁊ ipsi labio
coronā interrasilē altā q̄tuor digitis: ⁊ sup
illā alterā coronā aureolā. Quatuor q̄q̄ꝫ cir-
culos aureos ꝓparab̄. ⁊ pones eos i q̄tuor
āgulis eiusdē mēse p singulos pedes. Subt̄
coronā erūt circuli aurei ut mittant̄ vectes
p eos: ⁊ possit mēsa portari. Ipsos q̄q̄ꝫ vectes
facies de lignis sethim ⁊ circundabis auro
ad subuehēdā mēsam. Parabis ⁊ acetabula
ac phialas · thuribula ⁊ cyathos i q̄b⁹ offe-
renda sūt libamina ex auro purissimo. ⁊ po-
nes supra mēsam panes ꝓpositiōis i ꝯspectu
meo sp. Facies ⁊ cādelabrū ductile de auro
mūdissimo: hastile ei⁹ ⁊ calamos cyphos ⁊
sperulas ac lilia ex ipso ꝓcedētia. Sex cala-
mi egredient̄ de laterib⁹. tres ex vno latere: ⁊
tres ex alt̄o. Tres cyphi q̄si i nucis modū p
calamos singulos · sperulesq̄ꝫ simul ⁊ lilia. ⁊
tres silr̄ cyphi instar nucis i calamo alt̄o ·
sperulesq̄ꝫ simul ⁊ lilia. Hoc erit opus sex ca-
lamoꝝ: q̄ ꝓducēdi sūt de hastili. In ipso aūt
candelabro erūt q̄tuor cyphi i nucis modū:
sperulesq̄ꝫ per singulos ⁊ lilia. Sperule sub
duob⁹ calamis p tria loca · q̄ silr̄ sex fiūt ꝓce-
dentes de hastili vno. Et sperule igit̄ ⁊ cala-
mi ex ipso: erunt vniuersa ductilia ex auro
purissimo. Facies ⁊ lucernas septē: ⁊ pones
eas super candelabrū ut luceāt ex aduerso.
Emūctoria q̄q̄ꝫ ⁊ vbi ea q̄ emuncta sūt extin-
guant̄ · fiant de auro purissimo. Omē pondus
cādelabri cū vniūsis vasis suis habebit ta-
lētū auri purissimi. Inspice ⁊ fac ꝓm exem-
plar q̄d tibi i mōte mōstratū est. CXXVI

Tabnaculū v̄o ita facies. Decē cor-
tinas de bysso retorta ⁊ hyacitho ac
purpura · coccoq̄ꝫ bis ticto variatas
ope plumario facies. Lōgitudo cortine vni⁹
habebit vigitiocto cubitos: latitudo q̄tuor
cubitoꝝ erit. Uni⁹ mēsure fiēt vniuersa ten
toria. Quinq̄ꝫ cortine sibi iūgent̄ mutuo: ⁊
alie q̄nq̄ꝫ nexu silr̄ coherebūt. Ansulas hya-
cithinas i laterib⁹ ac sūmitatib⁹ facies cor-
tinaꝝ · ut possint inuicē copulari. Quinq̄ge-
nas ansulas cortina habebit i vtraq̄ꝫ pte ita

40 dieb⁹ ⁊ c.

In p̄mitias offerenda.

Equali p̄ q̄ti Arce.

Propitiatoriū.

arca.

Cādelabrū.

Lucerne.

Emuncto.

Tabula

Talentū ē · min⁹ · 40 libraꝝ · medū 72 · Sumū 120.

insertas·ut ansa ꝯ̄ ansam veniat: ⁊ alt̄a alteri possit aptari. Facies ⁊ qnq̄gita circulos aureos qbꝰ cortinaꝝ vela iūgēda sūt·ut vnū tabernaculū fiat. Facies ⁊ saga cilicina vndecim·ad opiendū tectū tabernaculi. Longitudo sagi vniꝰ habebit trigīta cubitos. ⁊ latitudo q̄tuor. Equa erit mēsura sagoꝝ oiuꝫ. E qbꝰ qnqꝫ iūges seorsū. ⁊ sex sibi mutuo copulabis·ita ut sextū sagū ī frōte tecti duplices. Facies ⁊ qnq̄ginta ansas ī ora sagi vniꝰ ut cōiūgi cū alt̄o queāt. ⁊ qnq̄ginta ansas ī ora sagi alteriꝰ·ut cū alt̄o copulet̄. Facies ⁊ qnq̄ginta fibulas eneas qbꝰ iūgant̄ anse: ut vnū ex oībꝰ opimentū fiat. Qd̄ aūt supfuerit ī sagis q̄ parant̄ tecto. i. vnū sagū qd̄ ampliꝰ ē: ex medietate eiꝰ opies tabernaculi posteriora. ⁊ cubitꝰ ex vna pte pendebit. ⁊ alt̄ ex altera q̄ plus ē ī sagoꝝ lōgitudine·vtrūqꝫ latus tabernaculi ptegēs. Facies ⁊ opimētū aliud tecto de pellibꝰ arietū rubricatis: ⁊ sup h̄ rursū aliud opimētū de hyacinthinis pellibꝰ. Facies ⁊ tabulas stantes tab̄naculi de lignis setbim: q̄ singule denos cubitos in lōgitudine hēant. ⁊ in latitudine singulos ac semissem. In lateribꝰ tabule due īcastrature fient qbꝰ tabula alteri tabule ꝯnectat̄. Atqꝫ in hūc modū cūcte tabule parabunt̄. Quaꝝ viginti erūt in latē meridiano qd̄ vergit ad austꝝ: qbꝰ q̄dragita bases argēteas fūdes: ut bine bases singulis tabulis p duos āgulos subiiciāt̄. In latē qꝫ secūdo tabernaculi qd̄ v̄git ad aq̄lonē·vigiti tabule erūt: q̄draginta hn̄tes bases argēteas. Bine bases singulis tabulis supponēt̄. Ad occidētalē v̄o plagā tabernaculi facies sex tabulas. ⁊ rursū alias duas q̄ in angulis erigāt̄ pꝰ tergū tab̄naculi. Erūtqꝫ sibi cōiūcte a deorsū vsqꝫ ad sursū. ⁊ vna oēs cōpago retinebit. Duabꝰ qꝫ tabulis q̄ ī angulis ponēde sūt: silr̄s iunctura s̄uabit̄. Et erūt simul tabule octo: bases eaꝝ argētee sedecim·duabꝰ basibꝰ p vnā tabulā supputat̄. Facies ⁊ vectes de lignis setbim qnqꝫ ad ꝯtinēdas tabulas ī vno latere tab̄naculi. ⁊ qnqꝫ alios ī alt̄o. ⁊ eiusdē numeri ad occidētalē plagā·q̄ mittēt̄ p medias tabulas: a sūmo vsqꝫ ad sūmū. Ipsas qꝫ tabulas deaurabis. ⁊ fūdes ī eis ānulos aureos p q̄s vectes tabulata cōtineāt·quos operies lamis aureis. Et eriges tab̄naculū iuxta exēplar qd̄ tibi ī mōte mōstratū ē. Facies ⁊ velū de hyacītho ⁊ purpura·coccoqꝫ bis tincto ⁊ bysso retorta·ope plumario. ⁊ pulchra varietate cōtextū: qd̄ appendes an̄ q̄tuor colūnas de lignis setbim: q̄ ipse q̄dē deaurate erūt. ⁊ habebūt capita aurea. ⁊ bases argēteas. Inseret̄ aūt velum p circulos: ītra qd̄ pones archā testimonii: q̄ ⁊ scūariū ⁊ scūarii sanctuaria diuidet̄. Pones ⁊ ꝓpitiatoriū sup archā testimonii ī scā scōꝝ: mēsamqꝫ extra velū. ⁊ ꝯ̄ mēsam candelabrū in latē tabernaculi meridiano. Mēsa. n. stabit in parte aquilonis. Facies ⁊ tentoriū in introitu tabernaculi de hyacintho ⁊ purpura coccoqꝫ bis tincto ⁊ bysso retorta·ope plumario. ⁊ qnqꝫ colūnas deaurabis lignoꝝ setbim·an̄ quas ducet̄ tentoriū·quaꝝ erunt capita aurea ⁊ bases enee. ¶ XXVII

Facies ⁊ altare de lignis setbim·qd̄ hēbit qnqꝫ cubitos ī longitudine. ⁊ totidē ī latitudine. i. q̄drū. ⁊ tres cubitos ī altitudine. Cornua aūt p q̄tuor angulos ex ipso erūt. ⁊ opies illud ere. Faciesqꝫ in vsus eiꝰ lebetes ad suscipiēdos cineres ⁊ forcipes atqꝫ fuscinulas. ⁊ igniū receptacula. Oia vasa ex ere fabricabis. Craticulāqꝫ in modum retis eneā: p cuiꝰ q̄tuor angulos erūt q̄tuor ānuli enei q̄s pones subter arulā altaris. Eritqꝫ craticula vsqꝫ ad altaris mediū. Facies ⁊ vectes altaris de lignis setbim duos·q̄s opies lamis eneis ⁊ īduces p circulū·erūtqꝫ ex vtroqꝫ latē altaris ad portandū. Nō solidū h̄ īane ⁊ cauū ītrinsecꝰ facies illud: sic tibi ī mōte mōstratū ē. Facies ⁊ atriū tabernaculi: ī cuiꝰ australi plaga ꝯ̄ meridiē erūt tētoria de bysso retorta. Centū cubitos vnū latꝰ tenebit ī lōgitudine. ⁊ colūnas viginti cū basibꝰ totidē eneis: q̄ capita cū celaturis suis habebūt argētea. Silr̄ ⁊ ī latere aq̄lonis p longū erūt tētoria cētū cubitoꝝ colūne viginti. ⁊ bases enei eiusdē numeri: ⁊ capita eaꝝ cū celaturis suis argētea. In latitudine v̄o atrii qd̄ respicit ad occidentem erūt tentoria p qnq̄ginta cubitos. ⁊ colūne decē·basesqꝫ totidē. In ea qꝫ atrii latitudine q̄ respicit ad oriētē qnq̄gintacubiti erūt·in qbꝰ q̄ndecim cubitoꝝ tētoria lateri vno deputabūt̄·colūneqꝫ tres ⁊ bases totidē. ⁊ in latē alt̄o erūt tētoria cubitos obtinētia q̄ndeci·colūne tres. ⁊ bases totidē. In introitu v̄o atrii fiet tentoriū cubitoꝝ vigiti ex hyacintho ⁊ purpura·coccoqꝫ bis tincto ⁊ bysso retorta·ope plumario. Colūnas hēbit q̄tuor

cũ basib⁹ totidẽ. Oẽs colũne atrij p circuitũ vestite erũt argẽteis laminis: capitib⁹ argẽteis ⁊ basib⁹ eneis. In lõgitudine occupabit atriũ cubitos cẽtũ: in latitudine q̇nquaginta: altitudo q̇nq; cubitoꝝ erit. Fietq; de bysso retorta: ⁊ habebit bases eneas. Cuncta vasa tabnaculi i oẽs vsus ⁊ cerimonias tã paxillos ei⁹ q̃ atrij ex ere facies. Precipe filijs isrl̓ ut afferãt tibi oleum de arboribus oliuarũ purissimũ: piloq; ꝯtusum: ut ardeat lucerna semp̱ i tabernaculo testimonij extra velũ qḋ opp̱ansum est testimonio. ⁊ collocabunt eã aaron ⁊ filij ei⁹. ⁊ vsq; mane luceat corã dño. Perpetu⁹ erit cult⁹ p successiones eorũ corã filijs isrl̓.

CXXVIII

Applica q̃z ad te aaron fratrẽ tuũ cũ filijs suis de medio filioꝝ isrl̓: ut sacerdotio fungãtur mihi: aaron: nadab ⁊ abiu: eleaçar ⁊ ythamar: faciesq; vestẽ scãm aaron frĩ tuo in gloriã ⁊ decorẽ. Et loq̃ris cũctis sapiẽtib⁹ corde q̃s repleui spũ prudentie: ut faciãt vestes aaron: in quibus sanctificat⁹ ministret mihi. Hec aũt erũt vestimẽta q̃ faciẽt. Rationale ⁊ sup̱humerale tunicã ⁊ lineã strictã: cydarim ⁊ baltheũ. Facient fratri tuo aaron ⁊ filijs ei⁹ vestimenta sancta: ut sacerdotio fungant̃ mihi. Accipiẽtq; aurũ ⁊ hyacinthum ⁊ purpurã: coccũq; bis tinctũ ⁊ byssum. Faciẽt aũt sup̱humerale de auro ⁊ hyacintho ⁊ purpura: cocoq; bis tincto ⁊ bisso retorta: ope polymito. Duas oras iũctas habebit in vtroq; latere sũmitatũ: ut in vnũ redeant. Ipsa q̃z textura ⁊ cũcta operis varietas erit ex auro ⁊ hyacĩtho ⁊ purpura: coccoq; bis tincto ⁊ bysso retorta. Sumesq; duos lapides onychinos. ⁊ sculpes in eis noĩa filiorũ isrl̓: sex noĩa i lapide vno. ⁊ sex reliq̃ i altõ iuxta ordinẽ natiuitat̃ eoꝝ. Ope sculptor̄ ⁊ celatura gẽmarij: sculpes eos noĩbus filiorũ isrl̓. inclusos auro atq; circundatos: ⁊ pones in vtroq; latẽ sup̱humeralis: memoriale filijs isrl̓. Portabitq; aaron noĩa eorũ corã dño sup̱ vtrũq; humeꝝ: ob recordationẽ. Facies ⁊ vncinos ex auro. ⁊ duas cathenulas auri purissimi sibi iuicẽ coherentes: q̃s inseres vncinis. Rationale q̃z iudicij facies ope polymito iux̃ texturã sup̱humeralis: ex auro hyacintho ⁊ purpura: coccoq; bis tincto ⁊ bysso retorta. Quadrangulũ erit ⁊ duplex. Mẽsurã palmi habebit: tã i lõgitudine q̃ i latitudine: ponesq; i eo q̃tuor ordines lapidũ. In p̃mo v̓su erit lapis sardius ⁊ thopaçius ⁊ smaragd⁹. In secũdo carbũculus ⁊ sapphyr⁹ ⁊ iaspis. In t̃tio ligur⁹ achates ⁊ amethist⁹. In q̃rto chrysolith⁹ onychin⁹ ⁊ berill⁹. Inclusi auro erũt per ordines suos: habebũtq; noĩa filioꝝ isrl̓. Duodeci noĩbus celabũt̃: singuli lapides noĩb⁹ singuloꝝ per duodeci trib⁹. Facies in rationali cathenas sibi iuicẽ coherẽtes ex auro purissimo: ⁊ duos ãnulos aureos q̃s pones i vtraq; rationalis summitate: cathenasq; aureas iũges ãnulis q̇ sũt i marginib⁹ ei⁹: ⁊ ipsaꝝ cathenarum extrema duobus copulabis vncinis i vtroq; latẽ sup̱hũeralis qḋ rationale respicit. Facies ⁊ duos ãnulos aureos q̃s pones i sũmitatib⁹ rationalis. ⁊ i oris q̃ e regiõe sũt sup̱hũeralis ⁊ posteriora ei⁹ aspiciũt. nec nõ ⁊ alios duos ãnulos aureos q̇ ponẽdi sũt i vtroq; latẽ sup̱hũeralis deorsũ: qḋ respicit ꝯ faciẽ iũcture inferior̄ ut aptari possit cũ sup̱hũerali. ⁊ stringat̃ rationale ãnulis suis cũ ãnulis sup̱hũeralis: vitta hyacĩthina ut maneat iũctura fabrefacta. ⁊ a se iuicẽ rationale ⁊ sup̱hũerale nequeãt sep̱ari. Portabitq; aaron noĩa filioꝝ isrl̓ i rationali iudicij sup̱ pect⁹ suũ qñ igrediet̃ scũariũ: memoriale corã dño i et̃nũ. Pones aũt i rationali iudicij doctrinã ⁊ v̓itatẽ q̃ erũt i pectore aaron qñ igrediet̃ corã dño. ⁊ gestabit iudiciũ filioꝝ isrl̓ i pectore suo: i conspectu dñi sp̱. Facies ⁊ tunicã sup̱hũeralis totã hyacinthinã: i cui⁹ medio sup̱ erit capitiũ. ⁊ ora p gyꝝ ei⁹ textilis: sicut fieri solet i extremis vestiũ ptib⁹ ne facile rũpant̃. Deorsũ v̓o ad pedes eiusdem tunice per circuitũ q̃si malapunica facies ex hyacintho ⁊ purpura ⁊ cocco bis tincto ⁊ bysso retorta: mixt̃ i medio tintinnabulis: ita ut tintinabulũ sit aureũ ⁊ malũpunicũ: rursũq; tintinnabulũ aliud aureũ ⁊ malũpunicũ. Et vestiet̃ ea aaron i officio ministerij ut audiat̃ sonit⁹ qñ igredit̃ ⁊ egredit̃ scũariũ in ꝯspectu dñi. ⁊ nõ moriat̃. Facies ⁊ laminã de auro purissimo: in q̃ sculpes ope celator̄ scm̃ dño. Ligabisq; eã vitta hyacinthina. ⁊ erit sup̱ thyarã iminẽs fronti põtificis. Portabitq; aarõ iniq̃tates eoꝝ q̃ obtulerũt ⁊ scificauerũt filij isrl̓: in cũctis munerib⁹ ⁊ donarijs suis. Erit aũt lamina sp̱ i fronte eius ut placat⁹ sit ei dñs. Strigesq; tunicã bysso ⁊ thyaram byssinã facies ⁊ balthеum opere

Vesti[ta] Aaron

thyara … e coro sive mitra

plumarij. Porro filijs aaron tunicas line-
as parabis ⁊ balthꝫos ac thyaras i gloriã
⁊ decorẽ: vestiesq̄ꝫ his oib⁹ aaron frẽm tuũ
⁊ filios ei⁹ cũ eo. ⁊ cũctoꝝ ꝯsecrabis man⁹:
scificabisq̄ꝫ illos ut sacerdotio fũgãt mihi.
Facies ⁊ femialia linea ut opiant carnẽ tur-
pitudis sue. a renib⁹ vsq̄ꝫ ad femora. ⁊ vtẽt
eis aaron ⁊ filij ei⁹ qñ ingredient taberna-
culũ testimonij. uel qñ appropinquãt ad al-
tare ut ministrẽt i scũario: ne iniquitatis rei
moriant. Legitimũ sempiternũ erit aaron ⁊
semini eius post eum.

CXXIX

Sed ⁊ h̄ facies ut mihi in sacerdotio
ꝯsecrent. Tolle vitulũ de armẽto ⁊
arietes duos imaculatos: panesq̄ꝫ
açimos ⁊ crustulã absq̄ꝫ fermẽto q̃ cõspersa
sint oleo. lagana q̊ꝫ açima. oleo lita. De simi-
la triticea cũcta facies. ⁊ posita i canistro of-
feres: vitulũ aũt ⁊ duos arietes ⁊ aaron ac
filios ei⁹ applicabis ad ostiũ tabnaculi te-
stimonij. Cũq̄ꝫ lauer patrẽ cũ filijs suis aq̃
indues aaron vestimentꝫ suis. i. linea ⁊ tuni-
ca ⁊ supħumerali ⁊ rationali qḋ cõstringes
balthꝫo. ⁊ pones thyarã i capite ei⁹ ⁊ laminã
scãm sup thyarã. ⁊ oleũ vnctiõis fũdes sup
caput ei⁹. atq̄ꝫ h̄ ritu ꝯsecrabit. Filios q̊ꝫ il-
li⁹ applicabis ⁊ indues tunicꝫ lineis. cingesq̄ꝫ
balthꝫo. aaron. s. ⁊ liberos ei⁹. ⁊ ipones eis
mitras. erũtq̄ꝫ sacerdotes mihi religiõe ꝑpe-
tua. Postq̄ꝫ initiauer man⁹ eoꝝ: applicabis
⁊ vitulũ corã tabernaculo testimonij. Impo-
nẽtq̄ꝫ aaron ⁊ filij ei⁹ man⁹ sup caput illi⁹.
⁊ mactabis eũ in ꝯspectu dñi. iuxta ostiũ ta-
bernaculi testimonij: sũptũq̄ꝫ de sanguie vi-
tuli. pones sup cornua altar digito tuo: re-
liquũ aũt sanguinẽ fũdes iuxta basim eius.
Sumes ⁊ adipẽ totũ q̇ opit intestina ⁊ reti-
culũ iecor ac duos renes ⁊ adipẽ q̇ sup eos
ẽ ⁊ offeres incẽsũ sup altare: carnes ṽo vi-
tuli ⁊ coriũ ⁊ fimũ cõbures foris ex̄ castra:
eo q̄ꝫ ꝓ pctõ sit. Unũ q̊ꝫ arietẽ sumes sup cu-
ius caput ponẽt aaron ⁊ filij ei⁹ man⁹. quem
cũ mactaueris. tolles de sanguie ei⁹ ⁊ fũdes
circa altare: ipsũ aũt arietẽ secabis i frusta:
lotaq̄ꝫ itestina ei⁹ ⁊ pedes pones sup cõcisas
carnes ⁊ sup caput illi⁹. ⁊ offeres totũ arie-
tem i incẽsũ sup altare. Oblatio ẽ dño odor
suauissim⁹ victime dñi. Tolles q̊ꝫ arietẽ al-
terꝫ sup cui⁹ caput aaron ⁊ filij ei⁹ ponẽt ma-
nus. Quẽ cũ imolauer. sumes de sanguine
ei⁹ ⁊ pones sup extremũ auricule dextre aarõ
⁊ filiorũ ei⁹. ⁊ sup pollices man⁹ eoꝝ ac pe-
dis dextri. fũdesq̄ꝫ sanguinẽ sup altare ꝑ cir-
cuitũ. Cũq̄ꝫ tuler de sanguie q̇ ẽ sup altare.
⁊ de oleo vnctiõis: aspges aarõ ⁊ vestes ei⁹
filios ⁊ vestimẽta eoꝝ. Cõsecratisq̄ꝫ ipsis ⁊
vestib⁹. tolles adipẽ de ariete ⁊ caudã ⁊ arui-
nã q̇ opit vitalia. ac reticulũ iecoris ⁊ duos
renes atq̄ꝫ adipẽ q̇ sup eos ẽ. armũq̄ꝫ dextrũ
eo q̄ꝫ sit aries ꝯsecratiõis: tortãq̄ꝫ panis vni⁹
crustulã ꝯspsam oleo. laganũ de canistro açi-
morũ qḋ positũ ẽ in ꝯspectu dñi. ponesq̄ꝫ oĩa
sup man⁹ aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ ⁊ scificabis eos:
eleuãs corã dño. Suscipiesq̄ꝫ vniũsa de ma-
nib⁹ eoꝝ. ⁊ incẽdes sup altare in holocaustũ
odorẽ suauissimũ in ꝯspectu dñi. q̇a oblatio
ei⁹ ẽ. Sumes q̊ꝫ pectusculũ de ariete q̇ iitia-
tus ẽ aaron. scificabisq̄ꝫ illud eleuatũ corã
dño. ⁊ cedet i ptẽ suã. Scificabisq̄ꝫ ⁊ pectu-
sculũ ꝯsecratũ ⁊ armũ quẽ de ariete sepasti q̇
iitiat⁹ ẽ aaron ⁊ filij ei⁹: cedẽtq̄ꝫ i ptẽ aaron
⁊ filioꝝ ei⁹ iure ꝑpetuo a filijs isrl: q̇a p̄miti-
ua sũt ⁊ iitia de victimis eoꝝ pacificis q̃ of-
ferũt dño. Vestẽ aũt scãm q̃ vtet aaron. ha-
bebũt filij ei⁹ p⁹ eũ ut vngant in ea. ⁊ conse-
crent man⁹ eoꝝ. Septẽ dieb⁹ vtet illa q̇ põ-
tifex ꝓ eo fuerit ꝯstitut⁹ de filijs ei⁹. ⁊ q̇ igre-
diet tabernaculũ testimonij ut ministret in
scũario. Arietẽ aũt ꝯsecratiõis tolles. ⁊ co-
ques carnes ei⁹ i loco scõ: q̇b⁹ vescet aaron
⁊ filij ei⁹. Panes q̊ꝫ q̇ sũt i canistro in vesti-
bulo tabernaculi testimonij comedẽt. ut sit
placabile sacrificiũ. ⁊ sanctificent offerentiũ
man⁹. Alienigena nõ vescet ex eis: q̇a sancti
sũt. Qḋ si remanserit de carnib⁹ ꝯsecratis siue
de panib⁹ vsq̄ꝫ mane: cõbures reliq̇as igni.
Nõ comedet: q̇a scificata sũt. Oia q̃ precce-
pi tibi facies sup aaron ⁊ filijs eius. Septẽ
dieb⁹ ꝯsecrabis man⁹ eoꝝ. ⁊ vitulũ ꝓ pctõ
offeres ꝑ singulos dies ad expiãdũ. Mũ-
dabisq̄ꝫ altare cũ imolaueris expiatiõis ho-
stia ⁊ vnges illud i scificationẽ. Septẽ dieb⁹
expiabis altare ⁊ scificabis. ⁊ erit scm̃ scõrũ.
Ois q̇ tetigerit illud. scificabit. Hoc ẽ qḋ fa-
cies i altari. Agnos ãniculos duos ꝑ sin-
gulos dies iugit. vnũ agnũ mane ⁊ alterũ
vespe decimã ptẽ simile ꝯspse oleo tuso quod
hẽat mẽsurã q̃rtã ptẽ hin. ⁊ vinũ ad libandũ
eiusdẽ mẽsure in agno vno. Alterꝫ ṽo agnũ
offeres ad vesperã. iux̄ ritũ matutine obla-
tiõis: iuxta ea q̃ dixim⁹ in odorẽ suauitatꝫ.
Sacrificiũ est dño deo oblatione perpetua

ꝯsecra°

Aruina. ne. me. p. ẽ pigued. hec vitalia lic. di intestina.

in gnãtiones vr̃as·ad ostiũ tabernaculi testimonij corã dño: vbi constituã ut loq̃r ad te. Ibiq; p̃cipiã filijs isr̃l. ⁊ scificabit̃ altare i glia mea. Scificabo ⁊ tabnaculũ testimonij cũ altari. ⁊ aaron cũ filijs suis: ut sacerdotio fungant̃ mihi. Et habitabo in medio filiorũ isr̃l·eroq; eis de⁹. ⁊ sciẽt q̇a ego dñs de⁹ eoꝝ q̇ eduxi eos de t̃ra egypti·ut manerẽ inter illos: ego dñs deus ipsoꝝ. CXXX

Altare thymiã.

Facies q̃z altare ad adolẽdũ thymiama de lignis sethim: habẽs cubitum lõgitudinis ⁊ alterũ latitudinis.i.q̃drãgulũ. ⁊ duos cubitos i altitudine. Cornua ex ipso ꝓcedẽt: vestiesq; illud auro purissimo tã craticulã ei⁹ q̃p parietes p circuitũ ⁊ cornua. Faciesq; ei coronã aureolã per gyrũ. ⁊ duos ãnulos aureos sub corona p singula latera: ut mittãt̃ i eos vectes ⁊ altare portet̃. Ipsos q̃q; vectes facies de lignis sethi ⁊ inaurabis. Ponesq; altare ꝯ velũ qd ãn arcbã p̃det testimonij corã ꝓpitiatorio q̇ tegit̃ testimoniũ·vbi loq̃r tibi: ⁊ adolebit incensũ sup eo aaron·suaue fragrãs. Mane qñ cõponet lucernas incẽdet illud. ⁊ qñ collocat eas ad vespeꝝ vret thymiama sempit̃nũ corã dño i gnãtiões vr̃as. Nõ offeretis sup eo thymiama cõpositiõis alteri⁹·nec oblationẽ ⁊ victimã·nec liba libabitis. Et dep̃cabit̃ aaron sup cornua ei⁹ semel p annũ i sanguie qd oblatũ ẽ ꝓ pctõ. ⁊ placabit sup eo i gnãtiõib⁹ vr̃is. Scm̃ scõꝝ erit dño. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Qñ tuleris sũmã filioꝝ isr̃l iuxta numeꝝ·dabũt singuli p̃ciũ ꝓ aiab⁹ suis dño. ⁊ nõ erit plaga i eis cũ fuerit recẽsiti. Hoc aũt dabit ois q̇ trãsit ad nomẽ: dimidiũ sicli iuxta mensurã tẽpli.

Siclus.

Siclus vigiti obolos habet. Media ps sicli offeret̃ dño. Qui habet̃ i nũero a vigiti annis ⁊ supra dabit p̃ciũ. Diues nõ addet ad mediũ sicli: ⁊ pauper nihil minuet. Susceptãq; pecuniã q̃ collata ẽ a filijs isr̃l trades i vsus tabnaculi testimonij·ut sit monimẽtũ eoꝝ corã dño. ⁊ ꝓpitiet̃ aiab⁹ eoꝝ. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicens: Facies ⁊ labiũ eneũ cũ basi sua ad lauãdũ: ponesq; illud int̃ tabernaculũ testimonij ⁊ altare. Et missa aq̃·lauabũt i eo aaron ⁊ filij ei⁹ man⁹ suas ac pedes: qñ igressuri sũt tabernaculũ testimonij: ⁊ qñ accessuri sũt ad altare·ut offerãt i eo thymiama dño: ne forte moriant̃. Legitimũ sempit̃nũ erit ipsi ⁊ semi ei⁹ p successiões. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs Sume tibi aromata prime myrrhe ⁊ electe q̇ngẽtos siclos. ⁊ cinamomi mediũ.i.ducẽtos q̇nq̃gita siclos·calami silit̃ ducẽtos q̇nq̃gïnta siclos·casie aũt q̇ngẽtos siclos i põdere scũarij: oleũ de oliuetis mẽsurã hin. Faciesq; vnctiõis oleũ scm̃·vnguẽtũ cõpositũ ope vnguẽtarij. ⁊ vnges ex eo tabernaculũ testimonij ⁊ arcbã testamẽti·mẽsamq; cum vasis suis·cãdelabrũ ⁊ vtensilia ei⁹·altaria thymiamatis ⁊ holocausti. ⁊ vniuersam supellectilẽ q̃ ad cultũ eorũ ptinet: scificabisq; oia. ⁊ erũt scã scõꝝ. Qui tetigerit ea scificabit̃. Aarõ ⁊ filios ei⁹ vnges: scificabisq; eos ut sacerdotio fungant̃ m. Filijs q̃q; isr̃l dices: Hoc oleũ vnctiõis scm̃ erit mihi i generatiões vr̃as. Caro hois nõ vnget̃ ex eo. ⁊ iuxta cõpositionẽ ei⁹ nõ facietꝭ aliud·q̇a scificatũ ẽ. ⁊ scm̃ erit vob̃. Homo q̇cũq; tale cõposuerit. ⁊ dederit ex eo alieno·exterminabitur de ꝓplo suo. Dixitq; dñs ad moysen: Sume tibi aromata·stacten. ⁊ onycham·galbaneũ boni odorꝭ. ⁊ thus lucidissimũ·equalis põderis erũt oia. Faciesq; thymiama cõpositũ ope vnguẽtarij mixtũ diligent̃ ⁊ purũ ⁊ scificatione dignissimũ. Cũq; in tenuissimũ puluerẽ vniuersa cõtuderis·pones ex eo corã tabernaculo testimonij·in q̇ loco apparebo tibi. Scm̃ scõꝝ erit vob̃ thymiama. Talẽ cõpositionẽ nõ facietꝭ i vsus vr̃os: q̇a scm̃ ẽ dño. Homo q̇cũq; fecerit sil̃e·ut odore illius pfruatur: pibit de ꝓplis suis. CXXXI

Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Ecce vocaui ex noie beselel filium huri filij hur de tribu iuda. ⁊ impleui eũ spũ dei·sapia ⁊ intelligẽtia ⁊ scia i oi ope ad excogitandũ q̇cq̇d fabrefieri põt ex auro ⁊ argẽto ⁊ ere·marmore ⁊ gẽmis. ⁊ diũsitate lignoꝝ. Deditq; ei sociũ ooliab filiũ achisamech de tribu dan. Et in corde hois erudit i posui sapiam ut faciãt cũcta q̃ p̃cepi tibi tabernaculũ federꝭ. ⁊ arcbã testimonij. ⁊ ꝓpitiatoriũ qd sup eã ẽ. ⁊ cũcta vasa tabnaculi mẽsamq; ⁊ vasa ei⁹·candelabꝝ purissimũ cũ vasis suis. ⁊ altaria thymiamatꝭ ⁊ holocausti ⁊ oia vasa eorũ: labiũ cũ basi sua: vestes scãs i misterio aarõ sacerdoti ⁊ filijs ei⁹·ut fũgant̃ officio suo i sacris: oleũ vnctiõis. ⁊ thymiama aromatũ i scũario. Oia q̃ p̃cepi tibi faciẽt. Et locut⁹ ẽ dñs ad moysen dicẽs Loq̃re filijs isr̃l. ⁊ dices ad eos: Videte ut

ſabbatū meū cuſtodiatis: q̇a ſignū ē int̄ me ⁊ vos i gnātiōibꝰ vr̄is: ut ſciatꝫ q̇a ego dn̄s q̇ ſcifico vos. Cuſtodite ſabbatū meū. Scm̄ eſt eni vobis. Qui polluerit illud morte morieť. Qui fecerit i eo opus: ꝑibit aia illiꝰ de medio ppl'i ſui. Sex diebꝰ facietꝫ opꝰ. in die ſeptimo ſabbatū ē. reqes ſcā dn̄o. Oīs q̇ fecerit opꝰ i hac die morieť. Cuſtodiāt filij iſrl' ſabbatū. ⁊ celebrēt illud i gnātiōibus ſuis. Pactū eſt ſempit̄nū inter me ⁊ filios iſrl': ſignūq꜄ ꝑpetuū. Sex. n. diebꝰ fecit dn̄s celū ⁊ terrā. ⁊ i ſeptimo ab oī oꝑe ceſſauit. Deditq꜄ dn̄s moyſi cōpletis huiuſcemodi ſermonibꝰ i mōte ſynai. duas tabulas teſtimonij lapideas: ſcriptas digito dei.

Sabbtm.

CXXXII

Vidēs aūt ppl's q꜄ morā faceret moyſes deſcendēdi de mōte. cōgregatus adūſus aaron. dixit: Surge fac nobis deos q̇ nos ꝑcedāt. Moyſi. n. huic viro q̇ nos eduxit de t̄ra egypti: ig̃ramꝰ q̇d acciderit. Dixitq꜄ ad eos aaron: Tollite iaures aureas de vxoꝝ filioꝝq꜄ ⁊ filiaꝝ vr̄aꝝ auribꝰ. ⁊ afferte ad me. Fecit ppl'us q̄ iuſſerat: deferēs iaures ad aarō. Quas cū ille acce-piſſet: formauit oꝑe fuſorio ⁊ fecit ex eis vitulū ꝯflatilē. Dixerūtq꜄: Hi ſūt dij tui iſrl' q̇ te eduxerūt de t̄ra egypti. Qō cū vidiſſet aarō edificauit altare corā eo. ⁊ ꝑconis voce clamauit dicēs: Cras ſollēnitas dn̄i ē. Surgē-teſq꜄ mane obtulerunt holocauſta ⁊ hoſtias pacificas. ⁊ ſedit ppl's manducare ⁊ bibere: ⁊ ſurrexerūt ludere. Locutꝰ eſt autē dn̄s ad moyſen dicēs. Vade deſcēde. peccauit ppl's tuꝰ quē eduxiſti de t̄ra egypti. Receſſerūt cito de via quā oſ̄diſti eis. Fecerūtq꜄ ſibi vitulū ꝯflatilē ⁊ adorauerūt. atq꜄ imolātes ei hoſtias dixerūt: Iſti ſūt dij tui iſrl': q̇ te eduxerunt de t̄ra egypti. Rurſūq꜄ ait dn̄s ad moyſen: Cerno q꜄ ppl's iſte dure ceruicis ſit. Dimitte me ut iraſcať furor meꝰ ꝯ eos ⁊ deleā eos: faciāq꜄ te in gētē magnā. Moyſes aūt orabat dn̄m deū ſuū dicēs: Cur dn̄e iraſciť furor tuus ꝯ ppl'm tuū quē eduxiſti de terra egypti. i fortitudine magna ⁊ imanu robuſta? Ne queſo dicant egyptij: callide eduxit eos ut interficeret i mōtibꝰ. ⁊ deleret e terra: quieſcat ira tua. ⁊ eſto placabilis ſuꝑ nequitia populi tui. Recordare abrahā ⁊ yſaac ⁊ iſrl' ſeruoꝝ tuoꝝ: q̇bꝰ iuraſti ꝑ temetipſū dicens: Multiplicabo ſemen vr̄m ſicut ſtellas celi. ⁊ vniuerſam terrā hāc de q̄ locutꝰ ſū dabo ſemini vr̄o. ⁊ poſſidebitꝫ eā ſꝑ. Placatuſq꜄ eſt dn̄s ne faceret malū qō locutꝰ fuerat aduerſus populū ſuū. Et reuerſus ē moyſes de mōte portās duas tabulas teſtimonij i manu ſua. ſcriptas ex vtraq꜄ ꝑte. ⁊ factas oꝑe dn̄i. Scriptura q̊q꜄ dei erat ſculpta i tabulis.

vitulꝰ.

Audiēs aūt ioſue tumultū ppl'i vociferātis dixit ad moyſen: Vlulatꝰ pugne auditur in caſtris. Qui rn̄dit: Nō ē clamor adhortantiū ad pugnā: neq꜄ vociferatio cōpellētiū ad fugā: ſ꜔ vocē cantātiū ego audio. Cūq꜄ appropinq̄ſſet ad caſtra. vidit vitulū ⁊ choros iratuſq꜄ valde. ꝓiecit de manu tabulas. ⁊ cōfregit eas ad radicē mōtꝫ. Arripiēſq꜄ vitulū quē fecerāt. cōbuſſit ⁊ ꝯtriuit vſq꜄ ad puluerē quē ſparſit i aquā. ⁊ dedit ex eo potum filijs iſrahel. Dixitq꜄ ad aaron: Quid tibi fecit hic populꝰ: ut induceres ſuꝑ eū peccatū maximū? Cui ille rn̄dit: Ne indigneť dn̄s meꝰ. Tu. n. noſti populū iſtū q꜄ ꝓnus ſit ad malū. Dixerūt mihi: Fac nobis deos q̇ nos ꝑcedāt. Huic. n. moyſi q̇ nos eduxit de terra egypti: neſcimꝰ q̇d acciderit. Quibꝰ ego dixi: Quis vr̄m h꜄ aurū? Tulerūt ⁊ dederūt mihi. ⁊ ꝓieci illud i ignē: egreſſuſq꜄ ē hic vitulꝰ. Vidēs ḡ moyſes populū q꜄ eēt nudatus. ſpoliauerat. n. eū aaron ꝓpť ignominiā ſordis. ⁊ int̄ hoſtes nudū ꝯſtituerat. ⁊ ſtans i porta caſtroꝝ ait: Si q̇s ē dn̄i iūgať mihi. Cōgregatiq꜄ ſūt ad eū oēs filij leui. Quibus ait: Hec dicit dn̄s deus iſrl': Ponat vir gladiū ſuꝑ femur ſuū. Ite ⁊ redite de porta vſq꜄ ad portā ꝑ mediū caſtroꝝ. ⁊ occidat vnuſq̇ſq꜄ frēm ſuū ⁊ amicum ⁊ ꝓximū ſuū. Fecerūtq꜄ filij leui iuxta ſermonē moyſi: cecide-rūtq꜄ i die illo quaſi vigintitria milia hoīuꝫ. Et ait moyſes: Cōſecraſtis manꝰ vr̄as hodie dn̄o. vnuſq̇ſq꜄ i filio ⁊ i frē ſuo: ut detur vobꝫ bn̄dictio. Facto aūt altero die locutꝰ eſt moyſes ad populum. Peccaſtis pctm̄ maximū. Aſcēdā ad dn̄m. ſi q̊ modo quiuero eū deꝑcari ꝓ ſcelē vr̄o. Reuerſuſq꜄ ad dn̄m ait: Obſecro. peccauit populus iſte peccatū maximū: fecerūtq꜄ ſibi deos aureos. Aut dimitte eis hanc noxā: aut ſi nō facis: dele me de libro tuo quē ſcripſiſti. Cui rn̄dit dn̄s. Qui peccauerit mihi: delebo eū de libro meo. Tu aūt vade. ⁊ duc populū iſtū q̊ locutꝰ ſū tibi. Angelus meꝰ ꝑcedet te. Ego aūt in die vltionis viſitabo ⁊ h꜄ pctm̄ eoꝝ. Percuſſit aūt dn̄s ppl'm ꝓ reatu vituli: quē fecerat aaron.

fregit tabl'a legis.

23 milia hō.

Locutusq; ē dñs ad C XXXIII moysen dicēs: Uade. ascēde de loco isto tu ⁊ ꝑplus tuꝰ quem eduxisti de terra egypti. in ṫrā quā iuraui abrahā ysaac ⁊ iacob. dicēs: Semini tuo dabo eā. ⁊ mittā ꝓcursorē tui angelū. ut eijciam chananeū ⁊ āmorreū ⁊ etheū ⁊ phereçeū ⁊ eueū ⁊ iebuseū. ⁊ intres in terram fluentē lacte ⁊ melle. Nō. n. ascēdā tecū: q̄a ꝑpl's dure ceruic̄ ē. ne forte disꝑdā te i via. Audiēsq; ꝑpl's sermonē huc pessimū luxit. ⁊ nullꝰ ex more indutꝰ ē cultu suo. Dixitq; dñs ad moysen: Loq̄re filijs isrl'. Populus dure ceruicis es. semel ascēdā i medio tui ⁊ delebo te. Iā nūc depone ornatū tuū ut sciā q̄d faciā tibi. Deposuerūt g̃ filij isrl' ornatū suū a mōte oreb. Moyses q̄q; tollēs tabernaculū. tetēdit extra castra ꝓcul: vocauitq; nomen eiꝰ tabernaculū federis. Et oīs ꝑpl's q̄ habebat aliquā questionem: egrediebaṫ ad tabernaculū federis extra castra. Cūq; egredereṫ moyses ad tabernaculū: surgebat vniūsa plebs ⁊ stabat vnusquisq; i ostio papylionis sui: respiciebātq; tergū moysi donec ingredereṫ tētoriū. Ingresso aūt illo tabernaculū federis: descēdebat colūna nubis ⁊ stabat ad ostiū: loq̄baṫq; dñs cū moyse: cernētibꝰ vniuersis q̄ colūna nubis staret ad ostium tabernaculi. Stabātq; ⁊ ipsi ⁊ adorabāt ꝑ fores tabnaculoꝝ suoꝝ. Loq̄batur aūt dñs ad moysen facie ad faciē: sic solet loq̄ hō ad amicū suū. Cūq; ille reuertereṫ i castra: mister eiꝰ iosue filiꝰ nun puer nō recedebat de tabernaculo.

Dixit aūt moyses ad dñm. Precipis ut educā ꝑplm istū ⁊ nō indicas m̄ quē missurꝰ sis mecū: ꝓserti cū dixeris. noui te ex noīe. ⁊ inuenisti grām corā me. Si g̃ iueni grām i cōspectu tuo: ondē mihi faciē tuā ut sciam te ⁊ inueniā grām añ oculos tuos. Respice populū tuū gētē hāc. Dixitq; dñs: Facies mea ꝓcedet te. ⁊ requiē dabo tibi. Et ait moyses Si nō tu ipse ꝓcedas: ne educas nos de loco isto. In q̄. n. scire poterimꝰ ego ⁊ ꝑpl's tuꝰ iuenisse nos grām i ꝯspectu tuo. nisi ambulaueris nobiscū: ut glorificemur ab oībꝰ populis q̄ habitāt sup ṫrā? Dixit autē dñs ad moysen: Et v̄bū istud q̄ locutꝰ es faciam. Inuenisti eni grām corā me. ⁊ teipsum noui ex noīe. Qui ait: Ostende mihi gloriā tuā. R̄ndit: Ego ondā oē bonū tibi. ⁊ vocabo in noīe dñi coram te. ⁊ miserebor cui voluero. ⁊ clemēs ero i quē mihi placuerit. Rursūq; ait: Nō poteris vidē faciē meā. Nō. n. videbit me hō ⁊ viuet. Et iteꝝ. Ecce inq̄t ē locus apud me. ⁊ stabis sup̄ petrā. Cūq; transibit glīa mea ponā te in foramine petre. ⁊ ꝓtegā dextera mea donec trāseam. Tollāq; manū meā ⁊ videbis posteriora mea: faciem autē meā videre nō poteris.

C XXXIIII

Ac deinceps ꝓcide ait tibi duas tabulas lapideas istar p̄oꝝ. ⁊ scribā sup eas v̄ba q̄ habuerūt tabule q̄s fregisti. Esto paratꝰ mane. ut ascēdas stati in mōtē synai: stabisq; mecū sup v̄ticē mōtꝫ. Nullꝰ ascēdat tecū: nec videaṫ q̄spiā ꝑ totū mōtē: boues q̄q; ⁊ oues nō pascanṫ ecōtra. Excidit g̃ duas tabulas lapideas q̄les antea fuerāt. ⁊ de nocte ꝯsurgēs ascēdit i mōtē synai sicut ꝓceperat ei dñs: portās secum tabulas. Cūq; descēdisset dñs ꝑ nubē: stetit moyses cū eo. iuocās nomē dñi. Quo trāseunte corā eo. ait: Dñator dñe deus misericors ⁊ clemēs. patiēs ⁊ multe miserationis ac verax. q̄ custodis mīam i milia. q̄ aufers iniquitatē ⁊ scelera atq; pctā. nullusq; apud te ꝑ se inocēs ē. q̄ reddis iniquitatē patꝝ filijs ac nepotibꝰ i tertiā ⁊ q̄rtā ꝓgeniē. Festinusq; moyses curuatꝰ ē ꝓnꝰ i ṫrā. ⁊ adorās ait: Si iueni grām i cōspectu tuo dñe: obsecro ut g̃diaris nobiscū. ꝑpl's. n. dure ceruicis ē: ut auferas iīquitates nr̄as atq; pctā: nosq; possideas. R̄ndit dñs: Ego inibo pactū videtibꝰ cūctꝫ: signa faciā que nūq̄ visa sūt sup terrā. nec i vllis gētibꝰ: ut cernat populus iste i cuiꝰ es medio. opꝰ dñi terribile q̄ facturꝰ sū. Obserua cūcta q̄ hodie mādaui tibi. Ego ipse eijciā añ faciē tuā āmorreū ⁊ chananeū ⁊ etheū: phereçeū q̄q; ⁊ eueū ⁊ iebuseū. Caue ne vnq̄ cū habitatoribꝰ ṫre illiꝰ iūgas amicitias. q̄ sint tibi in ruinā: s; ⁊ aras eoꝝ destrue. cōfringe statuas: lucosq; succide. Noli adorare deū alienū. Dñs çelotes nomē eiꝰ: deꝰ ē emulator. Ne ineas pactū cū hoībꝰ illaꝝ regionū: ne cum fornicati fuerint cū dijs suis ⁊ adorauerīt simulacra eorū: vocet te q̄spiā ut comedas de imolatꝫ. Nec vxorē de filiabꝰ eoꝝ accipies filijs tuis ne postq̄ ipse fuerit fornicate: fornicari faciant ⁊ filios tuos i deos suos. Deos ꝯflatiles nō facies tibi. Solennitatē açimoꝝ custodies. Septē diebꝰ vesceris açimis sic ꝓcepi tibi i tp̄e mēsis nouoꝝ. Mēse. n. verni tp̄is

egressus ē de egypto. Oē qd̉ apit vuluā ge-
neris masculini· meū erit. De cūctis aīanti-
bus tam de bobus q̄ȝ de ouib⁹· meū erit. Pri
mogēitū asini redimes oue. Si aūt nec pre-
ciū p eo dederis· occidet̄. Primogenitum fi-
lioꝝ tuoꝝ redimes: nec apparebis i cōspectu
meo vacu⁹. Sex dieb⁹ operaberis: die septimo
cessabis arare ꝛ metere. Sollēnitatē ebdo-
madaꝝ facies tibi·i pmitijs frugum messis
tue triticee. ꝛ sollēnitatē qn̄ redeūte āni tpe
cūcta condunt̄. Trib⁹ tpib⁹ āni apparebit oē
masculinū tuū·in cōspectu oīpotentis dn̄i dei
isrl̄. Cūqȝ.n. tulero gētes a facie tua ꝛ dila-
tauero t̄minos tuos· null⁹ insidiabit̄ t̄re tue:
ascendēte te ꝛ apparēte i ɔspectu dn̄i dei tui
ter in anno. Nō imolabis sup fermento san-
guinē hostie mee· neqȝ residebit mane de vic
timis sollēnitatis phase. Primitias frugum
terre tue offeres i domo dn̄i dei tui. Non co-
ques hedū in lacte mr̄is sue. Dixitqȝ dn̄s ad
moysen: Scribe tibi v̄ba hec: qbus ꝛ tecū ꝛ
cū isrl̄ pepigi fedus. Fuit ḡ ibi cū dn̄o moy-
ses q̄draginta dies ꝛ q̄dragita noctes· panē
nō comedit ꝛ aquā nō bibit. ꝛ scripsit in ta-
bulis v̄ba federis decē. Cūqȝ descendēt moy
ses de mōte synai· teneb at duas tabulas la-
pideas testimonij. ꝛ igr̄abat q̄ȝ cornuta eēt
facies sua· ex ɔsortio sermōis dn̄i. Videntes
aūt aaron ꝛ filij isrl̄ cornutā moysi faciē: ti-
muerunt ꝓpe accedē. Vocatiqȝ ab eo reuersi
sūt: tam aaron q̄ȝ pncipes synagoge. Et p⁹ q̄ȝ
locutus ē ad eos: venerunt ad eū etiā oēs fi-
lij isrl̄. Quib⁹ pcepit cūcta q̄ audierat a dn̄o
i monte synai. Impletisqȝ sermonib⁹· posuit
velamē sup faciē suā. Qui igressus ad dn̄m
ꝛ loquēs cū eo· auferebat donec exiret. ꝛ tūc
loq̄bat̄ ad filios isrl̄ oīa q̄ sibi fuerāt ipata.
Qui videbāt faciē egrediētis moysi eē cor-
nutā: ꝰ opiebat ille rursus faciē suā: si qn̄ lo
quebatur ad eos.

CXXXV

Igitur ɔgregata oī turba filioꝝ isrl̄· di-
xit ad eos: Hec sūt que iussit dn̄s fieri.
Sex dieb⁹ facietis op⁹. Septim⁹ dies
erit vob̄ scūs: sabbatū ꝛ req̄es dn̄i. Qui fe-
cerit op⁹ i eo· occidet̄. Nō succēdetis ignem
i oīb⁹ habitaculis vr̄is p diē sabbati. Et ait
moyses ad oēm cateruā filioꝝ isrl̄. Iste ē ser
mo quē pcepit dn̄s dicens: Separate apud
vos pmitias dn̄o. Ois volūtari⁹ ꝛ pno aīo
offerat eas dn̄o. Aurū ꝛ argentū ꝛ es· hya-
cinthū ꝛ purpurā· coccūqȝ bis tinctū ꝛ bys-
sū· pilos capraꝝ· pellesqȝ arietū rubricatas ꝛ
hyacinthinas: ligna sethim. ꝛ oleū ad lumi-
naria ɔcinnāda. ꝛ ut ɔficiat̄ vnguētū ꝛ thy
miama suauissimū· lapides onychinos ꝛ gē
mas ad ornatū suphumeralis ꝛ rationalis
Quisqs vr̄m sapiēs ē· veiat ꝛ faciat qd̉ dn̄s
ipauit: tabnaculū.s. ꝛ tectū ei⁹ atqȝ opimē-
tū annulos ꝛ tabulata cū vectib⁹· paxillos ꝛ
bases· archā ꝛ vectes· ꝓpitiatoriū. ꝛ velū qd̉
an̄ illud oppandit̄: mensā cū vectib⁹ ꝛ vasis
ꝛ ꝓpositiōis panib⁹· candelabꝝ ad lumiaria
sustētāda· vasa illi⁹ ꝛ lucernas ꝛ oleū ad nu
trimēta igniū: altare thymiamatꝫ ꝛ vectes ꝛ
oleū vnctiōis ꝛ thymiama ex aromatibus:
tētoriū ad ostiū tabnaculi· altare holocausti
ꝛ craticulā ei⁹ eneā cum vectib⁹ ꝛ vasis suis:
labrū ꝛ bases ei⁹: cortinas atrij cū colūnis
ꝛ basib⁹· tentoriū i forib⁹ vestibuli. paxillos
tabnaculi atrij cū funiculis suis: vestimēta
quoꝝ vsus ē i misterio scūarij: vestes aaron
pontificis ac filioꝝ ei⁹ ut sacerdotio fūgant̄
mihi. Egressaqȝ oīs multitudo filioꝝ isrl̄ de
ɔspectu moysi· obtulerūt mente ꝓmptissima
atqȝ deuota pmitias dn̄o· ad faciēdū op⁹ ta-
bernaculi testimonij. Quicq̇d ad cultū ꝛ ad
vestes scās necessariū erat· viri cū mulierib⁹
pbuerūt· armillas ꝛ iaures ānulos ꝛ dextra-
lia. Oē vas aureū i donaria dn̄i sepatū ē. Si
q̇s habebat auꝝ hyacinthū ꝛ purpurā· coc-
cūqȝ bis tinctū· byssū ꝛ pilos capraꝝ· pelles
arietū rubricatas ꝛ hyacinthinas· argēti ꝛ
auri erisqȝ metalla obtulerunt dn̄o: lignaqȝ
sethim i varios vsus. Sz ꝛ mulieres docte q̄
venerāt dederūt hyacithū purpurā ac v̄mi-
culū ac byssū ꝛ pilos capraꝝ· spōte ꝓpa cūc-
ta tribuētes. Pricipes v̄o obtulerūt lapides
onychinos. ꝛ gēmas ad suphūerale ꝛ ratio-
nale· aromataqȝ ꝛ oleū ad luiaria ɔcināda
ꝛ ad pparādū vnguētū ac thymiama odo-
ris suauissimi ɔponendū. Oēs viri ꝛ mulie-
res mēte deuota obtulerūt donaria ut fierēt
opa q̄ iusserat dn̄s p manū moysi. Cūcti fi-
lij isrl̄ voluntaria dn̄o dedicauerunt. Dixitqȝ
moyses ad filios isrl̄. Ecce vocauit domin⁹ ex
noīe beseleel filiū huri· filij hur de tribu iuda·
impleuitqȝ eū spū dei· sapia ꝛ intelligentia ꝛ
scia ꝛ oī doctrina· ad excogitādū ꝛ faciēdū
op⁹ i auro ꝛ argēto ꝛ ere ꝛ ferro· sculpēdisqȝ
lapidib⁹ ꝛ ope carpētario. Quicq̇d fabre ad-
iueniri pōt: dedit in corde ei⁹. Ooliab q̄ȝ fi-
liū achisamech d̉ tribu dan ambos erudiuit

ſapia: ut faciāt opa abietarij polymitarij ac
plumarij ð hyacītho ⁊ purpura· coccoq͡ȝ bis
tīcto ⁊ byſſo. ⁊ texāt oīa· ac noua q̄q͡ȝ repiāt.

CXXXVI

Fecit ḡ beſeleel ⁊
ooliab ⁊ oīs vir ſapiēs· q̄bus dedit
dn̄s ſapiam ⁊ intellectū ut ſcirēt fa-
bre opari q̄ in vſu ſcūarij neceſſaria ſūt. ⁊ q̄
p̄cepit dn̄s. Cūq͡ȝ vocaſſet eos moyſes ⁊ oēm
eruditū virum cui dederat dn̄s ſapiam. ⁊ qui
ſponte ſua obtulerāt ſe ad faciendū op⁹· tra-
didit eis oīa donaria filioꝝ iſrl̄. Qui cū īſta-
rent opi q̄tidie: mane vota pp̄lus offerebat:
Unde artifices venire ꝯpulſi· dixerūt moy-
ſi: Plus offert pp̄l's q̄ꝫ neceſſariū eſt. Juſſit ḡ
moyſes p̄conis voce cātari. Nec vir nec mu-
lier q̄cq̄ꝫ offerat vlt̄ ī ope ſcūarij. Sicq͡ȝ ceſ-
ſatū ē a munerib⁹ offerēdis: eo ꝙ oblata ſuf-
ficerēt ⁊ ſupabūdarēt. Feceruntq͡ȝ oēs corde
ſapiētes ad explendū op⁹ tabernaculi· corti-
nas decē· de byſſo retorta ⁊ hyacintho ⁊ pur
pura· coccoq͡ȝ bis tincto· ope vario. ⁊ arte po
lymita. Quaꝝ vna habebat in longitudine
vigintiocto cubitos. ⁊ ī latitudine quatuor.
Una menſura erat oīuȝ cortinaꝝ. Cōiūxitq͡ȝ
cortinas q̄nq͡ȝ alterā alteri. ⁊ alias q̄nq͡ȝ ſibi
īuicē copulauit. Fecit ⁊ anſas hyacinthinas
ī ora cortine vni⁹ ex vtroq͡ȝ latē. ⁊ ī ora corti
ne alteri⁹ ſilr̄ ut ꝯtra ſe inuicē venirēt anſe. ⁊
mutuo iūgerēt. Unde ⁊ q̄nq̄ginta fudit cir
culos aureos· q̄ morderēt cortinaꝝ anſas. ⁊
fieret vnū tabernaculū. Fecit ⁊ ſaga vndecī
de pilis caprarū: ad opiendū tectū taberna-
culi. Unū ſagū ī longitudine habebat cubi-
tos triginta. ⁊ ī latitudine cubitos quatuor
Uni⁹ menſure erāt oīa ſaga. Quoꝝ q̄nq͡ȝ iū-
xit ſeorſū. ⁊ ſex alia ſeparatim. Fecitq͡ȝ anſas
q̄nq̄ginta ī ora ſagi vni⁹. ⁊ q̄nq̄gīta ī ora ſa-
gi alteri⁹ ut ſibi īuicē iūgerentur. ⁊ fibulas
eneas q̄nq̄ginta q̄b⁹ necterēt tectū: ut vnū
palliū ex oīb⁹ ſagis fieret. Fecit ⁊ optoriū ta
bernaculi de pellib⁹ arietū rubricatꝭ· aliudq͡ȝ
deſup velamē de pellib⁹ hyacinthinis. Fecit
⁊ tabulas tabnaculi de lignis ſethim ſtātes
Decē cubitoꝝ erat longitudo tabule vni⁹ ⁊
vnū ac ſemis cubitū latitudo retinebat. Bi-
ne incaſtrature erāt p̲ ſingulas tabulas· ut
altera alt̄i iūgerēt. Sic fecit ī oīb⁹ tabnaculi
tabulis. E q̄b⁹ viginti ad plagā meridianā
erāt ꝯ auſtrū cū q̄draginta baſib⁹ argēteis.
Due baſes ſb̄ vna tabula ponebāt ex vtraq͡ȝ
p̲te angulorꝝ: vbi incaſtrature laterū in an-
gulis t̄minābāt. Ad plagā q̊q͡ȝ tabnaculi q̄ re-
ſpicit ad aq̄lonē fecit vigīti tabulas cū q̄dra
gīta baſib⁹ argēteis: duas baſes p̲ ſingulas
tabulas. Cōtra occidētē vo. i. ad eā p̲tē tab-
naculi que mare reſpicit· fecit ſex tabulas. ⁊
duas alias p̲ ſingulos angulos tabnaculi
retro q̄ iūcte erāt a deorſū vſq͡ȝ ſurſū. ⁊ ī vnā
cōpagē parit̄ ferebāt. Ita fecit ex vtraq͡ȝ p̲te
p̲ angulos: ut octo eēnt ſil' tabule ⁊ haberēt
baſes argēteas ſexdecim: binas. ſ. baſes ſb̄
ſingulis tabulis. Fecit ⁊ vectes de lignis ſe-
thim q̄nq͡ȝ ad ꝯtinēdas tabulas vni⁹ lateris
tabnaculi. ⁊ q̄nq͡ȝ alios ad alteri⁹ lateꝛ co-
aptandas tabulas. ⁊ ex hos· q̄nq͡ȝ alios vec-
tes ad occidentalē plagā tabnaculi ꝯ mare.
Fecit q̊q͡ȝ vectem aliū q̄ p̲ medias tabulas ab
angulo vſq͡ȝ ad angulū p̲ueīret. Ipſa āt ta-
bulata deaurauit: fuſis baſib⁹ eaꝝ argēteis.
Et circulos eoꝝ fecit aureos· p̲ q̊s vectes in-
duci poſſent: q̊s ⁊ ipſos lamis aureis opuit.
Fecit ⁊ velū de hyacintho ⁊ purpura· v̄micu
lo ac byſſo retorta ope polymitario· varium
atq͡ȝ diſtinctū. ⁊ q̄tuor colūnas de lignis ſe-
thim q̊s cū capitib⁹ deaurauit: fuſis baſib⁹
eaꝝ argēteis. Fecit ⁊ tētoriū ī itroitu tabna-
culi ex hyacintho purpura v̄miculo byſſoq͡ȝ
retorta ope plumarij. ⁊ colūnas q̄nq͡ȝ cū ca
pitib⁹ ſuis q̊s opuit auro: baſeſq͡ȝ eaꝝ fudit
eneas quas ⁊ opuit auro.

CXXXVII

Fecit aūt beſeleel ⁊ archam de lignis
ſethim hn̄tē duos ⁊ ſemis cubitos ī
longitudine. ⁊ cubitū ac ſemiſſem in
latitudine: altitudo q̊q͡ȝ vni⁹ cubiti fuit ⁊ di-
midij: veſtiuitq͡ȝ eā auro puriſſimo intus ⁊
foris. Et fecit illi coronā aureā p̲ gyrū ꝯflās
q̄tuor ānulos aureos p̲ q̄tuor angulos ei⁹
duos ānulos ī latē vno. ⁊ duos ī alt̄o. Vec-
tes q̊q͡ȝ fecit de lignis ſethim q̊s veſtiuit auro
⁊ q̊s miſit ī ānulos qui erāt in laterib⁹ arche
ad portandū eā. Fecit ⁊ p̲pitiatoriū. i. oracu-
lū de auro mūdiſſimo duoꝝ cubitoꝝ ⁊ dimi
dij ī longitudine. ⁊ cubiti ac ſemis in latitu-
dine. Duos etiam cherubin ex auro ductili
q̊s poſuit ex vtraq͡ȝ parte p̲pitiatorij· cherub
vnū ī ſūmitate vni⁹ p̲tꝭ. ⁊ cherub alterū in ſū-
mitate p̲tꝭ alteri⁹. Duos cherubin ī ſingulis
ſūmitatib⁹ p̲pitiatorij: extendētes alas ⁊ te-
gentes p̲pitiatoriū· ſeq͡ȝ mutuo ⁊ illud reſpi-
cientes. Fecit ⁊ menſam de lignis ſethim in
longitudine duoꝝ cubitoꝝ: ⁊ in latitudine
vni⁹ cubiti q̄ habebat in altitudine cubitum

ac semissem. Circūdeditq; eā auro mundissi-
mo: ⁊ fecit illi labiū aureū ꝑ gyrū: ipsiq; la-
bio coronā aureā interrasilē q̄tuor digitorū:
⁊ sup eandē alterā coronā auream. Fudit ⁊
q̄tuor circulos aureos q̄s posuit i q̄tuor an-
gulis ꝑ singulos pedes mense ꝯ coronā: mi-
sitq; i eos vectes ut posset mēsa portari. ipsos
quoq; vectes fecit de lignis setbim. ⁊ circūde-
dit eos auro. Et vasa ad diuersos vsus mē-
se: acetabula. phialas ⁊ cyathos ⁊ thuribula
ex auro puro. i q̄bꝯ offerēda sūt libamia. Fe-
cit ⁊ candelabrū ductile de auro mūdissimo.
De cuiꝯ vecte: calami. cyphi. sperulecq; ac li-
lia ꝓcedebāt sex i vtroq; latē. Tres calami
ex ꝑte vna. ⁊ tres ex alt̄a. Tres cyphi i nucis
modū ꝑ calamos singulos. sperulecq; sil̄ ⁊ li-
lia. ⁊ tres cyphi instar nucis i calamo alt̄o:
sperulecq; sil̄ ⁊ lilia. Equum erat opꝯ sex cala-
morū q̄ ꝓcedebant de stipite candelabri. In
ipso aūt vecte erāt q̄tuor cyphi i nuc̄ modū.
sperulecq; ꝑ singulos ⁊ lilia. ⁊ sperule sb̄ duo-
bus calamis ꝑ loca tria: q̄ sil̄ sex fiūt calami
ꝓcedētes de vecte vno. Et sperule igit̄ ⁊ cala-
mi ex ipso erant: vniuersa ductilia ex auro
purissimo. Fecit ⁊ lucernas septē cū emūcto-
rijs suis. ⁊ vasa vbi ea q̄ emūcta sunt extin-
guant̄ de auro mūdissimo. Talentū auri ap-
pendebat cādelabꝝ cū oībꝯ vasis suis. Fecit
⁊ altare thymiamatꝭ de lignis setbim ꝑ q̄drū
singulos bīis cubitos. ⁊ i altitudine duos: e
cuiꝯ angulis ꝓcedebāt cornua: vestiuitq; il-
lud auro purissimo cū craticula ac parietibꝯ
⁊ cornibꝯ. Fecitq; ei coronā aureolā ꝑ gyrū:
⁊ duos ānulos aureos sb̄ corona ꝑ singula
latera: ut mittant̄ in eos vectes. ⁊ possit alta-
re portari. Ipsos autē vectes fecit de lignis
setbim. ⁊ operuit laminis aureis. Composuit ⁊
oleū ad sc̄ificatiōis vnguētū. ⁊ thymiamata
de aromatibꝯ mūdissimis ope pigmentarij.

CXXXVIII

Fecit ⁊ altare bolo-
causti de lignis setbim: q̄nq; cubi-
torū ꝑ q̄drū. ⁊ triū in altitudine. cuiꝯ
cornua de āgulis ꝓcedebāt. operuitq; illud la-
minis eneis. Et i vsus eiꝯ parauit ex ere va-
sa diuersa: lebetes. forcipes. fuscinulas. vnci-
nos. ⁊ igniū receptacula. Craticulāq; eiꝯ in
modū retis fecit eneā. ⁊ subt̄ eā i altaris me-
dio arulā fusis q̄tuor ānulis ꝑ totidē retia-
culi sūmitates: ad īmittēdos vectes ad por-
tādū. Quos ⁊ ipsos fecit de lignis setbim ⁊
operuit laminis eneis: induxitq; i circulos q̄

i lateribꝯ altar̄ eminebāt. Ipsū aūt altare nō
erat solidū s̄ cauū ex tabulat̄. ⁊ intꝯ vacuū.
Fecit ⁊ labꝝ eneū cū basi sua de speculis mu-
lieꝝ q̄ excubabāt in ostio tabnaculi. Fecit ⁊
atriū i cuiꝯ australi plaga erāt tētoria de bys-
so retorta cubitoꝝ centū: colūne enee vigin-
ti cū basibꝯ suis: capita colūnaꝝ ⁊ tota opis
celatura argētea. Eque ad septētrionalē pla-
gam. tētoria colūne basesq; ⁊ capita colum-
naꝝ eiusdē mēsure ⁊ opis ac metalli erāt. In
ea ṽo plaga q̄ ad occidentē respicit. fuerunt
tentoria cubitorū q̄nq̄ginta: colūne decē cū
basibꝯ suis enee. ⁊ capita colūnaꝝ ⁊ tota ope-
ris celatura argentea. Porro ꝯ orientē q̄nq̄-
gīta cubitoꝝ pauit tētoria: e q̄bꝯ q̄ndeci cu-
bitos colūnaꝝ triū cū basibꝯ suis vnū tene-
bat latꝯ. ⁊ i ꝑte alt̄a. q̄a int̄ vtraq; itroitū ta-
bernaculi fecit. q̄ndecim eque cubitoꝝ erant
tētoria. colūneq; tres ⁊ bases totidē. Cūcta
atrij tentoria byssus retorta texuerat. Bases
colūnaꝝ fuere enee. capita aūt eaꝝ cū cūctis
celatur̄ suis argētea: s̄ ⁊ ipsas colūnas atrij
vestiuit argēto. Et in introitu eiꝯ ope pluma-
rio fecit tētoriū ex byacintbo. purpura. ver-
miculo ac bysso retorta. q̄d babebat viginti
cubitos i longitudine. altitudo ṽo q̄nq; cu-
bitoꝝ erat. iuxta mēsurā quā cūcta atrij ten-
toria babebāt. Colūne aūt in ingressu fuere
q̄tuor cū basibꝯ eneis: capitaq; eaꝝ ⁊ celat̄e
argētee. Paxillos q̄z tabnaculi ⁊ atrij ꝑ gyꝝ
fecit eneos. Hec sūt instrumēta tabernaculi
testimonij q̄ enūerata sunt iux̄ ꝑceptū moysi
in cerimonijs leuitaꝝ ꝑ manū ytbamar filij
aaron sacerdotis: que beseleel filiꝯ buri filij
bur de tribu iuda. dn̄o ꝑ moysen iubente cō-
pleuerat: iūcto sibi socio ooliab filio achisa-
mech de tribu dan. qui ⁊ ipse artifex lignoꝝ
egregiꝯ fuit. ⁊ polymitarius atq; plumarius
ex byacintbo. purpura. vermiculo ⁊ bysso.
Omē aurū q̄d expensū est in ope sc̄uarij. ⁊ q̄d
oblatū ē i donarijs. viginti ⁊ nouē talentoꝝ
fuit. ⁊ septingentoꝝ triginta sicloꝝ: ad men-
surā sc̄uarij. Oblatū ē aūt ab bis q̄ trāsierūt
ad numeꝝ a viginti ānis ⁊ sup̄: de sexcentis
tribꝯ milibꝯ ⁊ q̄ngentis q̄nq̄ginta armatoꝝ.
Fuerūt ꝑterea centū talenta argenti: e quibꝯ
ꝯflate sūt bases sc̄uarij. ⁊ introitus vbi velū
pēdet. Centū bases facte sūt de talētis centū
singulis talētis ꝑ bases singulas supputat̄.
De mille aūt septingētis ⁊ septuaginta q̄nq;
siclis fecit capita colūnaꝝ q̄s ⁊ ip̄as vestiuit

·29·

·100·

7000. 72000.

argēto. Eris q̄z oblata sūt talēta septuagintaduo milia. ⁊ q̄dringēti sup̄ sicli: ex q̇bꝰ fuse sūt bases i introitu tabnaculi testimonij. ⁊ altare eneū cū craticula sua· oīaq̄ꝫ vasa q̄ ad vsū eiꝰ ptinēt. ⁊ bases atrij tam in circuitu q̄ꝫ i ingressu eiꝰ. ⁊ paxilli tabernaculi atq̄ꝫ atrij p gyrum.

CXXXIX

De hyacintho ꝟo ⁊ purpura ꝟmiculo ac bysso fecit vestes: q̇bꝰ indueret aaron qn̄ mīstrabat in s̄cis sicut p̄cepit dn̄s moysi. Fecit igit̄ supbūerale de auro hyacītho ⁊ purpura cocco q̄ꝫ bis tīcto ⁊ bysso retorta· ope polymitario. Inciditq̄ꝫ bracteas aureas. ⁊ extenuauit in fila ut possent torqueri cū p̄oꝝ coloꝝ subtegemine: duasq̄ꝫ oras sibi iuicē copulatas i vtroq̄ꝫ latē sūmitatū. ⁊ baltheū ex eisdē coloribꝰ: sicut p̄ceperat dn̄s moysi. Parauit ⁊ duos lapides onychinos astrictos ⁊ inclusos auro. ⁊ sculptos arte gēmaria noibꝰ filioꝝ isrl̄. Sex noīa i lapide vno. ⁊ sex i alt̄o: iuxta ordinē natiuitatis eoꝝ. Posuitq̄ꝫ eos i lateribꝰ supbūeralis in monimentū filioꝝ isrl̄: sicut p̄cepat dominus moysi. Fecit ⁊ rationale ope polymito iux̄ opꝰ supbūeralis· ex auro· hyacītho. purpura· cocco q̄ꝫ bis tīcto ⁊ bysso retorta· quadrangulū duplex. mensure palmi. ⁊ posuit in eo gēmaꝝ ordines q̄tuor. In primo ꝟsu erat sardiꝰ· thopaciꝰ· smaragdus. In secūdo· carbūculus· saphyrꝰ· iaspis. In t̄tio ligurius achates ametbistꝰ. In q̄rto chrysolithꝰ· onychinus ⁊ berillus: circūdati ⁊ inclusi auro p ordīes suos. Ipsiq̄ꝫ lapides duodecī sculpti erant noibꝰ duodecī tribuū isrl̄: singuli p nomina singuloꝝ. Fecerūt i rationali ⁊ cathenulas sibi iuicē coherētes de auro purissimo ⁊ duos vncinos· totidemq̄ꝫ ānulos aureos. Porro ānulos posuerūt i vtroq̄ꝫ latē rationalis ex q̇bꝰ penderēt due cathene auree q̄s inseruerūt vncinis q̇ i supbūeralis angulis eminebāt. Hec ⁊ ante ⁊ retro ita cōueniebāt sibi· ut supbūerale ⁊ rationale mutuo necterēt̄: stricta ad baltheū ⁊ ānulis fortiꝰ copulata· q̄s iūgebat vitta hyacīthina ne laxa fluerēt ⁊ a se iuicē mouerēt̄· sicut p̄cepit dn̄s moysi. Fecerūt q̄ꝫ tunicā supbūeralis totā hyacīthinā. ⁊ capitiū in supiori pte ꝯ mediū oraq̄ꝫ p gyrū capitij textilē: deorsū aūt ad pedes malapunica ex hyacītho· purpura· ꝟmiculo ac bysso retorta. ⁊ tintinnabula de auro purissimo· q̄ posuerūt inter malogranata in extrema pte tunice p gyrū: tintinnabulū aūt aureū ⁊ malū punicū· q̇bꝰ ornatꝰ incedebat pōtifex qn̄ ministerio fungebat̄: sicut p̄cepit dn̄s moysi. Fecerunt ⁊ tunicas byssinas ope textili aarō ⁊ filijs eiꝰ. ⁊ mitras cū coronul̄ suis ex bysso: feminalia q̄z linea byssina· cingulū ꝟo de bysso retorta: hyacītho· purpura ac ꝟmiculo distinctū arte plumaria sic̄ preceperat dn̄s moysi. Fecerūt ⁊ laminā sacre venerationis de auro purissimo: scripserūtq̄ꝫ in ea ope gēmario s̄cm dn̄i. ⁊ strinxerunt eā cū mitra vitta hyacinthina· sicut p̄ceperat dn̄s moysi. Pfectū ē igit̄ oē opꝰ tabnaculi ⁊ tecti testimonij. Fecerūtq̄ꝫ filij isrl̄ cuncta q̄ p̄ceperat dn̄s moysi. ⁊ obtulerunt tabernaculū ⁊ tectū. ⁊ vniuersam supellectilē: annulos· tabulas· vectes· colūnas ac bases· optoriū de pellibꝰ arietū rubricatis. ⁊ aliud opimentum de hyacinthinis pellibꝰ: velū· archā· vectes· ꝓpitiatoriū· mensam cū vasis suis ⁊ ꝓpositionis panibꝰ· candelabrū· lucernas. ⁊ vtensilia eaꝝ cū oleo· altare aureū ⁊ vnguētum ⁊ thymiama ex aromatibꝰ. ⁊ tentoriū i ītroitu tabnaculi· altare eneū· retiaculū· vectes ⁊ vasa eius oīa: labrū cū basi sua: tētoria atrij ⁊ colūnas cū basibꝰ suis· tentoriū i introitu atrij: funiculosq̄ꝫ illius ⁊ paxillos. Nihil ex vasis defuit q̄ i misteriū tabernaculi ⁊ i tectū federis iussa sūt fieri. Vestes q̄z q̇bꝰ sacerdotes vtūtur in s̄cūario· aaron. s. ⁊ filij eius· obtulerūt filij isrl̄ sicut p̄ceperat dn̄s. Que postq̄ꝫ moyses cuncta vidit completa· benedixit eis.

CXL

Locutusq̄ꝫ ē dn̄s ad moysen dicens: Mense p̄mo p̄ma die mēsis· eriges tabernaculū testimonij. ⁊ pones in eo archā· dimittesq̄ꝫ añ illā velū. ⁊ illata mēsa pones sup eā q̄ rite p̄cepta sūt. Cādelabrū stabit cū lucernis suis. ⁊ altare aureū i quo adolet̄ incensū: corā archa testimonij. Tentorium in introitu tabernaculi pones. ⁊ ante illud altare holocausti. Labrum int̄ altare ⁊ tabernaculū: qd̄ iplebis aq̄. Circūdabisq̄ꝫ atriū tētorijs ⁊ ingressū eiꝰ. Et assūpto vnctiōis oleo vnges tabernaculū cū vasis suis: ut s̄cificent̄ altare holocausti ⁊ oīa vasa eiꝰ. labꝝ cū basi sua. Oīa vnctiōis oleo ꝯsecrab ut sint s̄cā s̄coꝝ. Applicabisq̄ꝫ aaron ⁊ filios eiꝰ ad fores tabnaculi testimonij. ⁊ lotos aq̄ indues sanctis vestibus ut ministrēt mihi: ⁊ vnctio eoꝝ i sacerdotiū sempiternū ꝓficiat.

polimitari ē q̄ opa d̄ polymito. i. uario ope et guttato.
Bractea. tēe. me. ē frustū metalli extensum.

i. reticula.

¶ Fecitq3 moyses oia q̃ p̄ceperat dñs. Igit mē-
se p̄mo āni secūdi p̄ma die mēsis collocatū
est tabernaculū. Erexitq3 moyses illud ⁊ po-
suit tabulas ac bases ⁊ vectes: statuitq3 co-
lūnas ⁊ expādit tectū sup tabernaculū: ipo-
sito desup opimēto: sicut dñs ipauerat. Po-
suit ⁊ testimoniū i archa. subditis infra vec-
tibus. ⁊ oraculū desup. Cūq3 itulisset archā
in tabernaculū testimonij: appēdit añ eā ve-
lū ut expleret dñi iussionē. Posuit ⁊ mensam
i tabernaculo testimonij ad plagā septētrio-
nalē extra velū: ordinatis corā ꝓpositionis
panibus: sicut p̄ceperat dñs moysi. Posuit ⁊
cādelabꝝ in tabernaculo testimonij e regio-
ne mensē i pte austi: aliis locatis p ordinem lu
cernis iuxta p̄ceptū dñi. Posuit ⁊ altare au-
reū sub tecto testimonij ꝯ velum. ⁊ adoleuit
sup eo incensū aromatū: sicut iusserat domi-
nus moysi. Posuit ⁊ tentoriū in introitu ta-
bernaculi ⁊ altare holocausti in vestibulo te-
stimonij: offerens i eo holocaustum ⁊ sacri-
ficia ut dominus imperauerat. Labrū q̄3 sta-
tuit int tabernaculū testimonij ⁊ altare im-
plēs illud aq̃: lauerūtq3 i eo moyses ⁊ aarō
ac filij eius manus suas ⁊ pedes cū ingrede-
rent tectū federis. ⁊ accederēt ad altare: si-
cut p̄ceperat dñs moysi. Erexit ⁊ atriū p gyrū
tabnaculi ⁊ altaris: ducto i introitu ei⁹ ten-
torio. Postq3 oia p̄fecta sūt: opuit nubes ta-
bernaculū testimonij. ⁊ glia dñi impleuit il-
lud. Nec poterat moyses igredi tectū federis
nube opiēte oia. ⁊ maiestate dñi coruscante
quia cūcta nubes opuerat. Si qñ nubes ta-
bernaculū deserebat: pficiscebant filij isrl' p
turmas suas. Si pendebat desup: manebāt
i eodē loco. Nubes quippe dñi incubabat p
diē tabernaculo. ⁊ ignis i nocte: videntibus
cūctis pplis isrl' p cunctas mansiones suas.

¶ Explicit liber exodi. Incipit vaie-
cra .i. liber Leuiticus. Capl'm I

Vocauit aūt
moysen. ⁊ locut⁹ est ei dñs
de tabnaculo testimonij di-
cēs: Loqre filijs isrl'. ⁊ di-
ces ad eos: Homo q̃ obtu-
lerit ex vob hostiā dño de pecorib⁹ .i. de bob⁹
⁊ ouib⁹ offerēs victimas: si holocaustū fue-
rit ei⁹ oblatio ac de armēto: masculū imacu-
latū offeret ad ostiū tabernaculi testimonij
ad placandū sibi dñm. Ponetq3 super caput
hostie man⁹ ⁊ acceptabilis erit: atq3 i expia-
tionē ei⁹ p̄ficiēs. Immolabitq3 vitulū corā
dño. ⁊ offerent filij aaron sacerdotis sangui-
nē ei⁹: fundētes p altaris circuitū: qd est añ
ostiū tabnaculi. Detractaq3 pelle hostie ar-
tus i frusta cōcident. ⁊ subijciēt i altari ignē
strue lignoꝝ añ cōposita. ⁊ mēbra q̃ sūt cesa
desup ordinātes: caput videlz ⁊ cūcta q̃ ad-
herēt iecori: intestinis ⁊ pedib⁹ lotis aq̃: ado-
lebitq3 ea sacerdos sup altare in holocaustū
⁊ suauē odorē dño. Qd si de pecorib⁹ oblatio
est de ouib⁹ siue de capris holocaustū: agnū
anniculū ⁊ absq3 macula offeret: ⁊ imolabitq3
ad lat⁹ altaris qd respicit ad aquilonē corā
dño. Sanguinē vo illi⁹ fundēt sup altare fi-
lij aaron p circuitū: diuidētq3 mēbra caput
⁊ oia q̃ adherent iecori. ⁊ iponent sup ligna
qb⁹ subijciendus ē ignis. Intestina vo ⁊ pe-
des lauabūt aq̃. ⁊ oblata oia adolebit sacer
dos sup altare i holocaustū ⁊ odorē suauissi-
mū dño. Si aūt de auib⁹ holocausti oblatio
fuerit dño de turturib⁹ ⁊ pullis columbe: of-
feret eā sacerdos ad altare. ⁊ retorto ad col-
lū capite: ac rupto vulneris loco decurrē fa-
ciet sanguinē sup crepidinem altaris. vesicu-
lā vo gutturis ⁊ plumas piciet ꝓpe altare ad
orientalē plagā: i loco in q̃ cineres effūdi so-
lent. Cōfringetq3 ascellas ei⁹. ⁊ nō secabit:
neq3 ferro diuidet eā. ⁊ adolebit sup altare
lignis igne supposito. Holocaustū est ⁊ obla-
tio suauissimi odoris dño. ¶ II

Aīma cū obtulerit oblationē sacri-
ficij dño: simila erit ei⁹ oblatio. Fū-
detq3 sup eam oleū. ⁊ ponet thus ac
deferet ad filios aaron sacerdotis. Quoꝝ
vnus tollet pugillū plenū simile ⁊ olei ac to
tū thus. ⁊ ponet memoriale sup altare i odo-
rē suauissimū dño. Qd aūt reliquū fuerit de
sacrificio: erit aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ scm̄ scōꝝ de
oblatōib⁹ dño. Cū aūt obtuleris sacrificiū
coctū i clibano de simila: panes s. absq3 fer-
mēto ꝯspsos oleo. ⁊ lagana azima oleo lita:
si oblatio tua fuerit de sartagine simile ꝯspsę
oleo ⁊ absq3 fermento: diuides eā minutati
⁊ fūdes sup eā oleū. Si aūt de craticula fue-
rit sacrificiū: eq3 simila oleo ꝯspget: quā of-
ferēs dño: trades manib⁹ sacerdotꝭ. Qui cū
obtulerit eā: tollet memoriale de sacrificio:
⁊ adolebit sup altare i odorē suauitatis dño

Quicq̄d aũt reliquũ ẽ erit aarõ ⁊ filioꝝ eiꝰ
scm̃ scõꝝ de oblatiõibꝰ dñi. Ois oblatio q̄ of
fert̃ dño absq̃ fermẽto fiet: nec q̄cq̄ fermẽ/
ti ac mellis adolebit̃ ĩ sacrificio dñi. Primi/
tias tm̃ eoꝝ offeret̃ ac mũera: sup altare ṽo
non iponent̃ in odorem suauitatis. Quicq̄d
obtuleris sacrificij sale condies: nec auferes
sal federis dei tui de sacrificio tuo. In oĩ ob/
latiõe offeres sal. Si aũt obtuler̄ munꝰ pri/
mitiaꝝ frugũ tuaꝝ dño de spicis adhuc vi/
rentibꝰ: torrebis eas igni. ⁊ ꝯfringes ĩ morẽ
farris. ⁊ sic offeres ꝑmitias tuas dño· fũdẽs
sup ea oleũ. ⁊ thus ipõnẽs· q̄a oblatio dñi ẽ:
de q̄ adolebit sacerdos ĩ memoriã muneris
ptẽ farris fracti. ⁊ olei ac totũ thus. C III

Quod si hostia pacificoꝝ fuerit eius
oblatio. ⁊ de bobus voluerit offerre·
marẽ siue feminã: ĩmaculata offe/
ret corã dño. Ponetq̃ manũ sup caput vic/
time sue· q̄ ĩmolabit̃ in introitu tabernaculi.
Fundentq̃ filij aaron sacerdotis sanguinẽ
p altaris circuitũ. ⁊ offerent de hostia pacifi/
corũ in oblationẽ dño adipem qui opit vita/
lia. ⁊ q̄cq̄d pinguedinis ẽ ĩtrinsecꝰ· duos re/
nes cũ adipe q̄ tegũt̃ ilia. ⁊ reticulũ iecoris
cũ renũculis: adolebũtq̃ ea sup altare ĩ ho/
locaustũ lignis igne supposito ĩ oblationem
suauissimi odoris dño. Si ṽo de ouibꝰ fuerit
eiꝰ oblatio ⁊ pacificorũ hostia: siue masculũ
obtulerit siue feminã: ĩmaculata erunt oĩa.
Si agnũ obtulerit corã dño: ponet manũ
suã sup caput victime sue: que ĩmolabit̃ ĩ ve/
stibulo tabnaculi testimonij. Fũdentq̃ filij
aaron sanguinẽ eiꝰ p circuitũ altaris. ⁊ offe/
rent de pacificoꝝ hostia sacrificiũ dño· adipẽ
⁊ caudã totã cũ renibꝰ. ⁊ pinguedinẽ q̄ opit
ventrẽ atq̃ vniuersa vitalia. ⁊ vtrũq̃ renũ/
culũ cũ adipe q̄ ẽ iux̄ ilia· reticulũq̃ iecor̄ cũ
renũculis. ⁊ adolebit ea sacerdos sup alta/
re ĩ pabulũ ignis ⁊ oblatiõis dñi. Si capra
fuerit eiꝰ oblatio ⁊ obtulerit eam dño: ponet
manũ suam sup caput eiꝰ: ĩmolabitq̃ eam ĩ
introitu tabnaculi testimonij. Et fũdent filij
aarõ sanguinẽ eiꝰ p altaris circuitũ: tollẽtq̃
ex ea ĩ pastũ ignis dñici adipẽ q̄ opit ventrẽ
⁊ q̄ tegit vniuersa vitalia· duos renunculos
cũ reticulo q̄d ẽ sup eos iuxta ilia. ⁊ aruinã
iecor̄ cũ renũculis: adolebitq̃ ea sup altare
sacerdos ĩ alimoniã ignis ⁊ suauissimi odor̄.
Ois adeps· dñi erit iure ppetuo ĩ gñatiõibꝰ
⁊ cũctis habitaculis ṽris: nec sanguinẽ· nec
adipem oĩo comedetis. C IIII

Locutusq̃ ẽ dñs ad moysen dicens:
Loq̄re filijs isrl̃: Aia q̄ peccauerit p
ignorantiã. ⁊ de vniuersis mãdatis
dñi q̄ ꝑcepit ut nõ fierẽt· quippiã fecerit· si sa
cerdos q̄ vnctꝰ ẽ peccauerit delinq̄re faciẽs
ppl̃m· offeret ꝓ pctõ suo vitulũ ĩmaculatum
dño. Et adducet illũ ad ostiũ tabnaculi te/
stimonij corã dño· ponetq̃ manũ sup caput
eiꝰ. ⁊ ĩmolabit eũ dño. Hauriet q̄q̃ de sangui/
ne vituli· inferẽs illũ ĩ tabernaculũ testimo/
nij. Cũq̃ intinxerit digitũ in sanguinẽ· aspget
eũ septies coram dño: ꝯ velũ sanctuarij. Po/
netq̃ de eodẽ sanguĩe sup cornua altaris thy
miamat̃ gratissimi dño: q̄d ẽ in tabnaculo
testimonij. Oẽm aũt reliquũ sanguinẽ fun/
det ĩ basim altar̄ holocausti ĩ ĩtroitu tabna/
culi. Et adipẽ vituli offeret ꝓ pctõ· tam eũ q̄
vitalia opit· q̄ꝫ oĩa q̄ ĩtrĩsecꝰ sũt· duos renũ/
culos ⁊ reticulũ q̄d ẽ sup̄ eos iuxta ilia. ⁊ adi
pem iecoris cũ renũculis· sicut offert̃ de vitu
lo hostie pacificorũ. ⁊ adolebit ea sup altare
holocausti. Pellẽ ṽo ⁊ oẽs carnes cũ capite
⁊ pedibꝰ ⁊ ĩtestinis ⁊ fimo ⁊ reliq̄ corpe· effe/
ret extra castra in locũ mũdũ vbi cineres ef
fũdi solẽt: incendetq̃ ea sup lignoꝝ struem:
q̄ in loco effusoꝝ cinerũ cremabũt̃. Quod si oĩs
turba filiorũ isrl̃ ig̃rauerit ⁊ p ĩpitiã fecerit
q̄d ꝯ mãdatũ dñi ẽ. ⁊ postea intellexerit pec/
catũ suũ· offeret ꝓ pctõ suo vitulũ. Addu/
cetq̃ eũ ad ostiũ tabnaculi. ⁊ ponẽt seniores
ppl̃i manꝰ sup caput eiꝰ corã dño. Immola/
toq̃ vitulo ĩ ꝯspectu dñi· inferet sacerdos q̄
vnctus ẽ· de sanguĩe eiꝰ in tabernaculũ testi/
monij: tincto digito aspgens septies ꝯ velũ.
Ponetq̃ de eodẽ sanguĩe ĩ cornibꝰ altar̄· q̄d
ẽ corã dño ĩ tabnaculo testimonij. Reliquũ
aũt sanguinẽ fũdet iuxta basim altar̄ holo/
caustoꝝ· q̄d ẽ in ostio tabnaculi testimonij.
Oẽmq̃ eiꝰ adipẽ tollet ⁊ adolebit sup altare
sic faciẽs ⁊ de hoc vitulo quõ fecit ⁊ ꝑus. ⁊ ro/
gãte ꝓ eis sacerdote ꝓpitiꝰ erit eis dñs. Ipsũ
autẽ vitulũ efferet extra castra atq̃ cõburet
sicut ⁊ ꝑorẽ vitulũ: q̄a ẽ ꝓ pctõ multitudĩs.
Si peccauerit ꝑnceps ⁊ fecerit vnũ e pluribꝰ
p ig̃rantiã q̄d dñi lege ꝓhibet̃. ⁊ postea intel/
lexerit peccatũ suũ: offeret hostiam domino
hircũ de capris ĩmaculatum· ponetq̃ manũ
suã sup caput eiꝰ. Cũq̃ ĩmolauerit eũ in lo/
co vbi solet mactari holocaustũ coram dño
q̄a ꝓ pctõ ẽ· tinget sacerdos digitũ ĩ sanguĩe

hostie ꝓ pctō tangēs cornua altar̄ holocau
sti ⁊ reliquū fūdēs ad basim ei⁹: adipem ꝟo
adolebit sup̄ · sicut ī victimis pacificoꝝ fieri
solet. Rogabitq; ꝓ eo sacerdos ⁊ ꝓ pctō ei⁹
⁊ dimittet̄ ei. Qḋ si peccauerit aīa ꝑ igrantiā
de ꝑplo t̄re ut faciat q̇cq̄ꝫ de his q̄ dñi lege ꝓ-
hibent̄ atq; delinq̄t ⁊ coḡuerit pctm̄ suū · of-
feret caprā imaculatā: ponetq; man⁹ sup̄ ca-
put hostie q̄ ꝓ pctō est. ⁊ imolabit eā in loco
holocausti. Tolletq; sacerdos de sanguie in
digito suo. ⁊ tāgēs cornua altar̄ holocausti
reliquū fūdet ad basim ei⁹. Omē aūt adipē
auferēs · sicut auferri solet de victimis paci-
ficoꝝ · adolebit sup̄ altare ī odorē suauitatis
dño · rogabitq; ꝓ eo ⁊ dimittetur ei. Si aūt
de pecorib⁹ obtulerit victimā ꝓ pctō · ouē .s.
īmaculatā · ponet manū sup̄ caput ei⁹. ⁊ imo-
labit eā ī loco vbi solēt cedi holocaustoꝝ ho-
stie. Sumetq; sacerdos de sanguie ei⁹ digito
suo. ⁊ tangēs cornua altaris holocausti · re-
liquū fūdet ad basim ei⁹. Omē q̊q; adipē au-
ferēs · sicut auferri solet adeps arietꝫ q imo-
lat̄ ꝓ pacificis: cremabit sup̄ altare incensū
dñi · rogabitq; ꝓ eo ⁊ ꝓ pctō ei⁹ ⁊ dimittet̄ ei

V

Si peccauerit aīa ⁊ audierit
vocē iurantis · testisq; fuerit · q̄ꝫ ipse
vidit · aut ꝯscius est: nisi indicauerit:
portabit iniq̄tatē suā. Aīa q̄ tetigerit aliq̇d
imundū · siue quod occisū a bestia ē: aut ꝑ se
mortuū aut quodlibet aliud reptile. ⁊ oblita
fuerit imūditie sue · rea ē. ⁊ deliq̄t. ⁊ si tetige-
rit q̇cq̄ꝫ de imūditia hoīs iux̄ oēm inpuritatē
q̄ pollui solet · oblitaq; coḡuerit postea: sub-
iacebit delicto. Aīa q̄ iurauerit ⁊ ꝓtulerit la-
bijs suis ut uel male q̇d facēt · uel bñ ⁊ nō fe-
cerit. ⁊ id ipsū iuramēto ⁊ s̄mōe firmauerit:
oblitaq; postea intellexerit delictū suū: agat
pniam ꝓ pctō. ⁊ offerat de gregib⁹ agnā siue
caprā · orabitq; ꝓ ea sacerdos ⁊ ꝓ pctīs ei⁹.
Sin aūt nō potuerit offerre pec⁹: offerat du-
os turtures uel duos pullos colūbaꝝ dño:
vnū ꝓ pctō. ⁊ alteꝝ ī holocaustū · dabitq; eos
sacerdoti: qui primū offerēs ꝓ pctō · retorq̄-
bit caput ei⁹ ad p̄enulas · ita ut collo adhere-
at. ⁊ nō penit⁹ abrūpat̄. ⁊ asp̄get de sanguine
ei⁹ parietē altar̄. Quicq̇d aūt reliquū fuerit
faciet distillare ad fūdamētū ei⁹: q̇a ꝓ pctō
ē. Alterū ꝟo in holocaustū adolebit ut fieri
solet: rogabitq; ꝓ eo sacerdos ⁊ ꝓ pctō eius
⁊ dimittet̄ ei. Qḋ si nō quiuerit man⁹ ei⁹ du-
os offerre turtures: aut duos pullos colū-
baꝝ: offeret ꝓ pctō suo simile p̄tē ephi decī-
mā. Nō mittet in eā oleū nec thuris aliquid
īponet · q̇a ꝓ pctō ē: tradetq; eā sacerdoti · qui
plenū ex ea pugillū hauriens cremabit sup̄
altare in monimētū ei⁹ q̇ obtulerit · rogās ꝓ
illo ⁊ expians: reliquā ꝟo p̄tē ipse habebit ī
munere. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs
Aīa si p̄uaricās cerimonias ꝑ errorē ī his
q̄ dño sūt s̄cificata peccauerit: offeret ꝓ deli-
cto suo arietē imaculatū de gregibus: q̇ emi
pōt duob⁹ siclis iuxta pondus s̄cūarij: ipsūq;
qḋ ītulit dāni restituet. ⁊ q̇ntā p̄tē ponet sup̄
tradēs sacerdoti: qui rogabit ꝓ eo offerens
arietē. ⁊ dimittet̄ ei. Aīa q̄ peccauerit ꝑ igno
rantiā · feceritq; vnū ex his q̄ dñi lege ꝓhibēt̄
⁊ pcti rea itellexerit īiq̇tatē suā · offeret arie-
tem imaculatū de gregib⁹ sacerdoti iux̄ mē-
surā estimationēq; pcti: q̇ orabit ꝓ eo · quia
nesciens fecerit. ⁊ dimittet̄ ei · q̇a ꝑ errorem
deliquit in dominū.

VI

Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs:
Aīa q̄ peccauerit. ⁊ cōtēpto dño ne-
gauerit ꝓximo suo depositū · qḋ fidei
ei⁹ creditū fuerat · ul̄ vi aliq̇d extorserit · aut
calūniā fecerit · siue rē ꝑditā inuenerit. ⁊ infi-
cians insuper peierauerit. ⁊ q̇dlibet aliud ex
plurib⁹ fecerit ī quib⁹ solēt peccare homines:
reddet omnia q̄ ꝑ fraudem voluit obtine-
re integra. ⁊ q̇ntā insup̄ p̄tem dño cui dam-
nū ītulerat. Pro pctō aūt suo offeret arietē
imaculatū de grege. ⁊ dabit eū sacerdoti iu-
xta estimationē mensurāq; delicti: q̇ roga-
bit ꝓ eo corā dño. ⁊ dimittet̄ illi ꝓ singul̄ q̄
faciēdo peccauit. Locutusq; ē dñs ad moy-
sen dicēs: Precipe aaron ⁊ filijs ei⁹. Hec est
lex holocausti. Cremabit̄ ī altari tota nocte
vsq; mane. Ignis ex eodē altari erit. Vestiet̄
tunica sacerdos ⁊ feminalib⁹ lineis · tolletq;
cineres q̄s vorans ignis exussit. ⁊ ponēs iux̄
altare spoliabit̄ p̄orib⁹ vestimētis · indutusq;
alijs efferet eos extra castra. ⁊ ī loco mūdissi-
mo vsq; ad fauillā ꝯsumi faciet. Ignis aūt
ī altari semp̄ ardebit quē nutriet sacerdos:
subijciēs ligna mane ꝑ singulos dies. ⁊ ipo-
sito holocausto desup̄ · adipes adolebit paci-
ficoꝝ. Ignis est iste ꝑpetuus: q̇ nūq̄ꝫ deficiet
ī altari. Hec ē lex sacrificij ⁊ libamētoꝝ q̄ of-
ferēt filij aarō corā dño ⁊ corā altari. Tollet
sacerdos pugillū simile q̄ ꝯspsa ē oleo. ⁊ to-
tū thus qḋ sup̄ similā est: adolebitq; illud in
altari · ī monimentū odoris suauissimi dño.

Reliquã aũt ptē simile comedet aaron cũ fi-
lijs suis absq3 fermēto. ⁊ comedet i loco scõ
i atrio tabnaculi. Jõ aũt nõ fermētabit᷑. qa
pars ei⁹ i dñi offert᷑ icensũ. Scm̃ scõꝝ erit si-
cut ꝓ pctõ atq3 delicto. Mares tm̃ stirpis
aarõ comedēt illud. Legitimũ ac sempitnũ
erit i gnãtiõib⁹ vr̃is de sacrificijs dñi. Ois ꝙ
tetigerit illa scificabit᷑. Locutusq3 ē dñs ad
moysen dicēs: Hec ē oblatio aaron ⁊ filioꝝ
ei⁹: quã offerre debēt dño i die vnctiõis sue.
Decimã ptē ephi offerēt simile in sacrificio
sempiterno. Mediũ ei⁹ mane ⁊ mediũ ei⁹ ve-
spe: ꝙ in sartagine oleo ꝯspsa friget᷑. Offeret
aũt eã calidã i odorē suauissimũ dño. sacer-
dos ꝙ iure pr̃i successerit: ⁊ tota cremabitur
i altari. Oē. n. sacrificiũ sacerdotũ igne con-
sumet᷑: nec ꝗsq3 comedet ex eo. Locutus est
aũt dñs ad moysen dicēs. Loq̃re aaron ⁊ fi-
lijs ei⁹. Jsta ē lex hostie ꝓ pctõ. Jn loco vbi
offert᷑ holocaustũ: imolabit᷑ corã dño. Scm̃
scõꝝ ē. Sacerdos ꝙ offert comedet eã i loco
scõ i atrio tabnaculi. Quicqd tetigerit car-
nes ei⁹ scificabit᷑. Si de sãguie illi⁹ vestꝫ fueit
aspsa. lauabit᷑ in loco scõ. Uas aũt fictile i ꝗ
cocta ē ꝯfringet᷑. Qd si vas eneũ fuerit. defri-
cabit᷑ ⁊ lauabit᷑ aq̃. Ois mascul⁹ de genē sa-
cerdotali vescet᷑ de carnib⁹ ei⁹: ꝗa scm̃ scõꝝ ē.
Hostia. n. ꝙ ceditꝛ ꝓ pctõ. cui⁹ sanguis infert᷑
i tabernaculũ testimonij ad expiãdũ i sanc-
tuario: nõ comedet᷑. ꝫ ꝯburet᷑ igni. ¶ VII

Ecq3 ē lex hostie ꝓ delicto. Sancta
scõꝝ ē. Jdcirco vbi imolabit᷑ holo-
caustũ: mactabit᷑ ⁊ victima ꝓ delic-
to. Sanguis ei⁹ ꝑ gyrũ altaꝛ fũdet᷑. Offerēt
ex ea caudã ⁊ adipē ꝙ opit vitalia: duos re-
nũculos ⁊ pinguedinē q̃ iuxta ilia ē. reticu-
luq3 iecoꝛ cũ renũculis: ⁊ adolebit ea sacer-
dos sup altare. Jncensũ ē dñi ꝓ delicto. Ois
mascul⁹ de sacerdotali genē i loco scõ vescet᷑
bis carnib⁹: ꝗa scm̃ scõꝝ ē. Sic ꝓ pctõ offert᷑
hostia: ita ⁊ pro delicto. Utriusq3 hostie lex
vna erit. Ad sacerdotē ꝙ eã obtulerit ptine-
bit. Sacerdos ꝙ offert holocausti victimã.
hēbit pellē ei⁹. Et oē sacrificiũ simile qδ coq̇t᷑
i clibano: ⁊ ꝗcq̇d i craticula uel in sartagine
p̃parat᷑. ei⁹ erit sacerdotꝫ a ꝗ offert᷑: siue oleo
ꝯspsa siue arida fuerit. Cũctꝫ filijs aarõ mē-
sura eq̃ ꝑ singulos diuidet᷑. Hec est lex hostie
pacificoꝝ ꝙ offert᷑ dño. Si ꝓ grãꝝ actiõe ob
latio fuerit: offerēt panes absq3 fermēto. cõ-
spsos oleo. ⁊ lagana azima vncta oleo. coc-
tãq3 similã ⁊ collyridas olei admixtiõe ꝯsp-
sas: panes q̊q3 fermentatos cũ hostia grãꝝ q̃
imolat᷑ ꝓ pacificis: ex q̇b⁹ vn⁹ ꝓ p̃mitijs of-
fert᷑ dño. ⁊ erit sacerdotꝫ ꝙ fũdet hostie san-
guinē. Cui⁹ carnes eadē comedent᷑ die: nec
remanebit ex eis q̇cq̃ vsq3 mane. Si voto uł
sponte ꝗspiã obtulerit hostiã: eadē sil᷑r edet᷑
die. Sed ⁊ si q̇d i crastinũ remanserit. vesci li-
citũ ē. Quicq̇d aũt terti⁹ iuenerit dies. ignis
absumet. Si quis de carnib⁹ victime pacifi-
coꝝ die tertio comederit: irrita fiet ei⁹ obla-
tio nec ꝓderit offerēti: q̇n potı⁹ q̃cũq3 aĩa ta-
li se edulio ꝯtaminauerit. p̃uaricationis rea
erit. Caro que aliq̇d tetigerit imũdũ nõ co-
medet᷑: ꝫ ꝯburet᷑ igni. Qui fuerit mundus
vescet᷑ ex ea. Aĩa polluta q̃ ederit de carnib⁹
hostie pacificoꝝ que oblata est dño. ꝑibit de
ppl̾is suis: ⁊ que tetigerit imũditiã hominis
uel iumenti siue oĩs rei q̃ polluere pōt. ⁊ co-
mederit de huiuscemodi carnib⁹: interibit de
ppl̾is suis. Locutusq3 ē dñs ad moysē dicēs
Loquere filijs isrł. Adipē ouis ⁊ bouis ⁊ ca-
prē nõ comedetis. Adipē cadaueꝛ mortici-
ni ⁊ ei⁹ aĩalis qδ a bestia captũ ē: habebitis
i varios vsus. Si q̇s adipē ꝙ offerri debet in
icensũ dñi comederit. ꝑibit de ppl̾o suo. San
guinē q̊q3 oĩs aĩalis nõ sumetis i cibo. tam de
auib⁹ q̃ȝ de pecoꝛib⁹. Oĩs aĩa que ederit san-
guinē. ꝑibit de ppl̾is suis. Locutusq3 est dñs
ad moysen dicens: Loquē filijs isrł dicens:
Qui offert victimã pacificoꝛũ dño: offerat
sil᷑ ⁊ sacrificiũ. i. libamēta eius. Tenebit ma-
nib⁹ adipem hostie. ⁊ pectusculũ. Cũq3 ambo
oblata dño cõsecrauerit: tradet sacerdoti. q̇
adolebit adipē sup altare: pectusculum autē
erit aarõ ⁊ filioꝝ ei⁹. Arm⁹ q̊q3 dextē de paci-
ficoꝝ hostijs. cedet i p̃mitias sacerdotꝫ. Qui
obtulerit sanguinē ⁊ adipē filioꝝ aaron. ip̄e
hēbit ⁊ armũ dextrũ i portiõe sua. Pectuscu-
lum. n. eleuatiõis ⁊ armũ sepatiõis tuli a fi-
lijs isrł de hostijs eoꝝ pacificis. ⁊ dedi aaron
sacerdoti ⁊ filijs ei⁹ lege ꝑpetua ab oĩ popu-
lo isrł. Hec ē vnctio aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ in ceri-
monijs dñi: die ꝗ obtulit eos moyses ut sa-
cerdotio fungerentur. ⁊ que p̃cepit eis dari
dñs a filijs isrł religione ꝑpetua i gnãtiõib⁹
suis. Jsta ē lex holocausti ⁊ sacrificij ꝓ pctõ
atq3 delicto. ⁊ ꝓ ꝯsecratiõe ⁊ pacificoꝝ victi-
mis: quã ꝯstituit dñs moysi in monte synai
qñ mãdauit filijs isrł ut offerrēt oblatiões
suas dño in deserto synai. ¶ VIII

Locutusq̃ ē dñs ad moysen dicens:
Tolle aarō cū filijs suis· vestes eoꝝ
⁊ vnctiōis oleū· vitulū ꝓ pctō· du-
os arietes· canistꝝ cū azimis. ⁊ cōgregabis
oēm cetū isrł ad ostiū tabnaculi. Fecit moy-
ses ut dñs iꝑarat: ꝯgregataq̃ oi turba añ
fores tabnaculi ait: Iste ē sermo quē iussit
dñs fieri. Statiq̃ obtulit aaron ⁊ filios eiꝰ
Cūq̃ lauisset eos· vestiuit pōtificē subucula
linea accingēs eū baltheo. ⁊ iduēs eū tūica
hyacinthina. ⁊ desup humerale imposuit: qd̄
astringēs cingulo aptauit rationali ī q̃ erat
doctria ⁊ ꝟitas. Cydari q̃ꝫ texit caput ⁊ sup
eā ꝯ frontē posuit laminā aureā ꝯsecratā in
scificatiōe· sicut ꝓcepat ei dñs. Tulit ⁊ vnc-
tiōis oleū q̃ liniuit tabnaculū cū oi supellec-
tili sua. Cūq̃ scificās aspsisset altare septem
vicibꝰ· vnxit illud ⁊ oia vasa eius: labrūq̃ cū
basi sua sanctificauit oleo. Quod fūdēs sup
caput aaron: vnxit eū ⁊ ꝯsecrauit. Filios q̃ꝫ
eius oblatos· vestiuit tunicis lineis ⁊ cinxit
baltheis: imposuitq̃ mitras ut iusserat dñs
Obtulit ⁊ vitulū ꝓ peccato. Cūq̃ sup caput
eius posuisset aaron ⁊ filij eiꝰ manus suas:
imolauit eū hauriēs sanguinē. ⁊ tincto di-
gito tetigit cornua altaris ꝑ gyrū. Quo ex-
piato ⁊ scificato: fudit reliquū sanguinē ad
fūdamēta eiꝰ. Adipē ꝟo q̃ erat sup vitalia ⁊
reticulū iecorꝭ· duosq̃ renūculos cū aruinu-
lis suis adoleuit sup altare· vitulū cū pelle ⁊
carnibꝰ ⁊ fimo cremās extra castra· sic ꝓcepe-
rat dñs. Obtulit ⁊ arietē i holocaustū. Sup
cuiꝰ caput cū iposuissent aaron ⁊ filij eiꝰ ma-
nus suas· imolauit eū. ⁊ fudit sanguinē eius
ꝑ circuitū altaris. Ipsūq̃ arietē i frusta ꝯci-
dens· caput eiꝰ ⁊ artꝰ ⁊ adipē adoleuit igni:
lotis ꝓus intestinis ⁊ pedibꝰ. Totūq̃ silr arie-
tem incendit sup altare eo q̄ eēt holocaustū
suauissimi odorꝭ dño· sicut ꝓcepat ei. Obtu-
lit ⁊ arietē secūdū in ꝯsecrationē sacerdotū:
posuerūtq̃ sup caput eiꝰ aarō ⁊ filij eiꝰ manꝰ
suas. Quem cū imolasset moyses· sumēs de
sanguine eiꝰ· tetigit extremū auricule dextre
aaron ⁊ pollicē manꝰ eius dextre: silr ⁊ pe-
dis. Obtulit ⁊ filios aarō. Cūq̃ de sanguie
arietꝭ imolati tetigisset extremū auricule sin-
guloꝝ dextri. ⁊ pollices manus ac dextre pe-
dis: reliquū fudit sup altare ꝑ circuitū. Adi-
pem ꝟo ⁊ caudā oēmq̃ pinguedinē q̄ operit
intestina: reticulūq̃ iecorꝭ ⁊ duos renes cū
adipibꝰ suis ⁊ armo dextro separauit. Tol-
lens aūt de canistro azimoꝝ qd̄ erat coram
dño panes absq̃ fermēto ⁊ collyridā cōsꝑ-
sam oleo laganūq̃· posuit super adipes ⁊ ar-
mū dextrū· tradēs silr oia aaron ⁊ filijs eiꝰ.
Qui postq̄ꝫ leuauerūt ea corā dño· rursū sus-
cepta de manibꝰ eoꝝ· adoleuit sup altare ho-
locausti: eo q̄ ꝯsecratiōis eēt oblatio i odorē
suauitatis sacrificij dño. Tulitq̃ pectusculū
eleuās illud corā dño de ariete ꝯsecratiōis i
ptē suā· sicut ꝓcepat ei dñs. Assumensq̃ vn-
guētū ⁊ sanguinē q̃ erat in altari aspsit super
aaron ⁊ vestimēta eiꝰ ⁊ sup filios illiꝰ ac ve-
stes eoꝝ. Cūq̃ scificasset eos i vestitu suo· ꝓ-
cepit eis dicēs: Coqte carnes añ fores taber-
naculi ⁊ ibi comedite eas. Panes q̃ꝫ ꝯsecra-
tiōis edite q̃ positi sunt in canistro· sicut ꝓce-
pit mihi dñs dicēs: Aarō ⁊ filij eiꝰ comedēt
eos. Quicqd āt reliquū fuerit de carne ⁊ pa
nibꝰ· ignis absumet. De ostio q̃ꝫ tabernaculi
nō exibitꝭ septē diebꝰ· vsq̃ ad diē q̃ cōplebit
tēpꝰ ꝯsecratiōis vr̄e. Septē. n. diebꝰ finit cō-
secratio sicut i pñtiaꝝ factū ē· ut ritus sacri-
ficij cōpleret. Die ac nocte manebitꝭ i tabna
culo· obseruātes custodias dñi ne moriami
Sic. n. mihi ꝓceptū ē. Feceruntq̃ aaron ⁊ filij
eiꝰ cūcta q̄ locutꝰ ē dñs ꝑ manū moysi. IX

Facto aūt octauo die· vocauit moy-
ses aaron ⁊ filios eiꝰ ac maiores na-
tu isrł· dixitq̃ ad aaron: Tolle de ar
mento vitulū ꝓ pctō ⁊ arietē in holocaustū
vtrūq̃ imaculatū. ⁊ offer illos coram dño. ⁊
ad filios isrł loq̃ris: Tollite hircū ꝓ pctō. ⁊
vitulū atq̃ agnū ānicuū ⁊ sine macula i ho-
locaustū: bouē ⁊ arietē ꝓ pacificis. ⁊ imola-
te eos corā dño in sacrificio singuloꝝ similā
ꝯspsam oleo offerētes. Hodie. n. dñs appare
bit vobis. Tulerūt ḡ cūcta q̄ iusserat moyses
ad ostiū tabernaculi: vbi cū ois multitudo
astaret· ait moyses: Iste ē ꝟmo quē precepit
dñs: facite ⁊ apparebit vob glia eiꝰ. Et dixit
ad aaron: Accede ad altare: ⁊ imola ꝓ pctō
tuo. Offer holocaustū ⁊ depcare ꝓ te ⁊ ꝓ ppło
Cūq̃ mactaueris hostiā ppłi· ora ꝓ eis sicut
ꝓcepit dñs. Statiq̃ aarō accedēs ad altare
imolauit vitulū ꝓ pctō suo· cuiꝰ sanguinem
obtulerūt ei filij sui. In q̃ tingēs digitū teti-
git cornua altaris. ⁊ fudit residuū ad basim
eiꝰ Adipēq̃ ⁊ renūculos ac reticulū iecorꝭ q̄
sunt ꝓ pctō adoleuit sup altare: sicut ꝓcepat
dñs moysi. Carnes ꝟo ⁊ pellē eius ex castra
cōbussit igni: imolauit ⁊ holocausti victimā

./ pphanũ .i. nõ sacꝝ . qui pcl'a phano .i. teplo .

Obtuleruntq̃ ei filij sui sanguinẽ eiꝰ: quem
fudit ꝑ altaris circuitũ. Ipsam etiã hostiã i
frusta ꝯcisam cũ capite ⁊ mẽbris singulis ob-
tulerũt: q̃ oĩa sup altare cremauit igni. lotis
aq̃ ꝑus itestinis ⁊ pedibꝰ. Et ꝓ pctõ ppl'i of-
ferẽs. mactauit hircũ: expiatoq̃ altari fecit
holocaustũ. addẽs i sacrificio libamẽta que
pariẽ offerunẽ. ⁊ adolẽs ea sup altare: absq̃
cerimonijs holocausti matutini. Immolauit
⁊ bouẽ atq̃ arietẽ hostias pacificas ppl'i. Ob-
tulerũtq̃ ei filij sui sanguinẽ quẽ fudit super
altare i circuitu: adipẽ aũt bouis ⁊ caudam
arietis renũculosq̃ cũ adipibꝰ suis ⁊ reticulũ
iecoris posuerunt sup pectora. Cũq̃ cremati
eẽnt adipes sup altare: pectora eoꝝ ⁊ armos
dextros sepauit aaron eleuãs corã dño: si-
cut ꝑcepat moyses. Et extẽdẽs manũ ad po-
pulũ bñdixit ei: sicq̃ cõpletis hostijs ꝓ pctõ
⁊ holocaustis ⁊ pacificis. descendit. Ingressi
aũt moyses ⁊ aaron i tabnaculũ testimonij
⁊ deinceps egressi: bñdixerũt ppl'o. Apparu-
itq̃ glĩa dñi oĩ multitudini: ⁊ ecce egressus
ignis a dño: deuorauit holocaustũ ⁊ adipes
q̃ erãt sup altare. Q̃ cũ vidissent turbe: lau-
dauerũt dñm ruentes i facies suas. **CX**

Arreptisq̃ nadab ⁊ abiu filij aaron
thuribulis imposuerunt ignem ⁊ in-
censũ desup offerentes corã domino
ignẽ alienũ: q̃d eis ꝑceptum nõ erat. Egres-
susq̃ ignis a dño deuorauit eos. ⁊ mortui sũt
corã dño. Dixitq̃ moyses ad aaron: Hoc est
q̃d locutꝰ ẽ dñs: Sctĩficabor i his q̃ appropi-
quãt mihi: ⁊ in cõspectu oĩs ppl'i glorificabor.
Q̃d audiẽs tacuit aaron. Vocatis ãt moy-
ses mysahele ⁊ elisaphan. filijs oziel patrui
aaron. ait ad eos. Ite ⁊ tollite frẽs vr̃os de
cõspectu scũarij: ⁊ asportate extra castra. Cõ-
festimq̃ ꝑgẽtes tulerũt eos sicut iacebant ve-
stitos lineis tunicis: ⁊ eiecerũt foras ut sibi
fuerat ĩpatũ. Locutusq̃ ẽ moyses ad aarõ ⁊
ad eleaçar ⁊ ythamar filios eiꝰ: Capita vr̃a
nolite nudare. ⁊ vestimenta nolite scindere.
ne forte moriami: ⁊ sup oẽm cetũ oriaẽ indi-
gnatio. Frẽs vr̃i ⁊ oĩs domꝰ isrl' plãgãt icen-
dium q̃d dñs suscitauit: vos aũt nõ egredie-
mini fores tabnaculi: alioq̃n ꝑibitis. Oleum
quippe scẽ vnctiõis ẽ sup vos. Qui fecerunt
oĩa iuxta ꝑceptũ moysi. Dixitq̃ dominꝰ ad
aaron: Vinũ ⁊ oẽ q̃d inebriare põt nõ bibetis
tu ⁊ filij tui q̃n intrabitis i tabernaculũ testi-
monij ne moriami. q̃a preceptũ sempiẽnũ est
i gñãtiones vr̃as: ⁊ ut habeatis sciam discer-
nẽdi inẽ scm̃ ⁊ pphanũ. inẽ pollutũ ⁊ mundũ
doceatisq̃ filios isrl' oĩa legitima mea q̃ locu
tus sum ad eos ꝑ manũ moysi. Locutusq̃ est
moyses ad aarõ ⁊ ad eleaçar ⁊ ythamar fili
os eiꝰ q̃ erãt residui. Tollite sacrificiũ q̃d re-
mãsit de oblatiõe dñi. ⁊ comedite illud absq̃
fermento iuxta altare: q̃a scm̃ scõꝝ ẽ. come-
detis aũt i loco scõ q̃d datũ ẽ tibi ⁊ filijs tu-
is de oblationibꝰ dñi. sicut ꝑceptũ est mihi.
Pectusculũ q̃q̃ q̃d oblatũ ẽ. ⁊ armũ qui sepa-
ratus ẽ. edetis i loco mũdissimo tu ⁊ filij tui
⁊ filie tue tecũ. Tibi. n. ac liberis tuis reposita
sunt de hostijs salutaribꝰ filioꝝ isrl': eo q̃ ar-
mũ ⁊ pectꝰ ⁊ adipes q̃ cremanẽ in altari: ele-
uauerũt corã dño: ⁊ ꝑtineãt ad te ⁊ ad fili-
os tuos lege ꝑpetua. sicut ꝑcepit dñs. Inẽ hec
hircũ q̃ oblatꝰ fuerat ꝓ pctõ cũ q̃reret moy-
ses. exustũ reppit: iratusq̃ ꝯ eleaçar ⁊ ytha-
mar filios aaron q̃ remãserãt. ait: Cur non
comedistis hostiã ꝓ pctõ i loco scõ. q̃ sancta
scõꝝ ẽ. ⁊ data vobis ut portetis iniq̃tatẽ mul-
titudinis ⁊ rogetis ꝓ ea i ꝯspectu dñi: ꝑserti
cũ de sanguĩe illiꝰ nõ sit illatũ intra scã. ⁊ co-
medere debueratis eã i scũario sicut ꝑceptũ ẽ
mihi? Rñdit aarõ: Oblata ẽ hodie victima
ꝓ pctõ ⁊ holocaustũ corã dño: mihi aũt ac-
cidit q̃d vides. Q̃uõ potui comedẽ eam: aut
placẽ dño in cerimonijs mẽte lugubri? Q̃d
cum audisset moyses recepit satisfactionem.

Locutꝰ est dñs ad moysen **CXI**
⁊ aaron dicẽs: Dicite filijs isrl': Cu-
stodite oĩa q̃ scripsi vobis: ut sim deꝰ
vester. Hec sũt aĩalia q̃ comedere debetis de
cũctis aĩantibꝰ ẽre. Oẽ q̃d hꝫ diuisã vngu-
lã ⁊ ruminat in pecoribꝰ comedetis. Quicq̃d
aũt ruminat ⁊ hꝫ vngulã s; nõ diuidit eã. si-
cut camelus ⁊ cetẽa. nõ comedetis illud. ⁊ inẽ
ĩmũda reputabitis. Cyrogrillus q̃ ruminat
vngulãq̃ nõ diuidit. ĩmũdus est: lepus q̃q̃
nã ⁊ ipse ruminat s; vngulã nõ diuidit. ⁊ sus
q̃ cũ vngulã diuidat nõ ruminat: horũ car-
nibꝰ nõ vescemi nec cadauera cõtingetis: q̃a
i mũda sũt vob. Hec etiã sũt q̃ gignũẽ in aq̃s
⁊ vesci licitũ ẽ. Oẽ q̃d hꝫ pẽnulas ⁊ squamas
tam i mari q̃ i fluminibꝰ ⁊ stagnis. comede-
tis. Quicq̃d aũt pẽnulas ⁊ squamas nõ hꝫ
eoꝝ q̃ i aq̃s mouenẽ ⁊ viuũt. abhominabile
vob execrãdũq̃ erit. Carnes eoꝝ non come-
detis. ⁊ morticina vitabitis. Cũcta q̃ non hñt
pẽnulas ⁊ squamas i aq̃s. polluta erũt. Hec

cyrogrillꝰ .i. id̃ q̃d erinatiꝰ s̃z glo. rapax et mortiferꝫ .
spinosũ. minꝰ eritio .
h pĩna. ne. et pĩnula. le. me. cor. ẽ .i. q̃d fremĩnet in
dorso piscis: ꝑ q̃d leuat̃ in altũ piscis [illegible]

sūt q̄ de auib⁹ comedē nō debetis. ⁊ vitanda sūt vob. Aqlā ⁊ grypbū ⁊ balyetū ⁊ miluū ac vulturē iux̄ gen⁹ suū. ⁊ oē coruini generis i similitudinē suā: strutionē ⁊ noctuā ⁊ larū ⁊ accipitrē iuxta gen⁹ suū: bubonem ⁊ mergulum ⁊ ibin ⁊ cygnū ⁊ onocrotalū ⁊ porphyrionē. herodionē ⁊ caradrion iux̄ genus suū vpupā q̄ꝫ ⁊ vespilionē. Oē de volucrib⁹ qd̄ gdit̄ sup q̄tuor pedes. abhominabile erit vobis. Quicq̄d aūt ābulat qdē sup q̄tuor pedes: sꝫ bꝫ lōgiora retro crura p q̄ salit sup terrā comedē debet̄: ut ē bruc⁹ i genē suo. ⁊ atthac⁹ atqꝫ opbimach⁹ atqꝫ locusta. singula iuxta gen⁹ suū. Quicq̄d aūt ex volucrib⁹ q̄tuor tm̄ bꝫ pedes. execrabile erit vob. ⁊ quicunqꝫ morticina eoꝝ tetigerit. polluet̄. ⁊ erit imundus vsqꝫ ad vespā. ⁊ si necesse fuerit ut portet quippiā horū mortuum: lauabit vestimēta sua. ⁊ imund⁹ erit vsqꝫ ad occasū solis. Oē aial qd̄ bꝫ qdē vngulā sꝫ non diuidit eā nec ruminat. imūdū erit. ⁊ q̄cq̄d tetigerit illud. ꝯtamiabit̄. Qd̄ ābulat sup man⁹ ex cūctis aiantib⁹ q̄ icedūt q̄drupedia. imūdū erit. Qui tetigerit morticina eoꝝ. polluetur vsqꝫ ad vespeꝝ. ⁊ q̄ portauerit huiuscemodi cadauera. lauabit vestimēta sua. ⁊ imūd⁹ erit vsqꝫ ad vespū: q̄a oīa hec imunda sūt vob. Hec qꝫ int̄ polluta reputabūt̄ de his q̄ mouent̄ i t̄ra. mustela ⁊ mus ⁊ cocodrill⁹. singula iux̄ gen⁹ suū. migale. cameleon. ⁊ stellio. ⁊ lacerta. ⁊ talpa: oīa h̄ imunda sūt. Qui tetigerit morticina eoꝝ. imundus erit vsqꝫ ad vespū. ⁊ sup qd̄ ceciderit q̄cq̄ꝫ de morticinis eoꝝ. polluet̄. Tam vas ligneū ⁊ vestimentū q̄ pelles ⁊ cilitia. ⁊ in q̄cuqꝫ fit op⁹. tingent̄ aq̄. ⁊ polluta erūt vsqꝫ ad vespū. ⁊ sic postea mundabunt̄. Uas aūt fictile i qd̄ hoꝝ q̄cq̄ꝫ intro ceciderit polluet̄. ⁊ idcirco frangendū ē. Ois cib⁹ quē comedet̄ si fusa fuerit sup eū aq̄. imūd⁹ erit ⁊ oē liquēs qd̄ bibit̄ de vniuerso vase. imūdū erit. Et q̄cq̄d de morticinis huiuscemodi ceciderit sup illud. imundū erit: siue clibani siue sytropedes destruet̄. ⁊ imūdi erūt. Fontes v̄o ⁊ cisterne ⁊ oīs aq̄ꝝ cōgregatio. mūda erit. Qui morticina eoꝝ tetigerit polluet̄. Si ceciderit sup sementē non polluet eā. Si aūt q̄spiā aq̄ sementē pfuderit ⁊ postea morticinis tacta fuerit. illico polluetur. Si mortuū fuerit aial qd̄ licet vob comedē. q̄ cadauer ei⁹ tetigerit. imūdus erit vsqꝫ ad vesperū. Et q̄ comederit ex eo quippiā siue portauerit lauabit vestimenta sua. ⁊ imūd⁹ erit vsqꝫ ad vespū. Oē qd̄ reptat sup terrā. abhominabile erit: nec assumet̄ in cibū. Quicq̄d sup pect⁹ q̄drupes gdit̄ ⁊ multos bꝫ pedes. siue p humū trahit̄. nō comedet̄: q̄a abhomiabile est. Nolite ꝯtamiare aias v̄ras: nec tāgat̄ q̄cq̄ꝫ eoꝝ ne imūdi sitis. Ego sū dn̄s deus vester. Sci estote. q̄a ego scūs sū: ne polluatis aias v̄ras i oī reptili qd̄ mouet̄ sup t̄rā. Ego eni sū dn̄s q̄ eduxi vos de t̄ra egypti: ut essem vobis i deū. Sci erit̄. q̄a ego scūs sū. Ista ē lex aiantiū ac volucrū ⁊ oīs aie viuentis q̄ mouet̄ in aq̄ ⁊ reptat in t̄ra ut differētias noueritis mūdi ⁊ imundi. ⁊ sciatis quid comedere ⁊ respuere debeatis.

CXII

Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysen dicēs: Loquere filijs isrl̄. ⁊ dices ad eos: Mulier si suscepto semine pepererit masculū: imūda erit septem dieb⁹ iuxta dies sepationis mēstrue. ⁊ die octauo circūcidet̄ infantul⁹: ipsa v̄o trigintatrib⁹ dieb⁹ manebit in sanguine purificatiōis sue. Oē scm̄ nō tāget nec igredietur in scūariū donec impleant̄ dies purgatiōis sue. Sin aūt feminam pepererit. imūda erit duab⁹ ebdomadib⁹ iuxta ritū flux⁹ mēstrui. ⁊ sexagintasex dieb⁹ manebit i sanguine purificatiōis sue. Cūqꝫ expleti fuerint dies purificatiōis sue. p filio siue p filia. deferet agnū anniculū in holocaustū ⁊ pullū colūbe siue turturē p pctō ad ostiū tabernaculi testimonij. ⁊ tradet sacerdoti qui offeret illa corā dn̄o ⁊ orabit p ea. ⁊ sic mūdabit̄ p fluuio sanguis sui. Ista ē lex parientꝫ masculū aut feminā. Q̄ si nō inuenerit man⁹ eius. nec potuerit offerre agnū: sumet duos turtures uel duos pullos colūbaꝝ. vnū i holocaustū ⁊ alteꝝ p pctō. Orabitqꝫ p ea sacerdos. ⁊ sic mundabit̄.

CXIII

Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysen ⁊ aarō dicēs: Homo in cui⁹ cute ⁊ carne ortus fuerit diuers⁹ color siue pustula aut q̄si lucens quippiā. i. plaga lepre. adducet̄ ad aaron sacerdotē. uel ad vnūquēlibet filioꝝ ei⁹. Qui cū viderit leprā i cute. ⁊ pilos in albū mutatos colorē. ipsamqꝫ spēm lepre humiliorē cute ⁊ carne reliq̄. plaga lepre ē. ⁊ ad arbitriū ei⁹ sepabit̄. Sin āt lucis candor fuerit in cute. nec humilior carne reliq̄. ⁊ pili coloris p̄stini: recludet eū sacerdos septē dieb⁹ ⁊ ꝯsiderabit die septio. Et si qdē lepra vltra nō creuerit nec transierit i cute p̄ores

terminos : rursū recludet eū septem diebus
alijs. ⁊ die septimo cōtēplabit᷑. Si obscurior
fuerit lepra ⁊ nō creuerit ī cute· mūdabit eū
q̇a scabies ē: lauabitqꝫ hō vestimenta sua. ⁊
mūdus erit. Qđ si postq̄ a sacerdote visus est
⁊ reddit⁹ mūditie iterꝫ lepra creuerit· addu/
cet᷑ ad eū. ⁊ īmunditie ꝯdemnabit᷑. Plaga le
pre si fuerit in hoīe· adducet᷑ ad sacerdotē. ⁊
videbit eū. Cūqꝫ color alb⁹ ī cute fuerit. ⁊ ca
pillorꝫ mutauerit aspectū· ipsa q̄qꝫ caro viua
apparuerit : lepra vetustissima iudicabitur·
atqꝫ inolita cuti. Cōtamiabit itaqꝫ eū sacer
dos ⁊ nō recludet: q̇a ꝑspicue īmunditie est.
Sin aūt effloruerit discurrēs lepra ī cute. ⁊
operuerit oēm carnem a capite vsqꝫ ad pedes
q̇cq̇d sub aspectu oculorꝫ cadit: cōsiderabit
eū sacerdos. ⁊ teneri lepra mūdissima iudi/
cabit· eo q̄ ois in candorē versa sit. ⁊ idcirco
hō mūdus erit. Qñ vero caro viuēs ī eo appa
ruerit· tūc sacerdotis iudicio polluet᷑. ⁊ inter
īmūdos reputabit᷑. Caro. n. viua si lepra as/
ꝑgit᷑: īmūda ē. Qđ si rursū versa fuerit ī alborē
⁊ totū hoīem operuerit: considerabit eū sacer/
dos. ⁊ mūdū eē decernet. Caro aūt ⁊ cutis ī
q̄ vlcus natū ē ⁊ sanatū. ⁊ in loco vlcerꝭ ci/
catrix alba apparuerit siue sbrufa· adducet᷑
hō ad sacerdotē. Qui cū viderit locum lepre
humiliorē carne reliq̄. ⁊ pilos versos ī cādorē
ꝯtaminabit eū. Plaga. n. lepre orta ē ī vlcē.
Qđ si pil⁹ colorꝭ ē ꝓstini. ⁊ cicatrix subobscu/
ra ⁊ vicina carne nō est humilior : recludet
eū septem dieb⁹. Et si q̇dē creuerit· adiudica/
bit eū lepre: sin aūt steterit ī loco suo· vlceris
ē cicatrix. ⁊ hō mūdus erit. Caro aūt ⁊ cutꝭ
quā ignis exusserit. ⁊ sanata albā siue rufam
hūerit cicatricē: cōsiderabit eā sacerdos. Et
ecce si versa ē ī alborē. ⁊ loc⁹ ei⁹ reliq̄ cute ē hu/
milior: ꝯtaminabit eū: q̇a plaga lepre ī cica/
trice orta ē. Qđ si pilorꝫ color nō fuerit īmu/
tat⁹· nec humilior plaga carne reliq̄. ⁊ ipsa le
pre spēs fuerit subobscura: recludet eum se/
ptē dieb⁹. ⁊ die septio ꝯtēplabit᷑. Si creuerit
ī cute lepra· ꝯtaminabit eū: sin aūt ī loco suo
cādor steterit nō satꝭ clar⁹· plaga cōbustiōis
ē. ⁊ idcirco mūdabit᷑: q̇a cicatrix ē cōbustu/
re. Vir siue mulier ī cui⁹ capite ul᷑ barba ger
minauerit lepra· videbit eos sacerdos. Et si
q̇dē humilior fuerit loc⁹ carne reliq̄. ⁊ capil
lus flau⁹· solito qꝫ subtilior· cōtamiabit eos:
q̇a lepra capitꝭ ac barbe est. Sin aūt viderit
locū macule equalē vicine carni ⁊ capillū
nigrū: recludet eos septē dieb⁹. ⁊ die septimo
intuebit᷑. Si nō creuerit macula ⁊ capill⁹ sui
colorꝭ ē. ⁊ locus plage carni reliq̄ eq̄lis: ra/
det᷑ hō absqꝫ loco macule. ⁊ recludet᷑ septem
diebus alijs. Si die septio visa fuerit stetisse
plaga ī loco suo· nec hūilior carne reliq̄· mū
dabit eū· lotisqꝫ vestib⁹ suis· mūd⁹ erit. Sin
aūt p⁹ emūdationē rursus creuerit macula
ī cute· nō q̄ret āpli⁹ vtrū capill⁹ ī flauū colo/
rem sit cōmutat⁹: q̇a apte īmūd⁹ ē: Porro si
steterit macula ⁊ capilli nigri fuerit: noue/
rit hoīem sanatū eē. ⁊ ꝯfidēt eū ꝓnūciet mū/
dū. Vir siue mulier ī cui⁹ cute candor appa/
ruerit: intuebit᷑ eos sacerdos. Si dep̄hende/
rit subobscurꝫ alborē lucere ī cute· sciat nō eē
leprā· ſ͡ maculā coloris cādidi. ⁊ hoīem mū/
dū. Vir de cui⁹ capite capilli fluūt· caluus ⁊
mūdus ē. Et si a frōte ceciderint pili: recal/
uaster ⁊ mūdus ē. Sin aūt ī caluitio siue in
recaluatioē alb⁹ uel rufus color fuerit exor/
tus. ⁊ hoc sacerdos viderit : cōdēnabit eum:
haud dubie lepre q̄ orta ē in caluitio. Qui/
cūqꝫ ḡ maculat⁹ fuerit lepra ⁊ separatus ē ad
arbitriū sacerdotis· habebit vestimenta dis/
suta· caput nudū· os veste cōtectū· contami/
natū ac sordidū se clamabit. Oi tpe q̄ lepro/
sus ē ⁊ imūdus· sol⁹ habitabit extra castra.
Vestis lanea siue linea q̄ leprā hūerit ī sta/
mine atqꝫ subtegmīe· aut certe pellis· ul᷑ q̇c/
q̇d ex pelle ꝯfectū ē : si alba uel rufa macula
fuerit īfecta· lepra reputabit᷑ : oñdet᷑qꝫ sacer/
doti. Qui ꝯsideratā recludet septē diebus. ⁊
die septio rursus aspiciēs· si dep̄hēderit cre/
uisse· lepra ꝑseuerās ē : pollutū iudicabit ve/
stimētū. ⁊ oē in q̄ fuerit īuenta. ⁊ idcirco cō/
buret᷑ flāmis. Qđ si eam viderit non creuisse:
ꝑcipiet ⁊ lauabūt id in q̄ lepra ē: recludetqꝫ
illud septē dieb⁹ alijs. Et cum viderit faciem
q̇dem ꝓstinā nō reuersam· nec tñ creuisse le/
pram· īmūdū iudicabit ⁊ igne cōburet· eo q̄
infusa sit ī sup̄ficie vestimēti uel ꝑ totū lepra
Sin aūt obscurior fuerit loc⁹ lepre postq̄ ve/
stis ē lota: abrūpet eū ⁊ a solido diuidet. Qđ
si vltra apparuerit ī his locis q̄ ꝓus imacu/
lata erant lepra volatilis ⁊ vaga· debet igne
cōburi. Si cessauerit· lauabit aq̄ ea q̄ pura
sūt secūdo. ⁊ mūda erūt. Ista ē lex lepre vesti/
menti lanei ⁊ linei· stamis atqꝫ subtegmis·
oisqꝫ supellectilis pellicee : quō mūdari de/
beat uel contaminari.

¶ XIIII

Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicens:
Hic ẽ ritꝰ leprosi qñ mũdandus est.
Adducetꝛ ad sacerdotẽ. Qui egres/
sus de castrꝭ cũ iuenerit leprã ee mũdatã: pre/
cipiet ei q̇ purificatꝛ ut offerat duos passeres
viuos ꝓ se q̄s vesci licitũ ẽ. ⁊ lignũ cedrinũ
vermiculũq; ⁊ hysopũ. Et vnũ ex passeribus
imolari iubebit i vase fictili sup aq̄s viuen/
tes: aliũ aũt viuũ cũ ligno cedrino ⁊ cocco
⁊ hysopo: tinget i sanguine passerꝭ imolati q̄
aspget illũ q̇ mũdandꝰ ẽ septies ut iure pur/
getꝛ. ⁊ dimittet passerẽ viuũ ut i agꝝ auolet.
Cũq; lauerit hõ vestimẽta sua: radet oẽs pi/
los corpis ⁊ lauabitꝛ aq̄: purificatusq; igre/
dietꝛ castra: ita dũtaxat ut maneat ext̄ tabna
culũ suũ septẽ diebꝰ. ⁊ die septia radet capil/
los capitꝭ: barbãq; ⁊ supcilia: ac totiꝰ corpis
pilos. Et lotis rursũ vestibꝰ ⁊ corpe: die oc/
tauo sumet duos agnos imaculatos. ⁊ ouẽ
ãniculã absq; macula. ⁊ tres decimas simile
in sacrificiũ q̄ ꝯspsa sit oleo. ⁊ seorsũ olei sex/
tariũ. Cũq; sacerdos purificans hoiem sta/
tuerit eũ. ⁊ hꝰ oia corã dño i ostio tabernacu
li testimonij: tollet agnũ ⁊ offeret eum ꝓ de/
licto: oleiq; sextariũ. Et oblatꝭ añ dñm oibꝰ
imolabit agnũ vbi solet imolari hostia pro
pctõ. ⁊ holocaustũ. i. i loco scõ. Sicut n. ꝓ pec/
cato: ita ⁊ ꝓ delicto ad sacerdotẽ ptinet ho/
stia. Scã scõꝝ ẽ. Assumẽsq; sacerdos de san
guine hostie que imolata est ꝓ delicto: ponet
sup extremũ auricule dextre eiꝰ q̇ mundatꝛ. ⁊
sup pollices manus dextre ⁊ pedis. ⁊ de olei
sextario mittet in manũ suã sinistrã tingetq;
digitũ dextꝝ i eo. ⁊ aspget corã dño septies.
Qđ aũt reliquũ ẽ olei in leua manu: fundet
sup extremũ auricule dextre eiꝰ q̇ mundatꝛ. ⁊
sup pollices manꝰ ac pedis dextri. ⁊ sup san/
guinẽ q̇ effusus ẽ ꝓ delicto. ⁊ sup caput eiꝰ.
Rogabitq; ꝓ eo corã dño: ⁊ faciet sacrificiũ
ꝓ pctõ. Tũc imolabit holocaustũ. ⁊ ponet il/
lud in altari cũ libamẽtis suis. ⁊ hõ rite mũ/
dabitꝛ. Qđ si paup ẽ ⁊ nõ põt manꝰ eiꝰ inueni/
re que dicta sunt: ꝓ delicto assumet agnũ ad
oblationẽ ut roget ꝓ eo sacerdos: decimãq;
ptẽ simile ꝯspse oleo i sacrificiũ. ⁊ olei sexta/
riũ: duosq; turtures siue duos pullos colũ/
be: q̄rũ vnꝰ sit ꝓ pctõ. ⁊ alter i holocaustum:
offeretq; ea die octauo purificatiõis sue sa/
cerdoti ad ostiũ tabnaculi testimonij coram
dño. Qui suscipiẽs agnũ ꝓ delicto ⁊ sexta/
riũ olei: leuabit sitꝛ: imolatoq; agno. de san/
guine eiꝰ ponet sup extremũ auricule dextre
eiꝰ q̇ mundatꝛ. ⁊ sup pollices manꝰ eius ac pe/
dis dextri. Olei vo ptẽ mittet i manũ suã si/
nistrã: i q̄ tingẽs digitũ dextre manꝰ aspget
septies corã dñm: tangetq; extremũ dextre au/
ricule illiꝰ q̇ mũdatꝛ ⁊ pollices manꝰ ac pedis
dextri: in loco sanguĩs q̇ effusus ẽ ꝓ delicto.
Reliquã aũt ptẽ olei q̄ est in sinistra manu:
mittet sup caput purificati ut placet pro eo
dñm. ⁊ turturem siue pullũ columbe offeret:
vnũ ꝓ delicto. ⁊ alterꝝ in holocaustũ cũ liba/
mẽtis suis. Hoc ẽ sacrificiũ leprosi q̇ hr̃e nõ
põt oia in emũdatione sui. Locutusq; ẽ dñs
ad moysen ⁊ aarõ dicẽs: Cũq; igressi fueritꝭ
t̃rã chanaã quã ego dabo vob̃ i possessionẽ:
si fuerit plaga lepre i edibꝰ: ibit cuiꝰ ẽ domus
nũciãs sacerdoti. ⁊ dicet: Quasi plaga lepre
videtꝛ mihi ee i domo mea. At ille p̃cipiet ut
efferãtꝛ vniuersa de domo ꝑusq̃ igrediatꝛ eã
⁊ videat vtrũ leprosa sit: ne imũda fiant oia
que i domo sũt. Intrabitq; postea ut cõsidẽt
leprã domꝰ. ⁊ cũ viderit i parietibꝰ illiꝰ quasi
valliculas pallore siue rubore deformes. ⁊
humiliores supficie reliqua: egredietꝛ ostiũ
domꝰ. ⁊ stati claudet illã septẽ diebꝰ: reuer/
susq; die septimo ꝯsiderabit eã. Si iuenerit
creuisse leprã: iubebit erui lapides in q̇bꝰ le/
pra est. ⁊ ꝓijci eos extra ciuitatẽ i locũ imũ/
dũ: domũ aũt ipsam radi itrinsecꝰ p circuitũ
⁊ spgi puluerẽ rasure extra vrbẽ i locũ imũ/
dũ: lapidesq; alios reponi ꝓ bis q̇ ablati fue
rant: ⁊ luto alio liniri domũ. Sin aũt postq̃
eruti sũt lapides ⁊ puluis elatꝰ ⁊ alia t̃ra li/
ta: ingressus sacerdos viderit reuersã leprã
⁊ parietes respsos maculis: lepra est pseue/
rans ⁊ imũda domꝰ. Quã statim destruent
⁊ lapides eiꝰ ac ligna atq; vniuersũ puluerẽ
ꝓijciẽt extra oppidũ in locũ imũdũ. Qui in/
trauerit domũ qñ clausa ẽ: imũdus erit vsq;
ad vespũ. ⁊ q̇ dormierit in ea ⁊ cõederit quip/
piã: lauabit vestimẽta sua. Qđ si itroiẽs sacer
dos viderit leprã nõ creuisse i domo pꝰq̃ de/
nuo lita fuerit: purificabit eã reddita sanita
te. ⁊ i purificatiõe eiꝰ sumet duos passeres li
gnũq; cedrinũ ⁊ vmiculũ atq; hysopũ ⁊ im/
molato vno passere i vase fictili sup aq̄s vi/
uas: tollet lignũ cedrinũ ⁊ hysopũ ⁊ coccũ ⁊
passerẽ vnũ. ⁊ tiget oia i sanguie passerꝭ imo
lati atq; i aq̄s viuẽtibꝰ ⁊ aspget domũ septies
purificabitq; eã tã i sanguie passerꝭ q̃ i aq̄s
viuẽtibus. ⁊ i passere viuo: lignoq; cedrino

⁊ hysopo atq̧ v̄miculo. Cũq̧ dimiserit passe
rē auolare i agrũ libe: orabit ꝓ domo ⁊ iu-
re mũdabit. Ista ē lex oīs lepre ⁊ pcussure.
lepre vestiũ ⁊ domoꝝ. cicatricis ⁊ erũpentiũ
papulaꝝ. lucentis macule ⁊ in varias spēs
colorib⁹ imutatis: ut possit sciri q̈ tpe mũdũ
quid uel imundũ sit. CXV

Locutusq̧ ē dñs ad moysen ⁊ aarō
dicēs: Loq̈mi filijs isrl. ⁊ dicite eis:
Uir q̈ patit fluxũ semis. imũd⁹ erit
⁊ tũc iudicabit huic vitio subiacē: cũ p sin-
gula momēta adheserit carni ei⁹. atq̧ cōcre-
uerit fedus humor. Omē stratũ i q̈ dormierit
imundũ erit. ⁊ vbicũq̧ sederit. Si qs hoīꝫ
tetigerit lectũ ei⁹. lauabit vestimenta sua. ⁊
ipse lot⁹ aq̃. imund⁹ erit vsq̧ ad vespũ. Si se-
derit vbi ille sederat. ⁊ ipse lauabit vestimē-
ta sua. ⁊ lot⁹ aq̃ imũdus erit vsq̧ ad vespeꝛ.
Qui tetigerit carnē eius. lauabit vestimēta
sua. ⁊ ipse lot⁹ aq̃ imũd⁹ erit vsq̧ ad vesperũ.
Si saliuā huiuscemodi hō iecerit sup eũ qui
imũdus ē. lauabit vestimēta sua. ⁊ lotus aq̃
imũd⁹ erit vsq̧ ad vespũ. Sagina sup quod
sederit imundũ erit. ⁊ qcq̇d sub eo fuerit qui
fluxũ semis patit. pollutũ erit vsq̧ ad vespe-
rũ. Qui portauerit hoꝝ aliq̇d. lauabit vesti-
mēta sua. ⁊ ipse lot⁹ aq̃ imũdus erit vsq̧ ad
vespũ. Omis quē tetigerit q̈ talis ē nō lotꝫ añ
manib⁹. lauabit vestimenta sua. ⁊ lot⁹ aqua
imundus erit vsq̧ ad vespũ. Uas fictile qd̄
tetigerit ꝯfrīget: vas aũt ligneũ lauabit aq̃.
Si sanat⁹ fuerit q̇ h⁹modi sustinet passionē
numerabit septē dies p⁹ emũdationem sui. ⁊
lotis vestib⁹ ⁊ toto corpore in aq̇s viuentib⁹
erit mũd⁹. Die aũt octauo sumet duos tur-
tures aut duos pullos colũbe. ⁊ veniet i cō-
spectu dñi ad ostiũ tabnaculi testimonij. da-
bitq̧ eos sacerdoti: Qui faciet vnũ ꝓ pctō
⁊ alterũ in holocaustũ: rogabitq̧ ꝓ eo corā
dño ut emundet a fluxu semis sui. Uir de q̈
egredit semen coit⁹. lauabit aq̃ oē corp⁹ suũ:
⁊ imundus erit vsq̧ ad vespũ. Ueste ⁊ pellē
quā hũerit lauabit aq̃. ⁊ imũda erit vsq̧ ad
vespũ. Mulier cũ q̃ coierit lauabit aq̃. ⁊ im-
mũda erit vsq̧ ad vespũ. Mulier q̄ redeũte
mēse patit fluxũ sanguis: septem dieb⁹ sepa-
rabit. Omis q̇ tetigerit eā. imundus erit vsq̧
ad vespũ. ⁊ locus in q̈ dormierit uel sederit
dieb⁹ separationis sue polluet. Qui tetigerit
lectũ suũ. lauabit vestimenta sua. ⁊ ipse lot⁹
aq̃ imundus erit vsq̧ ad vespũ. Oē vas sup

qd̄ illa sederit. q̇sq̇s attigerit: lauabit vesti-
menta sua. ⁊ ipse lot⁹ aq̃ pollut⁹ erit vsq̧ ad
vespũ. Si coierit cũ ea vir tpe sanguis men-
strualis. imund⁹ erit septē dieb⁹. ⁊ oē stratũ
in q̈ dormierit. pollnet. Mulier q̃ patit mul-
tis dieb⁹ fluxũ sanguis nō i tpe menstruali.
uel q̃ p⁹ mēstruũ sanguinē fluere non cessat:
q̃diu subiacet huic passiōi. imũda erit q̃si sit
i tpe mēstruo. Omē stratũ i q̈ dormierit ⁊ vas
in q̈ sederit. pollutũ erit. Quicũq̧ tetigerit
eā. lauabit vestimēta sua. ⁊ ipse lotus aqua
imũd⁹ erit vsq̧ ad vespũ. Si steterit sanguis
⁊ fluere cessauerit. numerabit septē dies pu-
rificatiōis sue. ⁊ die octauo offeret ꝓ se sacer
doti duos turtures aut duos pullos colũ-
baꝝ ad ostiũ tabernaculi testimonij: q̇ vnũ
faciet ꝓ pctō ⁊ alteꝝ i holocaustũ. rogabitq̧
ꝓ eo corā dño. ⁊ ꝓ fluxu imũditie ei⁹. Doce-
bitis ḡ filios isrl ut caueāt imunditias ⁊ nō
moriant in sordib⁹ suis cũ polluerit tabna-
culũ meũ. qd̄ ē int eos. Ista est lex ei⁹ q̇ patit
fluxũ semis. ⁊ q̇ polluit coitu. ⁊ q̃ menstruis
tpib⁹ separat. uel q̃ iugi fluit sanguie. ⁊ hoīs q̇
dormierit cum ea. CXVI

Locutusq̧ ē dñs ad moysen p⁹ mor-
tē duoꝝ filioꝝ aaron: qñ offerentes
ignē alienũ interfecti sunt. Et p̄cepit
ei dicēs: Loq̈re ad aaron frēm tuũ ne oi tē-
pore igrediat scũariũ qd̄ ē intra velũ coram
ꝓpitiatorio q̈ tegit archa ut non moriat: q̇a
i nube apparebo sup oraculũ: nisi h̄ añ fece-
rit. Uitulũ ꝓ pctō offeret. ⁊ arietē i holocau-
stũ. Tunica linea vestiet: feminalibus line-
is verēda celabit. Accinget ȥona linea: cyda-
rim lineā iponet capiti. Hec. n. vestimēta sũt
scā: qb⁹ cũctis cũ lotus fuerit induet. Susci-
pietq̧ ab vniũsa multitudine filioꝝ isrl du-
os hircos ꝓ pctō. ⁊ vnũ arietē i holocaustũ.
Cũq̧ obtulerit vitulũ ⁊ orauerit ꝓ se ⁊ ꝓ do-
mo sua. duos hircos stare faciet corā dño i
ostio tabernaculi testimonij: mittensq̧ sup
vtrũq̧ sortē. vnā dño. ⁊ alterā capro emissa-
rio: cui⁹ exierit sors dño. offeret illum ꝓ pec-
cato: cui⁹ aũt in caprũ emissariũ. statuet eum
viuũ corā dño ut fũdat p̄ces sup eũ. ⁊ emit-
tat eũ in solitudinē. His rite celebratis offe-
ret vitulũ. ⁊ rogans ꝓ se ⁊ ꝓ domo sua. imo-
labit eũ. Assũptoq̧ thuribulo qd̄ de prunis
altaris ipleuerit. ⁊ hauriens manu cōpositũ
thymiama i incensũ. vltra velũ intrabit i scā
ut positis sup ignē aromatibus nebula eoꝝ

⁊ vapor opiat oraculū qḋ est supra testimo-
niū. ⁊ nō moriat̄. Tollet q̄ꝫ de sanguie vitu-
li. ⁊ aspget digito septies ꝯ propitiatoriū ad
orientē. Cū q̄ꝫ mactauerit hircū ꝓ pctō ppli:
inferet sanguinē ei⁹ intra velū sicut p̄ceptū ē
de sanguine vituli: ut aspgat e regiōe oracu-
li. ⁊ expiet scūariū ab imūditijs filioꝝ isrl̄. ⁊
a p̄uaricationib⁹ eoꝝ· cūctisq̄ꝫ pctis. Juxta
hunc ritū faciet tabernaculo testimonij qḋ
fixū ē int̄ eos i medio sordiū habitatiōis eoꝝ.
Nullus hoīuꝫ sit in tabernaculo qn̄ pontifex
scūariū igredit̄ ut roget ꝓ se ⁊ ꝓ domo sua ⁊
ꝓ vniuerso cetu isrl̄: donec egrediat̄ taberna-
culū. Cū aūt exierit ad altare qḋ corā dn̄o ē
oret ꝓ se. ⁊ sūptū sanguinē vituli atq̄ꝫ hirci
fūdat sup cornua ei⁹ ꝑ gyrū: aspgensq̄ꝫ digi-
to septies· expiet ⁊ scificet illud ab imundi-
tijs filioꝝ isrl̄. Postq̄ꝫ emūdauerit scūariū ⁊
tabnaculū ⁊ altare· tūc offerat hircū viuen-
tē. ⁊ posita vtraq̄ꝫ manu sup caput ei⁹· cōfi-
teat̄ oēs iniq̄tates filiorū isrl̄. ⁊ vniuersa de-
licta atq̄ꝫ pctā eoꝝ q̄ iprecās capiti ei⁹ emit-
tet illū ꝑ hoiem patū in desertū. Cūq̄ꝫ porta-
uerit hirc⁹ oēs iniq̄tates eoꝝ in terrā solita-
riā. ⁊ dimissus fuerit in deserto· reuertetur in
tabernaculū testimonij. ⁊ depositis vestibus
q̇b⁹ p̄us indut⁹ erat cū itraret scūariū· relic-
tisq̄ꝫ ibi· lauabit carnē suā i loco scō· iduet̄q̄ꝫ
vestib⁹ suis. Et postq̄ꝫ egressus obtulerit ho-
locaustū suū ac plebis· rogabit tam ꝓ se q̄ꝫ ꝓ
pplo. ⁊ adipē q̇ oblat⁹ ē ꝓ pctis· adolebit sup
altare. Ille v̄o q̇ dimiserit caprū emissariū
lauabit vestimēta sua ⁊ corp⁹ aq̄. ⁊ sic ingre-
diet̄ in castra. Vitulū aūt ⁊ hircū q̇ ꝓ pecca-
to fuerāt imolati. ⁊ q̄ꝝ sanguis illatus est i
scūariū ut expiatio cōpleret̄· asportabūt fo-
ras castra. ⁊ ꝯburēt igni tā pelles q̄ꝫ carnes
eoꝝ ac fimū. ⁊ q̇cūq̄ꝫ ꝯbusserit ea· lauabit ve-
stimēta sua ⁊ carnē aq̄. ⁊ sic igrediet̄ castra.
Eritq̄ꝫ vob̄ hoc legitimū sempiternū. Mense
aūt septio· decima die mēsis· affligetis aīas
vr̄as· nullūq̄ꝫ op⁹ facietis siue indigena siue
aduena q̇ pegrinat̄ inter vos. In hac die ex-
piatio erit vr̄i atq̄ꝫ mūdatio· ab oībus pctis
vr̄is corā dn̄o mūdabimi. Sabbatū.n. req̇e-
tionis ē. ⁊ affligetis aīas vr̄as religiōe ꝑpe-
tua. Expiabit aūt sacerdos q̇ vnctus fuerit
⁊ cui⁹ man⁹ initiate sūt ut sacerdotio fūgat̄
ꝓ p̄re suo. Induet̄q̄ꝫ stola linea ⁊ vestib⁹ scis
⁊ expiabit scūariū ⁊ tabernaculū testimonij
atq̄ꝫ altare: sacerdotes q̄ꝫ ⁊ vniuersū popu-
lum. Eritq̄ꝫ h̄ vobis legitimū sempiternū: ut
oretis ꝓ filijs isrl̄. ⁊ ꝓ cūctis pctis eoꝝ semel
in anno. Fecit igit̄ sicut p̄cepat dn̄s moysi.

CXVII

Et locut⁹ ē dn̄s ad moysen
dicēs: Loq̄re aaron ⁊ filijs ei⁹ ⁊ cūc-
tis filijs isrl̄· dicēs ad eos: Iste ē ser-
mo quē mandauit dn̄s dicēs: Homo q̇libet
de domo isrl̄ si occiderit bouē aut ouē siue ca
prā i castris uel extra castra. ⁊ nō obtulerit
ad ostiū tabnaculi oblationē dn̄o: sanguis
reus erit. Quasi si sanguinē fuderit: sic peri-
bit de medio ppli sui. Jdō sacerdoti offerre de-
bent filij isrl̄ hostias suas q̄s occidūt in agro
ut scificent̄ dn̄o an̄ ostiū tabnaculi testimo-
nij. ⁊ imolēt eas hostias pacificas dn̄o. Fū-
detq̄ꝫ sacerdos sanguinem sup altare dn̄i ad
ostiū tabnaculi testimonij. ⁊ adolebit adipē
i odorē suauitatꝫ dn̄o. ⁊ nequaq̄ꝫ vltra imo-
labūt hostias suas demonibus cū q̇b⁹ forni
cati sūt. Legitimū sempiternū erit illis ⁊ po-
sterꝭ eoꝝ. Et ad ipsos dices: Homo de filijs
isrl̄ ⁊ de aduenis q̇ pegrinant̄ apud vos qui
obtulerit holocaustum siue victimam. ⁊ ad
ostiū tabnaculi testimonij non adduxerit eā
ut offerat dn̄o· interibit de pplo suo. Homo
q̇libet de domo isrl̄ ⁊ de aduenis q̇ pegrināt̄
int̄ vos si comederit sanguinem· obfirmabo
faciē meā ꝯ aiam illi⁹. ⁊ dispdā eā de popu-
lo suo: q̇a aīa carnis in sanguie ē. ⁊ ego dedi
illū vob̄· ut sup altare i eo expietis ꝓ aīabus
vr̄is. ⁊ sanguis ꝓ aīe piaculo sit. Idcirco di-
xi filijs isrl̄. Ois aīa ex vob̄ nō comedet san-
guinē· nec ex aduenis q̇ pegrināt̄ apud vos
Homo q̇cūq̄ꝫ de filijs isrl̄ ⁊ de aduenis q̇ pe-
grinant̄ apud vos· si venatiōe atq̄ꝫ aucupio
cepit ferā uel auē q̇b⁹ vesci licitum est: fūdat
sanguinē ei⁹ ⁊ opiat illū t̄ra. Aīa eni oīs car
nis i sanguie ē. Jdō̄ dixi filijs isrl̄: Sangui-
nē vniuerse carnis nō comedetꝫ: q̇a aīa car-
nis i sanguie ē. ⁊ q̇cūq̄ꝫ comederit illū· inte-
ribit. Aīa q̄ comederit morticinū uel captū
a bestia· tā de indigenis q̄ꝫ de aduenis· laua-
bit vestimenta sua ⁊ semetipsū aq̄. ⁊ ꝯtami-
nat⁹ erit vsq̄ꝫ ad vesperū. ⁊ h̄ ordine mūdus
fiet. Qḋ si nō lauerit vestimenta sua uel corp⁹
portabit iniquitatē suā.

CXVIII

Locutusq̄ꝫ ē dn̄s ad moysen dicens:
Loquere filijs isrl̄. ⁊ dices ad eos:
Ego sū dn̄s de⁹ vester. Juxta cōsue-
tudinē t̄re egypti i q̄ habitastis· nō facietꝫ:
⁊ iuxta morē regionis chanaan: ad quā ego

introducturus sū vos·nō agetis·nec in legitimis eoꝝ ābulabitis. FacietꝪ iudicia mea ⁊ ꝓcepta mea seruabitis. ⁊ ambulabitis in eis Ego dn̄s deus vester. Custodite leges meas atq̄ iudicia: q̄ faciēs hō viuet i eis. Ego dn̄s deꝰ vester. Ois hō ad ꝓximā sanguis sui non accedet ut reuelet turpitudinē eiꝰ. Ego dn̄s. Turpitudinē pr̄is tui ⁊ turpitudinē matrꝭ tue nō discoopies. Mat tua ē: nō reuelabis turpitudinē eiꝰ. Turpitudinē vxoris patris tui nō discoopies. Turpitudo.n. pr̄is tui est. Turpitudinē sororis tue ex pr̄e siue ex mr̄e q̄ domi ulꝫ foris genita ē· nō reuelabis. Turpitudinem filie filij tui uel neptis ex filia nō reuelabis: q̇a turpitudo tua est. Turpitudinē filie vxoris pr̄is tui quā ꝑpit pr̄i tuo ⁊ ē soror tua· nō reuelab. Turpitudinē sororis pr̄is tui nō discoopies: q̇a caro est pr̄is tui. Turpitudinē sororis mr̄is tue nō reuelabis eo q̄ caro sit mr̄is tue. Turpitudinē patrui tui nō reuelab: nec accedes ad vxorē eius q̄ tibi affinitate ꝯiungit. Turpitudinē nurus tue non reuelab: q̇a vxor filij tui est: nec discoopies ignominiā eiꝰ. Et vxorē fratris tui nullus accipiat. Turpitudinē vxoris fratrꝭ tui nō reuelab: q̇a turpitudo fr̄is tui ē. Turpitudinē vxoris tue ⁊ filie eiꝰ non reuelabis. Filiā filij eiꝰ ⁊ filiā filie illiꝰ non sumes· ut reueles ignominiā eiꝰ: q̇a caro illiꝰ sūt. ⁊ talis coitꝰ incestus ē. Sororē vxorꝭ tue i pelicatū illiꝰ nō accipies: nec reuelabis turpitudinem eiꝰ adhuc illa viuente. Ad mulierem q̄ patit̄ mēstrua non accedes: nec reuelabis feditatē eiꝰ. Cū vxore ꝓximi tui nō coibis· nec seminis cōmixtione maculaberis. De semine tuo nō dabis ut cōsecret̄ idolo moloch: nec pollues nomē dei tui. Ego dn̄s. Cū masculo nō cōmiscearꝭ coitu femineo: q̇a abhominatio ē. Cū oī pecore nō coibis: nec maculaberꝭ cū eo. Mulier nō succūbet iumento nec miscebit̄ ei: q̇a scelus ē. Nec polluami in oībꝰ his q̇bꝰ ꝯtaminate sūt vniuerse gētes quas ego eijciā añ cōspectū vestrū. ⁊ q̇bꝰ polluta ē terra cuiꝰ ego scelera visitabo: ut euomat habitatores suos. Custodite legitima mea atq̄ iudicia: ut nō faciatis ex oībꝰ abhominatiōibꝰ istis tā indigena q̄ colonꝰ q̇ ꝑegrinat̄ apud vos. Oēs eni execratiōēs istas fecerīt accole t̄re q̇ fuerūt añ vos ⁊ polluerūt eā. Cauete ḡ ne ⁊ vos silit̄ euomat cū paria feceritꝪ: sicut euomuit gentē q̄ fuit añ vos. Ois aīa q̄ fecerit de abhominationibꝰ his quippiā: ꝑibit de medio ꝓpl̄i sui. Custodite mādata mea. Nolite facere q̄ fecerūt hi q̇ fuerūt añ vos. ⁊ ne polluamini in eis. Ego dn̄s deꝰ vester. CXIX

Locutus est dn̄s ad moysen dicens: Loq̄re ad omnē cetū filioꝝ isr̄l. ⁊ dices ad eos. Sci estote· q̇a ego sanctꝰ sū dn̄s deꝰ vester. Vnusq̄sq̄ patrē suū ⁊ matrē suā timeat. Sabbata mea custodite. Ego dn̄s deꝰ vester. Nolite cōuerti ad idola: nec deos ꝯflatiles facietꝪ vobis. Ego dn̄s deꝰ vester. Si imolaueritis hostiā pacificoꝝ dn̄o ut sit placabilis: eo die q̄ fuerit imolata comedetis eā. ⁊ die alt̄o. Quicq̇d aūt residuū fuerit i diem tertiū: igne ꝯburetis. Si q̇s pꝰ biduū comederit ex ea: ꝓphanꝰ erit ⁊ ipietatis reus: portabitq̄ iniq̇tatē suā: q̇a sanctū dn̄i polluit. ⁊ ꝑibit aīa illius de populo suo. Cūq̄ messueris segetes t̄re tue nō tondebis vsq̄ ad solū supficiē t̄re: nec remanētes spicas colliges: neq̄ in vinea tua racemos ⁊ grana decidentia cōgregabis: ſꝫ paupibꝰ ⁊ ꝑegrinis carpēda dimittes. Ego dn̄s deꝰ vr̄.

Nō facietꝪ furtū: nō mentiemi: nec decipiet vnusquisq̄ ꝓximū suū. Nō ꝑiurabis in noīe meo: nec polluēs nomen dei tui. Ego dn̄s. Nō facies calūniā ꝓximo tuo: nec vi oppri mes eum. Nō morabit̄ opus mercēnarij tui apud te vsq̄ mane. Non maledices surdo: nec corā ceco pones offendiculū: ſꝫ timebis dn̄m deū tuū: q̇a ego sū dn̄s. Non facies q̄d iniquū ē: nec iiuste iudicabis. Nō cōsideres ꝑsonā paupis: nec honores vultū potentis. Iuste iudica ꝓximo tuo. Non eris criminator nec susurro i ꝓpl̄is. Nō stabis ꝯtra sanguinē ꝓximi tui. Ego dn̄s. Nō oderis frēm tuū in corde tuo: ſꝫ publice argue eū ne habeas sup illo pctm̄. Non queras vltionē: nec memor eris iiurie ciuiū tuoꝝ. Diliges amicū tuum sicut teipsū. Ego dn̄s. Leges meas custodite. Iumenta tua non facies coire cū alterius generis aīantibꝰ. Agꝝ tuū nō seres diuerso semine. Vestē q̄ ex duobꝰ texta est· nō indueris. Hō si dormierit cū muliere coitu seminis q̄ sit ancilla etiā nobilis. ⁊ tñ ꝓcio nō redempta nec libertate donata· vapulabūt ambo ⁊ non morient̄: q̇a non fuit libera. Pro delicto aūt suo offeret dn̄o ad ostiū tabnaculi testimonij arietē: orabitq̄ ꝓ eo sacerdos ⁊ ꝓ peccato eiꝰ corā dn̄o. ⁊ repropitiabit̄ ei: dimitteturq̄ peccatū. Qñ ingressi fueritis terram

pelicatꝰ. tus. tuu. i. meretatus.

correpto statē. fit lōga statera stare

⁊ plantaueritis ī ea ligna pomifera· auferetꝭ ꝓputia eoꝝ. Poma que germināt· imunda erūt vobꝭ· nec edetis ex eis. Quarto aūt āno oīs fructus eoꝝ scīficabit: laudabilis dn̄o. Quinto aūt āno comedetꝭ fructus: ꝯgregātes poma q̄ ꝓferūt. Ego dn̄s deꝰ vester. Non comedetis carnē cū sanguie. Nō augurabimini: nec obseruabitꝭ somnia. Neq̧ ī rotundū attōdebitis comā: nec radetis barbam. Et sup mortuo nō icidetꝭ carnes vr̄as: neq̧ figuras aliquas aut stigmata facietꝭ vobis. Ego dn̄s. Ne ꝓstituas filiā tuā ne ꝯtamineť t̄ra ⁊ ipleať piaculo. Sabbata mea custodite ⁊ scūariū meū metuite. Ego dn̄s. Nō declinetꝭ ad magos· nec ab ariolis aliq̇d sciscitemini ut polluamini ꝑ eos. Ego dn̄s deꝰ vester. Corā cano capite ꝯsurge. ⁊ honora ꝑsonā senis. ⁊ time dn̄m deū tuū. Ego sū dn̄s. Si habitauerit aduena in t̄ra vr̄a. ⁊ moratꝰ fuerit inť vos· nō exprobretis ei: sed sit inter vos q̄si indigena. ⁊ diligetis eū q̄si vosmetipsos. Fuistis .n. ⁊ vos aduene in t̄ra egypti. Ego dn̄s deꝰ vester. Nolite facē iniquū aliq̇d· ī iudicio· ī regula· in pondē· in mensura· Statera iusta. ⁊ eq̄ sint pondera: iustus modius: equusq̧ sextariꝰ. Ego dn̄s deus vester q̇ eduxi vos de t̄ra egypti. Custodite oīa precepta mea ⁊ vniūsa iudicia. ⁊ facite ea. Ego dominus.

CXX

Locutusq̧ ē dn̄s ad moysen dicens: Hec loq̄ris filijs isrl̄: hō de filijs isrl̄ ⁊ de aduenis q̇ habitāt in isrl̄: si q̇s dederit de semine suo idolo moloch: morte moriať. Populus t̄re lapidabit eū. ⁊ ego ponā faciē meā ꝯ illū· succidamq̧ eū de medio ꝓpl̄i sui: eo ꝙ dederit de semie suo moloch. ⁊ ꝯtaminauerit scūariū meū· ac polluerit nomen scm̄ meū. Qđ si negligēs ꝓpl̄us t̄re ⁊ q̄si paruipendēs impiū meum: dimiserit hoiem qui dedit de semine suo moloch· nec voluerit eū occidē: ponā faciē meā sup hoiem illum ⁊ cognationē eiꝰ: succidāq̧ ⁊ ipsū ⁊ oēs q̇ cōsenserunt ei· ut fornicareť cū moloch de medio ꝓpl̄i sui. Aia q̄ declinauerit ad magos ⁊ ariolos. ⁊ fornicata fuerit cū eis: ponā faciē meā ꝯ eā. ⁊ inťficiā illā de medio ꝓpl̄i sui Scīficami ⁊ estote sc̄i: q̇a ⁊ ego scūs sū dn̄s deꝰ vester. Custodite ꝓcepta mea ⁊ facite ea. Ego dn̄s q̇ scīfico vos. Qui maledixerit p̄ri suo aut matri. morte moriať. Patri matriq̧ q̇ maledixerit: sanguis eiꝰ sit sup eū. Si mechatꝰ q̇s fuerit cū vxore alteriꝰ. ⁊ adulteriū ꝑpetrauerit cū cōiuge ꝓximi sui: morte moriať ⁊ mechꝰ ⁊ adulťa. Qui dormierit cū nouerca sua. ⁊ reuelauerit ignominiā p̄ris sui: morte moriant ambo. Sanguis eorū sit sup eos. Si q̇s dormierit cū nuru sua· vterq̧ moriať· q̇a scelus opati sūt. Sāguis eoꝝ sit sup eos. Qui dormierit cū masculo coitu femineo: vterq̧ opatꝰ ē nephas: morte moriant. Sit sanguis eoꝝ sup eos. Qui supra vxorē filiam· duxerit matrē eiꝰ: scelus opatꝰ ē. Uiuus ardebit cū eis: nec ꝑmanebit tantū nephas in medio vr̄i. Qui cū iumēto ⁊ pecore coierit· morte moriať: pecꝰ q̄ȝ occidite. Mulier q̄ succubuerit cuilibet iumento: siľ inťficieť cū eo. Sāguis eoꝝ sit sup eos. Qui accepit sororē suā· filiā p̄ris sui uel filiā matris sue. ⁊ viderit turpitudinē eiꝰ· illaq̧ conspexerit fr̄is ignominiā: nephariā rē operati sūt· occidenť in conspectu ꝓpl̄i: eo ꝙ turpitudinē suā mutuo reuelauerint. ⁊ portabūt iniq̇tatem suā. Qui coierit cū muliere ī fluxu mēstruo. ⁊ reuelauerit turpitudinē eius: ipsaq̧ apuerit fontē sanguis sui: interficienť ambo de medio ꝓpl̄i sui. Turpitudinē matertere ⁊ amite tue nō discoopies. Qui h̄ fecerit· ignominiā carnis sue nudauit: portabūt ābo iniquitatē suā. Qui coierit cū vxore patrui uel auūculi sui. ⁊ reuelauerit ignominiā cognatiōis sue: portabūt ambo pctm̄ suū. Absq̧ liberis morienť. Qui duxerit vxorē fr̄is sui· rē facit illicitā: turpitudinē fr̄is sui reuelauit· absq̧ filijs erit. Custodite leges meas atq̧ iudicia ⁊ facite ea: ne ⁊ vos euomat t̄ra quā ītraturi estis ⁊ habitaturi. Nolite ambulare ī legitimis nationū: quas ego expulsurꝰ sum ante vos. Oīa eni h̄ fecerūt. ⁊ abhominatꝰ sū eas. Uobis aūt loq̇r. Possidete terram eoꝝ quā dabo vobis in hereditatē· terrā fluentem lacte ⁊ melle. Ego dn̄s deus vester: q̇ separaui vos a ceteris ꝓpl̄is. Separate ḡ ⁊ vos iumentū mūdū ab imūdo. ⁊ auem mundā ab imunda. Ne polluatis aīas vr̄as in pecore ⁊ auibꝰ. ⁊ cūctis q̄ moueť in t̄ra. ⁊ q̄ vobꝭ ostēdi eē polluta. Eritis sc̄i mihi: q̇a scūs ego sū dn̄s. ⁊ separaui vos a ceteris ꝓpl̄is ut essetis mei. Uir siue mulier in q̇bꝰ phitonicꝰ uel diuinationis fuerit sp̄us: morte morianť· lapidibus obruent eos. Sanguis eorū sit sup illos.

Dixit quoq̧ dñs ad moysen: CXXI Loquere ad sacerdotes filios aarõ ⁊ dices ad eos: Ne ꝯtaminet̃ sacerdos i mortibꝰ ciuiũ suoꝝ· nisi tm̃ i ꝯsanguineis ac ꝓpinquis. i. sup p̃rem ⁊ matrem ⁊ filiũ ⁊ filiã· frẽm q̧3 ⁊ sororẽ ꝟginẽ· q nõ ẽ nupta viro: s̃ nec i ꝑncipe ꝑp̃li sui ꝯtaminabit̃. Nec radent caput nec barbã: neq̧ i carnibꝰ suis faciẽt incisuras. Sci erũt deo suo. ⁊ nõ polluẽt nomẽ eius. Incensũ eni dñi ⁊ panes dei sui offerũt. ⁊ iõ sci erunt. Scortum ⁊ vile ꝓstibulũ nõ ducet vxorẽ: nec eã q̃ repudiata ẽ a marito· q̇a cõsecratꝰ ẽ deo suo. ⁊ panes ꝓpositiõis offert. Sit ĝ scũs: q̇a ⁊ ego sanctꝰ sũ dñs q̇ scifico vos. Sacerdotis filia si dep̃hensa fuerit i stupro. ⁊ violauerit nomẽ patris sui: flãmis exuret̃. Pontifex. i. sacerdos maximꝰ int̃ frẽs· sup cuiꝰ caput fusũ est vnctiõis oleũ. ⁊ cuiꝰ manꝰ i sacerdotio cõsecrate sũt: vestitusq̧ ẽ scis vestibus: caput suum nõ discooꝑiet: vestimenta non scindet. ⁊ ad oẽm mortuũ nõ ingrediet̃ oĩo. Sup p̃re q̧3 suo ⁊ m̃re nõ ꝯtaminabit̃: nec egrediet̃ de sanctis ne polluat scũariũ dñi: q̇a oleũ scẽ vnctiõis dei sui sup eũ est. Ego dñs. Virginem ducet vxorẽ. Viduã aũt ⁊ repudiatã ⁊ sordidam atq̧ meretricẽ nõ accipiet. s̃ puellã de populo suo· ne ꝯmisceat stirpẽ generis sui vulgo gentꝫ sue· q̇a ego dñs q̇ scifico eũ. Locutusq̧ ẽ dñs ad moysen dicẽs: Loq̃re ad aarõ: Hõ de semĩe tuo ꝑ familias q̇ hũerit maculã nõ offeret panes deo suo: nec accedet ad ministeriũ eiꝰ. Si cecꝰ fuerit· si claudꝰ· si uł paruo uel grãdi ⁊ torto naso: si fracto pede· si manu· si gibbꝰ· si lippꝰ· si albuginẽ hñs i oculo· si iugem scabiẽ· si ip̃tiginẽ in corꝑe· uel herniosus: oĩs q̇ hũerit maculã de semine aarõ sacerdotis· non accedet offerre hostias dño nec panes deo suo. Vescet̃ tñ panibꝰ q̇ offerunt̃ in scũario· ita dũtaxat· ut intra velum nõ igrediat̃: nec accedat ad altare q̇ maculã h3. ⁊ ꝯtaminare nõ debet scũariũ meũ. Ego dñs qui scifico eos. Locutꝰ est ĝ moyses ad aaron ⁊ ad filios eius ⁊ ad oẽm isrł: cũcta que sibi fuerant imꝑata.

CXXII

Locutus q̧3 ẽ dñs ad moysen dicẽs: Loq̃re ad aaron ⁊ ad filios eius· ut caueant ab his que cõsecrata sũt filioꝝ isrł. ⁊ nõ ꝯtaminent nomen scificatorũ mihi q̃ ipsi offerunt. Ego dñs. Dic ad eos ⁊ ad posteros eoꝝ. Oĩs hõ q̇ accesserit de stirpe vr̃a ad ea que ꝯsecrata sũt. ⁊ que obtulerũt filij isrł dño in q̃ ẽ imũditia: ꝑibit corã dño. Ego sũ dñs. Hõ de semine aaron q̇ fuerit leprosus· aut patiẽs fluxũ semĩs· nõ vescet̃ de his que scificata sũt mihi· donec sanet̃. Qui tetigerit imundũ sup mortuo. ⁊ ex q̃ egredit̃ semẽ q̃si coitꝰ. ⁊ q̇ tãgit reptile ⁊ q̇dlibet imũdũ cuiꝰ tactus ẽ sordidꝰ· imundꝰ erit vsq̧ ad vespꝫũ. ⁊ nõ vescet̃ his que scificata sũt: s̃ cũ lauerit carnẽ suã aqua ⁊ occubuerit sol tũc mũdatus vescet̃ de scificatꝫ: q̇a cibus illiꝰ ẽ. Morticinũ ⁊ captum a bestia nõ comedent· nec polluent̃ in eis. Ego sũ dñs. Custodiãt p̃cepta mea· ut nõ subiaceãt pctõ. ⁊ moriant̃ i scũario cũ polluerint illud. Ego dñs q̇ scifico eos. Oĩs alienigena nõ comedet de scificatis. Inq̇linꝰ sacerdotꝫ ⁊ mercẽnarius non vescent̃ ex eis. Quẽ aũt sacerdos emerit ⁊ q̇ ꝟnaculꝰ domꝰ eiꝰ fuerit· hi comedent ex eis. Si filia sacerdotꝫ cuilibet ex ꝑp̃lo nupta fuerit· de his q̃ scificata sũt ⁊ de ꝑmitijs non vescet̃. Sin aũt vidua uel repudiata ⁊ absq̧ liberis reuersa fuerit ad domũ p̃ris sui· sicut puella consueuerat· alet̃ cibis p̃ris sui. Oĩs alienigena comedẽdi ex eis nõ habet ꝑtãtem. Qui comederit de scificatis ꝑ ig̃rãtiã· addet q̇ntã ꝑtẽ cũ eo qõ comedit. ⁊ dabit sacerdoti in scũariũ: nec contaminabũt scificata filioꝝ isrł que offerunt̃ dño: ne forte sustineant iniq̇tatẽ delicti sui cũ scificata comederint. Ego dñs q̇ scifico eos. Locutusq̧ ẽ dñs ad moysen dicẽs: Loquere ad aarõ ⁊ filios eiꝰ. ⁊ ad oẽs filios isrł· dicesq̧ ad eos: Homo de domo isrł ⁊ de aduenis qui habitant apud vos q̇ obtulerit oblationẽ suã· uel vota soluens uel spõte offerẽs· q̇cq̇d illud obtulerit i holocaustum dñi ut offerat̃ ꝑ vos: masculus imaculatꝰ erit ex bobꝰ ⁊ ouibꝰ ⁊ ex caprꝫ. Si maculã hũerit nõ offeretꝫ: neq̧ erit acceptabile. Hõ q̇ obtulerit victimã pacificoꝝ dño uł vota soluẽs uel spõte offerẽs tam de bobꝰ q̃ꝫ de ouibꝰ· imaculatũ offeret ut acceptabile sit. Oĩs macula nõ erit i eo. Si cecũ fuerit si fractũ· si cicatricẽ hñs· si papulas aut scabiẽ aut impetiginẽ· non offeretꝫ ea dño: nec adolebitꝫ ex eis sup altare dñi. Bouẽ ⁊ ouẽ aure ⁊ cauda ãputatꝫ· voluntarie offerre potes· votũ aũt ex his solui nõ põt. Oẽ aĩal qõ uł ꝯtritꝫ uel tõsis uł sectꝫ· ablatisq̧ testiculis ẽ· nõ offeretꝫ dño. ⁊ i t̃ra vr̃a h̃ oĩo ne faciatꝫ De manu alienigene nõ offeretis panes deo

violo. la. cor. me. ĩ t̃ylb.

In dorso gibbꝰ timor ẽ i pectore struma.

vr̄o ⁊ quicq̄d aliud dare voluerit· q̄a corru-
pta ⁊ maculata sūt oīa: nō suscipietis ea. Lo
cutusq̄ȝ ē dn̄s ad moysen dicēs: Bos· ouis
⁊ capra cū genita fuerit· septē dieb⁹ erūt sub
vbere matris sue: die aūt octauo ⁊ deinceps
offerri poterūt dn̄o. Siue illa bos siue ouis
nō imolabūt̄ vna die cū fetib⁹ suis. Si imo-
lauerit̄ȝ hostiā ꝓ grāꝝ actione dn̄o· ut possit
eē placabilis: eadē die comedetis eam. Non
remanebit q̄cq̄ȝ ī mane alteri⁹ diei. Ego do-
minus. Custodite mandata mea. ⁊ facite ea
Ego dn̄s. Ne polluatis nomen meū sanctū
ut sācificer ī medio filioꝝ isrl̄. Ego dn̄s q̄ scī-
fico vos. ⁊ eduxi de terra egypti ut eēm vo-
bis in deū. Ego dn̄s. CXXIII

Locutusq̄ȝ ē dn̄s ad moysen dicēs:
Loq̄re filijs isrl̄. ⁊ dices ad eos: He
sunt ferie dn̄i q̄s vocabit̄ȝ scās. Sex
dieb⁹ facietis opus: dies septim⁹ q̄a sabbati
req̄es ē· vocabit̄ scūs. Nē op⁹ nō faciet̄ȝ ī eo.
Sabbatū dn̄i ē in cūctis habitatiōib⁹ vr̄is.
He sūt ḡ ferie dn̄i scē q̄s celebrare debet̄ȝ tē-
porib⁹ suis. Mense p̄mo· quartadecima die
mensis ad vespū· phase dn̄i ē. ⁊ q̄ntadecima
die mēsis hui⁹· sollēnitas azimoꝝ dn̄i ē. Se-
ptē dieb⁹ azima comedetis. Dies p̄mus erit
vob̄ celeberrim⁹· scūsq̄ȝ. Nē opus seruile nō
facietis ī eo: ȝ offeretis sacrificiū ī igne dn̄o
septē dieb⁹. Dies aūt septim⁹ erit celebrior
⁊ sanctior: nullūq̄ȝ seruile opus faciet̄ȝ ī eo.
Locutusq̄ȝ ē dn̄s ad moysen dicēs: Loquē
filijs isrl̄. ⁊ dices ad eos: Cū ingressi fuerit̄ȝ
terram quā ego dabo vob̄. ⁊ messueritis sege-
tem: feret̄ȝ manipulos spicarū p̄mitias mes-
sis vr̄e ad sacerdotē. Qui eleuabit fasciculū
corā dn̄o ut acceptabile sit ꝓ vob̄ altero die
sabbati. ⁊ scīficabit illū. Atq̄ȝ ī eadē die quo
manipul⁹ ꝯsecrat̄· cedet̄ agn⁹ īmaculat⁹ an-
nicul⁹ in holocaustū dn̄i. ⁊ libamēta offerent̄
cū eo due decime simile ꝯspse oleo in incensū
dn̄i ī odorēq̄ȝ suauissimū· liba q̄ȝ vini· quarta
pars hin. Panē ⁊ polentā ⁊ pultes nō come-
detis ex segete: vsq̄ȝ ad diē q̄ offeretis ex ea
deo vr̄o. Preceptū ē sempit̄nū in ḡnationib⁹
cūctisq̄ȝ habitaculis vr̄is. Numerabit̄ȝ ḡ ab
altero die sabbati in q̄ obtulistis manipulū
p̄mitiaꝝ· septē ebdomadas plenas vsq̄ȝ ad
alterā diē expletiōis ebdomade septie. i. q̄n-
quagita dies. ⁊ sic offeretis sacrificiū nouū
dn̄o ex oīb⁹ habitaculis vr̄is: panes p̄mi-
tiaꝝ duos de duab⁹ decimis simile fermēta-

te: q̄s coquetis ī p̄mitias dn̄i. Offeretisq̄ȝ cū
panib⁹ septē agnos īmaculatos ānniculos. ⁊
vitulū de armēto vnū ⁊ arietes duos. ⁊ erūt
in holocaustū cū libamētis suis ī odorē sua-
uissimū dn̄o. Facietis ⁊ hircū ꝓ p̄ctō· duosq̄ȝ
agnos ānniculos hostias pacificoꝝ. Cūq̄ȝ ele-
uauerit eos sacerdos cū panib⁹ p̄mitiaꝝ co-
rā dn̄o· cedēt ī vsū ei⁹. Et vocabitis hūc diē
celeberrimū atq̄ȝ scīssimū. Nē opus seruile
nō facietis in eo. Legitimū sempit̄nū erit in
cūctis habitaculis ⁊ generationib⁹ vestris.
Postq̄ȝ aūt messueritis segetem terre vr̄e· nō
secabitis eā vsq̄ȝ ad solū: nec remanētes spi-
cas colliget̄ȝ· ȝ paup̄ib⁹ ⁊ p̄egrinis dimitte-
tis eas. Ego sū dn̄s deus vester. Locutusq̄ȝ ē
dn̄s ad moysen dicēs: Loquē filijs israhel:
Mense septimo· p̄ma die mēsis erit vob̄ sab-
batū memoriale clangētibus tubis. ⁊ voca-
bit̄ scm̄. Nē opus seruile nō facietis in eo. ⁊
offeretis holocaustū dn̄o. Locutusq̄ȝ est dn̄s
ad moysen dicens: Decimo die mensis hui⁹
septimi dies expiationum erit celeberrim⁹. ⁊
vocabit̄ scūs: affligetisq̄ȝ aīas vr̄as ī eo. ⁊ of-
feretis holocaustū dn̄o. Nē opus seruile nō
facietis ī tp̄e diei hui⁹· q̄a dies ꝓpitiatiōis ē
ut ꝓpitiet̄ vobis dn̄s de⁹ vester. Oīs aīa que
afflicta nō fuerit die hac· p̄ibit de ꝑp̄lis suis:
⁊ que op̄is quippiā fecerit: delebo eam de po-
pulo suo. Nihil ḡ op̄is faciet̄ȝ ī eo. Legitimū
sempit̄nū erit vob̄ ī cūctis generationibus ⁊
habitatiōib⁹ vr̄is. Sabbatū req̄etionis ē. ⁊
affliget̄ȝ aīas vr̄as. Die nono mēsis septimi
a vespe vsq̄ȝ ad vesperū celebrabitis sabba-
ta vr̄a. Et locut⁹ est dn̄s ad moysen dicens:
Loquē filijs isrl̄: A q̄ntodecimo die mēsis
hui⁹ septimi· erūt ferie tabernaculorū septem
dieb⁹ dn̄o. Dies primus vocabit̄ celeberrim⁹
atq̄ȝ scīssim⁹. Nē op⁹ seruile nō facietis ī eo:
⁊ septem dieb⁹ offeret̄ȝ holocausta dn̄o. Dies
q̄ȝ octau⁹ erit celeberrim⁹ atq̄ȝ scīssim⁹. ⁊ of-
feret̄ȝ holocaustū dn̄o. Est. n. cetus atq̄ȝ col-
lecte. Nē op⁹ seruile nō facietis ī eo. He sunt
ferie dn̄i q̄s vocabit̄ȝ celeberrimas atq̄ȝ scīssi-
mas: offeretisq̄ȝ in eis oblationes dn̄o· holo-
causta ⁊ libamēta iux̄ ritū vniuscuiusq̄ȝ diei
exceptis sabbatis dn̄i donisq̄ȝ vr̄is. ⁊ q̄ offe-
retis ex voto· vel q̄ sponte tribuetis dn̄o. A
q̄ntodecimo ḡ die mensis septimi q̄n ꝯgre-
gaueritis oēs fruct⁹ t̄re vr̄e· celebrabitis fe-
rias dn̄i septē dieb⁹. Die p̄mo ⁊ die octauo
erit sabbatū. i. requies. Sumetisq̄ȝ vobis die

ꝑmo fructus arboꝝ pulcherrime·spatulasq͡ palmaꝝ ⁊ ramos ligni densaꝝ frondiū. ⁊ salices de torrēte. ⁊ letabimi corā dn̄o deo vr̄o celebrabitisq͡ sollēnitatē eius septē dieb⁹ p annū. Legitimū sempitnū erit in gn̄ationib⁹ vr̄is. Mēse septio festa celebrabitis ⁊ babitabitis i vmbraculis septē dieb⁹. Ois qui de genere ē isrł· manebit in tabernaculis: ut discant posteri vr̄i q͡ in tabernaculis habitare fecerim filios isrł cū educerē eos de t̄ra egypti. Ego dn̄s deus vester. Locutusq͡ ē moyses sup sollēnitatibus dn̄i ad filios isrł.

CXXIIII

Et locut⁹ ē dn̄s ad moysen dicēs: Precipe filijs isrł ut afferant tibi oleū de oliuis purissimū ac lucidū ad ꝯcinnādas lucernas iugiter extra velū testimonij in tabernaculo federis. Ponetq͡ eas aarō a vespe vsq͡ i mane corā dn̄o cultu rituq͡ ꝑpetuo i gn̄ationib⁹ vr̄is. Sup candelabꝝ mūdissimū ponent̄ semp i ꝯspectu dn̄i. Accipies q͡ꝫ similā ⁊ coques ex ea duodeci panes q̇ singuli habebūt duas decimas. Quoꝝ senos altrinsec⁹ sup mensam purissimā corā dn̄o statues ⁊ pones sup eos thus lucidissimū ut sit panis in monimentū oblatiōis dn̄i. Per singula sabbata mutabūt̄ corā dn̄o·suscepti a filijs isrł fedē sempiterno: erūtq͡ aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ ut comedāt eos i loco scō: q̇a scm̄ scōꝝ est de sacrificijs dn̄i iure ꝑpetuo. Ecce aūt egressus fili⁹ mulieris israhelitidis quē ꝑpeat de viro egyptio int̄ filios isrł: iurgat⁹ ē i castris cū viro israhelita. Cūq͡ blassemasset nomē dn̄i. ⁊ maledixisset ei: adductus ē ad moysen. Vocabat̄ aūt mr̄ eius salumith filia dabri: de tribu dan. Miseruntq͡ eū in carcerē: donec noscēt q̇d iubēt dn̄s. Qui locut⁹ ē ad moysen dicens: Educ blassemū extra castra. ⁊ ponāt oēs q̇ audierūt·man⁹ suas sup caput ei⁹. ⁊ lapidet eū populus vniuersus. Et ad filios isrł loq̄ris: Hō q̇ maledixerit deo suo portabit pctm̄ suū. ⁊ q̇ blassemauerit nomen dn̄i: morte moriat̄. Lapidib⁹ opprimet eū ois multitudo populi. Siue ille ciuis siue pegrin⁹ fuerit·q̇ blassemauerit nomen dn̄i: morte moriat̄. Qui percusserit ⁊ occiderit hoiem: morte moriatur. Qui pcusserit aīal reddat vicariū. i. aīam ꝓ aīa. Qui irrogauerit maculā cuilibet ciuiū suoꝝ: sicut fecit·sic fiet ei. Fracturam ꝓ fractura·oculū ꝓ oculo·dentē ꝓ dente restituet. Qualē inflixerit maculā·talē sustinē coget̄. Qui pcusserit iumētū·reddat aliud. Qui pcusserit hoiem·puniet̄. Equū iudiciū sit inter vos·siue pegrin⁹ siue ciuis peccauerit: quia ego sū dn̄s deus vester. Locutusq͡ ē moyses ad filios isrł. ⁊ eduxerūt eum q̇ blassemauerat extra castra: ac lapidib⁹ oppresserūt. Fecerūtq͡ filij isrł sicut p̄cepat dn̄s moysi.

CXXV

Locutusq͡ ē dn̄s ad moysen i monte synai dicēs: Loquere filijs isrł. ⁊ dices ad eos: Qn̄ ingressi fueritis terrā quā ego dabo vob̄: sabbatiçetis sabbatū dn̄o. Sex ānis seres agrū tuū. ⁊ sex ānis putabis vineā tuā·colligesq͡ fruct⁹ ei⁹. Septio aūt āno sabbatū erit terre reqetiōis dn̄i. Agrū non seres. ⁊ vineam nō putabis. Que sponte gignet hum⁹ nō metes. ⁊ vuas ꝑmitiaꝝ tuaꝝ nō colliges q̄i vindemiā. Annus. n. reqetiōis t̄re ē. Sed erūt vob̄ in cibū tibi ⁊ seruo tuo·ancille ⁊ mercēnario tuo. ⁊ aduene q̇ pegrinat̄ apud te. Iumētis tuis ⁊ pecorib⁹ oia q̄ nascunt̄ p̄bebunt cibū. Numerabis q͡ꝫ tibi septē ebdomadas ānoꝝ. i. septies septē·q̄ sil̄ faciūt q̄dragitanouē. ⁊ clāges buccina mense septio·decima die mēsis ꝓpitiatiōis tpe in vniuersa t̄ra vr̄a. Scificabisq͡ annū q̇nq̄gesimū. ⁊ vocabis remissionē cūctis habitatorib⁹ t̄re tue. Ipse ē. n. iubile⁹. Reuertet̄ hō ad possessionem suā. ⁊ vnusq̇sq͡ redibit ad familiā p̄stinā·q̇a iubile⁹ ē ⁊ q̇nquagesim⁹ ann⁹. Nō seretis atq͡ metetis·sponte i agro nascētia. ⁊ ꝑmitias vindemie nō colligetis: ob scificationē iubilei: ꝫ stati ablata comedetꝫ. Anno iubilei redient oēs ad possessiōes suas. Qn̄ vēdes quippiā ciui tuo uł emes ab eo·ne ꝯtristes frēm tuum: sed iuxta numeꝝ ānoꝝ iubilei emes ab eo. ⁊ iux̄ supputationē frugū vēdet tibi. Qnāto pl⁹ anni remanserint p⁹ iubileū·tāto crescet ⁊ p̄ciū: ⁊ quāto min⁹ tpis numerauerꝫ·tāto minoris ⁊ emptio ꝯstabit. Temp⁹. n. frugū vendet tibi. Nolite affligere ꝯtribules vr̄os: sed timeat vnusq̇sq͡ deū suū: q̇a ego dn̄s de⁹ vester. Facite p̄cepta mea. ⁊ iudicia custodite. ⁊ iplete ea ut habitare possitꝫ i t̄ra absq͡ vllo pauore. ⁊ gignat vob̄ hum⁹ fructus suos quibus vescami vsq͡ ad saturitatē: nulli⁹ ipetū formidātes. Qd si dixeritis q̇d comedem⁹ anno septio si nō seuerim⁹ neq͡ collegerimus fruges nr̄as: dabo bn̄dictionē meam vob̄ anno sexto. ⁊ faciet fructus triū annorū: seretisq͡ āno octauo. ⁊ comedetꝫ veteres fruges vsq͡

blassem⁹.

Iubi.

ad nonũ annũ· donec noua nascant̃ edetꝫ ve-
tera. Terra quoq; nõ vẽdet̃ i ppetuũ q̃a mea ẽ·
⁊ vos aduene ⁊ coloni mei estis. Unde cun-
cta regio possessiõis vr̃e sb̃ redẽptiõis condi-
tione vẽdet̃. Si attenuat⁹ frat̃ tu⁹ vẽdiderit
possessiũculã suã. ⁊ voluerit ꝓpinquus eius:
põt redimere qḋ ille vendiderat. Sin aũt nõ
habuerit ꝓximũ. ⁊ ipse p̃ciũ ad redimẽdũ po-
tuerit inuenire: cõputabunt̃ fruct⁹ ex eo tp̃e
q̃ vẽdidit. ⁊ qḋ reliquũ ẽ· reddet emptori· sicq;
recipiet possessionem suam. Q̃z si nõ inuenerit
manus eius ut reddat p̃ciũ· habebit emptor
qḋ emerat vsq; ad annũ iubileũ. In ipso eni
oĩs vẽditio redibit ad dñm ⁊ ad possessorem
pristinũ. Qui vẽdiderit domũ itra vrbis mu-
ros: habebit licentiã redimẽdi donec vnus
impleat̃ ann⁹. Si nõ redemerit ⁊ ãni circu-
lus fuerit euolutus· emptor possidebit eã. ⁊
posteri ei⁹ i ppetuũ. ⁊ redimi nõ poterit etiã in
iubileo. Sin aũt i villa fuerit dom⁹ q̃ muros
nõ hꝫ· agrorꝫ iure vẽdet̃. Si an̄ redẽpta non
fuerit· in iubileo reuertet̃ ad dñm suũ. Edes
leuitarꝫ q̃ in vrbib⁹ sũt: semꝑ pñt redimi. Si
redẽpte nõ fuerint· i iubileo reuertent̃ ad do-
minos: q̃a dom⁹ vrbiũ leuitarꝫ ꝓ possessioni-
bus sunt int̃ filios isrl̃. Suburbana aũt eorꝫ
nõ veneãt: q̃a possessio sempiterna ẽ. Si atte-
nuatus fuerit frat̃ tu⁹ ⁊ ifirm⁹ manu. ⁊ sus-
ceperis eũ quasi aduenã ⁊ pegrinũ ⁊ vixerit
tecũ: ne accipias vsuras ab eo· nec ãplius q̃
dedisti. Time deũ tuũ· ut viuẽ possit frat̃ tu⁹
apud te. Pecuniam tuã nõ dabis ei ad vsu-
rã. ⁊ frugũ supabũdantiã non exiges. Ego
dñs deus vr̃ qui eduxi vos de t̃ra egypti: ut
darẽ vob̃ t̃rã chanaã ⁊ eẽm vr̃ de⁹. Si pau-
ꝑtate cõpuls⁹ vẽdiderit se tibi frat̃ tu⁹· non eũ
opprimes s̃uitute famulorꝫ. s̃ q̃si mercẽnari⁹
⁊ colonus erit. Usq; ad annũ iubileũ opabit̃
apud te. ⁊ postea egrediet̃ cũ liberĩ suis. ⁊ re-
uertet̃ ad cognationẽ ⁊ ad possessionẽ patrũ
suorꝫ. Mei. n. s̃ui sũt. ⁊ ego eduxi eos de t̃ra
egypti. Nõ veneãt cõditione s̃uorũ. Ne affli-
gas eũ ꝑ potentiã· s̃ metuito deũ tuũ. Seru⁹
⁊ ãcilla sint vob̃ de natiõib⁹ q̃ i circuitu vr̃o
sũt ⁊ de aduenis q̇ pegrinant̃ apud vos ul̃
q̇ ex his nati fuerit in t̃ra vr̃a. Hos habebitꝫ
famulos. ⁊ hereditario iure trãsmittetis ad
posteros· ac possidebitꝫ i eternum. Frẽs aũt
vr̃os· filios isrl̃: ne opprimatꝫ ꝑ potentiã. Si
inualuerit apud vos man⁹ aduene atq; pe-
grini. ⁊ attenuat⁹ frat̃ tu⁹ vẽdiderit se ei· aut

Vsura.

Seruj.

cuiq; de stirpe eius· post vẽditionẽ põt redimi.
Qui voluerit ex frib⁹ suis redimet eũ. ⁊ pa-
tru⁹ ⁊ patruelis ⁊ cõsanguine⁹ ⁊ affinis. Sin
aũt ⁊ ipse potuerit· redimet se: supputatꝫ dũ-
taxat annis a tp̃e vẽditionis sue vsq; i annũ
iubileũ. ⁊ pecunia q̃ vẽditus fuerat iux̃ ãnorꝫ
numerũ. ⁊ ratione mercẽnariĩ supputata. Si
plures fuerint ãni q̇ remanẽt vsq; ad iubileũ
scḋm hos reddet ⁊ p̃ciũ: si pauci· ponẽt ratio-
nẽ cũ eo iux̃ annorꝫ numerꝫ. ⁊ reddet empto-
ri qḋ reliquũ ẽ annorꝫ q̇b⁹ an̄ seruiuit merce-
dib⁹ imputatꝫ. Nõ affliget eũ violent̃ in con-
spectu tuo. Q̇ḋ si ꝑ h̃ redimi nõ potuerit· an-
no iubileo egrediet̃ cũ liberis suis. Mei eni
sũt serui filiĩ isrl̃· quos eduxi de terra egypti.

CXXVI

Ego dñs deus vester. Non facietis vobis idolũ ⁊ sculptile
nec titulos erigetꝫ· nec insignẽ lapi-
dem ponetis i terra vestra ut adoretis eum.
Ego. n. sum dñs deus vester. Custodite sab-
bata mea. ⁊ pauete ad sanctuariũ meũ. Ego
dñs. Si in p̃ceptꝫ meis ambulaueritꝫ ⁊ mã-
data mea custodieritꝫ ⁊ feceritꝫ ea: dabo vob̃
pluuias tp̃ibus suis. ⁊ terra gignet germen
suũ. ⁊ pomis arbores replebunt̃. Apprehen-
det messiũ tritura vindemiã. ⁊ vindemia oc-
cupabit sementẽ. ⁊ comedetis panẽ vestrũ in
saturitate. ⁊ absq; pauore habitabitꝫ i terra
vr̃a. Dabo pacem in finib⁹ vr̃is: dormietis. ⁊
nõ erit q̇ exterreat. Auferã malas bestias. ⁊
gladi⁹ nõ trãsibit t̃minos vr̃os. Persequimini
inimicos vr̃os. ⁊ corruẽt coram vob̃. Perse-
quent̃ q̇nq; de vr̃is centũ alienos. ⁊ centũ de
vob̃ decẽ milia. Cadent inimici vr̃i gladio in
conspectu vr̃o. Respiciã vos ⁊ crescẽ faciam:
multiplicabimini· ⁊ firmabo pactũ meũ vo-
biscum. Comedetis vetustissima veterꝫ. ⁊ ve-
tera nouis supuenientib⁹ ꝓiicietis. Ponã ta-
bernaculũ meum i medio vr̃i. ⁊ non abiiciet
vos aĩa mea. Ambulabo int̃ vos. ⁊ ero deus
vester: vosq; eritis ꝓpl̃us me⁹. Ego dñs de⁹
vester q̇ eduxi vos de t̃ra egyptiorꝫ ne serui-
retis eis. ⁊ q̇ cõfregi cathenas ceruicũ vr̃arũ
ut incederetis erecti. Q̃z si nõ audieritis me:
nec feceritꝫ oĩa mãdata mea· s̃ spreueritꝫ le-
ges meas. ⁊ iudicia mea cõtẽpseritis ut nõ fa-
ciatꝫ ea q̃ a me cõstituta sunt. ⁊ ad irritũ ꝑdu-
catꝫ pactũ meũ: ego q̃q; h̃ faciã vob̃. Uisitabo
vos velociter in egestate ⁊ ardore q̇ cõficiat
oculos vr̃os. ⁊ cõsũmat aĩas vr̃as. Frustra
seretis sementẽ· que ab hostibus deuorabit̃.

Ponā faciē meā cōtra vos. ⁊ corruetis corā
hostibus vr̄is. ⁊ subijciemini his q̄ oderūt vos.
Fugietis nemine ꝑsequēte. Sin autē nec sic
obedieritis mihi· addā correptiones vr̄as se-
ptuplū ꝓpt̄ pctā vr̄a. ⁊ ꝯterā supbiā duritie
vr̄e. Daboq; vobis celū desup sicut ferrum. ⁊
terrā eneā. Consūmet̄ in cassum labor vester.
nō ꝓferet t̄ra germē: nec arbores poma pre-
bebunt. Si ambulaueritis ex aduerso mihi:
nec volueritis audire me: addā plagas vr̄as
vsq; in septuplū ꝓpter pctā vr̄a. Emittamq;
in vos bestias agri que cōsūmāt vos ⁊ peco-
ra vr̄a. ⁊ ad paucitatē cūcta redigāt: deser-
teq; fient vie vr̄e. Qz si nec sic volueritis reci-
pere disciplinā· s; ambulaueritis ex aduerso
mihi: ego q̄q; ꝯ vos aduersus incedam. ⁊ pcu-
tiā vos septies ꝓpter pctā vr̄a· inducāq; sup
vos gladiū vltorē federis mei. Cūq; ꝯfugeritis
in vrbes· mittā pestilentiā in medio vr̄i. ⁊ tra-
demini in manib⁹ hostiū postq̄ cōfregero ba-
culū panis vr̄i· ita ut decē mulieres i vno cli-
bano coquāt panes. ⁊ reddāt eos ad pōdus
⁊ comedetis ⁊ nō saturabimini. Sin aūt nec
p h̄ audieritis me· s; ambulaueritis ꝯtra me
⁊ ego incedā aduersus vos i furore cōtrario
⁊ corripiā vos septē plagis ꝓpt̄ pctā vr̄a· ita
ut comedatis carnes filiorꝝ vr̄orꝝ ⁊ filiarꝝ ve-
strarū. Destruā excelsa vr̄a. ⁊ simulacra cō-
fringā. Cadetis inter ruinas idolorꝝ vr̄orꝝ. ⁊
abhominabit̄ vos aīa mea: intantū ut vrbes
vestras redigam in solitudinē. ⁊ deserta faciā
scīaria vr̄a· nec recipiā vltra odorē suauissi-
mū: disperdamq; terrā vr̄am. ⁊ stupebunt sup
ea inimici vr̄i cū habitatores illi⁹ fuerit. Vos
aūt dispdā in gētes. ⁊ euaginabo p⁹ vos gla-
diū: eritq; t̄ra vr̄a deserta. ⁊ ciuitates vr̄e di-
rute. Tūc placebūt t̄re sabbata sua cūctis die-
bus solitudinis sue. Qn̄ fueritis in t̄ra hostili:
sabbatiçabit ⁊ reqescet i sabbatis solitudinis
sue: eo ꝙ non reqeuerit in sabbatis vr̄is · qn̄
habitabatis i ea. Et q̄ de vob̄ remāserint: da-
bo pauorē i cordib⁹ eorꝝ in regionib⁹ hostiū.
Terrebit eos sonit⁹ folij volātis. ⁊ ita fugi-
ent q̄si gladiū. Cadēt nullo sequēte. ⁊ corru-
ent singuli sup frēs suos q̄si bella fugientes.
Nemo vr̄m inimicis audebit resistere. Peri-
bitis int̄ gētes. ⁊ hostilis vos terra cōsūmet.
Qz si ⁊ de his aliq̄ remāserint: tabescēt i iniq-
tatibus suis i terra inimicorꝝ suorꝝ. ⁊ ꝓpt̄ pctā
patrum suorꝝ ⁊ sua affligent̄· donec ꝯfiteant̄
iniq̄tates suas ⁊ maiorꝝ suorū q̄b⁹ p̄uaricati
sunt in me. ⁊ ambulauerūt ex aduerso mihi.
Ambulabo igit̄ ⁊ ego ꝯ eos. ⁊ iducā illos in
terrā hostilē· donec erubescat icircūcisa mens
eorꝝ. Tūc orabūt ꝓ impietatib⁹ suis. ⁊ recor-
dabor federis mei q̄d pepigi cū abrahā isaac
⁊ iacob. Terre q̄q; memor ero: que cū relic-
ta fuerit ab eis· ꝯplacebit sibi i sabbatis suis:
patiēs solitudinē ꝓpter illos. Ipsi v̄o roga-
būt ꝓ pctis suis: eo ꝙ abiecerint iudicia mea
⁊ leges meas despexerit. Attn̄ etiā cū essent
in terra hostili· nō penitus abieci eos: neq; sic
despexi ut ꝯsūmerent̄. ⁊ irritū facerē pactum
meū cū eis. Ego. n. sū dn̄s deus eorꝝ. ⁊ recor-
dabor federis mei pristini: qn̄ eduxi eos de
terra egypti i ꝯspectu gentiū ut eēm de⁹ eorꝝ.
Ego dn̄s de⁹. Hec sūt iudicia atq; p̄cepta ⁊
leges quas dedit dn̄s int̄ se ⁊ int̄ filios isrl̄ in
monte synai per manū moysi. CXXVII

Locutusq; est dn̄s ad moysen dicēs:
Loquere filijs isrl̄. ⁊ dices ad eos:
Hō qui votū fecerit ⁊ spopōderit deo
aiam suā: sub estimatiōe dabit p̄ciū. Si fue-
rit mascul⁹ a vicesimo āno vsq; ad sexagesi-
mū annū· dabit q̇nq̄ginta siclos argenti ad
mensurā scīarij: si mulier· triginta. A q̇nto
aūt āno vsq; ad vicesimū· mascul⁹ dabit vi-
giti siclos: femia decē. Ab vno mēse vsq; ad
annū q̇ntū: ꝓ masculo dabunt̄ q̇nq; sicli· pro
femia tres. Sexagenari⁹ ⁊ vltra mascul⁹ da-
bit q̇ndeci siclos: femina decē. Si paup fue-
rit ⁊ estimationem reddere nō valebit: stabit
corā sacerdote. ⁊ quātū ille estimauerit ⁊ vi-
derit eū posse reddē: tātū dabit. Aial aūt q̄d
imolari pōt dn̄o si q̇s vouerit· scīm erit ⁊ mu-
tari non pōt. i. nec melius malo nec peius bo-
no. Qz si mutauerit. ⁊ ipsum q̄d mutatū est. ⁊
illud ꝓ q̄ mutatū est ꝯsecratū erit dn̄o. Aial
imūdū q̄d imolari dn̄o nō pōt· si q̇s vouerit:
adducet̄ an̄ sacerdotē· q̇ diiudicās vtrū bo-
num an malū sit· statuet p̄ciū. Qz si dare vo-
luerit is q̇ offert· addet sup estimationē q̇n-
tam ptē. Hō si vouerit domū suā ⁊ scificaue-
rit dn̄o: ꝯsiderabit eā sacerdos vtrū bona an
mala sit. ⁊ iuxta p̄cium q̄d ab eo fuerit consti-
tutū venundabit̄. Sin aūt ille q̇ vouerat vo-
luerit redimē eā· dabit q̇ntā ptē estimatiōis
sup. ⁊ habebit domum. Qz si agrū possessionis
sue vouerit ⁊ ꝯsecrauerit dn̄o· iuxta mensu-
rā sementis estimabit̄ p̄ciū. Si triginta mo-
dijs ordei serit̄ t̄ra· q̇nq̄ginta siclis venūdet̄
argenti. Si statim ab anno incipientis iubilei

Voti

uouerit agrū: quanto valere pōt. tanto esti/mabit. Sin aūt p⁹ aliquātulū tpis: supputa/bit sacerdos pecuniā iux̄ ānoꝝ q reliqui sunt numerū vsq₃ ad iubileum. ꝛ detrahet ex pcio. Qz si voluerit redimere agrū ille q vouerat. addet qntā ptem estimate pecunie. ꝛ possidebit eā. Sin aūt noluerit redimē. ꝫ alt̄i cuili/bet fuerit venūdat⁹: vltra eum q vouerat re/dimē nō poterit. qa cum iubilei venerit dies: scificat⁹ erit dño. ꝛ possessio ꝯsecrata ad ius ptinet sacerdotū. Si ager emptus ē ꝛ nō de possessiōe maioꝝ scificatus fuerit dño: suppu/tabit sacerdos iuxta ānoꝝ nūeꝝ vsq₃ ad iu/bileum pciū. ꝛ dabit ille qui vouerat eū dño. In iubileo aūt reuertet ad priorē dñm q ven/diderat eū. ꝛ hūerat in sorte possessiōis sue. Oīs estimatio siclo scūarij pōderabit. Sicl⁹ viginti obolos hꝫ. Primogenita q ad deū pti/nent nemo scificare poterit ꝛ vouē. Siue bos siue ouis fuerit. dñi sūt. Qz si imūdū ē aial: redimet q obtulit iuxta estimationē suam. ꝛ addet qntā ptē pcij. Si redimē noluerit vē/det alt̄i. quantūcūq₃ fuerit añ estimatū. Oē qd dño consecrat siue hō fuerit siue aial siue ager. non veniet nec redimi poterit. Quicquid semel fuerit ꝯsecratū. scm̄ scōꝝ erit dño. Et ois ꝯsecratio q offert ab hoīe nō redimet: sed morte morietur. Oēs decime t̄re siue de pomis arboꝝ: siue de frugib⁹ dñi sūt. ꝛ illi scificant. Siquis aūt voluerit redimē decimas suas: addet qntā ptē earū. Oīuz decimaꝝ bouis ꝛ ouis ꝛ capre q sub pastoris virga transeūt: qc/qd decimū venerit. scificabit dño. Nō eliget nec bonū nec malū: nec altero cōmutabit. Si qs mutauerit. ꝛ qd mutatū est. ꝛ pro q mu/tatū est scificabit dño. ꝛ nō redimet. Hec sunt pcepta q mandauit dñs moysi ad filios isrl̄ in monte synai.

Explicit liber Leuiticus. Incipit vaie/daber. i. liber Numeri. Caplm I

Vagedaber hebraice. Aritbmot grece.

Locutusq₃ ē dñs ad moysen i deserto sy/nai i tabernaculo federis pma die mēsis secūdi āno alt'o egressiōis eoꝝ ex egy/pto dicēs. Tollite sūmā vniūse cōgregatio/nis filioꝝ isrl̄ p cognatiōes ꝛ domos suas. ꝛ noia singuloꝝ. qcqd sexus ē masculini a vi/cesimo anno ꝛ sup. oīuz viroꝝ fortiū ex isrl̄: ꝛ numerabitis eos p turmas suas tu ꝛ aarō: erūtq₃ vobiscū pncipes tribuū ac domoꝝ in cognationib⁹ suis: qꝝ ista sūt noia. De tribu ruben: elysur filius sedeur. De tribu symeon: salamihel filius surisaddai. De tribu iuda: naason filius aminadab. De tribu ysachar: nathanael fili⁹ suar. De tribu çabulō: eliab fili⁹ helon. Filioꝝ aūt ioseph de tribu ephra/im: elisama fili⁹ ammiud. De tribu manasse: gamalihel filius phadassur. De tribu benia/min: abidan filius gedeonis. De tribu dan: abieçer filius amisaddai. De tribu aser: phe/giel fili⁹ ochran. De tribu gad: eliasaph fili⁹ duel. De tribu neptalim: abira filius enan. Hi nobilissimi pncipes multitudinis p trib⁹ ꝛ cognationes suas ꝛ capita exercit⁹ isrl̄. qs tulerūt moyses ꝛ aarō cū oī vulgi multitu/dine. ꝛ ꝯgregauerūt pmo die mensis secundi recēsentes eos p cognatiōes ꝛ domos ac fa/milias. ꝛ capita ꝛ noia singuloꝝ a vicesimo anno ꝛ sup. sicut pcepat dñs moysi. Nume/ratiq₃ sunt i deserto synai de ruben pmogeni/to israhelis p cognatiōes ꝛ familias ac do/mos suas ꝛ noia capitū singuloꝝ. oē qd sex⁹ est masculini a vicesimo āno ꝛ sup pcedētiū ad bellū: qdragintasex milia qngenti. De fi/lijs symeō p gnātiōes ꝛ familias ac domos cognationū suaꝝ recēsiti sūt p noia ꝛ capita singulorū. oē qd sex⁹ est masculini a vicesimo anno ꝛ sup pcedentiū ad bellū: qnquaginta nouē milia trecenti. De filijs gad p gnātiōes ꝛ familias ac domos cogtionū suaꝝ. recen/siti sūt p noia singuloꝝ a viginti annis ꝛ sup oēs q ad bella pcederēt: qdragintaqnq₃ mi/lia sexcenti qnquaginta. De filijs iuda p ge/neratiōes ꝛ familias ac domos cognationū suaꝝ p noia singuloꝝ a vicesimo anno ꝛ sup oēs q poterant ad bella pcedē. recēsiti sūt: se/ptuaginta qtuor milia sexcēti. De filijs ysa/char p gnātiones ꝛ familias ac domos co/gnationū suaꝝ p noia singulorū a vicesimo anno ꝛ supra oēs q ad bella pcederēt. recen/siti sūt qnqgintaqtuor milia qdringenti. De filijs çabulon p generationes ꝛ familias ac domos cognationū suaꝝ. recēsiti sunt p noia singuloꝝ a vicesimo anno ꝛ sup. oēs q pote/rant ad bella pcedere: qnqgintaseptē milia qdringenti. De filijs ioseph filioꝝ ephraim p gnātiōes ꝛ familias ac domos cognationū suaꝝ recēsiti sūt p noia singulorū a vicesimo

46500.
59300.
45650.
74600.
54400.
57400.

anno ⁊ sup̄ · oēs q̇ poterant ad bella ꝓcedere:
40500 ·
q̄dragīta milia q̇ngenti. Porro filioꝝ ma-
nasse p̲ gn̄ationes ⁊ familias ac domos co-
gnationū suaꝝ · recensiti sūt p̲ noīa singuloꝝ
a viginti ānis ⁊ supra · oēs q̇ poterāt ad bella
32200 ·
ꝓcedere: trigintaduo milia ducenti. De filijs
beniamin p̲ gn̄ationes ⁊ familias ac domos
cognationū suaꝝ · recēsiti sūt noībus singu-
loꝝ a vicesimo āno ⁊ sup̄ · oēs q̇ poterant ad
35400 ·
bella ꝓcedere: trigintaq̇nq̧ milia q̄dringēti.
De filijs dan p̲ gn̄ationes ⁊ familias ac do-
mos cognationū suarū · recēsiti sūt noīb⁹ sin-
guloꝝ a vicesimo āno ⁊ sup̄ · oēs q̇ poterāt ad
62700 ·
bella ꝓcedē: sexagintaduo milia septingenti.
De filijs aser p̲ gn̄ationes ⁊ familias ac do-
mos cognationū suaꝝ · recēsiti sūt p̲ noīa sin-
guloꝝ a vicesimo anno ⁊ sup̄ · oēs q̇ poterant
41500 ·
ad bella ꝓcedē: q̄dragīta milia ⁊ mille q̇n-
genti. De filijs neptalim p̲ gn̄atiōes ⁊ fami-
lias ac domos cognationū suaꝝ · recēsiti sūt
noīb⁹ singuloꝝ a vicesimo āno ⁊ sup̄ · oēs qui
53400 ·
poterant ad bella ꝓcedē: q̇nq̄gintatria milia
q̄dringēti. Hi sūt q̄s numerauerūt moyses ⁊
aaron ⁊ duodeci p̄ncipes isrl̄ · singulos p̲ do-
mos cognationū suaꝝ. Fueruntq̧ oēs filij isrl̄
p̲ domos ⁊ familias suas a vicesimo anno ⁊
Oēs fil. 603550. absq̧ leuit.
supra qui poterāt ad bella ꝓcedere: sexcenta
tria milia viroꝝ q̇ngenti q̇nq̄ginta. Leuite
aūt in tribub⁹ familiaꝝ suaꝝ nō sūt numera-
ti cū eis. Locutusq̧ ē dn̄s ad moysen dicēs:
Tribū leui noli numerare · neq̧ pones sūmā
eoꝝ cū filijs isrl̄: ſ ꝯstitues eos sup̲ tabnacu-
lū testimonij ⁊ cūcta vasa ei⁹ · ⁊ q̇cq̇d ad ce-
rimonias ptinet. Ipsi portabūt tabnaculū ⁊
oīa vtensilia eius · ⁊ erūt i ministerio ac p̲ gyrū
tabernaculi metabunt. Cū ꝓficiscendū fuerit
deponēt leuite tabnaculū: cū castra metāda ·
erigēt. Quisq̇s externoꝝ accesserit occidet.
Metabunt autē castra filij isrl̄ · vnusq̇sq̧ per
turmas ⁊ cuneos atq̧ exercitū suū. Porro le-
uite p̲ gyrū tabernaculi figēt tentoria ne fiat
indignatio sup̲ multitudinem filioꝝ isrl̄ · ⁊ ex-
cubabunt in custodijs tabernaculi testimo-
nij. Fecerunt ḡ filij isrl̄ iuxta oīa que p̄cepat
dn̄s moysi.

II

Locutusq̧ ē dn̄s ad moysen ⁊ aaron
dicēs: Singuli p̲ turmas signa atq̧
vexilla ⁊ domos cognationū suarum
castrametabunt filij isrl̄ · per gyrum taberna-
culi federis. Ad orientē iudas figet tentoria
p̲ turmas exercitus sui: eritq̧ p̄nceps filioꝝ

Turma · me · societas minoꝝ.
Cuneꝰ · nei · ē collecta i vnū militū
siue nobiliū multitudo ·

ei⁹ naason fili⁹ aminadab. ⁊ oīs de stirpe ei⁹
sūma pugnantiū septuagīta q̄tuor milia sex-
centi. Juxta eum castrametati sunt de tribu
ysachar · q̄ꝝ p̄nceps fuit nathanael fili⁹ suar
⁊ oīs numer⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̇nq̄ginta q̄tuor
milia quadringenti. In tribu ȥabulon prin-
ceps fuit heliab filius helon: omnisq̧ de stir-
pe eius exercitus pugnatoꝝ q̇nq̄gintaseptē
milia q̄dringenti. Uniuersi q̇ in castris iude
ānumerati sūt · fuerūt centū octogītasex mi-
lia q̄dringenti. ⁊ p̲ turmas suas primi egre-
dient. In castris filioꝝ ruben ad meridianā
plagā erit p̄nceps elisur filius sedeur. ⁊ cūct⁹
exercit⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̇ numerati sunt q̄dra-
gintasex milia q̇ngenti. Juxta eū castrame-
tati sunt de tribu symeon · q̄ꝝ p̄nceps fuit sa-
lamihel filius surisaddai. ⁊ cunctus exercit⁹
pugnatoꝝ ei⁹ qui nūerati sūt q̇nq̄gintanouē
milia trecēti. In tribu gad p̄nceps fuit elia-
saph fili⁹ duel. ⁊ cunctus exercit⁹ pugnatoꝝ
eius q̇ nūerati sūt q̄dragītaq̇nq̧ milia sexcē-
ti q̇nq̄ginta. Oēs q̇ recensiti sūt i castrꝭ ruben
centū q̇nq̄ginta milia ⁊ mille q̄dringēti q̇n-
q̄ginta: p̲ turmas suas in secūdo loco ꝓfici-
scent. Leuabit autē tabernaculum testimonij
p̲ officia leuitaꝝ ⁊ turmas eoꝝ. Quō eriget
ita ⁊ deponet. Singuli p̲ loca ⁊ ordines suos
ꝓficiscent. Ad occidētalē plagā erūt castra
filiorū ephraim: q̄ꝝ p̄nceps fuit helisama fi-
lius amiud. Cūctus exercit⁹ pugnatoꝝ ei⁹
q̇ numerati sūt: q̄dragīta milia q̇ngēti. Et cū
eis trib⁹ filioꝝ manasse · q̄rū p̄nceps fuit ga-
maliel fili⁹ phadassur: cūctusq̧ exercit⁹ pu-
gnatoꝝ ei⁹ q̇ numerati sūt trigintaduo milia
ducēti. In tribu filioꝝ beniamin p̄nceps fuit
abidam filius gedeonis. ⁊ cunctus exercit⁹
pugnatoꝝ ei⁹ q̇ recēsiti sūt: trigintaq̇nq̧ mi-
lia q̄dringenti. Oēs q̇ numerati sūt i castris
ephrai cētū octo milia centū: p̲ turmas suas
tertij ꝓficiscēt. Ad aq̄lonis ptē castrameta-
ti sūt filij dan · q̄ꝝ p̄nceps fuit abieȥer filius
amisaddai. Cūctus exercit⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̇
numerati sūt · sexagintaduo milia septingēti.
Juxta eū fixere tētoria de tribu aser: q̄ꝝ p̄n-
ceps fuit phegiel fili⁹ ochran. Cūct⁹ exercit⁹
pugnatoꝝ ei⁹ q̇ numerati sūt: q̄dragintamil-
lia ⁊ mille quingenti. De tribu filioꝝ nepta-
lim p̄nceps fuit ahira fili⁹ enan. Cūctus ex-
ercit⁹ pugnatoꝝ ei⁹: q̇nq̄gītatria milia qua-
dringenti. Oēs q̇ numerati sūt i castris dan
fuerūt centū q̇nquagintaseptē milia sexcēti.

⁊ nouissimi ꝓficiscent᷑. Hic numer⁹ filioꝝ isrl'
ꝑ domos cognationū suaꝝ ⁊ turmas diuisi
exercit⁹: sexcētatria milia q̇ngēti q̇nq̄ginta
Leuite aūt nō sūt numerati inter filios isrl'.
Sic.n.ꝑcepat dn̄s moysi. Feceruntq; filij isrl'
iuxta oīa que mandauerat dn̄s. Castrame-
tati sunt ꝑ turmas suas. ⁊ ꝓfecti ꝑ familias
ac domos patrum suorū.

C III

HE sūt gnātiones aaron ⁊ moysi ī die
q̄ locutus ē dn̄s ad moysen in monte
synai. ⁊ h̄ noīa filiorū aaron. Primo-
genitus eius nadab: deinde abiu ⁊ eleaçar ⁊
ythamar. Hec noīa filioꝝ aaron sacerdotū q̇
vncti sūt. ⁊ q̄rū replete ⁊ ꝯsecrate manus ut
sacerdotio fūgerent᷑. Mortui sūt.n. nadab ⁊
abiu cū offerrent ignē alienū in ꝯspectu dn̄i
in deserto synai absq; liberꝭ: fūctiq; sūt sacer-
dotio eleaçar ⁊ ythamar corā aarō p̄re suo.
Locutusq; ē dn̄s ad moysen dicēs: Applica
tribū leui. ⁊ fac stare in ꝯspectu aaron sacer-
dotis ut mīstrēt ei ⁊ excubēt ⁊ obseruēt q̇cq̇d
ad cultū ꝑtinet multitudinis corā taberna cu
lo testimonij. ⁊ custodiant vasa tabernaculi
seruientes ī misterio ei⁹. Dabisq; dono leui-
tas aaron ⁊ filijs ei⁹ q̇bus traditi sūt a filijs
isrl'. Aaron aūt ⁊ filios ei⁹ ꝯstitues sup̱ cultū
sacerdotij. Externus qui ad ministrandum
accesserit morie᷑. Locutusq; ē dn̄s ad moy-
sen dicens: Ego tuli leuitas a filijs isrl' ꝓ oī
p̄mogenito q̇ apit vuluā in filijs isrl': eruntq;
leuite mei. Meū ē.n. oē p̄mogenitū. Ex q̄ ꝑ-
cussi p̄mogenitos ī t̄ra egypti: scificaui mihi
q̇cq̇d p̄mū nascit᷑ ī isrl'. Ab hoīe vsq; ad pec⁹
mei sūt. Ego dn̄s. Locutusq; ē dn̄s ad moy-
sen ī deserto synai dicēs: Numera filios le-
ui ꝑ domos patrū suoꝝ ⁊ familias oēm mas-
culū ab vno mense ⁊ sup̄. Nūerauit moyses
ut ꝑcepat dn̄s. ⁊ inuēti sunt filij leui ꝑ noīa
sua gerson ⁊ caath ⁊ merari. Filij gerson: le-
bni ⁊ semei. Filij caath: amram ⁊ iessaar. he-
bron ⁊ oçiel. Filij merari: mooli ⁊ musi. De
gerson fuere familie due: lebnitica ⁊ semeiti-
ca: q̄rū numerat⁹ est ꝑpl'us sex⁹ masculini ab
vno mense ⁊ sup̄: septē milia q̇ngenti. Hi p⁹ — 7500.
tab̄naculū metabūt᷑ ad occidentē sub p̄nci-
pe eliasaph filio iael. ⁊ habebūt excubias in
tabernaculo federꝭ ipsū tabernaculū ⁊ operi-
mentū ei⁹ tentoriū q̄d trahit᷑ añ fores tecti
federis ⁊ cortinas atrij tētoriūq; q̄d appen-
dit᷑ in itroitu atrij tab̄naculi. ⁊ q̇cq̇d ad ritū
altarꝭ ꝑtinet: funes tab̄naculi ⁊ oīa vtensilia
ei⁹. Cognatio caath habebit ꝑpl'os amrami-
tas ⁊ iessaaritas ⁊ hebronitas ⁊ oçielitas.
He sūt familie caathitaꝝ recēsite ꝑ noīa sua
oēs generis masculini ab vno mense ⁊ supra
octo milia sexcenti. Habebūt excubias scūa- — 8600.
rij. ⁊ castrametabunt᷑ ad meridianā plagā.
Princepsq; eoꝝ erit elisaphan fili⁹ oçiel. ⁊ cu-
stodiāt arcbā mensāq; ⁊ candelabꝝ altaria
⁊ vasa scūarij ī q̇bus mīstrat᷑. ⁊ velū cunctāq;
huiuscemodi supellectilē. Princeps aūt p̄nci-
pū leuitaꝝ eleaçar fili⁹ aaron sacerdotis erit
sup̱ excubitores custodie scūarij. At vero de
merari erunt ꝑpl'i moolite ⁊ musite recensiti
ꝑ noīa sua: oēs generꝭ masculini ab vno mē-
se ⁊ sup̄: sex milia ducenti. Princeps eorū su- — 6200.
riel fili⁹ abiaiel in plaga septētrionali castra
metabunt᷑. Erūt sub custodia eoꝝ tabule ta-
bernaculi ⁊ vectes ⁊ colūne ac bases earū. ⁊
oīa q̄ ad cultū huiuscemodi ꝑtinēt: colūneq;
atrij ꝑ circuitū cū basib⁹ suis. ⁊ paxilli cū fu-
nibus. Castrametabūt᷑ añ tab̄naculū federꝭ
i. ad oriental̄e plagam moyses ⁊ aaron cū
filijs suis hn̄tes custodiā scūarij in medio fi-
lioꝝ isrl'. Quisq̄s alienus accesserit morie᷑.
Oēs leuite q̄s nūerauerūt moyses ⁊ aaron:
iux̄ ꝑceptū dn̄i ꝑ familias suas ī genere ma-
sculino a mense vno ⁊ sup̄: fuerūt vigintiduo — os leuite. 22000.
milia. Et ait dn̄s ad moysen: Nūera p̄moge
nitos sex⁹ masculini de filijs isrl' ab vno mē-
se ⁊ sup̄. ⁊ habebis sūmā eorū. Tollesq; leui-
tas mihi ꝓ oī p̄mogenito filioꝝ isrl'. Ego sū
dn̄s. Et pecora eoꝝ ꝓ vniuersis p̄mogenitis
pecorū filioꝝ isrl'. Recensuit moyses sicut p̄-
cepat dn̄s p̄mogenitos filioꝝ isrl'. ⁊ fuerunt
masculi ꝑ noīa sua a mēse vno ⁊ supra vigi-
tiduo milia ducenti septuagintatres. Locu- — os p̄geniti isl' 22273.
tusq; ē dn̄s ad moysen dicēs: Tolle leuitas
ꝓ p̄mogenitis filioꝝ isrl'. ⁊ pecora leuitaꝝ ꝓ
pecorib⁹ eoꝝ. eruntq; leuite mei. Ego sū dn̄s.
In p̄cio aūt ducentoꝝ septuagintatriū q̇ ex-
cedūt numeꝝ leuitaꝝ de p̄mogenitis filiorū
isrl' accipies q̇nq; siclos ꝑ singula capita: ad
mensurā scūarij. Siclus h᷒ viginti obolos.
Dabisq; pecuniā aaron ⁊ filijs eius: preciū
eorū qui supra sūt. Tulit igit᷑ moyses pecu-
niā eorū qui fuerant amplius. ⁊ quos rede-
merat a leuitis ꝓ p̄mogenitꝭ filioꝝ isrl': mille
trecentoꝝ sexagintaq̇nq; sicloꝝ iuxta pōdus
sanctuarij. ⁊ dedit eam aaron ⁊ filijs eius
iuxta verbū quod preceperat sibi dominus.

Locutusq; ē dñs ad moysen ⁊ aaron dicēs: Tolle summam filioꝝ caath de medio leuitarū ꝑ domos ⁊ familias suas a tricesimo āno ⁊ sup̄ vsq; ad qnqgesimū annū: oīuz q̄ igrediunt̄ ut stent ⁊ ministrēt in tabernaculo federꝭ. Hic est cult⁹ filioꝝ caath. Tabernaculū federis ⁊ sanctū scōꝝ ingredient̄ aaron ⁊ filij ei⁹ qñ mouēda sunt castra. ⁊ deponent velū qd̄ pendet añ fores: inuoluētq; eo archā testimonij ⁊ opient rursum velamie hyacinthinaꝝ pelliū: extendentq; desup palliū totū hyacinthinum. ⁊ inducent vectes. Mēsam q̄z ꝓpositiōis iuoluēt hyacinthino pallio. ⁊ ponēt cū eo thuribula ⁊ mortariola· cyathos ⁊ crateras ad liba fūdēda. Panes semp i ea erūt. Extēdētq; desup palliū coccineū qd̄ rursū opient velamento hyacinthinaꝝ pelliū. ⁊ inducēt vectes. Sumēt ⁊ palliū hyacinthinū q̄ opient candelabrū cū lucernis ⁊ forcipib⁹ suis ⁊ emunctorijs ⁊ cūctꝭ vasis olei q̄ ad ꝯcinandas lucernas nccīa sūt. ⁊ sup oīa ponēt opimentū hyacinthinarū pelliū ⁊ inducēt vectes. Necnō ⁊ altare aureū inuoluēt hyacinthino vestimēto. ⁊ extendent desup operimentū hyacinthinaꝝ pelliū: inducētq; vectes. Oīa vasa q̄bus ministrat̄ in scūario iuoluēt hyacīthino pallio. ⁊ extendēt desup opimentum hyacinthinaꝝ pelliū· iducētq; vectes. Sz ⁊ altare mūdabūt cinere. ⁊ inuoluēt illud purpureo vestimēto: ponētq; cū eo oīa vasa q̄bus iministerio ei⁹ vtunt̄· id est igniū receptacula fuscinulas ac tridētes vncinos ⁊ batilla. Cūcta vasa altarꝭ opient sil' velamie hyacinthinarū pelliū. ⁊ iducēt vectes. Cūq; iuoluerit aaron ⁊ filij ei⁹ scūariū ⁊ oīa vasa ei⁹ i cōmotiōe castroꝝ· tūc intrabūt filij caath ut portēt iuoluta. ⁊ nō tangēt vasa scūarij ne moriant̄. Ista sūt onera filioꝝ caath i tabnaculo federꝭ sup q̄s erit eleaçar fili⁹ aaron sacerdotꝭ: ad cui⁹ ꝑtinet curā oleū ad ꝯcinnandas lucernas ⁊ cōpositionis icensū ⁊ sacrificiū qd̄ semp offert̄ ⁊ oleū vnctiōis. ⁊ q̄cq̄d ad cultū tabernaculi ꝑtinet: oīuzq; vasoꝝ que iscūario sūt. Locutusq; ē dñs ad moysen ⁊ aaron dicēs: Nolite ꝑdē ꝑp'lm caath de medio leuitaꝝ: s3 h̄ facite eis ut viuāt ⁊ nō moriant̄ si tetigerit scā scōꝝ. Aaron ⁊ filij ei⁹ intrabūt· ipsiq; disponent opa singuloꝝ. ⁊ diuidēt q̄d portare q̄s debeat. Alij nulla curiositate videāt q̄ sūt in scūario priusq̄z inuoluant̄: alioq̄n morient̄.

Locutusq; est dominus ad moysen dicens: Tollite summā etiā filioꝝ gerson ꝑ domos ac familias ⁊ cognatiōes suas a trigīta ānis ⁊ sup̄ vsq; ad ānos q̄nq̄ginta. Numera oēs q̄ ingrediunt̄ ⁊ ministrāt i tabernaculo federꝭ. Hoc ē officiū familie gersonitarū· ut portent cortinas tabernaculi ⁊ tectū federꝭ· opimentū aliud. ⁊ sup oīa velamē hyacinthinū: tentoriūq; qd̄ pēdet i introitu tabernaculi federis cortinas atrij ⁊ velū i introitu qd̄ ē ante tabernaculū. Oīa q̄ ad altare ꝑtinēt funiculos ⁊ vasa misterij iubēte aaron ⁊ filijs ei⁹ portabunt filij gerson. ⁊ sciant singuli cui debeāt oneri mācipari. Hic ē cultus familie gersonitarū in tabernaculo federis. Eruntq; sub manu ythamar filij aaron sacerdotis. Filios q̄z merari ꝑ familias ⁊ domos patꝝ suoꝝ recensebis a triginta ānis ⁊ sup̄ vsq; ad ānos q̄nq̄ginta: oēs q̄ ingrediunt̄ ad officiū misterij sui ⁊ cultū federis testimonij. Hec sunt onera eoꝝ. Portabūt tabulas tabnaculi ⁊ vectes ei⁹· colūnas ⁊ bases eaꝝ· colūnas q̄z atrij ꝑ circuitū cū basib⁹ ⁊ paxillis ⁊ funibus suis. Oīa vasa ⁊ supellectilē ad numeꝝ accipient sicq; portabūt. Hoc est officiū famlie merarítaꝝ ⁊ ministeriū in tabernaculo federꝭ: erūtq; sub manu ythamar filij aaron sacerdotꝭ. Recensuerūt igitur moyses ⁊ aaron ⁊ principes synagoge filios caath ꝑ cognationes ⁊ domos patrū suoꝝ a trigita ānis ⁊ sup̄ vsq; ad annū q̄nq̄gesimū· oēs q̄ ingrediunt̄ ad ministeriū tabernaculi federꝭ. ⁊ iuenti sūt duo milia septingenti q̄nq̄ginta. Hic ē numer⁹ ꝑp'li caath q̄ intrāt tabnaculū federꝭ. Hos nūerauit moyses ⁊ aaron iux̄ sermonē dñi ꝑ manū moysi. Numerati sūt ⁊ filij gerson ꝑ cognatiōes ⁊ domos patꝝ suoꝝ a triginta annis ⁊ sup̄ vsq; ad q̄nq̄gesimū ānū· oēs q̄ ingrediūt̄ ut ministrēt i tabernaculo federꝭ. ⁊ inuēti sūt duo milia sexcenti triginta. Hic ē ꝑp'ls gersonitaꝝ· q̄s nūerauerūt moyses ⁊ aaron iuxta ꝟbū dñi. Numerati sūt ⁊ filij merari per cognatiōes ⁊ domos patꝝ suoꝝ a triginta annis ⁊ sup̄ vsq; ad annū q̄nquagesimū· oēs q̄ ingrediunt̄ ad explendos rit⁹ tabernaculi federis. ⁊ inuēti sūt tria milia ducenti. Hic est numerus filioꝝ merari: q̄s recēsuerūt moyses ⁊ aarō iux̄ impiū dñi ꝑ manū moysi. Oēs q̄ recēsiti sūt de leuitꝭ ⁊ q̄s recēseri fecit ad nomē· moyses ⁊ aaron ⁊ ꝓncipes isrl' ꝑ cognationes ⁊ domos patrū suoꝝ a triginta annis

⁊ ſupra vſqꝫ ad annũ q̇nquageſimũ· ingredi-
entes ad miſteriũ tabnaculi ⁊ onera portan-
da: fuerũt ſi̇l' octo milia q̇ngẽti octogĩta. Ju-
xta v̄bũ dñi recenſuit eos moyſes vnũquẽqꝫ
iux̄ officiũ ſuũ ⁊ onera ſua: ſic p̄cepat ei dñs.

V

Locutuſqꝫ ẽ dñs ad moyſen dicens: Precipe filijs iſrl'· ut eijciant de caſtris oẽm leproſũ ⁊ q̇ ſemĩe fluit· pollutuſqꝫ eſt ſup̱ mortuo. Tam maſculũ q̄ꝫ feminã eijcite de caſtris: ne contaminẽt ea cũ habitauerit vobiſcũ. Feceruntqꝫ ita filij iſrl': ⁊ eiecerũt eos extra caſtra ſicut locutus erat dñs moyſi. Locutuſqꝫ eſt dñs ad moyſen dicens: Loq̄re ad filios iſrl': Vir ſiue mulier cũ fecerit ex oĩbus pctĩs q̄ ſolẽt hoĩbus accidẽ. ⁊ p̱ negligentiã tranſgreſſi fuerit mandatũ dñi atqꝫ deliquerit: ꝯfitebunt̄ pctm̃ ſuũ ⁊ reddẽt ipſũ caput· q̇ntãqꝫ p̱tem deſup̱ ei i quẽ pecca-uerint. Sin aũt nõ fuerit q̇ recipiat· dabunt dño ⁊ erit ſacerdotis· excepto ariete q̇ offert̄ ꝓ expiatione ut ſit placabilis hoſtia. Oẽs q̄ꝫ p̄mitie q̄s offerũt filij iſrl'· ad ſacerdotẽ perti-nent. ⁊ q̇cq̇d i ſcũariũ offert̄ a ſingulis ⁊ tra-dit̄ manib⁹ ſacerdotis· ipſi⁹ erit. Locutuſqꝫ ẽ dñs ad moyſen dicẽs: Loq̄re ad filios iſrl'. ⁊ dices ad eos: Vir cui⁹ vxor errauerit· mari-tũqꝫ ꝯtẽnens dormierit cũ alt̄o viro. ⁊ h̄ ma-ritus dep̄hendẽ nõ q̇uerit ſed latet adulteriũ ⁊ teſtib⁹ argui nõ põt· q̇a nõ ẽ inuẽta i ſtupro ſi ſpũs çelotipie cõcitauerit virũ ꝯ̄ vxorẽ ſuã q̄ uel polluta eſt· uel falſa ſuſpitione appetit̄: adducet eã ad ſacerdotẽ. ⁊ offeret oblationẽ ꝓ illa decimã p̱tẽ ſati farine ordeacee. Nõ fũ-det ſup̱ eã oleũ nec ĩponet thus· q̇a ſacrificiũ çelotipie eſt. ⁊ oblatio inueſtigãs adulteriũ. Offeret igit̄ eã ſacerdos ⁊ ſtatuet corã dño. aſſumetqꝫ aquã ſcãm i vaſe fictili. ⁊ pauxillũ terre de pauimento tabernaculi mittet in eã. Cũqꝫ ſteterit mulier in ꝯſpectu dñi· diſcoope-riet caput eius. ⁊ ponet ſup̱ manus illi⁹ ſacri-ficiũ recordatiõis ⁊ oblationẽ çelotipie. Ipſe aũt tenebit aq̄s amariſſimas· in q̇b⁹ cũ exe-cratione maledicta ꝯgeſſit: adiurabitqꝫ eã. ⁊ dicet: Si nõ dormiuit vir alien⁹ tecũ. ⁊ ſi non polluta es deſerto mariti thoro: non te noce-bũt aque iſte amariſſime in q̄s maledicta cõ-geſſi. Sin ãt declinaſti a viro tuo atqꝫ pollu-ta es. ⁊ ꝯcubuiſti cũ alt̄o: his maledictiõib⁹ ſubiacebis. Det te dñs in maledictionẽ ex-emplũqꝫ cũctoꝝ in p̄p̄lo ſuo. Putreſcere faci-at femur tuũ. ⁊ tumens vter⁹ tuus dirũpat̄. Ingrediant̄ aque maledicte in ventrẽ tuũ. ⁊ vtero tumeſcẽte putreſcat femur. Et reſpon-debit mulier: Amen· amen. Scribetqꝫ ſacer-dos in libello iſta maledicta. ⁊ delebit ea aq̄s amariſſ mis in q̄s maledicta ꝯgeſſit. ⁊ dabit ei bibẽ. Quas cũ exhauſerit· tollet ſacerdos de manu eius ſacrificiũ çelotipie. ⁊ eleuabit illud coram dño· imponetqꝫ ſuper altare: ita dũtaxat ut p̄us pugillũ ſacrificij tollat de eo qȯ offert̄ ⁊ incendat ſup̱ altare. ⁊ ſic potũ det mulieri aq̄s amariſſimas. Quas cũ biberit: ſi polluta ẽ ⁊ ꝯtẽpto viro adulterij rea: p̱trã-ſibũt eã aque maledictionis. ⁊ inflato ventre computreſcet femur: eritqꝫ mulier in maledi-ctionẽ ⁊ in exemplũ oĩ p̄p̄lo. Q᷑ ſi polluta non fuerit: erit innoxia. ⁊ faciet liberos. Iſta eſt lex çelotipie. Si declinauerit mulier a viro ſuo. ⁊ ſi polluta fuerit· marituſqꝫ çelotipie ſpi-ritu ꝯcitatus adduxerit eã in conſpectu dñi: ⁊ fecerit ei ſacerdos iuxta oĩa q̄ ſcripta ſunt: maritus abſqꝫ culpa erit. ⁊ illa recipiet iniq̇-tatem ſuam.

VI

Locutuſqꝫ eſt dñs ad moyſen dicẽs: Loq̄re ad filios iſrl'. ⁊ dices ad eos: Vir ſiue mulier cũ fecerint votum ut ſcĩficent̄. ⁊ ſe voluerint dño ꝯſecrare: a vino ⁊ oĩ qȯ inebriare põt abſtinebunt. Acetũ ex vino ⁊ ex q̄libet alia potione. ⁊ q̇cq̇d de vua exp̄mit̄ nõ bibẽt: vuas recentes ſiccaſqꝫ non comedẽt: cũctis diebus q̇bus ex voto dño cõ-ſecrant̄. Quicq̇d ex vinea eẽ põt ab vua paſ-ſa vſqꝫ ad acinũ· nõ comedẽt. Oi tp̱e ſepara-tionis ſue nouacula nõ trãſibit p̱ caput eius vſqꝫ ad cõpletũ diẽ q̄ dño ꝯſecrat̄. Scũs erit creſcẽte ceſarie capit̄ ei⁹. Oi tp̱e ꝯſecratiõis ſue ſup̱ mortuũ non ingrediet̄: nec ſup̱ patris q̇dẽ ⁊ matris ⁊ fr̄is ſororiſqꝫ funere cõtami-nabit̄: q̇a ꝯſecratio dei ſui ſup̱ caput eius eſt. Oibus dieb⁹ ſeparatiõis ſue ſcũs erit dño· Sin aũt mortu⁹ fuerit ſubito q̇ſpiã corã eo: polluet̄ caput ꝯſecrationis ei⁹. qȯ radet illico ⁊ in eadẽ die purgatiõis ſue. ⁊ rurſũ ſeptima. In octaua aũt die offeret duos turtures uł duos pullos colũbe ſacerdoti i introitu fede-ris teſtimonij: facietqꝫ ſacerdos vnũ ꝓ pctõ ⁊ alterum in holocauſtũ. ⁊ dep̄cabit̄ ꝓ eo· q̇a peccauit ſup̱ mortuo: ſcĩficabitqꝫ caput ei⁹ in die illo. ⁊ ꝯſecrabit dño die ſeparatiõis illius offerens agnũ anniculũ ꝓ pctõ· ita tñ ut dies p̄ores irriti fiãt: qm̃ polluta eſt ſcĩficatio ei⁹. Iſta eſt lex ꝯſecrationis. Cũ dies q̄s ex voto

decreuerat complebunť: adducet eū ad ostiū
tabernaculi federis: ut offerat oblationē ei⁹
dn̄o· agnū anniculū imaculatū i holocaustū
⁊ ouē anniculā imaculatā ꝓ pctō. ⁊ arietem
imaculatū hostiā pacificā: canistrū q̄ꝫ panū
açimoꝝ q̄ ꝯspsi sūt oleo. ⁊ lagana absqꝫ fer-
mēto vncta oleo· ac libamia singuloꝝ· q̄ of-
feret sacerdos corā dn̄o: ⁊ faciet tā ꝓ pecca-
to q̄ꝫ in holocaustū. Arietē ꝟo imolabit ho-
stiā pacificā dn̄o· offerēs sił canistrū açimoꝝ
⁊ libamenta q̄ ex more debenť. Tūc radetur
naçareus an̄ ostiū tabernaculi federꝭ cesarie
ꝯsecratiōis sue: tolletqꝫ capillos ei⁹ ⁊ ponet
supꝫ ignē q̄ ē suppositus sacrificio pacificoꝝ. ⁊
armū coctū arietis: tortāqꝫ absqꝫ fermento
vnā de canistro. ⁊ laganū açimū vnū. ⁊ tra-
det in man⁹ naçarei postq̄ꝫ rasū fuerit caput
eius: susceptaqꝫ rursū ab eo eleuabit in ꝯspe-
ctu dn̄i. ⁊ scificata sacerdotis erūt: sicut pec-
tusculū qd̄ separari iussū est ⁊ femur. Post hͨ
pōt bibē naçare⁹ vinū. Ista ē lex naçarei cū
vouerit oblationē suā dn̄o tpe ꝯsecrationis
sue: exceptis his q̄ iuenerit man⁹ ei⁹. Juxta
qd̄ mente deuouerat: ita faciet ad pfectionē
scificationis sue. Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysen
dicēs: Loq̄re aaron ⁊ filijs ei⁹: Sic bn̄dicetꝭ
filijs isrł. ⁊ dicetis eis: Benedicat tibi dn̄s. ⁊
⁊ custodiat te. Ostendat dn̄s faciē suā tibi:
⁊ misereať tui. Conuertat dn̄s vultū suū ad
te. ⁊ det tibi pacē. Jnuocabūtqꝫ nomen meū
supꝫ filios isrł. ⁊ ego benedicam eis. **VII**

Factū ē aūt in die q̄ cōpleuit moyses
tabernaculum ⁊ erexit illud: vnxitqꝫ
⁊ scificauit cū oīb⁹ vasis suis altare
sił ic ⁊ oīa vasa ei⁹: obtulerūt principes isrł ⁊
capita familiaꝝ· q̄ erāt p singulas trib⁹ p̄fe-
cti eoꝝ q̄ numerati fuerāt mūera corā dn̄o:
sex plaustra tecta cū duodeci bobus. Unum
plaustrū obtulere duo duces. ⁊ vnū bouem
singuli: obtulerūtqꝫ ea in ꝯspectu tabernacu-
li. Ait aūt dn̄s ad moysen: Suscipe ab eis ut
seruiāt i misterio tabernaculi. ⁊ trades ea le-
uitis iuxta ordinē misterij sui. Jtaqꝫ cū susce-
pisset moyses plaustra ⁊ boues: tradidit ea
leuitꝭ. Duo plaustra ⁊ q̄tuor boues dedit fi-
lijs gerson· iuxta id qd̄ habebant necessariū·
q̄tuor alia plaustra ⁊ octo boues dedit filijs
merari ꝑm officia ⁊ cultum suum: sub manu
ythamar filij aaron sacerdotꝭ. Filijs aūt ca-
ath non dedit plaustra ⁊ boues: q̄a in scūario
seruiūt· ⁊ onera ꝓprijs portāt humerꝭ. Igiť

obtulerūt duces in dedicationē altarꝭ· die q̄
vnctū ē· oblationē suā an̄ altare. Dixitqꝫ do-
min⁹ ad moysen: Singuli duces p singulos
dies offerāt munera i dedicationē altarꝭ. Pri
mo die obtulit oblationē suā naason filius
āminadab de tribu iuda: fuerūtqꝫ in ea ace-
tabulū argenteū· pondo centū trigita sicloꝝ:
phiala argētea hn̄s septuagita siclos iuxta
pond⁹ scūarij· vtrūqꝫ plenū simila ꝯspsa oleo
i sacrificiū: mortariolū ex decē siclis aureis
plenū incēso: bouem de armento ⁊ arietem ⁊
agnū anniculū i holocaustū· hircūqꝫ ꝓ pctō·
⁊ in sacrificio pacificoꝝ boues duos· arietes
q̄nqꝫ· hircos q̄nqꝫ· agnos āniculos quinqꝫ.
Hec ē oblatio naasō filij āminadab. Secūdo
die obtulit nathanael fili⁹ suar dux de tribu
ysachar acetabulū argenteū appēdēs centū
triginta siclos· phialā argenteā hn̄tē septua-
ginta siclos iux pōd⁹ scūarij· vtrūqꝫ plenū si-
mila ꝯspsa oleo in sacrificiū: mortariolū au-
reū hn̄s decē siclos plenū incēso: bouē de ar-
mēto ⁊ arietē. ⁊ agnū anniculū i holocaustū
hircūqꝫ ꝓ pctō. ⁊ i sacrificio pacificoꝝ boues
duos· arietes q̄nqꝫ· hircos q̄nqꝫ· agnos āni-
culos q̄nqꝫ. Hec fuit oblatio nathanael filij
suar. Tertio die princeps filiorum çabulon
heliab fili⁹ helon obtulit acetabulū argēteū
appendēs centū triginta siclos· phialā argē-
teā hn̄tē septuaginta siclos ad pōd⁹ scūarij·
vtrūqꝫ plenū simila cōspsa oleo in sacrificiū:
mortariolū aureū appendēs decē siclos ple-
nū incēso: bouē de armēto ⁊ arietē ⁊ agnum
anniculū i holocaustū· hircūqꝫ ꝓ pctō. ⁊ i sa-
crificio pacificoꝝ bones duos· arietes q̄nqꝫ·
hircos q̄nqꝫ· agnos āniculos q̄nqꝫ. Hec ē ob-
latio heliab filij helon. Die q̄rto princeps fi-
liorum ruben elisur fili⁹ sedeur· obtulit aceta-
bulū argēteū appēdēs centūtriginta siclos·
phialā argēteā hn̄tem septuagita siclos ad
pōd⁹ scūarij· vtrūqꝫ plenū simila cōspsa oleo
i sacrificiū: mortariolū aureū appēdēs decē
siclos plenū incēso: bouē de armēto ⁊ arietē ⁊
agnū anniculū i holocaustū· hircūqꝫ ꝓ pctō·
⁊ in hostias pacificorū boues duos· arietes
q̄nqꝫ· hircos q̄nqꝫ· aguos āniculos quinqꝫ.
Hec fuit oblatio elisur filij sedeur. Die q̄nto
p̄nceps filioꝝ symeō salamiel fili⁹ surisaddai
obtulit acetabulū argēteū appēdēs cētūtri-
ginta siclos· phialā argēteā hn̄tē septuagita
siclos ad pondus scūarij· vtrūqꝫ plenū simila
conspsa oleo i sacrificiū: mortariolū aureum

appendens decē siclos plenū incēso: boue de armēto et arietē et agnū āniculū in holocaustū: hircūq; pro pctō. et in hostias pacificoꝝ boues duos: arietes qnq;: hircos qnq;: agnos āniculos qnq;. Hec fuit oblatio salamihel filij surisaddai. Die sexto pnceps filiorum gad heliasaph filius duel obtulit acetabulū argēteū appēdēs cētūtrigīta siclos: phialā argēteā hñtē septuaginta siclos ad pondus scūarij: vtrūq; plenū simila cōspsa oleo in sacrificiū: mortariolū aureū appendēs decē siclos plenum incēso: boue de armēto et arietē et agnū āniculū in holocaustū: hircūq; pro pctō. et i hostias pacificoꝝ boues duos: arietes quinq;: hircos qnq;: agnos āniculos qnq;. Hec fuit oblatio heliasaph filij duel. Die septimo pnceps filiorū ephraim elisama filius amiud obtulit acetabulū argēteū appēdēs cētūtrigīta siclos: phialā argēteā hñtē septuaginta siclos ad pōdus scūarij: vtrūq; plenum simila pspsa oleo i sacrificiū: mortariolū aureū appendens decē siclos plenū incēso: boue de armēto et arietē et agnū āniculū in holocaustū: hircūq; pro pctō. et in hostias pacificorū boues duos: arietes qnq;: hircos qnq;: agnos āniculos qnq;. Hec fuit oblatio elisama filij amiud. Die octauo pnceps filiorum manasse gamaliel filius phadassur obtulit acetabulū argenteū appēdēs centūtriginta siclos: phialā argenteā hñtē septuaginta siclos ad pōdus scūarij: vtrūq; plenū simila pspsa oleo in sacrificiū: mortariolū aureū appendēs decem siclos plenū incēso: boue de armēto et arietē et agnū anniculū i holocaustū: hircūq; pro peccato. et i hostias pacificoꝝ boues duos: arietes qnq;: hircos qnq;: agnos āniculos qnq;. Hec fuit oblatio gamaliel filij phadassur. Die nono pnceps filiorum beniamin abidan filius gedeonis obtulit acetabulū argenteū appendēs centūtriginta siclos: phialā argenteā hñtē septuaginta siclos ad pondus scūarij: vtrūq; plenū simila cōspsa oleo in sacrificiū: mortariolū aureū appendēs decē siclos plenū incēso: boue de armento et arietē et agnum anniculū i holocaustū: hircūq; pro pctō. et in hostias pacificorum boues duos: arietes qnq;: hircos qnq;: agnos āniculos qnq;. Hec fuit oblatio abidan filij gedeonis. Die decio pnceps filioꝝ dan abiezer filius amisaddai obtulit acetabulū argenteū appēdēs centūtriginta siclos: phialā argenteā hñtē septuaginta siclos ad pondus scūarij: vtrūq; plenū simila conspsa oleo i sacrificiū: mortariolum aureū appendens decē siclos plenū incenso: boue de armēto et arietē et agnū āniculū in holocaustū: hircūq; pro pctō. et in hostias pacificoꝝ boues duos: arietes qnq;: hircos qnq;: agnos āniculos qnq;. Hec fuit oblatio abiezer filij amisaddai. Die vndecimo pnceps filiorum aser phegiel filius ochran obtulit acetabulū argenteū appēdēs cētūtriginta siclos: phialā argenteā hñtē septuaginta siclos ad pōdus scūarij: vtrūq; plenū simila cōspsa oleo in sacrificiū: mortariolū aureū appēdens decē siclos plenū incēso: boue de armento et arietē et agnū āniculū i holocaustū: hircūq; pro pctō. et in hostias pacificorum boues duos: arietes qnq;: hircos qnq;: agnos āniculos qnq;. Hec fuit oblatio phegiel filij ochran. Die duodecimo pnceps filioꝝ neptalim abira filius henan obtulit acetabulū argenteū appendēs centūtriginta siclos: phialā argenteā habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarij: vtrūq; plenū simila oleo cōspsa in sacrificiū: mortariolum aureum appendēs decē siclos plenū incēso: boue de armēto et arietē et agnū āniculū in holocaustū: hircūq; pro pctō. et i hostias pacificoꝝ boues duos: arietes qnq;: hircos qnq;: agnos āniculos qnq;. Hec fuit oblatio abira filij henan. Hec i dedicatiōe altaris oblata sūt a pncipibus isrl in die q̄ psecratū ē: acetabula argētea duodecim: phiale argēteē duodecim: mortariola aurea duodecim: ita ut centūtriginta argēti siclos habēt vnū acetabulū: et septuaginta siclos vna phiala: i. in cōe vasoꝝ oīuz ex argento: sicli duo milia q̄dringēti pōdere scūarij: mortariola aurea duodeci plena incēso: denos siclos appendētia pondē scūarij: i. simul auri sicli centū viginti: boues de armēto i holocaustū duodeci: arietes duodeci: agni āniculi duodeci: et libamēta eoꝝ: hirci duodeci pro pctō: in hostias pacificoꝝ: boues vigintiq̄tuor: arietes sexaginta: hirci sexaginta: agni anniculi sexaginta. Hec oblata sūt in dedicatione altaris qn̄ vnctū ē. Cūq; ingredere moyses tabernaculū federis ut cōsuleret oraculū: audiebat vocē loquentis ad se de ppitiatorio qḋ erat sup archā testimonij int duos cherubin: vnde et loq̄bat ei.

Capitulum VIII

Locutusq; est dñs ad moysen dicens: Loq̄re aaron. et dices ad eū: Cū posueris septē lucernas: cādelabꝝ

in australi pte erigat᷑. Hoc igit᷑ precipe ut lu-
cerne ꝯ͂ torcã e regiõe respiciant ad mensam
panũ ꝓpositiõis : ꝯ͂ eã partẽ quã candelabꝝ
respicit· lucere debebũt. Fecitq́ꝫ aaron ⁊ ipo-
suit lucernas sup candelabꝝ· ut p̄cepat dñs
moysi. Hec aũt erat factura cãdelabri· ex au-
ro ductili tam medi⁹ stipes q̄ȝ cuncta que ex
vtroq́ꝫ calamoꝝ latẽ nascebant᷑. Iuxta exẽ-
plũ qꝺ ostẽdit dñs moysi : ita opat⁹ ẽ cande-
labꝝ. Et locut⁹ ẽ dñs ad moysen dicẽs: Tol-
le leuitas de medio filioꝝ isrl̄. ⁊ purificabis
eos iuxta hũc ritũ. Aspgant᷑ aq̃ lustratiõis
⁊ radãt oẽs pilos carnis sue. Cũq́ꝫ lauerint
vestimẽta sua ⁊ mũdati fuerint· tollent bouẽ
de armentis ⁊ libamentũ eius· similã oleo cõ-
spersam: bouẽ aũt alteꝝ de armento accipies
ꝓ pctõ. ⁊ applicabis leuitas corã tabernacu-
lo federis : ꝯuocata oĩ multitudine filioꝝ isrl̄.
Cũq́ꝫ leuite fuerint coram dño· ponẽt filij isrl̄
manus suas sup eos. ⁊ offeret aaron leuitas
mun⁹ in ꝯspectu dñi a filijs isrl̄ : ut seruiãt in
ministerio ei⁹. Leuite q̄ȝ ponẽt man⁹ suas sup
capita boũ : e qb⁹ vnũ facies ꝓ pctõ. ⁊ alteꝝ
i holocaustũ dñi· ut dep̄cer̄ ꝓ eis. Statuesq́ꝫ
leuitas i ꝯspectu aaron ⁊ filioꝝ ei⁹. ⁊ ꝯsecra-
bis oblatos dño· ac sepabis de medio filioꝝ
isrl̄ ut sint mei. ⁊ postea igrediant᷑ tabernacu-
lũ federis ut seruiãt mihi. Sicq́ꝫ purificabis
⁊ ꝯsecrabis eos i oblationẽ dñi· qm̄ dono do-
nati sũt mihi a filijs isrl̄. Pro p̄mogenitis q̄
apiunt oẽm vuluã i isrl̄· accepi eos. Mea sũt
eñi oĩa p̄mogenita filioꝝ isrl̄· tam ex hoĩbus
q̄ȝ ex iumẽtis. Ex die q̄ p̄cussi oẽ primogenitũ
i t̄ra egypti· scĩficaui eos mihi. ⁊ tuli leuitas
ꝓ cunctꝭ p̄mogenitꝭ filioꝝ isrl̄ : tradidiq́ꝫ eos
dono aaron ⁊ filijs ei⁹ de medio p̄pl̄i· ut s̄ui-
ant mihi ꝓ isrl̄ in tabnaculo federis. ⁊ orent ꝓ
eis ne sit in p̄pl̄o plaga· si ausi fuerint accedẽ
ad scĩariũ. Feceruntq́ꝫ moyses ⁊ aaron ⁊ oĩs
multitudo filioꝝ isrl̄ sup leuitis que p̄ceperat
dñs moysi: purificatiq́ꝫ sunt ⁊ lauerũt vesti-
menta sua. Eleuauitq́ꝫ eos aaron in ꝯspectu
dñi ⁊ orauit ꝓ eis : ut purificati ingrederent᷑
ad officia sua i tabnaculũ federis corã aaron
⁊ filijs ei⁹. Sic p̄cepat dñs moysi de leuitis :
ita factũ ẽ. Locutusq́ꝫ est dñs ad moysen di-
cẽs: Hec ẽ lex leuitaꝝ. A vigintiq́nq́ꝫ ãnis ⁊
sup̄ igredient᷑: ut mĩstrent in tabernaculo fe-
deris. Cũq́ꝫ q̄nq̄gesimũ ãnũ etatꝭ impleuerit·
seruire cessabũt: erũtq́ꝫ mĩstri fratrũ suoꝝ in
tabnaculo federis· ut custodiant q̄ sibi fuerint
cõmendata: opera aũt ipsa non faciant. Sic
dispones leuitis in custodijs suis. CIX

Locut⁹ ẽ dñs ad moysen i deserto sy-
nai· ãno secũdo postq̄ȝ egressi sunt de
t̄ra egypti· mense p̄mo dicẽs: Faciãt
filij isrl̄ phase i tpe suo· q̄rtadecima die men-
sis huius ad vesperã· iuxta oẽs cerimonias ⁊
iustificatiões eius. Precepitq́ꝫ moyses filijs
isrl̄ ut facerẽt phase. Qui fecerũt tẽpore suo
q̄rtadecima die mẽsis ad vesperã in mõte sy-
nai. Iuxta oĩa q̄ mãdauerat dñs moysi fece-
runt filij isrl̄. Ecce aũt q̄dam imundi sup aĩa
hoĩs q̄ nõ poterãt facere phase i die illo: acce-
dentes ad moysen ⁊ aaron· dixerũt eis: Im-
mũdi sumus sup aĩa hoĩs: q̄re fraudamur ut
nõ valeam⁹ oblationẽ offerre dño in tpe suo
int᷑ filios isrl̄? Quib⁹ rñdit moyses : State
ut ꝯsulã q̄d p̄cipiat dñs de vobis. Locutusq́ꝫ
ẽ dñs ad moysen dicẽs: Loq̄re filijs isrl̄. Hõ
q̄ fuerit imũd⁹ sup aĩa· siue in via ꝓcul i gen-
te vr̄a· faciat phase dño in mẽse secũdo q̄rta-
decima die mensis ad vesperã: cũ azimis ⁊ la-
ctucis agrestib⁹ comedẽt illud. Nõ relinquẽt
ex eo q̄ppiã vsq́ꝫ mane. ⁊ os ei⁹ nõ ꝯfringẽt·
oẽm ritũ phase obseruabũt. Si q̄s aũt ⁊ mũ-
dus est ⁊ i itinere nõ fuit. ⁊ tñ nõ fecit phase :
exterminabit᷑ aĩa illa de p̄pl̄is suis· q̄a sacrifi-
cium dño non obtulit tpe suo. Pctm̄ suũ ipse
portabit. Peregrinus q̄ȝ ⁊ aduena si fuerint
apud vos: facient phase dño iux̄ cerimonias
⁊ iustificatiões suas. Preceptũ idẽ erit apud
vos tã aduene q̄ȝ indigene. Igit᷑ die q̄ erectũ
ẽ tabnaculũ· opuit illud nubes. A vespe aũt
sup tẽtoriũ erat q̄si spẽs ignis vsq́ꝫ mane. Sic
fiebat iugit᷑. Per diem opiebat illud nubes. ⁊
p noctẽ q̄si spẽs ignis. Cũq́ꝫ ablata fuisset nu-
bes q̄ tabernaculũ ꝓtegebat· tũc ꝓficiscebãt᷑
filij isrl̄. ⁊ i loco vbi stetisset nubes· ibi castra-
metabant᷑. Ad imperiũ dñi ꝓficiscebantur ⁊
ad imperiũ illius figebãt tabernaculũ. Cũctꝭ
dieb⁹ q̄bus stabat nubes sup tabnaculũ: ma-
nebãt in eodẽ loco. ⁊ si euenisset ut multo tẽ-
pore maneret sup illud· erant filij isrl̄ in excu-
bijs dñi. ⁊ nõ ꝓficiscebant᷑ q̄tq̄t dieb⁹ fuisset
nubes sup tabnaculũ. Ad imperiũ dñi erige-
bãt tentoria. ⁊ ad imperiũ illius deponebant.
Si fuisset nubes a vespe vsq́ꝫ mane. ⁊ statim
diluculo tabernaculũ reliq̄sset: ꝓficiscebant᷑:
⁊ si p⁹ diẽ ⁊ noctẽ recessisset: dissipabant ten-
toria. Si vo biduo aut vno mẽse uel lõgiori
tpe fuisset sup tabernaculum· manebant filij

isrl' in eodẽ loco ⁊ nõ ꝓficiscebant᷑: statim aũt
ut recessisset mouebant castra. Per ṽbũ dñi
figebant tẽtoria. ⁊ p ṽbũ illi⁹ ꝓficiscebant᷑:
erantq; in excubijs dñi iuxta imperiũ eius p
manum moysi. C X

Locutusq; est dñs ad moysen dicẽs:
Fac tibi duas tubas argẽteas ducti-
les: qbus cõuocare possis multitudi-
nẽ qñ mouẽda sũt castra. Cũq; icrepuerī tu-
bis: cõgregabit᷑ ad te oĩs turba ad ostiũ ta-
bernaculi federī. Si semel clanguerī: venient
ad te pncipes ⁊ capita multitudinis isrl'. Si
aũt ꝓlixior atq; ɔcisus clangor increpuerit
mouebũt castra. pmi q sũt ad orientalẽ pla-
gã. In secũdo aũt sonitu ⁊ pari vlulatu tube
leuabũt tentoria q habitãt ad meridiẽ. ⁊ iux
hũc modũ reliq faciẽt vlulantib⁹ tubis in ꝓ-
fectionẽ. Qñ aũt ɔgregãd⁹ ẽ ppl'us. simplex
tubaꝝ clangor erit. ⁊ nõ cõcise vlulabũt. Fi-
lij aũt aaron sacerdotꝫ clangẽt tubis: eritq;
h legitimũ sempiternũ ĩ gñatiõib⁹ vr̃is. Si
exieritis ad bellũ de terra vr̃a ɔ hostes q di-
micãt aduersũ vos: clangetꝫ vlulantibus tu-
bis. ⁊ erit recordatio vr̃i corã dño deo vr̃o:
ut eruamini de manib⁹ inimicoꝝ vr̃oꝝ. Si qñ
habebitis epulũ ⁊ dies festos ⁊ kalẽdas: ca-
netis tubis sup holocaustis ⁊ pacificis victi-
mis: ut sint vob̃ in recordationẽ dei vr̃i. Ego
dñs deus vester. Anno secũdo mense secũdo
vicesima die mẽsis. eleuata ẽ nubes de taber-
naculo federī. Profectiq; sunt filij isrl' p tur-
mas suas de deserto synai. ⁊ recubuit nubes
ĩ solitudine pharan. Mouerũtq; castra pmi
iuxta imperiũ dñi p manũ moysi. Filij iuda p
turmas suas. qꝝ princeps erat naason fili⁹
ãminadab. In tribu filioꝝ ysachar fuit prin-
ceps nathanael fili⁹ suar. In tribu çabulon
erat pnceps eliab filius helon. Depositũq; est
tabnaculũ: qd portãtes egressi sunt filij ger-
son ⁊ merari. Profectiq; sũt ⁊ filij ruben per
turmas ⁊ ordinẽ suũ. qꝝ pnceps erat elisur
fili⁹ sedeur. In tribu aũt filioꝝ symeon prin-
ceps fuit salamihel fili⁹ surisaddai. Porro in
tribu gad erat pnceps heliasaph filius duel
Profectiq; sũt ⁊ caathite. portantes scĩuariũ
Tamdiu tabernaculũ portabat᷑ donec veni-
rẽt ad erectiõis locũ. Mouerũt castra ⁊ filij
ephraim p turmas suas: in qꝝ exercitu prin-
ceps erat elisama fili⁹ ãmiud. In tribu autẽ
filiorũ manasse pnceps fuit gamaliel filius
phadassur. ⁊ in tribu beniamin erat dux abi-
dan filius gedeonis. Nouissimi castroꝝ oĩuꝫ
ꝓfecti sunt filij dan p turmas suas: in qꝝ ex-
ercitu princeps fuit abieçer fili⁹ amisaddai.
In tribu aũt filioꝝ aser erat pnceps phegiel
fili⁹ ochran. Et in tribu filioꝝ neptalim pn-
ceps fuit ahira filius henan. Hec sũt castra ⁊
ꝓfectiones filioꝝ isrl' p turmas suas qñ egre-
diebantur. Dixitq; moyses obab filio raguel
madianite cognato suo: Proficiscimur ad lo-
cũ quẽ dñs daturus ẽ nob̃: veni nobiscũ ut
bñfaciam⁹ tibi: qa dñs bona ꝓmisit israheli.
Cui ille rñdit: Nõ vadã tecũ: sed reuertar in
terrã meã in q natus sum. Et ille: Noli inqt
nos relinqre. Tu. n. nosti in qbus locis p de-
sertũ castra ponẽ debeam⁹. ⁊ eris ductor nr̃.
Cũq; nobiscũ veneris: qcqd optimum fuerit
ex opibus qs nob̃ traditur⁹ est dñs. dabim⁹
tibi. Profecti sũt g de mõte dñi viã triũ dieꝝ:
archaq; federī dñi pcedebat eos p dies tres
ꝓuidens castroꝝ locũ. Nubes qq; dñi sup eos
erat p diẽ cũ incederẽt. Cũq; eleuaret᷑ archa
dicebat moyses: Surge dñe ⁊ dissipent᷑ ini-
mici tui. ⁊ fugiãt q oderũt te a facie tua. Cũ
aũt deponeret᷑. aiebat: Reuertẽ dñe ad mul-
titudinem exercitus isrl'. C XI

Interea ortũ ẽ murmur ppl'i: qsi dolen-
tiũ ꝓ labore ɔ dñm. Qd cum audisset
irat⁹ ẽ. ⁊ accẽsus ĩ eos ignis dñi. deuo-
rauit extremã castroꝝ partẽ. Cũq; clamasset
ppl'us ad moysen: orauit moyses ad dñm. ⁊
absort⁹ ẽ ignis. Vocauitq; nomẽ loci illius
incẽsio. eo q succẽsus fuisset ɔ eos ignis dñi.
Vulgus qppe ꝓmiscuũ qd ascẽderat cũ eis.
flagrauit desiderio sedẽs ⁊ flens. iunctꝫ sibi
parit᷑ filijs isrl'. ⁊ ait: Quis dabit nobis ad
vescendum carnes? Recordamur piscũ qs
comedebamus in egypto gratis: in mentem
nobis veniũt cucumeres ⁊ pepones. porriq; ⁊
cepe ⁊ allea. Anima nr̃a arida ẽ. nihil aliud
respiciũt oculi nostri nisi man. Erat autem
man qsi semẽ coriandri coloris bdellij. Cir-
cuibatq; ppl's. ⁊ colligẽs illud frãgebat mo-
la siue terebat ĩ mortario: coquẽs ĩ olla ⁊ fa-
ciens ex eo tortulas saporis qsi panis oleati.
Cũq; descendẽt nocte sup castra ros. descẽ-
debat parit᷑ ⁊ man. Audiuit g moyses flentẽ
ppl'm p familias: singulos p ostia tẽtorij sui.
Iratusq; est furor dñi valde: s ⁊ moysi into-
leranda res visa ẽ. ⁊ ait ad dñm: Cur afflixi-
sti seruũ tuũ? Quare nõ inuenio grãm corã
te? Et cur imposuisti pond⁹ vniuersi ppli hui⁹?

me. cor. et h[ec] fuit video des. cũ oib[us] st. op[us] ptisq; in pto et supino.

sup me? Nunq̇d ego ꝯcepi oēm hāc multitu-
dinē uel genui eā · ut dicas mihi: porta eos in
sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulū·
⁊ defer in t̄rā ꝑ q̄ iurasti p̄ribus eoꝝ? Unde
mihi carnes ut dem tāte multitudini? Flent
ꝯtra me dicētes: da nob̄ carnes ut comeda-
mus. Nō possum sol⁹ sustinē oēm hunc p̄plm·
q̇a ḡuis ē mihi. Sin alit̄ tibi videt̄: obsecro
ut interficias me. ⁊ inueniā gr̄am ī oculis tuis:
ne tātis afficiar malis. Et dixit dn̄s ad moy-
sen: Congrega mihi septuaginta viros de se-
nioribus isrl̄ q̇s tu nosti q̄ senes p̄pli sint ac
mḡri. ⁊ duces eos ad ostiū tab̄naculi federis:
faciesq̄ ibi stare tecū ut descendā ⁊ loq̄r tibi·
⁊ auferā de spū tuo tradāq̄ eis · ut sustentent
tecū onus p̄pli. ⁊ nō tu sol⁹ ḡueris. Populo
q̊q̄ dices: Scificamini. Cras comedetis car-
nes. Ego.n. audiui vos dicere: Quis dabit
nob̄ escas carniū? Bn̄ nobis erat in egypto.
Ut det vob̄ dn̄s carnes ⁊ comedatis · nō vno
die nec duob⁹ uel q̇nq̄ aut decē · nec viginti
q̇dē · s̄ vsq̄ ad mensem dieꝝ: donec exeat per
nares v̄ras ⁊ v̄tat̄ i nauseā · eo q̄ repuleritis
dn̄m q̇ in medio v̄ri ē. ⁊ fleueritis corā eo di-
cētes: Quare egressi sum⁹ ex egypto ut peri-
rem⁹ in solitudine? Et ait moyses ad dn̄m:
Sexcēta milia peditū hui⁹ p̄pli sunt. Et tu di-
cis: dabo eis esū carniū mēse itegro? Nunq̇d
ouiū ⁊ boū multitudo cedet̄ ut possit sufficere
ad cibū · uel oēs pisces maris in vnū cōgrega-
bunt̄ ut eos satient? Cui r̄ndit dn̄s: Nunq̇d
man⁹ dn̄i inualida ē? Jam nūc videbis · vtrū
me⁹ sermo ope cōpleat̄. Uenit igit̄ moyses ⁊
narrauit p̄plo v̄ba dn̄i · ꝯgregās septuagita
viros de seniorib⁹ isrl̄: q̇s stare fecit circa ta-
bernaculū. Descenditq̄ dn̄s ꝑ nubē. ⁊ locut⁹
ē ad eū · auferēs de spū q̇ erat i moyse. ⁊ dans
septuaginta viris. Cūq̄ req̇euisset in eis spūs:
ꝓph̄auerūt nec vltra cessauerūt. Remanse-
rant aūt in castris duo viri · q̄ꝝ vn⁹ vocabat̄
heldad ⁊ alt̄ medad · sup q̇s req̇euit spūs: nā
⁊ ipsi descripti fuerāt ⁊ nō exierant ad taber-
naculū. Cū ꝓph̄arēt ī castris: cucurrit puer
⁊ nunciauit moysi dicens: Heldad ⁊ medad
ꝓphetāt i castris. Stati iosue fili⁹ nun mīster
moysi ⁊ electus e pluribus · ait: Dn̄e mi moy-
ses ꝓhibe eos. At ille: q̇d inq̄t emularis pro
me? Quis tribuat ut oīs p̄pl̄s ꝓphetet. ⁊ det
eis dn̄s spm̄ suū? Reūsusq̄ ē moyses ⁊ ma-
iores natu isrl̄ i castra. Uent⁹ āt egrediēs a
dn̄o · arreptas trās mare coturnices detulit

Emulor i(n)stat amat i(n)uidet ac imita(tur).

⁊ dimisit in castra · itinē quantū vno die ꝯfici
pōt ex oi ꝑte castroꝝ ꝑ circuitū: volabantq̄
in aere duob⁹ cubitis i altitudine sup terrā.
Surgēs ḡ p̄pl̄us toto die illo ⁊ nocte ac die
altero: ꝯgregauit coturnicū multitudinē: q̇
pap · decē choros. ⁊ siccauerūt eas ꝑ gyrū ca-
stroꝝ. Adh̄ carnes erāt in dentib⁹ eoꝝ · nec
defecerat huiuscemodi cib⁹. ⁊ ecce furor dn̄i
ꝯcitatus i p̄plm · ꝑcussit eū plaga magna ni-
mis. Uocatusq̄ ē ille loc⁹ sepulchra ꝯcupi-
scētie: ibi.n. sepelierūt p̄plm q̇ desiderauerat
carnes. Egressi aūt de sepulchris ꝯcupiscētie
venerūt in aseroth. ⁊ manserūt ibi. CXII

Locutaq̄ ē maria ⁊ aaron ꝯ̄ moysen
ꝑpter vxorem ei⁹ ethiopissam. ⁊ dixe-
rūt: Nū ꝑ solum moysen locutus est
dn̄s? Nōne ⁊ nob̄ siliter ē locut⁹? Qd cū au-
disset dn̄s iratus ē valde. Erat.n. moyses vir
mitissimus sup oēs hoīes q̇ morabant̄ in t̄ra.
Stati locut⁹ ē dn̄s ad eū ⁊ ad aarō ⁊ mariā
Egredimi vos tm̄ tres ad tab̄naculū federis
Cūq̄ fuissent egressi descēdit dn̄s in colūna
nubis. ⁊ stetit i itroitu tab̄naculi vocās aarō
⁊ mariā. Qui cū issent · dixit ad eos: Audite
sermones meos. Si q̇s fuerit int̄ vos ꝓpheta
dn̄i · i visiōe apparebo ei · uel ꝑ somniū loq̄r ad
illū. At nō talis seru⁹ me⁹ moyses q̇ in oi do-
mo mea fidelissim⁹ est. Ore.n. ad os loq̄r ei.
Palā ⁊ nō ꝑ enigmata ⁊ figuras deū videt.
Quare ḡ nō timuistis detrahē s̄uo meo moy-
si? Iratusq̄ ꝯ̄ eos abijt. Nubes q̊q̄ recessit q̄
erat sup tab̄naculū. Et ecce maria apparuit
candēs lepra q̄si nix. Cūq̄ respexisset eā aarō
⁊ vidisset ꝑfusā lepra · ait ad moysen: Obse-
cro dn̄e mi · ne iponas nob̄ h̄ pctm̄ qd̄ stulte
cōmisim⁹: ne fiat hec q̄si mortua: ⁊ ut aborti-
uū quod ꝓijcit̄ de vulua matris sue. Ecce iam
mediū carnis ei⁹ deuoratū ē a lepra. Clama-
uitq̄ moyses ad dn̄m dicens: Deus obsecro
sana eā. Cui r̄ndit dn̄s: Si pat̄ ei⁹ spuisset in
faciē illius: nōne debuerat salti septē diebus
rubore suffundi? Sepet̄ septē dieb⁹ ex castra·
⁊ postea reuocabit̄. Exclusa ē itaq̄ maria ex
castra septē dieb⁹. ⁊ p̄pl̄us nō ē mot⁹ de loco
illo · donec reuocata est maria. CXIII

Profectusq̄ ē p̄pl̄us de aseroth · fixis
tentorijs i deserto pharan. Ibiq̄ lo-
cut⁹ ē dn̄s ad moysen dicēs: Mitte
viros q̇ ꝯsiderēt terrā chanaā quā daturus
sū filijs isrl̄: singulos de singulis tribubus ex
ꝑncipibus. Fecit moyses qd̄ dn̄s imperarat

de deserto pharan mittēs ꝑncipes viros : q̄ꝝ
ista sūt noīa. De tribu ruben semmua filium
çecbur. De tribu symeon: saphat filium vri.
De tribu iuda: caleb filium iephone. De tri-
bu ysachar: igal filiū ioseph. De tribu effra-
im: osee filium nun. De tribu beniamin: phal-
ti filium raphu. De tribu çabulon : geddihel
filium sodi. De tribu ioseph sceptri manasse:
gaddi filium susi. De tribu dan : amihel filiū
gemalli. De tribu aser: sthur filium michael.
De tribu neptalim: naabi filiū napsi. De tri-
bu gad: guhel filiū machi. Hec sunt noīa vi-
roꝝ q̄s misit moyses ad ꝯsiderandā terram.
vocauitq̄ʒ osee filium nun iosue. Misit ergo eos
moyses ad ꝯsiderandā terrā chanaan. ⁊ di-
xit ad eos: Ascendite per meridianā plagā.
Cūq̄ʒ veneritis ad mōtes. considerate terrā
q̄lis sit ⁊ ꝑplm q̄ inhabitator est eiꝰ. vtꝝ fortꝭ
sit an infirmus. pauci nūero an plures. ipsa
t̄ra bona an mala: vrbes quales. murate an
absq̄ʒ murꝭ. humꝰ pinguis an sterilis. nemo-
rosa an absq̄ʒ arboribꝰ. Cōfortamī ⁊ afferte
nob̄ de fructibꝰ t̄re. Erat autē tēpꝰ q̄n iam ꝑ-
coque vue vesci p̄nt. Cūq̄ʒ ascēdissent. explo-
rauerūt terrā a deserto syn. vsq̄ʒ roob intrā-
tibꝰ emath. Ascēderūtq̄ʒ ad meridiē ⁊ vene-
rūt in hebron. vbi erant ahiman ⁊ sisai ⁊ tol-
mai. filij enach: nā hebron septē annis ante
thanim vrbē egypti cōdita est. Pergentesq̄ʒ
vsq̄ʒ ad torrentē botri. absciderūt palmitē cū
vua sua. quem portauerūt in vecte duo viri.
De malis q̄ʒ granatꝭ ⁊ de ficis loci illiꝰ tule-
rūt q̄ appellatꝰ ē nehelescol. i. torrēs botri. eo
q̄ botrum portassent inde filij isrl'. Reuersiq̄ʒ
exploratores t̄re pꝰ q̄dragita dies oī regiōe
circuita. venerunt ad moysen ⁊ aaron. ⁊ ad
oēm cetum filioꝝ isrl' in desertū pharan. q̄d est
i cades. Locutiq̄ʒ eis ⁊ oī multitudini ondide-
rūt fructꝰ t̄re. ⁊ narrauerūt dicētes: Venimꝰ
in t̄rā ad quā misistis nos. q̄ reuera fluit la-
cte ⁊ melle. ut ex his fructibꝰ cognosci pōt: s̄
cultores fortissimos h̄ʒ. ⁊ vrbes grādes atq̄ʒ
muratas. Stirpem enach vidimꝰ ibi. Ama-
lech habitat in meridie. etheus ⁊ iebuseus ⁊
amorreus in mōtanis. Chananeꝰ v̄o morat̄
iux̄ mare. ⁊ circa fluēta iordanis. Int̄ h̄ ca-
leb cōpescens murmur ꝑpl'i q̄ oriebat̄ ꝯ moy-
sen. ait: Ascēdamꝰ ⁊ possideamꝰ t̄rā: q̄m po-
terimꝰ obtinē eā. Alij v̄o q̄ fuerāt cū eo dice-
bāt: Nequaq̄ ad hūc ꝑplm valemus ascen-
dere. q̄a fortior nob̄ ē. Detraxerūtq̄ʒ t̄re quā
inspexerāt apud filios isrl' dicentes : Terra
quā lustrauimus deuorat habitatores suos.
Populus quē aspeximꝰ. ꝓcere stature ē. Ibi
vidimꝰ mōstra q̄dam filioꝝ enach de gn̄e gi-
ganteo. quibꝰ cōꝑati q̄si locuste videbamur.

C XIIII

Igitur vociferās oīs turba
fleuit nocte illa. ⁊ murmurati sūt ꝯtra
moysen ⁊ aaron cuncti filij isrl' dicen-
tes: Utinā mortui essemus i egypto. ⁊ nō in
hac vasta solitudine. Utinā pereamus. ⁊ nō
inducat nos dn̄s i terrā istā ne cadamꝰ gla-
dio. ⁊ vxores ac liberi nr̄i ducantur captiui.
Nōne melius ē reuerti in egyptū? Dixerūtq̄ʒ
alt̄ ad alterū: Cōstituamꝰ nob̄ ducē. ⁊ reuer-
tamur in egyptum. Quo audito moyses ⁊
aaron ceciderūt ꝓni i t̄rā corā oī multitudi-
ne filioꝝ isrl'. At v̄o iosue filiꝰ nun ⁊ caleb fi-
liꝰ iephone q̄ ⁊ ipsi lustrauerāt terrā. sciderūt
vestimenta sua. ⁊ ad oēm multitudinē filiorū
isrl' locuti sūt. Terra quā circuiuimus valde
bona ē. Si ꝓpitius fuerit dn̄s. iducet nos i eā
⁊ tradet humū lacte ⁊ melle manantē. Noli-
te rebelles esse ꝯ dn̄m. neq̄ʒ timeatꝭ ꝑplm t̄re
huiꝰ: q̄a sicut panē ita eos possumus deuora-
re. Recessit ab eis oē p̄sidiū : dn̄s nobiscū est:
nolite metuē. Cūq̄ʒ clamaret oīs multitudo
⁊ lapidibꝰ eos vellet opprimē: apparuit gl'ia
dn̄i sup̄ tectū federꝭ. cunctꝭ vidētibꝰ filijs isrl'.
Et dixit dn̄s ad moysen: Usq̄ʒq̄ detrahet mi-
hi ꝑpl'us iste? Quousq̄ʒ non credent mihi in
oībꝰ signis q̄ feci corā eis? Feriā igit̄ eos pe-
stilentia atq̄ʒ ꝯsūmā. te autē faciā ꝑncipē sup̄
gentē magnā ⁊ fortiorē q̄ h̄ est. Et ait moy-
ses ad dn̄m: Ut audiāt egyptij de q̄rū medio
eduxisti ꝑplm istū. ⁊ habitatores terre huius
qui audierūt q̄ tu dn̄e in ꝑpl'o isto sis. ⁊ facie
videaris ad faciē. ⁊ nubes tua ꝓtegat illos.
⁊ in colūna nubis p̄cedas eos per diem. ⁊ in
colūna ignis p̄ noctem: q̄ occideris tantam
multitudinē q̄si vnū hoiem. ⁊ dicāt: Non po-
terat introducē ꝑplm in t̄rā ꝓ q̄ iurauerat:
idcirco occidit eos i solitudine. Magnificet̄
ergo fortitudo dn̄i sicut iurasti dicens: Dn̄s pa-
tiēs ⁊ multe mīe. auferēs iniq̄tatē ⁊ scelera.
nullūq̄ʒ īnoxiū derelinquens. q̄ visitas pctā
patꝝ in filios i tertiā ⁊ quartā gn̄atione. Di-
mitte obsecro pctm̄ ꝑpl'i tui huiꝰ ꝯm magni-
tudinem mīe tue: sicut propitius fuisti egre-
dientibꝰ de egypto vsq̄ʒ ad locū istū. Dixitq̄ʒ
dn̄s: Dimisi iuxta v̄bū tuū. Uiuo ego ⁊ im-
plebit̄ gl'ia dn̄i vniu̇sa terra. Attū oēs hoies

qui viderunt maiestatem meā ⁊ signa q̄ feci
in egypto ⁊ in solitudine. ⁊ tēptauerūt me iā
ꝑ decē vices. nec obedierūt voci mee: non vi-
debūt terrā ꝓ q̄ iuraui prib⁹ eoꝝ. nec quisq̄
ex illis q̇ detraxit mihi intuebit̄ eā. Seruū
meū caleb q̇ plenus alio spū secut⁹ est me. in-
ducā in terrā hāc quā circuiuit. ⁊ semē eius
possidebit eā. qm̄ amalechites ⁊ chananeus
habitāt in vallib⁹. Cras mouete castra. ⁊ re-
uertimini i solitudinē ꝑ viā maris rubri. Lo-
cutusq̄ est dn̄s ad moysen ⁊ aaron dicens:
Usq̄ q̄ mltitudo h̄ pessima murmurat ꝯ me?
Querelas filioꝝ isrl̄ audiui. Dic ḡ eis: Uiuo
ego ait dn̄s: sicut locuti estis audiēte me. sic
faciā vob̄. In solitudine hac iacebūt cadaue-
ra vr̄a. Oēs q̇ numerati estis a viginti ānis
⁊ sup̄. ⁊ murmurastis ꝯ me. nō ītrabitꝭ terrā
sup quā leuaui manum meā ut habitare vos
facerē: preter caleb filiū iephone. ⁊ iosue filiū
nun. Paruulos aūt vr̄os de quibus dixistis
ꝙ p̄de hostibus forēt: ītroducā ut videāt t̄rā
q̄ vob̄ displicuit. Ur̄a cadauera iacebūt i so-
litudine. Filij vr̄i erūt vagi i deserto annis q̄-
draginta. ⁊ portabūt fornicationē vr̄am do-
nec ꝯsūmant̄ cadauera patrū i deserto. iuxta
numerū q̄dragínta dieꝝ q̇b⁹ ꝯsiderastis t̄rā.
Ann⁹ ꝓ die iputabit̄. Et q̄dragita ānis reci-
pietis iniq̄tates vr̄as. ⁊ scietis vltionē meā.
Qm̄ sicut locut⁹ sū. ita faciā oī multitudini
huic pessime. q̄ ꝯsurrexit aduersū me. In soli-
tudine hac deficiet ⁊ morietur. Igit̄ oēs viri
q̄s miserat moyses ad cōtēplandā terrā. ⁊ q̇
reuersi murmurare fecerant ꝯ eū oēm multi-
tudinē. detrahētes terre ꝙ esset mala. mortui
sūt atq̄ ꝑcussi in ꝯspectu dn̄i. Iosue aūt filius
nun ⁊ caleb fili⁹ iephone vixerunt ex oībus q̇
pgexerāt ad ꝯsiderandā terrā. Locutusq̄ est
moyses vniuersa verba h̄ ad oēs filios isrl̄. ⁊
luxit ppl̄s nimis. Et ecce mane p̄mo surgen-
tes. ascēderūt v̄ticē montꝭ. atq̄ dixerūt: Pa-
rati sum⁹ ascendē ad locū de q̄ dn̄s locut⁹ ē:
q̇a peccauimus. Quib⁹ moyses: Cur inquit
trāsgredimini v̄bū dn̄i. qd̄ vob̄ nō cedet in ꝓ-
sperum? Nolite ascendē: nō. n. ē dn̄s vobiscū:
ne corruatꝭ corā inimicis vr̄is. Amalechites
⁊ chananeus an̄ vos sūt q̄ꝝ gladio corruetꝭ.
eo ꝙ nolueritꝭ acq̇escē dn̄o: nec erit dn̄s vo-
biscū. At illi ꝯtenebrati. ascenderūt in v̄ticē
montis. Archa aūt testamenti dn̄i ⁊ moyses
nō recesserūt de castris. Descēditq̄ amalechi-
tes ⁊ chanane⁹ q̇ habitabat i mōte. ⁊ ꝑcutiēs

eos atq̄ ꝯcidens. ꝑsecut⁹ est eos vsq̄ horma.

Locutus est dn̄s ad moysen XV
dicens: Loq̄re ad filios isrl̄. ⁊ dices
ad eos: Cū igressi fueritꝭ t̄rā habita-
tionis vr̄e quā ego dabo vob̄. ⁊ fecerit̄ obla-
tionē dn̄o in holocaustū. aut victimā pacifi-
cam. vota soluētes. uel spōte offerētes mune-
ra. aut in solēnitatibus vr̄is adolētes odorē
suauitatꝭ dn̄o. de bobus siue de ouib⁹ offeret
q̇cūq̄ imolauerit victimam: sacrificiū simile
decimā partē ephi cōspsam oleo. qd̄ mensurā
habebit q̄rtā partē hin. ⁊ vinū ad liba fūden-
da eiusdē mensure dabit i holocaustū siue in
victimā. Per agnos singulos ⁊ arietes erit
sacrificiū. simile duaꝝ decimaꝝ. q̄ conspsa sit
oleo tertie ꝑtis hin. ⁊ vinū ad libamētū t̄tie
partis eiusdē mēsure offeret i odorē suauitatꝭ
dn̄o. Qn̄ vero de bobus feceris holocaustum
aut hostiā ut ipleas votū uel pacificas victi-
mas: dabis ꝑ singulos boues simile tres de-
cimas ꝯspse oleo. qd̄ habeat mediū mensure
hin. ⁊ vinū ad liba fundenda eiusdē mensure
in oblationē suauissimi odorꝭ dn̄o. Sic facies
ꝑ singulos boues ⁊ arietes ⁊ agnos ⁊ hedos
Tam indigene q̄ꝫ ꝑegrini eodē ritu offerent
sacrificia. Unū p̄ceptū erit atq̄ iudiciū tam
vob̄ q̄ꝫ aduenis t̄re. Locutus ē dn̄s ad moy-
sen dicens: Loq̄re filijs isrl̄. ⁊ dices ad eos:
Cū veneritis in terrā quā dabo vob̄. ⁊ come-
deritꝭ de panib⁹ regiōis illi⁹: separabitis p̄mi-
tias dn̄o de cibis vr̄is. Sicut de areis p̄mi-
tias sepabitis: ita ⁊ de pulmētis dabitꝭ p̄mi-
tiua dn̄o. Qd̄ si ꝑ ignorantiā p̄terieritis q̇cq̄
hoꝝ q̄ locut⁹ est dn̄s ad moysen. ⁊ mandauit
ꝑ eū ad vos. a die q̄ cepit iubere ⁊ vltra. ob-
litaq̄ fuerit facere multitudo: offeret vitulū
de armento holocaustū in odorem suauissimū
dn̄o. ⁊ sacrificiū eius ac liba ut cerimonie po-
stulāt. hircūq̄ ꝓ pctō. ⁊ rogabit sacerdos ꝓ
oī multitudine filioꝝ isrl̄. ⁊ dimittet̄ eis. qm̄
nō sponte peccauerūt: nihilominus offerētes
incensum dn̄o ꝓ se ⁊ ꝓ pctō atq̄ errore suo. ⁊
dimittet̄ vniuerse plebi filiorum isrl̄ ⁊ adue-
nis q̇ ꝑegrinant̄ int̄ eos. qm̄ culpa ē oīs ppl̄i
ꝑ ignorātiā. Qd̄ si aīa vna nesciēs peccauerit
offeret caprā āniculā ꝓ pctō suo. ⁊ dep̄cabit̄
ꝓ ea sacerdos ꝙ inscia peccauerit corā dn̄o:
impetrabitq̄ ei veniā ⁊ dimittet̄ illi. Tā indi-
genis q̄ꝫ aduenis vna lex erit oīuꝫ q̇ peccaue-
rint ignorātes. Aīa v̄o q̄ ꝑ supbiā aliq̇d cō-
miserit. siue ciuis sit ille siue peregrinus: qm̄

aduersus dn̄m rebellis fuit: peribit de populo
suo. Verbū n. dn̄i ꝯtēpsit. ⁊ ꝑceptū illi⁹ fecit
irritū: idcirco delebit̄. ⁊ portabit iniquitatem
suā. Factū est aūt cū eēnt filij isrl̄ i solitudine
⁊ inuenissent hoiem colligentē ligna i die sab-
bati: obtulerūt eū moysi ⁊ aaron ⁊ vniuerse
multitudini. Qui recluserūt eū in carcerem
nescientes q̇d sup̱ eo facere deberent. Dixitq̄
dn̄s ad moysen: Morte moriat̄ hō iste: ob-
ruat eū lapidibus oīs turba ex̄ castra. Cūq̄
eduxissent eū foras obruerūt eū lapidib⁹. ⁊
mortu⁹ est sicut ꝑcepat dn̄s. Dixit q̊q̄ dn̄s ad
moysen: Loq̄re filijs isrl̄. ⁊ dices ad eos: ut
faciāt sibi fimbrias p̱ āgulos q̄tuor palliox̄
ponētes i eis vittas hyacinthinas. Quas cū
viderint recordent̄ oīuꝫ mandatox̄ dn̄i. nec
sequant̄ cogitatiōes suas. ⁊ oculos p̱res va-
rias fornicantes: sed mag̃ memores precе-
ptox̄ dn̄i faciēt ea: sintq̄ sancti deo suo. Ego
dn̄s deus vr̄. q̇ eduxi vos de terra egypti ut
essem deus vester. **C. XVI**

Ecce aūt chore filius isuar filij caath:
filij leui. ⁊ dathan atq̄ abiron filij
eliab. hon q̊q̄ fili⁹ phelеth de filijs ru-
ben. surrexerūt contra moysen. alijq̄ filiorū
isrl̄ ducēti q̇nq̄ginta viri ꝑceres synagoge. ⁊
q̇ tp̱e ꝯcilij p̱ noia vocabant̄. Cūq̄ stetissent
aduersū moysen ⁊ aaron. dixerūt: Sufficiat
vobis. q̇a oīs multitudo scōx̄ ē. ⁊ i ipsis ē dn̄s.
Cur eleuami sup̱ ꝑp̄l̄m dn̄i? Q̄d cū audisset
moyses: cecidit ꝑn⁹ i faciē. locutusq̄ ad cho-
re ⁊ ad oēm multitudinē: mane inquit notū
faciet dn̄s q̇ ad se p̱tineant. ⁊ scōs applicabit
sibi. ⁊ q̊s elegerit appropinq̄būt ei. Hoc igit̄
facite. Tollat vnusquisq̄ thuribulū suū. tu
chore ⁊ oē ꝯciliū tuū. ⁊ hausto cras igne po-
nite desup̱ thymiama coram dn̄o. ⁊ quēcūq̄
elegerit. ipse erit scūs. Multū erigimini filij
leui. Dixitq̄ rursū ad chore: Audite filij leui.
Nū parū vob̄ ē q̄ separauit vos de⁹ isrl̄ ab oī
ꝑp̄l̄o. ⁊ iūxit sibi ut seruiretis ei i cultu taber-
naculi. ⁊ staretis corā frequētia ꝑp̄li ⁊ mini-
straretis ei? Idcirco ad se fecit accedere te ⁊
oēs fr̄es tuos filios leui. ut vob̄ etiā sacerdo-
tiū vendicetis. ⁊ oīs globus tuus stet contra
dn̄m? Quid est. n. aaron ut murmuret̄ ꝯtra
eū? Misit ergo moyses ut vocaret dathan ⁊
abiron filios eliab. Qui rn̄derūt: Non veni-
m⁹. Nunq̇d parū ē tibi q̄ eduxisti nos de terra
que lacte ⁊ melle manabat ut occideres in
deserto. nisi ⁊ dn̄at⁹ fueris nr̄i? Reuera idu-
xisti nos in terrā q̄ fluit riuis lactis ⁊ mellis:
⁊ dedisti nob̄ possessiones agrox̄ ⁊ vinearū?
An ⁊ oculos nr̄os vis eruere? Nō venim⁹.
Iratusq̄ moyses valde. ait ad dn̄m: Ne re-
spicias sacrificia eox̄. Tu scis q̄ nec asellum
q̇dē vnq̄ acceperim ab eis nec afflixeri quē-
piā eox̄. Dixitq̄ ad chore: Tu ⁊ oīs congre-
gatio tua state seorsū corā dn̄o: ⁊ aaron die
crastino separati. Tollite singuli thuribula
vr̄a. ⁊ ponite sup̱ ea incensū offerētes dn̄o du-
cēta q̇nq̄gita q̇nq̄ thuribula: aaron q̊q̄ teneat
thuribulū suū. Q̄d cū fecissent stātib⁹ moyse
⁊ aaron ⁊ coaceruassent aduersum eos oēm
multitudinē ad ostiū tabernaculi. apparuit
cunct̄ glia dn̄i. Locutusq̄ dn̄s ad moysen ⁊
aaron. ait: Sep̱amini de medio ꝯgregatiōis
hui⁹ ut eos repēte disp̱dā. Qui ceciderūt ꝑni
in faciē atq̄ dixerūt: Fortissime de⁹ spirituū
vniuerse carnis: nū vno peccante. ꝯ oēs ira
tua deseuiet? Et ait dn̄s ad moysen: Preci-
pe vniuerso ꝑp̄l̄o ut separet̄ a tab̄naculis cho-
re ⁊ dathan ⁊ abiron. Surrexitq̄ moyses ⁊
abijt ad dathan ⁊ abiron. ⁊ sequētib⁹ eū se-
niorib⁹ isrl̄ dixit ad turbā: Recedite a taber-
naculis impiox̄. ⁊ nolite tangē q̄ ad eos p̱ti-
nēt. ne iuoluamini i pctīs eox̄. Cūq̄ recessis-
sent a tētorijs eox̄ p̱ circuitū: dathan ⁊ abi-
ron egressi stabāt i introitu papilionū suorū
cū vxoribus ⁊ liberis oīq̄ frequentia. Et ait
moyses: In h̄ scietis q̄ dn̄s miserit me ut fa-
cerē vniuersa q̄ cernit̄. ⁊ nō ex ꝓprio ea cor-
de ꝓtulerim. Si ꝯsueta hoiuꝫ morte iterierīt
⁊ visitauerit eos plaga q̄ ⁊ ceti visitari solēt:
nō misit me dn̄s. Sin autē nouā rem fecerit
dn̄s ut apiēs t̄ra os suū deglutiat eos ⁊ oīa
q̄ ad illos p̱tinēt. descēderitq̄ viuētes i infer-
nū: scietis q̄ blassemauerint dn̄m. Cōfestim
igit̄ ut cessauit loq̇. dirupta ē t̄ra sub pedibus
eorū. ⁊ apiens os suū deuorauit illos cū ta-
bernaculis suis ⁊ vniuersa subā eox̄. Descē-
derūtq̄ viui in infernū opti humo. ⁊ pierunt
de medio multitudinis. At ṽo oīs isrl̄ q̇ sta-
bat p̱ gyrū fugit a clamore pereuntiū dicēs:
Ne forte ⁊ nos terra deglutiat. Sed ⁊ ignis
egressus a dn̄o int̄fecit ducētos q̇nq̄gita vi-
ros q̇ offerebāt incensū. Locutusq̄ ē dn̄s ad
moysen dicēs: Precipe eleaçaro filio aaron
sacerdotis ut tollat thuribula q̄ iacent in in-
cendio. ⁊ ignē huc illucq̄ disp̱gat: qm̄ scifi-
cata sunt in mortibus pctōx̄: producatq̄ ea
in laminas. ⁊ affigat altari: eo q̄ oblatū sit

malogranata:insup ⁊ aquā nō hn̄t ad bibē/dū? Ingressusq; moyses ⁊ aarō dimissa mul titudine i tabernaculū federis· corruerūt ꝓni in trā:clamauerūtq; ad dn̄m·atq; dixerunt: Dn̄e deus audi clamorē pp̄li huiꝰ.⁊ aperi eis thesaurꝝ tuū fontem aq̄ viue:ut satiati cesset murmuratio eoꝝ. Et apparuit glīa dn̄i sup eos. Locutusq; ē dn̄s ad moysen dicēs: Tol le vgā ⁊ ꝯgrega pp̄lm tu ⁊ aaron frat tuꝰ.⁊ loq̇mi ad petrā corā eis.⁊ illa dabit aquas. Cūq; eduxeris aquā de petra:bibet oīs mul/titudo ⁊ iumēta eiꝰ. Tulit igit moyses virgā q̄ erat in ꝯspectu dn̄i sicut ꝑcepat ei:congre/gata multitudine an̄ petrā· dixitq; eis: Au/dite rebelles ⁊ icreduli. Nū de petra hac vo/bis aquā poterimꝰ eijcē? Cūq; eleuasset moy/ses manū ꝑcutiēs vga bis silicē·egresse sūt aque largissime: ita ut pp̄ls bibēt ⁊ iumēta. Dixitq; dn̄s ad moysen ⁊ aaron: Quia non credidistis mihi ut scificaretis me coram filijs isrl̄·nō introducetis hos pp̄los in terrā quam dabo eis. Hec ē aq̄ ꝯtradictionis ubi iurgati sūt filij isrl̄ ꝯ dn̄m.⁊ scificatus ē in eis. Misit interea nūcios moyses d̄ cades ad regē edom qui dicerēt: Hec mandat frat tuus isrl̄. Nosti oēm laborē q̇ apprehēdit nos: quō descende/rint pr̄es nr̄i in egyptū.⁊ habitauerimus ibi multo tp̄e: afflixeruntq; nos egyptij ⁊ pr̄es nr̄os.⁊ quō clamauerimꝰ ad dn̄m ⁊ exaudie/rit nos:miseritq; angelum q̇ eduxerit nos de egypto. Ecce in vrbe cades q̄ ē i extremis fi/nibꝰ tuis positi:obsecramꝰ ut nob̄ trāsire lice/at ꝑ trā tuā. Nō ibimꝰ ꝑ agros nec ꝑ vineas nō bibemꝰ aq̄s de puteis tuis·ſ; gradiemur via publica nec ad dexterā nec ad sinistram declinātes donec trāseamꝰ t̄minos tuos. Cui rn̄dit edom: Non trāsibis ꝑ me. Alioq̇n ar/matus occurrā tibi. Dixerūtq; filij isrl̄: Per tritā ḡdiemur viā.⁊ si biberimꝰ aquas tuas nos ⁊ pecora nr̄a: dabimꝰ qđ iustū ē. Nulla erit i ꝑcio difficultas: tm̄ velocit transeamꝰ. At ille rn̄dit: Nō trāsibis. Statiq; egressus est obuiꝰ cū īfinita multitudine ⁊ manu for/ti:nec voluit acq̇escē deꝑcanti ut concederet transitū ꝑ fines suos. Quāobrē diuertit ab eo isrl̄. Cūq; castra mouissent de cades·vene rūt i montē hor·q̇ ē in finibꝰ terre edom: ubi locutꝰ ē dn̄s ad moysen dicēs: Pergat inq̇t aaron ad pp̄los suos. Nō.n. itrabit trā quā dedi filijs isrl̄:eo q͛ icredulus fuerit ori meo ad aq̄s ꝯdictiōis. Tolle aaron ⁊ filiū eiꝰ cū eo.⁊ duces eos in mōtē hor. Cūq; nudaueris prem veste sua·indues ea eleaçarū filiū eiꝰ.⁊ aaron colliget ⁊ moriet ibi. Fecit moyses ut ꝑcepat dn̄s.⁊ ascenderūt in montē hor corā oī multitudine. Cūq; aaron spoliasset vesti/bus suis: induit eis eleaçarū filiū eius. Illo mortuo i mōtis supcilio descendit cū eleaça/ro. Omnis aūt multitudo vidēs occubuisse aaron·fleuit sup eo triginta diebꝰ ꝑ cunctas familias suas.

Aaron ē mortuꝰ.

CXXI

Quod cū audisset chananeꝰ rex arad qui habitabat ad meridiē venisse. s isrl̄ ꝑ exploratoꝝ viā:pugnauit ꝯtra illū.⁊ victor existens· duxit ex eo ꝑdam. At isrl̄ voto se dn̄o obligans·ait: Si tradideris pp̄lm istum in manu mea: delebo vrbes eius. Exaudiuitq; dn̄s ꝑces isrl̄.⁊ tradidit chana neū:quē ille interfecit subuersis vrbibꝰ eiꝰ.⁊ vocauit nomē loci illiꝰ horma.i. anathema. Profecti sūt aūt de mōte hor ꝑ viā que ducit ad mare rubrū ut circuirēt trā edom. Et te/dere cepit pp̄lm itineris ac laboris:locutusq; contra dn̄m ⁊ moysen·ait: Cur eduxisti nos de egypto:ut moreremur i solitudine? Deest panis·non sunt aque: aīa nr̄a iam nauseat sup cibo isto leuissimo. Quāobrem misit dn̄s i pp̄lm ignitos serpētes:ad q̄ꝝ plagas ⁊ mor tes plurimorū·venerunt ad moysen atq; di/xerūt: Peccauimus: q̇a locuti sumꝰ ꝯ dn̄m ⁊ te. Ora ut tollat a nob̄ ſpētes. Orauit moy ses ꝓ pp̄lo. Et locutꝰ ē dn̄s ad eū: Fac serpē/tem eneū.⁊ pone eum ꝓ signo. Qui ꝑcussus aspexerit eū·viuet. Fecit ergo moyses ſpentē eneū.⁊ posuit eū ꝓ signo. Quem cū percussi aspicerent·sanabant. Profectiq; filij isrl̄ ca/strametati sūt in oboth. Unde egressi fixere tētoria i ieabarim i solitudine q̄ respicit mo/ab ꝯ orientalē plagā.⁊ unde mouētes vene/rūt ad torrētē çareth. Quē relinquētes ca/strametati sūt ꝯ arnon q̄ est in deserto.⁊ pro/minet i finibꝰ āmorrei. Siq̇dē arnon t̄minus ē moab: diuidēs moabitas ⁊ āmorreos. Un̄ dicit in libro bellorū dn̄i. Sicut fecit in mari rubro:sic faciet in torrētibꝰ arnon. Scopuli torrentiū iclinati sūt ut req̇escerēt in arnon ⁊ recūberent in finibꝰ moabitaꝝ. Ex eo loco apparuit puteꝰ: sup q̄ locutꝰ ē dn̄s ad moy/sen: Cōgrega pp̄lm.⁊ dabo ei aquā. Tūc ce/cinit isrl̄ carmē istud. Ascēdat puteꝰ· ꝯcine/bāt·puteꝰ quē foderūt ꝑncipes.⁊ parauerūt duces multitudinis i datore legi ⁊ i baculis

suis. Profectiq; fiut de solitudine mathana. De mathana in nahaliel. De nahaliel in bamoth. Bamoth vallis est i regione moab in vertice phasga. quod respicit cōtra desertū. Misit āt isrl̄ nūcios ad seon regē amorreorꝫ dicēs: Obsecro ut transire mihi liceat ꝑ t̄rā tuā. Nō declinabimꝰ i agros ⁊ vineas: non bibemꝰ aq̄s ex puteis. Via regia gradiemur: donec trāseamꝰ terminos tuos. Qui cōcedē noluit ut trāsiret isrl̄ ꝑ fines suos. q̄n potiꝰ exercitu cōgregato egressus est obuiā in desertū. ⁊ venit in iasa: pugnauitq; ꝯtra eū. A q̄ ꝑcussus ē i ore gladij. ⁊ possessa ē t̄ra eiꝰ ab arnon vsq; ieboc ⁊ filios āmon: q̄a forti p̄sidio tenebant̄ termini āmonitarū. Tulit ḡ isrl̄ oēs ciuitates eiꝰ. ⁊ habitauit i vrbibus āmorrei. i esebon. s. ⁊ viculis eiꝰ. Urbs esebon fuit seon reg̃ ammorrei. q̄ pugnauit ꝯ regē moab. ⁊ tulit oēm terrā q̄ ditionis illiꝰ fuerat vsq; arnon. Idcirco dicit̄ in ꝓuerbio. Uenite in esebon: edificet̄ ⁊ cōstruat̄ ciuitas seon. Ignis egressus est de esebon: flāma de oppido seon. ⁊ deuorauit arnon moabitarꝫ ⁊ habitatores excelsorꝫ arnon. Ue tibi moab: peristi pp̄l̄e chamos. Dedi filios eiꝰ in fugā: ⁊ filias in captiuitatē regi āmorreorꝫ seon. Iugum ipsorꝫ disperijt ab esebon vsq; dibon: lassi ꝑuenerūt i iophe ⁊ vsq; medaba. Habitauitq; isrl̄ in t̄ra āmorrei. Misit itaq; moyses q̄ explorarēt iaçer. Cuiꝰ ceperūt viculos: ⁊ possederūt habitatores. Uerteruntq; se ⁊ ascēderūt ꝑ viā basan. ⁊ occurrit eis og rex basan cū oi pp̄l̄o suo pugnaturꝰ in edrai. Dixitq; dn̄s ad moysen. Ne timeas eū. q̄a i manu tua tradidi illū ⁊ oēm pp̄l̄m ac terrā eius: faciesq; illi sicut fecisti seon regi āmorreorū habitatori esebon. Percusserūt igit̄ ⁊ hūc cū filijs suis. vniuersūq; pp̄l̄m eiꝰ vsq; ad internitionē. ⁊ possederūt terrā illius.

CXXII

Profectiq; castrametati sūt in cāpestribꝰ moab: vbi trans iordanē hiericho sita est. Uidens aūt balac filiꝰ sephor oia que fecerat israhel āmorreo. ⁊ q̄ ꝑtimuissent eū moabite. ⁊ ipetū eius ferre nō possent. dixit ad maiores natu madian: Ita delebit hic pp̄l̄us oēs q̄ in nostris finibꝰ commorant̄. quō solet bos herbas vsq; ad radices carpe. Ipse aūt erat eo t̄pe rex in moab. Misit ḡ nūcios ad balaā filiū beor ariolū. q̄ habitabat sup̄ flumē t̄re filiorꝫ āmon. ut vocarēt eū ⁊ dicerēt: Ecce egressus est pp̄l̄us ex egypto q̄ operuit sup̄ficiē t̄re sedens ꝯ me. Ueni igit̄ ⁊ maledic pp̄l̄o huic qui fortior me est: si q̄ modo possim ꝑcutere ⁊ eijcere eū de terra mea. Noui. n. q̄ bn̄dictus sit cui benedixeris: ⁊ maledictus i quē maledicta ꝯgesseris. Perrexerūtq; seniores moab ⁊ maiores natu madian. hn̄tes diuinatiōis p̄ciū in manibꝰ. Cūq; venissent ad balaā. ⁊ narrassent ei oia verba balac. ille r̄ndit: Manete hic nocte. ⁊ respondebo q̄cq̄d mihi dixerit dn̄s. Manentibꝰ aūt illis apud balaam: venit deus. ⁊ ait ad eū: Quid sibi volunt homines isti apud te? Respondit: Balac filius sephor. rex moabitarū misit ad me dicēs: Ecce pp̄l̄us q̄ egressus est de egypto operuit sup̄ficiē terre. veni ⁊ maledic ei: si q̄ modo possim pugnās abigere eum. Dixitq; deus ad balaā: Noli ire cū eis neq; maledicas pp̄l̄o: q̄a benedictꝰ ē. Qui mane consurgēs. dixit ad principes: Ite in terrā vestrā q̄a ꝓhibuit me deus venire vobiscū. Reuersi p̄ncipes. dixerūt ad balac: Noluit balaā venire nobiscū. Rursū ille multo plures ⁊ nobiliores q̄ ān miserat. misit. Qui cū venissent ad balaam. dixerunt: Sic dicit balac filius sephor. Ne cōtereris venire ad me: paratū habeo honorare te. ⁊ q̄cq̄d volueris dabo tibi. Ueni ⁊ maledic pp̄l̄o isti. R̄ndit balaā: Si dederit mihi balac plenam domū suā argenti ⁊ auri nō potero imutare v̄bū dn̄i dei mei: ut ul̄ plꝰ ul̄ minꝰ loq̄r. Obsecro ut hic maneatis etiā hac nocte. ut scire queā q̄d mihi rursū respondeat dn̄s. Uenit ḡ deꝰ ad balaā nocte. ⁊ ait ei: Si vocare te venerūt hoīes isti. surge ⁊ vade cū eis: ita dūtaxat ut q̄d tibi p̄cepero facias. Surrexit balaā mane. ⁊ strata asina ꝓfectꝰ ē cū eis. Et iratꝰ ē deꝰ. Stetitq; āgelꝰ dn̄i i via ꝯ balaā q̄ sedebat asine. ⁊ duos pueros habebat secū. Cernēs asina angelū stantē i via euaginato gladio. auertit se de itinere. ⁊ ibat ꝑ agrꝫ. Quā cū v̄beraret balaā ⁊ vellet ad semitā reducere. stetit angelꝰ i angustis duarꝫ maceriarꝫ q̄bꝰ vinee cingebant̄. Quē vidēs asina iūxit se parieti. ⁊ attriuit sedentis pedē. At ille iterꝫ v̄berabat eā. ⁊ nihilominꝰ āgelꝰ ad locū angustū transiens. vbi nec ad dexterā nec ad sinistrā poterat deuiari. obuius stetit. Cūq; vidisset asina stantē angelū. ꝯcidit sub pedibus sedentis. Qui iratꝰ. vehementius cedebat fuste latera eius. Aperuitq; dn̄s os asine. ⁊ locuta ē: Quid feci tibi? Cur ꝑcutis me ecce iam tertio? Respondit balaā: Quia

Asina loq̄t.

cõmeruisti. ⁊ illusisti mihi. Utinã haberẽ gladium ut te percuterẽ. Dixit asina. Nõne aĩal tuũ sum cui sp sedẽ ↄsueisti· usqȝ in p̃ntẽ diẽ? Dic q̇d simile unq̃ȝ fecerim tibi? At ille ait: Nũq̃. Protin⁹ aperuit dñs oculos balaã. ⁊ vidit angelũ stantẽ ĩ via euaginato gladio: adorauitqȝ eũ ꝓn⁹ ĩ terrã. Cui angel⁹: Cur inquit tertio verberasti asinã tuã? Ego veni ut adũsarer tibi: q̇a ꝑuersa ẽ via tua· mihiqȝ ↄtraria. Et nisi asina declinasset de via dãs locũ resistenti: te occidissem. ⁊ illa viuẽt. Dixitqȝ balaã. Peccaui: nesciẽs ꝙ tu stares cõtra me. Et nũc si displicet tibi ut vadam· reuertar. Ait angel⁹: Uade cũ istis. ⁊ caue ne aliud q̃ꝓ p̃cepo tibi loquaris. Iuit igiť cũ p̃ncipib⁹. Q̇d cũ audisset balac: egressus ẽ in occursũ eius ĩ oppido moabitaꝝ q̇d situ ẽ in extremis finib⁹ arnon. Dixitqȝ ad balaã: Misi nũcios ut vocarẽt te. Cur non statim venisti ad me? An q̇a mercedẽ aduẽtui tuo reddẽ nequeo? Cui ille r̃ndit: Ecce adsum. Nunq̇d loqui potero aliud nisi quod deus posuerit in ore meo? Perrexerũt g̊ simul. ⁊ venerũt ĩ vrbẽ q̇ in extremis regni eius finib⁹ erat. Cũqȝ occidisset balac boues ⁊ oues: misit ad balaam ⁊ p̃ncipes q̇ cũ eo erant· munera. Mane autem facto· duxit eũ ad excelsa baal. ⁊ intuitus est extremã partẽ ꝑpl̃i. **CXXIII**

Dixitqȝ balaã ad balac: Edifica mihi hic septẽ aras. ⁊ para totidẽ vitulos: eiusdẽqȝ numeri arietes. Cũqȝ fecisset iuxta sermonẽ balaã: imposuerũt sil' vitulũ ⁊ arietem sup aram. Dixitqȝ balaã ad balac. Sta paulisp iuxta holocaustũ tuũ donec vadam· si forte occurrat mihi dñs. ⁊ q̇d cũqȝ ĩperauerit loq̃r tibi. Cũqȝ abiisset velociter: occurrit illi de⁹. Locutusqȝ ad eũ balaã septẽ inquit aras erexi. ⁊ imposui vitulum ⁊ arietẽ desup. Dñs aũt posuit verbũ in ore ei⁹ ⁊ ait: Reuertẽ ad balac. ⁊ h̃ loq̃ris. Reuersus ĩuenit stantẽ balac iuxta holocaustũ suũ ⁊ oẽs p̃ncipes moabitaꝝ: assumptaqȝ parabola sua· dixit: De aram adduxit me balac rex moabitaꝝ: de montib⁹ orientis. Ueni inquit ⁊ maledic iacob: ꝓpera ⁊ detestare isrl'. Quõ maledicã: cui nõ maledixit de⁹? Qua rõne detester· quẽ dñs non detestať? De sũmis silicib⁹ videbo eũ: ⁊ de collib⁹ cõsiderabo illũ. Popul⁹ solus habitabit. ⁊ inter gẽtes nõ reputabiť. Quis dinumerare possit puluerem iacob: ⁊ nosse nũerũ stirpis isrl'? Moriať aĩa mea morte iustorũ. ⁊ fiãt nouissima mea horũ similia. Dixitqȝ balac ad balaã: Quid est h̃ q̇d agis? Ut malediceres ĩimicis meis vocaui te. ⁊ tu ecõtrario benedicis eis? Cui ille r̃ndit. Nũ aliud possum loqui: nisi q̇d iusserit dñs? Dixit g̊ balac: Ueni mecũ ĩ alterũ locũ· vnde partẽ isrl' videas. ⁊ totũ vidẽ nõ possis: ĩde maledicito ei. Cũqȝ duxisset eũ ĩ locũ sublimẽ sup v̾ticẽ montis phasga· edificauit balaã septẽ aras. ⁊ imposuit sup̃ vitulis atqȝ arietibus· dixit ad balac: Sta hic iux̃ holocaustũ tuũ donec ego obui⁹ pgam. Cui cum dñs occurrisset· posuissetqȝ verbũ in ore eius: ait. Reuertẽ ad balac. ⁊ h̃ loq̃ris ei. Reuersus ĩuenit eũ stantẽ iux̃ holocaustũ suũ. ⁊ p̃ncipes moabitaꝝ cũ eo. Ad quẽ balac: Quid inquit locutus ẽ dñs? At ille assũpta parabola sua ait. Sta balac ⁊ ausculta· audi fili sephor. Nõ est de⁹ q̃si hõ ut mẽtiať: nec ut fili⁹ hoĩs ut muteť. Dixit ergo ⁊ nõ faciet: locutusqȝ ẽ ⁊ nõ iplebit? Ad bñdicendũ adduct⁹ sũ: bñdictionẽ ꝓhibẽ nõ valeo. Nõ ẽ idolũ in iacob· nec videť simulacrũ in isrl'. Dñs de⁹ ei⁹ cũ eo ẽ. ⁊ clãgor victorie reg̃ ĩ illo. De⁹ eduxit illũ de egypto· cui⁹ fortitudo silis ẽ rhinocerotis. Nõ ẽ augurũ ĩ iacob: nec diuinatio in isrl'. Tꝑib⁹ suis diceť iacob ⁊ isrl': q̇d operatus sit de⁹. Ecce ꝑpl's ut leena ↄsurget. ⁊ q̃si leo erigeť. Nõ accubabit donec deuoret p̃dã ⁊ occisoꝝ sanguinẽ bibat. Dixitqȝ balac ad balaam. Nec maledicas ei nec bñdicas. Et ille: nõne ait dixi tibi· ꝙ q̇cq̇d mihi de⁹ imperaret h̃ facerẽ? Et ait balac ad eũ: Ueni ⁊ ducam te ad aliũ locũ: si forte placeat deo ut ĩde maledicas eis. Cũqȝ duxisset eũ sup v̾ticẽ montis phogor qui respicit solitudinẽ· dixit ei balaã: Edifica mihi hic septem aras: ⁊ para totidẽ vitulos: eiusdẽqȝ nũeri arietes. Fecit balac ut balaã dixerat· imposuitqȝ vitulos ⁊ arietes ꝑ singulas aras. **CXXIIII**

Cumqȝ vidisset balaã ꝙ placẽt dño ut bñdicẽt israheli· nequaq̃ꝫ abiit ut ante prexerat ut augurũ q̃reret· sed dirigẽs ↄ desertũ vultũ suũ. ⁊ eleuãs oculos vidit isrl' in tentoriis cõmorantẽ ꝑ trib⁹ suas ⁊ irruente ĩ se spiritu dei assumpta parabola ait: Dixit balaã fili⁹ beor· dixit hõ cui⁹ obturatus ẽ oculus· dixit auditor sermonũ dei q̇ visionẽ oĩpotentis ĩtuitus ẽ· q̇ cadit ⁊ sic aperiũť oculi ei⁹. Q̃ pulchra tab̃nacula tua iacob. ⁊ tẽtoria tua israhel: ut valles nemorose

hic l'ger si lex. icis. cor. me. i obligs. Lapis est dur' vel saxũ.

ut horti iuxta fluuios irrigui: ut tabernacula q̄ fixit dn̄s: q̄si cedri ꝓpe aq̄s. Fluet aqua de situla eiꝰ. ⁊ semē illiꝰ erit i aq̄s multas. Tolletꝛ ꝓpter agag rex eiꝰ: ⁊ auferetꝛ regnū illiꝰ. Deus eduxit illū de egypto: cuiꝰ fortitudo silis ē rhinocerotꝭ. Deuorabūt gētes hostes illiꝰ: ossaqꝫ eoꝝ ꝯfringent. ⁊ ꝑforabūt sagittis. Accubās dormiuit ut leo. ⁊ quasi leena quā suscitare nullꝰ audebit. Qui bn̄dixerit tibi. erit ⁊ ipse bn̄dictus: q̄ maledixerit tibi i maledictiōe reputabitꝛ. Iratusqꝫ balac cōtra balaā. cōplosis manibꝰ ait: Ad maledicēdū iimicꝭ meis vocaui te: qbꝰ ecōtrario ꝯtio bn̄dixisti. Reuertē ad locū tuū. Decreuerā q̄dē magnifice honorare te: s̄ dn̄s ꝑuauit te honore disposito. Rn̄dit balaā ad balac. Nōne nūcijs tuis q̄s misisti ad me dixi. si dederit mihi balac plenā domū suā argēti ⁊ auri non potero ꝑterire sermonem dn̄i dei mei: ut uel boni uel mali q̄d ꝓferā ex corde meo. s̄ q̄cq̄d dn̄s dixerit h̄ loq̄r? Verūtn̄ ꝑgēs ad ꝑp̄lm meū dabo tibi ꝯsiliū: q̄d ꝑp̄lus tuꝰ ꝑp̄lo huic faciat extremo tp̄e. Sūpta igitꝛ parabola. rursū ait: Dixit balaam filiꝰ beor. dixit homo cuiꝰ obturatꝰ ē oculus. dixit auditor sermonū dei. q̄ nouit doctrinam altissimi. ⁊ visiōes oīpotētis videt: q̄ cadēs aptos hꝫ oculos. Videbo eū sed nō modo. intuebor illū s̄ nō ꝑpe. Orietꝛ stella ex iacob. ⁊ ꝯsurget ꝟga de isrl̄. ⁊ ꝑcutiet duces moab. vastabitqꝫ oēs filios seth. ⁊ erit idumea possessio eiꝰ. Hereditas seyr cedet inimicis suis: isrl̄ ꝟo fortiter aget. De iacob erit q̄ dn̄etꝛ. ⁊ ꝑdat reliq̄s ciuitatis. Cūqꝫ vidisset amalech: assumēs ꝑabolā. ait: Principiū gentiū amalech: cuiꝰ extrema ꝑdentꝛ. Vidit qꝫ cyneū. ⁊ assumpta parabola. ait: Robustū q̄dem ē habitaculū tuū: s̄ si in petra posueris nidū tuū. ⁊ fueris electus de stirpe cyn. q̄ diu poteris ꝑmanere? Assur. n. capiet te. Assūptaqꝫ parabola iteꝝ locutꝰ ē. Heu q̄s victurꝰ ē. q̄n ista faciet deꝰ? Veniēt i trieribꝰ de italia: supabūt assyrios vastabuntqꝫ hebreos. ⁊ ad extremū etiā ipsi ꝑibūt. Surrexitqꝫ balaā. ⁊ reuersus ē i locū suū: balac qꝫ via q̄ venerat rediȷt.

i. galeis.

CXXV

Morabatꝛ aūt eo tp̄e isrl̄ in sethim: ⁊ fornicatꝰ ē ꝑp̄lus cū filiabꝰ moab. q̄ vocauerūt eos ad sacrificia sua. At illi comederūt. ⁊ adorauerūt deos eaꝝ. Initiatusqꝫ ē isrl̄ beelfegor. Et iratꝰ dn̄s ait ad moysen: Tolle cūctos ꝑncipes ꝑp̄li. ⁊ suspēde eos ꝯ̄ solē i patibulis: ut auertatur furor meꝰ ab isrl̄. Dixitqꝫ moyses ad iudices isrl̄: Occidat vnusquisqꝫ ꝓximos suos q̄ initiati sūt beelfegor. Et ecce vnꝰ de filijs isrl̄ intrauit corā fribꝰ suis ad scortū madianiten. vidente moyse ⁊ oī turba filioꝝ isrl̄. qui flebant añ fores tabernaculi. Qđ cū vidisset phinees filiꝰ eleaçari filij aaron sacerdotꝭ. surrexit de medio multitudinis. ⁊ arrepto pugione igressus ē pꝰ virū israhelitē i lupanar. ⁊ ꝑfodit ambos sil' virū. s. ⁊ mulierē in locis genitalibus. Cessauitqꝫ plaga a filijs isrl̄. ⁊ occisi sūt vigitiq̄tuor milia hoiuꝫ. Dixitqꝫ dn̄s ad moysen: Phinees filiꝰ eleaçari filij aaron sacerdotꝭ auertit iram meā a filijs isrl̄: q̄a çelo meo cōmotꝰ ē ꝯ̄ eos: ut nō ipse delerē filios isrl̄ i çelo meo. Idcirco loq̄re ad eū: Ecce do ei pacē federis mei. ⁊ erit tam ipsi q̄ semini eiꝰ pactū sacerdotij sempit'nū. q̄a çelatus ē ꝓ deo suo. ⁊ expiauit scelus filioꝝ isrl̄. Erat aūt nomē viri israhelite q̄ occisus ē cū madianitide çambri filiꝰ salumi: dux de cognatiōe ⁊ tribu symeōis. Porro mulier madianitis q̄ paritꝛ interfecta ē vocabatꝛ coçbi: filia sur ꝑncipis nobilissimi madianitaꝝ. Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysen dicēs: Hostes vos sentiāt madianite ⁊ ꝑcutite eos. q̄a ⁊ ipsi hostilitꝛ egerunt ꝯ̄ vos. ⁊ decepe insidijs ꝑ idolū phogor. ⁊ coçbi filiā ducis madian sororem suam: que ꝑcussa est i die plage ꝓ sacrilegio phogor.

CXXVI

Postq̄ noxioꝝ sanguis effusus ē: dixit dn̄s ad moysen ⁊ eleaçarū filium aaron sacerdotem. Numerate oēm sūmā filioꝝ isrl̄ a vigiti ānis ⁊ sup̄ ꝑ domos ⁊ cognatiōes suas: cūctos q̄ ꝑn̄t ad bella ꝓcedē. Locuti sūt itaqꝫ moyses ⁊ eleaçar sacerdos i campestribꝰ moab sup iordanē ꝯ̄ hiericho ad eos q̄ erāt a viginti annis ⁊ sup̄. sicut dn̄s iꝑarat: quoꝝ ē iste numerus. Ruben ꝑmogenitꝰ isrl̄. Huiꝰ filius enoch. a q̄ familia enochitaꝝ: ⁊ phallu. a q̄ familia phalluitaꝝ: ⁊ esrom. a q̄ failia esromitaꝝ: ⁊ charmi a q̄ familia charmitaꝝ. He sūt familie de stirpe ruben. q̄rū numerꝰ iuentꝰ ē q̄dragintatria milia ⁊ septigēti trigita. Filiꝰ phallu. eliab: huius filij namuhel ⁊ dathan ⁊ abiron. Isti sūt dathan ⁊ abiron. ꝑncipes ꝑp̄li q̄ surrexerunt ꝯ̄ moysen ⁊ aaron in seditione chore q̄n aduersus dn̄m rebellauerūt. ⁊ apiens terra os suū deuorauit chore morientibꝰ plurimis

qñ cõbussit ignis ducẽtos qnq̃ginta viros.
Et factũ est grãde miraculũ: ut chore peũte
filij illi⁹ nõ pirent. Filij symeon ꝑ cognatio-
nes suas: namuhel· ab h̃ familia namuheli-
taꝝ: ⁊ iamin· ab hoc familia iaminitarũ: ia-
chin· ab h̃ familia iachinitaꝝ: çare· ab h̃ fa-
milia çareitaꝝ: saul· ab hoc familia saulitaꝝ
He sũt familie de stirpe symeon: q̃rũ oĩs nu- 22200.
merus fuit vigintiduo milia ducenti. Filij
gad ꝑ cognatiões suas: sephon· ab hoc fami-
lia sephonitaꝝ: aggi· ab h̃ familia aggitaꝝ:
suni· ab hoc familia sunitaꝝ: oçni· ab hoc fa-
milia oçnitaꝝ: her· ab hoc familia heritarũ:
arod· ab h̃ familia aroditaꝝ: arihel· ab h̃ fa-
milia arihelitaꝝ. Iste sũt familie gad: quaꝝ 40500.
oĩs numerus fuit q̃draginta milia qngenti.
Filij iuda: her ⁊ onan: q ambo mortui sunt ĩ
t̃ra chanaan. Fueruntq; filij iuda ꝑ cognatio
nes suas: sela· a q̃ familia selaitaꝝ: phares· a
q̃ familia pharesitaꝝ: çare· a q̃ familia çarei-
tarũ. Porro filij phares: esrom· a q̃ familia
esromitaꝝ: ⁊ amul· a quo familia amulitaꝝ
Iste sũt familie iuda: quaꝝ oĩs numer⁹ fuit 76500.
septuagintasex milia quingẽti. Filij ysachar
ꝑ cognatiões suas: thola· a q̃ familia tholai-
taꝝ: phua· a q̃ familia phuaitarũ: iasub· a q̃
familia iasubitaꝝ: semran· a q̃ familia sem-
ranitaꝝ. He sũt cognatiões ysachar: q̃ꝝ nu- 64300.
mer⁹ fuit sexagintaq̃tuor milia trecenti. Fi-
lij çabulon ꝑ cognatiões suas: sared· a q̃ fa-
milia sareditarũ: helon· a q̃ familia heloni-
taꝝ: ialel· a q̃ familia ialelitaꝝ. He sũt cogna-
tiões çabulon: q̃ꝝ numer⁹ fuit sexaginta mi- 60500.
lia qngenti. Filij ioseph ꝑ cognationes suas
manasse ⁊ ephraim. De manasse ort⁹ ẽ ma-
chir· a q̃ familia machiritaꝝ. Machir genuit
galaad· a q̃ failia galaaditarũ. Galaad ha-
buit filios ieçer· a q̃ failia ieçeritaꝝ: ⁊ elech·
a q̃ familia elechitarũ: ⁊ asrihel· a q̃ familia
asrihelitarum: ⁊ sechem· a q̃ familia sechemi-
tarũ: ⁊ semida· a quo familia semidaitarũ: ⁊
epher· a q̃ familia epheritaꝝ. Fuit aũt epher
p̃r salphaad· q filios nõ habebat ſ; tm̃ filias
q̃ꝝ ista sũt noia: maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ mel- 52700.
cha ⁊ thersa. He sũt familie manasse ⁊ nũer⁹
eaꝝ qnq̃gintaduo milia septingẽti. Filij aũt
ephraim ꝑ cognationes suas fuerũt hi. Su-
thala· a q̃ familia suthalaitaꝝ: becher· a q̃ fa
milia becheritaꝝ: tehen· a quo familia tche-
nitaꝝ. Porro fili⁹ suthala fuit heran. a quo
familia heranitaꝝ. He sũt cognatiões filioꝝ
ephraim: q̃ꝝ numer⁹ fuit trigintaduo milia 32500
qngenti. Isti sũt filij ioseph ꝑ familias suas
Filij beniamin in cognationibus suis: bale·
a q̃ familia baleitaꝝ: açbel· a q̃ familia açbe
litaꝝ: achiram· a q̃ familia achiramitaꝝ: su-
pham· a q̃ familia suphamitaꝝ: vpham· a q̃
familia vphamitaꝝ. Filij bale: hered ⁊ noe-
man. De hered· familia hereditarũ: de noe-
man· familia noemanitaꝝ. Hi sũt filij benia-
min ꝑ cognatiões suas: quoꝝ numerus fuit
q̃draginta qnq; milia sexcenti. Filij dan ꝑ co- 45600
gnatiões suas: suhan· a q̃ familia suhanitaꝝ
He sunt cognatiões dan per familias suas.
Oẽs fuere suhanite: q̃rũ numer⁹ erat sexa- 64400
gintaq̃tuor milia q̃dringenti. Filij aser ꝑ co-
gnatiões suas: iemna· a q̃ familia iemnai-
tarũ: iessui· a quo familia iessuitarũ: brie· a
quo familia brieitarum. Filij brie: haber· a
quo familia haberitaꝝ: ⁊ melchiel· a quo fa-
milia melchielitaꝝ. Nomẽ aũt filie aser· fuit
sara. He cognationes filiorum aser: ⁊ nume-
rus eoꝝ qnq̃gintatria milia guadringenti. 53400
Filij neptalim ꝑ cognatiões suas: iessihel· a
q̃ familia iessihelitaꝝ: guni· a q̃ familia gu-
nitaꝝ: iaser· a quo familia iaseritaꝝ: sellem·
quo familia sellemitaꝝ. He sũt cognationes
filiorũ neptalim ꝑ familias suas: quorũ nu-
mer⁹ q̃draginta qnq; milia qdringenti. Ista 45400
ẽ sũma filioꝝ isrl' q recensiti sũt· sexcenta mi-
lia ⁊ mille septingenti triginta. Locutusq; ẽ
dñs ad moysen dicẽs: Istis diuidet̃ t̃ra iux̃
numeꝝ vocabuloꝝ in possessiones suas. Plu-
rib⁹ maiorẽ ꝑtẽ dabis. ⁊ paucioꝛib⁹ minorẽ:
singulis sicut nũc recensiti sũt tradet̃ posses-
sio· ita dũtaxat ut sors terrã tribub⁹ diuidat
⁊ familijs. Quicq̇d sorte ꝯtigerit: h̃ uel plu-
res accipiãt uel pauciores. Hic q; ẽ numer⁹
filioꝝ leui ꝑ familias suas: Gerson· a q̃ fa-
milia gersonitaꝝ: caath· a quo familia caa-
thitarũ: merari· a quo familia meraritarũ.
He sunt familie leui. Familia lobni· familia
hebroni· familia mooli· familia musi· fami-
lia chori. At ṽo caath genuit amram: q ha-
buit vxorẽ iocabeth filiã leui· q̃ nata est ei in
egypto. Hec genuit amram viro suo filios
aarõ ⁊ moysen ⁊ mariã sororẽ eoꝝ. De aarõ
orti sũt nadab ⁊ abiu ⁊ eleaçar ⁊ ythamar.
Quoꝝ nadab ⁊ abiu mortui sũt cũ obtulis-
sent ignẽ alienũ coram dño. Fueruntq; oẽs q
numerati sũt vigintitria milia generi mascu-
lini ab vno mense ⁊ supra: q nõ sũt recensiti

inter filios isr̄l: nec eis cū ceteris data posses-
sio est. Hic ē numerus filiorū isr̄l· q̄ descripti
sūt a moyse ⁊ eleaçaro sacerdote in cāpestri-
bus moab sup̄ iordanē ꝯ hiericho· int̄ quos
nullus fuit eorū q̄ an̄ numerati sūt a moyse ⁊
aaron in deserto synai. Predixerat.n. dn̄s q̄
oēs morerent̄ i solitudine. Nullusq̄ remāsit
ex eis nisi caleb fili⁹ iephone ⁊ iosue fili⁹ nun.

CXXVII

Accesserūt aūt filie sal-
phaad· filij epher· filij galaad· filij
machir· filij manasse q̄ fuit filius io-
seph· quarū sūt noīa· maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ mel-
cha ⁊ thersa: steterūtq̄ corā moyse ⁊ eleaça-
ro sacerdote ⁊ cūctis pncipib⁹ ppl'i· ad ostiū
tabnaculi federis· atq̄ dixerūt: Pat̄ nr̄ mor-
tu⁹ est in deserto· nec fuit i seditiōe q̄ cōcitata
ē ꝯ dn̄m sub chore: s; i pctō suo mortuus est.
Hic nō habuit mares filios. Cur tollitur no-
mē illi⁹ de familia sua: q̄a nō h; filiū? Date
nob̄ possessionē int̄ cognatos p̄ris nr̄i. Retu-
litq̄ moyses cām earū ad iudiciū dn̄i. Qui
dixit ad eū. Justā rē postulāt filie salphaad.
Da eis possessionem int̄ cognatos p̄ris sui. ⁊
eii hereditatē succedāt. Ad filios aūt isr̄l lo-
queris h̄. Hō cū mortu⁹ fuerit absq̄ filio· ad
filiā ei⁹ trāsibit hereditas: si filiā nō habue-
rit: habebit successores frēs suos. Qz si ⁊ frēs
nō fuerint: dabit̄ hereditatē frib⁹ p̄ris eius.
Sin autē nec patruos hūerit: dabit̄ heredi-
tas his q̄ ei pximi sūt. Eritq̄ h̄ filijs isr̄l scm̄
lege ppetua: sicut p̄cepit dn̄s moysi. Dixit q̄
dn̄s ad moysen: Ascēde in montē istū aba-
rim. ⁊ ꝯtēplare inde t̄rā quā datur⁹ sū filijs
isr̄l. Cūq̄ videris eā· ibis ⁊ tu ad ppl'm tuū
sicut iuit frat̄ tu⁹ aaron: q̄a offendisti me in
deserto syn in ꝯtradictiōe multitudinis: nec
scīficare me voluisti corā ea sup aq̄s. He sūt
aq̄ ꝯtradictiōis in cades deserti syn. Cui re-
spondit moyses: Prouideat dn̄s de⁹ spm̄ oīs
carnis hoīem q̄ sit sup multitudinē hanc. ⁊
possit exire ⁊ intrare an̄ eos. ⁊ educē eos uel
introducē: ne sit ppl's dn̄i sic oues absq̄ pa-
store. Dixitq̄ dn̄s ad eum: Tolle iosue filiū
nun virū in q̄ est sp̄us dei: ⁊ pone manū tuā
sup eū. Qui stabit corā eleaçaro sacerdote
⁊ oī multitudine. ⁊ dabis ei p̄cepta cunctis
videntib⁹ ⁊ ptē glīe tue: ut audiat eū oīs sy-
nagoga filiorū isr̄l. Pro h̄ si q̄d agendū erit:
eleaçar sacerdos ꝯsulet dn̄m. Ad verbū ei⁹
egrediet̄ ⁊ igrediet̄ ipe ⁊ oēs filij isr̄l cū eo ⁊
cetera multitudo. Fecit moyses ut p̄ceperat
dn̄s. Cūq̄ tulisset iosue· statuit eū corā elea-
çaro sacerdote ⁊ oī frequētia ppl'i. ⁊ iposit; ca-
piti ei⁹ manib⁹ cūcta replicauit que manda-
uerat dominus.

CXXVIII

Dixit q̄ dn̄s ad moysen: Precipe fi-
lijs isr̄l. ⁊ dices ad eos: Oblationē
meā ⁊ panes ⁊ incensū odoris suauis-
simi offerte p tpa sua. Hec sūt sacrificia q̄ of-
ferre debetis. Agnos āniculos imaculatos
duos q̄tidie i holocaustū sempit̄nū: vnū of-
feretis mane. ⁊ alterū ad vespū: decimā ptem
ephi simile q̄ ꝯspsa sit oleo purissimo. ⁊ ha-
beat q̄rtā ptē hin. Holocaustū iuge est quod
obtulistis in mōte synai in odorē suauissimū
icensi dn̄i. Et libabit; vini q̄rtā ptē hin per
agnos singl'os i scūario dn̄i. Alterūq̄ agnū
silit̄ offeretis ad vespā iuxta oēm ritū sacri-
ficij matutini ⁊ libamentorū ei⁹· oblationem
suauissimi odoris dn̄o. Die aūt sabbati offe-
ret; duos agnos anniculos imaculatos. ⁊
duas decimas simile oleo ꝯspse i sacrificio. ⁊
liba q̄ rite fūdunt̄ p singula sabbata in holo-
caustū sempit̄nū. In kalēdis aūt.i. i mensiū
exordijs offeret; holocaustū dn̄o· vitulos de
armēto duos· arietē vnū· agnos anniculos
septē imaculatos. ⁊ tres decimas simile oleo
ꝯspse i sacrificio p singulos vitulos. ⁊ duas
decimas simile oleo ꝯspse p singulos arietes
⁊ decimā decime simile ex oleo in sacrificio p
agnos singulos. Holocaustū suauissimi odo-
ris atq̄ icensi ē dn̄o. Libamēta aūt vini q̄ p
singulas fūdēda sit̄ victimas· ista erūt. Me-
dia ps hin p singulos vitulos· t̄tia p arietē·
quarta p agnū. Hoc erit holocaustum p oēs
menses: q̄ sibi anno vertente succedūt. Hircus
q̄q̄ offeret̄ dn̄o p pctīs in holocaustum sempi-
ternū cū libamēt; suis. Mēse aūt p̄mo q̄rta-
decima die mēsis· phase dn̄i erit. ⁊ q̄ntadeci-
ma die· sollēnitas. Septē dieb⁹ vescent̄ azi-
mis: quarū dies p̄ma venerabilis ⁊ scā erit. Oē
opus seruile nō facietis i ea. Offeretisq̄ in-
censū holocaustum dn̄o vitulos de armento
duos· arietē vnū· agnos āniculos imacula-
tos septem. ⁊ sacrificia singulorū ex simila q̄
ꝯspsa sit oleo: tres decimas p singulos vitu-
los. ⁊ duas decimas p arietē. ⁊ decimā deci-
me p agnos singulos. i. p septē agnos. ⁊ hir-
cū p pctō vnū ut expiet̄ p vob̄: preter holo-
caustū matutinū· qd' sp offeret;. Ita facietis
p singulos dies septē dierū· in fomitē ignis
⁊ in odorem suauissimū domino: qui surget

de holocausto ⁊ de libatiõib⁹ singuloꝝ. Dies
quoq; septim⁹ celeberrimus ⁊ scũs erit vob̃. Omñe
opus seruile nõ facietꝫ in eo. Dies etiã ꝑmi/
tiuoꝝ qñ offeretis nouas fruges dño exple/
tis ebdomadibus: venerabilis ⁊ scã erit. Omñe
opus seruile nõ facietis ĩ ea. Offeretisq; ho/
locaustũ ĩ odorẽ suauissimũ dño· vitulos de
armẽto duos· arietẽ vnũ· agnos anniculos
ĩmaculatos septẽ: atq; ĩ sacrificijs eoꝝ simi/
le oleo ↄ̄spse tres decimas per singulos vitu
los: ꝑ arietes duas: ꝑ agnos decimã decime
q̇ sil' sũt agni septem· hircũ quoq; q̇ mactaꝛ ꝓ ex/
piatiõe: ꝑ̃ter holocaustum sempiternũ ⁊ liba
ei⁹. Immaculata offeretis oĩa cũ libationi/
bus suis. XXIX

Mensis etiã septimi prima dies vene/
rabilis ⁊ scã erit vob̃. Omñe op⁹ seruile
nõ facietis in ea: q̇a dies clangoris
ẽ ⁊ tubaꝝ. Offeretisq; holocaustũ ĩ odorem
suauissimũ dño· vitulum de armento vnum·
arietẽ vnũ ⁊ agnos ãniculos ĩmaculatos se/
ptem. ⁊ ĩ sacrificijs eoꝝ simile oleo ↄ̄spse tres
decimas ꝑ singulos vitulos: duas decimas
ꝑ arietẽ: vnã decimã ꝑ agnũ· q̇ sil' sunt agni
septẽ. ⁊ hircũ ꝓ pctõ q̇ offerꝛ ĩ expiatiõe ꝑpl'i
ꝑ̃ter holocaustũ kalẽdaꝝ cũ sacrificijs suis:
⁊ holocaustũ sempitñũ cũ libatiõib⁹ solitis.
Hisdẽ cerimonijs offeretis ĩ odorẽ suauissi/
mũ incensũ dño. Decima quoq; dies mẽsis hui⁹
septimi· erit vob̃ scã atq; venerabilis. ⁊ affli/
getis aĩas vr̃as. Omñe op⁹ seruile nõ facietis ĩ
ea. Offeretisq; holocaustũ dño in odorẽ sua/
uissimũ· vitulũ de armẽto vnum· arietẽ vnũ·
agnos ãniculos ĩmaculatos septẽ. ⁊ ĩ sacri/
ficijs eoꝝ simile oleo cõspse tres decimas ꝑ
singulos vitulos: duas decimas ꝑ arietẽ:
decimam decime ꝑ agnos singulos· q̃ sũt sil'
agni septẽ. ⁊ hircũ ꝓ pctõ· absq; his q̃ offerri
ꝓ delicto solent in expiationẽ. ⁊ holocaustũ
sempitñũ in sacrificio ⁊ libaminibus eoꝝ.
Quintadecima ṽo die mẽsis septimi q̃ vob̃
scã erit atq; venerabilis: omñe opus seruile nõ
facietis in ea· s; celebrabitis sollẽnitatẽ dño
septẽ dieb⁹. Offeretisq; holocaustũ in odorẽ
suauissimũ dño· vitulos de armẽto tredeci·
arietes duos· agnos ãniculos imaculatos
q̃tuordeci. ⁊ ĩ libamẽtis eoꝝ· simile oleo cõ/
spse tres decimas ꝑ vitulos singulos: q̇ sunt
sil' vituli tredeci. ⁊ duas decimas arieti vno
ĩ. sil' arietib⁹ duobus ⁊ decimã decime agnis
singulis· q̇ sunt sil' agni q̃tuordecim. ⁊ hircũ
ꝓ pctõ· absq; holocausto sempitño ⁊ sacrifi/
cio ⁊ libamĩe ei⁹. In die alt̃o offeretꝫ vitulos
de armẽto duodeci· arietes duos· agnos an
niculos imaculatos q̃tuordecĩ: sacrificiaq;
⁊ libamina singuloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊
agnos rite celebrabitꝫ. ⁊ hircũ ꝓ pctõ absq;
holocausto sempitño· sacrificioq; ⁊ libamĩe
ei⁹. Die t̃tio offeretꝫ vitulos vndecĩ· arietes
duos· agnos ãniculos imaculatos q̃tuor/
decĩ: sacrificiaq; ⁊ libamĩa singuloꝝ ꝑ vitu/
los ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitꝫ. ⁊ hir/
cũ ꝓ pctõ· absq; holocausto sempitño sacri/
ficioq; ⁊ libamĩe ei⁹. Die q̃rto offeretꝫ vitu/
los decẽ· arietes duos· agnos ãniculos im/
maculatos q̃tuordecĩ: sacrificiaq; ⁊ libamĩa
singuloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite ce/
lebrabitis. ⁊ hircũ ꝓ pctõ· absq; holocausto
sempitño· sacrificioq; ei⁹ ⁊ libamĩe. Die q̇n/
to offeretꝫ vitulos nouẽ· arietes duos· agnos
ãniculos imaculatos q̃tuordecĩ· sacrificiaq;
⁊ libamina singuloꝝ per vitulos ⁊ arietes ⁊
agnos rite celebrabitꝫ. ⁊ hircũ ꝓ pctõ· absq;
holocausto sempitño· sacrificioq; ei⁹ ⁊ liba/
mine. Die sexto offeretꝫ vitulos octo· arietes
duos· agnos ãniculos ĩmaculatos q̃tuor/
decĩ: sacrificiaq; ⁊ libamia singuloꝝ ꝑ vitu/
los ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitꝫ. ⁊ hircũ
ꝓ pctõ· absq; holocausto sempiterno· sacrifi/
cioq; ei⁹ ⁊ libamĩe. Die septimo offeretꝫ vitu/
los septẽ. ⁊ arietes duos· agnos anniculos
ĩmaculatos q̃tuordeci· sacrificiaq; ⁊ libamia
singuloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite ce
lebrabitis. ⁊ hircũ ꝓ pctõ· absq; holocausto
sempitño· sacrificioq; ei⁹ ⁊ libamĩe. Die octa/
uo qui est celeberrim⁹: omñe op⁹ seruile nõ facie/
tis offerẽtes holocaustũ in odorẽ suauissimũ
dño· vitulũ vnũ· arietẽ vnũ· agnos annicu/
los imaculatos septẽ· sacrificiaq; ⁊ libamia
singuloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite ce/
lebrabitis. ⁊ hircũ ꝓ pctõ· absq; holocausto
sempitño· sacrificioq; ei⁹ ⁊ libamĩe. Hec offe/
retꝫ dño ĩ sollẽnitatib⁹ vr̃is: ꝑ̃ter vota ⁊ obla/
tiones spontaneas ĩ holocausto· ĩ sacrificio· ĩ
libamine. ⁊ in hostijs pacificis. XXX

Narrauitq; moyses filijs isrl' oĩa que
ei dñs ĩperarat. ⁊ locutus ẽ ad ꝑnci/
pes tribuũ filioꝝ isrl'. Iste est sermo
quẽ ꝑcepit dñs. Si q̇s virorũ votũ dño vo/
uerit· aut se ↄstrinxerit iuramẽto: non faciet
irritũ ṽbũ suũ: sed omñe quod ꝓmisit implebit.
Mulier si quippiã vouerit ⁊ se constrinxerit

iuramēto q̄ est i domo pr̄is sui. ⁊ in etate adhuc puellari: si cognouerit pr̄ votū quod pollicita ē. ⁊ iuramētū q̄ obligauit aiam suā. ⁊ tacuerit: voti rea erit. Quicq̄d pollicita est ⁊ iurauit: ope cōplebit. Sin aūt statim ut audierit cōtradixerit pr̄. ⁊ vota ⁊ iuramenta ei⁹ irrita erūt: nec obnoxia tenebit̄ sponsiōi eo q̄ contradixerit pr̄. Si maritū hūerit ⁊ vouerit aliq̄d. ⁊ semel de ore ei⁹ v̄bū egrediēs: aīam ei⁹ obligauerit iuramento: q̄ die audierit vir ⁊ nō cōtradixerit: voti rea erit: reddetq̄ quodcūq̄ pmiserat. Sin aūt audiēs statī cōtradixerit. ⁊ irritas fecerit pollicitatiōes eius: verbaq̄ q̄b⁹ obstrinxerat aīam suā: ppitius erit ei dn̄s. Vidua ⁊ repudiata q̄cq̄d vouerint: reddēt. Vxor in domo viri cū se voto ɔstrinxerit ⁊ iuramento: si audierit vir ⁊ tacuerit nec ɔtradixerit sponsiōi: reddet q̄dcūq̄ pmiserat. Sin aūt extemplo cōtradixerit: nō tenebit̄ pmissionis rea: q̄a marit⁹ cōtradixit. ⁊ dn̄s ei ppiti⁹ erit. Si vouerit ⁊ iuramento se ɔstrinxerit ut p ieiuniū uel cet̄aꝝ reꝝ abstinentiā affligat aīam suā: in arbitrio viri erit si faciat siue nō faciat. Q̄d si audiens vir tacuerit. ⁊ in alterā diē distulerit sniam: q̄cq̄d vouerat atq̄ pmiserat: reddet: q̄a statim ut audiuit tacuit. Sin aūt cōtradixerit postq̄ rescivit: portabit ipse iniq̄tatem ei⁹. Iste sunt leges q̄s ɔstituit dn̄s moysi int̄ virū ⁊ vxorem: int̄ patrē ⁊ filiā q̄ in puellari adhuc etate est: uel q̄ manet in parentis domo. XXXI

Locutusq̄ ē dn̄s ad moysen dicens: Vlciscē pus filios isrl̄ de madianitis ⁊ sic colligeris ad ppl'm tuū. Statimq̄ moyses armate inq̄t ex vob viros ad pugnā q̄ possint vltionē dn̄i expetere de madianitis. Mille viri de singulis tribub⁹ eligant̄ ex isrl̄ q̄ mittant̄ ad bellū. Dederuntq̄ millenos de singulis tribub⁹. i. duodecī milia expeditoꝝ ad pugnā: q̄s misit moyses cū phinees filio eleaçari sacerdotis. vasaq̄ scā ⁊ tubas ad clāgendum tradidit ei. Cūq̄ pugnassent ɔ madianitas atq̄ vicissent: oēs mares occiderūt ⁊ reges eorum eui ⁊ recem ⁊ sur ⁊ vr ⁊ rebe q̄nq̄ pncipes gētis: balaā q̄ filiū beor int̄fecerūt gladio: ceperūtq̄ mulieres eoꝝ ⁊ paruulos: oīaq̄ pecora ⁊ cunctā supellectilem. Quicq̄d habē poterāt depopulati sunt: tam vrbēs q̄ viculos. ⁊ castella flāma cōsumpsit Et tulerunt pdā ⁊ vniuersa q̄ cepant tam ex hoib⁹ q̄ ex iumentis. ⁊ adduxerunt ad moysen ⁊ eleaçarū sacerdotē. ⁊ ad oēm multitudinē filioꝝ isrl̄. Reliq̄ aūt vtensilia portauerūt ad castra i cāpestrib⁹ moab: iuxta iordanē contra hiericho. Egressi sūt aūt moyses ⁊ eleaçar sacerdos ⁊ oēs pncipes synagoge i occursū eoꝝ extra castra. Iratusq̄ moyses pncipibus exercit⁹ tribunis ⁊ centurionib⁹ q̄ venerant de bello: ait: Cur feminas reseruastis? Nōne iste sūt q̄ deceperūt filios isrl̄ ad suggestionē balaā. ⁊ puaricari vos fecerūt in dn̄o sup pctō phogor: vnde ⁊ pcussus est popul⁹? Ergo cūctos interficite: q̄cq̄d ē gener̄ masculini etiā i paruulis. ⁊ mulieres q̄ nouerūt viros i coitu iugulate: puellas aūt ⁊ oēs feminas virgines reseruate vob ⁊ manete extra castra septē dieb⁹. Qui occiderit hoiem uel occisū tetigerit: lustrabit̄ die tertio ⁊ septimo. Et de oi pda siue vestimentum fuerit siue vas ⁊ aliq̄d i vtēsilia pparatū de capraꝝ pellib⁹ ⁊ pilis ⁊ ligno: expiabit̄. Eleaçar q̄ sacerdos ad viros exercit⁹ q̄ pugnauerant sic locut⁹ ē: Hoc ē pceptū leḡ qd̄ mādauit dn̄s moysi. Aurū ⁊ argentū ⁊ es ⁊ ferrū ⁊ plumbū ⁊ stannū ⁊ oē quod pōt trāsire p flāmas: igne purgabit̄: quicq̄d aūt ignē nō pōt sustinere: aq̄ expiatiōis scificabit̄. ⁊ lauabitis vestimēta v̄ra die septio. ⁊ purificati postea castra intrabit̄. Dixit q̄ dn̄s ad moysen: Tolle sūmā eoꝝ que capta sūt ab hoie vsq̄ ad pecus tu ⁊ eleaçar sacerdos. ⁊ oēs pncipes vulgi: diuidesq̄ ex eq̄ pdā inter eos q̄ pugnauerūt egressiq̄ sūt ad bellū. ⁊ int̄ oēm reliquam multitudinē. ⁊ separabis ptē dn̄o ab his q̄ pugnauerūt ⁊ fuerūt i bello vnā aiam de q̄ngētis tam ex hoib⁹ q̄ ex bob⁹ ⁊ asinis ⁊ oib⁹ ⁊ dabis eam eleaçaro sacerdoti: q̄a primitie dn̄i sunt. Ex media q̄ pte filioꝝ isrl̄ accipies q̄nquagesimū caput: hoiū ⁊ boū ⁊ asinoꝝ ⁊ ouiū cūctorūq̄ aiantiū. ⁊ dab ea leuit̄ q̄ excubāt in custodijs tabernaculi dn̄i. Feceruntq̄ moyses ⁊ eleaçar sicut pceperat dn̄s. Fuit aūt pda quā exercit⁹ cepat: ouiū sexcenta septuagintaq̄nq̄ milia: boū septuaginta duo milia: asinoꝝ sexaginta milia ⁊ mille: aīe hoiū sexus feminei q̄ nō cognouerāt viros: trigintaduo milia. Dataq̄ ē media pars his q̄ i plio fuerāt: ouiū trecēta trigintaseptē milia q̄ngente: e q̄b⁹ i ptē dn̄i supputate sunt oues sexcēte septuagintaq̄nq̄. ⁊ de bob⁹ trigintasex milibus: boues septuaginta ⁊ duo: de asinis triginta milibus quingentis: asini

sexaginta vnus. De aiab⁹ hoiuz sedecim milib⁹ cesserũt i pte dñi trigitadue aie. Tradiditq; moyses numex pmitiax dñi eleaçaro sacerdoti· sicuti fuerat ei imperatũ· ex media pte filiox israel: quã separauerat his q in plio fuerant. De media vo pte q cõtigerat reliq multitudini. i. de ouibus trecẽtis trigintaseptem milib⁹ qngẽtis. 7 de bob⁹ trigintasex milib⁹. 7 de asinis trigita milib⁹ qngẽtis. 7 de hoib⁹ sedecim milib⁹· tulit moyses qnqgesimũ caput. 7 dedit leuitis q excubabãt in tabernaculo dñi: sicut pceperat dñs. Cũq; accessissent pncipes exercit⁹ ad moysen 7 tribuni centurionesq;· dixerũt: Nos serui tui recensuimus numex pugnatox qs habuimus sub manu nra. 7 ne vn⁹ qdẽ defuit. Ob hãc cãm offerimus i donarijs dñi singuli qd i pda auri potuim⁹ iuenire· periscelides 7 armillas annulos 7 dextralia ac murenulas: ut dpceris p nob dñm. Susceperuntq; moyses 7 eleaçar sacerdos oẽ aurũ i diuers spẽb⁹ põdẽ scũarij sedeci milia septingẽtos qnquaginta siclos a tribunis 7 centurionib⁹. Unusqsq;. n. qd i pda rapuerat· suũ erat. Et susceptũ itulerũt in tabernaculũ testimonij: in monimentum filiox isrl coram dño.

hec periscelis· i. di⁹. cor· pe· tã i cru q obli. A pi· qd ẽ ccu· et chelon qd curuuz: ap feminas erat cuiu ornamtuz· q gillus opponeba. Antiq scribebãt periscelis· i. dis.
∴ Murenula ẽ cathena i ornatũ colli, ex virgulis auri ꝑ arg contexta· i similis murene piscis.

XXXII

Filij aũt ruben 7 gad habebãt pecora multa. 7 erat illis i iumentis infinita subã. Cũq; vidissent iaçer 7 galaad aptas aialib⁹ alẽdis terras: venerũt ad moysen 7 ad eleaçarũ sacerdotẽ 7 principes multitudinis· atq; dixerunt: Astaroth 7 dibon 7 iaçer 7 nemra esebon 7 eleale 7 saban 7 nebo 7 beon tra quã pcussit dñs in ɔspectu filiox isrl· regiõis vberrime est ad pastũ aialiũ. 7 nos serui tui habem⁹ iumẽta plurima pcamurq; si inuenim⁹ grãm coram te ut des nobis famulis tuis eã i possessionẽ· nec facias nos trãsire iordanẽ. Quibus rñdit moyses: Nũqd frẽs vri ibunt ad pugnam. 7 vos hic sedebitis? Cur subuertitis mentes filiox isrl· ne transire audeãt i locũ quẽ eis datur⁹ est dñs? Nõne ita egerunt pr̃es vri· qñ misi de cadesbarne ad explorãdã trã? Cũq; venissent ad vallẽ botri lustrata oi regiõe subuerterũt cor filiox isrl ut nõ intrarent fines qs eis dñs dedit: qb⁹ irat⁹ iurauit dicẽs: Si videbũt hoies isti q ascenderunt ex egypto a viginti annis 7 sup terrã quã sub iuramẽto pollicit⁹ sũ abrahã ysaac 7 iacob. 7 noluerũt seq me pter caleb filiũ iephone cenezeum 7 iosue filiũ nun. Isti ipleuerũt volũtatẽ meã. Iratusq; dñs aduersũ isrl circũduxit eũ per desertũ qdragita ãnis· donec ɔsumeret vniuersa generatio q fecerat malũ i ɔspectu ei⁹. Et ecce inqt vos surrexistis p prib⁹ vris icremẽta 7 alũni hoiuz pctõx· ut augeretis furorẽ dñi ɔ isrl. Qz si nolueritis seq eũ· in solitudine ppl̃m derelinqt. 7 vos cã eritis necis oiuz. At illi, pe accedẽtes· dixerũt: Caulas ouiũ fabricabim⁹ 7 stabula iumentox· paruulis q; nris vrbes munitas: nos autẽ ipsi armati 7 accincti pgem⁹ ad pliũ añ filios isrl· donec introducam⁹ eos ad loca sua. Paruuli nri 7 qcqd habẽ possumus erũt in vrbib⁹ munitis pter habitatox insidias. Nõ reuertemur in domos nras vsq; dũ possideant filij isrl hereditatẽ suã: nec qcq; qremus trans iordanẽ: qa iam habem⁹ possessionẽ nostrã in orientali ei⁹ plaga. Quib⁹ moyses ait: Si facitis qd pmittitis· expediti pgite corã dño ad pugnã 7 ois vir bellator armat⁹ iordanẽ transeat: donec subuertat dñs inimicos suos. 7 subijciat ei ois tra: tũc eritis iculpabiles apud deũ 7 apud isrl. 7 obtinebitis regiões quas vultis corã dño. Sin aũt qd dicitis nõ feceritis: nulli dubiũ est qn peccetis in deũ. 7 scitote qm pctm vrm apprehẽdet vos. Edificate g⁹ vrbes paruulis vris. 7 caulas 7 stabula ouib⁹ ac iumentis. 7 qd polliciti estis iplete. Dixerũtq; filij gad 7 ruben ad moysen. Serui tui sum⁹. Faciem⁹ qd iubet dñs nr. Paruulos nros 7 mulieres 7 pecora ac iumẽta relinqm⁹ in vrbib⁹ galaad: nos aũt famuli tui oẽs expediti pergemus ad bellũ sicut tu dñe loqris. Precepit g⁹ moyses eleaçaro sacerdoti 7 iosue filio nun 7 pncipibus familiax trib⁹ isrl. 7 dixit ad eos: Si transierit filij gad 7 filij ruben vobiscũ iordanẽ oẽs armati ad bellũ corã dño. 7 vob fuerit tra subiecta: date eis galaad i possessionẽ. Sin aũt noluerit trãsire vobiscũ i trã chanaan: inter vos habitãdi accipiãt loca. Rñderũtq; filij gad 7 filij ruben: Sic locut⁹ ẽ dñs seruis suis· ita faciem⁹. Ipsi armati pgem⁹ corã dño in trã chanaã. 7 possessionẽ iã suscepisse nos ɔfitemur trans iordanẽ. Dedit itaq; moyses filijs gad 7 ruben 7 dimidie tribui manasse filij ioseph regnum seon regis ãmorrei. 7 regnũ og regis basan. 7 terrã eox cũ vrbibus suis p circuitũ. Igitur extruxerunt filij gad dibon 7 astaroth 7 aroer et roth et sophan

⁊ iaçer·iecbaa ⁊ betbnemra ⁊ betbarā vrbes munitas. ⁊ caulas pecorib⁹ suis. Filij vo ruben edificauerūt esebon ⁊ eleale ⁊ cariatbaim ⁊ nabo ⁊ baalmeon v̄sis noib⁹: sabama q̊ꝫ: iponētes vocabula vrbibus q̄s extruxerant. Porro filij macbir filij manasse prexerūt i galaad. ⁊ vastauerūt eā infecto ām̄orreo babitatore ei⁹. Dedit ḡ moyses t̄rā galaad macbir filio manasse: qui babitauit i ea. Jair aūt fili⁹ manasse abijt ⁊ occupauit vicos ei⁹: q̄s appellauit anotbiair. i. villas iair Nobe q̊ꝫ prexit ⁊ apprebēdit cbanatb cū viculis suis: vocauitq̄ꝫ eā ex noie suo nobe.

XXXIII

Hec sūt mansiōes filioꝝ isrl' q̄ egressi sunt de egypto per turmas suas i manu moysi ⁊ aaron. q̄s descripsit moyses iux̄ castroꝝ loca q̄ dn̄i iussione mutabant. Profecti igitur de ramesse mense p̄mo q̄ntadecima die mensis primi: altēa die pbase filij isrl' i manu excelsa videntib⁹ cūctis egyptijs ⁊ sepelientib⁹ p̄mogenitos q̄s pcusserat dn̄s: Nā ⁊ i dijs eoꝝ exercuerat vltionē: Castrametati sūt in socbotb: de socbotb venerūt i etbam que ē i extremis finib⁹ solitudinis. Jnde egressi venerūt contra pbiairotb q̄ respicit beelsepbon. ⁊ castrametati sūt an̄ magdalū. Profectiq̄ꝫ de pbiairotb. trāsierūt p mediū mare in solitudinē: ⁊ ābulantes trib⁹ dieb⁹ p desertū etbam·castrametati sūt in mara. Profectiq̄ꝫ de mara· venerūt i belim vbi erant duodecim fontes aq̄ꝝ ⁊ palme septuagita: ibiq̄ꝫ castrametati sūt. Sed ⁊ inde egressi: fixerūt tentoria super mare rubrum. Profectiq̄ꝫ de mari rubro·castrametati sunt in deserto syn: vnde egressi venerūt in deptba. Profectiq̄ꝫ de deptba·castrametati sūt in balus: egressiq̄ꝫ de bal⁹·rapbidim fixere tētoria: vbi pplo defuit aq̄ ad bibēdū. Profectiq̄ꝫ de rapbidim·castrametati sūt i deserto synai. Sed ⁊ de solitudine synai egressi· venerūt ad sepulcbra ꝯcupiscentie. Profecti de sepulcbris concupiscētie·castrametati sūt in asserotb. ⁊ de asserotb venerūt in retbma. Profectiq̄ꝫ de retbma·castrametati sūt i remompbares: vnde egressi venerūt in lebna. De lebna castrametati sūt in ressa: egressiq̄ꝫ de ressa venerūt in ceelatba: Unde pfecti·castrametati sūt i mōte sepber: egressi de mōte sepber venerūt in arada. Jnde pficiscētes·castrametati sūt in macelotb. Profectiq̄ꝫ de macelotb· venerūt in tbaatb. De tbaatb castrametati sūt in tbare: vnde egressi fixere tētoria i metcba. Et de metcba castrametati sūt i esmona. Profectiq̄ꝫ de esmona·venerūt in moserotb. Et de moserotb castrametati sūt in baneiacban. Profectiq̄ꝫ de baneiacban· venerūt in montem gadgad Unde pfecti·castrametati sūt i ietbebatba· ⁊ de ietbebatba venerūt i ebrona. Egressiq̄ꝫ de ebrona·castrametati sunt in asiongaber: inde pfecti·venerūt in desertū syn. Hec est cades. Egressiq̄ꝫ de cades·castrametati sunt in mōte bor: i extremis finib⁹ t̄re edom. Ascenditq̄ꝫ aaron sacerdos i montem bor·iubente dn̄o. ⁊ ibi mortu⁹ est āno q̄dragesimo egressionis filioꝝ isrl' ex egypto mense q̄nto·p̄mo die mēsis cū eēt ānoꝝ centū viginti triū. Audiuitq̄ꝫ cbananeus rex arad· q̄ bitabat ad meridiē: i terram cbanaan venisse filios isrl'. Et pfecti de mōte bor·castrametati sūt i salmona: vnde egressi venerūt in pbinon. Profectiq̄ꝫ de pbinon·castrametati sūt in obotb: ⁊ de obotb venerūt i ieabarim· q̄ ē in finibus moabitaꝝ. Profectiq̄ꝫ de ieabarim·fixē tentoria in dibongad: vnde egressi·castrametati sunt in elmondeblatbaim. Egressiq̄ꝫ de elmondeblatbaim· venerunt ad montes abarim ꝯ nabo. Profectiq̄ꝫ de montib⁹ abarim· transierūt ad cāpestria moab sup̄ iordanē ꝯ biericbo. Jbiq̄ꝫ castrametati sunt de betbsimon vsq̄ꝫ ad belsatbim in planioribus locis moabitaꝝ: vbi locutus est dn̄s ad moysen: Precipe filijs isrl'. ⁊ dic ad eos: Qn̄ transieritis iordanē intrātes t̄rā cbanaan·dispdite cūctos babitatores t̄re illi⁹: cōfrigite titulos. ⁊ statuas cōminuite·atq̄ꝫ oīa excelsa vastate: mūdātes t̄rā ⁊ babitātes in ea. Ego.n dedi vob̄ illā i possessionē·quā diuidet̄ vobis sorte. Plurib⁹ dabitis latiorē. ⁊ paucioribus angustiorem. Singulis ut sors ceciderit: ita tribuet̄ bereditas. Per trib⁹ ⁊ familias possessio diuidet̄. Sin aūt noluerit̄ intficē babitatores t̄re q̄ remāserint·erūt vob̄ q̄si claui i oculis ⁊ lancee i laterib⁹. ⁊ aduersabūt̄ vobis i t̄ra babitatiōis v̄re. ⁊ q̄cq̄d illis cogitauerā facere·vobis faciam.

claua ferit: claui aperit: clauus [illegible]

XXXIIII

Locutusq̄ꝫ ē dn̄s ad moysen dicens: Precipe filijs isrl'. ⁊ dices ad eos. Cū igressi fueritis t̄rā cbanaan ⁊ in possessionē vob̄ sorte ceciderit·bis finib⁹ terminabit̄. Pars meridiana incipiet a solitudine syn q̄ ē iux̄ edom. ⁊ babebit t̄minos ꝯ orientē

mare salsissimū: q̄ circuibūt australē plagā
ꝑ ascensū scorpiōis·ita ut transeāt in senna
⁊ ꝑueniāt ad meridiem vsq̧ ad cades barne:
vnde egredient̄ ꝯfinia ad villā noīe adar. ⁊
tendent vsq̧ asemona. Ibitq̧ ꝑ gyrū t̄min⁹
ab asemona vsq̧ ad torrentem egypti. ⁊ ma
gni maris littore finiet̄. Plaga aūt occiden
talis a mari magno īcipiet. ⁊ ipso fine clau-
detur. Porro ad septētrionalē plagā a mari
magno termini incipiēt ꝑuenientes vsq̧ ad
montē altissimū: a q̄ venient in emath vsq̧ ad
t̄minos sedada: ibūtq̧ cōfinia vsq̧ ad ebro-
na ⁊ villā henan. Hi erūt t̄mini in ꝑte aq̄lo-
nis. Inde metabunt̄ fines ꝯ orientalē plagā
de villa henan vsq̧ sephama. ⁊ de sephama
descendent termini i reblatha ꝯ fontem da-
phnim. Inde ꝑueniēt ꝯ orientē ad mare ce-
nereth. ⁊ tendent vsq̧ iordanē. ⁊ ad vltimū
salsissimo claudent̄ mari. Hāc habebitis t̄rā
ꝑ fines suos i circuitu. Precepitq̧ moyses fi-
lijs isrl̄ dicens: Hec erit t̄ra quā possidebitis
sorte. ⁊ quā iussit dn̄s dari nouē tribubus ⁊
dimidie tribui. Tribus.n. filioꝝ ruben ꝑ fa-
milias suas ⁊ trib⁹ filiorū gad iuxta cogna-
tionū nūerū: media q̧ tribus manasse.i. due
semis trib⁹ accepūt ꝑtē suā trans iordanē ꝯ
hiericho ad orientalē plagā. Et ait domin⁹
ad moysen: Hec sūt noīa viroꝝ q̄ terrā vobis
diuident. Eleaçar sacerdos ⁊ iosue fili⁹ nun
⁊ singuli ꝓncipes de tribub⁹ singulis· quorū
ista sūt vocabula. De tribu iuda: caleb fili⁹
iephone. De tribu symeon: samuhel filius
amiud. De tribu bēiamin: helidad fili⁹ cha-
selon. De tribu filioꝝ dan: bocci filius iogli.
Filioꝝ ioseph de tribu manasse· hannihel fi-
lius ephot. De tribu ephraim: camuhel fili⁹
septhan. De tribu çabulon: helisaphan fili⁹
pharnath. De tribu ysachar: dux phaltihel fi-
lius oçan. De tribu aser: abiud filius salomi
De tribu neptalim: phedahel filius amiud.
Hi sūt quibus ꝓcepit dn̄s ut diuiderēt filijs
isrl̄ terram chanaan. XXXV

Ec q̧ locut⁹ ē dn̄s ad moysen in cā-
pestrib⁹ moab sup̄ iordanē ꝯtra hie-
richo. Precipe filijs isrl̄ ut dent leui-
tis de possessionibus suis vrbes ad habitan-
dū. ⁊ suburbana eaꝝ ꝑ circuitū· ut ipsi i op-
pidis maneāt. ⁊ suburbana sint pecorib⁹ ac
iumētis: q̄ a muris ciuitatū forinsecus ꝑ cir
cuitū mille passuū spatio tendent̄. Cōtra ori-
entē duo milia erūt cubiti. ⁊ ꝯtra meridiē si-
milit̄ erūt duo milia. Ad mare q̧ qd̄ respi-
cit occidentē· eadē mensura erit. ⁊ septētrio-
nalis plaga eq̄li t̄mino finiet̄. Erūtq̧ vrbes
i medio. ⁊ foris suburbana. De ipsis aūt op-
pidis q̄ leuitis dabit̄· sex erūt in fugitiuorū
auxilia sepata· ut fugiat ad ea q̄ fuderit san-
guinē. ⁊ except̄ his alia q̄dragitaduo oppi-
da.i. sil̄ q̄dragintaocto cū suburbanis suis.
Ipseq̧ vrbes q̄ dabūt̄ de possessionib⁹ filiorū
isrl̄· ab his q̄ pl⁹ hn̄t· plures auferēt̄. ⁊ q̄ mi-
nus· pauciores. Singuli iux̄ mēsurā heredi-
tat̄ sue dabūt oppida leuit̄. Ait dn̄s ad moy
sen: Loquere filijs isrl̄. ⁊ dices ad eos: Qn̄
trāsgressi fueritis iordanē i t̄rā chanaan· de-
cernite q̄ vrbes eē debeāt i ꝓsidia fugitiuorū
q̄ nolētes sanguinē fuderint· i q̄b⁹ cū fugerit
ꝓfug⁹· cognat⁹ occisi nō poterit eū occidere:
donec stet in cōspectu multitudinis. ⁊ causa
illi⁹ iudicet̄. De ipsis aūt vrbib⁹ q̄ ad fugiti-
uoꝝ subsidia separant̄· tres erūt trans iorda-
nē. ⁊ tres in t̄ra chanaan· tam filijs israhel
q̧ aduenis atq̧ ꝑegrinis: ut ꝯfugiat ad eas
q̄ nolēs sanguinē fuderit. Si q̄s ferro ꝑcus-
serit. ⁊ mortu⁹ fuerit q̄ ꝑcussus ē: re⁹ erit ho-
micidij. ⁊ ipse moriet̄. Si lapidem iecerit. ⁊
ictus occubuerit: silr̄ puniet̄. Si ligno ꝑcuss⁹
interierit: ꝑcussoris sanguine vindicabitur.
Propinqu⁹ occisi homicidā interficiet: statim
ut apprehēderit eū· interficiet. Si ꝑ odiū quis
hoiem impulerit uel iecerit quippiā i eū ꝑ in-
sidias: aut cū eēt iimic⁹ manu ꝑcusserit. ⁊ ille
mortuus fuerit: ꝑcussor homicidij reus erit:
Cognat⁹ occisi statim ut iuenerit eū· iugula-
bit. Qz si fortuitu ⁊ absq̧ odio ⁊ inimicitijs
q̄cq̧ hoꝝ fecerit. ⁊ h̄ audiente ꝑplo fuerit cō-
ꝓbatū· atq̧ int̄ ꝑcussorē ⁊ ꝓpinquū sangui-
nis q̄stio ventilata: liberabit̄ inocēs de vlto-
ris manu. ⁊ reducet̄ ꝑ sn̄iam in vrbē ad quā
ꝯfugerat: manebitq̧ ibi donec sacerdos ma-
gn⁹ q̄ oleo scō vnct⁹ est moriat̄. Si interfector
extra fines vrbiū q̄ exulib⁹ deputate sūt fue-
rit iuent⁹. ⁊ ꝑcussus ab eo q̄ vltor ē sanguis·
absq̧ noxa erit q̄ eū occiderit. Debuerat.n.
ꝓfug⁹ vsq̧ ad mortē pōtificis i vrbe residere.
Postq̧ aūt ille obierit: homicida reuertet̄ in
terrā suam. Hec sempit̄na erūt ⁊ legitima in
cūctis habitationib⁹ vr̄is. Homicida sub te-
stib⁹ puniet̄. Ad vni⁹ testimoniū nullus cō-
denabit̄. Nō accipiet̄ ꝓciū ab eo q̄ re⁹ ē san-
guinis: statim ⁊ ipse moriet̄. Exules ⁊ ꝓfugi
aū mortē pōtificis nullo modo i vrbes suas

reuerti poterũt. ne polluatis t̃rã habitatiõis vr̃e q̃ insontiũ cruore maculat̃: nec aliter ex-piari põt nisi ꝑ eiꝰ sanguinẽ q̇ alteriꝰ sangui-nẽ fuderit. Atq; ita emũdabit̃ vr̃a possessio me cõmorante vobiscũ. Ego.n.sũ dñs q̇ ha-bito inter filios isrl̃. XXXVI

Accesserunt aũt ⁊ ꝓncipes familiarũ galaad filij machir filij manasse de stirpe filiorum ioseph: locutiq; sunt moysi corã ꝓncipibꝰ isrl̃. atq; dixerũt: Tibi dño nr̃o ꝓcepit dñs ut terrã sorte diuidẽs fi-lijs isrl̃. ⁊ ut filiabꝰ salpha ad fratrȷ̃ nr̃i dares possessionẽ debitã pr̃i: q̃s si alteriꝰ tribus ho-mines vxores accepint. sequet̃ possessio sua ⁊ trãslata ad aliã tribũ de nr̃a hereditate mi-nuet̃: atq; ita fiet ut cũ iubileꝰ.i.qnq̃gesimꝰ annꝰ remissionis aduenerit ꝯfũdat̃ sortium distributio. ⁊ alioꝝ possessio ad alios transe-at. Rñdit moyses filijs isrl̃ ⁊ dño ꝑcipiente ait: Recte tribꝰ filioꝝ ioseph locuta est. ⁊ hec lex sup filiabꝰ salpha ad a dño ꝓmulgata ẽ. Nubãt quibꝰ volunt: tm̃ ut sue tribꝰ hoibus: ne ꝯmisceatur possessio filioꝝ isrl̃ de tribu in tribum. Oẽs.n.viri ducẽt vxores de tribu ⁊ cognatiõe sua. ⁊ cũcte femine de eadẽ tribu maritos accipiẽt. ut hereditas ꝑmaneat i fa-milijs. nec sibi misceant̃ tribꝰ: ſ ita maneãt ut a dño separate sũt. Fecerũtq; filie salpha-ad ut fuerat imperatum. ⁊ nupserunt maala ⁊ thersa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ noa filijs patrui sui de familia manasse q̇ fuit filius ioseph. ⁊ possessio q̃ illis fuerat attributa mansit i tri-bu ⁊ familia pr̃is eaꝝ. Hec sũt mãdata atq; iudicia q̇ mandauit dñs ꝑ manũ moysi ad filios isrl̃ i campestribꝰ moab supra iordanẽ contra hiericho.

Explicit liber Numeri. Incipit liber ellead-daberim q̇ deuteronomiũ ꝓnotat̃. Caplm̃ I

Hec sunt ver-ba q̃ locutꝰ est moyses ad oẽm isrl̃ trãs iordanẽ i so-litudine cãpestri ꝯ̃ mare rubrũ: int̃ pharan ⁊ tho-fel ⁊ laban ⁊ aseroth: vbi auri est plurimum: vndecim diebꝰ de oreb. ꝑ viã mont̃ seyr vsq; cades barne. Quadragesimo ãno vndecio mense. ꝑmo die mẽsis locutꝰ ẽ moyses ad fi-lios isrl̃ oĩa q̃ ꝓcepat illi dñs. ut diceret eis: postq̃ ꝑcussit seon regẽ ãmorreoꝝ. q̇ habita-uit in esebon. ⁊ og regẽ basan q̇ mansit i ase-roth ⁊ i edrai trans iordanẽ i t̃ra moab. Ce-pitq; moyses explanare legẽ ⁊ dicere: Dñs deꝰ nr̃ locutꝰ ẽ ad nos i oreb dicẽs: Sufficit vob̃ q᷑ in h̃ mõte mãsistis. Reuertimi ⁊ veni-te ad mõtẽ ãmorreoꝝ. ⁊ ad cet̃a q̃ ei ꝓxima sũt cãpestria atq; montana ⁊ hũiliora loca ꝯ̃ meridiẽ ⁊ iuxta littus maris: terrã chana-neoꝝ ⁊ libani vsq; ad flumẽ magnũ eufratẽ En inq̇t tradidi vob̃. Ingredimi ⁊ possidete eã: sup quã iurauit dñs pr̃ibꝰ vr̃is abraham ysaac ⁊ iacob: ut daret illã eis ⁊ semini eorũ pꝰ eos. Dixiq; vob̃ illo i tꝑe: Nõ possum solꝰ sustinẽ vos: qa dñs deꝰ vester multiplicauit vos: ⁊ estis hodie sicut stelle celi plurimi. Do-minꝰ deꝰ patrũ vr̃orũ addat ad hũc numerũ multa millia. ⁊ bñdicat vob̃ sicut locutus est Nõ valeo solꝰ negocia vr̃a sustinẽ ⁊ pondus ⁊ iurgia. Date ex vob̃ viros sapiẽtes ⁊ gna-ros. q̃ꝝ ꝯuersatio sit ꝓbata in tribubꝰ vestrȷ̃: ut ponã eos vob̃ ꝓncipes. Tũc rñdistis mi-hi: Bona res ẽ quã vis facẽ. Tuliq; de tri-bubꝰ vr̃is viros sapiẽtes ⁊ nobiles. ⁊ ꝯstitui eos ꝓncipes tribunos ⁊ cẽturiões ⁊ qnq̃ge-narios ac decanos q̇ docerẽt vos singula: ꝑ-cepiq; eis dicẽs: Audite illos. ⁊ qd̃ iustũ ẽ iudicate. Siue ciuis sit ille siue ꝑegrinꝰ: nul-la erit distãtia ꝑsonaꝝ. Ita paruũ audietis ut magnũ: nec accipietis cuiusq̃ ꝑsonã: q̇a dei iudiciũ ẽ. Qd si difficile vobis visũ aliq̇d fuerit. referte ad me. ⁊ ego audiã. Precepiq; oĩa que facere deberetȷ̃. Profecti aũt de oreb trãsiuimꝰ ꝑ heremũ t̃ribilẽ ⁊ maximã solitu-dinem quã vidistis ꝑ viã montis ãmorrei: sicut ꝓcepat dñs deꝰ nr̃ nob̃. Cũq; venissemꝰ i cades barne. dixi vob̃: Venistis ad montem ãmorrei: quẽ dñs deꝰ vester daturꝰ est vobis Vide terrã: quã dñs deus tuus dabit tibi. Ascẽde ⁊ possíde eã: sicut locutꝰ ẽ dñs deus nr̃ pr̃ibus tuis. Noli timẽ: nec q̇cq̃ paueas. Et accessistis ad me oẽs atq; dixistis. Mit-tamꝰ viros q̇ ꝯsiderent terrã. ⁊ renũcient per qd̃ iter debeamꝰ ascendẽ. ⁊ ad q̃s ꝑgẽ ciuita-tes. Cũq; mihi sermo placuisset: misi ex vob̃ duodecĩ viros singulos de tribubꝰ suis. Qui cũ ꝑrexissent ⁊ ascẽdissent i mõtana venerũt vsq; ad vallẽ botri. ⁊ ꝯsiderata t̃ra. sumẽtes de fructibꝰ eiꝰ ut oñderẽt vbertatẽ: attulerũt ad nos atq; dixert̃. Bona ẽ t̃ra quã dñs deꝰ nr̃ daturus ẽ nobis. Et noluistis ascendere

ꝗ increduli ad sermonẽ dei nr̃i murmurastꝭ
i tabernaculis vr̃is· atqꝫ dixistis: Odit nos
dñs. ⁊ idcirco eduxit nos de terra egypti ut
traderet in manu ãmorrei atqꝫ deleret. Quo
. ascendemꝰ? Nũcij terruerũt cor nr̃m dicen/
tes: Maxia multitudo ẽ. ⁊ nobꝭ statura ꝓce/
rior. Urbes magne. ⁊ ad celum vsqꝫ munite
Filios enacbim vidimꝰ ibi. Et dixi vobꝭ: no/
lite metuẽ· nec timeatis eos. Dñs deꝰ q̇ duc/
tor ẽ nr̃· ꝓ vobis ipse pugnabit: sicut fecit in
egypto cũctis vidẽtibꝰ. ⁊ i solitudine ipsi vi/
distis. Portauit te dñs deꝰ tuꝰ ut solet hõ ge/
stare paruulũ filiũ suũ i oĩ via ꝑ quã ambu/
lastis· donec veniretꝭ ad locũ istũ. Et nec sic
q̇dẽ credidistis dño deo vr̃o q̇ ꝑcessit vos in
via. ⁊ metatꝰ ẽ locũ in q̃ tentoria figere debe/
retis: nocte ostendẽs vobꝭ iter ꝑ ignem. ⁊ die
ꝑ colũnã nubis. Cũqꝫ audisset dñs vocẽ ser/
monũ vr̃oꝝ· iratus iurauit. ⁊ ait: Non vide/
bit q̇spiã de hoibꝰ gnãtiõis huiꝰ pessime· terrã
bonã quã sub iuramẽto pollicitꝰ sũ patribus
vr̃is: ꝑter caleb filiũ iephone. Ipse eni vide/
bit eã. ⁊ ipsi dabo terrã quã calcauit. ⁊ filijs
eiꝰ: q̇a secutꝰ ẽ dñm. Nec miranda indigna/
tio i ꝑplm: cũ mihi qꝫ iratꝰ deꝰ ꝓpẽ vos dixe/
rit: Nec tu igredieris illuc· ꝗ iosue filius nun
minister tuꝰ ipse itrabit ꝓ te. Hunc exhortare
⁊ robora. ⁊ ipse sorte terram diuidet israheli.
Paruuli vr̃i de q̇bꝰ dixistis ꝙ captiui duce/
rent. ⁊ filij q̇ hodie boni ac mali ignorant di/
stantiã· ipsi ingredient. ⁊ ipsis dabo terrã ⁊
possidebũt eã: vos aũt reuertimini ⁊ abite in
solitudinẽ ꝑ viã maris rubri. Et respõdistis
mihi: Peccauimꝰ dño. Ascẽdemꝰ ⁊ pugna/
bimꝰ· sicut ꝑcepit dñs deus nr̃. Cũqꝫ istruc/
ti armis ꝑgeretis in montem· ait mihi dñs:
Dic ad eos: Nolite ascendẽ neqꝫ pugnetis.
Nõ .n. sũ vobiscũ: ne cadatis coram inimicis
vr̃is. Locutꝰ sũ ⁊ nõ audistis· ꝗ aduersantes
iperio dñi ⁊ tumentes supbia ascendistis in
montẽ. Itaqꝫ egressꝰ ãmorreus q̇ habitabat
in montibꝰ ⁊ obuiã veniẽs ꝑsecutꝰ est vos si/
cut solẽt apes ꝑseq̇. ⁊ cecidit de seyr vsqꝫ hor/
ma. Cũqꝫ reuersi plorareti s corã dño nõ au
diuit vos: nec voci vr̃e voluit acq̇escẽ. Sedi/
stis ꝗ in cades barne multo tpe.

II

PRofectiqꝫ inde venimꝰ i solitudinem
q̃ ducit ad mare rubꝝ sicut mihi di/
xerat dñs. ⁊ circuiuimꝰ montẽ seyr
lõgo tpe. Dixitqꝫ dñs ad me: Sufficit vobis
circuire montẽ istũ: ite ꝯ aq̇lonẽ ⁊ ꝑplo ꝑci/
pe dicẽs: Transibitꝭ ꝑ terminos fratrũ vr̃oꝝ
filioꝝ esau q̇ habitãt in seyr. ⁊ timebũt vos.
Uidete ꝗ diligẽt ne moueami ꝯ eos. Neqꝫ
eni dabo vobꝭ de tr̃a eoꝝ quantũ põt vniꝰ pe/
dis calcare vestigiũ· q̇a in possessionẽ esau de/
di mõtẽ seyr. Cibos emetis ab eis pecunia ⁊
comedetis: aquã emptã haurietis ⁊ bibetis.
Dñs deus tuꝰ benedixit tibi i oĩ oꝑe manuũ
tuaꝝ. Nouit iter tuũ· quõ trãsieris solitudi/
nem hãc magnã ꝑ q̃dragita ãnos· habitans
tecũ dñs deus tuus. ⁊ nihil tibi defuit. Cũqꝫ
trãsissemꝰ frẽs nr̃os filios esau q̇ habitabant
in seyr ꝑ viã campestrẽ de helath ⁊ de asion/
gaber· venimꝰ ad iter qḋ ducit in desertũ mo/
ab. Dixitqꝫ dñs ad me: Nõ pugnes contra
moabitas: nec ineas aduersꝰ eos ꝑliũ. Nõ
eni dabo tibi q̇cq̃ de tr̃a eoꝝ: q̇a filijs loth
tradidi eam in possessionẽ. Emim primi fue/
rũt habitatores eiꝰ: ꝑplꝰus magnꝰ ⁊ validus
⁊ tam excelsus ut de enacbim stirpe q̃si gigã/
tes crederent. ⁊ essent siles filioꝝ enacbim.
Deniqꝫ moabite appellãt eos emim. In seyr
aũt ꝑus habitauerũt horrei: q̇bus expulsis
atqꝫ deletis habitauerũt filij esau sicut fecit
isrl̃ in tr̃a possessionis sue quã dedit illi dñs.
Surgẽtes ꝗ ut transiremꝰ torrentẽ ȥareth:
venimꝰ ad eũ. Tempꝰ aũt q̃ ambulauimꝰ de
cades barne vsqꝫ ad transitũ ȥareth· triginta
⁊ octo ãnoꝝ fuit: donec cõsũmeret oĩs ꝯgre/
gatio hoiuꝫ bellatoꝝ de castris· sicut iurane/
rat dñs: cuiꝰ manꝰ fuit aduersus eos ut ite/
rirẽt de castroꝝ medio. Postq̃ aũt vniuersi
ceciderũt pugnatores· locutꝰ ẽ dñs ad me
dicẽs: Tu trãsibis hodie termĩos moab vr/
bem nomine ar. ⁊ accedẽs in vicinia filiorũ
ãmon· caue ne pugnes ꝯ eos· nec mouearis
ad ꝑliũ. Non .n. dabo tibi de tr̃a filiorũ am/
mon: q̇a filijs loth dedi eam in possessionem.
Terra gigantũ reputata ẽ. ⁊ in ipsa olim ha/
bitauerũt gigantes· q̇s ãmonite vocãt ȥom/
mim· ꝑplꝰus magnꝰ ⁊ multꝰ ⁊ ꝓcere longitu/
dinis: sicut enacbim quos deleuit dñs a fa/
cie eoꝝ. ⁊ fecit illos habitare ꝓ eis: sicut fece/
rat filijs esau q̇ habitãt i seyr delens horre/
os. ⁊ terrã eoꝝ illis tradẽs: quam possident
vsqꝫ in pñs. Eueos qꝫ q̇ habitabãt i aserim
vsqꝫ gaȥã cappadoces expulerunt· q̇ egressi
de cappadocia deleuerũt eos. ⁊ habitauerũt ꝓ
illis. Surgite ⁊ trãsite torrentẽ arnon. Ecce
tradidi i mãu tua seon regẽ esebon ãmorreũ
⁊ terrã eiꝰ incipe possidẽ. ⁊ cõmitte aduersus

cū pliū. Hodie incipiā mittere terrorē atq̄
formidinē tuā ī ppłos q̄ habitāt sub oī celo.
ut audito noie tuo paueāt. ⁊ in morē partu-
rientiū ꝯtremiscant. ⁊ dolore teneant. Misi
ḡ nūcios de solitudine cademoth ad seon re-
gem esebon ꝟbis pacificis dicēs: Trāsibimꝰ
ꝑ terrā tuā: publica gradiemur via. Nō de-
clinabimꝰ neq̄ ad dexterā neq̄ ad sinistrā.
alimēta ꝓcio vende nob̄ ut vescamur. aquā
pecunia tribue. ⁊ sic bibemꝰ. Tm̄ ē ut nobis
ꝯcedas transitū: sicut fecerūt filij esau q̄ ha-
bitant i seyr. ⁊ moabite qui morant̄ in ar. do-
nec veniamus ad iordanē. ⁊ transeamus ad
terrā quā dn̄s deꝰ nr̄ daturꝰ ē nobis. Nolu-
itq̄ seon rex esebon dare nob̄ transitū: q̄a in-
durauerat dn̄s deus tuꝰ spm̄ eiꝰ. ⁊ obfirma-
uerat cor illiꝰ ita ut traderet̄ i manus tuas
sicut nūc vides. Dixitq̄ dn̄s ad me: Ecce cepi
tibi tradere seon ⁊ terrā eiꝰ: incipe possidere
eā. Egressusq̄ ē seon obuiā nob̄ cū oī popu-
lo suo ad pliū in iasa. ⁊ tradidit eū dn̄s deus
nr̄ nob̄: ꝑcussimusq̄ eū cū filijs ⁊ omni po-
pulo suo. cūctasq̄ vrbes in tp̄e illo cepimus
interfectis habitatoribꝰ eaꝝ viris ac mulieri-
bus ⁊ paruulis. Nō reliquimꝰ in eis quicq̄
absq̄ iumentis. q̄ in partē venere ꝑdantiū. ⁊
spolijs vrbiū q̄s cepimꝰ ab aroer q̄ ē sup ri-
pam torrentis arnon oppido: qḋ i valle sitū ē
vsq̄ galaad. Non fuit vicus uel ciuitas que
nr̄as effugeret manꝰ. Oēs tradidit dn̄s deꝰ
noster nobis: absq̄ t̄ra filioꝝ āmon ad quā
nō accessimꝰ. ⁊ cūctis q̄ adiacēt torrēti ieboc
⁊ vrbibꝰ mōtanis: vniuersisq̄ locis a quibꝰ
nos ꝓhibuit dn̄s deus noster. III

Taq̄ ꝯuersi ascendimus ꝑ iter basan.
Egressusq̄ ē og rex basan i occursum
nob̄ cū ppło suo ad bellādū i edrai. Di-
xitq̄ dn̄s ad me: Ne timeas eū: q̄a in manu
tua traditus est cū oi populo ac t̄ra sua: fa-
ciesq̄ ei sicut fecisti seon regi āmorreoꝝ q̄ ha
bitauit in esebon. Tradidit ḡ dn̄s deꝰ nr̄ i ma
nibꝰ nr̄is etiā og regē basan ⁊ vniuersū po-
pulū eiꝰ. ꝑcussimusq̄ eos vsq̄ ad internitionē
vastātes cūctas ciuitates illiꝰ vno tp̄e. Non
fuit oppidū qḋ nos effugēt. Sexagita vrbes
⁊ oēm regionē argob regni ogi basan. Cūc-
te vrbes erāt munite muris altissimis: por-
tisq̄ ⁊ vectibꝰ: absq̄ oppidis īnumeris q̄ nō
habebāt muros. Et deleuimꝰ eos sicut fece-
ramꝰ seon regi esebon disꝑdētes oēm ciuita-
tem virosq̄ ac mulieres ⁊ paruulos: iumen-
ta aūt ⁊ spolia vrbiū diripuimꝰ. Tulimusq̄
illo ī tp̄e t̄rā de manu duoꝝ regū āmorreoꝝ
q̄ erant trans iordanē a torrente arnon vsq̄
ad mōtē hermon. quē sidonij sarion vocant
⁊ āmorrei sanir: oēs ciuitates que site sunt ī
planitie ⁊ vniuersam terrā galaad ⁊ basan
vsq̄ ad selcha ⁊ edrai ciuitates regni og i ba
san. Solus quippe og rex basan restiterat de
stirpe gigantū. Et mōstrat̄ lectꝰ eiꝰ ferreꝰ qui
ē in rabath filioꝝ āmon: nouē cubitos hn̄s
longitudinis. ⁊ q̄tuor latitudīs ad mēsurā
cubiti virilis manꝰ. Terramq̄ possedimꝰ tp̄e
illo ab aroer q̄ ē sup ripā torrētis arnō. vsq̄
ad mediā ꝑtē mōtis galaad. ⁊ ciuitates illiꝰ
dedi ruben ⁊ gad. Reliquā autē ꝑtē galaad
⁊ oēm basan regni og. tradidi medie tribui
manasse. oēm regionē argob. Cunctaq̄ ba-
san vocabat̄ t̄ra gigantū. Jair filiꝰ manasse
possedit oēm regionē argob vsq̄ ad t̄minos
gessuri ⁊ machati. Vocauitq̄ ex noie suo ba
san anothiair. i. villas iair vsq̄ in p̄ntē diē.
Machir q̄q̄ dedi galaad. ⁊ tribubꝰ ruben ⁊
gad dedi de t̄ra galaad vsq̄ ad torrētē arnō
mediū torrētꝫ ⁊ ꝯfiniū vsq̄ ad torrētē ieboc
q̄ ē terminꝰ filioꝝ āmon. ⁊ planitiē solitudis
atq̄ iordanē. ⁊ t̄minos cenereth vsq̄ ad ma
re deserti qḋ ē salsissimū ad radicē montis
phasga ꝯtra orientē. Precepiq̄ vob̄ in tēpo-
re illo dicens: Dn̄s deꝰ vester dat vob̄ terrā
hāc in hereditatē: expediti ꝓcedite frēs ve-
stros filios isrł oēs viri robusti absq̄ vxori-
bus ⁊ paruulis atq̄ iumētis. Noui.n. q̄ plu
ra habeatis pecora ⁊ in vrbibꝰ remanē debe-
būt q̄s tradidi vob̄: donec requiem tribuat
dn̄s fratribꝰ vr̄is sicut vobis tribuit. ⁊ possi-
deāt ipsi etiā t̄rā quā daturꝰ ē eis trās iorda-
nē. tunc reuertet̄ vnusq̄sq̄ in possessionē suā
quā dedi vob̄. Josue q̄q̄ i tp̄e illo ꝓcepi dicēs
Oculi tui viderūt q̄ fecit dn̄s deꝰ nr̄ duobꝰ
bis regibꝰ. sic faciet oībꝰ regnis ad que trāsi-
turꝰ es. Ne timeas eos. Dn̄s.n. deus vester
pugnabit ꝓ vobis. Precatusq̄ sum dn̄m in
tp̄e illo dicēs: Dn̄e deus tu cepisti ostendere
seruo tuo magnitudinē tuā manūq̄ fortissi-
mā. Neq̄.n. ē aliꝰ deus uel in celo uel i t̄ra q̄
possit facē opa tua ⁊ cōpari fortitudini tue.
Transibo igit̄ ⁊ videbo t̄rā hāc optimā trās
iordanē. ⁊ montem istū egregiū ⁊ libanū.
Jratusq̄ ē dn̄s mihi ꝓpt̄ vos. nec exaudiuit
me. sed dixit mihi: Sufficit tibi: neq̄q̄ vltra
loquaris de hac re ad me. Ascēde cacumē

∴ pe·cor· et [illegible] ... ꝓcedit ultimā syllabā [illegible]

phaſge.⁊ oculos tuos circũfer ad occidentē ⁊ ad aq̇lonē·auſtrũq; ⁊ oriētē.⁊ aſpice. Nec eni tranſibis iordanē iſtum. Precipe ioſue ⁊ corrobora cum atq; cõforta: q̇a ipſe p̄cedet pplm iſtũ ⁊ diuidet eis terrā quā viſurꝰ es. Manſimuſq; i valle ꝯ phanũ phogor. IIII

Et nunc iſrł audi p̄cepta ⁊ iudicia q̄ ego doceo te ut faciens ea viuas. ⁊ ingrediens poſſideas terrā quā dñs deꝰ patrũ vroꝝ daturꝰ ē vob. Nõ addetis ad ỽbũ qđ vob loq̄r: nec auferet; ex eo. Cuſtodite mādata dñi dei vri q̄ ego p̄cipio vobis. Oculi vri viderũt oia q̄ fecit dñs ꝯ beelphegor: quõ ꝯtriuerit oēs cultores eiꝰ de medio vri. Uos aũt q̇ adheret; dño deo vro· viuit; vniuerſi vſq; in pñtē diē. Scitis ꝙ docuerim vos p̄cepta atq; iuſticias·ſicut mādauit mibi dñs deꝰ meꝰ: ſic facietis ea in t̄ra quā poſſeſſuri eſtis.⁊ obſeruabitis ⁊ iplebitis ope. Hec ē.n. vra ſapia ⁊ intellectꝰ corā pplis·ut audiētes vniuerſi p̄cepta h̄ dicāt: En pplus ſapiēs ⁊ intelligēs gens magna. Nec ē alia natio tā grādis q̄ habeat deos appropiquātes ſibi: ſic deꝰ nr̄ adeſt cũctis obſecratiõibꝰ nr̄is. Que.n.ē alia gens ſic inclyta ut habeat cerimonias iuſtaq; iudicia ⁊ vniuerſam legē quā ego ppona hodie añ oculos vros? Cuſtodi igiť temetipſũ ⁊ aiam tuā ſollicite. Ne obliuiſcaris ỽborũ q̄ viderũt oculi tui: ⁊ ne excidant de corde tuo cũctis diebꝰ vite tue. Docebis ea filios ac nepotes tuos: die q̄ ſtetiſti corā dño deo tuo i oreb·qñ dñs locutꝰ ē mihi dicens: Cõgrega ad me pplm ut audiāt ſermões meos.⁊ diſcāt timere me oi tpe q̄ viuũt i t̄ra: doceātq; filios ſuos. Et acceſſiſtis ad radices mõtis q̇ ardebat vſq; ad celũ: erantq; in eo tenebre ⁊ nubes ⁊ caligo Locutuſq; ē dominꝰ ad vos de medio ignis Uocē ỽboꝝ eiꝰ audiſtis.⁊ formā penitꝰ non vidiſtis. Et oñdit vob pactum ſuũ qđ p̄cepit ut faceretis.⁊ decē ỽba q̄ ſcripſit i duabꝰ tabulis lapideis. Mihiq; mādauit i illo tpe ut docerē vos cerimonias ⁊ iudicia·q̄ facere deberet; in t̄ra quā poſſeſſuri eſtis. Cuſtodite igiť ſollicite aias vras. Non vidiſtis aliquā ſilitudinē in die q̄ locutꝰ eſt vob dñs in oreb de medio ignis: ne forte decepti faciatis vobis ſculptā ſilitudinē·aut imaginē maſculi uel femine: ſilitudinē oiuz iumentoꝝ q̄ ſunt ſup t̄rā·uel auiũ ſub celo volātiũ·atq; reptiliũ q̄ moueť in t̄ra·ſiue piſciũ q̇ ſub t̄ra moranť in aq̄s: ne forte eleuatis oculis ad celũ videas ſolem ⁊ lunā ⁊ oia aſtra celi.⁊ errore deceptꝰ adores ea ⁊ colas: q̄ creauit dñs deꝰ tuꝰ i miniſteriũ cũctis gētibꝰ q̄ ſub celo ſunt. Uos āt tulit dñs ⁊ eduxit de fornace ferrea egypti: ut habēt pplm hereditariũ ſicut ē in pñti die. Iratuſq; eſt dñs ꝯ me pꝑter ſermones vros.⁊ iurauit ut non tranſirē iordanē nec ingrederer t̄rā optimā quā daturꝰ ē vob Ecce morior i hac humo: nõ trāſibo iordanē: vos tranſibitis ⁊ poſſidebitis terrā egregiā. Caue ne qñ obliuiſcarꝭ pacti dñi dei tui qđ pepigit tecũ.⁊ facias tibi ſculptam ſilitudinē eoꝝ q̄ fieri dñs ꝓhibuit. Quia dñs deꝰ tuꝰ ignis ꝯſũmens ē: deus emulator. Si genuerit; filios ac nepotes.⁊ morati fuerit; in t̄ra: deceptiq; fecerit; vob aliquā ſilitudinem patrātes malũ coram dño deo vro ut eũ ad iracũdiā ꝓuocetis·teſtes inuoco hodie celũ ⁊ terrā·cito perituros vos eē de t̄ra·quā trāſito iordane poſſeſſuri eſtis. Nõ habitabitis i ea longo tpe: ſʒ delebit vos dñs atq; diſꝑget i oēs gentes.⁊ remanebitis pauci i natiõibꝰ ad q̄s vos ducturꝰ ē dñs. Ibiq; ſeruiet; diis q̇ hoiuz manu fabricati ſũt·ligno ⁊ lapidi q̇ nõ vidēt·nec audiũt·nec comedũt· nec odoranť. Cũq; q̄ſieris ibi dñm deũ tuũ inuenies eũ·ſi tñ toto corde q̄ſieris ⁊ tota tribulatiõe aie tue poſtq̄ͣ te inuenerit oia que p̄dicta ſũt. Nouiſſimo autē tpe reuerteris ad dñm deũ tuũ ⁊ audias vocē eiꝰ: q̇a deꝰ miſericors dominꝰ deus tuꝰ ē. Nõ dimittet te nec oio delebit: neq; obliuiſceť pacti in q̄ iurauit pr̄ibus tuis. Interroga de diebꝰ antiq̄s q̇ fuerũt ante te ex die q̄ creauit dñs deus hoiem ſup t̄rā a ſũmo celi vſq; ad ſũmũ eiꝰ: ſi facta eſt aliqñ huiꝰcemodi res·aut vnq̄ͣ cognitũ ē·ut audiret ppls vocē dñi dei loquēt; de medio ignis: ſicut tu audiſti ⁊ vidiſti: ſi fecit deꝰ ut ingrederet ⁊ tollēt ſibi gentē de medio nationũ ꝑ tēptatiões·ſigna atq; portēta·ꝑ pugnā ⁊ robuſtā manũ extentũq; brachiũ ⁊ horribiles viſiones·iuxta oia q̄ fecit ꝓ nob dñs deꝰ nr̄ in egypto vidētibꝰ oculis tuis·ut ſcires qm̄ dñs ipſe ē deus.⁊ nõ ē aliꝰ p̄ter vnũ. De celo te fecit audire vocem ſuam ut doceret te.⁊ in terra oñdit tibi ignē ſuũ maximũ.⁊ audiſti ỽba illiꝰ de medio ignis·q̇a dilexit pr̄es tuos.⁊ elegit ſemen eoꝝ poſt eos. Eduxitq; te p̄cedens i ỽtute ſua mag̃ ex egypto ut deleret natiões maximas ⁊ fortiores te i itroitu

tuo.⁊ introduceret te·daretq͂ tibi terrã eaꝝ
in possessionẽ·sicut cernis ĩ p̃nti die. Scito ꝗ
hodie ⁊ cogitato ĩ corde tuo ꝙ dñs ipse ẽ de⁹
ĩ celo sursũ ⁊ ĩ t̃ra deorsũ ⁊ nõ sit alius. Cu-
stodi p̃cepta ei⁹ atq͂ mãdata q̃ ego p̃cipio ti-
bi·ut bñ sit tibi ⁊ filijs tuis p⁹ te.⁊ ꝑmaneas
multo tp̃e sup terrã quã dñs de⁹ tuus datu-
rus ẽ tibi. Tũc separauit moyses tres ciuita
tes trans iordanẽ ad orientalẽ plagã ut ꝯfu-
giat ad eas q̇ occiderit nolẽs ꝓximũ suũ·nec
fuerit inimicus ante vnũ ⁊ alterũ diem.⁊ ad
haꝝ aliquã vrbiũ possit euadẽ: bosor in soli-
tudine q̇ sita est in terra cãpestri de tribu ru-
ben.⁊ ramoth ĩ galaad que ẽ in tribu gad.⁊
golam ĩ basan que ẽ in tribu manasse. Ista ẽ
lex quã ꝓposuit moyses corã filijs isrl̃.⁊ hec
testimonia ⁊ cerimonie atq͂ iudicia que lo-
cut⁹ ẽ ad filios isrl̃·qñ egressi sunt de egypto
trãs iordanẽ in valle ꝯ phanũ phogor ĩ terra
seon regis ãmorrei q̇ habitauit ĩ esebon quẽ
ꝑcussit moyses. Filij q͂ isrl̃ egressi ex egypto
possederũt terrã ei⁹ ⁊ t̃rã og reg̃ basan·duoꝝ
regũ ãmorreorũ q̇ erãt trans iordanẽ ad so-
lis ortũ ab aroer que sita ẽ sup ripã torrẽtis
arnon vsq͂ ad montẽ sanir qui ẽ ⁊ hermon.
oẽm planitiẽ trans iordanẽ ad orientalẽ pla-
gã vsq͂ ad mare solitudinis.⁊ vsq͂ ad radi-
ces montis phasga.

V

Vocauitq͂ moyses oẽm israhelem.⁊
dixit ad eum: Audi isrl̃ cerimonias
atq͂ iudicia q̃ ego loquor ĩ auribus
v̄ris hodie. Discite ea.⁊ opere complete. Dñs
deus nr̃ pepigit nobiscũ fedus in oreb. Non
cũ p̄rib⁹ nr̃is inijt pactũ ħ nobiscũ: q̇ impre-
sentiaꝝ sum⁹ ⁊ viuim⁹. Facie ad faciẽ locut⁹
ẽ nob̃ ĩ mõte de medio ignis. Ego sequester
⁊ medi⁹ fui inter deũ ⁊ vos in tp̃e illo: ut an-
nũciarẽ vob̃ v̄ba ei⁹. Timuistis.n.ignẽ ⁊ nõ
ascẽdistis ĩ montẽ. Et ait: Ego dñs de⁹ tuus
q̇ eduxi te de t̃ra egypti de domo seruitutis.
Nõ habebis deos alienos in conspectu meo
Nõ facies tibi sculptile·nec sĩlitudinẽ oĩuz
que ĩ celo sũt desup.⁊ q̃ in terra deorsũ.⁊ que
v̄sant̃ ĩ aq̇s sub terra. Nõ adorabis ea.⁊ nõ
coles. Ego.n.sũ dñs de⁹ tu⁹·deus emulator
reddẽs iniq̇tatẽ patꝝ sup filios in tertiam ⁊
q̇rtã gn̄ationẽ·his q̇ oderũt me.⁊ faciẽs mi-
sericordiã ĩ multa milia·diligentib⁹ me ⁊ cu-
stodiẽtib⁹ p̃cepta mea. Nõ vsurpabis nomẽ
dñi dei tui frustra: q̇a nõ erit ĩpunit⁹ q̇ sup re
vana nomen ei⁹ assũpserit. Obserua diẽ sab-
bati ut scifices eũ·sicut p̃cepit tibi dñs deus
tu⁹. Sex dieb⁹ opaberis.⁊ facies oĩa opera
tua. Septim⁹ dies sabbati ẽ.i.reqes dñi dei
tui. Nõ facies ĩ eo q̇cq͂ op̃is·tu ⁊ filius tuus
⁊ filia·seru⁹ ⁊ ancilla·bos ⁊ asin⁹.⁊ oẽ iumẽ-
tũ tuũ.⁊ ꝑegrin⁹ q̇ ẽ intra portas tuas·ut re-
q̇escat seru⁹ ⁊ ãcilla tua sicut ⁊ tu. Memẽto
ꝙ ⁊ ipse seruieris ĩ egypto.⁊ eduxerit te inde
dñs deus tu⁹ in manu forti ⁊ brachio exten-
to. Idcirco p̃cepit tibi ut obseruares diẽ sab
bati. Honora patrẽ tuũ ⁊ matrem·sicut p̃ce-
pit tibi dñs deus tu⁹: ut longo viuas tẽpo-
re.⁊ bñ sit tibi ĩ terra quã dñs deus tu⁹ da-
tur⁹ ẽ tibi. Nõ occides: neq͂ mechaberis: fur-
tũq͂ nõ facies·nec loqueris ꝯtra ꝓximũ tuũ
falsũ testimoniũ. Non ꝯcupisces vxorẽ ꝓxi-
mi tui·nõ domũ·nõ agrũ·nõ seruũ·nõ ancil-
lã nõ bouẽ·nõ asinũ.⁊ vniuersa que illi⁹ sunt.
Hec v̄ba locut⁹ ẽ dñs ad oẽm multitudinem
v̄ram ĩ monte·de medio ignis ⁊ nubis ⁊ ca-
liginis·voce magna·nihil addens amplius
⁊ scripsit ea ĩ duab⁹ tabulis lapideis q̃s tra-
didit mihi. Vos aũt postq͂ audistis vocẽ de
medio tenebraꝝ.⁊ montẽ ardẽ vidistis·ac-
cessistis ad me oẽs principes tribuũ ⁊ maio-
res natu·atq͂ dixistis: Ecce ostendit nob̃ dñs
de⁹ nr̃ maiestatẽ ⁊ magnitudinẽ suã. Vocẽ
n.ei⁹ audiuim⁹ de medio ignis.⁊ ꝓbauimus
hodie ꝙ loquente deo cũ hoĩe vixerit hõ. Cur
ꝗ moriemur ⁊ deuorabit nos ignis ħ maxi-
mus? Si.n.audierimus vltra vocẽ dñi dei
nr̃i·moriemur. Quid est oĩs caro ut audiat
vocẽ dei viuentis: q̇ de medio ignis loquit̃:
sic̃ nos audiuim⁹.⁊ possit viuẽ? Tu magis
accede.⁊ audi cũcta q̃ dixerit dñs de⁹ nr̃ tibi
loquerisq͂ ad nos.⁊ nos audiẽtes faciem⁹
ea. Quod cũ audisset dñs·ait ad me: Audiui
vocẽ v̄boꝝ ꝓpl̃i h⁹ q̃ locuti sũt tibi. Bene oĩa
sũt locuti. Quis det talẽ eos habere mentẽ
ut timeant me ⁊ custodiãt vniuersa manda-
ta mea ĩ oĩ tp̃e: ut bñ sit eis ⁊ filijs eoꝝ ĩ sem-
piternũ? Vade ꝗ ⁊ dic eis: Reuertimini ĩ ten-
toria v̄ra. Tu v̄o hic sta mecũ.⁊ loquar tibi
omnia mandata ⁊ cerimonias atq͂ iudicia
que docebis eos ut faciãt ea ĩ terra quã da-
bo illis in possessionẽ. Custodite igit̃ ⁊ facite
q̃ p̃cepit dñs deus vob̃. Nõ declinabitis neq͂
ad dextram neq͂ ad sinistrã: sed ꝑ viam quã
p̃cepit dñs deus vester ambulabitis: ut vi-
uatis ⁊ bene sit vobis.⁊ ꝓtelent̃ dies v̄ri in
terra possessionis vestre.

Hec sũt p̄cepta ⁊ cerimonie VI
atq̃ iudicia q̄ mandauit dñs de⁹ ve-
ster ut docerē vos. ut faciat̃ ea in t̄ra
ad quā trāsgredimini possidendā: ut timeas
dñm deū tuū. ⁊ custodias oia mādata ⁊ p̄ce-
pta ei⁹ q̄ ego p̄cipio tibi ⁊ filijs ac nepotibus
tuis cūctis dieb⁹ vite tue ut plongēt dies tui
Audi isrl̄ ⁊ obserua ut facias q̄ p̄cepit tibi
dñs. ⁊ bñ sit tibi. ⁊ multiplicēris āpli⁹. sicut
pollicit⁹ ē dñs de⁹ patꝝ tuoꝝ tibi terrā lacte ⁊
melle manantē. Audi isrl̄: Dñs de⁹ vester de⁹
vnus ē. Diliges dñm deū tuū ex toto corde
tuo. ⁊ ex tota anima tua. ⁊ ex tota fortitudine
tua. Erūtq̃ v̄ba h̄ q̄ ego p̄cipio tibi hodie i
corde tuo: ⁊ narrabis ea filijs tuis. ⁊ medi-
taberis sedēs i domo tua. ⁊ ābulās in itinere
dormiēs atq̃ ꝯsurgēs. ⁊ ligabis ea q̄si signū
in manu tua: erūtq̃ ⁊ mouebunt int̄ oculos
tuos: scribesq̃ ea in limine ⁊ ostijs dom⁹ tue.
Cūq̃ itroduxerit te dñs de⁹ tuus in t̄rā p q̄
iurauit p̄rib⁹ tuis abraham ysaac ⁊ iacob. ⁊
dederit tibi ciuitates magnas ⁊ optias q̄s
nō edificasti. domos plenas multaꝝ opū q̄s
nō extruxisti. cisternas quas non fodisti. vi-
neta ⁊ olïueta q̄ nō plātasti. ⁊ comederis ⁊ sa-
turat⁹ fueris: caue diligēt̄ ne obliuiscaris dñi
dei tui. q̄ eduxit te de t̄ra egypti de domo ser-
uitutis. Dñm deū tuū timebis. ⁊ ipsi serui-
es: ac p nomen illius iurabis. Nō ibitis p⁹
deos alienos cūctaꝝ gentiū q̄ i circuitu v̄ro
sūt: qm̄ de⁹ emulator dñs deus tu⁹ in medio
tui: neq̄n irascat̄ furor dñi dei tui ꝯ te. ⁊ au-
ferat te de sup̄ficie terre. Non tēptabis dñm
deū tuū: sicut tēptasti in loco tēptatiōis. Cu-
stodi p̄cepta dñi dei tui ac testimonia ⁊ ceri-
monias q̄s p̄cepit tibi. ⁊ fac qd̄ placitū ē ⁊
bonū in ꝯspectu dñi ut bñ sit tibi. ⁊ ingress⁹
possideas t̄rā optimā de q̄ iurauit dñs p̄rib⁹
tuis. ut deleret oēs iīmicos tuos corā te. sicut
locut⁹ ē. Cū interrogauerit te fili⁹ tu⁹ cras di-
cens: q̄d sibi volūt testimonia hec ⁊ cerimo-
nie atq̃ iudicia q̄ p̄cepit dñs de⁹ nr̄ nob̄. di-
ces ei: Serui eram⁹ pharaonis in egypto. ⁊
eduxit nos dñs de egypto in manu forti: fe-
citq̃ signa atq̃ p̄digia magna ⁊ pessima in
egypto ꝯ pharaonē ⁊ oēm domū illius i con-
spectu nr̄o. ⁊ eduxit nos inde. ut introductis
daret t̄rā sup̄ q̄ iurauit p̄ribus nr̄is. Prece-
pitq̃ nob̄ dñs ut faciam⁹ oīa legitima h̄. ⁊ ti-
meam⁹ dñm deū nr̄m ut bñ sit nob̄ cūctis die-
bus vite nr̄e sicut ē hodie. Eritq̃ nr̄i miseri-
cors. si custodierim⁹ ⁊ fecerimus oīa p̄cepta
ei⁹ corā dño deo nr̄o sicut mandauit nobis.

Cum introduxerit te dñs VII
de⁹ tu⁹ in t̄rā quā possessurus ingre-
dieris. ⁊ deleuerit gētes multas corā
te. etheū ⁊ gergeseū ⁊ āmorreū ⁊ chananeū
⁊ phereseū ⁊ eueū ⁊ iebuseū. septem gentes
multo maioris nūeri q̄̄ tu es ⁊ robustiores te
tradideritq̃ eas dñs de⁹ tu⁹ tibi. p̄cuties eas
vsq̃ ad internitionē. Nō inibis cū eis fed⁹.
nec misereberis eaꝝ: neq̃ sociabis cū eis cōiu-
gia. Filiā tuā nō dabis filio ei⁹: nec filiā illi⁹
accipies filio tuo: q̄a seducet filiū tuū ne se-
quat̄ me. ⁊ ut mag̃ seruiat dijs alienis. Ira-
sceturq̃ furor dñi. ⁊ delebit te cito. Quin po-
ti⁹ h̄ facietis eis. Aras eoꝝ subūtite. ⁊ ꝯfringi-
te statuas. lucosq̃ succidite. ⁊ sculptilia cō-
burite: q̄a pp̄ls scūs es dño deo tuo. Te ele-
git dñs de⁹ tu⁹ ut sis ei pp̄ls peculiaris de cūctis
pp̄lis q̄ sūt sup̄ t̄rā. Nō q̄a cūctas gētes nu-
mero vincebatis. vobis iūctus ē dñs ⁊ elegit
vos. cū oib⁹ sitis pp̄lis pauciores: s̄ q̄a dile-
xit vos dñs. ⁊ custodiuit iuramentū qd̄ iu-
rauit p̄rib⁹ v̄ris. Eduxitq̃ vos in manu forti
⁊ redemit de domo seruitutis: de manu pha-
raonis regis egypti. ⁊ scies q̄a dñs de⁹ tuus
ipse ē de⁹ fortis ⁊ fidelis: custodiens pactū ⁊
mīam diligentibus se. ⁊ his q̄ custodiūt p̄ce-
pta eius i mille gnātiōes. ⁊ reddēs odienti-
bus se stati. ita ut disp̄dat eos ⁊ vltra nō dif-
ferat. p̄tin⁹ eis restituēs qd̄ merent̄. Custodi
ḡ precepta ⁊ cerimonias atq̃ iudicia q̄ ego
mādo tibi hodie ut facias. Si postq̄̄ audieris
h̄ iudicia. custodieris ea ⁊ feceris: custodiet do-
min⁹ deus tu⁹ pactum tibi ⁊ mīam quā iura-
uit p̄rib⁹ tuis: ⁊ diliget te ac multiplicabit:
bñdicetq̃ fructui ventris tui. ⁊ fructui t̄re tue
frumēto tuo atq̃ vindemie. oleo ⁊ armen-
tis. gregib⁹ ouiū tuaꝝ sup̄ terrā p q̄ iurauit
p̄ribus tuis ut daret eā tibi. Bñdictus eris
int̄ oēs pp̄los. Non erit apud te sterilis vtri-
usq̃ sex⁹. tā i hoib⁹ q̄̄ in gregib⁹ tuis. Aufe-
ret dñs a te oēm languorem. ⁊ infirmitates
egypti pessimas q̄s nouisti nō inferet tibi. s̄
cūctis hostib⁹ tuis. Deuorabis oēs pp̄los q̄s
dñs de⁹ tu⁹ datur⁹ ē tibi. Nō parcet eis ocu-
lus tu⁹: nec serui es dijs eoꝝ: ne sint in ruinā
tui. Si dixeris i corde tuo. plures sūt gētes
iste q̄̄ ego. quō potero delēre eas? noli metuē
s̄ recordare que fecerit dñs de⁹ tu⁹ pharaōi
⁊ cūctis egyptijs. plagas maximas q̄s viderūt

oculi tui. ⁊ signa atq̃ portẽta manuq̃ robu-
stã ⁊ extentũ brachiũ· ut educẽret te dñs deus
tu⁹. Sic faciet cũctis ꝑplis q̃s metuis. Insup
⁊ crabrones mittet dñs deus tu⁹ i eos donec
deleat oẽs atq̃ dispdat q̇ te fugerit ⁊ latẽ nõ
poterit. Nõ timeb eos· q̇a dñs deus tu⁹ i me-
dio tui ẽ· de⁹ magn⁹ ⁊ t̃ribilis. Ipse cõsũmet
natiões has i ɔ̃spectu tuo paulatim atq̃ per
ptes. Nõ poteris eas delẽ pariť: ne forte mul-
tiplicenť ɔ̃ te bestie t̃re. Dabitq̃ eos dñs de⁹
tu⁹ in ɔ̃spectu tuo. ⁊ int̃ficiet illos· donec pe-
nit⁹ deleanť. Tradetq̃ reges eoꝝ in man⁹ tu-
as. ⁊ dispdes noia eoꝝ sub celo. Null⁹ poťit
resistere tibi· donec cõteras eos. Sculptilia
eoꝝ igne cõbures. Nõ cõcupisces argentũ ⁊
auꝝ de q̇b⁹ facta sũt: neq̃ assumes ex eis tibi
quicq̃ ne offendas ꝑpť ea· q̇a abhominatio
ẽ dñi dei tui· nec iferes quippiã ex idolo i do-
mum tuã· ne fias anathema· sicut ⁊ illud est.
Quasi spurcitiã detestaberis. ⁊ velut inquina-
mentũ ac sordes abhominatiõi habebis: q̇a
anathema est.

VIII

Omne mandatũ qđ ego p̃cipio tibi
hodie caue diligenť ut facias ut pos-
sitis viuẽ ⁊ multiplicemini: ingressiq̃
possideatis t̃rã ꝓ q̃ iurauit dñs pr̃ib⁹ vr̃is. Et
recordaberis cuncti itineris per qđ adduxit te
dñs de⁹ tu⁹ q̃dragita ãnis ꝑ desertũ ut affli-
geret te atq̃ tẽptaret. ⁊ nota fierẽt q̄ in tuo
aio v̾sabãť· vtrũ custodires mãdata illi⁹ an
nõ. Afflixit te penuria. ⁊ dedit tibi cibũ mã-
na qđ ig̊rabas tu ⁊ pr̃es tui ut oñdẽt tibi q̃
nõ i solo pane viuit hõ· s̄ i oĩ v̾bo qđ egrediť
de ore dñi. Vestimentũ tuũ q̄ opiebaris neq̃q̃
vetustate defecit. ⁊ pes tu⁹ nõ ẽ subtrit⁹. En
q̃dragesim⁹ ann⁹ ẽ· ut recogites i corde tuo:
q̇a sicut erudit filiũ suũ hõ· sic dñs deus tuus
erudiuit te: ut custodias mãdata dñi dei tui
⁊ ãbules i viis ei⁹. ⁊ timeas eũ. Dñs. n. deus
tuus itroducet te i terram bonã: terrã riuorũ
aquarũq̃ ⁊ fontiũ· in cui⁹ campis ⁊ montib⁹
erũpũt fluuioꝝ abyssi: terrã frumenti ordei
ac vinearũ· in q̃ fic⁹ ⁊ malog̃nata ⁊ oliueta
nascũť: terram olei ac mellis· vbi absq̃ vlla
penuria comedes panẽ tuũ. ⁊ reꝝ oĩuȝ abũ-
dantia pfrueris: cui⁹ lapides ferrũ sunt. ⁊ de
mõtib⁹ ei⁹ eris metalla fodiunť ut cũ come-
deris ⁊ satiat⁹ fueris· bñdicas dño deo tuo ꝓ t̃ra
optia quã dedit tibi. Obserua ⁊ caue ne qñ
obliuiscaris dñi dei tui. ⁊ negligas mãdata
ei⁹ atq̃ iudicia ⁊ cerimonias q̃s ego p̃cipio
tibi hodie· ne postq̃ comederis ⁊ satiat⁹ fue-
ris· domos pulchras edificaueris ⁊ h̾itaueris
i eis· habuerisq̃ armẽta boũ. ⁊ ouiũ greges
argẽti ⁊ auri cũctarũq̃ reꝝ copiã· eleueť cor
tuũ. ⁊ non reminiscaris dñi dei tui q̇ eduxit
te de terra egypti de domo seruitutis. ⁊ ductor
tu⁹ fuit in solitudine magna atq̃ t̃ribili· in q̄
erat serpẽs flatu adurẽs ⁊ scorpio ac dipsas
⁊ nulle oĩo aq̄: q̇ eduxit riuos de petra du-
rissima. ⁊ cibauit te mãna i solitudine quod
nescierũt pr̃es tui. Et postq̃ afflixit ac ꝓba-
uit· ad extremũ misert⁹ ẽ tui· ne dicẽs in cor-
de tuo: fortitudo mea ⁊ robur man⁹ mee hec
mihi oĩa p̃stiterũt: s̄ recorderis dñi dei tui q̃
ipse vires tibi p̃buerit· ut impleret pactũ suũ
sup q̄ iurauit pr̃ib⁹ tuis sicut p̃ns indicat di-
es. Sin aũt oblit⁹ dñi dei tui· secut⁹ fueris de-
os alienos· colueris q̃ illos ⁊ adoraueris: ecce
nũc p̃dico tibi q̃ oĩo dispeas. Sic gentes q̃s
deleuit dñs i introitu tuo: ita ⁊ vos ꝑibitis
si inobediẽtes fueritis voci dñi dei vr̃i.

IX

Audi israhel: Tu transgrederis hodie
iordanẽ· ut possideas nationes ma-
ximas ⁊ fortiores te· ciuitates igen-
tes ⁊ ad celũ vsq̃ muratas: ꝑplm magnum
atq̃ sublimẽ· filios enachim q̃s ipse vidisti
⁊ audisti: q̇b⁹ null⁹ põt ex aduerso resistere.
Scies ḡ hodie q̃ dñs de⁹ tu⁹ ipse trãsibit añ
te ignis deuorãs atq̃ ɔ̃sũmẽs: q̇ ɔ̃terat eos:
⁊ deleat atq̃ dispdat añ faciẽ tuã velociť: si-
cut locut⁹ ẽ tibi. Ne dicas i corde tuo cũ de-
leuerit eos dñs deus tu⁹ in ɔ̃spectu tuo: ꝑpter
iusticiã meã itroduxit me dñs ut terrã hanc
possiderẽ· cũ ꝑpter ipietates suas iste delete
sint nationes. Neq̃. n. ꝑpter iusticias tuas ⁊
eq̇tatẽ cordis tui ingrederis ut possideas ter-
ras eaꝝ: s̄ q̇a ille egerũt ipie· itroeũte te de-
lete sũt. ⁊ ut cõpleret v̾bũ suũ dñs qđ sub iu-
ramẽto pollicit⁹ ẽ pr̃ib⁹ tuis abrahã ysaac ⁊
iacob. Scito ḡ q̃ nõ ꝑpter iusticias tuas do-
min⁹ deus tu⁹ dederit tibi t̃rã hãc optimã in
possessionẽ· cũ durissime ceruicis sis popul⁹.
Memẽto ⁊ ne obliuiscaris quđ ad iracũdiã
ꝓuocaueris dñm deũ tuũ in solitudine. ⁊ ex
eo die q̄ egressus es ex egypto vsq̃ ad locũ
istũ· sp aduersũ dñm ɔ̃tendisti. Nam ⁊ i oreb
ꝓuocasti eũ. ⁊ irat⁹ delẽ te voluit· qñ ascẽdi
in montem ut acciperem tabulas lapideas
pacti qđ pepigit vobiscum de⁹. Et p̃seueraui
i monte q̃dragita dieb⁹ ac noctib⁹· panẽ nõ
comedens ⁊ aquã non bibens. Deditq̃ mihi

domīnꝰ duas tabulas lapideas scriptas di-
gito dei. ⁊ ꝯtinētes oia ꝟba q̄ vob̄ locutꝰ est i
monte de medio ignis qn̄ contio ꝑplī cōgre-
gata ē. Cūq̄ transissent q̄dragita dies ⁊ toti-
dem noctes. dedit m̄ dn̄s duas tabulas la-
pideas. tabulas federis. dixitq̄ mihi: Sur-
ge ⁊ descende hinc cito: q̇a ꝑplūs tuus quē
eduxisti de egypto deseruerunt velociter viā
quā demōstrasti eis: feceruntq̄ sibi ꝯflatile.
Rursūq̄ ait dn̄s ad me: Cerno ꝙ ꝑplꝰs iste
dure ceruicis sit. Dimitte me ut cōterā eū. ⁊
deleā nomen eiꝰ desub celo. ⁊ ꝯstituā te super
gētē q̄ hac maior ⁊ fortior sit. Cūq̄ de mōte
ardente descenderē. ⁊ duas tabulas federis
vtraq̄ tenerē manu: vidissemq̄ peccasse vos
dn̄o deo vr̄o. ⁊ fecisse vob̄ vitulū ꝯflatilē. ac
deseruisse velocit̄ viā eiꝰ quā vobis ondͣerat:
ꝓieci tabulas de manibꝰ meis. ꝯfregiq̄ eas i
cōspectu vr̄o. Et ꝓcidi an̄ dn̄m sicut ꝑus q̄-
draginta diebꝰ ⁊ noctibꝰ. panē nō comedēs
⁊ aquā nō bibens. ꝓpter oia pctā vr̄a q̄ gessi-
stis ꝯ dn̄m. ⁊ eū ad iracūdiā ꝓuocastis. Ti-
mui. n. indignationē ⁊ iram illiꝰ. q̄ aduersū
vos cōcitatꝰ delere vos voluit. Et exaudiuit
me dn̄s etiā hac vice. Aduersū aaron q̄q̄ ve-
hement̄ iratꝰ voluit eū ꝯterere. ⁊ ꝓ illo similit̄
depcatꝰ sum. Pctm̄ aūt vr̄m qd̄ feceratis. i. vi-
tulū. arripiēs igne ꝯbussi. ⁊ i frusta cōminu-
ens oio q̄q̄ in puluerē redigēs. ꝓieci i torrētē
q̄ de mōte descēdit. In incendio q̄q̄ ⁊ i tēpta-
tione ⁊ in sepulchris ꝯcupiscētie ꝓuocastis
dn̄m. ⁊ qn̄ misit vos de cades barne dicens:
ascendite ⁊ possidete terrā quā dedi vobis. ⁊
ꝯtēpsistis iperiū dn̄i dei vr̄i ⁊ non credidistis
ei: neq̄ vocē eiꝰ audire voluistis: ſ; sp̄ fuistis
rebelles a die q̄ nosse vos cepi. Et iacui corā
dn̄o q̄draginta diebꝰ ac noctibꝰ: q̇bꝰ eū sup-
plicit̄ depcabar. ne delēt vos ut fuerat cōmi-
natꝰ. ⁊ orās dixi: Dn̄e deus ne dispdas po-
pulū tuū ⁊ hereditatē tuā quam redemisti in
magnitudine tua: q̄s eduxisti de egypto in
manu forti. Recordare seruorū tuorū abra-
ham ysaac ⁊ iacob. Ne aspicias duritiā ꝑplī
huiꝰ ⁊ ipietatē atq̄ pctm̄: ne forte dicāt ha-
bitatores terre de q̄ eduxisti nos: nō poterat
domīnꝰ introducere eos in terrā quā pollici-
tus est eis. ⁊ oderat illos. idcirco eduxit ut
interficeret eos i solitudine: qui sunt populꝰ
tuus ⁊ hereditas tua q̄s eduxisti in fortitu-
dine tua magna ⁊ i brachio tuo extento. X

In tp̄e illo dixit dn̄s ad me: Dola tibi
duas tabulas lapideas sic̄ ꝑores fue-
runt. ⁊ ascende ad me i montē: faciesq̄
archā ligneā. ⁊ scribā i tabulis ꝟba q̄ fuerūt
i his q̄s an̄ ꝯfregisti: ponesq̄ eas i archa. Fe-
ci igit̄ archā de lignis sethim. Cūq̄ dolassem
duas tabulas lapideas instar ꝑorꝝ. ascēdi i
montē hn̄s eas i manibꝰ. Scripsitq̄ i tabu-
lis iux̄ id qd̄ ꝑus scripserat. ꝟba decē q̄ locu-
tus ē dn̄s ad vos i monte de medio ignis qn̄
ꝑplꝰs cōgregatꝰ ē. ⁊ dedit eas mihi. Reuer-
susq̄ de monte descēdi. ⁊ posui tabulas i ar-
cham quā fecerā. q̄ huc usq̄ ibi sūt sicut mi-
hi ꝑcepit dn̄s. Filij aūt isrl̄ mouerūt castra
ex herothfiliorꝝ iachan i mosera. vbi aaron
mortuꝰ ⁊ sepultꝰ ē: ꝓ q̄ sacerdotio functus ē
eleaçar filiꝰ eiꝰ. Inde venerūt i gadgad. de q̄
loco ꝓfecti. castrametati sūt i ietbabatha in
t̄ra aq̄ꝝ atq̄ torrentiū. Eo tp̄e sepaui tribū
leui: ut portaret archam federis dn̄i. ⁊ staret
corā eo i ministerio ac bn̄diceret in noīe illiꝰ
vsq̄ in p̄ntē diē. Quāobrem nō habuit leui
ꝑtē neq̄ possessionē cū f̄ribꝰ suis. q̇a ipse dn̄s
possessio eiꝰ est: sicut ꝓmisit ei dn̄s deus tuus
Ego aūt steti i mōte sicut ꝑus q̄dragita die-
bꝰ ac noctibꝰ. exaudiuitq̄ me dn̄s etiā hac
vice. ⁊ te ꝑdē noluit. Dixitq̄ mihi: Uade ⁊
ꝑcede ꝑplm̄ ut ingrediat̄ ⁊ possideat terram
quā iuraui p̄ribꝰ eorꝝ: ut traderē eis. Et nunc
isrl̄ q̇d dn̄s deus tuꝰ petit a te. nisi ut timeas
dn̄m deū tuū. ⁊ ambules i vijs eiꝰ. ⁊ diligas
eū: ac seruias domino deo tuo: in toto cor-
de tuo. ⁊ i tota anima tua. custodiasq̄ man-
data dn̄i ⁊ cerimonias eius quas ego ho-
die ꝑcipio ut benesit tibi: En domini dei tui
celum est. ⁊ celū celi: terra ⁊ oia q̄ in ea sunt
⁊ tn̄ p̄ribꝰ tuis ꝯglutinatꝰ est dn̄s ⁊ amauit
eos: elegitq̄ semē eorꝝ pꝰ eos. i. vos de cūctis
gentibꝰ. sicut hodie comprobat̄. Circūcidite
igit̄ preputiū cordis vr̄i. ⁊ ceruicē vr̄am ne
induretis āpliꝰ: q̇a dn̄s deꝰ vester ipse ē deus
deorꝝ ⁊ dn̄s dn̄antiū. deꝰ magnꝰ ⁊ potēs ⁊ t̄ri-
bilis: q̇ ꝑsonā nō accipit nec munera. Facit
iudiciū pupillo ⁊ vidue: amat peregrinū. ⁊
dat ei victū atq̄ vestitū. Et vos ḡ amate pe-
regrinos. q̇a ⁊ ipsi fuistis aduene i t̄ra egy-
pti. Dn̄m deum tuū timebis. ⁊ ei soli seruies:
Ipsi adherebis: iurabisq̄ i noīe illiꝰ. Ipse ē
laus tua ⁊ deus tuꝰ q̇ fecit tibi h̄ magnalia
⁊ t̄ribilia q̄ viderūt oculi tui. In septuaginta
aīabꝰ descēderūt p̄res tui i egyptū. ⁊ ecce nūc

multiplicauit te dñs de⁹ tu⁹ sicut astra celi.

XI

Ama itaq; dñm deū tuū: ꝛ obserua ꝑcepta eius ꝛ cerimonias iudicia atq; mādata oi tpe. Cogn̄sci te hodie q̄ ignorāt filij vr̄i q̄ nō viderunt disciplinā dñi dei vr̄i· magnalia ei⁹ ꝛ robustā manū· extētūq; brachiū· signa ꝛ opa q̄ fecit i medio egypti pharaoni regi ꝛ vniuerse t̄re ei⁹· oiq; exercitui egyptioꝝ ꝛ equis ac curribus· quō operuerint eos aq̄ maris rubri· cū vos ꝑseq̄renť. ꝛ deleuerit eos dñs vsq; i presentem diē: vobisq; q̄ fecerit in solitudine donec veniret; ad hūc locū. ꝛ dathan atq; abiron filijs eliab q̄ fuit fili⁹ ruben q̄s apto ore suo t̄ra absorbuit cū domib⁹ ꝛ tabernaculis ꝛ vniuersa substa coꝝ quā habebāt in medio isrl̄. Oculi vr̄i viderūt oia opa dñi magna q̄ fecit: ut custodiatis vniuersa mādata illi⁹ q̄ ego hodie ꝑcipio vob̄ ꝛ possitis itroire ꝛ possidē t̄rā· ad quā ingredimi: multoq; i ea viuatis tpe· quā sub iuramento pollicit⁹ ē dñs pr̄ib⁹ vr̄is ꝛ semi eoꝝ lacte ꝛ melle manantē. Terra eni ad quā ingredieris possidendam nō ē sicut t̄ra egypti de q̄ existi· vbi iacto semine i hortoꝝ morē aque ducunť irrigue· s̄ montosa ē ꝛ cāpestris· de celo expectās pluuias: quā dñs deus tu⁹ sp̄ iuisit. ꝛ oculi illi⁹ in ea sūt a ꝑncipio āni vsq; ad finē ei⁹. Si ḡ obedierit; mandat; meis q̄ ego hodie ꝑcipio vobis ut diligatis dñm deū vr̄m. ꝛ seruiatis ei in toto corde vr̄o ꝛ in tota aīa vr̄a: dabit pluuiā t̄re vr̄e tēporaneā ꝛ serotinā ut colligat; frumētū ꝛ vinū ꝛ oleū fenūq; ex agrꝭ ad pascēda iumēta. ꝛ ut ipsi comedatis ac saturemini. Cauete ne forte decipiať cor vestrū ꝛ recedat; a dño· seruiatisq; dijs alienis ꝛ adoret; eos: iratusq; dñs claudat celū. ꝛ pluuie nō descendant· nec t̄ra det germē suū: pereatisq; velociť de t̄ra optia quā dñs datur⁹ est vob̄. Ponite h̄ ꝟba mea i cordib⁹ ꝛ i animis vr̄is. ꝛ suspendite ea ꝓ signo i manib⁹. ꝛ int̄ oculos vr̄os collocate. Docete filios vr̄os ut illa meditenť. Qñ sederꝭ i domo tua ꝛ ambulaueris i via. ꝛ accubuerꝭ atq; surrexeris scribes ea sup postes ꝛ ianuas domus tue· ut multiplicenť dies tui ꝛ filioꝝ tuoꝝ in terra quā iurauit dñs pr̄ib⁹ tuis: ut daret eis q̄diu celū iminet t̄re. Si. n. custodieritis mandata q̄ ego ꝑcipio vob̄. ꝛ feceritis ea ut diligatis dñm deū vr̄m. ꝛ ambuletis i oib⁹ vijs eius adherentes ei: disperdet dñs oēs gētes istas añ faciē vestrā· ꝛ possidebit; eas q̄ maiores sūt ꝛ fortiores vob̄. Ois loc⁹ quē calcauerit pes vr̄· vester erit. A deserto ꝛ libano ꝛ flumie magno eufrate vsq; ad mare occidentale erūt termini vr̄i. Null⁹ stabit contra vos. Terrorē vestrū ꝛ formidinem dabit dñs deus vester sup oēm terrā quā calcaturi estis: sicut locut⁹ ē vob̄. En ꝓpono in cōspectu vr̄o hodie benedictionē ꝛ maledictionem· benedictionē si obedierit; mandatis domini dei vr̄i q̄ ego hodie ꝑcipio vob̄· maledictionē si nō obedieritis mandatis dñi dei vestri: sed recesseritis de via quā ego nūc ondo vobis· ꝛ ambulauerit; p⁹ deos alienos q̄s ignoratis. Cū ꝟo introduxerit te dñs deus tu⁹ i terram ad quā ꝑgis habitandā: pones bñdictionē sup montē garicim· maledictionē sup montē hebal q̄ sūt trans iordanē p⁹ viā que vergit ad solis occubitū· in t̄ra chananei q̄ habitat in cāpestrib⁹ ꝯ galgalam q̄ ē iuxta vallē tendentē ꝛ intrantē ꝓcul. Vos eni trāsibit; iordanē ut possideatis t̄rā quā dñs deus vester datur⁹ ē vob̄: ut habeatis ꝛ possideatis illā. Videte ḡ ut impleatis cerimonias atq; iudicia q̄ ego hodie ponā in cōspectu vr̄o.

XII

Hec sūt ꝑcepta atq; iudicia que facere debetis in terra quā dñs deus patrū tuoꝝ daturus ē tibi· ut possideas eā cūctis dieb⁹ q̄b⁹ sup humū gradierꝭ. Subuertite oia loca in q̄b⁹ coluerūt gētes q̄s possessuri estis· deos suos: sup montes excelsos ꝛ colles ꝛ subť oē lignū frondosum. Dissipate aras eaꝝ ꝛ ꝯfrigite statuas: lucos igne cōburite. ꝛ idola cōminuite· disꝑdite noia eoꝝ de locis illis. Nō facietis ita dño deo vr̄o: s̄ ad locū quē elegerit dñs de⁹ vester de cūctis tribub⁹ vr̄is ut ponat nomen suū ibi ꝛ habitet in eo· venietis: ꝛ offeretis i loco illo holocausta ꝛ victimas vr̄as· decimas ꝛ ꝑmitias manuū vr̄aꝝ. ꝛ vota atq; donaria· primogenita boū ꝛ ouiū. ꝛ comedetis ibi in cōspectu dñi dei vr̄i· ac letabimi in cūctis ad q̄ misseritis manū vos ꝛ domus vr̄e in q̄b⁹ bñdixerit vobis dñs deus vester. Nō facietis ibi q̄ nos hic facim⁹ hodie· singuli qđ sibi rectū videť. Neq;. n. vsq; i ꝑsens tēpus venistis ad requiē ꝛ possessionē: quā dñs deus daturus est vobis. Transibit; iordanē ꝛ habitabitis in t̄ra quā dñs deus vester datur⁹ est vob̄ ut requiescatis a cūctis hostib⁹ ꝑ circuitū. ꝛ absq; vllo timore habitetis in loco quē elegerit dñs

deus vester: ut sit nomē eiꝰ in eo. Illuc oīa q̄
p̄cipio ꝯferetis· holocausta ⁊ hostias ac deci-
mas ⁊ p̄mitias manuū vr̄aꝝ. ⁊ q̇cq̇d p̄cipuū
est in muneribus que vouistis dn̄o. Ibi epu-
labimini corā dn̄o deo vr̄o· vos ⁊ filij ⁊ filie
vr̄e· famuli ⁊ famule· atq̧ leuites q̇ in vestrꝫ
vrbibꝰ cōmorant̄. Nec q̧.n. habet aliā ꝑtem ⁊
possessionē int̄ vos. Caue ne offeras holocau
sta tua i oī loco quē videris· s̄ i eo quē elege
rit dn̄s i vna tribuū tuaꝝ offeres hostias. ⁊
facies q̄cūq̧ p̄cipio tibi. Si aūt comedē vo-
lueris. ⁊ te esus carniū delectauerit· occide ⁊
comede iuxta benedictionē dn̄i dei tui quam
dedit tibi in vrbibꝰ tuis: siue īmundū fuerit
hoc ē maculatū ⁊ debile· siue mundū· hoc est
integrū ⁊ sine macula qd̄ offerri licet: sicut
capreā ⁊ ceruū· comedes: absq̧ esu dūtaxat
sanguis quē sup̱ t̄rā q̄i aquā effūdes. Nō po
teris comedē i oppidis tuis decimā frumēti
⁊ vini ⁊ olei tui· p̄mogenita armētoꝝ ⁊ pe-
coꝝ. ⁊ oīa q̄ voueris ⁊ sponte offerre voluerꝫ
⁊ p̄mitias manuū tuaꝝ: sed coram dn̄o deo
tuo comedes ea in loco quē elegerit dn̄s deꝰ
tuꝰ· tu ⁊ filiꝰ tuꝰ ⁊ filia ⁊ seruꝰ ⁊ famula atq̧
leuites q̇ manet i vrbibus tuis. ⁊ letaberis ⁊
reficieris corā dn̄o deo tuo in cūctis ad que
extēderꝫ manū tuā. Caue ne derelinq̄s leui-
ten i oī tp̱e q̄ versaris i t̄ra. Qn̄ dilatauerit
dn̄s deus tuꝰ terminos tuos sicut locutꝰ est
tibi. ⁊ voluerꝫ vesci carnibꝰ q̄s desiderat aīa
tua: locus aūt quē elegerit dn̄s deꝰ tuꝰ ut sit
nomē eius ibi: si ꝓcul fuerit· occides de ar-
mentis ⁊ pecoribꝰ q̄ habuerꝫ sicut p̄cepit tibi
⁊ comedes i oppidis tuis ut tibi placet. Si-
cut comeditur caprea ⁊ ceruus· ita vesceris
eis. ⁊ mūdus ⁊ imuudus in cōe vescent̄: hoc
solū caue ne sanguinē comedas. Sāguis.n.
eoꝝ ꝓ aīa est. ⁊ idcirco nō debes aīam come-
dere cū carnibus: s̄ sup̱ terrā fūdes q̄si aquā
ut bn̄ sit tibi ⁊ filijs tuis pꝰ te: cū feceris qd̄
placet in ꝯspectu dn̄i. Que aūt sc̄ificauerꝫ ⁊
voueris dn̄o· tolles ⁊ venies ad locū quē ele
gerit dn̄s. ⁊ offeres oblatiōes tuas carnē ⁊
sanguinem sup̱ altare dn̄i dei tui. Sanguinē
hostiaꝝ fūdes i altari: carnibꝰ aūt ipse vesce-
ris. Obserua ⁊ audi oīa que ego p̄cipio tibi
ut bn̄ sit tibi ⁊ filijs tuis pꝰ te i sempit̄nū· cū
feceris qd̄ bonū ē ⁊ placitū in ꝯspectu dn̄i dei
tui. Qn̄ disperdiderit dn̄s deus tuꝰ an̄ faciē
tuā gētes ad q̄s ingredierꝫ possidēdas. ⁊ pos-
sederis eas atq̧ habitauerꝫ in t̄ra eaꝝ: caue

ne imiterꝫ eas postq̄ȝ te fuerit introeūte sub-
uerse. ⁊ req̇ras cerimonias eaꝝ dicēs: Sic
coluerūt gētes iste deos suos· ita ⁊ ego colā.
Nō facies silit̄ dn̄o deo tuo. Oēs.n. abhomi
natiōes q̄s auersat̄ dn̄s· fecerūt dijs suis of
ferētes filios ⁊ filias. ⁊ cōburētes igni. Qd̄
p̄cipio tibi h̄ tm̄ facito domino: nec addas
quicq̄ȝ nec minuas. XIII

Si surrexerit in medio tui prophetes
aut q̇ somniū vidisse se dicat. ⁊ p̄di-
xerit signū atq̧ portentū. ⁊ euenerit
qd̄ locutꝰ ē· ⁊ dixerit tibi: eamꝰ ⁊ sequamur
deos alienos q̄s ignoras ⁊ seruiamꝰ eis: nō
audies v̄ba ꝓphete illiꝰ aut somniatoris· q̇a
temptat vos dn̄s deꝰ vester ut palā fiat vtrū
diligatis eū an nō i toto corde ⁊ in tota aīa
vr̄a. Dn̄m deū vr̄m seq̇mini ⁊ ipsum timete:
⁊ mādata illiꝰ custodite. ⁊ audite vocē eius.
Ipsi seruietis. ⁊ ipsi adherebitis. Propheta
aūt ille aut fictor somnioꝝ interficiet̄· q̇a locu
tus ē ut vos auertēt a dn̄o deo vr̄o q̇ eduxit
vos de terra egypti ⁊ redemit vos de domo
seruitutis: ut errare te faceret de via quā ti-
bi p̄cepit dn̄s deꝰ tuꝰ. ⁊ auferes malū de me-
dio tui. Si tibi voluerit p̱suadē frat̄ tuꝰ filiꝰ
m̄ris tue aut filiꝰ tuꝰ uel filia siue vxor que
est i sinu tuo· aut amicꝰ quē diligis ut aīam
tuā· clam dicēs: eamꝰ ⁊ seruiamꝰ dijs alie-
nis q̄s ignoras tu ⁊ p̄res tui cūctaꝝ i circui-
tu gentiū q̄ iuxta uel ꝓcul sūt ab initio vsq̧
ad finē terre· nō acq̇escas ei nec audias· neq̧
parcat ei oculus tuꝰ ut miserearꝫ ⁊ occultes
eū: s̄ stati interficies. Sit primū manus tua
sup̱ eū. ⁊ post te oīs ꝑp̄ls mittat manū. Lapi-
dibꝰ obrutꝰ necabit̄· q̇a voluit te abstrahē a
dn̄o deo tuo q̇ eduxit te de t̄ra egypti de do-
mo seruitutis: ut ⁊ oīs isrl̄ audiēs timeat. ⁊
neq̄q̄ȝ vltra faciet quippiā huiꝰ rei simile. Si
audieris i vna vrbiū tuaꝝ q̄s dn̄s deꝰ tuus
dabit tibi ad habitādū dicētes aliq̄s· egres-
si sūt filij belial de medio tui. ⁊ auerterūt ha
bitatores vrb̄ tue atq̧ dixerūt: eamus ⁊ ser-
uiamꝰ dijs alienis q̄s ig̃ratis· q̄re sollicite ⁊
diligent̄ rei v̄itate p̱specta si iuenerꝫ certū eē
qd̄ dicit̄. ⁊ abhomiationē hāc ope ꝑpetratā:
stati ꝑcuties habitatores vrb̄ illiꝰ i ore gla-
dij. ⁊ delebis eā· oīaq̧ q̄ i illa sūt vsq̧ ad pe-
cora. Quicq̇d etiā supellectilis fuerit· ꝯgre-
gabis i medio plateaꝝ eiꝰ. ⁊ cū ipsa ciuitate
succēdes: ita ut vniuersa cōsūmas dn̄o deo
tuo. ⁊ sit tumulꝰ sempiternꝰ. Nō edificabitur

amplꝰ. ⁊ non adherebit de illo anathemate
quicquam in manu tua: ut auertatur dñs ab ira
furoris sui ⁊ misereat̃ tui: multiplicetq͂ te sic
iurauit pr̃ibꝰ tuis q̃n audieris vocem dñi dei
tui· custodiẽs oĩa p̃cepta eiꝰ q̃ ego p̃cipio tibi
hodie: ut facias qđ placitũ ẽ in cõspectu dñi
dei tui. XIIII

Filij estote dñi dei vr̃i. Non vos inci-
detis nec facietis caluitiũ sup mor-
tuo: q̃m p̄plꝰus scũs es dño deo tuo:
⁊ te elegit ut sis ei ĩ p̄p̄lm peculiarẽ de cũctis
gentibꝰ q̃ sũt sup terrã. Ne comedatis q̃ im-
mũda sũt. Hoc ẽ aĩal qđ comedẽ debetis· bo-
uem ⁊ ouẽ ⁊ caprã· ceruũ ⁊ capreã· bubalũ
tragelaphũ pygargũ orygem camelopar-
dalũ. Oẽ aĩal qđ ĩ duas ptes findit vngulã
⁊ ruminat· comedetis: de his aũt q̃ rumināt ⁊
vngulã nõ findũt. h̃ comedẽ non debetis: ca-
melũ leporẽ cyrogrillũ. Quia ruminant ⁊
nõ diuidũt vngulã: imũda erũt vobis. Sus
q̃q͂ q̃m diuidit vngulã ⁊ nõ ruminat· imun-
da erit. Carnibꝰ eoꝝ nõ vescemi. ⁊ cadauera
nõ tangetis. Hec comedetis ex oĩbꝰ q̃ morant̃
in aq̃s. Que hñt pẽnulas ⁊ squamas come-
dite: que absq͂ pennulis ⁊ squamis sunt· ne
comedatis: q̃a imũda sũt. Oẽs aues mũdas
comedite. Immũdas ne comedatis· aquilã
s. ⁊ gryphem ⁊ halyetũ· ixon ⁊ vulturem ac
miluũ iuxͣ genus suũ. ⁊ oẽ coruini generis. ⁊
strutionẽ ac noctuã ⁊ larũ atq͂ accipitrem
iuxta genus suũ: herodiũ ac cygnũ ⁊ ibin ac
mergulũ porphyrionẽ ⁊ nycticoracem· ono-
crotalũ ⁊ caradryon singula ĩ gnẽ suo: vpu-
pam q̃q͂ ⁊ vespertilionẽ. ⁊ oẽ qđ reptat ⁊ pẽnu-
las hȝ· imũdũ erit ⁊ nõ comedet̃. Oẽ qđ mũ-
dũ est· comedite. Quicq̃d aũt morticinũ est:
ne vescami ex eo. Peregrino q̃ intra portas
tuas ẽ· da ut comedat aut vende ei: quia tu
p̄plꝰus scũs dñi dei tui es. Non coques hedũ
ĩ lacte matris sue. Decimã partẽ separabis de
cũctis frugibꝰ tuis q̃ nascũt̃ in terra p ãnos
singulos. ⁊ comedes ĩ cõspectu dñi dei tui in
loco quẽ elegerit: ut in eo nomẽ illiꝰ ĩuocet̃:
decimã frumenti tui ⁊ vini ⁊ olei. ⁊ p̄mogeni-
ta de armẽtis ⁊ ouibꝰ tuis: ut discas timẽ
dñm deũ tuũ ĩ oĩ tpe. Cũ aũt longior fuerit
via ⁊ locꝰ quẽ elegerit dñs deꝰ tuꝰ· tibiq͂ bñ-
dixerit· nec poteris ad eũ hec cũcta portare:
vẽdes oĩa ⁊ ĩ p̄ciũ rediges· portabisq͂ manu
tua ⁊ p̄ficisceris ad locũ quẽ elegerit dñs deꝰ
tuꝰ. ⁊ emes ex eadem pecunia q̃cq̃d tibi pla-
cuerit siue ex armentis siue ex ouibꝰ· vinũ q̃q͂
⁊ siceram ⁊ oẽ qđ desiderat aĩa tua. ⁊ come-
des corã dño deo tuo. ⁊ epulaberis tu ⁊ domꝰ
tua ⁊ leuita q̃ intra portas tuas est. Caue ne
derelinq̃s eũ: q̃a nõ hȝ aliã ptẽ ĩ possessione
tua. Anno t̃tio sepabis aliã decimã ex oĩbꝰ
q̃ nascũt̃ tibi eo tpe. ⁊ repones intra ianuas
tuas: venietq͂ leuites q̃ aliã nõ hȝ partẽ nec
possessionẽ tecũ. ⁊ p̄grinus ac pupillus ⁊ vi-
dua q̃ intra portas tuas sũt. ⁊ comedẽt ⁊ sa-
turabunt̃: ut bñdicat tibi dñs deꝰ tuus ĩ cũ-
ctis opibꝰ manuũ tuaꝝ que feceris. XV

Septimo ãno facies remissionẽ: que
hoc ordine celebrabit̃. Cui debetur
aliq̃d ab amico uel p̄p̄io ac frẽ suo·
repetẽ nõ poterit: q̃a annꝰ remissiõis est dñi.
A peregrino ⁊ aduena exiges: ciuẽ ⁊ p̄pin-
quũ repetẽdi nõ habebis ptãtẽ. Et oĩo indigẽs
⁊ mendicus non erit int̃ vos: ut bñdicat tibi
dñs deꝰ tuus ĩ t̃ra quã traditurꝰ ẽ tibi in pos-
sessionẽ: si tñ audieris vocẽ dñi dei tui. ⁊ cu-
stodieris vniuersa que iussit ⁊ que ego hodie
p̄cipio tibi: bñdicet tibi ut pollicitꝰ est. Fene-
rabis gentibꝰ multis. ⁊ ipse a nullo accipies
mutuũ. Dñaberis nationibꝰ plurimis. ⁊ tui
nemo dñabit̃. Si vnꝰ de fratribꝰ tuis q̃ mo-
rant̃ intra portas ciuitatis tue in t̃ra quã dñs
deꝰ daturꝰ ẽ tibi· ad pauptatẽ deuenerit: non
obdurabis cor tuũ· nec ꝯtrahes manũ s̃ apies
eã paupi. ⁊ dabis mutuũ q̃ eũ indigẽ p̄spexe-
ris. Caue ne forte subrẽpat tibi impia cogi-
tatio ⁊ dicas in corde tuo· approp̄inq̃t septi-
mus ãnꝰ remissiõis. ⁊ auertas oculos tuos a
paupe frẽ tuo· nolẽs ei qđ postulat mutuum
cõmodare· ne clamet ꝯ̃ te ad dñm ⁊ fiat tibi
ĩ pctm̃· sed dabis ei. Nec ages quippiã calli-
de in eiꝰ neccitatibꝰ subleuãdis· ut bñdicat tibi
dñs deus tuꝰ ĩ oĩ tpe. ⁊ in cũctis ad q̃ manũ
miseris. Nõ deerũt paupes ĩ t̃ra habitatiõis
tue: idcirco ego p̄cipio tibi· ut apias manũ
frĩ tuo egeno ⁊ paupi q̃ tecũ v̄sat̃ in t̃ra. Cũ
tibi venditꝰ fuerit frat̃ tuꝰ hebreꝰ aut hebrea ⁊
sex annis seruierit tibi: ĩ septimo ãno dimit-
tes eũ liberũ. Et quẽ libertate donaueris ne-
quaq͂ vacuũ abire patieris: s̃ dabis viaticũ
de gregibꝰ ⁊ de area ⁊ torculari tuo q̃bꝰ dñs
deꝰ tuꝰ bñdixerit tibi. Memento q̃ ⁊ ipse ser-
uieris ĩ t̃ra egypti. ⁊ liberauerit te dñs deus
tuus. ⁊ idcirco ego nũc p̄cipio tibi. Sin aũt
dixerit: nolo egredi· eo q̃ diligat te ⁊ domũ
tuã. ⁊ bene sibi apud te esse sentiat: assumes

Subula ē instr̄z cerdōis ad suendū sotulares .

ſubulā ⁊ pforabis aurē eiꝰ i ianua domꝰ tue ⁊ seruiet tibi vſqꝫ in etnū. Ancille ꝗꝫ ſilr̄ fa cies. Nō auertes ab eis oculos tuos qn̄ di miſeris eos liberos: qm̄ iuxta mercedē mer cēnarij p ſex ānos ſeruiuit tibi: ut bn̄dicat ti bi dn̄s deus tuꝰ i cūctis opibꝰ q̄ agis. De pri mogenitis q̄ naſcūt i armētis ⁊ ouibꝰ tuis: q̇cq̇d ē ſexꝰ maſculini· ſcificab dn̄o deo tuo. Nō opaberj i p̄mogenito bouis. ⁊ nō tonde bis p̄mogenita ouiū. In ꝯſpectu dn̄i dei tui comedes ea p ānos ſingulos i loco quē ele gerit dn̄s· tu ⁊ domꝰ tua. Sin aūt būerit ma culā ⁊ uel claudū fuerit uel cecum· aut i aliq̄ parte deforme uel debile: nō imolabitur dn̄o deo tuo: ſ; itra portas vrbis tue comedes il lud. Tam mūdꝰ ꝗꝫ imūdꝰ ſilr̄ veſcent eis q̄ſi caprea ⁊ ceruo. Hoc ſolū obſeruabis ut ſan guinē eoꝝ nō comedas: ſ; effūdes in terram quaſi aquam. XVI

Obſerua mēſem nouaꝝ frugū ⁊ ver ni p̄mū tēporis ut facias phaſe dn̄o deo tuo: qm̄ in iſto menſe eduxit te dn̄s deus tuꝰ de egypto nocte. Immolabiſqꝫ phaſe dn̄o deo tuo de ouibꝰ ⁊ de bobus i lo co quē elegerit dn̄s deus tuus ut habitet no men eiꝰ ibi. Nō comedes in eo panē fermen tatū. Septē diebꝰ comedes abſqꝫ fermento afflictiōis panē: qm̄ i pauore egreſſus es de egypto: ut memineris diei egreſſionis tue de egypto oībꝰ diebus vite tue. Non apparebit fermentatū i oībꝰ terminis tuis ſeptē diebus ⁊ nō remanebit de carnibꝰ eiꝰ qd̄ imolatū eſt veſpe in die p̄mo vſqꝫ mane. Nō poterj imo lare phaſe i q̄libet vrbiū tuaꝝ q̄s dn̄s deꝰ tuꝰ daturꝰ ē tibi: ſ; in loco quē elegerit dn̄s deus tuꝰ ut habitet nomē eius ibi. Immolabiſqꝫ phaſe veſpe ad ſolis occaſū qn̄ egreſſꝰ es de egypto. ⁊ coques ⁊ comedes in loco quē ele gerit dn̄s deꝰ tuꝰ: maneqꝫ ꝯſurgēs vades in tabernacula tua. Sex diebꝰ comedes azima ⁊ i die ſeptia q̇a collecta ē dn̄i dei tui· nō fa cies opꝰ. Septē ebdomadas nūerabis tibi ab ea die q̄ falcē in ſegetē miſeris. ⁊ celebra bis diē feſtū ebdomadaꝝ dn̄o deo tuo· obla tionē ſpontaneā manus tue quā offeres iux̄ bn̄dictionē dn̄i dei tui. ⁊ epulaberis coram dn̄o deo tuo· tu ⁊ filiꝰ tuꝰ ⁊ filia tua ⁊ ſeruus tuꝰ ⁊ ācilla tua. ⁊ leuites q̄ ē intra portas tu as. ⁊ aduena ac pupillꝰ ⁊ vidua q̄ morant vobiſcū in loco quē elegerit dn̄s deꝰ tuus· ut habitet nomē eiꝰ ibi. ⁊ recordaberj qm̄ ſeruꝰ fueris in egypto: cuſtodieſqꝫ ac facies que p̄cepta ſūt. Sollēnitatē ꝗꝫ tabnaculoꝝ cele brabis p ſeptē dies qn̄ collegeris de area ⁊ torculari fruges tuas. ⁊ epulaberis i feſtiui tate tua· tu ⁊ filiꝰ tuꝰ ⁊ filia ⁊ ſeruꝰ tuꝰ ⁊ an cilla: leuites ꝗꝫ ⁊ aduena ⁊ pupillꝰ ⁊ vidua q̇ itra portas tuas ſūt. Septē diebꝰ dn̄o deo tuo feſta celebrabis i loco quē elegerit dn̄s benedicetqꝫ tibi dn̄s deꝰ tuꝰ i cūctis frugibꝰ tuis. ⁊ i oī ope manuū tuaꝝ: eriſqꝫ in leticia. Tribꝰ vicibꝰ p annū apparebit oē maſculinū tuū i ꝯſpectu dn̄i dei tui in loco quē elegerit i ſollēnitate azimoꝝ. ⁊ i ſollēnitate ebdoma daꝝ. ⁊ i ſollēnitate tabnaculoꝝ. Non appa rebit an̄ dn̄m vacuꝰ: ſ; offeret vnuſq̇ſqꝫ ſ̄m ꝙ būerit iux̄ bn̄dictionē dn̄i dei ſui quā de derit ei. Iudices ⁊ mḡros ꝯſtitues in oībus portis tuis q̄s dn̄s deus tuꝰ dederit tibi per ſingulas tribꝰ tuas ut iudicēt pp̄lm iuſto iu dicio: nec i alterā ptē declinēt. Non accipies pſonā nec munera: q̇a munera excecāt ocu los ſapientū. ⁊ mutāt v̄ba iuſtoꝝ. Iuſte qd̄ iuſtū ē pſequeris ut viuas ⁊ poſſideas terrā quā dn̄s deꝰ tuus dederit tibi. Nō plātabis lucū ⁊ oēm arborem iuxta altare dn̄i dei tui: nec facies tibi atqꝫ ꝯſtitues ſtatuā: que odit dn̄s deus tuus. Non imolabis dn̄o deo tuo bouē ⁊ ouē in q̄ ē macula aut quippiā vitij: q̇a abhominatio ē dn̄o deo tuo. XVII

Cumqꝫ repti fuerit apud te itra vnā portarū tuaꝝ q̄s dn̄s deus tuꝰ dabit tibi· vir aut mulier qui faciant malū in ꝯſpectu dn̄i dei tui ⁊ tranſgrediant pactū illiꝰ· ut vadant ⁊ ſeruiant dijs alienis ⁊ ado rent eos· ſolem ⁊ lunam ⁊ omnē militiā ce li q̄ non p̄cepi. ⁊ hoc tibi fuerit nunciatū· au dieſqꝫ inq̇ſieris diligent. ⁊ verū eſſe repperis ⁊ abhominatio facta ē in iſrl̄: educes virum ac mulierē qui rem ſceleratiſſimā perpetra rūt· ad portas ciuitatis tue. ⁊ lapidibꝰ obru ent. In ore duoꝝ aut triū teſtiū pibit q̇ inte ficiet. Nemo occidat: vno ꝯ ſe dicente teſti moniū. Manꝰ teſtiū p̄ma intficiet eū. ⁊ ma nus reliq̇ pp̄li extrema mittetur· ut auferas malū de medio tui. Si difficile ⁊ ambiguū apud te iudiciū eē ꝑſpexeris· int̄ ſanguinē ⁊ ſanguinē· cauſam ⁊ cauſam· lepram ⁊ nō le pram. ⁊ iudicū intra portas tuas viderj ver ba variari: ſurge ⁊ aſcende ad locū quē ele gerit dn̄s deus tuus: veniesqꝫ ad ſacerdotes leuitici generj ⁊ ad iudicem q̇ fuerit illo tp̄e

quereſq₃ ab eis. q̇ iudicabūt tibi iudicij ꝟita
tē. ⁊ facies q̇ōcūq₃ dixerint. q̇ p̄ſūt loco quē
elegerit dñs ⁊ docuerint te iuxͣ legē ei⁹: ſeq̄-
riſq₃ ſniam eoꝝ. nec declinab̄ ad dextrā neq₃
ad ſiniſtrā. Qui aūt ſupbierit nolēs obedire
ſacerdotis imperio qui eo tpe miniſtrat dño
deo tuo: ex decreto iudicis morieṫ hō ille. ⁊
auferes malū de iſrł: cūctuſq₃ ppłus audiēs
timebit ut null⁹ deinceps itumeſcat ſupbia.
Cū ingreſſus fueris t̃rā quā dñs de⁹ tu⁹ da-
bit tibi. ⁊ poſſederis eā habitaueriſq₃ in illa
⁊ dixeris cōſtituā ſup me regē ſicut hñt oēs
p circuitū natiōes: eū ꝯſtitues quē dñs deus
tu⁹ elegerit de numero fratꝝ tuoꝝ. Non po-
teris alteri⁹ gentis hoīem regē facē: q̇ non ſit
fraṫ tu⁹. Cūq₃ fuerit ꝯſtitut⁹. nō multiplica-
bit ſibi eq̄s: nec reducet ppłm i egyptū eq̄ta-
tus numero ſubleuat⁹: p̄ſerti cū dñs p̄cepe-
rit vob̄ ut neq̄q̄ ampli⁹ p eandē viā reuerta-
mini. Nō habebit vxores plurimas q̄ allici-
ant aiu₃ ei⁹: neq₃ argēti ⁊ auri imenſa pon-
dera. Poſtq̄ aūt ſederit in ſolio regni ſui: de-
ſcribet ſibi deuteronomiū leg̃ hui⁹ i volumīe:
accipiēs exēplar a ſacerdotib⁹ leuitice trib⁹
⁊ habebit ſecū: legetq₃ illud oib⁹ dieb⁹ vite
ſue. ut diſcat timē dñm deū ſuū. ⁊ cuſtodire
ꝟba ⁊ cerimonias ei⁹ q̄ in lege p̄cepta ſunt.
Nec eleueṫ coꝛ eius in ſupbiā ſup frēs ſuos
neq₃ declinet i ptē dexterā uel ſiniſtrā. ut lō-
go tpe regnet ipſe ⁊ filij ei⁹ ſup iſrł. XVIII

Non habebūt ſacerdotes ⁊ leuite ⁊
oēs q̇ de eadē tribu ſūt. ptē ⁊ heredi-
tatē cū reliq̇s iſrł: quia ſacrificia dñi
⁊ oblatiōes ei⁹ comedēt. ⁊ nihil aliud acci-
piēt de poſſeſſiōe fratrū ſuoꝝ. Dñs. n. ipſe eſt
hereditas eoꝝ. ſicut locut⁹ eſt illis. Hoc erit
iudiciū ſacerdotū a ppło ⁊ ab his q̇ offerūt
victimas ſiue bouē ſiue ouē imolauerit. da-
būt ſacerdoti armū ac ventriculū. p̄mitias
frumēti vini ⁊ olei ⁊ lanaꝝ ptē ex ouiū ton-
ſiōe. Ipſū. n. elegit dñs de⁹ tu⁹ de cūctis tri-
bub⁹ tuis ut ſtet ⁊ miniſtret nomini dñi: ipſe
⁊ filij ei⁹ in ſempiternū. Si exierit leuites ex
vna vrbiū tuaꝝ ex oī iſrł in qua habitat. ⁊
voluerit venire deſiderans locū quē elegerit
dñs: miniſtrabit ī noīe dñi dei ſui ſicut oēs
frēs ei⁹ leuite qui ſtabūt eo tpe coꝛam dño.
Partē ciboꝝ eandē accipiet quā ⁊ ceteri. ex-
cepto eo q̇ō in vrbe ſua ex prña ei ſucceſſiōe
debeṫ. Qñ igreſſ⁹ fuerꝭ t̃rā quā dñs de⁹ tu⁹
dabit tibi. caue ne imitari velis abhomina-
tiōes illaꝝ gētiū: nec iueniatur i te q̇ luſtret
filiū ſuū aut filiā ducens p ignē. aut q̇ ario-
los ſciſciteṫ. aut obſeruet ſomnia atq₃ augu-
ria: ne ſit malefic⁹. nec incantatoꝛ. neq₃ phi-
tones cōſulat nec diuos. ⁊ q̄rat a moꝛtuis
ꝟitatē. Oia. n. h̄ abhomiaṫ dñs. ⁊ ppṫ iſtiuſ-
modi ſcelera delebit eos i introitu tuo. Per-
fectus eris ⁊ abſq₃ macula cū dño deo tuo.
Gētes iſte q̄ꝝ poſſideb̄ t̃rā augures ⁊ diuos
audiūt. tu aūt a dño deo tuo aliṫ iſtitut⁹ es.
Prophām de gēte tua ⁊ de frib⁹ tuis ſic̄ me
ſuſcitabit tibi dñs de⁹ tu⁹. ipſū audies ut pe-
tiſti a dño deo tuo i oꝛeb qñ cōtio ꝯgregata
ē atq₃ dixiſti. Vltra non audiā vocē dñi dei
mei. ⁊ ignē hūc maximū ā pli⁹ nō videbo ne
moꝛiar. Et ait dñs mihi. Bñ oīa ſūt locuti.
Prophetā ſuſcitabo eis de medio fratꝝ ſuoꝝ
ſiłem tui ⁊ ponā ꝟba mea i oꝛe ei⁹: loq̄turq₃
ad eos oīa q̄ p̄cepo illi. Qui āt ꝟba ei⁹ q̄ lo-
queṫ i noīe meo audire noluerit: ego vltoꝛ
exiſtā. Propheta aūt q̇ arrogātia deprauat⁹
voluerit loq̇ i noīe meo q̄ ego non p̄cepi illi
ut dicēt. aut ex noīe alienoꝝ deoꝝ. inṫficieṫ.
Qꝫ ſi tacita cogitatiōe rñderꝭ. quō poſſū itel-
ligē ꝟbū q̇ō dñs nō ē locut⁹. h̄ hēbis ſignū
Qd̄ in noīe dñi ppħa ille p̄dixerit ⁊ nō eue-
nerit. h̄ dñs nō ē locutus: ſ; p tumoꝛē ani-
mi ſui ppħa ꝯfinxit. ⁊ idcirco nō timebis eū.

Cum diſpdiderit dñs de⁹ tu⁹ XIX
gentes quarū tibi traditur⁹ ē t̃rā ⁊
poſſederis eā habitaueriſq₃ in vrbi-
bus ei⁹ ⁊ i edib⁹: tres ciuitates ſeparabis ti-
bi i medio t̃re quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi in
poſſeſſionē ſternēs diligenṫ viā. ⁊ i tres eq̄-
liṫ ptes totā t̃re tue pͦuinciā diuides. ut ha-
beat e vicino q̇ ppṫ homicidiū pͦfugus eſt q̇
poſſit euadē. Hec erit lex homicide fugiētis
cui⁹ vita ſeruāda eſt. Qui pcuſſerit pͦximū
ſuū neſciēs. ⁊ q̇ heri ⁊ nudiuſtertius nullū ꝯ
eum odiū habuiſſe cōpꝛobaṫ ſ; abiſſe cū eo
ſimpliciṫ in ſiluā ad ligna cedēda. ⁊ i ſucci-
ſione lignoꝝ ſecuris fugerit manu: ferrūq₃
lapſū de manubꝛio amicū ei⁹ pcuſſerit ⁊ oc-
ciderit: hic ad vnā ſup̄dictaꝝ vrbiū cōfugi-
et ⁊ viuet: ne foꝛſitan pͦxim⁹ ei⁹ cui⁹ effuſus
ē ſanguis: doloꝛe ſtimulat⁹ pſequaṫ ⁊ appꝛe-
hēdat eū ſi lōgioꝛ via fuerit. ⁊ pcutiat aīam
ei⁹ q̇ nō ē reus moꝛtis: q̇a nullū ꝯ eū q̇ occi-
ſus ē odiū p̄us habuiſſe mōſtratur. Idcirco
p̄cipio tibi ut tres ciuitates equalis intra ſe
ſpatij diuidas. Cū aūt dilatauerit dñs de⁹

hic et hec augur. me. p̄ coꝛ. i oblīq̄.

tuus terminos tuos sicut iurauit prībꝰ tuis ⁊ dederit tibi cūctā terrā quā eis pollicitus ē: si tñ custodieris mādata eiꝰ ⁊ feceris q̄ hodie p̄cipio tibi ut diligas dn̄m deū tuū ⁊ ambules ī viȷs eiꝰ oī tpe: addes tibi tres alias ciuitates. ⁊ supradictaꝝ triū vrbiū numerū duplicabis: ut nō effūdaꝛ sanguis īnoxiꝰ ī medio t̄re quā dn̄s deꝰ tuus dabit tibi possidendā· ne sis sanguis reus. Si q̇s aūt odio hn̄s ꝓximū· insidiatꝰ fuerit vite eiꝰ surgēsq̄ ꝑcusserit illū ⁊ mortuus fuerit· fugeritq̄ ad vnā de sup̄dictis vrbibꝰ: mittēt seniores ciuitatis illiꝰ ⁊ arripiēt eū de loco effugiȷ: tradētq̄ ī manu ꝓximi cuiꝰ sanguis effusus ē: ⁊ morieꝛ. Nō misereberis eius. ⁊ auferes noxiū sanguinē de isrl': ut bn̄ sit tibi. Non assumes ⁊ trāsferes terminos ꝓximi tui q̄s fixerūt p̄ores ī possessiōe tua quā dn̄s deꝰ tuꝰ dabit tibi ī t̄ra quā accep̄is possidēdā. Nō stabit testis vnꝰ ꝯ aliquē· q̇cq̇d illud pcti ⁊ facinoris fuerit: s̄ ī ore duoꝝ aut triū testiū stabit oē v̄bū. Si steterit testis mēdax ꝯ hoīem accusans eū p̄uaricatiōis: stabūt ambo q̄rū causa ē añ dn̄m in ꝯspectu sacerdotū ⁊ iudicū q̇ fuerint in diebꝰ illis. Cūq̄ diligētissime ꝑscrutātes īuenerint falsū testē dixisse ꝯ fratrē suū mēdaciū: reddent ei sicut fr̄i suo facē cogitauit. ⁊ auferes malum de medio tui· ut audiētes ceteri timorē habeāt. ⁊ neq̄q̄ talia audeāt facere. Nō misereberis eiꝰ· s̄ aīam ꝓ aīa· oculū ꝓ oculo· dentē ꝓ dente· manū pro manu· pedē ꝓ pede exiges. XX

Si exieris ad bellum ꝯ hostes tuos: ⁊ videris equitatꝰ ⁊ currꝰ ⁊ maiorē q̄ tu habeas aduersariȷ exercitꝰ multitudinē· non timebis eos: q̇a dn̄s deus tuus tecū ē q̇ eduxit te de terra egypti. Appropinquāte aūt iam p̄lio· stabit sacerdos añ aciē: ⁊ sic loqueꝛ ad ppl'm. Audi isrl'. Vos hodie ꝯ īimicos v̄ros pugnā cōmittitꝭ: nō ptimescat cor v̄rm. Nolite metuē· nolite cedē· nec formidetis eos: q̇a dn̄s deꝰ vester in medio v̄ri ē. ⁊ ꝓ vobis ꝯ aduersarios dimicabit ut eruat vos de p̄iculo. Duces q̄ per singulas turmas audiēte exercitu ꝓclamabūt. Quis ē hō q̇ edificat domū nouā. ⁊ non dedicauit eā? Vadat ⁊ reuertaꝛ in domū suā: ne forte moriaꝛ in bello ⁊ aliꝰ dedicet eā. Quis ē hō q̇ plantauit vineā. ⁊ necdū fecit eā esse cōem de q̄ vesci oībꝰ liceat? Vadat ⁊ reuertaꝛ ī domū suā: ne forte moriaꝛ in bello ⁊ aliꝰ hō eiꝰ fūgaꝛ officio. Quis ē hō q̇ despondit vxorē: ⁊ nō accepit eā? Vadat ⁊ reuertaꝛ in domū suā· ne forte moriaꝛ in bello ⁊ aliꝰ hō accipiat eā. His dictis addēt reliqua. ⁊ loquent' ad ppl'm: Quis ē hō formidolosus ⁊ corde pauido? Vadat ⁊ reuertaꝛ in domū suā: ne pauere faciat corda fratꝝ suoꝝ· sicut ipse timore ꝑterritꝰ ē. Cūq̄ siluerint duces exercitꝰ ⁊ finē loquendi fecerint: vnusq̇sq̄ suos ad bellādū cuneos p̄parabit. Si qñ accesseris ad expugnādā ciuitatem: offeres ei p̄mū pacē. Si recepit ⁊ ap̄uerit tibi portas: cūctꝰ ppl's q̇ in ea ē· saluabiꝛ. ⁊ seruiet tibi sub tributo. Sin aūt fedꝰ inire noluerit. ⁊ cepit contra te bellū: oppugnabis eā. Cūq̄ tradiderit dn̄s deꝰ tuꝰ illā ī manu tua· ꝑcuties oē q̄d ī ea generȷ masculini est ī ore gladiȷ: absq̄ mulieribus ⁊ infantibꝰ· iumētis ⁊ ceterȷ q̄ ī ciuitate sūt. Oēm p̄dā exercitui diuides. ⁊ comedes de spoliȷs hostiū tuoꝝ q̄ dn̄s deꝰ tuꝰ dederit tibi. Sic facies cūctis ciuitatibꝰ q̄ a te ꝓcul valde sūt. ⁊ nō sūt de his vrbibꝰ q̄s ī possessionē accepturꝰ es. De his aūt ciuitatibꝰ q̄ dabūꝛ tibi· nullū oīo ꝑmittes viuē s̄ interficies ī ore gladiȷ: etheū videlȝ ⁊ āmorreū ⁊ chananeū pherezeū ⁊ eueū ⁊ iebuseū: sic p̄cepit tibi dn̄s deꝰ tuꝰ: ne forte doceāt vos facē cūctas abhoīatiōes quas ipsi opati sūt diȷs suis. ⁊ peccetꝭ ī dn̄m deū v̄rm. Qñ obsederis ciuitatē multo tpe. ⁊ munitiōibꝰ circūdederȷ ut expugnes eā: nō succides arbores de q̇bꝰ vesci p̄ōt: nec securibus p̄ circuitū debes vastare regionem· q̄m lignū ē ⁊ nō hō: nec p̄ōt bellātiū ꝯtra te augere numeꝝ. Si q̄ aūt ligna nō sūt pomifera· s̄ agrestia ⁊ in ceteros apta vsus· succide ⁊ extrue machinas donec capias ciuitatē que cōtra te dimicat. XXI

Quando inuētū fuerit in terra quam dn̄s deꝰ tuus daturꝰ ē tibi· hoīs cadauer occisi. ⁊ īgrabiꝛ cedis reus: egredienꝛ maiores natu ⁊ iudices tui. ⁊ metienꝛ a loco cadaueris· singulaꝝ p̄ circuitū spacia ciuitatū. ⁊ quā viciniorē ceteris esse ꝑspexerint· seniores ciuitatꝭ illiꝰ tollēt vitulā de armento q̄ nō traxit iugū· nec t̄rā scidit vomē. ⁊ ducēt eā ad vallē asperā atq̄ saxosam q̄ nūq̄ arata ē· nec sementē recepit. ⁊ cedent in ea ceruices vitule. Accedētq̄ sacerdotes filiȷ leui q̄s elegerit dn̄s deꝰ tuꝰ ut ministrēt ei ⁊ bn̄dicāt ī noīe eiꝰ. ⁊ ad v̄bū eoꝝ oē negociū: ⁊ quicq̇d mundū uel īmundū est

iudicet. Et veniẽt maiores natu ciuitatꝫ illiꝰ ad interfectũ·lauabũtq́ manꝰ suas sup vitulam q̃ i valle ꝑcussa ẽ.⁊ dicẽt: Manꝰ nr̃e nõ effuderũt sanguinẽ hũc: nec oculi viderũt. Propitiꝰ esto ꝑplo tuo isrl' quem redemisti dñe.⁊ nõ reputes sanguinẽ inocentẽ in medio ꝑpli tui isrl'. Et auferet ab eis reatꝰ sanguinis·tu ãt alienꝰ eris ab inocẽtis cruore q̇ fusus ẽ cũ feceris qd̓ ꝓcepit dñs. Si egressus fuerꝭ ad pugnã ꝯ inimicos tuos.⁊ tradiderit eos dñs deꝰ tuꝰ i manu tua·captiuosq́ duxeris.⁊ videris in numero captiuoꝝ mulierẽ pulchrã.⁊ adamaueris eam volueriſq́ hr̃e vxorẽ: itroduces eam i domũ tuã. Que radet cesariẽ ⁊ circũcidet vngues ⁊ deponet vestẽ in q̃ capta ẽ: sedẽsq́ in domo tua flebit patrẽ ⁊ matrẽ suã vno mẽse.⁊ postea itrabis ad eam·dormiesq́ cũ illa.⁊ erit vxor tua. Si aũt postea nõ sederit aĩo tuo·dimittes eã liberam: nec vendẽ poteris pecunia·nec opprimere ꝑ potentiã: q̇a humiliasti eã. Si hũerit hõ vxores duas vnã dilectã ⁊ alterã odiosam genueritq́ ex eis liberos.⁊ fuerit filius odiose ꝓmogenitꝰ·volueritq́ sub̄ am int̃ filios suos diuidẽ: nõ poterit filiũ dilecte facẽ primogenitũ ⁊ ꝓferre filio odiose: ſ filiũ odiose agnoscet primogenitũ·dabitq́ ei de his q̃ habuerit cũcta duplicia. Iste ẽ.n.ꝓncipiũ liberoꝝ eiꝰ.⁊ huic debent̃ ꝓmogenita. Si genuerit hõ filiũ ꝯtumacẽ ⁊ ꝓteruũ q̇ non audierit pr̃is ac mr̃is imꝑiũ.⁊ coercitꝰ obedire ꝯtẽpserit·apꝓhẽdẽt eũ ⁊ ducent ad seniores ciuitatis illiꝰ ⁊ ad portã iudicij· dicẽtq́ ad eos: Filiꝰ nr̃ iste ꝓteruꝰ ⁊ ꝯtumax ẽ·monita nr̃a audire ꝯtẽnit·cõmessatiõibꝰ vacat ⁊ luxurie atq́ cõuiuijs: lapidibꝰ eũ obruet populꝰ ciuitatꝫ.⁊ moriet̃: ut auferatis malũ de medio vr̃i.⁊ vniuersus isrl' audiens ꝑtimescat. Qñ peccauerit hõ qd̓ morte plectendũ ẽ.⁊ adiudicatꝰ morti appensus fuerit i patibulo: nõ ꝑmanebit cadauer eiꝰ in ligno·sed i eadẽ die sepelief: q̇a maledictus a deo est q̇ pendet in ligno.⁊ neq̃q̃ ꝯtaminabis t̃rã tuã quã dñs deꝰ tuꝰ dederit tibi in possessionem.

XXII

Non videbis bouẽ fr̃is tui aut ouẽ errantẽ.⁊ ꝓteribis: ſ reduces fr̃i tuo: etiã si nõ ẽ ꝓpinquꝰ frater tuꝰ nec nosti eũ·duces i domũ tuã ⁊ erũt apud te q̃diu q̃rat ea frat̃ tuꝰ ⁊ recipiat. Similit̃ facies de asino ⁊ de vestimẽto ⁊ de oi re fr̃is tui q̃ ꝑierit: si iuenerꝭ eã ne negligas q̃si alienã. Si videris asinũ fr̃is tui aut bouẽ cecidisse i via·nõ despicies·ſ subleuabis cũ eo. Nõ induet̃ mulier veste virili: nec vir vtetur veste feminea. Abhominabilis.n.apud deũ ẽ q̇ facit h̄. Si ambulãs ꝑ viã·i arbore uel i t̃ra nidũ auis iueneris ⁊ matrem pullis uel ouis desup icubãtẽ: nõ tenebis eã cũ filijs·ſ abire patieris captos tenẽs filios·ut bñ sit tibi ⁊ lõgo viuas tp̃e. Cũ edificauerꝭ domũ nouã·facies murũ tecti per circuitũ ne effũdat̃ sanguis i domo tua.⁊ sis reꝰ labẽte alio ⁊ i ꝓceps ruẽte. Nõ seres vineã tuã altero semine: ne ⁊ semẽtis quã seuisti ⁊ q̃ nascũtur ex vinea parit̃ scificent̃. Nõ arabis in boue sil' ⁊ asino. Nõ indueris vestimẽto qd̓ ex lana linoq́ ꝯtextũ ẽ. Funiculos i fimbrijs facies ꝑ q̃tuor angulos pallij tui q̇ opiris. Si duxerit vir vxorẽ.⁊ postea odio hũerit eam q̃sieritq́ occasiões q̇bꝰ dimittat eã obijciẽs ei nomẽ pessimũ ⁊ dixerit: vxorẽ hãc accepi ⁊ igressus ad eã nõ iueni ꝟginẽ: tollẽt eã pr̃ ⁊ mr̃ eiꝰ.⁊ ferẽt secũ signa ꝟginitatis eiꝰ ad seniores vrbis q̇ in porta sũt.⁊ dicet pat̃: Filiã meã dedi huic vxorẽ: quã q̇a odit imposuit ei nomẽ pessimũ ut dicat: nõ iueni filiam tuã ꝟginẽ.⁊ ecce h̄ sũt sig̃ ꝟginitatꝫ filie mee. Expandẽt vestimẽtũ corã senioribꝰ ciuitatꝫ apꝓhendentq́ senes vrbis illiꝰ viꝝ ⁊ ꝟberabũt illũ·cõdẽnantes insup centũ siclis argẽti q̇s dabit pr̃i puelle: q̃m diffamauit nomẽ pessimũ sup ꝟginẽ isrl': habebitq́ eã vxorem ⁊ non poterit dimittẽ oibꝰ diebꝰ vite sue. Q si verꝝ ẽ qd̓ obijcit.⁊ non est in puella iuenta ꝟginitas: eijciẽt eã extra fores domꝰ patris sui.⁊ lapidibꝰ obruẽt viri ciuitatꝫ illiꝰ.⁊ moriet̃ q̃m fecit nephas i isrl' ut fornicaret̃ i domo pr̃is sui.⁊ auferes malũ de medio tui. Si dormierit vir cũ vxore alteriꝰ·vterq́ moriet̃ i.adult̃ ⁊ adult̃a.⁊ auferes malũ de isrl'. Si puellã ꝟginẽ despõderit vir ⁊ iuenerit eã aliq̇s i ciuitate ⁊ ꝯcubuerit cũ ea·educes vtrũq́ ad portã ciuitatis illiꝰ ⁊ lapidibꝰ obruent̃: puella q̇a nõ clamauit cũ eẽt in ciuitate: vir q̇a hũiliauit vxorẽ ꝓximi sui.⁊ auferes malũ de medio tui. Sin aũt i agro repperit vir puellã q̃ despõsata ẽ.⁊ apꝓhẽdẽs cõcubuerit cũ ea·ipse moriet̃ solꝰ: puella nihil patietur nec ẽ rea mortis: q̃m sicut latro ꝯsurgit contra frẽm suũ ⁊ occidit aĩam eiꝰ·ita ⁊ puella ꝑpessa ẽ. Sola erat i agro·clamauit.⁊ nullꝰ affuit q̇ liberaret eã. Si iuenerit vir puellã

Est uacat ītendit. cū dico vacat orōni.
Tūc vacat euacuat. cū dico vacat loc⁹ iste.
pignora natoꝝ; dnr pignera reꝝ. [illegible]
pign⁹ alo. pign⁹ redimo. do pign⁹ amoꝛ.

virginē q̄ non habet sponsū ꝛ apprehendens
cōcubuerit cū illa. ꝛ res ad iudiciū venerit:
dabit q̄ dormiuit cū ea. pr̄i puelle q̄nquagin-
ta siclos argenti. ꝛ habebit eā vxorē: q̄a hu-
miliauit illā. Nō poterit dimittere eā cūctis
dieb⁹ vite sue. Nō accipiet hō vxorē patris
sui: nec reuelabit opimentū eius. XXIII

N On intrabit eunuch⁹ attrit⁹ uꝉ am-
putatis testiculis ꝛ absciso veretro
ecclesiā dn̄i. Non ingrediet̄ mançer
h̄ ē de scorto nat⁹ i ecclesiā dn̄i vsq̄ ad deci-
mā gn̄ationē. Ammonites ꝛ moabites etiā
post decimā gn̄ationē nō intrabūt ecclesiam
dn̄i i eternū: q̄a noluerūt vobis occurrē cū
pane ꝛ aq̄ i via qn̄ egressi estis de egypto: ꝛ
q̄a cōduxerūt ꝯ te balaā filiū beor de meso-
potamia syrie ut malediceret tibi. ꝛ noluit
dn̄s de⁹ tuus audire balaā: ꝯuertitq̄ maledi-
ctionē ei⁹ i bn̄dictionē tuā eo ꝙ diligeret te.
Nō facies cum eis pacē: nec q̄ras eis bona
cūctis dieb⁹ vite tue i sempitn̄ū. Non abhomi-
naberis idumeū. q̄a frat̄ tu⁹ ē: nec egyptiū q̄a
aduena fuisti in t̄ra ei⁹. Qui nati fuerint ex
eis tertia generatiōe intrabūt i ecclesiā dn̄i.
Qn̄ egressus fueris aduersus hostes tuos i
pugnā. custodies te ab oī re mala. Si fuerit
int̄ vos hō q̄ nocturno pollutus sit somno:
egrediet̄ extra castra. ꝛ nō reuertet̄ priusq̄ꝙ
ad vesperā lauet̄ aqua. ꝛ p⁹ solis occasū re-
grediet̄ in castra. Habebis locū ex̄ castra ad
quē egrediaris ad req̄sita nature: gerēs paxil-
lū i balteo. Cūq̄ sederis fodies p̄ circuitū
ꝛ egesta humo operies q̄ releuat⁹ es. Dn̄s eni
deus tu⁹ ambulat i medio castroꝝ ut eruat
te ꝛ tradat tibi inimicos tuos: ut sint castra
tua scā. ꝛ nihil i eis appareat feditatis. ne de-
relinq̄t te. Nō trades seruū dn̄o suo qui ad
te ꝯfugerit. Habitabit tecū in loco q̄ ei pla-
cuerit. ꝛ i vna vrbiū tuarū req̄escet: ne cōtri-
stes eum. Nō erit meretrix de filiab⁹ isr̄l: nec
scortator de filijs isr̄l. Non offeres mercedē
prostibuli: nec p̄ciū canis i domo dn̄i dei tui
q̄cq̄d illud ē q̄d vouerint: q̄a abhomiatio ē
vtrūq̄ apud dn̄m deū tuū. Nō fenerabis fr̄i
tuo ad vsurā pecuniā nec fruges nec q̄uāli-
bet aliam rem: s̄ alieno. Fratri aūt tuo absq̄
vsura. id q̄ indiget cōmodabis: ut bn̄dicat
tibi dn̄s de⁹ tu⁹ in oī ope tuo in t̄ra ad quā
ingredieris possidēdā. Cū votū voueris dn̄o
deo tuo. non tardab̄ reddē: q̄a req̄ret illud
dn̄s de⁹ tu⁹. ꝛ si morat⁹ fueris. reputabit̄ tibi
i pctm̄. Si nolueris polliceri: absq̄ peccato
eris. Qd̄ aūt semel egressū est de labijs tuis
obseruabis. ꝛ facies sicut ꝓmisisti dn̄o deo
tuo. ꝛ ꝓpria volūtate ꝛ ore tuo locut⁹ es. In-
gressus vineā ꝓximi tui comede vuas quā-
tū tibi placuerit: foras autē ne efferas tecū.
Si itraueris segetē amici tui. franges spicas
ꝛ mān⁹ ꝯteres. falce aūt nō metes. XXIIII

S I accepit hō vxorē ꝛ habuerit eā ꝛ
nō iuenerit gr̄am añ oculos ei⁹ ꝓpt̄
aliquā feditatem: scribet libellū re-
pudij. ꝛ dabit in manu illi⁹. ꝛ dimittet eā de
domo sua. Cūq̄ egressa alteꝝ maritū duxe-
rit. ꝛ ille q̄q̄ oderit eā: dederitq̄ ei libellū re-
pudij ꝛ dimiserit de domo sua. uꝉ certe mor-
tu⁹ fuerit: nō poterit p̄or marit⁹ recipe eā in
vxorē: q̄a polluta ē ꝛ abhomiabilis facta co-
rā dn̄o: ne peccare facias terrā tuā quā dn̄s
de⁹ tu⁹ tradiderit tibi possidēdā. Cū accepit
hō nup̄ vxorē. non ꝓcedet ad bellum. nec ei
q̄ppiā necessitatis iiunget̄ publice: s̄ vacabit
absq̄ culpa domui sue: ut vno anno letet̄ cū
vxore sua. Nō accipies loco pignoris iferio-
rē ꝛ supiorē molā. q̄a aiam suā apposuit tibi
Si dep̄hensus fuerit hō sollicitans frēm suū
de filijs isr̄l. ꝛ vendito eo accepit p̄ciū. interfi-
ciet̄. ꝛ auferes malū de medio tui. Obserua
diligenter ne icurras plagā lepre: s̄ facies
q̄cūq̄ docuerint te sacerdotes leuitici generis
iux̄ id q̄d p̄cepi eis. ꝛ iple sollicite. Memē-
tote q̄ fecerit dn̄s de⁹ vester marie in via cū
egrederemi de egypto. Cū repetes a ꝓximo
tuo rē aliquā quā debet tibi. nō ingredieris
domū ei⁹ ut pign⁹ auferas. s̄ stabis foris ꝛ ille
tibi ꝓferet q̄d hūerit. Si aūt paup̄ ē. nō per-
noctabit apud te pign⁹. s̄ stati reddes ei añ
solis occasū. ut dormiēs i vestimēto suo bn̄-
dicat tibi. ꝛ habeas iusticiā coram dn̄o deo
tuo. Nō negab̄ mercedē indigētis ꝛ paupis
fr̄is tui. siue aduene q̄ tecū morat̄ i t̄ra ꝛ itra
portas tuas est: s̄ eadem die reddes ei p̄ciū
laboris sui añ solis occasū: q̄a paup̄ ē ꝛ ex
eo sustētat aiam suā. ne clamet ꝯ te ad dn̄m
ꝛ reputet̄ tibi i pctm̄. Nō occidentur patres
ꝓ filijs nec filij ꝓ pr̄ib⁹: s̄ vnusq̄sq̄ ꝓ pecca-
to suo moriet̄. Non p̄uertes iudiciū aduene
ꝛ pupilli: nec auferes pignoris loco vidue
vestimētū. Memēto ꝙ seruieris i egypto. ꝛ
eruerit te dn̄s de⁹ tu⁹ inde. Idcirco p̄cipio
tibi ut facias hāc rē. Qn̄ messueris segetē i
agro tuo. ꝛ oblit⁹ manipulū reliqueris: nō

reuerteris ut tollas illũ: sed aduenã et pupillũ et viduã auferre patieris: ut bñdicat tibi dominus deus tuus i oi ope manuũ tuarum. Si fruges collegeris oliuarum: quicquid remãserit i arboribus nõ reuerteris ut colligas: sed relinques aduene pupillo ac vidue. Si vindemiaueris vineã tuã: nõ colliges remanẽtes racemos: sed cedent in vsus aduene pupilli ac vidue. Memẽto quod et tu seruieris i egypto. et idcirco precipio tibi ut facias hanc rem. XXV

Si fuerit causa inter aliquos et interpellauerint iudices: quẽ iustũ esse perspexerint illi iusticie palmã dabũt: quem impiũ condẽnabũt impietatis. Si aũt eũ qui peccauit dignũ viderint plagis: prosternẽt et corã se faciẽt verberari. Pro mẽsura pcti erit et plagarũ modus: ita dũtaxat ut quadragenariũ numerũ nõ excedãt: ne fede laceratus añ oculos tuos obeat frater tuus. Nõ ligabis os bouis terẽtis in area fruges tuas. Qñ habitauerint fres simul et vnus ex eis absque liberis mortuus fuerit: vxor defuncti nõ nubet alteri: sed accipiet eam frater eius et suscitabit semẽ fris sui. et primogenitũ ex ea filiũ noie illius appellabit: ut nõ deleatur nomẽ eius ex isrl. Sin aũt noluerit accipe vxorẽ fris sui que ei lege debetur: perget mulier ad portã ciuitatis. et interpellabit maiores natu: dicetque: Nõ vult frater viri mei suscitare semẽ fratris sui in isrl: nec me in cõiugiũ sumẽ. Statimque accersiri eũ faciẽt. et interrogabũt. Si rñderit nolo eã vxorẽ accipe: accedet mulier ad eũ corã senioribus et tollet calciamẽtũ de pede eius spuetque i faciẽ eius. et dicet: Sic fiet hoi qui non edificat domũ fris sui. Et vocabitur nomẽ illius i isrl. domus discalciati. Si hũerint inter se iurgiũ viri duo. et vnus contra alterũ rixari cepit: volẽsque vxor alterius eruẽ virum suũ de manu fortioris: miseritque manũ et apphẽderit verẽda eius: abscides manũ illius: nec flecteris super eã vlla mĩa. Non habebis in sacculo diuersa pondera maius et minus: nec erit in domo tua modius maior et minor. Pondus habebis iustũ et verũ. et modius equalis et verus erit tibi: ut multo viuas tpe sup trã quã dñs deus tuus dederit tibi. Abhominatur. n. dñs eũ qui facit hec: et aduersatur oẽm iniusticiã. Memẽto que fecerit tibi amalech in via qñ egrediebaris ex egypto: quõ occurrerit tibi et extremos agminis tui qui lassi residebãt ceciderit: qñ tu eras fame et labore confectus. et nõ timuerit deũ. Cũ ergo dñs deus tuus dederit tibi requiẽ. et subiecerit cũctas per circuitũ natiões in terra quã tibi pollicitus ẽ: delebis nomen eius sub celo Caue ne obliuiscaris. XXVI

Cumque itraueris terrã quã dñs deus tuus tibi daturus ẽ possidendã. et obtinueris eã. atque habitaueris in illa: tolles de cũctis frugibus tuis pmitias et pones i cartallo. pgesque ad locũ quẽ dñs deus tuus elegerit ut ibi iuocetur nomẽ eius: accedesque ad sacerdotẽ qui fuerit i diebus illis. et dices ad eũ: Profiteor hodie corã dño deo tuo quod ingressus sũ in trã pro qua iurauit pribus nris ut daret eã nob. Suscipiẽsque sacerdos cartallum de manu tua ponet añ altare dñi dei tui. et loqueris i cõspectu dñi dei tui. Syrus psequebatur patrẽ meũ: qui descẽdit in egyptũ. et ibi pegrinatus ẽ i paucissimo numero: creuitque in gentẽ magnã ac robustã et infinite multitudinis. Afflixerũtque nos egyptij et psecuti sũt imponẽtes onera grauissima. et clamauimus ad dñm deũ patrũ nrorum qui exaudiuit nos et respexit humilitatẽ nostrã et laborẽ atque angustiã. et eduxit nos de egypto i mãu forti et brachio extẽto. in ingẽti pauore. i signis atque portentis et itroduxit ad locũ istũ. et tradidit nob trã lacte et melle manãtẽ. Et idcirco nũc offero primitias frugũ tre: quã dñs dedit mihi. Et dimittes eas in conspectu dñi dei tui. et adorato dño deo tuo. epulaberis i oibus bonis que dñs deus tuus dederit tibi et domui tue. tu et leuites et aduena qui tecũ ẽ. Qñ cõpleueris decimã cũctarum frugũ tuarum ãno decimarum tertio: dabis leuite et aduene pupillo et vidue ut comedant intra portas tuas. et saturentur: loquerisque in cõspectu dñi dei tui. Attuli quod sctificatũ ẽ de domo mea et dedi illud leuite et aduene pupillo ac vidue sicut iussisti mihi. Non preterivi mãdata tua. nec sũ oblitus imperij tui Nõ comedi ex eis i luctu meo: nec separaui ea i qualibet imũditia: nec expendi ex his quicquam i re funebri. Obediui voci dñi dei mei. et feci oia sicut precepisti mihi. Respice de scĩario tuo. et de excelso celorũ habitaculo. et bñdic pplo tuo isrl. et tre quã dedisti nob sicut iurasti pribus nris: tre lacte et melle manãti. Hodie dñs deus tuus pcepit tibi: ut facias mãdata hec atque iudicia: ut custodias et ipleas ex toto corde tuo et ex tota aia tua. Dñm elegisti hodie ut sit tibi deus et ambules i vijs eius. ut custodias cerimonias illius et mãdata atque iudicia. et obedias eius iperio. En dñs elegit te

[margin: i. canistro q̃ de cartis fiũt]

hodie ut sis ei ꝑpl's peculiaris sicut locutꝰ est
tibi. ⁊ custodias oia ꝑcepta illiꝰ. ⁊ faciet te
excelsiorē cūctis gētibꝰ q̄s creauit i laudē ⁊
nomē ⁊ gloriā suā·ut sis ꝑplus scūs dn̄i dei
tui sicut locutus est.

XXVII

Precepit aūt moyses ⁊ seniores· po-
pulo isrl' dicētes: Custodite oē man-
datum qđ ꝑcipio vobis hodie. Cūqꝫ
trāsieris iordanē in terrā quā dn̄s deꝰ tuꝰ
dabit tibi: eriges ingentes lapides ⁊ calce
leuigabis eos ut possis i eis scribē oia ꝟba
legis huiꝰ iordane trāsmisso·ut itroeas t'rā
quā dn̄s deꝰ tuꝰ dabit tibi: t'rā lacte ⁊ melle
manātē·sicut iurauit pr̄ibꝰ tuis. Qn̄ ergo
trāsieris iordanē erige lapides q̄s ego ho-
die ꝑcipio tibi i mōte hebal. ⁊ leuigabis eos
calce. ⁊ edificabis ibi altare dn̄o deo tuo de
lapidibꝰ q̄s ferrū nō tetigit. ⁊ de saxis ifor-
mibꝰ ⁊ ipolitis. ⁊ offeres sup eo holocausta
dn̄o deo tuo. ⁊ imolabis hostias pacificas:
comedesqꝫ ibi ⁊ epulaberis corā dn̄o deo tuo.
Et scribes sup lapides oia ꝟba legi huiꝰ pla-
ne ⁊ lucide. Dixerūtqꝫ moyses ⁊ sacerdotes
leuitici generis ad oēm israhelem. Attēde ⁊
audi isrl'. Hodie factꝰ es populꝰ dn̄i dei tui.
Audies vocē eiꝰ. ⁊ facies mādata atqꝫ iusti
cias q̄s ego ꝑcipio tibi. Precepitqꝫ moyses
ꝑpl'o i die illo dicēs: Hi stabūt ad bn̄dicēdū
dn̄o sup montē garizim iordane trāsmisso:
symeon·leui·iudas·ysachar·ioseph. ⁊ benia-
min. Et e regiōe isti stabūt ad maledicendū
in monte hebal: ruben·gad. ⁊ aser·zabulon·
dan ⁊ neptali. Et ꝓnūciabūt leuite: dicētqꝫ
ad oēs viros isrl' excelsa voce: Maledictus
hō q̇ facit sculptile ⁊ cōflatile abhomiationē
dn̄i·opꝰ manuū artificū: ponitqꝫ illud i ab-
scondito. Et rn̄debit ois ꝑpl's ⁊ dicet amē.
Maledictꝰ q̇ nō honorat patrē suū ⁊ matrē
suā. Et dicet ois ꝑplus amen. Maledictus
q̇ trāsfert t'minos ꝓximi sui. Et dicet ois ꝑpl's
amē. Maledictꝰ q̇ errare facit cecū in itinē.
Et dicet ois ꝑpl's amē. Maledictꝰ q̇ puer-
tit iudiciū aduene pupilli ⁊ vidue. Et dicet
ois ꝑpl's amē. Maledictꝰ q̇ dormit cū vxore
patris sui. ⁊ reuelat opimentū lectuli eius.
Et dicet ois ꝑpl's amē. Maledictꝰ q̇ dormit
cum oi iumento. Et dicet ois ꝑplus amen.
Maledictꝰ q̇ dormit cū sorore sua filia pr̄is
sui uel matris sue. Et dicet ois populꝰ amē.
Maledictus q̇ dormit cū socru sua. Et dicet
ois ꝑpl's amē. Maledictꝰ q̇ clam ꝑcusserit
ꝓximū suū. Et dicet ois ꝑplus amē. Male-
dictus q̇ dormit cum vxore proximi sui. Et
dicet ois populus amem. Maledictus qui
accipit munera ut percutiat animā sangui-
nis inocētis. Et dicet ois populꝰ amē. Ma
ledictus q̇ non ꝑmanet in sermonibꝰ legis
huiꝰ: nec eos ope ꝑficit. Et dicet ois populꝰ
amen.

XXVIII

Si aūt audieris vocē dn̄i dei tui ut fa-
cias atqꝫ custodias oia mādata eiꝰ
q̄ ego ꝑcipio tibi hodie: faciet te do-
minꝰ deus tuꝰ excelsiorē cūctis gētibꝰ q̄ ver-
sant' in t'ra. Venietqꝫ sup te vniuerse benedi-
ctiones iste ⁊ app̄hendent te: si tamē ꝑcepta
eiꝰ audieris. Benedictꝰ tu i ciuitate. ⁊ bene-
dictꝰ in agro. Benedictꝰ fructus ventris tui
⁊ fructꝰ terre tue: fructusqꝫ iumentoꝝ tuoꝝ
greges armētoꝝ tuoꝝ. ⁊ caule ouiū tuarū.
Bn̄dicta horrea tua. ⁊ bn̄dicte reliquie tue.
Bn̄dictꝰ eris ingrediēs ⁊ egrediens. Dabit
dn̄s inimicos tuos q̇ ꝯsurgēt aduūsū te cor-
ruētes i ꝯspectu tuo. Per vnā viā venient ꝯ̄
te. ⁊ ꝑ septē fugient a facie tua. Emittet dn̄s
bn̄dictionē sup cellaria tua ⁊ sup oia opera
manuū tuarū: bn̄dicetqꝫ tibi in t'ra quā ac-
ceperis. Suscitabit te dn̄s sibi in ꝑpl'm scm̄
sic iurauit tibi: si custodieris mādata dn̄i dei
tui. ⁊ ambulaueris in viȷs eiꝰ. Videbūtqꝫ oēs
t'raꝝ populi q̄ nomē dn̄i iuocatū sit sup te ⁊
timebūt te. Abūdare te faciet dn̄s oibꝰ bo-
nis fructu vteri tui ⁊ fructu iumētoꝝ tuoꝝ:
fructu terre tue quā iurauit dn̄s pr̄ibꝰ tuis
ut daret tibi. Aperiet dn̄s thesauꝝ suū opti-
mū celū: ut tribuat pluuiam terre tue in tp̄e
suo: bn̄dicetqꝫ cūctꝭ opibꝰ manuū tuaꝝ. Et
fenerabis gētibꝰ multis. ⁊ ipse a nullo fenꝰ
accipies. Constituet te dn̄s in caput ⁊ nō in
caudā. ⁊ eris sp̄ sup̄ ⁊ nō subter: si audieris
mādata dn̄i dei tui q̄ ego ꝑcipio tibi hodie:
⁊ custodieris ⁊ feceris·ac nō declinaueris ab
eis nec ad dextrā nec ad sinistrā: nec secutꝰ
fueris deos alienos neqꝫ colueris eos. Qđ si
audire nolueris vocē dn̄i dei tui ut custodias
⁊ facias oia mādata eiꝰ ⁊ cerimonias quas
ego ꝑcipio tibi hodie: venient sup te oēs ma-
ledictiōes iste ⁊ app̄hendēt te. Maledictus
eris i ciuitate: maledictꝰ i agro. Maledictū
horreū tuū. ⁊ maledicte reliquie tue. Male-
dictꝰ fructus ventris tui ⁊ fructꝰ t're tue: ar-
mēta boū tuoꝝ ⁊ greges ouiū tuaꝝ. Male-
dictꝰ eris ingrediēs: ⁊ maledictꝰ egrediēs.

Mittet dñs sup̱ te famē ⁊ esuriē ⁊ increpa-tionē ī oīa opa tua q̄ tu facies donec cōterat te ⁊ p̱dat velocit̄ p̄pt̄ adinuētiōes tuas pessi-mas in q̄b⁹ reliquisti me. Adiūgat tibi dñs pestilētiā: donec ꝯsūmat te de terra ad quam ingredieris possidēdā. Percutiat te dñs ege-state·febri ⁊ frigore·ardore ⁊ estu ⁊ aere cor-rupto ac rubigine. ⁊ p̱sequat̄: donec pereas. Sit celū qḋ sup̄ te ē eneū. ⁊ t̄ra quā calcas ferrea. Det dñs hymbrē terre tue puluerē. ⁊ de celo descendat sup̱ te cinis donec ꝯteraris Tradat te dñs corruētē ante hostes tuos. ⁊ p̱ vnā viā egrediaris ꝯ̄ eos. ⁊ p̱ septē fugias ⁊ disp̱garis p̱ oīa regna t̄re. Sitq̄ cadauer tuū in escā cūctis volatilib⁹ celi ⁊ bestijs t̄re ⁊ nō sit q̇ abigat. Percutiat te dñs vlcē egy-pti: ⁊ p̱tē corpis p̱ quā stercora digerūtur· scabieq̄ ⁊ prurigine: ita ut curari nequeas. Percutiat te dñs amētia ⁊ cecitate ac furo-re mētis. ⁊ palpes ī meridie sicut palpare so-let cecus ī tenebris. ⁊ nō dirigas vias tuas. Oī tp̱e calūniā sustineas ⁊ opp̄maris vio-lentia nec habeas q̇ liberet te. Vxorē accipi-as. ⁊ alius dormiat cū ea. Domū edifices. ⁊ nō habites in ea. Plātes vineā. ⁊ nō vinde-mies eā. Bos tu⁹ imolet̄ corā te. ⁊ nō come-das ex eo. Asin⁹ tu⁹ rapiat̄ in ꝯspectu tuo. ⁊ nō reddat̄ tibi. Oues tue dent̄ īimicis tuis: ⁊ nō sit q̇ te adiuuet. Filij tui ⁊ filie tue tra-dant̄ alteri p̄p̄lo videtib⁹ oculis tuis ⁊ defi-ciētib⁹ ad cōspectū eoꝝ tota die. ⁊ nō sit for-titudo ī manu tua. Fruct⁹ terre tue ⁊ oēs la-bores tuos comedat p̄p̄lus quē ignoras. ⁊ sis sp̱ calūniā sustinēs. ⁊ opp̄ssus cūctꝭ dieb⁹: ⁊ stupens ad t̄rorē eoꝝ q̄ videbūt oculi tui. Percutiat te dñs vlcere pessimo in genib⁹ ⁊ ī suris: sanariq̄ nō possis a planta pedis vsq̄ ad v̄ticē tuū. Ducetq̄ te dñs ⁊ regē tuū quē cōstitues sup̱ te·in gētē quā igr̄as tu ⁊ p̄res tui. ⁊ seruies ibi dijs alienis ligno ⁊ lapidi: ⁊ eris p̱ditus ī ꝓuerbiū ac fabulā oīb⁹ p̄p̄lis ad q̄s te introduxerit dñs. Sementē multā iacies ī terrā ⁊ modicū ꝯgregab̄: q̇a locuste deuorabūt oīa. Vineā plātab̄ ⁊ fodies. ⁊ vi-nū nō bibes·nec colliges ex ea quippiā: q̄m vastabit̄ v̄mib⁹. Oliuas habebis ī oīb⁹ ter-minis tuis ⁊ nō vngeris oleo: q̇a deflu ent ⁊ dep̱ibūt. Filios generabis ⁊ filias. ⁊ nō frue-ris eis: q̄m ducent̄ ī captiuitatē. Oēs arbo-res tuas ⁊ fruges t̄re tue rubigo consūmet. Aduena q̇ tecū v̄sat̄ in terra·ascēdet sup̱ te

eritq̄ sublimior·tu aūt descēdes ⁊ eris infe-rior. Ipse fenerabit tibi. ⁊ tu nō fenerabis ei. Ipse erit ī caput. ⁊ tu eris in caudā. Et veni-ent sup̱ te oēs maledictiōes iste. ⁊ p̱sequen-tes app̄hēdēt te donec intereas·q̇a non au-disti vocem dñi dei tui·nec seruasti mandata ei⁹ ⁊ cerimonias q̄s p̄cepit tibi. Et erūt ī te signa atq̄ ꝓdigia ⁊ in semie tuo vsq̄ in sem-piternum·eo q̄ nō seruieris dño deo tuo in gaudio cordisq̄ letitia ꝓpter reꝝ oīuꝫ abū-dantiā. Seruies īimico tuo quē imittet tibi dñs in fame ⁊ siti ⁊ nuditate ⁊ oī penuria. ⁊ ponet iugū ferreū super ceruicem tuā donec te cōterat. Adducet dñs super te gentem de longinq̄ ⁊ de extremis t̄re finib⁹ ī silitudinē aq̇le volantꝭ cū ipetu: cui⁹ linguā intelligere nō possis·gentē ꝓcacissimā q̄ nō deferat seni nec misereat̄ paruuli. ⁊ deuoret fructum iu-mētoꝝ tuoꝝ ac fruges t̄re tue donec itereas ⁊ nō relinq̄t tibi triticū vinū ⁊ oleū armēta boū ⁊ greges ouiū donec te disp̱dat ⁊ conte-rat ī cūctis vrbib⁹ tuis. ⁊ destruantur muri tui firmi atq̄ sublimes·ī q̇b⁹ habebas fidu-ciā ī oī t̄ra tua. Obsideberis intra portas tu-as ī oī t̄ra tua quā dabit tibi dñs deus tu⁹ ⁊ comedes fructū vteri tui ⁊ carnes filiorū tuoꝝ ⁊ filiaꝝ tuaꝝ q̄s dederit tibi dñs deus tu⁹ in angustia ⁊ vastitate q̄ opprimet te hostꝭ tu⁹. Hō delicat⁹ in te ⁊ luxuriosus valde iui-debit fr̄i suo ⁊ vxori que cubat ī sinu suo ne det eis de carnib⁹ filioꝝ suoꝝ q̄s comedet·eo q̄ nihil aliud habeat in obsidione ⁊ penuria qua vastauerit te īimici tui intra oēs portas tuas. Tenera mulier ⁊ delicata q̄ sup̱ terrā igredi nō valebat·nec pedis vestigiū figere ꝓpter mollitiē ⁊ teneritudinē nimiā: iuide-bit viro suo q̇ cubat ī sinu ei⁹ sup̱ filij ⁊ filie carnib⁹ ⁊ illuuie secūdinaꝝ q̄ egrediūtur de medio feminū ei⁹ ⁊ sup̱ liberis q̇ eadem hora nati sūt. Comedēt.n.eos clā ꝓpter reꝝ oīuꝫ penuriā: ī obsidione ⁊ vastitate q̄ opprimet te īimic⁹ tu⁹ intra portas tuas. Nisi custo-dieris ⁊ fecerꝭ oīa v̄ba legꝭ hui⁹ q̄ scripta sūt ī h̄ volumine. ⁊ timueris nomen ei⁹ gl̄iosū ⁊ t̄ribile·h̄ est dñm deū tuū: augebit dñs pla-gas tuas ⁊ plagas seminis tui·plagas ma-gnas ⁊ p̱seuerātes·īfirmitates pessimas ⁊ p̱-petuas. ⁊ ꝯuertet ī te oēs afflictiones egypti q̄s timuisti ⁊ adherebūt tibi. Insup̱ ⁊ vniū-sos languores ⁊ plagas q̄ nō sūt scripte in voluīe legꝭ hui⁹·inducet dñs super te: donec

hec illuuies ei. ē īmūdicia. ꝟ secūdinae p. p. ē folliculꝰ q̇ puer inolut ī utero m̄ris ⁊ sequit̄ nascentē.

te cõterat. Et remanebitis pauci numero q̇
ꝑus eratis sicut astra celi pre multitudine:
qm̃ nõ audistis vocẽ dñi dei vr̃i. Et sicut añ
letatꝰ ẽ dñs sup vos. bñ vobis faciens vosq́ꝫ
multiplicans. sic letabit̃ disperdẽs vos atq́ꝫ
subuertẽs: ut auferami de t̃ra ad quã ingre
dieris possidendam. Dispget te dñs i oẽs po-
pulos a sũmitate t̃re vsq́ꝫ ad terminos eiꝰ. ⁊
ꝟuies ibi dijs alienis q̃s ⁊ tu ignoras ⁊ pa-
tres tui. lignis ⁊ lapidibꝰ. In gẽtibꝰ q̃ꝫ illis
nõ q̇esces: neq́ꝫ erit req̇es vestigio pedis tui
Dabit. n. tibi dñs ibi cor pauidũ ⁊ deficien-
tes oculos ⁊ aiam ꝯsũptã merore. ⁊ erit vita
tua q̃si pendẽs añ te. Timebis nocte ⁊ die ⁊
non credes vite tue. Mane dices. q̇s mihi
det vespũ. ⁊ vespe quis mihi det mane: ꝓpter
cordis tui formidinẽ q̃ terreberis. ⁊ ꝓpt̃ ea q̃
tuis videbis oculis. Reducet te dñs classi-
bus i egyptũ ꝑ viã de q̃ dixit tibi ut eã am-
pliꝰ nõ videres. Ibi vẽderis inimicis tuis in
seruos ⁊ ancillas. ⁊ nõ erit q̇ emat. XXIX

Hec sunt ṽba federis qḋ p̃cepit dñs
moysi ut feriret cũ filijs israhel i t̃ra
moab: p̃ter illud fedus quod cũ eis
pepigit in oreb. Vocauitq́ꝫ moyses oẽm isrl̃.
⁊ dixit ad eos: Vos vidistis vniuersa que fe-
cit dñs corã vobis in t̃ra egypti pharaoni ⁊
oibꝰ seruis eiꝰ vniuerseq́ꝫ t̃re illiꝰ: tẽptatio-
nes magnas q̃s viderũt oculi tui: signa illa
portẽtaq́ꝫ ingẽtia. ⁊ nõ dedit vobis dñs cor
itelligẽs ⁊ oculos vidẽtes. ⁊ aures q̃ possint
audire vsq́ꝫ i p̃ntẽ diẽ. Adduxit vos q̃dra-
gita ãnis ꝑ desertũ: nõ sũt attrita vestimẽta
vr̃a. nec calciamẽta pedũ vr̃oꝝ vetustate cõ-
sũpta sũt. Panẽ nõ comedistis. vinũ ⁊ sice-
ram nõ bibistis: ut sciret̃ q̇a ipse ẽ dñs deꝰ
vester. Et venistis ad hũc locũ: egressusq́ꝫ est
seon rex esebon ⁊ og rex basan occurrentes
nob̃ ad pugnã. ⁊ ꝑcussimꝰ eos ⁊ tulimꝰ terrã
eorũ: ac tradidimꝰ possidendã ruben ⁊ gad
⁊ dimidie tribui manasse. Custodite ẽ ṽba
pacti huiꝰ ⁊ iplete ea: ut itelligatis vniuersa
q̃ facitis. Vos statis hodie cũcti coram dño
deo vr̃o. p̃ncipes vr̃i ⁊ tribꝰ ac maiores na-
tu atq́ꝫ doctores ois ꝑpl̃s isrl̃. liberi ⁊ vxores
vr̃e ⁊ aduene q̇ tecũ morãt̃ i castris except̃
lignoꝝ cesoribꝰ ⁊ his q̇ cõportãt aquas: ut
trãseas in fedẽ dñi dei tui. ⁊ i iureiurãdo qḋ
hodie dñs deus tuꝰ ꝑcutit tecum: ut suscitet
te sibi in ꝑpl̃m ⁊ ipse sit dñs deꝰ tuus sicut lo-
cutꝰ ẽ tibi. ⁊ sicut iurauit p̃ribꝰ tuis abrahã
ysaac ⁊ iacob. Nec vobis solis ego h̃ fedꝰ fe-
rio ⁊ h̃ iuramẽta ꝯfirmo. s̃ cũctis p̃ntibus ⁊
absentibꝰ. Vos. n. nostis quõ habitauerimꝰ
in t̃ra egypti. ⁊ quõ transierimꝰ ꝑ mediũ na-
tionũ q̃s trãseũtes vidistis abhominatioẽs
⁊ sordes. i. idola eoꝝ lignũ ⁊ lapidẽ. argentũ
⁊ auꝝ q̃ colebãt. Ne forte sit int̃ vos vir aut
mulier familia aut tribꝰ cuiꝰ cor auersũ ẽ ho-
die a dño deo vr̃o ut vadat ⁊ seruiat dijs il-
larũ gentiũ. ⁊ sit int̃ vos radix germinãs fel
⁊ amaritudinẽ. Cũq́ꝫ audierit ṽba iuramẽ-
ti huiꝰ. benedicat sibi i corde suo dicẽs: pax
erit mihi. ⁊ ãbulabo i prauitate cordis mei:
⁊ assumat ebria sitiẽtẽ ⁊ dñs nõ ignoscat ei:
s̃ tũc q̃ꝫ maxĩe furor eiꝰ fumet. ⁊ zelꝰ ꝯ homi-
nẽ illũ. ⁊ sedeãt sup eũ oia maledicta q̃ scri-
pta sũt i h̃ volumine. ⁊ deleat dñs nomẽ eiꝰ
sub celo ⁊ ꝯsũmat eũ i ꝑditioẽ ex oibꝰ tribu-
bus isrl̃: iuxta maledictiões q̃ in libro legis
huiꝰ ac federis ꝯtinent̃. Diceteq́ꝫ sequẽs gene-
ratio ⁊ filij q̇ nascẽt̃ deinceps ⁊ ꝑegrini q̇ de
longe venerit vidẽtes plagas t̃re illiꝰ ⁊ infir-
mitates q̇bꝰ eã afflixerit dñs sulphure ⁊ so-
lis ardore cõburẽs ita ut vltra nõ serat̃. nec
virẽs quippiã germinet i exẽplũ subuersio-
nis sodome ⁊ gomorre. adame ⁊ seboim q̃s
subuertit dñs i ira ⁊ i furore suo. ⁊ dicẽt oẽs
gẽtes: Quare sic fecit dñs t̃re huic? Que ẽ
h̃ ira furoris eius imẽsa? Et rñdebũt: Quia
dereliq̃rũt pactũ dñi qḋ pepigit cũ patribus
eoꝝ qñ eduxit eos de t̃ra egypti. ⁊ seruierunt
dijs alienis ⁊ adorauerũt eos q̃s nesciebãt
⁊ q̇bꝰ nõ fuerãt attributi: idcirco iratꝰ ẽ fu-
ror dñi ꝯ t̃rã istã ut inducẽt sup eã oia ma-
ledicta que in hoc voluĩe scripta sunt. ⁊ eiecit
eos de terra sua i ira ⁊ i furore ⁊ i indigna-
tioẽ maxima: ꝓiecitq́ꝫ i t̃rã alienã sicut hodie
cõprobat̃. Abscõdita a dño deo nr̃o q̃ ma-
nifesta sũt nobis ⁊ filijs nr̃is vsq́ꝫ i sempiter-
nũ: ut faciamꝰ vniuersa legis huiꝰ. XXX

Cum ẽ venerit sup te oẽs sermones
isti benedictio siue maledictio quã
ꝓposui i cõspectu tuo. ⁊ ductꝰ peni-
tudine cordis tui in vniuersis gẽtibꝰ i quas
dispserit te dñs deꝰ tuꝰ. ⁊ reuersus fueris ad
eũ. ⁊ obedieris eius imperijs sicut ego hodie
p̃cipio tibi cũ filijs tuis i toto corde tuo ⁊ in
tota aia tua: reducet te dñs deꝰ tuus de ca-
ptiuitate tua ac miserebit̃ tui. ⁊ rursũ cõgre-
gabit te de cũctis ꝑpl̃is i q̃s te ante dipersit.
Si ad cardines celi fueris dissipatꝰ. inde te

retrahet dñs deus tu⁹.⁊ assumet atq̄ intro-
ducet in t̃rā quā possederūt p̄res tui ⁊ obti-
nebis eā.⁊ benedicēs tibi maioris numeri
te eē faciet ꝙ̄ fuerūt p̄res tui. Circūcidet do-
min⁹ de⁹ tu⁹ cor tuū ⁊ cor seminis tui: ut di-
ligas dñm deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ī to-
ta aīa tua ut possis viuē. Oēs aūt maledi-
ctiōes has cōuertet sup̱ īimicos tuos.⁊ eos
q̇ oderūt te ꝑsequēt. Tu aūt reuteris ⁊ audi-
es vocē dñi dei tui. faciesq̄ vniūsa mādata
q̄ ego p̄cipio tibi hodie.⁊ abundare te faciet
dñs de⁹ tuus ī cūctis opib⁹ manuū tuarū ī
sobole vteri tui.⁊ ī fructu iumētoꝝ tuorū in
vbertate t̃re tue.⁊ ī rerū oiuꝫ largitate. Re-
uertet̃.n. dñs ut gaudeat sup̱ te ī oīb⁹ bonis
sicut gauisus ē in p̄rib⁹ tuis: si tñ audieris
vocē dñi dei tui ⁊ custodieris precepta ei⁹ ⁊
cerimonias q̄ in hac lege ꝯscripta sunt.⁊ re-
uertaris ad dñm deū tuū ī toto corde tuo ⁊ ī
tota aīa tua. Mādatū hoc qḋ ego p̄cipio ti-
bi hodie nō supra te ē neq̄ ꝓcul positū nec in
celo sitū. ut possis dicere: q̇s nostrū valet ad
celū ascēdere ut deferat illud ad nos ut au-
diam⁹ atq̄ ope cōpleam⁹. neq̄ trās mare po
sitū ut causer̄ ⁊ dicas: q̇s e nob̄ poterit mare
trāsfretare ⁊ illud ad nos vsq̄ deferre ut pos-
sim⁹ audire ⁊ facē qḋ p̄ceptū ē: ꝫ iuxta te ē
sermo valde ī ore tuo ⁊ ī corde tuo ut facias
illū. Considera ꝙ hodie ꝓposuerim in ꝯspe-
ctu tuo vitā ⁊ bonū ⁊ ecōtrario mortē ⁊ ma-
lū ut diligas dñm deū tuū ⁊ ābules in viis
ei⁹ ⁊ custodias mādata illius ⁊ cerimonias
atq̄ iudicia ⁊ viuas: atq̄ multiplicet te bñ-
dicatq̄ tibi ī t̃ra ad quā īgredier̄ possidēdā.
Si aūt auūsū fuerit cor tuū ⁊ audire nolue-
ris atq̄ errore decept⁹ adoraueris deos alie-
nos ⁊ seruieris eis: p̄dico tibi hodie ꝙ pereas
⁊ p̱uo tp̱e moreris ī t̃ra ad quā iordane trās-
misso ingredier̄ possidēdā. Testes inuoco ho-
die celū ⁊ t̃rā ꝙ ꝓposueri vob̄ vitā ⁊ bonū:
bñdictionē ⁊ maledictionē. Elige g̊ vitā ut
⁊ tu viuas ⁊ semē tuū.⁊ diligas dñm deum
tuū atq̄ obedias voci eius.⁊ illi adhereas.
Ipse ē.n. vita tua ⁊ longitudo dieꝝ tuoꝝ ut
habites ī t̃ra ꝓ q̄ iurauit dñs p̄rib⁹ tuis abra-
hā ysaac ⁊ iacob ut daret eā illis. XXXI

Abiit itaq̄ moyses ⁊ locut⁹ ē oīa v̾ba
hec ad vniūsū isrl̃.⁊ dixit ad eos. Cen-
tū viginti annoꝝ sū hodie: nō possum
vltra egredi ⁊ ingredi. p̄serti cū ⁊ dñs dixe-
rit mihi: nō trāsibis iordanē istū. Dñs g̊ de⁹
tu⁹ trāsibit añ te. Ipse delebit oēs gētes has
ī ꝯspectu tuo ⁊ possidebis eas. Et iosue iste
trāsibit añ te: sicut locutus ē dñs. Facietq̄
dñs eis sicut fecit seon ⁊ og regibus āmor-
reoꝝ ⁊ t̃re eoꝝ: delebitq̄ eos. Cū g̊ ⁊ hos tra-
diderit vobis. simil̃r faciet̃ eis sic p̄cepi vobis
Viril̃r agite ⁊ ꝯfortami. Nolite timē nec pa-
ueatis ad ꝯspectū eoꝝ. q̇a dñs de⁹ tuus ipse
ē ductor tu⁹.⁊ non dimittet nec derelinquet
te. Vocauitq̄ moyses iosue.⁊ dixit ei corā
oī isrl̃: Confortare.⁊ esto robust⁹. Tu enim
introduces ꝑplm istū ī t̃rā quā datuꝝ se pa-
trib⁹ eoꝝ iurauit dñs.⁊ tu eā diuides sorte.
Et dñs q̇ ductor ē vester. ipse erit tecū: non
dimittet nec derelinquet te. Noli timere nec
paueas. Scripsit itaq̄ moyses legē hanc ⁊
tradidit eā sacerdotib⁹ filiis leui q̇ portabāt
archā federis dñi.⁊ cunctis senioribus isrl̃.
Precepitq̄ eis dicens: Post septē ānos āno
remissiōis ī solēnitate tabnaculoꝝ ꝯuenien-
tib⁹ cūctis ex isrl̃ ut appareāt in ꝯspectu dñi
dei tui ī loco quē elegerit dñs. leges v̾ba le-
gis hui⁹ corā oī isrl̃: audiētib⁹ eis ⁊ ī vnū oī
ꝑplo cōgregato tam viris ꝙ̄ mulierib⁹. par-
uulis ⁊ aduenis q̇ sūt intra portas tuas ut
audiētes discant.⁊ timeāt dñm deū vrm.⁊
custodiāt ipleantq̄ oēs sermones leg̃ hui⁹.
Filii q̊q̄ eoꝝ q̇ nūc ignorāt. ut audire possint
⁊ timeant dñm deū suū cūctis dieb⁹ q̇b⁹ ver-
sant̃ in t̃ra: ad quam vos iordane trāsmisso
ꝑgitis obtinēdā. Et ait dñs ad moysen: Ec-
ce ꝓpe sūt dies mort̃ tue. Voca iosue.⁊ sta-
te ī tabnaculo testimonii ut p̄cipiā ei. Ab-
ierūt g̊ moyses ⁊ iosue ⁊ steterūt ī tabnacu-
lo testimonii: apparuitq̄ dñs ibi in colūna
nubis q̄ stetit in introitu tabnaculi: dixitq̄
dñs ad moysen: Ecce tu dormies cū p̄rib⁹
tuis.⁊ ꝑpl's iste ꝯsurgēs fornicabit̃ p⁹ deos
alienos ī t̃ra ad quā īgrediet̃ ut habitet ī ea
ibi derelinquet me.⁊ irritum faciet fedus qḋ
pepigi cū eo. Et irascet̃ furor me⁹ ꝯ eū ī die
illo.⁊ derelinquam eū ⁊ abscōdā faciē meā
ab eo.⁊ erit ī deuorationē. Inuenient eū oīa
mala ⁊ afflictiōes. ita ut dicat ī illo die: Ve-
re q̇a nō ē deus mecū. īuenerūt me h̄ mala.
Ego aūt abscōdā ⁊ celabo faciē meā in die
illo ꝓpter oīa mala q̄ fecit: q̇a secut⁹ ē deos
alienos. Nūc itaq̄ scribite vobis canticum
istud ⁊ docete filios isrl̃ ut memorit̃ teneāt
⁊ ore decantēt.⁊ sit mihi carmen istud ꝓ te-
stimonio int̃ filios isrl̃. Introducā eni eū in

terrā ꝓ qua iuraui patribꝰ eiꝰ lacte ⁊ melle manātē. Cūq; comederit ⁊ saturati crassiq; fuerint: ꝯuertent ad deos alienos ⁊ seruient eis: detrahentq; mihi ⁊ irritū facient pactū meū. Postq̄ inuenerint eū mala multa ⁊ afflictiões: rn̄debit ei canticū istud ꝓ testimonio qđ nulla delebit obliuio ex ore seminis tui. Scio. n. cogitatiões eiꝰ q̄ facturꝰ sit hodie anteq̄ introducā eū i t̄rā quā ei pollicitus sū. Scripsit ergo moyses canticū. ⁊ docuit filios isrl̄. Precepitq; iosue filio nun. ⁊ ait: Cōfortare. ⁊ esto robustus. Tu. n. introduces filios isrl̄ i terrā quā pollicitus sū. ⁊ ego ero tecū. Postq̄ ergo scripsit moyses ṽba legꝭ huiꝰ in volūie atq; cōpleuit: p̄cepit leuitꝭ q̇ portabāt archā federꝭ dn̄i dicēs: Tollite librꝝ istū ⁊ ponite eū i latere arche federis dn̄i dei vr̄i: ut sit ibi ꝯ̄ te in testimoniū. Ego. n. scio ꝯtentionē tuā. ⁊ ceruicē tuā durissimā. Adhuc viuēte me ⁊ ingrediēte vobiscū sp̄ contētiose egistis ꝯ̄ dn̄m: quāto magis cū mortuꝰ fuero? Congregate ad me oēs maiores natu ꝑ tribꝰ vr̄as atq; doctores. ⁊ loq̄r audientibꝰ eis sermones istos. ⁊ inuocabo ꝯ̄ eos celū ⁊ terrā. Noui. n. q̄ pꝰ mortē meā inique ageris ⁊ declinabitꝭ cito de via quā p̄cepi vob. ⁊ occurrēt vob̄ mala i extremo tp̄e qn̄ feceritꝭ malū i ꝯspectu dn̄i ut irritetis eū ꝑ opa manuū vr̄ap. Locutꝰ ē ergo moyses audiēte vniuerso cetu isrl̄ ṽba carminis huius. ⁊ ad finem vsq; compleuit.

XXXII

Audite celi q̄ loq̄r: audiat terra ṽba oris mei. Cōcrescat ut pluuia doctrina mea: fluat ut ros eloquiū meū. Quasi hymber sup̄ herbā ⁊ q̄si stille sup̄ gramina: q̇a nomē dn̄i inuocabo. Date magnificentiā deo nr̄o: dei ꝑfecta sunt opa: ⁊ oēs vie eiꝰ iudicia. Deꝰ fidelis ⁊ absq; vlla iniq̇tate: iustus ⁊ rectus. Peccauerūt ei: ⁊ nō filij eiꝰ in sordibꝰ. Generatio praua atq; ꝑuersa: heccine reddis dn̄o ꝑp̄le stulte ⁊ insipiens? Nunq̇d nō ipse ē pr̄ tuꝰ q̇ possedit te: ⁊ fecit ⁊ creauit te? Memēto dierꝝ antiq̄rū: cogita gn̄atiões singulas. Interroga patrē tuū ⁊ annūciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicēt tibi. Qn̄ diuidebat altissimꝰ gētes: qn̄ separabat filios adā. Cōstituit t̄minos ꝑplorꝝ: iuxta nūerꝝ filiorꝝ isrl̄. Pars aūt dn̄i ꝑplus eiꝰ: iacob funiculꝰ hereditatꝭ eiꝰ. Inuenit eū i terra deserta: i loco horrorꝭ ⁊ vaste solitudinis. Circūduxit eū ⁊ docuit: ⁊ custodiuit q̄si pupillam oculi sui. Sic aq̇la ꝓuocās ad volādū pullos suos. ⁊ sup̄ eos volitās. Expandit alas suas: ⁊ assūpsit eū atq; portauit in humeris suis. Dn̄s solꝰ dux eiꝰ fuit: ⁊ nō erat cum eo deꝰ alienꝰ. Cōstituit eū sup̄ excelsam terrā: ut comedēt fructus agrorꝝ. Ut suggeret mel de petra: oleūq; de saxo durissimo. Butyrū de armēto ⁊ lac de ouibꝰ: cū adipe agnorū ⁊ arietū filiorꝝ basan. Et hircos cum medulla tritici: ⁊ sanguinē vue biberent meracissimū. Incrassatus ē dilectꝰ ⁊ recalcitrauit: icrassatꝰ ipinguatꝰ dilatatꝰ. Dereliq̇t deū factorē suū: ⁊ recessit a deo salutari suo. Prouocauerūt eū in dijs alienis: ⁊ in abhomiatiōibꝰ ad iracundiā cōcitauerūt. Immolauerunt demonijs ⁊ nō deo: dijs q̄s igr̄abāt. Noui recētesq; venerūt: q̄s nō coluerūt pr̄es eorꝝ. Deū q̇ te genuit dereli stī: ⁊ oblitus es dn̄i creatorꝭ tui. Uidit dn̄s ⁊ ad iracūdiā ꝯcitatus ē: q̇a ꝓuocauerunt eū filij sui ⁊ filie. Et ait: abscōdā faciem meā ab eis: ⁊ ꝯsiderabo nouissima eorꝝ. Gn̄ātio. n. ꝑuersa ē: ⁊ ifideles filij. Ipsi me ꝓuocauerūt i eo q̇ non erat deꝰ: ⁊ irritauerūt in vanitatibꝰ suis. Et ego ꝓuocabo eos i eo q̇ nō ē ꝑplꝰs: ⁊ i gēte stulta irritabo illos. Ignis succensus ē i furore meo: ⁊ ardebit vsq; ad iferni nouissima. Deuorabitq; t̄rā cū germine suo: ⁊ montiū fūdamēta cōburet. Cōgregabo sup̄ eos mala: ⁊ sagittas meas cōplebo i eis. Cōsūment fame: ⁊ deuorabūt eos aues morsu amarissimo. Dentes bestiarū imittā i eos: cū furore trahentiū sup̄ terrā atq; serpentiū. Foris vastabit eos gladiꝰ ⁊ intꝰ pauor: iuuenē simul ac ṽginē lactentē cum hoie sene. Et dixi: vbi nā sūt? cessare faciā ex hoibꝰ memoriā eorū. Sed ꝓpter irā iīmicorū distuli: ne forte supbirēt hostes eorꝝ. ⁊ dicerēt. Manꝰ nr̄a excelsa: ⁊ nō dn̄s fecit hec oia. Gens absq; ꝯsilio ē ⁊ sine prudētia: vtinā saperēt ⁊ itelligerēt ac nouissima ꝓuiderēt. Quō ꝑseq̄bat vnus mille: ⁊ duo fugarēt decē milia? Nōne ideo q̇a deꝰ suꝰ vēdidit eos: ⁊ dn̄s cōclusit illos? Nō. n. ē deus nr̄ ut dij eorꝝ: ⁊ inimici nostri sūt iudices. De vinea sodomorꝝ vinū eorū: ⁊ de suburbanis gomorre. Uua eorꝝ vua fellis: ⁊ botrus amarissimꝰ. Fel draconū vinū eorꝝ: ⁊ venenū aspidū insanabile. Nōne hec condita sūt apud me: ⁊ signata in thesauris meis? Mea ē vltio ⁊ ego retribuā eis i tp̄e: ut labat pes eorꝝ. Iuxta est dies ꝑditionis:

⁊ adesse festinãt tpa. Judicabit dñs populũ
suũ: ⁊ in ꝯuis suis miserebit̃. Uidebit ꝙ ifir
mata sit manus: ⁊ clausi ꝗꝫ defecerunt: resi-
duiqꝫ ꝯsũpti sũt. Et dicẽt: vbi sunt dij eoꝝ in
q̇b⁹ habebãt fiduciã? De q̇ꝝ victimis come-
debant adipes: ⁊ bibebant vinũ libaminũ.
Surgãt ⁊ opitulẽt̃ vobis: ⁊ ĩ necessitate vos
ꝓtegãt. Uidete ꝙ ego sim sol⁹: ⁊ nõ sit ali⁹
deus ꝑter me. Ego occidã ⁊ ego viuẽ faciã:
ꝑcutiã ⁊ ego sanabo: ⁊ nõ ẽ q̇ de manu mea
possit eruere. Leuabo ad celũ manũ meã: ⁊
dicã. viuo ego in et̃nũ. Si acuero ut fulgur
gladiũ meũ: ⁊ arripuerit iudiciũ man⁹ mea.
Reddã vltionẽ hostib⁹ meis: ⁊ his q̇ oderũt
me retribuã. Jnebriabo sagittas meas san-
guine: ⁊ gladi⁹ meus deuorabit carnes. De
cruore occisoꝝ: ⁊ de captiuitate nudati ĩimi-
coꝝ capitis. Laudate gẽtes ꝑpl'm ei⁹: q̇a san
guinẽ seruoꝝ suoꝝ vlciscet̃. Et vindictã re-
tribuet in hostes eoꝝ: ⁊ ꝓpiti⁹ erit t̃re popu-
li sui. Uenit g̃ moyses ⁊ locut⁹ ẽ oĩa ꝟba cã-
tici hui⁹ ĩ aurib⁹ ꝑpl'i. ipse ⁊ iosue filius nun.
Cõpleuitqꝫ oẽs sermones istos loquẽs ad
vniuersũ isrl'. ⁊ dixit ad eos: Ponite corda
vr̃a ĩ oĩa verba que ego testificor vobis ho-
die: ut mãdetis ea filijs vr̃is custodire ⁊ fa-
cere: ⁊ iplere vniuersa q̄ scripta sũt in volu-
mine leg̃ hui⁹: q̇a nõ ĩ cassũ ꝑ̄cepta sũt vob̃:
s̃ ut singuli ĩ eis viuerẽt. q̄ faciẽtes lõgo ꝑse-
ueretis tẽpore in terra ad quã iordane trãs-
misso ingredimi possidendam. Locutusqꝫ est
dñs ad moysen ĩ eadẽ die dicẽs: Ascende ĩ
montẽ istũ abarim in montẽ nebo qui est in
t̃ra moab ꝯtra hiericho. ⁊ vide t̃rã chanaan
quã ego tradã filijs isrl' obtinendã. ⁊ more-
re in monte. Quẽ cõscẽdẽs iũgeris populis
tuis. sicut mortu⁹ ẽ aaron frat̃ tuus ĩ mõte
hor ⁊ apposit⁹ ꝑpl'is suis: q̇a ꝑuaricati estis
ꝯ̄ me ĩ medio filioꝝ isrl' ad aquas contradi-
ctiõis ĩ cades deserti syn. ⁊ nõ scificastis me
int̃ filios isrl'. Econtra videbis t̃rã. ⁊ nõ in-
gredieris in eã: quã ego dabo filijs israhel.

XXXIII

Hec est bñdictio qua be-
nedixit moyses hõ dei filijs isrl' ante
mortẽ suam. Et ait: Dñs de syna ve-
nit: ⁊ de seyr ortus ẽ nob̃. Apparuit de mõte
pharan. ⁊ cum eo scõꝝ milia. Jn dextra ei⁹
ignea lex: dilexit ꝑpl'os. Oẽs sci ĩ manu illi⁹
sũt: ⁊ q̇ appropinquãt pedib⁹ ei⁹. accipient de
doctrina illi⁹. Legẽ ꝑ̄cepit nob̃ moyses: he-
reditatem multitudinis iacob. Et erit apud
rectissimũ rex: ꝯgregatis ꝑ̄ncipib⁹ ꝑpl'i cum
tribub⁹ isrl'. Uiuat ruben ⁊ nõ moriat̃: ⁊ sit
paruus in numero. Hec est iude benedictio.
Audi dñe vocẽ iude: ⁊ ad ꝑpl'm suũ itroduc
eũ. Man⁹ ei⁹ pugnabũt ꝓ eo: ⁊ adiutor illi⁹
ꝯ̄ aduersarios ei⁹ erit. Leuiqꝫ ait: Perfectio
tua ⁊ doctrina tua a viro scõ tuo quẽ ꝓba-
sti ĩ tẽptatiõe: ⁊ iudicasti ad aq̄s ꝯtradictio
nis. Qui dixit pr̃i suo ⁊ mr̃i sue nescio vos:
⁊ fr̃ibus suis ignoro illos. ⁊ nescierũt filios
suos. Hi custodierũt eloquiũ tuũ ⁊ pactum
tuũ ꝯuauerũt: iudicia tua o iacob. ⁊ legem
tuã o isrl'. Ponẽt thymiama ĩ furore tuo: ⁊
holocausta sup̱ altare tuũ. Bñdic dñe forti-
tudini ei⁹: ⁊ opa manuũ illi⁹ suscipe. Pcute
dorsa ĩimicoꝝ ei⁹: ⁊ q̇ oderũt eũ nõ ꝯsurgant.
Et beniamin ait: Amantissim⁹ dñi. habita-
bit ꝯfidẽt̃ ĩ eo: q̄si ĩ thalamo tota die mora-
bit̃: ⁊ int̃ humeros illi⁹ reqescet. Joseph qꝫ
ait: De bñdictiõe dñi t̃ra ei⁹: de pomis celi
⁊ rore atqꝫ abysso subiacẽte. De pomis fru-
ctuũ solis ac lune: de ꝟtice antiq̄ꝝ mõtiũ: de
pomis colliũ et̃noꝝ: ⁊ de frugib⁹ terre: ⁊ de
plenitudine ei⁹. Bñdictio illi⁹ q̇ apparuit in
rubo veniat sup̱ caput ioseph: ⁊ sup̱ verticẽ
naçarei int̃ frẽs suos. Quasi ꝑ̄mogeniti tau
ri pulchritudo ei⁹: cornua rhinocerotꝭ cor-
nua illi⁹. Jn ipsis ꝟtilabit gẽtes vsqꝫ ad ter-
minos t̃re. He sũt multitudines ephraim: ⁊
h̃ milia manasse. Et çabulon ait: Letare ça
bulon ĩ exitu tuo: ⁊ ysachar ĩ tabernaculis
tuis: ꝑpl'os vocabũt ad mõtẽ: ibi ĩmolabunt
victimas iusticie. Qui iundationẽ marꝭ q̄si
lac suggẽt: ⁊ thesauros abscõditos arenaꝝ.
Et gad ait: Bñdict⁹ ĩ latitudĩe gad. Qua-
si leo reqeuit: cepitqꝫ brachiũ ⁊ ꝟticẽ. Et vi-
dit ꝑ̄ncipatũ suũ ꝙ ĩ ꝑte sua doctor eẽt repo-
sit⁹. q̇ fuit cum ꝑ̄ncipib⁹ ꝑpl'i ⁊ fecit iusticias
dñi: ⁊ iudiciũ suũ cum isrl'. Dan qꝫ ait: Dan
catul⁹ leonis. fluet largit̃ de basan. Et nepta-
lim dixit: Neptalim abũdãtia ꝑfruet̃. ⁊ ple-
nus erit bñdictionib⁹ dñi. Mare ⁊ meridiẽ
possidebit. Aser qꝫ ait: Bñdict⁹ ĩ filijs aser
Sit placẽs fr̃ib⁹ suis: ⁊ tingat ĩ oleo pedem
suũ. Ferrũ ⁊ es calciamẽtũ ei⁹. Sic̃ dies iu-
uẽtutis tue: ita ⁊ senectus tua. Nõ ẽ ali⁹ ut
deus rectissimi. Ascẽsor celi auxiliator tu⁹.
Magnificẽtia ei⁹ discurrũt nubes: habita-
culũ ei⁹ sursũ: ⁊ subt̃ brachia sempit̃na. Eij-
ciet a facie tua ĩimicũ: dicetqꝫ. conterẽ. Ha-
bitabit isrl' ꝯfidenter ⁊ solus. Oculus iacob

in t͞ra frumẽti ⁊ vini: celiꝙ caligabũt rore. Btũs tu isrł. Quis silis tui ꝑpłe q̄ saluaris i dño? Scutũ auxilij tui. ⁊ gladiꝰ glie tue. Negabũt te iimici tui. ⁊ tu eoꝝ colla calcab.

XXXIIII

Ascendit ꝰ moyses de cãpestribꝰ moab sup montẽ nebo in v͞ticẽ phasga ꝯ biericho. ondit ꝙ ei dñs oẽm terrã galaad vsꝙ dan. ⁊ vniuersũ neptalim terrãꝙ ephraim ⁊ manasse ⁊ oẽm t͞rã iuda vsꝙ ad mare nouissimũ. ⁊ australẽ ptẽ ⁊ latitudinẽ cãpi biericho ciuitatis palmarũ vsꝙ segor. Dixitꝙ dñs ad eũ: Hec est t͞ra ꝓ q̄ iuraui abrahã ysaac ⁊ iacob dicẽs: Semini tuo dabo eã. Vidisti eã oculis tuis. ⁊ nõ trãsibis ad illã. Mortuusꝙ ẽ ibi moyses seruꝰ dñi i terra moab iubẽte dño. ⁊ sepeliuit eũ i valle t͞re moab ꝯ phogor. ⁊ nõ cognouit hõ sepulchꝝ eiꝰ vsꝙ i p̄ntẽ diẽ. Moyses centũ ⁊ viginti ãnoꝝ erat qñ mortuꝰ est. Nõ caligauit oculꝰ eiꝰ: nec dentes illiꝰ moti sũt. Fleuerũtꝙ eũ filij isrł in campestribus moab trigīta diebꝰ. ⁊ cõpleti sũt dies plãctꝰ lugẽtiũ moysen. Josue v͞o filiꝰ nun repletus est sp̄ũ sapie. q̄a moyses posuit sup eũ manꝰ suas. Et obedierunt ei filij isrł: feceruntꝙ sicut p̄cepit dñs moysi. Et non surrexit ꝓph͞a vltra i isrł sicut moyses quẽ nosset dñs facie ad faciem in oibꝰ signis atꝙ portentis q̄ misit p eũ ut faceret in terra egypti pharaoni ⁊ oibꝰ seruis eiꝰ vniuerseꝙ terre illiꝰ. ⁊ cunctã manũ robustã magnaꝙ mirabilia q̄ fecit moyses corã vniuerso israhel.

Explicit Deuteronomiũ. Incipit ꝓlogꝰ beati hieronymi p̄sbyteri in librũ Josue.

Tandem finito pentateucho moysi velut grãdi fenore liberati: ad iesũ filiũ naue manũ mittimꝰ quẽ hebrei iosue ben nun. i. iosue filiũ nun vocant. ⁊ ad iudicũ librũ quẽ sopthim appellant: ad ruth q͞ꝫ ⁊ hester quos hisdẽ noibꝰ efferũt. Monemusꝙ lectorẽ ut siluã hebraicoꝝ noiuꝫ. ⁊ distinctiões p mẽbra diuisas. diligẽs scriptura cõseruet: ne ⁊ nr̄ labor ⁊ illius studiũ peat. Et ut in p̄mis qd̄ sepe testatꝰ sũ sciat me non in rep̄hensionẽ veteꝝ noua cudere sic̄ amici mei criminanť: s ꝓ virili portione offerre lingue mee hoibꝰ quos tamẽ nr̄a delectãt: ut ꝓ grecoꝝ hexaplis q̄ ⁊ sũptu ⁊ labore maximo indigẽt: editionẽ nr̄am habeãt. Et sicubi in antiquorũ voluminũ lectiõe dubitarint: h̄ illis ꝯferentes iueniãt qd̄ reqrũt. Maxie cũ apud latinos tot sint exemplaria q̄t codices. ⁊ vnusq̄sꝙ ꝓ arbitrio suo uel addiderit ułsubtraxerit qd̄ ei visũ ẽ. ⁊ vtiꝙ nõ possit verum esse qd̄ dissonat. Unde cesset arcuato vulnere ꝯ nos insurgẽ scorpiꝰ. ⁊ sc͞m opꝰ venenata carpere lingua desistat: uel suscipiens si placet: uel ꝯtẽnens si displicet: memineritꝙ illorũ v͞suũ. Os tuũ abũdauit malitia. ⁊ ligua tua ꝯcinnabat dolos. Sedẽs adũsus frẽm tuũ loq̄baris: ⁊ adũsus filiũ matris tue ponebas scandalũ: h̄ fecisti. ⁊ tacui. Existimasti iniq̄ ꝙ ero tui silis: arguam te ⁊ statuã cõtra faciẽ tuã. Que. n. audiẽtis uel legẽtiꝫ vtilitas ẽ nos laborãdo sudare. ⁊ alios detrahẽdo laborare: dolere iudeos ꝙ calũniãdi eis ⁊ irridẽdi xp̄ianos sit oblata occasio. ⁊ ecclesie hoies id despicere imo lacerare vnde aduersarij torqueanť? Qz si vetꝰ eis tm̄ interpretatio placet. que ⁊ mihi non displicet. ⁊ nihil extra recipiẽdũ putãt: cur ea q̄ sub astericis ⁊ obelis uel addita sũt uel ãputata. legunt ⁊ negligũt? Quare danielẽ iuxta theodotiõis traditionẽ ecclesie susceperũt? Cur origenẽ miranť ⁊ eusebiũ pãphili: cũctas editiones siliter disserẽtes? Aut q̄ fuit stulticia: postꝙ vera dixerint ꝓferre q̄ falsa sũt? Unde aũt i nouo testamẽto ꝓbare poterũt assumpta testimonia q̄ i librꝭ veteribꝰ non hñť? Hec dicimus ne oio calũniantibꝰ tacere videamur. Ceteꝝ pꝰ scẽ paule dormitionẽ cuiꝰ vita virtutꝭ exẽplũ ẽ. ⁊ hos libros q̄s eustochio virgini xp̄i negare nõ potui. decreuimꝰ dũ spiritꝰ hos regit artꝰ: ꝓph͞aꝝ explanatiõi incũbere. ⁊ omissũ iam diu opꝰ q̄si q̄dã postliminio repetẽ: p̄serti cũ ⁊ ãmirabilis scũsꝙ vir pãmachius hoc idẽ litteris flagitet. ⁊ nos ad patriã festinantes mortiferos syrenarũ cantus surda debeamꝰ aure transire.

Explicit prologus. Incipit argumentũ.

Jesus filius naue. typũ dñi nõ solum in gestis verũ etiã i noie gerẽs: trãsit iordanẽ. hostiũ regna subuertit. diuidit terrã victori ꝑplo. ⁊ p singulas vrbes. viculos. montes. fluia. torrẽtes atꝙ confinia: ecclie celestisꝙ irlm spũalia regna describit.

h exaplũ li. p h exapla. ploꝝ. dcã sunt exẽplaria. Ab exa. qd̄ sex. ꝯ plois plica.

Incipit liber Josue. Caplm. I

ET factũ est pꝰ
mortem moysi serui dñi: ut
loqueretur dñs ad iosue fi-
liũ nun ministrũ moysi. ⁊ di-
ceret ei: Moyses seruꝰ meꝰ
mortuꝰ est. Surge ⁊ transi iordanẽ istũ tu ⁊
ois ppl'us tecũ: in terrã quã ego dabo filijs
isrl'. Oẽm locũ quẽ calcauerit vestigiũ pe-
dis vr̃i· vobis tradã: sic locutꝰ sũ moysi. A
deserto ⁊ libano vsq; ad fluuiũ magnũ eu-
fratẽ ois t̃ra etheoꝝ vsq; ad mare magnũ ꝯ
solis occasũ erit terminꝰ vr̃. Nullꝰ poterit vo-
bis resistẽ cũctis diebꝰ vite tue. Sicut fui cũ
moyse· ita ero tecũ: nõ dimittã nec derelin-
quam te. Confortare. ⁊ esto robustꝰ. Tu. n.
sorte diuides ppl'o huic t̃rã: p q̃ iuraui p̃ribꝰ
tuis ut traderẽ eã illis. Cõfortare igit̃ ⁊ esto
robustꝰ valde: ut custodias ⁊ facias oẽm legẽ
quã p̃cepit tibi moyses seruꝰ meꝰ. Ne decli-
nes ab ea ad dextram uel ad sinistrã· ut in-
telligas cũcta q̃ agis. Nõ recedat volumen
legis huiꝰ ab ore tuo ʒ meditaberis i eo die-
bus ac noctibꝰ· ut custodias ⁊ facias oia q̃
scripta sũt i eo. Tũc diriges viã tuã ⁊ itelli-
ges eã. Ecce p̃cipio tibi: cõfortare ⁊ esto ro-
bustꝰ. Noli metuẽ ⁊ noli timẽ· qm̃ tecũ ẽ dñs
deꝰ tuꝰ i oibꝰ ad q̃cũq; perexeris. Precepitq;
iosue p̃ncipibꝰ ppl'i dicens: Trãsite p mediũ
castroꝝ. ⁊ iperate ppl'o ac dicite: Preparate
vob̃ cibaria: qm̃ pꝰ diẽ tertiũ trãsibitis ior-
danẽ. ⁊ intrabitis ad possidẽdã terrã quam
dñs deus nr̃ daturꝰ ẽ nobis. Rubenitis q̊q; ⁊
gadditis ⁊ dimidie tribui manasse ait: Me-
mẽtote sermonis quẽ p̃cepit vobis moyses
famulꝰ dñi dicens: Dñs deꝰ vester dedit vo-
bis requiẽ ⁊ oẽm t̃rã. Vxores vr̃e ⁊ filij vr̃i
ac iumẽta manebũt in t̃ra quã tradidit vob̃
moyses trãs iordanẽ. Vos aũt trãsite arma-
ti añ frẽs vr̃os oẽs fortes manu ⁊ pugnate
ꝓ eis· donec det requiẽ dñs fribꝰ vr̃is sicut ⁊
vobis dedit. ⁊ possideãt ipsi q̊q; t̃rã quam dñs
deꝰ vester daturꝰ ẽ eis. ⁊ sic reuertemi i terrã
possessiõis vr̃e. ⁊ habitabitis i ea quã vobis
dedit moyses famulus dñi trãs iordanẽ cõ-
tra solis ortũ. Rñderũtq; ad iosue· atq; di-
xerũt: Oia q̃ p̃cepisti nob̃ faciemꝰ. ⁊ q̊cũq;
miseris· ibimꝰ. Sic obediuimꝰ i cũctis moysi·
ita obediemꝰ ⁊ tibi: tm̃ sit dñs deꝰ tecũ sicut
fuit cum moyse. Qui cõtradixerit ori tuo ⁊
nõ obedierit cũctis sermonibꝰ q̊s p̃cepis ei
moriat̃. Tu tm̃ ꝯfortare. ⁊ viriliť age. II

Misit igitur iosue filiꝰ nun de setbim
duos viros exploratores in abscõ-
dito ⁊ dixit eis: Ite ⁊ cõsiderate t̃rã·
vrbẽq; hiericho. Qui pgẽtes ingressi sũt do-
mũ mulieris meretricis noie raab. ⁊ q̇eue-
rũt apud eam. Nunciatũq; ẽ regi hiericho. ⁊
dictũ. Ecce viri igressi sũt huc p noctẽ de fi-
lijs isrl'· ut explorẽt terrã. Misitq; rex hieri-
cho ad raab dicẽs: Educ viros qui venerũt
ad te. ⁊ ingressi sunt domũ tuã. Explorato-
res quippe sunt. ⁊ omnẽ terrã cõsiderare ve-
nerũt. Tollensq; mulier viros· abscondit ⁊
ait: Fateor venerũt ad me· ʒ nesciebã vnde
essent. Cũq; porta clauderet̃ i tenebris. ⁊ il-
li pariter exierũt: nescio q̊ abierũt. Psequimini
cito ⁊ ꝯphẽdetis eos. Ipsa aũt fecit ascẽde-
re viros in solariũ domꝰ sue: operuitq; eos
stipula lini q̃ ibi erat. Hi aũt q̇ missi fuerant
secuti sunt eos p viã q̃ ducit ad vadũ iorda-
nis: illisq; egressis stati porta clausa est. Nec
dũ obdormierãt qui latebant. ⁊ ecce mulier
ascẽdit ad eos. ⁊ ait: Noui q dñs tradiderit
vobis terrã. Eteni irruit i nos terror vester:
⁊ elanguerũt oẽs habitatores t̃re. Audiui-
mus q siccauerit dñs aq̃s maris rubri ad
vr̃m introitũ qñ egressi estis ex egypto. ⁊ q̃
feceritis duobꝰ ãmorreoꝝ regibꝰ q̇ erãt trans
iordanẽ· seon ⁊ og q̊s interfecistis. Et h̃ audi-
entes ptimuimꝰ ⁊ elanguit cor nr̃m· nec re-
mãsit i nobis spũs ad introitũ vr̃m. Dñs. n.
deus vester ipse ẽ deus in celo sursũ ⁊ in t̃ra
deorsum. Nũc g̊ iurate mihi p dñm ut quõ
ego miãm feci vobiscũ: ita ⁊ vos faciatis cũ
domo p̃ris mei: detisq; mihi verum signũ ut
saluetis patrẽ meũ ⁊ matrẽ· frẽs ac sorores
meas ⁊ oia q̃ illoꝝ sũt. ⁊ eruatis aias nr̃as a
morte. Qui rñderũt ei: Aia nr̃a sit p vob̃ in
mortẽ· si tñ nõ ꝓdideris nos. Cũq; tradide-
rit nob̃ dñs t̃rã: faciemꝰ in te miãm ⁊ ꝟita-
tẽ. Demisit g̊ eos p funẽ de fenestra. Domus
eni eius herebat muro. Dixitq; ad eos: Ad
mõtana ꝯscendite· ne forte occurant vob̃ re-
uertẽtes: ibiq; latitate tribꝰ diebꝰ donec re-
deãt. ⁊ sic ibitis p viã vr̃am. Qui dixerũt ad
eã: Innoxij erimꝰ a iuramẽto h̃ q̊ adiurasti
nos· si igredietibꝰ nobis t̃rã signũ nõ fuerit
funiculꝰ iste coccineꝰ. ⁊ ligaueris eũ i fenestra
p quã demisisti nos. ⁊ patrẽ tuũ ac matrem

frēſq; ⁊ oēm cognationē tuā cōgregaueris i
domū tuā. Qui oſtiū dom⁹ tue egreſſus fue-
rit: ſanguis ipſi⁹ erit i caput eius. ⁊ nos eri-
mus alieni. Cūctoꝝ aūt ſanguis q̄ tecū i do-
mo fuerint· redūdabit in caput noſtrum· ſi
eos aliq̇s tetigerit. Qꝫ ſi nos ꝓdere voluerī
⁊ ſermonē iſtū ꝓferre i mediū· erim⁹ mundi
ab h̄ iuramento q̄ adiuraſti nos. Et illa re-
ſpondit: Sic̄ locuti eſtis· ita fiat. Dimittēſq;
eos ut ꝑgerēt: appēdit funiculū coccineū in
feneſtra. Illi ṽo ābulātes ꝑuenerūt ad mō-
tana. ⁊ manſerūt ibi tres dies donec reuer-
terent̄ qui fuerāt ꝑſecuti. Querētes. n. ꝑ oēm
viā nō repperūt eos. Quib⁹ vrbē ingreſſis
reuerſi ſūt ⁊ deſcēderūt exploratores de mō-
te. ⁊ trāſito iordane venerunt ad ioſue filiū
nun· narraueruntq; ei oīa q̄ acciderant ſibi
atq; dixerūt: Tradidit dñs oēm terrā hāc in
manus noſtras. ⁊ timore ꝓſtrati ſūt cuncti
habitatores eius. III

I Gitur ioſue de nocte ꝯſurgens mouit
caſtra· egrediēteſq; de ſethim· venerunt
ad iordanē ipſe ⁊ oēs filij iſrl̄. ⁊ morati
ſūt ibi ꝑ tres dies. Quib⁹ euolutis trāſierūt
p̄cones ꝑ caſtroꝝ mediū. ⁊ clamare ceperūt.
Qn̄ videritis archā federis dñi dei vr̄i ⁊ ſa-
cerdotes ſtirpis leuitice portātes eā· vos q̊;
ꝯſurgite ⁊ ſeq̇mini p̄cedētes: ſitq; inter vos
⁊ archā ſpatiū cubitorū duū miliū ut ꝓcul
videre poſſitis. ⁊ noſſe ꝑ quā viā ingredia-
mini· q̇a ṗus nō ambulaſtis ꝑ eā. ⁊ cauete
ne appropinq̇tis ad archā. Dixitq; ioſue ad
ꝑplm: Scīficami: cras. n. faciet dñs int̄ vos
mirabilia. Et ait ad ſacerdotes: Tollite ar-
cham federis. ⁊ p̄cedite ꝑplm. Qui iuſſa cō-
plentes tulerūt. ⁊ ambulauerūt an̄ eos. Di-
xitq; dñs ad ioſue. Hodie incipiā exaltare te
corā oī iſrl̄· ut ſciant q̄ ſicut cū moyſe fui:
ita ⁊ tecū ſim. Tu aūt p̄cipe ſacerdotib⁹ qui
portāt archam federis. ⁊ dic eis: Cū igreſſi
fuerit̄ ꝑtē aque iordanis: ſtate in ea. Dixitq;
ioſue ad filios iſrahel: Accedite huc. ⁊ audi-
te ṽbū dñi dei vr̄i. Et rurſū in h̄ inq̇t ſcietis
q̄ dñs deus viuēs i medio vr̄i ē. ⁊ diſꝑdet i
cōſpectu vr̄o chananeū ⁊ etheū· eueū ⁊ phe-
reçeū· gergeſeū q̊; ⁊ iebuſeū ⁊ āmorreū. Ec-
ce archa federis dñi oīs t̄re· an̄cedet vos ꝑ
iordanē. Parate duodeci viros de duodecī
tribub⁹ iſrl̄: ſingulos ꝑ ſingulas tribus. Et
cū poſuerint veſtigia pedū ſuoꝝ ſacerdotes
q̇ portāt archā federis dñi dei vniuerſe t̄re i

aq̇s iordanis· aque q̄ īferiores ſūt decurrēt
atq; deficiēt: q̄ aūt deſuꝑ veniūt· i vna mole
ꝯſiſtēt. Igit̄ egreſſus ē ꝑpl's de tabernaculis
ſuis ut trāſirēt iordanē. ⁊ ſacerdotes q̇ por-
tabāt archā federis ꝑgebant an̄ eū. Ingreſ-
ſiſq; eis iordanē ⁊ pedib⁹ eoꝝ in ꝑte aq̄ tin-
ctis: iordanis āt ripas aluei ſui tēpore meſ-
ſis impleuerat: ſteterūt aq̄ deſcēdētes i loco
vno. ⁊ ad inſtar mōtis ītumeſcētes appare-
bāt ꝓcul ab vrbe q̄ vocat̄ edom vſq; ad locū
ſarthan: q̄ aūt inferiores erāt i mare ſolitu-
dinis q̇ nūc vocatur mortuū deſcenderūt
vſq; q̄ oīo deficerēt. Popul⁹ aūt incedebat ꝯ
iordanē. ⁊ ſacerdotes q̇ portabāt archā fede-
ris dñi ſtabāt ſuꝑ ſiccā humū i medio iorda
nis accīcti· oīſq; ꝑpl's ꝑ arētē alueū trāſibat.

Q Uib⁹ tranſgreſſis· dixit dñs IIII
ad ioſue: Elige duodecim viros ſin
gulos per ſingulas trib⁹. ⁊ p̄cipe eis
ut tollāt de medio iordanis alueo vbi ſtete-
rūt pedes ſacerdotū· duodecī duriſſimos la
pides: q̇s ponetis i loco caſtrorū vbi fixerit̄
hac nocte tētoria. Vocauitq; ioſue duodecī
viros q̇s elegerat de filijs iſrl̄ ſingulos de
ſingulis tribub⁹. ⁊ ait ad eos: Ite an̄ archā
dñi dei veſtri ad iordanis mediū. ⁊ portate
inde ſinguli ſingulos lapides i humeris ve-
ſtris iux̄ numerūilioꝝ iſrl̄: ut ſit ſignū inter
vos. Et qn̄ interrogauerit vos filij vr̄i cras di-
cētes: q̇d ſibi volūt iſti lapides· rn̄debit̄ eis:
Defecerūt aq̄ iordanis an̄ archā federī dñi
cū tranſiret eū· idcirco poſiti ſunt lapides iſti
in monimētū filioꝝ iſrl̄ vſq; in eṫnū. Fecerūt
ḡ filij iſrl̄ ſicut p̄cepit eis ioſue· portantes de
medio iordanis alueo duodecim lapides ut
dñs ei iꝑerarat iux̄ numeꝝ filioꝝ iſrl̄ vſq; in
locū in quo caſtrametati ſūt· ibiq; poſuerūt
eos. Alios q̊; duodeci lapides poſuit ioſue
i medio iordanis alueo vbi ſteterunt ſacer-
dotes q̇ portabāt archā federis. ⁊ ſūt ibi vſq;
in pn̄tē diē. Sacerdotes aūt q̇ portabāt ar-
cham ſtabāt i iordanis medio: donec oīa cō
plerent̄ q̄ ioſue ut loq̄ret̄ ad ꝑplm p̄ceperat
dñs ⁊ dixerat ei moyſes. Feſtinauitq; ꝑpl's
⁊ trāſijt. Cūq; tranſiſſent oēs· trāſiuit ⁊ ar-
cha dñi: ſacerdotes q̊; ꝑgebant ante ꝑplm.
Filij q̊; rubē ⁊ gad ⁊ dimidia trib⁹ manaſſe
armati p̄cedebant frēs ſuos filios iſrl̄: ſicut
eis p̄ceꝑat moyſes. ⁊ q̄draginta pugnatorū
milia ꝑ turmas ⁊ cuneos incedebāt ꝑ plana
atq; campeſtria vrbis hiericho. In illo die

magnificauit dñs iosue corã oi isrl: ut time-
rẽt eũ sicut timuerant moysen dũ adhuc vi-
ueret. Dixitq; ad eũ: Precipe sacerdotib⁹ qui
portãt archam federis ut ascẽdãt de iorda-
ne. Qui pcepit eis dicẽs: Ascẽdite de iorda-
ne. Cũq; ascẽdissent portãtes archã federis
dñi et siccã humũ calcare cepissent: reuerse
sũt aq̃ i alueũ suũ. et fluebãt sicut añ ꝯsueue-
rãt. Popul⁹ aũt ascẽdit de iordane decio die
mẽsis pmi. et castrametati sũt i galgalis cõ-
tra oriẽtalẽ plagã vrbis hiericho. Duodeci
q̃z lapides q̃s de iordanis alueo sũpserant.
posuit iosue i galgalis. et dixit ad filios isrl.
Qñ interrogauerit filij vrĩ cras pr̃es suos. et
dixerit eis: q̇d sibi volũt lapides isti: docebi-
tis eos atq; dicẽtes: Per arẽtẽ alueũ trãsiuit
isrl iordanẽ istũ. siccãte dño deo nr̃o aq̃s ei⁹
i ꝯspectu nr̃o. donec transirem⁹ sicut fecerat
prius i mari rubro. q̇d siccauit donec transire-
mus. ut discãt oẽs terrarũ ppli fortissimã dei
manũ: ut et vos timeatis deũ vr̃m oi tẽpore.

CV

Postq̃ ergo audierunt oẽs reges
ãmorreorũ q̇ habitabãt trãs iorda-
nẽ ad occidentalẽ plagã et cũcti re-
ges chanaã q̇ ꝓpinq̃ possidebãt magni ma-
ris loca. q̇ siccasset dñs fluẽta iordanis co-
rã filijs isrl donec trãsirẽt. dissolutũ ẽ cor eo-
rũ: et nõ remãsit in eis spũs. timẽtiũ introitũ
filiorũ isrl. Eo tp̃e ait dñs ad iosue. Fac tibi
cultros lapideos. et circũcide secũdo filios
isrl. Fecitq; q̇d iusserat dñs. et circũcidit fili-
os isrl i colle pputiorũ. Hec aũt causa ẽ secũ-
de circũcisiõis. Omis ppl's q̇ egress⁹ ẽ de egy-
pto generis masculini vniũsi bellatores vi-
ri mortui sũt in deserto p lõgissimos vie cir-
cuit⁹ q̇ oẽs circũcisi erãt: ppl's aũt q̇ natus
ẽ in deserto p q̃dragita ãnos itineris latissi-
me solitudinis incircũcisus fuit donec ꝯsu-
merent q̇ nõ audierunt vocẽ dñi. et q̇b⁹ ante
iurauerat ut oñdẽt eis t̃rã lacte et melle ma-
nantẽ. Horũ filij in locũ successerũt patrũ. et
circũcisi sũt a iosue. q̇ sicut nati fuerãt i pu-
tio erãt: nec eos in via aliquis circũciderat
Postq̃ aũt oẽs circũcisi sũt: manserũt i eo-
dem castrorũ loco donec sanarentur. Dixitq;
dñs ad iosue: Hodie abstuli opprobriũ egy-
pti a vob. Vocatũq; ẽ nomẽ loci illi⁹ galga-
la vsq; in psentẽ diem. Manserũtq; filij isrl
in galgalis. et fecerũt phase q̃rtadecima die
mẽsis ad vespũ in cãpestrib⁹ hiericho. et co-
mederũt de frugib⁹ terre die alt̃o. et azimos
panes et polentã eiusdẽ anni. Defecitq; mã-
na postq̃ comederunt de frugib⁹ t̃re: nec vsi
sũt vltra cibo illo filij isrl. sed comederunt de
frugib⁹ p̃ñtis anni t̃re chanaan. Cũ aũt eẽt
iosue i agro vrbis hiericho. leuauit oculos
et vidit virũ stantẽ cõtra se euaginatũ tenẽtẽ
gladiũ: perrexitq; ad eũ. et ait: Noster es. an
aduersariorũ? Qui r̃ñdit: Nequaq̃: sed sum
pnceps exercitus dñi. et nunc venio. Cecidit
iosue pnus in terram. et adorans ait: Quid
dñs meus loquit̃ ad seruũ suũ? Solue in-
quit calciamẽtũ de pedib⁹ tuis. Locus. n. in
quo stas sanct⁹ est. Fecitq; iosue ut sibi fue-
rat imperatum.

CVI

Jericho aũt clausa erat atq; munita
timore filiorũ isrl. et null⁹ egredi au-
debat. aut ingredi. Dixitq; dñs ad
iosue: Ecce dedi in man⁹ tuas hiericho et re-
gem ei⁹: oẽsq; fortes viros. Circuite vrbem
cũcti bellatores semel p diem. Sic facietis
sex dieb⁹. Septimo autẽ die sacerdotes tol-
lẽt septẽ buccinas q̃rũ vsus ẽ i iubileo. et pce-
dent archã federis. Septiesq; circuibitis ci-
uitatẽ. et sacerdotes clãgẽt buccinis. Cũq;
insonuerit vox tube lõgior atq; cõcisior. et i
aurib⁹ vr̃is icrepuerit. ꝯclamabit ois popu-
lus vociferatiõe maxima. et muri fũdit⁹ cor-
ruẽt ciuitatis: ingredientq; singuli p locũ cõ-
tra quẽ steterint. Vocauit ergo iosue fili⁹ nun
sacerdotes. et dixit ad eos: Tollite archam
federis. Et septẽ alij sacerdotes tollãt septẽ
iubileorũ buccinas. et icedãt añ archã dñi.
Ad pplm q̃z ait: Ite et circuite ciuitatẽ ar-
mati pcedẽtes archã dñi. Cũq; iosue v̄ba fi-
nisset. et septẽ sacerdotes septẽ buccinis clã-
gerẽt añ archã federis dñi: oisq; ppl's pcede-
ret armati exercit⁹. reliquũ vulgus archam
seq̃bat̃ ac buccinis oia ꝯcrepabãt. Preceper-
rat aũt iosue pplo dicẽs. Nõ clamabitis: nec
audiet̃ vox vr̃a. neq; vllus sermo ex ore ve-
stro egrediet̃. donec veniat dies in quo dicã
vob: Clamate et vociferami. Circuiuit ergo ar-
cha dñi ciuitatẽ semel p diẽ. et reuersa in ca-
stra mãsit ibi. Igit̃ iosue de nocte ꝯsurgente
tulerũt sacerdotes archã dñi. et septẽ ex eis
septẽ buccinas q̃rũ i iubileo vsus est. pcede-
bãtq; archã dñi ambulãtes atq; clãgẽtes. et
armat⁹ ppl's ibat añ eos. vulg⁹ aũt reliquũ
seq̃bat̃ archã. et buccinis p̄sonabat. Circuie-
rũtq; ciuitatẽ secũdo die semel. et reuersi sũt
i castra. Sic fecerũt sex dieb⁹. Die aũt septio

polẽta. i. grana noua igne adusta vel manibus confricata.

Angls.

i. magis ꝯfract⁹.

Oa circũci. z.

diluculo ꝯsurgētes: circuierūt vrbem. sicut
dispositū erat septies. Cūqꝫ septimo circuitu
clāgerēt buccinis sacerdotes. dixit iosue ad
ōem isrl': Vociferami. Tradidit.n. vob̄ dn̄s
ciuitatē. Sitqꝫ ciuitas h̄ anathema. ⁊ oia q̄
i ea sūt dn̄o. Sola raab meretrix viuat cum
vniūsis q̄ cū ea i domo sūt. Abscōdit.n. nūci-
os q̄s direximus. Vos autem cauete ne de
bis q̄ p̄cepta sūt q̄ppiā ꝯtingatis. ⁊ sitis p̄ua-
ricatiōis rei. ⁊ oia castra israhel sub peccato
sint atqꝫ turbēt'. Quicq̄d aūt auri aut argē-
ti fuerit ⁊ vasoꝝ eneoꝝ ac ferri. dn̄o ꝯsecret'
repositū in thesauris eiꝰ. Igit' oi p̄p'lo vocife-
rante ⁊ clāgētibꝰ tubis postq̄ in aures mul-
titudinis vox sonitusqꝫ icrepuit. muri illico
corruerūt. ⁊ ascēdit vnusq̄sqꝫ p̄ locū q̄ cōtra
se erat. Ceperūtqꝫ ciuitatē. ⁊ interfecerūt oia q̄
erāt in ea a viro vsqꝫ ad mulierē: ab infante
vsqꝫ ad senem. Boues q̄qꝫ ⁊ oues ⁊ asinos
i ore gladij p̄cusserūt. Duobꝰ aūt viris q̄ ex-
ploratores missi fuerāt. dixit iosue: Ingre-
dimini domū mulieris meretricis ⁊ p̄ducite
eā. ⁊ oia q̄ illiꝰ sunt. sic illi iuramēto firma-
stis. Ingressiqꝫ iuuenes eduxerūt raab ⁊ pa
rētes eiꝰ: frēs q̄qꝫ ⁊ cūctam supellectilē ac co-
gnationē illiꝰ. ⁊ ex castra isrl' manē fecerūt.
Vrbē aūt ⁊ oia q̄ inuēta sūt i ea. succēderūt:
absqꝫ auro ⁊ argēto ⁊ vasis eneis ac ferro:
q̄ in erariū dn̄i ꝯsecrarūt. Raab v̄o meretri-
cē ⁊ domū p̄ris eiꝰ. ⁊ oia q̄ habebat. fecit io-
sue viuē. ⁊ habitauerūt in medio isrl' vsqꝫ in
p̄ntē diē. eo q̄ abscōderit nūcios q̄s miserat
ut explorarēt hiericho. In t̄pe illo iprecatꝰ ē
iosue dicēs: Maledictus vir corā dn̄o qui
suscitauerit ⁊ edificauerit ciuitatē hiericho.
In p̄mogenito suo fundamenta illiꝰ iaciat.
⁊ i nouissimo liberoꝝ ponat portas eiꝰ. Fuit
ḡ dn̄s cū iosue. ⁊ nomē eiꝰ vulgatū ē i oi t̄ra.

Filij aūt isrl' p̄uaricati sūt mā- CVII
datū. ⁊ vsurpauerūt de anathema-
te. Nam achan filius charmi filij
çabdi filij çare de tribu iuda tulit aliquid de
anathemate. Iratusqꝫ ē dn̄s ꝯ filios israhel
Cūqꝫ mitteret iosue de hiericho viros cōtra
hay que ē iuxta bethauen ad oriētalē plagā
oppidi bethel. dixit eis: Ascendite ⁊ explora-
te terrā. Qui p̄cepta cōplētes explorauerūt
hay. Et reuersi dixerūt ei: Non ascēdat ois
p̄p'ls: s̄ duo uel tria milia viroꝝ p̄gāt. ⁊ de-
leāt ciuitatem. Quare ois p̄p'lus frustra ve-
xabit' ꝯ hostes paucissimos? Ascenderūt ḡ

tria milia pugnatoꝝ. Qui stati terga v̄tētes
p̄cussi sūt a viris vrbis hay. ⁊ corruerūt ex
eis triginta ⁊ sex hōies. P̄secutiqꝫ sūt eos ad-
uersarij de porta vsqꝫ ad sabarim. ⁊ cecide-
runt p̄ prona fugiētes. Pertimuitqꝫ cor p̄p'li
⁊ ad instar aque liquefactū ē. Iosue v̄o sci-
dit vestimenta sua. ⁊ pronꝰ cecidit in terram
corā archa dn̄i vsqꝫ ad vesp̄am: tam ipse q̄
oēs senes isrl'. Miserūtqꝫ puluerem sup̄ ca-
pita sua. ⁊ dixit iosue: Heu dn̄e deꝰ. Quid vo
luisti traducere p̄p'lm istū iordanē fluuiū ut
traderes nos in manus āmorrei ⁊ p̄deres?
Utinā ut cepimꝰ māsissemꝰ trans iordanē.
Mi dn̄e deꝰ q̄d dicā: vidēs israhelē hostibꝰ
suis terga vertētē? Audiēt chananei ⁊ oēs
habitatores t̄re. ⁊ parit' cōglobati circūda-
būt nos: atqꝫ delebūt nomē n̄rm de t̄ra. Et
quid facies magno noi tuo? Dixitqꝫ dominꝰ
ad iosue: Surge: cur iaces p̄nꝰ i t̄ra? Pec-
cauit isrl' ⁊ p̄uaricatꝰ ē pactū meū. tulerūtqꝫ
de anathemate ⁊ furati sūt atqꝫ mētiti. ⁊ ab-
sconderūt int' vasa sua. Nec poterit isrl' stare
an̄ hostes suos: eosqꝫ fugiet. q̄a pollutus est
anathemate. Non ero vltra vobiscū: donec
ꝯteratis eū q̄ huiꝰ scelerj reus ē. Surge scifi-
ca p̄p'lm. ⁊ dic eis: Sanctificami i crastinū.
Hec.n. dicit dn̄s deus isrl'. Anathema in me-
dio tui ē isrl'. Non poteris stare corā hostibꝰ
tuis: donec deleat' ex te q̄ h̄ ꝯtaminatꝰ ē sce-
lere. Accedetisqꝫ mane singuli p̄ tribꝰ v̄ras
⁊ quācūqꝫ tribū sors iuenerit. accedet p̄ co-
gnatiōes suas. ⁊ cog̃tio p̄ domos. domusqꝫ
p̄ viros. ⁊ q̄cūqꝫ ille i h̄ facinore fuerit dep̄-
hēsus. cōburet' igni cū oi suba sua: q̄m p̄ua-
ricatꝰ ē pactū dn̄i. ⁊ fecit nephas i isrl'. Sur
gens itaqꝫ iosue mane: applicuit isrl' p̄ tribꝰ
suas. ⁊ iuēta ē tribꝰ iuda. Que cū iux' fami-
lias suas esset oblata: iuēta est familia çare.
Illā q̄qꝫ p̄ domos offerēs repperit çabdi. cuiꝰ
domū i singulos diuidēs viros iuenit achā
filiū charmi filij çabdi filij çare de tribu iu-
da. Et ait iosue ad achan: Fili mi. da gloriā
dn̄o deo isrl' ⁊ ꝯfitē: atqꝫ indica mihi q̄d fece-
ris. ne abscondas. R̄nditqꝫ achan iosue. ⁊
dixit ei: Vere ego peccaui dn̄o deo isrl'. ⁊ sic
⁊ sic feci. Vidi.n. inter spolia palliū coccineū
valde bonū ⁊ ducētos siclos argenti. regu-
lāqꝫ aureā q̄nq̄gita sicloꝝ. ⁊ ꝯcupiscēs ab-
stuli. ⁊ abscōdi in terra ꝯ mediū tabernacu-
li mei: argētūqꝫ fossa humo operui. Misit ḡ
iosue ministros: q̄ currētes ad tabernaculū

illi⁹ repererūt cūcta abscōdita ī eodē loco ꝛ argētū sil. Auferētesq̄ ꝺe tētorio tulerūt ea ad iosue ꝛ ad oēs filios isrł. ꝓiecerūtq̄ ante dn̄m. Tollens itaq̄ iosue acban filiū çare argētūq̄ ꝛ palliū ꝛ aureā regulā. filios ꝗ̄ ꝛ filias ei⁹. boues ꝛ asinos ꝛ oues ipsūq̄ tabnaculū ꝛ cūctā supellectilē ꝛ oīs isrł cū eo: duxerūt eos ad vallē achor: vbi dixit iosue: Quia turbasti nos: exturbet te dn̄s ī die hac. Lapidauitq̄ eū oīs isrł. ꝛ cūcta q̄ illius erant igne consūpta sūt. Congregauerūtq̄ sup eum aceruū magnū lapidū: q̄ ꝑmanet vsq̄ in p̄n̄tē diē. Et auersus ē furor dn̄i ab eis. Vocatūq̄ ē nomē loci illi⁹ vallis achor vsq̄ hodie. ¶ VIII

Dixit aūt dn̄s ad iosue: Ne timeas: neq̄ formides. Tolle tecū oēm multitudinē pugnatoꝝ. ꝛ ꝯsurgēs ascēde ī oppidū bay. Ecce tradidi ī manū tuam regē ei⁹ ꝛ ꝑplm: vrbēq̄ ꝛ terrā. Faciesq̄ vrbi bay ꝛ regi ei⁹: sicut fecisti hiericho ꝛ regi illius. Predā ꝟo ꝛ oīa aiantia diripietis vobis. Pone īsidias vrbi p⁹ eā. Surrexitq̄ iosue. ꝛ oīs exercit⁹ bellatoꝝ cū eo: ut ascēderent in bay. Et electa triginta milia viroꝝ fortiū misit nocte. ꝑcepitq̄ eis dicēs: Ponite insidias p⁹ ciuitatē. Nec longi⁹ recedatis: ꝛ eritis oēs parati. Ego aūt ꝛ reliq̄ multitudo q̄ mecū ē. ascēdem⁹ ex aduerso ꝯ vrbē. Cūq̄ exierit ꝯ nos. sicut añ fecim⁹ fugiem⁹: ꝛ terga ꝟtem⁹ donec ꝑsequētes ab vrbe lōgius ꝑtrahātur. putabūt. n. nos fugē sicut prius. Nobis ḡ fugiētib⁹ ꝛ illis ꝑsequētibus ꝯsurgetis de insidijs ꝛ vastabitis ciuitatē: tradetq̄ eā dn̄s deus ꝟster in manus ꝟras. Cūq̄ ceperitis succēdite eā. ꝛ sic oīa facietis ut iussi. Dimisitq̄ eos ꝛ ꝑrexerūt ad locū insidiaꝝ: sederūtq̄ int̄ bethel ꝛ bay ad occidentalē plagā vrbis bay. Josue aūt nocte illa ī medio mansit ꝑpli. Surgēsq̄ diluculo recēsuit socios. ꝛ ascendit cū senioꝛib⁹ in fronte exercit⁹: vallat⁹ auxilio pugnatoꝝ. Cūq̄ venissent ꝛ ascendissent ex aduerso ciuitatis. steterūt ad septētrionalē vrbis plagā: int̄ quā ꝛ eos. vallis erat media. Quinq̄ aūt milia viros elegerat ꝛ posuerat ī īsidijs int̄ bethauen ꝛ bay ex occidētali ꝑte eiusdē ciuitatis. Oīs ꝟo reliqu⁹ exercit⁹ ad aq̄lonē aciē dirigebat: ita ut nouissimi multitudinis occidentalē plagā vrbis attingerēt. Abijt ḡ iosue nocte illa. ꝛ stetit ī vallis medio. Quod cū vidisset rex bay festinauit mane. ꝛ egressus ē cū oī exercitu ciuitatis: direxitq̄ aciē ꝯ desertū: ignorās q̄ p⁹ tergū lateret īsidie. Josue ꝟo ꝛ oīs isrł cesserūt loco: simulātes metū ꝛ fugiētes ꝑ solitudinis viā. At illi vociferātes pariē ꝛ semutuo cohortātes. ꝑsecuti sūt eos. Cūq̄ recessissent a ciuitate. ꝛ ne vn⁹ q̄dē in vrbe bay ꝛ bethel remansisset qui nō ꝑsequeref isrł. sicut erupant apta oppida relinquentes. dixit dn̄s ad iosue: Leua clypeū q̄ ī manu tua ē ꝯ vrbē bay: q̄m tibi tradā eā. Cūq̄ eleuasset clypeū ex aduerso ciuitatis. insidieq̄ latebāt. surrexerūt ꝯfestim ꝛ ꝑgētes ad ciuitatē ceperūt. ꝛ succēderūt eā. Viri aūt ciuitatis q̄ ꝑseq̄bāf iosue. respiciētes ꝛ vidētes fumū vrbis ad celū vsq̄ ꝯscēdere. nō potuerūt vltra huc illucq̄ diffugē. ꝑsertim cū hi q̄ simulauerāt fugam. ꝛ tendebant ad solitudinē. ꝯ ꝑsequentes fortissime restitissent. Vidēsq̄ iosue ꝛ oīs isrł q̄ capta eēt ciuitas ꝛ fum⁹ vrbis ascēderet. reuersus ꝑcussit viros bay. Siq̄dē ꝛ illi q̄ ceperant ꝛ succēderāt ciuitatem: egressi ex vrbe ꝯ suos medios hostiū ferire ceperūt. Cū ḡ ex vtraq̄ ꝑte aduersarij cederenf ita ut null⁹ de tanta multitudine saluaref. regē q̄q̄ vrbis bay apprehenderūt viuētē. ꝛ obtulerūt iosue. Igif oīb⁹ interfectis q̄ israhelē ad deserta tendentē fuerāt ꝑsecuti. ꝛ ī eodē loco gladio corruētib⁹. reuersi filij isrł ꝑcusserūt ciuitatē. Erant aūt q̄ ī eodē die ꝯciderāt a viro vsq̄ ad mulierē: duodecim milia hoīū oēs vrbis bay. Josue ꝟo nō cōtraxit manū quā in sublime porrexerat tenēs clypeū: donec interficerenf oēs habitatores bay. Iumēta aūt ꝛ ꝑdā ciuitatis diuiserūt sibi filij isrł: sicut ꝑceperat dn̄s iosue. Qui succendit vrbē. ꝛ fecit eā tumulū sempitn̄ū. Regē q̄q̄ ei⁹ suspēdit ī patibulo vsq̄ ad vesꝑam ꝛ solis occasū. p̄cepitq̄ iosue ꝛ deposuerūt cadauer ei⁹ de cruce. ꝓiecerūtq̄ ī ipso introitu ciuitatis. ꝯgesto sup eo magno aceruo lapidū qui ꝑmanet vsq̄ ī p̄n̄tē diē. Tūc edificauit iosue altare dn̄o deo isrł in mōte hebal: sicut ꝑceperat moyses famul⁹ dn̄i filijs isrł. ꝛ scriptū ē ī volumine legis moysi. altare de lapidib⁹ īpolitis q̄s ferrū nō tetigit. ꝛ obtulit sup eo holocaustum domino: imolauitq̄ pacificas victimas. Et scripsit sup lapides deuteronomiū legis moysi: q̄d ille digesserat corā filijs israhel. Oīs aūt popul⁹ ꝛ oēs maiores natu. ducesq̄ ac

f. Deutro. 27.

iudices stabāt ex vtraq; pte arche ī ɔspectu sacerdotū q portabant archā federis dn̄i·ut aduena ita ⁊ īdigena. Media pars eoꝝ iux̄ montē garizim. ⁊ media iuxta montē hebal sicut p̄ceperat moyses famul⁹ dn̄i. Et p̄mū qdē bn̄dixit p̄p̄lo isrl':post h̄ legit oīa v̄ba bene/dictiōis ⁊ maledictiōis. ⁊ cūcta q̄ scripta fuerāt ī legis volumīe. Nihil ex his q̄ moy/ses iusserat reliqt ītactū·h̄ vniuersa replica/uit corā oī multitudīe isrl' mulierib⁹ ac par/uulis ⁊ aduenis q ītˀ eos morabanť. IX

Quib⁹ auditis:cūcti reges trans ior/danē q v̄sabanť in mōtanis ⁊ cāpe/strib⁹·ī maritimis ac littore magni maris·hi q̊ q babitabāt iux̄ libanū·etheus ⁊ āmorreus·chanane⁹·pherece⁹ ⁊ eue⁹ ⁊ ie/buseus cōgregati sūt pariť : ut pugnarēt ɔ̄ iosue ⁊ isrl' vno aīo eadēq; sentētia. At hi q babitabāt ī gabaon·audiētes cūcta q̄ fece/rat iosue·hiericho ⁊ hay:callide cogitantes tulerūt sibi cibaria·saccos veteres asinis im/ponētes. ⁊ vtres vinarios scissos atq; cōsu/tos:calciamētaq; antiq̄ q̄ ad indiciū vetu/statē pitacijs cōsuta erāt· induti veterib⁹ ve/stimētis·panes q̊q; q̊s portabāt ob viaticū·du/ri erāt ⁊ ī frusta cōminuti. Perrexerūtq; ad iosue q tūc morabať ī castris galgale. ⁊ di/xerūt ei atq; siľ oī isrlheli. De t̄ra lōginqua venim⁹:pacē vobiscū facē cupiētes. Rn̄de/rūtq; filij isrl' ad eos·atq; dixerūt: Ne forte in t̄ra q̄ nobis sorte debeť habitetis. ⁊ non possim⁹ fedus inire vobiscū. At illi ad iosue Serui inquiūt tui sum⁹. Quib⁹ iosue ait: Qui nam estis vos·aut vnde venistis? Rn̄derūt De terra longinqua valde venerūt serui tui ī noīe dn̄i dei tui. Audiuim⁹.n.famā poten/tie ei⁹:cūcta que fecit ī egypto ⁊ duob⁹ regi/bus ammorreorū trans iordanē·seon regi esebon ⁊ og regi basan q erāt ī astaroth·di/xerūtq; nob̄ seniores ⁊ oēs habitatores t̄re nostre. Tollite ī manib⁹ v̄ris cibaria ob lō/gissimā viā. ⁊ occurrite eis ⁊ dicite: Serui v̄ri sum⁹:fed⁹ inite nobiscum. En panes qn̄ egressi sum⁹ de domib⁹ n̄ris ut venirem⁹ ad vos·calidos sūpsim⁹:nūc sicci facti sūt. ⁊ ve/tustate nimia cōminuti. Utres vini nouos impleuim⁹:nūc rupti sūt ⁊ soluti. Uestes ⁊ calciamenta qb⁹ induimur ⁊ q̄ habem⁹ ī pe/dib⁹ ob longitudinē longioris vie trita sūt ⁊ pene ɔsūpta. Susceperūt igitur de cibarijs eorū. ⁊ os dn̄i nō interogauerūt. Fecitq; io/sue cū eis pacē. ⁊ inito fedē pollicit⁹ ē ut nō occidereť. Principes q̊q; multitudinis iura/uerūt eis. Post dies aūt tres initi federis·au/dierūt q ī vicino habitarēt. ⁊ ītˀ eos futuri eēnt. Mouerūtq; castra filij isrl'. ⁊ venerūt ī ciuitates eoꝝ die tertio: q̄ꝝ h̄ vocabula sūt: gabaon ⁊ caphira ⁊ beroth ⁊ cariathiarim. Et nō pcusserūt eos eo q iurassent eis p̄nci/pes multitudinis in noīe dn̄i dei isrl'. Mur/murauit itaq; oē vulgus ɔ̄ p̄ncipes isrāhel Qui rn̄derūt eis: Jurauim⁹ eis in noīe dn̄i dei isrl'. ⁊ idcirco nō possum⁹ eos ɔtingē. Sz h̄ faciem⁹ eis. Reseruēť qdē ut viuāt ne cō/tra nos ira dn̄i cōciteť·si piērauerim⁹:h̄ sic viuant·ut in vsus vniuerse multitudinis li/gna cedāt·aq̄sq; cōportēt. Quib⁹ h̄ loquen/tibus vocauit gabaonitas iosue. ⁊ dixit eis Cur nos decipe fraude voluistis·ut diceretis pcul valde habitam⁹ a vob̄:cū ī medio n̄ri sitis? Jtaq; sub maledictiōe eritis. ⁊ nō defi/ciet de stirpe v̄ra ligna cedēs·aquasq; cōpor/tans in domū dei mei. Qui rn̄derunt: Nun/ciatū ē nob̄ seruis tuis q pmisisset dn̄s de⁹ tu⁹ moysi seruo suo: ut traderet vobis oēm terrā. ⁊ disperderet cunctos habitatores ei⁹. Timuim⁹ igiť valde. ⁊ puidim⁹ aīabus no/stris v̄ro terrore cōpulsi. ⁊ h̄ cōsiliū iniim⁹. Nūc aūt ī manu tua sumus : qd̊ tibi bonū ⁊ rectū videť·fac nob̄. Fecit ḡ iosue ut dixerat ⁊ liberauit eos de manu filiorū isrl' ut nō oc/ciderenť. Decreuitq; in illo die eos eē in mi/nisterio cūcti p̄p̄li ⁊ altaris dn̄i·cedētes ligna ⁊ aquas cōportantes:vsq; ī p̄n̄s tēp⁹ in loco quem dn̄s elegisset. X

Que cū audisset adonisedech rex irl'm q·s.cepisset iosue hay ⁊ subuertisset eā:sicut eni fecerat hiericho ⁊ regi ei⁹ sic fecit hay ⁊ regi illius. ⁊ q transfugissent gabaonite ad isrl'. ⁊ essent federati eorū·ti/muit valde. Urbs eni magna erat gabaon ⁊ vna ciuitatū regaliū. ⁊ maior oppido hay oēsq; bellatores ei⁹ fortissimi. Misit ḡ ado/nisesech rex irl'm ad oham regē hebrō ⁊ ad pharā regē hierimoth:ad iaphie q̊q; regē la/chis ⁊ ad dabir regem eglon·dicēs: Ad me ascēdite ⁊ ferte p̄sidiū ut expugnem⁹ gaba/on:q̄re transfugerit ad iosue ⁊ ad filios isrl' Cōgregati igiť ascēderūt q̊nq; reges āmor/reoꝝ:rex irl'm·rex hebron·rex hierimoth·rex lachis·rex eglon·siľ cū exercitib⁹ suis. ⁊ ca/strametati sūt circa gabaō oppugnātes eā.

Gabaonite venerunt ad Josue .

pitaciū. cij. de p̄ticula corij q̄ ad repetatur: sic hic. Jt est breuis epl'a ·ſ· cedula de mēbrana excisa · a pigo· gr.

Habitatores aũt gabaon vrbis obsesse· mi-
serũt ad iosue q̃ tũc morabat̃ ĩ castris apud
galgalã. ⁊ dixerũt ei: Ne retrahas man⁹ tu-
as ab auxilio seruoꝝ tuoꝝ. Ascẽde cito ⁊ li-
bera nos: ferq̃ꝫ ꝓsidiũ. Cõuenerũt.n. aduer-
sũ nos oẽs reges ãmorreoꝝ q̃ habitãt ĩ mõ-
tanis. Ascẽditq̃ꝫ iosue de galgalis. ⁊ oĩs ex-
ercitus bellatoꝝ cũ eo viri fortissimi. Dixitq̃ꝫ
dñs ad iosue: Ne timeas eos. In man⁹ enĩ
tuas tradidi illos. Nullus enĩ ex eis tibi re-
sistere poterit. Irruit itaq̃ꝫ iosue sup̃ eos re-
pente: tota nocte ascendens de galgalis. Et
ꝯturbauit eos dñs a facie isrl̃: ꝯtriuitq̃ꝫ pla-
ga magna ĩ gabaon· ac ꝓsecut⁹ ẽ eos p̃ viam
ascẽsus bethoron. ⁊ ꝑcussit vsq̃ꝫ azecha ⁊ ma-
ceda. Cũq̃ꝫ fugerẽt filios isrl̃. ⁊ essent ĩ descẽ-
su bethoron: dñs misit sup̃ eos lapides ma-
gnos de celo vsq̃ꝫ ad azecha. Et mortui sũt
multo plures lapidib⁹ grãdinis: q̃ꝫ q̃s gla-
dio ꝑcusserãt filij isrl̃. Tũc locut⁹ ẽ iosue do-
mino in die q̃ tradidit ãmorreũ ĩ ꝯspectu fi-
lioꝝ isrl̃· dixitq̃ꝫ corã eis: Sol ꝯ gabaon ne
mouearis. ⁊ luna ꝯ vallẽ haylon. Steteruntq̃ꝫ
sol ⁊ luna donec vlcisceret̃ se gens de ĩimicis
suis. Nõne scriptũ ẽ h̃ in libro iustoꝝ? Ste-
tit itaq̃ꝫ sol in medio celi. ⁊ nõ festinauit oc-
cũbere spatio vnĩ⁹ diei. Nõ fuit añ ⁊ postea
tam lõga dies obediẽte dño voci hoĩs. ⁊ pu-
gnãte ꝓ isrl̃. Reuersusq̃ꝫ ẽ iosue cũ oĩ isrl̃ in
castra galgale. Fugerant.n. q̃nq̃ꝫ reges. ⁊ se
abscõderãt ĩ spelũca vrbis maceda. Nuncia-
tũq̃ꝫ ẽ iosue ꝙ ĩuenti essent q̃nq̃ꝫ reges: latẽ-
tes in spelũca vrbis maceda. Qui ꝑcepit so-
cijs. ⁊ ait: Voluite saxa ingẽtia ad os spelũ-
ce. ⁊ ponite viros ĩdustrios q̃ clausos custo-
diãt. Vos autẽ nolite stare: s̃ ꝑsequimĩ hostes
⁊ extremos q̃sq̃ꝫ fugientiũ cedite. Ne dimit-
tatis eos vrbiũ suaꝝ itrare ꝑsidia: q̃s tradi-
dit dñs de⁹ ĩ manus vr̃as. Cesis g̃ aduersa-
rijs plaga magna ⁊ vsq̃ꝫ ad ĩtnitionẽ pene
ꝯsũptis: hi q̃ isrl̃ effugẽ potuerũt· ingressi sũt
ciuitates munitas. Reuersusq̃ꝫ ẽ oĩs exerci-
tus ad iosue ĩ maceda vbi tũc erãt castra· sa-
ni ⁊ itegro numero. Nullusq̃ꝫ ꝯtra filios isrl̃
mutire ausus est. Precepitq̃ꝫ iosue dicens:
Aperite os spelunce· ⁊ ꝓducite ad me q̃nq̃ꝫ
reges q̃ ĩ ea latitãt. Feceruntq̃ꝫ ministri ut sibi
fuerat imperatũ. ⁊ adduxerũt ad eũ q̃nq̃ꝫ re-
ges de spelunca: regẽ irl̃m· regẽ hebron· regẽ
hierimoth· regẽ lachis· regem eglon. Cũq̃ꝫ
educti essent ad eũ· vocauit omnes viros isrl̃

⁊ ait ad ꝑncipes exercitus q̃ secũ erãt: Ite ⁊
ponite pedes sup̃ colla regũ istoꝝ. Qui cum
ꝑrexissent ⁊ subiectoꝝ colla pedib⁹ calcarẽt
rursũ ait ad eos: Nolite timere nec paueatis:
ꝯfortamĩ ⁊ estote robusti. Sic.n. faciet dñs
cũctis hostib⁹ vr̃is aduersũ q̃s dimicabitis.
Percussitq̃ꝫ iosue ⁊ int̃fecit eos: atq̃ꝫ suspen-
dit sup̃ q̃nq̃ꝫ stipites: fueruntq̃ꝫ suspensi vsq̃ꝫ
ad vesperũ. Cũq̃ꝫ occũberet sol· ꝑcepit socijs
ut deponerent eos de patibulis: q̃ depositos
ꝓiecerũt ĩ speluncã in q̃ latuerãt. ⁊ posuerunt
sup̃ os ei⁹ saxa ingẽtia q̃ ꝑmanẽt vsq̃ꝫ ĩ p̃ñs.
Eodẽ die macedã q̃ꝫ cepit iosue. ⁊ ꝑcussit in
ore gladij: regẽq̃ꝫ illi⁹ int̃fecit. ⁊ oẽs habita-
tores ei⁹. Nõ dimisit ĩ ea saltẽ ꝑuas reliq̃as.
Fecitq̃ꝫ regi maceda sicut fecerat regi hieri-
cho. Trãsiuit aũt cũ omni isrl̃ de maceda in
lebna ⁊ pugnabat ꝯ eã: quã tradidit dñs cũ
rege suo in man⁹ isrl̃. Percusseruntq̃ꝫ vrbẽ in
ore gladij ⁊ oẽs habitatores ei⁹. Nõ dimise-
rũt ĩ ea vllas reliq̃as. Fecerũtq̃ꝫ regi lebna
sic̃ fecerãt regi hiericho. De lebna trãsiuit in
lachis cũ oĩ isrl̃. ⁊ exercitu ꝑ gyrũ disposito
oppugnabat eam: tradiditq̃ꝫ dñs lachis in
man⁹ filioꝝ isrl̃. ⁊ cepit eã die altero· atq̃ꝫ ꝑ-
cussit ĩ ore gladij oẽm aĩam q̃ fuerat ĩ ea sic̃
fecerat lebna. Eo tp̃e ascẽdit hirã rex gazer
ut auxiliaret̃ lachis: quẽ ꝑcussit iosue cũ oĩ
ꝓplo ei⁹ vsq̃ꝫ ad ĩtnitionẽ. Trãsiuitq̃ꝫ de la-
chis in eglon. ⁊ circũdedit atq̃ꝫ expugnauit
eam eadẽ die: ꝑcussitq̃ꝫ in ore gladij omnes
aĩas que erãt ĩ ea· iuxta oĩa q̃ fecerat lachis
Ascẽdit q̃ꝫ cũ oĩ isrl̃ de eglon ĩ hebron. ⁊ pu-
gnauit ꝯ eã: cepitq̃ꝫ ⁊ ꝑcussit ĩ ore gladij· re-
gem q̃ꝫ ei⁹. ⁊ oĩa oppida regiõis illi⁹ vniuer-
sasq̃ꝫ aĩas que ĩ ea fuerãt cõmorate. Nõ reli-
q̃t ĩ ea vllas reliq̃as. Sic̃ fecerat eglon· sic
fecit ⁊ hebron: cũcta q̃ ĩ ea reꝑperit ꝯsũmens
gladio. Inde reuersus in dabir· cepit eã atq̃ꝫ
vastauit: regẽ q̃ꝫ ei⁹ atq̃ꝫ oĩa ꝑ circuitũ oppi-
da ꝑcussit ĩ ore gladij. Nõ dimisit ĩ ea vllas
reliq̃as. Sic̃ fecerat hebron ⁊ lebna ⁊ regib⁹
earũ· sic fecit dabir ⁊ regi illi⁹. Percussit itaq̃ꝫ
iosue oẽm terram montanã ⁊ meridianam
atq̃ꝫ cãpestrẽ. ⁊ aseroth cũ regib⁹ suis. Nõ di-
misit ĩ ea vllas reliq̃as: s̃ oẽ q̃d spirare pote-
rat interfecit: sicut ꝑceꝑat ei dñs deus isrl̃· a
cades barne vsq̃ꝫ gazam. Oẽm terrã gosen
vsq̃ꝫ gabaon vniũsosq̃ꝫ reges ⁊ regiões coꝝ
vno impetu cepit atq̃ꝫ vastauit. Dñs enĩ de⁹
israhel pugnauit pro eo. Reuersusq̃ꝫ ẽ cũ oĩ

isrl' ad locū castroꝝ in galgala. XI

Quę cū audisset iabin rex asor· misit ad iobab regē madan ⁊ ad regē semeron atqꝫ ad regem acsaph· ad reges qꝫ aqlonis q̄ habitabant ī montanis ⁊ ī planitie ꝯ meridiē cenereth· ī campestribus qꝫ ⁊ regionib⁹ dor iuxta mare· chananeū qꝫ ab oriēte ⁊ occidente. ⁊ āmorreū atqꝫ ethēū ac phereçeū et iebuseū ī mōtanis: eueū qꝫ q̄ habitabat ad radices hermon ī t̄ra maspha Egressiqꝫ sūt oēs cū turmis suis: ppl's multus nimis: sic harena q̄ ē ī littore maris· eq̄ qꝫ ⁊ currus imense multitudinis. Cōuenerūtqꝫ oēs reges isti in vnū ad aq̄s meron ut pugnarēt ꝯ isrl'. Dixitqꝫ dn̄s ad iosue: Ne timeas eos. Cras. n. hac eadē hora ego tradā oēs istos vulnerādos ī ꝯspectu isrl'. Equos eoꝝ subneruabis. ⁊ curr⁹ igne cōbures. Venitqꝫ iosue ⁊ ōis exercit⁹ cū eo aduersus illos ad aquas meron subito. ⁊ irruerūt sup eos tradiditqꝫ illos dn̄s in man⁹ isrl'. Qui ꝑcusserūt eos ⁊ ꝑsecuti sūt vsqꝫ ad sidonem magnā ⁊ aq̄s masserephot: cāpūqꝫ maspha q̄ ē ad oriētalē illi⁹ ꝑtē. Itaqꝫ ꝑcussit oēs ut nullas dimittēt ex eis reliq̄as. Fecitqꝫ sicut p̄cepat ei dn̄s. Eq̄s eorū subneruauit: currusqꝫ cōbussit. Reuersusqꝫ statim cepit asor. ⁊ regē ei⁹ ꝑcussit gladio. Asor. n. antiq̄tus int' ōia regna h' p̄ncipatū tenebat. Percussitqꝫ oēs aīas q̄ ibidē morabant'. Nō dimisit ī ea vllas reliq̄as: s' vsqꝫ ad int'nitionē vniuersa vastauit: ipsamqꝫ vrbē ꝑmit incēdio. ⁊ oēs ꝑcircuitū ciuitates. Reges qꝫ eaꝝ cepit· ꝑcussit atqꝫ deleuit: sicut p̄cepat ei moyses famulus dn̄i. Absqꝫ vrbib⁹ q̄ erāt in collib⁹ ⁊ ī tumulis site· ceťas succēdit isrl': vnā tm̄ asor munitissimā flāma cōsūpsit. Omēmqꝫ predā istaꝝ vrbiū ac iumēta diuiserūt sibi filij isrl' cūctis hoib⁹ int'fectis. Sic p̄cepat dn̄s moysi seruo suo: ita precepit moyses iosue. ⁊ ille vniuersa cōpleuit. Non p̄teriijt de vniuersis mādatis: nec vnū q̄dē v'bū qd̄ iusserat dn̄s moysi. Cepit itaqꝫ iosue oēm terrā montanā ⁊ meridianā: t̄rāqꝫ gosen ⁊ planitiē ⁊ occidētalē plagā· mōtēqꝫ isrl' ⁊ campestria ei⁹ ⁊ ꝑtē mont' q̄ ascēdit seyr vsqꝫ baalgath ꝑ planitiē libani subt' montē hermon: oēs reges eoꝝ cepit· ꝑcussit ⁊ occidit. Multo tempore pugnauit iosue ꝯ reges istos. Nō fuit ciuitas q̄ se nō tradēt filijs isrl': p̄ter eueū q̄ habitabat ī gabaon. Oēs. n. bellādo cepit. Dn̄i eni sentētia fuerat ut indurarēt corda eorū ⁊ pugnarēt ꝯ isrl' ⁊ caderēt ⁊ nō mererēt vllam clementiā· ac ꝑirent sicut p̄ceperat dn̄s moysi. In t̄pe illo venit iosue ⁊ int'fecit enacbim de mōtanis hebron ⁊ dabir ⁊ anab ⁊ de oī monte iuda ⁊ isrl': vrbesqꝫ eorū deleuit. Nō reliq̄t vllū de stirpe enacbim ī t'ra filioꝝ isrl' absqꝫ ciuitatib⁹ gaça ⁊ geth ⁊ açoto· in q̄b⁹ solū relicti sūt. Cepit ḡ iosue oēm t'rā· sic locut⁹ est dn̄s ad moysen. ⁊ tradidit eā ī possessionē filijs isrl' s'm ꝑtes ⁊ trib⁹ suas· quieuitqꝫ terra a prelijs. XII

Hi sūt reges quos ꝑcusserūt filij isrl' ⁊ possederūt t'rā eoꝝ trās iordanē ad solis ortū· a torrente arnon vsqꝫ ad montē hermon. ⁊ oēm orientalē plagā q̄ respicit solitudinē. Seon rex āmorreoꝝ q̄ habitabat in esebon· dn̄at⁹ ē ab aroer q̄ sita est sup ripā torrētis arnon. ⁊ medie ꝑtis ī valle dimidieqꝫ galaad vsqꝫ ad torrētē ieboc q̄ est t'min⁹ filioꝝ āmon. ⁊ a solitudīe vsqꝫ ad mare cenereth ꝯ oriētē. ⁊ vsqꝫ ad mare deserti qd̄ est mare salsissimū· ad orientalē plagā ꝑ viā q̄ ducit bethsimoth. ⁊ ab australi ꝑte q̄ subiacet aseroth vsqꝫ phasga· t'min⁹ og reḡ basan· de reliquijs raphaim qui habitauit ī astaroth ⁊ ī edrai. ⁊ dn̄at⁹ ē ī mōte hermon ⁊ ī salecha atqꝫ ī vniuersa basan vsqꝫ ad terminos gessuri ⁊ machati ⁊ dimidie ꝑtis galaad ad t'mīos seon reḡ esebon. Moyses famul⁹ dn̄i ⁊ filij isrl' ꝑcusserūt eos· tradiditqꝫ t'rā eoꝝ moyses ī possessionē rubenit' ⁊ gaddītis ⁊ dimidie tribui manasse. Hi sūt reges terre quos percussit iosue ⁊ filij israhel trans iordanē ad occidētalē plagam a baalgad in campo libani vsqꝫ ad montē libani· cui⁹ pars ascendit in seyr. Tradiditqꝫ eā iosue in possessionem tribubus israhel· singulis partes suas· tam ī mōtanis q̄ ī planis atqꝫ cāpestribus. In aseroth ⁊ ī solitudine ac ī meridie· ethe⁹ fuit ⁊ āmorreus· chananeus ⁊ phereçeus· eueus ⁊ iebuseus. Rex hiericho vn⁹. Rex hay q̄ est ex latere bethel vn⁹. Rex irl'm vn⁹. Rex hebron vn⁹. Rex hierimoth vn⁹. Rex lachis vn⁹. Rex eglon vn⁹. Rex gaçer vn⁹. Rex dabir vn⁹. Rex gader vn⁹. Rex herma vn⁹. Rex hereth vnus. Rex lebna vn⁹. Rex odallam vnus. Rex maceda vn⁹. Rex bethel vn⁹. Rex taphua vn⁹. Rex ofer vnus. Rex affec vnus. Rex saron vn⁹ Rex madan vn⁹. Rex asor vn⁹. Rex samerō

vnus. Rex acsaph vnꝰ. Rex thenach vnus. Rex mageddo vnus. Rex cedes vnus. Rex iachanen carmeli vnꝰ. Rex dor ⁊ ꝓuīcie dor vnus. Rex gētiū galgal vnꝰ. Rex thersa vnꝰ. Omnes reges triginta vnus.

XIII

Iosue senex ꝓuecteq̄ etatꝫ erat. ⁊ dixit dn̄s ad eū: Senuisti ⁊ longeuꝰ es: terraq̄ latissima derelicta est: que necdū sorte diuisa ē: oīs videlicet galilea philistijm ⁊ vniuersa gessuri. a fluuio turbido qui irrigat egyptū. vsq̄ ad terminos accaron ꝯ aq̄lonē: terra chanaan q̄ i q̄nq̄ regulos philistijm diuidit. gaçeos ⁊ açotios ascalonitas gethꝫos ⁊ accaronitas. Ad meridiē ꝟo sūt euei. oīs terra chanaan. ⁊ maara sidoniorū vsq̄ afeca ⁊ t̄minos āmorrei eiusq̄ cōfinia: libaniq̄ regio ꝯ orientē abaalgad sub mōte hermon donec ingrediaris emath. Oīuꝫ qui habitabāt i mōte a libano vsq̄ ad aq̄s masserephot vniuersiq̄ sidonij. Ego sū q̄ delebo eos a facie filioꝝ isrl̄. Veniat ḡ in partē hereditatis isrl̄. sicut p̄cepi tibi. Et nunc diuide terrā in possessionē nouē tribubus ⁊ dimidie tribui manasse. cū q̄ ruben ⁊ gad posséderunt t̄rā quā tradidit eis moyses famulꝰ dn̄i trās fluēta iordanis ad orientalē plagā ab aroer q̄ sita ē in ripa torrentꝫ arnon ⁊ i vallis medio: vniuersaq̄ campestria medaba vsq̄ dibon. ⁊ cūctas ciuitates seon regis āmorrei q̄ regnauit in esebon vsq̄ ad terminos filiorū āmon ⁊ galaad. ac t̄minū gessuri ⁊ machati ⁊ oēm montem hermon ⁊ vniuersam basan vsq̄ salecha. oē regnū og i basan q̄ regnauit i astaroth ⁊ edrai. ip̄e fuit de reliquijs raphaim: percussitq̄ eos moyses atq̄ deleuit. Noluerūtq̄ disꝑdē filij isrl̄ gessuri ⁊ machati ⁊ habitauerūt i medio isrl̄ vsq̄ in p̄ntem diē. Tribui aūt leui nō dedit possessionē: ꝫ sacrificia ⁊ victime dn̄i dei isrl̄. ipsa est eius hereditas sicut locutus est illi. Dedit ḡ moyses possessionē tribui filioꝝ ruben iuxta cognatiōes suas. Fuitq̄ t̄minꝰ eoꝝ ab aroer q̄ sita ē in ripa torrentis arnon. ⁊ i valle eiusdē torrentꝫ media. vniuersam planitiē q̄ ducit medaba. ⁊ esebon cūctosq̄ viculos eaꝝ q̄ sūt i campestribꝰ: dibon q̄q̄ ⁊ abamothbaal ⁊ oppidū baalmaon. ⁊ gessa ⁊ cedimoth ⁊ mephet ⁊ cariathaim ⁊ sabama ⁊ sarathasar. in mōte cōuallis bethphogor ⁊ aseroth phasga ⁊ bethaisimoth oēs vrbes cāpestres. vniūsaq̄ regna seon regis āmorrei q̄ regnauit in esebon. quē ꝑcussit moyses cū principibꝰ madian: eueū ⁊ recen ⁊ sur ⁊ vr ⁊ rebe duces seon habitatores terre. ⁊ balaam filiū beor ariolum occiderūt filij isrl̄ gladio cū ceteris interfectꝫ: factusq̄ ē t̄minꝰ filioꝝ ruben iordanis fluuius. Hec ē possessio rubenitaꝝ ꝑ cognatiōes suas vrbiū ⁊ viculoꝝ. Deditq̄ moyses tribui gad ⁊ filijs eius ꝑ cognationes suas possessionē cuiꝰ hꝫ diuisio ē. Terminꝰ gaçer ⁊ oēs ciuitates galaad. ⁊ dimidiā ꝑtē terre filiorū āmon vsq̄ ad aroer q̄ ē ꝯ rabba. ⁊ ab esebon vsq̄ ramoth. masphe ⁊ bethanim ⁊ a manaim vsq̄ ad terminos dabir. In valle q̄q̄ betharan ⁊ bethnemra ⁊ soccoth ⁊ saphon reliquā partē regni seon regꝭ esebon. Huiꝰ q̄q̄ finis iordanis est vsq̄ ad extremā partem maris cenereth trans iordanē ad orientalē plagā. Hec ē possessio filioꝝ gad ꝑ familias suas ⁊ ciuitates ⁊ ville eaꝝ. Dedit ⁊ dimidie tribui manasse filijsq̄ eiꝰ iuxͣ cognatiōes suas possessionē cuiꝰ hꝫ p̄ncipiū ē: A manaim vniuersam basan ⁊ cūcta regna og regꝭ basan. oēsq̄ vicos iabir q̄ sūt i basan sexaginta oppida ⁊ dimidiā ꝑtē galaad. ⁊ astaroth ⁊ edrai vrbes regni og i basan filijs machir filij manasse dimidie ꝑti filioꝝ machir iuxͣ cognatiōes suas. Hāc possessionē diuisit moyses i campestribus moab trans iordanē ꝯ hiericho ad orientalē plagā. Tribui aūt leui nō dedit possessionē. q̄m dn̄s deus isrl̄ ipse ē possessio eius: ut locutꝰ est illi.

XIIII

Hec est quod possederūt filij isrl̄ in t̄ra chanaan quā dederūt eis eleaçar sacerdos ⁊ iosue filius nun ⁊ p̄ncipes familiaꝝ ꝑ tribꝰ isrl̄: sorte oīa diuidentes. sicut p̄ceperat dn̄s in manu moysi. nouē tribubꝰ ⁊ dimidie tribui manasse. Duabꝰ n. tribubꝰ ⁊ dimidie dederat moyses trās iordanē possessionē absq̄ leuitꝫ q̄ nihil t̄re acceperūt int̄ frēs suos: ꝫ in eoꝝ successerāt locū filij ioseph. in duas diuisi tribus manasse ⁊ effraim. Nec acceperunt leuite aliā in t̄ra ꝑtē nisi vrbes ad habitādū ⁊ suburbana eaꝝ ad alēda iumēta ⁊ pecora sua. Sic p̄ceperat dn̄s moysi. ita fecerūt filij isrl̄ ⁊ diuiserūt t̄rā. Accesserūt itaq̄ filij iuda ad iosue i galgala. locutusq̄ ē ad eū caleph filiꝰ iephone cenеçeꝰ. Nosti q̄d locutꝰ sit dn̄s ad moysen hoīem dei de me ⁊ te i cadesbarne. Quadragita ānoꝝ erā q̄n misit me moyses famulꝰ dn̄i de cadesbarne ut ꝯsiderarē t̄rā. nūciauiq̄ ei q̄d mihi verū videbat. Frēs aūt mei q̄ ascenderāt mecū

.Balaā occi°.

iurauit do[us]

dissoluerũt cor ppłi. ⁊ nihilominꝰ ego secutus sũ dñm deũ meũ. Jurauitq; moyses i die illo dicens: Terra quã calcauit pes tuꝰ erit possessio tua ⁊ filiorꝫ tuorꝫ i eternũ: qꝛ secutꝰ es dñm deũ tuũ. Cõcessit ḡ dñs vitã mihi sicut pollicitus est vsq; in pñtem diẽ. Quadraginta ⁊ qnq; ãni sũt ex q̃ locutꝰ ẽ dñs ṽbũ istud ad moysen qñ ambulabat isrł ꝑ solitudinẽ. hodie octogintaqnq; ãnorꝫ sũ sic valẽs ut eo valebã tpe qñ ad explorandũ missus sũ: illiꝰ i me tpis fortitudo vsq; hodie ꝑseuerat tam ad bellandũ q̃z ad ḡdiẽdũ. Da ḡ mihi montẽ istũ quẽ pollicitus ẽ dñs te q̃ꝫ audiẽte. i quo enachim sũt ⁊ vrbes magne atq; munite: si forte sit dñs mecũ ⁊ potuero delere eos sicut ꝓmisit mihi. Bñdixitq; ei iosue. ⁊ tradidit ei hebron i possessionem. atq; ex eo fuit hebron caleph filio iephone ceneçeo vsq; in presentẽ diẽ: qꝛ secutus ẽ dñm deũ isrł. Nomẽ hebron antea vocabat̃ cariatharbe. Adã maximꝰ ibi int̃ enachim situs est. ⁊ terra cessauit a ꝓlijs.

CXV

Sit̃ sors filiorꝫ iuda ꝑ cognationes suas ista fuit: a termino edom vsq; ad desertũ syn contra meridiem ⁊ vsq; ad extremã ꝑtẽ australis plage. Initiũ eiꝰ a sũmitate marꝭ salsissimi. ⁊ a lingua eius q̃ respicit meridiẽ: egredit̃q; ꝯ ascensũ scorpionis ⁊ ꝑtransit in syna. ascenditq; in cades barne ⁊ ꝑuenit i esrom. ascẽdẽs ad daram ⁊ circuiẽs cariathaa: atq; inde ꝑtrãsiẽs i asemona ⁊ ꝑueniẽs ad torrẽtẽ egypti. erũtq; termini eiꝰ mare magnũ. Hic erit finis meridiane plage. Ab oriẽte ṽo erit initiũ mare salsissimũ vsq; ad extrema iordanis. ⁊ ea q̃ respiciũt aqlonẽ: a lingua maris vsq; ad eundẽ iordanis fluuiũ: ascẽditq; t̃minꝰ i bethagla ⁊ transit ab aqlone i betharaba. ascendẽs ad lapidẽ boem filij ruben. ⁊ tendẽs vsq; ad terminos debera de valle achor ꝯ aqlonẽ respiciẽs galgala q̃ ẽ ex aduerso ascẽsiõis adommim ab australi ꝑte torrentꝭ. trãsitq; aquas q̃ vocant̃ fons solis. ⁊ erũt exitꝰ eiꝰ ad fontẽ rogel: ascẽditq; ꝑ cõuallẽ filij ennon ex latẽ iebusei ad meridiẽ. h̃ ẽ irłm. ⁊ inde se erigens ad ṽticẽ montis q̃ ẽ ꝯ iebennon ad occidentẽ in sũmitate vallis raphaim ꝯ aquilonem: ꝑtrãsitq; a vertice montꝭ vsq; ad fontẽ aq̃ nepthoa. ⁊ ꝑuenit vsq; ad vicos mõtis ephron inclinat̃q; i bala q̃ ẽ cariathiarim. i. vrbs siluarꝫ. ⁊ circuit de bala ꝯtra occidentẽ vsq; ad montẽ seyr: trãsitq; iuxta latꝰ montis iarim ad aqlonẽ in chesłon. ⁊ descẽdit i bethsames trãsitq; in thãna. ⁊ ꝑuenit ꝯ aqlonẽ ꝑtis accaron ex latẽ: iclinat̃q; secrona ⁊ trãsit mõtẽ baala: ꝑuenitq; i gebneel: ⁊ magni marꝭ ꝯ occidentẽ fine ꝯcludit̃. Hi sũt t̃mini filiorũ iuda ꝑ circuitũ in cognationibꝰ suis. Caleph ṽo filio iephone dedit partẽ in medio filiorũ iuda. sicut p̃cepat ei dñs. cariatharbe patris enach ipsa ẽ hebron: deleuitq; ex ea caleph tres filios enach. sesai ⁊ baymã ⁊ tholmai de stirpe enach: atq; inde ꝯscendẽs venit ad habitatores dabir q̃ prius vocabat̃ cariathsepher. i. ciuitas litterarꝫ. Dixitq; caleph. Qui ꝑcusserit cariathsepher ⁊ ceperit eã: dabo ei axam filiã meã vxorẽ. Cepitq; eã othoniel filius ceneç frat̃ caleph iunior. deditq; ei axã filiã suã vxorẽ. Que cũ ꝑgeret sił. suasa est a viro suo ut petet̃ a p̃re suo agrũ: suspirauitq; ut sedebat in asino. Cui caleph: q̃d habes inquit? At illa r̃ndit: Da mihi benedictionem. Terrã australẽ ⁊ arentẽ dedisti mihi: iũge ⁊ irriguã. Dedit itaq; ei caleph irriguũ superiꝰ ⁊ inferiꝰ. Hec ẽ possessio tribꝰ filiorũ iuda per cognatiões suas: erãtq; ciuitates ab extremis ꝑtibus filiorꝫ iuda. iux̃ terminos edom a meridie. cabseel ⁊ eder ⁊ iagur ⁊ cina ⁊ dimona ⁊ adada ⁊ cedes ⁊ asor ⁊ iethã ꝯiph ⁊ telẽ ⁊ baloth asor noa ⁊ carioth esrom. hec est asor. aman. same. ⁊ meloda ⁊ asergadda ⁊ assemoth ⁊ bethfeleth ⁊ asersual ⁊ bersabee ⁊ baçiothia ⁊ abala ⁊ humesem ⁊ heltholad ⁊ exul ⁊ erma ⁊ sicelech ⁊ medemena ⁊ sensena lebaoth ⁊ selim ⁊ ahem rẽmon: oẽs ciuitates vigintinouẽ ⁊ ville earꝫ. In cãpestribꝰ ṽo estaol ⁊ sarea ⁊ asena ⁊ açone ⁊ engannim ⁊ thaphua ⁊ enaym ⁊ hierimoth ⁊ adullã socho ⁊ açecha ⁊ sarim ⁊ adithaym ⁊ gedera ⁊ giderothaim: vrbes q̃tuordeci ⁊ ville earꝫ. Sanan ⁊ adasa ⁊ magdalgad delean ⁊ masepha ⁊ iectel lachis ⁊ baschat ⁊ eglon tebbon ⁊ leemas ⁊ cethis ⁊ gideroth ⁊ bethdagon ⁊ neama ⁊ maceda: ciuitates sedeci ⁊ ville earꝫ. Labana ⁊ ether ⁊ asan iepta ⁊ esna ⁊ nesib ⁊ ceyla ⁊ achçib ⁊ maresa: ciuitates nouẽ ⁊ ville earꝫ. Accaron cũ vicis ⁊ villulis suis. Ab accaron vsq; ad mare oĩa q̃ ṽgũt ad açotũ ⁊ viculos eiꝰ. Açotꝰ cũ vicis ⁊ villulis suis. Gaça cũ vicis ⁊ villulis suis vsq; ad torrẽtẽ egypti ⁊ mare magnũ terminus eius. ⁊ in monte samir ⁊ iectier ⁊ socchoth ⁊ edemna cariathsenna. hec est dabir: anab

Juda

·115·

⁊ bisthemo ⁊ anyin gosen ⁊ olon ⁊ gylo: ciuitates vndecim ⁊ ville eaꝝ. Arab ⁊ roma ⁊ esaan ⁊ ianum ⁊ bethafua ⁊ afeca amatha ⁊ cariatharbe·hͦ ē hebron ⁊ sioꝛ: ciuitates nouē ⁊ ville eaꝝ. Maon ⁊ chermel ⁊ ҫiph ⁊ loche iesrahel ⁊ iucadam ⁊ ҫanoe accaym gabaa ⁊ thamna: ciuitates decē ⁊ ville eaꝝ. Alul ⁊ bethsoꝛ ⁊ biedoꝛ mareth ⁊ bethanoth ⁊ helthecen: ciuitates sex ⁊ ville earū. Cariathbaal· hec est cariathiarim vrbs siluarum ⁊ arebba: ciuitates due ⁊ ville eaꝝ. In deserto betharaba meddyn ⁊ sacha ⁊ nebsan ciuitates salis. ⁊ engaddi: ciuitates sex ⁊ ville eaꝝ. Fiūt simul centū q̄ndecim. Jebuseū autē habitatorem irlm̄ non potuerūt filij iuda delere habitauitq̄ȝ iebuse⁹ cū filijs iuda i irlm̄ vsq̄ȝ in p̄ntem diem.

XVI

Ecidit q̄ȝ soꝛs filioꝝ ioseph ab ioꝛdane ꝯ hiericho. ⁊ ad aq̄s ei⁹ ab oriēte solitudo que ascendit de hiericho ad montē bethel. ⁊ egredit̄ de bethel luҫam·transitq̄ȝ terminū archiatharoth. ⁊ descendit ad occidentē iuxta terminū iefleti vsq̄ȝ ad terminos bethoꝛon inferioꝛis ⁊ gaҫer: finiunturq̄ȝ regiones eius mari magno: q̄s possederunt filij ioseph manasses ⁊ effraim. Et fact⁹ ē termin⁹ filioꝝ effraim ꝑ cognatiōes suas ⁊ possessio eoꝝ ꝯ orientē astaroth addar vsq̄ȝ bethoꝛon sup̄ioꝛē: egrediūturq̄ȝ ꝯfinia in mare. Machmetath v̄o aq̄lonē respicit. ⁊ circuit t̄minos ꝯ orientē in thanathselo. ⁊ ꝑtrāsit a toꝛrēte ianoe· descēditq̄ȝ de ianoe i atharoth ⁊ noaratha. ⁊ ꝑuenit in hiericho· egrediturq̄ȝ ad ioꝛdanē de taphua· ꝑtransitq̄ȝ ꝯ mare in vallē harūdineti: sūtq̄ȝ egressus ei⁹ in mare salsissimū. Hec est possessio tribus filioꝝ effraim ꝑ familias suas: vrbesq̄ȝ sep̄ate sunt filijs effraim i medio possessionis filioꝝ manasse ⁊ ville eaꝝ. Et nō interfecerūt filij effraim chananeū q̄ habitabat i gaҫer: habitauitq̄ȝ chananeus in medio effraim vsq̄ȝ in diem hanc tributarius.

XVII

Ecidit aūt soꝛs tribui manasse: ipse enim est p̄mogenitus ioseph: machir p̄rimogenito manasse p̄ri galaad q̄ fuit vir pugnatoꝛ: habuitq̄ȝ possessionē galaad ⁊ basan. ⁊ reliq̄s filioꝝ manasse iux̄ familias suas· filijs abieҫer ⁊ filijs helech ⁊ filijs hesrihel ⁊ filijs sichen ⁊ filijs epher ⁊ filijs semida. Isti sunt filij manasse filij ioseph· mares ꝑ cognatiōes suas. Salphaath v̄o filio epher filij galaad filij machir filij manasse: nō erāt filij ꝫ sole filie· q̄rū ista sūt noīa· maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ thersa. Venerūtq̄ȝ in conspectu eleaҫari sacerdotis ⁊ iosue filij nun ⁊ principū dicētes: dn̄s p̄cepit per manū moysi ut daret̄ nob̄ possessio in medio fratrū nr̄oꝝ. Deditq̄ȝ eis iux̄ imperiū dn̄i possessionē i medio fratꝝ p̄ris earū. ⁊ ceciderūt funiculi manasse decē absq̄ȝ t̄ra galaad ⁊ basan trāsioꝛdanē. Filie .n. manasse possederūt hereditatē i medio filioꝝ ei⁹. Terra aūt galaad cecidit i soꝛtē filioꝝ manasse q̄ reliq̄ erāt. Fuitq̄ȝ t̄min⁹ manasse ab aser machmata q̄ respicit sychem. ⁊ egredit̄ ad dexteram iuxta habitatoꝛes fontis taphue. Etenim in soꝛte manasse ceciderat terra taphue: q̄ ē iux̄ t̄minos manasse ⁊ filioꝝ effraim. Descēditq̄ȝ t̄minus vallis harūdineti i meridiē toꝛrentis ciuitatū effraim: q̄ in medio sūt vrbiū manasse. Termin⁹ manasse ab aquilone toꝛrētis ⁊ exit⁹ ei⁹ ꝑgit ad mare: ita ut possessio effraim sit ab austro. ⁊ ab aq̄lone manasse: ⁊ vtrāq̄ȝ claudat mare. ⁊ cōiungant̄ sibi in tribu aser ab aq̄lone. ⁊ in tribu ysachar ab oriēte. Fuitq̄ȝ hereditas manasse i ysachar ⁊ i aser· bersan ⁊ viculi ei⁹. ⁊ iebblaan cū viculis suis. ⁊ habitatoꝛes doꝛ cū oppidis suis· habitatores q̄ȝ endoꝛ cū viculis suis: silit̄q̄ȝ habitatores thenach cum viculis suis. ⁊ habitatoꝛes mageddo cū viculis suis. ⁊ t̄tia ꝑs vrbis nophech. Nec potuerūt filij manasse has ciuitates subuertē: ꝫ cepit chananē⁹ habitare i t̄ra sua. Postq̄ȝ aūt ꝯualuerūt filij isrl̄· subiecerūt chananeos ⁊ fecerunt sibi tributarios nec interfecerūt eos. Locutiq̄ȝ sūt filij ioseph ad iosue. ⁊ dixerūt: Quare dedisti mihi t̄rā in possessionē soꝛt̄ ⁊ funiculi vni⁹· cū sim tante multitudinis ⁊ bn̄dixerit mihi dn̄s? Ad q̄s iosue ait: Si ꝑplus mult⁹ es· ascēde i siluā. ⁊ succide tibi spatia in t̄ra phereҫei ⁊ raphaim: q̄a angusta ē tibi possessio mōtis effraim. Cui r̄nderūt filij ioseph: Non poterimus ad mōtana ꝯscendē: cū ferreis currib⁹ vtant̄ chananei q̄ habitāt i terra cāpestri· in qua site sūt bersan cū viculis suis. ⁊ ieҫrahel mediam possidens vallē. Dixitq̄ȝ iosue ad domū ioseph ⁊ effraim ⁊ manasse. Popul⁹ multus es ⁊ magne foꝛtitudinis· nō habebis soꝛtē vnā: ꝫ trāsibis ad montē. ⁊ succides tibi atq̄ȝ purgabis ad habitandum spatia. ⁊ poteris vltra ꝑcedere cū subuerteris chananeū.

quē dicis ferreos hr̄e currus ⁊ eē fortissimū.

CXVIII

Congregatiq; sunt oēs filij isrl' in sylo. ibiq; fixerunt tabernaculū testimonij. ⁊ fuit eis terra subiecta. Remāserāt āt filiorū isrl' septē trib⁹ q̄ necdū acceperant possessiones suas. Ad quos iosue ait: Vsq;q̄ marcet̄ ignauia. ⁊ nō intrat̄ ad possidendā t̄rā quā dn̄s de⁹ patꝝ vr̄oꝝ dedit vob̄? Eligite de singulis tribubus ternos viros ut mittā eos. ⁊ ꝑgāt atq; circueant terrā ⁊ describāt eā iuxta nūeꝝ vniuscuiusq; multitudinis. referantq; ad me qđ descripserint. Diuidite vob̄ terrā i septē ꝑtes. Judas sit in t̄minis suis ab australi plaga. ⁊ dom⁹ ioseph ab aq̄lone: mediā int' hos terrā in septē ꝑtes describite. ⁊ huc venietis ad me ut corā dn̄o deo vr̄o mittā vob̄ hic sortē. q̄a nō est int' vos pars leuitaꝝ: ꝫ sacerdotiū dn̄i est eoꝝ hereditas. Gad aūt ⁊ ruben ⁊ dīmidia trib⁹ manasse. iam acceperant possessiones suas trās iordanē ad orīētalē plagā: q̄s dedit eis moyses famul⁹ dn̄i. Cūq; surrexissent viri ut ꝑgerēt ad describendā terrā. p̄cepit eis iosue dicēs: Circuite terrā ⁊ describite eā. ac reuertimī ad me ut hic corā dn̄o deo vr̄o in sylo mittā vob̄ sortē. Itaq; prexerūt. ⁊ lustrantes eā in septē ꝑtes diuiserūt. scribentes in volumine: reuersiq; sūt ad iosue in castra sylo. Qui misit sortes corā dn̄o in sylo: diuisitq; terrā filijs isrl' i septē ꝑtes. Et ascendit sors ꝑma filioꝝ beniamin ꝑ familias suas ut possiderēt terrā int' filios iuda ⁊ filios ioseph. Fuitq; t̄minus eoꝝ ꝯ aq̄lonē a iordane ꝑgens iux̄ lat⁹ hiericho septētrionalis plage. ⁊ inde ꝯ occidentem ad montana ꝯscendēs ⁊ ꝑueniēs ad solitudinē bethauen atq; ꝑtransiens iuxta luçā ad meridiem. ipsa est bethel: descenditq; in astaroth addar i montē q̄ ē ad meridiē bethoron inferioris. ⁊ inclinat' circuiēs ꝯ mare ad meridiē mont̄ qui respicit bethoron ꝯ affricū. Suntq; exitus ei⁹ i cariathbaal: q̄ vocat' ⁊ cariathiarim: vrbē filioꝝ iuda. Hec ē plaga ꝯ mare ad occidentē. A meridie aūt ex ꝑte cariathiarī egredit' terminus ꝯ mare. ⁊ peruenit vsq; ad fontē aq̄rū nepthoa. Descenditq; i partē mōtis q̄ respicit vallē filioꝝ ennon. ⁊ est ꝯ septētrionalē plagā in extrema ꝑte vallis raphaim. Descenditq; in iehennon. i. vallis ennon iux̄ latus iebusei ad austrū. ⁊ ꝑuenit ad fontē rogel transiēs ad aq̄lonē. ⁊ egrediens ad ensemes. i. fontē solis. ⁊ ꝑtransit vsq; ad tumulos q̄ sūt e regiōe ascensus adōmim: descenditq; ad abenboem. i. lapidē boem filij ruben. ⁊ ꝑtransit ex latere aquilonis ad campestria: descenditq; in planitiē ⁊ p̄tergredit' ꝯ aq̄lonē bethagla: sūtq; exitus ei⁹ ꝯ linguā maris salsissimi ab aq̄lone in fine iordanis ad australem plagā q̄ est t̄min⁹ illius ab oriente. Hec ē possessio filioꝝ beniamin ꝑ t̄minos suos i circuitu ⁊ familias suas. Fuerūtq; ciuitates ei⁹ hiericho ⁊ bethagla ⁊ vallis casis bethbaraba ⁊ samaraim ⁊ bethel ⁊ auim ⁊ affara ⁊ offora villa hemona ⁊ offni ⁊ gabee: ciuitates duodecim ⁊ ville eaꝝ. Gabaon ⁊ rama ⁊ beroth ⁊ mesphe caphara ⁊ amosa ⁊ recem iarephel ⁊ tharela ⁊ sela heleph ⁊ ieb⁹ q̄ ē irlm gabaad ⁊ cariath: ciuitates q̄tuordecim ⁊ ville earum. Hec est possessio filiorum beniamin iuxta familias suas.

CXIX

Et egressa est sors secunda filiorum symeon per cognationes suas: fuitq; hereditas eorum in medio possessionis filioꝝ iuda. bersabee ⁊ sabee ⁊ molada ⁊ asersua baala ⁊ asem ⁊ heltholad bethularma ⁊ sicelech ⁊ bethmarchaboth ⁊ asersua. ⁊ bethlepaboth ⁊ sarohem: ciuitates tredecī ⁊ ville eaꝝ. Aym ⁊ remon ⁊ athar ⁊ asan: ciuitates q̄tuor ⁊ ville eaꝝ. Oēs viculi ꝑ circuitū vrbiū istaꝝ vsq; ad balaad hercameth contra australem plagā. Hec est hereditas filiorum symeon iuxta cognationes suas in possessione ⁊ funiculo filiorū iuda. q̄a maior erat. ⁊ idcirco filij symeon possederunt in medio hereditatis eius. Ceciditq; sors tertia filiorum çabulon per cognationes suas. ⁊ factus est termin⁹ possessionis filiorū çabulon vsq; sarith. Ascenditq; de mari ⁊ medalaa. ⁊ peruenit in debbaseth vsq; ad torrentē qui est cōtra ieconan. ⁊ reuertitur de sarith ꝯtra orientem in finem ceseleth thabor. ⁊ egredit' ad dabereth: ascenditq; ꝯ iasie. ⁊ inde ꝑtransit vsq; ad orīētalē plagā gethefer ⁊ thacbasin. ⁊ egredit' in rēmon amphar ⁊ noa. ⁊ circuit ad aq̄lonē ⁊ nathon. Suntq; egress⁹ ei⁹ vallis ieptahel ⁊ cathed ⁊ naalol ⁊ semron ⁊ iedaba ⁊ bethleē: ciuitates duodecī ⁊ ville earū. Hec est hereditas trib⁹ filioꝝ çabulon ꝑ cognationes suas. vrbes ⁊ viculi eaꝝ. Ysachar egressa ē sors q̄rta ꝑ cognatiōes suas: fuitq; eius hereditas ieçrahel ⁊ casaloth ⁊ sunem ⁊ affraim ⁊ senon ⁊ naaroth ⁊ rabboth ⁊ cesien baemes et rameth etengannī

Sors Beniamyn.

26.

Simeon

13.

Zablō.

12.

ysachar.

⁊ henadda ⁊ bethfeses. ⁊ puenit termin⁹ eius
vsq; thabor ⁊ seesima ⁊ bethsemes: erantq;
16. exit⁹ ei⁹ iordanis: ciuitates sedeci ⁊ ville eaꝝ.
Hec ē possessio filioꝝ ysachar p cognationes
suas· vrbes ⁊ viculi eaꝝ. ¶ Ceciditq; sors qnta
tribui filioꝝ aser p cognationes suas: fuitq;
Aser. termin⁹ eoꝝ alchat ⁊ cali ⁊ bethen ⁊ axab ⁊
elmeleth ⁊ amaad ⁊ messal. ⁊ puenit vsq; ad
carmelū maris ⁊ syor ⁊ labanath: ac reuer-
tit̄ ꝯ orientē bethdagon. ⁊ pertransit vsq; ça-
bulon ⁊ vallē ieptael ꝯ aqlonē in bethemeth
⁊ neiel: egrediturq; ad leuā cabul ⁊ acran ⁊ ro-
ob ⁊ amon ⁊ chana vsq; ad sidonem magnā
reuertiturq; in horma vsq; ad ciuitatē muni-
tissimā tyrū ⁊ vsq; osam: erūtq; exitus eius
in mare de funiculo acçiba ⁊ amma ⁊ afeg ⁊
.22. roob: ciuitates vigintidue ⁊ ville eaꝝ. Hec ē
possessio filiorū aser p cognationes suas: vr-
Neptali. besq; ⁊ viculi eaꝝ. ¶ Filioꝝ neptalim sexta sors
cecidit p familias suas. ⁊ cepit termin⁹ de he-
leb ⁊ helon sannanim. ⁊ adami que ē neceb
⁊ iebnahel vsq; lecun. ⁊ egressus eoꝝ vsq; ad
iordanem: reuertiturq; termin⁹ ꝯ occidentē ⁊
açauoth thabor: atq; inde egredit̄ in vcuca.
⁊ ptransit in çabulon ꝯ meridiē. ⁊ i aser ꝯ oc-
cidentē. ⁊ in iuda ad iordanē ꝯ ortū solis ciui-
tates munitissime: assedim ser ⁊ ammad et
rechath ⁊ cenereth ⁊ edema ⁊ arama asor ⁊
cedes ⁊ edrai nasor ⁊ ieron ⁊ magdihel ho-
reç ⁊ bethanath ⁊ bethsemes: ciuitates decē ⁊
19. nouē ⁊ ville eaꝝ. Hec est possessio tribus filio-
rū neptalim p cognationes suas· vrbes ⁊ vi-
Dan. culi eaꝝ. ¶ Tribui filiorū dan p familias suas
egressa ē sors septia. ⁊ fuit t̄min⁹ possessionis
ei⁹ saraa ⁊ hestaol. ⁊ hirsemes .i. ciuitas so-
lis: selebin ⁊ abialon ⁊ iethela helon ⁊ them-
na ⁊ acron helchetenlebton ⁊ baaladiud ⁊
bane ⁊ barach ⁊ iethremmon atq; biercon ⁊
16. arecon· cū t̄mino q respicit ioppen. ⁊ ipso fi-
ne ꝯcludit̄. Ascenderūtq; filij dan ⁊ pugna-
uerūt ꝯ lesen· ceperuntq; eā. ⁊ pcusserūt eā in
ore gladij. ⁊ possederūt ⁊ habitauerunt in ea:
vocātes nomē eius lesen dan ex noie dan pa-
tris sui. Hec est possessio trib⁹ filioꝝ dan p co-
gnationes suas: vrbes ⁊ viculi eaꝝ. Cūq; cō-
plesset sorte diuidē t̄rā singulis p tribus suas
dederūt filij isrł̄ possessionē iosue filio nun in
medio sui iuxta p̄ceptū dn̄i· vrbem quam po-
stulauit tamnathsaraa in monte effraim. Et
edificauit ciuitatē: habitauitq; in ea. He sunt
possessiones q̄s sorte diuiserūt eleaçar sacer-
dos ⁊ iosue filius nun. ⁊ p̄ncipes familiaꝝ ac
tribuū filioꝝ isrł̄ in sylo· corā dn̄o ad ostium
tabnaculi testimonij· partitiq; sūt t̄rā. ¶ XX

Et locutus ē dn̄s ad iosue dicēs: Lo-
quere filijs isrł̄. ⁊ dic eis: Separate
vrbes fugitiuoꝝ de q̇bus locut⁹ sum
ad vos p manū moysi: ut cōfugiat ad eas q̇-
cūq; aiam pcusserit nesci⁹. ⁊ possit euadē irā
ꝓximi· q vltor est sanguinis· cū ad vnā harū
ꝯfugerit ciuitatū: stabitq; ante portā ciuitat̄
⁊ loq̄t̄ senioribus vrbis illi⁹ ea q̄ se cōprobēt
īnocentē: sicq; suscipient eū. ⁊ dabunt ei locū
ad habitandū. Cūq; vltor sanguinis cū fue-
rit psecut⁹· nō tradēt in man⁹ ei⁹· q̇a ignorās
pcussit ꝓximū eius· nec ante biduū triduū ve
eius ꝓbat̄ inimic⁹. Et habitabit i ciuitate illa
donec stet ante iudiciū causam reddens facti
sui. ⁊ moriat̄ sacerdos magn⁹ q̇ fuerit in illo
tp̄e. Tūc reuertet̄ homicida. ⁊ ingrediet̄ ciui-
tatē ⁊ domū suā de q̄ fugerat. Decreuerūtq;
cedes in galilea mōtis neptalim. ⁊ sychem in
mōte effraim. ⁊ cariatharbe· ipsa est hebron in
mōte iuda. ⁊ trans iordanē ꝯ orientalem pla-
gam hiericho statuerūt bosor q̄ sita ē in cāpe-
stri solitudine de tribu ruben. ⁊ ramoth i ga-
laad de tribu gad. ⁊ gaulon i basan de tribu
manasse. He ciuitates cōstitute sūt cunctis fi-
lijs isrł̄ ⁊ aduenis q̇ habitabāt int̄ eos ut fu-
gēt ad eas q̇ aiam nesci⁹ pcussisset. ⁊ nō mo-
reret̄ in manu ꝓximi· effusū sanguinē vindi-
care cupientis: donec staret ante pplm expo-
siturus causam suam. ¶ XXI

Accesserūtq; p̄ncipes familiarum leui
ad eleaçaꝝ sacerdotem ⁊ iosue filium
nun. ⁊ ad duces cognationū per sin-
gulas tribus filioꝝ isrł̄: locutiq; sūt ad eos ī
sylo terre chanaan· atq; dixerūt: Dn̄s p̄cepit
p manū moysi ut darent̄ nob̄ vrbes ad habi-
tandū. ⁊ suburbana eaꝝ ad alenda iumēta.
Dederūtq; filij isrł̄ de possessionib⁹ suis iuxta
imperium dn̄i ciuitates ⁊ suburbana earum.
Egressaq; ē sors i familiā caath filioꝝ aarō
sacerdotꝫ· de tribu iuda ⁊ symeon ⁊ beniamin
ciuitates tredeci. ⁊ reliq̇s filiorū caath .i. le-
uitis q̇ supfuerāt· de tribubus effraim ⁊ dan
⁊ dimidie trib⁹ manasse ciuitates decē. Por-
ro filijs gerson egressa ē sors ut acciperēt de
tribubus ysachar ⁊ aser ⁊ neptalim: dimi-
diaq; tribu manasse i basan: ciuitates nume-
ro tredeci. Et filijs merari p cog̃tiones suas
de tribubus ruben ⁊ gad ⁊ çabulon: vrbes

duodecim. Dederūtq; filij isrl̄ leuitis ciuita-
tes ⁊ suburbana eaꝝ. sic p̄cepit dn̄s p manū
moysi. singulis sorte tribuētes. De tribub⁹
filioꝝ iuda ⁊ symeon dedit iosue ciuitates:
q̄ꝝ ista sunt noīa: filijs aaron p familias ca-
ath leuitici generis. ꝓma.n. sors illis egressa
est: cariatharbe p̄ris enach. q̄ vocat̄ hebron
in monte iuda. ⁊ suburbana ei⁹ per circuitū.
Agros ꝟo ⁊ villas ei⁹ dederat caleph filio
iephone ad possidendū. Dedit g̊ filijs aaron
sacerdotꝫ hebron ꝯfugij ciuitatē ac suburba-
na ei⁹. ⁊ lobnā cū suburbanis suis. ⁊ iether ⁊
istimon ⁊ helon ⁊ dabir ⁊ ain ⁊ ietban ⁊ beth-
sames cū suburbanis suis. ciuitates nouē. de
tribubus ut dictū ē duab⁹. De tribu aūt filio-
rum beniamin. gabaon ⁊ gabae ⁊ anathot ⁊
almon cū suburbanis suis. ciuitates q̄tuor:
Oēs sil̄ ciuitates filioꝝ aaron sacerdotꝫ. tre-
deci cū suburbanis suis. Reliq̄s ꝟo p famili-
as filioꝝ caath leuitici generis. h̄ ē data pos-
sessio. De tribu effraim vrbes confugij. syche͂
cū suburbanis suis in mōte effraim. ⁊ gaçer
⁊ iebsam ⁊ bethoron cū suburbanis suis. ciui-
tates q̄tuor. De tribu q̊q; dan helteco ⁊ gaba-
thon ⁊ baialon ⁊ ietbrēmon cum suburba-
nis suis. ciuitates q̄tuor. Porro de dimidia
tribu manasse tenach ⁊ ietbrēmon cum sub-
urbanis suis. ciuitates due. Omnes ciuita-
tes decē. ⁊ suburbana eaꝝ date sūt filijs ca-
ath inferiorꝫ gradus. Filijs q̊q; gerson leuitici
generis dedit de dimidia tribu manasse ꝯfu-
gij ciuitates. gaulō i basan ⁊ bosram cū sub-
urbanis suis. ciuitates duas. Porro de tribu
ysachar. cesion ⁊ dabereth ⁊ iaramoth ⁊ en-
gannim cū suburbanis suis. ciuitates q̄tuor.
De tribu aūt aser. masan ⁊ abdon ⁊ eleath ⁊
roob cum suburbanis suis. ciuitates q̄tuor.
De tribu q̊q; neptalim ciuitates ꝯfugij. cedes
i galilea ⁊ amothdor ⁊ carthan cū suburba-
nis suis. ciuitates tres. Oēs vrbes familiaꝝ
gerson tredecim cum suburbanis suis. Filijs
aūt merari leuitꝫ inferiorꝫ gradus p familias
suas. data ē de tribu çabulō iecnal ⁊ cartha
⁊ damna ⁊ naalol. ciuitates q̄tuor cū subur-
banis suis. De tribu gad ciuitates ꝯfugij. ra-
moth i galaad ⁊ manaim ⁊ esebon ⁊ iaçer. ci-
uitates q̄tuor cū suburbanis suis. De tribu
ruben vltra iordanē ꝯ hiericho. ciuitates re-
fugij. bosor in solitudine misor ⁊ iaçer ⁊ ieth-
son ⁊ maspha. ciuitates quatuor cū suburba-
nis suis. Oēs vrbes filioꝝ merari p familias

⁊ cognatiōēs suas duodeci. Itaq; ciuitates
vniuerse leuitaꝝ in medio possessionis filioꝝ
isrl̄. fuerūt quadragintaocto cū suburbanis
suis. singule per familias distribute. Deditq;
dn̄s deus israheli oēm t̄rā quā traditurum se
p̄ribus eoꝝ iurauerat. ⁊ possederūt illā atq;
habitauerūt i ea. Dataq; ē ab eo pax i oēs p
circuitū natiōēs: nullusq; eis hostiū resistere
ausus ē: ꝫ cuncti in eoꝝ ditionē redacti sunt.
Ne vnū q̇dē ꝟbū q̊d illis p̄stiturū se esse, ꝓmi-
serat. irritū fuit: ꝫ rebus expleta sūt omnia.

CXXII

Odē tp̄e vocauit iosue
rubenitas ⁊ gadditas. ⁊ dimidiam
tribū manasse. dixitq; ad eos: Feci-
stis oīa q̄ p̄cepit vobis moyses famulus dn̄i:
mihi q̊q; in oībus obedistis: nec reliq̄stis frēs
vr̄os lōgo tp̄e vsq; in p̄ntē diē: custodientes
imperiū dn̄i dei vr̄i. Quia igit̄ dedit dn̄s deus
vester frib⁹ vr̄is q̇etē ⁊ pacē sicut pollicit⁹ ē:
reuertimī ⁊ ite in tabernacula vr̄a ⁊ i t̄rā pos-
sessionis quā tradidit vobis moyses famul⁹
dn̄i trans iordanē: ita dūtaxat ut custodiatꝭ
attente ⁊ ope cōpleatis mandatū ⁊ legē quā
p̄cepit vobis moyses famul⁹ dn̄i: ut diligatis
dn̄m deū vr̄m. ⁊ ambuletꝭ in oīb⁹ vijs ei⁹. ⁊
obseruetis mandata illi⁹: adhereatisq; ei: ac
seruiatis in oī corde. ⁊ in oī aīa vr̄a. Benedi-
xitq; eis iosue. ⁊ dimisit eos. Qui reuersi sūt
in tabernacula sua. Dimidie autē tribui ma-
nasse possessionē moyses dederat in basan. ⁊
idcirco medie q̄ supfuit dedit iosue sortem int̄
ceteros frēs suos trāś iordanē ad occidēta-
lem ei⁹ plagā. Cūq; dimittēt eos i tabnacu-
la sua ⁊ bn̄dixisset eis. dixit ad eos In multa
subā atq; diuitijs reuertimini ad sedes vr̄as
cū argento ⁊ auro. ere ac ferro ⁊ veste multi-
plici. Diuidite p̄dā hostiū cum fribus vestris.
Reuersiq; sūt ⁊ abierūt filij ruben ⁊ filij gad
⁊ dimidia trib⁹ manasse a filijs isrl̄. de sylo q̄
sita est in chanaan: ut itrarēt galaad t̄rā pos-
sessionis sue. quā obtinuerāt iuxta imperium
dn̄i in manu moysi. Cūq; venissent ad tumu-
los iordanis in t̄rā chanaan. edificauerunt
iuxta iordanē altare infinite magnitudinis.
Qd̊ cū audissent filij isrl̄. ⁊ ad eos certi nun-
cij detulissent edificasse filios ruben ⁊ gad ⁊
dimidie trib⁹ manasse altare i t̄ra chanaan
sup iordanis tumulos ꝯ filios isrl̄: ꝯuenerūt
oēs in sylo. ut ascenderēt ⁊ dimicarent ꝯ eos.
Et interim miserūt ad illos in terrā galaad
phinees filium eleaçari sacerdotis. ⁊ decem

principes cū eo singulos de singulis tribubꝰ. Qui venerunt ad filios ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribus manasse i terrā galaad. dixerūtq; ad eos: Hec mādat oīs ꝑplus dn̄i. Que ē ista trāsgressio? Cur reliqstis dn̄m deū isrł edificātes altare sacrilegū. ⁊ a cultu illiꝰ recedētes? An parū vobis ē ꝙ peccastis i beelphegor ⁊ vsq; in p̄ntem diē macula huiꝰ sceleris i vobis ꝑmanet. multiq; de ꝑplo corruerunt? Et vos hodie reliqstis dn̄m. ⁊ cras in vniuersū isrł ira eius deseuiet. Qz si putatis imundā esse t̄rā possessionis vr̄e. trāsite ad terrā i q̄ tabernaculum dn̄i ē. ⁊ habitate inter nos: tm̄ ut a dn̄o ⁊ a nr̄o cōsortio nō recedatis. edificato altari p̄ter altare dn̄i dei nr̄i. Nōne achan filius zare p̄teriit mandatū dn̄i. ⁊ sup oēm populū isrł ira eius icubuit? Et ille erat vnꝰ hō atq; vtinā solꝰ ꝑijsset in scelē suo. Rn̄derūtq; filij ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribꝰ manasse p̄ncipibꝰ legationis isrł. Fortissimus dn̄s deus ipse nouit. ⁊ isrł sił intelliget si p̄uaricationis aīo hoc altare ꝯstruximꝰ: nō custodiat nos sed puniat nos in p̄nti. Et si ea mēte fecimus ut holocausta ⁊ sacrificiū ⁊ pacificas victimas sup eo iponeremꝰ. ipse q̄rat ⁊ iudicet. ⁊ nō ea magis cogitatiōe atq; tractatu. ut diceremꝰ: cras dicēt filij vr̄i filijs nr̄is: Quid vobis ⁊ dn̄o deo isrł? Terminū posuit dn̄s int̄ nos ⁊ vos o filij ruben ⁊ filij gad iordanē fluuium: ⁊ idcirco ꝑtē nō habetis in dn̄o. ⁊ ꝑ hāc occasionē auertēt filij vr̄i filios nostros a timore dn̄i. Putauimus itaq; meliꝰ ⁊ diximus: Extruamꝰ nobis altare. nō i holocausta neq; ad victimas offerēdas. sȝ in testimoniū int̄ nos ⁊ vos. ⁊ sobolē nr̄am. vr̄amq; ꝓgeniē ut seruiamus dn̄o. ⁊ iuris nr̄i sit offerre ⁊ holocausta ⁊ victimas ⁊ pacificas hostias. ⁊ neq̄q̄ꝫ dicant cras filij vr̄i filijs nr̄is: nō ē vobis pars i dn̄o. Qz si voluerit dicere. rn̄debuut eis: Ecce altare dn̄i qđ fecerūt p̄res nr̄i. nō in holocausta. neq; in sacrificiū: sȝ in testimoniū nostrū ac vestrum. Absit a nobis hoc scelꝰ ut recedamus a dn̄o ⁊ eiꝰ vestigia relinq̄mꝰ. extructo altari ad holocausta ⁊ sacrificia ⁊ victimas offerendas: p̄ter altare dn̄i dei nr̄i qđ extructum ē an̄ tabernaculū eiꝰ. Quibus auditis phinees sacerdos ⁊ p̄ncipes legationis isrł q̄ erāt cū eo placati sūt. ⁊ verba filiorū ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribus manasse libētissime susceperūt. Dixitq; phinees filiꝰ eleaçari sacerdos ad eos: Nūc scimus ꝙ nobiscū sit dn̄s: qm̄ alieni estis a p̄uaricatione hac. ⁊ liberastis filios isrł de manu dn̄i. Reuersusq; est cū p̄ncipibus a filijs ruben ⁊ gad de t̄ra galaad finiū chanaā ad filios isrł. ⁊ retulit eis: Placuitq; s̄mo cūctis audiētibꝰ. Et laudauerūt deū filij isrł. ⁊ neq̄q̄ꝫ vltra dixerūt ut ascēderent ꝯ eos atq; pugnarēt. ⁊ delerēt terrā possessionis eorū. Vocauerūtq; filij ruben ⁊ filij gad altare qđ extruxerāt: testimoniū nr̄m ꝙ dn̄s ipse sit deus.

CXXIII

Euoluto aūt multo tp̄e postq̄ꝫ pacem dederat dn̄s israheli. subiectis in gyro nationibus vniuersis. ⁊ iosue iam longeuo ⁊ ꝑsenilis etatis: vocauit iosue oēm israhelem. maioresq; natu ⁊ principes ac duces ⁊ mḡros. dixitq; ad eos: Ego senui ⁊ ꝓgressioris etatis sum: vosq; cernitis omnia que fecerit dn̄s deus vester cunctis ꝑ circuitū nationibus quoꝫ ꝓ vobis ipse pugnauerit. Et nūc q̄a vobis sorte diuisit oēm terrā. ab oriētali parte iordanis vsq; ad mare magnum. multeq; adhuc sup̄sunt nationes: dn̄s deus vester disperdet eas ⁊ auferet a facie vr̄a. ⁊ possidebitis terrā sicut vobis pollicitus ē. Tm̄ cōfortamini ⁊ estote solliciti ut custodiatis cūcta que scripta sūt in volumine legis moysi. ⁊ nō declinetis ab eis. nec ad dexterā neq; ad sinistrā. ne postq̄ꝫ intraueritis ad gentes q̄ int̄ vos future sunt. iuretis in nomine deoꝝ earū ⁊ seruiatis eis ⁊ adoretis illos: sȝ adhereatis dn̄o deo vestro qđ fecistis vsq; in diē hāc. Et tunc auferet dn̄s in cōspectu vr̄o gentes magnas ⁊ robustissimas. ⁊ nullus vobis resistere poterit. Unus e vobis ꝑsequet̄ hostium mille viros: quia dn̄s deus vester pro vobis ipse pugnabit. sicut pollicitus est: hoc tm̄ diligentissime p̄cauete. ut diligatis dn̄m deū vr̄m. Qz si volueritis gentiū harū q̄ int̄ vos habitant erroribus adherere. ⁊ cū eis miscere cōnubia atq; amicitias copulare: iā tūc scitote ꝙ dn̄s deus vr̄ nō eas deleat an̄ faciē vr̄am: sed erūt vobis i fouea ac laqueū ⁊ offendiculū ex latere vr̄o. ⁊ sudes in oculis vr̄is. donec vos auferat atq; disꝑdat de t̄ra hac optima quā tradidit vobis. En ego hodie ingrediar viā vniuerse terre. ⁊ toto animo cognoscetis ꝙ de oībus verbis q̄ se dn̄s p̄stiturū vobis eē pollicitus ē. vnū nō p̄terierit i cassū. Sicut ḡ ipleuit oꝑe qđ ꝓmisit. ⁊ ꝓspera cūcta venerūt: sic adducet sup vos q̄cq̄d maloꝝ cōminatus est. donec vos auferat atq; disꝑdat de t̄ra hac

Sudes dis. ē ꝑtica sive stanga.

optima quã tradidit vobis: eo q̄ ꝓterieritis pactũ dñi dei vestri quod pepigit vobiscum. ⁊ seruieritis diis alienis ⁊ adoraueritis eos. Cito atq; velocit̃ ↄsurget in vos furor dñi. ⁊ auferemini ab hac t̃ra optĩa quã tradidit vobis.

CXXIIII

Congregauitq; iosue omnes trib⁹ isrl̃ in sychem. ⁊ vocauit maiores natu ac principes ⁊ iudices ⁊ mg̃ros. steterũtq; in ↄspectu dñi. ⁊ ad ppl̃m sic locutus ẽ: Hec dicit dñs deus isrl̃. Trans fluuiũ habitauerũt p̃res vr̃i ab initio: thare pat̃ abrahã ⁊ nachor. s̃uierũtq; diis alienis. Tuli g̃ p̃rem vr̃m abrahã de mesopotamie finibus. ⁊ adduxi eũ in terrã chanaan. multiplicauiq; semẽ eius. ⁊ dedi ei ysaac. illiq; rursũ dedi iacob ⁊ esau. E q̄bus esau dedi mõtẽ seir ad possidendũ: iacob ṽo ⁊ filii ei⁹ descenderũt in egyptũ. Misiq; moysen ⁊ aaron. ⁊ ꝑcussi egyptũ multis signis atq; portentis: eduxiq; vos ⁊ patres vr̃os de egypto. ⁊ venistis ad mare: ꝑsecutiq; sũt egyptii patres vestros cũ currib⁹ ⁊ eq̄tatu vsq; ad mare rubꝝ. Clamauerũt aũt ad dñm filii isrl̃: qui posuit tenebras int̃ vos ⁊ egyptios. ⁊ adduxit sup eos mare ⁊ op̃uit eos. Viderunt oculi vestri cũcta q̄ in egypto fecerim. ⁊ habitastis ĩ solitudine multo tp̄e. ⁊ introduxi vos in terram ãmorrei q̄ habitabat trãs iordanẽ. Cũq; pugnarẽt ↄ vos. tradidi eos in manus vr̃as. ⁊ possedistis t̃rã eoꝝ atq; int̃fecistis eos. Surrexit aũt balach fili⁹ sephor rex moab. ⁊ pugnauit ↄ israhelẽ. Misitq; ⁊ vocauit balaam filiũ beor ut malediceret vobis. ⁊ ego nolui audire eũ: s; econtrario ꝑ illũ bñdixi vobis ⁊ liberaui vos de manu ei⁹. Transistisq; iordanẽ ⁊ venistis ad hiericho: pugnaueruntq; ↄ vos viri ciuitatis eius. ãmorreus ⁊ pherezeus ⁊ chananeus ⁊ etheus ⁊ gergeseus ⁊ eueus ⁊ iebuseus. ⁊ tradidi illos in manus vr̃as. Misiq; ante vos crabrones. ⁊ eieci eos de locis suis duos reges ãmorreoꝝ. nõ in gladio ⁊ ĩ arcu tuo: dediq; vobis t̃rã in q̄ nõ laborastis. ⁊ vrbes q̄s nõ edificastis. ut habitaretis in eis: vineas ⁊ oliueta q̄ nõ plantastis. Nunc g̃ timete dñm ⁊ s̃uite ei ꝑfecto corde atq; verissimo. ⁊ auferte deos q̄bus s̃uierũt p̃res vr̃i in mesopotamia ⁊ in egypto. ac s̃uite dño. Sin autẽ malũ vobis videt̃ ut dño seruiatis. optio vobis dat̃. Eligite hodie q̄d placet cui s̃uire potissimũ debeatis: vtrũ diis q̄bus s̃uierũt p̃res vr̃i i mesopotamia. an diis ãmorreoꝝ in q̄rũ terra habitatis. Ego aũt ⁊ domus mea s̃uiemus dño. Rñditq; ppl̃s ⁊ ait: Absit a nob ut relinq̄mus dñm. ⁊ seruiam⁹ diis alienis. Dñs de⁹ nr̃ ipse eduxit nos ⁊ patres nr̃os de terra egypti ⁊ de domo seruitutis: fecitq; vidẽtib⁹ nobis signa ingẽtia. ⁊ custodiuit nos in oĩ via ꝑ quã ambulauim⁹. ⁊ in cũctis ppl̃is ꝑ q̄s transiuim⁹. ⁊ eiecit vniũsas gẽtes. ãmorreũ habitatorẽ t̃re quã nos itrauim⁹. Seruiem⁹ igit̃ dño: q̄a ipse ẽ de⁹ nr̃. Dixitq; iosue ad ppl̃m: Nõ poteritis s̃uire dño: de⁹. n. scũs ⁊ fortis emulator ẽ: nec ignoscet scelerib⁹ vestris atq; pctĩs. Si dimiseritis dñm ⁊ seruieritis diis alienis. ↄuertet se ⁊ affliget vos atq; subuertet: postq̄ vobis ꝓstiterit bona. Dixitq; ppl̃s ad iosue. Neq̄q̄ ita ut loq̄ris erit. s; dño seruiemus. Et iosue ad ppl̃m: testes inq̄t vos estis: q̄a ipsi elegeritis vobis dñm ut s̃uiatis ei. Rñderũtq; testes. Nunc g̃ ait auferte deos alienos de medio vr̃i. ⁊ iclinate corda vr̃a ad dñm deum isrl̃. Dixitq; ppl̃s ad iosue: Dño deo nr̃o seruiem⁹. ⁊ obediẽtes erimus p̄ceptis eius. Percussit g̃ iosue ĩ die illo fed⁹. ⁊ ꝓposuit ppl̃o p̄cepta atq; iudicia in sychem. Scripsit q̄; oĩa ṽba h̃ in volumĩe leg̃ dñi. ⁊ tulit lapidem ꝑgrandẽ. posuitq; eũ subter quercũ que erat in scũario dñi. ⁊ dixit ad oẽm ppl̃m: En lapis iste erit vobis in testimoniũ q̄ audieritis oĩa ṽba dñi q̄ locut⁹ ẽ vobis: ne forte postea negare velitis ⁊ mentiri dño deo vr̃o. Dimisitq; ppl̃m singulos in possessionẽ suã. Et post h̃ mortuus ẽ iosue fili⁹ nun seru⁹ dñi centũ decẽ annoꝝ: sepelierũtq; eũ in finib⁹ possessionis sue in thamnathsare: que sita ẽ in monte effraim. a septẽtrionali parte montis gaas. Seruiuitq; israhel domino cunctis dieb⁹ iosue ⁊ senioꝝ qui longo vixerant tempore post iosue. ⁊ qui nouerãt omnia opera dñi q̄ fecerat in israhel. Ossa quoq; ioseph que tulerãt filii israhel de egypto sepelierũt in sychem in parte agri quẽ emerat iacob a filiis emmor patris sychem centũ nouellis ouibus. ⁊ fuit in possessionem filiorũ ioseph. Eleazar q̄; filius aaron mortuus est. ⁊ sepelierunt eum in gabaath phinees filii eius: que data ẽ ei in monte effraim.

Explicit liber Josue. Incipit liber sopthim quẽ nos Judicũ appellamus. Caplm I

Post mortem iosue cōsuluerūt filij isr̄ahel dn̄m dicentes: Quis ascē- det ante nos cōtra chana- neū . ⁊ erit dux belli? Dixitq; dn̄s: Judas ascendet. Ecce tradidi terrā in manu eius. Et ait iudas symeoni fratri suo. Ascende mecū in sortē meā. ⁊ pugna ɔ cha- naneum: ut ⁊ ego pgā tecū in sortem tuā. Et abijt cū eo symeon. Ascēditq; iudas ⁊ tradi- dit dn̄s chananeū ac pherezeū in man⁹ eorū ⁊ pcusserūt in bezech decē milia viroꝝ. Inue- neruntq; adonibezech in bezech. ⁊ pugnaue- rūt ɔ eū. ac pcusserūt chananeū ⁊ pherezeū. Fugit aūt adonibezech: quē psecuti cōprehen- derūt cesis sūmitatib⁹ manuū eius ac pedū. Dixitq; adonibezech: Septuaginta reges am- putatis manuū ac pedū sūmitatib⁹ colligebāt sub mensa mea ciborum reliquias: sicut feci- ita reddidit mihi deus. Adduxeruntq; eū in ier̄lm. ⁊ ibi mortuus ē. Oppugnātes ḡ filij iu- da ier̄lm cepērūt eā. ⁊ pcusserūt in ore gladij tradentes cunctā incēdio ciuitatē. Et postea descendentes pugnauerūt ɔ chananeū q̄ ha- bitabat in mōtanis. ⁊ ad meridiē in cāpestri- bus. Pergensq; iudas ɔ chananeū q̄ habita- bat in hebron cui⁹ nomē fuit antiquᵗus caria- tharbe: pcussit sesai ⁊ hayman ⁊ tholmai: atq; inde pfect⁹ abijt ad habitatores dabir: cuius nomē vet⁹ erat cariathsepher .i. ciuitas litterarū. Dixitq; caleph: Qui pcusserit ca- riathsepher ⁊ vastauerit eā: dabo ei axam filiā meā vxorē. Cūq; cepisset eam othoniel filius cenez frater caleph minor: dedit ei axam fi- liam suā cōiugē. Quā pgentē in itinere mo- nuit vir suus ut peteret a prē suo agrū. Que cū suspirasset sedens in asino: dixit ei caleph: Quid habes? At illa rn̄dit. Da mihi benedi- ctionē: qa trā arentē dedisti mihi: da ⁊ irri- guā aq̄s. Dedit ḡ caleph irriguū supi⁹ ⁊ irri- guum inferius. Filij aūt cinei cognati moysi ascenderūt de ciuitate palmaꝝ cū filijs iuda in desertū sortis eius qd̄ ē ad meridiē arath: ⁊ habitauerūt cū eo. Abijt aūt iudas cū sy- meone frē suo. ⁊ pcusserunt simᵗ chananeū qui habitabat in sephat. ⁊ intfecerūt eū. Voca- tūq; est nomē vrbis horma .i. anathema. Ce- pitq; iudas gazā cū finib⁹ suis. ⁊ ascalonē atq; accaron cū finibus suis. Fuitq; dn̄s cū iuda. ⁊ montana possedit. Nec potuit delere

Iosue .15.

habitatores vallis: qa falcatis currib⁹ abun dabāt. Dederūtq; caleph hebron sicut dixe- rat moyses: q̄ deleuit ex ea tres filios enach. Jebuseū aūt habitatorē ier̄lm nō deleuerūt fi- lij beniamin: habitauitq; iebuseus cum filijs beniamin in ier̄lm vsq; in p̄ntem diē. Dom⁹ q̄q; ioseph ascēdit i bethel: fuitq; dn̄s cū eis. Nā cū obsiderēt vrbē q̄ p⁹us luza vocabaᵗ: vide- rūt hoīem egredientē de ciuitate. dixeruntq; ad eū: Ostende nobis introitū ciuitatis. ⁊ fa- ciem⁹ tecum mīam. Qui cū ondisset eis: per- cusserūt vrbē in ore gladij: hoīem autē illū ⁊ oēm cognationē eius dimiserūt. Qui dimis- sus abijt i trā ethim ⁊ edificauit ibi ciuitatē vocauitq; eā luzā q̄ ita appellaᵗ vsq; in p̄ntē diem. Manasses quoq; nō deleuit bethsan ⁊ chanath cū viculis suis. ⁊ habitatores dor ⁊ ieblaam ⁊ maieddo cū viculis suis: cepitq; chananeus habitare cū eis. Postq̄ aūt ɔfor- tatus ē isrl̄ fecit eos tributarios ⁊ delē no- luit. Effraim etiā nō interfecit chananeū q̄ ha- bitabat i gazer: s; habitauit cū eo. Zabulon nō deleuit habitatores cethron ⁊ naalon: s; habitauit chananeus i medio ei⁹. factusq; ē ei tributari⁹. Aser q̄q; non deleuit hītatores ac- cho ⁊ sidonis alab ⁊ achazib ⁊ ālma ⁊ aphech ⁊ rooh: habitauitq; i medio chananei habi- tatoris illi⁹ trē. nec interfecit eū. Neptalim q̄q; non deleuit habitatores bethsemes ⁊ betha- nath. ⁊ habitauit inter chananeū habitatorē terre: fueruntq; ei bethsemite ⁊ bethanite tri- butarij. Artauitq; āmorre⁹ filios dan i mō- te: nec dedit eis locū ut ad planiora descen- deret: habitauitq; in mōte hares qd̄ interp- taᵗ testatio i hailon ⁊ salabim. Et aggraua- ta ē man⁹ dom⁹ ioseph: factusq; ē ei tributa- rius. Fuit aūt terminus āmorrei ab ascensu scorpionis petra ⁊ superiora loca. II

Ascēditq; angel⁹ dn̄i de galgalis ad locū flentiū. ⁊ ait: Eduxi vos de egy- pto. ⁊ introduxi i trā p q̄ iuraui pa- trib⁹ vr̄is. ⁊ pollicitus sum ut nō facerē irritū pactū meū vobiscū in sempitnū: ita dūtaxat ut non feriretis fedus cū habitatoribus tre huius. ⁊ aras eoꝝ subuerteretis. ⁊ noluistis au- dire vocē meā. Cur hoc fecistis? Quāobrem nolui delere eos a facie vr̄a: ut habeatis ho- stes. ⁊ dij eoꝝ sint vobis i ruinam. Cūq; lo- queretur angelus dn̄i hec vba ad oēs filios isr̄l: eleuauerūt vocē suā ⁊ fleuerūt. Et vocatū est nomē loci illi⁹ locus flentiū siue lachrymaꝝ

imolaueruntqꝫ ibi hostias dn̄o. Dimisit ergo io/
sue pplm̄. ⁊ abierunt filij isrl̄ vnusq̄sqꝫ in pos/
sessionē suā ut obtinerēt eā. seruieruntqꝫ do/
mino cunctis dieb⁹ eius ⁊ seniorꝫ. q̄ lōgo post
eū vixerūt tp̄e. ⁊ nouerāt oīa opa dn̄i q̄ fece/
rat cū isrl̄. Mortuus ē aūt iosue fili⁹ nun fa/
mul⁹ dn̄i centū ⁊ decē ānorū. ⁊ sepelierunt eū
in finibus possessionis sue ī thamnathsare in
monte effraim a septētrionali plaga montis
gaas. Omīsqꝫ illa gn̄atio cōgregata est ad pa/
tres suos. ⁊ surrexerūt alij q̄ nō nouerūt do/
minū. ⁊ opa q̄ fecerat cū isrl̄. Feceruntqꝫ filij
isrl̄ malū in cōspectu dn̄i ⁊ seruierūt baalim.
ac dimiserūt dn̄m deū patrū suorꝫ q̄ eduxerat
eos de terra egypti. ⁊ secuti sūt deos alienos
deos q̄qꝫ pplorꝫ q̄ habitabāt in circuitu eorꝫ. ⁊
adorauerūt eos. ⁊ ad iracūdiam ꝯcitauerūt
dn̄m. dimittentes eū. ⁊ seruiētes baal ⁊ asta/
roth. Jratusqꝫ dn̄s ꝯ isrl̄ tradidit eos ī man⁹
diripiētiū. q̄ ceperūt eos ⁊ vēdiderūt hostibus
q̄ habitabāt ꝑ gyrū: nec potuerunt resistere
aduersarijs suis: ſꝫ q̄cūqꝫ ꝑgere voluissent:
man⁹ dn̄i sup eos erat. sicut locut⁹ est ⁊ iura/
uit eis. ⁊ vehemēt̄ afflicti sūt. Suscitauitqꝫ
dn̄s iudices q̄ liberarēt eos de vastantiū ma/
nib⁹: ſꝫ nec eos audire voluerūt: fornicātes
cū dijs alienis ⁊ adorātes eos. Cito deserue/
rūt viā ꝑ quā ingressi fuerāt p̄res eorꝫ. ⁊ au/
dientes mādata dn̄i oīa fecē ꝯ̄ria. Cūqꝫ dn̄s
iudices suscitaret. in dieb⁹ eorꝫ flectebat̄ mīa
⁊ audiebat afflictorꝫ gemit⁹. ⁊ liberabat eos
de cede vastantiū. Postq̄ aūt mortuus esset
iudex reuertebant̄. ⁊ multo faciebāt maiora
q̄ fecerāt p̄res eorū sequentes deos alienos
seruientes eis ⁊ adorātes illos. Non dimise/
rūt adinuentiones suas. ⁊ viā durissimā per
quā ābulare ꝯsueuerāt. Jratusqꝫ ē furor dn̄i
in isrl̄. ⁊ ait: Quia irritū fecit gens ista pactū
meū qd̓ pepigerā cū p̄ribus eorꝫ ⁊ vocē meam
audire ꝯtēpsit. ⁊ ego non delebo gētes q̄s di/
misit iosue. ⁊ mortuus ē: ut ī ipsis expiar isrl̄
vtrū custodiāt viā dn̄i. ⁊ ambulēt in ea. sicut
custodierūt p̄res eorꝫ. an non. Dimisit ergo dn̄s
oēs nationes has. ⁊ cito subuertere noluit:
nec tradidit in manus iosue. CIII

Hec sūt gentes q̄s dn̄s dereliq̄t ut eru/
diret in eis israhelem. ⁊ oēs q̄ nō no/
uerant bella chananeorum. ⁊ postea
discerēt filij eorꝫ certare cū hostibus. ⁊ habe/
re cōsuetudinē p̄liandi. q̄nqꝫ satrapas phili/
stinorū. omnēqꝫ chananeum ⁊ sidoniū. atqꝫ
eueū q̄ habitabat ī mōte libano de mōte ba/
al hermon vsqꝫ ad introitū emath. Dimisitqꝫ
eos ut ī ipsis experiret̄ israhelē vtrū audirēt
mandata dn̄i q̄ p̄cepat p̄rib⁹ eorꝫ per manū
moysi. an nō. Itaqꝫ filij isrl̄ habitauerunt in
medio chananei ⁊ ethei ⁊ āmorrei ⁊ pherecei
⁊ euei ⁊ iebusei. ⁊ duxerūt vxores filias eorꝫ.
ipsiqꝫ filias suas filijs eorum tradiderunt. ⁊
seruierūt dijs eorꝫ. Fecerūtqꝫ malū in conspe/
ctu dn̄i. ⁊ obliti sūt dei sui seruientes baalim
⁊ astaroth. Jratusqꝫ ꝯ isrl̄ dn̄s tradidit eos ī
man⁹ chusanrasathaim regis mesopotamie
seruierūtqꝫ ei octo annis. Et clamauerūt ad
dn̄m qui suscitauit eis saluatorē. ⁊ liberauit
eos. othoniel videlicꝫ filiū cenez frēm caleph
minorē: fuitqꝫ ī eo sp̄us dn̄i. ⁊ iudicauit isrl̄.
Egressusqꝫ ē ad pugnā. ⁊ tradidit dn̄s in ma/
nus ei⁹ cusanrasathaim regē syrie. ⁊ opp̄ssit
eū. Quieuitqꝫ t̄ra q̄draginta ānis. ⁊ mortu⁹
ē othoniel fili⁹ cenez. Addiderūt aūt filij isrl̄
facē malū ī cōspectu dn̄i: q̄ ꝯfortauit aduer/
sū eos eglon regē moab: q̄a fecerūt malū in
cōspectu eius. Et copulauit ei filios āmon ⁊
amalech: abijtqꝫ ⁊ ꝑcussit isrl̄. atqꝫ possedit
vrbē palmarꝫ. Seruierūtqꝫ filij isrl̄ eglon re/
gi moab decē ⁊ octo ānis. ⁊ postea clamaue/
runt ad dn̄m. Qui suscitauit eis saluatorem
vocabulo aioth filium gera filij gemini qui
vtraqꝫ manu. ꝓ dextra vtebat̄. Miseruntqꝫ
filij isrl̄ ꝑ illū munera eglon regi moab. Qui
fecit sibi gladiū ancipitē habentem in medio
capulū longitudinis palme man⁹. ⁊ accinct⁹
est eo subt̄ sagū in dextro femore. Obtulitqꝫ
munera eglon regi moab. Erat autem eglon
crassus nimis. Cūqꝫ obtulisset ei munera ꝓ/
secutus est socios q̄ cū eo venerāt. ⁊ reuersus
de galgalis vbi erant idola. dixit ad regem:
Uerbū secretū habeo ad te o rex. Et ille impe/
rauit silētiū. Egressisqꝫ oibus q̄ circa eū erāt
ingressus ē aioth ad eū. Sedebat aūt ī estiuo
cenaculo sol⁹. Dixitqꝫ: Uerbū dei habeo ad
te. Qui statim surrexit de throno. Extenditqꝫ
aioth sinistram manū. ⁊ tulit sicā de dextro fe/
more suo. infixitqꝫ eā in vētrē ei⁹ tā valide ut
capul⁹ seq̄ret̄ ferrū in vulnē: ac pinguissimo
adipe stringeretur. Nec eduxit gladiū. sed ita
ut ꝑcusserat reliquit ī corpore: statiqꝫ ꝑ secre/
ta nature alui stercora ꝓruperūt. Aioth aūt
clausis diligentissime ostijs cenaculi ⁊ obfir/
matis sera ꝑ posticū egressus ē. Seruiqꝫ regi
ingressi viderūt clausas fores cenaculi. atqꝫ

iosue morit⁹.

Ot.

Aiot.

i. manu breui.

dixerũt: Forsitan purgat aluũ in estiuo cena-
culo. Expectantesq; diu donec erubescerent ⁊
vidẽtes q nullꝰ aperiret·tulerunt clauẽ. ⁊ ape-
riẽtes iuenerũt dñm suũ i terra iacentẽ mor-
tuũ. Aioth aũt dũ illi turbarent̃·effugit. ⁊ p-
transijt locum idolorum vnde reuersus fuerat.
Venitq; in seyrath. ⁊ stati insonuit buccina i
monte effraim: descenderũtq; cũ eo filij isra-
hel ipso in fronte gradiẽte. Qui dixit ad eos:
Seq̃mini me. Tradidit.n. dñs inimicos nr̃os
moabitas i manus nr̃as. Descẽderũtq; post
eũ ⁊ occupauerũt vada iordanis q̃ transmit-
tũt in moab. ⁊ nõ dimiserũt transire quẽq;: s
pcusserũt moabitas i tpe illo circit̃ decem mi-
lia oẽs robustos ⁊ fortes viros. Nullus eorum
euadere potuit. Hũiliatusq; ẽ moab in die illo
sub manu isrł. ⁊ q̇euit terra octoginta annis
a p̃lijs. Post hũc fuit sangar filius anath· q̇
pcussit de philistijm sexcentos viros uomere
Et ipse q̊q; defendit israhel. C IIII

Addiderũtq; filij isrł facẽ malũ in cõ-
spectu dñi post mortẽ aioth. ⁊ tradi-
dit illos dñs in manꝰ iabin regi̧ cha-
naan q̇ regnauit i asor: habuitq; ducẽ exer-
citus sui noĩe sysaram. Ipse aũt habitabat in
aroseth gẽtiũ. Clamauerũtq; filij israhel ad
dñm. Nongẽtos.n. habebat falcatos currꝰ.
⁊ p viginti annos vehement̃ oppresserat eos.
Erat aũt delbora pphetes vxor lapidoch· q̃
iudicabat pplm in illo tpe. ⁊ sedebat sub pal-
ma q̃ noĩe illius vocabat̃·int̃ rama ⁊ bethel i
monte effraim: ascendebantq; ad eã filij isrł
in oẽ iudiciũ. Que misit ⁊ vocauit barach fi-
lium abinoem de cedes neptalim· dixitq; ad
eũ: Precepit tibi dñs deus isrł. Vade ⁊ duc
exercitũ in mõtem thabor: tollesq; tecũ decẽ
milia pugnatorum de filijs neptalim ⁊ de filijs
çabulon. Ego aũt adducã ad te in loco tor-
rentis cyson sysarã principẽ exercitus iabin ⁊
currus eius atq; oẽm multitudinẽ. ⁊ tradam
eos in manu tua. Dixitq; ad eã barach: Si
venis mecũ· vadam: si nolueris venire· nõ p-
gam. Que dixit ad eum: Ibo q̇dem tecũ· sed
in hac vice victoria non reputabit̃ tibi: q̇a
in manu mulieris tradetur sysara. Surrexit
itaq; delbora. ⁊ perrexit cũ barach in cedes.
Qui accersitis çabulon ⁊ neptalim· ascendit
cũ decẽ milibus pugnatorum hñs delborã i co-
mitatu suo. Aber aũt cineꝰ recesserat quondã
a ceteris cineis fr̃ibꝰ suis filijs obab cognati
moysi. ⁊ tetẽderat tabernacula vsq; ad vallẽ
q̃ vocat̃ sennim. ⁊ erat iuxta cedes. Nuncia-
tũq; ẽ sysare q ascendisset barach filiꝰ abino-
em i montẽ thabor. Et ꝯgregauit nongẽtos
falcatos currꝰ. ⁊ oẽm exercitũ de aroseth gẽ-
tium ad torrentem cyson. Dixitq; delbora ad
barach: Surge· h̃ ẽ.n. dies in q̃ tradidit do-
minꝰ sysarã in manus tuas. En ipse ductor ẽ
tuus. Descẽdit itaq; barach de mõte thabor·
⁊ decẽ milia pugnatorum cum eo. Perterruitq;
dñs sysaram ⁊ oẽs currus eius· vniuersamq;
multitudinẽ in ore gladij ad ꝯspectũ barach
intantũ ut sysara de curru desiliẽs· pedibꝰ fu-
geret. ⁊ barach psequeret̃ fugientes currus ⁊
exercitũ vsq; ad aroseth gentiũ. ⁊ oĩs hostiũ
multitudo vsq; ad internitionẽ cadẽt. Sysara
aũt fugiens puenit ad tentoriũ iahel vxoris
aber cinei. Erat aũt pax int̃ iabin regem asor
⁊ domũ aber cinei. Egressa igit̃ iahel i occur-
sũ sysare· dixit ad eũ: Intra ad me dñe mi:
ne timeas. Qui ingressus tabernaculũ eiꝰ. ⁊
optus ab ea pallio. Dixit ad eã: Da mihi ob-
secro paululũ aque: q̇a sitio valde. Que ape-
ruit vtrem lactis. ⁊ dedit ei bibere. ⁊ operuit
illũ. Dixitq; sysara ad eam: Sta añ ostiũ ta-
bernaculi. ⁊ cũ venerit aliq̇s interrogans te
⁊ dicẽs· nunq̇d hic ẽ aliq̇s: rñdebis. Nullꝰ ẽ.
Tulit itaq; iahel vxor aber clauũ tabernacu-
li assumẽs parit̃ ⁊ malleũ. ⁊ ingressa abscon-
dite ⁊ cũ silentio· posuit sup̃ timpus capitis eiꝰ
clauũ: pcussũq; malleo defixit in cerebrum vsq;
ad t̃rã: q̇ soporẽ morti sociãs defecit. ⁊ mor-
tuus ẽ. Et ecce barach sequens sysarã venie-
bat· egressaq; iahel i occursũ eiꝰ· dixit ei. Ve-
ni. ⁊ oñdam tibi virũ quẽ queris. Qui cũ in-
trasset ad eã· vidit sysarã iacentem mortuũ. ⁊
clauũ infixum in timpore eius. Humiliauit ẽ
deus i die illo iabin regẽ chanaan corã filijs
isrł: q̇ crescebant q̇tidie. ⁊ forti manu oppri-
mebãt iabin regẽ chanaan donec delerẽt eũ.

Cecineruntq; delbora ⁊ barach C V
filius abinoem in illo die dicentes:
Qui sponte obtulistis de isrł aĩas ve-
stras ad piculũ: bñdicite dño. Audite reges
auribꝰ pcipite p̃ncipes. Ego sũ ego sũ q̃ dño
canã: psallam dño deo isrł. Dñe cũ exires de
seir. ⁊ trãsires p regiones edom· t̃ra mota ẽ:
celiq; ac nubes stillauerũt aquis. Montes
fluxerũt a facie dñi. ⁊ synai a facie dñi dei isrł.
In diebꝰ sangar filij anath· i diebꝰ iahel q̇e-
uerũt semite. ⁊ q̇ i gredie bant̃ p eas ãbulaue-
rũt p calles deuios. Cessauerũt fortes in isrł

⁊ quieuerūt donec surgeret delbora: surgeret
mat̄ in isrl̄. Noua bella elegit dn̄s: ⁊ portas
hostiū ipse subuertit. Clipeus ⁊ hasta si app a-
ruerūt ĩ q̄draginta milibꝰ isrl̄. Cor meū dili-
git ꝑncipes isrl̄. Qui ꝓpria volūtate obtuli-
stis vos discrimi bn̄dicite dn̄o: qui ascenditis
sup nitētes asinos. ⁊ sedetis sup̄ in iudicio ⁊
ambulatꝭ ĩ via· loq̄mini. Ubi collisi sūt currꝰ
⁊ hostiū suffocatꝰ ē exercitꝰ· ibi narrent̄ iusti-
cie dn̄i. ⁊ clemētia ĩ fortes isrl̄. Tunc descēdit
ꝑplus dn̄i ad portas: ⁊ obtinuit principatū.
Surge surge delbora: surge surge ⁊ loquere
cāticū. Surge barach. ⁊ apprehēde captiuos
tuos fili abinoem. Saluate sūt reliquie ꝑpli.
Dn̄s ĩ fortibꝰ dimicauit. Ex effraim deleuit
eos in amalech. ⁊ pꝰ eū ex beniamin ĩ ꝑplos
tuos o amalech. De machir ꝑncipes descen-
derūt. ⁊ de ȝabulon q̇ exercitū ducerēt ad bel-
landū. Duces ysachar fuere cū delbora. ⁊ ba-
rach vestigia sūt secuti: q̇ q̄si ĩ p̄ceps ac bara-
trū se discrimini dedit. Diuiso ꝯ se ruben· ma-
gnanimoꝝ repta ē ꝯtentio. Quare habitas
int̄ duos t̄minos: ut audias sibilos gregū?
Diuiso ꝯ se ruben· magnanimoꝝ repta ē ꝯtē-
tio. Galaad trās iordanē q̇escebat. ⁊ dan va-
cabat nauibꝰ. Aser habitabat ĩ littore marꝭ.
⁊ in portubꝰ morabat̄. Zabulon ṽo ⁊ nepta-
lim obtulerūt aīas suas morti ĩ regione mo-
rome. Uenerūt reges ⁊ pugnauerūt: pugna-
uerūt reges chanaā ĩ thane iux̄ aq̄s maged-
do: ⁊ tn̄ nihil tulere p̄dantes. De celo dimi-
catū ē ꝯ eos: stelle manētes ĩ ordine ⁊ cursu
suo aduersus sysarā pugnauerunt. Torrens
cyson traxit cadauera eoꝝ torrens cadumim
torrens cyson. Conculca aīa mea robustos.
Ungule eq̄ꝝ ceciderūt: fugiētibꝰ impetu ⁊ ꝑ
p̄ceps ruētibꝰ fortissimis hostiū. Maledici-
te t̄re meroȝ dixit angelꝰ dn̄i: maledicite ha-
bitatoribus eiꝰ: q̇a nō venerūt ad auxilium
dn̄i· in adiutoriū fortissimoꝝ eiꝰ. Benedicta
int̄ mulieres iahel vxor aber cinei: ⁊ benedi-
cat̄ in tabnaculo suo. Aquā petēti lac dedit
⁊ ĩ phiala ꝑncipū obtulit butyrū. Sinistrā
manū misit ad clauū. ⁊ dextrā ad fabrorum
malleos: ꝑcussitq̄ sysarā q̄rens ĩ capite vul-
neri locū. ⁊ timpꝰ valide ꝑforās. Int̄ pedes
eiꝰ ruit: defecit ⁊ mortuꝰ ē. Uoluebat̄ an̄ pe-
des eius: ⁊ iacebat exanimis ⁊ miserabilis.
¶ Per fenestrā respiciens vlulabat mr̄ eiꝰ. ⁊ de
cenaculo loq̄bat̄. Cur morat̄ regredi currꝰ
eius· q̄re tardauerūt pedes q̄drigarū illius?

Una sapiētior ceterꝭ vxoribꝰ eiꝰ h̄ socrui ṽba
rn̄dit: Forsitan nūc diuidit spolia. ⁊ pulcher-
rima feminaꝝ eligit̄ ei. Uestes diuersoꝝ co-
lorū sysare tradunt̄ in p̄dā. ⁊ supellex varia
ad ornanda colla ꝯgerit̄. Sic ꝑeant oēs ini-
mici tui dn̄e: qui aūt diligūt te: sicut sol in
ortu suo splendet· ita rutilēt. Quieuitq̄ t̄ra
per quadraginta annos.

¶ VI

Fecerūt aūt filij isrl̄ malū in cōspectu
dn̄i: qui tradidit illos ĩ manu ma-
dian septē ānis. ⁊ oppressi sunt valde
ab eis. Fecerūtq̄ sibi antra ⁊ spelūcas ĩ mō-
tibꝰ ⁊ munitissima ad repugnādū loca. Cūq̄
seuisset isrl̄· ascēdebat madian ⁊ amalech ce-
teriq̄ orientaliū nationū. ⁊ apud eos figētes
tētoria· sicut erāt in herbis cuncta vastabant
vsq̄ ad introitū gaȝe: nihilq̄ oīo ad vitā ꝑti-
nens relinq̄bant in isrl̄: nō oues· non boues·
nō asinos. Ipsi. n. ⁊ vniuersi greges eoꝝ ve-
niebāt cū tabnaculis suis. ⁊ instar locustaꝝ
vniuersa complebāt· inumera multitudo ho-
minū ⁊ cameloꝝ· q̇cq̇d tetigerāt deuastātes.
Hūiliatusq̄ ē isrl̄ valde ĩ ꝯspectu madian. Et
clamauit ad dn̄m postulās auxiliū ꝯ madia-
nitas. Qui misit ad eos virū ꝓphetā. ⁊ locu-
tus ē. Hec dicit dn̄s deus isrl̄: Ego vos feci
ꝯscendē de egypto. ⁊ eduxi vos de domo ser-
uitutis. ⁊ liberaui de manu egyptioꝝ. ⁊ oīuȝ
inimicoꝝ q̇ affligebāt vos. Ejeciq̄ eos ad in-
troitū vr̄m. ⁊ tradidi vobis terrā eoꝝ. ⁊ dixi:
Ego dn̄s deus vr̄. Ne timeatis deos āmor-
reorū in q̄rū t̄ra habitatꝭ. Et noluistis audi-
re vocē meā. ¶ Uenit aūt angelus dn̄i. ⁊ sedit
sub quercu q̇ erat ĩ effra. ⁊ ꝑtinebat ad ioas
patrē familie ezri. Cūq̄ gedeon filiꝰ eiꝰ excu-
teret atq̄ purgaret frumenta in torculari ut
fugeret madian: apparuit ei angelus dn̄i. ⁊
ait: Dn̄s tecū viroꝝ fortissime. Dixitq̄ ei ge-
deon: Obsecro mi dn̄e si dn̄s nobiscū est· cur
ꝙ̄ apprehenderūt nos h̄ oīa? Ubi sūt mirabi-
lia eiꝰ q̇ enarrauerūt p̄res nr̄i· atq̄ dixerūt:
de egypto eduxit nos dn̄s. Nūc aūt dereliq̇t
nos. ⁊ tradidit in manu madian. ¶ Respexitq̄
ad eū dn̄s. ⁊ ait: Uade in hac fortitudine
tua ⁊ liberabis isrl̄ de manu madian. Scito
ꝙ miserim te. Qui rn̄dens ait. Obsecro mi
dn̄e ĩ q̇ liberabo isrl̄? Ecce familia mea infima
est ĩ manasse. ⁊ ego minimus ĩ domo p̄ris mei.
Dixitq̄ ei dn̄s. Ego ero tecum. ⁊ ꝑcuties ma-
dian q̄si vnū virū. Et ille: si inueni inq̇t grām
corā te· da mihi signū ꝙ tu sis q̇ loq̄rꝭ ad me.

Gede.

Ne recedas hic donec reuertar ad te portãs sacrificiũ ⁊ offerẽs tibi. Qui respondit: Ego ꝑstolabor aduẽtũ tuũ. Ingressus ẽ itaq; gedeon ⁊ coxit hedũ. ⁊ de farine modio azimos panes: carnesq; ponẽs in canistro. ⁊ ius carnium mittẽs in ollam. tulit oĩa sub quercu. ⁊ obtulit ei. Cui dixit angelus dñi: Tolle carnes ⁊ azimos panes. ⁊ pone sup petrã illã. ⁊ ius desup funde. Cũq; fecisset ita. extẽdit angelus dñi sũmitatẽ v̾ge quã tenebat ĩ manu ⁊ tetigit carnes ⁊ panes azimos: ascenditq; ignis de petra ⁊ carnes azimosq; panes ꝯsũpsit: angelus aũt dñi euanuit ex oculis eius. Vidensq; gedeon ꝙ eẽt angel⁹ dñi. ait: Heu mi dñe deus: q͛a vidi angelũ dñi facie ad faciem. Dixitq; ei dñs. Pax tecũ. Ne timeas: nõ morieris. Edificauit g̃ ibi gedeon altare dño. vocauitq; illud. dñi pax vsq; in pñtẽ diẽ. Cũq; adhuc eẽt in effra q̄ ẽ familie ezri. nocte illa dixit dñs ad eũ: Tolle taurũ pr̃is tui ⁊ alterũ taurũ annoꝝ septẽ. destruesq; aram baal q̄ ẽ pr̃is tui. ⁊ nem⁹ quod circa aram ẽ succide. ⁊ edificabis altare dño deo tuo ĩ sũmitate petre hui⁹ sup quã ante sacrificiũ posuisti: tollesq; taurũ secundũ. ⁊ offeres holocaustũ sup struẽ lignoꝝ que de nemore succideris. Assũptis g̃ gedeon decẽ viris de s̾uis suis: fecit sicut p̄cepat ei dñs. Timẽs aũt domũ pr̃is sui ⁊ hoĩes illi⁹ ciuitatis. ꝑ diẽ noluit facẽ. s̃ oĩa nocte cõpleuit. Cũq; surrexissent viri oppidi eius mane: viderũt destructã arã baal luciũq; succisũ. ⁊ taurũ alteꝝ impositum sup altare qḋ tunc edificatũ erat. dixeruntq; ad inuicẽ: Quis h̃ fecit? Cũq; ꝑquirerẽt auctorẽ facti. dictũ ẽ: Gedeon fili⁹ ioas fecit h̃ oĩa. Et dixerũt ad ioas: Produc filium tuũ ut moriat̃: q͛a destruxit aram baal ⁊ succidit nemus. Quibus ille r̄ndit: Nunq͛d vltores estis baal ut pugnetis ꝓ eo? Qui aduersari⁹ ẽ ei⁹. moriat̃ anq̃ꝫ lux crastina veniat. Si de⁹ ẽ: vindicet se de eo q͛ suffodit arã ei⁹. Ex illo die vocatus ẽ gedeon hierobaal: eo ꝙ dixisset ioas: vlciscatur se de eo baal. qui suffodit arã eius. Igit̃ oĩs madian ⁊ amalech ⁊ oriẽtales ꝑpli ꝯgregati sũt sil̃. ⁊ trãseũtes iordanẽ. castrametati sũt ĩ valle iezrahel. Spirit⁹ aũt dñi ĩduit gedeon. q͛ clangẽs buccina cõuocauit domum abiezer ut seq̃ret̃ se. Misitq; nũcios in vniuersũ manassen: q͛ ⁊ ipse secut⁹ ẽ eũ. Et alios nuncios ĩ aser ⁊ zabulon ⁊ neptalim qui occurrerũt ei. Dixitq; gedeon ad dñm: Si saluũ facis ꝑ manũ meã ꝑplm̃ isrl̃ sicut locut⁹ es: ponã hoc vellus lane in area. Si ros in solo vellere fuerit. ⁊ in oĩ terra siccitas: sciã ꝙ ꝑ manũ meã sicut locut⁹ es liberabis isrl̃. Factũq; ẽ ita. Et de nocte ꝯsurgẽs expsso vellere conchã rore impleuit. Dixitq; rursus ad dñm: Ne irascat̃ furor tuus ꝯ̃ me: si adhuc semel tẽptauero signũ q̄rens ĩ vellẽ. Oro ut solũ vellus siccũ sit. ⁊ oĩs terra rore madens. Fecitq; dñs nocte illa ut postulauerat. ⁊ fuit siccitas ĩ solo vellere. ⁊ ros ĩ oĩ t̾ra.

Igit̃ hierobaal q͛ ⁊ gedeon de nocte ꝯsurgẽs ⁊ oĩs ꝑplus cũ eo. venit ad fontẽ q͛ vocat̃ arad. Erãt aũt castra madian ĩ valle ad septẽtrionalẽ plagã collis excelsi. Dixitq; dñs ad gedeon: Mult⁹ tecũ ẽ ꝑplus. nec tradet̃ madian in man⁹ eius: ne gliet̃ ꝯ̃ me isrl̃. ⁊ dicat: meis virib⁹ liberatus sũ. Loquẽ ad ꝑplm̃. ⁊ cunctĩs audiẽtib⁹ p̄dica. Qui formidolosus ⁊ timid⁹ ẽ. reuertat̃. Recesserũtq; de monte galaad. ⁊ reuersi sunt ex ꝑplo viginti duo milia viroꝝ. ⁊ tm̃ decẽ milia remanserũt. Dixitq; dñs ad gedeon: Adhuc ꝑplus multus est. Duc eos ad aq̃s. ⁊ ibi probabo illos. ⁊ de q͛ dixero tibi ut tecũ vadat: ipse ꝑgat: quẽ ire prohibuero. reuertat̃. Cũq; descendisset ꝑplus ad aq̃s. dixit dñs ad gedeon: Qui manu ⁊ lingua lãbuerint aq̃s sicut solent canes lambẽ. sepabis eos seorsũ: qui aũt curuatis genib⁹ biberint. ĩ alt̾a pte erũt. Fuit itaq; numer⁹ eoꝝ q͛ manu ad os ꝓiiciente aq̃s lãbuerãt trecenti viri. oĩs aũt reliq̃ multitudo flexo poplite biberat. Et ait dñs ad gedeon: In trecẽtis viris q͛ lãbuerũt aq̃s liberabo vos. ⁊ tradã in manu tua madian: oĩs aũt reliq̃ multitudo reuertat̃ in locũ suũ. Sũptis itaq; ꝓ nũero cibariis ⁊ tubis. cẽtm reliquã multitudinem abire p̄cepit ad tabernacula sua. ⁊ ipse cũ trecẽtis viris se certamini dedit. Castra aũt madian erãt subt̃ ĩ valle. Eadẽ nocte dixit dñs ad eum: Surge ⁊ descende in castra. q͛a tradidi eos in manu tua. Sin aũt sol⁹ ire formidas. descẽdat tecũ phara puer tu⁹. Et cũ audieris q͛d loquãt̃. tũc confortabunt̃ man⁹ tue. ⁊ securior ad hostiũ castra descendes. Descẽdit g̃ ipse ⁊ phara puer eius ĩ ptẽ castroꝝ. vbi erãt armatorũ vigilie. Madian aũt ⁊ amalech ⁊ oẽs oriẽtales ꝑpli fusi iacebãt in valle ut locustaꝝ multitudo: cameli aũt inumerabiles erant. sicut arena q̄ iacet in littore maris. Cũq; venisset gedeon

Ros ĩ solo vellere.

Vellus siccũ.

No.

Crepido ē extremitas rupe siū alic⁹ rei. ꝑ. me. in trisyllbis.

narrabat aliq̄s somniū ꝓximo suo. ⁊ in hunc modū referebat qđ viderat. Uidi somniū. ⁊ videbatur mihi q̄si subcinericius panis ex ordeo volui. ⁊ in castra madian descendē: cūq₃ puenisset ad tabernaculū. percussit illud atq₃ subuertit. ⁊ t̄re fundit⁹ coequauit. Rn̄dit is cui loq̄bat̄. Nō est h̄ aliud nisi gladi⁹ gedeonis filij ioas viri israhelite. Tradidit eni dn̄s in manus ei⁹ madian. ⁊ oīa castra ei⁹. Cūq₃ audisset gedeon somniū ⁊ int̄pretationē eius: adorauit. ⁊ reuersus est ad castra isrl̄. ⁊ ait: Surgite: tradidit. n. dn̄s i man⁹ nr̄as castra madian. Diuisitq₃ trecētos viros i tres ptes ⁊ dedit tubas ī manib⁹ eoꝝ. lagenasq₃ vacuas ac lāpades i medio lagenaꝝ. Et dixit ad eos: Qđ me facē videritꝭ h̄ facite. Ingrediar ptē castroꝝ. ⁊ qđ fecero sectamini. Cū psonuerit tuba i manu mea. vos q₃ p castrorum circuitū clangite. ⁊ ꝯclamate dn̄o ⁊ gedeoni. Ingressusq₃ ē gedeon ⁊ trecēti viri q erāt cū eo in ptē castroꝝ incipientib⁹ vigilijs noctis medie. ⁊ custodib⁹ suscitatꝭ cepunt buccinis clangē ⁊ cōplodē int̄ se lagenas. Cūq₃ p gyꝝ castroꝝ in trib⁹ psonarēt locis. ⁊ hydrias cōfregissent: tenuerūt sinistris manib⁹ lampades. ⁊ dextris sonantes tubas. clamauerūtq₃ gladi⁹ dn̄i ⁊ gedeonis. stantes singuli in loco suo p circuitū castroꝝ hostiliū. Oia itaq₃ castra turbata sūt. ⁊ vociferātes vlulātesq₃ fugerūt. Et nihilomin⁹ insistebant trecenti viri buccinis psonantes. Immisitq₃ dn̄s gladiū i oībus castris. ⁊ mutua se cede trūcabāt. fugientes vsq₃ ad bethseca ⁊ crepidinem abelmeula i thebbath. Cōclamantes aūt viri isrl̄ de neptalim ⁊ aser ⁊ oi manasse psequebant̄ madian. Et dedit dn̄s victoriā ꝓplo isrl̄ i die illa. Misitq₃ gedeon nūcios i oēm montē effraim dicēs: Descendite i occursū madian. ⁊ occupate aquas vsq₃ bethbera atq₃ iordanē Clamauitq₃ oīs effraim. ⁊ ꝓoccupauit aq̄s atq₃ iordanē vsq₃ bethbera. Apprehensosq₃ duos viros madian. oreb ⁊ zeb. interfecit oreb in petra oreb: zeb ꝟo in torculari zeb. Et psecuti sūt madian: capita oreb ⁊ zeb portantes ad gedeon trās fluenta iordanis.

C. VIII

Dixerūtq₃ ad eū viri effraim: Quid est h̄ qđ facē voluisti ut nos non vocares cū ad pugnā pgeres ꝯ madian? Iurgantes fortit̄. ⁊ ꝓpe vim inferentes. Quibus ille rn̄dit: Quid. n. tale facē potui quale vos fecistis? Nōne melior est racemus effraim vindemijs abiezer? In man⁹ vr̄as dn̄s tradidit principes madian. oreb ⁊ zeb. Quid tale facē potui. q̄le vos fecistis? Qđ cū locut⁹ eēt. reqeuit spūs eoꝝ q̄ tumebāt ꝯ eū. Cūq₃ venisset gedeon ad iordanē. trāsiuit cū cum trecentis viris q̄ secū erant. ⁊ pre lassitudine. fugientes psequi nō poterāt. Dixitq₃ ad viros soccoth: Date obsecro panes ꝓplo qui mecū ē. q̄a valde defecerūt: ut possimus pseq̄ zebee ⁊ salmana reges madian. Rn̄derūt pncipes soccoth. Forsitan palme manuū zebee ⁊ salmana i manu tua sūt. ⁊ idcirco postulas ut dem⁹ exercitui tuo panes. Quib⁹ ille ait: Cū ḡ tradiderit dn̄s zebee ⁊ salmana in manus meas. ⁊ cū reuersus fuero victor i pace ꝯterā carnes vr̄as cū spinis tribulisq₃ deserti. Et inde ꝯscendēs venit in phanuel. locutusq₃ est ad viros loci illius similia. Cui ⁊ illi rn̄derunt sicut rn̄derant viri soccoth. Dixit itaq₃ eis: Cū reuersus fuero victor in pace: destruam turrim hanc. Zebee aūt ⁊ salmana reqescebāt cū oi exercitu suo. Quindecim. n. milia viri remanserāt ex oīb⁹ turmis orientaliū ꝓploꝝ: cesis centū viginti milib⁹ bellatoꝝ ⁊ educentiū gladiū. Ascendensq₃ gedeon p viā eoꝝ q̄ in tabnaculis morabant̄ ad orientalē ptē nobe ⁊ iecbaa pcussit castra hostium. q̄ securi erant. ⁊ nihil aduersi suspicabantur: fugerūtq₃ zebee ⁊ salmana: q̄s psequens gedeon cōprehēdit turbato oi exercitu eoꝝ. Reuertensq₃ de bello an̄ solis ortū. apprehendit pueꝝ de viris soccoth: iterrogauitq₃ eū noīa pncipum ⁊ senioꝝ soccoth. ⁊ descripsit septuagintaseptē viros. Venitq₃ ad soccoth ⁊ dixit eis: En zebee ⁊ salmana sup q̄b⁹ exprobrastiꝭ mihi dicentes: forsitan manus zebee ⁊ salmana in manibus tuis sūt. ⁊ idcirco postulas ut demus viris q̄ lassi sūt ⁊ defecerunt. panes. Tulit ḡ seniores ciuitatis. ⁊ spinas deserti ac tribulos. ⁊ cōtriuit cū eis atq₃ cōminuit viros soccoth. Turrim q₃ phanuel subuertit. occisis habitatoribus ciuitatꝭ. Dixitq₃ ad zebee ⁊ salmana: Quales fuerūt viri q̄s occidistis in thabor? Qui rn̄derūt: Similes tui: ⁊ vnus ex eis q̄si fili⁹ regꝭ. Quib⁹ ille rn̄dit: Frēs mei fuerūt. filij mr̄is mee. Viuit dn̄s: q̄a si seruassetis eos nō vos occiderē. Dixitq₃ iether p̄mogenito suo: Surge ⁊ int̄fice eos. Qui nō eduxit gladium. Timebat. n. q̄a adhuc puer erat. Dixeruntq₃ zebee ⁊ salmana: Tu surge ⁊ irrue i nos: q̄a iuxta etatē robur.

est hoīs. Surrexit gedeon ⁊ interfecit zebee ⁊
salmana. ⁊ tulit ornamenta ac bullas q̇bus
colla regaliū camelorꝝ decorari solent. Dixe-
runtq; oēs viri isrł ad gedeon: Dn̄are nr̄i tu
⁊ filius tuus ⁊ filius filij tui: q̇a liberasti nos
de manu madian. Quib⁹ ille ait: Nō dn̄abor
vr̄i. nec dn̄abit' i vos fili⁹ me⁹ ß dn̄abit' vobis
dn̄s. Dixitq; ad eos: Unā petitionē postulo
a vobis. Date mihi inaures ex p̄da vr̄a. In-
aures .n. aureas ysmahelite hr̄e ꝯsueuerāt.
Qui rn̄derūt: Libentissime dabim⁹. Expan-
dentesq; sup terrā palliū, piecerūt i eo iaures
de p̄da. ⁊ fuit pōdus postulatarꝝ inauriū mil-
le septingēti auri sicli. absq; ornamentis ⁊ mo-
nilib⁹ ⁊ veste purpurea q̇bus reges madian
vti soliti erant. ⁊ p̄ter torques aureas came-
lorꝝ. Fecitq; ex eo gedeon ephot. ⁊ posuit illud
in ciuitate sua ephra. Fornicatusq; ē oīs isrł
in eo. ⁊ factū est gedeoni ⁊ omni domui ei⁹ in
ruinā. Humiliat⁹ ē aūt madian corā filijs isrł
nec potuerūt vltra ceruices eleuare: ß q̇euit
terra p q̄draginta annos q̇b⁹ gedeon p̄fuit.
Abijt itaq; hierobaal fili⁹ ioas ⁊ habitauit
in domo sua: habuitq; septuaginta filios q̇
egressi sūt de femore ei⁹: eo ꝙ plures haberet
vxores. Concubina aūt illi⁹ quā habebat in
sychem genuit ei filiū noīe abimelech. Mor-
tuusq; ē gedeon fili⁹ ioas i senectute bona. ⁊
sepultus ē in sepulchro ioas pr̄is sui i ephra
de familia ezri. Postq̄ aūt mortu⁹ ē gedeon.
auersi sunt filij isrł. ⁊ fornicati sūt in baalim.
Percusserūtq; cū baal fed⁹ ut esset eis i deū:
nec recordati sunt dn̄i dei sui qui eruit eos de
manib⁹ inimicorū suorū oiū p circuitū: nec
fecerūt mīam cum domo hierobaal gedeon
iuxta oīa bona q̄ fecerat israheli. C IX

Abijt aūt abimelech filius hierobaal
in sychem ad fr̄es mr̄is sue. ⁊ locut⁹
est ad eos ⁊ ad oēm cognationē do-
mus pr̄is mr̄isq; sue dicēs: Loq̇mini ad oēs
viros sychem. Quid vobis ē meli⁹. ut dn̄ent'
vr̄i septuaginta viri oēs filij hierobaal. an ut
dn̄et' vobis vn⁹ vir? Simulq; cōsiderate. q̇a
os vr̄m ⁊ caro vr̄a sū. Locutiq; sūt fr̄es mr̄is
eius de eo ad oēs viros sychem vniuersos ser-
mones istos. ⁊ iclinauerūt cor eorꝝ p⁹ abime-
lech dicentes: Frater nr̄ est. Dederuntq; illi
septuagita pōdera argēti de phano baal be-
rith. Qui ꝯduxit sibi ex eo viros inopes ⁊ va-
gos: secutiq; sūt eū. Et venit in domū patris
sui in ephra. ⁊ occidit fr̄es suos filios hiero-
baal septuaginta viros sup lapidē vnū. Re-
māsitq; ioathā fili⁹ hierobaal minim⁹. ⁊ abscō-
ditus ē. Cōgregati sūt aūt oēs viri sychem ⁊
vniu̇se familie vrbis mello: abierūtq; ⁊ con-
stituerūt regē abimelech iuxta quercū q̄ sta-
bat in sychem. Qd̄ cū nunciatū eēt ioathan
iuit ⁊ stetit in v̄tice mōtis garizim: eleuataq;
voce clamauit ⁊ dixit. Audite me viri sychē
ita ut audiat vos dn̄s. Ierūt ligna ut vnge-
rent super se regē. Dixerūtq; oliue. Impera
nobis. Que rn̄dit: Nunq̇d possū deserē pin-
guedinē meā q̄ ⁊ dij vtunt' ⁊ hoīes. ⁊ venire
ut inter ligna pmouear? Dixeruntq; ligna
ad arborē ficū: Ueni. ⁊ sup nos regnū accipe.
Que rn̄dit eis: Nunq̇d possū deserē dulcedi-
nē meā fructusq; suauissimos. ⁊ ire ut inter
cetera ligna pmouear? Locutaq; sūt ligna
ad vitem: Ueni ⁊ impera nobis. Que rn̄dit
eis: Nunq̇d possū deserē vinū meū qd̄ letifi-
cat deū ⁊ hoīes. ⁊ int' ligna cetera pmoueri?
Dixerūtq; oīa ligna ad rhānū. Ueni ⁊ impa
sup nos. Que rn̄dit eis: Si vere me regē vo-
bis ꝯstituitis. venite ⁊ sub vmbra mea requi-
escite. Si aūt nō vultis. egrediatur ignis de
rhāno. ⁊ deuoret cedros libani. Nunc igitur
si recte ⁊ absq; pctō constituistis sup vos regē
abimelech ⁊ bn̄ egistis cū hierobaal ⁊ cū do-
mo ei⁹. ⁊ reddidistis vicē bn̄ficijs ei⁹ qui pu-
gnauit p vobis ⁊ aīam suam dedit piculis. ut
erueret vos de manu madian q̇ nūc surrexi-
stis ꝯ domū pr̄is mei. ⁊ interfecistis filios ei⁹
septuaginta viros sup vnū lapidē. ⁊ ꝯstituistis
regē abimelech filiū āncille ei⁹ sup habitato-
res sychem eo ꝙ frater vester sit. Si ḡ recte ⁊
absq; vitio egistis cū hierobaal ⁊ domo eius
hodie letemī in abimelech. ⁊ ille letet' ī vobis.
Sin aūt peruerse: egrediat' ignis ex eo. ⁊ cō-
sūmat habitatores sychem ⁊ oppidum mello
egrediat'q; ignis de viris sychem ⁊ de oppido
mello. ⁊ deuoret abimelech. Que cū dixisset
fugit ⁊ abijt i bera: habitauitq; ibi ob metum
abimelech fratris sui. Regnauit itaq; abime-
lech sup isrł tribus ānis. Misitq; dn̄s spiritū
pessimū int' abimelech ⁊ habitatores sychem
q̇ ceperunt eū detestari. ⁊ scel⁹ interfectionis se-
ptuaginta filiorū hierobaal ⁊ effusionē san-
guinis eorꝝ cōferre ī abimelech frēm suū. ⁊ in
ceteros sychimorꝝ p̄ncipes q̇ eū adiuuerant.
Posuerūtq; insidias aduersū eū in sūmitate
montiū. ⁊ dū illi⁹ p̄stolabant' aduentū. exer-
cebāt latrocinia agētes p̄das de p̄tereūtib⁹.

Nunciatūq; ē abimelech. Venit aūt gaal filius obed cū frībus suis. ⁊ trāsiuit i sychimā. Ad cui⁹ aduentū erecti habitatores sychem egressi sunt in agros vastātes vineas vuasq; calcātes. ⁊ factꝭ cantantiū choris · ingressi sūt ꝓphanū dei sui. ⁊ int̄ epulas ⁊ pocula maledicebant abimelech clamante gaal filio obed. Quis est iste abimelech ⁊ q̄ ē sychem ut seruiam⁹ ei? Nunqd nō est ipse fili⁹ hierobaal ⁊ constituit ꝑncipem çebul seruū suū sup viros emor p̄ris sychem? Cur ḡ seruiem⁹ ei? Utinā daret aliqs ꝓplm istū sub manu mea: ut auferrē de medio abimelech. Dictūq; est abimelech. Cōgrega exercit⁹ multitudinem ⁊ veni. Zebul. n. ꝑnceps ciuitatꝭ auditis sermonibus gaal filij obed irat⁹ est valde. ⁊ misit clam ad abimelech nūcios dicēs. Ecce gaal fili⁹ obed venit in sychimā cū frībus suis. ⁊ oppugnat aduersūte ciuitatē. Surge itaq; nocte cū populo q̄ tecū est. ⁊ latita i agro. ⁊ primo mane oriēte sole irrue sup ciuitatē. Illo aūt egrediente aduersū te cū ꝓplo suo · fac ei qd̄ potueris. Surrexit itaq; abimelech cū oī exercitu suo nocte. ⁊ tetēdit insidias iux̄ sychimā in q̄tuor locis. Egressusq; ē gaal fili⁹ obed. ⁊ stetit in introitu porte ciuitatꝭ. Surrexit aūt abimelech. ⁊ oīs exercit⁹ cū eo de isidiarꝫ loco. Cūq; vidisset populū gaal · dixit ad çebul. Ecce de mōtibus multitudo descēdit. Cui ille r̄ndit: Umbras mōtiū vides q̄si capita hoīuꝫ. ⁊ hoc errore deciperis. Rursūq; gaal ait: Ecce ꝓplus de vmbilico t̄re descēdit. ⁊ vn⁹ cune⁹ venit ꝑ viā q̄ respicit quercū. Cui dixit çebul. Ubi ē nūc os tuū q̄ loqbaris: qs ē abimelech ut seruiamus ei? Nonne hic ꝓplus est quē despiciebas? Egredē ⁊ pugna ꝯ eū. Abijt ḡ gaal expectante sychimorum ꝓplo ⁊ pugnauit ꝯ abimelech: q̄ ꝑsecutus ē eū fugientē ⁊ in vrbē cōpulit. Cecideruntq; ex ꝑte eius plurimi vsq; ad portā ciuitatis. ⁊ abimelech sedit i ruma. Zebul autē gaal ⁊ socios ei⁹ expulit de vrbe · nec i ea passus est cōmorari. Sequenti ḡ die egressus ē populus in campū: qd̄ cū nunciatū eēt abimelech · tulit exercitum suū ⁊ diuisit in tres turmas: tēdens insidias i agris. Uidensq; q̄ egrederet̄ ꝓplus de ciuitate surrexit ⁊ irruit i eo cū cuneo suo oppugnās ⁊ obsidens ciuitatē · duc aūt turme palātes ꝑ cāpū aduersarios ꝑseq̄bant̄. Porro abimelech oī die illo oppugnabat vrbē: quā cepit interfectis habitatorib⁹ ei⁹: ipsa q; destructa ita ut sal i ea dispḡet. Qd̄ cū audissent q̄ habitabant in turre sychimorꝫ: ingressi sunt ꝓphanū dei sui berith vbi fedus cū eo pepigerāt. ⁊ ex eo loc⁹ nomē acceꝑat: q̄ erat munit⁹ valde. Abimelech q; audiens viros turris sychimorꝫ parit̄ ꝯglobatos · ascendit in montē selmon cū oī ꝓplo suo. ⁊ arrepta securi precidit arboris ramū: impositūq; ferens humero · dixit ad socios: Qd̄ me vidistis facē · cito facite. Igit̄ certatī ramos de arborib⁹ p̄cidentes seq̄bant̄ ducē. Qui circūdantes p̄sidiū succēderūt · atq; ita factū est ut fumo ⁊ igne mille hoīuꝫ necarent̄ viri parit̄ ⁊ mulieres habitatorꝫ turris sychem. Abimelech aūt inde ꝓficiscēs venit ad oppidū thebes: q̄d circuudās obsidebat exercitu. Erat aūt turris excelsa i media ciuitate: ad quā confugerāt sil̄ viri · ac mulieres ⁊ oēs ꝑncipes ciuitatis clausa firmissime ianua. ⁊ sup turris tectū stantes per ꝓpugnacula. Accedēsq; abimelech iux̄ turrim pugnabat fortit̄. ⁊ appropinquans ostio ignē supponere nitebat̄. Et ecce vna mulier fragmē mole desup iaciēs illisit capiti abimelech · ⁊ ꝯfregit cerebrum ei⁹. Qui vocauit cito armigerū suū. ⁊ ait ad eū: Euagina gladiū tuū ⁊ ꝑcute me: ne forte dicat̄ q̄ a femina interfectus sim. Qui iussa ꝑficiēs · interfecit eū. Illo q; mortuo oēs q̄ cū eo erāt de isrl̄ · reuersi sūt in sedes suas. ⁊ reddidit de⁹ malū qd̄ fecerat abimelech ꝯ p̄rem suū interfectꝭ septuaginta frībus suis. Sychimitis q; qd̄ operati erant retributū ē. ⁊ venit sup eos maledictio ioathan filij hierobaal.

CX

Post abimelech surrexit dux i isrl̄ thola filius phua patrui abimelech vir de ysachar qui habitauit i samir mōtis effraim. ⁊ iudicauit isrl̄ viginti ⁊ tribus ānis: mortuusq; est ac sepultus in samir. Huic successit iair galaadites q̄ iudicauit isrl̄ ꝑ viginti ⁊ duos ānos: hn̄s trigita filios sedētes sup triginta pullos asinarꝫ ⁊ ꝑncipes trigita ciuitatū q̄ ex noīe ei⁹ sūt appellate anothiair id est oppida iair vsq; i p̄ntē diē i t̄ra galaad. Mortuusq; ē iair ac sepult⁹ i loco cui ē vocabulū camon. Filij aūt isrl̄ pctīs veterib⁹ iungētes noua · fecerūt malū in conspectu dn̄i: ⁊ seruierūt idolis baalim ⁊ astaroth ⁊ dijs syrie ac sidonis ⁊ moab ⁊ filiorꝫ āmon ⁊ philistijm: dimiseruntq; dn̄m ⁊ non coluerunt eū. Cōtra q̄s dn̄s irat⁹ · tradidit eos i man⁹ philistijm ⁊ filiorꝫ āmon: afflictiq; sūt ⁊ vehement

palo·las·i·uago·gā·vn palāte uagātes·

Thola.

Jair.

oppreſſi ꝑ annos decem ⁊ octo. oēs q̄ habitabant trans iordanē in terra āmorrei q̄ eſt in galaad. intantū ut filij āmon iordane tranſmiſſo vaſtarent iudam ⁊ beniamin ⁊ effraim. Afflictuſq; ē iſrl̄ nimis. Et clamātes ad dominū dixerūt. Peccauim⁹ tibi: q̇a dereliq̇m⁹ deū nr̄m ⁊ ſuiuim⁹ baalim. Quib⁹ locut⁹ eſt dn̄s: Nunq̇d nō egyptij ⁊ āmorrei filijq; ammon ⁊ philiſtijm ſidonij q̄q; ⁊ amalech ⁊ chanaan oppreſſerūt vos. ⁊ clamaſtis ad me ⁊ erui vos de manu eoꝝ: Et tn̄ reliq̇ſtis me ⁊ coluiſtis deos alienos. Idcirco nō addam ut vltra vos liberē. Ite ⁊ īuocate deos quos elegiſtis. Ipſi vos liberēt in tp̄e anguſtie. Dixerūtq; filij iſrl̄ ad dn̄m: Peccauimus: redde tu nobis q̇cq̇d tibi placet: tm̄ nunc libera nos. Que dicētes. oīa de finib⁹ ſuis alienoꝝ deoꝝ idola ꝓiecerūt. ⁊ ſeruierūt dn̄o: qui doluit ſup miſerijs eoꝝ. Itaq; filij āmon cōclamantes in galaad fixere tētoria: ꝯ q̄s ꝯgregati filij iſrl̄. in maſpha caſtrametati ſūt. Dixerūtq; principes galaad ſinguli ad ꝓximos ſuos. Qui ꝑmus ex nob̄ ꝯ filios āmon cepit dimicare: erit dux ꝑpli galaad. C XI

Iepte. Fuit itaq; illo in tp̄e iepthe galaadites vir fortiſſimus atq; pugnator filius mulieris meretricis: q̇ nat⁹ ē de galaad. Habuit aūt galaad vxorē de q̄ ſuſcepit filios: qui poſtq̄ creuerant eiecerūt iepthe dicentes: Heres in domo pr̄is nr̄i eē nō poteris q̇a de adulťa mr̄e nat⁹ es. Quos ille fugiēs atq; deuitās habitauit in ťra thob. Cōgregatiq; ſūt ad eū viri inopes ⁊ latrocinātes. ⁊ q̄ſi ꝑncipē ſeq̄banť. In illis dieb⁹ pugnabāt filij āmon ꝯ iſrl̄. qb⁹ acriť inſtātibus perrexerūt maiores natu de galaad ut tollerēt ī auxiliū ſui iepthe de ťra thob. Dixerūtq; ad eū: Veni ⁊ eſto princeps nr̄. ⁊ pugna ꝯ filios āmon. Quib⁹ ille rn̄dit: Nonne vos eſtis q̇ odiſtis me ⁊ eieciſtis de domo pr̄is mei. ⁊ nunc veniſtis ad me neceſſitate cōpulſi? Dixerūtq; ꝑncipes galaad ad iepthe: Ob hanc igiť cauſā nunc ad te venimus ut ꝓficiſcaris nobiſcū. ⁊ pugnes ꝯ filios āmon: ſiſq; dux oīuꝫ q̇ habitāt in galaad. Iepthe q̄q; dixit eis: Si vere veniſtis ad me ut pugnē ꝓ vob̄ ꝯ filios āmon: tradideritq; eos dn̄s ī manus meas. ego ero veſter ꝑnceps? Qui rn̄derūt ei. Dn̄s q̇ h̄ audit ipſe mediator ac teſtis ē q̄ nr̄a ꝓmiſſa faciem⁹. Abijt itaq; iepthe cū ꝑncipib⁹ galaad feci tq; eū oīs ꝑplus ꝑncipē ſui. Locutuſq; eſt iepthe oēs ſermones ſuos coram dn̄o in maſpha: Et miſit nuncios ad regē filioꝝ āmon. q̇ ex ꝑſona ſua dicerent: Quid mihi ⁊ tibi eſt: q̇a veniſti ꝯ me ut vaſtares ťrā meā? Quibus ille rn̄dit: Quia tulit iſrl̄ terrā meā qn̄ aſcendit de egypto: a finib⁹ arnon vſq; ieboc atq; iordanē. Nūc ḡ cū pace redde mihi eā. Per q̄s rurſū mandauit iepthe. ⁊ imꝑauit eis ut dicerent regi ammon. Hec dicit iepthe. Nō tulit iſrl̄ ťrā moab nec ťrā filiorū āmon: ſ3 qn̄ de egypto ꝯſcenderūt. ambulauit ꝑ ſolitudinē vſq; ad mare rubrū. ⁊ venit in cades. Miſitq; nūcios ad regē edom dicēs: Dimitte ut tranſeā terrā tuā. Qui noluit acq̇eſcere ꝑcibus ei⁹. Miſit q̄q; ad regē moab: q̇ ⁊ ipſe trāſitū ꝑbere ꝯtempſit. Manſit itaq; in cades ⁊ circuiuit ex latere terrā edom ⁊ terrā moab. Venitq; ad orientalē plagā ťre moab. ⁊ caſtrametatus ē trans arnon. nec voluit intrare terminos moab. Arnon q̇ppe ꝯfiniū eſt terre moab. Miſit itaq; iſrl̄ nuncios ad ſeon regē āmorreorū q̇ habitabat in eſebon. ⁊ dixerunt ei: Dimitte ut tranſeā ꝑ terrā tuā vſq; ad fluuiū. Qui ⁊ ipſe iſrl̄ v̄ba deſpiciens nō dimiſit eū tranſire ꝑ ťminos ſuos: ſ3 īfinita multitudine cōgregata egreſſus ē ꝯ eū in iaſa. ⁊ fortiť reſiſtebat. Tradiditq; eū dn̄s ī manu iſrl̄ cū omni exercitu ſuo ⁊ ꝑcuſſit eum. ⁊ poſſedit oēm ťram āmorrei habitatoris regiōis illi⁹ ⁊ vniuerſos fines eius de arnon vſq; ieboc: ⁊ de ſolitudine vſq; ad iordanē. Dn̄s ḡ de⁹ iſrl̄ ſubuertit āmorreū pugnāte ꝯ illum ꝑplo ſuo iſrl̄. Et tu nūc vis poſſidē terrā ei⁹? Nōne ea q̄ poſſedit chamos de⁹ tuus tibi iure debenť? Que aūt dn̄s deus nr̄ victor obtinuit: ī noſtrā cedent poſſeſſionem. Niſi forte melior es balac filio ſephor rege moab. aut docē potes q̇ iurgatus ſit ꝯ iſrl̄ ⁊ pugnauerit ꝯ eum qn̄ habitauit in eſebon ⁊ viculis eius ⁊ ī aroer ⁊ villis illi⁹. uel in cunctis ciuitatib⁹ iuxͣ iordanē ꝑ trecentos ānos? Quare tāto tp̄e nihil ſup hac repetitiōe tēptaſtis? Igiť nō ego pecco ī te: ſ3 tu ꝯtra me male agis. indicēs mihi bella nō iuſta. Iudicet dn̄s arbiť hui⁹ diei inter iſrl̄ ⁊ filios āmon. Noluitq; acq̇eſcere rex filioꝝ āmon v̄bis iepthe q̄ ꝑ nūcios mādauerat. Fact⁹ ē ḡ ſup iepthe ſp̄us dn̄i. ⁊ circuiēs galaad ⁊ manaſſe maſpha q̄q; galaad. ⁊ inde tranſiens ad filios āmon. votū vouit dn̄o dicēs: Si tradideris filios āmon ī man⁹ meas q̇cūq; ꝑm⁹ fuerit egreſſus de foribus domus

mee· mihiq̃ occurrerit reuertēti cū pace a filijs āmon: eū holocaustū offerā dn̄o. Trāsiuitq̃ iepthe ad filios āmon ut pugnaret ꝯtra eos· q̄s tradidit dn̄s in man⁹ eius· ꝑcussitq̃ ab aroer vsq̃ dū venias i mennith viginti ciuitates. ⁊ vsq̃ ad abel q̄ ē vineis ꝯsita plaga magna nimis: humiliatiq̃ sunt filij āmon a filijs isrl'. Reuertēti aūt iepthe i maspha domū suam: occurrit ei vnigenita filia sua cū tympanis ⁊ chorꝫ. Nō .n. habebat alios liberos. Qua visa scidit vestimēta sua ⁊ ait. Heu me filia mi: decepisti me. ⁊ ipsa decepta es. Aperui .n. os meū ad dn̄m. ⁊ aliud facere nō potero. Cui illa rn̄dit: Pat' mi si aperuisti os tuū ad dn̄m· fac mihi qđcūq̃ pollicit⁹ es: cōcessa tibi vltiōe atq̃ victoria de hostib⁹ tuis. Dixitq̃ ad prem: Hoc solū mihi p̄sta quod depcor. Dimitte me ut duobus mensib⁹ circueā mōtes. ⁊ plāgā ꝟginitatē meā cū sodalibus meis. Cui ille rn̄dit: Vade. Et dimisit eā duob⁹ mēsib⁹. Cūq̃ abijsset cū socijs ac sodalibus suis: flebat ꝟginitatē suā i mōtib⁹. Expletisq̃ duob⁹ mēsib⁹· reuersa est ad patrē suū. ⁊ fecit ei sicut vouerat. Que ignorabat virū. Exinde mos icreuit in isrl' ⁊ cōsuetudo seruata ē: ut p⁹ āni circulū cōueniāt in vnū filie isrl'. ⁊ plangāt filiā iepthe galaadite diebus quatuor.

CXII

Ecce aūt in effraim orta ē seditio. Nā transeuntes ꝯ aqlonē· dixerūt ad iepthe: Quare vadēs ad pugnā ꝯ filios āmon vocare nos noluisti: ut pgerem⁹ tecū? Igit' incendem⁹ domū tuā. Quib⁹ ille rn̄dit: Disceptatio erat mihi ⁊ pp'lo meo cōtra filios āmon vehemens: vocauiq̃ vos ut p̄beretis mihi auxiliū. ⁊ facere noluistis. Quod cernēs· posui aiam meam in manibus meis: transiuiq̃ ad filios āmon. ⁊ tradidit eos dn̄s in man⁹ meas. Quid cōmerui: ut aduersū me ꝯsurgatꝭ in p̄liū? Vocatꝭ itaq̃ ad se cunctis viris de galaad pugnabat ꝯ effrai. Percusserūtq̃ viri galaad effrai· q̄a dixerat: fugitiu⁹ est galaad de effraim. ⁊ habitat i medio effraim ⁊ manasse. Occupaueruntq̃ galaadite vada iordanis p q̄ effraim reuersur⁹ erat. Cūq̃ venisset ad ea de effraim numero fugiens· atq̃ dixisset: obsecro ut me transire pmittas· dicebāt ei galaadite: Nūqd effrateus es? Quo dicente· nō sū· iterrogabāt eū. Dic ḡ sebboleth· qđ interp̄tat' spica. Qui respōdebat thebboleth· eadem littera spicā exprimere nō valēs: statimq̃ apprehēsū iugulabāt i ipso iordanis trāsitu. Et ceciderūt i illo tpe de effraim q̄draginta duo milia. Iudicauit itaq̃ iepthe galaadites isrl' sex ānis. ⁊ mortu⁹ ē ac sepult⁹ i ciuitate sua galaad. Post hūc iudicauit isrl' abessan de bethleē: q̄ habuit triginta filios ⁊ totidē filias. Quas emittens foras maritis dedit. ⁊ eiusdē numeri filijs suis accepit vxores· introducens i domū suā. Qui septē annis iudicauit isrl': mortuusq̃ ē ac sepult⁹ i bethleē. Cui successit abialon zabulonites. ⁊ iudicauit isrl' decē annis: mortuusq̃ ē ac sepult⁹ in zabulon. Post hūc iudicauit isrl' abdon filius hellel pharatonites q̄ habuit q̄draginta filios ⁊ triginta ex eis nepotes ascendētes sup septuaginta pullos asinaꝝ. ⁊ iudicauit isrl' octo annis: mortuusq̃ est ac sepultus in pharaton t're effraim in monte amalech.

CXIII

Rursūq̃ filij isrl' fecerūt malū in conspectu dn̄i: qui tradidit eos i manus philistinoꝝ q̄draginta annis. Erat aūt q̄dam vir de saraa ⁊ de stirpe dan nomie manue hn̄s vxorē sterilē· cui apparuit āgel⁹ dn̄i: ⁊ dixit ad eā: Sterilis es ⁊ absq̃ liberꝭ· s; ꝯcipies ⁊ paries filiū. Caue ḡ ne bibas vinū ac sicerā· nec imūdū q̄cq̄ comedas: q̄a ꝯcipies ⁊ paries filiū: cui⁹ nō tanget caput nouacula. Erit .n. nazare⁹ dei ab ifantia sua ⁊ ex matris vtero. ⁊ ipse incipiet liberare isrl' de manu philistinorum. Que cū venisset ad maritū suū· dixit ei: Vir dei venit ad me habens vultū angelicū· t'ribilis nimis. Quē cū interrogassem q̄s eēt ⁊ vnde venisset ⁊ q̄ noie vocaret': noluit mihi dicē· s; h' rn̄dit: Ecce ꝯcipies ⁊ paries filiū. Caue ne vinū bibas nec sicerā ⁊ ne aliq̄ vescaris imundo. Erit .n. puer nazareus dei ab infantia sua. ⁊ ex vtero mr̄is vsq̃ ad diē mortis sue. Orauit itaq̃ manue dn̄m ⁊ ait: Obsecro dn̄e ut vir dei quē misisti veniat iterū. ⁊ doceat nos quid debeamus facere de puero qui nasciturus est. Exaudiuitq̃ dn̄s dep̄cantē manue. ⁊ apparuit rursū angel⁹ dn̄i vxori ei⁹ sedenti i agro. Manue aūt marit⁹ ei⁹ nō erat cū ea. Que cū vidisset angelū· festinauit ⁊ cucurrit ad virum suū: nūciauitq̃ ei dicēs. Ecce apparuit mihi vir quē añ viderā. Qui surrexit ⁊ secutus ē vxorem suā: veniensq̃ ad virū dixit ei: Tu es q̄ locutus es mulieri? Et ille rn̄dit: Ego sum. Cui manue: qn̄ inq̄t s'mo tu⁹ fuerit explet⁹

sebboleth.

Abessā

Abi.

Abd.

q̇d vis ut faciat puer·aut a quo se obseruare
debebit? Dixitq̧ angelus dn̄i ad manue: Ab
oib⁹ q̄ locut⁹ sū vxori tue abstineat se. ⁊ q̇c-
q̇d ex vinea nascit̄ nõ comedat: vinū ⁊ sice-
ram nõ bibat: nullo vescat̄ imūdo. ⁊ q̇ꝺ ei p̄-
cepi impleat atq̧ custodiat. Dixit itaq̧ ma-
nue ad angelū dn̄i: Obsecro te ut acq̇escas
p̄cab⁹ meis. ⁊ faciam⁹ tibi hedū de capri̅s. Cui
rn̄dit angelus: Si me cogis nõ comedā pa-
nes tuos: si aūt vis holocaustū facere·offer
illud dn̄o. Et nesciebat manue ꝙ angel⁹ dn̄i
eēt. Dixitq̧ ad eū: Q̇ꝺ est tibi nomē ut si ser-
mo tuus fuerit explet⁹ honorem⁹ te? Cui ille
rn̄dit. Cur q̄ris nomē meū q̇ꝺ est mirabile?
Tulit itaq̧ manue hedū de capris ⁊ libamē-
ta. ⁊ posuit sup̱ petrā offerens dn̄o q̇ facit mi-
rabilia. Ipse aūt ⁊ vxor ei⁹ intuebant̄. Cūq̧
ascendēt flāma altari̅ in celū: angel⁹ dn̄i pa-
riter in flāma ascēdit. Q̇ꝺ cū vidisset manue
⁊ vxor ei⁹·ꝓni ceciderūt in t̄rā. ⁊ vltra eis nõ
apparuit angel⁹ dn̄i. Statimq̧ itellexit ma-
nue āgelū dn̄i eē. ⁊ dixit ad vxorē suā. Mor-
te moriemur: q̇a vidim⁹ dn̄m. Cui rn̄dit mu-
lier. Si dn̄s nos vellet occidere·de manibus
nr̄is holocaustū ⁊ libamenta non suscepisset·
nec ostēdisset nob̄ h̄ oia: neq̧ ea q̄ sūt ventura
dixisset. Pepit itaq̧ filiū. ⁊ vocauit nomen ei⁹
samson. Creuitq̧ puer. ⁊ benedixit ei dn̄s: ce-
pitq̧ sp̄us dn̄i esse cū eo in castris dan: inter
saraa ⁊ esthaol.

XIIII.

Descendit ḡ samson in thamnata: vi-
densq̧ ibi mulierē de filiabus phili-
stijm·ascendit ⁊ nunciauit p̄ri suo ⁊
m̄ri sue dicēs: Uidi mulierē in thānata de fi-
liabus philistinoꝝ: quā q̄so ut mihi accipiat̄
vxorē. Cui dixerūt p̄r ⁊ mat̄ sua: Nunq̇d nõ
est mulier i filiab⁹ fratrū tuoꝝ ⁊ i oī p̄plo tuo:
q̇a vis accipe vxorē de philistijm q̇ incircūci-
si sūt? Dixitq̧ samson ad p̄rem suū. Hāc mihi
accipe: quia placuit oculis meis. Parentes
aūt ei⁹ nesciebāt ꝙ res a dn̄o fieret. ⁊ q̄reret
occasiones ꝯ philistijm. Eo. n. t̄pe philistijm
dn̄abant̄ isrł̄i. Descendit itaq̧ samson cū
patre suo ⁊ matre in thānata. Cūq̧ venissent
ad vineas oppidi apparuit catul⁹ leonis seu⁹
⁊ rugiens. ⁊ occurrit ei. Irruit aūt sp̄us dn̄i i
samson. ⁊ dilacerauit leonē q̄si hedū i frusta
decerpet·nihil oīo hn̄s in manu. ⁊ h̄ p̄ri ⁊ ma-
tri noluit indicare. Descēditq̧ ⁊ locut⁹ ē mu-
lieri q̄ placuerat oculis ei⁹. Et p⁹ aliq̄t dies
reuertens ut acciperet eam·declinauit ut vidēt
cadauer leonis. Et ecce examē apū i ore leo-
nis erat: ac fau⁹ mellis. Q̄uē cū sūpsisset in
manibus·comedebat i via: veniēsq̧ ad patrē
suū ⁊ matrē dedit eis p̄tē·q̇ ⁊ ipsi comederūt
nec t̄n̄ eis voluit indicare ꝙ mel de corpore
leonis assūpserat. Descendit itaq̧ pat̄ ei⁹ ad
mulierem. ⁊ fecit filio suo samson cõuiuium.
Sic. n. iuuenes facē ꝯsueuerāt. Cū ḡ ciues
loci illi⁹ vidissent eū·dederūt ei sodales tri-
ginta q̇ essent cū eo. Quib⁹ locut⁹ ē samson:
Proponam vobis ꝓblema·quod si solueritis
mihi intra septem dies cõuiuij: dabo vobis
triginta syndones ⁊ totidē tunicas. Sin aūt
nõ potueritis soluere·vos dabit̄ mihi trigin-
ta syndones. ⁊ eiusdē numeri tunicas. Qui
rn̄derūt ei. Propone ꝓblema ut audiamus.
Dixitq̧ eis: De comedente exiuit cibus. ⁊ de
forti egressa est dulcedo. Nec potuerūt p̱ tres
dies ꝓpositionem soluē. Cūq̧ adesset dies se-
ptim⁹·dixerūt ad vxorē samson. Blādire vi-
ro tuo. ⁊ suade ei ut indicet tibi q̇d significet
ꝓblema. Q̇ꝺ si facē nolueris: incēdemus te
⁊ domū p̄ris tui. An idcirco vocastis nos ad
nuptias ut spoliaretis? Que fūdebat apud
samson lacbrymas. ⁊ q̄rebat̄ dicens: Odis
me. ⁊ nõ diligis: idcirco ꝓblema q̇ꝺ ꝓposui-
sti filijs p̄pli mei non vis mihi exponere. At
ille rn̄dit. Patri meo ⁊ m̄ri nolui dicē. ⁊ tibi
indicare potero? Septē igit̄ dieb⁹ ꝯuiuij fle-
bat an̄ eū·tandēq̧ die septīo cū ei eēt mole-
sta·exposuit. Que stati indicauit ciuib⁹ suis.
Et illi dixerūt ei die septimo an̄ solis occubi-
tū. Quid dulcius melle. ⁊ q̇d fortius leone?
Qui ait ad eos: Si nõ arassetis in vitula mea
nõ inuenissetis ꝓpõnē meā. Irruit itaq̧ i eū
sp̄us dn̄i: descenditq̧ ascalonē. ⁊ p̱cussit ibi
triginta viros: q̄rū ablatas vestes dedit his
qui ꝓblema soluerāt. Iratusq̧ nimis ascen-
dit in domū patris sui: vxor aūt eius accepit
maritū vnū de amicis eius ⁊ ꝓnubis.

XV

Post aliquātulū aūt t̄pis cū dies tri-
ticee messis instarent: venit samson
inuisere volēs vxorē suā. ⁊ attulit ei
hedum de capris. Cūq̧ cubiculū eius solito
vellet intrare·ꝓhibuit illū p̄r illi⁹ dicēs: Pu-
taui ꝙ odisses eā. ⁊ iõ tradidi illā amico tuo.
Sed hȝ sororē q̄ iunior ⁊ pulchrior illa ē·sit
tibi pro ea vxor. Cui samson rn̄dit. Ab hac
die nõ erit culpa in me ꝯ philisteos. Faciā. n.
vob̄ mala. Perrexitq̧ ⁊ cepit trecentas vul-
pes: caudasq̧ eaꝝ iunxit ad caudas. ⁊ faces

Sãson.

Leo.

ꝓble.

ꝓnub⁹ et ꝓnuba assistūt sp̄so. ꝗ pany(m)ph⁹ ꝗ paranympha sp̄se assistūt.

Vlpes.

ligauit ī medio· q̄s igne succendēs dimisit ut
huc illucqꝫ discurrerēt. Que stati prexerunt
in segetes philistinorū. Quibꝰ succēsis. ⁊ cō-
portate iā fruges. ⁊ adhᵘ stātes in stipula cō-
cremate sunt: intantū ut vineas qꝫ ⁊ oliueta
flāma ꝯsūmeret. Dixerūtqꝫ philistijm: Quis
fecit hāc rē? Quibꝰ dictū ē. Samson gener
thānatei: q̄a tulit vxorē eiꝰ ⁊ alteri tradidit:
hᵉ opatꝰ ē. Ascēderūtqꝫ philistijm. ⁊ cōbusse-
rūt tam mulierē q̄ p̄rem eiꝰ. Quibꝰ ait sam-
son: Licz hᵉ feceritꝫ· tn̄ adhᵘ ex vobis expetā vl-
tionē. ⁊ tūc quiescā. Percussitqꝫ eos ingenti
plaga· ita ut stupentes suram femori īpone-
rent. Et descēdens habitauit ī spelūca petre
etham. Igit̄ ascendentes philistijm in terrā
iuda· castrametati sūt ī loco q̇ postea vocatꝰ
est lechi: i. maxilla: vbi eoꝝ fusus est exercitꝰ.
Dixerūtqꝫ ad eos de tribu iuda: Cur ascen-
distis aduersū nos? Qui rn̄derūt. Ut lige-
mus samson venimus. ⁊ reddamꝰ ei q̄ in nos
opatꝰ ē. Descēderūt ḡ tria milia viroꝝ de iu-
da ad specū silicis ethā. Dixeruntqꝫ ad sam-
son: Nescis q̄ philistijm īperēt nob? Quare
hᵉ facere voluisti? Quibꝰ ille ait: Sicut fece-
runt m̄· sic feci eis. Ligare inquint te venimꝰ
⁊ tradē in manꝰ philistinoꝝ. Quibꝰ samson:
iurate ait ⁊ spondete m̄ q̄ non occidatis me.
Dixerūt: Nō te occidemꝰ· ſꝫ vinctū trademꝰ.
Ligauerūtqꝫ eū duobꝰ nouis funibus ⁊ tu-
lerunt eū de petra etham. Qui cū venisset ad
locū maxille. ⁊ philistijm vociferātes occur-
rissent ei· irruit sp̄us dn̄i in eū. ⁊ sicut solēt ad
odorem ignis ligna ꝯsūmi· ita vincula qui-
bus ligatꝰ erat· dissipata sūt ⁊ soluta. Inuē-
tāqꝫ maxillā. i. mādibulā asini q̄ iacebat ar-
ripiēs· interfecit in ea mille viros. ⁊ ait: In ma-
xilla asini in mandibula pulli asinaꝝ deleui
eos. ⁊ pcussi mille viros. Cūqꝫ hᵉ v̄ba canens
cōplesset: piecit mandibulā de manu. ⁊ voca-
uit nomē loci illius ramathlechi: qd̄ interp̄-
tat̄ eleuatio maxille. Sitiēsqꝫ valde· clama-
uit ad dn̄m. ⁊ ait: Tu dedisti in manu serui
tui salutē hanc maximā atqꝫ victoriā: ⁊ en
siti morior: incidamqꝫ in manꝰ incircūcisoꝝ.
Aperuit itaqꝫ dn̄s molarē dentē in maxilla
asini. ⁊ egresse sūt ex eo aque. Quibꝰ haustis
refocillauit sp̄m. ⁊ vires recepit. Idcirco ap-
pellatū est nomē loci illiꝰ· fons inuocantꝫ de
maxilla· vsqꝫ in p̄ntem diem. Iudicauitqꝫ isrl̄
in diebus philistijm viginti annis. C XVI

Abijt q̄ꝫ in gaçam. ⁊ vidit ibi mulie-
rem meretricē· īgressusqꝫ ē ad eā. Qd̄
cū audissent philistijm ⁊ percrebruisset
apud eos intrasse vrbē samson· circūdederūt
eū positis in porta ciuitatis custodibus: ⁊ ibi
tota nocte cū silētio p̄stolātes ut facto mane
exeuntem occiderent. Dormiuit aūt samson
vsqꝫ ad mediū noctis. ⁊ inde consurgens ap-
prehendit ambas porte fores cū postibꝰ suis
⁊ sera: impositasqꝫ humeris suis portauit ad
ad verticē montis q̄ respicit hebron. Post hec
amauit mulierē q̄ habitauit ī valle soreth. ⁊
vocabat̄ dalida. Ueneruntqꝫ ad eā p̄ncipes
philistinoꝝ· atqꝫ dixerunt: Decipe eum ⁊ disce
ab illo ī quo habeat tantā fortitudinē. ⁊ quō
eū supare valeamus. ⁊ vinctū affligē. Qd̄ si
feceris· dabimꝰ tibi singuli mille centū argē-
teos. Locuta ē ḡ dalida ad samson: Dic mihi
obsecro in q̄ sit tua maxima fortitudo. ⁊ quid
sit quo ligatꝰ erūpere neq̄as. Cui rn̄dit sam-
son. Si septē neruiceis funibꝰ necdū siccis ⁊
adhuc humētibus ligatꝰ fuero: infirmus ero
ut ceti hoīes. Attulerūtqꝫ ad eā satrape phi-
listinorū septē funes ut dixerat: q̇bus vinxit
eū latētibꝰ apud se insidijs ⁊ ī cubiculo finē
rei expectantibꝰ. Clamauitqꝫ ad eum: Phili-
stijm sup te samson. Qui rupit vincula quō si
rūpat q̇s filū de stuppa tortū sputamine cum
odorē ignis accepit. ⁊ nō est cognitū in q̄ eēt
fortitudo eiꝰ. Dixitqꝫ ad eū dalida: Ecce il-
lusisti mihi. ⁊ falsū locutꝰ es. Saltē nūc indi-
ca mihi q̄ ligari debeas. Cui ille rn̄dit. Si li-
gatꝰ fuero nouis funibꝰ q̄ nunq̄ꝫ fuerūt ī ope
infirmꝰ ero. ⁊ aliorū hoīuz silis. Quibꝰ rursū
dalida vinxit eū. ⁊ clamauit: philistijm sup
te samson· ī cubiculo insidijs p̄paratis. Qui
ita rupit vīcula q̄si fila telaꝝ. Dixitqꝫ dalida
rursū ad eū: Usqꝫ q̄ decipis me ⁊ falsū loque-
ris? Ostende de q̄ vinciri debeas. Cui rn̄dit
samson: Si inq̇t septē crines capitis mei cū
licio plexueris. ⁊ clauū his circūligatū terre
fixeris infirmus ero. Qd̄ cum fecisset dalida
dixit ad eū: Philistijm super te samson. Qui
ꝯsurgens de somno extraxit clauū cū crinibꝰ
⁊ licio. Dixitqꝫ ad eū dalida. Quō dicis q̄
amas me· cum animꝰ tuus nō sit mecū? Per
tres vices mētitꝰ es mihi. ⁊ noluisti dicē ī q̄
sit maxīa fortitudo tua. Cūqꝫ molesta eēt ei
⁊ p multos dies iugit̄ adherēt· spatiū ad q̇e-
tem nō tribuēs· defecit aīa eiꝰ. ⁊ ad mortem
vsqꝫ lassata est. Tūc apriēs veritatē rei· dixit

[Marginal notes (manuscript): Maxilla. — porte. — Dal.]

[Manuscript note at foot: Nō. q̄ multi codices h̄nt dalida: tn̄ hiero. ī li. d' īt'p̄tatiō p̄nit dalila.]

ad cam. Ferrũ nũꝗ̃ ascendit sup̱ caput meũ
q̇a naçareꝰ .i. ꝯsecratꝰ dño sũ de vtero matris
mee. Si rasũ fuerit caput meũ· recedet a me
fortitudo mea ⁊ deficiam : eroqꝫ sicut ceteri
hoies. Videnſqꝫ illa ꝙ ꝯfessus ei eēt oēm ani-
mũ suũ: misit ad principes philistinorum ac
mandauit. Ascēdite adhuc semel· q̇a nũc m̄
apuit cor suũ. Qui ascēderũt: assũpta pecu-
nia quã ꝓmiserãt. At illa dormire eum fecit
sup̱ genua sua. ⁊ in sinu suo reclinare caput
Vocauitqꝫ tonsorē. ⁊ rasit septē crines eiꝰ. ⁊
cepit abigē eũ ⁊ a se repellē. Stati eni de eo
fortitudo discessit. Dixitqꝫ: Philistijm super
te samson. Qui de somno consurgēs dixit in
aio suo. Egrediar sicut añ feci ⁊ me excutiã.
nesciens ꝙ recessisset ab eo dñs. Quē cũ ap
prehendissent philistijm· stati eruerunt ocu-
los eiꝰ. ⁊ duxerũt gaçam vinctũ cathenis. ⁊
clausũ i carcē molere fecerũt. Iãqꝫ capilli eiꝰ
renasci cepant. ⁊ ꝑncipes philistinorũ cōue-
nerũt i vnũ ut imolarēt hostias magnificas
dagon deo suo. ⁊ epularent̃ dicētes: tradidit
deus nr̃ inimicũ nr̃m samson in manꝰ nr̃as.
Quod etiã ꝑplꝰs vidēs laudabat deũ suũ·
eadēqꝫ dicebat. Tradidit deꝰ nr̃ aduersariũ
nr̃m in manꝰ nr̃as: q̇ deleuit terrã nostrã. ⁊
occidit plurimos. Letantesqꝫ p̱ cōuiuia sũpt̃
iam epulis preceperũt ut vocaret̃ samson. ⁊
añ eos luderēt. Qui adductꝰ de carcē ludebat
añ eos: fecerũtqꝫ eũ stare int̃ duas colũnas
Qui dixit puero regēti gressus suos: Dimit-
te me ut tangã colũnas q̇bꝰ ois iminet do-
mus. ⁊ recliner sup̱ eas ⁊ paululũ requiescã
Domus aũt erat plena virorũ ac mulierũ. ⁊
erant ibi oēs ꝑncipes philistinoꝝ· ac de tecto
⁊ solario circit̃ tria milia vtriusqꝫ sexꝰ spectã-
tes ludentem samson. At ille inuocato dño
ait: Domine deus memento mei. ⁊ redde m̄
nunc fortitudinē pristinã deus meus ut vl-
ciscar me de hostibꝰ meis. ⁊ ꝓ amissioē duoꝝ
luminũ vnã vltionē recipiã. ⁊ app̄hendens
ãbas colũnas q̇bꝰ innitebat̃ domꝰ· alteramqꝫ
eaꝝ dextera ⁊ alterã leua tenēs· ait: Moriat̃
aĩa mea cũ philistijm. Cōcussisqꝫ fortit̃ colũ-
nis· cecidit domus sup̱ oēs ꝑncipes ⁊ ceterã
multitudinē q̇ ibi erat. Multoqꝫ plures in-
terfecit moriēs: ꝗ̃ añ viuꝰ occiderat. Descen-
dentes autē frēs eiꝰ ⁊ vniuersa cognatio tu-
lerũt corpus eius. ⁊ sepelierunt inter sara ⁊
esthaol in sepulchro patris sui manue: iudi-
cauitqꝫ israhel viginti annis. ¶ XVII

Michas

Fuitqꝫ eo t̃pe vir q̇dã de mōte effra-
im noie michas· q̇ dixit matri sue:
Mille cētũ argēteos q̄s sepaueras
⁊ sup̱ quibꝰ me audiēte iuraueras: ecce ego
habeo. ⁊ apud me sũt. Cui illa r̄ndit: Bene-
dictus filiꝰ meꝰ dño. Reddidit g̊ eos matri
sue· q̇ dixerat ei: Cōsecraui ⁊ voui h̄ argētũ
dño: ut de manu mea suscipiat filiꝰ meꝰ ⁊ fa-
ciat sculptile atqꝫ ꝯflatile. ⁊ nũc trado illud
tibi. Reddidit igitur eos mr̄i sue. Que tulit
ducētos argēteos. ⁊ dedit eos argētario: ut
faceret ex eis sculptile atqꝫ ꝯflatile· qḋ fuit i
domo miche. Qui ediculã q̊qꝫ i ea deo separa-
uit. ⁊ fecit ephot ⁊ theraphim .i. vestē sacer-
dotalē ⁊ idola. Impleuitqꝫ vniꝰ filioꝝ suoꝝ
manũ. ⁊ factus est ei sacerdos. In diebꝰ illis
nō erat rex in israhel: sed vnusquisqꝫ quod sibi
rectũ videbat̃ hoc faciebat. Fuit quoqꝫ alter
adolescens de bethleem iuda ex cognatiōe
eiꝰ· eratqꝫ ipse leuites ⁊ habitabat ibi. Egres-
susqꝫ de ciuitate bethleem: p̱egrinari voluit
vbicũqꝫ sibi cōmodũ reppisset. Cũqꝫ venisset
in montē effraim iter faciēs. ⁊ declinasset pa-
rũper i domo miche· interogatꝰ ē ab eo vnde
venisset. Qui r̄ndit: Leuita sum de bethleem
iuda. ⁊ vado ut habitem vbi potuero ⁊ vti-
le mihi esse ꝓspexero. Dixitqꝫ micha. Mane
apud me inquit. ⁊ esto mihi parens ac sacer-
dos· daboqꝫ tibi p̱ ãnos singulos decem ar-
genteos ac vestem duplicem. ⁊ que ad victũ
sũt necessaria. Acquieuit ⁊ mansit apud ho-
minē· fuitqꝫ illi q̇si vnꝰ de filijs. Impleuitqꝫ
micha manũ eius. ⁊ habuit pueꝝ sacerdotē
apud se· nũc scio dicens ꝙ bñfaciet mihi deꝰ
habēti leuitici generis sacerdotē. ¶ XVIII

In diebꝰ illis nō erat rex in isrl̃. ⁊ tribꝰ
dan q̄rebat possessionē sibi ut habita-
ret in ea. Usqꝫ ad illũ .n. diē int̃ ceteras
tribꝰ· sortem nō accepat. Miserũt g̊ filij dan
stirpis ⁊ familie sue q̇nqꝫ viros fortissimos
de saraa ⁊ esthaol ut explorarēt terrã ⁊ dili-
gent̃ inspicerēt. Dixerũtqꝫ eis: Ite ⁊ cōside-
rate t̃rã. Qui cũ p̱gentes venissent in montē
effraim ⁊ intrassent domũ miche: requieuerũt
ibi. Et agnoscentes vocē adolescētis leuite·
vtentesqꝫ illius diuersorio· dixerũt ad eum:
Quis te huc adduxit? Quid h̄ agis? Quã
ob cãm huc venire voluisti? Qui r̄ndit eis:
Hec ⁊ h̄ prestitit mihi michas. ⁊ me mercede
cōduxit ut sim ei sacerdos. Rogauerũt aũt
eũ ut ꝯsuleret dñm. ⁊ scire possent an ꝓspero

itinē ꝓgerēt. ⁊ res habēt effectū. Qui rn̄dit
eis: Ite cū pace. Dn̄s respicit viā vestram. ⁊
iter q̄ pergit. Euntes igit̄ q̄nq; viri venerūt
lais: viderūtq; ꝑplm habitātē i ea absq; vllo
timore iuxta consuetudinē sidonioꝝ securū
⁊ quietū nullo eis penitus resistēte magna-
rūq; opū. ⁊ ꝓcul a sidone atq; a cunctꝭ hoībꝰ
separatū. Reuersiq; ad fratres suos i saraa
⁊ esthaol. ⁊ q̇d egissent sciscitātibꝰ rn̄derunt:
Surgite ⁊ eamꝰ ad eos. Vidimꝰ .n. t̄rā val-
de opulētā ⁊ vberem. Nolite negligē: nolite
cessare. Eamꝰ ⁊ possideamꝰ eā. nullꝰ erit labor:
Intrabimꝰ ad securos in regionē latissimā:
tradetq; nob̄ dn̄s locū i q̄ nullꝰ rei ē penu-
ria eoꝝ q̄ gignūt̄ in terra. Profecti igit̄ sūt de
cognatiōe dan de saraa ⁊ esthaol sexcēti viri
accincti armis bellicis: ascendētesq; manse-
rūt in cariathiarim iude: q̇ locꝰ ex eo tp̄e ca-
stroꝝ dan nomē accepit. ⁊ est pꝰ tergū caria-
thiarī. Inde trāsierūt i montē effraim. Cūq;
venissent ad domū miche. dixerūt q̄nq; viri
q̇ priꝰ missi fuerāt ad ꝯsiderādā t̄rā lais. ce-
teris fratribꝰ suis. Nostis ꝙ i domibꝰ istis sit
ephot ⁊ theraphim ⁊ sculptile atq; ꝯflatile?
Videte q̇d vob̄ placeat. Et cū paululū de-
clinassent igressi sūt domū adolescētꝭ leuite q̇
erat i domo miche. salutauerūtq; eū v̄bis pa-
cificis: sexcēti aūt viri ita ut erāt armati sta-
bant aū̄ ostiū. At illi q̇ ingressi fuerāt domū
iuuenis: sculptile ⁊ ephot ⁊ theraphim atq;
ꝯflatile tollē nitebant̄. ⁊ sacerdos stabat aū̄
ostiū: sexcētꝭ viris fortissimis haud ꝓcul ex-
pectantibꝰ. Tulerūt igit̄ q̇ intrauerāt sculpti-
le ephot ⁊ idola atq; conflatile. Quibꝰ dixit
sacerdos: Quid facitꝭ? Cui rn̄derūt: Tace
⁊ pone digitum sup̄ os tuū: veniq; nobiscū
ut habeamus te patrē ac sacerdotem. Quid
tibi meliꝰ ē. ut sis sacerdos i domo vniꝰ viri
an i vna tribu ⁊ familia i isrl̄? Qd̄ cū audis-
set acq̇euit sermōibꝰ eoꝝ. ⁊ tulit ephot ⁊ ido-
la ac sculptile. ⁊ ꝓfectꝰ ē cū eis. Qui cū ꝓge-
rent ⁊ aū̄ se ire fecissent puulos ac iumēta. ⁊
ōe q̇d erat p̄ciosū. iamq; a domo miche eēnt
ꝓcul: viri q̇ habitabāt i edibꝰ miche cōcla-
mantes secuti sūt. ⁊ pꝰ tergū clamare cepūt.
Qui cum respexissent. dixerūt ad micham:
Quid tibi vis? Cur clamas? Qui rn̄dit:
Deos meos q̄s m̄ feci. tulistis. ⁊ sacerdotē ⁊
oīa q̄ habeo. ⁊ dicitis: q̇d tibi ē? Dixerūtq;
ei filij dan. Caue ne vltra loq̄ris ad nos. ⁊
veniāt ad te viri aīo ꝯcitati. ⁊ ipse cū oī domo
tua peas. Et sic cepto itinē ꝑrexerūt. Vidēs
aūt micha ꝙ fortiores se eēnt: reuersus ē in
domū suā. Sexcēti aūt viri tulerūt sacerdo-
tē ⁊ q̄ sup̄ diximꝰ: venerūtq; in lais ad ꝑplm
q̇escentē atq; secuꝝ. ⁊ ꝑcusserūt eos i ore gla
dij. vrbēq; incendio tradiderūt. nullo sꝑenitꝰ
ferēte p̄sidiū: eo ꝙ ꝓcul habitarēt a sidone.
⁊ cū nullo hoīuȝ haberēt q̇cq̄ societatis ac
negocij. Erat aūt ciuitas sita in regiōe roob
quā rursū extruētes habitauerūt i ea. voca-
to noīe ciuitatꝭ dan. iuxta vocabulū patrꝭ sui
quē genuerat isrl̄ q̄ priꝰ lais dicebat̄. Posue-
rūtq; sibi sculptile. ⁊ ionathā filiū gersan fi-
lij moysi ac filios eiꝰ sacerdotes i tribu dan
vsq; ad diē captiuitatꝭ sue. Mansitq; apud
eos idolū miche oī tp̄e q̄ fuit domꝰ dei i sylo.
In diebꝰ illis nō erat rex in isrl̄. CXIX

Fuit q̇dā vir leuites habitās i latere
montis effraim: q̇ accepit vxorē de
bethleē iuda. Que reliquit eū ⁊ re-
uersa est i domū p̄ris sui in bethleē: mansitq;
apud eū q̄tuor mēsibꝰ. Secutꝰq; ē eā vir suꝰ
volēsq; recōciliari ei atq; blādiri ⁊ secū redu-
cere: hn̄s in comitatu pueꝝ ⁊ duos asinos.
Que suscepit eū. ⁊ itroduxit i domū p̄ris sui.
Qd̄ cū audisset socer eiꝰ eūq; vidisset. occur-
rit ei letꝰ. ⁊ amplexatꝰ ē hoīem. Mansitq; ge-
ner i domo soceri tribꝰ diebꝰ comedēs cū eo
⁊ bibēs familiarit̄: die aūt q̄rto de nocte cō-
surgēs ꝓficisci voluit. Quem tenuit socer. ⁊
ait ad eū: Gusta priꝰ pusillū panis. ⁊ ꝯforta
stomachū. ⁊ sic ꝓficisceris. Sederūtq; siꝉ. ac
comederūt ⁊ biberūt. Dixitq; pat̄ puelle ad
generū suū: Queso te ut hodie hic maneas:
pariterq; letemur. At ille cōsurgēs cepit velle
ꝓficisci. Et nihilominus obnixe eū socer te-
nuit. ⁊ apud se fecit manē. Mane aūt facto
parabat leuites iter. Cui socer rursū: Obse-
cro inq̄t ut paululū cibi capias. ⁊ assūptis
viribꝰ donec increscat dies. postea ꝓficiscarꝭ.
Comederūt ḡ siꝉ. surrexitq; adolescēs ut ꝓ-
geret cū vxore sua ⁊ puero. Cui rursū locutꝰ
ē socer. Cōsidera ꝙ dies ad occasū declinior
sit. ⁊ ꝓpinq̄t ad vesp̄ū. Mane apud me etiā
hodie ⁊ duc letū diē. ⁊ cras ꝓficiscerꝭ ut va-
das i domū tuā. Noluit gener acq̇escē s̄mo-
nibꝰ eiꝰ: s̄ statī ꝑrexit ⁊ venit ꝯ iebus q̄ alīo
noīe vocat̄ irl̄m: ducens secum duos asinos
onustos ⁊ cōcubinā. Iāq; aderāt iux̄ iebus
⁊ dies mutabat̄ in noctem. Dixitq; puer ad
dn̄m suū: Veni obsecro declinemus ad vrbē

iebuseoꝝ.⁊ maneamꝰ in ea. Cui rñdit dñs:
Nō ingrediar oppidū gentꝫ aliene q̄ nō ē de
filijs isrl'. ß trāsibo vsq₃ gabaa.⁊ cū illuc pue/
nero manebimꝰ in ea: aut certe i vrbe rama.
Trāsierūt ḡ iebus.⁊ ceptū carpebāt iter. oc/
cubuitq₃ eis sol iuxͣ gabaa q̄ ē i tribu benia/
min: diuerteruntq₃ ad eam ut manerent ibi.
Quo cū intrassent sedebāt i platea ciuitatꝫ
⁊ nullus eos recipe voluit hospitio. Et ecce
appuit hō senex reūtēs de agro ⁊ de ope suo
vespi: q̄ ⁊ ipse de mōte erat effraim.⁊ pegri/
nus habitabat i gabaa. Hoies aūt regiōis
illiꝰ erāt filij gemini. Eleuatisq₃ oculis vidit
senex sedentē hoiem cū sarcinulis suis i pla/
tea ciuitatis.⁊ dixit ad eū: Unde venis.⁊ q̄
vadis? Qui respōdit ei: Profecti sumus de
bethleē iuda.⁊ pgimꝰ ad locū nrm̄ q̄ ē in la/
tere montꝫ effraim vnde ieramꝰ i bethleē. Et
nūc vadimꝰ ad domū dei. nullusq₃ sub tectū
suū nos vult recipe. hn̄tes paleas ⁊ fenū in
asinoꝝ pabulū.⁊ panē ac vinū i meos ⁊ an/
cille tue vsus ⁊ pueri q̄ mecū ē. Nulla re idi/
gemꝰ nisi hospitio. Cui rñdit senex. Pax tecū
sit. Ego prebebo oia q̄ necessaria sūt. tm̄ q̄so
ne in platea maneas. Introduxitq₃ eū in do/
mū suā.⁊ pabulū asinis pbuit: ac postq̄ la/
uerūt pedes suos recepit eos i ꝯuiuiū. Illis
epulantibꝰ.⁊ pꝰ laborē itineris cibo ⁊ potu
reficientibꝰ corpa. venerūt viri ciuitatꝫ illiꝰ
filij belial. i. absq₃ iugo.⁊ circūdantes domū
senis. fores pulsare cepūt clamātes ad dñm
domꝰ atq₃ dicētes: Educ virū q̄ ingressus ē
domū tuā. ut abutamur eo. Egressusq₃ ē ad
eos senex.⁊ ait: Nolite fratres nolite facere
malū h̄: q̄a igressus ē hō hospitiū meū.⁊ ces/
sate ab hac stultitia. Habeo filiā vginē.⁊ h̄
hō hꝫ ꝯcubinā: educā eas ad vos ut humietꝫ
eas.⁊ vr̄am libidinē cōpleatis: tm̄ obsecro
ne scelꝰ h̄ ꝯ nām opemini in virū. Nolebant
acq̄escē sermonibꝰ illiꝰ. Quod cernēs hō. edu/
xit ad eos concubinā suā.⁊ eis tradidit illu/
dendā. Qua cū tota nocte abusi eēnt: dimi/
serūt eā mane. At mulier recedentibus tene/
bris venit ad ostiū domꝰ vbi manebat dñs
suus.⁊ ibi corruit. Mane facto surrexit hō ⁊
apuit ostiū ut ceptā explēt viā.⁊ ecce ꝯcubi/
na eiꝰ iacebat an̄ ostiū sparsis i limie mān̄ibꝰ
Cui ille putās eā q̄escē loquebat': Surge ut
ambulemꝰ. Qua nihil rñdente intelligēs q̄
erat mortua. tulit eā ⁊ iposuit asino: reūsusq₃
ē i domū suā. Quā cū eēt ingressus arripuit
gladiū.⁊ cadauer vxoris cū ossibꝰ suis i duo/
deci ptes ac frusta concidēs misit in oēs t'mi/
nos isrl'. Quod cū vidissent singuli ꝯclamabāt
Nūq̄ res talis facta ē i isrl' ex eo die q̄ ascē/
derūt p̄res nr̄i de egypto vsq₃ i p̄sens tempꝰ.
Ferte sniam.⁊ i cōe decernite q̄d facto opꝰ sit.

Egressi itaq₃ sūt oēs filij isrl' CXX
⁊ parit' ꝯgregati q̄si vir vnꝰ de dan
vsq₃ bersabee ⁊ t'ra galaad ad dñm i
maspha. oēs q₃ anguli ppl'oꝝ ⁊ cuncte tribꝰ
isrl' i ecclesiā ppl'i dei ꝯuenerūt q̄dragita mi/
lia peditū pugtorū. Nec latuit filios benia/
min q̄ ascēdissent filij isrl' i maspha. Intro/
gatusq₃ leuita maritꝰ mulieris interfecte quō
tantū scelꝰ ppetratū eēt. rñdit. Ueni i gabaa
beniamin cū vxore mea: illucq₃ diuerti. Et
ecce hoies ciuitatis illiꝰ circūdederūt nocte
domū in q̄ manebā volentes me occidere.⁊
vxorē meā icredibili furore libidinis vexā/
tes. denique mortua ē. Quā arreptā in frusta
concidi: misiq₃ ptes i oēs termios possessiōis
vr̄e: q̄a nūq̄ tantū nephas ⁊ tā grande pia/
culū factū ē i isrl'. Adestis oēs filij isrl'. decer/
nite q̄d facere debeatꝫ. Stansq₃ ois ppl's ⁊ q̄si
vniꝰ hoīs sermōe rñdit: Non recedemꝰ in ta/
bernacula nr̄a: nec suā q̄sq̄ intrabit domū.
ß h̄ ꝯ gabaa i cōe faciemꝰ. Decē viri eligant'
e centū ex oibꝰ tribubꝰ isrl'.⁊ centū de mille ⁊
mille de decē milibꝰ ut cōportent exercitui ci/
baria.⁊ possimꝰ pugnare ꝯ gabaa beniamin
⁊ reddē ei p scelē q̄d meret'. Conueniutq₃ vni/
uersus isrl' ad ciuitatē q̄si hō vnꝰ eadē mēte
vnoq₃ cōsilio.⁊ miserūt nūcios ad oēm tribū
beniamin q̄ dicerēt: Cur tātū nephas i vob
reptū ē? Tradite hoies de gabaa q̄ h̄ flagi/
tiū ppetrarūt ut moriant'.⁊ auferat' malū de
isrl'. Qui noluerūt fratꝝ suoꝝ filioꝝ isrl' au/
dire mandatū: ß ex cunctis vrbibꝰ q̄ sortꝫ sue
erāt ꝯuenerūt i gabaa ut illis ferrēt auxiliū
⁊ ꝯ vniuersū ppl'm isrl' dimicarēt. Inuentiq₃
sūt vigintiq̄nq₃ milia de beniamin educētiū
gladiū pter habitatores gabaa. q̄ septingēti
erāt viri fortissimi ita sinistra ut dextra p̄li/
antes.⁊ sic fūdis lapides ad certū iaciētes
ut capillū q₃ possent pcutē.⁊ neq̄q̄ in alterā
ptē ictus lapidis deferret'. Viroꝝ q₃ israhel
absq₃ filijs beniamin iuēta sūt q̄dragita mi/
lia educentiū gladios ⁊ paratoꝝ ad pugnā
q̄ surgētes venerūt i domū dei h̄ ē i sylo. ꝯsu/
luerūtq₃ dñm atq₃ dixerūt. Quis erit i exer/
citu nr̄o pnceps certamis ꝯ filios beniamin

Quib⁹ rñdit dñs. Judas sit dux vester. Statimq̧ filij isrl' surgentes mane castrametati
sūt iux̄ gabaa. ⁊ inde ꝓcedētes ad pugnā ꝯ
beniamin· vrbē oppugnare cepūt. Egressiq̧
filij bēiamin de gabaa· occiderūt de filijs isrl'
die illo vigintiduo milia viroꝝ. Rursū filij
isrl' ⁊ fortitudine ⁊ numero cōfidētes ī eodē
loco in q̄ pri⁹ certauerūt· aciē direxerūt: ita
tñ ut pri⁹ ascenderēt ⁊ flerent corā dño vsq̧
ad noctē· ꝯsulerentq̧ eū ⁊ dicerēt: Debemus
vltra ꝓcedē ad dimicādū ꝯ filios beniamin
frēs nr̄os· an nō? Quib⁹ ille rñdit: Ascēdite
ad eos. ⁊ inite certamē: Cūq̧ filij isrl' altera
die ꝯ filios beniamin ad preliū ꝓcessissent:
eruperūt filij beniamin de portꝫ gabaa. ⁊ occurrentes eis tanta ī illos cede bachati sūt·
ut decē ⁊ octo milia viroꝝ educētiū gladiū
ꝓsternerēt. Quāobrē oēs filij isrl' venerūt in
domū dei. ⁊ sedentes flebant corā dño. Jeiunaueruntq̧ die illo vsq̧ ad vesperā. ⁊ obtulerūt ei holocausta atq̧ pacificas victimas. ⁊
sup statu suo īterrogauerunt. Eo tp̄e ibi erat
archa federis dñi. ⁊ phinees fili⁹ eleaçari filij aaron p̄posit⁹ dom⁹. Cōsuluerūt igit̄ dñm
atq̧ dixerūt: Exire vltra debem⁹ ad pugnā
ꝯ filios beniamin frēs nr̄os· an q̄escē? Quibus ait dñs: Ascēdite. Cras. n. tradā eos ī
man⁹ vr̄as. Posuerūtq̧ filij isrl' insidias per
circuitū vrbis gabaa. ⁊ ētia vice sic̄ semel ⁊
bis ꝯ beniamin exercitū ꝓduxerūt. Sʒ ⁊ filij
beniamin audact̄ erupūt de ciuitate. ⁊ fugientes aduersarios longi⁹ ꝑsecuti sunt· ita ut
vulnerarēt ex eis sicut p̄mo die ⁊ secundo. ⁊
cederēt p duas semitas vertētes terga quaꝝ
vna ferebat̄ in bethel. ⁊ altera ī gabaa: atq̧
ꝓsternerēt triginta circit̄ viros. Putauerūt
eni solito eos more cedē. Qui fugam arte simulātes inierūt ꝯsiliū ut abstraherēt eos de
ciuitate ⁊ q̄si fugiētes ad sup̄dictas semitas
pducerēt. Oēs itaq̧ filij isrl' surgētes de sedibus suis· tetēderūt aciē ī loco q̄ vocat̄ baalthamar· insidie q̊q̧ q̄ circa vrbē erāt· paulati
se apire cepūt. ⁊ ab occidētali vrb̄ pte ꝓcedē
Sʒ ⁊ alia decē milia virorū de vniuerso isrl'
hitatores vrbis ad certamia ꝓuocabāt: ingrauatūq̧ ē bellū ꝯ filios bēiamin. ⁊ nō ītellexerūt q̧ ex oī pte illis instaret interit⁹. Percussitq̧ eos dñs ī ꝯspectu filioꝝ isrl'. ⁊ interfecerunt ex eis ī illo die vigintiq̄nq̧ milia ⁊ centū viros· oēs bellatores ⁊ educentes gladiū
Filij aūt beniamin cū se inferiores esse vidissent· ceperūt fugē. Nō cernētes filij isrl' dederūt eis ad fugiēdū locū ut ad p̄paratas insidias deuenirēt q̄s iuxta vrbē posuerāt. Qui
cū repente de latibulis surrexissent. ⁊ beniamin terga cedētib⁹ daret: ingressi sūt ciuitatem ⁊ pcusserūt eā in ore gladij. Signū autē
dederāt filij isrl' his q̄s ī isidijs collocauerāt
ut postq̄ vrbē cepissent· ignē accenderent ut
ascendēte ī altū fumo captā vrbē demōstrarent. Nō cū cernerēt filij isrl' ī ipso certamie
positi. Putauerūt. n. filij beniamin eos fugere
⁊ instanti⁹ ꝑsequebant̄· cesis de exercitu coꝝ
triginta viris ut viderūt q̄si colūnā fumi de
ciuitate ꝯscēdē: beniamin q̊q̧ respiciēs retro·
cū captā cernerēt ciuitatē ⁊ flāmas in sublime ferri· q̄ prius simulauerāt fugā· v̄sa facie
forti⁹ resistebāt. Nō cū vidissent filij beniamin· in fugā v̄si sūt. ⁊ ad viā deserti ire ceperūt: illuc q̊q̧ eos aduersarijs ꝑsequentib⁹. Sʒ
⁊ hi q̄ vrbē succenderāt occurrerūt eis· atq̧
ita factū ē ut ex vtraq̧ pte ab hostib⁹ cederent̄: nec erat vlla req̄es morientiū. Ceciderūt atq̧ ꝓstrati sūt ad orientalē plagā vrbis
gabaa. Fuerūt aūt q̄ ī eodē loco interfecti sūt
decem ⁊ octo milia virorū: oēs robustissimi
pugnatores. Nō cū vidissent q̄ remanserāt
de beniamin fugerūt in solitudinē. ⁊ pgebāt
ad petram cui⁹ vocabulū ē remmon. In illa
q̊q̧ fuga palātes ⁊ ī diuersa tendētes· occiderūt q̄nq̧ milia viros. Et cū vltra tenderent
ꝑsecuti sūt eos. ⁊ interfecerūt etiā alia duo milia. Et sic factū ē ut oēs q̄ ceciderāt de beniamin in diuersis locis cēnt vigintiq̄nq̧ milia
pugnatores ad bella ꝓmptissimi. Remāserūt itaq̧ de oī numero beniamin q̄ euadē potuerāt ⁊ fugē in solitudinē sexcēti viri: sederūtq̧ ī petra remmon mēsib⁹ q̄tuor. Regressi
aūt filij isrl' oēs reliq̄as ciuitatꝫ a virī vsq̧ ad
iumēta gladio pcussert̄· cūctasq̧ vrbes ⁊ viculos beniamin vorax flāma ꝯsūpsit.

XXI

Jurauerāt q̊q̧ filij isrl' ī maspha. ⁊ dixerunt: Null⁹ nr̄m dabit filijs beniamin
de filiab⁹ suis vxorē. Veneruntq̧ oēs
ad domū dei ī sylo. ⁊ ī ꝯspectu ei⁹ sedētes vsq̧
ad vesp̄ā leuauerūt vocē. ⁊ magno vlulatu
ceperūt flere dicētes: Quare dñe de⁹ israhel
factū est hoc malū in pp̄lo tuo: ut hodie vna
trib⁹ auferret̄ ex nob̄? Altā āt die diluculo
ꝯsurgentes extruxerūt altare: obtuleruntq̧
ibi holocausta ⁊ pacificas victimas. ⁊ dixerunt: Quis nō ascendit in exercitum domini

de vniuersis tribubus isr̃l? Grandi.n.iura/
mēto se ɔstrinxerāt cū eēnt i maspha·interfi/
ci eos q̄ defuissent: ductiq₃ pnia filij isr̃l sup
frē suo beniamin·cepūt dicē. Ablata ē trib⁹
vna de isr̃l. Unde vxores accipiēt. Oēs.n.i
cōe iurauim⁹ nō daturos nos his filias no/
stras. Idcirco dixerūt: Quis ē de vniuersis
tribub⁹ isr̃l q̄ nō ascēdit ad dn̄m in maspha?
Et ecce inuenti sūt habitatores iabis galaad in
illo exercitu nō fuisse. Eo ꝙ̄ tpe cū eēnt i sy/
lo·null⁹ ex eis ibi repertus ē. Miserūt itaq₃ de/
cem milia viros robustissimos.⁊ preceperūt
eis: Ite ⁊ pcutite habitatores iabis galaad
i ore gladij·tam vxores ꝙ̄ puulos eoꝝ.⁊ h̃
erit qđ obseruare debebitis. Oē generis mascu/
lini ⁊ mulieres q̄ cognouerūt viros interfici/
te·v̄gines āt reseruate. Inuēteq₃ sūt de iabis
galaad q̄dringente v̄gines q̄ nesciuerūt viri
thoꝝ.⁊ adduxerūt eas ad castra i sylo i terrā
chanaā. Miserūtq₃ nūcios ad filios benia/
min q̄ erāt in petra remmon.⁊ p̄cepūt eis ut
eas susciperent i pace. Veneruntq₃ filij beniami
i illo tpe.⁊ date sūt eis vxores de filiab⁹ ia/
bis galaad: alias aūt nō repperūt q̄s sibi
modo traderēt. Uniuersusq₃ isr̃l valde doluit
⁊ egit pniam sup interfectiōe vni⁹ trib⁹ ex isr̃l:
dixerūtq₃ maiores natu: Quid faciem⁹ reli/
q̄s q̄ nō acceperūt vxores? Oes i beniamin fe/
mine cōciderūt.⁊ magna nob̄ cura ingētiq₃
studio puidendū ē ne vna trib⁹ deleatur ex
isr̃l. Filias.n.nr̃as eis dare nō possum⁹ ɔstri/
cti iuramento ⁊ maledictiōe q̄ diximus·male/
dictus q̄ dederit de filiab⁹ suis vxorē benia/
min. Ceperūtq₃ ɔsiliū atq₃ dixerūt: Ecce sollē/
nitas dn̄i ē in sylo āniuersaria q̄ sita ē ad se/
ptētrionē vrbis bethel: ad orientalē plagam
vie q̄ de bethel tendit ad sichimā.⁊ ad meri/
diem oppidi lebona. Preceperūtq₃ filijs benia/
min·atq₃ dixerunt: Ite ⁊ latitate in vineis.
Cūq₃ videritis filias sylo ad ducēdos choros
ex more pcedē: exite repente de vineis.⁊ ra/
pite ex eis singuli vxores singulas.⁊ pgite i
terrā beniamin. Cūq₃ venerint p̄res eaꝝ ac frēs
⁊ aduersū vos qri ceperint atq₃ iurgari·dice/
mus eis: Miseremini eoꝝ. Nō.n.rapuerūt
eas iure bellantiū atq₃ victoꝝ. s₃ rogantib⁹
ut acciperent nō dedistis.⁊ a vr̃a pte pctm̄ est.
Feceruntq₃ filij beniamin ut sibi fuerat impe/
ratū.⁊ iuxta numeꝝ suū rapuerūt sibi de his
que ducebāt choros vxores singulas: abie/
rūtq₃ i possessionē suā edificātes vrbes.⁊ ha/
bitantes in eis. Filij q̄q₃ isr̃l reuersi sūt p tri/
bus ⁊ familias i tabernacula sua. In dieb⁹
illis nō erat rex in israhel: sed vnusquisq₃ qđ
sibi rectū videbatur hoc faciebat.

Explicit liber Judicum. In/
cipit liber Ruth. Capl̄m I

In diebus vni⁹
iudicis qn̄ iudices p̄erant·facta
est fames in terra. Abijtq₃ hō de
bethleē iuda·ut pegrinaret in re/
gione moabitide cū vxore sua ac
duob⁹ liberis. Ipse vocabat̃ elimelech.⁊ vxor
ei⁹ noemi.⁊ duo filij·alt̃ maalon ⁊ alt̃ chelion
effratei de bethleē iuda. Ingressiq₃ regionē
moabitidē morabant̃ ibi. Et mortu⁹ est eli/
melech marit⁹ noemi: remansitq₃ ipsa cū fi/
lijs. Qui acceperūt vxores moabitidas: q̄ꝝ
vna vocabat̃ orpha: altaq₃ ruth. Mā̄seruntq₃
ibi decē ānis.⁊ ambo mortui sūt maalon vi/
delicet ⁊ chelion: remansitq₃ mulier orbata
duob⁹ liberis ac marito. Et surrexit ut i patriā
pergēt cū vtraq₃ nuru sua de regiōe moabi/
tide. Audierat.n.q₃ respexisset dn̄s pp̃lm suū
⁊ dedisset eis escas. Egressa est itaq₃ de loco
pegrinatiōis sue cū vtraq₃ nuru.⁊ iam i via
reuertēdi posita i terrā iuda·dixit ad eas: Ite i
domū m̄ris vr̄e. Faciat vobiscū dn̄s m̄iam
sicut fecistis cū mortuis ⁊ mecū. Det vobis
inuenire requiē i domib⁹ viroꝝ q̄s sortiture
estis. Et osculata ē eas. Que eleuata voce
flere cepūt.⁊ dicē: Tecū pgem⁹ ad pp̃lm tuū
Quib⁹ illa r̄ndit: Reuertimini filie mi. Cur
venitis mecū? Nū vltra habebo filios i vtero
meo: ut viros ex me sperare possitis? Reuerti/
mini filie mi ⁊ abite. Jam.n.senectute con/
fecta sū·nec apta vinculo ɔiugali. Etiā si pos/
sem hac nocte cōcipe ⁊ parē filios: si eos ex/
pectare velitis donec crescāt ⁊ ānos pubertatis
ipleant: an̄ eritis vetule ꝙ̄ nubatis. Nolite
q̄so filie mi facē h̃: qa vr̄a angustia magis me
premit.⁊ egressa est man⁹ dn̄i ɔ̄ me. Eleuata
igit̃ voce rursū flere cepūt. Orpha osculata
ē socrū ac reuersa ē: ruth adhesit socrui sue.
Cui dixit noemi: En reuersa ē cognata tua
ad pp̃lm suū ⁊ ad deos suos·vade cū ea. Que
r̄ndit: Ne aduerseris mihi·ut relinquam te
⁊ abeam. Quocūq₃.n.pexeris·pgā.⁊ vbi mo/
rata fueris.⁊ ego pariter morabor. Popul⁹ tu⁹

perant· me coꝛ.

qn̄ iudices erāt ad dn̄minonē alic⁹ neis i gto. sp aeut ultimā

ꝑplus me⁹. ⁊ deus tuus de⁹ me⁹. Que te trã
suscepit morientẽ. i ea moriar ibiq; locũ ac-
cipiã sepulture. Hec mihi faciat de⁹ ⁊ hec addat
si nõ sola mors me ⁊ te separauerit. Uidens ergo
noemi ꝙ obstinato ruth aio decreuisset secũ
pergẽ. aduersari noluit. nec ad suos vltra re-
ditũ ꝑsuadẽ. Profecteq; sũt simul. ⁊ venerũt i
bethleem. Quib⁹ vrbẽ ingressis. velox apud
cũctos fama percrebruit. dicebãtq; mulieres
Hec ẽ illa noemi. Quib⁹ ait: Ne vocetis me
noemi. i. pulchrã: sed vocate me mara. i. ama-
ram: q̃a amaritudine valde repleuit me oi-
potens. Egressa sum plena. ⁊ vacuã reduxit
me dñs. Cur ergo vocatis me noemi quã dñs
humiliauit. ⁊ afflixit oipotens? Uenit ergo
noemi cũ ruth moabitide nuru sua de terra
peregrinatiõis sue. ac reuersa ẽ in bethleẽ qñ
primũ ordea metebantur. ¶ II

Erat aũt viro elimelech ꝯsanguine⁹
hõ potẽs ⁊ magnaꝝ opũ noie booç.
Dixitq; ruth moabitis ad socꝝ suã.
Si iubes vadã i agrũ. ⁊ colligã spicas q̃ fu-
gerint man⁹ metentiũ: vbicũq; clementis in
me patrisfamilias reppereero grãm. Cui illa re-
spõdit: Uade filia mi. Abijt itaq; ⁊ collige-
bat spicas p⁹ terga metentiũ. Accidit aũt ut
ager ille habẽt dñm noie booç: q̇ erat de co-
gnatione elimelech. Et ecce ipse veniebat de
bethleem. dixitq; messorib⁹: Dñs vobiscũ.
Qui respõderũt: Bñdicat tibi dñs. Dixitq;
booç iuueni q̇ messorib⁹ ꝑerat: Cui⁹ ẽ hec pu-
ella? Cui rñdit: Hec ẽ moabitis q̃ venit cũ
noemi de regiõe moabitide. ⁊ rogauit ut spi-
cas colligẽt remanẽtes: sequẽs messorũ ve-
stigia. Et de mane vsq; nũc stat i agro. ⁊ nec
ad momentũ quidẽ domũ reuersa est. Et ait
booç ad ruth: Audi filia: Ne vadas i alteꝝ
agꝝ ad colligendũ. nec recedas ab hoc loco
sed iungẽ puellis meis. ⁊ vbi messuerint seq̇re
Mandaui. n. pueris meis ut nemo molest⁹
sit tibi: sed etiã si sitieris vade ad sarcinulas ⁊
bibe aq̃s de q̇b⁹ ⁊ pueri mei bibũt. Que ca-
dens i faciẽ suã. ⁊ adorãs sup terrã. dixit ad
eũ: Unde mihi hec ut inuenirẽ gratiã ante ocu-
los tuos. ⁊ nosse me dignareris ꝑegrinã mu-
lierẽ? Cui ille rñdit: Nũciata sũt mihi oia q̃
feceris socrui tue p⁹ mortẽ viri tui. ⁊ ꝙ reli-
queris parẽtes tuos. ⁊ terrã in q̃ nata es. ⁊ ve-
neris ad ꝑplm quẽ antea nesciebas. Reddat
tibi dñs ꝓ opere tuo. ⁊ plenã mercedẽ recipias
a dño deo israhel ad quẽ venisti. ⁊ sub cuius

cõfugisti alas. Que ait: Inueni grãm apud
oculos tuos dñe mi. q̇ ꝯsolat⁹ es me. ⁊ locu-
tus es ad cor ãcille tue: q̃ nõ sũ silis vni⁹ pu-
ellaꝝ tuaꝝ. Dixitq; ad eam booç. Qñ hora
vescendi fuerit veni huc ⁊ comede panem. ⁊
intinge buccellã tuã i aceto. Sedit itaq; ad
messoꝝ lat⁹ ⁊ ꝯgessit polentã sibi: comeditq;
⁊ saturata ẽ. ⁊ tulit reliq̇as. Atq; inde sur-
rexit ut spicas ex more colligẽt. Precepit aũt
booç pueris suis dicẽs: Etiã si vobiscũ me-
tere voluerit ne ꝓhibeatis eã. ⁊ de vr̃is q̃q;
manipulis ꝓijcite de industria. ⁊ remanere
ꝑmittite ut absq; rubore colligat. ⁊ colligẽ-
tem nemo corripiat. Collegit ergo in agro vsq;
ad vesꝑã. ⁊ q̃ collegerat v̄ga cedẽs ⁊ excu-
tiẽs iuenit ordei q̃si ephi mẽsurã. i. tres mo-
dios q̃s portãs reuersa ẽ i ciuitatẽ. ⁊ ostẽdit
socrui sue. Insuper ꝓtulit ⁊ dedit ei de reli-
quijs cibi sui q̃ saturata fuerat. Dixitq; ei so-
crus sua: Ubi hodie collegisti? Et vbi fecisti
opus? Sit bñdictus q̇ misert⁹ ẽ tui. Indica-
uitq; ei apud quem eẽt opata. ⁊ nomẽ dixit
viri ꝙ booç vocaret. Cui rñdit noemi: Bñ-
dict⁹ sit a dño qm̃ eandẽ grãm quã ꝑbuerat
viuis. seruauit ⁊ mortuis. Rursũq; ait: Pro-
piqu⁹ nr̃ ẽ hõ. Et ruth hec q̃q; inq̇t ꝑcepit m̃ ut
tãdiu messorib⁹ ei⁹ iũgerer donec oẽs segetes
meterẽt. Cui dixit socr⁹: Meli⁹ ẽ filia mi ut
cũ puellis eius exeas ad metẽdũ ne i alieno
agro q̇spiã resistat tibi. Iũcta ẽ itaq; puellis
booç ⁊ tamdiu cũ eis messuit donec ordea ⁊
triticũ in horreis conderent. ¶ III

Postq̃ aũt reuersa ẽ ad socrũ suam:
audiuit ab ea. Filia mi queram tibi
requiem. ⁊ prouidebo ut bene sit tibi
Booç iste cui⁹ puellis i agro iũcta es ꝓpin-
qu⁹ nr̃ est. ⁊ hac nocte aream ordei ventilat
Lauare igit ⁊ vngẽ. ⁊ induere cultiorib⁹ ve-
stimẽtis. ⁊ descende in aream. Non te videat
hõ: donec esum potũq; finierit. Qñ autẽ ierit
ad dormiendũ: nota locũ in q̃ dormiat. Ue-
niesq; ⁊ discooꝑies palliũ q̃ operit a ꝑte pe-
dũ. ⁊ ꝓijcies te ⁊ ibi iacebis. Ipse autẽ dicet
tibi q̇d agere debeas. Que rñdit. Quicquid
ꝑceperis faciã. Descenditq; in aream. ⁊ fecit
oia q̃ sibi iperauerat socrus. ¶ Cũq; comedis-
set booç ⁊ bibisset. ⁊ fact⁹ eẽt hilarior: issetq;
ad dormiendũ iuxta aceruũ manipulorum
venit abscondite. ⁊ discooꝑto a pedibus ei⁹
pallio se ꝓiecit. Et ecce nocte iam media ex-
pauit hõ. ⁊ conturbatus ẽ: viditq; mulierem

iacētē ad pedes suos. ⁊ ait illi: Que es? Il-
laq̄ rn̄dit. Ego sū ruth ancilla tua. Expāde
palliū tuū sup famulā tuā: q̄a ꝓpinquus es
Et ille. bn̄dicta inq̄t es a dn̄o filia. ⁊ priorē
mīam posteriore supasti. q̄a nō es secuta iu-
uenes paupes siue diuites. Noli ḡ metuē. ꝭ
q̄cq̄d dixeris mihi faciā tibi. Scit. n. oīs po-
pulꝰ q̄ habitat itra portas vrb̄ mee mulierē
te eē virtutis. Nec abnuo me ꝓpinquū: ꝭ ē
alius me ꝓpinq̄or. Quiesce hac nocte. ⁊ fac-
to mane. si te voluerit ꝓpinq̄tatis iure reti-
nere. bn̄ res acta ē: sin autē ille noluerit. ego
te absq̄ vlla dubitatiōe suscipiā: viuit dn̄s.
Dormi vsq̄ mane. Dormiuit itaq̄ ad pedes
eiꝰ vsq̄ ad noctꝭ abscessū. Surrexit itaq̄ an-
teq̄ hoīes se coḡscerēt mutuo. ⁊ dixit booz.
Caue ne quis nouerit q̄ huc veneris. Et rur-
sū: expande inq̄t palliū tuū q̄ opiris. ⁊ tene
vtraq̄ manu. Qua extēdēte ⁊ tenente. men-
sus ē sex modios ordei ⁊ posuit sup eā. Que
portans ingressa ē ciuitatē. ⁊ venit ad socrū
suā. Que dixit ei: Quid egisti filia? Narra-
uitq̄ ei oīa q̄ sibi fecisset hō. Et ait: Ecce sex
modios ordei dedit mihi. ⁊ ait: nolo vacuā
te reuerti ad socrū tuā. Dixitq̄ noemi: Ex-
pecta filia donec videamꝰ quē res exitū ha-
beat. Neq̄. n. cessabit hō. nisi cōpleuerit qđ
locutus est.

C IIII

Ascēdit ḡ booz ad portā. ⁊ sedit ibi
Cūq̄ vidisset ꝓpinquū ꝑterire de q̄
pus sermo habitus est. dixit ad eū:
Declina paulisp ⁊ sede hic: vocans eū nomi-
ne suo. Qui diuertit ⁊ sedit. Tollēs āt booz
decē viros de seniorībꝰ ciuitatꝭ. dixit ad eos
Sedete hic. Quibꝰ residentibꝰ locutꝰ est ad
ꝓpinquū. Partē agri frīs nr̄i elimelech ven-
det noemi q̄ reuersa ē de regiōe moabitide:
qđ audire te volui ⁊ tibi dicere corā cunctꝭ
sedētibꝰ ⁊ maioribꝰ natu de ppl'o meo. Si vis
possidē iure ꝓpinq̄tatis eme ⁊ posside. si autē
displicet tibi. h̄ ipsū indica mihi ut sciam q̄d
facē debeā. Nullꝰ. n. est ꝓpinquꝰ excepto te q̄
ꝑor es. ⁊ me q̄ secūdꝰ sū. At ille rn̄dit: Ego
agrū emā. Cui dixit booz: Qn̄ emeris agꝝ
de mān mulieris. ruth q̄ḡ moabitidē q̄ vxor
defūcti fuit debes accipe: ut suscites nomen
ꝓpinq̄ tui i hereditate sua. Qui rn̄dit. Cedo
iuri ꝓpinq̄tatis. Neq̄. n. posteritatē familie
mee delē debeo. Tu meo vtere ꝑuilegio quo
me libēē carē ꝓfiteor. Hic aūt erat mos an-
tiq̄ꝰ in isrl' inť ꝓpinq̄s: ut si q̄n alť alteri suo
iuri cedebat: ut esset firma cōcessio. soluebat
hō calciamentū suū. ⁊ dabat ꝓpinq̄ suo. Hoc
erat testimoniū cessiōis in isrl'. Dixit ḡ ꝓpin-
quo suo booz. Tolle calciamētū. Qđ stati
soluit de pede suo. At ille maioribus natu ⁊
vniuerso ppl'o. testes vos inq̄t estis hodie q̄
possederim oīa q̄ fuerūt elimelech ⁊ chelion ⁊
maalon tradente noemi. ⁊ ruth moabitidē
vxorē maalon i cōiugiū sūpserim ut suscitē
nomē defūcti in hereditate sua. ne vocabulū
eiꝰ de familia sua ac fribꝰ ⁊ ppl'o deleať. Vos
inquā huiꝰ rei testes estis. Rn̄dit oīs ppl'us
q̄ erat i porta ⁊ maiores natu. Nos testes su-
mus. Faciat dn̄s hanc mulierē q̄ ingrediť
domū tuam sicut rachel ⁊ lyam q̄ edificaue-
rūt domū isrl'. ut sit exēplū ꝟtutis i effrata ⁊
habeat celebre nomē i bethleē. Fiatq̄ domꝰ
tua sicut domꝰ phares quē thamar pepit iu-
de. de semie qđ tibi dederit dn̄s ex hac puella
Tulit itaq̄ booz ruth ⁊ accepit vxorem: in-
gressusq̄ est ad eā. ⁊ dedit illi dn̄s ut conciperet
⁊ pareret filiū. Dixerūtq̄ mulieres ad noe-
mi. Benedictꝰ dn̄s q̄ nō ē passus ut deficeret
successor familie tue. ⁊ vocareť nomē eius in
isrl'. ⁊ habeas q̄ cōsoleť aīam tuā ⁊ enutriet
senectutē. De nuru. n. tua natus est q̄ te dili-
get. ⁊ multo tibi melior est q̄ si septē habēs
filios. Susceptūq̄ noemi puer posuit in sinu
suo ⁊ nutricis ac gerule fūgebať officio. Vi-
cine aūt mulieres ꝯgratulantes ei ⁊ dicētes
natꝰ ē filiꝰ noemi. vocauerūt nomē eiꝰ obed
Hic ē pater isai pr̄is dauid. He sūt gn̄atiōes
phares. Phares genuit esrom: Esrom genu-
it aram: Aram genuit aminadab: Amina-
dab genuit naason: Naason genuit salmon
Salmon genuit booz: Booz genuit obed:
Obed genuit isai: Isai genuit dauid regem.

Explicit liber Ruth. Incipit ꝓlogus
sancti Hieronymi in libros Regum.

Viginti ⁊ duas lr̄as eē apud
hebreos. syrorū q̄q̄ lingua ⁊
chaldeorū testatur q̄ hebree
magna ex pte cōfinis ē. Nā
⁊ ipsi vigintiduo elementa
hn̄t: eodem sono. sed diuer-
sis caracteribꝰ. Samaritani etiā pētateuchū
moysi totidē litteris scriptitant: figuris tm̄
⁊ apicibꝰ discrepātes. Certūq̄ ē esdram scri-
bam legisq̄ doctorē post captā hierosolymā

h' elemētū ē lr̄a alphī. figē dr̄r lr̄ar formationes.

⁊ instaurationē templi sub zorobabel alias
lrās repperisse q̄b⁹ nunc vtimur. cū ad illud
vsq̄ tēp⁹ iidem samaritanoꝝ ⁊ hebreoꝝ ca-
racteres fuerint. In libro q̄q̄ numeroꝝ hec
eadem supputatio sub leuitaꝝ ac sacerdotū
censu mystice ondit̄. ⁊ nomē dn̄i tetragram-
maton i q̄busdā grecis voluminib⁹ vsq̄ ho-
die antiq̄s expssū lrīs iuenim⁹. Sz ⁊ psalmi
tricesimussext⁹ ⁊ cētesimusdecim⁹ ⁊ centesi-
musvndecim⁹ ⁊ centesimusdecimusoctau⁹ ⁊
centesimusquadragesimusquartus: q̄q̄ di-
uerso scribant̄ metro: tn̄ eiusdem numeri te-
xunt̄ alphabeto. Et hieremie lamentatiōes
⁊ orō ei⁹. salomōis q̄z in fine pūerbia. ab eo
loco i q̄ ait: Mulierē fortē q̄s iueniet: eisdē
alphabetis uel incisiōib⁹ supputant̄. Porro
q̄nq̄ lrē duplices apud hebreos sunt: caph.
mem. nun. phe. sade. Alit̄ eni scribūt per has
pncipia medietatesq̄ vboꝝ. alit̄ fines. Vn̄
⁊ q̄nq̄ a plerisq̄ libri duplices estimant̄: sa-
muel. malachim. dabreiamin. esdras. hiere-
mias cū cynoth. i. lamentatiōib⁹ suis. Quō
igit̄ vigintiduo elemēta sūt p q̄ scribim⁹ he-
braice oē q̄d loq̄mur. ⁊ eoꝝ initijs vox hu-
mana cōprehēdit̄: ita vigintiduo volumina
supputant̄. q̄b⁹ q̄si lrīs ⁊ exordijs in dei doc-
trina tenera adhuc ⁊ lactens viri iusti eru-
dit̄ infantia. Primus apud eos liber vocat̄
bresith: quē nos genesim dicimus. 2⁹ elles-
moth: q̄ exod⁹ appellat̄. 3⁹ vagecra. i. leuiti-
cus. 4⁹ vagedaber: quē numerū vocamus.
5⁹ elleaddabarim. q̄ deuteronomiū pnotat̄.
Hi sūt q̄nq̄ libri moysi: q̄s ppe thorath. i. le-
gem appellāt. Scōm pphaꝝ ordinē faciūt ⁊
icipiūt ab iesu filio naue: q̄ apud illos iosue
ben nun dicitur. Deinde subtexūt sopthim. i.
iudicū libꝝ. ⁊ i eūdē cōpingūt ruth. q̄a i die-
bus iudicū facta ei⁹ narrat̄ historia. 3⁹ seq̄t̄
samuel: quem nos regnoꝝ pmū ⁊ secundū
dicim⁹. 4⁹ malachim. i. regū: q̄ tertio ⁊ q̄rto
regnoꝝ volumine ɔtinet̄. Meliusq̄ multo ē
malachim. i. regū: q̄ malachot. i. regnoꝝ di-
cere. Non. n. multaꝝ gentiū describit regna:
s̄ vni⁹ israhelitici ppl̄i q̄ tribub⁹ duodeci cō-
tinet̄. 5⁹ est ysaias. 6⁹ hieremias. 7⁹ ezechiel.
8⁹ liber duodecim pphetaꝝ: qui apud illos
vocat̄ thareasra. Terti⁹ ordo: agiographa pos-
sidet. Et pm⁹ liber icipit ab iob. 2⁹ a dauid:
quē q̄nq̄ incisionib⁹ ⁊ vno psalmoꝝ volumie
cōprehēdūt. 3⁹ ē salomon. tres libros habēs:
pūerbia q̄ illi parabolas. i. maslothappellāt
4⁹ ecclesiasten. i. coeleth. 5⁹ ē canticū canti-
coꝝ. quē titulo syrasyrim pnotant. 6⁹ est da-
niel. 7⁹ dabreiamin. i. verba dieꝝ q̄d signifi-
canti⁹ chronicon toti⁹ diuine historie possum⁹
appellare. q̄ liber apud nos paralypomenō
pmus ⁊ secūd⁹ inscribit̄. 8⁹ esdras: q̄ ⁊ ipse
simil̄ apud grecos ⁊ latinos i duos libros di-
uisus ē. 9⁹ hester. Atq̄ ita fiūt parit̄ veteri
legis libri vigitiduo. i. moysi q̄nq̄. ⁊ pphaꝝ
octo: agiographoꝝ nouē. Q̄q̄ nōnulli ruth
⁊ cynoth int̄ agiographa scriptitēt. ⁊ hos li-
bros i suo putent numero supputādos. ac p
h̄ eē psce legis libros vigintiq̄tuor q̄s sub nu-
mero vigiti q̄tuor senioꝝ apocalypsis iohis
inducit. adorantes agnū ⁊ coronas suas p-
stratis vultib⁹ offerētes: stātib⁹ corā q̄tuor
aialib⁹ oculatis ante ⁊ retro. i. i pteritū ⁊ i fu-
turū respiciētib⁹. ⁊ indefessa voce clamanti-
bus: scūs. scūs. scūs. dn̄s de⁹ oipotens q̄ erat
⁊ q̄ est ⁊ q̄ vētur⁹ ē. Hic plog⁹ scripturaꝝ q̄si
galeatū pncipiū oib⁹ libris q̄s de hebreo vti-
mus in latinū ɔuenire pōt. ut scire valeam⁹
q̄cq̄d extra hos ē int̄ apocrypha eē ponendū.
Igitur sapia q̄ vulgo salomonis inscribit̄. ⁊
iesu filij syrach liber. ⁊ iudith. ⁊ tobias. ⁊ pa-
stor nō sūt i canone. Machabeoꝝ pmū libꝝ
hebraicū reppi. Secūd⁹ grec⁹ est: q̄d ex ipsa
phrasin pbari pōt. Que cū ita se habeāt. ob-
secro te lector ne laborem meū rephensionē
estimes antiq̄rū. In tēplo dei offert vn⁹q̄sq̄
q̄d pōt. Alij aurū ⁊ argentū ⁊ lapides pcio-
sos: alij byssū ⁊ purpurā ⁊ coccū offerunt ⁊
hyacinthū. Nobiscū bn̄ agit̄: si obtulerimus
pelles ⁊ capraꝝ pilos. Et tn̄ apl's cōtēptibi-
liora nr̄a magis neccia iudicat. Vn̄ ⁊ tota illa
tabernaculi pulchritudo ⁊ per singulas spēs
eccl'ie pn̄tis futureq̄ distinctio pellib⁹ tegit̄ ⁊
cilitijs: ardorēq̄ solis ⁊ iniuriā hymbriū ea
q̄ viliora sūt phibent. Lege ḡ pmū samuel ⁊
malachim meū. Meū inquā meū. Quicq̄d
eni crebri⁹ vertēdo ⁊ emendando sollicitius
⁊ didicim⁹ ⁊ tenem⁹. nr̄m ē. Et cū itellexeris
q̄d antea nesciebas. uel int̄pretē me estima-
to si grat⁹ es. uel parafrasten si ingrat⁹: q̄q̄
mihi oio consci⁹ nō sim. mutasse me quippiā
de hebraica vitate. Certe si incredul⁹ es. lege
grecos codices ⁊ latinos. ⁊ ɔfer cū his opu-
sculis q̄ nup emendauim⁹. ⁊ vbicūq̄ discre-
pare int̄ se videris. introga quēlibet hebreoꝝ
cui magis accomodare debeas fidē. ⁊ si nr̄a
firmauerit. puto q̄ eū non estimes cōiectorē

ut in eodē loco mecū ſiſr̄iter diuinarit. Sed ⁊
vos famulas xp̄i rogo ꝗ dn̄i diſcūbentꝭ ꝓcio-
ſiſſima fidei myrrha vngitꝭ caput. ꝗ nequaq̄
ſaluatorē queritꝭ in ſepulchro ꝗbꝰ iā ad pa-
trē xp̄us aſcēdit: ut ꝯ latrantes canes ꝗ ad-
uerſū me rabido ore deſeuiēt. ⁊ circueūt ciui-
tatē. atq̄ i eo ſe doctos arbitranꝭ. ſi alijs de-
trahāt. orationū vr̄arū clypeos opponatis.
Ego ſciēs humilitatē meā. illiꝰ ſꝑ ſnie recor-
dabor. Dixi cuſtodiā vias meas: ut non de-
quā i lingua mea. Poſui ori meo cuſtodiā:
cū cōſiſteret pctōr aduerſum me. Obmutui ⁊
humiliatus ſum: ⁊ ſilui a bonis.

Explicit prologꝰ. Incipit liber
Samuelis primꝰ. Caplm I

Fvit vir vnꝰ
de ramathaim ſophi de mō-
te effraim. ⁊ nomen eiꝰ hel-
chana. filiꝰ hieroboam filij
heliu. filij thau. filij ſuph. ef-
frateus. ⁊ habuit duas vxores: nomen vni
anna ⁊ nomē ſecūde fenenna. Fuerūtq̄ fe-
nenne filij. anne aūt nō erāt liberi. Et aſcen-
debat vir ille de ciuitate ſua ſtatutis diebus
ut adoraret ⁊ ſacrificaret dn̄o exercituū i ſy-
lo. Erāt aūt ibi duo filij heli. ofni ⁊ phinees
ſacerdotes dn̄i. Venit ꝰ dies ⁊ imolauit hel
chana: deditq̄ fenenne vxori ſue. ⁊ cūctis fi-
lijs eiꝰ ⁊ filiabꝰ ꝑtes. Anne autē dedit partē
vnā triſtꝭ: ꝗa annā diligebat. Dn̄s aūt ꝯclu-
ſerat vuluā eiꝰ. Affligebat q̄ eā emula eiꝰ. ⁊
vehemenꝭ angebat. intantū ut exprobraret
ꝙ dn̄s ꝯcluſiſſet vuluā eiꝰ. Sicq̄ faciebat ꝑ
ſingulos ānos cū redeūte tp̄e aſcenderēt ad
templū dn̄i. ⁊ ſic ꝓuocabāt eā. Porro illa fle
bat. ⁊ non capiebat cibū. Dixit ꝰ ei helcha-
na vir ſuꝰ: Anna cur fles. ⁊ q̄re nō comedis:
⁊ quāobrē affligitur cor tuū? Nunquid nō
ego melior tibi ſū q̄ decē filij? Surrexit aūt
anna poſtq̄ comederat ⁊ biberat in ſylo. Et
heli ſacerdote ſedēte ſuꝑ ſellā ante poſtes do-
mus dn̄i. cū eēt anna amaro aīo. orauit ad
dn̄m flens largiꝭ. ⁊ votū vouit dicens: Dn̄e
exercituū ſi reſpiciens videris afflictionē fa
mule tue. ⁊ recordatꝰ mei fueris. nec oblitus
ancille tue. dederiſq̄ ſerue tue ſexū virilem:
dabo eū dn̄o oībꝰ diebꝰ vite eiꝰ. ⁊ nouacula
nō aſcēdet ſuꝑ caput eius. Factū eſt autē cū
illa multiplicaret ꝑces corā dn̄o: ut heli ob-
ſeruaret os eiꝰ. Porro anna loq̄baꝭ i corde
ſuo: tm̄q̄ labia eiꝰ mouebāꝭ. ⁊ vox penitus
nō audiebaꝭ. Eſtimauit ꝰ eā heli temulētā
dixitq̄ ei: Uſq̄ ꝗ ebria eris? Digere pauliſꝑ
vinū ꝗ mades. Rn̄dens anna: neq̄q̄ inquit
dn̄e mi. Nā mulier infelix nimis ego ſū: vi-
nūq̄ ⁊ oē quod inebriare pōt nō bibi. ſꝫ effudi
aīam meā in ꝯſpectu dn̄i. Ne reputes āncillā
tuā q̄ſi vnā de filiabꝰ belial. ꝗa ex multitudi-
ne dolorꝭ ⁊ meroris mei locuta ſū vſq̄ i p̄ns
Tunc heli ait ei: Vade i pace. ⁊ deus iſrahel
det tibi petitionē tuā quā rogaſti eū. At illa
dixit: Utinā iueniat ancilla tua grām i ocu-
lis tuis. Et abijt mulier i viā ſuā. ⁊ comedit:
vultuſq̄ illiꝰ nō ſūt ampliꝰ i diuerſa mutati.
Et ſurrexerūt mane. ⁊ adorauerunt coram
dn̄o: reuerſiq̄ ſunt. ⁊ venerūt in domū ſuam
ramatha. Cognuit aūt helchana annā vxorē
ſuā. ⁊ recordatꝰ ē eiꝰ dn̄s. Et factū ē pꝰ circu-
lū diex: ꝯcepit anna ⁊ peꝑit filiū: vocauitq̄
nomē eiꝰ ſamuel. eo ꝙ a dn̄o poſtulaſſet eum.
Aſcēdit aūt vir eiꝰ helchana ⁊ oīs domꝰ eiꝰ
ut imolaret dn̄o hoſtiā ſollēnē ⁊ votū ſuū:
⁊ anna non aſcendit. Dixit. n. viro ſuo. Non
vadā donec ablacteꝭ infans. ⁊ ducā eū ut ap
pareat añ ꝯſpectū dn̄i. ⁊ maneat ibi iugiter.
Et ait ei helchana vir ſuꝰ: Fac qȯ bonū tibi
videꝭ. ⁊ mane donec ablactes eū: ꝑcorq̄ ut
ipleat dn̄s ꝟbū ſuū. Māſit ꝰ mulier ⁊ lacta
uit filiū ſuū: donec amoueret eū a lacte. Et
adduxit eū ſecū pꝰq̄ ablactauerat i vitulis
tribꝰ. ⁊ tribꝰ modijs farine. ⁊ amphora vini
⁊ adduxit eū ad domū dn̄i i ſylo. Puer autē
erat adhuc infantulꝰ. Et imolauerūt vitulū
⁊ obtulerūt puex heli. Et ait anna: Obſecro
mi dn̄e: viuit anima tua. Ego ſū illa mulier
que ſteti corā te hic. orās dn̄m ꝓ puero iſto.
Oraui. ⁊ dedit mihi dn̄s petitionē meā quā
poſtulaui eum. Idcirco ⁊ ego cōmodaui eū
dn̄o: cūctꝭ diebꝰ ꝗbꝰ fuerit accōmodatꝰ dn̄o
Et adorauerūt ibi dn̄m. Et orauit āna. ⁊ ait:

Capitulum II

Exultauit cor meū in dn̄o: ⁊
exaltatū eſt cornu meū in deo meo.
Dilatatū ē os meū ſuꝑ iimicos me-
os: ꝗa letata ſū in ſalutari tuo. Nō ē ſcūs ut
ē dn̄s. neq̄. n. ē aliꝰ extra te: ⁊ non ē fortꝭ ſicut
deus nr̄. Nolite multiplicare loqui ſublimia:
gloriātes. Recedāt vetera de ore vr̄o: ꝗa deꝰ
ſciax dn̄s ē: ⁊ ipſi ꝑparāꝭ cogitatiōes. Arcꝰ
fortiū ſuꝑatꝰ ē: ⁊ infirmi accincti ſūt robore

Repleti ꝑus ꝓ panib⁹ se locauerūt: ⁊ fame-
lici saturati sunt. Donec sterilis ꝑpit pluri-
mos: ⁊ q̄ multos habebat filios ifirmata ē.
Dn̄s mortificat ⁊ viuificat: deducit ad infe-
ros ⁊ reducit. Dn̄s pauperē facit ⁊ ditat: hu
miliat ⁊ subleuat. Suscitat de puluē egenū:
⁊ de stercore eleuat pauperē. Ut sedeat cum
ꝑncipib⁹: ⁊ soliū glīe teneat. Dn̄i eni sūt car-
dines t̄re: ⁊ posuit sup̱ eos orbē. Pedes scōꝝ
suoꝝ seruabit: ⁊ ipij i tenebrꝭ conticescēt: q̇a
nō i fortitudīe sua roborabit᷑ vir. Dn̄m for-
midabunt aduersarij ei⁹: ⁊ sup̱ ipsos in celis
tonabit. Dn̄s iudicabit fines t̄re: ⁊ dabit ipe
riū regi suo: ⁊ sublimabit cornu xp̄i sui. Et
abijt helchana i ramatha i domū suā. Puer
aūt erat minister in ꝯspectu dn̄i añ faciē heli
sacerdotꝭ. Porro filij heli filij belial nescien-
tes dn̄m neq3 officiū sacerdotū ad ppl̄m: sed
q̇cūq3 imolasset victimā veniebat puer sa-
cerdotꝭ dū coq̄ret᷑ carnes. ⁊ habebat fuscinu
lā tridentē i manu sua. ⁊ mittebat eā in lebe-
tem uel i caldariā aut in ollā siue i cacabū. ⁊
omne qd̄ leuabat fuscinula tollebat sacer-
dos sibi. Sic faciebant vniuerso israheli ve-
nientiū i sylo. Etiā añq3 adoleret adipē: ve-
niebat puer sacerdotꝭ. ⁊ dicebat imolāti: Da
mihi carnē ut coquā sacerdoti. Non eni acci
piā a te carnē coctā ꝟ crudā. Dicebatq3 illi
imolans. Incendat᷑ ꝑmū iuxta morē hodie
adeps. ⁊ tolle tibi quātumcūq3 desiderat aīa
tua. Qui rn̄dēs aiebat ei: Neq̄q3. Nūc. n. da-
bis: alioq̄n tollā vi. Erat ergo pctm̄ pueroꝝ
grāde nimis corā dn̄o: q̄a detrahebāt hoīes
sacrificio dn̄i. Samuel aūt mīstrabat añ fa-
ciē dn̄i puer accinct⁹ ephot lineo. Et tunicā
paruā faciebat ei mr̄ sua: quā afferebat sta-
tutis dieb⁹ ascēdēs cū viro suo ut imolaret
hostiā sollēnē ⁊ votū suū. Et bn̄dixit heli hel-
chane ⁊ vxori eius. dixitq3 ei: Reddat tibi
dn̄s semē de muliere hac ꝓ fenore qd̄ cōmo-
dasti dn̄o. Et abierūt i locū suū. Uisitauit ḡ
dn̄s annā. ⁊ ꝯcepit ⁊ ꝑpit tres filios ⁊ duas
filias. Et magnificat⁹ est puer samuel apud
dn̄m. Heli autem erat senex valde. ⁊ audiuit
oia que faciebant filij sui vniuerso israheli. ⁊
quō dormiebāt cū mulierib⁹ q̄ obseruabant
ad ostiū tabnaculi. ⁊ dixit eis: Quare facitꝭ
res huiuscemōi: q̄s ego audio res pessimas
ab oi ppl̄o? Nolite filij mei. Non. n. est bona
fama quā ego audio: ut trāsgredi faciatꝭ po-
pulū dn̄i. Si peccauerit vir i virū placari ei

pōt deus: si aūt in deū peccauerit vir q̇s ora-
bit ꝓ eo? Et nō audierūt vocem pr̄is sui: q̄a
voluit dn̄s occidē eos. Puer aūt samuel ꝓfi
ciebat atq3 crescebat. ⁊ placebat tam deo q̄3
hoīb⁹. Uenit aūt vir dei ad heli. ⁊ ait ad eū:
Hec dicit dn̄s. Nūq̇d non ap̱te reuelat⁹ sum
domui pr̄is tui cū eēt in egypto i domo pha-
raonis? Et elegi eū ex oib⁹ tribub⁹ isrl̄ mihi
i sacerdotē: ut ascēdēt ad altare meū. ⁊ ado-
leret mihi incēsū. ⁊ portaret ephot corā me:
⁊ dedi domui pr̄is tui oia de sacrificijs filio-
rū isrl̄? Quare calce abiecistꝭ victimā meā ⁊
munera mea q̄ ꝑcepi ut offerrent᷑ in tēplo. ⁊
magꝭ honorasti filios tuos q̄3 me. ut come-
deretis primitias ois sacrificij isrl̄ ppl̄i mei?
Propterea ait dn̄s de⁹ isrl̄: Loquēs locut⁹
sū ut dom⁹ tua ⁊ dom⁹ pr̄is tui ministraret i
ꝯspectu meo vsq3 in sempiternū. Nūc aūt di-
cit dn̄s. Absit hꝰ a me. Sz q̇cūq3 honorifica-
uerit me glorificabo eū: q̇ aūt cōtemnūt me
erūt ignobiles. Ecce dies veniūt. ⁊ precidā
brachiū tuū. ⁊ brachiū dom⁹ pr̄is tui ut nō
sit senex i domo tua. Et videbis emulū tuū in
tēplo i vniuersis ꝓsperis isrl̄. ⁊ non erit senex
i domo tua omnib⁹ dieb⁹. Uerūtn̄ nō auferā
ꝑenit⁹ virū ex te ab altari meo: ꝟ ut deficiāt
oculi tui. ⁊ tabescat aīa tua. ⁊ pars magna
dom⁹ tue moriet᷑ cū ad virilē etatem venerit.
Hoc autē erit tibi signū qd̄ ventuꝝ ē duob⁹
filijs tuis ofni ⁊ phinees. In die vno morie̅t᷑
ambo. Et suscitabo mihi sacerdotē fidelē q̇
iuxta cor meū ⁊ aīam meā faciet. ⁊ edificabo
ei domū fidelē. ⁊ ambulabit coram xp̄o meo
cūctꝭ dieb⁹. Futurū ē aūt ut q̇cūq3 remāserit
i domo tua veniat ut oret᷑ ꝓ eo. ⁊ offerat nū-
mū argenteū ⁊ tortam panis. dicatq3: Dimit-
te me obsecro ad vnā partē sacerdotalē: ut
comedam buccellam panis.

CIII

PUer autē samuel ministrabat dn̄o
corā heli. ⁊ sermo dn̄i erat ꝑciosus.
In dieb⁹ illis non erat visio manife-
sta. Factū est ḡ i die q̇dā heli iacebat in lec-
tulo suo. ⁊ oculi ei⁹ caligauerāt nec poterat
vidē. Lucerna dei añq3 extingueret᷑ samuel
dormiebat in templo dn̄i vbi erat archa dei.
Et vocauit dn̄s samuel. Qui rn̄dēs ait: Ec-
ce ego. Et cucurrit ad heli. ⁊ dixit: Ecce ego
Uocasti. n. me. Qui dixit: Nō vocaui te fili
Reuertere ⁊ dormi. Et abijt ⁊ dormiuit. Et
adiecit dn̄s rursum vocare samuel. Consur-
gēsq3 samuel abijt ad heli. ⁊ dixit: Ecce ego

q̇a vocasti me. Qui r̄ndit. Nõ vocaui te fili
mi. Reuerte ⁊ dormi. Porro samuel necdũ
sciebat dñm: nec reuelatus fuerat ei sermo
dñi. Et adiecit dñs. ⁊ vocauit adhuc samuel
t̃tio. Qui cõsurgẽs abijt ad heli. ⁊ ait: Ecce
ego: q̇a vocasti me. Intellexit g̃ heli q̇a dñs
vocaret puer. ⁊ ait ad samuel: Uade ⁊ dor-
mi. ⁊ si deinceps vocauerit te. dices: Loq̃re
dñe. q̇a audit s̃uꝰ tuꝰ. Abijt g̃ samuel ⁊ dor-
miuit ĩ loco suo. Et venit dñs ⁊ stetit. ⁊ vo-
cauit sic̃ vocauerat secũdo. Samuel samu-
el. Et ait samuel. Loq̃re dñe: q̇a audit seruꝰ
tuꝰ. Et dixit dñs ad samuel: Ecce ego facio
v̄bũ ĩ isrl'. qđ q̇cũqꝫ audierit. tinnient ambe
aures eius. In die illa suscitabo aduersũ heli
oĩa q̄ locutꝰ sũ sup̱ domũ eiꝰ. Incipiã ⁊ cple-
bo. Predixi. n. ei ꝙ iudicaturꝰ essem domum
eiꝰ in et̃nũ ꝓpt̃ iniq̃tatẽ. eo ꝙ nouerat indi-
gne agere filios suos. ⁊ nõ corripuerit eos.
Idcirco iuraui domui heli ꝙ nõ expiet̃ iniq̃-
tas domꝰ eiꝰ victimis ⁊ muneribꝰ vsqꝫ ĩ eter
nũ. Dormiuit autẽ samuel vsqꝫ mane: ap̃e-
ruitqꝫ ostia domus dñi. Et samuel timebat
ĩdicare visionẽ heli. Uocauit g̃ heli samue-
lem. ⁊ dixit: Samuel fili mi. Qui r̄ndẽs ait
Presto sum. Et interrogauit eũ. Quis ẽ ser-
mo quẽ locutꝰ ẽ dñs ad te? Oro te ne cela-
ueris me. Hec faciat tibi deꝰ ⁊ h̃ addat. si ab-
scõderis a me sermonẽ ex oibꝰ v̄bis q̄ dicta
sũt tibi. Indicauit itaqꝫ ei samuel vniuersos
sermones ⁊ nõ abscõdit ab eo. Et ille r̄ndit:
Dñs ẽ. Nõ bonũ ẽ ĩ oculis suis faciat. Cre-
uit aũt samuel. ⁊ dñs erat cũ eo. ⁊ nõ cecidit
ex oibꝰ v̄bis eiꝰ in t̃rã. Et cognouit vniuer-
sus isrl' a dan vsqꝫ bersabee. ꝙ fidelis samuel
ꝓph̃a eẽt dñi. Et addidit dñs ut appareret ĩ
sylo: qm̃ reuelatꝰ fuerat dñs samuel in sylo
iux̃ v̄bũ dñi. Et euenit sermo samuelis vni-
uerso israheli.

C IIII

Et factũ est in diebꝰ illis. cõuenerũt
philistijm in pugnam. Egressus est
nãqꝫ isrl' obuiã philistijm in preliũ. ⁊
castrameratꝰ ẽ iuxta lapidẽ adiutorij. Por-
ro philistijm venerũt in affec. ⁊ instruxerunt
aciẽ ꝯ isrl'. Inito aũt certamie terga v̄tit isrl'
philisteis. ⁊ cesa sũt in illo certamine passim
p̱ agros q̃si q̃tuor milia viroꝝ. Et reuersus
ẽ p̱pl's ad castra. Dixerũtqꝫ maiores natu de
isrl': Quare p̱cussit nos dñs hodie corã phi
listijm? Afferamus ad nos de sylo archã fe-
deris dñi. ⁊ veniat in mediũ nr̃i ut saluet nos
de manu inimicoꝝ nr̃oꝝ. Misit g̃ p̱plus in sy-
lo ⁊ tulerũt inde archã federis dñi exercituũ
sedẽtis sup̱ cherubin. Erantqꝫ duo filij heli
cũ archa federis dñi ofni ⁊ phinees. Cũqꝫ ve-
nisset archa federis dñi ĩ castra. vociferatꝰ ẽ
oĩs isrl' clamore grãdi ⁊ p̱sonuit t̃ra. Et au-
dierũt philistijm vocẽ clamoris. dixeruntqꝫ
Que nã ẽ h̃ vox clamoris magni in castris he
breoꝝ? Et cognouert̃ ꝙ archa dñi venisset
in castra. Timuerũtqꝫ philistijm dicentes:
Uenit deus in castra. Et ĩgemuerũt dicẽtes
Ue nob̃. Nõ. n. fuit tãta exultatio heri ⁊ nu-
diustertiꝰ. Ue nobis. Quis nos saluabit de
mãu deoꝝ sublimiũ istoꝝ? Hi sũt dij q̄ p̱cusse-
rũt egyptũ oĩ plagaĩ deserto. Confortamini
⁊ estote viri philistijm: ne seruiatis hebreis
sicut ⁊ illi seruierũt nob̃. Cõfortamini ⁊ bel-
late. Pugnauerũt g̃ philistijm. ⁊ cesus ẽ isrl'
⁊ fugit vnusq̇sqꝫ ĩ tabernaculũ suũ. Et facta
ẽ plaga mag̃ nimis. ⁊ ceciderũt de isrl' trigi-
ta milia peditũ. ⁊ archa dei capta ẽ. Duo q̊qꝫ
filij heli mortui sũt ofni ⁊ phinees. Currens
aũt vir de beniamin ex acie venit ĩ sylo ĩ die
illa: scissa veste ⁊ ꝯspsus puluẽ caput. Cũqꝫ
ille venisset: heli sedebat sup̱ sellam ꝯ viã ex-
pectãs. Erat aũt cor eiꝰ pauẽs ꝓ archa dñi
Uir aũt ille postq̃ ingressus ẽ nũciauit vrbi
⁊ vlulauit oĩs ciuitas. Et audiuit heli soni-
tũ clamoris. dixitqꝫ: Quis ẽ hic sonitꝰ tumul-
tus huius? At ille festinauit ⁊ venit. ⁊ nun-
ciauit heli. Heli aũt erat nonaginta ⁊ octo
ãnoꝝ. ⁊ oculi eiꝰ caligauerãt. ⁊ vidẽ nõ pote-
rat. Et dixit ad heli: Ego sũ q̇ veni de p̱lio. ⁊
ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait: Quid
actũ ẽ fili mi? R̄ndens aũt ille q̇ nũciabat:
fugit inq̇t isrl' corã philistijm ⁊ ruina magna
facta est in p̱pl'o. Insup̱ ⁊ duo filij tui mortui
sũt ofni ⁊ phinees. ⁊ archa dei capta ẽ. Cũqꝫ
ille noiasset archã dei. cecidit de sella retror-
sũ iuxta ostiũ. ⁊ fractis ceruicibꝰ mortuus ẽ.
Senex. n. erat vir ⁊ grãdeuus. ⁊ ipse iudica-
uit isrl' q̃draginta annis. Nurus aũt eiꝰ vxor
phinees. p̄gnãs erat vicinaqꝫ partui. Et au-
dito nũcio ꝙ capta eẽt archa dei. ⁊ mortuꝰ
eẽt socer suus ⁊ vir suꝰ. ĩcuruauit se ⁊ p̱pit.
Irruerãt. n. in eã dolores subiti. In ipso aũt
momẽto mortis eius dixerũt ei q̇ stabãt circa
eã: Ne timeas: q̇a filiũ p̱pisti. Que non re-
spõdit eis neqꝫ aĩaduertit. Et vocauit puer
ĩchaboth dicẽs. Trãslata ẽ gloria dñi de isrl'
quia capta ẽ archa dei. Et ꝓ socero suo ⁊ ꝓ

hic anus ... oculo ... digitorum
hic anus e ... illa un[de] ster[cus] exeunt. hec an[us] anus e vetula.

viro suo ait: Translata est gloria ab isrl: eo ꝙ capta esset archa dei. C V

Philistijm aūt tulerunt archam dei. ⁊ asportauerūt eā a lapide adiutorij i açotū. Tulerūtq; philistijm archam dei. ⁊ intulerūt eā i tēplū dagon. ⁊ statuerūt eā iuxta dagon. Cūq; surrexissent diluculo açotij altā die: ecce dagon iacebat pn⁹ i tra añ archā dñi. Et tulerunt dagon. ⁊ restituerūt eū in locū suū. Rursūq; mane die altera ꝯsurgētes iuenerūt dagon iacentē sup faciē suā i tra corā archa dñi. Caput aūt dagon ⁊ due palme manuū ei⁹ abscise erant sup limen. porro dagon solus trunc⁹ remāserat in loco suo. Propt hāc causam nō calcāt sacerdotes dagon. ⁊ oēs q ingrediūt templū eius sup limē dagon i açoto vsq; i hodiernū diē. Aggrauata est aūt man⁹ dñi sup açotios. ⁊ demolit⁹ ē eos. Et pcussit i secretiori pte natiū açotū ⁊ fines eius. Et ebullierūt ville ⁊ agri i medio regiōis illi⁹. ⁊ nati sūt mures. ⁊ facta ē ꝯfusio mortꝫ magne i ciuitate. Videntes aūt viri açotij huiuscemodi plagā. dixerūt: Nō maneat archa dei isrl apud nos. qm̄ dura ē man⁹ eius sup nos ⁊ sup dagon deū nrm. Et mittētes ꝯgregauerūt oēs satrapas philistinorū ad se. ⁊ dixerunt: Quid faciem⁹ de archa dei isrl? Rñderuntq; getbei. Circūducat archa dei isrl. Et circūduxerūt archā dei isrl. Illis aūt circūducētib⁹ eā. fiebat manus dñi dei p singulas ciuitates intfectiōis magne nimis. ⁊ pcutiebat viros vni⁹ cui⁹q; vrbis a paruo vsq; ad maiorē. ⁊ cōputrescebāt pminētes extales eorꝫ. Inierūtq; getbei ꝯsiliū. ⁊ fecerūt sibi sedes pelliceas. Miserūt g archā dñi i accbaron. Cūq; venisset archa dñi dei i accbarō. exclamauerūt accbaronite dicentes: Adduxerūt ad nos archam dei isrl. ut intficiat nos ⁊ pplm nrm. Miserunt itaq; ⁊ ꝯgregauert oēs satrapas philistinorꝫ. Qui dixerunt: Dimittite archā dei isrl. ⁊ reuertat in locū suū. ut nō intficiat nos cū populo nro. Fiebat. n. pauor mortis i singulis vrbibus ⁊ grauissima valde man⁹ domini. Viri q̄q; q mortui nō fuerāt pcutiebāt in secretiori pte natiū. ⁊ ascēdebat vlulat⁹ vniuscuiusq; ciuitatis in celum. C VI

Fuit g archa dñi in regione philistinorꝫ septē mensib⁹. Et p⁹ h vocauerūt philistijm sacerdotes ⁊ diuinos dicētes: Quid faciem⁹ de archa dei? Indicate nobis: quō remittam⁹ eā i locū suū. Qui dixerunt: Si remittitis archā dei isrl: nolite dimittē eā vacuā: s qō debetis ei reddite p pctō. ⁊ tūc curabimini. ⁊ scietis q̄re non recedat man⁹ ei⁹ a vobis. Qui dixerūt: Quid ē qō p delicto reddē debeam⁹ ei? Rñderuntq; illi. Juxta numerꝫ puītiarꝫ philistinorꝫ q̇nq; anos aureos facietꝫ. ⁊ q̇nq; mures aureos q̇a plaga vna fuit oib⁹ vob ⁊ satrapis vris. Facietisq; silitudines anorū vrorū. ⁊ silitudines muriū q demoliti sūt trā. ⁊ dabitꝫ deo isrl gloriā. si forte releuet manū suā a vobis ⁊ a dijs vris ⁊ a tra vra. Quare grauatꝫ corda vra: sicut aggrauauit egyptus ⁊ pharao cor suū? Nōne postq̄ pcussus est tūc dimisit eos. ⁊ abierūt? Nūc g arripite ⁊ facite plaustrū nouū vnū. ⁊ duas vaccas fetas qb⁹ nō est īpositū iugū iūgite i plaustro. ⁊ recludite vitulos earꝫ domi. Tolletisq; archā dñi. ⁊ ponetis in plaustro. ⁊ vasa aurea q̄ exoluistis ei p delicto ponetis i capsellā ad latus eius: ⁊ dimittite eā ut vadat. ⁊ aspicietis. Et si q̄dem p viā finiū suorꝫ ascēderit ꝯ bethsames ipse fecit nobis h malū grāde. sin aūt minime. sciem⁹ q̇a nequaq̄ man⁹ ei⁹ tetigit nos: s casu accidit. Fecerūt g illi hoc modo. ⁊ tollētes duas vaccas q̄ lactabāt vitulos iūxerūt ad plaustrꝫ: vitulosq; earꝫ concluserūt domi. Et posuerūt archā dei sup plaustrū ⁊ capsellā q̄ habebat mures aureos ⁊ similitudinē anorꝫ. Jbant aūt i directū vacce p viam que ducit bethsames. ⁊ itinere vno gradiebāt pgētes ⁊ mugiētes. ⁊ nō declinabāt neq; ad dextrā neq; ad sinistrā. Sꝫ ⁊ satrape philistijm sequebantur vsq; ad termios bethsames. Porro bethsamite metebant triticū in valle. Et eleuantes oculos viderūt archam. ⁊ gauisi sūt cū vidissent. Et plaustrū venit in agrū iosue bethsamite. ⁊ stetit ibi. Erat autem ibi lapis magn⁹. Et ꝯciderūt ligna plaustri. vaccasq; imposuerunt sup ea holocaustū dño. Leuite aūt deposuerūt archā dei. ⁊ capsellam q̄ erat iuxta eam in q̄ erant vasa aurea. ⁊ posuerunt sup lapidē grandē. Viri aūt bethsamite obtulerūt holocausta. ⁊ imolauerūt victimas in die illa dño. Et q̇nq; satrape philistinorū viderūt ⁊ reuersi sūt i accbaron i die illa. Hi sunt autē ani aurei q̄s reddiderūt philistijm p delicto dño. Açot⁹ vnū. gaça vnū. ascbalon vnū. geth vnū. accbaron vnum. ⁊ mures aureos scdm numerum vrbiū philistijm q̇nq;

hec extalis ... ... me. ... uiolentia dissinterie ... putrefacta egerebant ... mures ebullient ... illa ...

prouintiarũ: ab vrbe murata vsq; ad villã
q̃ erat absq; muro. ⁊ vsq; ad abel magnũ sup
quẽ posuerũt archam dñi que erat vsq; i illa
die in agro iosue bethsamitis. Percussit autẽ
dominus de viris bethsamitibus: eo q̃ vidis-
sent archã dñi. ⁊ percussit de ppl'o septuagin-
ta viros. ⁊ quinquaginta milia plebis. Lu-
xitq; ppl'us: eo q̃ dñs pcussisset plebem pla-
ga magna. Et dixerũt viri bethsamite. Quis
poterit stare in conspectu dñi dei sci hui⁹? Et
ad quẽ ascẽdet a nobis? Miserũtq; nũcios
ad habitatores cariathiarim dicẽtes: Re-
duxerũt philistijm archam dñi: descendite ⁊
reducite eam ad vos. C VII

Uenerunt ergo viri chariathiarim ⁊
reduxerũt archam dñi. ⁊ intulerunt
eã i domũ aminadab i gabaa. Elea-
çarũ autẽ filiũ ei⁹ scificauerũt: ut custodiret
archã dñi. Et factũ ẽ ex qua die mãsit archa
dñi i cariathiarim: multiplicati st̃ dies. Erat
quippe iam ann⁹ vicesim⁹. Et reqeuit ois do-
mus isrl' p⁹ dñm. Ait aũt samuel ad vniuer
sam domũ isrl' dicẽs: Si i toto corde vr̃o re-
uertimini ad dñm: auferte deos alienos de
medio vr̃i: baalim ⁊ astaroth. ⁊ pparate cor-
da vr̃a dño. ⁊ huite ei soli. ⁊ eruet vos de ma-
nu philistijm. Abstulerũt g̊ filij isrl' baalim
⁊ astaroth. ⁊ seruierũt dño soli. Dixit aũt sa-
muel: Congregate vniuersũ isrl' in masphat
ut orem p vobis dñm. Et cõuenerũt i mas-
phat. Hauserũtq; aquã ⁊ effuderũt i cõspec-
tu dñi. ⁊ ieiunauerũt i die illa: atq; dixerũt:
Tibi peccauim⁹ dñe. Judicauitq; samuel fi-
lios isrl' i masphat. Et audierũt philistijm q̃
congregati eẽnt filij isrl' in masphat. ⁊ ascen-
derũt satrapte philistinoꝝ ad israhel. Q̊d cũ
audissent filij israhel: timuerũt a facie phili-
stinorũ. Dixerũtq; ad samuelem: Ne cesses
p nobis clamare ad dñm deũ nostrũ ut sal-
uet nos de manu philistinoꝝ. Tulit autẽ sa-
muel agnũ lactantẽ vnũ. ⁊ obtulit illũ holo
caustũ integrũ dño. Et clamauit samuel ad
dñm p isrl'. ⁊ exaudiuit eũ dñs. Factũ ẽ ãt cũ
samuel offerret holocaustũ dño: philistijm
iniere p̃liũ ꝯ isrl'. Intonuit autẽ dñs fragore
magno i die illa sup philistijm. ⁊ exterruit eos
⁊ cesi sũt a filijs israhel. Egressiq; filij isrl' de
masphat psecuti sũt philisteos. ⁊ percusserũt
eos vsq; ad locũ q̇ erat subter bethchar. Tu-
lit aũt samuel lapidẽ vnũ. ⁊ posuit eum inter
masphat ⁊ inter sen. ⁊ vocauit nomẽ loci il-
lius: lapis adiutorij. Dixitq;: Hucusq; auxi-
liat⁹ ẽ nobis dñs. Et hũiliati sũt philistijm
nec apposuerũt vltra ut venirẽt in terminos
isrl'. Facta ẽ itaq; manus dñi sup philisteos
cunctis diebus samuelis. ⁊ reddite sũt vrbes
q̃s tulerant philistijm ab isrl' israheli: ab ac-
charon vsq; geth ⁊ terminos suos. Libera-
uitq; isrl' de mãu philistinoꝝ: eratq; pax inẽ
isrl' ⁊ ãmorreũ. Judicabat q̊q; samuel isra-
hel cũctis diebus vite sue. ⁊ ibat p singulos
ãnos circuiẽs bethel ⁊ galgala ⁊ masphat. ⁊
iudicabat israhelẽ in sup̃dictis locis. Reuer
tebaturq; in ramatha: ibi. n. erat dom⁹ eius:
⁊ ibi iudicabat israhelem. Edificauit etiam
ibi altare domino. C VIII

Factũ ẽ aũt cũ senuisset samuel: po-
suit filios suos iudices i isrl'. Fuitq;
nomen filij eius pmogeniti iohel. ⁊
nomẽ secũdi abia: iudicũ in bersabee. Et nõ
ambulauerũt filij illi⁹ i vijs ei⁹: s; declinaue-
rũt p⁹ auaritiã: acceperũtq; munera. ⁊ puer-
terunt iudiciũ. Cõgregati g̊ vniũsi maiores
natu isrl' venerũt ad samuelẽ i ramatha: di-
xerũtq; ei: Ecce tu senuisti. ⁊ filij tui nõ am-
bulãt i vijs tuis. Cõstitue nobis regẽ: ut iu-
dicet nos: sicut ⁊ vniuerse habẽt nationes.
Displicuitq; sermo i oculis samuelis: eo q̃ di-
xissent: da nob̃ regẽ ut iudicet nos. Et ora-
uit samuel ad dñm. Dixit ãt dñs ad samuelẽ
Audi vocẽ ppl'i i oib⁹ q̃ loquũt̃ tibi. Nõ eni
te abiecerũt s; me: ne regnem sup eos. Juxta
oia opa sua q̃ fecerũt a die qua eduxi eos de
egypto vsq; ad diẽ hãc: sicut dereliqrunt me
⁊ seruierũt dijs alienis: sic faciũt etiam tibi.
Nũc g̊ vocẽ eoꝝ audi. Uerũtñ ꝯtestare eos
⁊ p̃dic eis ius reg̃ q̇ regnatur⁹ ẽ sup eos. Di-
xit itaq; samuel oia v̾ba dñi ad ppl'm q̇ petie
rat a se regẽ. ⁊ ait: Hoc erit ius regis q̇ ipera-
tur⁹ ẽ vob̃. Filios vr̃os tollet ⁊ ponet i cur-
rib⁹ suis: facietq; sibi eqtes ⁊ p̃cursores q̃-
drigaꝝ suaꝝ. ⁊ ꝯstituet sibi tribunos ⁊ cẽtu-
riones. ⁊ aratores agroꝝ suoꝝ. ⁊ messores
segetũ. ⁊ fabros armoꝝ ⁊ curruũ suoꝝ. Filias
q̊q; vr̃as faciet sibi vnguentarias ⁊ focarias
⁊ panificas. Agros q̊q; vr̃os ⁊ vineas ⁊ oli-
ueta optima tollet. ⁊ dabit huis suis. S; ⁊
segetes vr̃as ⁊ vinearũ redditus addecima-
bit: ut det eunuchis ⁊ famulis suis. Seruos
etiã vestros ⁊ ãcillas ⁊ iuuenes optimos ⁊
asinos auferet. ⁊ ponet i ope suo. Greges q̊q;
vestros addecimabit: vosq; eritis ei serui.

Et clamabitis in die illa a facie regis vestri quem elegistis vobis. ⁊ nō exaudiet vos dominus in die illa: quia petistis vobis regem. Noluit aūt populus audire vocē samuelis. sed dixerūt: Nequaq̄. Rex eni erit sup nos ⁊ erimus nos quoq̄ sicut omnes gentes. ⁊ iudicabit nos rex nr̄. ⁊ egredieť ante nos. ⁊ pugnabit bella nostra ꝓ nobis. Et audiuit samuel oīa verba ppl'i. ⁊ locut⁹ est ea in auribus dn̄i. Dixit aūt dn̄s ad samuelē. Audi vocē eoꝝ. ⁊ constitue sup eos regem. Et ait samuel ad viros israhel: Vadat vnusq̄sq̄ i ciuitatem suam.

CIX

Et erat vir de beniamin noīe Cis filius abiel. filij seor. filij bechor. filij sareth. filij aphia. filij viri gemini fortis robore. Et erat ei filius vocabulo saul electus ⁊ bonus. ⁊ nō erat vir de filijs isrl' melior illo. Ab humero ⁊ sursū eminebat super oēm ppl'm. Perierant aūt asine cis p̄ris saul Et dixit cis ad saul filiū suū. Tolle tecū vnū de pueris. ⁊ ꝯsurgēs vade ⁊ q̄re asinas. Qui cū transissent p montē effraim ⁊ p t̄rā salisa ⁊ nō iuenissent. transierūt etiā p t̄rā salim. ⁊ nō erāt: s; ⁊ p t̄rā gemini. ⁊ minime reppererunt. Cū aūt venissent in t̄rā suph. dixit saul ad puerū q erat cū eo. Veni ⁊ reuertamur: ne forte dimiserit p̄r me⁹ asinas ⁊ sollicitus sit ꝓ nobis. Qui ait ei: Ecce vir dei ē i ciuitate hac vir nobilis. oē qd loq̄ť sine ambiguitate venit. Nūc ergo eamus illuc. si forte indicet nobis de via nr̄a. ꝓpter quā venim⁹. Dixitq̄ saul ad pueꝝ suū: Ecce ibim⁹. Quid ferem⁹ ad virū dei? Panis defecit in sitarcijs nr̄is. ⁊ sportulā nō habemus ut demus hoī dei. nec q̄cq̄ aliud. Rursū puer r̄ndit sauli. ⁊ ait: Ecce inuēta ē i manu mea q̄rta ps stateris argēti: dem⁹ hoī dei. ut indicet nobis viā nostrā. Olim in isrl' sic loq̄bať vnusq̄sq̄: vadēs cōsulere deū. Venite ⁊ eam⁹ ad vidētē. Qui. n. ꝓpha diciť hodie: vocabať olim videns. Et dixit saul ad pueꝝ suū: Optim⁹ sermo tuus Veni eam⁹. Et ierūt in ciuitatē in q̄ erat vir dei. Cūq̄ ascenderēt cliuū ciuitatis inuenerūt puellas egrediētes ad hauriēdā aquam. ⁊ dixerūt eis: Nū hic ē videns? Que r̄ndētes dixerūt illis: Hic ē. Ecce an̄ te. Festina nunc hodie. n. venit i ciuitatē: q̄a sacrificiū ē hodie ppl'i in excelso. Ingrediētes vrbē statim iuenietis eū: an̄q̄ ascēdat excelsū ad vescendū. Neq̄. n. comessur⁹ ē ppl'us donec ille veniat: q̄a ipse bn̄dicet hostie. ⁊ deinceps comedent q vocati sūt. Nūc ergo conscendite: q̄a hodie repietis eū. Et ascenderūt in ciuitatem Cūq̄ ambularēt i medio vrbis. apparuit samuel egrediens obuiam eis. ut ascenderet i excelsū. Dn̄s aūt reuelauerat auriculam samuelis an̄ vnā diē q̄ veniret saul dicēs: Hac ipsa hora q̄ nūc est. cras mittā virū ad te de t̄ra beniamin. ⁊ vnges eū ducē sup populum meū isrl'. Et saluabit ppl'm meū de manu philistinoꝝ: q̄a respexi ppl'm meū. Venit. n. clamor eoꝝ ad me. Cūq̄ aspexisset samuel saulem. dn̄s dixit ei: Ecce vir quē dixeram tibi. Iste dn̄abiť ppl'o meo. Accessit aūt saul ad samuelem in medio porte. ⁊ ait: Indica oro mihi. vbi ē dom⁹ videntis? Et r̄ndit samuel sauli dicens: Ego sū vidēs. Ascēde an̄ me in excelsū ut comedas mecū hodie. ⁊ dimittam te mane. ⁊ oīa q̄ sūt i corde tuo indicabo tibi Et de asinis q̄s nudiusterti⁹ ꝑdidisti ne sollicit⁹ sis. q̄a iuēte sūt. Et cui⁹ erūt optima q̄q̄ isrl'? Nōne tibi ⁊ oī domui p̄ris tui? Rn̄dens aūt saul ait: Nūqd nō fili⁹ gemini ego sū de mima tribu isrl'. ⁊ cognatio mea nouissima inť oēs familias de tribu beniamin? Quare ergo locut⁹ es mihi sermonē istū? Assumēs itaq̄ samuel saulē ⁊ pueꝝ ei⁹. introduxit eos i trichiniū. ⁊ dedit eis locū in capite eoꝝ qui fuerāt iuitati. Erant. n. q̄si triginta viri. Dixitq̄ samuel coco: Da partē quā dedi tibi ⁊ p̄cepi ut reponeres seorsū apud te. Leuauit aūt cocus armū. ⁊ posuit an̄ saul. Dixitq̄ samuel: Ecce qd remāsit: pone an̄ te ⁊ comede quia de industria seruatū ē tibi qn̄ populum vocaui. Et comedit saul cū samuele i die illa Et descenderūt de excelso in oppidū. ⁊ locut⁹ est cum saule in solario. strauitq̄ saul i solario ⁊ dormiuit. Cūq̄ mane surrexissent ⁊ iā dies lucescēt. vocauit samuel saulē i solario dicēs: Surge ut dimittā te. Et surrexit saul. Egressi sūt ambo. ipse videl; ⁊ samuel. Cūq̄ descenderēt in extrema pte ciuitatis. samuel dixit ad saul: Dic puero ut antecedat nos ⁊ trāseat. Tu aūt subsiste paulisper ut indicem tibi verbum dn̄i.

CX

Tulit autē samuel lenticulam olei. ⁊ effudit sup caput eius. ⁊ deosculat⁹ est eum. ⁊ ait: Ecce vnxit te domin⁹ super hereditatem suā in principem. Cumq̄ abieris hodie a me: inuenies duos viros iuxta sepulchrū rachel in finibus beniamin

No.

hec sitarchia . e . ē uas repositoriū sic [illegible] ... hec cistarchia q̄i cista ꝑ archa

h statere . in . me . [illegible] appendes [illegible] ... semissis

cliuus . ui . ē ascensus montuosus .

in meridie· dicētqꝫ tibi: Inuente sūt asine ad qs ieras ꝑquirendas. ⁊ intermissis pat tuus asinis sollicitꝰ ē ꝓ vob̄. ⁊ dicit: Quid faciā de filio meo? Cūqꝫ abieris inde. ⁊ vltra trāsierꝭ ⁊ veneris ad quercū thabor· iuenīēt te tres viri ascēdētes ad deū in bethel· vnꝰ portans tres hedos. ⁊ aliꝰ tres tortas panis. ⁊ alius portās lagenā vini. Cūqꝫ te salutauerint dabūt tibi duos panes. ⁊ accipies de māu eoꝝ. Post hec venies i collē dn̄i vbi ē statio philistinoꝝ. Et cū ingressus fueris ibi vrbem: obuiū habebis gregē ꝓph̄aꝝ descendētiū de excelso. ⁊ ante eos psalteriū ⁊ tympanū ⁊ tibiā ⁊ cithará· ipsosqꝫ ꝓphetātes. ⁊ insiliet in te spūs dn̄i. ⁊ ꝓph̄abis cū eis. ⁊ mutaberꝭ in virū aliū. Qn̄ g̊ euenerint signa h̄ oīa tibi: fac q̄cūqꝫ iuenerit manꝰ tua: qa dn̄s tecū ē. Et descēdes an̄ me i galgala. Ego quippe descendā ad te ut offeras oblationē. ⁊ imoles victimas pacificas. Septē diebꝰ expectabis donec veniā ad te. ⁊ ostendā tibi que facias. Itaqꝫ cū auertisset humerū suū ut abiret a samuele imutauit ei deꝰ cor aliud. ⁊ venerūt oīa signa h̄ i die illa. Venerūtqꝫ ad ꝑdictū collē. ⁊ ecce cuneꝰ ꝓph̄aꝝ obuiꝰ ei. Et isiluit sup eū spūs dn̄i. ⁊ ꝓph̄auit i medio eoꝝ. Videntes aūt oēs qui nouerant eū heri ⁊ nudiustertiꝰ ꝙ eēt cū ꝓph̄is ⁊ ꝓph̄aret· dixerunt ad iuicē: Que nā res accidit filio cis? Nū ⁊ saul int̄ ꝓph̄as? Rn̄ditqꝫ aliꝰ ad alteꝝ dicēs Et q̇s p̄r eiꝰ? Propterea v̄sū ē i ꝓuerbiū. Nū ⁊ saul int̄ ꝓph̄as? Cessauit aūt ꝓph̄are. ⁊ venit ad excelsū. Dixitqꝫ patruus saul ad eū ⁊ ad pueꝝ eius: Quo abistis? Qui rn̄derunt. Querē asinas. Quas cū nō repperissemꝰ· venimꝰ ad samuelē. Et dixit ei patruꝰ suꝰ: Indica mihi q̇d dixerit tibi samuel. Et ait saul ad patruū suū. Indicauit nobis· qa inuente eēnt asine. De sermone aūt regni nō indicauit ei: quē locutꝰ fuerat ei samuel. Et ꝯuocauit samuel ꝑpl̄m ad dn̄m i masphat. ⁊ ait ad filios isrl̄: Hec dicit dn̄s deꝰ isrl̄. Ego eduxi isrl̄ de egypto. ⁊ erui vos de manu egyptioꝝ ⁊ de manu oīuꝫ regū q̇ affligebāt vos. Vos aūt hodie ꝓiecistis dn̄m deū vr̄m· q sol̄ꝰ saluauit vos de vniūsis malis ⁊ tribulationibꝰ vr̄is. ⁊ dixistis: Nequaq̄: s̄ regem constitue sup nos. Nūc g̊ state corā dn̄o ꝑ tribꝰ vr̄as ⁊ ꝑ familias. Et applicuit samuel oēs tribus isrl̄. ⁊ cecidit sors super tribū beniamin. Et applicuit tribū beniamin ⁊ cognationes eiꝰ ⁊ cecidit sup cognationē methri. ⁊ peruenit vsqꝫ ad saul filiū cis. Quesierūt ergo eū. ⁊ nō est inuētꝰ. Et ꝯsuluerūt pꝰ h̄ dn̄m vtꝝ nā venturꝰ eēt illuc. Rn̄ditqꝫ dn̄s: Ecce abscōditꝰ est domi. Cucurrerūt itaqꝫ ⁊ tulerunt eū inde· stetitqꝫ in medio ꝑpl̄i. ⁊ altior fuit vniuerso ꝑpl̄o ab humero ⁊ sursū. Et ait samuel ad oēm ꝑpl̄m: Certe videtis quē elegit dn̄s· q̄m nō sit silis illi i oī ꝑpl̄o. Et clamauit oīs ꝑpl̄us. ⁊ ait: Viuat rex. Locutꝰ ē aūt samuel ad ꝑpl̄m legem regni. ⁊ scripsit in libro. ⁊ reposuit coram dn̄o. Et dimisit samuel oēm populū· singulos i domū suā. Sed ⁊ saul abijt in domū suā i gabaa. Et abijt cū eo pars exercitus· q̄ꝝ tetigerat deus corda. Filij v̄o belial dixerūt. Nū saluare nos poterit iste? Et despexerūt eū. ⁊ nō attulerūt ei munera. Ille v̄o dissimulabat se audire

C XI

Et factū ē q̄i pꝰ mensem· ascēdit naas ammonites. ⁊ pugnare cepit aduersum iabes galaad· dixerūtqꝫ oēs viri iabes ad naas. Habeto nos federatos ⁊ ꝯuiemꝰ tibi. Et rn̄dit ad eos naas āmonites. In h̄ feriā vobiscū fedꝰ· ut eruā oīuꝫ vestrū oculos dextros: ponāqꝫ vos opprobriū i vniuerso isrl̄. Et dixerūt ad eū seniores iabes. Cōcede nobis septē dies· ut mittamꝰ nūcios ad vniuersos terminos isrl̄. ⁊ si nō fuerit q̇ defendat nos egrediemur ad te. Venerūt g̊ nūcij i gabaa saulis. ⁊ locuti sūt v̄ba h̄ audiēte ꝑpl̄o. Et leuauit oīs ꝑpl̄us vocē suā ⁊ fleuit. Et ecce saul veniebat sequēs boues de agro. ⁊ ait: Quid hꝫ ꝑpl̄us ꝙ plorat? Et narrauerūt ei v̄ba viroꝝ iabes. Et isiluit spūs dn̄i in saul cū audisset h̄ v̄ba. ⁊ iratꝰ ē furor eiꝰ nimis. Et assumēs vtrūqꝫ bouē cōcidit in frusta: misitqꝫ in oēs terminos isrl̄ per manū nūcioꝝ dicēs: Quicūqꝫ nō exierit. ⁊ secutus fuerit saul ⁊ samuel· sic fiet bobus eiꝰ. Inuasit g̊ timor dn̄i ꝑpl̄m. ⁊ egressi sūt q̄si vir vnꝰ ⁊ recensuit eos in bezeth. Fuerūtqꝫ filioꝝ isrl̄ trecenta milia· viroꝝ aūt iuda triginta milia. Et dixerūt nūcijs q̇ venerāt. Sic dicetis viris q̇ sūt in iabes galaad. Cras erit vobis salꝰ cū icaluerit sol. Venerūt g̊ nūcij ⁊ nūciauerūt viris iabes. Qui letati sūt. ⁊ dixerūt: Mane exibimꝰ ad vos. ⁊ facietꝭ nobis oē q̇ placuerit vobis. Et factū est cū dies crastinus venisset: cōstituit saul ꝑpl̄m in tres ꝑtes Et igressꝰ ē media castra i vigilia matutina ⁊ ꝑcussit āmon vsqꝫ dū icalescēt dies. Reliq̄

aũt diſpſi ſũt ita ut nõ relinq̃rent̃ ex eis duo pariť. Et ait ꝑpl'ꝯ ad ſamuelem: Quis ẽ iſte q̇ dixit: ſaul nõ regnabit ſup nos? Date viros ⁊ interficiem⁹ eos. Et ait ſaul. Nõ occideť q̇ſq̄ in die hac: q̇a hodie fecit dñs ſalutem in iſrľ. Dixit aũt ſamuel ad ꝑpl'm. Venite ⁊ eamus in galgala. ⁊ inouem⁹ ibi regnum. Et perexit oĩs ꝑpl'us i galgala. ⁊ fecerũt ibi regẽ ſaul corã dño i galgala. Et imolauerũt ibi victimas pacificas corã dño. Et letat⁹ ẽ ibi ſaul. ⁊ cũcti viri iſrľ nimis. CXII

Dixit aũt ſamuel ad vniuerſum iſrľ: Ecce audiui vocem vr̃am iuxta oĩa q̄ locuti eſtis ad me. ⁊ conſtitui ſup vos regẽ. Et nũc rex gradiť añ vos. Ego aũt ſenui ⁊ incanui. Porro filij mei vobiſcũ ſunt. Itaq̄ cõuerſat⁹ corã vob̄ ab adoleſcẽtia mea vſq̄ ad hãc diẽ ecce p̄ſto ſũ. Loq̇mini de me corã dño ⁊ corã xp̄o ei⁹: vtꝝ bouem cuiuſq̄ tulerim aut aſinũ: ſi quẽq̄ calũniat⁹ ſum: ſi oppreſſi aliquẽ: ſi de manu cuiuſq̄ munus accepi. ⁊ ɔtemnã illud hodie reſtituãq̄ vobis. Et dixerũt: Nõ es calũniatus nos: neq̄ oppreſſiſti: neq̄ tuliſti de manu alicui⁹ quippiã. Dixitq̄ ad eos: Teſtis eſt dñs aduerſũ vos ⁊ teſtis chriſtus eius in die hac: q̇a non inueneritis i manu mea quippiã. Et dixerunt: Teſtis. Et ait ſamuel ad ꝑpl'm: Dñs q̇ fecit moyſen ⁊ aaron. ⁊ eduxit pr̄es nr̄os de terra egypti: adeſt. Nũc ḡ ſtate ut iudicio contendam aduerſũ vos corã dño: de omnib⁹ miſericordijs dñi q̄s fecit vobiſcũ ⁊ cũ patrib⁹ vr̄is: quõ iacob ingreſſus ẽ in egyptũ. ⁊ clamauerũt pr̄es vr̄i ad dñm. ⁊ miſit dñs moyſen ⁊ aaron. ⁊ eduxit pr̄es vr̄os de egypto. ⁊ collocauit eos i loco hoc. Qui obliti ſũt dñi dei ſui. ⁊ tradidit eos in manus ſyſare mḡri militie aſor. ⁊ i manu philiſtinoꝝ. ⁊ i manu regi moab. ⁊ pugnauerũt aduerſũ eos. Poſtea aũt clamauerũt ad dñm ⁊ dixerũt. Peccauim⁹: quia dereliquim⁹ dñm. ⁊ ſeruiuim⁹ baalim ⁊ aſtaroth. Nũc ḡ erue nos de mãu inimicoꝝ noſtroꝝ. ⁊ ſeruiemus tibi. Et miſit dominus hierobaal ⁊ badan ⁊ barach ⁊ iepte ⁊ ſamuel. ⁊ eruit vos de manu inimicoꝝ vr̄oꝝ ꝑ circuitũ. ⁊ habitaſtis ɔfidenter. Videntes aũt q̄ naas rex filioꝝ ãmon veniſſet aduerſũ vos: dixiſtis mihi: neq̄q̄: ſ; rex imperabit nobis: cũ dñs de⁹ veſter regnet i nobis. Nũc ḡ p̄ſto ẽ rex veſter quẽ elegiſtis ⁊ petiſtis. Ecce dedit vob̄ dñs regẽ. Si timueritis dñm ⁊ ſeruieritis ei. ⁊ audieritis vocẽ ei⁹. ⁊ nõ exaſperaueritis os dñi: eritis ⁊ vos ⁊ rex q̇ imperat vob̄ ſequẽtes dñm deũ vr̄m. Si aũt non audieritis vocẽ dñi: ſed exaſperaueritis ſermones ei⁹: erit man⁹ dñi ſup vos ⁊ ſup pr̄es veſtros. Sed ⁊ nũc ſtate ⁊ videte rem iſtã grandem quã factur⁹ ẽ dñs i ɔſpectu vr̄o. Nunq̇d nõ meſſis tritici ẽ hodie? Inuocabo dñm ⁊ dabit voces ⁊ pluuias. ⁊ ſcietis ⁊ videbitis q̇a grãde malũ feceritis vobis i ɔſpectu dñi petẽtes ſup vos regem. Et clamauit ſamuel ad dñm. ⁊ dedit dñs voces ⁊ pluuias in illa die. Et timuit oĩs populus nimis dñm ⁊ ſamuelẽ. Et dixit vniuerſus ꝑpl'us ad ſamuelem. Ora pro ſeruis tuis ad dñm deũ tuũ ut non moriamur. Addidim⁹ .n. vniuerſis peccatis noſtris malũ: ut peterem⁹ nobis regẽ. Dixit autem ſamuel ad ꝑpl'm. Nolite timere. Vos feciſtis vniuerſũ malũ h̄. Verũtñ nolite recedẽ a tergo dñi: ſed ſeruite dño in omni corde veſtro. ⁊ nolite declinare p⁹ vana que nõ ꝓderũt vob̄: neq̄ eruẽt vos: q̇a vana ſũt ⁊ nõ derelinquet dñs ꝑpl'm ſuũ ꝓpter nomẽ ſuũ magnũ: q̇a iurauit dñs facẽ vos ſibi populũ. Abſit aũt a me h̄ pctm̃ i dño ut ceſſem orare ꝓ vob̄. ⁊ docebo vos viã bonã ⁊ rectã. Igiť timete dñm. ⁊ ſeruite ei i ꝟitate. ⁊ ex toto corde vr̄o. Vidiſtis .n. magnifica q̄ i vobis geſſerit dñs. Qȝ ſi pſeueraueritis in malitia: ⁊ vos ⁊ rex veſter pariter peribitis. CXIII

Filius vni⁹ ãni erat ſaul cũ regnare cepiſſet: duob⁹ autẽ annis regnauit ſup iſrľ. Et elegit ſibi ſaul tria milia de iſrľ. Et erãt cũ ſaul duo milia i machmas ⁊ in monte bethel: mille aũt cũ ionatha i gabaa beniamin. Porro ceterũ ꝑpl'm remiſit vnũquẽq̄ i tabnacula ſua. Et ꝑcuſſit ionathas ſtationẽ philiſtinoꝝ que erat in gabaa. Qd̃ cũ audiſſent philiſtijm: ſaul cecinit buccina in oĩ tr̄a dicẽs: Audiãt hebrei. Et vniuerſus iſrľ audiuit huiuſcemodi famã: ꝑcuſſit ſaul ſtationẽ philiſtinorũ. Et erexit ſe iſrľ aduerſus philiſtijm. Clamauit ergo ꝑpl'ꝯ p⁹ ſaul i galgala. ⁊ philiſtijm ɔgregati ſunt ad preliandũ ɔ̄ iſrľ: triginta milia curruũ. ⁊ ſex milia eq̇tũ. ⁊ reliquũ vulg⁹ ſicut arena q̄ eſt i littore marị plurima. Et aſcẽdẽtes caſtrametati ſũt i machmas ad orientẽ bethauen. Qd̃ cũ vidiſſent viri iſrľ ſe i arto poſitos: afflictus .n. erat ꝑpl'us: abſconderunt ſe in ſpeluncis ⁊ in abditis: in petris q̊q̄ ⁊ i antris ⁊ in

cisternis. Hebrei aūt transierunt iordanē in trā gad ⁊ galaad. Cūqꝫ adhuc eēt saul i galgala vniuersus pplꝰ pterritꝰ ē q̄ seq̄baꝛ eū Et expectauit septē diebus iuxta placitū samuelis. ⁊ nō venit samuel in galgala. Dilapsusqꝫ ē pplꝰ ab eo. Ait ḡ saul: Afferte mi holocaustum ⁊ pacifica. Et obtulit holocaustū. Cūqꝫ cōplesset offerens holocaustū. ecce samuel veniebat. Et egressus est saul obuiā ei ut salutaret eū. Locutusqꝫ ē ad eū samuel Quid fecisti? Rn̄dit saul. Quia vidi q̄ populꝰ dilaberetꝛ a me. ⁊ tu nō veneras iux̄ placitos dies. Porro philistijm cōgregati fuerant i machmas. dixi: Nūc descendēt philistijm ad me in galgala. ⁊ faciē dn̄i nō placaui. Necessitate cōpulsus: obtuli holocaustū dn̄o. Dixitqꝫ samuel ad saul: Stulte egisti: nec custodisti mandata dn̄i dei tui que p̄cepit tibi. Quod si nō fecisses: iā nūc p̄parasset dn̄s regnū tuū sup̄ isrl̄ in sempit̄nū. Sed nequaq̄ regnū tuū vltra cōsurget. Quesiuit dn̄s sibi virū iux̄ cor suū. ⁊ p̄cepit ei dn̄s ut esset dux sup̄ pplm suū. eo q̄ nō seruaueris que p̄cepit dn̄s. Surrexit aūt samuel. ⁊ ascendit de galgalis i gabaa beniamin. Et reliq̄ ppl̄i ascenderūt pꝰ saul obuiā pplo q̄ expugnabāt eos: veniētes de galgala i gabaa i colle beniamī. Et recensuit saul pplm q̄ inuēti fuerāt cū eo q̄si sexcētos viros. ⁊ saul ⁊ ionathas filiꝰ eiꝰ pplꝰsqꝫ q̄ inuentꝰ fuerat cū eis erat in gabaa beniamin. Porro philistijm consederant in machmas. Et egressi sūt ad p̄liādū de castris philistinoꝝ tres cunei. Unus cuneꝰ pgebat ꝯ viā effraim ad terrā saul. Porro aliꝰ ingrediebaꝛ p̄ viā bethoron. Tertiꝰ aūt verterat se ad iter termini i t̄ra sabaa iminētis vallis seboim ꝯ desertū. Porro faber ferrarius nō īueniebaꝛ in oi terra isrl̄. Cauerant. n. philistijm: ne forte facerēt hebrei gladiū aut lanceam. Descendebat ḡ oīs isrl̄ ad philistijm ut acueret vnusq̄sqꝫ vomerē suū ⁊ ligonē ⁊ securim ⁊ tridētē ⁊ sarculū. Retuse itaqꝫ erant acies vomerū ⁊ ligonū ⁊ tridētiū ⁊ securiū vsqꝫ ad stimulū corrigēdū. Cūqꝫ venisset dies p̄lij nō est inuētꝰ ensis ⁊ lācea i manu totiꝰ ppl̄i q̄ erat cū saul ⁊ ionatha. excepto saul ⁊ ionatha filio eiꝰ. Egressa ē aūt statio philistijm ut trāscēderet in machmas.

C. XIIII

Et accidit i quadā die ut dicēt ionathas filiꝰ saul ad adolescentē armigerū suū. Ueni ⁊ transeamꝰ ad stationē philistinorū q̄ ē trans locū illū. Patri aūt suo h̄ ipsū nō idicauit. Porro saul morabaꝛ in extrema p̄te gabaa sub malog̃nato q̄ erat i agro gabaa. Et erat pplꝰ cum eo q̄si sexcētoꝝ viroꝝ. Et achias filiꝰ achitob fris ichabod filij phinees q̄ ortꝰ fuerat ex heli sacerdote dn̄i in sylo portabat ephot. Sꝫ ⁊ populus ig̃rabat q̄ iisset ionathas. Erāt aūt int̄ ascēsus p̄ quos nitebaꝛ ionathas trāsire ad stationem philistinorū eminentes petre ex vtraqꝫ p̄te. ⁊ q̄si in modū dentiū scopuli hinc inde p̄rupti. Nomē vni boses. ⁊ nomē alteri sene. Unꝰ scopulꝰ ꝓminēs ad aq̄lonē ex aduerso machmas. ⁊ alter ad meridiē ꝯ gabaa Dixit aūt ionathas ad adolescētē armigerū suū. Ueni trāseamꝰ ad stationē icircūcisorū hoꝝ. si forte faciat dn̄s ꝓ nobis. q̄a nō ē dn̄o difficile saluare uel i multis uel i paucis. Dixitqꝫ ei armiger suꝰ. Fac oia q̄ placēt aio tuo Perge q̄ cupis. ⁊ ero tecū vbicūqꝫ volueris. Et ait ionathas. Ecce nos trāsimꝰ ad viros istos. Cūqꝫ apparuerimꝰ eis. si taliter locuti fuerint ad nos. manete donec veniamus ad vos: stemꝰ i loco n̄ro: nec ascēdamꝰ ad eos. Si aūt dixerit ascēdite ad nos: ascēdamꝰ ad eos: q̄a tradidit eos dn̄s in manibꝰ nostris. Hoc erit nob̄ signū. Apparuit igiꝛ vterqꝫ stationi philistinorū. Dixerūtqꝫ philistijm. En hebrei egrediūꝛ de cauernis i q̄bꝰ abscōditi fuerāt. Et locuti sūt viri de statione ad ionathan ⁊ ad armigerū eiꝰ. dixerūtqꝫ. Ascēdite ad nos. ⁊ ostēdemꝰ vob̄ rem. Et ait ionathas ad armigerꝝ suū: Ascēdamus. Sequere me. Tradidit. n. dn̄s eos i manꝰ isrl̄. Ascēdit āt ionathas manibꝰ ⁊ pedibꝰ reptās. ⁊ armiger eius pꝰ eū. Itaqꝫ cū vidissent faciē ionathe: alij cadebāt an̄ ionathan: alios armiger eiꝰ interficiebat sequēs eū. Et facta ē plaga p̄ma quā p̄cussit ionathas ⁊ armiger eiꝰ q̄i viginti viroꝝ: i media p̄te iugeris. quā par boū i die arare ꝯsueuit. Et factū ē miraculū in castris ⁊ p̄ agros. Sꝫ ⁊ oīs pplꝰ statiōis eoꝝ q̄ ierāt ad p̄dandū obstupuit. ⁊ cōturbata sūt castra. Et accidit q̄si miraculū a deo. Et respexerūt speculatores saul q̄ erāt in gabaa beniamin. ⁊ ecce multitudo ꝓstrata. ⁊ huc illucqꝫ diffugiens. Et ait saul pplo q̄ erat cū eo. Req̄rite ⁊ videte q̄s abierit ex nob̄. Cūqꝫ req̄sissent: reptū ē nō adesse ionathan ⁊ armigerꝝ eius. Et ait saul ad achiam. Applica archam dn̄i. Erat. n. ibi archa dn̄i in die illa

cū filijs isrl'. Cūq3 loq̄ret saul ad sacerdotē:
tumult⁹ magn⁹ exort⁹ ē i castrꝭ philistinorū.
Crescebatq3 paulatī. 7 clari⁹ resonabat. Et
ait saul ad sacerdotē. Contrahe manū tuā.
Cōclamauit ḡ saul 7 oīs ppl'us q̇ erat cū eo
7 venerūt vsq3 ad locū certaminis. Et ecce
ꝟsus fuerat gladi⁹ vniuscuiusq3 ad ꝓximū
suū. 7 cedes magna nimis. Sz 7 hebrei qui
fuerāt cum philistijm heri 7 nudiustertius
ascenderantq3 cū eis in castris. reuersi sūt ut
eēnt cū isrl' 7 his qui erāt cū saul 7 ionatha.
Omnes q3 israhelite q̇ se abscōderāt ī mōte
effraim. audientes q͞p fugissent philistei: so-
ciauerūt se cū suis ī ꝓlio. Et erāt cū saul q̄si
decē milia viroꝝ. 7 saluauit dn̄s deus israhel
in die illa. Pugna aūt ꝑuenit vsq3 ad betha-
uen. Et viri isrl' sociati sūt sibi in die illa. Ad-
iurauit aūt saul ppl'm dicēs: Maledict⁹ vir
q̇ comederit panē vsq3 ad vesperā donec vl-
ciscar de īimicis meis. Et non manducauit
vniuersus ppl'us panē. Omnisq3 t̄re vulg⁹
venit ī saltū: ī q̄ erat mel sup̱ faciē agri. In-
gressus ē itaq3 ppl'us saltū. 7 apparuit fluēs
mel: nullusq3 applicuit manū ad os suū. Ti-
mebat n. ppl'us iuramētū. Porro ionathas
nō audierat cū adiuraret pat̄ ei⁹ ppl'm. Ex-
tenditq3 sūmitatē ꝟge quā habebat ī manu
7 intinxit in fauū mellis. Et cōuertit manū
suā ad os suū. 7 illuminati sūt oculi ei⁹. Re-
spondensq3 vn⁹ de ppl'o ait: Iureiurādo con-
strinxit pat̄ tuus ppl'm dicēs: Maledict⁹ vir
q̇ comederit panē hodie. Defecerat autē po-
pulus. Dixitq3 ionathas. Turbauit pr̄ me⁹
terrā. Vidistis ipsi quia illuminati sūt oculi
mei. eo q͞p gustauerim paululū de melle isto:
quanto magꝭ si comedisset ppl'us de p̄da ini-
micoꝝ suoꝝ quā repꝑit? Nonne maior pla-
ga facta fuisset ī philistijm? Percusserunt ḡ
ī die illa philisteos a machmis vsq3 ī hailon
Defatigat⁹ ē aūt ppl's nimis. 7 ꝟsus ad p̄dā
tulit oues 7 boues 7 vitulos. 7 mactauerūt
ī t̄ra. Comeditq3 ppl'us cū sanguine. Nūcia-
uerūt autē sauli dicentes. q͞p popul⁹ peccasset
dn̄o comedēs cū sanguine. Qui ait. Preua-
ricati estis. Voluite ad me iam nūc saxum
grande. Et dixit saul: Dispg̱amini ī vulgus
7 dicite eis ut adducat ad me vnusq̇sq3 bouē
suū 7 arietē. 7 occidite sup̱ istud. 7 vescimini
7 non peccabitꝭ dn̄o comedētes cum sangui-
ne. Adduxit itaq3 oīs ppl'us vnusq̇sq3 bouē
in manu sua vsq3 ad noctē. 7 occiderūt ibi.

Edificauit aūt saul altare domino. Tuncq3
primum cepit edificare altare dn̄o. Et dixit
saul. Irruam⁹ sup̱ philisteos nocte. 7 vaste-
mus eos vsq3 dū illucescat mane: nec relin-
quam⁹ ex eis virū. Dixitq3 ppl'us: Omne q̇d
bonū tibi videtur ī oculis tuis. fac. Et ait sa-
cerdos. Accedam⁹ huc ad deū. Et consuluit
saul dn̄m dicēs: Nū ꝑsequar philistijm? Si
trades eos ī manu isrl'? Et nō rn̄dit ei ī die
illa. Dixitq3 saul: Applicate huc vniuersos
angulos ppl'i. 7 scitote 7 videte ꝑ quē accide-
rit h̄ pctm̄ hodie. Viuit dn̄s saluator isrl': q̇a
si ꝑ ionathan filiū meū factū ē. absq3 retrac-
tatione morietr̄. Ad q̇d null⁹ cōtradixit ei de
oī ppl'o. Et ait ad vniuersū isrl': Separami-
ni vos in partē vnam. 7 ego cū ionatha filio
meo ero ī ꝑte altera. Rn̄ditq3 ppl'us ad saul:
Q̇d bonū tibi videtur in oculis tuis. fac. Et
dixit ad dn̄m deū isrl'. Dn̄e deus isrl' da iudi-
ciū: q̇d est q͞p non rn̄derꝭ seruo tuo hodie? Si
in me aut ī ionatha filio meo est iniq̄tas h̄-
da ostensionē. Aut si hec iniq̄tas ē ī populo
tuo. da scītatē. Et dep̄hensus est ionathas 7
saul: ppl'us autē exiuit. Et ait saul: Mittite
sortē int̄ me 7 inter ionathan filiū meum. Et
capt⁹ ē ionathas. Dixit aūt saul ad ionathā
Indica mihi q̇d fecerꝭ. Et indicauit ei iona-
thas. 7 ait: Gustās gustaui in sūmitate ꝟge
q̄ erat in manu mea paululū mellis. Et ecce
ego morior? Et ait saul: Hec faciat mihi de⁹
7 h̄ addat: q̇a morte morieris ionatha. Di-
xitq3 popul⁹ ad saul: Ergo ne ionathas mo-
rietr̄. q̇a fecit salutē hanc magnā in isrl'? Hoc
nephas ē. Viuit dn̄s: si ceciderit capill⁹ de ca-
pite ei⁹ in t̄rā: q̇a cū deo opat⁹ ē hodie. Libe-
rauit ḡ ppl'us ionathan ut nō moreretr̄. Re-
cessitq3 saul: nec ꝑsecut⁹ ē philistijm. Porro
philistijm abierūt ī loca sua. Et saul ꝯfirma-
to regno sup̱ isrl' pugnabat ꝑ circuitum ad-
uersū oēs inimicos ei⁹. ꝯ moab 7 filios am-
mon 7 edom 7 reges soba 7 philisteos. 7 q̄-
cūq3 se verterat sup̱abat. Cōgregatoq3 exer-
citu ꝑcussit amalech. 7 eruit isrl' de manu va-
statoꝝ eius. Fuerūt aūt filij saul: ionathas 7
iesui 7 melchisua. Et noīa duaꝝ filiaꝝ eius
nomē p̄mogenite merob. 7 nomen minoris
michol. 7 nomē vxoris saul achinoem filia
achimaas. Et nomē p̄ncipis militie ei⁹ ab-
ner filius ner: patruelis saul. Porro cis fuit
pat̄ saul. 7 ner pat̄ abner fili⁹ abiel. Erat āt
bellū potens aduersū philisteos: omnibus

dieb⁹ saul. Nam quecūq̧ viderat saul virū
forte ⁊ aptū ad preliū·sociabat eū sibi. C XV
T A dixit samuel ad saul: Me misit
dn̄s ut vngerē te in regem sup̄ p̄p̄lm
eius isrl̄. Nūc ḡ audi vocē dn̄i. Hec
dicit dn̄s exercituū. Recensui quecūq̧ fecit
amalech israheli quō restitit ei i via cū ascē-
deret de egypto. Nūc ḡ vade ⁊ p̄cute ama-
lech. ⁊ demolire vniuersa ei⁹. Nō parcas ei
⁊ nō cōcupiscas ex reb⁹ ipsi⁹ aliq̄d·s̄ interfi-
ce a viro vsq̧ ad mulierem. ⁊ paruulū atq̧
lactantē·bouē ⁊ ouē·camelū ⁊ asinū. Prece-
pit itaq̧ saul p̄p̄lo. ⁊ recensuit eos q̄si agnos
ducenta milia peditū. ⁊ decem milia virorū
iuda. Cūq̧ venisset saul vsq̧ ad ciuitatē ama
lech: tetendit insidias in torrēte. Dixitq̧ saul
cineo: Abite·recedite·atq̧ discedite ab ama-
lech: ne forte inuoluam te cū eo. Tu enī feci-
sti misericordiā cū oib⁹ filijs isrl̄: cū ascēde-
rēt de egypto. Et recessit cine⁹ de medio ama-
lech. Percussitq̧ saul amalech ab euila: do-
nec venias sur q̄ est e regione egypti. Et ap-
prehendit agag regē amalech viuū. Omne
aūt vulg⁹ interfecit i ore gladij. Et pepcit saul
⁊ p̄p̄ls agag. ⁊ optimis gregibus ouiū ⁊ ar-
mentoꝝ ⁊ vestib⁹ ⁊ arietib⁹ ⁊ vniuersis que
pulchra erāt·nec voluerūt disp̄dē ea. Quic-
quid ḡ vile fuit ⁊ reprobū: hoc demoliti sūt.
Factū ē aūt v̄bū dn̄i ad samuel dicēs: Peni-
tet me ꝙ ꝯstituerī saul regē·q̄a dereliq̄t me. ⁊
v̄ba mea ope nō ipleuit. Cōtristatusq̧ ē sa-
muel. ⁊ clamauit ad dn̄m tota nocte. Cūq̧
de nocte surrexisset samuel ut iret ad saul ma
ne: nūciatū est samueli eo ꝙ venisset saul in
carmelū. ⁊ erexisset sibi fornicē triūphalē. ⁊
reuersus trāsisset: descēdissetq̧ i galgala. Ve-
nit ergo samuel ad saul. ⁊ saul offerebat ho-
locaustū dn̄o de initijs p̄daꝝ q̄ attulerat ex
amalech. Et cum venisset samuel ad saul·di-
xit ei saul: Benedict⁹ tu dn̄o. Impleui v̄bū
dn̄i. Dixitq̧ samuel: Et que est h̄ vox gregū
q̄ resonat i aurib⁹ meis. ⁊ armētoꝝ quā ego
audio? Et ait saul: De amalech adduxerūt
ea. Pepcit.n.p̄p̄ls melioꝛib⁹ ouib⁹ ⁊ armē-
tis ut imolarēt dn̄o deo tuo: reliqua v̄o oc-
cidim⁹. Ait aūt samuel ad saul: Sine me ⁊
indicabo tibi q̄ locutus sit dn̄s ad me nocte
Dixitq̧ ei: Loq̄re. Et ait samuel. Nonne cū
paruul⁹ eēs i oculis tuis·caput in tribubus
isrl̄ factus es? Unxitq̧ te dn̄s i regē sup̄ isrl̄
⁊ misit te dn̄s i viam. ⁊ ait: Vade ⁊ interfice
pctōres amalech. ⁊ pugnabis ꝯ eos vsq̧ ad
internitionē eoꝝ. Quare ḡ nō audisti vocē
dn̄i: s̄ versus ad p̄dā es. ⁊ fecisti malū i ocu-
lis dn̄i? Et ait saul ad samuelē. Immo audi-
ui vocē dn̄i. ⁊ ambulaui i via p̄ quam misit
me domin⁹. ⁊ adduxi agag regē amalech. ⁊
amalech interfeci. Tulit aūt de p̄da p̄p̄ls oues
⁊ boues p̄mitias eoꝝ que cesa sūt ut imolet
dn̄o deo suo in galgalis. Et ait samuel. Nū-
quid vult domin⁹ holocausta aut victimas
⁊ non potius ut nō obediatur voci domini?
Melior ē.n. obediētia q̄ victime. ⁊ auscul-
tare magis q̄ offerre adipem arietū·qm̄ q̄si
pctm̄ ariolādi est repugnare. ⁊ quasi scelus
idolatrie nolle acq̄escere. Pro eo ḡ ꝙ abie-
cisti sermonem dn̄i: abiecit te dn̄s ne sis rex.
Dixitq̧ saul ad samuelē: Peccaui: q̄a p̄uari-
catus sū sermonē dn̄i. ⁊ verba tua·timens
p̄p̄lm. ⁊ obediēs voci eoꝝ. Sz nūc porta q̄so
pctm̄ meū. ⁊ reuertere mecū ut adorē dn̄m.
Et ait samuel ad saul: Non reuertar tecū·q̄a
ꝓiecisti sermonem dn̄i. ⁊ ꝓiecit te dn̄s·ne sis
rex sup̄ isrl̄. Et conuersus ē samuel ut abiret
Ille aūt app̄hēdit sūmitatē pallij ei⁹: que ⁊
scissa ē. Et ait ad eū samuel: Scidit dn̄s re-
gnū isrl̄ a te hodie. ⁊ tradidit illud ꝓximo tuo
meliori te. Porro triūphator in isrl̄ non par-
cet. ⁊ penitudine nō flectet̄. Neq̧.n. hō ē ut
agat pn̄iam. At ille ait: Peccaui. Sz nūc ho
nora me corā seniorib⁹ p̄p̄li mei ⁊ corā isrl̄. ⁊
reuertere mecū ut adorē dn̄m deū tuū. Re-
uersus ḡ samuel·secut⁹ ē saulē. Et adorauit
saul dn̄m. Dixitq̧ samuel: Adducite ad me
agag regē amalech. Et oblatus ē ei agag
pinguissim⁹ tremēs. Et dixit agag: Siccine
sep̄at amara mors? Et ait samuel: Sicut
fecit absq̧ liberis mulieres gladius tuus: sic
absq̧ liberis erit int̄ mulieres mat̄ tua. Et
in frusta cōcidit eū samuel corā dn̄o i galga-
lis. Abijt aūt samuel in ramatha: saul v̄o
ascēdit i domū suā i gabaa. Et non vidit sa-
muel vltra saul vsq̧ i diē mortis sue. Verū-
tn̄ lugebat samuel saul: qm̄ dn̄m penitebat
ꝙ cōstituisset regē saul sup̄ israhel. C XVI
D Ixitq̧ dn̄s ad samuelē. Usq̧quo tu
luges saul: cū ego ꝓiecerim eum ne
regnet super isrl̄? Imple cornu tuū
oleo. ⁊ veni ut mittā te ad isai bethleemiten.
Prouidi enī i filijs eius mihi regem. Et ait
samuel: Quō vadam? Audiet enī saul. ⁊ in-
terficiet me. Et ait dn̄s: Vitulū de armento

obia.

∴ hec plalanga. ge. l' hec phalanga. ge. l' phalanx. gis. d'r legio. vn̄ gdā. An̄ falā falerata falā frege falāgas.

tolles ī manu tua. ⁊ dices: Ad imolādū dn̄o veni. Et vocabis isai ad victimā. Et ego ostē dā tibi q̄d facias. ⁊ vnges quēcūq̧ mōstrauero tibi. Fecit ergo samuel sicut locutus est ei dn̄s. Venitq̧ in bethleē. Et āmirati sunt seniores ciuitatis occurrentes ei. Dixeruntq̧: Pacific⁹ ne ē ingressus tuus? Et ait: Pacificus. Ad imolandū dn̄o veni. Sctificamini: ⁊ venite mecū ut imolē. Sctificauit ergo isai ⁊ filios ei⁹. ⁊ vocauit eos ad sacrificiū. ⸿Cūq̧ ingressi eēnt. vidit heliab ⁊ ait: Nū corā dn̄o ē christ⁹ ei⁹? Dixit dn̄s ad samuelē. Ne respicias vultū ei⁹. neq̧ altitudinē stature eius qm̄ abieci eū. nec iuxta intuitū hoīs ego iudico. Hō. n. videt ea q̄ parēt. dn̄s autē intuet̄ cor. Et vocauit isai aminadab ⁊ adduxit eū corā samuel. Qui dixit: Nec hūc elegit dn̄s. Adduxit aūt isai samma. de q̄ ait: Etiā hūc nō elegit dn̄s. Adduxit itaq̧ isai septē filios suos corā samuel. Et ait samuel ad isai: Nō elegit dn̄s ex istis. Dixitq̧ samuel ad isai: Nūq̄d iam cōpleti sūt filij? Qui respondit: Adhuc reliquus ē puul⁹. ⁊ pascit oues. Et ait samuel ad isai: Mitte. ⁊ adduc eū. Nec n. discumbem⁹ p̄usq̄ huc ille veniat. Misit ergo ⁊ adduxit eum. ⸿Erat aūt rufus ⁊ pulcher aspectu. decoraq̧ facie. Et ait dn̄s: Surge ⁊ vnge eū. Ipse est eni. Tulit ergo samuel cornu olei. ⁊ vnxit eū ī medio fratꝝ ei⁹. Et directus ē spūs dn̄i a die illa ī dauid. ⁊ deinceps. Surgensq̧ samuel abijt ī ramatha. ⸿Spūs autē dn̄i recessit a saul. ⁊ exagitabat eum spūs nequā a dn̄o. Dixerūtq̧ serui saul ad eū: Ecce spūs dn̄i mal⁹ exagitat te. Jubeat dn̄s nr̄ rex ⁊ serui tui q̄ corā te sunt. q̄rent hoīem scientē psallere cithara: ut qn̄ arripuerit te spūs dn̄i mal⁹. psallat manu sua. ⁊ leui⁹ feras. Et ait saul ad seruos suos. Prouidete ergo mihi aliquē bn̄ psallētē. ⁊ adducite eū ad me. Et respondēs vn⁹ de puerꝭ ait: Ecce vidi filiū isai bethleemitē scientē psallē. ⁊ fortissimū robore. ⁊ virū bellicosū. ⁊ prudentē ī vbis. ⁊ virū pulchrū. ⁊ dn̄s ē cū eo. Misit ergo saul nūcios ad isai dicēs: Mitte ad me dauid filiū tuū q̄ ē ī pascuis. ⸿Tulit itaq̧ isai asinū plenū panib⁹. ⁊ lagenā vini. ⁊ hedū de capris vnū. ⁊ misit per manū dauid filij sui sauli. Et venit dauid ad saul. ⁊ stetit corā eo. At ille dilexit eū nimis ⁊ fact⁹ ē ei⁹ armiger. Misitq̧ saul ad isai dicēs: Stet dauid ī ꝯspectu meo. Inuenit. n. grām ī oculis meis. Igitur qn̄cūq̧ spūs dn̄i malus arripiebat saul dauid tollebat citharam ⁊ pcuciebat manu sua. ⁊ refocillabat̄ saul. ⁊ leui⁹ habebat. Recedebat. n. ab eo spūs malus.

CXVII

Congregātes aūt philistijm agmina sua ī p̄liū. cōuenerūt in socchot iude: ⁊ castrametati sunt int̄ socchot ⁊ azecha in finib⁹ domim. Porro saul ⁊ viri israhel cōgregati. venerūt in valle terebinthi. ⁊ direxerūt aciem ad pugnandū ꝯ philistijm. Et philistijm stabant sup̄ montē ex pte hac: ⁊ isrl̄ stabat sup̄ montē ex alt̄a pte: vallisq̧ erat int̄ eos. Et egressus ē vir spuri⁹ de castrꝭ philistinoꝝ noīe goliath de geth: altitudīs sex cubitoꝝ ⁊ palmo. ⁊ cassis erea sup̄ caput ei⁹. ⁊ lorica hamata induebat̄. Porro pōd⁹ lorice ei⁹ q̄nq̧ milia sicloꝝ eris erat. ⁊ ocreas ereas habebat ī crurib⁹. ⁊ clype⁹ ere⁹ tegebat hūeros ei⁹. Hastile aūt haste ei⁹ erat q̄si liciatoriū texentiū. Ipsū autē ferrū haste ei⁹ sexcētos siclos habebat ferri. Et armiger ei⁹ an̄cedebat eū. Stansq̧ clamabat adūsū ∴ phalāgas isrl̄. ⁊ dicebat eis: Quare venistꝭ parati ad p̄liū? Nūq̄d ego nō sū philisteus ⁊ vos serui saul? Eligite ex vobis virū. ⁊ descēdat ad singulare certamē. Si q̄uerit pugnare mecū ⁊ pcusserit me: erim⁹ vob̄ serui. Si aūt ego p̄ualuero ⁊ pcussero eū: vos serui eritis ⁊ seruietꝭ nobis. Et aiebat philiste⁹ Ego exprobraui agminib⁹ isrl̄ hodie. Date mihi virū. ⁊ ineat mecū singulare certamē. ⸿Audiens aūt saul ⁊ oēs israhelite sermões philistei huiuscemodi. stupebāt ⁊ metuebant nimis. Dauid aūt erat fili⁹ viri effratei de q̄ sup̄ dictū ē de bethleem iuda cui nomē erat isai. q̄ habebat octo filios. ⁊ erat vir in dieb⁹ saul senex ⁊ grādeu⁹ int̄ viros. Abierūt aūt tres filij ei⁹ maiores p⁹ saul in p̄liū. Et noīa triū filiorū eius q̄ perrexerūt ad bellū: heliab p̄mogenit⁹. ⁊ secund⁹ aminadab. terti⁹ q̄q̧ samma. Dauid aūt erat mim⁹. Trib⁹ ergo maiorib⁹ secutꝭ saulē: abijt dauid ⁊ reuersus ē a saul ut pasceret gregē prīs sui ī bethleem. Procedebat vo philesteus mane ⁊ vespere ⁊ stabat q̄dragita dieb⁹. ⸿Dixit aūt isai ad dauid filiū suū: Accipe frib⁹ tuis ephi polente ⁊ decē panes istos. ⁊ curre in castra ad frēs tuos. ⁊ decē formellas casei. has deferes ad tribunū. Et frēs tuos visitabis si recte agāt ⁊ cū q̄b⁹ ordinati sūt disce. Saul aūt ⁊ illi ⁊ oēs filij israhel ī valle terebinthi pugnabāt

d' rufus & pulcher.

aduersum philistijm. Surrexit itaq; dauid mane. ⁊ cōmendauit gregē custodi ⁊ onust⁹ abijt sicut ꝑcepat ei isai. Et venit ad locum magala ⁊ ad exercitū: q̇ egressus ad pugnā vociferat⁹ erat i certamie. Direxerat. n. aciē isrł: ħ ⁊ philistijm ex aduerso fuerāt ꝑparati. Derelinquens ḡ dauid vasa q̄ attulerat sub mānu custodis ad sarcinas. cucurrit ad locū certaminis. ⁊ int̄rogabat si oīa recte agerēt erga frēs suos. Cūq; adhuc ille loqueret̄ eis apparuit vir ille spuri⁹ ascēdēs goliath noīe philisteus de geth: de castris philistinoꝝ. Et loquēte eo h̄ eadē ꝟba audiuit dauid. Oēs aūt israhelite cū vidissent virū fugerūt a facie ei⁹. timētes eū valde. Et dixit vnusquispiā de isrł: Nū vidisti virū hūc q̇ ascendit? Ad exꝓbrandū. n. isrł ascēdit. Virū ḡ q̇ percusserit eū. ditabit rex diuitijs magnis. ⁊ filiā suā dabit ei. ⁊ domū pr̄is ei⁹ faciet absq; tributo i isrł. Et ait dauid ad viros q̇ stabāt secū dicēs: Quid dabit̄ viro q̇ ꝑcusserit philisteū hūc. ⁊ tulerit opprobriū de isrł? Quis est eni hic philiste⁹ incircūcisus q̇ exꝓbrauit aciē dei viuētis? Referebat aūt ei ppł's eundem sermonē dicens: Hec dabunt̄ viro qui ꝑcusserit eū. Qḋ cū audisset heliab frat̄ eius maioꝛ loquēte eo cū alijs: irat⁹ ē ꝯ dauid. ⁊ ait: Quare venisti ⁊ q̄re dereliq̇sti pauculas oues illas in deserto? Ego noui superbiam tuā ⁊ neq̇tiā cordis tui: q̇a ut videres ꝑliū descēdisti. Et dixit dauid. Quid feci? Nunq̇d nō ꝟbū est? Et declinauit paululū ab eo ad aliū. Dixitq; eūdē sermonē. Et respondit ei ppł's ꝟbū sicut pri⁹. Audita sūt autē ꝟba q̄ locut⁹ ē dauid. ⁊ annūciata i ꝯspectu saul. Ad quē cū fuisset adduct⁹. locut⁹ ē ei. Non ꝯcidat coꝛ cuiusq̄ i eo. Ego seru⁹ tuus vadā ⁊ pugnabo aduersus philisteum. Et ait saul ad dauid. Nō vales resistē philisteo isti nec pugnare aduersus eū: q̇a puer es. Hic autē vir bellatoꝛ ē ab adolescētia sua. Dixitq; dauid ad saul: Pascebat seru⁹ tu⁹ pr̄is sui gregē. ⁊ veniebat leo uel vrsus ⁊ tollebat arietem de medio greg̃. ⁊ ꝑsequebar eos ⁊ ꝑcutiebā. eruebāq; de oꝛe eoꝛū. Et illi consurgebāt aduersū me. ⁊ apprehēdebā mentū eoꝛū ⁊ suffocabā int̄ficiebāq; eos. Nā ⁊ leonē ⁊ vrsū int̄feci ego seru⁹ tuus. Erit igit̄ ⁊ philisteus hic incircūcisus q̄si vn⁹ ex eis. Nūc vadam. ⁊ auferā opprobriū ppł'i. Qm̄ q̇s ē iste philiste⁹ incircūcisus: q̇ ausus ē maledicere

exercitui dei viuentis? Et ait dauid: Dn̄s q̇ eripuit me de manu leonis ⁊ de manu vrsi: ipse me liberabit de mānu philistei hui⁹. Dixit autē saul ad dauid: Vade ⁊ domin⁹ tecū sit. Et induit saul dauid vestimentis suis. ⁊ imposuit galeā ereā sup̱ caput eius. ⁊ vestiuit eū loꝛica. Accinct⁹ ḡ dauid gladio ei⁹ sup̱ vestē suam: cepit tēptare si armat⁹ posset incedere. Non. n. habebat ꝯsuetudinē. Dixitq; dauid ad saul: Nō possum sic incedē: q̇a nō vsū habeo. Et deposuit ea. Et tulit baculū suū quē sp̱ habebat in manib⁹. ⁊ elegit sibi q̇nq; lympidissimos lapides de toꝛrēte. ⁊ misit eos in peram pastoꝛalē quā habebat secū. ⁊ fundā manu tulit. ⁊ ꝓcessit aduersum philisteū. Ibat aūt philiste⁹ incedēs. ⁊ appropiquās aduersū dauid. ⁊ armiger ei⁹ ante eū. Cūq; inspexisset eū philisteus ⁊ vidisset dauid: despexit eū. Erat aūt adolescens rufus ⁊ pulcher aspectu. Et dixit philisteus ad dauid: Nūq̇d ego canis sū q̄ tu venis ad me cū baculo? Et maledixit philisteus dauid in dijs suis. Dixitq; ad dauid: Veni ad me. ⁊ dabo carnes tuas volatilibus celi ⁊ bestijs terre. Dixit autē dauid ad philisteū: Tu venis ad mē cū gladio ⁊ hasta ⁊ clypeo: ego autē venio ad te in noīe dn̄i exercituū dei agminū isrł q̇b⁹ exꝓbrasti hodie. ⁊ dabit te dn̄s in manu mea. ⁊ ꝑcutiā te. ⁊ auferā caput tuū a te. Et dabo cadauera castroꝝ philistijm hodie volatilibus celi ⁊ bestijs t̄re. ut sciat oīs terra. q̇a ē dn̄s de⁹ in isrł. ⁊ nouerit vniuersa ecclesia h̄ q̇a non i gladio nec i hasta saluat dn̄s. Ipsi⁹ eni ē bellū. ⁊ tradet vos in manus nr̄as. Cū ḡ surrexisset philisteus ⁊ veniret ⁊ appropinquaret ꝯ dauid: festinauit dauid. ⁊ occurrit ad pugnam ex aduerso philistei. Et misit manū suā in peram. tulitq; lapidem ⁊ funda iecit. ⁊ percussit eum in fronte. ⁊ infixus est lapis in fronte ei⁹. ⁊ cecidit in faciem suam sup̱ terrā. Preualuitq; dauid aduersū philisteū in funda ⁊ lapide: ꝑcussūq; philisteū int̄fecit. Cūq; gladiū nō haberet i manu dauid. cucurrit ⁊ stetit sup̱ philisteū. ⁊ tulit gladiū ei⁹. ⁊ eduxit eū de vagina sua. ⁊ int̄fecit eū. ꝑciditq; caput ei⁹. Vidētes autē philistijm q̄ moꝛtu⁹ eēt foꝛtissim⁹ eoꝝ fugerūt. Et ꝯsurgētes viri isrł ⁊ iuda vociferati sunt ⁊ ꝑsecuti sunt philisteos vsq; dū venirent in vallē ⁊ vsq; ad poꝛtas accharō. Cecideruntq; vulnerati de philistijm in via sarim ⁊ vsq;

ad geth. ⁊ vſq; ad accharon. Et reuertētes filij iſrl' poſtq̄ ꝑſecuti ſunt philiſteos inua-ſerūt caſtra eoꝝ. Aſſumēs aūt dauid caput philiſtei · attulit illud ĩ irl'm: arma ꝟo eiꝰ poſuit ĩ tabernaculo ſuo. Eo aūt tpe q̄ viderat ſaul dauid egredientem ꝯ philiſteum · ait ad abner ꝑncipem militie. De qua ſtirpe deſcendit hic adoleſcēs? Dixitq; abner: Viuit aīa tua rex ſi noui. Et ait rex: Interroga tu cuiꝰ filiꝰ ſit iſte puer. Cūq; regreſſus eſſet dauid ꝑcuſſo philiſteo · tulit eū abner ⁊ introduxit corā ſaule · caput philiſtei hn̄tē in manu. Et ait ad eum ſaul: De qua ꝓgenie es o adoleſcens? Dixitq; dauid: Filius ſerui tui iſai bethleemite ego ſum.

XVIII

Et factū eſt cū cōpleſſet loq̄ ad ſaul · aīa ionathe ꝯglutinata ē aīe dauid ⁊ dilexit eū ionathas q̄ſi aīam ſuam Tulitq; eū ſaul ĩ die illa. ⁊ nō conceſſit ei ut reūtereť ĩ domū pr̄is ſui. Inierūt aūt dauid ⁊ ionathas fedus. Diligebat. n. eū q̄ſi aīam ſuā. Nā expoliauit ſe ionathas tunica q̄ erat induťꝰ. ⁊ dedit eā dauid ⁊ reliq̄ veſtimenta ſua vſq; ad gladiū ⁊ arcū ſuū. ⁊ vſq; ad baltheū. Egrediebať q̄ꝫ dauid ad oīa quecūq; miſiſſet eū ſaul. ⁊ ꝓdenť ſe agebat. Poſuitq; eū ſaul ſup viros belli. ⁊ acceptus erat ĩ oculis vniuerſi ꝑpl'i: maximeq; ĩ ꝯſpectu famulorū ſaul. Porro cū reuerteretur ꝑcuſſo philiſteo dauid. ⁊ ferret caput eius in irl'm. egreſſe ſūt mulieres de vniuerſis vrbibꝰ iſrl' cantātes chorosq; ducētes ĩ occurſū ſaul regis ĩ tympanis leticie ⁊ ĩ ſiſtris. ⁊ ꝑcinebant mulieres ludentes · atq; dicentes: Percuſſit ſaul mille. ⁊ dauid decē milia. Iratus ē aūt ſaul nimis. ⁊ diſplicuit in oculis eiꝰ iſte ſermo. Dixitq;: Dederūt dauid decem milia. ⁊ mihi mille dederunt. Quid ei ſupeſt niſi ſolū regnū? Nō rectis ḡ oculis ſaul aſpiciebat dauid: a die illa ⁊ deinceps. Poſt diē autē alteram inuaſit ſpūs dei malꝰ ſaul. ⁊ ꝓphetabat ĩ medio domꝰ ſue. Dauid aūt pſallebat manu ſua ſic̄ ꝑ ſingulos dies. Tenebatq; ſaul lanceā ⁊ miſit eā: putans ꝙ ꝯfigē poſſet dauid cū pariete. Et declinauit dauid a facie eiꝰ ſecūdo. Et timuit ſaul dauid · eo ꝙ eēt dn̄s cū eo ⁊ a ſe receſſiſſet. Amouit ḡ eum ſaul a ſe: ⁊ fecit eum tribunū ſup mille viros. Et egrediebať ⁊ intrabat in ꝯſpectu ꝑpl'i. In oībꝰ q̄ꝫ vijs ſuis dauid ꝓdenť agebat. ⁊ dn̄s erat cū eo. Vidit itaq; ſaul ꝙ ꝓdēs eēt nimis ⁊ cepit cauere eū. Oīs aūt iſrl' ⁊ iuda diligebat dauid. Ipſe aūt ingrediebať ⁊ egrediebať an̄ eos. Dixitq; ſaul ad dauid. Ecce filia mea maior merob · ipſam dabo tibi vxorē tm̄modo eſto vir fortis. ⁊ ꝓeliare bella dn̄i. Saul aūt reputabat dicens: Non ſit manꝰ mea ĩ eo: ſꝫ ſit ſup eū manꝰ philiſtinorū. Ait āt dauid ad ſaul: Quis ego ſū · aut q̄ ē vita mea · aut cognatio pr̄is mei ĩ iſrl': ut fiam gener regis? Factū ē aūt tempꝰ cū deberet dari merob filia ſaul dauid: data ē hadrieli molathite vxor. Dilexit aūt dauid michol filiā ſaul alterā. Et nūciatū eſt ſaul. ⁊ placuit ei. Dixitq; ſaul: Dabo eā illi ut fiat ei ĩ ſcandalum. ⁊ ſit ſup eū manus philiſtinorū. Dixitq; ſaul ad dauid: In duabꝰ gener meꝰ eris hodie. Et mādauit ſaul ſeruis ſuis. Loq̄mini ad dauid clam me · dicētes: Ecce places regi. ⁊ oēs ſerui eiꝰ diligūt te. Nūc ḡ eſto gener regꝫ Et locuti ſunt ſerui ſaul in auribus dauid oīa ꝟba hec. Et ait dauid: Num paꝝ videť vobis generū eē regꝫ? Ego aūt ſū vir pauꝑ ⁊ tenuis. Et renūciauerūt ſerui ſaul dicētes Huiuſcemodi ꝟba locutꝰ ē dauid. Dixit aūt ſaul: Sic loq̄mini ad dauid. Nō hꝫ rex ſponſalia neceſſe niſi tm̄ centū ꝓputia philiſtinoꝝ · ut fiat vltio de inimicis regꝫ. Porro ſaul cogitabat dauid tradē in manꝰ philiſtinoꝝ. Cūq; renūciaſſent ſerui eiꝰ dauid ꝟba q̄ dixerat ſaul · placuit ſermo in oculis dauid ut fieret gener regis. Et pꝰ paucos dies ſurgēs dauid · abijt ĩ accharō cū viris q̄ ſub eo erāt ⁊ ꝑcuſſit ex philiſtijm ducētos viros. ⁊ attulit eoꝝ ꝓputia ⁊ ānumerauit ea regi: ut eſſet gener eius. Dedit itaq; ſaul ei michol filiam ſuā vxorem. Et vidit ſaul. ⁊ itellexit ꝙ dn̄s eēt cū dauid. Michol āt filia ſaul diligebat eū. Et ſaul magꝫ cepit timē dauid. Factuſq; ē ſaul inimicꝰ dauid cunctꝭ diebꝰ. Et egreſſi ſūt ꝑncipes philiſtinoꝝ. A ꝑncipio āt egreſſionis eoꝝ · ꝓdentiꝰ ſe gerebat dauid q̄ꝫ oēs viri ſaul. ⁊ celebre factū eſt nomē eiꝰ nimis.

XIX

Locutꝰ ē aūt ſaul ad ionathan filiū ſuū ⁊ ad oēs ſeruos ſuos ut occiderēt dauid. Porro ionathas filiꝰ ſaul diligebat dauid valde. Et indicauit ionathas dauid dicens: Querit ſaul pr̄ meꝰ occidē te. Quapꝓpť obſerua te q̄ſo mane. ⁊ manebis clam ⁊ abſcōderis. Ego autē egrediēs ſtabo iuxta pr̄em meū in agro vbicūq; fuerit. ⁊ ego loquar de te ad patrē meū

ſ. c. 16 circa finē. d' saul. mitte ad me filiū tuū dauid.

⁊ qđcũq; videro nunciabo tibi. Locutꝰ est ergo ionathas de dauid bona ad saul patrẽ suũ. Dixitq; ad eum: Ne pecces rex in seruũ tuũ dauid: qa non peccauit tibi. ⁊ opa eiꝰ bona sũt tibi valde. ⁊ posuit aiam suã i manu tua ⁊ ꝑcussit philisteũ. ⁊ fecit dñs salutẽ magnã vniuerso israheli. Vidisti ⁊ letatꝰ es. Quare ergo peccas i sanguie inoxio· interficiẽs dauid q ẽ absq; culpa? Qđ cũ audisset saul: placatus voce ionathe iurauit. Viuit dñs: qa nõ occidet. Vocauit itaq; ionathas dauid. ⁊ idicauit ei oia ṽba h. Et introduxit ionathas dauid ad saul. ⁊ fuit añ eũ sicut erat heri ⁊ nudiustertiꝰ. Motũ ẽ autẽ rursũ bellũ. ⁊ egressus dauid pugnauit aduersum philistijm: ꝑcussitq; eos plaga magna. ⁊ fugerũt a facie eius. Et factꝰ ẽ spũs dñi malꝰ in saul. Sedebat aũt i domo sua. ⁊ tenebat lanceã. Porro dauid psallebat i manu sua. Nisusq; ẽ saul ꝯfigere dauid lancea i pariete. Et declinauit dauid a facie saul. Lancea aũt casso vulnere ꝑlata ẽ in pariete. ⁊ dauid fugit. ⁊ saluatꝰ ẽ nocte illa. Misit ergo saul satellites suos nocte i domũ dauid ut custodirẽt eũ ⁊ interficeret mane. Qđ cũ annũciasset dauid michol vxor sua dicens: nisi saluaueris te nocte hac cras morieris: deposuit eũ ꝑ fenestrã. Porro ille abijt ⁊ aufugit: atq; saluatꝰ ẽ. Tulit aũt michol statuã. ⁊ posuit eã sup lectũ. ⁊ pellem pilosam caprarũ posuit ad caput eiꝰ. ⁊ opuit eam vestimẽtis. Misit aũt saul apparitores qui raperẽt dauid. ⁊ rñsũ est ꝙ egrotaret. Rursũq; misit saul nũcios ut viderẽt dauid dicẽs: Afferte eũ ad me i lecto ut occidatur. Cũq; venissent nũcij· inuẽtũ ẽ simulacrũ sup lectũ. ⁊ pellis caprarũ ad caput eius. Dixitq; saul ad michol: Quare sic illusisti mihi ⁊ dimisisti inimicũ meum ut fugeret? Et respondit michol ad saul: Quia ipse locutꝰ ẽ mihi dicẽs: Dimitte me: alioqn interficiã te. Dauid aũt fugiẽs saluatꝰ ẽ. Et venit ad samuel in ramatha. ⁊ nũciauit ei oia que fecerat sibi saul· Et abierũt ipse ⁊ samuel. ⁊ morati sũt i naioth. Nũciatũ est aũt sauli a dicentibus: Ecce dauid in naioth in ramatha. Misit ergo saul lictores ut raperent dauid. Qui cũ vidissent cuneũ ꝓphetarũ vaticinãtiũ. ⁊ samuelem stantẽ sup eos: factꝰ ẽ etiã spũs dñi i illis. ⁊ ꝓphetare cepũt etiã ipsi. Qđ cũ nũciatũ esset sauli: misit ⁊ alios nuncios. Prophetauerũt aũt ⁊ illi. Et rursũ misit saul tertios nũcios· q ⁊ ipsi ꝓphetauerũt. Et iratꝰ iracũdia saul· abijt etiã ipse i ramatha. ⁊ venit vsq; ad cisternã magnã que ẽ i socoth. Et interrogauit. ⁊ dixit: In q loco sũt samuel ⁊ dauid? Dictumq; est ei. Ecce in naioth sũt in ramatha. Et abijt i naioth in ramatha. Et factus est etiam sup eum spiritus dñi. ⁊ ambulauit ingrediens. ⁊ ꝓphetabat vsq; dũ veniret in naioth in ramatha. Et expoliauit etiã ipse se vestimẽtis suis. ⁊ ꝓphetauit cũ ceteris corã samuel. ⁊ cecinit nudꝰ tota die illa ⁊ nocte. Unde ⁊ exiuit ꝓuerbiũ. Num ⁊ saul inter ꝓphetas? CXX

Fugit aũt dauid de naioth q ẽ in ramatha: veniẽsq; locutꝰ ẽ corã ionatha. Quid feci? Que ẽ iniqtas mea ⁊ qđ pctm meũ in patrẽ tuũ: quia qrit aiam meã? Qui dixit ei: Absit a te· non morieris. Neq; enim faciet pr meꝰ qcq̃ grande vel paruũ nisi priꝰ indicauerit mihi. Hunc ergo celauit a me pr meꝰ sermonẽ tm̃modo. Nequaq̃ enim erit istud: Et iurauit rursum dauid. Et ait ille: Scit ꝑfecto pr tuus ꝙ iueni grãm i oculis tuis. ⁊ dicet. Nesciat h ionathas ne forte tristet. Quinimo viuit dñs ⁊ viuit aia tua: qa vno tm̃ ut ita dicã gradu ego morsq; diuidimur. Et ait ionathas ad dauid: Quodcũq; dixerit m aia tua· faciam tibi. Dixit autẽ dauid ad ionathan. Ecce kalẽde sũt crastino: ⁊ ego ex more sedẽ soleo iuxta regẽ ad vescendũ. Dimitte ergo me ut abscõder i agro vsq; ad vesperã diei tertie. Si respiciẽs reqsierit me pater tuus· rñdebis ei: Rogauit me dauid ut iret celerit i bethleẽ ciuitatẽ suã· qa victime solẽnes ibi sũt vniuersis contribulibus suis. Si dixerit bñ· pax erit seruo tuo. Si aũt fuerit iratꝰ: scito qa cõpleta ẽ malitia eiꝰ. Fac ergo miam in seruũ tuũ: qa fedus dñi me famulum tuũ tecũ inire fecisti. Si aũt ẽ iniquitas aliq in me· tu me interfice. ⁊ ad patrẽ tuũ ne introducas me. Et ait ionathas: Absit h a me. Neq; enim fieri põt: ut si certe cognouero cõpletã eẽ pris mei malitiã ꝯ te: nõ ãnũciẽ tibi. Rñditq; dauid ad ionathan: Quis renunciabit mihi: si qd forte rñderit tibi pater tuus dure de me? Et ait ionathas ad dauid. Ueni ⁊ egrediamur foras i agrũ. Cũq; exissent ambo in agrũ· ait ionathas ad dauid. Dñe deus israhel si inuestigauero sniam pris mei crastino uel ꝑendie. ⁊ aliqd boni fuerit sup dauid. ⁊ non stati misero ad te ⁊ notũ tibi fecero: h faciat deus ionathe ⁊ h augeat. Si aũt

pseuerauerit p̄ris mei malitia aduersū te: reuelabo aurem tuā ⁊ dimittā te ut vadas ī pace. ⁊ sit dn̄s tecū sicut fuit cū p̄re meo. Et si vixero·facies mihi miām dn̄i: si ꝟo mortu⁹ fuero·nō auefres miām tuā a domo mea vsq̄ i sempit̄nū. Aut si nō fecero qn̄ eradicauerit dn̄s iīmicos dauid vnūquēq̄ de terra auferat ionathā de domo sua. ⁊ req̇rat dn̄s de māu iīmicoꝝ dauid. Pepigit ḡ ionathas fed⁹ cū domo dauid. Et req̇siuit dn̄s de manu iīmicoꝝ dauid. Et addidit ionathas deierare dauid: eo ꝙ diligeret illū. Sicut eni aīam suā ita diligbat eum. Dixitq̄ ad eū ionathas. Cras kalende sūt. ⁊ req̇ret̄. Req̇ret̄ n. sessio tua vsq̄ perendie. Descēdes ḡ festinus ⁊ venies i locū vbi celand⁹ es·in die qn̄ opari licet. ⁊ sedebis iuxta lapidē cui nomē ē ezel. Et ego tres sagittas mittā iuxta eū. ⁊ iaciā q̄si exercens me ad signū. Mittā q̇ꝫ ⁊ puerū dicēs ei: Vade ⁊ affer mihi sagittas. Si dixero puero·ecce sagitte intra te sūt·tolle eas: tu veni ad me·q̇a pax tibi ē ⁊ nihil est mali: viuit dn̄s. Si aūt sic locut⁹ fuero puero·ecce sagitte vltra te sūt: vade in pace: quia dimisit te dn̄s. De ꝟbo aūt qd̄ locuti fuimus ego ⁊ tu: sit dn̄s int̄ me ⁊ te vsq̄ i sempit̄nū. Abscōdit⁹ ē ḡ dauid in agro. ⁊ venerūt kalende. ⁊ sedit rex ad comedendū panē. Cūq̄ sedisset rex sup̄ cathedrā suam ƀm consuetudinē q̄ erat iuxta parietē: surrexit ionathas ⁊ sedit abner ex latē saul·vacuusq̄ apparuit loc⁹ dauid. ⁊ nō ē locut⁹ saul q̇cq̄ in die illa. Cogitabat. n. ꝙ forte euenisset ei ut nō esset mund⁹ nec purificatus. Cūq̄ illuxisset dies secūda p⁹ kalēdas·rurs⁹ apparuit vacu⁹ locus dauid. Dixitq̄ saul ad ionathā filiū suū. Cur nō venit fili⁹ isai nec heri nec hodie ad vescēdū? Rn̄ditq̄ ionathas sauli: Rogauit me obnixe ut iret in bethleem. ⁊ ait: Dimitte me: qm̄ sacrificiū solēne est in ciuitate mea vn⁹ de frib⁹ meis accersiuit me. Nūc ḡ si inueni grām ī oculis tuis: vadā cito ⁊ videbo frēs meos. Ob hanc cām nō venit ad mensam regis. Irat⁹ aūt saul aduersū ionathan dixit ei: Fili mulieris vltro virū rapientis: nūq̇d ignoro q̇a diligis filiū isai i ɔfusionē tuā. ⁊ i ɔfusionē igminiose m̄ris tue? Oib⁹ n. dieb⁹ q̇b⁹ fili⁹ isai vixerit sup̄ t̄rā·non stabilieris tu neq̄ regnū tuū. Itaq̄ iam nūc mitte ⁊ adduc eū ad me: q̇a fili⁹ mortis est. Rn̄dens aūt ionathas sauli p̄ri suo ait: Quare morieṫ? Quid fecit? Et arripuit saul lanceā ut percuteret eum. Et intellexit ionathas ꝙ diffinitū esset a p̄re suo ut interficereṫ dauid. Surrexit ḡ ionathas a mēsa in ira furoris. ⁊ nō comedit i die kalēdaꝝ secūda panē. Contristat⁹ ē. n. sup̄ dauid·eo ꝙ ɔfudisset eū pat̄ suus. Cūq̄ illuxisset mane·venit ionathas i agrū iuxta placitū dauid. ⁊ puer paruul⁹ cū eo. Et ait ad pueꝝ suū: Vade ⁊ affer mihi sagittas q̄s ego iacio. Cūq̄ puer cucurrisset iecit aliā sagittā trās pueꝝ. Venit itaq̄ puer ad locū iaculi qd̄ miserat ionathas. Et clamauit ionathas p⁹ tergū pueri. ⁊ ait: Ecce ibi ē sagitta·porro vltra te. Clamauitq̄ iteꝝ ionathas p⁹ tergū pueri dicens: Festina velocit̄ ne steteris. Collegit autē puer ionathe sagittas. ⁊ attulit ad dn̄m suū. ⁊ q̇d agereṫ penit⁹ ignorabat. Tm̄modo. n. ionathas ⁊ dauid rē nouerāt. Dedit ḡ ionathas arma sua puero. ⁊ dixit ei: Vade ⁊ defer i ciuitatē. Cūq̄ abisset puer surrexit dauid de loco q̇ ꝟgebat ad austꝝ. ⁊ cadēs ꝓn⁹ in terrā adorauit t̄tio. Et osculātes se alteruꝰꝝ·fleuerūt parit̄: dauid aūt āpli⁹. Dixit ḡ ionathas ad dauid. Vade in pace. Quecūq̄ iurauimus ambo in noīe dn̄i·dicētes: dn̄s sit int̄ me ⁊ te ⁊ int̄ semē tuū ⁊ semē meū vsq̄ in sempit̄nū. Et surrexit dauid ⁊ abijt: sed ⁊ ionathas ingressus est ciuitatem.

CXXI

Venit aūt dauid in nobe ad achimelech sacerdotem. Et obstupuit achimelech·eo ꝙ venisset dauid ⁊ dixit ei: Quare tu sol⁹. ⁊ nullus ē tecū? Et ait dauid ad achimelech sacerdotē: Rex precepit mihi sermonē. ⁊ dixit: Nemo sciat rem ꝓpter quā missus es a me. ⁊ cuiusmodi p̄cepta tibi dederim. Nā ⁊ pueris meis condixi i illū ⁊ illū locū. Nūc ḡ si quid habes ad manū uel q̇nq̄ panes da mihi: aut q̇cq̇d inueneris. Et rn̄dens sacerdos ad dauid·ait illi: Non habeo laicos panes ad manū: ƀ tm̄ panē scm̄. Si mūdi sūt pueri maxīe a mulierib⁹: manducent. Et rn̄dit dauid sacerdoti. ⁊ dixit ei: Et q̇dē si de mulierib⁹ agiṫ continuim⁹ nos ab heri ⁊ nudiustertī⁹ qn̄ egrediebamur. ⁊ fuerūt vasa pueroꝝ scā. Porro via hꝰ polluta est: ƀ ⁊ ipsa hodie scificabiṫ in vasis. Dedit ḡ ei sacerdos scificatū panē. Neq̄. n. erat ibi panis nisi tm̄ panes ꝓpōnis q̄ sublenati fuerāt a facie dn̄i·ut ponereṫ panes calidi. Erat aūt ibi vir q̇dā de seruis saul i die illa intus

obstupeo·pers.·i trissyllabi·me·cor·

in tabnaculo dñi. ⁊ nomẽ eiꝰ doech idumeꝰ potentissimꝰ pastorũ saul. Hic pascebat mulas saul. Dixit aũt dauid ad achimelech. Si habes hic ad manũ hastã aut gladiũ: da mihi: qa gladiũ meũ ⁊ arma mea nõ tuli mecũ Sermo .n. regis vrgebat. Et dixit sacerdos: Ecce hic gladiꝰ goliath philistei quẽ ꝑcussisti in valle terebinthi: est inuolutꝰ pallio post ephot. Si istũ vis tollẽ: tolle. Neqꝫ eni hic est aliꝰ absqꝫ eo. Et ait dauid: Nõ est huic alter similis: Da mihi eũ. Surrexit itaqꝫ dauid. ⁊ fugit in die illa a facie saul. ⁊ venit ad achis regem geth. Dixerũtqꝫ serui achis cũ vidissent dauid: Nũqd nõ iste ẽ dauid rex terre? Nonne huic cantabant ꝑ choros dicentes: ꝑcussit saul mille. ⁊ dauid decem milia? Posuit autẽ dauid sermones istos in corde suo. ⁊ extimuit valde a facie achis regis geth. Et mutauit os suũ corã achis: ⁊ collabebatur inter manus eorũ. ⁊ ĩpingebat ĩ ostia porte: defluebantqꝫ saliue eiꝰ in barbã. Et ait achis ad seruos suos: Vidistis hominẽ insanũ: qre adduxistis eũ ad me? An desunt nobis furiosi. quia introduxistis istum ut fureret me presente? Dimittite illum hinc ne ingrediat domũ meam.

CXXII

Abijt ğ dauid inde. ⁊ fugit ĩ spelũcã odollã. Qd cũ audissent frẽs eius ⁊ ois domꝰ pris eiꝰ. descenderũt ad eũ illuc. Et ꝯuenerũt ad eũ oẽs q erãt in augustia ꝯstituti. ⁊ oppssi ere alieno ⁊ amaro aio ⁊ factꝰ ẽ eoꝝ pnceps. Fueruntqꝫ cũ eo qi qdringẽti viri. Et ꝓfectꝰ ẽ dauid inde in masphat q est moab. Et dixit ad regẽ moab: Maneat oro pr meꝰ ⁊ mat mea vobiscũ: donec sciam qd faciat mihi deus. Et reliqt eos añ faciem regis moab. Mãserũtqꝫ apud eũ cũctis diebus qbꝰ dauid fuit in presidio. Dixitqꝫ gad ꝓpha ad dauid: Noli manẽ ĩ ꝓsidio. Proficiscere ⁊ vade ĩ terrã iuda. Et ꝓfectꝰ ẽ dauid ⁊ venit in saltũ areth. Et audiuit saul ꝙ apparuisset dauid. ⁊ viri q erant cũ eo. Saul aũt cũ manẽt in gabaa ⁊ eẽt ĩ nemore qd ẽ ĩ rama. hastã manu tenẽs. cũctiqꝫ serui eiꝰ circũstarent eũ: ait ad seruos suos q assistebãt ei. Audite me nũc filij gemini. Nũqd oibus vob dabit filiꝰ isai agros ⁊ vineas. ⁊ vniuersos vos faciet tribunos ⁊ cẽturiões. qm cõiurastis oẽs aduersũ me. ⁊ non est q mihi renũciet. maxie cũ ⁊ filiꝰ meus fedus iunxerit cũ filio isai? Nõ ẽ q vicẽ meã doleat ex vob nec q annũciet mihi. eo ꝙ suscitauerit filius meꝰ seruũ meũ aduersũ me insidiantẽ mihi vsqꝫ hodie. Rñdens aũt doech idumeꝰ q assistebat. ⁊ erat ꝓmꝰ int seruos saul: vidi inqt filium isai in nobe apud achimelech filium achitob sacerdotẽ. Qui cõsuluit ꝓ eo dñm: ⁊ cibaria dedit ei. Sꝫ ⁊ gladiũ goliath philistei dedit illi. Misit ğ rex ad accersiendũ achimelech sacerdotem filiũ achitob. ⁊ oẽm domũ pris eiꝰ sacerdotũ q erãt ĩ nobe. Qui vniuersi venerũt ad regẽ. Et ait saul ad achimelech. Audi fili achitob. Qui rñdit: Presto sũ dñe. Dixitqꝫ ad eũ saul: Quare cõiurastis aduersũ me tu ⁊ filius isai. ⁊ dedisti ei panes ⁊ gladiũ. ⁊ ꝯsuluisti ꝓ eo dñm ut cõsurgeret aduersũ me insidiator vsqꝫ hodie ꝑmanẽs? Rñdensqꝫ achimelech regi ait: Et qs in oibꝰ ꝑuis tuis sicut dauid fidelis ⁊ gener regis. ⁊ ꝑgens ad iꝑiũ tuũ. ⁊ gliosus ĩ domo tua? Nũ hodie cepi ꝓ eo cõsulẽ dñm? Absit h a me. Ne suspicet rex aduersũ seruũ suũ rem huiuscemõi ĩ vniuersa domo patris mei. Nõ .n. sciuit seruꝰ tuꝰ qcqꝫ suꝑ hoc negocio. uel modicũ ul grãde. Dixitqꝫ rex: Morte morieris achimelech: tu ⁊ ois domꝰ patris tui. Et ait rex emissarijs q circũstabãt eum. Cõuertimini. ⁊ interficite sacerdotes dñi. Nã manꝰ eorũ cũ dauid ẽ: scientes ꝙ fugisset. ⁊ nõ indicauerũt mihi. Noluerũt aũt serui regis extendẽ manꝰ suas in sacerdotes dñi. Et ait rex ad doech: Cõuertẽ tu ⁊ irrue ĩ sacerdotes dñi. Cõuersusqꝫ doech idumeꝰ. irruit ĩ sacerdotes. ⁊ trucidauit in die illa octogintaqnqꝫ viros vestitos ephot lineo. Nobe aũt ciuitatẽ sacerdotũ ꝑcussit ĩ ore gladij. viros ⁊ mulieres ⁊ paruulos ⁊ lactentes. bouẽqꝫ ⁊ asinũ ⁊ ouẽ ĩ ore gladij. Euadẽs autẽ vnꝰ filiꝰ achimelech filij achitob cuiꝰ nomẽ erat abiathar fugit ad dauid. ⁊ annũciauit ei ꝙ occidisset saul sacerdotes dñi. Et ait dauid ad abiathar. Sciebã .n. ĩ die illa ꝙ cũ ibi eẽt doech idumeꝰ. ꝓculdubio annũciaret sauli. Ego sũ reꝰ oiuꝫ aiaꝝ pris tui. Mane mecũ ne timeas. Si qs qsierit aiam meã: queret ⁊ aiam tuã. mecũqꝫ seruaberis.

CXXIII

Et ãnũciauerũt dauid dicẽtes: Ecce philistijm oppugnant ceilã. ⁊ diripiũt areas. Cõsuluit ğ dauid dñm dicens: Nũ vadã ⁊ ꝑcutiã philisteos istos? Et ait dñs ad dauid: Vade ⁊ ꝑcuties philisteos. ⁊ saluabis ceilã. Et dixerũt viri q erãt

cū dauid ad eū. Ecce nos hic in iudea ꝯsistē-
tes timem⁹: quāto mag si ierim⁹ in ceilā ad-
uersū agmina philistinoꝝ? Rursū g̊ dauid
cōsuluit dn̄m. Qui rn̄dens ait ei: Surge ⁊
vade in ceilā. Ego eni tradā philisteos i ma-
nu tua. Abijt g̊ dauid ⁊ viri eius in ceilā. ⁊
pugnauit aduersū philisteos. Et abegit iu-
menta eoꝝ ⁊ ꝑcussit eos plaga magna. ⁊ sal-
uauit dauid habitatores ceile. Porro eo tp̄e
quo fugiebat abiathar fili⁹ achimelech ad
dauid in ceilā ephot secū habēs descēderat.
Nunciatū est autē sauli q̄ venisset dauid in
ceilā. Et ait saul. Tradidit eū dn̄s in man⁹
meas· cōclususq̄ est introgressus vrbē: i qua
porte ⁊ sere sunt. Et p̄cepit saul oi populo ut
ad pugnā descēderet in ceilā. ⁊ obsideret da-
uid ⁊ viros ei⁹. Quō cū dauid rescisset q̄a p̄-
pararet ei saul clam malū· dixit ad abiathar
sacerdotē: Applica ephot. Et ait dauid: Dn̄e
de⁹ isrl'· audiuit famā seru⁹ tuus q̄ disponat
saul venire i ceilā· ut euertat vrbē ꝓpter me.
Si tradent me viri ceile in man⁹ eius ⁊ si de-
scēdet saul sicut audiuit seru⁹ tuus· dn̄e deus
isrl' indica seruo tuo. Et ait dn̄s: Descendet.
Dixitq̄ rursū dauid: Si tradēt me viri ceile
⁊ viros q̇ sūt mecū i man⁹ saul? Et dixit dn̄s
Tradent. Surrexit g̊ dauid ⁊ viri ei⁹ quasi
sexcēti. ⁊ egressi de ceila huc atq̄ illuc vaga-
bant̄ incerti. Nunciatūq̄ est saul q̄ fugisset
dauid de ceila: quāobrē dissimulauit exire.
Morabat̄ aūt dauid in deserto in locis fir-
missimis: māsitq̄ in mōte solitudinis ziph i
mōte opaco. Querebat eū tn̄ saul cūctꝫ dieb⁹
⁊ nō tradidit eū dn̄s in man⁹ eius. Et vidit
dauid q̄ egressus eēt saul ut quereret aīam
eius. Porro dauid erat i deserto ziph i silua.
Et surrexit ionathas fili⁹ saul ⁊ abijt ad da-
uid in siluā. ⁊ cōfortauit man⁹ ei⁹ in deo· di-
xitq̄ ei: Ne timeas. Neq̄ eni īueniet te man⁹
saul patr̄ mei. Et tu regnabis sup isrl' ⁊ ego
ero tibi secund⁹. Sed ⁊ saul pat̄ meus scit h̄.
Percussit g̊ vterq̄ fedus corā dn̄o. Māsitq̄
dauid in silua· ionathas aūt reuersus est in
domū suā. Ascēderūt autē ziphei ad saul in
gabaa dicentes: Nonne ecce dauid latitat
apud nos i loc̄ tutissimis silue i colle achille
q̄ est ad dextrā deserti? Nunc g̊ sicut deside-
rauit aīa tua ut descēderes· descēde: nr̄m autē
erit ut tradam⁹ eū in man⁹ reḡ. Dixitq̄ saul:
Bn̄dicti vos a dn̄o· q̇a doluistis vicē meā.
Abite g̊ oro ⁊ diligēti⁹ p̄parate. ⁊ curiosius
agite. ⁊ ꝯsiderate locū, vbi sit pes eius· uel q̇s
viderit eū ibi vbi dixistis. Recogitat eni de
me q̄ callide insidier ei. Cōsiderate ⁊ videte
oia latibula ei⁹ i q̇b⁹ abscōdit̄. ⁊ reuertimi ad
me ad rem certā ut vadā vobiscū. Qz si etiam
in terrā se obstruxerit: ꝑscrutabor eū in cūctꝫ
milib⁹ iuda. At illi surgētes abierūt i ziph
añ saul. Dauid aūt ⁊ viri eius erāt i deserto
maon in cāpestrib⁹ ad dextrā iesimuth. Iuit
g̊ saul ⁊ socij eius ad q̄rendū eū. Et nūciatū
est dauid: statiq̄ descēdit ad petrā. ⁊ v̇sabat̄
i deserto maon. Quō cū audisset saul· ꝑsecut⁹
ē dauid in deserto maon. Et ibat saul ⁊ viri
eius ad lat⁹ mōtis ex p̄te vna· dauid autē ⁊
viri eius erāt in latere montis ex p̄te altera.
Porro dauid desp̄abat se posse euadē a facie
saul. Itaq̄ saul ⁊ viri ei⁹ i modū corone cinge-
bāt dauid ⁊ viros ei⁹ ut caperent eū. Et nūci⁹
venit ad saul dicēs: Festina ⁊ veni qm̄ infu-
derunt se philistijm sup terrā. Reuersus est g̊
saul desistēs ꝑsequi dauid. ⁊ p̄rexit in occur-
sū philistinoꝝ. Propter hoc vocauerūt locū
illū petrā diuidentem.

CXXIIII

Ascēdit g̊ dauid inde. ⁊ habitauit in
loc̄ tutissimis engaddi. Cūq̄ reuer-
sus esset saul postq̄ ꝑsecut⁹ est phili-
steos· nūciauerūt ei dicētes: Ecce dauid in
deserto ē engaddi. Assumēs g̊ saul tria mi-
lia electoꝝ viroꝝ ex oi isrl'· p̄rexit ad inuesti-
gandū dauid ⁊ viros ei⁹· etiā sup abruptissi-
mas petras q̄ solis ibicib⁹ ꝑuie sūt. Et venit
ad caulas ouiū q̄ se offerebāt vianti: eratq̄
ibi spelūca quā ingressus est saul ut purgaret
ventrē. Porro dauid ⁊ viri ei⁹ i interiore p̄te
spelūce latebāt. Et dixerunt serui dauid ad
eū. Ecce dies de q̄ locut⁹ ē dn̄s ad te· ego tra-
dā tibi inimicū tuū ut facias ei sicut placue-
rit i oculis tuis. Surrexit g̊ dauid. ⁊ p̄cidit
orā chlamydis saul silenter. P⁹ h̄ ꝑcussit cor
suū dauid: eo q̄ abscidisset orā chlamydis
saul. Dixitq̄ ad viros suos: Propti⁹ sit mihi
dn̄s ne faciā hanc rem dn̄o meo xp̄o dn̄i ut
mittā manū meā i eū· q̇a xp̄s dn̄i est. Et cō-
fregit dauid viros suos sermonibus istis. ⁊
nō ꝑmisit eos ut consurgerent in saul. Porro
saul exurgēs de spelūca ꝑgebat cepto itinere
Surrexit aūt dauid p⁹ eū. ⁊ egressus de spe-
lūca clamauit post tergum saul dicens: Dn̄e
mi rex. Et respexit saul post se ⁊ inclinans se
dauid pronus in terrā adorauit. Dixitq̄ ad
saul: Quare audis verba hoīuꝫ loquentiū:

dauid querit malū aduersū te? Ecce hodie viderūt oculi tui ꝙ tradiderit te dñs i mãu mea in spelūca. ⁊ cogitaui ut occiderē te: sed pepcit tibi ocul⁹ me⁹. Dixi eni: Non extendā manū meā i dñm meū: qa xp̄s dñi ē. Quin poti⁹ pater mi vide ⁊ cogñsce orā chlamydis tue in manu mea: quō cū precidere sūmitatē chlamydis tue: nolui extēdē manū meā i te. Aiaduerte ⁊ vide qm̄ non est in manu mea malū neq; iniquitas: neq; peccaui in te. Tu aūt isidiaris aie mee· ut auferas eā. Judicet dñs int̄ me ⁊ te. ⁊ vlciscat̄ me dñs ex te: manus aūt mea non sit in te: sicut ⁊ in ꝓuerbio antiquo dicit̄: Ab ipiis egredietur impietas. Manus ḡ mea nō sit i te. Quē ꝑsequeris rex isrl̄ quē ꝑsequeris? Canē mortuū ꝑsequeris ⁊ pulicē vnū. Sit dñs iudex ⁊ iudicet inter me ⁊ te. ⁊ videat ⁊ iudicet causā meā. ⁊ eruat me de manu tua. Cū autē complesset dauid loquēs sermones huiuscemōi ad saul· dixit saul: Nūquid vox hec tua est fili mi dauid? Et leuauit saul vocē suā ⁊ fleuit· dixitq; ad dauid: Justior tu es ꝙ̄ ego. Tu eni tribuisti mihi bona: ego aūt reddidi tibi mala. Et tu indicasti hodie q̄ feceris mihi bona: quō tradiderit me dñs in manu tua. ⁊ nō occideris me. Quis. n. cū iuenerit inimicū suū· dimittet eū in via bona? Sȝ dñs reddat tibi vicissitudinē hāc pro eo qd̄ hodie opatus es i me. Et nunc quia scio ꝙ certissime regnatur⁹ sis ⁊ habiturus in manu tua regnum isrl̄: iura mihi in dño ne deleas semē meū p⁹ me neq; auferas nomen meū de domo patris mei. Et iurauit dauid sauli. Abiit ḡ saul i domū suā ⁊ dauid ⁊ viri ei⁹ ascēderūt ad tutiora loca.

XXV

Mortuus est autē samuel ⁊ congregatus est vniuersus isrl̄: ⁊ planxerūt eū nimis. ⁊ sepelierunt eū in domo sua in ramatha. Cōsurgēsq; dauid descendit in desertū pharan. Erat autem vir quispiā in solitudine maon ⁊ possessio ei⁹ in carmelo. ⁊ homo ille magn⁹ nimis: erantq; ei oues tria milia ⁊ mille capre. Et accidit ut tonderet̄ grex ei⁹ in carmelo. Nomē aūt viri ill⁹ erat nabal. ⁊ nomen vxoris ei⁹ abigail. Eratq; mulier illa prudentissima ⁊ speciosa Porro vir ei⁹ durus ⁊ pessim⁹ ⁊ malitiosus. Erat aūt de genere caleph. Cū aūt audisset dauid in deserto ꝙ tonderet nabal gregem suū· misit decē iuuenes ⁊ dixit eis: Ascēdite in carmelū. ⁊ venietis ad nabal. ⁊ salutabitis eū ex noīe meo pacifice. ⁊ sic dicetis: Sit fratribus meis ⁊ tibi pax. ⁊ domui tue pax. ⁊ oib⁹ q̄cūq; habes sit pax. Audiui ꝙ tonderēt pastores tui greges tuos q̄ erāt nobiscū in deserto. Nūq̄ eis molesti fuim⁹· nec aliqñ defuit quicq̄ eis de grege oi t̄pe quo fuerunt nobiscū i carmelo. Interroga pueros tuos. ⁊ indicabūt tibi. Nūc ḡ iueniāt pueri tui gratiā in oculis tuis. Jn die eni bona venim⁹ ad te. Qdcūq; iuenerit man⁹ tua da seruis tuis ⁊ filio tuo dauid. Cūq; venissent pueri dauid· locuti sūt ad nabal oia verba h̄ ex noīe dauid. ⁊ siluerūt. Rn̄dens aūt nabal pueris dauid· ait: Quis ē dauid. ⁊ q̄s est fili⁹ isai? Hodie increuerūt serui q̄ fugiūt dños suos. Tollā ḡ panes meos ⁊ aq̄s meas ⁊ carnes pecoꝝ q̄ occidi tōsorib⁹ meis. ⁊ dabo viris q̄s nescio vnde sint? Regressi sūt itaq; pueri dauid p viā suā. ⁊ reuersi venerunt ⁊ annūciauerūt ei oia ꝟba q̄ dixerat nabal. Tūc ait dauid pueris suis. Accigat̄ vnusq̄sq; gladio suo Et accincti sunt singuli gladiis suis. Accinctusq; ē ⁊ dauid ense suo. ⁊ secuti sunt dauid q̄si q̄dringenti viri. Porro ducēti remāserūt ad sarcinas. Abigail aūt vxori nabal nūciauit vn⁹ de pueris suis dicens: Ecce dauid misit nuncios de deserto ut benedicerent dño nr̄o. ⁊ auersat⁹ ē eos. Hoies isti boni sat̄ fuerūt nob̄ ⁊ nō molesti· nec q̄cq̄ aliqñ periit oi t̄pe q̄ fuim⁹ ꝯuersati cū eis in deserto. Pro muro erāt nob̄ tam i nocte ꝙ̄ i die oib⁹ diebus q̄b⁹ pauim⁹ apud eos greges. Quāobrē ꝯsidera ⁊ recogita q̄d facias: qm̄ cōpleta ē malitia aduersū virū tuū ⁊ aduersū domū tuā. ⁊ ipse ē filius belial ita ut nemo possit ei loq̄. Festinauit igit̄ abigail. ⁊ tulit ducētos panes ⁊ duos vtres vini ⁊ q̄nq; arietes coctos. ⁊ q̄nq; sata polēte. ⁊ cētū ligaturas vue passe ⁊ ducētas massas caricaꝝ ⁊ posuit sup asinos· dixitq; pueris suis: Precedite me. ⁊ ecce ego p⁹ tergū sequar vos. Viro aūt suo nabal nō indicauit. Cū ḡ ascendisset asinū ⁊ descendēt ad radicē mōtis: dauid ⁊ viri ei⁹ descēdebāt i occursū ei⁹. Quib⁹ ⁊ illa occurrit. Et ait dauid: Vere frustra seruaui oia q̄ hui⁹ erāt i deserto. ⁊ nō periit q̄cq̄ de cunctis q̄ ad eū ptinebāt. ⁊ reddidit mihi malū pro bono. Hec faciat dñs inimicis dauid ⁊ h̄ addat: si reliquero de oib⁹ q̄ ad ipsum pertinent vsq; mane mingentē ad parietē. Cum autē vidisset abigail dauid: festinauit ⁊ descendit

Abigail.

polenta est accuratissi[m]a farina.
hec carica ... ē ficus.

de asino. ⁊ ꝓcidit corã dauid sup faciẽ suã: ⁊ adorauit sup trã. ⁊ cecidit ad pedes eius. ⁊ dixit. In me sit dñe mi hec iniqtas. Loquatur obsecro ãcilla tua in aurib⁹ tuis. ⁊ audi ṽba famule tue. Ne ponat oro dñs meus rex cor suũ sup virũ istũ iniquũ nabal: qm̃ ƀm nomẽ suũ stultus est: ⁊ est stulticia cũ eo. Ego aũt ancilla tua nõ vidi pueros tuos dñe mi q̃s misisti. Nunc g̃ dñe mi viuit dñs ⁊ viuit aĩa tua q̇ ꝓhibuit te ne venires in sanguinem ⁊ saluauit manũ tuã tibi. Et nũc fiãt sicut nabal inimici tui. ⁊ q̇ querunt dño meo malũ. Qua ꝓpẽ suscipe bñdictionẽ hanc quã attulit ãcilla tua tibi dño meo. ⁊ da pueris q̇ sequũť te dñm meũ. Aufer iniquitatẽ famule tue. Faciẽs eñi faciet dñs tibi dño meo domũ fidelẽ: q̇a p̄lia dñi dñe mi tu p̄liaris. Malitia g̃ non inueniať in te oib⁹ dieb⁹ vite tue. Si.n. surrexerit aliqñ hõ ꝑsequẽs te vl' q̃rẽs aĩam tuã: erit aĩa dñi mei custodita q̃i i fasciculo viuentiũ apud dñm deũ tuũ. Porro inimicoꝝ tuoꝝ aĩa rotabiť: quasi in ĩpetu ⁊ circulo funde. Cũ ergo fecerit tibi dñs dño meo oĩa hec que locut⁹ est bona de te. ⁊ cõstituerit te ducẽ sup isrl': non erit tibi hoc in singultũ ⁊ in scrupulũ cordis dño meo ꝙ effuderis sanguinẽ inoxiũ: aut ipse te vltus fueris. Et cũ benefecerit dñs dño meo. recordaberis ancille tue. ⁊ tu benefacies ei. Et ait dauid ad abigail. Benedict⁹ dñs deus isrl': q̇ misit te hodie in occursũ meũ. ⁊ benedictũ eloquiũ tuũ. ⁊ benedicta tu que ꝓhibuisti me hodie ne irem ad sanguinẽ: ⁊ vlciscerer me manu mea. Alioq̇n viuit dñs deus isrl' qui ꝓhibuit me ne malũ facerem tibi: nisi cito venisses in occursũ mihi. non remansisset nabal vsq3 ad lucem matutinã mingẽs ad parietẽ. Suscepit ergo dauid de manu eius oĩa q̄ attulerat ei. dixitq3 ei: Vade pacifice i domũ tuã. Ecce audiui vocẽ tuã ⁊ honoraui faciẽ tuã. Venit aũt abigail ad nabal. Et ecce erat ei ↄuiuiũ in domo ei⁹ quasi cõuiuiũ regis. ⁊ cor nabal iocũdũ. Erat eñi ebrius nimis. ⁊ nõ indicauit ei ṽbũ pusillũ aut grãde vsq3 mane. Diluculo aũt cũ digessisset vinũ nabal: indicauit ei vxor sua ṽba hec. Et emortuũ est cor eius intrinsecus. ⁊ fact⁹ est quasi lapis. Cũq3 ptrãsissent decem dies: ꝑcussit dñs nabal. ⁊ mortuus est. Q3 cũ audisset dauid mortuũ nabal. ait: Benedict⁹ dñs q̇ iudicauit causã opprobrij mei de manu nabal. ⁊ ƀuũ suũ custodiuit a malo. ⁊ malitiam nabal reddidit dñs in caput eius. Misit g̃ dauid ⁊ locut⁹ ẽ ad abigail ut sumeret eã sibi in vxorẽ. Et venerũt pueri dauid ad abigail in carmelũ. ⁊ locuti sũt ad eã dicẽtes: Dauid misit nos ad te ut accipiat te sibi in vxorẽ. Que cõsurgẽs adorauit ꝓna in terrã. ⁊ ait: Ecce famula tua sit in ancillã ut lauet pedes seruorũ dñi mei. Et festinauit ⁊ surrexit abigail ⁊ ascendit sup asinũ. ⁊ q̇nq3 puelle ierũt cũ ea pedisseque eius. Et secuta ẽ nũcios dauid. ⁊ facta ẽ illi vxor. Sz ⁊ achinoem accepit dauid de ẏezrahel ⁊ fuit vtraq3 vxor ei⁹. Saul aũt dedit michol filiã suã vxorẽ dauid faltbi filio lais: qui erat de gallim.

XXVI

Et venerũt ẏiphei ad saul i gabaa dicẽtes: Ecce dauid abscõdit⁹ ẽ i colle achille q̇ ẽ ex aduerso solitudinis. Et surrexit saul. ⁊ descẽdit in desertũ ẏiph ⁊ cũ eo tria milia virorũ de electis isrl' ut q̇reret dauid i deserto ẏiph. Et castrametat⁹ ẽ saul i gabaa achille: q̄ erat ex aduerso solitudis i via. Dauid aũt habitabat i deserto. Vidẽs aũt ꝙ venisset saul post se in desertũ: misit exploratores ⁊ didicit ꝙ illuc venisset certissime. Et surrexit dauid clam. ⁊ venit ad locũ vbi erat saul. Cũq3 vidisset locũ i q̄ dormiebat saul. ⁊ abner fili⁹ ner ṗnceps militie ei⁹ ⁊ saulẽ dormiẽtẽ in tẽtorio. ⁊ reliquũ vulgus per circuitum eius. ait dauid ad achimelech ethezũ. ⁊ abisai filiũ saruie frẽm ioab. dicens: Quis descendet mecũ ad saul in castra? Dixitq3 abisai: Ego descendã tecũ. Venerũt g̃ dauid ⁊ abisai ad pp̄lm nocte: ⁊ inuenerũt saul iacentẽ ⁊ dormiẽtẽ in tentorio. ⁊ hastam fixã in terra ad caput ei⁹. abner aũt ⁊ pp̄lm dormiẽtes i circuitu ei⁹. Dixitq3 abisai ad dauid Cõclusit de⁹ inimicũ tuũ hodie in man⁹ tuas. Nũc g̃ ꝑfodiã eũ lãcea in trã semel. ⁊ secũdo op⁹ nõ erit. Et dixit dauid ad abisai: Ne interficias eũ. Quis eñi extendet manũ suã in xp̄m dñi. ⁊ inocens erit? Et dixit dauid: Viuit dñs. q̇a nisi dñs ꝑcusserit eũ. aut dies ei⁹ venerit ut moriať. aut in preliũ descendens ꝑierit: ꝓpitius mihi sit dñs ne extẽdã manũ meã i xp̄m dñi. Nũc igiť tolle hastã que ẽ ad caput eius ⁊ cyphũ aque. ⁊ abeam⁹. Tulit igiť dauid hastã ⁊ cyphũ aque q̄ erat ad caput ei⁹. ⁊ abierũt. Et non erat q̇sq̃ q̇ videret ⁊ intelligeret ⁊ euigilaret: ƀ oẽs dormiebãt q̇a sopor dñi irruerat sup eos. Cũq3 trãsisset

dauid ex aduerso. ⁊ stetisset i vertice montis de lōge. ⁊ eēt grāde interuallū int eos: clamauit dauid ad pplm. ⁊ ad abner filium ner dicens: Nōne rn̄debis abner? Et rn̄dens abner ait: Quis es tu q̄ clamas. ⁊ iquietas regē? Et ait dauid ad abner: Nūq̄d nō vir tu es? Et q̄s ali⁹ silis tui i isrl'? Quare g̃ nō custodisti dn̄m tuū regē? Ingress⁹ ē .n. vn⁹ de turba ut interficēt regē dn̄m tuū. Non ē bonum h̄ q̄d fecisti. Viuit dn̄s: qm̄ filij mortis estis vos: q̄a non custodistis dn̄m vr̄m xp̄m dn̄i. Nūc g̃ vide vbi sit hasta regis. ⁊ vbi sit cyph⁹ aque q̄ erat ad caput eius. Cognouit aūt saul vocem dauid. ⁊ dixit. Nūq̄d vox hec tua fili mi dauid? Et ait dauid. Vox mea dn̄e mi rex. Et ait: Quā ob cām dn̄s me⁹ p̄seq̄t̃ seruū suū? Quid feci. aut q̄d est malū i manu mea? Nūc g̃ audi oro dn̄e mi rex verba s̄ui tui. Si dn̄s icitat te aduersū me. odoret̃ sacrificiū. Si aūt filij hoiuz. maledicti sūt i cōspectu dn̄i q̄ eiecerunt me hodie ut non habitē i hereditate dn̄i. dicētes: vade serui dijs alienis. Et nūc nō effūdat̃ sanguis me⁹ i t̃ra corā dn̄o q̄a egressus ē rex isrl' ut querat pulicem vnū. sicut p̄seq̄t̃ perdix i mōtib⁹. Et ait saul: Peccaui. Reuertē fili mi dauid. Neq̄q̄ eni vltra tibi male faciam eo ꝙ p̄ciosa fuerit anima mea i oculis tuis hodie. Apparet .n. ꝙ stulte egeri. ⁊ ig̃naueri multa nimis. Et respondēs dauid ait: Ecce hasta reg̃. transeat vn⁹ de pueris reg̃ ⁊ tollat eā. Dn̄s aūt retribuet vnicuiq; s̄m iusticiā suā ⁊ fidē. Tradidit .n. te dn̄s hodie in manū meā. ⁊ nolui extēdē manū meā in xp̄m dn̄i. Et sicut magnificata est aia tua hodie i oculis meis. sic magnificet̃ aia mea i oculis dn̄i. ⁊ libēt me de oī angustia. Ait g̃ saul ad dauid. Bn̄dict⁹ tu fili mi dauid. Et q̄dē faciēs facies. ⁊ potēs poteris. Abijt aūt dauid i viā suā. ⁊ saul reuersus est in locū suū.

C XXVII

Et ait dauid in corde suo. Aliquādo incidam vna die in man⁹ saul. Nonne melius est ut fugiam. ⁊ saluer in terra philistinorum ut desperet saul cessetq; me querere in cunctis finib⁹ isrl'? Fugiam g̃ manus eius. Et surrexit dauid. ⁊ abijt ipse ⁊ sexcēti viri cū eo ad achis filiū maoch regem geth. Et habitauit dauid cum achis in geth ipse ⁊ viri ei⁹ ⁊ domus ei⁹ ⁊ due vxores eius: achinoem iezrahelites ⁊ abigail vxor nabal carmeli. Et nūciatū ē saul ꝙ fugisset dauid i geth. ⁊ non addidit vltra querere eū. Dixit aūt dauid ad achis: Si iueni grām i oculis tuis: det̃ mihi loc⁹ i vna vrbiū regiōis hui⁹ ut habitē ibi. Cur eni manet seruus tuus in ciuitate regis tecū? Dedit itaq; ei achis in die illa sicelech. Propter quā causā facta est sicelech regū iuda vsq; in diē hanc. Fuit aūt numer⁹ dierū quib⁹ habitauit dauid i regiōe philistinorū q̃tuor mēsiū. Et ascēdit dauid ⁊ viri eius. ⁊ agebāt p̄das de gesuri ⁊ de gezre ⁊ de amalechitis. Hi eni pagi habitabant in terra antiquit⁹ eūtib⁹ sur vsq; ad terrā egypti. Et p̄cutiebat dauid oēm terrā illorū. nec relinquebat viuentē virū ⁊ mulierē: tollensq; oues ⁊ boues ⁊ asinos ⁊ camelos ⁊ vestes reuertebat̃. ⁊ veniebat ad achis. Dicebat āt ei achis. In quē irruisti hodie? Respōdebat dauid. Cōtra meridiē iude ⁊ cōtra meridiem hieramel ⁊ cōtra meridiē ceni. Virū ⁊ mulierem nō viuificabat dauid: nec adducebat in geth dicēs: ne forte loquāt̃ aduersum nos. Hec fecit dauid. Et hoc erat decretū illi oib⁹ diebus quib⁹ habitauit i regiōe philistinorū. Credidit g̃ achis dauid dicēs: Multa mala op̄atus est cōtra pplm suū isrl'. Erit igitur mihi seruus sempitern⁹.

C XXVIII

Factū ē aūt in dieb⁹ illis. cōgregauerūt philistijm agmia sua ut p̄pararent̃ ad bellū cō isrl'. Dixitq; achis ad dauid. Sciēs nūc scito: qm̄ mecū egredieri i castris tu ⁊ viri tui. Dixitq; dauid ad achis: Nūc scies q̄ factur⁹ est seru⁹ tu⁹. Et ait achis ad dauid: Et ego custodē capit̃ mei ponā te cūctis dieb⁹. Samuel aūt mortu⁹ ē. planxitq; eū oīs isrl'. ⁊ sepelierūt eū in ramatha vrbe sua. Et saul abstulit magos ⁊ ariolos d̃ t̃ra. Cōgregatiq; sūt philistijm. ⁊ venerūt ⁊ castrametati sūt i sunā. Cōgregauit aūt ⁊ saul vniuersū isrl'. ⁊ venit in gelboe. Et vidit saul castra philistijm ⁊ timuit. ⁊ expauit cor ei⁹ nimis. Cōsuluitq; dn̄m. ⁊ non rn̄dit ei. neq; p̄ somnia. neq; p̄ sacerdotes. neq; p̄ p̄phetas. Dixitq; saul seruis suis: Querite mihi mulierē habētē phitonē. ⁊ vadā ad eā ⁊ sciscitabor p̄ illā. Et dixerūt serui ei⁹ ad eū: Est mulier phitonē hn̄s i endor. Mutauit g̃ habitū suū. vestitusq; ē alijs vestimentis. ⁊ abijt ipse ⁊ duo viri cū eo: venerūtq; ad mulierē nocte. ⁊ ait illi: Diuina mihi in phitone: ⁊ suscita mihi quem dixero tibi. Et ait mulier ad eū. Ecce tu nosti quāta fecerit saul. ⁊ quō

eraſerit magos ⁊ ariolos de t̃ra. Quare ḡ inſidiaris aĩe mee ut occidar? Et iurauit ei ſaul i dño dicẽs: Viuit dñs: q̇a non eueniet tibi q̇cq̃ mali ꝑpt̃ hãc rẽ. Dixitq̃ ei mulier: Quẽ ſuſcitabo tibi? Qui ait: Samuelẽ m̃ ſuſcita. Cum aũt vidiſſet mulier ſamuelẽ: exclamauit voce mag̃. ⁊ dixit ad ſaul: Quare ĩpoſuiſti mihi? Tu es.n.ſaul. Dixitq̃ ei rex: Noli timẽ. Quid vidiſti? Et ait mulier ad ſaul. Deos vidi aſcendẽtes de terra. Dixitq̃ ei: Qualis ẽ forma ei⁹? Que ait: Vir ſenex aſcẽdit. ⁊ ipſe amict⁹ eſt pallio. Et intellexit ſaul q̃ ſamuel eẽt. ⁊ iclinauit ſe ſup̱ faciẽ ſuã in t̃ra. ⁊ adorauit. Dixit aũt ſamuel ad ſaul Quare inq̇etaſti me ut ſuſcitarer? Et ait ſaul Coartor nimis. Siq̇dẽ philiſtijm pugnant aduerſũ me. ⁊ deus receſſit a me. ⁊ exaudire me noluit· neq̃ i manu ꝓphetaꝝ· neq̃ p̱ ſomnia. Vocaui ḡ te: ut oñderes mihi q̇d faciã Et ait ſamuel: Quid interrogas me cũ dñs receſſerit a te. ⁊ trãſierit ad emulũ tuũ? Faciet.n.tibi dñs ſicut locut⁹ ẽ in manu mea: ⁊ ſcindet regnũ tuũ de mãu tua. ⁊ dabit illud ꝓximo tuo dauid· quia nõ obediſti voci dñi neq̃ feciſti iram furoꝛ̃ ei⁹ i amalech. Idcirco quod pateris fecit tibi dñs hodie. ⁊ dabit dñs etiã iſrł̃ tecũ i mãu philiſtijm. Cras ãt tu ⁊ filij tui mecũ eritꝭ: ſ3 ⁊ caſtra iſrł̃ tradet dñs i man⁹ philiſtijm. Statiq̃ ſaul cecidit porrect⁹ i t̃rã. Extimuerat.n. ꝟba ſamuelis· ⁊ robur nõ erat ieo: q̇a nõ comederat panẽ tota die illa. Ingreſſa eſt itaq̃ mulier illa ad ſaul. Cõturbat⁹ eni erat valde. Dixitq̃ ad eum: Ecce obediuit ancilla tua voci tue: ⁊ poſui animã meã in manu mea. ⁊ audiui ſermones tuos quos locutus es ad me. Nũc igit̃ audi ⁊ tu vocem ancille tue. ⁊ ponã corã te buccellã panis ut comedẽs ꝯualeſcas ⁊ poſſis iter agere. Qui renuit. ⁊ ait: Nõ comedã. Coegerunt autẽ eũ ſerui ſui ⁊ mulier ⁊ tandẽ audita voce eoꝝ ſurrexit de terra. ⁊ ſedit ſup̱ lectum. Mulier autẽ illa habebat vitulũ paſcualẽ in domo ⁊ feſtinauit ⁊ occidit eũ. Tollẽſq̃ farinã miſcuit eã. ⁊ coxit azima. ⁊ poſuit añ ſaul ⁊ ante ſeruos eius. Qui cũ comediſſent· ſurrexerũt ⁊ ãbulauerũt p̱ totã noctem illam.

CXXIX

Congregata ſũt ergo philiſtijm vniuerſa agmia i aphec. S3 ⁊ iſrł̃ caſtra metat⁹ ẽ ſup̱ fontẽ q̇ erat in iezrahel. Et ſatrape q̇dẽ philiſtijm incedebãt i centurijs ⁊ milib⁹: dauid aũt ⁊ viri ei⁹ erãt in nouiſſimo agmine cũ achis. Dixerũtq̃ p̃ncipes philiſtijm ad achis: Quid ſibi volũt hebrei iſti? Et ait achis ad p̃ncipes philiſtijm. Nũ q̇d ignorat dauid q̇ fuit ſeru⁹ ſaul regi iſrł̃. ⁊ eſt apud me multis dieb⁹ uel annis? Et nõ iueni i eo q̇cq̃ ex die q̃ trãſfugit ad me vſq̃ ad diẽ hãc. Irati ſũt aũt aduerſus eũ principes philiſtijm ⁊ dixerũt ei: Reuertat̃ vir. ⁊ ſedeat i loco ſuo i q̃ ꝯſtituiſti eũ. ⁊ nõ deſcendat nobiſcũ in p̃liũ· ne fiat nob̃ aduerſari⁹ cũ p̃liari cep̱im⁹. Quõ.n. alit̃ poterit placare dñm ſuũ niſi i capitib⁹ nr̃is? Nonne iſte eſt dauid cui cãtabãt i choꝛ̃ dicẽtes: p̱cuſſit ſaul i milib⁹ ſuis. ⁊ dauid in decẽ milib⁹ ſuis? Vocauit ḡ achis dauid. ⁊ ait ei: Viuit dñs· q̇a rectus es ⁊ bon⁹ i cõſpectu meo. ⁊ exitus tu⁹ ⁊ introit⁹ tu⁹ mecũ ẽ i caſtris. Et nõ iueni i te q̇cq̃ mali· ex die q̃ veniſti ad me vſq̃ in diẽ hãc: ſ3 ſatrapis nõ places. Reuertẽ ḡ ⁊ vade i pace. ⁊ nõ offendas oculos ſatrapaꝝ philiſtijm. Dixitq̃ dauid ad achis: Quid.n. feci ⁊ q̇d iueniſti i me ſeruo tuo a die q̃ fui i cõſpectu tuo vſq̃ i diẽ hanc ut nõ veniã ⁊ pugnẽ ꝯ iĩmicos dñi mei regis? Rñdens autẽ achis locut⁹ ẽ ad dauid: Scio q̇a bon⁹ es tu i oculis meis ſicut angel⁹ dei· ſ3 p̃ncipes philiſtinoꝝ dixerunt: Non aſcendet nobiſcũ in p̃liũ. Igit̃ ꝯſurge mane tu ⁊ ſerui dñi tui qui venerũt tecũ. ⁊ cũ de nocte ſurrexeritꝭ ⁊ ceperit diluceſcẽ· p̱gite. Surrexit itaq̃ de nocte dauid ipſe ⁊ viri eius ut ꝓficiſcerẽt̃ mane. ⁊ reuerterent̃ ad t̃rã philiſtijm. Philiſtijm aũt aſcenderunt in iezrahel.

CXXX

Cumq̃ veniſſent dauid ⁊ viri eius i ſiceleg die tertia· amalechite ipetũ fecerant ex p̱te auſtrali in ſiceleg. ⁊ p̱cuſſerãt ſiceleg. ⁊ ſuccenderant eã igni. Et captiuas duxerãt mulieres ex ea a minimo vſq̃ ad magnũ. ⁊ nõ int̃fecerãt quẽq̃· ſ3 ſecũ duxerãt ⁊ p̱gebãt itinere ſuo. Cũ ḡ veniſſet dauid ⁊ viri ei⁹ ad ciuitatẽ. ⁊ iueniſſent eam ſuccenſam igni ⁊ vxores ſuas ⁊ filios ſuos ⁊ filias ductas eẽ captiuas: leuauer̃t dauid ⁊ p̱pl's q̇ erat cũ eo voces ſuas. ⁊ planxerũt donec deficerẽt i eis lachryme. Siq̇dẽ ⁊ due vxores dauid captiue ducte fuerãt achinoẽ iezrahelites. ⁊ abigail vxor nabal carmeli. Et cõtriſtat⁹ eſt dauid valde. Volebat.n. eũ p̱pl's lapidare: q̇a amara erat aĩa vniuſcuiuſq̃ viri ſup̱ filijs ſuis ⁊ filiab⁹. Cõfortat⁹ ẽ

aũt dauid in dño deo suo. ⁊ ait ad abiathar sacerdotẽ filiũ achimelech: Applica ad me ephot. Et applicauit abiathar ephot ad dauid. ⁊ ꝯsuluit dauid dñm dicẽs: Persequar latrũculos hos. ⁊ ꝯphendã eos an nõ? Dixitq; ei dñs. Persequere. absq; dubio. n. cõprehẽdes eos ⁊ excuties predam. Abijt ḡ dauid ipse ⁊ sexcẽti viri q̃ erãt cum eo. ⁊ venerunt vsq; ad torrentẽ besor. ⁊ lassi q̃dã substiterunt. Persecut⁹ est aũt dauid ipse ⁊ q̃dringenti viri cũ eo: substiterãt. n. ducẽti q̃ lassi transire nõ poterãt torrentẽ besor. Et iuenerunt virũ egyptiũ i agro. ⁊ adduxerũt eũ ad dauid. Dederũtq; ei panem ut comederẽt ⁊ biberẽt aquã: s; ⁊ fragmen masse caricarũ. ⁊ duas ligaturas vuepasse. Qui cũ comedisset. reuers⁹ ẽ spũs ei⁹. ⁊ refocillat⁹ ẽ. Non. n. comederat panem neq; biberat aquã trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctibus. Dixit itaq; ei dauid: Cuius es tu. uel vnde. ⁊ q̃ pgis? Qui ait: Puer egyptius ego sũ: seru⁹ viri amalechite. Dereliquit aũt me dñs me⁹: q̃a egrotare cepi nudiusterti⁹. Siq̃dẽ nos erupim⁹ ad australẽ plagã cerethi ⁊ ꝯ iudã. ⁊ ad meridiẽ caleph. ⁊ sicelech succendimus igni. Dixitq; ei dauid: Potes me ducere ad istũ cuneũ? Qui ait: Jura mihi p deũ q; non occidas me. ⁊ nõ tradas me i manus dñi mei. ⁊ ego ducam te ad cuneũ istũ. Et iurauit ei dauid. Qui cũ duxisset eũ. ecce illi discũbebãt sup faciem vniuerse t̃re. comedentes ⁊ bibẽtes. ⁊ q̃si festũ celebrãtes diẽ: p cũcta p̃da ⁊ spolijs q̃ cepãt de t̃ra philistijm ⁊ de t̃ra iuda. Et pcussit eos dauid a vespera vsq; ad vespã alteri⁹ diei. ⁊ nõ euasit ex eis q̃sq; nisi tm̃ q̃drigẽti viri adolescẽtes q̃ ascẽderãt camelos ⁊ fugerãt. Eruit ḡ dauid oĩa q̃ tulerant amalechite. ⁊ duas vxores suas eruit. Nec defuit q̃sq̃ a puo vsq; ad magnũ tam de filijs q̃ de filiab⁹ ⁊ de spolijs. ⁊ q̃cũq; rapuerãt oĩa reduxit dauid. ⁊ tulit vniuersos greges ⁊ armẽta. ⁊ minauit añ faciẽ suã. Dixerũtq;: hec est p̃da dauid. Venit aũt dauid ad ducẽtos viros q̃ lassi substiterãt nec seq̃ poterãt dauid. ⁊ resideẽ eos iusserat i torrente besor. Qui egressi sũt obuiam dauid. ⁊ ꝑplo q̃ erat cũ eo. Accedẽs aũt dauid ad populũ salutauit eos pacifice. Rñdẽsq; oĩs vir pessim⁹ ⁊ iniqu⁹ de viris q̃ erãt cũ dauid. dixit. Quia nõ venerũt nobiscũ non dabimus eis q̃cq̃ de p̃da quã eruimus. s; sufficiat vnicuiq; vxor sua ⁊ filij. q̃s cũ accepint recedãt. Dixit aũt dauid. Nõ sic facietis f̃res mei de his q̃ tradidit nob dñs. ⁊ custodiuit nos. ⁊ dedit latrũculos q̃ erupãt aduersũ nos i manus nr̃as. nec audiet vos q̃sq̃ sup sermõe h̃. Equa. n. ps erit descendẽtis ad p̃liũ. ⁊ remanẽtis ad sarcinas. ⁊ sim̃r diuidẽt. Et factũ est h̃ ex die illa. ⁊ deinceps ꝯstitutũ ⁊ p̃finitũ. ⁊ q̃si lex i isr̃l vsq; i diẽ hãc. Venit ḡ dauid i sicelech. ⁊ misit dona de p̃da seniorib⁹ iuda. p̃ximis suis dicẽs: Accipite bñdictionẽ de p̃da hostiũ dñi. his q̃ erãt in bethel ⁊ q̃ in ramoth ad meridiem. ⁊ q̃ i gether. ⁊ q̃ i aroer. ⁊ q̃ i sephamoth. ⁊ q̃ i esthama. ⁊ q̃ in rachal. ⁊ q̃ i vrbib⁹ hierameli. ⁊ q̃ in vrbib⁹ ceni. ⁊ q̃ in rama. ⁊ q̃ in lacu asan. ⁊ q̃ i atach. ⁊ q̃ in hebron. ⁊ reliq̃s q̃ erãt i his locis i q̄b⁹ cõmoratus fuerat dauid ⁊ viri eius. CXXXI

Philistijm aũt pugnabant aduersum isr̃l. Et fugerũt viri isr̃l añ faciẽ philistijm. ⁊ ceciderunt interfecti in monte gelboe. Jrruerũtq; philistijm i saul ⁊ i filios ei⁹. ⁊ pcusserunt ionathã ⁊ abinadab ⁊ melchisue filios saul: totũq; pondus p̃lij v̄sũ ẽ in saul. Et cõsecuti sũt eũ viri sagittarij. ⁊ vulneratus ẽ vehemẽt a sagittarijs. Dixitq; saul ad armigeꝝ suũ: Euagina gladiũ tuũ ⁊ pcute me: ne forte veniant icircũcisi isti ⁊ interficiant me illudẽtes mihi. Et noluit armiger ei⁹: fuerat. n. nimio t̃rore pterrit⁹. Arripuit itaq; saul gladiũ suũ ⁊ irruit sup eũ. Qđ cũ vidisset armiger eius videlz q; mortu⁹ esset saul: irruit etiã ipse sup gladiũ suũ ⁊ mortu⁹ ẽ cũ eo. Mortu⁹ est ḡ saul ⁊ tres filij ei⁹ ⁊ armiger illi⁹. ⁊ vniuersi viri ei⁹ i die illa pariter. Videtes aũt filij isr̃l q̃ erant trãs vallẽ ⁊ trãs iordanẽ q; fugissent viri isr̃lite. ⁊ q; mortu⁹ eẽt saul ⁊ tres filij eius: reliquerũt ciuitates suas ⁊ fugerũt. Venerũtq; philistijm ⁊ habitauerũt ibi. Facta aũt die alt̃a venerũt philistijm ut expoliarẽt interfectos. ⁊ inuenerunt saul ⁊ tres filios ei⁹ iacentes i monte gelboe. Et p̃ciderũt caput saul. ⁊ expoliauerũt eũ armis. ⁊ miserũt i t̃rã philistinoꝝ p circuitũ ut ãnũciaref i tẽplo idoloꝝ ⁊ i ꝑp̃lis. Et posuerũt arma ei⁹ i tẽplo astaroth: corp⁹ v̄o ei⁹ suspẽderũt in muro bethsan. Qđ cũ audissent habitatores iabes galaad q̃cũq; fecerãt philistijm saul: surrexerunt oẽs viri fortissimi. ⁊ ambulauerũt tota nocte. ⁊ tulerunt cadauer saul ⁊ cadauera filioꝝ ei⁹ de muro bethsan. Venerũtq; viri iabes galaad. ⁊ ꝯbusserũt ea

igni.⁊ tulerūt ossa eoꝝ.⁊ sepelierūt in nemore iabes.⁊ ieiunauerunt septem diebus.

Explicit primꝰ liber Samuelis
Incipit secundus. Capl'm I

Factū est autē postꝙ mortuꝰ ē saul ut dauid reuerteretur a cede amalech.⁊ maneret i siceleca duos dies. In die aūt t'tia apparuit hō veniēs de castris saul· veste cōscissa ⁊ pulue ꝯspsus caput. Et ut venit ad dauid cecidit sup faciē suā.⁊ adorauit. Dixitqꝫ ad eū dauid: Unde venis? Qui ait ad eum. De castris isrl' fugi. Et dixit ad eū dauid: Qđ ē vbū qđ factū est? Indica m. Qui ait: Fugit populꝰ ex prelio.⁊ multi corruētes e populo mortui sūt: s ⁊ saul ⁊ ionathas filꝰ eiꝰ interierūt. Dixitqꝫ dauid ad adolescētē q nūciabat ei. Unde scis qa mortuꝰ ē saul ⁊ ionathas filꝰ eius? Ait adolescēs q nūciabat ei. Casu veni in montē gelboe.⁊ saul incūbebat super hastā suā: porro currꝰ ⁊ eqtes appropinquabant ei.⁊ cōuersus pꝰ tergū suū· vidensqꝫ me vocauit. Cui cū rñdissem adsū· dixit mihi: Quis nā es tu? Et aio ad eū: Amalechites ego sū. Et locutꝰ ē mihi: Sta sup me ⁊ interfice me: qm tenēt me angustie.⁊ adhuc tota aīa mea i me ē. Stansqꝫ sup eū occidi illum. Sciebā.n.ꝙ viuē nō poterat pꝰ ruinā. Et tuli diadema qđ erat in capite eiꝰ.⁊ armillam de brachio illius.⁊ attuli ad te dñm meū huc. Apprehendēs aūt dauid vestimenta sua scidit· oēsqꝫ viri q erāt cū eo.⁊ planxerūt ⁊ fleuerūt ⁊ ieiunauerūt vsqꝫ ad vespā sup saul ⁊ sup ionathan filiū eiꝰ.⁊ sup ppl'm dñi.⁊ sup domū isrl': eo ꝙ corruissent gladio. Dixitqꝫ dauid ad iuuenē q nūciauerat ei: Unde es tu? Qui rñdit: Filiꝰ hōis aduene amalechite ego sum. Et ait ad eum dauid: Quare non timuisti mittē manū tuā ut occideres xp̄m dñi? Vocāsqꝫ dauid vnū de pueris suis ait: Accedēs irrue in eū. Qui pcussit illū ⁊ mortuꝰ ē. Et ait ad eū dauid: Sāguis tuꝰ sup caput tuū. Os.n. tuū locutū est aduersū te dicēs: ego interfeci xp̄m dñi. Plāxit autē dauid plāctū huiuscemōi sup saul ⁊ sup ionathan filiū eiꝰ.⁊ pcepit ut docerēt filios iuda arcū: sicut scriptū est in libro iustoꝝ. Et ait: Considera isrl' ꝓ his qui mortui sūt: sup excelsa tua vulnerati. Incliti isrl' sup montes tuos interfecti sūt. Quō ceciderūt fortes? Nolite annūciare in geth· neqꝫ annūcietis in cōpitis ·i tuis· ascalonis: ne forte letent' filie philistijm· ne exultēt filie incircūcisoꝝ. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia veniant super vos. Neqꝫ sint agri pmitiaꝝ: qa ibi abiectꝰ ē clypeꝰ fortium· clypeꝰ saul qsi nō esset vnctꝰ oleo· a sanguine interfectorū ab adipe fortiū. Sagitta ionathe nūꝙ rediit retrorsū.⁊ gladius saul nō est reuersus ianis. Saul ⁊ ionathas amabiles ⁊ decori valde i vita sua· i morte qꝫ nō sunt diuisi. Aqlis velociores: leonibꝰ fortiores. Filie isrl' sup saul flete q vestiebat vos coccino in delitijs: q pbebat ornamēta aurea cultui vr̄o. Quō ceciderūt fortes i p̄lio? Ionathas i excelsis tuis occisus ē. Doleo sup te frater mi ionatha decore nimis.⁊ amabilis super amorē mulieꝝ. Sicut mat' vnicū amat filiū suū· ita ego te diligebā. Quō ceciderūt robusti.⁊ perierunt arma bellica? C II

Igit' pꝰ hec ꝯsuluit dauid dñm dicens: Nū ascēdā in vnā de ciuitatibꝰ iuda? Et ait dñs ad eū: Ascēde. Dixitqꝫ dauid: Quo ascendā? Et rñdit ei: In hebron. Ascēdit ḡ dauid ⁊ due vxores eiꝰ achinoem iezrahelites ⁊ abigail vxor nabal carmeli: s ⁊ viros q erāt cū eo duxit dauid singulos cū domo sua.⁊ manserūt i oppidis hebron. Veneruntqꝫ viri iuda.⁊ vnxerūt ibi dauid ut regnaret sup domū iuda. Et nūciatū ē dauid ꝙ viri iabes galaad sepelissent saul. Misit ḡ dauid nūcios ad viros iabes galaad· dixitqꝫ ad eos: Bñdicti vos a dño q fecistis mīam hanc cū dño vr̄o saul.⁊ sepelistis eū. Et nūc retribuet vobis qdē dñs mīam ⁊ v'itatē.⁊ ego reddā grām eo ꝙ fecistis vbū istud. Cōfortent' manꝰ vr̄e.⁊ estote filij fortitudis. Licz eni mortuus sit dñs vester saul: tñ me vnxit domꝰ iuda i regē sibi. Abner aūt filꝰ ner pnceps exercitus saul· tulit isboseth filiū saul.⁊ circūduxit eū p castra· regēqꝫ cōstituit super galaad.⁊ sup gessuri.⁊ sup iezrahel.⁊ sup effraim.⁊ sup beniamin.⁊ sup isrl' vniuersum. Quadragita ānoꝝ erat isboseth filꝰ saul cū regnare cepisset sup isrl'.⁊ duobus annis regnauit. Sola autē domꝰ iuda seqbat' dauid. Et fuit numerꝰ dieꝝ qs cōmoratꝰ est dauid iperās i hebron sup domū iuda septē ānorū ⁊ sex mensiū. Egressusqꝫ est abner filꝰ ner ⁊ pueri isboseth filij saul de castris in gabaon

Arc⁹ doce⁹

Porro ioab filiꝰ saruie. ⁊ pueri dauid egressi
sūt. ⁊ occurrerūt eis iux̄ piscinā gabaon. Et
cū in vnū cōuenissent. e regione sederūt hi in
vna pte piscine. ⁊ illi ex altera. Dixitq̄ abner
ad ioab: Surgāt pueri. ⁊ ludāt corā nobis
Et rn̄dit ioab: Surgāt. Surrexerūt ḡ ⁊ trās/
ierunt nūero duodecim de beniamin ex pte
isboseth filij saul. ⁊ duodeci de puerꝭ dauid
Apprehensoq̄ vnusq̄sq̄ capite cōparis sui de/
fixit gladiū i latꝰ ꝯtrarij. ⁊ ceciderūt siл. Vo/
catūq̄ ē nomē loci illiꝰ ager robustoꝝ in ga/
baon. Et ortū ē bellū durū satis i die illa. fu/
gatusq̄ ē abner ⁊ viri israhel a pueris dauid.
Erant āt ibi tres filij saruie. ioab ⁊ abisai ⁊
asahel. Porro asahel cursor velocissimꝰ fuit
q̄i vnꝰ de capreis q̄ morant̄ in siluis. Perse/
quebat̄ aūt asahel abner. ⁊ nō declinauit ad
dexterā siue ad sinistrā omittēs psequi abner
Respexit itaq̄ abner pꝰ tergū suū. ⁊ ait: Tu
ne es asahel? Cui rn̄dit: Ego sū. Dixitq̄ ei
abner: Vade ad dexteram siue ad sinistrā. ⁊
apprehende vnū de adolescentibꝰ. ⁊ tolle tibi
spolia eiꝰ. Noluit aūt asahel omittē q̄n vrge/
ret eū. Rursūq̄ locutꝰ ē abner ad asahel. Re/
cede ⁊ noli me seq̄. ne forte ꝯpellar ꝯfodere te
i terrā. ⁊ leuare nō potero faciē meā ad ioab
frēm tuum. Qui audire ꝯtēpsit. ⁊ noluit de/
clinare. Percussit ḡ eū abner auersa hasta in
inguine ⁊ transfodit. ⁊ mortuꝰ est i eodē loco.
Omnesq̄ q̄ transibāt ꝑ locū illum i q̄ ceciderat
asahel ⁊ mortuꝰ erat. subsistebāt. Persequē/
tibꝰ aūt ioab ⁊ abisai fugientē abner. sol oc/
cubuit. Et venerūt vsq̄ ad collē aq̄ductꝰ qui
ē ex aduerso vallis ⁊ itinerꝭ deserti i gabaon.
Congregatiq̄ sūt filij beniamin ad abner. ⁊
⁊ conglobati i vnū euneū steterūt i sūmitate
tumuli viiꝰ. Et exclamauit abner ad ioab ⁊
ait: Nū vsq̄ ad internitionē tuꝰ mucro deseui/
et? An ig̊ras q̄ piculosa sit desꝑatio? Vsq̄ q̊
nō dicis pplo ut omittat ꝑseq̄ frēs suos? Et
ait ioab: Viuit dn̄s: si locutus fuisses mane
recessisset ppl's ꝑsequēs frēm suū. Insonuit ḡ
ioab buccina. ⁊ stetit oīs exercitus: nec ꝑse/
cuti sūt vltra isrl': neq̄ iniere certamen. Ab/
ner aūt ⁊ viri eius abierūt ꝑ cāpestria moab
tota nocte illa. ⁊ trāsierūt iordanē. ⁊ lustra/
ta oi bethoron venerunt ad castra. Porro
ioab reuersus omisso abner cōgregauit oēm
pplm. ⁊ defuerūt de puerꝭ dauid decē ⁊ nouē
viri excepto asahele. Serui aūt dauid ꝑcus/
serūt de beniamin ⁊ de viris q̄ erāt cū abner
trecētos sexagita: q̊ ⁊ mortui sūt. Tulerūtq̄
asahel. ⁊ sepelierūt eū in sepulchro p̄ris sui in
bethleem. Et ambulauerūt tota nocte ioab
⁊ viri qui erāt cū eo. ⁊ i ipso crepusculo ꝑue/
nerunt in hebron.

C III

Facta ē ḡ longa cōcertatio int̄ domū
dauid ⁊ int̄ domū saulis: dauid ꝓfi/
ciens ⁊ sꝑ seipso robustior: domꝰ aūt
saul decrescens quotidie. Natiq̄ sūt filij da/
uid in hebron. Fuitq̄ p̄mogenitꝰ eiꝰ āmon de
achinoem iezrahelite. ⁊ pꝰ eū cheleab de abi/
gail vxore nabal carmeli. Porro tertiꝰ absa/
lon filiꝰ maacha filie tholomai regis gessur.
Quartꝰ āt adonias filiꝰ agith. ⁊ q̄ntꝰ sapha/
tias filiꝰ abithal. Sextꝰ q̊q̄ iethraam de egla
vxore dauid. Hi nati sūt dauid i hebron. Cū
ḡ eēt p̄liū int̄ domū saul ⁊ domū dauid: ab/
ner filiꝰ ner regebat domū saul. Fuerat autē
sauli ꝯcubina noīe respha filia achia. igres/
susq̄ ē ad eā abner. Dixitq̄ isboseth ad ab/
ner: Quare ingressus es ad cōcubinā patrꝭ
mei? Qui iratꝰ nimis ꝓpter v̄ba isboseth. ait
Nūq̄d caput canis ego sū aduersū iudā ho/
die q̄ fecerim m̄iam sup domū saul p̄ris tui. ⁊
sup frēs ⁊ ꝓximos eiꝰ. ⁊ nō tradidi te in manu
dauid. ⁊ tu req̄sisti in me q̄ argueres ꝓ mu/
liere hodie? Hec faciat deꝰ abner. ⁊ h̄ addat
ei: nisi quō iurauit dn̄s dauid sic faciā cū eo
ut transferat̄ regnū de domo saul. ⁊ eleuetur
thronꝰ dauid sup isrl' ⁊ sup iudā a dan vsq̄
bersabee. Et non potuit respondere ei quicq̄
q̄a metuebat illū. Misit ḡ abner nūcios ad
dauid i hebron ꝓ se dicētes: Cuiꝰ est t̄ra? Et
ut loq̄rēt̄. Fac mecū amicitias. ⁊ erit manꝰ
mea tecū. ⁊ reducā ad te vniuersū isrl'. Qui
ait: Optime. Ego faciā tecum amicitias. s;
vnā rē peto a te dicēs: Non videbꝭ faciē meā
anq̄ adduxerꝭ m̄ michol filiā saul. ⁊ sic veni/
es ⁊ videbꝭ me. Misit aūt dauid nūcios ad
isboseth filiū saul dicēs: Redde vxorē meā
michol quā despōdi m̄ cētū p̄putijs philistijm
Misit ḡ isboseh. ⁊ tulit eā a viro suo phal/
tiel filio lais. Seq̄bat̄q̄ eā vir suus plorās
vsq̄ baurim. Et dixit ad eū abner: Vade ⁊
reuertē. Qui reuersus ē. Sermonē q̊q̄ itulit
abner ad seniores isrl' dicēs: Tā heri q̄ nu/
diustertiꝰ querebatꝭ dauid ut regnaret super
vos. Nūc ḡ facite: q̄m dn̄s locutus ē ad da/
uid dicēs: In manu serui mei dauid salua/
bo pplm meū isrl' de manu philistijm ⁊ oiū
inimicoꝝ eius. Locutus ē autem abner etiā

ad beniamin. Et abijt ut loq̃ret̃ ad dauid in
hebron oia q̃ placuerãt isrl'i ⁊ vniũso benia/
min. venitq; ad dauid i hebron cũ vigĩti virĩs.
Et fecit dauid abner ⁊ viris ei⁹ q̃ venerant
cum eo conuiuiũ. Et dixit abner ad dauid:
Surgã ut ꝯgregẽ ad te dñm meũ regẽ oẽm
isrl'. ⁊ ineam tecũ fed⁹. ⁊ iperes oib⁹ sicut desi/
derat aĩa tua. Cũ g̃ deduxisset dauid abner
⁊ ille isset i pace. stati pueri dauid ⁊ ioab ve/
nerũt cesis latronib⁹ cũ p̃da magna nimis.
Abner aũt nõ erat cũ dauid i hebron. q̃a iã
dimiserat eũ. ⁊ ꝓfect⁹ fuerat i pace. ⁊ ioab ⁊
ois exercit⁹ qui erant cũ eo postea venerant.
Nũciatũ ẽ itaq; ioab a narrãtib⁹. Venit ab/
ner filius ner ad regẽ. ⁊ dimisit eũ. ⁊ abijt in
pace. Et igressus ẽ ioab ad regẽ. ⁊ ait: Quid
fecisti? Ecce venit abner ad te. Quare dimi/
sisti eũ. ⁊ abijt ⁊ recessit? Ig̃ras abner filium
ner q̃m ad h̃ venit ut deciperet te. ⁊ sciret exi/
tũ tuũ ⁊ introitũ tuũ. ⁊ nosset oia que agis?
Egressus itaq; ioab a dauid misit nuncios
p⁹ abner. ⁊ reduxit eũ a cisterna syra ig̃rante
dauid. Cũq; redisset abner in hebron seorsũ
adduxit eũ ioab ad mediũ porte ut loq̃ret̃ ei
in dolo. ⁊ ꝑcussit illũ ibi in inguine ⁊ mortu⁹
est in vltionẽ sanguinis asahel fratris eius.
Quod cũ audisset dauid rem iam gestã. ait:
Mund⁹ ego sũ. ⁊ regnũ meũ apud deũ vsq; i
sempitnũ a sanguine abner filij ner. ⁊ veniat
sup̱ caput ioab ⁊ sup̱ oẽm domũ patris eius
nec deficiat de domo ioab fluxũ seminis su/
stinẽs ⁊ leprosus ⁊ tenẽs fusũ. ⁊ cadẽs gla/
dio ⁊ indigẽs pane. Igit̃ ioab ⁊ abisai frat̃
ei⁹ interfecerũt abner. eo q; occidisset asahel
fratrẽ eoꝝ i gabaon i p̃lio. Dixit autẽ dauid
ad ioab. ⁊ ad oẽm p̃plm q̃ erat cũ eo. Scindi/
te vestimẽta vr̃a ⁊ accingimini saccis. ⁊ plã/
gite añ exeq̃as abner. Porro rex dauid seq̃/
bat̃ feretꝝ. Cũq; sepelissent abner in hebron:
leuauit rex dauid vocẽ suã: ⁊ fleuit sup̱ tu/
mulũ abner. Fleuit aũt ⁊ ois pp̃lus. Plan/
gẽsq; rex ⁊ lugẽs abner. ait: Neq̃q̃ ut mori
solẽt ignaui. mortu⁹ es abner. Manus tue
ligate nõ sũt. ⁊ pedes tui nõ sũt cõpedib⁹ ag/
grauati: s; sic solẽt cadẽ corã filijs iniq̃tat̃
sic corruisti. Congeminãsq; ois p̃pl's. fleuit
super eũ. Cũq; venisset vniuersa multitudo
cibũ cape cũ dauid clara adhuc die. iurauit
dauid dicẽs: Hec faciat mihi de⁹. ⁊ h̃ addat
si ante occasũ solis gustauero panẽ uł aliud
quicq̃. Oisq; p̃plus audiuit. ⁊ placuerũt eis

cũcta que fecit rex in cõspectu ois populi. Et
cognouit oẽ vulg⁹ ⁊ vniuersus isrl' i die illa:
q̃m nõ actũ fuisset a rege ut occideret̃ abner
filius ner. Dixit q; rex ad seruos suos: Nũ
ig̃ratis q̃m p̃nceps ⁊ maxim⁹ cecidit hodie i
isrl'? Ego autẽ adhuc delicat⁹ ⁊ vnctus rex.
Porro viri isti filij saruie duri mihi sũt. Re/
tribuat dñs facienti malũ iuxta malitiã suã.

Audiuit aũt isboseth filius IIII
saul q; cecidisset abner in hebron. ⁊
dissolute sũt manus ei⁹: oisq; israhel
ꝑturbatus est. Duo ãt viri p̃ncipes latronũ
erãt filio saul: nomẽ vni banaa. ⁊ nomẽ al/
teri rechab filij rẽmon berothite de filijs ben/
iamin. Siq̃dẽ ⁊ beroth reputata ẽ i beniamin
Et fugerũt berothite in gethaim: fueruntq;
ibi aduene vsq; ad tempus illud. Erat autẽ
ionathe filio saul fili⁹ debilis pedib⁹. Quin/
quẽnis. n. fuit q̃n venit nũci⁹ de saul ⁊ iona/
tha ex iezrahel. Tollens itaq; eũ nutrix sua
fugit. Cũq; festinaret ut fugẽt. cecidit. ⁊ clau
dus effectus ẽ. habuitq; vocabulũ miphibo/
seth. Venientes igit̃ filij rẽmon berothite re/
chab ⁊ banaa: ingressi sũt feruẽte die domũ
isboseth. Qui dormiebat super stratum suũ
meridie. ⁊ ostiaria dom⁹ purgãs triticũ ob/
dormiuit. Ingressi sũt aũt domũ latent̃ assu/
mẽtes spicas tritici. ⁊ ꝑcusserũt eũ i inguine
rechab ⁊ banaa frat̃ ei⁹. ⁊ fugerunt. Cũ aũt
igressi fuissent domũ. ille dormiebat sup̱ lectũ
suũ i cõclaui. ⁊ ꝑcutiẽtes interfecerũt eum.
Sublatoq; capite ei⁹ abierũt ꝑ viam deserti
tota nocte. ⁊ attulerũt caput isboseth ad da/
uid i hebron. Dixerũtq; ad regẽ: Ecce caput
isboseth filij saul inimici tui q̃ q̃rebãt animã
tuã. ⁊ dedit dñs dño nr̃o regi vltionẽ hodie
de saul ⁊ de semine eius. Respondens autem
dauid rechab ⁊ banaa fri eius filijs rẽmon
berothite. dixit ad eos: Viuit dñs qui eruit
animã meã de oi angustia: q̃m eũ qui annũ/
ciauerat mihi ⁊ dixerat mortuus est saul. q̃
putabat se ꝓspera nũciare. tenui ⁊ occidi eũ i
sicelech cui oportebat me mercedẽ dare pro
nũcio. Quãto mag̃ nũc cũ hoies impij inter/
fecerũt virũ inoxiũ i domo sua sup̱ lectũ suũ
nõ querã sanguinẽ ei⁹ de manu vr̃a. ⁊ auferã
vos de t̃ra? Precepit itaq; dauid puerĩs suis. ⁊
int̃fecerũt eos. p̃cidẽtesq; man⁹ ⁊ pedes eoꝝ:
suspẽderũt eos sup̱ piscinã in hebron. Caput
aũt isboseth tulerũt. ⁊ sepelierũt i sepulchro
abner in hebron. V

Et venerũt vniuerse trib⁹ isrł ad da/
uid in hebron dicẽtes: Ecce nos os
tuũ ⁊ caro tua sum⁹. Sꝫ ⁊ heri ⁊ nu/
diusterti⁹ cũ esset rex saul sup nos: tu eras
educẽs ⁊ reducẽs isrł. Dixit autẽ dñs ad te:
Tu pasces pplm meũ isrł. ⁊ tu eris dux super
isrł. Venerũt qꝫ ⁊ seniores isrł ad regẽ i he/
bron. ⁊ pcussit cũ eis rex dauid fed⁹ i hebron
corã dño: vnxeruntqꝫ dauid in regẽ sup isrł.
Fili⁹ trigita ãnoꝝ erat dauid cũ regnare ce/
pisset. ⁊ qdragita ãnis regnauit. In hebron re/
gnauit sup iudã septẽ ãnis ⁊ sex mẽsibus. in
irłm aũt regnauit trigitatrib⁹ ãnis super oẽm
isrł ⁊ iudã. Et abijt rex ⁊ oẽs viri q erant cũ
eo ĩ irłm ad iebuseũ habitatorẽ t're. Dictũqꝫ ẽ
dauid ab eis. Nõ igredier̃ huc nisi abstuler̃
cecos ⁊ claudos dicentes: Non ingredief
dauid huc. Cepit aũt dauid arcẽ syon. h̃ est
ciuitas dauid. Proposuerat. n. dauid in die
illa pmiũ q pcussisset iebuseũ ⁊ tetigisset do/
matũ fistulas. ⁊ abstulisset cecos ⁊ claudos
odiẽtes aiaꝫ dauid. Idcirco dicit' i ꝓuerbio
Cec⁹ ⁊ claud⁹ nõ intrabũt in tẽpliũ. Habita/
uit aũt dauid i arce syon. ⁊ vocauit eã ciui/
tatẽ dauid. ⁊ edificauit p gyrũ a mello ⁊ in/
trisec⁹. Et igrediebat' ꝓficiẽs atqꝫ succrescẽs
⁊ dñs de⁹ exercituũ erat cũ eo. Misitqꝫ hirã
rex tyri nũcios ad dauid ⁊ ligna cedrina ⁊
artifices lignoꝝ: artificesqꝫ lapidũ ad parie/
tes. ⁊ edificauerunt domũ dauid. Et cognouit
dauid qm cõfirmasset eũ dñs regẽ sup isrł. ⁊
qm exaltasset regnũ ei⁹ sup pplm suũ israhel.
Accepit g̃ dauid adh̃ ꝯcubinas ⁊ vxores de
irłm p⁹ꝙ venerat de hebron. Natiqꝫ sũt da/
uid ⁊ alij filij ⁊ filie. ⁊ h̃ noĩa eoꝝ q nati sunt
ei i irłm. Samua ⁊ sobab ⁊ nathã ⁊ salomõ
⁊ iabaar ⁊ helisua ⁊ nepheg. ⁊ iaphia ⁊ heli/
sama ⁊ helida ⁊ helifeleth. Audierũt g̃ phi/
listijm ꝙ vnxissent dauid in regem super isrł
⁊ ascenderũt vniuersi ut q̃rerẽt dauid. Qđ
cũ audisset dauid descẽdit i presidiũ. Phili/
stijm aũt veniẽtes diffusi sũt i valle raphai.
Et ꝯsuluit dauid dñm dicẽs: Si ascẽdã ad
philistijm. ⁊ si dabis eos in manu mea? Et
dixit dñs ad dauid: Ascẽde. qa tradẽs dabo
philistijm i manu tua. Venit g̃ dauid in ba/
alpharasim. ⁊ percussit eos ibi. ⁊ dixit: Diui/
sit dñs inimicos meos coram me. sicut diui/
dũt' aque. Proptea vocatũ ẽ nomẽ loci illi⁹
baalpharasim. Et reliqrũt ibi sculptilia sua
q̃ tulit dauid ⁊ viri ei⁹. Et addiderũt adhuc
philistijm ut ascẽderẽt. ⁊ diffusi sunt in valle
raphaim. Cõsuluit aũt dauid dñm. Si ascẽ/
dã ꝯ philisteos. ⁊ tradas ei⁹ in man⁹ meas?
Qui rñdit: Non ascẽdas ꝯ eos. ꝫ gyra post
tergũ eoꝝ. ⁊ venies ad eos ex aduerso piroꝝ.
Et cũ audieris sonitũ gradiẽtis in cacumie
piroꝝ. tũc inibis pliũ: qa tunc egredief dñs
añ faciẽ tuã. ut pcutiat castra philistijm. Fe/
cit itaqꝫ dauid sicut p̃cep at ei dñs. ⁊ pcussit
philistijm de gabaa vsqꝫ dum venias gezer.

Ongregauit aũt rursũ dauid VI
oẽs electos ex israhel trigita milia.
Surrexitqꝫ dauid ⁊ abijt ⁊ vniuer/
sus ppls q erat cũ eo de viris iuda ut addu/
cerent archã dei. sup quã iuocatũ est nomen
dñi exercituũ sedẽtis i cherubin super eã. Et
iposuerũt archã dei sup plaustrũ nouũ. Tu/
lerũtqꝫ eã de domo aminadab q erat i gabaa.
Oza aũt ⁊ haio filij aminadab minabãt plau
strũ nouũ. Cũqꝫ tulissent eã de domo amina/
dab q erat i gabaa custodiẽs archã dei. haio
p̃cedebat archã dei: dauid aũt ⁊ oĩs isrł lu/
debãt corã dño in oib⁹ lignis fabrefactis ⁊
citharis ⁊ liris ⁊ tympanis ⁊ sistris ⁊ cym/
balis. Postꝙ aũt venerũt ad aream nachor
extẽdit oza manũ ad archã dei. ⁊ tenuit eã:
qm calcitrabãt boues. ⁊ declinauerunt eã.
Iratusqꝫ ẽ idignatiõe dñs ꝯ ozam. ⁊ pcussit
eũ sup temeritate: q mortu⁹ ẽ ibi iuxta archã
dñi. Cõtristat⁹ est aũt dauid eo ꝙ pcussisset
dñs ozam. ⁊ vocatũ ẽ nomẽ loci illi⁹ pcussio
oze vsqꝫ i diẽ hãc. Et extimuit dauid dñm in
die illa dicens: Quõ ingredief ad me archa
dñi? Et noluit diuertẽ ad se archã dñi i ciui
tatẽ dauid. ꝫ diuertit eã in domũ obededom
gethei. Et habitauit archa dñi in domo obe/
dedom gethei trib⁹ mensibus. ⁊ bñdixit dñs
obededom. ⁊ oẽm domũ ei⁹. Nunciatũqꝫ est
regi dauid ꝙ benedixisset dñs obededom. ⁊
oĩa eius ꝓpter archam dñi. Dixitqꝫ dauid:
Ibo. ⁊ reducam archam cũ benedictione in
domũ meã. Abijt g̃ dauid. ⁊ adduxit archã
dei de domo obdedom i ciuitatẽ dauid cum
gaudio. ⁊ erant cũ dauid septẽ chori. ⁊ victi/
ma vituli. Cũqꝫ transcendissent q portabant
archã dñi sex passus. imolabant bouẽ ⁊ ouẽ
⁊ arietẽ. ⁊ dauid pcutiebat in organis armi/
gatꝫ. ⁊ saltabat totꝫ virib⁹ añ dñm. Porro da
uid erat accinct⁹ ephot lineo. ⁊ dauid ⁊ oĩs
domus isrł ducebant archã testamẽti dñi in
iubilo ⁊ in clangore buccine. Cũqꝫ intrasset

Collyrida. pe. cor. pars tangul' g' modic? qui alibi di' Torta panis.

arcba dñi i ciuitatē dauid. micbol filia saul ꝓspiciens ꝑ fenestrā: vidit regē dauid subsilientē atq; saltantē corā dño. ⁊ despexit eum i corde suo. Et itroduxerūt arcbā dñi. ⁊ iposuerūt eā i loco suo in medio tabernaculi qd̄ tetēderat ei dauid. ⁊ obtulit dauid bolocausta corā dño ⁊ pacifica. Cūq; cōplesset offerens bolocausta ⁊ pacifica: bñdixit ppl'o in noie dñi exercituū. Et partitus est vniuerse multitudini isrl'. tā viro q̄ȝ mulieri singulis collyridā panis vnam. ⁊ assaturam bubale carnis vnā. ⁊ similā frixā oleo. Et abijt ois ppl's vnusq̄sq; i domū suā. Reuersusq; ē dauid ut bñdiceret domui sue. ⁊ egressa micbol filia saul i occursū dauid. ait: Q̄ȝ gloriosus fuit bodie rex isrl' discoopiens se añ ancillas seruoꝝ suoꝝ. ⁊ nudat⁹ ē q̄si si nudet' vnus de scurrꝭ. Dixitq; dauid ad micbol: Viuit dñs. q̄a ludā añ dñm q̄ elegit me poti⁹ q̄ȝ patrem tuū ⁊ q̄ȝ oēm domū ei⁹. ⁊ p̄cepit mihi ut essem dux sup ppl'm dñi i isrl'. Et ludā ⁊ vilioꝛ fiā plusq̄ȝ fact⁹ sū. ⁊ ero bumilis i oculis meis: ⁊ cū āc illis de q̄b⁹ locuta es glorioꝛ appa rebo. Igit' micbol filie saul nō est natus fili⁹ vsq; in diem mortis sue.

h' Scurra. re. q aliquē sectat q̄ ē d' assecla. t[illegible] dani loquit p[illegible] sui leccator.

VII

Factū ē autē cū sedisset rex in domo sua. ⁊ dñs dedisset ei requiē vndiq; ab vniuersis inimicis suis. dixit ad natbā ꝓpbetā. Vides ne q̄ȝ ego babitē i domo cedrina: ⁊ arcba dei posita sit in medio pelliū? Dixitq; natban ad regē: Oē qd̄ est in corde tuo vade fac: q̄a dñs tecū ē. Factū est aūt in illa nocte. ⁊ ecce sermo dñi ad natban dicens: Vade ⁊ loque' ad seruū meū dauid: Hec dicit dñs. Nūq̄d tu edificabis mihi domū ad babitandū? Neq; .n. babitaui i domo ex die illa q̄ eduxi isrl' de t'ra egypti vsq; i diē bāc: s; ābulabā i tabnaculo ⁊ in tētorio per cūcta loca q̄ trāsiui cū oib⁹ filijs isrl'. Nūq̄d loquēs locut⁹ sum ad vnā de tribub⁹ isrl'. cui p̄cepi ut pascēt ppl'm meū isrl'. dicēs: q̄re nō edificasti mihi domū cedrinā? Et nunc h̄ dices seruo meo dauid. Hec dicit domin⁹ exercituū: Ego tuli te de pascuis sequētē greges ut esses dux super ppl'm meū isrl'. ⁊ fui tecum in oib⁹ vbicūq; ābulasti. ⁊ interfeci vniuersos inimicos tuos a facie tua: feciq; tibi nomen grāde iux' nomē magnoꝝ q̄ sūt in t'ra. Et ponā locū ppl'o meo isrl'. ⁊ plantabo eū. ⁊ babitabo cū eo. ⁊ nō turbabit' ampli⁹. nec addēt filij iniq̄tatꝭ ut affligāt eū sicut p'us. ex die q̄ ꝯstitui iudices sup ppl'm meū isrl'. Et requiē dabo tibi ab oibus inimicis tuis: p̄dicitq; tibi dñs q̄ȝ domū faciat tibi dñs. Cūq; completi fuerit dies tui ⁊ dormierꝭ cū prib⁹ tuis. suscitabo semē tuū p⁹ te. qd̄ egrediet' de vtero tuo ⁊ firmabo regnū eius. Ipse edificabit domū nomini meo. ⁊ stabiliam tbronū regni eius vsq; in sempiternū. Ego ero ei in p̄rem. ⁊ ipse erit mihi in filiū. Qui si iniq̄ aliq̄d gesserit: arguā eū i v'ga viroꝝ. ⁊ i plagꝭ filioꝝ boīuȝ. Misericordiā āt meā nō auferā ab eo. sicut abstuli a saul quē amoui a facie mea. Et fidelis erit domus tua. ⁊ regnū tuū vsq; i et'nū añ faciē meā. ⁊ tbron⁹ tu⁹ erit firm⁹ iugiter. Scd̄m oia verba h̄. ⁊ iuxta vniuersā visionē istā: sic locut⁹ ē natbā ad dauid. Ingressus ē autem rex dauid ⁊ sedit coram dño. ⁊ dixit: Quis ego sū dñe de⁹ ⁊ q̄ domus mea: q̄a adduxisti me bucusq;? Sed ⁊ h̄ parū visū est in ꝯspectu tuo dñe de⁹: nisi lo q̄rerꝭ etiā de domo serui tui in longinquū. Ista est .n. lex adam dñe de⁹. Quid g̊ addere poterit ad h̄ dauid ut loquat' ad te? Tu eni scis seruū tuū dñe de⁹. Propt' v'bū tuū ⁊ ƀm coꝛ tuū fecisti oia magnalia h̄. ita ut notū faceres ƀuo tuo. Idcirco magnificat⁹ es dñe de⁹: q̄a nō ē silꝭ tui neq; ē de⁹ extra te i oib⁹ q̄ audiuim⁹ aurib⁹ nr̄is. Que ē aūt ut ppl'us tu⁹ isrl' gēs i t'ra, ꝓpt' quā iuit de⁹ ut redimēt eā sibi in ppl'm. ⁊ poneret sibi nomē. faceretq; eis magnalia ⁊ borribilia sup t'rā a facie ppl'i tui quē redemisti tibi ex egypto. gentē ⁊ deū ei⁹? Firmasti eni tibi populū tuū isrl' i ppl'm sempit'nū. ⁊ tu dñe deus factus es eis i deū. Nūc g̊ dñe de⁹ v'bū qd̄ locut⁹ es sup seruū tuū ⁊ sup domū ei⁹ suscita in sempiternū. ⁊ fac sicut locut⁹ es ut magnificet' nomē tuū vsq; in sempiternū. atq; dicat': Dñs de⁹ exercituū de⁹ sup isrl'. Et dom⁹ serui tui dauid erit stabilita coram dño: quia tu dñe exercituū deus isrl' reuelasti auriculam serui tui. dicens: domū edificabo tibi. ꝓpt'ea inuenit seruus tuus coꝛ suū ut oraret te oratione bac. Nunc g̊ dñe deus tu es de⁹. ⁊ v'ba tua erūt vera. Locutus es eni ad seruū tuū bona bec. Incipe g̊ ⁊ benedic domui serui tui ut sit i sempiternū corā te: q̄a tu dñe de⁹ locutus es bec. ⁊ bñdictione tua bñdicet' domus serui tui in sempiternū.

VIII

Factū est autē post bec ꝑcussit dauid pbilistijm. ⁊ bumiliauit eos. ⁊ tulit dauid frenū tributi d̄ mān pbilistijm

⁊ percussit moab. ⁊ mensus est eos funiculo
coequās terre. Mensus est autē duos funi-
culos: vnū ad occidendū ⁊ vnū ad viuificā-
dū. Factusq; ē moab dauid seruiens sub tri-
buto. Et ꝑcussit dauid adadeçer filiū roob
regē soba: qn̄ profect⁹ est ut dn̄aret̄ sup̱ flu-
mē eufratē. Et captꝫ dauid ex ꝑte eius mille
septingentis equitib⁹. ⁊ viginti milib⁹ peditū
subneruauit oēs iugales curruū. Dereliqt
aūt ex eis cētū curr⁹. Uenitq; syria damasci
ut p̄sidiū ferret adadeçer regi soba. ⁊ ꝑcussit
dauid de syria vigintiduo milia viroꝝ. ⁊ po-
suit dauid p̄sidiū i syria damasci. factaq; est
syria dauid seruiēs sub tributo. Seruauitq;
dn̄s dauid i oīb⁹ ad q̄cūq; ꝓfect⁹ ē. Et tulit
dauid arma aurea q̄ habebant serui adade-
çer. ⁊ detulit ea in irl'm. Et de bethe ⁊ de be-
roth ciuitatib⁹ adadeçer tulit rex dauid es
multū nimis. Audiuit autē thou rex emath
ꝙ percussisset dauid omne robur adadeçer.
Et misit thou iorā filiū suū ad regē dauid ut
salutaret eū congratulās. ⁊ gratias ageret
eo ꝙ expugnasset adadeçer ⁊ ꝑcussisset eum.
Hostis quippe erat thou adadeçer. Et i ma-
nu ei⁹ erāt vasa aurea ⁊ vasa argētea ⁊ vasa
erea. q̄ ⁊ ipsa scīficauit rex dauid dn̄o cū ar-
gēto ⁊ auro q̄ sanctificauerat de vniuersis
gētib⁹ quas subegerat de syria ⁊ moab ⁊ fi-
lijs āmon ⁊ philistijm ⁊ amalech. ⁊ de ma-
nubijs adadeçer filij roob regis soba. Fecit
q; sibi dauid nomē cum reuerteret̄ capta sy-
ria i valle salinaꝝ cesis decē ⁊ octo milib⁹. ⁊
i gebelem ad vigititria milia. ⁊ posuit i idu-
mea custodes. statuitq; p̄sidiū. Et facta est
vniūsa idumea seruiēs dauid. ⁊ ſuauit dn̄s
dauid in oībus ad q̄cūq; ꝓfect⁹ ē. Et regna-
uit dauid super omnē isrl': faciebat q; dauid
iudiciū ⁊ iusticiā oī pp'lo suo. Joab aūt fili⁹
saruie erat sup̱ exercitū. Porro iosaphat fili⁹
achilud erat a cōmentarijs. ⁊ sadoch filius
achitob. ⁊ achimelech filius abiathar erant
sacerdotes. ⁊ saraias scriba: banaias autem
filius ioiade sup̱ celethi ⁊ felethi. Filij autē
dauid sacerdotes erant. IX

Et dixit dauid: Putas ne est aliq̇s q̇
remāserit de domo saul ut faciā cum
eo m̄iam ꝓpter ionathā? Erat autē
de domo saul ſuus noīe siba. Quē cū vocas-
set rex ad se. dixit ei: Tu ne es siba? Et ille re-
spondit: Ego sū seru⁹ tu⁹. Et ait rex: Nūquid
sup̱est aliq̇s de domo saul ut faciā cū eo mise-
ricordiā dei? Dixitq; siba regi: Sup̱est filius
ionathe debilis pedib⁹. Ubi inq̇t est? Et siba
ad regē. Ecce ait i domo est machir filij ami-
hel i lodabar. Misit g̊ rex dauid. ⁊ tulit eū d̊
domo machir filij amihel de lodabar. Cū aūt
venisset miphiboseth filius ionathe filij saul
ad dauid: corruit i faciē suā. ⁊ adorauit. Di-
xitq; dauid: Miphiboseth. Qui rn̄dit: Ad-
sū seru⁹ tu⁹. Et ait ei dauid: Ne timeas: quia
faciēs faciā i te m̄iaꝫ ꝓpt̄ ionathā patrē tuū
⁊ restituā tibi oēs agros saul patr̄ tui. ⁊ tu
comedes panē i mēsa mea sp̱. Qui adorās
eū dixit: Quis ego sū seru⁹ tu⁹. qm̄ respexisti
sup̱ canē mortuū similē mei? Uocauit itaq;
rex sibā puerū saul. ⁊ dixit ei: Oia quecūq;
fuerūt saul ⁊ vniuersam domū ei⁹ dedi filio
dn̄i tui. Operare igit̄ ei terrā tu ⁊ filij tui ⁊ ser-
ui tui. ⁊ iferes filio dn̄i tui cibos ut alat̄. Mi-
phiboseth aūt fili⁹ dn̄i tui comedet sp̱ panem
sup̱ mēsā meā. Erāt aūt sibe q̇ndecim filij ⁊
vigīti serui. Dixitq; siba ad regē: Sicut iussi-
sti dn̄e mi rex seruo tuo. sic faciet seru⁹ tuus.
Et miphiboseth comedet sup̱ mensam meā
q̄si vn⁹ de filijs regis. Habebat aūt miphibo-
seth filiū puulū noīe micha. Ois v̊o cogna-
tio dom⁹ sibe seruiebat miphiboseth. Porro
miphiboseth habitabat i irl'm: qa de mensa
reg̃ iugit̄ vescebat̄. ⁊ erat claud⁹ vtroq; pede.

Factū ē aūt p⁹ h̄ ut moreret̄ rex X
filiorū āmon. ⁊ regnauit anon filius
ei⁹ ꝓ eo. Dixitq; dauid: Faciā mise-
ricordiā cū anon filio naas. sicut fecit pr̄ ei⁹
mecū m̄iam. Misit g̊ dauid ꝯsolās eū ꝑ ser-
uos suos sup̱ pr̄is interitu. Cū aūt venissent
serui dauid i trā filioꝝ āmon. dixerūt princi-
pes filioꝝ āmon ad anon dn̄m suū. Putas ꝙ
ꝓpt̄ honorē pr̄is tui miserit dauid ad te ꝯso-
latores. ⁊ nō ideo ut inuestigaret ⁊ explora-
ret ciuitatē. ⁊ euertēt eā. misit dauid seruos
suos ad te? Tulit itaq; anon seruos dauid:
rasitq; dimidiā ꝑtē barbe eoꝝ. ⁊ p̄cidit vestes
eorū medias vsq; ad nates. ⁊ dimisit eos.
Qd̊ cū nūciatū esset dauid: misit i occursum
eoꝝ. Erāt. n. viri ꝯfusi turpit̄ valde. Et man-
dauit eis dauid: Manete in hiericho donec
crescat barba vr̄a. ⁊ tūc reuertimini. Uiden-
tes aūt filij āmon ꝙ iniuriā fecissent dauid:
miserūt ⁊ conduxerunt mercede syrū roob. ⁊
syrū soba viginti milia peditū. ⁊ a rege maa-
cha mille viros. ⁊ ab histob decem milia vi-
rorum. Quod cū audisset dauid. misit ioab

Acomētarijs .i. cancellarius est vna dictio indeclinā. lis Sic Asecretis q̇ dat secreta. et aresponsis qui dat rn̄sa. et Abatis qui dividit annonā a ... quod est vas quo mensurat.
Abaccidentibus qui scribit accidentia. Acaliculis .i. pincerna. a calice.

⁊ oēm exercitū bellatoꝝ. Egressi sunt ergo filij ām̄on ⁊ direxerūt aciē añ ipsū itroitū porte. Syrꝰ aūt soba ⁊ roob ⁊ histob ⁊ maacha se-orsū erāt i campo. Uidēs ergo ioab ꝙ pparatū esset aduersū se p̄liū. ⁊ ex aduerso ⁊ pꝰ tergū. elegit sibi ex oībꝰ electis isrl'. ⁊ instruxit aciē ꝯtra syrū: reliquā aūt ptē ppl'i tradidit abi-sai frī suo. Qui direxit aciē ꝯ filios ām̄on. Et ait ioab: Si p̄ualuerint aduersū me syri. eris mihi in adiutoriū: si autē filij ām̄on pre-ualuerint aduersū te. auxiliabor tibi. Esto vir fortis. ⁊ pugnemꝰ ꝓ ppl'o nr̄o ⁊ ciuitate dei nr̄i. Dn̄s aūt faciet qd̄ bonū ē in ꝯspectu suo. Iniit itaqꝫ ioab ⁊ pplus q̇ erat cū eo cer-tamē ꝯ syros. q̇ statim fugerunt a facie eius. Filij aūt ām̄on vidētes q̇a fugissent syri. fu-gerunt ⁊ ipsi a facie abisai. ⁊ igressi sūt ciui-tatē. Reuersusqꝫ est ioab a filijs ām̄on. ⁊ ve-nit irl'm. Uidentes igit' syri qm̄ corruissent coram isrl'. congregati sunt pariter. Misitqꝫ adadeçer ⁊ eduxit syros q̇ erant trās fluuiū. ⁊ adduxit eorū exercitū. Sobach autē mḡr militie adadeçer erat princeps eorū. Qd̄ cū nūciatū esset dauid. cōtraxit oēm israhelē. ⁊ trāsiuit iordanē. venitqꝫ in helema. Et dire-xerūt aciē syri ex aduerso dauid. ⁊ pugnaue-rūt cōtra isrl'. Fugerūtqꝫ syri a facie isrl'. ⁊ oc-cidit dauid de syris septingentos currus. ⁊ q̄draginta milia eq̇tū. ⁊ sobach p̄ncipē mi-litie ꝑcussit: q̇ statim mortuꝰ ē. Uidētes aūt vniuersi reges q̇ erant in p̄sidio adadeçer se victos esse ab isrl'. expauerūt ⁊ fugerūt q̇nq̄-ginta ⁊ octo milia corā isrl'. Et fecerūt pacē cū israhel. ⁊ seruierunt eis. timueruntqꝫ syri auxiliū p̄bere filijs ām̄on.

XI

Factū ē aūt vertēte āno eo tp̄e q̇ solēt reges ad bella ꝓcedere misit dauid ioab ⁊ seruos suos cū eo ⁊ vniuersū isrl'. ⁊ vastauerūt filios ām̄on. ⁊ obsederunt rabba. Dauid aūt remāsit i irl'm. Dū h' age-rent' accidit q̄dā die ut surgēt dauid de stra-tu suo pꝰ meridiē. ⁊ deambularet in solario domꝰ regie: viditqꝫ mulierē se lauantem ex aduerso super solariū suū. Erat autē mulier pulchra valde. Misit ergo rex ⁊ req̇siuit q̇ esset mulier. Nūciatūqꝫ ē ei ꝙ ipsa eēt bersabee fi-lia heliā vxor vrie ethei. Missis itaqꝫ dauid nūcijs. tulit eā. Que cū ingressa eēt ad illū: dormiuit cū ea. Statiqꝫ sc̄ificata ē ab imū-ditia sua. ⁊ reuersa ē domū suā ꝯcepto fetu. Mittēsqꝫ nūciauit dauid. ⁊ ait. Cōcepi. Mi-sit autē dauid ad ioab dicēs: Mitte ad me vriā etheū. Misitqꝫ ioab vriā ad dauid. Et venit vrias ad dauid. Quesiuitqꝫ dauid q̄ recte ageret ioab ⁊ ppl's. ⁊ quō āministraret' bellū. Et dixit dauid ad vriā: Uade i domū tuā. ⁊ laua pedes tuos. Et egressus ē vrias de domo reg̃: secutusqꝫ ē eū cibꝰ regiꝰ. Dormi-uit aūt vrias añ portam domꝰ regie cū alijs seruis dn̄i sui. ⁊ nō descēdit ad domū suam. Nūciātūqꝫ ē dauid a dicētibꝰ. Nō iuit vrias in domū suā. Et ait dauid ad vriam: Nūq̇d nō de via venisti? Quare non descendisti in domū tuā? Et ait vrias ad dauid: Archa dei ⁊ isrl' ⁊ iuda habitāt i papilionibꝰ. ⁊ dn̄s meꝰ ioab ⁊ serui dn̄i mei sup faciē terre ma-nēt. ⁊ ego ingrediar domū meā ut comedā ⁊ bibā ⁊ dormiā cū vxore mea? Per salutē tuā ⁊ ꝑ salutē aīe tue nō faciā rē hanc. Ait ergo da-uid ad vriā: Mane hic etiā hodie. ⁊ cras di-mittā te. Mā̄sit vrias i irl'm i die illa ⁊ altēa ⁊ vocauit eū dauid ut comedēt corā se ⁊ bi-beret. ⁊ inebriauit eū. Qui egressus vespere dormiuit i stratu suo cū seruis dn̄i sui. ⁊ i do-mū suā nō descēdit. Factū est ergo mane. ⁊ scri-psit dauid ep'l'am ad ioab. misitqꝫ per manū vrie. scribēs in ep'l'a. Ponite vriā ex aduerso belli vbi fortissimū est p̄liū. ⁊ derelinquite eū ut ꝑcussus intereat. Igit' cū ioab obsidēt vrbē posuit vriā i loco vbi sciebat viros eē fortis-simos: egressiqꝫ viri de ciuitate bellabāt ad-uersū ioab. ⁊ ceciderūt de ppl'o seruoꝝ dauid ⁊ mortuꝰ ē etiā vrias ethꝰ. Misit itaqꝫ ioab ⁊ nūciauit dauid oīa ꝟba p̄lij: p̄cepitqꝫ nun-cio dicēs: Cū cōpleuerꝭ vniuersos sermones belli ad regē. si eū videris idignari. ⁊ dixerit q̄re accessistis ad murū ut preliaremini: an ignorabatis ꝙ multa desup ex muro tela mit-tant'? q̇s percussit abimelech filiū hierobaal nōne mulier misit sup eum fragmen mole de muro. ⁊ interfecit eū in thebes. q̄re iuxta murū accessistis. dices: Etiā seruꝰ tuꝰ vrias etheus occubuit. Abijt ergo nūciꝰ. ⁊ venit ⁊ narrauit dauid oīa q̄ ei p̄cepat ioab. ⁊ dixit nūciꝰ ad dauid: Preualuerūt aduersū nos viri. ⁊ egres-si sūt ad nos i agrū. Nos aūt facto i pe tu ꝑse-cuti eos sumꝰ vsqꝫ ad portā ciuitatis. ⁊ dire-xerūt iacula sagittarij ad huos tuos ex mu-ro desup: mortuiqꝫ sunt de seruis reg̃. Quin etiā seruꝰ tuꝰ vrias etheꝰ mortuus est. Et di-xit dauid ad nūciū. Hec dices ioab: Non te frangat ista res. Uarius .n. euentus ē belli

⁊ nũc hũc ⁊ nũc illũ ꝯsũmit gladiꝰ. Cõforta bellatores tuos aduersus vrbẽ ut destruas eã. ⁊ exhortare eos. Audiuit aũt vxor vrie ꝙ mortuꝰ esset vrias vir suus. ⁊ planxit eum Transactoq; luctu misit dauid ⁊ introduxit eã in domũ suã. ⁊ facta ẽ ei vxor: peperitq; ei filiũ. Et displicuit verbũ hͦ qd fecerat dauid coram domino. XII

Misit ergͦ dñs nathã ad dauid. Qui cũ venisset ad eum. dixit ei: Responde mihi iudiciũ. Duo viri erant in ciuitate vna. vnꝰ diues ⁊ alt' paup. Diues habebat oues ⁊ boues plurimos valde. paup ãt nihil habebat oĩo preter ouẽ vnã paruulã quã emerat ⁊ nutrierat. ⁊ q̃ creuerat apud eũ cũ filijs eiꝰ: sil' de pane illiꝰ comedẽs ⁊ de calice eiꝰ bibẽs. ⁊ ĩ sinu illius dormiẽs: eratq; illi sicut filia. Cũ aũt pegrinus q̃dã venisset ad diuitẽ: parcẽs ille sumẽ de ouibꝰ ⁊ de bobꝰ suis ut exhibẽt cõuiuiũ pegrino illi q̃ venerat ad se. tulit ouẽ viri paupis ⁊ p̃parauit cibos hoi q̃ venerat ad se. Iratꝰ aũt idignatiõe dauid aduersus hoiem illũ nimis. dixit ad nathan: Viuit dñs: qm̃ filiꝰ mortꝭ ẽ vir qui fecit hͦ. Ouẽ reddet in q̃druplũ: eo ꝙ fecerit ṽbũ istud ⁊ nõ pepcerit. Dixit autẽ nathan ad dauid: Tu es ille vir qui fecisti hãc rem. Hec dicit dñs deꝰ isrl': Ego vnxi te in regem sup isrl': ⁊ ego erui te de manu saul. ⁊ dedi tibi domũ dñi tui. ⁊ vxores dñi tui in sinu tuo dediq; tibi domũ isrl' ⁊ iuda. ⁊ si parua sunt ista adijciã tibi multo maiora. Quare ergͦ cõtẽpsisti ṽbũ dñi ut faceres malũ in cõspectu meo? Vriam etheũ pcussisti gladio. ⁊ vxorẽ illiꝰ accepisti in vxorẽ. ⁊ interfecisti eũ gladio filiorꝝ ãmon. Quãobrẽ nõ recedet gladiꝰ de domo tua vsq; in sempiternũ eo ꝙ despexeris me. ⁊ tuleris vxorẽ vrie ethei ut eẽt vxor tua Itaq; hec dicit dñs: Ecce ego suscitabo sup te malũ de domo tua. ⁊ tollã vxores tuas in oculis tuis ⁊ dabo ꝓximo tuo. ⁊ dormiet cũ vxoribꝰ tuis i oculis solis huiꝰ. Tu n. fecisti abscõdite. ego aũt faciã ṽbũ istud ĩ ꝯspectu oĩs isrl'. ⁊ in cõspectu solis huiꝰ. Et dixit dauid ad nathan: Peccaui dño. Dixitq; nathan ad dauid: Dñs quoq; transtulit peccatum tuũ. Nõ morieris. Verũtñ qm̃ blasfemare fecisti ĩimicos nomẽ dñi ꝓpt ṽbũ hͦ. filiꝰ qui natꝰ ẽ tibi morte morieť. Et reuersus est nathan in domũ suã. Percussitq; dñs paruulũ quẽ pepit vxor vrie dauid. ⁊ despatꝰ est. Deꝑcatusq; ẽ dauid dñm ꝓ paruulo. ⁊ ieiunauit dauid ieiunio. ⁊ igressus seorsum iacuit sup terrã. Venerũt aũt seniores domꝰ eiꝰ cogẽtes eũ ut surgeret de ťra. Qui noluit: nec comedit cũ eis cibũ. Accidit aũt die septia ut moreretur infans: timueruntq; serui dauid nũciare ei ꝙ mortuꝰ eẽt paruulus. Dixerunt enĩ. Ecce cũ paruulꝰ adhuc viuẽt loq̃bamur ad eũ ⁊ nõ audiebat vocẽ nr̃am: q̃ãto magis si dixerimꝰ mortuꝰ ẽ puer se affliget? Cũ ergͦ dauid audisset ſuos suos musitãtes. itellexit ꝙ mortuꝰ eẽt infantulꝰ. Dixitq; ad ſuos suos. Nũ mortuꝰ est puer? Qui rñderunt ei: Mortuꝰ ẽ. Surrexit ergͦ dauid de ťra. ⁊ lotus vnctusq; ẽ. Cũq; mutasset vestẽ. ingressus ẽ domũ dñi ⁊ adorauit. ⁊ venit in domũ suã. petiuitq; ut poneret ei panẽ. ⁊ comedit. Dixerũt aũt ei serui sui. Quis ẽ sermo quẽ fecisti? Propter infantẽ cũ adhuc viuẽt ieiunasti ⁊ flebas: mortuo aũt puero surrexisti ⁊ comedisti panẽ. Qui ait: Propť infantẽ dũ adhuc viueret ieiunaui ⁊ fleui. Dicebam enĩ: Quis scit si forte donet eũ mihi dñs ⁊ viuat ifans? Nũc aũt quia mortuꝰ ẽ. quare ieiuno? Nũq̃d potero reuocare eũ ampliꝰ? Ego vadã magis ad eũ: ille ṽo nõ reuerteť ad me. Et cõsolatꝰ est dauid bersabee vxorẽ suã. ingressusq; ad eã dormiuit cũ ea. Que genuit filiũ ⁊ vocauit nomẽ eius salomon. ⁊ dñs dilexit eum. Misitq; eũ ĩ manu nathan ꝓphẽ. ⁊ vocauit nomẽ eiꝰ amabilis dño. eo ꝙ diligẽt eũ dñs Igiť pugñbat ioab ꝯ rabbath filiorꝝ ãmon ⁊ expugnabat vrbẽ regiã. Misitq; ioab nũcios ad dauid dicẽs: Dimicaui aduersũ rabba. ⁊ capiẽda ẽ vrbs aq̃rꝝ. Nũc igiť cõgrega reliquã ptẽ ppl'i ⁊ obside ciuitatẽ. ⁊ cape eã: ne cũ a me vastata fuerit vrbs. nomini meo ascribať victoria. Cõgregauit itaq; dauid oẽm ppl'm ⁊ ꝓfectꝰ ẽ aduersũ rabba. Cũq; dimicasset cepit eã. Et tulit diadema regis eorũ de capite eiꝰ. põdo auri talentũ. habens gemmas p̃ciosissimas. ⁊ ipositũ ẽ sup caput dauid. Sz ⁊ p̃dã ciuitatꝭ asportauit multã valde: ppl'mq; eiꝰ adducẽs serrauit. ⁊ circũegit sup eos ferrata carpenta. Diuisitq; cultris ⁊ trãsduxit i typo laterꝝ. Sic fecit vniuersis ciuitatibꝰ filiorꝝ ãmon. Et reuersus ẽ dauid ⁊ oĩs exercitus in irl'm. XIII

Factũ ẽ aũt pꝰ hͦ ut absalon filij dauid sororẽ speciosissimam vocabulo thamar adamaret ãnon filiꝰ dauid

ferrata carpẽta. i. currus ferratis rostris incidẽtia. carpẽtũ. n. genꝰ ẽ vehiculi.

Ammon fuit filius loth. Amnon fuit ꝑgenitꝰ dd. Anon fuit filius Naas regis filiorꝝ Ammon.

⁊ deꝑiret i eã valde ita ut ꝓpter amorẽ eius egrotaret: qa cũ eẽt ꝟgo difficile ei videbat̃ ut quippiã inhoneste ageret cũ ea. Erat autẽ amnon amic⁹ noĩe ionadab fili⁹ semmaa fratris dauid vir prudẽs valde. Qui dixit ad eũ: Quare sic attenuaris macie fili reg̃ ꝑ singulos dies? Cur nõ idicas mihi? Dixitq̃ ei ãnon: Thamar sororẽ fr̃is mei absalõ amo Cui rñdit ionadab: Cuba sup̃ lectũ tuum ⁊ languorẽ simula: cũq̃ venerit pat̃ tu⁹ ut visitet te·dic ei. Ueniat oro thamar soror mea ut det mihi cibũ.⁊ faciat pulmentũ ut comedã de mãu ei⁹. Accubuit itaq̃ ãnon.⁊ q̃i egrotare cepit. Cũq̃ venisset rex ad visitandũ eũ ait ãnon ad regem: Ueniat obsecro thamar soror mea ut faciat i oculis meis duas sorbitiunculas.⁊ cibũ paratũ capiã de mãu ei⁹ Misit ergo dauid ad thamar domũ dicẽs: Ueni i domũ ãnon fr̃is tui.⁊ fac ei pulmẽtũ. Uenitq̃ thamar in domũ ãnon fr̃is sui: ille aũt iacebat. Que tollẽs farinã cõmiscuit.⁊ liq̃faciẽs in oculis ei⁹ coxit sorbitiunculas: tollẽsq̃ qd̃ coxerat effudit ⁊ posuit corã eo.⁊ noluit comedẽ. Dixitq̃ ãnon: Ejicite vniuersos a me. Cũq̃ eiecissent oẽs·dixit ãnon ad thamar. Infer cibum in cõclaui ut vescar de mãu tua. Tulit ḡ thamar sorbitiũculas q̃s fecerat.⁊ itulit ad ãnon frẽm suũ i cõclaui. Cũq̃ obtulisset ei cibũ·app̄hendit eã ⁊ ait: Ueni cuba mecum soror mea. Que rñdit ei Noli frat̃ mi noli opprimẽ me: neq̃ eni hoc fas ẽ i isrl̃. Noli facẽ stulticiã hanc. Ego.n. ferre nõ potero opprobriũ meũ.⁊ tu eris q̃si vn⁹ de insipientib⁹ in isrl̃: q̃n poti⁹ loquere ad regem.⁊ non negabit me tibi. Noluit autem ãnon acq̃escere p̃cib⁹ ei⁹·ꝟ p̄ualẽs virib⁹ oppressit eã.⁊ cubauit cũ ea. Et exosam eã habuit odio magno nimis·ita ut mai⁹ eẽt odiũ q̃ oderat eã·amore q̃ añ dilexerat. Dixitq̃ ei ãnon: Surge ⁊ vade. Que rñdit. Mai⁹ ẽ h̄ malũ qd̃ nũc agis aduersũ me q̃ꝫ qd̃ añ fecisti expellẽs me. Et noluit audire eã·ꝟ vocato puero qui ministrabat ei dixit: Ejice hanc a me foras ⁊ claude hostiũ p⁹ eã. Que induta erat talari tunica: huiuscemõi.n. filie regis ꝟgines vestib⁹ vtebant̃. Eiecit itaq̃ eã minister illi⁹ foras: clausitq̃ fores p⁹ eã. Que asꝑgens cinerẽ capiti suo scissa talari tunica impositisq̃ manib⁹ sup caput suũ·ibat ingrediẽs ⁊ clamãs. Dixit aũt ei absalon frat̃ su⁹ Nũq̃d ãnon frat̃ tu⁹ ꝯcubuit tecũ? Sꝫ nũc soror tace·frat̃ tu⁹ ẽ. Neq̃ affligas cor tuũ ꝓ hac re. Mãsit itaq̃ thamar cõtabescẽs i domo absalon fr̃is sui. Cũ aũt audisset rex dauid ꝟba h̄ ꝯtristat⁹ ẽ valde.⁊ noluit ꝯtristare spm̃ ãnon filij sui: qm̃ diligebat eum·quia p̄mogenit⁹ erat ei. Porro nõ ẽ locut⁹ absalon ad ãnon nec malũ nec bonũ. Oderat.n. absalõ ãnon·eo q̃ violasset thamar sororẽ suã Factũ ẽ aũt p⁹ tẽp⁹ biẽnij ut tonderent̃ oues absalon in balasor que ẽ iuxta effraim. Et vocauit absalon oẽs filios regis·venitq̃ ad regẽ.⁊ ait ad eũ: Ecce tõdẽt̃ oues serui tui· veniat oro rex cum seruis suis ad seruũ suũ. Dixitq̃ rex ad absalon: Noli fili mi: noli rogare ut veniam⁹ oẽs.⁊ grauem⁹ te. Cũ autẽ cogẽt eũ ⁊ noluisset ire·bñdixit ei. Et ait absalõ ad dauid: Si nõ vis venire·veniat obsecro nobiscũ saltẽ ãnon frat̃ me⁹. Dixitq̃ ad eũ rex: Non ẽ necesse ut vadat tecũ. Coegit itaq̃ absalon eũ.⁊ dimisit cũ eo ãnon ⁊ vniuersos filios regis. Feceratq̃ absalon cõuiuiũ q̃si cõuiuiũ regis. Precepat aũt absalon pueris suis dicẽs: Obseruate cũ temulẽtus fuerit ãnon vino.⁊ dixero vob̃ ꝑcutite eũ ⁊ interficite: nolite timẽ. Ego.n. sũ qui p̄cipio vob̃. R oboramini.⁊ estote viri fortes. Fecerũt ḡ pueri absalon aduersũ ãnon sicut p̄ceperat eis absalõ. Surgẽtesq̃ oẽs filij regis ascenderũt singuli mulas suas.⁊ fugerunt. Cũq̃ adh̄ ꝑgerẽt in itinere·fama ꝑuenit ad dauid dicens: Percussit absalon oẽs filios regis.⁊ nõ remansit ex eis saltẽ vn⁹. Surrexit itaq̃ rex dauid.⁊ scidit vestimenta sua ⁊ cecidit sup t̃rã.⁊ oẽs serui illius q̃ assistebãt ei sciderũt vestimenta sua. Rñdẽs aũt ionadab fili⁹ semmaa fr̃is dauid·dixit: Ne estimet dñs me⁹ rex q̃ oẽs pueri reg̃ occisi sint. Amnon sol⁹ mortu⁹ ẽ·qm̃ i odio absalõ erat posit⁹ ex die q̃ opp̄ssit thamar sororem eius. Nũc ḡ ne ponat dñs me⁹ rex sup cor suũ verbum istud dicẽs: oẽs fili regis occisi sũt: qm̃ ãnon sol⁹ mortu⁹ est. Fugit aũt absalon. Et eleuauit puer speculator oculos suos.⁊ aspexit.⁊ ecce ꝓpl̃s multus veniebat ꝑ iter deuiũ ex latere mõtis. Dixit aũt ionadab ad regẽ: Ecce filij regis adsũt: iuxta verbum serui tui sic factũ ẽ. Cũq̃ cessasset loqui apparuerũt ⁊ filij regis. Et intrãtes leuauerũt vocẽ suã ⁊ fleuerũt. Sꝫ ⁊ rex ⁊ oẽs serui eius fleuerũt ploratu magno nimis. Porro absalõ fugiẽs abijt ad tholomai filiũ ãmiur regem gessur.

Temulẽt⁹.i. ebri⁹ qi temeto.i. vino plen⁹. ho. q̃ noĩa vini st̃ hec · vina phalerna mer: bach⁹ temetũ q̃ lieuz. q̃ bromium tibi sit hec noĩa vinj.

Luxit ḡ dauid filiū suū ānon multis dieb⁹.
Absalon aūt cum fugisset ⁊ venisset i gessur
fuit ibi trib⁹ annis: cessauitq̧ rex dauid ꝑseq̄
absalon: eo ꝙ ꝯsolat⁹ eēt sup ānon interitu.

XIIII

Intelligens aūt ioab fili⁹ saruie
ꝙ cor regꝭ versū eēt ad absalō misit the-
cuā ⁊ tulit inde mulierē sapientem· di-
xitq̧ ad eā. Lugere te simula. ⁊ induere veste
lugubri. ⁊ ne vngaris oleo ut sis q̄i mulier iā
plurimo tpe lugēs mortuū. Et igredieris ad
regē ⁊ loq̄ris ad eū ꝑmōes huiuscemōi. Po-
suit āt ioab ꝟba i ore ei⁹. Itaq̧ cū igressa fu-
isset mulier thecuites ad regē· cecidit coram
eo sup t̄rā. ⁊ adorauit. ⁊ dixit: Serua me rex.
Et ait ad eā rex. Quid cause habes? Que
r̄ndit: Heu mulier vidua ego sū. Mortu⁹ est
eni vir me⁹. ⁊ ācille tue erāt duo filij q̄ rixati
sūt aduersū se i agro: nullusq̧ erat q̄ eos ꝓ-
hibē posset. ⁊ ꝑcussit alē alterū. ⁊ intfecit eū.
Et ecce ꝯsurgēs vniuersa cognatio aduersū
ācillā tuā· dicit: Trade eū q̄ ꝑcussit fratrem
suū ut occidam⁹ eū ꝓ aīa fr̄is sui quē intfe-
cit. ⁊ deleam⁹ heredē. ⁊ q̄rūt extinguere scin-
tillā meā q̄ relicta est· ut non supsit viro meo
nomē ⁊ reliq̄e sup t̄rā. Et ait rex ad mulierē:
Vade i domū tuā ⁊ ego iubebo ꝓ te. Dixitq̧
mulier thecuites ad regē. In me dn̄e mi rex
sit iniq̄tas. ⁊ i domo pr̄is mei: rex aūt ⁊ thro-
nus ei⁹ sit inocēs. Et ait rex: Qui ꝯtradixe-
rit tibi· adduc eū ad me. ⁊ vltra nō addet ut
tāgat te. Que ait: Recordet̄ rex dn̄i dei sui:
ut nō multiplicent̄ ꝓximi sanguis ad vlciscen-
dū. ⁊ neq̄q̄ intficiāt filiū meū. Qui ait: Vi-
uit dn̄s: q̄a nō cadet de capillis filij tui sup
t̄rā. Dixit ḡ mulier. Loq̄t̄ ācilla tua ad dn̄m
meū regē ꝟbū. Et ait: Loq̄re. Dixitq̧ mulier
Quare cogitasti hui⁹cemodi rem ꝯ ꝑplm dei
⁊ locut⁹ ē rex ꝟbū istud ut peccet. ⁊ nō redu-
cat eiectū suū? Oēs morimur. ⁊ q̄i aq̄ dila-
bimr̄ i t̄rā q̄ nō reuertūt̄. Nec vult de⁹ perire
aīam: ꝫ retractat cogitās ne penit⁹ ꝑeat qui
abiect⁹ est. Nunc igit̄ veni ut loquar ad dn̄m
meū regē ꝟbū h̄ p̄nte ꝑplo. Et dixit ancilla
tua. Loq̄r ad regē· si q̄ modo faciat rex ꝟbū
ācille sue. Et audiuit rex ut liberaret ancillā
suā de manu oīuꝫ qui volebāt de hereditate
dn̄i delē me. ⁊ filiū meum sil̄. Dicat ḡ ancilla
tua ut fiat ꝟbū dn̄i mei regꝭ sicut sacrificiū.
Sicut eni āgel⁹ dn̄i· sic ē dn̄s me⁹ rex· ut nec
bn̄dictiōe nec maledictiōe moueat̄. Unde ⁊
dn̄s de⁹ tu⁹ ē tecū. Et r̄ndēs rex dixit ad mu
lierē. Ne abscōdas a me ꝟbū qđ te interogo.
Dixitq̧ ei mulier: Loq̄re dn̄e mi rex. Et ait
rex: Nūq̄d man⁹ ioab tecū ē i oīb⁹ istis? Re-
spondit mulier. ⁊ ait: ꝑ salutē aīe tue dn̄e mi
rex· nec ad sinistrā nec ad dexterā ē ex oibus
his q̄ locut⁹ ē dn̄s me⁹ rex. Seru⁹ .n. tu⁹ ioab
ipse p̄cepit mihi ⁊ ipse posuit in os ācille tue
oīa ꝟba h̄ ut ꝟterē figurā ꝑmōis h⁹. Seru⁹
eni tu⁹ ioab p̄cepit istud. Tu aūt dn̄e mi rex
sapiēs es· sicut hꝫ sapiam āgel⁹ dei ut itelli-
gas oīa sup t̄rā. Et ait rex ad ioab. Ecce pla
cat⁹ feci ꝟbū tuū. Vade ḡ ⁊ reuoca puer̄ ab-
salon. Cadēsq̧ ioab sup faciē suā i t̄rā adora
uit. ⁊ bn̄dixit regi. Et dixit ioab: Hodie in-
tellexit seru⁹ tu⁹ q̄a iueni grām i oculis tuis
dn̄e mi rex. Fecisti eni sermonem dn̄e mi rex
serui tui. Surrexit ḡ ioab ⁊ abijt in gessur. ⁊
adduxit absalō i irl̄m. Dixit aūt rex. Reuer-
tat̄ in domū suā. ⁊ faciē meā nō videat. Re-
uersus ē itaq̧ absalon i domū suā. ⁊ faciē re-
gis nō vidit. Porro sicut absalō· vir nō erat
pulcher i oī isrl̄. ⁊ decorus nimis. A vestigio
pedis vsq̧ ad ꝟticē nō erat i eo vlla macula.
Et q̄n tondebat capillū· semel aūt i āno ton-
debat̄ q̄a ḡuabat eū cesaries: pōderabat ca-
pillos capitis sui ducētis siclis pondē publi
co. Nati sūt aūt absalon filij tres. ⁊ filia vna
noīe thāmar elegātꝭ forme. Mā sitq̧ absalō
i irl̄m duob⁹ ānis. ⁊ faciē regꝭ nō vidit. Mi-
sit itaq̧ ad ioab ut mitteret eū ad regē. Qui
noluit venire ad eum. Cūq̧ secūdo misisset. ⁊
ille noluisset venire ad eū· dixit seruis suis:
Scitis agr̄ ioab iux̄ agr̄ meū h̄ntē messem
ordei. Ite igit̄. ⁊ succēdite eū igni. Succēde-
rūt ḡ serui absalon segetem igni. Et venien-
tes serui ioab scissis vestibus suis dixerunt:
Succēderūt serui absalō ꝑtē agri igni. Sur
rexitq̧ ioab ⁊ venit ad absalon i domū ei⁹. ⁊
dixit: Quare succenderūt serui tui segetem
meā igni? Et r̄ndit absalō ad ioab: Misi ad
te obsecrās ut venires ad me ⁊ mitterē te ad
regem. ⁊ diceres ei: Quare veni de gessur?
Meli⁹ mihi erat ibi esse. Obsecro ḡ ut videā
faciē regis. Qz si memor est iniq̄tatis mee· in-
terficiat me. Ingressus itaq̧ ioab ad regem
nūciauit ei oīa. Uocatusq̧ ē absalō ⁊ intra-
uit ad regē. ⁊ adorauit sup faciē terre coram
eo. Osculatusq̧ est rex absalon.

XV

Igitur p⁹ hec fecit sibi absalon currus
⁊ eq̄tes ⁊ q̄nq̄ginta viros q̄ p̄cederent
eū. Et mane ꝯsurgens absalon stabat

iuxta introitũ porte in via. ⁊ oẽm virũ q̇ habebat negociũ ut veniret ad regꝭ iudiciũ vocabat absalon ad se ⁊ dicebat: De q̃ ciuitate es tu? Qui rñdens aiebat: Ex vna tribu isrl̕ ego sũ seruꝰ tuus. Rñdebatq; ei absalõ: Videnẗ mihi sermões tui boni ⁊ iusti: ſ; nõ ẽ q̇ te audiat ꝯstitutꝰ a rege. Dicebatq; absalon Quis me cõstituat iudicẽ sup t̃rã ut ad me veniãt oẽs q̇ habẽt negociũ ⁊ iuste iudicem? Sed ⁊ cũ accedẽt ad eũ hõ ut salutaret illũ: extendebat manũ suã. ⁊ apphẽdẽs osculabaẗ eũ. Faciebatq; h̄ oĩ isrl̕ venienti ad iudiciũ ut audireẗ a rege. ⁊ sollicitabat corda viroꝝ isrl̕. Post q̃dragita aũt ãnos dixit absalon ad regẽ dauid. Vadã ⁊ reddã vota mea q̄ voui dño ĩ hebron. Vouẽs .n. vouit seruꝰ tuꝰ cũ eẽt in gessur syrie dicens: Si reduxerit me dñs in irl̕m: sacrificabo dño. Dixitq; ei rex dauid: Vade in pace. Et surrexit ⁊ abijt ĩ hebron. Misit aũt absalon exploratores ĩ vniuersas tribꝰ isrl̕ dicẽs: Stati ut audieritꝭ clangorẽ buccine dicite: Regnabit absalõ ĩ hebron. Porro cũ absalon ierũt ducẽti viri de irl̕m vocati eũtes simplici corde. ⁊ causã penitꝰ ig̃rantes. Accersiuitq; absalon achitofel gilonitẽ ꝯsiliariũ dauid de ciuitate sua gilo. Cũq; imolaret victimas facta ẽ ꝯiuratio valida: ppl̕usq; ꝯcurrẽs augebaẗ cũ absalon. Venit igiẗ nũciꝰ ad dauid dicẽs: Toto corde vniuersus isrl̕ seq̇ẗ absalon. Et ait dauid seruis suis q̇ erãt cũ eo in irl̕m: Surgite Fugiamꝰ: neq; enĩ erit nobis effugiũ a facie absalon. Festinate egredi: ne forte veniens occupet nos. ⁊ ĩpellat sup nos ruinã. ⁊ pcutiat ciuitatẽ ĩ ore gladij. Dixerũtq; serui regꝭ ad eũ: Oĩa q̃cũq; p̄cepit dñs nr̃ rex libenter exeq̇mur serui tui. Egressus est ergo rex ⁊ vniuersa domꝰ eiꝰ pedibꝰ suis. Et reliq̇t rex decem mulieres cõcubinas ad custodiendã domũ. Egressusq; rex ⁊ oĩs isrl̕ pedibꝰ suis stetit ꝓcul a domo. ⁊ vniuersi serui eiꝰ ambulabãt iuxta eũ. ⁊ legiões celethi ⁊ felethi ⁊ oẽs gethei pugnatores validi sexcenti viri q̇ secuti eũ fuerãt de geth pedites p̄cedebãt regẽ. Dixit aũt rex ad ethai getheũ. Cur venis nobiscũ? Reuertẽ ⁊ habita cũ rege. q̇a peregrinꝰ es ⁊ egressus es de loco tuo. Heri venisti. ⁊ hodie cõpelleris nobiscũ egredi? Ego aũt vadã q̊ iturꝰ sũ. Reuertere ⁊ reduc tecũ frẽs tuos. ⁊ dñs faciet tecũ m̃iam ⁊ ṽitatẽ: q̇a ostẽdisti g̃ram ⁊ fidẽ. Et rñdit ethai regi dicẽs: Viuit dñs. ⁊ viuit dñs meꝰ rex. q̇m ĩ quocũq; loco fueris dñe mi rex siue ĩ morte siue in vita. ibi erit s̄uꝰ tuꝰ. Et ait dauid ethai. Veni ⁊ trãsi. Et trãsiuit ethai getheꝰ ⁊ rex ⁊ oẽs viri q̇ cũ eo erãt. ⁊ reliq̃ multitudo. Oẽsq; flebant voce magna. ⁊ vniuersus ppl̕s trãsibat. Rex quoq; trãsgrediebaẗ torrẽtẽ cedron. ⁊ cunctꝰ ppl̕s incedebat ꝯ viã oliue q̄ respicit ad desertũ. Venit aũt ⁊ sadoch sacerdos ⁊ vniuersi leuite cũ eo portãtes archã federis dei. ⁊ deposuerũt archã dei. Et ascendit abiathar donec expletꝰ esset oĩs ppl̕s q̇ egressus fuerat de ciuitate. Et dixit rex ad sadoch: Reporta archam dei in vrbẽ. Si iuenero gratiã ĩ oculis dñi. reducet me ⁊ oñdet mihi eã ⁊ tabnaculũ suũ: si aũt dixerit mihi. nõ places: presto sũ: faciat qđ bonũ ẽ corã se. Et dixit rex ad sadoch sacerdotẽ. O videẽs reuertẽ ĩ ciuitatẽ ĩ pace. ⁊ achimaas filiꝰ tuꝰ ⁊ ionathã filiꝰ abiathar duo filij vr̃i sint vobiscũ. Ecce ego abscõdar in cãpestribꝰ deserti. donec veniat sermo a vob̄ indicãs mihi. Reportauerũt ergo sadoch ⁊ abiathar archã dei ĩ irl̕m. ⁊ mãserũt ibi. Porro dauid ascẽdebat cliuũ oliuaꝝ scandẽs ⁊ flens. nudis pedibꝰ icedẽs ⁊ opto capite. Sed ⁊ oĩs ppl̕s q̇ erat cũ eo opto capite ascẽdebat plorãs. Nũciatũ ẽ aũt dauid q̇ achitofel eẽt ĩ cõiuratiõe cũ absalõ. Dixitq; dauid: Infatua queso dñe cõsiliũ achitofel. Cũq; ascẽdẽt dauid sũmitatẽ montꝭ ĩ quo adoraturꝰ erat dñm: ecce occurrit ei chusi arachites scissa veste ⁊ t̃ra pleno capite. Et dixit ei dauid: Si venerꝭ mecũ. eris mihi oneri: si aũt ĩ ciuitatẽ reuertaris ⁊ dixeris absalon seruꝰ tuꝰ sũ rex. patere me viuẽ sicut fui seruꝰ patrꝭ tui. sic ero seruus tuꝰ. dissipabis cõsiliũ achitofel. Habes aũt tecũ sadoch ⁊ abiathar sacerdotes. ⁊ oẽ ṽbũ qđcũq; audierꝭ ĩ domo regꝭ. indicab̄ sadoch ⁊ abiathar sacerdotibꝰ Sũt .n. cũ eis duo filij eoꝝ achimaas filiꝰ sadoch. ⁊ ionathan filius abiathar. ⁊ mittetis ꝑ eos ad me oẽ ṽbũ qđ audieritis. Veniẽte ergo chusi amico dauid in ciuitatẽ: absalon quoq; ingressus ẽ irl̕m. ⁊ achitofel cũ eo. XVI

Cumq; dauid trãsisset paululũ montis verticẽ: apparuit siba puer miphiboseth in occursũ eiꝰ cũ duobus asinis q̇ onerati erãt ducẽtꝭ panibꝰ. ⁊ centum alligaturis vuepasse. ⁊ cẽtũ massis palataꝝ ⁊ duobus vtribꝰ vini. Et dixit rex sibe. Quid sibi volunt hec? Respõditq; siba: Dñe mi rex

asini domestici regis ut sedeãt. ⁊ panes ⁊ pala-
te ad vescendũ pueris tuis: vinũ ãt ut bibat si
qs defecerit in deserto. Et ait rex: Ubi ẽ filiꝰ
dñi tui? Rñditq; siba regi: Remãsit in irlm
dicẽs: Hodie restituet mihi domꝰ israel regnũ
pris mei. Et ait rex sibe: Tua sint oia q̃ fue-
rũt miphibosetb. Dixitq; siba. Oro ut inue-
niã grãm corã te dñe mi rex. Uenit ẽ rex da
uid vsq; bahuri. Et ecce egrediebat̃ inde vir
de cognatiõe domꝰ saul noie semei filiꝰ gera
pcedebatq; egrediẽs. ⁊ maledicebat: mitte-
batq; lapides ꝯ dauid ⁊ ꝯ vniuersos seruos
regis dauid. Ois aũt pplˢ ⁊ vniuersi bellato-
res a dextro ⁊ a sinistro latere regis icedebãt.
Ita autẽ loq̃bat̃ semei cũ malediceret regi.
Egredẽ egredere vir sanguinũ. ⁊ vir belial.
Reddidit tibi dñs vniuersũ sanguinẽ domꝰ
saul: qm̃ iuasisti regnũ pro eo. ⁊ dedit dñs re-
gnũ i manu absalon filij tui. ⁊ ecce p̃mũt te
mala tua qm̃ vir sanguinũ es. Dixit ãt abi-
sai filiꝰ saruie regi. Quare maledicit canis h̃
moriturꝰ dño meo regi? Uadã ⁊ ãputabo ca
put eiꝰ. Et ait rex: Quid mihi ⁊ vobis ẽ filij
saruie? Dimittite eũ ut maledicat. Dñs enim
p̃cepit ei ut maledicẽt dauid. Et qs ẽ q̇ au-
deat dicere. q̃re sic fecerit? Et ait rex abisai ⁊
vniuersis s̃uis suis. Ecce filiꝰ meꝰ q egressus
ẽ de vt̃o meo q̃rit aiam meã. quãto magis hic
filiꝰ gemini maledicet mihi? Dimittite eũ ut
maledicat iuxta p̃ceptũ dñi si forte respiciat
dñs afflictionẽ meã. ⁊ reddat mihi dñs bo-
nũ p maledictiõe hac hodierna. Ambula-
bat itaq; dauid ⁊ socij eiꝰ p viã cũ eo: semei
aũt p iugũ mõtis ex latẽ ꝯ illũ g̃diebat̃ male-
dicens. ⁊ mittẽs lapides aduersũ eũ terrãq;
spargẽs. Uenit itaq; rex dauid ⁊ vniuersus
pplˢ cũ eo lassꝰ. ⁊ refocillati sũt ibi. Absalõ
aũt ⁊ ois pplˢ eiꝰ igressi sũt irlm. s̃ ⁊ achito-
fel cũ eo. Cũ ãt venisset chusi arachites ami-
cus dauid ad absalõ. locutꝰ ẽ ad eũ. Salue
rex. salue rex. Ad quẽ absalõ. Hec ẽ inq̇t grã
tua ad amicũ tuũ? Quare nõ iuisti cũ amico
tuo? Rñditq; chusi ad absalõ. Nequaq̃: qa il
liꝰ ero quẽ elegit dñs. ⁊ ois hic pplˢ ⁊ vniuer
sus israel. ⁊ cũ eo manebo. Sz ut ⁊ h̃ inferã: cui
ego seruiturꝰ sũ? Nõne filio regis? Sic parui
pri tuo. ita parebo ⁊ tibi. Dixit autẽ absalon
ad achitofel. Inite cõsiliũ q̇d agẽ debeamꝰ.
Et ait achitofel ad absalõ. Ingredẽ ad ꝯcu-
binas pris tui q̃s dimisit ad custodiẽdã do-
mũ. ut cũ audierit ois israel q fedaueris prẽm
tuũ. roborent̃ tecũ manꝰ eoꝝ. Tetenderũt ẽ
absalon tabnaculũ i solario. igressusq; ẽ ad
ꝯcubinas pris sui corã vniuerso israel. Cõsiliũ
aũt achitofel q̇d dabat i diebꝰ illis. q̃si si qs
ꝯsulẽt deũ. Sic erat oẽ ꝯsiliũ achitofel. ⁊ cũ
esset cũ dauid. ⁊ cũ esset cũ absalon. XVII

Dixit ẽ achitofel ad absalon: Eligã
mihi duodeci milia viroꝝ. ⁊ consur-
gẽs ꝑseq̃r dauid hac nocte. ⁊ irruẽs
sup eũ q̇ppe q̇ lassus ẽ ⁊ solutis mãibꝰ. pcutiã
eũ. Cũq; fugerit ois pplˢ q̇ cũ eo ẽ. pcutiam
regẽ desolatũ. ⁊ reducã vniuersũ pplm quõ
vnꝰ hõ reuerti solet. Unũ. n. virũ tu q̃ris. ⁊
ois pplˢ erit i pace. Placuitq; s̃mo eiꝰ absa-
lon ⁊ cũctis maioribꝰ natu israel. Ait aũt absalõ
Uocate chusi arachitẽ. ⁊ audiamus q̇d etiã
ipse dicat. Cũq; venisset chusi ad absalõ. ait
absalõ ad eũ: Huiꝰcemõi s̃monẽ locutꝰ ẽ achi-
tofel. Facẽ debemꝰ an nõ? Qd̃ das cõsiliũ?
Et dixit chusi ad absalon. Nõ ẽ bonũ cõsiliũ
q̇d dedit achitofel hac vice. Et rursũ intulit
chusi. Tu nosti prẽm tuũ ⁊ viros q̇ cũ eo sũt
eẽ fortissimos ⁊ amaro aio: veluti si vrsa ra-
ptis catulis i saltu seuiat. Sz ⁊ pr̃ tuꝰ vir bel-
lator ẽ. nec morabit̃ cũ pplo. Forsitã nũc la-
titat i foueis aut i vno q̇ voluerit loco. ⁊ cũ
ceciderit vnꝰ q̇libet in p̃ncipio: audiet q̇cũq;
audierit. ⁊ dicet. Facta ẽ plaga i pplo q̇ seque
bat̃ absalõ. Et fortissimꝰ quisq; cuiꝰ cor ẽ q̃si
leonis. pauore soluet̃. Scit. n. ois pplˢ israel
fortẽ eẽ prẽm tuũ ⁊ robustos oẽs q̇ cũ eo sũt.
Sz h̃ mihi videt̃ rectũ eẽ ꝯsiliũ. Cõgregetur
ad te vniuersus pplˢ israel a dan vsq; bersabee
q̃i arena maris innũerabilis ⁊ tu eris i medio
eoꝝ. ⁊ irruemꝰ sup eũ i q̇cũq; loco iuẽtꝰ fuerit
⁊ opiemꝰ eũ sicut cadẽ solet ros sup t̃rã. ⁊ nõ
relinquemꝰ de viris qui cũ eo sunt. nec vnũ
q̇dẽ. Qz si vrbẽ aliquã fuerit igressus. circun-
dabit ois israel ciuitati illi funes. ⁊ trahemꝰ eã
i torrẽtẽ ut non repiat̃ nec calculꝰ q̇dẽ ex ea.
Dixitq; absalõ ⁊ oẽs viri israel. Meliꝰ ẽ cõsiliũ
chusi arachite ꝯsilio achitofel. Dñi aũt nutu
dissipatũ ẽ cõsiliũ achitofel vtile. ut inducẽt
dñs sup absalõ malũ. Et ait chusi sadoch ⁊
abiathar sacerdotibꝰ. Hoc ⁊ h̃ modo cõsiliũ
dedit achitofel absalõ ⁊ seniorib⁹ israel. ⁊ ego
tale ⁊ tale dedi cõsiliũ. Nũc ẽ mittite cito. ⁊
nũciate dauid dicentes: Ne moreris nocte
hac i campestribꝰ deserti. sed absq; dilatione
trãsgredẽ. ne forte absorbeat̃ rex ⁊ ois pplˢ
q̇ cũ eo ẽ. Ionathas aũt ⁊ achimaas stabãt

iuxta fontem rogel. Abijt ācilla ⁊ nūciauit eis. ⁊ illi ꝓfecti sūt ut referrēt ad regē dauid nūciū. Nō .n. poterāt videri aut itroire ciuitatē. Vidit aūt eos q̇dā puer. ⁊ idicauit absalō. Illi ꝟo ꝯcito gradu igressi sūt domū cuiusdā viri i bahuri q̇ hēbat puteū i vestibulo suo. ⁊ descēderūt i eū. Tulit aūt mulier. ⁊ expādit velamē sup os putei q̄si siccās tipsanas. ⁊ sic latuit res. Cūq; venissent ꝟui absalō i domū ad mulierē dixerūt: Ubi ē achimaas ⁊ ionathas? Et rn̄dit eis mulier. Trāsierūt festinātꝰ gustata paululū aq̄. At hi q̇ q̄rebāt cū nō reppissent reuersi sunt in irl'm. Cūq; abissent ascēderūt illi de puteo. ⁊ ꝑgētes nūciauerūt regi dauid. ⁊ dixerūt: Surgite ⁊ trāsite cito fluuiū: q̄m huiꝰcemodi dedit ꝯsiliū ꝯ vos achitofel. Surrexit ḡ dauid ⁊ ois ꝑpl's q̄ cū eo erat. ⁊ trāsierunt iordanē donec dilucescēt anq̄ᵹ denudaretꝰ ꝟbū. ⁊ nec vnꝰ q̇dē residuꝰ fuit qui nō trāsiret fluuiū. Porro achitofel vidēs q̄ nō fuisset factū cōsiliū suū strauit asinū suū surrexitq; ⁊ abijt i domū suā ⁊ i ciuitatē suā. ⁊ disposita domo sua suspēdio interijt. ⁊ sepultꝰ ē i sepulchro patris sui. Dauid aūt venit i castra. ⁊ absalō trāsijt iordanē ipse ⁊ oēs viri isrl' cū eo. Amasā ꝟo ꝯstituit absalō ꝓ ioab sup exercitū. Amasa āt erat filiꝰ viri q̄ vocabatꝰ iethra de hiezreli qui ingressus ē ad abigail filiā naas sororē saruie q̄ fuit mater ioab. Et castrametatꝰ est isrl' cū absalō in terra galaad. Cūq; venisset dauid in castra sobi filiꝰ naas de rabbath filioꝝ āmon ⁊ machir filiꝰ āmihel de lodabar ⁊ berzellai galaadites de rogeli obtulerūt ei stratoria ⁊ tapetia ⁊ vasa fictilia frumentū ⁊ ordeū ⁊ farinā ⁊ polentā ⁊ fabā ⁊ lentem ⁊ frixū oleo cicer ⁊ mel ⁊ butyꝝ: oues ⁊ pingues vitulos dederūtq; dauid ⁊ ꝑpl'o q̄ cū eo erat ad vescēdū. Suspicati eni sūt ppl'm fame ⁊ siti fatigari i deserto.

XVIII

Igitur ꝯsiderato dauid ppl'o suo ꝯstituit sup eū tribunos ⁊ centuriones. ⁊ dedit ꝑpl'i t'tiā ꝑtē sub manu ioab. ⁊ t'tiā ꝑtē sub manu abisai filij saruie fris ioab. ⁊ t'tiā ꝑtē sub manu ethai q̇ erat de geth. Dixitq; rex ad populū. Egrediar ⁊ ego vobiscū. Et rn̄dit ꝑpl's. Nō exibis. Siue .n. fugerimꝰ nō magnope ad eos d̄ nob ꝑtinebit: siue media ꝑs ceciderit e nob nō satꝭ curabūt q̇a tu vnꝰ solꝰ ꝓ decē milibꝰ ꝯputaris. Meliꝰ ē igitꝰ ut sis nobis i vrbe ꝑsidio. Ad q̄s rex ait: Q̄d vob videtꝰ rectū hoc faciā. Stetit ḡ rex iuxᵃ portā. Egrediebatꝰq; ꝑpl's ꝑ turmas suas cēteni ⁊ milleni. Et p̄cepit rex ioab ⁊ abisai ⁊ ethai dicens: Seruate mihi pueꝝ absalon. Et ois ꝑpl's audiebat p̄cipiētē regē cūctis p̄ncipibꝰ ꝓ absalō. Itaq; egressꝰ ē ꝑpl's i cāpū ꝯ isrl'. ⁊ factū ē p̄liū i saltu effrai. Et cesus ē ibi ꝑpl's isrl' ab exercitu dauid. factaq; ē plaga mag̃ i die illa vigīti miliū. Fuit aūt ibi p̄liū dispsū sup faciē ois t're. ⁊ multo plures erāt q̄s saltꝰ ꝯsūpserat de ppl'o q̄ hi q̄s vorauerat gladiꝰ i die illa. Accidit āt ut occurrēt absalō seruis dauid sedēs mulo. Cūq; igressus fuisset mulꝰ subtꝰ ꝯdēsam quercū ⁊ magnā adhesit caput eius quercui. ⁊ illo suspēso int' celū ⁊ t'rā mulꝰ cui insederat ꝑtrāsiuit. Vidit autē h q̇spiā. ⁊ nūciauit ioab dicēs: Vidi absalō pēdē de quercu. Et ait ioab viro q̇ nūciauerat ei. Si vidisti q̄re nō cōfodisti eū cū t'ra. ⁊ ego dedissem tibi decem argenti siclos ⁊ vnū balteū? Qui dixit ad ioab: Si appēderes i manibꝰ meis mille argēteos neq̄q̄ mitterē manū meā i filiū reg̃. Audiētibꝰ .n. nob p̄cepit rex tibi ⁊ abisai ⁊ ethai dicēs: Custodite mihi pueꝝ absalō. Sed ⁊ si fecissem ꝯ aiam meā audacꝰ neq̄q̄ h regē latē potuisset. ⁊ tu stares ex aduerso. Et ait ioab: Non sicut tu vis. s aggrediar eū corā te. Tulit ḡ ioab tres lāceas i māu sua. ⁊ ifixit eas i corde absalō. Cūq; adh palpitaret herēs i quercu. cucurrerūt decē iuuenes armigeri ioab. ⁊ ꝑcutiētes intꝰfecerūt eū. Cecinit aūt ioab buccina ⁊ retinuit ꝑpl'm ne ꝑseq̄retꝰ fugiētē isrl': volēs parcē multitudini. Et tulerūt absalō ⁊ ꝓiecerūt eū i saltu i foueā grādē ⁊ cōportauerūt sup eū aceruū lapidū magnū nimis. Ois āt isrl' fugit i tabnacula sua. Porro absalō erexerat sibi cū adh viuēt titulū q̇ ē i valle reg̃. Dixerat eni. Nō habeo filiū. ⁊ h erit monimētū nois mei. Vocauitq; titulū noie suo. ⁊ appellatꝰ manꝰ absalō vsq; ad hāc diē. Achimaas autē filiꝰ sadoch ait: Currā ⁊ nūciabo regi q̇a iudiciū fecerit ei deꝰ de māu iimicoꝝ eiꝰ. Ad quē ioab dixit: Nō eris nūciꝰ in hac die. s nūciabis i alia. Hodie nolo te nūciare. Filiꝰ .n. reg̃ ē mortuꝰ. Et ait ioab chusi: Vade. ⁊ nūcia regi que vidisti. Adorauit chusi ioab. ⁊ cucurrit. Rursus āt achimaas filiꝰ sadoch dixit ad ioab: Quid impedit si etiā ego curro post chusi? Dixitq; ei ioab: Quid vis currere fili mi? Veni huc. Non eris boni

ptisana me. p. ē ordeū siccatū pilo tūsu decorticatū. Doctinale et aliorꝝ. mediā. lōga fit. i. sc̄a. s. &c. hiᵒ ptisanū ingeſ.

nũcij baiulꝰ. Qui rñdit. Quid. n. ſi cucurre-
ro? Et ait ei: Curre. Currẽs ḡ achimaas p
viã cõpẽdij trãſiuit chuſi. Dauid aũt ſedebat
int̃ duas portas. Speculator ṽo q̇ erat ĩ fa
ſtigio porte ſup murũ eleuans oculos vidit
hoiẽ currẽtẽ ſolũ. ⁊ exclamãs ĩdicauit regi.
Dixitq; rex. Si ſolꝰ ẽ bonꝰ ẽ nũciꝰ ĩ ore eius.
Properante aũt illo ⁊ accedẽte ppiꝰ vidit ſpe-
culator hoiẽ alterũ currẽtẽ. ⁊ vociferãs in
culmie ait: Apparet mihi alt̃ hõ currẽs ſolꝰ.
Dixitq; rex: Et iſte bonꝰ ẽ nũciꝰ. Speculator
ãt cõtẽplor ait curſũ p̃orĩ q̃ſi curſũ achimaas
filij ſadoch. Et ait rex: Vir bonus ẽ. ⁊ nũciũ
portãs bonũ venit. Clamans aũt achimaas
dixit ad regẽ: Salue rex. Et adorãs regem
corã eo pnꝰ ĩ t̃rã ait: Bñdictꝰ dñs deꝰ tuꝰ qui
cõcluſit hoies q̇ leuauerũt manꝰ ſuas cõ dñm
meũ regẽ. Et ait rex. Eſt ne pax puero abſa-
lon? Dixitq; achimaas. Vidi tumultũ ma-
gnũ cũ mittẽt ioab ſeruꝰ tuꝰ o rex me ſeruũ
neſcio aliud. Ad quẽ rex: trãſi ait. ⁊ ſta hic.
Cũq; ille tranſiſſet ⁊ ſtaret: apparuit chuſi.
Et veniẽs ait: Bonũ apporto nũciũ dñe mi
rex. Iudicauit. n. p te dñs hodie de mãu oiũ
q̇ ſurrexerũt cõ te. Dixit aũt rex ad chuſi: Eſt
ne pax puero abſalõ? Cui rñdẽs chuſi: fiãt
inq̃t ſicut puer ĩimici dñi mei regis. ⁊ vniũſi
q̇ cõſurgũt aduerſus eũ in malũ. Cõtriſtatꝰ
itaq; rex aſcẽdit cenaculũ porte ⁊ fleuit. Et
ſic loq̃bat̃ vadẽs. Fili mi abſolõ abſalon fili
mi. Quis mihi tribuat ut ego moriar p te?
Abſalon fili mi: fili mi abſalon. XIX

Nunciatũ ẽ ãt ioab q; rex fleret ⁊ luge-
ret filiũ ſuũ. ⁊ v̄ſa e victoria ĩ luctũ in
die illa oi pplo. Audiuit. n. pplus ĩ die
illa dici: dolet rex ſup filio ſuo. Et declinauit
ppl's ĩ die illa ingredi ciuitatẽ quõ declinare
ſolet ppl's v̄ſus ⁊ fugiẽs de p̃lio. Porro rex
operuit caput ſuũ. ⁊ clamabat voce mag̃. Fili
mi abſalon: abſalon fili mi. Ingreſſꝰ ḡ ioab
ad regẽ ĩ domũ dixit: Cõfudiſti hodie vultꝰ
oiũ ſ̃uoꝝ tuoꝝ q̇ ſaluã fecerũt aiam tuã. ⁊
aiam filioꝝ tuoꝝ ⁊ filiaꝝ tuaꝝ. ⁊ aiam vxoꝝ
tuaꝝ ⁊ aiam cõcubiaꝝ tuaꝝ. Diligĩ odiẽtes te
⁊ odio habes diligentes te. Et oñdiſti hodie
q̃a nõ curas de ducibꝰ tuis ⁊ de ſeruis tuis. ⁊
vere cognoui modo q̃a ſi abſalõ viueret ⁊ oẽs
nos occubuiſſemꝰ tũc placẽt tibi. Nunc igit̃
ſurge ⁊ pcede. ⁊ alloquẽs ſatiſfac ſ̃uis tuis
Iuro. n. tibi p dñm q; ſi nõ exierĩ ne vnꝰ q̇dẽ
remanſurꝰ ſit tecũ nocte hac. ⁊ peiꝰ erit hoc tibi
q; oia mala q̃ venerũt ſup te ab adoleſcẽtia
tua vſq; ĩ p̃ñs. Surrexit ḡ rex. ⁊ ſedit ĩ porta
Et oi pplo nũciatũ ẽ q; rex ſedẽt ĩ porta. Ve-
nitq; vniuerſa multitudo corã rege: iſrl' autẽ
fugit ĩ tabnacula ſua. Ois q̊q; ppl's certabat
ĩ cũctĩ tribubꝰ iſrl' dicẽs: Rex liberauit nos de
mãu ĩimicoꝝ nr̃oꝝ: ipſe ſaluauit nos de ma-
nu philiſtinoꝝ. ⁊ nũc fugit de t̃ra ppt̃ abſalõ
Abſalõ aũt quẽ vnximꝰ ſup nos mortuꝰ ẽ ĩ
bello. Vſq; q̊ ſiletĩ. ⁊ nõ reducitĩ regẽ? Et cõſi-
liũ totiꝰ iſrl' venit ad regẽ. Rex ṽo dauid mi-
ſit ad ſadoch ⁊ abiathar ſacerdotes dicẽs:
Loq̇mi ad maiores natu iuda dicẽtes: Cur
venitĩ nouiſſimi ad reducẽdũ regẽ in domũ
ſuã? Sermo aũt ois iſrl' puenerat ad regẽ ĩ
domo eiꝰ. q̃a dixerat rex. Hec dicetĩ ad ppl'm:
Frẽs mei vos. os meũ ⁊ caro mea vos. Qua-
re nouiſſimi reducitĩ regẽ? Et amaſe dicite:
Nõne os meũ es ⁊ caro mea? Hec faciat m̃
deꝰ. ⁊ hec addat. ſi nõ mg̃r militie fuerĩ coram
me oi tpe p ioab. Et iclinauit cor oiũ viroꝝ
iuda q̇ſi viri vniꝰ. Miſeruntq; ad regẽ dicẽtes
Reuertẽ tu ⁊ oẽs ſ̃ui tui. Et reuerſus ẽ rex.
Et venit vſq; iordanẽ. Et ois iuda venit vſq;
ĩ galgala ut occurrẽt regi ⁊ trãſducẽt eũ ior
danẽ. Feſtinauit aũt ſemei filiꝰ gera filij ge-
mini de bahuri. ⁊ deſcẽdit cũ virĩ iuda in oc-
curſũ regis dauid cũ mille virĩ de beniami. ⁊
ſiba puer de domo ſaul ⁊ q̇ndeci filij eiꝰ ac vi-
giti ſ̃ui erãt cũ eo. Et irrũpẽtes iordanẽ añ
regẽ trãſierũt vada ut trãſducerẽt domũ re-
gis ⁊ facerẽt iux̃ iuſſiouẽ eiꝰ. Semei aũt filiꝰ
gera pſtratꝰ corã rege cũ iã trãſiſſet iordanẽ
dixit ad eũ: Ne reputes mihi dñe mi ĩiq̃tatẽ
neq; meminerĩ ĩiuriaꝝ ſ̃ui tui ĩ die q̃ egreſſꝰ
es dñe mi rex de irl'm neq; ponas rex ĩ corde
tuo. Agn̊ſco. n. ſeruꝰ tuꝰ pctm̃ meũ. ⁊ idcirco
hodie p̃mꝰ veni de oi domo ioſeph: deſcẽdiq;
in occurſũ dñi mei regĩ. Rñdẽs ṽo abiſai fi-
liꝰ ſaruie dixit. Nũq̇d p his ṽbis nõ occidet̃
ſemei qui maledixit xp̃o dñi? Et ait dauid:
Quid mihi ⁊ vob̃ filij ſaruie? Cur efficimi
mihi hodie ĩ ſathã? Ergo ne hodie int̃ficiet̃
vir in iſrl'? An ignoro hodie me factũ regẽ
ſup iſrl'? Et ait rex ſemei: Nõ morieris. Iu-
rauitq; ei. Miphiboſeth q̊q; filiꝰ ſaul deſcẽdit
ĩ occurſũ regis illotis pedibꝰ ⁊ intonſa bar-
ba. veſteſq; ſuas nõ lauerat a die q̃ egreſſus
fuerat rex vſq; ad diẽ reuerſiõis eiꝰ in pace.
Cũq; occurriſſet regi dixit ei rex: Quare nõ
veniſti mecũ miphiboſeth? Et rñdens ait:

Dñe mi rex seruus meꝰ ꝯtēpsit me. Dixiq; ei ego famulꝰ tuꝰ ut sternēt mihi asinū ⁊ ascē-dens abire cū rege. Claudꝰ enī sū ſuꝰ tuꝰ. Insup ⁊ accusauit me seruū tuū ad te dñm meū regē. Tu aūt dñe mi rex sicut āgelꝰ dei es. fac qd̄ placitū ē tibi. Neq; eni fuit domus pr̄is mei nisi morti obnoxia dño meo regi: tu aūt posuisti me seruū tuū int̄ cōuiuas mense tue. Quid ḡ habeo iuste q̄rele: aut qd̄ possū vl-tra vociferari ad regē? Ait ḡ ei rex. Quid vltra loq̄ris? Fixū ē qd̄ locutꝰ sū. Tu ⁊ siba diuidite possessiões. Rn̄ditq; miphiboseth re-gi. Etiā cūcta accipiat. postq̄ reūsus ē dñs meꝰ rex pacifice i domū suā. Berçellai q̄q; ga-laadites senex valde descendēs de rogelim transduxit regē iordanē parꝰ etiā vltra flu-uiū ꝓseq̄ eū. Erat āt berçellai galaadites se-nex valde. i. octogenariꝰ. ⁊ ipse ꝑbuit alimē-ta regi cū morareť in castris. Fuit q̄ppe vir di-ues nimis. Dixit itaq; rex ad berçellai. Ueni mecū ut req̄escas securꝰ i irl'm. Et ait berçel-lai ad regē. Quot sūt dies ānoꝝ vite mee ut ascēdā cū rege in irl'm? Octogenariꝰ sū hodie Nūq̄d vigēt sensus mei ad discernēdū sua-ue aut amaꝝ. aut delectare pōt ſuū tuū cibꝰ aut potꝰ. uel audire possū vltra vocē cātoꝝ atq; cantatricū? Quare seruus tuꝰ fit oneri dño meo regi? Paululū ꝓcedā famulꝰ tuus ab iordane tecū. Nō indigeo hac vicissitudi-ne: ſ; obsecro ut reuertar seruꝰ tuꝰ. ⁊ moriar i ciuitate mea. ⁊ sepeliar iuxͣ sepulchꝝ patris mei ⁊ mr̄is mee. Est aūt seruꝰ tuꝰ chamaam: ipse vadat tecū dñe mi rex. ⁊ fac ei q̄cq̄d bo-nū tibi videť. Dixit itaq; ei rex: Mecū trāse-at chamaā. ⁊ ego faciā ei q̄cq̄d tibi placuerit ⁊ oē qd̄ petieris a me īpetrabis. Cūq; trāsisset vniuersus ppl's ⁊ rex iordanē. restitit. ⁊ oscu-latꝰ ē rex berçellai ⁊ bn̄dixit ei. ⁊ ille reuer-sus ē i locū suū. Trāsiuit ḡ rex i galgalam ⁊ chamaā cū eo. Ois aūt ppl's iuda trāsduxe-rat regē. ⁊ media tm̄ ps affuerat de ppl'o isr'l. Itaq; oēs viri isr'l ꝯcurrētes ad regē. dixerūt ei: Quare te furati sunt fr̄es nr̄i viri iuda. ⁊ trāsduxerūt regem ⁊ domū eiꝰ iordanē. oēsq; viros dauid cū eo? Et rn̄dit ois vir iuda ad viros isr'l. Quia mihi ꝓpior est rex. Cur ira-sceris sup hac re? Nūq̄d comedimꝰ aliq̄d ex re-ge. aut mūera nob̄ data sūt. Et rn̄dit vir isr'l ad viros iuda ⁊ ait. Decē ptibꝰ maior ego sū apud regem magisq; ad me ptinet dauid q̄ ad te. Cur fecisti mihi iiuriā. ⁊ nō mihi nun-ciatum est priori ut reducerē regem meū? Durꝰ aūt rn̄derūt viri iuda viris isr'l. XX

Accidit q̄q; ut ibi esset vir belial noīe siba filiꝰ bochri vir geminęꝰ. ⁊ ceci-nit buccina. ⁊ ait. Nō ē nob̄ ps i da-uid. neq; hēditas i filio isai Reuertē i taber-nacula tua isr'l. Et sepatꝰ est ois isr'l a dauid: secutusq; est siba filiū bochri: viri aūt iuda adheserūt regi suo a iordane vsq; irl'm. Cūq; venisset rex i domū suā i irl'm. tulit decē muli-eres ꝯcubinas q̄s dereliq̄rat ad custodiēdā domū. ⁊ tradidit eas i custodiā. alimēta eis p̄bēs. Et nō ē igressus ad eas ſ; erāt clause vsq; i diē mortis sue i viduitate viuētes. Dixit aūt rex amase. Cōuoca mihi oēs viros iuda in diē tertiū. ⁊ tu adesto pn̄s. Abijt ḡ amasa ut ꝯuocaret iudā ⁊ moratꝰ est extra palatiū qd̄ ei ꝯstituerat rex. Ait āt dauid ad abisai: Nūc magis afflicturꝰ ē nos siba filiꝰ bochri q̄ absalon. Tolle ḡ ſuos dñi tui ⁊ ꝓseq̄re eum ne forte inueniat ciuitates munitas ⁊ effugiat nos. Egressi sūt ḡ cū eo viri ioab: celethiq; ⁊ felethi. ⁊ oēs robusti exierūt de irl'm ad ꝓse-quēdū siba filiū bochri. Cūq; illi eēnt iuxta lapidē grandē q̇ ē i gabaon. amasa veniens occurrit eis. Porro ioab vestitꝰ erat tunica stricta ad mēsurā habitꝰ sui. ⁊ desup accinctꝰ gladio dependēte vsq; ad ilia i vagina. q̇ fa-bricatꝰ leui motu egredi poťat ⁊ pcutē. Dixit itaq; ioab ad amasam. Salue mi frater. Et tenuit mān dextra mētū amase q̄si osculans eū. Porro amasa nō obseruauit gladiū quē hēbat ioab. Qui pcussit eū i latere. ⁊ effudit itestina eiꝰ i trā. ⁊ mortuꝰ ē. nec secūdū vulnꝰ apposuit. Ioab aūt ⁊ abisai frať eiꝰ ꝓsecuti sūt siba filiū bochri. Intēea q̇dā viri cū stetis-sent iuxͣ cadauer amase de socijs ioab dixe-rūt: Ecce q̇ esse voluit ꝓ ioab comes dauid. Amasa aūt ꝯspsus sanguie iacebat i media via. Uidit ħ q̇dā vir q̄ subsistēt ois ppl's ad vidēdū eū. ⁊ amouit amasam de via i agrū: opuitq; eū vestimēto ne subsisterēt trāseūtes ꝓpter eū. Amoto ḡ illo de via trāsibat ois vir sequēs ioab ad persequendū siba filiū bo-chri. Porro ille trāsierat p oēs tribꝰ isr'l vsq; i abelā ⁊ i bethmacha. oēsq; viri electi cōgre-gati fuerāt ad eū. Uenerūt itaq; ⁊ oppugbāt eū i abela ⁊ i bethmacha. ⁊ circūdederūt mu-nitōibꝰ ciuitatē. ⁊ obsessa ē vrbs. Ois autē turba q̄ erat cū ioab moliebať destruere mu-ros. Et exclamauit mulier sapiēs de ciuitate

Audite audite·dicite ioab: appropinq̄ huc ⁊ loq̄r tecū. Qui cū accessisset ad eā·ait illi. Tu es ioab? Et ille rn̄dit: Ego. Ad quē sic locuta ē. Audi sermones ācille tue. Qui rn̄dit: Audio. Rursūq3 illa: sermo inq̄t dicebaᷣ in veťi ꝓuerbio. Qui interrogāt interrogēt i abela ⁊ sic ꝑficiebāt. Nōne ego sū q̄ rn̄deo veritatē i isrl̄. ⁊ tu q̄ris subuertē ciuitatē ⁊ euertē matrē in isrl̄? Quare p̄cipitas hereditatē dn̄i? Rn̄dēsq3 ioab ait. Absit absit h̄ a me·nō p̄cipito neq3 demolior. Nō se sic h3 res. S3 hō de mōte effrai siba filiꝰ bochri cog̃mie·leuauit manū suā ꝯ regē dauid. Tradite illū solū. ⁊ recedemus a ciuitate. Et ait mulier ad ioab. Ecce caput eiꝰ mitteť ad te ꝑ murum. Ingressa ē ḡ ad oēm ꝓplm̄. ⁊ locuta ē eis sapiēť. Qui abscisū caput sibe filij bochri ꝓiecerūt ad ioab. Et ille cecinit tuba. ⁊ recesserūt ab vrbe vnꝰ q̄sq3 i tabnacula sua. Joab āt reuersus ē irlm̄ ad regē. Fuit ḡ ioab sup oēm exercitū isrl̄: banaias aūt filiꝰ ioiade sup cerethęos ⁊ felethęos·adurā vo sup tributa. Porro iosaphat filius ahilud a cōmētarijs Siba āt scriba: sadoch vo ⁊ abiathar sacerdotes·hirā aūt hiraites erat sacerdos dauid

XXI

Acta ē q3 fames i dieb꞉ dauid trib꞉ ānis iugiť. Et cōsuluit dauid oraculū dn̄i·dixitq3 dn̄s: Propť saul ⁊ domū sanguinū: quia occidit gabaonitas. Vocatis ḡ gabaonit3 rex·dixit ad eos Porro gabaonite nō erāt de filijs isrl̄ s; reliquie āmorreoꝝ: Filij q̄ppe isrl̄ iurauerāt eis· ⁊ voluit saul ꝑcutē eos ẓelo q̄si ꝓ filijs isrl̄ ⁊ iuda. Dixit ḡ dauid ad gabaonitas. Quid faciā vob. ⁊ qd̄ erit vr̄i piaculū ut bn̄dicat3 hereditati dn̄i? Dixerūtq3 ei gabaonite: Nō est nob̄ sup argēto ⁊ auro q̄stio: s; ꝯ saul ⁊ ꝯ domū eiꝰ·neq3 volumꝰ ut inťficiať hō de isrl̄. Ad q̄s rex ait: Quid ḡ vultis ut faciā vob? Qui dixerūt regi: Virū q̄ attriuit nos ⁊ oppressit iniq̄ ita delere debemꝰ·ut nec vnꝰ q̄dē residuꝰ sit de stirpe eiꝰ i cūct3 finibꝰ isrl̄. Denť nob̄ septē viri de filijs eiꝰ ut crucifigamꝰ eos dn̄o i gabaa saul q̄ndā electi dn̄i. Et ait rex: Ego dabo. Pepercitq3 rex miphibosetħ filio ionathe filij saul ꝓpť iusiurādū qd̄ fuit inter dauid ⁊ ionathan filiū saul. Tulit itaq3 rex duos filios respha filie abia·q̄s ꝑpit saul: armoni ⁊ miphibosetħ: ⁊ q̄nq3 filios michol filie saul q̄s genuerat hadrieli filio berçellai q̄ fuit de molathi: ⁊ dedit eos i manꝰ gabaonitaꝝ q̄ crucifixerūt eos i mōte coram dn̄o. Et ceciderūt hi septē simᷝ occisi i diebꝰ messis p̄me·incipiēte messiōe ordei. Tollēs aūt respha filia abia ciliciū substrauit sibi sup̄ petrā ab īitio messis donec stillaret aq̄ sup eos de celo. ⁊ nō dimisit aues lacerare eos ꝑ diē neq3 bestias ꝑ noctē. Et nūciata sūt dauid q̄ fecerat respha filia abia ꝯcubina saul. Et abijt dauid ⁊ tulit ossa saul ⁊ ossa ionathe filij eiꝰ a virꝭ iabes galaad q̄ furati fuerant ea de platea bethsan in q̄ suspēderāt eos philistijm cū inťfecissent saul i gelboe. ⁊ asportauit īde ossa saul ⁊ ossa ionathe filij eiꝰ ⁊ colligētes ossa eoꝝ qui affixi fuerāt sepelierūt ea cū ossibꝰ saul ⁊ ionathe filij eiꝰ i ťra beniamī i latē i sepulchro cis pr̄is eiꝰ. Fecerūtq3 oīa q̄ p̄cepat rex ⁊ repꝓpitiatꝰ ē deꝰ ťre pꝰ h̄. Factū est aūt rursū p̄liū philistinoꝝ aduersū isrl̄. ⁊ descēdit dauid ⁊ serui eiꝰ cū eo. ⁊ pugnabāt ꝯ philistijm. Deficiēte autē dauid·iesbidenob q̄ fuit de genē arafa cuiꝰ ferrū haste trecētas vncias appēdebat. ⁊ accinctꝰ erat ense nouo nisus ē ꝑcutē dauid·p̄sidioq3 ei fuit abisai filiꝰ saruie ⁊ ꝑcussū philisteū inťfecit. Tūc iurauerūt viri dauid dicētes: Jā nō egredier꞉ nobiscū i bellū ne extiguas lucernā isrl̄. Secūdū q3 fuit bellū i gob ꝯ philisteos. Tūc ꝑcussit sobochai de vsathi·çaph de stirpe arafa de genē gigantū. Tertiū q3 fuit bellū i gob ꝯ philisteos i q̄ ꝑcussit adeodatꝰ filiꝰ saltꝰ polymitariꝰ bethleemites goliath gethęū: cuiꝰ hastile haste erat quasi liciatoriū texentium Quartū bellū fuit in geth i q̄ vir fuit excelsꝰ q̄ senos i manibꝰ ꝑdibusq3 habebat digitos i. vigiti ⁊ q̄tuor. ⁊ erat de origie arafa. ⁊ blasfemauit isrl̄. Percussit autē eū ionathas filiꝰ sāmaa fr̄is dauid. hi q̄tuor nati sūt de arafa i geth. ⁊ ceciderūt i manu dauid ⁊ suoꝝ eiꝰ.

XXII

Ocutꝰ ē aūt dauid dn̄o vba carmis huiꝰ·i die q̄ liberauit eū dn̄s de manu oiu3 īimicoꝝ suoꝝ. ⁊ de manu saul. Et ait: Dn̄s petra mea ⁊ robur meū: ⁊ saluator meꝰ. Deꝰ dn̄s fort3 meꝰ: sꝑabo in eū. Scutū meū ⁊ cornu salut3 mee: eleuator meꝰ ⁊ refugiū meū saluator meꝰ: de iniq̄tate liberabis me. Laudabilem inuocabo dn̄m: ⁊ ab īimic3 meis saluꝰ ero. Quia circūdederūt me ꝯtritiōes mort3: torrētes belial terruerūt me. Funes iferi circūdederūt me: p̄uenerunt me laquei mort3. In tribulatiōe inuocabo dn̄m: ⁊ ad deū meū clamabo. Et exaudiet de tēplo

ſcõ ſuo vocẽ meã:⁊ clamoꝛ meꝰ veniet ad au-
res eiꝰ. Cõmota ẽ ⁊ ꝯtremuit t̃ra: fũdamẽta
montiũ ꝯcuſſa ſũt ⁊ ꝯq̃ſſata: qm̃ iratꝰ ẽ eis.
Aſcẽdit fumꝰ de naribꝰ eiꝰ:⁊ ignis de oꝛe eiꝰ
volauit:carbones ſuccẽſi ſunt ab eo. Et incli-
nauit celos ⁊ deſcẽdit:⁊ caligo ſub pedibus
eiꝰ. Et aſcẽdit ſup cherubin ⁊ volauit:⁊ la-
pſus ẽ ſup p̃enas vẽti. Poſuit tenebꝛas i cir-
cuitu ſuo latibulũ:cribꝛãs aq̃s de nubibꝰ ce-
loꝝ. Pꝛe fulgure in conſpectu eius:ſuccenſi
ſunt carbones ignis. Tonabit de celo dñs:⁊
excelſꝰ dabit vocẽ ſuã. Miſit ſagittas ſuas ⁊
diſſipauit eos: fulgura ⁊ ꝯſũpſit eos. Et ap-
paruerũt effuſiões marꝭ:⁊ reuelata ſũt fũda-
mẽta oꝛb̃ ab icrepatiõe dñi: ab inſpiratione
ſpũs furoꝛꝭ eiꝰ. Miſit de celo ⁊ aſſũpſit me:⁊
traxit me de aq̃s multis. Libauit me ab iimi-
co meo potẽtiſſimo:⁊ ab his q̇ oderant me:
qm̃ robuſtioꝛes me erãt. Pꝛeuenit me i die
afflictiõis mee:⁊ factꝰ ẽ dñs firmamẽtũ meũ
Et eduxit me i latitudinẽ:liberauit me quia
cõplacui ei. Retribuet mihi dñs ſm iuſticiã
meã: ⁊ ſm mũdiciam manuũ meaꝝ reddet
mihi. Quia cuſtodiui vias dñi:⁊ nõ egi ipie
a deo meo. Oia.n.iudicia eiꝰ i ꝯſpcũ meo:⁊
p̃cepta eiꝰ nõ ãmoui a me. Et ero ꝑfectꝰ co-
rã eo:⁊ cuſtodiã me ab iniq̇tate mea. Et re-
ſtituet mihi dñs ſm iuſticiã meã: ⁊ ſm mũ-
diciã manuũ meaꝝ i ꝯſpectu oculoꝝ ſuoꝝũ.
Cũ ſcõ ſcũs eris:⁊ cũ robuſto ꝑfectus. Et cũ
electo electꝰ eris: ⁊ cũ ꝑuerſo ꝑuerteris. Et
ppl̃m pauperẽ ſaluũ facies:oculiſq; tuis ex-
celſos hũiliab̃. Quia tu lucerna mea dñe:⁊
tu dñe illuiab̃ tenebꝛas meas. In te.n.currã
accictꝰ: i deo meo trãſiliã muꝝ. Deꝰ imacu-
lata via eiꝰ: eloq̇ũ dñi igne examinatũ: ſcu-
tũ ẽ oiuꝫ ſperãtiũ in ſe. Quis ẽ deꝰ p̃ter dñm:
⁊ quis foꝛtis pꝛeter deũ nr̃m? Deꝰ q̇ accinxit
me foꝛtitudĩe: ⁊ cõplanauit ꝑfectã viã meã.
Coequãs pedes meos ceruis: ⁊ ſup excelſa
mea ſtatuẽs me. Docẽs manꝰ meas ad p̃liũ
⁊ ꝯponẽs q̃ſi arcũ ereũ bꝛachia mea. Dediſti
m̃ clypeũ ſalutꝭ tue: ⁊ mãſuetudo mea mul-
tiplicauit me. Dilatabis greſſꝰ meos ſubtus
me: ⁊ nõ deficiẽt tali mei. Perſeq̃r inimicos
meos ⁊ ꝯterã:⁊ non ꝯuertar donec ꝯſũmam
eos. Cõſũmã eos ⁊ ꝯfringã ut nõ cõſurgãt:
cadẽt ſub pedibꝰ meis. Accinxiſti me foꝛtitu-
dine ad p̃liũ: icuruaſti reſiſtẽtes mihi ſubtꝰ
me. Inimicos meos dediſti mihi doꝛſũ: odi-
entes me:⁊ diſꝑdã eos. Clamabũt ⁊ nõ erit

Coequās me. p. gc ꝑuat eq. a. cuſſ. ꝯp̄.

q̇ ſaluet: ad dñm. ⁊ nõ exaudiet eos. Delebo
eoſ ut puluerẽ t̃re:q̃i lutũ plateaꝝ cõminuã
eos atq; ꝯfringã. Saluab̃ me a ꝯ̃dictionibꝰ
ppl̃i mei:cuſtodies me i caput gentiũ. Popu-
lus quẽ igñro ſuiet mihi: filij alieni reſiſtent
mihi:auditu aurꝭ obediẽt mihi. Filij alieni
defluxerũt:⁊ ꝯtrahent̃ i anguſtijs ſuis. Vi-
uit dñs ⁊ bñdictꝰ deꝰ meꝰ. ⁊ exaltabitur deꝰ
foꝛtꝭ ſalutꝭ mee. Deꝰ q̇ das vindictas mihi:⁊
deijcis ppl̃os ſub me. Qui educꝭ me ab iimicꝭ
meis: ⁊ a reſiſtẽtibꝰ mihi eleuas me:a viro
iniq̇ libabis me. Pꝛopt̃ea ꝯfitebor tibi dñe i
gẽtibꝰ:⁊ noi tuo cãtabo. Magnificãs ſalu-
tes regis ſui: ⁊ faciẽs miam xp̃o ſuo dauid:
⁊ ſemini eius in ſemptiternũ. XXIII

Hec aũt ſũt ṽba nouiſſima q̃ dixit da-
uid filiꝰ iſai. Dixit vir cui ꝯſtitutũ eſt
de xp̃o dei iacob: egregiꝰ pſaltes iſrl̃.
Spũs dñi locutꝰ ẽ ꝑ me. ⁊ ſermo eiꝰ ꝑ liguã
meã. Dixit: Deꝰ iſrl̃ mihi locutꝰ ẽ foꝛtis iſrl̃
Dñatoꝛ hoiuꝫ iuſtꝰ:dñatoꝛ i timoꝛe dei. Sic̃
lux auroꝛe oꝛiẽte ſole mane abſq; nubibus
rutilat:⁊ ſic̃ pluuijs germinat herba de t̃ra.
Nec tãta eſt domꝰ mea apud deũ. ut pactũ
et̃nũ iniret mecũ firmũ i oibꝰ atq; munitum.
Cũcta.n.ſalꝰ mea ⁊ ois volũtas: nec ẽ q̇cq̃
ex eo qd̃ nõ germinet. Pꝛeuaricatoꝛes autẽ
q̃ſi ſpine euellent̃ vniuerſi: q̃ nõ tollunt̃ ma-
nibꝰ. Et ſi q̇s tangere voluerit eas. armabit̃
ferro ⁊ ligno lãceato: igneq; ſuccenſe cõbu-
rent̃ vſq; ad nihilũ. Hec noia foꝛtiũ dauid.
Dauid ſedẽs i cathedra ſapiẽtiſſimꝰ p̃nceps
int̃ tres. Ipſe ẽ q̃ſi tenerrimꝰ ligni ṽmiculus
q̇ octingentos int̃fecit ipetu vno. Poſt hũc
eleaçar filius patrui eiꝰ ahoi int̃ tres foꝛtes
q̇ erãt cũ dauid qñ exprobꝛauer̃t philiſtijm ⁊
ꝯgregati ſũt illuc i p̃liũ. Cũq; aſcẽdiſſent filij
iſrl̃. ipſe ſtetit ⁊ ꝑcuſſit philiſteos: donec de-
ficeret manꝰ eiꝰ. ⁊ obꝛigeſceret cũ gladio. Fe-
citq; dñs ſalutẽ magnã in die illa. ⁊ ppl̃s q̇
fugerat reuerſus ẽ ad ceſoꝝ ſpolia detrahen-
da. Et pꝰ hũc ſemma filius agge de arari. Et
ꝯgregati ſũt philiſtijm i ſtatiõe. Erat quippe
ibi ager lente plenus. Cũq; fugiſſet ppl̃us a
facie philiſtijm. ſtetit ille i medio agri. ⁊ tutꝰ
eſt eũ. Percuſſitq; philiſteos. ⁊ fecit dñs ſa-
lutẽ magnã. Necnõ ⁊ añ deſcenderãt tres q̇
erãt p̃ncipes int̃ triginta. ⁊ venerãt tpe meſ-
ſis ad dauid i ſpelũcã odollã. Caſtra ãt phi-
liſtinoꝝ erãt poſita i valle gigantũ. ⁊ dauid
erat in p̃ſidio. Poꝛꝛo ſtatio philiſtinoꝝ tunc

erat in bethleē. Desiderauit ergo dauid aquā de lacu. et ait: Si quis mihi daret potū aq̄ de cisterna que est i bethleē iux portā. Irruperūt ergo tres fortes castra philistinorū. et hauserunt aquā de cisterna bethleē q̄ erat iuxta portā: et attulerūt ad dauid. At ille noluit bibere sed libauit eā dn̄o dicēs: Propiti⁹ sit m̄i dn̄s ne faciā h. Nū sanguinem hoiuz istoꝝ q̄ pfecti sūt. et aiaꝝ piculū bibā? Noluit ergo bibere. Hec fecerūt tres robustissimi. Abisai quoqꝫ frat ioab fili⁹ saruie pnceps erat de trib⁹ Ipse ē q leuauit hastā suā ꝯ trecētos quos infecit: noiat⁹ in trib⁹. et int tres nobilioꝛ eratqꝫ eoꝝ pnceps: sed vsqꝫ ad tres pmos nō puenerat. Et banaias fili⁹ ioiade viri fortissimi magnoꝝ operū de capseel. Ipse pcussit duos leones moab. et ipse descēdit et pcussit leonē in media cisterna i dieb⁹ niuis. Ipse quoqꝫ interfecit virū egyptiū virū dignū spectaculo hn̄tē in manu hastā. Itaqꝫ cū descēdisset ad eū in vga: vi extorsit hastā de manu egyptij. et interfecit eū hasta sua. Hec fecit banaias fili⁹ ioiade. Et ipse nominat⁹ int tres robustos q̄ erāt int triginta nobiliores. verūtn̄ vsqꝫ ad tres nō puenerat. Fecitqꝫ eū sibi dauid auricularīū a secreto. Asahel frat ioab int triginta. Eleanan fili⁹ patrui ei⁹ de bethleē. Sēma de arari. Elicba de arodi. Heles de phalti. Hira fili⁹ acces de thecua. Abieser d anathot. Mobōnai de vsathi. Selmō ahoites. Macharai netophatites. Eleph fili⁹ baana. et ipse netophatites. Itai fili⁹ ribai de gebeeth filiorū beniamin. Banai pharatonites. Heldai de torrēte gaas. Albialbon arbathites. Açamaueth de beromi. Eliaba de salboni. Filij iasen: ionathā narā. Sēma de orodi. Haiā filius sarar arothites. Elifeleth fili⁹ aasbai filij maachati. Heliā fili⁹ achitofel gelonites. Esrai de carmelo. Farai de arbi. Igaal filius nathan de soba. Bonni de gaddi. Selech de ammoni. Naarai berothites armiger ioab filij saruie. Hira hietrites. Gareb et ipse hietrites. Urias etheus. Oēs trigintaseptem. XXIIII

Et addidit furoꝛ dn̄i irasci ꝯ isrl. cōmouitqꝫ dauid in eis dicentem. Uade numera isrl et iudam. Dixitqꝫ rex ad ioab principē exercitus sui. Perambula oēs trib⁹ isrl a dan vsqꝫ ad bersabee. et nūera ppl'm ut sciā nūeꝝ ei⁹. Dixitqꝫ ioab regi. Adaugeat dn̄s de⁹ tu⁹ ad ppl'm tuū quāt⁹ nūc ē iterūqꝫ cētuplicet i ꝯspectu dn̄i mei regis. Sz quid sibi dn̄s me⁹ rex vult i re h⁹cemodi? Obtinuit aūt sermo regis verba ioab. et pncipū exercit⁹. Egressusqꝫ ē ioab et pncipes militū a facie regis ut numerarēt ppl'm isrl. Cūqꝫ ptransissent iordanē. venerūt in aroer ad dexteram vrbis q̄ ē i valle gad. et p iaçer trāsierūt i galaad. et i trā inferiorē hodsi. et venerūt i dan silvestria. Circueūtesqꝫ iuxta sidonē trāsierūt ppe menia tyri et oēm trā euei et chananei: venerūtqꝫ ad meridiē iuda in bersabee. et lustrata vniuersa tra. affuerūt p⁹ nouē mēses et vigīti dies i irl'm. Dedit ergo ioab numeꝝ descriptiōis ppli regi. Et īuēta sūt de isrl octingēta milia viroꝝ fortiū q̄ educerēt gladiū. et de iuda qngēta milia pugnatoꝝ. Pcussit aūt coꝛ dauid eū p⁹q̄ nūerat⁹ ē ppl's. Et dixit dauid ad dn̄m. Peccaui valde i h facto. sed pcoꝛ dn̄e ut trāsferas iniq̄tatē sui tui. q̄a stulte egi nimis. Surrexit itaqꝫ dauid mane. et sermo dn̄i fact⁹ ē ad gad pphetā et videntē dicēs: Uade et loquere ad dauid. Hec dicit dn̄s: Triū tibi dat optio. elige vnū qd volueris ex his ut faciā tibi. Cūqꝫ venisset gad ad dauid nūciauit ei dicēs. Aut septē ānis veniet tibi fames i tra tua: aut trib⁹ mēsib⁹ fugies aduersarios tuos et illi te psequēt: aut certe tribus dieb⁹ erit pestilētia i tra tua. Nūc ergo delibera. et vide quē rn̄deā ei q̄ me misit sermonē. Dixit aūt dauid ad gad: Coartoꝛ nimis. Sz meli⁹ est ut incidā in man⁹ dn̄i: multe. n. mīe ei⁹ sūt: q̄ i man⁹ hoiuz. Immisitqꝫ dn̄s pestilētiā in isrl. de mane vsqꝫ ad tēp⁹ cōstitutū. et mortui sūt ex populo a dan vsqꝫ bersabee septuagita milia viroꝝ. Cūqꝫ extēdisset manū suā angel⁹ dn̄i sup irl'm ut dispderet eam. misert⁹ ē dn̄s sup afflictionē. et ait angelo pcutienti ppl'm. Sufficit nūc. contine manū tuā Erat aūt angel⁹ dn̄i iux areā areuna iebusei. Dixitqꝫ dauid ad dn̄m cū vidisset angelū cedentē ppl'm. Ego sū q̄ peccaui et ego iniq̄ egi. isti q̄ oues sūt quid fecerūt? Uertat obsecro man⁹ tua ꝯ me et ꝯ domū patris mei. Uenit aūt gad ppha ad dauid in die illa. et dixit ei: Ascēde et ꝯstitue altare dn̄o in area areuna iebusei. Et ascēdit dauid iuxta sermonē gad quē pcepat ei dn̄s. Cōspiciēsqꝫ areuna aiaduertit regē et seruos ei⁹ trāsire ad se. et egress⁹ adorauit regē pno vultu in trā et ait: Quid cause ē ut veiat dn̄s me⁹ rex ad suū suū? Cui dauid ait: Ut emā a te areā. et edificē altare dn̄o. et cesset interfectio q̄ grassat i pplo. Et ait

areuna ad dauid: Accipiat ⁊ offerat dominꝰ
meꝰ rex· sicut placet ei. Habes boues in holo-
caustū. ⁊ plaustrū ⁊ iuga boū in vsū lignoꝝ.
Oia dedit areuna regi. Dixitqꝫ areuna ad
regē: Dn̄s deꝰ tuꝰ suscipiat votū tuū. Cui re-
spondēs rex ait: Nequaq̄ ut vis: s; emā ꝑcio a
te. ⁊ nō offerā dn̄o deo meo holocausta gra-
tuita. Emit ergo dauid areā ⁊ boues· argēti si-
clis q̇nq̄ginta. ⁊ edificauit ibi dauid altare
dn̄o. ⁊ obtulit holocausta ⁊ pacifica. Et ꝓpi-
tiatꝰ est dn̄s t̄re. ⁊ cohibita ē plaga ab isrl̄.

Explicit secūdꝰ liber Samuelis Incipit liber
primꝰ Malachim. i. Regū tertiꝰ. Capl̄m I

Et rex dauid senuerat: ha-
bebatqꝫ etatꝭ plurimos di-
es. Cūqꝫ opiret̄ vestibꝰ nō
calefiebat. Dixerūt ergo ei serui
sui: Queramꝰ dn̄o nr̄o re-
gi adolescentulā v̄ginē. ⁊
stet corā rege. ⁊ foueat eū: dormiatqꝫ in sinu
suo. ⁊ calefaciat dn̄m nr̄m regē. Quesierūt
igit̄ adolescentulā speciosam i oibꝰ finibꝰ isrl̄
⁊ inuenerūt abisac sunamitē. ⁊ adduxerūt eā
ad regē. Erat āt puella pulchra nimis· dor-
miebatqꝫ cū rege ⁊ mīstrabat ei: rex v̄o non
cognouit eā. Adonias āt filiꝰ agith· eleuabat̄
dicēs: Ego regnabo. Fecitqꝫ sibi currū ⁊ eq̄-
tes. ⁊ q̇nq̄ginta viros q̇ currerēt an̄ eū. Nec
corripuit eū p̄r suꝰ aliqn̄ dicēs: Quare h̄ fe-
cisti? Erat aūt ⁊ ipse pulcher valde secūdus
natu pꝰ absalō. Et sermo eiꝰ cū ioab filio sar-
uie ⁊ cū abiathar sacerdote qui adiuuabāt
ꝑtes adonie. Sadoch v̄o sacerdos ⁊ banai-
as filiꝰ ioiade ⁊ nathan ꝓpha ⁊ semei ⁊ cele-
thi ⁊ felethi ⁊ oē robur exercitꝰ dauid nō erat
cū adonia. Immolatꝭ ergo adonias arietibꝰ ⁊
vitulis ⁊ vniūsis pīguibꝰ iux̄ lapidē çoeleth
q̇ erat vicinꝰ fonti rogel: vocauit vniuersos
frēs suos filios reg̃. ⁊ oēs viros iuda ꝯuos
reg̃: nathan āt ꝓphām ⁊ banaiā ⁊ robustos
q̄sqꝫ. ⁊ salomonē frēm suū nō vocauit. Dixit
itaqꝫ nathā ad bersabee matrem salomonis.
Nū audisti q̄ regnauerit adonias filiꝰ agith. ⁊
dn̄s nr̄ dauid h̄ ig̃rat? Nūc ergo veni accipe cō
siliū a me. ⁊ salua aīam tuā filijqꝫ tui salo-
monis. Uade ⁊ igredē ad regē dauid. ⁊ dic
ei: Nōne tu dn̄e mi rex iurasti mihi ancille
tue dicēs q̄ salomon filiꝰ tuꝰ reg̃bit pꝰ me. ⁊
ipse sedebit i solio meo: Quare ergo regnat
adonias? Et adh̄ ibi te loquēte cū rege· ego
veniā pꝰ te. ⁊ cōplebo ꝯmones tuos. Ingressa ē
itaqꝫ bersabee ad regē i cubiculo. Rex aūt se
nuerat nimis. ⁊ abisac sunamitis mīstrabat
ei. Inclinauit se bersabee ⁊ adorauit regem.
Ad quā rex· q̇d tibi inq̇t vis? Que rūdens
ait: Dn̄e mi rex tu iurasti ꝑ dn̄m deum tuum
ancille tue: salomō filiꝰ tuꝰ regnabit pꝰ me. ⁊
ipse sedebit in solio meo. ⁊ ecce nūc adonias
regnat te dn̄e mi rex ig̃rante. Mactauit bo-
ues ⁊ piguia q̄qꝫ ⁊ arietes plurimos. ⁊ voca-
uit oēs filios reg̃· abiathar q̊qꝫ sacerdotem ⁊
ioab ꝑncipē militie: salomonē aūt seruū tuū
nō vocauit. Uerūtn̄ dn̄e mi rex i te oculi re-
spiciūt totiꝰ isrl̄· ut indices eis q̇s sedē debeat
in solio tuo dn̄e mi rex post te. Eritqꝫ cū dor-
mierit dn̄s meꝰ rex cū p̄ribꝰ suis· erimus ego
⁊ filiꝰ meꝰ pctōres. Adh̄ illa loquēte cū rege
nathan ꝓpha venit. Et nūciauerunt regi di-
cētes: Adest nathan ꝓpha. Cūqꝫ introisset i
cōspectu reg̃ ⁊ adorasset eū ꝓnꝰ in t̄rā· dixit
nathā. Dn̄e mi rex tu dixisti· adonias regnet
pꝰ me. ⁊ ipse sedeat sup thronū meū? Quia
descēdit hodie ⁊ imolauit boues ⁊ pinguia ⁊
arietes plurimos. ⁊ vocauit vniuersos filios
reg̃ ⁊ ꝑncipes: abiathar q̊qꝫ sacerdotē: illisqꝫ
vescentibꝰ ⁊ bibentibꝰ corā eo. ⁊ dicentibꝰ vi-
uat rex adonias: me ꝯuū tuū ⁊ sadoch sacer
dotē. ⁊ banaiā filiū ioiade ⁊ famulū tuū sa-
lomonē nō vocauit. Nūq̇d a dn̄o meo rege
exiuit h̄ v̄bū. ⁊ mihi nō indicasti seruo tuo
q̇s sessurꝰ eēt sup thronū dn̄i mei reg̃ pꝰ eū?
Et r̄ndit rex dauid dicēs. Uocate ad me ber
sabee. Que cū fuisset ingressa corā rege ⁊ ste-
tisset an̄ eū· iurauit rex ⁊ ait: Uiuit dn̄s qui
eruit aīam meā de oī āgustia: q̇a sicut iura-
ui tibi ꝑ dn̄m deū isrl̄ dicēs: salomō filiꝰ tuꝰ
reg̃bit pꝰ me. ⁊ ipse sedebit sup soliū meū ꝓ
me· sic faciā hodie. Sūmissoqꝫ bersabee in t̄rā
vultu· adorauit regē dicēs: Uiuat dn̄s meꝰ
rex dauid i et̄nū· Dixit q̊qꝫ rex dauid: Uoca-
te mihi sadoch sacerdotē ⁊ nathā ꝓphām. ⁊
banaiā filiū ioiade. Qui cū ingressi fuissent
corā rege· dixit ad eos. Tollite vobiscū ꝯuos
dn̄i vr̄i. ⁊ imponite salomonē filiū meū super
mulā meā. ⁊ ducite eū in gion. ⁊ vngat eū ibi
sadoch sacerdos ⁊ nathā ꝓpha i regē super
isrl̄. Et canetꝭ buccina atqꝫ dicetꝭ. Uiuat rex
salomō. Et ascēdetꝭ pꝰ eū. ⁊ venietis i irl̄m. ⁊
sedebit sup soliū meū. ⁊ ipse reg̃bit ꝓ me. il-
liqꝫ ꝑcipiam ut sit dux sup isrl̄ ⁊ sup iudā. Et

rñdit banaias filiꝰ ioiade regi dicẽs: Amẽ. Sic loqͭ dñs deꝰ dñi mei regꝭ. Quõ fuit dñs cũ dño meo rege. sic sit cũ salomone. ⁊ sublimiꝰ faciat soliũ eiꝰ a solio dñi mei regꝭ dauid. Descẽdit ͦg sadoch sacerdos ⁊ nathã ꝓpha ⁊ banaias filiꝰ ioiade ⁊ celethi ⁊ felethi. ⁊ iposuerũt salomonẽ sup mulã regꝭ dauid. ⁊ adduxert eũ i gion. Sũpsitqꝫ sadoch sacerdos cornu olei de tabnaculo ⁊ vnxit salomonẽ. ⁊ cecinert buccina. ⁊ dixit oĩs ppl's. Viuat rex salomõ. Et ascendit vniuersa multitudo pꝰ eũ. ⁊ ppl's canẽtiũ tibijs ⁊ letãtiũ gaudio magno. ⁊ insonuit t̃ra a clamore eoꝝ. Audiuit ãt adonias ⁊ oẽs ꝗ iuitati fuerãt ab eo. Iãqꝫ cõuiuiũ finitũ erat. Sed ⁊ ioab audita voce tube ait. Quid sibi vult clamor ciuitatis tumultuantꝭ? Adhͨ eo loquẽte ionathã filius abiathar sacerdotꝭ venit. Cui dixit adonias Ingredẽ ꝗa vir fortꝭ es ⁊ bona nũciãs. Rñditqꝫ ionathã adonie. Nequaꝙ. Dñs.n. nr̃ rex dauid regem ꝯstituit salomonẽ misitqꝫ cũ eo sadoch sacerdotẽ ⁊ nathã ꝓpham ⁊ banaiã filiũ ioiade ⁊ celethi ⁊ felethi. ⁊ iposuerũt eũ sup mulã regꝭ. Unxertqꝫ eũ sadoch sacerdos ⁊ nathã ꝓpha regẽ i gion. ⁊ ascẽderũt īde letantes. ⁊ isonuit ciuitas. Hec ẽ vox quã audistis. Sꝫ ⁊ salomon sedet sup soliũ regni. ⁊ ingressi ꝑui regꝭ bñdixerũt dño nr̃o regi dauid dicẽtes: Amplificet deꝰ nomẽ salomõis sup nomẽ tuũ. ⁊ magnificet thronũ eiꝰ super thronũ tuũ. Et adorauit rex in lectulo suo: Insup ⁊ hͨ locutꝰ ẽ. Bñdictꝰ dñs deꝰ isrl' ꝗ dedit hodie sedentẽ i solio meo videntibꝰ oculis meis. Territi sũt ͦg ⁊ surrexerũt oẽs ꝗ iuitati fuerãt ab adonia. ⁊ iuit vnusqͥsqꝫ i viã suã. Adonias aũt timẽs salomonem surrexit ⁊ abijt i tabnaculũ dñi: tenuitqꝫ cornu altarꝭ. Et nũciauerũt salomoni dicẽtes: Ecce adonias timẽs regẽ salomonẽ tenet cornu altarꝭ dicẽs. Iuret mihi rex salomõ hodie ꝙ nõ interficiat ꝑuũ suũ gladio. Dixitqꝫ salomõ. Si fuerit vir bonꝰ. nõ cadet ne vnꝰ ꝗdẽ capillꝰ eiꝰ in t̃rã: sin aũt malũ inuẽtũ fuerit i eo. morieͭ Misit ͦg salomon ⁊ eduxit eũ ab altari ⁊ ingressus adorauit regẽ salomonẽ. Dixitqꝫ ei salomon: Uade i domũ tuam. II

Appropinquerunt aũt dies dauid ut moreretͬ. ꝑcepitqꝫ salomoni filio suo dicens: Ecce ego ingredior viã vniuerse t̃re. Cõfortare ⁊ esto vir fortꝭ ⁊ obserua custodias dñi dei tui ut ãbules i vijs eiꝰ. ⁊ custodias cerimonias eiꝰ ⁊ ꝑcepta eiꝰ ⁊ iudicia ⁊ testimonia. sicut scriptũ ẽ in lege moysi ut itelligas vniũsa ꝗ facis. ⁊ ꝗcũqꝫ te ꝯuerꝭ. ut ꝯfirmet dñs sermões suos ꝗs locutꝰ ẽ de me dicens: Si custodierit filij tui vias meas. ⁊ ãbulauerit corã me i ꝟitate. in oĩ corde suo ⁊ in oĩ aĩa sua: nõ auferetͬ tibi vir de solio isrl'. Tu quoqꝫ nosti ꝗ fecerit mihi ioab filiꝰ saruie. ꝗ fecerit duobꝰ ꝑncipibꝰ exercitꝰ isrl'. abner filio ner. ⁊ amase filio iether ꝗs occidit ⁊ effudit sanguinẽ belli i pace. ⁊ posuit cruorẽ belli i baltheo suo ꝗ erat circa lũbos eiꝰ. ⁊ i calciamẽto suo quod erat in pedibus eiꝰ. Facies ͦg iuxͣ sapiam tuã. ⁊ nõ deduces canitiẽ eiꝰ pacifice ad iferos. Sꝫ ⁊ filijs berçellai galaaditꝭ reddes grãm. eruntqꝫ comedẽtes i mẽsa tua. Occurrerũt.n. mihi qñ fugiebã a facie absalon fr̃is tui. Habes quoqꝫ apud te semei filiũ gera filij gemini de bahurim: ꝗ maledixit mihi maledictiõe pessima qñ ibam ad castra. Sꝫ ꝗa descẽdit mihi in occursũ cũ transirẽ iordanẽ. ⁊ iuraui ei ꝑ dñm dicẽs: non te interficiã gladio. tu noli pati eũ esse inoxiũ. Uir aũt sapiẽs es ut scias ꝗ facies ei. deducesqꝫ canos eiꝰ cũ sanguĩe ad inferos. Dormiuit igitͬ dauid cũ pr̃ibꝰ suis. ⁊ sepultꝰ ẽ in ciuitate dauid Dies aũt ꝗbꝰ regnuit dauid sup isrl' ꝗdraginta ãni sũt. In hebron regnuit septẽ ãnis. i irl'm trigitatribꝰ. Salomõ aũt sedit sup thronũ dauid pr̃is sui. ⁊ firmatũ est regnũ eiꝰ nimis. Et igressus ẽ adonias filiꝰ agith ad bersabee matrẽ salomõis. Que dixit ei: Pacificꝰ ne ẽ igressꝰ tuꝰ? Qui rñdit: Pacificꝰ. Addiditqꝫ Sermo mihi ẽ ad te. Cui ait. Loqre. Et ille: Tu inꝗt nosti ꝗa meũ erat regnũ. ⁊ me ꝑposuerat oĩs isrl' sibi i regẽ. ꝟ trãslatũ ẽ regnũ ⁊ factũ ẽ fr̃is mei. A dño.n. cõstitutũ ẽ ei. Nũc ͦg petitionẽ vnã ꝑcor a te ne cõfũdas faciẽ meã. Que dixit ad eũ. Loquere. Et ille ait: Precor ut dicas salomõi regi: neqꝫ.n. negare tibi ꝗcꝙ potest: ut det mihi abisac sunamitẽ vxorẽ. Et ait bersabee. Bñ ego loqͬ ꝓ te regi Uenit ͦg bersabee ad regẽ salomonẽ ut loqͬretͬ ei ꝓ adonia. Et surrexit rex i occursũ eiꝰ adorauitqꝫ eã. ⁊ sedit sup thronũ suũ. Positusqꝫ ẽ thronꝰ mr̃i regꝭ ꝗ sedit ad dextrã eiꝰ: dixitqꝫ ei. Petitionẽ vnã ꝑuulã ego deꝑcor a te ne ꝯfũdas faciẽ meã. Et dixit ei rex. Pete mr̃ mea. Neqꝫ.n. fas ẽ ut auertã faciẽ tuã Que ait. Detͬ abisac sunamitꝭ adonie fr̃i tuo vxor. Rñditqꝫ rex salomon. ⁊ dixit mr̃i sue:

Deuteri. me. cor. cũ Deutero. ẜis.

Quare postulas abisac sunamiten adonie? Postula ei ⁊ regnū. Ipse ē.n.frat̄ meꝰ maior me. ⁊ hꝫ abiathar sacerdotē ⁊ ioab filiū saruie. Jurauit itaqꝫ rex salomō ꝑ dn̄m dicēs: Hec faciat mihi deus ⁊ h̄ addat: q̇a ꝯ aiam suā locutꝰ ē adonias ꝟbū hoc. Et nūc viuit dn̄s q̇ firmauit me ⁊ collocauit me sup solīū dauid p̄ris mei. ⁊ q̇ fecit mihi domū sicut locutus ē· q̇a hodie occidet̄ adonias. Misitqꝫ rex salomō ꝑ manū banaie filij ioiade· q̇ interfecit eū. ⁊ mortuꝰ ē. Abiathar qꝫ sacerdoti dixit rex. Uade in anathot ad agꝝ tuū. Et q̇dē vir mortis es: s̄ hodie te non int̄ficiā· q̇a portasti archā dn̄i dei corā dauid p̄re meo. ⁊ sustinuisti laborē i oībꝰ i q̇bꝰ laborauit pater meꝰ· Eiecit g̊ salomō abiathar ut nō esset sacerdos dn̄i· ut ipleret̄ s̄mo dn̄i quē locutꝰ est sup domū heli in sylo. Uenit aūt nūcꝰ ad salomonē q̄ ioab declinasset pꝰ adoniā. ⁊ pꝰ salomonē nō declinasset. Fugit g̊ ioab i tabernaculū dn̄i ⁊ apphēdit cornu altarꝭ. Nūciatūqꝫ ē regi salomoni q̄ fugisset ioab i tab̄naculū dn̄i. ⁊ eēt iux̄ altare. Misitqꝫ salomō banaiā filiū ioiade dicēs: Uade int̄fice eū. Et venit banaias ad tab̄naculū dn̄i. ⁊ dixit ei: Hec dicit rex: Egredē. Qui ait: Nō egrediar: sed hic moriar. Renūciauit banaias regi sermonē dicēs: Hec locutꝰ est iaob. ⁊ h̄ r̄ndit mihi. Dixitqꝫ ei rex. Fac sicut locutꝰ ē ⁊ int̄fice eū ⁊ sepeli. ⁊ amouebis sanguinē inocētē q̇ effusꝰ ē a ioab· a me ⁊ a domo p̄ris mei ⁊ reddet dn̄s sanguinē eiꝰ sup caput eiꝰ: q̇a interfecit duos viros iustos melioresqꝫ se. ⁊ occidit eos gladio· p̄re meo dauid ignorante· abner filiū ner p̄ncipē militie isrl̄. ⁊ amasam filiū iether p̄ncipē exercitꝰ iuda. Et reuertet̄ sanguis illoꝝ i caput ioab. ⁊ i caput seminis eiꝰ in sempit̄nū· dauid āt ⁊ semi eiꝰ ⁊ domui ⁊ throno illiꝰ sit pax vsqꝫ in et̄nū a dn̄o. Ascēdit itaqꝫ banaias filiꝰ ioiade. ⁊ aggressus eū int̄fecit: sepultꝰqꝫ ē i domo sua i des̄to. Et cōstituit rex banaiā filiū ioiade ꝓ eo sup exercitū ⁊ sadoch sacerdotem posuit ꝓ abiathar. Misit qꝫ rex ⁊ vocauit semei· dixitqꝫ ei: Edifica t̄ domū i irl̄m. ⁊ habita ibi. Et nō egrediērꝭ inde huc atqꝫ illuc. Quacūqꝫ autē die egressꝰ fuerꝭ ⁊ trāsierꝭ torrentē cedron· scito te int̄ficiendū. Sāguis tuꝰ erit sup caput tuū. Dixitqꝫ semei regi. Bonꝰ s̄mo. Sic locutꝰ est dn̄s meꝰ rex· sic faciet s̄uꝰ tuꝰ. Habitauit itaqꝫ semei i irl̄m diebꝰ multꝭ. Factū ē aūt pꝰ annos tres ut fugerēt s̄ui semei ad achis filiū maacha regē geth. Nūciatūqꝫ ē semei q̄ serui eiꝰ issent in geth. Et surrexit semei ⁊ strauit asinū suū· iuitqꝫ ad achis in geth ad req̇rendū s̄uos suos. ⁊ adduxit eos de geth. Nūciatū ē āt regi salomōi q̄ isset semei i geth de irl̄m ⁊ redisset. Et mittens vocauit eū· dixitqꝫ illi: Nōne testificatꝰ sum tibi ꝑ dn̄m. ⁊ p̄dixi tibi q̄cūqꝫ die egressus fuerꝭ huc ⁊ illuc: scito te eē moriturꝝ? Et r̄ndisti mihi. Bonus sermo quē audiui. Quare g̊ nō custodisti iusiurandū dn̄i ⁊ p̄ceptū qd̄ p̄ceperā tibi? Dixitqꝫ rex ad semei. Tu nosti oē malū cuiꝰ tibi cōsciū ē cor tuum qd̄ fecisti dauid p̄ri meo. Reddidit dn̄s malitiā tuā i caput tuū ⁊ rex salomō benedictꝰ. ⁊ thronus dauid erit stabilis coram dn̄o vsqꝫ in sempit̄nū. Jussit itaqꝫ rex banaie filio ioiade· q̇ aggressꝰ ꝑcussit eū ⁊ mortuꝰ ē.

III

Confirmatū ē igit̄ regnū i manu salomōis. ⁊ affinitate ꝯiūctus est pharaoni regi egypti. Accepit nāqꝫ filiā eiꝰ. ⁊ adduxit i ciuitatē dauid donec cōpleret edificās domū suā ⁊ domū dn̄i ⁊ murū irl̄m ꝑ circuitū. Attn̄ ꝑpl̄s imolabat i excelsis. Nō.n. edificatum erat templū noī dn̄i vsqꝫ i diē illū. Dilexit aūt salomō dn̄m ābulans i p̄ceptis dauid p̄ris sui· excepto q̄ in excelsis imolabat. ⁊ accendebat thymiama Abijt itaqꝫ salomō i gabaō ut imolaret ibi. Illud q̇ppe erat excelsū maximū. Mille hostias i holocaustū obtulit salomō sup altare illud i gabaon. Apparuit āt dn̄s salomōi ꝑ somniū nocte dicēs: Postula qd̄ vis ut dem tibi. Et ait salomō. Tu fecisti cū s̄uo tuo dauid p̄re meo mīam magnā· sicut ambulauit in ꝯspectu tuo i ꝟitate ⁊ iusticia ⁊ recto corde tecū· custodisti ei mīam tuā grandē. ⁊ dedisti ei filiū sedentē sup thronū· sicut ē hodie Et nūc dn̄e deꝰ tu regre fecisti s̄uū tuū ꝓ dauid p̄re meo. Ego aūt sū puer ꝑuulꝰ. ⁊ ignorans egressū ⁊ introitū meū. ⁊ seruꝰ tuꝰ i medio ē ꝑpl̄i quē elegisti: ꝑpl̄i infiniti q̇ enūerari ⁊ supputari nō p̄ōt p̄ multitudie. Dabis g̊ seruo tuo cor docile ut ꝑpl̄m tuū iudicare possit ⁊ discernē int̄ bonū ⁊ malū. Quis.n. p̄ōt iudicare ꝑpl̄m istū· ꝑpl̄m tuū hūc multū? Placuit g̊ sermo corā dn̄o q̄ salomō postulasset huiꝰcemodi rē. Et dixit dn̄s salomōi. Quia postulasti verbū h̄. ⁊ nō petisti tibi dies multos· nec diuitias aut aīas iīimicoꝝ tuoꝝ: sed postulasti tibi sapiam ad discernēdū iudiciū

ecce feci tibi ſm ſmões tuos. Et dedi tibi coꝛ
ſapiẽs 7 itelligẽs intantũ ut nullꝰ añ te ſimilis
tui fuerit nec pꝰ te ſurrecturꝰ ſit. Sȝ 7 hᷓ q̃ nõ
poſtulaſti dedi tibi diuitias.ſ.7 gl'iam ut ne-
mo fuerit ſimilis tui i regibꝰ. cũctis retro diebꝰ.
Si aũt ãbulaueris i vijs meis 7 cuſtodieris p̃-
cepta mea 7 mãdata mea ſicut ãbulauit pať
tuꝰ. lõgos faciã dies tuos. Igiť euigilauit ſa
lomõ. 7 itellexit q͛ eẽt ſomniũ. Cũq; veniſſet
irl'm. ſtetit coꝛam archa federis dñi. 7 obtulit
holocauſta. 7 fecit victimas pacificas 7 grã-
de ꝯuiuiũ vniũſis famulis ſuis. Tũc venerũt
due mulieres meretrices ad regẽ. ſteterũtq;
corã eo. Quaꝝ vna ait. Obſecro mi dñe. ego
7 mulier hᷓ hitabamꝰ in domo vna. 7 peperi
apud eã i cubiculo. Tertia aũt die pꝰq̃ ego
peperi. peperit 7 hᷓ. Et eramꝰ ſiľ. nulluſq; aliꝰ no-
biſcũ i domo except̃ nob̃ duabꝰ. Moꝛtuꝰ eſt
aũt filiꝰ mulieris hꝰ nocte: Doꝛmiens quippe
opp̃ſſit eũ: Et ꝯſurgẽs itẽpeſte noctis ſilen-
tio. tulit filiũ meũ de latẽ meo ãcille tue doꝛ-
mient̃. 7 collocauit i ſinu ſuo: ſuũ aũt filiũ q̃
erat moꝛtuꝰ poſuit i ſinu meo. Cũq; ſurrexiſ-
ſem mãe ut darẽ lac filio meo. apparuit moꝛ
tuꝰ. Quẽ diligẽtiꝰ intuẽs clara luce dep̃hen
di nõ eẽ meũ quẽ genuerã. Rñditq; altᷓa mu
lier: Nõ eſt ita. ſ filius tuꝰ moꝛtuus eſt: meꝰ
aũt viuit. Econtrario illa dicebat: Mentiris
Filiꝰ quippe meꝰ viuit. 7 filius tuꝰ moꝛtuꝰ eſt.
Atq; i hũc modũ ꝯtẽdebãt corã rege. Tunc
rex ait. Hec dicit: Filiꝰ meus viuit. 7 filiꝰ tuus
moꝛtuꝰ ẽ. Et iſta rñdit: Nõ: ſ filiꝰ tuus moꝛ-
tuꝰ ẽ. meꝰ aũt viuit. Dixit ğ rex. Afferte mi-
bi gladiũ. Cũq; attuliſſent gladiũ corã rege:
diuidite inq̃t infantẽ viuũ i duas ptes. 7 da-
te dimidiã ptẽ vni 7 dimidiã ptẽ altᷓi. Dixit
aũt mulier cuiꝰ filiꝰ erat viuꝰ ad regẽ. cõmo-
ta ſunt quippe viſcera eiꝰ ſup filio ſuo. Obſe-
cro dñe. date illi infantẽ viuũ. 7 nolite interfi-
cere eũ. Ecõtrario illa dicebat. Nec mibi nec
tibi ſit. ſ diuidať. Rñdit rex 7 ait. Date huic
infantẽ viuũ 7 nõ occidať. Hec ẽ aũt mať eiꝰ
Audiuit itaq; oĩs iſrl' iudiciũ quod iudicaſ-
ſet rex. 7 timuerũt regẽ videntes ſapiam dei
eſſe in eo ad faciendũ iudicium. IIII

Erat aũt rex ſalomon regnans ſuper
oẽm iſrl'. 7 hi p̃ncipes quos habebat
Açarias filiꝰ ſadoch ſacerdotis helio-
reph 7 abia filij ſiſa ſcribe. Joſaphat filiꝰ abi
lud a cõmẽtarijs. Banaias filiꝰ ioiade ſup
exercitũ. Sadoch ãt 7 abiathar ſacerdotes:
açarias filiꝰ nathã ſup eos q̇ aſſiſtebãt regi.
Sabud filiꝰ nathã ſacerdoſ amicꝰ regis. 7 abi-
ſar p̃poſitꝰ domꝰ. 7 adonirã filiꝰ abda ſup tri-
buta. Habebat aũt ſalomõ duodeci p̃fectos
ſup oẽm iſrl' q̃ p̃bebant annonã regi 7 domui
eiꝰ. ꝑ ſingulos. n. mẽſes i ãno. ſinguli nccᷓia
miſtrabãt. Et hᷓ noĩa eoꝝ. Benhur i monte
effraim. Bẽdecar i macces 7 in ſalebim 7 in
bethſames 7 i helon 7 i bethanan. Beneſed i
araboth. Ipſiꝰ. n. erat ſocho 7 oĩs ťra epher.
Benab i adab cuiꝰ oĩs nephadoꝛ. thaphet fi
liã ſalomõis habebat vxoꝛẽ. Bana filiꝰ abi-
lud regebat thanach 7 magedo 7 vniuerſã
bethſan q̃ ẽ iuxta ſarthana ſubter iezrahel a
bethſan vſq; abelmeula e regione iecmaan.
Bẽgaber i ramoth galaad hẽbat anothiair
filij manaſſe i galaad. Ipſe p̃erat i oĩ regiõe
argob que ẽ i baſan ſexaginta ciuitatibꝰ ma-
gnis atq; murat̃ q̃ hẽbãt ſeras ereas. Abi-
nadab filiꝰ addo p̃erat ĩ manaim. Achima-
as i neptali. Sȝ 7 ipſe hẽbat baſemath filiã
ſalomõis i ꝯiugio. Baana filiꝰ huſi i aſer 7 i
baloth. Joſaphat filiꝰ pharue i yſachar. Se-
mei filiꝰ hela in beniamin. Gaber filiꝰ ſuri in
ťra galaad. 7 i ťra ſeon regis ãmoꝛrei 7 og regis
baſan ſup oĩa q̃ erãt i illa ťra. Juda 7 iſrl' in-
nũerabiles ſicut arena maris i multitudie co-
medẽtes 7 bibẽtes atq; letãtes. Salomõ aũt
erat i ditiõe ſua hñs oĩa regna ſecũ a flumie
ťre philiſtijm vſq; ad ťminũ egypti: offeren-
tiũ ſibi mũera 7 ſeruientiũ ei cunct̃ diebꝰ vite
eiꝰ. Erat aũt cibꝰ ſalomonis ꝑ dies ſingulos
triginta choꝛi ſimile 7 ſexaginta choꝛi farine:

chor. xi. mẽſa xxxta modioꝝ.

decẽ boues pigues. 7 vigiti boues paſcuales
7 centũ arietes: excepta venatiõe ceruoꝝ. ca-
preaꝝ atq; bubaloꝝ 7 auiũ altiliũ. Ipſe eni

Aues altiles ſũt q̃ ſtudioſe aluntur ut capo. [et] galline. anſeres. me. cor.

obtiebat oẽm regionẽ q̃ erat trãſ flumẽ q̃ſi a
thapſa vſq; ad gaçã. 7 cũctos reges illaꝝ re
gionũ. 7 habebat pacẽ ex oĩ pte in circuitu.
Habitabatq; iuda 7 iſrl' abſq; timoꝛe vllo:
vnuſquiſq; ſub vite ſua 7 ſub ficu ſua. a dan
vſq; berſabee cũctis diebꝰ ſalomonis. Et ha-
bebat ſalomõ q̃dragita milia p̃ſepia eq̃ꝝ cu-
riliũ. 7 duodeci milia eq̃ſtriũ. nutriebantq;
eos ſup̃dicti regis p̃fecti: ſ 7 nccᷓia mẽſe regis
ſalomonis cũ ingẽti cura p̃bebãt in tpe ſuo.
Oꝛdeũ q̃ꝫ 7 paleaſ eq̃ꝝ 7 iumẽtoꝝ deferebãt
in locũ vbi erat rex iuxta ꝯſtitutũ ſibi. Dedit
q̃ꝫ deꝰ ſapiam ſalomoni 7 prudentiã multã
nimis. 7 latitudinẽ coꝛdis q̃i arenã q̃ ẽ i lit-
toꝛe maris. 7 p̃cedebat ſapia ſalomõis ſapiam

oiuꝫ orientaliũ ⁊ egyptioꝝ. ⁊ erat ſapiẽtior cũctꝭ hoib9. Sapiẽtior ethan ezraite ⁊ hemã ⁊ calchal ⁊ dorda filijs maol. ⁊ erat noiat9 ĩ vniuerſis gẽtib9 ꝑ circuitũ. Locut9 eſt qꝫ ſalomon tria milia parabolas. ⁊ fuerũt carmina ei9 qnqꝫ milia. Et diſputauit ſuꝑ lignis a cedro q̃ ẽ ĩ libano vſqꝫ ad hyſopũ q̃ egredit̃ de piete. ⁊ diſſeruit de iumentꝭ ⁊ volucrib9 ⁊ reptilib9 ⁊ piſcib9. Et veniebãt de cunctis pplis ad audiendã ſapiam ſalomõis. ⁊ ab vniuerſis regib9 t̃re q̇ audiebãt ſapiam eius. V

Miſit qꝫ hiram rex tyri ſeruos ſuos ad ſalomonẽ. Audiuit. n. qꝫ ipſũ vnxiſſent regẽ ſuꝑ iſrl̃ ꝓ p̃re eius: quia amic9 fuerat hirã dauid oi tpe. Miſit aũt ſalomõ ad hirã dicẽs. Tu ſcis volũtatẽ dauid p̃ris mei. ⁊ q̇a nõ potat edificare domũ noi dñi dei ſui ꝓpt̃ bella iminentia ꝑ circuitũ. donec daret dñs eos ſub veſtigio pedum eius. Nũc aũt requiẽ dedit de9 me9 mihi ꝑ circuitũ ⁊ nõ ẽ ſathan neqꝫ occurſus mal9: quãobrẽ cogito edificare templũ noi dñi dei mei ſicut locut9 ẽ dauid p̃ri meo dicẽs: Fili9 tuus quẽ dabo ꝓ te ſuꝑ ſolium tuũ: ipſe edificabit domũ noi meo. Precipe igit̃ ut precidant mihi ẜui tui cedros de libano. ⁊ ſerui mei ſint cum ſeruis tuis: mercedẽ aũt ſeruoꝝ tuorũ dabo tibi quãcũqꝫ petieris. Scis. n. qũo nõ ẽ in pplo meo vir q̇ nouerit ligna cedere ſicut ſidonij. Cũ ḡ audiſſet hirã ẜba ſalomõis letat9 ẽ valde. ⁊ ait: Bñdictus dñs de9 hodie q̇ dedit dauid filiũ ſapientiſſimũ ſuꝑ pplm hunc plurimũ. Et miſit hirã ad ſalomonẽ dicens: Audiui q̃cũqꝫ mãdaſti mihi. Ego faciã oẽm volũtatẽ tuã ĩ lignis cedrinis ⁊ abiegnis. Serui mei deponent ea de libano ad mare. ⁊ ego cõponã ea ĩ ratib9 in mari vſqꝫ ad locũ quẽ ſignificaueris mihi. ⁊ applicabo ea ibi ⁊ tu tolles ea. Prebebiſqꝫ nccia mihi: ut det̃ cib9 domui mee. Itaqꝫ hirã dabat ſalomõi ligna cedrina ⁊ ligna abiegna iux̃ oẽm volũtatẽ ei9. Salomõ aũt p̃bebat hirã viginti milia choros tritici ĩ cibũ domui ei9. ⁊ viginti choros puriſſimi olei. Hec tribuebat ſalomon hirã ꝑ ſingulos ãnos. Dedit qꝫ dñs ſapiam ſalomoni ſicut locut9 eſt ei. ⁊ erat pax int̃ hiram ⁊ ſalomonẽ. ⁊ ꝑcuſſerũt ambo fed9. Elegitqꝫ rex ſalomõ oꝑarios de oi iſrl̃. ⁊ erat indictio trigita milia viroꝝ. Mittebatqꝫ eos ĩ libanũ decẽ milia ꝑ mẽſes ſingulos viciſſim. ita ut duob9 mẽſib9 eẽnt ĩ domib9 ſuis. Et adoniram erat ſuꝑ hui9cemõi indictionẽ. Fuerũt itaqꝫ ſalomoni ſeptuaginta milia eorũ qui onera portabãt. ⁊ octogita milia latomoꝝ ĩ mõte abſqꝫ p̃poſitꝭ q̇ p̃erant ſingulis opibus nũero triũ miliũ ⁊ trecẽtoꝝ p̃cipientiũ pplo ⁊ his q̇ faciebãt op9. Precepitqꝫ rex ut tollerẽt lapides grãdes lapides p̃cioſos ĩ fũdamẽtũ tẽpli ⁊ q̃drarẽt eos q̊s dolauerũt cemẽtarij ſalomõis ⁊ cemẽtarij hirã. Porro biblij p̃parauerũt ligna ⁊ lapides ad edificãdũ domũ.

VI

Actũ ẽ ḡ q̃dringẽtiſimo ⁊ octogeſimo anno egreſſionis filioꝝ iſrl̃ de t̃ra egypti in anno q̃rto mẽſe zio. ipſe ẽ mẽſis ſecũd9 regni ſalomonis ſuꝑ iſrl̃: edificare cepit domũ dño. Dom9 aũt quam edificabat rex ſalomon dño. hẽbat ſexaginta cubitos ĩ longitudie. ⁊ vigiti cubitos ĩ latitudine. ⁊ triginta cubitos ĩ altitudine. Et portic9 erat añ tẽplũ viginti cubitoꝝ longitudinis iuxta menſurã latitudĩs tẽpli. ⁊ habebat decẽ cubitos latitudis añ faciẽ tẽpli: fecitqꝫ in tẽplo feneſtras oblĩq̃s. Et edificauit ſuꝑ parietẽ tẽpli tabulata ꝑ gyrũ ĩ parietib9 dom9 ꝑ circuitũ tẽpli ⁊ oraculi. ⁊ fecit latera ĩ circuitu. Tabulatũ qđ ſubt̃ erat q̇nqꝫ cubitos habebat latitudĩs. ⁊ mediũ tabulatũ ſex cubitoꝝ latitudĩs. ⁊ t̃tiũ tabulatũ ſeptẽ hñs cubitos latitudĩs. Trabes ãt poſuit ĩ domo ꝑ circuitũ forinſec9 ut nõ hererẽt muris tẽpli. Dom9 aũt cũ edificaret̃. de lapidibus dolatis atqꝫ ꝑfectꝭ edificata ẽ. ⁊ malleus ⁊ ſecuris ⁊ oẽ ferramẽtũ nõ ſt̃ audita ĩ domo cũ edificaret̃. Oſtiũ lateris medij ĩ piete erat dom9 dextre ⁊ ꝑ cochleã aſcendebãt ĩ mediũ cenaculũ. ⁊ a medio ĩ t̃tiũ. Et edificauit domũ. ⁊ cõſũmauit eã. Texit qꝫ domũ laquearib9 cedrinis. ⁊ edificauit tabulatũ ſuꝑ oẽm domũ q̇nqꝫ cubitꝭ altitudĩs. ⁊ oꝑuit domũ lignis cedrinis. Et fact9 ẽ ẜmo dñi ad ſalomonẽ dicẽs: Domus h̃ quã edificas. ſi ambulaueris ĩ p̃ceptis meis. ⁊ iudicia mea feceris. ⁊ cuſtodiens oia mãdata mea gradiẽs ꝑ ea: firmabo ſermonẽ meũ tibi quẽ locut9 ſum ad dauid p̃rem tuũ ⁊ h̃itabo ĩ medio filioꝝ iſrl̃. ⁊ nõ derelinquã pplm meũ iſrl̃. Igit̃ edificauit ſalomõ domũ ⁊ cõſũmauit eã. Et edificauit pietes domus ĩtrinſec9 tabulatꝭ cedrinis a pauimẽto dom9 vſqꝫ ad ſũmitatẽ parietũ ⁊ vſqꝫ ad laq̃aria. ⁊ oꝑuit lignis cedrinis intrinſec9. ⁊ texit pauimentũ domus tabulis abiegnis. Edificauitqꝫ viginti cubitoꝝ ad poſteriorẽ ꝑtẽ tẽpli

hec ratis. ti9 ꝑpꝛe ẽ lat9 nauis: ſꝫ po9 h' ꝑ nauic. ꝑra ꝓr nauis: poſt eſt ꝑ ſ ultima puppis. dic lat9 eſſe raten: ventrẽ dic ẽẽ carinã.

tabulata cedrina a pauimēto vsqꝫ ad supio-
ra. ⁊ fecit iteriorē domū oraculi i scīm scōꝝ.
Porro q̄dragīta cubitoꝝ erat ipsū templū
ꝓ forībꝰ oraculi. ⁊ cedro oīs domꝰ intrinsecꝰ
vestiebat̄· hñs tornaturas ⁊ iuncturas suas
fabrefactas ⁊ celatas emīnētes. Oia cedri-
nis tabulis vestiebāt̄· nec oio lapis appa rē
poterat i piete. Oraculū aūt i medio domꝰ in
interiori pte fecerat· ut ponēt ibi archā fede-
ris dñi. Porro oraculū hēbat vigiti cubitos
lōgitudīs ⁊ vigiti cubitos latitudīs. ⁊ vigin
ti cubitos altitudīs. ⁊ opuit illud atqꝫ vesti-
uit auro purissimo. Sed ⁊ altare vestiuit ce-
dro. Domū quoqꝫ añ oraculū opuit auro puris-
simo ⁊ affixit lamīas clauis aureis. Nihilqꝫ
erat i tēplo qđ nō auro tegēt̄. Sꝫ ⁊ totū alta
re oraculi texit auro. Et fecit i oraculo duos
cherubī de lignis oliuarū decē cubitoꝝ alti-
tudinis. Quinqꝫ cubitoꝝ ala cherub vna. ⁊
q̇nqꝫ cubitoꝝ ala cherub altera. i. decē cubi-
tos habētes a sūmitate ale vsqꝫ ad ale alteriꝰ
sūmitatem. Decē quoqꝫ cubitorū erat cherub se-
cūdus i mēsura pari. ⁊ opꝰ vnū erat in duobꝰ
cherubin. i. altitudinē habebat vnꝰ cherub
decē cubitoꝝ. ⁊ silit̄ cherub secūdus. Posu-
itqꝫ cherubin i medio tēpli interioꝝ. Extende-
bāt āt alas suas cherubī ⁊ tāgebat ala vna
parietē. ⁊ ala cherub secūdi tāgebat parietē
alteꝝ· ale aūt alt̄e in media pte tēpli se inuicē
ꝯtingebant. Texit quoqꝫ cherubin auro. Et oēs
parietes tēpli ꝑ circuitū sculpsit varijs cela-
turꝭ ⁊ torno. Et fecit i eis cherubin ⁊ palmas
⁊ picturas varias q̄si ꝓminētes de pariete ⁊
egrediētes. Sꝫ ⁊ pauimētū domꝰ texit auro
itrinsecꝰ ⁊ extrinsecꝰ. Et i ingressu oraculi fe-
cit duo ostiola de lignis oliuaꝝ· postesqꝫ an-
guloꝝ q̇nqꝫ. ⁊ duo ostia de lignis oliuaꝝ. Et
sculpsit i eis picturā cherubī ⁊ palmaꝝ spēs
⁊ anaglyfa valde ꝓminentia ⁊ texit ea auro
⁊ opuit tam cherubī q̄ palmas ⁊ cet̄a auro
Fecitqꝫ in introitu tēpli postes de lignis oli-
uaꝝ q̄drāgulatos. ⁊ duo ostia de lignis abi-
egnis altrisecꝰ. ⁊ vtrūqꝫ ostiū duplex erat. ⁊
se iuicē tenens apiebat̄. Et sculpsit cherubin
⁊ palmas ⁊ celaturas valde emīnētes: ope-
ruitqꝫ oia lamīs aureis ope q̄dro ad regulā
Et edificauit atriū interꝰ tribꝰ ordinibus la-
pidū politoꝝ. ⁊ vno ordīe lignoꝝ cedri. An-
no q̄rto fūdata ē domꝰ dñi i mēse ȝio. ⁊ in an-
no vndecio mense bul· ipse ē mensis octauꝰ:
ꝑfecta ē domꝰ i oi ope suo ⁊ i vniuersis vten-
silibꝰ: edificauitqꝫ eā annis septem. VII

Domū aūt suā edificauit salomō tre-
decī annis. ⁊ ad ꝑfectū vsqꝫ ꝑduxit.
Edificauit quoqꝫ domū saltꝰ libani cen-
tū cubitoꝝ longitudīs. ⁊ q̇nq̄ginta cubitorū
latitudīs. ⁊ triginta cubitoꝝ altitudīs. ⁊ q̄-
tuor deambulatoria int̄ colūnas cedrinas.
Ligna q̇ppe cedrina exciderat in colūnas. ⁊
tabulatꝭ cedrinis vestiuit totā camerā q̄ q̄dra
gitaq̇nqꝫ colūnis sustētabat̄. Vnꝰ aūt ordo
hēbat colūnas q̇ndecī ꝯ se iuicē positas. ⁊ e
regiōe se respiciētes eq̄li spatio int̄ colūnas·
⁊ sup colūnas q̄drāgulata ligna icūctꝭ eq̄lia
Et porticū colūnaꝝ fecit q̇nq̄ginta cubitoꝝ
lōgitudīs. ⁊ trigita cubitoꝝ latitudīs. ⁊ alte-
rā porticū in facie maioris porticus. ⁊ colū-
nas ⁊ epistylia sup colūnas fecit. Porticū quoqꝫ
solij i q̄ tribunal ē· fecit: ⁊ texit lignis cedri-
nis a pauimento vsqꝫ ad sūmitatē. ⁊ domun-
cula in q̄ sedebat̄ ad iudicādū· erat in media
porticu· simili ope. Domū quoqꝫ fecit filie pharao-
nis quā vxorē duxerat salomō· tali ope q̄li
⁊ hāc porticū. Oia lapidibꝰ p̄ciosis q̇ ad nor-
mā quādā atqꝫ mensurā tam itrinsecꝰ q̄ ex-
trisecꝰ serrati erāt· a fūdamēto vsqꝫ ad sūmi-
tatē parietū. ⁊ itrinsecꝰ vsqꝫ ad atriū maius.
Fundamēta aūt de lapidibꝰ p̄ciosis lapidibꝰ
magnis decē siue octo cubitoꝝ. ⁊ desup lapi-
des p̄ciosi eq̄lis mensure secti erāt· similitqꝫ de
cedro. Et atriū maius rotundū triū ordinū
de lapidibꝰ sectis. ⁊ vniꝰ ordinis de dolata ce-
dro: necnō ⁊ in atrio domꝰ dñi interiori. ⁊ in
porticu domꝰ. Misit quoqꝫ rex salomō ⁊ tulit hy-
rā de tyro filiū mulieꝝ vidue de tribu nepta-
lim patre tyrio artificē erariū ⁊ plenū sapīa
intelligētia ⁊ doctrina ad faciendū oē opꝰ ex
ere. Qui cū venisset ad regē salomonē· fecit
oē opꝰ eiꝰ ⁊ finxit duas colūnas ereas: decem
⁊ octo cubitoꝝ altitudinis colūnā vnā. ⁊ li-
nea duodecī cubitoꝝ ābiebat colūnā vtrāqꝫ
Duo quoqꝫ capitella fecit q̄ ponerēt̄ sup capita
colūnaꝝ fusilia ex ere: q̇nqꝫ cubitoꝝ altitu-
dinis capitellū vnū. ⁊ q̇nqꝫ cubitoꝝ altitu-
dinis capitellū alteꝝ. ⁊ q̄si i modū retis ⁊ ca-
thenaꝝ sibi iuicē miro ope ꝯtextaꝝ. Vtrūqꝫ
capitellū colūnaꝝ fusile erat. Septena ꝟsuū
retiacula i capitello vno. ⁊ septena retiacula
i capitello alt̄o. Et ꝑfecit colūnas ⁊ duos or-
dines ꝑ circuitū retiaculoꝝ singuloꝝ ut te-
gerēt capitella q̄ erāt sup sūmitatē malogra-
natoꝝ. Eodē modo fecit ⁊ capitello secūdo.

∴ anaglypha· oꝝ· dñr sc̄ eminētes figē· pe· sp·
cor· ab anā q̄ est sr· ꝯ glyphen sculpē:

hec scutra etc. vas qddã ẽ eqlr ãplitũ ĩ ore et ĩ fũdo, ad calefaciẽn.
hamula ꝑ h. dicit qdã esse fusiõnulã d'auricalco.

Capitella aũt q̃ erãt sup̱ capita colũnaꝝ q̃si ope̱ lilij fabricata erãt ĩ porticu q̃tuor cubi/toꝝ. ⁊ rursum alia capitella ĩ sũmitate colũ/naꝝ desup̱ iuxᵗ mensuram colũne ꝯ retiacula. Malog̃natoꝝ aũt ducẽti ordines erãt ĩ cir/cuitu capitelli secundi. Et statuit duas colũ/nas ĩ porticu tẽpli. Cũq; statuisset colũnam dexterã: vocauit eã noĩe iachin. Similiť erexit colũnã secũdã. ⁊ vocauit nomen eiꝰ booz. Et sup̱ capita colũnaꝝ opꝰ ĩ modũ lilij posuit: ꝑfectũq; ẽ opꝰ colũnaꝝ. Fecit q̊q; mare fusile decẽ cubitoꝝ a labio vsq; ad labiũ: rotũdũ ĩ circuitu. Quinq; cubitoꝝ altitudo eiꝰ ⁊ resti/cula trigĩta cubitoꝝ cĩgebat illud p̱ circuitũ ⁊ sculpť a subť labiũ circuibat illud decẽ cu/bitꝭ ãbiẽs mare. Duo ordĩes sculpturaꝝ bi/striataꝝ erant fusiles. ⁊ stabãt sup̱ duodecim boues. E qbꝰ tres respiciebãt ad aq̇lonem. ⁊ tres ad occidẽtẽ. ⁊ tres ad meridiẽ. ⁊ tres ad orientẽ. ⁊ mare sup̱ eos desup̱ erat. q̃rũ poste/riora vniuersa ĩtrinsecꝰ latitabãt. Grossitu/do aũt luterꝭ triũ vnciaꝝ erat: labiũq; eiꝰ q̃si labiũ calicis. ⁊ foliũ repãdi lilij. Duo milia batos capiebat. ⁊ tria milia metretas. Et fe/cit decẽ bases eneas: q̃tuor cubitoꝝ lõgitudi/nis bases singulas. ⁊ q̃tuor cubitoꝝ latitudi/nis. ⁊ triũ cubitoꝝ altitudis. ⁊ ipsũ opus ba/siũ ĩterrasile erat. Et sculpť e ĩnť iuncturas. ⁊ ĩnť coronulas ⁊ plectas: leões ⁊ boues ⁊ che/rubin. ⁊ ĩ iũcturꝭ similiť desup̱. Et subť leones ⁊ boues q̃si lora ex ere depẽdẽtia. ⁊ q̃tuor rote p̱ bases singulas ⁊ axes erei. ⁊ p̱ q̃tuor p̱tes q̃i hũeruli subť luterẽ fusiles ꝯ se inuicem re/spectãtes. Os q̊q; luterꝭ ĩtrinsecꝰ erat ĩ capitꝭ sũmitate. ⁊ qđ forisecꝰ apparebat vniꝰ cubiti erat totũ rotũdũ: pit̃q; hebat vnũ cubitum ⁊ dimidiũ. In ãgulis aũt colũnaꝝ varie cela/ture erãt. ⁊ media ĩnť colũnia q̃drata nõ rotũ/da. Quatuor q̊q; rote q̃ p̱ q̃tuor ãgulos basis erãt coherebãt sibi subť basim. Una rota ha/bebat altitudis cubitũ ⁊ semis. Tales aũt ro/te erãt q̃les solẽti curru fieri. Et axes eaꝝ ⁊ radij ⁊ canti ⁊ modioli oĩa fusilia. Nã ⁊ hu/meruli illi q̃tuor p̱ singulos angulos basis vniꝰ ex ipsa basi fusiles ⁊ ꝯiũcti erant. In sũ/mitate aũt basis erat q̃dã rotũditas vniꝰ ⁊ dimidij cubiti ita fabrefacta ut luter desuper posset ĩponi: hñs celaťas suas variasq; scul/pturas ex semetipsa. Sculpsit q̊q; ĩ tabulatis illis q̃ erant ex ere ⁊ ĩ ãgulis: cherubin ⁊ leo/nes ⁊ palmas q̃i ĩ similitudinẽ hoĩs stãtꝭ: ut nõ celata s₃ apposita p̱ circuitũ videreť. In hũc modũ fecit decẽ bases: fusura vna ⁊ mẽsura: sculpťaq; ꝯsili. Fecit q̊q; decem luteres ereos. Quadraginta batos capiebat luter vnus: eratq; q̃tuor cubitoꝝ. Singulosq; luteres p̱ singulas. i. decem bases posuit. ⁊ ꝯstituit decẽ bases: q̇nq; ad dexterã p̱tẽ tẽpli. ⁊ q̇nq; ad si/nistrã. Mare aũt posuit ad dexterã p̱tẽ tẽpli ꝯ orientẽ ad meridiem. Fecit ĝ hyrã lebetes ⁊ scutras ⁊ amulas ⁊ ꝑfecit oẽ opꝰ regꝭ salomo/nis ĩ tẽplo dñi: colũnas duas. ⁊ funiculos ca/pitelloꝝ sup̱ capitella colũnaꝝ duos. ⁊ retia/cula duo ut opirent duos funiculos q̇ erãt sup̱ capita colũnaꝝ. ⁊ malog̃nata q̃dringẽ/ta ĩ duobꝰ retiaculis: duos v̄sus malog̃na/toꝝ ĩ retiaculis singulis ad opiẽdos funicu/los capitelloꝝ q̇ erãt sup̱ capita colũnaꝝ. ⁊ bases decem ⁊ luteres decẽ sup̱ bases ⁊ mare vnũ ⁊ boues duodecĩ subť mare. ⁊ lebetes ⁊ scutras ⁊ amulas. Oĩa vasa q̃ fecit hyrã regi salomõi in domo dñi: de auricalcho erãt. In cãpestri regiõe iordanis fudit ea rex ĩ argyl/losa ťra ĩnť socoth ⁊ sarthã. ⁊ posuit salomõ oĩa vasa ĩ domo dñi. Propť multitudinẽ aũt nimiã nõ erat põdꝰ eris. Fecitq; salomõ oĩa vasa ĩ domo dñi: altare aureũ. ⁊ mensã super quã ponereť panes ꝓpositiõis aureã ⁊ cãde/labra aurea q̇nq; ad dexterã ⁊ q̇nq; ad sini/strã ꝯ oraculũ ex auro puro ⁊ q̃si lilij flores ⁊ lucernas desup̱ aureas ⁊ forcipes aureos ⁊ hydrias ⁊ fuscinulas ⁊ phialas ⁊ mortario/la ⁊ thuribula de auro purissimo. Et cardi/nes ostioꝝ domꝰ interioris sci scõꝝ. ⁊ ostioꝝ domꝰ tẽpli ex auro erant. Et ꝑfecit oẽ opꝰ qđ faciebat salomõ ĩ domo dñi. Et ĩtulit q̃ sctifi/cauerat dauid p̃r suꝰ: argentũ ⁊ aurũ ⁊ vasa reposuitq; ĩ thesauris domꝰ dñi. VIII

Tunc ꝯgregati sũt oẽs maiores natu ĩsrl' cũ p̃ncipibꝰ tribuum ⁊ duces fa/miliaꝝ filioꝝ ĩsrl' ad regẽ salomonẽ ĩ irl'm ut deferrẽt archã federꝭ dñi de ciuitate dauid. i. de syon. Cõuenitq; ad regẽ salomo/nẽ vniuersus ĩsrl' in mẽse hethanim in solẽni die: ipse ẽ mẽsis septimꝰ. Ueneruntq; cũcti se/nes de ĩsrl'. ⁊ tulerũt archã sacerdotes. ⁊ por/tauerũt archã dñi ⁊ tabnaculũ federꝭ ⁊ oĩa vasa scũarij q̃ erãt ĩ tabnaculo ⁊ ferebant ea sacerdotes ⁊ leuite. Rex autẽ salomon. ⁊ oĩs multitudo ĩsrl' q̃ cõuenerat ad eũ gradiebať cũ illo añ archam. ⁊ imolabant oues ⁊ bo/ues absq; estimatiõe ⁊ numero. Et intulerũt

sacerdotes archā federꝭ dñi i locū suū i ora/
culū tēpli i scm̄ scōꝝ subtꝰ alas cherubin. Si
qdē cherubin expandebāt alas sup locū ar/
che. ⁊ ꝓtegebāt archā ⁊ vectes eius desuper.
Cūqꝫ eminerēt vectes ⁊ appareret sūmitates
eoꝝ foris scūariū añ oraculū: nō apparebāt
vltra extrinsecꝰ: q ⁊ fuerūt ibi vsqꝫ i p̄ntē diē.
In archa āt nō erat aliud nisi due tabule la/
pidee q̄s posuerat i ea moyses in oreb: qn̄ pe/
pigit dñs fedꝰ cū filijs isrł cū egrederēt ꝺ t̄ra
egypti. Factū ē aūt cū exissent sacerdotes de
scūario: nebula ipleuit domū dñi. ⁊ nō pote/
rāt sacerdotes stare ⁊ mīstrare ꝓpter nebulā.
Impleuerat .n. glīa dñi domū dñi. Tūc ait sa
lomō: Dñs dixit ut hītaret i nebula. Edifi/
cans edificaui domū ⁊ habitaculū tuū: fir/
missimū soliū tuū in sempit̄nū. Conuertitqꝫ
rex faciē suā. ⁊ bñdixit oi ecclie isrł. Ois eni
eccłia isrł stabat. Et ait salomō: Bñdictꝰ dñs
deꝰ isrł q locutꝰ est ore suo ad dauid patrem
meū. ⁊ i manibꝰ eiꝰ ꝑfecit dicēs. A die q̄ edu/
xi pp̄łm meū isrł de egypto: nō elegi ciuitatē
de vniuersis tribubꝰ isrł ut edificaret̃ domus
⁊ eēt nomē meū ibi: ꝫ elegi dauid ut eēt sup
pp̄łm meū isrł. Voluitqꝫ dauid p̄r meꝰ edifi/
care domū noi dñi dei isrł. ⁊ ait dñs ad da/
uid p̄rem meū. Qꝛ cogitasti i corde tuo edifi/
care domū noi meo: bñ fecisti hꝫ ipsum mente
tractās. Verūtn̄ tu nō edificabꝭ mihi domū:
ꝫ filiꝰ tuꝰ q egredieť de renibꝰ tuis: ipse edifi/
cabit domū noi meo. Cōfirmauit dñs ſmo/
nē suū quē locutus est: stetiqꝫ ꝓ dauid patre
meo. ⁊ sedi sup thronū isrł sicut locutꝰ ē dñs.
⁊ edificaui domū noi dñi dei isrł. ⁊ constitui
ibi locū arche i q̄ fedꝰ dñi ē qd̄ ꝑcussit cū pa/
tribꝰ nr̄is qn̄ egressi sūt de t̄ra egypti. Stetit
aūt salomō añ altare dñi i ꝯspectu ecclie isrł
⁊ expādit manꝰ suas in celū. ⁊ ait: Dñe deus
isrł nō ē silis tui deꝰ i celo desup ⁊ sup t̄rā de/
orsū: q custodis pactū ⁊ m̄iam ſuis tuis qui
ābulāt corā te in toto corde suo: q custodisti
ſuo tuo dauid p̄ri meo q̄ locutꝰ es ei. Ore lo
cutꝰ es. ⁊ manibꝰ ꝑfecisti: ut hec dies probat.
Nūc igiť dñe deꝰ isrł cōserua famulo tuo da/
uid p̄ri meo q̄ locutꝰ es ei dicēs. Nō auferet̃
de te vir coram me q sedeat sup thronū isrł:
ita tn̄ si custodierit filij tui viā suā ut ābulēt
corā me: sicut tu ābulasti in ꝯspectu meo. Et
nūc dñe deꝰ isrł firmenť ꝟba tua q̄ locutꝰ es
ſuo tuo dauid p̄ri meo. Ergo ne putandū ē
qd̄ vere deꝰ habitet sup terrā? Si .n. celū ⁊ celi
celoꝝ te cape nō p̄nt: quāto magꝭ domꝰ hꝫ quā
edificaui tibi? Sꝫ respice ad orōnē ſui tui. ⁊
ad p̄ces eiꝰ dñe deꝰ meꝰ. Audi hymnū ⁊ orō/
nē quā ſuꝰ tuꝰ orat corā te hodie: ut sint ocu/
li tui apti sup domū hāc nocte ac die: sup do/
mū de q̄ dixisti: erit nomen meū ibi: ut exau/
dias orōnē quā orat i loco isto ad te ſuꝰ tuꝰ
ut exaudias dep̄cationē ſui tui ⁊ pp̄li tui isrł
qd̄cūqꝫ orauerit i loco isto. ⁊ exaudies i loco
habitaculi tui in celo. ⁊ cū exaudierꝭ ꝓpitius
eris. Si peccauerit hō in ꝓximū suū. ⁊ hūerit
aliqd̄ iuramentū q̄ teneať astrictꝰ. ⁊ venerit
ꝓpter iuramētū corā altari tuo in domū tuā:
tu exaudies i celo. ⁊ facies ⁊ iudicabis ſuos
tuos: ꝯdēnans ipiū. ⁊ reddēs viā suā sup ca/
put eiꝰ: iustificansqꝫ iustū ⁊ retribuens ei ſm
iusticiā suā. Si fugerit pp̄łus tuꝰ isrł īimicos
suos: q a peccaturꝰ ē tibi. ⁊ agentes pn̄iam ⁊
ꝯfitētes noi tuo: venerit ⁊ adorauerint ⁊ de/
p̄cati te fuerit i domo hac: exaudi i celo. ⁊ di/
mitte pctm̄ pp̄li tui isrł. ⁊ reduces eos i terrā
quā dedisti p̄ribꝰ eoꝝ. Si clausū fuerit celū.
⁊ nō pluerit ꝓpter pctā eoꝝ. ⁊ orātes in loco
isto pn̄iam egerint noi tuo. ⁊ a pctis suis cō
uersi fuerint ꝓpť afflictionē suā: exaudi eos i
celo. ⁊ dimitte pctā ſuoꝝ tuoꝝ ⁊ pp̄li tui isrł
⁊ oñde eis viā bonā ꝑ quā ābulent. ⁊ da plu/
uiā sup t̄rā quā dedisti pp̄ło tuo in possessio/
nē. Fames si oborta fuerit i t̄ra: aut pestilen/
tia: aut corruptꝰ aer: aut erugo: aut locusta
uel rubigo. ⁊ afflixerit eū īimicus eiꝰ portas
obsidēs: ois plaga: vniuersa infirmitas: cūc/
ta deuotatio ⁊ ip̄recatio q̄ acciderit oi hoi de
pp̄ło tuo isrł: si qs cognouerit plagā cordis sui.
⁊ expāderit manꝰ suas i domo hac: tu exau/
dies i celo i loco habitatiōis tue. ⁊ repp̄itia/
beris ⁊ facies ut des vnicuiqꝫ ſm oēs vias
suas sic videris cor eiꝰ: q a tu nosti solus cor
oīuꝫ filioꝝ hoīuꝫ: ut timeāt te cunctis diebus
qbꝰ viuūt sup faciē t̄re quā dedisti patribus
nr̄is. Insup ⁊ alienigena q nō ē de pp̄ło tuo
isrł cū venerit de t̄ra longinq̄ ꝓpť nomē tuū:
audieť .n. nomē tuū magnū ⁊ manꝰ tua forꝭ
⁊ brachiū tuū extentū vbiqꝫ: cū venerit ǧ ⁊
orauerit in hꝫ loco: tu exaudies i celo i firma
mēto habitaculi tui. ⁊ facies oia ꝓ qbꝰ iuo/
cauerit te alienigena ut discāt vniūsi popu/
li t̄raꝝ nomen tuū timere sicut pp̄łs tuꝰ isrł. ⁊
ꝓbēt q a nomē tuū iuocatū ē sup domū hanc
quā edificaui. Si egressus fuerit pp̄łs tuꝰ ad
bellū ꝯ īimicos suos ꝑ viā q̄cūqꝫ miserꝭ eos

orabūt te ꝯ̄ viā ciuitatis quā elegisti. ⁊ ꝯ̄ do/
mū quā edificaui noi tuo. ⁊ exaudies in celo
orōnes eoꝝ ⁊ p̄ces eoꝝ ⁊ facies iudiciū eoꝝ.
Qꝫ si peccauerit tibi: nō ē.n. hō qui nō peccet:
⁊ iratꝰ tradideris eos īimicis suis. ⁊ captiui
ducti fuerīt i t̃rā īimicoꝝ longe uł ꝓpe. ⁊ ege/
rint pniam i corde suo. in loco captiuitatꝫ. ⁊
ꝯuersi dep̄cati te fuerīt in captiuitate sua di/
cētes: peccauimꝰ. iniq̄ egimꝰ. impie gessimꝰ: ⁊
reuersi fuerit ad te i vniuerso corde suo. ⁊ to/
ta aīa sua. i t̃ra īimicoꝝ suoꝝ ad quā captiui
ducti fuerit. ⁊ orauerint te ꝯ̄ viā t̃re sue quā
dedisti p̄ribus eoꝝ ⁊ ciuitatꝫ quā elegisti ⁊ tē/
pli qd̄ edificaui noi tuo: exaudies i celo i fir/
mamēto solij tui. orōnes eoꝝ ⁊ p̄ces eoꝝ. ⁊ fa/
cies iudiciū eoꝝ. ⁊ ꝓpitiaberis ꝓplo tuo q̇ pec/
cauit tibi. ⁊ oībꝰ iīqtatibꝰ eoꝝ qbꝰ p̄uaricati
sūt i te. ⁊ dabis mīaꝫ corā eis q̇ eos captiuos
hn̄erit ut misereāt̃ eis. Ppłs .n. tuꝰ est ⁊ here/
ditas tua q̄s eduxisti de t̃ra egypti de medio
fornacꝭ ferree. ut sint oculi tui apti ad dep̄ca/
tionē s̃ui tui ⁊ ꝓpłi tui isrł. ⁊ exaudies eos in
vniuersis ꝓ q̇bꝰ iuocauerit te. Tu.n. sepasti
eos tibi i hēditatē de vniuersis ꝓpłis t̃re sicut
locutꝰ es per moysen s̃uū tuū qn̄ eduxisti pa/
tres nr̄os de egypto dn̄e deꝰ. Factū est aūt cū
cōplesset salomō orās dn̄m oēm orōnē ⁊ de/
p̄catione hāc. surrexit de ꝯspectu altarꝫ dn̄i.
Utrūqꝫ.n. genu i t̃rā fixerat. ⁊ manꝰ expāde/
rat ad celum. Stetit ḡ ⁊ bn̄dixit oī eccłie isrł
voce mag̃ dicēs. Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ q̇ dedit re/
quiē ppło suo isrł iux̄ oia q̄ locutꝰ ē. Nō ceci/
dit ne vnꝰ q̇dē s̃mo ex oībꝰ bonis q̄ locutus
ē p moysen s̃uū suū. Sit dn̄s deꝰ nr̄ nobiscū
sicut fuit cū p̄ribꝰ nr̄is. nō derelinquens nos
neqꝫ ꝓiiciēs: s̃ iclinet corda nr̄a ad se ut am/
bulemꝰ i vniuersis vijs eiꝰ ⁊ custodiamꝰ mā/
data eiꝰ ⁊ cerimonias ⁊ iudicia q̄cūqꝫ māda/
uit p̄ribꝰ nr̄is. ⁊ sint s̃mōes mei isti qbꝰ dep̄/
catꝰ sū corā dn̄o appropiquātes dn̄o deo nr̄o
die ac nocte: ut faciat iudiciū s̃uo suo ⁊ ꝓpło
suo isrł p singulos dies: ut sciant oēs ꝓpłi t̃re
q̇a dn̄s ip̄e ē deꝰ. ⁊ nō ē vltra absqꝫ eo. Sit qꝫ̊
cor nr̄m pfectū cū dn̄o deo nr̄o. ut ābulemꝰ
i decretꝫ eiꝰ. ⁊ custodiamꝰ mādata eiꝰ. sicut ⁊
hodie. Igit̃ rex ⁊ oīs isrł cū eo īmolabāt vic/
timas corā dn̄o. Mactauitqꝫ salomō hostias
pacificas q̄s imolauit dn̄o: boū vigintiduo
milia ⁊ ouiū cētūvigiti milia. Et dedicauerīt
tēplū dn̄i rex ⁊ filij isrł. In die illa scificauit
rex mediū atrij qd̄ erat an̄ domum dn̄i. Fecit
q̇ppe holocaustū ibi ⁊ sacrificiū ⁊ adipē paci/
ficoꝝ. qm̄ altare ereū qd̄ erat corā dn̄o minꝰ
erat. ⁊ cape nō poterat holocaustū ⁊ sacrificiū
⁊ adipē pacificoꝝ. Fecit ḡ salomon i tp̄e illo
festiuitatē celebrem. ⁊ oīs isrł cū eo multitu/
do magna ab itroitu emath vsqꝫ ad riuū egy/
pti corā dn̄o deo nr̄o septē diebꝰ ⁊ septē die/
bus. i. q̄tuordeci diebꝰ. ⁊ in die octauo dimi/
sit ꝓpłos. Qui bn̄dicētes regi ꝓfecti sūt in ta/
bernacula sua. letātes ⁊ alacri corde sup oībꝰ
bonis q̄ fecerat dn̄s dauid seruo suo ⁊ isra/
hel populo suo.

IX

Factū ē aūt cū pfecisset salomō edifi/
ciū domꝰ dn̄i ⁊ edificiū regis ⁊ oē qd̄
optauerat ⁊ voluerat face. apparuit
ei dn̄s secūdo sic apparuerat ei i gabaon. Di/
xitqꝫ dn̄s ad eū. Exaudiui orōnē tuā ⁊ dep̄/
cationē tuā quā dep̄catꝰ es corā me. Scifi/
caui domū hanc quā edificasti ut ponerē no/
men meū ibi i sempiternū. ⁊ erūt oculi mei ⁊
cor meū ibi cūctꝫ diebꝰ. Tu qꝫ̊ si ābulauerꝫ co/
rā me sicut ambulauit p̄r tuꝰ in simplicitate
cordis ⁊ i eq̇tate. ⁊ fecerꝫ oia q̄ p̄cepi tibi ⁊ iu/
dicia mea s̃uauerꝫ ⁊ legitia mea: ponā thro/
nū regni tui sup isrł in sempit̃nū sicut locutꝰ
sū dauid p̄ri tuo dicēs: nō auferet̃ vir de gn̄e
tuo de solio isrł. Si āt auersiōe auersi fuerītꝫ
vos ⁊ filij vr̄i nō sequētes me nec custodiētes
mādata mea ⁊ cerimonias q̄s ꝓposui vob:
s̃ abieritꝫ ⁊ colueritꝫ deos alienos ⁊ adoraue/
ritꝫ eos: auferā isrł ꝺ̇ supficie t̃re quā dedi eis
⁊ tēplū qd̄ scificaui noi meo ꝓiiciā a ꝯspectu
meo: eritqꝫ isrł in ꝓuerbiū ⁊ in fabulā cūctis
ꝓpłis. ⁊ domꝰ h̄ erit i exemplū. Ois q̇ trāsierit
p eā stupebit. ⁊ sibilabit. ⁊ dicet: Quare fe/
cit dn̄s sic t̃re huic ⁊ domui huic? Et rn̄de/
bunt. Quia dereliq̄rūt dn̄m deū suū q̇ edu/
xit p̄res eoꝝ de t̃ra egypti ⁊ secuti sunt deos
alienos ⁊ coluerunt eos. ⁊ adorauerūt eos:
idcirco induxit dn̄s sup eos oē malū h̄. Ex/
pletꝫ āt ānis vigiti pꝰ q̄ edificauerat salomō
duas domos. i. domū dn̄i ⁊ domū regꝫ: hirā
rege tyri p̄bente salomōi lig̃ cedrina ⁊ abie/
gna ⁊ aurū iuxta oē qd̄ opꝰ hn̄erat: tūc dedit
salomon hirā viginti oppida i t̃ra galilee. Et
egressus ē hirā de tyro ut vidēt oppida q̄ de/
derat ei salomō ⁊ nō placuerīt ei. Et ait. Hec/
cine sūt ciuitates q̄s dedisti mihi frat̃? Et ap/
pellauit eas t̃rā chabul vsqꝫ i diē hāc. Misit
ḡ hirā ad regē salomonē centū vigiti talēta
auri. Hec ē sūma expensaꝝ quā obtulit salo/
mon rex ad edificandū domū dn̄i ⁊ domum
suā ⁊ mello ⁊ murū irłm ⁊ heser ⁊ mageddo

⁊ gaçer. Pharao rex egypti ascendit. ⁊ cepit gaçer: succēditq; eā igni. ⁊ chananeū q̄ habitabat i ciuitate interfecit. ⁊ dedit eā in dotē filie sue vxori salomōis. Edificauit ergo salomō gaçer ⁊ bethoron iferiorē ⁊ baalath ⁊ palmirā i t̄ra solitudis. ⁊ oēs vicos q̄ ad se ptinebāt ⁊ erant absq; muro: muniuit ⁊ ciuitates curruū ⁊ ciuitates eq̄tū ⁊ q̄dcunq; ei placuit. ut edificaret in ir̄lm ⁊ i libano ⁊ i oi t̄ra ptātis sue. Uniuersū p̄plm q̄ remāserat de āmorreis ⁊ de etheis ⁊ phereçeis ⁊ eueis ⁊ iebuseis. q̄ nō sūt de filijs isrl: hoꝝ filios q̄ remanserāt i t̄ra q̄s .s. nō potuerāt filij isrl exterminare. fecit salomon tributarios vsq; i diē hāc. De filijs aūt isrl nō cōstituit salomon seruire queq̄: sed erāt viri bellatores ⁊ ministri ei⁹ ⁊ p̄ncipes ⁊ duces ⁊ p̄fecti curruū ⁊ eq̄ꝝ. Erāt aūt p̄ncipes sup oia opa salomōis p̄positi q̄ngēti q̄nq̄ginta q̄ habebant subiectū p̄plm. ⁊ statutis opib⁹ ipabāt. Filia aūt pharaōis ascēdit de ciuitate dauid i domū suā quā edificauerat ei salomon. Tūc edificauit mello. Offerebat q̄q; salomō trib⁹ vicib⁹ p ānos singulos holocausta ⁊ pacificas victimas sup altare quod edificauerat dn̄o ⁊ adolebat thymiama corā dn̄o. Perfectūq; est templū. Classem q̄q; fecit rex salomō i asiongaber q̄ ē iux̄ baylā in littore maris rubri i t̄ra idumee. Misitq; hirā i classe illa s̄uos suos viros nauticos ⁊ gnaros maris cū seruis salomōis. q̄ cū venissent i ophir. sūptū inde aurū q̄dringētoꝝ viginti talentoꝝ detulerūt ad regē salomonē. X

Sed ⁊ regina saba audita fama salomonis. in noie dn̄i venit tēptare eū i enigmatib⁹. Et ingressa ir̄lm multo cū comitatu ⁊ diuitijs. camelis portantibus aromata ⁊ aurū ifinitū nimis ⁊ gēmas p̄ciosas. venit ad regem salomonē. ⁊ locuta est ei vniuersa q̄ habebat in corde suo. Et docuit eā salomō oia v̄ba q̄ p̄posuit. Nō fuit sermo q̄ regē posset latē. ⁊ nō r̄nderet ei. Uidēs aūt regina saba oēm sapiam salomonis. ⁊ domū quā edificauerat ⁊ cibos mēse ei⁹. ⁊ hītacula s̄uoꝝ ⁊ ordines ministrantiū. vestesq; eoꝝ ⁊ pincernas. ⁊ holocausta q̄ offerebat in domo dn̄i: nō habebat vltra spm̄. dixitq; ad regē: Uer⁹ ē sermo quē audiui in t̄ra mea sup sermonib⁹ tuis ⁊ sup sapia tua. ⁊ nō credebam narrātib⁹ mihi. donec ipsa veni ⁊ vidi oculis meis. ⁊ p̄baui q̄ media ps mihi nūciata nō fuerit. Maior ē sapia ⁊ opera tua q̄ rumor quem audiui. Beati viri tui ⁊ beati serui tui hi q̄ stāt corā te sp ⁊ audiūt sapiam tuā. Sit dn̄s de⁹ tu⁹ bn̄dict⁹ cui cōplacuisti ⁊ posuit te sup thronū isrl eo q̄ dilexerit dn̄s isrl i sempit̄nū. ⁊ c̄stituit te regē ut facēs iudiciū ⁊ iusticiā. Dedit ergo regi centū viginti talēta auri. ⁊ aromata multa nimis ⁊ gēmas p̄ciosas. Nō sūt allata vltra aromata tā multa q̄ ea q̄ dedit regia saba regi salomōi. Sz ⁊ classis hirā q̄ portabat auꝝ de ophir. attulit ex ophir liḡ thina multa nimis ⁊ gēmas p̄ciosas. Fecitq; rex de lignis thinis fulcra dom⁹ dn̄i ⁊ dom⁹ regie ⁊ citharas lirasq; cātorib⁹. Nō sūt allata hu⁹cemōi liḡ thina neq; visa vsq; i p̄ntē diē. Rex aūt salomō dedit regine saba oia q̄ voluit ⁊ petiuit ab eo. exceptis his que vltro obtulerat ei munere regio. Que reuersa ē ⁊ abijt i terrā suā cū seruis suis. Erat aūt pōdus auri q̄d offerebat̄ salomōi p annos singulos sexcētoꝝ sexagita sex talētoꝝ auri. excepto eo q̄d offerebant viri q̄ sup vectigalia erāt ⁊ negociatores. vniuersiq; scuta vēdentes. ⁊ oēs reges arabie. ducesq; t̄re. Fecit q̄q; rex salomon ducēta scuta de auro purissimo. Sexcētos auri siclos dedit lamias scuti vni⁹ ⁊ trecētas peltas ex auro p̄bato. Trecēteq; lamine auri vnā peltam vestiebāt. Posuitq; eas rex i domo salt⁹ libani. Fecit etiā rex salomon thronū de ebore grandē. ⁊ vestiuit eū auro fuluo nimis q̄ habebat sex gr̄d⁹. Et sūmitas throni rotūda erat in pte posteriori. ⁊ due man⁹ hic atq; inde tenētes sedile. ⁊ duo leones stabāt iux̄ man⁹ singulas. ⁊ duodeci leunculi stātes sup sex gr̄d⁹ hic atq; inde. Nō ē factū tale op⁹ i vniuersis regnis. Sz ⁊ oia vasa de q̄b⁹ potabat rex salomon erāt aurea: ⁊ vniuersa supellex dom⁹ salt⁹ libani de auro purissimo. Nō erat argentū. nec alicui⁹ precij putabat̄ in dieb⁹ salomōis: q̄a classis regi p mare cū classe hirā semel p tres ānos ibat i tharsis. deferēs ide auꝝ ⁊ argētū ⁊ dētes elephātoꝝ ⁊ simias ⁊ pauos. Magnificat⁹ ē ergo rex salomō sup oēs reges t̄re diuitijs ⁊ sapiētia. ⁊ vniūsa t̄ra desiderabat vultū salomōis ut audiret sapiam ei⁹ quā dederat de⁹ in corde eius. ⁊ singuli deferebant ei munera. vasa argentea ⁊ aurea. vestes ⁊ arma bellica. aromata q̄q; ⁊ equos ⁊ mulos p annos singulos. Cōgregauitq; salomō curr⁹ ⁊ eq̄tes. ⁊ facti sūt ei mille q̄dringēti curr⁹. ⁊ duodeci milia equitū. ⁊ disposuit eos p ciuitates munitas:

fulcrum . chri . e pes lecti a fulciendo . et ... hic p lecto ... ornamento lecti .

hec pelta . te . a pellendo est scutum breuissimum in modum medie lune .

⁊ cũ rege in irl'm. Fecitq; ut tãta esset abũdã-tia argenti i irl'm quanta ⁊ lapidũ. ⁊ cedrorũ ꝓbuit multitudinẽ q̃si sycomoros q̃ nascũt in cãpestrib⁹. Et educebãt eq̃ salomõi de egypto ⁊ de choa. Negociatores. n. regis emebãt de choa ⁊ statuto ꝑcio perducebãt. Egrediebat aũt q̃driga ex egypto sexcẽtis siclis argẽti ⁊ equ⁹ cẽtũ q̃nq̃gita. Atq; i hũc modũ cũcti reges ethreorũ ⁊ syrie eq̃s venũdabãt. XI

Rex aũt salomon adamauit mulieres alienigenas multas: filiã q̃; pharaonis ⁊ moabitidas ⁊ ãmonitidas idumeas ⁊ sidonias ⁊ ethreas de gẽtib⁹ sup q̃b⁹ dixit dñs filijs isrl'. Non ingrediemi ad eas: neq; de illis igredient ad vras. Certissime. n. auertẽt corda vr̃a ut seq̃mini deos eorũ. His itaq; copulat⁹ est salomõ ardẽtissimo amore. Fueruntq; ei vxores q̃si regine septigẽte. ⁊ cõcubine trecẽte. Et auerterũt mulieres cor ei⁹. Cũq; iã eẽt senex depuatũ ẽ cor ei⁹ ꝑ mulieres ut seq̃ret deos alienos. nec erat cor ei⁹ ꝑfectũ cũ dño deo suo sic cor dauid pr̃is eius: s; colebat salomõ asthertben deã sidoniorũ. ⁊ chamos deũ moabitarũ. ⁊ moloch idolũ ãmonitarũ. Fecitq; salomõ qd nõ placuerat corã dño. ⁊ nõ adipleuit ut sequeret dñm sicut dauid pr̃ ei⁹. Tũc edificauit salomõ phanũ chamos idolo moab i mõte qui est ꝯ irl'm. ⁊ moloch idolo filiorũ ãmon. Atq; i hũc modũ fecit vniuersis vxorib⁹ suis alienigenis q̃ adolebãt thura ⁊ imolabãt dijs suis. Igit irat⁹ ẽ dñs salomoni: q; auersa eẽt mens ei⁹ a dño deo isrl' q̃ apparuerat ei secundo. ⁊ ꝑcepat de vbo h̃ ne sequeret deos alienos. ⁊ nõ custodiuit q̃ mãdauit ei dñs. Dixit itaq; dñs salomoni. Quia hũisti h̃ apud te ⁊ nõ custodisti pactũ meũ ⁊ ꝑcepta mea q̃ mãdaui tibi: dirũpens scindã regnũ tuũ ⁊ dabo illud seruo tuo: verũtñ i dieb⁹ tuis non faciã ꝓpt̃ dauid pr̃em tuũ. De manu filij tui scindã illud. nec totũ regnũ auferã s; tribum vnã dabo filio tuo ꝓpt̃ dauid seruum meũ ⁊ irl'm quã elegi. Suscitauit ãt dñs aduersariũ salomõi adad idumeũ de semie regio q̃ erat i edom. Cũ. n. eẽt dauid i idumea ⁊ ascẽdisset ioab ꝑnceps militie ad sepliẽdũ eos q̃ fuerant interfecti. ⁊ occidisset oẽ masculinũ i idumea: sex. n. mẽsib⁹ ibi morat⁹ ẽ ioab ⁊ ois isrl' donec interimeret oẽ masculinũ i idumea: fugit adad ipse ⁊ viri idumei de s'uis pr̃is ei⁹ cũ eo ut ingredeẽt egyptũ. Erat ãt adad puer ꝑuul⁹. Cũq; surrexissent de madian venerũt i pharã. Tuleruntq; secũ viros de pharã. ⁊ itroierũt egyptũ ad pharaonẽ regẽ egypti. Qui dedit ei domũ ⁊ cibos ꝯstituit ⁊ t'rã delegauit. Et iuenit adad grãm corã pharaone valde intantũ ut daret ei vxorẽ sororẽ vxoris sue germanã tafnes regine. Genuitq; ei soror tafnes genebath filiũ. ⁊ nutriuit eũ tafnes i domo pharaõis. Eratq; genebath hitãs apud pharaonẽ cũ filijs ei⁹. Cũq; audisset adad in egypto dormisse dauid cũ pr̃ib⁹ suis ⁊ mortuũ eẽ ioab ꝑncipem militie. dixit pharaoni: Dimitte me ut vadã in terrã meã. Dixitq; ei pharao: Qua. n. re apud me idiges ut q̃ras ire ad t'rã tuã? At ille r̃ndit. Nulla. Sz obsecro te ut dimittas me. Suscitauit q̃; ei de⁹ aduersariũ razon filiũ eliadan q̃ fugerat adadezer regẽ saba dñm suũ. ⁊ ꝯgregauit ꝯ eũ viros ⁊ fact⁹ ẽ ꝑnceps latronũ cũ interficeẽt eos dauid. abieruntq; damascũ ⁊ hitauerũt ibi. ⁊ cõstituerũt eũ regẽ in damasco. eratq; adu'sari⁹ isrl' cũctis dieb⁹ salomonis. Et h̃ ẽ malũ adad ⁊ odiũ ꝯ isrl'. regnuitq; in syria. Hierobo ã q̃; filius nabath eufrate⁹ de sareda s'u⁹ salomõis cui⁹ mr̃ erat noie Serua mulier vidua: leuauit manũ ꝯ regẽ. Et h̃ est cã rebelliõis aduersus eũ q̃a salomõ edificauit mello. ⁊ coeq̃uit voraginẽ ciuitatis dauid pr̃is sui. Erat ãt hierobo ã vir fortis ⁊ potẽs. Videñsq; salomõ adolescentẽ bone idolis ⁊ industriũ. ꝯstituerat eum ꝑfectum sup tributa vniuerse domus ioseph. Factũ ẽ igit' i tpe illo ut hierobo ã egredeẽt de irl'm. ⁊ iueniret eũ abias sylonites ꝓpheta i via opt⁹ pallio nouo. Erãt aũt duo tm̃ in agro. Apphendẽsq; abias palliũ suũ nouũ q̃ coopert⁹ erat. scidit i duodeci ꝑtes. ⁊ ait ad hierobo ã. Tolle tibi decẽ scissuras. Hec. n. dic' dñs de⁹ isrl'. Ego scindã regnũ de mãu salomõis ⁊ dabo tibi decẽ trib⁹. Porro vna trib⁹ remanebit ei ꝓpt̃ s'uũ meũ dauid. ⁊ irl'm ciuitatẽ quã elegi ex oib⁹ tribub⁹ isrl'. eo q; dereliq̃rit me ⁊ adorauerit asthertben deã sidoniorũ ⁊ chamos deũ moab. ⁊ moloch deũ filiorũ ammon. ⁊ nõ ãbulauerit i vijs meis ut faceẽt iusticiã coram me ⁊ ꝑcepta mea ⁊ iudicia sicut dauid pr̃ ei⁹. Nec auferã oẽ regnũ de manu ei⁹. s; ducẽ ponã eũ cunctis dieb⁹ vite sue ꝓpter dauid s'uũ meũ quẽ elegi. q̃ custodiuit mandata mea ⁊ ꝑcepta mea. Auferã ãt regnũ de mãu filij ei⁹ ⁊ dabo tibi decẽ trib⁹. filio ãt ei⁹ dabo tribũ vnã ut remaneat lucerna dauid s'uo meo cũctis dieb⁹ corã me in irl'm ciuitate quã elegi ut eẽt nomẽ meũ ibi. te ãt assumã ⁊

regnab̄ sup̄ oīa q̄ desiderat aīa tua· eriſq̨ rex ſup̄ iſrl̄. Si igit̄ audier̄ oīa que p̄cepo tibi ⁊ ābulaueri ī vijs meis. ⁊ fecer̄ qđ rectū ē corā me custodiens mandata mea ⁊ p̄cepta mea· ſicut fecit dauid ſuꝰ meꝰ· ero tecū. ⁊ edificabo tibi domū fidelē quō edificaui dauid domū. ⁊ tradā tibi iſrl̄. ⁊ affligam ſemē dauid ſup̄ h̄· verūtñ nō cunctꝫ diebꝰ. Voluit ḡ ſalomon interficē hieroboā. Qui ſurrexit ⁊ aufugit ī egyptū ad ſeſac regē egypti. ⁊ fuit ī egypto vſq̨ ad mortē ſalomonis. Reliquū aūt v̄boꝝ ſalomōis ⁊ oīa q̄ fecit ⁊ ſapīa eiꝰ: ecce vniuerſa ſcripta ſūt ī libꝰ. v̄boꝝ dieꝝ ſalomonis. Dies aūt q̄s regn̄uit ſalomon in irl̄m ſup̄ oēm iſrl̄· q̄dragita āni ſūt. Dormiuitq̨ ſalomon cū p̄ribꝰ ſuis. ⁊ ſepultꝰ eſt in ciuitate dauid p̄ris ſui· regn̄uitq̨ roboā filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. XII

Venit aūt roboā ī ſichē. Illuc. n. congregatꝰ erat oīs pp̄l'us iſrl̄ ad cōſtituēdū eū regē. At v̄o hieroboā filiꝰ nabath cū adh̄ eēt ī egypto ꝓfugꝰ a facie ſalomonis reḡ· audita morte eiꝰ reuerſus ē de egypto. Miſerūtq̨ ⁊ vocauerūt eū. Venit ḡ hieroboā ⁊ oīs multitudo iſrl̄. ⁊ locuti ſunt ad roboā dicētes. Pater tuꝰ duriſſimū iugū īpoſuit nob̄· tu itaq̨ nunc īminue paululū de īpio p̄ris tui duriſſimo ⁊ de iugo grauiſſimo qđ impoſuit nob̄ ⁊ ſeruiemꝰ tibi. Qui ait eis: Ite vſq̨ ad t̄tiū diē ⁊ reuertimī ad me. Cūq̨ abiſſet pp̄l'us· inijt ꝯſiliū rex roboā cū ſenioribus q̄ aſſiſtebāt corā ſalomōe p̄re eiꝰ cū adh̄ viuēt. ⁊ ait eis. Qđ datꝫ ꝯſiliū ut r̄ndeā pp̄l'o? Qui dixerunt ei: Si hodie obedier̄ pp̄l'o huic ⁊ ſuieris. ⁊ petitiōi eoꝝ ceſſer̄· locutuſq̨ fueris ad eos v̄ba lenia· erūt tibi ſui cūctꝫ diebꝰ. Qui dereliquit ꝯſiliū ſenū quod dederāt ei. ⁊ adhibuit adoleſcentes q̄ nutriti fuerāt cū eo ⁊ aſſiſtebāt illi· dixitq̨ ad eos. Qđ mihi datis ꝯſiliū ut r̄ndeā pp̄l'o huic· q̄ dixerūt mihi: leuiꝰ fac iugū qđ impoſuit p̄r tuus ſup̄ nos? Et dixerūt ei iuuenes q̄ nutriti fuerāt cū eo. Sic loq̄re pp̄l'o huic q̄ locuti ſt̄ ad te dicētes Pat̄ tuꝰ agg̃uauit iugū n̄rm· tu releua nos. Sic loq̄r̄ ad eos. Minimꝰ digitꝰ meꝰ groſſior ē dorſo p̄ris mei. Et nūc pater meꝰ poſuit ſup̄ vos iugū g̃ue· ego autē addā ſup̄ iugū v̄rm. Pat̄ meꝰ cecidit vos flagell̄: ego āt cedā vos ſcorpiōibꝰ. Veīt ḡ hieroboā ⁊ oīs pp̄l's ad roboā die t̄tia ſicut locutꝰ fuerat rex dicens: reuertimī ad me die t̄tia. R̄nditq̨ rex pp̄l'o dura· derelicto ꝯſilio ſenioꝝ qđ ei dederāt. ⁊ locutꝰ ē eis ſc̄m ꝯſiliū iuuenū dicēs: Pater meꝰ agg̃uauit iugū v̄rm· ego aūt addā iugo v̄ro Pat̄ meꝰ cecidit vos flagell̄· ego āt cedā vos ſcorpiōibꝰ. Et nō acq̄euit rex pp̄l'o qm̄ auerſatꝰ fuerat eū dn̄s ut ſuſcitaret v̄bū ſuum qđ locutꝰ fuerat ī manu ahie ſylonite ad hieroboā filiū nabath. Vidēs itaq̨ pp̄l's ꝙ noluiſſet eos audire rex· r̄ndit ei dicēs. Que nobis p̄s ī dauid· uel q̄ hēditas ī filio iſai? Vade ī tabn̄acula tua iſrl̄. Nūc vide domū tuā dauid. Et abijt iſrl̄ ī tabn̄acula ſua. Sup̄ filios aūt iſrl̄ q̄cūq̨ habitabāt ī ciuitatibꝰ iuda regnauit roboā. Miſit ḡ rex roboā aduram q̄ erat ſup̄ tributa. ⁊ lapidauit eum oīs iſrahel ⁊ mortuꝰ eſt. Porro rex roboā feſtinꝰ aſcēdit currū. ⁊ fugit ī irl̄m· receſſitq̨ iſrl̄ a domo dauid vſq̨ ī p̄ntē diē. Factū eſt aūt cū audiſſet oīs iſrl̄ ꝙ reuerſus eēt hieroboā· miſerūt ⁊ vocauerūt eū ꝯgregato cetu. ⁊ ꝯſtituerūt eū regem ſup̄ oēm iſrl̄· nec ſecutꝰ ē q̄ſpiā domū dauid p̄ter tribū iuda ſolā. Venit aūt roboam irl̄m. ⁊ cōgregauit vniuerſam domū iuda ⁊ tribū beniamin cētū octogīta milia electoꝝ viroꝝ ⁊ bellatoꝝ ut pug̃rēt ꝯ domū iſrl̄ ⁊ reducerēt regnū roboā filio ſalomōis. Factꝰ ē āt ſ̄mo dn̄i ad ſemeiā virū dei dicēs. Loq̄re ad roboā filiū ſalomōis regē iuda ⁊ ad oēm domū iuda ⁊ beniami ⁊ reliq̄s de pp̄l'o dicēs Hec dic̄ dn̄s. Nō aſcēdetꝫ neq̨ bellabitꝫ ꝯ fratres v̄ros filios iſrl̄. Reūtat̄ vir ī domū ſuā A me. n. factū ē v̄bū h̄. Audiērt ſ̄monē dn̄i ⁊ reuerſi ſunt de itinere ſicut eis p̄cepat dn̄s. Edificauit aūt hieroboā ſichē ī mōte effraim ⁊ h̄itauit ibi. Et egreſſus inde edificauit phanuel. Dixitq̨ hieroboā in corde ſuo. Nūc reuertet̄ regnū ad domū dauid ſi aſcēderit populꝰ iſte ut faciat ſacrificia ī domo dn̄i ī irl̄m ⁊ ꝯuertet̄ cor pp̄li huiꝰ ad dn̄m ſuū roboā regē iuda· interficiētq̨ me ⁊ reuertēt̄ ad eū. Et excogitato ꝯſilio fecit duos vitulos aureos ⁊ dixit eis. Nolite vltra aſcendē ī irl̄m. Ecce dij tui iſrl̄ q̄ te eduxerūt de t̄ra egypti. Poſuitq̨ vnū ī bethel ⁊ alteꝝ in dan. ⁊ factū ē v̄bū h̄ ī p̄ctm̄. Ibat. n. pp̄l'us ad adorandū vitulū vſq̨ ī dan. Et fecit phana ī excelſis ⁊ ſacerdotes ō extremis pp̄li q̄ nō erāt de filijs leui. Cōſtituitq̨ diē ſollēnē ī mēſe octauo q̄ntadecia die menſis in ſiılitudinē ſollēnitatꝫ q̄ celebrabat̄ in iuda. Et aſcēdēs altare ſilit̄ fecit ī bethel ut īmolaret vitulis q̄s fabricatꝰ fuerat. Cōſtituitq̨ in bethel ſacerdotes excelſoꝝ que

Releua · me · cor · gl' h̄ ſua ī ꝯp̄o tis a leuo · as.

fecerat. ⁊ aſcēdit ſup altare qḋ extruxerat in bethel q̇ntadecia die menſis octaui quē fin-xerat de corde ſuo. Et fecit ſollēnitatē filijs iſrl̄. ⁊ aſcēdit ſup altare ut adoleret incenſū.

Et ecce vir dei venit de iuda XIII i ſermōe dn̄i i bethel hierobo ā ſtante ſup altare ⁊ thus iaciente. Et excla-mauit ꝯ altare i ſmōe dn̄i. ⁊ ait. Altare alta-re. h̄ dic dn̄s. Ecce fili⁹ naſcet domui dauid ioſias noie. ⁊ imolabit ſup te ſacerdotes ex-celſoꝝ q̇ nūc i te thura ſuccēdūt. ⁊ oſſa hoīuꝫ ſup te incēdet. Deditq; i illa die ſignū dicēs: Hoc erit ſignū qḋ locut⁹ ē dn̄s: Ecce altare ſcindet. ⁊ effūdet cinis q̇ in eo ē. Cūq; audiſ-ſet rex ſmonē hoīs dei quē iclamauerat ꝯ al-tare in bethel. extendit manū ſuā de altari di-cēs: Apphēndite eū. Et exaruit man⁹ ei⁹ quā extēderat ꝯ eū: nec valuit retrahere eā ad ſe. Altare q̊q; ſciſſū ē. ⁊ effuſus ē cinis de altari: iux̄ ſignū qḋ ꝓdixerat vir dei in ſermone dn̄i Et ait rex ad virū dei. Depcare faciē dn̄i dei tui. ⁊ ora ꝓ me ut reſtituat man⁹ mea mihi. Orauit vir dei faciē dn̄i. ⁊ reuerſa ē man⁹ re-gis ad eū. ⁊ facta ē ſic ꝑus fuerat. Locut⁹ eſt ḡt rex ad virū dei. Ueni mecū domū ut prā-deas. ⁊ dabo tibi mūera. R̄ndítq; vir dei ad regē: Si dederis mihi mediā ꝑtem dom⁹ tue nō veniā tecū: nec comedā panē neq; bibam aquā in loco iſto. Sic. n. mādatū eſt mihi in ſmōe dn̄i ꝑcipiētis. Nō comedes panē neq; bibes aquā: nec reuerteris ꝑ viā qua veniſti. Abijt ḡ ꝑ aliā viā. ⁊ nō eſt reuerſus ꝑ iter q̄ venerat in bethel. Prophetes aūt q̇dā ſenex habitabat in bethel ad quē venerūt filij ſui. ⁊ narrauert ei oīa opa q̄ fecerat vir dei illa die i bethel. Et ꝟba q̄ locut⁹ fuerat ad regē. nar-rauerūt pr̄i ſuo. Et dixit eis pr̄ eoꝝ. Per quā viā abijt? Oñdert ei filij ſui viā ꝑ quā abie-rat vir dei q̇ venerat ḋ iuda. Et ait filijs ſuis Sternite mihi aſinū. Qui cum ſtrauiſſent: aſcēdit ⁊ abijt p⁹ virū dei. ⁊ iuenit eū ſedentē ſubt⁹ terebinthū. Et ait illi. Tu ne es vir dei q̇ veniſti de iuda? R̄ndit ille. Ego ſū. Dixitq; ad eū: Ueni mecū domū ut comedas panē. Qui ait. Nō poſſū redi ti neq; venire tecū: nec comedā panē neq; bibā aquā i loco iſto. q̇a locut⁹ ē dn̄s ad me i ſmōe dn̄i dicēs: Nō co-medes panē ⁊ nō bibes aquā ibi. nec reuer-terį ꝑ viā q̄ ieris. Qui ait illi. Et ego ꝓpheta ſū ſilis tui. ⁊ angel⁹ locut⁹ ē m̄i i ſmōe dn̄i dicēs Reduc eū tecū i domū tuā ut comedat panē ⁊ bibat aquā. Fefellit eū ⁊ reduxit ſecū. Co-medit ḡ panē i domo ei⁹ ⁊ bibit aquā. Cūq; ſederēt ad menſā. fact⁹ ē ſmo dn̄i ad ꝓphetam q̇ reduxerat eū. Et exclamauit ad virū dei q̇ venerat de iuda dicens. Hec dic̄ dn̄s. Quia nō obediēs fuiſti ori dn̄i. ⁊ nō cuſtodiſti mā-datū qḋ ꝑcepit t̄ dn̄s de⁹ tu⁹. ⁊ reuerſus es ⁊ comediſti panē ⁊ bibiſti aquā i loco i q̊ ꝑce-pit tibi ne comedēs panē neq; biberes aquā nō iferet cadauer tuū i ſepulchrū patꝝ tuoꝝ Cūq; comediſſet ⁊ bibiſſet ſtrauit aſinū ſuū ꝓpheta quē reduxerat. Qui cū abiſſet inuenit eū leo i via. ⁊ occidit. ⁊ erat cadauer ei⁹ ꝓiec-tū i itinē. Aſin⁹ aūt ſtabat iux̄ illū. ⁊ leo ſta-bat iux̄ cadauer. Et ecce viri trāſeūtes vide-rūt cadauer ꝓiectū i via. ⁊ leonē ſtātē iux̄ ca-dauer. Et venerūt ⁊ diuulgauerūt i ciuitatē i q̄ ꝓphetes ille ſenex h̄itabat. Qḋ cū audiſ-ſet ꝓpheta ille q̇ reduxerat eum de via. ait: Uir dei ē q̇ inobediēs fuit ori dn̄i. ⁊ tradidit eum dn̄s leoni ⁊ ꝯfregit eū. ⁊ occidit iux̄ ꝟbū dn̄i qḋ locut⁹ ē ei. Dixitq; ad filios ſuos. Sterni-te mihi aſinū. Qui cū ſtrauiſſent ⁊ ille abiſ-ſet. iuenit cadauer ei⁹ ꝓiectū in via. ⁊ aſinū ⁊ leonē ſtātes iux̄ cadauer. Nō comedit leo de cadauere. nec leſit aſinū. Tulit ḡ ꝓphetes ca-dauer viri dei. ⁊ poſuit illud ſup aſinum ⁊ re-uerſus itulit i ciuitatē ꝓphete ſenis ut plange-rēt eū. ⁊ poſuit cadauer eius i ſepulchro ſuo. Et plāxert eū. heu heu mi frat̄. Cūq; plāxiſ-ſent eū. dixit ad filios ſuos. Cū mortu⁹ fuero ſepelite me i ſepulchro i quo vir dei ſepultus ē. iuxta oſſa ei⁹ ponite oſſa mea. Profecto. n. veniet ſmo quē ꝑdixit i ſermone dn̄i ꝯ altare qḋ ē i bethel. ⁊ ꝯ oīa phana excelſoꝝ q̄ ſūt in vrbib⁹ ſamarie. P⁹ ꝟba h̄ nō ē reuerſus hie-roboā de via ſua peſſima. ſ; ecōtrario fecit de nouiſſimis ꝓplis ſacerdotes excelſoꝝ. Qui-cūq; volebat iplebat manū ſuā. ⁊ fiebat ſa-cerdos excelſoꝝ. Et ꝓpt̄ hāc cām peccauit do-m⁹ hieroboā ⁊ euerſa ē ⁊ deleta ḋ ſupficie t̄re.

In tpe illo egrotauit abia fili⁹ XIIII hieroboā. Dixitq; hieroboam vxori ſue Surge ⁊ cōmuta habitū ne cogſcarį q̄ ſis vxor hieroboā. ⁊ vade i ſylo vbi ē abias ꝓpheta q̇ locut⁹ eſt mihi q̄ regnatur⁹ eſſem ſup ꝓplm hūc. Tolle q̊q; i manu tua decē panes ⁊ cruſtulā ⁊ vas mellis. ⁊ vade ad illū. Ipſe. n. idicabit tibi qd euentuꝝ ſit puero huic. Fecit ut dixerat vxor hieroboā. ⁊ ꝯſurgēs abijt i ſylo. ⁊ venit in domū abie. At ille nō poterat

Exareo. ares. me. p. i. triſyllbis.

videre. q̇a caligauerãt oculi eiꝰ p̄ senectute. Dixit aũt dñs ad abiam: Ecce vxoꝛ bieroboã igredit̃ ut cõsulat te sup̱ filio suo q̇ egrotat. Hec ⁊ h̃ loq̃ris ei. Cũ ḡ illa intraret ⁊ dissimularet se eẽ q̄ erat. audiuit abias sonitũ pedũ eiꝰ introeuntꝪ p̱ ostiũ ⁊ ait. Ingredẽ vxoꝛ bieroboã. Quare aliã te eẽ simulas? Ego ãt missus sũ ad te durꝰ nũciꝰ. Vade ⁊ dic bieroboã. Hec dic̃ dñs deꝰ isrl'. Quia exaltaui te de medio ꝓpli. ⁊ dedi te ducẽ sup̱ ꝓplm meũ isrl' ⁊ scidi regnũ domꝰ dauid ⁊ dedi illud tibi ⁊ nõ fuisti sicut seruꝰ meꝰ dauid qui custodiuit mãdata mea ⁊ secutꝰ est me in toto coꝛde suo faciẽs qḋ placitũ eẽt ĩ ꝯspectu meo: s̃ opatꝰ es male sup̱ oẽs q̇ fuerunt añ te. ⁊ fecisti tibi deos alienos ⁊ ꝯflatiles ut me ad iracundiã ꝓuocares: me aũt ꝓiecisti pꝰ coꝛpꝰ tuũ. Idcirco ecce ego inducã mala sup̱ domũ bieroboã. ⁊ p̱cutiã de bieroboã mingentẽ ad pietẽ ⁊ clausũ ⁊ nouissimũ ĩ isrl'. ⁊ mũdabo reliq̃as domꝰ bieroboã sicut mũdari solet fimus vsqꝫ ad purũ. Qui moꝛtui fuerit de bieroboã ĩ ciuitate. comedẽt eos canes: q̇ aũt moꝛtui fuerit ĩ agro voꝛabũt eos aues celi. q̇a dñs locutꝰ ẽ. Tu igit̃ surge ⁊ vade ĩ domũ tuã. ⁊ in ipso ĩtroitu pedũ tuoꝝ ĩ vrbẽ moꝛiet̃ puer: ⁊ planget eũ oĩs isrl' ⁊ sepeliet. Iste. n. solꝰ inferet̃ de bieroboã in sepulchꝛũ. q̇a ĩuentꝰ ẽ sup̱ eo sermo bonus a dño deo isrl' in domo bieroboã. Constituet aũt sibi dñs regẽ sup̱ isrl' qui p̱cutiet domũ bieroboã ĩ hac die ⁊ ĩ h̃ tp̱e. ⁊ p̱cutiet dñs deꝰ isrl' sicut moueri solet harũdo ĩ aqua. Et euellet isrl' de t̃ra bona hac quã dedit p̄ribꝫ eoꝝ. ⁊ ventilabit eos trãs flumen q̇a fecerũt sibi lucos ut irritarẽt dñm. Et tradet dñs deꝰ isrl' ꝓpt̃ p̱ctã bieroboã qui peccauit ⁊ peccare fecit isrl'. Surrexit itaqꝫ vxoꝛ bieroboã ⁊ abijt ⁊ venit in thersa. Cũqꝫ illa igrederet̃ limen domꝰ. puer moꝛtuꝰ ẽ. ⁊ sepelierũt eũ. ⁊ planxit eũ oĩs isrl' iux̃ s̃monẽ dñi quẽ locutꝰ ẽ in manu s̃ui sui abie ꝓphe. Reliqua aũt v̄boꝝ bieroboã quõ pugñuerit ⁊ quõ regñuerit: ecce scripta sũt ĩ libꝰ. v̄boꝛũ dieꝝ regũ isrl'. Dies aũt q̇bꝰ regñuit bieroboã. vigintiduo anni sũt. Et doꝛmiuit bieroboã cũ p̄ribus suis. regñuitqꝫ nadab filꝰ eiꝰ ꝓ eo. Poꝛro roboã filꝰ salomõis regñuit in iuda. Quadragita ⁊ vniꝰ ãni erat roboã cũ regñre cepisset: decem ⁊ septẽ ãnis regñuit ĩ irl'm ciuitate quã elegit dñs ut ponẽt nomẽ suũ ibi ex oĩbꝰ tribubꝰ isrl'. Nomen aũt matris eius naama amanites. Et fecit iudas malũ coꝛã dño. ⁊ irritauerũt eũ sup̱ oĩbꝰ q̄ fecerãt p̄res eoꝝ in p̱ctis suis q̄ peccauerũt. Edificauerũt eni ⁊ ipsi sibi aras ⁊ statuas ⁊ lucos sup̱ oẽm collẽ excelsũ. ⁊ subt̃ oẽm arboꝛẽ frondosam: s̃ ⁊ effemiati fuerũt ĩ t̃ra. feceruntqꝫ oẽs abhomiatioẽs gentiũ q̄s attriuit dñs añ faciẽ filioꝛũ isrl'. In q̇nto aũt ãno regni roboã ascẽdit sesac rex egypti ĩ irl'm. ⁊ tulit thesauros domus dñi ⁊ thesauros regios ⁊ vniuersa diripuit: scuta q̊qꝫ aurea q̄ fecerat salomon ꝓ q̇bꝰ fecit rex roboã scuta erea. ⁊ tradidit ea ĩ mãu ducũ scutarioꝝ ⁊ eoꝝ q̇ excubabãt añ ostiũ domus reg̃. Cũqꝫ ingrederet̃ rex in domũ dñi poꝛtabãt ea q̇ p̄eundi habebãt officiũ. ⁊ pꝰ ea repoꝛtabãt ad armamẽtariũ scutarioꝝ. Reliqua aũt s̃monũ roboã ⁊ oĩa q̄ fecit: ecce scripta sũt in libꝰ. s̃monũ dieꝝ regũ iuda. Fuitqꝫ bellũ int̃ roboã ⁊ bieroboã cũctꝪ diebꝰ. Doꝛmiuitqꝫ roboã cũ patribꝰ suis. ⁊ sepultꝰ est cũ eis ĩ ciuitate dauid. Nomẽ aũt m̃ris eiꝰ naama amanites. Et regñuit abia filꝰ eius ꝓ eo.

XV

Igit̃ in octauodecĩo ãno regni bieroboã filij nabath. regñuit abia sup̱ iudã. Tribꝰ ãnis regñuit in irl'm. Nomẽ m̃ris eiꝰ maacha filia abessalon: ãbulauitqꝫ ĩ oĩbꝰ p̱ctis p̄ris sui q̄ fecerat añ eũ. nec erat coꝛ eius p̱fectũ cũ dño deo suo sicut coꝛ dauid p̄ris eiꝰ. Sꝫ ꝓpt̃ dauid dedit ei dñs deus suus lucernã ĩ irl'm ut suscitaret filiũ eiꝰ pꝰ eũ ⁊ staret ĩ irl'm: eo qꝙ fecisset dauid rectum in oculis dñi. ⁊ nõ declinasset ab oĩbꝰ q̄ p̄cepat ei cunctis diebus vite sue: excepto sermone vrie ethei. Attñ bellũ fuit int̃ abiam ⁊ bieroboã oĩ tp̱e vite eiꝰ. Reliq̃ aũt sermonũ abie ⁊ oĩa que fecit: nõne h̃ scripta sũt in libꝛo verboꝝ dieꝝ regũ iuda? Fuitqꝫ p̄liũ int̃ abiam ⁊ int̃ bieroboã. Et doꝛmiuit abia cũ patribꝰ suis. ⁊ sepelierũt eũ in ciuitate dauid: regnauitqꝫ asa filꝰ eiꝰ ꝓ eo. In ãno ḡ vicesimo bieroboã reg̃ isrl'. regnauit asa rex iuda. ⁊ quadragita ⁊ vno ãno regnauit in irl'm. Nomẽ matris eiꝰ maacha filia abessalon. ⁊ fecit asa rectũ añ conspectũ dñi sicut dauid pat̃ eiꝰ. ⁊ abstulit effeminatos de t̃ra. purgauitqꝫ vniuersas soꝛdes idoloꝝ q̄ fecerãt p̄res eiꝰ. Insup̱ ⁊ maacham matrem suã amouit ne esset p̄nceps ĩ sacris p̄iapi. ⁊ ĩ loco eiꝰ quẽ consecrauerat: subuertitqꝫ specũ eius ⁊ confregit simulacrũ turpissimũ. ⁊ combussit ĩ toꝛrẽte cedron. Excelsa aũt nõ abstulit. Verũtñ coꝛ

Excubo · as · me · cor · ĩ · ī syll. ... suat
cubo · as · cũ ... opꝰ

demetã .me.cor.i.sucedã: more metebuz ·

asa ꝑfectũ erat cũ dño deo suo cũctis dieb⁹ suis. ⁊ intulit ea q̃ scĩficauerat pr̃ su⁹ ⁊ voue-rat i domũ dñi argentũ ⁊ auꝝ ⁊ vasa. Bellũ aũt erat int̃ asa ⁊ baasa regẽ isrl̃ cũctꝭ dieb⁹ eoꝝ. Ascẽdit quoq; baasa rex isrl̃ i iudã. ⁊ edifi-cauit rama ut nõ posset q̇spiã egredi uel igre-di de ꝑte asa regꝭ iude. Tollẽs itaq; asa oẽ ar-gentũ ⁊ aurũ qḋ remãserat i thesaurꝭ domus dñi. ⁊ i thesaurꝭ dom⁹ regie· dedit illud in ma-nus ƀuoꝝ suoꝝ. ⁊ misit ad benadab filiũ ta-bremon filij ezion regẽ syrie q̇ ħitabat in da-masco dicẽs: Fedus ẽ int̃ me ⁊ te ⁊ int̃ patrẽ meũ ⁊ patrẽ tuũ: iḋ misi tibi munera argen-tũ ⁊ aurũ. ⁊ peto vt venias ⁊ irritũ facias fe-dus qḋ hẽs cũ baasa rege isrl̃. ⁊ recedat a me Acq̇escẽs benadab regi asa misit ꝑncipes ex-ercit⁹ sui i ciuitates isrl̃. ⁊ ꝑcusserũt abion ⁊ dan ⁊ abel domũ maacha ⁊ vniuersam cẽne-roth. oẽm .s. trã neptali. Qḋ cũ audisset baa-sa· intermisit edificare rama. ⁊ reuersus est in thersa. Rex aũt asa nũciũ misit in oẽm iudã dicẽs: Nemo sit excusatus. Et tulerunt lapi-des de rama ⁊ ligna ei⁹ q̇b⁹ edificauerat baa-sa. ⁊ extruxit de eis rex asa gabaa beniamĩ ⁊ maspha. Reliq̃ ãt oiũ ƀmonũ asa ⁊ vniuer-se fortitudines ei⁹ ⁊ cũcta q̃ fecit ⁊ ciuitates q̃s extruxit: nõne ħ scripta sũt in libro ƀboꝝ dieꝝ regũ iuda? Verũtñ in tpe senectutis sue doluit pedes. ⁊ dormiuit cum prib⁹ suis. ⁊ se-pult⁹ ẽ cũ eis in ciuitate dauid patris sui· re-gnauitq; iosaphat fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Nadab ƀo fi-li⁹ hierobo ã regñuit sup isrl̃ anno secundo asa regꝭ iuda: regñuitq; sup isrl̃ duob⁹ annis. ⁊ fe-cit qḋ malũ ẽ in ꝯspectu dñi ⁊ ãbulauit i vijs pr̃is sui ⁊ in pctĩs ei⁹ q̇b⁹ peccare fecit israhel Insidiat⁹ ẽ ãt ei baasa fili⁹ abie de domo ysa-char. ⁊ ꝑcussit eũ in gebbethon q̃ ẽ vrbs phi-listinoꝝ. Siq̇dẽ nadab ⁊ oĩs isrl̃ obsidebant gebbethon. Int̃fecit ergo illũ baasa in ãno t̃tio asa regis iuda. ⁊ regñuit ꝓ eo. Cũq; regñsset ꝑ-cussit oẽm domum hieroboã. Nõ dimisit nec vnã q̇dẽ aĩam de semĩe ei⁹ donec deleret eum· iux̃ ƀbũ dñi qḋ locut⁹ fuerat i manu ƀui sui abie sylonitis ꝓpt̃ pctã hieroboã q̃ peccaue-rat ⁊ q̇b⁹ peccare fecerat isrl̃ ⁊ ꝓpt̃ delictum q̃ irritauerat dñm deũ isrl̃. Reliq̃ aũt ƀmonũ nadab ⁊ oĩa q̃ opat⁹ ẽ: nõne ħ scripta sũt i li-bro ƀborũ dieꝝ regũ isrl̃? Fuitq; bellũ int̃ asa ⁊ baasa regẽ isrl̃ cũctꝭ dieb⁹ eoꝝ. Anno t̃tio asa regꝭ iuda regñuit baasa fili⁹ abie sup oẽm isrl̃ in thersa vigintiq̃tuor ãnis. ⁊ fecit malũ corã dño· ãbulauitq; i vijs hieroboã ⁊ i pec-catꝭ ei⁹ q̇b⁹ peccare fecit isrl̃.

XVI

Fact⁹ ẽ ãt ƀmo dñi ad iehu filiũ ana-ni ꝯ baasa dicẽs: Pro eo q̃ exaltaui te de puluẽ ⁊ posui te ducẽ sup ꝓplm meũ isrl̃: tu aũt ãbulasti in via hieroboam. ⁊ peccare fecisti ꝓplm meũ isrl̃ ut me irritares i pctĩs eoꝝ: ecce ego demetã posteriora baasa ⁊ posteriora domus ei⁹. ⁊ faciã domũ tuã sic domũ hieroboam filij nabath. Qui mortu⁹ fuerit de baasa i ciuitate comedẽt eũ canes. ⁊ q̇ mortu⁹ fuerit ex eo i regiõe· comedẽt eũ vo-lucres celi. Reliq̃ aũt ƀmonũ baasa ⁊ q̃cũq; fecit ⁊ ꝑlia ei⁹: nõne ħ scripta sũt in li°. ƀboꝝ dieꝝ regũ isrl̃? Dormiuit ergo baasa cũ patrib⁹ suis: sepultusq; ẽ i thersa. ⁊ regñuit hela filius ei⁹ ꝓ eo. Cũ aũt i mãu iehu filij anani ꝓphe ƀbũ dñi factũ esset ꝯ baasa ⁊ ꝯ domũ ei⁹. ⁊ ꝯ oẽ malũ qḋ fecerat corã dño ad irritãdũ eũ i opib⁹ manuũ suaꝝ ut fieret sicut dom⁹ hie-roboã: ob hãc cãm occidit eũ· ħ ẽ iehu filiũ anani ꝓphãm. Anno vicesimosexto asa regꝭ iuda regñuit hela fili⁹ baasa sup isrl̃ in thersa duob⁹ annis. ⁊ rebellauit ꝯ eũ ƀu⁹ su⁹ zambri dux medie ꝑtꝭ eq̇tũ. Erat aũt hela i thersa bi-bẽs ⁊ temulẽt⁹· i domo arsa ꝑfecti thersa. Ir-ruẽs ergo zãbri ꝑcussit ⁊ occidit eũ anno vicesi-moseptio asa regꝭ iuda. ⁊ regñuit ꝓ eo. Cũq; regñsset ⁊ sedisset sup soliũ ei⁹· ꝑcussit oẽm do-mũ baasa. ⁊ nõ dereliq̇t ex ea mingẽtẽ ad pa-rietẽ ⁊ ꝓpinq̃s ⁊ amicos ei⁹. Deleuitq; zãbri oẽm domũ baasa iux̃ ƀbũ dñi qḋ locut⁹ fue-rat ad baasa in mãu iehu ꝓphe ꝓpt̃ vniuersa pctã baasa ⁊ pctã hela filij ei⁹ q̇ peccauerũt ⁊ peccare fecerũt isrl̃· ꝓuocãtes dñm deũ isrl̃ in vanitatib⁹ suis. Reliq̃ ãt ƀmonũ hela ⁊ oĩa q̃ fecit: nõne ħ scripta sũt i lib°. ƀboꝝ dieꝝ re-gũ isrl̃? Anno vicesimoseptio asa regꝭ iuda regñuit zãbri septẽ dieb⁹ i thersa. Porro exer-cit⁹ obsidebat gebbethon vrbẽ philistinorũ. Cũq; audisset rebellasse zãbri ⁊ occidisse re-gẽ: fecit sibi regẽ oĩs isrl̃ amri q̇ erat ꝑnceps militie sup isrl̃ i die illa i castrꝭ. Ascẽdit ergo amri ⁊ oĩs isrl̃ cũ eo de gebbethõ ⁊ obsidebãt thersa. Vidẽs aũt zãbri q̃ expugnãda eẽt ci-uitas· igressus ẽ palatiũ. ⁊ succendit se cũ do-mo regia. ⁊ mortu⁹ ẽ in pctĩs suis q̃ peccaue-rat faciẽs malũ corã dño. ⁊ ãbulãs i via hie-roboã. ⁊ in pctõ ei⁹ q̃ fecit peccare isrl̃. Reliq̃ aũt ƀmonũ zãbri ⁊ insidiaꝝ ei⁹ ⁊ tyrãnidis: nõne ħ scripta sũt i lib°. ƀboꝝ dieꝝ regũ isrl̃?

Tūc diuisus ē ppl's isrl' i duas ptes. Media ps ppli seqbat' thebni filiū gineth ut constitueret eū regē. et media ps amri. Preualuit aūt ppl's q erat cū amri pplo q seqbat' thebni filiū gineth: mortuusq; ē thebni et regnauit amri. Anno tricesimoprimo asa regis iuda regnauit amri sup isrl' duodeci ānis. In thersa regnūit sex ānis: emitq; montē samarie a somer duob' talentis argenti et edificauit eū. et vocauit nomen ciuitatis quā extruxerat noīe somer dn̄i montis: samariam. Fecit aūt amri malū i p̄spectu dn̄i et operat' est nequit' sup oēs q fuerūt an̄ eū. Ambulauitq; i oi via hierobo filij nabath et i pctis ei' qb' peccare fecerat isrl' ut irritaret dn̄m deū isrl' i vanitatib' suis. Reliq aūt sermonū amri et plia ei' que gessit: nōne h scripta sūt in libro v̄boꝝ dierū regū isrl'? Dormiuitq; amri cū patrib' suis: et sepult' ē i samaria: regnuitq; achab fili' ei' p eo. Achab v̄o fili' amri regnūit sup isrl' anno tricesimooctauo asa regis iuda. Et regnūit achab fili' amri sup isrl' in samaria viginti et duob' ānis. Et fecit achab fili' amri malū in p̄spectu dn̄i sup oēs q fuerūt an̄ eū. Nec suffecit ei ut ambularet in pctis hierobo filij nabath: insup duxit vxorē iezabel filiā methabal regis sidonioꝝ. Et abijt et seruiuit baal. et adorauit eū. et posuit aram baal i teplo baal qd̄ edificauerat i samaria. et plātauit lucum Et addidit achab i ope suo irritās dn̄m deū isrl' sup oēs reges isrl' q fuerūt an̄ eū. In diebus eius edificauit ahiel de bethel hiericho. In abirā p̄mitiuo suo fūdauit eā. et i segub nouissimo suo posuit portas ei' iux v̄bū dn̄i quod locutus fuerat i manu iosue filij nun.

XVII

Et dixit helias thesbites de habitatoribus galaad ad achab. Viuit dn̄s de' isrl' in cui' p̄spectu sto si erit ānis his ros et pluuia nisi iux oris mei v̄ba. Et factū ē v̄bū dn̄i ad eū dicēs: Recede hinc et vade p̄ orientē. et abscondere i torrente carith q ē p̄ iordanē. et ibi de torrēte bibes coruisq; p̄cepi ut pascāt te ibi. Abijt g̃ et fecit iux v̄bū dn̄i. Cūq; abijsset sedit i torrente carith q ē p̄ iordanē. Corui q; deferebant ei panē et carnes mane: silr' panē et carnes vespi. et bibebat de torrēte. Post dies aūt aliquot siccat' ē torrēs: nō. n. pluerat sup terrā. Fact' ē g̃ s̄mo dn̄i ad eū dicēs: Surge et vade in sareptā sidonioꝝ. et manebis ibi. Precepi eni ibi mulieri vidue ut pascat te. Surrexit et abijt i sareptā sidonioꝝ. Cumq; venisset ad portā ciuitatis apparuit ei mulier vidua colligens ligna. et vocauit eā. dixitq; ei: Da mihi paululū aq i vase ut bibā. Cūq; illa pgeret ut afferret. clamauit p' tergū ei' dicēs: Affer mihi obsecro et buccellā panis i manu tua. Que rn̄dit: Viuit dn̄s de' tu': q a nō habeo panē nisi quātū pugill' capere p̄t farine i hydria et paululū olei i lechito. En colligo duo ligna ut igrediar et faciam illud mihi et filio meo ut comedam' et moriamur. Ad quā helias ait: Noli timere: s̄ vade et fac sicut dixisti Verūtn̄ mihi p̄mū fac de ipsa farinula subcinericiū panē puulū. et affer ad me: tibi autē et filio tuo facies postea. Hec at̄ dicit dn̄s de' isrl'. Hydria farine nō deficiet. nec lechit' olei minuet' vsq; in diē in q dn̄s datur' est pluuiā sup faciē t̄re. Que abijt. et fecit iuxta v̄bū helie. Et comedit ipse et illa et dom' ei'. et ex illa die hydria farine non defecit. et lechitus olei nō ē iminut' iux v̄bū dn̄i qd̄ locut' fuerat in manu helie. Factū ē aūt p' v̄ba h egrotauit fili' mulieris matrisfamilias. et erat languor fortissim' ita ut nō remaneret i eo halit'. Dixit g̃ ad heliam: Quid mihi et tibi vir dei? Ingressus es ad me ut rememorarent' iniqtates mee. et inficeres filiū meū. Et ait ad eam helias. Da mihi filiū tuū. Tulitq; eū de sinu ei' et portauit i cenaculū ubi ipse manebat. et posuit sup lectulū suū. et clamauit ad dn̄m. et dixit: Dn̄e de' meus etiā ne viduā apud quā ego utcūq; sustētor afflixisti ut inficeres filiū ei'? Et expādit se atq; mēsus ē sup puerū tribus vicib'. et clamauit ad dn̄m et ait: Dn̄e deus me' reuertat' obsecro aīa pueri huius i viscera eius. Et exaudiuit dn̄s vocē helie. et reuersa est aīa pueri intra eū. et reuixit. Tulitq; helias puez. et deposuit eum de cenaculo in inferiorē domū et tradidit matri sue. et ait illi. En viuit fili' tu'. Dixitq; mulier ad heliam: Nunc in isto cognoui qm̄ vir dei es tu. et v̄bū dn̄i in ore tuo verū est.

XVIII

Post dies multos factū est v̄bū dn̄i ad heliā i anno tertio dicēs: Vade et ostēde te achab ut dem pluuiā sup faciē t̄re. Iuit g̃ helias ut ostēderet se achab. Erat aūt fames vehemens in samaria. Vocauitq; achab abdiam dispēsatorē dom' sue. Abdias aūt timebat dn̄m deū valde. Nā cū interficeret iezabel p̄phās dn̄i. tulit ille cētū p̄phās et abscōdit eos qnquagenos et qnquagenos

lechitus ē uas amplū d' auricalco.

Transilio. lis. me. cor. i t'sylbi: gl ꝑuat salio lis. cū ss. ꝯpōitis.

in spelūcis. ⁊ pauit eos pane ⁊ aq̄. Dixit ḡ acbab ad abdiā. Uade i t̄rā ad vniūsos fontes aq̄ꝝ. ⁊ i cūctas valles si forte possimꝰ inuenire herbā ⁊ saluare eq̄s ⁊ mulos ⁊ nō penitꝰ iumēta intereant. Diuiserūtq̄ sibi regiōes ut circuirēt eas. Acbab ibat ꝑ viā vnam. ⁊ abdias ꝑ viā alterā seorsū. Cūq̄ eēt abdias i via. helias occurrit ei. Qui cū cognouisset eū cecidit sup̄ faciem suā ⁊ ait. Nū tu es dn̄e mi helias? Cui ille r̄ndit: Ego. Et dixit: Uade ⁊ dic dn̄o tuo: Adest helias. Et ille: q̇d peccaui inq̇t q̄m trades me seruū tuū in manu acbab ut interficiat me? Uiuit dn̄s deꝰ tuꝰ: q̇a nō ē gens aut regnū in q̄ nō miserit dn̄s meꝰ te req̄rēs. Et r̄ndētibꝰ cūctis nō ē hic: adiurauit reg̃ singula ⁊ gētes eo q̄ minime reꝑirer̄. Et nūc dicis mihi: vade ⁊ dic dn̄o tuo. adest helias? Cūq̄ recessero a te. sp̄us dn̄i asportabit te i locū quē ego ignoro. ⁊ ingressus nūciabo acbab. ⁊ nō inueniēs te interficiet me. Seruꝰ āt tuꝰ timet dn̄m ab infantia sua. Nūq̇d nō indicatū est tibi dn̄o meo q̇d fecerim cū interficeret iezabel ꝓphas dn̄i q̄ abscōderim de ꝓphis dn̄i centū viros q̇nq̄genos ⁊ q̇nq̄genos i spelūcis ⁊ pauerim eos pane ⁊ aq̄? Et nūc tu dicis vade ⁊ dic dn̄o tuo. adest helias. ut interficiat me? Et dixit helias. Uiuit dn̄s exercituū an̄ cuiꝰ vultū sto: q̇a hodie apparebo ei. Abijt ḡ abdias in occursū acbab ⁊ indicauit ei. Uenitq̄ acbab i occursum helie. ⁊ cū vidisset eū ait: Tu ne es ille q̇ cōturbas isrl̓? Et ille ait: Nō ego turbaui isrl̓ ſ; tu ⁊ domꝰ p̄ris tui q̇ dereliq̇stis mādata dn̄i ⁊ secuti estis baalim. Uerūtm̄ nūc mitte ⁊ cōgrega ad me vniuersum isrl̓ in mōte carmeli ⁊ ꝓphas baal q̄dringētos q̇nq̄ginta: ꝓphasq̄ lucoꝝ q̄dringētos q̇ comedūt de mēsa iezabel. Misit acbab ad oēs filios isrl̓ ⁊ cōgregauit ꝓphas i mōte carmeli. Accedēs āt helias ad oēm pp̓lm isrl̓ ait. Usq̄ q̇ claudicatis i duas ꝑtes? Si dn̄s ē deꝰ seq̇mini eū: si aūt baal seq̇mini illū. Et nō r̄ndit ei pp̓lus ꝟbū. Et ait rursus helias ad pp̓lm. Ego remāsi ꝓpha dn̄i solꝰ: ꝓphe aūt baal q̄dringēti q̇nq̄ginta. ꝓpheq̄ lucoꝝ q̄dringēti viri sūt. Dent nobis duo boues. ⁊ illi eligāt sibi bouē vnū ⁊ i frusta cedētes ponāt sup̄ ligna. ignē aūt nō supponāt. Et ego faciā bouē alteꝝ. ⁊ inponā sup̄ ligna: ignē aūt nō supponā. Inuocate nōia deoꝝ vr̄oꝝ. ⁊ ego inuocabo nomen dei mei. ⁊ deꝰ q̇ exaudierit ꝑ ignem ipse sit deꝰ. R̄ndens ōis pp̓lus ait: Optima ꝓpositio quā locutꝰ ē helias. Dixit ḡ helias ꝓphis baal. Eligite vobis bouē vnū ⁊ facite ꝑmi. q̇a vos plures estis. ⁊ inuocate nōia deoꝝ vr̄oꝝ. ignemq̄ nō supponatis. Qui cū tulissent bouē quē dederat eis: fecerūt. ⁊ inuocabāt nomē baal de mane vsq̄ ad meridiē dicētes. Baal exaudi nos. Et nō erat vox. nec q̇ r̄ndēt. Transiliebātq̄ altare q̇d fecerant. Cūq̄ eēt iam meridies. illudebat illis helias dicēs: Clamate voce maiore. Deꝰ enim ē ⁊ forsitan loq̇tur. aut i diuersorio est. aut in itinē. aut certe dormit ut excitetur. Clamabāt ḡ voce mag̃. ⁊ incidebant se iuxta ritū suū cultris ⁊ lāceolis donec ꝑfūderēt̃ sanguie. Postq̄ aūt transijt meridies ⁊ illis ꝓphantibꝰ venerat tēpꝰ q̄ sacrificiū offerri solet. nec audiebatur vox. neq̄ aliq̇s r̄ndebat nec attendebat orantes: dixit helias ōi pp̓lo. Uenite ad me. Et accedēte ad se pp̓lo curauit altare dn̄i q̇d destructū fuerat. ⁊ tulit duodecim lapides iuxta numeꝝ tribuū filioꝝ iacob ad quem factꝰ ē ſmo dn̄i dicēs: isrl̓ erit nomen tuū. ⁊ edificauit de lapidibꝰ altare in nōie dn̄i. Fecitq̄ aq̄ductū q̄si ꝑ duas aratiūculas i circuitu altaris. ⁊ cōposuit ligna: diuisitq̄ ꝑ mēbra bouē. ⁊ posuit sup̄ ligna ⁊ ait. Implete q̄tuor hydrias aq̄. ⁊ fūdite sup̄ holocaustū ⁊ super ligna. Rursūq̄ dixit: Etiā secundo hoc facite. Qui cū fecissent secūdo. ait: Etiam tertio idipsū facite. Fecerūtq̄ t̄tio ⁊ currebāt aq̄ circū altare ⁊ fossa aq̄ductꝰ repleta ē. Cūq̄ iam tēpꝰ eēt ut offerret̃ holocaustū. accedēs helias ꝓpha ait: Dn̄e deꝰ abraham ⁊ ysaac ⁊ isrl̓: ostende hodie q̇a tu es deꝰ isrl̓ ⁊ ego seruꝰ tuus ⁊ iuxta p̄ceptū tuū feci ōia ꝟba hec. Exaudi me dn̄e exaudi me ut discat pp̓lus iste: q̇a tu es dn̄s deꝰ. ⁊ tu cōuertisti cor eoꝝ iteꝝ. Cecidit aūt ignis dn̄i ⁊ vorauit holocaustū ⁊ lig̃ ⁊ lapides: puluerē q̄ꝫ ⁊ aquā q̄ erat in aq̄ductu lambēs. Quod cū vidisset ōis pp̓lus. cecidit in faciē suā. ⁊ ait: Dn̄s ipse ē deꝰ. dn̄s ipse ē deꝰ. Dixitq̄ helias ad eos: Apprehendite ꝓphas baal. ⁊ ne vnꝰ q̇dē effugiat ex eis. Quos cū apprehendissent duxit eos helias ad torrentē cyson. ⁊ interfecit eos ibi. Et ait helias ad acbab. Ascēde comede ⁊ bibe. q̇a sonꝰ multe pluuie ē. Ascēdit acbab ut comedēt ⁊ bibēt. helias aūt ascēdit i ꝟticē carmeli. ⁊ ꝓnꝰ in t̄rā posuit faciem suā inter genua sua. ⁊ dixit ad pueꝝ suū: Ascēde ⁊ ꝓspice ꝯ̄ mare. Qui cū ascēdisset ⁊ cōtēplatꝰ eēt. ait: Nō est q̇cq̄. Et rursū ait illi. Reuertere septē vicibꝰ. In septia

aũt vice ecce nubecula pũa q̃si vestigiũ hoĩs ascendebat de mari. Qui ait: Ascende. ⁊ dic acbab. Jũge currũ tuũ ⁊ descẽde: ne occupet te pluuia. Cũq; se ꝟteret huc atq; illuc. ecce celi ꝯtenebrati sũt. ⁊ nubes ⁊ vent⁹. ⁊ facta est pluuia grãdis. Ascẽdẽs itaq; acbab abijt ĩ ieçrahel. ⁊ man⁹ dñi facta ẽ sup heliã. accinctisq; lũbis currebat añ acbab donec veniret in ieçrahel.

XIX

Nunciauit autẽ acbab ieçabel oĩa q̃ fecerat helias ⁊ quõ occidisset vniuersos ꝓphas baal gladio. Misitq; ieçabel nũciũ ad heliã dicẽs: Hec mihi faciãt dij ⁊ h̃ addant: nisi hac hora cras posuero aĩam tuã sicut aĩam vni⁹ ex illis. Timuit ġ helias ⁊ surgẽs abijt q̃cũq; eũ ferebat volũtas. venitq; in bersabee iuda. ⁊ dimisit ibi puex suũ ⁊ prexit ĩ desertũ viã vnius diei. Cũq; venisset ⁊ sederet subt̃ vnã iunipex. petiuit aĩe sue ut moreref. Et ait: Sufficit mihi dñe. tolle aĩam meam. Neq;.n. melior sũ q̃ p̃res mei. Proiecitq; se ⁊ obdormiuit ĩ vmbra iuniperi. Et ecce ãgel⁹ dñi tetigit eũ. ⁊ dixit illi Surge comede. Respexit. ⁊ ecce ad caput suũ subcinerici⁹ panis ⁊ vas aq̃. Comedit ġ ⁊ bibit ⁊ rursũ obdormiuit. Reuersusq; ẽ angel⁹ dñi secundo. ⁊ tetigit eũ. dixitq; illi. Surge comede. Grãdis.n. tibi restat via. Qui cũ surrexisset. comedit ⁊ bibit. ⁊ ãbulauit ĩ fortitudine cibi illi⁹ q̃dragita dieb⁹ ⁊ quadraginta noctib⁹ vsq; ad mõtẽ dei oreb. Cumq; venisset illuc. mãsit ĩ spelũca. Et ecce sermo dñi ad eũ. dixitq; illi: Quid hic agis helia? At ille rñdit: Zelo çelat⁹ sũ ꝓ dño deo exercituũ: q̇a dereliquerũt pactũ dñi filij isrl̃. Altaria tua destruxerũt ⁊ ꝓphas tuos occiderũt gladio ⁊ derelict⁹ sũ ego sol⁹. ⁊ q̃rũt aĩam meam ut auferãt eã. Et ait ei. Egredẽ ⁊ sta ĩ mõte corã dño. Et ecce dñs trãsijt. ⁊ spũs grandis ⁊ fortꝭ: subuertẽs montes ⁊ ꝯterens petras añ dñm. Nõ ĩ spũ dñs. Et p⁹ spm̃ ꝯmotio. Non ĩ ꝯmotiõe dñs. Et p⁹ ꝯmotionẽ ignis. Nõ ĩ igne dñs. Et p⁹ ignẽ sibil⁹ aure tenuis. Qd̃ cũ audisset helias operuit vultũ suũ pallio: ⁊ egressus stetit in ostio spelũce. ⁊ ecce vox ad eũ dicẽs: Quid hic agis helia? Et ille rñdit Zelo çelat⁹ sũ ꝓ dño deo exercituũ: q̇a dereliq̃rũt pactũ tuũ filij isrl̃. Altaria tua destruxerũt. ⁊ ꝓphas tuos occiderũt gladio. ⁊ derelict⁹ sũ ego sol⁹. ⁊ q̃rũt aĩam meã ut auferant eã. Et ait dñs ad eũ: Vade ⁊ reuertere ĩ viã tuã ꝑ desertũ in damascũ. Cũq; perueneris illuc. vnges asahel regẽ super syriã. ⁊ iehu filiũ namsi vnges regẽ sup isrl̃: heliseũ aũt filiũ saphat q̇ ẽ de abelmaula vnges ꝓphẽtam ꝓ te. Et erit q̇cũq; fugerit gladiũ asahel. occidet eũ iehu. ⁊ q̇cũq; fugerit gladiũ iehu. interficiet eũ helise⁹. Et derelinquã mihi in isrl̃ septẽ milia virox q̃x genua nõ sũt incuruata añ baal. ⁊ oẽ os qd̃ non adorauerit eũ osculãs manũ. Profect⁹ ġ inde helias reppit heliseũ filiũ saphat. arãtẽ ĩ duodeci iugis boũ. ⁊ ipse in duoceci iugis boũ arantib⁹ vn⁹ erat. Cũq; venisset helias ad eũ. misit palliũ suum sup eũ. Qui stati relictꝭ bob⁹ cucurrit p⁹ heliã. ⁊ ait: Osculor oro te p̃rem meũ ⁊ matrẽ meã. ⁊ sic seq̃r te. Dixitq; ei. Vade ⁊ reuertẽ. Qd̃.n. meũ erat feci tibi. Reuers⁹ aũt ab eo tulit par boũ ⁊ mactauit illud. ⁊ ĩ aratro boũ coxit carnes. ⁊ dedit ꝓplo ⁊ comederũt. Cõsurgensq; abijt ⁊ secut⁹ ẽ heliã. ⁊ mĩstrabat ei.

XX

Porro benadab rex syrie congregauit oẽm exercitũ suũ. ⁊ triginta duos reges secũ. ⁊ equos ⁊ curr⁹ ⁊ ascẽdẽs pugñbat ꝯ samariã ⁊ obsidebat eã. Mittẽsq; nũcios ad acbab regẽ isrl̃ ĩ ciuitatẽ ait: Hec dicit benadab. Argẽtũ tuũ ⁊ aux tuũ meum est. ⁊ vxores tue ⁊ filij tui optimi mei sũt. Rñditq; rex isrl̃: Juxta ꝟbũ tuũ dñe mi rex. tuus sũ ego ⁊ oĩa mea. Reuertentesq; nũcij dixerũt. Hec dic̃ benadab qui misit nos ad te. Argẽtũ tuũ ⁊ aurũ tuũ ⁊ vxores tuas ⁊ filios tuos dabis mihi. Cras igiť hac eadẽ hora mittã seruos meos ad te. ⁊ scrutabunť domũ tuã ⁊ domũ seruorũ tuorũ ⁊ oẽ qd̃ eis placuerit ponẽt ĩ manib⁹ suis ⁊ auferẽt. Vocauit aũt rex isrl̃ oẽs seniores ťre ⁊ ait. Aiaduertite ⁊ videte: qm̃ insidieť nobis. Misit.n ad me ꝓ vxorib⁹ meis ⁊ filijs ⁊ ꝓ argẽto ⁊ auro. ⁊ nõ abnui. Dixerũtq; oẽs maiores natu ⁊ vniũsus ꝓpl̃s ad eũ. Nõ audias neq; acq̇escas illi. Rñditq; nuncijs benadab: Dicite dño meo regi. Oĩa ꝓpť q̃ misisti ad me ꝟuũ tuũ ĩ ĩitio faciã. hãc aũt rẽ facẽ nõ possũ. Reuersiq; nũcij. retulerunt ei. Qui remisit. ⁊ ait Hec faciãt m̃ dij ⁊ h̃ addãt: si suffecerit puluis samarie pugillis oĩs ꝓpl̃i q̇ seq̇ť me. Et rñdẽs rex isrl̃ ait: Dicite ei. Ne glieť accinct⁹ eq̇ ut discinct⁹. Factũ ẽ aũt cũ audisset benadab ꝟbũ istud: bibebat ipse ⁊ reges ĩ vmbracul̃. ⁊ ait ꝟuis suis. Circũdate ciuitatẽ. Et circũdederũt eã. Et ecce ꝓpheta vn⁹ accedẽs ad

acbab regē isrl̕·ait ei: Hec dic̄ dn̄s: Certe vi-
disti oēm multitudinē hanc nimiā. Ecce ego
tradā eā in manū tuā hodie: ut scias q̇a ego
sū dn̄s. Et ait acbab: Per quē? Dixitq̄ ei.
Hec dic̄ dn̄s. Per pedissequs p̄ncipū ꝓuītiaꝝ
Et ait. Quis icipiet p̄liari? Et ille dixit. Tu.
Recēsuit ergo pueros p̄ncipū ꝓuitiaꝝ ⁊ reppit
nūeꝝ ducētoꝝ trigintaduoꝝ. Et recēsuit pꝰ
eos ꝑplm oēs filios isrl̕ septē milia. ⁊ egressi
sūt meridie. Benadab aūt bibebat temulētꝰ
i vmbraculo suo. ⁊ reges trigitaduo cū eo q̇
ad auxiliū eiꝰ venerāt. Egressi sūt aūt pueri
p̄ncipū ꝓuintiaꝝ i p̄ma fronte. Misit itaq̄
benadab·q̇ nūciauerūt ei dicētes: Viri egres-
si sūt de samaria. At ille ait. Siue ꝓ pace ve-
niūt apphendite eos viuos·siue ut p̄lient vi-
uos eos capite. Egressi sūt ergo pueri p̄ncipum
ꝓuintiaꝝ·ac reliquꝰ exercitꝰ sequebat̄. Et ꝑ-
cussit vnusq̄sq̄ virū q̇ ꝯ se veniebat·fugerūtq̄
syri ⁊ ꝑsecutꝰ ē eos isrl̕. Fugit quoq̄ benadab rex
syrie i eq̄ cū eq̄tibꝰ suis. Nec nō egressus rex
isrl̕ ꝑcussit eq̄s ⁊ currꝰ. ⁊ ꝑcussit syriam plaga
magna nimis. Accedēs aūt ꝓpħa ad regē isrl̕
dixit ei: Vade ⁊ cōfortare. ⁊ scito ⁊ vide q̇d
facias. Sequēti.n. āno rex syrie ascēdet ꝯ te
Serui vero regis syrie dixerūt ei: Dij montiū
sūt dij eoꝝ·iō supauerūt nos. Sȝ meliꝰ est ut
pnguemꝰ ꝯ eos in cāpestribꝰ. ⁊ obtinebimus
eos. Tu ergo vbū h̄ fac. Amoue reges singu-
los ab exercitu tuo ⁊ pone p̄ncipes ꝓ eis. ⁊
istaura numerū militū q̇ ceciderūt de tuis. ⁊
eq̄s s̄m eq̄s p̄stinos. ⁊ currꝰ s̄m currꝰ q̄s an̄
habuisti. ⁊ pugnabimꝰ ꝯ eos i campestribꝰ. ⁊
videbis q̄ obtinebimus eos. Credidit ꝯsilio
eoꝝ. ⁊ fecit ita. Igit̄ postq̄ annꝰ trāsierat re-
censuit benadab syrios ⁊ ascēdit in affec ut
pugnaret ꝯ isrl̕. Porro filij isrl̕ recēsiti sūt. ⁊
acceptis cibarijs ꝓfecti ex aduerso·castraq̄
metati sūt ꝯ eos q̄si duo pui greges capra-
rū: syri aūt repleuerūt t̄rā. Et accedēs vnus
vir dei dixit ad regē isrl̕. Hec dic̄ dn̄s. Quia
dixerūt syri·deꝰ montiū ē dn̄s. ⁊ nō ē deꝰ val-
liū: dabo oēm multitudinē hāc grandē i ma-
nu tua. ⁊ scietis q̇a ego sū dn̄s. Dirigebātq̄ se-
ptem diebꝰ ex aduerso hi atq̄ illi acies·septi-
ma aūt die cōmissū ē bellū. Percusserūtq̄ filij
isrl̕ de syris cētū milia peditū i die vna. Fuge-
rūt aūt syri q̇ remanserūt i affec in ciuitatē. ⁊
cecidit murꝰ sup vigītiseptē milia hoīuȝ q̇ re-
māserāt. Porro benadab fugiēs ingressꝰ est
ciuitatē in cubiculū qd̄ erat intra cubiculū·

dixerūtq̄ ei s̄ui sui. Ecce audiuimꝰ q̄ reges
domꝰ isrl̕ clemētes sūt. Ponamꝰ itaq̄ saccos
in lumbis n̄ris ⁊ funiculos i capitibꝰ n̄ris· ⁊
egrediamur ad regē isrl̕: forsitan saluabit aīas
n̄ras. Accinxerūt saccis lūbos suos. ⁊ posue-
rūt funiculos i capitibꝰ suis·venerūtq̄ ad re-
gē isrl̕. ⁊ dixerūt ei. Seruꝰ tuꝰ benadab dicit:
Viuat oro te aīa mea. Et ille ait. Si adh̄ vi-
uit·frat̄ meꝰ ē. Qd̄ acceꝑūt viri ꝓ omine. ⁊ fe-
stināntes rapuerūt vbū ex ore eiꝰ atq̄ dixerūt:
Frater tuꝰ benadab viuit. Et dixit eis: Ite ⁊
adducite eū ad me. Egressus ē ergo ad eū bena-
dab. ⁊ leuauit eū i currū suum. Qui dixit ei:
Ciuitates q̄s tulit p̄r meꝰ a p̄re tuo reddā. ⁊
plateas fac tibi i damasco sicut fecit p̄r meꝰ
i samaria. ⁊ ego federatꝰ recedam a te. Pepi-
git ergo fedꝰ. ⁊ dimisit eū. Tūc vir q̇dā de filijs
ꝓpħaꝝ dixit ad sociū suū i sermōe dn̄i. Percu-
te me. At ille noluit ꝑcutere. Cui ait: Quia
noluisti audire vocē dn̄i·ecce recedes a me ⁊
ꝑcutiet te leo. Cūq̄ paululū recessisset ab eo
īuenit eū leo atq̄ ꝑcussit. Sȝ ⁊ alteꝝ iueniēs
virū dixit ad eū: Percute me. Qui ꝑcussit eū
⁊ vulnerauit. Abijt ergo ꝓpħa ⁊ occurrit regi i
via. ⁊ mutauit asꝑsione pulueris os ⁊ oculos
suos. Cūq̄ rex transisset·clamauit ad regem
⁊ ait. Seruꝰ tuꝰ egressus ē ad p̄liādū cominꝰ:
cūq̄ fugisset vir vnꝰ·adduxit eū q̇dā ad me
⁊ ait. Custodi virū istū. Qui si lapsus fuerit
erit aīa tua ꝓ aīa eiꝰ·aut talentū argenti ap-
pendes. Dum aūt ego turbatus huc illucq̄
me verterē·subito nō cōparuit. Et ait rex isrl̕
ad eū. Hoc est iudiciū tuū qd̄ ipse decreuisti.
At ille stati abstersit puluerē de facie sua. ⁊
cognouit eū rex isrl̕ q̄ eēt de ꝓpħis. Qui ait
ad eū. Hec dicit dn̄s. Quia dimisisti virū di-
gnum morte de manu tua·erit aīa tua ꝓ aīa
eiꝰ. ⁊ ꝑplus tuꝰ ꝓ ꝑplo eiꝰ. Reuersus ē igitur
rex isrl̕ in domū suā audire ꝯtēnens. ⁊ furibū-
dus venit in samariam.

XXI

Post vba aūt hec tp̄e illo vinea erat
naboth iezrahelite q̇ erat in iezrahel
iuxta palatiū acbab regis samarie. Lo-
cutꝰ ē ergo acbab ad naboth dicēs. Da mihi vi-
neā tuā ut faciā mihi hortū oleꝝ: q̇a vicina
ē ⁊ ꝓpe domū meā. Daboq̄ tibi ꝓ ea vineam
meliorē·aut si comodius tibi putas argenti
preciū quantū digna est. Cui respondit na-
both. Propitiꝰ sit mihi dominus ne dem he-
reditatem patrum meorum tibi. Venit ergo
acbab in domū suam indignans ⁊ frendens

sup̱ verbo quod locut⁹ fuerat ad eum naboth
ieçrahelites dicēs: nō dabo tibi hereditatem
patꝝ meoꝝ. Et ꝓijciēs se in lectulū suū auer-
tit faciē suā ad ꝑietē ⁊ nō comedit panē. In
gressa ē aūt ad eū ieçabel vxor sua. dixitq́ꝫ ei
Quid ē h̄ · vnde aīa tua ꝯtristata ē. ⁊ q̄re nō
comedis panē? Qui rn̄dit ei: Locut⁹ sū na-
both ieçrahelite. ⁊ dixi ei: Da mihi vineam
tuā accepta pecunia. aut si tibi placet dabo
tibi vineā meliorē ꝓ ea. Et ille ait. Nō dabo
tibi vineā meā. Dixit ḡ ad eū ieçabel vxor ei⁹
Grādis auctoritatꝭ es. ⁊ bn̄ regꝭ regnū isrl̄.
Surge ⁊ comede panem. ⁊ eq̄ aīo esto. Ego
dabo tibi vineā naboth ieçrahelite. Scripsit
itaq́ꝫ lrās ex noīe achab. ⁊ signauit eas ānu-
lo ei⁹. ⁊ misit ad maiores natu ⁊ optimates q̇
erāt i ciuitate ei⁹ ⁊ h̄itabāt cū naboth. Lrāꝝ
āt h̄ erat snīa. Predicate ieiuniū ⁊ sedē faci-
te naboth int̄ ꝓmos ꝓplī. ⁊ submittite duos
viros filios belial ꝯ eum. ⁊ falsū testimoniū
dicāt. benedixit naboth deū ⁊ regē. ⁊ educite
eū ⁊ lapidate. sicq́ꝫ moriat̄. Fecerunt ḡ ciues
ei⁹ maiores natu ⁊ optimates q̇ h̄itabāt cū
eo i vrbe. sic̄ preceꝑat eis ieçabel. ⁊ sicut scri-
ptū erat i lrīs q̄s miserat ad eos. Predicaue
rūt ieiuniū ⁊ sedē fecerūt naboth inter ꝓmos
ꝓplī. ⁊ adductꝭ duob⁹ virꝭ filijs diaboli fecerūt
eos sedē ꝯ eū. At illi. s. ut viri diabolici dixe-
rūt ꝯ eū testimoniū corā multitudīe. Bn̄di-
xit naboth deū ⁊ regē. Quāobrē eduxerunt
eū ex ciuitatē. ⁊ lapidib⁹ int̄fecerunt. Mise-
rūtq́ꝫ ad ieçabel dicētes: Lapidat⁹ ē naboth
⁊ mortu⁹ ē. Factū ē aūt cū audisset ieçabel la
pidatū naboth ⁊ mortuū. locuta ē ad achab
Surge possīde vineā naboth ieçrahelite qui
noluit tibi acq̄escē. ⁊ dare eā accepta pecūia
Nō. n. viuit naboth ꝟ mortu⁹ ē. Qd̄ cum au-
disset achab mortuū videlꝫ naboth. surrexit
⁊ descendebat i vineā naboth ieçrahelite ut
possidēt eā. Fact⁹ est igit̄ ꝟmo dn̄i ad heliam
thesbiten dicēs: Surge. descende in occursū
achab regꝭ isrl̄ q̇ ē i samaria. Ecce ad vineā
naboth descendit ut possideat eā. Et loq̄rꝭ ad
eū dicēs. Hec dic̄ dn̄s de⁹. Occidisti. insup̱ ⁊
possedisti. Et p⁹ h̄ addes. Hec dic̄ dn̄s. In lo-
co h̄ i q̄ linxerūt canes sanguinē naboth. lā-
bent q́ꝫ sanguinē tuū. Et ait achab ad heliā
Nū iuenisti me inimicē me⁹? Qui dixit: In-
ueni. eo q̄ venūdat⁹ sis ut faceēs malū in cō-
spectu dn̄i. Hec dic̄ dn̄s. Ecce ego inducam
sup̱ te malū. ⁊ demetā posteriora tua. ⁊ int̄fi-
ciā de achab mingētē ad parietē ⁊ clausū ⁊
vltimū i isrl̄. Et dabo domū tuā sicut domum
hieroboā filij nabath. ⁊ sicut domū baasa fi-
lij abia: q̇a egisti ut me ad iracūdiā ꝓuoca-
res. ⁊ peccare fecisti isrl̄. Sꝫ ⁊ de ieçabel lo-
cut⁹ ē dn̄s dicēs: Canes comedēt ieçabel in
agro ieçrahel. Si mortu⁹ fuerit achab i ciui
tate. comedent eū canes: si āt mortu⁹ fuerit i
agro. comedēt eū volucres celi. Igit̄ nō fuit
alter talis sicut achab q̇ venūdat⁹ ē ut facēt
malū in ꝯspectu dn̄i. Cōcitauit. n. eū ieçabel
vxor sua. ⁊ abhominabilis fact⁹ ē intantū ut
seq̄ret̄ idola q̄ fecerāt āmorrei quos ꝯsūpsit
dominus a facie filioꝝ isrl̄. Itaq́ꝫ cū audisset
achab ꝟmōes istos. scidit vestimēta sua. ⁊ ope-
ruit cilitio carnē suā. ieiunauitq́ꝫ ⁊ dormiuit
i sacco. ⁊ ābulauit demisso capite. Et fact⁹ est
ꝟmo dn̄i ad heliā thesbitē dicēs. Nōne vidisti
h̄ūiliatū achab corā me? Quia igit̄ h̄ūiliat⁹
ē mei cā. nō inducā malū i dieb⁹ ei⁹. ꝟ i dieb⁹
filij sui inferā malū domui eius.

XXII

Transierūt igit̄ tres āni absq́ꝫ bello
int̄ syriā ⁊ isrl̄. In āno aūt t̄tio de-
scendit iosaphat rex iuda ad regem
isrl̄. Dixitq́ꝫ rex isrl̄ ad ꝟuos suos. Ig̊ratis q̄
nr̄a sit ramoth galaad. ⁊ negligim⁹ tollē eā
de manu regꝭ syrie? Et ait ad iosaphat: Ve-
nies ne mecū ad p̄liandū i ramoth galaad?
Dixitq́ꝫ iosaphat ad regē isrl̄: Sic̄ ego sū. ita
⁊ tu. Popul⁹ me⁹ ⁊ ꝓplus tu⁹ vnū sūt. ⁊ eq̇tes
mei eq̇tes tui. Dixitq́ꝫ iosaphat ad regē isrl̄.
Quere oro te hodie ꝟmonē dn̄i. Cōgregauit
ḡ rex isrl̄ ꝓph̄as q̄dringentos circit̄ viros. ⁊
ait ad eos. Ire debeo i ramoth galaad ad bel
landū. an quiescē? Qui rn̄derūt: Ascēde. ⁊
dabit eā dn̄s in manu regis. Dixit aūt iosa-
phat. Nō ē h̄ ꝓph̄a dn̄i q̇spiā ut int̄rogemus
p̱ eū? Et ait rex isrl̄ ad iosaphat: Remansit
vir vn⁹ p̱ quē possum⁹ int̄rogare dn̄m: ꝟ ego
odi eū: q̇a non ꝓph̄at mihi bonū ꝟ malū. mi-
cheas fili⁹ iemla. Cui iosaphat ait: Ne loq̄rꝭ
ita rex. Vocauit ḡ rex isrl̄ eunuchū quēdā ⁊
dixit ei. Festina adducē micheā filiū iemla.
Rex āt israhel ⁊ iosaphat rex iuda sedebāt
vn⁹ q̇sq́ꝫ i solio suo vestiti cultu regio in area
iux̄ ostiū porte samarie. ⁊ vniuersi ꝓph̄e pro-
ph̄abāt i ꝯspectu eoꝝ. Fecitq́ꝫ sibi sedechias
fili⁹ chanaā cornua ferrea ⁊ ait. Hec dic̄ dn̄s
His ventilabis syriā donec deleas eā. Oēsq́ꝫ
ꝓph̄e sīliter ꝓph̄abant dicētes: Ascende in
ramoth galaad ⁊ vade ꝓsp̱e. ⁊ tradet dn̄s i

man⁹ regis. Nūci⁹ v̾o q̇ ierat ut vocaret mi-
cheā locut⁹ est ad eū dicēs: Ecce sermones
ꝓphāṛū ore vno regi bona p̄dicāt. Sit ḡ ser-
mo tu⁹ silis eoꝝ. ⁊ loq̄re bona. Cui micheas
ait: Uiuit dn̄s: q̇a q̇dcūq̧ dixerit m̄ dn̄s hoc
loq̄r. Uenit itaq̧ ad regē. ⁊ ait illi rex. Mi-
chea. ire debem⁹ i ramoth galaad ad p̄liādū:
an cessare? Cui ille respōdit: Ascēde ⁊ vade
ꝓspe. ⁊ tradet dn̄s i manu regis. Dixit autē
rex ad eū: Iteꝝ atq̧ iteꝝ adiuro te ut nō lo-
quaṛ mihi nisi q̇d verū est i noīe dn̄i. Et ille
ait: Uidi cūctū isrl' dispsū i montib⁹ q̄si oues
nō hn̄tes pastorē. Et ait dn̄s: Nō habēt isti
dn̄m. reuertat̄ vnusq̇sq̧ i domū suā in pace.
Dixit ḡ rex isrl' ad iosaphat: Nunqd non
dixi tibi q̇a non ꝓphetat mihi bonū sed semꝑ
malū? Ille v̾o addēs ait: Propter hoc audi
sermonē dn̄i. Uidi dn̄m sedentem suꝑ soliū
suū. ⁊ oēm exercitū celi assistentē ei a dextṛ ⁊
a sinistṛ. Et ait dn̄s: Quis decipiet achab re-
gē isrl' ut ascēdat ⁊ cadat i ramoth galaad?
Et dixit vn⁹ v̾ba h⁹cemōi. ⁊ ali⁹ alit̄. Egres-
sus est aūt spūs. ⁊ stetit corā dn̄o. ⁊ ait: Ego
decipiā illū. Cui locut⁹ est dn̄s: In q̄? Et ille
ait: Egrediar. ⁊ ero spūs mēdax in ore oiuꝫ
ꝓphaꝝ ei⁹. Et dixit dn̄s: Decipies ⁊ p̄ualeb̄
egredē̄ ⁊ fac ita. Nūc igit̄ ecce dedit dn̄s spi-
ritū mendaciȷ̄ i ore oīuꝫ ꝓphaꝝ tuoꝝ qui hic
sūt. ⁊ dn̄s locut⁹ ē ꝯ te malū. Accessit aūt se-
dechias fili⁹ chanaā. ⁊ ꝑcussit micheā in ma-
xillā. ⁊ dixit: Me ne ḡ dimisit spūs dn̄i. ⁊ lo-
cut⁹ ē tibi? Et ait micheas. Uisurus es i die
illa quādo ingredieris cubiculū intra cubi-
culū ut abscōdaris. Et ait rex israhel. Tol-
lite micheam ⁊ maneat apud āmon princi-
pem ciuitatis ⁊ apud ioas filium amalech:
⁊ dicite eis: Hec dicit rex: Mittite virū istū
in carcerē. ⁊ sustentate eū pane tribulatio-
nis ⁊ aqua angustie: donec reuertar in pace.
Dixitq̧ micheas: Si reuersus fueris i pace
nō ē locut⁹ i me dn̄s. Et ait: Audite ꝓpli oēs
Ascēdit itaq̧ rex isrl' ⁊ iosaphat rex iuda i ra-
moth galaad. Dixit itaq̧ rex israhel ad iosa-
phat: Sume arma. ⁊ igredē̄ p̄liū. ⁊ induere
vestib⁹ tuis. Porro rex isrl' mutauit habitum
suū. ⁊ igressus ē bellū. Rex autē syrie p̄cepat
p̄ncipib⁹ curruū trigintaduob⁹ dicens: Non
puḡbit̄ ꝯ miorē ⁊ maiorē quēpiā nisi ꝯ re-
gem isrl' solū. Cū ḡ vidissent p̄ncipes curruū
iosaphat suspicati sūt q̄ ipe eēt rex isrl'. ⁊ ipe-
tu facto pugnabāt ꝯ eū. Et exclamauit iosa-
phat. Intellexeruntq̧ p̄ncipes curruū q̄ nō
eēt rex isrl'. ⁊ cessauerūt ab eo. Uir aūt quidā
tetendit arcū i icertū sagittā dirigēs. ⁊ casu
ꝑcussit regē isrl' int̄ pulmonem ⁊ stomachū.
At ille dixit aurige suo. Uerte manū tuā. ⁊
eiȷ̄ce me de exercitu: q̇a grauit̄ vulnerat⁹ sū.
Cōmissū ē ḡ p̄liū i die illa. Et rex isrl' stabat
i curru suo ꝯ syros. ⁊ mortu⁹ est vespe. Flue-
bat aūt sanguis plage i sinū curr⁹. ⁊ p̄co in-
sonuit i vniuerso exercitu añq̄ sol occūbēt
dicēs. Unusq̇sq̧ reuertat̄ i ciuitatē ⁊ i terrā
suā. Mortu⁹ ē aūt rex. ⁊ ꝑlat⁹ est in samariā
Sepelierūtq̧ regē i samaria. ⁊ lauerūt currū
ei⁹ i piscina samarie. ⁊ linxerūt canes sāgui-
nē ei⁹. ⁊ habenas lauerūt iux̄ v̾bū dn̄i q̇d lo-
cut⁹ fuerat. Reliq̄ aūt sermonū achab ⁊ vni-
uersa q̄ fecit. ⁊ dom⁹ eburnea quā edificauit
cūctarūq̧ vrbiū q̄s extruxit. nōne h̄ scripta
sūt i libro sermonū dieꝝ regū isrl'? Dormiuit
ḡ achab cū p̄rib⁹ suis. ⁊ reḡuit ochozias fili⁹
ei⁹ ꝓ eo. Iosaphat v̾o fili⁹ asa reḡre cepat
suꝑ iudā āno q̄rto achab reḡ isrl'. Triginta-
q̇nq̧ ānoꝝ erat cū regnare cepisset. ⁊ viginti-
q̇nq̧ ānis regnauit i irl'm. Nomen matṛ ei⁹
azuba filia salai. Et ābulauit i oi via asa pa-
tris sui. ⁊ nō declinauit ex ea. Fecitq̧ q̇d rec-
tū ē in cōspectu dn̄i: verūtn̄ excelsa nō abstu-
lit. Adhuc. n. ꝓpl's sacrificabat ⁊ adolebat
incensū i excelsis. Pacemq̧ habuit iosaphat
cū rege isrl'. Reliq̄ aūt v̾boꝝ iosaphat ⁊ oꝑa
ei⁹ q̄ gessit ⁊ p̄lia. nōne h̄ scripta sūt i li.° v̾boꝝ
dieꝝ regū iuda? Sꝫ ⁊ reliq̄as effeminatorū
q̇ remanserāt in diebus asa p̄ris ei⁹ abstulit
de t̄ra. Nec erat tūc rex ꝯstitut⁹ in edom. Rex
v̾o iosaphat fecerat classes i mari q̄ nauiga-
rent i ophir ꝓpt̄ aurū. ⁊ ire nō potuerūt: quia
ꝯfracte sūt in asyongaber. Tūc ait ochozias
fili⁹ achab ad iosaphat: Uadāt serui mei cū
s̾uis tuis i nauib⁹. Et noluit iosaphat. Dor-
miuitq̧ iosaphat cū p̄rib⁹ suis. ⁊ sepult⁹ ē cū
eis i ciuitate dauid p̄ris sui. reḡuitq̧ ioram
fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Ochozias aūt fili⁹ achab reḡre
cepat suꝑ isrl' in samaria anno septiodecimo
iosaphat reḡ iuda: reḡuitq̧ suꝑ isrl' duobus
ānis. Et fecit malū i ꝯspectu dn̄i. ⁊ ābulauit
i via p̄ris sui ⁊ m̄ris sue ⁊ i via hieroboā filiȷ̄
nabath q̇ peccare fecit isrl'. Seruiuit q̧ baal
⁊ adorauit eū. ⁊ irritauit dn̄m deū isrl' iuxta
omnia que fecerat pater eius.

Explicit p̄m⁹ lib̄ Malachim. i. Regū terti⁹.

Incipit secũdus liber Malachim idest quartus regum. Caplm I

PReuaricat⁹ ē autē moab in isrl': p⁹q̃ mortu⁹ est achab. Ceciditq; ochozias ꝑ cãcellos cenaculi sui qđ habebat in samaria ⁊ egrotauit: misitq; nũcios dicens ad eos: Ite ꝯsulite beelzebub deũ accaron: vtrum viuē queam de infirmitate mea hac. Angel⁹ aũt dñi locut⁹ ē ad heliam thesbiten dicēs: Surge ascende in occursũ nũciorũ regis samarie. ⁊ dices ad eos. Nũq̇d nõ est de⁹ in isrl' ut eatis ad ꝯsulēdũ beelzebub deũ accaron? Quãobrē h' dicit dñs. De lectulo sup quem ascendisti nõ descendes: ſ3 morte morieris. Et abijt helias: reuersiq; sũt nuncij ad ochoziã. Qui dixit eis: Quare reuersi estis? At illi rñderũt ei. Vir occurrit nob. ⁊ dixit ad nos. Ite reuertimini ad regē q̇ misit vos: ⁊ dicetis ei. Hec dicit dñs. Nũq̇d q̇a nõ erat deus i isrl' mittis ut ꝯsulat' beelzebub de⁹ accaron? Idcirco de lectulo sup quē ascendisti nõ descēdes: ſ3 morte morieris. Qui dixit eis. Cui⁹ figure ⁊ habitus ē vir q̇ occurrit vobis. ⁊ locut⁹ est ṽba hec? At illi dixerũt. Vir pilos⁹ ⁊ zona pellicea accinct⁹ renib⁹. Qui ait: helias thesbites ē. Misitq; ad eũ q̇nq̃genariũ principem: ⁊ q̇nquaginta qui erant sub eo. Qui ascēdit ad eũ: sedētiq; in vertice mõtis ait. Homo dei: rex ꝑcepit ut descendas. Respõdēsq; helias dixit q̇nq̃genario. Si hõ dei sũ: descēdat ignis de celo. ⁊ deuoret te ⁊ q̇nq̃gita tuos. Descēdit ẽ ignis de celo. ⁊ deuorauit eũ: ⁊ q̇nq̃ginta q̇ erãt cũ eo. Rursũq; misit ad eũ ꝑncipem q̇nq̃genariũ alterũ: ⁊ q̇nq̃gita cũ eo. Qui locut⁹ ē illi. Homo dei: h' dicit rex. Festina descēde. Rñdens helias ait. Si hõ dei ego sũ: descēdat ignis de celo ⁊ deuoret te ⁊ q̇nq̃gita tuos. Descēdit ẽ ignis de celo ⁊ deuorauit illum. ⁊ q̇nq̃ginta eius. Iterũ misit ꝑncipē q̇nq̃genariũ tertiũ: ⁊ q̇nq̃ginta q̇ erãt cũ eo. Qui cũ venisset curuauit genua ꝯ͞ heliam: ⁊ ꝑcat⁹ est eum ⁊ ait. Homo dei: noli despicere aiam meã. ⁊ aias seruorũ tuorꝫ q̇ mecũ sũt. Ecce descēdit ignis de celo ⁊ deuorauit duos ꝑncipes q̇nq̃genarios primos. ⁊ q̇nq̃genos q̇ cũ eis erãt. S3 nũc obsecro ut misercaris aie mee. Locut⁹ ē aũt angelus dñi ad heliam dicēs. Descende cũ eo Ne timeas. Surrexit igit' ⁊ descēdit cum eo ad regem: ⁊ locut⁹ ē ei. Hec dicit dñs. Quia misisti nũcios ad ꝯsulendũ beelzebub deum accaron q̇si nõ esset de⁹ i isrl' a q̊ posses interrogare sermonē: iđ de lectulo sup quem ascendisti nõ descēdes: ſ3 morte morieris. Mortu⁹ ē aũt iux' sermonē dñi quē locut⁹ ē helias. ⁊ regnauit ioram frater ei⁹ ꝓ eo: anno secũdo ioram filij iosaphat regis iude. Nõ .n. hēbat filiũ. Reliq̃ aũt ṽbor ochozie q̃ opat⁹ ē: nõne h' scripta sũt i libro ṽmonũ dierꝫ regũ isrl'? II

FActũ ē aũt cũ leuare vellet dñs heliam ꝑ turbinē i celum: ibãt helias ⁊ heliseus de galgalis. Dixitq; helias ad heliseũ. Sede hic: q̇a dñs misit me vsq; in bethel. Cui ait helise⁹. Viuit dñs. ⁊ viuit aia tua: q̇a nõ derelinquã te. Cũq; descēdissent bethel: egressi sũt filij ꝓphetarꝫ qui erãt in bethel ad heliseũ. ⁊ dixerunt ei. Nũq̇d nosti q̇a hodie dñs tollet dñm tuum a te? Qui respõdit. Et ego noui. Silete. Dixit aũt helias ad heliseũ. Sede hic: quia dñs misit me in hiericho. Et ille ait. Viuit dñs. ⁊ viuit aia tua. q̇a nõ derelinquã te. Cũq; venissent hiericho: accesserũt filij ꝓphetarꝫ q̇ erãt i hiericho ad heliseum. ⁊ dixerũt ei. Nũq̇d nosti: quia dñs hodie tollet dñm tuum a te? Et ait. Et ego noui. Silete. Dixit autē ei helias. Sede hic: q̇a dñs misit me vsq; ad iordanē. Qui ait. Viuit dñs. ⁊ viuit aia tua: q̇a non derelinquã te. Ierũt igit' ãbo pit'. ⁊ q̇nq̃ginta viri de filijs ꝓphetarꝫ secuti sũt eos. Qui ⁊ steterũt e ꝯ͞ longe. Illi aũt ambo stabãt sup iordanē. Tulitq; helias palliũ suũ ⁊ inuoluit illud: ⁊ ꝑcussit aq̃s q̃ diuise sũt i vtrãq; ꝑtē: ⁊ trãsierũt ãbo ꝑ siccũ. Cũq; trãsissent: helias dixit ad heliseum. Postula qđ vis: ut faciam tibi añq̃ tollar a te. Dixitq; heliseus. Obsecro ut fiat i me duplex sp̃us tuus. Qui rñdit. Rem difficilē postulasti. Attamen si videris me q̇ñ tollar a te. erit qđ petisti: si aũt non videris nõ erit. Cũq; ꝑgerēt ⁊ incedētes sermocinarent': ecce curr⁹ igne⁹ ⁊ equi ignei diuiserunt vtrũq;. Et ascēdit helias ꝑ turbinem in celũ. Helise⁹ aũt videbat: ⁊ clamabat. Pat' mi. pat' mi: curr⁹ isrl' ⁊ auriga ei⁹. Et non vidit eum ãpli⁹. Apphēditq; vestimēta sua ⁊ scidit illa i duas ꝑtes. Et leuauit palliũ helie qđ ceciderat ei. Reuersusq; stetit sup ripã iordanis ⁊ pallio helie qđ ceciderat ei ꝑcussit aq̃s ⁊ non sũt diuise. Et dixit. Ubi est deus helie

etiā nūc? Percussitq3 aq̄s: ⁊ diuise sunt huc atq3 illuc: ⁊ trāsijt helisæꝰ. Uidentes autē filij ꝓphaꝝ q̇ erāt in hiericho decontra dixerunt. Requieuit spūs helie sup heliseū. Et uenientes ī occursū eiꝰ adorauerūt eū ꝓni in t̄rā. dixerūtq3 illi. Ecce cū seruis tuis sunt q̇nq̄ginta viri fortes. qui pñt ire. ⁊ q̄rere dñm tuū: ne forte tulerit eū spūs dñi ⁊ ꝓiecerit eū in vnū mōtiū aut ī vnā valliū. Qui ait. Nolite mittere. Coegerūtq3 eū: donec acq̇esceēt ⁊ diceēt: Mittite. Et miserūt q̇nq̄gita viros. Qui cū q̄sissent tribꝰ diebꝰ: nō inuenerūt. Et reuersi sūt ad eū. At ille h̄itabat in hiericho: ⁊ dixit eis. Nūq̇d nō dixi vob̄: nolite mittē? Dixerūt quoq3 viri ciuitat̄ ad heliseū. Ecce habitatio ciuitat̄ huiꝰ optima ē sicut tu ipse dñe ꝓspicis: s̄ aq̄ pessime sūt: ⁊ t̄ra sterilis. At ille ait. Afferte mihi vas nouū: ⁊ mittite ī illud sal. Q̄ꝺ cū attulissent: egressus ad fontē aq̄rū misit ī illū sal. ⁊ ait. Hec dicit dominꝰ Sanaui aq̄s has. ⁊ nō erit vltra ī eis mors neq3 sterilitas. Sanate sūt ḡ aque vsq3 ī diē hāc: iux̄ v̄bū helisei qꝺ locutꝰ ē. Ascēdit aūt inde helisæꝰ in bethel. Cūq3 ascendeēt ꝑ viam: pueri parui egressi sunt de ciuitate: ⁊ illudebant ei dicētes. Ascēde calue: ascēde calue. Qui cū respexisset vidit eos. ⁊ maledixit eis ī noīe dñi. Egressiq3 sunt duo vrsi. de saltu. ⁊ lacerauerūt ex eis q̄dragintaduos pueros. Abijt aūt inde in montē carmeli: ⁊ inde reuersus est in samariam.

Sal doctū redd. sal odit. sal rep̄hendit.

III

Ioram v̄o filius achab regnauit sup isrl̄ in samaria: āno decimooctauo iosaphat regis iude. Regnauitq3 duodecim ānis. ⁊ fecit malū corā dño: s̄ nō sicut p̄r suꝰ ⁊ mr̄. Tulit. n. statuas baal q̄s fecerat p̄r eius: verūtñ ī pctis hierobo ā filij nabath qui peccare fecit isrl̄ adhesit: nec recessit ab eis. Porro mesa rex moab nutriebat pecora multa. ⁊ soluebat regi isrl̄ cētū milia agnoꝝ ⁊ cētū milia arietū cū velleribus suis. Cūq3 mortuꝰ fuisset achab: p̄uaricatꝰ est fedus qꝺ habebat cū rege isrl̄. Egressus est igit̄ rex ioram ī die illa de samaria. ⁊ recēsuit vniuersū isrl̄: misitq3 ad iosaphat regem iuda dicens. Rex moab recessit a me: veni mecū ꝯ eū ad p̄liū. Qui r̄ndit. Ascēdā. Qui meꝰ est tuꝰ est. ꝓp̄lus meꝰ ꝓp̄lus tuus: ⁊ equi mei equi tui. Dixitq3. Per quā viā ascendemꝰ? At ille respondit. Per desertum idumee. Perrexerunt igit̄ rex isrl̄ ⁊ rex iuda ⁊ rex edom. ⁊ circuierūt ꝑ viā septē dieꝝ: nec erat aq̄ exercitui ⁊ iumētis q̄ seq̄bant̄ eos. Dixitq3 rex isrl̄. Heu heu heu. Cōgregauit nos dñs tres reges. ut traderet ī manu moab. Et ait iosaphat. Est ne h̄ ꝓp̄ha dñi: ut dep̄cemur dñm ꝑ eum? Et r̄ndit vnꝰ de seruis regis isrl̄. Est h̄ heliseus filiꝰ saphat q̇ fundebat aquā sup manꝰ helie. Et ait iosaphat. Est apud eū sermo dñi? Descēditq3 ad eū rex isrl̄ ⁊ iosaphat rex iuda. ⁊ rex edom. Dixit aūt heliseus ad regem isrl̄. Quid mihi ⁊ tibi ē? Uade ad ꝓp̄has p̄ris tui ⁊ m̄ris tue. Et ait illi rex isrl̄. Quare cōgregauit dñs tres reges hos ut tradeēt eos ī manꝰ moab? Dixitq3 ad eū heliseus. Uiuit dñs exercituū in cuiꝰ conspectu sto: q᷑ si non vultū iosaphat regis iude erubescerem: non attēdissem q̇dē te: nec respexissem. Nunc aūt adducite mihi psalten. Cūq3 caneret psaltes facta ē sup eū manꝰ dñi. Et ait. Hec dic̄ dñs. Facite alueū torrēt̄ huiꝰ fossas ⁊ fossas. Hec n. dicit dñs. Nō videbit̄ ventū neq3 pluuiā: ⁊ alueꝰ iste replebit̄ aq̇s. ⁊ bibetis vos ⁊ familie v̄re ⁊ iumēta v̄ra. Paruūq3 ē h̄ in ꝯspectu dñi: insup tradet etiā moab ī manꝰ v̄ras. Et ꝑcutiet̄ oēm ciuitatē munitā ⁊ oēm vrbē electā ⁊ vniuersū lignū fructiferū succidet̄: cūctosq3 fontes aq̄ꝝ obturabitis. ⁊ omnem agrū egregiū opiet̄ lapidibꝰ. Factū ē igitur mane q̄n sacrificiū offerri solet: ⁊ ecce aque veniebāt ꝑ viā edom. ⁊ repleta ē t̄ra aquis. Uniuersi aūt moabite audiētes q᷑ descēdissent tres reges ut pugnarent aduersus eos. cōuocauerūt oēs q̇ accīcti erāt balteo desup ⁊ steterūt in t̄minis. Primoq3 mane surgentes. ⁊ orto iā sole ex aduerso aq̄rū: viderunt moabite eꝯ aq̄s rubras q̄si sanguinē: dixerūtq3. Sāguis gladij ē. Pugnauerūt reges ꝯ se ⁊ cesi sūt mutuo. Nūc ꝑge ad p̄dā moab. Perrexerūtq3 ī castra isrl̄. Porro cōsurgens isrl̄ ꝑcussit moab: at illi fugerūt corā eis. Uenerūt igit̄ q̇ vicerāt. ⁊ ꝑcusserunt moab. ⁊ ciuitates destruxerūt. ⁊ oēm agrū optimū mittētes singuli lapides repleuerūt: ⁊ vniuersos fontes aq̄ꝝ obturauerūt. ⁊ oīa ligna fructifera succiderunt: ita ut muri tm̄ fictiles remanerēt. Et circūdata ē ciuitas a fūdibularijs: ⁊ magna ex pte ꝑcussa. Q̄ꝺ cū vidisset rex moab p̄ualuisse. s. hostes. tulit secum septingentos viros educētes gladios ut irrūperēt ad regē edom. ⁊ nō potuerūt. Arripiensq3 filiū suū p̄mogenitū q̇ regnaturꝰ erat

Juda sp̄ igtō acuit ultimā.

ꝓ eo obtulit holocaustū sup̱ murū. ⁊ facta ē
indignatio magna i isrl': Statiq; recesserūt
ab eo: ⁊ reuersi sunt in terrā suā. IIII

Mulier aūt q̄dā de vxoribꝰ ꝓphetarum
clamabat ad heliseū dicēs: Seruus
tuꝰ vir meꝰ mortuꝰ ē. ⁊ tu nosti quia
suꝰ tuꝰ fuit timēs deū. Et ecce creditor ve-
nit ut tollat duos filios meos ad suiēdū si-
bi. Cui dixit helisēꝰ. Quid vis ut faciā tibi?
Dic mihi. Quid habes i domo tua? At illa
rn̄dit. Nō habeo ācilla tua q̇cq̄ i domo mea
nisi parū olei quo vngar. Cui ait. Vade pete
mutuo ab oibꝰ vicinis tuis vasa vacua nō
pauca. ⁊ ingredere ⁊ claude ostiū tuū cū in-
trinsecꝰ fuerī tu ⁊ filij tui. ⁊ mitte inde in oia
vasa hec. ⁊ cū plena fuerit tolles. Iuit itaq;
mulier ⁊ clausit ostiū sup̱ se ⁊ sup̱ filios su-
os. Illi offerebāt vasa: ⁊ illa ifūdebat. Cūq;
plena fuissent vasa: dixit ad filiū suū. Affer
mihi adhuc vas. Et ille rn̄dit. Non habeo
Stetitq; oleū. Uenit aūt illa ⁊ indicauit hoi
dei. Et ille. Uade inq̄t vēde oleū ⁊ redde cre
ditori tuo: tu aūt ⁊ filij tui viuite de reliquo.
Facta ē aūt q̄dā dies. ⁊ trāsibat helisēꝰ p̱ su-
nā ciuitatē. Erat aūt ibi mulier magna: q̄ te-
nuit eū ut comedēt panē. Cūq; frequēt' ide
trāsiret: diuertebat ad eā ut comedēt panē.
Que dixit ad viꝝ suū. Animaduerto q̄ vir dei
scūs ē iste: q̇ trāsit p̱ nos frequēt'. Faciamꝰ ḡ
cenaculū paruū. ⁊ ponamꝰ ei in eo lectulū ⁊
mēsam ⁊ sellā ⁊ cādelabrū: ut cū venerit ad
nos maneat ibi. Facta ē ḡ dies q̄dā. ⁊ veni-
ens diuertit in cenaculum: ⁊ requieuit ibi.
Dixitq; ad gieçi pueꝝ suū. Uoca sunamiten
istā. Qui cū vocasset eā. ⁊ illa stetisset corā
eo: dixit ad pueꝝ suū. Loq̄re ad eam. Ecce
sedule i oibꝰ ministrasti nobis: q̇d vis ut fa-
ciā tibi? Nunq̇d habes negociū: ⁊ vis ut lo-
quar regi siue principi militie? Que rn̄dit.
In medio ꝓpl'i mei habito. Et ait: Quid ḡ
vult ut faciā ei? Dixitq; gieçi. Ne q̄ras: Filiū
n. nō hꝫ. ⁊ vir eiꝰ senex ē. Precepit itaq; ut vo
caret eā. Que cū vocata fuisset ⁊ stetisset an̄
ostiū: dixit ad eā. In tp̱e isto i hac eadē hora
si vita comes fuerit. hēbis i vt'o filiū. At illa
Noli q̄so dn̄e mi vir dei: noli mentiri ācille
tue. Et ꝯcepit mulier ⁊ peꝑit filiū i tp̱e. ⁊ i ho-
ra eadē q̄ dixerat helisēꝰ. Creuit aūt puer. ⁊
cū eēt q̄dā dies ⁊ egressus isset ad patrē suū
ad messores: ait p̄ri suo. Caput meū doleo.
caput meū doleo. At ille dixit puero. Tolle

⁊ duc eū ad matrē suā. Qui cū tulisset ⁊ du-
xisset eū ad matrē suā: posuit eū illa sup̱ ge-
nua sua vsq; ad meridiē: ⁊ mortuꝰ ē. Ascēdit
aūt ⁊ collocauit eū sup̱ lectū hois dei: ⁊ clau
sit ostiū. Et egressa vocauit virū suū. Et ait.
Mitte mecū obsecro vnū de pueris ⁊ asinā:
ut excurrā vsq; ad hoiē dei. ⁊ reuertar. Qui
ait illi. Quā ob causā vadis ad eū? Hodie
nō sūt kalēde neq; sabbatū. Que rn̄dit. Ua
dā. Strauitq; asinā. ⁊ p̄cepit puero. Mina
⁊ ꝓpera: ne mihi morā facias in eūdo: ⁊ hoc
age q̇d p̄cipio tibi. Profecta ē igitur: ⁊ venit
ad viꝝ dei i montē carmeli. Cūq; vidisset eā
vir dei decōtra: ait ad gieçi pueꝝ suū. Ecce
sunamitis illa. Uade ḡ i occursū eiꝰ: ⁊ dic ei
Recte ne agit' circa te ⁊ circa virū tuū. ⁊ cir-
ca filiū tuū? Que rn̄dit. Recte. Cūq; venis-
set ad virū dei i montē. apphēdit pedes eiꝰ. ⁊
accessit gieçi ut amoueret eam. Et ait hō dei.
Dimitte illā. Aia. n. eiꝰ i amaritudine est: ⁊
dn̄s celauit a me. ⁊ nō indicauit mihi. Que
dixit illi. Nūquid petiui filium a dn̄o meo?
Nunq̇d nō dixi tibi: ne illudas me? Et ille
ait ad gieçi. Accige lūbos tuos. ⁊ tolle ba-
culū meū i manu tua ⁊ vade. Si occurrerit
tibi hō nō salutes eū. ⁊ si salutauerit te q̇spiā
nō rn̄deas illi. Et pones baculū meū sup̱ fa-
ciē pueri. Porro mat' pueri ait. Uiuit dn̄s ⁊
viuit aia tua: nō dimittā te. Surrexit ḡ ⁊ se-
cutꝰ ē eā. Gieçi autē p̄cesserat an̄ eos: ⁊ po-
suerat baculū sup̱ faciē pueri. ⁊ nō erat vox
neq; sensus. Reuersusq; ē i occursū eiꝰ. ⁊ nū
ciauit ei dicēs. Nō surrexit puer. Ingressus
ē ḡ helisēꝰ domū: ⁊ ecce puer mortuus iace-
bat in lectulo eiꝰ. Ingressusq; clausit ostium
super se ⁊ sup̱ puerum: ⁊ orauit ad dn̄m. Et
ascēdit ⁊ incubuit sup̱ pueꝝ: posuitq; os suū
sup̱ os eiꝰ. ⁊ oculos suos sup̱ oculos eius: ⁊
manꝰ suas sup̱ manꝰ eiꝰ. ⁊ incuruauit se sup̱
eū. ⁊ calefacta ē caro pueri. At ille reuersus
deambulabat i domo semel huc atq; illuc. ⁊
ascēdit ⁊ incubuit sup̱ eū. Et oscitauit puer
septies: apuitq; oculos. Et ille vocauit gieçi
⁊ dixit ei. Uoca sunamiten hāc. Que voca-
ta igressa ē ad eū. Qui ait. Tolle filiū tuū.
Uenit illa ⁊ corruit ad pedes eiꝰ. ⁊ adorauit
sup̱ t̄rā. Tulitq; filiū suū ⁊ egressa ē. ⁊ helisēꝰ
reūsus ē i galgala: Erat āt fames i t̄ra. ⁊ fi-
lij ꝓphetarū habitabāt corā eo: dixitq; vni de
pueris suis. Pone ollā grādē: ⁊ coque pul-
mētū filijs ꝓphetaꝝ. Et egressus ē vnꝰ in agrū

Coloquintida · e cucurbita silvestris qui vim habet distendendi · et sepius fructu modico · pp[illegible] rotundo ·

ut colligeret herbas agrestes. Inuenitq; quasi vitē siluestrē: ꝛ collegit ex ea coloquintidas agri ꝛ impleuit palliū suū. ꝛ reuersus concidit in ollā pulmēti. Nesciebat.n.qd eēt. Infuderūt ergo socijs ut comederent. Cūq; gustassent de coctiōe exclamauerūt dicētes. Mors in olla vir dei. Et nō potuerūt comedē. At ille. Afferte inqt farinā. Cūq; tulissent misit i ollam ꝛ ait. Infūde turbe ut comedāt. Et non fuit amplius qcq; amaritudinis i olla. Uir āt qdā venit de balsalisa deferēs viro dei panes pmitiarum. ꝛ viginti panes ordeaceos: ꝛ frumētū nouū i pera sua. At ille dixit. Da pplo ut comedat. Rūditq; ei minister eius. Quantū est hoc ut apponā corā cētū viris? Rursū ille: Da ait populo ut comedat. Hec.n.dicit dn̄s Comedent: ꝛ supererit. Posuit itaq; corā eis. Qui comederūt. ꝛ supfuit iuxta vbū dn̄i. V

Naaman pnceps militie regis syrie erat vir magnus apud dn̄m suum: ꝛ honoratus. Per illū.n. dedit dn̄s salutē syrie. Erat āt vir fortis ꝛ diues: sed leprosus. Porro de syria egressi fuerāt latrūculi. ꝛ captiuā duxerāt de t'ra isrl' puellā paruulā: que erat i obsequio vxoris naaman. Que ait ad dn̄am suā. Utinā fuisset dn̄s meus ad pphām q e i samaria: pfecto curasset eū a lepra quā hz. Ingressus ē itaq; naaman ad dn̄m suū: ꝛ nūciauit ei dicēs. Sic ꝛ sic locuta ē puella de t'ra isrl'. Dixitq; ei rex syrie. Uade. ꝛ mittam lrās ad regem isrl'. Qui cū pfectus eēt ꝛ tulisset secū decē talēta argēti ꝛ sex milia aureos. ꝛ decē mutatoria vestimentorum: detulit lrās ad regē isrl' i hec vba. Cū acceperis ep'lam hāc: scito q; miseri ad te naaman seruū meū ut cures eū a lepra sua. Cūq; legisset rex isrl' lrās: scidit vestimēta ꝛ ait. Nūquid deus ego sū ut occidere possim ꝛ viuificare: qa iste misit ad me ut curē hoiem a lepra sua? Aiadūtite ꝛ videte: qt occasiōes qrat aduersū me. Qd cū audisset heliseus vir dei · scidisse videlz regem isrl' vestimēta sua: misit ad eū dicēs: Quare scidisti vestimenta tua? Ueniat ad me. ꝛ sciat eē pphāz i isrl'. Uenit ergo naamā cū eqs ꝛ curribus. ꝛ stetit ad ostiū domus helisei. Misitq; ad eū heliseus nūciū dicēs. Uade ꝛ lauare septies i iordane. ꝛ recipiet sanitatē caro tua atq; mūdaberis. Iratus naaman recedebat dicēs. Putabā q; egrederet' ad me ꝛ stans inuocaret nomē dn̄i sui: ꝛ tāgēt manu sua locū lepre: ꝛ curaret me. Nunqd nō meliores sūt abana ꝛ pharfar fluuij damasci oibus aqs isrl' · ut lauer i eis ꝛ mūder? Cū ergo vertisset se ꝛ abiret indignās: accesserūt ad eū serui sui. ꝛ locuti sūt ei. Pr: ꝛ si rem grandem dixisset tibi pp̄ha · certe facē debueras: Quanto magis qa nūc dixit tibi lauare ꝛ mūdaberis? Descēdit ꝛ lauit septies in iordane iuxta sermonē viri dei. ꝛ restituta ē caro eius sicut caro pueri paruuli. ꝛ mūdatus ē. Reuersusq; ad virū dei cum vniuerso comitatu suo: venit ꝛ stetit corā eo ꝛ ait. Uere scio q; non sit alius deus in vniuersa t'ra: nisi tm̄ in isrl'. Obsecro itaq; ut accipias bn̄dictionē a seruo tuo. At ille rn̄dit. Uiuit dn̄s an quē sto: qa nō accipiā. Cūq; vim facēt: penitus nō acqeuit. Dixitq; naaman. Ut vis. Sz obsecro pcede mihi suo tuo: ut tollā onus duorum burdonū de t'ra. Nō.n. faciet vltra seruus tuus holocaustū aut victimā dijs alienis: nisi dn̄o. Hoc āt solū ē de quo depceris dn̄m p suo tuo qn̄ igrediet' dn̄s meus tēplū remmon ut adoret. ꝛ illo initēte sup manū meā · si adorauero i tēplo remmon · adorāte eo i eodē loco: ut igscat mihi dn̄s seruo tuo p hac re. Qui dixit ei. Uade i pace. Abijt ergo ab eo: electo tempore. Dixit giezi puer viri dei. Pepercit dn̄s meus naaman syro isti: ut nō acciperet ab eo q attulit. Uiuit dn̄s qa currā post eū. ꝛ accipiā ab eo aliqd. Et secutus ē giezi post tergū naaman. Quē cū vidisset ille currētē ad se: desilijt de curru i occursū eius ꝛ ait. Recte ne sūt oia? Et ille ait. Recte. Dn̄s meus misit me ad te dicēs. Modo venerūt ad me duo adolescētes de mōte ephraim: ex filijs pphetarum. Da eis talētū argenti. ꝛ vestes mutatorias duplices. Dixitq; naaman. Melius ē ut accipias duo talēta. Et coegit eū: ligauitq; duo talēta argēti i duobus saccis. ꝛ duplicia vestimēta ꝛ iposuit duobus pueris suis: qui ꝛ portauerāt corā eo. Cūq; venisset iā vespi tulit de manu eorum. ꝛ reposuit in domo: dimisitq; viros ꝛ abierūt: ipse autē ingressus stetit corā dn̄o suo. Et dixit heliseus. Unde venis giezi? Qui rn̄dit. Non iuit seruus tuus quoq;. At ille ait. Nōne cor meū i p̄nti erat: qn̄ reuersus ē hō de curru suo i occursū tui? Nūc igit' accepisti argentū: ꝛ accepisti vestes: ut emas oliueta ꝛ vineas ꝛ oues ꝛ boues ꝛ seruos ꝛ ācillas. Sz ꝛ lepra naaman adherebit tibi ꝛ semi tuo vsq; i sempitnū. Et egressus est quasi nix ab eo leprosus. VI

Dixerũt aũt filij ꝓphetaꝝ ad heliseum. Ecce locꝰ in q̃ habitamꝰ corã te angustꝰ ẽ nobis. Eamꝰ vsq; ad iordanẽ ⁊ tollãt singuli de silua materias singulas ut edificemꝰ nob̃ ibi locũ ad hitandũ. Qui dixit. Ite. Et ait vnꝰ ex illis. Ueni ģ ⁊ tu cũ seruis tuis. Rñdit: Ego veniã. Et abijt cũ eis. Cũq; venissent ad iordanẽ: cedebãt ligna. Accidit aũt ut cũ vnꝰ mãm succidisset cadẽt ferrũ securis i aquã. Exclamauitq; ille ⁊ ait. Heu heu heu dñe mi: ⁊ h̃ ipsum mutuo acceperã. Dixit aũt hõ dei. Ubi cecidit? At ille mõstrauit ei locũ. Precidit ģ lignũ: ⁊ misit illuc. Natauitq; ferrũ. Et ait. Tolle. Qui extendit manũ ⁊ tulit illud. Rex autẽ syrie pugnabat ꝯ isrl': ꝯsiliũq; inijt cũ seruis suis dicẽs. In loco illo ⁊ illo ponamꝰ isidias. Misit itaq; vir dei ad regẽ isrl' dicẽs: Caue ne trãseas i locũ illũ: q̇a ibi syri i insidijs sũt. Misit itaq; rex isrl' ad locũ quem dixerat ei vir dei ⁊ p̃occupauit eũ. ⁊ obſuauit se ibi nõ semel neq; bis. Cõturbatũq; ẽ cor regꝭ syrie ꝓ hac re. ⁊ ꝯuocatꝭ s̃uis suis ait. Quare nõ indicatis mihi q̇s ꝓditor mei sit apud regẽ isrl'? Dixitq; vnꝰ s̃uoꝝ eius. Nequaq̃; dñe mi rex: s̃ heliseꝰ ꝓpha q̇ ẽ in isrl' indicat regi isrl' oia ṽba q̃cũq; locutus fueris i cõclaui tuo. Dixitq; eis. Ite ⁊ videte vbi sit. ut mittam ⁊ capiã eũ. Annũciauerũt ei dicentes: Ecce in dothain. Misit ģ illuc eq̃s ⁊ currꝰ ⁊ robur exercitus. Qui cũ venissent nocte: circũdederũt ciuitatẽ. Cõsurgẽs aũt diluculo mister viri dei egressus est: viditq; exercitũ i circuitu ciuitatis ⁊ eq̃s ⁊ currꝰ. Nũciauitq; ei dicẽs. Heu heu heu dñe mi q̇d faciemus? At ille rñdit. Noli timẽ. Plures enĩ nobiscũ sũt q̃ cũ illis. Cũq; orasset heliseus ait. Dñe. aꝑi oculos pueri huiꝰ ut videat. Et aꝑuit dñs oculos pueri. ⁊ vidit: q̇a ecce mons plenꝰ eq̃ꝝ ⁊ curruũ igneoꝝ i circuitu helisei. Hostes ṽo descẽderũt ad eũ. Porro heliseꝰ orauit ad dñm dicẽs. Percute obsecro gentẽ hãc cecitate. Percussitq; eos dñs ne viderẽt: iux̃ ṽbũ helisei. Dixit aũt ad eos heliseꝰ. Nõ ẽ h̃ via: neq; ista ẽ ciuitas. Seq̇mini me. ⁊ ostendã vobis virũ quẽ q̃ritis. Duxit ģ eos i samariã. Cũq; igressi fuissent in samariã: dixit heliseꝰ. Dñe. aꝑi oculos istoꝝ ut videãt. Aꝑuitq; dñs oculos eoꝝ: ⁊ viderũt se eẽ in medio samarie. Dixitq; rex isrl' ad heliseũ: cũ vidisset eos. Nũq̇d ꝑcutiã eos pater mi? Et ille ait. Nõ ꝑcuties. Neq; n. cepisti eos gladio ⁊ arcu tuo: ut ꝑcutias. Sȝ pone panẽ ⁊ aquã corã eis: ut comedãt ⁊ bibãt: ⁊ vadãt ad dñm suũ. Appositaq; ẽ eis ciboꝝ magna p̃paratio. Et comederũt ⁊ biberunt: ⁊ dimisit eos: abieruntq; ad dñm suũ. Et vltra nõ venerũt latrones syrie i t̃rã isrl'. Factũ ẽ aũt pꝰ h̃ ꝯgregauit benadab rex syrie vniuersũ exercitũ suũ: ⁊ ascẽdit ⁊ obsidebat samariã. Factaq; est fames magna in samaria: ⁊ tãdiu obsessa ẽ donec venũdaret caput asini octogĩta argẽteis. ⁊ q̃rta ꝑs cabi stercoris colũbaꝝ q̇nq; argenteis. Cũq; rex isrl' trãsiret ꝑ muꝝ: mulier q̃dã exclamauit ad eũ dicẽs. Salua me dñe mi rex. Qui ait. Nõ te saluet dñs. Unde te possũ saluare? De area uel de torculari? Dixitq; ad eã rex. Quid tibi vis? Que rñdit. Mulier ista dixit mihi: Da filiũ tuũ ut comedamus eũ hodie: ⁊ filiũ meũ comedemꝰ cras. Coximꝰ ģ filiũ meũ. ⁊ comedimꝰ: dixiq; ei alta die: Da filiũ tuũ ut comedamꝰ eũ. Que abscõdit filiũ suũ. Qđ cũ audisset rex scidit vestimenta sua. ⁊ transibat ꝑ murũ. Viditq; ois ꝑpl's ciliciũ q̇ vestitꝰ erat rex ad carnẽ intrinsecꝰ. Et ait rex. Hec m̃ faciat deꝰ. ⁊ h̃ addat: si steterit caput helesei filij saphat super ipsũ hodie. Heliseꝰ aũt sedebat i domo sua: ⁊ senes sedebant cũ eo. Premisit itaq; viꝝ. ⁊ anteq̃ veniret nũciꝰ. ille dixit ad senes: Nũq̇d scitꝭ q̃ miserit filius homicide huc ut p̃cidat caput meũ? Videte ģ: cũ venerit nũciꝰ. claudite ostiũ: ⁊ nõ sinatis eũ introire. Ecce. n. sonitꝰ pedũ dñi eiꝰ pꝰ eũ ẽ. Adhuc illo loquẽte eis apparuit nũcius q̇ veniebat ad eũ. Et ait. Ecce tantũ malũ a dño ẽ. Quid ampliꝰ expectabo a dño?

VII

Dixit aũt heliseus. Audite ṽbũ dñi. Hec dicit dñs. In tp̃e h̃ cras. modiꝰ simile vno statere erit. ⁊ duo modij ordei statẽ vno i porta samarie. Rñdẽs vnꝰ de ducibꝰ sup cuiꝰ manũ rex icũbebat hoi dei ait. Si dñs fecẽit etiã cataractas i celo: nũq̇d potẽt eẽ qđ loq̃ris? Qui ait. Videb̃ oculis tuis ⁊ inde nõ comedes. Quatuor ģ viri erãt leprosi iux̃ itroitũ porte: q̇ dixerũt ad inuicẽ. Quid. h̃ eẽ volumꝰ donec moriamur? Siue igredi voluerimꝰ ciuitatẽ fame moriemur. siue mãserimꝰ hic moriẽdũ nobis est. Venite ģ ⁊ trãsfugiamꝰ ad castra syrie. Si ꝑpcerint nob̃ viuemꝰ: si ãt occidẽ voluerint

nihilominꝰ moriemur. Surrexerūt ergo vespi
ut venirēt ad castra syrie. Cūqꝫ venissent ad
pncipiū castroꝝ syrie·nullū ibidē repperūt
Siqdē dn̄s sonitū audire fecerat in castris
syrie curruū ⁊ eqꝝ. ⁊ exercitꝰ plurimi. Dixe-
rūtqꝫ ad iuicē. Ecce mercede ꝯduxit adver-
sum nos rex isrl̄ reges ethеoꝝ ⁊ egyptioꝝ. ⁊
venerūt sup nos. Surrexerūt ergo ⁊ fugerūt i te-
nebris. ⁊ dereliqrūt tētoria sua ⁊ eqs ⁊ asinos
i castris: fugerūtqꝫ·aīas tm̄ suas saluare cupi
entes. Igitur cū venissent leprosi illi ad pncipiū
castroꝝ igressi sūt vnū tabernaculū. ⁊ come-
derūt ⁊ biberūt. Tulerūtqꝫ inde argētū ⁊ au
rū ⁊ vestes. ⁊ abierūt ⁊ absconderūt. Et rur-
sum reuersi sūt ad aliud tabernaculū. ⁊ inde
similiter auferētes abscōderūt. Dixerūtqꝫ ad iui-
cē. Nō recte facimꝰ. Hec.n. dies boni nuncij
est. Si tacuerimꝰ ⁊ noluerimꝰ nunciare vsqꝫ
mane·sceleris arguemur. Venite eamus ⁊
nūciemꝰ i aula regis. Cūqꝫ venissent ad por-
tā ciuitatis: narrauerūt eis dicētes. Iuimꝰ
ad castra syrie ⁊ nullū ibidē reppimꝰ hoīem
nisi equos ⁊ asinos alligatos. ⁊ fixa tētoria.
Ierūt ergo portarij. ⁊ nūciauerūt i palatio regis
intrinsecꝰ. Qui surrexit nocte ⁊ ait ad seruos
suos. Dico vobis qd fecerīt nobis syri. Sciūt
qa fame laboramꝰ. ⁊ idcirco egressi sūt de ca-
stris. ⁊ latitant in agris dicentes. Cū egressi
fuerint de ciuitate capiemꝰ eos viuos. ⁊ tūc
ciuitatē igredi poterimꝰ. Rn̄dit aūt vnꝰ ser-
uoꝝ eius. Tollamꝰ qnqꝫ eqs q remāserūt i
vrbe: qa ipsi tm̄ sūt in vniuersa multitudine
isrl̄. alij.n. cōsūpti sūt: ⁊ mittentes explorare
poterimꝰ. Adduxerunt ergo duos eqs: misitqꝫ
rex i castra syroꝝ dicēs. Ite ⁊ videte. Qui
abierūt pꝰ eos vsqꝫ ad iordanē. Ecce aūt ois
via plena erat vestibꝰ ⁊ vasis que ꝓiecerant
syri cū turbarētur. Reuersiqꝫ nūcij idicauerūt
regi. Et egressus ppl̄us diripuit castra syrie.
factusqꝫ ē modius simile statere vno. ⁊ duo
modij ordei statere vno: iuxta vbū dn̄i. Por-
ro rex ducē illū i cuiꝰ manu icubuerat ꝯsti-
tuit ad portā: quē ꝯculcauit turba i itroitu
porte ⁊ mortuꝰ ē: iuxta qd locutꝰ fuerat vir
dei qn̄ descēderat rex ad eū. Factūqꝫ ē iuxta
sermonē viri dei·quē dixerat regi qn̄ ait: duo
modij ordei statere vno erūt ⁊ modiꝰ simile
statere vno hoc eodē tpe cras i porta samarie
qn̄ rn̄derat dux ille viro dei ⁊ dixerat·etiā si
dn̄s fecerit cataractas i celo nūquid poterit
fieri qd loqris: ⁊ dixit ei·videbis oculis tuis
⁊ inde non comedes. Euenit ergo ei sicut pdi-
ctū erat. ⁊ cōculcauit eum ppl̄us in porta ⁊
mortuus est.

VIII

Heliseꝰ aūt locutꝰ ē ad mulierē: cuiꝰ
viuē fecerat filiū dicēs. Surge·va-
de tu ⁊ domꝰ tua: ⁊ peregrinare vbi-
cūqꝫ reperis. Vocabit.n. dn̄s famē. ⁊ veniet
sup trā septē annis. Que surrexit ⁊ fecit iuxta
vbū hoīs dei. ⁊ vadens cū domo sua: pegri-
nata ē in tra philistijm·diebꝰ multis. Cūqꝫ
finiti eēnt anni septē: reuersa ē mulier de tra
philistijm. Et igressa ē·ut interpellaret regem
ꝓ domo sua. ⁊ ꝓ agris suis. Rex āt loqbatur
cū giezi puero viri dei dicens. Narra mihi
oia maglia q fecit heliseꝰ. Cūqꝫ ille narra-
ret regi quō mortuū suscitasset·appuit mu-
lier cuiꝰ viuificauerat filiū clamās ad regē
ꝓ domo sua ⁊ ꝓ agris suis. Dixitqꝫ giezi. Dn̄e
mi rex hec ē mulier: ⁊ hic ē filiꝰ eiꝰ quē suscita-
uit heliseꝰ. Et interrogauit rex mulierē. Que
narrauit ei vera esse. Deditqꝫ ei rex eunuchū
vnū dicēs. Restitue ei oia q sua sunt. ⁊ vni-
uersos redditꝰ agroꝝ a die q reliqt trā vsqꝫ
ad pn̄s. Venit quoqꝫ heliseꝰ damascū: ⁊ be-
nadab rex syrie egrotabat. Nūciauerūtqꝫ ei
dicētes. Venit vir dei huc. Et ait rex ad aça-
hel. Tolle tecū munera ⁊ vade in occursum
viri dei. ⁊ cōsule dn̄m p eū dicēs. Si euadē
potero de ifirmitate mea hac? Iuit igitur aça-
hel i occursū eiꝰ hn̄s secū mūera ⁊ oia bona
damasci onera qdragita cameloꝝ. Cūqꝫ ste-
tisset corā eo ait. Filiꝰ tuꝰ benadab rex syrie
misit me ad te dicēs. Si sanari potero de in-
firmitate mea hac? Dixitqꝫ ei heliseꝰ. Vade
dic ei. Sanaberis. Porro ōndit mihi dn̄s qa
morte morietur. Stetitqꝫ cū eo. ⁊ cōturbatus
est vsqꝫ ad suffusionē vultꝰ. Fleuitqꝫ vir dei.
Cui açahel ait. Quare dn̄s meꝰ flet. At ille
dixit. Quia scio q facturꝰ sis filijs isrl̄ ma-
la. Ciuitates eoꝝ munitas igne succēdes: ⁊
iuuenes eoꝝ iterficies gladio: ⁊ paruulos
eoꝝ elides. ⁊ pregnantes diuides. Dixitqꝫ
açahel. Quid.n. sū seruꝰ tuꝰ canis: ut faciā
rē istā magnā? Et ait heliseꝰ. Ostēdit mihi
dn̄s te regē syrie fore. Qui cū recessisset ab
heliseo: venit ad dn̄m suū. Qui ait ei. Quid
tibi dixit heliseꝰ? At ille rn̄dit. Dixit mihi:
recipies sanitatē. Cūqꝫ venisset dies altera:
tulit stragulū ⁊ ifudit aquā: ⁊ expandit sup
faciē eiꝰ. Quo mortuo regnauit açahel pro
eo. Anno qnto ioram filij achab regis israhel

∴ Stragulū .i. stratoriū qd lecto l' sedili substernit᷑ · mc · cor.

regnauit ioram filiꝰ iosaphat rex iuda. Trigintaduoꝝ ānoꝝ erat cū regnare cepisset: ⁊ octo annis regnauit in irl'm. Ambulauitqꝫ in vijs regū isrl': sicut ambulauerat domus achab. Filia .n. achab erat vxor eiꝰ. Et fecit qd malū est i ɔspectu dñi. Noluit āt dñs disperdere iudā ꝓpt' dauid ẜuū suū: sicut ꝓmiserat ei ut daret illi lucernam ⁊ filijs eiꝰ cūctꝭ diebꝰ. In diebꝰ eiꝰ recessit edom ne esset sub iuda: ⁊ ɔstituit sibi regē. Venitqꝫ iorā seira ⁊ ois exercitꝰ cū eo. Et surrexit nocte: ꝑcussitqꝫ idumeos q̇ eū circūdederāt. ⁊ ꝑ̄ncipes curruū. Populꝰ aūt fugit i tabernacula sua Recessit g̊ edom ne eēt sub iuda vsqꝫ ad diē hāc. Tūc recessit ⁊ lobna i tp̄e illo. Reliq̄ āt sermonū ioram ⁊ vniuersa q̄ fecit: nonne hꝯ scripta sūt i libro ꝟboꝝ dieꝝ regū iuda? Et dormiuit ioram cū p̄rībꝰ suis: sepultusqꝫ est cū eis i ciuitate dauid: ⁊ regnauit ochoçias filius eiꝰ ꝓ eo. Anno duodecimo ioram filij achab regꝭ isrl': regnauit ochoçias filiꝰ iorā regis iude. Vigitiduoꝝ ānoꝝ erat ochoçias cū regnare cepisset: ⁊ vno anno regnauit in irl'm. Nomē m̄ris eiꝰ athalia filia amri regꝭ isrl'. ⁊ ambulauit i vijs domus achab: ⁊ fecit qd malū est corā dño sicut domꝰ achab. Gener .n. domꝰ achab fuit. Abijt quoqꝫ cū iorā filio achab ad ꝑliādū ɔ̄ açahel regē syrie in ramoth galaad: ⁊ vulnerauerūt syri ioram Qui reuersꝰ ē ut curaret' i ieçrahel: q̄a vulnerauerūt eū syri i ramoth ꝑliantē ɔ̄ açahel regē syrie. Porro ochoçias filiꝰ iorā rex iuda descēdit iuisere ioram filiū achab i ieçrahel q̄a egrotabat ibi.

IX

Heliseꝰ aūt ꝓphetes vocauit vnū de filijs ꝓphetaꝝ ⁊ ait illi. Accinge lūbos tuos: ⁊ tolle lēticulā olei hāc in manu tua. ⁊ vade in ramoth galaad. Cūqꝫ venerꝭ illuc: videbis iehu filiū iosaphat filij namsi. Et igressus suscitabis eum de medio fratrū suoꝝ ⁊ itroduces i interius cubiculū tenensqꝫ lenticulā olei fūdes sup caput eiꝰ. ⁊ dices. Hec dic' dñs. Vnxi te regem sup isrl'. Aperiesqꝫ ostiū ⁊ fugies. ⁊ nō ibi subsistes. Abijt g̊ adolescēs puer ꝓphe in ramoth galaad: ⁊ igressus ē illuc. Ecce aūt ꝑ̄ncipes exercitus sedebāt. Et ait. Verbū mihi ad te o ꝑ̄nceps. Dixitqꝫ iehu. Ad quē ex oibꝰ nobꝭ? At ille dixit Ad te o ꝑ̄nceps. Et surrexit: ⁊ igressus ē cubiculū. At ille fudit oleū sup caput eiꝰ. Et ait. Hec dic' dñs deꝰ isrl'. Vnxi te regem sup populū dñi isrl': ⁊ ꝑcuties domū achab dñi tui. Et vlciscar sanguinē seruoꝝ meoꝝ ꝓphaꝝ. ⁊ sanguinē oiūz ẜuoꝝ dñi de manu ieçabel. ꝑdāqꝫ oēm domū achab. Et inẜficiā de domo achab mingētē ad ꝑietē. ⁊ clausum ⁊ nouissimū i isrl'. Et dabo domum achab sic' domū hierobo am filij nabath. ⁊ sic' domū baasa filij achia. Ieçabel qꝫ comedēt canes in agro ieçrahel: nec erit q̇ sepeliat eā Aperuitqꝫ ostiū ⁊ fugit. Iehu aūt ingressꝰ ē ad ẜuos dñi sui. Qui dixerūt ei. Recte ne sunt oia? Quid venit insanꝰ iste ad te? Qui ait eis. Nostis hoiem. ⁊ q̇d locutꝰ sit? At illi rn̄derūt. Falsū est: ſꝫ magis narra nobꝭ. Qui ait eis. Hec ⁊ hꝯ locutꝰ ē mihi. Et ait. Hec dic' dñs. Vnxi te regē sup isrl'. Festinauer̄t itaqꝫ ⁊ vnusq̇sqꝫ tollēs palliū suū posuer̄t sub pedibꝰ eiꝰ i silr̄itudinē tribunalis. ⁊ cecinerunt tuba atqꝫ dixerūt. Regn̄bit iehu. Cōiurauit g̊ iehu filiꝰ iosaphat filij namsi ɔ̄ iorā. Porro iorā obsederat ramoth galaad. ipse ⁊ ois isrl' ɔ̄ açahel regē syrie. ⁊ reuersus fuerat ut curaret' i ieçrahel ꝓpt' vulnera: q̄a ꝑcusserāt eū syri ꝑliantē ɔ̄ açahel regem syrie. Dixitqꝫ iehu. Si placet vobꝭ. nemo egrediat' profugꝰ de ciuitate. ne vadat ⁊ nunciet i ieçrahel. Et ascēdit: ⁊ ꝓfectꝰ ē i ieçrahel. Iorā .n. egrotabat ibi. ⁊ ochoçias rex iuda descenderat ad visitādū iorā. Igit' speculator q̇ stabat sup turri ieçrahel: vidit globū iehu venientꝭ. Et ait. Video ego globū. Dixitqꝫ ioram. Tolle currū: ⁊ mitte i occursū eoꝝ. ⁊ dicat vadens Recte ne sūt oia? Abijt g̊ q̇ ascēderat currū i occursū eiꝰ. Et ait. Hec dic' rex. Pacata sūt oia? Dixitqꝫ iehu. Quid tibi ⁊ paci? Transi ⁊ sequere me. Nūciauit q̊qꝫ speculator dicēs Venit nūciꝰ ad eos. ⁊ nō reuertitur. Misit etiā currū eq̄ꝝ secūdū: venitqꝫ ad eos. ⁊ ait: Hec dicit rex. Nūquid pax est? Et ait iehu. Quid tibi ⁊ paci? Trāsi ⁊ seq̄re me. Nūciauit aūt speculator dicēs. Venit vsqꝫ ad eos: ⁊ nō reuertit'. Est aūt icessus q̄si icessus iehu filij namsi. Preceps .n. gradit'. Et ait ioram: Iūgite currū. Iūxerūtqꝫ currū eiꝰ. Et egressus ē iorā rex isrl' ⁊ ochoçias rex iuda: singuli i curribꝰ suis. Egressiqꝫ sūt i occursū iehu ⁊ inuenerūt eum i agro naboth ieçrahelite. Cūqꝫ vidisset iorā iehu. dixit: Pax ē iehu? At ille rn̄dit. Que pax? Adhꝯ fornicatiōes ieçabel m̄ris tue. ⁊ veneficia eiꝰ multa vigēt. Cōuertit aūt ioram manū suā: ⁊ fugiēs ait

Lenticula .i. uas quadrāgulū fictile h[illegible] foram[illegible] in latere

ad ochoçiam. Insidie ochoçia. Porro iebu tetēdit arcū manu: ⁊ pcussit iorā inť scapulas. ⁊ egressa ē sagitta p cor ei⁹: statimqꝫ corruit in curru suo. Dixitqꝫ iebu ad badacher ducē. Tolle, pijce eū i agro naboth ieçrahelite. Memi.n. qñ ego ⁊ tu sedētes in curru seqbamur acbab prem hui⁹: qꝫ dñs on⁹ hoc leuauerit sup eū dicēs. Si nō p sanguie naboth. ⁊ p sanguine filioꝝ ei⁹ quem vidi heri ait dñs: reddā tibi i agro isto dicit dñs. Nūc ğ tolle ⁊ pijce eū i agro iux̄ v̄bū dñi. Ochoçias aūt rex iuda vidēs h̄. fugit p viā dom⁹ horti: psecutusqꝫ ē eū iebu. ⁊ ait. Etiā hūc pcutite in curru suo. Et pcusserūt eū i ascensu gaber q̄ ē iux̄ ieblaā. Qui fugit in mageddo ⁊ mortu⁹ ē ibi. Et iposuerūt eū serui ei⁹ sup currū suū ⁊ tulerūt in irlm: sepelierūtqꝫ in sepulchro cum patrib⁹ suis in ciuitate dauid. Anno vndecio iorā filij acbab reg̃ isrł regnauit ochoçias sup iudā. vēnitqꝫ iebu i ieçrahel. Porro ieçabel itroitu ei⁹ audito depixit oclos suos stibio. ⁊ ornauit caput suū. ⁊ respexit p fenestrā: igrediētē iebu p portā. ⁊ ait. Nūquid pax pōt esse çamri. q̄ interfecit dñm suū? Leuauitqꝫ iebu faciē suā ad fenestrā ⁊ ait. Que ē ista? Et iclinauerūt se ad eū duo uel tres eunuchi. ⁊ dixerūt. hec ē illa ieçabel At ille dixit eis. Precipitate eam deorsū. Et p̄cipitauerūt eā. Aspsusqꝫ ē sanguie paries ⁊ eq̄rū vngule cōculcauerūt eā. Cūqꝫ introgressus eēt ut comederet biberetqꝫ ait. Ite ⁊ videte maledictā illā ⁊ sepelite eā: q̄a filia regis ē. Cūqꝫ issent ut sepelirēt eam: non inuenerūt nisi caluariā ⁊ pedes ⁊ sūmas manus. Reūsiqꝫ nūciauerūt ei. Et ait iebu. Sermo dñi ē: quē locut⁹ ē p s̄uū suum heliā thesbitē dicēs. In agro ieçrahel comedēt canes carnes ieçabel. Et erūt carnes ieçabel sicut stercus sup faciē ťre i agro ieçrahel: ita ut p̄tereuntes dicant. heccine ē illa ieçabel. X

Erant aūt acbab septuaginta filij in samaria. Scripsit ğ iebu lrās. ⁊ misit i samariā ad optimates ciuitatꝫ. ⁊ ad maiores natu ⁊ ad nutricios acbab dicēs. Stati ut acceperitꝫ lrās has q̄ hētꝫ filios dñi vr̄i ⁊ curr⁹ ⁊ eq̄s ⁊ ciuitates firmas ⁊ arma: eligite meliorē ⁊ eū q̄ vob̄ placuerit de filijs dñi vr̄i. ⁊ eū ponite super soliū patris sui. ⁊ pugnate p domo dñi vr̄i. Timuerunt illi vehemēť: ⁊ dixerūt. Ecce duo reges nō potuerūt stare corā eo. ⁊ quō nos valebim⁹ resistē? Miserūt ğ p̄positi dom⁹ ⁊ p̄fecti ciuitatis ⁊ maiores natu ⁊ nutricij ad iebu dicētes. Serui tui sum⁹: q̄cūqꝫ iusserꝭ faciem⁹ nec cōstituem⁹ nob̄ regē. Quecūqꝫ tibi placēt fac. Rescripsit aūt eis lrās secūdo dicēs Si mei estis ⁊ obeditꝫ mihi: tollite capita filioꝝ dñi vr̄i: ⁊ venite ad me hac eadē hora cras i ieçrahel. Porro filij regis septuagita viri apud optimates ciuitatis nutriebanť. Cūqꝫ venissent lrē ad eos: tulerť filios reg̃ ⁊ occiderūt septuagita viros. ⁊ posuerūt capita eoꝝ i cophinis ⁊ miserūt ad eū i ieçrahel. Venit aūt nūcius ⁊ indicauit ei dicēs: Attulerūt capita filioꝝ regis. Qui r̄ndit. Ponite ea ad duos aceruos iuxta introitū porte vsqꝫ mane. Cūqꝫ diluxisset. egressus ē ⁊ stās dixit ad oēm pplm. Iusti estis. Si ego ꝯiurauī ꝯ dñm meū ⁊ inťfeci eū: q̄s pcussit oēs hos? Videte ğ nūc qm̄ nō cecidit de sermonib⁹ dñi i ťrā q̄s locut⁹ ē dñs sup domū acbab. ⁊ dñs fecit qō locut⁹ ē i manu serui sui helie. Percussit igiť iebu oēs q̄ reliq̄ erāt de domo acbab i ieçrahel. ⁊ vniuersos optimates ei⁹ ⁊ notos ⁊ sacerdotes: donec non remanerēt ex eo reliq̄e. Et surrexit ⁊ venit i samariā. Cūqꝫ venisset ad camerā pastoꝝ in via. inuenit frēs ochoçie regis iuda: dixitqꝫ ad eos. Qui nam estis vos? Qui r̄nderūt. Fratres ochoçie regis sum⁹. ⁊ descēdim⁹ ad salutādos filios reg̃ ⁊ filios regine. Qui ait Cōprehendite eos viuos. Quos cū ꝯprehendissent viuos: iugulauerūt eos in cisterna iux̄ camerā q̄dragita duos viros. ⁊ nō reliq̄t ex eis quēq̄. Cūqꝫ abisset inde: iuenit ionadab filiū rechab i occursū sibi. ⁊ bn̄dixit ei. Et ait iebu ad eū. Nunq̄d ē cor tuū rectū cū corde meo sic̄ cor meū cū corde tuo? Et ait ionadab. Est. Si ē inq̄t: da m̄ manū tuā. Qui dedit ei manū suā. At ille leuauit eū ad se i currū: dixitqꝫ ad eū. Veni mecū. ⁊ vide çelū meū p dño. Et ipositū i curru suo duxit in samariā. Et pcussit oēs q̄ reliq̄ fuerāt de acbab in samaria vsqꝫ ad vnū: iux̄ v̄bū dñi qō locut⁹ ē p heliā. Congregauit ğ iebu oēm pplm ⁊ dixit ad eos. Acbab coluit baal parꝫ. ego aūt colā eum ampli⁹. Nūc igiť oēs p̄phas baal. ⁊ vniūsos s̄uos ei⁹ ⁊ cūctos sacerdotes ipsi⁹ vocate ad me. Null⁹ sit q̄ non veniat. Sacrificiū.n. grāde est m̄ baal. Quicūqꝫ defuerit nō viuet. Porro iebu faciebat hoc insidiose: ut disperderet cultores baal.

Barbarici g̃cusqꝫ sil longabit ia. Et breuis i nr̄is vt ꝯtuersia dicas.

Et dixit. Scificate diẽ sollẽnẽ baal. Uoca-
uitq; ⁊ misit in vniuersos t̃mios isrl̃. ⁊ vene-
rũt cũcti serui baal. Nõ fuit residuꝰ ne vnus
q̇dẽ q̇ nõ veniret. Et ingressi sũt tẽplũ baal.
Et repleta est domꝰ baal: a sũmo vsq; ad sũ-
mũ. Dixitq; his q̇ p̃erãt sup̱ vestes. Profer-
te vestimẽta vniuersis s̃uis baal. Et ꝓtule-
runt eis vestes. Ingressusq; iehu ⁊ ionadab
filiꝰ rechab templũ baal: ait cultoribꝰ baal.
Perquirite ⁊ videte: ne quis forte vobiscũ sit
de s̃uis dñi: s; ut sint s̃ui baal soli. Ingressi
sũt igitur ut facerẽt victimas ⁊ holocausta.
iehu aũt p̃pauerat sibi foris octogita viros
⁊ dixerat eis. Quicũq; fugerit de hoĩbꝰ his
q̃s ego adduxero ĩ manꝰ ṽras: aĩa eiꝰ erit ꝓ
aĩa illiꝰ. Factũ ẽ aũt cũ cõpletũ eẽt holocau-
stũ: p̃cepit iehu militibꝰ ⁊ ducibꝰ suis. In-
gredimini ⁊ p̱cutite eos. Nullꝰ euadat. Per-
cusserũtq; eos ĩ ore gladij ⁊ ꝓiecerũt milites
⁊ duces. Et ierũt ĩ ciuitatẽ tẽpli baal ⁊ ꝓtu-
lerũt statuã de phano baal. ⁊ cõbusserunt ⁊
cõminuerunt eã. Destruxerũt q̃q; edẽ baal.
⁊ fecerũt ꝓ ea latrinas vsq; ĩ diẽ hãc. Dele-
uit itaq; iehu baal de isrl̃: verũtñ a peccatis
hierohoam filij nabath: q̇ peccare fecit isrl̃:
nõ recessit. nec dereliq̇t vitulos aureos qui
erãt ĩ bethel ⁊ ĩ dan. Dixit autẽ dñs ad iehu
Quia studiose egisti qd̃ rectũ erat ⁊ place-
bat ĩ oculis meis. ⁊ oĩa q̄ erãt in corde meo
fecisti ꝯ domũ achab: filij tui vsq; ad q̄rtam
generationẽ sedebũt sup̱ thronũ isrl̃. Porro
iehu nõ custodiuit ut ambularet ĩ lege dñi
dei isrl̃. ĩ toto corde suo. Nõ .n. recessit a pec-
catis hierohoam. q̇ peccare fecerat isrl̃. In
diebꝰ illis cepit dñs tedẽ sup̱ isrl̃. P̱cussitq;
eos azahel in vniuersis finibꝰ isrl̃: a iordane
ꝯ orientalẽ plagã. oẽm terrã galaad. ⁊ gad.
⁊ ruben. ⁊ manasse. ab aroer q̄ ẽ sup̱ torren-
tẽ arnon ⁊ galaad ⁊ basan. Reliq̄ aũt v̾boꝝ
iehu ⁊ vniuersa q̄ fecit ⁊ fortitudo eiꝰ: nõne
h̃ scripta sũt ĩ libro v̾boꝝ dieꝝ regũ isrl̃? Et
dormiuit iehu cũ patribꝰ suis: sepelieruntq;
eũ ĩ samaria. ⁊ regnauit ioachaz filiꝰ eiꝰ ꝓ
eo. Dies aũt q̃s regnauit iehu super isrl̃ vi-
ginti ⁊ octo anni sunt in samaria. XI

Athalia v̾o mr̃ ochozie vidẽs mor-
tuũ filiũ suũ: surrexit ⁊ interfecit oẽ
semẽ regiũ. Tollẽs aũt iosaba filia
regis iorã. soror ochozie ioas filiũ ochozie
furata ẽ eũ de medio filioꝝ regis q̇ interficie-
bant̃. ⁊ nutricẽ eiꝰ de triclinio. ⁊ abscõdit eũ
a facie athalie ut nõ interficeret̃: eratq; cũ ea
sex ãnis clam ĩ domo dñi. Porro athalia re-
gnauit sup̱ t̃rã septẽ ãnis. Anno aũt septio
misit ioiada ⁊ assumẽs cẽturiões ⁊ milites
ĩtroduxit ad se ĩ tẽplũ dñi: pepigitq; cum eis
fedus. Et adiurans eos ĩ domo dñi ostẽdit
eis filiũ reg̃: ⁊ p̃cepit illis dicẽs. Iste ẽ ser-
mo quẽ facẽ debetis. Tertia p̱s v̄rm ĩtroeat
sabbato: ⁊ obseruet excubias domus regis.
Tertia aũt p̱s sit ad portã seyr: ⁊ t̃tia p̱s sit
ad portã q̄ ẽ pꝰ habitaculũ scutarioꝝ: ⁊ cu-
stodietĩ excubias domꝰ messa. Due v̾o p̱tes
e vobis oẽs egrediẽtes sabbato custodiant
excubias domꝰ dñi circa regẽ: ⁊ vallabitis
eũ hñtes arma in manibꝰ v̄ris. Si q̇s autẽ
ĩgressus fuerit septũ tẽpli: interficiat̃. Eritisq;
cũ rege introeũte ⁊ egrediẽte. Et fecerũt cen-
turiones iux̄ oĩa q̄ p̃cep̱at eis ioiada sacer-
dos. Et assumẽtes singuli viros suos q̇ ĩgre-
diebãt̃ sabbatũ cũ his q̇ egredibãt̃ e sabba-
to venerũt ad ioiadã sacerdotem. Qui dedit
eis hastas ⁊ arma regis dauid: q̄ erãt in do-
mo dñi. Et steterũt singuli hñtes arma ĩ mãu
sua a p̱te templi dextera vsq; ad p̱tẽ sinistrã
altaris ⁊ edis. circũ regẽ. Produxitq; filiũ
reg̃. ⁊ posuit sup̱ eũ diadema ⁊ testimoniũ:
fecerũtq; eũ regẽ ⁊ vnxerunt: ⁊ plaudentes
manu dixerũt. Uiuat rex. Audiuit ãt atha-
lia vocẽ p̄pli currẽtĩ. ⁊ ĩgressa ad turbas ĩ tẽ-
plũ dñi. vidit regẽ stantẽ sup̱ tribunal iuxta
morẽ. ⁊ cantores ⁊ turbas ꝓpe eũ. oẽmq; po-
pulũ t̃re letãtẽ. ⁊ canẽtẽ tubis. ⁊ scidit vesti-
mẽta sua clamauitq;: Cõiuratio ꝯiuratio.
Precepit aũt ioiada cẽturionibꝰ q̇ erãt super
exercitũ: ⁊ ait eis. Educite eã ex̄ septa tẽpli
⁊ q̇cũq; eã secutꝰ fuerit: feriat̃ gladio. Dixe-
rat .n. sacerdos: nõ occidat̃ ĩ tẽplo dñi. Im-
posuerũtq; ei manꝰ ⁊ impegerũt eã p̱ viã in-
troitꝰ eq̄ꝝ iux̄ palatiũ. ⁊ interfecta ẽ ibi. Pepi-
git ḡ ioiada fedꝰ int̃ deũ ⁊ regẽ ⁊ int̃ populũ
ut eẽt p̄plus dñi. ⁊ int̃ regẽ ⁊ p̄plm. Ingres-
susq; ẽ oĩs p̄pl's t̃re tẽplũ baal. ⁊ destruxerũt
aras eiꝰ: ⁊ imagines cõtriuerũt valide: ma-
than q̊q; sacerdotem baal occiderũt coram
altari. ⁊ posuit sacerdos custodias in domo
dñi: tulitq; centuriones ⁊ celethi ⁊ phelethi
legiones ⁊ oẽm p̄plm t̃re: deduxeruntq; regẽ
de domo dñi. Et venerũt p̱ viam porte scuta-
rioꝝ in palatiũ: ⁊ sedit super thronũ regum
Letatusq; ẽ oĩs p̄pl's t̃re. ⁊ ciuitas ꝯquieuit.
Athalia aũt occisa ẽ gladio ĩ domo regis:

Excubie 24. d' die. vigilie d' nocte.

septē𝔮ꝫ annis erat ioas cum regnare cepisset.

XII

Anno septimo iebu· regnauit ioas. Quadraginta ānis regnauit i ir̄lm: nomē matris ei⁹ sebia de bersabee. Fecitꝫ ioas rectū corā dn̄o· cūctis diebus qb⁹ docuit eū ioiada sacerdos: verūtn̄ excelsa nō abstulit. Adhuc.n. ꝑpl'us imolabat ⁊ adolebat i excelsis icēsū. Dixitꝫ ioas ad sacerdotes. Oēm pecuniā scōꝝ q̄ illata fuerit in tēplū dn̄i a ꝑtereūtib⁹ q̄ offert ꝓ ꝑcio aīe ⁊ quā sponte ⁊ arbitrio cordis sui inferunt in tēplū dn̄i· accipiāt illā sacerdotes iux̄ ordinē suū: ⁊ instaurent sartatecta dom⁹ si q̇d necessariū viderit instauratiōe. Igit̄ vsqꝫ ad vicesimūtertiū annū regis: nō instaurauerūt sacerdotes sartatecta tēpli. Uocauitꝫ rex ioas ioiadā pontificē ⁊ sacerdotes: dicens eis. Quare sartatecta nō instauratis tēpli? Nolite ḡ ampli⁹ accipe pecuniā iux̄ ordinē vr̄m: s; ad istaurationē tēpli reddite eā. Prohibitiqꝫ sūt sacerdotes vltra accipe pecuniā a ꝑpl'o. ⁊ istaurare sartatecta dom⁹. Et tulit ioiada pontifex gaçophylatiū vnū· apuitꝫ foramē desup. ⁊ posuit illud iuxta altare ad dexterā ingredietiū domū dn̄i: mittebātꝫ i eo sacerdotes q̇ custodiebāt ostia omnē pecuniā q̄ deferebat̄ ad tēplū dn̄i. Cūqꝫ viderēt nimiā pecuniā eē in gaçophylatio· ascendebat scriba regis ⁊ pōtifex· effundebātꝫ ⁊ numerabāt pecuniā que iueniebat̄ in domo dn̄i. ⁊ dabāt eā iux̄ numeꝝ atqꝫ mensurā in manu eoꝝ q̇ ꝑerāt cementarijs domus dn̄i. Qui ipendebāt eā i fabris lignoꝝ ⁊ i cementarijs his q̇ opabant̄ i domo dn̄i ⁊ sartatecta faciebāt. ⁊ i his q̇ cedebāt saxa. ⁊ ut emerēt ligna ⁊ lapides q̇ excidebāt̄: ita ut iplerет̄ instauratio dom⁹ dn̄i i vniuersis q̄ indigebāt expensa ad muniendā domū. Uerūtn̄ nō fiebāt ex eadē pecūia hydrie tēpli dn̄i ⁊ fuscinule ⁊ thuribula ⁊ tube ⁊ oē vas aureū ⁊ argenteū: de pecunia q̄ inferebat̄ i templū dn̄i. His .n. q̇ faciebāt op⁹ dabat̄: ut istauraret̄ tēplū dn̄i. Et nō fiebat ratio his hoibus q̇ accipiebant pecuniā ut distribuerēt eā artificib⁹: s; in fide tractabant eā. Pecuniā ꝓ delicto ⁊ pecuniā ꝓ pctis· nō inferebāt in tēplū dn̄i: q̇a sacerdotū erat. Tūc ascendit açahel rex syrie ⁊ pugnabat ꝯ geth: cepitꝫ eā. Et direxit faciē suā ut ascēderet in ir̄lm. Quāobrē tulit ioas rex iuda oīa scificata q̄ ꝯsecrauerat iosaphat ⁊ iorā ⁊ ochoçias patres ei⁹ reges iuda. ⁊ q̄ ipse obtulerat. ⁊ vniuersū argētū qd̄ iueniri potuit i thesauris tēpli dn̄i. ⁊ i palatio regis: misitꝫ açaheli regi syrie. ⁊ recessit ab ir̄lm. Reliq̄ aūt ꝟmonū ioas ⁊ vniūsa q̄ fecit: nōne h̄ scripta sūt in libro ꝟboꝝ dieꝝ regū iuda? Surrexerūt autē ꝟui ei⁹ ⁊ cōiurauerūt int̄ se: ꝑcusserūtꝫ ioas i domo mello i descensu sela. Iosachar nāqꝫ fili⁹ semath. ⁊ iosabat filius somer serui ei⁹ ꝑcusserūt eū ⁊ mortuus est. Et sepelierunt eū cū pr̄ib⁹ suis i ciuitate dauid: regnauitꝫ amasias filius eius ꝓ eo.

XIII

Anno vicesimotertio ioas filij ochoçie regis iude· regnauit ioachaz filius iehu sup isrl' in samaria decē ⁊ septē ānis. ⁊ fecit malū corā dn̄o. Secutusqꝫ ē peccata hieroboam filij nabath q̇ peccare fecit isrl'. ⁊ nō declinauit ab eis. Iratusqꝫ ē furor dn̄i ꝯ isrl'. ⁊ tradidit eos i manu açahel regis syrie ⁊ i manu benadab filij açahel cunctis dieb⁹. Depcat⁹ ē aūt ioachā faciē dn̄i. ⁊ audiuit eū dn̄s. Uidit .n. angustiā isrl': q̇a attriuerat eos rex syrie. Et dedit dn̄s saluatorē isrl'i: ⁊ liberat⁹ ē de māu regis syrie: habitauerūtꝫ filij isrl' i tabnaculis suis· sic heri ⁊ nudiustерti⁹. Uerūtn̄ nō recesserūt a pctis dom⁹ hieroboā: q̇ peccare fecit isrl': s; in ipsis ābulauerīt. Siq̇dē ⁊ luc⁹ ꝑmāsit i samaria ⁊ nō sūt derelicti ioachā de ꝑplo nisi q̇nq̄gintа eq̇tes: ⁊ decē curr⁹. ⁊ decē milia peditum. Interfecerat .n. eos rex syrie: ⁊ redegerat q̄si puluerē in tritura aree. Reliq̄ autē ꝟmonū ioachaz ⁊ vniuersa q̄ fecit ⁊ fortitudo ei⁹: nōne h̄ scripta sunt i libro ꝟmonū dieꝝ regū isrl'? Dormiuitꝫ ioachā cū pr̄ib⁹ suis: ⁊ sepelierūt eū in samaria: regnauitꝫ ioas fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Anno tricesimoseptimo ioas regis iuda regnauit ioas fili⁹ ioachā sup isrl' i samaria sedeci ānis. ⁊ fecit qd̄ malū ē i ꝯspectu dn̄i. Nō declinauit ab oīb⁹ pctis hieroboā filij nabath: q̇ peccare fecit isrl': s; i ipsis ābulauit. Reliq̄ aūt sermonū ioas ⁊ vniuersa q̄ fecit. ⁊ fortitudo ei⁹ quō pugnauerit ꝯ amasiam regem iuda: nōne h̄ scripta sūt in libro sermonū dierū regū isrl'? Et dormiuit ioas cū pr̄ib⁹ suis: hieroboā autē sedit sup soliū ei⁹. Porro ioas sepult⁹ ē i samaria cū regib⁹ isrl'. Heliseus aūt egrotabat infirmitate: qua ⁊ mortu⁹ ē. Descēditꝫ ad eū ioas rex isrl': ⁊ flebat corā eo· dicebatꝫ: pater mi· pr̄ mi:

currus iſrƚ ⁊ auriga eiꝰ. Et ait illi heliſeus: Affer arcū ⁊ ſagittas. Cūq; attuliſſet ad eū arcum ⁊ ſagittas· dixit ad regem iſrƚ: Pone manū tuā ſup arcū. Et cū poſuiſſet ille manū ſuā: ſuppoſuit heliſeus manus ſuas manibꝰ regis. ⁊ ait: Aperi feneſtrā orientalē. Cūq; aperuiſſet· dixit heliſeꝰ: Jace ſagittam Et iecit. Et ait heliſeꝰ: Sagitta ſalutꝭ dn̄i: ⁊ ſagitta ſalutꝭ ꝯ ſyriam. Percutieſq; ſyriā in aphec· donec ꝯſūmas eā. Et ait: Tolle ſagittas. Qui cū tuliſſet· rurſū dixit ei: Percute iaculo t̄rā. Et cū ꝑcuſſiſſet tribꝰ vicibꝰ ⁊ ſtetiſſet: iratꝰ eſt vir dei ꝯ eū. ⁊ ait: Si ꝑcuſſiſſes q̇nquies aut ſexies ſiue ſepties: ꝑcuſſiſſes ſyriā vſq; ad ꝯſūmationē. Nūc āt tribꝰ vicibꝰ ꝑcuties eā. Mortuꝰ ē ḡ heliſeꝰ: ⁊ ſepelierūt eū. Latrūculi aūt de moab venerūt in t̄rā in ipſo āno. Quidā aūt ſepeliētes hoiem viderūt latrūculos: ⁊ ꝓiecerūt cadauer in ſepulchro heliſei. Qđ cum tetigiſſet oſſa heliſei reuixit hō ⁊ ſtetit ſup pedes ſuos. Jgit̄ açahel rex ſyrie afflixit iſrƚ cūctis diebꝰ ioachā. Et miſertꝰ ē dn̄s eoꝝ: ⁊ reuerſus ē ad eos ꝓpt̄ pactū ſuū qđ habebat cū abrahā ⁊ yſaac ⁊ iacob. ⁊ noluit diſpdē eos neq; ꝓijcere penitꝰ vſq; i p̄n̄s tēpꝰ. Mortuꝰ ē aūt açahel rex ſyrie ⁊ regnauit benadab filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Porro ioas filiꝰ ioachā tulit vrbes de manu benadab filij açahel q̄s tulerat de manu ioachā p̄ris ſui iure ꝑlij. Tribꝰ vicibus ꝑcuſſit eum ioas: ⁊ reddidit ciuitates iſrƚ.

XIIII

In anno ſecūdo filij ioachā regis iſrƚ regnauit amaſias filiꝰ ioas regis iuda. Viginti q̇nq; ānoꝝ erat cū regnare cepiſſet: Viginti aūt ⁊ nouē ānis regnauit i irl̄m. Nomen m̄ris eiꝰ ioaden de irl̄m. Et fecit rectū corā dn̄o: verūtn̄ non ut dauid pat̄ eiꝰ. Juxͣ oīa q̄ fecit ioas p̄r ſuꝰ fecit: niſi h̄ tm̄ qđ excelſa nō abſtulit. Adhuc. n. pp̄ƚs adolebat ⁊ imolabat incēſū i excelſis. Cūq; obtinuiſſet regnū· ꝑcuſſit ſeruos ſuos q̇ interfecerāt regē patrē ſuū: filios autē eorū q̇ occiderāt nō occidit: iuxͣ qđ ſcriptū ē in libro legis moyſi ſicut p̄cepit dn̄s dicēs: Nō morient̄ p̄res ꝓ filijs neq; filij ꝓ p̄tribꝰ: ſ; vnuſq̇ſq; in pctō ſuo moriet̄. Jpſe ꝑcuſſit edom in valle ſalinaꝝ decē milia. ⁊ apphendit petrā in ꝑlio vocauitq; nomē eiꝰ iecechel vſq; i p̄ntē diē. Tūc miſit amaſias nūcios ad ioas filiū ioachā filij iehu reḡ iſrƚ dicēs: Veni ⁊ videamus nos. Remiſitq; ioas rex iſrƚ ad amaſiā regē iuda dicēs: Carduꝰ libani miſit ad cedrū q̄ ē i libano· dicēs: Da filiam tuam filio meo vxorē. Trāſierūtq; beſtie ſaltꝰ q̄ ſunt in libano: ⁊ cōculcauerūt carduū. Percutiens inualuiſti ſup edom. ⁊ ſubleuauit te cor tuū. Contētꝰ eſto glīa. ⁊ ſede i domo tua. Quare ꝓuocas malū: ut cadas tu ⁊ iudas tecum? Et nō acq̇euit amaſias. Aſcēditq; ioas rex iſrƚ: ⁊ viderunt ſe ipſe ⁊ amaſias rex iuda in bethſames oppido iude. Percuſſuſq; ē iuda corā iſrƚ. ⁊ fugerunt vnuſq̇ſq; i tabernacula ſua. Amaſiā ꝟo regem iuda filiū ioas filij ochozie cepit ioas rex iſrƚ i bethſames: ⁊ adduxit eū i irl̄m. Et interrupit muꝝ irl̄m a porta ephraim vſq; ad portā anguli q̄dringētis cubitis. Tulitq; oē auꝝ ⁊ argētū ⁊ vniuerſa vaſa q̄ iuēta ſūt i domo dn̄i ⁊ in theſaurꝭ reḡ ⁊ obſides. ⁊ reuerſus ē i ſamariā. Reliq̄ aūt ꝟborū ioas q̄ fecit ⁊ fortitudo eiꝰ q̄ pugnauit ꝯ amaſiā regē iuda: nōne h̄ ſcripta ſūt i libͦ ſmonū dieꝝ regū iſrƚ? Dormiuitq; ioas cū p̄tribꝰ ſuis ⁊ ſepultꝰ ē i ſamaria cū regibꝰ iſrƚ ⁊ regnauit hierobā filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Vixit antē amaſias filiꝰ ioas rex iuda· poſtq̄ mortuꝰ ē ioas filiꝰ ioachā reḡ iſrƚ· viginti q̇nq; ānis. Reliq̄ aūt ſmonū amaſie: nōne h̄ ſcripta ſūt i libro ſmonū dierū regū iuda? Factaq; eſt ꝯ eū cōiuratio in irl̄m. at ille fugit in lachis Miſerūtq; pꝰ eum lachis ⁊ interfecerūt eum ibi: ⁊ aſportauerūt in eq̇s: ſepultuſq; ē i irl̄m cū p̄tribꝰ ſuis i ciuitate dauid. Tulit aūt vniuerſus pp̄ƚs iude açariā annos natū ſedecim ⁊ ꝯſtituerūt eū regem ꝓ p̄re eiꝰ amaſia. Jpſe edificauit abilam. ⁊ reſtituit eā iude poſtq̄ dormiuit rex cū p̄tribꝰ ſuis. Anno q̇ntodecimo amaſie filij ioas reḡ iuda regnauit hierobā filiꝰ ioas reḡ iſrƚ i ſamaria q̄draginta ⁊ vno āno: ⁊ fecit qđ malū ē corā dn̄o. Nō receſſit ab oībꝰ pctīs hierobam filij nabath q̇ peccare fecit iſrƚ. Jpſe reſtituit t̄minos iſrƚ ab itroitu emath vſq; ad mare ſolitudinis: iuxͣ ſermonē dn̄i dei iſrƚ quē locutꝰ ē ꝑ ſeruū ſuū ionam filiū amathi ꝓpheꝭam: qui erat de geth q̄ eſt in opher. Vidit. n. dn̄s afflictionē iſrƚ amarā nimis. ⁊ q; conſūpti eēnt vſq; ad clauſos carcerꝭ ⁊ extremos: ⁊ nō eēt q̇ auxiliaret̄ iſrƚ. Nec locutꝰ ē dn̄s ut deleret nomē iſrƚ de ſub celo: ſ; ſaluauit eos i mānu hierobam filij ioas. Reliq̄ aūt ſmonū hierobā ⁊ vniuerſa q̄ fecit. ⁊ fortitudo eiꝰ q̄ ꝑliatus ē. ⁊ quō reſtituit damaſcū ⁊ emath iude i iſrƚ:

nõne h̄ scripta sūt i libro ꝯmonū dierū regū
isrl'? Dormiuitq̧ bierobo͂ā cū pr̄ibꝰ suis re-
gibꝰ isrl': ⁊ regnauit çacharias filiꝰ eiꝰ ꝓ eo.

XV

Anno vicesimoseptimo biero-
boā reg̃ isrl' reg̃uit açarias filiꝰ ama
sie regis iuda. Sedeci ānoꝝ erat cū
regnare cepisset. ⁊ q̇nq̄gintaduobꝰ ānis re-
gnauit i irl'm. Nomē mr̄is eiꝰ iecelia de irl'm
Fecitq̧ qḋ erat placitū corā dn̄o. iux̄ oia q̄
fecit amasias pat̄ eiꝰ: verūtñ excelsa non est
demolitꝰ. Adhuc ꝑpl's sacrificabat ⁊ adole-
bat incēsū i excelsis. Percussit aūt dn̄s regē
⁊ fuit leꝓsus vsq̧ i diē mortꝭ sue. ⁊ h̄itabat
in domo libera seorsū. Joathan ꝟo filiꝰ reg̃
gubernabat palatiū: ⁊ iudicabat ꝑpl'm terre
Reliq̄ aūt ꝯmonū açarie ⁊ vniuersa q̄ fecit:
nõne hec scripta sūt in libro ꝟboꝝ dieꝝ regū
iuda? Et dormiuit açarias cū pr̄ibꝰ suis: se-
pelierūtq̧ eū cū maioribꝰ suis i ciuitate da-
uid. ⁊ regnauit ioathan filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Anno
tricesimooctauo açarie regis iude regnauit
çacharias filiꝰ bieroboam sup isrl' i samaria
sex mēsibꝰ. ⁊ fecit qḋ malū est corā dn̄o sicut
fecerāt pr̄es eiꝰ. Nō recessit a pctis bieroboā
filij nabath: qui peccare fecit isrl'. Cōiurauit
aūt ꝯ eū sellū filiꝰ iabes: pcussitq̧ eū palā ⁊
intfecit. regnauitq̧ ꝓ eo. Reliq̄ autē ꝟborū
çacharie: nõne h̄ scripta sūt in libro ꝯmonū
dierū regū isrl'? Iste ē ꝯmo dn̄i quē locutus
ē ad iehu dicēs: Filij tui usq̧ ad q̄rtā gnāti-
onē sedebūt de te sup thronū isrl'. Factūq̧ ē
ita. Sellū filiꝰ iabes reg̃uit tricesimonono
āno açarie reg̃ iude. Regnauit aūt vno mē-
se i samaria. Et ascēdit manahen filiꝰ gaddi
de thersa. venitq̧ samariā. ⁊ pcussit sellū fi-
liū iabes i samaria ⁊ intfecit eū: reg̃uitq̧ ꝓ
eo. Reliq̄ āt ꝟboꝝ sellū ⁊ ꝯiuratio eiꝰ p quā
tetēdit insidias: nõne h̄ scripta sūt i libro ser-
monū dieꝝ regū isrl'? Tūc pcussit manahen
thapsam ⁊ oēs q̇ erāt in ea: ⁊ t̄minos eiꝰ de
thersa. Noluerant. n. aperire ei. Et interfecit
oēs pregnātes eiꝰ. ⁊ scidit eas. Anno tricesi-
monono açarie regis iude regnauit mana-
hen filiꝰ gaddi sup isrl' decē ānis in samaria.
fecitq̧ qḋ erat malū corā dn̄o. Nō recessit a
pctis bieroboā filij nabath: q̇ peccare fecit
isrl': cūctꝭ diebꝰ eiꝰ. Veniebat phul rex assy-
riorū i thersa. ⁊ dabat manahen phul mille
talēta argēti. ut eēt ei i auxiliū ⁊ firmaret re-
gnū eiꝰ. Indixitq̧ manahen argētū sup isrl'
cūctis potētibꝰ ⁊ diuitibꝰ ut daret regi assy-
rioꝝ: q̇nq̄gīta siclos argēti p singulos. Re-
uersusq̧ ē rex assyrioꝝ. ⁊ nō ē moratꝰ i ther-
sa. Reliq̄ aūt ꝯmonū manahen ⁊ vniuersa q̄
fecit: nõne h̄ scripta sūt i libro ꝯmonū dierū
regū isrl'? Et dormiuit manahen cū patribꝰ
suis: reg̃uitq̧ phaceia filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Anno
q̇nq̄gesimo açarie reg̃ iude regnauit pha-
ceia filiꝰ manahen sup isrl' i samaria biēnio
fecitq̧ qḋ erat malū corā dn̄o. Nō recessit a
pctis bieroboā filij nabath: q̇ peccare fecit
isrl'. Cōiurauit aūt aduersus eū phacee filiꝰ
romelie dux eiꝰ: ⁊ pcussit eū i samaria i tur-
re domꝰ regie iux̄ argob ⁊ iux̄ ariph. ⁊ cū eo
q̇nq̄gīta viros de filijs galaaditaꝝ ⁊ intfe-
cit eū: regnauitq̧ ꝓ eo. Reliq̄ aūt sermonū
phaceie ⁊ vniuersa q̄ fecit: nõne hec scripta
sūt i libꝰ ꝯmonū dieꝝ regū isrl'? Anno q̇nq̄-
gesimosecūdo açarie reg̃ iude reg̃uit pha-
cee filiꝰ romelie sup isrl' in samaria viginti
ānis. ⁊ fecit qḋ erat malū corā dn̄o. Nō re-
cessit a pctis bieroboā filij nabath: q̇ pecca-
re fecit isrl'. In diebꝰ phacee regis isrl' venit
theglatphalassar rex assur. ⁊ cepit abion. ⁊
abel domū maacha ⁊ ianoe ⁊ cedes ⁊ asor. ⁊
galaad ⁊ galileā ⁊ vniūsam t̄rā neptalim:
⁊ transtulit eos i assyrios. Cōiurauit aūt ⁊
tetēdit isidias osee filiꝰ hela ꝯ phacee filium
romelie: ⁊ pcussit eū ⁊ intfecit: regnauitq̧ ꝓ
eo vicesimo āno ioathan filij oçie. Reliq̄ āt
ꝯmonū phacee ⁊ vniuersa q̄ fecit: nõne hec
scripta sūt in libro sermonū dieꝝ regū isrl'?
Anno secūdo phacee filij romelie regis isrl'
regnauit ioathan filius oçie regis iuda. Vi-
gintiq̇nq̧ annorū erat cū regnare cepisset: ⁊
sedeci ānis regnauit ī irl'm. Nomē mr̄is eiꝰ
hierusa: filia çadoch. Fecitq̧ qḋ erat placitū
corā dn̄o. Iux̄ oia q̄ fecit oçias pr̄ suꝰ opatꝰ
ē: verūtñ excelsa nō abstulit. Adhuc ꝑplus
īmolabat ⁊ adolebat incēsū in excelsis. Ipse
edificauit portā domus dn̄i sublimissimam.
Reliq̄ aūt sermonū ioathā ⁊ vniuersa q̄ fe-
cit: nõne h̄ scripta sunt i libro ꝟboꝝ dieꝝ re-
gū iuda? In diebꝰ illis cepit dn̄s mittē i iu-
dā rasin regē syrie: ⁊ phacee filiū romelie.
Et dormiuit ioathan cum pr̄ibꝰ suis: sepul-
tusq̧ ē cū eis in ciuitate dauid pr̄is sui. ⁊ re-
gnauit achaç filiꝰ eius ꝓ eo.

XVI

Anno decimoseptīo phacee filij ro-
melie regnauit achaç filiꝰ ioathan
regis iuda. Viginti ānoꝝ erat achaç
cū regnare cepisset: ⁊ sedeci annis regnauit

phul rex assyriorum.

in irl'm. Non fecit qđ erat placitũ ĩ cõspectu dñi dei sui sicut dauid pr̃ ei⁹: ꝫ ambulauit in via regum isrl'. Insup ⁊ filiũ suũ cõsecrauit trãsferẽs ꝑ ignẽ ẜm idola gẽtiũ: q̃ dissipauit dñs corã filijs isrl'. Immolabatq̈ victimas ⁊ adolebat incẽsũ ĩ excelsis ⁊ ĩ collib⁹: ⁊ sb oĩ ligno frõdoso. Tũc ascẽdit rasin rex syrie: ⁊ phacee fili⁹ romelie rex isrl' ad preliandũ ĩ irl'm. Cũq̈ obsideret achaç: nõ valuerũt supare eũ. In tp̃e illo restituit rasin rex syrie baylam syrie: ⁊ eiecit iudeos de bayla. Et idumei ⁊ syri venerũt in baylã ⁊ hitauerũt ibi vsq̈ ĩ diẽ hãc. Misit aũt achaç nuncios ad theglatphalassar regẽ assyriorũ dicẽs: Seru⁹ tu⁹ ⁊ fili⁹ tu⁹ ego sum. Ascẽde ⁊ saluũ me fac de manu reg̃ syrie ⁊ de manu reg̃ isrl' q̃ ꝯsurrexerũt aduẽsũ me. Et cũ collegisset argẽtũ ⁊ auꝝ qđ iueniri potuit ĩ domo dñi. ⁊ in thesauris regis · misit regi assyriorũ munera: q̃ ⁊ acq̃euit volũtati ei⁹. Ascẽdit ãt rex assyrioꝝ ĩ damascũ ⁊ vastauit eã. ⁊ trãstulit habitatores ei⁹ cyrenen: rasin aũt interfecit. Perrexitq̈ rex achaç ĩ occursũ theglat phalassar regi assyrioꝝ ĩ damascũ. Cũq̈ vidisset altare damasci: misit rex achaç ad vriam sacerdotẽ exẽplar ei⁹ ⁊ sil'itudinẽ iux̃ oẽ opus ei⁹. Extruxitq̈ vrias sacerdos altare Iux̃ oĩa q̃ ꝑcepat rex achaç de damasco: ita fecit sacerdos vrias donec veniret rex achaç de damasco. Cumq̈ venisset rex de damasco vidit altare ⁊ venerat⁹ est illud: ascenditq̈ ⁊ imolauit holocausta ⁊ sacrificiũ suũ ⁊ libauit libamina ⁊ fudit sanguinẽ pacificorũ q̃ obtulerat sup altare. Porro altare ereũ qđ erat corã dño trãstulit de facie tẽpli ⁊ de loco altaris ⁊ de loco tẽpli dñi: posuitq̈ illud ex latere altaris ad aq̃lonẽ. Precepit quoq̈ rex achaç vrie sacerdoti dicens: Sup altare mai⁹ offer holocaustũ matutinũ ⁊ sacrificiũ vesptinũ ⁊ holocaustũ regis ⁊ sacrificiũ ei⁹: ⁊ holocaustũ vniũsi ꝑpli tre ⁊ sacrificia eoꝝ ⁊ libamina eoꝝ. ⁊ oẽm sanguinẽ holocausti ⁊ vniuersũ sanguinẽ victime sup illud effũdes. Altare ꝟo ereũ erit paratũ ad volũtatem meã. Fecit igit' vrias sacerdos iux̃ oĩa q̃ ꝑcepat rex achaç. Tulit aũt rex achaç celatãs bases ⁊ luterẽ q̃ erat desup. ⁊ mare deposuit de hob⁹ ereis q̃ sustẽtabãt illud ⁊ posuit sup pauimẽtũ stratum lapide. Musach q̈ sabbati qđ edificauerat ĩ tẽplo ⁊ igressũ reg̃ exteri⁹ ꝯuertit ĩ tẽplũ dñi: ꝓpt' regẽ assyrioꝝ.

Reliq̃ aũt ꝟboꝝ achaç ⁊ oĩa q̃ fecit: nõne hec scripta sũt ĩ libro sermonũ dierũ regũ iudaꝝ Dormiuitq̈ achaç cũ prĩb⁹ suis. ⁊ sepultus est cũ eis in ciuitate dauid: ⁊ regnauit ezechias filius eius pro eo.

XVII

Anno duodecimo achaç regis iuda regñuit osee fili⁹ hela in samaria sup isrl' nouẽ annis: fecitq̈ malũ corã dño: ꝫ non sicut reges isrl' q̃ ante eũ fuerũt. Cõtra hũc ascẽdit salmanasar rex assyrioꝝ ⁊ fact⁹ ẽ ei osee seru⁹: reddebatq̈ illi tributa. Cũq̈ depꝑhẽdisset rex assyrioꝝ osee q̈ rebellare nitens misisset nũcios ad Sua regẽ egypti: ne ꝑstaret tributa regi assyrioꝝ · sicut singulis annis solit⁹ erat: obsedit eũ. ⁊ vinctũ misit in carcerẽ: ꝑuagatusq̈ ẽ oẽm terrã. ⁊ ascendẽs samariã obsedit eam trib⁹ ãnis. Anno autẽ nono osee cepit rex assyrioꝝ samariã. ⁊ trãstulit isrl' ĩ assyrios: posuitq̈ eos in baylam ⁊ ĩ abor iux̃ fluuiũ goçan in ciuitatib⁹ medoꝝ. Factũ est. n. cũ peccassent filij isrl' dño deo suo q̃ eduxerat eos de t'ra egypti de manu pharaonis regis egypti: coluerũt deos alienos. ⁊ ãbulauerũt iux̃ ritũ gentiũ q̃s ꝯsũpserat dñs ĩ ꝯspectu filioꝝ isrl' ⁊ regũ isrl': q̃a sil'r fecerãt. Et irritauerunt filij isrl' ꝟbis nõ rectis dñm deũ suũ. ⁊ edificauerũt sibi excelsa in cũctis vrbib⁹ suis a turre custodũ vsq̈ ad ciuitatẽ munitã. Fecerũtq̈ sibi statuas ⁊ lucos ĩ oĩ colle sublimi. ⁊ subt' oẽ lignũ nemorosũ. ⁊ adolebãt ibi incensum sup aras ĩ morẽ gẽtiũ q̃s trãstulerat dñs a facie eoꝝ. Fecerũtq̈ verba pessima irritãtes dñm. ⁊ coluerũt imũdicias de q̃b⁹ ꝑcepit eis dñs ne facerẽt ꝟbũ hoc. Et testificat⁹ ẽ dñs in isrl' ⁊ ĩ iuda ꝑ manũ oĩuꝫ ꝓphãꝝ ⁊ videntiũ dicẽs: Reuertimi a vijs vr̃is pessimis. ⁊ custodite ꝑcepta mea ⁊ cerimonias: iux̃ omnẽ legẽ quam ꝑcepi pr̃ibus vr̃is: ⁊ sicut misi ad vos ĩ manu ẜuoꝝ meoꝝ ꝓphãꝝ. Qui nõ audierũt · ꝫ idurauerũt ceruicẽ suã iux̃ ceruicẽ patꝝ suoꝝ q̃ noluerũt obedire dño deo suo. Et abiecerũt legitima ei⁹. ⁊ pactũ qđ pepigit cũ pr̃ib⁹ eoꝝ ⁊ testificatiões q̃b⁹ ꝯtestat⁹ est eos: secutiq̈ sunt vanitates ⁊ vane egerũt: ⁊ secuti sũt gẽtes q̃ erãt ꝑ circuitũ eoꝝ · super quib⁹ ꝑcepat dñs eis ut nõ facerẽt sic ⁊ ille faciebant. Et dereliq̃rũt oĩa ꝑcepta dñi dei sui: fecerũtq̈ sibi cõflatiles duos vitulos. ⁊ lucos. ⁊ adorauerũt vniuersam militiã celi. Seruierũtq̈ baal. ⁊ cõsecrabãt filios suos

musach. i. archã. ĩ q̃ reponebãt donaria Regũ ẜ principũ ad reficienꝫ sarta tecta tẽpli.

⁊ filias suas ꝑ ignē. Et diuinatiōi inseruiebāt
⁊ augurijs ⁊ tradiderūt se ut facerent malū
corā dn̄o. ⁊ irritarēt eū. Iratusq; ē dn̄s ve-
hement' isrl'i. ⁊ abstulit eos a cōspectu suo. ⁊
nō remāsit nisi trib⁹ iuda tm̄modo. Sz nec
ipse iuda custodiuit mādata dn̄i dei sui: ve-
rūtm̄ errauit ⁊ ābulauit ī erroꝛib⁹ isrl'. quos
opat⁹ fuerat. Proiecitq; dn̄s oē semē isrl'. ⁊
afflixit eos ⁊ tradidit eos ī mān diripiētiū.
donec ꝓijcēt eos a facie sua: ex eo iā tp̄e quo
scissus ē isrl' a domo dauid. ⁊ ꝯstituerūt sibi
regē hieroboā filiū nabath. Sepauit. n. hie-
roboam isrl' a dn̄o. ⁊ peccare eos fecit pctm̄
magnū. Et ābulauerūt filij isrl' ī vniuersis
pctis hieroboā q̄ fecerat ⁊ non recesserūt ab
eis vsq; q̄ dn̄s auferret isrl' a facie sua: sicut lo-
cut⁹ fuerat ī manu oīuz s̄uoꝝ suoꝝ ꝓphetarū.
Trāslatusq; ē isrl' de t̄ra sua ī assyrios vsq; ī
diē hāc. Adduxit aūt rex assyrioꝝ viros de
babylōe ⁊ de cutha ⁊ de abaiath ⁊ de emath
⁊ de sepharuaim. ⁊ collocauit eos ī ciuitati-
b⁹ samarie ꝓ filijs isrl'. Qui possederūt sama-
riā. ⁊ hitauerūt ī vrbib⁹ ei⁹. Cūq; ibi hitare
cepissent nō timebant dn̄m: ⁊ imisit eis dn̄s
leones q̄ interficiebāt eos. Nūciatūq; est regi
assyrioꝝ ⁊ dictū. Gētes q̄s trāstulisti ⁊ hita-
re fecisti ī ciuitatib⁹ samarie ignorant legitima
dei t̄re. ⁊ imisit ī eos dn̄s leones ⁊ ecce interfi-
ciūt eos: eo ꝙ ignorēt ritū dei t̄re. Precepit aūt
rex assyrioꝝ dicēs: Ducite illuc vnū de sacer-
dotib⁹ q̄s īde captiuos adduxistꝭ: ut vadat
⁊ hitet cū eis: ⁊ doceat eos legitima dei t̄re.
Igit' cū venisset vn⁹ de sacerdotib⁹ his q̄ ca-
ptiui ducti fuerāt de samaria. hitauit in be-
thel: ⁊ docebat eos quō colerent dn̄m. Et
vnaqueq; gens fabricata ē deū suū. Posue-
rūtq; eos ī phanis excelsis q̄ fecerāt samari-
te. gēs ⁊ gēs ī vrbib⁹ suis. ī q̄b⁹ hitabāt. Viri
n. babylonij fecerūt sochot benoth: viri aūt
cuthei fecerūt nergel. ⁊ viri de emath fecerūt
asima. Porro euei fecerūt nebaā ⁊ tharthā.
Hi aūt q̄ erāt de sepharuaī cōburebāt filios
suos igni adramelech ⁊ anamelech dijs se-
pharuaī. ⁊ nihilomin⁹ colebāt dn̄m. Fecerūt
aūt sibi de nouissimis sacerdotes excelsoꝝ: ⁊
ponebāt eos ī phanis sublimib⁹. Et cū dn̄m
colerēt: dijs q̄q; suis s̄uiebāt iux̄ ꝯsuetudinē
gētiū de q̄b⁹ trāslati fuerāt samariā. Vsq; ī
p̄ntē diē moꝛē sequūt' antiquū. Non timent
dn̄m: neq; custodiunt cerimonias eius atq;
iudicia ⁊ legē ⁊ mandatū q̄ꝺ p̄cepat dn̄s fi-
lijs iacob quē ꝯgnoīauit isrl'. ⁊ ꝑcusserat cū
eis pactū. ⁊ mādauerat eis dicēs: Nolite ti-
mere deos alienos ⁊ nō adoretꝭ eos neq; co-
latis eos ⁊ nō imoletꝭ eis: s̄ dn̄m deū vr̄m q̄
eduxit vos de t̄ra egypti ī fortitudie magna
⁊ ī brachio extēto. ipsū timete ⁊ illū adora-
te ⁊ ipsi imolate. Cerimonias quoq; ⁊ iudi-
cia ⁊ legē ⁊ mādatū q̄ꝺ scripsit vobis custo-
dite. ut faciatꝭ cūctꝭ dieb⁹. ⁊ nō timeatꝭ deos
alienoꝝ. Et pactū q̄ꝺ ꝑcussit vobiscū nolite
obliuisci. nec colatꝭ deos alienos. s̄ dn̄m deū
vr̄m timete. ⁊ ipse eruet vos de manu oīuz
inimicoꝝ vr̄oꝝ. Illi v̄o nō audierūt: s̄ iux̄ cō-
suetudinē suā p̄stinā ꝑpetrabāt. Fuerūt igi-
tur gētes iste timētes q̄dē dn̄m: s̄ nihilomi-
nus ⁊ idolis suis s̄uiētes. Nā filij eoꝝ ⁊ ne-
potes sicut fecerūt p̄res sui: ita faciūt vsq; in
presentem diem. XVIII

Anno t̄tio osee filij hela regis isrl'. re-
gnauit ezechias fili⁹ achaz reg̃ iuda
Viginti q̄nq; annoꝝ erat cū regnare
cepisset. ⁊ viginti noue ānis regnauit ī irl'm.
Nomē m̄ris ei⁹ abisa filia zacharie. Fecitq;
q̄ꝺ erat bonū corā dn̄o: iux̄ oīa q̄ fecerat da-
uid p̄r ei⁹. Ipse dissipauit excelsa: ⁊ cōtriuit
statuas: ⁊ succidit lucos: ꝯfregitq; serpētem
ereū quē fecerat moyses. Siq̄dem vsq; ad il-
lud tp̄s filij isrl' adolebāt ei incensū. Voca-
uitq; nomē eius nehestan. Et in dn̄o deo isrl'
sperauit. Itaq; p⁹ eū non fuit silis ei de cūctꝭ
regib⁹ iuda: s̄ neq; ī his q̄ ante eū fuerūt. ⁊
adhesit dn̄o: ⁊ non recessit a vestigijs ei⁹: fe-
citq; mandata ei⁹ q̄ p̄cepat dn̄s moysi. vn̄ ⁊
erat dn̄s cū eo. ⁊ in cūctꝭ ad q̄ ꝓcedebat sa-
pienter se agebat. Rebellauit quoq; ꝯ̄ regem
assyrioꝝ. ⁊ nō seruiuit ei. Ipse ꝑcussit phili-
steos vsq; ad gazam ⁊ oēs t̄minos eoꝝ: ⁊ a
turre custodū vsq; ad ciuitatē munitā. An-
no q̄rto regis ezechie q̄ erat ān⁹ septim⁹ osee
filij hela reg̃ isrl'. ascēdit salmanasar rex as-
syrioꝝ samariā. ⁊ oppugnauit eā ⁊ cepit. Nā
p⁹ ānos tres āno sexto ezechie. id est nono
āno osee regis isrl'. capta ē samaria: ⁊ trāstu-
lit rex assyrioꝝ isrl' in assyrios: collocauitq;
eos ī hayla ⁊ ī abor. fluuijs gozan ī ciuita-
tib⁹ medoꝝ: q2 nō audierūt vocem dn̄i dei
sui. s̄ p̄tergressi sūt pactū ei⁹. Oīa q̄ p̄cepat
moyses seru⁹ dn̄i nō audierūt neq; fecerūt.
Anno q̄rtodecimo reg̃ ezechie ascēdit sen-
nacherib rex assyrioꝝ ad vniūsas ciuitates
iuda munitas. ⁊ cepit eas. Tūc misit ezechias

rex iuda nūcios ad regē assyrioꝝ i lachis dicēs: peccaui. Recede a me: ⁊ oē qđ iposuer̄ mihi ferā. Indixit itaqꝫ rex assyrioꝝ eçechie regi iude trecēta talēta argēti ⁊ triginta talenta auri. Deditqꝫ eçechias oē argentū qđ repertū fuerat in domo dñi. ⁊ in thesauris reḡ In tp̄e illo ꝯfregit eçechias valuas templi dñi ⁊ laminas auri q̄s ipse affixerat. ⁊ dedit eas regi assyrioꝝ. Misit autē rex assyrioꝝ thartā ⁊ rapsar̄ ⁊ rapsacē de lachis ad regē eçechiā cū manu valida irl'm. Qui cū ascēdissent venerūt irl'm ⁊ steterūt iux̄ aq̄ductū piscine sup̄ior̄ q̄ ē i via agri fullonis: vocauerūtqꝫ regē. Egressus ē aūt ad eos eliachī filiꝰ helchie p̄positꝰ domus ⁊ sobna scriba ⁊ ioahe filiꝰ asaph a cōmentarijs. Dixitqꝫ ad eos rapsaces. Loq̄mi eçechie. Hec dicit rex magnꝰ rex assyrioꝝ. Que ē ista fiducia q̄ niteris? Forsitan inisti ꝯsiliū: ut p̄pares te ad p̄liū. In q̄ cōfidis ut audeas rebellare? An speras i baculo harūdineo atqꝫ ꝯfracto egypto? Sup̄ quē si icubuerit hō: cōminutꝰ igrediet' manū eiꝰ: ⁊ pforabit eā. Sic ē pharao rex egypti oībꝰ q ꝯfidūt i se. Qđ si dixerit̄ m̄ i dño deo nr̄o hēmꝰ fiduciā. nōne iste ē cuiꝰ abstulit eçechias excelsa ⁊ altaria. ⁊ p̄cepit iude ⁊ irl'm añ altare hoc adorabit̄ in irl'm? Nūc igit' trāsite ad dñm meū regē assyrioꝝ ⁊ dabo vob̄ duo milia eq̄rū: ⁊ videte an hr̄e valeat̄ ascēsores eoꝝ. Et quō poterit̄ resistē añ vnū satrapam de s̄uis dñi mei minimis: An fiduciā hēs i egypto ꝓpt' currꝰ ⁊ eq̄tes? Nūq̄d sine dñi volūtate ascēdi ad locū istū ut demolirer eum? Dñs dixit mihi. Ascēde ad t̄rā hāc: ⁊ demolire eā. Dixerūt aūt eliachim filiꝰ helchie ⁊ sobna scriba ⁊ ioahe rapsaci. Precamur ut loq̄ris nobis s̄uis tuis syriace. siq̄dē itelligimꝰ hāc linguā. ⁊ nō loq̄ris nob̄ iudaice audiēte ꝑplo q̄ ē sup̄ muꝝ. Rñditqꝫ eis rapsaces dicēs. Nūq̄d ad dñm tuū ⁊ ad te misit me dñs meꝰ ut loq̄rer s̄mones hos. ⁊ nō potiꝰ ad viros q̄ sedēt sup̄ murū ut comedāt stercora sua. ⁊ bibant vrinā suā vobiscū? Stetit itaqꝫ rapsaces: ⁊ exclamauit voce magna iudaice ⁊ ait: Audite v̄ba reḡ magni regis assyrioꝝ. Hec dic̄ rex Non vos seducat eçechias. Non. n. poterit eruere vos de manu mea: neqꝫ fiduciā vobis tribuat sup̄ dñm dicēs: Eruēs liberabit nos dñs. ⁊ nō tradet' ciuitas h̄ i manu reḡ assyrioꝝ. Nolite audire eçechiā. Hec. n. dicit rex assyrioꝝ. Facite mecum qđ vobis est vtile: ⁊ egredimini ad me. Et comedet vnusq̄sqꝫ de vinea sua. ⁊ de ficu sua. ⁊ bibet̄ aq̄s de cisternis vr̄is: donec veniā ⁊ trāsferā vos in t̄rā q̄ silis ē t̄re vr̄e. in t̄rā fructiferā ⁊ fertilē vini: terrā panis ⁊ vineaꝝ. terrā oliuaꝝ ⁊ olei ac mellis. ⁊ viuet̄. ⁊ nō moriemi. Nolite audire eçechiā q̄ vos decipit dicēs: Dñs libabit nos. Nūq̄d libauerūt dij gētiū terrā suā de manu regis assyrioꝝ? Ubi ē deus emath ⁊ arphat? Ubi ē deꝰ sepharuaim ana ⁊ aua? Nūq̄d liberauerūt samariā de manu mea? Qui nā illi sūt i vniuersis dijs t̄rarū q̄ eruerūt regionē suā de manu mea: ut possit eruē dñs irl'm de manu mea? Tacuit itaqꝫ ꝑpl's ⁊ nō rñdit ei q̄cq̄. Siq̄dē p̄ceptū regis acceperāt: ut nō rñderēt ei. Uenitqꝫ eliachim filius helchie p̄positus domus sobna scriba ⁊ ioahe filiꝰ asaph a cōmētarijs ad eçechiam scissis vestibꝰ. ⁊ nūciauerūt ei v̄ba rapsacis.

Que cum audisset eçechias rex. scidit vestimēta sua. ⁊ optus est sacco: igressusqꝫ est domū dñi: ⁊ misit: eliachim p̄positū domꝰ ⁊ sobnā scribā ⁊ senes de sacerdotibꝰ optos saccis. ad ysaiā ꝓph̄am filiū amos. Qui dixerūt. Hec dicit eçechias. Dies tribulatiōis ⁊ increpatiōis ⁊ blasfemie dies iste. Uenerunt filij vsqꝫ ad partū. ⁊ vires nō h̄z parturiēs. Si forte audiat dñs deꝰ tuꝰ vniuersa v̄ba rapsacis quē misit rex assyrioꝝ dñs suꝰ ut exꝓbraret deū viuētē ⁊ argueret v̄bis q̄ audiuit dñs deus tuus. ⁊ fac orationē ꝓ reliquijs q̄ rep̄te sūt. Uenerūt ḡ s̄ui reḡ eçechie ad ysaiā. Dixitqꝫ eis ysaias. Hec dicet̄ dño vr̄o. Hec dic̄ dñs: Noli timere a facie s̄monū q̄s audisti q̄bus blasfemauerūt pueri reḡ assyrioꝝ me. Ecce ego imittā ei sp̄m ⁊ audiet nūciū. ⁊ reuertet' i t̄rā suā: ⁊ deijciā eū gladio i t̄ra sua. Reuersus ē ḡ rapsaces ⁊ iuenit regē assyrioꝝ expugnantē lobnam. Audierat. n. q̄ recessisset de lachis. Cūqꝫ audisset de tharacha rege ethiopie dicētes. ecce egressꝰ ē ut pugnet aduersum te. ⁊ iret ꝯ eū: misit nūcios ad eçechiam dicēs: Hec dicite eçechie regi iuda. Nō te seducat deꝰ tuꝰ i q̄ habes fiduciā: neqꝫ dicas: Nō tradet' irl'm i manꝰ reḡ assyrioꝝ. Tu. n. ip̄e audisti q̄ fecerūt reges assyrioꝝ vniūsis t̄ris: quō vastauerūt eas. Num ḡ solꝰ poter̄ libari? Nūq̄d libauerūt dij gētiū singl'os q̄s vastauerūt p̄res mei goçan videlicꝫ ⁊ aran

XIX

Exprobro. bra[s] me. cor. i t'sylbis.

⁊ resepħ ⁊ filios eden·q̄ erant in thelassar?
Ubi ē rex emath ⁊ rex arphat ⁊ rex ciuitatꝭ
sepharuaim ana ⁊ aua? Itaq̃ cū accepisset
ezechias lr̄as de mãu nūcioꝝ ⁊ legisset eas
ascēdit i domū dn̄i ⁊ expãdit eas corā dn̄o:
⁊ orauit in ɔ̄spectu ei⁹ dicens: Dn̄e de⁹ isrl̄ q̄
sedes sup cherubī tu es de⁹ sol⁹ regū oīuꝫ t̄re
tu fecisti celū ⁊ t̄rā. Inclina aurē tuā ⁊ audi.
Apꝛi dn̄e oculos tuos ⁊ vide: ⁊ audi omnia
ꝟba sennacherib: q̄ misit ut exꝓbraret nob̄
deū viuētē. Uere dn̄e dissipauerīt reges assy-
rioꝝ gētes ⁊ t̄ras oīuꝫ. ⁊ miserūt deos eoꝝ
in ignē. Nō.n. erāt dij: ꝫ opa manuū hoīuꝫ
ex ligno ⁊ lapide: ⁊ ꝑdiderūt eos. Nunc igiꝰ
dn̄e de⁹ nr̄ saluos nos fac de manu eoꝝ: ut
sciāt oīa regna t̄re· q̇a tu es dn̄s deus sol⁹.
Misit āt ysaias fili⁹ amos ad ezechiā dicēs
Hec dic̄ dn̄s de⁹ isrl̄. Que dep̄cat⁹ es me sup
sennacherib rege assyrioꝝ: audiui. Iste est
sermo quē locut⁹ ē dn̄s de eo. Spreuit te ⁊
subsannauit te ꝟgo filia syon: p⁹ tergū tuū
caput mouit filia irl̄m. Cui exꝓbrasti. ⁊ quē
blassemasti? Cōtra quē exaltasti vocē tuā:
⁊ eleuasti i excelsū oculos tuos? Cōtra scm̄
isrl̄. ꝑ manū seruoꝝ tuoꝝ exprobrasti dn̄o: ⁊
dixisti. In multitudine curruū meoꝝ ascen-
di excelsa mōtiū i sūmitate libani. ⁊ succidi
sublimes cedros ei⁹: ⁊ electas abietes illi⁹
Et igressus sū vsq̃ ad t̄mios ei⁹. ⁊ saltū car-
meli ei⁹ ego succidi. Et bibi aq̄s alienas. ⁊
siccaui vestigijs pedū meoꝝ oēs aq̄s clausas.
Nunq̇d nō audisti q̇d ab initio fecerim? Ex
dieb⁹ antiq̇s plasmaui illud: ⁊ nūc adduxi.
Erūtq̃ i ruinā colliū cōpugnātiū ciuitates
munite. Et q̄ sedēt in eis hūiles manu ɔ̄tre-
muerūt ⁊ cōfusi sūt· facti sūt velut fenū agri
⁊ virēs herba tectoꝝ: q̄ arefacta est ãn̄q̄ ve-
niret ad maturitatē. Habitaculū tuū ⁊ egres-
sū tuū ⁊ introitū tuū ⁊ viā tuā ego p̄sciui: ⁊
furorem tuū ɔ̄ me. Insanisti i me: ⁊ supbia
tua ascēdit i aures meas. Ponā itaq̃ circu-
lū i narib⁹ tuis. ⁊ chamū in labijs tuis. ⁊ re-
ducā te i viā ꝑ quā venisti. Tibi āt ezechia ħ
erit signū. Comede ħ āno q̄ repperer̄: in se-
cūdo aūt anno q̄ spōte nascūꝰ. Porro i āno
t̄tio seminate ⁊ metite: plātate vineas ⁊ co-
medite fruct⁹ eaꝝ. Et q̇ðcūq̃ reliquū fuerit
de domo iuda mittet radicē deorsū: ⁊ faciet
fructū sursū. De irl̄m quippe egredienꝰ reli-
quie: ⁊ q̇ð saluetur de mōte syon: Zelus dn̄i
exercituū faciet ħ. Quãobrem ħ dic̄ dn̄s de

rege assyrioꝝ. Nō ingredietur vrbē hãc· nec
mittet i eā sagittā: nec occupabit eā clype⁹.
nec circūdabit eā munitio. Per viā q̄ venit
reuerteꝰ. ⁊ ciuitatē hãc nō igredieꝰ dic̄ dn̄s
ꝓtegãq̃ vrbē hãc ⁊ saluabo eā ꝓpter me ⁊ ꝓ-
pter dauid seruū meū. Factū ē igiꝰ i nocte il-
la venit ãgel⁹ dn̄i. ⁊ ꝑcussit i castris assyrio-
rū centū octogītaq̇nq̃ milia. Cūq̃ dilucu-
lo surrexisset vidit oīa corpa mortuoꝝ. ⁊ re-
cedens abijt. Et reuersus ē sennacherib rex
assyrioꝝ. ⁊ mãsit in niniue. Cūq̃ adoraret i
tēplo nesrach deū suū· adramelech ⁊ sarasar
filij ei⁹ ꝑcusserūt eū gladio: fugerūtq̃ i t̄rā
armenioꝝ. ⁊ regñuit asaraddon fili⁹ ei⁹ ꝓ eo.

XX

In diebus illis egrotauit
ezechias vsq̃ ad mortē: ⁊ venit ad
eum ysaias filius amos ꝓphetes: di-
xitq̃ ei. Hec dic̄ dn̄s de⁹. Precipe domui tue.
Morier̄.n. tu ⁊ nō viues. Qui ɔ̄uertit faciē
suā ad parietē. ⁊ orauit dn̄m dicēs. Obse-
cro dn̄e: memēto quō ãbulaueri corā te in
ꝟitate ⁊ i corde ꝑfecto. ⁊ q̇ð placitū ē corā te
feceri. Fleuit itaq̃ ezechias fletu magno. Et
ãn̄q̄ egredeꝛeꝰ ysaias mediā ꝑtē atrij· fact⁹ est
ꝟmo dn̄i ad eū dicēs: Reuertē. ⁊ dic ezechie
duci ꝓpl̄i mei. Hec dic̄ dn̄s de⁹ dauid p̄ris tui
Audiui or̄onē tuā: vidi lacrymā tuā. ⁊ ec-
ce sanaui te. Die t̄tio ascēdes tēplū dn̄i. ⁊ ad-
dā dieb⁹ tuis q̇ndeci ãnos. Sꝫ ⁊ de mãu re-
gis assyrioꝝ libabo te ⁊ ciuitatē hãc: ⁊ ꝓte-
gā vrbē istā ꝓpꝰ me ⁊ ꝓpꝰ dauid ꝟuū meū. Di-
xitq̃ ysaias. Afferte massam ficoꝝ. Quā cū
attulissent ⁊ posuissent sup vlc⁹ ei⁹: curat⁹ ē.
Dixerat aūt ezechias ad ysaiam. Q̇ð erit si-
gnū q̇a dn̄s me sanabit. ⁊ q̇a ascēsur⁹ sū die
t̄tia tēplū dn̄i? Cui ait ysaias. Hoc erit signū
a dn̄o: q̄ factur⁹ sit dn̄s ꝟmonē quē locut⁹
ē. Uis ut ascēdat vmbra decē lineis: aut ut
reuertaꝰ totidē ḡdib⁹? Et ait ezechias: Fa-
cile est vmbrā crescē decē lineis. Nec ħ volo
ut fiat: ꝫ ut reuertaꝰ retrorsū decē gradib⁹.
Inuocauit itaq̃ ysaias ꝓpħa dn̄m: ⁊ redu-
xit vmbrā ꝑ lineas q̇b⁹ iā descēderat in ho-
rologio achaz retrorsū decē ḡdib⁹. In tp̄e il-
lo misit merodach baladan fili⁹ baladā rex
babylonioꝝ lr̄as ⁊ munera ad ezechiā. Au-
dierat.n. q̄ egrotasset ezechias. Letat⁹ ē aūt
in aduentu eoꝝ ezechias. ⁊ ōn̄dit eis domū
aromatū. ⁊ auꝝ ⁊ argētū ⁊ pigmēta varia:
vnguēta quoq̃ ⁊ domū vasoꝝ suoꝝ ⁊ oīa q̄
hr̄e poterat i thesaur̄ suis. Nō fuit quod nō

ostēderet eis ezechias ī domo sua ⁊ ī oī ptā-
te sua. Venit autē ysaias ꝓpħa ad regē eze-
chiā: dixitq̄ȝ ei. Quid dixerunt viri isti: aut
vnde venerunt ad te? Cui ait ezechias. De
t̄ra longinq̄ venerūt ad me: de babylone. At
ille rn̄dit. Quid viderunt in domo tua? Ait
ezechias. Oīa q̄cūq̄ȝ sūt ī domo mea viderūt.
Nihil ē. n. qd̄ nō mōstrauerim eis ī thesaurꝭ
meis. Dixit itaq̄ȝ ysaias ezechie. Audi ſmo
nē dn̄i. Ecce dies venient. ⁊ auferent oīa q̄ sūt
ī domo tua. ⁊ q̄ ꝯdiderūt p̄res tui vsq̄ȝ in diē
hāc: ī babylonē. Nō remanebit q̄cq̄ȝ ait dn̄s
Sȝ ⁊ de filijs tuis q̄ egredient̄ ex te q̄s gnā-
bis tollent̄. ⁊ erūt eunuchi ī palatio regis
babylonis. Dixit ezechias ad ysaiā. Bonꝰ
ſmo dn̄i quē locutꝰ ē. Sit tm̄ pax ⁊ v̄itas ī
diebꝰ meis. Reliq̄ aūt ſmonū ezechie ⁊ oīs
fortitudo eiꝰ. ⁊ quō fecerit piscinā ⁊ aq̄du-
ctū. ⁊ ītroduxerit aq̄s ī ciuitatē: nōne hꝰ scri-
pta sūt ī libro ſmonū dieꝝ regū iuda? Dor-
miuitq̄ȝ ezechias cū patribꝰ suis: ⁊ regna-
uit manasses filius eius pro eo. XXI

Duodeci ānoꝝ erat manasses cū re-
gnare cepisset. ⁊ q̄nq̄gita q̄nq̄ȝ ānis
regnauit ī irl'm. Nomen matris eiꝰ
aphsiba. Fecitq̄ȝ malū ī ꝯspectu dn̄i: iuxꝫ ido-
la gētiū q̄s deleuit dn̄s a facie filioꝝ isrl'. Cō-
uersusq̄ȝ est ⁊ edificauit excelsa q̄ dissipaue-
rat ezechias p̄r eiꝰ. ⁊ erexit aras baal ⁊ fecit
lucos sicut fecerat achab rex isrl'. ⁊ adorauit
oēm militiā celi ⁊ coluit eā. Extruxitq̄ȝ aras
ī domo dn̄i de q̄ dixit dn̄s: ī irl'm ponā nomē
meū: ⁊ extruxit altaria vniuerse militie ce-
li: in duobꝰ atrijs tēpli dn̄i. Et traduxit filiū
suū p ignē. ⁊ ariolatꝰ ē ⁊ obſuauit auguria
⁊ fecit phitones. ⁊ aruspices multiplicauit
ut facēt malū corā dn̄o ⁊ irritaret eū. Posu-
itq̄ȝ idolū luci quē fecerat ī tēplo dn̄i: sup q̄
locutꝰ ē dn̄s ad dauid ⁊ ad salomonē filiū
eiꝰ. In tēplo hꝰ ⁊ in irl'm quā elegi de cūctis
tribubꝰ isrl' ponam nomē meū ī sempit̄nū. ⁊
vltra nō faciā ꝯmoueri pedē isrl' de t̄ra quā
dedi p̄ribꝰ eoꝝ: si tm̄ custodierit ope oīa q̄ p̄ce-
pi eis: ⁊ vniuersam legē quā mandauit eis
ſuꝰ meꝰ moyses. Illi v̄o nō audierunt: ſȝ se-
ducti sūt a manasse: ut facerēt malū sup gē-
tes q̄s cōtriuit dn̄s a facie filioꝝ isrl'. Locu-
tusq̄ȝ ē dn̄s ī manu ſuoꝝ suoꝝ ꝓphaꝝ dicēs
Quia fecit manasses rex iuda abhōiatiōes
istas pessimas sup oīa q̄ fecerūt amorrei an̄
eū. ⁊ peccare fecit etiā iudā ī imūditijs suis:

ꝓpt̄ea hec dicit dn̄s deꝰ isrl'. Ecce ego inducā
mala sup irl'm ⁊ iudā: ut q̄cūq̄ȝ audierit: tin-
niāt ābe aures eiꝰ. Et extēdā sup irl'm funi-
culū samarie ⁊ pondꝰ domꝰ achab. ⁊ delebo
irl'm sicut deleri solēt tabule. Delens v̄tā. ⁊
ducā crebrius stilū sup faciē eiꝰ. Dimittā v̄o
reliq̄as hereditatꝭ mee ⁊ tradā eas ī manꝰ
īimicoꝝ eiꝰ: erūtq̄ȝ ī vastitatē ⁊ ī rapinā cun-
ctis adūsarijs suis eo q̄ fecerint malū corā
me. ⁊ pseuerauerūt irritantes me ex die qua
egressi sūt p̄res eoꝝ ex egypto vsq̄ȝ ad hanc
diē. Insup ⁊ sanguinē inoxiū fudit manas-
ses multū nimis donec īpleret̄ irl'm vsq̄ȝ ad
os: absq̄ȝ pctīs suis q̄bꝰ peccare fecit iudā ut
facēt malū corā dn̄o. Reliq̄ aūt ſmonū ma-
nasse ⁊ vniūsa q̄ fecit. ⁊ pctm̄ eiꝰ qd̄ pecca-
uit: nōne hꝰ scripta sūt ī libro ſmonū dieꝝ re-
gū iuda? Dormiuitq̄ȝ manasses cū p̄ribꝰ su-
is: ⁊ sepultꝰ ē ī horto domꝰ sue: ī horto ozam. ⁊
regnauit amon filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Vigintiduoꝝ
ānoꝝ erat amon cū regnare cepisset: duobꝰ
q̄ȝ ānis regnauit ī irl'm. Nomē m̄ris eiꝰ mes-
sallemeth filia arus de iethеba. Fecitq̄ȝ ma-
lū in ꝯspectu dn̄i sic̄ fecerat manasses p̄r eiꝰ
⁊ ābulauit in oī via p quā ābulauerat p̄r eiꝰ
Seruiuitq̄ȝ imūditijs q̄bꝰ seruierat p̄r eiꝰ. ⁊
adorauit eas. ⁊ dereliq̄t dn̄m deū patꝝ suoꝝ
⁊ nō ābulauit ī via dn̄i. Tetēderūtq̄ȝ ei isi-
dias ſui sui. ⁊ int̄fecerūt regē in domo sua.
Percussit aūt ꝓplus t̄re oēs q̄ ꝯiurauerāt ꝯ
regē amon. ⁊ ꝯstituerunt sibi regē iosiā filiū
eiꝰ ꝓ eo. Reliq̄ aūt ſmonū amō q̄ fecit: nō-
ne hꝰ scripta sūt ī libro sermonū dierū regum
iuda? Sepelierūtq̄ȝ eū ī sepulchro suo ī hor-
to ozam. ⁊ regnauit iosias filius eius ꝓ eo.

Octo annoꝝ erat iosias cū XXII
regnare cepisset. ⁊ trigintavno an-
no regnauit in irl'm. Nomē matris
eiꝰ ydida filia phadaia de besechat. Fecitq̄ȝ
qd̄ placitū erat corā dn̄o: ⁊ ābulauit p oēs
vias dauid p̄ris sui. Nō declinauit ad dexte-
ram siue ad sinistrā. Anno aūt octauodecio
regꝭ iosie misit rex saphan filiū aslia filij me-
sullā scribā templi dn̄i: dicens ei: Vade ad
helchiā sacerdotē magnū ut cōflet̄ pecunia
q̄ illata ē ī tēplū dn̄i: quā collegerūt ianito-
res tēpli a ꝓplo: deturq̄ȝ fabrꝭ p p̄positos do-
mus dn̄i. Qui ⁊ distribuāt eā his q̄ opant̄
ī tēplo dn̄i ad instauranda sartatecta tēpli:
tignarijs videlꝫ ⁊ cementarijs. ⁊ his q̄ int̄-
rupta cōponūt. ⁊ ut emant̄ ligna ⁊ lapides

de lapicidinis ad instaurandũ templũ dñi. Uerũtñ nõ supputet̃ eis argẽtũ qd̃ accipiũt ſꝫ ĩ ptãte habeãt ⁊ ĩ fide. Dixit aũt helchias põtifex ad saphan scribã. Libꝝ legis reppͤri in domo dñi. Deditq; helchias volumen saphan scribe. q̃ ⁊ legit illud. Uenit q̃ꝫ saphan scriba ad regẽ: ⁊ renũciauit ei qd̃ ꝑceꝑat. ⁊ ait: Cõflauerũt serui tui pecuniã q̃ repta est ĩ domo dñi: ⁊ dederũt ut distribueret̃ fabris ac ꝑfectis opeꝝ templi dñi. Narrauit quoq; saphan scriba regi dicẽs: Librũ dedit mihi helchias sacerdos. Quẽ cũ legisset saphan corã rege: ⁊ audisset rex v̾ba libri legis dñi. scidit vestimenta sua: ⁊ ꝑcepit helchie sacerdoti ⁊ ahicham filio saphan ⁊ achobor filio micha ⁊ saphã scribe ⁊ asaie s̾uo regꝫ dicẽs: Ite ⁊ cõsulite dñm sup me ⁊ sup ppl̃o ⁊ sup oĩ iuda. de v̾bis voluĩs istius qd̃ ĩuentũ est. Magna.n.ira dñi succẽsa ẽ ꝯ nos: quia nõ audierũt p̃res nr̃i v̾ba libri hui⁹ ut facerent oẽ qd̃ scriptũ ẽ nob̃. Ierũt itaq; helchias sacerdos ⁊ ahichã ⁊ achobor ⁊ saphã ⁊ asaia ad oldã ꝓphetẽn vxorẽ sellũ filij thecue filij aras custodis vestiũ q̃ h̾itabat ĩ ir̃lm ĩ secũda: locutiq; sũt ad eã. Et illa r̃ndit eis. Hec dicit dñs de⁹ isrl̃. Dicite viro q̇ misit vos ad me. Hec dicit dñs: Ecce ego adducam mala sup locũ istũ. ⁊ sup habitatores ei⁹. oĩa v̾ba legꝫ q̃ legit rex iuda: q̇a dereliq̃runt me. ⁊ sacrificauerũt dijs alienis irritãtes me ĩ cũctꝫ opib⁹ manuũ suaꝝ. Et succẽdet̃ indignatio mea ĩ loco h̃. ⁊ nõ extinguet̃. Regi aũt iuda q̇ misit vos ut consuleretis dñm. sic dicetis: Hec dic̃ dñs de⁹ isrl̃: Pro eo ꝙ audisti v̾ba voluĩs ⁊ ꝑterritũ ẽ cor tuũ ⁊ humiliatus es corã dño: auditꝫ s̾monib⁹ ꝯ locũ istũ ⁊ habitatores ei⁹. ꝙ videlꝫ fierẽt in stuporẽ ⁊ in maledictũ. ⁊ scidisti vestimẽta tua. ⁊ fleuisti corã me ⁊ ego audiui ait dñs: idcirco colligam te ad p̃res tuos. ⁊ colligeris ad sepulchrũ tuũ in pace: ut nõ videãt oculi tui oĩa mala que inducturus sũ sup locum istum.

XXIII

Et renunciauerũt regi qd̃ dixerat. Qui misit: ⁊ cõgregati sunt ad eũ oẽs senes iuda ⁊ ir̃lm. Ascẽditq; rex templũ dñi. ⁊ oẽs viri iuda. vniuersiq; q̇ habitabãt in ir̃lm cũ eo. sacerdotes ⁊ ꝓphe ⁊ oĩs ppl̃s a paruo vsq; ad magnũ: legitq; cũctis audiẽtib⁹ oĩa v̾ba libri federꝫ q̇ ĩuent⁹ ẽ ĩ domo dñi. Stetitq; rex sup g̃dũ ⁊ fed⁹ ꝑcussit corã dño: ut ãbularẽt p⁹ dñm: ⁊ custodirent ꝑcepta ei⁹ ⁊ testimonia ⁊ cerimonias ĩ oĩ corde ⁊ ĩ tota aĩa: ⁊ suscitarent verba federis hui⁹ q̃ scripta erãt ĩ libro illo. Acq̇euitq; ppl̃s pacto. Et ꝑcepit rex helchie põtifici ⁊ sacerdotib⁹ secũdi ordinis ⁊ ianitorib⁹ ut ꝓijcerẽt de tẽplo dñi oĩa vasa q̃ facta fuerãt baal ⁊ ĩ luco ⁊ vniũse militie celi ⁊ cõbussit ea forꝫ ir̃lm ĩ ꝯualle cedron. ⁊ tulit puluerẽ eorũ ĩ bethel. Et deleuit aruspices q̇s posuerãt reges iuda ad sacrificandũ ĩ excelsis ꝑ ciuitates iuda ⁊ ĩ circuitu ir̃lm. ⁊ eos q̇ adolebãt ĩcẽsũ baal ⁊ soli ⁊ lune ⁊ duodecim signis ⁊ oĩ militie celi. Et efferri fecit lucũ de domo dñi foras ir̃lm ĩ cõualle cedron ⁊ cõbussit eũ ibi ⁊ redegit ĩ puluerẽ. ⁊ ꝓiecit super sepulchra vulgi. Destruxit q̇q; ediculas effeminatoꝝ q̃ erãt in domo dñi: ꝓ q̇b⁹ mulieres texebãt q̃i domũculas luci. Cõgregauitq; oẽs sacerdotes de ciuitatib⁹ iuda: ⁊ cõtaminauit excelsa vbi sacrificabant sacerdotes. de gabaa vsq; bersabee. Et destruxit aras portarũ in introitu ostij iosie ꝑncipis ciuitatis qd̃ erat ad sinistrã porte ciuitatis. Uerũtñ nõ ascẽdebãt sacerdotes excelsorũ ad altare dñi ĩ ir̃lm. ſꝫ tñ comedebãt azima in medio fratrũ suoꝝ. Contaminauit q̃ꝫ topheth qd̃ ẽ ĩ cõualle filij ennon: ut nemo cõsecraret filiũ suũ aut filiã ꝑ ignẽ moloch. Abstulit q̃ꝫ eq̇s q̇s dederãt reges iude soli ĩ introitu tẽpli dñi iux̃ exedram nathamelech eunuchi. q̇ erat ĩ pharurim: curr⁹ aũt solis cõbussit igni. Altaria q̃ꝫ que erãt sup tecta cenaculi achaz q̃ fecerãt reges iuda. ⁊ altaria q̃ fecerat manasses ĩ duob⁹ atrijs tẽpli dñi destruxit rex. ⁊ cucurrit inde ⁊ dispersit cinerẽ eoꝝ in torrẽtẽ cedron. Excelsa q̃ꝫ que erãt in ir̃lm ad dexterã ꝑtẽ mõtis offensiõis q̃ edificauerat salomõ rex isrl̃ astaroth idolo sidoniorũ. ⁊ chamos offensioni moab. ⁊ melchon abhominatiõi filioꝝ ãmon polluit rex. ⁊ ꝯtriuit statuas ⁊ succidit lucos: repleuitq; loca eoꝝ ossib⁹ mortuoꝝ. Insup ⁊ altare qd̃ erat ĩ bethel. ⁊ excelsũ qd̃ fecerat hieroboã fili⁹ nabath q̇ peccare fecit isrl̃. ⁊ altare illud excelsũ destruxit atq; cõbussit ⁊ cõminuit in puluerẽ: succenditq; etiã lucũ. Et ꝯuersus iosias vidit ibi sepulchra q̃ erãt in mõte: misitq; ⁊ tulit ossa de sepulchris. ⁊ cõbussit ea sup altare. ⁊ polluit illud iux̃ v̾bũ dñi qd̃ locut⁹ ẽ vir dei q̇ ꝑdixerat verba hec. Et ait: Quis est titulus iste quem video?

3 · R · 13 ·

Rñderūtq̃ ei ciues vrbis illiꝰ. Sepulchꝝ ē
hoīs dei ꝙ venit de iuda. ⁊ ꝑdixit vba h̄ que
fecisti super altare bethel. Et ait: Dimittite
eū. Nemo cōmoueat ossa eiꝰ. Et intacta māse
rūt ossa illiꝰ cū ossibꝰ ꝓphe ꝙ venerat de sa-
maria. Insup ⁊ oīa phana excelsoꝝ ꝙ erāt i
ciuitatibꝰ samarie ꝙ fecerāt reges isrł ad ir-
ritādū dn̄m· abstulit iosias. ⁊ fecit eis scd̄m
oīa ꝙ fecerat i bethel. Et occidit vniuersos
sacerdotes excelsoꝝ ꝙ erāt ibi sup altaria. ⁊
cōbussit ossa hūana sup ea. Reūsusq̃ ē irłm
⁊ ꝑcepit oī ppl'o dicēs: Facite phase dn̄o deo
vr̄o: ꝰm qd̄ scriptū ē i libro federis huiꝰ. Nec
n. factū ē phase tale a diebꝰ iudicū ꝙ iudica-
uerūt isrł ⁊ oīuz dieꝝ regū isrł ⁊ regū iuda:
sic i octauodecimo anno regis iosie factū ē
phase istud dn̄o i irłm. Sz ⁊ phitones ⁊ ari-
olos ⁊ figuras idoloꝝ ⁊ imūditias ⁊ abho-
minatiōes ꝙ fuerūt i t̄ra iuda ⁊ irłm abstu-
lit iosias· ut statueret vba legis ꝙ scripta sūt
i libro quē iuenit helchias sacerdos i tēplo
dn̄i. Siłis illi nō fuit añ eū rex· ꝙ reuerteret
ad dn̄m in oī corde suo ⁊ in tota aīa sua ⁊
vniuersa vtute sua iux̄ oēm legē moysi: neq̃
pꝰ eū surrexit siłis illi. Verūtn̄ nō ē auersus
dn̄s ab ira furoris sui magni: ꝙ iratꝰ ē furor
eiꝰ ꝯ iudā, ꝓpt̄ irritatiōes ꝗbꝰ ꝓuocauerat eū
manasses. Dixit itaq̃ dn̄s. Etiā iudā aufe-
rā a facie mea sic abstuli isrł. ⁊ ꝓijciā ciuita-
tem hāc quā elegi irłm ⁊ domū de qua dixi-
erit nomen meū ibi. Reliq̄ aūt ꝰmonū iosie
⁊ vniuersa ꝙ fecit: nōne h̄ scripta sūt i libro
vboꝝ dieꝝ regū iuda? In diebus eiꝰ ascēdit
pharao nechao rex egypti ꝯ regē assyrioꝝ
ad flumē eufraten. Et abijt iosias rex iuda
i occursū eiꝰ. ⁊ occisus ē i mageddo cū vidis-
set eū. Et portauerunt eū serui sui mortuū de
mageddo ⁊ ptulerūt i irłm. ⁊ sepelierūt eum
i sepulchro suo. Tulitq̃ ppł's t̄re ioachaz fi-
liū iosie. ⁊ vnxerūt eū: ⁊ ꝯstituerūt eū regē ꝓ
pr̄e suo. Uigintitriū ānoꝝ erat ioachaz cū
regn̄re cepisset. ⁊ tribꝰ mēsibꝰ regn̄uit in irłm:
Nomen matris eiꝰ amithal· filia ieremie de
lobna. Et fecit malū corā dn̄o: iux̄ oīa ꝙ fe-
cerāt pr̄es eiꝰ. Uinxitq̃ eū pharao nechao
i reblatha· ꝙ ē i t̄ra emath: ne regn̄ret in irłm
Et iposuit mulctā t̄re cētū talētꝭ argēti. ⁊ ta-
lento auri. Regēq̃ ꝯstituit pharao nechao
heliachim filiū iosie ꝓ iosia pr̄e eiꝰ: vertitq̃
nomē eiꝰ ioachim. porro ioachaz tulit ⁊ du-
xit i egyptū. Argētū aūt ⁊ auꝝ dedit ioachī
pharaoni cū idixisset t̄re ꝑ singulos ut con-
ferret iuxta ꝑceptū pharaōis. Et vnūquēq̃
iuxta vires suas exegit tam argētū ꝙ̄ aurū
de ppł'o terre: ut daret pharaōi nechao. Ui-
gintiq̇nq̃ annoꝝ erat ioachim cū regnare
cepisset: ⁊ vndecim annis regnauit in irłm.
Nomē matris eiꝰ zebida: filia phadaia de
ruma. Et fecit malū corā dn̄o: iuxta oīa ꝙ
fecerant patres eius. XXIIII

In diebꝰ eiꝰ ascendit nabuchodono-
sor rex babylonis. ⁊ factꝰ est ei ioa-
chim ꝰuꝰ tribꝰ annis: ⁊ rursū rebel-
lauit ꝯ eum. Immisitq̃ ei dn̄s latrūculos
chaldeoꝝ ⁊ latrūculos syrie ⁊ latrunculos
moab ⁊ latrūculos filioꝝ āmon. ⁊ imisit eos
i iudā ut disꝑderēt eū iux̄ vbū dn̄i qd̄ locutꝰ
fuerat ꝑ ꝰuos suos ꝓphas. Factū ē aūt h̄ ꝑ
vbū dn̄i ꝯ iudā ut auferret eū corā se: ꝓpter
pctā manasse vniūsa ꝙ fecit. ⁊ ꝓpt̄ sanguinē
inoxiū quē effudit: ⁊ ipleuit irłm cruore in-
nocētiū. ⁊ ob hanc rem noluit dn̄s ꝓpitiari
Reliq̄ aūt ꝰmonū ioachim ⁊ vniuersa ꝙ fe-
cit: nōne h̄ scripta sūt in libro ꝰmonū dierū
regū iuda? Et dormiuit ioachim cū pr̄ibus
suis: ⁊ regnauit ioachin filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Et vl-
tra nō addidit rex egypti ut egrederetur de
t̄ra sua. Tulerat. n. rex babylōis a riuo egy-
pti vsq̃ ad fluuiū eufraten oīa ꝙ fuerāt regꝭ
egypti. Decē ⁊ octo ānoꝝ erat ioachin cū re-
gnare cepisset. ⁊ tribꝰ mēsibꝰ regnauit i irłm
Nomē mr̄is eiꝰ noescha filia helnathan de
irłm. Et fecit malū corā dn̄o: iux̄ oīa ꝙ fece-
rat pr̄ eiꝰ. In tp̄e illo ascēderūt ꝰui nabucho-
donosor regis babylonis i irłm. ⁊ circūdata
ē vrbs munitiōibꝰ. Uenitq̃ nabuchodono-
sor rex babylōis ad ciuitatē cū ꝰuis suis: ut
oppugnarēt eā. Egressusq̃ ē ioachin rex iu-
da ad regē babylōis ipse ⁊ mat̄ eiꝰ ⁊ ꝰui eiꝰ
⁊ ꝑncipes eiꝰ ⁊ eunuchi eiꝰ. ⁊ suscepit eū rex
babylonis āno octauo regni sui. Et ꝓtulit
inde oēs thesauros domus dn̄i ⁊ thesauros
domus regie: ⁊ cōcidit vniuersa vasa aurea
que fecerat salomon rex isrł i templo dn̄i· iu-
xta verbū dn̄i. ⁊ transtulit oēm irłm ⁊ vni-
uersos ꝑncipes ⁊ oēs fortes exercitus decē
milia in captiuitatē ⁊ oēm artificē ⁊ incluso-
rem: nihilq̃ relictū ē exceptis paupibꝰ ppłi
t̄re. Trāstulit quoq̃ ioachin i babylonē: ⁊
matrē regis ⁊ vxores regꝭ ⁊ eunuchos regis
⁊ iudices t̄re duxit in captiuitatē de irłm in
babylonē. ⁊ oēs viros robustos septē milia

ꝛ artifices ꝛ īclusores mille. oēs viros fortes
ꝛ bellatores: duxitq́ eos rex babylonis ca
ptiuos ī babylonē. Et ꝯstituit mathathiam
patruū ei9 ꝓ eo: īposuitq́ nomē ei sedechiā.
Uicesimū ꝛ ꝑmū ānū etatꝭ hēbat sedechias
cū regnare cepisset. ꝛ vndeci ānis regnauit
ī ierl'm. Nomē mr̄is ei9 erat amithal: filia ie-
remie de lobna. Et fecit malū corā dn̄o: iux
oīa que fecerat ioachin. Irascebat̄. n. dn̄s ꝯ
ierl'm ꝛ ꝯ iudam: donec proijceret eos a facie
sua. Recessitq́ sedechias a rege babylonis.

Factū est aūt anno nono XXV
regni ei9 mēse decio decima die mē-
sis venit nabuchodonosor rex ba-
bylonis ipse ꝛ oīs exercit9 ei9 ī ierl'm ꝛ circū-
dederūt eā: ꝛ extruxerūt ī circuitu ei9 muni-
tiōes. Et clausa est ciuitas atq́ vallata vsq́
ad vndecimū annū regis sedechie nona die
mensis. Preualuitq́ fames in ciuitate: nec
erat panis ꝑplo t're. Et interrupta ē ciuitas:

Fuga aplorum fugientium qn xps capt9 ē [illegible]

ꝛ oēs viri bellatores nocte fugerūt ꝑ viam
porte q̄ est int̄ duplicē murū ad hortū regis.
Porro chaldei obsidebāt ī circuitu ciuitatē.
Fugit itaq́ sedechias ꝑ viā q̄ ducit ad cam
pestria solitudinis. Et ꝑsecutus ē exercitus
chaldeoꝝ regē cōprehēditq́ eū ī planitie hie
richo: ꝛ oēs bellatores q̄ erant cū eo dispersi
sūt ꝛ reliq̄rūt eū. Apphensū ḡ regē duxerūt
ad regē babylonis ī reblatha: q̄ locut9 ē cū
eo iudiciū. Filios aūt sedechie occidit corā
eo. ꝛ oculos ei9 effodit: vinxitq́ eū cathenis
ꝛ adduxit ī babylonē. Mēse q̄nto septima
die mēsis ipse ē ān9 nonusdecim9 regꝭ baby-
lonis venit nabuçardan ꝑnceps exercitus
seru9 regꝭ babylonis ī ierl'm ꝛ succēdit domū
dn̄i ꝛ domū regis ꝛ domos ierl'm: oēmq́ do-
mū cōbussit igni: ꝛ muros ierl'm in circuitu
destruxit oīs exercit9 chaldeoꝝ q̄ erat cū ꝑn
cipe militū. Reliquā aūt ꝑpli ꝑtē q̄ remanse-
rat in ciuitate. ꝛ ꝑfugas q̄ trāsfugerāt ad re-
gē babylonis: ꝛ reliquū vulg9 trāstulit na-
buçardan ꝑnceps militie: ꝛ de paupib9 t're
reliq̄t vinitores ꝛ agricolas: colūnas autē
ereas q̄ erāt ī tēplo dn̄i ꝛ bases. ꝛ mare ereū
qd̄ erat in domo dn̄i confregerūt chaldei: ꝛ
trāstulerūt es oē ī babylonē. Ollas quoq́
ereas ꝛ trullas ꝛ tridētes. ꝛ cyphos ꝛ mor-
tariola ꝛ oīa vasa erea. ī q̄b9 mīstrabāt. tu-
lerūt: necnō ꝛ thuribula. ꝛ phialas. Que au
rea aurea. ꝛ q̄ argētea argētea. tulit ꝑnceps
militie. id est colūnas duas. mare vnū ꝛ ba-
ses q̄s fecerat rex salomon ī tēplo dn̄i. Non
erat pond9 eris. oīuꝫ vasoꝝ. Decē ꝛ octo cu-
bitos altitudīs hēbat colūna vna ꝛ capitel-
lū ereū sup̱ se altitudīs triū cubitoꝝ. ꝛ reti-
aculū ꝛ malogranata sup̱ capitellū colūne
oīa erea. Similē ꝛ colūna secūda hēbat or-
natū. Tulitq́ ꝑnceps militie saraiam sa-
cerdotē ꝑmū. ꝛ sophoniā sacerdotē secundū
ꝛ tres ianitores. ꝛ de ciuitate eunuchū vnū
q̄ erat ꝑfect9 sup̱ bellatores viros. ꝛ q̄nq́ vi-
ros de his q̄ steterāt corā rege. q̄s reperit ī
ciuitate. ꝛ sopher ꝑncipē exercit9 q̄ ꝓbabat
tyrones de ꝑplo t're. ꝛ sex viros e vulgo q̄ in-
uēti fuerāt ī ciuitate. Quos tollēs nabuçar
dan ꝑnceps militū duxit ad regē babylōis
ī reblatha: ꝑcussitq́ eos rex babylōis ꝛ int'-
fecit eos ī reblatha ī t'ra emath. Et trāslat9
ē iuda de t'ra sua. Populo aūt q̄ relict9 erat ī
terra iuda quē dimiserat nabuchodonosor
rex babylonis ꝑfecit godoliā filiū aichan fi-
lij saphan. Qd̄ cū audissent oēs duces mili-
tū ipsi ꝛ viri q̄ erāt cū eis videlꝫ q̄ ꝯstituis-
set rex babylōis godoliam: venerūt ad go-
doliam ī masphā ismahel fili9 nathanie ꝛ io-
hānan fili9 caree ꝛ saraia filius thanameth
netophatites. ꝛ ieçonias fili9 maachati: ipsi
ꝛ socij eoꝝ. Jurauitq́ godolias ipis ꝛ socijs
eoꝝ dicēs: Nolite timē ꝑuire chaldeis. Ma
nete in t'ra ꝛ ꝑuite regi babylonis: ꝛ bn̄ erit
vob̄. Factū ē aūt ī mēse septimo venit isma-
hel fili9 nathanie filij elisama de semine re-
gio ꝛ decē viri cū eo: ꝑcusserūtq́ godoliam
q̄ ꝛ mortu9 ē: s3 ꝛ iudeos ꝛ chaldeos q̄ erāt
cū eo ī maspha. Cōsurgēsq́ oīs ꝑpl's a par-
uo vsq́ ad magnū ꝛ ꝑncipes militū venerūt
ī egyptū: timētes chaldeos. Factū est ꝟo in
anno tricesimoseptimo trāsmigrationis io-
achin regis iude. mense duodecimo vicesi-
ma ꝛ septima die mēsis. subleuauit euilme-
rodach rex babylonis āno quo regnare ce-
perat caput ioachin regis iuda de carcē: ꝛ
locutus est ei benigne. Et posuit thronum
eius sup̱ thronū regum qui erant cum eo ī
babylone: ꝛ mutauit vestes eius quas ha-
buerat ī carcere. ꝛ comedebat panē sp̄ ī cō-
spectu ei9 cūctis dieb9 vite sue: annonā q̄q́
ꝯstituit ei sine int'missione que ꝛ dabat̄ ei a
rege ꝑ singulos dies oīb9 diebus vite sue.

Explicit secūdus liber Mala-
chim. id est Regum quartus.

Incipit pfatio sci hieronymi in librũ dabreiamin: qui est paralypomenon qđ nos dicere possumus verba dierũ.

Tant⁹ ac talis ẽ liber iste ut absq; illo si quis sciam scripturarũ sibi voluerit arrogare·semetipsũ irrideat·per singula quippe noia iũcturasq; ꝟboꝝ.ꝛ ptermisse i libris regũ tegunt hystorie: ꝛ inumerabiles explicãt euãgelij q̃stiões.Sꝫ si septuaginta interpretũ·pura.ꝛ ut ab eis i grecũ versa est editio pmanẽt: supflue mi chromati epoꝝ scissime atq; doctissime ipellẽs:ut hebrea tibi voluia latino sermone transferrẽ.Q̃đ.n. semel aures hoiuꝫ occupauerat.ꝛ nascẽtis ecclesie roborauerat fidẽ: iustũ erat etiã nr̃o silẽtio cõprobari.Nũc ꝟo cũ p varietate regionũ diu̾sa ferãt exẽplaria.ꝛ germana illa antiq̃q; trãslatio corrupta sit atq; violata: nr̃i arbitrij putas·aut e plurib⁹ iudicare q̇đ veꝝ sit·aut nouũ op⁹ i veteri ope ꝯdere:illudẽtibusq; iudeis·cornicũ (ut dicit) oculos ꝯfigẽ.Alexãdria ꝛ egypt⁹ i septuagita suis hesichiũ laudat auctorẽ:ꝯstãtinopolis vsq; antiochiã luciani martyris exẽplaria ꝓbat. Medie int̾ has ꝓuītie palestinos codices legũt:q̃s ab origene elaboratos eusebius ꝛ pãphil⁹ vulgauerũt.Tot⁹q; orbis hac int̾ se trifaria varietate cõpugnat.Et certe origenes nõ solũ exẽpla cõposuit q̃tuor editionũ e regiõe singula ꝟba describẽs·ut vn⁹ dissentiẽs stati ceteris int̾ se ꝯsentiẽtib⁹ arguat·s; qđ maioris audacie ẽ i editiõe septuagita theodotiõis editionẽ miscuit·asteriscis designãs q̃ minus fuerit.ꝛ ꝟgulis q̃ ex supfluo videbant̾ apposita.Si igit̾ alijs licuit nõ tenẽ qđ semel suscepãt.ꝛ p⁹ septuagita cellulas q̃ vulgo sine auctore iactãt singulas cellulas aperuẽ·hocq; i eccl̃ijs legit̾ qđ septuagita nescierũt: cur me non suscipiãt latini mei qui iuiolata editiõe veteri ita nouã cõdidi·ut laborẽ meũ hebreis ꝛ qđ his mai⁹ ẽ apl̃is auctorib⁹ cõprobem?·Scripsi nup librũ de optimo gñe interpretandi·oñdẽs illa de euãgelio: ex egypto vocaui filiũ meũ.ꝛ qm̃ naçare⁹ vocabit̾: ꝛ videbũt i quem cõpũxerũt.ꝛ illud apl̃i:q; ocul⁹ nõ vidit nec auris audiuit ꝛ i cor hois nõ ascẽdit q̃ pparauit de⁹ diligẽtibus se·ceteraq; his silia i hebreoꝝ libris iuenirí.Certe apl̃i ꝛ euãgeliste·septuagita interptes nouerãt.ꝛ vñ eis h̃ q̃ i septuaginta interptib⁹ nõ hñt?·Xp̃us dñs nr̃ vtriusq; testamẽti cõditor in euãgelio s̄m iohannẽ·q̇ credit inquit in me (sicut dicit scriptura) flu̾ia de ventre ei⁹ fluẽt aq̃ viue.Utiq; scriptũ ẽ:qđ saluator scriptũ eẽ testat̾.Ubi scriptũ ẽ?·Septuagita nõ hñt:apocrypha nescit eccl̃ia. Ad hebreos igit̾ reuertẽdũ ẽ:vñ ꝛ dñs loquit̾.ꝛ discipuli exẽpla psumũt.Hec pace veteꝝ loquor ꝛ obtrectatorib⁹ meis tm̃ rñdeo· q̇ canino dente me rodũt·i publico detrahẽtes ꝛ legẽtes i ãgulis idest accusatores ꝛ defensores: cũ i alijs ꝓbẽt qđ i me reꝓbãt: q̃si virt⁹ ꝛ vitiũ nõ i reb⁹ sint·s; cũ auctore mutẽt̾·Ceteꝝ memi editionẽ septuagita trãslatoꝝ olim de greco emẽdatã tribuisse me nr̃is:nec iimicũ debere estimari eoꝝ quos in cõuẽtu fratꝝ sp edissero.Et qđ nũc dabreiamin.i.ꝟba dieꝝ interptat⁹ sũ· idcirco feci: ut inextricabiles moras ꝛ siluã nominũ q̃ scriptoꝝ ꝯfusa sũt vitio·sensuũq; barbariẽ apti⁹ ꝛ p versuũ cola digererẽ: mihimetipsi ꝛ meis·iux̃ hismeniũ canẽs·si aures surde sũt ceteroꝝ.

Item alius prologus

Eusebi⁹ hieronymus: dommoni ꝛ rogatiano suis in xp̃o ih̃u·salutem.Q̃uõ grecoꝝ historias magis intelligũt q̇ athenas viderint: ꝛ tertiũ ꝟgilij libꝝ a troade p leuchatẽ ꝛ a croceraunia ad siciliam.ꝛ inde ad ostia tyberis nauigauerit: Ita scãm scripturã lucidi⁹ intuebit̾ q̇ iudeã oculis cõtẽplat⁹ ẽ:ꝛ antiq̃ꝝ vrbiũ memorias· locorũq; uł eadẽ vocabula uł mutata ꝯ̃uerit.Uñ ꝛ nob̃ cure fuit cũ eruditissimis hebreoꝝ hũc laborẽ subire:ut circuirem⁹ ꝓuītiã quã vniuerse xp̃i eccl̃ie sonãt. Fateor.n.mi dõmon ꝛ rogatiane carissimi nũq̃ me i diuinis voluminib⁹ ꝓprijs virib⁹ credidisse:nec habuisse opinionẽ meã:s; ea etiã de q̇b⁹ scire me arbitrabar interrogare me solitũ. Q̃uãto magis de his sup q̇b⁹ anceps erã?· Deniq; cũ a me nup l̃ris flagitassetis·ut vobis palypomenon latino s̄mõe trãsferrẽ·de tybiade legis quõdã auctorẽ q̇ apud hebreos admiratiõi hẽbat̾ assũpsi.ꝛ ꝯtuli cũ eo aꝟtice (ut aiũt) vsq; ad extremũ vnguẽ.ꝛ sic ꝯfirmat⁹ ausus sũ facẽ

leuchatẽ·i·ꝓmũctoriũ iux̃ neapoli.
Acroceraunia·i·montes fulmĩatos·ab acros qđ ẽ mõs·⁊ ceraunos fulm̃·Acroceraunium·nij·scopul⁹ siue mõs magnus et cacuminat⁹ i fluuio l̃ i mari q frequenter pcuti fulmĩe·A ceros qđ ẽ cornu:et aunis qđ ẽ flum̃·dr̃ ceraunium·nij·i·saxũ eminẽs i mari qi cornutũ·ꝟ dr̃ ꝯmotio seu exaltatio vndaꝝ i mari.

qȯ iubebatis. Libere.n.vob̄ loquor. Ita.n.i grecis 7 latinis codicib⁹ h̄ noīuz liber vitiosus ē.ut nō tam hebrea ꝙ̄ barbara quedā 7 sarmatica noīa cōiecta arbitrādū sit. Nec h̄ septuagita interp̄tib⁹ q̇ spū scō pleni ea q̄ vera fuerāt trāstulerūt: h̄ scriptoꝝ culpe ascribēdū.dū de iemēdatis iemēdata scriptitant 7 sepe tria noīa subtractis e medio syllabis ī vnū vocabulū cogūt: uel e regiōe vnū nomē ꝓpt̄ latitudinē suā ī duo uel tria vocabula diuidūt. Sꝫ 7 ipse appellatiōes non hoīes ut pleriq̄ꝫ estimāt: h̄ vrbes 7 regiōes 7 salt⁹ 7 ꝓuītias sonāt. 7 obliq̄ sub interp̄tatiōe 7 figura eoꝝ q̄dā narrant historie. de q̇b⁹ in regnoꝝ lib°. dr̄. Nōne ecce h̄ scripta sūt i libro vboꝝ dieꝝ regū iuda? Que vtiq̄ꝫ ī nr̄is codicib⁹ nō hn̄t. Hoc p̄mū sciendū ꝙ apud hebreos palypomenon liber vn⁹ sit 7 apud illos vocat⁹ dabreiamin.i.vba dieꝝ.q̇ ꝓpt̄ magnitudinē apud nos diuisus ē. Deinde etiā illud attēdēdū ꝙ frequēt̄ noīa nō vocabula hoīuz h̄ reꝝ (ut dixi) significātias sonāt. Ad extremū ꝙ oīs eruditio scripturaꝝ ī hoc continet̄. 7 historie q̄ ul̄ p̄termisse sūt ī suis locis ul̄ pstricte leuiter.h̄ p q̄dā vboꝝ cōp̄edia explicēt̄. Orationū itaq̄ꝫ vr̄aꝝ adiut⁹ auxilio misi libꝝ beniuol̄ placituꝝ: tn̄ iuidis displicituꝝ eē nō ābigo. Optia.n.q̄q̄ꝫ (ut ait Plini⁹) malūt ꝯtēnē pleriq̄ꝫ ꝙ̄ discere. Si q̇s in hac iterp̄tatiōe voluerit aliq̇d rep̄hēdē.interroget hebreos.suā ꝯsciāz recolat.videat ordinē textūq̄ꝫ p̄ m ōis. 7 tunc nr̄o labori si potuerit detrahat. Vbicūq̄ꝫ ḡ astericos.i.stellas radiare ī h̄ voluīe videritis: ibi sciat̄ de hebreo additū qȯ in latinis codicib⁹ nō hr̄. Vbi vo obel⁹ trāsuersa.s.virga p̄posita est: illic sigtur q̇d septuagita interp̄tes addiderūt.ul̄ ob decorē grām.uel ob spūs sci auctoritatem: licet in hebreis volumib⁹ nō legat̄.

Explicit prefatio. Incipit primus liber dabreiamin.i.palypomenon. Caplm I

Adam seth enos.caynan.malaleel iareth enoch matusale lamech noe sem cham 7 iafeth. Filij iafeth: gomer.magog.madai 7 iauan thubal mosoch thiras. Porro filij gomer: ascenē 7 ripbat 7 togorma. Filij āt iauā: elisa 7 tharsis cethim 7 dodani. Filij chā: chus 7 mesraim phut 7 chanaā. Filij āt chus: saba 7 euila sabatha 7 regma 7 sabathaca. Porro filij regma: saba 7 dadan. Chus āt genuit nemroth. Iste cepit eē potēs ī t̄ra. Mesrai v̄o genuit ludim 7 ananim 7 laabim 7 nepthuim: ph̄etrusim q̄ꝫ 7 chasluim: de quib⁹ egressi sūt philistijm 7 capthurim. Chanaan v̄o genuit sidonem p̄mogenitū suū: etheū q̄ꝫ 7 iebuseū 7 amoreū 7 gergeseū eueūq̄ꝫ 7 aracheū 7 asineum aradiū q̄ꝫ 7 samareum 7 ematheū. Filij sem: elam 7 assur. 7 arfaxad.lud 7 arā. Filij arā: hus 7 hul. 7 gether. 7 mes. Arfaxad aūt genuit sale: qui 7 ipse genuit heber. Porro heber nati sūt duo filij: nomē vni phalech q̇a ī dieb⁹ ei⁹ diuisa ē t̄ra: 7 nomen fr̄is ei⁹ iectan. Iectan aūt genuit elmodad 7 saleph. 7 asormoth. 7 iare: adurā q̄ꝫ 7 vçal 7 decla. ebal etiā 7 abimael 7 saba. necnō 7 ophir 7 euila 7 iobab. Oēs isti filij iectā. Sem arfaxad sale heber phalech ragau.seruch nachor tare abram.iste est abraham. Filij autē abrahā ysaac 7 ismahel. Et he ḡnatiōes eoꝝ. Primogenit⁹ ismahelis: nabaioth. 7 cedar 7 abdehel 7 mabsan 7 masma 7 duma massa addad 7 thema iacbur naphis cedma. Hi sūt filij ismahelis. Filij aūt cethure cōcubine abrahā q̇s genuit: çamram iecsan madan madian iesboc 7 Sue. Porro filij iecsan: saba 7 dadan. Filij āt dadan: asurim 7 lathusim 7 loomim. Filij āt madiā: epha 7 epher 7 enoch 7 abida 7 eldaa. Omnes hi filij cethure. Generauit aūt abraham ysaac: cui⁹ fuerūt filij: esau 7 isrl̄. Filij esau: eliphaç rahuel iebus ielon chore. Filij eliphaç: themā omar.cephi.gothan.ceneç.thamna.amalech. Filij rahuel: naath çara samma meça. Filij seir: lothan.sobal.sebeon.ana.dison.eser disan. Filij lothā: horri.alt homan. Soror aūt lothan fuit thamna. Filij sobal: alian 7 manaath 7 ebal sephi 7 onan. Filij sebeon: abaia 7 ana. Filij ana: dison. Filij dison: hamaran 7 eseban. 7 iethran 7 charran. Filij eser: balaan. 7 çaban 7 iacban. Filij disan: vs 7 aran. Isti sūt reges q̇ ip̄aueruūt ī t̄ra edom: añq̄ꝫ esset rex sup filios isrl̄. Bale fili⁹ beor. 7 nomē ciuitat̄ ei⁹ denaba. Mortu⁹ ē aūt bale. 7 regnuit ꝓ eo iobab fili⁹ sare de bosra. Cūq̄ꝫ 7 iobab fuisset mortuus

regũit ꝑ eo busan de t̃ra themanoꝝ. Obijt quoqꝫ ⁊ busan. ⁊ regũit ꝑ eo adad filiꝰ badad q̃ ꝑcussit madian i t̃ra moab. ⁊ nomen ciuitatis eiꝰ auith. Cũqꝫ ⁊ adad fuisset mortuus: regnauit ꝑ eo semla de masreca. Sʒ ⁊ semla mortuꝰ ẽ. ⁊ regnauit ꝑ eo saul de rooboth q̃ iuxta amnem sita ẽ. Mortuo q̃qꝫ saul regũit ꝑ eo balaana filius acbobor. Sʒ ⁊ h̃ mortuꝰ ẽ. ⁊ regũit ꝑ eo adad cuiꝰ vrbis nomẽ fuit phau. ⁊ appellata ẽ vxor eiꝰ mehetabel filia matred filie meçaab. Adad autem mortuo duces ꝓ regibꝰ in edom eẽ ceperũt. Dux thamna· dux alua· dux ietheth· dux oolibama· dux bela· dux phinon· dux ceneç· dux themã· dux mapsar· dux magdihel· dux hiram. Hi duces edom. II

Filij autẽ isrl̃: ruben· symeon· leui· iuda· ysachar ⁊ çabulon· dan ⁊ ioseph beniamin· neptalim· gad ⁊ aser. Filij iuda: her· aunan ⁊ sela. Hi tres nati sũt ei de filia Sue chananitidis. Fuit aũt her primogenitꝰ iuda malꝰ corã dño. ⁊ occidit eũ. Thamar aũt nurꝰ eiꝰ ꝑpit ei phares ⁊ çara. Oẽs ĝ filij iuda q̇nqꝫ. Filij ãt phares: esrom ⁊ camul. Filij quoqꝫ çare: çamri ⁊ ethan ⁊ eman· chalcal q̃qꝫ ⁊ daran· simul q̇nqꝫ. Filij charmi: achar q̇ turbauit isrl̃. ⁊ peccauit in furtu anathematis. Filij ethan: açarias. Filij aũt esrom q̇ nati sunt ei: ierameel ⁊ ram ⁊ calubi· hic ẽ caleph. Porro ram genuit aminadab: aminadab aũt genuit naason principẽ filiorũ iuda. Naason quoqꝫ genuit salma: de q̃ ortꝰ ẽ booç. Booç ṽo genuit obed q̇ ⁊ ipse genuit isai. Isai aũt genuit ꝓmogenitũ heliab· secundũ aminadab· t̃tiũ symmaa· q̃rtũ nathanael· q̇ntum raddai· sextum ason· septimũ dauid: q̃rũ sorores fuerũt saruia ⁊ abigail. Filij saruie: abisai· ioab ⁊ asahel tres. Abigail aũt genuit amasa: cuiꝰ pr̃ fuit iether ismahelites. Caleb ṽo filiꝰ esrom accepit vxorẽ noie açuba: de qua genuit ierioth. Fueruntqꝫ filij eiꝰ: iaser ⁊ sobab ⁊ ardõ. Cũqꝫ mortua fuisset açuba accepit vxorem caleb ephrata: q̃ ꝑpit ei vr. Porro vr genuit vri. ⁊ vri genuit beselehel. Post h̃ igressus ẽ esrom ad filiã machir patris galaad. ⁊ accepit eã cũ eẽt annorũ sexaginta. Que ꝑpit ei segub. Sed ⁊ segub genuit iair ⁊ possedit vigintitres ciuitates i t̃ra galaad. Cepitqꝫ gessur ⁊ aran oppida iair ⁊ canath ⁊ viculos eiꝰ sexagita ciuitatũ. Oẽs isti filij machir patris galaad. Cũ aũt mortuꝰ eẽt esrom: ingressus ẽ caleb ad ephrata. Habuitqꝫ esrom vxorem abia: q̃ ꝑpit ei assur pr̃em thecue. Nati sunt autẽ filij ierameel· primogeniti esrom: ram ꝓmogenitꝰ eiꝰ ⁊ buna ⁊ aram ⁊ ason ⁊ achia. Duxit q̃qꝫ vxorem alterã ierameel noie athara: q̃ fuit mr̃ onam. Sʒ ⁊ filij ram ꝓmogeniti ierameel fuerũt moos ioamin ⁊ achar. Onam aũt hũit filios semei ⁊ iadan. Filij ãt semei: nadab ⁊ abisur. Nomen ṽo vxoris abisur: abiahil: q̃ ꝑpit abobban ⁊ molid. Filij aũt nadab: fuerũt saled ⁊ apphaim. Mortuꝰ ẽ aũt saled absqꝫ liberis. Filiꝰ ṽo apphaim iesi q̇ iesi genuit sesan. Porro sesan genuit oholai. Filij aũt iadai fr̃is semei: iether ⁊ ionathan. Sʒ ⁊ iether mortuꝰ ẽ absqꝫ liberis. Porro ionathã genuit phaleth ⁊ çiça. Isti fuerũt filij ierameel ꝓmogeniti esrom. Sesan aũt nõ habuit filios s; filias ⁊ s̃uũ egyptiũ noie ieraa. Deditqꝫ ei filiã suã vxorẽ: q̃ ꝑperit ei ethei. Ethei aũt genuit nathan. ⁊ nathã genuit çabad. Zabad quoqꝫ genuit ophal. ⁊ ophal genuit obed. Obed genuit iehu: iehu genuit açariã. Açarias genuit helles. ⁊ helles genuit helasa. Helasa genuit çiçamoy: çiçamoy genuit sellũ. Sellũ genuit ithamian: ithamia aũt genuit elisama. Filij aũt caleb fr̃is ierameel: mesa ꝓmogenitꝰ eiꝰ· ipse ẽ pr̃ciph filij maresa pr̃is hebron. Porro filij hebron: chore ⁊ taphua ⁊ recem ⁊ samma. Sãma aũt genuit raam pr̃em hiercbaam. ⁊ recem genuit semmei: filius semmei: maon: ⁊ maon pr̃ bethsur. Epha aũt cõcubina caleb ꝑpit aran ⁊ musa ⁊ geçeç. Porro aran genuit ieçẽ. Filij iabaddai: regom ⁊ ioathã ⁊ gesan phalech ⁊ epha ⁊ saaph. Concubina caleb maacha ꝑpit saber ⁊ tharana. Genuit ãt saaph pr̃ madmena Sue pr̃em machbena. ⁊ pr̃em gabaa. Filia ṽo caleb fuit achsa. Hi erãt filij caleb filij vr ꝓmogeniti ephrata sobal pr̃ cariathiarim· salma patr̃ bethleem· ariph pr̃ bethgader. Fuerũt aũt filij sobal· pr̃is cariathiari· q̇ videbat dimidiũ req̇etionũ. ⁊ de cognatiõe cariathiari: iethrei. ⁊ aphuthei ⁊ semathei ⁊ maserei. Ex his egressi sunt saraite ⁊ esthaolite. Filij salma patris bethleem ⁊ nethophati corone domꝰ ioab. ⁊ dimidiũ req̇etiõis sarai. Cognatiões q̃qꝫ scribarũ hitãtiũ i iabes canẽtes atqꝫ resonãtes ⁊ in tabernaculis cõmorãtes. Hi sunt cinei: qui venerunt de calore patris domꝰ rechab.

Dauid ꝟo hos habuit filios q̊ ei III nati sūt i hebron. Primogenitū amnon· ex achinoe israhelitide: secūdū daniel de abigail carmelitide: t̄tiū absalō filiū maacha filie ptolemei regis iessur: q̄rtū adoniam filiū agith: q̇ntū saphaciā ex abithal: sextū iethraā de egla vxore sua. Sex g̊ nati sūt ei i hebrō: vbi regnuit septē ānis ⁊ sex mēsibꝰ. Trigita aūt ⁊ tribꝰ annis regnuit i irl'm. Porro i irl'm nati sūt ei filij: symmaa ⁊ sobab ⁊ nathan ⁊ salomon quatuor de bersabee ⁊ filia amihel. Jebaar quoqꝫ ⁊ helisua ⁊ eliphaleth ⁊ noge ⁊ napheg ⁊ iaphie necnō elisama ⁊ eliade ⁊ eliphaleg nouē. Oēs hi filij dauid absqꝫ filijs cōcubinaꝝ: hūerūtqꝫ sororē thamar. Filiꝰ aūt salomōis: roboam cuiꝰ abia filiꝰ genuit asa. De h̄ qꝫ̊ natꝰ est iosaphat p̄r ioram: q̇ iorā genuit oçiam: ex q̊ ortꝰ ē ioas. ⁊ hꝰ amasias filiꝰ genuit açariā. Porro açarie filius ioathā ꝓcreauit achaç p̄rem eçechie: de q̊ natꝰ ē manasses: h̄ ⁊ manasses genuit āmō p̄rem iosie. Filij aūt iosie fuerūt: ꝑmogenitꝰ iohānan· secūdꝰ ioachim· t̄tiꝰ sedechias· q̄rtꝰ sellū. De ioachim natꝰ ē iechonias ⁊ sedechias. Filij iechonie fuerūt asir· salathiel· melchiram· phadaia· sennezer ⁊ iecemia· sama ⁊ nadabia. De phadaia orti sunt çorobabel ⁊ semmei. Zorababel genuit mosollam ananiam ⁊ salomith· sororē eorū: asabam q̊qꝫ ⁊ obol ⁊ barachiam. ⁊ asadiaꝫ· iosabeseth q̇nqꝫ. Filiꝰ autē ananie phaltias p̄r bieseie: cuiꝰ filiꝰ raphaia. Huiꝰ qꝫ̊ filiꝰ arnau: de q̊ natꝰ ē obdia· cuiꝰ filius fuit sechenias. Filius sechenie: semeia: cuiꝰ filij attus ⁊ iegaal ⁊ baria ⁊ naaria ⁊ saphat ⁊ sesa sex numero. Filiꝰ naarie: elioenai ⁊ eçechias ⁊ eçricam· tres. Filij elioenai oduia ⁊ heliasub ⁊ pheleia ⁊ accub ⁊ iohānan ⁊ dalaia ⁊ anan· septem. IIII

Filij iuda: phares· esrom ⁊ charmi ⁊ vr ⁊ subal. Rabia ꝟo filius subal genuit iaad: de q̊ nati sunt ahumai ⁊ laad. He gnātiōēs sarathi. Jsta q̊qꝫ stirps ethan: iesrahel ⁊ iesema ⁊ iedebos. Nomen q̊qꝫ sororꝭ eoꝝ asalephum. Phuniel autē p̄r gedor. ⁊ eser p̄r osa. Jsti sūt filij vr· primogeniti ephrata p̄ris bethleem. Assur ꝟo patrꝭ thecue erāt due vxores alaa ⁊ naara. Pepit autem ei naara ooçam ⁊ epher ⁊ themā ⁊ aastari. Jsti sūt filij naara. Porro filij alaa: sereth ysaar ⁊ ethnan. Chus autem genuit anob ⁊ sobobaa ⁊ cog̃tionē aharel filij arum. Fuit aūt iabes inclytꝰ ꝑ fribꝰ suis. ⁊ mat̃ eiꝰ vocauit nomē illiꝰ iabes dicēs: q̇a ꝑpi eū in dolore. Jnuocauit g̊ iabes deū isr'l dicēs. Si bn̄dicēs bn̄dixerꝭ mihi. ⁊ dilataueris termios meos. ⁊ fuerit manꝰ tua mecū. ⁊ fecerꝭ me a malitia nō opprimi. Et ꝑstitit deꝰ q̄ precatꝰ est. Caleph aūt frat̃ Sua genuit machir: q̇ fuit p̄r esthon. Porro esthon genuit bethrapha ⁊ phesse ⁊ tehinna p̄rem vrbis naas. Hi sūt viri recha. Filij aūt cenen: othoniel ⁊ saraia. Porro filij othoniel: athat ⁊ maonathi. Maonathi genuit ophra. Saraias aūt genuit ioab p̄rem vallis artificū. Jbi q̇ppe artifices erāt. Filij ꝟo caleph filij iephone: hir ⁊ hela ⁊ naheç. Filij qꝫ̊ hela: ceneç· filij qꝫ̊ ialelel çiph ⁊ çipha thiria ⁊ asrahel. Et filij esra: iether ⁊ mereth ⁊ epher ⁊ iabalon. Genuitqꝫ mariam ⁊ sammai ⁊ iesba patrem esthamo. Vxor q̊qꝫ eiꝰ indaia ꝑpit iareth patrem gedor. ⁊ heber p̄rem çocho. ⁊ ichutiel p̄rem çanoa. Hi aūt filij bethie filie pharaonis quā accepit mered. ⁊ filij vxoris odaie sororꝭ nahan patris ceila garmi ⁊ esthamo q̇ fuit de machati. Filij q̊qꝫ symon: ammon ⁊ rimma filius anan: ethilon. ⁊ filij iesi: çoeth ⁊ ben çoeth. Filij sela filij iude: her p̄r lecha ⁊ laada p̄r maresa. ⁊ cognatiōēs domꝰ operantiū byssū in domo iuramēti. ⁊ q̇ stare fecit solē: viriqꝫ mēdacij. ⁊ securꝰ ⁊ incedens: q̇ ꝑncipes fuerūt in moab. ⁊ q̄ reuerse sūt in lehem. Hec aūt ꝟba vetera. Hi sūt figuli habitātes i plātatiōibꝰ ⁊ i sepibꝰ apud regē i operibus eiꝰ: cōmoratiqꝫ sūt ibi. Filij symeon: namuel ⁊ iamin· iarib· çara· saul. Sellum filiꝰ eius: mabsam filiꝰ eiꝰ: masma filiꝰ eiꝰ. Filij masma amuhel filius eiꝰ: çachur filiꝰ eius: semmei filius eiꝰ. Filij semmei sedecim ⁊ filie sex. Fratres aūt eiꝰ nō habuerūt filios multos: vniuersa cognatio nō potuit adeq̄re sūmā filioꝝ iuda. Habitauerūt aūt i bersabee ⁊ molada ⁊ hasarsual ⁊ i ballaa ⁊ i asom ⁊ in tholad ⁊ i bathuel ⁊ i horma ⁊ i siceleg ⁊ i bethmarchaboth ⁊ in asarsasusim ⁊ ī bethberai ⁊ i saarim. He ciuitates eoꝝ vsqꝫ ad regem dauid: ville q̊qꝫ eaꝝ etham ⁊ aen rēmon ⁊ thocen ⁊ asan ciuitates q̇nqꝫ. ⁊ vniuersi viculi eorum ꝑ circuitū ciuitatū istaꝝ vsqꝫ ad baal. Hec ē habitatio eorū· ⁊ sediū distributio. Mosobab quoqꝫ ⁊ iemlech ⁊ iosa filius amasie ⁊ iohel iehu filiꝰ iosabie filij saraie filij asihel

⁊ elioenai ⁊ iacoba ⁊ isuaia ⁊ asaia ⁊ adibel
⁊ isimibel ⁊ banaia· çiça quoq; fili⁹ sephei filij al-
lon· filij idaia· filij semri· filij samaia. isti sunt
noīati p̄ncipes ī cognatiōib⁹ suis. ⁊ in domo
affinitatū suaꝝ multiplicati sūt vehementer.
Et pfecti sūt ut ingrederent̄ i gador vsq; ad
orientē vallis. ⁊ ut quererēt pascua gregib⁹
suis. Inuenerūtq; pascuas vberes ⁊ valde
bonas. ⁊ t̄rā latissimā ⁊ q̇etā ⁊ fertilē: i q̄ añ
h̄itauerāt de stirpe cham. Hi ḡ venerūt quos
supra descripsim⁹ noīati i dieb⁹ eçechie regis
iuda. ⁊ pcusserūt tabnacula eoꝝ. ⁊ habitato-
res q̇ inuenti fuerāt ibi. ⁊ deleuerūt eos vsq;
ad p̄ntē diē: t habitauerūtq; ꝓ eis qm̄ vberri-
mas pascuas ibidē repperērūt. De filijs q̄q;
symeō abierūt ī mōtē seir viri q̇ngēti· habē-
tes pncipes phaltiā ⁊ naariā ⁊ raphiā ⁊ oçi-
bel fili⁹ iesi. ⁊ pcusserūt reliq̇as q̄ euadē po-
tuerant amalechitaꝝ. ⁊ habitauerūt ibi pro
eis vsq; ad diem hanc. V

Filij q̄q; ruben primogeniti isrł: ipse
q̇ppe fuit pmogenitus ei⁹: s; cū vio-
lasset thoꝝ p̄ris sui data sūt pmoge-
nita ei⁹ filijs ioseph filij isrł. ⁊ non est ille re-
putat⁹ i pmogenitū. Porro iudas q̇ erat for-
tissim⁹ int̄ frēs suos· de stirpe ei⁹ pncipes ger-
minati sr̄: pmogēita aūt reputata sūt ioseph
Filij ḡ ruben pmogeniti isrł: enoch ⁊ phal-
lu· esrom ⁊ charmi. Filij iohel: samaia fili⁹
ei⁹· gog fili⁹ ei⁹· semmei fili⁹ ei⁹· micha fili⁹ ei⁹·
reehia fili⁹ ei⁹· baal fili⁹ ei⁹· beera fili⁹ ei⁹· quē
captiuū duxit theglatfalasar rex assirioꝝ. ⁊
fuit pnceps i tribu ruben. Frēs āt ei⁹ ⁊ vniu-
sa coḡtio ei⁹ qn̄ nūerabant̄ p familias suas
habuerūt pncipes iehihel ⁊ çachariā. Porro
bala filius açaç filij samma filij iohel: ipse
habitauit in aroer vsq; ad nebo ⁊ beelmeon
Cōtra orientalē q̊q; plagā h̄itauit vsq; ad in-
troitū heremi ⁊ fluuiū eufratē. Multū q̇ppe
iumentoꝝ numeꝝ possidebāt in t̄ra galaad.
In dieb⁹ aūt saul pliati sūt ꝯ agarenos ⁊ in-
terfecerūt illos: h̄itauerūtq; ꝓ eis ī tabnacu-
lis eoꝝ in oī plaga q̄ respicit ad orientē gala-
ad. Filij v̄o gad e regiōe eoꝝ habitauerūt in
terra basan vsq; selcha: iohel in capite. ⁊ sa-
phan secūd⁹: ianai aūt ⁊ saphat i basan. Fra-
tres v̄o eoꝝ s̄m domos coḡtionū suaꝝ: mi-
chael ⁊ mosollā ⁊ sebe ⁊ iori ⁊ iachan ⁊ çie
⁊ heber septem. Hi filij abiahil· filij vri· filij
iara· filij galaad· filij michael· filij iesesi· filij
ieddo· filij huç. Frēs q̊q; filij abdihel filij gu-
ni pncipes dom⁹ i familijs· suis. ⁊ h̄itauerūt ī
galaad ⁊ i basan ⁊ i viculis ei⁹. ⁊ i cūctis sub-
urbanis saron vsq; ad t̄minos. Oēs hi nume-
rati sūt i dieb⁹ ioathan reg̃ iuda. ⁊ in diebus
hieroboā reg̃ isrł. Filij ruben ⁊ gad ⁊ dimi-
die trib⁹ manasse· viri bellatores scuta por-
tātes ⁊ gladios. ⁊ tēdētes arcū eruditiq; ad
plia q̄dragitaq̄tuor milia ⁊ septingenti sexa-
ginta pcedētes ad pugnam· dimicauerūt ꝯ
agarenos. Ithurei v̄o ⁊ naphei ⁊ nodab p-
buerūt eis auxiliū. Traditiq; sūt i man⁹ eoꝝ
agareni ⁊ vniuersi q̇ fuerāt cū eis: quia deū
iuocauerūt cū pliarēt. ⁊ exaudiuit eos· eo q̄
credidissent i eū. Ceperūtq; oia q̄ possederāt
cameloꝝ q̇nquaginta milia. ⁊ ouiū ducēta
q̇nq̄ginta milia· asinos duo milia. ⁊ aias ho-
minū cētū milia. Vulnerati aūt multi cor-
ruerūt. Fuit. n. bellū dn̄i. Habitauerūtq; pro
eis vsq; ad transmigrationē. Filij q̊q; dimidie
trib⁹ manasse possederūt terrā a finib⁹ basan
vsq; baal hermon ⁊ sanir ⁊ montē hermon
Ingēs q̇ppe nūer⁹ erat. Et hi fuerāt pncipes
domus cognationis eorū· efer· iesi ⁊ helihel
eçrihel ⁊ hieremia ⁊ odoia ⁊ iedihel viri for-
tissimi ⁊ potētes. ⁊ noīati duces in familijs
suis. Reliq̄rūt āt deū patꝝ suoꝝ. ⁊ fornicati
sūt p⁹ deos pploꝝ t̄re· q̄s abstulit dn̄s corā
eis. ⁊ suscitauit de⁹ isrł spm̄ phul regis assy-
rioꝝ. ⁊ spm̄ theglatfalasar reg̃ assur. ⁊ tran-
stulit ruben ⁊ gad ⁊ dimidiā tribū manasse:
⁊ adduxit eos in ale ⁊ in abor ⁊ ara ⁊ fluuiū
goçan vsq; ad diem hanc. VI

Filij leui: gerson· caath ⁊ merari. Fi-
lij caath: amram· ysaar· hebron ⁊
oçihel. Filij amram: aarō· moyses
⁊ maria. Filij aaron: nadab ⁊ abiu eleaçar ⁊
ythamar. Eleaçar genuit finees. ⁊ finees ge-
nuit abisue. Abisue v̄o genuit bocci. ⁊ boc-
ci genuit oçi: oçi genuit çaraiam. ⁊ çaraias
genuit meraioth. Porro meraioth genuit
amariā. ⁊ amarias genuit achitob: achitob
genuit sadoch. ⁊ sadoch genuit achimaas.
Achimaas genuit açariā· açarias genuit io-
hānan· iohānan genuit açariā: Ipse ē q̇ sa-
cerdotio fūct⁹ ē i domo quā edificauit salo-
mon in irłm. Genuit aūt açarias amariā. ⁊
amarias genuit achitob. Achitob genuit sa-
doch. ⁊ sadoch genuit sellū. Sellum genuit
helchiā. ⁊ helchias genuit açariā. Açarias
genuit çaraiam. ⁊ çaraias genuit iosedech.
Porro iosedech egressus ē qn̄ trāstulit dn̄s

iudam ⁊ irl'm per manꝰ nabuchodonosor.
Filij ergo leui: gerson caath ⁊ merari. Et hec no-
mina filioꝝ gerson: lobni ⁊ semei. Filij ca-
ath: amram ⁊ ysaar ⁊ hebron ⁊ oziheli. Filij
merari: mooli ⁊ musi. He autē generatiōes le-
ui ſcḋm familias eoꝝ. Gerson: lobni filiꝰ eius.
iaath filiꝰ eiꝰ. çāma filiꝰ eiꝰ. ioaa filiꝰ eiꝰ. ad-
do filiꝰ eiꝰ. çara filiꝰ eiꝰ. ietbrai filiꝰ eiꝰ. Filij
caath: aminadab filiꝰ eiꝰ. chore filiꝰ eiꝰ. asir
filiꝰ eiꝰ. helcana filiꝰ eiꝰ. abiasaph filius eiꝰ.
asir filiꝰ eiꝰ. caath filiꝰ eiꝰ. vriel filiꝰ eiꝰ. oçi-
as filiꝰ eiꝰ. saul filiꝰ eiꝰ. Filij helcana: amasai
⁊ achimoth ⁊ helcana. Filij helcana: sophai
filiꝰ eiꝰ. naath filiꝰ eiꝰ. heliab filiꝰ eiꝰ. hieroā
filiꝰ eiꝰ. helcana filiꝰ eiꝰ. Filij samuel: pmo-
genitꝰ vasseni ⁊ abia. Filij aūt merari: moo-
li: lobni filiꝰ eius. semei filiꝰ eiꝰ. oça filiꝰ eiꝰ.
samaa filiꝰ eiꝰ. aggia filiꝰ eius. asaia filiꝰ eiꝰ.
Isti sūt quos ɔstituit dauid sup cātores domꝰ
dñi ex quo collocata ē archa. ⁊ mīstrabant co-
rā tabernaculo testimonij canētes donec edi-
ficaret salomō domū dñi i irl'm. Stabāt aūt
iux ordinē suū i misterio. Hi vero sūt q assiste-
bāt cū filijs suis de filijs caath: hemā cātor
filius iohel: filij samuel. filij helcana. filij ie-
roam. filij heliheł. filij thou. filij suph. filij
helcana. filij iohel. filij maath. filij amasai.
filij helcana. filij iohel. filij açarie. filij sopho-
nie. filij thaath. filij asir. filij abisaph. filij
chore. filij ysaar. filij caath. filij leui. filij isrl'
⁊ frater eiꝰ asaph: qui stabat a dextris eius.
asaph filius barachie. filij samaa. filij mi-
chahel. filij basaie. filij melchie. filij athanai
filij çara. filij adaia. filij ethan. filij çamma.
filij semei. filij ieth. filij gerson. filij leui:
Filij autem merari fratres eoꝝ ad sinistrā:
ethan. filij chusi. filij abdi. filij maloch. filij
asabie. filij amasie. filij helchie. filij amasai.
filij bōni. filij somer. filij mooli. filij musi. fi-
lij merari. filij leui. Frēs quoqꝫ eorū leuite: q or-
dinati sūt i cūctū misteriū tabernaculi domꝰ
dñi. Aaron vero ⁊ filij eiꝰ adolebāt incēsū sup
altare holocausti. ⁊ sup altare thymiamatꝫ. i
oē opus sci scōꝝ. ⁊ ut pcarent. p isrl' iux oia q
pcepat moyses seruꝰ dei. Hi sūt aūt filij aarō
Eleaçar filiꝰ eiꝰ. finees filius eius. abisue fi-
lius eius. bocci filiꝰ eiꝰ. oçi filiꝰ eius. çaraia
filius eiꝰ. meraioth filiꝰ eiꝰ. amaria filiꝰ eius
achitob filiꝰ eiꝰ. sadoch filiꝰ eius. achiama-
as filiꝰ eiꝰ. Et hec habitacula eoꝝ p vicos atqꝫ
ɔfinia filioꝝ. s. aarō iux cognatiōes caathi-
taꝝ. Ipsis. n. sorte cōtigerāt. Dederūt igitur
eis hebron i tra iuda ⁊ suburbana eiꝰ p cir-
cuitū: agros āt ciuitatꝫ ⁊ villas caleph filio
iephone. Porro filijs aaron dederūt ciuita-
tes ad cōfugiēdū hebrō ⁊ lobna ⁊ suburba-
na eius. Iether quoqꝫ ⁊ esthemo cū suburbanis
suis. sed ⁊ helon ⁊ dabir cū suburbanis suis:
asan quoqꝫ ⁊ bethsemes ⁊ suburbana earū. De
tribu aūt beniamin gabee ⁊ suburbana eius
⁊ almath cū suburbanis suis: anathot quoqꝫ cū
suburbanis suis. Oēs ciuitates tredeci cū
suburbanis suis: p cognatiōes suas. Filijs
aūt caath residuis de cognatiōe sua. dederūt
ex dimidia tribu manasse i possessionē vrbes
decē. Porro filijs gerson p cognatiōes suas
de tribu ysachar ⁊ de tribu aser ⁊ de tribu ne-
ptalim ⁊ de tribu manasse i basan vrbes tre
decim. Filijs aūt merari p cognatiōes suas
de tribu rubē ⁊ de tribu gad ⁊ de tribu çabu-
lon. dederunt sorte ciuitates duodecim. De-
derūt quoqꝫ filij isrl' leuitꝫ ciuitates ⁊ suburbana
eaꝝ. Dederuntqꝫ p sortē ex tribu filioꝝ iuda
⁊ ex tribu filioꝝ symeon ⁊ ex tribu filiorum
beniamin vrbes has quas vocauerūt noibus
suis. ⁊ his q erāt ex cognatiōe filiorū caath.
Fuerūtqꝫ ciuitates in terminis eoꝝ de tribu
ephraim. Dederūt ergo eis vrbes ad ɔfugiēdū
sychem cū suburbanis suis i mōte ephraim
⁊ gaçer cū suburbanis suis: iecmaam quoqꝫ cū
suburbanis suis. ⁊ bethoron similit. necnō ⁊
helon cū suburbanis suis. ⁊ gethremmon
in eūdē modū. Porro ex dimidia tribu ma-
nasse aner ⁊ suburbana eiꝰ. balaam ⁊ subur
bana eiꝰ. His videlꝫ q de cognatiōe filioꝝ ca
ath reliq erāt. Filijs āt gerson de cognatiōe
dimidie tribꝰ manasse: gaulō i basan ⁊ sub-
urbana eiꝰ. ⁊ astaroth cum suburbanis suis
De tribu ysachar. cedes cū suburbanis suis
⁊ dabereth cū suburbanis suis: ramoth quoqꝫ
⁊ suburbana eiꝰ. ⁊ anem cū suburbanis suis
De tribu vero aser. masal cū suburbanis suis
⁊ abdon silit: asach quoqꝫ ⁊ suburbana eius:
roob cum suburbanis suis. Porro de tribu
neptali: cedes i galilea ⁊ sburbana eiꝰ. amō
cū suburbanis suis. ⁊ cariathaim ⁊ sburba-
na eiꝰ. Filijs aūt merari residuis de tribu ça
bulon. remono ⁊ suburbana eiꝰ. ⁊ thabor cū
suburbanis suis. Trās iordanē quoqꝫ ex aduer-
so hiericho ɔ oriētē iordanis de tribu ruben
bosor i solitudine cū suburbanis suis. ⁊ iassa
cū sburbanis suis: cademoth quoqꝫ ⁊ sburbana

ei⁹. ⁊ miphaat cū ſuburbanis ſuis. Mecnon ⁊ de tribu gad. ramoth i galaad ⁊ ſſburbana ei⁹. ⁊ manaim cū ſuburbanis ſuis: ſꝫ ⁊ eſebon cū ſſburbanis ſuis. ⁊ ieçer cū ſſburbanis ſuis

VII

Porro filij yſacbar: thola ⁊ phua iaſub ⁊ ſamrom q̄tuor. Filij thola: oçi ⁊ raphaia ⁊ ieribel ⁊ iemai ⁊ iepſem ⁊ ſamuel principes per domos cognationū ſuaꝝ. De ſtirpe thola viri fortiſſimi numerati ſūt i dieb⁹ dauid: vigintiduo milia ſexcēti. Filij oçi: iſrabia de q̄ nati ſunt michael ⁊ obadia ⁊ iobel ⁊ ieſia quinqꝫ oēs pncipes: cū eis per familias ⁊ ꝑplos ſuos accincti ad p̄liū viri fortiſſimi: trigintaſex milia. Multas. n. babuerunt vxores ⁊ filios. Frēs q̊ꝫ eoꝝ ꝑ oēm cog̃tionē yſacbar robuſtiſſimi ad pugnādū: octogītaſeptē milia numerati ſunt. Filij beniamin: bale ⁊ bocbor ⁊ iadibel tres. Filij bale: elbon ⁊ oçi ⁊ oçibel ⁊ ierimoth ⁊ vrai q̇nqꝫ: pncipes familiaꝝ ⁊ ad pugnādū robuſtiſſimi. Numer⁹ aūt eoꝝ̄ vigītiduo milia ⁊ trigintaq̄tuor. Porro filij bocbor çamira ⁊ ioas ⁊ elieçer ⁊ elioenai ⁊ amri ⁊ ierimoth ⁊ abia ⁊ anathut ⁊ almathā Oēs bi filij bocbor. Numerati ſūt aūt ꝑ familias ſuas pncipes cog̃tionū ſuaꝝ ad bella fortiſſimi: viginti milia ⁊ ducenti. Porro filij iadibel: balan. Filij autē balan: iebus ⁊ beniami ⁊ aboth ⁊ chanana ⁊ iothā ⁊ tharſis ⁊ baiſaar. Oēs bi filij iadibel pncipes cognationū ſuarū viri fortiſſimi decē ⁊ ſeptem milia ⁊ ducēti ad p̄liū ꝓcedētes: ſepban q̊ꝫ ⁊ bapban filij bir. ⁊ aſim filij aber. Filij aūt neptali: iaſibel ⁊ guni ⁊ aſer ⁊ ſellū filij bala. Porro fili⁹ manaſſe: eſribel. cōcubina qꝫ ei⁹ ſyra ꝑpit machir p̄rem galaad. Machir āt accepit vxorē filijs ſuis bappbim ⁊ ſepbam ⁊ būit ſororē noie maacba. Nomē aūt ſecūdi ſalpbaath. Nateqꝫ ſūt ſalpbaath filie. Et ꝑpit maacba vxor machir filiū: vocauitqꝫ nomē ei⁹ phares. Porro nomē fris ei⁹ ſares ⁊ filij ei⁹ vlam ⁊ reben. Fili⁹ āt vlam: bedan Hi ſūt filij galaad filij machir: filij manaſſe Soror āt ei⁹ regma. ꝑpit viꝝ decoꝝ ⁊ abieçer ⁊ moola. Erāt aūt filij ſemida: abin ⁊ ſechem ⁊ leci ⁊ aniam. Filij aūt ephraim: ſuthala: bareth fili⁹ ei⁹: thaath fili⁹ ei⁹: elada fili⁹ ei⁹: thaath fili⁹ ei⁹. ⁊ buius fili⁹ çadab ⁊ bui⁹ fili⁹ ſuthala. ⁊ buius fili⁹ eçer ⁊ elad. Occiderūt aūt eos viri geth indigene. quia deſcēderāt ut iuaderēt poſſeſſiōes eoꝝ. Luxit igitur ephraim p̄r eoꝝ multis dieb⁹: ⁊ venerūt frēs ei⁹ ut cōſolarent̄ eū. Ingreſſuſqꝫ ē ad vxorem ſuā: q̄ ꝯcepit ⁊ ꝑpit filiū ⁊ vocauit nomē ei⁹ beria. eo q᷑ in malis dom⁹ eius ortus eſſet. Filia autē ei⁹ fuit ſara: q̄ edificauit bethorō inferiorē ⁊ ſuperiorē. ⁊ oçençara. Porro fili⁹ eius rapha ⁊ reſeph ⁊ thale: de q̄ nat⁹ ē thaan. q̇ genuit laadan. Hui⁹ q̊qꝫ filius āmiud q̇ genuit eliſama: de q̄ ortus eſt nun: q̇ būit filiū ioſue. Poſſeſſio autē eoꝝ ⁊ habitatio bethel cū filiabus ſuis. ⁊ ꝯ oriētē noran. ad occidētalē plagā gaçer ⁊ filie ei⁹. ſichem q̊ꝫ cū filiab⁹ ſuis vſqꝫ ad aſa cū filiabus eius: iuxͣ filios q̊ꝫ manaſſe bethſan ⁊ filias ei⁹. thanac ⁊ filias eius. mageddo ⁊ filias eius. dor ⁊ filias ei⁹. In his habitauerunt filij ioſeph. filij iſrl̄. Filij aſer: iemna ⁊ ieſua ⁊ iſui ⁊ baria ⁊ ſara ſoror eoꝝ. Filij aūt baria: heber ⁊ melchiel. Ipſe ē p̄r barçaith. Heber aūt genuit iephlat ⁊ ſomer ⁊ iothan ⁊ ſuaa. ſororē eorū. Filij iephlat: phoſech ⁊ chamaal ⁊ aſoph. Hi filij iephlat. Porro filij ſomer: abi ⁊ roaga ⁊ iaba ⁊ aram. Filij āt helem fris eius: ſupha ⁊ iemna ⁊ ſelles ⁊ amal. Filij ſupha: Sue aynapbed ⁊ ſual ⁊ beri ⁊ iamra boſor ⁊ odor ⁊ ſamma ⁊ ſaluſa ⁊ iethran ⁊ bera. Filij gether: iephone ⁊ phaſpha ⁊ ara. Filij aūt olla: aree ⁊ auihel ⁊ reſia. Oēs hi filij aſer: pncipes cog̃tionū electi atqꝫ fortiſſimi duces ducū. Numer⁹ aūt eorū etatis que apta eſſet ad bellū: vigintiſex milia.

VIII

Beniamin autē genuit bale pmogenitū ſuū: aſbal ſecūdū. abara tertiū. noaba q̄rtū. ⁊ rapha q̇ntū. Fuerūtqꝫ filij bale: addoar ⁊ gera ⁊ abiud: abiſue q̊ꝫ ⁊ naaman ⁊ achia. ſed ⁊ gera ⁊ ſephuphan ⁊ vram. Hi ſūt filij abod. pncipes cognationū habitātiū in gabaa: q̇ trāſlati ſūt i manath. Naaman autē ⁊ achia ⁊ gera ipſe tranſtulit eos. ⁊ genuit oça ⁊ abiud. Porro ſaarabim genuit in regiōe moab p⁹q̄ dimiſit vſim ⁊ bara vxores ſuas. Genuit āt de edes vxore ſua iobab ⁊ ſebia ⁊ moſa ⁊ molchom: iebus q̊ꝫ ⁊ ſethia ⁊ marma. Hi ſūt filij eius pncipes i familijs ſuis. De vſim ꝟo genuit achitob ⁊ elphaal. Porro filij elphaal: heber ⁊ miſaam ⁊ ſamad. Hic edificauit ono ⁊ lod ⁊ filias ei⁹. Bara aūt ⁊ ſama pncipes cognationū habitātiū i abialon. Hi fugauerūt habitatores geth. Et baio ⁊ ſeſac ⁊ hierimoth

⁊ çabadia ⁊ arod ⁊ heder. michael quoq; ⁊ iesphа ⁊ ioaa: filij baria. Et çabadia ⁊ mosol lam ⁊ eçeci ⁊ heber ⁊ esamari ⁊ ieslia ⁊ io- bab: filij elphaal. Et iacim ⁊ çechri ⁊ çabdi ⁊ elioenai ⁊ seletbai ⁊ heliel ⁊ adaia ⁊ bara- ia ⁊ samarath: filij semei. Et iesphan ⁊ heber ⁊ heliel ⁊ abdō ⁊ çechri ⁊ hanan ⁊ anania ⁊ ailā ⁊ anathothia ⁊ iephdaia ⁊ phanuel: filij sesac. Et samsari ⁊ sooria ⁊ otholia ⁊ iersia he lia ⁊ çechri: filij ieroā. Hi patriarche ⁊ cogna- tionū pncipes: q̇ habitauerūt i irl'm. In ga- baon āt hitauerūt abigabaō. ⁊ nomē vxoris ei⁹ maacha: fili⁹q; ei⁹ pmogenit⁹ abdō ⁊ sur ⁊ cis ⁊ baal ⁊ nadab: gedur q̊q; ⁊ abio ⁊ ça cher ⁊ macelloth. Et macelloth genuit sa- maa. Habitauerūtq; ex aduerso fratꝝ suorū i irl'm cū frib⁹ suis. Ner aūt genuit cis. ⁊ cis genuit saul. Porro saul genuit ionathan ⁊ melchisue ⁊ abinadab ⁊ hesbaal. Filius aūt ionathā: miribaal. ⁊ miribaal genuit micha Filij micha: phiton ⁊ melech ⁊ thara ahaç: ⁊ ahaç genuit ioada. ⁊ ioada genuit almoth ⁊ asmoth ⁊ çamri. Porro çamri genuit mo- sa. ⁊ mosa genuit baana: cui⁹ fili⁹ fuit rapha- ia: de q̊ ort⁹ ē elasa. q̇ genuit asel. Porro asel sex filij fuerūt his noibus: eçricā. bochru. is- mahel. saria. abadia. anan. Oēs hi filij asel. Filij āt esech fris ei⁹: vlā pmogenit⁹. ⁊ hus secūd⁹. ⁊ eliphaleth t'ti⁹. Fuerūtq; filij vlam viri robustissimi. ⁊ magno robore tendētes arcū ⁊ multos habentes filios ac nepotes centū quinquaginta. Oēs hi filij beniamin.

IX

Uniuersus ergo isrl' dinume- rat⁹ ē. ⁊ sūma eoꝝ scripta ē in libro regū isrl' ⁊ iuda. trāslatiq; sūt in ba- bylonē ppt' delictū suū. Qui aūt habitaue- rūt pmi i possessiōib⁹ ⁊ i vrbib⁹ suis isrl'. ⁊ sa- cerdotes ⁊ leuite ⁊ nathinnei: cōmorati sūt i irl'm de filijs iuda ⁊ de filijs beniamin. De fi- lijs q̊q; ephraim ⁊ manasse othei fili⁹ amiud filius emri: filij omrai: filij bonni. De filijs phares filij iuda. ⁊ de siloni: asaia pmoge- nit⁹ ⁊ filij ei⁹. De filijs aūt çara: iehuel ⁊ fra tres eoꝝ sexcēti nonagīta. Porro de filijs be- niamin: salo fili⁹ mosollā filij oduia filij asa- na ⁊ iobama fili⁹ ieroam ⁊ helā fili⁹ oçi filij mochori ⁊ mosollā fili⁹ saphacie filij rahuel filij iebanie ⁊ frēs eoꝝ p familias suas non- genti q̇nq̄gitasex. Oēs hi pncipes cognatio- nū p domos patꝝ suoꝝ. De sacerdotib⁹ aūt iedaia ioiarib ⁊ iachin: açarias q̊q; fili⁹ hel- chie filij mosollā filij çadoch filij meraioth filij achitob pōtifex dom⁹ dei. Porro adaias filius ieroā filij phasor filij melchia ⁊ maasia filius adihel filij ieçra filij mosollā filij mo- sollamoth filij emmer: frēs q̊q; eorū pncipes p familias suas mille septigēti sexagita for- tissimi robore ad faciēdū op⁹ misterij in do- mo dei. De leuitis aūt semeia filius assub ⁊ fi- lij eçricā filij asebia. de filijs merari. Bacha- char q̊q; carpētari⁹ ⁊ galal ⁊ mathania filius micha filij çechri filij açaph ⁊ obdia fili⁹ se- meie: filij galal. filij yditbun. ⁊ barachia fili⁹ asa. filij helcana qui habitauit in atrijs ne- tophati. Janitores aūt sellū ⁊ achub ⁊ thel mon ⁊ ahiman. ⁊ frater eorum sellū pnceps vsq; ad illud tp̄s i porta regis ad oriētē obser- uabāt p vices suas de filijs leui. Sellū vo fi lius chore filij abiasaph filij chore cū frib⁹ suis. ⁊ domo pris sui. Hi sūt chorite sup opa misterij: custodes vestibuloꝝ tabernaculi ⁊ familie eoꝝ p vices castroꝝ dn̄i: custodien- tes itroitū. Finees aūt fili⁹ eleaçar erat dux eoꝝ corā dn̄o. Porro çacharias fili⁹ mosol- lamia ianitor porte tabernaculi testimonij. Oēs hi electi i ostiarios per portas. ducenti duodecim ⁊ descripti i villis pprijs: q̊s cōsti- tuerūt dauid ⁊ samuel vidēs i fide sua: tam ipsos q̊q; filios eoꝝ in ostijs dom⁹ dn̄i ⁊ in ta- bernaculo vicib⁹ suis. Per q̄tuor vētos erāt ostiarij. id est ad orientē ⁊ ad occidentē ⁊ ad aq̇lonē ⁊ ad austrū. Frēs aūt eoꝝ in viculis morabant' ⁊ veniebant in sabbatis suis de tpe vsq; ad tp̄s. His q̄tuor leuitis credit⁹ erat ois nūer⁹ ianitoꝝ. ⁊ erāt custodiētes exedras ⁊ thesauros dom⁹ dn̄i. P gyrū q̊q; tēpli dn̄i mo- rabāt' in custodijs suis. ut cū tp̄s fuisset ipsi mane aperirēt fores. De hoꝝ genere erant ⁊ sup vasa misterij. Ad numerū.n. ⁊ inferebāt' vasa ⁊ efferebant'. De ipsis ⁊ q̇ credita habe- bant vtēsilia sanctuarij: perāt simile ⁊ vino ⁊ oleo ⁊ thuri ⁊ aromatib⁹. Filij aūt sacerdo tū vnguēta ex aromatib⁹ cōficiebāt. Et ma- thathias leuites pgenit⁹ sellū chorite: pfect⁹ erat eoꝝ q̇ i sartagie frigebāt'. Porro de filijs caath fribus eoꝝ sup panes erāt ppositiōis ut sp nouos p singula sabbata ppararēt. Hi sūt pncipes cātoꝝ p familias leuitaꝝ q̇ i exe- dris morabant': ita ut die ac nocte iugit' suo misterio deseruirēt. Capita leuitaꝝ p fami- lias suas pncipes māserūt i irl'm. In gabaō aūt cōmorati sūt pr' gabaon iahiel. ⁊ nomen

h' exedra . dr' . e domūcl'a c'ca tēplū i q' hītabat mīst'. xe. cor.

vxorē eiꝰ maacha. Filiꝰ ꝑmogenitꝰ eiꝰ abdō ⁊ sur ⁊ cis ⁊ baal ⁊ ner ⁊ nadab·gedor q̄ꝫ ⁊ abio ⁊ çacharias ⁊ macelloth. Porro macelloth genuit semmaan. Isti habitauerūt e regiōe fratꝝ suoꝝ i ierl'm cū fribꝰ suis. Ner aūt genuit cis. ⁊ cis genuit saul. Et saul genuit ionathā ⁊ melchisue ⁊ aminadab ⁊ helbaal. Filiꝰ aūt ionathan miribaal. ⁊ miribaal genuit micha. Porro filij micha: phiton ⁊ melech ⁊ thara ⁊ ahaç. Ahaç aūt genuit iara: ⁊ iara genuit alamath ⁊ açmoth ⁊ çamri. Zamri autem genuit mosa: mosa ṽo genuit baana· cuiꝰ filius raphaia genuit elasa: de q̄ ortus ē asel. Porro asel sex filios habuit his noibus: eçricam·bochru·ismahel·saria·abadia·anan. Hi filij asel. X

Philistijm aūt pugnabāt ꝯtra isrl': fugeruntq̄ꝫ filij isrl' palestinos: ⁊ ceciderūt vulnerati i mōte gelboe. Cūq̄ꝫ appropinq̄ssent philistei ꝑsequētes saul ⁊ filios eius: ꝑcusserūt ionathā ⁊ aminadab ⁊ melchisue filios saul. Et aggrauatū est prelium contra saul: inuenerūtq̄ꝫ eum sagittarij. ⁊ vulnerauerūt iaculis. Et dixit saul ad armigerū suū. Euagina gladiū tuū ⁊ interfice me: ne forte veniāt incircūcisi isti ⁊ illudāt mihi. Noluit autē armiger eius hoc facere timore ꝑterritꝰ. Arripuit ḡ saul ensem. ⁊ irruit i eū. Quod cū vidisset armiger eiꝰ videlicet mortuū eē saul: irruit etiā ipse in gladiū suū: ⁊ mortuꝰ ē. Interijt ḡ saul ⁊ tres filij eius. ⁊ ois domꝰ illiꝰ parit̄ cōcidit. Quod cū vidissent viri isrl' q̄ habitabāt i cāpestribꝰ: fugerunt. ⁊ saul ⁊ filijs eiꝰ mortuis: dereliquerūt vrbes suas ⁊ huc illucq̄ꝫ dispsi sūt: venerūtq̄ꝫ philistijm ⁊ habitauerūt i eis. Die igit̄ altero detrahentes philistijm spolia cesoꝝ: inuenerūt saul ⁊ filios eiꝰ iacētes i mōte gelboe. Cūq̄ꝫ spoliassent eū ⁊ amputassent caput: armisq̄ꝫ nudassent: miserūt in terrā suā·ut circūferret̄ ⁊ oñderet̄ idoloꝝ tēplis ⁊ ꝑplis. Arma autē eius cōsecrauerūt i phano dei sui. ⁊ caput affixerūt i tēplo dagon. Hoc cū audissent viri iabes galaad oia. s. q̄ philistijm fecerāt sup saul: ꝯsurrexerūt singuli viroꝝ fortiū. ⁊ tulerūt cadauera saul ⁊ filioꝝ eiꝰ· attulerūtq̄ꝫ ea in iabes ⁊ sepelierūt ossa eorū subt̄ quercū q̄ erat i iabes. ⁊ ieiunauerūt septē diebꝰ. Mortuꝰ ē ḡ saul ꝓpt̄ iniq̄tates suas: eo q̄ ꝑuaricatus sit mādatū dñi qd̄ ꝑcepat. ⁊ nō custodierit illud: sed insup etiā phitonissam consulerit nec sperauerit in dño: ꝓpt̄ qd̄ interfecit eū. ⁊ trāstulit regnū eiꝰ ad dauid filiū isai. XI

Congregatꝰ ē igit̄ ois isrl' ad dauid i hebron dicēs. Os tuū sumꝰ ⁊ caro tua. Heri quoq̄ꝫ ⁊ nudiustertius cū adhuc regnaret saul: tu eras qui educebas ⁊ itroducebas isrl'. Tibi. n. dixit dñs deꝰ tuꝰ Tu pasces ꝑplm meū isrl'. ⁊ tu eris princeps sup eū. Venerūt ḡ oēs maiores natu isrl' ad regē i hebrō. ⁊ inijt dauid cū eis fedus corā dño. Unxerūtq̄ꝫ eū regē sup isrl': iux̄ sermonē dñi quē locutꝰ est i manu samuel. Abijt q̄ꝫ dauid ⁊ ois isrl' i ierl'm. Hec ē iebus: vbi erāt iebusei hitatores t̄re. Dixerūtq̄ꝫ q̄ habitabāt i iebꝰ ad dauid. Nō igredieris huc. Porro dauid cepit arcē syon: q̄ est ciuitas dauid. Dixitq̄ꝫ: Ois q̄ ꝑcusserit iebuseū i primis: erit ꝑnceps ⁊ dux. Ascēdit igit̄ ꝑmꝰ ioab filius saruie: ⁊ factꝰ est ꝑnceps. Habitauit autē dauid i arce. ⁊ idcirco appellata est ciuitas dauid. Edificauitq̄ꝫ vrbem in circuitu a mello vsq̄ꝫ ad gyrū. Joab aūt reliq̄ vrbis extruxit Proficiebatq̄ꝫ dauid vadēs ⁊ crescēs. ⁊ dñs exercituū erat cū eo. Hi ꝑncipes virorū fortiū dauid: qui adiuuerūt eū ut rex fieret sup oēm isrl' iux̄ ṽbū dñi qd̄ locutꝰ ē ad isrl'. ⁊ iste numerꝰ robustoꝝ dauid. Jesbaan filiꝰ abamoni·ꝑnceps int̄ trigita. Iste leuauit hastā suā sup trecētos vulneratos vna vice. Et pꝰ eū eleaçar filiꝰ patrui eiꝰ ahoites: q̄ erat int̄ tres potētes. Iste fuit cū dauid in aphec dñi qñ philistijm congregati sūt ad locū illū in ꝑliū. Et erat ager regionis illiꝰ plenꝰ ordeo: fugeratq̄ꝫ ꝑpl's a facie philistinoꝝ. Hi steterūt i medio agri. ⁊ defenderūt eū. Cūq̄ꝫ ꝑcussissent philisteos: dedit dñs salutē magnam populo suo. Descēderūt aūt tres de trigita ꝑncipibꝰ ad petrā in q̄ erat dauid ad speluncā odollā: qñ philistijm fuerāt castrametati in valle raphaim. Porro dauid erat i ꝑsidio. ⁊ statio philistinoꝝ in bethleem. Desiderauit igit̄ dauid aquā. ⁊ dixit: O si q̄s daret mihi aquā de cisterna bethleem: q̄ ē in porta. Tres ḡ isti ꝑ media castra philistinoꝝ ꝑrexerunt: ⁊ hauserūt aquā de cisterna bethleem q̄ erat i porta ⁊ attulerūt ad dauid ut biberet. Qui noluit h̄ magis libauit illā dño dicēs: Absit ut in conspectu dei mei h̄ faciā. ⁊ sanguinē viroꝝ istoꝝ bibā: q̄a i ꝑiculo aiaꝝ suarū attulerūt mihi aquā. Et ob hāc causam noluit bibere. Hec fecerūt tres robustissimi. Abisai

quoq; frat̃ ioab ipse erat ꝑnceps triũ. ⁊ ipse
leuauit hastã suã ↄ̃ trecentos vulneratos. ⁊
ipse erat int̃ tres noiatissim⁹: int̃ tres secũd⁹
inclyt⁹ ⁊ ꝑnceps eoꝝ. Uerũtñ vsq; ad tres
ꝑmos nõ ꝑuenerat. Banaia fili⁹ ioiade viri
robustissimi q̇ multa opa ꝑpetrarat de cap-
sebel: ipse ꝑcussit duos arihel moab. Et ipse
descẽdit ⁊ interfecit leonem i media cisterna
tpe niuis. ⁊ ipse percussit virũ egyptiũ. cuius
statura erat q̇nq; cubitoꝝ. ⁊ habebat lanceã
ut liciatoriũ texẽtiũ. Descẽdit igitur ad eũ cũ
virga. ⁊ rapuit hastã quã tenebat manu. ⁊
int̃fecit eũ hasta sua. Hec fecit banaia filius
ioiade: q̇ erat int̃ tres robustos noiatissim⁹
int̃ triginta ꝑm⁹. Uerũtñ ad tres vsq; nõ ꝑ-
uenerat. Posuit aũt eũ dauid ad auriculam
suam. Porro fortissimi viri i exercitu: asahel
frat̃ ioab. ⁊ eleanan fili⁹ patrui ei⁹ de beth-
leem. sammoth arodites. helles plonites.
iras fili⁹ acces thecuites. abieçer anathoti-
tes. sobochai vsatites. ilai ahotites. marai ne-
tophatites. heleth fili⁹ baana netophatites.
ethai filius ribai de gabaath filioꝝ beniamĩ
banaia pharathonites. hurai ꝺ torrẽte gaaç
abiel arabathites. açmoth bauranites. elia-
ba salabonites. filij assen geçonites. ionathã
fili⁹ saie ararithes. abiã fili⁹ sachar ararithes
eliphal filius vr. epher meberathites. abia
phellonites. eçro carmelites. naarai fili⁹ açbi
iohel frat̃ nathan. mibaar fili⁹ agarai. selech
ãmonites. naarai herothites armiger ioab
filij saruie. iras ietbre⁹. iareb ietbreus. vrias
hetheus. çabad fili⁹ ooli. adyna filius sechar
rubenites ꝑnceps rubenitaꝝ. ⁊ cũ eo trigin-
ta. baanan fili⁹ macha. ⁊ iosaphat mathani-
tes. ocias asttarothites. semma ⁊ iabihel fi-
lij hothan araorites. iedihel fili⁹ çari ⁊ ioha
frater ei⁹ thosaites. helihel mahumites. ⁊ ie-
ribai ⁊ iosoia filij elnaẽ. ⁊ iethma moabites
elihel ⁊ obed ⁊ iasihel de masobia. XII

Si quoq; venerũt ad dauid i sicelech
cũ adhuc fugeẽt saul filiũ cis: q̇ erant
fortissimi ⁊ egregij pugnatores ten-
dentes arcũ ⁊ vtraq; manu fũdis saxa iaci-
entes: ⁊ dirigẽtes sagittas. De frib⁹ saul ex
tribu beniamin. Princeps abieçer ⁊ ioas filij
samaa. gabaathites ⁊ iasihel ⁊ phalleth filij
asmoth ⁊ baracha ⁊ iehu anathotites. sama-
ias q̊q; gabaonites. fortissim⁹ int̃ triginta. ⁊
sup̃ trigita. ieremias ⁊ hieçihel ⁊ iohãnan ⁊
ieçabad gaderothites ⁊ luçai ⁊ ierimuth ⁊
baalia ⁊ samaria ⁊ saphatia araphites. Hel-
cana ⁊ iesia ⁊ açrahel ⁊ ioeçer ⁊ iesbaam de
careim: ioela q̊q; ⁊ sabadia filij ioroam de ge-
dor. Sꝫ ⁊ de gaddi trãsfugerũt ad dauid cũ
latẽt i deserto. viri robustissimi ⁊ pugnato-
res optimi: tenentes clypeũ ⁊ hastã. Facies
eoꝝ q̃si facies leonis: ⁊ veloces q̃si capreẽ in
montib⁹. Eçer ꝑnceps. obdias secũd⁹. eliab
t̃ti⁹. masmana q̃rt⁹. ieremias q̇nt⁹. ethi sext⁹.
heliel septim⁹. iohannan octauus. helçebad
non⁹. ieremias decim⁹. bachanai vndecim⁹
hi de filijs gad: ꝑncipes exercit⁹. Nouissim⁹
centũ milibus ꝑerat. ⁊ maximus mille. Isti
sunt q̇ trãsierũt iordanẽ mense ꝑmo qñ inun-
dare cõsueuit sup̃ ripas suas. ⁊ oẽs fugaue-
rũt q̇ morabant̃ in vallib⁹ ad oriẽtalẽ plagã
⁊ occidẽtalẽ. Uenerũt aũt ⁊ de beniamin ⁊
de iuda ad ꝑsidiũ i q̊ morabat̃ dauid. Egres-
susq; ẽ dauid obuiã eis ⁊ ait: Si pacifice ve-
nistis ad me. ut auxiliemini mihi: cor meum
iũgat̃ vobis: Si aũt insidiamini mihi ꝓ ad-
uersarijs meis. cũ ego iniq̇tatẽ in manib⁹ nõ
habeã: videat de⁹ patrꝫ nr̃oꝝ ⁊ iudicet. Spi-
rit⁹ ꝟo dñi induit abisai ꝑncipẽ int̃ triginta
⁊ ait: Tui sum⁹ o dauid. ⁊ tecũ fili isai: Pax
pax tibi. ⁊ pax adiutorib⁹ tuis. Te. n. adiu-
uat de⁹ tu⁹. Suscepit ẽ eos dauid. ⁊ ꝯstituit
ꝑncipes turme. Porro de manasse trãsfuge-
runt ad dauid qñ veniebat cũ philistijm ad-
uersus saul ut pugnaret ⁊ non dimicauit cũ
eis: q̇a inito ꝯsilio remiserũt eũ ꝑncipes phi-
listinoꝝ dicẽtes: Periculo capitꝭ nr̃i reuer-
tet̃ ad dñm suũ saul. Qñ igit̃ reuersus est in
sicelech trãsfugerũt ad eũ de manasse ednas
⁊ iosabab ⁊ iedihel ⁊ michael ⁊ ednas ⁊ io-
sabath ⁊ heliu ⁊ salathi. ꝑncipes militũ i ma-
nasse. Hi prebuerũt auxiliũ dauid aduersus
latrũculos. Oẽs. n. erãt viri fortissimi. ⁊ fa-
cti sũt ꝑncipes i exercitu. Sꝫ ⁊ ꝑ singulos di-
es veniebant ad dauid. ad auxiliãdũ ei: vsq;
dũ fieret grãdis numer⁹ q̃i exercit⁹ dei. Iste
q̊q; ẽ numer⁹ ꝑncipũ exercitus q̇ venerũt ad
dauid cũ eẽt in hebron: ut trãsferrent regnũ
saul ad eũ iuxͣ ꝟbũ dñi. Filij iuda portantes
clypeũ ⁊ hastã: sex milia octingenti expediti
ad preliũ. De filijs symeon viroꝝ fortissimo-
rũ ad pugnãdũ septẽ milia cẽtũ. De filijs le-
ui: q̃tuor milia sexcẽti. Ioiada q̊q; ꝑnceps de
stirpe aaron. ⁊ cum eo tria milia septingenti.
Sadoch etiã puer egregie indolis ⁊ domus
patris ei⁹ ꝑncipes vigintiduo. De filijs aũt

beniamin frib⁹ saul tria milia. Magna.n.ps
eoꝝ adhuc seq̄bat̃ domũ saul. Porro de filijs
ephraim vigĩti milia octingẽti: fortissimi ro-
bore. viri noiati ĩ cognatiõib⁹ suis. Et ex di-
midia tribu manasse decem ⁊ octo milia: sin-
guli ꝑ noĩa sua venerunt ut ꝯstituerẽt regem
dauid. De filijs q̊ꝫ ysachar viri eruditi q̇ no-
uerãt singl'a tp̄a ad ꝓ cipiẽdũ q̇d facẽ deberet
isrl': ꝓncipes ducẽti. Oĩs aũt reliq̃ trib⁹. coꝝ
ꝯsiliũ sequebat̃. Porro de ҫabulon q̇ egredie-
bant̃ ad ꝓliũ ⁊ stabãt in acie instructi armis
bellicis: q̇nq̃gĩta milia venerũt ĩ auxiliũ. nõ ĩ
corde duplici. Et de neptalim ꝓncipes mille
⁊ cũ eis instructi clypeo ⁊ hasta: triginta ⁊ se-
ptẽ milia. De dan etiã ꝓparati ad ꝓliũ: vigiti
octo milia sexcenti. Et de aser egrediẽtes ad
pugnã ⁊ ĩ acie ꝓuocãtes: quadraginta milia
Trãs iordanẽ aũt de filijs ruben ⁊ de gad ⁊
dimidia p̄te tribus manasse: instructi armis
bellicis. cẽtũ viginti milia. Oẽs isti viri bel-
latores expediti ad pugnandũ corde ꝑfecto
venerũt in hebron: ut ꝯstituerẽt regẽ dauid
suꝑ vniuersũ isrl'. Sed ⁊ oẽs reliq̇ ex isrl' vno
corde erant ut rex fieret dauid: fueruntq̊ꝫ ibi
apud dauid trib⁹ dieb⁹ comedẽtes ⁊ biben-
tes. Preꝑauerãt.n. eis frẽs sui. Sꝫ ⁊ q̇ iuxta
eos erãt vsq̊ꝫ ysachar ⁊ ҫabulon ⁊ neptalim
afferebãt panes ĩ asinis ⁊ camelis ⁊ mulis ⁊
bob⁹ ad vescẽdũ: farinã palatas vuã passam
vinũ oleũ boues arietes: ad omnẽ copiam.
Gaudiũ quippe erat in israhel. XIII

Iniȷt aũt consiliũ dauid cũ tribunis ⁊
centurionib⁹ ⁊ vniuersis principib⁹:
⁊ ait ad oẽm cetũ isrl'. Si placet vob
⁊ a dño deo nr̃o egrediet̃ sermo quẽ loquor.
mittam⁹ ad frẽs nr̃os reliq̊s ĩ vniuersas re-
giões isrl'. ⁊ ad sacerdotes ⁊ leuitas q̇ h̄itant
in suburbanis vrbiũ. ut cõgregẽt̃ ad nos. ⁊
reducam⁹ archã dei nr̃i ad nos. Non.n. req̇-
siuim⁹ eam in diebus saul. Et r̃ndit vniuersa
multitudo ut ita fieret. Placuerat.n. sermo
omni ꝑp̄lo. Cõgregauit ḡ dauid cũctũ isrl' a
syor egypti. vsq̊ꝫ dũ igrediarĩ emath. ut addu
ceret archã dei de cariathiarim. Et ascẽdit da
uid ⁊ oĩs vir isrl' ad collẽ cariathiari q̇ ẽ ĩ iu-
da ut afferret inde archã dñi dei sedẽtis suꝑ
cherubin vbi iuocatũ ẽ nomẽ ei⁹. Imposue-
rũtq̊ꝫ archam dei suꝑ plaustꝝ nouũ de domo
aminadab. Oҫa aũt ⁊ frẽs ei⁹ minabãt plau
strũ. Porro dauid ⁊ vniuersus isrl' ludebant
corã deo oĩ ꝟtute. in cãticĩ ⁊ ĩ cithariĩ ⁊ psalte-
rijs ⁊ tympanis ⁊ cymbalis ⁊ tubis. Cũ aũt
ꝑuenissent ad areã chidon. tetẽdit oҫa manũ
suã ut sustentaret archã: bos q̇ppe lasciuiẽs
paululũ inclinauerat eã. Irat⁹ est itaq̊ꝫ dñs
ꝯ oҫam. ⁊ ꝑcussit eũ eo q̊ꝙ tetigisset archã. ⁊
mortu⁹ ẽ ibi corã dño. Contristatusq̊ꝫ ẽ da-
uid eo q̊ꝙ diuisisset dñs oҫam: vocauitq̊ꝫ lo-
cũ illũ diuisio oҫe vsq̊ꝫ ĩ p̄ntẽ diẽ. Et timuit
deũ tũc tp̄is dicẽs: Quõ possũ ad me intro-
ducẽ archã dei? Et ob hãc cãm non adduxit
eã ad se: h̄ ẽ in ciuitatẽ dauid: ſ; auertit in do-
mũ obededom gethei. Mansit ḡ archa dei ĩ
domo obededom tribus mẽsib⁹. ⁊ benedixit
dñs domui ei⁹ ⁊ oib⁹ q̃ habebat. XIIII

Misit q̊ꝫ hirã rex tyri nũcios ad da-
uid. ⁊ ligna cedrina ⁊ artifices parie-
tum lignorũq̊ꝫ: ut edificarent ei do-
mũ. Cognouitq̊ꝫ dauid eo q̊ꝙ cõfirmasset eũ
dñs in regẽ suꝑ isrl'. ⁊ subleuatũ ẽ regnũ suũ
suꝑ ꝑp̄lm ei⁹ isrl'. Accepit q̊ꝫ dauid alias vxo
res ĩ irl'm: genuitq̊ꝫ filios ⁊ filias. Et h̄ noĩa
eoꝝ q̇ nati sũt ĩ irl'm. Sãma ⁊ sobab nathan
⁊ salomõ iebar ⁊ elisu ⁊ eliphalech. noga q̊ꝫ
⁊ napheg ⁊ iaphie elisama ⁊ baliada ⁊ eli-
pheleth. Audiẽtes aũt philistijm eo q̊ꝙ vn-
ctus eẽt dauid ĩ regẽ suꝑ vniuersũ isrl': ascẽ-
derũt oẽs ut q̃rerẽt eũ. Qð cũ audisset dauid
egressus ẽ obuiam eis. Porro philistijm ve-
niẽtes diffusi sũt ĩ valle raphaim. Consulu-
itq̊ꝫ dauid dñm dicẽs: Si ascẽdã ad philiste-
os. ⁊ si trades eos in manu mea? Et dixit ei
dñs. Ascẽde: ⁊ tradã eos ĩ manu tua. Cũq̊ꝫ
illi ascẽdissent in baalpharasim: ꝑcussit eos
ibi dauid ⁊ dixit. Diuisit de⁹ inimicos meos
ꝑ manũ meã sicut diuidũt̃ aq̄. ⁊ idcirco vo-
catũ ẽ nomẽ illi⁹ loci baalpharasim. Dereli-
querũtq̊ꝫ ibi deos suos: q̊s dauid iussit exuri
Alia etiam vice philistijm irruerũt. ⁊ diffusi
sũt ĩ valle. Cõsuluitq̊ꝫ rursũ dauid deũ. ⁊ di-
xit ei de⁹. Non ascẽdas p⁹ eos: recede ab eis
⁊ venies ꝯ illos ex aduerso piroꝝ. Cũq̊ꝫ au-
dierĩs sonitũ gradiẽtis ĩ cacumine piroꝝ: tunc
egredierĩ ad bellũ. Egressus ẽ.n. de⁹ añ te ut
percutiat castra philistijm. Fecit ḡ dauid si-
cut ꝓceꝑat ei de⁹. ⁊ ꝑcussit castra philistino-
rũ de gabaon vsq̊ꝫ gaҫera. Diuulgatũq̊ꝫ est
nomẽ dauid ĩ vniuersis regiõib⁹. ⁊ dñs dedit
pauorẽ eius suꝑ oẽs gentes. XV

Fecit q̊ꝫ sibi domos in ciuitate dauid
⁊ edificauit locũ arche dei: tetẽditq̊ꝫ
ei tabernaculum. Tunc dixit dauid

Illicitū est ut a q̄cūq̄ȝ portet̄ archa dei·nisi a leuitꝭ q̄s elegit dn̄s ad portandū eā ⁊ ad ministrādū sibi vsq̄ȝ i etnū. Cōgregauitq̄ȝ vniuersū isrl̄ in irl̄m·ut afferret̄ archa dei i locū suū quē pparauerat ei necnō ⁊ filios aaron ⁊ leuitas. De filijs caath: vribel pnceps fuit ⁊ fratres ei⁹ ducēti vigiti. De filijs merari: asaia pnceps ⁊ frēs ei⁹ ducēti trigita. De filijs gerson: iobel pnceps ⁊ frēs ei⁹ centū viginti. De filijs elisaphan: semeias pnceps ⁊ frēs ei⁹ ducēti. De filijs hebron: elibel princeps ⁊ frēs ei⁹ octogita. De filijs oçihel: aminadab pnceps ⁊ frēs ei⁹ cētū duodeci. Uocauitq̄ȝ dauid sadoch ⁊ abiathar sacerdotes ⁊ leuitas· vribel asaiam iobel semeiam elihel ⁊ aminadab. ⁊ dixit ad eos: Uos q̄ estis pncipes familiaꝝ leuiticaꝝ· scificamī cū fribus vr̄is. ⁊ afferte archā dn̄i dei isrl̄ ad locū q̄ ei ppat⁹ ē: ne ut a pnci° q̄ a nō eratꝭ pn̄tes ꝑcussit nos dn̄s· sic ⁊ nūc fiat· illicitū q̄d nobis agētib⁹. Sanctificati sūt g̊ sacerdotes ⁊ leuite ut portarēt archā dn̄i dei isrl̄. Et tulerunt filij leui archā dei sicut pcepat moyses iuxta ꝟbū dn̄i humerꝭ suis i vectib⁹. Dixitq̄ȝ dauid pncipib⁹ leuitaꝝ· ut ꝯstituerēt de fratrib⁹ suis cātores i organis musicoꝝ· nablis videlꝫ ⁊ liris ⁊ cymbalis: ut resonaret i excelsis sonitus leticie. Cōstituerūtq̄ȝ leuitas heman filiū iobel. ⁊ de frib⁹ ei⁹ asaph filiū barachie: de filijs ꝟo merari frib⁹ eoꝝ: ethan filiū chasaie ⁊ cū eis frēs eoꝝ. In secūdo ordine çacbariā ⁊ ben ⁊ iaçihel ⁊ semiramoth ⁊ iehihel ⁊ ani ⁊ eliab ⁊ banaiam ⁊ maasiā ⁊ mathathiā ⁊ eliphalu ⁊ maceniā ⁊ obededom ⁊ iehihel ianitores. Porro cātores: heman· asaph ⁊ ethā i cymbal̄ eneis ꝯcrepātes Zacharias aūt ⁊ oçihel ⁊ semiramoth ⁊ iahihel ⁊ ani ⁊ eliab ⁊ maasias ⁊ banaias i nablis archana cātabāt. Porro mathathias ⁊ eliphalu ⁊ macenias ⁊ obededom ⁊ iehihel ⁊ oçaçiu i citharꝭ ꝓ octaua canebāt epinichiō

ab epi. qd̄ ē s̄. ꝗ nicho qd̄ ē victoa. ꝗ odos. qd̄ ē cant⁹ siū laus. qi las ꝓ victoia hita.

Chonenias aūt pnceps leuitaꝝ ꝓphetie perat. ⁊ ad pcinēdā melodiā. Erat q̄ppe valde sapiens. Et barachias ⁊ helcana ianitores arche. Porro sebenias ⁊ iosaphat ⁊ nathanael ⁊ amasai ⁊ çacharias ⁊ banaias ⁊ elieçer sacerdotes clāgebāt tubis corā archa dei. ⁊ obededō ⁊ abias erāt ianitores arche. Igit̄ dauid ⁊ oēs maiores natu isrl̄ ⁊ tribuni· ierūt ad deportādā archā federꝭ dn̄i de domo obededō cū leticia. Cūq̄ȝ adiuuisset de⁹ leuitas q̄ portabāt archā federꝭ dn̄i· imolabant̄ septē tauri ⁊ septē arietes. Porro dauid erat idut⁹ stola byssina. ⁊ vniuersi leuite q̄ portabant archā federꝭ dn̄i cātoresq̄ȝ ⁊ chonenias pnceps ꝓphetie int̄ cātores. Dauid aūt indutus erat ephot lineo. Uniuersusq̄ȝ isrl̄ deducebāt archā federꝭ dn̄i i iubilo ⁊ sonitu buccine ⁊ tubis ⁊ cymbalis ⁊ nablis ⁊ citharis ꝯcrepātes. Cūq̄ȝ ꝑuenisset archa federꝭ dn̄i vsq̄ȝ ad ciuitatē dauid: michol filia saul ꝓspiciēs ꝑ fenestrā· vidit regē dauid saltantē atq̄ȝ ludentē. ⁊ despexit eū i corde suo. XVI

Attulerūt igit̄ archā dei ⁊ ꝯstituerūt eā i medio tabnaculi qd̄ tetēderat ei dauid. ⁊ obtulerūt holocausta ⁊ pacifica corā dn̄o. Cūq̄ȝ cōplesset dauid offerēs holocausta ⁊ pacifica bn̄dixit ppl̄o i noie dn̄i. ⁊ diuisit vniuersis ꝑ singl̄os a viro vsq̄ȝ ad mulierē tortam panis. ⁊ partē asse carnis bubale. ⁊ frixā oleo similā. Cōstituitq̄ȝ corā archa dn̄i de leuitꝭ q̄ ministrarēt ⁊ recordarent̄ operū ei⁹. ⁊ glorificarēt atq̄ȝ laudarent dn̄m deū isrl̄: asaph principē. ⁊ secundū eius çachariam. Porro iahihel ⁊ semiramoth ⁊ iehihel ⁊ mathathiam ⁊ eliab ⁊ banaiam ⁊ obededom· iehihel· sup organa psalterij ⁊ liras: asaph āt ut i cymbalis ꝑsonaret: banaiam ꝟo ⁊ açihel sacerdotes· canē tuba iugit̄ corā archa federꝭ dn̄i. In illo die fecit dauid pncipē ad ꝯfitēdū dn̄o asaph ⁊ frēs ei⁹. Cōfitemī dn̄o ⁊ iuocate nomē ei⁹: notas facite i ppl̄is adinuētiōes ei⁹. Cātate ei ⁊ psallite ei ⁊ narrate oīa mirabilia ei⁹: laudate nomen scm̄ ei⁹: letet̄ cor q̄rētiū dn̄m. Querite dn̄m ⁊ virtutē ei⁹: q̄rite faciē ei⁹ sp̄. Recordamini mirabiliū ei⁹ q̄ fecit: signoꝝ illi⁹ ⁊ iudiciorū oris ei⁹. Semē isrl̄ serui ei⁹: filij iacob electi ei⁹. Ipse dn̄s de⁹ nr̄: in vniūsa t̄ra iudicia ei⁹ Recordamini i sempit̄nū pacti ei⁹· sermonis quē pcepit in mille gn̄ationes. Quē pepigit cū abrahā: ⁊ iuramenti illi⁹ cū ysaac. Et cōstituit illud iacob in preceptū: ⁊ isrl̄ in pactū sempit̄nū· dicēs: Tibi dabo t̄rā chanaan: funiculū hēditatꝭ vr̄e. Cū eēnt pauci numero: parui ⁊ coloni ei⁹. Et trāsierūt de gēte i gentem: ⁊ de regno ad ppl̄m alterū. Non dimisit quēq̄ȝ calūniari eos: ꝫ icrepauit ꝓ eis reges Nolite tangē xp̄os meos: ⁊ in ꝓphetꝭ meis nolite malignari. Cātate dn̄o oīs t̄ra: ānūciate ex die i diē salutare ei⁹. Narrate i gētibus gloriā ei⁹: ⁊ i cunctꝭ ppl̄is mirabilia ei⁹.

Quia magnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimis. ⁊ hor-
ribilis sup oēs deos. Oēs.n.dij ꝑplo℞ idola:
dñs aūt celos fecit. Cōfessio ⁊ magnificētia
corā eo: fortitudo ⁊ gaudiū i loco eiꝰ. Affer-
te dño familie ꝑplo℞: afferte dño gloriā ⁊ im
ꝑiū: date dño gloriā nomini eiꝰ. Leuate sa-
crificiū ⁊ venite i ꝯspectu eiꝰ: ⁊ adorate dñm
in decore sancto. Cōmoueat᷑ a facie eiꝰ ois
t̄ra: ipse eni fūdauit orbē imobilē. Letent᷑ ce-
li ⁊ exultet t̄ra: ⁊ dicāt i natiōibꝰ. dñs regna-
uit. Tonet mare ⁊ plenitudo eiꝰ: exultēt agri
⁊ oia q̄ i eis sūt. Tūc laudabūt ligna saltus
corā dño: q̄a venit iudicare t̄rā. Cōfitemini
dño qm̄ bonꝰ: qm̄ i et̄nū mīa eiꝰ. Et dicite.
salua nos deꝰ saluator nr̄: ⁊ cōgrega nos ⁊
erue de gētibꝰ. Ut cōfiteamur noi scō tuo: ⁊
exultemꝰ i carminibꝰ tuis. Bñdictꝰ dñs deꝰ
isrl' ab eterno vsq3 in et̄nū: ⁊ dicat ois ꝑplus
amen ⁊ hymnū deo. Dereliq̄t itaq3 ibi corā
archa federis dñi asaph ⁊ frēs eiꝰ: ut mistra-
rent i ꝯspectu arche iugit᷑ ꝑ singulos dies ⁊
vices suas. Porro obededom ⁊ frēs eiꝰ sexa-
gintaocto ⁊ obededom filiū yditbun ⁊ oça
cōstituit ianitores. Sadoch aūt sacerdotē ⁊
frēs eiꝰ sacerdotes corā tabnaculo dñi i ex-
celso qđ erat i gabaon: ut offerrēt holocau-
sta dño sup altare holocaustomat᷑ iugit᷑ ma
ne ⁊ vespe: iuxta oia q̄ scripta sūt in lege dñi
quā p̄cepit isrl'. Et pꝰ eū: heman ⁊ yditbun
⁊ reliq̄s electos. vnūquēq3 vocabulo suo ad
ꝯfitēdū dño. qm̄ in et̄nū mīa eiꝰ. Heman q̄q3
⁊ yditbun canētes tuba ⁊ q̄tientes cymbala
⁊ oia musico℞ organa ad canēdū dño. Fili-
os autē yditbun fecit esse portarios. Reuer-
susq3 ē ois ꝑplus in domū suā. ⁊ dauid ut be-
nediceret etiā domui sue.

XVII

Cum autē habitaret dauid in domo
sua: dixit ad nathan ꝓphetā. Ecce
ego habito in domo cedrina: archa
aūt federis dñi sub pellibꝰ ē. Et ait nathan ad
dauid. Oia q̄ i corde tuo sūt fac. dñs.n. tecū
est. Igit᷑ nocte illa factꝰ ē s̄mo dñi ad nathā
dicēs: Uade ⁊ loq̄re dauid seruo meo. Hec
dic dñs. Nō edificabis tu mihi domū ad ha
bitādū. Neq3.n. mansi i domo. ex eo tp̄e quo
eduxi isrl' de t̄ra egypti vsq3 ad diē hanc: sed
fui sp̄ mutās loca tabnaculi. ⁊ i tentorio ma-
nens cū oi isrl'. Nunq̄d locutꝰ sū saltē vni iu-
dicū isrl' quibꝰ p̄ceperā. ut pascerēt ꝑplm meū
⁊ dixi quare nō edificasti mihi domū cedri-
nā? Nūc itaq3 sic loq̄ris ad s̄uū meū dauid.
Hec dic dñs exercituū. Ego tuli te cū in pa-
scuis seq̄reris gregē. ut eēs dux ꝑpli mei isrl'. ⁊
fui tecū q̄cūq3 ꝑrexisti. ⁊ int᷑feci oēs inimicos
tuos corā te: feciq3 tibi nomē quasi vniꝰ ma-
gno℞ q̄ celebrant᷑ in terra. Et dedi locū ꝑplo
meo isrl'. Plantabit᷑ ⁊ habitabit i eo. ⁊ vltra
nō cōmouebit᷑: nec filij iniquitatis atterent
eos sicut a p̄ncipio. ex diebꝰ quibꝰ dedi iudi-
ces ꝑplo meo isrl'. ⁊ hūiliaui vniuersos īmi-
cos tuos. Annuncio ḡ tibi q᷑ edificaturꝰ sit
tibi dñs domū. Cūq3 impleueris dies tuos ut
vadas ad p̄res tuos: suscitabo semen tuū pꝰ
te qđ erit de filijs tuis. ⁊ stabiliā regnū eius.
Ipse edificabit mihi domū. ⁊ firmabo soliū
eiꝰ vsq3 i eternū. Ego ero ei i p̄rem. ⁊ ipse erit
mihi i filiū. ⁊ mīam meā nō auferā ab eo si-
cut abstuli ab eo q̄ an̄ te fuit. Et statuā eū in
domo mea. ⁊ in regno meo vsq3 i sempit̄nū:
⁊ thronꝰ eiꝰ erit firmissimꝰ i ꝑpetuū. Iux̄ oia
v̄ba h̄. ⁊ iuxta vniūsam visionē istā: sic locu-
tus ē nathā ad dauid. Cūq3 venisset rex da-
uid ⁊ sedisset corā dño. dixit: Quis ego sum
dñe deꝰ. ⁊ q̄ domꝰ mea: ut prestares mihi ta-
lia? Sz ⁊ h̄ paꝝ visū ē i ꝯspectu tuo. Ideoq3
locutꝰ es sup domū serui tui etiā in futurū. ⁊
fecisti me spectabilē sup oēs hoies. Dñe deus
meꝰ q̄d vltra addē pōt dauid cū ita glorifi-
caueris seruū tuū. ⁊ cognoueris eū? Dñe ꝓpt᷑
famulū tuū iuxta cor tuū fecisti oēm magni-
ficentiā hāc. ⁊ nota eē voluisti vniuersa ma-
gnalia. Dñe nō est siℓ̄is tui. ⁊ nō est alius deꝰ
absq3 te ex oibꝰ q̄s audiuimꝰ auribꝰ nostris.
Quis.n. ē aliꝰ ut ꝑpls tuꝰ isrl': gēs vna in t̄ra
ad quā ꝑrexit deus ut liberaret ⁊ facēt ꝑplm
sibi. ⁊ magnitudine sua atq3 t̄roribꝰ eijceret
natiōes a facie eiꝰ quā de egypto liberarat?
Et posuisti ꝑplm tuū isrl' tibi in populum vsq3
in eternū. ⁊ tu dñe factꝰ es deus eiꝰ. Nūc igit᷑
dñe s̄mo quē locutꝰ es famulo tuo ⁊ sup do-
mū eiꝰ. ꝯfirmet᷑ i ꝑpetuū. ⁊ fac sicut locutus
es: ꝑmaneatq3 ⁊ magnificet᷑ nomē tuū vsq3
in sempit̄nū. ⁊ dicat᷑: dñs exercituū deꝰ isrl'. ⁊
domꝰ dauid serui eiꝰ ꝑmanēs corā eo. Tu.n.
dñe deꝰ meus reuelasti auriculā serui tui: ut
edificares ei domū. ⁊ idcirco iuenit seruꝰ tuꝰ
fiduciā ut oret corā te. Nūc ḡ dñe tu es deꝰ:
⁊ locutꝰ es ad seruū tuū tāta bñficia. ⁊ cepi-
sti bñdicere domui serui tui ut sit sp̄ coram te
Te.n. dñe bñdicēte bñdicta erit in ꝑpetuū.

XVIII

Factū ē aūt pꝰ h̄ ut ꝑcu-
teret dauid philistijm ⁊ humiliaret

eos.⁊tolleret geth ⁊ filias ei9 de manu philistijm: ꝑcuteretq; moab ⁊ fierēt moabite serui dauid·offerētes ei mūera. Eo tpe ꝑcussit dauid etiam adadeçer regem soba regionis emath qñ ꝑrexit ut dilataret iperiū suū vsq; ad flumē eufratē. Cepit ḡ dauid mille quadrigas ei9 ⁊ septē milia eqtū ac vigiti milia viroꝝ peditū. Subneruauitq; oēs eq̄s curruū:excepꝫ centū q̄drigis q̄s reseruauit sibi Supuenit aūt ⁊ syr9 damascen9 ut auxiliū ꝓberet adadeçer regi soba.Sꝫ ⁊ hui9 ꝑcussit dauid vigitiduo milia viroꝝ. Et posuit milites i damasco·ut syria qq; suiret sibi ⁊ offerret munera. Adiuuitq; dñs eū i cunctꝫ ad q̄ ꝑrexerat. Tulit qq; dauid pharetras aureas q̄s hūerāt serui adadeçer. ⁊ attulit eas i irl'm: necnon de thebath ⁊ chun vrbib9 adadeçer eris plurimū: de q̄ fecit salomō mare eneū ⁊ colūnas ⁊ vasa enea. Quod cū audisset thou rex emath·ꝑcussisse videlicꝫ dauid oēm exercitū adadeçer regꝭ soba: misit aduram filiū suū ad regē dauid·ut postularet ab eo pacē ⁊ ꝯgratularet̃ ei eo ꝙ ꝑcussisset ⁊ expugnasset adadeçer. Aduſari9 q̄ppe erat thou adadeçer. Sꝫ ⁊ oia vasa aurea ⁊ argētea ⁊ enea consecrauit dauid rex dño·cū argento ⁊ auro qd̓ tulerat ex vniuersis gentib9:tā de idumea ⁊ moab ⁊ filijs āmon q̄ꝫ de philistijm ⁊ amalech. Abisai ꝟo fili9 saruie ꝑcussit edom i valle salinaꝝ decē ⁊ octo milia. ⁊ ꝯstituit i edom ꝓsidiū·ut suiret idumea dauid. Saluauitq; dñs dauid i cūctꝫ ad q̄ ꝑrexerat. Regnauit ḡ dauid sup vniuersū isrl'. ⁊ faciebat iudiciū atq; iusticiam cūcto ppl'o suo. Porro ioab fili9 saruie erat sup exercitū ⁊ iosaphat fili9 abiluth acōmētarijs. Sadoch aūt fili9 achitob ⁊ abimelech fili9 abiathar sacerdotes. ⁊ susa scriba. Banaias q̄q; filius ioiade sup legiōes celethi ⁊ felethi. Porro filij dauid primi ad manū regis.

XIX

Accidit autē ut moreret̃ naas rex filioꝝ āmon. ⁊ regnaret anon filius ei9 ꝓ eo. Dixitq; dauid: Faciam misericordam cū anon filio naas. Prestitit enī m̄ pr̄ ei9 misericordiā. Misitq; dauid nūcios ad consolādū eū sup mortē pr̄is sui. Qui cū ꝑuenissent in t̃rā filioꝝ āmon·ut cōsolarent̃ anon:dixerūt ꝓncipes filioꝝ āmon ad anon Tu forsitan putas ꝙ dauid honorꝭ cā i patrē tuū miserit q̇ cōsolarēt̃ te:nec aiaduertis ꝙ ut explorēt ⁊ iuestigēt ⁊ scrutēt̃ terrā tuā venerint ad te serui ei9. Igit̃ anon pueros dauid decaluauit ⁊ rasit. ⁊ ꝓcidit tunicas eoꝝ a natib9 vsq; ad pedes ⁊ dimisit eos. Qui cū abissent. ⁊ h̄ mādassent dauid:misit i occursū eoꝝ. Grādē.n.cōtumeliā sustinuerūt. ⁊ ꝓcepit ut manerēt in hiericho donec cresceret barba eoꝝ. ⁊ tūc reuerterēt̃. Vidētes aūt filij āmon ꝙ iiuriā fecissent dauid tā anon q̄ꝫ reliquus ppl's:miserūt mille talēta argēti·ut ꝯducerēt sibi de mesopotamia ⁊ de syria maacha ⁊ de soba currus ⁊ eq̇tes. Cōduxerūtq; trigintaduo milia curruū ⁊ regē maacha cū ppl'o ei9. Qui cū venissent:castrametati sunt e regiōe medaba. Filij qq; āmon ꝯgregati de vrbib9 suis·venerūt ad bellū. Qd̓ cū audisset dauid:misit ioab ⁊ oēm exercitū virorum fortiū. Egressiq; filij āmon:direxerūt aciem iuxta portā ciuitatꝭ. Reges aūt q̇ ad auxiliū ei9 venerāt sepatim i agro steterūt. Igit̃ ioab intelligēs bellū ex aduerso ⁊ post tergū ꝯ se fieri·elegit viros fortissimos de vniuerso isrl' ⁊ ꝑrexit ꝯ syrū. Reliquā aūt partē ppl'i dedit sub manu abisai fr̄is sui. ⁊ ꝑrexerūt ꝯ filios āmon. Dixitq;: Si vicerit me syrus·auxilio eris mihi:si aūt supauerint te filij āmon·ero tibi i ꝓsidiū. Confortare ⁊ agam9 viriliť pro ppl'o nr̃o. ⁊ ꝓ vrbibus dei nr̃i. Dñs aūt qd̓ in ꝯspectu suo bonū est faciat. Perrexit ḡ ioab ⁊ ppl'us q̇ cū eo erat ꝯ syrū ad preliū. ⁊ fugauit eos. Porro filij āmon videntes ꝙ fugisset syrus·ipsi qq; fugerūt abisai frēm ei9. ⁊ ingressi sunt ciuitatē. Reuersusq; ē etiā ioab i irl'm. Vidēs aūt syrus ꝙ cecidisset corā isrl': misit nūcios ⁊ adduxit syrū q̇ erat trāsfluuiū. Sophat autē ꝓnceps militie adadeçer erat dux eorū. Qd̓ cū annūciatū ēēt dauid: cōgregauit vniuersū isrl'. ⁊ trāsiuit iordanē· irruitq; in eos ⁊ direxit ex aduerso aciē·illis ꝯ pugnantib9. Fugit aūt syr9 isrl'. Et interfecit dauid de syris·septē milia curruū ⁊ q̄dragita milia peditū. ⁊ sophat exercitus ꝓncipē. Vidētes aūt serui adadeçer se ab isrl' ēē supatos:transfugerūt ad dauid ⁊ seruierūt ei. Noluitq; vltra syria auxiliū ꝓbēē filijs āmō.

XX

Factū est aūt p9 anni circulū eo tpe q̄ solēt reges ad bella ꝓcedēē cōgregauit ioab exercitum ⁊ robur militie. ⁊ vastauit terrā filioꝝ ammon. Perrexitq; ⁊ obsedit rabba. Porro dauid manebat i irl'm qñ ioab ꝑcussit rabba. ⁊ destruxit eā. Tulit āt dauid coronā melchon de capite

2. R. 24.

ei⁹. ⁊ inuenit i ea auri pondo talentū ⁊ p̄ciosissimas gēmas: fecitq; sibi īde diadema. Manubias q̄z vrb̄ plimas tulit: p̄p̄l'm aūt q̄ erat ī ea eduxit. ⁊ fecit sup eos tribulas ⁊ trahas ⁊ ferrata carp̄eta trāsire: ita ut dissecarēt ⁊ ꝯterere̅t. Sic fecit dauid cūct̄ vrbib⁹ filioꝝ ammon. ⁊ reuersus ē cū oī p̄p̄l'o suo in irl'm. P⁹ h̄ initū ē bellū in gaçer aduersū philisteos: in quo ꝑcussit sobochai vsathites saphai de gnē raphaim. ⁊ hūiliauit eos. Aliud q̄z bellū gestū ē aduersus philisteos. in q̄ ꝑcussit adeodat⁹ fili⁹ salt⁹ bethleemites frēm goliath gethei: cui⁹ haste lignū erat q̄si liciatoriū texentiū. Sed ⁊ aliud bellū accidit i geth: i q̄ fuit hō longissim⁹ senos hñs digitos id est sil' viginti q̄tuor: q̄ ⁊ ipse de raphaim fuerat stirpe gnāt⁹. Hic blasfemauit isrl'. ⁊ ꝑcussit eum ionathan fili⁹ samaa fris dauid. Hi sūt filij raphaim i geth q̄ ceciderunt in manu dauid ⁊ seruorū eius.

XXI

Onsurrexit autē sathan ꝯ isrl'. ⁊ incitauit dauid ut numeraret isrl'. Dixitq; dauid ad ioab ⁊ ad principes p̄p̄l'i. Ite ⁊ numerate isrl' a bersabee vsq; dan ⁊ afferte mihi numerum ut sciam. R̄ndītq; ioab. Augeat dñs p̄p̄l'm suū cētuplū q̄ sunt. Nōne dñe mi rex oēs serui tui sūt? Quare h̄ q̄rit dñs me⁹ qd̄ i pctm̄ reputet' isrl'i? Sȝ sermo regis mag̅ ꝑualuit. Egressusq; ē ioab ⁊ circuiuit vniuersum isrl' ⁊ reuersus est irl'm. Deditq; dauid numerū eoꝝ q̄s circuierat. ⁊ inuent⁹ ē oīs numer⁹ isrl' mille milia ⁊ centū milia virorū educētiū gladiū. De iuda autē q̄dringēta septuagita milia bellatoꝝ. Nam leui ⁊ beniamin nō numerauit: eo q̄ inuitus exeq̄ret' regi īperiū. Displicuit autem deo qd̄ iussum erat. ⁊ percussit israhel. Dixitq; dauid ad deū. Peccaui nimis ut h̄ facerē. Obsecro aufer īiq̄tatē serui tui: q̄a insipiēt' egi. Et locut⁹ ē dñs ad gad videntē dauid dicēs: Uade ⁊ loquere ad dauid. ⁊ dic ei. Hec dic̄ dñs Triū tibi optionē do: vnū qd̄ volueris elige ut faciā tibi. Cūq; venisset gad ad dauid dixit ei. Hec dic̄ dñs. Elige qd̄ volueris. Aut trib⁹ ānis pestilētiā. aut trib⁹ mensib⁹ te fugē hostes tuos ⁊ gladiū eoꝝ non posse euadē. aut tribus dieb⁹ gladiū dñi ⁊ mortē versari in t̄ra. ⁊ angelū dñi intficē ī vniuersis finibus isrl'. Nūc igit' vide q̄d r̄ndeam ei q̄ misit me. Et dixit dauid ad gad. Ex oī ꝑte me angustie ꝑmūt. Sȝ meli⁹ mihi ē ut incidā i man⁹ dñi q̄a multe sūt miseratiōes ei⁹: q̄ i manus hoīuȝ. Misit g̊ dñs pestilētiā i isrl': ⁊ ceciderūt de isrl' septuaginta milia viroꝝ. Misit q̄z angelū in irl'm: ut ꝑcutēt eā. Cūq; ꝑcuteret. vidit dñs ⁊ misert⁹ est sup magnitudinē mali: ⁊ iꝑauit angelo qui ꝑcutiebat. Sufficit iā: cesset man⁹ tua. Porro angel⁹ dñi stabat iux̄ areā ornan iebusei: leuansq; dauid oculos suos: vidit angelū dñi stantē inter celū ⁊ terrā. ⁊ euaginatū gladiū i manu ei⁹. ⁊ versū ꝯ irl'm: ⁊ ceciderūt tā ipse q̄ maiores natu vestiti cilitijs. ꝓni in terrā. Dixitq; dauid ad deū. Nōne ego sū q̄ iussi ut nūerarēt' p̄p̄l'us? Ego q̄ peccaui: ego qui malū feci. Iste grex quid cōmeruit? Dñe de⁹ me⁹ vertat' obsecro man⁹ tua i me: ⁊ i domū p̄ris mei: p̄p̄l's aūt tu⁹ nō ꝑcutiat'. Angel⁹ āt dñi p̄cepit gad ut dicēt dauid: ut ascēderet extrueretq; altare dño deo i area ornan iebusei. Ascēdit g̊ dauid iux̄ s̄monē gad: quē locut⁹ ei fuerat ex noīe dñi. Porro ornan cū suspexisset ⁊ vidisset āgelū q̄tuorq; filij ei⁹ cū eo. abscōderūt se. Nā eo t̄pe terebāt i area triticū. Igit' cū veniret dauid ad ornan. ꝯspexit eum ornan. ⁊ ꝓcessit ei obuiā de area ⁊ adorauit eū ꝓn⁹ in t̄rā. Dixitq; ei dauid. Da mihi locū aree tue ut edificē i ea altare dño. ita ut quātū valet argenti accipias. ⁊ cesset plaga a p̄p̄l'o. Dixit aūt ornan ad dauid. Tolle. ⁊ faciat dñs meus rex qd̄cūq; ei placet. Sȝ ⁊ boues do i holocaustū. ⁊ tribulas in ligna. ⁊ triticū i sacrificiū: oīa libēs p̄beho. Dixitq; ei rex dauid: Neq̄q̄ ita fiet: s̄ argentū daho quātū valet. Neq;. n. tibi auferre debeo. ⁊ sic offerre dño holocausta g̊tuita. Dedit g̊ dauid ornan ꝓ loco siclos auri iustissimi pōderi sexcētos: ⁊ edificauit ibi altare dño: obtulitq; holocausta ⁊ pacifica: ⁊ iuocauit deum. ⁊ exaudiuit eū i igne de celo sup altare holocausti. Precepitq; dñs angelo. ⁊ cōuertit gladiū suū in vaginā. Protin⁹ g̊ dauid vidēs q̄ exaudisset eum dñs in area ornan iebusei. imolauit ibi victimas. Tabernaculū aūt dñi qd̄ fecerat moyses i deserto ⁊ altare holocaustoꝝ ea tēpestate erat in excelso gabaon: ⁊ non p̄ualuit dauid ire ad altare ut ibi obsecraret deum. Nimio. n. fuerat timore ꝑterrit⁹: vidēs gladiū angeli dñi.

XXII

Ixitq; dauid: Hec est dom⁹ dei: ⁊ h̄ altare i holocaustū isrl'. Et precepit ut cōgregarēt' oēs ꝓseliti de t̄ra isrl':

⁊ ꝯstituit ex eis latomos ad cedendos lapi-
des ⁊ poliēdos ut edificaretᷣ domꝰ dei. Ferrū
quoq; plimū ad clauos ianuaꝝ ⁊ ad cōmissu-
ras atq; iūcturas ꝓparauit dauid. ⁊ eris pondꝰ
inūerabile. Ligna quoq; cedrina nō poterāt esti-
mari: q̄ sidonij ⁊ tyrij deportauerunt ad da-
uid. Et dixit dauid. Salomon filiꝰ meꝰ puer
paruulꝰ ē ⁊ delicatꝰ. Domꝰ aūt quā edificari
volo dn̄o talis eē dꝫ ut i cūctꝫ regiōibꝰ noietᷣ
Preꝑabo ḡ ei nccīa. Et ob hāc cām an̄ mor-
tem suam oēs ꝓparauit impēsas. Vocauitq; sa-
lomonē filiū suū. ⁊ ꝓcepit ei ut edificaret do-
mū dn̄o deo isrl̄. Dixitq; dauid ad salomo-
nem. Fili mi: voluntatꝫ mee fuit ut edificarē
domū noi dn̄i dei mei: ſ factꝰ ē sermo dn̄i ad
me dicēs: Multū sanguinē effudisti ⁊ pluri-
ma bella bellasti: nō poteris edificare domū
noi meo: tanto effuso sanguine corā me. Fi-
lius q̇ nascetᷣ tibi· erit vir q̇etissimꝰ. Faciam
n. eū req̇escē ab oibꝰ īimicis suis ꝑ circuitū
⁊ ob hāc cām pacificꝰ vocabitᷣ. ⁊ pacē ⁊ ociū
dabo i isrl̄ cūctꝫ diebꝰ eiꝰ. Ipse edificabit do-
mū noi meo. ⁊ ipse erit mihi in filium ⁊ ego
ero illi i patrē: firmaboq; soliū regni eiꝰ suꝑ
isrl̄ i etn̄ū. Nūc ḡ fili mi sit dn̄s tecū ⁊ ꝓspare
⁊ edifica domū dn̄o deo tuo: sicut locutꝰ ē de
te. Detq; tibi dn̄s prudētiā ⁊ sensū: ut regere
possis isrl̄. ⁊ custodire legē dn̄i dei tui. Tunc
n. ꝑficē poteris: si custodieris mandata ⁊ iu-
dicia que precepit dn̄s moysi ut doceret isrl̄.
Confortare ⁊ viriliṫ age: ne timeas neq; pa-
ueas. Ecce ego i pauꝑtaticula mea ꝓparaui
impēsas domꝰ dn̄i auri talenta centū milia:
⁊ argenti mille milia talētoꝝ: eris ꝟo ⁊ ferri
non est pondus: vincitᷣ. n. numerus magni-
tudine. Ligna ⁊ lapides ꝓparaui ad vniuer-
sa impēdia. Habes quoq; plurimos artifices· la-
tomos ⁊ cementarios artificesq; lignorū. ⁊
oiūꝫ artiū· ad faciēdū opꝰ· prudētissimos· in
auro ⁊ argēto· i ere ⁊ ferro· cuiꝰ non ē nūerꝰ.
Surge igitur ⁊ fac. ⁊ erit dn̄s tecū. Precepit
quoq; dauid cūctꝫ ꝓncipibꝰ isrl̄: ut adiuuarēt sa-
lomonē filiū suū: cernitꝫ inquiēs q̄ dn̄s deꝰ
vester vobiscū sit. ⁊ dederit vobis requiē per
circuitū. ⁊ tradiderit oēs īimicos vr̄os i ma-
nus vr̄as. ⁊ subiecta sit t̄ra corā dn̄o ⁊ corā
ꝓplo eiꝰ. Prebete igitᷣ corda vr̄a ⁊ aias vr̄as
ut queratꝫ dn̄m deū vr̄m. ⁊ ꝯsurgite ⁊ edifi-
cate sanctuariū dn̄o deo: ut introducatᷣ ar-
cha federis. ⁊ vasa dn̄o ꝯsecrata in domū q̄
edificatᷣ nomini dn̄i. XXIII

I

Gitur dauid senex ⁊ plenus dieꝝ re-
gem constituit salomonē filiū suū suꝑ
isrl̄. ⁊ ꝯgregauit oēs ꝓncipes isrl̄. ⁊ sa-
cerdotes atq; leuitas. Numeratiq; sᷣt leuite
a vigīti ānis ⁊ supra. ⁊ inuēti sūt trigīta octo
milia viroꝝ. Ex his electi sūt ⁊ distributi in
ministeriū domus dn̄i viginti q̄tuor milia:
ꝓpositoꝝ aūt ⁊ iudicū sex milia. Porro qua-
tuor milia ianitores ⁊ totidē psaltes canen-
tes dn̄o i organis q̄ fecerat ad canēdū. ⁊ di-
stribuit eos dauid ꝑ vices filioꝝ leui gerson
videlicet ⁊ caath ⁊ merari. Filij gerson: lee-
dan ⁊ semei. Filij leedan principes: iehihel
⁊ çethan ⁊ iohel tres. Filij semei: salomith
⁊ oçihel ⁊ aran tres. Isti principes familiaꝝ
leedan. Porro filij semei: leeth ⁊ çiça ⁊ iaus
⁊ baria. Isti filij semei q̄tuor. Erat aūt leeth
ꝓor· çiça secūdꝰ. Porro iaus ⁊ baria non ha-
buerūt plurimos filios. ⁊ idcirco i vna fami-
lia vnaq; domo cōputati sᷣ. Filij caath: am-
ram ⁊ ysaar hebron ⁊ oçihel q̄tuor. Filij am-
ram: aaron ⁊ moyses. Seꝑatusq; ē aarō ut
mīstraret i scā scōꝝ· ipse ⁊ filij eiꝰ in sempiter-
nū. ⁊ adoleret icēsū dn̄o ſm ritū suū: ac bn̄-
dicēt noi eiꝰ i ꝑpetuū. Moysi quoq; hois dei filij
annumerati sunt in tribu leui. Filij moysi:
gerson ⁊ elieçer. Filij gerson: subuhel primꝰ
Fuerunt autē filij elieçer: roobia primus. ⁊
non erant elieçer filij alij. Porro filij roobia
multiplicati sūt nimis. Filij ysaar: salomith
ꝓmꝰ. Filij hebron: ieriau primꝰ· amarias se-
cūdꝰ· iaçihel t̄tiꝰ· ihecmaan q̄rtꝰ. Filij oçihel
micha ꝓmꝰ· iesia secūdꝰ. Filij merari: mooli
⁊ musi. Filij mooli: eleaçar ⁊ cis. Mortuus
ē āt eleaçar. ⁊ nō habuit filios ſ filias: acce-
peruntq; eas filij cis fratres earū. Filij musi
mooli ⁊ eder ⁊ ierimuth tres. Hi filij leui in
cognatiōibꝰ ⁊ familijs suis: ꝓncipes ꝑ vices
⁊ numerū capitū singuloꝝ: q̇ faciebant oꝑa
mīsterij domꝰ dn̄i a viginti ānis ⁊ suꝑ. Dixit
n. dauid. Requiē dedit dn̄s deꝰ isrl̄ ꝓplo suo
⁊ habitationē irl̄m vsq; i etn̄ū· nec erit officij
leuitaꝝ ut vltra portēt tabnaculū. ⁊ oia va-
sa eiꝰ ad mīstrādū. Iuxta ꝓcepta quoq; dauid
nouissima supputabitᷣ nūerꝰ filioꝝ leui· a vi-
ginti annis ⁊ supra. ⁊ erūt sub manu filiorū
aaron· i cultū domꝰ dn̄i i vestibulis ⁊ in exe-
dris ⁊ i loco purificatiōis ⁊ i scūario ⁊ i vni-
ūsis opibꝰ mīsterij tēpli dn̄i. Sacerdotes aūt
suꝑ panes ꝓpositiōis ⁊ ad simile sacrificiū ⁊
ad lagana ⁊ açima ⁊ sartaginē ⁊ ad torrēdū

⁊ sup̄ oē pondus atq̃ mensurā. Leuite ꝟo ut stent mane ad ꝯfitendū ⁊ canēdū dn̄o: similiterq̃ ad vesperā tā i oblatione holocaustoꝝ dn̄i: q̄ꝫ i sabbatꝭ ⁊ kalēdis ⁊ sollēnitatibꝰ reliq̄s. iuxta numeꝝ ⁊ cerimonias vniuscuiusq̃ rei iugit̄ corā dn̄o. ⁊ custodiāt obseruatiōes tabernaculi federis. ⁊ ritū sanctuarij. ⁊ obseruatione filioꝝ aaron fratꝝ suoꝝ. ut ministrent in domo dn̄i. XXIIII

Porro filijs aarō he partitiōes erāt. Filij aarō: nadab ⁊ abiu ⁊ eleaçar ⁊ ythamar. Mortui sunt aūt nadab ⁊ abiu an̄ prēm suū absq̃ liberis: sacerdotioq̃ functꝰ ē eleaçar ⁊ ythamar. Et diuisit eos dauid. id est sadoch de filijs eleaçari. ⁊ abimelech de filijs ythamar ꝛm vices suas ⁊ ministeriū: inuētiq̃ sūt multo plures filij eleaçar in principibus viris. q̄ꝫ filij ythamar. Diuisit aūt eis h̄ ē filijs eleaçar ꝓncipes ꝑ familias sedecim. ⁊ filijs ythamar ꝑ familias ⁊ domos suas octo. Porro diuisit vtrasq̃ inter se ⁊ familias sortibꝰ. Erāt. n. ꝓncipes scūarij ⁊ ꝓncipes domꝰ dei. tā de filijs eleaçar q̄ꝫ de filijs ythamar. Descripsitq̃ eos semeias filiꝰ nathanael scriba leuites. corā rege ⁊ ꝓncipibꝰ ⁊ sadoch sacerdote ⁊ abimelech filio abiathar ꝓncipibꝰ q̄ꝫ familiaꝝ sacerdotaliū ⁊ leuitaꝝ vnā domū q̄ ceteris ꝑerat. eleaçar. ⁊ alterā domū q̄ sub se hēbat ceteros. ythamar. Exiuit āt sors ꝑma ioiarib. secūda iedeie. t̄tia bari. q̄rta seorim. q̄nta melchia. sexta maumna. septima achos. octaua abia. nona iesu. decima sechenia. vndecima eliasib. duodecia iacim. tredecia hoppha. deciaq̄rta ilbaal. deciaq̄nta belga. deciasexta emmer. deciaseptuma eçir. deciaoctaua aphses. decianona aphceia. vicesima eçechiel. vicesimaꝑma iachin. vicesimasecūda gamul. vicesimat̄tia dilaiau. vicesimaq̄rta maçiau. He vices eoꝝ ꝛm ministeria sua ut ingrediāt̄ domū dei. ⁊ iux̄ ritū suū sub manu aaron pr̄is eoꝝ: sicut ꝑceꝑat dn̄s deꝰ isrl̄. Porro filioꝝ leui q̄ reliq̄ fuerant de filijs amrā. erat subabel. ⁊ de filijs subabel iedeia. De filijs quoq̃ roobie. ꝓnceps iesias Ysaaris ꝟo filiꝰ salemoth. filiusq̃ salemoth ianadiath. filiusq̃ eiꝰ ieriau primꝰ. amarias secūdꝰ. iaçibel t̄tiꝰ. iechmoā q̄rtꝰ. Filius oçibel: micha. filiꝰ micha: samir. Frat̄ micha: iesia. filiusq̃ iesie: çacharias. Filij merari: mooli ⁊ musi. Filiꝰ osiau: bennon. filius q̄ꝫ merari: oçiau ⁊ soem ⁊ sacbur ⁊ hebri. Porro mooli filiꝰ eleaçar: q̄ nō hēbat liberos. Filiꝰ ꝟo cis: ierameel. Filij musi: mooli eder ⁊ ierimoth. Isti filij leui ꝛm domos familiarū suaꝝ. Miserūtq̃ ⁊ ipsi sortes ꝯ frēs suos filios aaron corā dauid rege ⁊ sadoch ⁊ abimelech ⁊ ꝓncipibꝰ familiarū sacerdotaliū ⁊ leuiticaꝝ tam maiores q̄ꝫ minores. oēs sors equaliter diuidebat. XXV

Igitur dauid ⁊ magistratus exercitꝰ segregauerūt i ministeriū filios asaph ⁊ heman ⁊ ydithun: qui prophetarēt in citharis ⁊ psalterijs ⁊ cymbalis. ꝛm numerum suū. dedicato sibi officio seruientes. De filijs asaph: çachur ⁊ ioseph ⁊ natania ⁊ asarela. filij asaph sub manu asaph prophetantes iuxta regem. Porro ydithun filij ydithun: godolias. sori. iesseias ⁊ sabias ⁊ mathathias. sex sub manu patris sui ydithun: qui in cithara prophetabat super confitentes ⁊ laudantes dn̄m. Hemā q̄ꝫ filij heman: bocciau. mathanu. oçibel: sububel ⁊ ierimoth. ananias. anani. eliatha. geldelthi ⁊ rometheçer ⁊ ielbaccasa. mellothi. othir. moçioth. Oēs isti filij hemā vidētes reḡ in sermonibꝰ dei ut exaltaret cornu. Deditq̃ deꝰ hemā filios q̄tuordeci ⁊ filias tres. Vniuersi sub manu pr̄is sui ad cantādū i tēplo dn̄i distributi erant in cymbalis ⁊ psalterijs ⁊ citharꝭ. i ministeria domꝰ dn̄i iuxta regē: asaph videlꝫ ⁊ ydithun ⁊ heman. Fuit aūt numerꝰ eoꝝ cū fribꝰ suis qui erudiebant canticū dn̄i cūcti doctores ducēti octogintaocto. Miseruntq̃ sortes ꝑ vices suas ex eq̄. tā maioꝝ q̄ꝫ minoꝝ: doctꝰ parit̄ ⁊ idoctꝰ. Egressaq̃ ē sors ꝑma ioseph q̄ erat de asaph: secūda godolie ipsi ⁊ filijs eiꝰ ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci. t̄tia çachur filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodecim. q̄rta ysari filijs ⁊ fratribꝰ eiꝰ duodecim. q̄nta nathanie filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci. sexta bocciau filijs ⁊ fratribꝰ eius duodecim. septima isrebela filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci. octaua ysaie filijs ⁊ fribus eiꝰ duodeci. nona mathanie filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci. decima semeie filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci. vndecia esrabel filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodecim. duodecia asabie filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodecim. t̄tiadecia subabel filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodecim. q̄rtadecia mathathie filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci. q̄ntadecima ierimoth filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci. sextadecia ananie filijs ⁊ fribus eiꝰ duodecim. septiadecia ielbocase filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci. octauadecia anani filijs ⁊

fribꝰ eiꝰ duodecim. nonadecia mellothi filijs
⁊ fribꝰ eiꝰ duodecim. vicesima eliatha filijs
⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci. vicesimapꝛima othir filijs
⁊ fribꝰ eius duodecim. vicesimasecũda god/
dolathi filijs ⁊ fribꝰ eius duodeci. vicesima/
tertia açiud filijs ⁊ fribꝰ eiꝰ duodeci. vicesi/
maquarta romethieçer filijs ⁊ fratribꝰ eius
duodecim.

XXVI

Diuisiões aũt ianitoꝝ de choritꝫ me/
sellemia filius chore: de filijs asaph
filij mesellemie: çacharias pꝛimoge/
nitꝰ. iadihel secũdꝰ. çabadias tĩꝰ. iathanael
q̃rtꝰ. abilam q̇ntꝰ. iohãnan sextus. elioenai
septimꝰ. Filij aũt obededom: semeias pꝛimo/
genitꝰ. ioçabad secũdꝰ. iohaa tĩꝰ. sachar q̃r/
tus. nathanael q̇ntꝰ. amihel sextus. ysachar
septimꝰ. phollathi octauꝰ: q̇a benedixit illi
dñs. Semeie aũt filio eiꝰ nati sũt filij p̃fecti
familiaꝝ suaꝝ: erãt. n. viri fortissimi. Filij ḡ
semeie: othin ⁊ raphael ⁊ obediel. sabad ⁊
frẽs eiꝰ viri fortissimi. heliu q̊ꝫ ⁊ samathias.
Oẽs hi de filijs obededom ipsi ⁊ filij ⁊ frẽs
eoꝝ fortissimi ad mĩstrandũ. sexagita duo de
obededom. Porro mesellamie filij ⁊ fratres
eoꝝ robustissimi decem ⁊ octo. De hosa autẽ
i. de filijs merari. sechri pꝛinceps. Non. n. ha/
buerat pꝛimogenitũ. ⁊ idcirco posuerat eũ pr̃
eiꝰ i pꝛincipẽ. helchias secũdꝰ. tabelias tertiꝰ.
çacharias q̃rtꝰ. Oẽs hi filij ⁊ frẽs hosa tre/
decim. Hi diuisi sũt i ianitores. ut sꝑ pꝛincipes
custodiarũ sicut ⁊ frẽs eoꝝ ministrarẽt i do/
mo dñi. Misse sũt ḡ sortes ex eq̃. ⁊ paruis ⁊
magnis ꝑ familias suas i vnãquãq; portaꝝ.
Cecidit ḡ sors orientalis selemie. Porro ça/
charie filio eiꝰ viro prudẽtissimo ⁊ erudito
obtigit plaga septẽtrionalis. Obededom
ꝟo ⁊ filijs eiꝰ ad austrũ in qua parte domus
erat senioꝝ cõciliũ: sephphima ⁊ hosa ad oc/
cidẽtẽ iux̃ portã q̃ ducit ad viã ascẽsiõis: cu/
stodia ꝯ custodiã. Ad oriẽtẽ ꝟo leuite sex. ⁊
ad aq̇lonẽ q̃tuoꝛ ꝑ diẽ: atq; ad meridiẽ silr̃
in die quatuoꝛ. ⁊ vbi erat cõciliũ bini ⁊ bini.
In cellulis q̊ꝫ ianitoꝝ ad occidẽtẽ. q̃tuoꝛ in
via: biniq; ꝑ cellulas. Ad septẽtrionẽ ꝟo ⁊
meridiẽ. q̃terni ꝑ dies singulos mutabant. ⁊
ad basilicã ꝯcilij ad occidentẽ bini: habẽtes
subiectos alios in via: biniq; ꝑ cellulas. He
sũt diuisiões ianitoꝝ filioꝝ chore ⁊ merari.
Porro achias erat sup thesauros domꝰ dñi
⁊ vasa scõꝝ. Filij q̊q; dan filij gersonni. De
ledan pꝛincipes familiarũ: ledan ⁊ gersonni
iehieli. Filij iehieli: çathan ⁊ iohel frẽs eius
sup thesauros domꝰ dñi amramitꝫ ⁊ ysaaritꝫ
⁊ hebꝛonitis ⁊ oçihelitꝫ. Subahel autẽ filiꝰ
gerson filij moysi p̃positus thesaurꝭ: fratr̃ q̊q;
eiꝰ eliecer cuiꝰ filiꝰ raabia. ⁊ huiꝰ filiꝰ ysaias:
⁊ huius filiꝰ iorã. huiꝰ q̊ꝫ filiꝰ çechri. ⁊ huiꝰ
filius selemith. Ipse selemith ⁊ frẽs eiꝰ sup
thesauros scõꝝ. q̃ scificauit dauid rex. ⁊ pꝛin/
cipes familiaꝝ ⁊ tribuni ⁊ cẽturiões ⁊ duces
exercitꝰ. de bellis ⁊ manubijs p̃lioꝝ. q̃ cõse/
crauerãt ad istaurationẽ ⁊ supellectilẽ tem/
pli dñi. Hec autẽ vniuersa scificauit samuel
vidẽs ⁊ saul filiꝰ cis. ⁊ abner filiꝰ ner. ⁊ ioab
filiꝰ saruie: oẽsq; scificauerãt ea ꝑ manũ sa/
lemith ⁊ fratꝝ eiꝰ. Ysaaritis ꝟo p̃erat cone/
nias ⁊ filij eiꝰ ad opa forinsecꝰ sup isrl̃. ad do/
cendũ ⁊ iudicandũ eos. Porro de hebꝛonitꝫ
asabias ⁊ frẽs eiꝰ viri fortissimi mille septin/
genti p̃erãt isrl̃i. trans iordanẽ ꝯ occidẽtẽ. in
cũctis opibꝰ dñi ⁊ i misteriũ regꝭ. Hebꝛoni/
taꝝ aũt pꝛinceps fuit ieria: s̃m familias ⁊ co/
gnatiões eoꝝ. Quadragesimo ãno regni da/
uid recẽsiti sunt ⁊ iuenti sũt viri fortissimi in
gaçer galaad: frẽsq; eiꝰ robustioꝛꝭ etatꝫ duo
milia septingẽti pꝛincipes familiarũ. Prepo/
suit aũt eos dauid rex rubenitꝫ ⁊ gadditis ⁊
dimidie tribui manasse: i omne ministerium
dei ⁊ regis.

XXVII

Filij ãt isrl̃ s̃m numeꝝ suũ pꝛincipes
familiaꝝ. tribuni ⁊ cẽturiões ⁊ p̃/
fecti q̇ mĩstrabant regi iux̃ turmas
suas. igrediẽtes ⁊ egrediẽtes ꝑ singlos mẽ/
ses i ãno: vigintiq̃tuoꝛ milibꝰ singuli p̃erãt
Prime turme i pꝛimo mẽse ieshoam p̃erat fi/
lius çabdihel: ⁊ sub eo vigintiq̃tuoꝛ milia.
De filijs phares: pꝛinceps cũctoꝝ pꝛincipũ in
exercitu mẽse pꝛimo. Secũdi mẽsis habebat
turmã oudiaohites. ⁊ pꝰ se alr̃ noĩe macel/
loth q̇ regebat ꝑtẽ exercitꝰ vigitiq̃tuoꝛ mi/
liũ. Dux q̊q; turme t̃tie in mẽse t̃tio erat ba/
naias filiꝰ ioiade sacerdotis. ⁊ i diuisiõe sua
vigitiq̃tuoꝛ milia. Ipse ẽ banaias fortissimꝰ
int̃ triginta ⁊ sup trigita. Preerat aũt tur/
me ipsiꝰ amiçadab filiꝰ eiꝰ. Quartꝰ mẽse q̃r/
to asahel fratr̃ ioab. ⁊ çabedias filiꝰ eiꝰ pꝰ cũ:
⁊ i turma eiꝰ vigitiquatuoꝛ milia. Quintus
mense q̇nto pꝛinceps samaoth ieçerites: ⁊ in
turma eiꝰ vigitiquatuoꝛ milia. Sextꝰ mẽse
sexto hira filiꝰ acces thecuites. ⁊ i turma eiꝰ
vigitiq̃tuoꝛ milia. Septimꝰ mẽse septio hel/
les phallonites de filijs ephꝛaim. ⁊ i turma

eiꝰ vigintiq̄tuor milia. Octauꝰ mēse octauo
sobochai vsathites de stirpe çarai. ⁊ i turma
eius vigitiq̄tuor milia. Nonus mēse nono
abieçer anathotites de filijs iemin. ⁊ i turma
eiꝰ vigintiq̄tuor milia. Decimꝰ mēse decimo
marai ⁊ ipse netbophatites de stirpe çarai: ⁊
in turma eiꝰ vigitiq̄tuor milia. Undecimus
mēse vndecio banaias pharathonites de fi-
lijs ephraim: ⁊ i turma eiꝰ viginti q̄tuor mi-
lia. Duodecimꝰ mense duodecimo holdai ne-
thophatites de stirpe gotboniel. ⁊ in turma
eius vigitiq̄tuor milia. Porro tribubus pre-
erāt i isrl'. rubenitis: dux elieçer filius çechri.
symeonitis: dux saphacias filiꝰ macha. leui-
tis: asabias filiꝰ chamuel. aaronitꝭ: sadoch.
iuda: heliu frater dauid. ysachar: amri fi-
lius michael. çabulonitis: iesmaias filiꝰ ab-
die. neptalitibꝰ: ierimoth filius oçihel. filijs
ephrai: osee filiꝰ oçaçiu. dimidie tribui ma-
nasse: iohel filius phadaie. ⁊ dimidie tribui
manasse i galaad: iaddo filiꝰ çacharie. benia-
min aūt iasihel filiꝰ abner. dan xō eçrihel fi-
liꝰ ieroā. Hi p̄ncipes filioꝝ isrl'. Noluit āt da-
uid numerare eos a vigiti annis inferius: q̄a
dixerat dn̄s ut multiplicaret isrl' q̄si stellas
celi. Joab filiꝰ saruie cepat numerare nec cō-
pleuit: q̄a sup h̄ ira dei irruerat i isrl'. ⁊ idcir-
co nūerꝰ eoꝝ q̄ fuerāt recēsiti non ē relatꝰ in
fastos regꝭ dauid. Sup thesauros aūt regis
fuit asmoth filiꝰ adihel. His aūt thesauris q̄
erāt i vrbibꝰ ⁊ i vicis ⁊ in turribus p̄sidebat
ionathā filiꝰ oçie. Operi aūt rustico ⁊ agri-
colis q̄ exercebant t'rā p̄erat eçri filiꝰ chelub.
vinearūq; cultoribus semeias romathites.
cellis autē vinarijs çabdias aphonites. Nā
sup oliueta ⁊ ficeta q̄ erāt i cāpestribꝰ. bala-
nan gederithes. Sup apotecas aūt olei: ioas
Porro armētis q̄ pascebāt i sarona p̄positus
fuit sethrai saronites. ⁊ sup boues i vallibus
saphat filiꝰ adli. sup camelos xō. vbil isma-
helites. ⁊ super asinos. iadias meronathites
sup oues q̄q; iaçim agarenꝰ. Oēs hi p̄ncipes
substātie regꝭ dauid. Jonathan aūt patruus
dauid ꝯsilarꝰ vir pruden s ⁊ lr'ātus: ipse ⁊
iahihel filius achamoni erāt cū filijs regis.
Achitophel etiā consilarꝰ regꝭ. ⁊ chusi ara-
chites amicus regꝭ. Pꝰ achitophel fuit ioiada
filiꝰ banaie ⁊ abiathar. Princeps aūt exerci-
tus regꝭ erat ioab.

XXVIII

Conuocauit igit' dauid oēs p̄ncipes
isrl'. duces tribuū ⁊ p̄positos turmaꝝ
q̄ ministrabant regi: tribunos quoq; ⁊ centu-
riones ⁊ qui p̄erant substātie ⁊ possessiōibus
regꝭ: filiosq; suos cū eunuchis ⁊ potentes ⁊
robustissimos q̄sq; i exercitu irl'm. Cūq; sur-
rexisset rex ⁊ stetisset. ait: Audite me fratres
mei ⁊ ppl's meus. Cogitaui ut edificarem do-
mū in q̄ req̄esceēt archa federis dn̄i ⁊ scabellū
pedū dn̄i dei nr̄i: ⁊ ad edificādū oia p̄paraui.
Deꝰ aūt dixit mihi. Nō edificabis domū noi
meo. eo q̄ sis vir bellator ⁊ sanguinē fuderꝭ:
s̄ elegit dn̄s deus isrl' me de vniuersa domo
pr̄is mei ut essem rex sup isrl' in sempit'nū. De
iuda. n. elegit p̄ncipes. Porro de domo iuda
domū pr̄is mei: ⁊ de filijs patris mei placuit
ei ut me eligeret regē sup cunctū isrl': s̄ ⁊ de fi-
lijs meis. filios. n. mihi multos dedit dn̄s: ele-
git salomonē filiū meū ut sedēt in throno re-
gni dn̄i sup isrl'. dixitq; mihi: Salomō filius
tuꝰ edificabit domū meā ⁊ atria mea. Ipsū
n. elegi mihi i filiū. ⁊ ego ero ei in patrē: ⁊ fir-
mabo regnū eiꝰ vsq; i eternū: si p̄seuerauerit
facē p̄cepta mea ⁊ iudicia. sicut ⁊ hodie. Nūc
ḡ corā vniuerso cetu isrl' audiēte deo nostro:
custodite ⁊ p̄quirite cūcta mandata dn̄i dei
nr̄i ut possideatꝭ t'rā bonā. ⁊ relinq̄tis eā filijs
vr̄is pꝰ vos vsq; i sempiternū. Tu āt salomō
fili mi scito deū patris tui. ⁊ serui ei corde p̄fe-
cto ⁊ aio volūtario. Oia. n. corda scrutat' dn̄s
⁊ vniuersas mētiū cogitatiōes intelligit. Si
q̄sieris eū. iuenies: si aūt dereliq̄ris eū. p̄ijciet
te i et'nū. Nūc ḡ q̄a elegit te dn̄s ut edifica-
res domū sc̄ūarij: ꝯfortare ⁊ p̄fice. Dedit aūt
dauid salomōi filio suo descriptionē porticꝰ
⁊ tēpli ⁊ cellarioꝝ ⁊ cenaculi ⁊ cubiculoꝝ i
adytꝭ ⁊ domꝰ p̄pitiationis. necnō ⁊ oiuȝ q̄ co-
gitauerat atrioꝝ. ⁊ exedraꝝ per circuitū i the-
sauros domus dn̄i ⁊ i thesauros scōꝝ. diui-
sionūq; sacerdotaliū ⁊ leuiticarū oia opera
domꝰ dn̄i. ⁊ in vniuersa vasa misterij templi
dn̄i: aurū i pondē p singula vasa ministerij:
argēti q̄q; pōdus p̄ vasoꝝ ⁊ operū diuersitate
s̄ ⁊ in cādelebra aurea ⁊ ad lucernas. auꝝ p̄
mēsura vniuscuiusq; cādelabri ⁊ lucernarū
siliter ⁊ i cādelabra argētea ⁊ i lucernas eoꝝ
p̄ diu'sitate mēsure. pondus argēti tradidit.
Auꝝ q̄q; dedit i mēsas p̄positiōis p̄ diu'sitate
mēsaꝝ. siliter ⁊ argētū i alias mensas argen-
teas. Ad fuscinulas q̄q; ⁊ phialas ⁊ thuribu-
la ex auro purissimo. ⁊ leunculos aureos p̄
q̄litate mēsure pondꝰ distribuit. i leunculū ⁊
leunculū: siliter ⁊ i leones argēteos diuersū

.·. hic fast. [illegible] Annalis. i. liber i q̄ gesta [illegible] et [illegible]

argēti pond⁹ separauit. Altari aūti q̄ ado-
lebaꝛ īncēsū· auꝝ purissimū dedit. ⁊ ut ex ipso
fieret silitudo q̄drige cherubin extendentiū
alas ⁊ velantiū archā federꝭ dn̄i. Oia inq̄t
venerūt scripta manu dn̄i ad me ut itelligerē
vniuersa opa exēplarꝭ. Dixitq̄ʒ dauid salo-
moni filio suo. Viriliꝛ age ⁊ ꝯfortare ⁊ fac:
ne timeas ⁊ ne paueas. Dn̄s.n. de⁹ me⁹ tecū
erit. ⁊ non dimittet te nec derelinquet: donec
ꝑficias oē op⁹ misterij dom⁹ dn̄i. Ecce diui-
siōes sacerdotū ⁊ leuitaꝝ in oē ministeriū do-
mus dn̄i assistūt tibi ⁊ parati sūt. ⁊ nouerūt
tā p̄ncipes q̄ꝫ pp̄ls oia p̄cepta tua. XXIX

Locutusq̄ʒ ē dauid rex ad oēm eccle-
siam. Salomonē filiū meū vnū ele-
git dn̄s adhuc puerum ⁊ tenellum.
Opus.n. grāde ē: neq̄ʒ.n. hoi p̄paraꝛ habita-
tio· s̄ deo. Ego.n. totis virib⁹ meis p̄paraui
ipensas dom⁹ dn̄i dei mei: aurū ad vasa au-
rea. ⁊ argētū i argētea· es in enea· ferrū i fer-
rea· ligna ad lignea· lapides onychinos ⁊
q̄si stibinos ⁊ diūsoꝝ coloꝝ oēmq̄ʒ p̄ciosū la
pidē: ⁊ marmor pariū abūdantissime. ⁊ sup
hec q̄ obtuli in domū dei mei de peculio meo:
aurū ⁊ argētū do i tēplū dei mei: exceptꝭ his
q̄ p̄paraui in edē sanctā· tria milia talēta au
ri de auro ophir. ⁊ septē milia talētoꝝ argēti
ꝓbatissimi ad deaurandos parietes tēpli. ⁊
vbicūq̄ʒ opus ē auꝝ de auro. ⁊ vbicūq̄ʒ op⁹ ē
argētū de argēto. Opa fiant p man⁹ artificū
⁊ si q̄s sponte offert impleat manū suā hodie
⁊ offerat qd̄ voluerit dn̄o. Polliciti sūt itaq̄ʒ
principes familiarū ⁊ ꝓceres tribuū isrl̄· tri-
buni quoq̄ʒ ⁊ centuriones ⁊ principes posses-
sionū regis: dederūtq̄ʒ i opa domus dn̄i auri
talenta q̄nq̄ʒ milia ⁊ solidos decem milia· ar
gēti talēta decē milia. ⁊ eris talēta decē ⁊ oc-
to milia: ferriq̄ʒ centū milia talētoꝝ. ⁊ apud
quecūq̄ʒ iuenti sūt lapides dederūt in thesau
rū dom⁹ dn̄i p manū iehihel gersonitis. Le-
tatusq̄ʒ est pp̄lus cū vota spōte ꝓmitterēt: q̄a
corde toto offerebāt ea dn̄o. Sꝫ ⁊ dauid rex
letat⁹ est gaudio magno. ⁊ bn̄dixit dn̄o corā
vniuersa multitudine. ⁊ ait: Bn̄dict⁹ es dn̄e
de⁹ isrl̄ p̄ris nr̄i: ab etno i etnū. Tua est dn̄e
magnificētia ⁊ potētia ⁊ gl̄ia atq̄ʒ victoria:
⁊ tibi laus. Cūcta.n. q̄ in celo sūt ⁊ in t̄ra· tua
sunt. Tuū dn̄e regnū. ⁊ tu es sup oēs princi-
pes. Tue diuitie. ⁊ tua est gloria: tu dn̄aris
oiuꝫ. In manu tua v̄tus. ⁊ potētia i mān tua
magnitudo ⁊ iperiū oiuꝫ. Nunc igiꝛ deus nr̄
ꝯfitemur tibi. ⁊ laudam⁹ nomē tuū inclytū.
Quis ego ⁊ q̄s pp̄lus me⁹: ut possim⁹ h̄ tibi
vniuersa ꝓmittē? Tua sūt oia. ⁊ q̄ de manu
tua accepim⁹ dedim⁹ tibi. Peregrini eni su-
mus coram te ⁊ aduene: sicut oēs patres nr̄i.
Dies nr̄i q̄si vmbra sup t̄rā. ⁊ nulla ē mora.
Dn̄e de⁹ nr̄· ois h̄ copia quā parauimus ut
edificareꝛ dom⁹ noi scō tuo· de manu tua est:
⁊ tua sūt oia. Scio de⁹ me⁹ q̄ꝫ ꝓbes corda ⁊
simplicitatē diligas: vn̄ ⁊ ego in simplicitate
cordis mei let⁹ obtuli vniuersa hec. ⁊ populū
tuū q̄ hic rept⁹ est vidi cū ingēti gaudio tibi
offerre donaria. Dn̄e deus abrahā ⁊ ysaac ⁊
isrl̄ patrū nr̄oꝝ custodi i etnū hāc volūtatē
cordis eoꝝ. ⁊ sp̄ i venerationē tui mēs ista p-
maneat. Salomoniq̄ʒ filio meo da cor pfe-
ctū· ut custodiat mādata tua ⁊ testimōia tua
⁊ cerimonias tuas. ⁊ faciat vniuersa. ⁊ edifi
cet edē cui⁹ ipensas paraui. Precepit aūt da-
uid vniuerse eccl̄ie. Bn̄dicite dn̄o deo nr̄o.
Et bn̄dixit ois eccl̄ia dn̄o deo patꝝ suorū. ⁊
inclinauerūt se ⁊ adorauerunt deū. ⁊ deinde
regem. Immolaueruntq̄ʒ victimas dn̄o. ⁊
obtulerunt holocausta die sequēti· tauros
mille· arietes mille· agnos mille cū libami-
nib⁹ suis ⁊ vniuerso ritu abundantissime in
oēm isrl̄. Et comederūt ⁊ biberūt corā dn̄o
i die illo cū grādi letitia. ⁊ vnxerunt secūdo
salomonē filiū dauid. Vnxerūt aūt eū dn̄o
i p̄ncipē. ⁊ sadoch i pōtificē. Seditq̄ʒ salomō
sup soliū dn̄i in regē ꝓ dauid p̄re suo. ⁊ cūctꝭ
placuit. ⁊ paruit illi ois isrl̄. Sed ⁊ vniuersi
p̄ncipes ⁊ potētes ⁊ cūcti filij regꝭ dauid de-
derūt manū. ⁊ subiecti fuerūt salomoni regi.
Magnificauit ḡ dn̄s salomonē sup omnē
isrl̄. ⁊ dedit illi gloriā regni qualem nullus
habuit ante eum rex isrl̄. Igiꝛ dauid filius
isai regnauit sup vniuersū isrl̄: ⁊ dies quib⁹
regnauit super isrl̄ fuerūt quadraginta anni
In hebron regnauit septem annis. ⁊ in irl̄m
annis trigintatribus. ⁊ mortuus est in sene-
ctute bona plenus dierū ⁊ diuitijs ⁊ gloria:
⁊ regnauit salomon filius eius ꝓ eo. Gesta
autem dauid regis priora ⁊ nouissima scri-
pta sunt in libro samuel videntis. ⁊ in libro
nathan prophete: atq̄ʒ in volumine gad vi-
dentis: vniuersiq̄ʒ regni eius fortitudinis ⁊
temporum que transierunt sub eo siue in isrl̄
siue in cunctis regnis terrarum.

Explicit Dabreiamin liber primus.

Stibiū ē cerusa· qd̄ ē minū albū· et est unguētū quo mulieres uti solet· q̄si stibin⁹ q̄ colore stibij hn̄s. Pariū· a paro i sula· que abūdat marmore.

Incipit Dabreiamin siue Paralypomenon liber secundus. Capl'm I

C Onfortatus ē ḡ salomon filius dauid in regno suo. ⁊ dñs erat cū eo. ⁊ magnificauit eū in excelsum. Precepitq̃ salomō vniu̾so israheli tribunis ⁊ cēturiōib' ⁊ ducib' ⁊ iudicib' oīs isrl' ⁊ ꝑncipib' familiaꝝ: ⁊ abijt cū vniuersa multitudine in excelsum gabaon·vbi erat tabernaculū federis dñi: qḋ fecit moyses famul' dei in solitudine. Arcbā autem dei adduxerat dauid de cariathiarim in locū quē ꝑparauerat ei. ⁊ vbi fixerat illi tabernaculū: h̄ ē i irl'm. Altare q̊z eneū qḋ fabricat' fuerat beselebel filius vri filij vr·ibi erat corā tabernaculo dñi: qḋ ⁊ req̇siuit salomon ⁊ oīs eccl'ia. Ascēditq̃ salomō ad altare eneū corā tabernaculo federis dñi. ⁊ obtulit i eo mille hostias. Ecce aūt i ipsa nocte apparuit ei de' dicēs: Postula qḋ vis·ut dem tibi Dixitq̃ salomō deo. Tu fecisti cū dauid p̄re meo m̄iam magnā. ⁊ constituisti me regē ꝓ eo. Nūc ḡ dñe de' ipleat' ſmo tu' quē pollicit' es dauid patri meo. Tu eni me fecisti regem sup ꝓpl'm tuū multū: q̇ tā inumerabilis ē q̄̄ puluis t̄re. Da mihi sapiam ⁊ intelligētiam: ut ingrediar ⁊ egrediar corā ꝓpl'o tuo. Quis.n. pōt hūc ꝓpl'm tuū digne (q̇ tā grandis est) iudicare? Dixit aūt de' ad salomonē Quia h̄ mag̃ placuit cordi tuo ⁊ nō postulasti diuitias ⁊ substātiā ⁊ gloriā·neq̃ aīas eoꝝ q̇ te oderāt·s̄ nec dies vite plurimos: petisti autē sapiam ⁊ sciam·ut iudicare possis ꝓpl'm meū·sup quē cōstitui te regē: sapientia ⁊ scia data sūt tibi. Diuitias aūt ⁊ substantiā ⁊ gloriā dabo tibi·ita ut nullus in regib' nec añ te nec p' te fuerit sil'is tui. Uenit ḡ salomon ab excelso gabaon i irl'm corā tabernaculo federis. ⁊ regnauit sup isrl'. Congregauitq̃ sibi curr' ⁊ eq̇tes. ⁊ facti sunt ei mille q̄dringēti curr'. ⁊ duodeci milia eq̇tū. ⁊ fecit eos esse i vrbib' q̄drigaꝝ ⁊ cū rege in irl'm. Prebuitq̃ rex argētū ⁊ auꝝ i irl'm q̄si lapides. ⁊ cedros q̄si sycomoros q̄ nascūt' i cāpestrib' multitudine magna. Adducebāt' āt ei equi de egypto ⁊ de cboa a negociatorib' reg̃: q̇ ibant ⁊ emebāt ꝑcio q̄drigā eq̄ꝝ sexcētis argēteis. ⁊ equū cētū q̇nquagita. Silit' de vniuersis regnis cetheoꝝ. ⁊ a regibus syrie·emptio celebratur. II

D Ecreuit autē salomon edificare domū noī dñi. ⁊ palatiū sibi. Et numerauit septuaginta milia viroꝝ portātiū humeris. ⁊ octoginta milia q̇ cederent lapides in montib': prepositosq̃ eorū tria milia sexcētos. Misit q̊z ad hiram regē tyri dicēs: Sicut egisti cū dauid p̄re meo. ⁊ misisti ei ligna cedrina ut edificaret sibi domū in q̄ ⁊ habitauit: sic fac mecū ut edificē domū noī dñi dei mei ut ꝯsecrē eā: ad adolēdū incensū corā illo ⁊ fumiganda aromata. ⁊ ad ꝓpositionē panū sempit'nā. ⁊ ad holocaustomata mane ⁊ vespe·sabbatis q̊z ⁊ neomenijs. ⁊ sollēnitatib' dñi dei nr̄i i sempit'nū q̄ mandata sunt israheli. Dom' eni quā edificare cupio magna ē. Magn' ē eni de' nr̄ sup oēs deos. Quis ḡ poterit ꝑualē ut edificet ei dignā domū? Si.n. celū ⁊ celi celoꝝ capere eū nequnt: quāt' ego sum ut possim edificare ei domū? Sed ad h̄ tm̄: ut adoleat' incensū corā illo. Mitte ḡ mihi viꝝ eruditū q̇ nouerit opari i auro ⁊ argēto: ere ⁊ ferro: purpura coccino ⁊ hyacintho. ⁊ q̇ sciat sculpe celaturas cū his artificib' q̄s mecū habeo i iudea ⁊ i irl'm q̄s ꝑparauit dauid p̄r me'. Sed ⁊ ligna cedrina mitte mihi ⁊ artheutina ⁊ pinea de libano. Scio.n.q̄ ſui tui nouerit cedē ligna de libano. Et erūt serui mei cū ſuis tuis: ut parent' mihi ligna plurima. Domus eni quā cupio edificare magna ē nimis ⁊ inclyta. Preterea operarijs q̇ cesuri sūt ligna ſuis tuis dabo i cibaria·tritici choros viginti milia. ⁊ ordei choros totidē: olei q̊z sata viginti milia. Dixit autē hirā rex tyri ꝑ lrās q̄s miserat salomoni. Quia dilexit dñs ꝓpl'm suū·idcirco te regn̄re fecit sup eū. Et addidit dicēs: Bñdictus dñs de' isrl' q̇ fecit celū ⁊ t̄rā: q̇ dedit dauid regi filiū sapientem ⁊ eruditū ⁊ sensatum atq̃ prudentē: ut edificaret domū dño. ⁊ palatiū sibi. Misi ḡ tibi viꝝ prudētē ⁊ sciētissimū·hyram p̄rem meū filiū mulieris de filiab' dan·cui' p̄r fuit tyrius: qui nouerit opari in auro ⁊ argento·ere ⁊ ferro ⁊ marmore ⁊ lignis: in purpura q̊z ⁊ hyacintho ⁊ byssino ⁊ coccino. ⁊ q̇ sciat celare oēm sculpturā. ⁊ adiuenire prudēt' qḋcūq̃ i ope necc'iuz ē: cū artificib' tuis ⁊ cū artificib' dñi mei dauid patris tui. Triticū ḡ ⁊ ordeū ⁊ oleū ⁊ vinū·q̄ pollicit' es dñe mi mitte ſuis tuis. Nos aūt cedem' ligna de libano quot necc'ia habueris

hyacītho .i. lana [illegible] colorꝰ

⁊ applicabim⁹ ea ratib⁹ ꝑ mare in ioppe: tuũ
aũt erit trãsferre ea ĩ ir̃lm. Nũerauit igit̃ sa-
lomon oẽs viros ꝓselitos q̇ erãt ĩ t̃ra isrl̃ p⁹
dinumerationẽ quã dinumerauit dauid pr̃
ei⁹. ⁊ iuẽti sũt cẽtũ qnq̃ginta tria milia ⁊ sex-
cẽti. Fecitq̄ ex eis septuagita milia q̇ hume-
ris onera portarẽt. ⁊ octoginta milia q̇ lapi-
des de montib⁹ cederẽt: tria aũt milia ⁊ sex-
centos ꝓpositos operũ ꝑpli. III

Et cepit salomõ edificare domũ dñi
in ir̃lm ĩ mõte moria q̇ de mõstratus
fuerat dauid pr̃i ei⁹: in loco quẽ pa-
rauerat dauid in area hornan iebusei. Cepit
aũt edificare mense secũdo: anno q̃rto regni
sui. Et h̃ sũt fũdamẽta q̃ iecit salomõ ut edi-
ficaret domũ dei. lõgitudinis cubitos ĩ men
sura ꝓma sexaginta: latitudinis cubitos vi-
giti. Porticũ ꝟo añ frontẽ q̃ tẽdebat̃ ĩ longũ
iux̃ mẽsurã latitudis dom⁹: cubitoꝝ viginti.
Porro altitudo centũ viginti cubitoꝝ erat.
Et deaurauit eã intrinsec⁹ auro mũdissimo.
Domũ q̄ maiorẽ texit tabulis ligneis abie-
gnis. ⁊ laminas auri obrizi affixit per totũ
Sculpsitq̄ ĩ ea palmas. ⁊ q̃si cathenulas se
iuicẽ ꝯplectẽtes. Strauit q̄ pauimẽtũ tẽpli
ꝓciosissimo marmore decore multo. Porro
auꝝ erat ꝓbatissimũ. de cui⁹ laminis texit do
mũ ⁊ trabes eius ⁊ postes ⁊ parietes ⁊ ostia
⁊ celauit cherubin ĩ parietib⁹. Fecit q̄ domũ
sci scõꝝ: lõgitudinẽ iux̃ latitudinẽ dom⁹ cu-
bitoꝝ vigiti. ⁊ latitudinẽ simılit̃ vigiti cubi-
torũ. Et laminis aureis texit eã q̃si talẽtis sex-
cẽtis: s̃ ⁊ clauos fecit aureos: ita ut singuli
claui siclos qnq̃genos appẽderẽt. Cenacula
q̄ texit auro. Fecit etiã in domo sci scõꝝ che-
rubin duos ope statuario. ⁊ texit eos auro.
Ale cherubin vigiti cubitis extẽdebãt̃: ita ut
vna ala hr̃et cubitos qnq̄ ⁊ tãgeret parietẽ
dom⁹. ⁊ alt̃a qnq̄ cubitos hñs alam tangẽt
alteri⁹ cherub. Silr̃ cherub alteri⁹ ala qnq̄
hẽbat cubitos. ⁊ tãgebat pietẽ. ⁊ ala eius al-
tera qnq̄ cubitoꝝ. alã cherub alteri⁹ ꝯtige-
bat. Igit̃ ale vtriusq̄ cherub expanse erãt. ⁊
extẽdebãt̃ ꝑ cubitos vigiti. Ipsi aũt stabant
erectis pedib⁹. ⁊ facies eoꝝ erãt ꝟse ad exte-
riorẽ domũ. Fecit q̄ velũ ex hyacitho pur-
pura cocco ⁊ bysso. ⁊ itexuit ei cherubin. Añ
fores etiã templi duas colũnas: q̃ triginta
⁊ qnq̄ cubitos hẽbãt altitudinis. Porro ca-
pita eaꝝ qnq̄ cubitoꝝ: necnõ ⁊ q̃si cathenu-
las ĩ oraculo. ⁊ supposuit eas capitibus co-
lũnaꝝ. Malogranata etiã cẽtũ: q̃ cathenu-
lis imposuit. Ipsas q̄ colũnas posuit in ve-
stibulo templi vnã a dextris alterã a sinistris
Eam q̃ a dextris erat vocauit iachin. ⁊ que
ad leuam vocauit booz. IIII

Fecit q̄ altare eneũ viginti cubitoꝝ
longitudinis. ⁊ viginti cubitoꝝ lati-
tudinis. ⁊ decẽ cubitorũ altitudinis
Mare etiã eneũ fusile decem cubitis a labio
vsq̄ ad labiũ: rotũdũ ꝑ circuitũ. Quinq̄ cu-
bitos hẽbat altitudis. ⁊ funicul⁹ trigita cu-
bitoꝝ ãbigebat gyꝝ ei⁹. Similitudo q̄ boũ
erat sub h̃ illud. Et decẽ cubitis q̃dã extrinsec⁹
celature: q̃si duob⁹ ꝟsib⁹ labiũ maris circui-
bãt. Boues aũt erãt fusiles. ⁊ ipsũ mare sup
duodecim boues ĩpositũ erat: quoꝝ tres respi-
ciebãt ad aq̇lonẽ. ⁊ alij tres ad occidentem.
Porro tres alij meridiẽ. ⁊ tres q̇ reliq̇ erant
orientẽ: hñtes mare suppositũ. Posteriora
aũt boũ erãt intrĩsec⁹ sub mari. Porro vasti
tas ei⁹ hẽbat mẽsurã palmi. ⁊ labiũ illi⁹ erat
q̃si labiũ calicis ul̃ repãdi lilij. capiebatq̄ tria
milia metretas. Fecit q̄ cõchas decẽ ⁊ posu-
it qnq̄ a dextrĳ ⁊ qnq̄ a sinistrĳ. ut lauarẽt in
eis oia q̃ ĩ holocaustũ oblaturi erãt. Porro
ĩ mari sacerdotes lauabãt̃. Fecit aũt ⁊ cãde-
labra aurea decẽ s̃m spẽm quã iusserat fieri:
⁊ posuit ea in tẽplo: qnq̄ a dextrĳ ⁊ qnq̄ a si-
nistris. Necnõ ⁊ mẽsas decẽ: ⁊ posuit eas in
tẽplo. qnq̄ a dextrĳ ⁊ qnq̄ a sinistrĳ. Phialas
q̄ aureas centũ. Fecit etiã atriũ sacerdotũ ⁊
basilicã grãdẽ. ⁊ ostia in basilica q̃ texit ere.
Porro mare posuit ĩ latẽ dextro ꝯ orientẽ ad
meridiẽ. Fecit ãt hyram lebetes ⁊ creagras
⁊ phialas ⁊ cõpleuit oẽ op⁹ regis ĩ domo dei h̃
ẽ colũnas duas ⁊ epistylia ⁊ capita. ⁊ q̃si q̇-
dã retiacula q̃ capita tegerent sup epistylia.
Malog̃nata q̄ q̃dringẽta. ⁊ retiacula duo
ita ut bini ordies malog̃natoꝝ singulis reti
aculis iũgerẽt: q̃ ꝓtegerẽt epistylia. ⁊ capi-
ta colũnaꝝ. Bases etiã fecit ⁊ cõchas. q̃s su-
pposuit basib⁹: mare vnũ. boues q̄ duode-
cim sub mari. ⁊ lebetes ⁊ creagras ⁊ phialas
Oia vasa fecit salomõi hyram pr̃ ei⁹ ĩ domo
dñi ex ere mundissimo. In regione iordanis
fudit ea rex in argyllosa t̃ra: int̃ socchot ⁊ sa-
redatha. Erat aũt multitudo vasoꝝ innume-
rabilis: ita ut ig̃raret̃ pond⁹ eris. Fecitq̄ sa-
lomon oia vasa dom⁹ dei. ⁊ altare aureũ ⁊
mẽsas. ⁊ sup eas panes ꝓpõnis. Cãdelabra
q̄ cũ lucernis suis ut lucerẽt ante oraculũ

∴ repand⁹. a. ũ. i. recuruus.
.. creagras. me. cor. i. fuscinula ad ex h̃n̄ carnes. a creas
qd̃ ẽ caro. qd̃ ẽ tract⁹. h̃ creagra. gre.

·/florētia ē spēs qdā liliož ī candelab°. sž quas lucne ponebāt·

iuxta ritū ex auro purissimo. ⁊ florentia q̄ dā ⁊ lucernas ⁊ forcipes aureos. Oia de auro mūdissimo facta sūt. Thimiamateria q̄z ⁊ thuribula ⁊ phialas ⁊ mortariola· ex auro purissimo. Et ostia celauit tēpli interioris. i. in scā scōrum. ⁊ ostia tēpli forinsecus aurea. Sicq̄z cōpletū ē oē op⁹ qd̄ fecit salomon i domo dn̄i.

V

Tulit igit̄ salomon omnia que vouerat dauid pr̄ suus· argentū ⁊ aur̄ ⁊ vniuersa vasa posuit in thesauris dom⁹ dn̄i. Post q̄ ɔgregauit maiores natu isrl̄. ⁊ cunctos p̄ncipes tribuū. ⁊ capita familiarū de filijs isrl̄ in irl̄m· ut adducerēt archā federis dn̄i de ciuitate dauid q̄ ē i syō. Venerūt itaq̄z ad regē oēs viri isrl̄: in die sollēni mensis septimi. Cūq̄z venissent cuncti seniorū isrl̄· portauerūt leuite archā. ⁊ itulerūt eā. ⁊ oēm paraturā tabnaculi. Porro vasa scūarij q̄ erāt i tabnaculo portauerūt sacerdotes cū leuitis. Rex aūt salomon ⁊ vniūsus cetus isrl̄. ⁊ oēs q̇ fuerūt ɔgregati: an̄ archā imolabāt arietes ⁊ boues absq̄z vllo nūero: tanta. n. erat multitudo victimaꝝ. Et intulerunt sacerdotes archā federis dn̄i in locū suū· id est ad oraculū tēpli in scā scōrū subt̄ alas cherubin: ita ut cherubin expanderēt alas suas sup locū i q̄ posita erat archa. ⁊ ipsā archā tegerent cū vectib⁹ suis. Vectiū aūt qb⁹ portabat̄ archa q̇a paululū lōgiores erāt· capita parebāt an̄ oraculū. Si vo q̇s paululū fuisset extrīsec⁹: eos videre non poterat. Fuit itaq̄z archa ibi vsq̄z in p̄ntem diē. Nihilq̄z erat aliud i archa nisi due tabule· q̄s posuerat moyses in oreb: qn̄ legē dedit dn̄s filijs isrl̄ egredientibus ex egypto. Egressis aūt sacerdotib⁹ de scūario: oēs. n. sacerdotes q̇ ibi potuerāt iueniri sanctificati sūt: nec adhuc in illo tp̄e vices ⁊ ministerioꝝ ordo int̄ eos diuisus erat: tā leuite q̄z cantores· id ē ⁊ q̇ sub asaph erāt. ⁊ qui sub hemā. ⁊ q̇ sub ydithun· filij ⁊ frēs eoꝝ vestiti byssinis· cimbalis ⁊ psalterijs ⁊ citharis ɔcrepabāt stantes ad orientalē plagā altaris ⁊ cū eis cātores centū viginti canētes tubis Igit̄ cuncti parit̄ ⁊ tubis ⁊ voce ⁊ cimbalis ⁊ organis ⁊ diūsi generis musicorū cōcinētib⁹. ⁊ vocē in sublime tollentib⁹· lōge sonit⁹ audiebat̄· ita ut cū dn̄m laudare cepissent ⁊ dicē: Confitemini dn̄o qm̄ bonus qm̄ in etnū mia eius· impleret̄ dom⁹ dei nube: nec possent sacerdotes stare ⁊ ministrare ꝓpter caliginē. Cōpleuerat. n. gloria dn̄i domū dei.

VI

Tunc salomon ait: Dn̄s pollicitus est ut hitaret in caligine: ego aūt edificaui domū nomi ei⁹: ut habitaret ibi in ꝑpetuū. Et cōuertit rex faciē suā. ⁊ bn̄dixit vniuerse multitudini isrl̄. Nā ois turba stabat intēta. Et ait: Bn̄dictus dn̄s de⁹ isrl̄: q̇ qd̄ locut⁹ ē dauid p̄ri meo· ope cōpleuit dicēs A die q̄ eduxi ꝑplm̄ meū de t̄ra egypti· non elegi ciuitatē de cunctis tribub⁹ isrl̄ ut edificaret̄ in ea dom⁹ noi meo· neq̄z elegi quē q̄z aliū virū ut eēt dux in ꝑplo meo isrl̄: s; elegi irl̄m ut sit nomē meū in ea. ⁊ elegi dauid: ut ɔstituerē eū sup ꝑplm̄ meū isrl̄. Cūq̄z fuisset volūtatis dauid p̄ris mei ut edificaret domū noi dn̄i dei isrl̄· dixit dn̄s ad eū. Quia hec fuit voluntas tua ut edificares domū nomini meo: bn̄ q̇dem fecisti huiuscemōi hr̄e volūtatē· s; nō tu edificabis mihi domū. Veruntn̄ fili⁹ tu⁹ q̇ egrediet̄ de lūbis tuis: ipse edificabit domū nomini meo. Cōpleuit ḡ dn̄s s̄monē suū quē locut⁹ fuerat: ⁊ ego surrexi ꝓ dauid p̄re meo ⁊ sedi sup thronū isrl̄ sicut locut⁹ ē dn̄s. ⁊ edificaui domū nomini dn̄i dei isrl̄. ⁊ posui in ea archā in q̄ ē pactū dn̄i qd̄ pepigit cū filijs isrl̄ Stetit ḡ corā altare dn̄i ex aduerso vniuerse multitudinis isrl̄. ⁊ extendit man⁹ suas. Siquidē fecerat salomon basim eneā ⁊ posuerat eā in medio basilice: hn̄tē q̇nq̄z cubitos lōgitudinis ⁊ q̇nq̄z latitudinis ⁊ tres cubitos altitudinis. Stetitq̄z sup eā. ⁊ deinceps flexis genib⁹ ɔ̄ vniuersā multitudinē isrl̄. ⁊ palmis in celum leuatis· ait: Dn̄e deus isrl̄· nō ē silis tui deus in celo ⁊ in terra· q̇ custodis pactū ⁊ miam cū s̄uis tuis· q̇ ambulāt corā te i toto corde suo· q̇ p̄stitisti s̄uo tuo dauid p̄ri meo q̄cūq̄z locut⁹ fueras eis. ⁊ q̄ ore ꝓmiseras: ope cōplesti· sic̄ ⁊ p̄ns tēpus ꝓbat. Nūc ḡ dn̄e de⁹ isrl̄ iple s̄uo tuo p̄ri meo dauid q̄cūq̄z locut⁹ es dicēs: Nō deficiet ex te vir corā me q̇ sedeat sup thronū isrl̄: ita tn̄ si custodierint filij tui vias meas. ⁊ ambulauerint in lege mea: sicut ⁊ tu ābulasti corā me. Et nūc dn̄e deus isrl̄ firmet̄ sermo tuus: quē locut⁹ es s̄uo tuo dauid. Ergo ne credibile ē· ut habitet de⁹ cū hoibus sup t̄rā? Si celū ⁊ celi celoꝝ nō te capiūt: quāto magis dom⁹ ista quā edificaui? S; ad h̄ tm̄ facta ē· ut respicias orōnē serui tui ⁊ obsecrationē ei⁹ dn̄e de⁹ me⁹. ⁊ audias p̄ces q̄s fūdit famul⁹ tu⁹ corā te: ut aperias oculos tuos sup domū istā dieb⁹ ac noctib⁹ sup locū in q̄ pollicit⁹ es ut inuocet̄ nomē tuū

basis. p° hic Arengheria

⁊ exaudires orōnē quā ſuꝰ tuus orat in eo:
exaudi ꝓces famuli tui. ⁊ ppl̃i tui iſrl̃. Qui-
cūq; orauerit in loco iſto: exaudi de habita-
culo tuo id eſt de celis. ⁊ propitiare. Si pec-
cauerit qſpiā in ꝓximū ſuū ⁊ iurare ꝯ eū pa-
ratus venerit. ſeq; maledicto cōſtrinxerit co-
rā altari in domo iſta: tu audies de celo. ⁊ fa-
cies iudiciū ſuorū tuoꝝ: ita ut reddas iniq̃
viā ſuā in caput ꝓpriū. ⁊ vlciſcaris iuſtū retri-
buēs ei ſcḋm iuſticiā ſuā. Si ſupatꝰ fuerit ppl̃s
tuus iſrl̃ ab inimicis. peccabūt. n. tibi. ⁊ ꝯuerſi
egerint pniām. ⁊ obſecrauerint nomē tuū. ⁊
fuerint deꝓcati te i loco iſto: tu exaudies de
celo. ⁊ ꝓpitiare pctō ppl̃i tui iſrl̃: ⁊ reduc eos
in trā quā dediſti eis ⁊ prībꝰ eoꝝ. Si clauſo
celo pluuia nō fluxerit ꝓpt̃ pctā ppl̃i tui. ⁊ de-
ꝓcati te fuerint in loco iſto. ⁊ cōfeſſi nōi tuo. ⁊
ꝯuerſi a pctīs ſuis cū eos afflixeris: exaudi de
celo dn̄e. ⁊ dimitte pctā ſuis tuis ⁊ ppl̃i tui
iſrl̃. ⁊ doce eos viā bonā. p quā ingrediant̃:
⁊ da pluuiā tre quā dediſti ppl̃o tuo ad poſ-
ſidendū. Fames ſi orta fuerit i trā. ⁊ peſtilen-
tia erugo ⁊ aurugo ⁊ locuſta ⁊ brucus. ⁊ ho-
ſtes vaſtatis regiōibꝰ portas obſederint ciui-
tatis. oīſq; plaga ⁊ infirmitas ꝓſſerit: ſi qs de
ppl̃o tuo iſrl̃ fuerit deꝓcatꝰ. cognoſcēs plagā
⁊ infirmitatē ſuā. ⁊ expāderit manus ſuas in
domo hac: tu exaudies de celo de ſublimi. s.
hitaculo tuo: ⁊ ꝓpitiare: ⁊ redde vnicuiq;
ſcḋm vias ſuas: q̃s noſti eū hr̃e in corde ſuo.
Tu. n. ſolus noſti corda filioꝝ hoīuꝫ: ut time-
ant te ⁊ ābulēt in viis tuis: cūctis diebꝰ q̇bꝰ
viuūt ſup faciē tre quā dediſti prībus noſtris.
Externū q̊q; qui nō ē de ppl̃o tuo iſrl̃. ſi venerit
de terra longinq̃ ꝓpt̃ nomē tuū magnū ⁊ ꝓpt̃
manū tuā robuſtā. ⁊ brachiū tuū extentum. ⁊
adorauerit i loco iſto: tu exaudies de celo fir-
miſſimo habitaculo tuo. ⁊ facies cuncta p q̇-
bus inuocauerit te ille pegrinus: ut ſciant oēs
populi tre nomē tuū. ⁊ timeāt te ſicut ppl̃s
tuus iſrl̃: ⁊ cognoſcāt q̇a nomē tuū inuocatū ē
ſup domū hanc. quam edificaui nōi tuo. Si
egreſſus fuerit ppl̃s tuus ad bellū ꝯ aduer-
ſarios ſuos p viā i q̃ miſeris eos: adorabūt te
ꝯ viā i q̃ ciuitas h̃ ē quā elegiſti. ⁊ domꝰ quā
edificaui nōi tuo: ut exaudias de celo ꝓces
eoꝝ ⁊ obſecrationē. ⁊ vlciſcaris. Si aūt pecca-
uerit tibi. neq; .n. ē hō q̇ nō peccet. ⁊ iratꝰ fueris
eis. ⁊ tradideris hoſtibꝰ. ⁊ captiuos duxerint
eos in trā lōginquā. vel certe q̇ iux̃ ē. ⁊ ꝯuer-
ſi in corde ſuo i trā ad quā captiui ducti fue-
rāt egerint pniām. ⁊ deꝓcati te fuerint i terra
captiuitatis ſue dicētes: peccauimꝰ. iniq̃ feci-
mus. iniuſte egimꝰ. ⁊ reuerſi fuerint ad te i to-
to corde ſuo. ⁊ i tota aīa ſua i trā captiuitatis
ſue ad quā ducti ſūt: adorabūt te ꝯ viā terre
ſue quā dediſti prībꝰ eoꝝ. ⁊ vrbis quā elegi-
ſti. ⁊ domus quā edificaui nōi tuo: ut exau-
dias de celo h̃ ē de firmo hitaculo tuo ꝓces
eoꝝ. ⁊ facias iudicium. ⁊ dimittas ppl̃o tuo
q̃uis pctōri. Tu es. n. deus meꝰ. Aperiant̃
q̃ſo oculi tui. ⁊ aures tue intētē ſint ad orōnē
q̃ fit in loco iſto. Nūc igit̃ ꝯſurge dn̄e deus in
requiem tuā: tu ⁊ archa fortitudinis tue. Sa-
cerdotes tui dn̄e deꝰ iduant̃ ſalutē. ⁊ ſcī tui
letent̃ in bonis. Dn̄e deꝰ meꝰ ne auerteris faciē
xp̄i tui. Memēto miſicordiaꝝ dauid ſui tui.

Umq; cōpleſſet ſalomon VII
(C)

fundēs ꝓces. ignis deſcēdit de celo:
⁊ deuorauit holocauſta ⁊ victimas.
⁊ maieſtas dn̄i īpleuit domū: nec poterāt ſa-
cerdotes ingredi templū dn̄i eo q̄ impleſſet
maieſtas dn̄i templū. Sed ⁊ oēs filii iſrl̃ vi-
debāt deſcendentē ignē. ⁊ gloriā dn̄i ſup do-
mū. ⁊ corruentes ꝓni in terrā ſup pauimentū
ſtratū lapide adorauerūt ⁊ laudauerunt do-
minū. qm̄ bonus. qm̄ in ſeculū mīa eiꝰ. Rex
aūt ⁊ oīs ppl̃s īmolabāt victimas corā do-
mino. Mactauit igit̃ rex ſalomō hoſtias. boū
vigintiduo milia: arietū cētū viginti milia.
Et dedicauit domū dei rex ⁊ vniūſus ppl̃s.
Sacerdotes aūt ſtabāt i officiis ſuis. ⁊ leuite i
organis carminum dn̄i. q̃ fecit dauid rex ad
laudandū dn̄m. qm̄ bonꝰ. qm̄ i etnū mīa eiꝰ.
hymnos dauid canētes p manꝰ ſuas. Porro
ſacerdotes canebāt tubis aū eos: cunctuſq;
iſrl̃ ſtabat. Scificauit q̊q; ſalomō mediū atrii
aū templū dn̄i. Obtulerat. n. ibi holocauſta
⁊ adipes pacificoꝝ: q̇a altare eneū qḋ fece-
rat nō potat ſuſtinē holocauſta ⁊ ſacrificia ⁊
adipes pacificoꝝ. Fecit ḡ ſalomon ſollēnita-
tē in tpe illo ſeptē diebꝰ ⁊ oīs iſrl̃ cū eo. eccle-
ſia magna valde: ab introitu emath vſq; ad
torrētē egypti. Fecitq; die octauo collectā:
eo q̄ dedicaſſet altare ſeptē diebꝰ. ⁊ ſollenni-
tatē celebraſſet diebꝰ ſeptē. Igit̃ in die viceſi-
motertio mēſis ſeptimi dimiſit ppl̃os ad ta-
bernacula ſua: letantes atq; gaudentes ſup
bono qḋ fecerat dn̄s dauid ⁊ ſalomoni ⁊ iſrl̃
ppl̃o ſuo. Compleuitq; ſalomon domū dn̄i. ⁊
domū regis. ⁊ oīa q̃ diſpoſuerat i corde ſuo ut
facēt in domo dn̄i. ⁊ i domo ſua ⁊ ꝓſperatꝰ eſt.

Apparuit autem ei dn̄s nocte. ⁊ ait: Audiui
oꝛonē tuā. ⁊ elegi locū istū mihi in domū sa-
crificij. Si clausero celū ⁊ pluuia nō fluxerit
⁊ mādauero ⁊ ꝑcepo locuste ut deuoꝛet t̄rā
⁊ misero pestilentiā in ppl'm meū: conuersus
aūt ppl'us me⁹ sup q̄s īuocatū est nomē meū:
depꝑcatus me fuerit. ⁊ exq̇sierit faciem meā. ⁊
egerit pniam a vijs suis pessimis. ⁊ ego ex-
audiā de celo. ⁊ ꝓpiti⁹ ero pctīs eoꝝ. ⁊ sana-
bo terrā eoꝝ. Oculiq̄ mei erūt apti. ⁊ aures
mee erecte ad oꝛonē ei⁹ q̇ i loco isto oꝛauerit
Elegi. n. ⁊ sc̄ificaui locū istū: ut sit nomē meū
ibi in sempiternū. ⁊ pmaneāt oculi mei ⁊ coꝛ
meū ibi cūctis dieb⁹. Tu q̄ si ābulauer̄ coꝛā
me sicut ābulauit dauid p̄r tuus. ⁊ fecer̄ iux̄
oīa q̄ ꝑcepi tibi: ⁊ iusticias meas iudiciaq̄
seruaueris: suscitabo thꝛonū regni tui: sicut
pollicitus sū dauid p̄ri tuo dicēs. Nō auferet̄
de stirpe tua vir: q̇ nō sit ꝑnceps i isrl'. Si aūt
auersi fueritꝭ. ⁊ dereliq̄ritis iusticias meas ⁊
ꝑcepta mea q̄ ꝓposui vobis. ⁊ abeūtes s̄uieri-
tis dijs alienis. ⁊ adoꝛaueritis eos: euellā
vos de t̄ra mea quā dedi vobis. ⁊ domū hanc
quā edificaui nōi meo ꝓijciā a facie mea: ⁊
tradā eā in parabolā ⁊ i exēplū cunctꝭ ppl'is. ⁊
domus ista erit in ꝓuerbiū vniūsis trāseūti-
bus. ⁊ dicent stupentes: Quare fecit dn̄s sic
terre huic ⁊ domui huic? Respondebuntq̄:
Quia dereliq̄rūt dn̄m deū patꝝ suoꝝ q̇ edu-
xit eos de t̄ra egypti. ⁊ apph̄ēderūt deos alie-
nos ⁊ adoꝛauerunt eos ⁊ coluerūt: idcirco
venerūt sup eos vniuersa h̄ mala. VIII

Expletis aūt viginti ānis postq̄ edi-
ficauit salomon domū dn̄i ⁊ domum
suā: ciuitates q̄s dederat hirā salo-
moni edificauit ⁊ habitare ibi fecit filios isrl'.
Abijt q̄ in emath suba. ⁊ obtinuit eā ⁊ edifi-
cauit palmiram in deserto: ⁊ alias ciuitates
munitissimas edificauit i emath. Extruxitq̄
bethoꝛon supioꝛē. ⁊ bethoꝛon inferioꝛē ciui-
tates muratas: hn̄tes poꝛtas ⁊ vectes ⁊ se-
ras. Balaath etiā ⁊ oēs vrbes firmissimas q̄
fuerūt salomonis cūctasq̄ vrbes q̄drigaꝝ. ⁊
vrbes eq̇tū. Oia q̄cūq̄ voluit fecit rex salo-
mon atq̄ disposuit: edificauit i irl'm ⁊ i liba-
no ⁊ in vniūsa terra ptātis sue. Oēm ppl'm q̇
derelictus fuerat de etheis ⁊ āmoꝛreis ⁊ phe-
reçeis ⁊ eueis ⁊ iebuseis qui nō erāt de stirpe
isrl'. de filijs eoꝝ ⁊ de posterı̄ q̄s nō interfecerāt
filij isrl': subiugauit salomon in tributarios
vsq̄ in diē hāc. Poꝛro de filijs isrl' non posuit
ut s̄uirēt opib⁹ regꝭ. Ipsi. n. erāt viri bellato-
res ⁊ duces ꝑmi: ⁊ ꝑncipes q̄drigaꝝ ⁊ eq̇tū
ei⁹. Oēs aūt ꝑncipes exercit⁹ regꝭ salomonis
fuerūt ducēti q̇nq̄ginta q̇ erudiebāt ppl'm. Fi-
liā ꝟo pharaonis trāstulit de ciuitate dauid
i domū quā edificauerat ei. Dixit. n. rex. Nō
h̄itabit vxoꝛ mea in domo dauid regꝭ isrl'. eo
q̄ sc̄ificata sit: quia igressa ē in eā archa dn̄i.
Tūc obtulit salomon holocausta dn̄o sup al-
tare dn̄i q̇d extruxerat an̄ poꝛticū: ut per sin-
gulos dies offerret̄ in eo iux̄ ꝑceptū moysi in
sabbatꝭ ⁊ in kalendis ⁊ i festis dieb⁹ ter p an-
nū: id est in sollēnitate açimoꝝ ⁊ sollēnitate
ebdomadaꝝ. ⁊ i sollēnitate tabnaculoꝝ. Et
ꝯstituit iux̄ dispositionē dauid p̄ris sui officia
sacerdotū i misterijs suis. ⁊ leuitas in oꝛdine
suo: ut laudarēt ⁊ mīstrarēt coꝛā sacerdoti-
bus iux̄ ritū vniuscuiusq̄ diei. ⁊ ianitoꝛes in
diuisionibus suis p poꝛtā ⁊ poꝛtā. Sic. n. ꝑce-
perat dauid hō dei. Nec ꝑtergressi sūt de mā-
datis regꝭ tā sacerdotes q̄ leuite: ex oibus q̄
ꝑcepat. Et i custodijs thesauroꝝ oēs impen-
sas ꝑpatas hūit salomon: ex eo die q̄ fūdauit
domū dn̄i vsq̄ in diē q̄ pfecit eā. Tunc abijt
salomon i asiongaber. ⁊ in hailath ad oꝛam
mar̄ rubꝛi: q̄ ē in t̄ra edom. Misit g̊ ei hirā
p man⁹ s̄uoꝝ suoꝝ naues ⁊ nautas gnaros
mar̄. ⁊ abierūt cū seruis salomonis i ophir.
Tulerūtq̄ inde q̄dringenta q̇nq̄ginta talenta
auri ⁊ attulerūt ad regē salomonē. IX

Regina q̄ saba cū audisset famā salo-
monis venit ut temptaret eū in eni-
gmatib⁹ in irl'm: cū magnis opib⁹ ⁊
camelis q̇ poꝛtabant aromata ⁊ auri plimū
gēmasq̄ ꝑciosas. Cūq̄ venisset ad salomonē
locuta est ei q̄cūq̄ erant in coꝛde suo. Et ex-
posuit ei salomon oia q̄ ꝓposuerat: nec q̇cq̄
fuit q̇d nō pspicuum ei fecerit. Que postq̄ vi-
dit sapiam. s. salomonis. ⁊ domū quā edifi-
cauerat. necnō ⁊ cibaria mēse ei⁹ ⁊ h̄itacula
s̄uoꝝ. ⁊ officia mīstroꝝ ei⁹ ⁊ vestimēta eoꝛum
pincernas q̄ ⁊ vestes eoꝝ: ⁊ victimas quas
īmolabat i domo dn̄i: nō erat ꝑ stupoꝛe vltra
in ea spūs. Dixitq̄ ad regē. Uerus est sermo
quē audierā in t̄ra mea: de virtutib⁹ ⁊ sapia
tua. Nō credebā narrantib⁹: donec ipsa ve-
nissem. ⁊ vidissent oculi mei. ⁊ probassem vix
medietatē sapie tue mihi fuisse narratā. Ui-
cisti famā ꝟtutib⁹ tuis. Bti viri tui ⁊ bti ser-
ui tui: hi qui assistūt coꝛā te oī tpe ⁊ audiunt
sapiam tuā. Sit dn̄s de⁹ tu⁹ bn̄dict⁹: q̇ voluit

·enigma · ē obscā sn̄tia [illegible]

te ordinare sup thronū suū regem dñi dei tui.
Quia diligit de⁹ isrł. ⁊ vult ſuare eū i etnū:
idcirco posuit te sup eū regē. ut facias iudicia
atq₃ iusticiā. Dedit aūt regi centū viginti ta-
lenta auri. ⁊ aromata multa nimis. ⁊ gēmas
ꝓciosissimas. Nō fuerūt aromata talia. ut hͣ
q̄ dedit regina saba regi salomoni. Sȝ ⁊ ſui
hiram cū seruis salomonis attulerūt auꝝ de
ophir ⁊ ligna thina. ⁊ gēmas preciosissimas.
De qb⁹ fecit rex de lignis. s. thinis ġdͦ⁹ in do-
mo dñi. ⁊ in domo regia. citharas q₃ ⁊ psal-
teria cātorib⁹. Nūq₃ visa sūt i t̄ra iuda ligna
talia. Rex āt salomō dedit regine saba cūcta
q̄ voluit ⁊ q̄ postulauit. ⁊ multo plura q₃ at-
tulerat ad eū. Que reuersa abiit i t̄rā suā cū
ſuis suis. Erat aūt pond⁹ auri qd̄ afferebaẗ
salomoni p singłos ānos sex cēta sexagitasex
talenta auri: excepta ea sūma quā legati di-
uersaꝝ gētiū ⁊ negociatores afferre ꝯsueue-
rāt. oēsq₃ reges arabie ⁊ satrapꝫ t̄raꝝ q̇ cōpor
tabāt auꝝ ⁊ argentū salomoni. Fecit igiẗ rex
salomō ducētas hastas aureas. de sūma sex
cētoꝝ aureoꝝ. q̇ i singulis hastis expēdebanẗ.
Trecēta qͦ₃ scuta aurea trecētoꝝ aureoꝝ: q̇-
bus tegebāẗ singula scuta. Posuitq₃ ea rex i
armamētario qd̄ erat cōsitū nemore. Fecit qͦ₃
rex soliū eburneū grāde. ⁊ vestiuit illud auro
mūdissimo. Sex q₃ gradus q̇bus ascēdebaẗ
ad solium. ⁊ scabellū aureū. ⁊ brachiola duo
altrinsecus. ⁊ duos leones stantes iuxͣ bra-
chiola: sȝ ⁊ alios duodecim leunculos stan-
tes sup sex gradus ex vtraq₃ parte. Non fuit
tale soliū in vniūsis regnis. Uia qͦ₃ vasa cō-
uiuij regꝭ erāt aurea: ⁊ vasa dom⁹ salt⁹ liba-
ni ex auro purissimo. Argentū. n. i dieb⁹ illis
ꝓ nihilo reputabaẗ. Siq̇dē naues regꝭ ibāt i
tharsis cū ſuis hiram semel i ānis trib⁹. ⁊ de-
ferebāt inde auꝝ ⁊ argentū ⁊ ebur ⁊ simias ⁊
pauos. Magnificat⁹ ē igiẗ salomon sup oēs
reges t̄re: p̄ diuitijs ⁊ glia. Oēsq₃ reges t̄ra-
rū desiderabāt vidē faciē salomonis: ut au-
dirēt sapiam quā dederat de⁹ i corde eius. Et
deferebāt ei mūera: vasa argētea ⁊ aurea. ⁊
vestes ⁊ arma ⁊ aromata eq̄s ⁊ mulos p sin-
gulos ānos. Hūit qͦ₃ salomō q̄dragita milia
eqꝝ i stabulis. ⁊ curruū eq̇tūq₃ duodeci mi-
lia. Cōstituitq₃ eos in vrbib⁹ q̄drigaꝝ. ⁊ vbi
erat rex i irłm. Exercuit etiā ptātem sup cun-
ctos reges a flumie eufrate vsq₃ ad t̄rā phi-
listinoꝝ. ⁊ vsq₃ ad t̄minos egypti. Tantamq₃
copiam p̄buit argenti in irłm q̄si lapidū. ⁊ ce-
droꝝ tantā multitudinē velut sycomoꝝ q̄
gignūẗ i cāpestrib⁹. Adducebāẗ āt ei equi de
egypto: cūctisq₃ regiōib⁹: Reliq̄ aūt opa sa-
lomonis p̄oꝝ ⁊ nouissimoꝝ scripta sūt i ṽbis
nathā pph̄e. ⁊ in libris abie sylonit: in visio-
ne qͦ₃ addo videntis ꝯ hierobōā filiū nabath
Regnauit aūt salomon i irłm sup oēm isrł q̄-
draginta ānis. Dormiuitq₃ cū patrib⁹ suis.
⁊ sepelierūt eū in ciuitate dauid: regnauitq₃
roboam filius eius pro eo. X

P Rofect⁹ ē aūt robōā in sychem. Illuc
eni cunctus isrł ꝯuenerat. ut cōstitue-
rent eū regē. Qd̄ cū audisset hiero-
boam fili⁹ nabath q̇ erat in egypto: fugerat
q̇ppe illuc an̄ salomonē: stati reūsus ē. Uo-
caueruntq₃ eū ⁊ venit cū vniuerso isrł. ⁊ locuti
sunt ad roboam dicētes. Pr̄ tuus durissimo
iugo nos p̄ssit. tu leuiora ipera p̄re tuo q̇ no-
bis iposuit ḡuē seruitutē. ⁊ paululū de onere
subleua: ut seruiam⁹ tibi. Qui ait: P⁹ tres
dies reuertimini ad me. Cūq₃ abiisset pp̄łus
iniit cōsiliū cū senib⁹ q̇ steterāt corā p̄re eius
salomone dū adhͨ viueret dicēs: Quid datꝭ
cōsilij ut r̄ndeā pp̄ło? Qui dixerūt ei. Si pla-
cuerꝭ pp̄ło huic ⁊ lenierꝭ eos ṽbis clemētibus
seruiēt tibi oī tpe. At ille reliq̇t ꝯsiliū senū. ⁊
cum iuuenibus tractare cepit q̇ cū eo nutriti
fuerāt. ⁊ erāt in comitatu illius. Dixitq₃ ad
eos. Quid vobis videẗ. uł r̄ndē q̇d verbo po-
pulo huic q̇ dixit mihi: subleua iugū qd̄ ipo-
suit nobis pr̄ tu⁹? At illi r̄nderūt ut iuuenes
⁊ nutriti cū eo i delitijs: atq₃ dixerūt. Sic lo-
q̄ris pp̄ło q̇ dixit tibi. pr̄ tu⁹ aggrauauit iugū
nr̄m. tu subleua. ⁊ sic r̄ndebis ei. Minim⁹ digi-
tus me⁹: grossior ē lūbis p̄ris mei. Pr̄ meus
īposuit vobis graue iugū. ⁊ ego mai⁹ pōd⁹ ap-
ponā. Pať me⁹ cecidit vos flagellis: ego ṽo
cedā vos scorpionib⁹. Uenit ḡ hieroboam ⁊
vniuersus pp̄łus ad robōā die t̄tio: sicut p̄ce-
perat eis. R̄nditq₃ rex dura. derelicto cōsilio
senioꝝ: locutusq₃ ē iuxͣ iuuenū voluntatē. Pr̄
me⁹ graue vobis īposuit iugū: qd̄ ego ḡuius
faciā. Pr̄ me⁹ cecidit vos flagellis: ego ṽo ce-
dam vos scorpionib⁹. Et nō acq̇euit pp̄łi p̄ci-
bus. Erat. n. voluntatꝭ dei: ut cōpleręẗ ſmo
eius quē locut⁹ fuerat p manū abie sylonitꝭ
ad hierobōā filiū nabath. Popul⁹ aūt vniuer
sus rege duriora dicēte: sic locutus ē ad eū.
Nō ē nobis ps i dauid: neq₃ hēditas in filio
isai. Reuertere in tabernacula tua: isrł. Tu
autē pasce domū tuam: dauid. Et abiit isrł

in tabernacula sua. Super filios autem isrl' q̄
habitabant in ciuitatibus iuda regnauit ro-
boam. Misitq̃ rex roboam aduram qui pre-
erat tributis. ⁊ lapidauerunt eum filij isrl'. ⁊
mortuus est. Porro rex roboam currum fe-
stinauit ascendere. ⁊ fugit in irl'm. Recessitq̃
isrl' a domo dauid: vsq̃ ad diem hanc. XI

Venit aūt roboam in irl'm. ⁊ cōuoca-
uit vniuersam domum iuda ⁊ benia-
min centū octoginta milia electorū
atq̃ bellantium: ut dimicaret cōtra isrl' ⁊ cō-
uerteret ad se regnum suū. Factusq̃ est sermo
dn̄i ad semeiam hominē dei dicens: Loque-
re ad roboam filium salomonis regem iuda
⁊ ad vniuersum israhel qui est in iuda ⁊ be-
niamin. Hec dicit domin⁹. Nō ascēdetis neq̃
pugnabitis cōtra fratres vr̄os: reuertatur
vnusquisq̃ in domū suā: quia mea hoc gestū
est voluntate. Qui cum audissent sermonem
dn̄i reuersi sunt: nec perrexerunt ꝯtra hiero-
boam. Habitauit aūt roboam in irl'm. ⁊ edi-
ficauit ciuitates muratas ī iuda: extruxitq̃
bethleem ⁊ etham ⁊ thecue. bethsur q̊q̃ ⁊ socco
⁊ odollam. necnō ⁊ geth ⁊ maresa ⁊ ҫiph: ꝯ
⁊ adurā ⁊ lachis ⁊ asecha: saraa q̊q̃ ⁊ abia-
lon ⁊ hebron que erant in iuda ⁊ beniamin
ciuitates munitissimas. Cūq̃ clausisset eas
murꝭ posuit in eis principes. ciborūq̃ horrea:
hoc est olei ⁊ vini. Sed ⁊ in singulis vrbib⁹
fecit armamētaria scutoꝝ. ⁊ hastaꝝ: firma-
uitq̃ eas sūma diligentia: ⁊ imperauit sup
iudam ⁊ beniamin. Sacerdotes aūt ⁊ leuite
qui erāt in vniuerso isrl' venerūt ad eū de cun-
ctis sedibus suis: relinquētes suburbana ⁊
possessiōes suas. ⁊ trāseūtes ad iudā ⁊ irl'm:
eo ꝙ abiecisset eos hieroboam ⁊ posteri eius
ne sacerdotio dn̄i fungerent: qui ꝯstituit sibi
sacerdotes excelsoꝝ ⁊ demonioꝝ. vitulorūq̃
quos fecerat. Sȝ ⁊ de cunctis tribubus isrl'
quicūq̃ dederant cor suū ut q̄rerēt dn̄m deū
isrl' venerūt in irl'm ad īmolandū victimas
suas corā dn̄o deo patrū suoꝝ. ⁊ roborauе-
rūt regnū iuda. ⁊ confirmauerūt roboā filiū
salomonis p̱ tres annos. Ambulauerūt eni
in vijs dauid ⁊ salomonis ānis tm̄ tribus.
Duxit aūt roboā vxorē: maalath filiā hieri-
muth filij dauid: abiail q̊q̃ filiam heliab filij
isai: que peperit ei filios: ieos ⁊ sommoriā ⁊
ҫoom. Post hanc q̊q̃ accepit maachā filiam
absalon: q̄ peperit ei abia ⁊ abi ⁊ ҫiҫa ⁊ salo-
mith. Amauit aūt roboā maachā filiā absa-
lon: super oēs vxores suas ⁊ ꝯcubinas. Nā
vxores decē ⁊ octo duxerat: cōcubinas autē
sexaginta. ⁊ genuit vigintiocto filios ⁊ sexa-
ginta filias. Cōstituit vero in capite abiā fi-
liū maacha ducē sup̱ oēs frēs suos: ipsū. n.
regē facere cogitabat quia sapientior fuit ⁊
potentior sup̱ oēs filios eius. ⁊ in cunctis fi-
nibus iuda ⁊ beniamin ⁊ in vniuersis ciuita-
tibus muratꝭ. Prebuitq̃ eis escas plurimas.
⁊ multas petiuit vxores. XII

Cumq̃ roboratum fuisset regnū ro-
boam ⁊ cōfortatū: dereliq̄t legē dn̄i
⁊ oīs isrl' cū eo. Anno autē q̄nto re-
gni roboā. ascēdit sesac rex egypti in irl'm q̄a
peccauerāt dn̄o: cū mille ducentis curribus
⁊ sexaginta milibus eq̄tū. Nec erat numer⁹
vulgi qd̊ venerat cū eo ex egypto: libyes. s. ⁊
trogodyte ⁊ ethiopes: cepitq̃ ciuitates mu-
nitissimas in iuda. ⁊ venit vsq̃ in irl'm. Se-
meias aūt ꝓpħa ingressus est ad roboā ⁊ ṗn
cipes iuda: q̄ ꝯgregati fuerant ī irl'm fugien-
tes sesac: dixitq̃ ad eos. Hec dicit dn̄s. Vos
reliquistis me. ⁊ ego reliq̄ vos in manu sesac.
Consternatiq̃ principes isrl' ⁊ rex dixerunt:
Justus ē dn̄s. Cūq̃ vidisset dn̄s q̊ humilia-
ti essent: factus ē sermo dn̄i ad semeiā dicēs:
Quia humiliati sūt nō disperdā eos: daboq̃
eis pauxillū auxilij ⁊ nō stillabit furor meus
sup̱ irl'm p̱ manū sesac. Veruntn̄ seruient ei:
ut sciāt distantiā seruitutis mee ⁊ seruitutis
regni terrarū. Recessit itaq̃ sesac rex egypti
ab irl'm sublatis thesauris dom⁹ dn̄i ⁊ dom⁹
regis: oīaq̃ secū tulit. ⁊ clypeos aureos q̄s
fecerat salomon. pro quib⁹ fecit rex eneos. ⁊
tradidit illos ṗncipibus scutarioꝝ q̄ custo-
diebant vestibulū palatij. Cūq̃ introiret rex
domū dei. veniebāt scutarij ⁊ tollebant eos:
iterūq̃ referebāt eos ad armamentariū suū.
Veruntamē quia humiliati sūt. auersa est ab
eis ira dn̄i: nec deleti sūt penitus. Siquidē ⁊
in iuda inuēta sūt opa̱ bona. Cōfortatus ē ḡ
rex roboā in irl'm: atq̃ regnauit. Quadra-
ginta aūt ⁊ vni⁹ ānī erat cū regnare cepisset:
⁊ decē ⁊ octo annis regnauit ī irl'm vrbe quā
elegit dn̄s. ut cōfirmaret nomē suū ibi. de cun-
ctis tribubus isrl'. Nomen autē matris eius
naama āmanites. Fecitq̃ malū. ⁊ nō prepa-
rauit cor suū ut quereret dn̄m. Opera vero
roboā prima ⁊ nouissima. scripta sūt in libris
semeie ꝓphete ⁊ addo videntꝭ. ⁊ diligent̄ ex-
posita. Pugnaueruntq̃ aduersum se roboam

⁊ bieroboam cunctis diebꝰ. Et dormiuit roboam cū prībus suis. sepultusq; est i ciuitate dauid: ⁊ regnauit abia filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. XIII

Anno decīmooctauo regī bieroboam regnauit abia sup iudā. Tribꝰ annis regnauit in irlm. Nomenq; mrīs eiꝰ micbaia: filia vribel de gabaa. ⁊ erat bellū int̄ abia ⁊ bieroboā. Cūq; inijsset abia certamē. ⁊ baberet bellicosissimos viros. ⁊ electoꝝ q̄draginta milia: bieroboā cōstruxit e ꝯ aciē octoginta milia viroꝝ: q̇ ⁊ ipsi electi erant ⁊ ad bella fortissimi. Stetit ḡ abia sup montē semerō. q̇ erat i ephraim. ⁊ ait: Audi bieroboam ⁊ oīs isrl̄. Nū ignorat; ꝙ dn̄s deus isrl̄ dederit regnū dauid sup isrl̄ i sempit̄nū: ipsi ⁊ filijs eiꝰ i pactū salis: Et surrexit bieroboā filiꝰ nabatb s̄uꝰ salomonis filij dauid. ⁊ rebellauit ꝯ dn̄m suū: Cōgregatiq; sunt ad eū viri vanissimi ⁊ filij belial. ⁊ p̄ualuerūt ꝯ roboam filiū salomonis: Porro roboā erat rudis ⁊ corde pauido: nec potuit resistere eis: Nūc ḡ vos dicit; ꝙ resistere possit; regno dn̄i q̇ possidet p filios dauid? Habetisq; grandē ppl̄i multitudinē: atq; vitulos aureos q̄s fecit vobis bieroboā i deos. Et eiecist; sacerdotes dn̄i filios aaron atq; leuitas. ⁊ fecistis vobis sacerdotes sic̄ oēs ppl̄i t̄raꝝ. Quicūq; venerit ⁊ initiauerit manū suā i tauro. i bobꝰ ⁊ in arietibꝰ septē: fit sacerdos eoꝝ q̇ nō sunt dij. Noster aūt dn̄s deꝰ ē: quē nō relinq̇mꝰ. Sacerdotesq; ministrāt dn̄o de filijs aaron. ⁊ leuite sūt i ordine suo: bolocausta q̊q; offerūt dn̄o p singulos dies. mane ⁊ vespe. ⁊ thymiama iux̄ legī p̄cepta ꝯfectū. ⁊ ꝓponunt̄ panes in mēsa mūdissima. Estq; apud nos cādelabrū aureū ⁊ lucerna eiꝰ: ut accēdāt̄ semp ad vespam. Nos q̇ppe custodīmꝰ p̄cepta dn̄i dei nr̄i: quem vos reliq̇stis. Ergo in exercitu nr̄o dux deus ē. ⁊ sacerdotes eius q̇ clangūt tubis ⁊ resonāt ꝯ vos. Filij isrl̄ nolite pugnare ꝯ dn̄m deū patrū vr̄oꝝ: q̇a nō vobis expedit. Hec illo loquēte: bieroboam retro moliebat̄ insidias. Cūq; ex aduerso ostiū staret: ignorantem iudā. suo āmbiebat exercitu. Respiciensq; iudas vidit instare bellū ex aduerso ⁊ pꝰ tergū. ⁊ clamauit ad dn̄m. ac sacerdotes tubis canē ceperūt: oēsq; viri iuda vociferati sunt. Et ecce illis clamātibus. ꝑterruit deus bieroboā ⁊ oēm isrl̄ q̇ stabat ex aduerso abia ⁊ iuda: fugerūtq; filij isrl̄ iudam. ⁊ tradidit eos deus i manu eoꝝ. Percussit ḡ eos abia ⁊ ppl̄s eiꝰ plaga magna. ⁊ corruerūt vulnerati ex isrl̄: q̇nq̄ginta milia viroꝝ fortiū. Humiliatiq; sunt filij isrl̄ in t̄pe illo. ⁊ vebemētissime ꝯfortati filij iuda: eo ꝙ sperassent i dn̄o deo patrū suoꝝ. Persecutꝰ ē aūt abia fugiētē bieroboā. ⁊ cepit ciuitates eiꝰ. betbel ⁊ filias eiꝰ ⁊ biesana cū filiabꝰ suis. effron q̊q; ⁊ filias eiꝰ Nec valuit vltra resistē bieroboā in diebus abia. Quē ꝑcussit dn̄s ⁊ mortuꝰ ē. Igit̄ abia ꝯfortato iperio suo. accepit vxores q̄tuordecim: ꝓcreauitq; vigintiduos filios. ⁊ sedecim filias. Reliqua aūt sermonū abia viarūq; ⁊ operum eius. scripta sunt diligentissime in libro addo propbete. XIIII

Dormiuit aūt abia cū prībus suis. ⁊ sepelierūt eum in ciuitate dauid. Regnauitq; asa filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. In cuius diebꝰ q̇euit t̄ra annis decē. Fecit ḡ asa q̇d bonū ⁊ placitū erat i ꝯspectu dei sui. ⁊ subuertit altaria ꝑegrini cultus. ⁊ excelsa. ⁊ confregit statuas lucosq; succidit. ⁊ p̄cepit iude ut q̄reret dn̄m deum patrū suoꝝ. ⁊ faceret legem. ⁊ vniuersa mandata. Et abstulit de cūct; vrbibus iuda. aras ⁊ pbana. ⁊ regnauit in pace. Edificauit q̊q; vrbes munitas i iuda: q̇a q̇etus erat ⁊ nulla tēporibꝰ eiꝰ bella surrexerāt pacē dn̄o largiēte. Dixit aūt iude. Edificemꝰ ciuitates istas. ⁊ vallemꝰ muris. ⁊ roboremꝰ turribus ⁊ portis ⁊ seris. donec a bellis q̇eta sunt oīa: eo ꝙ q̄sierimꝰ dn̄m deū patꝝ nr̄oꝝ. ⁊ dederit nobis pacem ꝑ gyrū. Edificauerūt igit̄. ⁊ nullū in extruendo impedimentū fuit. Habuit aūt asa i exercitu suo portātiū scuta ⁊ bastas de iuda trecēta milia: de beniamī vo scutarioꝝ ⁊ sagittarioꝝ ducēta octogīta milia. Oēsq; isti viri fortissimi. Egressus ē aūt ꝯ eos çara etbiops cū exercitu suo decies cētena milia ⁊ curribꝰ trecent;. ⁊ venit vsq; maresa. Porro asa ꝑrexit obuiā ei. ⁊ instruxit aciē ad bellū in valle sepbata. q̄ est iuxta maresa ⁊ inuocauit dn̄m deū ⁊ ait: Dn̄e nō est apud te vlla distātia. vtrū i paucis auxilierj aut in pluribꝰ: adiuua nos dn̄e deꝰ nr̄. In te. n. ⁊ i tuo noīe bn̄tes fiduciā: venimꝰ ꝯ banc multitudinē. Dn̄e deus nr̄ tu es: nō p̄ualeat ꝯ te bō. Exterruit itaq; dn̄s etbiopes corā asa ⁊ iuda. Fugerūtq; etbiopes. ⁊ ꝑsecutꝰ ē eos asa ⁊ ppl̄s q̇ cū eo erat vsq; gerara. Et ruerūt etbiopes vsq; ad int̄nitionē: q̇a dn̄o cedēte ꝯtriti sūt. ⁊ exercitu illiꝰ p̄liante. Tulerunt ḡ spolia multa: Et ꝑcusserūt ciuitates omnes

ꝑ circuitū gerare. Grādis q̇ppe cūctos t̄roꝛ inuaserat. Et diripuerūt vrbes ⁊ multā ꝑdā asportauerūt: ſ; ⁊ caulas ouiū deſtruentes· tulerunt pecoꝝ infinitā multitudinē. ⁊ camelorum: reuerſiq; ſunt in irl'm. XV

Azarias aūt fili⁹ obed facto in ſe ſpū dei· egreſſus ē in occurſū aſa. ⁊ dixit ei. Audite me aſa. ⁊ omnis iuda ⁊ beniamin. Dn̄s vobiſcū: q̇a fuiſtis cū eo. Si q̄ſieritis eū: inuenietꝭ. Si aūt dereliq̄ritꝭ eū: derelinq̄t vos. Trāſibūt aūt multi dies ī iſrl' abſq; deo vero. ⁊ abſq; ſacerdote: abſq; doctore q̄; ⁊ abſq; lege. Cūq; reuſi fuerit ī āguſtia ſua. ⁊ clamauerit ad dn̄m deū iſrl' ⁊ q̄ſierit eū: repiēt eū. In tpe illo nō erit pax egrediēti ⁊ igrediēti: ſ; t̄roꝛes vndiq; i cunctꝭ habitatorib⁹ t̄rax. Pugnabit. n. gens ꝯ gētē ⁊ ciuitas ꝯ ciuitatē: q̇a dn̄s ꝯturbabit eos in oī anguſtia. Uos ḡ ꝯfortami. ⁊ nō diſſoluāt manus vr̄e: erit. n. merces opi vr̄o. Qđ cum audiſſet aſa v̄ba. ſ. ⁊ ꝓpheciā azarie filij obed ꝓph̄e. ꝯfortat⁹ ē. ⁊ abſtulit idola de oī t̄ra iuda ⁊ de beniamin. ⁊ ex vrbib⁹ q̄s cepat montꝭ ephraim. ⁊ dedicauit altare dn̄i qđ erat ante porticū dn̄i: ꝯgregauitq; vniuerſum iudā ⁊ beniami. ⁊ aduenas cū eis de ephraim ⁊ manaſſe ⁊ de ſymeon. Plures. n. ad eū ꝯfugerāt ex iſrl': vidētes ꝙ dn̄s deus illius eſſet cū eo. Cūq; veniſſent in irl'm mēſe t̄tio· āno decimoq̇nto regni aſa: imolauerūt dn̄o i die illa de manubijs. ⁊ ꝑdam quā adduxerāt· boues ſeptingētos. ⁊ arietes ſeptē milia. Et itrauit ex moꝛe ad coꝛroboꝛandū fed⁹: ut q̄rerēt dn̄m deū patrū ſuoꝛū i toto coꝛde ⁊ i tota aīa ſua. Si q̇s aūt inq̇t nō q̄ſierit dn̄m deū i ſrl': moriatur a minimo vſq; ad maximū· a viro vſq; ad mulierē. Iurauerūtq; dn̄o voce magna in iubilo. ⁊ in clangoꝛe tube. ⁊ in ſonitu buccinaꝝ: oēs q̇ erāt in iuda cū execratiōe. In oī eni coꝛde ſuo iurauerūt. ⁊ in tota volūtate q̄ſierūt eum. ⁊ iuenerūt. Preſtititq; eis dn̄s requiē ꝑ circuitū. Sz ⁊ maachan mr̄em aſa regis ex auguſto depoſuit iperio: eo ꝙ feciſſet in luco ſimulacrū priapi qđ oē ꝯtriuit. ⁊ i fruſta cōminuēs cōbuſſit i toꝛrente cedron. Excelſa aūt derelicta ſūt in iſrl'. Attamē coꝛ aſa erat ꝑfectū cūctis dieb⁹ ei⁹. Eaq; q̄ vouerat pr̄ ſuus. ⁊ ipſe intulit i domū dn̄i: argentū ⁊ aurꝝ· vaſoꝛūq; diuerſam ſupellectilē. Bellū v̄o nō fuit vſq; ad triceſimū annū regni aſa.

Anno autē triceſimo ſexto XVI regni ei⁹· aſcēdit baaſa rex iſrl' in iudam. ⁊ muro circundabat rama: ut null⁹ tute poſſet egredi ⁊ igredi de regno aſa. Protulit aūt aſa argētū ⁊ aurꝝ de theſaurꝭ domus dn̄i ⁊ de theſauris regijs: miſitq; ad benadab regē ſyrie q̇ h̄itabat i damaſco· dicēs Fedus int̄ me ⁊ te ē. Pat̄ q̄; me⁹ ⁊ pr̄ tu⁹ habuere ꝯcoꝛdiā: quāobrē miſi tibi argentū ⁊ aurū: ut rupto fedē qđ habes cū baaſa rege iſrl' facias eū a me recedē. Quo cōꝑto benadab miſit principes exercituū ſuoꝝ ad vrbes iſrl': q̇ ꝑcuſſerūt abion ⁊ dan ⁊ abelmaim ⁊ vniuerſas vrbes neptali muratas. Qđ cum audiſſet baaſa deſijt edificare rama. ⁊ int̄miſit opus ſuū. Poꝛro aſa rex aſſūpſit vniuerſū iudā ⁊ tulerūt lapides đ rama ⁊ ligna q̄ edificatiōi ꝑpauerat baaſa: edificauitq; ex eis gabaa ⁊ maſpha. In tpe illo venit anani ꝓpheta ad aſam regē iuda ⁊ dixit ei. Quia habuiſti fiduciā i rege ſyrie ⁊ nō i dn̄o deo tuo: idcirco euaſit ſyrie regꝭ exercit⁹ de manu tua. Nōne ethiopes ⁊ libyes multo plures erant q̄drigis ⁊ eq̇tib⁹ ⁊ multitudine nimia: q̄s cū in dn̄o crediddiſſes tradidit i manu tua? Oculi. n. dn̄i ꝯtēplant̄ vniuerſam t̄rā. ⁊ ꝑbent foꝛtitudinē his qui coꝛde ꝑfecto credūt in eum. Stulte igit̄ egiſti. ⁊ ꝓpter h̄ etiā pn̄ti tpe aduerſū te bella ꝯſurgēt. Iratuſq; aſa aduerſus videntē: iuſſit eū mitti i neruū. Ualde q̇ppe ſuꝑ h̄ fuerat dn̄s indignat⁹. ⁊ int̄fecit de ꝑplo in tpe illo plurimos. Opa aūt aſa ꝑma ⁊ nouiſſima ſcripta ſūt i libro regū iuda ⁊ iſrahel. Egrotauit etiā aſa anno triceſimonono regni ſui· doloꝛe pedum vehemētiſſimo. ⁊ nec in infirmitate ſua q̄ſiuit dn̄m: ſ; magꝭ in medicoꝛū arte cōfiſus eſt. Doꝛmiuitq; cū pr̄ibus ſuis. ⁊ moꝛtuus ē anno q̄drageſimo ꝑmo regni ſui. ⁊ ſepelierūt eum i ſepulchꝛo ſuo quod foderat ſibi i ciuitate dauid. Poſuerūtq; eum ſuꝑ lectū ſuū plenū aromatib⁹ ⁊ vnguentis meretricijs q̄ erāt pigmētarioꝝ arte ꝯfecta: ⁊ cōbuſſerūt ſuꝑ eū ambitione nimia. XVII

Regnauit aūt ioſaphat fili⁹ ei⁹ ꝓ eo: ⁊ inualuit ꝯ iſrl'. Cōſtituitq; militum numeros i cūctis vrbibus iuda que erāt vallate murꝭ: ꝑſidiaq; diſpoſuit i t̄ra iuda ⁊ i ciuitatib⁹ ephraim q̄s cepat aſa pr̄ ei⁹. Et fuit dn̄s cū ioſaphat: q̇a ābulauit i vijs dauid pr̄is ſui ꝑmis. ⁊ nō ſꝑauit i baalim ſ; in deo pr̄is ſui. ⁊ ꝑrexit i ꝑceptꝭ illi⁹. ⁊ nō iuxta

ī neruū. i. in cippū

pctã iſrl̃. Cõfirmauitq; dñs regnũ in manu eius. ⁊ dedit oĩs iuda munera ioſaphat: fa‑cteq; ſũt ei ĩfinite diuitie. ⁊ multa gl̃ia. Cũq; ſũpſiſſet coꝛ eiꝰ audaciã ꝓpter vias dñi: etiã excelſa ⁊ lucos de iuda abſtulit. Tertio aũt ãno regni ſui miſit de ꝑncipibꝰ ſuis benail ⁊ obdiam ⁊ çacbariã ⁊ natbanael ⁊ micbeam ut docerẽt in ciuitatibꝰ iuda. ⁊ cũ eis leuitas ſemeiã ⁊ natbaniã ⁊ çabadiam. aſabel q̊q; ⁊ ſemiramotb ⁊ ionatbã adoniãq; ⁊ thobiam ⁊ tobadoniã leuitas. ⁊ cũ eis eliſama ⁊ ioꝛã ſacerdotes. Docebãtq; ꝑplm̃ in iuda. bñtes librũ legis dñi. ⁊ circuibãt cũctas vrbes iu‑da: atq; erudiebãt ꝑplm̃. Itaq; factꝰ ẽ pauoꝛ dñi ſuꝑ oĩa regna terraꝝ q̃ erant ꝑ gyrũ iuda: nec audebãt bellare ꝯ̃ ioſaphat. Sʒ ⁊ phili‑ſtei. ioſaphat munera deferebant. ⁊ vectigal argẽti. Arabes q̊q; adducebãt pecoꝛa arietũ ſeptem milia ſeptingẽtos. ⁊ bircos totidem. Creuit ẽ̊ ioſaphat ⁊ magnificatus ẽ vſq; in ſublime. atq; edificauit ĩ iuda domos ad in‑ſtar turriũ. vrbeſq; muratas. ⁊ m̃lta oꝑa pa‑rauit ĩ vrbibꝰ iuda. Uiri q̊q; bellatores ⁊ ro‑buſti erãt ĩ irl̃m. quoꝛũ iſte numerꝰ ꝑ domos atq; familias ſinguloꝝ: In iuda ꝑnceps ex‑ercitꝰ ednas dux. ⁊ cũ eo robuſtiſſimoꝝ viri trecẽta milia. Poſt bũc iobãnan princeps. ⁊ cũ eo ducenta octoginta milia. Poſt illũ q̊q; amaſias filiꝰ çecbri cõſecratꝰ dño. ⁊ cum eo ducenta milia viroꝝ foꝛtiũ. Hunc ſeq̃batᷣ ro‑buſtus ad ꝓ̃lia eliada. ⁊ cũ eo tenentiũ arcũ ⁊ clypeũ ducenta milia. Pꝰ iſtũ etiã ioçadab ⁊ cũ eo centũ octoginta milia expeditoꝝ mi‑litum. Hi oẽs erant ad manũ regis: except̃ alijs q̃s poſuerat in vrbibꝰ muratis. ⁊ ĩ vni‑uerſo iuda.

XVIII

Fuit ẽ̊ ioſaphat diues ⁊ inclytꝰ mul‑tũ. ⁊ affinitate cõiunctꝰ ẽ acbab: de‑ſcenditq; poſt ãnos ad eũ in ſamariã. Ad cuiꝰ aduentũ mactauit acbab arietes ⁊ boues plurimos ipſi ⁊ ꝑplo q̇ venerat cum eo ꝑſuaſitq; illi ut aſcẽderet in ramotb galaad. Dixitq; acbab rex iſrl̃ ad ioſaphat regẽ iuda Ueni mecũ in ramotb galaad. Cui ille rñdit. Ut ego ⁊ tu: ſicut ꝑpl̃us tuus ſic ⁊ populus meꝰ: tecũq; erimꝰ ĩ bello. Dixit ioſaphat ad regem iſrl̃. Cõſule obſecro impñtiaꝝ ſmonẽ dñi. Cõgregauit igitᷣ rex iſrl̃ ꝓph̃aꝝ q̃dringẽ‑tos viros. ⁊ dixit ad eos: In ramotb galaad ad bellãdũ ire debemꝰ. an q̇eſcẽ? At illi aſcẽ‑de inquiũt. ⁊ tradet deꝰ in manu reg̃. Dixitq; ioſaphat. Nunq̇d nõ ẽ b̃ ꝓphetes dñi: ut ab illo etiã req̇ramꝰ? Et ait rex iſrl̃ ad ioſaphat Eſt vir vnꝰ a q̃ poſſumꝰ q̃rere dñi voluntatẽ ſ̃ ego odi eũ q̇a non ꝓphetat mihi bonũ: ſed malũ oĩ tꝑe. Eſt aũt micheas filiꝰ iemla. Di‑xitq; ioſaphat. Ne loq̃ris rex b̃ mõ. Uocauit ergo rex iſrabel vnũ de eunucbis. ⁊ dixit ei: Uoca cito micheã filiũ iemla. Poꝛro rex iſrl̃ ⁊ ioſaphat rex iuda. vterq; ſedebãt in ſolio ſuo veſtiti cultu regio. Sedebãt aũt ĩ area iuxta poꝛtam ſamarie: oẽſq; ꝓph̃e vaticinabantur coꝛã eis. Sedecbias ꝟo filiꝰ cbanana fecit ſibi coꝛnua ferrea. ⁊ ait: Hec dicit dñs. His ventilabis ſyriã. donec ꝯteres eã. Oẽſq; ꝓph̃e ſimiliter ꝓphetabãt. atq; dicebãt. Aſcẽde ĩ ra‑motb galaad ⁊ ꝓſperaberĩ. ⁊ tradet eos dñs in manu reg̃. Nũciꝰ aũt q̇ ierat ad vocandũ micheã. ait illi. En ꝟba oĩuʒ ꝓph̃aꝝ vno oꝛe bona regi ãnũciãt. Queſo ẽ̊ te ut ⁊ ſmo tuꝰ ab eis nõ diſſentiat. loq̃riſq; ꝓſpera. Cui re‑ſpondit micheas. Uiuit dñs. q̇a q̇ðcũq; dixe‑rit m̃ deꝰ meꝰ b̃ loq̃r. Uenit ẽ̊ ad regẽ. Cui rex ait: Michea: ire debemꝰ in ramotb ga‑laad ad bellandũ. an q̇eſcẽ? Cui ille rñdit: Aſcendite: cũcta. n. ꝓſꝑa euenięt. ⁊ tradenᷣ boſtes ĩ manꝰ vr̃as. Dixitq; rex. Iterũ atq; itex te adiuro. ut mihi nõ loq̃ris niſi q̇ð veꝝ eſt ĩ noĩe dñi. At ille ait: Uidi vniuerſũ iſrl̃ diſꝑſũ in mõtibꝰ ſicut oues abſq; paſtoꝛe. Et dixit dñs. Nõ bñt iſti dños: reuertatᷣ vnuſ‑q̇ſq; in domũ ſuã ĩ pace. Et ait rex iſrl̃ ad io‑ſaphat. Nõne dixi tibi ꝙ non ꝓph̃aret iſte m̃ q̇cq̃ꝫ boni: ſ̃ ea q̃ mala ſũt? At ille: idcirco ait audite ꝟbũ dñi. Uidi dñm ſedentẽ ĩ ſolio ſuo. ⁊ oẽm exercitũ celi aſſiſtentẽ ei a dextrĩ ⁊ a ſiniſtrĩ. Et dixit dñs. Quis decipiet acbab regẽ iſrl̃ ut aſcẽdat ⁊ coꝛruat ĩ ramotb gala‑ad? Cũq; diceret vnꝰ b̃ mõ. ⁊ altᷣ alio: ꝓceſ‑ſit ſpũs ⁊ ſtetit coꝛã dño. ⁊ ait: Ego decipiã eum. Cui dñs. in q̃ inq̇t decipies? At ille re‑ſpondit. Egrediar. ⁊ ero ſpũs mendax in oꝛe oĩuʒ ꝓph̃arũ eiꝰ. Dixitq; dñs. Decipies. ⁊ ꝑ‑ualebis: egredẽ ⁊ fac ita. Nũc igitᷣ ecce dñs dedit ſpm̃ mendacij ĩ oꝛe oĩuʒ ꝓph̃aꝝ tuoꝝ: ⁊ dñs locutus ẽ de te mala. Acceſſit aũt ſe‑decbias filiꝰ cbanana. ⁊ ꝑcuſſit michee ma‑xillã. ⁊ ait. P̃ quã viã trãſiuit ſpũs dñi a me ut loq̃retᷣ tibi? Dixitq; micheas. Tu ipſe vi‑debis ĩ die illo: qñ ingreſſus fueris cubiculũ de cubiculo. ut abſcõdaris. Precepit aũt rex iſrl̃ dicens: Tollite micheam ⁊ ducite eum

ad ām̄on ꝑncipē ciuitatꝭ ⁊ ad ioas filiū ama-
lech. ⁊ dicetꝭ: Hec dič rex. Mittite hūc i car-
cerē. ⁊ date ei panis modicū. ⁊ aq̄ pauxillū
donec reuertar in pace. Dixitq́ micheas. Si
reuersus fuerꝭ i pace: nō ē dn̄s locutꝰ in me.
Et ait: Audite oēs ppl'i. Igiť ascēderūt rex
isrl' ⁊ iosaphat rex iuda i ramoth galaad: di-
xitq́ rex isrl' ad iosaphat. Mutabo habitū. ⁊
sic ad pugnā vadā: tu aūt induer̄ vestibꝰ tuis
Mutatoq́ rex isrl' habitu venit ad bellum.
Rex āt syrie ꝑcepat ducibꝰ eq̄tatꝰ sui dicēs:
Ne pugnetis ꝯ minimū. aut ꝯ maximū: nisi
ꝯ solū regē isrl': Itaq́ cū vidissent ꝑncipes.
eq̄tatꝰ iosaphat. dixerūt: Rex isrl' est iste. Et
circūdederūt eū dimicātes. At ille clamauit
ad dn̄m. ⁊ auxiliatus est ei: atq́ auertit eos
ab illo. Cū.n. vidissent duces eq̄tatꝰ ꝙ nō eēt
rex isrl'. reliq̄rūt eū. Accidit aūt ut vnꝰ e po-
pulo sagittā i incertū iaceret. ⁊ ꝑcutēt regē
isrl' inť ceruicē ⁊ scapulas. At ille aurige suo
ait: Cōuerte manum tuā. ⁊ educ me de acie:
q̇a vulneratꝰ sū. Et finita ē pugna i die illo.
Porro rex isrl' stabat i curru suo ꝯtra syros
vsq́ ad vespam. ⁊ mortuus ē occidēte sole.

REuersus ē aūt iosaphat XIX
rex iuda i domū suā pacifice in irl'm
Cui occurrit iehu filiꝰ anani vidēs
⁊ ait ad eum. Impio ꝑbes auxiliū. ⁊ his qui
oderūt dn̄m amicitia iungerꝭ: ⁊ idcirco iram
q̇dē dn̄i merebarꝭ. ſ; bona opa iuēta sūt in te
eo ꝙ abstulerꝭ lucos de ťra iuda. ⁊ ꝑparaueris
cor tuū ut req̄reres dn̄m deū patꝝ tuoꝝ. Ha-
bitauit ḡ iosaphat i irl'm. Rursūq́ egressus
ē ad ppl'm. de bersabee vsq́ ad mōtē ephraim
⁊ reuocauit eos ad dn̄m deum patrū suorū
cōstituitq́ iudices ťre i cūctꝭ ciuitatibꝰ iuda
munitꝭ ꝑ singula loca. ⁊ ꝑcipiēs iudicibꝰ. vi-
dete ait quid faciatꝭ. Nō.n. hoīs exercetꝭ iudi-
ciū ſ; dn̄i. ⁊ q̇dcūq́ iudicaueritꝭ. in vos redū-
dabit. Sit timor dn̄i vobiscū. ⁊ cū diligētia
cuncta facite. Nō ē.n. apud dn̄m deum nr̄m
iniq̄tas. nec ꝑsonaꝝ acceptio. nec cupido mu
nerū. In irl'm q̇q́ ꝯstituit iosaphat leuitas ⁊
sacerdotes ⁊ ꝑncipes familiaꝝ ex isrl' ut iu-
diciū ⁊ cām dn̄i iudicarēt habitatoribꝰ eiꝰ:
ꝑcepitq́ eis dicēs: Sic agetꝭ i timore dn̄i fi-
delič ⁊ corde ꝑfecto. Omē cām q̄ venerit ad
vos fratrū vroꝝ q̄ habitāt i vrbibꝰ suis. inť
cog̃tionē ⁊ cog̃tionē vbicūq́ q̄stio ē de lege.
de mādato. de cerimonijs. de iustificationibꝰ
ostēdite eis ut non peccēt in dn̄m. ⁊ ne veniat
ira sup vos ⁊ sup frēs vros. Sic ḡ agētes nō
peccabitꝭ. Amarias aūt sacerdos ⁊ pontifex
vester. in his q̄ ad deū ꝑtinent ꝑsidebit. Por-
ro çabadias filiꝰ ismahel q̇ ē dux in domo iu-
da: sup ea opa erit q̄ ad regis officiū ꝑtinēt.
Habetisq́ mḡros leuitas corā vob: ꝯforta-
mini ⁊ agite diligēť. ⁊ erit dn̄s vobiscū i bōis.

POst hʒ ꝯgregati sūt filij XX
moab ⁊ filij ām̄on ⁊ cū eis de āmo-
nitis ad iosaphat: ut pugn̄ēt contra
eū. Veneruntq́ nūcij. ⁊ indicauerūt iosaphat
dicētes: Venit ꝯ te multitudo magna de his
locis q̄ trās mare sūt ⁊ de syria. ⁊ ecce ꝯsistūt
i asasontamar. q̄ ē engaddi. Iosaphat aūt
timore ꝑterritꝰ. totū se contulit ad rogandū
dn̄m. ⁊ ꝑdicauit ieiuniū vniuerso iuda. Con-
gregatusq́ ē iudas ad deprecādū dn̄m: ſ; ⁊
oēs de vrbibꝰ suis venerūt ad obsecrādū eū.
Cūq́ stetisset iosaphat in medio cetu iude ⁊
irl'm in domo dn̄i an̄ atriū nouū ait: Dn̄e deꝰ
patꝝ nroꝝ tu es deꝰ i celo. ⁊ dn̄aris cunctꝭ re-
gnis gētiū. In manu tua ē fortitudo ⁊ potē-
tia: nec q̇sq̄ tibi pōt resistere. Nonne tu deus
nr̄ interfecisti oēs habitatores ťre huiꝰ corā
ppl'o tuo isrl'. ⁊ dedisti eā semini abrahā ami-
ci tui i sempiternū? Habitaueruntq́ in ea. ⁊
extruxerūt i illa scūariū noī tuo dicētes: Si
irruerit sup nos mala. gladiꝰ iudicij. pestilē-
tia ⁊ fames. stabimꝰ corā domo hac i ꝯspcū
tuo. i q̄ inuocatū ē nomen tuū. ⁊ clamabimus
ad te in tribulationibꝰ nr̄is: ⁊ exaudies nos
saluosq́ facies. Nunc igitur ecce filij ām̄on
⁊ moab ⁊ mōs seir ꝑ q̄s non cōcessisti isrl' ut
trāsirent qn̄ egrediebāť de egypto. ſ; declina-
uerūt ab eis ⁊ nō inťfecerūt illos. eꝯrio agūt
⁊ nitūť eijcē nos de possessiōe quā tradidisti
nob deꝰ nr̄. Ergo nō iudicab eos? In nobis
quidē nō est tāta fortitudo ut possimus huic
multitudini resistē q̄ irruit super nos: ſ; cum
iḡremꝰ q̇d agē debeamꝰ hʒ solū hēmꝰ residui
ut oculos nr̄os dirigamꝰ ad te. Ois ṽo iuda
stabat corā dn̄o: cū paruulis ⁊ vxoribꝰ ⁊ li-
beris suis. Erat āt iaçihel filiꝰ çacharie filij
banaie filij iehihel filij mathanie leuites de
filijs asaph: sup quē factꝰ est spūs dn̄i in me-
dio turbe ⁊ ait: Attēdite oīs iuda. ⁊ q̇ habi-
tatis in irl'm. ⁊ tu rex iosaphat. Hec dič dn̄s
vob. Nolite timē nec paueatꝭ hāc multitudi-
nē. Nō ē.n. vr̄a pugna: ſ; dei. Cras descēdetis
ꝯ eos. Ascēsuri.n. sūt ꝑ cliuū noīe seis: ⁊ in-
uenietis illos in sūmitate torrētis q̇ est cōtra

solitudinē hieruhel. Nō. n. eritis vos q̇ dimi-
cabitis: ſ; tm̄modo ꝯfident̄ state. ⁊ videbitis
auxiliū dn̄i sup vos. O iuda ⁊ irlm̄ nolite ti-
mere nec paueatis. Cras egredīemi ꝯ̄ eos ⁊
dn̄s erit vobiscum. Josaphat ḡ ⁊ iuda ⁊ oēs
habitatores irlm̄ ceciderūt ꝓni in t̄rā corā
dn̄o. ⁊ adorauerūt eū. Porro leuite de filijs
caath ⁊ de filijs chore laudabāt dn̄m deū isrl̄
voce magna in excelsū. Cūq; mane surrexis-
sent egressi sūt ꝑ desertū thecue. ꝓfectisq; eis
stās iosaphat ī medio eoꝝ dixit: Audite me
viri iuda. ⁊ oēs habitatores irlm̄. Credite in
dn̄o deo vr̄o. ⁊ securi eritis: credite ꝓphetis
ei⁹. ⁊ cūcta eueniēt ꝓspa. Deditq; ꝯsiliū ppl̄o
⁊ statuit cantores dn̄i ut laudarēt eū in tur-
mis suis. ⁊ āncederēt exercitū. ac voce conso-
na dicerēt: Cōfitemi dn̄o: qm̄ in et̄nū mi̇a
eius. Cūq; cepissent laudes canē. v̄tit dn̄s in-
sidias eoꝝ in semetipsos filioꝝ. s. ammon ⁊
moab ⁊ mōtis seir. qui egressi fuerant ut pu-
gnarēt ꝯ̄ iudā. ⁊ ꝑcussi sūt. Namq; filij āmon
⁊ moab cōsurrexerūt aduersum habitatores
mōtis seir: ut inficerēt ⁊ delerent eos. Cūq;
h̄ opē ꝑpetrassent: etiam in semetipsos versi
mutuis cōcidere vulnerib⁹. Porro iuda cum
venisset ad speluncā que respicit solitudinem
vidit ꝓcul oēm late regionē plenā cadaueri-
bus: nec supesse quēq̄ q̇ necē potuisset eua-
dere. Venit ḡ iosaphat ⁊ oīs ppl̄us cū eo ad
detrahēda spolia mortuoꝝ: inuenerūtq; int̄
cadauera variā supellectilē. vestes q̊q; ⁊ vasa
preciosissima. ⁊ diripuerūt: ita ut oīa porta-
re non possent: nec ꝑ tres dies spolia auferre.
p̄ prede magnitudine. Die aūt quarto ꝯgre-
gati sunt in valle bn̄dictionis. Eteni qm̄ ibi
bn̄dixerūt dn̄o: vocauerūt locū illum vallis
bn̄dictionis vsq; i p̄ntē diē. Reuersusq; ē oīs
vir iuda ⁊ h̄itatores irlm̄. ⁊ iosaphat an̄ eos
ī irlm̄ cū letitia magna. eo q͡ dedisset eis do-
min⁹ gaudiū de inimicis suis. Ingressiq; sunt
in irlm̄ cū psalterijs ⁊ citharis ⁊ tubis ī domū
dn̄i. Irruit autē pauor dn̄i sup vniuersa re-
gna t̄raꝝ: cū audissent q͡ pugnasset dn̄s ꝯ̄
inimicos isrl̄. Quieuitq; regnū iosaphat. ⁊
p̄buit ei dn̄s pacē ꝑ circuitū. Regnauit igit̄
iosaphat sup iudā. ⁊ erat trigintaq̇nq; ānoꝝ
cū regnare cepisset. Viginti aūt ⁊ q̇nq; ānis
regn̄uit in irlm̄. ⁊ nomē m̄ris eius azuba filia
selachi. Et ābulauit in via p̄ris sui asa nec de-
clinauit ab ea. faciēs q̄ placita erāt corā dn̄o
Verūtn̄ excelsa non abstulit. ⁊ adhuc ppl̄us
nō direxerat cor suū ad dn̄m deū patꝝ suoꝝ.
Reliqua aūt gestoꝝ iosaphat p̄orū ⁊ nouissi-
moꝝ scripta sūt ī v̄bis iehu filij anani: q̄ di-
gessit in libro regum isrl̄. P⁹ h̄ inijt amicitias
iosaphat rex iuda cum ochozia rege isrl̄ cui⁹
oꝑa fuerūt ipijssima. ⁊ ꝑticeps fuit ut faceret
naues q̄ irēt ī tharsis: feceruntq; classem in
asiongaber. Prophetauit autē eliezer filius
dodau de maresa ad iosaphat dicēs: Quia
habuisti fedus cum ochozia. ꝑcussit dn̄s oꝑa
tua: contriteq; sūt naues nec potuerunt ire
in tharsis.

XXI

Dormiuit aūt iosaphat cū p̄rib⁹ suis
⁊ sepult⁹ ē cū eis in ciuitate dauid:
regnauitq; ioram fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Qui
h̄uit fr̄es filios iosaphat: azariā ⁊ iahihel ⁊
zachariā ⁊ azariā ⁊ michahel ⁊ saphatiam.
Oēs hi filij iosaphat reg̃ iuda. Deditq; eis
p̄r suus multa munera argēti ⁊ auri. ⁊ p̄esa-
tioēs cū ciuitatib⁹ munitissimis ī iuda. regnū
aūt tradidit iorā eo q͡ eēt p̄mogenit⁹. Sur-
rexit aūt iorā sup regnū p̄ris sui. Cūq; se cō-
firmasset: occidit omnes fr̄es suos gladio ⁊
q̄sdā de p̄ncipib⁹ iuda. Trigintaduoꝝ ānoꝝ
erat iorā cū regn̄re cepisset. ⁊ octo ānis regna-
uit ī irlm̄: ambulauitq; in vijs regū isrl̄ sicut
egerat dom⁹ achab. Filia quippe achab erat
vxor ei⁹. Et fecit malū in ꝯspectu dn̄i. Noluit
aūt dn̄s disperdere domū dauid ꝓpter pactū
qḋ inierat cū eo. ⁊ q̇a ꝓmiserat ut daret ei lu-
cernā ⁊ filijs ei⁹ ī oī tp̄e. In dieb⁹ illis rebel-
lauit edom ne eēt subdit⁹ iude. ⁊ ꝯstituit sibi
regem. Cūq; transiret iorā cū p̄ncipib⁹ suis
⁊ cūcto eq̇tatu q̇ erat secū: surrexit nocte ⁊
ꝑcussit edom q̇ se circūdederat. ⁊ oēs duces
eq̇tat⁹ ei⁹. Attn̄ rebellauit edom. ne esset sub
ditione iuda: vsq; ad hāc diē. Eo tp̄e ⁊ lobna
recessit: ne eēt sub manu illi⁹. Dereliq̇rat. n.
dn̄m deū patrū suorū: insup ⁊ excelsa fabri-
catus ē ī vrbib⁹ iuda. ⁊ fornicari fecit h̄ita-
tores irlm̄. ⁊ p̄uaricari iudā. Allate sūt aūt
ei lr̄e ab helia ꝓph̄a: ī q̇bus scriptū erat. Hec
dic̄ dn̄s de⁹ dauid p̄ris tui. Qm̄ nō ābulasti
ī vijs iosaphat p̄ris tui ⁊ ī vijs asa reg̃ iuda
ſ; incessisti ꝑ iter regum isrl̄. ⁊ fornicari fecisti
iudā ⁊ h̄itatores irlm̄. imitatus fornicationē
domus achab: insup ⁊ fr̄es tuos domū p̄ris
tui meliores te occidisti: ecce dn̄s ꝑcutiet te
plaga magna cū ppl̄o tuo ⁊ filijs ⁊ vxorib⁹
tuis: vniuersaq; substātia tua. Tu aūt egro-
tabis pessimo lāguore vteri: donec egrediat̄

vitalia tua paulatī p singulos dies. Suscitauit ḡ dñs ꝯ iorā spm̄ philistinoꝝ ⁊ arabū q̄ ꝯfines sūt ethiopib⁹. ⁊ ascēderūt in t̄rā iuda ⁊ vastauerūt eā. Diripuerūtq͛ cunctam substantiā q̄ inuēta ē in domo reg̃: insup ⁊ filios ei⁹ ⁊ vxores. Nec remāsit ei fili⁹ nisi ioachaç q̄ minim⁹ natu erat. Et sup h̄ oīa pcussit eū dñs alui languore isanabili. Cūq͛ diei succederet dies. ⁊ tēpoꝝ spatia voluerēt· duoꝝ annoꝝ explet⁹ ē circul⁹. ⁊ sic lōga ꝯsūptus tabe ita ut egerēt etiā viscera sua· lāguore parit̄ ⁊ vita caruit. Mortuusq͛ ē in ifirmitate pessima. ⁊ nō fecit ei pp̄lus ƀm morē cōbustionis exeq̄as: sicut fecerat maiorib⁹ ei⁹. Triginta duoꝝ annorū fuit cū regnare cepisset. ⁊ octo ānis regnauit in irl'm. Ambulauitq͛ nō recte. ⁊ sepelierūt eū in ciuitate dauid: verūtñ non in sepulchro regū. XXII

Onstituerūt autē habitatores irl'm ochoçiam filiū eius minimū· regē p eo. Oēs.n. maiores natu q̄ ante eū fuerāt interfecerāt latrones arabū q̄ irruerāt i castra. Regnauitq͛ ochoçias fili⁹ iorā reg̃ iuda. Quadragintaduoꝝ ānoꝝ erat ochoçias cū regn̄re cepisset. ⁊ vno āno reg̃uit i irl'm ⁊ nomē m̄ris ei⁹ athalía filia amri. Sȝ ⁊ ipe ingressus ē p vias dom⁹ achab. Mat.n. ei⁹ impulit eū ut impie agēt. Fecit igit̄ malū in ꝯspectu dñi sicut dom⁹ achab. Ipsi.n. fuerūt ei ꝯsiliarij p⁹ mortē p̄ris sui in interitū eius: ābulauitq͛ i ꝯsilijs eoꝝ. Et prexit cū ioram filio achab rege isrl' in bellū ꝯ asahel regē syrie i ramoth galaad: vulnerauerūtq͛ syri iorā. Qui reūsus ē ut curaret̄ i ieçrahel. Multas.n. plagas accepat in sup̄dicto certamine Igit̄ ochoçias fili⁹ iorā rex iuda descendit ut inuiseret iorā filiū achab i ieçrahel egrotātē Volūtat̄ q̄ppe fuit dei aduersus ochoçiā· ut veniret ad iorā. ⁊ cū venisset ⁊ egrederet̄ cū eo aduersum iehu filiū namsi· quē vnxit dñs ut deleret domū achab. Cū ḡ euerteret iehu domū achab iuenit p̄ncipes iuda ⁊ filios fratrū ochoçie q̄ mistrabāt ei. ⁊ interfecit illos. Ipsū q͛ pquirēs ochoçiā cōp̄hendit latitātē in samaria adductūq͛ ad se occidit. ⁊ sepelierūt eū eo q̄ eēt fili⁹ iosaphat· q̄ q̄sierat dñm i toto corde suo. Nec erat vltra spes aliq̄: ut de stirpe q̄s regnaret ochoçie. Siq̄dē athalia m̄r ei⁹ vidēs q̄ mortu⁹ eēt fili⁹ suus: surrexit ⁊ int̄fecit oēm stirpē regiā dom⁹ iorā. Porro iosabeth filia regis tulit ioas filiū ochoçie. ⁊ furata ē eū de medio filioꝝ reg̃ cū int̄ficerēt̄ absconditq͛ eū cū nutrice sua in cubiculo lectuloꝝ. Josabeth āt q̄ abscōderat eū· erat filia reg̃ iorā· vxor ioiade pōtificis soror ochoçie. ⁊ idcirco athalia nō interfecit eū. Fuit ḡ cū eis i domo dei abscōditus sex annis: quibus regnauit athalia sup t̄rā. XXIII

Anno aūt septimo cōfortatus ioiada assūpsit cēturiones: açariā videlicet filiū hieroboā ⁊ ismahel filiū iohannan· açariam q͛ filiū obed. ⁊ maasiam filiū adaie. ⁊ elisaphat filiū çechri. ⁊ inijt cum eis fedus. Qui circūeūtes iudā ꝯgregauerūt leuitas de cūctis vrbib⁹ iuda. ⁊ p̄ncipes familiaꝝ isrl': venerūtq͛ in irl'm. Inijt ḡ oīs multitudo pactū i domo dei cū rege. Dixitq͛ ad eos ioiada. Ecce fili⁹ reg̃ regnabit sicut locut⁹ ē dñs sup filios dauid. Iste ē ƀmo quē facietꝭ. Tertia ps v̄rm q̄ veniūt ad sabbatū sacerdotū ⁊ leuitaꝝ ⁊ ianitoꝝ erit in portis: Tertia v̄o ps ad domū reg̃. ⁊ t̄tia ad portā q̄ appellat̄ fūdamēti. Oē v̄o reliquū vulg⁹ sit in atrijs dom⁹ dñi: nec q̄spiā ali⁹ ingrediat̄ domū dñi· nisi sacerdotes ⁊ q̄ ministrāt de leuitꝭ. Ipsi tm̄modo igrediant̄ q̄a sc̄ificati sūt. ⁊ oē reliquū vulgus obseruet custodias dñi. Leuite aūt circūdent regē h̄ntes singuli arma sua. ⁊ si q̄s ali⁹ ingressus fuerit tēplū· interficiat̄: sintq͛ cū rege. ⁊ intrāte ⁊ egrediēte Fecerūt ḡ leuite ⁊ vniūsus iuda iux̄ oīa que p̄cepat ioiada pontifex. Et assūpserūt singuli viros qui sub se erāt. ⁊ veniebant p ordinem sabbati cū his q̄ iā ipleuerāt sabbatū ⁊ egressi erāt. Siquidē ioiada pōtifex nō dimiserat abire turmas· q̄ sibi p singulas ebdomadas succedē ꝯsueuerāt. Deditq͛ ioiada sacerdos cēturionib⁹ lāceas clypeosq͛ ⁊ peltas reg̃ dauid: q̄s ꝯsecrauerat i domo dñi. Cōstituitq͛ oēm pp̄l'm tenentiū pugiōes a pte tēpli dextra vsq͛ ad ptē tēpli sinistrā· corā altari ⁊ tēplo p circuitū reg̃. ⁊ eduxerūt filiū regis ⁊ imposuerūt ei diadema ⁊ testimoniū: dederuntq͛ in manu ei⁹ tenēdā legē ⁊ ꝯstituerūt eū regē. Vnxitq͛ illū ioiada pōtifex ⁊ filij ei⁹: imprecatiq͛ sunt ei atq͛ dixerūt. Viuat rex. Qd̄ cū audisset athalia vocē.s. currētiū· atq͛ laudātiū regē: igressa ē ad pp̄l'm i tēplū dñi. Cūq͛ vidisset regē stantē sup ḡdū in itroitu ⁊ p̄ncipes turmasq͛ circa eū· oēmq͛ pp̄l'm t̄re gaudentē atq͛ clangentē tubis ⁊ diūsi generꝭ organis cōcinentem: vocēq͛ laudantiū: scidit

vestimenta sua ⁊ ait: Insidie· insidie. Egres-
sus aũt ioiada pontifex ad cẽturiões ⁊ ꝓnci-
pes exercitus dixit eis. Educite illã ex septa
tẽpli: ⁊ interficiat᷑ foris gladio. Precepitq; sa-
cerdos ne occideret᷑ in domo dñi. Et iposue-
rũt ceruicib⁹ ei⁹ man⁹. Cũq; intrasset portã
eq̊ꝝ dom⁹ regis: interfecerũt eã ibi· Pepigit ãt
ioiada fed⁹ int᷑ se vniuersũq; pp̄lm ⁊ regẽ: ut
eẽt pp̄ls dñi. Itaq; igressus ẽ oĩs pp̄ls domũ
baal. ⁊ destruxerũt eã. ⁊ altaria ac simulacra
illius ꝯfregerũt: mathan q̊q; sacerdotẽ baal
interfecerũt añ aras. Cõstituit aũt ioiada pre-
positos in domo dñi ⁊ sub manib⁹ sacerdotũ
⁊ leuitaꝝ· q̃s distribuit dauid in domo dñi:
ut offerrẽt holocausta dño sicut scriptũ est in
lege moysi· in gaudio ⁊ cãticꝭ· iux̄ dispositionẽ
dauid. Cõstituit q̊q; ianitores in portis dom⁹
dñi: ut nõ ingrederet᷑ eã imũdus i oĩ re. As-
sũpsitq; centuriones ⁊ fortissimos viros· ac
ꝓncipes pp̄li ⁊ oẽ vulg⁹ terre. ⁊ fecerũt descẽ-
dere regẽ de domo dñi. ⁊ introire per mediũ
porte supiorꝭ in domũ regꝭ. ⁊ collocauerũt eũ
in solio regali. Letatusq; ẽ oĩs pp̄lus terre. ⁊
vrbs q̇euit. Porro athalia interfecta ẽ gladio

XXIIII

Septem annoꝝ erat ioas cũ regnare cepisset. ⁊ q̃dragin-
ta ãnis regnauit i irl̄m. Nomẽ mr̄is
eius sebia de bersabee. Fecitq; qđ bonũ ẽ corã
dño: cũctis dieb⁹ ioiade sacerdotꝭ. Accepit
aũt ei ioiada vxores duas: e qb⁹ genuit fi-
lios ⁊ filias. P⁹ q̃ placuit ioas ut istauraret
domũ dñi· ꝯgregauitq; sacerdotes ⁊ leuitas
⁊ dixit eis. Egredimi ad ciuitates iuda. ⁊ col-
ligite de vniuerso isrl̄ pecuniã ad sartatecta
templi dei nr̄i ꝑ singulos annos· festinatoq;
h̄ facite. Porro leuite egẽ negligẽti⁹. Voca-
uitq; rex ioiadã ꝓncipem. ⁊ dixit ei: Quare
tibi nõ fuit cure ut cogeres leuitas iferre de
iuda ⁊ de irl̄m pecuniã q̃ ꝯstituta est a moyse
s̄uo dñi: ut inferret eã oĩs multitudo isrl̄ in
tab̄naculũ testimonij? Athalia enĩ ipijssima
⁊ filij eius destruxerũt domũ dei. ⁊ de vniuer-
sis q̃ scĩficata fuerãt in tẽplo dñi· ornauerũt
phanũ baalim. Precepit ĝ rex. ⁊ fecerunt ar-
chã: posuerũtq; eã iux̄ portã dñi forinsecus.
Et p̄dicatũ ẽ in iuda ⁊ irl̄m· ut deferrẽt singu-
li precium dño qđ ꝯstituit moyses seruus dei
sup̄ oẽm isrl̄ in deserto. Letatiq; sũt cũcti ꝓn-
cipes ⁊ oĩs pp̄lus. ⁊ ingressi ꝯtulerũt i archã
dñi atq; miserũt: ita ut ipleret᷑. Cũq; tp̄s eẽt
ut deferrẽt archã corã rege ꝑ man⁹ leuitaꝝ:
videbant. n. multã pecuniã: ingrediebat᷑ scri-
ba regꝭ ⁊ quẽ p̄m⁹ sacerdos ꝯstituerat: effũ-
debãtq; pecuniã q̃ erat i archa. Porro archã
reportabant ad locũ suũ: sicq; faciebãt ꝑ sin-
gulos dies. Et ꝯgregata ẽ infinita pecunia:
quã dederũt rex ⁊ ioiada his q̇ p̄erant opib⁹
dom⁹ dñi. At illi ꝯducebãt ex ea cesores la-
pidũ ⁊ artifices operũ singuloꝝ: ut istaura-
rent domũ dñi: fabros q̊q; ferri ⁊ eris: ut qđ
cadẽ cepat· fulciret᷑. Egerũtq; hi q̇ opabant᷑
industrie. ⁊ obducebat᷑ parietum cicatrix per
man⁹ eoꝝ: ac suscitauerũt domũ dñi i statũ
p̄stinũ. ⁊ firmit᷑ eam stare fecerunt. Cũq; cõ-
plessent oĩa opa· detulerũt corã rege ⁊ ioiada
reliquã ptem pecunie: de q̃ facta sũt vasa tẽ-
pli i misteriũ ad holocausta: phiale q̊q; ⁊ ce-
tera vasa aurea ⁊ argẽtea. Et offerebant᷑ ho-
locausta i domo dñi iugit᷑ cũctꝭ dieb⁹ ioiade.
Senuit aũt ioiada plen⁹ dierũ. ⁊ mortuus ẽ
cũ cẽtũ triginta eẽt ãnoꝝ: sepelierũtq; eũ i ci-
uitate dauid cũ regib⁹· eo ꝙ fecisset bonũ cũ
isrl̄ ⁊ cũ domo eius. Postq̃ aũt obijt ioiada:
ingressi sũt ꝓncipes iuda. ⁊ adorauerũt regẽ.
Qui delinit⁹ obsequijs eorũ acq̇euit eis. Et
dereliq̃rũt templũ dñi dei patrũ suoꝝ· seruie-
rũtq; lucis ⁊ sculptilib⁹. ⁊ facta est ira dñi ꝯ
iudã ⁊ irl̄m ꝓpt᷑ h̄ pctm̄. Mittebatq; eis ꝓ-
phetas ut reuerterent᷑ ad dñm: q̃s ꝓtestãtes
illi audire nolebãt. Sp̄us itaq; dei iduit ça-
chariã filiũ ioiade sacerdotẽ. ⁊ stetit in ꝯspe-
ctu pp̄li. ⁊ dixit eis: Hec dic̄ de⁹. Quare trãs-
gredimini p̄ceptũ dñi qđ vobis nõ ꝓderit. ⁊
dereliq̃stis dñm ut derelinq̃ret vos? Qui cõ-
gregati aduersus eũ miserũt lapides iux̄ re-
gis iperiũ: in atrio dom⁹ dñi. Et nõ est recor-
dat⁹ ioas rex· mĩe quã fecerat ioiada pr̄ illi⁹
secũ: s̄ interfecit filiũ ei⁹. Qui cũ moreret᷑· ait:
Videat dñs ⁊ req̇rat. Cũq; euolut⁹ eẽt ãn⁹
ascẽdit ꝯ eũ exercitus syrie: venitq; in iudã. ⁊
irl̄m. ⁊ interfecit cunctos ꝓncipes populi: atq;
vniuersam p̄dam miserũt regi i damascũ. Et
certe cũ ꝑmodicus venisset numerus syrorũ
tradidit dñs in manib⁹ eoꝝ infinitã multitu-
dinẽ· eo ꝙ dereliq̃ssent dñm deũ patrũ suoꝝ.
In ioas q̊q; ignominiosa exercuere iudicia. ⁊
abeuntes dimiserũt eũ i languorib⁹ magnis.
Surrexerũt aũt ꝯ eũ s̄ui sui in vltionẽ san-
guinis çacharie filij ioiade sacerdotꝭ. ⁊ occi-
derũt eũ in lectulo suo ⁊ mortuus ẽ: sepelie-
rũtq; eũ in ciuitate dauid s̄ nõ in sepulchris
regũ. Insidiati ṽo sũt ei çabath fili⁹ semath

amanitidis. ⁊ ioçabath filius semarith moabitidis. Porro filij eius ac sũma pecunie que adunata fuerat sub eo. ⁊ instauratio dom⁹ dei scripta sũt diligentius in libro regũ. Regnauit autẽ amasias fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Vigintiquinq; annoꝝ erat amasias cũ regnare cepisset. ⁊ vigintinouem annis regnauit in irl'm. Nomen matris eius ioiaden de irl'm. Fecitq; bonũ in cõspectu dñi: verũtamẽ nõ in corde perfecto. Cumq; roboratũ sibi videret imperiũ· iugulauit seruos q̇ occiderãt regẽ patrẽ suũ: ꝫ filios eoꝝ nõ interfecit· sicut scriptũ ẽ in libro legis moysi: vbi precepit dñs dicens: Nõ occident' pr̃es ꝓ filijs· neq; filij ꝓ pr̃ibus suis: ꝫ vnusq̄sq; i suo pctõ morieť. XXV

Congregauit igiť amasias iudam. ⁊ cõstituit eos ꝑ familias· tribunosq; ⁊ cẽturiones i vniũso iuda ⁊ beniamin. ⁊ recẽsuit a viginti ãnis sursũ· inuenitq; triginta milia iuuenũ q̇ egrederent' ad pugnã ⁊ tenerẽt bastã ⁊ clypeũ. Mercede q̊q; ꝯduxit de isrl' cẽtũ milia robustoꝝ· cẽtũ talent̃ argẽti Venit aũt hõ dei ad illũ ⁊ ait: O rex· ne egrediat' tecũ exercit⁹ isrl'. Nõ est. n. dñs cũ isrl'. ⁊ cũct̃ filijs ephraim. Qz si putas i robore exercit⁹ bella ꝯsistẽ: supari te faciet de⁹ ab hostibus. Dei q̇ppe ẽ ⁊ adiuuare ⁊ in fugã ꝯuertere. Dixitq; amasias ad hoiem dei. Quid ĝ fiet de cẽtũ talent̃ q̄ dedi militibus isrl'? Et respõdit ei hõ dei. Habet dñs vñ tibi dare possit multo his plura. Sepauit itaq; amasias exercitũ q̇ venerat ad eũ ex ephraim: ut reũteť i locũ suũ. At illi ꝯ iudã vehement' irati: reuersi sũt in regionẽ suã. Porro amasias ꝯfidenť eduxit ppl'm suũ. ⁊ abijt in vallẽ salinarũ: ꝑcussitq; filios seir decẽ milia. Et alia decẽ milia viroꝝ ceperũt filij iuda. ⁊ adduxerũt ad preruptũ cuiusdã petre: p̃cipitaueruntq; eos de sũmo i p̃ceps: q̇ vniuersi crepuerunt. At ille exercit⁹ quẽ remiserat amasias ne secũ iret ad p̃liũ: diffusus est i ciuitatib⁹ iuda: a samaria vsq; bethoron. ⁊ interfectis tribus milib⁹ diripuit p̃dã magnã. Amasias q̊q; p⁹ cedẽ idumeoꝝ ⁊ allatos deos filioꝝ seir statuit illos in deos sibi. ⁊ adorabat eos. ⁊ illis adolebat incẽsũ. Quãobrẽ irat⁹ dñs ꝯ amasiam: misit ad illũ ꝓph̃am q̇ diceret ei. Cur adorasti deos qui nõ liberauerũt ppl'm suũ de manu tua? Cũq; h̃ ille loqueret'· r̃ndit ei. Nũ cõsiliari⁹ reg̃ es? Quiesce ne interficiã te. Discedẽsq; ꝓph̃a: scio inquit q̧ cogitauerit dñs occidẽ te: q̇ ⁊ fecisti h̃ malũ. ⁊ insuꝑ nõ acq̇euisti ꝯsilio meo. Igiť amasias rex iuda inito pessimo cõsilio: misit ad ioas filiũ ioachaç filij iehu regẽ isrl' dicẽs. Veni videam⁹ nos mutuo. At ille remisit nuncios dicens: Carduus q̇ ẽ i libano· misit ad cedrũ libani dicẽs: Da filiã tuã filio meo vxorẽ. Et ecce bestie q̄ erãt in silua libani: trãsierũt ⁊ ꝯculcauerũt carduũ. Dixisti· ꝑcussi edom. ⁊ idcirco erigit' cor tuũ i supbiã. Sede in domo tua. Cur malũ aduersũ te ꝓuocas: ut cadas ⁊ tu ⁊ iudas tecũ? Noluit audire amasias: eo q̧ dñi esset voluntas: ut traderet' i man⁹ hostiũ ꝓpter deos edom. Ascẽdit igiť ioas rex isrl'. ⁊ mutuos sibi p̃buere ꝯspect⁹. Amasias ãt rex iuda erat i bethsames iude. Corruitq; iudas corã isrl'. ⁊ fugit i tabnacula sua. Porro amasiam regẽ iuda filiũ ioas filij ioachaç cepit ioas rex isrl' in bethsames ⁊ adduxit in irl'm: destruxitq; murũ ei⁹ a porta ephraim vsq; ad portã anguli q̄dringẽt̃ cubit̃. Omẽ q̊q; aurũ ⁊ argentũ ⁊ vniũsa vasa q̄ repperat in domo dei. ⁊ apud obededom· in thesaur̃ etiã dom⁹ regie· necnõ ⁊ filios obsidũ: reduxit in samariam. Vixit aũt amasias filius ioas rex iuda postq̧ mortuus ẽ ioas fili⁹ ioachaç rex isrl'· q̇ndeci ãnis. Reliq̃ aũt sermonũ amasie priorũ ⁊ nouissimoꝝ scripta sũt in libro regũ iuda ⁊ isrl'. Qui postq̧ recessit a dño: tetẽderũt ei isidias i irl'm. Cũq; fugisset lachis· miserunt ⁊ interfecerunt eum ibi: reportãtesq; super equos sepelierunt eum cũ patrib⁹ suis in ciuitate dauid. XXVI

Omnis aũt ppl'us iuda· filiũ ei⁹ oçiã ãnoꝝ sedecim ꝯstituit regẽ ꝓ amasia pr̃e suo. Ipse edificauit abilat. ⁊ restituit eã ditioni iude· postq̧ dormiuit rex cũ pr̃ib⁹ suis. Sedeci ãnoꝝ erat oçias cũ reg̃re cepisset. ⁊ q̇nq̃ginta duob⁹ ãnis regnauit in irl'm. Nomẽ mr̃is eius iecelia de irl'm. Fecitq; qđ erat rectũ in oculis dñi iux̃ oia q̄ fecerat amasias pr̃ ei⁹. ⁊ exq̇siuit dñm in diebus çacharie itelligent̃ ⁊ vident̃ deũ. Cũq; req̇reret dñm direxit eũ i oibus. Deniq; egressus ẽ ⁊ pugnauit ꝯ philistijm. ⁊ destruxit murum geth. ⁊ murũ iamnie· murũq; açoti. Edificauit q̊q; oppida in açoto ⁊ philistijm. ⁊ adiuuit eum deus ꝯ philistijm ⁊ ꝯ arabas q̇ habitabãt i gurbaal. ⁊ ꝯ ãmonitas. Appẽdebãtq; ãmonite munera oçie. ⁊ diuulgatũ est nomẽ eius vsq; ad introitum egypti ꝓpter crebras

victorias. Edificauitq̧ oçias turres in irl̅m
sup̱ portā anguli. ⁊ sup̱ portā vallis. ⁊ reliq̄s
ī eodē muri latē· firmauitq̧ eas. Extruxitq̧
turres ī solitudine. ⁊ effodit cisternas pluri-
mas eo ꝙ h̄ret multa pecora: tā in cāpestri-
bus ꝙ̄ in heremi vastitate. Vineas q̄ꝫ h̄ũit
⁊ vinitores ī mōtibꝰ ⁊ in carmelo. Erat q̇ppe
hō agriculture dedit̄ꝰ. Fuit aũt exercitꝰ bella-
toꝝ eius q̇ ꝓcedebāt ad p̄lia sub manu iehi-
hel scribe· maasieq̧ doctoris. ⁊ sub manu ana-
nie qui erat de ducibus regis. Omisq̧ numerꝰ
p̄ncipū p̱ familias suas viroꝝ fortiũ: duorũ
miliũ sexcentoꝝ. ⁊ sub eis vniuersus exercitꝰ
trecentoꝝ ⁊ septē miliũ q̇ngētorũ· q̇ erāt apti
ad bella. ⁊ ꝓ rege ꝯ aduersarios dimicabāt.
Preparauit q̄ꝫ eis oçias id est cũcto exercitui
clypeos ⁊ hastas ⁊ galeas ⁊ loricas· arcusq̧
⁊ fũdas ad iaciendos lapides. ⁊ fecit in irl̅m
diũsi generis machinas q̄s in turribꝰ colloca-
uit. ⁊ ī angulis muroꝝ: ut mitterēt sagittas
⁊ saxa grādia. Egressũq̧ ē nomē eius ꝓcul:
eo ꝙ auxiliaret̄ ei dn̄s ⁊ corroborasset illũ.
Sꝫ cũ roboratꝰ eēt· eleuatũ ē cor eiꝰ ī interitũ
suũ ⁊ neglexit dn̄m deũ suũ: ingressusq̧ tem-
plum dn̄i adolere voluit incensum sup̱ altare
thymiamatis. Statimq̧ igressus pꝰ eũ açarias
sacerdos. ⁊ cum eo sacerdotes dn̄i octoginta
viri fortissimi· restiterunt regi· atq̧ dixerũt:
Nō ē tui officij oçia· ut adoleas incensũ dn̄o
ꝫ sacerdotũ· h̄ ē filioꝝ aarō q̇ ꝯsecrati sũt ad
huiuscemodi misteriũ. Egredē de scĩuario· ne
ꝯtēpseris: q̇a nō reputabit̄ tibi in gloriā hoc a
dn̄o deo. Iratusq̧ oçias ⁊ tenēs ī manu thu-
ribulũ ut adolēt incensũ: minabat̄ sacerdo-
tibꝰ. Statimq̧ orta ē lepra in fronte eiꝰ corā
sacerdotibꝰ in domo dn̄i: sup̱ altare thymia-
matis. Cũq̧ respexisset eũ açarias pontifex. ⁊
oēs reliq̄ sacerdotes· viderũt leprā in fronte
eiꝰ. ⁊ festinato expulerũt eũ. Sꝫ ⁊ ipse pter-
ritus accelerauit egredi: eo ꝙ sensisset illico
plagā dn̄i. Fuit igit̄ oçias rex leprosus vsq̧
ad diē mortis sue. ⁊ h̄itauit ī domo sep̱ata· ple-
nus lepra ob quā eiectꝰ fuerat de domo dn̄i.
Porro ioathan filiꝰ eiꝰ rexit domũ regis ⁊ iudi-
cauit p̄p̄l̄m t̄re. Reliq̄ aũt s̄monũ oçie p̄orũ
⁊ nouissimoꝝ· scripsit ysaias filiꝰ amos p̄ph̄a.
Dormiuitq̧ oçias cũ p̄ribꝰ suis. ⁊ sepelierunt
eũ ī agro regaliũ sepulchroꝝ eo ꝙ eēt lepro-
sus: regñuitq̧ ioathan filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. XXVII

Viginti q̄nq̧ annorum erat ioathan
cũ regnare cepisset. ⁊ sedecim annis
regnauit in irl̅m. Nomē m̄ris eiꝰ hierusa fi-
lia sadoch. Fecitq̧ qd̄ rectũ erat coram dn̄o
iux̄ oīa q̄ fecerat oçias p̄r suꝰ: excepto ꝙ nō
ē igressus tēplũ dn̄i. ⁊ adhuc p̄p̄l̄s delinq̄bat.
Ipse edificauit portā domꝰ dn̄i excelsam. ⁊ in
muro ophel multa construxit. Urbes q̄ꝫ edi-
ficauit in mōtibus iuda ⁊ in saltibꝰ castella
⁊ turres. Ipse pugnauit ꝯ regē filiorũ āmon
⁊ vicit eũ. Dederũtq̧ ei filij āmon in t̄pe illo
cētũ talēta argēti. ⁊ decē milia choros tritici
ac totidē choros ordei. Hec ei p̄buerunt filij
āmon· ī anno secũdo ⁊ t̄tio. Corroboratusq̧
ē ioathā· eo ꝙ direxisset vias suas corā dn̄o
deo suo. Reliq̄ aũt s̄monũ ioathā ⁊ oēs pu-
gne eiꝰ ⁊ op̱a· scripta sũt in libro regũ isrl̄ ⁊
iuda. Viginti q̄nq̧ ānoꝝ erat cũ regnare cepis-
set: ⁊ sedecī ānis regñuit ī irl̅m. Dormiuitq̧
ioathan cũ p̄ribꝰ suis. ⁊ sepelierũt eũ ī ciuita-
te dauid. ⁊ regnauit achaç filius eius ꝓ eo.

Viginti annoꝝ erat XXVIII
achaç cũ regnare cepisset. ⁊ sedecim
ānis regnauit ī irl̅m. Nō fecit rectũ ī
ꝯspectu dn̄i· sicut dauid p̄r eiꝰ· ꝫ ambulauit ī
vijs regũ isrl̄: insup̱ ⁊ statuas fudit baalim.
Ipse ē q̇ adoleuit incensũ in valle hennon. ⁊
lustrauit filios suos ī igne· iux̄ ritũ gētiũ q̄s
int̄fecit dn̄s ī aduentu filioꝝ isrl̄. Sacrifica-
bat q̄ꝫ ⁊ thymiama succēdebat in excelsis. ⁊ ī
collibꝰ. ⁊ sub oī ligno frondoso. Tradiditq̧
eũ dn̄s deꝰ eiꝰ ī manu regis syrie: q̇ p̱cussit eũ:
magnāq̧ p̄dā cepit de eiꝰ iperio. ⁊ adduxit in
damascũ. Manibꝰ q̄ꝫ regis isrl̄ traditus est ⁊
p̱cussus plaga grādi. Occiditq̧ phacee filiꝰ
romelie de iuda cētũ viginti milia ī die vno·
oēs viros bellatores: eo ꝙ reliquissent dn̄m
deũ patrũ suoꝝ. Eodē t̄pe occidit çechri vir
potēs ex ephraim maasiā filiũ regis. ⁊ eçricā
ducē domꝰ eiꝰ: helchanā q̄ꝫ secundũ a rege.
Ceperũtq̧ filij isrl̄ de fribus suis ducēta mi-
lia mulieꝝ puerorũ ⁊ puellaꝝ ⁊ infinitā p̄dā
p̱tulerũtq̧ eā ī samariā. Ea tēpestate erat ibi
p̄ph̄a dn̄i noīe obed: q̇ egressus obuiā exer-
citui venienti ī samariā· dixit eis: Ecce iratꝰ
dn̄s deus patrũ vr̄oꝝ ꝯ iudā· tradidit eos in
manibus vr̄is. ⁊ occidistis eos atrocit̄: ita
ut ad celũ p̱tingēt vr̄a crudelitas. Insup̱ fi-
lios iuda ⁊ irl̅m vultis vobis subijcē ī s̄uos ⁊
ācillas: qd̄ neq̄q̄ facto opꝰ est. Peccastis. n.
sup̱ ꝫ dn̄o deo vr̄o. Sꝫ audite cōsiliũ meũ. ⁊
reducite captiuos q̄s adduxistis de fribꝰ vr̄is:
q̇a magnꝰ furor dn̄i iminet vobis. Steterũt

itaqꝫ viri de ꝑncipibꝰ filioꝝ ephrai· açarias
filiꝰ iohānan· barachias filiꝰ mosollamoth
eçechias filiꝰ sellū. ⁊ amasias filiꝰ hadali· ꝯ
eos q̇ veniebāt de ꝓlio. ⁊ dixerūt eis: Nō in-
troducetis huc captiuos: ne peccemus dn̄o.
Quare vultꝫ adijcē sup pctā vr̄a. ⁊ vetꝰa cu-
mulare delicta? Grande q̇ppe pctm̄ ē: ⁊ ira
furoꝛ dn̄i iminet sup isrl̄. Dimiserūtqꝫ viri
bellatores predam. ⁊ vniūsa q̄ ceperāt corā
principibus ⁊ oī multitudine: steterūtqꝫ viri
q̄s sup̄ mēorauimꝰ. ⁊ app̄hēdētes captiuos
oēsqꝫ q̇ nudi erāt· vestierūt de spolijs. Cumqꝫ
vestissent eos ⁊ calciassent. ⁊ refecissent cibo
ac potu· vnxissentqꝫ ꝓpter laborē. ⁊ adhibuis-
sent eis curā: q̇cūqꝫ ambulare nō poterūt
⁊ erāt imbecillo corꝑe· iposuerūt eos iumentis·
⁊ adduxerunt hiericho ciuitatē palmarū ad
frēs eoꝝ: ipsiqꝫ reuersi sūt i samariā. Tꝑe illo
misit rex achaç ad regē assyrioꝝ· postulans
auxiliū. Venerūtqꝫ idumei ⁊ ꝑcusserūt mul-
tos ex iuda. ⁊ ceperūt ꝑdā magnā. Philistijm
quoqꝫ diffusi sunt per vrbes campestres ⁊ ad me-
ridiē iuda: ceperūtqꝫ bethsames ⁊ abylon ⁊
gadiroth. socho quoqꝫ ⁊ thamnā ⁊ gamço cum
viculis suis. ⁊ hītauerūt in eis. Hūiliauerat
eni dn̄s iudā ꝓpt̄ achaç regē iuda· eo q̄ nu-
dasset eū auxilio. ⁊ cōtēptui hūisset dn̄m· ad-
duxitqꝫ ꝯ eū theglatphalassar regē assyrioꝝ
qui ⁊ afflixit eum. ⁊ nullo resistente vastauit.
Igit̄ achaç spoliata domo dn̄i ⁊ domo regū
ac principū· dedit regi assyrioꝝ munera. ⁊ tn̄
nihil ei ꝓfuit. Insup ⁊ tempore angustie sue
auxit ꝯtēptū i dn̄m. Ipse ꝑ se rex achaç imo-
lauit dijs damasci victimas ꝑcussoribꝰ suis
⁊ dixit· dij regum syrie auxiliant̄ eis· q̄s ego
placabo hostijs. ⁊ aderūt mihi: cū eꝯ̄rio ipsi
fuerint ruine ei ⁊ vniuerso isrl̄. Direptis itaqꝫ
achaç oībꝰ vasis domꝰ dei atqꝫ ꝯfractꝫ clausit
ianuas tēpli dei. ⁊ fecit sibi altaria i vniuer-
sis angulis irl̄m. In oībus quoqꝫ vrbibꝰ iuda ex-
truxit aras ad cremandū thus· atqꝫ ad ira-
cūdiā ꝓuocauit dn̄m deū patrū suoꝝ. Reliq̄
aūt sermonū eiꝰ ⁊ oiuꝫ opeꝝ suoꝝ ꝑorū ⁊ no-
uissimoꝝ· scripta sūt in libro regū iuda ⁊ isrl̄.
Dormiuitqꝫ achaç cū p̄ribus suis. ⁊ seplie-
runt eum in ciuitate irl̄m. Neqꝫ. n. receperūt
eum in sepulchra regū isrl̄. Regnauitqꝫ eçe-
chias filius eius pro eo. XXIX

Igitur eçechias regnare cepit cū vigin-
tiq̄nqꝫ eēt annoꝝ. ⁊ vigintinouē annis
regnauit in irl̄m. Nomē mr̄is eius abia
filia çachariē. Fecitqꝫ qꝺ erat placitū i ꝯspe-
tu dn̄i: iux̄ oia q̄ fecerat dauid p̄reiꝰ. In ipso
anno ⁊ mense ꝑmo regni sui aperuit valuas
domꝰ dn̄i. ⁊ istaurauit eas: adduxitqꝫ sacer-
dotes atqꝫ leuitas. ⁊ ꝯgregauit eos i plateā
oriētalē· dixitqꝫ ad eos: Audite me leuite. ⁊
scificamini: mundate domū dn̄i dei patꝝ no-
stroꝝ. ⁊ auferte oēm imundiciam de scūario.
Peccauerūt p̄res nr̄i. ⁊ fecerūt malū in con-
spectu dn̄i dei nr̄i· derelinquentes eū: auerte-
runt facies suas a tabnaculo dn̄i dei nr̄i. ⁊ ꝑ-
buerūt dorsū: clauserūt ostia q̄ erāt in porti-
cu. ⁊ extinxerunt lucernas: incensumqꝫ non
adoleuerūt. ⁊ holocausta non obtulerūt in
scūario deo isrl̄. Cōcitatus ē itaqꝫ furoꝛ dn̄i
sup iudā ⁊ irl̄m: tradiditqꝫ eos i cōmotionē
⁊ in interitū ⁊ i sibilū· sicut ipsi cernitꝫ oculis
vestris. En corruerūt p̄res nr̄i gladijs· filij
nostri ⁊ filie nostre ⁊ cōiuges captiue ducte
sunt ꝓpter h̄ scelus. Nunc ḡ placet mihi ut
ineamꝰ fedꝰ cū dn̄o deo isrl̄. ⁊ auertet a noƀ
furorē ire sue. Filij mei nolite negligē. Vos
elegit dn̄s· ut stetis corā eo. ⁊ mistretis illi:
colatisqꝫ eū. ⁊ cremetꝫ ei incensū. Surrexerūt
ergo leuite: maath filius amasie. ⁊ iohel filius
açarie de filijs caath. Porro de filijs merari:
cis filiꝰ abdai. ⁊ açarias filiꝰ ialalehel. De fi-
lijs aūt gerson: ioha filiꝰ iemna. ⁊ eden filiꝰ
ioaha. At ꝟo de filijs elisaphā: samri ⁊ ia-
hihel. De filijs quoqꝫ asaph: çacharias ⁊ ma-
thanias: necnon de filijs heman: iahihel ⁊
semei. Sꝫ ⁊ de filijs ydithun: semeias ⁊ oçi-
hel. Cōgregauerūtqꝫ frēs suos. ⁊ scificati sūt·
⁊ ingressi sūt iux̄ mādatū regꝫ ⁊ iꝑꝛiū dn̄i· ut
expiarēt domū dei. Sacerdotes quoqꝫ igressi tē-
plū dn̄i ut scificarēt illud· extulerūt omnem
imūdiciā quam intro repererāt in vestibulo
domꝰ dn̄i: quā tulerūt leuite ⁊ asportauerūt
ad torrentē cedron foras. Ceperūt aūt ꝑma
die mēsis ꝑmi mūdare. ⁊ i die octaua eiusdē
mēsis· ingressi sunt porticū domꝰ templi dn̄i:
expiauerūtqꝫ templū diebꝰ octo. ⁊ i die septa-
decima mensis eiusdē· qꝺ ceperāt ipleuerūt.
Ingressi quoqꝫ sūt ad eçechiā regē. ⁊ dixerūt ei:
Scificauimus oēm domū dn̄i. ⁊ altare holo-
causti· vasaqꝫ eius· necnon ⁊ mensā ꝓpositio-
nis cū oībus vasis suis· cūctāqꝫ tēpli suppel-
lectilē quā polluerat rex achaç in regno suo
postq̄ ꝑuaricatꝰ ē. ⁊ ecce exposita sūt oia co-
rā altari dn̄i. Cōsurgēsqꝫ diluculo eçechias
rex· adunauit oēs ꝑncipes ciuitatꝫ ⁊ ascendit

in domū dñi: obtuleruntq̄ simul tauros se/ptem. ⁊ arietes septē· agnos septē. ⁊ hircos septē: ꝓ pctō· ꝓ regno· pro scūario· pro iuda. Dixitq̄ sacerdotibꝰ filiis aaron: ut offerrent sup altare dñi. Mactauerūt igit̄ tauros. ⁊ susceperūt sanguinem sacerdotes. ⁊ fuderūt illū sup altare. Mactauerunt etiā arietes. ⁊ illoꝝ sanguinē sup altare fuderūt. Jmmolauerūt agnos. ⁊ fuderūt sup altare sanguinē. Applicuerūt hircos ꝓ pctō corā rege ⁊ vniuersa multitudine. Jmposuerūtq̄ manꝰ suas super eos. ⁊ imolauerunt illos sacerdotes ⁊ asperserūt sanguinē eoꝝ corā altari ꝓ piaculo vniūsi israhelis. Pro oi q̄ppe isrl̄ ꝑcepat rex ut holocaustū fieret ꝓ pctō. Cōstituitq̄ leuitas i domo dñi· cū cimbalis ⁊ psalteriis ⁊ citharis ꝑm dispositionē dauid reg̃ ⁊ gad vidētis ⁊ nathan ꝓph̄e. Siq̄dē dñi ꝑceptū fuit ꝑ manū ꝓphaꝝ eiꝰ. Steterūtq̄ leuite tenentes organa dauid. ⁊ sacerdotes tubas. ⁊ iussit ezechias ut offerrēt holocausta sup altare Cūq̄ offerrēt̄ holocausta· ceperūt laudes canere dño. ⁊ clangē tubis: atq̄ i diūsis organis q̄ dauid rex isrl̄ ꝑpauerat· ꝯcrepare. Oi aūt turba adorāte· cantores ⁊ hi q̄ tenebāt tubas erāt in officio suo· donec cōpleret̄ holocaustū. Cūq̄ finita eēt oblatio· icuruatꝰ ē rex ⁊ oēs q̄ erāt cū eo. ⁊ adorauerūt. Precepitq̄ ezechias ⁊ ꝑncipes leuitis ut laudarēt dñm ꝫmonibꝰ dauid ⁊ asaph videntꝭ: q̄ laudauerūt deū magna letitia. ⁊ icuruato genu adorauerunt. Ezechias aūt etiā h̄ addidit. Jmplestis manus vr̄as dño: accedite ⁊ offerte victimas. ⁊ laudes in domo dñi. Obtulit ḡ vniuersa multitudo hostias ⁊ laudes ⁊ holocausta· mente deuota. Porro numerꝰ holocaustoꝝ q̄ obtulit multitudo· hic fuit. Tauros sexaginta· arietes cētū· agnos ducētos: scificauerūtq̄ dño boues sexcentos. ⁊ oues tria milia. Sacerdotes ṽo pauci erant: nec poterāt sufficē ut pelles holocaustoꝝ detraherēt. Unde ⁊ leuite frēs eoꝝ adiuuerūt eos: donec iplerent̄ opus. ⁊ scificarēt̄ antistites. Leuite q̄ppe faciliori ritu scificant̄ q̄ sacerdotes. Fuerūt ḡ holocausta plīma· adipes pacificorū ⁊ libamia holocaustoꝝ. ⁊ cōpletꝰ ē cultus domꝰ dñi: letatusq̄ ē ezechias ⁊ ois ppl's· eo q̄ ministeriū dñi esset expletum. De repente quippe hoc fieri placuerat.

XXX

Misitq̄ ezechias ad oēm isrl̄ ⁊ iudam scripsitq̄ ep̄las ad ephraim ⁊ manassen: ut venirent ad domum domini in irl'm ⁊ facerent phase dño deo isrl̄. Jnito ḡ consilio regis ⁊ ꝑncipū ⁊ vniūsi cetꝰ irl'm: decreuerūt ut facerent phase mense secundo. Non. n. occurrerāt face in tpe suo: q̄a sacerdotes qui possent sufficē scificati nō fuerāt. ⁊ ppl's nōdum ꝯgregatus fuerat i irl'm. Placuitq̄ sermo regi ⁊ oi multitudini. ⁊ decreuerūt ut mitterent nuncios in vniuersum isrl̄ de bersabee vsq̄ dan: ut venirēt ⁊ facerēt phase dño deo isrl̄ in irl'm. Multi. n. nō fecerāt sicut in lege ꝑscriptum est. Perrexerūtq̄ cursores cū epistolis ex reg̃ iperio ⁊ ꝑncipū eius· in vniuersū isrl̄ ⁊ iudā: iux̄ id qḋ rex iusserat ꝑdicātes: Filii isrl̄ reuertimini ad dñm deū abraham ⁊ ysaac ⁊ isrl̄. ⁊ reuertet̄ ad reliq̄as q̄ effugerūt manus reg̃ assyrioꝝ. Nolite fieri sicut patres vr̄i ⁊ frēs q̄ recesserunt a dño deo patrū suoꝝ. ⁊ tradidit eos i interitū· ut ipsi cernitis Nolite idurare ceruices vr̄as sicut pr̄es vr̄i. Tradite manꝰ vr̄as dño. ⁊ venite ad scūarium eiꝰ qḋ scificauit in eternū. Seruite dño deo patrū vr̄oꝝ. ⁊ auertet̄ a vobis ira furoris eius. Si. n. vos reuersi fueritꝭ ad dñm: frēs vr̄i ⁊ filii vr̄i hēbunt mīam corā dñis suis· q̄ illos duxerūt captiuos. ⁊ reuertent̄ in terrā hanc. Pius. n. ⁊ clemēs est dñs deus vester. ⁊ non auertet faciē suā a vobis si reuersi fueritis ad eū. Jgit̄ cursores pgebāt velocit̄ de ciuitate in ciuitatē· ꝑ t̄rā ephraim ⁊ manasse vsq̄ ad zabulon: illis irridentibus ⁊ subsannātibus eos. Attn̄ q̄dam viri ex aser ⁊ manasse ⁊ zabulon acq̄escentes cōsilio: venerūt irl'm. Jn iuda ṽo facta ē manus dñi ut daret eis cor vnū: ut facerēt iux̄ ꝑceptū regis ⁊ principū ṽbū dñi. Cōgregatiq̄ sūt in irl'm ppl'i multi: ut facerēt sollēnitatē azimoꝝ i mēse secūdo. Et surgētes destruxerūt altaria q̄ erāt i irl'm atq̄ vniūsa in quibꝰ idolis adolebat̄ incensū subuertētes· ꝓiecerūt i torrētē cedron. Jmmolauerūt aūt phase q̄rtadecima die mēsis secūdi. Sacerdotes q̄q̄ atq̄ leuite tādē scificati obtulerūt holocausta i domo dñi: steterūtq̄ i ordine suo iux̄ dispositionē ⁊ legē moysi hois dei. Sacerdotes ṽo suscipiebāt effundēdū sanguinē de mānibꝰ leuitaꝝ· eo q̄ multa turma scificata nō eēt. ⁊ idcirco imolarēt leuite phase his q̄ nō occurrerāt scificari dño. Magna etiā ꝑs ppl'i de ephraim ⁊ manasse ⁊ ysachar ⁊ zabulō q̄ scificata nō fuerat comedit phase· nō iux̄ qḋ scriptū ē. ⁊ orauit ꝓ eis

eçechias dicens : Dñs bonꝰ ꝓpitiabit̃ cunctꝭ
q̇ i toto corde req̇rũt dñm deũ patrũ suorũ :
⁊ nõ imputabit eis ꝙ minꝰ ſcificati ſũt. Quẽ
exaudiuit dñs. ⁊ placatꝰ eſt ꝑp̃lo. Feceruntq̃
filij iſrł̃ q̇ inuẽti ſũt in irłm ſollẽnitatẽ açimo-
rum ſeptẽ diebus in letitia magna· laudãtes
dñm ꝑ ſingulos dies : leuite q̃q̃ ⁊ ſacerdotes
ꝑ organa q̃ ſuo officio ꝯgruebãt. Et locutus
eſt eçechias ad cor oĩuꝫ leuitaꝝ: q̇ hẽbãt itel-
ligentiam bonã ſuꝑ dño. ⁊ comederũt ſeptem
diebus ſollẽnitatꝭ· imolantes victimas paci-
ficoꝝ ⁊ laudantes dñm deũ patrũ ſuoꝝ. Pla-
cuitq̃ vniuerſe multitudini ut celebrarẽt etiã
alios dies ſeptem : qḋ ⁊ fecerũt cum ingenti
gaudio. Eçechias aũt rex iuda ꝓbuerat mul
titudini mille tauros. ⁊ ſeptem milia ouium.
Principes vero dederãt ꝑp̃lo tauros mille. ⁊
oues decẽ milia. Scificata ḡ eſt ſacerdotum
plurima multitudo. ⁊ hilaritate perfuſa oĩs
turba iuda tã ſacerdotũ ⁊ leuitaꝝ q̃ vniuer-
ſe frequẽtie q̃ venerat ex iſrł̃ : ꝓſelitorũ q̃q̃ de
terra iſrł̃ ⁊ habitãtiũ i iuda. Factaq̃ ẽ gran-
dis celebritas i irłm: q̃lis a diebꝰ ſalomonis
filij dauid regꝭ iſrł̃ i ea vrbe nõ fuerat. Surre-
xerũt aũt ſacerdotes atq̃ leuite bñdicentes
ꝑp̃lo. ⁊ exaudita ẽ vox eoꝝ : ꝑuenitq̃ oratio
in habitaculũ ſanctũ celi.

XXXI

Cumq̃ hec fuiſſent rite celebrata: egreſ-
ſus eſt oĩs iſrł̃ qui inuentus fuerat in
vrbibus iuda. ⁊ fregerũt ſimulacra:
ſucciderũtq̃ lucos· demoliti ſũt excelſa. ⁊ al-
taria deſtruxerũt : nõ ſolũ de vniuerſo iuda ⁊
beniamin· ſꝫ ⁊ de ephraim q̃q̃ ⁊ manaſſe: donec
penitus euerterent. Reuerſiq̃ ſũt oẽs filij iſrł̃
in poſſeſſiões ⁊ ciuitates ſuas. Eçechias aũt
conſtituit turmas ſacerdotales ⁊ leuiticas ꝑ
diuiſiones ſuas vnumquẽq̃ in officio ꝓprio·
tam ſacerdotum videlicet q̃ leuitarũ ad ho-
locauſta ⁊ pacifica : ut miſtrarẽt ⁊ ꝯfiterent̃·
canerẽtq̃ in portꝭ caſtroꝝ dñi. Pars aũt regꝭ
erat ut de ꝓpria eiꝰ ſubſtãtia offerret̃ holocau-
ſtũ mane ſemꝑ ⁊ veſꝑe : ſabbatꝭ q̃q̃ ⁊ kalẽdis·
⁊ ſollẽnitatibꝰ ceteris· ſicut ſcriptũ ẽ i lege moy-
ſi. Precepit etiã ꝑp̃lo hitantiũ irłm· ut darent
ꝑtes ſacerdotibus ⁊ leuitꝭ: ut poſſent vacare
legi dñi. Qḋ cũ ꝑcrebruiſſet in auribꝰ multi-
tudinis· plurimas obtulere ꝓmitias filij iſrł̃
frumenti vini ⁊ olei : mellis q̃q̃ ⁊ oĩuꝫ que gi-
gnit humꝰ decimas obtulerũt. Sꝫ ⁊ filij iſrł̃
⁊ iuda q̇ hitabãt in vrbibus iuda obtulerũt
decimas boũ ⁊ ouiũ : decimaſq̃ ſcõꝝ q̃ voue-
rant dño deo ſuo : atq̃ vniuerſa portãtes fe-
cerũt aceruos plimos. Menſe tertio ceperunt
aceruoꝝ iacẽ fundamẽta. ⁊ mẽſe ſeptimo cõ-
pleuerũt eos. Cũq̃ ingreſſi fuiſſent eçechias
⁊ ꝓncipes eiꝰ· viderũt aceruos. ⁊ bñdixerunt
dño· ac ꝑp̃lo iſrł̃. Interrogauitq̃ eçechias ſa-
cerdotes ⁊ leuitas : cur ita iacerẽt acerui· Re
ſpõdit illi açarias ſacerdos ꝓmꝰ· de ſtirpe ſa-
doch dicẽs : Ex q̃ ceperũt offerri ꝓmitie i do-
mo dñi· comedimꝰ ⁊ ſaturati ſumus. ⁊ remã-
ſerũt plurima : eo ꝙ bñdixerit dñs ꝑp̃lo ſuo.
Reliq̃rũ aũt ẽ copia iſta quã cernis. Prece-
pit igit̃ eçechias ut ꝓpararẽt horrea in domo
dñi. Qḋ cũ feciſſent· intulerũt tã ꝓmitias q̃
decimas. ⁊ q̃cũq̃ vouerãt· fideliter. Fuit aũt
ꝓfectꝰ eorũ chonenias leuita. ⁊ ſemei frat̃ eiꝰ
ſecundꝰ : pꝰ quẽ iehihel ⁊ açarias ⁊ naad ⁊
aſahel ⁊ hierimoth : ioçabat q̃q̃ ⁊ elihel ⁊ ieſ-
machias ⁊ maath ⁊ banaias· ꝓpoſiti ſub ma-
nibus chonenie ⁊ ſemei frĩs eius ex iꝑerio eçe-
chie regꝭ. ⁊ açarie põtificis domꝰ dñi : ad q̃s
oĩa ꝑtinebãt. Chore ꝟo filiꝰ iemna leuites ⁊
ianitor orientalis porte ꝓpoſitus erat his q̃
ſpõte offerebãt̃ dño· ꝓmitijſq̃ ⁊ ꝯſecratis in
ſancta ſcõrũ. ⁊ ſub cura eiꝰ eden ⁊ beniamin·
ieſue ⁊ ſemeias· amarias q̃q̃ ⁊ ſechenias· i ci-
uitatibus ſacerdotũ· ut fideliter diſtribuerẽt
fr̃ibus ſuis ꝑtes· minoribꝰ atq̃ maioribꝰ· ex-
ceptꝭ maribꝰ ab ãnis tribꝰ ⁊ ſuꝑ cũctꝭ q̇ igre-
diebant̃ tẽpliũ dñi. Et q̇cq̇d ꝑ ſingulos dies
ꝯducebãt i miſterio atq̃ obſeruationibꝰ iux̃
diuiſiões ſuas : ſacerdotibꝰ ꝑ familias ⁊ le-
uitis· a viceſimo anno ⁊ ſuꝑ ꝑ ordines ⁊ tur-
mas ſuas· vniũſeq̃ multitudini tã vxoribꝰ
q̃ liberis eorũ vtriuſq̃ ſexus : fidelit̃ cibi de
his q̃ ſcificata fuerãt ꝓbebant̃. Sed ⁊ filiorũ
aaron ꝑ agros ⁊ ſuburbana vrbiũ ſingulaꝝ
diſpoſiti erãt viri q̇ partes diſtribuerent vni-
uerſo ſexui maſculino : de ſacerdotibꝰ ⁊ leui-
tis. Fecit ḡ eçechias vniuerſa q̃ diximꝰ· i oĩ
iuda : opatuſq̃ ẽ bonũ ⁊ rectũ ⁊ verũ coram
dño deo ſuo· in vniuerſa cultura miſterij do-
mus dñi iux̃ legẽ ⁊ cerimonias : volẽs requi-
rere deũ ſuũ in toto corde ſuo. Fecitq̃ ⁊ pro-
ſperatus eſt.

XXXII

Poſt q̃ ⁊ huiuſcemodi veritatẽ venit
ſennacherib rex aſſyrioꝝ. ⁊ ingreſſus
iudã obſedit ciuitates munitas· vo-
lens eas capẽ. Qḋ cum vidiſſet eçechias ve-
niſſe. ſ. ſennacherib ⁊ totum belli impetũ verti
ꝯ irłm : inito cum principibus cõſilio viriſq̃

fortissimis ut obturarēt capita fontiū q̇ erāt
ex̄ vrbem. ⁊ h̄ oiu̅z de cernente snīa ꝯgregauit
plurimam multitudinē. ⁊ obturauerūt cun-
ctos fontes. ⁊ riuū q̇ fluebat ī medio t̄re di-
centes: Ne veniāt reges assyriorū. ⁊ inueni-
ant aq̄rū abūdantiā. Edificauit q̊ȝ agēs in-
dustrie oēm murū q̇ fuerat dissipat᷒. ⁊ extru-
xit turres desup. ⁊ forinsecus alterū murum.
Instaurauitq̄ȝ mello ī ciuitate dauid: ⁊ fecit
vniu̇si generis armaturā ⁊ clypeos. Cōstitu-
itq̄ȝ p̄ncipes bellatoꝝ ī exercitu: ⁊ cōuocauit
vniuersos ī platea porte ciuitat̄. ac locutus ē
ad cor eorū dicēs: Viriliť agite ⁊ ꝯfortamī
nolite timē. nec paueat̄ regē assyrioꝝ ⁊ vni-
uersam multitudinē q̄ ē cū eo. Multo. n. pl̄es
nobiscū sūt q̄ȝ cū illo. Cū illo. n. est brachiū
carneū: nobiscū dn̄s de᷒ nr̄ q̇ auxiliator ē nr̄:
pugnatq̄ȝ ꝓ nobis. Confortatusq̄ȝ est ppl̄us
huiuscemodi v̄bis ezechie regis iuda. Que
postq̄ȝ gesta sūt: misit sennacherib rex assyrio-
rum seruos suos ir̄lm (ipse. n. cū vniuerso ex-
ercitu obsidebat lachis) ad ezechiā regē iu-
da. ⁊ ad oēm ppl̄m q̇ erat ī vrbe dicens: Hec
dic̄ sennacherib rex assyrioꝝ. In q̄ h̄ntes fi-
duciā. sedet̄ obsessi ī ir̄lm? Nū ezechias de-
cepit vos ut tradat morti ī fame ⁊ siti: affir-
mās q̄ȝ dn̄s de᷒ vr̄ liberet vos de manu reḡ
assyrioꝝ? Nunquid nō iste est ezechias qui
destruxit excelsa illi᷒ ⁊ altaria. ⁊ p̄cepit iude ⁊
ir̄lm dicēs: corā altari vno adorabitis. ⁊ in
ipso cōburetis incēsū? An ignorat̄ q̄ ego fe-
cerim. ⁊ p̄res mei cūctis t̄raꝝ ppl̄is? Nunq̇d
p̄ualuerūt dij gētiū oiumq̄ȝ t̄raꝝ liberare re-
gionē suam de manu mea? Quis est de vni-
uersis dijs gentiū q̄s vastauerūt p̄res mei q̇
potuerit eruere ppl̄m suū de manu mea: ut
possit etiā de᷒ vester eruere vos de hac manu?
Nō vos ḡ decipiat ezechias: nec vana ꝑsua-
sione deludat: neq̄ȝ credat̄ ei. Si. n. null᷒ po-
tuit de᷒ cūctaꝝ gentiū atq̄ȝ regionū liberare
ppl̄m suū de manu mea. ⁊ de manu patrum
meorū: ꝯn̄ter nec deus vester poť it eruē vos
de hac manu. Sȝ ⁊ alia multa locuti sūt s̄ui
eius ꝯ dn̄m deū. ⁊ ꝯ ezechiā seruū ei᷒. Ep̄las
q̊ȝ scripsit plenas blasfemie ī dn̄m deum isr̄l:
⁊ locut᷒ ē adu̇sum eū. Sic̄ dij gentiū ceťarū
nō potuerūt liberare ppl̄m suū de manu mea
sic ⁊ deus ezechie eruē nō poterit ppl̄m suū de
manu ista. Insup ⁊ clamore magno lingua
iudaica ꝯ ppl̄m q̇ sedebat ī muris ir̄lm ꝑso-
nabat: ut terreret eos ⁊ caperet ciuitatē. Lo-
cutusq̄ȝ ē ꝯ deū isr̄l: sicut aduersū deos ppl̄o-
rū t̄re opa manuū hoiu̅z. Orauerūt igiť eze-
chias rex ⁊ ysaias fili᷒ amos ꝓphetes aduer
sū hāc blasfemiā: ac vociferati sūt vsq̄ȝ in ce-
lū. Et misit dn̄s āgelū suū: q̇ ꝑcussit oēm vir
robustū ⁊ bellatorē. ⁊ p̄ncipē exercitus regis
assyrioꝝ: reuersusq̄ȝ est cū ignominia in t̄rā
suā. Cūq̄ȝ ingressus esset domū dei sui: filij q̇
egressi fuerāt de vtero eius int̄fecerūt eū gla-
dio. Saluauitq̄ȝ dn̄s ezechiā ⁊ habitatores
ir̄lm de manu sennacherib reḡ assyrioꝝ: ⁊ de
manu oiu̅z. ⁊ p̄stitit ei q̇etē ꝑ circuitū. Mul-
ti etiam deferebant hostias ⁊ sacrificia dn̄o
in ir̄lm. ⁊ munera ezechie regi iuda. Qui ex-
altat᷒ ē p᷒ h̄ corā cūct̄ gētib᷒. In dieb᷒ illis
egrotauit ezechias vsq̄ȝ ad mortē: ⁊ orauit
dn̄m. Exaudiuitq̄ȝ eū ⁊ dedit ei signū: sed nō
iux̄ bn̄ficia q̄ accepat retribuit: q̇a eleuatum
ē cor ei᷒. Et facta ē ꝯ eū ira. ⁊ ꝯ iudā ⁊ ir̄lm.
Humiliatusq̄ȝ ē post ea eo q̄ȝ exaltatū fuisset
cor ei᷒: tam ipse q̄ȝ h̄itatores ir̄lm: ⁊ idcirco
nō venit sup eos ira dn̄i ī dieb᷒ ezechie. Fuit
aūt ezechias diues ⁊ iclyt᷒ valde: ⁊ thesau-
ros sibi pl̄imos cōgregauit argēti auri ⁊ la-
pidis p̄ciosi. aromatū ⁊ armorū vniu̇si gene-
ris. ⁊ vasoꝝ magni p̄cij: apothecas q̊ȝ frumē-
ti vini ⁊ olei ⁊ p̄sepia oiu̅z iumētoꝝ: caulasq̄ȝ
pecoribus: ⁊ vrbes sex edificauit. Habebat
quippe greges ouium ⁊ armētorū inumera-
biles: eo q̄ȝ dedisset ei dn̄s substantiā multā
nimis. Ipse est ezechias q̇ obturauit sup̄iorē
fontē aq̄rū gyon. ⁊ auertit eas subť ad occi-
dentē vrbis dauid. In oibus opib᷒ snīs fecit
ꝓspe q̄ voluit. Attn̄ in legatiōe p̄ncipū baby-
lonis q̇ missi fuerāt ad eū. ut interrogarēt de
portento qȯ acciderat sup terrā. dereliq̇t eum
dn̄s: ut tēptareť ⁊ nota fierēt oia q̄ erant in
corde eius. Reliq̄ aūt s̄monū ezechie ⁊ mise-
ricordiaꝝ eius. scripta sūt ī visione ysaie. filij
amos ꝓph̄e. ⁊ ī libro regū iuda ⁊ isr̄l. Dormi-
uitq̄ȝ ezechias cū p̄rib᷒ suis. ⁊ sepelierūt eum
supra sepulchra filioꝝ dauid. Et celebrauit
eius exequias vniuersus iuda. ⁊ omnes ha-
bitatores ir̄lm: regnauitq̄ȝ manasses filius
eius pro eo.

XXXIII

Duodecim ānoꝝ erat manasses cū re-
gnare cepisset. ⁊ q̇nq̄gintaq̇nq̄ȝ an-
nis regnauit ī ir̄lm. Fecit aūt malū
corā dn̄o iux̄ abhominatiōes gentiū q̄s sub-
uertit dn̄s corā filijs isr̄l. ⁊ ꝯuersus istaura-
uit excelsa que demolitus fuerat ezechias p̄r

eius: cõstruxitqꝫ aras baalim. ⁊ fecit lucos ⁊ adorauit omnem militiã celi. ⁊ coluit eã. Edificauit quoqꝫ altaria ĩ domo dñi de qua dixerat dñs: in ierl'm erit nomẽ meũ ĩ eternũ. Edificauit aũt ea cũcto exercitui celi: in duobꝰ atrijs domꝰ dñi: transireqꝫ fecit filios suos ꝑ ignẽ ĩ valle benhennon. Obseruabat somnia: sectabatᷣ auguria: maleficis artibus inseruiebat. Habebat secũ magos ⁊ incantatores: multaqꝫ mala operatꝰ ẽ corã dño ut irritaret eũ. Sculptile quoqꝫ ⁊ cõflatile signũ posuit in domo dñi de q̃ locutꝰ ẽ dñs ad dauid ⁊ ad salomonẽ filiũ eiꝰ dicẽs: In domo hac ⁊ ĩ ierl'm quã elegi de cũctis tribubꝰ isrl': ponã nomẽ meũ in sempiternũ. ⁊ mouere non faciã pedẽ isrl' de t̃ra quã tradidi patribus eoꝝ: ita dũtaxat si custodierint facẽ q̃ ꝓcepi eis cũctãqꝫ legẽ ⁊ cerimonias atqꝫ iudicia per manum moysi. Igitᷣ manasses seduxit iudã ⁊ habitatores ierl'm ut facerẽt malum sup omnes gentes quas subuerterat dñs a facie filiorum isrl'. Locutusqꝫ est dñs ad eũ ⁊ ad ꝑplm illiꝰ. ⁊ attẽdẽ noluerũt. Idcirco superinduxit eis ꝓncipes exercitꝰ regis assirioꝝ: ceperũtqꝫ manassen. ⁊ vinctum cathenis atqꝫ cõpedibꝰ duxerũt in babylonem. Qui postq̃ coangustatꝰ ẽ orauit dñm deum suũ. ⁊ egit pñiam valde corã deo patrũ suoꝝ. Depcatusqꝫ ẽ eũ ⁊ obsecrauit intẽte. ⁊ exaudiuit orõnẽ eiꝰ: reduxitqꝫ eũ ierl'm in regnum suũ. ⁊ cognouit manasses q dñs ipse eẽt deꝰ. Post hec edificauit murum ext̃ ciuitatẽ dauid ad occidentẽ gyon in ꝯualle ab introitu porte piscium per circuitũ vsqꝫ ad ophel. ⁊ exaltauit illũ vehemẽter. Cõstituitqꝫ ꝓncipes exercitꝰ in cũctis ciuitatibꝰ iuda munitis. ⁊ abstulit deos alienos. ⁊ simulacꝝ de domo dñi: aras quoqꝫ q̃s fecerat in monte domꝰ dñi ⁊ in ierl'm. ⁊ ꝓiecit oĩa extra vrbem. Porro instaurauit altare dñi. ⁊ imolauit sup illud victimas ⁊ pacifica ⁊ laudẽ: ꝓcepitqꝫ iude ut seruiret dño deo isrl'. Attamẽ adhuc ꝑpl's imolabat ĩ excelsis dño deo suo. Reliq̃ aũt gestoꝝ manasse ⁊ obsecratio eiꝰ ad deũ suũ: ṽba quoqꝫ videntiũ q̇ loq̇banᷣ ad eũ ĩ noĩe dñi dei isrl': ꝯtinentur in sermonibꝰ regũ isrl'. Oratio quoqꝫ eiꝰ ⁊ exauditio ⁊ cũcta pctã atqꝫ ꝯtẽptꝰ: loca etiã in q̇bꝰ edificauit excelsa ⁊ fecit lucos. ⁊ statuas anteq̃ ageret pñiam: scripta sũt in sermonibꝰ ozai. Dormiuit ergo manasses cum pr̃ibꝰ suis. ⁊ sepelierũt eũ ĩ domo sua: regnauitqꝫ ꝓ eo filiꝰ eiꝰ amon. Uigintiduoꝝ ãnoꝝ erat amõ cũ regñre cepisset. ⁊ duobꝰ ãnis regñuit in ierl'm. Fecitqꝫ malũ ĩ ꝯspectu dñi sicut fecerat manasses pr̃ eiꝰ. ⁊ cũctis idolis q̃ manasses fuerat fabricatus: imolauit atqꝫ seruiuit. ⁊ non ẽ reueritus faciẽ dñi sicut reueritus ẽ manasses patᷣ eiꝰ. ⁊ multo maiora deliq̇t. Cũqꝫ coniurassent aduersus eũ serui sui: interfecerũt eũ in domo sua. Porro reliq̃ ꝑpli multitudo cesis his q̇ amon ꝑcusserãt ꝯstituit regẽ iosiam filiũ eius ꝓ eo.

XXXIIII

Octo annoꝝ erat iosias cũ regnare cepisset. ⁊ trigĩta ⁊ vno ãno regnauit ĩ ierl'm. Fecitqꝫ qḋ erat rectũ ĩ conspectu dñi. ⁊ ambulauit in vijs dauid patris sui: nõ declinauit neqꝫ ad dexteram neqꝫ ad sinistrã. Octauo aũt anno regni sui cũ adhuc eẽt puer: cepit q̃rere deũ patris sui dauid. ⁊ duodecimo ãno postq̃ regñre ceperat mũdauit iudã ⁊ ierl'm ab excelsis ⁊ lucis simulacrisqꝫ ⁊ sculptilibꝰ. Destruxerũtqꝫ corã eo aras baalim. ⁊ simulacra q̃ superposita fuerãt demoliti sũt. Lucos etiam ⁊ sculptilia succidit atqꝫ cõminuit. ⁊ super cumulos eoꝝ q̇ eis imolare ꝯsueuerãt fragmenta dispersit. Ossa pterea sacerdotũ ꝯbussit ĩ altaribꝰ idoloꝝ: mũdauitqꝫ iudã ⁊ ierl'm: Sed ⁊ in vrbibꝰ manasse ⁊ ephraim ⁊ symeon vsqꝫ neptalim cũcta subuertit. Cũqꝫ altaria dissipasset ⁊ lucos ⁊ sculptilia contriuisset ĩ frusta: cũctaqꝫ delubra demolitꝰ eẽt de vniuersa t̃ra isrl': reuersus ẽ ĩ ierl'm. Igitᷣ ãno octauodecĩo regni sui mũdata iam t̃ra ⁊ tẽplo dñi: misit saphan filiũ eselie ⁊ maasiam ꝓncipẽ ciuitatis. ⁊ ioha filiũ ioachaz a cõmẽtarijs: ut instaurarẽt domũ dñi dei sui. Qui venerũt ad helchiam sacerdotẽ magnũ: acceptaqꝫ ab eo pecũia q̃ illata fuerat ĩ domũ dñi. ⁊ quã cõgregauerant leuite ⁊ ianitores de manasse ⁊ ephraĩ ⁊ vniuersis reliquijs isrl': ab oĩ quoqꝫ iuda ⁊ beniamĩ ⁊ habitatoribꝰ ierl'm: tradiderũt in manibus eoꝝ q̇ ꝓerant operarijs ĩ domo dñi ut instaurarent tẽplũ. ⁊ ĩfirma q̃qꝫ sarcirẽt. At illi dederũt eã artificibꝰ ⁊ cemẽtarijs ut emerẽt lapides de lapicidinis ⁊ ligna ad cõmissuras edificij. ⁊ ad cõtignationẽ domoꝝ q̃s destruxerãt reges iuda. Qui fideliᷣ cuncta faciebãt. Erãt aũt ꝓpositi operantiũ iahath ⁊ abdias de filijs merari: zacharias ⁊ mosollã de filijs caath: q̇ vrgebãt opꝰ: oẽs leuite sciẽtes organis canẽ. Sup eos ṽo q̇ ad diuersos vsus onera portabãt: erant scribe ⁊ mgr̃i de leuitis ianitores. Cũqꝫ efferrent pecuniã q̃ illata fuerat

in tẽplũ dñi reppererit helchias sacerdos librũ legis dñi q̃ datus fuerat ꝑ manũ moysi. ⁊ ait ad saphan scribã. Librũ legis inueni i domo dñi. Et tradidit ei. At ille intulit volumẽ ad regẽ. ⁊ nũciauit ei dicẽs: Oia q̃ dedisti i manu seruoꝝ tuoꝝ. ecce cõplent̃. Argentum qḋ reptũ ẽ in domo dñi ꝯflauerũt: datũq; ẽ ꝑfectis artificũ ⁊ diuersa opa fabricãtiũ. Pterea tradidit mihi helchias sacerdos hunc librũ. Quẽ cũ rege pñte recitasset. audissetq; ille ꝟba legꝭ. scidit vestimẽta sua. ⁊ ꝑcepit helchie ⁊ aichan filio saphan. ⁊ abdon filio micha. saphan q̊q; scribe ⁊ asaie seruo regis dicens: Ite ⁊ orate dñm ꝓ me ⁊ ꝓ reliquijs isrl̃ ⁊ iuda: sup vniuersis sermonibus libri istius q̃ reptus ẽ. Magnus .n. furor dñi stillauit sup nos. eo qḋ nõ custodierint pr̃es nr̃i verba dñi. ut facerẽt oia que scripta sũt in isto volumie. Abijt ergo helchias ⁊ hi qui simul a rege missi fuerant ad oldan ꝓphetẽ vxorem sellũ filij thecuath. filij aras. custodis vestium. q̃ habitabat in irl̃m in secũda. ⁊ locuti sũt ei ꝟba q̃ sup̃ narrauim⁹. At illa r̃ndit eis: Hec dicit dñs deus isrl̃: Dicite viro q̃ misit vos ad me: Hec dicit dñs: Ecce ego inducã mala sup locũ istũ ⁊ sup habitatores ei⁹: cũctaq; maledicta q̃ scripta sũt in libro h̃. quẽ legerũt corã rege iuda: q̃a dereliq̃rũt me ⁊ sacrificauerũt dijs alienis ut me ad iracũdiã ꝓuocarẽt in cũctꝭ opib⁹ manuũ suarũ. Idcirco stillabit furor meus sup locũ istũ. ⁊ nõ extinguet̃. Ad regẽ aũt iuda q̃ misit vos ꝓ dño deprecãdo. sic loq̃mini. Hec dic̃ dñs de⁹ isrl̃. Qm̃ audisti ꝟba voluminis. atq; emollitũ ẽ cor tuũ. ⁊ humiliatus es i cõspectu dñi sup his q̃ dicta sũt ꝯ locũ hunc ⁊ habitatores irl̃m: reueritusq; faciẽ meã. scidisti vestimenta tua ⁊ fleuisti corã me: ego q̊q; exaudiui te dic̃ dñs. Iã .n. colligã te ad pr̃es tuos. ⁊ infereris in sepulchrũ tuũ in pace: nec videbũt oculi tui oẽ malum qḋ ego inducturus sũ sup locũ istũ. ⁊ sup habitatores eius. Retulerũt itaq; regi cũcta q̃ dixerat. At ille cõuocatꝭ vniuersis maiorib⁹ natu iuda ⁊ irl̃m. ascẽdit i domũ dñi: vnaq; oẽs viri iuda ⁊ habitatores irl̃m. sacerdotes ⁊ leuite ⁊ cunct⁹ ꝓpl̃us a mĩmo vsq; ad maximũ. Quib⁹ audientib⁹ in domo dñi legit rex oia ꝟba voluminis. ⁊ stãs i tribunali suo. ꝑcussit fedus corã dño ut ãbularet p⁹ eũ. ⁊ custodiret precepta ⁊ testimonia ⁊ iustificationes ei⁹ i toto corde suo. ⁊ i tota aia sua: faceretq; q̃ scripta sũt i volumine illo qḋ legerat. Adiurauit q̊q; sup h̃ oẽs q̃ reperti fuerant in irl̃m ⁊ beniamin. ⁊ fecerunt habitatores irl̃m iux̃ pactũ dñi dei patꝝ suoꝝ. Abstulit ergo iosias cũctas abhominationes de vniũsis regionibus filioꝝ isrl̃. ⁊ fecit oẽs q̃ residui erant in isrl̃ seruire dño deo suo. Cũctis dieb⁹ vite ei⁹ nõ recesserũt a dño deo patꝝ suoꝝ. XXXV

Fecit autẽ iosias in irl̃m phase dño: qḋ imolatũ ẽ q̃rtadecima die mẽsis ꝑmi. Et constituit sacerdotes in officijs suis: hortatusq; ẽ eos ut mĩstrarẽt i domo dñi. Leuitis q̊q; ad q̃rũ eruditionẽ ois isrl̃ scificabat̃ dño. locutus ẽ. Ponite archã i sanctuario tẽpli. qḋ edificauit salomon fili⁹ dauid rex isrl̃. Nequaq̃ eni eã vltra portabitis. Nũc ergo mĩstrate dño deo vr̃o ⁊ ꝓpl̃o eius isrl̃ ⁊ ꝑparate vos ꝑ domos ⁊ cognationes vr̃as in diuisionibus singuloꝝ sicut ꝑcepit dauid rex isrl̃. ⁊ descripsit salomon fili⁹ ei⁹. ⁊ mĩstrate in scũario ꝑ familias turmasq; leuiticas. ⁊ sanctificati imolate phase. Fr̃es etiã vr̃os ut possint iux̃ ꝟba q̃ locutus ẽ dñs i manu moysi facẽ. ꝑparate. Dedit ꝑterea iosias oi ꝓpl̃o q̃ ibi fuerat iuent⁹ i sollẽnitate phase. agnos ⁊ hedos de gregib⁹ ⁊ reliq̃ pecorꝭ triginta milia. boum q̊q; tria milia. Hec de regꝭ vniuersa substantia. Duces q̊q; eius sponte qḋ vouerãt obtulerũt tã ꝓpl̃o q̃ sacerdotib⁹ ⁊ leuitꝭ. Porro helchias ⁊ çacharias ⁊ iehihel principes domus dñi dederunt sacerdotibus ad faciendũ phase. pecora cõmixtim duo milia sexcenta. ⁊ boues trecentos. Chonenias autẽ ⁊ semeias etiã ⁊ nathanahel fr̃es eius. necnõ asabias ⁊ iahihel ⁊ ioçabad ꝑncipes leuitaꝝ. dederunt ceteris leuitꝭ ad celebrãdũ phase. q̃nq; milia pecoꝝ. ⁊ boues q̃ngentos. Preparatũq; ẽ ministeriũ ⁊ steterunt sacerdotes in officio suo. Leuite q̊q; in turmis iux̃ regꝭ imꝑiũ. ⁊ imolatũ ẽ phase. Asꝑserũtq; sacerdotes man⁹ suas sanguine. ⁊ leuite detraxerũt pelles holocaustoꝝ. ⁊ sepauerũt ea ut darẽt ꝑ domos ⁊ familias singuloꝝ. ⁊ offerrent̃ dño sicut scriptũ ẽ in libro moysi. De bob⁹ q̊q; fecerũt siliter Et assauerunt phase sup ignẽ: iux̃ qḋ in lege scriptũ est. Pacificas ꝟo hostias coxerũt in lebetis ⁊ cacabis ⁊ ollis. ⁊ festinato distribuerũt vniuerse plebi: sibi autem ⁊ sacerdotibus postea parauerũt. Nã i oblatiõe holocaustoꝝ ⁊ adipũ vsq; ad noctem sacerdotes fuerunt occupati: vnde ⁊ leuite sibi ⁊ sacerdotibus

filijs aaron parauerunt nouissimis. Porro cātores filij asaph stabāt i ordine suo: iuxta p̄ceptū dauid ⁊ asaph ⁊ eman ⁊ ydithun ꝓphetaꝝ regis dauid. Janitores ṽo ꝑ portas singulas obseruabant: ita ut nec pūcto qdē discederēt a misterio. Quāobrē ⁊ frēs eoꝝ leuite pauerūt eis cibos. Ois igit̄ cult᷑a dn̄i rite cōpleta ē i die illa. ut facerēt phase. ⁊ offerrēt holocausta sup altare dn̄i. iux̄ p̄ceptū regis iosie. Fecerūtq filij isrl̄ qui repti fuerāt ibi phase i tp̄e illo ⁊ sollēnitatē açimoꝝ septē dieb᷒. Nō fuit phase sil̄e huic i isrl̄ a diebus samuelis ꝓphete. s; nec qsq̄ de cūctis regib᷒ isrl̄ fecit phase sic iosias sacerdotib᷒ ⁊ leuitis ⁊ oi iude ⁊ isrl̄ q̇ rept᷒ fuerat ⁊ habitātibus in irlm̄. Octauodecimo āno regni iosie hoc phase celebratū ē. Postq̄ instaurauerat iosias tēplū. ascendit nechao rex egypti ad pugnandū i carchamis iux̄ eufratē. ⁊ ꝓcessit in occursū ei᷒ iosias. At ille missis ad eū nūcijs ait: Quid mihi ⁊ tibi rex iuda? Nō aduersū te hodie venio. s; ꝯtra aliā pugno domū: ad quā me deus festinato ire p̄cepit. Desine aduersū deū facē q mecū est. ne inte[r]ficiat te. Noluit iosias reuerti s; ꝑpauit ꝯ eū bellum. nec acquieuit sermonib᷒ nechao ex ore dei. verꝝ prexit ut dimicaret in cāpo mageddo. Ibiq vulnerat᷒ a sagittarijs dixit pueri suis. Educite me de ꝓlio: quia opido vulneratus sum. Qui trāstulerūt eū de curru in alterū currū q̇ seq̄bat̄ eū more regio. ⁊ asportauerūt eū in irlm̄. Mortu᷒q ē ⁊ sepult᷒ i mausoleo patꝝ suoꝝ. ⁊ vniuersus iuda ⁊ irlm̄ luxerūt eum: hieremias maxime: cui᷒ oēs cantores atq cātatrices vsq in p̄sentē diē lamētatiōēs sup iosiam replicāt. ⁊ q̄si lex obtinuit in isrl̄. Ecce scriptū fert̄ i lamētatiōib᷒. Reliq̄ aūt sermonū iosie ⁊ misericordiaꝝ ei᷒ que lege p̄cepta sūt dn̄i: opa q̊q illi᷒ ꝑma ⁊ nouissima. scripta sūt in libro regū iuda ⁊ isrl̄. XXXVI

Tulit ḡ pp̄ls t̄re ioachaç filiū iosie. ⁊ cōstituit regē ꝓ p̄re suo in irlm̄. Uigintitriū ānoꝝ erat ioachaç cū regnare cepisset. ⁊ trib᷒ mēsib᷒ regnauit in irlm̄. Amouit aūt eū rex egypti cū venisset i irlm̄. ⁊ cōdēnauit t̄rā centū talentis argēti ⁊ talēto auri. Constituitq ꝓ eo regē eliachim fratrē ei᷒ sup iudam ⁊ irlm̄. ⁊ ṽtit nomen eius ioachim. Ipsū ṽo ioachaç tulit secū. ⁊ adduxit i egyptū. Uigitiquq ānoꝝ erat ioachim cū regn̄re cepisset. ⁊ vndeci ānis regn̄uit in irlm̄.

Fecitq malū corā dn̄o deo suo. Contra hūc ascēdit nabuchodonosor rex chaldeorum. ⁊ vinctū cathenis duxit in babylonē: ad quā ⁊ vasa dn̄i trāstulit. ⁊ posuit ea in templo suo. Reliq̄ aūt ṽboꝝ ioachim ⁊ abhominationū ei᷒ q̄s opat᷒ ē. ⁊ q̄ iuenta sūt i eo: cōtinent̄ in libro regū iuda ⁊ isrl̄. Regnauit āt ioachin fili᷒ ei᷒ ꝓ eo. Octo ānoꝝ erat ioachin cū regnare cepisset. ⁊ trib᷒ mēsib᷒ ac decē diebus regnauit i irlm̄: fecitq malū in cōspectu dn̄i. Cūq āni circulus volueret̄. misit nabuchodonosor rex nūcios. q̇ ⁊ adduxerūt eū in babylonē: asportatis sil̄ preciosissimis vasis domus dn̄i. Regē ṽo ꝯstituit sedechiā patruū ei᷒ sup iudā ⁊ irlm̄. Uiginti ⁊ vni᷒ anni erat sedechias cū regnare cepisset. ⁊ vndecim annis regnauit in irlm̄. Fecitq malū in oculis dn̄i dei sui. nec erubuit faciē hieremie ꝓphete loquētis ad se ex ore dn̄i. A rege q̊q nabuchodonosor recessit qui adiurauerat eū ꝑ deū. ⁊ indurauit ceruicē suā ⁊ cor ut nō reuerteret̄ ad dn̄m deū isrl̄. Sz ⁊ vniuersi p̄ncipes sacerdotū ⁊ pp̄ls p̄uaricati sūt iniq̄ iux̄ vniuersas abhominatiōes gentiū. ⁊ polluerunt domū dn̄i quā s̄cificauerat sibi in irlm̄. Mittebat aūt dn̄s de᷒ patrū suoꝝ ad illos ꝑ manū nūcioꝝ suoꝝ de nocte ꝯsurgens ⁊ q̄tidie cōmonēs. eo q parcēt pp̄lo ⁊ h̄itaculo suo. At illi subsannabant nūcios dei. ⁊ ꝑuipendebāt sermones ei᷒: illudebātq ꝓph̄is. donec ascenderet furor dn̄i in pp̄lm ei᷒. ⁊ esset nulla curatio. Adduxit. n. sup eos regē chaldeoꝝ. ⁊ interfecit iuuenes eoꝝ gladio in domo s̄cuarij. Nō est misert᷒ adolescētis ⁊ ṽginis ⁊ senis nec decrepiti q̇dē. s; oēs tradidit i manib᷒ ei᷒. vniuersaq vasa dom᷒ dn̄i tā maiora q̄ mīora. ⁊ thesauros tēpli ⁊ regis ⁊ p̄ncipū trāstulit i babylonē. Incēderūt hostes domū dei: destruxerūtq murū irlm̄. Uniuersas turres cōbusserūt. ⁊ q̇cq̇d p̄ciosū fuerat demoliti sūt. Si q̇s euaserat gladiū. duct᷒ in babylonē seruiuit regi ⁊ filijs ei᷒. donec imparet rex psarū. ⁊ cōpleret̄ sermo dn̄i ex ore hieremie ⁊ celebraret t̄ra sabbata sua. Cūctis eni diebus desolationis egit sabbatū: vsq dum cōplerent̄ septuagita āni. Anno aūt p̄mo cyri regis psaꝝ ad explēdū sermonē dn̄i quē locut᷒ fuerat ꝑ os hieremie. suscitauit dn̄s spiritū cyri regis persarū: q̇ iussit predicari in vniuerso regno suo. etiā ꝑ scripturā dicens: Hec dicit cyrus rex persarū, Oia regna terre dedit mihi dn̄s

K. Decem et

4. R. 24.

ꝺeus celi.⁊ ipſe pꝛecepit mihi ut edificarē ei domū in irl̄m q̄ eſt in iudea. Quis ex vobis eſt in oī ꝑplo eius? Sit dn̄s ꝺeus ſuus cū eo ⁊ aſcendat.

Explicit liber Dabreiamin ſiue Paralipomenon ſecundus. Incipit orō manaſſes reg̃ iuda cū captus teneretur in babylone.

Domine ꝺeus oīpotēs patrū nr̄oꝝ abꝛahā yſaac ⁊ iacob ⁊ ſemi eoꝝ iuſto. q̄ feciſti celū ⁊ t̄rā cū oī oꝛnatu eoꝝ: q̄ ſignaſti mare ꝟbo p̄cepti tui: q̄ cōcluſiſti abyſſū ⁊ ſignaſti t̄ribili ⁊ laudabili nōi tuo. quem oēs pauent ⁊ tremūt a vultu ꝟtutis tue. ⁊ inſuſtentabilis ira ſup pctōꝛes cōminatiōis tue: imenſa ꝟo ⁊ ineſtigabilis miſericoꝛdia ꝓmiſſionis tue: qm̄ tu es dn̄s altiſſim⁹ ſup oēm t̄rā lōganimis ⁊ multū miſericoꝛs ⁊ penitēs ſup maliciā hoīuꝫ. Tu aūt dn̄e ſꝫm bonitatē tuā ꝓmiſiſti pn̄iam remiſſionis pctōꝝ. ⁊ tu ꝺe⁹ iuſtoꝛū. nō poſuiſti penitētiā iuſtis. abꝛahā yſaac ⁊ iacob. his qui tibi nō peccauerūt: qm̄ peccaui ſup numerū arene marꝭ. multiplicate ſunt iniq̄tates mee. incuruat⁹ ſū multo vinculo ferri. ⁊ nō eſt reſpiratio mihi: q̄a excitaui iracundiā tuam ⁊ malū coꝛā te feci ſtatuens abhominatiōes ⁊ multiplicās offenſiōes. Et nūc flecto genua coꝛdis mei: p̄cans ad te bonitatē dn̄e. Peccaui dn̄e peccaui. ⁊ iniquitatē meā agnoſco Peto rogās te dn̄e remitte mihi remitte m̄: ne ſimul ꝑdas me cū iniq̄tatib⁹ meis: neq̄ i et̄nū reſerues mala mihi: q̄a indignū ſaluabis me ſꝫm magnā mīam tuā. ⁊ laudabo te ſꝑ oīb⁹ dieb⁹ vite mee: qm̄ te laudat oīs virt⁹ celoꝝ. ⁊ tibi ē gloꝛia i ſecula ſeculoꝝ amen.

Explicit orō manaſſes reg̃ iuda. Incipit p̄fatio bt̄i hieronymi p̄ſbyt̄i in libꝛū Eſdre.

Utrū difficili⁹ ſit facere quod poſcitis. an negare: necdum ſtatui. Nā vobis aliq̄d imꝑantib⁹ ānuere ſentētie eſt. ⁊ magnitudo oneris impoſiti ita ceruices p̄mit: ut añ ſub faſce ruendū ſit q̄ȝ leuandū. Accedūt ad h̄ inuidoꝝ ſtudia. q̄ oē qd̄ ſcribim⁹ rep̄hendēdū putāt. Et interdū cōtra ſe ꝯſcia repugnante publice lacerant q̄ occulte legūt. intantū ut clamare cōpellar ⁊ dicē: Dn̄e libā aīam meā a labijs iniq̄s: ⁊ a lingua doloſa. Terti⁹ ān⁹ ē qd̄ ſꝑ ſcribitꝭ atq̄ reſcribitꝭ ut eſdre libꝛū ⁊ heſter vob̄ de hebꝛeo trāſferā. q̄ſi nō habeatꝭ greca ⁊ latina volumia. aut q̄cq̄d illud ē qd̄ a nobis vertit̄ nō ſtati ab oīb⁹ ꝯſpuendū ſit. Fruſtra aūt (ut ait q̄dā) niti neq̄ aliud fatigādo niſi odiū q̄rere: extreme ꝺemētie eſt. Itaq̄ obſecro vos mi dommon ⁊ rogatiane cariſſimi: ut ꝑuata lectione contēti libꝛos nō efferatꝭ i publicū: nec faſtidioſis cibos ingeratis: vitetiſq̄ eoꝝ ſupciliū qui iudicare tm̄ de alijs. ⁊ ipſi facere nihil nouerūt. Si q̄ aūt fratꝝ ſūt q̄b⁹ nr̄a nō diſplicent. his tribuatis exēplar: āmonētes ut hebꝛea noīa q̄ꝝ grandis in h̄ volumīe copia ē: diſtincte ⁊ ꝑ interualla trāſcribāt. Nihil enī ꝓderit emendaſſe libꝛū niſi emēdatio librarioꝝ diligētia ꝯſeruet̄. Nec queq̄ȝ moueat q̄ vn⁹ a nobis liber edit⁹ ē. nec apocryphoꝝ tertij ⁊ q̄rti libri ſomnijs delectet̄: q̄a ⁊ apud hebꝛeos eſdre neemieq̄ ſermōes in vnū volūmē coartant̄. ⁊ q̄ nō habēt̄ apud illos. nec de vigintiq̄tuoꝛ ſenib⁹. ſūt ꝓcul abijciēda. Si q̄s aūt ſeptuaginta vobis oppoſuerit int̄pꝛetes. q̄ꝝ exēplaria varietas ipſa lacerata ⁊ euerſa demonſtrat: nec pōt vtiq̄ verū aſſeri qd̄ diuerſū ē: mittite eū ad euāgelia i q̄b⁹ multa ponūt̄ q̄ſi de veteri teſtamēto q̄ apud ſeptuaginta int̄pꝛetes nō habēt̄: velut illud. qm̄ naçare⁹ vocabit̄. ⁊ ex egypto vocaui filiū meū. ⁊ videbunt in quē cōpunxerūt. multaq̄ alia. que latioꝛi opi reſeruam⁹. ⁊ q̄rite ab eo vbi ſcripta ſunt. Cūq̄ ꝓferre non potuerit: vos legite de his exēplarib⁹ q̄ nuꝑ a nobis edita maledicoꝛū q̄tidie linguis ꝯfodiūt̄. Sꝫ ut ad cōpēdiū veniā: certe q̄ illatur⁹ ſū eq̄ſſimū ē. Edidi aliq̄d qd̄ nō habet̄ in greco. aut alit̄ habet̄ q̄ȝ a me ꝟſū ē. Quid int̄pꝛetē laniāt? Int̄rogēt hebꝛeos. ⁊ ipſis auctoꝛib⁹. trāſlatiōi mee uł arrogēt uł derogēt fidē. Poꝛro aliud eſt. ſi clauſis qd̄ d̄r oculis mihi volūt maledicere: ⁊ nō imitant̄ grecoꝝ ſtudiū ⁊ beniuolentiā: q̄ poſt ſeptuaginta trāſlatoꝛes iā xp̄i euāgelio coꝛuſcāte iudeos ⁊ hebionitas leg̃ veteris int̄pꝛetes. aq̄lā videlꝫ ⁊ ſymachū. ⁊ theodotionē. ⁊ curioſe legūt. ⁊ ꝑ oꝛigenis laboꝛem i exaploīs eccleſijs dedicarūt. Quāto mag̃ latini grati eſſe deberent. q̄ exultantē cernerēt gretiā a ſe aliq̄d mutuari? Primū.n. magnū ſūptuū eſt ⁊ infinite difficultatꝭ. exēplaria poſſe hr̄e oīa.

pond'a s' fasce'. fasces dn'r honores.

Rogo. cor. pmā cū ss. ꝯpositis. derogēt. me. cor. pc.

deinde etiā qui habuerint. 7 hebrei sermōis
ignari sūt·magis errabūt: ignorantes quis
e multis verius dixerit. Quod etiā sapientissimo
cuidā nuper apud grecos accidit ut interdum
scripture sensū relinquens: vniuscuiuslibet
interpretis seqret errorē. Nos autē q hebree
lingue saltē paruā habemus sciam. 7 latinus
nobis vtcūqz sermo nō deest. 7 de alijs mag
possumus iudicare. 7 ea q ipsi itelligimus in nr̄a
lingua promere. Itaqz licz hydra sibilet·vi-
ctorqz synon incēdia iactet·nūqz meū iuuāte
xp̄o silebit eloquiū: etiā p̄cisa lingua balbu-
tiet. Legant q volunt: qui nolunt abijciant.
Euentilent apices: lrās calūnient. Magis
vr̄a caritate puocabor ad studium: qz illorum
detractione 7 odio deterrebor.

Explicit p̄fatio. Incipit liber
Esdre primus. Caplm I

N anno pri-
mo cyri regis psarum ut cō-
pleret vbū dn̄i ex ore hie-
remie·suscitauit dn̄s spiri
tū cyri regis psarum. 7 trāsdu-
xit vocē i oi regno suo·etiā
p scripturā·dicēs: Hec di-
cit cyrus rex psarum. Oia regna tre dedit mihi
dn̄s deus celi. 7 ipse p̄cepit mihi ut edificarē
ei domū i irlm: q ē i iudea. Quis ē i vobis de
vniuerso pplo eius? Sit dn̄s illius cū eo. Ascē-
dat i irlm q est in iudea. 7 edificet domū dei
isrl: ipse ē deus q ē in irlm. Et oēs reliq i cūctis
locis vbicūqz habitāt adiuuēt eū viri de loco
suo·argēto 7 auro 7 substātia 7 pecoribus: ex-
cepto qd volūtarie offerūt tēplo dei qd est in
irlm. Et surrexerūt p̄ncipes patrū de iuda 7
beniamin 7 sacerdotes 7 leuite 7 omnis cuius
suscitauit deus spm ut ascēderet ad edificādū
tēplū dn̄i qd erat in irlm. Uniuersiqz q erāt
i circuitu adiuuerūt manus eorum i vasis argen-
teis 7 aureis·in substātia 7 iumētis·in supel-
lectili·exceptis his q spōte obtulerant. Rex qqz
cyrus protulit vasa templi dn̄i que tulerat na-
buchodonosor de irlm. 7 posuerat ea in tēplo
dei sui. Protulit autē ea cyrus rex psarū p
manū mitridatis filij gaçabar. 7 ānumerauit
ea sasabasar p̄ncipi iude. 7 hic est numerus
eorum. Phiale auree triginta·phiale argentee
mille·cultri viginti noue·cyphi aurei triginta
cyphi argentei secundi quadringēti decem:
vasa alia mille. Oia vasa aurea 7 argētea
qnqz milia qdringēta. Uniuersa tulit sasa-
basar: cū his qui ascēdebāt de trāsmigratiōe
babylonis in irlm. II

Hi sūt aūt puincie filij q ascēderunt
de captiuitate quā transtulerat na-
buchodonosor rex babylonis i ba-
bylonē. 7 reuersi sunt in irlm 7 iudeā·vnus-
qsqz i ciuitatē suā· q venerūt cū çorobabel 7
iesua neemia saraia rahelaia mardochai bel
san mesphar beguai reum baana. Numerus
virorum ppli isrl. Filij phares: duo milia cētū
septuagitaduo. Filij arethi: septigēti septua-
gintaqnqz. Filij gersephatia: trecenti septua-
gintaqnqz. Filij saphacia: trecēti septuagin-
taduo. Filij area: septingēti septuagitaqnqz.
Filij phetmoab filiorum iosue: octigēti. 7 ioab
duo milia octingēti duodecim. Filij belam:
mille ducenti qnqgintaqtuor. Felij çethua:
nongēti qdragintaqnqz. Filij çachai: septin
gēti sexaginta. Filij bani: sexcēti qdraginta-
duo. Filij bebai: sexcenti vigintitres. Filij
açgad: mille ducēti vigintiduo. Filij adoni-
cam: sexcēti sexagintasex. Filij beguai: duo
milia qnqgintasex. Filij adin: quadringenti
qnqgintaqtuor. Filij ather qui erant ex eçe-
chia: nonagintaocto. Filij besai: trecenti vi-
gintitres. Filij iora: cētū duodeci. Filij asem
ducēti vigititres. Filij gebbar: nongēti qnqz
Filij bethleem: centū vigintitres. Uiri ne-
thupha: qnqgintasex. Uiri anathot: centū
vigintiocto. Filij açmaueth: qdragitaduo.
Filij cariathiarim: cephira 7 beroth: septin-
gēti qdragitatres. Filij rama 7 gabaa: sex-
cēti viginti vnus. Uiri machmas: cētū vigin-
tiduo. Uiri bethel 7 hai: ducēti vigītitres.
Filij nebo: qnqgintaduo. Filij megbis: cētū
qnquagintasex. Filij helam alterius: mille
ducēti qnqgintaquatuor. Filij arim: trecēti
viginti. Filij lodadin 7 ono: septingenti vi-
gintiqnqz. Filij hiericho: trecenti qdragin-
taqnqz. Filij senaa: tria milia sexcēti trigita.
Sacerdotes. Filij iadaia i domo iesue: non-
gēti septuagintatres. Filij emmer: mille qn-
qgintaduo. Filij phessur: mille ducēti qua-
dragintaseptē. Filij arim: mille decē 7 septē.
Leuite. Filij iesue 7 sedmihel filiorum odeuie:
septuagitaqtuor. Cātores. Filij asaph: cētū
vigintiocto. Filij ianitorū. Filij sellum·filij
ather·filij telmon·filij accub·filij attita·filij

Al traduxit. vin xo. Trans. i. ppositis n recipit itegtatis.
Traho. trayicio. Trado. traduco / remotis.

sobai: vniuersi cẽtũ trigintanouẽ. Natbinnei: Filij sia. filij asupba. filij tebbaoth. filij ceros. filij siaa. filij phadon. filij lebana. filij açaba. filij accub. filij agab. filij selmai. filij anan. filij gaddel. filij gaer. filij raabia. filij rasin. filij necboda. filij gaçem. filij açec. filij phasea. filij besee. filij asemaa. filij munim. filij nepbusim. filij becbuc. filij acupba. filij açur. filij besluth. filij maida. filij arsa. filij bercos. filij sisara. filij thema. filij nasia. filij atbupba. filij seruoꝝ salomonis. filij sothei. filij sophereth. filij pharuda. filij iala. filij dercon. filij geddel. filij saphata. filij athil. filij phocereth qui erãt de asebaim. filij amim. Oẽs natbinnei ⁊ filij seruoꝝ salomõis: trecenti nonagintaduo. Et hi q̇ ascenderũt de thelmala. thelarsa. cherub ⁊ don ⁊ mer. ⁊ nõ potuerũt indicare domũ patrũ suoꝝ ⁊ semen suũ. vtꝝ ex isrl' essent. filij dalaia. filij thobia. filij necboda: sexcẽti q̇nq̄gintaduo. Et de filijs sacerdotũ. filij iobia. filij accos. filij berçellai qui accepit de filiabꝰ berçellai galaaditis vxorem. ⁊ vocatꝰ est noĩe eoꝝ. Hi quesierũt scripturã genealogie sue. ⁊ nõ inuenerũt. ⁊ eiecti sunt de sacerdotio. Et dixit athersatha eis ut nõ comederẽt de scõ scõꝝ donec surgeret sacerdos doctus atqꝫ ꝑfectus. Oĩs multitudo q̄si vnꝰ q̄dragĩtaduo milia trecẽti septuaginta: exceptis seruis eoꝝ ⁊ ãcillis q̇ erant septẽ milia trecẽti triginta septẽ. ⁊ in ipsis cantores atqꝫ cãtatrices ducẽti. Equi eoꝝ sexcẽti trigitasex: muli eoꝝ ducẽti quadragintaq̇nqꝫ: cameli eoꝝ q̄dringẽti trigintaq̇nqꝫ: asini eoꝝ sex milia septingẽti viginti. Et de ꝓ̇ncipibꝰ patrũ cũ ingrederent̃ tẽplũ dñi qḋ ẽ ĩ irl'm: spõte obtulerũt in domũ dei ad extruendã eam in loco suo. Scdm vires suas dederunt impensas opis. auri solidos q̄draginta milia ⁊ mille: argẽti mnas q̇nqꝫ milia. ⁊ vestes sacerdotales cẽtũ. Habitauerũt ḡ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ de pp'lo ⁊ cãtores ⁊ ianitores ⁊ natbinnei in vrbibꝰ suis: vniuersiqꝫ isrl' in ciuitatibꝰ suis. III

Mna. mne: pōdꝰ ē qḋ appendit centū dragmis: ł dī libra uł talentū: et hẽ lx^{ta} siclos qui faciūt obolos mille ducentos.

Tamqꝫ venerat mẽsis septimꝰ. ⁊ erãt filij isrl' in ciuitatibꝰ suis. Cõgregatꝰ est ḡ pp'lus q̄si vir vnꝰ in irl'm. ⁊ surrexit iosue filiꝰ iosedech ⁊ frẽs eiꝰ sacerdotes ⁊ çorobabel filiꝰ salathiel ⁊ frẽs eiꝰ. ⁊ edificauerunt altare dei isrl': ut offerrent in eo holocaustomata. sicut scriptũ ẽ ĩ lege moysi viri dei. Collocauerũt aũt altare dei super bases suas deterrẽtibꝰ eos ꝑ circuitũ pp'lis terraꝝ. ⁊ obtulerũt sup illud holocaustũ dño mane ⁊ vespe. Feceruntqꝫ sollẽnitatẽ tabernaculoꝝ sicut scriptũ est ⁊ holocaustũ diebus singulis per ordinẽ ꝫm ꝓ̇ceptũ opus dei ĩ die suo. ⁊ pꝰ hec holocaustũ iuge tã ĩ kalẽdis q̄ꝫ in vniuersis sollẽnitatibꝰ dñi q̄ erãt ꝯsecrate. ⁊ in oĩbus ĩ q̇bꝰ vltro offerebat̃ munꝰ dño. A primo die mensis septimi: ceperunt offerre holocaustũ dño. Porro templũ dei nondũ fũdatũ erat. Dederũt ãt pecunias latomis ⁊ cemẽtarijs: cibũ q̊ꝫ ⁊ potũ ⁊ oleũ sidonijs tyrijsqꝫ ut deferrẽt ligna cedrina de libano ad mare ioppen: iuxt̃ qḋ ꝓ̇cepat cyrꝰ rex ꝑsaꝝ eis. Anno aũt secũdo aduentꝰ eoꝝ ad tẽplũ dei in irl'm mẽse secũdo ceperunt çorobabel filiꝰ salathiel. ⁊ iosue filiꝰ iosedech ⁊ reliq̇ de fratribꝰ eoꝝ sacerdotes ⁊ leuite. ⁊ oẽs q̇ venerãt de captiuitate ĩ irl'm. ⁊ constituerũt leuitas a viginti annis ⁊ supra. ut vrgerẽt opꝰ dñi. Stetitqꝫ iosue ⁊ filij eiꝰ ⁊ frẽs eiꝰ. cedmihel ⁊ filij eiꝰ ⁊ filij iuda q̄si vir vnꝰ ut instarẽt sup eos q̇ faciebãt opꝰ ĩ tẽplo dei: filij enadab ⁊ filij eoꝝ ⁊ frẽs eoꝝ leuite. Fũdato igit̃ a cementarijs tẽplo dñi. steterunt sacerdotes in ornatu suo cum tubis. ⁊ leuite filij asaph ĩ cymbalis ut laudarẽt deũ ꝑ manꝰ dauid regis isrl'. Et ꝯcinebãt ĩ hymnis ⁊ ꝯfessione dño q̄m bonus: q̄m ĩ etnũ mĩa eiꝰ sup isrl'. Oĩs q̊ꝫ pp'ls vociferabat̃ clamore magno ĩ laudãdo dñm. eo q̄ fũdatũ eẽt tẽplũ dñi. Plurimi etiã de sacerdotibꝰ ⁊ leuitis ⁊ ꝓ̇ncipes patꝝ ⁊ seniores q̇ viderãt tẽplũ ꝓ̇us cũ fũdatũ eẽt. ⁊ h̃ tẽplũ: ĩ oculis eoꝝ flebãt voce magna. ⁊ multi vociferãtes in leticia eleuabãt vocẽ: nec poterat q̇sq̄ agnoscẽ vocẽ clamoris letãtiũ. ⁊ vocẽ fletꝰ pp'li. Cõmixtim. n. pp'ls vociferabat̃ clamore magno. ⁊ vox audiebat̃ ꝓcul. IIII

Audierũt aũt hostes iude ⁊ beniamin q̇a filij captiuitatis edificarẽt tẽplũ dño deo isrl'. ⁊ accedẽtes ad çorobabel ⁊ ad ꝓ̇ncipes patrũ. dixerũt eis: Edificemus vobiscũ. q̇a ita ut vos q̄rimꝰ deũ vr̃m. Ecce nos ĩmolauimus victimas a diebꝰ asoraddan regis assur. q̇ adduxit nos huc. Et dixit eis çorobabel ⁊ iosue ⁊ reliq̇ principes patꝝ isrl'. Nõ ẽ nobis ⁊ vobis ut edificemꝰ domũ deo nr̃o: sed nos ipsi soli edificabimus deo nr̃o: sicut ꝓ̇cepit nobis cyrꝰ rex ꝑsaꝝ. Factũ ẽ igit̃ ut pp'lus terre ĩpediret manꝰ pp'li iude. ⁊ turbaret eos in edificando. Conduxerũt q̊ꝫ

aduersus eos cõsiliatores ut destruerẽt consiliũ eoꝝ oībꝰ diebus cyri regis persaꝝ ⁊ vsq; ad regnũ darij regis persaꝝ. In regno autẽ assueri ipse ẽ artaxerxes: in ꝑncipio regni eiꝰ scripserunt accusationẽ aduersus habitatores iude ⁊ irl'm. Et ī diebꝰ artaxerxis scripsit besellam mitridates ⁊ thabeel ⁊ reliqui qui erãt in cõsilio eoꝝ ad artaxerxem regẽ ꝑsaꝝ. Ep'la aũt accusatiõis scripta erat syriace. ⁊ legebat̃ sermõe syro. Reum beelthem ⁊ samsai scriba scripserũt epistolã vnã de irl'm artaxerxi regi huiuscemõi. Reum beeltheem ⁊ samsai scriba ⁊ reliqui cõsiliatores eorũ · dynei ⁊ apharsathei · therphalei · arphasei · berchuei · babylonij · susannachei · dyei ⁊ elamite. ⁊ ceti de gẽtibꝰ q̃s trãstulit assennaphar magnꝰ ⁊ gloriosus. ⁊ habitare eas fecit ī ciuitatibꝰ samarie. ⁊ ī reliq̃s regiõibꝰ trãsflumẽ in pace. Hoc ẽ exẽplar ep'le quã miserunt ad eũ. Artaxerxi regi: serui tui viri q̇ sũt trãsfluuiũ · salutẽ dicũt: Notũ sit regi: q̇a iudei q̇ ascenderũt a te ad nos venerũt ī irl'm ciuitatẽ rebellẽ ⁊ pessimã: quã edificãt extruentes muros eius. ⁊ parietes cõponentes. Nunc igit̃ notũ sit regi: q̇a si ciuitas illa edificata fuerit ⁊ muri eiꝰ instaurati · tributũ ⁊ vectigal ⁊ ãnuos redditꝰ nõ dabunt. ⁊ vsq; ad reges h̃ noxa ꝑueniet. Nos ĝ memores salis q̃d in palatio comedimꝰ. ⁊ q̇a lesiones regis vidẽ nephas ducimꝰ: idcirco misimꝰ ⁊ nũciauimꝰ regi ut recẽseas ī libris historiaꝝ patꝝ tuoꝝ. ⁊ īuenies scriptũ ī cõmẽtarijs. ⁊ scies q̃m vrbs illa vrbs rebellis ẽ ⁊ nocẽs regibꝰ ⁊ ꝓuincijs ⁊ bella cõcitant̃ in ea ex diebus antiq̃s: qu ãobrẽ ⁊ ciuitas illa destructa est. Nũciamꝰ nos regi: q̃m si ciuitas illa edificata fuerit ⁊ muri ipsiꝰ instaurati: possessionẽ trãsfluuiũ nõ habebis. Verbũ misit rex ad reum beeltheem ⁊ samsai scribã. ⁊ ad reliq̃s qui erãt in ꝯsilio eoꝝ habitatores samarie ⁊ ceteris trãsfluuiũ · salutẽ dicẽs ⁊ pacẽ. Accusatio quã misistis ad nos · manifeste lecta ẽ corã me. ⁊ a me ꝑceptũ est. ⁊ recẽsuerũt: inueneruntq; q̃m ciuitas illa a diebꝰ antiq̃s aduersũ reges rebellat. ⁊ seditiões ⁊ ꝓlia ꝯcitãt̃ in ea. Nã ⁊ reges fortissimi fuerunt in irl'm q̇ ⁊ ꝺñati sũt oĩ regioni que transfluuiũ est. Tributũ q̊q; ⁊ vectigal ⁊ redditꝰ accipiebãt. Nũc ĝ audite s̃niam. Prohibeatis viros illos ut vrbs illa non edificet̃: donec si forte a me iussũ fuerit. Videte ne negligent̃ h̃ ipleatis ⁊ paulatĩ crescat malũ ꝯ reges. Itaq; exẽplũ edicti artaxerxis regis lectũ ẽ corã reum beeltheem ⁊ samsai scriba ⁊ consiliarijs eoꝝ. Et abierũt festini in irl'm ad iudeos. ⁊ ꝓhibuerũt eos in brachio ⁊ robore. Tũc intermissũ est opꝰ domꝰ dñi ī irl'm. ⁊ nõ fiebat vsq; ad annũ secũdũ regni darij regis persarũ.

V

Prophetauerũt aũt aggeus ꝓpha ⁊ çacharias filiꝰ addo: ꝓphetãtes ad iudeos q̇ erãt in iuda ⁊ irl'm in noīe dei isrl'. Tũc surrexerũt çorobabel filiꝰ salathiel ⁊ iosue filiꝰ iosedech. ⁊ ceperũt edificare tẽplũ dñi in irl'm. ⁊ cũ eis ꝓph̃e dei adiuuãtes eos. In ipso ãt tp̃e venit ad eos thantannai q̇ erat dux transflumẽ ⁊ starbuçãnai ⁊ cõsiliarij eoꝝ · sicq; dixerũt eis: Quis dedit vob̃ cõsiliũ ut domũ hãc edificaretis ⁊ muros eiꝰ instauraretis? Ad q̃d r̃ndimꝰ eis: que essẽt noīa hoiuz auctoꝝ edificatiõis illiꝰ. Oculus aũt dei eoꝝ factꝰ ẽ sup senes iudeoꝝ. ⁊ nõ potuerũt ihibẽ eos. Placuitq; ut res ad dariũ referret̃. ⁊ tũc satisfacerent aduersus accusationẽ illã. Exemplar ep'le quã misit thãtannai dux regiõis transflumẽ ⁊ starbuçannai ⁊ cõsiliatores eiꝰ apharsathei q̇ erãt trãsflumen: ad dariũ regẽ. Sermo quẽ miserãt ei sic scriptꝰ erat. Dario regi pax oīs. Notũ sit regi iisse nos ad iudeã ꝓuinciã ad domũ dei magni que edificatur lapide ĩpolito. ⁊ ligna ponũt̃ in parietibꝰ: opusq; illud diligent̃ extruit̃ ⁊ crescit ī manibꝰ eoꝝ. Introgauimꝰ ĝ senes illos. ⁊ ita diximꝰ eis: Quis dedit vob̃ ꝑtãtẽ ut domũ hãc edificaretis. ⁊ muros hos instauraretis? Sed ⁊ noīa eoꝝ q̃siuimꝰ ab eis ut nũciaremꝰ tibi: scripsimusq; nomina eoꝝ viroꝝ q̇ sũt ꝑncipes ī eis. Huiuscemodi aũt sermonẽ r̃nderũt nob̃ · dicẽtes: Nos sumus serui dei celi ⁊ t̃re. ⁊ edificamus templũ q̃d erat extructũ añ hos ãnos multos · q̃dq; rex israhel magnꝰ edificauerat ⁊ extruxerat. Postq̃ aũt ad iracũdiã ꝓuocauerũt patres nr̃i deũ celi · tradidit eos ī manꝰ nabuchodonosor regis babylonis chaldei: domũ q̊q; hãc destruxit. ⁊ ppl'm eiꝰ transtulit in babylonẽ. Anno aũt ꝑmo cyri regis · cyrus rex babylonis ꝓposuit edictũ ut domꝰ dei edificaret̃. Nã ⁊ vasa tẽpli dei aurea ⁊ argẽtea que nabuchodonosor tulerat de tẽplo quod erat in irl'm ⁊ asportauerat ea ī tẽplũ babylõis, ꝓtulit cyrus rex de tẽplo babylonis. ⁊ data sunt sasabasar vocabulo · quẽ ⁊ principẽ cõstituit

Vectigal · ẽ t'butũ q̃d portat' dño · Tributũ ẽ q̃d t'buit ꝑuo: l' nũcio dñi ·

dixitq̄ ei. Hec vasa tolle ⁊ vade. ⁊ pone ea in
templo qđ ē in ir̄lm. ⁊ domꝰ dei edificetur in
loco suo. Tūc itaq̄ sasabasar ille venit. ⁊ po
suit fundamenta tēpli dei in ir̄lm. ⁊ ex eo tp̄e
vsq̄ nūc edificaṫ ⁊ necdū cōpletū ē. Nūc ḡ si
videṫ regi bonū· recēseat ī bibliotheca regis
q̄ est in babylone· vtrū nā a cyro rege iussū
fuerit ut edificareṫ domꝰ dei in ir̄lm. ⁊ volun
tatē regis sup̄ hac re mittat ad nos. VI

Tunc darius rex p̄cepit ⁊ recēsuerūt
in bibliotheca librorū q̄ erāt repositi
in babylone. ⁊ īuētū ē ī ecbathanis
qđ est castrū in medena ꝓuincia: volumen
vnū: talisq̄ scriptꝰ erat in eo cōmētariꝰ. An
no p̄mo cyri regis· cyrus rex decreuit ut do
mus dei edificareṫ q̄ est ī ir̄lm ī loco vbi im
molēt hostias. ⁊ ut ponāt fūdamēta suppor
tantia altitudinē cubitorū sexaginta. ⁊ lati
tudinē cubitorū sexaginta: ordines de lapi
dibꝰ īpolitis tres. ⁊ sic ordines de lignis no
uis. Sūptꝰ aūt de domo regꝭ dabunṫ. Sed ⁊
vasa tēpli dei aurea ⁊ argētea q̄ nabuchodo
nosor tulerat de tēplo ir̄lm. ⁊ attulerat ea ī
babylonē· reddanṫ. ⁊ referāṫ in tēplū ir̄lm ī
locū suū· q̄ ⁊ posita sūt ī tēplo dei. Nūc ḡ thā
tannei dux regiōis q̄ ē trās flumē ⁊ starbu
çānai ⁊ cōsiliarij vr̄i apharsathei q̄ estis trās
flumē. ꝓcul recedite ab illis. ⁊ dimittite fieri
tēplū dei illud a duce iudeorū ⁊ a senioribus
eorū. ⁊ domꝰ dei illa edificeṫ in loco suo. Sed
⁊ a me p̄ceptū ē q̄d oporteat fieri a p̄sbyteris
iudeorū illis ut edificeṫ domꝰ dei. s. ut de archa
regis· id est de tributis que danṫ de regione
trans flumē· studiose sūptus denṫ virꝭ illis ne
impediaṫ opus. Q̄ si necce fuerit ⁊ vitulos ⁊
agnos ⁊ hedos ī holocaustū deo celi· frumē
tū· sal· vinū ⁊ oleū s̄m ritū sacerdotū q̄ sūt in
ir̄lm deṫ eis p̄ singulos dies· ne sit ī aliq̄ q̄ri
monia. ⁊ offerāt oblatiōes deo celi· orētq̄ ꝓ
vita regꝭ ⁊ filiorū eiꝰ. A me ḡ positū ē decretū
ut oīs hō q̄ hanc mutauerit iussionē· tollaṫ
lignū de domo ipsiꝰ ⁊ erigaṫ ⁊ configaṫ in eo:
domꝰ aūt eiꝰ publiceṫ. Deus aūt qui habitare
fecit nomē suū ibi: dissipet oīa regna ⁊ pp̄lm
q̄ extenderit manū suā: ut repugnet ⁊ dissipet
domū dei illam que est in ir̄lm. Ego darius
statui decretū: qđ studiose impleri volo. Igiṫ
thātannai dux regiōis trās flumē ⁊ starbu
çānai ⁊ ꝯsiliarij eiꝰ s̄m q̄ p̄ceꝑat darius rex
sic diligēṫ executi sūt. Seniores aūt iudeorū
edificabāt. ⁊ ꝓsperabanṫ iux̄ ꝓphetiā aggei
ꝓphe ⁊ çacharie filij addo. Et edificauerūt
⁊ ꝯstruxerūt iubēte deo isr̄l. ⁊ iubente cyro ⁊
dario ⁊ artaxerxe regibꝰ ꝑsarū. ⁊ cōpleuerunt
domū dei istā vsq̄ ad diē tertiū mensis adar
q̄ est annꝰ sextꝰ regni darij regis. Fecerūt aūt
filij isr̄l sacerdotes ⁊ leuite ⁊ reliqui filiorum
trāsmigratiōis dedicationē domꝰ dei in gau
dio. ⁊ obtulerūt ī dedicatiōe domꝰ dei· vitu
los centū· arietes ducētos· agnos q̄dringen
tos: hircos caprarū ꝓ pctō totiꝰ isr̄l duodeci
iuxta numerū tribuū isr̄l. Et statuerūt sacer
dotes ī ordinibꝰ suis ⁊ leuitas in vicibꝰ suis
sup̄ opa dei ī ir̄lm· sic scriptū est ī libro moysi.
Fecerūt aūt filij trāsmigratiōis pasca q̄rta
decima die mensis p̄mi. Purificati eni fuerāt
sacerdotes ⁊ leuite quasi vnus: oēs mundi
ad imolandū pasca vniuersis filijs transmi
gratiōis ⁊ fribꝰ suis sacerdotibus. ⁊ sibi. Et
comederūt filij isr̄l q̄ reuersi fuerāt de trāsmi
gratione. ⁊ oēs q̄ se sepauerāt a coinq̄natiōe
gentiū t̄re ad eos: ut q̄rerēt dn̄m deū isr̄l. Et
fecerūt sollēnitatē açimorū septē diebꝰ in leti
cia: qm̄ letificauerat eos dn̄s. ⁊ conuerterat
cor regꝭ assur ad eos ut adiuuaret manꝰ eorū
in ope domꝰ dn̄i dei isr̄l. VII

Post h̄ aūt v̄ba· in regno artaxerxis
regꝭ ꝑsarū· esdras filiꝰ saraie· filij aça
rie· filij helchie· filij sellum· filij sa
doch· filij achitob· filij amarie· filij açarie· fi
lij maraioth· filij çarie· filij oçi· filij bocci· fi
lij abisue· filij phinees· filij eleaçar· filij aarō
sacerdotꝭ ab initio: ipse esdras ascēdit de ba
bylone. ⁊ ipse scriba velox ī lege moysi· quā
dn̄s deꝰ dedit isr̄l. Et dedit ei rex s̄m manum
dn̄i dei eiꝰ bonā sup̄ eū· oēm petitionē eiꝰ. Et
ascenderunt de filijs isr̄l ⁊ de filijs sacerdotū
⁊ de filijs leuitarū ⁊ de cantoribus ⁊ de iani
toribꝰ ⁊ de nathinneis· ī ir̄lm anno septimo
artaxerxis regis. ⁊ venerunt in ir̄lm mense
q̄nto· ipse ē annꝰ septimꝰ regis. Quia ī p̄mo
die mensis p̄mi· cepit ascēdē de babylone. ⁊
p̄mo die mēsis q̄nti· venit ī ir̄lm iuxta manū
dei sui bonā sup̄ se. Esdras autē parauit cor
suū ut inuestigaret legē dn̄i. ⁊ faceret ⁊ doceret
in isr̄l p̄ceptū ⁊ iudiciū. Hoc ē aūt exemplar
ep̄le edicti· qđ dedit rex artaxerxes esdre sa
cerdoti· scribe erudito in sermonibꝰ ⁊ p̄ceptꝭ
dn̄i. ⁊ cerimonijs eiꝰ in isr̄l. Artaxerxes rex
regū· esdre sacerdoti· scribe legis dei celi· do
ctissimo· salutem. A me decretū ē ut cuicūq̄
placuerit in regno meo de populo isr̄l. ⁊ de

sacerdotibꝰ eiꝰ ⁊ de leuitis ire in irl'm· tecum
vadat. A facie eni regis ⁊ septē cōsiliatorū
eiꝰ missus es ut visites iudeā ⁊ irl'm· i lege dei
tui q̄ ē in manu tua. ⁊ ut feras argētū ⁊ auꝝ
qḋ rex ⁊ cōsiliatores eiꝰ sponte obtulerūt deo
isrl':cuiꝰ i irl'm tabernaculū est. Et oē argētū
⁊ aurū· qḋcūqꝫ inueneris i vniuersa ꝓuincia
babylonis ⁊ ꝑpl's offerre voluerit. ⁊ de sacer-
dotibꝰ q̇ spōte obtulerint domui dei sui q̄ est i
irl'm· libere accipe. ⁊ studiose eme de hac pe-
cunia vitulos· arietes· agnos. ⁊ sacrificia ⁊
libamina eoꝝ. ⁊ offer ea sup altare tēpli dei
vr̄i qḋ est i irl'm. Sed ⁊ si q̇d tibi ⁊ fribꝰ tuis
placuerit de reliq̄ argēto ⁊ auro ut faciatis·
iuxta volūtatē dei vr̄i facite. Uasa q̊ꝫ q̄ danť
in ministeriū domꝰ dei tui: trade in cōspectu
dei in irl'm. Sꝫ ⁊ cetera q̇bꝰ opꝰ fuerit i domū
dei tui: quātūcūqꝫ necesse ē ut expendas· da-
bis de thesauro ⁊ de fisco regis. ⁊ a me. Ego
artaxerxes rex statui atqꝫ decreui· oibus cu-
stodibꝰ arche publice q̇ sunt trans flumē· ut
qḋcūqꝫ petierit a vob̄ esdras sacerdos scriba
legis dei celi· absqꝫ mora detis· vsqꝫ ad argē-
ti talēta cētū. ⁊ vsqꝫ ad frumēti choros cētū
⁊ vsqꝫ ad vini bathos cētū. ⁊ vsqꝫ ad bathos
olei cētū· sal ꝟo absqꝫ mēsura. Oē qḋ ad ritū
dei celi ꝑtinet· tribuať diligenť in domo dei
celi· ne forte irascať ꝯ regnū regis ⁊ filioꝝ eiꝰ
Uobis q̊ꝫ notū facimꝰ de vniuersis sacerdo-
tibꝰ ⁊ leuitꝭ· cātoribꝰ ⁊ ianitoribꝰ nathinneis
⁊ ministris domus dei huiꝰ· ut vectigal ⁊ tri-
butū ⁊ annonas nō habeatis potestatē im-
ponendi sup eos. Tu aūt esdra· ꝭm sapiētiā
dei tui q̄ ē in manu tua· cōstitue iudices ⁊ ꝓ-
sides· ut iudicēt oi ꝑpl'o q̇ est trās flumē: his
videlicꝫ q̇ nouerūt legē dei tui: s̄ ⁊ iperitos
docete libere. Et ois q̇ nō fecerit legē dei tui
⁊ legē regis diligēť: iudiciū erit de eo siue in
mortē· siue in exiliū· siue in cōdēnationē sub-
stātie eiꝰ: uel certe in carcerē. Et dixit esdras
scriba. Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ patrū nr̄oꝝ q̇ dedit
h̄ in corde regis· ut glorificaret domū dn̄i q̄
est i irl'm. ⁊ in me inclinauit mīam suā coram
rege ⁊ ꝯsiliatoribꝰ eiꝰ ⁊ vniuersis ꝓncipibus
regis potētibꝰ. Et ego cōfortatus manu dn̄i
dei mei q̄ erat in me: ꝯgregaui de isrl' ꝓncipes
qui ascenderent mecum. VIII

Hi sūt ḡ ꝓncipes familiaꝝ ⁊ genealo-
gia eoꝝ q̇ ascenderūt mecū i regno
artaxerxis regis de babylone. De fi-
lijs phinees: gerson. De filijs ythamar: da-
niel. De filijs dauid: accus. De filijs sechenie
⁊ de filijs pharos: çacharias. ⁊ cū eo nume-
rati sunt viri centū quinquaginta. De filijs
phetmoab: elioenai filius çaree. ⁊ cū eo du-
centi viri. De filijs sechenie: filius eçechiel. ⁊
cū eo trecēti viri. De filijs addan: nabeth filiꝰ
ionathan. ⁊ cū eo q̇nquaginta viri. De filijs
helam: ysaias filiꝰ athalie. ⁊ cū eo septuagi-
ta viri. De filijs saphatie: çebedia filius mi-
chael. ⁊ cū eo octoginta viri. De filijs ioab:
obedia filius ihehiel. ⁊ cū eo ducēti decem ⁊
octo viri. De filijs selomith: filius iosphie. ⁊
cū eo centū sexaginta viri. De filijs bebai: ça-
charias filiꝰ bebai. ⁊ cū eo vigintiocto viri.
De filijs eçeab: iohannan filiꝰ eçethan. ⁊ cū
eo centum decem viri. De filijs adonicā· qui
erant nouissimi. ⁊ hec noīa eoꝝ: helipheleth ⁊
heihel ⁊ samaias. ⁊ cū eis sexaginta viri. De
filijs beggui: vthai ⁊ çachur. ⁊ cū eis septua-
ginti viri. Congregaui autē eos ad fluuiū· q̇
decurrit ad hana. ⁊ māsimꝰ ibi tribꝰ diebus.
Quesiuiqꝫ i populo ⁊ in sacerdotibus de fi-
lijs leui. ⁊ nō inueni ibi. Itaqꝫ misi heliçer ⁊
ariel ⁊ semeam ⁊ helnathan ⁊ arib ⁊ alterū
helnathan ⁊ nathan ⁊ çachariā ⁊ mesollam
ꝓncipes. ⁊ ioarib ⁊ helnathan sapiētes. ⁊ mi-
si eos ad heddo qui est primꝰ in casphie loco.
Et posui in ore eoꝝ verba q̄ loquerentur ad
heddo ⁊ ad frēs eiꝰ nathinneos in loco cas-
phie· ut adducerent nobis ministros domꝰ
dei nr̄i. Et adduxerūt nobis ꝑ manū dei no-
stri bonam sup nos virū doctissimū de filijs
mooli· filij leui· filij isrl'. ⁊ sarabiam ⁊ filios
eius ⁊ frēs eiꝰ decē ⁊ octo. ⁊ asabiam ⁊ cū eo
ysaiam de filijs merari: fratresqꝫ eiꝰ ⁊ filios
eiꝰ viginti. Et de nathinneis q̊s dederat da-
uid. ⁊ ꝓncipes ad misteria leuitarū: nathin-
neos ducētos vigiti. Oēs hi suis noībꝰ vo-
cabanť. Et ꝑdicaui ibi ieiuniū iuxta fluuiū
hana· ut affligeremur coram dn̄o deo nr̄o ⁊
peteremꝰ ab eo viā rectā nobis ⁊ filijs nostri
vniuerseqꝫ substātie nostre. Erubui. n. petere
regē auxiliū ⁊ eq̇tes qui defenderēt nos ab
iimico in via: q̇a dixeramꝰ regi. Manus dei
nr̄i ē sup oēs q̇ q̄rūt eū in bonitate. ⁊ imperiū
eiꝰ ⁊ fortitudo eiꝰ. ⁊ furor sup oēs q̇ derelin-
quūt eū. Ieiunauimꝰ aūt ⁊ rogauimus deū
nostrū ꝑ hoc. ⁊ euenit nobis ꝓspere. Et sepa-
raui de ꝓncipibꝰ sacerdotū duodeci· sarabiā
⁊ asabiā. ⁊ cū eis de fratribꝰ eoꝝ decē. Appē-
diqꝫ eis argentū ⁊ aurum. ⁊ vasa cōsecrata

dom⁹ dei nr̄i· q̄ obtulerat rex ⁊ consiliatores eius ⁊ p̄ncipes eius vniuersusq̧ isrl̄ eorū qui īuenti fuerant. Et appendi in manib⁹ eoꝝ argēti talēta sexcēta q̄nq̄ginta. ⁊ vasa argētea cētū: auri vo cētū talēta. ⁊ crateras aureas viginti q̄ habebāt solidos millenos. ⁊ vasa eris fulgētis optimi duo· pulchra ut aurū. Et dixi eis: Vos sci dn̄i ⁊ vasa scā. ⁊ argentū ⁊ aurū qd̓ sponte oblatū ē dn̄o deo patrū nr̄oꝝ. Vigilate ⁊ custodite: donec appēdatꝭ corā p̄ncipib⁹ sacerdotū ⁊ leuitarū. ⁊ ducib⁹ familiaꝝ isrl̄ in irl̄m· i thesaurū domus dn̄i. Susceperūt aūt sacerdotes ⁊ leuite pondus argēti ⁊ auri ⁊ vasoꝝ ut deferrent irl̄m i domū dei nr̄i. Promouimus ḡ a flumine haua duodecima die mēsis primi· ut pergeremus irl̄m. Et man⁹ dei nr̄i fuit sup nos. ⁊ liberauit nos de manu īimici ⁊ insidiatoris in via. Et venim⁹ irl̄m. ⁊ māsim⁹ ibi trib⁹ diebus. Die aūt q̄rta appēsū ē argētū ⁊ aurū ⁊ vasa in domo dei nr̄i p manū remoth filij vrie sacerdotꝭ. ⁊ cū eo eleaçar fili⁹ phinees: cūq̧ eis ioçaded fili⁹ iosue ⁊ noadaia fili⁹ bennoi leuite: iux̄ numerū ⁊ pondus oīuꝫ. Descriptū est oē pond⁹ i tp̄e illo. Sed ⁊ q̓ venerāt de captiuitate filij trāsmigratiōis obtulerūt holocaustomata deo isrl̄· vitulos duodeci ꝓ oi pp̄lo isrl̄· arietes nonagitasex· agnos septuagintaseptē· hircos ꝓ pctō duodeci: oīa i holocaustū dn̄o. Dederūt autē edicta regis· satrapis q̓ erant de ꝯspectu regis ⁊ ducib⁹ trās flumē. ⁊ eleuauerūt pp̄l'm ⁊ domū dei. IX

Ostq̧ aūt hec cōpleta sūt: accesserūt ad me p̄ncipes dicētes: Nō ē separatus pp̄l'us isrl̄ ⁊ sacerdotes ⁊ leuite a pp̄lis t̄raꝝ. ⁊ de abhominatiōib⁹ eoꝝ: chananei videlꝫ ⁊ ethei ⁊ phereçei ⁊ iebusei ⁊ ammonitarū ⁊ moabitarū ⁊ egyptioꝝ ⁊ amorreoꝝ. Tulerūt. n. de filiab⁹ eorū sibi ⁊ filijs suis. ⁊ ꝯmiscuerūt semē scm̄ cū pp̄lis terraꝝ. Man⁹ etiā p̄ncipū ⁊ magistratuū fuit i trāsgressione hac p̄ma. Cūq̧ audissem sermonē istū· scidi palliū meū ⁊ tunicam. ⁊ euulsi capillos capitꝭ mei ⁊ barbe. ⁊ sedi merens. Cōuenerūt aūt ad me oēs q̓ timebāt verbū dei isrl̄· ꝓ trāsgressiōe eoꝝ q̓ de captiuitate venerāt. ⁊ ego sedebam tristis vsq̧ ad sacrificiū vesptinū. Et in sacrificio vesptino surrexi de afflictiōe mea. ⁊ scisso pallio ⁊ tunica curuaui genua mea. ⁊ expādi man⁹ meas ad dn̄m deū meū. ⁊ dixi: De⁹ me⁹ cōfūdor ⁊ erubesco leuare faciē meā ad te: q̄m iniq̄tates nostre multiplicate sunt sup caput nostrū. ⁊ delicta nr̄a creuerūt vsq̧ ad celū a dieb⁹ patrū nr̄oꝝ. Sed ⁊ nos ipsi peccauimus grauiter vsq̧ ad diē hāc. ⁊ i iniq̄tatib⁹ nostrij traditi sum⁹ ipsi ⁊ reges nostri ⁊ sacerdotes nostri in manib⁹ regū terraꝝ ⁊ in gladiū ⁊ in captiuitatē ⁊ in rapinā ⁊ in cōfusionē vult⁹· sicut ⁊ die hac. Et nūc q̄si ad parū ⁊ momentū facta est deprecatio nr̄a apud dn̄m deū nr̄m ut dimitterent nobis reliquie. ⁊ daret pax illi⁹ in loco scō ei⁹. ⁊ illuminaret oculos nr̄os de⁹ noster ⁊ daret nob̄ vitā modicā in seruitute nr̄a: q̓a serui sum⁹. ⁊ in seruitute nr̄a nō dereliq̄t nos de⁹ nr̄. ⁊ inclinauit sup nos m̄iam corā rege ꝑsaꝝ· ut daret nobis vitā ⁊ sublimaret domū dei nr̄i. ⁊ extrueret solitudines eius ⁊ daret nobis spem i iuda ⁊ irl̄m. Et nūc q̓d dicem⁹ dn̄e deus nr̄ p⁹ h̄? Quia dereliq̄m⁹ mādata tua q̄ p̄cepisti i manu seruoꝝ tuoꝝ ꝓphetaꝝ dicēs: Terra ad quā vos igredimini ut possideatis eā terra imūda ē iux̄ imūditiā pp̄loꝝ ceterarūq̧ t̄raꝝ· abhominationib⁹ eoꝝ q̓ repleuerūt eā ab ore vsq̧ ad os i coinq̄natiōe sua. Nūc ḡ filias vr̄as ne detis filijs eorū. ⁊ filias eoꝝ ne accipiatꝭ filijs vr̄is. ⁊ nō q̄ratis pacē eoꝝ ⁊ ꝓspitatē eoꝝ vsq̧ i etnū· ut cōfortemini ⁊ comedatꝭ q̄ bona sūt t̄re. ⁊ heredes habeatꝭ filios vr̄os vsq̧ i seculū. Et post oīa q̄ venerūt sup nos i opib⁹ nr̄is pessimis. ⁊ in delicto nr̄o magno: q̓a tu deus liberasti nos de iniq̄tate nr̄a ⁊ dedisti nobis salutē sicut ē hodie· ut nō cōuerteremur ⁊ irrita facerem⁹ mādata tua· neq̧ matrimonia iungeremus cū pp̄lis abhominationū istarū. Nūq̓d irat⁹ es nobis vsq̧ ad ꝯsūmationē: ne dimitteres nob̄ reliq̄as ad salutē? Dn̄e de⁹ isrl̄ iustus es tu· q̄m derelicti sum⁹ q̓ saluaremur sicut die hac. Ecce corā te sum⁹ in delicto nr̄o. Nō eni stari potest corā te sup hoc. X

Ic ḡ orante esdra ⁊ implorāte deū ⁊ flente ⁊ iacente an̄ tēplū dei: collect⁹ est ad eū de isrl̄ cet⁹ grādis nimis viroꝝ ⁊ mulierū ⁊ puerorū. Et fleuit pp̄l'us multo fletu. Et r̄ndit sechenias filius iehiel de filijs helam. ⁊ dixit esdre: Nos p̄uaricati sum⁹ in deū nr̄m. ⁊ duxim⁹ vxores alienigenas de pp̄lis t̄re. Et nūc si est p̄nia i isrl̄ sup h̄: pcutiam⁹ fed⁹ cū dn̄o deo nr̄o ut ꝓijciamus vniuersas vxores. ⁊ eos qui de his nati sūt. Iuxta volūtatē dn̄i ⁊ eoꝝ q̓ tenēt p̄ceptū dn̄i

dei nr̄i· ſcḋm legē fiat. Surge: tuū eſt decernē noſq; erimꝰ tecū. Confortare ⁊ fac. Surrexit ḡ eſdras ⁊ adiurauit ꝑncipes ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ ⁊ oēm iſrl̄·ut facerent ſcḋm ꝟbū hoc. Et iurauerūt. Et ſurrexit eſdras ante domū dei: ⁊ abijt ad cubiculū iohannan filij eliaſib. ⁊ ingreſſus eſt illuc. Panē nō comedit ⁊ aquā nō bibit. Lugebat.n. trāſgreſſionē eoꝝ qui venerant de captiuitate. Et miſſa eſt vox in iuda ⁊ i irl̄m oībꝰ filijs trāſmigratiōis·ut cōgregarent̄ in irl̄m. ⁊ oīs q̇ nō venerit i tribus diebꝰ iuxtā cōſiliū ꝑncipū ⁊ senioꝝ· auferetur vniuerſa ſubſtātia eius: ⁊ ipſe abijciet̄ de cetu trāſmigratiōis. Cōuenerūt igit̄ oēs viri iuda ⁊ beniamin in irl̄m tribꝰ diebus· ipſe eſt menſis nonꝰ·viceſima die menſis. ⁊ ſedit oīs ꝓpl̄s in platea domus dei: tremētes ꝓ pctō ⁊ pluuijs. Et ſurrexit eſdras ſacerdos. ⁊ dixit ad eos: Vos trāgreſſi eſtis ⁊ duxiſtis vxores alienigenas·ut adderetis ſuꝑ delictū iſrl̄. Et nūc date cōfeſſionē dn̄o deo patꝝ vr̄oꝝ. ⁊ facite placitū eiꝰ. ⁊ ſeꝑami a ꝓpl̄is terre. ⁊ ab vxoribꝰ alienigenis. Et rn̄dit vniuerſa multitudo· dixitq; voce magna: Iuxta ꝟbū tuū ad nos ſic fiat. Verūtñ q̇a ꝓpl̄us multus ē ⁊ tēpꝰ pluuie. ⁊ nō ſuſtinemꝰ ſtare forīs. ⁊ opus nō ē diei vniꝰ uel duoꝝ: vehement̄ quippe peccauimꝰ in ſermone iſto: cōſtituant̄ ꝑncipes i vniuerſa multitudine. ⁊ oēs i ciuitatibꝰ nr̄is q̇ duxerunt vxores alienigenas veniant in tpibꝰ ſtatutis. ⁊ cū his ſeniores ꝑ ciuitatē in ciuitatē. ⁊ iudices eius: donec auertat̄ ira dei nr̄i a nob̄ ſuꝑ pctō h̄. Igit̄ ionathā filiꝰ aſahel. ⁊ iaaçia filius thecue· ſteterūt ſuꝑ hoc. ⁊ meſollam ⁊ ſebechai leuites adiuuerūt eos. Fecerūtq; ſic filij trāſmigratiōis. Et abierūt eſdras ſacerdos ⁊ viri ꝑncipes familiaꝝ i domos patꝝ ſuoꝝ ⁊ oēs ꝑ noīa ſua. ⁊ ſederūt in die ꝑmo mēſis decimi· ut q̄rerēt rem. Et conſūmati ſūt oēs viri q̇ duxerūt vxores alienigenas vſq; ad diē primā mēſis ꝑmi. Et inēti ſūt de filijs ſacerdotū qui duxerunt vxores alienigenas: de filijs ioſue filij ioſedech ⁊ fratres eiꝰ maaſia ⁊ elieçer ⁊ iarib ⁊ godolia. Et dederūt manꝰ ſuas·ut eijcerēt vxores ſuas ⁊ ꝓ delicto ſuo arietē de ouibꝰ offerrent. Et de filijs emmer: annani ⁊ çebedia. Et de filijs ſerim: maſia ⁊ helia ⁊ ſemeia· iehibel ⁊ oçias Et de filijs pheſſur: elioenai· maaſia· iſmahel nathanael· ioçabeth ⁊ beleſa. Et de filijs leuitaꝝ: ioſabeth ⁊ ſemei ⁊ celaia· ipſe eſt calithapbathaia· iuda ⁊ elieçer. Et de cātoribꝰ eliaſib. ⁊ de ianitoribus· ſellū ⁊ thelē ⁊ vri. Et ex iſrahel de filijs pharos: remeia ⁊ eçia ⁊ melchia ⁊ miamim ⁊ elieçer ⁊ melcha· banea. Et de filijs elam: mathania· çacharias ⁊ iehibel ⁊ abdi ⁊ rimoth ⁊ helia. Et de filijs çethua: elioenai· eliaſib· mathania ⁊ hierimuth ⁊ çabeth ⁊ açiça. Et de filijs bebai: iohānā· anania çabbai· athalai. Et de filijs beni: moſolla ⁊ melluch ⁊ adaia· iaſub ⁊ ſaal ⁊ ramoth. Et de filijs phetmoab: edna ⁊ chalaal· banaias ⁊ maaſias· mathanias beſelebel· benui ⁊ manaſſe. Et de filijs erem: elieçer· ieſue· melchias· ſemeias· ſymeon· beniamin· maloch· ſamarias. Et de filijs aſom: mathanai· mathet· açabeth· elpheleth· iermai· manaſſes· ſemei. De filijs bani: maaddi· amram ⁊ huel· baneas ⁊ badaias· cheliau· bannia· marimuth ⁊ eliaſib· mathanias· mathanai ⁊ iaſi ⁊ bani ⁊ benui· ſemei ⁊ ſalmias ⁊ nathan ⁊ adaias· mechne· dabai· ſyſai· ſarai eçrel ⁊ ſelemau ⁊ ſemeria· ſellū· amaria· ioſeph. De filijs nebui: abihel· mathathias· çabeth: çabina· ieddu ⁊ iohel ⁊ banai. Oēs hi acceꝑant vxores alienigenas. ⁊ fuerūt ex eis mulieres que ꝑperant filios.

Explicit liber Eſdre primus.

Incipit lib̄ Neemie. Capl̄m I

VErba neemie filij helchie. Et factū ē in menſe caſleu· anno viceſimo. ⁊ ego eram in ſuſis caſtro. Et venit ad me anani vnꝰ de fratribꝰ meis· ipſe ⁊ viri iuda. ⁊ interrogaui eos de iudeis q̇ remāſerāt ⁊ ſuperant de captiuitate. ⁊ de irl̄m. Et dixerūt mihi. Qui remāſerunt ⁊ derelicti ſūt de captiuitate ibi i ꝓuincia· i afflictione magna ſūt ⁊ in oꝑprobrio. ⁊ murus irl̄m diſſipatꝰ ē. ⁊ porte eiꝰ cōbuſte ſunt igni. Cūq; audiſſem ꝟba huiuſcemōi· ſedi ⁊ fleui ⁊ luxi diebus multis. ⁊ ieiunabā ⁊ orabam ante faciem dei celi. ⁊ dixi: Queſo dn̄e deus celi fortis magne atq; terribilis· q̇ cuſtodis pactū ⁊ mi̇am cum his q̇ te diligunt ⁊ cuſtodiūt mādata tua· fiāt aures tue auſcultātes ⁊ oculi tui apti ut audias orationē ſerui tui

quā ego oro corā te hodie nocte ⁊ die ꝓ filijs isrl̄ seruis tuis. ⁊ confiteor ꝓ pctis filioꝝ isrl̄ quib⁹ peccauerūt tibi. Et ego ⁊ dom⁹ patris mei peccauim⁹. vanitate seducti sum⁹. ⁊ non custodiuimus mandatū ⁊ cerimonias ⁊ iudicia que precepisti moysi famulo tuo. Memento ꝟbi qḋ mandasti moysi seruo tuo dicens: Cū trāsgressi fueritꝭ. ego dispḋā vos in pplos. ⁊ si reuertamini ad me ⁊ custodiatis ꝑcepta mea ⁊ faciatꝭ ea. etiā si abducti fueritꝭ ad extrema celi. inde cōgregabo vos ⁊ reducam in locū quem elegi ut habitaret nomē meū ibi. Et ipsi serui tui ⁊ pplꝰs tu⁹ q̄s redemisti i fortitudine tua magna. ⁊ i manu tua valida. Obsecro dn̄e sit auris tua attēdens ad orationē serui tui. ⁊ ad orationē seruorū tuoꝝ q̇ volūt timere nomē tuū. ⁊ dirige ꝟuū tuū hodie. ⁊ da ei misericordiā ante virū hūc Ego eni eram pincerna regis. II

Actū ē aūt i mēse nisan. anno vicesimo artaxerxis reḡ. ⁊ vinū erat añ eū. Et leuaui vinū ⁊ dedi regi. ⁊ erā q̄si languidus añ faciē ei⁹. Dixitq; mihi rex: Quare vult⁹ tuus tristis ē: cū te egrotū non videā? Nō ē h̄ frustra: s̄ malū nescio quod i corde tuo ē. Et timui valde ac nimis. ⁊ dixi regi: Rex in eternū viue. Quare non mereat vult⁹ me⁹: q̇a ciuitas dom⁹ sepulchroꝝ patrꝭ mei deserta est. ⁊ porte ei⁹ combuste sunt igni? Et ait mihi rex: Pro q̄ re postulas? Et oraui deū celi. ⁊ dixi ad regem: Si videtur regi bonū. ⁊ si placet seruis tuis añ faciē tuā: ut mittas me i iudeā ad ciuitatē sepulchri patrꝭ mei. ⁊ edificabo eam. Dixitq; mihi rex ⁊ regina que sedebat iuxta eū. Usq; ad qḋ tēp⁹ erit iter tuū. ⁊ qñ reuerteris? Et placuit ante vultū reḡ. ⁊ misit me. Et cōstitui ei tēpus. ⁊ dixi regi: Si regi videtur bonū. epistolas det mihi ad duces regiōis trās flumē ut traducant me donec veniā in iudeā. ⁊ epistolā ad asaph custodē salt⁹ regis. ut det mihi ligna ut tegē possim portas turrꝭ dom⁹ ⁊ muri ciuitatis. ⁊ domū quā ingressus fuero. Et dedit mihi rex: iuxta manū dei mei bonā mecū. Et veni ad duces regiōis trās flumē. dediq; eis eplās regis. Miserat aūt rex mecū ꝑncipes militū ⁊ equites. Et audierūt sanaballath oronites. ⁊ tobias seru⁹ amanites. ⁊ ꝯtristati sūt afflictiōe magna q̄ venisset hō q̇ q̄reret ꝓsꝑitatē filioꝝ isrl̄. Et veni irl̄m. ⁊ eram ibi tribus dieb⁹. Et surrexi nocte ego ⁊ viri pauci mecū. ⁊ nō indicaui cuiq̄ q̇d dn̄s dedisset i corde meo ut facerē i irl̄m. ⁊ iumentum nō erat mecū nisi aīal cui sedebam. Et egressus sū ꝑ portā vallis nocte ⁊ añ fontē draconis ⁊ ad portā stercoꝝ. ⁊ cōsiderabam murū irl̄m dissipatū. ⁊ portas eius cōsūptas igni. Et trāsiui ad portā fontꝭ ⁊ ad aq̄ductū reḡ. ⁊ nō erat loc⁹ iumēto cui sedebā ut trāsiret. Et ascēdi ꝑ torrētē nocte. ⁊ cōsiderabā muꝝ. ⁊ reuersus veni ad portā vallis ⁊ redij Mgr̄at⁹ aūt nesciebant q̄ abijssem: aut q̇d ego facerē. Sȝ ⁊ iudeis ⁊ sacerdotib⁹ ⁊ optimatib⁹ ⁊ mḡratib⁹ ⁊ reliq̇s q̇ faciebant op⁹. vsq; ad id loci nihil indicauerā. Et dixi eis: Uos nostis afflictionē i q̄ sum⁹: q̇a irl̄m deserta est ⁊ porte ei⁹ cōsūpte sūt igni. Uenite ⁊ edificem⁹ muros irl̄m. ⁊ non sim⁹ vltra opꝓbriū. Et indicaui eis manū dei mei q̄ esset bona mecū. ⁊ ꝟba reḡ q̄ locut⁹ ē mihi. ⁊ aio. Surgam⁹ ⁊ edificem⁹. Et ꝯfortate sūt man⁹ eoꝝ in bono. Audierūt āt sanaballath oronites ⁊ tobias ꝟu⁹ amanites ⁊ gosem arabs ⁊ subsannauerūt nos. ⁊ despexerūt. dixerūtq; Que est hec res quā facitis? Nūquid cōtra regē vos rebellatis? Et reddidi eis sermonē dixiq; ad eos: De⁹ celi ipse nos iuuat. ⁊ nos serui ei⁹ sum⁹. Surgam⁹ ⁊ edificem⁹. Uobis aūt nō ē pars ⁊ iusticia ⁊ memoria in irl̄m.

Et surrexit eliasib sacerdos III magn⁹ ⁊ frēs ei⁹ sacerdotes. ⁊ edificauerūt portā gregis. Ipsi scificauerūt eā. ⁊ statuerūt valuas ei⁹. ⁊ vsq; ad turrī cētū cubitoꝝ. scificauerūt eā. vsq; ad turrim ananehel. Et iuxta eū edificauerūt viri hiericho. ⁊ iux̄ eos edificauit zacbur fili⁹ amri. Portam aūt pisciū edificauerūt filij asnaa: ipsi texerūt eam. ⁊ statuerunt valuas eius ⁊ seras ⁊ vectes. Et iuxta eos edificauit marimuth filius vrie filij accus. Et iux̄ eū edificauit mosollā fili⁹ barachie filij mesezebel. Et iux̄ eū edificauit sadoch fili⁹ baana. Et iuxta eū edificauerūt thecueni. Optimates aūt eoꝝ nō suppośuerūt colla sua in oꝑe dn̄i dei sui. Et portā veterē edificauerūt ioiada filius phasea ⁊ mosollā fili⁹ besodia: ipsi texerūt eam. ⁊ statuerūt valuas eius ⁊ seras ⁊ vectes. Et iuxta eos edificauerūt melchias gabaonites. ⁊ iadon meronathites viri de gabaon. ⁊ maspha pro duce q̇ erat in regiōe trās flumē. Et iuxta eū edificauit eziel filius araia aurifex. Et iux̄ eū edificauit ananias

filius pigmentarij. ⁊ dimiserũt irl'm vsq; ad
murũ platee latiorꝫ. Et iuxͣ eũ edificauit ra-
phaia filiꝰ abul ꝓnceps vici irl'm. Et iuxͣ eũ
edificauit ieiada filiꝰ aromath ꝯ domũ suã.
Et iuxta eũ edificauit accus filius asebonie.
Mediã ptẽ vici edificauit melchias filiꝰ erẽ
⁊ asub filius phetmoab. ⁊ turrim furnoꝝ. Et
iuxͣ eos edificauit sellum filiꝰ aloes. ꝓnceps
medie ptis vici irl'm: ipse ⁊ filij eiꝰ. Et portã
vallis edificauit ãnun ⁊ habitatores çanoe.
ipsi edificauerunt eam. ⁊ statuerunt valuas
eiꝰ ⁊ seras ⁊ vectes. ⁊ mille cubitos in muro
vsq; ad portã sterq̃linij. Et portã sterq̃linij
edificauit melchias filiꝰ rechab. ꝓnceps vici
bethacharen. Ipse edificauit eam. ⁊ statuit
valuas eiꝰ ⁊ seras ⁊ vectes. Et portã fontis
edificauit sellũ. filiꝰ coloçai. ꝓnceps pagi ma
spha. Ipse edificauit eã ⁊ texit. ⁊ statuit val-
uas eiꝰ ⁊ seras ⁊ vectes. ⁊ muros piscine sy-
loe i hortũ regꝭ. ⁊ vsq; ad gradꝰ q̃ descẽdũt de
ciuitate dauid. Post eũ edificauit neemias
filiꝰ açboth ꝓnceps dimidie ptꝭ vici bethsur
vsq; ꝯ sepulchꝝ dauid. ⁊ vsq; ad piscinã que
grãdi ope cõstructa ẽ. ⁊ vsq; ad domũ fortiũ
Post eũ edificauerũt leuite. reum filius beni.
Post eũ edificauit asebias ꝓnceps dimidie
ptis ceile in vico suo. Post eũ edificauerunt
fratres eoꝝ: bechiu filiꝰ enebad ꝓnceps di-
midie ptis ceile. Et edificauit iuxͣ eũ açer fi-
liꝰ iosue ꝓnceps maspha mẽsurã secundã: ꝯ
ascẽsũ firmissimi ãguli. Post eũ in mõte edifi
cauit baruch filiꝰ çachai mẽsurã secũdã. ab
ãgulo vsq; ad portã domꝰ eliasib sacerdotis
magni. Post eũ edificauit merimuth filius
vrie filij atthus mensurã secũdã porta a do-
mus eliasib: donec extẽderetur domꝰ eliasib.
Et pꝰ eũ edificauerũt sacerdotes. viri de cã-
pestribꝰ iordanis. Post eos edificauit benia-
min ⁊ asub ꝯ domũ suã. Et pꝰ eos edificauit
açarias filiꝰ maasie filij ananie ꝯ domũ suã
Post eũ edificauit bennui filiꝰ ennada mẽsurã
secũdã a domo açarie vsq; ad flexurã ⁊ vsq;
ad angulũ. phalel filius oçi ꝯtra flexuram ⁊
turrim q̃ eminet de domo regis excelsa. id est
i atrio carceris. Post eũ phadaia filiꝰ feros.
Nathinnei aũt habitabant in ofel. vsq; ꝯtra
portã aquarũ ad orientẽ. ⁊ turri que ꝓmine-
bat. Post eos edificauerũt thecueni mẽsurã
secundã e regiõe: a turre magna ⁊ eminenti
vsq; ad murũ tẽpli. Sursum aũt ad portã
equoꝝ edificauerũt sacerdotes. vnusquisq;
ꝯ domũ suã. Post eos edificauit seddo filiꝰ
emmer ꝯ domũ suã. Et post eũ edificauit se-
meia filiꝰ sechenie custos porte oriẽtalis. Pꝰ
eũ edificauerũt anania filiꝰ selemie. ⁊ anon
filiꝰ selo sextꝰ. mẽsurã secũdã. Post eos edifi-
cauit mesollã filiꝰ barachie ꝯ gaçophylatiũ
suũ. Post eũ edificauit melchias filiꝰ aurifi-
cis vsq; ad domũ nathinneoꝝ ⁊ scuta vẽdẽ-
tiũ. ꝯ portã iudicialẽ ⁊ vsq; ad cenaculũ an-
guli. Et intra cenaculũ anguli in porta gregꝭ
edificauerũt artifices ⁊ negociatores. IIII

Factũ ẽ aũt cũ audisset sanaballath
q; edificaremꝰ murũ: iratꝰ est valde.
Et motꝰ nimis subsannauit iudeos
⁊ dixit corã fribꝰ suis ⁊ frequẽtia samarita-
noꝝ. Quid iudei faciũt imbecilles? Nũ di-
mittẽt eos gentes? Nũ sacrificabũt ⁊ cõple-
bũt in vna die? Nũq̃d edificare poterunt la-
pides de aceruis pulueris q̃ cõbusti sũt? Sꝫ ⁊
tobias amanites ꝓximꝰ eiꝰ ait: Edificẽt. Si
ascẽderit vulpes trãsiliet murũ eoꝝ lapideũ.
Et dixit neemias: Audi deus nr̃ q̃a facti su-
mus despectui. Conuerte opprobriũ sup ca-
put eoꝝ. ⁊ da eos i despectionẽ i t'ra captiui-
tatis. Ne operias iniq̃tatẽ eoꝝ. ⁊ pctm̃ eorũ
corã facie tua nõ deleat: q̃a irriserũt edificã-
tes. Itaq; edificauimꝰ muꝝ. ⁊ cõiũximꝰ totũ
vsq; ad partẽ dimidiã. ⁊ ꝓuocatũ est cor ppl'i
ad opandũ. Factũ ẽ aũt cũ audisset sanabal-
lath ⁊ tobias ⁊ arabes ⁊ amanite ⁊ açotij q;
obducta eẽt cicatrix muri irl'm. ⁊ q; cepissent
interrupta ꝯcludi: irati sũt nimis. Et ꝯgrega-
ti sũt oẽs pariter ut venirẽt ⁊ pugnarẽt ꝯtra
irl'm. ⁊ molirent' insidias. Et orauimus deũ
nr̃m. ⁊ posuimꝰ custodes super murũ die ac
nocte ꝯ eos. Dixit autẽ iudas: Debilitata est
fortitudo portãtꝭ. ⁊ humꝰ nimia ẽ. ⁊ nos non
poterimꝰ edificare murũ. Et dixerunt hostes
nr̃i. Nesciãt ⁊ ignorẽt donec veniamꝰ in mediũ
eoꝝ ⁊ interficiamꝰ eos. ⁊ cessare faciamꝰ opus.
Factũ ẽ aũt venientibꝰ iudeis qui habitabãt
iuxͣ eos ⁊ dicẽtibꝰ nobis p decẽ vices ex oibꝰ
locꝭ q̃bꝰ venerãt ad nos: statui i loco pꝰ murũ
p circuitũ. ppl'm i ordinẽ cum gladijs suis ⁊
lãceis ⁊ arcubꝰ. Et pspexi atq; surrexi. ⁊ aio
ad optimates ⁊ mḡratꝰ ⁊ ad reliquã ptẽ vul-
gi. Nolite timẽ a facie eoꝝ. Dñi magni ⁊ ter-
ribilis memẽtote. ⁊ pugnate ꝓ fribꝰ vr̃is. fi-
lijs vr̃is ⁊ filiabꝰ vestris ⁊ vxoribꝰ vr̃is ⁊ do-
mibꝰ vr̃is. Factũ est aũt cũ audissent inimici
nr̃i nũciatũ eẽ nob. dissipauit deꝰ ꝯsiliũ eorũ.

Et reuersi sumꝰ oēs ad muros: vnusq̄sq; ad
opꝰ suū. Et factū ē a die illa: media ps iuue-
nū eoꝝ faciebat opꝰ. ⁊ media parata erat ad
bellū. ⁊ lācee ⁊ scuta ⁊ arcꝰ ⁊ lorice. ⁊ pnci-
pes pꝰ eos i oī domo iuda edificātiū muros
⁊ portantium onera ⁊ iponentiū: vna manu
sua faciebat opꝰ. ⁊ altā tenebat gladiū. Edi-
ficantiū .n. vnusq̄sq; gladio erat accinctꝰ re-
nes. Et edificabāt ⁊ clāgebant buccina iuxͣ
me. Et dixi ad optimates ⁊ ad mḡratꝰ ⁊ ad
reliquā ptē vulgi. Opꝰ grāde ē ⁊ latū. ⁊ nos
sepati sumꝰ i muro pcul alt ab alto. In loco
q̄cūq; audierit̄ clangorē tube illuc ɔcurrite
ad nos. Deꝰ nr̄ pugnabit p nob. ⁊ nos ipsi
faciamꝰ opꝰ. Et media ps nr̄m teneat lance-
as ab ascēsu aurore donec egrediant astra.
In tpe q̄q; illo dixi pplo. Vnusq̄sq; cū puero
suo maneat i medio irlm. ⁊ sint nob vices p
noctē ⁊ diē ad opandū. Ego āt ⁊ frēs mei ⁊
pueri mei ⁊ custodes q̄ erant pꝰ me nō depo-
nebamꝰ vestimēta nr̄a. Vnusq̄sq; tm̄ nuda-
batur ad baptismū. V

Et factus ē clamor ppli ⁊ vxoꝝ eius
magnꝰ aduersus frēs suos iudeos.
Et erāt q̄ dicerēt: Filij nostri ⁊ filie
nr̄e multe sunt nimis. Accipiamꝰ p p̄cio eoꝝ
frumētū. ⁊ comedamꝰ ⁊ viuamꝰ. Et erāt qui
dicerēt: Agros nr̄os ⁊ vineas ⁊ domos no-
stras opponamꝰ. ⁊ accipiamꝰ frumētū in fa-
me. Et alij dicebāt: Mutuo sumamꝰ pecu-
nias i tributa reg̃ demusq; agros nr̄os ⁊ vi-
neas. Et nūc sicut carnes fratꝝ nr̄oꝝ sic car-
nes nr̄e sūt: ⁊ sicut filij eoꝝ ita ⁊ filij nostri.
Ecce nos subiugamꝰ filios nr̄os ⁊ filias no-
stras i seruitutē: ⁊ de filiabꝰ nr̄is sūt famule
nec habemus vnde possint redimi: ⁊ agros
nr̄os ⁊ vineas nr̄as alij possidēt. Et iratꝰ sum
nimis: cū audissem clamorē eoꝝ fm v̄ba h̄:
cogitauitq; cor meū. Et icrepaui optimates
⁊ mḡratus. ⁊ dixi eis: Vsuras ne singuli a
fribꝰ vr̄is exigat̄? Et ɔgregaui aduersū eos
cōtionē magnā. ⁊ dixi eis: Nos ut scit̄ rede-
mimꝰ frēs nr̄os iudeos q̄ vēditi fuerāt gen-
tibꝰ fm possibilitatē nr̄am. Et vos igit ven-
dite frēs vr̄os. ⁊ redimemꝰ eos? Et siluerūt
nec inuenerunt q̄d rn̄derent. Dixiq; ad eos:
Nō ē bona res quā facit̄. Quare nō in timo-
re dei nr̄i ambulat̄ ne exprobret nob a gentibꝰ
inimicis nr̄is? Et ego ⁊ frēs mei ⁊ pueri mei
cōmodauimꝰ plurimis pecuniā ⁊ frumētū.
Nō repetamꝰ i cōe istud. Es alienū conceda-
mus: quod debetur nobis. Reddite eis hodie
agros suos ⁊ vineas suas ⁊ oliueta sua ⁊ do-
mos suas. Quin potius ⁊ centesimam pecu-
nie frumenti vini ⁊ olei quā exigere solet̄ ab
eis: date pillis. Et dixerūt: Reddemꝰ. ⁊ ab
eis nihil queremꝰ: sicq; faciemus ut loquer̄.
Et vocaui sacerdotes ⁊ adiuraui eos ut fa-
cerēt iuxta q̄d dixeram. Insup excussi sinum
meū. ⁊ dixi: Sic excutiat deꝰ oēm virū q̄ non
cōpleuerit v̄bū istud: de domo sua ⁊ de labo-
ribꝰ suis. Sic excutiat. ⁊ vacuꝰ fiat. Et dixit
vniuersa multitudo amen. Et laudauerunt
deū. Fecit ḡ pplus sicut erat dictū. A die aūt
illa qua p̄cepat rex mihi ut essem dux i terra
iuda ab āno vicesimo vsq; ad ānū tricesimū
secūdū artaxerxis reg̃ p ānos duodeci: ego ⁊
frēs mei ānonas que ducibꝰ debebantur nō
comedimꝰ. Duces aūt p̄mi q̄ fuerūt ante me
grauauerūt pplm. ⁊ acceperūt ab eis i pane
⁊ vino ⁊ pecunia q̄tidie siclos q̄dragita. Sz
⁊ mistri eoꝝ depsserāt pplm. Ego autē nō feci
ita pter timorē dei. Quin potiꝰ in ope muri
edificaui. ⁊ agrū nō emi. ⁊ oēs pueri mei cō-
gregati ad opꝰ erāt. Iudei q̄q; ⁊ mḡratꝰ cētū
q̄nq̄ginta viri. ⁊ q̄ veniebāt ad me de gētibꝰ
que in circuitu nr̄o sūt: in mensa mea erant.
Parabat aūt mihi p dies singulos bos vnꝰ
arietes sex electi exceptis volatibꝰ. ⁊ inter
dies decē vina diuersa. ⁊ alia multa tribue-
bam. Insup ⁊ ānonas ducatꝰ mei non q̄siui.
Valde eni erat attenuatꝰ ppls. Memēto mei
deus meus in bonū fm oīa q̄ feci pplo huic.

Factū est aūt cū audisset VI
sanaballath ⁊ tobias ⁊ gosem arabs
⁊ ceteri inimici nr̄i q̄ edificassem ego
murū. ⁊ nō eēt i ipso residua interruptio: vsq;
ad tēpꝰ aūt illud valuas nō posuerā i portis:
miserūt sanaballath ⁊ tobias ⁊ gosem arabs
ad me dicētes: Veni ⁊ pcutiamꝰ fedus parit
in viculis i cāpo vno. Ipsi aūt cogitabāt ut
facerent mihi malū. Misi ḡ ad eos nūcios
dicēs: Opꝰ grāde ego facio ⁊ nō possū descē-
dere: ne forte negligat cū venero ⁊ descēde-
ro ad vos. Miserūt aūt ad me fm v̄bū h̄ p
q̄tuor vices. ⁊ rn̄di eis iuxͣ sermonē priorē.
Et misit ad me sanaballath iuxta v̄bū p̄us
q̄nta vice puer suū. ⁊ epl̄am habebat i mānu
sua scriptā h̄ mo. In gentibꝰ auditū ē. ⁊ go-
sem dixit: q̄ tu ⁊ iudei cogitetis rebellare. ⁊
pp̄rea edifices muꝝ. ⁊ leuare te velis sup eos
regē. ppt quā cām ⁊ pphas posuerit̄ q̄ p̄dicēt

de te i irlm dicētes: Rex i iudea ē. Auditurꝰ
est rex v̄ba h̄. Idcirco nūc veni ut ineamus
cōsiliū parit̄. Et misi ad eos dicēs: Nō ē fac-
tū ſm v̄ba h̄ q̄ tu loq̄ris. De corde.n. tuo tu
cōponis h̄. Oēs.n. hi t̄rebāt nos: cogitātes
ꝙ cessarent manꝰ nr̄e ab opere ⁊ q̇esceremꝰ.
Quā ob cām mag̃ ꝯfortaui manꝰ meas. Et
igressus sū domū samaie filij dalaie filij me-
thabeel secreto. Qui ait: Tractemꝰ nobiscū i
domo dei in medio tēpli ⁊ claudamꝰ portas
edis: q̇a venturi sūt ut interficiāt te. ⁊ nocte
venturi sūt ad occidēdū te. Et dixi: Nū q̇sq̄
silis mei fugit? Et q̇s ut ego ingrediet̄ tēplū
⁊ viuet? Nō ingrediar. Et intellexi ꝙ deꝰ nō
misisset eū: ſ q̄si vaticinās locutꝰ esset ad me.
⁊ tobias ⁊ sanaballath cōduxissent eū. Ac-
ceperat eni preciū ut territꝰ facerē ⁊ peccarē. ⁊
haberēt malū q̄d exprobrarēt m̄. Memen-
to mei dn̄e ꝓ tobia ⁊ sanaballath · iuxta opa
eoꝝ talia: ſ ⁊ noadie ꝓph̄e ⁊ ceteroꝝ ꝓphaꝝ
q̇ t̄rebāt me. Cōpletꝰ est autē murꝰ vicesimo
q̇nto die mēsis elul · q̇nq̄gintaduobꝰ diebus
Factū ē ḡ cū audissent oēs inimici nr̄i ut ti-
merēt vniuerse gētes q̄ erāt i circuitu nr̄o. ⁊
ꝯciderēt intra semetipsos. ⁊ scirent ꝙ a dn̄o
factū ē opꝰ h̄. Sed ⁊ i diebꝰ illis multe opti-
matū iudeoꝝ ep̄le mittebant̄ ad tobiam. ⁊ a
tobia veniebāt ad eos. Multi.n. erāt i iudea
h̄ntes iuramētū eius: q̇a gener erat sechenie
filij iorei. ⁊ iohānan filiꝰ eiꝰ acceperat filiam
mesollā filij barachie. Sed ⁊ laudabant eū
corā me. ⁊ verba mea nūciabāt ei. Et tobias
mittebat ep̄las ut terreret me. VII

Postq̄ aūt edificatꝰ ē murꝰ. ⁊ posui valuas. ⁊ recensui ianitores ⁊ cātores ⁊ leuitas. p̄cepi aneni fr̄i meo ⁊
ananie p̄ncipi domus de irlm. Ipse.n. q̄i vir
verax ⁊ timēs deū plus ceteris videbat̄. Et
dixi eis: Nō apiant̄ porte irlm vsq̄ ad calo-
rē solis. Cūq̄ adhuc assisterēt: clause porte
sūt ⁊ oppilate. Et posui custodes de habitato
ribꝰ irlm singulos p̄ vices suas. ⁊ vnūquēq̄
ꝯtra domū suā. Ciuitas aūt erat lata nimis
⁊ grādis. ⁊ ppl̄s paruꝰ i medio eiꝰ. ⁊ nō erant
domꝰ edificate. Deus aūt dedit in corde meo
⁊ cōgregaui optimates ⁊ m̄gratꝰ ⁊ vulgꝰ ut
recēserē eos. Et iueni librū cēsus eoꝝ q̇ ascē-
derāt p̄mū. ⁊ iuentū ē scriptū in eo. Isti filij
ꝓuicie q̇ ascēderūt de captiuitate migrātū
q̄s transtulerat nabuchodonosor rex baby-
lonis. ⁊ reuersi sūt i irlm ⁊ i iudeā · vnusq̇sq̄ i
ciuitatē suā · qui venerūt cū çorobabel · iosue
neemias · açarias · raamias · naamin · mar-
docheus · belsar · mesphar at · beggoai · naum ·
baana. Nūerꝰ viroꝝ ppl̄i isr̄l. Filij pharos:
duo milia centū septuagitaduo. Filij sapha-
tia: trecēti septuagitaduo. Filij area: sexcenti
q̇nq̄gitaduo. Filij phetmoab filioꝝ iosue ⁊
ioab: duo milia octigenti decē ⁊ octo. Filij
belā: mille octingēti q̇nquagintaq̄tuor. Filij
çethua: nōgenti q̄dragitaq̇nq̄. Filij çachai:
septingēti sexagita. Filij bennui: sexcēti qua-
dragitaocto. Filij bebai: sexcēti vigitiocto.
Filij açgad: duo milia trecēti vigitiduo. Fi-
lij adonicā: sexcenti sexagintaseptē. Filij be-
guai · duo milia sexagitaseptē. Filij adin: sex-
centi q̇nq̄gintaq̇nq̄. Filij ather filij eçechie:
nōgenti octo. Filij asem: trecēti vigintiocto.
Filij besai: trecēti vigintiq̄tuor. Filij areph:
cētū duodeci. Filij gabaon: nonagitaq̇nq̄.
Filij bethleē ⁊ nethupha: cētū octogitaocto
Viri anathot: cētū vigintiocto. Viri betha-
moth: q̄dragintaduo. Viri cariathiarim ce-
phira ⁊ beroth: septigēti q̄dragitatres. Viri
rama ⁊ nebo: sexcēti vigitivnꝰ. Viri mach-
mas: cētū vigitiduo. Viri bethel ⁊ chai: du-
cēti vigititres. Viri nebo alterꝰ: q̇nq̄ginta-
duo. Viri helā alterꝰ: mille ducēti q̇nq̄gin-
taq̄tuor. Filij arem: trecēti viginti. Filij hie-
richo: trecēti q̄dragitaq̇nq̄. Filij lodadin ⁊
ono: septigēti vigitivnꝰ. Filij senaa: tria mi-
lia nōgēti trigita. Sacerdotes. Filij idaia i
domo iesua: nōgēti septuagitatres. Filij em-
mer: mille q̇nq̄gintaduo. Filij phessur: mille
ducēti q̄dragitaseptē. Filij arem: mille decē
⁊ septē. Leuite. Filij iosue ⁊ cedmihel filioꝝ
oduie: septuagitaq̄tuor. Cātores. Filij asaph
centū q̄dragitaocto. Ianitores. Filij sellū fi-
lij ather · filij thelmō · filij accub · filij athita ·
filij sobai: cētū trigitaocto. Nathinnei. Filij
soa · filij asupha · filij thebaoth · filij ceros · fi-
lij siaa · filij fadon · filij lebana · filij agaba · fi-
lij selmon · filij anan · filij geddel · filij gaer · fi-
lij raabia · filij rasin · filij necboda · filij ieçē · fi-
lij aça · filij phasea · filij besai · filij munim · fi-
lij nephusim · filij bechue · filij acupha · filij
açur · filij besluth · filij maida · filij arsa · filij
berchos · filij çiçara · filij thema · filij nasia · fi-
lij athupha · filij s̄uoꝝ salomōis · filij sothai
filij sopherech · filij pheruda · filij iabala · filij
dercō · filij gedel · filij saphata · filij achil · filij
phocereth · q̇ erat ortꝰ ex alhaim filio āmon

Om̄s nathinnei. ⁊ filij seruoꝝ salomōis: trecēti nonagitaduo. Hi sūt aūt q̄ ascēderūt de thelmala thelarsa cherub adon ⁊ emmer. ⁊ nō potuerūt indicare domū patrū suoꝝ ⁊ semen suū: vtrū ex isrl̄ essent. Filij dalaia· filij tobia· filij nechoda: sexcenti q̄dragintaduo. Et de sacerdotib᷒· filij iobia· filij accos· filij berçellai· q̄ accepit de filiab᷒ berçellai galaaditidis vxorē: ⁊ vocat᷒ ē noīe eoꝝ. Hi q̄sierūt scripturā suā in censu ⁊ nō inuenerūt. ⁊ eiecti sunt de sacerdotio. Dixitq; athersatha eis ut nō māducarēt de sanct̄ scōꝝ: donec staret sacerdos doctus ⁊ erudit᷒. Om̄is multitudo q̄si vir vn᷒: q̄dragintaduo milia sexcēti sexaginta· absq; seruis ⁊ ancillis eoꝝ q̄ erāt septē milia trecēti trigitaseptē: ⁊ int̄ eos cātores ⁊ cātatrices ducēte. Eq̄ eoꝝ sexcenti trigitaseptē: muli eoꝝ ducēti q̄dragintaq̄nq;: cameli eoꝝ q̄drīngenti trigintaq̄nq;: asini sex milia septigēti vigiti. Hucusq; refert̄ q̄d in cōmentario scriptum fuerit: ex in neemie historia texit̄. Nōnulli aūt de p̄ncipib᷒ familiarū dederūt i op᷒. Athersatha dedit i thesauꝝ· auri dragmas mille: phialas q̄nq̄ginta: tunicas sacerdotales q̄ngentas triginta. Et de p̄ncipib᷒ familiarū dederūt in thesauꝝ opis· auri dragmas viginti milia: ⁊ argēti minas duo milia ducētas. Et qd̄ dedit reliqu᷒ p̄pl̄s· auri dragmas vigiti milia: ⁊ argēti minas duo milia: ⁊ tunicas sacerdotales sexagitaseptē. Habitauerūt aūt sacerdotes ⁊ leuite ⁊ ianitores ⁊ cātores ⁊ reliquū vulg᷒ ⁊ nathinnei ⁊ oīs isrl̄ in ciuitatibus suis.

VIII

Et venerat mensis septim᷒. Filij aūt isrl̄ erāt ī ciuitatib᷒ suis. Congregatusq; oīs p̄pl̄us q̄si vir vn᷒ ad plateā q̄ ē an̄ portā aq̄rū: ⁊ dixerunt esdre scribe ut afferret librū legis moysi: quā preceperat dn̄s isrl̄i. Attulit ḡ esdras sacerdos legem corā multitudine viroꝝ ⁊ mulierū· cūctisq; q̄ poterāt intelligere: ī die p̄ma mēsis septimi. Et legit ī eo apte ī platea q̄ erat an̄ portā aq̄rū· de mane vsq; ad mediā diē· ī cōspectu viroꝝ ⁊ mulierū ⁊ sapiētiū. Et aures oīs p̄pl̄i erāt erecte ad librū. Stetit aūt esdras scriba sup gradū ligneū quē fecerat ad loquēdū. ⁊ steterūt iux̄ eū· mathathia ⁊ senia ⁊ ania ⁊ vria ⁊ elchia ⁊ maasia ad dexterā eius. ⁊ ad sinistram: phadaia misahel ⁊ melchia ⁊ asum ⁊ aseph dana çacharia ⁊ mosollā. Et aperuit esdras libꝝ corā oī p̄pl̄o. Sup vniuersū q̄ppe p̄pl̄m eminebat. Et cū apuisset eū: stetit oīs p̄pl̄us. Et b̄ndixit esdras dn̄o deo· voce magna. Et r̄ndit oīs p̄pl̄s· amen amē: eleuātes manus suas. Et īcuruati sūt. ⁊ adorauerūt deū p̄ni in terrā. Porro iesue ⁊ baani ⁊ serabi· iamin· accub· septhai· odia· maasia· celita açarias· ioçabed· anani· phalaia: leuite· silētiū faciebant in p̄pl̄o ad audiendā legē. Populus aūt stabat in gradu suo. Et legerūt ī libro leḡ dei distincte ⁊ apte ad intelligēdū. ⁊ intellexerūt cū legeret̄. Dixit aūt neemias· ipse ē athersatha. ⁊ esdras sacerdos ⁊ scriba ⁊ leuite interpretantes vniuerso p̄pl̄o. Dies scificat᷒ ē dn̄o deo n̄ro. Nolite lugere ⁊ nolite flere. Flebat eni oīs p̄pl̄s cū audiret v̄ba leḡ. Et dixit eis: Ite comedite pinguia ⁊ bibite mulsū. ⁊ mittite p̄tes eis q̄ nō p̄parauerūt sibi· q̄a scūs dies dn̄i ē. ⁊ nolite cōtristari Gaudiū eteni dn̄i est fortitudo n̄ra. Leuite aūt silentiū faciebāt ī oī p̄pl̄o dicētes: Tacete: q̄a dies scūs ē. ⁊ nolite dolere. Abijt itaq; oīs p̄pl̄s ut comedēt ⁊ biberet ⁊ mittēt p̄tes ⁊ faceret leticiā magnā: q̄a ītellexerāt v̄ba q̄ docuerat eos. Et ī die secūdo cōgregati sūt p̄ncipes familiaꝝ vniuersi p̄pl̄i sacerdotes ⁊ leuite ad esdrā scribā ut int̄pretaret̄ eis v̄ba leḡ. Et īuenerūt scriptū ī lege· p̄cepisse dn̄m ī manu moysi ut habitēt filij isrl̄ in tabernaculis ī die sollēni mēse septio. ⁊ ut p̄dicent ⁊ diuulgent vocē in vniuersis vrbib᷒ suis ⁊ in irl̄m dicentes: Egredimi in montē. ⁊ afferte frondes oliue. ⁊ frondes ligni pulcherrimi frondes myrti ⁊ ramos palmarū ⁊ frondes ligni nemorosi ut fiāt tabernacula sicut scriptū est. Et egressus ē oīs p̄pl̄us ⁊ attulerūt: Feceruntq; sibi tab̄nacula vnusq̄sq; ī domate suo ⁊ in atrijs suis ⁊ ī atrijs dom᷒ dei. ⁊ ī platea porte aq̄ꝝ. ⁊ ī platea porte ephraim. Fecit ḡ vniuersa eccl̄ia eoꝝ q̄ redierāt de captiuitate tab̄nacula. ⁊ habitauerūt ī tab̄naculis. Nō. n. fecerāt a dieb᷒ iosue filij nun· talia filij isrl̄ vsq; ad diē illum. Et fuit leticia magna nimis. Legit aūt in libro legis dei· p̄ dies singulos· a die p̄mo vsq; ad diē nouissimū. ⁊ fecerūt sollēnitatē septē diebus. ⁊ ī die octauo collectā iuxta ritum.

IX

In die aūt vicesimoq̄rto mēsis hui᷒ cōuenerūt filij isrl̄ in ieiunio ⁊ in saccis. ⁊ hum᷒ sup eos. Et sepatū est semē filioꝝ isrl̄ ab omni filio alienigena. ⁊ steterunt ⁊ cōfitebant̄ p̄ctā sua. ⁊ iniquitates patrū suorū

Et ꝯsurrexerūt ad stādū. ⁊ legerūt ī volumīe
legis dn̄i dei sui quater ī die. ⁊ q̄ter in nocte
ꝯfitebant̄. ⁊ adorabāt dn̄m deū suū. Surre-
xerūt aūt sup gradū leuitarū iosue ⁊ bani ⁊
cedmihel·remni·sabnia·abani·sarebias·ba-
ni ⁊ chanani: ⁊ clamauerūt voce magna ad
dn̄m deū suū. Et dixerūt leuite: iosue ⁊ ced-
mihel·bonni·asebia·serebia·arebia·odaia·
sebna·fataia. Surgite: bn̄dicite dn̄o deo no-
stro· ab eterno vsq; ī eternū. Et bn̄dicāt noī
glorie tue excelso in oī bn̄dictiōe ⁊ laude. Et
dixit esdras. Tu ipse domine sol⁹: tu fecisti
celū ⁊ celū celoꝝ ⁊ oēm exercitū eoꝝ: terrā ⁊
vniuersa q̄ in ea sūt: maria ⁊ oīa que ī eis sūt
Et tu viuificas oīa h̄: ⁊ exercit⁹ celi te ado-
rat. Tu ipse dn̄e de⁹ q̇ elegisti abrā ⁊ eduxisti
eū de igne chaldeorū: ⁊ posuisti nomen eius
abrahā. ⁊ inuenisti cor ei⁹ fidele coram te: ⁊
ꝑcussisti cū eo fed⁹ ut dares ei t̄rā chananei
ethei euei ⁊ amorrei ⁊ pherezei ⁊ iebusei ⁊
gergesei· ut dares semini ei⁹. Et implesti v̄ba
tua qm̄ iustus es. Et vidisti afflictionē pa-
trū nr̄oꝝ in egypto: clamorēq; eorū audisti
sup mare rubrū. ⁊ dedisti signa atq; portēta ī
pharaone ⁊ in vniuersis seruis ei⁹. ⁊ in omni
ꝑplo t̄re illi⁹. Cognouisti. n. q̇a supbe egerāt
ꝯ eos. ⁊ fecisti tibi nomē· sicut ⁊ ī hac die. Et
mare diuisisti ante eos. ⁊ transierūt ꝑ mediū
maris ī sicco. Persecutores aūt eoꝝ ꝓiecisti
in ꝓfundū q̄si lapidē in aq̄s validas. ⁊ ī co-
lūna nubis ductor eoꝝ fuisti ꝑ diē. ⁊ ī colū-
na ignis ꝑ noctē· ut appareret eis via ꝑ quā
ingrediebāt̄. Ad montē q̊q; synai descendisti·
⁊ locut⁹ es cū eis de celo. ⁊ dedisti eis iudicia
recta ⁊ legē v̄itatꝭ· cerimonias ⁊ p̄cepta bo-
na. Et sabbatū scificatū tuū ostendisti eis. ⁊
mādata ⁊ cerimonias ⁊ legem p̄cepisti eis ī
manu moysi serui tui. Panē q̊q; de celo dedisti
eis in fame eoꝝ. ⁊ aquā de petra eduxisti eis
sitientib⁹. Et dixisti eis ut igrederēt̄ ⁊ possi-
derent terrā· sup quā leuasti manū tuam ut
traderes eis. Ipsi v̄o ⁊ p̄res nr̄i supbe egerūt
⁊ indurauerūt ceruices suas. ⁊ nō audierūt
mādata tua. ⁊ noluerūt audire. ⁊ nō sunt re-
cordati mirabiliū tuoꝝ q̄ feceras eis. Et in-
durauerūt ceruices suas. ⁊ dederūt caput ut
cōuerterēt̄ ad seruitutē suā q̄si ꝑ cōtentionē.
Tu aūt de⁹ ꝓpiti⁹ clemēs ⁊ misericors lōga-
nimis ⁊ multe miserationis· nō dereliquisti
eos. Et q̇dē cū fecissent sibi vitulū cōflatilē ⁊
dixissent: Iste ē de⁹ tu⁹ q̇ eduxit te de egypto:
fecerūtq; blasfemias magnas: tu aūt ī mise-
ricordijs tuis multꝭ non dimisisti eos in de-
serto. Colūna nubis nō recessit ab eis ꝑ diē·
ut duceret eos ī viā. ⁊ colūna ignis ꝑ noctē
ut osnderet eis iter ꝑ qd̊ ingrederent̄. Et spm̄
tuū bonū dedisti q̇ doceret eos. ⁊ māna tuū
nō ꝓhibuisti ab ore eorū. ⁊ aquā dedisti eis ī
siti. Quadraginta ānis pauisti eos in deserto
nihilq; eis defuit. Vestimēta eoꝝ nō inuetera
uerūt. ⁊ pedes eoꝝ nō sunt attriti. Et dedisti
eis regna ⁊ ꝑplos. ⁊ partit⁹ es eis sortes. Et
possederūt t̄rā seon. ⁊ terrā reg̃ esebon. ⁊ t̄rā
og regis basan. Et multiplicasti filios eoꝝ
sicut stellas celi. ⁊ adduxisti eos ad t̄rā de q̄
dixeras p̄rib⁹ eoꝝ ut igrederēt̄ ⁊ possiderēt.
Et venerūt filij. ⁊ possederunt t̄rā. Et humi-
liasti corā eis habitatores t̄re chananeos. ⁊
dedisti eos ī manu eoꝝ. ⁊ reges eoꝝ ⁊ ꝑplos
t̄re ut facerent eis sicut placebat illis. Cepe-
rūt itaq; vrbes munitas ⁊ humū pinguem·
⁊ possederūt domos plenas cūctis bonis: ci-
sternas ab eis fabricatas: vineas ⁊ oliueta ⁊
ligna pomifera multa. Et comederūt ⁊ satu-
rati sūt. ⁊ impinguati sūt ⁊ abūdauerūt de-
litijs in bonitate tua magna. Prouocauerūt
aūt te ad iracūdiā. ⁊ recesserūt a te. ⁊ ꝓiece-
rūt legē tuā p⁹ terga sua. Et ꝓph̄as tuos oc
ciderūt q̇ ꝯtestabāt̄ eos ut reuerterent̄ ad te:
fecerūtq; blasfemias grādes. Et dedisti eos
in manu hostiū suoꝝ: ⁊ afflixerūt eos. Et in
t̄pe tribulationis sue clamauerūt ad te: ⁊ tu
de celo audisti. ⁊ s̄m miseratiōes tuas mul-
tas dedisti eis saluatores: q̇ saluarēt eos de
manu hostiū suoꝝ. Cūq; req̇euissent· reuersi
sūt ut facerēt malū ī ꝯspectu tuo: ⁊ dereliq̇sti
eos ī manu inimicoꝝ suoꝝ: ⁊ possederunt eos.
Cōuersiq; sūt: ⁊ clamauerūt ad te. Tu autē
de celo exaudisti ⁊ liberasti eos· ī misericor-
dijs tuis multꝭ tēporib⁹: ⁊ ꝯtestat⁹ es eos ut
reuerterēt̄ ad legē tuā. Ipsi v̄o supbe egerūt
⁊ nō audierūt mādata tua. ⁊ in iudicijs tuis
peccauerūt: q̄ faciet hō. ⁊ viuet in eis. Et de-
derūt humerū recedētē: ⁊ ceruicē suā indu-
rauerūt· nec audierūt. Et ꝓtraxisti super eos
annos multos. ⁊ cōtestat⁹ es eos ī spū tuo ꝑ
manū ꝓph̄aꝝ tuoꝝ ⁊ non audierūt: ⁊ tradi-
disti eos ī manū ꝑploꝝ terraꝝ. In misericor-
dijs aūt tuis plurimis nō fecisti eos in cōsū-
ptionē: nec dereliq̇sti eos: qm̄ deus misera-
tionū ⁊ clemēs es tu. Nūc itaq; de⁹ nr̄: ma-
gne fortꝭ ⁊ t̄ribilis· custodiēs pactū ⁊ miam

ne auertas a facie tua oēm laborē qui iuenit nos· reges nr̄os· p̄ncipes nr̄os ⁊ sacerdotes nr̄os ⁊ pp̄has nr̄os ⁊ p̄res nr̄os ⁊ oēm p̄plm tuū: a dieb̄ꝰ regis assur vsq; in diē hāc. Et tu iustꝰ es in oibꝰ q̄ venerūt sup̄ nos: q̇a veritatē fecisti nob̄: nos autē ipie egimꝰ. Reges nr̄i p̄ncipes nr̄i· sacerdotes nr̄i ⁊ patres nr̄i: nō fecerūt legē tuam. ⁊ nō attenderūt mandata tua ⁊ testimonia tua que testificatꝰ es in eis. Et ipsi in regnis suis bonis ⁊ in bonitate tua multa quā dederas eis ⁊ i t̄ra latissima ⁊ pingui quā tradideras i ꝯspectu eoꝝ· nō seruierunt tibi: nec reuersi sunt a studijs suis pessimis. Ecce nos ipsi hodie serui sumꝰ. ⁊ terra quā dedisti p̄rib̄ꝰ nr̄is ut comederēt panē eiꝰ ⁊ que bona sūt eiꝰ. ⁊ nos ipsi serui sumꝰ i ea. Et fruges eiꝰ multiplicant̄ regibꝰ q̄s posuisti sup̄ nos ꝓpter p̄ctā nr̄a. ⁊ corporibꝰ nostris dn̄ant̄ ⁊ iumētis nr̄is s̄m volūtatē suā. ⁊ in tribulatiōe magna sumus. Sup̄ oibꝰ g̊ his nos ipsi p̄cutimꝰ fedꝰ ⁊ scribimꝰ. ⁊ signāt principes nr̄i· leuite nr̄i ⁊ sacerdotes nr̄i. X

Signatores autem fuerūt· neemias athersatha filiꝰ achelai. ⁊ sedechias· saraias· açarias· hieremias· phessur amarias· melchias· accus· sebenia· melluc· maarem· merimuth· obdias· daniel· genton· baruch· mosollā· abia· miamin· maçia· helga semeia: hi sacerdotes. Porro leuite: iosue filiꝰ açarie· bēnui de filijs enadad· cedmihel ⁊ fratres eorum: sechenia· odeuia· celita· phalaia· anan· micha· roob· asebia· çachur· serebia· sabania· odia· bani· baninu. Capita populi: feros phetmoab· elam· çethu· bani· bōni· açgad· bebai· adonaia· beggoai· adin· ather· eçechia· açur· odeuia· asū· besai· areph anathot· nebai· mechphia· mosollā· açir· mesiçabel· sadoch· ieddua· feltbia· anan· ania· osee· anania· asub· aloes· phaleam· sobech· reum· asebna· madsia· ethaia· hanan· anan· melluch· arem· baana. ⁊ reliq̇ de p̄p̄lo. Sacerdotes· leuite· ianitores ⁊ cātores· nathinnei: ⁊ oēs q̇ se separauerunt de p̄p̄lis terrarū ad legem dei· vxores eoꝝ· filij eoꝝ. ⁊ filie eorum oēs q̇ poterāt sape spondētes ꝓ fratribꝰ suis: optimates eoꝝ. ⁊ q̇ veniebant ad pollicendū ⁊ iurādū ut ābularent i lege dn̄i quā dederat i manu moysi serui sui· ut facerēt ⁊ custodirēt vniuersa mādata dn̄i dei nr̄i. ⁊ iudicia eiꝰ ⁊ cerimonias eiꝰ. ⁊ ut nō daremus filias nr̄as p̄p̄lo t̄re. ⁊ filias eoꝝ nō acciperemus filijs nr̄is. Populi q̊q; t̄re q̇ iportāt venalia ⁊ oīa ad vsū p̄ diē sabbati ut vendant: nō accipiemꝰ ab eis in sabbato ⁊ in die s̄cificato. Et dimittemꝰ ānū septimū. ⁊ exactionem vniuerse manꝰ. Et statuemꝰ sup̄ nos p̄cepta ut demꝰ t̄tiā p̄tē sicli p̄ ānū ad opꝰ domꝰ dei nr̄i ad panes ꝓpositiōis ⁊ ad sacrificiū sempiternū ⁊ in holocaustū sempiternū in sabbatꝭ in kalēdis i sollennitatibꝰ ⁊ i s̄cificatꝭ ⁊ ꝓ p̄ctō ut exoret̄ ꝓ isrl̄. ⁊ i oēm vsū domꝰ dei nr̄i. Sortes g̊ misimꝰ sup̄ oblationē lignoꝝ int̄ sacerdotes ⁊ leuitas ⁊ p̄plm ut iferrēt̄ in domū dei nr̄i p̄ domos patrū nr̄oꝝ p̄ t̄pa a t̄pibꝰ anni vsq; ad annū: ut arderent sup̄ altare dn̄i dei nr̄i· sicut scriptū ē i lege moysi. Et ut afferremus p̄mogenita t̄re nr̄e. ⁊ p̄mitiua vniuersi fructꝰ oīs ligni: ab anno i annū· i domo dn̄i: ⁊ p̄mitiua filioꝝ nr̄oꝝ ⁊ pecorū nr̄orū sicut scriptū est i lege. ⁊ p̄mitiua boū nr̄oꝝ ⁊ ouiū nr̄aꝝ ut offerrēt̄ in domo dei nr̄i sacerdotibꝰ q̇ ministrāt i domo dei nr̄i. Et p̄mitias ciboꝝ nr̄oꝝ ⁊ libaminū nostroꝝ ⁊ poma oīs ligni: vindemie q̊q; ⁊ olei afferemꝰ sacerdotibus ad gaçophylatiū dei nr̄i. ⁊ decimā partē t̄re nr̄e leuitis. Ipsi leuite decimas accipiēt ex oibꝰ ciuitatibꝰ operū nr̄oꝝ. Erit aūt sacerdos filiꝰ aaron cū leuitis in decimis leuitarū. ⁊ leuite offerēt decimā partē decime sue in domo dei nr̄i ad gaçophylatiū i domo thesauri. Ad gaçophylatiū. n. deportabūt filij isrl̄ ⁊ filij leui p̄mitias frumēti ⁊ vini ⁊ olei. ⁊ ibi erūt vasa dn̄i s̄cificata. ⁊ sacerdotes ⁊ cātores ⁊ ianitores ⁊ mistri. ⁊ nō dimittemꝰ domū dei nostri.

Habitauerūt aūt p̄ncipes XI p̄p̄li i irl̄m. Reliqua ṽo plebs misit sortē ut tolleret vnā p̄tē de decē qui habitaturi essent i irl̄m ciuitate s̄cā: nouē ṽo p̄tes in ciuitatibꝰ. Bn̄dixit aūt p̄p̄ls oibꝰ viris q̇ se spōte obtulerāt ut h̄itarēt i irl̄m. Hi sunt itaq; p̄ncipes ꝓuīcie q̇ h̄itauerūt in irl̄m ⁊ in ciuitatibꝰ iuda. Habitauit āt vnusq̇sq; i possessiōe sua in vrbibꝰ suis isrl̄: sacerdotes· leuite· nathinnei. ⁊ filij seruoꝝ salomōis. Et i irl̄m habitauerūt de filijs iuda ⁊ de filijs beniamin. De filijs iuda: athaias filiꝰ açiam· filij çacharie· filij amarie· filij saphatie· filij malalehel. De filijs phares: asmaasia· filius baruch· filiꝰ coloça· filiꝰ açia· filiꝰ addaia· filiꝰ ioarib· filius çacharie· filiꝰ silonites. Oēs filij phares q̇ habitauerūt in irl̄m· q̄dringēti sexagintanouē viri fortes. Hi sunt autē filij

beniami. Sellū filiꝰ mosollā· filiꝰ ioed· filius
phadaia· filiꝰ colaia· filiꝰ masia· filius etheel
filiꝰ ysaia. Et pꝰ cū gebbai· sellai: nongēti vi-
gintiocto. Et iobel filiꝰ çechri ꝑpositꝰ eorū: ⁊
iudas filiꝰ sennua sup ciuitatē secundꝰ. Et de
sacerdotibꝰ: idaia filiꝰ ioarib· iachin· saraia
filiꝰ· helchie· filiꝰ mosollā· filiꝰ sadoch· filius
meraioth· filiꝰ achitob pncipes domus dei. ⁊
frēs eoꝝ faciētes opa tēpli: octingēti vigin-
tiduo. Et adaia filiꝰ ierohā· filiꝰ phelelia· filius
amsi· filiꝰ çacharie· filiꝰ phessur· filiꝰ melchie ⁊
frēs eiꝰ pncipes patꝝ: ducēti q̄dragintaduo.
Et amasai filiꝰ açribel· filius açi· filius mo-
sollamoth· filiꝰ emmer. ⁊ fratres eoꝝ potētes
nimis: centū vigintiocto. ⁊ prepositus eorū
çabdihel filiꝰ potentiū. Et de leuitis: sebenia
filiꝰ asob· filiꝰ açaricā· filiꝰ asabia· filiꝰ boni
⁊ sabathai ⁊ ioçabeth· sup oīa opa q̄ erant
forinsecꝰ in domo dei a pncipibꝰ leuitarū. Et
mathania filiꝰ micha· filiꝰ çebedei· filiꝰ asaph
pnceps: ad laudādū ⁊ ad ꝯfitēdū i orone. ⁊
becbecias secūdꝰ de fratribꝰ eiꝰ. ⁊ abda filius
samuha· filiꝰ galal· filiꝰ yditthun. Oēs leuite
i ciuitate scā: ducēti octogitaq̄tuor. Et iani-
tores· accub: telmon ⁊ frēs eorū q̄ custodie-
bant ostia: cētū septuagintaduo. Et reliqui
ex isrł sacerdotes ⁊ leuite i vniuersis ciuita-
tibꝰ iuda· vnusq̄sq; i possessiōe sua. ⁊ nathin-
nei q̄ habitabāt in ofel. ⁊ syaba ⁊ gaspha de
nathinneis. Et eps leuitaꝝ in irłm: açi filiꝰ
baani· filiꝰ asabie· filiꝰ mathanie· filiꝰ miche.
De filijs asaph: cātores i misterio domꝰ dei.
Preceptū quippe regis sup eos erat. ⁊ ordo
in cātoribꝰ ꝑ dies singulos. ⁊ fathaia filius
meseçebel· de filijs çara· filij iuda in manu
regis iuxta oē ꝟbū ppli. ⁊ in domibus ꝑ oēs
regiones eoꝝ. De filijs iuda habitauerūt in
cariatharbe ⁊ in filiabꝰ eius. ⁊ in dibon ⁊ in
filiabus eiꝰ. ⁊ in capseel ⁊ in vinculis eiꝰ. ⁊ i
iesue ⁊ i molada ⁊ i bethfaleth. ⁊ i asersual·
⁊ in bersabee ⁊ in filiabus eius. ⁊ in sicelech
⁊ in mochona ⁊ in filiabꝰ eiꝰ. ⁊ in remmon. ⁊
in sara. ⁊ in ierimuth· çonoa· odollam ⁊ in
villis eaꝝ: lachis ⁊ in regiōibꝰ eiꝰ· açecha ⁊
i filiabꝰ eiꝰ. Et māserūt in bersabee vsq; ad
vallem ennon. Filij autem beniamī· ageba
mechmas ⁊ hai ⁊ bethel ⁊ filiabꝰ eiꝰ· anathot
nob· anana· asor· rama· gethai· madid· sebo-
im· neballath ⁊ ono valle artificū. ⁊ de leui-
tis: portiones iude ⁊ beniamin. XII

Hi sūt aūt sacerdotes ⁊ leuite q̄ ascē-
derunt cum çorobabel filio salathi-
el: Josue· saraia· hieremias· esdras·
amaria· melluch· accus· sechenias· reum· me-
rimuth· addo· gēthō· abia· miamin· madia·
belga· semeia ⁊ ioarib ⁊ idaia· sellū· amoch·
elceia· adaia. Isti pncipes sacerdotū ⁊ frēs
eoꝝ in diebꝰ iosue. Porro leuite: iesua· bennui·
cedmihel· sarabia· iuda· mathanias: super
hymnos ipsi ⁊ fratres eorū. ⁊ becbecia· atq;
ethāni ⁊ frēs eorū vnusquisq; in officio suo.
Josue āt genuit ioachim. ⁊ ioachim genuit
eliasib. ⁊ eliasib genuit ioiada. ⁊ ioiada ge-
nuit ionathan. ⁊ ionathan genuit iedda. In
diebꝰ aūt ioachim erāt sacerdotes ⁊ pncipes
familiarū· saraie· maarie· hieremie· ananie·
esdre· mosollā· amarie. iohānā· milico· iona-
than· sebenie· ioseph· aran· edna· maraioth·
elci· adaie· çacharie· genthō· mosollā· abie·
çecheri· miamin ⁊ moadie· felti· belge· sam-
mua· semeie· ioathan· ioarib· mathanai· io-
daie· açci· sellaie· celaia· mochober· elchie·
asebie· ydaie· nathanahel. Leuite in diebus
eliasib ⁊ ioiada ⁊ ionan. ⁊ iedboa· scripti pn-
cipes familiarū ⁊ sacerdotes in regno darij
perse. Filij leui pncipes familiarum scripti in
libro ꝟborū dierū. ⁊ vsq; ad dies ionathan
filij eliasib. Et pncipes leuitarū: asebia· sere-
bia ⁊ iesue filiꝰ cedmihel. ⁊ frēs eoꝝ ꝑ vices
suas· ut laudarēt ⁊ ꝯfiterent iuxͣ pceptū da-
uid viri dei. ⁊ obseruarent eq̄ ꝑ ordinē. Ma-
thania ⁊ becbecia ⁊ obedia· mosollam· thel-
mon· accub: custodes portarū ⁊ vestibulorū
aū portas. Hi in diebꝰ ioachim· filij iosue· fi-
lij iosedech. ⁊ in diebꝰ neemie ducis. ⁊ esdre
sacerdotis scribeq;. In dedicatione aūt muri
irłm· req̄sierūt leuitas de oībꝰ locis suis: ut
adducerēt eos in irłm. ⁊ facerēt dedicationē
⁊ leticiā· in actiōe grāꝝ. ⁊ cātico ⁊ in cymba-
lis· psalterijs ⁊ citharis. Congregati sūt aūt
filij cātoꝝ ⁊ de cāpestribꝰ circa irłm. ⁊ de vil-
lis netuphati. ⁊ de domo galgal. ⁊ de regio-
nibꝰ geba ⁊ asmaueth: qm̄ villas edificaue-
rūt sibi cātores in circuitu irłm. Et mūdati
sūt sacerdotes ⁊ leuite. ⁊ mūdauerūt pplm ⁊
portas ⁊ muꝝ. Ascēdē aūt feci pncipes iuda
sup muꝝ. ⁊ statui duos choros laudātiū ma-
gnos. Et ierūt ad dexterā sup murū ad por-
tā sterq̄linij. Et iuit pꝰ eos osaias. ⁊ media
pars pncipū iuda. ⁊ açarias· esdra. ⁊ mosol-
lam· iuda. ⁊ beniamin. ⁊ semeia. ⁊ hieremia.

Et de filijs sacerdotū ī tubis: çacharias filiꝰ
ionathā· filiꝰ semeie· filius mathanie· filiꝰ mi/
chaie· filiꝰ çechur· filius asaph. ⁊ frēs eius se/
meia ⁊ açarel malalai galalai· maai· natha/
nahel ⁊ iuda ⁊ anani· in vasis cantici dauid
viri dei. ⁊ esdras scriba añ eos ī porta fontis
Et ꝯ eos ascēderūt ī gdibꝰ ciuitatis dauid· ī
ascēsu muri sup domū dauid. ⁊ vsq; ad por/
tam aq̄ꝝ ad oriētē. Et choꝝ secūdꝰ grās re/
ferētiū ibat ex aduerso. ⁊ ego pꝰ eū. ⁊ media
ps pp̄li sup murū ⁊ sup turri furnoꝝ. ⁊ vsq;
ad murū latissimū. ⁊ sup portam ephraim. ⁊
sup portā antiquā. ⁊ sup portā piscium. ⁊ tur/
rim ananehel. ⁊ turri emath. ⁊ vsq; ad por/
tam greḡ. ⁊ steterūt ī porta custodie. Stete/
rūtq; duo chori laudātium ī domo dei. ⁊ ego
⁊ dimidia ps mḡratuū mecū. Et sacerdotes
eliachim· maasia· miamin· michea· elioenai
çacharia. ⁊ anania ī tubis. ⁊ maasia ⁊ semeia
⁊ eleaçar ⁊ açi ⁊ iohānan ⁊ melchia ⁊ elā ⁊
eçer. Et clare cecinerūt cantores. ⁊ ieçraia p̄/
positus. Et īmolauerūt in die illa victimas
magnas. ⁊ letati sunt. Deus .n. letificauerat
eos leticia magna. Sed ⁊ vxores coꝝ ⁊ liberi
gauisi sunt. ⁊ audita est leticia illa irl'm ꝓcul.
Recensuerūt q̄q; in die illa viros sup gaço/
phylatia thesauri· ad libamia ⁊ ad p̄mitias
⁊ ad decimas ut introferrent p eos p̄ncipes
ciuitatꝫ ī decore graꝝ actiōes sacerdotes ⁊ le
uitas: q̇a letificatus ē iuda ī sacerdotibꝰ ⁊ le/
uitꝫ astātibꝰ. Et custodierūt obseruationem
dei sui. ⁊ obseruationē expiationis ⁊ cātores
⁊ ianitores· iux̄ p̄ceptū dauid ⁊ salomōis fi/
lij eiꝰ· q̇a in diebꝰ dauid ⁊ asaph ab exordio
erāt p̄ncipes ꝯstituti cātoꝝ ī carmie laudā/
tiū ⁊ ꝯfitētiū deo. Et oīs isrl' in diebꝰ çoro/
babel ⁊ ī diebꝰ neemie dabāt ptes cantoribꝰ
⁊ ianitoribꝰ p dies singulos. ⁊ scificabant le/
uitas. ⁊ leuite scificabāt filios aaron. XIII

In die āt illo lectū ē in volumie moy/
si: audiēte pp̄lo. Et iuētū ē scriptū in
eo q nō debeant introire āmonites ⁊
moabites ī ecclesiā dei vsq; ī eternū eo q nō
occurrerint filijs isrl' cū pane ⁊ aq̄ ⁊ ꝯduxe/
rūt aduersū eos balaā ad maledicēdū eis. ⁊
ꝯuertit deꝰ nr̄ maledictionē ī benedictionem.
Factū ē aūt cū audissent legē· separauerunt
ōēm alienigenā ab isrl'. Et super h̄ erat eliasib
sacerdos q̇ fuerat p̄posītꝰ ī gaçophylatio do
mus dei nr̄i. ⁊ ꝓximꝰ tobie. Fecit ḡ sibi gaço/
phylatiū grāde. ⁊ ibi erāt añ eū reponentes
munera ⁊ thus ⁊ vasa ⁊ decimā frumēti vini
⁊ olei: ptes leuitaꝝ ⁊ cātorū ⁊ ianitoꝝ ⁊ pri/
mitias sacerdotales. In oībꝰ aūt his nō fui ī
irl'm: q̇a in āno tricesimosecūdo artaxerxis
regꝫ babylonis veni ad regē. Et in fine dieꝝ
rogaui regē ⁊ veni in irl'm. Et intellexi malū
q̇d fecerat eliasib tobie· ut facēt ei thesauꝝ in
vestibulis domus dei. ⁊ malū mihi visum ē
valde. Et ꝓieci vasa domꝰ tobie foras de ga/
çophylatio· p̄cepiq; ⁊ emūdauert gaçophy/
latiū. Et retuli ibi vasa domꝰ dei sacrificiū ⁊
thus. Et cognoui q ptes leuitaꝝ nō fuissent
date. ⁊ fugisset vnusquisq; in regionē suā de
leuitꝫ ⁊ cantoribꝰ ⁊ de his q̇ ministrabant. ⁊
egi cām aduersū mḡratꝰ. ⁊ dixi: Quare de/
reliq̇mꝰ domū dei? Et cōgregaui eos. ⁊ feci
stare ī statiōibꝰ suis. Et oīs iuda apportabat
decimā frumēti· vini ⁊ olei ī horrea. Et con/
stituimus sup horrea selemiā sacerdotē. ⁊ sa/
doch scribā. ⁊ fadaiam de leuitis. ⁊ iux̄ eos
anan filiū çachur filiū mathanie· q̇m fide/
les cōprobati sūt. ⁊ ipsis credite sūt ptes fra/
trū suoꝝ. Memēto mei deus meus ꝓ h̄. ⁊ ne
deleas miseratiōes meas q̄s feci ī domo dei
mei ⁊ ī cerimonijs eiꝰ. In diebꝰ illis vidi in
iuda calcātes torcularia ī sabbato: portātes
aceruos ⁊ onerātes sup asinos vinū ⁊ vuas
⁊ ficꝰ ⁊ oē onus. ⁊ īferētes ī irl'm die sabbati.
Et cōtestatꝰ sū eos ut ī die q̄ vendere liceret
venderēt. Et tyrij habitauerūt ī ea: inferētes
pisces ⁊ oīa venalia. Et vēdebāt ī sabbatꝫ fi/
lijs iuda ⁊ irl'm. Et obiurgaui optimates iu/
da. ⁊ dixi eis: Que ē h̄ res mala quā vos fa/
citꝫ. ⁊ ꝓphanatꝫ diē sabbati? Nūq̇d nō h̄ fe/
cerūt p̄res nr̄i. ⁊ adduxit deus nr̄ sup nos oē
malū h̄ ⁊ sup ciuitatē hanc? Et vos additis
iracūdiā sup isrl'· violando sabbatū. Factū ē
aūt cū q̇euissent porte irl'm die sabbati· dixi:
⁊ clauserunt ianuas. ⁊ precepi ut nō aperirēt
eas vsq; pꝰ sabbatū. Et de puerꝭ meis ꝯstitui
sup portas ut nullꝰ inferret onꝰ die sabbati.
Et māserūt negociatores ⁊ vēdētes vniuer/
sa venalia foris irl'm semel ⁊ bis. ⁊ ꝯtestatꝰ sū
eos. ⁊ dixi eis: Quare manetis ex aduerso
muri? Si secūdo hoc feceritꝫ· manū mittā in
vos. Itaq; ex tp̄e illo nō venerūt in sabbato.
Dixiq; leuitꝫ ut mūdarēt ⁊ venirēt ad custo/
diendas portas. ⁊ scificādā diē sabbati. Et ꝓ
h̄ ḡ memēto mei deꝰ. ⁊ parce mihi s̄m multi/
tudinē miserationū tuarū. Sed ⁊ in diebus
illis vidi iudeos ducentes vxores açotidas

ammonitidas ⁊ moabitidas. Et filij eoꝝ ex
media pte loq̄bāt̃ azotice. ⁊ nesciebāt loqui
iudaice. ⁊ loq̄bant̃ iuxͣ linguā ppl'i ⁊ ppl'i. Et
obiurgaui eos. ⁊ maledixi. Et cecidi ex eis
viros. ⁊ decaluaui eos. ⁊ adiuraui in deo ut
nō darēt filias suas filijs eoꝝ. ⁊ nō accipent
de filiab⁹ eoꝝ filijs suis. ⁊ sibimetipsis dicēs:
Nūq̄d nō i huiuscemōi re peccauit salomon
rex isrl'? Et certe in gentibus multis nō erat
rex sīlis ei. ⁊ dilect⁹ deo suo erat. ⁊ posuit eum
de⁹ regē sup oēm isrl'. Et ipsū ḡ duxerunt ad
pctm̄ mulieres alienigene. Nūq̄d ⁊ nos in/
obediētes faciem⁹ oē malū grāde h̄ ut p̄ua/
ricemur in deo nr̄o. ⁊ ducam⁹ vxores pegri/
nas? De filijs āt ioiada filij eliasib sacerdot̄
magni gener erat sanaballath oronitis quē
fugaui a me. Recordare dn̄e de⁹ me⁹ aduersū
eos qui polluūt sacerdotiū: iusq₃ sacerdota/
le ⁊ leuiticū. Igitur mundaui eos ab oībus
alienigenis. ⁊ ꝯstitui ordines sacerdotum ⁊
leuitarū vnūquēq₃ in ministerio suo. ⁊ i ob/
latione lignoꝝ in tpib⁹ ꝯstitut̄ ⁊ in p̄mitijs.
Memēto mei de⁹ me⁹ in bonū. Amen.

Explicit liber Neemie. Incipit
liber Esdre secūdus. Caplm̄ I

Et fecit iosias pasca in
hierosolymis dn̄o. ⁊
imolauit phase q̄rta/
decima luna p̄mi men/
sis: statuēs sacerdotes
p vices dierum stolis
amictos in tēplo dn̄i.
Et dixit leuitis sacris
seruis isrl': ut sanctificarent se dn̄o i positione
scē arche dn̄i i domo quā edificauit salomō
fili⁹ dauid rex. Nō erit vobis tollere sup hu/
meros eā. Et nūc deseruite dn̄o vr̄o. ⁊ curā
agite gent̄ illi⁹ isrl' ex pte s̄m pagos ⁊ tribus
vr̄as scd̄m scripturā dauid regis isrl'. ⁊ s̄m
magnificētiā salomōis filij ei⁹: oēs in tēplo.
⁊ s̄m pticulā p̄ncipat⁹ patnā vr̄am eoꝝ qui
stant in cōspectu fratꝝ filioꝝ isrl'. Immolate
pasca. ⁊ sacrificia parate fratrib⁹ vr̄is. ⁊ faci
te scd̄m p̄ceptū dn̄i qd̄ datū est moysi. Et do/
nauit iosias i plebē que iūēta ē: ouiū agnoꝝ
⁊ hedorū. ⁊ caprarū triginta milia: vitulos
tria milia. Hec de regalib⁹ data sūt s̄m ꝓmis/
sionē pp'lo ⁊ sacerdotib⁹ in pasca: oues nu/
mero duo milia: ac vituli cētū. Et iechonias
⁊ semeias ⁊ nathanael fratres. ⁊ asabias ⁊
oziel ⁊ coraba in phase oues quinq₃ milia:
vitulos q̄ngētos. Et h̄ cū fierēt elegant̄: ste/
terūt sacerdotes ⁊ leuite hn̄tes azima p trib⁹
Et s̄m ptes p̄ncipat⁹ patꝝ i cōspectu pp'li of/
ferebant dn̄o: s̄m ea q̄ in libro moysi scripta
sūt. Et assauerūt phase igni ꝓut oportebat:
⁊ hostias coxerūt i emolis ⁊ in ollis cū beni/
uolētia. Et attulerūt oīb⁹ q̇ erant ex plebe. ⁊
p⁹ h̄ parauerūt sibi ⁊ sacerdotib⁹. Sacerdo/
tes eni offerebant adipes vsq₃ dū finita esset
hora. ⁊ leuite pauerūt sibi ⁊ fribus suis filijs
aaron. Et sacrificatores filij asaph erant per
ordinē s̄m p̄ceptū dauid. Et asaph ⁊ zacha/
rias ⁊ ieddinus qui erat a rege. ⁊ ostiarij p
singulas ianuas: ita ut nō p̄uaricaret vnus/
q̇sq₃ suā. Frēs .n. illoꝝ pauerūt illis. Et ꝯsū/
mata sūt q̄ ptinebāt ad sacrificiū dn̄i. In illa
die egerūt phase. ⁊ offerebāt hostias sup dn̄i
sacrificiū s̄m p̄ceptū regis iosie. Et egerunt
filij isrl' q̇ inuēti sūt i tpe illo phase. ⁊ diē festi
azimoꝝ p dies septē. Et nō ē celebratū phase
tale in isrl' a tpib⁹ samuel ꝓphe. ⁊ oēs reges
isrl' non celebrauerunt tale pasca quale egit
iosias ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ iudei ⁊ oīs isrl'
qui inuenti sūt in cōmoratiōe hierosolymis.
Decimooctauo āno regnāte iosia celebratū
est phase. Et directa sūt opa iosie in cōspectu
dn̄i sui i corde pleno metuentia. ⁊ que circa
illū q̇dē cōscripta sūt in pristinis tpib⁹ de eis
qui peccauerunt quiq₃ irreligiosi fuerunt in
dn̄m p̄ oī gente. ⁊ q̇ non q̄sierūt ṽba dn̄i sup
isrl'. Et p⁹ oēm actū hunc iosie ascendit pha/
rao rex egypti veniēs i charchamis abijcere
sup eufraten. ⁊ exijt in obuiā illi⁹ iosias. Et
misit rex egypti ad iosiā dicens: Quid mihi
⁊ tibi est rex iude? Non sum missus a dn̄o ut
pugnē contra te. Super eufraten .n. bellum
meum est. Festinans descende. Et non est re/
uersus iosias sup currū: sed expugnare eum
conabatur non attēdens verbū ꝓphe ex ore
dn̄i: s̄ ꝯstituit ad eū bellū i campo mageddo.
Et descēderunt p̄ncipes ad regē iosiā. Et di/
xit rex pueris suis. Amouete me a p̄lio. In/
firmatus sū .n. valde. Et stati amouerūt eū
pueri ipsi⁹ de acie. Et ascēdit sup currū secū/
dariū suū. ⁊ pueniēs hierosolymā vita fūc/
tus est. ⁊ sepult⁹ ē in patno sepulchro. Et i to/
ta iudea lugebāt iosiam. ⁊ q̇ presidebant cū
vxoribus lamētabāt eū vsq₃ i hūc diē. Et da/
tū est h̄ fieri sp i oē gen⁹ isrl'. Hec aūt p̄scripta

sunt in libro historiaꝝ regum iude. ⁊ singula
gesta actus iosie ⁊ eiꝰ gloria. ⁊ itellectꝰ eius
i lege dñi: queq̧ gesta sunt ab eo. ⁊ q̄ nō scri/
pta sūt i libro regū isrl̄ ⁊ iude. Et assumētes
q̇ erāt ex gēte iechoniā filiū iosie· cōstituerūt
regē ꝑ iosia pr̄e suo· cū esset ānoꝝ trigītatriū
⁊ regnauit sup̄ isrl̄ mēsibꝰ tribus. Et amouit
eū rex egypti ne regnaret in hierosolymis. ⁊
mulctauit gēte argēti talenta cētū. ⁊ auri ta
lentū vnū. Et constituit rex egypti ioachim
fratrē ipsiꝰ regē iude ⁊ irl̄m. ⁊ alligauit ma/
gistratꝰ ioachim ⁊ çaracelem fratrē suū: ap/
p̄hendēs reduxit i egyptū. Annoꝝ erat ioa/
chim vigitiq̄nq̧ cū regñre cepisset i t̄ra iuda ⁊
irl̄m. ⁊ fecit malū in cōspectu dñi. Post hunc
aūt ascēdit nabuchodonosor rex babylonis
⁊ alligās eū i areolo vīculo ꝑduxit i babylo
niā. ⁊ sacra vasa dñi accepit nabuchodono/
sor. ⁊ tulit. ⁊ cōsecrauit i tēplo suo i babylo/
nia. Nam de imūditia illius ⁊ irreligiositate
scriptū ē i libro tēpoꝝ regū. Et regnauit ioa/
chin filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Cū aūt ꝯstitutꝰ est· erat an/
noꝝ octo. Regñuit āt mēses tres. ⁊ dies decē
in irl̄m. ⁊ fecit malū i ꝯspectu dñi. Et pꝰ ānū
mittens nabuchodonosor trāsmigrauit eū i
babyloniā simul cū sacris vasis dñi. ⁊ cōsti/
tuit sedechiā regē iuda ⁊ irl̄m cū esset annoꝝ
vigiti vniꝰ. Regñuit aūt ānis vndeci. Et fecit
malū in cōspectu dñi. ⁊ nō est veritꝰ a verbis
q̄ dicta sunt ab hieremia ꝓpheta ex ore dñi. ⁊
adiuratꝰ a rege nabuchodonosor ꝑiurās dis
cessit. ⁊ idurata ceruice sua ⁊ corde suo· trās/
gressus ē legitima dñi dei isrl̄. Et duces ppl̄i
dñi multa iniq̄ gesserūt. ⁊ impie egerunt sup̄
oēs imūditias gētiū. ⁊ polluerūt tēplū dñi
qd̄ scm̄ erat i hierosolymis. Et misit deꝰ patꝝ
ipsorū p̄ angelū suū reuocare eos: ꝓpter qd̄
p̄cēt illis ⁊ tabnaculo suo. Ipsi vero subsanna
bāt i angulis suis. ⁊ q̄ die locutꝰ est dñs erāt
illudētes ꝓphetis eiꝰ. Qui vsq̧ ad iracūdiā
cōcitatꝰ est· sup̄ gentē suā ꝓpt irreligiositatē
suā. ⁊ p̄cepit ascēdē reges chaldeoꝝ. Hi occi
derūt iuuenes eoꝝ i gladio· i circuitu sc̄i tēpli
eoꝝ. ⁊ nō pepercerūt iuueni ⁊ seni ⁊ virgini ⁊
adolescēti: s̄ oēs traditi sunt i manꝰ ipsoꝝ. ⁊
oīa sacra vasa dñi. ⁊ regales apothecas resu
mentes tulerūt i babyloniā. ⁊ incēderūt do/
mū dñi. ⁊ demolierūt muros irl̄m. ⁊ turres
eiꝰ incēderūt igne. Et ꝯsūmauerūt oīa hono/
rifica eiꝰ. ⁊ ad nihilū redegerūt. ⁊ reliquos a
gladio duxerūt in babylonē. Et erant serui
illiꝰ vsq̧ dū regñrent perse· i repletiōe verbi dñi
i ore hieremie: q̄usq̧ benigne agēt t̄ra sabba/
ta sua. Oi tp̄e desertiōis sue sabbatiçauit in
a̅plicatiōe annoꝝ septuagintaseptē. II

Regnāte cyro rege persarū i cōsūma/
tiōe verbi dñi in ore hieremie· suscita/
uit dñs spm̄ cyri regis p̄sarū. ⁊ p̄di/
cauit in toto regno suo simul p̄ scripturā· di/
cens: Hec dicit cyrus rex p̄saꝝ. Me ꝯstituit
regē orbi t̄raꝝ dñs isrl̄ dñs excelsus. ⁊ signi/
ficauit mihi edificare domū sibi i irl̄m que est
in iudea. Si q̇s ē ex gnē vr̄o: dñs ipsiꝰ ascen/
dat cū eo i irl̄m. Quotq̄t ḡ circa loca hitāt
adiuuēt eos q̇ sūt i loco ipso i auro ⁊ argēto
i datiōibꝰ cū eq̇s ⁊ iumētis: cūq̧ aliȷs q̇ b̄m
vota apponūt i edem dñi q̄ ē i irl̄m. Et stan/
tes p̄ncipes tribuū pagorū ⁊ iudee ex tribu
beniamin. ⁊ sacerdotes ⁊ leuite q̄s excitauit
dñs ascēdē ⁊ edificare domū dñi q̄ ē in irl̄m
⁊ q̇ erāt i circuitu eoꝝ adiuuerūt in oī auro
⁊ argēto eiꝰ. ⁊ iumētis ⁊ votis q̄ꝑ pluribus·
multi q̄rū sensus excitatus est. Et cyrus rex
ꝓtulit vasa sacra dñi que trāstulit nabucho/
donosor rex babylonis ex irl̄m. ⁊ cōsecrauit
ea idolo suo. Et ꝓferēs ea cyrus rex persarū
tradidit mitridato qui erat super thesauros
ipsiꝰ. P̄ hūc āt tradita sūt salmanasaro p̄sidi
iudee. Hoꝝ aūt h̄ numerꝰ. Libatoria argen/
tea· duo milia q̄drigēta: athisce argētee tri/
gita: phiale auree triginta: itē argentee duo
milia q̄drigēte. ⁊ alia vasa mille. Oia āt va/
sa aurea ⁊ argētea q̇nq̧ milia octingēta se/
xaginta. Et enumerata sūt salmanasaro sil
cū his q̇ ex captiuitate babylonie venerāt in
hierosolymā. In artaxerxis aūt regis p̄saꝝ
tp̄ibꝰ scripserūt ei de his q̇ inhabitabāt in iu/
dea ⁊ irl̄m· balsamꝰ ⁊ mitridatus ⁊ sabellius
⁊ rathimꝰ balthēmus samelꝰ scriba. ⁊ reliq̄
ihabitātes i samaria. ⁊ cet̄is locis subiectā
epistolā regi artaxerxi. Dñe pueri tui rathi/
mus ab accidentibꝰ. ⁊ sabelliꝰ scriba. ⁊ reliq̄
curie tue iudices i celesyriā ⁊ phenicem. Et
nūc notū sit dño regi· qm̄ iudei q̇ ascenderūt
a vob̄ ad nos veniētes in irl̄m ciuitatē refu/
gā ⁊ pessimā· edificant furnos eiꝰ. ⁊ statuunt
muros. ⁊ tēplū suscitant. Qz si ciuitas ista ⁊
muri consūmati fuerint· nō tm̄ tributa non
sustinebūt pendē: s̄ etiā regibꝰ resistent. Et
q̄a id agit̄ circa tēplū: recte haberi arbitrati
sumꝰ nō despicē h̄ ipsū· s̄ notū facē dño regi
ut si videbit̄ rex· q̄rat̄ in libris patrū tuoꝝ

Joakim por. p k. gl m. segnt per c. gl h. et n.

∴ hec Athisca· sc̄z· me· cor· alio noīe pat͡a· i· ua̅ potatoꝝ.
√ pendere. me. cor. i. redd̄ł. soluē. × pēdo do penā: duz
pendeo suffero penā.

⁊ inuenies i āmonitiōib⁹ scripta de his : scies
q̄m ciuitas ista fuit refuga. ⁊ reges ⁊ ciuita-
tes cōcutiēs. ⁊ iudei refuge ⁊ ꝑlia cōmitten-
tes i ea ab eterno : ob quā cām ciuitas ista de-
serta ē. Nunc ꝰ notū facim⁹ dn̄e rex: q̄m si ci-
uitas hec edificata fuerit ⁊ hui⁹ muri erecti
fuerint : descensus tibi nō erit in celesyriam ⁊
phenicē. Tūc scripsit rex rathimo q̄ scribebat
accidentia ⁊ balthimo ⁊ sabellio scribe. ⁊ ce-
teris ꝯstitutꝫ ⁊ inhitantib⁹ in syria ⁊ phenice
ea q̄ subiecta sūt. Legi ep̄lam quam misistis
mihi. Precepi ꝰ inq̄ri. ⁊ inētū ē q̄m ciuitas
illa est ab euo regib⁹ resistens. ⁊ hoīes refuge
⁊ ꝑlia i ea efficiētes. ⁊ reges fortissimi erant
in ir̄lm dn̄antes ⁊ tributa exigentes a cele-
syria ⁊ phenice. Nunc ꝰ precepi ꝓhibē hoīes
illos edificare ciuitatē. ⁊ ꝓhibē ne q̄d vltra
hec fiat: ꝫ nec ꝓcedāt i plurimū: ex q̄ sūt ma-
litie ita ut regib⁹ molestia importet. Tunc re-
citatꝫ his q̄ a rege artaxerxe scripta fuerant
rathimus ⁊ sabelli⁹ scriba. ⁊ q̄ cū his ꝯstitu-
ti erāt iūgentes festinātē venerūt in ir̄lm cum
eq̄tatu ⁊ turba. ⁊ agmine : ceperūtq̄ edificā-
tes ꝓhibē. Et vacabant ab edificatiōe tēpli
i ir̄lm vsq̄ secūdo āno regni darij reḡ ꝑsaꝝ.

III

Rex darius fecit cenam magnā oīb⁹ vernaculis suis. ⁊ oīb⁹ magistratib⁹ medie ⁊ ꝑsidis ⁊ oībus
purpuratꝫ. ⁊ p̄torib⁹. ⁊ ꝯsulib⁹. ⁊ p̄fectis sub
illo ab india vsq̄ ethiopiā : centum vigintise-
ptē ꝓuincijs. Et cū māducassent ⁊ bibissent
⁊ satiati reuerterēt. tūc dari⁹ rex ascendit in
cubiculo suo. ⁊ dormiuit. ⁊ expgefactus est.
Tūc illi tres iuuenes corpis custodes q̄ cu-
stodiebant corp⁹ regis. dixerūt alter altī. Di-
cam⁹ vnusq̄sq̄ nr̄m sermonē q̄ p̄cellat. ⁊ cu-
iuscūq̄ apparuerit sermo sapiētior altī⁹: da-
bit illi rex darius dona magna. purpura co-
opiri. ⁊ in auro bibere. ⁊ sup aurū dormire. ⁊
currum aureo freno. ⁊ cydarim byssinam. ⁊
torquem circa collū. ⁊ secūdo loco sedebit a
dario ꝓpt̄ sapiam suā. ⁊ cognat⁹ darij voca-
bit̄. Tūc scribētes singuli suū v̄bū significa-
uerūt. ⁊ posuerūt sub⁹ ceruical darij regis.
⁊ dixerunt: Cūq̄ surrexerit rex dabimus illi
scripta nr̄a. ⁊ q̄dcunq̄ iudicauerit rex e trib⁹
⁊ mḡrat⁹ ꝑsidis q̄m v̄bū ei⁹ sapienti⁹ est : ipsi
dabit̄ victoria sicut scriptū ē. Unus scripsit:
Forte ē vinū. Alius scripsit. Fortior est rex.
Terti⁹ scripsit. Fortiores sūt mulieres : super
oīa āt vincit v̄itas. Et cū surrexisset rex ac-
ceperūt scripta sua. ⁊ dederūt illi. ⁊ legit. Et
mittens vocauit oēs mḡrat⁹ ꝑsaꝝ. ⁊ medos.
⁊ purpuratos ⁊ p̄tores ⁊ p̄fectos. ⁊ sederūt
in ꝯcilio. ⁊ lecta sūt scripta corā ipsis. Et di-
xit: Uocate adolescentes. ⁊ ipsi iudicabunt
v̄ba sua. Et vocati sūt ⁊ introierūt. Et dixit
illis: Judicate nobis de his q̄ scripta sūt. Et
cepit prior qui dixerat de fortitudine vini. ⁊
dixit: Uiri q̄ p̄ualet vinū oībus hoībus qui
bibūt illud. Seducit mentē. Itēq̄ regis ⁊ or-
phani facit mentem vanā. Itē serui ac liberi
paupis ac diuitꝫ ⁊ oēm mentē ꝯuertit i secu-
ritatē ⁊ iocūditatē. ⁊ nō meminit oēm tristi-
ciā ⁊ debitū. ⁊ oīa precordia facit honesta. ⁊
nō meminit regē nec mḡratū. ⁊ oīa p talenta
loq̄ facit. Et nō meminerunt cū biberūt ami-
citiā nec fratnitatē: ꝫ nō multū post sumunt
gladios. ⁊ cū a vino mersērint ⁊ surrexerint
nō meminerūt q̄ gesserunt. O viri nū p̄cellit
vinū? Quis sic cogitat facere? Et tacuit hoc
dicto.

IIII

Et inchoauit sequēs dicere: qui dixit de fortitudine regis. O viri: nū pre-cellunt hoīes q̄ t̄rā ⁊ mare obtinent
⁊ oīa que i eis sūt? Rex aūt sup oīa p̄cellit. ⁊
dn̄at̄ eorū. ⁊ oē q̄dcūq̄ dixerit illis faciunt.
Et si miserit illos ad bellatores: vadūt ⁊ de-
moliūt mōtes ⁊ muros ⁊ turres. Jugulāt̄ ⁊
iugulāt ⁊ reḡ v̄bū nō p̄tereūt. Nā si vicerit
afferūt regi oīa q̄cūq̄ p̄dati fuerit. Silr̄ ⁊
alij oēs. ⁊ q̄tq̄t nō militāt nec pugnant ꝫ co-
lūt t̄rā: rursū cū fuerint metentes afferūt tri-
buta regi. Et ipse vn⁹ sol⁹ si dixerit occidite:
occidunt. dixerit remittite: remittunt. dixerit
ꝑcutite: ꝑcutiūt. dixerit ext̄minate : extermi-
nāt. dixerit edificate: edificāt. dixerit excidite
excidunt. dixerit plantate: plantant. ⁊ omnis
plebs ⁊ v̄tutes eū obaudiūt. ⁊ sup h̄ ipse re-
cūbit ⁊ bibit ⁊ dormit. Hi autē custodiunt in
circuitu eū. ⁊ nō pn̄t ire singuli ⁊ facere opa
sua. ꝫ i dicto obaudiētes sūt ei. Uiri quō nō
p̄cellit rex q̄ sic diffamat̄? Et tacuit. Terti⁹ q̄
dixerat de mulierib⁹ ⁊ v̄itate. h̄ ē zorobabel:
cepit loq̄. Uiri non magn⁹ rex. ⁊ multi hoīes
nec vinū p̄cellit. Quis est ꝰ q̄ dn̄atur eoꝝ?
Nōne mulieres genuerunt regē ⁊ oēm ppl̄m
q̄ dn̄at̄ mari ⁊ t̄re. ⁊ ex ill̄ nati sūt. ⁊ ipse edu-
cauerūt eos q̄ plantauerūt vineas ex q̄b⁹ vi-
nū fit? Et ipse faciūt stolas oīuꝫ hoīuꝫ. ⁊ ipse
faciūt gloriā hoībus. ⁊ non pn̄t hoīes separi
a mulierib⁹. Si cōgregauerint auꝝ ⁊ argētū

q

ſ plebs h̄ dicas. ꝫ plebes ect.

⁊ omnē rem speciosam. ⁊ viderint mulierem
vnā bono habitu ⁊ bona specie: oia h̄ relin-
quētes in eā intendūt. ⁊ apto ore cōspiciūt. ⁊
eā alliciūt magis q̄ aurū ⁊ argentū ⁊ oēm rē
speciosam. Hō p̄rem suū reliqt q̄ enutriuit illū
⁊ suā regionē. ⁊ ad mulierē se cōiūgit. Et cū
muliere remittit aiam. ⁊ neq̄ patrē meminit
neq̄ matrē neq̄ regionē. Et hic oportet vos
scire: qm̄ mulieres dn̄ant vri. Nōne doletis?
Et accipit hō gladiū suū. ⁊ vadit in viā facē
furta ⁊ homicidia ⁊ mare nauigare ⁊ fluia
⁊ leonē videt ⁊ i tenebris ingredit. ⁊ cū furtū
fecerit ⁊ fraudes ⁊ rapinas. amabili sue af-
fert. Et iterū diligit hō vxorē suā magis q̄ pa-
trē aut matrē. Et multi demētes facti sūt ppt
vxores suas. ⁊ s̄ui facti sūt ppt illas. ⁊ multi
pierūt ⁊ iugulati sūt. ⁊ peccauerūt ppt mu-
lieres. Et nūc credite mihi q̄a magn⁹ ē rex i
ptāte sua: qm̄ oēs regiones verent tangē eū.
Videbā tn̄ apemen filiā bezacis mirifici cō-
cubinā regis sedentē iuxta regē ad dexterā
⁊ auferentē diadema de capite eius. ⁊ impo-
nentem sibi. ⁊ palmis cedebat regem de sini-
stra manu. Et sup h̄ apto ore ituebat eā. ⁊ si
arriserit ei ridet: nā si idignata fuerit ei blā-
dit. donec recōciliet in grām. O viri: cur nō
sūt fortiores mulieres? Magna ē t̄ra. ⁊ ex-
celsū ē celū. q̄ ista agūt. Et tūc rex ⁊ purpura-
ti intuebant i alterutrū. Et inchoauit loq̄ de
veritate. O viri: nōne fortes sūt mulieres?
Magna ē t̄ra. ⁊ excelsū ē celū. ⁊ velox curs⁹
solis ꝯuertit i gyro celū i locū suū i vna die.
Nonne magnific⁹ ē q̄ h̄ facit? Et v̄itas ma-
gna. ⁊ fortior p̄e oib⁹. Ois t̄ra v̄itatē inuo-
cat: celum etiā ipsam bn̄dicit. ⁊ oia opa mo-
uent ⁊ tremūt eā. ⁊ nō ē cū ea q̄cq̄ iniquū.
Vinū iiquū. iiqu⁹ rex. iiq̄ mlieres. Iniq̄ oēs
filij hoiu3. ⁊ iniq̄ illoꝝ oia opa. ⁊ nō est i ipsis
v̄itas. Et i sua iiq̄tate pibūt. ⁊ v̄itas manet
⁊ inualescit i etn̄ū. ⁊ viuit. ⁊ obtinet in secula
seculoꝝ. Nec ē apud eā accipe psonas. neq̄
differētias: s3 q̄ iusta sūt facit oib⁹. iiustis ac
malignis. ⁊ oēs benignāt in opib⁹ ei⁹. Et nō
ē in iudicio ei⁹ iiquū: s3 fortitudo ⁊ regnū ⁊
ptās ⁊ maiestas oiu3 euoꝝ. Bn̄dict⁹ de⁹ ve-
ritatis. Et desijt loquēdo. Et oēs ppli clama-
uerūt. ⁊ dixerūt: Magna ē v̄itas ⁊ p̄ualet.
Tūc rex ait illi: Pete si q̄d vis āpli⁹ q̄ q̄ scri-
pta sūt. ⁊ dabo tibi s̄m q̄ inuēt⁹ es sapiētior
p̄ximis. ⁊ p̄ximus mihi sedebis. ⁊ cognatus
me⁹ vocaberis. Tūc ait regi: Memor esto vo-
ti tui q̄ð vouisti edificare irl̄m in die q̄ regnū
accepisti. ⁊ oia vasa que accepta sūt ex irl̄m
remittē: q̄ sepauit cyrus qn̄ mactauit baby-
loniam. ⁊ voluit remittē ea ibi. Et tu voluisti
edificare templū: q̄ð incenderūt idumei qn̄
exēminata ē iudea a chaldeis. Et nūc h̄ est
q̄ð postulo dn̄e. ⁊ quod peto hoc est maiestas
a te: postulo ut facias votum q̄ð vouisti regi
celi ex ore tuo. Tūc surgēs darius rex oscu-
lat⁹ ē illū. ⁊ scripsit ep̄lam ad oēs dispensato-
res ⁊ p̄fectos ⁊ purpuratos. ut deducerent
eū. ⁊ eos q̄ cū illo erāt. oēs ascendētes edifi-
care irl̄m. Et oib⁹ p̄fectis q̄ erāt i syria ⁊ phe-
nice ⁊ libano scripsit ep̄las: ut traherent li-
gna cedrina a libano i irl̄m: ut edificarēt cū
eis ciuitatē. Et scripsit oib⁹ iudeis q̄ ascēde-
bāt a regno i iudeā p libtate: oēm potentē ⁊
magratū ⁊ p̄fectum nō sup̄uenire ad ianuas
ipsoꝝ. ⁊ oēm regionem quā obtinuerant esse
imunē eis. ⁊ idumei relinquant castella que
obtinēt iudeoꝝ. ⁊ in structurā tēpli dare per
singulos annos talēta viginti vsq̄ dū edifi-
caret. ⁊ sup sacrariū holocaustomata hosti-
lare q̄tidie sicut hn̄t p̄ceptū: alia talēta decē
offerre p singulos annos. ⁊ oib⁹ q̄ p̄cedūt a
babylonia ꝯdere ciuitatē: ut eēt libtas tam
ipsis q̄ filijs eorū. ⁊ oib⁹ sacerdotib⁹ q̄ prece-
dunt. Scripsit aūt ⁊ quātitatē. ⁊ sacrā stolā
iussit dari in q̄ deseruirent. ⁊ leuitis scripsit dare
p̄cepta vsq̄ i diē qua ꝯsūmabit dom⁹. ⁊ irl̄m
extruet. ⁊ oib⁹ custodientib⁹ ciuitatē scripsit
dare eis sortes ⁊ stipēdia. Et dimisit oia va-
sa q̄ sepauerat cyr⁹ a babylōia. ⁊ oia q̄cūq̄
dixit cyrus ⁊ ipse precepit fieri. ⁊ mitti irl̄m.
Et cū p̄cessisset ille adolescēs. eleuās faciē i
irl̄m: benedixit regem celi. ⁊ dixit: Abs te est
victoria. ⁊ abs te est sapia ⁊ claritas. Et ego
s̄u⁹ tu⁹ sū. Bn̄dict⁹ es q̄ dedisti mihi sapien-
tiā. ⁊ tibi confitebor dn̄e de⁹ patrū nr̄oꝝ. Et
accepit ep̄las. ⁊ p̄fect⁹ ē i babyloniā. Et ve-
nit ⁊ nūciauit frib⁹ suis oib⁹ q̄ fuerūt in baby-
lonia. ⁊ benedixerūt deū patrū suoꝝ. qm̄ de-
dit illis remissionē ⁊ refrigeriū. ut ascende-
rēt ⁊ edificarēt irl̄m. ⁊ templū vbi noiatū est
nomē ei⁹ in ipso. ⁊ exultauerūt cū musicis ⁊
leticia diebus septem. CV

Post h̄ aūt lecti sūt ut ascenderēt p̄n-
cipes pagoꝝ p domos ⁊ trib⁹ suas:
⁊ vxores illoꝝ. ⁊ filij ⁊ filie eorum ⁊
s̄ui ⁊ āncille ipsoꝝ. ⁊ pecora illoꝝ. Et darius
rex misit vna cum eis equites mille donec

hostilare .i. hostiā litare siu sacrificare. hostilo. las. me. cor. Aliq̄ dnt et forte bn̄ vstulare. ab uro. vis. ustū .i. sacrificiū cōburē. vstulo. as. me. cor.

reducerẽt eos ĩ irl̃m cũ pace ⁊ cũ musicꝗ ⁊ cũ
tympanis ⁊ tibijs. ⁊ oẽs frẽs erãt ludentes
⁊ fecit eos ascẽdẽ simul cũ eis. Et h̃ sũt noĩa
virorꝝ q̃ ascẽderũt ꝑ pagos suos in trib⁹ ⁊ in
ꝑtẽ ꝑncipat⁹ ipsorꝝ. Sacerdotes: filij finees
filij aaron. ibus fili⁹ iosedech: ioachim fili⁹
çorobabel filij salathiel de domo dauid. ex
ꝓgenie phares. tribu aũt iuda: q̃ locutus est
sub dario rege ꝑsarꝝ ꝑ̃ moẽs mirificos ĩ secũ-
do ãno regni ipsi⁹ mẽse nisan ꝑmo. Sũt aũt
hi q̃ ascẽderũt ex iudea de captiuitate trans-
migratiõis: q̃s transmigͣuit nabuchodono-
sor rex babylonie ĩ babylonẽ. ⁊ reuersus ẽ ĩ
irl̃m. Et reliq̃t ꝑtẽ iudee vnusq̃sq; ĩ ciuitatẽ
suã q̃ venerũt cũ çorobabel ⁊ ihesu: neemi-
as. areores. elimeo. emmanio. mardocheo.
beelsuro. mechpsatochor. oliozo. emonia. vn⁹
de ꝑncipibus eorũ. ⁊ numer⁹ a gentilib⁹ eorũ
ex ꝓpositꝫ eorꝝ. Filij phares: duo milia centũ
septuagitaduo. Filij ares: tria milia q̃nq̃gin-
tasептẽ. Filij femo: centũ q̃dragitaduo. In
filijs ihesu ⁊ ioabes: mille trecenti duo. Filij
demu: duo milia q̃dringẽti septuaginta. Filij
chozaba: ducẽti q̃nq;. Filij banica: cẽtũ se-
xagitaocto. Filij bebech: q̃dringẽti tres. Filij
archad: q̃dringẽti vigitiseptẽ. Filij chan: tri
gitaseptẽ. Filij çoroar: duo milia sexaginta-
septẽ. Filij admu: q̃dringẽti sexagitavn⁹. Fi-
lij aderecꝫ: centũ octo. Filij ciaso ⁊ çelas: cẽ-
tũ septẽ. Filij açoroc: q̃dringẽti trigitanouẽ
Filij iedarbone: centũ trigitadno. Filij ana-
nie: centũ trigita. Filij asoni: nonagita. Filij
marsar: q̃drigẽti vigitiduo. Filij çabar⁹: no-
nagitaq̃nq;. Filij sepolemõ: centũ vigititres
Filij nepopas: q̃nq̃gitaq̃nq;. Filij hechana-
tus: centũ q̃nq̃gintaocto. Filij cebethamus:
cẽtũ trigitaduo. Filij crearpatros: q̃ enoca-
dies ⁊ modie: q̃dringẽti vigintitres. Qui ex
gramas ⁊ gabea: cẽtũ vigitivn⁹. Qui ex bes-
selon ⁊ ceagge: sexagitaq̃nq;. Qui ex basta-
ro: cẽtũ vigintiduo. Qui ex bechenobes: q̃n-
q̃gitaq̃nq;. Filij liptis: centũ q̃nq̃gitaq̃nq;.
Filij labonni: trecenti q̃nquagitaseptẽ. Filij
sichem: trecenti septuaginta. Filij suadon ⁊
cliom⁹: trecẽti septuagitaocto. Filij ericus:
duo milia centũ q̃dragitaq̃nq;. Filij anaas:
trecenti septuagita. Sacerdotes. Filij iedd⁹
filij euther. filij eliasib: trecenti septuaginta-
duo. Filij emerus: ducẽti q̃nq̃gintaduo. Fi-
lij fasurij: trecẽti q̃nq̃gintaseptẽ. Filij caree:
ducẽti vigintiseptẽ. Leuite. Filij ihesu in ca-
dubel. ⁊ bamis ⁊ serebias ⁊ edias: septua-
gintaq̃tuor. Ois nũer⁹ a duodecio ãno: tri-
gita milia q̃drigẽti sexagitaduo. Filij ⁊ filie ⁊
vxores. ois cõputatio: q̃dragita milia ducẽ-
ti q̃dragintaduo. Filij sacerdotũ q̃ psallebãt
ĩ tẽplo. filij asaph: cẽtũ vigintiocto. Ostiarij
ꝓ̃o filij esmenni. filij açer. filij amon. filij ac-
cuba. topa. filij tobi: oẽs centũ trigitanouẽ
Sacerdotes ꝑ̃uiẽtes ĩ tẽplo. Filij sel. filij gas-
pha. filij tobloch. filij carie. filij su. filij hel-
lu. filij labana. filij armacha. filij accub. filij
vtha. filij cetha. filij aggab. filij obai. filij
anani. filij canna. filij geddu. filij an. filij ra-
din. filij desanon. filij nechoba. filij casecha.
filij gaçe. filij oçni. filij smone. filij attre. filij
bastem. filij asiana. filij manei. filij nasisim.
filij accufu. filij agista. filij açui. filij fauon.
filij fasalon. filij meedda. filij fusa. filij caree.
filij barcus. filij saree. filij coesi. filij nasith.
filij agisti. filij pedon: salomon filij eius: filij
asophot. filij phaçida. filij celi. filij dedon. fi-
lij gaddahel. filij sephegi. filij aggia. filij sa-
chareth. filij sabathen. filij caroneth. filij
malsith. filij ame. filij sasus. filij addus. filij
suba. filij eura. filij rabotis. filij phasphat. fi-
lij malmon. Oẽs sacro ꝑ̃uiẽtes. ⁊ pueri salo
monis: q̃dringẽti octogitaduo. Hi sũt filij q̃
ascẽderũt a chermel ⁊ thersa. ꝑncipes eorũ.
carmellã ⁊ careth. ⁊ nõ poterant edicẽ ciui-
tates suas ⁊ ꝓgenies: quemadmodum sint
ex isrl': filij dalari. filij tubal. filij nechodaici
ex sacerdotib⁹ q̃ fungebant̃ sacerdotio ⁊ nõ
sũt inuẽti: filij obia. filij achisos. filij addin.
q̃ accepit vxorẽ ex filiab⁹ phargeleu. ⁊ voca-
ti sũt noĩe eius. Et horꝝ q̃sita ẽ generꝫ scripta
ĩ pedatura ⁊ nõ est iuẽta. ⁊ ꝓhibiti sũt sacer-
dotio fũgi. Et dixit illis neemias. ⁊ athbaras
ne participent̃ sancta. donec exurgat pontifex
doct⁹ in oñsionẽ ⁊ ꝟitatẽ. Ois aũt isrl' erat:
exceptis seruis ⁊ ancillis: quadragintaduo
milia trecẽti q̃dragita. Serui horũ ⁊ ancille:
septẽ milia trecẽti trigintaseptẽ: cantores ⁊
cãtatrices: ducẽti sexagitaq̃nq;. Cameli: q̃-
drigẽti trigitaq̃nq;. Eq̃: septẽ milia triginta-
sex. Muli. ducẽta milia q̃dragitaq̃nq;. Sub-
iugalia: q̃nq; milia vigitiq̃nq;. Et de ꝓpositꝫ
ipsis ꝑ pagos. dũ venirẽt in tẽplũ dei qḋ erat
ĩ irl̃m: innouare ⁊ suscitare tẽplũ in loco suo
ꝑ̃m suã ꝟtutẽ. ⁊ dari ĩ tẽplũ. thesaurũ operũ
sacrũ. auri minas. duodecim milia. ⁊ stolas
sacerdotales cẽtũ. Et hitauerũt sacerdotes

⁊ leuite. ⁊ q̇ exierāt de plebe in irl̄m ⁊ in regi-
one. ⁊ sacricātores ⁊ ostiarij. ⁊ oīs isrl̄· in re-
gidibꝰ suis. Instante aūt septimo mēse· cūcꝫ
eēnt filij isrl̄ vnusq̇sqꝫ i suis rebꝰ: conuenerūt
vnanimes i atriū qḋ erat añ ianuā orientalē
Et stātes ihesus filiꝰ iosedech. ⁊ frēs eius sa-
cerdotes. ⁊ çorobabel filiꝰ salathiel ⁊ huius
frēs· parauerunt altare: ut offerrēt sup̱ illud
holocaustomata ꝑm q̄ i libro moysi hoīs dei
scripta sūt. Et cōuenerūt sibi ex alijs natio-
nibꝰ t̄re. ⁊ erexerūt sacrariū i loco suo oēs gē-
tes t̄re. ⁊ offerebāt hostias ⁊ holocaustoma-
ta dño matutina. Et egerunt scenophegiā. ⁊
diē sollēnē sicut p̄ceptū ē in lege. ⁊ sacrificia
q̄tidie sicut oportebat. ⁊ pꝰ h̄ oblatiōes insti-
tutas. ⁊ hostias sabbatorū. ⁊ neomeniarū. ⁊
dierꝫ sollēniū oiuꝫ scificatorꝫ. Et quotq̄t vo-
uebant dño a neomenia septimi mēsis· cepe-
rūt hostias offerre deo. ⁊ templū dñi nōdum
erat edificatum. Et dederūt pecuniā lapida-
rijs ⁊ fabris. ⁊ potū ⁊ pabula cū gaudio. Et
dederūt carra sydonijs ⁊ tyrijs· ut trāsueh-
rent illis de libano trabes cedrinas ⁊ facerēt
rates i ioppe portū: ꝑm decretum qḋ scriptū
erat eis a cyro rege persarꝫ. Et in secūdo āno
veniētes i tēplū dei i irl̄m· mense secundo in-
choauit çorobabel filius salathiel. ⁊ ihesus fi-
liꝰ iosedech. ⁊ frēs ipsorꝫ ⁊ sacerdotes ⁊ leui-
te. ⁊ oēs q̇ venerant de captiuitate in irl̄m. ⁊
fundauerūt tēplū dei· nouilunio secūdi men-
sis secūdi āni cū venissent in iudeā ⁊ irl̄m. Et
statuerūt leuitas a viginti ānis sup̱ op̱a dñi.
Et stetit ihesus ⁊ filiꝰ eius ⁊ frēs· oēs leuite:
cōspirātes ⁊ executores legꝫ· facientes op̱a in
domo dñi. Et steterūt sacerdotes hn̄tes sto-
las cū tubis. ⁊ leuite filij asaph habētes cym-
bala· collaudātes dñm ⁊ bn̄dicētes ꝑm da-
uid regē isrl̄. Et cantabant canticū dño: qm̄
dulcedo eiꝰ ⁊ honor in secula sup̱ oēm isrl̄. Et
oīs p̄pl̄s tuba cecinerūt. ⁊ ꝓclamauerūt vo-
ce magna: collaudantes dñm i suscitatione
domꝰ dñi. Et venerūt ex sacerdotibꝰ ⁊ leuitis
⁊ p̄sidentibꝰ ꝑm pagos senioribꝰ q̇ viderant
p̄stinā domū. ⁊ ad huiꝰ edificationē cum cla-
more ⁊ planctu magno. ⁊ multi cum tubis ⁊
gaudio magno: intantū ut p̄pl̄us nō audiret
tubas ꝓpt̄ planctū p̄pl̄i. Turba. n. erat tubis
canēs magnifice: ita ut lōge audiret̄. Et au-
dierūt inimici tribꝰ iude ⁊ beniamin. ⁊ vene-
rūt scire q̄ eēt vox tubarꝫ. Et cog̃uerunt: qm̄
q̇ erāt ex captiuitate edificant tēplū dño deo
isrl̄. Et accedētes ad çorobabel ⁊ ihesū ⁊ pre-
positos pagorū· dixerunt eis: Edificabimus
vna vobiscū. Silit̄. n. audiuimꝰ dñm nr̄m. ⁊
ipsi parit̄ incedimꝰ a diebꝰ asbasareth regꝫ as-
syriorꝫ: q̇ transmig̃uit nos huc. Et dixit illis
çorobabel. ⁊ ihesus ⁊ principes pagorū isrl̄.
Nō est nobis ⁊ vobis edificare domū dei nr̄i
Nos. n. soli edificabimus dño isrl̄: ꝑm ea q̄
p̄cepit nobis cyrus rex p̱sarꝫ. Gentes aūt t̄re
incubātes his q̇ sūt i iudea. ⁊ leuātes opus
edificatiōis. ⁊ insidias ⁊ p̄pl̄os adducētes· ꝓ-
hibebāt eos edificare. ⁊ aggressuras exercē-
tes ip̱edierūt ne cōsumaret̄ edificiū oī tp̱e vi-
te cyri regis. ⁊ ꝓtraxerunt structurā p̱ bien-
nium vsqꝫ ad darij regnum. C VI

T[N] secūdo aūt āno regni darij· p̄ph̄e-
tauit aggeus ⁊ çacharias filiꝰ addin
p̄ph̄e apud iudeam ⁊ irl̄m: in noīe dei
isrl̄ sup̱ eos. Tūc stans çorobabel filiꝰ sala-
thiel. ⁊ ih̄us filiꝰ iosedech: inchoauerunt edi-
ficare domū dñi q̄ est i irl̄m: cum adessent eis
p̄ph̄e dñi ⁊ adiuuarēt eos. In ipso tp̱e venit
ad illos sysennes subregulꝰ syrie ⁊ phenicis
⁊ satrabuçanes ⁊ sodales eiꝰ. ⁊ dixerūt eis:
Quo p̄cipiēte vobis domū hāc edificatis. ⁊
tectū istud ⁊ alia oīa p̱ficitꝫ? Et q̇ sunt struc-
tores q̇ h̄ edificāt? Et habuerūt grām· visi-
tatiōe facta sup̱ eos q̇ erāt ex captiuitate a
dño seniores iudeorū ⁊ sūt ip̱editi edificare
donec significaret̄ dario de oībꝰ istꝫ. ⁊ respon-
sū accip̱et̄. Exēplū ep̄l'e: quā miserunt dario.
Sysennes subregulꝰ syrie ⁊ pheniq̄ ⁊ satra-
buçanes ⁊ sodales eiꝰ: in syria ⁊ phenice p̄si-
des· regi dario salutē. Oīa nota sint dño re-
gi· q̄ cū aduenissemꝰ i regionē iudee. ⁊ itroi-
semus in irl̄m· iuenimꝰ edificātes domū dei
magnā ⁊ templū ex lapidibꝰ politꝫ ⁊ magnis
⁊ p̄ciosis materijs in parietibꝰ. ⁊ op̱a illa in-
stant̄ fieri. ⁊ suffragare ⁊ p̱sp̱are i mānbꝰ eorꝫ
⁊ i oī gloria q̄ꝫ diligētissime p̱fici. Tūc intro-
gauimꝰ seniores· dicētes: Quo p̱mittēte vo-
bis edificatꝫ domū istā. ⁊ op̱a h̄ fūdatis? Jō
aūt introgauimꝰ· ut notū faceremus tibi· ho-
mines ⁊ p̄positos. ⁊ nominū scripturā pre-
positorū postulauimꝰ illos. At illi rn̄derunt
nob̄· dicētes: Nos sumꝰ ꝑui dñi q̇ fecit celum
⁊ t̄rā. ⁊ edificabat̄ h̄ domꝰ ante annos istos
multos a rege isrl̄ magno ⁊ fortissimo. ⁊ cō-
sūmata ē. Et qm̄ p̄res nr̄i exacerbātes erāt
⁊ peccauerūt i deū isrl̄· tradidit eos i manꝰ na-
buchodonosor regꝫ babylonie· regꝫ chaldeorꝫ

∴ Collegas facit officium. Socios labor unus.
Cōis comites uia iungit. Mensa sodales.

⁊ domū istā demoliētes incenderunt. ⁊ ꝑplm captiuū duxerūt in babylonē. In ꝑmo anno regnante cyro rege babylonie· scripsit cyrus rex domū hāc edificare. ⁊ illa sacra vasa aurea ⁊ argētea q̄ extulerat nabuchodonosor de domo q̄ ē in irl'm. ⁊ ꝯsecrauerat ea in suo tēplo: rursus protulit ea cyrus rex de tēplo qđ erat i babylōia. ⁊ tradita sūt çorobabel ⁊ salmanasaro subregulo. Et p̄ceptū est eis ut offerrēt h̄ vasa. ⁊ reponerent in tēplo qđ erat in irl'm. ⁊ ipsū tēplū dei edificare in loco suo. Tūc salmanasarꝰ subiecit fūdamenta domꝰ dñi que ē in irl'm. ⁊ exinde vsq₃ nūc edificat᷑. ⁊ non accepit ꝯsūmationē. Nūc ḡ si iudicat᷑ a te o rex· ꝑquirat᷑ i regalibꝰ bibliothecis cyri reg̃ q̄ sūt i babylonia. ⁊ si iuētū fuerit cōsilio cyri regis ceptā eē structurā domꝰ dñi q̄ ē in irl'm. ⁊ iudicat᷑ a dño rege nr̄o: scribat de his nob̄. Tūc darꝰ rex p̄cepit inq̄ri i bibliothec̄. ⁊ iuētus est in egbathanis oppido qđ ē i media regiōe· locꝰ vnꝰ in q̄ scripta erāt ista. Anno ꝑmo regnante cyro· rex cyrus p̄cepit domū dñi q̄ ē i irl'm edificare· vbi incendebant igni assiduo· cuiꝰ altitudo sit cubitoꝝ decē. ⁊ latitudo cubitoꝝ sexaginta· q̄dratū lapidibꝰ polit̄ tribus. ⁊ meniano ligneo eiusdē regionis. ⁊ meniano vno nouo. ⁊ īpendia dari de domo cyri reg̃. ⁊ sacra vasa domꝰ dñi tā aurea q̄ȝ argētea q̄ extulit nabuchodonosor· in domū dñi q̄ ē in irl'm vbi erāt posita: ut ponāt᷑ illic. Et p̄cepit curā agere sysennē subregulum syrie ⁊ phenic̄ ⁊ satrabuçanā ⁊ sodales eius ⁊ q̄ ordinati erāt i syria ⁊ phenice p̄sides ut abstinerēt se ab eodem loco. Et ego q̄ȝ p̄cepi i totū edificare. ⁊ ꝓspexi ut adiuuent eos qui sūt ex captiuitate iudeoꝝ donec cōsūmet᷑ templū edis dñi. ⁊ a vexatione tributoꝝ celesyrie ⁊ phenicis· diligent᷑ quantitatē dari his hoībus ad sacrificiū dñi çorobabel prefecto ad tauros ⁊ arietes ⁊ agnos: silr̄ aūt ⁊ frumētū ⁊ sal ⁊ vinū ⁊ oleū instanter ꝑ singulos ānos· ꝑut sacerdotes q̄ sūt in irl'm dictauerint ꝯsūmi q̄tidie sine vlla dilatione: ut offerāt᷑ libatiōes sūmo deo ꝓ rege ⁊ puer̄ eiꝰ. ⁊ orēt ꝓ ipsoꝝ vita. Et denunciet᷑: ut quicūq₃ trāsgressi fuerit aliquid ex his q̄ scripta sūt· aut spreuerint: accipiat᷑ lignū de suis ꝓprijs. ⁊ suspēdāt᷑. ⁊ bona ipsoꝝ regi ascribāt᷑. Propterea ⁊ dñs cuiꝰ nomē inuocatū ē ibi· exterminet oēm regē ⁊ gētē· q̄ manū suā extenderit ꝓhibē· aut male tractare domū dñi illā q̄ ē in irl'm. Ego darius rex decreui q̄ȝ diligentissime ſm h̄ fieri.

VII

Tunc sysennes subregulꝰ celesyrie ⁊ phenicis ⁊ satrabuçanes ⁊ sodales obsecuti his q̄ a dario rege erāt decreta· insistebāt sacrosc̄is opibus diligētissime coopantes cū seniorībꝰ iudeoꝝ principibus syrie. ⁊ ꝓspata sūt sacrosc̄ā opa: ꝓphetātibꝰ aggeo ⁊ çacharia ꝓphis. Et ꝯsūmauerūt oīa ꝑ p̄ceptū dñi dei isrl'. ⁊ ex cōsilio cyri ⁊ darij ⁊ artaxerxis reg̃ ꝑsaꝝ. Et cōsūmata ē domꝰ nr̄a vsq₃ ad t'tiā ⁊ vicesimā diē mensis adar: sexto āno darij reg̃. Et fecerūt filij isrl' ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ ceti qui erāt ex captiuitate q̄ appositi sūt: ſm ea q̄ scripta sūt in libro moysi. Et obtulerūt i dedicatione tēpli dñi· tauros cētū· arietes ducētos· agnos q̄dringētos. ⁊ hedos ꝓ pctīs vniūsi isrl' duodeci: ſm numerū tribuū isrl'. Et steterūt sacerdotes ⁊ leuite amicti stolis ꝑ tribus sup opa dñi dei isrl'· ſm librū moysi. ⁊ ostiarij per singulas ianuas. Et egerūt filij isrl' cum his q̄ erant ex captiuitate· illud phase q̄rtadecia luna mensis ꝑmi: q̄ñ scificati sūt sacerdotes ⁊ leuite. Oēs filij captiuitat̄ non sūt sil' scificati: q̄a leuite oēs simul scificati sunt. Et immolauerūt phase vniūsis filijs captiuitat̄. ⁊ fribꝰ suis sacerdotibꝰ ⁊ sibimetipsis. Et mādūcauerūt filij isrl' q̄ erāt ex captiuitate oēs q̄ remāserāt ab oībꝰ execrationibꝰ gentiū t're q̄rentes dñm. ⁊ celebrauerūt diē festū açimoꝝ septē diebꝰ epulātes in conspectu dñi· q̄m cōuertit ꝯsiliū reg̃ assyrioꝝ i eos: cōfortare manꝰ eoꝝ ad opa dñi dei isrl'.

VIII

Post hūc· regnante artaxerxe ꝑsarū rege· accessit esdras filius açarie· filij helchie· filij solome. filij sadoch· filij achitob· filij ameri· filij açahei· filij bocci. filij abisue· filij finees· filij eleaçari· filij aaron p̄mi sacerdotis. h̄ esdras ascēdit de babylonia cū eēt scriba. ⁊ igeniosus i lege moysi q̄ data est a dño isrl': docē ⁊ facē. Et dedit ei rex gloriā q̄ȝ inuenisset grām i oi dignitate ⁊ desiderio: i ꝯspectu eiꝰ. Et ascēderūt simul cū ipso ex filijs isrl' ⁊ sacerdotibꝰ ⁊ leuit̄ ⁊ sacr̄ cātorībꝰ tēpli. ⁊ ostiarijs ⁊ ſuis tēpli i irl'm. Anno septio regnāte artaxerxe i q̄nto mense: h̄ ānus septimꝰ ē regni: exeuntes de babylonia nouilunio q̄nti mēsis venerūt hierosolymā iuxta p̄ceptū illiꝰ: ſm ꝓspitatē itineris a dño ipsoꝝ datam eis. In his. n. esdras magnam

diſciplinam obtinebat ne ꝑtermitteret quicq̄
eoꝝ q̄ eēnt ex lege dñi ⁊ ꝑceptis. ⁊ docendo
vniuerſum iſrl'oēm iuſticiā ⁊ iudiciū. Acce-
dentes aūt q̄ ſcribebāt ſcripta artaxerxis reg̃
tradiderūt ſcriptū qḋ obuenerat ab artaxer-
xe rege ad eſdram ſacerdotē ⁊ lectorē legis
dñi: cui⁹ exēplū ſubiectū ē. Rex artaxerxes
eſdre ſacerdoti ⁊ lectori leg̃ dñi ſalutē. Hu-
manior ego iudicās in bñficijs ꝑcepi eis q̄
deſiderāt ex gente iudeoꝝ ſua ſponte. ⁊ ex ſa-
cerdotib⁹ ⁊ leuitꝭ q̄ ſunt in regno meo: comi-
tari tecū i irl'm. Si q̄ ḡ cupiūt ire tecū cōue-
niāt. ⁊ ꝓficiſcant̄ ſicut placuit mihi ⁊ ſeptem
amicis meis ꝯſiliarijs: ut viſitent ea q̄ agūt̄
ſm iudeā ⁊ irl'm obſeruātes ſicut habes i le-
ge dñi. ⁊ ferant munera dño iſrl' q̄ voui ego
⁊ amici irl'm. ⁊ oē aurū ⁊ argentū qḋ iuentū
fuerit i regiōe babylonie dño in irl'm cū illo
qḋ ē donatū ꝓ ipſa gente i tēplū dñi eoꝝ qḋ
ē in irl'm: ut colligat̄ h̄ auꝝ ⁊ argētū ad tau-
ros ⁊ arietes ⁊ agnos ⁊ hedos. ⁊ que his ſūt
ꝯgruētia: ut offerant hoſtias dño ſuꝑ altare
dñi ipſoꝝ qḋ ē in irl'm. Et oia q̄cūq̄ volueris
cū frib⁹ tuis facē auro ⁊ argento ꝑfice ꝓ vo-
lūtate tua ſm ꝑceptū dñi dei tui. ⁊ ſacroſcā
vaſa q̄ data ſūt tibi ad oꝑa dom⁹ dñi dei tui
q̄ ē in irl'm. ⁊ cetˢa q̄cūq̄ tibi ſubuenerint ad
oꝑa tēpli dei tui dab̄ de regali gaçophylatio
cū volueꝝ cū frib⁹ tuis facere auro ⁊ argēto
ꝑfice ſm voluntatē dñi. Et ego q̄dē rex ar-
taxerxes ꝑcepi cuſtodib⁹ theſaurorū ſyrie ⁊
phenic̄: ut q̄cunq̄ ſcripſerit eſdras ſacerdos
⁊ lector leg̃ dñi dilig̃t̄ det̄ ei vſq̄ ad argēti
talēta cētū ſilic̄ ⁊ auri. ⁊ vſq̄ ad frumēti mo-
dios centū. ⁊ vini amphoras centū. ⁊ alia q̄-
cunq̄ abūdāt ſine taxatiōe. Oia ſm legē dei
fiāt deo altiſſimo: ne forte exurgat ira in re-
gno reg̃. ⁊ filij ⁊ilioꝝ ei⁹. Uob aūt dicit̄ ut
oib⁹ ſacerdotib⁹ ⁊ leuitis ⁊ ſacꝝ cantorib⁹ ⁊
ſuis tēpli ⁊ ſcribis tēpli hui⁹ nullū tributum
neq̄ vlla alia indictio irroget̄. nec h̄eat q̄s ꝑ-
ptātē obijcē eis q̄cq̄. Tu autē eſdras ſm ſa-
piētiā dei cōſtitue iudices ⁊ arbitros in tota
ſyria ⁊ phenice. ⁊ oēs q̄ legē dei tui nō noue-
runt doce: ut q̄tq̄t trāſgreſſi fuerint legē dili-
gent̄ plectant̄: ſiue morte ſiue cruciatu ſiue
etiā pecunie multatiōe uel abductiōe. Et di-
xit eſdras ſcriba. Bñdict⁹ dñs de⁹ patꝝ nro-
rū q̄ dedit hāc volūtatē in cor reg̃ clarificare
domū ſuā q̄ ē i irl'm. ⁊ me honorificauit i cō-
ſpectu reg̃ ⁊ ꝯſiliarioꝝ ⁊ amicoꝝ eius ⁊ pur-

puratoꝝ ei⁹. ⁊ ego ꝯſtās aio fact⁹ ſū ſm opi-
tulationem dñi dei mei. Et ꝯgregaui ex iſrl'
viros: ut ſil' aſcēderēt mecū. Et hi ſūt ꝑpoſiti
ſm ſuas patrias ⁊ principatus portionales
eoꝝ q̄ mecū aſcēderūt de babylonia: i regno
artaxerxis. Ex filijs phares: gerſomus. Ex
filijs ſiemarith: amen⁹. Filioꝝ dauid: accus
filius ſcecilie. Ex filijs phares: çacharias. ⁊
cum eo reuerſi ſūt viri centū q̄nquaginta. Ex
filijs ductoris moabilionis çaraei. ⁊ cū ipſo
viri ducēti q̄nq̄ginta. Ex filijs çacues: iecho-
nias çechoeli. ⁊ cū ipſo viri ducēti q̄nq̄ginta.
Ex filijs ſala: maaſias gotholie. ⁊ cum ipſo
viri ſeptuaginta. Ex filijs ſaphatie: çarias
micheli. ⁊ cum ipſo viri octoginta. Ex filijs
iob: abdias iecheli. ⁊ cum ipſo viri ducenti
duodecim. Ex filijs banie: ſalimoth fili⁹ io-
ſaphie. ⁊ cum ipſo viri centū ſexaginta. Ex
filijs beer: çacharias bebei. ⁊ cū ipſo viri du-
centi octo. Ex filijs eçead: iohannes açe-
chan. ⁊ cum ipſo viri centū decem. Ex filijs
adonichā ipſis poſtremis. ⁊ hec ſūt noia eoꝝ:
eliaphalā filius gebel ⁊ ſemeias. ⁊ cum ipſo
viri ſeptuaginta. Et cōgregaui eos ad flu-
uiū qui dicit̄ thia. ⁊ metati illic fuimus tri-
duo. ⁊ recognoui eos. Et ex filijs ſacerdotū
⁊ leuitaꝝ nō inueni illic. Et miſi ad eleaça-
rum ⁊ eccelom ⁊ maſman ⁊ maloban ⁊ ena-
atha ⁊ ſamea ⁊ ioribū natban enuagan ça-
chariam ⁊ moſollamum: ipſos ductores ⁊
ꝑitos. Et dixi eis ut venirēt ad luddeū qui
erat apud locū gaçophylotij. Et mādaui eiſ
ut dicerēt luddeo ⁊ frib⁹ ei⁹ ⁊ illis q̄ erant in
gaçophylatio: ut mitterēt nob̄ eos q̄ ſacer-
dotio fūgerēt̄ i domo dñi dei nr̄i. Et adduxe-
rūt nobis ſm manū validā dñi dei nr̄i viros
ꝑitos. ex filijs mooli filij leui filij iſrl': ſebe-
bian. ⁊ filios ⁊ fratres q̄ erant decem ⁊ octo.
aſbiam ⁊ amin ex filijs filioꝝ chananei. ⁊
filij eoꝝ: viri vigīti. Et ex his q̄ i tēplo ſuie-
bant q̄s dedit dauid. ⁊ ipſi ꝑncipes ad oꝑa-
tionē leuitꝭ tēplo ſeruiētiū: ducenti viginti.
Oia noia ſignificata ſūt i ſcripturꝭ. Et voui
illic ieiuniū iuuenib⁹ i ꝯſpectu dñi: ut quere-
rē ab eo bonū iter nob̄ ⁊ q̄ nobiſcū erant ⁊ fi-
lijs ⁊ pecorib⁹ ꝓpt̄ inſidias. Erubui. n. petere
a rege pedites ⁊ eq̄tes i comitatu tutele grā
ꝯ aduerſarios nr̄os. Diximꝰ. n. regi: q̄m ꝟt⁹
dñi erit cū eis q̄ inq̄runt eū in oi affectu. Et
iteꝝ deꝑcati ſum⁹ dñm deū nr̄m ſm h̄ quem
⁊ ꝓpitiū hūim⁹ ⁊ cōpotes facti ſum⁹ deo nr̄o

Et sepaui ex plebis ꝑpositis. ⁊ sacerdotibus
tēpli viros duodecim. ⁊ sedebian ⁊ asannan.
⁊ cū eis ex fribus eoꝝ viros decē. Et appēdi
eis aurū ⁊ argētū. ⁊ vasa sacerdotalia domꝰ
dei nři: q̄ donauerat rex ⁊ ꝯsiliarij eiꝰ ⁊ ꝑn-
cipes ⁊ oīs isrł. Et cū appēdissem· tradidi ar-
gēti talēta cētū qn̄qgīta. ⁊ vasa argētea ta-
lentoꝝ centū. ⁊ auri talēta cētū. ⁊ vasoꝝ au-
reoꝝ septies vigīti. ⁊ vasa erea de bono era-
mēto splendētia duodeci: auri speciē reddē-
tia. Et dixi eis. Et vos sci estis dn̄o. ⁊ vasa
sūt scā. ⁊ aurū ⁊ argētū votū ē dn̄o deo patꝝ
nroꝝ. Vigilate ⁊ custodite donec tradatꝭ ex
plebis ꝑpositꝭ ⁊ sacerdotibꝰ ⁊ leuitꝭ ⁊ ꝑncipi-
bus ciuitatū isrł in irłm· ī pastoforio domus
dei nři. Et hi q̄ susceperāt sacerdotes ⁊ leuite
auꝝ ⁊ argētū ⁊ vasa· intulerūt ī irłm in tēplū
dn̄i. Et ꝓmouimus a fluuio hia die duode-
cima mensis ꝑmi: vsqꝫ q̄ introiuimꝰ in irłm.
Et cū factꝰ fuisset triꝰ dies: qr̄ta aūt die pon-
deratū aurū ⁊ argētū traditū ē in domo dn̄i
dei nři· marimoth filio iori sacerdoti. ⁊ cum
ipso erat eleaçar filiꝰ finees. ⁊ erāt cum ipsis
iosadus filiꝰ ihesu ⁊ medias ⁊ banni filius
leuite: ad numeꝝ ⁊ ad pondus vniuersa. Et
scriptū ē pondꝰ ipsorū eadē hora. Qui autē
venerūt ex captiuitate· obtulerunt sacrificiū
dn̄o isrł· tauros duodeci ꝓ oi isrł· arietes oc-
togitasex· agnos septuagītaduos· hircos ꝓ
pctō duodeci. ⁊ pro salute vaccas duodeci:
oia in sacrificiū dn̄i. Et relegerūt ꝑcepta regꝭ
regalibꝰ dispensatoribꝰ. ⁊ subregulis celesy-
rie ⁊ phenicꝭ. ⁊ honorificauerūt gētē ⁊ tēplū
dn̄i. Et ꝯsūmatꝭ his accesserūt ad me ꝑposi-
siti· dicentes: Nō segregauerūt genꝰ isrł ⁊ ꝑn-
cipes ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ alienigene gen-
tes ⁊ nationes t̄re imūditias suas: a chana-
neis ⁊ etheis ⁊ pherezeis ⁊ iebuseis ⁊ moabi-
tis ⁊ egyptijs ⁊ idumeis. Cōiuncti. n. sūt fi-
liabus eoꝝ ⁊ ipsi ⁊ filij eorum. ⁊ mixtum est
semen scm̄ alienigenis gentibus terre. ⁊ par-
ticipes erāt ꝑpositi ⁊ mḡratꝰ iiqtatis eiꝰ ab
initio ipsiꝰ regni. Et mox ut audiui ista· ꝯsci-
di vestimēta ⁊ sacrā tunicā. ⁊ lacerans capil-
los capitis ⁊ barbā· sedi dolens ⁊ mestꝰ. Et
cōuenerūt q̄tq̄t tūc mouebāt in v̄bo dn̄i dei
isrł ad me lugentē sup iniqtatē istā. ⁊ sedebā
tristis· vsqꝫ ad vespertinū sacrificium. Et sur-
gēs a ieiunio ꝯscissa habēs vestimēta. ⁊ sacrā
tunicā: ingeniculans ⁊ extendens manꝰ ad
dn̄m· dicebā: Dn̄e cōfusus sū. ⁊ reueritus sū

añ faciē tuā. Pctā. n. nr̄a multiplicata sunt
sup capita nr̄a. ⁊ iniqtates nr̄e exaltate sunt
vsqꝫ ad celū: qm̄ a tꝑibus patrū nroꝝ sumꝰ ī
magno pctō vsqꝫ ad diem hūc. Et ꝓpter pctā
nr̄a ⁊ patrū nroꝝ sumꝰ traditi cū fribus nr̄is
⁊ cū sacerdotibꝰ nr̄is: regibus t̄re ī gladiū ⁊
captiuitatē ⁊ depdationē cū ꝯfusione: vsqꝫ ī
hodiernū diē. Et nūc quātū ē ꝙ ꝯtigit nobis
mīa abs te dn̄e deꝰ. ⁊ derelinq̄ nob radicē ⁊
nomē in locū scificatiōis tue· detegē lumina-
re nrm̄ ī domo dn̄i dei nři: dare nob cibum in
oī tpe s̄uitutꝭ nr̄e. Et cū seruiremꝰ nō fuimus
derelicti a dn̄o deo nro: s̄ ꝯstituit nos ī grā
ponēs nob reges ꝑsaꝝ dare cibū. ⁊ clarifica-
re tēplū dn̄i dei nři. ⁊ edificare deserta syon:
dare nob stabilitatē in iudea ⁊ irłm. Et nūc
q̇d dicimꝰ dn̄e hn̄tes h̄? Transgressi. n. sumꝰ
ꝑcepta tua: q̄ dedisti in manꝰ pueroꝝ tuorū
ꝓphaꝝ· dicēs: Qm̄ t̄ra in q̄ introistis possidē
hēditatē eiꝰ· t̄ra polluta ē coīqnatiōibꝰ alie-
nigenaꝝ t̄re. ⁊ imūdicie illoꝝ repleuerūt eā
totā imūdicia sua. Et nūc filias vr̄as nō cō
iūgetꝭ filijs eoꝝ. ⁊ filias eoꝝ nō accipietꝭ fi-
lijs vr̄is. ⁊ nō inqretꝭ pacē hr̄e cū illis oi tē-
pore: ut iualescētes manducetꝭ optima t̄re. ⁊
hēditatē distribuatis filijs vr̄is vsqꝫ in euū.
Et q̄ ꝯtingūt nob oia fiūt ꝓpt̄ opa nr̄a ma-
ligna ⁊ magna pctā nr̄a. Et dedisti nob talē
radicē. ⁊ rursū reuersi sumꝰ transgredi legiti-
ma tua: vti cōmisceremur imundicie alieni-
genarū gentiū t̄re huiꝰ. Nōne irascerꝭ nob ꝑ-
dere nos· q̄ adusqꝫ nō relinq̄r radix. ⁊ nomen
nrm̄? Dn̄e deus isrł verax es. Derelicta est. n
radix vsqꝫ in hodiernū diē. Ecce nūc sumꝰ in
ꝯspectu tuo ī iniqtatibꝰ nr̄is. Nō ē. n. adhuc
stare añ te ī his. Et cū adorādo cōfiteret̄ es-
dras flens humi ꝓstratꝰ añ tēplū: ꝯgregati
sūt añ eū ex irłm turba magna valde· viri ⁊
mulieres ⁊ iuuenes ⁊ iuuencule. Fletus eni
erat magnꝰ ī ipsa multitudine. Et cū clamas-
set· iechonias iehceli ex filijs israhel· dixit esdre
Nos ī dn̄m peccauimus ꝙ collocauimꝰ no-
bis in matrimoniū mulieres alienigenas ex
gentibꝰ t̄re. Et nūc est sup oēm isrł. In his ḡ
sit iusiurandū a dn̄o· expellē oēs vxores no-
stras q̄ ex alienigenis sūt· cū filijs earū. Sic
tibi decretū ē a maioribꝰ s̄m legē dn̄i exur-
gens explica: ad te. n. spectat negociū. ⁊ nos
tecū sumꝰ. Viriliter fac. Et exurgens esdras
adiurauit ꝑncipes sacerdotum. ⁊ leuitas ⁊
omnem isrł facere s̄m hec: ⁊ iurauerūt.

Et exurgens esdras ab ante IX
atriũ tẽpli· abijt in pastoforiũ iona/
the filij nasabi. ⁊ hospitatus illic non
gustauit panẽ· nec aquã bibit: sup iniqtatẽ
multitudinis. Et facta ẽ pdicatio i oi iudea
⁊ in irl'm oib⁹ q̇ erãt ex captiuitate i irl'm cõ/
gregati: ut q̇cũq3 nõ occurrerit biduo ul' tri/
duo dieĩ ẽm iudiciũ assidentiũ senioꝝ· tolle/
rent' facultates sue. ⁊ ipse alien⁹ iudicaret' a
multitudine captiuitatꝭ. Et ꝯgregati sũt oẽs
q̇ erãt ex tribu iuda ⁊ beniamin i trib⁹ dieb⁹
in irl'm. Hic mensis ẽ non⁹: dies mẽsis vicesi/
mus. Et sedit ois multitudo i area tẽpli tre/
mentes ꝓpt' hyemẽ pñtẽ. Et exurgẽs esdras
dixit illis. Vos iniq fecistis collocãdo vob i
mr̃imoniũ vxores alienigenas: ut adderetꝭ
ad pctã isrl'. Et nũc date ꝯfessionẽ ⁊ magni/
ficentiã dño deo patꝝ nr̃oꝝ. ⁊ pficite volũta/
tẽ ipsi⁹. ⁊ discedite a gentib⁹ tr̃e ⁊ ab vxorib⁹
alienigenis. Et clamauit ois multitudo. ⁊
dixerunt voce magna: Sic dixisti: faciem⁹.
Sz qm̃ multitudo magna ẽ. ⁊ tp̃s hyemũ:
⁊ nõ possum⁹ insubsidiati stare. ⁊ h̃ op⁹ nõ est
nob vni⁹ diei· neq3 bidui: multũ.n. in his pec/
cauim⁹: stent ꝑpositi multitudinis. ⁊ oẽs qui
nobiscũ inhitant. ⁊ q̇tq̇t hñt vxores apud se
alienigenas. ⁊ assistant accepto tpe ex oi lo/
co pỹsbyti ⁊ iudices: vsq3 quo soluant irã dñi
negocij hui⁹. Jonathas ãt fili⁹ eçeli. ⁊ oçias
thecham susceperunt ẽm h̃. ⁊ bosoram⁹ ⁊ le/
uis ⁊ sabbatheus· sil' coopati sunt cũ illis. Et
steterũt ẽm h̃ oĩa vniuersi q̇ erãt ex captiui/
tate. Et elegit sibi viros esdras sacerdos ꝑn
cipes magnos de patrib⁹ eoꝝ scđm noia. ⁊
ꝯsederũt nouilunio mẽsis decimi examinare
negociũ istud. Et determinatũ ẽ de viris q̇ ha/
bebant vxores alienigenas vsq3 ad neome/
nia ꝑmi mensis. ⁊ inuẽti sũt ex sacerdotib⁹ p/
mixti q̇ habebant alienigenas vxores. Ex fi/
lijs ihesu filij iosedech ⁊ frib⁹ eius· maseas ⁊
elieçer⁹ ⁊ loribus ⁊ ioadeus. ⁊ inierunt ma/
nus ut expellerẽt vxores suas. ⁊ ad litandũ
i exoratione arietẽ ꝓ ig̊rãtia sua. Et ex filijs
semmeri: maseas; ⁊ elses ⁊ ieelech· açarias.
Et ex filijs fosere: lisom asias· hismaenis ⁊
nathanae· iulsio reddus ⁊ talsas. Et ex leui/
tis: iorabd⁹ ⁊ semeis ⁊ colnis ⁊ calitas ⁊ fac/
teas ⁊ coluas ⁊ elionas. Et ex sacrꝭ cãtorib⁹
eliasib· çaccar⁹. Et ex ostiarijs: sallum⁹ ⁊ tol/
banes. Et ex isrl': ex filijs foro osi ⁊ remias ⁊
geddias ⁊ melchias ⁊ michelus ⁊ eleaçar⁹
⁊ lẽmebias ⁊ bannas. Et ex filijs iolamam:
chamas ⁊ çacharias· ieçrel⁹ ⁊ ioddius ⁊ em/
moth ⁊ helias. Et ex filijs çathoim: eliadas
⁊ liasum⁹· çochias ⁊ larimoth ⁊ çabdis ⁊ te/
hedias. Et ex filijs çetes: iohannes ⁊ ama/
nias ⁊ çabdias ⁊ emens. Et ex filijs banni:
olam⁹ ⁊ malluchus ⁊ ieddeus ⁊ iasub ⁊ asa/
bus ⁊ ierimoth. Et ex filijs addin: naathus
⁊ moosias ⁊ caleus ⁊ raanas maaseas ma/
thathias ⁊ beseel ⁊ bonnus ⁊ manasses. Et
ex filijs nuae: noneas ⁊ afeas ⁊ melchias ⁊
sameas ⁊ symõ· beniamin ⁊ malchus ⁊ mar/
ras. Et ex filijs asom: cariane⁹ mathathias
⁊ bannus ⁊ eliphalach ⁊ manasses ⁊ semei.
Et ex filijs banni: hieremias ⁊ moodias ⁊
abramus ⁊ iohel ⁊ baneas ⁊ pelias ⁊ ionas
⁊ marimoth ⁊ eliasib ⁊ mathaneus ⁊ elia/
sis ⁊ orisas ⁊ dielus ⁊ semedius ⁊ sambris
iosephus. Et ex filijs nobei: idelus ⁊ matha/
thias ⁊ sabadus ⁊ çecheda· sedmi ⁊ iessei ba/
neas. Oẽs isti cõiunxerunt sibi vxores alie/
nigenas. ⁊ dimiserũt eas cũ filijs. Et inhita/
uerũt sacerdotes ⁊ leuite. ⁊ q̇ erant ex isrl' in
irl'm. ⁊ in tota vna regiõe: nouilunio mensis
septimi. Et erãt filij isrl' in cõmoratiõib⁹ suis
Et ꝯgregata ẽ ois multitudo simul i areã q̃
ẽ ab oriente porte sacre. Et dixerũt esdre pon
tifici ⁊ lectori· ut afferret legem moysi q̃ tra/
dita ẽ a dño deo isrl'. Et attulit esdras põti/
fex legẽ oi multitudini eorum a viro vsq3 ad
mulierẽ ⁊ oib⁹ sacerdotib⁹: audire legem no/
uilunio mẽsis septimi. Et legebat i area q̃ ẽ
añ sacrã portã tẽpli: a ꝑma luce vsq3 ad ve/
sperã· corã viris ⁊ mulierib⁹. Et dederũt oẽs
sensũ ad legem. Et stetit esdras sacerdos ⁊
lector legꝭ sup ligneũ tribunal qđ fabricatũ
erat. Et steterũt ad eũ mathathias ⁊ samus
ananias· açarias· vrias· eçechias ⁊ balsam⁹
ad dexterã. ⁊ ad sinistrã· faldeus· misael· ma/
lachias· abusthas· sabus· nabadias ⁊ çacha
rias. Et assũpsit esdras libꝝ corã oi multitu/
dine: ꝑsidebat. n. i gloria in ꝯspectu oiũ3. Et
cũ absoluisset legẽ· oẽs recti steterũt. ⁊ bene/
dixit esdras dñm deũ altissimũ: deum sabba/
oth omnipotentẽ. Et rñdit ois ppl's· amẽ. Et
eleuatꝭ sursũ manib⁹: ꝓcidẽtes i trã adora/
uerũt dñm· ihesus ⁊ banae⁹ ⁊ sarebias ⁊ ia/
dinus ⁊ accubus ⁊ sabbatheus ⁊ calithes ⁊
açarias ⁊ iorad⁹ ⁊ ananias ⁊ philias leuite·
q̇ docebãt legẽ dñi. ⁊ in multitudine legebãt
legẽ dñi. ⁊ ꝑferebãt singuli eos q̇ itelligebãt

thecã · i · ꝯꝑmissiũ · l' factã positio · l' sta tum

lectionē. Et dixit athbarathes esdre pontifici ⁊ lectori ⁊ leuitis q̇ docebant multitudinem dicēs: Dies hic sanctus est domino. Et omnes flebant cum audissent legem. Et dixit esdras. Digressi ḡ manducate pinguissima queq̄. ⁊ bibite dulcissima queq̄. ⁊ mittite munera his qui nō hn̄t. Scūs.n.est h̄ dies dn̄i ⁊ nolite mesti esse. Dn̄s eni clarificabit vos. Et leuite denūciabāt i publico oib᷒. dicētes: Dies h̄ scūs ē. Nolite mesti eē. Et abierunt oēs manducare ⁊ bibē ⁊ epulari. ⁊ dare munera his q̇ nō habebāt ut epulenť. Magnifice.n.sunt exaltati v̄bis q̇b᷒ edocti sūt. Et congregati sūt vniuersi in ir̄lm celebrare leticiā: ꝯm testamentū dn̄i dei isrl̄.

Explicit liber Esdre secundus. Incipit liber Esdre terti᷒. Capl̄m I

Liber esdre ꝓphete secundus. filij sarei. filij açarei. filij elchie. filij sadanie. filij sadoch. filij achitob. filij achie. filij finees. filij heli. filij amerie. filij asiei. filij marimoth. filij arna. filij oçie. filij borith. filij abissei. filij finees. filij eleaçar. filij aaron ex tribu leui. q̇ fuit captiu᷒ in regiōe medorū i regno artaxerxis regꝭ ꝑsaꝝ. Et factū ē v̄bū dn̄i ad me dicens: Vade ⁊ nuncia ꝓplo meo facinora ipsoꝝ ⁊ filijs eoꝝ. iniq̇tates q̄s i me admiserūt: ut nūciēt filijs filioꝝ q̇a pctā parentū ipsoꝝ i illis creuerūt. Obliti.n. mei sacrificauerunt dijs alienis. Nonne ego eduxi eos de t̄ra egypti: de domo seruitutꝭ? Ipsi āt irritauerūt me. ⁊ cōsilia mea spreuerunt. Tu aūt excute comā capitꝭ tui. ⁊ ꝓijce oia mala sup illos: qm̄ nō obedierunt legi mee. Populus aūt ē indisciplinat᷒. Vsq̄q̄ eos sustinebo q̇b᷒ tanta bn̄ficia cōtuli? Reges multos ꝓpť eos subuerti: pharaonē cū puer̄ suis ⁊ oēm exercitū ei᷒ ꝑcussi. Oēs gētes a facie eorū ꝑdidi. ⁊ in oriēte ꝓuintiaꝝ duaꝝ ꝓplos tyri ⁊ sydonis dissipaui. ⁊ oēs aduersarios eorum interfeci. Tu v̄o loq̄re ad eos. dicēs: Hec dicit dn̄s. Nempe ḡ vos ꝑ mare trāsmeaui. ⁊ plateas vob̄ initio munitas exhibui. Ducē vob̄ dedi moysen. ⁊ aaron sacerdotē: lucē vob̄ ꝑ colūnā ignis p̄stiti. ⁊ magna mirabilia feci i vobis. Vos āt mei obliti estis dic̄ dn̄s. Hec dicit dn̄s omnipotēs. Coturnix vob̄ in signo fuit: castra vobis ad tutelā dedi. ⁊ illic murmurastis. ⁊ nō triūphastis i noīe meo de perditiōe inimicoꝝ vr̄oꝝ. ꝭ adhuc nūc vsq̄ murmurastis. Vbi sūt beneficia que p̄stiti vobis? Nōne in deserto cū esurireťꝭ ꝓclamastis ad me dicentes: ut q̇d nos in desertū istud adduxisti interficē nos? Meli᷒ nob̄ fuerat seruire egyptijs q̄ꝫ mori in deserto h̄. Ego dolui gemit᷒ vr̄os. ⁊ dedi vob̄ māna in escā. Panē angeloꝝ māducastis. Nōne cū sitiretꝭ. petram excidi. ⁊ fluxerūt aq̄ in saturitate? Propť est᷒ folijs arborū vos texi. Diuisi vob̄ terras pingues: chananeos ⁊ phereçeos ⁊ philistinos a facie vr̄a ꝓieci. Quid faciā vob̄ adhuc dic̄ dn̄s? Hec dic̄ dn̄s oipotēs. In deserto cū essetis i flumine amorreo sitiētes ⁊ blasfemantes nomē meū. nō ignē vob̄ ꝓ blasfemijs dedi: ꝭ mittēs lignū in aquā. dulce feci flumē. Quid tibi faciā iacob? Noluisti obedire inda. Transferā me ad alias gētes. ⁊ dabo eis nomen meum: ut custodiant legitima mea. Qm̄ me dereliq̇stis. ⁊ ego vos derelinquā. Petentib᷒ vob̄ a me miam nō miserebor: qn̄ īuocabitꝭ me. ego nō exaudiā vos. Maculastis.n. manus vr̄as sanguine. ⁊ pedes vestri impigri sūt ad cōmittēda homicidia. Nō q̄si me dereliq̇stis: ꝭ vos ipsos. dic̄ dn̄s: Hec dicit dn̄s oipotēs. Nōne ego vos rogaui ut pr̄ filios. ⁊ mr̄ filias. ⁊ ut nutrix ꝑuulos suos: ut essetis mihi in ꝓpl̄m. ⁊ ego vob̄ in deū. ⁊ vos mihi i filios. ⁊ ego vobis i patrem? Ita vos collegi. ut gallina pullos suos sb̄ alas suas. Modo aūt quid faciam vobis? Proijciam vos a facie mea. Oblationē cū mihi attuleritis auertā faciē meā a vob̄. Dies.n. festos vr̄os ⁊ neomenia ⁊ circūcisiōes repudiam. Ego misi pueros meos ꝓphetas ad vos. q̄s acceptos interfecistis. ⁊ laniastis corpa eorū: q̄rū sanguinē exquirā dic̄ dn̄s. Hec dic̄ dn̄s oipotēs. Dom᷒ vr̄a deserta ē. Proijciam vos sicut vent᷒ stipulā. ⁊ filij ꝓcreationē non facient: qm̄ mandatū meū neglexerūt. ⁊ q̇d malū ē corā me fecer̄t. Tradā domos vr̄as ꝓplo venīēti q̇ me nō audiētes credūt. quib᷒ signa non ostn̄di facient q̄ p̄cepi. Prophas nō viderūt. ⁊ memorabūť iniq̇tatū eoꝝ. Testor ꝓpl̄i venīētꝭ grām. cui᷒ ꝑuuli exultant cum leticia me nō vidētes oculis carnalib᷒. sed spū credentes q̄ dixi. Et nūc frać aspice q̄ gloria. ⁊ vide ꝓpl̄m venientē ab oriente: q̇b᷒ dabo ducatum abrahā ysaac ⁊ iacob ⁊ osee ⁊ amos

⁊ michee ⁊ iohel ⁊ abdie ⁊ ione ⁊ naum ⁊
abacbuc·sophonie·aggei· çacbarie ⁊ mala-
chim qui ⁊ angelꝰ dñi vocatus est. II

Hec dic dñs. Ego eduxi pplm istum
de seruitute: quibꝰ mandata dedi per
pueros meos pphas q̃s audire no-
luerũt·s irrita fecerũt mea ꝯsilia. Mat̃ que
eos gnãuit·dic̃ illis: Jte filij: q̃a ego vidua
sũ ⁊ derelicta. Educaui vos cũ leticia. ⁊ ami-
si vos cũ luctu ⁊ tristicia. Qm̃ peccastis corã
dño deo vr̃o. ⁊ quod malũ ẽ corã eo fecistis.
Modo aũt q̃d faciã vob̃? Ego vidua sum ⁊
derelicta. Jte filij: ⁊ petite a dño miam. Ego
aũt te pr̃ testẽ inuoco sup matrẽ filioꝝ qui no-
luerũt testamentũ meũ s̃uare: ut des eis con
fusionẽ ⁊ matrẽ eorũ in direptionẽ: ne gnã-
tio eoꝝ fiat. Dispgãt̃ in gẽtes noia eoꝝ: dele-
ant̃ a t̃ra·qm̃ spreuerũt sacr̃m meũ. Ve tibi
assur: q̃ abscõdis iniq̃s penes te. Gens ma-
la memorare q̃d fecerum sodome ⁊ gomorre
q̃rũ t̃ra iacet i piceis glebis ⁊ aggeribꝰ cineꝝ
Sic dabo eos q̃ me nõ audierunt·dicit dñs
oipotens. Hec dic̃ dñs ad esdrã. Nũcia pplo
meo: qm̃ dabo eis regnũ irlm quod daturꝰ
erã isrl̃. Et sumã mihi gloriã illorum. ⁊ dabo
eis tabnacula et̃na q̃ pparauerã illis. Lignũ
vite erit illis in odore vnguẽti. ⁊ non labora-
bũt neq̃ fatigabũt̃. Jte: ⁊ accipietꝪ. Rogate
vob̃ dies paucos·ut imorent̃. Jam paratũ ẽ
vob̃ regnũ. Vigilate. Testare celum ⁊ terrã.
Cõtriui.n.malũ ⁊ creaui bonum: quia viuo
ego dic̃ dñs. Mat̃ ãplectẽ filios tuos: edu-
ca illos cũ leticia. Sic colũba ꝯfirma pedes
eoꝝ: qm̃ te elegi dicit dominꝰ. Et resuscitabo
mortuos de locis suis. ⁊ de monumentꝪ educã
illos: qm̃ cognoui nomẽ meũ i isrl̃. Noli ti-
mere mr̃ filioꝝ: qm̃ te elegi dic̃ dñs. Mittã
tibi adiutoriũ pueros meos ysaiam ⁊ biere-
miã: ad q̃rũ ꝯsiliũ scificaui ⁊ paraui tibi ar-
bores duodeci·g̃uatas varijs fructibꝰ. ⁊ to-
tidẽ fontes fluẽtes lac ⁊ mel. ⁊ mõtes imen-
sos septẽ·hñtes rosam ⁊ liliũ·in q̃bꝰ gaudio
ĩplebo filios tuos. Viduã iustifica: pupillo
iudica·egenti da·orphanũ tuere·nudũ vesti·
confractũ ⁊ debilẽ cura·claudũ irridẽ noli·
tutare mancũ. ⁊ cecũ ad visionem claritatis
mee admitte. Senem ⁊ iuuenẽ intra muros
tuos s̃ua: mortuos vbi iueneris signãs cõmẽ-
da sepulchro. ⁊ dabo tibi p̃mã cessionẽ in re-
surrectiõe mea. Pausa ⁊ q̇esce pplus meus:
q̃a veniet req̇es tua. Nutrix bona nutri fi-
lios tuos: ꝯfirma pedes eoꝝ. Seruos quos
tibi dedi: nemo ex eis interiet. Ego enim eos
requirã de numero tuo. Noli fatigari. Cum
eni venerit dies pressure ⁊ angustie: alij plo-
rabũt ⁊ tristes erũt: tu aũt hilaris ⁊ copiosa
eris. Zelabũt gentes. ⁊ nil aduersus te pote-
runt dicit dñs. Manꝰ mee tegent te: ne filij
tui gehennã videant. Jocũdare mater cum
filijs tuis: q̃a ego te eripiã dicit dñs. Filios
tuos dormiẽtes memorare: qm̃ ego eos edu
cam de lateribꝰ t̃re. ⁊ miam cũ illis faciam:
qm̃ misericors sũ·dicit dñs oipotens. Am-
plectere natos tuos vsq̃ dũ venio ⁊ prestem
illis miam: qm̃ exuberant fontes mei. ⁊ grã
mea nõ deficiet. Ego esdras p̃ceptum acce-
pi a dño in monte oreb: ut irẽ ad isrl̃. Ad q̃s
cũ venirẽ reprobauerũt me. ⁊ respuerũt mã-
datũ dñi. Ideo q̃ vobis dico gentes: q̃ audi-
tis ⁊ intelligitis. Expectate pastorẽ vr̃m: re-
quiem eternitatꝪ dabit vobis: qm̃ i pximo ẽ
ille qui in fine seculi adueniet. Parati estote
ad p̃mia regni·q̃a lux ppetua lucebit vobis:
p et̃nitatẽ t̃pis. Fugite vmbrã seculi huius.
Accipite iocũditatẽ glorie vr̃e. Ego testor
palam saluatorẽ meũ: cõmendatũ donũ ac-
cipite ⁊ iocũdamini: grãs agentes ei q̃ vos
ad celestia regna vocauit. Surgite ⁊ state. ⁊
videte numerũ signatoꝝ in ꝯuiuio dñi. Qui
se de vmbra seculi transtulerũt: splendidas
tunicas a dño acceperũt. Recipe syon nume-
rũ tuũ. ⁊ cõclude candidatos tuos q̃ legem
dñi cõpleuerũt. Filioꝝ tuoꝝ q̃s optabas ple
nus ẽ numerꝰ. Roga imperiũ dñi: ut scificet̃
pplus tuꝰ q̃ vocatꝰ ẽ ab initio. Ego esdras vi-
di in mõte syon turbã magnã quã numerare
nõ potui. ⁊ oẽs canticis collaudabãt dñm. Et
i medio eoꝝ erat iuuenis statura celsus emi-
nentior oibꝰ illis. ⁊ singulis eoꝝ capitibꝰ ipo-
nebat coronas. ⁊ magis exaltabatur. Ego ãt
miraculo tenebar. Tũc int̃rogaui angelũ. ⁊
dixi: Qui sũt hi dñe? Qui respondens dixit
mihi: Hi sũt q̃ mortalẽ tunicã deposuerunt: ⁊
ĩmortalẽ sumpserũt. ⁊ cõfessi sũt nomen dei.
Modo coronãt̃ ⁊ accipiũt palmas. Et dixi
ãgelo. Jlle iuuenis q̃s ẽ q̃ eis coronas ipo-
nit ⁊ palmas i manꝰ tradit? Et r̃ndens dixit
mihi. Jpse ẽ filiꝰ dei: quẽ in seculo ꝯfessi sunt.
Ego aũt magnificare eos cepi: q̃ fortiter p
noie dñi steterũt. Tunc dixit mihi angelus:
Vade ãnũcia pplo meo qualia ⁊ quãta mi-
rabilia dñi dei vidisti. III

Anno tricesimo ruine ciuitatꝫ erã in babylone. ⁊ cõturbat⁹ sũ sup cubiculo meo recũbẽs. Et cogitatiões mee ascẽdebãt sup cor meũ: qm̃ vidi desertionem syon. ⁊ abũdantiã eoꝝ q̃ h̄itabãt i babylone. Et ventilat⁹ ē spũs me⁹ valde. Et cepi loq̃ ad altissimũ v̾ba timorata. Et dixi: O dñator dñe tu dixisti ab initio qñ plantasti t̾rã ⁊ h̄ solus. ⁊ iperasti pp̄lo. ⁊ dedisti adam corpus mortuũ. h̄ ⁊ ipsũ figmentũ manuũ tuaꝝ erat ⁊ insufflasti i eũ spm̃ vite. ⁊ fact⁹ ē viuẽs corã te. ⁊ induxisti eũ i paradiso quẽ plantauerat dextera tua añꝙ t̾ra aduẽtaret. Et huic mãdasti diligẽ viã tuã ⁊ p̄teriuit eã. ⁊ statim instituisti in eum mortem ⁊ in natiõib⁹ eius. ⁊ nate sũt gẽtes ⁊ trib⁹ ⁊ pp̄li ⁊ cognatiões q̃ꝝ nõ ē numer⁹. Et ambulauit vnaqueq; gens i volũtate sua. ⁊ mira agebãt corã te. ⁊ sp̄nebant p̄cepta tua. Iteꝝ aũt i tpe induxisti diluuiũ sup inh̄itãtes seculum. ⁊ pdidisti eos. Et factũ ē i vnoquoq; eoꝝ sicut ade mori: sic his diluuiũ. Dereliquisti autẽ vnũ ex his noe cũ domo sua. ⁊ ex eo iusti oẽs. Et factum ē cũ cepissent multiplicari q̃ h̄itabãt sup terrã. ⁊ multiplicauerũt filios ⁊ pp̄los ⁊ gẽtes multas. ⁊ ceperũt iterato ipietatẽ facẽ pl⁹ ꝙ priores. Et factũ ē cũ iniq̃tatẽ facerẽt corã te: elegisti tibi virũ ex his cui nomẽ erat abrahã. Et dilexisti eũ. ⁊ demõstrasti ei soli volũtatem tuã. Et disposuisti ei testamentũ eternũ ⁊ dixisti ei ut nõ vnꝙ derelinq̃res semẽ eius. Et dedisti ei ysaac. ⁊ ysaac dedisti iacob ⁊ esau Et segregasti tibi iacob: esau aũt separasti. Et factus est iacob in multitudine magna. Et factũ ē cũ educeres semẽ eius ex egypto: adduxisti sup montẽ syna. Et iclinasti celos ⁊ statuisti t̾rã. ⁊ cõmouisti orbẽ. ⁊ tremere fecisti abyssos. ⁊ cõturbasti seculum. ⁊ transijt gl̾ia tua portas q̃tuor ignis ⁊ tremor⁹ ⁊ spũs ⁊ gelu: ut dares semi iacob legẽ. ⁊ gñationi isrl̾ diligẽtiã. Et nõ abstulisti ab eis cor malignũ: ut faceret lex tua i eis fructũ. Cor. n. malignũ baiulãs p̄m⁹ adã trãsgress⁹ ⁊ vict⁹ est: h̄ ⁊ oẽs q̃ de eo nati sũt. Et facta ē pmanẽs ifirmitas. ⁊ lex cũ corde pp̄li cũ malignitate radicis. ⁊ discessit qd̄ bonũ est. ⁊ mansit malignũ. Et trãsierũt tpa ⁊ finiti sũt anni. ⁊ suscitasti tibi seruũ nomine dauid. ⁊ dixisti ei edificare ciuitatẽ nois tui. ⁊ offerre ibi in ea de thus ⁊ oblatiões. Et factũ ē h̄ ãnis multis. ⁊ dereliqrũt q̃ h̄itabãt ciuitatẽ in oib⁹ faciẽtes sic fecit adã ⁊ oẽs gñatiões ei⁹. Vtebant. n. ⁊ ipsi corde maligno. Et tradidisti ciuitatẽ tuã i manib⁹ inimicoꝝ tuoꝝ. Nũqd meliora faciũt q̃ h̄itãt babylonẽ? Et p̄pter h̄ dñabit̾ syon. Factũ est cũ venissem huc ⁊ vidissem ipietates q̃rũ nõ ē numerus. ⁊ delinquentes multos: vidit aĩa mea hoc tricesimo anno ⁊ excessit cor meũ: qm̃ vidi quõ sustines eos peccantes. ⁊ pepcisti ipie agentib⁹. ⁊ pdidisti pp̄lm tuũ ⁊ cõseruasti inimicos tuos ⁊ nõ significasti. Nihil memini quõ debeat derelinq̃ via hec. Nũqd meliora facit babylõ ꝙ syon: aut alia gẽs cognouit te p̄ter isrl̾? Aut q̃ trib⁹ crediderũt testamẽtis tuis sicut iacob? Quaꝝ merces nõ cõparuit: neq; labor fructificauit. Pertrãsiẽs. n. ptrãsiui in gentibus. ⁊ vidi abũdãtes eas. ⁊ nõ memorantes mandatoꝝ tuoꝝ. Nũc ꝙ pondera i statera nostras iniq̃tates ⁊ eoꝝ q̃ h̄itãt i seculo. ⁊ nõ inuenieť nomẽ tuũ nisi in isrl̾. Aut qñ nõ peccauerũt i cõspectu tuo q̃ h̄itãt t̾rã: aut q̃ gẽs sic obseruauit mãdata tua? Hos q̃dẽ p noia inuenies seruasse mãdata tua: gẽtes aũt nõ inuenies.

IIII

Et rñdit ad me angel⁹ qui missus ē ad me cui nomen huriel. ⁊ dixit mihi: Excedẽs excessit cor tuũ in seculo hoc. ⁊ cõp̄hendẽ cogitas viam altissimi. Et dixi: Ita dñe me⁹. Et rñdit mihi. ⁊ dixit: Tres vias missus sum ostendẽ tibi. ⁊ tres silitudines p̄ponere corã te: de qb⁹ mihi si renũciaueris vnã ex his. ⁊ ego tibi demonstrabo viã quã desideras videre. ⁊ docebo te vnde sit cor malignũ. Et dixi: Loquere dñe meus. Et dixit ad me. Uade pondera mihi ignis pond⁹: aut mensura mihi flatũ venti: aut reuoca mihi diẽ q̃ p̄teriit. Et rñdi. ⁊ dixi: Quis natoꝝ poterit facere ut me interroges de his? Et dixit ad me. Si eẽm interrogans te dicẽs: quãte habitatiões sũt i corde maris: aut quante vene sunt in principio abyssi: aut quãte vene sũt sup firmamentũ: aut qui sunt exit⁹ paradisi: diceres mihi fortassis: in abyssũ nõ descẽdi: neq; i infernũ adhuc: neq; in celũ nũꝙ ascẽdi. Nũc aũt nõ interrogaui te nisi de igne ⁊ vento. ⁊ die p quẽ transisti. ⁊ a qb⁹ separari nõ potes. ⁊ nõ rñdisti mihi de eis. Et dixit mihi. Tu q̃ tua sũt: tecũ coadolescẽtia non potes cognoscẽ. Et quõ poterit vas tuũ cape altissimi viã. ⁊ iã exti⁹ corrupto seculo intelligẽ corruptionẽ euidentẽ in facie mea? Et dixi illi. Melius erat nos nõ esse ꝙ adhuc

viuẽtes viuẽ in ĩpietatibꝰ ⁊ pati. ⁊ nõ intelligere de q̃ re. Et rñdit ad me. ⁊ dixit: Proficiscens ꝓfectꝰ sũ ad siluã lignoꝝ cãpi. ⁊ cogitauerũt cogitationẽ. ⁊ dixerũt: Venite ⁊ eamus ⁊ faciamꝰ ad mare bellũ· ut recedat coram nob̃. ⁊ faciamꝰ nob̃ alias siluas. Et sil'r fluctꝰ marĳ. ⁊ ipsi cogitauerũt cogitationẽ. ⁊ dixerunt: Venite ascẽdẽtes debellamꝰ siluas cãpi· ut ⁊ ibi ꝯsumemꝰ nobismetipsis aliã regionẽ. Et factꝰ ẽ cogitatꝰ silue ĩ vanũ. Venit n. ignis. ⁊ ꝯsũpsit eã. Sil'ter ⁊ cogitatꝰ fluctuũ marĳ. Stetit. n. arena ⁊ ꝓhibuit eos. Si n. eẽs iudex hoꝝ: quẽ incipes iustificare: aut quẽ cõdẽnare? Et rñdi. ⁊ dixi: Utiq; vanam cogitatiõꝫ cogitauerũt. Terra. n. data ẽ silue ⁊ mari locꝰ portare fluctꝰ suos. Et rñdit ad me. ⁊ dixit: Bñ tu iudicasti. Et q̃re nõ iudicasti tibimetipsi? Queadmodũ. n. t̃ra silue data ẽ. ⁊ mare fluctibꝰ suis: sic q̃ sup terram inhitant q̃ sũt sup t̃rã intelligẽ solũmõ pñt: ⁊ qui sup celos q̃ sup altitudinẽ celoꝝ. Et respõdi. ⁊ dixi: Dep̃cor te dñe· ut mihi detur sensus intelligendi. Nõ eni volui int̃rogare de supiorib꞉ tuis: ſ; de his q̃ ptranseũt ꝑ nos q̃tidie: ꝓp̃ q̃d isrl' datꝰ in oꝓꝓrobriũ gentibus quẽ dilexisti ꝓplm datus est tribubꝰ impĳs: ⁊ lex patꝝ nr̃oꝝ ĩ int̃itũ deducta ẽ ⁊ dispositiones scripte nusq̃ sũt. ⁊ ptransiuimus de seculo ut locuste. ⁊ vita nr̃a stupor ⁊ pauor: ⁊ nec digni sumus miãm cõseq. Sꝫ q̃d faciet nõi suo q̃d inuocatũ ẽ sup nos? Et de his int̃rogaui. ⁊ rñdit ad me. ⁊ dixit: Si fuerĳ plurimũ scrutatꝰ· frequẽt' miraberis. Qm̃ festinãs festinat seculũ ptrãsire. ⁊ non capit portare q̃ ĩ futurĳ tpibꝰ· iustis repmissa sũt: qm̃ plenũ ĩiusticia ẽ seculũ h̃ ⁊ infirmitatibꝰ. De q̃bꝰ aũt int̃rogas· dicã: Seminatũ ẽ. n. malũ. ⁊ necdũ venit destructio ipsiꝰ. Si ergo nõ ĩuersũ fuerit q̃d seminatũ ẽ. ⁊ discesserit locꝰ vbi seminatũ ẽ malum: non veniet vbi seminatum est bonũ. Qm̃ gramen seminis mali seminatũ ẽ ĩ corde adã ab ĩitio. ⁊ quãtũ impietatꝭ gnãuit vsq; nũc. ⁊ gnãt vsq; cũ veniat area. Estima aũt apud te g̃mẽ mali seminis quãtũ fructũ ĩpietatꝭ gnãuit: qñ secate fuerint spice quaꝝ nõ ẽ numerꝰ: q̃ magnã areã incipiẽt facẽ. Et rñdi ⁊ dixi: Quo. ⁊ qñ h̃? Quare modici ⁊ mali anni nr̃i? Et rñdit ad me. ⁊ dixit mihi: Nõ festines tu sup altissimũ. Tu eni festinas inaniter esse sup ipsũ. Nam excessus tuꝰ multꝰ. Nõne de his int̃rogauerũt aie iustoꝝ in ꝓmptuarĳs suis· dicentes: Usq; q̃ spero sic. ⁊ qñ veniet fructꝰ aree mercedis nr̃e? Et rñdit ad ea ieremiel archangelus. ⁊ dixit: Qñ ĩpletꝰ fuerit numerꝰ seminum in vobis: qm̃ in statera ponderauit seculum. ⁊ mensura mẽsurauit tp̃a. ⁊ numero nũerauit tp̃a. ⁊ non cõmouit nec excitauit vsq; dũ impleatur p̃dicta mensura. Et rñdi. ⁊ dixi: O dñator dñe: ſ; ⁊ nos oẽs pleni sumꝰ impietate. Et ne forte ꝓp̃ nos nõ implean' iustorum aree: ꝓp̃ pctã inh̃itantiũ sup terrã. Et rñdit ad me. ⁊ dixit: Vade ⁊ int̃roga pregnantem si qñ ĩpleuerit nouẽ mẽses suos· adhuc poterit matrix eius retinere partũ ĩ semetipsa. Et dixi: Nõ põt dñe. Et dixit ad me. In inferno ꝓmptuaria animarũ· matrici assimilata sũt. Queadmodũ. n. illa festinat q̃ parit effugẽ necẽitatẽ partꝰ: sic ⁊ h̃ festinat reddẽ ea que cõmẽdata sũt. Ab ĩitio tibi demonstrabit' de his q̃ ꝯcupiscis vidẽ. Et rñdi. ⁊ dixi: Si inueni grãm añ oculos tuos. ⁊ si possibile est. ⁊ si idoneꝰ sum: demonstra mihi si plꝰ q̃ p̃teritũ sit· habet venire: aut plura ptransierũt sup q̃ futurũ ẽ. Quid ptrãsiuit scio: q̃d aũt futurũ sit ignoro. Et dixit ad me. Sta sup dexteram ptẽ. ⁊ demonstrabo tibi int̃pretionem sil'itudinis. Et steti ⁊ vidi. ⁊ ecce fornax ardens transĳt corã me. Et factũ ẽ cũ trãsiret flãma vidi ⁊ ecce supauit fumꝰ. Pꝰ h̃ trãsĳt coram me nubes plena aq̃. ⁊ imisit pluuiam impetu multã. Et cũ trãsisset ipetꝰ pluuie supauerũt in ea gutte. Et dixit ad me. Cogita tibi. Sicut crescit pluuia amplꝰ q̃ gutte. ⁊ ignis q̃ fumꝰ: sic suphabũdauit q̃ transiuit mẽsura. Supauerũt aũt gutte ⁊ fumꝰ. Et oraui. ⁊ dixi: Putas viuo vsq; ĩ diebꝰ illis? Vel q̃d erit ĩ diebꝰ ill'? Rñdit ad me. ⁊ dixit: De signis de q̃bꝰ me int̃rogas ex pte possũ tibi dicẽ: de vita aũt tua nõ sũ missꝰ dicẽ tibi: ſ; nescio. V

DE signis aũt: ecce dies venẽt in q̃bꝰ apprehẽdent' q̃ inh̃itãt terrã ĩ censu multo. ⁊ abscondet' v̄itatꝭ via ⁊ sterilis erit a fide regio. ⁊ multiplicabit' iniusticia sup hanc quam ipse tu vides. ⁊ super quã audisti olim. ⁊ erit ĩpositio vestigio q̃ nũc vides regnare regionẽ. ⁊ videbũt eã desertam Si aũt tibi dederit altissimꝰ viuere videb̃ post tertiã tubam. ⁊ relucescet subito sol noctu. ⁊ luna ter in die. ⁊ de ligno sanguis stillabit. ⁊ lapis dabit vocem suã. ⁊ ꝓpl'i cõmouebunt' ⁊ regnabit quẽ nõ sp̃rãt q̃ inh̃itãt sup terrã:

⁊ volatilia cōmigͣtionē facient. ⁊ mare sodo-
miticū pisces reijciet. ⁊ dabit vocem noctu
quā nō nouerāt multi. Oēs aūt audiēt vocē
eius. Et chaos fiet ꝑ loca multa. ⁊ ignis fre-
quēt remittet. ⁊ bestie agrestes transmigra-
būt. ⁊ mulieres mēstruate parient monstra.
⁊ i dulcibꝰ aqs salse iuenient. ⁊ amici oēs se-
metipsos expugnabūt. ⁊ abscondet tūc sen-
sus. ⁊ intellectꝰ sepabit in ꝓmptuariū suū. ⁊
q̄ret a multꝭ ⁊ non inuenient. ⁊ multiplicabit
iiusticia ⁊ incōtinētia sup ẗrā. Et interrogabit
regio ꝓximā suā. ⁊ dicet: Nūqd ꝑ te ptran-
siit iusticia iustū faciēs? Et hoc negabit. Et
erit i illo tpe. ⁊ sperabūt hoies ⁊ nō impetra-
būt: laborabūt ⁊ nō dirigent vie eoꝝ. Hec si-
gna dicē tibi. ꝑmissum ē mihi. Et si oraueris
iterū. ⁊ ploraueris sicut ⁊ nūc. ⁊ ieiunaueris
septē diebꝰ: audies iterato horū maiora. Et
euigilaui. ⁊ corpus meū horruit valde. ⁊ aīa
mea laborauit ut deficeret. Et tenuit me qui
venit angelꝰ q̄ loq̄bat i me ⁊ cōfortauit me ⁊
statuit me sup pedes. Et factū ē in nocte se-
cunda. ⁊ venit ad me salathiel dux ꝑpl'i. ⁊ di-
xit mihi. Ubi eras? Et quare vultꝰ tuus tri-
stis? Aut nescis qm̄ tibi creditꝰ ē isrl' in regi-
one transmigͣtionis eoꝝ? Exurge ḡ ⁊ gusta
panē. ⁊ nō derelinq̄s nos sicut pastor gregē
suū in manibus luporū malignoꝝ. Et dixi ei.
Uade a me. ⁊ non appropies ad me. Et au-
diuit ut dixi. ⁊ recessit a me. Et ego ieiunaui
diebus septem vlulās ⁊ plorans: sicut mihi
mādauit huriel angelꝰ. Et factū ē pꝰ dies se-
ptem. ⁊ iterū cogitatiōes cordis mei moleste
erant mihi valde. Et resumpsit aīa mea spm̄
intellectꝰ. ⁊ iterū cepi loq̄ corā altissimo ser-
mones. Et dixi: Dn̄ator dn̄e ex oi silua ẗre ⁊
oībꝰ arboribꝰ eiꝰ elegisti vineam vnicam. ⁊ ex
oi terra orbis elegisti tibi foueā vnam. ⁊ ex
oībus floribꝰ orbis elegisti tibi liliū vnū. ⁊
ex oībꝰ abyssis marꝭ replesti tibi riuū vnum:
⁊ ex oībꝰ edificatꝭ ciuitatibus scificasti tibi-
metipsi syon. ⁊ ex oībꝰ creatꝭ volatilibus no-
minasti tibi colūbā vnā. ⁊ ex oībꝰ plasmatis
pecoribꝰ ꝓuidisti tibi ouem vnā. ⁊ ex oībus
multiplicatꝭ ꝑpl'is acq̄siuisti tibi ꝑpl'm vnū:
⁊ ab oībꝰ ꝓbatā legē donasti huic quē desi-
derasti ꝑpl'o: Et nunc dn̄e ut quid tradidisti
vnū pluribꝰ? Et p̄parasti sup vnā radicem
alias: Et dispdisti vnicū tuū in multꝭ. Et cō
culcauerūt eū q̄ ꝯtradicebāt sponsiōibꝰ tuis.
quiq̧ tuis testamentis non credebant. Et si
odiēs odisti ꝑpl'm tuū: tuis manibꝰ debet ca-
stigari. Et factū ē cū locutꝰ essem sermōes. ⁊
missus ē angelus ad me q̄ aūt venerat ad me
preterita nocte. ⁊ dixit mihi: Audi me. ⁊ in-
struā te. ⁊ intende mihi ⁊ adijciā corā te. Et
dixi: Loq̄re dn̄e meꝰ. Et dixit ad me. Ualde
tu in excessu mentis factꝰ es ꝓ isrl'. An plꝰ di-
lexisti eū q̄ꝑ q̄ eū fecit? Et dixi ad eum. Non
dn̄e: sed dolens locutus sum. Torquent enī
me renes mei ꝑ oēm horā q̄rentē apphendere
semitā altissimi. ⁊ iuestigare ptē iudicij eius
Et dixit ad me: Non potes. Et dixi: Quare
dn̄e? Ad q̄d nascebar: aut q̄re nō fiebat ma-
trix mr̄is mee mihi sepulchrū: ut non vide-
rē laborē iacob. ⁊ defatigationē generꝭ isrl'?
Et dixit ad me. Numera mihi que necdū ve-
nerāt. ⁊ collige mihi dispsas guttas. Et reui-
rida mihi aridos flores. ⁊ aperi mihi clausa
ꝓmptuaria. ⁊ ꝓduc mihi iclusos i eis flatꝰ.
Demonstra mihi voc̄ imaginē. ⁊ tunc osten-
dā tibi laborē quē rogas vidē. Et dixi: Do-
minator dn̄e: qs. n. est q̄ pōt h̄ scire. nisi q̄ cū
hoibꝰ hitationē nō habet? Ego āt insipiēs ⁊
quō potero dicē de his q̄bꝰ me interrogasti?
Et dixit ad me. Quō nō potes facere vnū de
his q̄ dicta sunt: sic nō poẗis iuenire iudiciū
meū: aut in fine caritatē quā ꝑpl'o ꝓmisi. Et
dixi: Sꝫ ecce dn̄e: tu ꝓpe es his q̄ in finē sūt.
Et q̄d faciēt q̄ aūt me fuerūt: aut nos aut hi
q̄ pꝰ nos? Et dixit ad me. Corone assimila-
bo iudiciū meū. Sicut nō nouissimoꝝ tardi-
tas: sic nec p̄orū velocitas. Et rn̄di. ⁊ dixi:
Nec poteras facē eos q̄ facti sūt. ⁊ q̄ sūt. ⁊ q̄
futuri sūt i vnū: ut celeriꝰ iudiciū tuū osten-
das? Et rn̄dit ad me. ⁊ dixit: Non pōt festi-
nare creatura sup creatorē: nec sustinē secu-
lū eos q̄ i eo creādi sūt i vnū. Et dixi: Quō
dixisti s̄uo tuo: qm̄ viuificās viuificasti a te
creatā creaturā in vnū. ⁊ sustinebat creatꝰa:
poterit ⁊ nūc portare p̄ntes i vnum. Et dixit
ad me. Interroga matricē mulierꝭ. ⁊ dices ad
eā. Et si paris: q̄re ꝑ tp̄s? Roga ḡ eā: ut det
decem i vnū. Et dixi: Nō vtiq̧ poterit: s̄ s̄m
tp̄s. Et dixit ad me. Et ego dedi matricē ẗre
his q̄ seminati sūt sup eā ꝑ tp̄s. Quēadmo-
dum. n. infans nō parit ea q̄ senū sūt: sic ego
disposui a me creatū seculū. Et interrogaui. ⁊
dixi: Cū iā dederis mihi viā loquar corā te.
Nā mr̄ nr̄a de q̄ dixisti mihi. adhuc iuuenis
est: iam senectuti appropinquat. Et rn̄dit ad
me. ⁊ dixit: Interroga eā q̄ parit. ⁊ dicet tibi.

Dices.n.ei. Quare q̄s ꝑpisti nunc·nõ sunt similes his q̄ ante te·ſi minores ſtatura? Et dicet tibi ⁊ ipſa. Alij ſunt q̄ in iuuētute ꝟtutꝫ nati ſūt: ⁊ alij qui ſub tp̄e ſenectutꝫ deficiente matrice ſūt nati. Cōſidera ḡ ⁊ tu q̄m minori ſtatura eſtis ꝓ his q̄ añ vos: ⁊ qui pꝰ vos minori ꝙ vos·q̄ſi iā ſeneſcētes creatͤ ⁊ fortitudinē iuuētutꝫ ꝓtereuntes. Et dixi. Rogo dñe ſi iueni grām añ oculos tuos: demonſtra ſuo tuo ꝑ quē viſites creaturā tuā. VI

Et dixit ad me. Initio t̄reni orbis ⁊ añꝙ ſtarēt exitꝰ ſeculi. ⁊ añꝙ ſpirarēt cōuētiōēs ventoꝝ. ⁊ añꝙ ſonarēt voces tonitruū. ⁊ anteꝙ̄ ſplenderēt nitores coruſcationū. ⁊ añꝙ cōfirmarentͤ fūdamēta paradiſi·añꝙ viderētͤ decori flores. ⁊ añꝙ ꝯfirmarētͤ mote ꝟtutes·añꝙ colligerētͤ innumerabiles militie angeloꝝ. ⁊ añꝙ extollerētͤ altitudines aeris. ⁊ añꝙ nominarētͤ menſure firmamentoꝝ. ⁊ añꝙ eſtuarent camini in ſyon. ⁊ añꝙ inueſtigarentͤ p̄ſītes āni. ⁊ añꝙ abalienarentͤ eoꝝ q̄ nūc peccāt adinuētiōēs ⁊ ꝯſignati eēnt q̄ fidē theſauriçauerūt: tunc cogitaui ⁊ facta ſūt per me ſolum ⁊ non per alium. ⁊ finis ꝑ me ⁊ non per alium. Et reſpondi. ⁊ dixi: Que erit ſeparatio temporū? Aut q̄ñ prioris finis ⁊ ſequentis initiū? Et dixit ad me. Ab abrahā vſꝙ ad yſaac q̄ñ nati ſūt ab eo iacob ⁊ eſau·manꝰ iacob tenebat ab initio calcaneū eſau. Finis.n.huiꝰ ſeculi eſau. ⁊ ꝓncipiū ſequentis iacob. Hoīs manꝰ intͤ calcaneū ⁊ manū. Aliud noli q̄rē eſdra Et rñdi. ⁊ dixi: O dñator dñe·ſi iueni grām añ oculos tuos: oro ut demonſtres ſuo tuo finē ſignoꝝ tuoꝝ: q̄rū ꝑtem mihi demōſtraſti nocte p̄cedēte. Et rñdit. ⁊ dixit ad me. Surge ſuꝑ pedes tuos. ⁊ audi vocē pleniſſimam ſonitꝰ. Et erit ſicut cōmotio: nec cōmouebitur locus i q̄ ſtes ſuꝑ eū. Jō cū loq̄tͤ·tu non expaueas: q̄m de fine ꝟbū. ⁊ fūdamentū t̄re itelligitͤ: q̄m de ipſis ſmo tremiſcit ⁊ cōmouetͤ. Scit.n.q̄m finē eorū oportet cōmutari Et factū ē cum audiſſem·ſurrexi ſuper pedes meos. ⁊ audiui. ⁊ ecce vox loquens. ⁊ ſonus eiꝰ ſicut ſonꝰ aq̄ꝝ multaꝝ. Et dixit. Ecce dies veniūt. ⁊ erit q̄ñ appropinq̄re incipiā ut viſitē habitātes i t̄ra. ⁊ q̄ñ inq̄rere icipiā ab eis q̄ iīuſte nocuerūt iiuſticia ſua. ⁊ q̄ñ ſuppleta fuerit humilitas ſyon ⁊ cū ſuꝑſignabitͤ ſeculū q̄d incipiet ꝑtranſire: h̄ ſigna faciā. Libri aperiētͤ añ faciē firmamenti. ⁊ oēs videbunt ſilͤ. ⁊ anniculi infantes loquentͤ vocibꝰ ſuis. ⁊ p̄regnātes imaturos pariēt infantes triū ⁊ q̄tuor mēſiū ⁊ viuēt ⁊ ſuſcitabūtͤ. Et ſubito apparebūt ſemiata loca nō ſemiata. ⁊ plena ꝓmptuaria ſubito iueniētͤ vacua. ⁊ tuba canet cū ſono: quā cū oēs audierint·ſubito expaueſcēt. Et erit: in illo tp̄e debellabūt amici amicos·ut iīmici. ⁊ expaueſcet t̄ra cū his Et vene fontiū ſtabūt. ⁊ nō decurrēt in horis tribꝰ. Et erit: oīs q̄ derelictꝰ fuerit ex oībus iſtis q̄bꝰ p̄dixi tibi: ipſe ſaluabitur. ⁊ videbit ſalutare meū ⁊ finem ſeculi vr̄i. Et videbunt q̄ recepti ſūt hoīes q̄ mortē nō guſtauerunt a natiuitate ſua. ⁊ mutabitͤ cor inh̄itantiū. ⁊ cōuertetͤ in ſenſū aliū. Delebitͤ.n.malū. ⁊ extinguetͤ dolꝰ. Florebit aūt fides. ⁊ vincetur corruptela. ⁊ oſtendetͤ ꝟitas que ſine fructu fuit diebꝰ tantꝫ. Et factū eſt cū loq̄retͤ mihi. ⁊ ecce paulatim intuebar ſuꝑ eū añ quē ſtabā ⁊ dixit ad me h̄. Veni tibi oñdere tp̄s venture noctꝫ. Si ḡ iterꝝ rogaueris: ⁊ iterꝝ ieiunaueris ſeptē diebꝰ·iterꝝ tibi renunciabo horū maiora ꝑ diē ꝙ audiui. Audita eſt.n. vox tua apud altiſſimū. Vidit.n.fortꝫ directionē tuā. ⁊ ꝓuidit pudicitiā quā a iuuētute tua habuiſti. ⁊ ꝓpter h̄ miſit me demōſtrare tibi h̄ oīa. ⁊ dicere tibi. Cōfide ⁊ noli timē. ⁊ noli feſtinare cū p̄oribꝰ tp̄ibꝰ cogitare vana·ut non ꝓperes a nouiſſimis tp̄ibꝰ. Et factū eſt poſt h̄ ⁊ fleui iterū. ⁊ ſilͤ ieiunaui ſeptē diebꝰ: ut ſuppleā tres ebdomadas q̄ dicte ſūt m̄. Et factū ē i octaua nocte ⁊ cor meū turbabatͤ iterato in me. ⁊ cepi loq̄ corā altiſſimo. Inflāmabatͤ.n ſpūs meus valde. ⁊ aīa mea anxiabatͤ. ⁊ dixi O dñe loquēs locutꝰ es ab initio creature i p̄mo die dicēs: Fiat celū ⁊ t̄ra. ⁊ tuū verbū opꝰ ꝑfectū. Et erat tūc ſpūs. ⁊ tenebre circūferebantͤ ⁊ ſilentiū: ſonus vocis hoīs nondū erat abſ te. Tūc dixiſti de theſauris tuis ꝓferri lumen luminoſū: q̄ appareret opꝰ tuū. Et die ſecūdo creaſti ſpm̄ firmamenti. ⁊ iꝑaſti ei ut diuidēt ⁊ diuiſionē faceret intͤ aq̄s: ut ꝑs q̄dā ſurſū recedēt: ꝑs ꝟo deorſū manēt. Et t̄tia die iꝑaſti aq̄s ꝯgregari in ſeptima ꝑte t̄re: ſex ꝟo ꝑtes ſiccaſti ⁊ cōſuaſti: ut ex his ſint corā te miniſtrātia ſeminata a deo ⁊ culta. Verbū.n.tuū ꝓceſſit. ⁊ opꝰ ſtati fiebat. Proceſſit.n.ſubito fructꝰ multitudinis imenſus. ⁊ ꝯcupiſcētie guſtꝰ multiformes ⁊ flores colore imutabili. ⁊ odores odoramēti inueſtigabilͤ. Et die t̄tio h̄ fcā ſūt. Quarta

aūt die imꝑrasti fieri solis splendorē: lune lumen· stellaꝝ dispositionē. ⁊ imꝑrasti eis ut deseruirēt futuro plasmato hoi. Quinto aūt die dixisti septime pti vbi erat aq̄ cōgregata ut ꝓcrearet aialia ⁊ volatilia ⁊ pisces. ⁊ ita fiebat. Aqua muta ⁊ sine aia q̄ dei nutu iu-bebāť aialia faciebat: ut ex h̄ mirabilia tua natiōēs enarrēt. Et tūc ꝯseruasti duas alas nomē vni vocasti enoch. ⁊ nomē secūde vocasti leuiathā. ⁊ sepasti ea ab alterutro. Nō n. poťat septima ps vbi erat aq̄ ꝯgregata capere ea. Et dedisti enoch vnā ptē q̄ siccata ē ťtio die ut hitet in ea: vbi sūt montes mille. Leuiathā aūt dedisti septimā ptē humidam ⁊ seruasti eā ut fiat in deuorationē qb⁹ vis ⁊ qn̄ vis. Sexto aūt die ipꝑasti ťre ut crearet corā te iumēta ⁊ bestias, ⁊ reptilia. ⁊ sup his adā· quē cōstituisti ducē sup oib⁹ factis q̄ fecisti. ⁊ ex eo educimur nos oēs quēq̄ elegisti ppl'm. Hec autē oia dixi corā te dn̄e: quia ꝓpter nos creasti seculū. Residuas aūt gētes ab adā natas dixisti eas nil esse. ⁊ qm̄ saliue assimilate sunt. ⁊ q̄si stillicidiū de vase similasti abundantiā eoꝝ. Et nunc dn̄e ecce iste gētes q̄ i nihilū deputate sūt· ceꝑrūt dn̄ari nr̄i ⁊ deuorare: nos aūt ppl's tu⁹ quē vocasti primogenitū vnigenitū emulatorē tuū· traditi sum⁹ in manib⁹ eoꝝ. Et si ꝓpter creatū· est seculū: q̄re nō hereditatem possidem⁹ cum seculo? Usq̄quo hec?

VII

Et factū ē cū fuissem loq̄ v̄ba h̄: missus est ad me angel⁹ q̄ missus fuerat ad me p̄mis noctib⁹. ⁊ dixit ad me. Surge esdra. ⁊ audi sermōēs q̄s veni loq̄ ad te. Et dixi: Loq̄re de⁹ me⁹. Et dixit ad me. Mare positū est i spatioso loco ut eēt altū ⁊ īmensū: erit aūt ei itroit⁹ i angusto loco positus: ut eēt silis fluminib⁹. Quis. n. volēs voluerit ingredi mare ⁊ vidē eū uel dn̄ari eius: si nō trāsierit angustū· in latitudinem venire quō poterit? Item aliud. Ciuitas ē edificata ⁊ posita i loco cāꝑstri: est aūt plena oiuꝫ bonoꝝ. Introit⁹ ei⁹ angust⁹ ⁊ ip̄cipiti posit⁹: ut esset a dextris q̄dē ignis· a sinistris aq̄ alta: semita autē ē vna sola inť eos posita· h̄ ē inť ignē ⁊ aquā: ut non capiat semita nisi solūmodo vestigiū hois. Si aūt dabiť ciuitas hoi in hēditatē· si nūq̄ an̄positū piculū ptransierit quō accipiat hereditatē suā? Et dixi. Sic dn̄e. Et dixit ad me. Sic ē ⁊ isrl' ps. Propter eos in. feci seculū. ⁊ qn̄ trāsgressus ē adā cōstitutiones meas: iudicatū ē qd̄ factū est. Et facti sūt itroit⁹ hui⁹ seculi angusti ⁊ dolentes ⁊ laboriosi: pauci aūt ⁊ mali ⁊ piculoꝝ pleni ⁊ labore magno opefulti: nā maioris seculi itroit⁹ spatiosi ⁊ securi. ⁊ facientes imortalitatꝫ fructū. Si ḡ ingrediētes nō fuerūt igressi q̄ viuūt· angusta ⁊ vana h̄: nō poterūt recipe q̄ sūt reposita. Nūc ḡ tu q̄re cōturbarꝭ cū sis corruptibilis: ⁊ q̄d mouerꝭ tu cū sis mortalis? Et q̄re nō accepisti i corde tuo qd̄ futurū· h̄ qd̄ i p̄nti? Rn̄di. ⁊ dixi: Dn̄ator dn̄e ecce disposuisti lege tua: qm̄ iusti hereditabūt h̄: Impij aūt pibūt: iusti aūt ferēt angusta· spantes spatiosa. Qui. n. ipie gesserūt. ⁊ angusta passi sūt. ⁊ spatiosa nō videbūt. Et dixit ad me. Nō ē iudex sup deū: neq̄ intelligēs sup altissimū. Pereūt. n. multi p̄ntes: q̄a negligiť q̄ an̄posita ē dei lex. Mādās. n. mādauit de⁹ venientib⁹· qn̄ venerūt: q̄d facientes viuerent. ⁊ q̄d obseruantes nō punirenť. Hi aūt nō sūt psuasi ⁊ ꝯtradixerūt ei. ⁊ cōstituerūt sibi cogitamē vanitatꝫ. ⁊ ꝓposuerunt sibi circūuentiones delictoꝝ. ⁊ supdixerūt altissimo nō eē. ⁊ vias eius nō cognouerūt. ⁊ legē ei⁹ spreuerūt. ⁊ sponsiōēs ei⁹ abnegauerūt. ⁊ i legitimis eius fidē nō hūerūt. ⁊ opa ei⁹ non pfecerunt. Propter h̄ esdra vacua vacuis. ⁊ plena plenis. Ecce tp̄s veniet. ⁊ erit qn̄ venient signa que p̄dixi tibi. Et apparebit sponsa ⁊ apparescēs ostendeť q̄ nunc subduciť ťra. ⁊ ois q̄ liberatus est de p̄dictꝭ malis· ipse videbit mirabilia mea. Reuelabitur. n. filius meus ihesus cū his q̄ cū eo sūt. ⁊ iocūdabūť q̄ relicti sūt in annis q̄dringētis. ⁊ erit p⁹ annos hos ⁊ morietur fili⁹ me⁹ xp̄s. ⁊ oēs q̄ spiramentū hn̄t hoies. ⁊ ꝯuerteť seculū i antiquū silentiū dieb⁹ septē sicut i p̄orib⁹ iudicijs· ita ut nemo derelinq̄ť. ⁊ erit post dies septem. ⁊ excitabiť qd̄ nōdū vigilat seculū. ⁊ morietur corruptū. Et terra reddet q̄ in ea dormiūt. ⁊ puluis q̄ i eo silētio hitāt. ⁊ ꝓmptuaria reddent q̄ eis cōmēdate sūt aie. Et reuelabiť altissim⁹ sup sedē iudicij. ⁊ ptransibunt miserie ⁊ longanimitas cōgregabiť. Judiciū aūt solū remanebit: v̄itas stabit ⁊ fides ꝯualescet Et op⁹ subsequeť. ⁊ merces ostendetur. ⁊ iusticie vigilabūt. ⁊ iniusticie nō dominabūť. Et dixi: Prim⁹ abrahā ꝓpter sodomitas orauit· ⁊ moyses ꝓ prib⁹ q̄ in deserto peccauerunt. ⁊ q̄ p⁹ eū ꝓ isrl' in dieb⁹ achaz ⁊ samuelis ⁊ dauid ꝓ confractiōē. ⁊ salomō ꝓ eis q̄ venerunt

in sanctionē. ⁊ helias ꝑ his q̇ pluuiā accepe-
runt ⁊ ꝑ mortuo ut viuēt. ⁊ ezechias ꝑ ꝑplo
in dieb⁹ sennacherib. ⁊ multi ꝑ multis. Si ḡ
mō qñ corruptibile increuit. ⁊ iiusticia mul-
plicata ē. ⁊ orauerūt iusti ꝑ impijs: quare ⁊
nūc sic nō erit? Et respondit ad me. ⁊ dixit:
Pñs seculū nō ē finis: glīa in eo frequēs ma-
net. ꝑpt̄ h̄ orauerūt ꝑ inualidis. Dies. n. iu-
dicij erit finis tpis hui⁹. ⁊ initiū tpis futuri
īmortalitat̄: i q̄ ptrāsiuit corruptela. soluta
ē intēperātia. abscisa est incredulitas: creuit
aūt iusticia. orta ē v̄itas. Tūc. n. nemo potīt
saluare eū qui perijt: neq₃ demergē q̇ vincit
Et rn̄di. ⁊ dixi: Hic s̄mo me⁹ p̄m⁹ ⁊ nouissi-
mus: qm̄ meli⁹ erat nō dare t̄rā adā: uel cū
iam dedisset coercē eū ut nō peccaret. Quid
n. ꝓdest oīb⁹ in p̄nti viuē in tristicia. ⁊ mor-
tuos sꝑare punitionē? O tu q̇d fecisti adam
Si. n. tu peccasti nō ē fact⁹ soli⁹ tu⁹ casus: s̄
⁊ nr̄ q̇ ex te aduenim⁹. Quid. n. ꝓdest nob̄ si
ꝓmissū ē nob̄ imortale tp̄s: nos aūt morta-
lia oꝑa egimus? Et qm̄ p̄dicta ē nob̄ ꝑhen-
nis spes: nos v̄o pessimi vani facti sum⁹. Et
qm̄ reposita sūt nobis h̄itacula sanitat̄ ⁊ se-
curitat̄: nos v̄o male ꝯuersati sum⁹. Et qm̄
reposita gloria altissimi ꝑtegere eos q̇ tarde
cōuersati sūt: nos aūt pessimis vijs ambula-
uim⁹. Et qm̄ ostendet paradisus cui⁹ fruct⁹
icorrupt⁹ ꝑseuerat in q̄ ē securitas ⁊ medela.
nos v̄o nō igrediemur. In ingratis. n. locis
cōuersati sum⁹. Et qm̄ suꝑ stellas fulgebunt
facies eoꝝ q̇ abstinentiā habuerūt: nr̄e autē
facies suꝑ tenebras nigre. Non. n. cogitaui-
mus viuētes qñ iiq̇tatē faciebam⁹. q₃ icipie-
mus p⁹ mortē pati. Et rn̄dit. ⁊ dixit: Hoc est
cogitamentū certamis q̇ certabit q̇ suꝑ t̄rā
nat⁹ est hō: ut si vict⁹ fuerit patiat̄ q̇ dixisti.
Si aūt vicerit recipiet q̇ dico: qm̄ h̄ ē vita
quā moyses dixit cū viuēt ad ꝑplm̄. dicens:
Elige tibi vitā ut viuas. Nō crediderūt aūt
ei: s̄ nec p⁹ eū ꝓph̄is. Sed nec mihi q̇ locut⁹
sū ad eos: qm̄ nō eēt tristicia i ꝑditionē eoꝝ
sicut futurū ē gaudiū suꝑ eos q̇b⁹ ꝑsuasa est
sal⁹. Et rn̄di. ⁊ dixi: Scio dn̄e qm̄ vocat⁹ est
altissim⁹ misericors in eo q₃ misereat̄ his qui
nōdū i seculo aduenerūt. ⁊ q₃ misereat̄ illis q̇
cōuersionē faciūt in lege ei⁹. ⁊ lōganimis est
qm̄ lōganimitatē p̄stat his q̇ peccauerūt q̄si
suis oꝑib⁹. ⁊ munific⁹ est: qm̄ quidē donare
vult ꝑ exigentijs. ⁊ multe mīe: qm̄ multipli-
cat magī mīas his q̇ p̄ntes sūt ⁊ q̇ p̄terierūt
⁊ q̇ futuri sūt. Si. n. nō multiplicauerit mi-
sericordias suas. nō viuificabit̄ seculum cū
his q̇ inhereditabant in eo. Et donat: qm̄ si
nō donauerit de bonitate sua. ut alleuent̄ hi
q̇ iniq̇tatē fecerūt de suis iniq̇tatib⁹: non po-
terit decies millesima pars viuificari hoīu₃.
Et iudex. si nō ig̃uerit his q̇ curati sunt v̄bo
ei⁹. ⁊ deleuerit multitudinē ꝯtemptionū non
fortassis derelinq̄rent̄ inumerabili multitu-
dine nisi pauci valde.

VIII

Et rn̄dit ad me. ⁊ dixit. Hoc seculum
fecit altissim⁹ ꝑpt̄ multos: futurum
aūt ꝑpter paucos. Dicā aūt corā te
silitudinē esdra. Quō aūt introgabis t̄rā. ⁊
dicet tibi: qm̄ dabit t̄rā multā magis vnde
fiat fictile. paruū aūt puluerē vnde aurū fit.
sic ⁊ act⁹ p̄ntis seculi. Multi q̇dē creati sunt:
pauci aūt saluabūt̄. Et rn̄di. ⁊ dixi: Absorbe
ḡ aīa sensū. ⁊ deuora q̇ sapit. Conuenisti. n.
obaudire. ⁊ ꝓphare voles? Nec. n. tibi est da-
tū spatiū: nisi solūmō viuē. O dn̄e si non per-
mittes seruo tuo ut orem⁹ corā te. ⁊ des nob̄
semen cordi ⁊ sensui culturā: vnde fruct⁹ fi-
at: vnde viuere possit oīs corrupt⁹ q̇ portabit
locū hoīs? Sol⁹. n. es. ⁊ vna plasmatio nos
sum⁹ manuū tuaꝝ sicut locutus es. Et quō
nūc i matrice plasmatū est corp⁹ ⁊ p̄stas mē-
bra. ꝯseruat̄ in igni ⁊ aq̄ tua creatio. ⁊ nouē
mēsib⁹ patit̄ tua plasmatio tuā creaturā q̄ i
ea creata est: ipsū aūt q̇ seruat ⁊ q̇ seruat̄
vtraq₃ s̄uabūt̄. s̄uataq₃ qn̄q₃ iteꝝ reddit ma-
trix q̄ in ea creuerūt. Impasti. n. ex ipsis mē-
bris h̄ ē mām̄illis p̄bere lac fructui mām̄il-
larū: ut nutriat̄ id q̇ plasmatū ē vsq₃ i tēp⁹
aliq̇. ⁊ p⁹ ea disponas eum tue mīe. Enutri-
uisti eū tua iusticia. ⁊ erudisti eū in lege tua.
⁊ corripuisti eū tuo intellectu. ⁊ mortificabis
eū ut tua creat̄a. ⁊ viuificab̄ eū ut tuū opus.
Si ḡ ꝑdider̄ eū q̇ tant̄ laborib⁹ plasmat⁹ ē:
tuo iussu facile est ordinari ut ⁊ id q̇ fiebat
s̄uaret̄. Et nūc dn̄e dicā: de oī hoīe tu magis
scis. de ꝑplo aūt tuo ob quē doleo. ⁊ de h̄edi-
te tua ꝑpt̄ quā lugeo. ⁊ ꝑpter isrl̄ ꝑpt̄ quē tri-
stis sum. ⁊ de iacob ꝑpt̄ quē doleo: iō incipiā
orare corā te ꝑ me ⁊ ꝑ eis: qm̄ video lapsus
nr̄os q̇ inh̄itam⁹ t̄rā. S₃ audiui celeritatē iu-
dic̄ q̇ futur⁹ ē. Iō audi vocē meā. ⁊ intellige
s̄monē meū. ⁊ loq̄r corā te. Initiū v̄boꝝ es-
dre: p̄us q₃ assumet̄. Et dixi. Dn̄e qui inh̄itas
seculū. cui⁹ oculi eleuati i suꝑna ⁊ aere. ⁊ cui⁹
thron⁹ inestimabilis ⁊ glīa incōprehēsibilis

cui astat exercitus angelorū cū tremore q̄ꝝ
ꝯuatio i vento ⁊ igni ꝯuertit: cuiꝰ ꝟbū verū ⁊
dicta pseuerātia: cuiꝰ iussio fortꝫ ⁊ dispositio
t̄ribilis: cuiꝰ aspectꝰ arefacit abyssos. ⁊ indi-
gnatio tabescē facit mōtes. ⁊ ꝟitas testificat̄
Exaudi orationē ꝯui tui. ⁊ auribꝰ ꝑcipe ꝑca
tionē figmēti tui. Dū.n. viuo loq̄r: ⁊ dū sa-
pio r̄ndebo. Nec respicias ꝓpli tui delicta: sꝫ q̄
tibi i ꝟitate ꝯuiūt. Nec itēdas ipia gētiū stu-
dia. sꝫ q̄ tua testimonia cū dolorībꝰ custodier̄t
Nec cogites q̄ i ꝯspectu tuo false conuersati
sūt: sꝫ memorare q̄ ex voluntate tua timorē
ꝯguerūt. Neqꝫ volueris ꝑdē q̄ pecudū mores
habuer̄t: sꝫ respicias eos q̄ legē tuā splēdide
docuer̄t. Nec indigneris eis q̄ bestijs peiores
iudicati sūt: sꝫ diligas eos q̄ sp̄ in tua iusticia
ꝯfidūt ⁊ gloria. Q̄m nos ⁊ p̄res nr̄i talibus
morbis languemꝰ: tu aūt ꝓpter nos pctōres
misericors vocaberis. Si.n. desideraueris ut
nr̄i miserearis. tūc misericors vocaberis: nobis
aūt nō h̄ntibꝰ opa iusticie. Justi.n. q̄bꝰ sunt
opa multa reposita: ex ꝓprijs opibꝰ recipient
mercedem. Quid ē.n. hō ut ei indigneris aū
genus corruptibile. ut ita amarꝰ sis de ipso?
Jn ꝟitate.n. nemo de genitis ē q̄ nō ipie ges-
sit. ⁊ de ꝯfitētibꝰ q̄ nō deliquit. Jn h̄.n. annū-
ciabit̄ iusticia tua ⁊ bonitas tua dn̄e: cū mi-
sertꝰ fueris eis q̄ nō h̄nt substantiā bonoꝝ ope-
rū. Et r̄ndit ad me. ⁊ dixit: Recte locutꝰ es
aliqua. ⁊ iuxͣ sermōes tuos sic ⁊ fiet. Q̄m nō
vere cogitabo sup plasma eoꝝ q̄ peccauerunt
aū mortē aū iudiciū aū ꝑditionē: sꝫ iocūda-
bor sup iustoꝝ figmentū. ⁊ memorabor pere-
grinationis eoꝝ ⁊ saluationis ⁊ mercedis re-
ceptiōis. Quō ḡ locutꝰ sū. sic ⁊ ē. Sic.n. agri-
cola serit sup t̄rā semina multa ⁊ plātatiōes
multitudinis plātat. sꝫ nō i tp̄e oīa q̄ semina-
ta sūt saluāt̄. sꝫ nec oīa q̄ plātata sūt radica-
būt: sic ⁊ q̄ i seculo semiati sūt nō oēs salua-
būt̄. Et r̄ndi. ⁊ dixi. Si inueni grām loquar.
Quō semen agricole si nō ascēderit aut non
accepit pluuiā tuā i tp̄e aut si corruptū fue-
rit multitudine pluuie: sic perit ⁊ silit̄ hō qui
manibꝰ tuis plasmatꝰ ē. ⁊ tu ei imago noīa-
tus: q̄m similatꝰ es ei. ꝓpter quē oīa plasma-
sti. ⁊ similasti semini agricole. Nō irascaris
sup nos: sꝫ ꝑce ꝓplo tuo. ⁊ miserere h̄editati
tue. Tu aūt creat̄e tue misereris. Et r̄ndit ad
me. ⁊ dixit: Que sunt p̄ntia p̄ntibꝰ. ⁊ q̄ futa
futuris. Multū.n. tibi restat ut possis diligē
meā creaturā sup me: tibi aūt frequenter ⁊
ipsi ꝓximaui: iniustis aūt nūq̄. Sꝫ ⁊ in h̄ mi-
rabilis es corā altissimo: q̄m h̄uiliasti te si-
cut decet te. ⁊ non iudicasti te. ut int̄ iustos
plurimū glorificeris. Propt̄ qd̄ miserie mul-
te ⁊ miserabiles efficiēt̄ eis q̄ h̄itāt seculū in
nouissimis: q̄a i multa supbia āmbulauerūt.
Tu aūt ꝓ te itellige. ⁊ de similibꝰ tuis inq̄re
gloriā. Uob̄.n. aptus ē paradisus. plātata ē
arbor vite. ꝑparatū ē futuꝝ tēpꝰ. ꝑparata est
abūdātia. edificata ē ciuitas. ꝓbata ē req̄es
ꝑfecta ē bonitas. ⁊ ꝑfecta sapia. Radix mali
signata ē a vob̄: infirmitas ⁊ tinea a vob̄ ab-
scōsa ē. ⁊ i infernū fugit corruptio i obliuio-
ne. Transierūt dolores. ⁊ ostensus ē in fine
thesaurꝰ imortalitatꝫ. Noli ḡ adijcē inq̄ren-
do de multitudine eoꝝ q̄ pereūt. Nam ⁊ ipsi
accipiētes libtatē spreuerūt altissimū. ⁊ legē
eiꝰ contēpserūt. ⁊ vias eiꝰ dereliquerūt. Ad-
huc aūt iustos eiꝰ cōculcauerūt. ⁊ dixerūt in
corde suo nō esse deū. ⁊ q̄dem sciētes q̄m mo-
riūt̄. Sicut.n. vos suscipiēt q̄ p̄dicta sunt: sic
eos sitꝫ ⁊ cruciatus q̄ ꝑparata sūt. Nō.n. vo-
luit hoiem disꝑdi. Sꝫ ⁊ ipsi q̄ creati sūt. coin-
quinauerūt nomē eiꝰ q̄ fecit eos. ⁊ ingr̄ti fue-
rūt ei q̄ ꝑparauit eis vitā. Qua ꝓpt̄ iudiciū
meū mō appropinquat. Que nō oibꝰ demō-
straui nisi tibi. ⁊ tibi similibꝰ paucis. Et r̄ndi
⁊ dixi: Ecce nūc dn̄e demōstrasti mihi multi-
tudinem signoꝝ q̄ icipies facē in nouissimis
sꝫ nō demōstrasti mihi quo tp̄e. IX.

Et r̄ndit ad me. ⁊ dixit: Metiēs me-
tire tp̄s i semetipso. ⁊ erit cū videris
q̄n trāsierit ps q̄dā signoꝝ q̄ p̄dicta
sūt: tūc intelliges q̄m ipsū ē tp̄s in q̄ icipiet al-
tissimus visitare seculū qd̄ ab eo factū ē. Et
q̄n videbit̄ in seculo motio locorū ⁊ ꝓplorū
turbatio: tūc intelliges q̄m de his erat altissi-
mus locutꝰ: a diebꝰ q̄ fuerūt aū te ab initio.
Sic.n. oē qd̄ factū ē i seculo. initiū hꝫ ꝑic̄ ⁊ cō
sūmationē. ⁊ ꝯsūmatio ē manifesta: sic ⁊ al-
tissimi tp̄a. initia h̄nt manifesta i prodigijs ⁊
ꝟtutibus ⁊ cōsūmatiōes i actu ⁊ i signis. Et
erit ois q̄ saluꝰ factꝰ fuerit. ⁊ q̄ pot̄it effugē ꝑ
opa sua. ⁊ ꝑ fidē in q̄ credidistis relinquet̄ de
p̄dictꝫ ꝑiculis. ⁊ videbit salutare meū i terra
mea. ⁊ in finibꝰ meis: q̄m scificaui me a secu-
lo. Et tunc miserebūt̄ q̄ nūc abusi sunt vias
meas. ⁊ i tormētis cōmorabūt̄ h̄i q̄ eas ꝓie-
cerūt i ꝯtemptu. Qui.n. nō cognouerūt me
viuētes h̄n̄ficia ꝯsecuti. ⁊ q̄ fastidierunt legē
meā cū adhuc erant h̄ntes libertatem. ⁊ cū

adbuc eēt eis aptꝰ pnīe locus nō intellexerūt
ſ ſprcuerūt: hos oportet pꝰ mortē in crucia-
mēto ꝯgnoſcē. Tu ḡ noli adbuc curioſus eē
quō ipij cruciabunt: ſ inq̄re quō iuſti ſalua-
bunt. ⁊ q̄rū ſeculū. ⁊ ꝓpt q̄s ſeculū. ⁊ qñ. Et
rn̄di ⁊ dixi: Olim locutꝰ ſū ⁊ nūc dico ⁊ pꝰ ea
dicā. qm̄ plures ſūt q̇ pereūt q̄ꝫ q̇ ſaluabūt:
ſicut multiplicat fluctꝰ ſup̱ guttam. Et rn̄dit
ad me. ⁊ dixit: Qualis ager talia ⁊ ſemia: ⁊
q̄les flores tales ⁊ tincture. ⁊ q̄lis opator. ta
lis ⁊ creatio. ⁊ qualis agricola talis cultura
qm̄ tp̄s erat ſeculi. Et nūc cū eēm parās eis
bis q̇ nūc ſūt añq̄ꝫ fieret ſeculū i q̄ h̄itarēt. ⁊
nemo ꝯdixit mihi: Tūc. n. q̇ſqꝫ ⁊ nūc creat i
mūdo h̄ pato ⁊ mēſe indeficiēti ⁊ lege iueſti-
gabili: corrupti ſūt mores eoꝝ. Et ꝯſidera-
ui ſeculū. ⁊ ecce erat piculū ꝓpt cogitatiōes
que i eo aduenerūt. Et vidi ⁊ pepci ei valde:
⁊ ſuaui mihi acinū de botro. ⁊ plātationē de
tribu multa. Pereat ḡ multitudo q̄ ſine cā
nata ē. ⁊ ſeruet acinꝰ meꝰ ⁊ plātatio mea: q̇a
cū multo labore pfeci. Tu aūt ſi adbuc itro-
mittas ſeptē dies alios ſ nō ieiunabis i eis:
ibis i cāpū florū vbi domꝰ nō eſt edificata. ⁊
manducabis ſolūmō de floribꝰ cāpi. ⁊ carnē
nō guſtabis. ⁊ vinū nō bibes: ſ ſolūmō flo-
res. Deꝑcare altiſſimū ſine intmiſſiōe. ⁊ veniā
⁊ loquar tecū. Et ꝓfectꝰ ſū ſicut dixit mihi in
campū q̇ vocat ardath ⁊ ſedi ibi i floribꝰ. Et
de herbis agri māducaui. ⁊ facta ē eſca earū
mihi in ſaturitatē. Et factū ē pꝰ dies ſeptē ⁊
ego diſcūbebā ſup̄ fenū. ⁊ cor meū iteꝝ tur-
babat ſicut ante. Et aptū eſt os meum. ⁊ in-
choaui dicē corā altiſſimo. ⁊ dixi: O dn̄e te
nob̄ oſtēdēs oſtēſus es pr̄ibꝰ nr̄is i deſerto:
qō nō calcat ⁊ infructuoſo: qñ erāt exeūtes
de egypto. ⁊ dicēs dixiſti: Tu iſrl̄ audi me:
⁊ ſemē iacob intēde ſermōibꝰ meis. Ecce. n.
ego ſemino i vobis legē meā. ⁊ faciet in vob̄
fructū. ⁊ glorificabimini in eo p ſeculū. Nā
pr̄es nr̄i accipiētes legē nō ſeruauerūt. ⁊ le-
gitima mea nō cuſtodierūt. ⁊ factꝰ ē fructus
leg̃ non parēs. Nec. n. poterat qm̄ tuꝰ erat: nā
q̇ acceperūt perierūt nō cuſtodiētes qō i eis
ſeminatū fuerat. Et ecce cōſuetudo eſt: ut cū
acceperit t̄ra ſemen. uel nauē mare. uel vas
aliqō eſcā uel potū: cū fuerit extminatū id in
q̄ ſeminatū ē uel i qō miſſū eſt: ſimul id qō ſe-
minatū ul̄ miſſū ē ul̄ q̄ ſuſcepta ſūt extmināt
⁊ ſuſcepta iam nō manēt apud nos. Sꝫ nob̄
ſic nō factū ē. Nos q̇dē q̇ legē accepimꝰ pec-
cantes ꝑiuimꝰ ⁊ cor nr̄m qō ſuſcepit eā. nam
lex nō perijt: ſ ꝑmāſit in ſuo labore. Et cū lo-
q̄rer h̄ i corde meo: reſpexi oculis meis ⁊ vi-
di mulierē i dextera pte. Et ecce h̄ lugebat ⁊
plorabat cū voce magna. ⁊ aio dolebat val-
de. ⁊ veſtimenta eius diſciſſa. ⁊ cinis ſup̱ ca-
put eius. Et dimiſi cogitatus i quibꝰ erā co-
gitans. ⁊ cōuerſus ſū ad eā. ⁊ dixi ei: Ut q̇d
fles. ⁊ q̇d doles aio? Et dixit ad me. Dimit-
te me dn̄e meus ut defleam me. ⁊ adijciā do-
lorē qm̄ valde amara ſū aio. ⁊ humiliata ſū
valde. Et dixi ei. Quid paſſa es? Dic mihi.
Et dixit ad me: Sterilis fui ego famula tua
⁊ nō peperi h̄ñs maritū ānis trigita. Ego. n.
p ſingulas horas ⁊ p ſinglos dies ⁊ ānos tri-
gita hos. deprecor altiſſimū nocte ac die. Et
factū ē pꝰ trigita ānos exaudiuit me deꝰ an-
cillā tuā: ⁊ vidit hūilitatē meā ⁊ attēdit tri-
bulatiōi mee: ⁊ dedit mihi filiū. Et iocūda-
ta ſū ſup̱ eū valde ego ⁊ vir meꝰ ⁊ oēs ciues
mei: ⁊ honorificabamꝰ valde fortem. Et nu-
triui eū cū labore multo. ⁊ factū ē cū creuiſ-
ſet ⁊ veniſſet accipere vxorē: feci diem epuli.

X

Et factū ē cū introiſſet filiꝰ meꝰ
i thalamo ſuo: cecidit ⁊ mortuꝰ eſt:
⁊ euertimꝰ oēs luia. Et ſurrexerunt
oēs ciues mei ad ꝯſolandū me. ⁊ q̇eui vſqꝫ in
aliū diē. vſqꝫ nocte. Et factū ē cū oēs q̇euiſ-
ſent ut me ꝯſolarēt ut q̇eſcerē. ⁊ ſurrexi noc-
te ⁊ fugi ⁊ veni ſicut vides in h̄ cāpo: ⁊ cogi-
to iā nō reuerti in ciuitatē: ſ h̄ ꝯſiſtē. ⁊ neqꝫ
manducare neqꝫ bibē: ſ ſine intmiſſiōe lugē
⁊ ieiunare vſqꝫ dū moriar. Et dereliq̇ ſmo-
nes i quibꝰ erā. ⁊ rn̄di cū iracūdia ad eam. ⁊
dixi: Stulta ſup̱ oēs mulieres; nō vides luc-
tū nr̄m ⁊ q̄ nob̄ ꝯtingūt? Qm̄ ſyon mr̄ nr̄a
oi triſticia cōtriſtat. ⁊ hūilitate hūiliata ē ⁊
luget validiſſime. Et nūc qm̄ oēs lugemꝰ ⁊
triſtes ſumꝰ. qm̄ oēs cōtriſtati ſumꝰ: tu autē
cōtriſtaris i vno filio? Interroga. n. t̄rā ⁊ dicet
tibi. qm̄ h̄ ē q̄ debeat lugē caſū tantoꝝ ſup̱ eā
germinantiū. Et ex ipſa ab initio oēs nati ⁊
alij veniēt. Et ecce pene oēs i ꝑditionē ābu-
lant. ⁊ extminiū fit multitudo eoꝝ. Et q̇s ḡ
debet lugē mag̃. niſi h̄ q̄ tā magnā multitu-
dinē ꝑdidit: q̄ꝫ tu que ꝓ vno doles? Si aūt
dicis mihi qm̄ nō ē planctꝰ meꝰ ſilis t̄re: qm̄
fructꝰ ventris mei ꝑdidi. quē cū meroribus
pepi ⁊ cū doloribꝰ genui: terra aūt ſm viam
t̄re: abijtqꝫ in ea multitudo pn̄s: quō euenit:
⁊ ego tibi dico. Sicut tu cū labore pepiſti: ſic

⁊ t̃ra dat fructũ suũ· hoĩ ab initio ei q̇ fecit eã.
Nunc g̃ retine apud temetipsam dolorẽ tuũ.
⁊ fortit̃ fer q̇ tibi ɔtigerũt casus. Si.n. iusti-
ficaueris t̃minũ dei ⁊ ɔsiliũ suũ· recipies i tem-
pore. ⁊ i talib⁹ collaudaberis. Ingredẽ g̃ in ci-
uitatẽ ad virũ tuũ. Et dixit ad me. Nõ faciã
neq; igrediar ciuitatẽ: s; hic moriar. Et appo-
sui adhuc loqui ad eã. ⁊ dixi: Noli facẽ hũc
sermonẽ: s; ɔsenti ꝑsuadenti. Quot.n. casus
syon? Consolare ꝓpter dolorẽ ierlm. Vides.n
qm̃ scificatio nr̃a deserta effecta est. ⁊ altare
nr̃m demolitũ est. ⁊ tẽplũ nr̃m destructũ est. ⁊
psalteriũ nr̃m hũiliatũ est. ⁊ hymn⁹ cõticuit:
⁊ exultatio nr̃a dissoluta ẽ. ⁊ lumẽ candela-
bri nr̄i extinctũ est. ⁊ archa testamenti nr̄i di-
repta est. ⁊ scã nr̃a ɔtaminata sũt. ⁊ nomẽ qd̉
inuocatũ ẽ sup̱ nos pene ꝓphanatũ ẽ. ⁊ liberi
nr̄i cõtumeliã passi sũt. ⁊ sacerdotes nr̄i suc-
censi sũt. ⁊ leuite nr̄i i captiuitatẽ abierunt. ⁊
v̄gines nr̃e coinq̇nate sũt. ⁊ mulieres nostre
vim passe sũt. ⁊ iusti nr̄i rapti sunt. ⁊ paruuli
nr̄i ꝑditi sunt. ⁊ iuuenes nr̄i seruierũt. ⁊ for-
tes nr̄i inualidi facti sunt. Et qd̉ oiu; maius
signaculũ syon: qm̃ resignata ẽ de gloria sua
Nã ⁊ tradita ẽ in manib⁹ eoꝝ q̇ nos oderũt.
Tu g̃ excute tuã tristiciam multã. ⁊ depone
abs te multitudinẽ dolorum ut tibi repꝓpitiet̃
fortis. ⁊ requiẽ faciet tibi altissim⁹· requietionẽ
laborũ. Et factũ ẽ cũ loq̃bar ad eã· facies ei⁹
fulgebat subito ⁊ spẽs: corusc⁹ fiebat visus
ei⁹: ut essem pauens valde ad eã. ⁊ cogitarẽ
q̇d esset hoc. Et ecce subito emisit sonitũ vocis
magnũ timore plenũ: ut cõmoueret̃ terra a
mulieris sono. Et vidi. ⁊ ecce amplius mulier
nõ cõparebat mihi: s; ciuitas edificabat̃ ⁊ lo-
cus demõstrabat̃ de fundamẽtis magnis. ⁊ ti-
mui ⁊ clamaui voce magna. ⁊ dixi? Vbi est
huriel angel⁹ q̇ a ꝑ̄ncipio venit ad me? Qm̃
ipse me fecit venire in multitudine in excessu
mẽtis hui⁹. Et fact⁹ ẽ finis me⁹ in corruptio-
nẽ. ⁊ oro mea i impꝓperiũ. Et cũ essem loquẽs
ego hec: ecce venit ad me ⁊ vidit me. Et ecce
erã posit⁹ ut mortu⁹. ⁊ intellect⁹ meus aliena-
tus erat. Et tenuit dexterã meam ⁊ cõforta-
uit me. ⁊ statuit me super pedes meos. Et di-
xit mihi: Quid tibi est ⁊ quare conturbatus
est intellectus tuus ⁊ sensus cordis tui: ⁊ q̃-
re conturbaris? Et dixi: Quoniam dereli-
quisti me. Et ego q̇dẽ feci f̃m s̃mones tuos
⁊ exiui in campũ. ⁊ ecce vidi ⁊ video qd̉ nõ
possũ enarrare. Et dixit ad me. Sta ut vir:
⁊ cõmouebo te. Et dixi: Loq̃re dñe me⁹ tu in
me. Noli me derelinq̃re ut non frustra mo-
riar: qm̃ vidi q̄ nõ sciebam. ⁊ audio q̄ nõ scio
Aut nũq̇d sensus me⁹ fallit̃. ⁊ aĩa mea sup̄p-
mat? Nũc g̃ dep̄cor te: ut demonstres seruo
tuo de excessu hoc. Et r̄ndit ad me. ⁊ dixit:
Audi me. ⁊ docẽã te. ⁊ dicam tibi de quib⁹ ti-
mes: qm̃ altissimus reuelauit tibi mysteria
multa. Vidit rectã viã tuã: qm̃ sine intermis-
sione ɔtristabaris ꝓ ꝑplo tuo. ⁊ valde lugebas
ꝓpter syon. Hic g̃ itellect⁹ visiõis q̄ tibi appa-
ruit añ paululũ. Quã vidisti lugẽtẽ inchoa-
sti ɔsolari eã: nũc aũt iam speciẽ mulieris nõ
vides· sed appꝑuit tibi ciuitas edificari. ⁊ qm̃
enarrabat tibi de casu filij sui. Hec absolutio
est. Hec mulier quã vidisti. hec ẽ syon. ⁊ qm̃
dixit tibi quã ⁊ nũc cõspicies· ut ciuitatẽ edi-
ficatã. Et qm̃ dixit tibi q̇a sterilis fuit ãnis
trigita; ꝓpter qd̉ erãt ãni.s. trigita qñ nõ erat
in ea adhuc oblatio ablata. Et factũ ẽ p⁹ an-
nos trigita edificauit salomon ciuitatẽ ⁊ ob-
tulit oblationes: tũc fuit qñ pꝑpit sterilis fi-
liũ. Et qd̉ tibi dixit: qm̃ nutriuit eũ cũ labo-
re: hoc erat hitatio in irlm. Et qm̃ dixit tibi q̄
fili⁹ me⁹ veniẽs in suo thalamo mortu⁹ eẽt. ⁊
cõtigisset ei cas⁹: hoc erat q̄ facta ẽ ruina irlm
Et ecce vidisti silĩtudinẽ ei⁹. ⁊ qm̃ filiũ luge-
ret· inchoasti ɔsolari eam. ⁊ de his q̄ cõtige-
rũt hec erãt tibi aperiẽda. Et nunc videt altis-
simus qm̃ ex aĩo contristat⁹ es. ⁊ qñ ex toto
corde pateris ꝓ ea· oñdit tibi claritatem gl̃ie
ei⁹ ⁊ pulchritudinẽ decoris ei⁹. Propt̃ea.n. di-
xi tibi ut maneres i cãpo vbi dom⁹ nõ est edi-
ficata. Sciebã.n. ego qm̃ altissim⁹ incipiebat
tibi oñdere hec: ꝓpt̃ea dixi tibi ut venires in
agrũ vbi nõ ẽ fũdamentũ edificij. Nec.n. po-
terat opus edificij hoĩs sustineri in loco vbi
icipiebat̃ altissimi ciuitas ostẽdi. Tu g̃ noli
timẽ neq; expauescat cor tuũ: s; igredẽ ⁊ vi-
de splendorẽ ⁊ magnitudinẽ edificij· quantũ
capax ẽ tibi visu oculoꝝ videẽ. ⁊ p⁹ hec audies
quãtũ capit audit⁹ auriũ tuaꝝ audire. Tu.n
beatus es p̄ multis. ⁊ vocat⁹ es apud altissi-
mũ· sicut ⁊ pauci. Nocte aũt q̄ in crastinũ fu-
tura ẽ manebis hic. ⁊ ostẽdet tibi altissimus
eas visiões su p̄moꝛũ q̄ faciet altissim⁹ his q̇
hitãt sup̱ t̃rã a nouissimis dieb⁹. Et dormiui
illã noctẽ ⁊ aliã: sicut dixerat mihi.

XI

Et vidi somnium. ⁊ ecce ascendebat
de mari aquila cui erant duodecim
ale pennarum. ⁊ capita tria. Et vidi

⁊ ecce expādebat alas suas in oēm trā. ⁊ oēs
venti celriter sufflabāt i eā ⁊ colligebāt. Et vidi
⁊ de pēnis ei⁹ nascebāt ꝯrie pēne. ⁊ ipse fiebāt
in pennaculis minutis ⁊ modicis. Nā capita
ei⁹ erāt qescētia. ⁊ dimidiū caput erat mai⁹
alioꝝ capitū: ſ ipsa qescebat cū eis. Et vidi
⁊ ecce aqla volauit i pēnis suis. ⁊ regnuit sup
trā ⁊ sup eos q hitāt i ea. Et vidi qm subiec-
ta erant ei oia sub celo. ⁊ nemo illi ꝯdicebat
neqꝫ vn⁹ de creatā q ē sup trā. Et vidi. ⁊ ecce
surrexit aquila sup vngues suos. ⁊ misit vo-
cē pēnis suis dicens: Nolite oēs simul vigi-
lare: dormite vnusqsqꝫ in loco suo. ⁊ p temp⁹
vigilate. Capita āt i nouissimo suēt. Et vi-
di: ⁊ ecce vox non exibat de capitib⁹ eius. sed
de medietate corpis ei⁹. Et numeraui ꝯrias
pennas ei⁹. ⁊ ecce ipse erant octo. Et vidi: ⁊
ecce a dextera pte surrexit vna penna. ⁊ reg-
uit sup oēm trā. Et factū ē cū regnaret. venit
ei finis. ⁊ nō apparuit loc⁹ ei⁹. ⁊ sequens ex-
urrexit ⁊ regnabat. Ipsa multū tenuit tēp⁹.
Et factū est cū regnret: ⁊ veniebat finis ei⁹ ut
nō appareret sicut pōr. ⁊ ecce vox emissa est
illi dicēs: Audi tu q tāto tpe tenuisti terram
Hec ānūcio tibi anteqꝫ incipias nō apparē.
Nemo p⁹ te tenebit tps tuū. ſ nec dimidium
ei⁹. Et leuauit tētia ⁊ tenuit pncipatū sicut ⁊
pōres. ⁊ nō apparuit ⁊ ipsa. Et sic ꝯtingebat
oib⁹ aliis singillati pncipatū gerere. ⁊ iterū
nusqꝫ cōparere. Et vidi: ⁊ ecce i tpe sequētes
pēne erigebāt a dextera pte ut tenerēt ⁊ ipse
pncipatū. ⁊ ex his erāt q tenebāt: ſ tn statim
nō cōpatescebāt: nā ⁊ aliq ex eis erigebant:
ſ nō tenebāt pncipatū. Et vidi p⁹ hec: ⁊ ecce
nō cōparuerūt duodeci pēne ⁊ duo pēnacu-
la. ⁊ nihil superat i corpe aqle nisi duo capi-
ta qescentia ⁊ sex pennacula. Et vidi: ⁊ ecce
sex pēnaculis diuise sūt due. ⁊ manserunt sub
capite qd est ad dexterā ptē. Nā qtuor man-
serūt in loco suo. Et vidi: ⁊ ecce h subalares
cogitabāt se erigē. ⁊ tenē pncipat⁹. Et vidi
⁊ vna erecta ē ſ stati nō cōparuit. Et secūde
veloci⁹ qꝫ pōres nō cōpuerūt. Et vidi: ⁊ ecce
due q supauerūt apud semetipsas cogitabāt
⁊ ipse regnare. ⁊ in eo cū cogitarēt. ecce vnū
qescentiū capitū qd erat mediū euigilabat.
Hoc. n. erat duorū capitū mai⁹. Et vidi qm
cōpleta sūt duo capita secū. ⁊ ecce cōuersū est
caput cū his q cū eo erant. ⁊ comedit duas
subalares q cogitabāt regre. Hoc aūt caput
pcōterruit oēm trā. ⁊ dñabat in ea his q ha-
bitāt trā cū labore multo. ⁊ potentatū tenuit
orb trāꝝ sup oēs alas q fuerūt. Et vidi p⁹ h.
⁊ ecce mediū caput subito nō cōparuit. ⁊ hoc
sic ale. Supauerūt aūt duo capita: q ⁊ ipsa
silit regnuerūt sup trā. ⁊ sup eos q hitāt i ea.
Et vidi: ⁊ ecce deuorauit caput a dextera pte
illud quod a leua. Et audiui vocem dicentē
mihi. Conspice ꝯ te. ⁊ cōsidera quod vides.
Et vidi: ⁊ ecce sicut leo cōcitat⁹ de silua ru-
giēs. ⁊ vidi qm emittebat vocē hois ad aq-
lam. Et dixit dicēs: Audi tu ⁊ loqr ad te. ⁊
dicit altissim⁹ tibi. Nonne tu es q supasti de
qtuor aialib⁹ q fecerā regre in seculo meo. ⁊
ut p eos veniret finis tēpoꝝ eoꝝ? Et qrt⁹ ve-
niēs deuicit oia aialia q trāsierūt. ⁊ potēta-
tu tenuit seculum cum tremore multo. ⁊ oēm
orbē cū labore pessimo. ⁊ inhitauit tot tpib⁹
orbē trāꝝ cū dolo. Et iudicasti trā nō cū ve-
ritate. Tribulasti. n. māsuetos. ⁊ lesisti qui-
escētes. ⁊ dilexisti mēdaces. ⁊ destruxisti ha-
bitatiōes eorū q fructificabant. ⁊ humiliasti
muros eoꝝ q te nō nocuerūt. Et ascēdit cō-
tumelia tua ad altissimū. ⁊ superbia tua ad
fortem. Et respexit altissim⁹ supba tpa. ⁊ ecce
finita sūt. ⁊ scelera ei⁹ cōpleta sunt. Propterea
nō appareas tu aqla ⁊ ale tue horribiles. ⁊
pēnacula tua pessima. ⁊ capita tua maligna.
⁊ vngues tui pessimi. ⁊ oē corp⁹ tuū vanū. vti
refrigeret ois tra. ⁊ reuertat libata de tua vi. ⁊
speret iudiciū ⁊ miām ei⁹ q fecit eā. XII

Et factū ē dū loqret leo verba h ad aqlam. Et vidi: ⁊ ecce qꝫ supauerat caput. ⁊ non cōpuerūt qtuor ale ille
q ad eū trāsierūt. ⁊ erecte sūt ut regnarent. ⁊
erat regnum eorū exile. ⁊ tumultu plenū. Et
vidi: ⁊ ecce ipsa nō apparebant. ⁊ oē corpus
aqle incendebat. ⁊ expauescebat tra valde.
Et ego a tumultu ⁊ excessu mentis. ⁊ a ma-
gno timore vigilaui. ⁊ dixi spūi meo. Ecce
tu pstitisti mihi h: i eo qꝫ scrutarer vias altis-
simi. Ecce adhuc fatigat⁹ sū aio. ⁊ spū meo
iualid⁹ sū valde. ⁊ nec modica ē in me vtus
a multo timore qꝫ expaui nocte hac. Nunc g
orabo altissimū. ut me ꝯfortet vsqꝫ i finē. Et
dixi: Dñator dñe si inueni grām añ oculos
tuos. ⁊ si iustificatus sū apud te p multis. ⁊ si
certe ascēdit dpcatio mea añ faciē tuā: con-
forta me. ⁊ oñde seruo tuo m interpretationē
⁊ distinctionē visus horribil hui⁹: ut plenis-
sime ꝯsolerꝭ aiam meā. Dignū. n. me habuisti
ostendē mihi tēporū nouissima. Et dixit ad

mē. Hec ē interꝑtatio visionis huiꝰ. Aquilā
quā vidisti ascēdētem de mari: ħ ē regnū qđ
visū est i visiōe danieli fri tuo. Sed nō ē illi
inťpretatū: qm̄ ego nūc tibi inťpretor. Ec-
ce dies veniunt. ⁊ exurget regnū sup terrā. ⁊
erit timor acrior oīu3 regnoꝝ q̄ fuerūt ante
eū. Regnabūt aūt i ea reges duodecim: vnꝰ
pꝰ vnū. Nā secūdus incipiet regn̄re. ⁊ ipse te-
nebit ampliꝰ tēpꝰ ꝑ duodeci. Hec ē inťpreta-
tio duodeci alaꝝ q̄s vidisti. Et quā vidisti
vocē q̄ locuta est nō de capitibꝰ eiꝰ exeūtē. s3
de medio corꝑe eiꝰ: ħ ē interꝑtatio. Qm̄ pꝰ
tēpꝰ regni illiꝰ nascēť ꝯtētiōes nō modice. ⁊
ꝑiclitabiť ut cadat ⁊ nō cadet tūc: s3 iteꝝ cō-
stitueť i suū initiū. Et qm̄ vidisti subalares
octo coherētes alis eiꝰ: ħ ē inťpretatio. Ex-
urgēt in ipso octo reges q̄ꝝ erūt tꝑa leuia ⁊
āni citati. ⁊ duo q̇dē ex ipsis ꝑiēt. Appro-
pinquāte aūt tꝑe medio q̄tuor seruabūť in
tꝑe: cū icipiet appropinq̄re tp̄s eiꝰ ut finiať.
Due ꝟo i finē seruabunť. Et qm̄ vidisti tria
capita q̇escētia: ħ ē inťpretatio. In nouissi-
mis eiꝰ suscitabit altissimꝰ tria regna. ⁊ reuo-
cabit i ea multa. ⁊ dn̄abūť ťrā. ⁊ q̇ h̄itāt i ea
cū labore multo sup oēs q̇ fuerunt ante hos.
Propť ħ ipsi vocati sūt capita aq̄le. Isti enī
erūt q̇ recapitulabūt ipietates eius. ⁊ q̇ ꝑfi-
ciēt nouissima eiꝰ. Et qm̄ vidisti caput ma-
ius nō apparēs: ħ ē iterꝑtatio eiꝰ. Qm̄ vnꝰ
ex eis sup lectū suū morieť. ⁊ tn̄ cū tormen-
tis. Nā duo q̇ ꝑseuerauerint: gladiꝰ eos co-
medet. Vniꝰ. n. gladiꝰ comedet q̇ cū eo: s3 tn̄ ħ
gladio in nouissimis cadet. Et qm̄ vidisti
duas subalares traiiciētes sup caput qđ ē
i dextra ꝑte: ħ ē interꝑtatio. Hi sūt q̄s ꝯserua-
uit altissimꝰ in finē suū: ħ ē regnū exile ⁊ tur-
batiōis plenū. Sic vidisti ⁊ leonē quē vidi-
sti de silua euigilantē ⁊ rugientē ⁊ loquentē
ad aq̄lā ⁊ arguētē eā ⁊ iiusticias ipsiꝰ ꝑ oēs
ꝟmones eiꝰ sicut audisti: ħ ē ventꝰ quē ꝟua-
uit altissimꝰ i finē ad eos ⁊ ipietates ipsoꝝ:
⁊ arguet illos ⁊ icutiet corā ipsis scerptiōes
eoꝝ. Statuet. n. eos i iudiciū viuos. ⁊ erit cū
arguerit eos: tūc corripiet eos. Nā residuū
ꝑplm meū libabit cū miseria qui saluati sūt
sup fines meos. ⁊ iocūdabit eos q̄adusq3 ve-
niet finis dies iudicii de q̄ locutꝰ sū tibi ab
initio. Hoc somniū qđ vidisti. ⁊ he interꝑta-
tiōes. Tu ģ solꝰ dignꝰ fuisti scire altissimi se-
cretū ħ. Scribe ģ oīa ista in libro q̄ vidisti. ⁊
pone ea i loco abscōdito. ⁊ docebis ea sapien-
tes de ꝑplo tuo: quoꝝ corda scis posse cap̄e
⁊ seruare secreta ħ. Tu aūt adhuc sustine ħ
alios dies septē ut tibi ostendať q̇cq̇d visū
fuerit altissimo ostēdere tibi. Et ꝓfectus ē a
me. Et factū ē cū audisset oīs ꝑpl's qm̄ ꝑtrā-
sierūt septē dies. ⁊ ego nō fuissem reuersus i
ciuitatē. ⁊ cōgregauit se oīs a minimo vsq3 ad
maximū. ⁊ venit ad me. ⁊ dixerunt mihi di-
cētes: Quid peccauimꝰ tibi. ⁊ q̇d iiuste egi-
mus i te qm̄ derelinquēs nos sedisti i loco
ħ? Tu. n. nob̄ sup̄es solꝰ ex oībꝰ ꝑplis sicut
botrꝰ de vinea. ⁊ sic lucerna in loco obscuro
⁊ sicut portus ⁊ nauis saluata a tempestate.
Aut nō sufficiūt nob̄ mala q̄ cōtingūt? Si
ģ tu nos dereliq̄ris: quāto nob̄ erat meliꝰ
si essemꝰ succēsi. ⁊ nos cū incēdio syon? Nec
n. nos sumꝰ meliores eoꝝ q̇ ibi mortui sūt.
Et plorauerūt voce magna. Et rn̄di ad eos
⁊ dixi: Cōfide isrl'. ⁊ noli tristari tu domus
iacob. Est. n. memoria vr̄a corā altissimo. ⁊
fortis nō ē oblitꝰ vr̄i in tēptatiōe. Ego. n. non
dereliq̄ vos neq3 excessi a vob̄: s3 veni i hunc
locū ut deꝑcarer ꝓ desolatiōe syon ut q̄rerē
mīam ꝓ humilitate scificatiōis vr̄e. Et nūc ite
vnusq̄sq3 vr̄m in domū suā. ⁊ ego veniam ad
vos pꝰ dies istos. Et ꝓfectꝰ ē ꝑpl's sicut dixi
ei i ciuitatē. Ego aūt sedi i cāpo septē diebꝰ
sicut mihi mādauit. ⁊ māducabā de floribꝰ
solūmodo agri: de herbis facta ē esca mihi
in diebus illis.

XIII

Et factū ē pꝰ dies septē. ⁊ somniaui
somniū nocte. Et ecce de mari ven-
tus exurgebat ut conturbaret oēs
fluctꝰ eiꝰ. Et vidi. ⁊ ecce cōualescebat ille hō
cū milibꝰ celi. ⁊ vbi vultū suū ꝟtebat ut cō-
sideraret tremebāt oīa q̄ sub eo videbāť. ⁊
vbicunq3 exiebat vox de ore eiꝰ ardescebant
oēs q̇ audiebāt voces eiꝰ sicut q̇escit ťra qn̄
senserit ignē. Et vidi pꝰ ħ. ⁊ ecce ꝯgregabať
multitudo hoīu3 q̄ꝝ nō erat numerus de q̄-
tuor vētis celi ut debellarēt hoīem q̇ ascen-
derat de mari. Et vidi. ⁊ ecce sibimetipsi scul-
pserat montē magnū. ⁊ volauit sup eū. Ego
aūt q̄siui videre regionē uel locū vnde scul-
ptus esset mons. ⁊ non potui. Et pꝰ ħ vidi. ⁊
ecce oēs q̇ cōgregati sūt ad eū ut expugn̄rēt
eū timebāt valde: tn̄ audebāt pugnare. Et
ecce ut vidit ipetū mltitudinis veniētis nō le-
uauit manū suā neq3 frameā tenebat neq3
aliqđ vas bellicosū nisi solūmō ut vidi qm̄
emisit de ore suo sic flatū ignis. ⁊ de labiis

eius spūs flamme. ⁊ de lingua ei⁹ emittebat scintillas ⁊ tēpestates. ⁊ cōmixta sunt oīa simul h̄ flat⁹ ignis ⁊ spūs flāme ⁊ multitudo tempestatis. ⁊ cōcidit sup̱ multitudinē ī impetu q̄ parata erat pugnare. ⁊ succēdit oēs: ut subito nihil videret de inumerabili multitudine nisi solūmō puluis ⁊ fumi odor. Et vidi: ⁊ extimui. Et post h̄ vidi ipsum hoiem descēdētē de mōte. ⁊ vocātē ad se multitudinē aliā pacificā. ⁊ accedebat ad eū vultus hoiuȝ multoꝝ q̄rūdā gaudentiū. q̄rūdā tristātiū. aliq̄ vo alligati. aliq̄ adducētes ex eis q̄ offerebāt. Et egrotaui a multitudine pauoris. ⁊ expgefact⁹ sū. ⁊ dixi: Tu ab iītio demōstrasti s̄uo tuo mirabilia h̄. ⁊ dignū me hūisti ut susciperes dep̄cationē meā. ⁊ nūc demōstra mihi adh̄ iterp̄tationē somnij hui⁹. Sic.n. existimo in sensu meo: de q̄ derelicti fuerūt in dieb⁹ illis. Et multo plus de his q̄ nō sūt derelicti. Qui.n. nō sunt derelicti. tristes erāt. Intelligo nūc q̄ sūt reposita in nouissimis dieb⁹. ⁊ occurrēt eis: h̄ ⁊ his q̄ derelicti sūt. Propter h̄ venerūt.n. in p̱icula magna. ⁊ necessitates multas: sic oñdūt somnia h̄. Attñ facili⁹ ē p̱iclitātē venire i hūc. q̄ꝫ p̱transire sicut nubem a seculo. ⁊ nūc vidē q̄ ꝯtingūt i nouissimo. Et rñdit ad me. ⁊ dixit. Et visiōis inṫp̄retationē dicā tibi. ⁊ de q̄b⁹ locut⁹ es adaperiā tibi. Qm̄ de his dixisti q̄ derelicti sūt: h̄ ē interp̄tatio. Qui aufert periculū illo tp̄e. h̄ se custodiuit. Qui i p̱iculo inciderūt: hi sūt q̄ hñt op̱a ⁊ fidē ad fortissimū. Scito ḡ: qm̄ mag̃ btificati sūt q̄ derelicti. sup̱ eos q̄ mortui sūt. He interp̄tationes visiōis. Quia vidisti viꝝ ascendētē de corde maris. ipse ē quē ꝯseruat altissim⁹ multis tēporib⁹: q̄ p̱ semetipsū liƀabit creaturā suā. ⁊ ipse disponet qui derelicti sunt. Et qm̄ vidisti de ore ei⁹ exire ut spm̄ ⁊ ignē ⁊ tēpestatē: ⁊ qm̄ nō tenebat frameā. neq̄ꝫ vas bellicosū: corrupit.n. īpet⁹ ei⁹ multitudinē q̄ venerat expugnare eū: h̄ ē interp̄tatio. Ecce dies veniūt qñ īcipiet altissim⁹ liƀare eos q̄ sup̱ ṫrā sūt. ⁊ veniet i excessu mētꝭ sup̱ eos q̄ inh̄itant ṫrā. Et alij alios cogitabūt debellare. ciuitas ciuitatē. ⁊ loc⁹ locū. ⁊ gēs adūsus gētē. ⁊ regnū aduersus regnū. Et erit cū fiēt hec. ⁊ ꝯtingēt signa q̄ añ ostendi tibi. ⁊ tunc reuelabit̄ fili⁹ me⁹: quē vidisti ut virū ascēdentē. Et erit qñ audierit oēs gētes vocē ei⁹. ⁊ derelinq̄t vnusq̄sq̄ꝫ in regiōe sua bellū suū q̄ hñt ad alteutrū. ⁊ colliget̄ in vnū multitudo inumerabilis sic volētes venire ⁊ expugnare eū. Ipse aūt stabit sup̱ cacumē montis syon. Syon aūt veniet: ⁊ oñdet̄ oib⁹ parata ⁊ edificata sicut vidisti montē sculpi sine manib⁹. Ipse aūt fili⁹ me⁹ arguet q̄ adiuenerūt gentes īpietates eoꝝ has: q̄ tēpestati appinq̄uerūt. ꝑpṫ mala cogitamēta eoꝝ ⁊ cruciamēta q̄b⁹ incipiēt cruciari. q̄ assimilate sunt flāme. ⁊ p̱det eos sine labore. p̱ legem q̄ igni assimilata ē. Et qm̄ vidisti eū colligētē ad se aliā multitudinē pacificā: he sūt decē trib⁹ q̄ captiue facte sūt de ṫra sua i dieb⁹ osee regꝭ quē captiuū duxit salmanasar rex assyrioꝝ ⁊ trāstulit eos trans flumē. ⁊ translati sūt in ṫrā aliā. Ipsi aūt sibi dederūt cōsiliū h̄ ut derelinq̄rēt multitudinē gētiū. ⁊ ꝓficiscerēt̄ in vlteriorē regionē vbi nūq̄ꝫ ihabitauit gen⁹ humanū. uel ibi obs̄uare legitima sua q̄ nō fuerāt s̄uātes i regiōe sua. Per introit⁹ aūt angustos fluīs eufraten ītroierūt. Fecit eni eis tūc altissim⁹ signa. ⁊ statuit venas fluminis vsq̄ꝫ q̄ trāsirent. Per eā.n. regionem erat via multa itinerꝭ āni vni⁹ ⁊ dimidij: nam regio illa vocat̄ arsareth. Tūc inh̄itauerūt ibi vsq̄ꝫ ī nouissimo tp̱e. ⁊ nunc iteꝝ cū ceperint venire. iterū altissimus statuet venas fluīs ut possint trāsire: ꝑpter h̄ vidisti multitudinē cū pace. Sed ⁊ q̄ derelicti sūt de ꝑplo tuo: hi sūt q̄ iueniunt̄ intra ṫminū meū. Factum erit ḡ qñ īcipiet p̱dē multitudinē eaꝝ q̄ collecte sūt gentes: ꝓteget eos q̄ sup̱auerunt ꝑplm̄. ⁊ tūc oñdet eis multa plurima portēta. Et dixi ego. Dñator dñe h̄ mihi oñde. ꝑpṫ q̄ vidi viꝝ ascēdentē de corde marꝭ. Et dixit mihi Sic nō potes h̄ uel scrutari uel scire q̄ sūt in ꝓfūdo marꝭ: sic nō poterit q̄sq̄ꝫ sup̱ ṫrā vidē filiū meū. uel eos q̄ cū eo sūt. nisi in tp̱e diei. Hec ē interp̄tatio somnij q̄ vidisti. ⁊ ꝑpter q̄ illuminat⁹ es h̄ solus. Dereliq̄sti.n. tuā. ⁊ circa meā vacasti legē ⁊ q̄sisti. Vitā.n. tuā disposuisti i sapia. ⁊ sensū tuū vocasti matrē. Et ꝑpṫ hoc oñdi tibi merces apud altissimū. Erit.n. p⁹ alios tres dies. ad te alia loq̄r. ⁊ exponā tibi grauia ⁊ mirabilia. Et ꝓfect⁹ sū ⁊ transij i cāpū. multū glorificās ⁊ laudās altissimū de mirabilib⁹ q̄ per tēp⁹ faciebat. ⁊ qm̄ gubernat ipsum ⁊ q̄ sūt i tēporib⁹ illata. Et sedi ibi tribus dieb⁹.

XIIII

ET factū ē tertio die: ⁊ ego sedebam sup̱ quercu. Et ecce vox exiuit cōtra

me de rubo. ⁊ dixit. Esdra esdra. Et dixi. Ec-
ce ego dñe. Et surrexi super pedes meos. Et
dixit ad me. Reuelans reuelatus sum sup
rubũ. ⁊ locutꝰ sũ moysi qñ ꝑplꝰs meꝰ seruie-
bat in egypto. ⁊ misi eum ⁊ eduxi ꝑplm meũ
de egypto. ⁊ adduxi eũ sup mõtem syna. ⁊
detinebã eũ apud me diebꝰ mult̃. ⁊ enarraui
ei mirabilia multa. ⁊ oñdi ei tempoꝝ secreta
⁊ finẽ. ⁊ ꝑcepi ei dicẽs: Hec i palam facies
ꝟba. ⁊ h̃ abscõdes. Et nunc tibi dico: signa
q̃ demonstraui. ⁊ somnia q̃ vidisti. ⁊ interp̃-
tatiões q̃s tu vidisti in corde tuo: repone ea.
tu. n. recipieris ab oibꝰ. ꝯuerteris residuꝰ cũ cõ-
silio meo ⁊ cũ silibꝰ tuis: vsq̃ q̃ finiant̃ tpa.
Qm̃ seculum ꝑdidit iuuẽtutẽ suã. ⁊ tpa ap-
propinquãt senescẽ. Duodeci. n. ꝑtibꝰ diui-
sũ ẽ seculũ. ⁊ transierũt eiꝰ decima ⁊ dimidiũ
decime ꝑtis: supsũt aũt eiꝰ pꝰ mediũ decime
ꝑtis. Nunc g̃ dispone domũ tuam. ⁊ corripe
ꝑplm tuũ ⁊ ꝯsolare hũiles eorũ. ⁊ renũcia iã
corruptele. ⁊ dimitte abs te mortales cogita
tiões. ⁊ ꝓijce abs te põdera hũana. ⁊ exue te
iã infirmã nãm. ⁊ repone i vnã ꝑtẽ molestis-
sima tibi cogitamẽta. ⁊ festina transmigr̃e a
tpibꝰ his. Que. n. vidisti nũc ꝯtigisse mala:
iteꝝ hoꝝ deteriora faciẽt. Quantũ. n. iualidũ
fiet seculũ a senectute: tãtũ multiplicabunt̃
sup inh̃itãtes mala. Prolõgauit. n. se magis
ꝟitas ⁊ appinq̃uit mẽdaciũ. Iã. n. festinat
venire quã vidisti visionem. Et rñdi. ⁊ dixi
corã te dñe. Ecce. n. ego abibo sicut ꝑcepisti
mihi. ⁊ corripiã p̃ntẽ ꝑplm. Qui ãt iteꝝ na-
ti fuerit q̃s cõmonebit? Positũ ẽ g̃ seculũ in
tenebris. ⁊ q̇ inh̃itãt in eo sine lu̇ie. Qm̃ lex
tua incẽsa ẽ: ꝓpt̃ qḋ nemo scit q̃ a te facta sũt
ul' q̃ icipiẽt opa. Si. n. iueni i te gratiã: imit-
te i me spm̃ scm̃. ⁊ scribã oẽ qḋ factũ ẽ i secu-
lo ab iitio q̃ erãt i lege tua scripta ut possint
hoies iuenire semitã. ⁊ q̇ voluerint viuere in
nouissimis viuant. Et rñdit ad me. ⁊ dixit:
Vadẽs ꝯgrega ꝑplm. ⁊ dices ad eos: ut nõ
q̃rãt te diebꝰ q̃draginta. Tu aũt ꝑpara tibi
buxos mltos. ⁊ accipe tecũ sareã. dabriam
selemiã. ecbanũ ⁊ asiel q̇nq̃ hos: q̇ parati sũt
ad scribẽdũ velocit̃. Et venies huc. ⁊ ego ac-
cẽdã i corde tuo lucernã intellectꝰ: q̃ nõ ex-
tinguet̃ q̃adusq̃ finiãt̃ q̃ incipies scribẽ. Et
tũc ꝑfect̃ q̃dã palã facies. q̃dã sapiẽtibꝰ ab-
scõse trades. In crastinũ. n. hac hora icipies
scribẽ. Et ꝓfectꝰ sũ sicut mihi ꝑcepit. ⁊ con-
gregaui oẽm ꝑplm. ⁊ dixi: Audi isrl' ꝟba h̃.
Peregrinati sũt p̃res nr̃i ab iitio i egypto. ⁊
lib̃ati sũt inde. ⁊ acceperũt legẽ vite quã non
custodierũt. quã ⁊ vos pꝰ eos trãgressi estis. ⁊
data ẽ vob̃ t̃ra i sortẽ. ⁊ t̃ra syon. ⁊ p̃res vr̃i
⁊ vos iiq̃tatẽ fecistis. ⁊ nõ seruastis vias q̃s
ꝑcepit vobis altissimꝰ. ⁊ iustꝰ iudex cum sit.
abstulit a vob̃ i tpe quod donauerat. Et nũc
vos h̃ estis. ⁊ frẽs vr̃i itrorsũ vr̃m sunt. Si g̃
impaueritis sensui vr̃o. ⁊ erudieritis cor vr̃m
viui ꝯseruatĩ eritis. ⁊ pꝰ mortẽ m̃iam ꝯseque-
mini. Iudiciũ. n. pꝰ mortem veniet. qñ iterũ
reuiuiscemus. ⁊ tunc iustoꝝ noia parebũt. ⁊
ipioꝝ facta ostẽdẽt̃. Ad me igitur nemo ac-
cedat nũc: neq̃ req̇rat me vsq̃ dies q̃dragi-
ta. Et accepit q̇nq̃ viros sic̃ mãdauit m̃. ⁊
ꝓfecti sumꝰ in cãpũ. ⁊ mansimꝰ ibi. Et factꝰ
sũ in crastinũ. ⁊ ecce vox vocauit me. dicẽs:
Esdra aperi os tuũ. ⁊ bibe q̃ te potauero. Et
aperui os meũ. ⁊ ecce calix plenꝰ porrigebat̃
mihi. Hoc erat plenũ sicut aq̃: color autẽ eiꝰ
ut ignis similis. Et accepi ⁊ bibi. ⁊ in eo cum
bibissem cor meũ cruciabat̃ intellectu. ⁊ in
pectꝰ meũ increscebat sapia. Nã spũs meꝰ cõ-
seruabat̃ memoria. Et aptũ ẽ os meũ. ⁊ nõ
ẽ clausũ ãplꝰ. Altissimꝰ dedit itellectũ q̇nq̃
viris. ⁊ scripserũt q̃ dicebãt̃ excessiões noctis
q̃s nõ sciebãt. Nocte aũt mãducabãt panẽ:
ego aũt ꝑ diẽ loq̃bar. ⁊ ꝑ noctẽ nõ tacebam.
Scripti sũt aũt ꝑ q̃dragita dies libri ducẽti
q̃tuor. Et factũ ẽ cũ cõpleuissent q̃draginta
dies: locutꝰ ẽ altissimꝰ. dicẽs: Priora q̃ scri-
psisti in palã pone. ⁊ legant digni ⁊ indigni:
nouissimos aũt septuagita ꝯseruabis. ut tra-
das eos sapiẽtibꝰ de ꝑplo tuo. In his. n. ẽ ve-
na intellectꝰ. ⁊ sapie fons. ⁊ scie flumen. Et
feci sic.

XV

Ecce loq̃re i aures pleb̃ mee s̃mões
ꝓphetie q̃s imisero i os tuũ dic̃ dñs:
⁊ fac ut i charta scribãt̃. qm̃ fideles
⁊ veri sũt. Ne timeas a cogitatiõibꝰ aduersũ
te: nec turbent te icredulitates dicẽtiũ: qm̃
ois incredulꝰ i incredulitate sua morietur. Ec-
ce ego induco dicit dñs sup orbẽ t̃raꝝ mala
gladiũ ⁊ famẽ. ⁊ mortẽ ⁊ iteritũ: ꝓpt̃ qḋ su-
ꝑpolluit iniq̃tas oẽm t̃rã. ⁊ adipleta sũt opa
nociua illoꝝ. Propterea dic̃ dñs. Iã nõ silebo
de ipietatibꝰ eoꝝ q̃ irregulose agũt: nec susti-
nebo in his q̃ iniq̃ exercẽt. Ecce sanguis in-
noxiꝰ ⁊ tristis clamat ad me. ⁊ aie iustorum
clamãt ꝑseuerãt̃. Vindicãs vindicabo illos
dic̃ dñs. ⁊ accipiã oẽm sanguinẽ inoxiũ ex

illis ad me. Ecce ꝑplus meꝰ q̄ſi grex ad occi-
ſionē ducit᷑: iā nō patiar illū h̄itare in terra
egypti: ſ; educā eū i manu potēti ⁊ brachio
excelſo. Et ꝑcutiā plaga ſicut ꝑius: ⁊ corrū-
pam oēm t̄rā eiꝰ. Lugebit egyptꝰ ⁊ funda-
mēta eiꝰ plaga ꝟberata ⁊ caſtigatiōe q̄s idu
cet ei deꝰ. Lugebūt cultores opātes t̄rā: q̄m
deficiēt ſemina eoꝝ ab vredine ⁊ grādine. ⁊
a ſidere t̄ribili. Ve ſeculo ⁊ q̇ h̄itāt i eo: quia
appropinq̄uit gladiꝰ ⁊ ꝯtritio eoꝝ ⁊ exurget
gens ſuꝑ gētē ad pugnā. ⁊ rūphea i manibꝰ
eoꝝ. Erit. n. in cōſtabilitio hoibꝰ. ⁊ alij alijs
īualeſcētes nō curabūt regē ſuū ⁊ ꝑncipes
vie geſtoꝝ ſuoꝝ ipotētia ſua. Concupiſcet. n.
hō i ciuitatē ire. ⁊ nō poterit. Propt᷑ ſuꝑbiam
n. eoꝝ ciuitates turbabūt᷑: domꝰ exterēt᷑. ho-
mines metuēt. Nō miſerebit᷑ hō ꝓximū ſuū
ad irritū faciēdū domos eoꝝ i gladiū: ad di-
ripiēdas ſubſtātias eorū ꝓpt᷑ famē panis ⁊
tribulationē multā. Ecce ego cōuoco dicit
deꝰ oēs reges t̄re ad me verēdū q̇ ſūt ab oriē-
te ⁊ ab auſtro · ab euro ⁊ a libano ad cōuer-
tēdos i ſe. ⁊ reddē q̇ dedert illis. Sic faciūt
vſq; hodie elect; meis: ſic faciā ⁊ reddā in ſi-
nu eoꝝ. Hec dic̄ dn̄s deꝰ. Nō parcet dextera
mea ſuꝑ pctōres: nec ceſſabit rūphea ſuꝑ ef-
fūdētes ſanguinē inocuū ſuꝑ terram. Exijt
ignis ab ira eiꝰ. ⁊ deuorauit fūdamēta t̄re. ⁊
pctōres q̄ſi ſtramē incēſū. Ve eis q̇ peccāt. ⁊
nō obſ̄uāt mādata mea dic̄ dn̄s. Nō parcā
illis. Diſcedite filij a ptāte · nolite ꝯtamina-
re ſcificationē meā: q̄m nouit dn̄s oēs q̇ de-
linquūt i illū. Proptea tradidit eos i mortē
⁊ i occiſionē. Iā. n. venerūt ſuꝑ orbē t̄raꝝ ma-
la. ⁊ manebit; in illis. Nō. n. libabit vos deꝰ
ꝓpt᷑ qō peccaſtis in eū. Ecce viſio horribilis:
⁊ facies illiꝰ ab oriēte. Et exiēt natiōes dra-
conū arabū i curribꝰ multis. ⁊ ſic flatꝰ · eorū
numerꝰ fert᷑ ſuꝑ t̄rā: ut iā timeāt ⁊ trepident
oēs q̇ illos audiēt carmonij īſaniētes i ira:
⁊ exiēt ut apri de ſilua. ⁊ aduenient in ꝟtute
magna. ⁊ cōſtabūt i pugnā cū illis. ⁊ vaſta-
būt portionē t̄re aſſyrioꝝ. Et poſt h̄ ſuꝑuale-
ſcēt dracones · natiuitat; ſue memores. ⁊ cō-
uertēt ſe ꝯſpirantes i virtute magna ad ꝑſe-
quēdos eos. Iſti turbabūt᷑ ⁊ ſilebūt i ꝟtute
illoꝝ. ⁊ ꝯuertēt pedes ſuos i fugā. ⁊ a t̄rito-
rio aſſyrioꝝ ſubſeſſor obſidebit eos. ⁊ cōſū-
met vnū ex illis. ⁊ erit timor ⁊ tremor in ex-
ercitu illoꝝ. ⁊ ꝯtētio i reges ipſoꝝ. Ecce nu-
bes ab oriente ⁊ a ſeptētrione vſq; meridia-
nū. ⁊ facies earum horrida valde plena ire ⁊
ꝓcelle. Et collident ſe īuicē. ⁊ collidēt ſidus
copioſū ſuꝑ t̄rā ⁊ ſidꝰ illoꝝ. Et erit ſanguis
a gladio vſq; ad ventrē. ⁊ fumꝰ hoīs vſq; ad
ſubſtramen cameli. Et erit timor ⁊ tremor
multꝰ ſuꝑ t̄rā. ⁊ horrebunt q̇ videbūt irā illā
⁊ tremor apꝑ̄hendet illos. Et pꝰ h̄ mouebū-
tur nimbi copioſi a meridiano ⁊ ſeptētrione:
⁊ portio alia ab occidente. Et ſuꝑinualeſcēt
venti ab oriente. ⁊ recludēt eam. ⁊ nubē quā
ſuſcitauit in ira. ⁊ ſidus ad faciēdā exterri-
tationē ad oriētalē vētū ⁊ occidētē violabit᷑
Et exaltabunt᷑ nubes magne ⁊ valide plene
ire ⁊ ſidus · ut exterreant oēm t̄rā. ⁊ inh̄itantes
eā. ⁊ infūdēt ſuꝑ omnē locū altū ⁊ eminentē
ſidꝰ t̄ribile · ignē ⁊ grandinē ⁊ rumpheas vo-
lātes. ⁊ aq̄s multas: ut etiā ipleāt᷑ oēs cāpi
⁊ oēs riui plenitudine aq̄ꝝ multarū. Et de-
molient᷑ ciuitates ⁊ muros ⁊ mōtes · colles ⁊
ligna ſiluaꝝ. ⁊ fenū pratoꝝ ⁊ frumēta eorū.
Et trāſibūt ꝯſtātes vſq; babylonē ⁊ exterrēt
eā: ꝯuenient ad ipſam ⁊ circuibūt eā. ⁊ effun-
dent ſidus ⁊ oēm irā ſuꝑ eā. Et ſubibit pul-
uis ⁊ fumꝰ vſq; i celū. ⁊ oēs i circuitu luge-
būt eā. ⁊ q̇ ſub ea remāſerit ſ̄uiēt his qui ex-
terruerūt. Et tu aſia ꝯcors i ſpem babylōis
⁊ glīa ꝑſone eiꝰ: ve tibi miſera: ꝓpt᷑ qō aſſimi-
laſti ei. ⁊ ornaſti filias tuas in fornicatione
ad placēdū ⁊ gloriādū in amatoribꝰ tuis q̇
tecū cupierūt ſꝑ fornicari. Odibilē imitata
es i oībꝰ opibꝰ eiꝰ ⁊ i adinuētiōibꝰ eiꝰ. ꝓptea
dic̄ deꝰ. Immittā tibi mala: viduitatē · pau-
ꝑtatē ⁊ famē ⁊ gladiū ⁊ peſtem ad deuaſtan-
das domos tuas a violatiōe ⁊ morte ⁊ glo-
ria ꝟtut; tue. Sic flos ſiccabit᷑ cū exurget ar-
dor q̇ emiſſus ē ſuꝑ te: īfirmaberj ut pauper-
cula plagata ⁊ caſtigata a mulieribꝰ ut non
poſſint te ſuſcipe potētes ⁊ amatores. Nūq̇d
ego ſic zelabo te dic̄ dn̄s · niſi occidiſſes ele-
ctos meos in oi tpe exaltās ꝑcuſſionē ma-
nuū. ⁊ dicēs ſuꝑ mortē eoꝝ cū inebriata eēs
exorna ſpēm vultꝰ tui: Merces fornicatiōis
tue i ſinu tuo: ꝓpt᷑ h̄ redditionem accipies.
Sic facis elect; meis dic̄ dn̄s · ſic faciet t̄ deꝰ
⁊ tradet te in malū. Et nati tui fame interiēt
⁊ tu rūphea cades. ⁊ ciuitates tue cōterēt᷑. ⁊
oēs tui i cāpo gladio cadēt. Et q̇ ſūt i mōti-
bus fame ꝑibūt. ⁊ māducabūt carnes ſuas
⁊ ſanguinē bibēt a fame panis ⁊ ſiti aq̄. In-
felix ꝑ maria venies. ⁊ rurſū accipies mala.
Et i trāſitu allidēt ciuitatē occiſam. ⁊ exterrēt

aliquā portionē terre tue. ⁊ partē glorie tue
exterminabūt. rursū reuertētes cōuersam. Et
demolita eris illis ꝓ stipula. ⁊ ipsi erunt tibi
ignis. ⁊ deuorabūt te ⁊ ciuitates tuas. terrā
tuā ⁊ montes tuos: oēs siluas tuas ⁊ lignū
fructiferū igni cōburent. Filios tuos capti-
uos ducēt. ⁊ censū tuū i p̄dā habebūt. ⁊ glo-
riam faciei tue exterminabūt. XVI

Ve tibi babylon ⁊ asia: ve tibi egy-
pte ⁊ syria. Precingite vos saccis ⁊
cilitijs. ⁊ plāgite filios vr̄os ⁊ dole-
te: qm̄ appinquit cōtritio vr̄a. Immissus est
vob̄ gladiꝰ. ⁊ qs ē q̄ auertat illū? Immissus
est i vob̄ ignis. ⁊ qs ē q̄ extinguat illū? Im-
missa sūt vob̄ mala. ⁊ qs ē q̄ repellat ea? Nū-
qd repellet aliqs leonē esuriētē in silua: aut
extinguet ignē i stipula mox qn̄ cepit ardē?
Nūqd repellet aliqs sagittā a sagittario for-
ti missā? Dn̄s fortꝫ imittit mala. ⁊ qs ē q̄ re-
pellat ea? Exijt ignis ex iracūdia eiꝰ. ⁊ qs ē
q̄ extinguat eū? Coruscabit. ⁊ qs nō time-
bit? Tonabit. ⁊ qs nō pauebit? Dn̄s cōmi-
nabit̄. ⁊ qs nō funditꝰ cōteret̄ a facie ipsiꝰ?
Terra tremuit ⁊ fūdamēta eius: mare flu-
ctuat de ꝓfūdo. ⁊ fluctꝰ eiꝰ disturbabūt̄. ⁊ pi-
sces eiꝰ. a facie dn̄i. ⁊ a gloria v̄tutis eiꝰ: qm̄
fortꝫ dextra eiꝰ q̄ arcū tēdit: sagitte eiꝰ acute
q̄ ab ipso mittūt̄: nō deficiēt cū ceperint mit-
ti in fines t̄re. Ecce mittūt̄ mala ⁊ nō reuer-
tent̄: donec veniāt sup̱ t̄rā. Ignis succendit̄:
⁊ nō extinguet̄ donec ꝯsūmat fūdamēta t̄re.
Queadmodū nō redit sagitta missa a vali-
do sagittario. sic nō reuertēt̄ mala que missa
fuerint i t̄rā. Ve mihi. ve mihi. Quis me li-
berabit in illis diebꝰ? Initiū dolorū ⁊ multi
gemitꝰ: initiū famis ⁊ multi interitꝰ: iītiū bel-
loꝝ ⁊ formidabunt ptātes: initiū malorū ⁊
trepidabūt oēs. In his qd faciā cū venerint
mala? Ecce fames ⁊ plaga ⁊ tribulatio ⁊
āgustia missa sūt flagella in emēdatiōe. ⁊ in
his oibꝰ se nō ꝯuertēt ab iīqtatibꝰ suis. neqꝫ
flagelloꝝ memores erūt sp̱. Ecce erit anno-
ne vilitas sup̱ t̄rā: sic ut putēt sibi eē directā
pacē. ⁊ tūc germinabūt mala sup̱ terrā. gla-
dius. fames ⁊ magna confusio. A fame. n.
plīmi q̄ inh̄itāt t̄rā interiēt. ⁊ gladiꝰ p̱det ce-
teros q̄ sup̱auerit a fame. ⁊ mortui sicut ster-
cora ꝓijciēt̄. ⁊ nō erit q̄ ꝯsolet̄ eos. Derelin-
quet̄. n. t̄ra deserta. ⁊ ciuitates eiꝰ deijcient̄.
Nō derelinquet̄ q̄ colat t̄rā. ⁊ q̄ seminet eam.
Ligna dabūt fructꝰ. ⁊ qs vindemiabit illa?
Uua matura fiet. ⁊ qs calcabit illā? Erit. n.
loc̄ mag̃ desertio. Cupiet. n. hō hoīem vidē:
uel vocē eiꝰ audire. Relinquēt̄. n. de ciuitate
decē. ⁊ duo de agro q̄ abscōderint se i dēsis
nemoribꝰ ⁊ scissuris petraꝝ: queadmodū dū
dereliquūt̄ i oliueto ⁊ singulis arboribꝰ tres
aut q̄tuor oliue. aut sicut i vinea videmiata
racemi reliquūt̄ ab his q̄ diligēt̄ vineā scru-
tant̄: sic relinquēt̄ i diebꝰ illis tres aut qua-
tuor scrutātibꝰ domos eorū i rūphea. Et re-
linq̄t̄ t̄ra deserta. ⁊ agri eiꝰ iueterabūt. ⁊ vie
eiꝰ ⁊ oēs semite eiꝰ germinabūt spinas eo qꝫ
nō trāsiēt hoīes p̱ eam. Lugebūt v̄gines nō
habētes spōsos: lugebūt mulieres nō h̄ntes
viros: Lugebūt filie earū nō h̄ntes adiuto-
riū spōsi earū. In bello cōsūmēt̄. ⁊ viri eaꝝ in
fame exterēt̄. Audite v̄o ista. ⁊ cog̃scite ea
serui dn̄i. Ecce verbū dn̄i. excipite illud: ne
dijs credatꝫ de qbꝰ dic dn̄s. Ecce appinquāt
mala ⁊ nō tardāt. Queadmodū p̄gnās cū
parit i nono mēse filiū suū appinq̄nte hora
partꝰ eiꝰ. an̄ horas duas uł tres dolores cir-
cūeūt vētrē eiꝰ. ⁊ ꝓdeūte infante de vētre nō
tardabūt vno pūcto. sic nō morabunt̄ mala
ad ꝓdeūdū sup̱ t̄rā. ⁊ seculū gemet. ⁊ dolo-
res circūtenebūt illud. Audite v̄bū plebs
mea. Parate vos i pugnā: ⁊ i malis. sic esto-
te q̄si aduene t̄re. Qui vēdit q̄si q̄ fugiat. ⁊ q̄
emit q̄si q̄ p̱diturꝰ. Qui mercat̄ q̄si q̄ fructū
nō capiat. ⁊ q̄ edificat q̄si non h̄itaturꝰ. Qui
semiat q̄si q̄ nō metet: sic ⁊ q̄ vineā putat q̄si
nō videmiaturꝰ. Qui nubūt sic q̄si filios nō
facturi. ⁊ q̄ nō nubunt sic q̄si vidui: ꝓpt̄ qd̄ q̄
laborāt sine cā laborāt. Fructꝰ. n. illoꝝ alie-
nigene metēt. ⁊ s̄bam illoꝝ rapiēt. ⁊ domos
euertēt. ⁊ filios eoꝝ captiuabūt. q̄a i capti-
uitate ⁊ fame generāt natos suos. Et q̄ ne-
gociāt̄ i rapina. quātū diu exornāt ciuitates
⁊ domos suas ⁊ possessiōes ⁊ p̱sonas suas:
tāto mag̃ adçelabor eos sup̱ pctā sua dicit
dn̄s. Quō çelat̄ fornicaria mulierē idoneā
⁊ bonā valde: sic çelabit̄ iusticia iniq̄tatē cū
exornat se. ⁊ accusat eā in facie cū venerit q̄
defendat exq̄rētē oē pctm̄ sup̱ t̄rā. Propterea
nolite similari ei nec opibꝰ eius: qm̄ adhuc
pusillū. ⁊ tollet̄ iniq̄tas a t̄ra. ⁊ iusticia reg̃-
bit i vos. Nō dicat pctōr se nō peccasse: qm̄
carbones ignis cōburet sup̱ caput eiꝰ q̄ dic
nō peccaui corā deo ⁊ gl̄ia ipsiꝰ. Ecce dn̄s
cognoscet oīa op̱a hoīuꝫ. ⁊ adiuētiōes illoꝝ
⁊ cogitatiōes illoꝝ ⁊ corda illoꝝ. Dixit eni:

fiat tra et facta e: fiat celu et factu e. Et i pbo
illi stelle fundate sut. et nouit numerum stellarum.
Qui scrutatur abyssu et thesauros illarum: q men-
sus e mare. et conceptu eius. Qui conclusit mare i
medio aquarum. et suspendit tra sup aqs pbo suo.
Qui extendit celu qsi camera: sup aqs funda-
uit eu. Qui posuit i deserto fontes aquarum. et sup
vertice motiu lacus ad emittendu flumina ab
eminenti petra. ut portaret terra. Qui finxit
hoiem. et posuit cor suu i medio corporis. et mi-
sit ei spm vita et itellectu et spirame dei om-
nipotentis q fecit oia. et scrutinat oia abscosa in
abscosis tre. Hic nouit adinuentione vram. et
q cogitatis i cordibus vris peccates et volentes
occultare pcta vra. Propter qd dns scrutina-
do scrutinauit oia opa vestra. et traducet vos
oes. et vos confusi eritis cu pcesserit pcta vra co-
ram hoibus. et iniqtates erut q accusatores sta-
but i die illo. Quid facietis. aut quo abscode-
tis pcta vra cora deo et agelis eius? Ecce in-
dex deus: timete eu. Desinite a pctis vris. et ob-
liuiscami iniqtates vras ia age eas i sempi-
terno. et deus educet vos et liberabit de oi tribu-
latioe. Ecce. n. incenditur ardor sup vos turbe
copiose. et rapient qsda ex vobis et cibabut ido-
lis occisos. et q consenserit eis erut illis i deri-
su et i improperiu et i conculcatione. Erit. n. locus
locus. et i vicinas ciuitates exurrectio multa
sup timetes dnm. Erut qsi isani. nemini par-
cetes. ad diripiedu et deuastadu adhuc timetes
dnm: qa deuastabunt et diripient substantias. et de
domibus suis eos eijcient. Tunc parebit pba-
tio electorum meorum: ut auru qd pbatur ab igne.
Audite dilecti mei dicit dns. Ecce adsut dies
tribulationis. et de his liberabo vos. Ne timeatis
nec hesitetis: qm deus dux vr e. Et q seruat ma-
data et pcepta mea dicit dns deus: ne ppondere-
rent vos pcta vra: ne supeleuent se iniqtates
vre. Ve q constringuntur a pctis suis et obteguntur
ab iniqtatibus suis. queadmodu ager constringitur
a silua. et spinis tegitur semita eius p qua no tra-
sit homo. et excluditur. et mittitur ad deuoratorem ignis

Explicit liber Esdre tertius. Incipit prologus
beati Hieronymi presbyteri in librum Tobie

Chromatio et heliodoro epis:
Hieronymus pbyter i dno sa-
lute. Mirari no desino exac-
tionis vre instantia. Exigitis. n.
ut librum chaldeo sermone conscri-
ptu: ad latinu stilu traham: librum vtique tobie
que hebrei de cathalogo diuinarum scripturaru
secantes. his q agiographa memorant manci-
parunt. Feci satis desiderio vro: no tn meo stu-
dio. Arguunt. n. nos hebreorum studia. et impu-
tant nobis contra suu canone latinis auribus ista
transferre. Sed melius ee iudicans pharisaeorum
displicere iudicio. et epm iussionibus deseruire:
institi ut potui. Et qa vicina e chaldeorum lin-
gua sermone hebraico: vtriusque lingue peritis-
simu loquace reperiens. vnius diei labore arri-
pui. et quicquid ille mihi hebraicis pbis expressit
hoc ego accito notario sermonibus latinis expo-
sui. Orationibus vris mercede huius opis
compensabo cu gratu vobis didicero me quod
iubere estis dignati: complesse.

Explicit prologus. Incipit liber Tobie. Capitulum I

Tobias ex tri-
bu et ciuitate neptalim. q e i
superioribus galilee sup naason
post viam q ducit ad occidete. in
sinistro hns ciuitate sephet:
cu captus eet i diebus salmanasar regis assyriorum
in captiuitate tn positus via veritatis no deseruit
ita ut oia q hre poterat quotidie cocaptiuis
fratribus q erant ex eius gne impartiret. Cuque esset
iunior oibus i tribu neptalim: nihil tn puerile
gessit i ope. Denique cu irent oes ad vitulos au-
reos qs hieroboa fecerat rex isrl. hic solus fu-
giebat consortia oium. et pgebat ad irlm ad
teplu dni. et ibi adorabat dnm deu isrl. oia
primitiua sua et decimas suas fideliter offeres. ita
ut i tertio ano proselitis et aduenis ministraret oem
decimatione. Hec et his silia scdm lege dei pue-
rulus obseruabat. Cu vo factus fuisset vir. acce-
pit vxore anna de tribu sua. genuitque ex ea
filiu nome suu impones ei: que ab infantia
timere deu docuit et abstinere ab oi pcto. Igitur
du p captiuitate deuenisset cum vxore sua et
filio i ciuitatem niniuen cum oi tribu sua. et
cu oes ederent ex cibis gentiliu: iste custodi-
uit aiam sua. et nunque contaminatus e i escis eorum.
Et qm memor fuit dni in toto corde suo. de-
dit illi deus gratia i conspectu salmanasar regis
et dedit illi ptate quocunque vellet ire: hns li-
bertate qcunque facere voluisset. Pergebat. n. p
oes qui erant in captiuitate. et monita salutis
dabat eis. Cu aut venisset i rages ciuitatem

medoꝝ. ⁊ ex his q̇bꝰ honoratꝰ fuerat a rege
hūiſſet decē talēta argēti. ⁊ cū i multa turba
gn̄is sui gabelū egentē vidēt q̇ erat ex tribu
eius: sub cirographo dedit illi memoratum
pondꝰ argēti. Pꝰ multū ꝟo tp̄is mortuo sal-
manasar rege. cū regn̄ret sennacherib filiꝰ eiꝰ
ꝓ eo. ⁊ filios iſrl̄ exosos hr̄et i ꝯſpcū suo: to-
bias q̇tidie ꝑgebat ꝑ oēm cognationē suā. ⁊
ꝯsolabat̄ eos: diuidebatq̧ vnicuiq̧ ꝓut po-
terat de facultatibꝰ suis. Esuriētes alebat:
nudisq̧ vestimēta ꝓbebat. ⁊ mortuis atq̧ oc-
cisis sepulturā sollicitꝰ exhibebat. Deniq̧ cū
reuersus eēt rex sennacherib fugiēs a iudea
plagā quā circa eum fecerat deꝰ ꝓpt̄ blasse-
miā suā. ⁊ iratus multos occideret ex filijs
iſrl̄: tobias sepeliebat corꝑa eoꝝ. At vbi nū-
ciatū ē regi. iuſſit eū occidi. ⁊ tulit oēm sub-
ſtātiā eiꝰ. Tobias ꝟo cū filio suo ⁊ cū vxo-
re fugiēs nudꝰ latuit: q̇a multi diligebāt eū
Pꝰ dies ꝟo q̄dragintaq̇nq̧ occiderūt regē
filij ipſiꝰ. Et reuersus ē tobias in domū suā
oīsq̧ facultas eiꝰ restituta est ei. ¶ II

Post h̄ ꝟo cū eēt dies festꝰ dn̄i ⁊ fa-
ctū eēt prandiū bonū i domo tobie:
dixit filio suo. Vade ⁊ adduc aliq̄s
de tribu nr̄a timētes deū. ut epulēt̄ nobiscū
Cūq̧ abiſſet: reuersus nūciauit ei vnū ex
filijs iſrl̄ iugulatū iacē i platea. Statiq̧ exi-
liēs de accubitu suo. relinquēs prādiū ieiu-
nus ꝑuenit ad corpꝰ: tollēsq̧ illud portauit
ad domū suā occulte: ut dū sol occubuiſſet
caute sepeliret eū. Cūq̧ occultaſſet corpus.
manducauit panē cū luctu ⁊ tremore: me-
morans illū sermonē quē dixit dn̄s ꝑ amos
ꝓphetam. Dies festi vr̄i ꝯuertēt̄ i lamētationē
⁊ luctū. Cū ꝟo sol occubuiſſet: abijt ⁊ sepe-
liuit eū. Arguebāt aūt eū oēs ꝓximi eiꝰ. di-
cētes: Iā huiꝰ rei cā interfici iuſſus es. ⁊ vix
effugisti mortꝫ imꝑiū. ⁊ iterū sepelis mortu-
os? Sꝫ tobias plꝰ timēs deū q̄ regē. rapie-
bat corꝑa occisoꝝ ⁊ occultabat i domo sua. ⁊
medijs noctibꝰ sepeliebat ea. Cōtigit aūt ut
q̄dā die fatigatꝰ a sepultura veniēs domū ia-
ctaſſet se iux̄ parietē ⁊ obdormiſſet. ⁊ ex nido
hirūdinū dormiēti illi. calida stercora inci-
derēt sup̱ oculos eiꝰ: fieretq̧ cecus. Hāc aūt
tēptationē iō ꝑmisit dn̄s euenire illi: ut po-
steris daret̄ exemplum patiētie eiꝰ: sicut ⁊ sci
iob. Nā cū ab infantia sua sp̄ deū timuerit ⁊
mādata eiꝰ custodierit. nō est ꝯtriſtatꝰ ꝯ̄ deū
q̄ plaga cecitatꝫ euenerit ei: ſꝫ imobilis i dei
timore ꝑmāsit: agēs grās deo oībꝰ diebꝰ vi-
te sue. Nā sicut btō iob insultabāt reges. ita
isti parētes ⁊ cognati eiꝰ irridebāt vitā eius
dicētes: Vbi ē spes tua ꝓ qua elemosynas ⁊
sepult̄as faciebas? Tobias ꝟo icrepabat
eos. dicēs: Nolite ita loq̇: qm̄ filij scōꝝ su-
mus. ⁊ vitā illā expectamꝰ: quā deꝰ daturꝰ
ē his q̇ fidē suā nūq̄ mutāt ab eo. Anna ꝟo
vxor eiꝰ ibat ad opꝰ textrinū q̇tidie. ⁊ de la-
bore manuū suaꝝ victū quē conseq̇ potuiſſet
deferebat. Vnde factū ē: ut hedū capraꝝ ac-
cipiēs. detuliſſet domi. Cuiꝰ cū vocē balātis
vir eiꝰ audiſſet. dixit: Videte ne forte furtiuꝰ
sit. Reddite eū dn̄is suis: q̇a non licet nobis
aut edere ex furto aliquid aut ꝯtingē. Ad h̄
vxor eiꝰ irata rn̄dit. Manifeste vana facta ē
spes tua. ⁊ el̄ye tue modo appꝑuerunt. Atq̧
his ⁊ alijs hꝰmōi ꝟbis exꝓbrabat ei. ¶ III

Tunc tobias ingemuit. ⁊ cepit orare
cū lachrymis. dicēs: Iustꝰ es dn̄e. ⁊
oīa iudicia tua vera sunt. ⁊ oēs vie
tue mīa ⁊ veritas ⁊ iudiciū. Et nūc dn̄e me-
mor esto mei. ⁊ ne vindictā sumas de pctis
meis: neq̧ reminiscaris delicta mea ul̄ ꝑentū
meoꝝ. Qm̄ nō obediuimꝰ p̄ceptꝫ tuis iō tra-
diti sumꝰ i direptionē ⁊ captiuitatē ⁊ mor-
tē ⁊ i fabulā. ⁊ i improꝑiū oībꝰ natiōibꝰ in
q̇bꝰ dispſisti nos. Et nūc dn̄e magna iudicia
tua. q̇a nō egimꝰ ſm̄ p̄cepta tua. ⁊ non ābu-
lauimꝰ sincerit̄ corā te. Et nūc dn̄e ſm̄ volū-
tatē tuā fac mecū. ⁊ p̄cipe in pace recipi spm̄
meū. Expedit. n. mihi mori magꝭ q̄ viuere.
¶ Eadē itaq̧ die cōtigit ut sara filia raguelis
i rages ciuitate medoꝝ. ⁊ ipsa audiret ipro-
ꝑiū ab vna ex āciliis pr̄is sui: qm̄ tradita
fuerat septē viris. ⁊ demoniū noie asmodeꝰ
occiderat eos. mox ut igreſſi fuiſſent ad eā.
Ergo cū ꝓ culpa sua icreparet puellā: rn̄dit
ei. dicēs: Amplíꝰ ex te nō videamꝰ filiū aut
filiā sup̱ t̄rā: int̄fectrix viroꝝ tuoꝝ. Nunq̇d
⁊ occidē me vis sicut etiā occidisti septē vi-
ros? Ad hanc vocē ꝑrexit in supiꝰ cubiculū
domꝰ sue. ⁊ tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ non
mātducauit neq̧ bibit: ſꝫ i orone ꝑsistēs cū la-
chrymis dep̄cabat̄ deū. ut ab isto iproꝑio
libaret eā. Factū ē āt die t̄tia dū cōplēt ora-
tionē: bn̄dicēs dn̄m. dixit: Bn̄dictū ē nomē
tuū deꝰ patrū nr̄oꝝ: q̇ cū iratꝰ fueris. mīam
facies. ⁊ i tp̄e tribulatiōis pctā dimittis his
q̇ iuocāt te. Ad te dn̄e faciem meā cōuerto.
ad te oculos meos erigo. Peto domine ut

de vinculo iproperij huiꝰ absoluas me: aut certe desup terrā eripias me. Tu scis dn̄e qa nūq̄ ꝯcupiui viꝝ. ⁊ mūdā ꝯseruaui aīam meā ab oī ꝯcupia. Nunq̄ cū ludētibꝰ miscui me: neq̄ cū his q̄ i leuitate ābulāt pticipē me p̄/bui. Virū aūt cū timore tuo non cū libidine mea cōsensi suscipe. Et aut ego idigna fui il/lis: aut illi forsitā m̄i nō fuerūt digni: q̄a for/sitā viro alij ꝯseruasti me. Nō ē.n. in hōis po/testate cōsiliū tuū. Hoc aūt p certo habet ois q̄ colit te: q̄a vita eiꝰ si i pbatiōe fuerit coro/nabit̄: si aūt in tribulatiōe fuerit liƀabit̄. ⁊ si in correptiōe fuerit· ad m̄iam tuā venire li/cebit. Nō.n. delectaris i pditionibꝰ nr̄is: q̄a pꝰ tēpestatē trāq̄llū fac̄. ⁊ pꝰ lachrymationē ⁊ fletū exultationē infūdis. Sit nomē tuum deꝰ isrl̄ bn̄dictū i secula. In illo tp̄e exaudite sūt p̄ces amboꝝ in ꝯspectu glorie sūmi dei. ⁊ missus ē angelꝰ dn̄i sanctꝰ raphael ut cura/ret eos ambos q̄ꝝ vno tp̄e sūt orōnes i con/spectu dn̄i recitate.

C IIII

Igit̄ cū tobias putaret orōnē suā exau/diri ut mori potuisset· vocauit ad se to/biam filiū suū· dixitq̄ ei: Audi fili mi ꝟba oris mei. ⁊ ea i corde tuo q̄si fūdamētū cōstrue. Cū accepit deꝰ aīam meā· corpꝰ meū sepeli. ⁊ honorē habebis mr̄i tue· oibꝰ diebus vite eiꝰ. Memor.n. eē debes: q̄ ⁊ quāta picu/la passa sit ꝓpter te i vtero suo. Cū aūt ⁊ ipsa cōpleuerit tēpꝰ vite sue: sepelies eā circa me. Oibꝰ autē diebꝰ vite tue i mēte habeto deū: ⁊ caue ne aliq̄n pctō ꝯsentias. ⁊ p̄termittas p̄cepta dei nr̄i. Ex substātia tua fac elyam: ⁊ noli auertē faciem tuā ab vllo paupe. Ita n. fiet: ut nec a te auertat̄ facies dn̄i. Quō potuer̄: ita esto mi̅sicors. Si multū tibi fue/rit· abundanter tribue: si exiguū tibi fuerit· etiā exiguū libenter impartiri stude. Premiū n. bonū tibi thesaurizas i die necessitat̄: q̄m elya ab oī pctō ⁊ a morte liƀat. ⁊ nō patiet̄ aīam ire i tenebras. Fiducia magna erit co/rā sūmo deo elya· oibꝰ faciētibꝰ eā. Attende tibi fili mi ab oī fornicatiōe. ⁊ p̄ter vxorē tuā nūq̄ patiar̄ crimē scire. Supbiā nūq̄ i tuo sensu aut in tuo ꝟbo dn̄ari pmittas. In ipsa n. initiū sūpsit ois pditio. Quicūq̄ tibi aliq̄d opatꝰ fuerit· stati ei mercedē restitue. ⁊ mer/ces mercennarij tui apud te oio nō remane/at. Qō ab alio oderis fieri tibi: vide ne tu aliq̄n alteri facias. Panē tuū cū esuriētibꝰ ⁊ egētibꝰ comede. ⁊ de vestimētis tuis nudos tege. Panē tuū ⁊ vinū tuū sup sepulturam iusti cōstitue. ⁊ noli ex eo mādūcare ⁊ bibē cū pctōribꝰ. Cōsiliū sp̄ a sapiēte pquire. Oi tp̄e bn̄dic deū. ⁊ pete ab eo ut vias tuas di/rigat. ⁊ oīa ꝯsilia tua i ipso pmaneāt. Indico etiā tibi fili mi dedisse me decē talēta argēti dū ifantulꝰ esses· gabelo i rages ciuitate me/doꝝ. ⁊ cirographū eius apud me habeo. Et iō pq̄re quō ad eū puenias. ⁊ recipias ab eo sup̄ memoratū pondꝰ argenti. ⁊ restituas ei cirographū suū. Noli timē fili mi: paupē q̄dē vitā gerimꝰ: ſ; multa bona habebimus si timuerimꝰ deū. ⁊ recesserimꝰ ab oī peccato ⁊ fecerimus bene.

C V

Tunc rn̄dit tobias pr̄i suo. ⁊ dixit: Oīa q̄cūq̄ p̄cepisti mihi· faciā pat̄. Quō aūt pecuniā hanc inq̄rā· igr̄o. Ille me nescit. ⁊ ego eū igr̄o. Qō signū da/bo ei? Sz neq̄ viā p quā pgat̄ illuc· aliq̄n co/gnoui. Tūc pr̄ suꝰ rn̄dit illi. ⁊ dixit. Cirogra/phū q̄dē illius apud me habeo: qō dum illi ostenderis· stati restituet. Sz pge nūc ⁊ iq̄re tibi aliquē fidelē viꝝ: q̄ eat tecū salua mer/cede sua· dū adhuc viuo· ut recipias eā. Tūc egressꝰ tobias inuenit iuuenē splēdidū· stan/tem p̄cinctū. ⁊ q̄si paratū ad ambulādū. Et igr̄ās q̄ angelꝰ dei eēt: salutauit eū. ⁊ dixit: Unde te hēmꝰ bone iuuenis? At ille rn̄dit. Ex filijs isrl̄. Et tobias dixit. Nosti viā que ducit i regionē medoꝝ? Cui rn̄dit. Noui. ⁊ oīa itinera eiꝰ frequēt̄ ābulaui. ⁊ māsi apud gabelū frēm nr̄m q̄ morat̄ i rages ciuitate medoꝝ q̄ posita ē in mōte egbathanis. Cui tobias ait: Sustine me obsecro: donec hec ipsa nūciē pr̄i meo. Tūc igressus tobias idi/cauit vniuersa h̄ pr̄i suo. Sup q̄ āmiratꝰ pr̄ rogauit ut itroiret ad eū. Ingressus itaq̄ sa/lutauit eū. ⁊ dixit: Gaudiū tibi sit sp̄. Et ait tobias: Quale gaudiū mihi erit· q̄ i tenebr̄ sedeo. ⁊ lumē celi nō video? Cui ait iuuenis. Forti aīo esto: i ꝓximo ē ut a deo curer̄. Di/xit itaq̄ illi tobias. Nūq̄d poter̄ pducē filiū meū ad gabelū i rages ciuitatē medoꝝ? Et cū redier̄· restituā tibi mercedē tuam. Et di/xit ei āgelus. Ego ducā. ⁊ reducā eū ad te. Cui tobias rn̄dit. Rogo te: Indica mihi· de q̄ domo: aut de q̄ tribu es tu? Cui raphael āgelus dixit: Genꝰ q̄ris mercēnarij: an ipsū mercenariū q̄ cū filio tuo eat? Sed ne forte sollicitū te reddam: ego sū azarias· ananie magni filiꝰ. Et tobias rn̄dit. Ex magno gnē

es tu. Sȝ peto ne irascaris: q voluerim cognoscere genꝰ tuū. Dixit aūt illi āgelꝰ. Ego sanū ducam. ⁊ sanū tibi reducā filiū tuū. Respōdēs aūt tobias ait: Bn̄ ābulet̄. ⁊ sit dn̄s i itinē vr̄o. ⁊ āgelꝰ eiꝰ comitet̄ vobiscū. Tūc patis oibꝰ q̄ erāt i via portanda. fecit tobias vale pr̄i suo. ⁊ mr̄i sue. ⁊ ābulauerūt ambo simul. Cūq̄ pfecti eēnt: cepit mr̄ eiꝰ flere ⁊ dicere: Baculū senectutis nr̄e tulisti. ⁊ transmisisti a nob̄. Nūq̄ fuisset ipsa pecūia p q̄ misisti eū. Sufficiebat nob̄ paupertas nr̄a. ut diuitias cōputaremꝰ h̄. q̄ videbamꝰ filiū nostꝝ. Dixitq̄ ei tobias. Noli flere. Saluꝰ pueniet filiꝰ nr̄. ⁊ saluꝰ reuertet̄ ad nos. ⁊ oculi tui videbūt illū. Credo. n. q̄ āgelꝰ dei bonꝰ comitet̄ ei. ⁊ bn̄ disponet oia q̄ circa eū gerūt̄: ita ut cū gaudio reuertat̄ ad nos. Ad hāc vocē cessauit mater eiꝰ flere. ⁊ tacuit. C VI

Profectꝰ ē aūt tobias. ⁊ canis secutꝰ est eū. ⁊ māsit p̄ma māsione iux̄ fluuiū tigris. Et exiuit ut lauaret pedes suos. ⁊ ecce piscis imanis exiuit ad deuorādum eum. Quē expauescēs tobias: clamauit voce magna dicens: Dn̄e. inuadit me. Et dixit ei āgelꝰ. Apphēde brāchiā eiꝰ. ⁊ trahe eū ad te. Qd̄ cū fecisset attraxit eū in siccū. ⁊ palpitare cepit an̄ pedes eiꝰ. Tūc dixit ei angelꝰ. Exētera hūc piscem. ⁊ cor eiꝰ ⁊ fel ⁊ iecur repone tibi. Sunt. n. h̄ nccīa ad medicamēta vtilit̄. Qd̄ cū fecisset assauit carnes eiꝰ ⁊ secū sustulerūt i via: cetera salierūt q̄ sufficerēt eis: quousq̄ peruenirēt i rages ciuitatē medoꝝ. Tūc introgauit tobias angelū. ⁊ dixit ei. Obsecro te azaria frat̄: ut dicas mihi qd̄ remediū hēbūt ista q̄ de pisce suare iussisti. Et rn̄dēs angelꝰ dixit ei. Cordis eiꝰ particulā si sup carbones ponas. fumꝰ eius extricat oē genus demonioꝝ siue a viro siue a muliere: ita ut vltra nō accedat ad eos. Et fel valet ad vngēdos oculos i qbꝰ fuerit albugo. ⁊ sanabūt̄. Et dixit ei tobias. Ubi vis ut maneamꝰ? Rn̄dēsq̄ āgelꝰ ait: Est h̄ raguel noie vir ppinquꝰ de tribu tua. ⁊ h̄ hȝ filiā noie sarā: s̄ neq̄ masculū neq̄ feminā vllā hȝ aliā p̄ter eā. Tibi debet̄ ois substantia eiꝰ. ⁊ oportet eā te accipe cōiugē. Pete ḡ eā a pr̄e eiꝰ. ⁊ dabit tibi eā vxorē. Tūc rn̄dit tobias. ⁊ dixit. Audio q̄a tradita ē septē viris. ⁊ mortui sūt. s̄ ⁊ h̄ audiui: q̄a demoniū occidit illos. Timeo ḡ ne forte ⁊ mihi h̄ eueniāt. ⁊ cū sim vnicꝰ parentibꝰ meis. deponā senectutē illorū cū tristicia ad iferos. Tūc āgelꝰ raphael dixit ei. Audi me. ⁊ ostendā tibi qui sūt quibꝰ p̄ualere pōt demoniū. Hi nāq̄ q̄ cōiugiū ita suscipiūt. ut deū a se ⁊ a sua mente excludāt. ⁊ sue libidini ita vacēt sicut equꝰ ⁊ mulꝰ q̄bus nō ē itellectꝰ: habet ptātē demoniū sup eos. Tu aūt cū accepis eā. igressꝰ cubiculū p tres dies ptinens esto ab ea. ⁊ nihil aliud nisi orōnibꝰ vacab̄ cū ea. Ipsa aūt nocte. incēso iecore piscis fugabit̄ demoniū. Secūda vo nocte in copulatiōe scōꝝ p̄triarchaꝝ admitteris. Tertia aūt nocte bn̄dictionē ꝯseq̄ris ut filij ex vob̄ pcreent̄ incolumes. Trāsacta aūt t̄tia nocte accipias v̄ginē cū timore dn̄i amore filioꝝ magꝭ q̄ libidinis ductꝰ: ut i semine abrahe bn̄dictionē i filijs ꝯseq̄ris. C VII

Ingressi sūt aūt ad raguelē. ⁊ suscepit eos raguel cū gaudio. Intuēsq̄ tobiā raguel. dixit anne vxori sue. Qm̄ silis ē iuuenis iste consobrino meo. ⁊ cum h̄ dixisset. ait: Unde estis iuuenes fratres nr̄i? At illi dixerunt. Ex tribu neptali sumꝰ ex captiuitate niniue. Dixitq̄ illis raguel. Nostis tobiam frēm meū? Qui dixerunt. Nouimus. Cūq̄ multa bona loq̄ret̄ de eo. Dixit angelꝰ ad raguelē. Tobias de q̄ introgas. pr̄ istiꝰ ē. Et misit se raguel. ⁊ cū lachrymis osculatꝰ ē eū. ⁊ plorās sup̄ collū eiꝰ. dixit: Bn̄dictio sit tibi fili mi: q̄a boni ⁊ optimi viri filiꝰ es. Et āna vxor eiꝰ ⁊ sara ipsoꝝ filia lachrymate sūt. Postq̄ autē locuti sunt: p̄cepit raguel occidi arietē. ⁊ parari cōuiuiū. Cūq̄ hortaret̄ eos discūbē ad prādiū. tobias dixit. Hic ego hodie nō māducabo neq̄ bibā: nisi p̄us petitionē meā cōfirmes. ⁊ pmittas mihi dare sarā filiā tuā. Quo audito v̄bo raguel expauit. sciēs q̄d euenerit illis septē viris. q̄ igressi sūt ad eā. ⁊ timē cepit: ne forte ⁊ huic silit̄ ꝯtigēt. Et cū nutaret ⁊ nō daret petēti vllū respōsū: dixit ei āgelꝰ. Noli timere dare eam isti: qm̄ huic timēti deū debet̄ cōiūx filia tua. Propt̄ea aliꝰ nō potuit hr̄e illam. Tūc dixit raguel. Nō dubito q̄ deꝰ p̄ces ⁊ lachrymas meas i ꝯspectu suo admiserit. Et credo qm̄ iō fecit vos venire ad me. ut ⁊ ista ꝯiungeret̄ cognatiōi sue. s̄m legem moysi. Et nūc noli dubiū gerē. q̄ tibi ea tradā. Et apphēdēs dexterā filie sue: dext̄e tobie tradidit. dicēs: Deꝰ abrahā ⁊ deꝰ ysaac ⁊ deꝰ iacob vobiscū sit ⁊ ipse ꝯiūgat vos ipleatq̄ bn̄dictiōe sua i vob̄. Et accepta charta fecerūt ꝯscriptionē

expaueo. es. vi. me. cor. i pnti.

cõiugij. Et p⁹ h epulati sũt· bñdicẽtes deũ. Uocauitq₃ raguel ad se annã vxorẽ suam. ⁊ pcepit ei ut pparet alterũ cubiculũ. Et itro/duxit illuc sarã filiã suã. ⁊ lachrymata est. Dixitq₃ ei. Forti aio esto filia mea. Dñs celi det tibi gaudiũ p tedio qd ppessa es. CVIII

Postq̃ vo cenauerũt: introduxerũt iuuenẽ ad eã. Recordat⁹ itaq₃ tobi/as sermonũ ãgeli· ptulit de cassidili suo ptẽ iecoris· posuitq₃ eã sup carbones vi/uos. Tũc raphael ãgel⁹ apphẽdit demoniũ ⁊ religauit illud i desertũ supiorj egypti. Tũc hortat⁹ ẽ vginẽ tobias: dixitq₃ ei. Sara ex/urge ⁊ depcemur deũ hodie ⁊ cras ⁊ secũdũ cras: qa his trib⁹ noctib⁹ deo iũgimur· tertia aũt trãsacta nocte· in nro erim⁹ piugio. Filij qppe scõr sum⁹. ⁊ nõ possum⁹ ita cõiũgi sicut gentes q ignorãt deũ. Surgẽtes aũt parit instãt orabãt ambo simul· ut sanitas daret eis. Dixitq₃ tobias. Dñe de⁹ patr nror· bñ/dicãt te celi· tre mareq₃ ⁊ fontes ⁊ flumia. ⁊ oẽs creature tue q i eis sũt. Tu fecisti adã de limo tre: dedistiq₃ ei adiutoriũ euã. Et nunc dñe tu scis· qa nõ luxurie cã accipio sororẽ meã cõiugẽ: s sola posteritatis dilectiõe i qua bñdicatur nomẽ tuũ i secula seculor. Dixit itaq₃ sara. Miserẽ nob dñe· miserere nob· ⁊ cõsenescam⁹ ãbo pit sani. Et factũ ẽ circa pullor cãtũ accersiri iussit raguel suos su/os. ⁊ abierũt cũ eo pit ut foderẽt sepulchrũ. Dicebat. n. ne sili modo euenerit ei· q ⁊ cetis alijs septẽ viris q sũt igressi ad eã. Cũq₃ pa/rasset fossam: reuersus raguel ad vxorẽ suã dixit ei. Mitte vnã ex ancillis tuis. ⁊ videat si mortu⁹ ẽ· ut sepeliã eũ anq̃ illucescat. At illa misit vnã ex ãcillis suis. Que igressa cu/biculũ repperit eos saluos ⁊ icolumes: secũ pit dormiẽtes. Et reuersa nũciauit bonũ nũ/ciũ. Et bñdixerũt dñm· raguel videlz ⁊ an/na vxor eius. ⁊ dixerũt: Bñdicimus te dñe de⁹ isrl: qa nõ ptigit nob queadmodũ puta/bam⁹. Fecisti. n. nobiscũ miam tuã. ⁊ exclu/sisti a nob iimicũ psequẽtẽ nos. Misert⁹ es aũt duob⁹ vnicis. Fac eos dñe pleni⁹ bñdi/cere te. ⁊ sacrificiũ laudis tue ⁊ sue sanitatis offerre: ut cogscat vniuersitas gentiũ· qa tu es de⁹ sol⁹ i vniũsa tra. Staticq₃ pcepit suis suis raguel ut replerẽt tra fossam quã fece/rãt: pusq̃ elucescẽt. Uxori aũt sue dixit ut istrueret cõuiuiũ. ⁊ pparet oia q i cibos erãt iter agẽtib⁹ neccia. Duas q̃ pingues vaccas ⁊ qtuor arietes occidi fecit. ⁊ pari epulas oib⁹ vicinis suis· cũctisq₃ amicis. Et adiura/uit raguel tobiã: ut duas ebdomadas mo/raret apud eũ. De oib⁹ aũt q possidebat ra/guel dimidiã ptẽ dedit tobie. ⁊ fecit hãc scri/pturã: ut ps dimidia q superat· post obitum eor tobie dominio eueniret. CIX

Tunc vocauit tobias angelũ ad se: quẽ qdẽ hoiem existimabat· dixitq₃ ei: Azaria frater: peto ut auscultes vba mea. Si meipsũ tradã tibi suũ: nõ ero pdign⁹ puidẽtie tue. Tñ obsecro te ut assu/mas tibi aialia siue suitia. ⁊ vadas ad gabe/lũ i rages ciuitatẽ medor· reddasq₃ ei ciro/graphũ suũ. ⁊ recipias ab eo pecuniã. ⁊ ro/ges eũ venire ad nuptias meas. Scis. n. ipse qm nũerat pr me⁹ dies. ⁊ si tardauero vna die pl⁹ ptristabit aia ei⁹. Et certe vides quõ adiurauit me raguel: cui⁹ adiuramẽtũ sper/nere nõ possũ. Tũc raphael assumẽs qtuor ex suis raguelis ⁊ duos camelos· i rages ci/uitatẽ medor pexit. ⁊ iueniens gabelũ de/dit ei cirographũ suũ. ⁊ recepit omnẽ pecu/niam. Indicauitq₃ ei de tobia filio tobie oia q gesta sũt: fecitq₃ eũ secũ venire ad nuptias. Cũq₃ igressus esset domũ raguelis· inuenit tobiã discũbẽtẽ. ⁊ exiliẽs osculati sũt se inui/cẽ. Et fleuit gabel⁹: bñdixitq₃ deum. ⁊ dixit: Bñdicat te de⁹ isrl: qa fili⁹ es optimi viri ⁊ iusti. ⁊ timẽtis deũ. ⁊ elymosinas faciẽtis. Et dicat bñdictio sup vxorẽ tuã. ⁊ sup parẽtes vros ⁊ videatis filios vros. ⁊ filios filior vror vsq₃ i tertiã ⁊ qrtã gnãtionẽ. ⁊ sit semẽ vrm be/nedictũ a deo isrl· q regnat i scla sclor. Cũq₃ oẽs dixissent amẽ· accesserũt ad puiuiũ. Sz cũ timore dñi nuptiar cõuiuiũ exercebant.

Cum vo moras facẽt tobias cã nuptiar· sollicit⁹ erat pr ei⁹ tobias dicẽs: Putas qre morat fili⁹ me⁹: aut qre detẽt⁹ est ibi? Putas ne gabel⁹ mor/tu⁹ ẽ. ⁊ nemo reddit illi pecuniã? Cepit autẽ ptristari nimis ipse ⁊ anna vxor ei⁹ cũ eo. ⁊ ceperũt ãbo simul flere: eo q dies statuto mi/nime reuerteret fili⁹ eor ad eos. Flebat igit mr ei⁹ irremediabilib⁹ lachrymis· atq₃ dice/bat: Heu me fili mi ut qd te misimus pegri/nari· lumẽ oculorũ nror· baculũ senectutis nre· solatium vite nre· spem posteritatis nre? Oia simul i te vno hñtes: te nõ debuim⁹ di/mittẽ a nob. Cui dicebat tobias. Tace ⁊ no/li turbari: san⁹ ẽ fili⁹ nr: satis fidelis ẽ vir ille

d cassidili. pe. p. i. d pera. i modũ retculi facta. h cassidile. lr. e pera aucupis.

cũ q̃ misim⁹ eũ. Illa aũt nullo modo ꝯsolari
poterat. ſ; q̄tidie exiliēs circũſpiciebat. ⁊ cir-
cuibat vias oēs ꝑ q̃s ſpes remeandi videbat̃
ut ꝓcul vidēt eum: ſi fieri poſſet: venientē. At
vero raguel dicebat ad genez ſuũ. Mane h̃
⁊ ego mittā nũciũ ſaluť de te ad tobiā prēm
tuũ. Cui tobias ait: Ego noui q̄a pr̃ me⁹ ⁊
mr̃ mea modo dies cōputāt. ⁊ cruciat̃ ſpũs
eoꝝ i ipſis. Cũq; verbis multiſ rogaret raguel
tobiā. ⁊ ille eũ nulla rōne vellet audire: tra-
didit ei ſarā ⁊ dimidiā ꝑtē oīs ſubſtātie ſue
i pueris. i puellis. i pecudib⁹. i camelis. ⁊ in
vaccis. ⁊ pecunia multa. ⁊ ſaluũ atq; gaudē-
tē dimiſit eum a ſe dicens: Angel⁹ dñi ſcũs
ſit i itinē vr̃o: ꝑducatq; vos icolumes. ⁊ in-
ueniatiſ oīa recte circa parētes vr̃os. ⁊ vide-
ant oculi mei filios vr̃os ꝑuſq̃ moriar. Et
appꝛhendētes parētes filiā ſuā oſculati ſũt
eā. ⁊ dimiſerũt ire: monētes eā honorare ſo-
ceros. diligē maritũ. regē familiā. gubnare
domũ. ⁊ ſeipſam irreꝑhēſibilē exhibē. C XI

Cumq; reuerterentur: puenerũt ad
charrā q̄ ē in medio itinē ꝯ niniuen
vndecio die. Dixitq; angel⁹. Tobia
frat̃: ſcis queadmodũ reliq̄ſti patrē tuũ. Si
placet itaq; tibi ꝑcedam⁹. ⁊ lento g̃du inſe-
quant̃ iter nr̃m familie ſimul cũ cōiuge tua
⁊ cũ aialib⁹. Cũq; h̃ placuiſſet ut irēt: dixit
raphael ad tobiā. Tolle tecũ ex felle piſcis:
erit. n. neccīuz. Tulit itaq; tobias ex felle illo
⁊ abierũt. Anna aũt ſedebat ſec⁹ viā q̄tidie
i ſupcilio montis: vnde reſpicē poťat de lon-
ginq̃. Et dũ ex eodē loco ſpecularet̃ aduētũ
ei⁹. vidit a longe. ⁊ illico cognouit venientē filiũ
ſuũ: currēſq; nũciauit viro ſuo dicēs: Ecce
venit fili⁹ tu⁹. Dixitq; raphael ad tobiā. At
vbi introieris domũ tuā. ſtati adora dñm deũ
tuũ. ⁊ grās agens ei accede ad patrē tuũ. ⁊
oſculare eũ. Statiq; lini ſup oculos ei⁹ ex
felle iſto piſcis q̄d portas tecũ. Scias. n. q̄m
mox aperient̃ oculi ei⁹. ⁊ videbit pr̃ tu⁹ lumen
celi. ⁊ in aſpectu tuo gaudebit. Tũc precu-
currit canis q̄ ſimul fuerat in via. ⁊ q̄ſi nũ-
cius blādimēto ſue caude gaudebat. Et ex-
urgēs cecus pr̃ cepit offendens pedib⁹ cur-
rere. ⁊ data manu puero occurrit in obuiā
filio ſuo. Et ſuſcipiēs oſculat⁹ eſt eũ cũ vxo-
re ſua. ⁊ ceperũt flere pre gaudio. Cũq; ado-
raſſent deũ. ⁊ gratias egiſſent: conſederũt.
Tũc ſumēs tobias de felle piſcis liniuit ocu-
los prī ſuo. Et ſuſtinuit q̄ſi dimidiā fere ho-
rā. ⁊ cepit albugo ex oculis ei⁹ q̄ſi mēbrana
oui egredi. Quā apprehēdens tobias traxit
ab oculis ei⁹: ſtatiq; viſũ recepit. Et glorifi-
cabāt deũ ipſe videl; ⁊ vxor ei⁹. ⁊ oēs q̄ ſcie-
bant eũ. Dicebatq; tobias. Bñdico te dñe
de⁹ iſrl̃ q̄a tu caſtigaſti me ⁊ tu ſaluaſti me.
Et ecce ego video tobiā filiũ meũ. Ingreſſa
ē etiā p⁹ ſeptē dies ſara vxor filij ei⁹. ⁊ oīs fa
milia ⁊ pecora ſana. ⁊ cameli ⁊ pecũia mlťa
vxoriſ. ſ; ⁊ illa pecunia quā receꝑat a gabelo.
Et narrauit parētib⁹ ſuis oīa bñficia dei: q̄
feciſſet circa eũ ꝑ hoiez q̄ eũ duxerat. Vene-
rũtq; achior ⁊ nabath cōſobrini tobie gau-
dētes ad tobiā. ⁊ ꝯgtulātes ei de oīb⁹ bonis
q̄ circa illũ oñderat de⁹. Et ꝑ ſeptē dies epu-
lantes omnes cũ gaudio magno gauiſi ſũt

C XII

Tunc vocauit ad ſe tobias
filiũ ſuũ. dixitq; ei: Quid poſſum⁹
dare viro iſti ſcō q̄ venit tecũ? Re-
ſpondēs tobias dixit prī ſuo. Pr̃ quā mer-
cedē dabim⁹ ei: aut q̄d dignũ poterit eē bñ-
ficijs ei⁹? Me duxit ⁊ reduxit ſanũ: pecuniā
a gabelo ipſe recepit: vxorē ipſe me hr̃e fecit
⁊ demoniũ ab ea ipſe cōpeſcuit. gaudiũ pa-
rētib⁹ ei⁹ fecit: meipſũ a deuoratione piſcis
eripuit: te q̊q; videre fecit lumen celi. ⁊ bonis
oīb⁹ ꝑ eũ repleti ſum⁹. Quid illi ad h̃ poteri-
m⁹ dignũ dare? Sz peto te pr̃ mi: ut roges
eũ ſi forte dignabit̃ medietatē de oīb⁹ q̄ al-
lata ſũt ſibi aſſumē. Et vocātes eũ pr̃. ſ. ⁊ fi-
lius tulerũt i ꝑtem. ⁊ rogare ceperunt ut di-
gnaret̃ dimidiā ꝑtē oīuz q̄ attulerant acce-
ptā hr̃e. Tũc dixit eis occulte. Bñdicite deũ
celi. ⁊ corā oīb⁹ viuētib⁹ cōfitemini ei: q̄a fe-
cit vobiſcũ miām ſuam. Etenī ſacrm̃ regis
abſcōdē bonũ ē: opa aũt dei reuelare ⁊ cōfi-
teri honorificũ eſt. Bona ē orō cũ ieiunio ⁊
elya. mag̃ q̃ theſauros auri recōdē. q̄m elya
a morte libat. ⁊ ipſa ē q̄ purgat pctā. ⁊ facit
iuenire vitā etnā. Qui aũt faciũt pctm̄ ⁊ in-
iq̄tatē: hoſtes ſũt aīe ſue. Manifeſto ḡ vob̃
veritatē. ⁊ nō abſcondā a vob̃ occultũ ſmonē.
Qñ orabas cũ lachrymis ⁊ ſepeliebaſ mor-
tuoſ. ⁊ derelinq̄bas prādiũ tuũ. ⁊ mortuos
abſcondebas ꝑ diē i domo tua ⁊ nocte ſepe-
liebaſ eos: ego obtuli orōnē tuā dño. Et q̄a
accept⁹ eraſ deo. neccē fuit ut tēptatio ꝓbaret
te. Et nunc miſit me dñs ut curarē te. ⁊ ſarā
vxorē filij tui a demōio libarē. Ego. n. ſũ ra-
phael āgel⁹. vn⁹ ex ſeptē q̄ aſtam⁹ añ dñm.
Cũq; h̃ audiſſent turbati ſunt. ⁊ trementes

ceciderūt sup t̄rā i faciē suā. Dixitq̧ eis an-
gel⁹. Pax vob̄. Nolite timē. Etenī cū essem
vobiscū p voluntatē dei erā: videbar q̇dē vo-
biscū mādu care ⁊ bibē: s̄ ego cibo iuisibili ⁊
potu q̇ ab hoib⁹ videri nō pōt · vtor. Tēp⁹ est
ḡ ut reūtar ad eū q̇ me misit · vos aūt bn̄dici-
te deū. ⁊ narrate oīa mirabilia ei⁹ · ipsū bn̄di-
cite ⁊ cātate ei. Et cum h̄ dixisset ab aspectu
eoꝝ ablat⁹ ē. ⁊ vltra eū vidē nō potuerūt. Tūc
pstrati p horas tres in faciē: bn̄dixerūt deū
Et exurgētes · narrauerūt oīa mirabilia ei⁹.

XIII

Aperiēs aūt tobias senior os suū: bn̄dixit dn̄m. ⁊ dixit: Magn⁹ es dn̄e in et̄nū. ⁊ in oīa secula regnū tuū · qm̄ tu flagellas ⁊ saluas · deducis ad inferos ⁊ reducis: ⁊ nō est q̇ effugiat manū tuā. Cōfitemi dn̄o filij isrl̄. ⁊ in ɔspectu gen-tiū laudate eū: qm̄ iō dispsit vos inter gētes q̄ ignorant eū · ut vos enarretis mirabilia ei⁹. ⁊ faciatis scire eos: q̇a nō ē ali⁹ de⁹ oipotēs p̄ter eū. Ipse castigauit nos ꝓpt̄ iniq̇tates nr̄as: ⁊ ipse saluabit nos ꝓpt̄ mīam suā. Aspicite ḡ q̇ fecit nobiscū. ⁊ cū timore ⁊ tremore ɔfi-temini illi · regēq̧ seculoꝝ exaltate i opib⁹ ve-stris. Ego aūt i t̄ra captiuitatis mee ɔfitebor illi: qm̄ oñdit maiestatē suā i gētē peccatricē. Cōuertimi itaq̧ pctōres. ⁊ facite iusticiam corā dn̄o · credētes q̧ faciat vobiscū mīam suā. Ego aūt ⁊ aīa mea i eo letabimur. Bn̄-dicite dn̄o oēs electi ei⁹: agite dies leticie. ⁊ cōfitemi illi. Irl̄m ciuitas dei: castigauit te dn̄s i opib⁹ manuū tuaꝝ. Cōfitē dn̄o i boīs tuis. ⁊ bn̄dic deum seculorū: ut reedificet i te tabnaculū suū. ⁊ reuocet ad te oēs captiuos ⁊ gaudeas i oīa secula seculoꝝ. Luce splēdi-da fulgebis. ⁊ oēs fines t̄re adorabūt te. Na-tiōes ex lōginq̄ ad te venient. ⁊ munera defe-rētes adorabūt i te · dn̄m. ⁊ t̄rā tuā in scifica-tionē hēbūt. Nomen. n. magnū iuocabūt in te. Maledicti erūt q̇ ɔtēpserit te. ⁊ cōdēnati erūt oēs q̇ blasfemauerint te: bn̄dictiq̧ erūt q̇ edificauerit te. Tu aūt letaberis i filijs tuis qm̄ oēs bn̄dicent̄. ⁊ ɔgregabūt̄ ad dn̄m. Bti oēs qui diligūt te. ⁊ q̇ gaudēt sup pace tua. Aīa mea bn̄dic dn̄m: qm̄ liberauit irl̄m ciui-tatē suā a cūctis tribulatiōib⁹ ei⁹. Btūs ero si fuerint reliquie seminis mei ad videndam claritatem irl̄m. Porte irl̄m ex sapphyro ⁊ smaragdo edificabunt̄. ⁊ ex lapide precioso oīs circuit⁹ muroꝝ ei⁹. Ex lapide cādido ⁊ mūdo oēs platee ei⁹ sternent̄. ⁊ p vicos eius alleluia cantabitur. Bn̄dictus dn̄s qui ex-altauit eā: ut sit regnū ei⁹ in secula seculorū sup eam. amen.

XIIII

Et ɔsūmati sūt s̄mōes tobie. Et p⁹q̧ illuminat⁹ ē tobias vixit ānis q̄dra-gintaduob⁹. ⁊ vidit filios nepotum suoꝝ. Cōpletis itaq̧ ānis cetū duob⁹ · sepult⁹ est honorifice i niniue. Quinq̄ginta nāq̧ ⁊ sex annoꝝ lumē oculoꝝ amisit: sexagenari⁹ v̄o recepit. Reliquū v̄o vite sue i gaudio fu-it. ⁊ cū bono ꝓfectu timoris dei p̄rexit i pace. In hora aūt mortis sue vocauit ad se tobiam filiū suū. ⁊ septē iuuenes filios suos nepotes dixitq̧ eis. Prope erit interit⁹ niniue. Nō. n. excidit v̄bū dn̄i. ⁊ frēs nr̄i q̇ dispsi sūt a terra isrl̄ · reuertent̄ ad eā. Oīs aūt deserta t̄ra ei⁹ re-plebit̄. ⁊ dom⁹ dei q̄ i ea incēsa ē iterū reedi-ficabit̄ · ibiq̧ reuertent̄ oēs timētes deū. Et relinquēt gētes idola sua. ⁊ veniēt in irl̄m. ⁊ inhitabūt in ea. ⁊ gaudebūt in ea oēs reges t̄re adorātes deū isrl̄. Audite ḡ filij mei · pa-trē vr̄m. Seruite dn̄o in v̄itate. ⁊ inq̇rite ut faciatis q̇ placita sūt illi. Et filijs vr̄is māda-te ut faciāt iusticias ⁊ elyas: ut sint mēores dei. ⁊ bn̄dicāt eū i oī tp̄e i v̄itate ⁊ i tota vir-tute sua. Nūc ḡ filij audite me. ⁊ nolite ma-nere h̄. Sz q̄cūq̧ die sepelieritis matrē vr̄am circa me i vno sepulchro · ex eo dirigite gres-sus vr̄os ut exeatis hic. Video. n. q̇a iiq̇tas ei⁹ finē dabit ei. Factū ē aūt p⁹ obitū mr̄is sue tobias abscessit ex niniue cū vxore sua ⁊ filijs ⁊ filioꝝ filijs. ⁊ reuersus ē ad soceros suos. Inuenitq̧ eos incolumes · i senectute bona. ⁊ curā eoꝝ gessit. Et ipse clausit ocu-los eoꝝ. ⁊ oēm hēditatē dom⁹ raguelis ipse pcepit · viditq̧ q̇ntā gn̄atiōnē filios filiorū suoꝝ. Et cōpletis ānis nonagita ⁊ nouē in ti-more dn̄i: cū gaudio sepelierūt eū. Oīs aūt cognatio ei⁹. ⁊ oīs gn̄atio ei⁹ i bona vita ⁊ i scā cōuersatiōe pmansit: ita ut accepti essent tam deo q̧ hoib⁹. ⁊ cūctis habitātib⁹ terrā.

Explicit liber Tobie. Incipit prologus in librum Judith.

Apud hebreos lib̄ iudith inter agiog̃pha legit̄: cui⁹ auctori-tas ad roborāda illa q̄ i ɔtēti-onē veniūt · min⁹ idonea iudi-cat̄. Chaldeo tn̄ s̄mōe cōscri-pt⁹: int̄ historias cōputat̄. Sz q̇a hūc librū

synodꝰ nicena· in numero scõꝝ scripturarũ
legiẜ cõputasse· acq̃eui postulatiõi vrẽ· imo
exactiõi. ⁊ sepositis occupatiõibꝰ qbꝰ vehe-
menẜ artabar· huic vnã lucubratiũculã de-
di: mag̃ sensũ e sensu q̃ ex v̄bo v̄bũ transfe-
rẽs. Multoꝝ codicũ varietatẽ vitiosissimã
amputaui: sola ea q̃ itelligẽtia itegra iv̄bis
chaldeis iuenire potui· latinis expssi. Acci-
pite iudith viduã· castitatis exemplũ. ⁊ triũ-
phali laude ppetuis eam p̃conijs declarate.
hác. n. nõ solũ feminis: ꝫ ⁊ viris imitabilẽ
dedit: q̃ castitatis eiꝰ remunerator· v̄tutẽ ei
talem tribuit· ut inuictũ oĩbꝰ hoĩbꝰ vinceret
⁊ insupabilem suparet.

Explicit plogꝰ. Incipit liƀ Judith. Cap. I

ARphaxat
itaq̃ʒ rex medoꝝ sub-
iugauerat mł̃tas gẽ-
tes imperio suo. ⁊ ipse
edificauit ciuitatem
potentissimã quã ap-
pellauit egbathanis
Ex lapidibꝰ quadratis ⁊ sectis fecit muros
eius: in altitudine cubitoꝝ septuaginta. ⁊ in
latitudine cubitoꝝ trigĩta: turres v̄o eiꝰ po-
suit ĩ altitudine cubitorũ cẽtũ. Per q̃drũ v̄o
eaꝝ· latꝰ vtrũq̃ʒ vicenorũ pedũ spatio tende-
baẜ: posuitq̃ʒ portas eiꝰ in altitudine turriũ.
Et gloriabaẜ q̃si potẽs ĩ potẽtia exercitꝰ sui.
⁊ ĩ gloria q̃drigaꝝ suaꝝ. Anno igiẜ duode-
cimo regni sui· nabuchodonosor rex assyrio-
rũ q̃ regnabat ĩ niniue ciuitate magna· pu-
gnauit ꝯ arphaxat. ⁊ obtinuit eũ ĩ cãpo ma-
gno q̃ appellaẜ ragau circa eufraten ⁊ tigrin
⁊ iadason ĩ cãpo erioch reg̃ elicoꝝ. Tũc ex-
altatũ ẽ regnũ nabuchodonosor. ⁊ cor eius
eleuatũ ẽ. Et misit ad oẽs q̃ habitabãt in ci-
litia ⁊ damasco ⁊ libano. ⁊ ad gẽtes q̃ sũt ĩ
carmelo ⁊ cedar. ⁊ inhitãtes galileã· ĩ cãpo
magno esdrelon. ⁊ ad oẽs q̃ erãt in samaria
⁊ trans flumẽ iordanẽ· vsq̃ʒ irlm. ⁊ oẽm t̃rã
iesse· q̃usq̃ʒ pueniaẜ ad mõtes ethiopie. Ad
hos oẽs misit nuncios nabuchodonosor rex
assyrioꝝ: q̃ oẽs vno aĩo ꝯdixerunt. ⁊ remise-
rũt eos vacuos· ac sine honore abiecerunt.
Tũc idignatꝰ nabuchodonosor rex ad oẽm
t̃rã illã: iurauit p thronũ ⁊ regnũ suũ q̃ de-
fenderet se de oĩbꝰ regiõibꝰ his. C II

ANno t̃tiodecimo nabuchodonosor
regis· vicesima ⁊ secũda die mensis
p̃mi: factũ ẽ v̄bũ in domo nabucho-
donosor reg̃ assyrioꝝ: ut defendẽt se. Voca-
uitq̃ʒ oẽs maiores natu· oẽsq̃ʒ duces bella-
tores suos. ⁊ hũit cũ eis mysteriũ cõsilij sui.
Dixitq̃ʒ cogitationẽ suã ĩ eo eẽ: ut oẽm terrã
suo subiugaret impio. Q̃ð dictũ cũ placuis-
set oĩbꝰ: vocauit nabuchodonosor rex holo-
fernẽ p̃ncipẽ militie sue. ⁊ dixit ei: Egredere
aduersũ oẽ regnũ occidẽtꝭ. ⁊ ꝯ eos p̃cipue q̃
cõtẽpserũt iperiũ meũ. Non parcet oculꝰ tuꝰ
vlli regno: oẽmq̃ʒ vrbẽ munitã subiugabis
mihi. Tũc holofernes vocauit duces ⁊ ma-
gistratꝰ v̄tutꝭ assyrioꝝ. ⁊ dinũerauit viros ĩ
expeditione sicut p̃cepit ei rex· centũ viginti
milia peditũ pugnatoꝝ. ⁊ eq̃tes sagittarios
duodecĩ milia. Oẽmq̃ʒ expeditionẽ suam fe-
cit p̃ire ĩ multitudine ĩnumerabiliũ camelo-
rũ· cũ his que exercitibꝰ sufficerent copiose:
boũ q̃ʒ armẽta· gregesq̃ʒ ouiũ· q̃ꝝ nõ erat nu-
merꝰ. Frumẽtũ ex oĩ syria ĩ trãsitu suo pari
cõstituit. Auꝝ v̄o ⁊ argẽtũ de domo regis
assũpsit multũ nimis. Et pfectꝰ ẽ ipse ⁊ oĩs
exercitꝰ cũ q̃drigis ⁊ eq̃tibꝰ ⁊ sagittarijs· q̃
coopuerũt faciẽ terre sicut locuste. Cũq̃ʒ p-
transisset fines assyriorũ: venit ad magnos
mõtes ange q̃ sũt a sinistro cilitie: ascenditq̃ʒ
oĩa castella eoꝝ. ⁊ obtinuit oẽm munitionẽ.
Effregit aũt ciuitatẽ opinatissimã melothi
p̃dauitq̃ʒ oẽs filios tharsis. ⁊ filios ismahel
q̃ erãt ꝯ faciẽ deserti. ⁊ ad austrũ t̃re celeon.
Et trãsiuit eufratẽ. ⁊ venit in mesopotamiã·
⁊ fregit oẽs ciuitates excelsas que erãt ibi a
torrẽte mãbre vsq̃ʒ q̃ pueniaẜ ad mare. ⁊ oc-
cupauit t̃mios eiꝰ a cilitia vsq̃ʒ ad fines ia-
phet q̃ sunt ad austrũ. Adduxitq̃ʒ oẽs filios
madian. ⁊ p̃dauit oẽm locupletationẽ eorũ
oẽsq̃ʒ resistẽtes sibi occidit ĩ ore gladij. Et pꝰ
hec descẽdit in cãpos damasci ĩ diebꝰ messis
⁊ succendit oĩa sata: oẽsq̃ʒ arbores ⁊ vineas
fecit incidi. ⁊ cecidit timor illiꝰ sup oẽs inha-
bitantes terram. C III

TUnc miserũt legatos suos vniũsaꝝ
vrbiũ ac puinciaꝝ reges ac p̃ncipes
syrie. s. ⁊ mesopotamie. ⁊ syrie sobal
⁊ libye atq̃ʒ cilitie: q̃ venientes ad holofernẽ
dixerũt. Desinat indignatio tua circa nos.
Meliꝰ ẽ. n. ut viuẽtes huiamꝰ nabuchodo-
nosor regi magno. ⁊ subditi simꝰ tibi· q̃ mo-
riẽtes cũ iteritu nr̃o· ipsi seruitutꝭ nr̃e dãna

patiamur. Ois ciuitas nr̄a. oisq̧ possessio oēs mōtes ⁊ colles ⁊ campi ⁊ armēta boū. gregesq̧ ouiū ⁊ capraꝝ. eq̄rūq̧ ⁊ camelorū ⁊ vniūse facultates nr̄e atq̧ familie i cōspectu tuo sūt. Sit oia sub lege tua. Nos etiā ⁊ filij nr̄i s̄ui tui sumꝰ. Ueni nob̄ pacificꝰ dn̄s ⁊ vtere seruitio nr̄o sicut placuerit tibi. Tūc descēdit de mōtibꝰ cū eq̄tibꝰ i virtute magna ⁊ obtinuit oēm ciuitatē. ⁊ oēm inh̄itātē t̄rā. De vniuersis autē vrbibꝰ assūpsit sibi auxiliarios viros fortes ⁊ electos ad bellū. Tātusq̧ metꝰ ꝓuincijs illis icubuit. ut vniuersarū vrbiū h̄itatores p̄ncipes ⁊ honorati sil' cū ppl'is exirēt i obuiā venieti. excipiētes eū cū coronis ⁊ lampadibus: ducētes choros i tympanis ⁊ tybijs. Nec ista tn̄ facientes. ferocitatē eiꝰ pector̄ mitigare potuerūt. Nam ⁊ ciuitates eoꝝ destruxit. ⁊ lucos eoꝝ excidit. Precepat. n. illi nabuchodonosor rex. ut oēs deos t̄re extminaret: videlȝ ut ipse solꝰ diceref deꝰ ab his nationibꝰ q̄ potuissent holofernis potētia subiugari. Pertrāsiēs autē syriā sobal. ⁊ oēm appamiā. oēmq̧ mesopotamiā. venit ad idumeos i t̄ra gabaa: accepitq̧ ciuitates eoꝝ. ⁊ sedit ibi ꝑ trigita dies in q̇bus diebus adunari p̄cepit vniuersum exercitum virtutis sue. C IIII

Tunc audiētes h̄ filij isr̄l' q̇ h̄itabant terram iuda: timuerūt valde a facie eiꝰ. Tremor etiā ⁊ horror iuasit sensus eorū: ne h̄ facēt irl'm ⁊ tēplo dn̄i. qḋ fecerat ceťis ciuitatibꝰ ⁊ tēplis earū. Et miserūt i oēm samariā ꝑ circuitū vsq̧ hiericho. ⁊ p̄occupauerūt oēs v̄tices montiū. Et muris circūdederūt vicos suos. ⁊ ꝯgregauerūt frumēta i p̄ꝑatione pugne. Sacerdos etiā eliachim scripsit ad vniuersos q̇ erāt ꝯ esdrelon q̄ ē ꝯ faciē campi magni iux̄ dothaim. ⁊ vniuersis ꝑ q̄s vie trāsitꝰ eē poterat: ut obtinerēt ascēsus montiū ꝑ quos via eē poterat ad irl'm. ⁊ illic custodirent vbi angustū iter esse poterat int̄ mōtes. Et fecerūt filij isr̄l': s̄m q̧ constituerat eis sacerdos dn̄i eliachim. Et clamauit ois ppl's ad dn̄m instātia magna. ⁊ hūiliauerūt aias suas i ieiunijs ⁊ oronibꝰ ipsi ⁊ mulieres eoꝝ. Et iduerūt se sacerdotes cilitijs. infantes ꝓstrauerūt ꝯ faciē tēpli dn̄i ⁊ altare dn̄i operuerūt cilitio. Et clamauerūt ad dn̄m deū isr̄l' vnanimit': ne darent in p̄dā ifantes eoꝝ. ⁊ vxores eoꝝ i diuisionē. ⁊ ciuitates eoꝝ in extminiū. ⁊ s̄cā eoꝝ i pollutionē

Tunc eliachim sacerdos dn̄i magnus circuiuit oēm isr̄l': allocutusq̧ est eos. dicens: Scitote q̄m exaudiet dn̄s preces vestras: si manētes ꝑmanseritis in ieiunijs ⁊ orationibꝰ i cōspectu dn̄i. Memores estote moysi serui dn̄i. q̇ amalech cōfidētē i v̄tute sua ⁊ i potētia sua ⁊ i exercitu suo ⁊ i clypeis suis ⁊ in curribꝰ suis ⁊ i equitibꝰ suis: nō ferro pugnādo. s̄ p̄cibꝰ s̄cis orādo deiecit. Sic erunt vniuersi hostes isr̄l': si ꝑseueraueritis i h̄ oꝑe qḋ cepistis. Ad hāc igit' exhortationē eiꝰ deprecātes dn̄m. ꝑmanebāt i ꝯspectu dn̄i. ita ut etiā hi qui offerebāt dn̄o holocausta. p̄cincti cilitijs offerrent sacrificia dn̄o. ⁊ erat cinis super capita eorū. Et ex toto corde suo oēs orabāt deū: ut visitaret ppl'm suū isr̄l'. C V

Nunciatūq̧ ē holoferni p̄ncipi militie assyrioꝝ q̧ filij isr̄l' p̄ꝑarent se ad resistēdū. ac montiū itinera ꝯclusissent. ⁊ furore nimio exarsit in iracūdia magna. Uocauitq̧ oēs p̄ncipes moab. ⁊ duces āmon. ⁊ dixit eis: Dicite mihi q̇s sit ppl'us iste q̇ mōtana obsidet: aut q̄ ⁊ q̄les ⁊ quāte sint ciuitates eoꝝ. q̄ etiā sit v̄tus eoꝝ. aut q̄ sit multitudo eoꝝ. uel quis rex militie illoꝝ. ⁊ q̄re p̄ oibꝰ q̇ habitāt i oriēte isti cōtempserūt nos. ⁊ nō exierūt i obuiā nob̄: ut susciperēt nos cum pace. Tūc achior dux oiu̧ filioꝝ āmō rn̄dēs. ait: Si digner̄ audire dn̄e dicā veritatē i ꝯspectu tuo de ppl'o isto qui in mōtanis h̄itat. ⁊ nō egrediet' v̄bū falsum ex ore meo. Populꝰ iste ex progenie chaldeoꝝ est. Hic p̄mū i mesopotamia habitauit: q̄m noluerūt seq̇ deos patrū suorū q̇ erāt i terra chaldeoꝝ. Deserētes itaq̧ cerimonias patꝝ suoꝝ q̄ in multitudine deoꝝ erāt. vnū deum celi coluerūt: q̇ ⁊ p̄cepit eis ut exirēt inde. ⁊ habitarēt i charrā. Cūq̧ operuisset oēm terrā fames. descēderūt in egyptū: illicq̧ ꝑ q̄drin gētos ānos sic multiplicati sūt: ut dinumerari eoꝝ nō posset exercitꝰ. Cūq̧ g̃uasset eos rex egypti atq̧ i edificatiōibꝰ vrbiū suarū in luto ⁊ latere subiugasset eos. clamauerūt ad dn̄m suū. ⁊ ꝑcussit totā t̄rā egypti. plag̃ varijs. Cūq̧ eiecissent eos egyptij a se. ⁊ cessasset plaga ab eis. ⁊ iteꝝ eos vellent capē ⁊ ad suū seruitiū reuocare. fugiētibꝰ his deꝰ celi mare apuit: ita ut hinc inde aq̄ q̄si murꝰ solidaref. ⁊ isti pede sicco fūdū maris ꝑābulādo trāsirēt. In quo loco dū innumerabilis exercitꝰ egyptiorū eos ꝑseq̄retur. ita aquis

cooptus ē:ut nō remanēret uel vn⁹ q̇ factū po/
steris nūciaret. Egressis etiā mare rubꝝ de/
serta syna mōtis occurrerūt:in quib⁹ nūq̄ hō
habitare potuit·uel filius hoīs reqeuit. Illic
fontes amari obdulcati sūt eis ad bibēdū. ⁊
ꝑ ānos q̄dragita annonam de celo cōsecuti
sūt. Ubicūq̄ igressi sūt·sine arcu ⁊ sagitta. ⁊
absq̄ scuto ⁊ gladio:deus eoꝝ pugnauit ꝓ
eis. ⁊ vicit. Et non fuit q̇ insultaret ppl'o isti:
nisi qñ recessit a cultu dñi dei sui. Quotiens/
cūq̄ aūt ꝑter ipsū deū suū alterū coluerunt:
dati sūt i predam ⁊ in gladiū ⁊ i opprobriū.
Quotienscūq̄ autē penituerūt se recessisse a
cultura dei sui:dedit eis deus celi ꝟtutē resi/
stendi. Deniq̄ chananeū regem ⁊ iebuseū ⁊
phereçeū ⁊ ethēū ⁊ eueū ⁊ amorreum. ⁊ oēs
potētes i esebon ꝓstrauerūt. ⁊ t̄ras eoꝝ ⁊ ci/
uitates eoꝝ ipsi possederūt. ⁊ vsq̄ dū nō pec/
carēt i cōspectu dei sui·erāt cū illis bona. De⁹
n. illoꝝ odit iniq̄tatē. Nā ⁊ añ hos annos cū
recessissent a via quā dederat illis de⁹ ut am
bularēt i ea·extēminati sūt ꝑlijs a mult̄ natio/
nib⁹. ⁊ plurimi eoꝝ captiui adducti sunt in
t̄rā nō suā. Nuꝑ aūt reuersi ad dñm deū suū
ex dispsiōe qua dispsi fuerāt· adunati sūt. ⁊
ascēderunt montana hec oīa. ⁊ iterū possidēt
ir̄l'm·vbi sūt scā scōꝝ. Nunc ḡ mi dñe ꝑquire
si ē aliq̄ iniq̄tas eoꝝ i cōspectu dei eoꝝ:ascen/
dam⁹ ad illos:qm̄ tradēs tradet illos deus
eoꝝ tibi. ⁊ subiugati erunt sub iugo potentie
tue. Si ꝟo nō est offensio ppl'i hui⁹ corā deo
suo·nō poterimus resistē illis:qm̄ deus eorū
defendet illos. ⁊ erim⁹ in opprobriū vniuerse
terre. Et factū est cū cessasset loq̇ achior ꝟba
h̄:irati sūt oēs magnates holofernis. ⁊ cogi/
tabāt interficē eū·dicētes ad alterutrū: Quis ē
iste q̇ filios isr̄l posse dicat resistē regi nabu/
chodonosor ⁊ exercitib⁹ ei⁹:hoīes iermes ⁊
sine ꝟtute. ⁊ sine peritia artis pugne? Ut ḡ
agnoscat achior qm̄ fallit nos·ascēdem⁹ in
mōtana. ⁊ cū capti fuerint potentes eoꝝ tūc
cū eisdē gladio transuerberabit̄:ut sciat oīs
gens qm̄ nabuchodonosor de⁹ t̄re est. ⁊ ꝑter
ipsum alius non est.

CVI

Factū ē aūt cū cessassent loq̇·idigna/
tus holofernes vehementer·dixit ad
achior: Qm̄ ꝓphetasti nobis dicens
q̄ gens isr̄l defēdat̄ a deo suo:ut ostēdā tibi
qm̄ nō ē de⁹ nisi nabuchodonosor:cū ꝑcus/
serim⁹ eos oēs sicut hoīem vnū·tūc ⁊ ipse cū
illis assyrioꝝ gladio interibis. ⁊ oīs isr̄l tecū
ꝑditiōe disꝑiet. ⁊ ꝓbabis qm̄ nabuchodono/
sor dñs sit vniuerse terre. Tūcq̄ gladi⁹ mi/
litie mee trāsiet ꝑ latera tua. ⁊ cōfixus cades
int̄ vulneratos isr̄l. ⁊ nō respirabis vltra do/
nec extēminer̄ cū illis. Porro autē si ꝓphetiā
tuā verū existimas non cōcidat vult⁹ tu⁹. ⁊
pallor q̇ faciē tuam obtinet abscedat a te:si
ꝟba mea h̄ putas implē nō posse. Ut aūt no/
ueris q̇ a sil' cū illis h̄ expier̄: ecce ex hac ho/
ra illoꝝ ppl'o sociaber̄·ut dū dignas mei gla/
dij penas exceperint·ipse simul vltioni subia/
ceas. Tūc holofernes p̄cepit s̄uis suis:ut cō/
p̄hēderēt achior ⁊ ducerēt eū in bethuliā ⁊
traderēt eū i man⁹ filioꝝ isr̄l. Et accipiētes
eū s̄ui holofernis·ꝓfecti sūt ꝑ campestria: s̄
cū appropinq̄ssent ad mōtana·exierūt ɔ̄ eos
fūdibularij. Illi aūt diuertētes a latē mont̄
ligauerūt achior ad arborē manib⁹ ⁊ pedib⁹
⁊ sic vinctū de restib⁹·dimiserunt eū. ⁊ reuer/
si sūt ad dñm suū. Porro filij isr̄l descēdētes
de bethulia·venerūt ad eū. Quem soluētes
duxerūt ad bethuliā:atq̄ in mediū ppl'i illū
statuētes ꝑcontati sūt·q̇d rerū esset q̄ illum
vinctū assyrij reliq̄ssent. In dieb⁹ illis erāt
illic p̄ncipes·oçias filius micha de tribu sy/
meon. ⁊ charmi qui ⁊ gothoniel. In medio
itaq̄ seniorū ⁊ in cōspectu oīuꝫ achior dixit
oīa q̇ locut⁹ fuerat ab holoferne int̄rogat⁹:
⁊ q̄lit̄ ppl'us holofernis voluisset ꝓpt̄ h̄ verbū
int̄ficere eū. ⁊ quēadmodū ipse holofernes
irat⁹ iusserit eū israhelitis hac de cā tradi:ut
dū vincēt filios isr̄l·tūc ⁊ ipsū achior diūsis
iubeat interire supplicijs:ꝓpter h̄ q̄ dixisset·
de⁹ celi defensor eoꝝ ē. Cūq̄ achior vniuer/
sa h̄ exposuisset:oīs ppl's cecidit i faciē ado/
rātes dñm. ⁊ coī lamentatiōe ⁊ fletu vnani/
mes p̄ces suas dño effuderūt·dicētes: Dñe
de⁹ celi ⁊ t̄re intuere suꝑbiā eoꝝ. ⁊ respice ad
nr̄am humilitatē. ⁊ faciē scōꝝ tuoꝝ attēde. ⁊
oñde qm̄ nō derelinq̇s p̄sumētes de te. ⁊ p̄/
sumētes de se ⁊ de sua ꝟtute gl'iātes hūilias.
Finito itaq̄ fletu. ⁊ ꝑ totā diē orōne ppl'orū
cōpleta·ɔsolati sūt achior·dicētes: De⁹ patꝝ
nr̄oꝝ cui⁹ tu ꝟtutē p̄dicasti·ipse tibi hāc da/
bit vicissitudinē: ut eoꝝ magis tu iteritū vi/
deas. Cū ꝟo dñs de⁹ nr̄ dederit hāc libtatē
s̄uis suis:sit ⁊ tecū de⁹ in medio nr̄i:ut sicut
placuerit tibi·ita cū tuis oīb⁹ cōuerseris no/
biscū. Tūc oçias finito ɔsilio suscepit eū i do/
mū suā. ⁊ fecit cenā magnā. Et vocat̄ oīb⁹
p̄sbyteris·simul expleto ieiunio refecerunt.

Postea ꝟo cõuocat⁹ oīs ꝑplꝰs·ꝑ totã noctẽ intra ecclesiam orauerũt: ꝑtentes auxiliũ a deo isrl.

CVII

Holofernes aũt altera die ꝑcepit exercitib⁹ suis: ut ascenderẽt ꝯ bethuliã. Erãt aũt pedites bellatorũ centũ viginti milia. ⁊ eq̃tes vigintiduo milia· ꝑter ꝑparatiões viroꝝ illoꝝ q̃s occupauerat captiuitas. ⁊ adducti fuerãt de ꝓuincijs ⁊ vrbibus vniuerse iuuẽtutꝫ. Oẽs parauerũt se ꝑit ad pugnã ꝯ filios isrl. ⁊ venerũt ꝑ crepidinẽ montis vsq̃ ad apicẽ q̇ respicit sup dothaim a loco q̇ dicit̃ belma· vsq̃ ad chelmõ q̇ ẽ ꝯ esdrelon. Filij aũt isrl ut viderũt multitudinẽ illoꝝ ꝓstrauerũt se sup terrã mittẽtes cinerẽ sup capita sua· vnanimes orãtes ut deus isrl mĩam suã oñderet sup ꝑplm suũ. Et assumẽtes arma sua bellica· sederũt ꝑ loca q̃ ãgusti itineris tramitẽ dirigũt int̃ mõtuosa. ⁊ erãt custodiẽtes ea tota die ⁊ nocte.

Porro holofernes dũ circuit ꝑ gyꝝ· reꝑperit ꝙ fons q̇ influebat aq̃ductũ illoꝝ a ꝑte australi· ex ciuitatẽ dirigẽt. ⁊ incidi ꝑcepit aq̃ductũ illoꝝ. Erant tñ nõ lõge a murꝭ fontes ex q̇b⁹ furti videbãt̃ haurire aquã: ad refocillãdũ poti⁹ q̃ ad potãdũ. Sed filij ãmon ⁊ moab accesserũt ad holofernẽ· dicẽtes: Filij isrl nõ i lãcea· nec i sagitta ꝯfidũt: ħ montes defendũt illos. ⁊ muniũt illos colles in ꝑcipitio ꝯstituti. Ut g̃ sine ꝯgressiõe pugne possis superare eos· pone custodes fontiũ ut nõ hauriãt ex eis. ⁊ sine gladio interficies eos uel certe fatigati· tradẽt ciuitatẽ suã quam putãt in montib⁹ positã supari non posse. Et placuerunt ꝟba ħ corã holoferne. ⁊ corã satellitib⁹ ei⁹. ⁊ cõstituit ꝑ gyrũ cẽtenarios per singulos fontes. Cũq̃ ista custodia per dies viginti fuisset expleta· defecerunt cisterne ⁊ collectiões aq̃rũ oib⁹ ihabitãtib⁹ bethuliã: ita ut nõ eẽt itra ciuitatẽ vnde satiarẽt̃· uel vna die: q̃m ad mẽsurã dabat̃ ꝑplis aq̃ q̃tidie. Tũc ad oçiã ꝯgregati oẽs viri feminęq̃ iuuenes ⁊ ꝑuuli· oẽs sil̃ vna voce dixerũt: Iudicet de⁹ int̃ nos ⁊ te: q̃m fecisti i nos mala nolẽs loq̇ pacifice cũ assyrijs. ⁊ ꝓpt̃ ħ vẽdidit nos de⁹ i manib⁹ eoꝝ. Et iõ nõ ẽ q̇ adiuuet: cũ ꝓsternamur añ oculos eoꝝ i siti ⁊ in ꝑditiõe magna. Et nũc ꝯgregate vniuersos qui i ciuitate sũt: ut sponte tradam⁹ nos oẽs ꝑplo holofernis. Meli⁹ ẽ n. ut captiui bñdicamus dñm viuẽtes: q̃ moriamur ⁊ simus opprobriũ oi carni: cũ videam⁹ vxores nostras ⁊ ifantes nr̃os mori añ oculos nr̃os. Cõtestamur hodie celũ ⁊ t̃rã ⁊ deũ patꝝ nostroꝝ q̇ vlciscit̃ nos ẛm pctã nr̃a· ut iam tradatꝭ ciuitatẽ i manũ militie holofernis ut sit finis nr̃ breuis i ore gladij: q̇ longior efficit̃ i ariditate sitꝭ. Et cũ ħ dixissent: fact⁹ ẽ fletus ⁊ vlulat⁹ magn⁹ i eccl̃ia oib⁹. ⁊ ꝑ multas horas vna voce clamauerũt ad deum· dicẽtes: Peccauim⁹ cũ prĩb⁹ nr̃is: iiuste egim⁹: iniq̇tatẽ fecim⁹. Tu q̇ pius es miserere nr̃i. ⁊ in tuo flagello vindica iniq̇tates nr̃as. ⁊ noli tradẽ ꝯfitẽtes te· ꝑplo q̇ ig̃rat te: ut nõ dicãt int̃ gentes· vbi ẽ de⁹ eoꝝ. Et cũ fatigati his clamorib⁹ ⁊ his fletib⁹ lassati siluissent: exurgẽs oçias ifusus lachrymis· dixit: Equo aio estote frẽs. ⁊ hos q̇nq̃ dies expectem⁹ a dño mĩam. Forsitan. n. indignationẽ suã abscidet. ⁊ dabit gloriã noi suo. Si aũt trãsactꝭ q̇nq̃ dieb⁹ non venerit adiutoriũ: faciemus ħ verba que locuti estis.

CVIII

Et factũ ẽ cũ audisset· ħ ꝟba iudith vidua· q̄ erat filia merari· filij idox filij ioseph· filij oçie· filij elai· filij iamnor· filij gedeon· filij rafoim· filij achitob· filij melchie· filij enam· filij nathanie· filij salathiel· filij symeon· filij ruben. ⁊ vir ei⁹ fuit manasses· q̇ mortu⁹ ẽ in dieb⁹ messis ordeacee: instabat. n. sup alligãtes manipulos in campo. ⁊ venit est⁹ super caput eius. ⁊ mortuus est in bethulia ciuitate sua. ⁊ sepult⁹ est illic cũ patrib⁹ suis. Erat aũt iudith relicta ei⁹ vidua iã annis trib⁹ ⁊ mẽsib⁹ sex. Et isuperiorib⁹ dom⁹ sue fecit sibi secretũ cubiculũ i q̄ cum puellis suis clausa morabat̃. ⁊ hñs sup lũbos suos cilitiũ· ieiunabat oib⁹ dieb⁹ vite sue: ꝑter sabbata ⁊ neomenias. ⁊ festa dom⁹ isrl. Erat autẽ elegãti aspectu nimis: cui vir su⁹ reliq̇rat diuitias multas ⁊ familiã copiosam: ac possessiões armentis boũ ⁊ gregib⁹ ouiũ plenas. Et erat ħ i oib⁹ famosissima· q̃m timebat dñm valde: nec erat q̇ loq̄ret̃ de illa ꝟbũ malũ. Hec itaq̃ cũ audisset q̃m oçias ꝓmisisset ꝙ trãsacto q̇nto die traderet ciuitatẽ: misit ad ꝑ̄sbyteros chabri ⁊ charmi. Et venerũt ad illã. ⁊ dixit illis. Quõ ẽ ħ ꝟbũ i q̄ ꝯsensit oçias· ut tradat ciuitatẽ assyrijs· si itra q̇nq̃ dies nõ venerit vob̃ adiutoriũ? Et q̇ estis vos q̇ tẽptatꝭ dñm? Nõ ẽ iste ẛmo q̇ mĩam ꝓuocet: ħ poti⁹ q̇ irã excitet. ⁊ furorẽ accẽdat. Posuistis vos tempus

miseratiōis dn̄i. ⁊ in arbitriū vr̄m diē cōsti/
tuistis ei. Sz qa patiēs dn̄s ē. i h ipso peni/
teamꝰ. ⁊ indulgentiā eiꝰ fusis lachrymis po/
stulemꝰ. Nō. n. q̄si hō deꝰ sic cōminabit. neq3
sic filiꝰ hoīs ad iracūdiā inflāmabit. Et ideo
hūiliemꝰ illi aīas n̄ras. ⁊ i spū cōtrito ⁊ hu/
miliato. seruiētes illi. dicamꝰ flentes dn̄o. ut
ꝑm volūtatē suā sic faciat nobiscū cito mīa3
suā: ut sicut conturbatū ē cor n̄rm i supbia
eoꝝ. ita etiā de n̄ra hūilitate gloriemur: qm̄
nō sumꝰ secuti pctā patrū n̄roꝝ q dereliq̄rūt
deū suū: ⁊ adorauerūt deos alienos: ꝓ q̄ sce
lere dati sūt i gladiū ⁊ i rapinā ⁊ i ɔfusionē
iīmicis suis. Nos aūt alteꝝ deū nescimꝰ ꝑter
ipsū. Expectemꝰ hūiles ɔsolationē eiꝰ. ⁊ ex/
q̄ret sanguinē n̄rm de afflictionibꝰ iīmicorū
n̄roꝝ. ⁊ hūiliabit oēs gētes q̄cūq3 insurgunt
ɔ̄ nos. ⁊ faciet illas sine honore dn̄s deꝰ n̄r.
Et nūc frēs qm̄ vos q estis p̄sbyteri in ppl'o
dei. ⁊ ex vob pendet aīa illoꝝ. ad eloquiū vr̄m
corda eoꝝ erigite: ut memores sint q̇a tem/
ptati sūt p̄res n̄ri. ut ꝓbarent si vere colerent
deū suū. Memores eē debēt quō p̄r n̄r abra/
ham tēptatꝰ ē. ⁊ p multas tribulationes ꝓ/
batꝰ. dei amicꝰ effectꝰ ē. Sic ysaac. sic iacob.
sic moyses. ⁊ oēs q placuerūt deo. p multas
tribulatiōes trāsierūt fideles. Illi aūt q tem
ptatiōes nō susceperūt cū timore dn̄i. ⁊ ipa/
tiētiā suā ⁊ iproperiū murmurationis sue ɔ̄
dn̄m ꝓtulerūt. exterminati sūt ab extermīnato/
re. ⁊ a serpentibꝰ perierūt. Et nos ḡ nō vlcis/
camur nos ꝓ his que patimur: ꝭ reputātes
pctis n̄ris h ipsa supplicia miora eē: flagella
dn̄i q̄si ꝑui q corripimur ad emendationē ⁊
nō ad pditionē n̄ram. euenisse credamꝰ. Et
dixerunt illi ocias ⁊ p̄sbri. Oia q̄ locuta es
vera sūt. ⁊ nō ē i sermonibꝰ tuis vlla rephē/
sio. Nūc ḡ ora ꝓ nobis: qm̄ mulier scā es. ⁊
timens deū. Et dixit illis iudith. Sic qd po/
tui loq dei eē cogścitis: ita qd face dispoui
ꝓbate si ex deo ē. ⁊ orate ut firmū faciat deꝰ
cōsiliū meū. Stabit; vos ad portā nocte ista
⁊ ego exeam cū abra mea. ⁊ orate ut sicut di/
xistis i diebus q̄nq3 respiciat dn̄s ppl'm suū
isrl'. Vos aūt nolo ut scrutemini actū meū. ⁊
vsq3 dū renūciē vob nihil aliud fiat nisi oro
ꝓ me ad dn̄m deū n̄rm. Et dixit ad eā ocias
pnceps iude. Uade i pace. ⁊ dn̄s sit tecū i vl
tionē iīmicoꝝ n̄roꝝ. Et reuertētes abierūt.

Q Uibus abscedentibꝰ. iudith **CIX**
ingressa ē oratoriū suū. ⁊ induens
se cilitio posuit cinerē sup caput suū. ⁊ pro/
sternens se dn̄o clamabat ad dn̄m. dicens:
Dn̄e deꝰ p̄ris mei symeon. q dedisti illi gla/
diū in defensionē alienigenarū q violatores
extiterūt i coinquinatiōe sua. ⁊ denudauerūt
femur ꝟginis i ɔfusionē. ⁊ dedisti mulieres
illorū i p̄dam. ⁊ filias illoꝝ in captiuitatē. ⁊
oēm p̄dā in diuisionē ꝑuis tuis q zelauerūt
zelū tuū: subueni q̄so te dn̄e deus meꝰ mihi
vidue. Tu. n. fecisti priora. ⁊ illa pꝰ illa cogi/
tasti. ⁊ h factū ē. quod ipse voluisti. Oēs. n.
vie tue parate sunt. ⁊ tua iudicia in tua ꝓui/
dentia posuisti. Respice castra assyrioꝝ nūc.
sic̄ tunc castra egyptioꝝ vidē dignatus es:
qn̄ pꝰ ꝑuos tuos armati currebāt. ɔfidētes
i q̄drigis ⁊ i eq̄tatu suo ⁊ i multitudine bel/
latoꝝ. Sz aspexisti sup castra eoꝝ. ⁊ tenebre
fatigauerūt eos. Tenuit pedes eoꝝ abyssus
⁊ aq operuerūt eos. Sic fiāt ⁊ isti dn̄e. q cō
fidūt i multitudine sua. ⁊ i curribꝰ suis ⁊ in
cont; ⁊ i sagitt; suis ⁊ i lanceis gloriāt. ⁊ ne/
sciūt q̇a tu ipse es deꝰ n̄r q ɔterꝭ bella ab ini/
tio. ⁊ dn̄s nomen est tibi. Erige brachiū tuū
sicut ab iītio. ⁊ allide ꝟtutē eoꝝ i ꝟtute tua.
Cadat virtꝰ eoꝝ in iracūdia tua: q ꝓmittūt
se violare scā tua. ⁊ polluē tabnaculū noīs
tui. ⁊ deijcē gladio suo cornu altarꝭ tui. Fac
dn̄e ut gladio ꝓꝑo eiꝰ supbia amputet. Ca/
piat laq̄o oculoꝝ suoꝝ i me. ⁊ pcuties eū ex
labijs caritat; mee. Da mihi i aīo ɔstātiā ut
contemnā illū. ⁊ ꝟtutē. ut euertā illum. Erit
n. h memoriale noīs tui: cū manus femine
deiecerit eū. Nō. n. i multitudine est virtꝰ tua
dn̄e. neq3 i eq̄rū viribꝰ volūtas tua. Nec su/
pbi ab initio placuerūt tibi: ꝭ hūiliū ⁊ man/
suetoꝝ sp tibi placuit dep̄catio. Deus celoꝝ
creator aq̄rū. ⁊ dn̄s totiꝰ creatꝰe. exaudi me
miserā dep̄cātē. ⁊ de tua mīa p̄sumētē. Me/
mēto dn̄e testamēti tui. ⁊ da ꝟbū in ore meo
⁊ i corde meo ɔsiliū corrobora ut domꝰ tua i
scificatiōe pmaneat. ⁊ oēs gētes agnoscant
q̇a tu es deꝰ. ⁊ nō ē aliꝰ ꝑter te. **CX**

F Actū est aūt cū cessasset clamare ad
dn̄m: surrexit de loco in q iacuerat
ꝓstrata ad dn̄m. Uocauitq3 abram
suā. ⁊ descēdens i domū suā abstulit a se cili/
tiū. ⁊ exuit se vestimētis viduitat; sue. Et la/
uit corpus suū. ⁊ vnxit se myrrho optimo. ⁊
discriminauit crinē capitis sui. ⁊ iposuit mi/
tram sup caput suū. ⁊ induit se vestimentis
iocūditat; sue. Induitq3 sandalia pedibꝰ suis

hic contus. n. e ptica pacuta fn ferro

h Ascopa . pe . gce . vter latine . aye . cor .
lapates sunt cibi ex olib' fcti . sz vgiu . latinẽ ficꝰ .
grece lapates .

assūpsitq; dextraniola ⁊ lilia ⁊ inaures ⁊ anulos. ⁊ oibꝰ ornamẽtꝭ suis ornauit se. Cui etiā dn̄s ꝯtulit splẽdorẽ: qm̄ ois ista cōpositio nō ex libidine. ſ ex ꝟtute pēdebat. Et idō dn̄s hanc in illā pulchritudinē āpliauit: ut īcōparabili decore oīuz oculis appereret. Imposuit itaq; abre sue ascopā vini. ⁊ vas olei ⁊ polentā ⁊ lapates ⁊ panes ⁊ caseū. ⁊ ꝓfecta ē. Cūq; venissent ad portas ciuitatꝭ: inuenerūt expectantē oçiā. ⁊ p̄sbyteros ciuitatꝭ. Qui cū vidissent eā: stupētes mirati sūt nimis pulchritudinē eiꝰ. Nihil tn̄ īterrogantes eā: dimiserūt trāsire. dicētes: Deꝰ patrū nr̄oꝝ det tibi grām. ⁊ oē consiliū tui cordis sua ꝟtute corroboret. ⁊ glorieꝭ sup te irl'm: ⁊ sit nomē tuū ī nūero scōꝝ ⁊ iustoꝝ. Et dixerunt hi q̄ illic erāt oēs vna voce. fiat fiat. Judith vo orās dn̄m: trāsiuit p portas. ipsa ⁊ abra eiꝰ. Factū ē aūt cū descēderet montē circa ortū diei: occurrerunt ei exploratores assyrioꝝ. ⁊ tenuerūt eā. dicētes: Unde venis aut q̄ vadis? Que r̄ndit. Filia sū hebreorū Idō ego fugi a facie eorū: qm̄ futurū agnoui ꝙ dent vob in depdationē. ꝓ eo ꝙ ꝯtēnētes vos noluerūt tradē seipsos: ut īuenirēt misericordiā ī cōspectu vr̄o. Hac de cā cogitaui mecū. dicēs: Vadā ad faciē p̄ncipis holofernis ut indicē illi secreta illorū. ⁊ ondā illi q̄ aditu possit obtinē eos. ita ut nō cadat vir vnꝰ de exercitu eiꝰ. Et cum audissent viri illi ꝟba eiꝰ. ꝯsiderabāt faciē eiꝰ. ⁊ erat in oculis eoꝝ stupor. qm̄ pulchritudinē eiꝰ mirabanꝭ nimis. Et dixerūt ad eā. Cōꝟuasti aīam tuā eo ꝙ tale reperisti cōsiliū ut descēderes ad dn̄m nr̄m. Hoc aūt scias: qm̄ cū steterꝭ ī cōspectu eiꝰ bn̄ tibi faciet. ⁊ eris g̃tissima ī corde eiꝰ. Duxerūtq; illā ad tabnaculū holofernis nūciātes eā. Cūq; intrasset an̄ faciē eiꝰ: statī captꝰ ē ī suis oculis holofernes. Dixerūtq; ad eū satellites eiꝰ. Quis ꝯtēnat p̄p̄lm hebreoꝝ q̄ tā decoras mulieres hn̄t. ut nō ꝓ his merito pugnare ꝯ eos debeamꝰ? Vidēs itaq; iudith holofernē sedentē ī conopeo q̄ erat ex purpura ⁊ auro ⁊ smaragdo ⁊ lapidibꝰ p̄ciosis ītextū. ⁊ cū ī faciē eiꝰ intēdisset adorauit eū ꝓsternēs se sup t̄rā. ⁊ eleuauerūt eā ꝟui holofernis iubente dn̄o suo. CXI

Tunc holofernes dixit ei. Equo aīo esto ⁊ noli pauere in corde tuo: qm̄ ego nūq̄ nocui viꝝ q̄ voluit ꝟuire nabuchodonosor regi. Populꝰ aūt tuꝰ si nō ꝯtēpsisset me: nō alleuassem lācea meā sup eū. Nūc āt dic mihi q̄ ex cā recessisti ab illis ⁊ placuit tibi ut venires ad nos? Et dixit illi iudith. Sume ꝟba ancille tue: qm̄ si secutꝰ fueris ꝟba āncille tue: pfectā rem faciet dn̄s tecū. Viuit. n. nabuchodonosor rex terre. ⁊ viuit virtꝰ eiꝰ q̄ ē in te ad correptionē oīuz aīaꝝ errantiū: qm̄ nō solū hoīes seruiēt illi p te: ſ ⁊ bestie agri obtēꝑrant illi. Nūciaꝭ n. aīi tui industria vniūsis gētibꝰ. ⁊ indicatū est oī seculo qm̄ tu solus bonꝰ ⁊ potens es ī oī regno eiꝰ. ⁊ disciplina tua oībꝰ ꝓuincijs p̄dicaꝭ. Nec ħ latet q̄ locutꝰ ē achior: nec illud ig̃raꝭ q̄ ei iusseris euenire. Cōstat. n deum nr̄m sic pctis offensū: ut mādauerit p ꝓphas suos ad p̄p̄lm. ꝙ tradat eum ꝓ pctis suis. Et qm̄ sciūt se offendisse deum suū filij isrl'. tremor tuꝰ sup ipsos est. Insuper etiā fames īuasit eos. ⁊ ab ariditate aq̄. iā inꝭ mortuos cōputāꝭ. Deniq; ħ ordināt. ut inꝭficiāt pecora sua ⁊ bibāt sanguinem eoꝝ. ⁊ scā dn̄i sui q̄ p̄cepit deꝰ nō ꝯtingi. ī frumēto vino ⁊ oleo ħ cogitauerūt ip̄endē. ⁊ volūt cōsumē q̄ nec manibꝰ deberēt ꝯtingē. Ergo qm̄ ħ faciūt: certū ē ꝙ ī pditionē dabūꝭ. Nō ego ancilla tua cognoscēs fugi ab illis. ⁊ misit me dn̄s ħ ipsa nūciare tibi. Ego. n. ancilla tua deū colo etiā nūc apud te. ⁊ exiet ancilla tua ⁊ orabo deum. ⁊ dicet mihi. qn̄ eis reddat pctm̄ suum. ⁊ veniēs nūciabo tibi: ita ut ego adducā te p mediā irl'm. Et habebis omnē p̄p̄lm isrl' sicut oues q̄bꝰ nō ē pastor. ⁊ nō latrabit uel vnꝰ canis ꝯ te: qm̄ hec mihi dicta sūt p ꝓuidētiā dei. Et qm̄ iratꝰ ē illis deus: ħ ipsa missa sū nūciare tibi. Placuerūt aūt oīa ꝟba ħ corā holoferne ⁊ corā puerꝭ eiꝰ. ⁊ mirabāꝭ ad sapientiā eiꝰ. ⁊ dicebāt alter ad alteꝝ. Nō ē talis mulier sup t̄rā ī aspectu. in pulchritudine ⁊ in sensu verboꝝ. Et dixit ad illā holofernes. Bn̄ fecit deꝰ q̄ misit te an̄ populū: ut des illū tu ī manibꝰ nr̄is. Et qm̄ bona ē ꝓmissio tua: si fecerit mihi ħ deus tuꝰ: erit ⁊ deꝰ meꝰ. ⁊ tu ī domo nabuchodonosor magna eris. ⁊ nomen tuū nominabitur in vniuersa terra. CXII

Tunc iussit eam introire vbi repositi erant thesauri eiꝰ. ⁊ iussit illic manē eā. ⁊ ꝯstituit q̄d dareꝭ illi de ꝯuiuio suo. Cui r̄ndit iudith. ⁊ dixit: Nūc nō potero mādu care ex his q̄ mihi precipis tribui ne veniat sup me offensio. Ex his aūt q̄ mihi

detuli· manducabo. Cui holofernes ait: Si
defecerint tibi ista q̄ tecū detulisti: q̇d facie-
mus tibi? Et dixit iudith. Uiuit aīa tua dn̄e
meꝰ: qm̄ nō expendet oīa h̄ ācilla tua· donec
faciat deꝰ ī manu mea h̄ q̄ cogitaui. Et idu-
xerūt illā ꝓui eiꝰ ī tabnaculū q̄ ꝓcepat. ⁊ pe-
tiit dum introiret ut daret̄ ei copia nocte. ⁊
añ lucē egrediēdi foras ad oroñē. ⁊ deꝑcādi
dn̄m. Et ꝓcepit cubicularijs suis ut sic pla-
ceret illi· exiret ⁊ introiret ad adorandū deū
suū ꝑ triduū. Et exibat noctibus ī vallē be-
thulie. ⁊ baptiçabat se in fonte aque. Et ut
ascēdebat· orabat dn̄m deū isrl̄ ut dirigeret
viā eiꝰ ad liberationem ꝑpl̄i sui. Et introiēs
mūda manebat ī tabnaculo· vsqꝫ dū accipet
escā suam ī vespere. Et factū ē· q̄rto die holo-
fernes fecit cenā ꝓuis suis. ⁊ dixit ad vagao
eunuchū. Uade ⁊ suade hebreā illā ut spō-
te ꝯsentiat h̄itare mecū. Fedū ē.n. apud assy
rios si femīa irrideat virū agēdo: ut imunis
ab eo trāseat. Tūc itroiuit vagao ad iudith
⁊ dixit. Nō vereat̄ bōa puella itroire ad dn̄m
meū· ut honorificet̄ añ faciē eiꝰ. ⁊ manducet
cū eo ⁊ bibat vinū ī iocūditate. Cui iudith
rn̄dit. Que ego sum ut ꝯdicā dn̄o meo? Oē
qḋ erit añ oculos eiꝰ bonū ⁊ optimū faciā
Quicq̇d aūt illi placuerit: h̄ mihi erit opti-
mū oībꝰ diebꝰ vite mee. Et surrexit ⁊ orna-
uit se vestimento suo. ⁊ īgressa stetit añ faciē
eiꝰ. Cor aūt holofernis cōcussū ē: erat.n. ar-
dens ī ꝯcupia eiꝰ. Et dixit ad eā holofernes:
Bibe nūc ⁊ accūbe ī iocūditate: qm̄ iueni-
sti gratiā corā me. Et dixit iudith. Bibā do-
mine: qm̄ magnificata ē aīa mea hodie pre
oībꝰ diebꝰ meis. Et accepit ⁊ manducauit ⁊
bibit corā ipso· ea q̄ pauerat illi ācilla eius.
Et iocūdus factꝰ ē holofernes ad eā: bibitqꝫ
vinū multū nimis quantū nunq̄ biberat in
vita sua.

CXIII

Ut aūt sero factū ē· festinauerūt ꝓui
illiꝰ ad hospitia sua. ⁊ ꝯclusit vagao
ostia cubiculi. ⁊ abiit. Erāt aūt oēs
fatigati a vino. Eratqꝫ iudith sola ī cubicu-
lo. Porro holofernes iacebat in lecto nimia
ebrietate sopitus. Dixitqꝫ iudith puelle sue
ut staret foris añ cubiculū ⁊ obꝓuaret. Ste-
titqꝫ iudith añ lectū· orās cū lachrymis ⁊ la
biorū motu ī silētio· dicēs: Cōfirma me dn̄e
deus isrl̄. ⁊ respice ī hac hora ad oꝑa manuū
mearū· ut sicut ꝓmisisti irl̄m ciuitatē tuā eri-
gas. ⁊ h̄ qḋ credens ꝑ te posse fieri cogitaui·
ꝑficiā. Et cū h̄ dixisset: accessit ad colūnā q̄
erat ad caput lectuli eiꝰ. ⁊ pugionē eiꝰ q̇ in
ea ligatꝰ ꝑdebat exsoluit. Cūqꝫ euaginasset
illū: appr̄hēdit comā capitꝫ eius. ⁊ ait: Cōfir-
ma me dn̄e deꝰ ī hac hora. Et ꝑcussit bis ī cer
uicē eiꝰ. ⁊ abscidit caput eiꝰ. ⁊ abstulit cono-
peū eiꝰ a colūnis. ⁊ euoluit corpꝰ eiꝰ trūcū.
Et pꝰ pusillū exiuit: ⁊ tradidit caput holo-
fernis ācille sue. ⁊ iussit ut mittēt illud ī pe-
ram suā. Et exierūt due ꝓm ꝯsuetudinē suā
q̄si ad oroñē. ⁊ trāsierūt castra. ⁊ gyrantes
vallē venerūt ad portā ciuitatꝫ. Et dixit iu-
dith a lōge custodibꝰ murorū. Aꝑite portas
qm̄ nobiscū ē deꝰ: q̇ fecit ꝟtutē ī isrl̄. Et factū
ē cū audissent viri vocē eiꝰ· vocauerūt ꝑsby-
teros ciuitatis. Et occurrerunt ad eū oēs a
mimo vsqꝫ ad maximū: qm̄ sꝑauerunt eā iā
nō eē venturā. Et accēdentes luiaria cōgy-
rauerūt circa eā vniuersi. Illa aūt ascēdēs ī
eminētiorē locum: iussit fieri silentiū. Cūqꝫ
oēs tacuissent· dixit iudith: Laudate dn̄m
deū nr̄m q̇ nō deseruit sꝑātes ī se. ⁊ ī me an-
cillā suā adipleuit mīam suā quā ꝓmisit do-
mui isrl̄. ⁊ interfecit ī manu mea hostē ꝑpl̄i sui ī
hac nocte. Et ꝓferēs de pera caput holofer-
nis· oñdit illis· dicens: Ecce caput holofer-
nis principis militie assyriorū. Et ecce cono-
peū illiꝰ in q̄ recūbebat ī ebrietate sua· vbi ⁊
ꝑ manū femine ꝑcussit illū dn̄s deꝰ nr̄. Ui-
uit aūt ipse dn̄s: qm̄ custodiuit me angelus
eiꝰ. ⁊ hinc euntē ⁊ ibi cōmorantē ⁊ inde huc
reuertētē. ⁊ nō ꝑmisit me dn̄s ācillā suā co
inq̇nari: s̄ sine pollutiōe pctī reuocauit me
vob̄· gaudētē ī victoria sua: in euasiōe mea
in liberatiōe vr̄a. Cōfitemini illi oēs qm̄ bo-
nus: qm̄ ī seculū mīa eiꝰ. Uniuersi aūt ado-
rātes dn̄m· dixerūt ad eā: Bn̄dixit te dn̄s ī
ꝟtute sua: q̇a ꝑ te ad nihilū redegit īimicos
nr̄os. Porro oçias ꝓnceps ꝑpl̄i isrl̄· dixit ad
eā: Bn̄dicta es tu filia a dn̄o deo excelso· ꝓ
oībꝰ mulieribꝰ suꝑ t̄rā. Bn̄dictꝰ dn̄s q̇ crea-
uit celū ⁊ t̄rā: q̇ te direxit in vulnera capitis
ꝓncipis īimicorū nr̄orū: q̇a hodie nomen tuū
ita magnificauit· ut nō recedat laus tua de
ore hoīuꝫ· q̇ memores fuerit ꝟtutꝫ dn̄i ī eter-
nū: ꝓ q̇bꝰ nō pepcisti aīe tue ꝓpt̄ angustias
⁊ tribulationē gn̄is tui: s̄ subuenisti ruine
añ ꝯspectū dei nr̄i. Et dixit oīs ꝑpl̄s· fiat fiat
Porro achior vocatꝰ vēit. Et dixit ei iudith
Deꝰ isrl̄ cui tu testimoniū dedisti q̄ vlciscat̄
se de īimicis suis: ipse caput oīuꝫ icredulorū
īcidit ī hac nocte ī māu mea. Et ut ꝓbes q̇a
ita ē: ecce caput holofernis q̇ in contemptu

ſupbie ſue deū iſrl̾ ꝯtēpſit. ⁊ tibi interitū mi-
nabat̾ dicēs: cū capt⁹ fuerit ppl̾s iſrl̾ · gladio
pforari pcipiā latera tua. Vidēs āt achior
caput holofernis · āguſtiat⁹ ꝑ pauore cecidit
i faciē ſuā ſup ťrā. ⁊ eſtuauit aīa ei⁹. Poſtea
ꝟo ꝙ reſūpto ſpū recreat⁹ ē · ꝓcidit ad pedes
ei⁹. ⁊ adorauit eā. ⁊ dixit: Bn̄dicta tu a deo
tuo i oī tabnaculo iacob: qm̄ i oī gēte q̄ au-
dierit nomē tuū · magnificabit̾ ſup te de⁹ iſrl̾.

XIIII

O Jxit aūt iudith ad oēm po-
pulum. Audite me frēs. Suſpēdite
caput h̾ ſup muros nr̄os. ⁊ erit cum
exierit ſol · accipiat vnuſqſq; arma ſua. ⁊ exi-
te cū ipetu: nō ut deſcēdatis deorſū ſ; qſi ipetū
faciētes. Tūc exploratores necē erit ut fu-
giāt ad pncipē ſuū excitādū ad pugnā. Cūq;
duces eoꝝ ꝯcurrerīt ad tabnaculū holofer-
nis. ⁊ iuenerit eū trūcū i ſuo ſanguine volu-
tatū: decidet ſup eos timor. Cūq; cognoue-
ritis fugē eos · ite p⁹ illos ſecuri: qm̄ dn̄s ꝯte-
ret eos ſub pedib⁹ vr̄is. Tūc achior videns
ꝟtutē quā fecit de⁹ iſrl̾ · relicto gētilitatis ri-
tu credidit deo. ⁊ circūcidit carnē ꝑputij ſui
⁊ appoſit⁹ ē ad ppl̾m iſrl̾. ⁊ oīs ſucceſſio gn̄is
ei⁹ vſq; i hodiernū diē. Mox aūt ut ortus ē
dies ſuſpenderūt ſup muros caput holofer-
nis: accepitq; vn⁹qſq; vir arma ſua. ⁊ egreſ-
ſi ſūt cū grādi ſtrepitu ⁊ vlulatu. Quod vidē-
tes exploratores: ad tabernaculū holofernis
cucurrerūt. Porro hi q̄ i tabnaculo erāt · ve-
niētes ⁊ añ igreſſū cubiculi pſtrepentes exci-
tādi gr̄a inq̄etudinē arte moliebāt̾ · ut non
ab excitātib⁹: ſ; a ſonātib⁹ holofernes euigi-
laret. Null⁹. n. audebat cubiculū ꝟtutis aſſy-
riorū pulſando aut intrādo apire. Sed cū ve-
niſſent ei⁹ duces ac tribuni ⁊ vniūſi maio-
res exercit⁹ aſſyrioꝝ · dixerunt cubicularijs:
Jntrate ⁊ excitate illū: qm̄ egreſſi mures de
cauernis ſuis auſi ſūt ꝓuocare nos ad ꝑliū.
Tūc igreſſus vagao cubiculū ei⁹ ſtetit ante
cortinā: ⁊ plauſū fecit manib⁹ ſuis: ſuſpica-
bat̾. n. illū cū iudith dormire. Sed cum nullū
motū iacentis ſenſu auriū capet · acceſſit ꝓxi-
mās ad cortinā. ⁊ eleuās eā · videnſq; cada-
uer abſq; capite holofernis i ſuo ſanguīe ta-
befactū iacere ſup ťrā: exclamauit voce mag̃
cū fletu. ⁊ ſcidit veſtimēta ſua. Et ingreſſus
tabernaculū iudith nō iuenit eā. Et exiliuit
foras ad ppl̾m. ⁊ dixit: Vna mulier hebrea
fecit ꝯfuſionē i domo regis nabuchodonoſor
Ecce. n. holofernes iacet i ťra ⁊ caput ei⁹ nō
ē i illo. Quod cū audiſſent pncipes ꝟtutis aſſy-
riorū · ſciderūt oēs veſtimēta ſua. ⁊ itolerabi-
lis timor ⁊ tremor cecidit ſup eos. ⁊ turbati
ſūt animi eoꝝ valde. Et factus ē clamor in-
cōparabilis in medio caſtroꝝ eorū.

XV

Q Vmq; oīs exercit⁹ decollatū holo-
fernē audiſſet · fugit mens ⁊ cōſiliū
ab eis. ⁊ ſolo tremore ⁊ metu agita-
ti fuge pſidiū ſumūt: ita ut nullus loqueret̾
cū ꝓximo ſuo · ſ; iclinato capite relictis oībus
euadē feſtinabāt hebreos · q̄s armatos ſup
ſe venire audierāt · fugiētes p vias cāpoꝝ ⁊
ſemitas colliū. Videtes itaq; filij iſrl̾ fugiē-
tes · ſecuti ſūt illos: deſcēderūtq; clangentes
tubis. ⁊ vlulātes p⁹ ipſos. Et qm̄ aſſyrij nō
adunati · i fugam ibāt pcipites: filij aūt iſrl̾
vno agmine pſequentes: debilitabāt oēs q̄s
iuenire potuiſſent. Miſitq; ozias nūcios p
oēs ciuitates ⁊ regiōes iſrl̾. Oīs itaq; regio
oīſq; vrbs electā iuuentutē armatā miſit p⁹
eos. ⁊ pſecuti ſūt eos i ore gladij quſq; pue-
nirēt ad extremitatē finiū ſuoꝝ. Reliq̄ aūt q̄
erāt i bethulia · igreſſi ſūt caſtra aſſyriorū. ⁊
pdā quā fugiētes aſſyrij reliq̄rant · abſtule-
rūt ⁊ onuſtati ſūt valde. Hi ꝟo qui victores
reuerſi ſūt ad bethuliā · oīa q̄ erant illoꝝ ab-
ſtulerūt ſecū: ita ut nō eſſet numer⁹ i pecori-
bus i iumētis ⁊ vniuerſis mobilib⁹ eoꝝ: ut a
mimo vſq; ad magnū oēs diuites fierent de
pdatiōibus eoꝝ. Joachim aūt ſūm⁹ pōtifex
de irl̾m venit i bethuliā cū vniuerſis pſbyteris
ſuis ut vidēt iudith. Que cū exiſſet ad illū:
bn̄dixerūt illam oēs vna voce · dicētes: Tu
glīa irl̾m · tu leticia iſrl̾ · tu honorificētia ppl̾i
nr̄i q̄a feciſti viriliť. ⁊ cōfortatū ē cor tuū eo
ꝙ caſtitatē amaueris. ⁊ p⁹ virū tuū alteꝝ neſci-
eris · iō ⁊ man⁹ dn̄i ꝯfortauit te. ⁊ iō eris bn̄-
dicta in etn̄ū. Et dixit oīs ppl̾s · fiat fiat. Per
dies aūt triginta vix collecta ſūt ſpolia aſſy-
rioꝝ a ppl̾o iſrl̾. Porro aūt vniuerſa q̄ holo-
fernis peculiaria fuiſſe ꝓbata ſūt: dederunt
iudith i auro ⁊ argēto ⁊ veſtib⁹ ⁊ gēmis ⁊
oī ſupellectili. ⁊ tradita ſūt oīa illi a ppl̾o. Et
oēs ppl̾i gaudebāt cū mulierib⁹ ⁊ ꝟginibus
⁊ iuuenib⁹ · in organis ⁊ citharis.

XVI

T Vnc cātauit canticū h̾ dn̄o iudith ·
dicens: Jncipite dn̄o in tympanis:
cātate dn̄o i cymbalis: modulami
illi pſalmū nouū: exultate ⁊ iuocate nomen
ei⁹. Dn̄s ꝯterēs bella · dn̄s nomē ē illi. Qui
poſuit caſtra ſua i medio ppl̾i ſui · ut eriperet
nos de mañu oīuz inimicoꝝ noſtroꝝ. Venit
aſſur ex montib⁹ ab aquilone i multitudine

fortitudinis sue:cuius multitudo obturauit torrentes.⁊ eq̇ eoꝝ cooperuerūt valles. Dixit se incensurū fines meos.⁊ iuuenes meos occisuꝝ gladio:infantes meos dare i p̄dā.⁊ ꝟgines in captiuitatē. Dn̄s aūt oīpotēs nocuit eū.⁊ tradidit eū in man⁹ femine.⁊ cōfudit eū. Nō eni cecidit potēs eoꝝ a iuuenibus nec filij titan ꝑcusserūt eū.nec excelsi gigantes imposuerūt se illi:ſ; iudith filia merari in specie faciei sue dissoluit eū. Exuit.n.se vestimēto viduitatis.⁊ induit se vestimēto leticie in exultatione filioꝝ isrl̄. Unxit faciem suam vnguēto.colligauit cincinos suos mitra ad recipiēdū illū. Sādalia ei⁹ rapuerūt oculos ei⁹:pulchritudo ei⁹ captiuā fecit aiam eius: āputauit pugiōe ceruicē ei⁹. Horruerūt perse ꝯstantiā ei⁹.⁊ medi audaciā eius. Tunc vlulauerūt castra assyrioꝝ qn̄ apparuerīt humiles mei:arescētes i siti. Filij puellaꝝ compūxerūt eos.⁊ sicut pueros fugiētes occiderūt eos:perierūt in prelio a facie domini dei mei. Hymnū cantem⁹ dn̄o: hymnū nouū cantemus deo nr̄o. Adonai dn̄e magnus es tu:⁊ p̄clar⁹ in ꝟtute.⁊ quē supare nemo pōt. Tibi seruiat oīs creatura tua.quia dixisti ⁊ facta sūt. misisti spiritū tuū ⁊ creata sūt.⁊ nō est q̇ resistat voci tue. Montes a fūdamētis mouebūt̄ cum aquis:petre sicut cera liquescent an̄ faciē tuā. Qui aūt timent te: magni erūt apud te ꝑ oīa. Ue genti insurgenti sup gen⁹ meū. Dn̄s.n.oīpotēs vindicabit i eis: in die iudicij visitabit illos. Dabit.n.ignem ⁊ vermes i carnes eorū:ut vrant̄ ⁊ sentiāt vsq; in sempitnū. Et factū ē p⁹ h̄ oīs ppl̄s p⁹ victoriā venit i irl̄m adorare dn̄m.⁊ mox ut purificati sūt.obtulerunt oēs holocausta ⁊ vota ⁊ repromissiōes suas. Porro iudith vniuersa vasa bellica holofernis que dedit illi ppl̄us.⁊ conopeū qd̄ ipsa sustulerat obtulit i anathema obliuiōis. Erat aūt ppl̄us iocūd⁹ ſm faciē scōꝝ.⁊ ꝑ tres menses gaudiū hui⁹ victorie celebratū ē cū iudith. Post dies autē illos vnusq̇sq; redijt in sua.⁊ iudith magna facta est in bethulia.⁊ p̄clarior erat vniuerse terre isrl̄. Erat etiā ꝟtuti castitas adiūcta.ita ut nō cog̃sceret viꝝ oībus dieb⁹ vite sue.ex q̄ defūct⁹ ē manasses vir ei⁹. Erat aūt dieb⁹ festis ꝓcedēs cū magna gloria. Mansit aūt i domo viri sui annos centum q̇nq;.⁊ dimisit abrā suā liberā.⁊ defūcta ē ac sepulta cū viro suo in bethulia:luxitq; illā oīs ppl̄s dieb⁹ septē. In omni aūt spatio vite eius nō fuit q̇ perturbaret isrl̄.⁊ post mortē ei⁹ annis mult̄. Dies aūt victorie hui⁹ festiuitat̄.ab hebreis in numero scōꝝ dieꝝ accipit̄.⁊ colit̄ a iudeis ex illo tp̄e vsq; in p̄sentē diem.

Explicit liber Judith. Incipit prologus in librum Hester.

Librū hester varijs translatoribus ꝯstat eē vitiatū.quē ego de archiuis hebreoꝝ reuelans ꝟbū e verbo expressi⁹ transtuli. Quem libꝝ editio vulgata laciniosis hincinde ꝟboꝝ finib⁹ trahit.addēs ea q̄ ex tp̄e dici poterāt.⁊ audiri.sicut solitū ē scholarib⁹ disciplinis sūpto themate excogitare.q̇bus ꝟbis vti potuit q̇ iiuriā passus ē:uel ille q̇ iniuriā fecit. Uos aūt o paula ⁊ eustochiū qm̄ ⁊ bibliothecas hebreoꝝ studuistis itrare.⁊ int̄pretū certamia cōprobastis.tenentes hester hebraicū librū ꝑ singula ꝟba nr̄am translationē aspicite:ut possitis agnoscere me.nihil etiā augmētasse addēdo:ſ; fideli testimonio simpliciter sicut i hebreo habet̄.historiā hebraicā latine lingue tradidisse. Nec affectamus laudes hoīuz.nec vituperatiōes expauescim⁹:deo.n.placē curātes.minas hoīuz penit⁹ nō timem⁹:qm̄ de⁹ dissipat ossa eoꝝ q̇ hoīb⁹ placē desiderāt.⁊ ſm apl̄m: q̇ eiusmodi sūt.serui xp̄i eē non pn̄t. Rursū in libro hester alphabetū ex minio vsq; ad theta litterā fecimus diuersis i locis:volētes.s.septuaginta interpretū ordinē ꝑ h̄ insinuare studioso lectori. Nos.n.iux̄ morē hebraicū ordinē prosecq̇ etiā in septuaginta editione maluimus.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit lib̄ Hester Capl̄m I

In diebus assueri q̇ regnuit ab idia vsq; ethiopiā sup centū vigitiseptē ꝓuicias: qn̄ sedit i solo regni sui:susa ciuitas regni ei⁹ exordiū fuit. Tertio igit̄ anno imperij sui fecerat grāde cōuiuiū cūct̄ p̄ncipib⁹ ⁊ pueris suis fortissimis persaꝝ ⁊ medoꝝ inclyt̄ ⁊ p̄fect̄ ꝓuinciaꝝ corā se:ut ostēdēt diuitias gl'ie regni sui.ac magnitudinē atq; iactātiā potētie sue multo tp̄e:cētū videl; ⁊ octogita dieb⁹. Cūq;

implerent̃ dies cõuiuij·iuitauit oẽm p̄pl̃m q̃
inuentꝰ ẽ i ſuſis a maxio vſq₃ ad minimũ.⁊ iuſ-
ſit ſeptẽ diebꝰ cõuiuiũ p̄parari i veſtibulo horti
⁊ nemoꝶ·qđ regio cultu ⁊ manu cõſitũ erat.
Et pẽdebãt ex omni p̄te tẽtoria aerei coloꝶ ⁊
carbaſini ac hyacitbini: ſuſtẽtata funibꝰ byſ-
ſinis atq₃ purpureis: q̃ eburneis circulis in-
ſerti erant.⁊ colũnis marmoreis fultiebant̃.
Lectuli q̃q₃ aurei ⁊ argẽtei· ſuper pauimentũ
ſmaragdino ⁊ pario ſtratum lapide diſpoſiti
erãt: quod mira varietate pictura decorabat.
Bibebãt aũt q̃ iuitati erãt· aureis poculis:
⁊ alijs atq₃ alijs vaſis cibi iferebãt̃. Vinũ q̃q₃
ut magnificẽtia regia dignũ erat abundãs ⁊
⁊ p̄cipuũ ponebat̃. Nec erat q̃ nolẽtes cogẽt
ad bibẽdũ: ſ₃ ſic rex ſtatuerat p̄ponẽs menſis
ſingulos de p̄ncipibꝰ ſuis: ut ſumeret vnuſ-
q̃ſq₃ qđ vellet. Vaſthi q̃q₃ regina fecit cõui-
uiũ feminaꝶ i palatio vbi rex aſſuerꝰ manere
ↄſueuerat. Itaq₃ die ſeptimo cũ rex eẽt hila-
rioꝛ.⁊ pꝰ nimiã potionẽ icaluiſſet mero: p̄ce-
pit maumã ⁊ baçatha ⁊ arbona ⁊ bagatha ⁊
abgatha ⁊ çarath ⁊ charchas ſeptẽ eunuchis
q̃ i ↄſpectu eiꝰ miſtrabãt· ut itroducerẽt regi-
nã vaſthi corã rege· poſito ſup̄ caput eiꝰ dia-
demate: ut oſtenderẽt cũctis p̄p̃lis ⁊ p̄ncipibꝰ eiꝰ
pulchritudinẽ. Erat.n.pulchra valde. Que
renuit.⁊ ad regis iperiũ qđ p̄ eunuchos man-
dauerat· venire ↄtẽpſit. Unde iratꝰ rex.⁊ ni-
mio furoꝛe ſuccenſus· interrogauit ſapiẽtes
q̃ ex moꝛe regio ſemp̄ ei aderant.⁊ illoꝛũ fa-
ciebat cũcta ↄſilio· ſcientiũ leges ac iura ma-
ioꝛũ: erant aũt primi ⁊ p̄ximi charſena ⁊ çe-
thar ⁊ admatha ⁊ tharſis ⁊ mares ⁊ marſana
⁊ mamucha· ſeptẽ duces perſaꝶ atq₃ medo-
rũ: q̃ videbãt faciẽ regis.⁊ p̄mi pꝰ eũ reſidẽ
ſoliti erãt: cui ſñie vaſthi regina ſubiaceret
q̃ aſſueri regis imperiũ qđ p̄ eunuchos mãda-
uerat· facẽ noluiſſet. Rñditq₃ mamucha au-
diente rege atq₃ p̄ncipibꝰ. Non ſolũ regẽ leſit
regina vaſthi: ſ₃ ⁊ oẽs p̄p̃los ⁊ p̄ncipes q̃ ſũt
i cunctis p̄uincijs regis aſſueri. Egredieť.n.ſer-
mo regine ad oẽs mulieres ut ↄtẽnant viros
ſuos.⁊ dicãt: Rex aſſuerꝰ iuſſit ut regina va-
ſthi intraret ad eũ.⁊ illa noluit· atq₃ h̃ exem-
plo oẽs p̄ncipũ ↄiuges perſaꝶ atq₃ medoꝶ
paruipẽdẽt iperia maritoꝶ. Unde regis iuſta
ẽ indignatio. Si tibi placet egrediat̃ edictu₃
a facie tua.⁊ ſcribat̃ iux̃ legẽ perſaꝶ atq₃ me-
doꝛũ quã p̄terire illicitũ ẽ: ut nequaq̃ vltra
vaſthi ingrediat̃ ad regẽ: ſ₃ regnũ illiꝰ altera
q̃ melioꝛ ẽ illa accipiat. Et h̃ in oẽ qđ latiſſi-
mũ eſt prouinciaꝶ tuaꝶ diuulget̃ imperiũ.⁊
cũcte vxoꝛes tam maioꝛũ q̃ minoꝶ deferãt
maritis ſuis honoꝛẽ. Placuit cõſiliũ eiꝰ regi ⁊
p̄ncipibꝰ: fecitq₃ iux̃ ↄſiliũ mamucha.⁊ miſit
ep̄l̃as ad vniũſas p̄uincias regni ſui· ut q̃q₃
gens audire ⁊ legẽ poterat diuerſis linguis ⁊
lr̃is· eſſe viros p̄ncipes ac maioꝛes i domibꝰ
ſuis.⁊ hoc per cũctos p̄p̃los diuulgari. II

His itaq₃ geſtis: poſtq̃ regis aſſueri
indignatio deferbuerat: recoꝛdatus
ẽ vaſthi q̃ feciſſet uel que paſſa eſſet:
dixeruntq₃ pueri regis ac miſtri eius. Querãt̃
regi puelle v̄gines ac ſpecioſe.⁊ mittãt̃ qui
ↄſiderẽt p̄ vniuerſas p̄uicias puellas ſpecio-
ſas ⁊ v̄gines.⁊ adducãt eas ad ciuitatẽ ſu-
ſan ⁊ tradant i domũ feminaꝶ ſub mãu egei
eunuchi q̃ ẽ p̄poſitꝰ ⁊ cuſtos mulieꝶ regiaꝶ:
⁊ accipiãt mũdũ muliebrẽ ⁊ cetera ad vſus
nccĩa. Et q̃cũq₃ inter oẽs oculis regis placue-
rit· ipſa regnet p̄ vaſthi. Placuit ſermo regi:
⁊ ita ut ſuggeſſerant iuſſit fieri. Erat vir iu-
deus i ſuſis ciuitate· vocabulo mardocheus
filius iair· filij ſemei· filij cis· de ſtirpe gemini.
q̃ tranſlatꝰ fuerat de ir̃lm· eo t̄pe q̃ iechoniam
regem iuda nabuchodonoſoꝛ rex babylonis
tranſtulerat· q̃ fuit nutricꝰ filie fr̃is ſui ediſſe
q̃ alr̃o noĩe vocabat̃ heſter.⁊ vtrũq₃ paren-
tem amiſerat· pulchra nimis ⁊ decoꝛa facie.
Moꝛtuiſq₃ p̄re eiꝰ ac m̄re· mardocheus ſibi
eã adoptauit in filiã. Cũq₃ p̄crebruiſſet regis
iperiũ.⁊ iux̃ mãdatũ illiꝰ multe pulchre vir-
gines adducerent̃ ſuſan.⁊ egeo traderẽt̃ eu-
nucho: heſter q̃q₃ int̃ ceťas puellas ei tradita
eſt· ut ſeruaret̃ i numero feminaꝶ. Que pla-
cuit ei.⁊ inuenit gratiam in conſpectu illius:
ut acceleraret mundum muliebrem.⁊ trade-
ret ei partes ſuas.⁊ ſeptẽ puellas ſpecioſiſſi-
mas de domo regis.⁊ tã ipſam q̃ pediſſequas
eiꝰ oꝛnaret atq₃ excoleret. Que noluit indi-
care ei p̄p̃lm ⁊ patriã ſuã. Mardocheꝰ enim
p̄cep̄at ei ut de hac re oĩo reticeret: q̃ deam-
bulabat q̃tidie an̄ veſtibulũ domꝰ in q̃ electe
v̄gines ſeruabãt̃: curã agens ſalutis heſter:
⁊ ſcire volẽs quid ei accidẽt. Cũ aũt veniſſet
tempus ſingulaꝶ p̄ oꝛdinẽ puellaꝶ ut intra-
rent ad regẽ: expletis oĩbꝰ q̃ ad cultum mulie-
brẽ p̄tinebãt· mẽſis duodecimus v̄tebat̃: ita
dũtaxat ut ſex menſibꝰ oleo vngerẽt̃ myrthi-
no.⁊ alijs ſex q̃buſdã pigmẽtis ⁊ aromatibꝰ
vterẽt̃. Ingrediẽteſq₃ ad regem: q̃cq̃d poſtu-
laſſent ad oꝛnatũ p̄tinẽs accipiebãt.⁊ ut eis
placuerat cõpoſite: de triclinio feminarũ ad

regis cubiculū trāsiebāt. Et que intrauerat vespe egrediebať mane: atqꝫ inde i secundas edes deducebāť q̄ sub manu sasagaçi eunuchi erant· q̄ cōcubinis regꝫ p̄sidebat: nec habebat ptātē ad regē vltra redeūdi nisi voluisset rex. ⁊ eā venire iussisset ex noie. Euoluto aūt tp̄e ꝑ ordinē· instabat dies q̄ hester filia abiabil fr̄is mardochei: quā sibi adoptauerat i filiā: debēt intrare ad regē. Que nō quesiuit muliebrē cultū: ſ q̄cūqꝫ voluit ege⁹ eunuch⁹ custos v̄ginū: hec ei ad ornatū dedit. Erat. n. formosa valde. ⁊ icredibili pulchritudine: omniū oculis gratiosa ⁊ amabilis videbať. Ducta ē itaqꝫ ad cubiculū regꝫ assueri mense decimo qui vocať thebeth· septimo anno regni ei⁹. ⁊ adamauit eā rex pl⁹ q̄ oēs mulieres: habuitqꝫ gratiā ⁊ mīam corā eo sup̄ oēs mulieres. ⁊ posuit diadema regni in capite eius: fecitqꝫ eā regīe i loco vasthi. Et iussit cōuiuiū p̄parari ꝑmagnificū cunctꝫ p̄ncipib⁹ ⁊ seruis suis: ꝓ ꝯiunctiōe ⁊ nuptijs hester. Et dedit requiē vniuersis ꝓuincijs: ac dona largit⁹ ē iuxta magnificētiā p̄ncipalē. Cūqꝫ ⁊ secūdo q̄rerēť v̄gines. ⁊ ꝯgregarēť: mardoche⁹ manebat ad ianuā regis: necdū ꝓdiderat hester patriā ⁊ ppl̄m suū· iux̄ mādatum eius. Quicq̄d. n. ille p̄cipiebat obseruabat hester. ⁊ ita cūcta faciebat ut eo tp̄e solita erat q̄ eā ꝑuulā nutriebat. Eo igiť tp̄e q̄ mardocheus ad regis ianuā morabať· irati sūt bagathan ⁊ thares duo eunuchi regis· q̄ ianitores erāt. ⁊ in p̄mo palatij limine residebāt· volueruntqꝫ insurgere i regē ⁊ occidere eū· Qd̄ mardocheū nō latuit. Statimqꝫ nūciauit regine hester. ⁊ illa regi ex noie mardochei q̄ ad se rē detulerat. Quesitū est ⁊ inuentū. ⁊ appēsus est vterqꝫ eoꝝ in patibulo. Et iussit rex ut in libro memoriali scriberēť: nt ꝓ vita sua aliq̄d repēsaret ei. Mandatūqꝫ est historijs. ⁊ annalibus traditū corā rege.

III

Post hec rex assuerus exaltauit aman filiū amadathi q̄ erat de stirpe agag. ⁊ posuit soliū ei⁹ sup̄ oēs principes q̄s habebat. Cūctiqꝫ ſui regꝫ q̄ i forib⁹ palatij v̄sabāť flectebāt genua. ⁊ adorabāt aman. Sic. n. p̄cepat eis iꝑator. Sol⁹ mardocheus non flectebat genu· neqꝫ adorabat eū. Cui dixerūt pueri regꝫ q̄ ad fores palatij residebāt. Cur p̄ter ceťos nō obſuas mādatū regis? Cūqꝫ ħ crebrius dicerēt. ⁊ ille nollet audire: nūciauerūt aman scire cupientes vtrū ꝑseueraret in sn̄ia. Dixerat. n. eis se esse iudeū. Qd̄ cū audisset aman. ⁊ exꝑimēto ꝓbasset q̄ mardoche⁹ non sibi flecteret genu nec se adoraret· iratus est valde. ⁊ pro nihilo duxit i vnū mardocheū mittere man⁹ suas: audierat. n. q̄ eēt gentis iudee: magisqꝫ voluit oēm iudeoꝝ q̄ erāt i regno assueri ꝑdere nationē. Mense p̄mo cui⁹ vocabulū ē nisan āno duodecimo regni assueri· missa ē sors i vrnā q̄ hebraice diciť phur: corā amā· quo die ⁊ q̄ mēse gēs iudeoꝝ debēt inťfici. ⁊ exiuit mensis duodecim⁹ q̄ vocať adar. Dixitqꝫ amā regi assuero. Est ppl̄us ꝑ oēs ꝓuincias regni tui dispsus. ⁊ a se mutuo sepat⁹· nouis vtēs legib⁹ ⁊ cerimonijs· insup̄ ⁊ regis scita ꝯtēnens. Et optime nosti q̄ nō expediat regno tuo ut insolescat ꝑ licētiā. Si tibi placet decerne ut pereat. ⁊ decē milia talētoꝝ appēdam archarijs gaçe tue. Tulit ḡ rex annulū q̄ vtebať· de manu sua. ⁊ dedit eū aman filio amadathi de ꝓgenie agag hosti iudeoꝝ: dixitqꝫ ad eū. Argentū qd̄ tu polliceris· tuū sit: de ppl̄o age qd̄ tibi placet. Vocatiqꝫ sūt scribe regꝫ mēse p̄mo nisan tertiadecima die euisdē mēsis. ⁊ scriptū ē ut iusserat aman ad oēs satrapas regis. ⁊ iudices ꝓuīciaꝝ diuersarūqꝫ gētiū· ut q̄qꝫ gens legere poterat ⁊ audire ꝓ varietate linguaꝝ ex noie regis assueri. ⁊ lr̄e signate ipsi⁹ ānulo misse sūt ꝑ cursores regis ad vniuersas ꝓuīcias· ut occiderēt atqꝫ delerēt oēs iudeos a puero vsqꝫ ad senē· ꝑuulos ⁊ mulieres vno die· ħ ē tertiodecimo mēsis duodecimi q̄ vocať adar. ⁊ bona eoꝝ diriperēt. Sūma āt epistolaꝝ ħ fuit: ut oēs ꝓuincie scirēt ⁊ pararēt se ad p̄dictā diē. Festinabāt cursores q̄ missi erāt regꝫ iꝑiū explere. Statimqꝫ i susis pependit edictū· rege ⁊ aman celebrante cōuiuiū. ⁊ cunctis iudeis qui in vrbe erant flentibus.

IIII

Que cū audisset mardocheus· scidit vestimenta sua. ⁊ indutus est sacco: spargens cinerem capiti. ⁊ in platea medie ciuitatꝫ voce magna clamabat oñdēs amaritudinē aī sui. ⁊ ħ eiulatu vsqꝫ ad fores palatij gradiens. Non. n. erat licitū indutū sacco aulā regis intrare. In oib⁹ q̄ꝫ ꝓuicijs oppidis ac locis ad q̄ crudele regis dogma ꝑuenerat· planct⁹ ingēs erat apud iudeos: ieiuniū· vlulat⁹ ⁊ flet⁹: sacco ⁊ cinere multis ꝓ stratu vtentib⁹. Ingresse aūt sūt puelle hester ⁊ eunuchi: nūciaueruntqꝫ ei. Qd̄ audiēs ꝯsternata ē. ⁊ vestē misit ut ablato sacco indueret eam. Quam accipe noluit. Accitoqꝫ

athach eunucho quē rex ministꝛꝫ ei dederat: precepit ut iret ad mardocheū ⁊ disceret ab eo cur hͦ faceret. Egressusq; athach iuit ad mardocheū. ⁊ iuenit eū stātē i platea ciuitatꝫ añ ostiū palatij. Qui indicauit ei oīa q̄ acciderāt. quō aman ꝓmisisset ut i thesauros regis ꝓ iudeoꝝ nece īferret argētū. exēplar qͦꝫ edicti qͦ pendebat in susis dedit ei ut regine ōnderet. ⁊ moneret eā ut intraret ad regē. ⁊ depcaret̄ eū ꝓ ꝑplo suo. Regressus athach nūciauit hester oīa q̄ mardocheus dixerat. Que rn̄dit ei. ⁊ iussit ut diceret mardocheo. Oēs serui regꝭ ⁊ cūcte q̄ sub ditiōe eiꝰ sūt norūt ꝓuincie. ꝙ siue vir siue mulier non vocatus. interiꝰ atriū regis intrauerit: absq; vlla cūctatiōe statī inficiat̄. nisi forte rex auream virgā ad eū tetēderit ꝓ signo clementie. atq; ita possit viuē. Ego igit̄ quō ad regē intrare potero: q̄ triginta iā diebꝰ nō sū vocata ad eū? Qd cū audisset mardocheus. rursū mandauit hester. dicēs: Ne putes ꝙ aīam tuam tm̄ liberes. qꝛ i domo regꝭ es p̄ cūctꝭ iudeis. Si n. nūc silueris. ꝑ aliā occasionē libabūt̄ iudei. ⁊ tu ⁊ domꝰ pr̄is tui peribitꝭ. Et qͥs nouit vtꝝ idcirco ad regnū veneris: ut i tali tpe pareris? Rursūq; hester hͦ mardocheo v̄ba mādauit Uade ⁊ ꝯgrega oēs iudeos qͦs in susis repperis. ⁊ orate ꝓ me. Nō comedetꝭ ⁊ nō bibetis tribꝰ diebꝰ ⁊ tribus noctibꝰ. ⁊ ego cū ancillis meis similiter ieiunabo. ⁊ tunc ingrediar ad regē ꝯ legē faciēs non vocata: tradensq; me morti ⁊ ꝑiculo. Juit itaq; mardocheꝰ ⁊ fecit oīa que hester preceperat.

V

Die aūt tertio iduta ē hester regalibꝰ vestimentis. ⁊ stetit in atrio domus regie qd erat interiꝰ ꝯ basilicā regis At ille sedebat sup soliū suū i consistorio palatij ꝯ ostiū domus. Cūq; vidisset hester reginā stantē placuit oculis eius: ⁊ extendit ꝯ eā v̄gā aureā quā tenebat manu. Que accedens osculata ē sūmitatē v̄ge eiꝰ: dixitq; ad eā rex. Quid vis hester regina? Que ē petitio tua? Etiāsi dimidiā ꝑtē regni petieris. dabit̄ tibi. At illa rn̄dit. Si regi placet obsecro ut venias ad me hodie ⁊ aman tecū ad ꝯuiuiū qd paraui. Statimq; rex. vocate inq̄t cito aman ut hester obediat volūtati. Uenerūt itaq; rex ⁊ aman ad ꝯuiuiū qd eis regina parauerat. Dixitq; ei rex postq̄ vinū biberat abundanter. Quid petis ut det̄ tibi. ⁊ ꝓ q̄ re postulas? Etiā si dimidiā ꝑtē regni mei petieris. impetrabis. Cui rn̄dit hester. Petitio mea ⁊ p̄ces sūt iste. Si iueni in ꝯspectu regꝭ gratiā. ⁊ si regi placet ut det mihi qd postulo ⁊ meā ipleat petitionē: veniat rex ⁊ aman ad ꝯuiuiū qd paraui eis. ⁊ cras aperiā regi volūtatē meā. Egressus ē itaq; illo die amā letus ⁊ alacer. Cūq; vidisset mardocheū sedentē añ fores palatij. ⁊ non solū non assurrexisse sibi. sꝫ nec motū quidē de loco sessiōis sue. indignatꝰ est valde. ⁊ dissimulata ira reuersus in domū suā. ꝯuocauit ad se amicos suos ⁊ çares vxorē suā. ⁊ exposuit illis magnitudinē diuitiarū suarū filiorūq; turbā. ⁊ quāta eū glīa sup oēs p̄ncipes ⁊ seruos suos rex eleuasset. Et pꝰ hͦ ait: Regina qͦq; hester nullū aliū vocauit ad ꝯuiuiū cū rege p̄ter me: apud quā etiā cras cū rege p̄ransurus sū. Et cū hͦ oīa habeā. nihil me hr̄e puto qͦdiu videro mardocheū iudeū sedentē añ fores regias. Rn̄derūtq; ei çares vxor eius. ⁊ ceti amici. Jube ꝑari excelsā trabem hn̄tē altitudinis qͥnq̄ginta cubitos. ⁊ dic mane regi ut appendat̄ sup eā mardocheꝰ. ⁊ sic ibis cum rege letus ad ꝯuiuiū. Placuitq; ei ꝯsiliū. ⁊ iussit excelsam p̄parari crucē.

VI

Noctē illā duxit rex insomnem: iussitq; sibi afferri historias ⁊ annales p̄oꝝ tēpoꝝ. Que cum illo p̄nte legerent̄: ventū est ad illū locū vbi scriptum erat quō nūciasset mardocheꝰ insidias bagathā ⁊ thares eunuchoꝝ: regem assuerū iugulare cupiētiū. Qd cū audisset rex. ait: Quid pro hac fide honoris ac p̄mij mardocheꝰ ꝯsecutꝰ est? Dixerunt ei serui illius ac ministri. Nihil oīo mercedis accepit. Statiq; rex. qͥs est inq̄t i atrio? Aman q̄ppe interiꝰ atriū domꝰ regie intrauerat. ut suggereret regi. ⁊ iubēt mardocheū affigi patibulo qd ei fuerat p̄paratū Rn̄derūt pueri. Aman stat in atrio. Dixitq; rex. ingrediatur. Cūq; esset ingressus. ait illi. Quid debet fieri viro quem rex honorare desiderat? Cogitās aūt i corde suo aman. ⁊ reputās ꝙ nullū aliū rex nisi se vellet honorare. rn̄dit. Hō quē rex honorare cupit debet indui vestibus regijs. ⁊ iponi sup equū q̄ de sella regis est. ⁊ accipe regiū diadema sup caput suū. ⁊ p̄mꝰ de regijs p̄ncipibꝰ ac tyrānis teneat equū eiꝰ. ⁊ ꝑ plateā ciuitatis incedēs clamet. ⁊ dicat: Sic honorabit̄ quēcūq; rex voluerit honorare. Dixitq; ei rex. Festina ⁊ sūpta stola ⁊ eq̄ fac ut locutꝰ es. mardocheo iudeo q̄ sedet añ fores palatij. Caue ne qͥcq̄ de his que locutꝰ es p̄termittas. Tulit itaq;

aman stolam ⁊ equũ: indutũq; mardocheũ i platea ciuitatꝭ. ⁊ ipositum eq̃ ꝓcedebat atq; clamabat. Hoc honore condign⁹ ē quēcunq; rex voluerit honorare. Reuersusq; est mardo-che⁹ ad ianuã palatij. ⁊ aman festinauit ire i domũ suã lugēs. ⁊ opto capite: narrauitq; zares vxori sue ⁊ amicꝭ oĩa q̃ euenissent sibi. Cui rñderũt sapiētes q̃s habebat in ꝯsilio ⁊ vxor ei⁹. Si de semĩe iudeoꝝ ē mardocheus añ quē cadē cepisti · non poteris ei resistē: ꝫ cades i cõspectu ei⁹. Adhuc illis loquētib⁹ venerunt eunuchi regꝭ. ⁊ cito eũ ad cõuiuiũ qḋ regina parauerat · ꝑgere cõpulerũt. VII

Intrauit itaq; rex ⁊ amã ut biberēt cũ regina. Dixitq; ei rex etiã secunda die postq̃ꝫ vino incaluerat. Que ē petitio tua hester ut detur tibi. ⁊ q̇d vis fieri? Etiã si dimidiã ꝑtē regni mei petierꝭ · ipetrabis. Ad quē illa rñdit. Si iueni grãz i oculis tuis o rex. ⁊ si placet: dona mihi aiam meã ꝓ q̃ rogo ⁊ ppl'm meum ꝓ q̄ obsecro. Traditi. n. sumus ego ⁊ ppl's meus ut cõteramur · iugulemur ⁊ ꝑeam⁹. Atq; vtinã i ꝯuos ⁊ famulas vēderemur · eēt tolerabile malũ. ⁊ gemēs tacerē: nũc autē hostis nr̄ ē cui⁹ crudelitas redũdat i regē. Rñdēsq; rex assuer⁹ · ait: Quis est iste ⁊ cui⁹ potentie · ut hꝫ audeat facē? Dixitq; hester. Hostis ⁊ inimicus nr̄ pessim⁹ iste est amã. Quod ille audiēs illico obstupuit: vultũ regꝭ ac regine ferre nõ sustinens. Rex aũt irat⁹ surrexit. ⁊ de loco cõuiuij intrauit i hortũ arborib⁹ consitũ. Aman q̃ꝫ surrexit ut rogaret hester reginã ꝓ aĩa sua: intellexit. n. a rege sibi paratũ malũ. Qui cũ reuersus esset de horto nemoribus ꝯsito. ⁊ intrasset cõuiuij locũ · reperit aman sup lectũ corruisse i quo iacebat hester. ⁊ ait: Etiã reginã vult opprimere me pn̄te in domo mea. Necdũ ṽbũ de ore regꝭ exierat. ⁊ stati opuerũt faciē ei⁹. Dixitq; arbona vn⁹ de eunuchis q̇ stabãt i ministerio regis. En lignũ qḋ ꝑauerat mardocheo q̇ locut⁹ est ꝓ rege · stat in domo aman: hñs altitudinis q̇nq̃gita cubitos. Cui dixit rex. Appēdite eũ i eo. Suspēsus ē itaq; amã i patibulo qḋ parauerat mardocheo. ⁊ regis ira quieuit. VIII

Die illo dedit rex assuerus hester regine domũ amã aduersarij iudeorũ. ⁊ mardoche⁹ igressus ē añ faciē regis. Cõfessa ē. n. ei hester q̃ꝫ eēt patru⁹ suus. Tulitq; rex ãnulũ quē ab aman recipi iusserat: ⁊ tradidit mardocheo. Hester aũt constituit mardocheũ sup domũ suã. Nec his cõtenta ꝓcidit ad pedes regꝭ: fleuitq; ⁊ locuta ad eũ orauit ut malitiã aman agagite ⁊ machinatiões ei⁹ pessimas q̃s excogitauerat ꝯ iudeos iubēt irritas fieri. At ille ex more sceptꝝ aureũ ꝓtēdit manu · q̄ signũ clementie monstrabat. Illaq; ꝯsurgēs stetit añ eum. ⁊ ait: Si placet regi. ⁊ si iueni grãm i oculis ei⁹. ⁊ deꝓcatio mea non ei videt̄ eē ꝯria: obsecro ut nouis eplis · veteres amã lrē insidiatorꝭ ⁊ hostis iudeoꝝ · q̇b⁹ eos in cũctꝭ regꝭ ꝓuincijs ꝑire ꝓcepat corrigant̄. Quõ. n. poꝰo sustinē necē ⁊ interfectionē ppli mei? Respõditq; rex assuerus hester regine ⁊ mardocheo iudeo. Domũ amã ꝯcessi hester regine. ⁊ ipsũ iussi affigi cruci · q̇a ausus ē manũ mittē i iudeos Scribite ꝰ iudeis sicut vobꝭ placet ex regis noie: signãtes lrãs ãnulo meo. Hec. n. ꝯsuetudo erat: ut eplis q̄ ex regꝭ noie mittebant̄ ⁊ illi⁹ ãnulo sigte erãt · nemo audēt ꝯdicere. Accitisq; scribis ⁊ librarijs regꝭ: erat aũt tp̄s ꝰtij mēsis q̇ appellat̄ siban · vicesima ⁊ tertia illi⁹ die: scripte sunt eple ut mardocheus voluerat ad iudeos ⁊ ad ꝓncipes · ꝓcuratoresq; ⁊ iudices · q̇ cētũ vigintiseptē ꝓuicijs ab india vsq; ethiopiã ꝓsidebant: ꝓuicie atq; ꝓuicie: ppl'o ⁊ ppl'o · iuxta linguas ⁊ lrãs suas. ⁊ iudeis: ꝓut legē poterãt ⁊ audire. Ipseq; eple q̄ ex regꝭ noie mittebãt̄ · annulo illi⁹ obsigte sũt ⁊ misse ꝑ veredarios · qui ꝑ oēs ꝓuincias discurrētes · veteres lrãs nouis nũcijs ꝓuenirent. Quib⁹ iperauit rex · ut ꝯuenirent iudeos ꝑ singulas ciuitates ⁊ in vnũ ꝓcipent cõgregari · ut starēt ꝓ aiab⁹ suis ⁊ oēs inimicos suos cũ cõiugib⁹ ac liberis ⁊ vniuersis domib⁹ interficerēt atq; delerent. Et ꝯstituta est ꝑ omnes prouincias vna vltiõis dies · id est tertiadecima die mēsis duodecimi adar. Sũmaq; eple hꝫ fuit ut i oib⁹ ꝰris ac pplis q̇ regꝭ assueri subiacebãt ipio · notũ fieret paratos eē iudeos ad capiēdã vidictã de hostib⁹ suis. Egressiq; sũt veredarij celeres nũcios ꝑferētes. ⁊ edictũ regꝭ pepēdit i susis. Mardoche⁹ aũt de palatio ⁊ de ꝯspectu regꝭ egrediēs fulgebat vestib⁹ regijs hyacithinis videlz ⁊ aerinis: coronã aureã portãs i capite ⁊ amict⁹ serico pallio atq; purpureo. Oisq; ciuitas exultauit atq; letata ē. Iudeis ãt noua lux oriri visa ē · gaudiũ honor ⁊ tripudiũ Apud oēs ppl'os vrbes atq; ꝓuicias q̄cũq; regꝭ ꝓcepta veniebãt · mira exultatio · epule atq; cõuiuia ⁊ festus dies: intãtũ ut plures

alteri⁹ gentis ⁊ secte eoꝝ religioni ⁊ cerimo-
nijs iungerent. Grandis.n.cunctos iudaici
nois terror inuaserat. IX

T Bit duodecimi mensis quē adar vo-
cari ante iā diximꝰ: tertiadecima die qñ
cūctis iudeis interfectio parabat. ⁊ hostes
eoꝝ inhiabāt sanguini. versa vice supiores in-
dei eē ceperūt. ⁊ se de adūsarijs vīdicare. Cō-
gregatiq; sūt p singlas ciuitates ⁊ oppida ⁊
loca: ut extēderēt manū ꝯ inimicos ⁊ psecu-
tores suos. Nullusq; ausus ē resistere: eo ꝙ
oēs ipsos magnitudinis eoꝝ formido pene-
trarat. Nā ⁊ puīciaꝝ iudices duces ⁊ pcura-
tores. oīsq; dignitas q̄ singulis locis ⁊ opibꝰ
perat. extollebāt iudeos timore mardochei
quē pncipē eē palatij ⁊ plurimū posse cogno-
uerāt. Fama q; nois eiꝰ crescebat q̄tidie. ⁊ p
cūctoꝝ ora volitabat. Itaq; pcusserūt iudei
īimicos suos plaga magna. ⁊ occiderūt eos
reddētes eis qđ sibi pauerāt facē: intātū ut
etiā in susis q̄ngētos viros interficerēt: extra
decem filios aman agagite hostis iudeorū.
Quoꝝ ista sūt noia: pharsandathan ⁊ delphō
⁊ esphatha ⁊ phorata ⁊ adalia ⁊ aridatha ⁊
ephermescha ⁊ arisai ⁊ aridai ⁊ vaisatha.
Quos cū occidissent. pdas d̄ substātijs eoꝝ
agē noluerūt. Statimq; numerꝰ eoꝝ q̄ occi-
si erant i susis ad regē relatꝰ ē. Qui dixit re-
gine. In vrbe susis interfecerūt iudei q̄ngētos
viros. ⁊ alios decē filios aman. Quātā pu-
tas eos exercere cedē i vniuersis puincijs?
Quid vltra postulas. ⁊ q̄d vis ut fieri iube-
am? Cui illa rñdit. Si regi placet: detr ptās
iudeis. ut sicut fecerunt hodie in susis: sic ⁊
cras faciāt. ⁊ decē filij amā i patibulis suspē-
dant. Precepit rex ut ita fieret. Statimq; in
susis pepēdit edictū ⁊ decē filij aman suspen-
si sūt. Congregatis iudeis quartadecima die
mēsis adar. interfecti sunt in susis trecēti viri:
nec eoꝝ ab illis direpta substātia est: sed ⁊ p
oēs puīcias q̄ ditiōi regꝭ subiacebāt. p aīabꝰ
suis steterūt iudei. interfectis hostibꝰ ac psecu-
toribꝰ suis: intantū ut septuagitaq̄nq; milia
occisoꝝ implerent. ⁊ nullꝰ de substantijs eoꝝ
q̄cq̄ ꝯtingerēt. Dies aūt tertiusdecimꝰ mēsis
adar. vnꝰ apud oēs interfectionis fuit. ⁊ q̄rta-
decima die cedere desierūt. Quē cōstituerūt
eē sollēnē: ut in eo oī tpe deinceps vacarent
epulis gaudio atq; cōuiuijs. At hi q̄ in vrbe
susis cedē exercuerāt tertiodecimo ⁊ q̄rtode-
cimo die eiusdē mensis i cede versati sūt: q̄n-
todecimo aūt die pcutē desierūt. Et idcirco
eundē diē ꝯstituerūt sollēnē epulaꝝ atq; le-
ticie. Hi vero iudei qui i oppidis nō muratis ac
villis morabāt. quartūdecimū diem mēsis
adar cōuiuioꝝ ⁊ gaudij decreuerunt: ita ut
exultēt i eo ⁊ mittāt sibi mutuo ptes epula-
rū ⁊ ciboꝝ. Scripsit itaq; mardocheꝰ oīa hec:
⁊ lrīs cōprehēsa misit ad iudeos q̄ i oībꝰ regꝭ
puīcijs morabāt: tā i vicino positis q̄ pcul:
ut q̄rtādecimā ⁊ q̄ntamdecimā diē mensis
adar p festis susciperēt. ⁊ reuertēte sp anno
sollēni celebrarēt honore: q̄a in ipsis diebꝰ
se vlti sunt iudei de īimicis suis. ⁊ luctꝰ atq;
tristicia i hilaritatem gaudiūq; cōuersi sūt:
eēntq; dies isti epulaꝝ atq; leticie. ⁊ mitte-
rēt sibi īuicē ciborū ptes. ⁊ paupibꝰ munu-
scula largirēt. Susceperūtq; iudei in sollēnē
ritū cūcta q̄ eo tpe facē ceperāt. ⁊ q̄ mardo-
cheꝰ lrīs faciēda mādauerat. Aman.n.filiꝰ
amadathi stirpis agag hostis ⁊ aduersariꝰ
iudeorū cogitauit ꝯ eos malū. ut occidēt il-
los atq; deleret. ⁊ misit phur q̄ nostra ligua
vertit in sortē. ⁊ pꝰ ea ingressa ē hester ad regē
obsecrās ut conatꝰ eiꝰ lrīs regꝭ irriti fierent:
⁊ malū qđ ꝯ iudeos cogitauerat. reuerteret
in caput eiꝰ. Deniq; ⁊ ipsū ⁊ filios eiꝰ affixe-
runt cruci: atq; ex illo tpe dies isti appellati
sunt phurim id est sortium. eo ꝙ phur id est
sors in vrnā missa fuerit. Et cuncta q̄ gesta
sūt. eple.i.libri huiꝰ volumine ꝯtinēt: q̄q; su-
stinuerūt. ⁊ q̄ deinceps imutata sūt. suscepe-
runt iudei super se ⁊ semē suū. ⁊ sup cunctos
q̄ religiōi eoꝝ voluerūt copulari: ut nulli li-
ceat duos hos dies absq; sollēnitate trāsigē
q̄s scriptura testat. ⁊ certa expetūt tpa ānis
sibi iugit succedētibꝰ. Isti sūt dies q̄s nulla
vnq̄ delebit obliuio. ⁊ p singulas gn̄atiōes
cūcte i toto orbe puincie celebrabūt: nec est
vlla ciuitas i q̄ dies phurim id est sortiū nō
obseruēt a iudeis. ⁊ ab eoꝝ pgenie q̄ his ce-
rimonijs obligata ē. Scripseruntq; hester re-
gina filia abihail ⁊ mardocheꝰ iudeꝰ etiam
secūdā eplam: ut oī studio dies ista sollen-
nis sanciret i posterū. Et miserunt ad oēs iu-
deos q̄ i cētū vigītiseptē puincijs regꝭ assueri
versabāt. ut haberēt pacē ⁊ susciperēt veritatē
obseruātes dies sortiū. ⁊ suo tpe cū gaudio ce-
lebrarēt. sicut cōstituerant mardocheꝰ ⁊ he-
ster. Et illi obseruāda susceperūt a se ⁊ a semi-
ne suo ieiunia atq; clamores ⁊ sortiū dies. ⁊
oīa q̄ libri hꝰ q̄ vocat hester historia ꝯtinēt.

L Ex vero assuerꝰ oēm trā ⁊ cūctas X
maris insulas. fecit tributarias: cuiꝰ

fortitudo ⁊ iperiū ⁊ dignitas atq̃ sublimi-
tas qua exaltauit mardocheum·scripta sūt
in libris medoꝝ atq̃ persarū. ⁊ quō mardo-
cheus iudaici generis secūdꝰ a rege assuero
fuerit. ⁊ magnꝰ apud iudeos. ⁊ acceptabilis
plebi fratrū suoꝝ: querens bona ꝑplo suo: ⁊
loquēs ea q̄ ad pacē seminis sui ꝑtineret.
Que hn̄t in hebreo plena fide expressi. h̄ aūt
q̄ sequūt scripta repperi i editiōe vulgata q̄
grecoꝝ lingua ⁊ lris ꝯtinent. ⁊ interi pꝰ finē
libri h̄ caplm ferebat·qd iuxta cōsuetudinē
nr̄am obelo.i.veru prenotauimꝰ. Dixitq̃
mardocheꝰ. A deo facta sūt ista. Recordatꝰ
sū somnij qd viderā: h̄ eadē significantꝫ: nec
eoꝝ q̄cq̄ irritū fuit. Paruꝰ fons q̄ creuit in
fluuiū ⁊ i lucē solēq̃ ꝯuersus ē. ⁊ i aq̄s plu-
rimas redūdauit: hester est: quam rex acce-
pit vxorē. ⁊ voluit eē reginā. Duo autē dra-
cones: ego sū. ⁊ amā. Gētes q̄ cōuenerāt·hi
sūt q̄ conati sūt delē nomē iudeoꝝ. Gēs aūt
mea isrl est q̄ clamauit ad dn̄m. ⁊ saluū fecit
ꝑplm suū·liberauitq̃ nos ab oībus malis. ⁊
fecit signa magna atq̃ portēta inť gentes: ⁊
duas sortes eē p̄cepit·vnā ꝑpli dei. ⁊ alteram
cūctaꝝ gētiū. Venitq̃ vtraq̃ sors i statutū
ex illo iā tpe corā deo vniuersis gētibꝰ. ⁊ re-
cordatꝰ ē dn̄s ꝑpli sui: ac misertꝰ hēditatis
sue. Et obseruabūt dies isti i mēse adar·q̄r-
tadecima ⁊ q̄ntadecima die eiusdē mēsis·cū
oī studio ⁊ gaudio in vnū cetū ꝑpli ꝯgrega-
ti: in cūctas deinceps gn̄atiōes ꝑpli isrl. XI

Anno q̄rto regnantibus ptolemeo ⁊
cleopātra: attulerūt dositheꝰ q̄ se sa-
cerdotē ⁊ leuitici generis ferebat. ⁊
ptolemeꝰ filiꝰ eiꝰ hāc epistolā phurim: quā
dixerūt inťpretatū eē lysimacū ptolemei fi-
liū i irlm. Hoc q̄q̃ p̄ncipiū erat i editione
vulgata: qd nec i hebreo·nec apud vllū fer-
tur inťpretū. Anno secūdo regnāte artax-
erxe maximo·prima die mensis nisan: vidit
somniū mardocheꝰ filiꝰ iaheri·filij semei·fi-
lij cis de tribu beniamin·hō iudeꝰ q̄ habita-
bat i vrbe susis: vir magnꝰ. ⁊ inť p̄mos aule
regie. Erat aūt de eo numero captiuorū q̄s
trāstulerat nabuchodonosor rex babylōis
de irlm cū iechonia rege iuda. ⁊ h̄ eius som-
niū fuit. Apparuerūt voces ⁊ tumultus: to-
nitrua ⁊ ť̄remotꝰ ⁊ cōturbatio sup ť̄rā. ⁊ ec-
ce duo dracōes magni paratiq̃ ꝯ se in p̄liū:
ad q̄rū clamorē cūcte ꝯcitate sūt natiōes: ut
pugnarēt ꝯ gētē iustoꝝ. Fuitq̃ dies illa te-
nebraꝝ ⁊ discrimis·tribulatiōis ⁊ angustie
⁊ ingēs formido sup ť̄rā. Conturbataq̃ est
gēs iustorū timētiū mala sua. ⁊ p̄parata ad
mortē. Clamauerūtq̃ ad deū. ⁊ illis vocife-
rantibꝰ·fons paruꝰ creuit i fluuiū maximū:
⁊ i aq̄s plimas redūdauit. Lux ⁊ sol ortꝰ est
⁊ humiles exaltati sūt. ⁊ deuorauerūt incly-
tos. Qd cū vidisset mardocheꝰ ⁊ surrexisset
de stratu·cogitabat q̄d deus facere vellet. ⁊
fixū habebat i aīo·scire cupiēs q̄d significa-
ret somniū. XII

Morabať aūt eo tpe i aula reg̃·cū ba
gatha ⁊ thara eunuchis reg̃·q̄ ia-
nitores erāt palatij. Cūq̃ itellexisset
cogitatiōes eoꝝ ⁊ curas diligētiꝰ ꝑuidisset:
didicit q̄ conarēť in regem artaxerxē manꝰ
mittē. ⁊ nūciauit sup eo regi. Qui de vtroq̃
habita q̄stiōe·cōfessos iussit duci ad mortē
Rex aūt qd gestū erat scripsit i cōmētarijs.
Sꝫ ⁊ mardocheꝰ rei memoriā lris tradidit.
Precepitq̃ ei rex ut i aula palatij moraret:
datis ei ꝓ delatiōe mūeribꝰ. Aman ꝟo filiꝰ
amadathi bugeꝰ·erat gloriosissimꝰ corā re-
ge. ⁊ voluit nocere mardocheo ⁊ ꝑplo eius ꝓ
duobꝰ eunuchis regis q̄ fuerāt interfecti.
Hucusq̃ ꝓhemiū. Que sequūť i eo loco posi-
ta erāt vbi scriptū ē i volumine. ⁊ diripuerūt
bona uel substātias eoꝝ. Que i sola vulga-
ta editiōe repperimꝰ. Eplē aūt h̄ exēplar fuit.

Rex maximus artaxerxes XIII
ab india vsq̃ ethiopiā centū vigin-
tisepte ꝓuinciaꝝ: p̄ncipibꝰ ⁊ ducibꝰ
q̄ eiꝰ impio subiecti sūt·salutē. Cū plurimis
gētibꝰ imperarē. ⁊ vniuersū orbē mee ditioni
subiugassem: volui nequaq̄ abuti potentie
magnitudine·ſꝫ clementia ⁊ lenitate guber-
nare subiectos: ut absq̃ vllo ť̄rore vitā silen-
tio trāsigentes·optata cūctꝫ mortalibꝰ pace
fruerētur. Querēte aūt me a ꝯsiliarijs meis
quō posset h̄ impleri: vnꝰ q̄ sapiā ⁊ fide ceťos
p̄cellebat. ⁊ erat pꝰ regē secūdus aman noīe
indicauit mihi in toto orbe terrarū ꝑplm esse
dispsū q̄ nouis vtereť legibꝰ. ⁊ ꝯ oīuꝫ gentiū
ꝯsuetudinē faciēs·regū iussa ꝯtēneret. ⁊ vni-
uersaꝝ ꝯcordiā nationū sua dissensiōe vio-
laret. Qd cū didicissemꝰ·vidētes vnā gentē
rebellē aduersus oē hoīuꝫ genus ꝑuersis vti
legibꝰ·nr̄isq̃ iussionibꝰ ꝯire. ⁊ turbare sub-
iectaꝝ nob ꝓuinciaꝝ pacē atq̃ ꝯcordiā: iussi-
mus ut q̄scūq̃ aman q̄ oībꝰ ꝓuincijs p̄positꝰ
ē. ⁊ secūdus a rege. ⁊ quē p̄ris loco colimus
mōstrauerit·cū cōiugibꝰ ac liberꝫ deleanť ab
īimicꝫ suis·nullusq̃ eoꝝ misereať·q̄rtadecia

die duodecimi mēsis adar anni p̄ntis: ut nepharij hoīes vno die ad inferos descēdētes reddant impio nr̄o pacē quā turbauerāt. Hucusq̄ exemplar ep̄le. Que sequūt᷑. post eū locū scripta reppi. vbi legit᷑. pgēsq̄ mardocheꝰ fecit oīa que ei mādauerat hester: nec tn̄ hn̄t᷑ in hebraico. ⁊ apud nullū penitꝰ ferūt᷑ interpretū. Mardocheꝰ aūt dep̄catꝰ ē dn̄m: memor oīuȝ operū eiꝰ. ⁊ dixit: Dn̄e dn̄e rex oīpotēs. in dicōe.n. tua cūcta sūt posita. ⁊ nō ē q̄ possit tue resistē volūtati: si decreueris saluare isrl̄. Tu fecisti celū ⁊ terrā. ⁊ q̄cq̄d celi ambitu ꝯtinet᷑: dn̄s oīuȝ es. nec est q̄ resistat maiestati tue. Cuncta nosti ⁊ scis. q̄a non ꝓ supbia ⁊ cōtumelia ⁊ aliq̄ glorie cupiditate fecerim h̄. ut nō adorarē aman supbissimū: libent᷑.n. ꝓ salute isrl̄ etiā vestigia pedū eius deosculari paratꝰ eēm: ſ; timui ne honorem dei mei trāsferrē ad hoīem. ⁊ ne quēq̄ adorarē. excepto deo meo. Et nunc dn̄e rex deus abrahā. miserere ppl̄i tui: q̄a volunt nos inimici nr̄i pdere. ⁊ hereditatē tuam delere. Ne despicias partē tuā: quā redemisti de egypto Exaudi dep̄cationē meā. ⁊ ꝓpitiꝰ esto sorti ⁊ funiculo tuo. ⁊ cōuerte luctū nr̄m in gaudiū. ut viuētes laudemus nomē tuū dn̄e. ⁊ ne claudas ora te canentiū. Omnis q̄ȝ isrl̄ pari mēte ⁊ obsecratiōe clamauit ad dn̄m: eo q̄ eis certa mors impenderet. XIIII

Hester q̄ȝ regina ꝯfugit ad dn̄m: pauens piculū q̄d iminebat. Cūq̄ deposuisset vestes regias. fletibus ⁊ luctui apta indumēta suscepit. ⁊ ꝓ vnguētis varijs cinere ⁊ stercore impleuit caput. ⁊ corpꝰ suū hūiliauit ieiunijs: oīaq̄ loca in q̄bꝰ antea letari ꝯsueuerat. criniū laceratiōe cōpleuit. Et deprecabat᷑ dn̄m deū isrl̄. dicens: Dn̄e mi qui rex nr̄ es solꝰ. adiuua me solitariā: ⁊ cuiꝰ p̄ter te nullꝰ ē auxiliator aliꝰ. Periculū meū in manibꝰ meis est. Audiui a p̄re meo q̄ tu dn̄e tulisses isrl̄ de cūctis gētibꝰ. ⁊ p̄res nr̄os ex oībꝰ retro maioribꝰ suis. ut possidēs hēditatē sempitnā: fecistiq̄ eis sicut locutꝰ es. Peccauimꝰ i ꝯspectu tuo. ⁊ idcirco tradidisti nos i manꝰ inimicoꝝ nr̄oꝝ. Coluimꝰ.n. deos eoꝝ. Iustꝰ es dn̄e. Et nūc non eis sufficit q̄ durissima nos opp̄mūt seruitute: ſ; robur manuū suaꝝ idoloꝝ potētie deputantes volūt tua mutare ꝓmissa. ⁊ delere hereditatē tuā. ⁊ claudē ora laudātiū te. atq̄ extinguē gloriā tēpli ⁊ altaris tui. ut apiant ora gentiū ⁊ laudent idoloꝝ fortitudinē. ⁊ p̄dicent carnalē regē i sempitnū. Ne tradas dn̄e sceptꝝ tuū his q̄ nō sūt. ne rideāt ad ruinā nr̄am: ſ; ꝯuerte ꝯsiliū eorū sup eos. ⁊ eū q̄ i nos cepit seuire disperde. Memēto dn̄e ⁊ ostende te nobꝭ i tpe tribulatiōis nr̄e. ⁊ da mihi fiduciā dn̄e rex deoꝝ. ⁊ vniuerse potestatis: tribue sermonē ꝯpositū i ore meo i ꝯspectu leonis: ⁊ trāsfer cor illiꝰ in odiū hostis nr̄i: ut ⁊ ipse pereat. ⁊ ceteri q̄ ei cōsentiūt. Nos aūt libera i mānu tua. ⁊ adiuua me nullū aliud auxiliū hn̄tē nisi te dn̄e. q̄ habes oīuȝ sciam. ⁊ nosti q̄a oderim gloriā iniquoꝝ. ⁊ detester cubile icircūcisoꝝ ⁊ ois alienigene. Tu scis necessitatē meā q̄ abhominer signū superbie ⁊ glorie mee q̄d super caput meū i diebꝰ ostentatiōis mee. ⁊ detester illud q̄si pannū mēstruate. ⁊ nō portē in diebꝰ silentij mei. ⁊ q̄ non comederim i mēsa aman. nec mihi placuerit conuiuiū regis. ⁊ non biberim vinū libaminū. ⁊ nūq̄ letata sit ācilla tua ex q̄ huc trāslata sū vsq̄ in p̄ntē diē: nisi in te dn̄e deꝰ abraham. Deus fortis sup oēs. exaudi vocē eorū q̄ nullā aliam spem hn̄t. ⁊ libera nos de manu iniquorum. ⁊ erue me a timore meo. Hec quoq̄ addita reppi i editiōe vulgata. XV

Et mandauit ei: haud dubiū q̄n hester: mardocheꝰ. ut igrederet᷑ ad regē: ⁊ rogaret ꝓ ppl̄o suo ⁊ ꝓ patria sua. Memorare in q̄t dieꝝ hūilitatis tue. quō nutrita sis in manu mea: q̄a aman secūdus a rege locutꝰ est ꝯ nos in mortem. ⁊ tu inuoca dn̄z. ⁊ loq̄re regi ꝓ nobꝭ. ⁊ libera nos de morte

Necnon ⁊ ista que subdita sunt: in editione vulgata reppi. Die aūt tertio deposuit vestimēta ornatus sui. ⁊ circūdata est gloria sua. Cūq̄ regio fulgēt habitu. ⁊ inuocasset oīuȝ rectorē ⁊ saluatorē deū: assumpsit duas famulas. ⁊ sup vnā q̄dē innitebat᷑ q̄si p̄ delitijs ⁊ nimia teneritudine corpꝰ suū ferre nō sustinēs: altera aūt famulaꝝ seq̄bat᷑ dominā. defluentia i humū indumēta sustētans Ipsa aūt roseo colore vultū ꝑfusa. ⁊ gratis ac nitentibꝰ oculis tristē celabat aīuȝ. ⁊ nimio timore ꝯctū. Ingressa igit᷑ cūcta p ordinem ostia. stetit ꝯ regē. vbi ille residebat sup soliū regni sui. indutus vestibꝰ regijs. auroq̄ vulgens ⁊ p̄ciosis lapidibꝰ: eratq̄ t᷑ribilis aspectu. Cūq̄ eleuasset faciē ⁊ ardētibꝰ oculis furorem pectoris indicasset: regina corruit ⁊ in pallorē colore mutato. lassū sup ancillam reclinauit caput. Cōuertitq̄ deus spūm regis in māsuetudinē. ⁊ festinꝰ ac metuēs exiliuit de

solio ⁊ sustentās eā vlnis suis donec rediret
ad se. his ꝟbis blandiebať. Quid habes he-
ster? Ego sū frať tuus: noli metuē. Nō mo-
rieris. Nō.n.ꝓ te. ſ ꝓ omnibꝰ h̄ lex ꝯstituta ē.
Accede igiť ⁊ tange sceptꝝ. Cūq; illa retice-
ret. tulit aureā ꝟgā. ⁊ posuit sup collū eius. ⁊
osculatꝰ est eā. ⁊ ait: Cur mihi nō loqueris?
Que rn̄dit. Vidi te dn̄e q̄si angelū dei. ⁊ cō-
turbatū ē cor meū p̄ timore glorie tue. Val-
de.n. mirabilis es dn̄e. ⁊ facies tua plena ē
grāꝝ. Cūq; loquereť. rursus corruit. ⁊ pene
exanimata ē. Rex aūt turbabať. ⁊ oēs mini-
stri eiꝰ cōsolabanť eū. Exēplar epľe regis ar-
taxerxis quā ꝓ iudeis ad totas regni sui ꝓ-
uincias misit: quod ⁊ ipsum in hebraico vo-
lumine non habetur. XVI

REx magnꝰ artaxerxes. ab india vsq;
ethiopiā cētū viginti septē ꝓuinciarū
ducibꝰ ac p̄ncipibꝰ qui nr̄e iussioni
obediūt. salutē dicit. Multi bonitate p̄ncipū
⁊ honore q̇ in eos collatus est. abusi sūt i su-
perbiā. ⁊ non solū subiectos regibus nituť
opprimere: ſ datū sibi gloriā nō ferentes: in
ipsos q̇ dederūt moliūť insidias. Nec ꝯtenti
sūt grās nō agere bn̄ficijs. ⁊ hūanitatis in se
iura violare: ſ dei q̊q; cūcta cernētis. arbitrāť
se posse fugere sniam. Et i tantū vesanie ꝓru-
perūt. ut eos q̇ credita sibi officia diligēť ob-
seruant. ⁊ ita cūcta agūt ut oīuz laude digni
sint. mēdacioꝝ cuniculis coneť subuertere:
dū aures p̄ncipū simplices ex sua nā alios
estimātes. callida fraude decipiūt. Que res
⁊ ex veteribꝰ ꝓbať histořijs. ⁊ ex his que ge-
runť q̄tidie. quō malis q̄rūdā suggestionibꝰ
regū studia depraueť. Vn̄ ꝓuidendū ē paci
oīuz ꝓuinciaꝝ. Nec putare debetis si diuer-
sa iubeamꝰ ex aīi nr̄i venire leuitate: ſ ꝓ q̄li-
tate ⁊ necessitate tempoꝝ. ut rei publice poscit
vtilitas ferre sniam. Et ut manifestiꝰ qō di-
cimꝰ. intelligatis. Aman filꝰ amadathi. ⁊ aīo
⁊ gēte macedo. alienusq; a psaꝝ sanguine. ⁊
pietatē nr̄am sua crudelitate cōmaculās. pe-
regrinꝰ a nobis susceptꝰ ē. ⁊ tantā i se expertꝰ
humanitatē ut pr̄ nr̄ vocareť. ⁊ adorareť ab
oībꝰ pꝰ regē secundꝰ. qui in tantū arrogan-
tie tumorē sublatus est. ut regno p̄uare nos
nitereť ⁊ spū. Nam mardocheū cuius fide ⁊
beneficijs viuimus. ⁊ consortē regni nostri
hester. cū omni gente sua nouis q̇busdā atq;
inauditis machinis expetiuit i mortē. h̄ cogi-
tans ut illis interfectis insidiareť nr̄e solitu-
dini. ⁊ regnū persarū transferret i macedo-
nas. Nos āt a pessimo mortaliū iudeos ne-
ci destinatos. i nulla penitꝰ culpa repperimꝰ
ſ econtrario iustis vtētes legibꝰ. ⁊ filios al-
tissimi ⁊ maximi sempq; viuentis dei. cuius
bn̄ficio ⁊ pr̄ibꝰ nr̄is ⁊ nobis regnū est tradi-
tum. ⁊ vsq; hodie custoditur. Unde eas litte-
ras quas sub nomine nostro ille direxerat
sciatis esse irritas. Pro quo scelere ante por-
tas huiꝰ vrbis id est susis. ⁊ ipse qui machi-
natꝰ ē. ⁊ omnis cognatio eius pendet in pa-
tibulis: nō nobis. sed deo reddente ei qō me-
ruit. Hoc autē edictum quod nūc mittimus
in cunctis vrbibus proponať. ut liceat iude-
is vti legibꝰ suis. Quibꝰ debetis esse ādmini-
culo ut eos qui se ad necem eoꝝ parauerant
possint interficere: tertiadecima die mensis
duodecimi q̇ vocať adar. Hanc eni diē deus
omnipotens meroris ⁊ luctus eis vertit in
gaudiū. Vn̄ ⁊ vos inter ceteros festos dies
hanc habitote diem. ⁊ celebrate eā cū oī leti-
cia: ut ⁊ i posterū cognoscať. omnes q̇ fideliť
persis obediunt dignā ꝓ fide recipere merce-
dem: q̇ aūt insidiāť regno eoꝝ. pire ꝓ scelere
Ois āt ꝓuincia ⁊ ciuitas q̄ noluerit sollēni-
tatis huiꝰ eē ꝑticeps. gladio ⁊ igne pereat. ⁊
sic deleať ut nō solū hominibꝰ: sed etiā inuia
bestijs sit in sempiternū: pro exemplo con-
temptus ⁊ inobedientie.

Explicit liber Hester. Incipit prologus
in Job. s̄m translationem septuaginta.

COgor ꝑ singulos scripture
diuine libros. aduersarioꝝ
rn̄dere maledictis. qui inter-
pretationē meā reprehensio-
nem septuaginta interpretū
criminanť. quasi non ⁊ apud
grecos aq̇la symmachus ⁊ theodotion. uel
verbū e verbo. uel sensū e sensu. uel ex vtroq;
cōmixtū ⁊ medie tēperatū. genꝰ translatiōis
expresserint. ⁊ oīa veteris instrumenti volūia
origenes obelis astericisq; distinxerit. q̄s uel
additos uel de theodotiōe sūptos trāslatiōi
antiq̄ inseruit. ꝓbans defuisse qō additū est.
Discant igiť obtrectatores mei recipe in toto
qō in ꝑtibꝰ susceperūt: aut interpretationem
meā cū astericis suis radē. Neq;.n. fieri pōt
ut q̄s plura intmisisse susceperint. nō eosdē
etiā in q̇busdā errasse fateanť. p̄cipue in iob:
cui si ea q̄ sub astericis addita sūt subtraxeris.
ꝑs maxima detruncabiť. ⁊ h̄ dūtaxat apud

grecos. Cetex apud latinos añ eã transla-
tionẽ quã sub asteriscꝭ ⁊ obelis nuper edidimꝰ
septingẽti ferme aut octingẽti ꝟsus deesũt: ut
decurtatꝰ ⁊ laceratꝰ corrosusqꝫ liber feditatẽ
sui publice legẽtibꝰ ꝓbeat. Hec aũt trãslatio
nullũ de veteribꝰ sequit̃ interpretem: sed ex
ipso hebraico arabicoqꝫ sermone. ⁊ interdũ
syro: nunc verba · nunc sensus · nunc simul
vtrũqꝫ resonabit. Obliquꝰ. n. etiã apud he-
breos totꝰ liber fertur ⁊ lubricus. ⁊ qḋ greci
rhetores vocãt schematismenos · dũ q̇ aliud
loq̇t̃ · aliud agit. Ut si velis ãguillã uel mu-
renulã strictis tenere manibꝰ · quanto fortiꝰ
ꝓsseris · tãto citiꝰ elabit̃. Memini me ob itel
ligẽtiã huiꝰ voluminis liddeũ quẽdã ꝑcep-
torẽ · q̇ apud hebreos ꝑmꝰ hrĩ putabat̃ · non
paruis redemisse nũmis: cuiꝰ doctrina an ali-
q̇d ꝓfecerim · nescio. hoc vnũ scio: non potu-
isse me interpretari · nisi qḋ ante intellexerã.
A ꝑncipio itaqꝫ voluminis vsqꝫ ad ꝟba iob ·
apud hebreos ꝓsa oratio ẽ. Porro a verbis
iob i q̇bꝰ ait: pereat dies i q̃ natꝰ sum. ⁊ nox
in qua dictũ ẽ · cõceptꝰ est hõ: vsqꝫ ad eũ locũ
vbi ante finẽ voluis scriptũ est: idcirco ipse
me reꝑhendo ⁊ ago pniam i fauilla ⁊ cinere
hexametri ꝟsus sũt · dactylo spõdeoqꝫ currẽ-
tes. ⁊ ꝓpt̃ lingue idioma crebro recipientes
⁊ alios pedes · nõ earũdẽ syllabax · ꝫ eorũdẽ
tẽpox. Interdũ qꝫ rhythmꝰ ipse dulcꝭ ⁊ tinnu-
lus fert̃ nũerꝭ pedũ solutꝭ: qḋ metrici magis
q̃ simplex lector intelligũt. A supdicto aũt
ꝟsu vsqꝫ ad finẽ libri · paruũ coma qḋ rema-
net: ꝓsa orone cõtexit̃. Qḋ si cui videt̃ incre-
dulũ metra. s. eẽ apud hebreos. ⁊ in morem
nr̃i flacci grecíqꝫ pindari ⁊ alcei ⁊ sapho · uł
psalteriũ · uel lamẽtatiões hieremie · uel oĩa
ferme scripturax cãtica cõphẽdi: legat phi-
lonẽ · iosephũ · origenẽ · cesariensem euse biũ:
⁊ eox testimonio me verũ dicẽ cõprobabit.
Audiãt q̃propter canes mei idcirco me i h̃
voluie laborasse · non ut interꝑtationem an-
tiquã reꝑhẽderẽ · ꝫ ut ea q̃ i illa aut obscura
sũt · aut omissa · aut certe scriptox vitio deꝑ-
uata · manifestiora nr̃a interpretatiõe fierẽt:
q̇ ⁊ hebreũ sermonẽ ex pte didicimꝰ. ⁊ in lati-
no pene ab ipsis cunabulis int̃ grãmaticos
⁊ rhetores ⁊ philosophos detriti sumꝰ. Qḋ si
apud grecos pꝰ septuagita editionẽ: iam xp̃i
euãgelio coruscante iudeꝰ aq̇la ⁊ symmachꝰ
ac theodotion iudaiçãtes · hẽtici sũt recepti
q̇ multa mysteria saluatorꝭ subdola int̃pre-
tatiõe celarũt. ⁊ tñ in hexaplis hñt̃ apud ec-
clesias. ⁊ explanantur ab ecclesiasticis viris:
quãto magꝭ ego xp̃ianꝰ ⁊ de ꝑentibꝰ xp̃ianis
natꝰ. ⁊ vexillũ crucꝭ in mea frõte portãs · cuiꝰ
studiũ fuit omissa repetẽ · deꝑuata corrigẽ. ⁊
sacr̃a eccłie puro ⁊ fideli aperire s̃mone: uel
a fastidiosis uel a malignis lectoribꝰ nõ de-
beo reꝓbari. Habeãt q̇ volũt veteres libros
uel in mẽbranis purpureis · auro argẽtoqꝫ
descriptos · uł uncialibꝰ (ut vulgo aiũt) lr̃is
onera magꝭ exarata q̃ codices: dũmodo m̃
meisqꝫ ꝑmittant paupes hr̃e scedulas. ⁊ nõ
tam pulchros codices q̃ emẽdatos. Utraqꝫ
aũt editio ⁊ septuagita iux̃ grecos ⁊ mea iu-
xta hebreos · in latinũ meo labore trãslata ẽ.
Eligat vnusq̇sqꝫ qḋ vult. ⁊ studiosũ me ma-
gis q̃ maliuolum probet.

Item alius prologus in Job · s̃m hebraicũ.

Si aut fiscellã iunco texerẽ · aut palmax folia cõplicarẽ ut in sudore vultus mei co-
mederẽ panẽ. ⁊ ventrꝭ opus sollicita mente ꝑtractarem: nullus morderet: nemo re-
prehẽderet. Nũc aũt q̇a iux̃ sniam saluatorꝭ
volo operari cibũ qui non perit. ⁊ antiquam
diuinorũ voluminũ viã sentibꝰ virgultisqꝫ
purgare: error mihi geminus iungit̃: corre-
ctor vitiox falsariꝰ vocor. ⁊ errores nõ aufer-
re · sed serere. Tanta ẽ. n. vetustatis ꝯsuetudo
ut etiã ꝯfessa plerisqꝫ vitia placeãt: dũ magꝭ
pulchros hr̃e volũt codices q̃ emendatos.
Quapꝓpt̃ o fr̃es dilectissimi vnicũ nobilitatꝭ
⁊ hũilitatꝭ exẽplar · ꝓ flabello calathis spor-
tellisqꝫ munusculis monachox · spiritalia h̃
⁊ mansura dona suscipite: ac btm̃ iob q̇ adh̃
apud latinos iacebat in stercore. ⁊ vermibꝰ
scatebat errox: integrũ imaculatũqꝫ gaude-
te. Quõ. n. post ꝓbationẽ atqꝫ victoriam du-
plicia sũt ei vniuersa reddita · ita ego i ligua
nr̃a ut audacter loq̇r · feci eũ hr̃e q̃ amiserat.
Igit̃ ⁊ vos ⁊ vnũquẽqꝫ lectorẽ solita ꝑfatiõe
cõmoneo. ⁊ in ꝑncipijs librorũ eadẽ sꝑ an-
nectẽs rogo · ut vbicũqꝫ sꝑ ꝑcedẽtes ꝟgulas
viderit· sciatꝭ ea q̃ subiecta sũt · i hebraicꝭ vo-
lumibꝰ nõ hr̃i. Porro vbi stelle imago ꝑful-
serit: ex hebreo in sermõe nr̃o addita sũt. Nec
nõ ⁊ illa q̃ hr̃i videbãt̃. ⁊ ita corrupta erant
ut sensũ legẽtibꝰ tollerẽt: orãtibꝰ vobis magꝭ
labore correxi · magꝭ vtile quid ex odio meo
ecclesijs xp̃i vẽtux ratꝰ · q̃ ex aliox negocio.

Incipit argumentũ in librũ Job.

TN terra qdẽ habitasse iob vsitidi
i finibꝰ idumee ⁊ arabie. ⁊ erat ei
añ nomẽ iobab. Et accepit vxorẽ
arabissam. ⁊ genuit filiũ quẽ voca
uit ennon. Erat autẽ ipse filiꝰ qdẽ çareth de
esau filijs filius: de matre ṽo bosra. ita ut sit
qntꝰ ab abrahã. Et hi sũt reges q regnaue-
rũt i edom: in q̃ ⁊ ipse regñuit: ſ pmꝰ in ea re-
gnauit balach filiꝰ beor. ⁊ nomẽ eiusdẽ ciui-
tatis nachaba. Pꝰ hunc aũt balach. pꝰ eũ io-
bab. q vocat iob. Pꝰ iob aũt cusram. q erat
dux ex themanorũ regiõe. Et pꝰ illũ regna-
uit adar filiꝰ beath. q excidit madian in cãpo
moab. ⁊ nomen ciuitatis eius ethecauith.

Explicit argumentũ. Incipit
liber Job Caplm I

UJr erat in ter-
ra hus nomine iob. Et erat
vir ille simplex ⁊ rectus ac
timens deũ. ⁊ recedẽs a ma-
lo. Natiq sũt ei septẽ filij:
⁊ tres filie. Et fuit possessio eius septem milia
ouiũ. ⁊ tria milia camelorũ: qngẽtaq iuga
boũ. ⁊ qngẽte asine: ac familia multa nimis
Eratq vir ille magnꝰ int oẽs orientales. Et
ibant filij eius. ⁊ faciebãt cõuiuia p domos:
vnusqsq i die suo. Et mittẽtes vocabãt tres
sorores suas: ut comederẽt ⁊ biberẽt cũ eis
Cũq i orbẽ trãsissent dies cõuiuij. mittebat
ad eos iob. ⁊ scificabat illos: ꝯsurgẽsq dilu-
culo offerebat holocausta p singulos. Dice-
bat. n. Ne forte peccauerit filij mei. ⁊ benedi-
xerint deo i cordibus suis. Sic faciebat iob
cũctis diebꝰ. Quadã aũt die cũ venissent fi-
lij dei ut assisterẽt corã dño: affuit inter eos
etiã sathan. Cui dixit dominꝰ. Unde venis?
Qui rñdens ait: Circuiui trã: ⁊ pambulaui
eam. Dixitq dñs ad eũ. Nũqd ꝯsiderasti ser-
uũ meũ iob q nõ sit ei silis i tra: hõ simplex
⁊ rectꝰ ac timens deũ ⁊ recedẽs a malo? Cui
rñdens sathan. ait: Nũqd frustra iob timet
deũ? Nõne tu vallasti eũ ac domũ eius: vni-
uersamq substam eiꝰ p circuitũ? Opibꝰ ma-
nuũ eiꝰ bñdixisti. ⁊ possessio eiꝰ creuit in tra.
Sz extẽde paululũ manũ tuã. ⁊ tange cũcta
que possidet. nisi in faciẽ bñdixerit tibi. Dixit
g dñs ad sathan. Ecce vniũsa q habet. i ma-
nu tua sũt: tñ in eũ ne extendas manũ tuã.
Egressusq ẽ sathan a facie dñi. Cũ autẽ qdã
die filij ⁊ filie eiꝰ comederent ⁊ biberẽt vinũ
i domo fris sui pmogeniti: nuncius venit ad
iob q dicẽt. Boues arabãt. ⁊ asine pascebãt
iuxta eos. ⁊ irruerũt sabei. tuleruntq oĩa. ⁊
pueros percusserũt gladio: ⁊ euasi ego solus
ut nũciarẽ tibi. Cũq adhuc ille loqret: venit
alt. ⁊ dixit: Jgnis dei cecidit e celo. ⁊ tactas
oues. puerosq consũpsit. ⁊ effugi ego solꝰ ut
nũciarẽ tibi. Sz ⁊ adhuc illo loquẽte: venit
alius. ⁊ dixit: Chaldei fecerũt tres turmas ⁊
inuaserũt camelos ⁊ tulerũt eos: necnon ⁊
pueros percusserũt gladio. ⁊ ego fugi solꝰ ut
nũciarẽ tibi. Adhuc loqbat ille: ⁊ ecce alius
itrauit. ⁊ dixit: Filijs tuis ⁊ filiabꝰ vescẽtibꝰ
⁊ bibẽtibꝰ vinũ in domo fris sui pmogeniti.
repẽte ventꝰ vehemens irruit a regiõe deserti
⁊ ꝑcussit qtuor ãgulos domꝰ: q corruẽs op-
pressit liberos tuos. ⁊ mortui sũt. ⁊ effugi ego
solus ut nũciarẽ tibi. Tũc surrexit iob. ⁊ sci-
dit vestimẽta sua. ⁊ tonso capite corruens in
trã adorauit. ⁊ dixit: Nudus egressus sũ de
vtero mris mee. ⁊ nudus reuertar illuc. Dñs
dedit. dñs abstulit: sicut dño placuit. ita fa-
ctũ ẽ: sit nomẽ dñi bñdictũ. Jn oibꝰ his non
peccauit iob labijs suis: neq stultũ qd ꝯtra
deũ locutus est. II

FActũ est aũt cũ quadã die venissent
filij dei. ⁊ starent corã dño: venisset
q sathan int eos. ⁊ staret in ꝯspectu
eiꝰ: ut diceret dñs ad sathan. Unde venis?
Qui rñdẽs ait: Circuiui trã: ⁊ pambulaui
eã. Et dixit dñs ad sathan. Nũqd ꝯsiderasti
seruũ meũ iob q nõ sit ei silis in tra. vir sim-
plex ⁊ rectꝰ ac timẽs deũ ⁊ recedẽs a malo. ⁊
adhuc retinẽs innocẽtiã. Tu aũt cõmouisti
me aduersus eum: ut affligerẽ eum frustra.
Cui rñdẽs sathan. ait: Pellẽ p pelle. ⁊ cũcta
q hz hõ dabit p aĩa sua. Alioqn mitte manũ
tuã. ⁊ tange os eius ⁊ carnẽ. ⁊ tunc videbis
q i faciẽ bñdicat tibi. Dixit g dñs ad sathã.
Ecce i manu tua ẽ: verũtñ aĩam illiꝰ serua.
Egressus igit sathan a facie dñi. pcussit iob
vlcere pessimo: a planta pedis vsq ad vticẽ
eius. Qui testa saniẽ radebat: sedens in ster-
quilinio. Dixit autẽ illi vxor sua. Adhuc tu
permanes in simplicitate tua? Benedic deo
⁊ morere. Qui ait ad illam. Quasi vna de
stultis mulieribus locuta es. Si bona susce-
pimus de manu domini. mala quare non su-
stineamus? Jn omnibus his non peccauit

iob labijs suis. Igitur audientes tres amici iob omne malū qḋ accidisset ei: venerūt sin/guli de loco suo: eliphaz themanites. et bal/dath suites. et sophar naamathites. Cōdixe/rāt.n.ut pit venientes visitarēt eū et ɔsolarēt Cūq̧ elevassent ꝓcul oculos suos: nō cog̃/nouerūt eū. Et exclamātes ploraverūt: scissisq̧ vestib⁹ sparserūt pulverē sup caput suū i ce/lū. Et sederūt cū eo i t̃ra septē dieb⁹ et septē noctib⁹: et nemo loq̄bat ei ṽbū. Videbāt.n dolorē esse vehementem. III

Post hec aperuit iob os suū. et male/dixit diei suo: et locutus est: Pereat dies i q̄ nat⁹ sū: et nox in q̄ dictū est ɔcept⁹ ē hō. Dies ille v̄tat i tenebras. Nō re/q̄rat eū de⁹ desup: nec illustret lumine. Ob/scurent eū tenebre: et vmbra mortꝫ. Occupet eū caligo: et inuoluat amaritudine. Noctē illā tenebrosus turbo possideat. Nō ɔputet i dieb⁹ āni: nec numeret i mēsib⁹. Sit nox illa solitaria: nec laude digna. Maledicant ei q̄ maledicūt diei: q̄ parati sūt suscitare leuia/than. Obtenebrent stelle caligine eius. Ex/pectet lucē et non videat: nec ortū surgentis aurore. Quia nō cōclusit ostia ventrꝭ q̄ por/tauit me: nec abstulit mala ab oculis meis. Quare nō i vulua mortuus sū: egressus ex vtō nō statim perij? Quare except⁹ genib⁹: cur lactat⁹ vberib⁹? Nūc eni dormiens silerē: et somno meo reqēscerē cū regib⁹ et consulib⁹ terre: q̄ edificāt sibi solitudines: aut cū ṗnci/pib⁹ q̄ possidēt aurꝫ. et replēt domos suas ar/gēto. Aut sicut abortiuū abscōditū nō sub/sisterē: uel q̄ ɔcepti nō viderūt lucē. Ibi ipij cessauerūt a tumultu: et ibi requieuerūt fessi robore: et quondā vincti parit sine molestia. Non audierūt vocē exactorꝭ. Paruus et ma/gnus ibi sūt: et seru⁹ liber a dño suo. Quare misero data ē lux: et vita his q̄ in amaritudi/ne aie sūt? Qui expectāt mortem et nō venit: q̄si effodiētes thesaurū: gaudētq̧ vehement cū iuenerint sepulchꝫ. Viro cui⁹ abscōdita ē via: et circūdedit eū de⁹ tenebrꝭ. Anteq̄ co/medā suspiro. et q̄si inundātꝭ aque sic rugitus meus: quia timor quē timebā euenit mihi: et quod verebar accidit. Nonne dissimulaui? Nōne silui? Nōne quieui? Et venit sup me indignatio. IIII

Respondēs aūt eliphaz themanites dixit: Si ceperim⁹ loq̄ tibi: forsitan moleste accipies. Sꝫ ɔceptū ṡmonē tenē q̄s poterit? Ecce docuisti multos: et ma/nus lassas roborasti. Vacillātes cōfirma/uerūt ṡmōes tui: et genua tremētia ɔfortasti. Nunc aūt venit sup te plaga. et defecisti: teti/git te. et ɔturbat⁹ es. Ubi timor tuus: forti/tudo tua. et patiētia tua: et pfectio viarꝫ tua/rū? Recordare obsecro te: q̄s vnq̄ inocēs pe/rijt: aut q̄n recti deleti sunt? Quin poti⁹ vidi eos q̄ opant iniq̄tatē et semināt dolores. et me/tūt eos: flāte deo perisse: et spū ire ei⁹ esse con/sūptos. Rugit⁹ leonis et vox leene: et dentes catulorū leonū contriti sūt. Tigris perijt eo q̄ nō hrēt p̄dā: et catuli leonis dissipati sūt. Porro ad me dictū ē verbū abscōditū: et q̄si furtiue suscepit aurꝭ mea venas susurri ei⁹. In horrore visiōis nocturne q̄n solet sopor occupare hoies: pauor tenuit me et tremor: et oia ossa mea pt̃rita sūt. Et cū spūs me pre/sente transiret: inhorruerūt pili carnis mee. Stetit q̄dā cui⁹ nō agnoscebā vultū: imago corā oculis meis. et vocē q̄si aure lenis audi/ui. Nunquid hō dei cōpatiōe iustificabit: aut factore suo purior erit vir? Ecce q̄ seruiūt ei non sunt stabiles: et in angelis suis reperit prauitatē. Quāto mag̃ hi q̄ habitāt domos luteas q̄ t̃renū hūt fūdamētū ɔsūmēt velut a tinea: de mane vsq̧ ad vesperā succident: et q̄a null⁹ intelligit: in eternū pibūt. Qui aūt re/liq̄ fuerit auferēt ex eis: moriēt et nō i sapia. V

Voca ḡ si ē q̄ tibi rūdeat: et ad aliquē scōꝫ ɔuertere. Virꝫ stultū in/terficit iracūdia: et paruulū occidit inuidia. Ego vidi stultū firma radice: et male/dixi pulchritudini ei⁹ stati. Longe fient filij eius a salute. et cōterent in porta: et nō erit q̄ eruat. Cuius messem famelicus comedet: et ipsū rapiet armat⁹. et bibēt sitientes diuitias eius. Nihil in terra sine cā fit: et de humo nō egrediet dolor. Hō nascit ad laborē: et auis ad volatū. Quāobrē ego depcabor dñm: et ad deū ponā eloquiū meū. Qui facit magna et inscrutabilia: et mirabilia absq̧ numero. Qui dat pluuiā sup faciē t̃re: et irrigat aq̄s vniuersa. Qui ponit humiles in sublime: et merētes erigit sospitate. Qui dissipat cogita tiōes malignorꝫ: ne possint implere man⁹ eorꝫ q̄ ceperāt. Qui apphēdit sapiētes in astu/tia eorꝫ: et cōsiliū prauorꝫ dissipat. Per diem icurrēt tenebras: et q̄si i nocte sic palpabūt in meridie. Porro saluū faciet egenū a gladio oris eorū: et de manu violenti pauperem. Et erit egeno spes: iniq̄tas aūt cōtrahet os suū. Beat⁹ hō q̄ corripit a dño. Increpationē ḡ

dn̄i ne reprobes: qa ipse vulnerat ⁊ medetur: ꝑcutit. ⁊ man⁹ eius sanabūt. In sex tribulatiōib⁹ liberabit te: ⁊ i septima nō tanget te malum. In fame eruet te de morte: ⁊ in bello de manu gladij. A flagello lingue abscōderis: ⁊ nō timebis calamitatē cū venerit. In vastitate ⁊ fame ridebis: ⁊ bestias terre nō formidabis. Sed cū lapidib⁹ regionū pactū tuū: ⁊ bestie terre pacifice erūt tibi. Et scies ꝙ pacē habeat tabernaculū tuū: ⁊ visitās speciē tuā nō peccabis. Et scies qm̄ multiplex erit semē tuū: ⁊ ꝓgenies tua quasi herba terre. Ingrederis in abundantia sepulchrū: sicut infert̄ aceru⁹ tritici i tp̄e suo. Ecce hoc ut iuestigauimus: ita est: qd̄ auditū mente ꝑtracta. VI

Respōdēs aūt iob dixit: Utinā appēderent̄ pc̄tā mea qb⁹ irā merui: ⁊ calamitas quā patior i statera: q̄si arena maris hec ꝗuior appar̄et. Unde ⁊ verba mea dolore sūt plena: qa sagitte dn̄i i me sūt: quarū indignatio ebibit spm̄ meū. ⁊ terrores dn̄i militāt ꝯ me. Nunqd rugiet onager cū habuerit herbā: aut mugiet bos cū an̄ p̄sepe plenū steterit? Aut poterit comedi insulsū: qd̄ nō ē sale conditū? Aut pōt aliqs gustare: qd̄ gustatū affert mortē? Que e.n. esurienti etiā amara dulcia eē videt̄. Que pri⁹ nolebat tangere aīa mea: nunc p̄ angustia cibi mei sūt. Quis det ut veniat petitio mea: ⁊ quod expecto tribuat mihi deus. ⁊ q̄ cepit ipse me conterat? Soluat manū suā. ⁊ succidat me: ⁊ hec mihi sit ꝯsolatio ut affligēs me dolore nō parcat: nec ꝯdicā sermōib⁹ sci. Que est.n. fortitudo mea ut sustineā: aut qs finis me⁹ ut patient̄ agam? Nec fortitudo lapidū fortitudo mea nec caro mea enea ē. Ecce nō ē auxiliū mihi in me: ⁊ necessarij quoqꝫ mei recesserūt a me. Qui tollit ab amico suo mīam: timorē dn̄i derelinqt. Frēs mei preterierūt me: sicut torrens q̄ raptim trāsit in cōuallib⁹. Qui timēt pruinā: irruet sup eos nix. Tempore q̄ fuerit dissipati ꝑibūt: ⁊ ut incaluerit soluent̄ de loco suo. Inuolute sunt semite gressuū eorū: ambulabūt i vacuū. ⁊ ꝑibūt. Cōsiderate semitas theman: itinera saba: ⁊ expectate paulisper. Confusi sūt: qa spaui. Uenerūt qꝫ vsqꝫ ad me: ⁊ pudore cooꝑti sunt. Nūc venistis: ⁊ modo vidētes plagā meā timetis? Nūqd dixi: afferte mihi. ⁊ de substantia vr̄a donate mihi: uel liberate me de mānu hostis. ⁊ de manu robustorū eruite me? Docete me. ⁊ ego tacebo: ⁊ si quid forte ignoraui: instruite me. Quare detraxistis sermōib⁹ veritat̄: cū e vob̄ null⁹ sit q̄ possit arguere me? Ad increpādū tm̄ eloq̄a concinnat̄: ⁊ i ventū v̄ba ꝓfertis. Sup pupillū irruitis: ⁊ subuertere nitimini amicū vestrū. Uerūtn̄ qd̄ cepistis explete. Prebete aurē: ⁊ videte an mentiar. Rn̄dete obsecro absqꝫ contentione: ⁊ loquētes id qd̄ iustū ē iudicate. Et nō inuenietis i lingua mea iniquitatem: nec in faucibus meis stulticia personabit. VII

Militia est vita hoīs sup terrā: ⁊ sicut dies mercenarij dies ei⁹. Sic ceru⁹ desiderat vmbrā. ⁊ sicut mercennarius prestolat̄ finem opis sui: sic ⁊ ego habui mēses vacuos. ⁊ noctes laboriosas enumeraui m̄. Si dormiero: dicā qn̄ ꝯsurgā: ⁊ rursū expectabo vesperā. ⁊ replebor dolorib⁹ vsqꝫ ad tenebras. Induta est caro mea putredine ⁊ sordibus pulueris: cutis mea aruit ⁊ cōtracta est. Dies mei veloci⁹ transierūt q̄ a texēte tela succidit̄: ⁊ ꝯsumpti sūt absqꝫ vlla spe. Memento quia vent⁹ ē vita mea. ⁊ non reuertet̄ oculus meus ut videat bona: nec aspiciet me visus hoīs. Oculi tui i me: ⁊ nō subsistam. Sicut ꝯsūmit̄ nubes ⁊ ꝑtrāsit: sic q̄ descēdit ad inferos nō ascendet: nec reuertet̄ vltra in domū suā: neqꝫ cognoscet eā ampli⁹ loc⁹ ei⁹. Quapropt̄ ⁊ ego nō parcā ori meo: loq̄r i tribulatiōe spūs mei: cōfabulabor cū amaritudine aīe mee. Nunqd mare ego sū aut cetus: qa circūdedisti me carcere? Si dixero ꝯsolabit̄ me lectul⁹ me⁹. ⁊ releuabor loquēs mecū in stratu meo: terrebis me ꝑ somnia. ⁊ ꝑ visiōes horrore concuties. Quāobrē elegit suspendiū aīa mea: ⁊ mortē ossa mea. Desꝑaui. Nequaq̄ vltra iā viuā. Parce mihi: nihil eni sūt dies mei. Quid ē hō qa magnificas eū: aut quid apponis erga eum cor tuū? Uisitas eū diluculo: ⁊ subito ꝓbas illū. Usqꝫ q̄ nō parcis mihi: nec dimittis me ut glutiā saliuā meā? Peccaui. Quid faciā tibi o custos hoīuz? Quare posuisti me ꝯriū tibi: ⁊ fact⁹ sū mihimetipsi ꝗuis? Cur nō tollis pc̄tm̄ meū: ⁊ q̄re nō aufers iniquitatē meā? Ecce nunc in puluere dormiā: ⁊ si mane me quesieris: non subsistam. VIII

Respōdēs aūt baldath suites: dixit: Usqꝫ q̄ loqueris talia: ⁊ spūs multiplex sermōis oris tui? Nunqd deus supplantat iudiciū: aut oīpotēs subuertit qd̄ iustū ē? Etiā si filij tui peccauerūt ei. ⁊ dimisit eos in manu iniqtat̄ sue: tu tn̄ si diluculo

cōſurrexerꝭ ad deū: ⁊ oīpotentē fuerꝭ depcat⁹
ſi mūd⁹ ⁊ rect⁹ inceſſeris·ſtati euigilabit ad
te. ⁊ pacatū reddet habitaculū iuſticie tue:
intātū ut ſi pora tua fuerit parua. ⁊ nouiſſi-
ma tua multiplicēt nimis. Jnterroga eni ge-
neratione pſtinā. ⁊ diligent̄ inueſtiga patrū
memoriā: heſterni quippe ſum⁹. ⁊ ignoram⁹
qm̄ ſicut vmbra dies noſtri ſūt ſup terrā: ipſi
docebūt te. Loquēt tibi: ⁊ de corde ſuo pfe-
rent eloqa. Nūqd virere pōt ſcirp⁹ abſq; hu-
more: aut creſcē carectū ſine aq̄? Cū adhuc
ſit i flore nec carpatur manu an̄ oēs herbas
areſcit: ſic vie oiu; q̄ obliuiſcunt̄ deū. ⁊ ſpes
hypocrite peribit. Non ei placebit vecordia
ſua: ⁊ ſicut tela araneaꝝ fiducia ei⁹. Jnnitet̄
ſup domū ſuā ⁊ nō ſtabit: fulciet eam ⁊ non
ɔſurget. Humect⁹ videt̄ anteq̄ veniat ſol: ⁊
i ortu ſuo germē eius egrediet̄. Sup aceruū
petraꝝ radices ei⁹ denſabunt̄: ⁊ int̄ lapides
cōmorabit̄. Si abſorbuerit eum de loco ſuo:
negabit eū. ⁊ dicet. Nō noui te. Hec ē. n. leticia
vie ei⁹: ut rurſū de terra alij germinēt̄. Deus
non pijciet ſimplicē: nec porriget manū ma-
lignis: donec ipleat̄ riſu os tuū. ⁊ labia tua
iubilo. Qui oderūt te· induent̄ ɔfuſiōe: ⁊ ta-
bernaculū impioꝝ non ſubſiſtet. IX

Et rn̄dēs iob· ait: Vere ſcio q̄ ita ſit
⁊ q̄ nō iuſtificet̄ hō cōpoſit⁹ deo. Si
voluerit ɔtendē cū eo· nō poterit re-
ſpondē ei vnū p mille. Sapiēs corde ē: ⁊ for
tis robore. Quis reſtitit ei: ⁊ pacē habuit?
Qui trāſtulit mōtes: ⁊ neſcierūt hi q̄s ſub-
uertit in furore ſuo. Qui cōmouet trā de lo-
co ſuo: ⁊ colūne ei⁹ ɔcutiūt̄. Qui pcipit ſoli
⁊ nō orit̄: ⁊ ſtellas claudit q̄ſi ſub ſignaculo.
Qui extēdit celos ſol⁹: ⁊ gdit̄ ſup fluct⁹ ma-
ris. Qui facit arcturū ⁊ orionas ⁊ hyadas:
⁊ intiora auſtri. Qui facit magna ⁊ iſcruta-
bilia: ⁊ mirabilia quoꝝ nō ē numer⁹. Si ve-
nerit ad me· nō videbo eū: ſi abierit· non in-
telligā. Si repēte interroget: quis rn̄debit ei?
Vel q̄s dicē ei pōt: cur ita facis? De⁹ cui⁹ ire
nemo reſiſtē pōt: ⁊ ſub quo curuāt̄ q̄ portant
orbē. Quant⁹ g ſum ego ut rn̄deā ei: ⁊ loq̄r
vbis meis cū eo? Qui etiā ſi hūero quippiā
iuſtū· nō rn̄debo: ſ meū iudicē depcabor. Et
cū iuocātē me exaudierit: nō credo q̄ audie-
rit vocē meā. Jn turbine. n. ɔteret me: ⁊ mul
tiplicabit vulnera mea· etiā ſine cā. Nō cō-
cedit reqeſcē ſpm̄ meū: ⁊ implet me amaritu-
dinib⁹. Si fortitudo q̄rit̄: robuſtiſſim⁹ ē. Si
eqtas iudicij: nemo audet p me teſtimoniū
dicē. Si iuſtificare me voluero: os meū con-
dēnabit me. Si inocētē oſtēdero: prauū me
cōprobabit. Etiā ſi ſimplex fuero: hocipſum
igrabit aīa mea: ⁊ tedebit me vite mee. Vnū
eſt qd̄ locut⁹ ſū: ⁊ inocētē ⁊ ipiū ipſe ɔſūmit.
Si flagellat· occidat ſemel: ⁊ nō de penis in-
nocētū rideat. Terra data ē i man⁹ ipij: vul-
tū iudicū ei⁹ opit. Q: ſi nō ille ē: q̄s g ē? Dies
mei velociores fuerūt curſore: fugerūt. ⁊ nō
viderunt bonū. Ptranſierūt q̄ſi naues poma
portātes: ſicut aq̄la volās ad eſcā. Cū dixe-
ro nequaq̄ ita loq̄r· cōmuto faciē meā: ⁊ do-
lore torq̄or. Verebar oīa opa mea: ſciens q̄
nō parceres delinquēti. Si aūt ⁊ ſic impi⁹ ſū:
q̄re fruſtra laboraui? Si lot⁹ fuero q̄ſi aq̄s
niuis: ⁊ fulſerint velut mūdiſſime man⁹ mee:
tn̄ ſordib⁹ intinges me. ⁊ abbominabūt̄ me
veſtimēta mea. Neq;. n. viro q̄ ſilis mei ē re-
ſpondebo: nec qui mecū i iudicio ex eq̄ poſſit
audiri. Nō ē q̄ vtrūq; valeat arguē: ⁊ ponē
manū ſuā in ābob⁹. Auferat a me vgā ſuā:
⁊ pauor ei⁹ nō me terreat. Loq̄r: ⁊ nō timebo
eū. Neq;. n. poſſū metuens reſpondere. X

Tedet aīam meā vite mee: dimittam
aduerſū me eloquiū meū. Loquar i
amaritudine aīe mee: dicam deo: no-
li me cōdēnare. Jndica mihi: cur me ita iu-
dices? Nunqd bonū tibi videt̄ ſi calūnieris
me ⁊ opp̄mas me· op⁹ manuū tuaꝝ: ⁊ ɔſiliū
ipioꝝ adiuues? Nūqd oculi carnei tibi ſunt:
aut ſicut videt hō ⁊ tu videbis? Nūqd ſic di-
es hoīs dies tui: ⁊ āni tui ſic hūana ſūt tpa:
ut q̄ras iniqtatē meā. ⁊ pctm̄ meū ſcruterꝭ?
Et ſcias q̄a nihil ipiū fecerim: cū ſit nemo q̄
de manu tua poſſit eruere. Man⁹ tue fecerūt
me: ⁊ plaſmauernnt me totū in circuitu. ⁊ ſic
repēte pcipitas me? Memēto q̄ſo q̄ ſicut lu-
tum fecerꝭ me: ⁊ i puluerē reduces me. Nōne
ſicut lac mulſiſti me: ⁊ ſicut caſeū me coagu-
laſti? Pelle ⁊ carnibus veſtiſti me: oſſibus ⁊
neruis cōpegiſti me. Vitam ⁊ m̄iam tribuiſti
mihi: ⁊ viſitatio tua cuſtodiuit ſpm̄ meum.
Licꝫ h̄ celes in corde tuo: tn̄ ſcio q̄a vniuer-
ſoꝝ meminerꝭ. Si peccaui ⁊ ad horā pepciſti
mihi: cur ab iniqtate mea mundū me eē nō
paterꝭ? Et ſi impi⁹ fuero ve mihi eſt: ⁊ ſi iuſt⁹
nō leuabo caput: ſaturat⁹ afflictiōe ⁊ miſia
Et pp ter ſupbiā q̄ſi leenā capies me: reuer-
ſuſq; mirabilit̄ me crucias. Jnſtaura teſtes
tuos ɔ me: ⁊ mltiplicas irā tuā aduerſū me
⁊ pene militant in me. Quare de vulua edu-
xiſti me? Qui vtinā ɔſumpt⁹ eēm: ne oculus

me vidēt. Fuissem q̄si nō eēm de vt̄o transla/
tus ad tumulū. Nūquid nō paucitas dierū
meoꝝ finiet̄ breui? Dimitte ḡ me ut plāgā
paululū dolorē meū anteq̄ vadā ⁊ non re/
uertar ad t̄rā tenebrosam. ⁊ optā mortꝫ cali/
gine: t̄rā mi∫ie ⁊ tenebraꝝ. vbi vmbra mor/
tis ⁊ null⁹ ordo: ∫ꝫ sempit̄n⁹ horror inh̄itās.

Respondēs aūt sophar naa/ XI
mathites dixit: Nunq̇d q̇ multa lo/
quitur non audiet: aut vir verbosus
iustificabit̄? Tibi soli tacebūt hoīes: ⁊ cū ce
teros irriseris a nullo cōfutaberis? Dixisti eni:
Pur⁹ ē sermo me⁹: ⁊ mūd⁹ sum i ꝯspectu tuo
Atq̧ vtinā de⁹ loq̄ret̄ tecū: ⁊ aperiret labia
sua tibi: ut ostenderet tibi secreta sapiē. ⁊ q̧
multiplex eēt lex ei⁹: ⁊ intelligeres q̧ multo
minora exigaris ab eo q̄ meret̄ iniq̇tas tua.
Forsitā vestigia dei cōprehēdes: ⁊ vsq̧ ad p/
fectū oīpotētē reperies? Excelsior celo ē. Et
q̇d facies? Profūdior iferno: ⁊ vnde cogno/
sces? Longior t̄ra mēsura ei⁹: ⁊ latior mari
Si subuerterit oīa uel i vnū coartauerit: q̇s
ꝯdicet ei: uel q̇s dicē ei pōt. cur ita fac̄? Ipse
n. nouit hoīuꝫ vanitatē: ⁊ vidēs iīq̇tatē nō/
ne ꝯsiderat? Vir van⁹ i supbiā erigit̄: ⁊ tāq̄
pullū onagri se liberū natū putat. Tu autē
firmasti cor tuū: ⁊ expandisti ad eū manus
tuas. Si iīq̇tatē q̄ ē in manu tua abstuleris
a te. ⁊ nō māserit i tabernaculo tuo iīusticia:
tūc leuare poteris faciē tuā absq̧ macula: ⁊
eris stabilis. ⁊ nō timeb̄. Miserie q̧ obliui/
sceris ⁊ q̄si aq̄ꝝ q̄ p̄terierūt non recordaberis: ⁊
q̄si meridian⁹ fulgor ꝯsurget tibi ad vespam
Et cū te ꝯsūptū putaueris orieris ut lucifer:
⁊ habebis fiduciā ꝓposita tibi spe. ⁊ defossus
secur⁹ dormies. Reqesces: ⁊ non erit q̇ te ex/
terreat. Et dep̄cabūt̄ faciē tuā plīmi. Oculi
aūt impioꝝ deficiēt: ⁊ effugiū pibit ab eis. ⁊
spes illoꝝ abhominatio anime. XII

Respondēs aūt iob dixit: Ergo vos
estis soli hoīes: ⁊ vobiscum moriet̄
sapiā? Et mihi ē cor sicut ⁊ vobis:
nec iferior vr̄i sū. Quis. n. h̄ q̇ nostis igrat?
Qui deridet̄ ab amico suo sicut ego: iuoca/
bit deū. ⁊ exaudiet eū. Deridet̄. n. iusti sim/
plicitas: lāpas ꝯtēpta apud cogitatiōēs di
uitū: parata ad tp̄s statutū. Abūdāt taber/
nacula p̄donū: ⁊ audacter ꝓuocāt deū: cū
ipse dederit oīa i man⁹ eoꝝ. Nimiꝝ interroga
iumēta. ⁊ docebūt te: ⁊ volatilia celi. ⁊ indi/
cabūt tibi. Loq̄re t̄re ⁊ r̄ndebit tibi: ⁊ narra/
būt pisces maris. Quis igrat q̧ oīa h̄ man⁹
dn̄i fecerit? In cui⁹ manu aīa oīs viuētis: ⁊
spūs vniuerse carnis hoīs? Nonne auris ꝟba
diiudicat: ⁊ fauces comedētis saporē? In/
ātiq̇s ē sapiā: ⁊ i multo tp̄e prudētia. Apud
ipsū ē sapiā ⁊ fortitudo: ⁊ ipse hꝫ consiliū ⁊
itelligētiā. Si destruxerit. nemo ē q̇ edificet:
si icluserit hoīeꝫ. null⁹ ē q̇ aperiat. Si ꝯtinu/
erit aq̄s: oīa siccabūtur. si emiserit eas: sub/
uertēt t̄rā. Apud ipsū est fortitudo ⁊ sapia.
Ipse nouit ⁊ decipientē: ⁊ eū q̇ decipit̄. Ad/
ducit ꝯsiliarios i stultū finē: ⁊ iudices in stu/
porē. Baltheū regū dissoluit: ⁊ p̄cingit fune
renes eoꝝ. Ducit sacerdotes iglorios: ⁊ opti
mates supplantat. Cōmutās labiū veraciū:
⁊ doctrinā senū auferens. Effūdit despectio/
nem sup p̄ncipes: ⁊ eos qui oppressi fuerant
releuat. Qui reuelat ꝓfūda de tenebris: ⁊ p/
ducit i lucē vmbrā mortꝫ. Qui multiplicat
gentes. ⁊ perdit eas: ⁊ subuersas in integrū
restituit. Qui imutat cor principum populi
terre: ⁊ decipit eos ut frustra incedāt p iuiū.
Palpabūt q̄si in tenebris. ⁊ nō in luce: ⁊ er/
rare eos faciet quasi ebrios. XIII

Ecce oīa h̄ vidit oculus meus: ⁊ au/
diuit auris mea: ⁊ intellexi singula.
Scd̄m sciam vr̄am. ⁊ ego noui: nec
inferior vr̄i sū. Sꝫ tn̄ ad oīpotētē loq̄r: ⁊ di/
sputare cū deo cupio: p̄us vos ostendēs fa/
bricatores mēdacij. ⁊ cultores pūersoꝝ do/
gmatū. Atq̧ vtinā taceretꝭ: ut putaremi eē
sapiētes. Audite ḡ correctiōes meas: ⁊ iu/
diciū labioꝝ meoꝝ attēdite. Nūq̇d de⁹ indi/
get vr̄o mendacio. ut ꝓ illo loq̄mini dolos?
Nūq̇d faciē ei⁹ accipitꝭ: ⁊ ꝓ deo iudicare ni/
timini? Aut placebit ei quē celare nihil pōt:
aut decipietur ut hō vr̄is fradulētijs? Ipse
vos arguet: q̄m i abscōdito faciē ei⁹ accipitꝭ.
Stati ut se ꝯmouerit. turbabit vos: ⁊ terror
ei⁹ irruet sup vos. Memoria vr̄a cōparabit̄
cineri: ⁊ redigēt̄ i lutū ceruices vr̄e. Tacete
paulisper. ut loq̄r q̇dcūq̧ mihi mens sugges/
serit. Quare lacero carnes meas dētib⁹ meis
⁊ aīam meā porto i manib⁹ meis? Etiā si oc/
ciderit me: i ipso spabo. Verūtn̄ vias meas
i ꝯspectu ei⁹ arguā: ⁊ ipse erit saluator me⁹.
Nō. n. veniet i ꝯspectu ei⁹ oīs hypocrita. Au/
dite sermonē meū: ⁊ enigmata p̄cipite auri/
bus vr̄is. Si fuero iudicat⁹: scio q̧ iust⁹ iue/
niar. Quis ē q̇ iudicet̄ mecū? Veniat. Qua/
re tacēs ꝯsūmor? Duo tm̄ ne facias m̄: ⁊ tūc
a facie tua nō abscōdar. Manū tuā lōge fac
a me: ⁊ formido tua nō me terreat. Voca me

⁊ ego rn̄debo tibi: aut certe loquar. ⁊ tu rn̄de mihi. Quātas habeo iniq̄tates ⁊ pctā: scelera mea ⁊ delicta oñde mihi. Cur faciē tuā abscōdis: ⁊ arbitrarꝭ me inimicū tuū? Cōtra folium qd̄ vento rapit̄ oñdis potētiā tuā: ⁊ stipulam siccā ꝑseq̄ris. Scribis.n.ↄ̄ me amaritudines: ⁊ ↄsūmere me vis pctis adolescentie mee. Posuisti i neruo pedē meū. ⁊ obseruasti oēs semitas meas: ⁊ vestigia pedū meoꝝ ↄsiderasti. Qui q̄si putredo ↄsūmēdꝰ sum: ⁊ q̄si vestimētū qd̄ comedit̄ a tinea.

XIIII

Homo natꝰ de muliere breui viuens tpe replet̄ multis miserijs. Qui q̄si flos egreditur ⁊ ↄterit̄. ⁊ fugit velut vmbra: ⁊ nūq̄ in eodē statu ꝑmanet. Et dignū ducis sup hꝰcemodi apire oculos tuos ⁊ adducē eū tecū i iudiciū? Quis pōt facere mūdū de imūdo ↄceptū semie? Nonne tu qui solꝰ es? Breues dies hoīs sūt: nūerꝰ mensiū eiꝰ apud te ē. Cōstituisti termios eiꝰ q̄ ꝓteriri non poterūt. Recede paululū ab eo ut q̄escat donec optata veniat: ⁊ sicut mercēnarij dies eiꝰ. Lignū h̄z spem. Si p̄cisū fuerit rursū virescit: ⁊ rami eiꝰ pullulāt. Si senuerit in t̄ra radix eiꝰ: ⁊ i puluē emortuꝰ fuerit trūcꝰ illiꝰ ad odorē aq̄ germinabit. ⁊ faciet comam q̄si cū ꝓmū plantatū est. Homo vō cū mortuus fuerit. ⁊ nudatꝰ atq̄ cōsūptꝰ: vbi queso est? Quō si recedant aq̄ de mari: ⁊ fluuiꝰ vacuefactꝰ arescat: sic hō cū dormierit nō resurget Donec atterat̄ celū nō euigilabit: nec cōsurget de somno suo. Quis mihi h̄ tribuat ut in inferno ꝓtegas me. ⁊ abscōdas me donec ꝑtrāseat furor tuꝰ: ⁊ cōstituas mihi tēpus i q̄ recorderꝭ mei? Putas ne mortuꝰ hō rursū viuet? Cūctis diebꝰ quibꝰ nunc milito: expecto donec veniat imutatio mea. Uocabis me: ⁊ ego rn̄debo tibi. Operi manuū tuarū porriges dexterā. Tu q̄dē gressus meos dinumerasti: s; parce pctis meis. Signasti q̄i i sacculo delicta mea: s; curasti iniq̄tatē meā. Mōs cadēs defluit. ⁊ saxū trāsfert̄ de loco suo. Lapides excauāt aq̄. ⁊ alluuiōe paulati t̄ra cōsūmit̄: ⁊ hoīes ḡ siliter ꝑdes. Roborasti eum paululū: ut i ꝑpetuū trāsiret. Immutab faciē eiꝰ: ⁊ emittes eū. Siue nobiles fuerit filij eiꝰ siue ignobiles: nō itelliget. Attñ caro eiꝰ dum viuet dolebit: ⁊ aīa illius sup semetipso lugebit.

XV

Respondens aūt eliphaz themanites dixit. Nūquid sapiens rn̄debit q̄si in ventū loquēs: ⁊ iplebit ardore stomachū suū? Arguis v̄bis eū q̄ nō ē eq̄lis t̄: ⁊ loq̄ris qd̄ tibi nō expedit. Quantū in te est euacuasti timorem: ⁊ tulisti p̄ces coram deo Docuit.n. iniq̄tas tua os tuū: ⁊ imitarꝭ liguā blasfemātiū. Cōdēnabit te os tuū ⁊ nō ego: ⁊ labia tua rn̄debunt tibi. Nūq̄d ꝓmꝰ hō tu natꝰ es. ⁊ añ oēs colles formatꝰ? Nūq̄d ↄsiliū dei audisti: ⁊ inferior te erit eiꝰ sapia? Quid nosti qd̄ igremꝰ? q̄d intelligis qd̄ nesciamꝰ? Et senes ⁊ antiq̄ sūt i nobis: multo vetustiores q̄ p̄res tui. Nūq̄d grande est ut ↄsoletur te deꝰ? Sz v̄ba tua praua h̄ ꝓhibēt. Quid te eleuat cor tuū: ⁊ q̄si magna cogitās attonitos habes oculos? Quid tumet ↄ̄ deū spūs tuꝰ: ut ꝓferas de ore tuo hꝰcemōi sermōes? Quid ē homo ut imaculatus sit: ⁊ ut iustus appareat natꝰ de muliere? Ecce int̄ scōs eius nemo imutabilis. ⁊ celi nō sūt mūdi i cōspectu eiꝰ: quāto magꝭ abhominabilis ⁊ inutilis hō q̄ bibit q̄si aquā iniq̄tatē. Ostendā tibi audi me: qd̄ vidi narrabo tibi. Sapiētes ↄfitent̄: ⁊ nō abscondūt p̄res suos. Quibꝰ solis data ē t̄ra: ⁊ nō trāsibit alienꝰ ꝑ eos. Cunctꝭ diebꝰ suis impiꝰ supbit: ⁊ numerꝰ ānorū incertꝰ est tyrānidis eiꝰ. Sonitꝰ t̄roris sp̄ i auribꝰ illiꝰ: ⁊ cū pax sit ille sp̄ insidias suspicat̄. Nō credit q̄ reuerti possit de tenebrꝭ ad lucē: circūspectās vndiq̄ gladiū. Cū se mouerit ad q̄rendū panē: nouit q̄ paratꝰ sit i manu eius tenebraꝝ dies. Terrebit eū tribulatio: ⁊ angustia vallabit eū sicut regē q̄ ꝑparat̄ ad ꝓliū. Tetēdit.n. aduersus deum manū suā: ⁊ ↄ̄ oipotētē roboratꝰ est. Cucurrit aduersus eū erecto collo: ⁊ pingui ceruice armatus est. Operuit faciē eiꝰ crassitudo: ⁊ de lateribꝰ eiꝰ aruina depēdet. Habitauit i ciuitatibꝰ desolatis: ⁊ in domibꝰ desertis q̄ in cumulos sūt redacte. Non ditabit̄ nec ꝑseuerabit substantia eius: nec mittet i terrā radicē suā. nec recedet de tenebrꝭ. Ramos eiꝰ arefaciet flāma ⁊ auferet̄ spū oris eiꝰ. Non credet frustra errore deceptꝰ: q̄ aliq̄ p̄cio redimēdꝰ sit. Añq̄ dies eiꝰ ipleāt̄ ꝑibit. ⁊ manꝰ eiꝰ arescent. Ledet̄ q̄si vinea i ꝓmo flore botrꝰ eiꝰ: ⁊ q̄si oliua ꝓijciens florē suū. Congregatio.n. hypocrite sterilis: ⁊ ignis deuorabit tabnacula eorū q̄ munera libenter accipiūt. Cōcepit dolorē: ⁊ peperit iniq̄tatē. ⁊ vterus eius p̄parat dolos.

XVI

Respondēs aūt iob dixit: Audiui frequēt̄ talia. Cōsolatores onerosi vos oēs estꝭ. Nūq̄d habebūt finē verba ventosa? Aut aliq̄d tibi molestū

estis loquarer? Poteram et ego similia vestri loqui Atque utinam esset anima vestra pro anima mea. Consolarer et ego vos sermonibus: et moverem caput meum super vos. Roborarem vos ore meo: et moverem labia mea quasi parcens vobis. Sed quid agam? Si locutus fuero non quiescit dolor meus: et si tacuero non recedet a me. Nunc autem oppressit me dolor meus: et in nihilum redacti sunt omnes artus mei. Rugae meae testimonium dicunt contra me: et suscitatur falsiloquus adversus faciem meam contradicens mihi. Collegit furorem suum in me: et comminans mihi infremuit contra me dentibus suis. Hostis meus terribilibus oculis me intuitus est. Aperuerunt super me ora sua: et exprobrantes percusserunt maxillam meam: satiati sunt poenis meis. Conclusit me deus apud iniquum: et manibus impiorum me tradidit. Ego ille quondam opulentus repente contritus sum: tenuit cervicem meam. Confregit me: et posuit me sibi quasi in signum. Circumdedit me lanceis suis: convulneravit lumbos meos. Non pepercit. et effudit in terra viscera mea. Concidit me vulnere super vulnus: irruit in me quasi gigas. Saccum consui super cutem meam: et operui cinere carnem meam. Facies mea intumuit a fletu: et palpebrae meae caligaverunt. Haec passus sum absque iniquitate manus meae: cum haberem mundas ad deum preces. Terra ne operias sanguinem meum: neque inveniat in te locum latendi clamor meus. Ecce enim in celo testis meus: et conscius meus in excelsis. Verbosi amici mei: ad deum stillat oculus meus. Atque utinam sic iudicaretur vir cum deo: quomodo iudicatur filius hominis cum collega suo. Ecce enim breves anni transeunt: et semitam per quam non revertar ambulo.

Spiritus meus attenuabitur: XVII dies mei breviabuntur: et solum mihi superest sepulchrum. Non peccavi: et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me et pone me iuxta te: et cuiusvis manus pugnet contra me. Cor eorum longe fecisti a disciplina: propterea non exaltabuntur. Praedam pollicetur sociis: et oculi filiorum eius deficient. Posuit me quasi in proverbium vulgi: et exemplum sum coram eis. Caligavit ad indignationem oculus meus: et membra mea quasi in nihilum redacta sunt. Stupebunt iusti super hoc: et innocens contra hypocritam suscitabitur. Et tenebit iustus viam suam: et mundis manibus addet fortitudinem. Igitur omnes vos convertimini et venite: et non inveniam in vobis ullum sapientem. Dies mei transierunt: cogitationes meae dissipatae sunt torquentes cor meum. Noctem verterunt in diem: et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero infernus domus mea est: et in tenebris stravi lectulum meum. Putredini dixi pater meus es: mater mea et soror mea vermibus. Ubi est ergo nunc praestolatio mea: et patientiam meam quis considerat? In profundissimum infernum descendent omnia mea. Putasne saltem ibi erit requies mihi?

Respondens autem baldath XVIII suites dixit: Usque ad quem finem verba iactabis? Intellige prius: et sic loquamur. Quare reputati sumus ut iumenta: et sorduimus coram te? Qui perdis animam tuam in furore tuo? Numquid propter te derelinquetur terra: et transferentur rupes de loco suo? Nonne lux impii extinguetur: nec splendebit flamma ignis eius? Lux obtenebrescet in tabernaculo illius: et lucerna quae super eum est extinguetur. Artabuntur gressus virtutis eius: et praecipitabit eum consilium suum. Immisit enim in rete pedes suos: et in maculis eius ambulat. Tenebitur planta illius laqueo: et exardescet contra eum sitis. Abscondita est in terra pedica eius: et decipula illius super semitam. Undique terrebunt eum formidines: et involvent pedes eius. Attenuetur fame robur eius: et inedia invadat costas illius. Devoret pulchritudinem cutis eius: et consumat brachia illius primogenita mors. Avellatur de tabernaculo suo fiducia eius: et calcet super eum quasi rex interitus. Habitent in tabernaculo illius socii eius qui non est: aspergatur in tabernaculo eius sulphur. Deorsum radices eius siccentur: sursum autem atteratur messis eius. Memoria illius pereat de terra: et non celebretur nomen eius in plateis. Expellet eum de luce in tenebras: et de orbe transferet eum. Non erit semen eius neque progenies in populo suo: nec ulle reliquiae in regionibus eius. In die eius stupebunt novissimi: et primos invadet horror. Haec sunt ergo tabernacula iniqui: et iste locus eius qui ignorat deum. XIX

Respondens autem iob dixit: Usque quo affligitis animam meam: et atteritis me sermonibus? En decies confunditis me: et non erubescitis opprimentes me. Nempe et si ignoravi: mecum erit ignorantia mea. At vos contra me erigimini: et arguitis me opprobriis meis. Saltem nunc intelligite quia deus non equo iudicio afflixerit me: et flagellis suis me cinxerit. Ecce clamabo vim patiens: et nemo audiet. Vociferabor: et non est qui iudicet. Semitam meam circumsepsit et transire non possum: et in calle meo tenebras posuit. Spoliavit me gloria mea: et abstulit coronam de capite meo. Destruxit me undique et pereo: et quasi evulse arbori abstulit spem meam. Iratus est contra me furor eius: et sic me habuit quasi hostem suum. Simul venerunt latrones eius: et fecerunt sibi viam per me: et obsederunt in

gyro tabernaculũ meũ. Frẽs meos lõge fecit
a me: ⁊ noti mei quasi alieni recesserũt a me.
Dereliquerũt me ꝓpinq mei: ⁊ q̇ me nouerãt
obliti sunt mei. Inq̇lini domus mee ⁊ ancille
mee sicut alienũ habuerũt me: ⁊ q̃si peregri-
nus fui in oculis eoꝝ. Seruũ meũ vocaui ⁊
non r̃ndit: ore ꝓprio deꝑcabar illũ. Halitum
meũ exhorruit vxor mea: ⁊ orabã filios vte-
ri mei. Stulti q̊ꝫ despiciebãt me: ⁊ cũ ab eis
recessissem detrahebant m̃. Abhominati sũt
me quondã ꝯsiliarij mei: ⁊ quẽ maxime dili-
gebã auersat⁹ est me. Pelli mee consũpꝫ car-
nib⁹ adhesit os meũ: ⁊ derelicta sũt tm̃modo
labia circa dentes meos. Miseremini mei
miseremini mei saltẽ vos amici mei: q̇a man⁹
dñi tetigit me. Quare pseq̇mini me sicut de⁹:
⁊ carnib⁹ meis saturamini? Quis mihi tri-
buat ut scribãt̃ sermões mei? Quis mihi det
ut exarẽt̃ in libro stilo ferreo ⁊ plũbi lamina
uel celte sculpantur in silice? Scio eni꞉ q̊ꝫ re-
demptor me⁹ viuit: ⁊ in nouissimo die de ter-
ra surrectur⁹ sum. Et rursũ circũdabor pelle
mea: ⁊ in carne mea videbo deũ. Quẽ visur⁹
sum ego ipse: ⁊ oculi mei cõspecturi sũt. ⁊ non
alius. Reposita est hec spes mea in sinu meo.
Quare ḡ nunc dicitꝭ pseq̃mur eum: ⁊ radicẽ
verbi inueniam⁹ ꝯ eũ? Fugite ḡ a facie gladij
q̇m̃ vltor iniquitatũ gladi⁹ est: ⁊ scitote esse
iudicium.

XX

Respõdẽs aũt sophar naamathites dixit: Idcirco cogitationes mee va-
rie succedũt sibi: ⁊ mẽs i diuersa ra-
pit̃. Doctrinã qua me arguis audiã: ⁊ spũs
intelligẽtie mee r̃ndebit mihi. Hoc scio a p̄n-
cipio ex q̄ ẽ posit⁹ hõ sup terrã: q̊ꝫ laus ipiorũ
breuis sit. ⁊ gaudiũ hypocrite ad instar pũ-
cti. Si ascẽderit vsq̊ꝫ ad celũ supbia ei⁹: ⁊ ca-
put ei⁹ nubes tetigerit: q̃si sterq̇liniũ in fine
perdet̃: ⁊ q̇ eũ viderãt dicẽt: vbi est? Velut
somniũ auolãs nõ iuenietr̃: transiet sicut vi-
sio nocturna. Ocul⁹ q̇ eũ viderat non vide-
bit: neq̊ꝫ vltra intuebit̃ eũ loc⁹ suus. Filij ei⁹
atterẽt̃ egestate: ⁊ man⁹ illi⁹ reddẽt ei dolo-
rem suũ. Ossa ei⁹ iplebũt̃ vitijs adolescẽtie
eius: ⁊ cũ eo in puluere dormiẽt. Cũ.n. dulce
fuerit in ore ei⁹ malũ: abscõdit illud sub lin-
gua sua. Parcet illi ⁊ non derelinq̃t illud: ⁊
celabit i gutture suo. Panis ei⁹ in vtero illi⁹
v̇tet̃ in fel aspidũ intrinsec⁹. Diuitias q̃s de-
uorauit euomet: ⁊ de vẽtre illi⁹ extrahet eas
deus. Caput aspidũ sugget: ⁊ occidet eũ lin-
gua vipere. Non videat riuulos fluminis
torrentis mellis ⁊ butyri. Luet q̄ fecit oĩa:
nec tñ ꝯsũmet̃. Iuxta multitudinẽ adinuen-
tionũ suaꝝ sic ⁊ sustinebit: q̇m̃ ꝯfringens nu-
dauit paupis domũ: rapuit. ⁊ non edificauit
eã: nec ẽ satiat⁹ vent̃ ei⁹. Et cũ habuerit que
ꝯcupierat: possidere nõ poterit. Nõ remansit
de cibo eius. ⁊ ꝓpterea nihil ꝑmanebit de bo-
nis ei⁹. Cũ satiat⁹ fuerit artabit̃: estuabit. ⁊
oĩs dolor irruet sup eũ. Utinã impleat̃ vent̃
ei⁹ ut emittat i eũ irã furoris sui: ⁊ pluat sup
illũ bellũ suũ. Fugiet arma ferrea: ⁊ irruet i
arcũ ereũ. educt⁹ ⁊ egrediens de vagina sua
⁊ fulgurans in amaritudine sua. Uadent ⁊
venient sup eũ horribiles. oẽs tenebre abscõ-
dite sũt i occultꝭ eius. Deuorabit eũ ignis q̇
nõ succẽdit̃: affliget̃ relict⁹ i tabernaculo suo
Reuelabũt celi ĩiq̇tatẽ ei⁹: ⁊ t̃ra ꝯsurget ad-
uersus eũ. Apertũ erit germẽ dom⁹ illius: de-
trahet̃ in die furoris dei. Hec ẽ ps hois impij
a deo: ⁊ hereditas v̇boꝝ ei⁹ a dño.

XXI

Respondens autẽ iob dixit: Audite q̃so sermões meos: ⁊ agite penitentiã
Sustinete me ut ⁊ ego loquar: ⁊ post
mea si videbit̃ verba ridete. Nunq̇d ꝯ hoiem
disputatio mea ẽ. ut merito nõ debeã contri-
stari? Attẽdite me ⁊ obstupescite: ⁊ superpo-
nite digitũ ori vr̃o. Et ego q̇n̄ recordat⁹ fue-
ro pertimesco: ⁊ ꝯcutit carnẽ meam tremor.
Quare ḡ impij viuũt: subleuati sũt. cõforta-
tiq̊ꝫ diuitijs? Semẽ eorũ ꝑmanet corã eis:
ꝓpinq̄ꝝ turba ⁊ nepotũ in ꝯspectu eoꝝ. Do-
mus eoꝝ secure sũt ⁊ pacate: ⁊ nõ ẽ virga dei
sup illos. Bos eoꝝ concepit ⁊ nõ abortiuit:
vacca pepit ⁊ nõ ẽ ꝓuata fetu suo. Egrediũt̃
q̃si greges puuli eorũ: ⁊ infantes eorũ exul-
tant lusib⁹. Tenent tympanũ ⁊ citharam: ⁊
gaudẽt ad sonitum organi. Ducũt in bonis
dies suos: ⁊ in pũcto ad inferna descendũt.
Qui dixerũt deo. recede a nob: ⁊ sciam viaꝝ
tuaꝝ nolum⁹. Quis ẽ oĩpotẽs ut seruiamus
ei? Et q̇d nobis ꝓdest si orauerim⁹ illũ? Ue-
rũtñ q̇a nõ sũt i manu eoꝝ bona sua: cõsiliũ
ĩpioꝝ lõge sit a me. Quotiẽs lucerna ĩpiorũ
extinguet̃. ⁊ supueniet eis inundatio: ⁊ dolo-
res diuidet furoris sui? Erũt sicut palee añ
faciẽ venti: ⁊ sicut fauilla quã turbo disper-
git. De⁹ seruabit filijs illi⁹ dolorẽ p̄ris: ⁊ cũ
reddiderit tũc sciet. Uidebũt oculi eius inte-
fectionẽ suã: ⁊ de furore omnipotentis bibet
Quid.n. ad eũ ptinet de domo sua p⁹ se? Et
si numer⁹ mensiũ ei⁹ dimidiet̃? Nunq̇d deũ
docebit q̇spiã sciam. q̇ excelsos iudicat? Iste

moꝛit̃ robustꝰ ⁊ sanus diues ⁊ felix: viscera
eiꝰ plena sunt adipe. ⁊ medullis ossa illiꝰ irri-
gant̃. Aliꝰ ꝟo moꝛit̃ in amaritudine aĩe sue
absq; vllis opibꝰ. ⁊ tñ simul in puluere doꝛ-
miēt. ⁊ vermes operiēt eos. Certe noui cogi-
tatiões vr̃as: ⁊ sñias ꝯ me iniq̃s. Dicit̃ enim:
Ubi est domꝰ ꝓncipis: ⁊ vbi tabnacula impio-
rũ? Interrogate quēlibet de viatoꝛibꝰ: ⁊ hec
eadē illũ itelligē cognosceṫ. Quia i die ꝑdi-
tiõis ꝟuat̃ malꝰ. ⁊ ad diē furoꝝ ducet̃. Quis
arguet corã eo vias eius: ⁊ q̃ fecit q̃s reddet
illi? Ipse ad sepulchra ducet̃: ⁊ i ꝯgerie moꝛ-
tuoꝛũ vigilabit. Dulcis fuit glareis cocyti:
⁊ pꝰ se oẽm hoĩem trahet: ⁊ añ se inumerabi-
les. Quõ igit̃ ꝯsolami me frustra: cũ respon-
sio vr̃a repugnare ostensa sit ꝟitati? XXII

Respondēs aũt eliphaç themanites.
dixit: Nunq̃d deo põt cõparari hõ:
etiã cũ pfecte fuerit scie? Quid pro-
dest deo si iustꝰ fueꝛ: aut q̃d ei cõfers si ima-
culata fuerit vita tua? Nunq̃d timēs arguet
te: ⁊ veniet tecũ i iudiciũ. ⁊ nõ ꝓpt̃ malitiam
tuã plurimã. ⁊ ifinitas iĩq̃tates tuas? Abstu
listi. n. pignus fratrũ tuoꝝ sine cã: ⁊ nudos
spoliasti vestibꝰ. Aquã lasso nõ dedisti. ⁊ esu-
rienti subtraxisti panē. In foꝛtitudine bra-
chij tui possidebas t̃rã: ⁊ potētissimꝰ obtine-
bas eam. Uiduas dimisisti vacuas: ⁊ lacer-
tos pupilloꝝ cõminuisti. Propt̃ea circũdatꝰ
es laq̃is: ⁊ ꝯturbat te foꝛmido subita. Et pu
tabas te tenebras nõ visuꝝ: ⁊ ipetu aq̃rũ in-
undãtiũ nõ oppssũ iri. An cogitas q̃ deꝰ ex-
celsioꝛ celo sit: ⁊ sup̱ stellaꝝ ꝟticē sublimet̃?
Et dicis: Quid. n. nouit deꝰ? Et q̃si p̱ caligi-
nē iudicat. Nubes latibulũ eiꝰ: nec nr̃a cõsi-
derat. ⁊ circa cardines celi p̱ambulat. Nun-
q̃d semitã seculoꝛũ custodire cupis quã cal-
cauerũt viri iniq̃ q̃ sublati sunt añ tēpꝰ suũ: ⁊
fluuiꝰ subuertit fundamētũ eoꝝ? Qui dice-
bãt deo. recede a nobis. ⁊ q̃si nihil possit facē
oĩpotēs. estimabãt eũ: cũ ille iplesset domos
eoꝝ bonis. Quoꝝ sententia procul sit a me.
Uidebũt iusti ⁊ letabũt̃: ⁊ innocens subsan-
nabit eos. Nonne succisa ē erectio eoꝝ: ⁊ re-
liq̃as eoꝝ deuoꝛauit ignis? Acq̃esce igit̃ ei:
⁊ habeto pacē: ⁊ p̱ hͦ habebis fructꝰ optios.
Suscipe ex oꝛe illiꝰ legē: ⁊ pone sermões eiꝰ i
coꝛde tuo. Si reuersus fueris ad oĩpotentē
edificaberis: ⁊ lõge facies iĩq̃tatē a tabnacu
lo tuo. Dabit ꝓ t̃ra silicē: ⁊ ꝓ silice toꝛrentes
aureos. Eritq; oĩpotens ꝯ hostes tuos: ⁊ ar
gētũ coaceruabit̃ tibi. Tũc sup̱ oĩpotentē de-
litijs afflues: ⁊ eleuabis ad deũ faciem tuã.
Rogabis eum: ⁊ exaudiet te. ⁊ vota tua red
des. Decernes rē ⁊ veniet tibi: ⁊ in vijs tuis
splēdebit lumē. Qui eni humiliatꝰ fuerit. erit
i gloꝛia: ⁊ q̃ iclinauerit oculos suos. ipse sal-
uabit̃. Saluabit̃ inocēs: saluabit̃ aũt mũdi-
cia manuũ suarũ. XXIII

Respõdēs aũt iob. ait: Nũc q̃q; i ama-
ritudine ē sermo meus: ⁊ manꝰ plage
mee aggrauata ē sup̱ gemitũ meum.
Quis mihi tribuat ut cognoscã ⁊ iueniã illũ
⁊ veniã vsq; ad soliũ eius? Ponam coꝛã eo
iudiciũ. ⁊ os meũ replebo increpationibus:
ut sciã ꝟba q̃ mihi respõdeat: ⁊ intelligã q̃d
loq̃t̃ mihi. Nolo multa foꝛtitudine ꝯtendat
mecũ: nec magnitudinis sue mole me p̃mat.
Proponat eq̃tatē ꝯ me: ⁊ p̱ueniet ad victo-
riã iudiciũ meũ. Si ad oꝛientē iero nõ appa-
ret: si ad occidētē nõ intelligã eũ. Si ad sini-
strã. q̃d agã? Nõ app̃hendã eũ. Si me vertã
ad dexterã. nõ videbo illũ. Ipse ꝟo scit viam
meã: ⁊ ꝓbabit me q̃si aurũ qd̃ p̱ ignē transit.
Uestigia eiꝰ secutꝰ ē pes meus: viã eiꝰ custo-
diui. ⁊ nõ declinaui ex ea. A mãdatꝭ labioꝝ
eiꝰ nõ recessi: ⁊ i sinu meo abscõdi ꝟba oꝛis
eius. Ipse eni solꝰ ē ⁊ nemo auertē põt cogi-
tationē eius: ⁊ aĩa eiꝰ qdcũq; voluit hͦ fecit.
Cũq; expleuerit in me voluntatē suã: ⁊ alia
multa similia p̃sto sũt ei. Et idcirco a facie eiꝰ
turbatꝰ sum: ⁊ ꝯsiderãs eũ. timoꝛe sollicitoꝛ.
Deꝰ molliuit coꝛ meũ: ⁊ oĩpotēs conturbauit
me. Non. n. perij ꝓpt̃ imminētes tenebras: nec
faciē meã operuit caligo. XXIIII

Ab oĩpotēte non sũt abscõdita t̃pa: q̃
aũt nouerũt eũ. igñrãt dies illiꝰ. Alij
termios trãstulerũt: diripuerũt gre-
ges. ⁊ pauerũt eos. Asinũ pupilloꝝ abege-
rũt: ⁊ abstulerũt pro pignoꝛe bouem vidue.
Subuerterũt paupeꝝ viã: ⁊ opp̃sserũt parit̃
mãsuetos t̃re. Alij q̃si onagri i deserto egre-
diũt̃ ad opꝰ suũ: vigilãtesq; ad p̃dã p̃parant
panē liberis. Agrũ nõ suũ demetũt: ⁊ vineã
eiꝰ quē vi opp̃sserũt vindemiant. Nudos di-
mittũt hoĩes indumēta tollētes: quibꝰ nõ ē
op̱imētũ i frigoꝛe. q̃s hymbres mõtiũ rigãt:
⁊ nõ hñtes velamē amplexãt̃ lapides. Uim
fecerũt dep̃dãtes pupillos: ⁊ vulgũ paupe-
rē spoliauerũt. Nudis ⁊ incedētibꝰ absq; ve-
stitu: ⁊ esurietibꝰ tulerũt spicas. Int̃ aceruos
eoꝝ meridiati sũt: q̃ calcatꝭ toꝛcularibꝰ sitiũt
De ciuitatibus fecerunt viros gemere: ⁊ aĩa
vulneratoꝝ clamauit: ⁊ deꝰ inultũ abire nõ

patiꝛ. Ipſi fuerũt rebelles lumini. Neſcierũt
vias eiꝰ: nec reuerſi ſũt ꝑ ſemitas illiꝰ. Ma
ne ꝓmo cõſurgit homicida: interficit egenũ ⁊
pauperẽ: ꝑ noctẽ ꝟo erit q̃ſi fur. Oculꝰ adul‑
teri obſeruat caliginẽ·dicẽs: non me videbit
oculus. ⁊ operiet vultũ ſuũ. Perfodit in tene‑
bris domos·ſicut ĩ die cõdixerãt ſibi. ⁊ igno‑
rauerũt lucẽ. Si ſubito apparuerit aurora ar
bitrãtꝛ vmbrã mortꝭ. ⁊ ſic ĩ tenebrꝭ q̃ſi in luce
ãbulant. Leuis ẽ ſuꝑ faciẽ aque. Maledicta
ſit ꝑs eiꝰ ĩ t̃ra·nec ãbulet ꝑ viã vinearũ. Ad
nimiũ calorẽ trãſiet ab aq̃s niuiũ. ⁊ vſq; ad
inferos pctm̃ illiꝰ. Obliuiſcatꝛ eiꝰ mĩa. Dul‑
cedo illiꝰ vermes. Nõ ſit ĩ recordatiõe·ſꝫ ꝯte‑
ratꝛ ſicut lignũ infructuoſũ. Pauit.n.ſterilẽ
⁊ que non parit. ⁊ vidue bene nõ fecit. Detra‑
xit fortes, ĩ fortitudine ſua. ⁊ cum ſteterit·nõ
credet vite ſue. Dedit ei deꝰ locũ penitentie. ⁊
ille abutitur eo ĩ ſuꝑbia. Oculi aũt eiꝰ ſũt in
vijs illiꝰ. Eleuati ſũt ad modicũ. ⁊ non ſubſi‑
ſtent. ⁊ humiliabuntꝛ ſicut oĩa ⁊ auferentꝛ. ⁊
ſicut ſũmitates ſpicaꝝ cõterentꝛ. Qꝫ ſi non eſt
ita·quis me põt arguere eſſe mentitũ. ⁊ pone‑
re ante deũ verba mea? XXV

Reſpõdẽs aũt baldath ſuites·dixit:
Ptãs ⁊ t̃ror apud eũ ẽ: q̃ facit ꝯcor
diã in ſublimibꝰ ſuis: Nũq̃d eſt nu‑
merꝰ militũ eiꝰ? Et ſuꝑ quẽ nõ ſurget lumen
illiꝰ? Nunq̃d iuſtificari põt hõ cõparatꝰ deo:
aut apparere mũdꝰ natꝰ de muliere? Ecce lu
na etiã nõ ſplendet. ⁊ ſtelle non ſunt mũde in
cõſpectu eiꝰ: quãto magis homo putredo. ⁊
filius hominis vermis? XXVI

Reſpondẽs aũt iob·dixit: Cuiꝰ adiu‑
tor es: nũq̃d imbecillis? Et ſuſtentas
brachiũ eiꝰ q̃ non ẽ fortꝭ? Cui dediſti
ꝯſiliũ? Forſitã illi q̃ nõ hꝫ ſapiam: ⁊ pruden‑
tiã tuã oſtẽdiſti plurimã? Quẽ docẽ volui‑
ſti? Nõne eũ q̃ fecit ſpiramẽtũ? Ecce gigan‑
tes gemũt ſub aq̃s. ⁊ q̃ habitãt cũ eis. Nudꝰ
ẽ iferꝰ corã illo. ⁊ nullũ ẽ opimẽtũ ꝑditioni.
Qui extendit aq̃lonẽ ſuꝑ vacuũ. ⁊ appendit
t̃rã ſuꝑ nihili. Qui ligat aq̃s in nubibꝰ ſuis:
ut nõ erũpãt pariter deorſũ. Qui tenet vultũ
ſolij ſui. ⁊ expandit ſuꝑ illud nebulam ſuam
Terminũ circũdedit aq̃s: vſq; dũ finiatꝛ lux
⁊ tenebre. Colũne celi cõtremiſcũt. ⁊ pauent
ad nutũ eiꝰ. In fortitudine illiꝰ repente ma‑
ria ꝯgregata ſũt. ⁊ prudẽtia eiꝰ ꝑcuſſit ſuper‑
bum. Spũs eiꝰ ornauit celos. ⁊ obſtetricãte
manu eiꝰ eductꝰ eſt coluber tortuoſus. Ecce
hꝫ ex ꝑte dicta ſũt viarũ eiꝰ. Et cũ vix paruã
ſtillã ſermõis eiꝰ audierimꝰ: q̃s poterit toni‑
truũ magnitudinis illius intueri? XXVII

Addidit q̃ꝫ iob aſſumens parabolam
ſuã. ⁊ dixit: Viuit deus q̃ abſtulit iu‑
diciũ meũ. ⁊ oĩpotẽs q̃ ad amaritu‑
dinẽ adduxit aĩam meã·q̃a donec ſuꝑeſt ha‑
litꝰ ĩ me. ⁊ ſpũs dei ĩ naribꝰ meis·nõ loquentꝛ
labia mea ĩiq̃tatẽ·nec lingua mea meditabitꝛ
mendaciũ. Abſit a me: ut iuſtos vos eſſe iu‑
dicẽ. Donec deficiã: nõ recedã ab innocentia
mea. Juſtificationẽ meã quã cepi tenere·nõ
deſerã. Neq;.n.reprehendit me cor meũ: in oĩ
vita mea. Sicut impiꝰ inimicꝰ meꝰ. ⁊ aduẽſa‑
rius meꝰ q̃ſi iniquꝰ. Que ẽ eni ſpes hypocrite
ſi auare rapiat. ⁊ non liberet deus aĩam eiꝰ?
Nũq̃d deꝰ audiet clamorẽ eiꝰ cũ venerit ſuꝑ
eũ ãguſtia? Aut poterit ĩ oĩpotẽte delectari:
⁊ inuocare deũ oĩ tpe? Docebo vos ꝑ manũ
dei q̃ oĩpotẽs habeat: nec abſcõdã. Ecce vos
oẽs noſtis. ⁊ q̃d ſine cã vana loq̃mini? Hec ẽ
ꝑs hoĩs ĩpij apud deũ. ⁊ hereditas violẽtoꝝ
quã ab omnipotẽte ſuſcipiẽt. Si multiplicati
fuerit filij eiꝰ ĩ gladio erũt. ⁊ nepotes eiꝰ non
ſaturabũtꝛ pane. Qui reliq̃ fuerint ex eo·ſepe‑
lientꝛ ĩ interitu. ⁊ vidue illiꝰ nõ plorabũt. Si
cõportauerit q̃ſi t̃ra argẽtũ. ⁊ ſicut lutũ ꝓpa‑
rauerit veſtimenta: ꝓparabit q̃dẽ·ſꝫ iuſtꝰ ve‑
ſtietꝛ illis. ⁊ argẽtũ innocẽs diuidet. Edifica‑
uit ſicut tinea domũ ſuã. ⁊ ſicut cuſtos fecit
vmbraculũ. Diues cũ dormierit·nihil ſecum
afferet: aperiet oculos ſuos. ⁊ nihil inueniet.
Apprehẽdet eũ q̃ſi aq̃ inopia: nocte oppmet
eũ tẽpeſtas. Tollet eũ ventꝰ vrẽs ⁊ auferet:
⁊ velut turbo rapiet eũ de loco ſuo. Et mit‑
tet ſuꝑ eũ. ⁊ non parcet: de manu eiꝰ fugiens
fugiet. Stringet ſuꝑ eũ manꝰ ſuas. ⁊ ſibilabit
ſuꝑ illũ intuens locũ eius. XXVIII

Habet argẽtũ venaꝝ ſuarũ ꝓncipia:
⁊ auro locꝰ ẽ in q̃ ꝯflatꝛ Ferrũ de t̃ra
tollitꝛ. ⁊ lapis ſolutꝰ calore ĩ es ꝟtitꝛ.
Tempꝰ poſuit tenebris ⁊ vniuerſoꝝ finẽ ipſe
ꝯſiderat. Lapidẽ q̃ꝫ caliginis ⁊ vmbrã mor‑
tis diuidit torrens a ꝑplo ꝑegrinãte: eos q̃s
oblitꝰ ẽ pes egẽtis hoĩs. ⁊ inuios. Terra de q̃
oriebatꝛ panis·ĩ loco ſuo igni ſubuerſa ẽ. Lo
cus ſapphyri lapides eius. ⁊ glebe illiꝰ auꝝ
Semitã ĩg̃rauit auis: nec intuitꝰ ẽ eã oculꝰ
vulturꝭ. Non calcauerũt eã filij inſtitoꝝ: nec
ꝑtrãſiuit ꝑ eam leena. Ad ſilicẽ extendit ma‑
nũ ſuã: ſubuertit a radicibꝰ montes. In petrꝭ
riuos excidit. ⁊ oẽ ꝓcioſũ vidit oculus eius.
Profũda q̃ꝫ fluuioꝝ ſcrutatꝰ ẽ. ⁊ abſcondita

ꝓduxit i lucē. Sapiā ṽo vbi iueniť: ⁊ q̄s est locus itelligētie? Nescit hō p̄ciū ei⁹: nec iuenit in t̄ra suauiť viuētiū. Abyssus dicit non est in me: ⁊ mare loqť nō est mecū. Nō dabiť aur̄ obriçū ꝓ ea: nec appendeť argētū i cōmutatione ei⁹. Nō ꝯfereť tinctis indie coloribus nec lapidi sardonico p̄ciosissimo vel sapphyro. Nō adeq̄biť ei aur̄ uel vitrū: nec cōmutabunť ꝓ ea vasa auri excelsa ⁊ eminentia: nō cōmemorabunť cōparatiōe ei⁹. Trabiť aūt sapia de occultis. Nō adeq̄biť ei topaçius de ethiopia: nec tincture mūdissime cōponeť. Unde ḡ sapia venit: ⁊ q̄s ē loc⁹ intelligētie? Abscōdita ē ab oculis oīuꝫ viuētium: volucres q̄ꝫ celi latet. Perditio ⁊ mors dixerūt: aurib⁹ nr̄is audiuim⁹ famā ei⁹. Deus intelligit viā eius: ⁊ ipse nouit locū illi⁹. Ipse eni fines mūdi intueť: ⁊ oīa q̄ sub celo sūt respicit. Qui fecit vētis pond⁹: ⁊ aq̄s appēdit i mensura. Qñ ponebat pluuijs legē: ⁊ viā ꝓcellis sonantib⁹: tūc vidit illā ⁊ enarrauit: ⁊ p̄parauit ⁊ iuestigauit. ⁊ dixit hoi. Ecce timor dn̄i ipsa est sapia: ⁊ recedē a malo intelligentia.

XXIX

Addidit q̄ꝫ iob assumens parabolam suā. ⁊ dixit: Quis mihi tribuat ut sim iuxta menses p̄stinos: s̄m dies q̄bus de⁹ custodiebat me? Qñ splēdebat lucerna ei⁹ sup caput meū: ⁊ ad lumen eius āmbulabā i tenebr̄. Sic fui i dieb⁹ adolescētie mee: qñ secreto de⁹ erat i tabernaculo meo. Qñ erat oīpotens mecum: ⁊ in circuitu meo pueri mei. Qñ lauabā pedes meos butyro: ⁊ petra fūdebat mihi riuos olei. Qñ ꝓcedebā ad portā ciuitat̄: ⁊ i platea parabāt cathedrā mihi. Uidebant me iuuenes ⁊ abscōdebanť: ⁊ senes assurgētes stabāt. Principes cessabāt loq̄: ⁊ digitum superponebāt ori suo. Uocē suā cohibebāt duces: ⁊ lingua eor̄ gutturi suo adherebat. Auris audiēs btificabat me: ⁊ oculus vidēs testimoniū reddebat mihi. eo q̄ liberassem pauperē vociferantē ⁊ pupillū cui nō erat adiutor. Bn̄dictio peritu ri sup me veniebat: ⁊ cor vidue cōsolat⁹ sum. Justicia indutus sum: ⁊ vestiui me sicut vestimēto ⁊ diademate iudicio meo. Oculus fui ceco: ⁊ pes claudo. Pater erā paupez: ⁊ cām quā nesciebā diligētissime inuestigabā. Conterebā molas iniq̄: ⁊ de dentib⁹ illi⁹ auferebā p̄dam. Dicebāq̄ꝫ: Jn nidulo meo moriar: ⁊ sicut palma multiplicabo dies. Radix mea apta ē sec⁹ aq̄s. ⁊ ros morabiť i messiōe mea. Gloria mea semp innouabiť: ⁊ arcus me⁹ in manu mea istaurabiť. Qui me audiebāt expectabāt sniam: ⁊ intenti tacebāt ad cōsiliū meū. Uerbis meis addere nihil audebant: ⁊ sup illos stillabat eloquiū meū. Expectabāt me sicut pluuiā: ⁊ os suū aperiebāt quasi ad hymbrē serotinū. Si qñ ridebā ad eos non credebāt: ⁊ lux vultus mei nō cadebat i t̄rā. Si voluissem ire ad eos: sedebā p̄m⁹. Cūq̄ꝫ sederem quasi rex circūstante exercitu: eram tū merentium consolator.

XXX

Nunc aūt deridēt me iuniores tēpore q̄rū nō dignabar p̄res ponē cū canibus greḡ mei. Quor̄ v̄tus manuū mihi erat ꝓ nihilo: ⁊ vita ipsa putabātur indigni. Egestate ⁊ fame steriles: qui rodebāt in solitudine squalētes calamitate ⁊ miseria. Et mādebāt herbas ⁊ arbor̄ cortices: ⁊ radix iuniperor̄ erat cib⁹ eor̄. Qui de ꝑuallib⁹ ista rapientes: cū singula repperissent ad ea cū clamore currebāt. Jn desert̄ hītabāt torrentiū: ⁊ i cauernis t̄re. uel sup glareā. Qui int̄ huiuscemodi letabanť: ⁊ esse sub sentib⁹ delitias cōputabāt. Filij stultor̄ ⁊ ig̃biliū: ⁊ i t̄ra penit⁹ nō parētes. Nūc aūt i eor̄ cāticū v̄sus sū: ⁊ fact⁹ sū eis in ꝓuerbiū. Ab hominanť me ⁊ longe fugiūt a me: ⁊ faciē meā cōspuere non vereť. Pharetrā.n. suā aperuit ⁊ afflixit me: ⁊ frenū posuit in os meū. Ad dexterā orient̄ calamitat̄ mee illico surrexerūt. Pedes meos subuerterūt: oppresserūt quasi fluctibus semitis suis. Dissipauerūt itinera mea insidiati sūt mihi ⁊ p̄ualuerūt: ⁊ nō fuit q̄ ferret auxiliū. Quasi rupto muro ⁊ aperta ianua irruerūt sup me: ⁊ ad meas miſias deuoluti sūt. Redact⁹ sū in nihilū. Abstulit q̄si vent⁹ desideriū meū: ⁊ velut nubes pertransijt salus mea. Nunc aūt in memetipso marcescit anima mea: ⁊ possident me dies afflictionis. Nocte os meū pforať dolorib⁹: ⁊ q̄ me comedūt nō dormiūt. Jn multitudine eor̄ consumiť vestimentū meū: ⁊ quasi capitio tunice succinxerūt me. Cōpat⁹ sum luto: ⁊ assimilatus sū fauille ⁊ cineri. Clamo ad te ⁊ nō exaudis me: sto ⁊ nō respicis me. Mutat⁹ es mihi in crudelē: ⁊ in duritia man⁹ tue aduersaris mihi. Eleuasti me: ⁊ quasi sup ventū ponēs elisisti me valide. Scio q̄a morti trades me: vbi ꝯstituta ē dom⁹ oī viuēti. Uerūtñ nō ad ꝯsūptionē eor̄ emittis manū tuā: ⁊ si corruerint ipse saluabis. Flebā quōdā sup eo q̄ afflictus erat: ⁊ cōpatiebať aīa mea pauperi. Expectabam bona. ⁊ venerunt mihi mala:

Deridēt me .p. [...] (marginal note)

t

p̄stolabar lucē. ⁊ eruperūt tenebre. Interiora
mea efferbuerūt absq̧ ulla requie. preuenerunt
me dies afflictiōis. Merēs icedebā: sine fu-
rore ꝯsurgēs. i turba clamabā. Frat̄ fui dra-
conū ⁊ sociꝰ strutionū. Cutis mea denigrata ē
sup me: ⁊ ossa mea aruerūt p̄ caumate. Uer-
sa est in luctū cithara mea: ⁊ organū meū in
vocem flentium.

XXXI

Pepigi fedus cū oculis meis: ut ne
cogitarē q̄dē de v̄gine. Quā. n. ꝑtem
hrēt in me deꝰ desup: ⁊ hereditatē oī-
potēs de excelsis? Nunq̄d nō ꝑditio ē iniq̄: ⁊
alienatio opantibꝰ iniusticiā? Nōne ipse con-
siderat vias meas: ⁊ cūctos gressꝰ meos di-
numerat? Si ābulaui i vanitate ⁊ festinauit
in dolo pes meꝰ: appēdat me i statera iusta:
⁊ sciat deus simplicitatē meā. Si declinauit
gressus meus de via: ⁊ si secutꝰ est oculꝰ meꝰ
cor meū: ⁊ si i manibꝰ meis adhesit macula:
serā ⁊ aliꝰ comedat: ⁊ ꝓgenies mea eradicet̄.
Si deceptum est cor meū sup muliere: ⁊ si ad
ostiū amici mei insidiatꝰ sum: scortū alteriꝰ
sit uxor mea. ⁊ sup illā incuruent̄ alij. Hoc. n.
nephas ē ⁊ iniq̄tas maxia: ignis usq̧ ad ꝑ-
ditionē deuorās: ⁊ oīa eradicās genimina.
Si ꝯtēpsi subire iudiciū cū s̄uo meo ⁊ āncilla
mea. cū disceptarēt adūsum me. Quid. n. fa-
ciā cū surrexerit ad iudicandū deꝰ: ⁊ cū q̄sie-
rit. q̄d rn̄debo illi? Nunq̄d nō in ūtro fecit me
q̄ ⁊ illū opatꝰ ē: ⁊ formauit me i vulua vnꝰ?
Si negaui q̄d volebāt paupibꝰ: ⁊ oculos vi-
due expectare feci. Si comedi buccellā meā
solus: ⁊ nō comedit pupillꝰ ex ea. Quia ab
infantia mea creuit mecū miseratio: ⁊ de ūtro
mrīs mee egressa est mecū. Si despexi preter-
eūtē eo q̄ nō habuerit idumētū: ⁊ absq̧ opi-
mēto pauperē. Si nō bn̄dixerūt mihi latera
eiꝰ: ⁊ de velleribꝰ ouiū meaꝝ calefactꝰ ē. Si
leuaui sup pupillum manū meā etiā cū vide-
rē me i porta supiorē: humerꝰ meus a iūctu-
ra sua cadat: ⁊ brachiū meū cū suis ossibus
ꝯfringat̄. Sp. n. q̄si tumētes sup me fluctꝰ ti-
mui deū: ⁊ pōdus eius ferre nō potui. Si pu-
taui aurū robur meū: ⁊ obrizo dixi fiducia
mea. Si letatꝰ sum sup multꝭ diuitijs meis: ⁊
q̄a plīma repperit manꝰ mea. Si vidi solē cū
fulgēt: ⁊ lunā incedētē clare. ⁊ letatū ē i ab-
scondito cor meū: ⁊ osculatus sū manū meā
ore meo. q̄ ē iniq̄tas maxia: ⁊ negatio ꝯ deū
altissimū. Si gauisus sum ad ruinā eius qui
me oderat: ⁊ exultaui q̄ inuenisset eū malū.
Nō eni dedi ad peccandū guttur meū: ut ex-
peterē maledicēs aīam eiꝰ. Si nō dixerūt viri
tabnaculi mei: q̄s det de carnibꝰ eiꝰ ut satu-
remur. Foris nō māsit ꝑegrinus: ostiū meū
viatori patuit. Si abscōdi q̄si hō pctm̄ meū:
⁊ celaui i sinu meo iniq̄tatē meā. Si expaui
ad multitudinē nimiā: ⁊ despectio ꝓpinquoꝝ
terruit me: ⁊ nō maḡ tacui. nec egressus sū
ostiū. Quis mihi tribuat auditorē ut deside-
riū meū audiat oīpotēs: ⁊ librū scribat ipse
q̄ iudicat: ut i humero meo portē illū: ⁊ cir-
cūdē illū q̄si coronā mihi? P singulos g̃dus
meos ꝓnunciabo illū: ⁊ q̄si p̄ncipi offerā eū.
Si aduersū me t̄ra mea clamat: ⁊ cum ipsa
sulci eiꝰ deflēt. Si fructꝰ eiꝰ comedi absq̧ pe-
cunia: ⁊ aīam agricolaꝝ eiꝰ afflixi: ꝓ frumē-
to oriat̄ mihi tribulus: ⁊ pro ordeo spina.

XXXII

Omiserūt aūt tres
viri isti rn̄dē iob: eo q̄ iustꝰ sibi vi-
deret̄. Et iratus indignatusq̧ ē heliu
filius barachel buzites de cognatione ram.
Iratus ē aūt adūsū iob. eo q̄ iustū se eē dice-
ret corā deo. Porro adūsum amicos eiꝰ indi-
gnatus ē. eo q̄ nō iuenissent rn̄sionē rōnabi-
lem: ſ tm̄modo ꝯdemnassent iob. Igit̄ heliu
expectauit iob loquētē: eo q̄ seniores essent
q̄ loq̄bant̄. Cū aūt vidisset q̄ tres rn̄dere nō
potuissent: iratus ē vehement̄. Rn̄dēsq̧ heliu
filiꝰ barachel buzites. dixit: Junior sū tpe:
vos aūt antiq̄ores. Idcirco demisso capite
veritꝰ sū vobis idicare meā sniam. Sperabā
n. q̄ etas ꝓlixior loq̄ret̄: ⁊ ānoꝝ multitudo
doceret sapiam. Sꝫ ut video spūs ē i hoībꝰ: ⁊
inspiratio oīpotentꝭ dat intelligentiā. Nō sūt
lōgeui sapiētes: nec senes intelligūt iudiciū.
Ideo dicā. audite me: ostēdā vobis etiā ego
meā sapiam. Expectaui. n. s̄mones ūros: au-
diui prudētiā ūram. Donec disceptaremi ser-
monibꝰ ūris: ⁊ donec putabā vos aliq̄d dicē
ꝯsiderabā. Sꝫ ut video. nō ē q̄ possit arguere
iob: ⁊ rn̄dē ex vobis s̄mōibꝰ eiꝰ. Ne forte di-
catis inuenimꝰ sapiam: deus ꝓiecit eū nō hō.
Nihil locutꝰ ē mihi: ⁊ ego nō s̄m sermones
ūros rn̄debo illi. Extimuerunt. nec rn̄derunt
vltra: abstuleruntq̧ a se eloquiū. Qm̄ igit̄
expectaui. ⁊ nō sūt locuti: steterūt. nec respon-
derūt vltra: rn̄debo ⁊ ego ꝑtem meā: ⁊ ōndā
sciam meā. Plenꝰ sū. n. s̄mōibꝰ: ⁊ coartat me
spūs vteri mei. En vent̄ meꝰ q̄si mustū absq̧
spiraculo: q̄d lagūculas nouas dirūpit. Lo-
quar. ⁊ respirabo paululū: aperiā labia mea
⁊ rn̄debo. Non accipiā ꝑsonā viri: ⁊ deū hoī
nō eq̄bo. Nescio. n. q̄diu subsistam: ⁊ si post

modicũ tollat me factoꝛ meus. XXXIII

AUdi igiť iob eloq̃a mea: ⁊ oẽs ſmones meos auſculta. Ecce aperui os meũ: loquať lingua mea in faucib⁹ meis. Simplici coꝛde meo ſermones mei: ⁊ ſniam labia mea purã loqueñť. Spũs dei fecit me: ⁊ ſpiraculũ oĩpotentꝭ viuificauit me. Si potes rñde mihi: ⁊ aduſus faciẽ meã cõſiſte. Ecce ⁊ me ſicut ⁊ te fecit deus: ⁊ de eodẽ luto ego q̊ꝫ foꝛmatus ſum. Veruntñ miraculum meũ nõ te ťreat: ⁊ eloquentia mea nõ ſit tibi ḡuis. Dixiſti ḡ i aurib⁹ meis: ⁊ vocẽ verboꝝ tuoꝝ audiui. Mũdus ſũ ego ⁊ abſq; delicto: imaculat⁹. ⁊ nõ ẽ iniq̇tas i me. Quia q̃relas in me reꝑperit: iõ arbitrat⁹ ẽ me inimicũ ſibi. Poſuit in neruo pedes meos: cuſtodiuit oẽs ſemitas meas. Hoc ẽ ḡ in q̃ nõ es iuſtificat⁹. Rñdebo tibi: q̇a maioꝛ ſit deus hoĩe. Aduerſus eũ ꝯtẽdis: qꝑ nõ ad oĩa ꝟba rñderit tibi. Semel loq̇ť de⁹: ⁊ ſecundo idipſũ nõ repetit. Per ſomniũ i viſione nocturna: q̃n irruit ſopoꝛ ſup hoĩes. ⁊ doꝛmiũt i lectulo. Tũc aperit aures viroꝝ ⁊ erudiẽs eos inſtruit diſciplina: ut auertat hoĩem ab his q̄ fecit. ⁊ liberet eũ de ſupbia: eruẽs aĩam ei⁹ a coꝛruptiõe ⁊ vitã illi⁹ ut nõ trãſeat in gladiũ. Increpat q̊ꝫ ꝑ doloꝛẽ in lectulo: ⁊ oĩa oſſa ei⁹ marceſcẽ facit. Abbominabilis ei fit i vita ſua panis: ⁊ aĩe illi⁹ cib⁹ añ deſiderabilis. Tabeſcet caro eius: ⁊ oſſa q̄ tecta fuerãt nudabũť. Appropinq̄bit coꝛruptiõi aĩa ei⁹: ⁊ vita illius moꝛtiferꝭ. Si fuerit ꝓ eo ãgel⁹ loquẽs vn⁹ de milib⁹ ut annũciet hoĩs eq̇tatẽ: miſerebiť ei⁹. ⁊ dicet: Libera eũ: ut nõ deſcẽdat i coꝛruptionem. Inueni in q̃ ei ꝓpitier. Cõſũpta eſt caro ei⁹ a ſuppliciꝭs: reuertať ad dies adoleſcẽtie ſue. Depcabiť deũ ⁊ placabilis ei erit: ⁊ videbit faciẽ ei⁹ in iubilo: ⁊ reddet hoĩ iuſticiã ſuã. Reſpiciet hoĩes. ⁊ dicet: Peccaui ⁊ vere deliq̇: ⁊ ut erã dign⁹ nõ recepi. Liƀauit aĩam ſuã ne ꝑgẽt in interitũ: ſ; viuẽs lucẽ videret. Ecce h̄ oĩa opať de⁹ trib⁹ vicib⁹ ꝑ ſingulos: ut reuocet aĩas eoꝝ a coꝛruptiõe: ⁊ illumĩet luce viuentiũ. Attẽde iob ⁊ audi me: ⁊ tace dũ ego loq̇r. Si autẽ habes q̇d loq̇ris rñde mihi. Loq̇re. Volo. n. te appare iuſtũ. Q̇ð ſi nõ habes audi me: tace ⁊ docebo te ſapiam.

XXXIIII

PRonuncians itaq; heliu etiã h̄ locut⁹ ẽ. Audite ſapientes verba mea: ⁊ eruditi auſcultate me. Auris. n. ꝟba ꝓbat: ⁊ guttur eſcas guſtu diiudicat. Iudiciũ eligam⁹ nobis: ⁊ inť nos videam⁹ q̇d ſit meli⁹. Quia dixit iob iuſt⁹ ſũ: ⁊ de⁹ ſubuertit iudiciũ meũ. In iudicando. n. me mendaciũ ẽ: violenta ſagitta mea abſq; vllo pcõ. Quis eſt vir ut eſt iob qui bibit ſubſannationẽ q̃ſi aquã: q̇ ḡdiť cũ opantib⁹ iniquitatẽ: ⁊ ãbulat cũ viꝛꝭ ĩpiꝭs? Dixit eni. Nõ placebit vir deo: etiã ſi cucurrerit cũ eo. Iõ viri coꝛdati audite me. Abſit a deo ĩpietas: ⁊ ab oĩpotẽte iniq̇tas. Op⁹. n. hoĩs reddet ei: ⁊ iuꝫ vias ſinguloꝝ reſtituet eis. Vere. n. de⁹ nõ ꝯdẽnabit fruſtra: nec oĩpotens ſubuertet iudiciũ. Quẽ cõſtituit aliũ ſup ťrã: aut quẽ poſuit ſup oꝛbẽ quẽ fabꝛicat⁹ ẽ? Si direxerit ad eũ coꝛ ſuũ: ſpm̃ illius ⁊ flatũ ad ſe trahet. Deficiet oĩs caro ſimul: ⁊ hõ in cinerẽ reuerteť. Si habes ḡ itellectũ audi q̇ð diciť: ⁊ auſculta vocẽ eloquiꝭ mei. Nunq̇d q̇ non amat iudiciũ ſanari põt? Et quõ tu eũ q̇ iuſtus eſt in tantũ ꝯdẽnas? Qui diᷓ regi apoſtata: qui vocat duces ĩpios. Qui nõ accipit perſonas pꝛincipũ: nec cog̊uit tyrannũ cũ diſceptaret ꝯ pauperẽ. Op⁹. n. manuũ ei⁹ ſunt vniuerſi. Subito moꝛienť: ⁊ i media nocte turbabũť ꝑpl̃i. ⁊ ꝑtrãſibũt: ⁊ auferẽt violẽtũ abſq; manu. Oculi. n. ei⁹ ſup vias hoĩuꝫ: ⁊ oẽs greſſus eoꝝ ꝯſiderat. Nõ ſũt tenebꝛe: ⁊ nõ eſt vmbꝛa moꝛtꝭ: ut abſcondãť ibi q̇ opanť iniquitatẽ: Neq;. n. vltra in hoĩs ꝑtãte eſt: ut veniat ad deũ i iudiciũ. Cõteret multos ĩnumerabiles: ⁊ ſtare faciet alios ꝓ eis. Nouit. n. opa eoꝝ: ⁊ idcirco iducet noctẽ. ⁊ ꝯtereť. Quaſi ĩpios ꝑcuſſit eos i loco videntiũ. Qui q̄ſi de induſtria receſſerũt ab eo: ⁊ oẽs vias ei⁹ intelligẽ noluerunt: ut ꝑuenire facerẽt ad eũ clamoꝛem egeni: ⁊ audiret vocẽ paupeꝝ. Ipſo eni cõcedente pacẽ: q̇s eſt q̇ ꝯdẽnet? Ex q̃ abſcõderit vultũ: q̇s ẽ q̇ ꝯtempleť eũ? Et ſup gentes: ⁊ ſup oẽs hoĩes. Qui regnare facit hoĩem hypocritã: ꝓpter pctã ꝑpl̃i. Quia ḡ ego locut⁹ ſũ ad deũ: te q̊ꝫ non ꝓhibeo. Si erraui tu doce me. Si iniq̇tatẽ locut⁹ ſũ vltra nõ addã. Nũq̇d a te de⁹ expetit eã: q̇a diſplicuit tibi? Tu. n. cepiſti loq̇. ⁊ nõ ego. Qꝫ ſi quid noſti meli⁹ loquere? Viri intelligẽtes loquanť mihi: ⁊ vir ſapiẽs audiat me. Iob aũt ſtulte locut⁹ ẽ: ⁊ verba illius nõ ſonãt diſciplinã. Pr̃ mi: ꝓbeť iob vſq; ad finẽ. Ne deſinas ab hoĩe iniq̇tatis: q̇ addidit ſup pctã ſua blaſfemiã. Inť nos interi ꝯſtringať: ⁊ tunc ad iudiciũ ꝓuocet ſermonib⁹ ſuis deũ.

XXXV

TOxiť heliu h̄ rurſũ locut⁹ ẽ. Nũq̇d equa videtur tibi tua cogitatio ut diceres

iustior deo sum? Dixisti enim. Nō tibi placet
qd̓ rectū est: uel q̇d tibi ꝓderit· si ego pecca-
uero? Itaqꝫ ego rn̄debo ſmonibꝰ tuis. ⁊ ami-
cis tuis tecū. Suspice celū ⁊ ituē: ⁊ ꝯtēplare
ethera ꝙ altior te sit. Si peccaueꝛ: q̇d ei no-
cebis? Et si multiplicate fuerit iīq̇tates tue:
q̇d facies ꝯ eū? Porro si iuste egeris: q̇d do-
nabis ei: aut q̇d de manu tua accipiet? Hoī
qui silis tui ē nocebit ipietas tua: ⁊ filiū hoīs
adiuuabit iusticia tua. Propter multitudinē
calūniatorū clamabūt: ⁊ eiulabūt ꝓpt̄ vīm
brachij tyrannoꝝ. Et nō dixit vbi est deꝰ qui
fecit me: q̇ dedit carmina i nocte. Qui docet
nos sup iumēta t̄re: ⁊ sup volucres celi eru-
dit nos. Ibi clamabūt: ⁊ nō exaudiet ꝓpter
supbiā maloꝝ. Non ḡ frustra audiet deus: ⁊
oīpotēs causas singuloꝝ intuebit̄. Etiā cū di-
xeris· nō ꝯsiderat: iudicare corā illo: ⁊ expe-
cta eū. Nunc.n. nō infert furorē suū· nec vl-
ciscit̄ scelꝰ valde. Ergo iob frustra apit os
suū: ⁊ absqꝫ scia ṽba multiplicat XXXVI

Addens q̊ꝫ heliu h̄ locutꝰ ē. Sustine
me paululū: ⁊ idicabo tibi. Adhuc
n. habeo qd̓ ꝓ deo loq̄r. Repetā scien-
tiam meā a p̄ncipio: ⁊ opatorē meū ꝓbabo
iustū. Vere.n. absqꝫ mēdacio ſmones mei: ⁊
perfecta scia ꝓbabit̄ tibi. Deus potentes non
abijcit cū ⁊ ipse sit potēs· s̄ nō saluat impios:
⁊ iudiciū pauperibꝰ tribuit. Nō auferet a iu-
sto oculos suos: ⁊ reges i solio collocat i ppe-
tuū. ⁊ illic erigunt̄. Et si fuerint in cathenis ⁊
vinciant̄ funibꝰ pauptatis: idicabit eis opa
eorū ⁊ scelera coꝝ: q̇a violēti fuerūt. Reue-
labit q̊ꝫ aurē coꝝ ut corripiat: ⁊ loquet̄ ut re-
uertāt̄ ab iīq̇tate. Si audierit ⁊ obſuauerit:
cōplebūt dies suos i bono. ⁊ ānos suos i glīa
Si aūt nō audierint: trāsibūt p gladiū. ⁊ cō-
sūmēt̄ i stulticia. Simulatores ⁊ callidi ꝓuo-
cāt irā dei: neqꝫ clamabūt cū vincti fuerint.
Moriet̄ in tēpestate aīa coꝝ: ⁊ vita coꝝ int̄
effeminatos. Eripiet de āgustia sua pauperē
⁊ reuelabit i tribulatiōe aurē eiꝰ. Igit̄ salua-
bit te de ore āgusto latissime: ⁊ nō hn̄te fun-
damētū subt̄ se. Reqes aūt mēse tue erit ple-
na pinguedine. Cā tua q̄si impij iudicata ē:
cām iudiciūqꝫ recipies. Nō te ḡ superet ira
ut aliquē opprimas: nec multitudo donorū
inclinet te. Depone magnitudinem tuā absqꝫ
tribulatiōe: ⁊ oēs robustos fortitudine. Ne
ꝓtrahas noctē: ut ascēdāt ppl̄i ꝓ eis. Caue
ne declines ad iniq̇tatē. Hāc.n. cepisti seq̇ pꝰ
miseriā. Ecce deus excelsus i fortitudine sua
⁊ nullꝰ ei silis in legislatoribꝰ. Quis poterit
scrutari vias eiꝰ: aut q̇s audet ei dicē· opatꝰ
es iniq̇tatē? Memēto qd̓ igres opꝰ eiꝰ: de q̇
cecinerūt viri. Oēs hoīes vidēt eū: vnusq̇sqꝫ
ituet̄ ꝓcul. Ecce deꝰ magnꝰ vincēs sciam no-
strā. Numerꝰ annoꝝ eius iestimabilis. Qui
aufert stillas pluuie: ⁊ effundit hymbres ad
instar gurgitū: qui de nubibꝰ fluūt: q̇ p̄te-
xunt cūcta desup. Si voluerit extendē nubes
q̄si tentoriū suū: ⁊ fulgurare lumine suo de-
sup: cardines q̊ꝫ marꝭ opiet. Per h̄.n. iudicat
ppl̄os: ⁊ dat escas multꝭ mortalibꝰ. In māibꝰ
abscōdit lucē: ⁊ p̄cipit ei ut rursus adueni-
at. Annūciat de ea amico suo ꝙ possessio eiꝰ
sit: ⁊ ad eā possit ascendere. XXXVII

Super h̄ expauit cor meū: ⁊ emotum
est de loco suo. Audiet auditionē in
t̄rore vocꝭ eiꝰ: ⁊ sonū de ore illiꝰ pro-
cedentē. Subt̄ oēs celos ipse ꝯsiderat: ⁊ lumē
illius sup t̄mios t̄re. Pꝰ eū rugiet sonitꝰ: to-
nabit voce magnitudinis sue: ⁊ nō iuestiga-
bitur cū audita fuerit vox eius. Tonabit deꝰ
in voce sua mirabilit̄: q̇ facit magna ⁊ iscru-
tabilia. Qui p̄cipit niui ut descendat in t̄rā:
⁊ hyemis pluuijs ⁊ hymbri fortitudinis sue.
Qui i manu oīuꝫ hoīuꝫ signat: ut nouerint
singuli opa sua. Ingrediet̄ bestia latibulum
suū: ⁊ in antro suo morabit̄. Ab interioribꝰ
egrediet̄ tēpestas: ⁊ ab arcturo frigꝰ: flante
deo ꝯcrescit gelu: ⁊ rursū latissime fundunt̄
aq̄. Frumentū desiderat nubes: ⁊ nubes spar-
gūt lumē suū. Que lustrāt cūcta p circuitum
q̊cūqꝫ eas volūtas gubernantꝭ duxerit ad oē
qd̓ p̄cepit illis sup faciē orbis t̄raꝝ: siue i vna
tribu: siue in t̄ra sua· siue in q̊cūqꝫ loco mīe
sue eas iusserit iueniri. Ausculta h̄ iob: sta ⁊
cōsidera mirabilia dei. Nūq̇d scis qn̄ p̄cepit
deus pluuijs: ut ostenderet lucē nubiū eiꝰ?
Nūq̇d nosti semitas nubiū magnas: ⁊ per-
fectas scias? Nōne vestimēta tua calida sūt
cū ꝑflata fuerit t̄ra austro? Tu forsitā cū eo
fabricatus es celos: q̇ solidissimi q̄si ere fusi
sūt. Ostēde nobis q̇d dicamꝰ illi. Nos q̇ppe
iuoluimur tenebꝛ. Quis narrabit ei q̄ loq̄r?
Etiā si locutꝰ fuerit· hō deuorabit̄: at nūc nō
vidēt lucē. Subito aer coget̄ i nubes: ⁊ ven-
tus trāsiēs fugabit eas. Ab aq̄lone auꝝ ve-
nit: ⁊ a deo formidolosa laudatio. Digne eū
inuenire nō possumꝰ. Magnus fortitudine ⁊
iudicio ⁊ iusticia: ⁊ enarrari nō pōt. Iō time-
būt eū viri: ⁊ nō audebūt cōtēplari oēs qui
sibi vident̄ esse sapientes. XXXVIII

Respondens aūt dñs iob de turbine.
dixit: Quis ē iste iuoluēs sniās ser-
monib⁹ imperitis? Accinge sicut vir
lūbos tuos: interrogabo te. ⁊ rñde mihi. Ubi
eras qñ ponebā fundamēta t̄re? Indica mihi
si habes intelligentiā Quis posuit mensuras
ei⁹ si nosti: uel q̇s tetēdit sup̱ eā lineā? Sup̱
q̄ bases illi⁹ solidate sūt? Aut q̇s demisit la-
pidē āgularē ei⁹ cū me laudarēt simul astra
matutina: ⁊ iubilarēt oēs filij dei? Quis cō-
clusit ostijs mare qñ erumpebat q̄si de vulua
ꝓcedēs: cū ponerē nubē vestimentū ei⁹: ⁊ ca-
ligine illud q̄si pānis infātie obuoluerē? Cir-
cūdedi illud terminis meis: ⁊ posui vectem ⁊
ostia. ⁊ dixi: Usq̧ huc venies: ⁊ nō ꝓcedes
āpli⁹: ⁊ hīc ꝯfringes tumētes fluct⁹ tuos. Nū-
q̇d p⁹ ortū tuū p̄cepisti diluculo: ⁊ ostendi-
sti aurore locū suū. Nūq̇d tenuisti ꝯcutiēs ex-
trema t̄re: ⁊ excussisti ipios ex ea? Restituet
ut lutum signaculū: ⁊ stabit sicut vestimētū.
Auferet ab ipijs lux sua: ⁊ brachiū excelsū
ꝯfringet. Nūq̇d ingressus es ꝓfundū marꝭ: ⁊
i nouissimis abyssi deambulasti? Nūq̇d ap̱te
sunt tibi porte mortꝭ: ⁊ ostia tenebrosa vidi-
sti? Nūq̇d ꝯsiderasti latitudinē t̄re? Indica
mihi si nosti oia in q̄ via lux habitet: ⁊ tene-
brarū q̇s loc⁹ sit: ut ducas vnūq̇d̄q̧ ad ter-
minos suos: ⁊ intelligas semitas dom⁹ ei⁹.
Sciebas tūc ꝙ nasciturꝰ eēs: ⁊ numerꝝ dierꝝ
tuorꝝ noueras? Nūq̇d igressus es thesauros
niuis. aut thesauros grandinis aspexisti: q̄
p̄paraui in tēpus hostis. in diē pugne ⁊ belli?
Per quā viā spargit̄ lux: diuidit̄ estus sup̱
terram? Quis dedit vehemētissimo hymbri
cursū: ⁊ viā sonantꝭ tonitrui: ut plueret sup̱
t̄rā absq̧ hoīe i deserto vbi nullus mortaliū
cōmorat̄ ut ipleret iuiā ⁊ desolatā: ⁊ ꝓduce-
ret herbas virētes? Quis est pluuie pr̄: uel
q̇s genuit stillas roris? De cui⁹ vtero egres-
sa ē glaties: ⁊ gelu de celo q̇s genuit? In si-
militudinē lapidis aq̄ durātur: ⁊ sup̱ficies
abyssi cōstringit̄. Nūq̇d ꝯiungē valebis mi-
cātes stellas pliades: aut gyrū arcturi poteris
dissipare? Nūq̇d ꝓducis luciferꝝ in tp̄e suo: ⁊
vesperū sup̱ fines t̄re ꝯsurgē facis? Nunquid
nosti ordinē celi: ⁊ pones rationē ei⁹ in t̄ra?
Nūq̇d eleuabis i nebula vocē tuā: ⁊ impet⁹
aq̄rꝝ operiet te? Nūq̇d mittes fulgura. ⁊ ibūt:
⁊ reuertētia dicēt tibi. adsum⁹? Quis posuit
in viscerib⁹ hoīs sapiam: uel q̇s dedit gallo
intelligētiā? Quis enarrabit celorꝝ rationē:
⁊ ꝯcentū celi q̇s dormire faciet? Qñ fūdabat̄
puluis i t̄ra: ⁊ glebe cōpingebant̄? Nūq̇d ca-
pies leene p̄dā: ⁊ aiam catulorꝝ ei⁹ iplebis:
qñ cubāt i antris. ⁊ i specub⁹ insidiāt̄? Quis
preparat coruo escā suā: qñ pulli ei⁹ clamāt
ad deum vagientes eo ꝙ nō habeant cibos?

XXXIX

Nūq̇d nosti tēp⁹ part⁹
ibicū in petris: uel parturientes cer-
uas obseruasti? Dinumerasti mēses
ꝯceptus earꝝ: ⁊ scisti tēp⁹ part⁹ earꝝ? Incur-
uant̄ ad fetū ⁊ pariūt: ⁊ rugit⁹ emittūt. Se-
parant̄ filij earꝝ. ⁊ pergūt ad pastū: egrediūt̄
⁊ nō reuertent̄ ad eas. Quis dimisit onagrū
liberꝝ: ⁊ vincula ei⁹ q̇s soluit? Cui dedi i soli-
tudine domū: ⁊ tabnacula ei⁹ i t̄ra salsuginis.
Contēnit multitudinē ciuitatꝭ: clamorē ex-
actorꝭ nō audit. Circūspicit montes pascue
sue: ⁊ virentia queq̧ p̱quirit. Nunq̇d volet
rhinoceros s̄uire tibi: aut morabit̄ ad p̄sepe
tuū? Nūq̇d alligabis rhinocerota ad arādū
loro tuo: aut ꝯfringet glebas valliū p⁹ te?
Nūq̇d fiduciā habebis i magna fortitudine
eius: ⁊ derelinq̇s ei labores tuos? Nūq̇d cre-
des illi qm̄ semētē reddat tibi: ⁊ areā tuā cō-
greget? Penna strutionis silis ē p̄enis hero-
dij ⁊ accipitrꝭ. Qñ derelinq̇t oua sua i t̄ra: tu
forsitan in puluē calefacies ea? Obliuiscit̄ ꝙ
pes ꝯculcet ea: aut bestia agri ꝯterat. Durat̄
ad filios suos q̄si nō sint sui: frustra labora-
uit nullo timore cogēte. Priuauit. n. eā deus
sapiētia: nec dedit illi intelligentiā. Cū tēp⁹
fuerit i altū alas erigit: deridet equū ⁊ ascē-
sorē ei⁹. Nunq̇d p̄bebis eq̄ fortitudinē: aut
circūdabis collo ei⁹ hinnitū? Nūq̇d suscitab̄
eū q̄si locustas? Gloria nariū eius t̄ror: t̄rā
vngula fodit. Exultat audacter: in occursū
p̱git armatis. Contemnit pauorē: nec cedit
gladio. Sup̱ ipsū sonabit pharetra: vibra-
bit hasta ⁊ clype⁹. Feruens ⁊ fremens sorbet
t̄rā: nec reputat tube sonare clangorē. Ubi
audierit buccinā. dic̄ vah: ꝓcul odorat̄ bel-
lum. exhortationē ducū. ⁊ vlulatū exercitus.
Nūq̇d p̱ sapiam tuā plumescit accipiter: ex-
pandēs alas suas ad austrū? Nūq̇d ad p̄ce-
ptū tuū eleuabit̄ aq̇la: ⁊ in arduis ponet ni-
dū suū? In petris manet: i p̄ruptꝭ silicib⁹ cō-
morat̄: atq̧ iaccessis rupib⁹. Inde ꝯtēplat̄
escā: ⁊ de lōge oculi ei⁹ ꝓspiciūt. Pulli eius
lambūt sanguinē: ⁊ vbicūq̧ cadauer fuerit.
stati adest. Et adiecit dñs: ⁊ locut⁹ ē ad iob
Nūq̇d q̇ ꝯtēdit cū deo: tā facile cōquiescit?
Utiq̧ q̇ arguit deū: debet ⁊ rñdē ei. Rñdēs
aūt iob dño. dixit: Qui leuiter locutus sum:

h. est ibex quadrupes. auis ibis. in-
midus ibis.

a rinos quod est naris. et cero cornu.
i. unicornis. vel monoceros.

rn̄dere q̇d possum? Manū meā ponā supꝑ os
meū. Unū locutꝰ sum: qḋ vtinā nō dixissem.
⁊ alterū quibꝰ vltra nō addam. XL

Respondens aūt dn̄s iob de turbine.
dixit: Accinge sicut vir lūbos tuos:
interrogabo te ⁊ indica mihi. Nunq̇d
irritū facies iudiciū meū: ⁊ ꝯdemnabis me
ut iustificeris? Et si habes brachiū sicut deꝰ
⁊ voce simili tonas: circūda tibi decorem ⁊
in sublime erigē: ⁊ esto gloriosus. ⁊ speciosis
induere vestibꝰ. Dispge supbos i furore tuo:
⁊ cōfunde eos. ⁊ respiciēs oēm arrogantē hu-
milia. Respice cūctos supbos ⁊ ꝯfunde eos:
⁊ ꝯtere ipios i loco suo. Abscōde eos in pul-
uere simul: ⁊ facies eoꝝ demerge in foueā. ⁊
ego cōfitebor ꝙ saluare te possit dextera tua.
Ecce behemoth quē feci tecum: fenū q̄si bos
comedet. Fortitudo eiꝰ i lūbis eius: ⁊ ꝟtus
illiꝰ i vmbilico vētris eiꝰ. Stringit caudā suā
q̄si cedrū: nerui testiculoꝝ eius ꝑplexi sunt.
Ossa eiꝰ velut fistule eris: cartilago illiꝰ q̄si
lamine ferree. Ipse ē ꝑncipiū viarū dei. Qui
fecit eum. applicabit gladiū eiꝰ: huic mōtes
herbas ferūt. Oēs bestie agri ludēt ibi: sub
vmbra dormit i secreto calami in loc̄ humen-
tibꝰ. Protegūt vmbre vmbrā eiꝰ: circunda-
bunt eū salices torrentꝭ. Ecce absorbebit flu-
uiū. ⁊ nō mirabiꝫ: ⁊ habet fiduciā ꝙ influat
iordanis i os eiꝰ. In oculis eiꝰ q̄si hamo ca-
piet eū: ⁊ in sudibꝰ ꝑforabit nares eius. An
extrahē poteris leuiathan hamo: ⁊ fune ligab
linguā eiꝰ? Nūq̇d pones circulū in naribꝰ eiꝰ:
/i. hamo
aut armilla ꝑforabis maxillā eius? Nunq̇d
multiplicabit ad te ꝑces: aut loq̄ꝫ tibi mol-
lia? Nūq̇d feriet tecū pactū: ⁊ accipies eum
ꝫuū sempitnū? Nūq̇d illūdes ei q̄si aui: aut
ligabis eū ācillis tuis? Cōcidēt eū amici: di-
uidēt illū negociatores. Nūq̇d iplebis sage-
nas pelle eiꝰ: ⁊ gurgustiū pisciū capite illiꝰ?
Pones supꝑ eū manū tuā. Memēto belli: nec
vltra addas loq̇. Ecce spes eiꝰ frustrabiꝫ eū:
⁊ videntibꝰ cunctis ꝑcipitabiꝫ. XLI

Non q̄si crudelis suscitabo eū. Quis
n. resistere pōt vultui meo: ⁊ q̇s ante
dedit mihi ut reddam ei? Oia q̄ sub
celo sūt. mea sūt. Nō parcā ei ꝟbis potētibꝰ:
⁊ ad dep̄candū cōpositꝭ. Quis reuelabit faciē
indumēti eiꝰ: ⁊ i mediū oris eiꝰ q̇s intrabit?
Portas vultꝰ eiꝰ q̇s aperiet? Per gyꝝ dentiū
eiꝰ formido: corpꝰ illiꝰ q̄si scuta fusilia. com-
pactū squamis se ꝑmētibꝰ. Una vni ꝯiūgiꝫ: ⁊
ne spiraculū q̇dē incedit ꝑ eas. Una alti ad-
herebit: ⁊ tenētes se nequaq̄ sepabūꝫ. Ster-
nutatio eiꝰ splēdor ignis: ⁊ oculi eiꝰ ut pal-
pebre diluculi. De ore eius lāpades ꝓcedūt
sicut tede ignis accēse: de naribꝰ eius ꝓcedit
fumꝰ. sicut olle succēse atq̧ feruentꝭ. Halitus
eius prunas ardē facit: ⁊ flāma de ore eius
egrediꝫ. In collo eiꝰ morabiꝫ fortitudo: ⁊ fa-
ciē eiꝰ ꝑcedit egestas. Mēbra carniū eiꝰ co-
herētia sibi. Mittet ꝯ eū fulmia: ⁊ ad locū
aliū nō ferenꝫ. Cor eiꝰ indurabiꝫ tāq̄ lapis:
⁊ stringeꝫ q̄si malleatoꝝ incus. Cū sublatus
fuerit. timebūt angeli: ⁊ ꝫriti purgabunꝫ. Cū
apprehēderit eū gladiꝰ: subsistere nō poterit
neq̧ hasta neq̧ torax. Reputabit. n. q̄si pa-
leas ferrū: ⁊ q̄si lignū putridū es. Nō fuga-
bit eū vir sagittariꝰ: in stipulā versi sūt ei la-
pides funde. Quasi stipulā estimabit malle-
um: ⁊ deridebit vibrātē hastā. Sub ipso erūt
radij solis: ⁊ sternet sibi aurū q̄si lutū. Ferue-
scē faciet q̄si ollā ꝓfundū mariꝫ: ⁊ ponet q̄si cū
vnguēta bulliūt. Pꝰ eū lucebit semita: esti-
mabit abyssū q̄si senescentē. Nō ē supꝑ t̄rā po-
testas q̄ cōpareꝫ ei: q̇ factꝰ ē ut nullū timēt.
Oē sublime videt: ipse est rex supꝑ vniuersos
filios superbie. XLII

Respondens aūt iob dn̄o. dixit: Scio
quia oia potes: ⁊ nulla te latet cogi-
tatio. Quis est iste qui celat cōsiliū
absq̧ scia? Iō insipienꝫ locutꝰ sū: ⁊ q̄ vltra
modū excedūt sciam meā. Audi ⁊ ego loq̄r:
interrogabo te. ⁊ rn̄de mihi. Auditu auris au-
diui te: nūc aūt oculꝰ meꝰ videt te. Idcirco
ipse me rep̄hendo: ⁊ ago pniam in fauilla ⁊
cinere. Postq̄ aūt locutꝰ ē dn̄s ꝟbaꝫ ad iob
dixit ad eliphaz themaniten. Iratus ē furor
meꝰ i te ⁊ i duos amicos tuos: qm̄ nō estis
locuti corā me rectū sicut seruꝰ meꝰ iob. Su-
mite ḡ vobis septē tauros ⁊ septē arietes: ⁊
ite ad seruū meū iob: ⁊ offerte holocaustū ꝓ
vobis. Iob aūt seruꝰ meꝰ orabit ꝓ vob. Faciē
eiꝰ suscipiā: ut nō vobis imputetur stulticia.
Neq̧. n. locuti estis corā me rectū: sicut ꝫuꝰ
meꝰ iob. Abierunt ḡ eliphaz themanites ⁊
baldath suites ⁊ sophar naamathites: ⁊ fe-
cerūt sicut locutꝰ fuerat dn̄s ad eos: ⁊ susce-
pit dn̄s faciē iob. Dn̄s q̧ ꝯūsus ē ad pniam
iob: cum oraret ille ꝓ amic̄ suis. Et addidit
dn̄s oia q̄cūq̧ fuerāt iob duplicia. Uenerūt
aūt ad eū oēs frēs sui ⁊ vniuerse sorores sue
⁊ cūcti q̇ nouerāt eū ꝑus: ⁊ comederunt cū
eo panē i domo eiꝰ. Et mouerūt supꝑ eum ca-
put: ⁊ ꝯsolati sūt eū supꝑ oi malo qḋ itulerat

dn̄s sup eū. et dederūt ei vnusq̄sq̄ ouē vnā et inaurē aureā vnā. Dn̄s aūt bn̄dixit nouissimis iob magis q̄ pncipio ei⁹. Et facta sūt ei q̄tuordeci milia ouiū. et sex milia camelorū et mille iuga boum. et mille asine. et fuerunt ei septē filij et tres filie. Et vocauit nomen vni⁹ diē. et nomen secūde cassiā. et nomen t̄tie cornustibij. Nō sūt aūt iuente mulieres specioē sicut filie iob in vniuersa t̄ra. Deditq̄ eis pat̄ suus h̄editatē int̄ frēs eaꝝ. Vixit āt iob p⁹ flagella h̄. cētū q̄dragita ānis et vidit filios suos et filios filioꝝ suoꝝ vsq̄ ad q̄rtam generationē. et mortu⁹ est senex et plen⁹ dieꝝ.

Explicit liber iob. Incipit ꝓlogus bti hieronymi p̄sbyteri in Psalteriū.

Psalteriū rome dudū positus emendarā. et iux̄ septuaginta intp̄retes. licʒ cursim: mag̃ tamē ex parte correxeram. Q̄d q̄a rursū videtis o paula et eustochiū scriptorū vitio deprauatū. plusq̄ antiquū errorē q̄ nouā emēdationē valere: me cogit̄ ut veluti q̄dā nouali. scissū iam aruū exerceā. et obliq̄s sulc̄s renascētes spinas eradicē. equū eē dicētes. ut q̄d crebro male pululat: crebri⁹ succidat̄. Vn̄ ꝯsueta p̄fatiōe cōmoneo. tā vos q̄b⁹ forte labor iste desudat. q̄ eos q̄ exemplaria istiusmodi h̄re voluerit: ut q̄ diligent̄ emendaui. cū cura et diligētia trāscribant̄. Notet sibi vnusq̄sq̄ uel iacentē lineā. uel radiantia signa. id est obelos. uel astericos. et vbicūq̄ viderit v̄gulā p̄cedētem: ab ea vsq̄ ad duo pūcta q̄ ip̄ressimus. sciat in septuagita translatoribus pl⁹ h̄ri: vbi autē p̄sp̄exerit stelle similitudinē: de hebreis voluminib⁹ additum nouerit eque vsq̄ ad duo pūcta. iuxta theodotionis dūtaxat editionē: qui simplicitate sermōis a septuagita interp̄retib⁹ nō discordat. Hec ḡ et vob et studioso cuiq̄ fecisse me sciēs: nō ābigo m̄ltos fore. q̄ uel iuidia uel supcilio malint ꝯtēnē videri p̄clara q̄ discē. et de turbulēto mag̃ riuo q̄ de purissimo fōte potare.

Explicit prologus. Incipit liber hymnoꝝ uel soliloquioꝝ. ps̄ I

Beat⁹ vir qui nō abijt i ꝯsilio ipioꝝ. et in via pctōꝝ nō stetit: et in cathedra pestilētie non sedit. Sed in lege domini voluntas eius: et in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tanq̄ lignum q̄d plantatū ē secus decursus aq̄rū: q̄d fructū suū dabit i tēpore suo. Et foliū ei⁹ nō defluet: et oīa q̄cūq̄ faciet ꝓsperabūt̄. Non sic ipij non sic: s̄ tanq̄ puluis quē ꝓijcit vēt⁹ a facie t̄re. Ideo nō resurgunt ipij i iudicio: neq̄ pctōres in ꝯsilio iustoꝝ. Q̄m nouit dn̄s viam iustoꝝ: et iter impioꝝ peribit.

ps̄ dd̄ II

Quare fremuerūt gentes: et ꝑpli meditati sūt inania. Astiterūt reges terre et pncipes ꝯuenerūt i vnū: aduersus dn̄m et aduersus xp̄m eius. Dirūpam⁹ vincula eoꝝ: et ꝓijciam⁹ a nob iugū ipsoꝝ. Qui h̄itat in celis irridebit eos: et dn̄s subsannabit eos. Tūc loq̄t̄ ad eos i ira sua: et in furore suo ꝯturbabit eos. Ego āt ꝯstitut⁹ sū rex ab eo sup syon montē sc̄m ei⁹: p̄dicās p̄ceptū eius. Dn̄s dixit ad me filius me⁹ es: tu ego hodie genui te. Postula a me et dabo tibi gētes h̄editatē tuā: et possessionē tuā t̄minos t̄re. Reges eos in v̄ga ferrea: et tāq̄ vas figuli ꝯfriges eos. Et nūc reges intelligite: erudimini q̄ iudicat̄ t̄rā. Seruite dn̄o in timore: et exultate ei cū tremore. Apph̄edite disciplinā: ne q̄n irascat̄ dn̄s et peatis de via iusta. Cū exarserit i breui ira eius: bti oēs q̄ ꝯfidūt in eo.

ps̄ dd̄ cū fugeret a facie absalon filij sui. III

Domine q̄d multiplicati sūt q̄ tribulāt me: multi insurgūt aduersū me. Multi dicūt aīe mee: non ē sal⁹ ipsi in deo eius. Tu aūt dn̄e susceptor meus es: gloria mea et exaltās caput meū. Voce mea ad dn̄m clamaui: et exaudiuit me de monte sc̄o suo. Ego dormiui et soporat⁹ sū: et exurrexi q̄a dn̄s suscepit me. Non timebo milia ꝑpl̄i circūdanti̇ me: exurge dn̄e saluū me fac de⁹ meus. Q̄m tu pcussisti oēs aduersantes mihi sine cā: dentes pctōꝝ cōtriuisti. Dn̄i est sal⁹: et sup ꝑpl̄m tuū bn̄dictio tua. Victori in psalmis canticū dd̄. IIII

Cum inuocarē exaudiuit me de⁹ iusticie mee: in tribulatione dilatasti mihi. Miserē mei: et exaudi orōnem meā. Filij hoīuʒ vsq̄q̄ graui corde: ut q̄d diligit̄ vanitatē et querit̄ mēdaciū? Scitote q̄m mirificauit dn̄s sc̄m suum: dn̄s exaudiet me cū clamauero ad eū. Irascimi et nolite peccare: q̄ dicit̄ i cordib⁹ v̄ris. in cubilib⁹ v̄ris cōpūgimi. Sacrificate sacrificiū iusticie et sp̄ate in dn̄o: multi dicūt q̄s ōndit nobis bona.

Signatũ ē sup̱ nos lumē vultꝰ tui dñe: dedi- sti leticiā i corde meo. A fructu frumēti vini ⁊ olei sui: multiplicati sũt. In pace i idipsũ: dormiā ⁊ reqescā. Q̄m tu dñe singulariť in spe: ꝯstituisti me. Ad victoriā sup̱ nehilotb- Psalmus dd. V

VErba mea aurib' ꝑcipe dñe: intellige clamorē meũ. Intēde voci orõnis mee: rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. Q̄m ad te orabo dñe: mane exaudies vocē meā. Mane astabo tibi ⁊ videbo: q̄m nõ deꝰ volēs iniquitatē tu es. Neq̧ habitabit iuxta te malignꝰ: neq̧ ꝑmanebũt iniusti añ oculos tuos. Odisti oēs q̄ opanť iniqtatē: ꝑdes oēs q̄ loquunť mēdaciũ. Viꝝ sanguinũ ⁊ dolosũ abhoīabiť dñs: ego aũt i multitudine mīe tue. Introibo i domũ tuā: adorabo ad tēplũ scm̄ tuũ i timore tuo. Dñe deduc me in iusti- cia tua: ꝓpter inimicos meos dirige i ꝯspe- ctu tuo viā meā. Q̄m nõ ē in ore eoꝝ ṽitas: cor eoꝝ vanũ ē. Sepulchrũ patēs est guttur eoꝝ: linguis suis dolose agebāt. iudica illos deꝰ. Decidāt a cogitationibꝰ suis: ẜm multi- tudinē ipietatũ eoꝝ expelle eos: q̄m irritaue- rũt te dñe. Et letenť oēs q̄ sperāt i te: in etnũ exultabũt ⁊ hītabis i eis. Et gloriabunť i te oēs q̄ diligũt nomē tuũ: q̄m tu bñdices iu- sto. Dñe: ut scuto bone voluntatis tue coro- nasti nos. Victori in psalmis sup̱ octauā Psalmus dd. VI

DOmine ne in furore tuo arguas me: neq̧ in ira tua cor- ripias me. Miserere mei dñe q̄m in- firmꝰ sũ: sana me dñe q̄m cõturbata sũt ossa mea. Et aīa mea turbata ē valde: ẜ tu dñe vsq̧ q̄? Cõuertē dñe ⁊ eripe aīam meā: saluũ me fac ꝓpť mīam tuā. Q̄m nõ ē in morte q̄ memor sit tui: i inferno aũt q̄s ꝯfitebiť tibi? Laboraui i gemitu meo: lauabo ꝑ singulas noctes lectum meũ: lachrymis meis stratũ meũ rigabo. Turbatꝰ est a furore oculꝰ meꝰ: iueteraui inť oēs iimicos meos. Discedite a me oēs q̄ opami iiqtatē: q̄m exaudiuit dñs vocē fletus mei. Exaudiuit dñs dep̄cationē meā: dñs orõnē meā suscepit. Erubescant ⁊ ꝯturbenť vehementť oēs inimici mei: ꝯũtanť ⁊ erubescāt valde velociť. Pro ignorātia dauid qui cecinit dño sup̱ ṽba ethiopis filij Iemini Psalmus VII

DOmine deꝰ meꝰ in te sp̄aui: saluũ me fac ex oībus ꝑsequētibꝰ me ⁊ liba me. Ne qñ rapiat ut leo aīam meā: dum nõ ē q̄ redimat neq̧ q̄ saluũ faciat. Dñe deꝰ meꝰ si feci istud: si ē iniqtas i manibꝰ meis. Si reddidi retribuētibꝰ mihi mala: decidā merito ab inimicis meis i anis. Persequať inimicꝰ aīam meā ⁊ cõp̄hēdat: ⁊ ꝯculcet i tra vitā meā: ⁊ gliā₃ meā i puluerē deducat. Exurge dñe in ira tua: ⁊ exaltare in finibꝰ inimicoꝝ meoꝝ. Et exurge dñe deꝰ meꝰ i p̄cepto qd̄ mā- dasti: ⁊ synagoga p̄ploꝝ circundabit te. Et ꝓpť hāc in altũ regredē: dñs iudicat p̄plos. Iudica me dñe ẜm iusticiā meā: ⁊ ẜm inocē- tiā meā sup̱ me. Cõsũmeť neqtia pctõꝝ: ⁊ di- riges iustũ scrutās corda ⁊ renes deꝰ. Iustũ adiutoriũ meũ a dño: q̄ saluos facit rectos corde. Deus iudex iustꝰ fortꝭ ⁊ patiēs: nũqd irasciť ꝑ singulos dies. Nisi conuersi fueritis gladiũ suũ vibrabit: arcũ suũ tetēdit ⁊ pa- rauit illũ. Et i eo parauit vasa mortꝭ: sagit- tas suas ardētibꝰ effecit. Ecce parturit iiu- sticiā: ꝯcepit dolorē ⁊ pepit iiqtatē. Lacũ ape- ruit ⁊ effodit eũ: ⁊ icidit i foueā quā fecit. Cõ- uerteť dolor eiꝰ i caput eiꝰ: ⁊ i ṽticē ipsiꝰ iniq- tas eiꝰ descēdet. Cõfitebor dño ẜm iusticiam eius: ⁊ psallā noī dñi altissimi. Ad victo- riam sup̱ grutith Psalmus dd. VIII

DOmine deꝰ nr̄: q̄ admirabile ē no- men tuũ i vniuersa tra. Q̄m eleuata est magnificentia tua: sup̱ celos. Ex ore infantiũ ⁊ lactētiũ ꝑfecisti laudē ꝓpť ini- micos tuos: ut destruas inimicũ ⁊ vltorem. Q̄m videbo celos tuos opa digitoꝝ tuoꝝ: lunā ⁊ stellas q̄ tu fũdasti. Quid ē hō q̄ me- mor es eiꝰ: aut filiꝰ hoīs q̄m visitas eũ? Mi- nuisti eũ paulominꝰ ab angelis: glīa ⁊ hono- re coronasti eũ ⁊ ꝯstituisti eũ sup̱ opa manuũ tuaꝝ. Oīa subiecisti sub pedibus eius: oues ⁊ boues vniuersas. insup̱ ⁊ pecora cāpi. Vo- lucres celi ⁊ pisces marꝭ: q̄ ꝑambulāt semi- tas marꝭ. Dñe dñs nr̄: q̄ admirabile ē nomē tuũ in vniuersa terra. In finē ꝓ occultis. Psalmus dd. IX

COnfitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo oīa mira- bilia tua. Letabor ⁊ exultabo in te: psallā noī tuo altissime. In ꝯuertēdo iimicũ meũ retrorsũ: infirmabũť ⁊ ꝑibũt a facie tua. Q̄m fecisti iudicium meũ ⁊ cām meā: sedisti sup̱ thronũ q̄ iudicas iusticiā. Increpasti gē- tes ⁊ perijt ipiꝰ: nomē eoꝝ delesti i etnũ. ⁊ in seculũ seculi. Inimici defecerũt framee i finē: ⁊ ciuitates eoꝝ destruxisti. Perijt memoria eoꝝ cũ sonitu: ⁊ dñs i eternũ ꝑmanet. Para- uit in iudicio thronũ suũ: ⁊ ipse iudicabit or- bem tre i eqtate: iudicabit p̄plos in iusticia. Et factus est dñs refugiũ paupi: adiutor in

opportunitatibꝰ i tribulatiõe. Et sperẽt i te q̇
nouerũt nomen tuũ: qm̃ nõ dereliq̃sti q̄ren-
tes te dñe. Psallite dño q̇ h̃itat i syon: ãnũ-
ciate int̃ gẽtes studia eiꝰ. Qm̃ requirẽs san-
guinẽ eoꝝ recordatꝰ ẽ: nõ ẽ oblitꝰ clamorẽ
pauperũ. Miserẽ mei dñe: vide humilitatẽ
meã de ĩimic̄ meis. Qui exaltas me de portꝪ
mortꝪ: ut ãnũciẽ oẽs laudatiões tuas i portꝪ
filie syon. Exultabo i salutari tuo: infixe sũt
gẽtes i ĩteritu quẽ fecerũt. In laq̄o isto quẽ
abscõderũt: cõprehẽsus ẽ pes eoꝝ. Cognoscet̃
dñs iudicia faciẽs: i opibꝰ manuũ suaꝝ cõ-
ꝓhẽsus ẽ pctõr. Cõuertãt̃ pctõres i ĩfernũ:
oẽs gẽtes q̄ obliuiscũt̃ deũ. Qm̃ nõ in finẽ
obliuio erit paupꝫis: patientia paupeꝝ non
ꝑibit i finẽ. Exurge dñe nõ confortet̃ hõ: iu-
dicent̃ gẽtes in cõspectu tuo. Cõstitue dñe le-
gislatorẽ sup eos: ut sciãt gentes qm̃ hoies
sũt. Ut q̇d dñe recessisti lõge: despic̄ i oppor-
tunitatibꝰ in tribulatiõe. Dũ supbit impius
icendit̃ paup: cõprehẽdũt̃ in ꝯsilijs q̇bꝰ cogi-
tant. Qm̃ laudat̃ pctõr in desiderijs aie sue:
⁊ iniquus bñdicit̃. Exacerbauit dñm pctõr:
ꝫm multitudinẽ ire sue nõ q̄ret. Nõ est deus
i ꝯspectu eius: inquinate sũt vie illiꝰ in oi tpe.
Auferũt̃ iudicia tua a facie eiꝰ: oiũꝫ ĩimicoꝝ
suoꝝ dñabit̃. Dixit. n. in corde suo: nõ moue-
bor a gnãtione in gnãtionẽ sine malo. Cuiꝰ
maledictiõe os plenũ ẽ ⁊ amaritudine ⁊ do-
lo: sub lingua eiꝰ labor ⁊ dolor. Sedet in insi-
dijs cũ diuitibꝰ i occultis: ut interficiat inocen-
tẽ. Oculi eiꝰ i pauperẽ respiciũt: insidiat̃ in
abscõdito q̄si leo in spelunca sua. Insidiat̃ ut
rapiat pauperẽ: rape paupꝫẽ dum attrahit
eũ. In laq̄o suo humiliabit eũ: inclinabit se ⁊
cadet cum dñatus fuerit pauperũ. Dixit. n. i
corde suo oblitꝰ ẽ deꝰ: auertit faciẽ suam ne
videat in finẽ. Exurge dñe deus ⁊ exaltetur
manꝰ tua: ne obliuiscaris paupeꝝ. Propt̃ q̇d
irritauit ipius deũ? dixit. n. i corde suo non
req̇ret. Uides qm̃ tu laborẽ ⁊ dolorẽ ꝯside-
ras: ut tradas eos in manꝰ tuas. Tibi dereli-
ctus ẽ paup: orphano tu eris adiutor. Cõte-
re brachiũ pctõris ⁊ maligni: q̄ret̃ pctm̃ il-
lius ⁊ nõ iueniet̃. Dñs regnabit i etnũ ⁊ i se-
culũ seculi: ꝑibitis gẽtes de t̃ra illiꝰ. Deside-
riũ paupeꝝ exaudiuit dñs: ꝑparationẽ cor-
dis eoꝝ audiuit auris tua. Iudicare pupillo ⁊
humili: ut nõ apponat vltra magnificare se
hõ sup terrã. Uictori ps dauid. X

IN dño ꝯfido quõ dicitis aie mee: trans-
migra in montẽ sicut passer. Qm̃ ecce
peccatores intenderũt arcũ: parauerunt sa-
gittas suas i pharetra ut sagittent i obscuro
rectos corde. Qm̃ quẽ ꝑfecisti destruxerunt:
iustus aũt q̇d fecit? Dñs i tẽplo scõ suo: dñs
i celo sedes eiꝰ. Oculi eiꝰ i pauperẽ respiciũt:
palpebre eiꝰ int̃rogãt filios hoiuꝫ. Dñs int̃-
rogat iustũ ⁊ ipiũ: q̇ aũt diligit iniq̄tatẽ odit
aiam suã. Pluet sup pctõres laq̄os: ignis ⁊
sulphur ⁊ spũs ꝓcellaꝝ ps calicis eoꝝ. Qm̃
iustꝰ dñs ⁊ iusticias dilexit: eq̄tatẽ vidit vul-
tus eiꝰ. Ad victoriã sup octauã cãticũ dd.

SAluũ me fac dñe qm̃ defecit san- XI
ctꝰ: qm̃ diminute sũt ỽitates a filijs
hoiuꝫ. Uana locuti sũt vnusq̄sqꝫ ad
ꝓximũ suũ: labia dolosa i corde ⁊ corde lo-
cuti sũt. Dispdat dñs vniuersa labia dolosa:
⁊ linguã magniloquã. Qui dixerũt: linguã
nr̃am magnificabimus: labia nr̃a a nobis
sũt: q̇s nr̃ dñs ẽ? Propter miseriã iopũ ⁊ ge-
mitũ paupeꝝ: nũc exurgã dic̃ dñs. Ponã in
salutari: fiducialit̃ agã i eo. Eloq̇a dñi elo-
q̇a casta: argentũ igne examinatũ: ꝓbatum
t̃re purgatũ septupliũ. Tu dñe ꝫuabis nos ⁊
custodies nos: a gnãtiõe hac i etnũ. In cir-
cuitu ipij ãbulant: ꝫm altitudinẽ tuã multi-
plicasti filios hoiuꝫ. Uictori ps dd XII

USquequo dñe obliuisceris me in finẽ:
vsqꝫ q̄ auertis faciẽ tuã a me? Q̄diu
ponã ꝯsilia i aia mea: dolorẽ in cor-
de meo ꝑ diẽ? Usqꝫ q̄ exaltabit̃ ĩimicus meꝰ
sup me? respice ⁊ exaudi me dñe deus meus.
Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiã
i morte: neq̄n dicat inimicꝰ meꝰ ꝑualui ad-
uersꝰ eũ. Qui tribulãt me exultabũt si motꝰ
fuero: ego aũt in m̃ia tua speraui. Exultabit
cor meũ in salutari tuo: cantabo dño q̇ bo-
na tribuit mihi: ⁊ psallam noi dñi altissimi.
Ad victoriam ps dauid XIII

DIxit insipiẽs in corde suo: nõ est deꝰ.
Corrupti sũt ⁊ abhominabiles facti
sũt in studijs suis: nõ est q̇ faciat bo-
nũ non est vsqꝫ ad vnũ. Dñs de celo ꝓspexit
sup filios hoiuꝫ: ut videat si ẽ intelligẽs aut
req̇rens deũ. Oẽs declinauerũt sil̃ inutiles fa-
cti sũt: nõ ẽ q̇ faciat bonũ nõ ẽ vsqꝫ ad vnũ.
Sepulchꝝ patẽs ẽ guttur eoꝝ: linguis suis
dolose agebãt: venenũ aspidũ sub labijs eoꝝ
Quoꝝ os maledictiõe ⁊ amaritudine plenũ
est: veloces pedes eoꝝ ad effũdẽdũ sanguinẽ
Cõtritio ⁊ ifelicitas i vijs eoꝝ: ⁊ viã pac̄ nõ
cognouerũt: nõ ẽ timor dei añ oculos eoꝝ.
Nõne cognoscent oẽs q̇ opant̃ iniq̄tatẽ: qui

frameā tuā .i. aīaȝ meā q̄ est framea tua quā v'b' tua
assūpsit: ut p eā tāq̄ p spatā reg iniq̄tis debellet.

deuorāt plebē meā sicut escā panis? Dn̄m nō
inuocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi
nō erat timor. Qm̄ dn̄s in gnātione iusta ē:
cōsiliū inopis ꝯfudistis. qm̄ dn̄s spes eiꝰ est.
Quis dabit ex syon salutare isrl'? cū auerterit
dn̄s captiuitatē plebis sue exultabit iacob ⁊
letabit' isrl'. ps dd̄ XIIII

Domine q̄s hitabit i tabnaculo tuo
aut q̄s requiescet in monte scō tuo?
Qui ingredit' sine macula: ⁊ opat'
iusticiā. Qui loq̄t' ꝟitatē i corde suo: qui nō
egit dolū i lingua sua. Nec fecit proximo suo
malū: ⁊ opprobriū nō accepit aduersus ꝓxi-
mos suos. Ad nihilū deductꝰ ē in conspectu
eius malignꝰ: timētes aūt dn̄m glorificat.
Qui iurat ꝓximo suo ⁊ nō decipit: qui pecu-
niā suā nō dedit ad vsurā: ⁊ munera super
innocentē nō accepit. Qui facit h̄: nō moue-
bit' in etn̄ū. Humilis ⁊ simplicis dd̄ ps XV

Conserua me dn̄e qm̄ spaui in te: di-
xi dn̄o deꝰ meus es tu: qm̄ bonorum
meoꝝ nō eges. Scis q̄ sūt in t̄ra eiꝰ:
mirificauit oēs volūtates meas i eis. Mul-
tiplicate sūt infirmitates eoꝝ: postea accele-
rauerūt. Nō ꝯgregabo conuenticula eoꝝ de
sanguinibꝰ: nec memor ero nominū eoꝝ per
labia mea. Dn̄s ps h̄editatꝫ mee ⁊ calicis mei:
tu es q̄ restitues h̄editatē meā mihi. Funes
ceciderūt mihi in p̄claris: eteni h̄editas mea
p̄clara ē mihi. Bn̄dicam dn̄m qui tribuit m̄
intellectū: insup ⁊ vsq̄ ad noctē increpuerūt
me renes mei. Prouidebā dn̄m in conspectu
meo semp: qm̄ a dextris ē mihi ne cōmouear.
Propt' h̄ letatū ē cor meū ⁊ exultauit lingua
mea: insup ⁊ caro mea requiescet i spe. Qm̄
nō derelinques aīam meam in inferno: nec
dabis scm̄ tuū vidē corruptionē. Notas m̄
fecisti vias vite: adimplebis me leticia cū vul-
tu tuo: delectatiōes i dextera tua vsq̄ i finē.
Oratio dd̄. XVI

Exaudi dn̄e iusticiā meā: intende de-
p̄catiōnē meā. Auribus pcipe ora-
tionē meā: non in labijs dolosis. De
vultu tuo iudiciū meū ꝓdeat: oculi tui vi-
deant eq̄tatem. Probasti cor meū ⁊ visitasti
nocte: igne me examinasti ⁊ nō est iuenta i
me iniq̄tas. Ut nō loquat' os meū opa hoīuȝ:
ꝓpter ꝟba labioꝝ tuorū ego custodiui vias
duras. Perfice gressus meos in semitꝫ tuis:
ut nō moueant' vestigia mea. Ego clamaui
q̄m exaudisti me deꝰ: inclina aurē tuā mihi
⁊ exaudi ꝟba mea. Mirifica m̄ias tuas: q̄
saluos facis spantes i te. A resistētibꝰ dextere
tue custodi me: ut pupillā oculi. Sub vm-
bra alarū tuaꝝ ꝓtege me: a facie ipioꝝ q̄ me
afflixerūt. Inimici mei aīam meā circūdede-
rūt: adipem suū ꝯcluserūt: os eoꝝ locutū est
supbiā. Proijciētes me nūc circūdederūt me:
oculos suos statuerūt declinare in t̄rā. Sus-
ceperūt me sicut leo paratus ad p̄dā: ⁊ sicut
catulꝰ leōis hitās i abditꝫ. Exurge dn̄e p̄ue-
ni eū ⁊ supplāta eū: eripe aīam meā ab ipio:
frameā tuā ab inimicis manꝰ tue. Dn̄e a paucis
de t̄ra diuide eos i vita eoꝝ: ⁊ de abscōditis
tuis adipletꝰ ē vent' eoꝝ. Saturati sūt filijs:
⁊ dimiserūt reliq̄as suas paruulis suis. Ego
aūt i iusticia apparebo ꝯspectui tuo: satiabor
cū apparuerit gl'ia tua. Ad victoriā p̄uo
dn̄i dd̄ q̄ locutꝰ ē ꝟba cātici huiꝰ in die qua
eripuit eū dn̄s de manu oīuȝ inimicoꝝ eiꝰ. ⁊
de manu saul. ⁊ dixit. XVII

Diligam te dn̄e fortitudo mea: dn̄s
firmamentū meū ⁊ refugium meū ⁊
liberator meꝰ. Deꝰ meꝰ adiutor meꝰ:
⁊ spabo in eū. Protector meꝰ ⁊ cornu salutis
mee: ⁊ susceptor meꝰ. Laudans iuocabo do-
minū: ⁊ ab inimicis meis saluꝰ ero. Circūde-
derūt me dolores mortꝫ: ⁊ torrētes iniq̄tatꝫ
ꝯturbauerūt me. Dolores inferi circundede-
rūt me: p̄occupauerūt me laq̄i mortꝫ. In tri-
bulatione mea iuocaui dn̄m: ⁊ ad deū meū
clamaui. Et exaudiuit de tēplo scō tuo vocē
meā: ⁊ clamor meꝰ in ꝯspectu eiꝰ introiuit in
aures eiꝰ. Cōmota ē ⁊ ꝯtremuit t̄ra: fūda-
mēta mōtiū ꝯturbata sūt ⁊ cōmota sūt: qm̄
iratꝰ ē eis. Ascēdit fumꝰ i ira eiꝰ: ⁊ ignis a
facie eiꝰ exarsit: carbones succēsi sūt ab eo.
Inclinauit celos ⁊ descēdit: ⁊ caligo sub pe-
dibus eiꝰ. Et ascēdit sup cherubin ⁊ volauit:
volauit sup pēnas ventorum. Et posuit tene-
bras latibulū suū. in circuitu eiꝰ tabnaculū
eiꝰ: tenebrosa aq̄ i nubibꝰ aeris. Pre fulgo-
re i ꝯspectu eiꝰ nubes trāsierūt: grādo ⁊ car-
bones ignis. Et intonuit de celo dn̄s: ⁊ altis-
simꝰ dedit vocē suā: grādo ⁊ carbones ignis.
Et misit sagittas suas ⁊ dissipauit eos: ful-
gura multiplicauit ⁊ ꝯturbauit eos. Et ap-
paruerūt fontes aq̄ꝝ: ⁊ reuelata sūt fūda-
mēta orbis t̄raꝝ. Ab icrepatiōe tua dn̄e: ab
inspiratione spūs ire tue. Misit de sūmo ⁊ ac-
cepit me: ⁊ assūpsit me de aq̄s multꝭ. Eripu-
it me de inimicis meis fortissimis ⁊ ab his q̄
oderunt me: qm̄ confortati sunt super me.
Preuenerūt me in die afflictiōis mee: ⁊ factꝰ

ē dn̄s ꝓtector meꝰ. Eduxit me ī latitudinē: saluū me fecit qm̄ voluit me. Et retribuet m̄ dn̄s ꝑm iusticiā meā: ⁊ ꝑm puritatē manuū meaꝝ retribuet m̄. Quia custodiui vias dn̄i nec ipie gessi a deo meo. Qm̄ oīa iudicia eiꝰ in cōspectu meo: ⁊ iusticias eius nō repuli a me. Et ero īmaculatus cum eo: ⁊ obseruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi dn̄s ꝑm iusticiā meam: ⁊ scđm puritatē manuū mearū in cōspectu oculoꝝ eiꝰ. Cū scō sanctꝰ eris: ⁊ cū viro innocēte īnocēs eris. Et cum electo electus eris: ⁊ cū ꝑuerso ꝑuerteꝛ. Qm̄ tu ꝑplm̄ hūilē saluū facies: ⁊ oculos supboꝝ humiliabis. Qm̄ tu illuminas lucernā meā dn̄e: deꝰ meꝰ illumina tenebras meas. Qm̄ in te eripiar a tēptatiōe: ⁊ ī deo meo trāsgrediar murū. Deꝰ meꝰ īpolluta via eiꝰ: eloquia dn̄i igne examinata: ꝓtector ē oīuꝫ sꝑantiū in se. Qm̄ q̇s deꝰ ꝑter dn̄m: aut q̇s deꝰ ꝑter deū nr̄m. Deꝰ q̇ p̄cinxit me ꝟtute: ⁊ posuit immaculatā viā meā. Qui ꝑfecit pedes meos tanꝗ̄ ceruoꝝ: ⁊ sup excelsa statuēs me. Qui docet manꝰ meas ad p̄liū: ⁊ posuisti ut arcū ereū brachia mea. Et dedisti mihi ꝓtectionē salutꝭ tue: ⁊ dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me ī finē: ⁊ disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gressus meos subtus me: ⁊ non sunt infirmata vestigia mea. Persequar iīmicos meos ⁊ cōprehēdā illos: ⁊ nō ꝯuertar donec deficiāt. Cōfrigā illos nec poterūt stare: cadēt subtus pedes meos. Et p̄cinxisti me ꝟtute ad bellum: ⁊ supplantasti insurgētes ī me subtꝰ me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsū: ⁊ odientes me disperdidisti. Clamauerūt nec erat q̇ saluos faceret ad dn̄m: nec exaudiuit eos. Et cōminuam eos ut puluerē an̄ faciē vēti: ut lutū plateaꝝ delebo eos. Eripies me de ꝯdictiōibꝰ ꝑpl̄i: constitues me in caput gētiū. Populꝰ quē nō cognoui seruiuit mihi: in auditu auꝛ obediuit mihi. Filij alieni mētiti sūt mihi: filij alieni inueterati sūt: ⁊ claudicauerūt a semitis suis. Viuit dn̄s ⁊ bn̄dictꝰ deꝰ meus: ⁊ exalteť deꝰ salutꝭ mee. Deꝰ q̇ das vindictas mihi ⁊ subdis ꝑplos sub me: liberator meus de iīmicis meis iracūdis. Et ab insurgentibꝰ ī me exaltab̄ me: a viro iniq̄ eripies me. Propťea cōfitebor tibi ī natiōibꝰ dn̄e: ⁊ nōi tuo psalmū dicā. Magnificās salutes regꝭ eiꝰ: ⁊ faciens mīam xp̄o suo dauid: ⁊ semini eius vsqꝫ in seculū.

Victori canticū dd̄ XVIII

CEli enarrāt gloriam dei: ⁊ opa manuū eiꝰ annūciat firmamentū. Dies diei eructat verbū: ⁊ nox nocti indicat sciam. Nō sūt loq̄le neqꝫ ꝑmones: q̄ꝝ nō audiāť voces eoꝝ. In oēm ťrā exiuit sonus eoꝝ: ⁊ in fines orb̄ ťre ꝟba eoꝝ. In sole posuit tabnaculū suū: ⁊ ipse tanꝗ̄ spōsus procedēs de thalamo suo. Exultauit ut gigas ad currēdā viā: a sūmo celo egressio eiꝰ. Et occursus eiꝰ vsqꝫ ad sūmū eiꝰ: nec ē qui se abscōdat a calore eiꝰ. Lex dn̄i īmaculata ꝯuertēs aīas: testimoniū dn̄i fidele sapiam prestans paruulis. Justicie domini recte letificantes corda: p̄ceptū dn̄i lucidum illuminans oculos. Timor dn̄i scūs ꝑmanēs ī seculū seculi: iudicia dn̄i vera iustificata in semetipsa. Desiderabilia sup aurū ⁊ lapidē p̄ciosū multū: ⁊ dulciora sup mel ⁊ fauū. Eteni seruus tuꝰ custodit ea: in custodiendis illis retributio multa. Delicta q̇s intelligit: ab occultꝭ meis munda me: ⁊ ab alienis parce seruo tuo. Si mei non fuerit dn̄ati tunc īmaculatus ero: ⁊ emūdabor a delicto maximo. Et erūt ut cōplaceāt eloq̇a oris mei: ⁊ meditatio cordis mei in conspectu tuo semp. Domine adiutor meus: ⁊ redemptor meus.

Ad victoriā ps̄ dd̄. XIX

EXaudiat te dn̄s ī die tribulationis: protegat te nomē dei iacob. Mittat tibi auxiliū de scō: ⁊ de syon tueatur te. Memor sit oīs sacrificij tui: ⁊ holocaustū tuū pingue fiat Tribuat tibi ꝑm cor tuū: ⁊ oē ꝯsiliū tuū ꝯfirmet. Letabimur in salutari tuo: ⁊ ī noīe dei nostri magnificabimur. Impleat dn̄s oēs petitiones tuas: nūc cognoui qm̄ saluū fecit dn̄s xp̄m suū. Exaudiet illum de celo scō suo: in potētatibꝰ salus dextere eiꝰ. Hii ī curribꝰ ⁊ hi ī eq̇s: nos āt ī noīe dei nostri īuocabimꝰ. Ipsi obligati sūt ⁊ ceciderūt: nos autē surreximus ⁊ erecti sumꝰ. Dn̄e saluū fac regē: ⁊ exaudi nos ī die q̄ inuocauerimꝰ te.

Victori canticum. XX

DOmine in ꝟtute tua letabiť rex: ⁊ sup salutare tuum exultabit vehemēter. Desiderium cordis eius tribuisti ei: ⁊ voluntate labioꝝ eius non fraudasti eum. Quoniā preuenisti eū in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. Vitam petijt a te ⁊ tribuisti ei: longitudinē dierū in seculū ⁊ in seculū seculi. Magna ē gloria eiꝰ ī salutari

tuo: gloriam ⁊ magnū decorē impones sup eum. Qm̄ dabis eū in benedictionē in seculum seculi: letificabis eū in gaudio cū vultu tuo. Qm̄ rex sperat in dn̄o: ⁊ in mīa altissimi nō cōmouebiť. Inueniať manus tua oībus inimicis tuis: dextera tua inueniat oēs qui te oderūt. Pones eos ut clibanū ignis in tēpore vultus tui: dn̄s in ira sua conturbabit eos: ⁊ deuorabit eos ignis. Fructū eorū de ťra pdes: ⁊ semē eoꝝ a filijs hoīuꝫ. Qm̄ declinauerūt in te mala: cogitauerūt ꝯsilia q̄ nō potuerūt stabilire. Qm̄ pones eos dorsū: in reliquijs tuis p̄parabis vultū eoꝝ. Exaltare dn̄e in virtute tua: cantabimus ⁊ psallemus virtutes tuas. Ad vincendū pro cerua matutina. ps XXI

Deus deus meus respice in me: q̄re me dereliquisti: longe a salute mea verba delictoꝝ meoꝝ. Deus meꝰ clamabo p diē ⁊ nō exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō ad insipientiā mihi. Tu aūt i scō habitas: laus isrl. In te sperauerūt pr̄es nr̄i: sperauerūt ⁊ liberasti eos. Ad te clamauerūt ⁊ salui facti sunt: in te sperauerūt ⁊ non sūt confusi. Ego aūt sum vermis ⁊ non hō: opprobriū hoīuꝫ ⁊ abiectio plebis. Omnes videntes me deriserūt me: locuti sūt labijs ⁊ mouerūt caput. Sperauit in dn̄o eripiat eū: saluū faciat eū qm̄ vult eū. Qm̄ tu es qui extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibus matris mee: i te proiectus sum ex vtero. De ventre matris mee deus meꝰ es tu: ne discesserꝭ a me. Qm̄ tribulatio proxima est: qm̄ nō est qui adiuuet. Circundederunt me vituli multi: tauri pingues obsederūt me. Aperuerūt super me os suū: sicut leo rapiēs ⁊ rugiēs. Sicut aq̄ effusus sū: ⁊ dispsa sūt oīa ossa mea. Factū ē cor meū tanq̄ cera liq̄scēs: i medio ventris mei. Aruit tāq̄ testa virtus mea: ⁊ lingua mea adhesit faucibꝰ meis: ⁊ i puluerē mortꝭ deduxisti me. Qm̄ circūdederunt me canes multi: ꝯciliū malignantiū obsedit me. Foderūt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerūt oīa ossa mea. Ipsi vo cōsiderauerūt ⁊ inspexerunt me: diuiserūt sibi vestimēta mea ⁊ sup vestē meā miserūt sortem. Tu autē dn̄e ne elongauerꝭ auxiliū tuū a me: ad defensionē meā ꝯspice. Erue a framea deꝰ aīam meā: ⁊ de māu canis vnicā meā. Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornibꝰ vnicorniū hūilitatē meā. Narrabo nomē tuū fribꝰ meis: in medio ecclesie laudabo te. Qui timetis dn̄m laudate

a framea .i. a morte p frameā designata. hec framea ee. ē pprie spata.

eū: vniuersū semē iacob glorificate eū. Timeat eū oē semē isrl: qm̄ nō spreuit neq; despexit dep̄cationē paupis. Nec auertit faciē suā a me: ⁊ cū clamarē ad eū exaudiuit me. Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddā i ꝯspectu timētiū eū. Edēt paupes ⁊ saturabūť: ⁊ laudabūt dn̄m q̇ req̇rūt eū: viuēt corda eoꝝ i seculū seculi. Reminiscenť ⁊ ꝯuertenť ad dn̄m: vniūsi fines ťre. Et adorabūt in cōspectu eiꝰ: vniuerse familie gētiū. Qm̄ dn̄i ē regnū: ⁊ ipse dn̄abiť gētiū. Mādùcauerūt ⁊ adorauerūt oēs pingues ťre: i ꝯspectu eius cadēt oēs q̇ descēdūt in ťrā. Et aīa mea illi viuet: ⁊ semē meum seruiet ipsi. Annūciabiť dn̄o generatio vētura: ⁊ annūciabunt celi iusticiam eius: pplo qui nasceť quē fecit dn̄s. ps dd XXII

Dominꝰ regit me ⁊ nihil mihi deerit: i loco pascue ibi me collocauit. Sup aquā refectionis educauit me: aīam meā ꝯuertit. Deduxit me super semitas iusticie: propter nomen suū. Nam ⁊ si ambulauero in medio vmbre mortꝭ nō timebo mala: quoniā tu mecum es. Virga tua ⁊ baculus tuus: ipsa me consolata sunt. Parasti in cōspectu meo mensam: aduersus eos qui tribulant me. Impinguasti in oleo caput meū: ⁊ calix meus inebrians q̄ꝫ preclarus est. Et mīa tua subsequetur me: oībus diebus vite mee. Et ut inhabitē i domo dn̄i: in lōgitudine dierū. Canticum dd. XXIII

Domini ē terra ⁊ plenitudo eiꝰ: orbis terrarum ⁊ vniuersi qui habitant in eo. Quia ipse super maria fundauit eum: ⁊ super flumina p̄parauit eum. Quis ascendet in montē dn̄i: aut quis stabit i loco scō eius? Innocens manibꝰ ⁊ mūdo corde: q̇ nō accepit i vano aīam suā: nec iurauit i dolo ꝓximo suo. Hic accipiet bn̄dictionem a dn̄o: ⁊ mīam a deo salutari suo. Hec ē gnātio q̄rētiū eū: q̄rētiū faciē dei iacob. Attollite portas p̄ncipes vr̄as: ⁊ eleuamini porte eťnales: ⁊ introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie? dn̄s fortꝭ ⁊ potēs: dn̄s potens in p̄lio. Attollite portas p̄ncipes vr̄as: ⁊ eleuamini porte eťnales: ⁊ introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie? dn̄s virtutū ipse est rex glorie. Oratio dd XXIIII

Ad te dn̄e leuaui aīam meā: deꝰ meꝰ in te cōfido nō erubescā. Neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuersi q̇ sustinēt te nō ꝯfundenť. Cōfūdanť oēs iniq̄

agẽtes: sup̄uacue. Uias tuas dñe demõstra
mihi: ⁊ semitas tuas edoce me. Dirige me i
veritate tua ⁊ doce me: quia tu es saluator
me⁹: ⁊ te sustinui tota die. Reminiscẽ mise-
rationũ tuaꝝ dñe: ⁊ misericordiaꝝ tuaꝝ q̄ a
seculo sũt. Delicta iuuẽtutꝫ mee ⁊ ignorantias
meas: ne memineris. Scd̃m mĩam tuã me-
mẽto mei tu: ꝓpt̄ bonitatẽ tuã dñe. Dulcis
⁊ rect⁹ dñs: ꝓpter h̄ legẽ dabit delinquẽtib⁹
in via. Diriget mãsuetos in iudicio: docebit
mites vias suas. Uniuerse vie dñi mĩa ⁊ ve-
ritas: req̇rentib⁹ testamentũ ei⁹ ⁊ testimonia
eius. Propter nomẽ tuũ dñe ꝓpitiaberis pctõ
meo: multũ ẽ eni. Quis ẽ hõ q̇ timet dñm:
legẽ statuit ei i via quã elegit. Aia eius i bo-
nis demorabit̄: ⁊ semẽ eius hẽditabit t̄ram.
Firmamentũ ẽ dñs timẽtib⁹ eũ: ⁊ testamẽtũ
ipsi⁹ ut manifestet̄ illis. Oculi mei sp̄ ad do-
minũ: qm̄ ipse euellet de laq̇o pedes meos.
Respice in me ⁊ miserẽ mei: quia vnicus ⁊
paup̄ sũ ego. Tribulatiões cordis mei mul-
tiplicate sũt: de necẽitatib⁹ meis erue me. Ui-
de humilitatẽ meã ⁊ laborẽ meũ: ⁊ dimitte
vniuersa delicta mea. Respice inimicos meos
qm̄ multiplicati sũt: ⁊ odio iniq̇ oderunt me.
Custodi aiam meã ⁊ erue me: nõ erubescam
qm̄ sp̄aui in te. Innocẽtes ⁊ recti adheserũt
mihi: q̇a sustinui te. Libera de⁹ isrl̄: ex oĩbus
tribulationibus suis. ps̄ dd̄ XXV

Iudica me dñe qm̄ ego i innocẽtia mea
ingressus sũ: ⁊ i dño sp̄erãs nõ infirma-
bor. Proba me dñe ⁊ tempta me: vre
renes meos ⁊ cor meũ. Qm̄ mĩa tua añ ocu
los meos ẽ: ⁊ cõplacui i v̄itate tua. Nõ se-
di cũ ꝯsilio vanitatꝫ: ⁊ cũ iniq̇ gerẽtibus nõ
introibo. Odiui ecclesiã malignãtiũ: ⁊ cum
ĩpijs nõ sedebo. Lauabo int̄ inocẽtes man⁹
meas: ⁊ circũdabo altare tuũ dñe. Ut audi-
am vocẽ laudis: ⁊ enarrẽ vniũsa mirabilia
tua. Dñe dilexi decorẽ dom⁹ tue: ⁊ locũ ha-
bitatiõis glorie tue. Ne p̄das cũ impijs de⁹
aiam meã: ⁊ cũ viris sanguinũ vitã meam.
In quoꝝ manib⁹ iniq̇tates sũt: dextera eoꝝ
repleta ẽ munerib⁹. Ego aũt i inocẽtia mea
ingressus sũ: redime me ⁊ miserere mei. Pes
enĩ meus stetit i directo: in ecclesijs bñdicã
te dñe. In finẽ ps̄ dd̄ priusq̄ liniret̄.

Dominus illuminatio XXVI
mea ⁊ salus mea: quẽ timebo?
Dñs ꝓtector vite mee: a q̇ tre-
pidabo? Dũ appropiant sup̄ me
nocentes: ut edant carnes meas. Qui tri-
bulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt ⁊
ceciderũt. Si consistant aduersũ me castra:
non timebit cor meũ. Si exurgat aduersum
me prelium: in hoc ego sp̄erabo. Unam petij
a dño hanc requirã: ut inhabitẽ i domo dñi
oĩbus diebus vite mee. Ut videã volũtatẽ
dñi: ⁊ visitem templũ eius. Qm̄ abscondit
me in tabernaculo suo i die malorũ: ꝓtexit
me in abscondito tabernaculi sui. In petra ex-
altauit me: ⁊ nũc exaltauit caput meũ super
inimicos meos. Circuiui ⁊ ĩmolaui in taber-
naculo ei⁹ hostiã vociferatiõis: cãtabo ⁊ psal-
mũ dicã dño. Exaudi dñe vocẽ meã qua cla-
maui ad te: miserere mei ⁊ exaudi me. Tibi
dixit cor meũ exq̇siuit te facies mea: faciem
tuã dñe requirã. Ne aũtas faciẽ tuã a me:
ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor me⁹
esto ne derelinq̇s me: neq̧ despicias me de⁹
salutaris meus. Qm̄ pater meus ⁊ mr̄ mea
dereliquerũt me: dñs aũt assumpsit me. Le-
gẽ pone mihi dñe in via tua: ⁊ dirige me in
semita recta ꝓpter inimicos meos. Ne tradi-
deris me in aias tribulantiũ me: qm̄ insur-
rexerũt in me testes iniq̇: ⁊ mẽtita ẽ iniq̇tas
sibi. Credo videẽ bona dñi: in terra viuentiũ.
Expecta dñm viriliť age: ⁊ ꝯfortet̄ cor tuũ
⁊ sustine dominum. ps̄ dd̄ quando fugi-
ens a facie absalonis ascẽdebat cliuũ oliua-
rũ nudis pedib⁹ ⁊ operto capite. XXVII

Ad te dñe clamabo deus meus ne si-
leas a me: ne qñ taceas a me: ⁊ assi-
milabor descendentib⁹ in lacũ. Ex-
audi dñe vocẽ orõnis mee dũ oro ad te: dũ
extollo manus meas ad templũ sanctũ tuũ.
Ne simul tradas me cũ pctõrib⁹: ⁊ cũ op̄an-
tibus iniquitatẽ ne p̄das me. Qui loquunt̄
pacẽ cũ ꝓximo suo: mala aũt in cordib⁹ eoꝝ.
Da illis s̄m op̄a eorũ: ⁊ s̄m nequitiã adin-
uentionũ ipsorũ. Scd̃m opera manuũ eorũ
tribue illis: redde retributionem eorũ ipsis.
Quoniã nõ intellexerũt opera dñi ⁊ in opera
manuum eius: destrues illos ⁊ non edifica-
bis eos. Benedict⁹ dñs: qm̄ exaudiuit vocẽ
deprecatiõis mee. Dñs adiutor meus ⁊ ꝓ-
tector meus: ⁊ i ipso sp̄auit cor meũ ⁊ adiu-
tus sũ. Et refloruit caro mea: ⁊ ex volũtate
mea cõfitebor ei. Dñs fortitudo plebis sue: ⁊
ꝓtector saluationũ xp̄i sui est. Saluũ fac po-
pulũ tuum dñe ⁊ bñdic hereditati tue: ⁊ rege
eos ⁊ extolle illos vsq̧ in eternum.

ꝓs dd̄ in cōsūmatiōe tabnaculi. XXVIII

Afferte dn̄o filij dei : afferte dn̄o filios arietū. Afferte dn̄o gloriā ⁊ honorē: afferte dn̄o gloriā noī eiꝰ: adorate dn̄m i atrio scō eius. Vox dn̄i sup aq̄s: deꝰ maiestatꝫ intonuit· dn̄s sup aq̄s multas. Vox dn̄i in virtute : vox dn̄i i magnificētia. Vox dn̄i ꝯfrigētꝫ cedros: ⁊ cōfriget dn̄s cedros libani. Et cōminuet eas tāq̄ vitulū libani: ⁊ dilectus queādmodū filiꝰ vnicorniū. Vox dn̄i intercidētꝫ flāmā ignis: vox dn̄i concutiētꝫ desertū: ⁊ cōmouebit dn̄s desertū cades. Vox dn̄i ꝑparātꝫ ceruos ⁊ reuelabit ꝯdensa: ⁊ i tēplo eiꝰ oēs dicēt gloriā. Dn̄s diluuium inhitare facit. ⁊ sedebit dn̄s rex i etn̄ū. Dn̄s ꝟtutē ppl'o suo dabit: dn̄s bn̄dicet ppl'o suo i pace.

ꝓs cātici in dedicatiōe domus dd̄. XXIX

Exaltabo te dn̄e qm̄ suscepisti me : nec delectasti inimicos meos sup me. Dn̄e deꝰ meus clamaui ad te: ⁊ sanasti me. Dn̄e eduxisti ab inferno aīam meā : saluasti me a descēdētibꝰ i lacū. Psallite dn̄o sci eiꝰ : ⁊ cōfitemi memorie scitatꝫ eiꝰ. Qm̄ ira i indignatiōe eiꝰ: ⁊ vita in volūtate eiꝰ. Ad vesp̄e demorabit̄ fletꝰ : ⁊ ad matutinū leticia. Ego āt dixi i abundantia mea: nō mouebor i eternū. Dn̄e: i volūtate tua ꝑstitisti decori meo ꝟtutē. Auertisti faciē tuā a me: ⁊ factꝰ sū ꝯturbatꝰ. Ad te dn̄e clamabo: ⁊ ad deum meū dep̄cabor. Que vtilitas in sanguie meo: dū descēdo i corruptionē. Nūq̄d confitebit̄ tibi puluis: aut annūciabit ꝟitatē tuā. Audiuit dn̄s ⁊ misertꝰ est mei : dn̄s factꝰ ē adiutor meꝰ. Cōuertisti planctū meū i gaudiū mihi : cōscidisti saccū meū ⁊ circūdedisti me leticia. Vt cantet tibi gloria mea ⁊ nō cōpungar : dn̄e deus meꝰ i etn̄ū ꝯfitebor tibi.

Er. dat l' i s. vomer. puluer. ciner. cucumerq. s. q hec nōia hn̄t recto duplices.

In finē ꝓs dd̄ pro extasi. XXX

In te dn̄e speraui nō ꝯfundar in eternū : i iusticia tua liba me. Inclina ad me aurē tuā : accelera ut eruas me. Esto m̄ in deū ꝓtectorē ⁊ i domū refugij : ut saluū me facias. Qm̄ fortitudo mea ⁊ refugiū meū es tu : ⁊ ꝓpter nomē tuū deduces me ⁊ enutries me. Educes me de laqueo hoc quē abscōderūt mihi: qm̄ tu es ꝓtector meꝰ. In manꝰ tuas cōmēdo spm̄ meū : redemisti me dn̄e deꝰ ꝟitatꝫ. Odisti obseruantes vanitates: sup uacue. Ego aūt i dn̄o sꝑaui : exultabo ⁊ letabor in mīa tua. Qm̄ respexisti humilitatē meā : saluasti de necessitatibꝰ aīam meā. Nec cōclusisti me i manibꝰ inimici : statuisti in loco spatioso pedes meos. Miserere mei dn̄e qm̄ tribulor: ꝯturbatꝰ ē in ira oculꝰ meꝰ : aīa mea ⁊ vent̄ meꝰ. Qm̄ defecit in dolore vita mea : ⁊ āni mei in gemitibꝰ. Infirmata ē i pauptate ꝟtus mea: ⁊ ossa mea conturbata sūt. Sup oēs inimicos meos factꝰ sū opprobriū vicinis meis valde : ⁊ timor notꝫ meis. Qui videbāt me foras fugerūt a me : obliuiōi datꝰ sū tanq̄ mortuꝰ a corde. Factꝰ sū tanq̄ vas ꝑditū : qm̄ audiui vituꝑationē multoꝝ cōmorantiū i circuitu. In eo dū cōuenirēt simul adūsum me : accipe aīam meā ꝯsiliati sūt. Ego aūt i te sꝑaui dn̄e : dixi deus meꝰ es tu : in manibꝰ tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicoꝝ meoꝝ : ⁊ a ꝑsequētibꝰ me. Illustra faciē tuā sup s̄uū tuū: saluū me fac i mīa tua: dn̄e nō ꝯfundar qm̄ iuocaui te. Erubescāt ipij ⁊ deducant̄ in infernū : muta fiāt labia dolosa. Que loquūt̄ aduersus iustū iniq̄tatē : in supbia ⁊ in abusione. Qm̄ magna multitudo dulcedinis tue dn̄e: quā abscōdisti timētibꝰ te. Perfecisti eis q̄ sꝑāt in te: in cōspectu filioꝝ hoīuꝫ. Abscōdes eos in abscōdito faciei tue : a cōturbatione hoīuꝫ. Proteges eos i tabernaculo tuo : a ꝯdictiōe liguaꝝ. Bn̄dictꝰ dn̄s: qm̄ mirificauit mīam suā mihi i ciuitate munita. Ego aūt dixi i excessu mētꝫ mee: ꝓiectꝰ sū a facie oculoꝝ tuoꝝ. Ideo exaudisti vocē orōnis mee : dum clamarem ad te. Diligite dn̄m oēs sci eius : qm̄ ꝟitatē req̄ret dn̄s : ⁊ retribuet abūdant̄ facientibus superbiā. Viriliter agite ⁊ confortet̄ cor vr̄m: omnes qui speratis in dn̄o.

Eruditio dauid quando fuit sibi reuelatum dimissum sibi esse peccatum adulterij ⁊ homicidij. XXXI

Beati quorū remisse sūt iniquitates : ⁊ quorū tecta sūt peccata. Beatus vir cui non imputauit dn̄s peccatū : nec est in spiritu eius dolus. Qm̄ tacui inueterauerūt ossa mea : dum clamarē tota die. Quoniā die ac nocte grauata ē sup me manus tua : cōuersus sum i erūna mea dū configit̄ spina. Delictū meū cognitum tibi feci: ⁊ iniusticiā meā nō abscōdi. Dixi cōfitebor aduersum me iniusticiā meā dn̄o : ⁊ tu remisisti impietatē peccati mei. Pro hac orabit ad te oīs scūs : i tp̄e opportuno. Verūtn̄ i diluuio aq̄rū multarū: ad eū nō approximabūt. Tu es refugiū meū a tribulatiōe que circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdātibꝰ me. Intellectū tibi dabo ⁊ instruā te : i via hac q̄

gradieris firmabo sup te oculos meos. Noli-
te fieri sicut equꝰ ⁊ mulꝰ: quibꝰ nõ ẽ itellectꝰ.
In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ cõstringe:
q nõ approximãt ad te. Multa flagella pec-
catoris: spantẽ aũt i dño mĩa circũdabit. Le-
tamini i dño ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriami oẽs
recti corde. In finẽ ps dd. XXXII

Exultate iusti i dño: rectos decet col-
laudatio. Cõfitemi dño in cithara:
in psalterio decẽ chordaꝝ psallite illi.
Cãtate ei cãticũ nouũ: bñ psallite ei in voci-
feratiõe. Quia rectũ ẽ vbũ dñi: ⁊ oia opa eiꝰ
in fide. Diligit mĩam ⁊ iudiciũ: mĩa dñi ple-
na ẽ terra. Verbo dñi celi firmati sũt: ⁊ spũ
oris eiꝰ ois vtus eoꝝ. Cõgregãs sicut i vtre
aq̃s maris: ponẽs i thesauris abyssos. Timeat
dñm ois t̃ra: ab eo aũt cõmoueãt oẽs inha-
bitãtes orbẽ. Qm̃ ipse dixit ⁊ facta sũt: ipse
mãdauit ⁊ creata sũt. Dñs dissipat ɔsilia gẽ-
tiũ: reprobat aũt cogitatiões pplꝛoꝝ. ⁊ repro-
bat ɔsilia pncipũ. Cõsiliũ aũt dñi i et̃nũ ma-
net: cogitatiões cordis eiꝰ i gñatiõnẽ ⁊ ge-
neratiõnẽ. Btã gẽs cuiꝰ ẽ dñs deꝰ eiꝰ: pplꝰs
quẽ elegit i hereditatem sibi. De celo respexit
dñs: vidit oẽs filios hoĩuz. De pparato ha-
bitaculo suo: respexit sup oẽs q h̃itant t̃rã.
Qui finxit singillati corda eoꝝ: q intelligit
oia opa eoꝝ. Nõ saluat rex p multã vtutẽ:
⁊ gigas nõ saluabit in multitudine vtutꝭ sue
Fallax equꝰ ad salutẽ: i abũdãtia aũt vtutꝭ
sue nõ saluabit. Ecce oculi dñi sup metuen-
tes eũ: ⁊ i eis q sperãt sup mĩa eiꝰ. Vt eruat
a morte aias eoꝝ: ⁊ alat eos i fame. Aia nr̃a
sustinet dñm: qm̃ adiutor ⁊ protector nr̃ ẽ.
Quia in eo letabit cornu nr̃m: ⁊ in noĩe scõ
eiꝰ spauimꝰ. Fiat mĩa tua dñe sup nos: quẽ-
admodũ spauimꝰ i te. Psalmꝰ dd cũ muta-
uit os suũ corã abimelech. ⁊ eiecit eũ ⁊ abijt.

Benedicã dñm in oi XXXIII
tpe: sp laus eiꝰ in ore meo. In dño
laudabit aia mea: audiãt mãsueti
⁊ letẽt. Magnificate dñm mecũ: ⁊ exaltemꝰ
nomẽ eiꝰ in idipsũ. Exq̃siui dñm ⁊ exaudiuit
me: ⁊ ex oibus tribulationibꝰ meis eripuit
me. Accedite ad eũ ⁊ illuminami: ⁊ facies
vr̃e nõ ɔfundent. Iste paup clamauit ⁊ dñs
exaudiuit eũ: ⁊ de oibus tribulatiõibꝰ eiꝰ sal-
uauit eũ. Immittit angelꝰ dñi in circuitu ti-
mentium eũ: ⁊ eripiet eos. Gustate ⁊ videte
qm̃ suauis ẽ dñs: btũs vir q spat i eo. Time-
te dñm oẽs sci eiꝰ: qm̃ nõ ẽ inopia timentibꝰ
eũ. Diuites eguerũt ⁊ esurierũt: inquirẽtes
aũt dñm non minuent oi bono. Venite filij
audite me: timorẽ dñi docebo vos. Quis est
hõ q vult vitam: diligit dies videre bonos?
Prohibe linguã tuã a malo: ⁊ labia tua ne
loquant dolũ. Diuerte a malo ⁊ fac bonum:
inquire pacẽ ⁊ pseq̃re eã. Oculi dñi sup iu-
stos: ⁊ aures eiꝰ i pces eoꝝ. Vultꝰ aũt dñi
sup faciẽtes mala: ut pdat de t̃ra memoriã
eoꝝ. Clamauerũt iusti ⁊ dñs exaudiuit eos:
⁊ ex oibꝰ tribulationibꝰ eoꝝ liberauit eos. Iux
ẽ dñs his q tribulato sũt corde: ⁊ hũiles spũ
saluabit. Multe tribulatiões iustoꝝ: ⁊ de oi-
bus his liberabit eos dñs. Custodit dñs oia
ossa eoꝝ: vnũ ex his nõ ɔteret. Mors pctõꝝ
pessima: ⁊ q oderũt iustũ delinquẽt. Redi-
met dñs aias suoꝝ suoꝝ: ⁊ nõ delinquẽt oẽs
qui sperãt i eo. ps dd ɔ psecutionẽ saulis
⁊ petit diuinũ auxiliũ. XXXIIII

Iudica dñe nocentes me: expugna im-
pugnantes me. Apprehende arma ⁊
scutũ: ⁊ exurge in adiutoriũ mihi. Effũ-
de frameã ⁊ conclude aduersus eos q perse-
quunt me: dic aie mee salus tua ego sum.
Cõfundant ⁊ reuereant: q̃rẽtes aiam meã.
Auertant retrorsũ ⁊ ɔfundant: cogitãtes
m̃ mala. Fiãt tanq̃ puluis an̄ faciẽ venti: ⁊
angelꝰ dñi coartãs eos. Fiãt vie illoꝝ tene-
bre ⁊ lubricũ: ⁊ ãgelꝰ dñi psequẽs eos. Qm̃
gratꝭ absconderũt m̃ iteritũ laq̃i sui: supua-
cue exprobrauerunt aiam meã. Veniat illi
laqueꝰ quẽ igrat: ⁊ captio quã abscõdit ap-
prehẽdat eũ: ⁊ i laqueũ cadat i idipsũ. Aia
aũt mea exultabit in dño: ⁊ delectabit sup
salutari suo. Oia ossa mea dicẽt: dñe q̃s silis
tibi? Eripiẽs inopẽ de manu fortioꝝ eiꝰ: ege-
nũ ⁊ pauperẽ a diripiẽtibꝰ eũ. Surgẽtes te-
stes iniq: q̃ igrabã interogabãt me. Retri-
buebant mihi mala p bonis: sterilitatẽ aie
mee. Ego aũt cũ mihi molesti essent: indue-
bar cilicio. Humiliabã i ieiunio aiam meã: ⁊
oro mea i sinu meo ɔuertet. Quasi pximum
⁊ q̃si frẽm nr̃m sic cõplacebã: q̃si lugẽs ⁊ ɔtri-
statꝰ sic humiliabar. Et adũsũ me letati sũt
⁊ ɔuenerũt: ɔgregata sũt sup me flagella ⁊
igraui. Dissipati sũt nec cõpũcti: tẽptauerũt
me. subsannauerũt me subsannatione: fren-
duerũt sup me dẽtibꝰ suis. Dñe qñ respicies:
restitue aiam meã a malignitate eoꝝ: a leo-
nibus vnicã meam. Confitebor tibi i ecclesia
magna: in pplꝰo g̃ui laudabo te. Nõ supgau-
deant mihi q aduersant mihi iniq: q oderũt
me gratis ⁊ ãnuũt oculis. Qm̃ mihi quidẽ

pacifice loq̄bant̄ : ⁊ in iracūdia t̄re loquētes
dolos cogitabāt. Et dilatauerūt sup me os
suū : dixerunt euge euge viderunt oculi nr̄i.
Vidisti dn̄e ne sileas : dn̄e ne discedas a me.
Exurge ⁊ intende iudicio meo deꝰ meus : ⁊
dn̄s meꝰ in cām meā. Judica me ꝭm iusticiā
tuā dn̄e deꝰ meus : ⁊ non supgaudeāt mihi.
Non dicāt in cordibꝰ suis euge euge aīe nr̄e :
nec dicant deuorabimꝰ eū. Erubescāt ⁊ reue-
reāt̄ simul : q̄ gratulāt̄ malis meis. Induāt̄
ꝯfusiōe ⁊ reuerētia : qui maligna loquūt̄ sup
me. Exultēt ⁊ letent̄ q̄ volūt iusticiā meam : ⁊
dicāt sp̄ magnificet̄ dn̄s q̄ volūt pacē ꝓui eiꝰ.
Et lingua mea meditabit̄ iusticiā tuā : tota
die laudē tuā. Pro victoria ꝓuo dn̄i dd̄.

DIxit iniustꝰ ut delinq̄t XXXV
i semetipso : non ē timor dei an̄ ocu-
los eius. Q̄m dolose egit i cōspectu
eiꝰ : ut iueniat̄ iniq̄tas eius ad odiū. Verba
oris eiꝰ iniq̄tas ⁊ dolꝰ : noluit intelligē ut bn̄
agēt. Iniq̄tatē meditatꝰ ē in cubili suo : asti-
tit oī vie non bone : malitiam aūt nō odiuit.
Dn̄e i celo mīa tua : ⁊ ꝟitas tua vsq̄ ad nu-
bes. Justicia tua sicut mōtes dei : iudicia tua
abyssus multa. Hoīes ⁊ iumēta saluab̄ dn̄e :
quēadmodū multiplicasti mīam tuā deꝰ. Fi-
lij aūt hoīuꝫ : in tegmine alaꝝ tuaꝝ spabunt.
Inebriabūt̄ ab vbertate domꝰ tue. ⁊ torrēte
voluptatꝭ tue potabis eos. Q̄m apud te est
fons vite : ⁊ in luīe tuo videbimꝰ lumē. Pre-
tende mīam tuā sitiētibꝰ te : ⁊ iusticiam tuā
bis q̄ recto sunt corde. Non veniat mihi pes
supbie : ⁊ manꝰ pctōris non moueat me. Ibi
ceciderūt q̄ opant̄ iniq̄tatē : expulsi sunt nec
potuerūt stare. ps̄ ipsi dd̄ XXXVI

NOli emulari i malignātibꝰ : neq̄ ze-
lauer̄ faciētes iniq̄tatē. Q̄m tāq̄ fe-
nū velocit̄ arescent : ⁊ quēadmodū
olera herbaꝝ cito decidēt. Spa in dn̄o ⁊ fac
bonitatē : ⁊ inh̄ita t̄rā ⁊ pasceri̅ i diuitijs eiꝰ.
Delectare i dn̄o. ⁊ dabit tibi petitiōes cordis
tui. Reuela dn̄o viā tuā ⁊ spa in eo : ⁊ ipse fa-
ciet. Et educet q̄si lumē iusticiā tuā : ⁊ iudi-
ciū tuū tanq̄ meridiem : subditus esto dn̄o ⁊
ora eū. Noli emulari i eo q̄ ꝓspat̄ in via sua :
i hoīe faciēte iiusticias. Desine ab ira ⁊ dere-
linq̄ furorē : noli emulari ut maligner̄. Q̄m
q̄ malignāt̄ extminabunt̄ : sustinentes autē
dn̄m ipsi hereditabūt t̄rā. Et adhͨ pusillum ⁊
nō erit pctōr : ⁊ q̄res locū eius ⁊ nō inuenies.
Māsueti āt hereditabūt t̄rā : ⁊ delectabūt̄ in
multitudine pacꝭ. Obseruabit pctōr iustum :
⁊ stridebit sup eū dentibus suis. Dn̄s aūt irri-
debit eū : q̄m ꝓspicit q̄ veniet dies eiꝰ. Gla-
diū euaginauerūt pctōres : intenderūt arcū
suū. Ut decipiāt paupꝫ̄ ⁊ inopē : ut truci-
dent rectos corde. Gladiꝰ eoꝝ intret i corda
ipsoꝝ : ⁊ arcꝰ eoꝝ ꝯfringat̄. Meliꝰ ē modicū
iusto : sup diuitias pctōꝝ multas. Q̄m bra-
chia pctōꝝ ꝯterent̄ : ꝯfirmat aūt iustos dn̄s.
Nouit dn̄s dies imaculatoꝝ : ⁊ hēditas eoꝝ
in et̄nū erit. Nō ꝯfūdent̄ i tp̄e malo : ⁊ i diebꝰ
famis saturabūt̄ : q̄a pctōres pibūt. Inimici
ꝟo dn̄i mox ut honorificati fuerint ⁊ exalta-
ti : deficiētes quēadmodū fumꝰ defíciēt. Mu-
tuabit̄ pctōr ⁊ nō soluet : iustꝰ aūt miseret̄ ⁊
tribuet. Quia bn̄dicentes ei hēditabūt t̄rā :
maledicentes aūt ei dispibūt. Apud dn̄m
gressus hoīs dirigēt̄ : ⁊ viā eiꝰ volet. Cū ceci-
derit nō collidet̄ : q̄a dn̄s suppōnit manum
suā. Junior fui. eteni senui : ⁊ nō vidi iustum
derelictū : nec semē eiꝰ q̄rēs panē. Tota die
miseret̄ ⁊ cōmodat : ⁊ semen illius in benedi-
ctione erit. Declina a malo ⁊ fac bonū : ⁊ in-
habita i seculū seculi. Quia dn̄s amat iudi-
ciū : ⁊ nō derelinq̄t scōs suos : i et̄nū ꝯserua-
bunt̄. Iniusti punient̄ : ⁊ semē impioꝝ pibit.
Justi aūt hēditabūt t̄rā : ⁊ inh̄itabūt i secu-
lū seculi sup eā. Os iusti meditabit̄ sapiam : ⁊
lingua eiꝰ loq̄t̄ iudiciū. Lex dei eius in corde
ipsiꝰ : ⁊ nō supplātabunt̄ gressus eiꝰ. Cōside-
rat pctōr iustū : ⁊ q̄rit mortificare eum. Dn̄s
aūt nō derelinq̄t eū in manibꝰ eiꝰ : nec dāna-
bit eū cū iudicabit̄ illi. Expecta dn̄m ⁊ custo-
di viā eius : ⁊ exaltabit te ut hēditate capi-
as t̄rā : cū pierīt pctōres videbis. Vidi ipiū
supexaltatū : ⁊ eleuatū sicut cedros libani.
Et trāsiui ⁊ ecce nō erat : ⁊ q̄siui eū. ⁊ nō est
inuētus locꝰ eiꝰ. Custodi inocētiā ⁊ vide eq̄-
tatē : q̄m sūt reliq̄e hoī pacifico. Iniusti autē
dispibūt : sil̄ reliq̄e ipioꝝ intibūt. Salus aūt
iustoꝝ a dn̄o : ⁊ ꝓtector eoꝝ in tp̄e tribula-
tionis. Et adiuuabit eos dn̄s ⁊ lib̄abit eos :
⁊ eruet eos a pctōribꝰ : ⁊ saluabit eos q̄a spa-
uerūt i eo. ps̄ dd̄ in cōmemoratiōe sabbati.

DOmine ne in furore XXXVII
tuo arguas me : neq̄ i ira tua corri-
pias me. Q̄m sagitte tue infixe sunt
mihi : ⁊ ꝯfirmasti sup me manū tuā. Non est
sanitas in carne mea a facie ire tue : nō ē pax
ossibꝰ meis a facie pctōꝝ meoꝝ. Q̄m iiquita-
tes mee supgresse sūt caput meū : ⁊ sicut onꝰ
graue ḡuate sūt sup me. Putruerūt ⁊ corru-
pte sūt cicatrices mee : a facie insipiētie mee.

Miser factꝰ sū ⁊ curuatꝰ sū vsq̄ i finē: tota
die cōtristatꝰ igrediebar. Qm̄ lūbi mei ipleti
sūt illusionibꝰ: ⁊ nō ē sanitas in carne mea.
Afflictꝰ sū ⁊ hūiliatꝰ sū nimis: rugiebā a ge-
mitu cordis mei. Dn̄e ante te oē desiderium
meū: ⁊ gemitꝰ meꝰ a te nō ē absconditꝰ. Cor
meū cōturbatū ē: dereliq̄t me v̄tus mea: ⁊
lumen oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipsū nō ē mecū. Ami-
ci mei ⁊ ꝓximi mei: aduersū me appropinq̄-
uerunt ⁊ steterunt. Et qui iuxta me erant de
lōge steterūt: ⁊ vim faciebāt q̄ q̄rebāt aiam
meā. Et q̄ inq̄rebāt mala mihi locuti sūt va-
nitates: ⁊ dolos tota die meditabanẗ. Ego
aūt tanq̄ surdꝰ nō audiebā: ⁊ sicut mutꝰ nō
aperiēs os suū. Et factus sū sicut hō nō audi-
ens: ⁊ nō hn̄s i ore suo redargutiones. Qm̄
in te dn̄e sꝑaui: tu exaudies me dn̄e deꝰ meꝰ.
Qr̄a dixi ne qn̄ supergaudeāt mihi inimici
mei: ⁊ dū cōmouenẗ pedes mei: sup me ma-
gna locuti sūt. Qm̄ ego i flagella paratꝰ sū:
⁊ dolor meꝰ in ꝯspectu meo semp. Qm̄ iniq̄-
tatē meā ānūciabo: ⁊ cogitabo ꝓ pctō meo.
Inimici aūt mei viuūt ⁊ ꝯfirmati sūt sup me:
⁊ multiplicati sūt q̄ oderūt me iniq̄. Qui re-
tribuūt mala ꝓ bonis detrahebāt mihi: qm̄
seq̄bar bonitatē. Ne derelinquas me dn̄e deꝰ
meus: ne discesseris a me. Intēde i adiutoriū
meū: dn̄e deus salutis mee. In fine pro
ydithū canticū dauid. XXXVIII

Dixi custodiā vias meas: ut
nō delinquā in lingua mea.
Posui ori meo custodiā: cū
cōsisteret pctōr aduẽsum me.
Obmutui ⁊ hūiliatꝰ sū ⁊ si-
lui a bonis: ⁊ dolor meꝰ reno-
uatꝰ ē. Cōcaluit cor meū itra me: ⁊ i medita-
tiōe mea exardescet ignis. Locutꝰ sū i lingua
mea: notū fac mihi dn̄e finē meū. Et numerū
dieꝝ meoꝝ q̄ ē: ut sciā q̄d desit m̄. Ecce mēsu-
rabiles posuisti dies meos: ⁊ sūba mea tanq̄
nihilū añ te. Verūtñ vniūsa vanitas: ois hō
viuēs. Verūtñ i imagine ptrāsit hō: sed ⁊
frustra ꝯturbaẗ. Thesaurizat: ⁊ igṅat cui cō-
gregabit ea. Et nūc q̄ ē expectatio mea non-
ne dn̄s: ⁊ sūba mea apud te ē. Ab oibꝰ ini-
q̄tatibꝰ meis erue me: opprobriū insipienti
dedisti me. Obmutui ⁊ nō aperui os meum:
qm̄ tu fecisti: amoue a me plagas tuas. A
fortitudine manꝰ tue ego defeci i increpatiōi-
bus: ꝓpt̄ iniq̄tatē corripuisti hoiem. Et tabe-
scere fecisti sicut araneā aiam eiꝰ: verūtñ va-
ne cōturbaẗ ois hō. Exaudi orōnē meā dn̄e
⁊ dep̄catiōnē meā: auribꝰ pcipe lachrymas
meas. Ne sileas qm̄ aduena ego sū apud te:
⁊ pegrinꝰ sicut oēs p̄res mei. Remitte mihi
ut refrigerer ꝓusq̄ abeā: ⁊ amplꝰ non ero.
Pro victoria canticū dd̄. XXXIX

Expectās expectaui dn̄m: ⁊ intendit
mihi. Et exaudiuit preces meas: ⁊
eduxit me de lacu miserie. ⁊ de luto
fecis. Et statuit sup petrā pedes meos: ⁊ di-
rexit gressus meos. Et imisit i os meū canti-
cū nouū: carmē deo nr̄o. Videbunt multi ⁊
timebūt: ⁊ sꝑabūt in dn̄o. Btūs vir cuiꝰ est
nomē dn̄i spes eiꝰ: ⁊ nō respexiti vanitates ⁊
isanias falsas. Multa fecisti tu dn̄e deꝰ meꝰ
mirabilia tua: ⁊ cogitatiōibꝰ tuis nō ē q̄ silis
sit tibi. Annūciaui ⁊ locutꝰ sū: multiplicati
sunt sup numeꝝ. Sacrificiū ⁊ oblationē nō
luisti: aures autē pfecisti mihi. Holocaustū
⁊ pro pctō nō postulasti: tūc dixi ecce venio.
In capite libri scriptū est de me ut facerē vo-
luntatē tuā: deꝰ meꝰ volui ⁊ legē tuā in me-
dio cordis mei. Annunciaui iusticiā tuā in
ecclesia magna: ecce labia mea nō ꝓhibebo
dn̄e tu scisti. Justiciā tuā nō abscondi i corde
meo: veritatem tuā ⁊ salutare tuū dixi. Nō
abscondi mīam tuā ⁊ veritatē tuā: a cōsilio
multo. Tu aūt dn̄e ne lōge facias miſatio-
nes tuas a me: mīa ⁊ v̄itas tua sp̄ susceperūt
me. Qm̄ circūdederūt me mala q̄ꝝ nō ē nūe-
rus: cōphenderūt me iniq̄tates mee: ⁊ nō po-
tui ut viderē. Multiplicate sūt sup capillos
capiẗ mei: ⁊ cor meū dereliq̄t me. Cōplaceat
tibi dn̄e ut eruas me: dn̄e ad adiuuādū me
respice. Cōfundanẗ ⁊ reuereanẗ simul: q̄ q̄rūt
aiam meā ut auferāt eā. Auertāẗ retrorsū ⁊
reuereanẗ: q̄ volūt mihi mala. Ferāt ꝯfestim
ꝯfusionē suā: q̄ dicūt mihi euge euge. Exul-
tent ⁊ letenẗ sup te oēs q̄rētes te: ⁊ dicāt sp̄
magnificeẗ dn̄s q̄ diligūt salutare tuū. Ego
aūt mendicus sū ⁊ paup: dn̄s sollicitꝰ ē mei.
Adiutor meus ⁊ ꝓtector meꝰ tu es: deꝰ meꝰ
ne tardaueris. In fine ps̄ dd̄. XL

Beatus qui itelligit sup egenū ⁊ pau-
perem: in die mala liberabit eū dn̄s.
Dn̄s conseruet eū ⁊ viuificet eum: ⁊
btm̄ faciat eum in t̄ra: ⁊ nō tradat eū i aiam
inimicoꝝ eiꝰ. Dn̄s opē ferat illi sup lectū do-
loris eiꝰ: vniūsum stratū eiꝰ versasti in infir-
mitate eius. Ego dixi dn̄e miſere mei: sana
aiam meā q̄a peccaui tibi. Inimici mei dixe-
rūt mala mihi: qn̄ morieẗ ⁊ pibit nomē eiꝰ?
Et si ingrediebaẗ ut videret vana loq̄baẗ cor

eiꝰ: cōgregauit ĩiquitatē ſibi. Egrediebat̄ foras: ⁊ loq̄bat̄ i idipſū. Aduerſū me ſuſurrabāt oēs ĩimici mei: aduerſum me cogitabant mala mihi. Verbū ĩiquū cōſtituerūt aduerſum me: nunq̇d q̇ dormit nō adijciet ut reſurgat? Etenī hō pacis mee i q̄ ſpaui: q̇ edebat panes meos magnificauit ſup me ſupplātationē. Tu aūt dn̄e miſerē mei: ⁊ reſuſcita me ⁊ retribuā eis. In h̄ cognoui qm̄ voluiſti me: qm̄ nō gaudebit ĩimicus meꝰ ſup me. Me āt ꝓpt̄ inocētiā ſuſcepiſti: ⁊ cōfirmaſti me i conſpectu tuo i eternū. Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ iſrł̄ a ſeculo i ſeculū: fiat fiat. Pro victoria doctiſſimi filioꝝ chore pſ. XLI

Quemadmodū deſiderat ceruus ad fontes aquaꝝ: ita deſiderat aīa mea ad te deꝰ. Sitiuit aīa mea ad deum fortē viuum: qn̄ veniā ⁊ apparebo ante faciē dei? Fuerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte: dum dicit̄ mihi q̄tidie vbi ē deꝰ tuꝰ. Hec recordatus ſū ⁊ effudi in me aiam meā: qm̄ trāſibo i locū tabnaculi āmirabilis vſq3 ad domū dei. In voce exultatiōis ⁊ ꝯfeſſionis: ſonꝰ epulātiū. Quare triſtis es aīa mea: ⁊ q̄re ꝯturbas me? Spa i deo qm̄ adh̄ cōfitebor illi: ſalutare vultus mei ⁊ deꝰ meꝰ. Ad meipſū aīa mea cōturbata ē: ꝓpt̄ea memor ero tui de t̄ra iordanis ⁊ hermonijm a mōte modico. Abyſſus abyſſū ĩuocat: i voce cataractaꝝ tuaꝝ. Oīa excelſa tua ⁊ fluctꝰ tui: ſup me trāſierūt. In die mādauit dn̄s miſericordiam ſuā: ⁊ nocte canticū eiꝰ. Apud me orō deo vite mee: dicā deo ſuſceptor meꝰ es. Quare oblitꝰ es mei: ⁊ q̄re ꝯtriſtatus incedo dū affligit me ĩimicus? Dū ꝯfringūt̄ oſſa mea: exprobrauerūt mihi q̇ tribulāt me inimici mei. Dū dicūt mihi ꝑ ſingulos dies vbi ē deꝰ tuꝰ: q̄re triſtis es aīa mea ⁊ q̄re ꝯturbas me? Spera i deo qm̄ adhuc cōfitebor illi: ſalutare vultus mei ⁊ deꝰ meꝰ. In finē pſ dd̄. XLII

Iudica me deꝰ ⁊ diſcerne cauſam meā de gēte nō ſcā: ab hoīe iniq̄ ⁊ doloſo erue me. Quia tu es deꝰ fortitudo mea: q̄re me repuliſti ⁊ q̄re triſtis incedo dū affligit me inimicus? Emitte lucē tuā ⁊ ꝟitatē tuā: ipſa me deduxerūt ⁊ adduxerūt i mōtē ſcm̄ tuū ⁊ i tabnacula tua. Et itroibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuētutem meā. Cōfitebor tibi i citbara deꝰ deus meꝰ: q̄re triſtis es aīa mea ⁊ q̄re ꝯturbas me? Spa in deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi: ſalutare vultꝰ mei ⁊ deus meus. Ad victoriā filijs chore eruditio. XLIII

Deus auribꝰ nr̄is audiuimꝰ: patres nr̄i annūciauerūt nob̄. Opꝰ qḋ operatꝰ es in diebꝰ eoꝝ: ⁊ i diebꝰ antiq̄s. Manꝰ tua gētes diſꝑdidit ⁊ plantaſti eos: afflixiſti ꝑplos ⁊ expuliſti eos. Nec.n. i gladio ſuo poſſederūt t̄rā: ⁊ brachiū eoꝝ nō ſaluauit eos. Sȝ dextera tua ⁊ brachiū tuū ⁊ illuminatio vultꝰ tui: qm̄ cōplacuiſti i eis. Tu es ipſe rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ: q̇ mādas ſalutes iacob. In te inimicos nr̄os ventilabimꝰ cornu: ⁊ i noīe tuo ſꝑnemꝰ inſurgētes i nobis. Nō.n. in arcu meo ſꝑabo: ⁊ gladiꝰ meus nō ſaluabit me. Saluaſti.n. nos de affligentibꝰ nos: ⁊ odiētes nos ꝯfudiſti. In deo laudabimur tota die: ⁊ i noīe tuo ꝯfitebimur i ſeculū. Nūc aūt repuliſti ⁊ ꝯfudiſti nos: ⁊ nō egredieris in ꝟtutibus nr̄is. Auertiſti nos retrorſū pꝰ ĩimicos nr̄os: ⁊ q̇ oderūt nos diripiebāt ſibi. Dediſti nos tanq̄3 oues eſcarum: ⁊ in gētibꝰ diſꝑſiſti nos. Vēdidiſti ꝑplm tuū ſine p̄cio: ⁊ nō fuit multitudo in cōmutationibus eorū. Poſuiſti nos opprobriū vicinis nr̄is: ſubſannationē ⁊ deriſū his q̇ ſunt i circuitu nr̄o. Poſuiſti nos i ſilitudinē gētibꝰ: cōmotionē capitis i ꝑplis. Tota die verecūdia mea ꝯ̄ me ē: ⁊ ꝯfuſio faciei mee cooꝑuit me. A voce exprobrātis ⁊ obloquētis: a facie ĩimici ⁊ ꝑſequentis. Hec oīa venerūt ſup nos nec obliti ſumus te: ⁊ iniq̄ nō egimꝰ in teſtamento tuo. Et nō receſſit retro cor nr̄m: ⁊ declinaſti ſemitas nr̄as a via tua. Qm̄ humiliaſti nos in loco afflictionis: ⁊ cooꝑuit nos vmbra mortis. Si obliti ſumꝰ nomē dei nr̄i: ⁊ ſi expandimus manꝰ nr̄as ad deū alienū. Nōne deus req̇ret iſta? ipſe.n. nouit abſcōdita cordis. Qm̄ propter te mortificamur tota die: eſtimati ſumꝰ ſicut oues occiſionis. Exurge q̄re obdormis dn̄e? exurge ⁊ ne repellas in finē. Quare faciē tuā auertis: obliuiſceris inopie nr̄e ⁊ tribulatiōis nr̄e? Qm̄ hūiliata ē i puluē aīa nr̄a: ꝯglutinatꝰ ē in t̄ra vent̄ nr̄. Exurge dn̄e adiuua nos: ⁊ redime nos ꝓpt̄ nomē tuū. Victori ꝓ lilijs filiorum chore eruditiōis canticū amantiſſimū. XLIIII

Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego oꝑa mea regi. Lingua mea calamus ſcribe: velociter ſcribentis. Speciosus forma pre filijs hominū: diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ in eternū. Accingere gladio tuo: ſup femur tuū potētiſſime. Specie tua ⁊ pulchritudine

tua: intende, prospere, procede et regna. Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam: et deducet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acute: populi sub te cadent in corda inimicorum regis. Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui. Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem: propterea unxit te deus deus tuus oleo leticie pre consortibus tuis. Myrrha et gutta et casia a vestimentis tuis: a domibus eburneis ex quibus delectaverunt te filie regum in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circumdata varietate. Audi filia et vide et inclina aurem tuam: et obliviscere populum tuum et domum patris tui. Et concupiscet rex decorem tuum: quoniam ipse est dominus deus tuus et adorabunt eum. Et filie tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis. Omnis gloria eius filie regis abintus: in fimbriis aureis circumamicta varietatibus. Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferentur tibi. Afferentur in leticia et exultatione: adducentur in templum regis. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: constitues eos principes super omnem terram. Memores erunt nominis tui domine: in omni generatione et generationem. Propterea populi confitebuntur tibi in eternum: et in seculum seculi.

Victori filiorum chore pro iuventutibus canticum.

Deus noster refugium et virtus: adiutor in tribulationibus que invenerunt nos nimis. XLV Propterea non timebimus dum turbabitur terra: et transferentur montes in cor maris. Sonuerunt et turbate sunt aque eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius. Fluminis impetus letificat civitatem dei: sanctificavit tabernaculum suum altissimus. Deus in medio eius non commovebitur: adiuvabit eam deus mane diluculo. Conturbate sunt gentes et inclinata sunt regna: dedit vocem suam mota est terra. Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob. Venite et videte opera domini que posuit prodigia super terram: auferens bella usque ad finem terre. Arcum conteret et confringet arma: et scuta comburet igni. Vacate et videte quoniam ego sum deus: exaltabor in gentibus et exaltabor in terra. Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob.

Ad victoriam filiis chore psalmus XLVI

Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. Quoniam dominus excelsus terribilis: rex magnus super omnem terram. Subiecit populos nobis: et gentes sub pedibus nostris. Elegit nobis hereditatem suam: speciem iacob quam dilexit. Ascendit deus in iubilo: et dominus in voce tube. Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite. Quoniam rex omnis terre deus: psallite sapienter. Regnabit deus super gentes: deus sedet super sedem sanctam suam. Principes populorum congregati sunt cum deo abraham: quoniam dii fortes terre vehementer elevati sunt. Canticum psalmi filiorum chore. XLVII

Magnus dominus et laudabilis nimis: in civitate dei nostri in monte sancto eius. Fundatur exultatione universe terre: mons syon latera aquilonis civitas regis magni. Deus in domibus eius cognoscetur: cum suscipiet eam. Quoniam ecce reges terre congregati sunt: convenerunt in unum. Ipsi videntes sic admirati sunt: conturbati sunt commoti sunt: tremor apprehendit eos. Ibi dolores ut parturientis: in spiritu vehementi conteres naves tharsis. Sicut audivimus sic vidimus in civitate domini virtutum in civitate dei nostri: deus fundavit eam in eternum. Suscepimus deus misericordiam tuam: in medio templi tui. Secundum nomen tuum deus sic et laus tua in fines terre: iusticia plena est dextera tua. Letetur mons syon et exultent filie iude: propter iudicia tua domine. Circumdate syon et complectimini eam: narrate in turribus eius. Ponite corda vestra in virtute eius: et distribuite domos eius ut enarretis in progenie altera. Quoniam hic est deus deus noster in eternum et in seculum seculi: ipse reget nos in secula.

In finem filiis chore psalmus XLVIII

Audite hec omnes gentes: auribus percipite omnes qui habitatis orbem. Quique terrigene et filii hominum: simul in unum dives et pauper. Os meum loquetur sapientiam: et meditatio cordis mei prudentiam. Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam. Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circumdabit me. Qui confidunt in virtute sua: et in multitudine divitiarum suarum gloriantur. Frater non redimit redimet homo: non dabit deo placationem suam. Et precium redemptionis anime sue: et laborabit in eternum et vivet adhuc in finem. Non videbit interitum cum viderit sapientes morientes: simul insipiens et stultus peribunt. Et relinquent alienis divitias suas: et sepulchra eorum domus illorum in eternum. Tabernacula eorum in progenie et progenie: vocaverunt nomina sua in terris suis. Et homo cum in honore esset non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus: et similis factus est illis. Hec via illorum scandalum ipsis: et postea in ore suo complacebunt. Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos. Et dominabuntur eorum iusti in matutino: et auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum. Verumtamen deus redimet animam meam de manu inferi: cum acceperit me. Ne timueris cum dives factus fuerit homo: et cum multiplicata fuerit gloria domus eius. Quoniam cum interierit non sumet omnia: neque descendet

cū eo glīa ei⁹. Quia aīa ei⁹ ī vita ipsi⁹ bñdi-
cetur: ꝯfitebit̄ tibi cū bñfecerꝭ ei. Introibit
vsqꝫ ī ꝓgenies patꝝ suoꝝ: vsqꝫ ī eťnū non vi-
debit lumē. Hō cū ī honore eēt nō intellexit:
cōpat⁹ ē iumētꝭ īsipiētib⁹: ⁊ silis fact⁹ est illis.

ps asaph. XLVIIII

Deus deoꝝ dñs locut⁹ est: ⁊ vocauit
ťrā. A solis ortu vsqꝫ ad occasū: ex
syon spēs decorꝭ ei⁹. Deus manifeste
veniet: deus nr̄ ⁊ nō silebit. Ignis ī cōspectu
eius exardescet: ⁊ ī circuitu eius tēpestas va-
lida. Aduocauit celū de sursū: ⁊ ťrā discernē
ꝑp̄l'm suū. Cōgregate illi scōs eius: q̄ ordināt
testamentū eius sup sacrificia. Et ānūciabūt
celi iusticiā eius: qm̄ de⁹ iudex ē. Audi ꝑp̄l's
meus. ⁊ loq̄r: isrl' ⁊ testificabor tibi: de⁹ deus
tuus ego sū. Nō ī sacrificijs tuis arguā te: ho
locausta aūt tua ī ꝯspectu meo sūt sp. Nō ac-
cipiā de domo tua vitulos: neqꝫ de gregib⁹
tuis hircos. Qm̄ mee sūt oēs fere siluaꝝ: iu-
mēta in mōtib⁹ ⁊ boues. Cognoui oīa volati
lia celi: ⁊ pulchritudo agri mecū est. Si esu-
riero nō dicā tibi: meus ē.n. orbis ťre ⁊ pleni-
tudo eius. Nūq̄d mādacabo carnes tauroꝝ:
aut sanguinē hircoꝝ potabo? Immola deo
sacrificiū laudis: ⁊ redde altissimo vota tua.
Et inuoca me ī die tribulatiōis: eruā te ⁊ ho-
norificab̄ me. Pctōri aūt dixit de⁹. quare tu
enarras iusticias meas. ⁊ assumis testamētū
meū p os tuū? Tu ṽo odisti disciplinam: ⁊
ꝓiecisti sermōes meos retrorsū. Si videbas
furē currebas cū eo: ⁊ cū adulterꝭ portionē
tuā ponebas. Os tuū abundauit malicia: ⁊
līgua tua ꝯcinabat dolos. Sedēs aduersus
fratrē tuū loq̄barꝭ: ⁊ aduersum filiū mr̄is tue
ponebas scādalū. H̄ fecisti ⁊ tacui. Existima-
sti iniq̄ q̄ ero tui silis: arguā te ⁊ statuā ꝯ fa-
ciem tuā. Intelligite h̄ q̄ obliuiscimini deū:
neq̄n rapiat ⁊ nō sit q̄ eripiat. Sacrificiū lau
dis honorificabit me: ⁊ illic iter q̄ ostendā
illi salutare dei. Ad victoriā dd̄ ps qn̄ venit
ad eū nathan ꝓpheta qn̄ ītrauit ad bersabee.

L

Miserere mei de⁹: s̄m magnā
miām tuā. Et s̄m multitudinē mi-
serationū tuaꝝ: dele iniquitatē meā.
Ampli⁹ laua me ab iniquitate mea: ⁊ a pctō
meo mūda me. Qm̄ iniquitatē meā ego co-
gnosco: ⁊ pctm̄ meū ꝯ me est sp. Tibi soli pec
caui ⁊ malū coram te feci: ut iustificerꝭ in ser-
mōib⁹ tuis ⁊ vincas cū iudicaris. Ecce.n. in
iniquitatib⁹ ꝯceptus sū: ⁊ in pctis ꝯcepit me
mr̄ mea. Ecce.n. ṽitatē dilexisti: icerta ⁊ oc-
culta sapīe tue māifestasti mihi. Asꝑges me
dñe hysopo ⁊ mūdabor: lauabis me ⁊ sup ni-
uē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū ⁊
leticiā: ⁊ exultabūt ossa hūiliata. Aūte faciē
tuā a pctis meis: ⁊ oēs iīq̄tates meas dele.
Cor mundū crea ī me de⁹: ⁊ spm̄ rectū īnoua
in viscerib⁹ meis. Ne ꝓijcias me a facie tua: ⁊
spm̄ scm̄ tuum ne auferas a me. Redde mihi
leticiā salutarꝭ tui: ⁊ spū principali confirma
me. Docebo iniq̄s vias tuas: ⁊ īpij ad te cō-
uertent̄. Libera me de sanguinib⁹ de⁹ de⁹ sa-
lutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iusticiam
tuā. Dñe labia mea aperies: ⁊ os meū ānū-
ciabit laudē tuā. Qm̄ si voluisses sacrificium
dedissem vtiqꝫ: holocaustis nō delectaberis.
Sacrificiū deo spūs ꝯtribulat⁹: cor ꝯtritū ⁊
hūiliatū de⁹ nō despicies. Benigne fac dñe ī
bona volūtate tua syon: ut edificentur muri
irl'm. Tūc acceptabis sacrificiū iusticie obla-
tiones ⁊ holocausta: tūc imponēt sup altare
tuū vitulos. In finē ps dd̄ cū venit doech
idumeus ⁊ nūciauit sauli. ⁊ dixit ei. venit dd̄
in domū abimelech.

LI.

Quid gloriarꝭ ī malicia: q̄ potēs es ī
iniq̄tate? Tota die iīusticiā cogita-
uit lingua tua: sicut nouacula acu-
ta fecisti dolū. Dilexisti maliciā sup benigni-
tatē: iniq̄tatē magꝭ q̄ loq̄ equitatē. Dilexisti
oīa ṽba p̄cipitationis: lingua dolosa. Pro-
pterea de⁹ destruet te ī finē: euellet te ⁊ emi-
grabit te de tabernaculo tuo: ⁊ radicē tuā de
ťra viuētiū. Videbūt iusti ⁊ timebūt: ⁊ sup
eū ridebūt ⁊ dicēt: ecce hō q̄ nō posuit deum
adiutorē suū. Sꝫ sꝑauit in multitudine diui-
tiaꝝ suaꝝ: ⁊ p̄ualuit ī vanitate sua. Ego aūt
sicut oliua fructifera ī domo dei: sꝑaui ī mīa
dei in eťnū ⁊ ī seculū seculi. Cōfitebor tibi in
seculū q̄a fecisti: ⁊ expectabo nomen tuū qm̄
bonū in ꝯspectu scōꝝ tuoꝝ. Victori p choꝝ
eruditio dauid.

LII

Dixit insipiēs ī corde suo: nō est
deus. Corrupti sunt ⁊ abhomi-
nabiles facti sūt ī iniq̄tatib⁹:
nō ē qui faciat bonū. De⁹ de ce-
lo ꝓspexit super filios hoīuꝫ: ut
videat si ē intelligēs aut req̄rēs deū. Oēs de-
clinauerūt simul iutiles facti sūt: nō est qui
faciat bonū. nō ē vsqꝫ ad vnū. Nonne scient
oēs q̄ opant̄ iniq̄tatē: q̄ deuorāt plebē meā
ut cibū panis? Deū nō īuocauerūt: illic tre-
pidauerūt timore vbi nō fuit timor. Qm̄ de⁹
dissipauit ossa eoꝝ q̄ hoīb⁹ placēt: ꝯfusi sunt

qm̄ deꝰ spreuit eos. Quis dabit ex syon salu-
tare isrl̄: cū ɔuerterit deꝰ captiuitatē plebis
sue exultabit iacob ⁊ letabit̄ isrl̄. Ad victo-
riā i organis ps dd̄ cū venissent cyphei ⁊ nū-
ciassent sauli nōne dd̄ abscōditꝰ ē apud nos.

Deus in noīe tuo saluū me LIII
fac: ⁊ in ꝟtute tua iudica me. Deus
exaudi orationē meā: auribus pcipe
ꝟba oris mei. Qm̄ alieni isurrexerūt aduer-
sū me: ⁊ fortes q̄sierūt aīam meā: ⁊ nō ppo-
suerūt deū añ ɔspectū suū. Ecce .n. deꝰ adiu-
uat me: ⁊ dn̄s susceptor ē aīe mee. Auerte
mala inimicis meis: ⁊ i ꝟitate tua disp̄de illos.
Volūtarie sacrificabo tibi: ⁊ confitebor noī
tuo dn̄e qm̄ bonū est. Qm̄ ex oī tribulatiōe
eripuisti me: ⁊ super inimicos meos despexit
oculꝰ meꝰ. Victori i psalmis eruditio dd̄.

Exaudi deus orationē LIIII
meā: ⁊ ne despexerꝭ dep̄cationē meā:
intende mihi ⁊ exaudi me. Cōtrista-
tus sū in exercitatione mea: ⁊ ɔturbatꝰ sū a
voce inimici ⁊ a tribulatiōe pctōꝝ. Qm̄ decli-
nauerūt i me iniq̄tates: ⁊ i ira molesti erant
mihi. Cor meū ɔturbatū ē in me: ⁊ formido
mortis cecidit sup me. Timor ⁊ tremor vene-
runt sup me: ⁊ cōtexerūt me tenebre. Et dixi
q̇s dabit mihi pēnas sicut colūbe: ⁊ volabo
⁊ req̄escā. Ecce elōgaui fugiēs: ⁊ māsi i soli-
tudine. Expectabā eū q̇ saluū me fecit: a pu-
sillanimitate spūs ⁊ tempestate. Precipita
dn̄e diuide linguas eoꝝ: qm̄ vidi iniq̄tatē ⁊
ɔdictionē in ciuitate. Die ac nocte circunda-
bit eā sup muros eiꝰ iniq̄tas: ⁊ labor i medio
eiꝰ ⁊ iiusticia. Et nō defecit de plateis eius:
vsura ⁊ dolꝰ. Qm̄ si inimicꝰ meꝰ maledixisset
mihi: sustinuissem vtiq̄. Et si is qui oderat
me sup me magna locutus fuisset: abscōdis-
sem me forsitan ab eo. Tu ꝟo hō vnanimis:
dux meꝰ ⁊ notꝰ meꝰ. Qui simul mecum dul-
ces capiebas cibos: in domo dei ābulauimꝰ
cū ɔsensu. Veniat mors sup illos: ⁊ descen-
dāt i infernū viuētes. Qm̄ neq̇tie in habita-
culis eoꝝ: i medio eoꝝ. Ego aūt ad deū cla-
maui: ⁊ dn̄s saluauit me. Vespere ⁊ mane ⁊
meridie narrabo ⁊ āñūciabo: ⁊ exaudiet vo-
cē meā. Redimet in pace aīam meā ab his q̇
appropinquāt mihi: qm̄ int̄ multos erāt me-
cū. Exaudiet deꝰ ⁊ humiliabit illos: q̇ ē ante
secula. Nō .n. ē illis cōmutatio ⁊ nō timuerūt
deū: extēdit manū suā in retribuēdo. Cōta-
minauerūt testamentū eiꝰ: diuisi sunt ab ira
vultus eiꝰ: ⁊ appropinq̄uit cor illꝰ. Molliti
sunt ꝟmones eiꝰ sup oleū: ⁊ ipsi sunt iacula.
Iacta sup dn̄m curā tuā ⁊ ipse te enutriet: ⁊
nō dabit i et̄nū fluctationē iusto. Tu ꝟo de-
us: deduces eos i puteū intꝰitꝰ. Viri sāguinū
⁊ dolosi nō dimidiabūt dies suos: ego autē
sperabo i te dn̄e. Victori p colūba muletā:
eo q͞ pcul abierit dd̄ qn̄ tenuerūt eū philistei
in geth ps LV

Miserere mei deꝰ: qm̄ cōculcauit me
hō: tota die ipugnās tribulauit me.
Cōculcauerunt me inimici mei tota
die: qm̄ multi bellātes aduersū me. Ab al-
titudine diei timebo: ego ꝟo in te spabo. In
deo laudabo sermones meos: i deo spaui nō
timebo q̇d faciat mihi caro. Tota die verba
mea execrabant̄: aduersū me oēs cogitatio-
nes eoꝝ i malū. Inhītabūt ⁊ abscōdēt: ipsi
calcaneū meū obꝟuabūt. Sicut sustinuerūt
aīam meā p nihilo saluos facies illos: i ira
pplos ɔfringes. Deꝰ vitā meā āñūciaui tibi:
posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
Sic̄ ⁊ i pmissiōe tua: tūc ɔuertent̄ inimici mei
retrorsū. In q̄cūq̄ die inuocauero te: ecce co-
gnoui qm̄ deꝰ meꝰ es. In deo laudabo ꝟbū:
in dn̄o laudabo ꝟmonē: i deo spaui nō time-
bo q̇d faciat mihi hō. In me sūt deꝰ vota tua.
q̄ reddā laudatiōes tibi. Qm̄ eripuisti aīam
meam de morte: ⁊ pedes meos de lapsu: ut
placeam coram deo in lumine viuentium.
Pro victoria ut nō disperdas dauid humilē
⁊ simplicem quando fugit a facie saul in spe-
luncam ps LVI

Miserere mei deꝰ miserere mei: qm̄ in
te ɔfidit aīa mea. Et in vmbra alaꝝ
tuaꝝ spabo: donec trāseat iniquitas.
Clamabo ad deū altissimū: deū q̇ bene fecit
mihi. Misit de celo ⁊ liberauit me: dedit i op-
probriū ɔculcātes me. Misit deꝰ mīam suā
⁊ ꝟitatē suā: ⁊ eripuit aīam meā de medio
catuloꝝ leonū: dormiui cōturbatꝰ. Filij ho-
minū dentes eorū arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua
eoꝝ gladiꝰ acutꝰ. Exaltare sup celos deꝰ: ⁊ i
oī t̄ra glīa tua. Laqueū parauerūt pedibus
meis: ⁊ icuruauerūt aīam meā. Foderūt añ
faciē meā foueā: ⁊ inciderunt in eā. Paratū
cor meū deꝰ paratū cor meū: cātabo ⁊ psal-
mū dicā. Exurge glīa mea exurge psalteriū
⁊ cythara: exurgā diluculo. Cōfitebor tibi i
pplis dn̄e: ⁊ psalmū dicā tibi i gentibꝰ. Qm̄
magnificata ē vsq̄ ad celos mīa tua: ⁊ vsq̄
ad nubes ꝟitas tua. Exaltare sup celos deꝰ:
⁊ super oēm terrā gloria tua.

Si vere vtiq3 iusticiã loq̃mini: LVII
recte iudicate filij hoīuz. Etenĩ ĩ cor-
de iniq̃tates opamĩ in t̃ra: ĩiusticias
manus vr̃e ↄcinnãt. Alienati sũt pctõres a
vulua: errauerũt ab vt̃o: locuti sũt falsa. Fu-
ror illis s̃m silitudinẽ serpent̃: sicut aspidis
surde ⁊ obturant̃ aures suas. Que nõ exau-
diet vocẽ incãtantiũ: ⁊ venefici incãtant̃ sa-
pient̃. Deus ↄteret dentes eoꝝ in ore ipsoꝝ:
molas leonũ ↄfringet dñs. Ad nihilũ deue-
niẽt tanq̃ aq̃ decurrẽs: intẽdit arcũ suũ do-
nec infirment̃. Sic cera q̃ fluit auferent̃: sup-
cecidit ignis ⁊ nõ viderũt solẽ. Priusq̃ itelli-
gerent spine vr̃e rhamnũ: sicut viuẽtes sic in
ira absorbet eos. Letabit̃ iustus cum viderit
vindictã: man⁹ suas lauabit ĩ sanguie pecca-
torũ. Et dicet hõ si vtiq3 ẽ fructus iusto: vtiq3
est de⁹ iudicãs eos ĩ t̃ra. Victori ut nõ dis-
perdas dõ humilẽ ⁊ simplicẽ. qñ misit saul ⁊
custodiuit domũ ei⁹ ut interficẽt eũ. LVIII

Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹: ⁊
ab insurgẽtib⁹ in me libera me. Eripe
me de opantibus iniq̃tatẽ: ⁊ de viris
sanguinũ salua me. Quia ecce ceperũt aĩam
meã: irruerũt ĩ me fortes. Neq3 iniq̃tas mea
neq3 pctm̃ meũ dñe: sine iniq̃tate cucurri ⁊
direxi. Exurge in occursum meũ ⁊ vide: ⁊ tu
dñe de⁹ v̾tutũ de⁹ isrl̃. Intẽde ad visitandas
oẽs gẽtes: nõ miserearĩ oib⁹ q̇ opant̃ iniq̃ta-
tẽ. Cõuertent̃ ad vesperã ⁊ famẽ patiẽt̃ ut ca-
nes: ⁊ circuibũt ciuitatẽ. Ecce loquent̃ ĩ ore
suo: ⁊ gladi⁹ in labijs eoꝝ: qm̃ q̇s audiuit?
Et tu dñe deridebis eos: ad nihilũ deduces
oẽs gẽtes. Fortitudinẽ meã ad te custodiã:
q̇a de⁹ susceptor me⁹ es: de⁹ me⁹ mĩa eius p̄-
ueniet me. Deus ostendit mihi sup inimicos
meos: ne occidas eos neq̃ obliuiscant̃ ppl̃i
mei. Dispge illos in v̾tute tua: ⁊ depone eos
ↄtector me⁹ dñe. Delictũ oris eoꝝ: sermonẽ
labioꝝ ipsoꝝ: ⁊ cõphendant̃ ĩ supbia sua. Et
de execratiõe ⁊ mẽdacio ãnũciabũt̃ ĩ ↄsũma-
tione: ĩ ira ↄsũmatiõis ⁊ nõ erũt. Et sciẽt q̇a
de⁹ dominabit̃ iacob: ⁊ finiũ t̃re. Cõuertent̃
ad vesperã ⁊ famẽ patient̃ ut canes: ⁊ circui-
bũt ciuitatẽ. Ipsi dispgent̃ ad mãducandũ:
si v̾o nõ fuerit saturati ⁊ murmurabũt. Ego
aũt cãtabo fortitudinẽ tuã: ⁊ exaltabo mane
mĩam tuã. Quia factus es susceptor meus:
⁊ refugiũ meũ ĩ die tribulatiõis mee. Adiu-
tor meus tibi psallã: q̇a de⁹ susceptor meus
es: de⁹ me⁹ mĩa tua. Victori p liliis testi-
moniũ humilisq3 pfecti dõ. ad docendũ qñ pu-
gnauit aduũsum syriã mesopotamie Soba ⁊
reuũsus ẽ ioab. ⁊ pcussit edom ĩ valle salinaꝝ
xij milia. p̄s LIX

Deus repulisti nos ⁊ destruxisti nos:
irat⁹ es ⁊ misert⁹ es nobis. Cõmoui-
sti t̃rã ⁊ ↄturbasti eã: sana ↄtritiões
eius q̇a cõmota ẽ. Ostẽdisti ppl̃o tuo dura:
potasti nos vino cõpũctionis. Dedisti metu-
entib⁹ te significationẽ: ut fugiãt a facie ar-
cus. Et liberent̃ dilecti tui: saluũ fac dextera
tua ⁊ exaudi me. De⁹ locut⁹ ẽ in scõ suo: leta-
bor ⁊ partibor sichimã: ⁊ ↄuallẽ tabernacu-
loꝝ metibor. Me⁹ ẽ galaad ⁊ me⁹ ẽ manas-
ses: ⁊ ephraim fortitudo capitis mei. Juda
rex me⁹: moab olla spei mee. In idumeã ex-
tendã calciamẽtũ meũ: mihi alienigene sub-
diti sunt. Quis deducet me in ciuitatẽ muni-
tã: q̇s deducet me vsq3 in idumeã? None tu
de⁹ q̇ repulisti nos? ⁊ nõ egredierĩ de⁹ ĩ v̾tu-
tib⁹ nr̃is. Da nobis auxiliũ de tribulatiõe: ⁊
vana sal⁹ hoĩs. In deo faciem⁹ v̾tutẽ: ⁊ ipse
ad nihilũ deducet tribulãtes nos. Ad vi-
ctoriã sup organũ ipsi dõ. p̄s LX.

Exaudi de⁹ dep̄cationẽ meã: intende
orõni mee. A finib⁹ t̃re ad te clama-
ui dũ anxiaret̃ cor meũ: ĩ petra exal-
tasti me. Deduxisti me q̇a fact⁹ es spes mea:
turris fortitudinis a facie inimici. Inhabi-
tabo ĩ tabernaculo tuo ĩ secula: ↄtegar ĩ ve-
lamẽto alaꝝ tuaꝝ. Qm̃ tu de⁹ me⁹ exaudisti
orationẽ meã: dedisti hereditatẽ timentibus
nomẽ tuũ. Dies sup dies regis adijcies: an-
nos ei⁹ vsq3 ĩ diẽ gnãtiõis ⁊ gnãtionis. Per-
manet in et̃nũ ĩ ↄspectu dei: mĩam ⁊ v̾itatem
ei⁹ q̇s req̃ret? Sic psalmũ dicã nõi tuo in se-
culũ seculi: ut reddã vota mea de die in diẽ.
Ad victoriã sup ydithũ p̄s dõ. LXI

Nonne deo subiecta erit aĩa mea? ab
ipso. n. salutare meũ. Nã ⁊ ipse deus
me⁹ ⁊ salutarĩ me⁹ susceptor meus:
nõ mouebor ãpli⁹. Quousq3 irruit̃ in hoiem:
interficit̃ vniũsi vos tanq̃ parieti inclinato ⁊
macerie depulse? Veruntñ p̄ciũ meũ cogita-
uerũt repellẽ: cucurri in siti: ore suo bñdice-
bãt ⁊ corde suo maledicebãt. Veruntñ deo
subiecta esto aĩa mea: qm̃ ab ipso patientia
mea. Quia ipse de⁹ me⁹ ⁊ saluator me⁹: ad-
iutor me⁹ nõ emigrabo. In deo salutare meũ
⁊ gl̃ia mea: de⁹ auxilij mei ⁊ spes mea ĩ deo
est. Sperate in eo oĩs ↄgregatio ppl̃i: effũdi-
te corã illo corda vr̃a: de⁹ adiutor nr̃ ĩ et̃nũ.
Verũtñ vani filij hoĩuz: mẽdaces filij hoĩuz

in stateris: ut decipiāt ipsi de vanitate in id ipsū. Nolite spare i iniq̄tate: ⁊ rapinas nolite ꝯcupiscē: diuitie si affluāt nolite cor appōnē. Semel locut⁹ ē deus duo h̄ audiui: q̄a ptās dei est ⁊ tibi dn̄e mīa: q̄a tu reddis vnicuiq̃ iuxͣ opa sua. p̄s dd̄ cū eēt in deserto iudee.

LXII

Deus de⁹ me⁹: ad te de luce vigilo. Sitiuit i te aīa mea: q̄ꝫ multiplicit̄ tibi caro mea. In t̄ra deserta inuia ⁊ inaquosa sic i scō apparui tibi: ut viderē virtutē tuā ⁊ gloriā tuā. Q̄m melior est mīa tua sup vitas: labia mea laudabūt te. Sic bn̄dicā te i vita mea: ⁊ in noīe tuo leuabo man⁹ meas. Sic adipe ⁊ pinguedine repleat̄ aīa mea: ⁊ labijs exultatiōis laudabit os meū. Si memor fui tui sup stratū meū in matutinis meditabor i te: q̄a fuisti adiutor meus. Et in velamēto alarū tuaꝝ exultabo: adhesit aīa mea post te: me suscepit dextera tua. Ipsi v̄o i vanū q̄sierūt aīam meā: itroibūt in inferiora t̄re: tradent̄ i man⁹ gladij: ptes vulpiū erūt. Rex v̄o letabit̄ i deo laudabūt̄ oēs q̄ iurāt i eo: q̄a obstructū ē os loquētiū iniqua. Victori cāticū dd̄.

LXIII

Exaudi de⁹ orōnē meā cū deprecor: a timore inimici eripe animā meam. Protexisti me a cōuentu malignantium: a multitudine opantiū iniq̄tatē. Quia exacuerūt ut gladiū liguas suas: intēderūt arcū rē amarā: ut sagittēt i occult̄ īmaculatū. Subito sagittabūt eū ⁊ nō timebūt: firmauerūt sibi sermonē neq̄ꝫ. Narrauerunt ut abscōderēt laq̄os: dixerūt q̄s videbit eos? Scrutati sūt iniq̄tates: defecerūt scrutātes scrutinio. Accedet hō ad cor altū: ⁊ exaltabit̄ de⁹. Sagitte puuloꝝ facte sūt plage eoꝝ: ⁊ infirmate sūt ꝯ eos lingue eoꝝ. Cōturbati sūt oēs q̄ videbāt eos: ⁊ timuit oīs hō. Annunciauerunt opera dei: ⁊ facta eius intellexerunt. Letabitur iustus in domino ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabuntur oēs recti corde.

Victori p̄s dd̄ cantici.

LXIIII

Te decet hymnus deus in syon: ⁊ tibi reddet̄ votū in irl̄m. Exaudi orōnem meam: ad te oīs caro veniet. Verba iniq̄ꝝ p̄ualuerūt sup nos: ⁊ impietatib⁹ nr̄is tu ꝓpitiaberꝭ. Btūs quē elegisti ⁊ assūpsisti: inhītabit i atrijs tuis. Replebimur in bonis dom⁹ tue: sanctū ē tēplū tuū mirabile in eq̄tate. Exaudi nos de⁹ salutaris noster: spes omniū finium terre ⁊ in mari longe. Preparans montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas ꝓfundū maris sonū fluctuum eius. Turbabunt̄ gentes ⁊ timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini ⁊ vespere delectabis. Visitasti t̄rā ⁊ inebriasti eā: multiplicasti locupletare eā. Flumen dei repletū est aquis: parasti cibum illorū q̄m ita est preparatio eius. Riuos ei⁹ inebrians multiplica genimina eius: in stillicidijs eius letabit̄ germinās. Bn̄dices coronē anni benignitat̄ tue: ⁊ campi tui replebuntur vbertate. Pinguescent speciosa deserti: ⁊ exultatione colles accingentur. Induti sunt arietes ouiū: ⁊ valles abundabūt frumento: clamabunt etenim hymnum dicent.

Victori canticū psalmi

LXV

Iubilate deo oīs terra: psallmū dicite nomini eius: date gloriā laudi eius. Dicite deo q̄ꝫ terribilia sūt opa tua dn̄e: in multitudine v̄tut̄ tue mentient̄ tibi inimici tui. Oīs terra adorette ⁊ psallat tibi: psalmū dicat noī tuo. Venite ⁊ videte opa dei: terribilis i cōsilijs sup filios hoīuꝫ. Qui ꝯuertit mare i aridā: in flumine ptransibūt pede ibi letabimur i ipso. Qui dn̄at̄ in v̄tute sua i eternū: oculi ei⁹ sup gētes respiciunt: q̄ exasperāt nō exaltent̄ in semetipsis. Bn̄dicite gētes deū nr̄m: ⁊ auditā facite vocē laudis ei⁹. Qui posuit aīam meā ad vitā: ⁊ nō dedit in cōmotionē pedes meos. Q̄m ꝓbasti nos de⁹: igne nos examiasti sicut examinat̄ argentū. Induxisti nos i laqueū: posuisti tribulationes i dorso nr̄o: iposuisti homines sup capita nr̄a. Transiuim⁹ p ignē ⁊ aquā: ⁊ eduxisti nos in refrigeriū. Introibo in domū tuā in holocaustis: reddā tibi vota mea q̄ distinxerūt labia mea. Et locutū ē os meū: in tribulatiōe mea. Holocausta medullata offerā tibi cū incenso arietū: offerā tibi boues cū hirc̄. Venite audite ⁊ narrabo oēs q̄ timet̄ deū: quāta fecit aīe mee. Ad ipsum ore meo clamaui: ⁊ exultaui sub ligua mea. Iniq̄tatē si aspexi i corde meo: nō exaudiet dn̄s. Propt̄ea exaudiuit de⁹: ⁊ attendit voci dep̄catiōis mee. Bn̄dictus de⁹: q̄ nō amouit orōnē meā ⁊ mīam suā a me. Victori in psalmis canticum carminis.

LXVI

Deus misereat̄ nr̄i ⁊ bn̄dicat nobis: illuminet vultū suū sup nos: ⁊ misereat̄ nr̄i. Vt cognoscam⁹ in t̄ra viā tuā: i oīb⁹ gētib⁹ salutare tuū. Cōfiteant̄ tibi

ꝑli deꝰ: cõfiteant̄ tibi ꝑli oẽs. Letent̄ ⁊ ex-
ultẽt gẽtes: qm̄ iudicas ꝑl'os i eq̃tate: ⁊ gẽ-
tes in t̃ra dirigis. Cõfiteant̄ tibi ꝑli deꝰ: cõ-
fiteant̄ tibi ꝑli oẽs: terra dedit fructum suũ.
Benedicat nos deus deus noster benedicat
nos deus: ⁊ metuant eũ omnes fines terre.

Victori dauid ps̄ cantici. LXVII

Exurgat deꝰ ⁊ dissipent̄ inimici eiꝰ: ⁊
fugiãt q̇ oderũt eũ a facie eiꝰ. Sicut
deficit fumꝰ deficiãt: sicut fluit cera
a facie ignis sic ꝑeant pctõres a facie dei. Et
iusti epulent̄ ⁊ exultẽt in cõspectu dei: ⁊ dele-
ctent̄ in leticia. Cãtate deo psalmũ dicite noi
eius: iter facite ei q̇ ascẽdit suꝑ occasũ: dn̄s
nomẽ illi. Exultate i ɔspectu eiꝰ: turbabunt̄
a facie eiꝰ p̄ris orphanoꝝ ⁊ iudicis viduaꝝ.
Deus i loco scõ suo: deꝰ q̇ inh̄itare facit vniꝰ
moris i domo. Qui educit vinctos i fortitu-
dine: siliter eos q̇ exasꝑant q̇ habitãt i sepul-
chris. Deus cũ egredereris in ɔspectu ꝑli tui:
cũ ptransires i deserto. Terra mota ẽ: eteni
celi distillauerũt a facie dei synai a facie dei
isrl̄. Pluuiã voluntariã segregabis deꝰ here-
ditati tue ⁊ infirmata est: tu vero ꝑfecisti eã.
Animalia tua habitabũt in ea: parasti i dulce-
dine tua paupi deꝰ. Dn̄s dabit v̓bũ euãgeli-
çantibꝰ: v̓tute multa. Rex v̓tutũ dilecti di-
lecti: ⁊ speciei domꝰ diuidẽ spolia. Si dormia-
tis int̄ medios cleros p̄ene colũbe deargẽta-
te: ⁊ posteriora dorsi eiꝰ i pallore auri. Dum
discernit celest̄ꝫ reges suꝑ eã niue dealbabũt̄
in selmõ: mons dei mõs piguis. Mons coa-
gulatꝰ mons piguis. ut q̇d suspicami mõtes
coagulatos? Mons i q̇ bn̄placitũ ẽ deo ha-
bitare in eo: eteni dn̄s h̄itabit in finẽ. Currꝰ
dei decẽ milibꝰ multiplex: milia letãtiũ: dn̄s
in eis i synai i scõ. Ascẽdisti in altũ cepisti ca-
ptiuitatẽ: accepisti dona i hoibꝰ. Eteni nõ cre-
dentes inh̄itare dn̄m deũ. Bn̄dictꝰ dn̄s die
q̇tidie: ꝓsperũ iter faciet nobis deꝰ salutariũ
nr̄oꝝ. Deus nr̄ deus saluos faciẽdi. ⁊ dn̄i dn̄i
exitus mortꝫ. Verũtn̄ deꝰ ɔfringet capita ini-
micoꝝ suoꝝ: v̓ticẽ capilli ꝑambulãtiũ in de-
lictꝫ suis. Dixit dn̄s ex basan ɔuertã: ɔuertã
in ꝓfũdũ maris. Ut intiguat̄ pes tuꝰ i sãguie:
lingua canũ tuoꝝ ex inimiciꝭ ab ipso. Viderũt
ingressus tuos deꝰ: igressus dei mei regis mei
q̇ ẽ in scõ. Preuenerũt p̄ncipes ɔiũcti psallen-
tibꝰ: i medio iuuẽculaꝝ tympanistriarũ. In
ecclesijs bn̄dicite deo: dn̄o de fontibus isrl̄.
Ibi beniamin adolescẽtulus: i mentꝫ excessu.
Principes iuda duces eoꝝ: p̄ncipes çabulõ
⁊ p̄ncipes neptalim. Manda deꝰ v̓tuti tue:
confirma hoc deꝰ q̇d opatꝰ es i nobis. A tẽplo
tuo i irl̄m: tibi offerẽt reges munera. Incre-
pa feras arũdinis: ɔgregatio tauroꝝ i vac-
cis ꝑloꝝ: ut excludãt eos q̇ ꝓbati sũt argẽ-
to. Dissipa gẽtes q̇ bella volũt: veniẽt legati
ex egypto: ethiopia p̄ueniet manꝰ eius deo.
Regna t̃re cãtate deo: psallite dn̄o. Psallite
deo qui ascẽdit suꝑ celũ celi: ad oriẽtẽ. Ecce
dabit voci sue vocẽ v̓tutꝫ: date gloriam deo
suꝑ isrl̄: magnificẽtia eiꝰ ⁊ v̓tus eiꝰ i nubibꝰ.
Mirabilis deꝰ i scis suis: deꝰ isrl̄ ipse dabit
v̓tutẽ ⁊ fortitudinẽ plebis sue: benedictꝰ deꝰ.

Victori pro lilijs dauid ps̄. LXVIII

Saluũ me fac deus: qm̄ intra-
uerunt aq̄ vsqꝫ ad animã meã.
Infixus sum in limo ꝓfundi: ⁊
nõ est substantia. Veni in alti-
tudinẽ maris: ⁊ tẽpestas dimer-
sit me. Laboraui clamans. rauce facte sunt
fauces mee: defecerũt oculi mei dũ spero in
deũ meũ. Multiplicati sũt suꝑ capillos capi-
tis mei: q̇ oderũt me gratꝫ. Cõfortati sũt q̇
ꝑsecuti sũt me inimici mei iiuste: q̄ nõ rapui
tũc exoluebã. Deus tu scis insipientiã meã: ⁊
delicta mea a te nõ sũt abscondita. Nõ eru-
bescãt in me q̇ expectãt te dn̄e: dn̄e virtutum.
Nõ ɔfũdant̄ suꝑ me: q̇ q̄rũt te deꝰ isrl̄. Qm̄
ꝓpter te sustinui opprobriũ: opuit ɔfusio fa-
ciẽ meã. Extraneꝰ factus sũ fratribꝰ meis: ⁊
ꝑegrinus filijs m̄ris mee. Qm̄ çelꝰ domꝰ tue
comedit me. ⁊ opprobria exprobrãtiũ tibi ce-
ciderũt suꝑ me. Et opui i ieiunio aiam meã:
⁊ factũ ẽ i opprobriũ mihi. Et posui vestimẽ-
tũ meũ ciliciũ: ⁊ factꝰ sũ illis i parabolã. Ad-
uersum me loq̇bant̄ q̇ sedebãt i porta: ⁊ in me
psallebant q̇ bibebãt vinũ. Ego v̓o orationẽ
meã ad te dn̄e: tẽpus bn̄placiti deꝰ. In mul-
titudine mi̅e tue: exaudi me in v̓itate salutꝫ
tue. Eripe me de luto ut nõ infigar: libera me
ab his q̇ oderũt me ⁊ de ꝓfundis aq̄rũ. Nõ
me demergat tempestas aq̄: neqꝫ absorbeat
me ꝓfundũ: neqꝫ vrgeat suꝑ me puteꝰ os suũ.
Exaudi me dn̄e qm̄ benigna ẽ mi̅a tua: s̄m
multitudinem miserationũ tuaꝝ respice me.
Et ne auertas faciẽ tuã a puero tuo: qm̄ tri-
bulor velociter exaudi me. Intẽde aie mee ⁊
libera eã: ꝓpt̄ inimicos meos eripe me. Tu
scis iproperiũ meũ ⁊ ɔfusionẽ meã: ⁊ reuerẽ-
tiam meã. In ɔspectu tuo sũt oẽs q̇ tribulant

me: improperiũ expectauit cor meũ ⁊ miseriã. Et sustinui qui simul ɔtristaret̃ ⁊ non fuit: ⁊ qui consolaret̃ ⁊ non inueni. Et dederunt in escam meã fel: ⁊ in siti mea potauerunt me aceto. Fiat mensa eoꝝ corã ipsis in laqueũ: ⁊ in retributiones ⁊ in scandalum. Obscurent̃ oculi eorũ ne videãt: ⁊ dorsum eoꝝ semp̃ incurua. Effunde sup̃ eos iram tuam: ⁊ furor ire tue comprehẽdat eos. Fiat habitatio eoꝝ deserta: ⁊ in tabernaculis eoꝝ nõ sit qui inhabitet. Q̃m quẽ tu ꝑcussisti ꝑsecuti sũt: ⁊ sup̃ dolorẽ vulnerũ eoꝝ addiderunt. Appone iniquitatẽ super iniquitatẽ eorũ: ⁊ non intrent in iusticiã tuã. Deleant̃ de libro viuẽtiũ: ⁊ cũ iustis non scribant̃. Ego sum paup̃ ⁊ dolens: salus tua deus suscepit me. Laudabo nomen dei cũ cantico: ⁊ magnificabo eũ in laude. Et placebit deo sup̃ vitulũ nouellũ: cornua ꝓducentẽ ⁊ vngulas. Videãt pauperes ⁊ letent̃: querite deũ ⁊ viuet aĩa vr̃a. Q̃m exaudiuit paupes dominꝰ: ⁊ vinctos suos non despexit. Laudent illũ celi ⁊ terra: mare ⁊ oĩa reptilia in eis. Q̃m deꝰ saluã faciet syon: ⁊ edificabuntur ciuitates iude. Et inhabitabunt ibi: ⁊ hereditate acquirent eã. Et semen seruorũ eius possidebit eam: ⁊ qui diligunt nomen eius habitabunt in ea.

Victori dauid ad recordandũ q̃ saluũ fecit eum dominus. ps. LXIX

Deus in adiutoriũ meũ intende: dñe ad adiuuandũ me festina. Confundant̃ ⁊ reuereãt̃: qui querũt animã meã. Auertant̃ retrorsũ ⁊ erubescãt: qui volunt mihi mala. Auertant̃ statim erubescentes: qui dicũt mihi euge euge. Exultent ⁊ letentur in te omnes qui querũt te: ⁊ dicãt sp̃ magnificet̃ dñs qui diligũt salutare tuum. Ego ṽo egenus ⁊ paup̃ sum: deus adiuua me. Adiutor meus ⁊ liberator meꝰ es tu: dñe ne moreris. ps dd. LXX

In te dñe speraui nõ confundar in eternũ: in iusticia tua libera me ⁊ eripe me. Inclina ad me aurẽ tuam: ⁊ salua me. Esto mihi in deũ protectorẽ ⁊ in locum munitũ: ut saluũ me facias. Q̃m firmamentũ meũ: ⁊ refugiũ meũ es tu. Deus meus eripe me de manu peccatoꝝ: ⁊ de manu ɔtra legẽ agentis ⁊ iniqui. Q̃m tu es patientia mea dñe: dñe spes mea a iuuẽtute mea. In te cõfirmatus sum ex vtero: de vẽtre matris mee tu es protector meus. In te cãtatio mea sp̃: tãq̃ prodigiũ factꝰ sum multis ⁊ tu adiutor fortis. Repleat̃ os meũ laude ut cantẽ gloriã tuã: tota die magnitudinẽ tuã. Ne ꝓiicias me in tẽpore senectutis: cũ defecerit ṽtus mea ne derelinquas me. Quia dixerũt ĩimici mei mihi: ⁊ qui custodiebãt animã meam cõsiliũ fecerũt in vnũ. Dicẽtes deus dereliq̃t eũ: ꝑsequimini ⁊ cõprehendite eũ: q̇a non est qui eripiat. Deꝰ ne elongeris a me: deꝰ meꝰ ĩ auxiliũ meũ respice. Cõfundant̃ ⁊ deficiant detrahẽtes aĩe mee: operiant̃ confusiõe ⁊ pudore q̇ querũt mala mihi. Ego aũt sp̃ sꝑabo: ⁊ adiiciã sup̃ oẽm laudẽ tuã. Os meũ ãnũciabit iusticiã tuã: tota die salutare tuũ. Q̃m nõ cognoui litteraturã ĩtroibo in potẽtias dñi: dñe memorabor iusticie tue soliꝰ. Deꝰ docuisti me a iuuẽtute mea: ⁊ vsq̃ nũc ꝓnũciabo mirabilia tua. Et vsq̃ in senectã ⁊ seniũ: deꝰ ne derelinq̃s me. Donec ãnũciẽ brachiũ tuũ: generatiõi oĩ q̃ vẽtura est. Potentiã tuã ⁊ iusticiã tuã deꝰ vsq̃ in altissima q̃ fecisti magnalia: deus q̇s similis sit tibi? Quãtas ostendisti mihi tribulationes multas ⁊ malas: ⁊ cõuersus viuificasti me: ⁊ de abyssis t̃re iterũ reduxisti me. Multiplicasti magnificentiã tuã: ⁊ cõuersus consolatꝰ es me. Nam ⁊ ego cõfitebor tibi in vasis psalmi veritatẽ tuam deus: psallã tibi in cithara sanctꝰ isrl̃. Exultabũt labia mea cũ cantauero tibi: ⁊ anima mea quã redemisti. Sed ⁊ lingua mea tota die meditabit̃ iusticiam tuam: cũ confusi ⁊ reueriti fuerint qui querunt mala mihi.

ps dd in salomonem. LXXI

Deus iudiciũ tuũ regi da: ⁊ iusticiã tuã filio regis. Judicare ppl̃m tuũ ĩ iusticia: ⁊ pauperes tuos in iudicio. Suscipiãt mõtes pacẽ populo: ⁊ colles iusticiã. Judicabit paupes populi ⁊ saluos faciet filios pauperũ: ⁊ humiliabit calũniatorẽ. Et ꝑmanebit cũ sole ⁊ ante lunã: in generatiõe ⁊ generationẽ. Descẽdet sicut pluuia in vellus: ⁊ sicut stillicidia stillãtia sup̃ t̃rã. Orietur in diebꝰ eiꝰ iusticia ⁊ abũdãtia pacis: donec auferat̃ luna. Et dñabit̃ a mari vsq̃ ad mare: ⁊ a flumie vsq̃ ad terminos orbis terrarũ. Corã illo ꝓcident ethiopes: ⁊ ĩimici eius terram lingent. Reges tharsis ⁊ insule munera offerent: reges arabũ ⁊ saba dona adducent. Et adorabunt eũ oẽs reges: oẽs gentes seruient ei. Quia liberabit pauperẽ a potente: ⁊ pauperem cui non erat adiutor.

Parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ animas paupꝑ saluas faciet. Ex vsuris ⁊ iniq̃tate redimet animas eoꝝ: ⁊ honorabile nomen eoꝝ corã illo. Et viuet ⁊ dabitur ei de auro arabie: ⁊ adorabũt de ipso semꝑ: tota die bñdicent ei. Erit firmamentũ in terra in sũmis montiũ: supextollet͛ suꝑ libanũ fluctus eius: ⁊ florebunt de ciuitate sicut fenũ terre. Sit nomen eius bñdictũ in secula: ante solẽ ꝑmanet nomen eiꝰ. Et benedicent͛ in ipso oẽs tribꝰ t͛re: oẽs gentes magnificabunt eũ. Benedictus dñs deus isrl': qui facit mirabilia solus. Et bñdictũ nomẽ maiestatꝭ eius in eternũ: ⁊ replebit͛ maiestate eius omnis terra: fiat fiat.

p̃s asaph. LXXII

QUam bonꝰ isrl' deus: his qui recto sunt corde. Mei autẽ pene moti sũt pedes: pene effusi sunt gressus mei. Quia çelaui suꝑ iniquos: pacem peccatorũ videns. Quia nõ est respectus morti eoꝝ: ⁊ firmamẽtũ in plaga eorũ. In labore hoĩuꝫ non sunt: ⁊ cũ hoibus non flagellabuntur. Ideo tenuit eos suꝑbia: opti sunt iniquitate ⁊ ĩpietate sua. Prodijt quasi ex adipe iniq̃tas eorũ: transierũt in affectũ cordis. Cogitauerũt ⁊ locuti sunt nequitiã: iniquitatẽ ĩ excelso locuti sũt. Posuerunt ĩ celũ os suũ: ⁊ lingua eoꝝ transiuit in terra. Ideo cõuertet͛ ꝑplus meus hic: ⁊ dies pleni iuenient͛ in eis. Et dixerũt quõ scit deus: ⁊ si est scientia ĩ excelso? Ecce ipsi peccatores ⁊ abũdantes in seculo obtinuerunt diuitias. Et dixi: ergo sine causa iustificaui cor meũ: ⁊ laui inter innocentes manus meas. Et fui flagellatus tota die: ⁊ castigatio mea ĩ matutinis. Si dicebã narrabo sic: ecce natione filiorũ tuorũ reprobaui. Existimabã ut cognoscerẽ: hoc labor est ante me. Donec intrẽ ĩ sanctuariũ dei: ⁊ itelligã in nouissimis eorũ. Verũtñ ꝓpter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarẽt͛. Quõ facti sunt in desolationẽ: subito defecerũt: perierũt ꝓpter iniq̃tatẽ suã. Velut somniũ surgentiũ: dñe in ciuitate tua imaginem ipsorũ ad nihilũ rediges. Quia inflãmatũ ẽ cor meũ: ⁊ renes mei cõmutati sunt: ⁊ ad nihilũ redactꝰ sum ⁊ nesciui. Ut iumentũ factꝰ sum apud te: ⁊ ego semꝑ tecũ. Tenuisti manũ dexterã meã: ⁊ in voluntate tua deduxisti me: ⁊ cũ gloria suscepisti me. Quid. n. mihi est in celo: ⁊ a te quid volui suꝑ terrã? Defecit caro mea ⁊ cor meũ: deꝰ cordis mei ⁊ pars mea deus in eternũ. Quia ecce qui elongant se a te peribũt: ꝑdidisti oẽs qui fornicant͛ abs te. Mihi aũt adherere deo bonũ est: ponere in dño deo spem meã. Ut ãnũciẽ oẽs p̃dicationes tuas: in portis filie syon.

Eruditio asaph. p̃s. LXXIII

UT q̃d deus repulisti in finẽ: iratꝰ est furor tuus super oues pascue tue? Memor esto cõgregatiõis tue: quã possedisti ab initio. Redemisti virgã hereditatis tue: mons syon in quo habitasti in eo. Leua manꝰ tuas ĩ suꝑbias eoꝝ ĩ finẽ: quãta malignatꝰ est ĩimicꝰ in scõ? Et gloriati sũt q̃ oderũt te: in medio sollennitatis tue. Posuerũt signa sua signa ⁊ nõ cognouerũt: sicut in exitu suꝑ sũmũ. Quasi in silua lignoꝝ securibus exciderũt ianuas eiꝰ ĩ idipsũ: ĩ securi ⁊ ascia deiecerũt eã. Incẽderũt igni sanctuariũ tuũ in terra: polluerũt tabernaculũ nois tui. Dixerunt in corde suo cognatio eoꝝ simul: quiescere faciamꝰ oẽs dies festos dei a terra. Signa nostra nõ vidimꝰ: iam nõ est ꝓpheta ⁊ nos nõ cognoscet amplius. Usq̃quo deꝰ improperabit ĩimicꝰ: irritat aduersariꝰ nomen tuũ in finẽ? Ut q̃d auertis manũ tuã ⁊ dexterã tuã: de medio sinu tuo in finẽ? Deus aũt rex nr̃ ante secula: operatꝰ est salutem in medio t͛re. Tu ꝯfirmasti in ꝟtute tua mare: cõtribulasti capita draconũ ĩ aquis. Tu cõfregisti capita draconis: dedisti eũ escã populis ethiopũ. Tu dirupisti fontes ⁊ torrẽtes: tu siccasti fluuios ethan. Tuus ẽ dies ⁊ tua est nox: tu fabricatꝰ es aurorã ⁊ solem. Tu fecisti oẽs terminos terre: estatẽ ⁊ ver tu plasmasti ea. Memor esto huiꝰ: inimicꝰ improperauit dño: ⁊ populꝰ insipiẽs incitauit nomen tuũ. Ne tradas bestijs aĩas cõfitentes tibi: ⁊ aĩas pauperũ tuorũ ne obliuiscaris ĩ finẽ. Respice in testamentũ tuũ: quia repleti sunt q̃ obscurati sũt terre domibꝰ iniquitatũ. Ne auertat͛ humilis factꝰ cõfusus: pauper ⁊ inops laudabũt nomẽ tuũ. Exurge deꝰ iudica cãm tuã: memor esto improperiorũ tuoꝝ q̃ ab insipiente sunt tota die. Ne obliuiscaris voces inimicorũ tuorũ: superbia eoꝝ qui te oderũt ascendit semꝑ.

Victori nõ dispdas p̃s cantici asaph. LXXIIII

COnfitebimur tibi deus ꝯfitebimur: ⁊ inuocabimus nomen tuũ. Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus ego iusticias iudicabo. Liquefacta

est t̄ra ⁊ oēs q̄ habitant in ea: ego ꝯfirmaui
colūnas eiꝰ. Dixi iniquis nolite inique agē:
⁊ delinquentibꝰ nolite exaltare cornu. Noli-
te extollere in altū cornu vestrū: nolite loq̄
aduersus deū iniquitatē. Quia neq̧ ab ori-
ente neq̧ ab occidente neq̧ a desertis mon-
tibus: qm̄ deꝰ iudex est. Hūc humiliat ⁊ hūc
exaltat: q̄a calix in manu dn̄i vini meri ple-
nus mixto. Et inclinauit ex hoc in h̄: verūtm̄
fex eius non ē exinanita: bibēt omnes pecca-
tores terre. Ego aūt annūciabo in seculum:
cantabo deo iacob. Et oīa cornua peccatorꝫ
confringam: ⁊ exaltabuntur cornua iusti.

Victori in carminibꝰ ps̄ asaph cantici.

NOtus in iudea deꝰ: in isrl̄ LXXV
magnū nomē eius. Et factus est in
pace locus eiꝰ: ⁊ habitatio eiꝰ i syon
Ibi cōfregit potētias: arcū scutū gladium ⁊
bellū. Illuminans tu mirabiliter a mōtibꝰ
et̄nis: turbati sūt oēs insipiētes corde. Dor-
mierūt somnū suū: ⁊ nihil iuenerūt oēs viri
diuitiarū in manibꝰ suis. Ab increpatiōe tua
deus iacob: dormitauerūt q̄ ascēderūt eq̄s.
Tu terribilis es ⁊ quis resistet tibi? ex tunc
ira tua. De celo auditū fecisti iudiciū: terra
tremuit ⁊ quieuit. Cū exurgeret in iudicium
deꝰ: ut saluos faceret oēs mansuetos terre.
Qm̄ cogitatio hoīs cōfitebit̄ tibi: ⁊ reliquie
cogitatiōis diem festū agent tibi. Vouete ⁊
reddite dn̄o deo vr̄o: oēs qui in circuitu eiꝰ
affertis munera. Terribili ⁊ ei q̄ aufert spm̄
principū: terribili apud reges terre. Vi-
ctori sup ydithū ps̄ asaph. LXXVI

VOce mea ad dominū clamaui: voce
mea ad deū ⁊ intendit mihi. In die
tribulatiōis mee deū exq̄siui māibꝰ
meis nocte ꝯtra eū: ⁊ nō sū deceptus. Re-
nuit cōsolari aīa mea: memor fui dei ⁊ dele-
ctatꝰ sū: ⁊ exercitatus sū ⁊ defecit spūs meꝰ.
Anticipauerūt vigilias oculi mei: turbatꝰ
sum ⁊ nō sū locutꝰ. Cogitaui dies ātiquos:
⁊ ānos eternos in mente habui. Et medita-
tus sum nocte cū corde meo: ⁊ exercitabar ⁊
scopebā spm̄ meū. Nūq̄d in et̄nū ꝓiiciet deꝰ:
aut nō apponet ut complacitior sit adhuc?
Aut in finē misericordiā suā abscidet: a ge-
neratione in generationē? Aut obliuiscetur
misereri deus: aut cōtinebit in ira sua mise-
ricordias suas? Et dixi nūc cepi: hec muta-
tio dextere excelsi. Memor fui opeꝝ dn̄i: q̄a
memor ero ab initio mirabiliū tuoꝝ. Et me-
ditabor in oībꝰ operibꝰ tuis. ⁊ in adinuentio-
nibus tuis exercebor. Deus in scō via tua:
quis deus magnus sicut deus noster? tu es
deus qui facis mirabilia. Notā fecisti in po-
pulis virtutē tuā: redemisti in brachio tuo
populū tuū: filios iacob ⁊ ioseph. Viderūt
te aque deus viderūt te aque ⁊ timuerunt: ⁊
turbate sūt abyssi. Multitudo sonitꝰ aquaꝝ
vocē dederūt nubes. Etenī sagitte tue trā-
seunt: vox tonitrui tui in rota. Alluxerunt
coruscationes tue orbi terre: cōmota est ⁊
ꝯtremuit terra. In mari via tua ⁊ semite tue
in aq̄s multis: ⁊ vestigia tua nō cognoscēt̄.
Deduxisti sic̄ oues ppl̄m tuū: i manu moysi
⁊ aaron. Eruditio asaph. LXXVII

ATtēdite ppl̄e meus legē meā: incli-
nate aurē vestrā in verba oris mei.
Aperiā in parabolis os meum: lo-
quar ꝓpositiones ab initio. Quanta audi-
uimꝰ ⁊ cognouimꝰ ea: ⁊ patres nostri nar-
rauerūt nobis. Non sunt occultata a filijs
eoꝝ: in generatione altera. Narrantes lau-
des dn̄i ⁊ virtutes eiꝰ: ⁊ mirabilia eiꝰ q̄ fecit.
Et suscitauit testimoniū in iacob: ⁊ legē po-
suit in isrl̄. Quāta mandauit patribꝰ nostris
nota facere ea filijs suis: ut cognoscat gene-
ratio altera. Filij q̄ nascent̄ ⁊ exurgēt: ⁊ nar-
rabunt filijs suis. Ut ponāt in deo spem suā:
⁊ nō obliuiscant̄ operū dei: ⁊ mandata eius
exquirāt. Ne fiant sicut patres eoꝝ: gn̄atio
praua ⁊ exasperās. Generatio que nō dire-
xit cor suū: ⁊ nō est creditus cū deo spūs eiꝰ.
Filij effrem intendentes ⁊ mittētes arcū: cō-
uersi sunt in die belli. Nō custodierūt testa-
mentū dei: ⁊ in lege eius noluerūt ambula-
re. Et obliti sunt benefactoꝝ eius: ⁊ mirabi-
liū eiꝰ que ostēdit eis. Corā patribꝰ eoꝝ fecit
mirabilia i terra egypti: in campo thaneos.
Interrupit mare ⁊ ꝑduxit eos: ⁊ statuit aq̄s
quasi in vtre. Et deduxit eos in nube diei: ⁊
tota nocte in illuminatione ignis. Interupit
petrā i heremo: ⁊ adaq̄uit eos velut i abysso
multa. Et eduxit aquam de petra: ⁊ eduxit
tāq̄ flumina aquas. Et apposuerūt adhuc
peccare ei: i irā excitauerūt excelsū i inaquoso.
Et tēptauerūt deū in cordibꝰ suis: ut peterēt
escas animabus suis. Et male locuti sūt de
deo: dixerunt nunquid poterit deus parare
mensam in deserto? Quoniā ꝑcussit petrā ⁊
fluxerunt aque: ⁊ torrentes inundauerunt.
Nūquid ⁊ panem poterit dare: aut portare

mensam populo suo? Ideo audiuit dñs ⁊
distulit: ⁊ ignis accensus est in iacob: ⁊ ira
ascendit in isrl'. Quia nõ crediderunt i deo:
nec sperauerũt in salutari eiꝰ. Et mandauit
nubibꝰ desup: ⁊ ianuas celi aperuit. Et pluit
illis mãna ad manducandũ: ⁊ panẽ celi de-
dit eis. Panẽ angeloꝝ manducauit homo:
cibaria misit eis in abũdantiã. Transtulit
austrũ de celo: ⁊ induxit ĩ virtute sua affricũ.
Et pluit super eos sicut puluerem carnes: ⁊
sicut arenã maris volatilia pẽnata. Et ceci-
derunt in medio castroꝝ eoꝝ: circa taberna-
cula eoꝝ. Et manducauerunt ⁊ saturati sũt
nimis: ⁊ desideriũ eoꝝ attulit eis: non sunt
fraudati a desiderio suo. Adhuc esce eorum
erant in ore ipsoꝝ: ⁊ ira dei ascendit sup eos
Et occidit pingues eoꝝ: ⁊ electos isrl' impe-
diuit. In omnibꝰ his peccauerunt adhuc: ⁊
nõ crediderũt in mirabilibus eius. Et defe-
cerunt in vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni eoꝝ cũ
festinatione. Cũ occideret eos querebãt eũ:
⁊ reuertebant ⁊ diluculo veniebant ad eum
Et rememorati sũt quia deus adiutor ẽ eoꝝ:
⁊ deꝰ excelsus redemptor eoꝝ ẽ. Et dilexerũt
eum in ore suo: ⁊ lingua sua mentiti sunt ei.
Cor aũt eoꝝ nõ erat rectũ cũ eo: nec fideles
habiti sunt in testamento eius. Ipse autẽ est
misericors ⁊ ꝓpitius fiet peccatis eoꝝ: ⁊ nõ
disꝑdet eos. Et abundauit ut auerteret irã
suã: ⁊ nõ accendit oẽm iram suã. Et recor-
datus est quia caro sunt: spiritus vadens ⁊
nõ rediens. Quotiẽs exacerbauerũt eum in
deserto: in iram cõcitauerũt eum in inaq̃so.
Et cõuersi sunt ⁊ temptauerũt deũ: ⁊ sanctũ
isrl' exacerbauerũt. Non sũt recordati manꝰ
eiꝰ: die qua redemit eos de manu tribulant;
Sicut posuit in egypto signa sua: ⁊ ꝓdigia
sua in campo thaneos. Et cõuertit ĩ sangui-
nem flumina eoꝝ: ⁊ hymbres eoꝝ ne bi-
berẽt. Misit in eos cynomiã ⁊ comedit eos:
⁊ ranã ⁊ disꝑdidit eos. Et dedit erugini fru-
ctus eoꝝ: ⁊ labores eoꝝ locuste. Et occidit
in grandine vineas eoꝝ: ⁊ moros eorum in
pruina. Et tradidit grandini iumenta eoꝝ:
⁊ possessiones eoꝝ igni. Misit ĩ eos irã indi-
gnationis sue: indignationẽ ⁊ iram ⁊ tribu-
lationẽ: ĩmissiones ꝑ angelos malos. Viã
fecit semite ire sue: non pepcit a morte aĩarũ
eoꝝ: ⁊ iumenta eoꝝ in morte conclusit. Et
ꝑcussit oẽ ꝓmogenitũ in terra egypti: ꝓmiti-
as oĩs laboris eoꝝ in tabernaculis cham.

Et abstulit sicut oues ppl'm suũ: ⁊ perduxit
eos tanq̃ gregẽ in deserto. Et deduxit eos i
spe ⁊ non timuerũt: ⁊ inimicos eoꝝ operuit
mare. Et induxit eos in montẽ sanctificati-
onis sue: montẽ quẽ acq̃siuit dextera eiꝰ. Et
eiecit a facie eoꝝ gentes: ⁊ sorte diuisit eis
terrã in funiculo distributiõis. Et habitare
fecit in tabernaculis eoꝝ: tribꝰ isrl'. Et tem-
ptauerũt ⁊ exacerbauerũt deũ excelsũ: ⁊ te-
stimonia eiꝰ nõ custodierũt. Et auerterũt se
⁊ nõ seruauerũt pactũ: quẽadmodũ patres
eoꝝ cõuersi sunt in arcũ prauũ. In iram cõ-
citauerunt eũ in collibꝰ suis: ⁊ in sculptilibꝰ
suis ad emulationẽ eũ ꝓuocauerũt. Audi-
uit deus ⁊ spreuit: ⁊ ad nihilũ redegit valde
isrl'. Et repulit tabernaculũ sylo: tabernacu-
lũ suũ vbi habitauit in hoibꝰ. Et tradidit in
captiuitatẽ ꝟtutẽ eoꝝ: ⁊ pulchritudinẽ eoꝝ
in manꝰ inimici. Et ꝯclusit in gladio populũ
suũ: ⁊ hereditatẽ suã spreuit. Iuuenes eoꝝ
comedit ignis: ⁊ virgines eoꝝ nõ sunt lamẽ-
tate. Sacerdotes eoꝝ in gladio ceciderũt: ⁊
vidue eoꝝ nõ plorabant. Et excitatꝰ est tãq̃
dormiẽs dñs: tanq̃ potẽs crapulatꝰ a vino.
Et ꝑcussit ĩimicos suos ĩ posteriora: oppro-
briũ sempiternũ dedit illis. Et repulit taber-
naculum ioseph: ⁊ tribũ effrem non elegit.
Sed elegit tribum iuda: montẽ syon quẽ di-
lexit. Et edificauit sicut vnicornis sanctifi-
ciũ suũ: in terra quã fundauit in secula. Et
elegit dauid seruũ suũ: ⁊ sustulit eũ de gre-
gibꝰ ouiũ: de post fetãtes accepit eũ. Pascere
iacob ꝟuũ suũ. ⁊ isrl' hereditatẽ suã. Et pauit
eos in innocẽtia cordis sui: ⁊ in intellectibꝰ
manuũ suaꝝ deduxit eos. Canticũ asaph.

LXXVIII

D Eus venerũt gẽtes in hereditatẽ tuã: polluerũt templũ
sanctũ tuũ: posuerũt irl'm in pomoꝝ
custodiã. Posuerũt morticina seruoꝝ tuoꝝ
escas volatilibꝰ celi: carnes sanctoꝝ tuoꝝ be-
stijs terre. Effuderunt sanguinẽ ipsoꝝ tãq̃
aquã in circuitu irl'm: ⁊ non erat q̃ sepeliret.
Facti sumꝰ opprobriũ vicinis nostris: sub-
sannatio ⁊ illusio his qui in circuitu nostro
sunt. Vsq̃quo dñe irasceris in finẽ: accen-
detur velut ignis celꝰ tuus? Effunde iram
tuã in gentes que te nõ nouerũt: ⁊ in regna
que nomen tuũ nõ inuocauerunt. Quia co-
mederũt iacob: ⁊ locũ eius desolauerũt. Ne
memineris iniq̃tatũ nr̃aꝝ ãtiq̃ꝝ: cito ãticipẽt
nos mĩe tue: q̃a pauperes facti sumꝰ nimis.

Adiuua nos deꝰ salutaris noster: ⁊ ꝓpter gloriam nois tui dñe libera nos. Et propitius esto pctis nostris propter nomẽ tuũ: ne forte dicãt i gẽtibus· vbi ẽ deꝰ eoꝝ. Et innotescãt i natiõibus: corã oculis nr̃is. Ultio sanguinis seruoꝝ suoꝝ qui effusus est: introeat i ꝯspectu tuo gemitus cõpeditoꝝ. Scd̃m magnitudinẽ brachij tui: posside filios mortificatoꝝ. Et redde vicinis nr̃is septuplum in sinu eoꝝ: iproperiũ ipsoꝝ qđ exꝓbrauerunt tibi dñe. Nos aũt ꝑplus tuus ⁊ oues pascue tue: cõfitebimur tibi in seculũ. In gñatione ⁊ generatione: annũciabimus laudẽ tuam.

Ad victoriam super lilia testimonium asaph. ps̃. LXXIX

QUi regis isrl̃ itẽde: q̇ deducis velut ouẽ ioseph. Qui sedes super cherubin manifestare: corã effraim beniamin ⁊ manasse. Excita potentiã tuã ⁊ veni: ut saluos facias nos. Deus conuerte nos: ⁊ oñde faciẽ tuã ⁊ salui erimus. Dñe deꝰ ꝟtutũ: quousq̧ irasceris sup orõnẽ serui tui? Cibabis nos pane lachrymarũ: ⁊ potũ dabis nobis in lachrymis in mẽsura. Posuisti nos in contradictionẽ vicinis nostris: ⁊ inimici nostri subsannauerũt nos. Deus virtutũ cõuerte nos: ⁊ ostẽde faciẽ tuam ⁊ salui erimꝰ. Uineã de egypto trãstulisti: eiecisti gentes ⁊ plantasti eam. Dux itineris fuisti in cõspectu eiꝰ: ⁊ plantasti radices eius ⁊ impleuit terrã Operuit montes vmbra eiꝰ: ⁊ arbusta eius cedros dei. Extendit palmites suos vsq̧ ad mare: ⁊ vsq̧ ad flumen ꝓpagines eius. Ut q̇d destruxisti maceriã eius: ⁊ vindemiãt eã oẽs qui ꝑtergrediunt viã. Exterminauit eã aper de silua: ⁊ singularis ferus depastus ẽ eã. Deus virtutũ cõuertere: respice de celo ⁊ vide ⁊ visita vineã istã. Et ꝑfice eã quã plantauit dextera tua: ⁊ sup filiũ hois quẽ cõfirmasti tibi. Incẽsa igni ⁊ suffossa: ab increpatione vultꝰ tui ꝑibũt. Fiat manꝰ tua sup virũ dextere tue: ⁊ sup filiũ hois quẽ ꝯfirmasti tibi Et nõ discedimꝰ a te: viuificabis nos ⁊ nomẽ tuũ inuocabimꝰ. Dñe deꝰ virtutũ cõuerte nos: ⁊ ostende faciẽ tuã ⁊ salui erimꝰ.

Uictori in torcularibꝰ asaph. ps̃. LXXX

EXultate deo adiutori nr̃o: iubilate deo iacob. Sumite psalmũ ⁊ date tympanũ: psalteriũ iocundũ cũ cithara. Buccinate in neomenia tuba: i insigni die sollẽnitatis vr̃e. Quia ꝓceptũ in isrl̃ est: ⁊ iudiciũ deo iacob. Testimonium in ioseph posuit illud: cũ exiret de terra egypti· linguã quã nõ nouerat audiuit. Diuertit ab oneribus dorsum eiꝰ: manꝰ eius in cophino seruierunt. In tribulatiõe inuocasti me ⁊ liberaui te: exaudiui te in abscondito tẽpestatis: probaui te apud aquã ꝯtradictiõis. Audi populus meꝰ ⁊ cõtestabor te: isrl̃ si audieris me nõ erit in te deus recens: neq̧ adorabis deũ alienũ. Ego .n. sum dñs deus tuus q̇ eduxi te de t̃ra egypti: dilata os tuũ ⁊ implebo illud. Et nõ audiuit populus meꝰ vocẽ meã: ⁊ isrl̃ non intendit mihi. Et dimisi eos ꝺm desideria cordis eoꝝ: ibunt in adinuẽtionibꝰ suis. Si populus meus audisset me: isrl̃ si i vijs meis ambulasset. Pro nihilo forsitã inimicos eorum humiliassem: ⁊ sup tribulantes eos misissem manũ meã. Inimici dñi mẽtiti sũt ei: ⁊ erit tempꝰ eorũ i secula. Et cibauit illos ex adipe frumenti: ⁊ de petra melle saturauit eos.

Ps̃ asaph. LXXXI

QEus stetit in synagoga deoꝝ: in medio aũt deos diiudicat. Usq̧ q̇ iudicatis iniquitatẽ: ⁊ facies pctoꝝ sumitis? Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilẽ ⁊ pauperẽ iustificate. Eripite pauperẽ: ⁊ egenũ de manu pctõris liberate. Nescierũt neq̧ intellexerunt· in tenebris ambulant: mouebũt oĩa fundamenta terre. Ego dixi· dij estis: ⁊ filij excelsi oẽs. Uos aũt sicut homines moriemini: ⁊ sicut vnus de principibꝰ cadetis. Surge deus iudica terrã: qm̃ tu hereditabis in oibus gentibus.

Canticũ psalmi asaph. LXXXII

DEus q̇s similis erit tibi? ne taceas neq̧ cõpescaris deus. Qm̃ ecce inimici tui sonuerunt: ⁊ qui oderunt te extulerũt caput. Sup pplm̃ tuũ malignauerũt consiliũ: ⁊ cogitauerũt aduersus scõs tuos. Dixerunt venite ⁊ dispdamus eos de gente: ⁊ nõ memoret nomen isrl̃ vltra. Qm̃ cogitauerunt vnanimiter: simul aduersũ te testamentũ disposuerunt tabernacula idumeorũ ⁊ ismahelite. Moab ⁊ aggareni gebal ⁊ ãmon ⁊ amalech: alienigene cũ habitantibus tyrũ. Eteni assur venit cum illis: facti sunt in adiutoriũ filijs loth. Fac illis sicut madiã ⁊ sysare: sicut iabin i torrẽte cyson Disperierũt in endor: facti sunt ut stercꝰ terre. Pone principes eoꝝ sicut oreb ⁊ zeb: ⁊ zebee

⁊ salmana. Oēs principes eoꝝ: qui dixerūt hereditate possideamus sanctuariū dei. Deꝰ meus pone illos ut rotā: ⁊ sicut stipulā ante faciē venti. Sicut ignis qui cōburit siluam: ⁊ sicut flāma cōburēs mōtes. Ita ꝑsequeris illos in tempestate tua: ⁊ i ira tua turbabis eos. Imple facies eoꝝ ignominia: ⁊ querent nomen tuū dn̄e. Erubescāt ⁊ cōturbentur in seculū seculi: ⁊ confundanť ⁊ pereant. Et cognoscant quia nomen tibi dn̄s: tu solus altissimus in omni terra.

Ad victoriā pro torcularibꝰ filijs chore ꝑs. LXXXIII

Quam dilecta tabernacula tua dn̄e virtutū: cōcupiscit ⁊ deficit aīa mea in atrio dn̄i. Cor meum ⁊ caro mea: exultauerūt in deū viuū. Etenī passer iuenit sibi domū: ⁊ turtur nidum vbi ponat pullos suos. Altaria tua dn̄e virtutū: rex meꝰ ⁊ deꝰ meus. Beati qui habitant ī domo tua dn̄e: in secula seculorū laudabunt te. Beatꝰ vir cuiꝰ est auxiliū abs te: ascensiōes in corde suo disposuit in valle lachrymaꝝ: in loco quē posuit. Etenī bn̄dictionē dabit legislator: ibūt de virtute in virtutē: videbiť deus deorū in syon. Domine deus virtutū exaudi orationē meā: auribus percipe deus iacob. Protector noster aspice deus: ⁊ respice in faciem christi tui. Quia melior est dies vna in atrijs tuis: super milia. Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis ꝙ habitare in tabernaculis peccatoꝝ. Quia misericordiā ⁊ veritatē diligit deus: gratiā ⁊ gloriā dabit dn̄s. Non ꝓuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: dn̄e virtutū beatus homo qui sperat in te.

Victoꝝ filioꝝ chore cāticū. LXXXIIII

Benedixisti dn̄e terram tuam: auertisti captiuitatē iacob. Remisisti iniquitatē plebis tue: operuisti omnia peccata eorū. Mitigasti omnē iram tuam: auertisti ab ira indignationis tue. Conuerte nos deus salutaris noster: ⁊ auerte irā tuā a nobis. Nūquid in eternū irasceris nobis: aut extendes iram tuā a generatione in generationē? Deus tu conuersus viuificabis nos. ⁊ plebs tua letabiť in te. Ostēde nobis dn̄e misericordiā tuā: ⁊ salutare tuū da nobis. Audiā quid loquať in me dn̄s deꝰ: qm̄ loqueť pacē in plebē suam. Et super sanctos suos: ⁊ in eos qui ꝯuertunť ad cor. Verūtm̄ prope timentes eū salutare ipsius: ut inhabitet gloria in terra nostra. Misericordia ⁊ veritas obuiauerūt sibi: iusticia ⁊ pax osculate sunt. Veritas de terra orta est: ⁊ iusticia de celo ꝓspexit. Etenī dn̄s dabit benignitatē: ⁊ terra nostra dabit fructū suū. Iusticia ān eū ambulabit: ⁊ ponet in via gressus suos.

Oratio dauid. LXXXV

Inclina dn̄e aurem tuā ⁊ exaudi me: qm̄ inops ⁊ pauper sum ego. Custodi animā meā qm̄ sanctus sum: saluum fac seruū tuū deus meus sperantē in te. Miserere mei dn̄e qm̄ ad te clamaui tota die: letifica animā serui tui qm̄ ad te dn̄e animā meā leuaui. Quoniā tu dn̄e suauis ⁊ mitis: ⁊ multe misericordie oībus inuocantibꝰ te. Auribus ꝑcipe dn̄e orationē meā: ⁊ intēde voci deprecationis mee. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: quia exaudisti me. Non est similis tui in dijs dn̄e: ⁊ nō est ꝭm opera tua. Omnes gētes quascūq₃ fecisti venient ⁊ adorabūt corā te dn̄e: ⁊ glorificabunt nomen tuū. Qm̄ magnus es tu ⁊ faciens mirabilia: tu es deus solus. Deduc me dn̄e in via tua: ⁊ ingrediar in veritate tua: leteť cor meū ut timeat nomē tuū. Cōfitebor tibi dn̄e deus meus in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomen tuū ī eternū. Quia misericordia tua magna est sup me: ⁊ eruisti animā meam ex inferno inferiori. Deus iniqui insurrexerunt sup me: ⁊ synagoga potentiū quesierūt aīam meā: ⁊ nō ꝓposuerūt te in cōspectu suo. Et tu dn̄e deus miserator ⁊ misericors: patiens ⁊ multe mīe ⁊ verax. Respice in me ⁊ miserere mei: da imperiū tuū puero tuo: ⁊ saluū fac filiū ancille tue. Fac mecū signū in bonū ut videant qui oderunt me ⁊ cōfundanť: quoniā tu domine adiuuisti me ⁊ cōsolatus es me.

Filioꝝ chore cātici. ꝑs. LXXXVI

Fundamenta eiꝰ in mōtibꝰ sanctis: diligit dn̄s portas syon sup omnia tabernacula iacob. Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei. Memor ero raab ⁊ babylonis: sciētiū me. Ecce alienigene ⁊ tyrus ⁊ populus ethiopum: hi fuerunt illic. Nūqd syon dicet homo: ⁊ homo natus est in ea: ⁊ ipse fundauit eam altissimus. Dominꝰ narrabit in scripturis populorū: ⁊ ꝓncipū horū q̄ fuerūt in ea. Sicut letātiū oīu₃: habitatio est ī te.

Cāticū psalmi filijs chore in finē ꝓ malabat ad rn̄dēdū ītellectꝰ heman ezraite. LXXXVII

Domine deus salutis mee: in die clamaui ⁊ nocte corā te.

Jntret ĩ cõſpectu tuo orõ mea: inclina aurẽ tuam ad precem meã. Quia repleta eſt malis aĩa mea: ⁊ vita mea iferno appropinquit Eſtimatus ſum cũ deſcẽdẽtibꝰ in lacũ: factꝰ ſũ ſicut hõ ſine adiutorio inter mortuos liber Sicut vulnerati dormientes in ſepulchris quorũ nõ es memor ampliꝰ: ⁊ ipſi de manu tua repulſi ſũt. Poſuerũt me in lacu inferiori: in tenebroſis ⁊ in vmbra mortis. Super me confirmatꝰ eſt furor tuus: ⁊ oẽs fluctus tuos induxiſti ſup me. Longe feciſti notos meos a me: poſuerunt me abhoĩationẽ ſibi. Traditꝰ ſum ⁊ nõ egrediebar: oculi mei languerũt pre inopia. Clamaui ad te dñe: tota die expãdi ad te manus meas. Nũqd mortuis facies mirabilia: aut medici ſuſcitabũt ⁊ cõfitebunt tibi? Nũquid narrabit aliqs in ſepulchro mĩam tuã: ⁊ veritatẽ tuã in pditionẽ? Nũquid cognoſcent in tenebris mirabilia tua: ⁊ iuſticia tua in terra obliuionis? Et ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane orõ mea pueniet te. Ut quid dñe repellis orõnẽ meã: auertis faciẽ tuam a me? Paup ſum ego ⁊ in laboribus a iuuẽtute mea: exaltatus aũt humiliatꝰ ſum ⁊ cõturbatꝰ. Jn me tranſierũt ire tue: ⁊ terrores tui cõturbauerũt me. Circũdederũt me ſicut aqua tota die: circũdederũt me ſimul. Elõgaſti a me amicũ ⁊ ꝓximũ: ⁊ notos meos a miſeria. Eruditio ethan ezraite. LXXXVIII

Miſericordias dñi: in eternũ cãtabo. Jn generationẽ ⁊ generationẽ: annũciabo veritatẽ tuam in ore meo. Qm̃ dixiſti ĩ eternũ miſericordia edificabit in celis: pparabit veritas tua in eis. Diſpoſui teſtamẽtũ electis meis: iuraui dauid ſeruo meo vſqꝫ in eternũ pparabo ſemen tuũ. Et edificabo in generatione ⁊ generationẽ: ſedẽ tuã. Cõfitebunt celi mirabilia tua dñe: etenĩ veritatẽ tuam in eccleſia ſanctoꝝ. Qm̃ qs in nubibus equabit dño: ſilis erit deo in filijs dei? Deꝰ q̇ glorificat in conſilio ſcõrũ: magnus ⁊ terribilis ſup oẽs qui in circuitu eius ſunt. Dñe deus virtutũ q̇s ſimilis tibi? potens es dñe ⁊ veritas tua in circuitu tuo. Tu dñaris ptãti maris: motum aũt fluctuũ eius tu mitigas. Tu humiliaſti ſicut vulneratũ ſuperbũ: in brachio ṽtutis tue diſpſiſti inimicos tuos. Tui ſunt celi ⁊ tua eſt terra: orbẽ terre ⁊ plenitudinẽ eiꝰ tu fundaſti: aquilonẽ ⁊ mare tu creaſti. Thabor ⁊ hermon in noĩe tuo exultabũt: tuũ brachiũ cũ potẽtia. Firmet manꝰ tua ⁊ exaltet dextera tua: iuſticia ⁊ iudiciũ pparatio ſedis tue. Miſericordia ⁊ veritas precedent faciẽ tuã: btũs populus q̇ ſcit iubilationẽ. Dñe in lumine vultus tui ambulabũt: ⁊ in noĩe tuo exultabũt tota die: ⁊ in iuſticia tua exaltabuntur. Qm̃ gloria virtutꝫ eoꝝ tu es: ⁊ in beneplacito tuo exaltabit cornu nr̃m. Quia dñi ẽ aſſumptio nr̃a: ⁊ ſci iſrt regꝭ nr̃i. Tũc locutus es in viſione ſanctis tuis: ⁊ dixiſti· poſui adiutoriũ ĩ potente: ⁊ exaltaui electũ de plebe mea. Jnueni dauid ſeruũ meũ: oleo ſcõ meo vnxi eũ. Manꝰ enĩ mea auxiliabit ei: ⁊ brachiũ meũ cõfirmabit eũ. Nihil pficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniqtatis non apponet nocere ei. Et concidã a facie ipſiꝰ inimicos eiꝰ: ⁊ odiẽtes eũ in fugã conuertã. Et veritas mea ⁊ mĩa mea cũ ipſo: ⁊ in noĩe meo exaltabit cornu eiꝰ. Et ponã in mari manũ eiꝰ: ⁊ ĩ fluminibus dexterã eius. Jpſe inuocabit me pater meus es tu: deus meꝰ ⁊ ſuſceptor ſalutis mee. Et ego pmogenitũ ponã illũ: excelſum p̃ regibꝰ terre. Jn eternũ ſeruabo illi mĩam meã: ⁊ teſtamentũ meũ fidele ipſi. Et ponã in ſeculũ ſeculi ſemẽ eiꝰ: ⁊ thronũ eius ſicut dies celi. Si aũt dereliquerint filij eiꝰ legem meã: ⁊ in iudicijs meis nõ ambulauerint. Si iuſticias meas ꝓphanauerint: ⁊ mãdata mea nõ cuſtodierint. Uiſitabo in virga iniquitates eoꝝ: ⁊ in verberibꝰ peccata eoꝝ. Miſericordiã aũt meã non diſpergã ab eo: neqꝫ nocebo in veritate mea. Neqꝫ ꝓphanabo teſtamẽtũ meũ: ⁊ que ꝓcedunt de labijs meis nõ faciam irrita. Semel iuraui ĩ ſcõ meo ſi dauid mentiar: ſemen eius in eternũ manebit. Et thronꝰ eius ſicut ſol in cõſpectu meo: ⁊ ſicut luna pfecta in eternũ: ⁊ teſtis in celo fidelis. Tu vero repuliſti ⁊ deſpexiſti: diſtuliſti xp̃m tuũ. Auertiſti teſtamẽtũ ſerui tui: ꝓphanaſti ĩ terra ſanctuariũ eiꝰ. Deſtruxiſti omnes ſepes eius: poſuiſti firmamentũ eius formidinẽ. Diripuerũt eũ oẽs tranſeũtes viã: factus ẽ opprobriũ vicinis ſuis. Exaltaſti dexterã deprimentiũ eũ: letificaſti oẽs inimicos eius. Auertiſti adiutoriũ gladij eius: ⁊ nõ es auxiliatꝰ ei ĩ bello. Deſtruxiſti eũ ab emũdatione: ⁊ ſedẽ eiꝰ in terra colliſiſti. Minoraſti dies tpis eius: pfudiſti eum cõfuſione. Uſqꝫ q̇ dñe auertis in finem: exardeſcet ſicut ignis ira tua? Memorare q̃ mea ſubſtãtia:

nū̄qd eni vane ꝯstituisti oēs filios hominū?
Quis est homo q̇ viuet ⁊ nō videbit mortē:
eruet aiam suā de manu inferi? Ubi sūt mīe
tue antiq̄ dn̄e: sicut iurasti dauid in veritate
tua? Memor esto dn̄e opprobrij seruorum
tuoꝝ: qḋ cōtinui in sinu meo multaꝝ gētiū.
Qḋ exprobrauerūt inimici tui dn̄e: qḋ exp/
brauerīt cōmutationē xp̄i tui. Bn̄dict⁹ dn̄s
in eternū: fiat fiat. Oratio moysi hōis dei.

DOmine refugiū LXXXIX
factus es nobis: a generatione i ge/
nerationem. Priusq̄ montes fierent
aut formaretur terra ⁊ orbis a seculo ⁊ in se/
seculū tu es deus. Ne auertas hominē in hu/
militatē: ⁊ dixisti cōuertimini filij hoīuz. Qm̄
mille anni ante oculos tuos: tanq̄ dies he/
sterna q̄ p̄terijt. Et custodia in nocte: q̄ pro
nihilo habent̄ eoꝝ anni erūt. Mane sic her/
ba transeat: mane floreat ⁊ transeat: vespe
decidat induret ⁊ arescat. Quia defecim⁹ in
ira tua: ⁊ in furore tuo turbati sumus. Po/
suisti iniq̄tates nr̄as in cōspectu tuo: seculū
nostrū in illuminatiōe vult⁹ tui. Qm̄ omnes
dies nostri defecerūt: ⁊ in ira tua defecimus.
Anni nr̄i sicut aranea meditabunt̄: dies an/
noꝝ nr̄oꝝ in ipsis septuaginta anni. Si aūt
in potētatib⁹ octoginta anni: ⁊ amplius eoꝝ
labor ⁊ dolor. Qm̄ sup̄uenit mansuetudo: ⁊
corripiemur. Quis nouit p̄tātē ire tue: ⁊ pre
timore tuo irā tuā dinumerare? Dexterā tuā
sic notā fac: ⁊ eruditos corde in sapia. Con
uertere dn̄e vsq̄q̄: ⁊ dep̄cabilis esto sup̄ s̄uos
tuos. Repleti sum⁹ mane misericordia tua:
exultauim⁹ ⁊ delectati sum⁹ in oibus diebus
nostris. Letati sumus ꝓ dieb⁹ quibus nos
humiliasti: annis quib⁹ vidimus mala. Re/
spice in seruos tuos ⁊ in op̄a tua: ⁊ dirige fi/
lios eoꝝ. Et sit splendor dn̄i dei nostri super
nos: ⁊ op̄a manuū nr̄arū dirige sup̄ nos: ⁊
op⁹ manuū nr̄aꝝ dirige. p̄s. LXXXX

QUi habitat in adiutorio altissimi: in
ꝓtectione dei celi cōmorabit̄. Dicet
dn̄o susceptor me⁹ es tu: ⁊ refugium
meū: de⁹ meus sp̄abo in eū. Qm̄ ipse liberauit
me de laqueo venantium: ⁊ a verbo aspero.
Scapulis suis obumbrabit tibi: ⁊ sub p̄enis
ei⁹ sperabis. Scuto circūdabit te v̄itas ei⁹:
non timebis a timore nocturno. A sagitta
volāte in die a negocio p̄ambulante in tene/
bris: ab incursu ⁊ demonio meridiano. Ca/
dent a latere tuo mille: ⁊ decē milia a dextrꝭ
tuis: ad te aūt nō appropinq̄bit. Uerūtamē
oculis tuis considerabis: ⁊ retributionē pec/
catoꝝ videbis. Qm̄ tu es dn̄e spes mea: al/
tissimū posuisti refugiū tuū. Nō accedet ad
te malū: ⁊ flagellū nō appropinq̄bit tabna/
culo tuo. Qm̄ angelis suis mandauit de te:
ut custodiāt te in oibus vijs tuis. In mani/
bus portabūt te: ne forte offēdas ad lapidē
pedē tuū. Sup̄ aspidē ⁊ basiliscū āmbulabis: ⁊
ꝯculcabis leonē ⁊ draconē. Qm̄ in me spe/
rauit liberabo eū: ꝓtegam eū qm̄ cognouit
nomē meū. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā
eū: cū ipso sum in tribulatione: eripiā eum ⁊
glorificabo eū. Lōgitudine dieꝝ replebo eū:
⁊ ostendam illi salutare meū. p̄s cantici
in die sabbati. LXXXXI

BOnū est cōfiteri dn̄o: ⁊ psallere noī
tuo altissime. Ad ānūciandū mane
misericordiā tuā: ⁊ v̄itatē tuā p̄ no/
ctem. In decachordo psalterio: cū cantico in
cithara. Quia delectasti me dn̄e in factura
tua: ⁊ in op̄ibus manuū tuaꝝ exultabo. Qm̄
magnificata sūt op̄ra tua dn̄e: nimis pro/
funde facte sunt cogitationes tue. Uir insi/
piens nō cognoscet: ⁊ stultus non intelliget
hec. Cum exorti fuerint p̄ccatores sicut fe/
nū: ⁊ apparuerint oēs q̇ op̄ant̄ iniquitatem.
Ut intereant in seculū seculi: tu aūt altissi/
mus i eternū dn̄e. Qm̄ ecce inimici tui dn̄e:
qm̄ ecce inimici tui p̄ibunt: ⁊ disp̄gentur
oēs qui op̄rāt̄ iniquitatē. Et exaltabit̄ sicut
vnicornis cornu meū: ⁊ senectus mea i mi/
sericordia vberi. Et despexit oculus me⁹ ini/
micos meos: ⁊ insurgētib⁹ in me malignan/
tib⁹ audiet auris mea. Iustus ut palma flo/
rebit: sicut cedrus libani multiplicabit̄. Plā/
tati in domo dn̄i: in atrijs domus dei nostri
florebūt. Adhuc multiplicabunt̄ in senecta
vberi: ⁊ bene patientes erunt ut annūcient.
Qm̄ rect⁹ dn̄s deus nr̄: ⁊ nō ē iniq̄tas in eo.
Laus cantici in die ante sabbatū quādo
fundata est terra. LXXXXII

DOmin⁹ regnauit decorē indut⁹ est:
indutus ē dn̄s fortitudinē ⁊ p̄cin/
xit se. Etenim firmauit orbem t̄re:
q̇ nō cōmouebit̄. Parata sedes tua ex tunc:
a seculo tu es. Eleuauerūt flumina dn̄e: ele/
uauerūt flumina vocē suam. Eleuauerunt
flumina fluctus suos: a vocib⁹ aq̄ꝝ multaꝝ.
Mirabiles elatiōes marꝭ: mirabilis i altis
dn̄s. Testimonia tua credibilia facta sunt

nimis: domũ tuã decet sanctitudo dñe i lon-
gitudine dierũ. ps. LXXXXIII

D Eus vltionũ dñs: deus vltionũ li-
bere egit. Exaltare qui iudicas trã:
redde retributionẽ superbis. Usq̄ q̄
peccatores dñe: vsq̄ quo peccatores gloria-
buntur? Effabunt̄ ⁊ loquent̄ iniquitatem:
loquent̄ omnes qui operant̄ iniusticiã? Po-
pulũ tuũ dñe humiliauerunt: ⁊ hereditatem
tuam vexauerũt. Uiduã ⁊ aduenã interfe-
cerũt: ⁊ pupillos occiderũt. Et dixerũt non
videbit dominus: nec intelliget deus iacob.
Intelligite insipientes i populo: ⁊ stulti ali-
quãdo sapite. Qui plantauit aurem nõ au-
diet: aut qui finxit oculũ nõ cõsiderat? Qui
corripit gentes nõ arguet: qui docet hominẽ
scientiã? Dominus scit cogitationes hoĩuȝ:
quoniã vane sunt. Beatus homo quem tu
erudieris dñe: ⁊ de lege tua docueris eum.
Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiat̄
peccatori fouea. Quia nõ repellet dominus
plebem suã: ⁊ hereditatẽ suã non derelinquet
Quoadusq̄ iusticia ꝯuertat̄ i iudiciũ: ⁊ qui
iuxta illam? oẽs qui recto sunt corde. Quis
cõsurget mihi aduersus malignantes: aut
q̇s stabit mecũ aduersus operantes iniqui-
tatem? Nisi quia dñs adiuuit me: paulomi-
nus habitasset in inferno anima mea. Si di-
cebã motus est pes meus: misericordia tua
dñe adiuuabat me. Scd̃m multitudinẽ do-
loꝝ meorũ in corde meo: consolationes tue
letificauerunt animã meã. Nũquid adheret
tibi sedes iniquitatis? qui fingis laborẽ in
precepto. Captabunt in animã iusti: ⁊ san-
guinẽ innocentẽ condẽnabunt. Et factus ẽ
mihi dñs in refugiũ: ⁊ deus meus in adiu-
torium spei mee. Et reddet illis iniquitatem
ipsoꝝ: ⁊ in malitia eorũ disp̄det eos: disp̄det
illos dñs deus noster. ps. LXXXXIIII

V Enite exultem⁹ dño: iubilemus deo
salutari nostro. Preoccupem⁹ faciẽ
eius in confessione: ⁊ in psalmis iu-
bilemus ei. Quoniã de⁹ magnus dñs: ⁊ rex
magnus super omnes deos. Quia in manu
eius sunt omnes fines terre: ⁊ altitudines
montium ipsius sunt. Quoniã ipsius ẽ ma-
re ⁊ ipse fecit illud: ⁊ siccã manus ei⁹ forma-
uerũt. Uenite adoremus ⁊ ꝓcidamus ⁊ plo-
remus ante dñm qui fecit nos: quia ipse est
deus noster. Et nos populus pascue eius:
⁊ oues manus eius. Hodie si vocem ei⁹ au-
dieritis: nolite obdurare corda vestra. Sic̃
in irritatione: s̃m diem tẽptationis i deserto.
Ubi temptauerũt me patres vestri: proba-
uerunt ⁊ viderũt opera mea. Quadraginta
annis offensus fui generationi illi: ⁊ dixi sp̄
bi erant corde. Et isti nõ cognouerunt vias
meas: ut iuraui in ira mea si intrabunt i re-
quiem meam. ps. LXXXXV

C Antate dño canticũ nouũ: cantate
dño oĩs terra. Cantate dño ⁊ bene-
dicite nomini eius: annũciate de die
i diem salutare eius. Annũciate inter gen-
tes gloriã eius: in oĩbus ppl'is mirabilia ei⁹
Qm̃ magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: ter-
ribilis sup̄ omnes deos. Qm̃ oẽs dij gentiũ
demonia: dñs autem celos fecit. Cõfessio ⁊
pulchritudo in cõspectu eius: sanctimonia ⁊
magnificẽtia in sanctificatiõe eius. Afferte
dño patrie gentium: afferte dño gloriam ⁊
honorem: afferte domino gloriam nomini
eius. Tollite hostias ⁊ introite in atria ei⁹:
adorate dñm in atrio sancto ei⁹. Cõmoueat̄
a facie eius vniuersa terra: dicite in gentib⁹
q̇a dñs regnauit. Eteni correxit orbem terre
qui nõ cõmouebit̄: iudicabit ppl'os in equi-
tate. Letentur celi ⁊ exultet terra: cõmoueat̄
mare ⁊ plenitudo eius: gaudebunt campi ⁊
oĩa q̄ in eis sũt. Tnuc exultabũt oĩa ligna
siluaꝝ a facie dñi q̇a venit: qm̃ venit iudica-
re terrã. Judicabit orbem terre in equitate:
⁊ ppl'os in ꝟitate sua. ps. LXXXXVI

D Ominus regnauit exultet trã: le-
tent̄ insule multe. Nubes ⁊ caligo in
circuitu eius: iusticia ⁊ iudiciũ cor-
rectio sedis eius. Ignis ante ipsum p̄cedet:
⁊ inflãmabit in circuitu inimicos eius. Al-
luxerunt fulgura eius orbi terre: vidit ⁊ cõ-
mota est terra. Montes sicut cera fluxerũt
a facie dñi: a facie dñi omnis terra. Annũ-
ciauerunt celi iusticiã eius: ⁊ viderunt oẽs
populi gloriã eius. Confundant̄ omnes q̇
adorãt sculptilia: ⁊ qui glorian̄t i simulacri
suis. Adorate eũ omnes angeli eius: audi-
uit ⁊ letata ẽ syon. Et exultauerũt filie iude:
ꝓpter iudicia tua dñe. Qm̃ tu dñs altissim⁹
super omnẽ terrã: nimis exaltatus es super
omnes deos. Qui diligit̄ dñm odite malũ:
custodit dñs animas scõrũ suorũ: de manu
peccatoꝝ liberauit eos. Lux orta est iusto: ⁊
rectis corde leticia. Letamini iusti in dño: ⁊
cõfitemini memorie sanctificationis eius.

ps. LXXXXVII

Cantate dño cāticū nouū: q̇a mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera ei⁹: ⁊ brachiū scm̄ ei⁹. Notū fecit dñs salutare suū: in cōspectu gētiū reuelauit iusticiā suā. Recordat⁹ ē misericordie sue: ⁊ veritatis sue domui isrl̄. Uiderunt oēs termini terre salutare dei nostri: iubilate dño omnis terra: cantate ⁊ exultate ⁊ psallite. Psallite dño i citbara i citbara ⁊ voce psalmi: i tubis ductilib⁹ ⁊ voce tube cornee. Jubilate i cōspectu regis dñi: moueat̄ mare ⁊ plenitudo ei⁹: orbis terraꝝ ⁊ qui babitant in eo. Flumina plaudēt manu: simul montes exultabunt a cōspectu dñi: qm̄ venit iudicare terrā. Judicabit orbem terrarū in iusticia: ⁊ populos i equitate. ps dd. LXXXXVIII

Dominu⁹ regnauit irascant̄ ppl̄i: qui sedes super cherubin moueat̄ terra. Dñs in syon magn⁹: ⁊ excelsus sup oēs populos. Confiteantur noi tuo magno qm̄ terribile ⁊ sanctū est: ⁊ bonor regis iudiciū diligit. Tu parasti directiōes: iudiciū ⁊ iusticiā in iacob tu fecisti. Exaltate dñm deū nr̄m: ⁊ adorate scabellū pedū ei⁹: qm̄ sanctū ē. Moyses ⁊ aaron in sacerdotibus eius: ⁊ samuel inter eos qui inuocant nomen eius. Jnuocabāt dñm ⁊ ipse exaudiebat eos: i columna nubis loquebat̄ ad eos. Custodiebāt testimonia eius: ⁊ preceptū quod dedit illis. Dñe deus noster tu exaudiebas eos: deus tu ppitius fuisti eis ⁊ vlciscēs in omnes adinuentiōes eoꝝ. Exaltate dñm deū nostrū: ⁊ adorāte in monte sancto eius: qm̄ scūs dñs de⁹ nr̄. ps in cōfessiōe. LXXXXIX

Jubilate deo oīs terra: seruite dño i leticia. Jntroite in conspectu ei⁹: in exultatione. Scitote qm̄ dñs ipse est deus: ipse fecit nos ⁊ nō ipsi nos. Populus eius ⁊ oues pascue eius introite portas eius in cōfessione: atria ei⁹ in bymnis confitemini illi. Laudate nomē eius qm̄ suauis est dñs: in eternū mīa eius: ⁊ vsq₃ in generationē ⁊ generationē v̄itas ei⁹. ps ipsi dd. C

Misericordiā ⁊ iudiciū cantabo tibi dñe: psallā ⁊ intelligā in via īmaculata qñ venies ad me. Perambulabā in innocētia cordis mei: in medio domus mee. Non proponebā añ oculos meos rem iniustā: facientes p̄uaricationes odiui. Nō adbesit mibi cor prauū: declinātē a me malignū non cognoscebā. Detrabentē secreto pximo suo: bunc psequebar. Superbo oculo ⁊ insatiabili corde: cū boc non edebā. Oculi mei ad fideles terre ut sedeāt mecū: ambulans in via imaculata bic mibi ministrabat. Non babitabit in medio domus mee q̇ facit supbiā: qui loquit̄ iniqua nō direxit in conspectu oculorū meorū. Jn matutino interficiebā omnes peccatores terre: ut disperderē de ciuitate dñi oēs operantes iniquitatē.

Oratio pauperis cū anxiaret̄. ⁊ corā dño effundit precem suam. CI

Domine exaudi orationē meā: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat. Non auertas faciē tuā a me: in quacūq₃ die tribulor inclina ad me aurē tuā. Jn quacūq₃ die iuocauero te: velociter exaudi me. Quia defecerunt sicut fum⁹ dies mei: ⁊ ossa mea sicut cremiū aruerunt. Percussus sum ut fenum ⁊ aruit cor meū: q̇a oblit⁹ sum comedē panē meū. A voce gemitus mei: adbesit os meū carni mee. Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio. Uigilaui: ⁊ factus sum sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabāt mibi inimici mei: ⁊ qui laudabāt me aduersum me iurabāt. Quia cinerē tanq̄ panem māducabā: ⁊ poculū meū cū fletu miscebā. A facie ire indignatiōis tue: quia eleuans allisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerunt: ⁊ ego sicut fenū arui. Tu autē dñe in eternū pmanes: ⁊ memoriale tuū in generationē ⁊ generationē. Tu exurgens misereberis syon: quia tempus miserēdi eius quia venit tēpus. Quoniā placuerūt seruis tuis lapides eius: ⁊ terre eius miserebunt̄. Et timebūt gentes nomen tuū dñe: ⁊ omnes reges terre gloriā tuam. Quia edificauit dñs syon: ⁊ videbit̄ in gloria sua. Respexit in orationē bumiliū: ⁊ non spreuit precem eorum. Scribant̄ bec in generatiōe altera: ⁊ popul⁹ qui creabit̄ laudabit dñm. Quia pspexit de excelso sancto suo: dñs de celo i terrā aspexit. Ut audiret gemitus cōpeditorū: ut solueret filios interemptorū. Ut annūcient in syon nomen dñi: ⁊ laudē eius in irl̄m. Jn conueniendo populos in vnū: ⁊ reges ut seruiant domino. Respōdit ei in via virtutis sue: paucitatē dierū meorū nūcia mibi. Ne reuoces me in dimidio dierū meorū: in generationē

ꝛ generationē anni tui. Initio tu dn̄e terrā fundasti: ꝛ opa manuū tuarū sunt celi. Ipsi peribunt tu autē pmanes: ꝛ omnes sicut vestimentū veterascēt. Et sicut opertoriū mutabis eos ꝛ mutabuntur: tu autē idē ipse es: ꝛ anni tui nō deficient. Filij seruorū tuoꝝ habitabūt: ꝛ semen eorū in seculū dirigetur.

ps ipsi dd. CII

Benedic aīa mea dn̄o: ꝛ oīa que itra me sūt noī sancto eius. Benedic aīa mea dn̄o: ꝛ noli obliuisci oēs retributiones eius. Qui ppitiat omnibus iniqtatibus tuis: q̇ sanat oēs infirmitates tuas Qui redimit de interitu vitā tuā: q̇ coronat te in misericordia ꝛ miserationibus. Qui replet i bonis desideriū tuū: renouabit ut aqle iuuentus tua. Faciens misericordias dn̄s: ꝛ iudiciū omnib⁹ iniuriā patientib⁹. Notas fecit vias suas moysi: filijs isrl voluntates suas. Miserator ꝛ misericors dn̄s: longanimis ꝛ multū misericors. Non in perpetuū irascet: neqꝫ in eternū cōminabit. Non sm sm peccata nostra fecit nobis: neqꝫ sm iniquitates nostras retribuit nobis. Quoniā scd̄m altitudinem celi a terra: corroborauit misericordiā suam sup timētes se. Quantū distat ortus ab occidēte: lōge fecit a nobis iniquitates nostras. Quō miseret pat filiorū: misertus est dn̄s timentibus se: qm̄ ipse cognouit figmentū nostrū. Recordatus est qm̄ puluis sumus: homo sicut fenū: dies ei⁹ tāqꝫ flos agri sic efflorebit. Quoniā spirit⁹ ptransibit in illo ꝛ nō subsistet: ꝛ nō cognoscet amplius locū suū. Misericordia autem dn̄i ab eterno ꝛ vsqꝫ in eternū: super timētes eū. Et iusticia illius in filios filiorū: his qui seruant testamentū eius. Et memores sunt mādatoꝝ ipsius: ad faciendū ea. Dn̄s i celo parauit sedē suā: ꝛ regnū ipsius omnibus dn̄abit. Benedicite dn̄o omnes āgeli eius potentes virtute: facientes verbū illi⁹ ad audiēdā vocē sermonū eius. Benedicite dn̄o omnes virtutes eius: ministri eius q̇ facitis voluntatē eius. Benedicite dn̄o oīa opera eius: in oī loco dn̄ationes eius: benedic aīa mea dn̄o.

ps ipsi dd. CIII

Benedic aīa mea dn̄o: dn̄e de⁹ meus magnificatus es vehementer. Confessionē ꝛ decorem induisti: amictus lumine sicut vestimento. Extendēs celū sicut pellē: q̇ tegis aquis superiora eius. Qui ponis nubē ascensū tuū: qui ambulas sup pennas ventoꝝ. Qui facis angelos tuos spiritus: ꝛ ministros tuos ignē vrentē. Qui fundasti terrā super stabilitatē suā: nō inclinabit in seculū seculi. Abyssus sicut vestimētū amictus eius: sup montes stabunt aque. Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabūt. Ascendunt montes ꝛ descēdūt campi: in locū quem fundasti eis. Terminū posuisti quē non transgredient: neqꝫ cōuertent operire terrā. Qui emittis fontes in cōuallibus: inter mediū montiū ptransibunt aque. Potabunt omnes bestie agri: expectabūt onagri in siti sua. Sup ea volucres celi habitabunt: de medio petrarū dabūt voces. Rigans montes de superiorib⁹ suis: de fructu operū tuoꝝ satiabit terra. Producēs fenū iumentis: ꝛ herbā seruituti hominū. Ut educas panē de terra: ꝛ vinū letificet cor hominis. Ut exhilaret faciē i oleo: ꝛ panis cor hominis confirmet. Saturabunt ligna campi ꝛ cedri libani quas plantauit: illic passeres nidificabunt. Herodij domus dux ē eoꝝ: montes excelsi ceruis petra refugiū herinacijs. Fecit lunam in tempore: sol cognouit occasū suū. Posuisti tenebras ꝛ facta ē nox: in ipsa ptransibunt omnes bestie silue. Catuli leonū rugientes ut rapiant: ꝛ querant a deo escam sibi. Ortus est sol ꝛ ꝯgregati sūt: ꝛ in cubilibus suis collocabunt. Exibit hō ad opus suū: ꝛ ad operationē suam vsqꝫ ad vesperū. Qm̄ magnificata sunt opera tua dn̄e: omnia i sapientia fecisti: impleta ē terra possessione tua. Hoc mare magnū ꝛ spatiosum manibus: illic reptilia quorū non ē numer⁹ Animalia pusilla cū magnis: illic naues ptrāsibūt. Draco iste quē formasti ad illudēdū ei: oīa a te expectāt ut des illis escā in tempore. Dante te illis colligēt: aperiēte te manū tuā omnia implebunt bonitate. Auertente autē te faciē turbabunt: auferes spiritū eoꝝ ꝛ deficient: ꝛ in puluerē suū reuertentur. Emitte spiritū tuū ꝛ creabunt: ꝛ renouabis faciem terre. Sit gloria domini in seculū: letabitur dn̄s in operibus suis. Qui respicit terram ꝛ facit eam tremere: qui tangit montes ꝛ fumigant. Cantabo dn̄o in vita mea: psallam deo meo qꝫdiu sum. Jocūdum sit ei eloquiū meum: ego vero delectabor in domino. Deficient peccatores a tra ꝛ iniq̇ ita ut non sint: benedic anima mea domino.

Alleluia. CIIII

Confitemini dño ⁊ iuocate nomen eiꝰ: annūciate inter gētes opera eiꝰ. Cantate ei ⁊ psallite ei: narrate oīa mirabilia eiꝰ: laudamini in noīe sancto eiꝰ: letetᷣ cor querētiū dñm. Querite dñm ⁊ cō firmamini: querite faciē eiꝰ sp. Memētote mirabiliū eius q̄ fecit: ꝓdigia eius ⁊ iudicia oris eiꝰ. Semē abraham ſui eiꝰ: filij iacob electi eiꝰ. Ipse dñs deꝰ nr̄: i vniuersa t̄ra iu dicia eiꝰ. Memor fuit i seculū testamēti sui: verbi quod mandauit in mille generatiōes. Quō disposuit ad abrahā: ⁊ iuramēti sui ad ysaac. Et statuit illud iacob i p̄ceptū: ⁊ isrl̄ i testm̄ eternū. Dicēs tibi dabo t̄rā chanaan: funiculū hēditatꝭ vr̄e. Cū eēnt numero bre ui: paucissimi ⁊ incole eiꝰ. Et ꝑtransierūt de gente i gentē: ⁊ de regno ad ppl̄m alterꝝ. Nō reliq̄t hoīez nocē eis: ⁊ corripuit ꝓ eis reges Nolite tāgē christos meos: ⁊ i ꝓphetꝭ meis nolite malignari. Et vocauit famē sup t̄rā: ⁊ oē firmamētū panis ꝯtriuit. Misit añ eos virū: i ſuū venūdatꝰ ē ioseph. Hūiliauerunt i cōpedibꝰ pedes eiꝰ: ferrū ꝑtransijt aiam eius donec veniret v̄bū eiꝰ. Eloquiū dñi iflāma uit eū: misit rex ⁊ soluit eū: p̄nceps pplorū ⁊ dimisit eū. Constituit eū dñm domus sue: ⁊ p̄ncipē ois possessiōis sue. Ut erudiret p̄nci pes eiꝰ sicut semetipsū: ⁊ senes eiꝰ prudentiā doceret. Et intrauit isrl̄ i egyptū: ⁊ iacob ac cola fuit in terra cham. Et auxit populū suū vehementᷣ: ⁊ firmauit eū sup iimicos eiꝰ. Cō uertit cor eoꝝ ut odirēt ppl̄m eiꝰ: ⁊ dolū face rēt i seruos eiꝰ. Misit moysen ſuū suū: aarō quē elegit ipsū. Posuit in eis verba signorū suoꝝ ⁊ ꝓdigiorū: in terra cham. Misit tene bras ⁊ obscurauit: ⁊ nō exacerbauit ſmōes suos. Cōuertit aq̄s eoꝝ in sanguinē: ⁊ occi dit pisces eoꝝ. Et dedit t̄ra eorū ranas: i pe netralibꝰ regū ipsorū. Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cynifes: in omnibus finibus eoꝝ. Posuit pluuias eoꝝ grādinē: ignē cōburētē i terra ipsoꝝ. Et ꝑcussit vineas eorum ⁊ ficulneas eoꝝ: ⁊ cōtriuit lignū finiū eoꝝ. Dixit ⁊ venit locusta ⁊ brucꝰ: cuiꝰ nō erat numerꝰ. Et co medit omne fenū i terra eoꝝ: ⁊ comedit oēm fructū terre eorū. Et ꝑcussit omne p̄mogeni tū in terra eoꝝ: p̄mitias ois laboris eoꝝ. Et eduxit eos cum argento ⁊ auro: ⁊ non erat i tribubus eorū infirmꝰ. Letata ē egyptus in ꝓfectiōe eoꝝ: q̄a icubuit timor eoꝝ sup eos. Expandit nubē i ꝓtectionē eoꝝ: ⁊ ignē ut lu ceret eis ꝑ noctē. Petierūt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi saturauit eos. Dirupit petram ⁊ fluxerūt aque: abierūt i sicco flumina. Qm̄ memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abraham puerū suū. Et eduxit ppl̄m suū in in exultatione: ⁊ electos suos in leticia. Et dedit illis regiones gentiū: ⁊ labores ppl̄oꝝ possederūt. Ut custodiāt iustificationes eiꝰ: ⁊ legē eiꝰ req̄rāt. Alleluia Alleluia. CV

Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in seculū mīa eiꝰ. Quis loq̄tᷣ potētias dñi: auditas faciet oēs laudes eiꝰ: Bti q̄ custodiūt iudiciū: ⁊ faciūt iusticiā in oi tpe. Memento nr̄i dñe in bn̄placito ppl̄i tui: visita nos in salutari tuo. Ad vidēdū in bonitate electoꝝ tuoꝝ: ad letandū in leticia gentꝭ tue: ut lauderis cū hereditate tua. Pec cauimꝰ cū p̄ribꝰ nr̄is: iniuste egimꝰ iniq̄tatē fecimꝰ. Patres nr̄i i egypto nō intellexerunt mirabilia tua: non fuerūt memores multi tudinis mīe tue. Et irritauerūt ascēdētes i mari mari rubro: ⁊ saluauit eos ꝓpt̄ nomē suū: ut notā faceret potētiā suā. Et increpuit mare rubrū ⁊ exsiccatū est: ⁊ deduxit eos in abyssis sic̄ i deserto. Et saluauit eos de manu odiētiū: ⁊ redemit eos de māu iimici. Et ope ruit aq̄ tribulātes eos: vnꝰ ex eis nō remāsit Et crediderūt v̄bis eiꝰ: ⁊ laudauerūt laudē eiꝰ Cito fecerūt· obliti sūt opeꝝ eiꝰ: ⁊ nō sustinue rūt cōsiliū eiꝰ. Et ꝯcupierūt ꝯcupiscētiā i de serto: ⁊ tēptauerūt deū i inaq̄so. Et dedit eis petitionē ipsoꝝ: ⁊ misit saturitatē i aias eoꝝ Et irritauerūt moysen i castris: aarō scm̄ dñi. Aperta est t̄ra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊ opuit sup cōgregationē abiron. Et exarsit ignis in synagoga eoꝝ: flāma cōbussit pctōres. Et fe cerūt vitulū in oreb: ⁊ adorauerūt sculptile. Et mutauerūt gloriā suā i sīlitudinē vituli: comedentis fenū. Obliti sunt deū q̄ saluauit eos: q̄ fecit magnalia i egypto mirabilia in t̄ra cham: t̄ribilia in mari rubro. Et dixit ut disꝑderet eos: si nō moyses electꝰ eiꝰ stetisset in cōfractiōe i cōspectu eiꝰ. Ut auerteret irā eiꝰ ne disꝑderet eos: ⁊ ꝓ nihilo habuerūt t̄rā desiderabilē. Nō crediderūt v̄bo eiꝰ: ⁊ mur murauerūt i tabnaculis suis: nō exaudierūt vocē dñi. Et eleuauit manū suā sup eos: ut ꝓsterneret eos i deserto. Et ut deijceret semē eoꝝ i natiōibꝰ: ⁊ disꝑgeret eos i regiōibꝰ. Et iitiati sūt beelphegor: ⁊ comederūt sacrificia

moꝛtuoꝝ. Et irritauerũt eũ in adinuẽtiõibꝰ
suis: ⁊ multiplicata ẽ ĩ eis ruina. Et stetit fi-
nees ⁊ placauit: ⁊ cessauit q̃ssatio. Et repu-
tatũ ẽ ei ĩ iusticiã: in generationẽ ⁊ gnãtionẽ
vsq₃ in sempit̃nũ. Et irritauerũt eũ ad aq̃s
cõtradictiõis: ⁊ vexatꝰ est moyses ꝓpt̃ eos:
q̇a exacerbauerũt spm̃ eiꝰ. Et distinxit ĩ la-
bijs suis: nõ disꝑdiderũt gẽtes q̃s dixit dñs
deꝰ illis. Et cõmixti sũt int̃ gẽtes: ⁊ didicer̃t
oꝑa eoꝝ ⁊ seruierũt sculptilibꝰ eoꝝ: ⁊ factũ ẽ
illis ĩ scãdalũ. Et ĩmolauerũt filios suos ⁊
filias suas: demonijs. Et effuderũt sangui-
nẽ innocentẽ sanguinẽ filioꝝ suoꝝ ⁊ filiarũ
suaꝝ: q̃s sacrificauerũt sculptilibꝰ chanaan
Et interfecta ẽ terra in sanguinibꝰ: ⁊ cõta-
mĩata ẽ ĩ oꝑibꝰ eoꝝ: ⁊ fornicati sũt ĩ adinuẽ-
tionibꝰ suis. Et iratꝰ ẽ furoꝛe dñs ĩ ꝑplm̃ suũ:
⁊ abhoiatꝰ ẽ hereditatẽ suã. Et tradidit eos
in manꝰ gẽtiũ: ⁊ dñati sũt eoꝛũ q̇ oderũt eos.
Et tribulauerũt eos ĩimici eoꝝ: ⁊ humiliati
sũt sub manibꝰ eoꝝ: sepe liberauit eos. Ipsi ãt
exacerbauerũt eũ in cõsilio suo: ⁊ humiliati
sunt ĩ iniq̃tatibꝰ suis. Et vidit cũ tribulareñ:
⁊ audiuit oꝛõnẽ eoꝝ. Et memoꝛ fuit testi sui:
⁊ penituit eum ẜm multitudinẽ mĩe sue. Et
dedit eos ĩ mĩas: in cõspectu oĩuꝫ q̇ ceperant
eos. Saluos fac nos dñe deꝰ nr̃: ⁊ congrega
nos de nationibꝰ. Et cõfiteam̃ noĩ scõ tuo: ⁊
gloꝛiemur in laude tua. Bñdictꝰ dñs deus
isrl̃ a seculo ⁊ vsq₃ ĩ seculũ: ⁊ dicet oĩs ꝑplꝰs
fiat fiat. Alleluia. CVI

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in
seculũ mĩa eiꝰ. Dicãt q̇ redẽpti sunt
a dño: q̃s redemit de manu inimici:
de regiõibꝰ ꝯgregauit eos. A solis oꝛtu ⁊ oc-
casu: ab aq̃lone ⁊ mari. Errauerũt ĩ solitu-
dine in inaq̃so: viã ciuitatꝭ hitaculi nõ inue-
nerũt. Esuriẽtes ⁊ sitientes: aĩa eoꝛũ in ipsis
defecit. Et clamauerunt ad dñm cũ tribula-
reñ: ⁊ de neccitatibꝰ eoꝝ eripuit eos. Et de-
duxit eos ĩ viã rectã: ut irent in ciuitatẽ ha-
bitatiõis. Cõfiteãñ dño mĩe eiꝰ: ⁊ mirabilia
eius filijs hoĩuꝫ. Quia satiauit aĩam ianẽ: ⁊
aĩam esuriẽtẽ satiauit bonis. Sedẽtes in te-
nebris ⁊ in vmbꝛa moꝛtꝭ: vinctos in mẽdici-
tate ⁊ ferro. Quia exacerbauerũt eloq̇a dei:
⁊ cõsiliũ altissimi irritauerũt. Et hũliatũ est
ĩ laboꝛibꝰ coꝛ eoꝝ: ⁊ infirmati sunt nec fuit q̇
adiuuaret. Et clamauerũt ad dñm cũ tribu-
lareñ: ⁊ de neccitatibus eoꝝ libauit eos. Et
eduxit eos de tenebr̃ ⁊ vmbꝛa moꝛtꝭ: ⁊ vin-
cula eoꝝ dirupit. Confiteãñ dño mĩe eius: ⁊
mirabilia eius filijs hoĩuꝫ. Quia ꝯtriuit poꝛ-
tas ereas: ⁊ vectes ferreos ꝯfregit. Suscepit
eos de via iniq̃tatꝭ eoꝝ: ꝓpt̃ iniusticias .n. suas
hũiliati sunt. Omẽ escã abhoiata ẽ aĩa eoꝝ:
⁊ appꝛopinq̃uerũt vsq₃ ad poꝛtas moꝛtꝭ. Et
clamauerũt ad dñm cũ tribulareñ: ⁊ de ne-
cessitatibꝰ eoꝝ libauit eos. Misit v̾bũ suũ ⁊
sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitionibus
eoꝝ. Cõfiteanñ dño mĩe eiꝰ: ⁊ mirabilia eius
filijs hoĩuꝫ. Et sacrificẽt sacrificiũ laudis: ⁊
annũcient oꝑa eiꝰ in exultatiõe. Qui descen-
dũt mare ĩ nauibꝰ: facientes oꝑationẽ ĩ aq̇s
multꝭ. Ipsi viderũt oꝑa dñi: ⁊ mirabilia eiꝰ
ĩ ꝓfundo. Dixit ⁊ stetit spũs ꝓcelle: ⁊ exalta-
ti sũt fluctꝰ eiꝰ. Ascendũt vsq₃ ad celos ⁊ de-
scẽdũt vsq₃ ad abyssos: aĩa eoꝝ in malis ta-
bescebat. Turbati sũt ⁊ moti sunt sicut ebꝛiꝰ:
⁊ oĩs sapĩa eoꝝ deuoꝛata ẽ. Et clamauerũt
ad dñm cũ tribularẽtur: ⁊ de neccitatibꝰ eoꝝ
eduxit eos. Et statuit ꝓcellã eiꝰ in aurã: ⁊ si-
luerũt fluctꝰ eiꝰ. Et letati sũt quia siluerũt: ⁊
deduxit eos ĩ poꝛtũ volũtatꝭ eoꝝ. Cõfiteanñ
dño mĩe eius: ⁊ mirabilia eiꝰ filijs hoĩuꝫ. Et
exaltẽt eum ĩ ecclesia plebis: ⁊ in cathedra se-
nioꝝ laudẽt eũ. Posuit flumia ĩ deẜtũ: ⁊ exi-
tus aq̃rũ ĩ sitim. Terrã fructiferã ĩ salsuginẽ:
a malatia ihabitãtiũ ĩ ea. Posuit deẜtũ ĩ sta-
gna aq̃ꝝ: ⁊ t̃rã sine aq̃ ĩ exitꝰ aq̃rũ. Et collo-
cauit illic esuriẽtes: ⁊ ꝯstituerũt ciuitatẽ ha-
bitatiõis. Et semiauerũt agros ⁊ plãtauer̃t
vineas: ⁊ fecerũt fructũ natiuitatꝭ. Et bñdi-
xit eis ⁊ multiplicati sũt nimis: ⁊ iumẽta eoꝝ
non minoꝛauit. Et pauci facti sunt: ⁊ vexati
sũt a tribulatiõe maloꝛũ ⁊ doloꝛe. Effusa est
ꝯtẽtio sup̱ ꝑ̃ncipes: ⁊ errare fecit eos ĩ inuio
⁊ nõ in via. Et adiuuit pauꝑẽ de inopia: ⁊
posuit sicut oues familias. Videbunt recti ⁊
letabũñ: ⁊ oĩs ĩiq̃tas oppilabit os suũ. Quis
sapiens ⁊ custodiet h̃: ⁊ intelliget mĩas dñi?

Canticũ psalmi dd̃. CVII

Paratũ coꝛ meũ deus paratum coꝛ
meũ: cãtabo ⁊ psallã in gloꝛia mea.
Exurge psalteriũ ⁊ cithara: exurgã
diluculo. Cõfitebꝛ tibi in ꝑplis dñe: ⁊ psal-
lam tibi ĩ natiõibꝰ. Quia magna ẽ sup̱ celos
mĩa tua: ⁊ vsq₃ ad nubes v̾itas tua. Exalta-
re sup̱ celos deus: ⁊ sup̱ oẽm t̃rã gloꝛia tua:
ut libereñ dilecti tui. Saluũ fac dextera tua
⁊ exaudi me: deꝰ locutꝰ ẽ in scõ suo. Exulta-
bo ⁊ diuidã sichimã: ⁊ cõuallẽ tabernaculoꝝ

dimetiar. Meꝰ ē galaad ⁊ meus est manaſ-
ſes: ⁊ ephraim ſuſceptio capitis mei. Juda
rex meꝰ: moab lebes ſpeī mee. Jn idumeam
extendā calciamentū meū: mihi alieni gene
amici facti ſūt. Quis deducet me in ciuitatē
munitā: quis deducet me vſq in idumeam?
Nōne tu deꝰ q̇ repuliſti nos: ⁊ nō exibis deꝰ
in ꝟtutibꝰ nr̄is. Da nob auxiliū de tribula-
tiōe: q̇a vana ſalꝰ hoīs. Jn deo faciemꝰ ꝟtu-
tem: ⁊ ipſe ad nihilū deducet iīmicos nr̄os.

Jn finē ps dd. CVIII

Deus laudē meā ne tacueris: q̇a os
pctōris ⁊ os doloſi ſuꝑ me apertū ē.
Locuti ſunt aduerſū me lingua do-
loſa: ⁊ ſermonibus odij circūdederunt me
⁊ expugnauerūt me gratis. Pro eo ut me di
ligerent detrahebant mihi: ego aūt orabam
Et poſuerūt aduerſum me mala ꝓ bonis: ⁊
odiū ꝓ dilectione mea. Conſtitue ſuꝑ eū pec-
catorē: ⁊ diabolus ſtet a dextrį eius. Cū iudi-
caꝰ exeat cōdēnatus: ⁊ orō eius fiat i pctm̄.
Fiāt dies eiꝰ pauci: ⁊ epiſcopatū eiꝰ accipiat
alī. Fiāt filij eiꝰ orphani: ⁊ vxor eius vidua.
Nutātes trāſferāꝰ filij eius ⁊ mēdicent: eijci-
anꝰ de habitatiōibꝰ ſuis. Scruteꝰ fenerator
oēm ſubſtātiā eiꝰ: ⁊ diripiant alieni labores
eius. Non ſit illi adiutor: nec ſit q̇ miſereaꝰ
pupillis eiꝰ. Fiāt nati eiꝰ i interitū: in gn̄atiōe
vna deleaꝰ nomē eius. Jn memoriā redeat
iniq̇tas patꝝ eiꝰ in ꝯſpectu dn̄i: ⁊ pctm̄ ma-
tris eius nō deleaꝰ. Fiāt ꝯ dn̄m ſp: ⁊ diſpeat
de t̄ra memoria eoꝝ: ꝓ eo ꝙ nō ē recordatꝰ
facē m̄iam. Et pſecutꝰ ē hoīem inopē ⁊ men-
dicū ⁊ ꝯpūctū corde mortificare. Et dilexit
maledictionem ⁊ veniet ei: ⁊ noluit benedi-
ctionē ⁊ elongabiꝰ ab eo. Et induit maledi-
ctionē ſicut veſtimentū. ⁊ intrauit ſicut aq̄ in
interiora eiꝰ: ⁊ ſicut oleū i oſſibꝰ eiꝰ. Fiat ei ſi-
cut veſtimentū quo opeꝛiꝰ: ⁊ ſicut ȥona qua
ſempꝛ precingiꝰ. Hoc opus eoꝝ qui detrahūt
mihi apud dn̄m: ⁊ qui loquūꝰ mala aduer-
ſus animam meam. Et tu dn̄e dn̄e fac mecū
propter nomē tuū: quia ſuauis ē miſericor-
dia tua. Libera me quia egenus ⁊ pauꝑ ego
ſum: ⁊ cor meū conturbatū ē intra me. Sic
vmbra cum declinat ablatꝰ ſum: ⁊ excuſſus
ſum ſicut locuſte. Genua mea infirmata ſūt
a ieiunio: ⁊ caro mea īmutata ē ꝓpter oleū.
Et ego factus ſum opprobriū illis: viderunt
me ⁊ mouerūt capita ſua. Adiuua me dn̄e
deus meus: ſaluū me fac ꝓpter miſericordiā
tuā. Et ſciant quia manus tua hec: ⁊ tu dn̄e
feciſti eā. Maledicēt illi ⁊ tu benedices: qui
inſurgunt in me confundanꝰ: ſeruus autem
tuus letabiꝰ. Jnduanꝰ qui detrahunt mihi
pudore: ⁊ operianꝰ ſicut diploide cōfuſione
ſua. Confitebor dn̄o nimis in ore meo: ⁊ in
medio multorū laudabo eū. Quia aſtitit a
dextris pauperis: ut ſaluā faceret a pſequen
tibus aiam meā. ps dd. CIX

Dixit dn̄s dn̄o meo: ſede a de-
xtris meis. Donec ponā inimi-
cos tuos: ſcabellū pedū tuorū
Virgā virtutis tue emittet do-
minus ex ſyon: dominare in
medio inimicoꝝ tuorū. Tecū principiū i die
virtutis tue in ſplendoribꝰ ſanctoꝝ: ex vtero
ante luciferū genui te. Jurauit dn̄s ⁊ nō pe-
nitebit eū: tu es ſacerdos in eternū ſm or-
dinē melchiſedech. Dn̄s a dextris tuis: con-
fregit in die ire ſue reges. Judicabit in na-
tionibus implebit ruinas: cōquaſſabit ca-
pita i terra multoꝝ. De torrente i via bibit:
ꝓpterea exaltauit caput. Alleluia. CX

Confitebor tibi domino i toto corde
meo: in cōſilio iuſtoꝝ ⁊ cōgregatio-
one. Magna opera dn̄i: exquiſita i
omnes voluntates eius. Cōfeſſio ⁊ magni-
ficentia opus eius: ⁊ iuſticia eius manet in
ſeculū ſeculi. Memoriā fecit mirabiliū ſuoꝝ
miſericors ⁊ miſerator dn̄s: eſcam dedit ti-
mentibus ſe. Memor erit in ſeculū teſtamē-
ti ſui: virtutē opeꝝ ſuorū annūciabit populo
ſuo. Vt det illis hereditatē gentiū: opa ma-
nuū eiꝰ veritas ⁊ iudiciū. Fidelia oia man-
data eius: cōfirmata in ſeculū ſeculi: facta
in veritate ⁊ equitate. Redemptionē miſit
dn̄s populo ſuo: mandauit in eternū teſta-
mentū ſuū. Scm̄ ⁊ t̄ribile nomē eius: initiū
ſapie timor dn̄i. Jntellectꝰ bonꝰ oībꝰ faciētibꝰ
eū: laudatio eiꝰ manet i ſclm̄ ſeculi. All'a.

Beatꝰ vir q̇ timet dn̄m: in CXI
mādatꝭ eiꝰ volet nimis. Potēs i t̄ra
erit ſemen eiꝰ: gn̄atio rectoꝝ bn̄diceꝰ
Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſticia eiꝰ
manet in ſeculū ſeculi. Exortū ē in tenebris
lumē rectis: miſericors ⁊ miſerator ⁊ iuſtꝰ.
Jocundus homo qui miſeretur ⁊ cōmodat:
diſponit ſermones ſuos in iudicio: q̇a i et̄nū
nō cōmouebiꝰ. Jn memoria et̄na erit iuſtꝰ:
ab auditiōe mala nō timebit. Paratum cor
eius ſperare in dn̄o: confirmatū ē cor eius:

nō cōmouebiť donec despiciat iīmicos suos Dispersit dedit pauꝑibꝰ: iusticia eiꝰ manet in seculū seculi: cornu eiꝰ exaltabiť in gloria. Peccator videbit ⁊ irasceť: dentibꝰ suis fremet ⁊ tabescet: desideriū peccatoꝝ peribit.

Alleluia. CXII

LAudate pueri dn̄m: laudate nomē dn̄i. Sit nomen dn̄i bn̄dictū: ex hoc nūc ⁊ vsq̧ in seculum. A solis ortu vsq̧ ad occasū: laudabile nomē dn̄i. Excelsus sup oēs gētes dn̄s: ⁊ sup celos gloria eiꝰ Quis sicut dn̄s deus noster· qui in altis habitat: ⁊ humilia respicit in celo ⁊ i t̄ra. Suscitans a terra inopem: ⁊ de stercore erigens pauperē. Ut collocet eū cū principibꝰ: cū pn̄cipibꝰ ppl'i sui. Qui habitare facit sterilē in domo: matrē filioꝝ letantē. All'a. CXIII

IN exitu isrl' de egypto: domꝰ iacob de populo barbaro. Facta est iudea scificatio eius: isrl' ptās eius. Mare vidit ⁊ fugit: iordanis ꝯuersus est retrorsū. Mōtes exultauerūt ut arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū. Quid est tibi mare q̄ fugisti: ⁊ tu iordanis quia cōuersus es retrorsū? Montes exultastis ut arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū A facie dn̄i mota est terra: a facie dei iacob Qui cōuertit petrā in stagna aquaꝝ: ⁊ rupē in fontes aquaꝝ. Non nobis dn̄e nō nobis: sed noī tuo da gloriā. Sup misericordia tua ⁊ veritate tua: neq̄n dicāt gētes vbi est deus eoꝝ. Deus autē noster in celo: oīa quecūq̧ voluit fecit. Simulacra gentiū argentū ⁊ aurū: opa manuū hoīuz. Os habent ⁊ non loquenť: oculos habent ⁊ nō videbūt. Aures habent ⁊ nō audient: nares habēt ⁊ nō odorabunt. Manꝰ habent ⁊ nō palpabunt: pedes habent ⁊ nō ambulabūt: nō clamabūt in gutture suo. Similes illis fiāt q̇ faciunt ea: ⁊ omnes q̇ confidūt in eis. Domꝰ isrl' sperauit in dn̄o: adiutor eoꝝ ⁊ protector eoꝝ ē. Domꝰ aaron sperauit in dn̄o: adiutor eoꝝ ⁊ ptector eorū est. Qui timent dominū sperauerunt in domino: adiutor eorū ⁊ protector eorum est. Dominꝰ memor fuit nostri: ⁊ benedixit nobis. Benedixit domui isrl': bn̄dixit domui aaron. Bn̄dixit oībꝰ qui timēt dn̄m: pusillis cū maioribꝰ. Adiiciat dn̄s sup vos: sup vos ⁊ sup filios vestros. Benedicti vos a dn̄o: qui fecit celū ⁊ terrā. Celū celi dn̄o: terrā aūt dedit filiis hoīuz. Nō mortui laudabūt te dn̄e: neq̧ oēs qui descēdūt i ifernū Sed nos qui viuimꝰ bn̄dicimꝰ dn̄o: ex hoc nūc ⁊ vsq̧ in seculū. Alleluia. CXIIII

DIlexi: qm̄ exaudiet dn̄s vocē orationis mee. Quia inclinauit aurē suā mihi: ⁊ i diebꝰ meis inuocabo. Circundederūt me dolores mortis: ⁊ pericula inferni inuenerūt me. Tribulationē ⁊ dolorē inueni: ⁊ nomen domini inuocaui. O dn̄e libera aīam meā: misericors dn̄s ⁊ iustus: ⁊ deus noster misereť. Custodiens paruulos dn̄s: humiliatꝰ sum ⁊ liberauit me. Conuertere anima mea in requiē tuam: quia dn̄s bn̄fecit tibi. Quia eripuit aīam meā de morte: oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu. Placebo dn̄o: i regione viuorū. ps. CXV

CRedidi ꝓpter qḋ locutꝰ sū: ego autē humiliatꝰ sū nimis. Ego dixi in excessu meo: oīs hō mendax. Quid retribuā dn̄o: ꝓ oībus que retribuit mihi. Calicē salutaris accipiā: ⁊ nomē dn̄i inuocabo. Uota mea dn̄o reddā corā oī populo eius: preciosa in cōspectu dn̄i mors sanctoꝝ eius. O dn̄e quia ego seruus tuus: ego seruꝰ tuꝰ ⁊ filius ancille tue. Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiā laudis: ⁊ nomen dn̄i inuocabo. Uota mea dn̄o reddā in cōspectu oīs populi eiꝰ: in atriis domus dn̄i i medio tui irl'm. Alleluia. CXVI

LAudate dn̄m omnes gētes: laudate eū oēs ppl'i. Qm̄ cōfirmata ē sup nos mīa eiꝰ: ⁊ ꝟitas dn̄i manet in eternū. Alleluia. CXVII

COnfitemini dn̄o qm̄ bonꝰ: qm̄ i seculū mīa eiꝰ. Dicat nūc isrl' qm̄ bonꝰ: qm̄ in seculū mīa eius. Dicat nūc domꝰ aaron qm̄ bonꝰ: qm̄ in seculū mīa eiꝰ. Dicant nūc qui timent dn̄m: qm̄ in seculū mīa eius. De tribulatione inuocaui dn̄m: ⁊ exaudiuit me i latitudine dn̄s. Dn̄s mihi adiutor: nō timebo q̇d faciat mihi homo. Dn̄s mihi adiutor: ⁊ ego despiciā inimicos meos. Bonū est cōfidere in dn̄o: q̄ cōfidere i homine. Bonū est spare in dn̄o: q̄ sperare i pn̄cipibꝰ. Oēs gētes circuierūt me: ⁊ in noīe dn̄i quia vltꝰ sum in eos. Circūdantes circūdederunt me: ⁊ in noīe dn̄i quia vltꝰ sū in eos. Circūdederūt me sicut apes: ⁊ exarserūt sicut ignis i spinis: ⁊ in noīe dn̄i quia vltus sum i eos. Impulsus euersus sum ut caderem: ⁊ dn̄s suscepit me. Fortitudo mea ⁊ laus mea dn̄s

⁊ factus ē mihi in salutem. Vox exultatio-
nis ⁊ salutis: in tabernaculis iustoꝝ. Dexte-
ra dñi fecit ꝟtutē: dextera dñi exaltauit me:
dextera dñi fecit ꝟtutē. Nō moriar sed viuā:
⁊ narrabo opa dñi. Castigās castigauit me
dñs: ⁊ morti non tradidit me. Aperite mihi
portas iusticie: ingressus in eas confitebor
dño: hec porta domini. iusti intrabunt in eā.
Cōfitebor tibi quoniā exaudisti me: ⁊ factꝰ
es mihi in salutē. Lapidē quē reprobauerūt
edificantes: hic factus est in caput anguli.
A domino factū est istud: ⁊ est mirabile in
oculis nostris. Hec est dies quam fecit dñs:
exultemus ⁊ letemur in ea. O dñe saluū me
fac: o dñe bene prosperare: benedictus q̇ ve-
nit in noīe dñi. Benediximus vobis de do-
mo dñi: deus dñs ⁊ illuxit nobis. Cōstituite
diem sollēnē in condensis: vsq3 ad cornu al-
taris. Deus meus es tu ⁊ cōfitebor tibi: deꝰ
meus es tu ⁊ exaltabo te. Cōfitebor tibi qm̄
exaudisti me: ⁊ factus es mihi in salutem.
Confitemini dño quoniā bonus: quoniā in
seculū mīa eius. Alleluia. CXVIII

Beati imaculati in via: qui ambulāt
in lege dñi. Beati qui scrutant̄ te-
stimonia eius: in toto corde exq̄runt
eum. Non enim qui operantur iniquitatē: in
vijs eius ambulauerunt. Tu mādasti: mā-
data tua custodiri nimis. Utinā dirigantur
vie mee: ad custodiēdas iustificatiōes tuas
Tunc nō confundar: cū perspexero in oībus
mandatis tuis. Confitebor tibi i directione
cordis: i eo ꝙ didici iudicia iusticie tue. Iu-
stificationes tuas custodiam: non me dere-
linquas vsq3quaq3.

In quo corrigit adolescentior viā suā:
in custodiendo sermōes tuos. In toto
corde meo exquisiui te: ne repellas me
a mandatis tuis. In corde meo abscondi
eloquia tua: ut non peccem tibi. Benedictꝰ
es dñe: doce me iustificationes tuas. In la-
bijs meis: ꝓnūciaui omnia iudicia oris tui.
In via testimonioꝝ tuorū delectatus sum:
sicut in omnibus diuitijs. In mandat̄ tuis
exercebor: ⁊ considerabo vias tuas. In iu-
stificationibꝰ tuis meditabor: nō obliuiscar
sermones tuos.

Retribue seruo tuo: viuifica me ⁊ cu-
stodiā sermones tuos. Reuela ocu-
los meos: ⁊ considerabo mirabilia
de lege tua. Incola ego sum in terra: nō ab-
scondas a me mandata tua. Cōcupiuit aīa
mea desiderare iustificationes tuas: i omni
tempore. Increpasti superbos: maledicti q̇
declinant a mandatis tuis. Aufer a me op-
probriū ⁊ contemptū: quia testimonia tua
exquisiui. Etenim sederunt principes ⁊ ad-
uersum me loquebant̄: seruus autem tuus
exercebatur in iustificationibus tuis. Nam
⁊ testimonia tua meditatio mea ē: ⁊ cōsiliū
meū iustificationes tue.

Adhesit pauimēto aīa mea: viuifica
me ꝺm verbū tuū. Vias meas enū-
ciaui ⁊ exaudisti me: doce me iustifi-
cationes tuas. Viam iustificationū tuarū
instrue me: ⁊ exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit anima mea pre tedio: cōfirma
me i ꝟbis tuis. Viā iniq̄tat̄ amoue a me: ⁊
de lege tua miserē mei. Viā ꝟitat̄ elegi: iudi-
cia tua nō sum oblitus. Adhesi testimonijs
tuis dñe: noli me confundere. Viam man-
datoꝝ tuoꝝ cucurri: cū dilatasti cor meū.

Legem pone mihi dñe viam iustifi-
cationū tuaꝝ: ⁊ exquirā eam sp. Da
mihi intellectū ⁊ scrutabor legē tuā:
⁊ custodiā illam in toto corde meo. Deduc
me in semita mandatoꝝ tuoꝝ: q̇a ipsam vo-
lui. Inclina cor meū in testimonia tua: ⁊ nō
in auaritiā. Auerte oculos meos ne videāt
vanitatē: in via tua viuifica me. Statue ser-
uo tuo eloquiū tuū: i timore tuo. Amputa
opprobriū meū qđ suspicatus sum: q̇a iudi-
cia tua iocunda. Ecce concupiui mandata
tua: in equitate tua viuifica me.

Et veniat super me misericordia tua
dñe: salutare tuū ꝺm eloquiū tuū.
Et respondebo exꝓbrantibus mihi
verbū: quia speraui in sermonibꝰ tuis. Et ne
auferas de ore meo ꝟbū veritat̄ vsq3quaq3:
q̇a in iudicijs tuis supsperaui. Et custodiā
legem tuā sp: in seculū ⁊ in seculū seculi. Et
ambulabā in latitudine: q̇a mādata tua ex-
quisiui. Et loquebar in testimonijs tuis in
ꝯspectu regū: ⁊ nō cōfūdebar. Et meditabar
in mādat̄ tuis: que dilexi. Et leuaui manus
meas ad mādata tua que dilexi: ⁊ exercebor
in iustificationibꝰ tuis.

Memor esto verbi tui ꝟuo tuo: i quo
mihi spem dedisti. Hec me cōsolata ē
in humilitate mea: quia eloquium
tuū viuificauit me. Superbi inique agebāt
vsq3quaq3: a lege autem tua non declinaui.

Memoꝛ fui iudicioꝛū tuoꝛū a seculo dn̄e: ⁊ cōsolatꝰ sum. Defectio tenuit me: pro peccatoribus derelinquentibus legem tuā. Cantabiles mihi erāt iustificatiōes tue: in loco ꝑegrinationis mee. Memoꝛ fui nocte noīs tui dn̄e: ⁊ custodiui legē tuam. Hec facta est mihi: quia iustificationes tuas exq̄siui.

P Oꝛtio mea dn̄e: dixi custodire legē tuam. Depꝛecatus sum faciē tuam in toto coꝛde meo: miserere mei ſm eloquiū tuū. Cogitaui vias meas: ⁊ ꝯuerti pedes meos in testimonia tua. Paratꝰ sum ⁊ non sum turbatus: ut custodiā mandata tua. Funes peccatoꝛū circūplexi sunt me: ⁊ legem tuā non sum oblitus. Media nocte surgebam ad confitendū tibi: sup iudicia iustificationis tue. Particeps ego sum oīuꝫ timentiū te: ⁊ custodientiū mādata tua. Misericoꝛdia tua dn̄e plena ē terra: iustificationes tuas doce me.

B Onitatē fecisti cum seruo tuo dn̄e: ſm verbū tuū. Bonitatē ⁊ disciplinam ⁊ scientiā doce me: quia ī mandatis tuis credidi. Priusq̄ humiliarer ego deliqui: ꝓpterea eloquiū tuū custodiui. Bonus es tu: ⁊ ī bonitate tua doce me iustificatiōes tuas. Multiplicata est sup me iniq̄tas superboꝛū: ego autē in toto coꝛde meo scrutaboꝛ mādata tua. Coagulatū est sicut lac coꝛ eoꝛū: ego ꝟo legem tuā meditatus sum. Bonū mihi quia humiliasti me: ut discā iustificationes tuas. Bonū mihi lex oꝛis tui: sup milia auri ⁊ argenti.

M Anꝰ tue fecerūt me ⁊ plasmauerūt me: da mihi intellectū ut discā mādata tua. Qui timēt te videbūt me ⁊ letabunt: quia in verba tua supersꝑaui. Cognoui dn̄e quia equitas iudicia tua: ⁊ ī ꝟitate tua humiliasti me. Fiat misericoꝛdia tua ut cōsolet me: ſm eloquiū tuū seruo tuo Veniant mihi miseratiōes tue ⁊ viuā: quia lex tua meditatio mea est. Confundant superbi quia īiuste iniq̄tatē fecerunt in me: ego autē exerceboꝛ in mandatis tuis. Cōuertāt mihi timētes te: ⁊ q̇ nouerūt testimonia tua. Fiat coꝛ meū imaculatū in iustificationibꝰ tuis: ut nō confundar.

D Efecit in salutare tuū aīa mea: ⁊ in ꝟbū tuū supsꝑaui. Defecerūt oculi mei in eloquiū tuū: dicētes qn̄ cōsolaberis me. Quia factꝰ sum sicut vter ī pꝛuina: iustificationes tuas nō sū oblitꝰ. Quot sūt dies serui tui: qn̄ facies de ꝑsequētibꝰ me iudiciū. Narrauerūt mihi iniq̄ fabulatiōes: sed nō ut lex tua. Oīa mandata tua ꝟitas: iniq̇ ꝑsecuti sūt me adiuua me. Paulominus cōsūmauerūt me in terra: ego aūt nō dereliq̇ mādata tua. Scd̄m mīam tuā viuifica me: ⁊ custodiā testimonia oꝛis tui.

I N eternū dn̄e: verbū tuū permanet in celo. In generatione ⁊ generationem veritas tua: fundasti terrā ⁊ permanet. Oꝛdinatione tua ꝑseuerat dies: qm̄ omnia seruiunt tibi. Nisi q̇ lex tua meditatio mea est: tunc foꝛte perissem ī humilitate mea. In eternū nō obliuiscar iustificatiōes tuas: q̇a in ipsis viuificasti me. Tuus sum ego saluū me fac: qm̄ iustificationes tuas exquisiui. Me expectauerūt pctōꝛes ut ꝑderēt me: testimonia tua intellexi. Oīs cōsūmatiōis vidi finē: latū mandatū tuū nimis.

Q Uomodo dilexi legē tuā dn̄e: tota die meditatio mea ē. Sup inimicos meos pꝛudentē me fecisti mandato tuo: q̇a ī etnū mihi ē. Sup oēs docentes me intellexi: q̇a testimonia tua meditatio mea ē Sup senes intellexi: q̇a mandata tua q̄siui. Ab oī via mala ꝓhibui pedes meos: ut custodiā ꝟba tua. A iudicijs tuis nō declinaui: q̇a tu legē posuisti m̄. Q̄ dulcia faucibꝰ meis eloq̇a tua: sup mel oꝛi meo. A mādatꝭ tuis intellexi: ꝓpt̄ea odiui oēm viā iniq̇tatꝭ.

L Ucerna pedibꝰ meis verbū tuū: ⁊ lumē semitꝭ meis. Iuraui: ⁊ statui custodire iudicia iusticie tue. Hūiliatꝰ sū vsq̇quaq̇ dn̄e: viuifica me ſm verbū tuū Voluntaria oꝛis mei bn̄placita fac dn̄e: ⁊ iudicia tua doce me. Aīa mea in manibus meis sp̄: ⁊ legē tuā nō sum oblitꝰ. Posuerūt peccatoꝛes laqueū mihi: ⁊ de mādatis tuis nō erraui. Hereditate acq̇siui testimonia tua ī etnū: q̇a exultatio coꝛdis mei sūt. Inclinaui coꝛ meū ad faciendas iustificatiōes tuas in eternū: pꝛopter retributionē.

I Niquos odio habui: ⁊ legē tuā dilexi. Adiutoꝛ ⁊ susceptoꝛ meꝰ es tu: ⁊ ī ꝟbū tuū supsꝑaui. Declinate a me maligni: ⁊ scrutaboꝛ mandata dei mei. Suscipe me ſm eloquiū tuū ⁊ viuā: ⁊ nō cōfundas me ab expectatiōe mea. Adiuua me ⁊ saluꝰ ero: ⁊ meditaboꝛ in iustificationibꝰ tuis sp̄. Spꝛeuisti oēs discedentes a iudicijs tuis:

quia iniusta cogitatio corꝝ. Preuaricantes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.

FEci iudiciū ⁊ iusticiā: nō tradas me calūniātib⁹ me. Suscipe seruū tuū in bonū: nō calūnient me supbi. Oculi mei defecerūt in salutare tuū: ⁊ in eloquium iusticie tue. Fac cū seruo tuo ſcḋm misericordiam tuā: ⁊ iustificationes tuas doce me. Seruus tuus sum ego: da mihi intellectum ut sciā testimonia tua. Temp⁹ faciendi dn̄e: dissipauerūt legem tuā. Ideo dilexi mādata tua: sup aurū ⁊ topaçion. Propterea ad oia mandata tua dirigebar: omnem viā iniquā odio habui.

MIrabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea aīa mea. Declaratio sermonū tuorū illuminat: ⁊ intellectū dat puulis. Os meū apui ⁊ attraxi spm̄: q̇a mandata tua desiderabā. Aspice in me ⁊ miserere mei: ſcḋm iudiciū diligentiū nomē tuū. Gressus meos dirige ſcḋm eloquiū tuū: ⁊ nō dn̄et mei ois iniusticia. Redime me a calūnijs hoīuꝫ: ut custodiā mandata tua. Faciē tuā illumina sup seruū tuū: ⁊ doce me iustificatiōes tuas. Exit⁹ aquaꝝ deduxerūt oculi mei: q̇a nō custodierūt legē tuā.

IUstus es dn̄e: ⁊ rectū iudiciū tuum Mandasti iusticiā testimonia tua: ⁊ veritatē tuā nimis. Tabescere me fecit zel⁹ meus: q̇a obliti sūt ꝟba tua inimici mei. Ignitū eloquiū tuū vehement: ⁊ seru⁹ tuus dilexit illud. Adolescentul⁹ sum ego ⁊ cōtempt⁹: iustificationes tuas nō sū oblitus. Iusticia tua iusticia in eternū: ⁊ lex tua veritas. Tribulatio ⁊ angustia inuenerūt me: mandata tua meditatio mea ē. Equitas testimonia tua in eternū: intellectū da mihi ⁊ viuam.

CLamaui i toto corde exaudi me dn̄e iustificatiōes tuas req̇rā. Clamaui ad te ⁊ saluum me fac: ut custodiam mādata tua. Preueni i maturitate ⁊ clamaui: q̇a i ꝟba tua supsꝑaui. Preuenerūt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloquia tua Vocē meā audi ſcḋm misericordiā tuā dn̄e: ⁊ ſcḋm iudiciū tuū viuifica me. Appropinquauerūt psequētes me iniq̇tati: a lege autē tua lōge facti sūt. Prope es tu dn̄e: ⁊ oēs vie tue ꝟitas. Initio cognoui de testimonijs tuis: q̇a in eternū fundasti ea.

VIde hūilitatē meā ⁊ eripe me: q̇a legē tuā nō sum oblit⁹. Iudica iudiciū meū ⁊ redime me: ꝓpter eloquiū tuū viuifica me. Lōge a pctōrib⁹ sal⁹: q̇a iustificatiōes tuas nō exq̇sierūt. Misericordie tue multe dn̄e: ſcḋm iudiciū tuū viuifica me. Multi q̇ psequūt me ⁊ tribulāt me: a testimonijs tuis nō declinaui. Vidi p̄uaricantes ⁊ tabescebā: q̇a eloquia tua nō custodierūt. Vide qm̄ mādata tua dilexi dn̄e: i m̄ia tua viuifica me. Principiū ꝟboꝝ tuoꝝ ꝟitas: i eternū oia iudicia iusticie tue.

PRincipes psecuti sūt me gratis: ⁊ a ꝟbis tuis formidauit cor meū. Letabor ego sup eloq̇a tua: sicut q̇ inuenit spolia multa. Iniq̇tatē odio habui ⁊ abhoīat⁹ sum: legē aūt tuā dilexi. Septies i die laudē dixi tibi: sup iudicia iusticie tue. Pax multa diligētib⁹ legē tuā: ⁊ nō est illis scandalū. Expectabā salutare tuū dn̄e: ⁊ mādata tua dilexi. Custodiuit aīa mea testimōia tua ⁊ dilexit ea vehementer. Seruaui mandata tua ⁊ testimonia tua: quia omnes vie mee in cōspectu tuo.

APpropinquet dep̄catio mea in conspectu tuo dn̄e: iuxta eloquiū tuū da mihi intellectum. Intret postulatio mea i ꝯspectu tuo: ſcḋm eloquiū tuū eripe me. Eructabūt labia mea hymnū: cū docueris me iustificatiōes tuas. Pronūciabit ligua mea eloquiū tuū: q̇a oia mādata tua eq̇tas. Fiat man⁹ tua ut saluet me: qm̄ mādata tua elegi Cōcupiui salutare tuū dn̄e: ⁊ lex tua meditatio mea ē. Viuet aīa mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabūt me. Erraui sicut ouis q̄ perijt: q̇re seruū tuū q̇a mādata tua nō sū oblitus.

Canticū graduū. ps. CXIX

ADdn̄m cum tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Dn̄e libera aīam meā a labijs iniquis: ⁊ a lingua dolosa. Quid det tibi aut q̇d apponat tibi: ad liguā dolosam? Sagitte potentꝭ accute: cū carbonib⁹ desolatorijs. Heu mihi q̇a incolat⁹ me⁹ ꝓlongat⁹ ē: habitaui cū habitātib⁹ cedar: multū icola fuit aīa mea. Cū his q̇ oderūt pacē erā pacific⁹: cū loq̄bar illis ipugnabant me gratꝭ.

Canticū grad. ps CXX

LEuaui oculos meos i mōtes: vnde ueniet auxiliū mihi. Auxiliū meū a dn̄o: q̇ fecit celū ⁊ terrā. Nō det i cōmotionē

pedem tuũ: neq̃ dormitet q̇ custodit te. Ecce
nõ dormitabit neq̃ dormiet: q̇ custodit isrl̃.
Dñs custodit te: dñs ꝓtectio tua sup̱ manũ
dexterã tuam. Per diem sol non vret te: neq̃
luna p̱ noctem. Dñs custodit te ab oĩ malo:
custodiat aĩam tuã dñs. Dñs custodiat itro/
itũ tuũ ⁊ exitũ tuũ: ex hoc nũc ⁊ vsq̃ ĩ seculũ.

Canticũ graduũ. ps. CXXI

LEtatus sum in his que dicta sunt
mihi: in domũ dñi ibimus. Stãtes
erant pedes nr̃i: in atrijs tuis irl̃m.
Irl̃m que edificat̃ ut ciuitas: cuꝰ partipa/
tio eiꝰ in id ipsum. Illuc eñi ascenderũt tribꝰ
tribus dñi testimoniũ isrl̃: ad confitendum
noĩ dñi. Quia illic sederũt sedes in iudicio:
sedes sup̱ domũ dauid. Rogate que ad pacẽ
sũt irl̃m: ⁊ abundantia diligentibus te. Fiat
pax in ṽtute tua: ⁊ abũdantia ĩ turribꝰ tuis.
Propt̃ frẽs meos ⁊ ꝓximos meos: loq̄bar
pacẽ de te. Propt̃ domũ dñi dei nr̃i: quesiui
bona tibi.

Canticũ grad. CXXII

AD te leuaui oculos meos: q̇ habitas
in celis. Ecce sicut oculi seruorũ: in
manibꝰ dñoꝝ suoꝝ. Sicut oculi an/
cille in manibꝰ dñe sue: ita oculi nr̃i ad dñm
deũ nr̃m donec misereat̃ nr̃i. Miserere nostri
dñe miserere nr̃i: quia multũ repleti sumus
despectiõe. Quia multũ repleta est aĩa nr̃a:
opprobriũ abũdantibus ⁊ despectio sup̱bis.

Canticũ graduũ dd. CXXIII

NIsi quia dñs erat ĩ nobis dicat nũc
isrl̃: nisi quia dñs erat ĩ nobis. Cũ
exurgerẽt hoĩes in nos: forte viuos
deglutissent nos. Cũ irasceret̃ furor eorũ in
nos: forsitan aqua absorbuisset nos. Tor/
rentẽ ꝑtrãsiuit anima nostra: forsitan ꝑtrã/
sisset anima nr̃a aquã intolerabilẽ. Benedi/
ctus dñs: qui nõ dedit nos in captionẽ den/
tibus eorũ. Anima nr̃a sicut passer erepta ẽ:
de laqueo venantiũ. Laqueꝰ cõtritꝰ ẽ: ⁊ nos
liberati sumus. Adiutoriũ nr̃m in noĩe dñi:
q̇ fecit celũ ⁊ tr̃ã.

Cãticũ grad. CXXIIII

QUi cõfidũt in dño sicut mons syon:
nõ cõmouebit̃ in eternũ qui habitat
in irl̃m. Montes in circuitu eius: ⁊
dñs in circuitu ppl̃i sui ex hoc nunc ⁊ vsq̃ in
seculũ. Quia nõ relinquet dñs virgã pctõꝝ
sup̱ sortẽ iustoꝝ: ut non extendãt iusti ad ini/
quitatẽ manꝰ suas. Benefac dñe: bonis ⁊
rectis corde. Declinãtes aũt in obligatiões
adducet dñs cũ op̱antibꝰ iniq̄tatẽ: pax sup̱
isrl̃.

Canticũ graduũ. CXXV

IN cõuertẽdo dñs captiuitatem syon:
facti sumꝰ sicut cõsolati. Tunc reple/
tũ est gaudio os nr̃m: ⁊ lingua nr̃a in
exultatione. Tunc dicent inter gentes: ma/
gnificauit dñs facere cũ eis. Magnificauit
dñs facere nobiscũ: facti sumꝰ letantes. Cõ/
uerte dñs captiuitatẽ nostrã: sicut torrẽtes ĩ
austro. Qui seminãt in lachrymis: in exulta/
tione metẽt. Euntes ibant ⁊ flebãt: mittẽtes
semina sua. Venientes aũt veniẽt cũ exulta/
tiõe: portãtes manipulos suos.

Canticũ graduũ salomonis. CXXVI

NIsi dñs edificauerit domũ: in vanũ
laborauerũt q̇ edificant eã. Nisi dñs
custodierit ciuitatẽ: frustra vigilat q̇
custodit eã. Vanũ ẽ vobis ante lucẽ surgere:
surgite postq̃ sederitꝭ q̇ mãducatꝭ panẽ do/
loris. Cũ dederit dilectꝭ suis somnũ ecce he/
reditas dñi: filij merces fructꝰ ṽtris. Sicut
sagitte ĩ manu potẽtis: ita filij excussoꝝ. Be/
atus vir q̇ impleuit desideriũ suũ ex ipsis: nõ
cõfundet̃ cũ loquetur inimicis suis ĩ porta.

Canticũ graduũ. CXXVII

BEati oẽs q̇ timent dñm: q̇ ambulãt
ĩ vijs eiꝰ. Labores manuũ tuarũ q̇a
mãducabis: btũs es ⁊ bene tibi erit.
Vxor tua sicut vitis abũdãs: in lateribꝰ do/
mus tue. Filij tui sicut nouelle oliuarũ: ĩ cir/
cuitu mense tue. Ecce sic bñdicet̃ hõ: q̇ timet
dñm. Bñdicat tibi dñs ex syon: ⁊ videas bo/
na irl̃m oĩbꝰ diebꝰ vite tue. Et videas filios
filioꝝ tuoꝝ: pacẽ sup̱ isrl̃.

Cantitũ grad. CXXVIII

SEpe expugnauerũt me
a iuuẽtute mea: dicat nũc isrl̃. Sepe
expugnauerũt me a iuuentute mea:
eteñi nõ potuerũt mihi. Sup̄ dorsũ meũ fa/
bricauerũt pctõres: ꝓlõgauerũt iniq̄tatẽ suã.
Dñs iustꝰ cõcidet ceruices pctõꝝ: cõfundãt̃
⁊ cõuertãt̃ retrorsũ oẽs q̇ oderũt syon. Fiant
sicut fenũ tectoꝝ: qđ priusq̃ euellat̃ exaruit.
De q̊ nõ implebit manũ suã q̇ metet: ⁊ sinũ
suũ q̇ manipulos colliget. Et nõ dixerunt q̇
ꝑteribãt bñdictio dñi sup̱ vos: benediximus
vob̃ ĩ noĩe dñi.

Cãticũ grad. CXXIX

DE pfundis clamaui ad te dñe: dñe
exaudi vocẽ meam. Fiãt aures tue
intẽdentes: in vocẽ dep̄catiõis mee.
Si iniq̄tates obseruaueris dñe: dñe q̇s susti/
nebit? Quia apud te ꝓpitiatio ẽ: ⁊ ꝓpt̃ legẽ
tuã sustinui te dñe. Sustinuit aĩa mea ĩ ṽbo

ei⁹: ſꝑauit aīa mea ī dñō. A cuſtodia matutina vſq ad noctem: ſperet iſrł in dñō. Quia apud dñm mīa: ⁊ copioſa apud eū redēptio. Et ipſe redimet iſrł: ex oībus iniq̄tatib⁹ eius.

Canticū graduū. CXXX

DOmine nō eſt exaltatū cor meū: neq elati ſunt oculi mei. Neq ambulaui in magnis: neq ī mirabilib⁹ ſuꝑ me. Si nō hūilit̄ ſentiebā: ſ; exaltaui aīam meā. Sic ablactat⁹ ē ſuꝑ matrē ſuā: ita retributio in animā meā. Speret iſrł in dñō: ex h̄ nunc ⁊ vſq in ſeculū.

Cāticū grad. CXXXI

MEmento dñe dauid: ⁊ oīs manſuetudinis ei⁹. Sicut iurauit dñō: votū vouit deo iacob. Si introiero ī tabernaculū dom⁹ mee: ſi aſcēdero ī lectū ſtrati mei. Si dedero ſomnū oculis meis: ⁊ palpebris meis dormitationē. Et requiē temporibus meis: donec iueniā locū dñō: tabernaculū deo iacob. Ecce audiuimus eā in effrata: inuenim⁹ eā in campis ſilue. Introibim⁹ in tabernaculū eius: adorabimus in loco vbi ſteterūt pedes ei⁹. Surge dñe in requiē tuā: tu ⁊ archa ſanctificatiōis tue. Sacerdotes tui induant̄ iuſticiā: ⁊ ſcī tui exultent. Propt̄ dauid ſeruū tuū: nō auertas faciē chriſti tui. Iurauit dñs dauid veritatē ⁊ nō fruſtrabit̄ eū: de fructu ventris tui ponā ſuꝑ ſedē tuam. Si cuſtodierint filij tui teſtamētū meum: ⁊ teſtimonia mea hec que docebo eos. Et filij eorū vſq in ſeculū: ſedebūt ſuꝑ ſedē tuā. Qm̄ elegit dñs ſyon: elegit eā in habitationē ſibi. Hec requies mea in ſeculū ſeculi: hic habitabo qm̄ elegi eā. Viduā ei⁹ benedicēs benedicā: pauꝑes ei⁹ ſaturabo panib⁹. Sacerdotes ei⁹ induam ſalutari: ⁊ ſancti ei⁹ exultatiōe exultabūt. Illuc ꝓducā cornu dauid: paraui lucernā xp̄o meo. Inimicos ei⁹ iduā confuſiōe: ſuꝑ ipſum aūt efflorebit ſcificatio mea.

Canticū graduū. CXXXII

ECce q̄ bonū ⁊ q̄ iocundū: habitare fratres in vnū. Sicut vnguentū ī capite: quod deſcendit in barbā barbā aaron. Qd̄ deſcendit in orā veſtimenti eius: ſicut ros hermō q̄ deſcendit in montē ſyon. Qm̄ illic mādauit dñs benedictionē: ⁊ vitā vſq in ſeculū.

Cāticū grad. CXXXIII

ECce nūc bñdicite dñō: oēs ſerui dñi. Qui ſtatis ī domo dñi: ī atrijs dom⁹ dei nr̄i. In noctib⁹ extollite manus vr̄as ī ſcā: ⁊ bñdicite dñm. Bñdicat te dñs ex ſyō: q̄ fecit celū ⁊ t̄rā.

Alła. CXXXIIII

LAudate nomen dñi: laudate ſerui dñm. Qui ſtatis ī domo dñi: ī atrijs dom⁹ dei noſtri. Laudate dñm quia bonus dñs: pſallite noī ei⁹ qm̄ ſuaue. Qm̄ iacob elegit ſibi dñs: iſrł in poſſeſſionem ſibi. Quia ego cognoui q magn⁹ ē dñs: ⁊ de⁹ nr̄ pre oībus dijs. Oīa q̄cūq voluit dñs fecit in celo ⁊ in terra: in mari ⁊ in oībus abyſſis. Educēs nubes ab extremo terre fulgura in pluuiā fecit. Qui ꝓducit vētos de theſauris ſuis: qui ꝑcuſſit p̄mogenita egypti ab hoīe vſq ad pecus. Et miſit ſigna ⁊ ꝓdigia ī medio tui egypte: in pharaonē ⁊ in oēs ſeruos eius. Qui percuſſit gentes multas: ⁊ occidit reges fortes. Seon regem āmorreorū ⁊ og regem baſan: ⁊ oīa regna chanaan. Et dedit terrā eoꝝ hereditatē: hereditatē iſrł ppło ſuo. Dñe nomē tuū ī eternū: dñe memoriale tuū ī generatiōe ⁊ generationē. Quia iudicabit dñs ppłm ſuū: ⁊ in ſeruis ſuis dep̄cabit̄. Simulacra gentiū argentū ⁊ auꝝ: opa manuū hoīu;. Os habent ⁊ nō loquent̄: oculos hn̄t nō videbūt. Aures habēt ⁊ nō audiēt: neq enī eſt ſpūs in ore ipſoꝝ. Similes illis fiāt q̄ faciūt ea: ⁊ oēs q̄ cōfidūt in eis. Domus iſrł bñdicite dñō: dom⁹ aaron bñdicite dñō. Domus leui bñdicite dñō: q̄ timet; dñm bñdicite dñō. Benedict⁹ dñs ex ſyon: qui habitat in irłm.

Alleluia. CXXXV

COnfitemi dñō qm̄ bon⁹: qm̄ ī ſeculū mīa eius. Confitemi deo deoꝝ: qm̄. Confitemi dñō dñoꝝ: qm̄. Qui facit mirabilia magna ſol⁹: qm̄. Qui fecit celos in intellectu: qm̄. Qui firmauit terrā ſuꝑ aq̄s: qm̄. Qui fecit luminaria magna: qm̄. Solē ī ptātē diei: qm̄. Lunā ⁊ ſtellas ī ptātē noctis: qm̄. Qui ꝑcuſſit egyptum cum primogenitis eorū: qm̄. Qui eduxit iſrł de medio eoꝝ: qm̄. In manu potēti ⁊ brachio excelſo: qm̄. Qui diuiſit mare rubrū ī diuiſiōes: qm̄. Et eduxit iſrł ꝑ mediū eius: qm̄. Et excuſſit pharaonem ⁊ virtutē ei⁹ in mari rubro: qm̄. Qui tranſduxit populū ſuū per deſertū: qm̄. Qui ꝑcuſſit reges magnos: qm̄. Et occidit reges fortes: qm̄. Seon regē āmorreoꝝ: qm̄. Et og regem baſan: qm̄. Et dedit terrā eorū hereditatē: qm̄. Hereditatē iſrł ſeruo ſuo: qm̄. Quia in humilitate noſtra memor fuit nr̄i: qm̄. Et redemit nos ab inimicis noſtris: qm̄. Qui dat eſcam oī carni: qm̄. Cōfitemi deo

celi:qm̄. Confitemi dño dñoꝝ:qm̄ in eternũ misericordia eius. Ps. CXXXVI

Super flumina babylonis illic sedimus ⁊ fleuimus:dũ recordaremur tui syon. In salicibꝰ in medio eius: suspendimꝰ organa nostra. Quia illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cantionũ. Et q̇ abduxerũt nos:hymnũ cantate nobis de canticis syon. Quõ cãtabimus canticum dñi:in terra aliena? Si oblitus fuero tui irl'm:obliuioni det dextera mea. Adhereat lingua mea faucibꝰ meis: si nõ meminero tui. Si nõ ꝓposuero tui irl'm: in ꝑncipio leticie mee. Memor esto dñe filiorũ edom:in die irl'm. Qui dicũt exinanite exinanite: vsq̧ ad fundamentũ in ea. Filia babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionẽ tuã quã retribuisti nob. Btũs q̇ tenebit: ⁊ allidet paruulos suos ad petrã.

Psalmus ipsi dauid. CXXXVII

Confitebor tibi domine in toto corde meo:qm̄ audisti oĩa verba oris mei. In conspectu angelorũ psallã tibi: adorabo ad tẽplũ scm̄ tuũ ⁊ confitebor noĩ tuo. Sup m̄ia tua ⁊ veritate tua:qm̄ magnificasti sup omne nomẽ sanctũ tuũ. In q̄cũq̧ die inuocauero te exaudi me:multiplicabis in aĩa mea virtutẽ. Confiteant tibi dñe oẽs reges terre:quia audierunt oĩa verba oris tui. Et cãtẽt ĩ viis dñi:qm̄ magna ẽ gloria dñi. Qm̄ excelsus dñs ⁊ humilia respicit: ⁊ alta a longe cognoscit. Si ambulauero in medio tribulatiõis viuificabis me:⁊ sup irã inimicoꝝ tuoꝝ extendisti manũ tuã:⁊ saluũ me fecit dextera tua. Dñs retribuet pro me: dñe misericordia tua in seculũ:opa manuũ tuaꝝ ne despicias. Ad victoriã ps dd.

Domine ꝓbasti me CXXXVIII
⁊ cognouisti me:tu cognouisti sessionẽ meã ⁊ resurrectionẽ meã. Intellexisti cogitatiões meas delonge: semitã meã ⁊ funiculũ meum inuestigasti. Et oẽs vias meas ꝑuidisti:q̇a nõ ẽ sermo in lingua mea. Ecce dñe tu cog̃uisti oĩa nouissima ⁊ antiqua:tu formasti me ⁊ posuisti sup me manũ tuã. Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata ẽ ⁊ nõ potero ad eam. Quo ibo a spiritu tuo:⁊ quo a facie tua fugiam? Si ascendero in celũ tu illic es: si descendero in infernum ades. Si sumpsero pennas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris. Etenim illuc manꝰ tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre conculcabũt me: ⁊ nox illumiatio mea ĩ deliciis meis. Quia tenebre nõ obscurabunt a te:⁊ nox sicut dies illuminabit: sicut tenebre eiꝰ ita ⁊ lumen eius. Quia tu possedisti renes meos suscepisti me de vtero matris mee. Confitebor tibi q̇a terribiliter magnificatꝰ es: mirabilia opera tua:⁊ aĩa mea cognoscet nimis. Non est occultatũ os meum a te quod fecisti in occulto:⁊ substantia mea in inferioribus terre. Imperfectũ meũ viderunt oculi tui:⁊ ĩ libro tuo oẽs scribent: dies formabũt ⁊ nemo in eis. Mihi aũt nimis honorificati sunt amici tui deꝰ:nimis cõfortatꝰ est principatus eoꝝ. Dinumerabo eos ⁊ super arenã multiplicabunt:exurrexi ⁊ adhuc sum tecũ. Si occideris deꝰ peccatores:viri sanguinũ declinate a me. Quia dicitis in cogitatione: accipiãt in vanitate ciuitates suas. Nõne q̇ oderunt te dñe oderã: ⁊ sup inimicos tuos tabescebam. Perfecto odio oderam illos: inimici facti sunt mihi. Proba me deꝰ ⁊ scito cor meum:interroga me ⁊ cognosce semitas meas. Et vide si via iniquitatis in me est: ⁊ deduc me in via eterna. Ad victoriam ps dd.

CXXXIX

Eripe me dñe ab hoie malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniquitates in corde:tota die constituebant prelia. Acuerũt linguas suas sicut serpentes: venenũ aspidũ sub labiis eorum. Custodi me dñe de manu peccatoris: ⁊ ab hoibus iniquis eripe me. Qui cogitauerunt supplãtare gressus meos: abscõderũt supbi laqueũ mihi. Et funes extẽderũt in laqueũ: iuxta iter scandalũ posuerũt mihi. Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe vocẽ deprecationis mee. Dñe dñe virtus salutis mee:obumbrasti sup caput meũ in die belli. Nõ tradas me dñe a desiderio meo pctõri: cogitauerunt cõtra me:ne derelinquas me ne forte exaltentur. Caput circuitus eorũ: labor labiorũ ipsoꝝ opiet eos. Cadent sup eos carbones: in ignẽ deiicies eos:in miseriis non subsistẽt. Vir linguosus nõ dirigetur in terra: virũ iniustũ mala capiẽt in interitu. Cognoui quia faciet dñs iudiciũ inopis:⁊ vindictam pauperũ. Verũtñ iusti cõfitebunt noĩ tuo:⁊ habitabũt recti cum vultu tuo.

Psalmus dauid. CXL

Domine clamaui ad te exaudi me: intẽde voci mee cũ clamauero ad te. Dirigat oratio mea sicut incensum in ꝯspectu tuo: eleuatio manuũ meaꝝ sacrificiũ vespertinũ. Pone dñe custodiã ori meo: ⁊ ostiũ circũstantie labijs meis. Non declines cor meũ i ṽba malitie: ad excusandas excusatiões in peccatis. Cum hoibꝰ operantibus iniquitatẽ: ⁊ non coicabo cũ electis eorum. Corripiet me iustus in misericordia ⁊ increpabit me: oleum autẽ peccatoris non impinguet caput meũ. Qm̃ adhuc ⁊ oratio mea i beneplacitis eoꝝ: absorti sũt iuncti petre iudices eoꝝ. Audiẽt verba mea qm̃ potuerũt: sicut crassitudo terre: erupta est super terrã. Dissipata sunt ossa nostra secus infernũ: q̇a ad te dñe dñe oculi mei: in te speraui nõ auferas animã meã. Custodi me a laqueo quẽ statuerunt mihi: ⁊ a scandalis operantium iniquitatẽ. Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam.

Eruditio dauid cum esset in spelunca. Oratio. CXLI

Voce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad dñm deprecatꝰ sum. Effundo in ꝯspectu eius orationẽ meã: ⁊ tribulationẽ meã ante ipsũ ꝓnuncio. In deficiendo ex me spiritũ meũ: ⁊ tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabã: absconderũt laqueũ mihi. Considerabã ad dexterã ⁊ videbã: ⁊ nõ erat qui cognosceret me. Perijt fuga a me: ⁊ non est qui requirat animã meã. Clamaui ad te dñe: dixi tu es spes mea: portio mea in ẗra viuẽtiũ. Intẽde ad deṗcationẽ meã: quia humiliatꝰ sũ nimis Libera me a ꝑsequentibus me: quia confortati sũt sup me. Educ de custodia aiam meã ad confitendum noi tuo: me expectant iusti donec retribuas mihi. ꝓs dd̕ qñ persequebat eũ filiꝰ suus absalon. CXLII

Domine exaudi orationẽ meã auribus percipe obsecrationẽ meã: i veritate tua exaudi me in tua iusticia. Et non intres in iudiciũ cum seruo tuo: q̇a non iustificabitur in ꝯspectu tuo omnis viuens. Quia ꝑsecutꝰ est inimicus animã meã: humiliauit in terra vitam meã. Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: ⁊ anxiatus est sup me spũs meus: in me turbatũ ẽ cor meũ. Memor fui dieꝝ antiquoꝝ: meditatꝰ sũ in oibꝰ opibꝰ tuis: i factꝭ manuũ tuaꝝ meditabar. Expandi manꝰ meas ad te: aia mea sic ẗra sine aqua tibi. Velociter exaudi me dñe: defecit spũs meꝰ. Non auertas faciẽ tuã a me: ⁊ similis ero descẽdẽtibꝰ in lacum. Auditã fac mihi mane mĩam tuã: quia i te speraui. Notã fac mihi viã in q̃ ambulẽ: q̇a ad te leuaui aiam meã. Eripe me de inimicis meis dñe ad te ꝯfugi: doce me facẽ volũtatẽ tuã q̇a deꝰ meus es tu. Spũs tuus bonꝰ deducet me in ẗrã rectã: ꝓpter nomẽ tuũ dñe viuificabis me i eq̇tate tua. Educes de tribulatiõe aiam meã: ⁊ in mĩa tua dispdes inimicos meos. Et pdes oẽs q̇ tribulãt aiaꝫ meã: qm̃ ego seruꝰ tuꝰ sũ. ꝓs dd̕. aduersus goliã.

Benedictꝰ dñs CXLIII deꝰ meꝰ q̇ docet manꝰ meas ad preliũ: ⁊ digitos meos ad bellum. Misericordia mea ⁊ refugiũ meum: susceptor meus ⁊ liberator meꝰ. Protector meꝰ ⁊ in ipso spaui: q̇ subdit pplm meũ sub me. Dñe q̇d ẽ hõ q̇a innotuisti ei: aut filiꝰ hois quia reputas eũ? Hõ vanitati silis factꝰ ẽ: dies eiꝰ sicut vmbra ṗtereũt. Dñe inclina celos tuos ⁊ descende: tange montes ⁊ fumigabũt. Fulgura coruscationẽ ⁊ dissipabis eos: emitte sagittas tuas ⁊ ꝯturbabis eos. Emitte manũ tuam de alto: eripe me ⁊ libera me de aq̇s multꝭ: ⁊ de manu filioꝝ alienoꝝ. Quoꝝ os locutũ est vanitatẽ: ⁊ dextera eorũ dextera iniq̇tatꝭ. Deꝰ canticũ nouũ cantabo tibi: in psalterio decacordo psallã tibi. Qui das salutẽ regibꝰ: q̇ redemisti dauid seruũ tuum: de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filiorum alienoꝝ q̇ꝝ os locutũ est vanitatẽ: ⁊ dextera eoꝝ dextera iniq̇tatꝭ. Quoꝝ filij sicut nouelle plãtatiões: i iuuẽtute sua. Filie eoꝝ ꝯposite: circũornate ut similitudo tẽpli. Promptuaria eoꝝ plena: eructantia ex hoc i illud. Oues eoꝝ fetose abũdantes in gressibꝰ suis: boues eoꝝ crasse. Nõ est ruina macerie: neq̧ trãsitꝰ neq̧ clamor in plateis eoꝝ. Beatũ dixerũt populũ cui hec sũt: beatus populꝰ cuiꝰ dñs deus eius. Hymnus dd̕. CXLIIII

Exaltabo te deꝰ meus rex: ⁊ benedicam noi tuo in seculum ⁊ in seculum seculi. Per singulos dies benedicam tibi: ⁊ laudabo nomen tuũ in seculũ ⁊ in seculum seculi. Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis eius non est finis. Generatio ⁊ generatio laudabit opa

tua: et potentiam tuam pronunciabunt. Magnificentiam glorie sanctitatis tue loquentur: et mirabilia tua narrabunt. Et virtutem terribilium tuorum dicent: et magnitudinem tuam narrabunt. Memoriam abundantie suavitatis tue eructabunt: et iusticia tua exultabunt. Miserator et misericors dominus: patiens et multum misericors. Suavis dominus universis: et miserationes eius super omnia opera eius. Confiteantur tibi domine omnia opera tua: et sancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent: et potentiam tuam loquentur. Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: et gloriam magnificentie regni tui. Regnum tuum regnum omnium seculorum: et dominatio tua in omni generatione et generatione. Fidelis dominus in omnibus verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis. Allevat dominus omnes qui corruunt: et erigit omnes elisos. Oculi omnium in te sperant domine: et tu das escam illorum in tempore opportuno. Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedictione. Justus dominus in omnibus viis suis: et sanctus in omnibus operibus suis. Prope est dominus omnibus invocantibus eum: omnibus invocantibus eum in veritate. Voluntatem timentium se faciet: et deprecationem eorum exaudiet: et salvos faciet eos. Custodit dominus omnes diligentes se: et omnes peccatores disperdet. Laudationem domini loquetur os meum: et benedicat omnis caro nomini sancto eius in seculum et in seculum seculi.

Alleluia. CXLV

Lauda anima mea dominum: laudabo dominum in vita mea: psallam deo meo quamdiu fuero. Nolite confidere in principibus: in filiis hominum in quibus non est salus. Exibit spiritus eius et revertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum. Beatus cuius deus iacob adiutor eius: spes eius in domino deo ipsius: qui fecit celum et terram mare et omnia que in eis sunt. Qui custodit veritatem in seculum: facit iudicium iniuriam patientibus: dat escam esurientibus. Dominus solvit compeditos: dominus illuminat cecos. Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos. Dominus custodit advenas: pupillum et viduam suscipiet: et vias peccatorum disperdet. Regnabit dominus in secula deus tuus syon: in generatione et generationem. Ps. CXLVI

Laudate dominum quoniam bonus est psalmus: deo nostro sit iocunda decoraque laudatio. Edificans ierusalem dominus: dispersiones israelis congregabit. Qui sanat contritos corde: et alligat contritiones eorum. Qui numerat multitudinem stellarum: et omnibus eis nomina vocat. Magnus dominus noster et magna virtus eius: et sapientie eius non est numerus. Suscipiens mansuetos dominus: humilians autem peccatores usque ad terram. Precinite domino in confessione: psallite deo nostro in cithara. Qui operit celum nubibus: et parat terre pluviam. Qui producit in montibus fenum et herbam: servituti hominum. Qui dat iumentis escam ipsorum: et pullis corvorum invocantibus eum. Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tibiis viri beneplacitum erit ei. Beneplacitum est domino super timentes eum: et in eis qui sperant super misericordia eius. Ps.

Lauda ierusalem dominum: CXLVII lauda deum tuum syon. Quoniam confortavit seras portarum tuarum: benedixit filiis tuis in te. Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti satiat te. Qui emittit eloquium suum terre: velociter currit sermo eius. Qui dat nivem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit. Mittit crystallum suam sicut buccellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit? Emittet verbum suum et liquefaciet ea: flabit spiritus eius et fluent aque. Qui annunciat verbum suum iacob: iusticias et iudicia sua israel. Non fecit taliter omni nationi: et iudicia sua non manifestavit eis. Alleluia. CXLVIII

Laudate dominum de celis: laudate eum in excelsis. Laudate eum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius. Laudate eum sol et luna: laudate eum omnes stelle et lumen. Laudate eum celi celorum: et aque omnes que super celos sunt laudent nomen domini. Quia ipse dixit et facta sunt: ipse mandavit et creata sunt. Statuit ea in seculum et in seculum seculi: preceptum posuit et non preteribit. Laudate dominum de terra: dracones et omnes abyssi. Ignis grando nix glacies spiritus procellarum: que faciunt verbum eius. Montes et omnes colles: ligna fructifera et omnes cedri. Bestie et universa pecora: serpentes et volucres pennate. Reges terre et omnes populi: principes et omnes iudices terre. Juvenes et virgines senes cum iunioribus laudent nomen domini: quia exaltatum est nomen eius solius. Confessio eius super celum et terram: et exaltavit cornu populi sui. Hymnus omnibus sanctis eius: filiis israel populo appropinquanti sibi. Alleluia.

Cantate dño cãticũ CXLVIIII
nouũ: laus eius in ecclesia sanctoꝝ.
Letetur isrl' in eo qui fecit eũ : ⁊ filie
syon exultent in rege suo. Laudẽt nomen eiꝰ
in choro: in tympano ⁊ psalterio psallant ei.
Quia bñplacitũ est dño in pplo suo: ⁊ exal-
tauit mansuetos in salutẽ. Exultabũt sancti
in gloria: letabuntur in cubilibus suis. Ex-
ultationes dei in gutture eoꝝ: ⁊ gladij anci-
pites in manibꝰ eoꝝ. Ad faciendã vindictã
in nationibꝰ: increpationes in populis. Ad
alligandos reges eoꝝ in cõpedibus: ⁊ nobi-
les eoꝝ in manicis ferreis. Ut faciant in eis
iudiciũ conscriptũ: gloria hec est omnibus
sanctis eius. Alleluia. CL

Laudate dñm in sanctis eiꝰ: laudate
eũ in firmamẽto virtutis eiꝰ. Lauda-
te eũ in virtutibus eiꝰ: laudate eum
ɸm multitudinẽ magnitudinis eiꝰ. Laudate
eum in sono tube: laudate eum in psalterio ⁊
cithara. Laudate eũ in tympano ⁊ choro:
laudate eum in chordis ⁊ organo. Laudate
eum in cymbalis bene sonantibꝰ: laudate
eũ in cymbalis iubilationis: omnis spiritus
laudet dñm. Alleluia.

Explicit Psalteriũ.

Ep̄la sancti Hieronymi p̄sbyteri ad Chromatiū ꝛ Heliodoꝝ ep̄os: de librꝭ Salomōis

Iungat epistola quos iūgit sacerdotiū: imo charta non diuidat: quos christi nectit amor. Cōmentarios in osee amos ꝛ zachariam · malachiam q̄ poscitis. Scripsissem si licuisset p̄ valitudine. Mittitis solatia sumptuū: Notarios nostros ꝛ librarios sustentatis: ut vobis potissimum nostrū desudet ingenium. Et ecce ex latere frequēs turba diuersa poscentium: quasi aut equū sit me vobis esurientibus ꝛ alijs laborare: aut in ratione dati ꝛ accepti · cuiq̄ preter vos obnoxius sim. Itaq̄ longa egrotatione fract⁹ ne penitus hoc anno reticerem. ꝛ apud vos mutus essem · tridui opus nomini vestro cōsecraui · interp̄tationē videlicet triū salomonis voluminū · masloth q̄d hebrei parabolas: vulgata aūt editio ꝓuerbia vocat. coeleth · quē grece ecclesiasten · latine ꝯcionatorē possum⁹ dicē. syrasirim · q̄d in lingua nostra vertit̄ cātic̄ū cāticoꝝ. Fert̄ ꝛ panaretos iesu filij syrach liber. ꝛ ali⁹ pseudographus: q̄ sapientia salomōis īscribit̄. Quoꝝ p̄orē hebraicū reperi · nō ecclesiasticū ut apud latinos: ſ parabolas p̄notatū. Cui iūcti erāt ecc̄liastes ꝛ cāticū canticoꝝ: ut similitudinē salomōis nō solū numero libroꝝ: ſ etiā materiaꝝ genere coequaret. Secūd⁹ apud hebreos nusq̄ est: q̄a ꝛ ipse stilus grecā eloquētiā redolet. ꝛ nōnulli scriptoꝝ veteꝝ · hūc esse iudei philonis affirmant. Sicut ḡ iudith ꝛ tobie ꝛ machabeoꝝ libros · legit q̄dē eos ecclesia · ſ inter canōicas scripturas nō recipit: sic ꝛ hec duo volūia legat ad edificationē plebis: non ad auctoritatē ecclesiasticoꝝ dogmatū confirmandā. Si cui sane septuaginta interp̄tū magis editio placet: habet eā a nobis olim emēdatā: Neq̄ .n. noua sic cudimus: ut vetera destruamus. Et tamē cum diligentissime legerit · sciat magis nostra scripta intelligi: q̄ non in tertium vas transfusa coacuerint: sed statim de prelo purissime cōmēdata teste · suū saporem seruauerint.

Explicit epistola sancti Hieronymi.
Incipit prologus in libros eosdem.

Tribus nominib⁹ vocatū fuisse salomonē: scripture manifestissime docent. Pacificū id est salomonē. ꝛ ydida · hoc ē dilectū dn̄i. ꝛ q̄d nūc dicit̄ coeleth. i. ecclesiasten. Ecclesiastes aūt greco sermōe ē appellat⁹: q̄a cetū. i. eccl̄iam ꝯgreget · quē nos nūcupare possum⁹ cōtionatorē. eo q̄ loq̄t̄ ad p̄p̄lm. ꝛ sermo ei⁹ non specialit̄ ad vnū: ſ ad vniuersos dirigat̄ gn̄alit̄. Porro pacific⁹ ꝛ dilect⁹ dn̄i · ab eo q̄ regno ei⁹ pax fuerit. ꝛ eū dn̄s dilexerit appellat⁹ est. Nā ꝛ ps 44⁹. et 71⁹. dilecti ꝛ pacifici titulo prenotant̄. Qui tn̄ ꝛ si ad ꝓphetiā x̄pi eccl̄ieq̄ ꝑtinētes felicitatē ꝛ vires salomōis excedūt: tn̄ ſm historiā sup salomonē scripti sunt. Itaq̄ iux̄ numerū vocabuloꝝ: tria volumina edidit · ꝓuerbia · ecclesiasten · canticū cāticoꝝ. i. ꝓuerbijs ꝑuulū docēs: ꝛ q̄si de officijs ꝑ sn̄ias erudiēs. Vn̄ ꝛ ad filiū sermo crebro repetit̄. In eccl̄iastē ꝟo mature viꝝ etatē instituēs · ne q̄cq̄ in mūdi reb⁹ putet esse ꝑpetuū: ſ caduca ꝛ breuia vniuersa q̄ cernimus. Ad extremū iā ꝯsūmatū viꝝ ꝛ calcato seculo p̄patū: i cantic̄ cāticoꝝ sp̄ose iūgit amplexib⁹. Nisi .n. p̄ri⁹ reliq̄rim⁹ vitia. ꝛ pōpis seculi renūciātes expeditos nos ad aduētū p̄pauerim⁹ nō possum⁹ cātare cātic̄ū cāticoꝝ. Sꝫ ꝛ ħ diligenti⁹ attendēdū · tres libros auctore diuso eē intitulatos. In ꝓuerbijs. n. notat̄ ꝓuerbia salomonis filij dauid regꝭ isrl̄. In eccl̄iasten ꝟo verba ecclesiastes filij dauid regis irl̄m. Supfluū q̄ppe ē isrl̄ ħ q̄d male i grecꝭ ꝛ latinis codicib⁹ iuenit̄. In cātico aūt cāticoꝝ nec filius dauid nec rex isrl̄ siue irl̄m p̄scribit̄: sed tm̄ cātic̄ū cāticoꝝ salomōis. Sic .n. ꝓuerbia ꝛ rudis istitutio ad .12. trib⁹ ꝛ ad totū ptinet isrl̄. ꝛ quō ꝯtempt⁹ mūdi nō nisi metropolitis ꝯuenit · ħ ē habitatorib⁹ irl̄m. Ita cātic̄ū canticoꝝ ad eos ꝓp̄e ptinet q̄ tn̄ sup̄na desiderāt. Ad icipiētes ꝛ ꝓficiētes. ꝛ patna dignitas. ꝛ regni ꝓp̄ij merito vēdicat̄ auctoritas Ad p̄fectos ꝟo vbi nō timore erudit̄ · ſ amore · ꝓp̄iū nomen sufficit. ꝛ eq̄lis magister est ꝛ nescit eē se regē. Que oia referūt̄ ad x̄pm.

Incipit alius prologus.

Tres libros salomōis. i. ꝓuerbia ecclesiasten. ꝛ cātic̄ū cāticoꝝ · veteri 70. interp̄etū auctoritati reddidi

x

∴ panaretos. i. ecc̄ū. a. pan. q̄d ē totū. ḡ aretē virt⁹ ... pseudographus. i. falso iscript⁹ ... salomoni. cū nō a salomone: ſꝫ a philone sit edit⁹.

uel antepositis lineis superflua queq; desi-
gnās·uel stellis titulo ꝑnotatā: ea q̄ minus
habebāt inserēs·ut pleni⁹ paula ꝛ eustochiū
cognoscatis·q̄d in libris nr̄is min⁹ sit: q̄d de
redūdet. Necnō etiā illa q̄ imꝑiti trāslatores
male in linguā nostrā de greco sermone ver-
terāt oblitterās ꝛ antiquās curiosissima ve-
ritate correxi. Et vbi ꝑpostero ordine atq; ꝑ-
uerso sniāꝝ fuerat lumē ereptū: suis locis re-
stituēs feci intelligi q̄d latebat. Porro in eo
libro q̄ a plerisq; sapiā salomōis inscribit̄. ꝛ
ī ecclīastico: quē eē iesu filij syrach null⁹ igno-
rat: calamū tēꝑaui·tm̄mō canonicas scri-
pturas vobis emendare desiderās: ꝛ studiū
meū certū magisq̄ꝫ dubijs cōmēdare. Ideo
greco ꝛ hebreo ꝑfatiūcula vtraq; ī libro pre-
missa ē·q̄a nōnulla de greco h̄ ad illumina-
tionē sensus ꝛ legentū edificationē·uel inser-
ta hebraice trāslatiōi·uel extrinsec⁹ iūcta sūt
Et idcirco q̄ legis semꝑ ꝑegrina memēto.

Incipit liber Prouerbioꝝ. Capl'm I

Parabole salomōis filij dauid regis isra-
hel: ad sciēdā sapien-
tiā ꝛ disciplinā: ad
intelligēda ꝟba pru-
dentie ꝛ suscipiendā
eruditionē doctrine:
iusticiā ꝛ iudiciū ꝛ eq̄tatē. Ut det̄ paruulis
astutia. ꝛ adolescēti scīa ꝛ itellect⁹. Audiēs
sapiēs sapientior erit: ꝛ intelligēs guberna-
cula possidebit. Aiaduertet parabolā ꝛ int-
ꝑtationē·ꝟba sapiētū ꝛ enigmata eorū. Ti-
mor dn̄i ꝑncipiū sapie. Sapiētiā atq; doctri
nam stulti despiciūt. Audi fili mi disciplinā
patris tui. ꝛ ne dimittas legē matris tue: ut
addatur grā capiti tuo. ꝛ torques collo tuo
Fili mi si te lactauerint pctōres: ne acq̄escas
eis. Si dixerit veni nobiscū·insidiemur san-
guini·abscōdam⁹ tēdiculas ꝯ insontē frustra
deglutiam⁹ eū sicut infern⁹ viuētē ꝛ integrū
q̄si descendētē i lacū: oēm ꝑciosam subam re-
ꝑiem⁹·iplebim⁹ domos nr̄as spolijs·sortē
mitte nobiscū·marsupiū sit vnū oīu3 nr̄m:
fili mi ne ambules cū eis. Prohibe ꝑdē tuū
a semitis eoꝝ. Pedes enim illorū ad malum
currūt: ꝛ festināt ut effundāt sanguinē. Fru-
stra aūt iacit̄ rete an̄ oculos ꝑnnatoꝝ. Ipsi
q̄ꝫ ꝯ sanguinē suū insidiant̄: ꝛ moliūt̄ frau-
des ꝯ aīas suas. Sic semite oīs auari·aīas
possidētiū rapiūt. Sapiā foris ꝑdicat: i pla-
teis dat vocē suā. In capite turbarū clami-
tat·i forib⁹ portaꝝ vrbis ꝓfert verba sua di-
cēs: Usq; q̄ paruuli diligitꝫ infantiā. ꝛ stulti
ea q̄ sibi sūt noxia cupiēt. ꝛ iprudētes odibūt
sciētiā? Cōuertimini ad correptionē meam.
En ꝓferam vobis spm̄ meū: ꝛ ostēdā vobis
ꝟba mea. Quia vocaui ꝛ renuistis: extendi
manū meā ꝛ nō fuit q̄ aspiceret. Despexistꝫ oē
ꝯsiliū meū: ꝛ increpatiōes meas neglexistis.
Ego q̄ꝫ i intitu vr̄o ridebo: ꝛ subsannabo cū
vobis id q̄d timebatꝫ aduenerit. Cū irruerit
repētina calamitas. ꝛ interit⁹ q̄si tēpestas in-
grueritq̄n venerit super vos tribulatio ꝛ an-
gustia. Tūc iuocabūt me ꝛ nō exaudiā: ma-
ne ꝯsurgēt. ꝛ nō iueniēt me: eo q̄ꝫ exosam ha-
buerint disciplinā. ꝛ timorē dn̄i nō suscepe-
rint: nec acq̄euerint ꝯsilio meo. ꝛ detraxerint
vniuerse correptiōi mee. Comedent igit̄ fru-
ctus vie sue: suisq; ꝯsilijs saturabūt̄. Auersio
ꝑuuloꝝ intficiet eos: ꝛ ꝓsꝑitas stultoꝝ ꝑdet
eos. Qui aūt me audierit·absq; t̄rore reqe-
scet. ꝛ abūdātia ꝑfruet̄: timore maloꝝ sblato

Fili mi si susceperis sermōes C II
meos: ꝛ mandata mea absconderis
ꝑnes te·ut audiat sapiētiā auris tua
inclina cor tuū ad cognoscēdā prudētiā. Si
n. sapiētiā inuocaueris. ꝛ inclinauerꝭ cor tuū
prudētie: si q̄sieris eā q̄si ꝑcuniā. ꝛ sicut the-
sauros effoderꝭ illā: tūc itelliges timorē dn̄i
ꝛ sciaꝫ dei iuēies. q̄a dn̄s dat sapiaꝫ. ꝛ ex ore
ei⁹ prudētia ꝛ sciētia. Custodiet rectoꝝ salu-
tē: ꝛ ꝓteget gradiētes simplicit̄·seruās semi-
tas iusticie. ꝛ vias scōꝝ custodiēs. Tūc itel-
liges iusticiā ꝛ iudiciū ꝛ eq̄tatē: ꝛ oēm semitā
bonā. Si itrauerit sapiā cor tuū. ꝛ scīa aīe tue
placuerit: ꝯsiliū custodiet te. ꝛ prudentia ser-
uabit te: ut eruarꝭ a via mala ꝛ ab hoīe q̄ ꝑ-
uersa loq̄t̄. Qui reliquūt iter rectū. ꝛ ābulāt
ꝑ vias tenebrosas. Qui letāt̄ cū male fecerit
ꝛ exultāt i rebus ꝑssimis. Quoꝝ vie ꝑuerse
sūt: ꝛ ifames gressus eoꝝ. Ut eruarꝭ a mulie-
re aliena. ꝛ ab extnea q̄ mollit sermōes suos:
ꝛ relinq̄t ducem pubertatꝫ sue: ꝛ pacti dei sui
oblita ē. Inclinata ē. n. ad mortē dom⁹ ei⁹: ꝛ
ad inferos semite ipsi⁹. Oēs q̄ ingrediūt̄ ad
eā nō reuertent̄: nec appꝛhendēt semitas vite

.i. obscura ꝛ sniās ꝑ occlta filitū [illegible] sic ē sermo figuratiuus obscura locu⁹ [illegible] q̄o.

Et ambules ĩ via bona. ⁊ calles iustoꝝ cu/stodias. Qui.n. recti sũt hītabũt ĩ t̃ra. ⁊ sim/plices ꝑmanebũt in ea. Impij ṽo de t̃ra per/dent̃. ⁊ q̃ inique agũt auferent̃ ex ea. III

Fili mi ne obliuiscaris legis mee. ⁊ p̃/cepta mea cor tuũ custodiat. Logi/tudinẽ eni dieꝝ ⁊ annos vite ⁊ pa/cem apponent tibi. Misericordia ⁊ ṽitas te nõ deserãt. Circũda eas gutturi tuo. ⁊ descri be ĩ tabulis cordis tui. ⁊ ĩuenies grãm ⁊ di/sciplinã bonã corã deo ⁊ hoib⁹. Habe fiduciã ĩ dño ex toto corde tuo. ⁊ ne ĩnitaris prudẽ/tie tue. In oibus vijs tuis cogita illũ. ⁊ ipse diriget gressus tuos. Ne sis sapiẽs apud te/metipsũ. Time deũ. ⁊ recede a malo. Sanitas quippe erit vmbilico tuo. ⁊ irrigatio ossium tuoꝝ. Honora dñm de tua substantia: ⁊ de p̃mitijs oiuꝫ frugũ tuaꝝ da paupib⁹. ⁊ iple/bũt̃ horrea tua saturitate. ⁊ vino torcularia redundabũt. Disciplinã dñi fili mi ne abijci/as nec deficias cũ ab eo corriperꝭ. Quẽ.n. di/ligit dñs corripit. ⁊ q̃si pr̃i filio cõplacet sibi. Btũs hõ q̃ ĩuenit sapiam. ⁊ q̃ affluit prudẽ/tia. Melior ẽ acq̃sitio ei⁹ negociatiõe auri ⁊ argenti p̃mi ⁊ purissimi fruct⁹ ei⁹. Preciosior ẽ cunctꝭ opibus. ⁊ oia q̃ desiderant̃ huic nõ valent cõꝑari. Longitudo dieꝝ ĩ dextera ei⁹ ⁊ ĩ sinistra illi⁹ diuitie ⁊ glia. Vie ei⁹ vie pul/chre. ⁊ oẽs semite ei⁹ pacifice. Lignũ vite est his q̃ apprehẽderint eã. ⁊ q̃ tenuerit eã btũs Dñs sapia fũdauit t̃rã: stabiliuit celos pru/dentia. Sapia illi⁹ eruperũt abyssi. ⁊ nubes rore cõcrescũt. Fili mi ne effluãt h̃ ab oculis tuis. Custodi legẽ meã atq̧ consiliũ meũ. ⁊ erit vita aie tue. ⁊ grã faucib⁹ tuis. Tũc am/bulabis fiducialit̃ ĩ vita tua. ⁊ pes tu⁹ nõ im/pinget. Si dormierꝭ nõ timeb̃: q̇esces. ⁊ sua/uis erit somn⁹ tu⁹. Ne paueas repẽtino t̃ro/re. ⁊ irruentes tibi potẽtias impioꝝ. Dñs eni erit ĩ latẽ tuo. ⁊ custodiet pedẽ tuũ ne capia/ris. Noli ꝓhibere bñfacẽ eũ q̃ põt: si vales ⁊ ipse bñfac. Ne dicas amico tuo vade ⁊ reuer tere ⁊ cras dabo tibi. cũ stati possis dare. Ne moliarꝭ amico tuo malũ: cũ ille in te habeat fiduciã. Nõ ꝯtẽdas aduersus hoiem frustra cũ ipse tibi nihil mali fecerit. Ne emulerꝭ ho/minẽ ĩiustũ nec imiteris vias ei⁹: q̇a abhomi natio ẽ dñi ois illusor. ⁊ cũ simplicib⁹ s̃mo/cinatio ei⁹. Egestas a dño ĩ domo ipij: habi/tacula aũt iustoꝝ bñdicẽt̃. Ipse deludet illu/sores. ⁊ mãsuetꝭ dabit gratiã. Gloriã sapiẽ/tes possidebũt. stultoꝝ exultatio ignominia.

Audite filij disciplinã patris: ⁊ IIII attẽdite ut sciatis prudentiã. Donũ bonũ tribuã vob: legẽ meã ne dere/linquatꝭ. Nã ⁊ ego fili⁹ fui pr̃is mei. tenell⁹ ⁊ vnigenit⁹ corã mr̃e mea. ⁊ docebat me atq̧ dicebat: Suscipiat ṽba mea cor tuũ. custodi p̃cepta mea ⁊ viues. Posside sapiam. posside prudẽtiam. Ne obliuiscaris: neq̧ declines a ṽbis oris mei. Ne dimittas eã ⁊ custodiet te dilige eã ⁊ cõseruabit te. Principiũ sapie pos/side sapiam. ⁊ in oĩ possessiõe tua acq̇re pru/dentiã. Arripe illã ⁊ exaltabit te: glificaberꝭ ab ea cũ eã fuerꝭ amplexat⁹. Dabit capiti tuo augmẽta grãꝝ. ⁊ corona ĩclyta ꝓteget te. Au/di fili mi ⁊ suscipe ṽba mea. ut multiplicent̃ tibi anni vite. Viam sapie monstrabo tibi. ⁊ ducã te ꝑ semitas eq̇tatꝭ: q̃s cũ ĩgressus fuerꝭ nõ artabũt̃ gressus tui. ⁊ currẽs nõ habebis offendiculum. Tene disciplinã. ne dimittas eã. Custodi illã: q̇a illa ẽ vita tua. Ne delec/teris ĩ semitꝭ ĩpioꝝ: nec tibi placeat malorum via. Fuge ab ea: nec trãseas ꝑ illã: declina ⁊ desere eã. Nõ.n. dormiũt nisi cũ malefecerint ⁊ nõ capit̃ somn⁹ ab eis nisi supplantauerint Comedũt panẽ impietatis. ⁊ vinũ iniq̇tatis bibũt. Iustoꝝ aũt semita q̃si lux splẽdẽs ꝓ/cedit. ⁊ crescit vsq̧ ad ꝑfectã diẽ. Via impioꝝ tenebrosa: nesciũt vbi corruant. Fili mi au/sculta sermões meos. ⁊ ad eloq̇a mea inclina aurẽ tuã. Ne recedant ab oculis tuis: custo/di ea in medio cordis tui. Vita eni sũt inue/nientib⁹ ea. ⁊ vniũse carni sanitas. Oi custo/dia serua cor tuũ. q̇a ex ipso vita ꝓcedit. Re/moue a te os prauũ. ⁊ detrahentia labia sint ꝓcul a te. Oculi tui recta videãt. ⁊ palpebre tue p̃cedãt gressus tuos. Dirige semitas pe/dibus tuis. ⁊ oẽs vie tue stabilient̃. Ne decli/nes ad dexterã neq̧ ad sinistrã. Auerte pedẽ tuũ a malo. Vias enim que a dextris sũt no/uit dñs: ꝑuerse ṽo sunt q̃ sũt a sinistris. Ipse n. rectos faciet gressus tuos: itinera autem tua in pace ꝓducet. V

Fili mi attẽde sapiam meã ⁊ pruden/tie mee inclina aurẽ tuã: ut custodi/as cogitatiões. ⁊ disciplinam labia tua ꝯseruẽt. Ne intẽderis fallacie mulieris. Fau⁹.n. distillãs labia meretricis. ⁊ nitidius oleo guttur eius. Nouissima autem illius amara quasi absinthiũ. ⁊ acuta quasi gladi⁹ biceps. Pedes eius descendũt in mortẽ. ⁊ ad

inferos gressus ei⁹ penetrãt. Per semitã vi-
te nõ ambulãt: vagi sũt gressus ei⁹ ⁊ inuesti-
gabiles. Nunc ḡ fili audi me. ⁊ ne recedas a
vbis oris mei. Longe fac ab ea viã tuã. ⁊ ne
appropiques forib⁹ dom⁹ ei⁹. Ne des alienis
honorẽ tuũ. ⁊ annos tuos crudeli. Ne forte
impleant̃ extnei virib⁹ tuis. ⁊ labores tui sint
i domo aliena. ⁊ gemas i nouissimis qñ cõsũ-
pseris carnes tuas ⁊ corp⁹ tuũ. ⁊ dicas: Cur
detestat⁹ sũ disciplinã. ⁊ icrepatiõib⁹ nõ ac-
qeuit cor meũ? Nec audiui vocem docentiũ
me. ⁊ mḡris nõ iclinaui aurẽ meã? Pene fui
i oi malo: i medio ecclesie ⁊ synagoge. Bibe
aquã de cisterna tua. ⁊ fluẽta putei tui. De-
riuent̃ fontes tui foras. ⁊ i plateis aq̃s tuas
diuide. Habeto eas sol⁹: nec sint alieni ptici-
pes tui. Sit vena tua benedicta. ⁊ letare cũ
muliere adolescentie tue. Cerua carissima. ⁊
gratissim⁹ hinnulus. Ubera eius inebrient te
oi tempore: ⁊ i amore eius delectare iugiter.
Quare seduceris fili mi ab aliena. ⁊ foueris
i sinu alteri⁹? Respicit dñs viam hois. ⁊ oẽs
gressus eius cõsiderat. Iniq̃tates sue capiũt
impium. ⁊ funib⁹ pctõꝝ suoꝝ constringitur.
Ipse morieẗ quia nõ habuit disciplinã. ⁊ in
multitudine stulticie sue decipieẗ. **C VI**

Fili mi si spoponderis ꝓ amico tuo:
defixisti apud extraneũ manũ tuam.
Illaqueat⁹ es vbis oris tui. ⁊ capt⁹
ppriis sermonib⁹. Fac ḡ qd̃ dico fili mi. ⁊ te-
metipsũ libera: quia incidisti in manũ ꝓximi
tui. Discurre festina: suscita amicũ tuũ. Ne
dederis somnũ oculis tuis: nec dormitent pal-
pebre tue. Eruere q̃si damula de manu. ⁊ q̃si
auis de insidiis aucupis. Uade ad formicã
o piger. ⁊ cõsidera vias ei⁹. ⁊ disce sapiẽtiã.
Que cum nõ habeat ducẽ nec p̃ceptorẽ nec
p̃ncipẽ. parat i estate cibũ sibi. ⁊ cõgregat in
messe qd̃ comedat. Usqꝫ quo piger dormies?
Qñ ꝯsurges e somno tuo? Paululũ dormi-
es: paululũ dormitabis: paululũ ꝯseres ma-
nus tuas ut dormias. ⁊ veniet tibi q̃si via-
tor egestas. ⁊ paupies q̃si vir armat⁹. Si vo
ipiger fueris: veniet ut fons messis tua. ⁊ ege-
stas longe fugiet a te. Hõ apostata vir iuti-
lis gradit̃ ore pũerso. ãnuit oculis. terit pede
digito loq̃t̃. prauo corde machinat̃ malũ. ⁊
oi tpe iurgia seminat. Huic extemplo veniet
pditio sua. ⁊ subito ꝯtereẗ: nec habebit vltra
medicinam. Sex sunt q̃ odit dñs. ⁊ septimũ
detestat̃ aia eius. Oculos sublimes. linguã
mẽdacẽ. man⁹ effũdẽtes inoxiũ sanguinem.
cor machinãs cogitationes pessimas. pedes
veloces ad currẽdũ i malũ. ꝓferentẽ menda-
cia. testẽ fallacẽ. ⁊ eũ q̃ semiat int̃ frẽs discor-
dias. Cõserua fili mi p̃cepta p̃ris tui. ⁊ ne di-
mittas legẽ m̃ris tue: liga eã i corde tuo iu-
giter. ⁊ circũda gutturi tuo. Cũ ambulaueris
gradiant̃ tecũ: cũ dormieris custodiant te. ⁊
euigilãs loq̃re cũ eis. Quia mãdatũ lucer-
na ẽ ⁊ lex lux. ⁊ via vite icrepatio discipline
ut custodiant te a muliere mala. ⁊ a blanda
lingua extranee. Nõ ꝯcupiscat pulchritudi-
nem ei⁹ cor tuũ: ne capiaris nutib⁹ illi⁹. Pre-
ciũ. n. scorti vix est vni⁹ panis: mulier autem
viri p̃ciosam aiam capit. Nunq̃d põt homo
abscõdere ignẽ in sinu suo ut vestimenta illi⁹
nõ ardeãt. aut ambulare sup prunas ut nõ
plante cõburãt̃ ei⁹? Sic q̃ igredit̃ ad mulie-
rem ꝓximi sui. nõ erit mũd⁹ cũ tetigerit eam.
Nõ grãdis ẽ culpa cũ q̃s furat⁹ fuerit. Furat̃
eni ut esurientẽ impleat animã. Deprehẽsus
quoqꝫ reddet septuplũ. ⁊ oẽm substantiã do-
mus sue tradet ⁊ liberabit se. Qui aũt adulẽ
est. ꝓpt̃ cordis inopiã pdet aiam suã. Turpi-
tudinẽ. ⁊ ignominiã congreget sibi. ⁊ oppro-
briũ illius nõ delebitur. Quia çelus ⁊ furor
viri nõ parcet in die vindicte: nec acquiescet
cuiusq̃ꝫ precibus. nec suscipiet ꝓ redemptiõe
dona plurima. **C VII**

Fili mi custodi sermões meos. ⁊ pre-
cepta mea reconde tibi. Fili honora
dñm ⁊ valeb: pret̃ eũ vo ne timueris
alienũ. Serua mãdata mea ⁊ viues. ⁊ legẽ
meã quasi pupillã oculi tui. Liga eã i digitis
tuis: scribe illã in tabulis cordis tui. Dic sa-
piẽtie soror mea es. ⁊ prudentiã voca amicã
tuã. Ut custodiat te a muliere extranea ⁊ ab
aliena: q̃ verba sua dulcia facit. De fenestra
eni domus mee p cancellos ꝓspexi iuuenẽ:
⁊ video puulos. Cõsidero vecordẽ iunenem
q̃ trãsit p plateas iuxta angulũ. ⁊ ꝓpe viam
domus illi⁹ gradit̃ in obscuro aduesp̃ascente
die: in noctis tenebris ⁊ caligine. Et ecce oc-
currit illi mulier in ornatu meretricio: p̃pa-
ta ad decipiẽdas aias. Garrula ⁊ vaga. qetis
impatiẽs: nec valens in domo ꝯsistere pedib⁹
suis. Nunc foris. nũc i plateis. nũc iux̃ angu-
los insidiãs. Appr̃hensũqꝫ deosculat̃ iuuenẽ
⁊ procaci vultu blandit̃ dicens. Uictimas ꝓ
salute deuoui: hodie reddidi vota mea. Id-
circo egressa sũ i occursũ desiderãs te videre

Increpa°
Piger.
Apostata
tempꝰ nõ tympꝰ. saltem dicas nõ saltim. Extemplo nõ extiplo docet Artis aicus.
Sex odit sex.

⁊ repperi. Intexui funibꝰ lectulū meū: stra-
ui tapetibꝰ pictis ex egypto: aspsi cubile meū
myrrha ⁊ aloe ⁊ cinnamomo. Ueni iebrie-
mur vberibꝰ: ⁊ fruamur cupitꝭ āplexibꝰ do-
nec illucescat dies. Non ē.n. vir i domo sua:
abijt via lōgissima. Sacculū pecūie secū tu-
lit. i die plene lune reuersurꝰ ē i domū suam.
Irretiuit eū multꝭ sermōibꝰ: ⁊ blāditijs labi-
orum ꝓtraxit illū. Stati eā seqͭ q̄si bos du-
ctus ad victimā ⁊ q̄si agnꝰ lasciuiēs ⁊ igno
rans: ⁊ nescit ꝙ ad vincula stultus trahatur
donec transfigat sagitta iecur eius. velut si
auis festinet ad laqueū. ⁊ nescit ꝙ de ꝑiculo
aīe illiꝰ agit. Nūc ḡ fili mi audi me: ⁊ atten-
de ꝟbis oris mei. Ne abstrahat i vijs illius
mēs tua: neqꝫ decipiaris semitꝭ eiꝰ. Multos.n.
vulneratos deiecit: ⁊ fortissimi quiqꝫ interfe-
cti sūt ab ea. Uie inferi domꝰ eius: penetran-
tes interiora mortis. C VIII

Nunqd nō sapia clamitat: ⁊ pruden-
tia dat vocem suā? In sūmis excel-
sisqꝫ verticibꝰ. supra viam in medijs
semitis stās: iuxͣ portas ciuitatꝭ. in ipsis fori-
bus loquit dicens: O viri ad vos clamito. ⁊
vox mea ad filios hoīuz. Intelligite paruuli
astutiā: ⁊ insipiētes aīaduertite. Audite qm̄
de rebꝰ magnis locutura sū. ⁊ aperient labia
mea ut recta ꝑdicēt. Ueritatē meditabitur
guttur meū: ⁊ labia mea detestabūt impiū.
Iusti sūt oēs sermoēs mei: nō est i eis prauū
quid neqꝫ ꝑuersū. Recti sunt intelligentibꝰ: ⁊
equi iuenientibꝰ sciam. Accipite disciplinā
meā ⁊ non pecuniā: doctrinā magis ꝙ aurū
eligite. Melior est.n. sapia cunctꝭ opibꝰ pre-
ciosissimis: ⁊ oē desiderabile ei nō pōt cōpari.
Ego sapia habito in cōsilio: ⁊ eruditꝭ intersū
cogitatiōibꝰ. Timor dn̄i odit malū. arrogan-
tiam ⁊ supbiā ⁊ viā prauā ⁊ os bilingue de-
testor. Meū ē ꝯsiliū ⁊ eqtas. Mea ē prudē-
tia. mea ē fortitudo. Per me reges regnant:
⁊ legum cōditores iusta decernunt. Per me
ꝑncipes imꝑāt: ⁊ potētes decernūt iusticiā.
Ego diligentes me diligo: ⁊ q̇ mane vigila-
uerint ad me iuenient me. Mecū sūt diuitie
⁊ glia: opes supbe ⁊ iusticia. Melior est fru
ctus meus auro ⁊ lapide ꝑcioso: ⁊ genimina
mea argēto electo. In vijs iusticie ambulo. i
medio semitaꝝ iudicij: ut ditē diligentes me
⁊ thesauros eoꝝ repleam. Dn̄s possedit me
in initio viaꝝ suaꝝ. anteq̄ q̇cq̄ fecerat a ꝑn-
cipio. ab eťno ordinata sū ⁊ ex antiqs: anq̄
terra fieret. Nondum erant abyssi: ⁊ ego iam
cōcepta erā. Necdū fontes aquaꝝ eruperāt
necdū mōtes graui mole cōstiterāt. An̄ oēs
colles ego ꝑturiebar. Adhuc ťrā nō fecerat
⁊ flumina ⁊ cardines orbis ťre. Qn̄ prepa-
rabat celos aderā. qn̄ certa lege ⁊ gyro val-
labat abyssos. Qn̄ ethera firmabat sursum
⁊ librabat fontes aquaꝝ. Quando circūda-
bat mari terminū suū: ⁊ legē ponebat aquis
ne trāsirēt fines suos. Qn̄ appēdebat fūda-
menta ťre: cū eo erā cūcta cōponēs. Et dele-
ctabar ꝑ singulos dies ludēs corā eo omni
tpe: ⁊ ludēs i orbe ťrarū: ⁊ delitie mee esse cū
filijs hoīuz. Nunc ergo filij audite me. Be-
ati q̇ custodiūt vias meas. Audite discipli-
nam ⁊ estote sapiētes: ⁊ nolite abijcere eam.
Beatus hō qui audit me: ⁊ q̇ vigilat ad fo-
res meas quotidie. ⁊ obseruat ad postes ostij
mei. Qui me iuenerit. iueniet vitā: ⁊ hauriet
salutē a dn̄o. Qui aūt in me peccauerit: ledet
aīam suā. Oēs q̇ me oderūt. diligūt mortē.

Sapia edificauit sibi domū: C IX
excidit colūnas septē. Immolauit
victimas suas: miscuit vinū. ⁊ ꝓposu
it mēsam suā. Misit āncillas suas ut vocarēt
ad arcē. ⁊ ad menia ciuitatꝭ. Si q̇s ē ꝑuulꝰ
veniat ad me. Et insipientibꝰ locuta est. Ue-
nite comedite panē meū: ⁊ bibite vinū quod
miscui vobis. Relinquite infantiā ⁊ viuite:
⁊ ābulate ꝑ vias prudētie. Qui erudit deri-
sorē. ipse iniuriam sibi facit. ⁊ q̇ arguit impiū
sibi maculā generat. Noli arguere derisorē
ne oderit te. Argue sapiētem: ⁊ diliget te. Da
sapiēti occasionē: ⁊ addet ei sapia. Doce iu-
stum: ⁊ festinabit accipe. Principiū sapiētie
timor dn̄i: ⁊ scia scōꝝ prudētia. Per me enim
multiplicabūt dies tui: ⁊ addēt tibi anni vi-
te. Si sapiēs fueris tibimetipsi eris: si aūt illu-
sor. solꝰ portabis malū. Mulier stulta ⁊ cla-
mosa. plenaqꝫ illecebris ⁊ nihil oīo sciens. se-
det i foribꝰ domꝰ sue sup sellā. in excelso vrbis
loco: ut vocaret trāseūtes ꝑ viā ⁊ pergentes
in itinere suo. Quis est paruulꝰ? declinet ad
me. Et vecordi locuta ē. Aque furtiue dul-
ciores sūt: ⁊ panis absconditus suauior. Et
igͣrauit ꝙ ibi sint gigātes: ⁊ in ꝓfūdis infer-
ni cōuiue eiꝰ. Qui.n. applicabit illi descēdet
ad inferos: nam q̇ abscesserit ab ea saluabit.

Parabole salomonis. Filius C X
sapiēs letificat patrē: filiꝰ ꝟo stultus
mesticia est matris sue. Nil ꝓderunt

Nō

thesauri ipietatꝭ· iusticia ꝟo libabit a morte. Nō affliget dn̄s fame aīam iusti: ⁊ insidias ipioꝝ subuertet. Egestatē opata ē manꝰ remissa: manꝰ aūt fortiū diuitias parat. Qui nitit̄ mendacijs hic pascit vētos: idē aūt ipse sequit̄ aues volātes. Qui ꝯgregat in messe· filiꝰ sapiēs ē: q̇ aūt stertit estate· filiꝰ cōfusionis. Benedictio dn̄i sup caput iusti: os aūt ipioꝝ opit īiq̇tatē. Memoria iusti cū laudibꝰ ⁊ nomē impioꝝ putrescet. Sapiēs corde p̄cepta suscipiet: stultꝰ cedit̄ labijs. Qui ābulat simplicit̄· ambulat ꝯfidēt̄: q̇ aūt deprauat vias suas manifestus erit. Qui ānuit oculo dabit dolorē: ⁊ stultꝰ labijs ꝟberabit̄. Uena vite os iusti: ⁊ os ipioꝝ opit iniq̇tatē. Odiū suscitat rixas: ⁊ vniuersa delicta opit caritas. In labijs sapiētꝭ iuenit̄ sapia: ⁊ ꝟga i dorso eiꝰ q̇ idiget corde. Sapiētes abscōdūt sciam os aūt stulti cōfusioni ꝓximū est. Substantia diuitis vrbs fortitudinis eiꝰ: pauor pauꝑū egestas eoꝝ. Opus iusti ad vitā: fructꝰ aūt ipij ad pctm̄. Uia vite custodiēti disciplinā: q̇ aūt increpatiōes relinq̇t errat. Abscōdūt odiū labia mēdacia: q̇ ꝓfert ꝯtumeliā insipiens est. In multiloq̇o non deerit pctm̄: q̇ aūt moderat̄ labia sua prudētissimꝰ est. Argentū electū· lingua iusti: cor aūt impiorū ꝓ nihilo. Labia iusti erudiūt plurimos: q̇ autē indocti sūt· in cordis egestate moriēt̄. Benedictio dn̄i diuites facit: nec sociabit̄ ei afflictio. Quasi ꝑ risū stultꝰ opat̄ scelꝰ: sapientia aūt ē viro prudentia. Quod timet impiꝰ veniet sup eum: desiderium suū iustis dabitur. Quasi tēpestas transiēs nō erit impiꝰ: iustus aūt quasi fūdamētū sempitnū. Sicut acetū dentibꝰ ⁊ fumꝰ oculis· sic piger his q̇ miserūt eū i via. Timor dn̄i apponet dies: ⁊ āni ipioꝝ breuiabunt̄. Expectatio iustoꝝ leticia: spes aūt ipioꝝ ꝑibit. Fortitudo simplicis via dn̄i ⁊ pauor his q̇ opant̄ malū. Justꝰ i etnū nō cōmouebit̄: ipij aūt nō habitabūt sup terrā. Os iusti parturiet sapiam: lingua prauorū ꝑibit. Labia iusti considerant placita: ⁊ os impiorū ꝑuersa.

XI

Statera dolosa abhomiatio ē apud deū. ⁊ pondꝰ equū voluntas eiꝰ. Ubi fuerit supbia ibi erit ⁊ contumelia: vbi aūt ē humilitas ibi ⁊ sapia. Simplicitas iustorū diriget eos: ⁊ supplantatio ꝑuersorū vastabit illos. Nō ꝓderūt diuitie i die vltionis: iusticia autē liberabit a morte. Justicia simplicis diriget viā eiꝰ: ⁊ i ipietate sua corruet impiꝰ. Justicia rectoꝝ liberabit eos: ⁊ i insidijs suis capiēt̄ iniqui. Mortuo homine impio nulla erit vltra spes: ⁊ expectatio sollicitorū ꝑibit. Justus de angustia liberatus est: ⁊ tradet̄ impiꝰ ꝓ eo. Simulator ore decipit amicum suū: iusti aūt liberabūt̄ scientia. In bonis iustoꝝ exaltabit̄ ciuitas: ⁊ i ꝑditione impioꝝ erit laudatio. Bn̄dictiōe iustoꝝ exaltabit̄ ciuitas: ⁊ ore impioꝝ subuertetur. Qui despicit amicū suū· idigēs corde est: vir aūt prudens tacebit. Qui ābulat frudulent̄ reuelat arcana: q̇ autē fidelis est celat amici cōmissū. Ubi nō ē gubnator· ppl's corruet: salus āt vbi multa ꝯsilia. Affliget̄ malo q̇ fidē facit ꝓ extraneo: q̇ aūt cauet laq̇os· securus erit. Mulier gratiosa iueniet gloriā: ⁊ robusti habebūt diuitias. Bn̄facit aīe sue vir misericors: q̇ aūt crudelis est· etiā ꝓpinq̇s abijcit. Impius facit opꝰ īstabile: semināti aūt iusticiā· merces fidelis. Clementia p̄parauit vitā: ⁊ sectatio maloꝝ mortē. Abhominabile dn̄o cor prauū: ⁊ volūtas eiꝰ i his q̇ simplicit̄ ambulāt. Manus in manu non erit inocēs malus: semen aūt iustoꝝ saluabit̄. Circulus aureꝰ i naribꝰ suis: mulier pulchra ⁊ fatua. Desideriū iustorū oē bonū ē: p̄stolatio impiorū furor. Alij diuidūt ꝓpria. ⁊ ditiores fiūt: alij rapiūt nō sua. ⁊ sp̄ i egestate sūt. Anima que bn̄dicit ipinguabit̄: ⁊ q̇ inebriat ipse q̇q̇ inebriabit̄. Qui abscōdit frumenta· maledicetur in ꝑplis: benedictio aūt sup caput vendentiū. Bn̄ ꝯsurgit diluculo q̇ querit bona: qui aūt inuestigator malorū ē opprimet̄ ab eis. Qui cōfidit in diuitijs suis corruet: iusti aūt q̄si virēs foliū germiabūt. Qui ꝯturbat domū suā possidebit vētos: ⁊ q̇ stultꝰ ē seruiet sapienti. Fructus iusti lignū vite: ⁊ q̇ suscipit aīas sapiēs est. Si iustꝰ in terra recipit: quāto magis impiꝰ ⁊ peccator?

XII

Qui diligit disciplinā diligit scientiā: qui aūt odit increpatiōes insipiēs ē. Qui bonus est· hauriet sibi gratiā a dn̄o: q̇ aūt ꝯfidit i cogitatiōibꝰ suis· ipie agit. Non roborabit̄ hō ex impietate: ⁊ radix iustoꝝ nō cōmouebit̄. Mulier diligens· corona ē viro suo: ⁊ putredo in ossibꝰ eiꝰ q̄ confusione res dignas gerit. Cogitatiōes iustorū iudicia: ⁊ cōsilia ipioꝝ fraudulenta. Uerba impioꝝ insidiāt̄ sanguini: os iustoꝝ libabit eos. Uerte impios ⁊ nō erunt: domus autē

Mēdaciū.

Multiloqū.

No.

Justi^a

iustoꝝ ꝑmanebit. Doctrina sua cognoscitur vir: q̄ aūt vanꝰ ⁊ excors ē patebit cōtēptui. Melior ē pauꝑ ⁊ sufficiēs sibi: ꝙ̄ gl'iosus ⁊ īdigēs pane. Nouit iustꝰ iumētoꝝ suoꝝ aīas: viscera aūt impiorū crudelia. Qui opat̄ terram suam· satiabit̄ panibꝰ: q̄ aūt sectat̄ ociū· stultissimꝰ ē. Qui suauis ē· viuit in moderatiōibꝰ: in suis mōitiōibꝰ relinq̄t cōtumeliam. Desideriū impij monimētū ē pessimorū: radix aūt iustorū ꝓficiet. Propt̄ pctā labiorū ruina ꝓximat malo: effugiet aūt iustꝰ de angustia. De fructu oris sui vnusq̄sq̄ replebit̄ bonis: ⁊ iuxta opa manuū suarū retribuet̄ ei. Via stulti recta ī oculis eiꝰ: q̄ autē sapiēs est audit cōsilia. Fatuꝰ statī indicat irā suā: qui aūt dissimulat īiuriā callidꝰ est. Qui q̄d nouit loq̄t̄ index iusticie est: qui aūt mentit̄ testis est fraudulentus. Est qui ꝓmittit ⁊ q̄si gladio pungit̄ ꝯscientie: lingua aūt sapiētiū sanitas. Labiū veritatꝭ firmū erit in ꝑpetuū: qui aūt testis ē repentinꝰ ꝯcinnat linguā mēdacij. Dolus ī corde cogitātiū mala: q̄ autē pacis ineūt cōsilia· seq̄t̄ eos gaudiū. Nō cōtristabit iustū quicq̄d ei acciderit: impij autē replebūt̄ malo. Abhomiatio ē dño labia mēdacia: qui aūt fideli̇t̄ agūt placent ei. Homo versutꝰ celat sciētiā: ⁊ cor insipiētiū ꝓuocat stulticiā. Manꝰ fortiū dñabit̄: q̄ aūt remissa est tributis seruiet. Meror ī corde viri iusti hūiliabit illū: ⁊ sermōe bono letificabit̄. Qui negligit dānū ꝓpt̄ amicū iustus est: iter autē impioꝝ decipiet eos. Nō iueniet fraudulētꝰ lucrū: ⁊ sba hoīs erit auri ꝓciū. In semita iusticie vita: iter autē deuiū ducit ad mortē.

CXIII

Filius sapiens doctrina pr̄is: qui aūt illusor est non audit cū arguit̄. De fructu oris sui homo saciabit̄ bonis: aīa aūt impioꝝ iniq̄. Qui custodit os suū custodit aīam suā: qui aūt inconsideratꝰ est ad loquendū sentiet mala. Vult ⁊ non vult piger: aīa aūt operātiū impinguabit̄. Verbū mendax iustꝰ detestabit̄: impius aūt cōfūdit ⁊ confūdet̄. Justicia custodit innocentꝭ viā: impietas aūt pctōrē supplantat. Est q̄si diues cū nihil habeat: ⁊ ē q̄i pauꝑ cū in multꝭ diuitijs sit. Redēptio aīe viri diuitie sue: q̄ aūt pauꝑ ē increpationē non sustinet. Lux iustoꝝ letificat: lucerna autē ipiorū extinguet̄. Inter superbos semꝑ iurgia sunt: qui aūt agūt oīa cū cōsilio· regūt̄ sapientia. Substātia festinata minuet̄: q̄ autē paulatim colligit̄ manu· multiplicabit̄. Spes que differt̄ affligit aīam: lignū vite desideriū veniēs. Qui detrahit alicui rei· ipse se in futurū obligat: q̄ aūt timet p̄ceptū· in pace versabit̄. Aie dolose errāt in pctīs· iusti aūt misericordes sūt ⁊ miserant̄. Lex sapientꝭ fons vite: ut declinet a ruina mortꝭ. Doctrina bona dabit gratiā: in itinere ꝯtēptoꝝ vorago. Astutus oīa agit cū consilio: q̄ aūt fatuꝰ ē apit stulticiā. Nuncius impij cadet in malū. Legatꝰ fidelis sanitas. Egestas ⁊ ignominia ei q̄ deserit disciplinā: q̄ aūt acq̄escit arguenti· glorificabit̄. Desideriū si cōpleat̄· delectat aīam. detestāt̄ stulti eos q̄ fugiūt mala. Qui cū sapientibꝰ gradit̄ sapiēs erit. amicus stultorū similis efficiet̄. Pctōres ꝑsequit̄ malū: ⁊ iustis retribuēt̄ bona. Bonꝰ relinquit heredes filios ⁊ nepotes: ⁊ custodit̄ iusto substantia peccatoris. Multi cibi in noualibꝰ patrū: ⁊ alijs cōgregāt̄ absq̄ iudicio. Qui ꝑcit virge odit filiū suū: q̄ aūt diligit illū· instanter erudit. Justꝰ comedit ⁊ replet aīam suā: venter aūt impiorū insaturabilis.

CXIIII

Sapiēs mulier edificat domū suam: insipiens extructā q̄q̄ manibus destruet. Ambulās recto itinere ⁊ timēs deū: despicit̄ ab eo q̄ infami gradit̄ via. In ore stulti virga suꝑbie: labia sapientū custodiūt eos. Vbi non sūt boues· ꝑsepe vacuū ē: vbi aūt apparēt plurime segetes· ibi manifesta ē fortitudo bouis. Testꝭ fidelis nō mentiet̄: ꝓfert aūt mēdaciū dolosus testis. Querit derisor sapiam ⁊ nō inuenit: doctrina prudentiū facilis. Vade ꝯ̄ virū stultum: ⁊ nescit labia prudētie. Sapia callidi ē intelligē viā suā: ⁊ prudētia stultoꝝ errans. Stultꝰ illudit peccatū: ⁊ int̄ iustos morabit̄ grā. Cor quod nouit amaritudinē aīe sue: in gaudio eiꝰ nō miscebit̄ extraneꝰ. Domus impioꝝ delebit̄: tabernacula iustorū germinabūt. Est via q̄ videtur hoī iusta: nouissima autē eius ducūt ad mortē. Risus dolore miscebitur: ⁊ extrema gaudij luctꝰ occupat. Vijs suis replebit̄ stultus: ⁊ suꝑ eū erit vir bonꝰ. Innocens credit oī verbo: astutꝰ cōsiderat gressus suos. Filio doloso nihil erit boni: seruo aūt sapiēti ꝓsperi erūt actus: ⁊ diriget̄ via eius. Sapiens timet ⁊ declinat a malo: stultꝰ transilit ⁊ confidit. Impatiēs opabit̄ stulticiam: ⁊ vir versutꝰ odiosus est. Possidebūt ꝑuuli stulticiā: ⁊ expectabūt astuti sciam. Jacebūt mali

ante bonos:⁊ impij ante portas iustoꝝ. Etiā
proximo suo pauꝑ odiosus est: amici ꝟo di-
uitū multi. Qui despicit ꝓximū suū ꝑeccat:
qui aūt miseret̄ paupi· beatꝰ erit. Qui credit
in dño· misericordiā diligit: errāt q̄ oꝑantur
malū. Misericordia ⁊ ꝟitas ꝑparāt bōa. In
omni oꝑe bono erit abūdantia: vbi aūt ꝟba
sūt plurima· ibi frequēt̄ egestas. Corona sa-
piētū diuitie eoꝝ: fatuitas stultoꝝ iprudē-
tia. Liberat aīas testis fidelis. ⁊ ꝓfert men-
dacia versipellis. In timore dñi fiducia for-
titudinis: ⁊ filijs eiꝰ erit spes. Timor domini
fons vite: ut declinet a ruina mortꝭ. In mul-
titudine ꝑpli dignitas regis: ⁊ i paupertate
plebis igñminia ꝑncipis. Qui patiēs ē· mul-
ta gubernat̄ sapiā: q̄ aūt impatiēs ē· exaltat
stulticiā suā. Uita carniū sanitas cordis: pu-
tredo ossiū inuidia. Qui calūniat̄ egētē exꝓ-
brat factori eiꝰ: honorat aūt eū· q̄ miȝet̄ pau-
peris. In malitia sua expellit̄ impiꝰ: sꝑat āt
iustꝰ in morte sua. In corde prudentꝭ requi-
escit sapiā: ⁊ indoctos quousq; erudiet. Iusti-
cia eleuat gentē: miseros aūt facit ꝑp̄los pec-
catū. Acceptꝰ ē regi minister itelligēs: iracū-
diā eiꝰ inutilis sustinebit.

CXV

Respōsio mollis frāgit irā: sermo du-
rus suscitat furorē. Lingua sapiētū
ornat sciam: os fatuoꝝ ebullit stul-
ticiā. In oī loco oculi dñi: ꝯtēplant̄ bonos
⁊ malos. Ligua placabalis lignū vite: q̄ āt
īmoderata est cōteret spm̄. Stultus irridet
disciplinā pr̄is sui: q̄ aūt custodit increpatio-
ones astutior fiet. In abundāti iusticia ꝟtꝰ
maxima ē: cogitatiōes aūt impioꝝ eradica-
bunt̄. Domꝰ iusti plurima fortitudo: ⁊ i fru-
ctibꝰ impij conturbatio. Labia sapiētū disse-
minabūt sciam: cor stultoꝝ dissimile erit. Ui-
ctime ipioꝝ abhominabiles dño: vota iusto-
rū placabilia. Abhominatio ē dño via ipij:
qui seq̄t̄ iusticiā diligit̄ ab eo. Doctrina ma-
la deserētiū viā vite: q̄ increpatiōes odit· mo-
riet̄. Infernꝰ ⁊ ꝑditio corā dño: quanto ma-
gis corda filiorū hoīuȝ? Nō amat pestilens
eū qui se corripit: nec ad sapientes graditur.
Cor gaudēs exhilarat faciē: i merore animi
deijcit̄ spūs. Cor sapientis queret doctrinā: ⁊
os stultoꝝ pascit̄ impitia. Oēs dies paupis
mali: secura mēs q̄si iuge cōuiuiū. Meliꝰ est
parū cū timore dñi: q̄ꝫ thesauri magni ⁊ in-
satiabiles. Meliꝰ est vocari ad olera cū cari-
tate: q̄ꝫ ad vitulū saginatū cū odio. Uir ira-
cundus ꝓuocat rixas: q̄ patiēs est· mitigat
suscitatas. Iter pigroꝝ q̄si sepes spinaꝝ: via
iustoꝝ absq; offendiculo. Filiꝰ sapiēs letifi-
cat patrem: ⁊ stultus hō despicit matrē suā.
Stulticia gaudiū stulto: ⁊ vir prudēs diri-
git gressus suos. Dissipant̄ cogitatiōes vbi
nō ē cōsiliū: vbi ꝟo sūt plures ꝯsiliarij· cōfir-
māt̄. Letat̄ hō i sn̄ia oris sui: ⁊ sermo oppor-
tunꝰ est optimꝰ. Semita vite suꝑ eruditū: ut
declinet de inferno nouissimo. Domū suꝑ-
boꝝ demoliet̄ dñs: ⁊ firmos faciet termīos
vidue. Abhominatio dñi cogitatiōes male:
⁊ purus sermo pulcherrimꝰ firmabit̄ ab eo.
Cōturbat domū suā q̄ sectat̄ auaritiā: q̄ autē
odit munera viuet. Per misericordiā ⁊ fidem
purgāt̄ pctā: ꝑ timorē aūt dñi declinat oīs a
malo. Mens iusti meditabit̄ obedientiā: os
impioꝝ redūdat malis. Longe ē dñs ab im-
pijs: ⁊ orōnes iustoꝝ exaudiet. Lux oculoꝝ
letificat aīam: fama bona ipiguat ossa. Auris
q̄ audit icrepatiōes vite: in medio sapientū
cōmorabit̄. Qui abijcit disciplinam· despicit
aīam suā: q̄ aūt acq̄escit icrepatiōibꝰ· posses-
sor ē cordis. Timor dñi disciplina sapiētie:
⁊ gloriā precedit humilitas.

CXVI

Hominis ē aīuȝ preparare: ⁊ dñi gu-
bernare linguā. Oēs vie hoīuȝ pa-
tent oculis eiꝰ: spirituū ponderator
est dñs. Reuela dño oꝑa tua: ⁊ dirigēt̄ cogi-
tatiōes tue. Uniuersa ꝓpt̄ semetipsū oꝑatꝰ
est dñs: impiū q̄ꝫ ad diem malū. Abhomiatio
dñi ē oīs arrogās· etiā si manꝰ ad manū fu-
erit non ē inocēs. Initiū vie bone facere iu-
sticiā: accepta ē apud deū magis q̄ꝫ imolare
hostias. Misericordia ⁊ veritate redimitur
iniq̄tas: ⁊ in timore dñi declinat̄ a malo. Cū
placuerint dño vie hoīs: iimicos q̄ꝫ eiꝰ con-
uertet ad pacē. Meliꝰ est parū cū iusticia: q̄ꝫ
multi fructꝰ cū iniq̄tate. Cor hoīs disponit
viā suā: ſ; dñi ē dirigē gressus eiꝰ. Diuinatio
in labijs regis: in iudicio nō errabit os eiꝰ.
Pondꝰ ⁊ statera iudicia dñi sūt: ⁊ oꝑa eius
oēs lapides seculi. Abhomiabiles regi qui
agūt ipie: q̄m iusticia firmat̄ soliū. Uolūtas
regū labia iusta: qui recta loquit̄ diriget̄. In-
dignatio regis nūcij mortꝭ: ⁊ vir sapiēs pla-
cabit eū. In hilaritate vultꝰ regis vita: ⁊ cle-
mētia eiꝰ q̄si hymber serotinꝰ. Posside sapiē-
tiā· q̄a auro melior ē: ⁊ acquire prudentiam
q̄a ꝑciosior est argēto. Semita iustoꝝ decli-
nat mala: custos anime sue seruat vitā suā.

Ligua.

Increpa°

Ira.

Cōtritionē ꝓcedit ſupbia: ⁊ añ ruinā exalta/
bit ſpūs. Meliꝰ ē hūiliari cū mitibꝰ: ꝙ͂ diui/
dere ſpolia cū ſupbis. Eruditꝰ i ꝟbo repiet bo/
na: ⁊ q̇ ſpat i dño btūs ē. Qui ſapiēs ē cor/
de, appellabit̄ prudēs: ⁊ q̇ dulcis eloq̇o ma/
iora repiet. Fons vite eruditio poſſidētꝫ: doc/
trina ſtultoꝝ fatuitas. Cor ſapiētis erudiet
os eiꝰ: ⁊ labijs eiꝰ addet grām. Fauꝰ mellis
cōpoſita ꝟba: dulcedo aie ſanitas oſſiū. Eſt
via q̄ videt̄ hoi recta: ⁊ nouiſſima eiꝰ ducūt
ad mortē. Aia laborātꝫ laborat ſibi: q̇a cō/
pulit eū os ſuū. Uir inſipiēs fodit malū: ⁊ i
labijs eiꝰ ignis ardeſcit. Homo ꝑuerſus ſuſ/
citat lites: ⁊ verboſus ſeparat ꝓncipes. Uir
iniquꝰ lactat amicū ſuū: ⁊ ducit eū ꝑ viā nō bo/
nā. Qui attonitꝫ oculis cogitat praua: mor/
dēs labia ſua ꝑficiet malū. Corona dignita/
tis ſenectꝰ: q̄ i vijs iuſticie repiet̄. Melior eſt
patiēs viro forti: ⁊ q̇ dñat̄ aio ſuo expugnato/
re vrbium. Sortes mittūt̄ in ſinū: ſed a dño
temperantur.

CXVII

Melior ē buccella ſicca cū gaudio: ꝙ͂
domꝰ plena victimis cū iurgio. Ser
uus ſapiēs dñabit̄ ſtultꝫ filijs: ⁊ inť
frēs hēditatē diuidet. Sic igne ꝓbat̄ argētū
⁊ aurū camino: ita corda ꝓbat dñs. Malꝰ
obedit lingue iniq̄: ⁊ fallax obtēꝑat labijs
mēdacibꝰ. Qui deſpicit pauꝑē exꝓbrat fa/
ctori eiꝰ: ⁊ q̇ i ruina letat̄ alteriꝰ, nō erit ipu/
nitꝰ. Corona ſenū filij filioꝝ: ⁊ gloria filioꝝ
pr̄es eoꝝ. Non decēt ſtultū ꝟba cōpoſita: nec
ꝓncipē labiū mētiēs. Gēma ḡtiſſima expecta
tio ꝑſtolātꝫ: q̇cūqꝫ ſe vertit prudēť intelligit.
Qui celat delictū q̄rit amicitias: q̇ altero ſer
mone repetit ſepat federatos. Plꝰ ꝓficit cor/
rectio apud prudētē: ꝙ͂ cētū plage apud ſtul/
tū. Semꝑ iurgia querit malꝰ: angelus autē
crudelis mittet̄ ꝯ eū. Expedit magꝭ vrſe oc/
currere raptis fetibꝰ: ꝙ͂ fatuo ꝯfidēti ſibi in
ſtulticia ſua. Qui reddit mala ꝓ bonis: nō
recedet malū de domo eius. Qui dimittit
aquā caput eſt iurgioꝝ: ⁊ anteꝙ͂ patiat̄ ꝯtu/
meliam iudiciū deſerit. Et q̇ iuſtificat impiū
⁊ q̇ ꝯdēnat iuſtū: abhomiabilis ē vterqꝫ apud
deū. Quid ꝓdeſt ſtulto habere diuitias: cū
ſapiētiā emere nō poſſit? Qui altā facit do/
mū ſuā q̄rit ruinā: ⁊ q̇ euitat diſcē incidet in
malū. Omni tp̄e diligit q̇ amicꝰ ē: ⁊ frater i
anguſtijs cōꝓbat̄. Stultus hō plaudet ma/
nibꝰ ſuis: cū ſpoponderit ꝓ amico ſuo. Qui
meditat̄ diſcordias diligit rixas: ⁊ q̇ exaltat
os ſuū querit ruinā. Qui ꝑuerſi cordis ē nō
ineniet bonū: ⁊ q̇ ꝟtit linguā incidet i malū.
Natus ē ſtultꝰ in ignominiā ſuā: ſꝫ nec pater
in fatuo letabit̄. Animꝰ gaudēs etatē flori/
dam facit: ſpiritꝰ triſtis exſiccat oſſa. Mune
ra de ſinu impiꝰ accipit: ut ꝑuertat ſemitas
iudicij. In facie prudētꝫ lucet ſapiētia: oculi
ſtultoꝝ i finibꝰ ťre. Ira pr̄is filiꝰ ſtultꝰ: ⁊ do/
lor matrꝭ q̄ genuit eū. Nō ē bonū dānū īfer/
re iuſto: nec ꝑcutere ꝓncipē qui recta iudi/
cat. Qui moderat̄ ſermōēs ſuos doctꝰ ⁊ pru/
dens ē: ⁊ ꝓcioſi ſpūs vir eruditꝰ. Stultꝰ q̊ꝫ ſi
tacuerit ſapiēs reputabit̄: ⁊ ſi cōpreſſerit la/
bia ſua intelligens.

CXVIII

Occaſiones q̄rit qui vult recedere ab
amico: oī tp̄e erit exꝓbrabilis. Nō re
cipit ſtultꝰ ꝟba prudentie: niſi ea di/
xeris q̄ verſant̄ i corde eiꝰ. Impiꝰ cū in pro/
fundū venerit pctōꝝ ꝯtēnit: ſꝫ ſequit̄ eū igno/
minia ⁊ opprobriū. Aqua ꝓfūda ꝟba ex ore
viri: ⁊ torrēs redūdās fons ſapie. Accipe ꝑſo
nā impij in iudicio non ē bonū: ut declines a
ꝟitate iudicij. Labia ſtulti miſcent ſe rixis:
⁊ os eiꝰ iurgia ꝓuocat. Os ſtulti ꝯtritio eiꝰ:
⁊ labia ipſiꝰ ruina aie eius. Uerba bilinguis
q̄ſi ſimplicia: ⁊ ipſa ꝑueniūt vſqꝫ ad intiora
ventris. Pigrū deijcit timor: aie autē effemi/
natoꝝ eſuriēt. Qui mollis ⁊ diſſolutus eſt i
oꝑe ſuo: frať ē ſua oꝑa diſſipantꝭ. Turrꝭ for/
tiſſima nomen dñi: ad ipſam currit iuſtus ⁊
exaltabit̄. Subſtātia diuitꝫ vrbs roborꝭ eius
⁊ q̄ſi murꝰ validꝰ circūdās eū. Anteꝙ͂ cōte/
ratur exaltat̄ cor hois: ⁊ anteꝙ͂ glīficet̄ hu/
miliat̄. Qui ꝑ̄us r̄ndet ꝙ͂ audiat: ſtultū ſe eſſe
demōſtrat: ⁊ ꝯfuſione dignū. Spiritꝰ viri ſu/
ſtentat imbecillitatē ſuā: ſpm̄ ꝟo ad iraſcē/
dū facilē q̇s poterit ſuſtinere? Cor prudētis
poſſidebit ſciam: ⁊ auris ſapiētiū q̄rit doctri/
nam. Donū hois dilatat viā eiꝰ: ⁊ añ prin
cipes ſpatiū ei facit. Iuſtꝰ prior eſt accuſator
ſui: venit amicꝰ eiꝰ ⁊ iueſtigabit eū. Contra/
dictiōēs cōprimit ſors: ⁊ inter potētes quoqꝫ
diiudicat. Frater q̇ adiuuat̄ a fratre q̄ſi ciui/
tas firma: ⁊ iudicia q̄ſi vectes vrbiū. De fru/
ctu oris viri replebit̄ venter eiꝰ: ⁊ genimina
labioꝝ ipſiꝰ ſaturabūt eū. Mors ⁊ vita i ma
nibꝰ lingue: q̇ diligūt eā comedent fructus
eius. Qui iuenit mulierē bonā: inuenit bonū
⁊ hauriet iocunditatem a dño. Qui expellit
mulierē bonam expellit bonū: qui autē tenet
adulterā ſtultꝰ ē ⁊ inſipiēs. Cū obſecratiōibꝰ

f 5

∴ Corrodens obēdit: ſed qui famulatꝰ obēdit.

oi: hō q alr pensat ea q pxi: et alit ea q sua st. pōd et pond [illegible] ē abomi ap dm. [illegible] ut seipm diliget huc i hoīs sic se amarz. et si se sic pxi aspicet se i malū sic pxi iudicarz. Gre sr ezech. 4a omelia.

loquitur pauper: ⁊ diues effabitur rigide. Vir amicabilis ad societatē: magis amicꝰ erit q̄ frater.

CXIX

Melior est pauꝑ q ābulat in simplicitate sua: q̄ diues torquēs labia sua ⁊ insipiens. Ubi non est scia aīe non est bonū: ⁊ q festinꝰ ē pedibꝰ offendet. Stulticia hoīs supplātat gressus eius: ⁊ ꝯ deū feruet aīo suo. Diuitie addūt amicos plīmos: a paupe aūt ⁊ hi q̄s habuit sepāť. Testis falsus nō erit impunitꝰ: ⁊ qui mendacia loquiť nō effugiet. Multi colūt ꝑsonā potentis: ⁊ amici sūt dona tribueťi. Frēs hoīs pauperis oderūt eum: insuꝑ ⁊ amici ꝓcul recesserūt ab eo. Qui tm̄ verba sectať nihil habebit: qui aūt possessor ē menťi diligit aīam suam. ⁊ custos prudētie īueniet bona. Falsus testis nō erit impunitꝰ: ⁊ qui loquiť mēdacia ꝑibit. Non decent stultū delitie: nec seruū dn̄ari ṗncipibus. Doctrina viri ꝑ patientiā noscitur: ⁊ gloria eiꝰ est iniqua ṗtergredi. Sicut fremitꝰ leonis. ita ⁊ regis ira: ⁊ sicut ros suꝑ herbā. ita ⁊ hilaritas eiꝰ. Dolor pr̄is filius stultus: ⁊ tecta iugiť ꝑstillātia litigiosa mulier. Domus ⁊ diuitie daťr a parētibꝰ: a dn̄o aūt ꝓpe vxor prudens. Pigredo īmittit soporē: ⁊ aīa dissoluta esuriet. Qui custodit mandatū custodit aīam suā: q aūt negligit viā suā mortificabiť. Fenerať dn̄o q misereť pauperi: ⁊ vicissitudinē suā reddet ei. Erudi filiū tuū ⁊ ne desperes: ad interfectionē autē eiꝰ ne ponas aīam tuā. Qui. n. īpatiēs ē sustinebit dānū: ⁊ cū rapuerit. aliud apponet. Audi cōsiliū ⁊ suscipe disciplinā: ut sis sapiēs in nouissimis tuis. Multe cogitatiōes in corde viri: volūtas aūt dn̄i i etnū ꝑmanebit. Homo indigēs misericors ē: ⁊ melior est pauper iustꝰ q̄ vir mēdax. Timor dn̄i ad vitā: ⁊ in plenitudine cōmorabiť absq̧ visitatiōe pessimi. Abscōdit piger manū suā sub ascella: nec ad os suū applicat eā. Pestilente flagellato. stultꝰ sapientior erit: si aūt corripueris sapientē intelliget sapiam. Qui affligit patrē ⁊ fugit matrem: ignominiosus erit ⁊ infelix. Nō cesses audire fili doctrinā: nec ignores sermōes scientie. Testis iniquꝰ deridet iudiciū: ⁊ os impiorū deuorat iniqtatē. Parata sūt derisoribꝰ iudicia: ⁊ mallei ꝑcutiētes stultorū corporibus.

CXX

Luxuriosa res vinū: ⁊ tumultuosa ebrietas. Quicūq̧ his delectatur. nō erit sapiēs. Sicut rugitus leonis ita ⁊ terror regis: q ꝓuocat eū peccat in aīam suā. Honor est hoī q sepat se a ꝯtentionibꝰ: oēs aūt stulti misceńť contumelijs. Propť frigꝰ piger arare noluit: mendicabit ergo estate ⁊ nō dabiť illi. Sicut aqua ꝓfūda sic cōsiliū i corde viri: ſ hō sapiēs exhauriet illud. Multi hoīes misericordes vocāť: virū aūt fidelē q̄s iueniet? Iustꝰ q ābulat in simplicitate sua: beatos pꝰ se filios relinqt. Rex qui sedet i solio iudicij: dissipat oē malū intuitu suo. Quis pōt dicē mundū ē cor meū: purus sū a pctō? Pondus ⁊ pondꝰ. mensura ⁊ mēsura: vtrūq̧ abhomiabile est apud deū. Ex studijs suis intelligiť puer: si mūda ⁊ recta sint oꝑa eiꝰ. Aurē audiētē ⁊ oculū videntem: dn̄s fecit vtrūq̧. Noli diligere somnū ne te egestas opprimat. Aperi oculos tuos ⁊ saturare panibꝰ. Malū est malū ē dicit oīs emptor: ⁊ cū recesserit tūc gloriabiť. Est auꝝ ⁊ multitudo gēmaꝝ: vas āt ṗciosū labia sciē. Tolle vestimētū eiꝰ q fideiussor extitit alieni: ⁊ ꝓ extraneis aufer pignꝰ ab eo. Suauis est hoī panis mēdacij: ⁊ postea implebiť os eius calculo. Cogitatiōes cōsilijs roborańť: ⁊ gubernaculis tractanda sūt bella. Ei q reuelat mysteria. ⁊ ābulat fraudulēť. ⁊ dilatat labia sua: ne cōmiscearis. Qui maledicit pr̄i suo ⁊ matri: extingueť lumen eius in medijs tenebris. Hēditas ad quā festinaťi ṗncipio: in nouissimo benedictiōe carebit. Ne dicas reddā malū ꝓ malo: expecta dn̄m ⁊ liberabit te. Abhomiatio ē apud deū pōdꝰ ⁊ pōdꝰ: statera dolosa nō est bona. A dn̄o diriguńť gressus viri: q̄s aūt hoīuꝫ intelligere potest viā suā? Ruina ē hoī deuotare scōs: ⁊ pꝰ vota retractare. Dissipat īpios rex sapiens. ⁊ incuruat suꝑ eos fornicē. Lucerna dn̄i spiraculū hoīs: que īuestigat oīa secreta ventris. Misericordia ⁊ veritas custodiūt regē: ⁊ roborať clementia thronꝰ eiꝰ. Exultatio iuuenū fortitudo eoꝝ: ⁊ dignitas senū canicies. Liuor vulneris absterget mala: ⁊ plage in obsecrationibus ventris.

CXXI

Sicut diuisiōes aquarū. ita cor regis in manu dn̄i: q̄cūq̧ voluerit īclinabit illud. Oīs via viri recta sibi videtur: appendit aūt corda dn̄s. Facere misericordiā ⁊ iudiciū: magis placet dn̄o q̄ victime. Exaltatio oculoꝝ ē dilatatio cordis: lucerna impioꝝ pctm̄. Cogitatiōes robusti sēꝑ in abundantia: oīs aūt piger in egestate est.

doma. atis. me. cor. tectũ planũ: sic est in palestina.

Qui ꝯgregat thesauros lingua mēdacij va
nus ⁊ excors est. ⁊ impingetur ad laqueos
mortis. Rapine impioꝝ detrahent eos: quia
noluerũt facere iudicia. Puersa via viri alie/
na ē a deo: qui aũt mund⁹ ē rectũ opus eius.
Meli⁹ ē sedere ĩ angulo domatis: q̄ cũ mu/
liere litigiosa ⁊ ĩ domo coi. Anima impij de/
siderat malũ: nõ miserebit̃ ꝓximo suo. Mul/
ctato pestilēte sapientior erit puul⁹: ⁊ si sectet̃
sapientem sumet sciam. Excogitat iustus de
domo impij: ut detrahat ĩpios a malo. Qui
obturat aurē suã ad clamorē paupis: ⁊ ipse
clamabit ⁊ nõ exaudiet̃. Mun⁹ absconditũ
extinguit iras: ⁊ donũ ĩ sinu idignationē ma/
ximã. Gaudiũ iusto ē facere iudiciũ: ⁊ pauor
opantib⁹ iniq̃tatē. Vir qui errauerit in via
doctrine: ĩ cetu gigantiũ cõmorabit̃. Qui di/
ligit epulas in egestate erit: q̇ amat vinũ ⁊
pinguia nõ ditabit̃. Pro iusto dabit̃ impi⁹: ⁊
ꝓ recto iniqu⁹. Meli⁹ ē habitare in terra de/
serta: q̄ cũ muliere rixosa ⁊ iracunda. The/
saur⁹ desiderabilis ⁊ oleũ ĩ habitaculo iusti:
⁊ imprudēs hõ dissipabit illud. Qui sequit̃
iusticiã ⁊ misericordiã: iueniet vitã iusticiam
⁊ gloriã. Ciuitatē fortiũ ascēdit sapiens: de/
struxitq̃ robur fiducie ei⁹. Qui custodit os
suũ ⁊ liguã suã: custodit ab angustijs aiam
suã. Supbus ⁊ arrogãs vocat̃ indoctus: q̇
in ira opat̃ supbiã. Desideria occidũt pigrũ:
noluerũt .n. quicq̃ man⁹ ei⁹ opari. Tota die
ꝯcupiscit ⁊ desiderat: q̇ aũt iustus est tribuet
⁊ nõ cessabit. Hostie impioꝝ abhomiabiles:
que offerũt̃ ex scelere. Testis mēdax peribit:
vir obediēs loquet̃ victoriã. Vir impi⁹ pro/
caciter obfirmat vultũ suũ: q̇ autē rectus est
corrigit viã suã. Nõ ē sapia. nõ ē prudentia:
non est cõsiliũ ꝯ dñm. Equ⁹ parat̃ ad diem
belli: dñs aũt salutē tribuit.

CXXII

Melius ē nomē bonũ q̄ diuitie multe:
sup argentũ eni ⁊ aurũ gratia bona
Diues ⁊ paup obuiauerũt sibi: vtri/
usq̃ opator ē dñs. Callidus videt malũ: ⁊
abscõdit se: inocēs ptransijt ⁊ afflict⁹ ē dam/
no. Finis modestie timor dñi: diuitie ⁊ glo/
ria ⁊ vita. Arma ⁊ gladij ĩ via supbi: custos
aũt aie sue longe recedit ab eis. Prouerbiũ
est. adolescēs iuxta viã suam etiã cũ senuerit
nõ recedet ab ea. Diues paupib⁹ imperat: ⁊
qui accipit mutuũ seru⁹ ē feneranti̋. Qui se/
minat iniquitatē metet mala: ⁊ virga ire sue
cõsũmabit̃. Qui ꝓnus est ad misericordiã
bñdicet̃ de panib⁹ .n. suis dedit pauperi. Vi/
ctoriã ⁊ honorē acq̇ret q̇ dat munera: aiam
aũt aufert accipientiũ. Eijce derisorē ⁊ exibit
cũ eo iurgiũ: cessabũtq̃ cause ⁊ contumelie.
Qui diligit cordis mũditiã: ꝓpter grãm la/
biorũ suorũ habebit amicũ regē. Oculi dñi
custodiũt sciam: ⁊ supplantant̃ verba iniqui
Dicit piger. leo est foris: in medio platearũ
occidend⁹ sum. Fouea ꝓfũda os aliene: cui
iratus ē dñs icidet in eã. Stulticia colligata
est in corde pueri: ⁊ virga discipline fugabit
eam. Qui calũniat̃ pauperē ut augeat diui/
tias suas: dabit ipse ditiori ⁊ egebit. Fili mi
inclina aurē tuã: ⁊ audi verba sapiētiũ. Ap/
pone autē cor ad doctrinã meã: que pulchra
erit tibi cũ seruaueris eã in ventre tuo. Et re/
dundabit ĩ labijs tuis: ut sit in dño fiducia
tua. Unde ⁊ ostendã eã tibi hodie. Ecce de/
scripsi eã tibi tripliciter ĩ cogitatiõib⁹ ⁊ scia:
ut ostēderē tibi firmitatē ⁊ eloq̇a veritatis:
respondere ex eis illis. qui miserũt te. Non fa/
cias violentiã paupi q̇a paup ē. neq̃ ꝯteras
egenũ ĩ porta: q̇a iudicabit dñs causam ei⁹:
⁊ cõfiget eos q̇ confixerũt aiam ei⁹. Noli esse
amic⁹ hoi iracundo. neq̃ ãbules cũ viro fu/
rioso: ne forte discas semitas ei⁹. ⁊ sumas scã/
dalũ anime tue. Noli esse cũ his qui defigũt
man⁹ suas. ⁊ q̇ vades se offerũt ꝓ debitis: si
eni non habet vnde restituat: q̇d cause est ut
ut tollas operimētũ de cubili suo? Ne trãs/
grediaris terminos antiq̇s: q̇s posuerũt pa/
tres tui. Vidisti virũ velocē in ope suo: corã
regibus stabit. nec erit ante ignobiles.

CXXIII

Quando sederis ut come/
das cũ principe. diligent̃ attende q̄
sũt apposita ante faciē tuã: ⁊ statue
cultrum in gutture tuo: si tñ habes in ptãte
aiam tuã. Ne desideres de cibis eius: in quo
ē panis mēdacij. Noli laborare ut diteris: s;
prudētie tue pone modũ. Ne erigas oculos
tuos ad opes quas nõ potes habē: q̇a faciēt
sibi pēnas q̄si aquile: ⁊ volabunt in celum.
Ne comedas cũ hoie iuido: ⁊ ne desideres ci/
bos ei⁹: qm̃ in similitudinē arioli ⁊ cõiectoris
estimat q̇d ignorat. Comede ⁊ bibe dicet tibi: ⁊
mens ei⁹ nõ ē tecũ. Cibos quos comederas
euomes: ⁊ pdes pulchros sermões tuos. In
aurib⁹ insipiētiũ ne loq̇ris: q̇a despiciēt doc/
trinã eloquij tui. Ne attingas paruuloꝝ ter/
minos: ⁊ agrũ pupillorũ ne introeas. Pro/
pinquus .n. illorũ fortis est: ⁊ ipse iudicabit

n

.i. obligant.

vades .i. fideiussores.

cõtra te causam illoꝝ. Ingrediaꝛ ad doctri-
nam cor tuũ: ⁊ aures tue ad verba scientie.
Noli subtrahere a puero disciplinã: si.n. per-
cusseris eũ virga non morieꝛ. Tu ṽga ꝑcu-
ties eũ: ⁊ aiam eiꝰ de inferno liberabis. Fili
mi si sapiẽs fuerit animꝰ tuꝰ gaudebit tecum
cor meũ: ⁊ exultabũt renes mei cum locuta
fuerint recta labia tua. Nõ emuleꝛ cor tuũ
peccatores: s; in timore dñi esto tota die: q̇a
habebis spem in nouissimo: ⁊ p̃stolatio tua
non auferet. Audi fili mi ⁊ esto sapiẽs: ⁊ di-
rige in via aĩuz tuũ. Noli esse in cõuiuijs po-
tatoꝝ nec in cõmessationibꝰ eoꝝ q̇ carnes ad
vescẽdũ cõferũt: q̇a vacãtes potibꝰ ⁊ dantes
symbola cõsũmeꝛ: ⁊ vestieꝛ pãnis dormita-
tio. Audi patrẽ tuũ q̇ genuit te: ⁊ ne cõtem-
nas cũ senuerit mater tua. Veritatẽ eme: ⁊
noli vendere sapiam ⁊ doctrinã ⁊ itelligẽtiã.
Exultat gaudio pater iusti: qui sapiẽtẽ ge-
nuit letabiꝛ i eo. Gaudeat pr̃ tuꝰ ⁊ maꝛ tua:
⁊ exultet qui genuit te. Prebe fili mi cor tuũ
mihi: ⁊ oculi tui vias meas custodiãt. Fouea
n. ꝓfunda est meretrix: ⁊ puteꝰ angustꝰ ali-
ena. Insidiaꝛ i via q̃si latro: ⁊ q̇s incautos
inuenerit interficiet. Cui ve. cuius pr̃i ve. cui
rixe. cui fouee. cui sine causa vulnera. cui suf-
fossio oculoꝝ? Nõne his q̇ cõmoranꝛ in vi-
no: ⁊ studẽt calicibꝰ epotãdis? Ne intuearis
vinũ q̃n flauescit: cũ splẽduerit i vitro color
eiꝰ. Ingreditur blãde ⁊ i nouissimo morde-
bit ut coluber: ⁊ sicut regulꝰ venena diffun-
det. Oculi tui videbũt extraneas: ⁊ cor tuũ
loqueꝛ ꝑuersa. Et eris sicut dormiens i me-
dio mari: ⁊ q̃si sopitꝰ gubernator amisso cla-
uo. ⁊ dices: Verberauerunt me s; non dolui:
traxerũt me ⁊ ego nõ sensi. Q̃n euigilabo: ⁊
rursus vina reperiam?

Capitulum XXIIII

Ne emuleris viros malos nec deside-
res eẽ cũ eis. q̇a rapinas meditaꝛ mẽs
eoꝝ: ⁊ fraudes labia eoꝝ loquunꝛ.
Sapia edificabiꝛ domꝰ: ⁊ prudẽtia robora-
biꝛ. In doctrina replebũꝛ cellaria: vniuersa
subãa ꝑciosa ⁊ pulcherrima. Vir sapiẽs fortꝭ ẽ
⁊ vir doctꝰ robustꝰ ⁊ validꝰ: q̇a cum disposi-
tiõe iniꝛ bellũ. ⁊ erit salꝰ vbi multa ꝯsilia sũt.
Excelsa stulto sapiẽtia: in porta non apiet os
suũ. Qui cogitat mala facẽ. stultꝰ vocabiꝛ.
Cogitatio stulti pctm̃ est: ⁊ abomiatio hoĩuz
detractor. Si desperaueris lapsus i die ãgu-
stie: imminueꝛ fortitudo tua. Erue eos qui du-
cunꝛ ad mortẽ: ⁊ q̇ trahũꝛ ad interitum libe-
rare ne cesses. Si dixeris vires nõ suppetũt:
qui inspector est cordis ipse itelligit: ⁊ serua-
torem aĩe tue nihil fallit: reddetq; hoĩ iuxta
opa sua. Comede fili mi mel q̇a bonũ est: ⁊ fa-
uũ dulcissimũ gutturi tuo. Sic ⁊ doctrina sa-
piẽtie aĩe tue: quã cũ iueneris. hẽbis i nouissi-
mis spem: ⁊ spes tua nõ peribit. Ne insidieris ⁊
queras ĩpietatẽ i domo iusti: neq; vastes re-
quiem eius. Septies.n. in die cadet iustꝰ ⁊ re-
surget: impij aũt corruẽt i malũ. Cũ ceciderit
inimicꝰ tuꝰ ne gaudeas. ⁊ i ruina eiꝰ ne exul-
tet cor tuũ: ne forte videat dñs ⁊ displiceat ei
⁊ auferet ab eo iram suam. Ne cõtendas cũ
pessimis. nec emuleris impios: quoniam nõ
habẽt futuroꝝ spem mali: ⁊ lucerna impioꝝ
extingueꝛ. Time dñm fili mi ⁊ regem: ⁊ cum
detractoribꝰ nõ cõmiscearis. Quoniã repente
ꝯsurget ꝑditio eoꝝ: ⁊ ruinam vtriusq; quis
nouit? Hec q̈q; sapientibꝰ. Cognoscẽ ꝑsonã
in iudicio nõ ẽ bonũ. Qui dicũt impio iustꝰ
es. maledicẽt eis populi: ⁊ detestabũtur eos
tribꝰ. Qui arguũt eũ laudabunꝛ: ⁊ sup eos
veniet benedictio. Labia deosculabiꝛ: qui
recta verba respõdet. Prepara foris opꝰ tuũ
⁊ diligẽter exerce agrũ tuũ: ⁊ postea edifices
domũ tuã. Ne sis testis frustra cõtra ꝓximũ
tuũ: nec lactes quẽq; labijs tuis. Ne dicas
quomodo fecit mihi sic faciã ei: ⁊ reddã vni-
cuiq; s̃m opꝰ suũ. Per agrũ hoĩs pigri trãsi-
ui: ⁊ ꝑ vineã viri stulti. Et ecce totum reple-
uerant vrtice: ⁊ operuerant superficiem eius
spine: ⁊ maceria lapidum destructa erat. Quod
cũ vidissem posui i corde meo: ⁊ exemplo di-
dici disciplinã. Vsq; q̈ piger dormies: vsq; q̈
de somno ꝯsurges? Parum inquã dormies:
modicũ dormitabis. pauxillũ manꝰ conseres
ut q̇escas. ⁊ veniet tibi q̃si cursor egestas tua
⁊ mendicitas q̃si vir armatꝰ.

Capitulum XXV

He quoq; parabole salomõis: quas
trãstulerũt viri ezechie regis iuda.
Gloria dei ẽ celare verbũ: ⁊ glia re-
gum inuestigare sermonẽ. Celũ sursũ ⁊ terra
deorsũ: ⁊ cor regũ inscrutabile. Aufer rubi-
ginem de argẽto: ⁊ egredieꝛ vas purissimũ.
Aufer impietatẽ de vultu regis: ⁊ firmabiꝛ
iusticia thronꝰ eiꝰ. Ne gloriosus appareas
corã rege: ⁊ in locũ magnoꝝ ne steteris. Me-
lius ẽ.n. ut dicatur tibi ascẽde huc q̈ ut hu-
milieris coram p̃ncipe. Que viderunt oculi
tui ne ꝓferas in iurgio cito: ne postea emen-
dare nõ possis cũ dehonestaueris amicũ tuũ

Causam tuam tracta cũ amico tuo.⁊ secretũ extraneo ne reueles: ne forte insultet tibi cũ audierit.⁊ exp̄brare nõ cesset. Gratia ⁊ amicitia liberãt: q̃s tibi serua·ne exprobrabilis fias. Mala aurea ĩ lectis argẽteis·q̃ loquit᷑ verbũ ĩ tpe suo. Inauris aurea ⁊ margarita fulgẽs: q̃ arguit sapiẽtẽ ⁊ aurẽ obedientem. Sicut frigus niuis ĩ die messis: ita legat᷒ fidelis ei q̃ misit eum: aĩam ipsi᷒ requiescere facit. Nubes ⁊ vẽt᷒.⁊ pluuie nõ sequentes: vir gloriosus ⁊ p̄missa nõ cõplẽs. Patiẽtia lenietur p̄nceps: ⁊ lingua mollis cõfringet duritiam. Mel inuenisti·comede q̃d sufficit tibi: ne forte satiat᷒ euomas illud. Subtrahe pedem tuũ de domo p̄ximi tui: neq̃n satiat᷒ oderit te. Iaculũ ⁊ gladi᷒ ⁊ sagitta acuta: hõ q̃ loq̄t ɔ̃ p̄ximũ suũ falsum testimoniũ. Dens putridus ⁊ pes lassus·q̃ sperat sup infideli in die angustie: ⁊ amittit palliũ ĩ die frigoris. Acetũ ĩ nitro: qui cãtat carmina cordi pessimo. Sicut tinea vestimento ⁊ vermis ligno: ita tristicia viri nocet cordi. Si esurierit inimic᷒ tu᷒ ciba illũ: si sitit da ei aquam bibere. prunas.n.cõgregabis sup caput eius: ⁊ dñs reddet tibi. Vent᷒ aquilo dissipat pluuias: ⁊ facies tristis linguã detrahentẽ. Meli᷒ est sedere in angulo [illegible]: q̃ cũ muliere litigiosa.⁊ ĩ domo co[illegible] frigida anime sitienti: ⁊ nũci᷒ bon᷒ [illegible] longinqua. Fons turbat᷒ pede ⁊ vena corrupta: iust᷒ cadens corã impio. Sicut q̃ mel multũ comedit nõ est ei bonũ: sic q̃ scrutator ẽ maiestat᷒ opp̄rimet a glĩa. Sicut vrbs patẽs ⁊ absq̃ murorũ ambitu: ita vir q̃ nõ p̃t ĩ loq̃ndo cohibere spiritum suũ. CXXVI

Quomõ nix ĩ estate.⁊ pluuie in messe: sic indecẽs ẽ stulto gloria. Sicut auis ad alta trãsuolãs.⁊ passer qlibet vadens: sic maledictũ frustra p̄latũ in quẽpiã superueniet. Flagellũ equo.⁊ cham᷒ asino: ⁊ virga ĩ dorso iprudentiũ. Ne r̃ndeas stulto iux stulticiã suã: ne efficiaris ei similis. R̃nde stulto iuxta stulticiã suam: ne sibi sapiẽs eẽ videat᷑. Claud᷒ pedib᷒ ⁊ iniqtatẽ bibens: q̃ mittit v̄ba p nũciũ stultũ. Quõ pulchras frustra h̃z claud᷒ tibias: sic idecẽs est ĩ ore stultoꝝ parabola. Sicut q̃ mittit lapidẽ in aceruũ mercurij: ita q̃ tribuit isipiẽti honorẽ. Quomõ si spina nascat᷑ ĩ mãu temulẽti: sic parabola in ore stultoꝝ. Iudiciũ determinat causas: ⁊ q̃ ipõit stulto silentiũ iras mitigat. Sicut canis q̃ reuertit᷑ ad vomitũ suũ: sic ip̄rudẽs q̃ iterat stulticiã suam. Vidisti hoiem sapiẽtẽ sibi videri: magis illo spem habebit insipiens. Dicit piger·leo est in via.⁊ leena in itinerib᷒. Sicut ostiũ vertit᷑ ĩ cardine suo: ita piger in lectulo suo. Abscõdit piger man᷒ sub ascellas suas.⁊ laborat si ad os suũ eas ɔuerterit. Sapiẽtior sibi stultus videt᷑: septẽ viris loquẽtib᷒ s̃nias. Sicut q̃ app̄hẽdit aurib᷒ canẽ: sic q̃ transit ⁊ impatiens cõmiscet᷑ rixe alteri᷒. Sicut noxius est q̃ mittit sagittas ⁊ lanceas ĩ mortẽ: ita vir q̃ fraudulẽt᷑ nocet amico suo: ⁊ cũ fuerit dep̄hensus dicet·ludẽs feci. Cũ defecerint ligna extinguet᷑ ignis: ⁊ susurrone subtracto iurgia ɔquiescũt. Sic carbones ad prunas ⁊ ligna ad ignẽ: sic hõ iracundus suscitat rixas. Verba susurronis q̃si simplicia: ⁊ ipsa perueniũt ad intima cordis. Quõ si argento sordido ornare velis vas fictile: sic labia tumẽtia cũ pessimo corde sociata. Labijs suis intelligit᷑ inimic᷒: cũ ĩ corde tractauerit dolos Qñ submiserit vocẽ suã ne credider[is] ei: qm septẽ nequitie sũt ĩ corde illi᷒. Qui opit odiũ fraudulent᷑: reuelabit᷑ malitia ei᷒ in concilio. Qui fodit foueã ĩcidet ĩ eã: ⁊ q̃ voluit lapidem reuertet᷑ ad eũ. Lingua fallax nõ amat veritatem: ⁊ os lubricum operatur ruinas.

Ne glorier[is] in crastinũ: CXXVII ignorãs q̃d superuẽtura pariat dies. Laudet te alien᷒ ⁊ nõ os tuũ: extraneus ⁊ nõ labia tua. Graue ẽ saxũ ⁊ onerosa arena: s̃ ira stulti vtroq̃ grauior. Ira nõ h̃z misericordiã·nec erũpẽs furor: ⁊ impetũ cõcitati sp̃us ferre q̃s poterit? Melior ẽ manifesta correctio: q̃ amor abscõdit᷒. Meliora sũt vulnera diligentis: q̃ fraudulẽta oscula odientis. Aia saturata calcabit fauũ: ⁊ anima esuriẽs etiã amarũ p dulci sumet. Sic auis transmigrãs de nido suo: sic vir qui derelinquit locũ suũ. Vnguẽto ⁊ varijs odorib᷒ delectat᷑ cor: ⁊ bonis amici ɔsilijs aĩa dulcoratur. Amicũ tuũ ⁊ amicũ p̄ris tui ne dimiser[is] ⁊ domũ fratris tui ne ingrediaris ĩ die afflictionis tue. Melior ẽ vicin᷒ iux q̃ frater p̄cul. Stude sapiẽtie fili mi ⁊ letifica cor meũ: ut possis exprobranti respondere sermonem. Astut᷒ vidẽs malũ abscõdit᷒ ẽ: paruuli trãseũtes sustinuerũt dispẽdia. Tolle vestimentũ ei᷒ q̃ spopondit p extraneo: ⁊ p alienis aufer ei pign᷒. Qui bñdicit p̄ximo suo voce grãdi

de nocte cõsurgẽs: maledicẽti ſilis erit. Tec-
ta pſtillantia i die frigorꝫ: ⁊ litigioſa mulier
compant̃. Qui retinet eã q̃ſi q̇ ventũ teneat:
⁊ oleũ dextre ſue euacuat. Ferꝛ ferro exacui-
tur: ⁊ homo exacuit faciẽ amici ſui. Qui ſer-
uat ficũ comedet fructus eius: ⁊ q̇ cuſtos eſt
dñi ſui gl'ificabit̃. Quõ i aq̃s reſplẽdẽt vult⁹
ꝓſpiciẽtiũ: ſic corda hoĩuꝫ manifeſta ſũt pru-
dentib⁹. Infern⁹ ⁊ ꝑditio nũq̃ replent̃: ſil'r ⁊
oculi hoĩuꝫ iſatiabiles. Quõ ꝓbat̃ i ꝯflato-
rio argẽtũ ⁊ in fornace aurũ: ſic ꝓbat̃ homo
ore laudantis. Cor iniqui inquirit mala: cor
aũt rectũ inq̇rit ſciam. Si cõtuderis ſtultũ i
pila q̃ſi tipſanas feriente deſuꝑ pilo: non au-
feret̃ ab eo ſtulticia ei⁹. Diligẽt̃ agnoſce vul-
tũ pecoris tui: tuoſq̃ʒ greges conſidera. Nõ
n. habebis ſugit̃ ꝑtãtẽ: ſ꜡ corona tribuet̃ tibi
i generatiõe ⁊ generationẽ. Aperta ſũt pra-
ta ⁊ apparuerũt herbe virẽtes: ⁊ collecta ſũt
fena de montib⁹. Agni ſũt ad veſtimẽtũ tuũ:
⁊ hedi ad agri precium. Sufficiat tibi lac ca-
prarũ in cibos tuos ⁊ in neceſſaria dom⁹ tue:
⁊ ad victum ancillis tuis. CXXVIII

Fugit impi⁹ nemine pſequẽte: iuſtus
aũt q̃ſi leo cõfidẽs abſq̃ʒ terrore erit.
Propt̃ pctã t̃re multi principes ei⁹:
⁊ ꝓpt̃ hoĩs ſapiẽtiã ⁊ hoꝝ ſciam que dicunt̃.
vita ducis lõgior erit. Vir pauper calũniãs
pauꝑes: ſilis ẽ hymbri vehemẽti in q̃ parat̃
fames. Qui derelinquũt legẽ laudãt impiũ:
qui cuſtodiũt ſuccẽdũt̃ ꝯ eũ. Viri mali non
cogitãt iudiciũ: qui aũt inquirũt dñm aiad-
uertũt oĩa. Melior eſt pauꝑ ambulãs i ſim-
plicitate ſua: q̃ dIues in ꝑuis itinerib⁹. Qui
cuſtodit legẽ fili⁹ ſapiẽs eſt: q̇ autẽ cõmeſſa-
tores paſcit confũdit patrẽ ſuũ. Qui coacer-
uat diuitias vſuris ⁊ fenore liberali: in pau
ꝑes cõgregat eas. Qui declinat aures ſuas
ne audiat legẽ: oratio eius erit execrabilis.
Qui decipit iuſtos i via mala in interitu ſuo
corruet: ⁊ ſimplices poſſidebunt bona eius.
Sapiẽs ſibi videt̃ vir diues: pauꝑ aũt pru-
dẽs ſcrutabit̃ eũ. In exultatiõe iuſtoꝝ multa
gl'ia ẽ: regnãtib⁹ ipijs ruine hoĩuꝫ. Qui ab-
ſcondit ſcelera ſua nõ diriget̃: qui aũt confeſ-
ſus fuerit ⁊ reliq̇rit ea miam cõſequet̃. Bea-
tus hõ qui ſemꝑ eſt pauid⁹: qui v̄o mentis ẽ
dure corruet i malũ. Leo rugiẽs ⁊ vrſus eſu-
riens: princeps impius ſuꝑ ppl'm pauperem.
Dux indigẽs prudẽtia multos opprimet per
calũniã: qui aũt odit auaritiã longi fient di-
es ei⁹. Hominẽ q̇ calũniat̃ anime ſanguinẽ:
ſi vſq̃ʒ ad lacum fugerit nemo ſuſtinet. Qui
ambulat ſimplicit̃ ſalu⁹ erit: q̇ ꝑuerſis g̃dit̃
vijs concidet ſemel. Qui opat̃ terram ſuã ſa-
tiabit̃ panib⁹: q̇ aũt ſectat̃ ociũ replebit̃ ege-
ſtate. Vir fidelis multũ laudabit̃: q̇ aũt feſti-
nat ditari nõ erit inocẽs. Qui cognoſcit in
iudicio faciẽ nõ bñ facit: iſte ⁊ ꝓ buccella pa
nis deſerit veritatem. Vir q̇ feſtinat ditari ⁊
alijs iuidet: ignorat q̃ egeſtas ſuꝑueniet ei.
Qui corripit hoĩem: grãm poſtea inueniet
apud eũ: mag̃ q̃ ille q̇ ꝑ lingue blandimẽta
decipit. Qui ſubtrahit aliquid a p̃re ſuo uel
a m̃re ⁊ dicit h̄ nõ eẽ pctm̃: particeps homi-
cide ẽ. Qui ſe iactat ⁊ dilatat iurgia cõcitat:
q̇ v̄o ſperat i dño ſaluabit̃. Qui cõfidit i cor-
de ſuo ſtult⁹ ẽ: qui autẽ gradit̃ ſapienter ipſe
laudabit̃. Qui dat paupi nõ indigebit: qui
deſpicit deꝑcantẽ ſuſtinebit penuriã. Cũ ſur-
rexerint impij abſcõdent̃ hoĩes: cũ illi ꝑie-
rint multiplicabũt̃ iuſti. CXXIX

Viro q̇ corripiẽtẽ dura ceruice contẽ-
nit repẽtin⁹ ei ſuꝑueniet interitus: ⁊
eũ ſanitas nõ ſequet̃. In multiplica-
tione iuſtoꝝ letabit̃ vulg⁹: cũ impij ſumpſerit
principatũ gemet populus. Vir qui amat ſa-
pientiã letificat patrẽ ſuũ: q̇ aũt nutrit ſcor-
tũ ꝑdet ſubſtãm. Rex iuſtus erigit terram: vir
auar⁹ deſtruet eã. Hõ q̇ blandis fictiſq̃ʒ ſer-
monibus loq̇t̃ amico ſuo: rete expãdit greſ-
ſib⁹ ei⁹. Peccãtẽ virũ iniquũ inuoluet laque⁹:
⁊ iuſt⁹ laudabit̃ atq̃ʒ gaudebit. Nouit iuſt⁹
cauſam pauꝑrũ: ipi⁹ ignorat ſciam. Hoĩes
peſtilentes diſſipant ciuitatẽ: ſapientes v̄o
auertũt furorẽ. Vir ſapiẽs ſi cũ ſtulto cõten-
derit: ſiue iraſcat̃ ſiue rideat: non inueniet re-
quiẽ. Viri ſanguinũ oderunt ſimplicẽ: iuſti
aũt querũt aiam ei⁹. Totũ ſpm̃ ſuũ profert
ſtult⁹: ſapiens differt ⁊ reſeruat in poſterum.
Princeps q̇ libenter audit verba mendacij:
omnes miniſtros habet impios. Pauꝑ ⁊ cre
ditor obuiauerũt ſibi: vtriuſq̃ʒ illuminator
eſt dñs. Rex q̇ iudicat in veritate pauperes:
thron⁹ ei⁹ i eternũ firmabit̃. Virga atq̃ʒ cor-
rectio tribuit ſapiam: puer autẽ q̇ dimittitur
voluntati ſue confundit matrẽ ſuã. In mul-
tiplicatiõe impioꝝ multiplicabunt̃ ſcelera: ⁊
iuſti ruinas eoꝝ videbunt. Erudi filiũ tuũ ⁊
refrigerabit te: ⁊ dabit delitias aie tue. Cum
ꝓphetia defecerit diſſipabit̃ ppl'us: q̇ v̄o cu-
ſtodit legẽ beat⁹ ẽ. Seru⁹ verbis non poteſt

pila. le. ē lig⁹ cauū ad teren frumētū;
pilu. li. l' pilū. ē iſtr̄z q̄ i pila ad terit.

erudiri:q̇a qḋ diq̇ intelligit.⁊ rñdē ꝯtemnit. Uidisti hoiem velocē ad loquēdũ: stulticia magis sꝑrāda ē q̄ꝫ illiꝰ correctio. Qui deli/cate a pueritia sua nutrit seruũ suum: postea sentiet eũ cõtumacē. Uir iracũdꝰ ꝓuocat ri/xas.⁊ q̇ ad indignãdũ facilis ē.erit ad peccã/dũ ꝓcliuior. Supbũ seq̇t hũilitas:⁊ humilē spũ suscipiet gloria. Qui cũ fure ꝑticipat odit aīam suã:adiurãtē audit.⁊ nõ indicat. Qui timet hoiem cito corruet:q̇ spat ĩ dño suble/uabit. Multi req̇rũt faciē ꝑncipis.⁊ iudiciũ a dño egredit singulorꝝ. Abbominant iusti virũ impiũ:⁊ abbominant impij eos qui in recta sũt via. Uerbũ custodiēs filiꝰ.extra ꝑ/ditionem erit.

CXXX

Uerba cõgregãtꝫ:filij vomentis. Ui/sio quã locutꝰ ē vir cũ quo ē deꝰ.⁊ q̇ deo secũ morãte ꝯfortatꝰ ait. Stul/tissimꝰ sum virorꝝ:⁊ sapia hoīuꝫ nõ ē mecũ. Nõ didici sapiam:⁊ noui sciam scõrꝝ. Quis ascēdit ĩ celum atq̇ꝫ descēdit? Quis cõtinuit spiritũ ĩ manibꝰ suis? Quis colligauit aq̃s quasi ĩ vestimēto? Quis suscitauit oēs termi/nos t̄re? Qḋ nomē ē eiꝰ:⁊ qḋ nomē filij eius si nosti? Ois ꝓmo dei ignitꝰ: clypeꝰ ē omnibꝰ sꝑãtibꝰ in se. Ne addas q̇cq̄ꝫ verbis illiꝰ ⁊ arguaris:inueniarisq̇ꝫ mendax. Duo roga/ui te:ne deneges mihi anteq̄ꝫ moriar. Uani/tatē ⁊ ꝟba mēdacia longe fac a me. Mēdi/citatē ⁊ diuitias ne dederis mihi. Tribue tñ victui meo nccīa:ne forte satiatus illiciar ad negandũ ⁊ dicã.quis ē dñs? aut egestate cõ/pulsus furer ⁊ piurē nomē dei mei. Ne accu/ses seruũ ad dñm suũ:ne forte maledicat tibi ⁊ corruas. Generatio que patri suo maledi cit ⁊ que mr̄i sue nõ bñdicit. Generatio q̄ sibi mũda videt.⁊ tñ non ē lota a sordibus suis. Gnãtio cuiꝰ excelsi sũt oculi: ⁊ palpebre eiꝰ in alta surrecte. Gnãtio q̄ ꝓ dentibus gladi/os hꝫ ⁊ cõmãdit molaribꝰ suis: ut comedat inopes de terra:⁊ paupes ex hoibꝰ. Sangui/suge due sũt filie:dicētes affer affer. Tria sũt insaturabilia:⁊ quartũ qḋ nũq̄ꝫ dicit sufficit Infernꝰ ⁊ os vulue/⁊ t̄ra que nõ satiat aqua ignis ꝟo nũq̄ꝫ dicit sufficit. Oculũ qui sub/sannat patrē ⁊ q̇ despicit partũ matris sue: suffodiant eũ corui de torrētibꝰ:⁊ comedant eũ filij aq̇le. Tria sũt difficilia mihi:⁊ quartũ penitꝰ ignoro. Uiã aq̇le in celo/viã colubri sup ꝑetrã/viam nauis in medio mari/⁊ viam viri in adolescētia. Talis est ⁊ via mulieris adultere q̄ comedit.⁊ tergens os suũ dicit: Non sũ opata malũ. Per tria mouet terra:⁊ quartũ qḋ nõ põt sustinē. Per seruũ cum re/gnauerit/ꝑ stultũ cũ saturatꝰ fuerit cibo./⁊ ꝑ odiosam mulierē cũ ĩ mr̄imonio fuerit assũ/pta/⁊ ꝑ ancillã cũ fuerit heres dñe sue. Qua/tuor sũt minima t̄re: ⁊ ipsa sũt sapiētiora sa/piētibꝰ. Formice ꝑplus infirmꝰ: q̄ ꝓparãt in messe cibũ suũ. Lepusculꝰ plebs inualida.q̄ collocat in ꝑetra cubile suũ. Regem locusta non habet:⁊ egredit vniũsa ꝑ turmas suas. Stellio manibꝰ nitit:⁊ morat in edibꝰ reg̃. Tria sũt q̄ bene gradiũt: ⁊ quartũ qḋ ince/dit felicit. Leo fortissimꝰ bestiarꝝ: ad nullius pauebit occursũ. Gallꝰ succinctꝰ lũbos suos ⁊ aries:nec ē rex q̇ resistat ei. Et q̇ stultꝰ ap/paruerit.pꝰq̄ꝫ eleuatꝰ ē in sublime. Si.n.itel/lexisset:ori suo imposuisset manũ. Qui autē fortit premit vbera ad eliciendũ lac.exꝓmit butyrꝝ.⁊ qui vehemēt emũgit.elicit sangui/nē:⁊ qui prouocat iras ꝓducit discordias.

CXXXI

Uerba lamuelis regis. Uisio q̄ erudiuit eũ mat sua. Quid dilecte mi? quid dilecte vteri mei? q̇d dilecte votorũ meorum? Ne dederis mulie/ribꝰ substãtiã tuã:⁊ diuitias tuas ad delen/dos reges. Noli regibꝰ o lamuel noli regibꝰ dare vinũ:quia nullũ secretũ est vbi regnat ebrietas. Ne forte bibãt ⁊ obliuiscant iudi/ciorũ ⁊ mutent causam filiorꝝ paupis. Date sicerã merentibꝰ.⁊ vinũ his qui amaro sunt animo:bibãt ⁊ obliuiscant egestatꝫ sue. ⁊ do/loris sui nõ recordent amplꝰ. Aperi os tuũ muto:⁊ causis oīuꝫ filiorꝝ q̇ ꝑtrãseũt. Aperi os tuũ.decerne qḋ iustũ ē:⁊ vindica inopē ⁊ pauperē. Aleph. Mulierē fortē q̇s iueniet? ꝓcul ⁊ de vltimis finibꝰ ꝓciũ eiꝰ. Beth. Con/fidit ĩ ea cor viri sui:⁊ spolijs non indigebit. Gimel. Reddet ei bonũ ⁊ nõ malũ: omnibꝰ diebꝰ vite sue. Deleth. Quesiuit lanam ⁊ li/nũ:⁊ opata ē cõsilio manuũ suarꝝ. He. Facta est quasi nauis institoris.de longe portans panem suũ. Uau. De nocte surrexit:deditq̇ꝫ predã domesticis suis ⁊ cibaria ancillis suis Zay. Considerauit agrum ⁊ emit eum: de fructu manuũ suarꝝ plantauit vineã. Heth. Accinxit fortitudine lũbos suos:⁊ robora/uit brachiũ suũ. Theth. Gustauit ⁊ vidit q̇a bona ē negociatio eiꝰ:nõ extinguet in nocte lucerna eius.. Joth. Manum suam misit ad fortia: ⁊ digiti eiꝰ apꝓhēderũt fusũ. Kaph.

Manũ suã apuit iopi: ⁊ palmas suas extẽ-dit ad pauperẽ. Lamecb. Nõ timebit domui sue a frigoribꝰ niuis: oẽs enĩ domestici eius vestiti sũt duplicibꝰ. Mem. Stragulatã ve-stem fecit sibi: byssus ⁊ purpura indumentũ eius. Nun. Nobilis ĩ portꝫ vir eiꝰ: qñ sederit cũ senatoribꝰ terre. Samecb. Sindonẽ fecit ⁊ vendidit: ⁊ cingulum tradidit cbananeo. Ayn. Fortitudo ⁊ decor indumentũ eius: ⁊ ridebit ĩ die nouissimo. Phe. Os suũ apuit sa-piẽtie: ⁊ lex clemẽtie ĩ lingua eiꝰ. Sade. Con-siderauit semitas domus sue: ⁊ panẽ ociosa nõ comedit. Copb. Surrexerũt filij eiꝰ ⁊ be-atissimã ꝑdicauerũt: vir eiꝰ ⁊ laudauit eam. Res. Multe filie cõgregauerũt diuitias: tu supgressa es vniuersas. Syn. Fallax gratia ⁊ vana est pulcbritudo: mulier timẽs dñm ipsa laudabit. Tbau. Date ei de fructu ma-nuũ suarꝫ: ⁊ laudent eam in portis opa eiꝰ.

¶ Expliciũt puerbia salomõis. Incipit plogꝰ sancti Hieronymi in librum Ecclesiasten.

Memini me ante hoc ferme quinquẽniũ · cum adhuc ro me essem ⁊ ecclesiasten san-cte blesille legerẽ · ut eam ad cõtemptũ mundi huiꝰ puo-carẽ. ⁊ oẽ qd in mũdo cerne-ret putaret eẽ pro nihilo · rogatũ ab ea: ut in morẽ cõmẽtarioli · obscura queqꝫ dissererẽ: ut absqꝫ me posset intelligere que legebat. Itaqꝫ qm̃ in pcinctu nr̃i opis subita morte subtracta est. ⁊ vbi non meruimus o paula ⁊ eustocbiũ talem vite nr̃e habere consortẽ: tanto vulnere tũc ꝑcussus obmutui · nunc in betbleem positus · angustiore videlicet ci-uitate. ⁊ illius memorie ⁊ vobis reddo qd debeo. Hoc breuit ãmonens ꝙ nulliꝰ aucto-ritatẽ secutus sum: ſ de hebreo transferens maxime septuaginta interpretũ consuetudi-ni me coaptaui: in his dũtaxat que nõ mul-tum ab hebraicis discrepabant. Interdum aquile quoqꝫ ⁊ symmacbi ⁊ theodotiõis re-cordatus sum: ut nec nouitate nimia · lectorꝝ studiũ deterrerem: nec rursũ cõtra conscien-tiã meam fonte veritatis omisso: opinionũ riuulos consectarer.

Cometariolꝰ pe. cor. ꝑmiss tractatꝰ

¶ Explicit prologus sancti Hieronymi.

¶ Incipit liber Ecclesiastes. Caplm I

Verba ecclesi-astes · filij dauid regꝭ irl'm. Vanitas vanitatum dixit ecclesiastes: vanitas vani-tatũ ⁊ oĩa vãitas. Quid hꝫ ampliꝰ hõ de vniũso labore suo quo laborat sub sole. Generatio pterit ⁊ gñatio aduenit: tra aũt in etnũ stat. Orit sol ⁊ occidit: ⁊ ad locũ suũ reuertit: ibiqꝫ re-nascẽs gyrat p meridiẽ: ⁊ flectit ad aqlonẽ. Lustrãs vniũsa ĩ circuitu pgit spũs: ⁊ in cir-culos suos reuertit. Oĩa flumina intrant in mare: ⁊ mare nõ redundat. Ad locum vnde exeunt fluia reuertũt: ut iterũ fluant. Cuncte res difficiles: nõ potest eas hõ explicare ser-mone. Nõ saturat oculꝰ visu: nec auris au-ditu impletur. Quid est qd fuit? Ipsum qd futurꝝ ẽ. Quid ẽ qd factũ ẽ? Ipsũ qd facien-dũ est. Nihil sub sole nouũ: nec valet quisꝙ dicẽ: ecce hoc recẽs est. Iã.n. pcessit ĩ seculis que fuerũt añ nos. Nõ ẽ priorꝝ memoria: sed nec eorꝝ quidẽ q̃ postea futura sũt erit recor-datio apud eos q̃ futuri sũt ĩ nouissimo. Ego eccl'iastes fui rex israhel ĩ irl'm: ⁊ pposui ĩ aĩo meo querere ⁊ inuestigare sapienter de oĩbꝰ que fiunt sub sole. Hanc occupationẽ pessi-mã dedit deus filijs hoĩuꝫ: ut occuparẽt in ea. Vidi que fiũt cuncta sub sole: ⁊ ecce vni-uersa vanitas ⁊ afflictio spũs. Peruersi dif-ficile corrigũt: ⁊ stultorꝝ infinitꝰ ẽ numerus. Locutꝰ sũ ĩ corde meo dicẽs: ecce magnꝰ effe-ctꝰ sũ. ⁊ pcessi oẽs sapiẽtia qui fuerũt añ me ĩ irl'm: ⁊ mens mea contemplata est multa sa-pienter ⁊ didici: dediqꝫ cor meũ ut scirẽ pru-dentiã atqꝫ doctrinam: erroresqꝫ ⁊ stulticiã. Et agnoui ꝙ ĩ his quoqꝫ esset labor ⁊ afflic-tio spiritꝰ: eo ꝙ ĩ multa sapĩa multa sit indi-gnatio: ⁊ qui addit sciam · addit ⁊ laborem.

¶ II

Dixi ergo in corde meo. Va-dam ⁊ affluã delitijs: ⁊ fruar bonis. Et vidi ꝙ hoc quoqꝫ esset vanitas. Risũ reputaui errorẽ. ⁊ gaudio dixi: Quid frustra deciperis? Cogitaui ĩ corde meo · ab-strahere a vino carnẽ meã · ut aĩuꝫ meũ trã-ferrẽ ad sapiam · deuitaremqꝫ stulticiã: donec viderẽ quid esset vtile filijs hoĩuꝫ: quo facto opus ẽ sub sole numero dierũ vite sue. Ma-gnificaui opa mea. Edificaui mihi domos ⁊ plãtaui vineas: feci hortos ⁊ pomeria ⁊ con-seui ea cuncti generꝭ arboribꝰ. ⁊ extruxi mihi

piſcinas aquarū ut irrigarem ſiluā lignoꝝ
germinantiū. Poſſedi ſeruos ⁊ ancillas. mul
tamq̃ familiā habui: armenta quoq̃ ⁊ ma-
gnos ouiū greges: vltra oēs q̄ fuerūt an̄ me
in ir̄l'm. Coaceruaui mihi argentū ⁊ aurū: ⁊
ſubſtātias regū ⁊ ꝓuinciaꝝ. Feci mihi cāto-
res ⁊ cātatrices ⁊ delitias filioꝝ hoīuʒ: cy-
phos ⁊ vrceolos i miniſterio ad vina fūden-
da. ⁊ ſupgreſſus ſū opibꝰ oēs q̄ ante me fue-
rūt in ir̄l'm. Sapiā quoq̃ ꝑſeuerauit mecū:
⁊ oīa q̄ deſiderauerūt oculi mei non negaui
eis: nec ꝓhibui coꝛ meū q̄n omni voluptate
frueref. ⁊ oblectaret ſe in his q̄ ꝑꝑauerā. Et
hāc ratꝰ ſū partē meā: ſi vterer laboꝛe meo.
Cūq̃ me cōuertiſſem ad vniuerſa opa q̄ fe-
cerant manꝰ mee. ⁊ ad laboꝛes i q̄bꝰ fruſtra
ſudauerā: vidi in oībꝰ vanitatē ⁊ afflictionē
animi: ⁊ nihil ꝑmanere ſub ſole. Tranſiui ad
cōtemplandā ſapiam. erroꝛeſq̃ ⁊ ſtulticiam
Quid ē inq̄ hō. ut ſequi poſſit regē factoꝛē
ſuū? Et vidi ꝙ tantū ꝓcederet ſapia ſtulticiā
quantū differt lux a tenebꝛis. Sapiētꝭ oculi
in capite eiꝰ: ſtultus in tenebꝛis ambulat. Et
didici ꝙ vnus vtriuſq̃ eēt interitꝰ: ⁊ dixi in
coꝛde meo. Si vnus ⁊ ſtulti ⁊ meus occaſus
erit. quid mihi ꝓdeſt ꝙ maioꝛē ſapientie dedi
operā? Locutuſq̃ cū mēte mea: aīaduerti ꝙ
hoc q̄q̃ eēt vanitas. Nō. n. erit memoꝛia ſapientꝭ
ſilr̄ ut ſtulti i ꝑpetuū: ⁊ futura tpa obliuiōe
cūcta parit̄ operient. Moꝛit̄ doctꝰ ſimilit̄ ut
indoctꝰ. ⁊ idcirco teduit me vite mee. viden-
tem mala vniuerſa eē ſub ſole. ⁊ cūcta vani-
tatē ⁊ afflictionē ſpūs. Rurſus deteſtatꝰ ſū
oēm induſtriam meā qua ſub ſole ſtudioſiſſi-
me laboꝛaui: habiturꝰ heredē poſt me quem
ignoꝛo vtꝝ ſapiens an ſtultus futurus ſit. ⁊
dn̄abit̄ in laboꝛibꝰ meis q̄bꝰ deſudaui ⁊ ſol-
licitꝰ fui. Et ē q̄cq̄ꝙ tā vanū? Unde ceſſaui:
renūciauitq̃ coꝛ meū vltra laboꝛare ſub ſo-
le. Nā cū aliꝰ laboꝛet i ſapia ⁊ doctrina ⁊ ſol-
licitudine: hoī ocioſo queſita dimittit. Et hoc
q̄q̃ vanitas. ⁊ magnū malum. Quid. n. pꝛo-
derit hoī de vniuerſo laboꝛe ſuo ⁊ afflictione
ſpūs qua ſub ſole cruciatus eſt? Cūcti dies
eius doloꝛibus ⁊ erūnis pleni ſūt: nec ꝑ noc-
tem mēte req̄eſcit. Et hoc nōne vanitas eſt?
Nōne meliꝰ ē comedere ⁊ bibere: ⁊ oſtēdere
aīe ſue bona de laboꝛibꝰ ſuis? Et hoc de manu
dei eſt. Quis ita deuoꝛabit ⁊ delitijs affluet
ut ego? Hoī bono i ꝯſpectu ſuo dedit deus ſa-
pientiā ⁊ ſcientiā ⁊ leticiā: peccatoꝛi autem

dedit afflictionē ⁊ curā ſuperfluā: ut addat ⁊
ꝯgreget ⁊ tradat ei q̄ placuit deo. Sed ⁊ hoc
vanitas eſt: ⁊ caſſa ſollicitudo mētis. III

Omnia tempꝰ habent: ⁊ ſuis ſpatijs
tranſeūt vniuerſa ſub celo. Tempus
naſcendi: ⁊ tempꝰ moꝛiēdi. Tempus
plantandi: ⁊ tempꝰ euellēdi qd̄ plantatū ē.
Tempꝰ occidēdi: ⁊ tēpꝰ ſanādi. Tēpꝰ deſtru-
endi: ⁊ tempꝰ edificandi. Tempꝰ flendi: ⁊ tē-
pus ridēdi. Tempꝰ plangēdi: ⁊ tempꝰ ſaltan-
di. Tempꝰ ſpargendi lapides: ⁊ tempꝰ colli-
gendi. Tempꝰ amplexādi: ⁊ tempꝰ lōge fieri
ab amplexibꝰ. Tempꝰ acq̄rēdi: ⁊ tempꝰ ꝑ-
dendi. Tempꝰ cuſtodiēdi: ⁊ tempꝰ abijciēdi.
Tempꝰ ſcindendi: ⁊ tempꝰ ꝯſuendi. Tempꝰ
tacendi: ⁊ tēpꝰ loquēdi. Tempꝰ dilectiōis: ⁊
tempꝰ odij. Tempꝰ belli: ⁊ tēpꝰ pacis. Quid
habet ampliꝰ hō de laboꝛe ſuo? Uidi afflic-
tionē quā dedit deꝰ filijs hoīuʒ. ut diſtendāt̄
in ea. Cūcta fecit bona in tempoꝛe ſuo. ⁊ mū-
dū tradidit diſputationi eoꝝ: ut nō inueniat
homo quod opatus ē deus ab initio vſq̃ ad
finē. Et cognoui ꝙ nō eēt melius niſi letari:
facere bene in vita ſua. Oīs. n. hō qui come-
dit ⁊ bibit. ⁊ videt bonum de laboꝛe ſuo: hoc
donū dei ē. Didici ꝙ oīa opa que fecit deus
ꝑſeuerent i ꝑpetuū. Nō poſſumus eis quicq̄ꝙ
addere nec auferre: que fecit deus ut timeat̄.
Quod factū ē: ipſū ꝑmanet. Que futura ſūt
iam fuerūt: ⁊ deus inſtaurat qd̄ abijt. Uidi
ſub ſole i loco iudicij impietatē ⁊ in loco iu-
ſticie iniq̄tatē. ⁊ dixi in coꝛde meo: Juſtum ⁊
impiū iudicabit dn̄s: ⁊ tempꝰ oīs rei tūc erit.
Dixi in coꝛde meo de filijs hoīuʒ. ut ꝓbaret
eos deus: ⁊ oñderet ſil'es eē beſtijs. Jdcirco
vnꝰ interitꝰ eſt hoīs ⁊ iumētoꝝ ⁊ eq̄ vtriuſq̃
conditio. Sicut moꝛit̄ hō: ſic ⁊ illa moꝛiūt̄.
Similit̄ ſpirāt oīa: ⁊ nihil habet hō iumēto
amplius. Cuncta ſubiacent vanitati: ⁊ oia
ꝑgūt ad vnū locū. De terra facta ſūt: ⁊ i terrā
parit̄ reuertūt̄. Quis nouit ſi ſpiritus filioꝛū
adam aſcendat ſurſū: ⁊ ſi ſpiritus iumentoꝛū
deſcēdat deoꝛſū? Et deꝑhendi nihil eſſe meliꝰ
q̄ꝙ letari hoīem in ope ſuo: ⁊ hanc eſſe partem
illiꝰ. Quis enim eū adducet ut poſt ſe futura
cognoſcat? IIII

Uerti me ad alia. ⁊ vidi calūnias que
ſub ſole gerūt̄: ⁊ lachꝛymas innocē-
tiū. ⁊ neminē cōſolatoꝛē. nec poſſe re-
ſiſtere eoꝝ violentie. cūctoꝝ auxilio deſtitu-
tos. Et laudaui mag̃ moꝛtuos q̄ꝙ viuētes: ⁊

feliciorē vtroqꝫ iudicaui q̇ necdū natus est: nec vidit mala que sub sole fiūt. Rursū contemplatꝰ sū oēs labores hoīuꝫ. ⁊ industrias aīaduerti patere inuidie ꝓximi. Et in h̄ ergo vanitas. ⁊ cura supflua est. Stultꝰ cōplicat manus suas. ⁊ comedit carnes suas dicēs: Melior ē pugillus cū reqe: q̄ꝫ plena vtraqꝫ manus cū labore ⁊ afflictione animi. Cōsiderās repperi ⁊ aliā vanitatē sub sole. Unꝰ ē ⁊ secūdū nō habet. nō filiū. nō fratrē. ⁊ tñ laborare nō cessat. nec satiāť oculi eiꝰ diuitijs nec recogitat dicens: Cui laboro. ⁊ fraudo aīam meā bonis? In hoc quoqꝫ vanitas ē ⁊ afflictio pessima. Meliꝰ ē ḡ duos eē simul q̄ꝫ vnū: habent eni emolumentū societatis sue. Si vnus ceciderit: ab altero fulcieť. Ve soli: quia cū ceciderit non habet subleuantē se. Et si dormierint duo: fouebuntur mutuo Unus quō calefiet? Et si quispiā preualuerit ꝯ vnū. duo resistūt ei. Funiculus triplex difficile rumpiť. Melior est puer paup ⁊ sapiens. rege sene ⁊ stulto. qui nescit preuidere in posterū. Qr ⁊ de carcere cathenisqꝫ interdū quis egrediať ad regnū. ⁊ alius natꝰ i regno inopia consūmať. Uidi cūctos viuētes. qui ambulant sub sole cū adolescēte secūdo: qui ꝯsurget ꝓ eo. Infinitꝰ numerꝰ est ppl̄i oīuꝫ q̇ fuerunt ante eū. ⁊ qui postea futuri sunt non letabunť in eo. Sed ⁊ h̄ vanitas ⁊ afflictio spiritꝰ. Custodi pedē tuū ingrediēs domū dei ⁊ appropinqua ut audias. Multo. n. melior ē obediētia q̄ꝫ stultorū victime: q̇ nesciūt q̇d faciūt mali. Ne temere quid loquaris: neqꝫ cor tuū sit velox ad proferēdū sermonē corā deo. Deus eni in celo. ⁊ tu sup terrā. idcirco sint pauci sermones tui. Multas curas sequūť somnia. ⁊ in multis sermonibus inueniet stulticia. Si q̇d vouisti deo: ne moreris reddē. Displicet. n. ei infidelis ⁊ stulta ꝓmissio. Sꝫ q̇ōcūqꝫ voueris. redde. Multoqꝫ melius ē nō vouē: q̄ꝫ pꝰ votū ꝓmissa nō reddē. Ne dederis os tuū ut peccare facias carnē tuā: neqꝫ dicas. corā angelo nō est ꝓuidētia ne forte iratus dñs ꝯ sermones tuos dissipet cūcta opa manuū tuaꝝ. Ubi multa sūt somnia. plurime sūt vanitates ⁊ sermones innumeri. Tu ṽo deū time. Si videris calūnias egenoꝝ ⁊ violēta iudicia ⁊ subuerti iusticiā i ꝓuincia. nō mireris sup h̄ negocio: q̇a excelso excelsior ē aliꝰ. ⁊ sup hos q̄ꝫ eminētiores sūt alij. ⁊ insup vniuerse t̄re rex impat seruienti.

C V

Auarus nō implebiť pecunia: ⁊ q̇ amat diuitias. fructū nō capiet ex eis. Et h̄ ergo vanitas. Ubi multe sunt opes: multi ⁊ qui comedūt eas. Et q̇d prodest possessori: nisi q̄ꝫ cernit diuitias oculis suis? Dulcis est somnus operāti siue paꝝ siue multū comedat: saturitas autem diuitꝫ non sinit eum dormire. Est ⁊ alia infirmitas pessima quā vidi sub sole. Diuitie conseruate in malū dñi sui. Pereunt eni in afflictione pessima. Generauit filiū. qui i sūma egestate erit. Sicut egressus est nudus de vtero m̄ris sue. sic reuerteť. ⁊ nihil auferet secū de labore suo. Miserabilis ꝓrsus infirmitas. Quō venit: sic reuerteť. Quid ḡ ꝓdest ei q̇ō laborauit i ventū? Cunctꝫ diebꝰ vite sue comedit i tenebris ⁊ i curis multis. ⁊ i erūna atqꝫ tristicia. Hoc itaqꝫ visū est mihi bonū: ut comedat q̇s ⁊ bibat ⁊ fruať leticia ex labore suo. q̇ laborauit ipse sub sole nūero dieꝝ vite sue q̇s dedit ei deꝰ. ⁊ h̄ ē pars illiꝰ. Et oi hoī cui dedit deus diuitias atqꝫ substantiā: potestatēqꝫ ei tribuit ut comedat ex eis ⁊ fruať pte sua. ⁊ leteť de labore suo: h̄ est donū dei. Non eni satis recordabiť dieꝝ vite sue. eo q̄ꝫ deus occupet delitijs cor eius.

C VI

Est ⁊ aliud malū q̇ō vidi sub sole. ⁊ quidē frequēs apud hoīes. Uir cui dedit deꝰ diuitias ⁊ substantiā ⁊ honorem ⁊ nihil deest aīe sue ex oībꝰ que desiderat: nec tribuit ei potestatē deꝰ ut comedat ex eo: s̄ hō extraneus vorabit illud. Hoc vanitas ⁊ magna miseria ē. Si genuerit quispiā centū liberos ⁊ vixerit multos ānos. ⁊ plures dies etatis habuerit. ⁊ aīa illius nō vtať bonis substātie sue: sepulturaqꝫ careat. de h̄ ego ꝓnūcio q̄ꝫ melior illo sit abortiuus. Frustra. n. venit ⁊ pgit ad tenebras. ⁊ obliuione delebiť nomē eiꝰ. Nō vidit solē. neqꝫ cognouit distantiā boni ⁊ mali: etiā si duobꝰ milibus annis vixerit. ⁊ nō fuerit pfruītꝰ bonis. Nōne ad vnū locū ꝓperant oīa? Oīs labor hoīs in ore eiꝰ: s̄ aīa eiꝰ non impleбiť bonis. Quid habet amplius sapiens a stulto. ⁊ q̇d pauper nisi ut pergat illuc vbi est vita? Melius est videre quod cupias q̄ꝫ desiderare q̇ō nescias. Sed ⁊ hoc vanitas est. ⁊ presūptio spiritus. Qui futurus est. iam vocatū est nomen eiꝰ. ⁊ scitur q̄ꝫ homo sit. ⁊ nō possit ꝯtra fortiorē se i iudicio ꝯtendere. Uerba sūt plurima: multāqꝫ i disputādo habētia vanitatē.

Quid necesse ē hoī maiora se q̄rere: cū ignoret q̄d conducat sibi ī vita sua numero dierū ꝑegrinatiōis sue. ⁊ tēpore q̄ velut vmbra ꝑterit? Aut quis ei poterit indicare. q̄d post eū futurū sub sole sit?

CVII

Melius ē nomē bonū q̄ vnguēta ꝓciosa: ⁊ dies mortꝭ die natiuitatꝭ. Melius ē ire ad domū luctꝰ: q̄ ad domū ꝯuiuij. In illa.n. finis cūctoꝝ āmonet hoīuȝ ⁊ viuēs cogitat q̄d futuꝝ sit. Melior ē ira risu: q̄a ꝑ tristiciā vultꝰ. corrigit animꝰ delinquentis. Cor sapientiū vbi tristicia est: ⁊ cor stultoꝝ vbi leticia. Meliꝰ ē a sapiente corripi. q̄ stultoꝝ adulatiōe decipi: q̄a sicut sonitus spinaꝝ ardentiū sub olla: sic risus stulti. Sȝ ⁊ h̄ vanitas. Calūnia ꝯturbat sapiētē. ⁊ ꝑdet robur cordis eiꝰ. Melior est finis orationis: q̄ ꝑncipiū. Melior ē patiēs arrogāte. Ne sis velox ad irascēdū: q̄a ira ī sinu stulti req̄escit. Ne dicas: q̄d putas cause est q̄ priora tp̄a meliora fuere q̄ nūc sūt: Stulta enī ē huiuscemodi interrogatio. Utilior est sapiā cū diuitijs: ⁊ magꝭ ꝓdest vidētibꝰ solē. Sic.n. ꝓtegit sapiētia: sic ꝓtegit pecunia. Hoc autē plus habet eruditio ⁊ sapiā: q̄ vitā tribuūt possessori suo. Considera opera dei: q̄ nemo possit corrigē quē ille despexerit. In die bona fruere bonis. ⁊ malā diē ꝑcaue. Sicut.n. hāc sic ⁊ illā fecit deus: ut non inueniat hō contra eū iustas q̄rimonias. Hec q̄ꝫ vidi in diebꝰ vanitatꝭ mee. Iustꝰ perit ī iusticia sua: ⁊ impiꝰ multo viuit tp̄e ī malitia sua. Noli esse iustꝰ multū: neq̄ȝ plus sapias q̄ necesse est. ne obstupescas. Ne impie agas multū. ⁊ noli esse stultꝰ: ne moriaris ī tp̄e nō tuo. Bonū est te sustētare iustū: s̄ ⁊ ab illo ne subtrahas manū tuā: quia q̄ timet deū nihil negligit. Sapiētia cōfortauit sapiētē: sup̄ decē principes ciuitatis. Nō est.n. hō iustꝰ in terra: q̄ faciat bonū ⁊ nō peccet. Sȝ ⁊ cunctꝭ sermōibꝰ q̄ dicūt. ne accomodes cor tuū: ne forte audias ꝯuū tuū maledicentē tibi. Scit.n. ꝯsciā tua: q̄a ⁊ tu crebro maledixisti alijs. Cūcta temptaui ī sapiā. Dixi sapiēs efficiar. ⁊ ipsa longiꝰ recessit a me multo magꝭ q̄ erat. Et alta ꝓfūditas: q̄s inueniet eā? Lustraui vniuersa aīo meo: ut scirē ⁊ cōsiderarē ⁊ q̄rerē sapientiam ⁊ rationē. ⁊ ut cognoscerē impietatem stulti. ⁊ errorē iꝓrudētiū. Et inueni amariorem morte mulierē: que laqueus venatorū est. ⁊ sagena cor eius. Uincula sunt manus illius. Qui placet deo effugiet illā: qui autē peccator est capiet ab illa. Ecce h̄ iueni dixit ecclesiastes. vnū ⁊ alteꝝ: ut iuenirē rationem quā adhuc q̄rit aīa mea. ⁊ nō iueni. Uirū de mille vnū repperi: mulierē ex oībꝰ nō inueni. Solūmō h̄ iueni. q̄ fecerit deꝰ hoīem rectū. ⁊ ipse se infinitꝭ miscuerit q̄stiōibꝰ. Quis talis ut sapiēs ē? Et q̄s cognouit solutionē v̄bi? Sapiā hoīs lucet ī vultu eiꝰ. ⁊ potētissimꝰ faciem illius cōmutabit.

CVIII

Ego os regꝭ obseruo. ⁊ ꝑcepta iuramēti dei. Ne festines recedere a facie eiꝰ. neq̄ȝ ꝑmaneas ī ope malo: q̄a oē q̄d voluerit faciet. ⁊ sermo illiꝰ ꝑtāte plenꝰ ē. Nec dicē ei q̄sq̄ pōt: q̄re ita facis? Qui custodit ꝑceptū. nō expiet q̄cq̄ mali. Tempꝰ ⁊ respōsionē cor sapiētꝭ itelligit. Omni negocio tempꝰ ē ⁊ opportunitas. ⁊ multa hoīs afflictio q̄a igrat ꝑtita. ⁊ futura nullo scire pōt nūcio. Nō est in hoīs ditione ꝓhibē spm̄. nec habet ꝑtātē in die mortis: nec sinit quiescere igruēte bello: neq̄ȝ saluabit impietas impiū. Oia hec cōsideraui. ⁊ dedi cor meū in cunctꝭ operibꝰ q̄ fiūt sub sole. Interdū dominat hō homini in malū suū. Uidi impios sepultos: q̄ etiā cū adhuc viuerēt. in loco sancto erāt: ⁊ laudabāt ī ciuitate q̄si iustoꝝ operū. Sed ⁊ hoc vanitas ē. Etenī q̄a nō ꝓfert cito ꝯtra malos sniā: absq̄ȝ timore vllo filij hoīuȝ perpetrāt mala. Attamē pctōr ex eo q̄ centies facit malū ⁊ ꝑ patientiam sustentat: ego cognoui. q̄ erit bonū timentibꝰ deū: q̄ verēt faciē eiꝰ. Nō sit bonū impio nec ꝓlongēt dies eius: s̄ q̄si vmbra transeāt: q̄ non timent faciē dn̄i. Et ē alia vanitas que fit sup̄ terram. Sūt iusti quibꝰ mala ꝓueniūt q̄si opa egerit impioꝝ. ⁊ sūt impij qui ita securi sunt: quasi iustoꝝ facta habeāt. Sȝ ⁊ h̄ vanissimū iudico. Laudaui igit leticiā: q̄ non esset homini bonū sub sole. nisi q̄ comederet ⁊ bibēt atq̄ȝ gauderet. ⁊ hoc solum secū afferret de labore suo oībꝰ diebꝰ vite sue quos dedit ei deus sub sole. Et apposui cor meū ut scirem sapientiā: ⁊ intelligerem distensionē que versat in terra. Est homo q̄ diebꝰ ⁊ noctibꝰ somnū non capit oculis. Et intellexi: q̄ oīuȝ operū dei nullā possit hō iuenire rationē eoꝝ q̄ fiūt sub sole. ⁊ quāto plus laborauerit ad q̄rēdū tanto minꝰ iueniat. Etiā si dixerit sapiens se nosse. non poterit reperire. Omnia hec tractaui in corde meo: ut curiose intelligerem.

Sunt iusti atq; sapientes: CIX
⁊ opa eorũ in manu dei. Et tñ nescit
homo vtrũ amore an odio dignus
sit:sed omnia in futuꝝ seruant᷑ incerta: eo ꝙ
vniuersa eque eueniant iusto ⁊ impio·bono
⁊ malo·mũdo ⁊ imũdo·imolanti victimas ⁊
sacrificia ꝯtemnenti. Sicut bon⁹·sic ⁊ pctõr·
ut periur⁹·ita ille q̇ verũ deierat. Hoc est pessi-
mũ inter oĩa que sub sole fiũt: q̇a eadẽ cunctꝫ
eueniũt. Unde ⁊ corda filioꝝ hoĩuꝫ implẽt᷑
malitia ⁊ contemptu in vita sua. ⁊ post h̄ ad
inferos deducent᷑. Nemo est qui semꝑ viuat:
⁊ qui huius rei habeat fiduciam. Melior est
canis viu⁹ leone mortuo. Uiuentes eni sciũt
se esse morituros:mortui ꝟo nihil nouerunt
ampli⁹: nec habent vltra mercedẽ: q̇a obli-
uioni tradita ẽ memoria eoꝝ. Amor quoq;
⁊ odiũ ⁊ iuidie simul pierũt:nec hñt partẽ in
hoc seculo. ⁊ in ope qđ sub sole gerit᷑. Uade
ḡ ⁊ comede i leticia panẽ tuũ. ⁊ bibe cũ gau-
dio vinũ tuũ :q̇a deo placẽt opa tua. Omni
tp̱e sint vestimenta tua cãdida. ⁊ oleũ de ca-
pite tuo nõ deficiat. Perfruere vita cũ vxore
quã diligis·cunctꝫ diebus vite instabilitatꝫ
tue:qui dati sũt tibi sub sole oĩ tp̱e vanitatis
tue. Nec est eni pars i vita:⁊ in labore tuo q̄
laboras sub sole. Quodcũq; facere põt man⁹
tua instanter oꝑare:q̇a nec opus·nec ratio·
nec sapia·nec scia erũt apud inferos: q̄ tu ꝓ-
peras. Uerti me ad aliud. ⁊ vidi sub sole·nec
velociũ eẽ cursũ·nec fortiũ bellũ·nec sapien-
tiũ panẽ·nec doctorũ diuitias·nec artificum
grãm:ſ; temp⁹ casũq; i oĩbus. Nescit hõ finẽ
suũ:ſ; sicut pisces capiũt᷑ hamo. ⁊ aues laq̄o
cõprehẽdũt᷑·sic capiũt᷑ hoĩes in tp̱e malo: cũ
eis extẽplo supuenerit. Hanc quoq; sub sole
vidi sapiẽtiã ⁊ ꝓbaui maximã. Ciuitas par-
ua. ⁊ pauci in ea viri. Uenit ꝯ eã rex magn⁹
⁊ vallauit eã: extruxitq; munitiones ꝑ gyrũ
⁊ ꝑfecta ẽ obsidio. Inuẽtusq; ẽ i ea vir pauꝑ
⁊ sapiẽs. ⁊ liberauit vrbem ꝑ sapiam suam. ⁊
null⁹ deinceps recordat⁹ ẽ hoĩs illi⁹ pauꝑis
Et dicebã ego meliorẽ eẽ sapiam fortitudi-
ne. Quõ ḡ sapia pauꝑis ꝯtempta est. ⁊ ꝟba
eius nõ sũt audita? Uerba sapiẽtiũ audiũt᷑
in silentio:plusq̄ clamor ꝓncipis inter stul-
tos. Melior ẽ sapiẽtia q̄ arma bellica: ⁊ q̇ in
vno peccauerit·multa bona perdet. CX

Musce moriẽtes perdũt suauitatẽ vn-
guenti. Preciosior est sapia paruaq;
gl̄ia: ad temp⁹ stulticia. Cor sapiẽtꝫ
in dextera eius. ⁊ cor stulti in sinistra illius.
Sꝫ ⁊ in via stult⁹ ãbulãs: cũ ipse insipiẽs sit
oẽs stultos estimat. Si spũs ꝑtãtem habẽtꝫ
ascenderit suꝑ te·locũ tuũ ne dimiseris:quia
curatio faciet cessare pctã maxima. Est ma-
lum qđ vidi sub sole: q̄si ꝑ errorẽ egrediẽs a
facie ꝓncipis. Positũ stultũ i dignitate subli-
mi. ⁊ diuites sedere deorsũ. Uidi ꝟuos i eq̄s
⁊ ꝓncipes ãbulãtes suꝑ t̃rã q̄si seruos. Qui
fodit foueã incidet i eam : ⁊ q̇ dissipat sepem
mordebit eũ coluber. Qui transfert lapides
affliget᷑ in eis. ⁊ q̇ scindit ligna vulnerabitur
ab eis. Si retusũ fuerit ferrũ ⁊ h̄ non ut pri⁹
sed hebetatũ fuerit·multo labore exacuet᷑. ⁊
post industriã sequet᷑ sapia. Si mordeat ser-
pens in silẽtio:nihil eo min⁹ habet q̇ occulte
detrahit. Uerba oris sapiẽtꝫ grã. ⁊ labia in-
sipientis ꝑcipitabũt eũ. Initiũ verborũ eius
stulticia. ⁊ nouissimũ oris illius error pessi-
mus. Stult⁹ verba multiplicat. Ignorat hõ
q̇d ante se fuerit:⁊ qđ p⁹ se futuꝝ est· quis ei
poterit indicare? Labor stultorũ affliget eos
qui nesciũt in vrbẽ pergere. Ue tibi terra cui⁹
rex ẽ puer. ⁊ cuius ꝓncipes mane comedũt.
Beata t̃ra cui⁹ rex nobilis est. ⁊ cuius ꝓn-
cipes vescunt᷑ in tp̱e suo·ad reficiendũ ⁊ non
ad luxuriam. In pigritijs humiliabit᷑ conti-
gnatio. ⁊ in infirmitate manuũ ꝑstillabit do-
mus. In risu faciũt panẽ ⁊ vinũ: ut epulent᷑
bibentes. Et pecunie obediunt oĩa. In cogi-
tatione tua regi nõ detrahas. ⁊ in secreto cu-
biculi tui nõ maledixeris diuiti·quia ⁊ aues
celi portabunt vocẽ tuã. ⁊ q̇ habent pennas
annũciabũt sententiã. CXI

Mitte panẽ tuũ suꝑ trãseũtes aq̄s:q̇a
p⁹ tp̱a multa inuenies illũ. Da ꝑtes
septẽ necnõ ⁊ octo:q̇a ignoras quid
futuꝝ sit mali suꝑ t̃rã. Si replete fuerint nu-
bes:hymbrẽ suꝑ terrã effundẽt. Si ceciderit
lignũ ad austrũ aut ad aq̄lonẽ:i q̄cũq; loco
ceciderit ibi erit. Qui obseruat ventũ nõ se-
minat:⁊ qui considerat nubes nũq̄ metet.
Quõ ignoras q̄ sit via spũs. ⁊ qua rõne cõ-
pingant᷑ ossa i ventre pregnãtꝫ:sic nescis opa
dei qui fabricator ẽ oĩuꝫ. Mane semina se-
men tuũ:⁊ vespe ne cesset man⁹ tua:q̇a nescis
q̇d mag̃ oriat᷑ hoc aut illud. ⁊ si vtrũq; simul
meli⁹ erit. Dulce lumẽ ⁊ delectabile ẽ oculis
videre solẽ. Si annis multꝫ vixerit homo ⁊
in his omnibus let⁹ fuerit: meminisse debet
tenebrosi tp̱is ⁊ dieꝝ multoꝝ: q̇ cũ venerint

vanitatis arguūtꝑterita. Letare ergo iuuenis in adolescētia tua. ⁊ in bono sit cor tuū i diebus iuuētutꝭ tue. ⁊ ambula i vijs cordis tui ⁊ i intuitu oculoꝝ tuoꝝ. ⁊ scito ꝙ ꝓ oibꝰ his adducet te deꝰ in iudiciū. Aufer irā a corde tuo. ⁊ amoue malitiā a carne tua. Adolescētia eni ⁊ voluptas vana sunt. C XII

Memēto creatoris tui i diebꝰ iuuentutis tue: anteꝗ̄ veniat tēpꝰ afflictionis tue. ⁊ appropinquent anni de quibꝰ dicas. non mihi placēt. Anteꝗ̄ tenebrescat sol ⁊ lumen ⁊ stelle ⁊ luna. ⁊ reuertantꝰ nubes pꝰ pluuiā. Qn̄ cōmouebunt custodes domus. ⁊ nutabunt viri fortissimi: ⁊ ociose erūt molētes i minuto numero. ⁊ tenebrescēt videntes ꝑ foramina. ⁊ claudent ostia i platea in humilitate vocis molētis. ⁊ cōsurgēt ad vocem volucris. ⁊ obsurdescent oēs filie carminis. Excelsa ꝗ̄ timebūt. ⁊ formidabūt i via. florebit amigdalꝰ: ipinguabitur locusta. ⁊ dissipabitꝰ capparꝭ. Quoniā ibit hō in domū eternitatis sue: ⁊ circuibunt i platea plāgētes. Anteꝗ̄ rūpatur funiculꝰ argēteus. ⁊ recurrat vitta aurea. ⁊ cōterantꝰ hydria sup fontē. ⁊ ꝯfringatꝰ rota sup cisternam. ⁊ reuertatur puluis i terrā suam vnde erat: ⁊ spūs redeat ad deū q̄ dedit illū. Vanitas vanitatū dixit ecclesiastes. ⁊ oia vanitas. Cūq̄ eēt sapiētissimꝰ ecclesiastes. docuit populū ⁊ enarrauit q̄ fecerat. ⁊ inuestigās composuit parabolas multas. Quesiuit vba vtilia. ⁊ conscripsit ſmones rectissimos: ac veritate plenos. Verba sapiētiū sicut stimuli ⁊ q̄si claui i altū defixi: q̄ ꝑ magistrorū consiliū data sūt a pastore vno. His ampliꝰ fili mi ne req̄ras. Faciendi plures libros nullꝰ est finis: frequensq̄ meditatio carnis afflictio est. Finē loquēdi paritꝰ oēs audiamus. Deū time. ⁊ mandata eius obserua. Hoc est ois homo. Cūcta que fiūt adducet deꝰ i iudiciū. ꝓ oi errato: siue bonū siue malū sit.

C Explicit liber ecclesiastes. Incipiūt cantica canticorum. C Caplm I

Osculetur me

osculo oris sui. Quia meliora sūt vbera tua vino: fragrantia vnguētis optimis. Oleū effusū nomen tuū: ideo adolescētule dilexerūt te. Trahe me post te. Curremꝰ i odore vnguētorū tuorū. Introduxit me rex in cellaria sua. Exultabimus ⁊ letabimur in te: memores vberū tuoꝝ super vinū. Recti diligunt te. Nigra sū ſ formosa filie hierusalē. sicut tabernacula cedar. sicut pelles salomonis. Nolite me cōsiderare ꝙ fusca sim. q̄a decolorauit me sol. Filij mrīs mee pugnauerūt ꝯ me: posuerūt me custodem vineis. Vineā meā nō custodiui. Indica mihi quē diligit aia mea. vbi pascas. vbi cubes i meridie: ne vagari icipiā pꝰ greges sodaliū tuoꝝ. Si ignoras te o pulcherrima inter mulieres. egredē ⁊ abi pꝰ vestigia gregū tuoꝝ. ⁊ pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastoꝝ. Eq̄tatui meo i curribꝰ pharaonis assimilaui te amica mea. Pulchre sunt gene tue sicut turturis: collū tuū sic monilia. Murenulas aureas faciemꝰ tibi: vermiculatas argēto. Dū eēt rex in accubitu suo: nardꝰ mea dedit odorē suū. Fasciculꝰ myrrhe dilectꝰ meꝰ mihi: inter vbera mea cōmorabitꝰ. Botrꝰ cypri dilectꝰ meus mihi: i vineis engaddi. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui columbaꝝ. Ecce tu pulcher es dilecte mi. ⁊ decorꝰ. Lectulus nr̄ floridꝰ: tigna domoꝝ nr̄aꝝ cedrina: laquearia nostra cupressyna. C II

Ego flos cāpi. ⁊ liliū cōualliū. Sicut liliū inter spinas. sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna siluaꝝ: sic dilectꝰ meꝰ inter filios. Sub vmbra illiꝰ quē desiderauerā sedi. ⁊ fructꝰ eiꝰ dulcis gutturi meo. Introduxit me rex i cellā vinariā: ordinauit in me caritatē. Fulcite me floribus. stipate me malis: q̄a amore lāgueo. Leua eiꝰ sub capite meo. ⁊ dextra illiꝰ āplexabitꝰ me. Adiuro vos filie ierlm. per capreas ceruosq̄ cāpoꝝ: ne suscitetꝭ neq̄ euigilare faciatꝭ dilectam: q̄adusq̄ ipsa velit. Vox dilecti mei. Ecce iste venit saliens i montibꝰ: transiliēs colles. Similis ē dilectꝰ meꝰ capree hinnuloq̄ ceruorū. En ipse stat pꝰ parietē nostrū respiciēs ꝑ fenestras: ꝓspiciens ꝑ cācellos. En dilectꝰ meꝰ loquitꝰ mihi. Surge ꝓpera amica mea. colūba mea. formosa mea ⁊ veni. Iam. n. hyems trāsijt: hymber abijt ⁊ recessit. Flores appuerūt i tra nr̄a: tēpꝰ putationis aduenit. Vox turturis audita ē i tra nostra: ficus ꝓtulit grossos suos: vinee florentes dederunt odorē suū. Surge propera

amica mea·speciosa mea ⁊ veni: colūba mea ī foraminib⁹ petre ī cauerna macerie. Ostēde mihi faciē tuā: sonet vox tua in auribus meis. Vox.n.tua dulcis.⁊ facies tua decora. Capite nob̄ vulpes paruulas: q̄ demoliunt̄ vineas. Nā vinea nr̄a floruit. Dilect⁹ meus mihi ⁊ ego illi: q̄ pascit̄ int̄ lilia: donec aspiret dies.⁊ inclinēt̄ vmbre. Reuertere: similis esto dilecte mi capree hinnuloq̧ ceruoꝝ sup̄ montes bethel.

CIII

In lectulo meo p̄ noctē quesiui quem diligit aīa mea. Quesiui illū.⁊ nō inueni. Surgā ⁊ circuibo ciuitatē p̄ vicos ⁊ plateas: querā quem diligit aīa mea. Quesiui illū.⁊ nō iueni. Inuenerūt me vigiles: qui custodiūt ciuitatē. Nū quē diligit aīa mea vidistis? Paululū cū ptrāsissem eos: iueni quē diligit aīa mea. Tenui eum: nec dimittā: donec introducā illū in domū matris mee.⁊ in cubiculum genitricis mee. Adiuro vos filie ihr̄lm per capreas ceruosq̧ cāpoꝝ: ne suscitetis neq̧ euigilare faciatis dilectā·donec ipsa velit. Que ē ista q̄ ascendit p̄ desertū·sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhe ⁊ thuris.⁊ vniuersi pulueris pigmētarij? En lectulū salomonis sexagita fortes ābiūt ex fortissimis isr̄l: oēs tenentes gladios.⁊ ad bella doctissimi. Vniuscuiusq̧ ensis sup̄ femur suum: ꝓpter timores nocturnos. Ferculū fecit sibi rex salomō de lignis libani. Colūnas ei⁹ fecit argēteas·reclinatoriū aureū·ascensū purpureū: media caritate cōstrauit: ꝓpt̄ filias ihr̄lm. Egredimini filie syon ⁊ videte regē salomonē in diademate: q̄ coronauit illū mater sua·in die desponsatiōis illius.⁊ in die leticie cordis eius.

CIIII

Quam pulchra es amica mea·q̄ pulchra es. Oculi tui columbaꝝ: absq̧ eo quod intrinsec⁹ latet. Capilli tui sic̄ greges capraꝝ: q̄ ascēderūt d̄ mōte galaad. Dentes tui sic̄ greges tonsarū: q̄ ascenderūt de lauacro. Oēs gemellis fetib⁹.⁊ sterilis nō ē int̄ eas. Sic̄ vitta coccinea labia tua.⁊ eloquiū tuū dulce. Sic̄ fragmen mali punici·ita gene tue: absq̧ eo qd̄ itrinsec⁹ latet. Sic̄ turris dauid collū tuū: q̄ edificata ē cū ꝓpugnaculis. Mille clypei pēdēt ex ea: oīs armatura fortiū. Duo vbera tua sic̄ duo hinnuli capree gemelli: q̄ pascūt̄ in lilijs: donec aspiret dies.⁊ iclinēt̄ vmbre. Vadā ad mōtē myrrhe.⁊ ad collē thuris. Tota pulchra es amica mea.⁊ macula nō est in te. Veni de libano spōsa mea: veni de libano veni. Coronaberis de capite amana·de vertice sanir ⁊ hermon: de cubilib⁹ leonū: de montib⁹ pardoꝝ. Vulnerasti cor meū·soror mea sponsa: vulnerasti cor meū in vno oculorum tuoꝝ.⁊ in vno crine colli tui. Q̄ pulchre sūt māme tue soror mea sponsa. Pulchriora sūt vbera tua vino.⁊ odor vnguētoꝝ tuorū sup̄ oīa aromata. Fau⁹ distillās labia tua sponsa: mel ⁊ lac sub lingua tua.⁊ odor vestimētoꝝ tuoꝝ sicut odor thuris. Hortus conclusus soror mea sponsa: hortus cōclusus·fons signatus. Emissiōes tue padisus maloꝝ punicoꝝ: cū pomorū fructib⁹. Cypri cū nardo nard⁹ ⁊ croc⁹·fistula ⁊ cinamomū cū vniuersis lignis libani: myrrha ⁊ aloe cū oib⁹ primis vnguētis. Fons hortoꝝ pute⁹ aq̄rū viuētiū·que fluūt impetu de libano. Surge aquilo ⁊ veni auster: perfla hortum meū.⁊ fluent aromata illius.

CV

Veniat dilect⁹ meus ī hortum suū: ut comedat fructū pomoꝝ suoꝝ. Veni in hortū meū soror mea spōsa: messui myrrhā meā cū aromatib⁹ meis. Comedi fauū cū melle meo.⁊ bibi vinū meū cum lacte meo. Comedite amici ⁊ bibite.⁊ inebriamini carissimi. Ego dormio.⁊ cor meū vigilat. Vox dilecti mei pulsantis. Api mihi soror mea·amica mea·colūba mea·īmaculata mea: q̄a caput meū plenū ē rore.⁊ cincinni mei guttis noctiū. Expoliaui me tunica mea·quō iduar illa? Laui pedes meos·quō inq̄nabo illos? Dilect⁹ me⁹ misit manū suā p̄ foramē.⁊ vent̄ me⁹ intremuit ad tactū ei⁹. Surrexi ut aperirē dilecto meo. Man⁹ mee stillauerūt myrrhā.⁊ digiti mei pleni myrrha ꝓbatissima. Pessulū ostij mei aperui dilecto meo: at ille declinauerat atq̧ trāsierat. Aīa mea liquefacta ē: ut dilect⁹ locutus est. Quesiui ⁊ nō iueni illū: vocaui ⁊ non rūdit mihi. Inuenerūt me custodes q̄ circueunt ciuitatē. Pcusserūt me ⁊ vulnerauerūt me: tulerūt palliū meū custodes muroꝝ. Adiuro vos filie hierusalem·si iueneritis dilectū meū ut ānūcietis ei q̄a amore lāgueo. Qual̄ est dilect⁹ tu⁹ ex dilecto·o pulcherrima mulierū? Qualis ē dilect⁹ tu⁹ ex dilecto: quia sic adiurasti nos? Dilect⁹ me⁹ candid⁹ ⁊ rubicūdus: electus ex milib⁹. Caput ei⁹ aurū optimū: come ei⁹ sicut elate palmaꝝ: nigre

q̃ſi coruꝰ. Oculi eiꝰ ſicut colūbe ſup riuulos
aquaꝝ q̄ lacte ſūt lote. ⁊ reſidēt iuxta fluēta
pleniſſima. Gene illiꝰ ſicut areole aromatū:
ꝯſite a pigmētarijs. Labia eiꝰ lilia diſtillan-
tia myrrhā p̄mā. Manꝰ illiꝰ tornatiles: au-
ree· plene hyacinthis. Uent̄ eiꝰ eburneus:
diſtinctꝰ ſapphyrꝭ. Crura illiꝰ colūne marmo-
ree· q̄ fūdate ſūt ſup baſes aureas. Spēs eiꝰ
ut libani: electus ut cedri. Guttur illiꝰ ſua-
uiſſimū. ⁊ totꝰ deſiderabil̄. Tal̄ ē dilectꝰ meꝰ
⁊ ipſe ē amicꝰ meꝰ filie irl̄m. Quo abijt dile-
ctus tuꝰ o pulcherrima mulieꝝ· q̄ declinauit
dilectꝰ tuus? Et queremꝰ eum tecū. C VI

Dilectus meus deſcēdit in hortū ſuū
ad areolā aromatū: ut ibi paſcatur
in hortꝭ. ⁊ lilia colligat. Ego dilecto
meo. ⁊ dilectꝰ meus mihi: q̄ paſcit̄ int̄ lilia.
Pulchra es amica mea· ſuauis ⁊ decora ſic̄
irl̄m: terribilis ut caſtrorū acies ordinata.
Auerte oculos tuos a me: q̄a ipſi me auo-
lare fecerūt. Capilli tui ſicut grex capraꝝ: q̄
apparuerūt de galaad. Dentes tui ſicut gre-
ges ouiū: que aſcēderūt de lauacro. Omēs ge
mellis fetibꝰ: ⁊ ſterilis nō ē ī eis. Sic cortex
mali punici· ſic gene tue: abſq̧ occultꝭ tuis
Sexaginta ſūt regine. ⁊ octoginta ꝯcubine
⁊ adoleſcētulaꝝ nō ē numerꝰ. Una ē colūba
mea· ꝑfecta mea: vna ē matri ſue: electa ge-
nitrici ſue. Viderūt eam filie ſyon ⁊ beatiſſi-
mā p̄dicauerūt: regine ⁊ ꝯcubine. ⁊ lauda-
uerūt eā. Que ē iſta q̄ ꝓgredit̄ q̄ſi aurora cō
ſurgēs: pulchra ut luna· electa ut ſol· t̄ribi-
lis ut caſtroꝝ acies ordinata? Deſcēdi ī hor-
tū nucū ut viderē poma ꝯuallīū. ⁊ īſpicerē
ſi floruiſſet vinea. ⁊ germinaſſent mala pu-
nica. Neſciui. Aīa mea ꝯturbauit me: ꝓpter
q̄drigas aminadab. Reuertē reuertē ſuna-
mitꝭ: reuertē reuertē ut intueamur te. C VII

Quid videbis ī ſunamite: niſi choros
caſtroꝝ? Q̄ pulchri ſūt greſſus tui
ī calciamētis: filia p̄ncipis. Junctu-
re feminū tuoꝝ ſicut monilia: que fabricata
ſūt manu artificis. Umbilicꝰ tuꝰ crater tor-
natilis: nunq̄ indigens poculis. Uēter tuꝰ
ſicut aceruꝰ tritici: vallatꝰ lilijs. Duo vbera
tua ſicut duo hinnuli gemelli capree. Collū
tuū ſic̄ turris eburnea: oculi tui ſicut piſci-
ne ī eſebon: q̄ ſūt ī porta filie multitudinis.
Naſus tuꝰ ſicut turris libani: que reſpicit ꝯ
damaſcū. Caput tuū ut carmelꝰ. ⁊ come ca-
pitis tui ſic̄ purpura regis iuncta canalibꝰ

Q̄ pulchra es. ⁊ q̄ decora cariſſima in deli-
tijs. Statura tua aſſimilata ē palme. ⁊ vbe-
ra tua botris. Dixi. Aſcēdā ī palmā. ⁊ app̄-
hendā fructꝰ eiꝰ. Et erunt vbera tua ſicut bo-
tri vinee. ⁊ odor oris tui ſicut odor maloꝝ:
guttur tuū ſicut vinū optimū. Dignū dile-
cto meo ad potādū: labijſq̧ ⁊ dentibꝰ illius
ad ruminādū. Ego dilecto meo. ⁊ ad me cō-
uerſio eius. Ueni dilecte mi egrediamur in
agrū: cōmoremur ī villis. Mane ſurgamꝰ
ad vineas: videamꝰ ſi floruit vinea· ſi flores
fructꝰ parturiūt: ſi floruerūt mala punica.
Ibi dabo tibi vbera mea. Mandragore de-
derūt odorē ī portis noſtris. Oīa poma no-
ua ⁊ vetera dilecte mi ſeruaui tibi. C VIII

Quis mihi det te fratrē meū ſugētē
vbera mr̄is mee· ut īueniā te ſolū fo-
ris. ⁊ deoſculer. ⁊ iā me nemo deſpi-
ciat? Apph̄edā te ⁊ ducā ī domū mr̄is mee:
⁊ ī cubiculū genitricꝭ mee. Ibi me docebis. ⁊
dabo tibi poculū ex vino condito. ⁊ muſtum
maloꝝ granatoꝝ meoꝝ. Leua eiꝰ ſub capite
meo. ⁊ dextra illiꝰ āplexabit̄ me. Adiuro vos
filie irl̄m: ne ſuſcitetꝭ neq̧ euigilare faciatis
dilectā· donec ipſa velit. Que ē iſta q̄ aſcēdit
de deſerto· delitijs affluēs· īnixa ſup dilectū
ſuū? Sub arbore malo ſuſcitaui te. Ibi cor-
rupta eſt mat̄ tua: ibi violata ē genitrix tua.
Pone me ut ſig̃culū ſup cor tuū: ut ſigna-
culū ſup brachiū tuū: q̄a fortꝭ ē ut mors di
lectio· dura ſicut inferꝰ emulatio. Lāpades
eiꝰ ut lampades ignis atq̧ flāmaꝝ. Aque
multe nō potuerūt extinguere caritatē: nec
fluia obruēt illā. Si dederit hō oēm ſubām
domus ſue ꝓ dilectione: quaſi nihil deſpiciet
eā. Soror noſtra parua. ⁊ vbera nō habet.
Quid faciemꝰ ſorori nr̄e: in die qn̄ alloquē-
da eſt? Si murus eſt: edificemꝰ ſup eū pro-
pugnacula argētea. Si oſtiū ē: cōpigamꝰ
illud tabulis cedrinis. Ego murus. ⁊ vbera
mea ſicut turris: ex q̄ facta ſū corā eo quaſi
pacē repiens. Uinea fuit pacifico: ī ea q̄ hȝ
ꝑplos. Tradidit eā cuſtodibꝰ: vir affert pro
fructu eiꝰ mille argēteos. Uinea mea corā
me ē. Mille tui pacifici. ⁊ ducenti his q̄ cu-
ſtodiūt fructꝰ eiꝰ. Que habitas ī hortꝭ· ami-
ci auſcultāt: fac me audire vocem tuā. Fuge
dilecte mi. ⁊ aſſimilare capree hinuloq̧ cer-
uorū ſup montes aromatū.

Explicit Cantica canticorū.

Incipit prologus in librū Sapientie.

Liber Sapie apud hebreos nusq̄ est. Unde ⁊ ipse stilꝰ grecā magis eloquentiam redolet. Hūc iudei Philonis eē affirmāt. Qui proinde sapiētie nominat̄. qa i eo xp̄i aduentus qui est sapiētia patris. ⁊ passio eius euidēter exprimitur.

Incipit liber Sapiētie. Caplm I

Diligite iusticiam: qui iudicatis terram. Sentite de dn̄o in bonitate ⁊ i simplicitate cordis querite illū: quoniam īuenitur ab his q̇ nō tēptant illū: apparet aūt eis qui fidē habēt in illū. Peruerse.n. cogitationes separant a deo: pbata aūt virtus corripit insipientes. Quoniā ī maliuolā aiam nō introibit sapiētia: nec hitabit ī corpe subdito peccatis. Spūs.n. scūs discipline effugiet fictū. ⁊ auferet se a cogitatiōibus que sūt sine intellectu. ⁊ corripietur a supueniēte iniq̇tate. Benignꝰ ē.n. spūs sapie ⁊ nō liberabit maledictū a labijs suis: qm̄ renū illius testis ē deus. ⁊ cordis illiꝰ scrutator est verus. ⁊ lingue eiꝰ auditor. Quoniā spūs dn̄i repleuit orbē terrarū. ⁊ h̄ qđ cōtinet oia sciam habet vocꝭ. Propt̄ h̄ q̇ loquit̄ iniq̄ non pōt latē: nec pteriet illū corripiēs iudiciū. In cogitationibꝰ.n. ipij inrogatio erit: sermonū aūt illiꝰ auditio ad deū veniet: ad correptionē iniq̇tatū illiꝰ. Quoniā auris celi audit oia. ⁊ tumultꝰ murmurationū nō abscōdet̄. Custodite ḡ vos a murmuratiōe q̄ nihil pdest. ⁊ a detractiōe parcite ligue. Qm̄ s̄mo obscurus in vacuū nō ibit: os aūt qđ mentit̄ occidit aiam. Nolite çelare mortē i errore vite vr̄e: neq̧ acquiratis pditionē in opibꝰ manuū vr̄ap. Qm̄ deus mortem nō fecit: nec letat̄ in pditione viuop. Creauit.n. ut essent oia ⁊ sanabiles fecit natiōes orbis terrap. ⁊ nō ē ī illis medicamētū exterminij nec inferop regnū in terra. Iusticia.n. ppetua est ⁊ īmortalis: iniusticia aūt mortis acquisitio. Impij aūt manibꝰ ⁊ verbis accersierūt illā. ⁊ estimātes illā amicā. defluxerūt. ⁊ spōsiones posuerūt ad illā: quoniam morte digni sunt qui sūt ex parte illius. II

Dixerunt.n. impij: cogitantes apud se nō recte. Exiguū ⁊ cum tedio est tempus vite nostre. ⁊ nō est refrigeriū in fine hoīs: ⁊ nō ē q̇ agnitꝰ sit reuersus ab inferis. Quia ex nihilo nati sumꝰ. ⁊ post hoc erimꝰ tanq̄ non fuerimꝰ. Quoniā fumꝰ afflatꝰ est in naribꝰ nr̄is. ⁊ sermo scintille ad cōmouēdū cor nr̄m. Quia extinctꝰ cinis erit corpꝰ nr̄m. ⁊ spūs diffūdet̄ tāq̄ mollis aer. Et transibit vita nr̄a tanq̄ vestigiū nubis. ⁊ sicut nebula dissoluet̄. q̄ effugata ē a radijs solis. ⁊ a calore illiꝰ aggrauata. Et nomen nr̄m obliuionē accipiet p tēpꝰ. ⁊ nemo memoriā habebit opep nostrorū. Umbre.n. transitꝰ ē tēpꝰ nostrū. ⁊ non ē reuersio finis nostri. qm̄ cōsignata est. ⁊ nemo reuertitur. Uenite ḡ ⁊ fruamur bonis q̄ sūt. ⁊ vtamur creatura tanq̄ in iuuentute celeriter. Uino p̄cioso ⁊ vnguentis nos impleamꝰ. ⁊ nō p̄tereat nos flos tp̄is. Coronemꝰ nos rosis anq̄ marcescāt. nullū pratū sit qđ nō ptrāseat luxuria nr̄a. Nemo vr̄m exors sit luxurie nr̄e. Ubiq̧ relinq̄mꝰ signa leticie: qm̄ h̄ est ps nr̄a. ⁊ hec ē sors nr̄a. Opprimamꝰ pauperem iustū. ⁊ nō parcamꝰ vidue nec veterano. nec reuereamur canos multi tp̄is. Sit aūt fortitudo nostra. lex iniusticie. Quod.n. īfirmū ē. inutile īuenit̄. Circūueniamꝰ ḡ iustū: qm̄ inutilis ē nobis. ⁊ c̄trius ē opibꝰ nr̄is: ⁊ īproperat nobis peccata legis. ⁊ diffamat in nos pctā discipline nr̄e. Promittit se scientiā dei hr̄e. ⁊ filiū dei se noiat. Factus est nob̄ in traductionē cogitationū nr̄ap. Grauis ē nob̄ etiā ad vidēdū: qm̄ dissilis ē alijs vita illiꝰ. ⁊ imutate sūt vie eiꝰ. Tanq̄ nugaces estimati sumꝰ ab illo. ⁊ abstinet se a vijs nostris tanq̄ ab imūditijs: ⁊ p̄fert nouissima iustorū. ⁊ gloriatur patrē se hr̄e deū. Uideamus ḡ si sermones illiꝰ veri sint: ⁊ temptemꝰ que ventura sūt illi. ⁊ sciemꝰ q̄ erunt nouissima illiꝰ. Si.n. est verus filiꝰ dei. suscipiet illū. ⁊ liberabit illum de manibꝰ c̄triop. Contumelia ⁊ tormēto interrogemꝰ eū: ut sciamꝰ reuerētiā eius. ⁊ pbemꝰ patientiā illiꝰ. Morte turpissima c̄dēnemꝰ eū. Erit.n. ei respectꝰ ex sermonibꝰ illiꝰ. Hec cogitauerunt ⁊ errauerūt: excecauit.n. illos malitia eop. Et nescierūt sacramenta dei: neq̧ mercedē spauerūt iusticie. nec iudicauerunt honorē aiarū sanctarū. Qm̄ deꝰ creauit hoiem

ieꝑterminabilē. ⁊ ad imaginē similitudinis
sue fecit illū. Inuidia aūt diaboli· mors in/
troiuit in orbē terrarū: imitantur aūt illum
qui sunt ex parte illius.

III

Iustoꝝ autē aīe in manu dei sūt. ⁊ non
tanget illos tormentū mortꝫ. Uisi sūt
oculis insipientiū mori. ⁊ estimata est
afflictio exitus illorum. Et ab itinere iusto
abierunt in exterminiū. ⁊ qꝫ a nobis est iter
exterminij: illi aūt sunt in pace. Et si coram
hoībꝰ tormēta passi sūt: spes illoꝝ īmortali/
tate plena est. In paucis vexati· in multꝫ be/
ne disponenť: qm̄ deꝰ temptauit eos. ⁊ inue/
nit illos dignos se. Tanq̄ aurū in fornace
ꝓbauit illos. ⁊ q̄si holocausti hostiā accepit
illos. ⁊ i tpe erit respectꝰ illoꝝ. Fulgebūt iu/
sti. ⁊ tanq̄ scintille in arūdineto discurrent.
Iudicabūt natiōes. ⁊ dn̄abūť ꝑplis. ⁊ regbit
dn̄s illoꝝ i ꝑpetuū. Qui cōfidūt i illo· itelli/
gēt ꝟitatē. ⁊ fideles i dilectiōe acq̇escēt illi:
qm̄ donū ⁊ pax ē electis eius. Impij autem
ƀm que cogitauerūt correptionē habebūt:
qui neglexerūt iustū. ⁊ a dn̄o recesserūt. Sa/
pientiā. n. ⁊ disciplinā qui abijcit infelix ē.
⁊ vacua ē spes illoꝝ. ⁊ labores sine fructu. ⁊
iutilia opa eoꝝ. Mulieres eoꝝ īsensate sūt:
⁊ nequissimi filij illoꝝ. Maledicta creatu/
ra eoꝝ· qm̄ felix ē sterilis ⁊ incoinq̇nata: q̄
nesciuit thoꝝ in delicto. Habebit fructū i re/
spectione aīaꝝ scāꝝ. Et spado q̇ nō opatus
est ꝑ manus suas iniquitatē: nec cogitauit
aduersus deū neq̇ssima. Dabiť. n. illi fidei
donū electū. ⁊ sors in templo dei acceptissi/
ma. Bonoꝝ. n. laborū gloriosus ē fructꝰ. ⁊
que non cōcidat radix sapīe. Filij aūt adul/
teroꝝ i cōsūmatiōe erūt. ⁊ ab iniquo thoro
semē exterminabiť. Et si q̇dē lōge vite erūt:
in nihilū cōputabūť. ⁊ sine honore erit no/
uissima senectus illoꝝ. Et si celerꝰ defuncti
fuerit· nō habebūt spem· nec i die agnitionis
allocutionē. Nationes. n. iniq̄ue· dire sunt
consūmationis.

IIII

O quā pulchra ē casta generatio cū cla/
ritate. Immortalis est. n. memoria
illiꝰ: qm̄ ⁊ apud deū nota ē ⁊ apud
hoīes. Cū pn̄s ē imitantur illā. ⁊ desiderant
eā cū se eduxerit. ⁊ in ꝑpetuū coronata triū/
phat· incoinq̇natorū certaminū p̄miū vin/
cens. Multigena autē impiorū multitudo
nō erit vtilis. ⁊ spuria vitulamia nō dabūt
radices altas: nec stabile firmamētū collo/
cabūt. Et si i ramis i tpe germinauerint· in/
firmiť posita a vento cōmouebūť. ⁊ a nimie/
tate ventoꝝ eradicabūť. Cōfringēť. n. rami
incōsūmati. ⁊ fructus illoꝝ iutiles ⁊ acerbi
ad mādu cādū. ⁊ ad nihilū apti. Ex iniquis
n. oēs filij q̇ nascūť testes sūt neq̇tie aduer/
sus parētes i interrogatiōe sua. Iustꝰ autē
si morte p̄occupatꝰ fuerit: in refrigerio erit.
Senectus. n. venerabilis ē: non diuturna·
neqꝫ ānoꝝ numero cōputata. Cani aūt sūt
sensus hoīs. ⁊ etas senectutꝫ· vita īmaculata
Placēs deo factus dilectꝰ. ⁊ viuēs inť pec/
catores trāslatꝰ ē. Raptꝰ ē ne malitia mu/
taret ītellectū eiꝰ· aut ne fictio deciperet aīam
illiꝰ. Fascinatio. n. nugacitatꝫ obscurat bona
⁊ iconstātia ꝯcupiscētie trāsuertit sensū sine
malitia. Cōsūmatꝰ i breui expleuit tpa mul/
ta. placita. n. erat deo aīa illiꝰ: ꝓpter h̄ ꝓpe/
rauit educē illū de medio iniq̇tatū. Populi
aūt vidētes ⁊ nō intelligētes· nec ponētes i
p̄cordijs talia: qm̄ grā dei ⁊ misericordia ē
in sanctos eiꝰ. ⁊ respectus suꝑ electos illiꝰ.
Cōdēnat aūt iustꝰ mortuus viuos impios
⁊ iuuētus celerꝰ cōsūmata longā vitam in/
iusti. Uidebūt. n. finē sapiētis. ⁊ nō intelli/
gent q̇d cogitauerit de illo deꝰ. ⁊ q̄re minue/
rit illū dn̄s. Uidebūt. n. ⁊ cōtēnent eū: illos
aūt deꝰ irridebit. Et erūt pꝰ h̄ decidētes sine
honore. ⁊ in cōtumelia inter mortuos i ꝑ/
petuū. Qm̄ disrumpet illos īflatos sine vo/
ce. ⁊ cōmouebit illos a fundamētꝫ. ⁊ vsqꝫ ad
supremū desolabūť. Et erūt gemētes. ⁊ me/
moria illoꝝ periet. Uenient in cogitatiōe pec/
catorum suorum timidi. ⁊ traducēt illos ex
aduerso iniquitates ipsorum.

V

Tunc stabūt iusti in magna ꝯstātia
aduersus eos q̇ se angustiauerūt. ⁊
qui abstulerūt labores eoꝝ. Uiden/
tes turbabūť timore horribili. ⁊ mirabūtur
in subitatione insperate salutꝫ gemētes p̄ an/
gustia spūs: dicētes intra se· pniam agētes
⁊ pre angustia spūs gemētes. Hi sunt quos
habuimꝰ aliq̇n in derisū ⁊ i similitudinē im/
ꝓperij: nos insensati vitā illoꝝ estimabamꝰ
insaniā. ⁊ finē illorū sine honore. Ecce quō
cōputati sūt inter filios dei. ⁊ inter scōs sors
illorū est. Ergo errauimꝰ a via ꝟitatꝫ. ⁊ iu/
sticie lumē nō luxit nobis: ⁊ sol intelligētie
nō ē ortus nobis. Lassati sumꝰ in via iniq̇/
tatis ⁊ ꝑditiōis. ⁊ ambulauimꝰ vias diffi/
ciles: viam aūt dn̄i ig̃rauimꝰ. Quid nobis

ꝓfuit ſupbia? aut diuitiaꝝ iactantia q̇d cõ-
tulit nobis? Trãſierũt oĩa illa tãq̃ vmbra
⁊ tanq̃ nunci⁹ ꝑcurrẽs. Et tanq̃ nauis q̃
ptrãſit fluctuantẽ aquã cui⁹ cũ ꝑterierit nõ
eſt veſtigiũ iuenire·neq; ſemitã carine illius
in fluctib⁹: aut auis q̃ trãſuolat ĩ aere· cui⁹
nullũ iuenit̃ argumẽtũ itineris illi⁹: ſed tm̃
ſonit⁹ alarũ verberãs leuẽ ventũ. ⁊ ſcindens
p vim itineris aerẽ·cõmot; alis trãſuolauit
⁊ p⁹ h̃ nullũ ſignũ iuenit̃ itineris illius: aut
tanq̃ ſagitta emiſſa ĩ locũ deſtinatũ· diuiſ⁹
aer cõtinuo ĩ ſe recluſus eſt ut ignoret̃ tran-
ſitus illius: ſic ⁊ nos nati cõtinuo deſiuim⁹
eſſe. ⁊ virtutis quidẽ nullũ ſignũ valuimus
oñdere: ĩ malignitate aũt nr̃a cõſũpti ſum⁹.
Talia dixerũt ĩ inferno hi q̇ peccauerũt·qm̃
ſpes impĳ tãq̃ lanugo ẽ que a vento tollit̃
⁊ tãq̃ ſpuma gracilis que a ꝓcella diſꝑgit̃
⁊ tanq̃ fum⁹ q̇ a vẽto diffuſus ẽ: ⁊ tãq̃ me-
moria hoſpitis vni⁹ diei ꝑtereũt. Iuſti autẽ
ĩ ꝑpetuũ viuẽt: ⁊ apud dñm ẽ merces eoꝝ. ⁊
cogitatio illoꝝ apud altiſſimũ. Ideo acci-
piẽt regnũ decoris ⁊ diadema ſpeciei de ma
nu dñi dei ſui: qm̃ dextera ſua teget eos: ⁊ in
brachio ſcõ ſuo defendet illos. Et accipiet
armaturã ꝣel⁹ illi⁹: ⁊ armabit creaturã ad
vltionẽ ĩimicoꝝ. Induet ꝓ torace iuſticiã: ⁊
accipiet ꝓ galea iudiciũ certũ. Sumet ſcutũ
ĩexpugnabile eq̇tatẽ: acuet aũt dirã irã ĩ lã-
ceã: ⁊ pugnabit cũ illo orbis t̃raꝝ ꝯ inſenſa-
tos. Ibũt directe emiſſiões fulguꝝ: ⁊ tãq̃ a
bñ curuato arcu nubiũ extminabũt̃: ⁊ ad
certũ locũ inſiliẽt. Et a petroſa ira plene mit-
tẽt̃ grãdines. ⁊ ſcãdeſcet ĩ illos aq̃ maris. ⁊
fluĩa ꝯcurrẽt durit̃. Cõtra illos ſtabit ſpũs
virtut; ⁊ tanq̃ turbo vẽti diuidet illos. ⁊ ad
heremũ ꝑducet oẽm terrã iniq̇tatis illoꝝ:
⁊ malignitas euertet ſedes potẽtiũ. Melior
eſt ſapientia q̃ vires: ⁊ vir prudẽs q̃ fortis.

CVI

Audite ergo reges ⁊ intelligi-
te: diſcite iudices finiũ terre. Prebe-
te aures vos q̇ cõtinetis multitudi-
nes ⁊ placet; vobis ĩ turbis nationũ: qm̃ da-
ta ẽ a dño ptãs vobis. ⁊ virt⁹ ab altiſſimo:
qui ĩterrogabit opa vr̃a. ⁊ cogitatiões ſcru-
tabit̃: quoniã cũ eſſetis miniſtri regni illi⁹.
non recte iudicaſtis nec cuſtodiſtis legẽ iu-
ſticie: neq; ſc̃m voluntatem dei ambulaſtis.
Horrende ⁊ cito apparebit vobis: quoniam
iudiciũ duriſſimum in his qui preſũt· fiet.
Exiguo. n. ꝯcedit̃ miſericordia· potẽtes aũt
potenter tormẽta patientur. Nõ. n. ſubtrahet
ꝑſonã cuiuſq̃ de⁹· nec verebit̃ magnitudinẽ
cuiuſq̃: qm̃ puſillum ⁊ magnũ ipſe fecit: ⁊
eq̇lit̃ eſt illi cura de oĩb⁹. Fortiorib⁹ aũt for-
tior inſtat cruciatio. Ad vos ĝ reges ſũt hi
ſermones mei: ut diſcatis ſapiam ⁊ ne exci-
datis. Qui. n. cuſtodierint iuſticiã: iuſte iu-
dicabunt̃: ⁊ q̇ didicerint iuſta· iuenient quid
rñdeãt. Cõcupiſcite ĝ ſermones meos ⁊ di-
ligite illos: ⁊ habebit; diſciplinã. Clara ẽ ⁊ q̃
nũq̃ marceſcit ſapiã: ⁊ facile videt̃ ab his q̇
diligũt eã: ⁊ inuenit̃ ab his q̇ q̃rũt illã. Pre-
occupat q̇ ſe cõcupiſcũt· ut illis ſe ꝑor oñdat.
Qui d̃ luce vigilauerit ad illã nõ laborabit:
aſſidẽtẽ. n. illã forib⁹ ſuis iueniet. Cogitare
ĝ de illa ſenſ⁹ ẽ ꝯſũmat⁹. ⁊ q̇ vigilauerit ꝓpt̃
illã· cito erit ſecurus. Qm̃ dignos ſe circuit
ipſa querẽs: ⁊ ĩ vĳs ſuis oñdet ſe illis hila-
riter: ⁊ ĩ oĩ ꝓuidẽtia occurret illis. Initiũ. n.
illi⁹· veriſſima ẽ diſcipline ꝯcupiſcẽtia. Cu-
ra ergo diſcipline dilectio eſt: ⁊ dilectio cu-
ſtodia legũ illi⁹ ẽ. Cuſtoditio aũt legũ con-
ſũmatio ĩcorruptiõis ẽ: ĩcorruptio aũt facit
eſſe ꝓximũ deo. Cõcupiſcẽtia itaq; ſapie de-
ducet ad regnũ ꝑpetuũ. Si ĝ delectami ſe-
dib⁹ ⁊ ſceptris o reges ꝑp̃li: diligite ſapiam
ut in ꝑpetuũ regnetis. Diligite lumẽ ſapie
oẽs q̇ ꝑeſtis populis. Quid ẽ aũt ſapiẽtia ⁊
queẽadmodũ facta ſit· referã: ⁊ nõ abſcõdã
a vobis ſacramẽta dei: ſ; ab initio natiuita-
tis iueſtigabo: ⁊ ponã ĩ lucẽ ſciam illi⁹. ⁊ nõ
ꝑteribo ỽitatẽ: neq; cũ iuidia tabeſcente iter
habebo: qm̃ talis hõ nõ erit particeps ſapie.
Multitudo autẽ ſapiẽtiũ· ſanitas eſt orbis
t̃raꝝ. ⁊ rex ſapiẽs· ꝑp̃li ſtabilimẽtũ ẽ. Ergo
accipite diſciplinã ꝑ ſermones meos: ⁊ pro-
derit vobis.

CVII

Sum q̇dẽ ⁊ ego mortalis hõ ſimilis
oĩb⁹: ⁊ ex genere terreno illi⁹ q̇ ꝑor
factus eſt: ⁊ ĩ ventre matris figura-
tus ſũ caro: decẽ menſiũ tp̃e coagulat⁹ ſum
in ſanguine· ex ſemine hoĩs: ⁊ delectamento
ſomni cõueniente. Et ego nat⁹ accepi cõem
aerẽ: ⁊ in ſilr̃ factã decidi terrã: ⁊ primã
vocẽ ſilẽm oĩb⁹ emiſi plorãs. In iuolumẽt;
nutritus ſum. ⁊ magnis curis. Nemo. n. ex
regib⁹ aliud habuit natiuitat; initiũ. Un⁹
ergo introitus ẽ oĩb⁹ ad vitã. ⁊ ſilis exitus.
Propt̃ h̃ optaui ⁊ datus ẽ mihi ſenſus. ⁊ in-
uocaui: ⁊ venit in me ſpũs ſapie. Et ꝑpoſui
illã regnis ⁊ ſedib⁹: ⁊ diuitias nihil eẽ dixi

ĩn comparatiõe illiꝰ. Nec cõpaui illi lapidem
ꝓciosũ: qm̃ oẽ aurũ i cõpatiõe illiꝰ arena est
exigua. ⁊ tanq̃ lutũ estimabit argentũ i cõ-
spectu illiꝰ. Sup salutẽ ⁊ speciẽ dilexi illam:
⁊ ꝓposui p luce habẽ eã: qm̃ inextinguibile
est lumẽ illius. Venerũt aũt mihi oĩa bona
parit cum illa. ⁊ innumerabilis honestas p
manꝰ illiꝰ. ⁊ letatꝰ sũ in oibꝰ: qm̃ añcedebat
me ista sapia ⁊ ignorabã qm̃ honoꝝ oiuz mat
est. Quam sine fictione didici. ⁊ sine iuidia
coico. ⁊ honestatẽ illiꝰ nõ abscõdo. Infinitꝰ
n. thesaurꝰ est hoibꝰ: quo qui vsi sunt· par-
ticipes facti sũt amicitie dei: ꝓpter discipline
dona cõmẽdati. Mihi aũt dedit deꝰ dicere
ex sentẽtia ⁊ ꝓsumẽ digna hoꝝ q̃ mihi dant
qm̃ ipse sapie dux est. ⁊ sapiẽtiũ emendator.
In manu. n. illiꝰ ⁊ nos ⁊ sermões nr̃i. ⁊ ois
sapia. ⁊ operũ scie disciplina. Ipse. n. dedit
mihi hoꝝ que sunt sciam verã: ut sciam dis-
positionẽ orbis terraꝝ. ⁊ ꝟtutes elemẽtoꝝ
ĩitiũ ⁊ ꝯsũmationẽ ⁊ medietatẽ tempoꝝ· vi-
cissitudinũ ꝑmutatiões. ⁊ ꝯsũmatiões tẽpo-
rũ. ⁊ moꝝ mutationes· diuisiões tẽpoꝝ· ãni
cursus. ⁊ stellaꝝ dispositiões: naturas aia-
liũ. ⁊ iras bestiaꝝ: vim vẽtoꝝ. ⁊ cogitatiões
hoiuz· differẽtias ꝟgultoꝝ. ⁊ ꝟtutes radicũ
⁊ q̃cũq; sũt abscõsa ⁊ iprouisa didici. Oiuz
n. artifex docuit me sapia. Est. n. i illa spũs
intelligentie scũs. vnicꝰ· multiplex· subtilis·
disertus· mobilis· incoinq̇natꝰ· certꝰ· suauis
amãs bonũ· acutus· q̇ nihil vetat bñfacere.
humanꝰ· benignꝰ· stabilis· certus· securus·
oẽm hñs ꝟtutẽ· oĩa ꝓspiciẽs: ⁊ q̇ capiat oẽs
spũs intelligibiles: mũdus· subtilis. Oibꝰ. n
mobilibꝰ mobilior est sapia. Attingit autẽ
vbiq; ꝓpt suã mũdiciã. Vapor est. n. virtutꝫ
dei. ⁊ emanatio q̃dã ẽ claritatꝫ oipotẽtis dei
sincera. ⁊ iõ nihil inquinatũ in eam incurrit.
Candor ẽ. n. lucis eterne ⁊ speculũ sine ma-
cula dei maiestatis. ⁊ imago bonitatꝫ illiꝰ.
Et cũ sit vna· oĩa põt. ⁊ in se ꝑmanens· oĩa
innouat. ⁊ p natiões i aias scãs se transfert.
Amicos dei ⁊ ꝓphas cõstituit. Neminẽ. n.
diligit deꝰ: nisi eũ q̇ cũ sapia inhabitat. Est
n. hec speciosior sole. ⁊ sup oẽm dispositionẽ
stellaꝝ· luci cõꝑata inuenitur prior. Illi eñi
succedit nox: sapiam aũt nõ vincit malitia.
Attingit ergo a fine vsq; ad finẽ fortiter. ⁊
disponit oĩa suauiter.

CVIII

Hanc amaui ⁊ exquisiui a iuuẽtute
mea. ⁊ q̃siui spõsam mihi eã assumẽ:
⁊ amator factꝰ sũ forme illiꝰ. Generositatẽ
illiꝰ glorificat cõtuberniũ hñs dei: s; ⁊ oiuz
dñs dilexit illã. Doctrix. n. est discipline dei:
⁊ electrix operꝝ illiꝰ. Et si diuitie appetuntur
in vita: q̇d sapia locupletius que opat oĩa?
Si aũt sensus opat· quis hoꝝ que sũt magis
q̃ illa ẽ artifex? Et si iusticiã quis diligit:
labores huiꝰ magnas hñt ꝟtutes. Sobrie-
tatẽ. n. ⁊ sapia docet. ⁊ iusticiã ⁊ virtutem:
q̇bꝰ vtiliꝰ nihil ẽ i vita hominibꝰ. Et si mul-
titudinẽ scie desiderat q̇s: scit ꝓterita ⁊ de fu-
turis estimat· scit versutias sermonũ ⁊ dis-
solutiões argumẽtoꝝ· signa ⁊ monstra scit
añq̃ fiant. ⁊ euentus tẽpoꝝ ⁊ seculoꝝ. Pro-
posui ḡ hãc adducẽ mihi ad ꝯuiuãdũ· sciẽs
quoniam mecũ coicabit de bonis. ⁊ erit al-
locutio cogitatiõis ⁊ tedij mei. Habebo ꝓpt
hãc claritatẽ ad turbas. ⁊ honorẽ apud se-
niores. Iuuenis ⁊ acutꝰ iueniar i iudicio. ⁊
i ꝯspectu potẽtiũ ãmirabilis ero. ⁊ facies ꝓn-
cipũ mirabũt me. Tacẽtẽ me sustinebunt:
loquẽtẽ me respiciẽt. ⁊ sermocinãte me plu-
ra· manus ori suo imponẽt. Preterea hẽbo
p hãc imortalitatẽ. ⁊ memoriã et̃nam his
qui pꝰ me futuri sunt relinquã. Disponã po-
pulos. ⁊ nationes mihi erũt subdite. Time-
bũt me audiẽtes reges horrendi. ⁊ i multitu
dine videbor bonꝰ. ⁊ in bello fortis. Intrãs
in domũ meã conq̇escã cũ illa. Nõ. n. habet
amaritudinẽ cõuersatio illiꝰ: nec tediũ con-
uictus illiꝰ: s; leticiã ⁊ gaudiũ. Hec cogitãs
apud me. ⁊ cõmemorans in corde meo: qm̃
ĩmortalis ẽ i cogitatiõe sapia. ⁊ in amicitia
illiꝰ delectatio bona. ⁊ i opibꝰ manuũ illiꝰ ho
nestas sine defectiõe. ⁊ i certamie loq̃le illiꝰ
sapientia. ⁊ ꝓclaritas in coicatiõe sermonũ
ipsiꝰ: circuibã q̃rens· ut mihi illã assumerẽ.
Puer aũt erã ingeniosus. ⁊ sortitꝰ sũ aiam
bonã. Et cũ essem magis bonꝰ: veni ad corpꝰ
incoinq̇natũ. Et ut sciui quoniã aliter non
possem esse continẽs nisi deꝰ det. ⁊ hoc ipsum
erat sũma sapientia· scire cuiꝰ esset hoc donũ:
adij dñm ⁊ deꝓcatus sum illũ. ⁊ dixi ex to-
tis ꝓcordijs meis.

CIX

Deus patrũ meoꝝ ⁊ dñe mi̇ĩcordie
qui fecisti oĩa verbo tuo. ⁊ sapia tua
cõstituisti hoiem· ut dñaret creature
que a te facta ẽ· ut disponat orbẽ t̃raꝝ i eq̇ta-
te ⁊ iusticia. ⁊ i directiõe cordis iudiciũ iu-
dicet: da mihi sediũ tuaꝝ assistricẽ sapiẽtiã·
⁊ noli me reprobare a pueris tuis· qm̃ seruꝰ

tuus sū ego ⁊ filius ancille tue: homo infir-mus ⁊ exigui tp̄is. ⁊ minor ad intellectū iu-dicij ⁊ legū. Et si q̇s erit ꝯsūmat⁹ int̄ filios hoīuz: si abfuerit ab illo sapīa tua· ī nihilū cōputabit̄. Tu aūt elegisti me regē populo tuo: ⁊ iudicē filiorꝝ tuorꝝ ⁊ filiarꝝ. Et dixisti me edificare tēplū in mōte scō tuo. ⁊ ī ciuita-te hītatiōis tue altare: silitudinē tabnaculi sci tui: quod preparasti ab initio. ⁊ tecū sa-pientia tua· que nouit opa tua: que ⁊ affuit tūc cū orbē terrarū faceres. ⁊ sciebat q̇d eēt placitū oculis tuis. ⁊ q̇d directū in p̄ceptis tuis. Mitte illā de celis scis tuis. ⁊ a sede magnitudinis tue: ut mecū sit ⁊ mecū labo-ret ut sciā q̇d acceptū sit apud te. Scit. n. il-la oīa ⁊ ītelligit. ⁊ deducet me in opib⁹ meis sobrie. ⁊ custodiet me ī sua potētia. Et erūt accepta opa mea. ⁊ disponā populū tuū iu-ste. ⁊ ero dign⁹ sediū patris mei. Quis. n. hoīuz poterit scire ꝯsiliū dei? Aut q̇s poterit cogitare quid velit deus? Cogitatiōes enī mortaliū timide. ⁊ incerte ꝓuidentie nostre Corp⁹. n. q̄d corrūpit̄ aggrauat aīaz. ⁊ t̄re-na inhabitatio dep̄mit sensū multa cogitā-tē. Et difficile estimam⁹ q̄ ī terra sūt. ⁊ que ī ꝓspectu sūt iuenim⁹ cum labore. Que in celis sunt aūt· q̇s iuestigauit? Sensū aūt tuū q̇s sciet nisi tu dederis sapiam ⁊ miseris spiritū scm̄ tuū de altissimis. ⁊ si correcte sint semi-te eorꝝ q̇ sūt ī terris. ⁊ que tibi placent didi-cerint hoīes? Nam p̱ sapiam sanati sunt· qui-cunqꝫ placuerunt tibi domine a principio.

CX

Adam.

Caym.

Hec illū q̇ prim⁹ formatus est a deo pater orbis terrarꝝ· cū sol⁹ eēt creatus custodiuit. ⁊ eduxit illum a delicto suo: Et eduxit illū de limo terre. ⁊ dedit illi ꝟtutē cōtinēdi oīa. Ab hac ut reces-sit iiust⁹ ī ira sua: p̱ irā homicidij fraternitas deperijt. Propt̄ q̄d cū aq̄ deleret t̄rā: sanauit iterū sapia: p̱ contēptibile lignū iustū guber-nans. Hec ⁊ ī cōsensu sup̱bie cum se natiōes extulissent sciuit iustū. ⁊ cōseruauit sine q̄re-la deo. ⁊ in filijs m̄iam fortem custodiuit.

Noe.

Loth.

Hec iustum a pereuntibus impijs liberauit fugientē: descendente igne in pentapolim: q̇-bus in testimoniū nequitie fumigabunda cōstat deserta t̄ra. ⁊ ī certo tp̱e fructus habē-tes arbores. ⁊ īcredibilis aīe memoria stans figmētū salis. Sapiam. n. p̄tereūtes nō tm̄ ī h̄ lapsi sūt ut ignorarēt bona· sed ⁊ insipiē-tie sue reliquerunt hoīb⁹ memoriā: ut in his q̄ peccauerūt· nec latē potuissent. Sapientia aūt hos qui se obseruāt a dolorib⁹ liberabit. Hec aūt ꝓfugū ire fratris iustū deduxit p̱ vi-as rectas. ⁊ ostēdit illi regnū dei. ⁊ dedit illi sciam scōrꝝ. Honestauit illū in laborib⁹. ⁊ cō-pleuit labores illius. In fraude circūuenien-tiū illū affuit illi. ⁊ honestū fecit illū. Custo-diuit illū ab iīmicis. ⁊ a seductorib⁹ tutauit illū. Et certamē forte dedit illi ut vinceret ⁊ sciret quoniā oīuz potentior ē sapiētia. Hec venditū iustū nō dereliquit· s̄ a pctōribus li-berauit eū: descenditqꝫ cū illo in foueam ⁊ in vinculis non dereliquit illū: donec afferret illi sceptrū regni. ⁊ potentiā aduersus eos q̇ eū dep̄mebāt. ⁊ mendaces oñdit q̇ macula-uerūt illū. ⁊ dedit illi claritatē eternam. Hec ꝑplm iustū ⁊ semē sine querela liberauit a na-tionibus que illū dep̄mebāt. Intrauit in a-iam serui dei. ⁊ stetit ꝯ̄ reges horrendos in portentis ⁊ signis. Et reddidit iustis merce-dem laborꝝ suorꝝ. ⁊ deduxit illos ī via mira-bili. ⁊ fuit illis in velamēto diei. ⁊ ī luce stel-larū p̱ noctē. Et trāstulit illos p̱ mare rubꝝ ⁊ trāsuexit illos p̱ aquam nimiā. Inimicos autē illorꝝ demersit in mare. ⁊ ab altitudine iferorꝝ eduxit illos. Ideo iusti tulerūt spolia ipiorꝝ. ⁊ decantauerūt: dn̄e nomen scm̄ tuū· ⁊ victricē manū tuā laudauerūt parit̄. Qm̄ sapia aperuit os mutorꝝ. ⁊ linguas infantiū fecit disertas.

Jacob

Joseph

CXI

Direxit opa eorū in manib⁹ ꝓphete sci. Iter fecerūt p̱ deserta q̄ nō habi-tabāt̄. ⁊ in locis desertis fecerūt ca-sas. Steterūt ꝯ̄ hostes. ⁊ de iimicis se vindi-cauerūt. Sitierūt ⁊ iuocauerūt te. ⁊ data est illis aq̄ de petra altissima. ⁊ req̄es sit̄ de lapi-de duro. P̱ q̄. n. penas passi sūt iimici illorū· a defectione potus sui: in eis cū abundarēt filij israhel letati sūt. Per h̄ cū illis deessent: bene cum illis actū est. Nam ꝓ fonte quidē sempiterni fluis hūanū sanguinē dedisti in-iustis. Qui cū minuerent̄ in traductione in-fantiū occisorꝝ· dedisti illis abūdantē aquā insp̱ate: oñdēs p̱ sitim q̄ tūc fuit· queadmo-dū tuos exaltares. ⁊ aduersarios illorū ne-cares. Cū. n. tēptati sūt. ⁊ quidem cum m̄ia disciplinā accipiētes: scierunt queadmodū cū ira iudicati impij tormēta paterent̄. Hos q̇dē tāq̄ p̄r monēs ꝓbasti: illos aūt tāq̄ du-rus rex introgās cōdēnasti. Absentes. n. ⁊ p̄ntes silit̄ torq̄bāt̄. Duplex. n. illos accepat

tediū.⁊ gemit⁹ cū memoria p̄teritoꝝ. Cū.n.
audirēt p sua tormēta bn̄ secū agi·cōmemo-
rati sūt dn̄m:admirātes in finē exitus. Quē
n.in expositiōe praua ꝓiectū deriserūt:in fi-
nē euentus mirati sūt. Non similit̄ iustis fa-
ciens:ꝓ cogitatiōibus aūt insensatꝫ iiq̇tates
illoꝝ. Quod quidā errātes colebāt multos
serpētes.⁊ bestias supuacuas: īmisisti illis
multitudinem mutoꝝ aīaliū ī vindictam:ut
scirēt q̇a p que peccat quis·p hec ⁊ torquet̄.
Nō.n.īpossibilis erat oīpotens man⁹ tua·q̄
creauit orbē t̄raꝝ ex materia inuisa·īmittere
illis multitudinem vrsoꝝ·aut audaces leo-
nes·aut noui generis ira plenas ⁊ iḡtas be-
stias·aut vaporē igneū spirantes·aut fumi
odorē ꝓferētes·aut horrēdas ab oculis scin-
tillas emittētes: quarū nō solū lesura pote-
rat illos exterminare:s; ⁊ aspect⁹ p timorem
occidere. Nā ⁊ sine his vno spū poterāt occi-
di psecutionem passi·ab ipsis factis suis.⁊
dispsi p spm̄ ꝟtutis tue: sed oīa in mensura
⁊ numero ⁊ pōdere disposuisti. Multū.n.va-
lere tibi soli superat semp.⁊ virtuti brachij
tui quis resistet? Qm̄ tanꝙ momentū state-
re·sic est ante te orbis terrarū.⁊ tanꝙ gutta
roris antelucani q̇ descēdit ī t̄rā. Et misereri
oīuꝫ·q̇a oīa potes:⁊ dissimulas pctā hoīuꝫ
ꝓpter penitentiā. Diligis.n.oīa q̄ sunt.⁊ nihil
eorū odisti que fecisti: nec.n.odiēs aliq̇d cō-
stituisti aut fecisti. Quō aūt posset aliquid
pmanē nisi tu voluisses? aut qḋ a te vocatū
nō esset·cōseruaret̄? Parcis aūt oībus:qm̄
tua sunt dn̄e·qui amas aīas. C XII

O Q̄ bon⁹ ⁊ suauis ē dn̄e spirit⁹ tuus
in oīb⁹. Ideoꝗ hos q̇ exerrant ptib⁹
corripis.⁊ de q̇bus peccāt āmones
⁊ alloqueris ut relicta malitia credant in te
dn̄e. Illos.n.antiq̇s inhabitatores terre scē
tue q̇s exhorruisti:qm̄ odibilia opera tibi fa-
ciebant p medicamīa ⁊ sacrificia iiusta.⁊ fi-
lioꝝ suoꝝ necatores sine mīa.⁊ cōmestores
viscerum hoīuꝫ.⁊ deuoratores sanguinis.⁊
auctores parētes aīaꝝ inauxiliatarū pdere
voluisti a medio sacramēto tuo·p man⁹ pa-
rentū nr̄oꝝ: ut dignā pciperēt pegrinationē
pueroꝝ dei:q̄ tibi oīuꝫ carior ē terra. Sed ⁊
his tanꝙ hoībus pepercisti.⁊ misisti antece-
sores exercit⁹ tui vespas: ut illos paulatim
exterminarēt. Nō q̇a ipotēs eras ī bello sub-
ijcere ipios iustis·aut bestijs seuis·aut ꝟbo
duro simul extermiare: s; ptib⁹ iudicās da-
bas locū penitētie·nō ignorās qm̄ nequā ē
natio eorū.⁊ naturalis malitia ipsoꝝ:⁊ qm̄
nō poterat mutari cogitatio illorū ī ppetuū.
Semen.n.erat maledictū ab initio. Nec ti-
mēs aliquē: veniam dabas peccatis illoꝝ.
Quis.n.dicet tibi·q̇d fecisti? aut q̇s stabit
ꝫ iudiciū tuū? Aut quis in cōspectu tuo ve-
niet vindex iiquoꝝ hoīuꝫ? Aut quis tibi im-
putabit·si perierit natiōēs q̄s tu fecisti? Nō
ē.n.ali⁹ de⁹ ꝙ tu cui cura ē de oīb⁹:ut on̄das
qm̄ nō iiuste iudicas iudiciū. Neqꝫ rex neqꝫ
tyrānus in conspectu tuo inquirēt de his q̄s
pdidisti. Cum ergo sis iustus·iuste oīa dis-
ponis:ipsū qꝫ q̇ nō debet puniri condēnas ⁊
exterū estimas a tua virtute. Virtus.n.tua
iusticie initiū ē.⁊ ob h̄ ꝙ oīuꝫ dn̄s es·oībus
te parcē facis. Virtutē.n.on̄dis tu·qui non
crederis esse ī virtute cōsūmat⁹.⁊ hos qui te
nesciūt·ī audacia traducis. Tu aūt dn̄ator
ꝟtutꝫ·cū trāq̇llitate iudicas.⁊ cū magna re-
uerentia disponis nos. Subest.n.tibi cū vo-
lueris posse. Docuisti.n.populū tuū per talia
opa·qm̄ oportet iustū esse ⁊ humanū.⁊ bone
spei fecisti filios tuos:qm̄ iudicās das locū
in peccatis penitētie. Si.n.iimicos seruorū
tuoꝝ ⁊ debitos morti cū tāta cruciasti attē-
tiōe.⁊ liberasti dans tēp⁹ ⁊ locū p q̄ possent
mutari a malitia:cū quāta diligētia iudica-
sti filios tuos quoꝝ parētib⁹ iuramēta ⁊ cō-
uentiōes dedisti honaꝝ ꝓmissionū? Cum er-
go das nobis disciplinā·iimicos nr̄os mul-
tiplicit̄ flagellas:ut bonitatē tuā cogitemus
iudicantes.⁊ cū de nobis iudicat̄ speremus
mīam tuam. Unde ⁊ illis qui in vita sua in-
sensate ⁊ iiuste vixerunt:per hec q̄ coluerunt
dedisti sūma tormēta. Etenim ī erroris via
diuti⁹ errauerūt deos estimātes hec·que in
aīab⁹ sūt supuacua: infantiū īsensatoꝝ mo-
re viuētes. Propt̄ h̄ tāꝙ pueris insensatꝫ iu-
diciū in derisū dedisti. Qui autē ludibrijs ⁊
increpatiōib⁹ nō sūt correcti: dignū dei iu-
diciū expti sūt. In his.n.que patiebāt̄·mo-
leste ferebāt:in q̇b⁹ patientes indignabant̄.
Per h̄ q̄s putabāt deos in ipsis cū ext̄mina-
rent̄:vidētes illū quē olim negabāt se nosse:
verū deū agnouerūt. Propter qḋ ⁊ finis cō-
demnationis eoꝝ veniet sup illos. C XIII

V Ani sūt aūt oēs hoīes in q̇b⁹ nō sub-
est scia dei:⁊ de his q̄ videntur bona
non potuerūt intellig̃e eū qui ē:neqꝫ
opib⁹ attēdentes agnouerūt q̇s esset artifex

sed aut ignem· aut spiritū· aut citatū aerem· aut gyrū stellaꝝ· aut nimiā aquā: aut solē ⁊ lunā rectores orbis terraꝝ deos putauerūt. Quoꝝ ⁊ si specie delectati deos putauerūt: sciant quāto his dn̄ator eorū speciosior est. Speciei.n. gn̄ator hec oīa cōstituit. Aut si ꝟtutē ⁊ opa eoꝝ mirati sunt: itelligāt ab illis· qm̄ qui hec fecit fortior ē illis. A magnitudine n. speciei ⁊ creature: cognoscibilit̄ poterit creator hoꝝ videri. Sꝫ tn̄ adhuc ī his minor est querela. Et hi.n. fortasse errant deū q̄rentes ⁊ volētes iuenire. Eteni cum ī opibꝰ illiꝰ cōuersent̄: inq̄rūt ⁊ ꝑsuasū habēt: qm̄ bona sūt q̄ videt̄. Iterū aūt nec his debet ignosci. Si n. tantū potuerūt scire ut possent estimare seculū: quō huiꝰ dn̄m nō faciliꝰ inuenerunt?

Infelices aūt sunt. ⁊ int̄ mortuos spes illoꝝ est: q̄ appellauerūt deos opa manuū hoīuꝫ: auꝝ ⁊ argētū artis iuentionē ⁊ silitudines aialiū: aut lapidē iutilē opus manꝰ āntique.

Aut si q̄s artifex faber de silua lignū rectū secuerit. ⁊ huiꝰ docte eradat omnē corticē ⁊ arte sua vsus diligenter fabricet vas iutile ī ꝯuersationē vite: reliquijs autē eiꝰ opis ad ꝑparationē esce abutatur. ⁊ reliquū hoꝝ qō ad nullos vsus facit· lignū curuū ⁊ ꝟticibꝰ plenū sculpat diligent̄ ꝑ vacuitatē suā. ⁊ ꝑ sciam sue artꝭ figuret illud. ⁊ assimilet illud imagini hoīs· aut alicui ex aialibꝰ illud cōparet· pliniēs rubrica. ⁊ rubicūdo faciēs fuco colorē illiꝰ. ⁊ oēm maculā q̄ ī illo ē ꝑliniens. ⁊ faciat ei dignam habitationē. ⁊ ī pariete ponēs illud. ⁊ ꝯfirmans ferro ne forte cadat prospiciens illi: sciens qm̄ non potest adiuuare se. Imago.n. ē. ⁊ opus ē illi adiutorium. Et de suba sua. ⁊ de filijs suis. ⁊ de nuptijs· votū faciēs inquirit. Non erubescit loqui cū illo q̄ sine aīa ē. ⁊ ꝓ sanitate q̄dē infirmū deꝑcatur. ⁊ ꝓ vita rogat mortuū. ⁊ in adiutoriū iutilē iuocat. ⁊ ꝓ itinere petit ab eo q̄ ābulare nō pōt. ⁊ de acq̄rēdo ⁊ de operādo ⁊ de oīuꝫ reꝝ euentu petit ab eo qui in omnibus est inutilis.

C XIIII

Iterū aliꝰ nauigare cogitās ⁊ ꝑ feros fluctꝰ iter facere incipiēs: ligno portāte se· fragiliꝰ lignū iuocat. Illud.n. cupiditas acq̄rēdi excogitauit. ⁊ artifex· sapiā fabricauit sua. Tua aūt p̄r ꝓuidētia ab initio cūcta gubernat: qm̄ dedisti ī mari viam ⁊ inter fluctꝰ semitā firmissimam: oñdēs qm̄ potēs es ex oībꝰ sanare· etiā si sine rate aliq̄s adeat mare. Sed ut nō eēnt vacua sapīe tue opa: ꝓpter hoc etiā ⁊ exiguo ligno credunt hoīes aīas suas. ⁊ trāseūtes mare ꝑ ratē liberati sūt. Sed ⁊ ab initio cū perirent supbi gigātes: spes orbis terraꝝ ad ratē ꝯfugiēs remisit seculo semē natiuitatis· q̄ manu tua erat gubernata. Benedictū ē.n. lignū: ꝑ qō fit iusticia. Per manꝰ aūt qō fit idolū maledictū est ⁊ ipsū ⁊ qui fecit illud: q̄a ille q̄dem opatus est: illud aūt cū esset fragile deꝰ cognominatꝰ ē. Similit̄ aūt odio sūt deo: ipiꝰ ⁊ impietas eius. Eteni qō factū ē: cū illo q̄ fecit· tormēta patiet̄. Propt̄ hec ⁊ ī idolis nationū nō erit respectꝰ: qm̄ creature dei in odiū facte sūt. ⁊ in tēptationē aīe hoīuꝫ. ⁊ in muscipulā pedibꝰ isipiētiū. Initiū.n. fornicationis ē exquisitio idoloꝝ. ⁊ adinuentio illorū corruptio vite ē. Neqꝫ.n. erat ab initio: neqꝫ erūt in ꝑpetuū. Supuacuitas.n. hoīuꝫ hec adinuenit in orbē t̄raꝝ. ⁊ ideo breuis illoꝝ finis est inuentꝰ. Acerbo.n. luctu dolens p̄r rapti cito sibi filij fecit imaginē. ⁊ illū qui tunc q̄si hō mortuꝰ fuerat· nūc tanq̄ deū colere cepit ⁊ cōstituit int̄ seruos suos sacra ⁊ sacrificia Deinde interueniēte tp̄e· cōualescente antiq̄ ꝯsuetudine· hic error tanq̄ lex custoditꝰ est: ⁊ tyrānoꝝ ipio colebāt̄ figmēta. Et hos q̄s in palā hoīes honorare nō poterāt ꝓpter hoc q̄ longe essent: a longinquo figura eoꝝ allata euidentē imaginē regis· quē honorare volebāt fecerūt: ut illū q̄ aberat tanq̄ ꝑ̄ntē colerent sua sollicitudine. Prouexit aūt ad horū culturā ⁊ hos q̄ ignorabāt· artificis eximia diligētia. Ille.n. volēs plꝰ placē illi q̄ se assūpsit· elaborauit arte sua ut silitudinē imeliꝰ figuraret. Multitudo aūt hoīuꝫ abducta ꝑ speciē opis: eū q̄ ante tempꝰ tanq̄ hō honoratus fuerat· nūc deū estimauerūt. Et hec fuit vite humane deceptio: qm̄ aut affectui aut regibꝰ deseruiētes hoīes· incoīcabile nomen lapidibꝰ ⁊ lignis iposuerūt. Et nō suffecerat errasse eos circa dei sciam: sꝫ ⁊ ī magno viuētes inscie bello: tot ⁊ tam magna mala pacē appellāt. Aut.n. filios suos sacrificātes· aut obscura sacrificia faciētes· aut isanie plenas vigilias hn̄tes· neqꝫ vitā neqꝫ nuptias mūdas iā custodiūt: sꝫ ⁊ alius aliū ꝑ iuidiā occidit· aut adulterās cōtristat. ⁊ oīa cōmixta sūt: sanguis· homicidiū· furtū ⁊ fictio· corruptio ⁊ infidelitas· turbatio ⁊ ꝑiuriū: tumultus· bonoꝝ dei imemoratio· aīaꝝ inquinatio

natiuitatis imutatio· nuptiaꝝ icõstantia·
inordinatio mechie ꝛ ipudicitie. Infandoꝝ
n. idoloꝝ cultura oĩs mali causa est. ꝛ initiũ
ꝛ finis. Aut. n. dũ letant̃ insaniũt· aut certe
vaticinant̃ falsa: aut viuũt iniuste: aut peiu/
rãt cito. Dũ. n. ꝯfidũt i idolis q̃ sunt sine aĩa:
male iurãtes noceri se nõ sperant. Utraq; ḡ
illis euenĩet digne: qm̃ male senserũt de deo
attẽdẽtes idolis. ꝛ iurauerũt iniuste in idolo
contẽnentes iusticiã. Nõ. n. iurantiũ ẽ virt⁹:
sed peccantiũ pena pambulat sp̃ in iustorum
preuaricationẽ.

XV

Tu aũt de⁹ noster· suauis ꝛ verus es
patiẽs ꝛ i mĩsicordia disponẽs oĩa.
Eteni si peccauerim⁹ tui sum⁹· sciẽ/
tes magnitudinẽ tuã. ꝛ si non peccauerim⁹:
sciũ⁹ qm̃ apud te sum⁹ cõputati. Nosse. n. te
cõsũmata iusticia ẽ. ꝛ scire iusticiã ꝛ virtutẽ
tuã· radix ẽ imortalitatꝪ. Nõ. n. i errorẽ idu/
xit nos hoĩuꝫ male artꝪ excogitatio· nec vm/
bra picture· labor sine fructu· effigies sculpta
p varios colores· cui⁹ aspect⁹ dat insensato
cõcupiscẽtiã. ꝛ diligit mortue imaginis effi/
giem sine aĩa. Maloꝝ amatores digni sunt
morte: q̃ spem hñt i talib⁹. ꝛ q̇ faciũt illos. ꝛ
q̇ diligũt. ꝛ q̇ colũt. Sed ꝛ figul⁹ mollẽ t̃rã
p̃mẽs laboriose fingit ad vs⁹ nr̃os vnũqdq;
vas. ꝛ de eodẽ luto fingit q̃ mũda sũt in vsũ
vasa. ꝛ sil'it̃ que his sũt ꝯ̃ria. Hoꝝ aũt vaso/
rũ q̇s sit vsus· iudex ẽ figul⁹. Et cũ labore va/
no deũ fingit de eodẽ luto· ille q̇ paulo ante
de terra factus fuerat. ꝛ p⁹ pusillũ reducit se
vnde accept⁹ est· repetitus aĩe debitũ quam
habebat. Sed cura ẽ illi nõ q̇a laboratur⁹ ẽ:
nec qm̃ breuis illi vita ẽ: ſ꜒ concertat̃ aurifi/
cib⁹ ꝛ argẽtariis: ſ꜒ ꝛ erarios imitat̃. ꝛ gloriã
p̃fert: qm̃ res supuacuas fingit. Cinis ẽ enĩ
cor ei⁹. ꝛ t̃ra supuacua spes illi⁹. ꝛ luto vili/
or vita ei⁹: qm̃ ignorauit q̇ se finxit. ꝛ q̇ ĩspi/
rauit illi aĩam que opat̃. ꝛ qui insufflauit ei
spiritũ vitalẽ. Sꝫ ꝛ estimauerũt lusũ eẽ vitã
nostrã. ꝛ cõuersationẽ vite cõpositã ad lucꝝ
ꝛ oportere vndecunq;· etiã ex malo acq̇rere.
Hic. n. scit se sup oẽs delinq̃re: q̇ ex terre ma/
teria fragilia vasa ꝛ sculptilia fingit. Oẽs
n. insipiẽtes ꝛ ifelices sup modũ aĩe sue supbi
sũt inimici ppl'i tui. ꝛ impãtes illi: qm̃ oĩa
idola nationũ deos estimauerũt· quib⁹ neq;
oculoꝝ visus ẽ ad videndũ: neq; nares ad
pcipiendũ spiritũ· neq; aures ad audiendũ:
neq; digiti manuũ ad tractandũ: ſ꜒ ꝛ pedes
eorũ pigri ad ãbulãdũ. Hõ. n. fecit illos. ꝛ q̇
spm̃ mutuat⁹ ẽ· is finxit illos. Nemo. n. sibi
similẽ hõ poťit deũ fingẽ. Cũ. n. sit mortalis:
mortuũ fingit manib⁹ iniq̇s. Melior. n. est
ipse his quos colit: q̇a ipse q̇dẽ vixit cũ esset
mortalis: illi aũt nũq̃. Sꝫ ꝛ aĩalia miserri/
mi colũt. Insensata. n. cõparata his· illis sũt
deteriora. Sꝫ nec aspectu aliq̇s ex his aĩa/
libus bona potest ꝯspicẽ. Effugerũt autẽ dei
laudẽ: ꝛ benedictionem eius.

XVI

Propter h̃ ꝛ his similia passi sunt di/
gne tormenta: ꝛ p multitudinem be/
stiaꝝ exẽminati sũt. Pro quib⁹ tor/
mẽtis bene disposuisti ppl'm tuũ: quib⁹ dedi/
sti ꝯcupiscẽtiã delectamenti sui· nouũ saporẽ
escã parãs eis ortigometrã· ut illi q̇dẽ cõcu/
piscẽtes escã· ppter ea q̃ illis ostensa ꝛ missa
sũt· etiã a necessaria cõcupiscẽtia auerterent̃.
Hi aũt i breui inopes facti· nouã gustauerũt
escã. Oportebat. n. illis sine excusatione q̇dẽ
supuenire interitũ exercẽtib⁹ tyrãnidẽ: his
aũt tm̃ oñdere queadmodũ inimici eoꝝ ex/
terminabãt̃. Eteni cũ illis supuenit seua be/
stiaꝝ ira: morsib⁹ puersoꝝ colubrorũ exter/
minabãt̃. Sed nõ i ppetuũ tua ira pmãsit: ſ꜒
ad correptionẽ i breui turbati sũt: signũ ha/
bẽtes salutis· ad cõmemorationẽ mãdati le/
gis tue. Qui. n. cõuersus ẽ· nõ p h̃ qḋ vide/
bat sanabat̃: ſ꜒ p te oĩuꝫ saluatorẽ. In h̃ aũt
oñdisti iĩmicꝪ tuis: q̇a tu es q̇ liberas ab oĩ
malo. Illos. n. locustaꝝ ꝛ muscaꝝ occiderũt
morsus. ꝛ nõ ẽ iuẽta sanitas aĩe illorũ: quia
digni erãt ab h⁹mõi exterminari. Filios aũt
tuos nec draconũ nec venenatorũ vicerunt
dẽtes. Misericordia. n. tua adueniẽs sana/
bat illos. In memoria. n. sermonũ tuoꝝ ex/
termiabãt̃. ꝛ velocit̃ sanabãt̃: ne i altã icidẽ/
tes obliuionẽ nõ possent tuo vti adiutorio.
Etenim neq; herba neq; malagma sanauit
eos ſ꜒ tu⁹ dñe s̃mo q̇ sanat oĩa. Tu es dñe q̇
vite ꝛ mortꝪ habes ptãtẽ. ꝛ deducis vsq; ad
portas mortꝪ ꝛ reduc̄Ꝫ. Hõ aũt occidit q̇dẽ p
malitiã aĩam suam. ꝛ cũ exierit spũs non re/
uertet̃ nec reuocabit aĩam que recepta est: ſ꜒
tuã manũ effugẽ impossibile ẽ. Negãtes. n.
nosse te impii p fortitudinẽ brachii tui fla/
gellati sũt: nouis aq̇s ꝛ grãdinib⁹ ꝛ pluuiis
psecutionẽ passi. ꝛ p ignẽ consũmati. Quod
n. mirabile erat: in aqua que omnia extin/
guit: plus ignis valebat. Uindex ẽ. n. orbis
iustoꝝ. Quodã. n. tpe mãsuetabat̃ ignis: ne

cõburerẽt que ad impios missa erãt aialia:
s ut ipsi videntes scirẽt qm̃ dei iudicio patiũt
psecutionẽ. Et quodã tpe in aqua sup vir-
tutẽ ignis exardebat vndiq3: ut iniquã terre
nationẽ exterminaret. Pro qb⁹ ãgelorum esca
nutristi populũ tuũ. et paratũ panẽ de celo
pstitisti illis sine labore. oẽ delectamẽtũ in se
hñtẽ. et ois saporis suauitatẽ. Subam .n. tuã et
dulcedinẽ tuã quã i filios habes oñdebas:
et deseruiẽs vni⁹cui⁹q3 volũtati. Ad qd q̇sq3
volebat cõuertebat. Nix aũt et glacies susti-
nebant vim ignis. et nõ tabescebãt: ut scirent
qm̃ fructus inimicorum exterminabat ignis ar-
dens in grandine et pluuia coruscans. Hoc
autẽ iterũ: ut nutrirẽt iusti. ignis etiam sue
virtutis oblitus ẽ. Creatura eni tibi factori
deseruiens. exardescit in tormẽtũ adũsus in-
iustos. et leuior fit ad bñfaciẽdũ pro his q̇ i te
cõfidũt. Propter h et tũc oia trãsfigurata oiu3
nutrici gratie tue deseruiebãt. ad voluntatẽ
eorum q̇ a te desiderati sũt: ut scirent filij tui q̇s
dilexisti dñe: qm̃ nõ natiuitatis fructus pa-
scunt hoies: sed sermo tuus hos q̇ i te credi-
derint cõseruat. Qd eni ab igne nõ poterat
extẽminari. stati ab exiguo radio solis calefa-
ctũ tabescebat: ut notũ oib⁹ esset. qm̃ oportet
puenire solem ad benedictionem tuam. et ad
ortũ lucis te adorare. Ingrati .n. spes tãq3
hybernalis glacies tabescet. et disperiet tãq3
aqua supuacua. CXVII

Magna sunt .n. iudicia tua dñe. et in-
enarrabilia vba tua: ppter h indisci-
plinate aie errauerunt. Dũ .n. psua-
sum habẽt iniqui posse dñari natiõi scẽ: vin-
culis tenebrarum et lõge noctis cõpediti. iclusi
sub tectis fugitiui. ppetue puidentie iacue-
rũt. et dũ putãt se latere i obscuris pctis. tene-
broso obliuiõis velamẽto dispsi sũt. pauen-
tes horrende. et cũ ãmiratiõe nimia pturbati.
Neq3 .n. q̃ ptinebat illos spelũca sine timore
custodiebat. qm̃ sonit⁹ descendẽs pturbabat
illos. et psone tristes illis apparẽtes. pauorẽ
illis pstabãt. Et ignis q̇dẽ nulla vis poterat
illis lumẽ prebere: nec siderũ limpide flãme
illumiare poterãt illã noctẽ horrẽdã. Appa-
rebat aũt illis subitaneus ignis: timore ple-
nus. et timore pcussi illi⁹ que nõ videbat fa-
ciei estimabãt deteriora eẽ q̃ videbãt. et ma-
gice artis appositi erãt derisus. et sapie glia
correptio cũ cõtumelia. Illi .n. q̇ pmittebãt
timores et pturbatiões expellẽ se ab aia lan-
guẽte: hi cũ derisu. pleni timore languebãt.
Nã et si nihil eos ex mõstris pturbabat: trã-
situ aialiũ et serpentiũ sibilatiõe cõmoti. tre-
mebũdi peribãt. et aurẽ quẽ nulla rõne quis
effugẽ posset. negãtes se vidẽ. Frequent .n.
poccupãt pessima: redarguẽte cõscia. Cũ sit .n.
timida neq̇tia: data est i oiu3 cõdẽnationẽ.
Sp .n. psumit seua: perturbata cõscia. Nihil
n. ẽ timor nisi presũptiõis adiutoriũ: pditio
cogitatiõis auxiliorum. Et dũ ab intro minor
ẽ expectatio: maiorẽ putat potentiã ei⁹ cause
de qua tormentũ pstat. Illi aũt q̇ in potentẽ
venere noctem. et ab infimis et ab altissimis
supuenientem. eundem somnũ dormientes
aliqñ mõstrorũ exagitabant timore: aliqñ
aie deficiebãt traductiõe. Subitane⁹ .n. illis
et insperat⁹ timor supuenerat. Deinde si q̇sq3
ex illis decidisset: custodiebat in carcere sine
ferro reclusus. Si .n. rustic⁹ q̇s erat. aut pa-
stor. aut agri laborum opari⁹ poccupat⁹ esset:
ineffugibilẽ sustinebat nccitatẽ. Una .n. ca-
thena tenebrarum oẽs erãt colligati. Siue spũs
sibilãs. aut inter spissos arborũ ramos auiũ
son⁹ suauis. aut vis aq̃ decurrẽtis nimiũ.
aut son⁹ valid⁹ pcipitatarũ petrarum. aut ludẽ-
tiũ aialiũ curs⁹ iuisus: aut mugiẽtiũ valida
bestiarum vox. aut resonans de altissimis mõ-
tib⁹ echo: deficientes faciebat illos p timore
Ois .n. orbis terrarũ limpido illuminabat
luie. et nõ impeditis opib⁹ cõtinebat. Solis
aũt illis superposita erat grauis nox: imago
tenebrarum q̃ superuẽtura illis erat. Ipsi g si-
bi erant grauiores tenebre. CXVIII

Sanctis aũt tuis maxima erat lux:
et horum q̇dẽ vocẽ inimici audiebant: s
figuram non videbãt. Et quia nõ et
ipsi eadẽ passi erãt. magnificabant te. et q̇ añ
lesi erãt. q̇a nõ ledebãt. grãs agebãt tibi. et ut
eẽt differẽtia. te deũ petebãt. Propter qd ignis
ardẽtẽ colũnã ducem habuerũt ignote vie. et
solẽ sine lesura boni hospitij pstitisti. Digni
q̇dẽ illi carere luce et pati carcerẽ tenebrarum
qui inclusos custodiebant filios tuos. p q̇s
incipiebat icorruptũ legis lumẽ seculo dari.
Cũ cogitarẽt iustorum occidẽ infantes. et vno
exposito filio sed liberato in traductionẽ illo-
rum multitudinẽ filiorum abstulisti. et pariter
illos pdidisti in aqua valida. Illa .n. nox añ
cognita ẽ a prib⁹ nr̃is: ut vere scientes quib⁹
iuramẽtis crediderũt: animequiores essent.
Suscepta ẽ ãt a pplo tuo. sanitas q̇dẽ iustorum

iustoꝝ aũt exterminatio: Sicut enim lesisti aduersarios nr̃os·sic ⁊ nos ꝓuocãs magnificasti. Absconse.n.sacrificabãt iusti pueri bonoꝝ. ⁊ iusticie legẽ ĩ ꝯcordiã disposuerũt. siliter bona ⁊ mala pcepturos iustos·patri oiuz decãtãtes laudes. Resonabat aũt icõueniẽs iimicoꝝ vox. ⁊ flebilis audiebat̃ plãctꝰ ploratoꝝ ĩfantiũ. Silr̃ aũt pena seruꝰ cũ dño afflictꝰ ẽ. ⁊ ꝑplr̃is hõ regi silr̃ia passus. Silr̃r ĝ oẽs vno noĩe mortis·mortuos habebãt ĩnumerabiles. Nec.n.ad sepeliendum viui sufficiebãt: qm̃ vno momẽto q̃ erat preclarior natio illoꝝ exterminata ẽ. De oibꝰ.n nõ credẽtes ꝓpt̃ bñficia: tunc cũ primũ fuit exterminiũ p̃mogenitoꝝ spoponderũt ꝑplr̃m dei se esse. Cũ.n.q̃etũ silẽtiũ contineret oĩa ⁊ nox in suo cursu medium iter haberet: oĩpotens sermo tuꝰ dñe exiliẽs de celo a regalibꝰ sedibꝰ·durus debellator ĩ mediã exterminij terrã ꝓsiliuit: gladiꝰ acutꝰ ĩsimulatũ imꝑiũ tuum portãs: ⁊ stans repleuit oĩa morte: ⁊ vsq₃ ad celũ attigebat stans ĩ t̃ra. Tũc cõtinuo visꝰ somnioꝝ maloꝝ turbauerũt illos: ⁊ timores supuenerũt ĩsꝑati. Et aliꝰ alibi ꝓiectꝰ semiuiuꝰ: ꝓpt̃ quã moriebat̃ causam demõstrabat mortꝭ. Visiões.n.que illos turbauerũt hec p̃monebant·ne inscij q̃re mala patiebãt̃ perirẽt. Tetigit aũt tũc ⁊ iustos tẽptatio mortꝭ. ⁊ cõmotio in heremo facta est multitudinis·s; nõ diu ꝑmãsit ira tua. Properans.n. hõ sine querela deprecari ꝓ populis ꝓferẽs s̃uitutꝭ sue scutũ orõnẽ. ⁊ ꝑ icẽsũ dep̃catione allegãs·restitit ire. ⁊ finẽ iposuit necessitati: oñdens qm̃ tuꝰ ẽ famulꝰ. Vicit aũt turbas nõ ĩ v̄tute corꝑis nec armatura potẽtie: s; v̄bo illũ qui se vexabat subiecit: iuramenta parentũ ⁊ testamẽtũ cõmemorãs. Cũ.n.iam aceruati cecidissent sup alterutꝝ mortui: interstitit. ⁊ amputauit impetũ. ⁊ diuisit illã q̃ ad viuos ducebat viam. In veste.n.poderis quã hẽbat: totꝰ erat orbis t̃rarũ: ⁊ parẽtũ magnalia ĩ q̃tuor ordinibꝰ lapidũ erãt sculpta. ⁊ magnificẽtia tua ĩ diadematũ capitis illiꝰ scripta erat: his aũt cessit q̃ exterminabat. ⁊ h̃ extimuit. Erat.n.sola temptatio ire sufficiens.

CXIX

Impijs aũt vsq₃ ĩ nouissimũ sine misericordia ira supuenit. Presciebat eni ⁊ futura illoꝝ: qm̃ cum ipsi ꝑmisissent vt se educerẽt. ⁊ cũ magna sollicitudine p̃misissent illos: cõseq̃bãtur illos penitẽtie actus. Adhuc.n.int̃ manꝰ hñtes luctũ. ⁊ deplorãtes ad monumenta mortuoꝝ·aliã sibi assũpserũt cogitationẽ insciẽtie. ⁊ quos rogãtes ꝓiecerãt: hos tanq̃ fugitiuos ꝑsequebant̃. Ducebat.n.illos ad hũc finẽ digna nccitas ⁊ horũ q̃ acciderãt cõmemorationẽ amittebãt: ut que deerãt tormentis·repleret punitio. ⁊ ꝑplr̃s q̇dẽ tuus mirabiliter trãsiret: illi aũt nouã mortẽ iuenirẽt. Ois.n. creatura ad suũ genꝰ ab iitio refigurabat̃ deseruiẽs tuis p̃ceptꝭ: ut pueri tui custodirẽt̃ illesi. Nã nubes castra eoꝝ obumbrabat. ⁊ ex aqua q̃ añ erat·terra arida apparuit. ⁊ in mari rubro via sine ipedimẽto. ⁊ cãpꝰ germinãs de ꝓfundo nimio ꝑ quẽ oĩs natio trãsiuit·q̃ tegebatur tua manu vidẽtes tua mirabilia ⁊ mõstra. Tanq̃.n.equi depauerũt escã. ⁊ tanq̃ agni exultauerũt magnificãtes te dñe q̇ liberasti illos. Memores.n.erãt adh̃ eoꝝ q̃ ĩ incolatu illoꝝ facta fuerãt: quẽadmodũ ꝓ natione aĩaliũ eduxit t̃ra muscas. ⁊ ꝓ piscibus eructauit fluuius multitudinẽ ranaꝝ. Nouissime ãt viderũt nouã creaturã auiũ: cũ abducti ꝯcupia postulauerũt escas epulatiõis. In allocutiõe.n. desiderij ascẽdit illis de mari ortigometra. ⁊ vexatiões pctõribus supuenerũt nõ sine illis q̃ añ facta erãt argumẽtꝭ ꝑ vim fluminũ. Iuste.n.patiebãt̃ s̃m suas neq̃tias. Eteni detestabiliorẽ inhospitalitatẽ ĩstituerũt. Alij q̇dẽ ignotos nõ recipiebãt aduenas·alij aũt bonos hospites ĩ s̃uitutẽ redigebãt. Et nõ solũ h: s; ⁊ aliꝰ q̇dẽ respectꝰ illoꝝ erat: qm̃ iuiti recipiebãt ext̃neos. Qui aũt cũ leticia receperũt hos q̇ eisdẽ vsi erãt ĩstitutꝭ: seuissimis afflixerũt doloribꝰ. Ꝑcussi sũt ãt cecitate·sicut illi ĩ foribꝰ iusti: cũ subitaneis coopti eẽnt tenebrꝭ. Vnꝰ q̇sq₃ trãsitũ ostij sui q̃rebat. In se.n.elementa dũ cõuertũt̃·sic in organo q̃litatꝭ sonꝰ ĩmutatur ⁊ oĩa suũ sonũ custodiũt. Vnde estimari ex ipso visu certo põt. Agrestia.n.ĩ aq̃tica ꝯuertebãt̃. ⁊ q̃cũq₃ erãt natãtia·in t̃ra transibãt. Ignis ĩ aq̃ valebat sup̃ suã v̄tutẽ. ⁊ aq̃ extinguẽtꝭ nat̃e obliuiscebat̃. Flãme ẽ.º rio corruptibiliũ aĩaliũ non vexauerũt carnes coãbulãtiũ: nec dissoluebãt illã q̃ facile dissoluebat̃ sicut glacies bonã escã. In oibꝰ.n.magnificasti ꝑplr̃m tuum dñe. ⁊ honorasti: ⁊ non despexisti·in oĩ tꝑe. ⁊ in oĩ loco assistens eis

Explicit liber Sapientie.

¶ Incipit prologus libri Jhesu filij syrach. qui Ecclesiastic⁹ appellat.

Multoꝝ nobis ⁊ magnoꝝ ꝑ legem ⁊ ꝓphas aliosq; q̇ secuti sũt illos: sapia demonstrata ẽ: in q̇b⁹ oportet laudare israhel doctrine ⁊ sapie causa: q̇a nõ solũ ipsos loquẽtes necesse ẽ eẽ peritos: ſ; etiã extraneos posse ⁊ discẽtes ⁊ scribẽtes doctissimos fieri. Auus me⁹ ihus postq̃ se amplius dedit ad diligẽtiã lectiõis legis ⁊ ꝓphaꝝ ⁊ alioꝝ librorũ q̇ nobis a parẽtib⁹ nr̃is traditi sũt. voluit ⁊ ipse scribere aliq̇d horũ q̃ ad doctrinã ⁊ sapiam ꝑtinẽt: ut desiderãtes discere. ⁊ illoꝝ ꝑiti fieri magis magisq; attendãt aĩo. ⁊ cõfirmẽt ad legitimã vitã. Hortor itaq; venire vos cũ beniuolentia. ⁊ attẽtiore studio lectionẽ facẽ. ⁊ veniã habẽ i illis i q̇b⁹ videmur sequẽtes imaginẽ sapie. ⁊ deficẽ i verborũ cõpositiõe. Nam deficiẽt verba hebraica q̃n fuerit trãslata ad alterã linguã. Nõ aũt solũ h̃: ſ; ⁊ ipsa lex ⁊ ꝓphete ceteraq; alioꝝ libroꝝ nõ paruã hñt differentiã q̃n inter se dicũt. Nã i octauo ⁊ tricesimo anno tp̄ibus Ptolemei euerget; regis postq̃ ꝑueni i egyptũ. ⁊ cũ multũ tp̄is ibi fuissem. iueni ibi libros relictos nõ parue neq; ꝯtemnẽde doctrine. Itaq; bonum ⁊ neccũz putaui ⁊ ipse aliquã addẽ diligẽtiã ⁊ laborẽ interp̄tãdi librũ istũ. ⁊ multa vigilia attuli doctrinam i spatio tp̄is ad illa q̃ ad finẽ ducũt librũ istũ dare. ⁊ illis q̇ volũt animũ intẽdẽ ⁊ discere queadmodũ oportet instituere mores qui ſm legẽ dñi ꝓposuerint vitam agere.

¶ Explicit prologus. Incipit liber Ecclesiasticus. Caplm I

Omnis sapientia a dño deo est. ⁊ cum illo fuit semp. ⁊ ẽ ante euũ. Arenã maris ⁊ pluuie guttas ⁊ dies seculi: q̇s dinumerauit? Altitudiuẽ celi ⁊ latitudinẽ terre ⁊ ꝓfũdũ abyssi: quis dimẽsus est? Sapiam dei precedẽtẽ oĩa: quis inuestigauit? Prior oĩuz creata ẽ sapia. ⁊ intellect⁹ prudẽtie ab euo. Fons sapie verbum dei in excelsis. ⁊ ingressus illi⁹ mãdata etña. Radix sapie cui reuelata ẽ: ⁊ astutias illi⁹ q̇s agnouit? Disciplina sapie cui reuelata ẽ ⁊ mãifestata: ⁊ multiplicationẽ ingressus illi⁹ q̇s intellexit? Un⁹ ẽ altissim⁹ creator oĩuz oĩpotẽs. ⁊ rex potẽs ⁊ metuẽdus nimis: sedẽs sup thronũ illi⁹. ⁊ dñans de⁹. Ipse creauit illam in spũ scõ. ⁊ vidit ⁊ dinumerauit ⁊ mensus est. Et effudit illã sup oĩa opa sua. ⁊ sup oẽm carnẽ ſm datũ suũ. ⁊ p̄bet illã diligẽtib⁹ se. Timor dñi gloria ⁊ gloriatio. ⁊ leticia ⁊ corona exultationis. Timor dñi delectabit cor. ⁊ dabit leticiam ⁊ gaudiũ in longitudinẽ dierũ. Timẽti dñm bñ erit i extremis. ⁊ i die defunctionis sue bñdicet. Dilectio dei honorabilis sapia: q̇b⁹ aũt appuerit i visu diligũt eã: i visiõe ⁊ i agnitiõe magnaliũ suoꝝ. Initiũ sapie timor dñi. ⁊ cũ fidelib⁹ i vulua ꝯcreatus ẽ. ⁊ cũ electis feminis gradit. ⁊ cũ iustis ⁊ fidelib⁹ agnscit. Timor dñi scie religiositas Religiositas custodiet ⁊ iustificabit cor. iocũditatẽ atq; gaudiũ dabit. Timenti deum bene erit. ⁊ in dieb⁹ cõsolationis illius benedicet. Plenitudo sapie timere deum. ⁊ plenitudo a fructibus illius. Oẽm domũ illi⁹ implebit a gnãtiõib⁹. ⁊ receptacula a thesauris illi⁹. Corona sapie timor dñi: replens pacẽ ⁊ salut; fructũ. ⁊ vidit ⁊ dinumerauit eam. Utraq; aũt sũt dona dei. Sciẽtiã ⁊ itellectũ prudentie sapia cõpartiet. ⁊ gloriã tenẽtiũ se exaltat. Radix sapiẽtie ẽ timẽ deũ. ⁊ rami illi⁹ longeui. In thesauris sapie intellectus ⁊ scie religiositas: execratio aũt pctõrib⁹ sapientia. Timor dñi expellit pctm̃. Nã q̇ sine timore ẽ. nõ poterit iustificari: iracundia eni aĩositat; illi⁹ subuersio illi⁹ est. Usq; in tempus sustinebit patiẽs. ⁊ postea redditio iocũditatis. Bon⁹ sensus vsq; in tẽp⁹ abscondet verba illius. ⁊ labia multoꝝ enarrabũt sensũ illi⁹. In thesauris sapiẽtie significatio discipline: execratio aũt pctõri cultura dei. Fili ꝯcupiscẽs sapiam ꝯserua iusticiã. ⁊ de⁹ p̄bebit illã tibi. Sapia. n. ⁊ disciplina timor dñi. ⁊ qd̄ bñplacitũ ẽ illi. fides ⁊ mansuetudo. ⁊ adimplebit thesauros illius. Non sis incredulus timori dei. ⁊ ne accesseris ad illũ duplici corde. Ne fueris hypocrita i conspectu hoĩuz. ⁊ nõ scandaliçeris i labijs tuis. Attende in illis ne forte cadas ⁊ adducas aĩe tue inhonorationẽ. ⁊ reuelet de⁹ absconsa tua. ⁊ i medio synagoge elidat te. quoniã

Nō.

accessisti maligne ad dn̄m: ⁊ cor tuū plenū est dolo ⁊ fallacia.

CII

Fili accedēs ad seruitutē dei sta i iusticia ⁊ i timore: ⁊ p̄para aiam tuā ad tēptationē. Deprime cor tuū ⁊ sustine: ⁊ iclina aurē tuā ⁊ suscipe verba intellectꝰ: ⁊ ne festines i tēpꝰ obductiōis. Sustine sustētatiōes dei: cōiūgere deo ⁊ sustine: ut crescat in nouissimo vita tua. Oē qđ tibi applicitū fuerit accipe ⁊ in dolore sustine. ⁊ i humilitate tua patientiā habe: qm̄ in igne ꝓbat aurū ⁊ argētū: hoies ꝟo receptibiles in camino humiliatiōis. Crede deo ⁊ recuperabit te: ⁊ dirige viā tuam ⁊ spera in illū. Serua timorē illiꝰ: ⁊ in illo veterasce. Metuentes dn̄m sustinete misericordiā eius: ⁊ nō deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dn̄m credite illi: ⁊ nō euacuabit merces vestra. Qui timetꝫ dn̄m sperate i illū: ⁊ i oblectationē veniet vob̄ misericordia. Qui timetis dn̄m diligite illū: ⁊ illuiabūt corda vr̄a. Respicite filij nationes hoīuꝫ: ⁊ scitote q̇a nullꝰ sperauit i dn̄o. ⁊ cōfusus est. Quis n. ꝑmāsit i mādatis eiꝰ. ⁊ derelictꝰ est? Aut quis iuocauit eū. ⁊ despexit illū? Qm̄ pius ⁊ misericors ē deus: ⁊ remittit i die tribulationis pctā: ⁊ ꝓtector ē oībꝰ exq̇rentibꝰ se in ꝟitate. Ve duplici corde. ⁊ labijs scelestis ⁊ manibꝰ malefaciētibꝰ: ⁊ pctōri trā ingredienti duabꝰ vijs. Ve dissolutꝭ corde q nō credūt deo: ⁊ iō nō ꝓtegent ab eo. Ve his q̇ ꝑdiderūt sustinētiā: ⁊ q̇ dereliquerunt vias rectas: ⁊ diuerterūt i vias prauas. Et quid faciēt cū inspicē cepit dn̄s? Qui timēt dn̄m nō erūt incredibiles verbo illiꝰ: ⁊ q̇ diligunt illū cōseruabūt verbū illiꝰ. Qui timēt dn̄m inq̇rēt q̄ b̄nplacita sūt ei: ⁊ q̇ diligunt eum replebūt lege ipsiꝰ. Qui timēt dn̄m p̄parabunt corda sua: ⁊ in ꝯspectu illiꝰ sanctificabunt aīas suas. Qui timēt dn̄m custodiūt mādata eiꝰ: ⁊ patientiā habebūt vsqꝫ ad inspectionē illiꝰ dicētes: Si penitentiā nō egerimꝰ incidemꝰ in manꝰ dn̄i: ⁊ nō i manꝰ hominū. Scđm enim magnitudinē illius: sic ⁊ misericordia illiꝰ cum ipso est.

CIII

Filij sapiē ecclesia iustoꝝ: ⁊ natio illoꝝ obediētia ⁊ dilectio. Judicium pr̄is audite filij: ⁊ sic facite ut salui sitis. Deus. n. honorauit patrē in filijs: ⁊ iudiciū mr̄is exq̇rēs firmauit in filios. Qui diligit deum exorabit ꝓ pctis. ⁊ cōtinebit se ab illis. ⁊ i orōne dieꝝ exaudiet. ⁊ sic q̇ thesauriçat ita ⁊ q̇ honorificat matrē suā. Qui honorat patrē suū iocūdabit in filijs. ⁊ i die orōnis sue exaudiet. Qui honorat patrē suū vita viuet lōgiore. ⁊ q̇ obedit patri refrigerabit matrē. Qui timet dn̄m honorat parētes. ⁊ quasi dn̄is seruiet is q̇ se genuerūt: in ope ⁊ sermone ⁊ oī patientia. Honora patrē tuū ut supueniat tibi b̄ndictio a deo. ⁊ b̄ndictio illiꝰ in nouissimo manet. Benedictio pr̄is firmat domos filioꝝ: maledictio autē matris eradicat fūdamēta. Ne glorieris i cōtumelia patris tui: nō. n. ē tibi glīa ſ ꝯfusio. Gloria. n. hoīs ex honore patris sui. ⁊ dedecus filij pater sine honore. Fili suscipe senectam pr̄is tui. ⁊ nō cōtristes eū i vita illius: ⁊ si defecerit sensu veniā da. ⁊ ne spernas eū in tua virtute. Elemosyna. n. patris nō erit i obliuione. Nā ꝓ pctō matris restituet tibi bonū. ⁊ i iusticia edificabit tibi. ⁊ in die tribulatiōis cōmemorabit tui. ⁊ sicut i sereno glacies soluētur pctā tua. Q̄ male fame ē qui derelinquit patrē. ⁊ ē maledictꝰ a deo q̇ exasperat matrē. Fili i mansuetudine opera tua ꝑfice. ⁊ sup hoīuꝫ gloriā diligeris. Quāto magnꝰ es hūilia te i oībꝰ. ⁊ corā deo iuenies gratiā: qm̄ magna potentia dei soliꝰ. ⁊ ab hūilibꝰ honorat. Altiora te ne quesieris ⁊ fortiora te ne scrutatꝰ fueris: sed q̄ p̄cepit tibi deꝰ illa cogita sp. ⁊ i pluribus operibus eiꝰ ne fueris curiosus. Nō ē. n. tibi necessariū ea que abscōdita sūt videre oculis tuis In supuacuis rebꝰ noli scrutari multipliciṫ ⁊ i p̄lribꝰ eiꝰ opibꝰ nō eris curiosus. Plurima n. sup sensum hoīuꝫ ostēsa sūt tibi. Multos n. supplātauit suspitio illorū. ⁊ in vanitate detinuit sensus illoꝝ. Cor durū habebit male in nouissimo. ⁊ q̇ amat ꝑiculū i illo ꝑibit. Cor igrediēs duas vias nō habebit successus. ⁊ prauū cor i illis scādaliçabitur. Cor nequā grauabit in dolorībꝰ. ⁊ pctōr adijciet ad peccādū. Synagoge supboꝝ nō erit sanitas: frutex. n. pcti eradicabit i illis ⁊ nō intelliget. Cor sapiētis itelliget i sapia. ⁊ auris bona audiet cū oī cōcupiscētia sapientiam. Sapiēs cor ⁊ itelligibile abstinebit se a peccatis. ⁊ i opibus iusticie successus habebit. Ignē ardētē extiguit aqua. ⁊ elemosyna resistit pctis. ⁊ deus ꝓspector est eius q̇ reddit gratiā. Meminit i posteꝝ. ⁊ in tp̄e casus sui inueniet firmamentum.

d' honore parentū.

d' curiositate scie.

IIII

Fili elemosynā paupꝛis ne defraudes. ⁊ oculos tuos ne trāsuertas a paupe. Aiam esurientē ne despexeris. ⁊ nō exasperes pauperē in inopia sua. Cor inopis ne afflixeris. ⁊ nō ptrahas datū angustiāti. Rogationē cōtribulati ne abiicias. ⁊ non auertas faciē tuā ab egeno Ab inope ne auertas oculos tuos ꝓpt irā: ⁊ nō relinquas querentibꝰ tibi retro maledicē. Maledicētis. n. tibi i amaritudine aīe exaudiet dep̄catio illiꝰ: exaudiet aūt eū: qui fecit illū. Cōgregatiōi paupū affabilē te facito. ⁊ p̄sbro humilia aiam tuā. ⁊ magnato humilia caput tuū. Declina paupi sine tristicia aurē tuā. ⁊ redde debitū tuū. ⁊ responde illi pacifice i māsuetudine. Libera eū qui iiuriā patit de manu supbi. ⁊ nō acide feras in aīa tua. In iudicādo esto pupillis misericors ut pat. ⁊ pro viro matri illoꝝ. ⁊ eris tu velut filius altissimi obediens. ⁊ miserebit tui magis q̄ mat. Sapia filijs suis vitā inspirat. ⁊ suscipit inquirentes se. ⁊ p̄ibit in via iusticie. Et qui illā diligit· diligit vitā: ⁊ q̇ vigilauerint ad illā· cōplectēt placorem eius. Qui tenuerit illā· vitā hereditabūt: ⁊ quo itroibit bñdicet deꝰ. Qui seruiūt ei obsequētes erūt scō. ⁊ eos q̇ diligūt illam· diligit deꝰ. Qui audit illam iudicabit gentes: ⁊ qui intuet illam· pmanebit cōfidens. Si crediderit ei: hereditabit illam. ⁊ erunt in cōfirmatiōe creature illoꝝ: qm̄ in tēptatiōe ambulat cū eo. ⁊ i primis elegit eū. Timorē ⁊ metū ⁊ ꝓbationē inducet sup illū. ⁊ cruciabit illū in tribulatiōe doctrine sue donec tēptet eū in cogitationibꝰ suis. ⁊ credat aie illiꝰ. Et firmabit illū. ⁊ iter adducet directū ad illū. ⁊ letificabit illū: ⁊ denudabit abscōsa sua illi: ⁊ thesauriçabit super illū sciam ⁊ itellectū iusticie. Si aūt oberrauerit derelinquet eū. ⁊ tradet eū i manus inimici sui. Fili ꝯserua tēpꝰ. ⁊ deuita a malo. Pro aia tua ne ꝯfūdaris dicē verū. Est. n. cōfusio adducēs pctm̄. ⁊ ē cōfusio adducēs gloriā ⁊ gratiā. Ne accipias faciē aduersꝰ faciē tuā: nec aduersꝰ aiam tuā mēdaciū. Ne reuerear̄ ꝓximū tuū i casu suo: nec retineas vbū i tpe salut̄. Nō abscōdas sapiam tuā i decore suo. In lingua. n. sapia dignscit. ⁊ sensus ⁊ scia ⁊ doctrina i vbo sensati. ⁊ firmamētū i opibꝰ iusticie. Nō ꝯdicas vbo vitat̄ vllo modo. ⁊ de mēdacio ieruditiōis tue cōfūdere. Nō cōfūdaris confiteri pctā tua. ⁊ ne subiicias te oi hoi ꝓ pctō. Noli resistē ꝯ faciē potentis: nec coneris ꝯ ictū fulmis. Pro iusticia agoniçare ꝓ aia tua. ⁊ vsq; ad mortē certa ꝓ iusticia ⁊ deꝰ expugnabit ꝓ te iimicos tuos. Noli citatus eē in lingua tua. ⁊ iutilis ⁊ remissus i opibꝰ tuis. Noli eē sicut leo i domo tua euertēs domesticos tuos. ⁊ opp̄mēs subiectos tibi. Non sit porrecta manꝰ tua ad accipiēdū. ⁊ ad dandum collecta.

V

Noli attēdere ad possessiōes iniq̄s: ⁊ ne dixeris· est mihi sufficiēs vita. Nihil. n. ꝓderit i tpe vindicte ⁊ obductiōis. Ne seq̄ris i fortitudine tua cōcupiscētiā cordis tui ⁊ ne dixeris: Quō potui· aut q̇s me subiiciet ꝓpt facta mea? Deus. n. vindicās vindicabit. Ne dixeris: Peccaui: ⁊ quid mihi accidit triste? Altissimus. n. est patiens redditor. De ꝓpitiato pctō noli esse sine metu: neq; adiicias pctm̄ sup pctm̄. ⁊ ne dicas: Miseratio dn̄i magna ē: multitudinis pctōꝝ meoꝝ miserebit. Misericordia. n ⁊ ira ab illo cito ꝓximat. ⁊ i pctōres respicit ira illius. Nō tardes cōuerti ad dn̄m: ⁊ ne differas de die in diē. Subito eni veniet ira illiꝰ: ⁊ in tpe vindicte disꝑdet te. Noli anxius esse i diuitijs iiustis: nō. n. ꝓderūt tibi in die obductionis ⁊ vindicte. Non ventiles te in omnē ventū. ⁊ nō eas i oēm viā. Sic. n. ois peccator ꝓbat i duplici lingua. Esto firmꝰ in via dn̄i. ⁊ in veritate sensus tui ⁊ scientia: ⁊ ꝓsequatur te verbū pacis ⁊ iusticie. Esto mansuetꝰ ad audiēdū verbū dei ut itelligas ⁊ cū sapia ꝓferes respōsū verū. Si ē tibi itellectꝰ respō de ꝓximo: sin autē· sit manus tua sup os tuū: ne capiar̄ i verbo indisciplinato ⁊ cōfūdaris. Honor ⁊ gloria i sermone sensati: lingua vo iprudēt̄ subuersio ē ipsius. Nō appelleris susurro in vita tua. ⁊ lingua tua ne capiar̄ ⁊ ꝯfūdar̄. Sup furē. n. ē ꝯfusio ⁊ penitētia. ⁊ denotatio pessima sup bilinguē: susurratori aūt odiū ⁊ iimicitia ⁊ cōtumelia. Iustifica pusillū ⁊ magnū similiter.

VI

Noli fieri pro amico· iimicus ꝓximo. Improperiū. n. ⁊ cōtumeliā malus hereditabit. ⁊ ois peccator inuidus ⁊ bilinguis. Nō te extollas i cogitatiōe aie tue velut taurus: ne forte elidatur virtus tua p stulticiā. ⁊ folia tua comedat ⁊ fructus tuos ꝑdat. ⁊ relinq̄ris velut lignū aridū in heremo. Aia. n. nequā disꝑdet qui

se habet. ⁊ ĩ gaudiũ ĩimici dat illũ. ⁊ deducet ĩ sorte ĩpioꝝ. Uerbũ dulce multiplicat amicos. ⁊ mitigat ĩimicos. ⁊ lingua eucharis ĩ bono hoĩe abũdabit. Multi pacifici sint tibi ⁊ cõsiliariꝰ sit tibi vnꝰ de mille. Si possides amicũ ĩ teptatiõe posside eũ. ⁊ ne facile credas ei teipsũ. Est.n. amicus ẜm tempꝰ suũ. ⁊ nõ pmanebit ĩ die tribulatiõis. Et ẽ amicꝰ q̇ cõuertit̃ ad ĩimicitiã. ⁊ est amicꝰ q̇ odiũ ⁊ rixã ⁊ cõuitia denudabit. Est aũt amicꝰ sociꝰ mẽse. ⁊ nõ pmanebit ĩ die necitat̃. Amicus si pmãserit fixus erit tibi q̃si coeq̃lis. ⁊ in domestic̃ tuis fiducialit̃ aget. Si hũiliauerit se ꝯ te ⁊ a facie tua abscõderit se: vnanimẽ hẽbis amicitiã bonã. Ab ĩimic̃ tuis separe. ⁊ ab amic̃ tuis attẽde. Amicꝰ fidelis ꝓtectio fort̃: q̇ aũt ĩuenit illũ ĩuenit thesaurũ. Amico fideli nulla ẽ cõpatio. ⁊ nõ ẽ digna põderatio auri ⁊ argẽti ꝯ bõitatẽ fidei illiꝰ. Amicꝰ fidelis medicamẽtũ vite ⁊ ĩmortalitatis. ⁊ q̇ metuũt dñm ĩuenient illum. Qui timet deũ eque habebit amicitiã bonam: qm̃ ẜm illũ erit amicꝰ illiꝰ. Fili a iuuentute tua excipe doctrinã. ⁊ vsq͡ ad canos ĩuenies sapientiam. Quasi is arat ⁊ q̇ semiat accede ad eã. ⁊ sustine bonos fructꝰ illiꝰ. In ope.n. ipsiꝰ exiguũ laborabis. ⁊ cito edes de generationibꝰ illiꝰ. Q̃ aspera est nimiũ sapientia indoctis hoĩbꝰ. ⁊ nõ pmanebit ĩ illa excors. Quasi lapidis virtus ꝓbatio erit in illis: ⁊ nõ demorabũt̃ ꝓijcẽ illã. Sapiã.n. doctrine ẜm nomẽ est eius. ⁊ nõ ẽ multis manifesta. Quibꝰ aũt agnita ẽ pmanet vsq͡ ad ꝯspectũ dei. Audi fili ⁊ accipe consiliũ intellectus: ⁊ ne abijcias consiliũ meũ. Inijce pedem tuũ in cõpedes illiꝰ. ⁊ in torques illiꝰ collũ tuũ. Subijce humerũ tuũ ⁊ porta illã. ⁊ ne accidieris vinculis eiꝰ. In oĩ aĩo tuo accede ad illã. ⁊ ĩ oĩ virtute tua ꝯserua vias eius. Inuestiga illã ⁊ manifestabit̃ tibi. ⁊ cõtinens factus ne derelinquas eã. In nouissimis.n. ĩuenies requiẽ ĩ ea. ⁊ cõuertet̃ tibi ĩ oblectationẽ. Et erũt tibi cõpedes eius in ꝓtectionẽ fortitudinis ⁊ bases virtutis. ⁊ torques illius in stolã glorie. Decor.n. vite ẽ ĩ illa. ⁊ vincula illiꝰ alligatura salut̃. Stola glorie indues eã. ⁊ coronã gratulatiõis impones tibi. Fili si attenderis mihi disces eã. ⁊ si accõmodaueris aĩuз tuũ sapiẽs eris. Si iclinaueris aurẽ tuam excipies doctrinã. ⁊ si dilexeris audire sapiens eris. In multitudine pr̃sbroꝝ prudentiũ sta. ⁊ sapiẽtie illoꝝ ex corde ꝯiũgere: ut oẽm narrationẽ dei possis audire. ⁊ ꝓuerbia laudis non effugiãt a te. Et si videris sensatũ euigila ad eum. ⁊ gradus ostioꝝ illiꝰ exterat pes tuꝰ. Cogitatum tuũ habe in p̃ceptis dei. ⁊ in mãdat̃ illiꝰ maxime assiduꝰ esto. ⁊ ipse dabit tibi cor ⁊ concupiscẽtia sapiẽtie dabitur tibi.

C VII

Noli facẽ mala. ⁊ nõ te apphẽdẽt: discede ab iniquo ⁊ deficient mala abs te. Fili nõ semines mala ĩ sulcis iniusticie. ⁊ non metes ea in septuplũ. Noli querere ab hoĩe ducatum: neq͡ a rege cathedrã honoris. Non te iustifices ante deũ qm̃ agnitor cordis ipse ẽ. ⁊ penes regẽ noli velle videri sapiens. Noli querere fieri iudex nisi valeas ṽtute irrũpe iniq̃tates: ne forte extimescas faciẽ potẽtis. ⁊ ponas scãdalũ ĩ agilitate tua. Nõ pecces ĩ multitudine ciuitat̃. nec te imittas ĩ populũ: neq͡ alliges duplicia pctã. Nec.n. ĩ vno eris ĩmunis. Noli esse pusillanimis in aĩo tuo. Exorare. ⁊ facẽ elemosynã ne despicias. Ne dicas ĩ multitudine muneꝝ meoꝝ respiciet deꝰ. ⁊ offerente me deo altissimo munera mea suscipiet. Nõ irrideas hoĩem ĩ amaritudine aĩe: est.n. q̇ humiliat ⁊ exaltat circũspector deꝰ. Noli amare mẽdaciũ aduersus fratrẽ tuũ: neq͡ ĩ amicũ silr̃ facias. Noli velle mẽtiri oẽ mẽdaciũ: assiduitas.n. illiꝰ nõ ẽ bona. Noli verbosus eẽ ĩ multitudine p̃sbyteroꝝ. ⁊ nõ iteres ṽbũ ĩ oratiõe tua. Nõ oderis laboriosa opa ⁊ rusticationẽ creatã ab altissimo. Nõ te reputes ĩ multitudine ĩdisciplinatoꝝ. Memẽto ire qm̃ non tardabit. Humilia valde spm̃ tuũ: qm̃ vindicta carnis impij ignis ⁊ vermis. Noli p̃uaricari ĩ amicũ pecuniã differentẽ: neq͡ fratrẽ carissimũ auro spreueris. Noli discedere a muliere sensata ⁊ bona quã sortitus es ĩ timore dñi: gratia.n. verecũdie illius sup aurũ. Non ledas seruũ in veritate opantẽ: neq͡ mercẽnariũ dantẽ animam suã. Seruus sensatus sit tibi dilectus quasi aĩa tua: nõ defraudes illũ libertate neq͡ inopem derelinquas illũ. Pecora tibi sũt attẽde illis. ⁊ si sũt vtilia pseuerent apud te. Filij tibi sũt erudi illos. ⁊ curua illos a pueritia eoꝝ. Filie tibi sũt serua corpus illaꝝ. ⁊ non ostẽdas hilarẽ faciẽ tuã ad illas. Trade filiã ⁊ grande opꝰ feceris. ⁊ hoĩ sensato da illã. Mulier si est tibi scd̃m aĩam tuã nõ ꝓijcias

illā.⁊ odibili nō credas te i toto corde tuo

honor parētū.

Honora patrē tuū: ⁊ gemitꝰ matris tue ne obliuiscaris. Memēto qm̄ nisi ꝑ illos natꝰ nō fuisses: ⁊ retribue illis quō ⁊ illi tibi. In tota aīa tua time dn̄m.⁊ sacerdotes illiꝰ sanctifica. In oī virtute dilige eū qui te fecit.⁊ ministros eiꝰ ne derelinquas. Honora deū ex tota aīa tua.⁊ honorifica sacerdotes.⁊ ꝓpurga te cū brachijs. Da illis ꝑtē sicut mādatū ē tibi ꝓmitiaꝝ ⁊ purgatiōis.⁊ de negligētia tua purga te cū paucꝫ. Datū brachiorū tuoꝝ.⁊ sacrificiū sanctificatiōis offeres dn̄o.⁊ initia sanctoꝝ:⁊ pauperi porrige manū tuā ut ꝑficiat̄ ꝓpitiatio ⁊ bn̄dictio tua. gratia dat̄ i cōspectu oīs viuētis.⁊ mortuo non ꝓhibeas gratiā. Non desis plorantibꝰ in cōsolatiōe.⁊ cū lugētibus ambula. Non te pigeat visitare infirmū: ex his.n. in dilectiōe firmaberis. In oībꝰ opibꝰ tuis memorare nouissima tua.⁊ in eternū nō peccabis.

Nō ɔtēdas.

CVIII

Non litiges cum hoīe potēte ne forte incidas in manꝰ illius. Nō cōtendas cū viro locuplete: ne forte ɔ̄ te cōstituat litē tibi. Multos.n. ꝑdidit aurū ⁊ argētū.⁊ vsqꝫ ad cor regū extēdit ⁊ cōuertit. Nō litiges cū hoīe linguato.⁊ non strues in ignē illiꝰ ligna. Nō coīces hoī indocto: ne male de ꝓgenie tua loquat̄. Ne despicias hoīem auertētē se a pctō: neqꝫ impropere ei. Memēto qm̄ oēs in corruptiōe sumꝰ. Ne spernas hoīem in sua senectute: eteni ex nobis senescūt. Noli de mortuo iīmico tuo gaudere: sciens qm̄ oēs morimur.⁊ in gaudiū nolumꝰ venire. Ne despicias narrationem ꝑ̄sbyteroꝝ sapiētiū.⁊ in ꝓuerbijs eoꝝ cōuersare. Ab ipsis.n. disces sapiētiā ⁊ doctrinā itellectꝰ.⁊ seruire magnatꝭ sine q̄rela

Seniores.

Ne te ꝑ̄tereat narratio seniorū: ipsi.n. didicerūt a patribꝰ suis. Qm̄ ab ipsis disces itellectū.⁊ in tpe nccitatꝭ dabis responsū. Non incendas carbones pctōꝝ arguēs eos.⁊ ne icēdaris flāma ignis pctōrū illoꝝ. Ne ɔtra faciē stes ɔtumeliosi: ne sedeat q̄i insidiator ori tuo. Noli fenerari hoī fortiori te: qꝫ si feneraueris quasi ꝑditū habe. Non spōdeas sup ꝟtutē tuā: qꝫ si spopōderis q̄si restituēs cogita. Non iudices ɔ̄ iudicē: qm̄ ꝭm qꝫ iustū est iudicat. Cū audace nō eas in via: ne forte ꝙ̄uet mala sua ite. Ipse.n.ꝭm volūtatem suā vadit: ⁊ simul cū stulticia ipsius peries. Cū iracūdo nō facias rixā.⁊ cū audace nō eas i desertū: qm̄ q̄si nihil ē añ illū sanguis.⁊ vbi non ē adiutoriū elidet te. Cū fatuis ɔsiliū nō habeas: nō.n. poterūt diligere nisi q̄ eis placent. Corā extraneo ne facias

No

cōsiliū: nescis.n. q̇d pariet. Nō oī hoī cor tuū manifestes: ne forte inferat tibi gratiā falsam ⁊ cōuitietur tibi.

CIX

Non çeles mulierē sinꝰ tui: ne ostendat sup te malitiā doctrine nequā. Non des mulieri ꝑtātē aīe tue: ne ingrediatur i virtute tua.⁊ ɔfūdaris. Ne respicias mulierē multiuolā: ne forte icidas i laq̄os illiꝰ. Cū saltatrice ne assiduꝰ sis nec audias illā: ne forte pereas i efficacia illiꝰ. Virginē ne cōspicias: ne forte scandaliçerꝭ in decore illiꝰ. Ne des fornicarijs aīam tuā i vllo: ne ꝑdas te ⁊ hereditatem tuam. Noli circūspicē in vicis ciuitatis: ne oberrauerꝭ i plateis illius. Auerte faciē tuā a muliere cōpta.⁊ ne circūspicias speciē alienā. Propt̄ speciē mulieris multi ꝑierūt.⁊ ex hꝫ cōcupiscentia q̄si ignis exardescit. Ois mulier q̄ ē fornicaria quasi stercus in via cōculcabit̄. Speciem mulieris aliene multi āmirati reprobi facti sūt: colloquiū eni illiꝰ q̄si ignis exardescit. Cum aliena muliere ne sedeas oio: nec accūbas cū ea sup cubitū.⁊ non altercceris cum illa i vino. ne forte declinet cor tuū i illā.⁊ sanguine tuo labaris i ꝑditionē. Ne derelinq̄s amicū antiquū: nouꝰ.n. non erit similis illi. Vinū nouū amicꝰ nouꝰ. Veterascat.⁊ cū suauitate bibes illud. Nō çeles gloriā ⁊ opes pctōris: nō.n. scis que futura sit illiꝰ subuersio. Nō placeat tibi iīuria iniustoꝝ: sciēs qm̄ vsqꝫ ad inferos nō placebit impiꝰ. Lōge abesto ab hoīe ꝑtātem habente occidēdi.⁊ nō suspicaberꝭ timorē mortꝭ. Et si accesseris ad illū noli aliquid cōmittē: ne forte auferat vitā tuā. Coionē mortis scito qm̄ i medio laqueorū ingredieris.⁊ sup dolentiū arma ambulabis. Scōm ꝟtutē tuā caue te a ꝓximo tuo.⁊ cū sapiētibꝰ ⁊ prudētibus tracta. Viri iusti sint tibi cōuiue.⁊ in timore dei i sit tibi gloriatio.⁊ in sensu sit tibi cogitatus dei.⁊ oīs enarratio tua i ꝑ̄ceptis altissimi. In manu artificū opa laudabit̄.⁊ principes populi in sapiētia sermonis sui: in sensu ꝟo senioꝝ verbum. Terribilis est i ciuitate sua homo linguosus.⁊ temerarius in verbo suo odibilis erit.

Iudex sapiēs iudicabit ꝑplm suū: **CX** ⁊ ṗncipatꝰ sensati stabilis erit. Scōm iudicem ꝑpli. sic ⁊ ministri eiꝰ: ⁊ qualis rector ē ciuitatis. tales ⁊ inhabitātes in ea. Rex isipiēs ꝑdet ꝑplm suū. ⁊ ciuitates inhabitabūť ꝑ sensū prudentiū. In manu dei potestas terre. ⁊ execrabilis oīs iiq̇tas gētiū: ⁊ vtilē rectorē suscitabit in tēpꝰ sup illā. In manu dei ptās hoīs. ⁊ sup faciē scribe iponet honorē suū. Ōis iiurie ꝓximi ne memineris: ⁊ nihil agas in opibꝰ iiurie. Odibilis corā deo ē ⁊ hoībꝰ suꝑbia. ⁊ execrabilis oīs iiq̇tas gētiū. Regnū a gēte i gentē transferť ꝓpter iiusticias ⁊ iiurias ⁊ ꝯtumelias ac diuersos dolos. Auaro aūt nihil ē scelestiꝰ. Quid superbis ēra ⁊ cinis? Nihil ē iniquiꝰ q̄ȝ amare pecuniā. Hic. n. ⁊ aīam suā venalē habet: qm̄ i vita sua ꝓiecit itima sua. Ōis potētatꝰ breuis vita: lāguor ꝓlixior ḡuat medicū. Breuem lāguorē ꝑcidit medicꝰ: sicut ⁊ rex hodie ē ⁊ cras morieť. Cū. n. morieť hō: hēditabit serpentes ⁊ bestias ⁊ vermes. Initiū suꝑbie hoīs apostatare a deo: qm̄ ab eo q̇ fecit illū recessit cor eius: qm̄ iitiū oīs pcti est suꝑbia. Qui tenuerit illā adimplebiť maledictis. ⁊ subuertet eum in finē. Propterea exhonorauit dn̄s cōuētꝰ maloꝝ. ⁊ destruxit eos vsq̄ȝ i finē. Sedes ducū superboꝝ destruxit deus: ⁊ sedere fecit mites pro eis. Radices gētiū suꝑbaꝝ arefecit deꝰ. ⁊ plantauit humiles ex ipsis gētibus. Terras gētiū euertit dn̄s. ⁊ ꝑdidit eas vsq̄ȝ ad fūdamētum. Arefecit ex ipsis ⁊ disꝑdidit eos. ⁊ cessare fecit memoriā eoꝝ a ēra. Memoriā suꝑboꝝ ꝑdidit deꝰ: ⁊ reliq̇t memoriā hūiliū sensu. Nō ē creata hoībꝰ suꝑbia. neq̄ȝ iracūdia natiōi mulierū. Semē hoīuȝ honorabiť hꝰ qd̄ timet deūm: semen aūt hꝰ exhonorabiť qd̄ ꝑterit mandata dn̄i. In medio fratrū rector illoꝝ i honore: ⁊ q̇ timēt dn̄m erūt i oculis illiꝰ. Gloria diuitū honoratoꝝ ⁊ pauperꝝ timor dei est. Non despicē hoīem iustū pauꝑē. ⁊ nō magnificare virū pctōrē diuitē. Magnꝰ est iudex ⁊ potens ē i honore. ⁊ nō ē maior illo qui timet deū. Seruo sensato liberi seruiēt. ⁊ vir prudēs ⁊ disciplinatꝰ nō murmurabit correptꝰ: ⁊ insciūs nō honorabiť. Noli extollere te in faciendo opere tuo. ⁊ noli cūctari in tēpore āgustie. Melior ē q̇ opať ⁊ abūdat i oībꝰ q̄ȝ q̇ gl'iať ⁊ eget pane. Fili i māsuetudine ſua aīam tuā. ⁊ da illi honorē scōm meritū suū.

Peccātē i aīam suā q̇s iustificabit? Et q̇s honorificabit exhonorantē aīam suā? Pauper gloriať ꝑ disciplinā ⁊ timorē suū. ⁊ est hō qui honorificať ꝓpť subām suā. Qui aūt gloriať i pauꝑtate: quāto magis in substātia? Et qui gloriať in substantia: paupertatē vereatur.

Sapiētia humiliati exaltabit caput illiꝰ. ⁊ i medio magnatoꝝ cōsedere illū faciet. **CXI** Nō laudes virū in specie sua: neq̄ȝ spernas hoīem in visu suo. Breuis i volatilibꝰ ē apis. ⁊ iitiū dulcoris habet fructꝰ illiꝰ. In vestitu ne glorieris vnq̄ȝ: neci die honoris tui extollaris. Qm̄ mirabilia opa altissimi soliꝰ. ⁊ gl'iosa ⁊ absconsa ⁊ iuisa opa illiꝰ. Multi tyrāni sederūt i throno. ⁊ isuspicabilis portauit diadema. Multi potentes oppressi sūt valide. ⁊ gloriosi traditi sūt i manꝰ alteroꝝ. Priusq̄ȝ interroges ne vitupes quēq̄ȝ: ⁊ cū īterrogaueris corripe iuste. Priusq̄ȝ audias ne rn̄deas ꝟbū. ⁊ i medio senioꝝ ne adiicias loq̇. De ea re q̄ te nō molestat ne certeris. ⁊ iiudicio peccātiū ne cōsistas. Fili ne in multis sint actus tui. ⁊ si diues fueris nō eris imunis a delicto. Si. n. secutꝰ fueris nō apprehendes: ⁊ nō effugies si ꝑcucurreris. Est hō laborans ⁊ festinans ⁊ dolens impius. ⁊ tāto magis nō abūdabit. Est hō marcidus egens recuperatiōe. plus deficiēs ꝟtute. ⁊ abūdās pauꝑtate: ⁊ oculꝰ dei respexit illū i bono. ⁊ erexit eū ab humilitate ipsius. ⁊ exaltauit caput eius. ⁊ mirati sūt i illo multi ⁊ honorauerūt deū. Bona ⁊ mala. vita ⁊ mors. paupertas ⁊ honestas: a deo sūt. Sapiētia disciplina ⁊ scia legis apud dn̄m: dilectio ⁊ vie bonorum apud ipsum. Error ⁊ tenebre pctōribꝰ cōcreata sunt: qui aūt exultant in malis. consenescūt in malo. Datio dei pmanet iustis. ⁊ ꝓfectꝰ illiꝰ successus habebūt i eternū. Est q̇ locupletať parce agendo. ⁊ hec ē ps mercedis illiꝰ i eo q̄ȝ dicit inueni requiē m̄i. ⁊ nūc māducabo de bonis meis solus. ⁊ nescit q̄ȝ tempꝰ ꝑtereat illū ⁊ mors appropiquet. ⁊ relinq̇t oīa aliis. ⁊ moriať. Sta i testamēto tuo ⁊ i illo colloq̇re. ⁊ i ope mādatoꝝ tuoꝝ veterasce. Ne māseris in opibꝰ pctōꝝ. Confide aūt in deo. ⁊ mane in loco tuo. Facile est. n. in oculis dei subito honestare pauperē. Bn̄dictio dei in mercedem iusti festinat. ⁊ i honore veloci ꝓcessus illius fructificat. Ne dicas. q̇d ē mihi opꝰ. ⁊ q̄ erūt mihi ex hꝰ bona? Ne dicas: Sufficiēs

sum. ⁊ q̇d ex h̄ pessimabore. In die bonorum ne imemor sis maloꝝ. ⁊ in die malorum ne imemor sis bonoꝝ: qm̄ facile est corā deo in die obitꝰ retribuē vnicuiqꝫ scd̄m vias suas. Malitia hore obliuionē facit luxurie magne: ⁊ i fine hoīs denudatio opeꝝ illiꝰ. Ante mortē ne laudes hoīem quēqꝫ: qm̄ i filijs suis agnoscit vir. Nō oēm hoīem iducas i domū tuā: multe.n. sūt insidie dolosi. Sic̄.n. eructuāt pcordia fetētiū. ⁊ sicut pdix inducit in caueā. ⁊ ut caprea i laqueū: sic ⁊ cor supboꝝ ⁊ sicut, pspector vidēs casū pximi sui. Bōa n. in mala cōuertēs insidiat. ⁊ i electꝭ impo‑net maculā. A scintilla.n. vna augetignis: ⁊ ab vno doloso augetsanguis: hō ꝓo pctōr sanguini insidiat. Attēde ꝗ tibi a pestifero: fabricat.n. mala: ne forte inducat sup te subsannationē i ppetuū. Admitte ad te alienigenā. ⁊ subuertet te i turbine. ⁊ abalienabit te a vijs pprijs.

CXII

Si benefeceris scito cui feceris. ⁊ erit gratia in bonis tuis multa. Bn̄fac iusto ⁊ iuenies retributionē magnā ⁊ si nō ab ipso: certe a dn̄o. Non ē.n. ei bene q̇ assiduꝰ ē i malis. ⁊ elemosynas nō danti. qm̄ ⁊ altissimꝰ odio habet pctōres. ⁊ misertꝰ est penitētibꝰ. Da misericordi. ⁊ ne suscipias pctōrē. Et ipijs ⁊ pctōribꝰ reddet vindictā custodiēs eos i diē vindicte. Da bono ⁊ nō recepis pctōrē. Bn̄fac humili. ⁊ nō dederis ipio. Prohibe panes illi dare: ne i ipsis potentior te sit. Nā duplicia mala inuenies in oībꝰ bonis q̄cūqꝫ fecerꝭ illi: qm̄ ⁊ altissimus odio habet pctōres. ⁊ ipijs reddet vindictā. Nō agnoscet in bonis amicꝰ. ⁊ nō abscōdet in malis iimicꝰ. In bonis viri iimici illius: in tristicia ⁊ i malitia illius amicus agnitus est. Nō credas iimico tuo in eternū. Sicut n. eramentum eruginat nequitia illiꝰ. Et si humiliatꝰ vadat curuꝰ. abijce animū tuū. ⁊ custodi te ab illo. Non statuas illū penes te nec sedeat ad dexterā tuā. ne cōuersus stet in loco tuo: ne forte cōuersus i locū tuū inq̇rat cathedrā tuā. ⁊ i nouissimo cognoscas ꝟba mea. ⁊ i sermonibꝰ meis stimuleris. Quis medebit icātatori a serpēte pcusso. ⁊ oībꝰ q̇ appropiāt bestijs? Sic ⁊ q̇ comitat cū viro iniquo. ⁊ obuolutꝰ est i pctis eiꝰ. Una hora tecū pmanebit. Si aūt declinaueris nō supportabit. In labijs suis idulcat iimicꝰ. ⁊ i corde suo isidiat ut subuertat te i foueā. In oculis suis lachrymat iimicꝰ. ⁊ si inuenerit tēpꝰ. nō satiabit sanguine. ⁊ si icurrerit tibi mala: iuenies eū illic pore. ⁊ q̄si adiuuās suffodiet plantas tuas. Caput suū mouebit. ⁊ plaudebit manu. ⁊ multa susurrans cōmutabit vultum suum.

CXIII

Qui tetigerit picem. inquinabit ab ea: ⁊ qui coīcauerit superbo. induet supbiā. Pondꝰ sup se tollit q̇ honestiori se coīcat. Et ditiori te ne sociꝰ fueris. Quid coīcabit cacabꝰ ad ollā? Qn̄.n. se collliserit ɔfriget. Diues iiuste egit ⁊ fremebit. paup aūt lesꝰ tacebit. Si largitꝰ fuerꝭ. assumet te: ⁊ si nō habuerꝭ. derelinquet te. Si habes cōuiuet tecū ⁊ euacuabit te. ⁊ ipse nō dolebit sup te. Si necessariꝰ illi fuerꝭ. supplātabit te. ⁊ subridēs spem dabit narrās tibi bona. ⁊ dicet. q̇d opꝰ ē tibi. ⁊ cōfūdet te i cibis suis. donec te exinaniat bis ⁊ ter. ⁊ in nouissimo deridebit te. Postea vidēs derelinquet te. ⁊ caput suū mouebit ad te. Hūiliare deo ⁊ expecta manꝰ eiꝰ. Attēde ne seductꝰ i stulticia humilieris. Noli eē hūilis in sapiā tua ne humiliatꝰ i stulticiā seducarꝭ. Aduocatꝰ a potentiore discede: ex h̄.n. magis te aduocabit. Ne iprobꝰ sis. ne ipingaris: ⁊ ne longe sis ab eo. ne eas i obliuionē. Ne retineas ex equo loqui cū illo: nec credas multis ꝟbis illiꝰ. Ex multa.n. loq̇la tēptabit te: ⁊ subridens interrogabit te de absconditis tuis. imitis animꝰ illiꝰ. cōseruabit ꝟba tua. ⁊ nō parcet de malitia ⁊ de vinculis. Caue tibi ⁊ attēde diligēt auditui tuo: qm̄ cum subuersiōe tua ābulas. Audiēs ꝓo verba illa q̄si i somnis vide. ⁊ vigilabis. Oi vita tua dilige deū. ⁊ iuoca illū i salute tua. Oē aīal diligit simile sibi: sic ⁊ oīs hō pximū sibi. Oīs caro ad similē sibi cōiūget. ⁊ oīs hō simili sui sociabit. Sic̄ coīcabit lupꝰ agno aliq̄n: sic peccator iusto. Que coīcatio scō hoī ad canē: aut q̄ ps bōa diuiti ad paupē? Uenatio leonis onager i heremo: sic ⁊ pascua sūt diuitū paupes. Et sic̄ abhoīatio ē supbo hūilitas: sic ⁊ execratio diuitis paup. Diues cōmotꝰ cōfirmat ab amicꝭ suis: humilis aūt cū ceciderit expellet ⁊ a notis. Diuiti decepto multi recupatores. Locutꝰ ē supba. ⁊ iustificauerūt illū. Hūilis deceptꝰ ē: isup ⁊ arguit. Locutꝰ est sensate. ⁊ nō ē datꝰ ei locꝰ. Diues locutꝰ est. ⁊ oēs tacuerūt. ⁊ ꝟbū illiꝰ vsqꝫ ad nubes pducēt. Paup locutꝰ ē. ⁊ dicūt: Quis ē hic?

Et si offenderit: subuertẽt illũ. Bona ẽ sub a cui non ẽ pctm̃ i ɔ̃scia. ⁊ nequissima pauptas i ore impij. Cor hoĩs imutat faciẽ illꝰ siue in bona siue in mala. Vestigium cordis boni ⁊ faciem bonã difficile iuenies: ⁊ cũ labore.

Ho.

B Eatus vir q̇ nõ ẽ lapsus verbo ex ore suo. ⁊ non ẽ stimulatꝰ in tristicia delicti. Felix q̇ nõ habuit animi sui tristiciã. ⁊ nõ excidit ab spe sua. Viro cupido ⁊ tenaci sine ratione est substãtia: ⁊ hoĩ liuido ad q̇d aurũ? Qui aceruat ex aĩo suo iniuste: alijs cõgregat. ⁊ i bonis illꝰ alius luxuriabit᷑. Qui sibi neq̃ est: cui alij bonus erit? Et nõ iocũdabit᷑ in bonis suis. Qui sibi inuidet: nihil est illo nequius. ⁊ hẽ redditio est malitie illius. Et si bñfecerit: ignorant ⁊ nõ volẽs facit. ⁊ i nouissimo manifestat malitiã suã. Neq̃ est oculꝰ liuidi. ⁊ auertens faciem: ⁊ despiciens aĩam suam. Insatiabilis oculꝰ cupidi in pte iniq̇tatis nõ satiabit᷑ donec cõsũmat arefaciẽs aĩam suã. Oculꝰ malus ad mala. ⁊ nõ satiabit᷑ pane: indigens. ⁊ in tristicia erit sup mensam suã. Fili si habes bñfac tecũ. ⁊ deo dignas oblatiões offer. Memor esto qm̃ mors nõ tardat. ⁊ testamentũ inferorũ: q̇a demõstratũ est tibi. Testamentũ .n. huiꝰ mũdi morte morie᷑. Ante mortẽ bene fac amico tuo. ⁊ scdm̃ vires tuas exporrigẽs da paupi. Non defrauderis a die bono. ⁊ pticula bone diei nõ te ptereat. Nõne alijs relinques dolores ⁊ labores tuos? In diuisione sortis da ⁊ accipe. ⁊ iustifica aĩam tuã. Ante obitũ tuũ opare iusticiã: qm̃ non ẽ apud inferos iuenire cibũ. Oĩs caro sicut fenũ veterascet. ⁊ sicut foliũ fructificãs i arbore viridi. Alia generãt᷑ ⁊ alia deijciũt᷑: sic generatio carnis ⁊ sanguinis: alia finit᷑. ⁊ alia nascit᷑. Oẽ opus corruptibile in fine deficiet. ⁊ qui illud opat᷑ ibit cũ illo. Et oẽ opꝰ electũ iustificabit᷑. ⁊ qui opat᷑ illud honorabitur in illo. Beatꝰ vir q̇ in sapiã morabit᷑. ⁊ q̇ in iusticia meditabitur. ⁊ in sensu cogitabit circũspectionẽ dei. Qui cogitat vias illius in corde suo. ⁊ in absconsis suis intelligens: vadens post illã q̄si inuestigator. ⁊ in vijs illius consistẽs. Qui respicit p fenestras illiꝰ. ⁊ i ianuis illius audiẽs. Qui requiescit iuxta domũ illiꝰ: ⁊ i parietibꝰ illiꝰ figens palũ. Statuet casulã suã ad manꝰ illiꝰ. ⁊ requiescẽt i casula illius bona p euũ. Statuet filios suos sub tegmine illius: ⁊ sub ramis eiꝰ morabit᷑. Protegetur

Mors.

sub tegmine illius a feruore. ⁊ in gloria eiꝰ requiescet.

CXV

Q Ui timet deũ: faciet illud. ⁊ q̇ continens est iusticie apprehẽdet illam: ⁊ obuiabit illi q̄si mater honorificata ⁊ q̄si mulier a virginitate suscipiet illum. Cibabit illũ pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aq̃ sapie salutaris potabit illũ. Et firmabit᷑ i illo ⁊ nõ flectet᷑. ⁊ ɔ̃tinebit illũ ⁊ nõ confundet᷑: ⁊ exaltabit illum apud pximos suos. Et in medio ecclesie aperiet os eius. ⁊ adimplebit eũ spũ sapie ⁊ intellectus. ⁊ stolã glorie vestiet illũ. Iocũditatẽ ⁊ exultationẽ thesaurizabit sup illũ. ⁊ noĩe eterno hereditabit illum. Hoĩes stulti nõ apprehẽdent illã. ⁊ hoĩes sensati obuiabũt illi. Hoĩes stulti nõ videbunt eã: longe .n. abest a supbia ⁊ dolo. Viri mendaces nõ erũt illius memores. ⁊ viri veraces inuenientur i illa. ⁊ successũ habebũt vsq̇ ad inspectionẽ dei. Nõ ẽ speciosa laus i ore pctõrũ q̇a nõ ẽ a dño missus: qm̃ a deo pfecta est sapientia. Sapie .n. dei astabit laus. ⁊ in ore fideli abũdabit. ⁊ dñator dabit eam illi. Non dixeris: p deũ abest: que .n. odit ne feceris. Nõ dicas: ille me iplanauit: nõ .n. necessarij sũt ei hoĩes ipij. Oẽ execramentũ errorũ odit dñs. ⁊ nõ erit amabile timentibus eũ. Deus ab initio cõstituit hoĩem. ⁊ reliq̇t illũ in manu ɔ̃silij sui. Adiecit mandata ⁊ pcepta sua. Si volueris mãdata ɔ̃seruare: ɔ̃seruabũt te: ⁊ i ppetuũ fidẽ placitã s̃uare. Apposuit tibi aquã ⁊ ignẽ: ad quod volueris porrige manũ tuã. Ante hoĩem vita ⁊ mors: bonũ ⁊ malũ Quod placuerit ei dabit᷑ illi: qm̃ multa sapia dei. ⁊ fortis i potẽtia: videns oẽs sine intermissione. Oculi dñi ad timentes eũ. ⁊ ipse agnoscit oẽm operã hoĩs. Nemini mandauit ipie agẽ ⁊ nemini dedit spatiũ peccãdi. Non .n. cõcupiscit multitudinẽ filiorũ infideliũ ⁊ inutilium.

N E iocũderis i filijs impijs si CXVI multiplicent᷑: nec oblecteris super ipsos si non ẽ timor dei in illis. Nõ credas vite illorũ. ⁊ ne respexeris in labores eorum. Melior est .n. vnus timens deũ: q̃ mille filij ipij. Et vtile est mori sine filijs: q̃ relinquere filios impios. Ab vno sensato inhabitabit᷑ patria. ⁊ a tribꝰ impijs deseret᷑. Multa talia vidit oculꝰ meus. ⁊ fortiora horũ audiuit auris mea. In synagoga peccãtiũ exardebit ignis ⁊ in gente incredibili exardescet irã. Non exorauerũt p pctis suis antiqui gigantes: qui

Filij ipij.

destructi sūt ꝯfidentes sue ꝟtuti: ⁊ nō pepercit
ꝑegrinationi illoꝝ. ꝫ ꝑcussit eos ⁊ execratꝰ ē
eos ꝓ suꝑbia ꝟbi illoꝝ. Nō misertꝰ ē illis gē-
tem totā ꝑdēs ⁊ extollentē se i pctis suis. Et
sicut sexcēta milia peditū q̇ ꝯgregati sūt i du-
ritia cordis sui. ⁊ si vnus fuisset ceruicatus
mirꝝ si fuisset imunis. Misericordia. n. ⁊ ira ē
cū illo: potēs exoratio ⁊ effundēs irā. Scōm
miām suā. sic correctio illius: hoiem ꝫm oꝑa
sua iudicat. Nō effugiet i rapina pctōr. ⁊ nō
retardabit sufferentia miām facientis. Ois
misericordia faciet locū vnicuiqꝫ scōm meri-
tum oꝑꝝ suoꝝ. ⁊ ꝫm intellectū ꝑegrinatiōis
ipsius. Non dicas. A deo abscondar. ⁊ ex sū-
mo q̇s mei memorabit? In ꝑplo magno nō
agnoscar. Que est. n. anima mea i tam imē-
sa creatura? Ecce celū ⁊ celi celorū: abyssus
⁊ vniuersa terra ⁊ que in eis sūt in conspectu
illius cōmouebunt: mōtes simul ⁊ colles ⁊
fundamenta terre. ⁊ cū cōspexerit illa deꝰ. tre-
more cōcutient. Et i oībꝰ his insensatū ē cor:
⁊ oē cor intelligit ab illo. ⁊ vias illiꝰ q̇s itel-
ligit? Et ꝓcella quā nec oculus vidit hoīs?
Nā plurima illiꝰ oꝑa sūt i abscōsis: sed oꝑa
iusticie eius q̇s enūciabit: aut q̇s sustinebit?
Longe. n. ē testamentū a q̇busdā. ⁊ interroga-
tio hoīum i consūmatione est. Qui minorat
corde cogitat inania. ⁊ vir imprudēs ⁊ errās
cogitat stulta. Audi me fili ⁊ disce discipli-
nā sensus. ⁊ in ꝟbis meis attēde i corde tuo:
⁊ dicā i equitate disciplinā ⁊ scrutabor enar-
rare sapiam. ⁊ in ꝟbis meis attēde in corde
tuo. ⁊ dico in eq̇tate spūs. ꝟtutes q̄s posuit
deꝰ i oꝑa sua ab iītio. ⁊ i ꝟitate enūcio sciam
eius. In iudicio dei oꝑa ipsius ab initio. ⁊ ab
institutione hoīuꝫ ipsoꝝ distinxit ꝑtes illoꝝ:
⁊ initia eoꝝ in gentibꝰ suis. Ornauit in eťnū
oꝑa illoꝝ: nec esurierūt nec laborauerunt. ⁊
nō destiterūt ab oꝑibꝰ suis. Unusquisqꝫ pro-
ximū sibi nō angustiabit vsqꝫ in eťnū. Nō sis
incredibilis ꝟbo illius. Post h̄ deus in terrā
respexit. ⁊ impleuit illam bonis suis. Anima
aūt oīs vitalis denunciauit añ faciē ipsiꝰ: ⁊
in ipsa iterū reuersio illorum. C XVII

Deus creauit de terra hoīem. ⁊ scōm
imaginē suā fecit illū. Et iterum cō-
uertit illum in ipsam. ⁊ ꝫm se vestiuit
illū virtute. Numerū dierū ⁊ tēpꝰ dedit illi:
⁊ dedit illi ꝑtātem eoꝝ q̄ sūt suꝑ terrā. Posuit
timorē illius suꝑ oēm carnē. ⁊ dominatus ē
bestiarum ⁊ volatilium. Creauit ex ipso adiu-
toriū simile sibi: cōsiliū ⁊ linguā ⁊ oculos ⁊
aures ⁊ cor dedit illis excogitādi. ⁊ discipli-
na itellectꝰ repleuit illos. Creauit illis sciam
spūs: sensu ipleuit cor illoꝝ. ⁊ mala ⁊ bona
ostēdit illis. Posuit oculum ipsoꝝ super corda
illorū ostendē illis magnalia oꝑꝝ suorū ut
nomē scificationis collaudēt. ⁊ gloriari i mi-
rabilibus illius. ut magnalia enarrēt oꝑerū
eius. Addidit illis disciplinā. ⁊ legē vite he-
reditauit illos. Testamentū eternū cōstituit
cū illis. ⁊ iusticiā ⁊ iudicia sua ostēdit illis.
Et magnalia honoris eius vidit oculꝰ illoꝝ. ⁊
honorem vocis audierūt aures illorū. ⁊ dixit
illis: Attendite ab oī iniq̄. Et mādauit illis:
vnicuiqꝫ de ꝓximo suo. Uie illorū coram illo
sūt sp. nō sūt absconse ab oculis ipsiꝰ. In vnā-
quāqꝫ gentem ꝓposuit rectorē. ⁊ pars dei isrł
facta est manifesta. Et oīa oꝑa illoꝝ velut sol
in cōspectu dei. ⁊ oculi eius sine intermissione
inspiciētes in vijs eoꝝ. Nō sūt abscōsa testa-
mēta ꝓpť iniq̇tatē illoꝝ. ⁊ oēs iniq̇tates eoꝝ
in cōspectu dei. Elemosyna viri q̄si saccꝰ cū
ipso. ⁊ gratiā hoīs q̄si pupillā conseruabit. ⁊
postea resurget ⁊ retribuet illis retributionē
vnicuiqꝫ in caput ipsoꝝ. ⁊ cōuertet i inferio-
res ꝑtes ťre. Penitētibus aūt dedit viā iusti-
cie. ⁊ cōfirmauit deficientes sustinere. ⁊ desti-
nauit illis sortē ꝟitatis. Conūtere ad dñm ⁊
relinq̄ pctā tua. ꝓcare ante faciem dñi. ⁊ mi-
nue offendicula. Reuertē ad dñm. ⁊ aūtere
ab iniusticia tua. ⁊ nimis odito execrationē:
⁊ cognosce iusticias ⁊ iudicia dei. ⁊ sta i sorte
ꝓpositionis ⁊ oratiōis altissimi dei. In ꝑtes
vade seculi sancti: cū viuis ⁊ dantibꝰ cōfes-
sionē deo. Nō demoreris in errore impiorū:
ante mortē confitē. A mortuo q̄si nihil perit
confessio. Cōfiteberis viuēs: viuꝰ ⁊ sanꝰ cōfi-
teberis ⁊ laudabis deū. ⁊ gloriaberis i mise-
rationibus eiꝰ. Q̄ magna misericordia dñi:
⁊ ꝓpitiatio illius ꝯuertētibus ad se. Nec. n.
oīa pñt esse in hoībus: qm̄ nō ē imortalis fi-
lius hominis. ⁊ i vanitate malitie placuerūt.
Quid lucidius sole? ⁊ h̄ deficiet. Aut q̇d ne-
q̇us q̄ q̇ excogitauit caro ⁊ sanguis? ⁊ hoc
arguet. Uirtutē altitudinis celi ipse cōspicit:
⁊ oēs hoīes terra ⁊ cinis. C XVIII

Qui viuit in eťnū. creauit oīa simul.
Deus solus iustificabit. ⁊ manet in-
uictus rex in eternū. Quis sufficiet
enarrare oꝑa illius? Quis. n. inuestigabit ma-
gnalia eius? Uirtutē aūt magnitudinis eiꝰ

Ira di.

Dñs creator

Elia

pñia

quis enunciabit? Et q̇s adiiciet enarrare mi-
sericordiā eius? Nō est minuere neq̄ adiicē:
nec ē inuenire magnalia dei. Cū ꝯsūmauerit
hō· tūc incipiet: ⁊ cū q̇euerit· opabit᷑. Quid ē
homo ⁊ que gratia illius. ⁊ quid est bonū· aut
q̇d nequā illi⁹? Numer⁹ dieꝝ hoīuȝ ut mul-
tū· centū anni: q̄si gutte aq̄ maris deputati
sūt. Et sicut calculus arene: sic exigui āni in
die eui. Propter h̄ patiēs ē de⁹ illis. ⁊ effūdit
sup̱ eos miām suā. Vidit p̄sūptionē cordis
eorū· qm̄ mala est: ⁊ cognouit subuersionem
illorum: qm̄ neq̄ est. Ideo adimpleuit ꝓpi-
tiationē suā in illis. ⁊ oñdit eis viā equitat̄.
Miseratio hoīs circa ꝓximū suū: misericor-
dia aūt dei sup̱ oēm carnē. Qui miām habet:
docet ⁊ erudit· quasi pastor gregem suum.
Misereat᷑ excipiēs doctrinā miseratiōis. ⁊ q̇
festinat ī iudiciis ei⁹. Fili in bonis nō des q̄re-
lam. ⁊ in oī dato nō des tristiciā verbi mali.
Nōne ardorē refrigerabit ros? Sic ⁊ verbū
meli⁹ q̄ datū. Nōne ecce verbū sup̱ datū bo-
nū? Sȝ vtraq̄ cū hoīe iustificato. Stultus
acrit᷑ improperabit. ⁊ dat⁹ indisciplinati tabe-
scere facit oculos. Ante iudiciū para iusticiā
tibi. ⁊ anteq̄ loq̄ris: disce. Ante languorē
adhibe medicinā. ⁊ ante iudiciū interroga te-
ipsum. ⁊ in cōspectu dei inuenies ꝓpitiationē.
Ante languorē humilia te. ⁊ ī tp̱e infirmitat̄
oñde ꝯuersationē tuā. Nō impediaris orare
semp̱. ⁊ ne vereris vsq̄ ad mortē iustificari:
qm̄ merces dei manet in eternū. Ante orōnē
p̄para aiam tuā. ⁊ noli esse q̄si hō qui tēptat
deū. Memēto ire in die ꝯsūmationis. ⁊ tēp⁹
retributionis in ꝯūsatione facies. Memēto
paup̱tat̄ in tp̱e abūdātie. ⁊ nccitatē paup̱tat̄
in die diuitiaꝝ. A mane vsq̄ ad vesp̄rā imu-
tabit᷑ tēp⁹. ⁊ h̄ oīa citata in oculis dei. Hō sa-
piens ī oībus metuit. ⁊ ī dieb⁹ delictoꝝ atten-
det ab inertia. Ois astutus agnoscit sapiam
⁊ inueniēti eā dabit ꝯfessionē. Sensati ī ver-
bis. ⁊ ipsi sapient᷑ egerūt. ⁊ intellexerūt ꝟita-
tem ⁊ iusticiā. ⁊ iplorauerūt ꝓuerbia ⁊ iudi-
cia. Post ꝯcupiscētias tuas nō eas. ⁊ a volū-
tate tua auertē. Si p̄stes aīe tue cōcupiscen-
tias ei⁹: faciet te in gaudiū inimicī tuis. Ne
oblecteris in turbis: nec ī modicis. Assidua
eni est cōmissio illoꝝ. Ne fueris mediocris in
ꝯtentione ex fenore. ⁊ nō est tibi nihil in secu-
lo. Eris eni inuidus aīe tue. CXIX

Operari⁹ ebriosus nō locupletabit᷑. ⁊
q̇ sp̄nit modica· paulati decidit. Vi-
num ⁊ mulieres apostatare faciūt sapiētes. ⁊
arguūt sensatos. ⁊ q̇ se iūgit fornicariis· erit
neq̄. Putredo ⁊ vermes hereditabūt illum ⁊
extollet᷑ in exemplū maius. ⁊ tolletur de nu-
mero aīa eius. Qui credit cito· leuis corde ē
⁊ minorabit᷑. ⁊ q̇ delinq̇t in aiam suā· insuper
habebit᷑. Qui gaudet iniq̇tate· denotabitur:
⁊ q̇ odit correptionē· minuet᷑ vita: ⁊ q̇ odit
loq̄citatē· extiguit malitiā. Qui peccat ī aiaȝ
suā· penitebit: ⁊ q̇ iocundat᷑ in malitia· de-
notabit᷑. Ne iteres verbū neq̄ ⁊ durū. ⁊ non
minoraberis. Amico ⁊ īimico noli narrare sen-
sū tuū. ⁊ si ē tibi delictū noli denudare. Au-
diet. n. te ⁊ custodiet te. ⁊ q̄si defendēs pecca-
tum odiet te. ⁊ sic aderit tibi semper. Audisti
verbū aduersus ꝓximū tuū· cōmoriat᷑ in te:
fidens qm̄ nō te dirūpet. A facie verbi partu-
rit fatuus· tāq̄ gemit⁹ part⁹ īfant̄. Sagitta
infixa femori canis: sic ꝟbū in corde stulti.
Corripe amicū· ne forte nō intellexerit. ⁊ di-
cat· nō feci: aut si fecerit· ne iteꝝ addat facē.
Corripe ꝓximū· ne forte· nō dixerit: ⁊ si dixe-
rit· ne forte iteret. Corripe amicū· sepe eni fit
cōmissio. ⁊ nō omni verbo credas. Est q̇ labit᷑
lingua sua: s̄ nō ex aīo. Quis ē. n. q̇ nō deli-
q̄rit in lingua sua? Corripe ꝓximū anteq̄ cō-
mineris. ⁊ da locum timori altissimi: quia oīs
sapia timor dei. Et in illa timē deū. ⁊ ī oī sapi-
entia dispositio leg̃. Et nō ē sapientia neq̄tie
disciplina. ⁊ nō ē cogitatus bon⁹ pctōꝝ pru-
dentia. Est prudentie neq̄tia. ⁊ in ipsa execra-
tio. ⁊ ē insipiēs q̇ minuit᷑ sapia. Melior est hō
q̇ minuit᷑ sapia. ⁊ deficiens sensu ī timore dei
q̄ qui abūdat sensu ⁊ transgredit᷑ legē altis-
simi. Est solertia certa ⁊ ipsa iniqua: ⁊ est qui
emittit verbū certū enarrās veritatē. Est qui
nequit᷑ hūiliat se. ⁊ intiora ei⁹ plena sūt dolo:
⁊ est iustus q̇ se nimiū submittit a multa hu-
militate. ⁊ ē iustus q̇ inclinat faciē suā. ⁊ fin-
git nō videre se qd̄ ignoratū ē. Et si ab imbe-
cillitate viriū vetet᷑ peccare: si inuenerit tēp⁹
malefaciendi malefaciet. Ex visu cognoscit᷑
vir. ⁊ ab occursu faciei cognoscit᷑ sensatus.
Amict⁹ corporis. ⁊ risus dētiū. ⁊ igressus hoīs
enūciant de illo. Est correptio mendax in ira
cōtumeliosi. ⁊ est iudiciū qd̄ nō ꝓbat᷑ esse bo-
nū. ⁊ ē tacens. ⁊ ipse est prudens. CXX

Quam bonū est arguē q̄ irasci. ⁊ con-
fitentē in orōne nō ꝓhibere. Concu-
piscentia spadonis deuirginauit iu-
uenculam: sic qui facit p̱ vim iudiciū iniquū.

[Tacē.]

Qꝫ bonū est correpto manifestare pniam: sic
eni effugies voluntariū pctm̄. Est tacēs q̄ in-
uenit̄ sapiens. ⁊ est odibilis q̄ procax est ad
loquēdū. Est aūt tacēs ⁊ nō hn̄s sensū loq̄le
⁊ est tacēs sciēs tp̄s apti tpi̇s. Homo sapiens
tacebit vsq̄ ad tp̄s: lasciuꝰ aūt ⁊ imprudēs
nō seruabit tp̄s. Qui multis vtit̄ verbis le-
det aīam suā. ⁊ q̄ ptātem sibi sumit iniuste:
odiet̄. Est processio ī malis viro ī disciplina-
to. ⁊ ē iuentio in detrimentū. Est datū qd̄ nō
est vtile. ⁊ est datum cuiꝰ retributio duplex.
Est ꝓpt̄ gloriā minoratio. ⁊ ē q̄ ab hūilita-
te leuabit caput. Est q̄ multa redimat mo-
dico ꝓcio. ⁊ restituēs ea in septuplū. Sapiēs
in verbis seipsū amabilē facit: gratie aūt fa-
tuoꝝ effundent̄. Datꝰ insipiētꝭ nō erit vtilis
tibi: oculi. n. illiꝰ septemplices sūt. Exigua
dabit ⁊ multa īproperabit. ⁊ aptio oris illiꝰ
inflāmatio ē. Hodie feneraꝶ q̄s. ⁊ cras expe-
tit. ⁊ odibilis est hō huiusmōi. Fatuo nō erit
amicus. ⁊ nō erit gratia in bonis illius. Qui
n. edūt panē illiꝰ. false lingue sūt. Quotiens
⁊ quāti irridebūt eū? Neq̄. n. qd̄ habendum
erat directo sensu distribuit. silit̄er ⁊ qd̄ non
erat habēdū. Lapsus false lingue q̄si q̄ ī pa-
uimēto cadēs: sic casus maloꝝ festināt̄ ve-
niēt. Hō acharis q̄si fabula vana. ⁊ in ore in-
disciplinatoꝝ assidua erit. Ex ore fatui repro-
babit̄ parabola: nō. n. dicit illā ī tp̄e suo. Est
q̄ vetat̄ peccare p̄ inopia. ⁊ ī reqe sua stimula-
bit̄. Est q̄ ꝑdet aīam suā p̄ ꝯfusiōe. ⁊ ab impru-
denti ꝑsona ꝑdet eā: ꝑsone āt acceptione per-
det se. Est q̄ p̄ cōfusione ꝓmittit amico. ⁊ lu-
cratꝰ ē eū inimicū gratꝭ. Opprobriū neq̄ in
hoīe mēdaciū. ⁊ in ore indisciplinatoꝝ assidue
erit. Potior fur. q̄ assiduitas viri mendacis:

[Mendaciū.]

ꝑditionē aūt ambo hēditabūt. Mores hoīuꝫ
mēdaciū sine honore. ⁊ cōfusio illoꝝ cū ipsis
sine int̄missiōe. Sapiēs ī v̄bis ꝓducet seipsū
⁊ hō prudēs placebit magnatꝭ. Qui operatur
t̄rā suā. inaltabit aceruū frugū. ⁊ q̄ opat̄ iu-
sticiā ipse exaltabit̄: q̄ vero placet magnatꝭ.
effugiet īiq̄tatē. Xenia ⁊ dona excecāt ocu-
los iudicū. ⁊ q̄si mutꝰ ī ore auertit correctio-
nes eoꝝ. Sapia abscōsa. ⁊ thesaurꝰ iuisus: q̄
vtilitas ī vtrisq̄? Melior ē q̄ celat insipiētiā
suā: q̄ hō q̄ abscōdit sapiam suā. **C XXI**

[pccm̄.]

Fili peccasti: nō adiicias iteꝝ: ſꝫ ⁊ de
pristinis dep̄care ut tibi dimittant̄.
Quasi a facie colubri fuge pctā. ⁊ si
accesseris ad illa. suscipiēt te. Dentes leonis
dentes eiꝰ: interficiētes aīas hoīuꝫ. Quasi rū-
phea bis acuta hoīs iniq̄tas: plage illiꝰ nō ē
sanitas. Obiurgatio ⁊ iīurie ānullabūt sub-
stantiā. ⁊ domꝰ q̄ nimis locuplex ē annulla-
bit̄ superbia: sic sub̄a supbi eradicabit̄. Dep̄-
catio pauperis ex ore vsq̄ ad aures ꝑueniet:
⁊ iudicium festinato adueniet illi. Qui odit
correptionē vestigiū est peccatoris. ⁊ q̄ timet
deū conuertet̄ ad cor suū. Notus a lōge po-
tēs ligua audaci. ⁊ sensatꝰ scit labi se ab ipso.
Qui edificat domū suā īpendiis alienis: q̄si
q̄ colligit lapides suos ī hyeme. Stuppa col
lecta synagoga peccantiū. ⁊ ꝯsūmatio illorū
flāma ignis. Via peccātiū cōplantata lapi-
dibus. ⁊ in finē illoꝝ inferi ⁊ tenebre ⁊ pene.
Qui custodierit iusticiā. cōtinebit sensū eiꝰ:
cōsūmatio timoris dei. sapia ⁊ sensus. Non
erudiet̄: q̄ nō ē sapiēs ī bono. Est aūt insipi-
entia q̄ abūdat ī malo. ⁊ nō ē sensus. vbi est
amaritudo. Scia sapiētꝭ tāq̄ iundatio abun-
dabit. ⁊ cōsiliū illius sicut fons vite ꝑmanet.
Cor fatui q̄si vas ꝯfractū. ⁊ oēm sapiam nō
tenebit. Verbū sapiēs qd̄cūq̄ audierit scius
laudabit. ⁊ ad se adiiciet: audiuit luxuriosꝰ
⁊ displicebit illi. ⁊ ꝓiiciet illud post dorsū suū.
Narratio fatui q̄si sarcina in via: nā in la-
biis sensati inuenieꝶ gr̄a. Os prudentꝭ q̄rit̄ ī
ecclesia. ⁊ v̄ba illius cogitabūt in cordibus
suis. Tanq̄ domꝰ exterminata. sic fatuo sapia:
⁊ scia insensati ienarrabilia verba. Cōpedes
in pedibus. doctrina stulto: ⁊ q̄si vincula ma-
nuū sup manū dextrā. Fatuus in risu exaltat
vocem suā: vir aūt sapiens vix tacite ridebit.
Ornamentū aureū prudēti doctrina. ⁊ quasi
brachiale ī brachio dextro. Pes fatui facilis
in domū ꝓximi. ⁊ hō peritꝰ ꝯfundet̄ a persona
potentꝭ. Stultus a fenestra respiciet in domū:
vir aūt eruditus foris stabit. Stulticia hoīs
auscultare ꝑ ostiū. ⁊ prudens ḡuabit̄ cōtu-
melia. Labia imprudentiū stulta narrabūt:

[No.]

v̄ba aūt prudentiū statera pōderabunt̄. In
ore fatuoꝝ. cor illoꝝ: ⁊ ī corde sapientū. os
illoꝝ. Dū maledicit impiꝰ diabolū: maledicit
ipse aīam suā. Susurro coinquinabit aīam
suā. ⁊ in oībus odiet̄: ⁊ q̄ ꝑmanserit. odiosus
erit. tacitus ⁊ sensatus honorabit̄. **C XXII**

[pig.]

In lapide luteo lapidatus ē piger. ⁊ oēs
loquent̄ sup aspnationē illiꝰ. De sterco-
re boū lapidatꝰ ē piger. ⁊ oīs q̄ tetigerit
eum. excutiet manus. Cōfusio p̄ris ē de filio
īdisciplinato: filia aūt fatua ī deminoratiōe

fiet. Filia prudēs· hēditas viro suo: nam q̄
ꝯfundit· i ꝯtumeliā fit genitoris. Patrē ⁊ virū
cōfundit audax. ⁊ ab impijs nō minorabit᷑:
ab vtrisq̃ aūt inhonorabit᷑. Musica in luctu
importuna narratio: flagella ⁊ doctrina i oi
tpe sapia. Qui docet fatuū: q̄si q̇ ꝯglutinat
testā. Qui narrat ꝟbū nō audiēti: q̄si q̇ exci-
tat dormientē de graui somno. Cū dormiēte
loq̇t᷑ q̇ enarrat stulto sapiam. ⁊ i fine narra-
tiōis dicit. Quis ē hic? Sup̄ mortuū plora:
defecit. n. lux eius. ⁊ sup̄ fatuū plora: defecit
eni sensu. Modicū plora sup̄ mortuū: qm̄
requieuit. Neq̇ssimi. n. nequissima vita· super
mortē fatui. Luct⁹ mortui septē dies: fatui
aūt ⁊ impij oēs dies vite illoꝝ. Cū stulto ne
multū loquaris. ⁊ cū insensato ne abieris. Ser-
ua te ab illo ut nō molestiā habeas. ⁊ nō co-
inq̇naberis i pctō illi⁹. Deflecte ab illo. ⁊ iue-
nies requiē. ⁊ nō accidiaberis in stulticia illi⁹.
Sup̄ plūbū q̇d grauabit᷑? Et qd̄ illi aliud
nomē q̄ fatuus? Arenā ⁊ salē. ⁊ massā ferri
facilius est ferre: q̄ hoiem imprudentē ⁊ fa-
tuū ⁊ impiū. Sic lorametū ligneū colligatū
fūdamēto edificij nō dissoluet᷑· sic ⁊ cor con-
firmatū i cogitatiōe ꝯsilij. Cogitatus sensati·
in oi tpe uel metu nō deprauabit᷑. Sic orna-
tus arenosus in pariete lympido: ⁊ sic palee
in excelsis. ⁊ cemēta sine īpensa polita ꝯ faciē
venti nō ꝑmanebūt: sic ⁊ cor timidū in cogi-
tatione stulti ꝯ impetū timoris nō resistet· sic
⁊ cor trepidū in cogitatione fatui· oi tpe non
metuet: ſ ⁊ q̇ in ꝑceptis dei ꝑmanet semper.
Pūgēs oculū deducit lachrymas. ⁊ q̇ pūgit
cor: ꝓfert sensū. Mittēs lapidē in volatilia
deijciet illa: sic ⁊ q̇ ꝯuitiat᷑ amico· dissoluit
amicitiā. Ad amicū ⁊ si ꝓduxeris gladiū· non
desperes: est. n. regress⁹ ad amicū. Si apue-
rit os triste· nō timeas: est. n. cōcordatio· ex-
cepto cōuitio ⁊ iproperio ⁊ supbia ⁊ mysterij
reuelatione ⁊ plaga dolosa. In his omnib⁹
effugiet amic⁹. Fidē posside cū amico i pau-
ꝑtate illi⁹· ut ⁊ i bōis illi⁹ leteris. In tpe tribu-
lationis illi⁹ ꝑmane illi fidelis: ut ⁊ i hēdita
te illi⁹ coheres sis. Aū ignē camini vapor ⁊
fum⁹ ignis inaltat᷑: sic ⁊ aū sanguinē male-
dicta ⁊ ꝯtumelie ⁊ mine. Amicū salutare nō
ꝯfūdaris. A facie illi⁹ nō me abscōdā. ⁊ si ma-
la mihi euenerit ꝑ illū· sustinebo. Ois q̇ au-
diet· cauebit se ab eo. Quis dabit ori meo
custodiā. ⁊ sup labia mea signaculū certum:
ut nō cadā in ipsis. ⁊ lingua mea perdat me?

Domine pater ⁊ dn̄ator CXXIII
vite mee· ne derelinq̄s me in cogita-
tu ⁊ ꝯsilio eoꝝ: nec sinas me cadere
in illis. Quis supponit in cogitatu meo fla-
gella ⁊ in corde meo doctrinā sapie ut igno-
rationibus eoꝝ nō parcat mihi. ⁊ non appa-
reant delicta eoꝝ. ⁊ ne adincrescāt ignoran-
tie mee. ⁊ multiplicent᷑ delicta mea. ⁊ peccata
mea abundēt. ⁊ incidā in cōspectu adūsario-
rum meoꝝ. ⁊ gaudeat inimic⁹ me⁹? Dn̄e pr̄ ⁊
de⁹ vite mee ne derelinq̄s me i cogitatu illo-
rū. Extollentiā oculoꝝ meoꝝ ne dederis mihi·
⁊ oē desideriū auerte a me. Aufer a me ven-
tris ꝯcupiscentias. ⁊ cōcubitus ꝯcupiscentie
ne apprehēdāt me. ⁊ aie irreuerēti ⁊ infruni-
te ne tradas me. Doctrinā oris audite filij:
⁊ q̇ custodierit illā nō periet labijs suis· nec
scādalizabit᷑ i opib⁹ neq̇ssimis. In vanitate
sua apprehendit᷑ pctōr. ⁊ supbus ⁊ maledict⁹
scādalizabit᷑ i illis. Iuratiōi nō asuescat os
tuū: multi. n. casus ī illa. Noiatio ꝓo dei nō
sit assidua i ore tuo. ⁊ nominib⁹ scōꝝ nō admi-
scearis: qm̄ nō eris īmunis ab eis. Sic. n. ser-
uus interrogat⁹ assidue· a liuore nō minuit᷑:
sic ois iurās ⁊ noians· i toto a pctō nō pur-
gabit᷑. Vir multū iurās implebit᷑ iniq̇tate. ⁊
nō discedet a domo illi⁹ plaga. Et si frustra-
uerit fratrē· delictū illi⁹ sup ipsū erit. ⁊ si dissi-
mulauerit· delinq̇t dupliciť. ⁊ si i vacuū iu-
rauerit nō iustificabit᷑. Replebit᷑. n. retribu-
tiōe pessima dom⁹ illi⁹. Est ⁊ alia loq̇la ꝯria
morti: nō iueniat᷑ i hēditate iacob. Eteni a
misericordib⁹ oia h̄ auferēt᷑. ⁊ i delict̄ nō vo-
luptabūt. Indisciplinose loq̇le nō assuescat
os tuū: est. n. i illa ꝟbū pcti. Memento pa-
tris ⁊ matris tue· i medio eni magnatoꝝ ꝯsi-
stis: ne forte obliuiscat᷑ te de⁹ i ꝯspectu illoꝝ·
⁊ assiduitate tua infatuatus improperiū pa-
tiaris. ⁊ maluisses nō nasci. ⁊ diē natiuitat̄
tue maledicas. Homo asuetus in verbis im-
properij: in oibus dieb⁹ suis non erudietur.
Duo genera abūdant i pctis. ⁊ t̄tiū adducit
irā ⁊ ꝑditionē. Aia callida q̄si ignis ardens
non extinguet᷑ donec aliq̇d glutiat. ⁊ hō neq̄
in ore carnis sue· non desinet donec incendat
ignē. Homini fornicario ois panis dulc̄: nō
fatigabit᷑ trāsgrediēs vsq̃ ad finē. Ois hō q̇
transgredit᷑ lectū suū ꝯtemnens i aiam suā. ⁊
dicēs· q̇s me videt· tenebre circundant me. ⁊
parietes cooperiūt me. ⁊ nemo circūspicit me
quē vereor· delictoꝝ meoꝝ nō memorabitur

altiſſimus.⁊ nō intellexit qm̄ oīa videt oculꝰ
illius:qm̄ expellit a ſe timorē dei hꝰ mōi hoīs
timor.⁊ oculi hoīuz timētes illū.⁊ nō cognouit
qm̄ oculi dn̄i multo plus lucidiores ſūt ſup
ſolē·circūſpiciētes oēs vias hoīuz.⁊ pfundū
abyſſi.⁊ hoīuz corda: intuētes in abſcōditas
ptes. Dn̄o.n.deo an̄q̄ crearent oīa ſūt agni/
ta ſic ⁊ poſt pfectū reſpicit oīa. Hic in plateis
ciuitatꝫ vindicabit.⁊ q̄ſi pullꝰ eq̄nꝰ fugabit·
⁊ vbi nō ſpauit apprehendet. Et erit dedecꝰ
oībus: eo q̄ nō itellexerit timorē dn̄i. Sic ⁊
mulier oīs relinquēs virū ſuū.⁊ ſtatuēs he/
reditatē ex alieno matrimonio. Primo.n.in
lege altiſſimi incredibilis fuit.⁊ ſecundo virū
ſuū dereliq̄t: tertio ī adulterio fornicata ē.⁊
ex alio viro filios ſtatuit ſibi. Hec in eccleſiā
adducet.⁊ in filios eiꝰ reſpiciet. Nō tradent
filij eius radices.⁊ rami eiꝰ nō dabūt fructū.
Derelinquet in maledictū memoriā eius: ⁊
dedecus illius nō delebit. Et agnoſcēt q̄ de/
relicti ſūt qm̄ nihil melius eſt q̄ timor dei.⁊
nihil dulcius q̄ reſpicē in mādatꝫ dn̄i. Glo/
ria magna eſt ſequi dn̄m: longitudo enī die/
rum aſſumetur ab eo. CXXIIII

Sapiētia laudabit aīam ſuā.⁊ in deo
honorabit.⁊ in medio populi ſui glo/
riabit.⁊ in eccleſijs altiſſimi apiet os
ſuū.⁊ in conſpectu virtutis illius gloriabit·
⁊ in medio pp̄li ſui exaltabit.⁊ in plenitudine
ſancta admirabit.⁊ in multitudine electorū
habebit laudē.⁊ int bn̄dictos bn̄dicet dicēs:
Ego ex ore altiſſimi pdiui: primogenita an̄
oēm creaturā. Ego feci ī celis ut oriret lumē
indeficiēs.⁊ ſicut nebula texi oēm terrā. Ego
in altiſſimis habitaui.⁊ thronus meus ī co/
lūna nubis. Gyrū celi circuiui ſola.⁊ pfun/
dum abyſſi penetraui.⁊ in fluctibꝰ marꝫ am/
bulaui.⁊ ī oī tr̄a ſteti. Et ī oī pp̄lo ⁊ ī oī gente
p̄matū habui.⁊ oīuz excellentiū ⁊ humilium
colla v̄tute calcaui. Et in his oībꝰ requiē q̄ſi/
ui.⁊ in hereditate dn̄i morabor. Tūc precepit
⁊ dixit mihi creator oīuz.⁊ q̄ creauit me re/
quieuit in tabernaculo meo.⁊ dixit mihi. In
iacob inhabita.⁊ in iſrl̄ hēditare.⁊ in electis
meis mitte radices. Ab īitio ⁊ an̄ ſecula crea
ta ſum.⁊ vſq̄ ad futurū ſeculū nō deſinā.⁊ in
habitatione ſancta corā ipſo miniſtraui. Et ſic
in ſyon firmata ſū.⁊ in ciuitate ſcificata ſilit
requieui.⁊ in hieruſalē ptās mea. Et radica/
ui ī populo honorificato.⁊ in ptes dei mei he/
reditas illiꝰ.⁊ in plenitudine ſcōrum detentio
mea. Quaſi cedrus exaltata ſū in libano.⁊
q̄ſi cupreſſus ī mōte ſyon. Quaſi palma exal/
tata ſū in cades.⁊ q̄ſi plātatio roſe ī hiericho.
Quaſi oliua ſpecioſa in cāpis.⁊ q̄ſi platanꝰ
exaltata ſū iuxta aquā ī plateis. Sic cinna/
momū ⁊ balſamū aromatizās: odorē dedi.
Quaſi myrrha electa dedi ſuauitatē odorꝫ.⁊
q̄ſi ſtorax ⁊ galbanꝰ ⁊ vngula ⁊ gutta. Qua/
ſi libanꝰ nō inciſus vaporaui h̄itationē meā:
⁊ q̄ſi balſamū nō mixtū odor meꝰ. Ego quaſi
terebinthus extēdi ramos meos.⁊ rami mei
honorꝫ ⁊ gratie. Ego quaſi vitis fructificaui
ſuauitatē odorꝫ.⁊ flores mei fructus honorꝫ
⁊ honeſtatis. Ego mr̄ pulchre dilectionis.⁊
timorꝫ.⁊ agnitionis.⁊ ſancte ſpei. In me oīs
gr̄a vite ⁊ veritatꝫ: in me oīs ſpes vite ⁊ v̄tutꝫ
Trāſite ad me oēs q̄ ↄcupiſcitis me.⁊ a gnā/
tionibꝰ meis īplemini. Spūs.n.meꝰ ſup mel
dulcꝫ.⁊ hereditas mea ſup mel ⁊ fauū. Me/
moria mea ī gnātione ſeculorū. Qui edūt me
adhuc eſurient.⁊ q̄ bibunt me adhuc ſitient.
Qui audit me nō ↄfundet.⁊ q̄ opant in me
nō peccabūt. Qui elucidāt me vitā et̄nā ha/
hebūt. Hec oīa liber vite.⁊ teſtamentū altiſſi/
mi.⁊ agnitio v̄itatꝫ. Legē mandauit moyſes
in p̄ceptis iuſticiarū.⁊ hereditatem domui ia/
cob.⁊ iſrl̄ promiſſiones. Poſuit dauid puero
ſuo excitare regē ex ipſo fortiſſimū.⁊ in thro/
no honorꝫ ſedentē ī ſempit̄nū. Qui implet q̄ſi
phyſon ſapiam.⁊ ſicut tigris in diebꝰ nouorū
Qui adimplet q̄ſi eufrates ſenſū. Qui mul/
tiplicat q̄ſi iordanis ī tp̄e meſſis. Qui mittit
diſciplinā ſicut lucē.⁊ aſſiſtēs q̄ſi gyon in die
vindemie.. Qui pficit p̄mus ſcire illā.⁊ infir/
mior nō iueſtigabit eā. A mari.n.abundabit
cogitatio eiꝰ.⁊ ↄſiliū illius in abyſſo magna.
Ego ſapīa effudi flumina: ego quaſi trames
aque īmenſe de fluuio. Ego q̄ſi fluuiꝰ dorix:
⁊ ſicut aqueductꝰ exiui de paradiſo. Dixi. Ri/
gabo hortū meū plātationū.⁊ iebriabo partꝰ
mei fructū. Et factus eſt mihi trames abun/
dans.⁊ fluuiꝰ meus appropinquit ad mare.
Qm̄ doctrinā q̄ſi antelucanū illumino oībꝰ:
⁊ enarrabo illā vſq̄ in lōginquū. Penetrabo
inferiores partes terre.⁊ inſpiciam oēs dor/
mientes.⁊ illuminabo oēs ſperantes in dn̄o.
Adhuc doctrinā q̄ſi pphetiā effundā.⁊ relin/
quā illā q̄rentibꝰ ſapiam.⁊ nō deſinā in pge/
nies illorum vſq̄ in euum ſanctum. Videte
quoniam non ſoli mihi laboraui·ſꝫ omnibus
exquirentibꝰ veritatem.

Sapīa.

In tribus placitū ē spiritui CXXV
meo: q̄ sūt ꝓbata coram deo ⁊ hoībus.
Cōcordia fratrū. ⁊ amor ꝓximorū. ⁊ vir
⁊ mulier sibi bene cōsentientes. Tres species
odiuit aīa mea. ⁊ aggrauor valde aīe illorū:
Pauperē supbū. ⁊ diuitē mendacē. ⁊ senē fa-
tuum ⁊ insensatū. Que in iuuentute tua non
congregasti: quō in senectute tua inuenies?
Q̄ꝫ speciosū caniciei iudicium. ⁊ p̄sbyteris co-
gnoscē cōsiliū. Q̄ꝫ speciosa veteranis sapiā:
⁊ gloriosis intellectus ⁊ cōsiliū. Corona senū
multa peritia. ⁊ gloria illorū timor dei. Nouē
insuspicabilia cordis magnificaui. ⁊ decimū
dicā in lingua hoībus. Homo q̄ iocūdatur filiis:
viuēs. ⁊ videns subuersionē inimicorū suorū.
Beatus q̄ habitat cū muliere sensata. ⁊ qui
lingua sua nō ē lapsus. ⁊ q̄ nō seruiuit indi-
gnis se. Beat⁹ qui inuenit amicū verū. ⁊ qui
enarrat iusticiā auri audienti. Q̄ꝫ magn⁹ qui
inuenit sapiam ⁊ sciam: sꝫ nō est sup timentē
dn̄m. Timor dei sup oīa se supposuit. Beat⁹
hō cui donatū ē habē timorē dei. Qui tenet
illū: cui assimilabit̄? Timor dei initium dile-
ctionis ei⁹: fidei aūt initiū agglutinādū ē ei.
Ois plaga tristicia cordis ē. ⁊ oīs malitia
neq̄tia mulierꝫ. Et oēm plagā ⁊ nō plagā vi-
debit cordis. ⁊ oēm neq̄tiā ⁊ nō neq̄tiā mulie-
ris. ⁊ oēm obductū ⁊ nō obductū odientiū:
⁊ oēm vindictā ⁊ nō vindictā inimicorū. Non
est caput nequius sup caput colubri. ⁊ nō ē ira
sup iram mulierꝫ. Cōmorari leoni ⁊ draconi
placebit: q̄ꝫ habitare cū muliere neq̄. Neq̄tia
mulierꝫ imutat faciē ei⁹. ⁊ obcecauit vultum
suū tanq̄ vrsus. ⁊ q̄si saccū ōndet ī medio ꝓ-
ximorū. Ingemuit vir ei⁹. ⁊ audiens suspira-
uit modicū. Breuis oīs malitia sup malitiā
mulierꝫ: sors pctōꝝ cadat sup illā. Ascēsus
arenosus in pedibus veteram: sic mulier lin-
guata hoī q̄eto. Ne respicias ī mulierꝫ spēm:
⁊ nō ꝯcupiscas mulierē ī spēcie. Mulierꝫ ira
⁊ irreuerētia. ⁊ ꝯfusio magna. Mulier si pri-
matū habeat: ꝯtraria ē viro suo. Cor hūile ⁊ fa-
cies tristꝫ. ⁊ plaga mortꝫ: mulier neq̄. Ma-
nus debiles ⁊ genua dissoluta: mulier q̄ nō
beatificat virū suū. A muliere initiū factū est
pctī. ⁊ p illā oēs morimur. Nō des aque tue
exitum nec modicū: nec mulieri neq̄ veniam
prodeundi. Si non ambulauerit ad manū
tuam: confundet te in conspectu inimicorū.
A carnibus tuis abscide illam: ne semp te
abutatur.

Mulieris bone beatus vir: CXXVI
numer⁹ .n. ānorū illorū duplex. Mu-
lier fortꝫ oblectat virū suū: ⁊ annos
vite illius in pace iplebit. Pars bona mulier
bona: in pte bona timentiū deū dabit̄ viro ꝓ
factis bonis. Diuitis aūt ⁊ paupis cor bonū:
in oī tpe vult⁹ illorū hilaris. A tribus timuit
cor meū: ⁊ in quarto facies mea metuit. De-
laturā ciuitatꝫ. ⁊ collectionē ppl̄i. ⁊ calumniā
mendacē: sup mortē oīa grauia. Dolor cordis
⁊ luct⁹: mulier zelotipa. In muliere zeloti-
pa flagellū lingue: oīb⁹ coīcās. Sicut bouū iu-
gū qđ mouet̄: ita ⁊ mulier neq̄. Qui tenet
illā: q̄si q̄ apprehēdit scorpionē. Mulier ebri-
osa ira magna: ⁊ ꝯtumelia ⁊ turpitudo illi⁹
nō teget̄. Fornicatio mulieris in extollentia
oculorū. ⁊ in palpebris illi⁹ agnoscet̄. In filia
nō auertēte se. firma custodiā: ne inuenta
occasiōe abutat̄ se. Ab oī irreuerētia oculorū
eius caue: ⁊ ne mireris si te neglexerit. Sicut
viator sitiēs ad fontē os apiet. ⁊ ab oī aqua
ꝓxima bibet. ⁊ ꝯ oēm palū sedebit. ⁊ ꝯ oēm sa-
gittam aperiet pharetrā: donec deficiat. Gra-
tia mulieris sedule delectabit virū suū. ⁊ ossa
illius impinguabit. Disciplina illi⁹ datū dei ē.
Mulier sensata ⁊ tacita: nō ē imutatio eru-
dite aie. Gratia sup gratiā: mulier sancta ⁊
pudorata. Ois aūt ꝑderatio nō ē digna cō-
tinentꝫ aie. Sicut sol oriēs mūdo ī altissimis dei
sic mulieris bone species in ornamentū dom⁹
eius. Lucerna splendēs sup cādelabrū scm̄:
⁊ spēs faciei sup etatē stabilē. Colūne auree
sup bases argēteas: ⁊ pedes firmi sup plan-
tas stabilis mulieris. Fundamēta eterna sup
petrā solidā: sic mādata dei in corde mulierꝫ
sancte. In duob⁹ ꝯtristatū est cor meū: ⁊ in
tertio iracundia mihi aduenit. Uir bellator
deficiens p iopiā: ⁊ vir sensat⁹. ⁊ q̄ trāsgredit̄
a iusticia ad pctm̄: deus parauit eū ad rūphe-
am. Due spēs difficiles ⁊ piculose mihi appa-
ruerūt. Difficile exuit̄ negociās a negligētia:
⁊ nō iustificabit̄ caupo a peccatis labiorum.

Propter inopiā multi CXXVII
deliquerūt: ⁊ qui querit locupletari
auertit oculū suū. Sicut in medio cō-
paginis lapidū palus figit̄: sic ⁊ int̄ mediū
venditionis ⁊ emptionis angustiabit̄ pctm̄.
Cōteret̄ cū delinquēte delictū. Si nō i timore
dn̄i tenueris te instant̄: cito subūtet̄ domus
tua. Sicut i pcussura cribri remanebit puluis:
sic aporia hoīs i cogitatu illius. Uasa figuli

Mlier bo.

Vēdi. emp.

aporos gēt. latiē paup.

ꝓbat fornax. ⁊ hoīes iustos temptatio tribu-
latiōis. Sic rusticatio de ligno ōndit fructū
illius: sic verbū ex cogitatu cordis hoīs. Añ
sermonē nō laudes virū: hec enim temptatio
est hoīuz. Si sequaris iusticiam: apprehendes
illā. ⁊ indues q̄si poderē honoris. ⁊ inhabitabis
cū ea ⁊ ꝓteget te in sempiternū. ⁊ in die agni-
tionis īuenies firmamentū. Uolatilia ad sibi
similia cōueniūt. ⁊ veritas ad eos q̇ opantur
illā reuertet̄. Leo venationi insidiat̄ semp: sic
pctā opantibus iniq̇tatē. Homo scūs ī sapia
manet sicut sol: nā stultus sicut luna mutat̄.
In medio insensatoꝝ serua ꝟbū tpi: ī medio
aūt cogitantiū assiduus esto. Narratio pec-
cantiū odiosa. ⁊ risus illorū in delictis pctī.
Loq̄la multū iurans horripilationem capiti
statuet. ⁊ irreuerētia ipsius obturatio auriū.
Effusio sanguinis in rixa supboꝝ. ⁊ maledi-
ctio illoꝝ audit⁹ grauis. Qui denudat archa-
na amici: fidē pdit. ⁊ non inueniet amicū ad
animū suū. Dilige ꝓximū. ⁊ ꝯiūgere fide cum
illo. Qd si denudaueris absconsa illius: non
ꝑsequeris post eū. Sic enī hō q̇ perdit amicū
suū: sic ⁊ q̇ pdit amicitiā ꝓximi sui. Et sicut q̇
dimittit auem de manu sua: sic qui reliqui-
sti proximū tuū. ⁊ non eum capies. Nō illum
sequaris: qm̄ longe abest. Effugit. n. q̄si ca-
prea de laq̄o: qm̄ vulnerata ē aīa ei⁹. Ultra
eū nō poteris colligare. ⁊ maledicti est ꝯcor-
datio. Denudare aūt amici mysteria: desp-
ratio est aīe infelicis. Annuēs oculo fabricat
iniq̄. ⁊ nemo eū abiiciet. In cōspectu oculorū
tuoꝝ ꝯculcabit os suū. ⁊ sup sermones tuos
āmirabit̄. Nouissime aūt puertet os suū. ⁊ in
verbis tuis dabit scādalū. Multa audiui. ⁊
nō coequaui ei. ⁊ dñs odiet illū. Qui in altū
mittit lapidē sup caput eius cadet. ⁊ plaga
dolosa dolosi diuidet vulnera. Et q̇ foueā fo-
dit incidet in eā. ⁊ q̇ statuit lapidē ꝓximo suo
offendet in eo. ⁊ q̇ laqueū alii ponit peribit in
illo. Facienti neq̄ssimū consiliū super ipsū de-
uoluetur. ⁊ non agnoscet vnde adueniet illi.
Illusio ⁊ īproperiū supborū ⁊ vindicta sicut
leo insidiabit̄ illi. Laqueo peribūt q̇ oblectāt̄
casu iustorū: dolor aūt cōsūmet illos anteq̄
moriant̄. Ira ⁊ furor vtraq̄ execrabilia sūt:
⁊ vir pctōr continens erit illoꝝ. CXXVIII

Qui vindicari vult a domino īueniet
vindictā. ⁊ pctā illi⁹ seruās seruabit.
Relinque proximo tuo nocenti te. ⁊
tūc deprecāti tibi pctā soluent̄. Hō hoī reseruat
irā: ⁊ a deo q̄rit medelā? In hominē similē
sibi nō habet misericordiam. ⁊ de pctis suis
depcat̄? Ipse dū caro sit reseruat irā. ⁊ ꝓpi-
tiationē petit a deo? Quis exorabit ꝓ delictꝭ
illius? Memēto nouissimoꝝ. ⁊ desine īimica-
ri. Tabitudo. n. ⁊ mors īminēt in mandatis
eius. Memorare timorē dei. ⁊ nō irascaris
ꝓximo. Memorare testamentum altissimi. ⁊
despice ignorantiā ꝓximi. Abstine te a lite:
⁊ minues pctā. Hō. n. iracund⁹ incēdit litē. ⁊
vir pctōr turbabit amicos. ⁊ ī medio pacem
habentiū īmittit inimicitiā. Scdm. n. ligna
silue sic ignis exardescit. ⁊ ẜm virtutem hoīs
sic iracundia illius erit. ⁊ ẜm substantiā suā
exaltabit irā suā. Certamen festinatū incēdit
ignem. ⁊ lis festinans effūdit sanguinē. ⁊ lin-
gua testificans adducet mortē. Si sufflaueris
q̄si ignis exardebit. ⁊ si expueris sup illam ex-
tinguet̄. Utraq̄ ex ore ꝓficiscūt̄. Susurro ⁊
bilinguis maledictus: multos. n. turbauit
pacē habētes. Lingua tertia multos cōmouit
⁊ dispsit illos de gēte in gentē. Ciuitates mu-
ratas diuitū destruxit. ⁊ domos magnatoꝝ
effodit. Uirtutes populoꝝ cōcidit. ⁊ gentes
fortes dissoluit. Lingua tertia mulieres vi-
ratas eiecit. ⁊ ꝑuauit illas laborib⁹ suis. Qui
respicit illā non habebit requiē: nec habebit
amicū ī q̊ requiescat. Flagelli plaga liuorē fa-
cit: plaga aūt lingue cōminuet ossa. Multi
ceciderūt ī ore gladii: ẜ nō sic q̄si q̇ interierūt
p linguā suā. Beatus qui tectus ē a lingua
neq̄: q̇ in iracūdia illi⁹ nō trāsiuit. ⁊ qui nō
attraxit iugū illius. ⁊ in vinculis eius nō est
ligatus. Iugū. n. illi⁹ iugū ferreū ē. ⁊ vinculū
illius vinculū ereū est. Mors illi⁹ mors ne-
quissima. ⁊ vtilis poti⁹ infer⁹ q̄ illa. Perseue-
rantia illius nō pmanebit: ẜ obtinebit vias
iniustorū. In flāma sua non cōburet iustos.
Qui derelinquūt dñm incidēt ī illā. ⁊ exar-
debit in illis ⁊ nō extinguet̄. ⁊ īmittet̄ in illos
q̄si leo ⁊ q̄si pardus ledet illos. Sepi aures
tuas spinis. ⁊ linguā neq̄ noli audire. ⁊ ori
tuo facito ostia. ⁊ seras auribus tuis. Aurū
tuū ⁊ argētū tuū ꝯfla. ⁊ ꝟbis tuis facito sta-
terā. ⁊ frenos ori tuo rectos. ⁊ attēde ne for-
te labaris in lingua. ⁊ cadas in cōspectu ini-
micoꝝ insidiantiū tibi. ⁊ sit casus tuus insa-
nabilis in mortem. CXXIX

Qui facit miām feneratur proximo
suo: ⁊ q̇ ꝑualet manu mandata ser-
uat. Fenerare ꝓrio tuo ī tpe nccitatꝭ

illiꝰ.⁊ iterū redde ꝓximo in tpe suo. Cōfirma v̄bū ⁊ fideliter age cū illo.⁊ in oī tpe inuenies qḋ tibi necciuz est. Multi q̄si inuentionē estimauerūt fenꝰ.⁊ p̄stiterunt molestiam his q̇ se adiuuerūt. Donec accipiāt osculant̄ manus dantꝭ.⁊ i ꝓmissiōibꝰ humiliāt vocē suā Et i tpe redditiōis postulabit tēpꝰ.⁊ loquet̄ v̄ba tedij ⁊ murmurationū.⁊ tēpꝰ causabit̄. Si aūt potuerit reddere aduersabit̄. Solidi vir reddet dimidiū.⁊ cōputabit illud q̄si inuentionē. Sin āt fraudabit illū pecunia sua ⁊ possidebit illū iīmicū gratꝭ.⁊ cōuitia ⁊ maledicta reddet illi.⁊ pro honore ⁊ b̄n̄ficio reddet illi cōtumeliā. Multi nō cā neq̇tie nō fenerati sūt: s; fraudari gratꝭ timuerūt. Verūtñ sup humilē aīo fortior esto.⁊ ꝓ elemosyna nō trahas illū. Propt̄ mandatū assume pauꝑē.⁊ ꝓpt̄ inopiā eiꝰ ne dimittas eū vacuū. Perde pecuniā ꝓpt̄ fratrē ⁊ amicū.⁊ nō abscondas illā sub lapide in ꝑditionē. Pone thesaurū tuū in p̄ceptꝭ altissimi.⁊ ꝓderit tibi magis q̄ȝ aurū. Conclude elemosynā i corde pauꝑis.⁊ h̄ ꝓ te exorabit ab oi malo. Elemosyna viri q̄si saccul9 cū ipso.⁊ gratiā hoīs q̄si pupillam cōseruabit.⁊ postea resurget ⁊ retribuet illis retributionē vnicuiq; in caput illoꝝ. Sup scutū potētis ⁊ sup lanceā aduersus iīmicū tuū pugnabit. Vir bonꝰ fidē facit ꝓximo suo.⁊ q̇ ꝑdiderit confusionē derelinquet sibi. Gratiā fideiussoris ne obliuiscarꝭ: dedit.n. ꝓ te aīam suam. Reꝓmissorem fugit pctōr ⁊ īmūdus. Bona reꝓmissorꝭ sibi ascribit pctōr.⁊ igratꝰ sensu derelinq̇t liberantē se. Vir reꝓmittit de ꝓximo suo.⁊ cū ꝑdiderit reuerentiā derelinq̇t ab eo. Repromissio neq̇ssima multos ꝑdidit diligētes.⁊ cōmouit illos quasi fluctꝰ maris. Viros potētes gyrans migrare fecit.⁊ vagati sūt i gentibꝰ alienis. Peccator trāsgrediēs mandatū dn̄i incidet i ꝓmissionē nequā.⁊ q̇ conat̄ multa agere incidet in iudiciū. Recupera proximū scd̄m v̄tutē tuam.⁊ attende tibi ne incidas. Initiū vite hoīs aqua ⁊ panis ⁊ vestimentū ⁊ domꝰ ꝓtegēs turpitudinē. Melior ē victꝰ pauꝑis sub tegmie asserū: q̄ȝ epule splendide i peregre sine domicilio. Minimū ꝓ magno placeat tibi.⁊ iproperiū ꝑegrinationis non audies. Vita nequā hospitādi de domo in domū.⁊ vbi hospitabit̄.n on fiducialit̄ aget: nec apiet os. Hospitabit̄.⁊ pascet ⁊ potabit igratos.⁊ adhuc amara audiet. Transi hospes ⁊ orna mensam: ⁊ que in manu habes ciba ceteros. Exi a facie honorꝭ amicoꝝ meoꝝ: necessitudiue domus mee hospitio mihi factus es frater. Grauia hec hoi habenti sensū: correptio domus ⁊ improperium feneratoris.

Qui diligit filiū suū assiduat CXXX illi flagella: ut letetur in nouissimo suo.⁊ nō palpet ꝓximorū ostia. Qui docet filium suū laudabit̄ in illo.⁊ in medio domesticorum in illo gloriabit̄. Qui docet filiū suū in çelū mittit inimicū.⁊ in medio amicoꝝ gloriabit̄ in illo. Mortuus ē pr̄ eiꝰ.⁊ q̄si nō est mortuus. Similē.n. reliq̇t sibi pꝰ se: in vita sua. Vidit: ⁊ letatus ē in illo. In obitu suo nō est ꝯtristatus: nec confusus est coram inimicis. Reliquit.n defensorē domꝰ ꝯ inimicos.⁊ amicꝭ reddentē gratiā. Pro aīabꝰ filiorum colligabit vulnera sua.⁊ sup oēm vocē turbabunt̄ viscera eiꝰ. Equus indomitꝰ euadet durus.⁊ filius remissus euadet preceps. Lacta filiū.⁊ pauentē te faciet: lude cum eo.⁊ cōtristabit te. Nō corrideas illi ne ꝯdoleas: ⁊ in nouissimo obstupescēt dentes tui. Non des illi potestatē in iuuentute: ⁊ ne despicias cogitatus illiꝰ. Curua ceruicē eiꝰ i iuuētute.⁊ tunde latera eiꝰ dū infans est: ne forte induret ⁊ non credat tibi.⁊ erit tibi dolor aīe. Doce filiū tuū ⁊ oꝑare in illo: ne in turpitudinē illiꝰ offēdas. Melior ē pauꝑ sanꝰ ⁊ fortꝭ viribꝰ: q̄ȝ diues imbecillis.⁊ flagellatꝰ malitia. Salus aīe in scītate iusticie.⁊ melior est oī auro ⁊ argēto: ⁊ corpus validū q̄ȝ census imensus. Nō est census sup censū salutis corporꝭ.⁊ nō ē oblectamentū sup cordis gaudiū. Melior ē mors q̄ȝ vita amara.⁊ reqes eterna q̄ȝ lāguor ꝑseuerās. Bona abscōdita in ore clauso: q̄si appositiōes epulaꝝ circūposite sepulchro. Quid ꝓderit libatio idolo? nec.n. manducabit nec odorabit̄. Sic q̇ effugatur a dn̄o.⁊ portās mercedes iniquitatis. Vidēs oculis ⁊ ingemiscēs: sicut spado cōplectens v̄ginē ⁊ suspirās. Tristiciā nō des aīe tue.⁊ nō affligas temetipsū in cōsilio tuo. Jocunditas cordis h̄ ē vita hoīs.⁊ thesaurꝰ sine defectione sanctitatis.⁊ exultatio viri ē longeuitas. Miserere aīe tue placens deo.⁊ cōtine: ⁊ cōgrega cor tuū in scītate eius.⁊ tristiciā lōge expelle a te. Multos.n. occidit tristicia.⁊ nō ē vtilitas i illa. Zelus ⁊ iracūdia minuēt dies.⁊ ante tp̄s senectā adducet cogitatꝰ. Splendidū cor bonū i epulis ē: epule

enim illius diligenter fiunt. CXXXI

Vigilia honestat͡ tabefaciet carnes.⁊ cogitatus illius auferet somnũ. Cogitatus prescientie auertit sensum.⁊ infirmitas grauis sobriam facit animã. Laborauit diues in ꝯgregatione subſe.⁊ in reqe sua replebit̃ bonis suis. Laborauit pauper in diminutione victus.⁊ in fine inops fit. Qui aurũ diligit nõ iustificabit̃.⁊ qui insequit̃ cõsumptionẽ replebit̃ ex ea. Multi dati sũt in auri casus.⁊ facta est in specie ipsius ꝑditio illoꝝ. Lignũ offensionis ẽ aurũ sacrificãtiũ: ve illis q̃ sectant̃ illud.⁊ oĩs iprudẽs depiet i illo. Beat⁹ diues q̃ inuẽt⁹ est sine macula.⁊ qui post aurũ nõ abijt: nec sꝑauit in pecunia ⁊ thesaurꝭ. Quis est hic ⁊ laudabimus eum? Fecit.n.mirabilia i vita sua. Quis ꝓbat⁹ ẽ in illo.⁊ ꝑfect⁹ inuẽt⁹ ẽ.⁊ erit illi gloria eterna? Qui potuit transgredi ⁊ nõ est transgressus: ⁊ facere mala ⁊ nõ fecit. Ideo stabilita sunt bona illi⁹ in dño.⁊ elemosynas illi⁹ enarrabit oĩs eccl'ia scõꝝ. Sup̃ mensã magnã sedisti: nõ apias sup illã faucẽ tuã ꝑor. Nõ dicas si multa sũt· q̃ sup illã sũt. Memẽto quoniã malus ẽ ocul⁹ neq̃. Nequs oculo q̃d creatũ est? Ideo ab oĩ facie sua lachrymabit̃: cũ viderit. Ne extendas manũ tuã ꝑor.⁊ inuidia cõtaminat⁹ erubescas. Ne cõprimaris in ꝯuiuio vino. Intellige q̃ sũt ꝓximi tui ex teipso. Vtere quasi hõ frugi his q̃ tibi apponunt̃: ut nõ cũ mãducas multũ· odio habearꝭ. Cessa ꝑor causa discipline.⁊ noli nimi⁹ esse ne forte offendas.⁊ si in medio multoꝝ sedisti: prior illis ne extendas manũ tuã: nec prior poscas bibere. Q̃ sufficiens est homini erudito vinũ exiguũ.⁊ in dormiendo nõ laborabis ab illo ⁊ nõ senties dolorẽ. Vigilia ⁊ cholera ⁊ tortura viro infrunito· somn⁹ sanitat͡ i hoĩe parco. Dormiet vsq̃ mane.⁊ aĩa illi⁹ cũ ipso delectabit̃. Et si coactus fuerꝭ in edẽdo multũ: surge e medio ⁊ vome.⁊ refrigerabit te: ⁊ nõ adduces corpori tuo infirmitatẽ. Audi me fili ⁊ nõ spernas me.⁊ in nouissimo inuenies verba mea. In oĩbus operib⁹ tuis esto velox: ⁊ oĩs infirmitas nõ occurret tibi. Splẽdidũ in panib⁹ bñdicent labia multoꝝ.⁊ testimoniũ ꝟitatis illius fidele. In nequissimo pane murmurabit ciuitas.⁊ testimoniũ nequitie illius verũ ẽ. Diligẽtes in vino· noli ꝓuocare: multos.n.extminauit vinũ. Ignis ꝓbat ferrũ durũ: sic vinũ corda supborum arguet in ebrietate potatũ. Equa vita hoĩbus· vinũ in sobrietate: si bibas illud moderate· eris sobrius. Que ẽ vita que minuit̃ vino? Quid defraudat vitã? Mors. Vinũ in iocunditatem creatũ est.⁊ nõ in ebrietatẽ ab initio. Exultatio aĩe ⁊ cordis vinũ moderate potatũ. Sanitas ẽ aĩe ⁊ corpori· sobri⁹ pot⁹. Vinũ multũ potatũ· irritationẽ ⁊ irã ⁊ ruinas multas facit. Amaritudo aĩe· vinũ multũ potatum. Ebrietatis aĩositas iprudẽt͡ offensio: minorans virtutẽ ⁊ faciens vulnera. In cõuiuio vini nõ arguas ꝓximũ.⁊ nõ despicias eũ i iocunditate illius. Verba improperij nõ dicas illi: ⁊ nõ ꝑmas illũ i repetendo. CXXXII

Rectorẽ te posuerũt· noli extolli: esto in illis q̃si vnus ex ipsis. Curã illoꝝ habe ⁊ sic considera.⁊ oĩ cura tua explicita recũbe: ut leteris ꝓpter illos.⁊ ornamentũ gr̃e accipias coronã.⁊ dignationem cõsequarꝭ corrogatiõis. Loq̃re maior natu: decet.n.te. Primũ ꝟbum diligenti scientiã.⁊ nõ ipedias musicã. Vbi audit⁹ nõ ẽ· nõ effũdas ꝟmonẽ.⁊ importune noli extolli in sapiã tua. Gẽmula carbũculi in ornamẽto auri.⁊ compatio musicoꝝ i ꝯuiuio vini. Sic i fabricatione auri signũ ẽ smaragdi: sic numerus musicoꝝ in iocũdo ⁊ moderato vino. Audi tacens.⁊ ꝓ reuerẽtia accedet tibi bona gr̃a. Adolescẽs loq̃re i tua cã vix cũ necesse fuerit. Si bis interrogat⁹ fuerꝭ: hẽat caput r̃nsũ tuũ. In multis esto q̃si inscius.⁊ audi tacens simul ⁊ querẽs. In medio magnatoꝝ loqui nõ ꝑsumas.⁊ vbi sũt senes nõ multũ loquarꝭ. Ante grandinẽ ꝓibit coruscatio: ⁊ ante verecundiã preibit gratia.⁊ ꝓ reuerentia accedet tibi bona gr̃a. Et hora surgẽdi nõ te tristes Precurre aũt prior in domũ tuã ⁊ illic aduocare ⁊ illic lude.⁊ age ꝯceptiones tuas.⁊ nõ i delictis ⁊ ꝟbo supbo. Sup his oĩb⁹ bñdicito dñm q̃ fecit te.⁊ iebriãtẽ te ab oĩb⁹ bonis suis. Qui timet deũ excipiet doctrinã ei⁹.⁊ q̃ vigilauerit ad illũ inueniẽt bñdictionẽ illi⁹. Qui querit legem replebit̃ ab ea.⁊ q̃ insidiose agit scãdaliçabit̃ ab ea. Qui timẽt deũ inuenient iudiciũ iustũ.⁊ iusticias quasi lumẽ accendẽt Peccator hõ vitabit correptionẽ.⁊ scdm voluntatem suã iueniet compationẽ. Vir ꝯsilij nõ disꝑdet intelligentiã: alien⁹ ⁊ supb⁹ nõ ꝑtimescet timorẽ. Etiam postq̃ fecit cũ eo sine ꝯsilio.⁊ suis insectatiõib⁹ arguet̃. Fili sine cõsilio nihil facias.⁊ post factũ non penitebis.

Diues.

Mãducare et bibẽ.

ocls.

Vinũ.

9 51.

In via ruine nõ eas. ⁊ nõ offẽdes i lapides nec credas te vie laboriose: ne ponas aie tue scandalũ. Et a filijs tuis caue. ⁊ a domesticis tuis attende. In oi ope tuo crede ex fide aie tue: hec est.n. cõseruatio mãdatoꝝ. Qui credit deo attendit mandatis. ⁊ qui confidit in illo non minoratus erit.

CXXXIII

Timenti deum nõ occurrent mala. sed in temptatione deus illũ ꝯseruabit. ⁊ liberabit a malis. Sapiens non odit mãdata ⁊ iusticias. ⁊ nõ illidet̃ q̃si in ꝓcella nauis. Homo sensatus credit legi dei. ⁊ lex illi fidelis. Qui interrogationem manifestat parabit verbum. ⁊ sic deprecatus exaudiet̃. ⁊ conseruabit disciplinam. ⁊ tunc respondebit. Precordia fatui quasi rota carri. ⁊ q̃si axis ꝟsatilis cogitat⁹ illius. Equus emissari⁹: sic ⁊ amicus subsannator sub oi sup̃sedẽte hinnit. Quare dies diẽ supat. ⁊ iteꝝ lux lucem: ⁊ annus annũ a sole? A dñi sciẽtia separati sũt. Facto sole ⁊ p̃ceptũ custodiente. Et immutauit tempora. ⁊ dies festos ipsoꝝ. ⁊ in illis dies festos celebrauerunt ad horã. Ex ipsis exaltauit ⁊ magnificauit deus. ⁊ ex ipsis posuit in numerũ dierum. ⁊ omnes homines de solo ⁊ ex terra vnde creatus est adã. In multitudine discipline domini sepauit eos. ⁊ immutauit vias eoꝝ. Et ex ipsis benedixit. ⁊ exaltauit: ex his sanctificauit. ⁊ ad se applicauit: ⁊ ex ipsis maledixit. ⁊ humiliauit. ⁊ cõuertit illos a sepatiõe ipsoꝝ. Quasi lutũ figuli i manu ipsius plasmare illud ⁊ disponẽ. Oẽs vie eius scõm dispositionẽ ei⁹: sic hõ in manu illi⁹ qui se fecit. ⁊ reddet illi scõm iudicium suum. Contra malũ bonũ est. ⁊ ꝯ vitã mors: sic ⁊ contra virũ iustũ pctõr. Et sic intuere in oia opa altissimi. Duo ꝯ duo. ⁊ vnũ ꝯ vnum. Et ego nouissimus euigilaui. ⁊ quasi q̇ colligit racemos post vindemiatores. In bñdictione dei ⁊ ipse spaui. ⁊ q̃si q̇ vindemiat repleui torcular. Respicite qm̃ nõ mihi soli laboraui s̃ ⁊ oib⁹ exq̇rẽtib⁹ disciplinã. Audite me magnati ⁊ oẽs ppli. ⁊ rectores ecclesie auribus pcipite. Filio ⁊ mulieri fratri ⁊ amico nõ des ptãtẽ sup te in vita tua. ⁊ nõ dederis alij possessionẽ tuã: ne forte peniteat te ⁊ depreceris ꝓ illis. Dũ adhuc supes ⁊ aspiras: nõ immutabit te ois caro. Meli⁹ ẽ.n. ut filij tui te rogẽt q̃ te respicẽ in man⁹ filioꝝ tuoꝝ. In oib⁹ opib⁹ tuis p̃cellẽs esto. Ne dederis maculã in gloriã tuã. In die ꝯsũmationis dieꝝ vite tue ⁊ in tpe exitus tui distribue hereditatem tuã. Cibaria ⁊ virga ⁊ onus asino: panis ⁊ disciplina ⁊ opus seruo. Opat̃ i disciplina ⁊ q̃rit reqescere: laxa manus illi ⁊ querit libertatẽ. Iugũ ⁊ lorũ curuãt collũ durũ. ⁊ seruum inclinant opationes assidue. Seruo maliuolo tortura ⁊ cõpedes: mitte illũ in opationẽ ne vacet. Multã.n. malitiã docuit ociositas. In opa ꝯstitue eũ: sic.n. ꝯdecet illũ. Qd si nõ obaudierit. curua illũ cõpedibus. ⁊ nõ amplifices sup oẽm carnẽ. Verũ sine iudicio nihil facias graue. Si ẽ tibi seru⁹ fidelis: sit tibi q̃si aia tua. Quasi fratrẽ sic eũ tracta: qm̃ i sanguine aie cõparasti illũ. Si leseris eũ iniuste: in fugã ꝯuertet̃: ⁊ si extollens discesserit. quẽ queras. ⁊ in qua via queras illũ. nescis.

CXXXIIII

Vana spes ⁊ mendaciũ viro insensato. ⁊ somnia extollũt imprudentes. Quasi qui apprehendit vmbram ⁊ ꝑsequit̃ ventũ: sic ⁊ qui attẽdit ad visa mendacia. Scõm h̃ visio somnioꝝ. Ante faciẽ hois silitudo alterius hois. Ab immundo q̇d mundabit̃? Et a mendace q̇d verũ dicet̃? Diuinatio erroris. ⁊ auguria mẽdacia. ⁊ somnia malefaciẽtiũ: vanitas ẽ. Et sicut pturiẽtis cor tuũ fantasias patit̃: nisi ab altissimo fuerit emissa visitatio. Ne dederis in illis cor tuũ. Multos.n. errare fecerũt somnia. ⁊ exciderũt sperãtes in illis. Sine mendacio ꝯsũmabit̃ ꝟbum legis. ⁊ sapia i ore fidelis cõplanabit̃. Qui nõ ẽ tẽptatus. q̇d scit? Vir in multis expertus. cogitabit multa. ⁊ qui multa didicit enarrabit intellectũ. Qui nõ ẽ expertus. pauca recognoscit: q̇ aũt i multis factus ẽ. multiplicabit malitiã. Qui tẽptat⁹ nõ ẽ. qualia scit? Qui iplantat⁹ ẽ. abundabit neq̇tia. Multa vidi enarrando. ⁊ plurimas ꝟboꝝ cõsuetudines. Aliquotiẽs vsq̧ ad mortẽ periclitat⁹ sum horꝝ causa. ⁊ liberat⁹ sum gr̃a dei. Spũs timentiũ deũ q̃rit̃. ⁊ in ꝯspectu illius bñdicet̃. Spes.n. illoꝝ in saluantẽ illos. ⁊ oculi dñi i diligẽtes se. Qui timet dñm nihil trepidabit: ⁊ nõ pauebit qm̃ ipse est spes eius. Timentis dñm beata est aia eius: ad quẽ respicit. ⁊ qui est fortitudo eius. Oculi dñi sup timẽtes eũ: ꝓtector potentie. firmamentũ ꝟtutis. tegimẽ ardoris ⁊ vmbraculũ meridiani. deprecatio offensiõis. ⁊ adiutoriũ cas⁹. exaltans aiam. ⁊ illuminãs oculos. dãs sanitatẽ ⁊ vitã ⁊ bñdictionẽ. Immolantis ex iniq̃ oblatio est maculata. ⁊ nõ sũt beneplacite subsannationes

Testim. ociosita. Suius. Sõnia. Tentat⁹. Times dm. Nõ.

iniustoꝝ. Dñs sol⁹ sustinentib⁹ se i via ꝟitatꝭ
⁊ iusticie. Dona iniq̄rũ nõ ꝓbat altissimus:
nec respicit in oblationib⁹ iniq̄ꝝ: nec ĩ multi-
tudine sacrificioꝝ eorum ꝓpitiabiť peccatis.
Qui offert sacrificiũ ex suba pauperũ: q̄si q̇
victimat filiũ ĩ cõspectu p̄ris sui. Panis egen-
tiũ vita paupis ē: qui defraudat illũ homo
sanguinis ē. Qui aufert ĩ sudore panē: quasi
q̇ occidit ꝓximũ suũ. Qui effundit sanguinē
⁊ q̇ fraudē facit mercēnario: fratres sũt. Un⁹
edificans ⁊ vn⁹ destruens: q̇d ꝓdest illis nisi
labor? Un⁹ orãs ⁊ vn⁹ maledicẽs: cui⁹ vocē
exaudiet de⁹? Qui baptiçať a mortuo ⁊ iteꝝ
tãgit mortuũ: q̇d ꝓficit lauatio illi⁹? Sic hõ
q̇ ieiunat in pctĩs suis ⁊ iterũ eadē faciēs: q̇d
ꝓficit hũiliãdo se? Orõnē illi⁹ q̇s exaudiet?

CXXXV

Qui cõseruat verbũ: multiplicat orõnē. Sacrificiũ salu-
tare est attendere mandatis. ⁊ disce-
dere ab oĩ iniq̇tate. ⁊ ꝓpitiationē litare sacri-
ficijs sup iniusticias: ⁊ deprecatio ꝓ peccatis
recedere ab iniusticia. Retribuet gratiã qui
offert similaginē: ⁊ qui facit mĩam offert sa-
crificiũ. Bñplacitũ ē dño recedē ab iniquita-
te: ⁊ deprecatio ꝓ pctĩs recedere ab ĩiusticia.
Nõ apparebis añ ꝯspectũ dñi vacu⁹. Hec. n.
oĩa ꝑpter mãdata dei fiũt. Oblatio iusti im-
pinguat altare: ⁊ odor suauitatis est ĩ cõspe-
ctu altissimi. Sacrificium iusti acceptũ est: ⁊
memoriã eius nõ obliuisceť dñs. Bono aĩo
gloriã redde deo: ⁊ nõ minuas p̄mitias ma-
nuũ tuarũ. In oĩ dato hilarē fac vultũ tuũ. ⁊
in exultatiõe sc̄ifica decimas tuas. Da altissi-
mo ꝑm donatum eius. ⁊ in bono oculo adin-
uentionē facito manuũ tuaꝝ: q̄m dñs retri-
buens est. ⁊ septies tantum reddet tibi. Noli
offerre munera praua: nõ eñi suscipiet illa.
Et noli inspicē sacrificiũ ĩiustũ: q̄m dñs vin-
dex est. ⁊ nõ ē apud illũ gloria ꝑsone. Nõ ac-
cipiet dñs ꝑsonã ĩ pauperē. ⁊ deprecationem
lesi exaudiet. Nõ despiciet p̄ces pupilli: nec
viduã si effundat loquelã gemit⁹. Nonne la-
chryme vidue ad maxillã descendũt. ⁊ excla-
matio eius sup deducentē eas? A maxilla. n.
ascendunt vsq; ad celũ. ⁊ dñs exauditor nõ
delectabiť in illis. Qui adorat deum in oble-
ctatiõe suscipieť. ⁊ deprecatio illi⁹ vsq; ad nu-
bes ꝓpinquabit. Oratio humiliantꝭ se nubes
penetrabit. ⁊ donec ꝓpinquet nõ consolabiť:
⁊ nõ discedet donec altissim⁹ aspiciat. Et do-
min⁹ nõ elõgabit: ꝫ iudicabit iustos. ⁊ faciet
iudiciũ. ⁊ fortissimus nõ habebit in illis pati-
entiã: ut ꝯtribulet dorsũ ipsoꝝ. ⁊ gẽtib⁹ red-
det vindictã: donec tollat plenitudinē sup-
borũ. ⁊ sceptra iniquoꝝ ꝯtribulet: donec red-
dat hoĩbus scd̃m actus suos. ⁊ scd̃m opa ade.
⁊ scd̃m p̄sumptionē illius: donec iudicet iu-
diciũ plebis sue. ⁊ oblectabit iustos miseri-
cordia sua. Speciosa mĩa̅ dei ĩ tp̄e tri-
bulationis: q̄si nubes pluuie in tp̄e siccitatꝭ.

CXXXVI

Miserere nostri deus oĩuz ⁊ respice nos. ⁊ oñde nobis lu-
cem miserationũ tuaꝝ. ⁊ immitte timo-
rem tuũ super gentes que nõ exquisierũt te:
ut cognoscãt quia nõ est deus nisi tu: ut enar-
rent magnalia tua. Alleua manum tuã sup
gentes alienas: ut videant potentiam tuam.
Sicut. n. in cõspectu eoꝝ sanctificatus es in
nobis: sic in cõspectu nr̃o magnificaberis in
eis: ut cognoscãt te: sicut ⁊ nos cognouim⁹:
quia nõ est deus p̄ter te dñe. Innoua signa:
⁊ ĩmuta mirabilia. Glorifica manum. ⁊ bra-
chium dextrũ. Excita furorem. ⁊ effunde irã.
Extolle adũsariũ. ⁊ afflige inimicũ. Festina
temp⁹ ⁊ memẽto finis: ut enarrent mirabilia
tua. In ira flãme deuoreť q̇ saluať: ⁊ q̇ pessi-
mant plebem tuã: inueniãt ꝑditionē. Contere
caput principũ ⁊ inimicoꝝ: dicentiũ nõ ē ali⁹
p̄ter nos. Cõgrega oẽs trib⁹ iacob. ⁊ cog̃scãt
q̇a nõ ē de⁹ nisi tu: ut enarrẽt magnalia tua:
⁊ hẽditabis eos sicut ab initio. Miserē plebi
tue sup quã inuocatũ est nomē tuũ. ⁊ israhel
quē coequasti p̄mogenito tuo. Miserē ciui-
tati sanctificatiõis tue irl̃m: ciuitati requiei
tue. Reple syon in enarrabilib⁹ ꝟtutib⁹ tuis:
⁊ gloria tua ꝑpl̃m tuũ. Da testimoniũ q̇a ab
initio creature tue sũt. ⁊ suscita precationes
quas locuti sunt ĩ noĩe tuo ꝓphete priores.
Da mercedē sustinentib⁹ te ut ꝓphete tui fide-
les inueniãť. ⁊ exaudi orõnes ꝟuoꝝ tuorũ.
Scd̃m bñdictionē aaron da ꝑpl̃o tuo. ⁊ diri-
ge nos in viã iusticie: ut sciant oẽs q̇ habitãt
ťrã: q̇a tu es de⁹ ꝯspector seculoꝝ. Oẽm escã
manducabit venter. ⁊ est cibus cibo melior.
Fauces contingũt cibũ. ⁊ cor insensatũ ꝟba
mẽdacia. Cor prauũ dabit tristiciã. ⁊ homo
perit⁹ resistet illi. Oẽm masculũ excipiet mu-
lier. ⁊ ē filia melior filie. Species mulierꝭ ex-
hilarat faciē viri sui. ⁊ sup oẽm cõcupiscentiã
hoĩs supducet desideriũ. Si est lingua cura-
tionis ⁊ mitigationis ⁊ mĩa̅cordie: nõ ē vir
illius ꝑm filios hoĩuz. Qui possidet mulierē

bonam·inchoat possessionē: adiutoriū ꝑm illū est. ⁊ colūna ut reqes. Ubi non est sepes diripiet possessio. ⁊ vbi nō est mulier·ingemiscit egens. Cui credit qui non habet nidum: Et deflectens vbicūq₃ obscurauerit: q̄si succinctus latro exiliens de ciuitate in ciuitatē.

CXXXVII

Omnis amicus dicet: ⁊ ego amicitiā copulaui: ꝫ ē amicus solo noīe amicus. Nōne tristicia iest vsq₃ ad mortē: Sodalis aūt ⁊ amic⁹·ad inimicitiā ꝯuertet. O ꝑsumptio neq̄ssima: vnde creata es coopire aridā malitia ⁊ dolositate illius: Sodalis amico coniocūdabit i oblectationib⁹. ⁊ in tpe tribulationis aduersari⁹ erit. Sodalis amico cōdolet causa ventris. ⁊ ꝯ hostē accipiet scutū. Nō obliuiscaris amici tui in aīo tuo. ⁊ nō imemor sis illius in opib⁹ tuis. Noli ꝯsiliari cū socero tuo. ⁊ a çelantib⁹ te absconde ꝯsiliū. Ois ꝯsiliarius ꝓdit consiliū: ꝫ est cōsiliarius i semetipso. A ꝯsiliario serua aīam tuā. Prius scito que sit illius necessitas. ⁊ q̇d ipse in aīo suo cogitabit. Ne forte mittat sudem in terrā. ⁊ dicat tibi·bona est via tua. ⁊ stet eꝯrio videre quid tibi eueniat. Cū viro irreligioso tracta de scitate ⁊ cū iniusto de iusticia. ⁊ cū muliere de his que emulatur. Cū timido de bello: cū negociatore de traiectione. Cū emptore de vēditiōe: cū viro liuido de gratijs agendis. Cū impio de pietate: cū inhonesto de honestate. Cū operario agrario de oī ope: cū opario ānuali de ꝯsūmatione āni: cū s̄uo pigro de multa opatiōe. Nō attēdas his in oī ꝯsilio. Sed cū viro scō assiduus esto: quecūq₃ cognouer obseruātē timorē dei·cuius aīa est ꝑm aīam tuā. Quicūq₃ titubauerit in tenebris·non condolebit tibi. Et cor boni consilij statue tecum. Nō est eni tibi aliud plus illo. Aia viri sci·enūciat aliqñ vera: q̄ꝫ septē circūspectores sedentes in excelso ad speculandū. Et in his oib⁹ dep̄care altissimū: ut dirigat in ꝟitate viā tuā. Ante oia opa verbū verax p̄cedat te. ⁊ ante oēm actū cōsiliū stabile. Uerbū neq̄ꝫ imutabit cor: ex quo ptes q̄tuor oriunt: bonum ⁊ malum·vita ⁊ mors. ⁊ dn̄atrix illoꝝ est assidua lingua. Uir peritus multos erudiuit. ⁊ aīe sue suauis ē. Qui sophistice loq̄t·odibilis est·i oī re defraudabit. Nō ē.n.illi data a dn̄o gratia: oi.n.sapia defraudat⁹ eit. Est sapiēs aīe sue sapiēs. ⁊ fructus sensus illi⁹ laudabit. Uir sapiēs plebē suā erudit. ⁊ fructus sensus illius fideles sūt. Uir sapiens implebit bn̄dictionib⁹. ⁊ vidētes illū laudabūt. Uita viri in numero dieꝝ: dies aūt isrl̄ inumerabiles sūt. Sapiēs in ꝑplo hereditabit honorē. ⁊ nomen illius erit viuēs i etnū. Fili in vita tua tēpta aīam tuā. ⁊ si fuerit neq̄ꝫ·nō des illi potestatē. Nō.n.oia oibus expediūt. ⁊ nō oī aīe oē genus placet. Noli auidus eē in oī epulatione. ⁊ nō te effundas sup oēm escā. In multꝫ n.escis erit infirmitas. ⁊ auiditas appropinquabit vsq₃ ad cholerā. Propt crapulā multi obierūt: qui aūt abstinens est·adijciet vitā.

CXXXVIII

Honora medicū propter necessitatē: eteni illū creauit altissimus. A deo ē.n.oīs medela: ⁊ a rege accipiet donationē. Disciplina medici exaltabit caput illi⁹. ⁊ in cōspectu magnatoꝝ collaudabit. Altissimus creauit de t̄ra medicinam. ⁊ vir prudens non abhorrebit illam. Nōne a ligno indulcata ē aqua amara: Ad agnitionē hoīuꝫ·virtus illoꝝ. Et dedit hoīb⁹ sciam altissimus: honorari i mirabilib⁹ suis. In his curās mitigabit dolorē. ⁊ vnguētari⁹ faciet pigmēta suauitatꝫ. ⁊ vnctiones ꝯficiet sanitatꝫ. ⁊ nō consūmabunt opa ei⁹. Pax eni dei sup faciē terre. Fili in tua infirmitate non despicias teipsū: ꝫ ora dn̄m. ⁊ ipse curabit te. Auerte a delicto. ⁊ dirige man⁹. ⁊ ab oi delicto munda cor tuū. Da suauitatē ⁊ memoriā similaginis. ⁊ impingua oblationē. ⁊ da locum medico. Etenim illum dn̄s creauit. ⁊ nō discedat a te: q̇a opa eius sūt nccīa. Est eni temp⁹ qñ in manib⁹ illoꝝ icurras: ipsi ꝟo dominū dep̄cabunt·ut dirigat requiē eorum. ⁊ sanitatē ꝓpter ꝯūsationē illoꝝ. Qui delinq̇t in cōspectu eius q̇ fecit eū: incidet i man⁹ medici. Fili in mortuū ꝓduc lachrymas. ⁊ quasi dira passus icipe plorare. ⁊ scd̄m iudiciū contege corp⁹ illi⁹. ⁊ non despicias sepulturam illius. Propter delaturā aūt amare fer luctū illius vno die. ⁊ ꝯsolare ꝓpter tristiciā: ⁊ fac luctū scd̄m meritū eius vno die uel duobus ꝓpt detractionē. A tristicia.n.festinat mors ⁊ cooperit virtutem. ⁊ tristicia cordis flectit ceruicem. In abductione ꝑmanet tristicia: ⁊ substantia inopis scd̄m cor eius. Ne dederis in tristicia cor tuū: sed repelle eam a te. ⁊ memēto nouissimoꝝ·noli obliuisci. Neq₃ enim ē cōuersio. ⁊ huic nihil ꝓderis. ⁊ teipsum pessimabis. Memor esto iudicij mei: sic.n.erit ⁊ tuū. Mihi heri ⁊ tibi hodie. In reqe mortui

requiescere fac memoriã ei⁹. ⁊ consolare illũ in exitu spũs sui. Sapiam scribe in tpe vacuitatis. ⁊ q̇ minoraẗ actu sapientiã percipiet: quia sapia replebiẗ. Qui tenet aratrũ. ⁊ qui gloriaẗ in iaculo· stimulo boues agitat. ⁊ cõuersaẗ in opibus eoꝝ. ⁊ narratio eius i filiis tauroꝝ. Cor suũ dabit ad versandos sulcos ⁊ vigilia ei⁹ in sagina vaccaꝝ. Sic ois faber ⁊ architect⁹· q̇ noctẽ tãq̃ diẽ trãsigit· q̇ sculpit sigĩculo sculptilia. ⁊ assiduitas ei⁹ variat picturã. Cor suũ dabit in silitudinẽ picture: ⁊ vigilia sua pficiet opus. Sic faber ferrari⁹ sedẽs iuxta incudẽ. ⁊ cõsiderans opus ferri. Vapor ignis vret carnes ei⁹. ⁊ in calore fornacis cõcertaẗ. Vox mallei inouat aurẽ ei⁹: ⁊ cõ silitudinẽ vasis oculus eius. Cor suũ dabit in ꝯsũmationẽ operũ. ⁊ vigilia sua ornabit impfectionẽ. Sic figulus sedẽs ad opus suũ· ꝯuertẽs pedibus suis rotã: q̇ in sollicitudine positus est semp ꝓpter opus suũ. ⁊ inumera ẽ ois opatio ei⁹. In brachio suo formabit lutũ. ⁊ añ pedes suos curuabit ꝟtutẽ suã. Cor suũ dabit ut cõsũmet linitionẽ. ⁊ vigilia sua mũdabit fornacẽ. Oẽs hi in manib⁹ suis sperauerũt. ⁊ vnusq̇sq̃ i arte sua sapiẽs ẽ. Sine his oib⁹ nõ edificaẗ ciuitas. Et nõ inhabitabũt nec iambulabũt. ⁊ in ecclesiã nõ trãsiliẽt. Sup sellã iudicis nõ sedebũt. ⁊ testim̃ iudicij nõ intelligẽt: neq̃ palã faciẽt iudiciũ ⁊ disciplinã. ⁊ i parabol' nõ iueniẽẗ· s; creaturã eui ꝯfirmabũt. ⁊ deꝓcatio illoꝝ i opatiõe artis· accomodãtes aĩas suas. ⁊ ꝯq̇rẽtes i lege altissimi

CXXXIX

Sapientiã oĩuz antiq̃rũ exq̇ret sapiẽs. ⁊ in ꝓphetis vacabit: Narrationẽ viroꝝ noiatorũ ꝯseruabit. ⁊ in versutias parabolaꝝ simul introibit. Occulta ꝓuerbiorũ exq̇ret. ⁊ in absconditis parabolaꝝ ꝯuersabiẗ. In medio magnatorũ ministrabit. ⁊ in cõspectu presidis apparebit. In terrã alienigenaꝝ gẽtiũ ptrãsiet. Bona n. ⁊ mala· i oib⁹ tẽptabit. Cor suũ tradet ad vigilandũ diluculo ad dñm q̇ fecit illũ. ⁊ in ꝯspectu altissimi deprecabiẗ. Aperiet os suũ in orone. ⁊ ꝓ delictis suis deꝓcabiẗ. Si. n. dñs magnus voluerit· spũ intellligentie replebit illũ. ⁊ ipse tanq̃ hymbres mittet eloq̇a sapie sue. ⁊ in orone confitebiẗ dño. Et ipse diriget cõsiliũ eius ⁊ disciplinã. ⁊ in absconditis suis cõsiliabiẗ. Ipse palã faciet disciplinã doctrine sue. ⁊ in lege testamẽti dñi gloriabiẗ. Collaudabũt multi sapientiã ei⁹. ⁊ vsq̃ i seculũ nõ delebiẗ. Nõ recedet memoria ei⁹. ⁊ nomẽ eius req̇reẗ a gñatione i gñationẽ. Sapiam eius enarrabũt gẽtes. ⁊ laudẽ ei⁹ enunciabit ecclesia. Si pmanserit nomẽ ei⁹· derelinquet plusq̃ mille. ⁊ si req̇euerit· ꝓderit illi. Adhuc cõsiliabor ut enarrem: ut furore enim repletus sum. Et in voce dicit. Obaudite me diuini fruct⁹. ⁊ q̃si rosa plãtata sup riuos aq̃rũ fructificate. Quasi liban⁹· odorẽ suauitatis habete. Florete flores q̃si liliũ ⁊ date odorẽ: ⁊ frõdete i g̃ram. ⁊ collaudate canticũ. ⁊ bñdicite dñm in opib⁹ suis. Date noi eius magnificẽtiã. ⁊ ꝯfitemini illi i voce labioꝝ vroꝝ ⁊ i canticis labioꝝ ⁊ citharis. ⁊ sic dicetis in cõfessione. Opa dñi vniuersa bona valde. In ꝟbo eni ei⁹ stetit aq̃ sicut cõgeries. Et i ꝟmõe oris illius sicut exceptoria aq̃ꝝ: qm̃ i pcepto ipsi⁹ placor fit. ⁊ nõ ẽ mioratio i salute ipsi⁹. Opa ois carnis corã illo. ⁊ nõ est q̇cq̃ absconditũ ab oculis ei⁹. A seculo vsq̃ i seculũ respicit: ⁊ nihil ẽ mirabile i ꝯspectu eius. Nõ ẽ dicere q̇d ẽ hoc· aut q̇d ẽ illud: oia. n. in tpe suo q̃renẗ. Bñdictio illi⁹ q̃si fluui⁹ iundabit. ⁊ quõ cataclysm⁹ aridã inebriauit: sic ira ipsi⁹ gẽtes que non exquisierũt eũ· hereditabit. Quomõ cõuertit aquas in siccitatẽ ⁊ siccata ẽ terra. ⁊ vie illius vijs illoꝝ directe sũt: sic pctõribus offensiões in ira ei⁹. Bona bonis creata sũt ab initio: sic neq̇ssimis bona ⁊ mala. Initiũ necessarie rei vite hoiuz: aqua· ignis. ⁊ ferrũ· sal· lac. ⁊ panis similagineus. ⁊ mel. ⁊ botrus vue. ⁊ oleũ. ⁊ vestimentum. Hec oia sanctis in bona: sic ⁊ impijs ⁊ pctõrib⁹ i mala ꝯũtenẗ. Sunt spũs q̇ ad vindictã creati sũt. ⁊ in furore suo ꝯfirmauerũt tormẽta sua. Et in tpe ꝯsũmatiõis effundẽt ꝟtutẽ. ⁊ furorẽ eius q̇ fecit illos ꝯfundẽt. Ignis· grando· fames. ⁊ mors: oia hec ad vindictã creata sunt. Bestiarũ dentes. ⁊ scorpij. ⁊ serpentes. ⁊ rũphea vindicãs in exterminiũ impios. In mandatis eius epulabunẗ. ⁊ sup terrã i necessitate p̃parabunẗ. ⁊ in tẽporib⁹ suis nõ p̃teriẽt ꝟbũ. Propterea ab initio cõfirmat⁹ sũ. ⁊ ꝯsiliatus sũ. ⁊ cogitaui. ⁊ scripta dimisi. Oia opa dñi bona. ⁊ oẽ opus hora sua subministrabit. Nõ est dicere· hoc illo nequius ẽ. Oia. n. in tpe suo cõprobabunẗ. Et nũc in oi corde ⁊ ore collaudate ⁊ bñdicite nomẽ dñi.

CXL

Occupatio magna creata ẽ oib⁹ hoibus. ⁊ iugũ graue super filios adam a die exitus de ventre matris eorum

Sapiens

usque in diē sepulture i matrē oiuʒ. Cogitationes eoꝝ ⁊ timores cordis adinuētiōes expectatiōis. ⁊ dies finitionis: a p̄sidēte sup sedē gloriosam usque ad humiliatū in t̄rā ⁊ cinerē: ab eo q̄ ut̄it̄ hyacintho ⁊ portat coronā usque ad eū q̄ opit̄ lino crudo. Furor: zelus tumultus fluctuatio. ⁊ timor mortis iracundia perseuerans ⁊ ꝯtētio. ⁊ in tpe refectiōis i cubili somnus noctis imutat sciam ei᷒. Modicū aūt tanq̄ nihil in reqe. ⁊ ab eo in somnis q̄si i die respect᷒. Cōturbat᷒ ē in visu cordis sui: tanq̄ qui euaserit in die belli. In tēpore salutis sue exurrexit. ⁊ admirās ad nullum timorē cū oī carne ab hoīe usque ad pecus. ⁊ sup pctōres septuplū. Ad hec: mors sanguis ꝯtētio. ⁊ rumphea oppressiōes fames ⁊ ꝯtritio ⁊ flagella. Sup iniq̄s creata sūt h̄ oīa. ⁊ ppter illos factus est cataclysmus. Oia enim que de terra sūt in t̄rā ꝯuertent̄. ⁊ aque oēs in mare ꝯuertent̄. Oē munus ⁊ iniqtas delebit̄. ⁊ fides in seculū stabit. Substantie iniustoꝝ sicut fluui᷒ siccabunt̄. ⁊ sicut tonitruū magnū in pluuia psonabūt. In apiendo man᷒ suas letabit̄: sic p̄uaricatores i cōsūmatiōe tabescēt. Nepotes impioꝝ nō multiplicabūt ramos. ⁊ radices imunde sup cacumen petre sonant. Sup oēm aquā viriditas. ⁊ ad orā fluminis añ oē fenū euellet̄. Gr̄a sicut paradisus in bn̄dictiōib᷒: ⁊ mīa i seculo pmanet. Vita sibi sufficientis operarij ꝯdulcabit̄. ⁊ in ea inuenies thesaurū. Filij edificatio ciuitatis cōfirmabit nomen. ⁊ sup hanc mulier imaculata cōputabit̄. Vinū ⁊ musica letificant coꝛ. ⁊ sup utraque dilectio sapientie. Tibie ⁊ psalterium suauē faciunt melodiam. ⁊ sup utraque lingua suauis. Gr̄am ⁊ speciem desiderabit oculus tuus. ⁊ sup h̄ virides sationes. Amicus ⁊ sodalis in tpe cōueniētes. ⁊ sup utrosque mulier cū viro. Fratres in adiutoriū i tpe tribulationis: ⁊ sup eos mīa liberabit. Aurū ⁊ argentū. ⁊ cōstitutio pedū. ⁊ sup utrūque ꝯsilium beneplacitum. Facultates ⁊ ꝟtutes exaltāt coꝛ. ⁊ sup hec timor dn̄i. Nō est in timore dn̄i minoratio. ⁊ nō ē in eo inq̄rē adiutoriū. Timor dn̄i sicut paradisus bn̄dictiōis. ⁊ sup oēm gl'iā operuerūt illū. Fili in tpe vite tue ne idigeas. Meli᷒ ē.n. mori q̄ indigere. Vir respiciens in mensā alienā: nō est vita ei᷒ in cogitatiōe vict᷒. Alit.n. aīam suā cibis alienis. Vir aūt disciplinatus ⁊ eruditus custodiet se. In ore imprudent̄ ꝯculcabit̄ inopia. ⁊ i uentre eius ignis ardebit.

CXLI

O Mors q̄ amara ē memoria tua hoī pacem habenti in substantijs suis: viro quieto. ⁊ cuius vie directe sunt in oīb᷒. ⁊ adhuc valēti accipe cibū. O mors bonū ē iudiciū tuū hoī indigenti. ⁊ qui minorat̄ virib᷒: defecto etate. ⁊ cui de oīb᷒ cura ē ⁊ incredibili: q̄ perdit sapiam. Noli metuere iudiciū mortis. Memēto q̄ añ te fuerūt. ⁊ que supuētura sūt tibi: hoc iudiciū a dn̄o oī carni: ⁊ q̄ supueniēt tibi in bn̄placito altissimi: siue decē siue centū siue mille anni. Non est.n. in inferno accusatio vite. Filij abhominationū fiunt filij pctōꝝ. ⁊ qui ꝯuersant̄ secus domos impioꝝ. Filioꝝ pctōꝝ periet hēditas. ⁊ cū semine illorum assiduitas opprobrij. De patre impio querunt̄ filij: q̄m ppt̄ illū sūt i opprobrio. Ve vobis viri impij: q̄ dereliq̄stis legē dn̄i altissimi. Et si nati fueritis in maledictiōe nascemi. ⁊ si mortui fueritis in maledictione erit pars vr̄a. Oia q̄ de terra sūt in t̄rā ꝯuertent̄: sic impij a maledicto in pditionē. Luct᷒ hoiuʒ i corpore ipsoꝝ: nomē aūt impioꝝ delebit̄. Curā habe de bono noīe: h̄.n. magis pmanebit tibi: q̄ mille thesauri p̄ciosi ⁊ magni. Bone vite numer᷒ dieꝝ: bonū autē nomen pmanebit in euū. Disciplinā i pace ꝯseruate filij. Sapia.n. abscōdita ⁊ thesaur᷒ inuisus: q̄ vtilitas in utrisque? Melior ē hō q̄ abscondit stulticiā suā: q̄ hō q̄ abscōdit sapiam suā. Verūtñ reuertimi i his q̄ pcedūt de ore meo. Nō ē.n. bonū oēm irreuerētiā obfuare: ⁊ nō oia oibus bn̄ placēt i fide. Erubescite a patre ⁊ a matre de fornicatione. ⁊ a p̄sidente ⁊ a potente de mēdacio: a princip̄e ⁊ a iudice de delicto: a synagoga ⁊ plebe de iniq̄tate: a socio ⁊ amico de iniusticia. ⁊ de loco in q̄ habitas de furto: de veritate dei ⁊ testamento: de discubitu in panib᷒. ⁊ ab obfuscatione dati ⁊ accepti: a salutantib᷒ de silentio: a respectu mulieris fornicarie. ⁊ ab auersione vult᷒ cognati. Ne auertas faciē a pximo tuo. ⁊ ab auferēdo ptē. ⁊ nō restituēdo. Ne respicias mulierē alieni viri: ⁊ ne scruter̄ ancillā ei᷒: neque steter̄ ad lectum eius.

CXLII

Aue ab amicis de s̄mōib᷒ iproperij: ⁊ cū deder̄ ne iproperes. Nō duplices s̄monē audit᷒ de reuelatione s̄mōis abscōditi. ⁊ eris vere sine confusiōe. ⁊ iuenies gr̄am i ꝯspcū oiuʒ hoiuʒ. Ne p his oib᷒ ꝯfundar̄. ⁊ ne accipias p̄sonā ut delinq̄s. De lege

Mors.

Nom bo.

altiſſimi ⁊ teſtamēto. ⁊ de iudicio iuſtificare
impiū· de ꝟbo ſociorū ⁊ viatoꝝ. ⁊ de datione
hereditatis amicorū· de equalitate ſtatere ⁊
pōderū· de acquiſitiōe multorū ⁊ paucoꝝ· de
corruptiōe emptiōis ⁊ negociatoꝝ. ⁊ de mul
ta diſciplina filioꝝ. ⁊ ſeruo peſſimo latꝰ ſan‐
guinare. Sup mulierē nequā· bonū ē ſignū.
Ubi manus multe ſunt· claude : ⁊ qḋcunqꝫ
trades nūera ⁊ appēde : datū ꝟo ⁊ acceptū
oē̄ deſcribe. De diſciplina inſenſati ⁊ fatui ⁊
de ſeniorībꝰ q̄ iudicāt ab adoleſcētibꝰ. ⁊ eris
eruditꝰ i oībus. ⁊ pbabilis i ꝯſpectu oīuꝫ vi‐
rorū. Filia pr̄is abſcōdita ē: vigilia ⁊ ſollici‐
tudo eius aufert ſomnū : ne forte i adoleſcē‐
tia ſua adultera efficiat̄. ⁊ cū viro cōmorata
odibilis fiat : neqñ polluat̄ in ꝟginitate ſua
⁊ in paternis ſuis grauida iueniat̄: ne forte
cū viro cōmorata trāſgrediat̄ : aut certe ſte‐
rilis efficiat̄. Sup filiā luxurioſam cōfirma
cuſtodiā: neqñ faciat te in opprobriū venire
inimicis· a detractiōe in ciuitate ⁊ abiectiōe
plebis. ⁊ ꝯfūdat te i multitudine ppli. Omni
hoī noli intendē i ſpecie. ⁊ i medio mulieꝝ no‐
li cōmorari. De veſtimentiꝫ. n. pcedit tinea : ⁊
a muliere iniq̄tas viri. Melior ē. n. iniq̄tas
viri q̄ꝫ bn̄faciēs mulier. ⁊ mulier ꝯfundēs in
opprobriū. Memor ero igit̄ opeꝝ dn̄i. ⁊ q̄ vi‐
di ānūciabo: i ſmonibꝰ dn̄i opa eiꝰ. Sol illu‐
minans p oīa reſpexit. ⁊ glīa dn̄i plenū ē opꝰ
eiꝰ. Nōne dn̄s fecit ſcōs enarrare oīa mira‐
bilia ſua : q̄ cōfirmauit dn̄s oīpotēs ſtabilis
i gloria ſua ? Abyſſū ⁊ cor hoīuꝫ inueſtiga‐
uit. ⁊ i aſtutia eoꝝ excogitauit. Cognouit. n
dn̄s oē̄m ſciam. ⁊ inſpexit in ſignū eui : annū‐
cians que pterierūt ⁊ q̄ ſupuentura ſunt· re‐
uelans veſtigia occultoꝝ. Non preterit illū
oīs cogitatꝰ. ⁊ nō abſcondit ſe ab eo vllꝰ ſer‐
mo. Magnalia ſapie ſue decorauit· q̄ eſt an̄
ſeculū ⁊ vſqꝫ i ſeculū: neqꝫ adiectū ē neqꝫ mi‐
nuet̄. ⁊ nō eget alicuiꝰ ꝯſilio. Q̄ deſiderabilia
ſunt oīa opa eiꝰ. ⁊ tanq̄ꝫ ſcintilla q̄ ē cōſide‐
rare. Oīa hec viuūt ⁊ manēt i ſeculū. ⁊ in oī
neccitate oīa obaudiūt ei. Oīa duplicia· vnū
ꝯ vnum. ⁊ nō fecit q̇cq̄ꝫ deeſſe. Uniuſcuiuſqꝫ
ꝯfirmabit bōa. Et q̇s ſatiabit̄ vidēs glīaꝫ eiꝰ ?

XLIII

Altitudinis firma‐
mētū· pulchritudo eius : ſpēs celi in
viſione glorie. Sol i aſpectu ānūciās
in exitu: vas āmirabile· opꝰ excelſi. In meri‐
diano exurit terrā. ⁊ in ꝯſpectu ardoris eius
quis poterit ſuſtinē ? Fornacē cuſtodiens in
opibꝰ ardoriꝫ. Triplicit̄ ſol exurēs mōtes ra‐
dios igneos exſufflās. ⁊ refulgēs· radijs ſuis
obcecat oculos. Magnꝰ dn̄s q̄ fecit illū. ⁊ i
ſermonibꝰ eiꝰ feſtinauit iter. Et luna i oībꝰ ī
tpe ſuo: oſ̄tio tpis. ⁊ ſignū eui. A luna ſignū
diei feſti : luminare qḋ minuit̄ in ꝯſūmatiōe.
Menſis ſm nomē eiꝰ ē : creſcens mirabilit̄
in ꝯſūmationē. Uas caſtroꝝ in excelſis: i fir‐
mamēto celi reſplendēs glorioſe. Spēs celi
gloria ſtellaꝝ : mundū illuminās in excelſis
dn̄s. In verbis ſancti ſtabūt ad iudiciū. ⁊ nō
deficient in vigilijs ſuis. Uide arcū ⁊ bn̄dic
qui fecit illū. Ualde ſpecioſus eſt in ſplēdore
ſuo. Gyrauit celū in circuitu glīe ſue : manꝰ
excelſi apuerūt illū. Imperio ſuo accelerauit
niuē. ⁊ accelerat coruſcationes emittē iudi‐
cij ſui. Propt̄ea apti ſūt theſauri. ⁊ euolaue‐
rūt nebule ſicut aues. In magnitudine ſua
poſuit nubes. ⁊ ꝯfracti ſūt lapides grandinis
In cōſpectu eiꝰ cōmouebunt̄ mōtes. ⁊ i volū‐
tate eiꝰ aſpirauit notbus. Uox tonitrui eius
ꝟberauit t̄rā : tēpeſtas aq̄lonis ⁊ ꝯgregatio
ſpūs. ⁊ ſicut auis deponēs ad ſedendū· aſpgit
niuē. ⁊ ſicut locuſta demergēs deſcenſus eiꝰ.
Pulchritudinē coloriꝫ eiꝰ āmirabit̄ oculus. ⁊
ſup hymbrē eius expaueſcit cor. Gelu ſicut
ſalē effūdet ſup t̄rā. ⁊ dū flauerit fiet tāq̄ꝫ ca‐
cumina tribuli. Frigidꝰ ventꝰ aquilo flauit ⁊
gelauit cryſtallus ab aqua· Sup oē̄m ꝯgre‐
gationē aquarū req̄eſcet. ⁊ ſicut lorica iduit
ſe aquis. Et deuorabit mōtes ⁊ exuret deſer‐
tum. ⁊ extinguet viride ſicut igne. Medicina
oīuꝫ in feſtinatiōe nebule. ⁊ ros obuians ab
ardore veniēti· humilē efficiet eū. In ſmone
eius ſiluit ventꝰ. ⁊ cogitatione ſua placauit
abyſſū. ⁊ plantauit illū dn̄s ihūs. Qui na‐
uigat mare· enarrat picula eiꝰ. ⁊ audiētes
auribꝰ nr̄is āmirabimur. Illic pclara opa ⁊
mirabilia· varia beſtiaꝝ gnā ⁊ oīuꝫ pecorū. ⁊
creatura beluaꝝ. Propt̄ ipſū cōfirmatus eſt
itineris finis. ⁊ i ſermone eiꝰ cōpoſita ſūt oīa.
Multa dicimꝰ. ⁊ deficimꝰ ꝟbis : cōſumatio
aūt ſermonū· ipſe ē. In oībus gloriātes· ad
q̇d valebimꝰ ? Ipſe. n. oīpotens ſup oīa opera
ſua. Terribilis dn̄s ⁊ magnus vehement̄. ⁊
mirabilis potētia ipſiꝰ. Glorificantes dn̄m
quātūcūqꝫ potueritiꝫ ſupualebit adhͨ : ⁊ āmi‐
rabilis magnificētia eius. Bn̄dicentes dn̄m
exaltate illū quātū poteſtiꝫ: maior ē. n. oī lau‐
de. Exaltantes eū replemini ꝟtute. Ne labo‐
retis : nō. n. cōprehendetiꝫ. Quis videbit eū

filia.

⁊ enarrabit. ⁊ quis magnificabit eū sicut est ab initio? Multa abscōdita sūt maiora his. Pauca. n. vidimus operū eius. Oīa aūt dñs fecit. ⁊ pie agētibꝰ dedit sapiam. CXLIIII

Laudemꝰ viros gloriosos ⁊ parētes nr̄os in gnātione sua. Multā gloriā fecit dñs magnificentia sua a seculo. Dominantes in ptātibus suis: hoīes magni virtute ⁊ prudentia sua prediti. nunciantes in ꝓphetis dignitatē ꝓphetaꝝ. ⁊ imperātes ī p̄senti populo. ⁊ ꝟtute prudentie ꝑplis scissima verba. In pueritia sua reqrentes modos musicos. ⁊ narrantes carmina scripturarū. Hoīes diuites in ꝟtute: pulchritudinis studiū hn̄tes: pacificantes ī domibꝰ suis. Oēs isti in gnātionibꝰ gentꝫ sue gloriā adepti sūt: ⁊ in diebꝰ suis habent̄ ī laudibꝰ. Qui de illis nati sūt: reliquerūt nomē narrandi laudes eorū. Et sūt quorū nō est memoria: Perierūt quasi q̇ nō fuerit. ⁊ nati sūt q̄si nō nati. ⁊ filij ipsorū cū ipsis. Sed illi viri mīe sunt: quorum pietates nō defuerūt. Cū semine eorū ꝑseuerauit bona hereditas sancta nepotū eoꝝ. Et in testamētis stetit semē eoꝝ. ⁊ filij eorum ꝓpter illos vsqꝫ in et̄nū manēt. Semē eoꝝ ⁊ gloria eoꝝ nō derelinquet̄. Corpora ipsoꝝ in pace sepulta sūt. ⁊ nomē eoꝝ viuet in gnātionem ⁊ gnātionem. Sapientiā ipsorū narrent ꝑpli. ⁊ laudem eorū nunciet ecclesia. Enoch placuit deo. ⁊ translatus ē in paradisū: ut det gentibꝰ sapiam. Noe inuētus ē ꝑfectꝰ iustꝰ: ⁊ in tp̄e iracūdie factus ē recōciliatio. Ideo dimissū ē reliquū terre: cū factū est diluuiū. Testamēta seculi posita sūt apud illū. ne deleri posset diluuio oīs caro. Abrahā magnꝰ pater multitudinis gentiū. ⁊ nō est inuentus sil̄is illi in gloria. Qui cōseruauit legē excelsi. ⁊ fuit in testamēto cū illo. In carne eiꝰ stare fecit testamentū. ⁊ in tēptatione īuentꝰ est fidelis. Ideo iureiurādo dedit illi gloriā in gēte sua: crescē illū q̄si t̄re cumulū. ⁊ ut stellas exaltare semē eiꝰ. ⁊ h̄ditare illos a mari vsqꝫ ad mare. ⁊ a flumine vsqꝫ ad t̄minos terre. Et ysaac eodē mō fecit. ꝓpter abrahā p̄rem eius. Bn̄dictionē oīuꝫ gentiū dedit illi dñs. ⁊ testamentū suū cōfirmauit suꝑ caput iacob. Agnouit eū in bn̄dictionibꝰ suis. ⁊ dedit illi hereditatē: ⁊ diuisit illi partē in tribubus duodecim. Et conseruauit illi homines misericordie: inuenientes gratiam in oculis omnis carnis. CXLV

Dilectus deo ⁊ hoībꝰ moyses. cuiꝰ memoria in bn̄dictiōe ē. Similē illū fecit in glia scōꝝ. ⁊ magnificauit eū in timore inimicoꝝ. ⁊ ī ꝟbis suis mōstra placauit. Glorificauit illū in ꝯspectu regū. ⁊ iussit illi corā ꝑplo suo. ⁊ ondit illi gl̄iaꝫ suā. In fide ⁊ lenitate ipsiꝰ scīn̄ fecit illū. ⁊ elegit eū ex oī carne. Audiuit. n. eū ⁊ vocē ipsius: ⁊ induxit illū in nubem. Et dedit illi cor ad p̄cepta: ⁊ legē vite ⁊ discipline: docere iacob testm̄ suū. ⁊ iudicia sua israhel. Excelsū fecit aarō fratrē suū. ⁊ similē sibi de tribu leui. Statuit ei testamentū eternū. ⁊ dedit illi sacerdotium gentis. ⁊ beatificauit illū in gloria. Et circūcinxit eū çona iusticie. ⁊ induit eū stola glorie. ⁊ coronauit eū in vasis virtutꝫ. Circūpedes ⁊ femoralia ⁊ humerale posuit ei. ⁊ cinxit illū tintīnabulis aureis plurimis ī gyro: dare sonitū in incessu suo: auditū facē sonitū ī tēplo ī memoriā filijs gentꝫ sue. Stolā sanctam auro ⁊ hyacintho ⁊ purpura. opus textile. viri sapientꝫ iudicio ⁊ ꝟitate p̄diti. Torto cocco opꝰ artificꝫ. gēmis p̄ciosis figuratis in ligatura auri. ⁊ oꝑe lapidarij sculptꝫ ī memoriā: ſm numerū tribuū israhel. Corona aurea suꝑ mitrā eiꝰ expꝛssa signo scitatꝫ: gl̄ia honoris ⁊ opus virtutꝫ: desiderio oculoꝝ ornata. Sic pulchra ante ipsū nō fuerūt talia: vsqꝫ ad originē. Nō ē indutꝰ illa alienigena aliqs: ſ tm̄ filij ipsiꝰ soli ⁊ nepotes eius ꝑ oē tp̄s. Sacrificia ipsiꝰ ꝯsūmata sūt igni q̄tidie. Compleuit moyses manus eiꝰ. ⁊ vnxit illum oleo scō. Factū ē illi in testamentū et̄nū. ⁊ semini eius sicut dies celi: fungi sacerdotio. ⁊ habere laudē. ⁊ glorificari ꝑplm suū in noīe suo. Ipsū elegit ab oī viuēte: offerre sacrificium deo. incensū ⁊ bonū odorē in memoriā placare ꝓ ꝑplo suo. Et dedit illi ī p̄ceptꝫ suis ptātem: in testamentꝫ iudicioꝝ. docere iacob testimonia. ⁊ in lege sua lucē dare isrl̄. Quia ꝯ illū steterūt alieni. ⁊ ꝓpter īuidiā circūdederūt illū hoīes ī deserto q̇ erant cū dathan ⁊ abiron. ⁊ ꝯgregatio chore in iracūdia. Vidit dñs deus ⁊ nō placuit illi. ⁊ ꝯsumpti sunt in impetu iracundie. Fecit illis monstra. ⁊ ꝯsūpsit illos ī flāma ignis. Et addidit aarō gloriā. ⁊ dedit illi hereditatē. ⁊ primitias frugū terre diuisit illi. Panē ipsius in primis parauit in satietatē: nā ⁊ sacrificia dñi edent: q̄ dedit illi ⁊ semini eiꝰ. Ceterū inter gentes nō hereditabit. ⁊ pars nō est illi in gēte. Ipse est

enī ꝑs eius ⁊ hẽditas. Phinees filiꝰ eleaçari tertius in gloria imitãdo eū in timore dñi. ⁊ stare in reuerẽtia gentꝫ: in bonitate ⁊ alacritate aīe sue placuit deo isrł. Ideo statuit illi testamẽtū pacꝭ. ⁊ principē scōꝝ ⁊ gentis sue: ut sit illi ⁊ semini eius sacerdotij dignitas in etnū. Et testamentū dauid regi filio iesse de tribu iuda: hẽditas ipsi ⁊ semini eiꝰ: ut daret sapiam in coꝛ nrm: iudicare gentē suā in iusticia· ne abolerenť bona ipsoꝝ. ⁊ gloriam ipsoꝝ in gentē eoꝝ eternā fecit. CXLVI

Fortis in bello ihesus naue successor moysi i ꝓphetꝫ: q̇ fuit magnus scōm nomē suū· maximꝰ in salutē electoꝝ dei: expugnare insurgẽtes hostes ut consequereť hereditatē israhel. Quā gloriā adeptus est in tollēdo manꝰ suas. ⁊ iactãdo ꝯ ciuitates rūpheas? Quis añ illū sic restitit? Nam hostes ipse dñs ꝑcussit. Aut nō i iracūdia eiꝰ impeditꝰ ē sol. ⁊ vna dies facta ē q̄si duo? Inuocauit altissimū potentē in oppugnãdo inimicos vndiqꝫ. ⁊ audiuit illū magnus ⁊ scūs deus· i saxis grãdinis ꝟtutꝫ valde fortꝫ. Impetum fecit ꝯ gentē hostilē. ⁊ in descẽsu ꝑdidit ꝯrios: ut cognoscãt gẽtes potentiā eiꝰ· q̇a ꝯ deū pugnare nō ē facile. ⁊ secutꝰ ē a tergo potentes. Et in diebus moysi miãm fecit ipse ⁊ caleph filius iephone· stare cōtra hostem. ⁊ ꝓhibē gentē a pctis. ⁊ perfringere murmur malitie. Et ipsi duo constituti· a ꝑiculo liberati sūt· a numero sexcentoꝝ milium peditum inducere illos i hẽditatē: in trā q̄ manat lac ⁊ mel. Et dedit dñs ipsi caleph fortitudinē: ⁊ vsqꝫ in senectutē ꝑmansit illi virtus· ut ascēderet in excelsū terre locū. ⁊ semen ipsius obtinuit hereditatē. Et viderūt oēs filij israhel q̇a bonū est obseq̇ scō deo. Et iudices singuli suo noīe· quoꝝ nō est corruptū coꝛ: qui non auersi sūt a dño· ut sit memoria illoꝝ in bñdictione. Et ossa eoꝝ pullulãt de loco suo. ⁊ nomē eoꝝ ꝑmanet i etnū: ꝑmanēte ad filios illoꝝ scōꝝ viroꝝ gloria. Dilectꝰ a dño deo suo samuel ꝓpheta dñi· renouauit iperiū: ⁊ vnxit ꝓncipes in gente sua. In lege dñi cōgregationē iudicauit. ⁊ vidit deū iacob. ⁊ in fide sua ꝓbatꝰ est ꝓpha. Et cognitꝰ ē i ꝟbis suis fidelis: q̇a vidit deū lucis. Et iuocauit dñm oīpotentem in oppugnãdo hostes circūstantes vndiqꝫ· in oblatione viri iuiolati. Et intonuit de celo dñs. ⁊ i sonitu magno auditā fecit vocē suā. ⁊ ꝯtriuit ꝓncipes tyrioꝝ ⁊ oēs duces philistijm. Et ante tēpꝰ finis vite sue ⁊ seculi testimoniū ꝓbuit in cōspectu dñi ⁊ xpi. Pecunias ⁊ vsqꝫ ad calciamēta ab oī carne nō accepit. ⁊ nō accusauit illum hō. Et post hꝫ dormiuit. ⁊ notū fecit regi. ⁊ ostendit illi finē vite sue. ⁊ exaltauit vocē eiꝰ de tra in ꝓphetia delere impietatē gentis. CXLVII

Post hec surrexit nathan ꝓpheta in diebꝰ dauid. Et q̄si adeps seꝑatus ē a carne· sic dauid a filijs israhel. Cū leonibꝰ lusit q̄si cū agnis. ⁊ in vrsis siliť fecit sicut in agnis ouiū. In iuuētute sua nunq̇d non occidit gigantē ⁊ abstulit opprobriū de gente? In tollēdo manū in saxo fūde deiecit exultationē golie: vbi iuocauit deū oīpotentem. Et dedit in dextera eiꝰ tollē hoiem fortē in bello. ⁊ exaltare cornu gentis sue. Sic in decem milibꝰ glorificauit eū. ⁊ laudauit eum in bñdictionibꝰ dñi: i offerēdo illi coronā glorie. Contriuit .n. inimicos vndiqꝫ. ⁊ extirpauit philistijm ꝯrios vsqꝫ in hodiernum diem. Contriuit cornu ipsoꝝ vsqꝫ in eternū. In oī ope dedit cōfessionē sancto. ⁊ excelso in ꝟbo glorie. De oī corde suo laudauit dñm. ⁊ dilexit deū qui fecit illū. ⁊ dedit illi ꝯ inimicos potentiā. Et stare fecit cantores ꝯ altare. ⁊ i sono eoꝝ dulces fecit modos. Et dedit i celebrationibꝰ decus. ⁊ ornauit tꝑa vsqꝫ ad cōsūmationē vite: ut laudarēt nomē scm̄ dñi ⁊ amplificarēt mane dei sanctitatem. Xpus purgauit pctā ipsiꝰ. ⁊ exaltauit in etnū cornu eiꝰ. Et dedit illi testamentū regni. ⁊ sedē glorie in israhel. Post ipsū surrexit filius sensatus. ⁊ ꝓpter illū deiecit oēm potentiā inimicoꝝ. Salomon imperauit in diebꝰ pacꝭ: cui subiecit deus oēs hostes ut cōderet domū in noīe suo. ⁊ pararet sanctitatē in sempiternū queadmodū eruditꝰ ē i iuuētute sua. Et impletus est q̄si flumē sapia. ⁊ terrā retexit aīa sua. Et replesti i cōꝑatiōibꝰ enigmata: ad insulas lōge diuulgatū ē nomē tuū. ⁊ dilectus es i pace tua. In cantilenis ⁊ ꝓuerbijs ⁊ cōparationibꝰ ⁊ interꝓtatiōibꝰ· mirate sūt tre: ⁊ in noīe dñi dei: cui ē cognomē deꝰ isrł. Collegisti q̄si aurichalcū auꝝ. ⁊ ut plumbū compleisti argentū. ⁊ inclinasti femora tua mulieribus. Ptãtem habuisti in corꝑe tuo. Dedisti maculā in gloria tua. ⁊ ꝓphanasti semē tuū inducē iracundiā ad liberos tuos. ⁊ i ceterꝭ stulticiā tuā: ut faceres imꝑiū bipartitū. ⁊ ex effrem imꝑare imperiū durū. Deꝰ aūt non

de relinquet misericordiā suā et non corrūpet nec delebit opa sua: neq perdet a stirpe nepotes electi sui. et semen eius qui diligit dñm non corrūpet. Dedit aūt reliquū iacob et dauid de ipsa stirpe. Et finē habuit salomon cū patribus suis. Et dereliqt post se de semie suo gentis stulticiā. et iminutū a prudētia roboā qui auertit gentē ɔsilio suo. et hieroboā filiū nabath qui peccare fecit isrl. et dedit viā peccandi effraim. et plurima redundauerūt pctā ipsorū. Valde.n. auerterūt illos a terra sua. Et qsiuit oēs nequitias vsq dū pueniret ad illos defensio. et ab omnib9 peccatis liberauit eos.

CXLVIII

Et surrexit helias ppheta qsi ignis: et verbū ipsi9 quasi facula ardebat. Qui induxit i illos famē. et imitātes illū inuidia sua pauci facti sūt. Non.n. poterant sustinere pcepta dñi. Verbo dñi ɔtinuit celū. et deiecit a se ignē ter. Sic amplificatus est helias i mirabilib9 suis. Et qs pōt similit gloriari tibi? Qui sustulisti mortuū ab inferis de sorte mortis in vbo dñi dei: q deiecisti reges ad pniciē. et cōfregisti facile potentiam ipsorū. et gloriosos de lecto suo. Qui audis i syna iudicium. et in oreb iudicia defensionis. Qui vngis reges ad penitētiam. et pphetas facis successores post te. Qui receptus es in turbine ignis in curru equorū igneorū: qui inscriptus es in iudicijs tēpox: lenire iracundiā dñi: cōciliare cor patris ad filiū. et restituere trib9 iacob. Beati sunt qui te viderūt et in amicitia tua decorati sunt. Nā nos vita viuim9 tm: post mortem aūt nō erit tale nomen nostrū. Helias qui in turbine tectus ē: et in heliseo complet9 est spūs eius. In dieb9 suis nō ptimuit principē. et potentia nemo vicit illū. Nec supauit illū vrbū aliqd. et mortuum pphetauit corpus eius. In vita sua fecit monstra. et i morte mirabilia opatus ē. In oibus istis nō penituit pplus. et nō recesserūt a peccatis suis vsq dū abiecti sunt de terra sua. et dispersi sunt in oēm terram. et relicta est gens perpauca. et princeps in domo dauid. Quidā ipsorū fecerūt qd placēt deo: alij aūt multa cōmiserūt pctā. Ezechias muniuit ciuitatē suā et induxit i mediū ei9 aquā et fodit ferro rupem. et edificauit ad aquā puteum. In diebus ipsius ascēdit sennacherib et misit rapsacen et sustulit manū suā contra illos. et extulit manū suā in syon. et superbus factus est potentia sua. Tūc mota sūt corda et manus ipsorū. et doluerūt quasi parturientes mulieres. Et inuocauerūt dñm misericordem. et expandentes manus suas extulerunt ad celū. et scūs dñs deus audiuit cito vocem ipsorū. Nō est cōmemoratus pctōx ipsorum. neq dedit illos inimicis suis: sed purgauit illos in manu ysaie sancti prophete. Deiecit castra assyriorū. et ɔtriuit illos angelus dñi. Nā fecit ezechias quod placuit deo. et fortit iuit in via dauid patris sui: quā mandauit illi ysaias ppheta magn9 et fidelis in ɔspectu dei. In diebus ipsius retro redijt sol. et addidit regi vitā. Spū magno vidit vltima. et cōsolatus ē lugētes in syon. vsq i sempiternū. Ostendit futura et abscondita anteq euenirent.

CXLIX

Memoria iosie i cōpositione odoris facta: opus pigmētarij. In oi ore qsi mel indulcabit ei9 memoria. et ut musica i cōuiuio vini. Ipse est direct9 diuinitus in penitētia gentis. et tulit abhominationes impietatis. Et gubernauit ad dñm cor ipsius. et i dieb9 pctōx corroborauit pietatem. Preter dauid et ezechiā et iosiā oēs reges pctm cōmiserūt: nā reliquerūt legē altissimi reges iuda. et ɔtēpserunt timorē dei. Dederūt.n. regnū suū alijs. et gloriā suā alienigene genti. Incēderūt electā scitatē ciuitatē: et desertas fecerūt vias ipsius i manu hieremie. Nam male tractauerūt illum. q a ventre matris ɔsecrat9 ē ppheta: euertē et eruere et pdere. et iterū edificare et renouare. Ezechiel qui vidit conspectū glorie: quā oñdit illi in curru cherubin. Nā cōmemorat9 ē inimicox in hymbre: bñfacē illis q ostenderūt rectas vias. Et duodeci pphax ossa pullulāt de loco suo. Nā corroborauerūt iacob. et redemerūt se in fide vtutis sue. Quō amplificemus zorobabel? Nā et ipse qsi signū i dextra manu isrl. Et ihm filiū iosedech? Qui in dieb9 suis edificauerūt domū. et exaltauerunt templum scm dño: paratū in gloriā sempitnā. Et neemias i meoria multi tpis. q erexit nobis muros euersos. et stare fecit portas et seras: qui erexit domos nrās. Nemo natus est in terra qlis enoch: nam et ipse recept9 ē a tra. Et ioseph q natus ē hō. pricepe fratx. firmamētū gentis. rector fratrū. stabilimentū populi. et ossa ipsi9 visitata sūt. et p9 mortē pphauerūt. Seth et sem apud hoies gloriā adepti sunt. et sup oēm aiam in origine adam.

SImon onie filiꝰ sacerdos ma- CL
gnus : q̇ in vita sua suffulsit domū. ⁊
in diebus suis corroborauit templū.
Templi etiā altitudo ab ipso fundata ē: du-
plex edificatio. ⁊ excelsi parietes templi. In
diebus ipsiꝰ emanauerūt putei aquaꝝ. ⁊ q̄si
mare adimpleti sūt supra modū. Qui cura-
uit gentē suā. ⁊ liberauit eā a ꝑditione. Qui
p̄ualuit amplificare ciuitatē : q̇ adeptus est
gloriā in cōuersatione gentꝭ. ⁊ ingressū domꝰ
⁊ atrij āplificauit. Quasi stella matutina in
medio nebule. Et q̄si luna plena in diebus
suis lucet. Et q̄si sol refulgēs. sic ille effulsit
in tēplo dei. Quasi arcus refulgēs inter ne-
bulas glorie. ⁊ q̄si flos rosaꝝ in diebꝰ ꝟnis:
⁊ q̄si lilia que sūt in transitu aq̄. ⁊ q̄si thus re-
dolēs in diebꝰ estatꝭ. Quasi ignis effulgēs. ⁊
thus ardēs i igne. Quasi vas auri solidū. or-
natū oī lapide ꝑcioso. Quasi oliua pullulās
⁊ cupressus i altitudine se extollēs. In acci-
piendo ipsū stolā glorie ⁊ vestiri eū i ꝯsūma-
tione ꝟtutis : in ascensu altarꝭ sancti gloriā
dedit scitatis amictū. In accipiēdo aūt par-
tes de manu sacerdotū ⁊ ipse stans iux̄ arā.
Circa illū corona fratrū ⁊ q̄si plātatio cedri
in mōte libano : sic circa illū steterūt q̄si rami
palme ⁊ oēs filij aaron in glīa sua. Oblatio
aūt dn̄i in manibꝰ ipsoꝝ : corā oī synagoga
israhel. ⁊ cōsūmatiōe fungēs in arā. amplifi-
care oblationē excelsi regis : porrexit manū
suam in libatione. ⁊ libauit de sanguine vue.
Effudit in fundamēto altaris odorē diuinū
excelso ꝑncipi. Tūc exclamauerūt filij aarō:
in tubis ductilibꝰ sonuerūt. ⁊ auditā fecerūt
vocem magnā in memoriā corā dn̄o. Tunc
oīs populus simul ꝓperauerūt. ⁊ ceciderunt
in faciē sup t̄rā adorare dn̄m deū suū. ⁊ dare
ꝑces oīpotēti deo excelso. Et amplificauerūt
psallentes in vocibus suis. ⁊ i magna domo
factus est sonus suauitatꝭ plenꝰ. Et rogauit
ꝑplus dn̄m excelsū in ꝑce vsq̧ dū ꝑfectꝰ ē ho-
nor dn̄i. ⁊ munus suū ꝑfecerūt. Tunc descen-
dens. manus suas extulit i oēm ꝯgregationē
filioꝝ isrl̄ : dare gloriā deo a labijs suis. ⁊ in
noīe ipsius gloriari. Et iterauit orōnem suā:
volens ostendē ꝟtutē dei. Et plus orauit deū
oiuz. Qui magna fecit i oī t̄ra : q̇ auxit dies
nostros a ventre m̄ris n̄re. ⁊ fecit nobiscum
scōm suā misericordiā : det nobis iocundita-
tem cordis. ⁊ fieri pacē in diebꝰ n̄ris in isrl̄ ꝑ
dies sempit̄nos : credere israhel nobiscū esse
dei misericordiā. ut liberet nos in diebꝰ suis.
Duas gētes odit aīa mea : t̄tia aūt nō ē gēs
quā oderim. Qui sedēt in mōte seyr. ⁊ phili-
stijm. ⁊ stultus populus q̇ habitat in sychi-
mis. Doctrinā sapientie ⁊ discipline scripsit i
codice isto ih̄s filius syrach. hierosolymita:
qui renouauit sapientiā de corde suo. Beatꝰ
qui in istis versat̄ bonis. Qui ponit illa i cor-
de suo : sapiens erit semper. Si. n. hec fecerit.
ad oīa valebit : q̇a lux dei vestigiū eiꝰ ē. CLI

ONfitebor tibi dn̄e rex. ⁊ collauda-
bo te deū saluatorē meū. Confitebor
noī tuo qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector factꝰ
es mihi. ⁊ liberasti corpꝰ meū a ꝑditione. a la
queo lingue iniq̄. ⁊ a labijs oꝑantium men-
daciū. ⁊ in cōspectu astātiū factꝰ es mihi ad
iutor. Et liberasti me ꝭm multitudinē miseri-
cordie noīs tui a rugientibus ꝑparatis ad
escā. de manibꝰ q̄rentiū aīam meā. ⁊ de portꝭ
tribulationū q̄ circūdederūt me : a pressura
flāme q̄ circūdedit me. ⁊ in medio ignis non
sum estuatus. De altitudine ventris inferi ⁊
a lingua coinquinata ⁊ a verbo mendacij : a
rege iniq̄. ⁊ a lingua iniusta. Laudabit vsq̧
ad mortem aīa mea dn̄m. ⁊ vita mea appro-
pinquās erat i inferno deorsū. Circūdederūt
me vndiq̧. ⁊ nō erat q̇ adiuuaret. Respiciēs
erā ad adiutoriū hoīuz. ⁊ nō erat. Memora-
tus sū mīe tue dn̄e. ⁊ cooꝑationis tue que a
seculo sūt : qm̄ eruis sustinētes te dn̄e. ⁊ libe-
ras eos de manibus gētiū. Exaltasti sup t̄rā
habitationē meā. ⁊ ꝓ morte defluēti deꝑcatꝰ
sū. Inuocaui dn̄m p̄rem dn̄i mei : ut non de-
relinquat me in die tribulatiōis mee. ⁊ i tp̄e
supboꝝ sine adiutorio. Laudabo nomen tuū
assidue. ⁊ collaudabo illud i ꝯfessione. ⁊ ex-
audita ē orō mea. Et liberasti me de ꝑditio-
ne. ⁊ eripuisti me de tp̄e iniq̄. Propterea con-
fitebor ⁊ laudē dicā tibi. ⁊ b̄ndicā noī dn̄i.
Cū adhuc iunior sū : priusq̧ oberrarē q̄siui
sapiam palā in orōne mea. Añ tp̄s postula-
bā ꝓ illa. ⁊ vsq̧ in nouissimis inq̄rā eā. ⁊ flo-
rebit tanq̧ ꝑcox vua. Letatū ē cor meū i eā:
ambulauit pes meꝰ iter rectū : i iuuētute mea
inuestigabā eā. Inclinaui modice aurē meā
⁊ excepi illā. Multā inueni i meipso sapien-
tiā. ⁊ multū ꝓfeci in ea. Danti mihi sapiam
dabo gloriā. Cōsiliatus sū. n. ut facerē illā:
celatꝰ sū bonū ⁊ nō ꝯfūdar. Colluctata ē aīa
mea in illa. ⁊ i faciēdo eā ꝯfirmatꝰ sū. Manꝰ
meas extēdi in altū. ⁊ in sapia eius luxit aīa

mea. et ignorātias meas illuminauit. Viam meā direxi ad illā. et in agnitiōe inueni eam. Possedi cū ipsis cor ab initio: ꝓpṫ h non derelinquar. Venter me⁹ pturbat⁹ ē querēdo illā: ꝓpṫea bonā possidebo possessionē. Dedit n. mihi dn̄s linguam mercedem meam. et in ipsa laudabo eū. Appropiate ad me indocti. et ꝯgregate vos i domū discipline. Quid adh retardatis: et quid dicitis i his? Aie vestre sitiūt vehemenṫ. Aperui os meū. et locutus sū. Cōpate vobis sine argēto sapiam. et collū vrm̄ subijcite iugo eius. et suscipiat aīa vr̄a disciplinā. In ꝓximo ē. n. inuenire eā. Uidete oculis vr̄is: qa modicū laboraui. et inueni mihi multā requiē. Assumite disciplinā in multo numero argēti. et copiosū aurū possidete in ea. Letetṫ aīa vr̄a in misericordia ei⁹: et non cōfundemini in laude ei⁹. Operamini opus vrm̄ ante tempus. et dabit vobis mercedem vestram in tempore suo.

Incipit oratio Salomonis.

Et inclinauit salomon genua sua i cōspectu toti⁹ ecclesie isrl̄. et aperuit man⁹ suas ad celū et dixit. Dn̄e de⁹ israhel non est similis deus in celo sursum: neq; i ṫra deorsū: q custodis testamentū tuū et misericordiā pueris tuis eūtib⁹ i cōspectu tuo i toto corde. seruās puero tuo dauid q locut⁹ es illi. et locut⁹ es i ore tuo. et i manu tua implesti. quasi dies iste. Et nūc dn̄e de⁹ israhel custodi puero tuo dauid patri meo q locut⁹ es illi. dicēs: Nō deerit tibi vir a facie mea sedēs in throno israhel: verūtamen si custodierint filij tui legē meā. et in pceptis meis ambulēt. sic ambulauerūt i cōspectu meo fideles. Et nunc dn̄e de⁹ isrl̄. creditū est vbū quod locut⁹ es puero tuo dauid: qm̄ si vere habitauit de⁹ cū hoīb⁹ in ṫra. Si celū et celi celorum nō sufficiāt tibi: quāto magis dom⁹ h quā edificaui? Sꝫ respicias ad orationē serui tui. et deprecationē ei⁹: ut exaudias dn̄e placationē orōnis. quā puer tuus orat corā te hodie. ut sint oculi tui sup domū hāc die ac nocte. in locū quē dixisti. inuocari nomē tuū. et exaudias orōnē quā puer tu⁹ orat in h loco. et exaudias precationē pueri tui et ppl̄i tui israhel. si orauerint i loco isto. et exaudias in loco habitatiōis de celo. et exaudias et ꝓpitius sis. si peccauerit vir in te.

Explicit liber Ecclesiastic⁹. Incipit prologus in Ysaiam prophetam.

Nemo cū ꝓphetas vsib⁹ viderit ee descriptos. metro eos estimet apud hebreos ligari. et aliquid simile habere de psalmis vel operibus salomonis. Sed qd̄ in Demosthene et Tullio solet fieri: ut p cola scribanṫ et comata: q vtiq; ꝓsa et nō versib⁹ cōscripserunt. Nos q̄ꝫ vtilitati legentiū ꝓuidentes: interpretationē nouā nouo scribendi genē distinximus. Ac primū de Ysaia sciēdū q in sermone suo disertus sit: quippe ut vir nobilis et vrbane elegātie: nec habēs quicq̄ i eloquo rusticitatis admixtū. Unde accidit: ut p ceteris florē sermōis ei⁹. trāslatio nō potuerit pseruare. Deinde etiā h adijciēdū: q nō tam ꝓpha dicēdus sit. q̄ euangelista. Ita. n. vniuersa xp̄i ecclesieq; mysteria ad liquidū ꝓsecut⁹ ē: ut non putes eū de futuro vaticinari: h de pteritis historiā texere. Unde conijcio noluisse tūc tpis septuaginta interpretes fidei sue sacramenta pspicue ethnicis ꝓdere: ne scm̄ canib⁹. et margaritas porcis darēt: q cū hāc editionē legerit; ab illis aiaduertet abscondita. Nec ignoro quāti laboris sit ꝓphetas intelligē: nec facile quēpiā posse iudicare de inṫpretatioē: nisi intellexerit añ que legerit. Nos q̄ꝫ patere morsib⁹ plurimorū: q stimulante inuidia: qd̄ ꝯseq nō valēt. despiciūt. Sciēs q̄ et prudēs i flāmā mitto manū et nihilomin⁹ h a fastidiosis lectorib⁹ pcor: ut quō greci post septuaginta translatores aqlā et symmachū et theodotionē legūt: uel ob studium doctrine sue. uel ut septuaginta mag ex collatioē eor intelligāt: sic et isti saltē vnū p⁹ priores hr̄e dignēṫ interpṫē. Legant prius. et postea despiciāt: ne videāṫ nō ex iudicio h ex odij ꝓsumptiōe ignorata damnare. Prophauit aūt ysaias in irlm̄ et i iudea necdū decem tribub⁹ i captiuitatē ductis: ac de vtroq; regno nūc cōmixtim nūc sepati texit oraculū. Et cū interdū ad p̄ntē respiciat historiā. et p⁹ babylonie captiuitatē reditū ppl̄i significet i iudeā: tn̄ ois ei⁹ cura de vocatione gentiū et de aduentu xp̄i est. Quē quanto pl⁹ amatis o paula et eustochiū. tāto mag ab eo petite: ut p obtrectatione p̄nti qua me indesinenṫ emuli laniant. ipse mihi mercedē

restituat in futuro. q scit me ob h in pegrine
lingue eruditiōe sudasse: ne iudei de falsitate
scripturaꝝ ecclesijs eius diutius insultarēt.

¶ Explicit prologus. Incipit argumentū.

Ysaias i hierusalē nobili genere
ortus est: ibiq3 ꝓphetauit. Sub
Manasse rege sect⁹ in duas par-
tes occubuit. Sepultusq3 est sub
quercu rogel. iuxta trāsitū aquarū. q̄s olim
Ezechias rex iacto obstruxerat puluere.

¶ Explicit argumentū. Incipit
Ysaias propheta. ¶ Capl'm I

Visio ysaie fi-
lij amos: quam vidit super
iudā et ir'lm. in diebus ozie.
ioathan. achaz. et ezechie re-
gū iuda. Audite celi et au-
ribus pcipe terra: qm̄ dn̄s locut⁹ ē. Filios
enutriui et exaltaui: ipsi autē spreuerūt me.
Cognouit bos possessorē suū. et asin⁹ p̄sepe dn̄i
sui. Israhel aūt me nō cognouit. et populus
me⁹ non intellexit. Ve genti peccatrici: ppl'o
graui iniqtate. semi nequā: filijs sceleratis.
Dereliquerūt dn̄m. blasfemauerunt sanctū
isrl': abalienati sūt retrorsū. Sup q̄ pcutiā
vos vltra: addētes p̄uaricationē? Oē caput
lāguidū et oē cor merēs. A plāta pedis vsq3
ad verticē. nō ē i eo sanitas. Vulnus et liuor
et plaga tumēs: nō ē circūligata nec curata
medicamine. neq3 fota oleo. Terra vr̄a de-
serta: ciuitates vr̄e succēse igni. Regionē ve-
strā corā vobis alieni deuorant. et desolabit'
sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur fi-
lia syon ut vmbraculū i vinea. et sicut tugu-
riū i cucumerario: sicut ciuitas que vastat'.
Nisi dn̄s exercituū reliquisset nobis semen
q̄si sodoma fuissem⁹. et q̄si gomorra similes
essem⁹. Audite v̄bū dn̄i p̄ncipes sodomorū
pcipite aurib⁹ legē dei vestri ppl's gomorre.
Quo mihi multitudinē victimaꝝ vr̄aꝝ dic
dn̄s? Plen⁹ sū. Holocausta arietū et adipem
pinguiū et sanguinē vituloꝝ et agnoꝝ et hir-
corū nolui. Cū veniretis an̄ cōspectū meū:
quis quesiuit hec de manib⁹ vestris. ut am-
bularetis i atrijs meis? Ne offeratis vltra
sacrificiū frustra. Incensū abhoiatio ē mihi
Neomeniā et sabbatum et festiuitates alias
nō ferā. Iniq sūt cet⁹ vestri. Kalendas vr̄as
et solennitates vr̄as odiuit aīa mea. Facta
sūt m̄ molesta. Laboraui sustinēs. Et cū ex-
tenderit3 man⁹ vr̄as. auertā oculos meos a
vob: et cū multiplicaueritis orōnē. nō exaudi-
am. Manus. n. vestre sanguine plene sunt.
¶ Lauami. mūdi estote: auferte malū cogita-
tionū vr̄arū ab oculis meis. Quiescite agē
pu erse: discite bn̄facē. Querite iudiciū. sub-
uenite opp̄sso. iudicate pupillo. defendite vi-
duā. et venite et arguite me dicit dn̄s. Si fue-
rint pctā vestra ut coccinū. quasi nix dealba-
bunt'. et si fuerint rubra q̄si vermicul⁹. velut
lana alba erūt. Si volueritis et audieritis me:
bona tre comedetis. Q si nolueritis. et me ad
iracūdiā ꝓuocaueritis. gladi⁹ deuorabit vos
q̄a os dn̄i locutū ē. Quō facta ē meretrix ci-
uitas fidelis: plena iudicij? Justicia habi-
tauit i ea. nūc aūt homicide. Argētū tuū v̄sū
est in scoriā: vinū tuū mixtū est aqua. Prin-
cipes tui infideles: socij furū. Oēs diligūt
munera: sequūt' retributiōes. Pupillo nō iu-
dicant. et causa vidue nō ingredit' ad illos.
Propter h ait dn̄s de⁹ exercituū fortis isrl'.
Heu ego cōsolabor sup hostib⁹ meis. et vin-
dicabor de iimicis meis. Et cōuertā manū
meā ad te. et excoquā ad purū scoriā tuā: et
auferā oē stānū tuū. et restituā iudices tuos
ut fuerūt prius et cōsiliarios tuos sicut anti-
quitus. Post h vocaberis ciuitas iusti: vrbs
fidelis. Syon in iudicio redimet'. et reducēt
eā in iusticia. Et cōteret scelestos et pctōres
simul. et q dereliquerūt dn̄m. ꝯsūmet'. Con-
fundēt'. n. ab idolis quib⁹ sacrificauerūt. Et
erubescetis sup hortis q̄s elegeratis: cū fue-
ritis velut querc⁹ defluentib⁹ folijs. et velut
hort⁹ absq3 aqua. Et erit fortitudo vestra ut
fauilla stuppe. et op⁹ vr̄m q̄si scintilla. et suc-
cendet' vtrūq3 simul. et nō erit qui extinguat.
Verbū qd vidit ysaias filius ¶ II
amos sup iudā et hierusalē. ¶ Et erit
i nouissimis dieb⁹ p̄paratus mons
dom⁹ dn̄i in vertice montiū. et eleuabit' sup
colles. Et fluēt ad eū oēs gentes. et ibūt ppl'i
multi et dicēt. Venite ascēdam⁹ ad mōtē dn̄i
et ad domū dei iacob. et docebit nos vias suas
et ābulabim⁹ i semitis ei⁹: q̄a de syon exibit
lex. et v̄bū dn̄i de ir'lm. Et iudicabit gentes:
et arguet populos multos. Et cōflabūt gla-
dios suos i vomeres. et lāceas suas i falces

Nō leuabit gens ꝯ gentem gladiū : nec ex-
ercebūt vltra ad ꝑliū. Domꝰ iacob· venite
⁊ ābulemꝰ in lumine dei nr̄i. Proiecisti enim
populū tuū domū iacob: quia repleti sūt ut
olim. ⁊ augures habuerunt ut philistijm. ⁊
pueris alienis adheserūt. Repleta est terra
argēto ⁊ auro. ⁊ non ē finis thesauroꝝ eiꝰ.
Et repleta ē terra eiꝰ equis. ⁊ inumerabiles
q̄drige eiꝰ. Et repleta ē t̄ra eiꝰ idolis. Opꝰ
manuū suaꝝ adorauerūt: qd̄ fecerūt digiti
coꝝ. Et incuruauit se hō. ⁊ humiliatꝰ ē vir.
Ne ḡ dimittas eis. Ingredere i petrā. ⁊ ab-
scondere i fossa humo a facie timoris dn̄i. ⁊
a gloria maiestatis eiꝰ. Oculi sublimis hoīs
humiliati sūt. ⁊ incuruabit altitudo viroꝝ.
Exaltabit aūt dn̄s solus in die illa: q̄a dies
dn̄i exercituū sup oēm supbū ⁊ excelsū ⁊ sup
oēm arrogātē. ⁊ hūiliabit: ⁊ sup oēs cedros
libani sublimes ⁊ erectas. ⁊ sup oēs quercꝰ
basan. ⁊ sup oēs montes excelsos. ⁊ sup oēs
colles eleuatos. ⁊ sup oēm turrē excelsam. ⁊
sup omnem murū munitū. ⁊ sup oēs naues
tharsis. ⁊ sup oē qd̄ visu pulchꝝ ē. Et incur-
uabit oīs sublimitas hoīuꝫ. ⁊ hūiliabit alti-
tudo viroꝝ. Et eleuabit dn̄s solꝰ i die illa. ⁊
idola penitꝰ ꝯteret. Et itroibūt i speluncas
petraꝝ ⁊ i voragines t̄re a facie formidinis
dn̄i. ⁊ a gl̄ia maiestat eiꝰ: cū surrexerit ꝑcu-
tere terrā. In die illa ꝓijciet hō idola argēti
sui ⁊ simulacra auri sui que fecerat sibi : ut
adoraret talpas ⁊ vespertiliones. Et igrediet
scissuras petraꝝ. ⁊ i cauernas saxorū a facie
formidinis dn̄i. ⁊ a gloria maiestatis eiꝰ: cū
surrexerit ꝑcutere terrā. Quiescite ḡ ab hoīe
cuius spūs in naribus eius est: q̄a excelsus
reputatus est ipse.

CIII

Ecce. n. dn̄ator dn̄s exercituū auferet
ab hierusalē ⁊ ab iuda· validū ⁊ for-
tē· oē robur panis ⁊ oē robur aque·
⁊ fortē ⁊ virū bellatorē. ⁊ iudicē ⁊ ꝓphetā. ⁊
ariolū ⁊ senē· ꝑncipē sup q̄nquaginta. ⁊ ho-
norabilē vultu· ⁊ cōsiliariū. ⁊ sapiētē de ar-
chitectis. ⁊ prudētē eloquij mystici. Et dabo
pueros principes eoꝝ. ⁊ effeminati dn̄abūt
eis. Et corruet ꝓplus vir ad virꝝ. ⁊ vnusq̄sqꝫ
ad ꝓximū suū. Tumultuabit puer ꝯ senem
⁊ ignobilis ꝯ nobilē. Apphēdet. n. vir frēm
suū domesticū patris sui. ⁊ dicet : Vestimē-
tū tibi ē: princeps esto noster : ruina aūt hec
sub manu tua. Rn̄debitqꝫ i die illa dicens:
Nō sū medicꝰ. ⁊ i domo mea nō ē panis neqꝫ
vestimentū. Nolite cōstituere me principem
populi. Ruit. n. hierusalē. ⁊ iudas cōcidit:
q̄a ligua eoꝝ ⁊ adinuentiōes eoꝝ ꝯ dn̄m: ut
ꝓuocarēt oculos maiestatꝭ eiꝰ. Agnitio vul
tus eoꝝ rn̄debit eis. ⁊ pctm̄ suū quasi sodo-
ma p̄dicauerūt: nec abscōderūt. Ve aīe eoꝝ
q̄m reddita sunt eis mala. Dicite iusto q̄m
bn̄: q̄m fructū adinuētionū suarū comedet.
Ve impio i malū. Retributio. n. manuū eiꝰ
fiet ei. Populū meū exactores sui spoliaue-
rūt. ⁊ mulieres dn̄ate sūt eis. Popule meus
q̇ te beatū dicūt· ipsi te decipiūt. ⁊ viam gres-
suū tuoꝝ dissipāt. Stat ad iudicādū dn̄s. ⁊
stat ad iudicādos populos. Dn̄s ad iudiciū
veniet: cum senibꝰ populi sui ⁊ ꝑncipibꝰ eiꝰ.
Vos. n. depasti estis vineam meā. ⁊ rapina
paupis i domo vestra. Quare atteritꝭ ꝓplm
meū. ⁊ facies pauperū cōmolitis dicit dn̄s
exercituū? Et dixit dn̄s deus. Pro eo q̄ ele-
uate sūt filie syon· ⁊ ābulauerūt extento col-
lo. ⁊ nutibꝰ oculoꝝ ibāt. ⁊ plaudebāt. ⁊ ābu-
labāt. ⁊ pedibꝰ suis cōposito gradu incede-
bant: decaluabit dn̄s verticē filiarū syon. ⁊
dn̄s crinē earū nudabit. In die illa auferet
dn̄s ornamentū calciamentoꝝ ⁊ lunulas ⁊
torques ⁊ monilia ⁊ armillas ⁊ mitras ⁊ di-
scrimīalia ⁊ periscelides ⁊ murenulas ⁊ ol-
factoriola ⁊ inaures ⁊ ānulos. ⁊ gēmas in
frōte pēdētes ⁊ mutatoria ⁊ palliola ⁊ lin-
theamia ⁊ acus ⁊ specula ⁊ sindones ⁊ vit-
tas ⁊ theristra. Et erit ꝓ suaui odore fetor. ⁊
ꝓ ȥona funiculꝰ. ⁊ ꝓ crispāti crine caluiciū ⁊
ꝓ fascia pectorali cilitiū. Pulcherrimi q̊qꝫ vi-
ri tui gladio cadent. ⁊ fortes tui in ꝑlio. Et
merebūt atqꝫ lugebūt porte eius. ⁊ desola-
ta in terra sedebit.

CIIII

Et apphēdent septē mulieres virū
vnū in die illa dicētes : Panē nr̄m
comedemꝰ. ⁊ vestimētꝭ nr̄is operie-
mur : tm̄modo iuocet nomen tuū sup nos:
aufer oꝓprobriū nostrū. In die illa erit ger-
mē dn̄i in magnificentia. ⁊ gloria fructꝰ t̄re
sublimis. ⁊ exultatio his q̇ saluati fuerint de
israhel. Et erit oīs q̇ relictꝰ fuerit in syon. ⁊
residuꝰ i irl'm: sanctꝰ vocabit oīs qui scriptꝰ
est in vita in irl'm. Si abluerit dn̄s sordē fi-
liaꝝ syon. ⁊ sanguinē irl'm lauerit de medio
eiꝰ: in spiritu iudicij ⁊ spiritu ardoris. Et cre-
abit dn̄s sup oēm locū mōtis syon. ⁊ vbi in-
uocatus est· nubē ꝑ diē. ⁊ fumū ⁊ splendorē
ignis flāmantis i nocte. Sup oēm. n. gloriā

ꝓtectio. ⁊ tabernaculũ erit in vmbraculum diei ab estu. ⁊ in securitatẽ ⁊ absc̃ōsionem a turbine ⁊ a pluuia.

CV

Cantabo dilecto meo canticum patruelis mei· vinee sue. Vinea facta ẽ dilecto meo: in cornu filio olei. Et sepiuit eam. ⁊ lapides elegit ex ea. ⁊ plantauit vineam electam. Et edificauit turrim ĩ medio eius. ⁊ torcular extruxit in ea. Et expectauit ut faceret vuas. ⁊ fecit labruscas. Nũc ḡ habitatores ir̃lm ⁊ viri iuda: iudicate int̃ me ⁊ vineã meã. Quid ẽ qd̃ debui vltra facere vinee mee. ⁊ nõ feci ei? An q̄ expectaui ut faceret vuas. ⁊ fecit labruscas? Et nũc ostẽdã vobis q̇d ego faciã vinee mee Auferã sepẽ ei⁹. ⁊ erit in direptionẽ. Diruã maceriã ei⁹. ⁊ erit in cõculcationẽ. ⁊ ponã eã desertã. Nõ putabit̃ ⁊ nõ fodiet̃. ⁊ ascendẽt sup̱ eã vepres ⁊ spine. ⁊ nubib⁹ mãdabo ne pluãt sup̱ eã hymbrẽ. Vinea aũt dñi exercituũ dom⁹ israhel est. ⁊ viri iuda germen ei⁹ delectabile. Et expectaui ut facẽt iudiciũ. ⁊ ecce iniq̇tas. ⁊ iusticiã: ⁊ ecce clamor. Ve q̇ cõiũgitꝭ domũ ad domũ. ⁊ agrũ agro copulatis vsq3 ad t̃minũ loci. Nũq̇d habitabitꝭ vos soli ĩ medio t̃re? In aurib⁹ meis sũt hec dicit dñs exercituũ. Nisi dom⁹ multe deserte fuerit grãdes ⁊ pulchre. ⁊ absq3 habitatore. Decẽ. n. iugera vineaꝝ faciẽt lagũculã vnã ⁊ triginta modij semẽtꝭ faciẽt modios tres. Ve q̇ ɔsurgitis mane ad ebrietatẽ sectãdã: ⁊ potandũ vsq3 ad vesperã· ut vino estuetis. Cithara ⁊ lira ⁊ tympanũ ⁊ tibia ⁊ vinũ in cõuiuijs vr̃is. ⁊ op⁹ dñi nõ respicitꝭ· nec op̱a manuũ eius ɔsideratis. Propterea captiu⁹ duct⁹ ẽ ꝓpl'us me⁹ q̇a nõ habuit sciam. ⁊ nobiles eius interierũt fame. ⁊ multitudo ei⁹ siti exaruit. Propt̃ea dilatauit infern⁹ aĩam suã. ⁊ apuit os suũ absq3 vllo t̃mino. Et descẽdẽt fortes ei⁹ ⁊ populus eius ⁊ sublimes gloriosiq3 ei⁹ ad eũ. Et incuruabit̃ hõ ⁊ humiliabit̃ vir. ⁊ oculi sublimiũ deprimẽt̃. Et exaltabit̃ dñs exercituũ ĩ iudicio. ⁊ de⁹ scũs scĩficabit̃ ĩ iusticia. Et pascẽt̃ agni iux̃ ordinẽ suũ. ⁊ deserta in vbertatẽ v̄sa aduene comedẽt. Ve q̇ trahitis iniquitatẽ ĩ funiculis vanitatis. ⁊ q̄si vinculũ plaustri pctm̃. Qui dicitꝭ· festinet. ⁊ cito veniat opus eius: ut videamus. ⁊ appropiet ⁊ veniat cõsiliũ sancti israhel. ⁊ sciem⁹ illud. Ve qui dicitis malũ bonũ. ⁊ bonũ malũ: ponẽtes tenebras lucẽ ⁊ lucẽ tenebras: ponẽtes amarũ in dulce. ⁊ dulce ĩ amarũ. Ve q̇ sapientes estis ĩ oculis vr̃is. ⁊ corã vobismetipsis prudentes. Ve q̇ potẽtes estis ad bibendũ vinũ. ⁊ viri fortes ad miscendã ebrietatẽ. Qui iustificatis impiũ ꝓ munerib⁹. ⁊ iusticiã iusti auferꝭ ab eo Propt̃ h̃ sicut deuorat stipulã lingua ignis. ⁊ calor flãme exurit: sic radix eoꝝ q̄si fauilla erit. ⁊ germẽ eoꝝ ut puluis ascẽdet. Abiecerũt. n. legẽ dñi exercituũ. ⁊ eloquiũ scĩ isr̃l blasfemauerũt. Ideo irat⁹ ẽ furor dñi ĩ populum suũ. ⁊ extẽdit manũ suam sup̱ eum. ⁊ ꝑcussit eũ. Et cõturbati sũt montes. ⁊ facta sũt morticina eoꝝ q̄si stercus ĩ medio platearũ. In his oĩb⁹ nõ est auersus furor ei⁹: s; adhuc man⁹ ei⁹ extenta. Et eleuabit signũ ĩ natiõib⁹ ꝓcul. ⁊ sibilabit ad eũ de finib⁹ t̃re ⁊ ecce festinus velocit̃ veniet. Nõ ẽ deficiẽs neq3 laborãs ĩ eo: non dormitabit neq3 dormiet· neq3 soluet̃ cingulũ renũ ei⁹: nec rumpetur corrigia calciamenti ei⁹. Sagitte eius acute. ⁊ oẽs arc⁹ ei⁹ extẽti. Vngule eq̇rũ ei⁹ ut silex. ⁊ rote ei⁹ quasi impet⁹ tẽpestatꝭ. Rugitus eius ut leonis: rugiet ut catuli leonũ Et frendet ⁊ tenebit p̄dã ⁊ amplexabitur. ⁊ nõ erit qui eruat. ⁊ sonabit sup̱ eũ in die illa sicut sonitus maris. Aspiciem⁹ ĩ terrã. ⁊ ecce tenebre tribulatiõis. ⁊ lux obtenebrata ẽ in caligine eius.

CVI

In ãno quo mortuus ẽ rex ozias· vidi dñm sedentẽ sup̱ soliũ excelsum ⁊ eleuatũ. ⁊ plena erat domus a maiestate ei⁹. ⁊ ea q̄ sub ipso erãt replebãt tẽplũ Seraphin stabãt sup̱ illud: sex ale vni. ⁊ sex ale alteri. Duabus velabant faciem eius. ⁊ duab⁹ velabãt pedes ei⁹. ⁊ duab⁹ volabãt. Et clamabant alter ad alterũ. ⁊ dicebant. Sanctus scũs scũs dñs deus exercituũ: plena ẽ oĩs terra gloria ei⁹. Et cõmota sũt sup̱liminaria cardinũ a voce clamãtis. ⁊ dom⁹ repleta est fumo. Et dixi. Ve mihi q̇a tacui: q̇a vir pollut⁹ labijs ego sũ. ⁊ in medio ꝓpl̃i polluta labia hñtis ego habito. ⁊ regẽ dñm exercituũ vidi oculis meis. Et volauit ad me vn⁹ de seraphin. ⁊ ĩ manu ei⁹ calcul⁹ quẽ forcipe tulerat de altari. ⁊ tetigit os meum ⁊ dixit. Ecce tetigi h̃ labia tua. ⁊ auferet̃ iniq̇tas tua. ⁊ pctm̃ tuũ mũdabit̃. Et audiui vocẽ dñi dicẽtis: Quẽ mittã. ⁊ q̇s ibit nobis? Et dixi. Ecce ego: mitte me. Et dixit. Vade ⁊ dices ꝓpl'o huic. Audite audiẽtes ⁊ nolite

itelligẽ.⁊ videte visionẽ ⁊ nolite cognoscẽ. Exceca cor ꝑpl'i huius ⁊ aures eiꝰ aggꝛua ⁊ oculos eiꝰ claude: ne forte videat ocul' suis ⁊ auribꝰ suis audiat ⁊ corde suo itelligat.⁊ ꝯũtat ⁊ sanẽ eũ. Et dixi. Vsqꝫ q̇ dñe? Et dixit. Donec desolẽt ciuitates absqꝫ habitatore. ⁊ domꝰ sine hoĩe. Et t̃ra relinquet deserta: ⁊ lõge faciet dñs hoĩes. Et multiplicabit q̃ derelicta fuerat ĩ medio terre.⁊ adhuc in ea decimatio. Et cõuertet ⁊ erit ĩ ostensionẽ sic terebinthꝰ.⁊ sicut quercꝰ q̃ expãdit ramos suos. Semen sanctũ erit id q̇d steterit in ea.

Et factũ ẽ in diebꝰ achaz filij ¶VII ioathan filij ozie regis iuda ascendit rasin rex syrie.⁊ facee filiꝰ romelie rex isrl' in irl'm ad ꝑliandũ ꝯ eã.⁊ nõ potuerũt debellare eam. Et nũciauerũt domui dauid dicẽtes: Requieuit syria sup effraim ⁊ cõmotũ ẽ cor eiꝰ ⁊ cor ꝑpl'i eiꝰ sicut mouẽt ligna siluarũ a facie venti. Et dixit dñs ad ysaiã. Egredẽ ĩ occursũ achaz tu ⁊ q̇ derelictus ẽ iasub filiꝰ tuꝰ ad extremũ aqueductꝰ piscine supior' ĩ via agri fullonis.⁊ dices ad eũ. Vide ut sileas. Noli timere.⁊ cor tuũ ne formidet a duabꝰ caudis ticionũ fumigantiũ istoꝝ ĩ ira furoris rasin regis syrie ⁊ filij romelie: eo ꝙ cõsiliũ inierit ꝯ te syria in malũ.⁊ effraim ⁊ filiꝰ romelie dicẽtes: Ascẽdamus ad iudã ⁊ suscitemꝰ eũ.⁊ auellamꝰ eũ ad nos.⁊ ponamꝰ regẽ in medio eiꝰ filiũ tabeel. Hec dicit dñs deꝰ. Non stabit ⁊ nõ erit istud: ſ caput syrie damascꝰ.⁊ caput damasci rasin. Et adhuc sexaginta ⁊ qnqꝫ ãni.⁊ desinet effraim esse ꝑpl's.⁊ caput effraim samaria.⁊ caput samarie filiꝰ romelie. Si nõ credideritis: nõ ꝑmanebitis. Et adiecit dñs loq̇ ad achaz dicens: Pete tibi signũ a dño deo tuo ĩ ꝓfũdũ inferni: siue in excelsũ sup̃. Et dixit achaz. Nõ petã.⁊ non tẽptabo dñm. Et dixit. Audite ergo domꝰ dauid. Nunq̇d parũ vobis ẽ molestos eẽ hoĩbus: q̇a molesti estis ⁊ deo meo? Propt' h̃ dabit dñs ipse vobis signũ. Ecce ꝟgo concipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabit nomẽ eiꝰ emanuel. Butyꝝ ⁊ mel comedet: ut sciat reprobare malũ ⁊ eligẽ bonũ. Quia añq̃ sciat puer repbare malũ ⁊ eligẽ bonũ: derelinquet t̃ra quã tu detestar' a facie duoꝝ regũ suoꝝ. Adducet dñs sup te ⁊ sup ꝑpl'm tuũ ⁊ sup domũ pr̃is tui dies q̇ nõ venerũt a diebꝰ sepatiõis effraim a iuda cũ rege assyrioꝝ. Et erit ĩ die illa sibilabit dñs musce q̃ ẽ in extremo fluminũ egypti.⁊ api q̃ ẽ ĩ t̃ra assur.⁊ veniẽt ⁊ requiescẽt oẽs in torrẽtibꝰ valliũ ⁊ in cauernis petraꝝ ⁊ ĩ oĩbꝰ frutetis ⁊ in vniuersis foraminibꝰ. In die illa radet dñs ĩ nouacula cõducta ĩ his q̇ trãs flumẽ sũt ĩ rege assyrioꝝ caput.⁊ pilos pedũ.⁊ barbã vniuersam. Et erit ĩ die illa nutriet hõ vaccam boum.⁊ duas oues: ⁊ p̃ vbertate lactis comedet butyꝝ. Butyrũ n.⁊ mel mãducabit oĩs hõ q̇ relictꝰ fuerit in medio t̃re. Et erit in die illa oĩs locꝰ vbi fuerint mille vites mille argẽteis.⁊ in spinas ⁊ in vepres erũt. Cũ sagittis ⁊ arcu ingredient illuc. Vepres.n.⁊ spine erũt in vniuersa t̃ra.⁊ oẽs mõtes q̇ ĩ sarculo sartient nõ veniet illuc t̃ra spinaꝝ ⁊ vepriũ.⁊ erit ĩ pascuã bouis ⁊ in ꝯculcationẽ pecoris.

¶VIII

Et dixit dñs ad me. Sume tibi libꝝ grãdẽ.⁊ scribe in eo stilo hoĩs: velociter spolia detrahe cito predare. Et adhibui mihi testes fideles: vriã sacerdotẽ ⁊ zachariã filiũ barachie. Et accessi ad ꝓphetissam.⁊ ꝯcepit ⁊ pepit filiũ. Et dixit dñs ad me. Voca nomẽ eiꝰ accelera spolia detrahe festina p̃dari: q̇a añq̃ sciat puer vocare patrẽ suũ ⁊ matrẽ suã auferet fortitudo damasci.⁊ spolia samarie corã rege assyriorũ. Et adiecit dñs loq̇ ad me adh̃ dicẽs. Pro eo ꝙ abiecit ꝑpl's iste aq̃s syloe q̃ vadũt cũ silẽtio.⁊ assũpsit mag' rasin ⁊ filiũ romelie: ꝓpt' h̃ ecce dñs adducet sup eos aq̃s fluminis fortes ⁊ multas: regẽ assyriorũ ⁊ oẽm gloriã eiꝰ. Et ascẽdet sup oẽs riuos eiꝰ ⁊ fluet sup vniuersas ripas eiꝰ.⁊ ibit ꝑ iudã ĩundans.⁊ transiens vsqꝫ ad collum veniet. Et erit extẽsio alarũ eius implẽs latitudinẽ t̃re tue o emanuel. Congregamini ꝑpl'i ⁊ vincemi.⁊ audite vniuerse ꝓcul t̃re. Cõfortamini ⁊ vincemi: accingite vos ⁊ vincemini: inite ꝯsiliũ ⁊ dissipabit: loquimini ꝟbũ ⁊ nõ fiet: q̇a nobiscũ deus. Hec.n.ait dñs ad me. Sic ĩ manu forti erudiuit me: ne irem ĩ via ꝑpl'i huiꝰ dicẽs: Nõ dicatis cõiuratio. Oia n.q̃ loquit ꝑpl's iste ꝯiuratio est. Et timore eiꝰ ne timeatis: neqꝫ paueatis. Dñm exercituũ ipsũ scificate: ipse pauor vester.⁊ ipse terror vester.⁊ erit vobis ĩ scificationẽ: in lapidem aũt offensiõis ⁊ petrã scãdali duabꝰ domibꝰ isrl'.⁊ in laqueũ ⁊ in ruinã habitantibꝰ irl'm. Et offendẽt ex eis plurimi.⁊ cadẽt ⁊ contérent.⁊ irretient ⁊ capient. Liga testimoniũ

signa legē i discipulis meis: expectabo dñm
qui abscondit faciem suam a domo iacob. ⁊
ꝑstolabor eũ. Ecce ego ⁊ pueri mei q̃s dedit
mihi dñs in signũ ⁊ in portentum isrl̃: a dño
exercituũ q̇ habitat in mõte syon. Et cũ di-
xerit ad vos· querite a phitonibꝰ ⁊ a diuinis
q̇ stridēt i incãtatiõibꝰ suis: nunq̇d nõ ꝑpl̃s
a deo suo req̇ret visionē ꝓ viuis ac mortu-
is? Ad legem magis ⁊ ad testimoniũ. Qr si
nõ dixerint iux̃ ꝟbũ h̃: nõ erit eis matutina
lux. Et trãsibit ꝑ eã ⁊ corruet ⁊ esuriet. ⁊ cũ
esurierit irascet̃: ⁊ maledicet regi suo ⁊ deo
suo. Et suspiciet sursũ ⁊ ad terrã intuebit̃. ⁊
ecce tribulatio ⁊ tenebre ⁊ dissolutio ⁊ an-
gustia ⁊ caligo ꝑsequens. ⁊ non poterit auo-
lare de angustia sua. **CIX**

PRimo tpe alleuiata ē t̃ra çabulon
⁊ t̃ra neptalim. ⁊ nouissimo agg̃ua-
ta ē via maris trãs iordanē galilee
gētiũ. Populꝰ q̇ ãbulabat i tenebꝛ̄ vidit lu-
cē magnã: h̃itãtibꝰ i regiõe vmbre mort̃. lux
orta ē eis. Multiplicasti gētē· nõ magnifica-
sti leticiã. Letabũt̃ corã te sicut qui letant̃ in
messe: sicut exultãt victores capta preda qñ
diuidũt spolia. Jugũ. n. oneris eiꝰ. ⁊ virgã
humeri eiꝰ. ⁊ sceptrũ exactoris eius supasti:
sicut i die madian. Quia ois violēta ꝑdatio
cũ tumultu. ⁊ vestimētũ mixtũ sanguine erit
i cõbustionē. ⁊ cibus ignis. Paruulꝰ. n. natꝰ
ē nob̃. ⁊ filiꝰ datꝰ ē nob̃. Et factꝰ ē ꝑncipatꝰ
sup humerũ eius. ⁊ vocabit̃ nomē eiꝰ· admi-
rabilis· cõsiliariꝰ· deꝰ fortis· pr̃ futuri seculi·
ꝑnceps pacis. Multiplicabit̃ eius imperiũ
⁊ pacis nõ erit finis: super soliũ dauid ⁊ sup
regnũ eius: ut confirmet illud ⁊ corroboret
in iudicio ⁊ iusticia amodo ⁊ vsq̧ in sempi-
ternũ. Zelus dñi exercituũ faciet hoc. Ver-
bum misit dominus in iacob. ⁊ cecidit i isra-
hel. Et sciet ois populus effraim ⁊ habitan-
tes samariã i supbia ⁊ magnitudine cordis
dicētes. Lateres ceciderũt· s̃ q̃dris lapidibꝰ
edificabimꝰ: sycomoros succiderunt· sed ce-
dros imutabimꝰ. Et eleuabit dñs hostes ra-
sin sup eũ. ⁊ iimicos eiꝰ in tumultũ ꝟtet· sy-
riã ab oriēte. ⁊ philistijm ab occidente. ⁊ de-
uorabũt isrl̃ toto ore. In oibꝰ his nõ ē auer-
sus furor eiꝰ: s̃ adhuc manꝰ eiꝰ extēta. Et po-
pulus nõ ē reuersus ad ꝑcutientē se. ⁊ dñm
exercituũ nõ inq̇sierũt. Et disperdet dñs ab
isrl̃ caput ⁊ caudã: icuruantē ⁊ deprauan-
tem die vna. Longeuꝰ ⁊ honorabilis ipse ē
caput. ⁊ ꝓph̃a docēs mendaciũ ipse ē cauda.
Et erũt qui btificãt ppl̃m istũ seducentes. ⁊ q̇
beatificant̃ ꝑcipitati. Propt̃ h̃ sup adolescē-
tulis eiꝰ non letabit̃ dñs. ⁊ pupilloꝝ eius ⁊
viduarũ nõ miserebit̃· quia ois hypocrita ē
⁊ nequã. ⁊ vniuersũ os locutũ est stulticiã.
In oibꝰ his non est auersus furor eius: sed
adhuc manꝰ eiꝰ extenta. Succensa ē eni q̃si
ignis impietas: vepꝛē ⁊ spinam vorabit. Et
succēdet̃ in densitate saltus. ⁊ cõuoluet̃ i su-
pbia fumi. In ira dñi exercituũ cõturbata ē
terra. ⁊ erit populꝰ q̃si esca ignis. Vir fratri
suo non parcet. ⁊ declinabit ad dextrã ⁊ esu-
riet: ⁊ comedet ad sinistrã ⁊ non saturabit̃.
Vnusq̇sq̧ carnē brachij sui vorabit· manas-
ses effraim. ⁊ effraim manassen. ⁊ simul ipsi
ꝯ iudã. In oibꝰ his nõ est auersus furor eiꝰ:
s̃ adhuc manꝰ eius extenta. **CX**

VE qui condũt leges iniquas. ⁊ scri-
bentes iiusticiã scripserunt ut oppri-
merēt in iudicio paupes. ⁊ vim face-
rent cause humiliũ ꝑpl̃i mei: ut essent vidue
ꝑda eoꝝ ⁊ pupillos diriperēt. Quid facietis
in die visitatiõis ⁊ calamitatis de lõge veni-
entis? Ad cuiꝰ cõfugiet̃ auxiliũ. ⁊ vbi dere-
linquet̃ gloriã vestrã: ne icuruemini sub vin-
culo. ⁊ cũ interfect̃ cadatis? Sup oibus his
nõ ē auersus furor eius: s̃ adhuc manꝰ eius
extenta. Ve assur. Virga furoris mei ⁊ ba-
culꝰ ipse ē. In manu eiꝰ idignatio mea. Ad
gentē fallacē mittã eũ. ⁊ ꝯ ꝑpl̃m furoris mei
mandabo illi: ut auferat spolia ⁊ diripiat ꝑ-
dam. ⁊ ponat illũ i ꝯculcationē q̃si lutũ pla-
teaꝝ. Ipse aũt nõ sic arbitrabitur. ⁊ cor eius
nõ ita estimabit: s̃ ad cõterēdũ erit cor eiꝰ: ⁊
ad internitionē gētiũ nõ paucaꝝ. Dicet eni:
Nũquid non principes mei simul reges sũt?
Nũquid nõ ut carchamis· sic calanno. ⁊ ut
arphat· sic emath? Nũq̇d nõ ut damascꝰ· sic
samaria? Quõ iuenit manꝰ mea regna ido-
li: sic ⁊ simulacra eoꝝ de irl̃m ⁊ de samaria.
Nunq̇d nõ sicut feci samarie ⁊ idolis eius:
sic faciã hierusalē ⁊ simulacris eius? Et erit
cũ ipleuerit dñs cũcta opa sua in mõte syon
⁊ in hierusalē· visitabo sup fructũ magnifici
cordis regis assur. ⁊ sup gloriã altitudinis
oculorũ eiꝰ. Dixit eni. In fortitudine manꝰ
mee feci. ⁊ in sapia mea intellexi. Et abstuli
terminos populoꝝ. ⁊ principes eoꝝ depdatꝰ
sũ. ⁊ detraxi q̃si potēs in sublimi residentes.
Et inuenit q̃si nidũ manꝰ mea fortitudinem

ꝑplꝰoꝝ. ⁊ sicut colligūtur oua que derelicta sūt. sic vniuersam trā ego cōgregaui. ⁊ non fuit q̇ moueret pennā ⁊ apiret os ⁊ gāniret. Nunq̇d gloriabitur securis ꝯ eū q̇ secat i ea aut exaltabit̄ serra ꝯ eū a q̇ trahit̄? Quō si eleuet̄ virga ꝯ eleuātē se. ⁊ exaltet̄ baculus qui vtiq̧ lignū ē. Propter h̄ mittet dn̄ator dn̄s exercituū i pīguib⁹ ei⁹ tenuitatē. ⁊ subtus gloriā eius succēsa ardebit q̄si cōbustio ignis. ⁊ erit lumē isrl̄ in igne. ⁊ scūs eius in flāma. ⁊ succēdet̄ ⁊ deuorabit̄ spina ei⁹ ⁊ vepres i die vna. ⁊ gloria saltus ei⁹. ⁊ carmeli ei⁹ ab aīa vsq̧ ad carnē cōsūmet̄. Et erit terrore ꝓfug⁹. ⁊ reliq̇e ligni salt⁹ eius pre paucitate numerabūt̄. ⁊ puer scribet eos. Et erit in die illa. nō adījciet residuū israhel. ⁊ hi q̇ fugerint de domo iacob īniti sup eo q̇ ꝑcutit eos: s̄ īnitet̄ sup dn̄m scm̄ israhel. In ꝟitate reliq̇e cōuertent̄: reliq̇e inquā iacob ad deū fortē. Si. n. fuerit ꝑplꝰs tuus israhel q̄si harena maris: reliq̇e ꝯuertēt̄ ex eo. Cōsūmatio abbreuiata iundabit iusticiā. Cōsūmationē. n. ⁊ abbreuiationē dn̄s de⁹ exercituū faciet i medio oīs t̄re. Propter h̄ h̄ dicit dn̄s de⁹ exercituū. Noli timere ꝑpl̄s me⁹ h̄itator syon ab assur. In ꝟga. n. ꝑcutiet te. ⁊ baculū suū leuabit sup te i via egypti. Adhuc. n paululū modicūq̧. ⁊ ꝯsūmabit̄ idīgn̄tio mea ⁊ furor me⁹ sup scel⁹ eoꝝ. ⁊ suscitabit sup eū dn̄s exercituū flagellū iuxta plagā madian i petra oreb. ⁊ ꝟgā suā sup mare. ⁊ leuabit eā i via egypti. Et erit i die illa auferetur onus ei⁹ de humero tuo. ⁊ iugū ei⁹ de collo tuo. ⁊ cōputrescet iugū a facie olei. Veniet i aioth. trāsibit ī magron. apud magmas cōmēdabit vasa sua. Trāsierūt cursim: gabee sedes nr̄a. Obstupuit rama: gabaa saulis fugit. Hinni voce tua filia gallim: attende laisa paupercula anathot. Migrauit medemena habitatores gebin ꝯfortami. Adhuc dies ē: ut in nob stetur. Agitabit manū suā sup mōtē filie syon: collē irl̄m. Ecce dn̄ator dn̄s exercituū cōfringet lagūculā iterrore: ⁊ excelsi statura succidēt̄. ⁊ sublimes humiliabūt̄. Et subuertēt̄ cōdensa salt⁹ ei⁹ ferro: ⁊ libanus cum excelsis cadet.

C. XI

ET egrediet̄ ꝟga de radice iesse. ⁊ flos de radice ei⁹ ascendet. ⁊ requiescet super eū spūs dn̄i. spūs sapiētie ⁊ intellectus. spūs consilij ⁊ fortitudinis. spiritus scie ⁊ pietatꝭ. ⁊ replebit eū spūs timoris dn̄i. Non scd̄m visionem oculoꝝ iudicabit: neq̧ scd̄m auditū auriū arguet: Sed iudicabit i iusticia paupes. ⁊ arguet i eq̇tate ꝓ māsuetis terre. Et ꝑcutiet trā virga oris sui. ⁊ spū labioꝝ suorū interficiet ipiū. Et erit iusticia cingulū lumboꝝ ei⁹. ⁊ fides cinctoriū renū ei⁹. Habitabit lupus cū agno. ⁊ pard⁹ cū hedo accubabit. Vitul⁹ ⁊ leo ⁊ ouis simul morabūt̄. ⁊ puer paruul⁹ minabit eos. Vitul⁹ ⁊ vrsus pascēt̄: simul requiescēt catuli eorū ⁊ leo q̄si bos comedet paleas. Et delectabit̄ īfans ab vbere sup foramina aspidis. ⁊ i cauerna reguli q̇ ablactatus fuerit. manū suā mittet. Nō nocebūt ⁊ nō occidēt in vniuerso monte scō meo: q̇a repleta est terra scia dn̄i: sic̄ aque marꝭ opientꝭ. In die illa. radix iesse q̇ stat in signū populoꝝ. ipsū gentes dep̄cabunt̄. ⁊ erit sepulchrū ei⁹ gloriosū. Et erit in die illa. adījciet dn̄s secundo manū suā ad possidendū residuū ꝑpl̄i sui: qd̄ relinquet̄ ab assyrijs ⁊ ab egypto ⁊ a phetros ⁊ ab ethiopia ⁊ ab elam ⁊ a sennaar ⁊ ab emath ⁊ ab isulis maris. Et leuabit dn̄s signū i natiōes ⁊ cōgregabit ꝓfugos isrl̄. Et dispsos iuda colliget a q̄tuor plagis t̄re ⁊ auferet̄ çelus ephraim ⁊ hostes iuda pibūt. Ephraim non emulabit̄ iudā. ⁊ iudas nō pugn̄bit ꝯ ephraī. Et volabūt in humeros philistijm p mare: sil̄ p̄dabūt̄ filios oriētꝭ. Idumea ⁊ moab p̄ceptū man⁹ eoꝝ. ⁊ filij āmon obediētes erunt. Et desolabit dn̄s linguā maris egypti. ⁊ leuabit manū suā sup flumē i fortitudine spirit⁹ sui. ⁊ ꝑcutiet eū i septē riuis. ita ut trāseāt p eū calciati. Et erit via residuo ꝑpl̄o meo q̇ relinquet̄ ab assyrijs: sicut fuit israheli i die illa qua ascendit de terra egypti.

C. XII

ET dices i die illa. Cōfitebor tibi dn̄e qm̄ irat⁹ es mihi: cōuersus ē furor tuus. ⁊ cōsolat⁹ es me. Ecce de⁹ saluator me. fiducialit̄ agā ⁊ nō timebo. Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dn̄s: ⁊ factus est mihi in salutē. Haurietis aquas in gaudio de fontib⁹ saluatorꝭ. ⁊ dicetꝭ i illa die: ꝯfitemini dn̄o: ⁊ iuocate nomen eius. Notas facite in ꝑpl̄is adinuentiōes ei⁹: memētote qm̄ excelsū ē nomē ei⁹. Cantate dn̄o qm̄ magnifice fecit: annūciate hoc i vniuersa t̄ra. Exulta ⁊ lauda habitatio syon: q̇a magnus in medio tui sanctus israhel.

C. XIII

ONus babylonis: qd̄ vidit ysaias filius amos. Sup montē caliginosū

leuate signū·exaltate vocem·leuate manū: ⁊ ingrediant̄ portas duces. Ego mandaui sanctificatis meis. ⁊ vocaui fortes meos in ira mea·exultātes in gloria mea. Vox multitudinis in mōtibꝰ q̄si ꝑplꝯoꝝ frequētiū: vox sonitus regū gētiū cōgregataꝝ. Dn̄s exercituū precepit militie belli: venientibꝰ de terra ꝑcul. A sūmitate celi dn̄s ⁊ vasa furoris eiꝰ ut disꝑdat oēm terrā. Vlulate q̄a ꝓpe ē dies dn̄i: q̄a vastitas a dn̄o veniet. Propt̄ h̄ oēs manꝰ dissoluēt̄. ⁊ oē cor hoīs tabescet ⁊ cōteret̄. Torsiōes ⁊ dolores tenebūt: q̄si ꝑturiēs dolebūt. Vnusquisq̄ ad ꝓximū suū stupebit: facies cōbuste vultꝰ eoꝝ. Ecce dies dn̄i veniet crudelis ⁊ indignatiōis plenꝰ ⁊ ire furorisq̄·ad ponēdā t̄rā i solitudinē. ⁊ pctōres eiꝰ ꝯterēdos de ea: q̄m stelle celi ⁊ splēdor eaꝝ nō expādent lumē suū. Obtenebratꝰ est sol in ortu suo. ⁊ luna nō splēdebit in luīe suo. Et visitabo sup̄ orb̄ mala. ⁊ ꝯ̄ īpios iīq̄tatē eorū. Et reqēscē faciā supbiā infideliū. ⁊ arrogātiā fortiū humiliabo. Preciosior erit vir auro. ⁊ hō mūdo obriço. Sup̄ h̄ celū turbabo. ⁊ mouebit̄ t̄ra de loco suo: ꝓpt̄ indignatione dn̄i exercituū. ⁊ ꝓpt̄ diē ire furoris eiꝰ. Et erit q̄si damula fugiēs. ⁊ q̄si ouis. ⁊ non erit q̄ ꝯgreget. Vnꝰq̄sq̄ ad ꝑplm suū ꝯuertetur: ⁊ singuli ad t̄rā suā fugiēt. Ois q̄ iuētꝰ fuerit occidet̄. ⁊ ois q̄ supuenerit cadet i gladio. Infantes eoꝝ allidēt̄ i oculis eoꝝ: diripient̄ domꝰ eoꝝ. ⁊ vxores eoꝝ violabuntur. Ecce ego suscitabo sup̄ eos medos·q̄ argētū nō querāt nec aurū velint: s̄ sagittis paruulos inc̄ficiēt. ⁊ lactātibꝰ vteris nō miserebūt̄ ⁊ sup̄ filios nō parcat oculꝰ eoꝝ. Et erit babylon illa ciuitas gloriosa i regnis·inclyta i supbia chaldeoꝝ: sic̄ subuertit dn̄s sodomā ⁊ gomorrā. Non habitabit̄ vsq̄ i finē. ⁊ nō fūdabit̄ vsq̄ ad generationē ⁊ gnātionē Nec ponet ibi tentoria arabs: nec pastores requiescēt ibi·s̄ requiescēt ibi bestie. ⁊ replebūt̄ domꝰ eorū draconibꝰ. Et habitabūt ibi strutiones. ⁊ pilosi saltabūt ibi. ⁊ respondebunt ibi vlule in edibꝰ eius. ⁊ sirene in delubris voluptatis.

C XIIII

Prope est ut veniat tempꝰ eiꝰ. ⁊ dies eius nō elongabūt̄. Miserebitur. n. dn̄s iacob ⁊ eliget adhuc de isrl̄. ⁊ requiescē eos faciet sup̄ humū suā. Adiunget̄ aduena ad eos. ⁊ adherebit domui iacob. Et tenebūt eos ꝑpli. ⁊ adducēt eos in locū suū. Et possidebit eos domꝰ isrl̄ sup̄ t̄rā dn̄i i seruos ⁊ ancillas. ⁊ erūt capiētes eos q̄ se ceperant. ⁊ subijciēt exactores suos. Et erit i die illa cum requiem dederit tibi deus a labore tuo. ⁊ a cōcussiōe tua. ⁊ a seruitute dura qua ante seruisti: sumes parabolā istā ꝯ̄ regē babylōis ⁊ dices: Quō cessauit exactor: q̄euit tributū? Cōtriuit dn̄s baculū ipioꝝ·virgā dominātiū cedētē ꝑplos in indignatiōe·plaga insanabili: subijciētē in furore gētes: ꝑsequētē crudelit̄. Cōquieuit ⁊ siluit ois t̄ra: gauisa est ⁊ exultauit: abietes q̄q̄ letate sunt sup̄ te. ⁊ cedri libani. Ex q̄ dormisti nō ascendit q̄ succidat nos. Infernꝰ subter te cōturbatus est in occursū aduētus tui: suscitauit tibi gigātes. Oēs ꝑncipes terre surrexerunt de solijs suis: oēs ꝑncipes nationū. Vniuersi respōdebūt ⁊ dicēt tibi: Et tu vulneratus es sicut ⁊ nos: nostri similis effectus es. Detracta ē ad inferos supbia tua: concidit cadauer tuū. Subt̄ te sternet̄ tinea. ⁊ operimētū tuū erunt vermes. Quō cecidisti de celo lucifer q̄ mane oriebaris? Corruisti i terrā q̄ vulnerabas gētes: qui dicebas i corde tuo: In celū cōscēdā· sup̄ astra dei exaltabo soliū meū: sedebo i mōte testamēti·i lateribꝰ aquilonis·ascendā sup̄ altitudinē nubiū·similis ero altissimo. Verūtn̄ ad infernū detraheris in ꝓfūdū laci. Qui te viderint·ad te inclinabūt̄: teq̄ ꝓspiciēt. Nūq̄d iste ē vir q̄ conturbauit t̄rā·q̄ concussit regna·q̄ posuit orbem desertū. ⁊ vrbes eius destruxit: vinctis eius nō aperuit carcerē? Oēs reges gentiū vniuersi dormierūt i gl̄ia vir i domo sua: tu autē ꝓiectꝰ es de sepulchro tuo q̄si stirps inutilis pollutꝰ ⁊ obuolutꝰ·cū his q̄ inc̄fecti sūt gladio. ⁊ descēderūt ad fūdamēta laci. Quasi cadauer putridū nō habebis cōsortiū: neq̄ cū eis i sepultura. Tu. n. t̄rā tuā disꝑdidisti tu populū tuū occidisti. Nō vocabit̄ in et̄nū semē pessimorū. Preparate filios eiꝰ occisiōi in iniq̄tate patrū eorū. Nō cōsurgēt: nec hereditabūt t̄rā: neq̄ iplebūt faciē orbis ciuitatū. Et ꝯsurgā sup̄ eos dicit dn̄s exercituū: ⁊ perdā babylonis nomē. ⁊ reliq̄as ⁊ germē ⁊ ꝓgeniē dicit dn̄s. Et ponā eā i possessionē ericij. ⁊ i paludes aquaꝝ. ⁊ scopabo eā i scopa terēs dic dn̄s exercituū. Iurauit dn̄s exercituū dicēs. Si nō ut putaui ita erit. ⁊ quō mēte tractaui sic eueniet: ut ꝯterā assyriū in terra mea. ⁊ i montibꝰ meis conculcem eū. ⁊

auferet ab eis iugũ eiꝰ. ⁊ onꝰ illiꝰ ab hũero eoꝝ tollet. Hoc cõsiliũ qd̉ cogitaui sup oẽm terrã. ⁊ hˀ ẽ manꝰ extẽta sup vniuersas gentes. Dñs exercituũ decreuit. ⁊ q̇s poterit infirmare? Et manꝰ eiꝰ extenta. ⁊ quis auertet eã? In anno quo mortuꝰ ẽ rex achaz factũ ẽ onus istud. Ne leteris philistea ois tu: qm̃ cõminuta est virga pcussoris tui. De radice n. colubri egredietur regulꝰ. ⁊ semen eiꝰ absorbẽs volucrẽ. Et pascẽt pmogeniti paupeꝝ. ⁊ paupes fiducialiter reqescẽt. ⁊ interire faciã i fame radicẽ tuã. ⁊ reliquias tuas interficiã. Vlula porta. clama ciuitas: pstrata ẽ philistea ois. Ab aquilone. n. fumus veniet. ⁊ nõ est q̇ effugiat agmen eius. Et q̇d rñdebitur nũcijs gentis? Quia dñs fũdauit syon. ⁊ in ipso sperabũt paupes ppli eius.

CXV

Onus moab. Quia nocte vastata est ar. moab cõticuit: q̇a nocte vastatꝰ ẽ murus. moab cõticuit. Ascendit domus ⁊ dybon. ad excelsa in planctũ: sup nabo ⁊ sup medaba. moab vlulabit. In cũctis capitibꝰ eiꝰ caluitiũ. ⁊ ois barba radet. In triuijs eiꝰ accicti sũt sacco: sup tecta eiꝰ ⁊ i plateis eius ois vlulatus descẽdet i fletũ. Clamauit esebon. ⁊ eleale: vsq̧ iasa audita ẽ vox eoꝝ. Sup hˀ expediti moab vlulabũt. aia eiꝰ vlulabit sibi. Cor meũ ad moab clamabit: vectes eiꝰ vsq̧ ad segor vitulã cõternãtẽ: p ascẽsũ. n. luith flens ascendet. ⁊ i via oronaim clamorem cõtritiõis leuabunt. Aque. n. nemrim deserte erunt. q̇a aruit herba. defecit germẽ. viroꝝ ois interijt. Scd̉m magnitudinẽ opis. ⁊ visitatio eoꝝ. Ad torrentẽ salicũ ducent eos: qm̃ circuibit clamor terminũ moab. Vsq̧ ad gallim vlulatꝰ eiꝰ. ⁊ vsq̧ ad puteũ helim clamor eiꝰ: q̇a aque dybon replete sũt sanguie. Ponã. n. sup dybon additamẽta bis q̇ fugerint de moab leonẽ. ⁊ reliquijs terre.

CXVI

Emitte agnũ dñe. dñatorẽ terre: de petra deserti ad montẽ filie syon. Et erit sic̃ auis fugiens. ⁊ pulli de nido auolãtes: sic erũt filij moab i trãscẽsu arnon. Ini cõsiliũ. coge cõciliũ: pone q̃si noctẽ vmbrã tuã i meridie. Abscõde fugiẽtes. ⁊ vagos ne pdas. Habitabũt apud te pfugi mei. Moab esto latibulũ eoꝝ a facie vastatoris. Finitus ẽ. n. puluis: cõsũmatꝰ ẽ miser: defecit q̇ cõculcabat t̃rã. Et pparabitur in misericordia soliũ. ⁊ sedebit sup eũ i veritate i tabernaculo dauid: iudicãs ⁊ q̃rẽs iudiciũ. ⁊ velociter reddens qd̉ iustũ ẽ. Audiuimꝰ supbiã moab: supbus ẽ valde. Supbia eiꝰ ⁊ arrogãtia eiꝰ ⁊ indignatio eiꝰ: plus q̃ fortitudo eiꝰ. Idcirco vlulabit moab. at moab vniuersus vlulabit. His q̇ letantur sup muros cocti lateris loq̇mĩ plagas suas. qm̃ suburbana esebon deserta sũt. Et vineã sabama. dñi gẽtiũ exciderũt. Flagella eiꝰ vsq̧ ad iazer puenerũt: errauerũt i deserto: ppagines eiꝰ relicte sũt. trãsierunt mare. Sup hoc plorabo in fletu iazer. ⁊ vineã sabama. Inebriabo te lachryma mea esebon ⁊ eleale: qm̃ super vindemiã tuã ⁊ sup messem tuam vox calcantiũ irruit. Et auferetur leticia ⁊ exultatio de carmelo. ⁊ i vineis nõ exultabit neq̧ iubilabit. Vinũ i torculari nõ calcabit q̇ calcare ↄsueuerat: vocẽ calcãtiũ abstuli. Sup hˀ vẽtẽ meꝰ ad moab q̃si cithara sonabit. ⁊ viscera mea ad murũ cocti lateris. Et erit cũ apparuerit qd̉ laborauit moab sup excelsis suis. ingredietur ad sancta sua ut obsecret. ⁊ nõ valebit. Hoc verbũ qd̉ locutꝰ ẽ dñs ad moab extũc. ⁊ nũc locutꝰ ẽ dicẽs. In tribus annis quasi anni mercẽnarij auferetur glia moab sup oĩ pplo multo. ⁊ relinquetur in eo sicut racemus paruus ⁊ modicꝰ. nequaq̃ multꝰ.

CXVII

Onus damasci. Ecce damascꝰ desinet eẽ ciuitas. ⁊ erit sicut aceruꝰ lapidũ in ruina. Derelicte ciuitates aroer gregibꝰ erũt. ⁊ reqescẽt ibi. ⁊ non erit q̇ exterreat. Et cessabit adiutoriũ ab ephraim. ⁊ regnũ a damasco. ⁊ reliq̇e syrie sicut gloria filiorũ israhel erunt. dicit dñs exercituũ. Et erit. in die illa attenuabitur glia iacob. ⁊ pinguedo carnis eiꝰ emarcescet. ⁊ erit sicut congregãs in messe qd̉ restiterit. ⁊ brachiũ eius spicas leget. Et erit sicut q̃rẽs spicas i valle raphaim. ⁊ relinquetur in eo sicut racemꝰ ⁊ sic̃ excussio olee. duaꝝ uel triũ oliuaꝝ i sũmitate rami: siue q̃tuor aut q̇nq̧. In cacuminibꝰ eius fructꝰ eius: dicit dñs deꝰ isrl̃. In die illa iclinabitur homo ad factorẽ suũ. ⁊ oculi eiꝰ ad scm̃ isrl̃ respiciẽt. ⁊ nõ inclinabitur ad altaria que fecerũt manꝰ eiꝰ. ⁊ que opati sũt digiti eiꝰ: nõ respiciẽt lucos ⁊ delubra. In die illa erũt ciuitates fortitudinis eiꝰ derelicte sicut aratra ⁊ segetes que derelicte sũt a facie filioꝝ isrl̃. Et eris deserta. quia oblita es dei saluatoris tui. ⁊ fortis adiutoris tui non es recordata. Propt̃ea plantabis plantationẽ

fidelem. ⁊ germen alienũ seminabis. In die
plantatiõis tue labrusca. ⁊ mane semen tuũ
florebit. Ablata est messis ĩ die hereditatꝭ. ⁊
dolebit grauiť. Ve multitudini pplõrũ mul-
torũ ut multitudo maris sonantꝭ. ⁊ tumultꝰ
turbaꝝ sicut sonitꝰ aq̃rũ multaꝝ. Sonabũt
ppli sicut sonitꝰ aquaꝝ iundantiũ. ⁊ increpa-
bit eũ. ⁊ fugiet ꝓcul. Et rapieť sicut puluis
montiũ a facie venti. ⁊ sicut turbo corã tem-
pestate. In tpe vespe. ⁊ ecce turbatio: in ma-
tutino. ⁊ non subsistet. Hec est pars eoꝝ qui
vastauerunt nos. ⁊ sors diripientium nos.

VE terre cymbalo alarũ q̃ CXVIII
est trans flumen ethiopie: q̃ mittit in
mare legatos. ⁊ in vasis papyri sup
aq̃s. Ite angeli veloces ad gentē cõuulsam
⁊ dilaceratã: ad pplm terribilē post quē non
ē alius: ad gentē expectantē ⁊ ꝯculcatã cuiꝰ
diripuerunt flumina terrã eius. Ad montē
nois dñi exercituũ mõtē syõ. Oẽs habita-
tores orbis q̃ morami ĩ ťra. cũ eleuatũ fue-
rit signũ ĩ mõtibꝰ videbitis. ⁊ clangorē tube
audietis. q̃a h̄ dic̃ dñs ad me: Ego quiescã
⁊ considerabo in loco meo: sicut meridiana
lux clara est. ⁊ sicut nubes roris ĩ die messis
Añ messem. n. totꝰ effloruit. ⁊ imatura per-
fectio germinauit. ⁊ p̃cidenť ramusculi eius
falcibꝰ. ⁊ q̃ derelicta fuerint abscindēť. Ex-
cutienť. ⁊ relinquēť simul auibꝰ mõtiũ ⁊ be-
stijs terre. ⁊ estate ꝑpetua erũt sup eũ volu-
cres. ⁊ oẽs bestie ťre sup illũ hyemabũt. In
tpe illo deferet munus dño exercituũ a pplo
diuulso ⁊ dilacerato. a pplo terribili pꝰ quē
non fuit alius: a gente expectante ⁊ concul-
cata: cuius diripuerunt flumina terram eiꝰ:
ad locum nois dñi exercituũ montem syon.

ONus egypti. Ecce dñs CXIX
ascēdet sup nubē leuē. ⁊ ingredietur
egyptum. ⁊ mouebuntur simulacra
egypti a facie eiꝰ. ⁊ cor egypti tabescet ĩ me-
dio eiꝰ. Et cõcurrē faciã egyptios aduersus
egyptios. ⁊ pugnabit vir ꝯ fratrē suũ. ⁊ vir
ꝯ amicũ suũ: ciuitas aduersꝰ ciuitatē. regnũ
aduersus regnũ. ⁊ dirũpeť spũs egypti ĩ vi-
sceribꝰ eius. ⁊ consiliũ eius p̃cipitabo. ⁊ inť-
rogabũt simulacra sua. ⁊ diuinos suos. ⁊ phi-
tones ⁊ ariolos: ⁊ tradam egyptũ in manu
dñoꝝ crudeliũ. ⁊ rex fortis dñabiť eorũ. ait
dñs exercituũ. Et arescet aq̃ de mari. ⁊ flu-
uius desolabiť atq; siccabiť. ⁊ deficiēt flumi-
na. Attenuabũť ⁊ siccabũť riui aggeꝝ. Ca-
lamus ⁊ iuncꝰ marcescet: nudabiť alueꝰ ri-
ui a fonte suo. Et ois semēťi irrigua siccabiť
arescet ⁊ nõ erit. Et merebunt piscatores. ⁊
lugebũt oẽs mittentes ĩ flumē hamũ. ⁊ ex-
pandētes rete sup faciē aq̃ꝝ emarcescēt. Cõ-
fũdenť q̃ opabãť linũ: plectentes ⁊ texentes
subtilia. Et erũt irrigua eius flaccētia: oẽs
qui faciebãt lacunas ad capiendos pisces.
Stulti p̃ncipes thaneos: sapiētes cõsiliarij
pharaonis dederũt ꝯsiliũ ĩsipiēs. Quõ dice-
tis pharaoni. filiꝰ sapiētiũ ego: filiꝰ regũ an-
tiq̃ꝝ? Ubi nũc sũt sapiētes tui? Annũcient
tibi ⁊ indicēt q̃d cogitauerit dñs exercituũ
sup egyptũ. Stulti facti sũt p̃ncipes thane-
os. emarcuerunt p̃ncipes mēpheos: decepe-
runt egyptũ. angulũ populorũ eiꝰ. Dñs mi-
scuit in medio eius spiritũ vtiginis. ⁊ errare
fecerũt egyptũ ĩ oĩ ope suo. sicut errat ebrius
⁊ vomēs. Et nõ erit egypto opus q̃d faciat:
caput ⁊ caudã incuruãtē ⁊ refrenãtē. In die
illa erit egyptꝰ quasi mulieres. ⁊ stupebũt ⁊
timebũt a facie cõmotiõis manꝰ dñi exerci-
tuũ. quã ipse mouebit sup eã. ⁊ erit ťra iuda
egypto ĩ pauorē. Ois q̃ illiꝰ fuerit recorda-
tus: pauebit a facie consilij dñi exercituũ:
q̃d ipe cogitauit sup eã. In die illa erũt q̃nq;
ciuitates ĩ ťra egypti loquētes ligua chana-
am. ⁊ iurãtes p dñm exercituũ. Ciuitas so-
lis vocabiť vna. In die illa erit altare dñi ĩ
medio ťre egypti. ⁊ titulꝰ dñi iux̃ ťminũ eiꝰ
⁊ erit ĩ signũ ⁊ ĩ testimoniũ dño exercituũ in
ťra egypti. Clamabũt. n. ad dñm a facie tri-
bulãtis. ⁊ mittet eis saluatorē. ⁊ ppugnato-
rē q̃ liberet eos. Et cog̃sceť dñs ab egypto. ⁊
cognoscent egyptij dñm in die illa. ⁊ colent
eũ ĩ hostijs ⁊ ĩ muneribus. ⁊ vota vouebunt
dño ⁊ soluēt. Et pcutiet dñs egyptũ plaga
⁊ sanabit eã. ⁊ reuertētur egyptij ad dñm. ⁊
placabiť eis. ⁊ sanabit eos. In die illa erit
via de egypto ĩ assyrios. ⁊ ĩtrabit assyriꝰ egy-
ptũ. ⁊ egyptiꝰ ĩ assyrios. ⁊ ꝓuiēt egyptij assur
In die illa erit isrł tertiꝰ egyptio ⁊ assyrio:
bñdictio ĩ medio ťre: cui bñdixit dñs exer-
cituũ dicēs: Benedictus populus meꝰ egy-
pti. ⁊ opus manuũ mearũ assyrius: heredi-
tas aũt mea isrł. CXX

IN anno quo igressus ē thartan ĩ aço-
tũ. cũ misisset eũ sargon rex assyriorũ ⁊
pugnasset ꝯ açotũ ⁊ cepisset eã: in tpe
illo locutꝰ ē dñs ĩ manu ysaie filij amos. di-
cens: Vade ⁊ solue saccũ de lumbis tuis. ⁊

calciamẽta tua tolle de pedibꝰ tuis. Et fecit
sic: vadẽs nudꝰ ⁊ discalciatꝰ. Et dixit dñs:
Sicut ambulauit seruꝰ meꝰ ysaias nudus ⁊
discalciatꝰ· triũ annoꝝ signũ ⁊ portentũ erit
sup egyptũ ⁊ sup ethiopiam: sic minabit rex
assyrioꝝ captiuitatẽ egypti. ⁊ trãsmigratio-
nẽ ethiopie· iuuenẽ ⁊ senẽ· nudã ⁊ discalcia-
tã discoopertis natibꝰ ad ignominiã egypti.
Et timebũt ⁊ cõfũdẽt ab ethiopia spe sua. ⁊
ab egypto glia sua. Et dicet hitator isule hꝰ
in die illa. Heccine erat spes nr̃a· ad q̃s cõfu-
gimꝰ in auxiliũ: ut liberarẽt nos a facie reg
assyrioꝝ. Et quõ effugere poterimus nos?

CXXI

Onus deserti maris. Sicut
turbines ab africo veniũt· de deser-
to venit· de t̃ra horribili. Visio dura
nũciata ẽ mihi. Qui incredulus ẽ· infidelit
agit. ⁊ q̇ depopulator ẽ· vastat. Ascẽde elam:
obside mede: omnẽ gemitũ eius cessare feci.
Propt̃ea repleti sũt lũbi mei dolore. ⁊ angu-
stia possedit me· sicut angustia parturientis.
Corrui cũ audirem: cõturbatꝰ sũ cũ viderẽ.
Emarcuit cor meum: tenebre stupefecerunt
me. Babylon dilecta mea· posita ẽ mihi in
miraculũ. Pone mẽsam: cõtẽplare i specula.
Comedẽtes ⁊ bibentes· surgite pncipes: ar-
ripite clypeũ. Hec. n. dixit mihi dñs. Vade ⁊
pone speculatorẽ. ⁊ q̃dcũq; viderit annũciet.
Et vidit currũ duoꝝ eq̃tũ· ascẽsorem asini ⁊
ascensorẽ cameli. ⁊ cõtẽplatꝰ ẽ diligẽt multo
ĩtuitu. Et clamauit ut leo. Sup speculã dñi
ego sũ stãs iugit p diẽ. ⁊ sup custodiã meam
ego sũ stãs totꝫ noctibꝰ. Ecce iste venit ascẽ-
sor vir bige equitũ. Et rñdit ⁊ dixit. Cecidit
cecidit babylon. ⁊ oĩa sculptilia deoꝝ eiꝰ cõ-
trita sũt i t̃rã. Tritura mea ⁊ filia aree mee:
que audiui a dño exercituũ deo isrl̃ ãnũcia-
ui vobis. Onꝰ duma. Ad me clamat ex seir
Custos q̇d de nocte· custos q̇d de nocte. Di-
xit custos. Venit mane ⁊ nox. Si q̃ritꝫ q̃rite
cõuertimĩ ⁊ venite. Onus i arabia. In saltu
ad vesperam dormietis: in semitis dodanim.
Occurrẽtes sitiẽti ferte aquã· q̇ habitatꝫ t̃rã
austri· cũ panibꝰ occurrite fugiẽti. A facie. n.
gladioꝝ fugerũt· a facie gladij iminentis:
a facie arcus extenti· a facie grauis plij: q̃m
h̃ dicit dñs ad me. Adhuc i vno ãno quasi
in anno mercẽnarij. ⁊ aufereẽ omnis gloria
cedar. ⁊ reliquie numeri sagittarioꝝ fortiũ
de filijs cedar iminuent. Dominus. n. deus
israhel locutus est.

CXXII

Onus vallis visionis. Quid nã tibi
q̊ꝙ ẽ q̇a ascẽdisti ⁊ tu oĩs i tecta cla-
moris plena: vrbs frequẽs· ciuitas
exultãs? Interfecti tui nõ interfecti gladio: nec
mortui tui mortui i bello. Cũcti pncipes tui
fugerũt sil: dureq; ligati sũt. Oẽs qui iuenti
sũt vincti sũt parit: pcul fugerũt. Propterea
dixi recedite a me: amare flebo. Nolite icũ-
bere ut cõsolemini me sup vastitate filie ppli
mei. Dies. n. interfectiõis ⁊ cõculcatiõis ⁊ fle-
tuũ dño deo exercituũ i valle visiõis. Scru-
tãs muꝝ. ⁊ magnificꝰ sup mõtẽ. Et elam sũ-
psit pharetrã. ⁊ currũ hoĩs equitis. ⁊ parietẽ
nudauit clypeꝰ. Et erũt electe valles tue ple-
ne quadrigaꝝ. ⁊ equites ponẽt sedes suas i
porta. ⁊ reuelabit opimentũ iude. Et vide-
bitis in die illa armamẽtariũ domus saltus
⁊ scissuras ciuitatis dauid videbitꝫ: q̇a mul-
tiplicate sũt. Et cõgregastis aq̃s piscine infe-
rioris. ⁊ domꝰ irl̃m numerastis ⁊ destruxi-
stis domos ad muniendũ murũ. Et lacũ fe-
cistis int duos muros. ⁊ aquã piscine veterj:
⁊ nõ suspexistis ad eũ q̇ fecerat eã. ⁊ operato-
rẽ eiꝰ de longe non vidistis. Et vocabit dñs
deus exercituũ in die illa ad fletũ. ⁊ ad plã-
ctũ· ad caluitiũ. ⁊ ad cingulũ sacci. ⁊ ecce gau-
diũ ⁊ leticia· occidẽ vitulos. ⁊ iugulare arie-
tes: comedẽ carnes. ⁊ bibẽ vinũ. Comeda-
mus ⁊ bibamꝰ: cras. n. moriemur. Et reue-
lata ẽ in auribꝰ meis vox dñi exercituũ. Si
dimittet iniq̃tas hec vobis· donec moriamĩ:
dicit dñs deus exercituũ. Hec dicit dñs deꝰ
exercituũ. Vade ingredẽ ad eũ q̇ habitat in
tabernaculo· ad sobnam p̃positũ tẽpli. ⁊ di-
ces ad eũ. Quid tu h̃· aut q̃si q̇s hic? Quia
excidisti tibi h̃ sepulchrũ: excidisti in excelso
memoriale: diligent in petra tabernaculũ ti-
bi. Ecce dñs asportari te faciet· sicut asporta-
tur gallꝰ gallinatiꝰ. ⁊ quasi amictũ sic sub-
leuabit te. Coronans coronabit te tribula-
tiõe: q̃si pilã mittet te i t̃rã latã ⁊ spatiosam
Ibi morieris. ⁊ ibi erit currꝰ glie tue ⁊ ignomi-
nia domus dñi tui. Et expellã te de statione
tua. ⁊ de misterio tuo deponã te. Et erit i die
illa· vocabo seruũ meũ eliachim filiũ helchie
⁊ induã illũ tunica tua. ⁊ cingulo tuo cõfor-
tabo eũ. ⁊ ptãtẽ tuã dabo i manu eius. ⁊ erit
q̃si pater habitãtibꝰ irl̃m ⁊ domui iuda. Et
dabo clauẽ domꝰ dauid sup humerũ eius. ⁊
aperiet. ⁊ nõ erit q̇ claudat: ⁊ claudet. ⁊ non
erit qui aperiat. Et figam illũ paxillũ i loco

fideli. ⁊ erit i soliū glie domui pr̄is sui. ⁊ suspendā sup eū omē gloriā domꝰ patris eius. Vasoꝝ diūsa genera: oē vas paruulū a vasis crateraꝝ vsqꝫ ad oē vas musicoꝝ. In die illa dicit dn̄s exercituū. auferet̄ paxillꝰ qui fixus fuerat in loco fideli. ⁊ frāget̄ ⁊ cadet: ⁊ pibit qd̄ pependerat in eo: qa dn̄s locutꝰ ē.

XXIII

Onus tyri. Vlulate naues maris. qa vastata ē domꝰ vnde venire cōsueuerat: de t̄ra cethim reuelatū ē eis. Tacete q̇ habitatꝭ i isula: negociatio sidonis. Trāsfretātes mare repleuerunt te in aq̇s multis: semē nili messis fluminis fruges eius. ⁊ facta ē negociatio gētiū. Erubesce sidon ait mare: fortitudo maris dicēs. Nō parturiui ⁊ non peperi. ⁊ nō enutriui iuuenes: nec ad incremētū pduxi ꝟgines. Cū auditū fuerit i egypto: dolebūt cū audierit de tyro. Trāsite maria: vlulate q̇ habitatis i isula. Nūqd nō hec v̄ra ē: q̄ gloriabat̄ a diebꝰ pristinis i antiq̇tate sua? Ducēt eam pedes sui longe ad pegrinādū. Quis cogitauit h̄ sup tyrū quondā coronatā? Cuiꝰ negociatores principes: institores eiꝰ inclyti t̄re. Dn̄s exercituū cogitauit hoc: ut detraheret supbiā ois glorie. ⁊ ad ignominiā deducēt vniuersos inclytos t̄re. Trāsi terrā tuā q̄si fluuiū filia maris: non ē cingulū vltra tibi. Manū suā extēdit sup mare: conturbauit regna. Dn̄s mandauit aduersus chanaam: ut cōtereret fortes eius. Et dixit. Non adiicies vltra ut glorieris: calūniā sustinēs virgo filia sidonis. In cethim cōsurgēs trāsfreta: ibi qꝫ nō erit requies tibi. Ecce t̄ra chaldeorū talis populus nō fuit: assur fūdauit eā. In captiuitatē traduxerūt robustos eiꝰ. suffoderūt domus eius: posuerūt eā in ruinā. Vlulate naues maris. qa deuastata ē fortitudo v̄stra. Et erit i die illa. i obliuiōe eris o tyre septuaginta ānis: sicut dies regis vniꝰ. Pꝰ septuaginta annos. erit tyro quasi cāticū meretricis. Sume tibi citharā: circue ciuitatē meretrix obliuioni tradita. Bn̄ cane: frequenta cāticū: ut memoria tui sit. Et erit pꝰ septuaginta ānos. visitabit dn̄s tyrū. ⁊ reducet eā ad merces suas. ⁊ rursū fornicabitur cū vniuersis regnis t̄re sup faciē t̄re. ⁊ erunt negociatiōes eiꝰ. ⁊ merces eiꝰ scificate dn̄o. Non condēt̄ neqꝫ reponēt̄: qa his q̇ habitauerint corā dn̄o erit negociatio eiꝰ: ut manducent in saturitatē. ⁊ vestiant̄ vsqꝫ ad vetustatem.

XXIIII

Ecce dn̄s dissipabit terrā ⁊ nudabit eā. ⁊ affliget faciē eius ⁊ dispget h̄itatores eiꝰ. Et erit sicut pp̄lus sic sacerdos. ⁊ sicut seruꝰ sic dn̄s eiꝰ. ⁊ sicut ancilla sic dn̄a eius. Sicut emēs sic ille qui vēdit: sicut fenerator sic is q̇ mutuū accipit: sicut q̇ repetit. sic q̇ debet. Dissipatione dissipabit̄ terra. ⁊ direptiōe p̄dabitur. Dn̄s n. locutꝰ ē verbū hoc. Luxit ⁊ defluxit terra ⁊ infirmata ē. defluxit orbis ⁊ infirmata est altitudo pp̄li terre. ⁊ terra infecta ē ab habitatoribꝰ suis: quia transgressi sunt leges: mutauerūt ius: dissipauerūt fedꝰ sempit̄nū. Propt̄ hoc maledictio vorabit t̄rā. ⁊ peccabūt habitatores eiꝰ: ideoqꝫ isaniēt cultores eius. ⁊ relinquēt̄ hoīes pauci. Luxit vindemia: infirmata ē vitis: igemuerūt oēs q̇ letabant̄ corde. Cessauit gaudiū tympanoꝝ: quieuit sonitꝰ letātiū: conticuit dulcedo cithare. Cū cantico nō bibēt vinū: amara erit potio bibētibꝰ illā. Attrita ē ciuitas vanitatꝭ clausa ē ois domus nullo itroeūte. Clamor erit sup vino in plateis: deserta ē ois leticia: trāslatū ē gaudiū t̄re. Relicta ē in vrbe solitudo. ⁊ calamitas opprimet portas. Quia h̄ erūt i medio t̄re. i medio pp̄loꝝ: Quō si pauce oliue q̄ remāserūt excutiant̄ ex olea. ⁊ racemi cū fuerit finita vindemia. Hi leuabunt vocē suā atqꝫ laudabūt: cū glorificatꝰ fuerit dn̄s hinniēt de mari. Propter h̄ in doctrinis glorificate dn̄m: i isulis maris nomen dn̄i dei isrl̄. A finibꝰ terre laudes: audiuimꝰ gloriā iusti. Et dixi. Secretū meū mihi: secretum meū mihi. Ve mihi. Preuaricātes p̄uaricati sunt. ⁊ preuaricatione transgressorū preuaricati sūt. Formido ⁊ fouea ⁊ laqueꝰ sup te: q̇ habitator es terre. Et erit qui fugerit a facie formidinis cadet in foueam. ⁊ qui se explicauerit de fouea. tenebit̄ laqueo: quia cataracte de excelsis aperte sūt. ⁊ cōcutient̄ fundamēta terre. Confractiōe confringetur t̄ra: ꝯtritiōe cōteret̄ t̄ra. Cōmotiōe cōmouebit̄ terra: agitatiōe agitabit̄ terra sicut ebrius. ⁊ auferet̄ q̄si tabernaculū vniꝰ noctꝭ. Et grauabit eam iniquitas sua. ⁊ corruet. ⁊ nō adiiciet ut resurgat. Et erit in die illa. visitabit dn̄s sup militiā celi i excelso. ⁊ sup reges terre qui sūt sup t̄rā. Et cōgregabūt̄ in congregatiōe vniꝰ fascis in lacū ⁊ claudent̄ ibi in carcere. ⁊ post multos dies visitabūt̄. Et erubescet luna. ⁊ cōfūdet̄ sol. cū regnauerit

dñs exercituũ ĩ monte syon ⁊ in hierusalē. ⁊
in conspectu senũ suorũ fuerit glorificatus.

Domine deus meus es tu. ⁊ CXXV
exaltabo te. ⁊ cõfitebor noĩ tuo: qm̃
fecisti mirabilia. cogitatiões antiq̃s
fideles. amē. Quia posuisti ciuitatē ĩ tumul-
tũ. vrbē forte in ruinã. domũ alienoꝝ: ut non
sit ciuitas. ⁊ ĩ sempitꝰnũ non edificet̃. Sup h̄
laudabit te pp̃ls fortis: ciuitas gẽtiũ robusta
rũ timebit te. Quia fact⁹ es fortitudo pau-
peri: fortitudo egeno in tribulatiõe sua: spes
a turbine. vmbraculũ ab estu. Spirit⁹.n. ro-
bustorũ. q̃si turbo impellens parietē. Sicut
estus ĩ siti. tumultũ alienoꝝ humiliabis. ⁊ q̃si
calore sub nube torrente, ꝓpaginē fortiũ mar
cescere facies. Et faciet dñs exercituũ oĩbus
populis in monte hoc cõuiuiũ pinguiũ: con-
uiuiũ vindemie: pinguiũ medullatorũ: vin-
demie defecate. Et pcipitabit ĩ mõte isto fa-
ciem vinculi colligati sup oẽs populos. ⁊ te-
lam quã orditus ē sup oẽs nationes. Preci-
pitabit mortē ĩ sempiternũ. Et auferet dñs
deus lacrymã ab oĩ facie. ⁊ opprobriũ pp̃li
sui auferet de vniuersa t̃ra: q̃a dñs locut⁹ ē.
Et dicēt in die illa. Ecce de⁹ nr̃ iste: expecta-
uim⁹ eũ ⁊ saluabit nos. Iste dñs: sustinui-
mus eũ. ⁊ exultabim⁹ ⁊ letabimur ĩ salutari
ei⁹: q̃a requiescet man⁹ dñi in mõte isto. Et
triturabit̃ moab sub eo. sicuti terũt̃ palee in
plaustro. Et extēdet man⁹ suas sub eo. sicut
extēdit natans ad natandũ. ⁊ humiliabit glo-
riã eius cũ allisiõe manuũ ei⁹. Et munimen-
ta sublimiũ muroꝝ tuorũ cõcidēt. ⁊ humi-
liabunt̃ ⁊ detrahēt̃ in terrã vsq ad puluerē.

In die illa cantabit̃ can- CXXVI
ticũ istud ĩ terra iuda. Urbs fortitu-
dinis nostre: saluator ponet̃ ĩ ea mu-
rus ⁊ antemurale. Aperite portas ⁊ ingre-
diētur gens iusta. custodiens veritatē. Uet⁹
error abijt: seruabis pacem: pacē. q̃a ĩ te spe-
rauim⁹. Sperastis ĩ dño ĩ seculis eternis: in
dño deo forti ĩ ppetuũ. Quia incuruabit ha-
bitãtes ĩ excelso. ciuitatē sublimē humiliabit:
humiliabit eã vsq ad t̃rã: detrahet eã vsq
ad puluerē. Cõculcabit eã pes. pes paupꝝ:
gressus egenorũ. Semita iusti recta ē: rect⁹
callis iusti ad ãbulãdũ. Et ĩ semita iudicio-
rũ tuorũ dñe sustinuim⁹ te: nomē tuũ ⁊ me-
moriale tuũ ĩ desiderio aĩe. Aia mea deside-
rauit te ĩ nocte: h̄ ⁊ spiritu meo ĩ precordijs
meis: de mane vigilabo ad te. Cũ feceris iu-
dicia tua ĩ terra: iusticiã discēt habitatores
orbis. Misereamur impio. ⁊ nõ discet iusti-
ciã. In terra scõꝝ iniqua gessit. ⁊ nõ videbit
gloriã dñi. Dñe exaltet̃ man⁹ tua ut non vi-
deãt: videãt ⁊ confundant̃ zelãtes populi. ⁊
ignis hostes tuos deuoret. Dñe dabis pacē
nobis: oĩa.n. opa nr̃a opatus es nobis. Dñe
deus noster possederũt nos dñi absq te: tm̃
ĩ te recordemur noĩs tui. Morientes nõ vi-
uant: gigãtes nõ resurgãt. Propterea visi-
tasti ⁊ cõtriuisti eos. ⁊ pdidisti omnē memo-
riam eoꝝ. Indulsisti genti domine: indulsisti
genti. Nunquid glorificatus es? elongasti
oẽs terminos terre. Dñe in angustia req̃sie-
rũt te: ĩ tribulatiõe murmuris doctrina tua
eis. Sicut que cõcepit cũ appropinquauerit
ad partũ. dolēs clamat ĩ dolorib⁹ suis: sic fa-
cti sum⁹. A facie tua dñe cõcepim⁹ ⁊ q̃si par-
turiuim⁹ ⁊ peperim⁹ spm̃. Salutes nõ fecim⁹
in terra: ideo nõ ceciderũt habitatores terre
Uiuēt mortui tui: interfecti mei resurgēt. Ex-
pgiscimini ⁊ laudate q̃ habitat̃ ĩ puluere. q̃a
ros lucis ros tuus. ⁊ t̃rã gigãtiũ detrahes ĩ
ruinã. Uade pp̃lus me⁹. intra ĩ cubicula tua
claude ostia tua sup te. Abscõdē modicũ ad
momētũ. donec ptrãseat idignatio mea. Ecce
n. dñs egredietur de loco suo. ut visitet iniq̃ta-
tē habitatoris t̃re ꝯ eũ. ⁊ reuelabit t̃ra san-
guinē suũ. ⁊ nõ opiet vltra iterfectos suos.

In die illa visitabit dñs in CXXVII
gladio suo duro ⁊ grandi ⁊ forti. sup
leuiathan. s̃pētē vectē. ⁊ sup leuiathã
serpētē tortuosũ. ⁊ occidet cetũ q̃ ĩ mari est.
In die illa vinea meri cãtabit ei. Ego dñs q̃
seruo eam: repente propinabo ei: ne forte vi-
sitet̃ ꝯ eã. Nocte ⁊ die seruo eã: indignatio
nõ ē mihi. Quis dabit me spinã ⁊ veprem?
In prelio gradiar sup eã. succendã eã parit̃.
An potius tenebo fortitudinē meã? Faciet
pacē mihi: pacē faciet mihi. Qui egredient̃
impetu a iacob. florebit ⁊ germinabit isrl̃. ⁊
iplebũt faciē orbis semine. Nũquid iuxͣ pla-
gã pcutiētis se pcussit eũ? Aut sicut occidit
interfectos ei⁹ sic occisus ē? In mẽsura ꝯtra
mẽsurã cũ adiecta fuerit iudicabit eã: medi-
tat⁹ ē in spũ suo duro p diē est⁹. Idcirco sup
h̄ dimittet̃ iniquitas domui iacob. ⁊ iste oĩs
fruct⁹: ut auferat̃ pctm̃ ei⁹. Cũ posuerit oẽs
lapides altaris. sic lapides cineꝝ allisos: nõ
stabũt luci ⁊ delubra. Ciuitas.n. mũita deso-
lata erit: spatiosa relinq̃t̃ ⁊ dimittet̃ q̃si desertũ.

Ibi pascetur vitulus.⁊ ibi accubabit.⁊ cō/
sūmet summitates eius. In siccitate messis
illius cōterent̄ mulieres veniētes ⁊ docētes
eā. Nō ē.n.populus sapiēs:ꝓpterea non mi/
serebit̄ eius q̇ fecit eū.⁊ q̇ formauit eū : non
parcet ei. Et erit in die illa ꝑcutiet dn̄s ab
alueo fluīs vsq₃ ad torrētē egypti.⁊ vos cō/
gregabimini vnus ⁊ vnus filij isrl̄. Et erit ī
die illa clanget̄ in tuba magna.⁊ venient q̇
ꝑditi fuerāt de t̄ra assyrioꝝ.⁊ qui eiecti erant
de t̄ra egypti.⁊ adorabūt dn̄m in monte sc̄ō
in hierusalem.

CXXVIII

Ve corone sup̄bie·ebrijs ephraim.⁊
flori decidenti: gl̄ie exultatiōis ei⁹:
qui erāt in v̄tice vallis pinguissime
errantes a vino. Ecce valid⁹ ⁊ fortꝭ dn̄s·sic̄
impet⁹ grādinis turbo cōfringēs:sicut impe/
tus aquarū multarū inundantiū.⁊ emissaꝝ
sup t̄rā spatiosam. Pedib⁹ cōculcabit̄ coro/
na sup̄bie ebrioꝝ ephraim. Et erit flos deci/
dens gl̄ie exultatiōis ei⁹·q̇ ē sup verticē val/
lis piguiū:q̄si tp̄aneū an̄ maturitatē autūni
Quod cū aspexerit vidēs:statim ut manu te/
nuerit·deuorabit illud. In die illa erit dn̄s
exercituū corona gl̄ie.⁊ sertū exultationis
residuo populi sui.⁊ sp̄us iudicij sedēti sup
iudiciū.⁊ fortitudo reuertentibus de bello
ad portā. Verꝝ hi quoq₃ p̄ vino nescierūt.⁊
pre ebrietate errauerūt. Sacerdos ⁊ ꝓpheta
nescierūt p̄ ebrietate: absorti sunt a vino:er/
rauerūt in ebrietate·nescierūt vidētē·igno/
rauerūt iudiciū. Oēs.n.mēse replete sūt vo/
mitu sordiūq₃: ita ut nō eēt loc⁹ vltra. Quē
docebit sciam.⁊ quē intelligē faciet auditū?
Ablactatos a lacte·auulsos ab vberib⁹:q̇a
māda remanda·māda remāda:expecta re/
expecta·expecta reexpecta:modicū ibi·modi/
cū ibi. In loquela.n.labij ⁊ ligua altera lo/
quet̄ ad populū istū·cui dixit. Hec ē requies
mea·reficite lassum.⁊ h̄ est refrigeriū meū.⁊
noluerūt audire. Et erit eis v̄bū dn̄i·man/
da remāda·māda remanda: expecta reexpe/
cta·expecta reexpecta:modicū ibi·modicū ibi
ut vadāt ⁊ cadāt retrorsū.⁊ cōterāt̄ ⁊ illa/
queent̄ ⁊ capiant. Propt̄ h̄ audite v̄bū dn̄i
viri illusores: q̇ dn̄amini sup ꝑplm̄ meū q̇ ē
in ir̄lm. Dixistis eni. Percussim⁹ fedus cum
morte.⁊ cū iferno fecim⁹ pactū. Flagellū in/
undans cū transierit·non veniet super nos:
q̇a posuim⁹ mēdaciū spem nr̄am.⁊ mēdacio
ꝓtecti sum⁹. Idcirco hec dicit dn̄s de⁹. Ecce
ego mittā ī fundamētis syon lapidē·lapidē
ꝓbatū·angularē·p̄ciosū·ī fūdamēto funda/
tū. Qui crediderit·nō festinet. Et ponam in
pōdere iudiciū.⁊ iusticiā ī mensura. Et sub/
uertet grādo spem mēdacij.⁊ protectionem.
Aque inundabūt.⁊ delebit̄ fedus vestrū cū
morte.⁊ pactū vestrū cum inferno nō stabit.
Flagellū iundās cū transierit: eritis ei ī cō/
culcationē. Qn̄cūq₃ ꝑtransierit·tollet vos :
qm̄ mane diluculo ꝑtransibit ī die ⁊ ī nocte
⁊ tm̄modo sola vexatio ītellectū dabit audi/
tui. Coangustatū ē.n.stratū·ita ut alter de/
cidat:⁊ palliū breue·vtrūq₃ operire nō p̄ōt.
Sicut.n.ī monte diuisionū stabit dn̄s·sic in
valle que ē ī gabaon irascet̄: ut faciat opus
suū. Alienū op⁹ eius:ut opet̄ op⁹ suū. Pere/
grinū ē opus eius ab eo. Et nūc nolite illu/
dere:ne forte cōstringāt̄ vincula v̄ra. Con/
sūmationem.n.⁊ abbreuiationem audiui a
dn̄o deo exercituū sup vniuersam t̄rā. Au/
rib⁹ ꝑcipite ⁊ audite vocē meā : attendite ⁊
audite eloquiū meū. Nūq̇d tota die arabit
arans ut serat:ꝓscidet.⁊ sartiet humū suā?
Nonne cū adequauerit faciē ei⁹·seret gith.⁊
cyminū sp̄get.⁊ ponet triticum ꝑ ordinem ⁊
hordeū ⁊ miliū ⁊ viciā ī finib⁹ suis? Et eru/
diet illū in iudicio:de⁹ su⁹ docebit illū. Nō.n
ī serris triturabit̄ gith·nec rota plaustri sup
cyminū circuibit:s̄ ī v̄ga excutiet̄ gith.⁊ cy/
minū ī baculo: panis aūt cōminuetur. Verꝝ
nō ī ꝑpetuū triturās triturabit illū : neq₃ ve/
xabit eū rota plaustri: nec vngulis suis cō/
minuet eū. Et h̄ a dn̄o deo exercituū exiuit
ut mirabile faceret consiliū.⁊ magnificaret
iusticiam.

CXXIX

Ve ariel. Ariel ciuitas quā expugna/
uit dauid. Addit⁹ ē ann⁹ ad annū:
solēnitates euolute sunt. Et circū/
uallabo ariel.⁊ erit tristis ⁊ merēs.⁊ erit mi/
hi q̄si ariel. Et circūdabo q̄si sp̄erā ī circuitu
tuo ⁊ iaciā ꝯ te aggerē.⁊ munimēta ponā ī
obsidionē tuā. Hūiliaberis: de t̄ra loq̇ris.⁊
de humo audiet̄ eloquiū tuū. Et erit quasi
phitonis de t̄ra vox tua.⁊ de humo eloquiū
tuū musitabit. Et erit sicut puluis tenuis·
multitudo vētilātiū te.⁊ sic fauilla ꝑtrāsiēs
multitudo eorū q̇ ꝯtꝛ te ꝑualuerūt. Eritq₃ re/
p̄ete cōfestim a dn̄o exercituū·visitabit̄ ī to/
nitruo ⁊ cōmotiōe terre.⁊ voce magna tur/
binis.⁊ tēpestatis.⁊ flāma ignis deuoran/
tis. Et erit sicut somniū visionis nocturne

multitudo oĩuȝ gentiũ que dimicauerunt ꝯ ariel. ⁊ oẽs qui militauerunt ⁊ obsederũt ⁊ preualuerũt aduersꝰ eã. Et sic somniat esuriens ⁊ comedit. cũ autẽ fuerit expgefactus vacua ẽ aĩa eius: Et sic somniat sitiẽs ⁊ bibit. ⁊ postq̃ fuerit expgefactꝰ. lassus adhuc sitit. ⁊ aĩa eius vacua est: sic erit multitudo oĩuȝ gentiũ que dimicauerũt ꝯ montẽ syon. Obstupescite ⁊ ãmirami. fluctuate ⁊ vacillate: inebriamĩ ⁊ nõ a vino: mouemini ⁊ nõ ĩ ebrietate: qm̃ miscuit vobis dñs spm̃ soporis. Claudet oculos vr̃os. prophetas ⁊ p̃ncipes vestros. qui vident visiones operiet. Et erit vobis visio oĩuȝ sicut verba libri signati: quẽ cũ dederint scienti lr̃as. dicẽt lege istũ. ⁊ rñdebit. non possũ. signatꝰ ẽ enĩ. Et dabit liber nesciẽti lr̃as: diceturq̧ ei. lege. ⁊ rñdebit: nescio litteras. Et dixit dñs. Eo q̧ appropinquat ꝑplus iste ore suo. ⁊ labijs suis glificat me. cor aũt eiꝰ longe ẽ a me. ⁊ timuerũt me mãdato hoĩuȝ ⁊ doctrinis: ideo ecce ego addã: ut ãmirationẽ faciã ꝑplo huic miraculo grandi ⁊ stupendo. Peribit. n. sapia a sapiẽtibꝰ eiꝰ. ⁊ itellectꝰ prudẽtiũ eiꝰ abscondet. Ve qui ꝓfũdi estis corde: ut a dño abscõdatis cõsiliũ: quorũ sunt ĩ tenebris opa. ⁊ dicunt. Quis videt nos. ⁊ quis nouit nos? Puersa ẽ h̃ vr̃a cogitatio. q̃si si lutũ ꝯ figulũ cogitet. ⁊ dicat opꝰ factori suo. nõ fecisti me ⁊ figmẽtũ dicat fictori suo: nõ ĩtelligis. Nõne adhuc ĩ modico ⁊ ĩ breui cõuertet̃ libanꝰ in chermel. ⁊ chermel in saltũ reputabit̃? Et audiẽt ĩ die illa surdi ꝟba libri. ⁊ de tenebris ⁊ de caligine oculi cecoꝝ videbũt. Et addẽt mites ĩ dño leticiã. ⁊ paupes hoĩes in scõ isrł exultabũt: qm̃ defecit q̇ p̃ualebat. cõsũmatꝰ ẽ illusor. ⁊ succisi sũt oẽs qui vigilabant sup ĩiq̇tatẽ: q̇ peccare faciebãt hoĩes ĩ ꝟbo. ⁊ arguentẽ in porta supplãtabãt. ⁊ declinauerũt frustra a iusto. Propt̃ h̃ h̃ dic̃ dñs ad domũ iacob. q̇ redemit abrahã. Nõ modo ꝯfũdet̃ iacob. nec mõ vultꝰ eius erubescet: s̃ cũ viderit filios suos opa manuũ meaꝝ. ĩ medio sui scificantes nomẽ meũ. ⁊ scificabunt scm̃ iacob. ⁊ deũ isrł predicabũt. ⁊ scient errãtes spũ intellectũ. ⁊ musitatores discent legem.

Ve filij desertores dicit dñs. CXXX ut faceretis cõsiliũ. ⁊ nõ ex me. ⁊ ordiremini telã ⁊ nõ p spm̃ meũ. ut adderetis pctm̃ sup pctm̃: q̇ ãbulat̃ ut descendatis in egyptũ. ⁊ os meũ nõ interrogastis: sperãtes auxiliũ ĩ fortitudine pharaonis. ⁊ hñtes fiduciã in vmbra egypti. ⁊ erit vobis fortitudo pharaonis in cõfusionẽ. ⁊ fiducia vmbre egypti ĩ ig̃miniã. Jerãt. n. ĩ taphnis principes tui. ⁊ nũcij tui vsq̧ ad anes puenerũt. Oẽs cõfusi sunt sup ꝑplo qui eis prodesse nõ potuit. Non fuerunt in auxiliũ. ⁊ in aliquã vtilitatẽ: s̃ ĩ ꝯfusionẽ ⁊ ĩ opprobriũ. Onus iumẽtoꝝ austri. In terra tribulationis ⁊ angustie. leena ⁊ leo. ex eis vipera ⁊ regulus volãs: portãtes sup humeros iumentorũ diuitias suas. ⁊ sup gibbum camelorũ thesauros suos: ad populũ q̇ eis ꝓdesse nõ poterit. Egyptꝰ. n. frustra ⁊ vane auxiliabitur. Ideo clamaui sup h̃. supbia tm̃ ẽ: q̇esce. Nũc g̃ ĩgressus scribe ei sup buxũ. ⁊ in libro diligent̃ exara illud. ⁊ erit in die nouissimo ĩ testimoniũ vsq̧ in eternũ. Populus. n. ad iracũdiã ꝓuocãs ẽ. ⁊ filij mẽdaces. filij nolentes audire legẽ dei. Qui dicũt videntibus nolite videre. ⁊ aspiciẽtibꝰ nolite aspicẽ nobis ea que recta sũt. Loq̇mini nob̃ placẽtia videte nobis errores: auferte a me viã: declinate a me semitã: cesset a facie vr̃a sanctꝰ isrł. Propterea h̃ dicit scũs isrł. Pro eo q̧ reprobastis ꝟbũ h̃. ⁊ sperastis ĩ calũnia ⁊ ĩ tumultu. ⁊ ĩnixi estis sup eo: ꝑpterea erit vobis ĩniq̇tas h̃. sicut interruptio cadẽs. ⁊ req̇sita in muro excelso. Qm̃ subito dum nõ sperat̃ veniet ꝯtritio eiꝰ. ⁊ cõminuet̃ sicut cõteritur lagena figuli cõtritiõe pualida. ⁊ nõ inuenietur de fragmẽtis eiꝰ testa in q̃ portet̃ igniculus de incendio. aut hauriat̃ parũ aque de fouea: q̇a h̃ dicit dñs deꝰ isrł. Si reuertamĩ ⁊ quiescatis: salui eritis. In silẽtio ⁊ ĩ spe erit fortitudo vr̃a. Et noluistis. ⁊ dixistis. Neq̃q̃ sed ad equos fugiemꝰ. Ideo fugietis. Et super veloces ascẽdemꝰ. Ideo velociores erũt qui psequentur vos. Mille homines a facie terroris vnius. ⁊ a facie terroris q̇nq̧ fugietis: donec relinquamini quasi malus nauis in vertice mont̃ ⁊ q̃si signũ sup collem. Propterea expectat dñs ut misereat̃ vr̃i. ⁊ ideo exaltabit̃ parcẽs vobis. q̇a deꝰ iudicij dñs. Beati oẽs qui expectãt eũ. Populꝰ. n. syon habitabit in irłm. Plorãs neq̃q̃ plorabis: miserãs miserebit̃ tui. Ad vocẽ clamoris tui statim ut audierit rñdebit tibi. Et dabit tibi dñs panẽ artũ ⁊ aquã breuẽ. ⁊ nõ faciet auolare a te vltra doctorẽ tuũ. ⁊ erunt oculi tui vidẽtes preceptorẽ tuũ. ⁊ aures tue audient

v̄bū post tergū monētis. Hec ē via· ābulate
in ea. 7 nō declinetis neq3 ad dexteram neq3
ad sinistrā. Et cōtaminabis lamias sculptiliū
argenti tui. 7 vestimētū cōflatilis auri tui. 7
dispges ea sicut imūdiciā mēstruate. Egre/
dere dices ei. Et dabit̄ pluuia semi tuo vbi/
cūq3 seminaueris in t̄ra. 7 panis frugū t̄re
erit vberrim⁹ 7 pinguis. Pascet̄ i possessione
tua i die illo agn⁹ spatiose. 7 tauri tui 7 pul/
li asinoꝝ q̇ opāt̄ t̄rā· cōmixtū migma come/
dent sicut i area ventilatū ē. Et erūt sup ōem
montē excelsū 7 sup oēm collē eleuatū riui
currentiū aquaꝝ· in die infectiōis multoꝝ:
cū ceciderint turres. Et erit lux lune sic̄ lux
solis. 7 lux solis erit septēplicit̄· sicut lux se/
ptē dieꝝ i die q̄ alligauerit dn̄s vulnus ppl̄i
sui. 7 pcussurā plage ei⁹ sanauerit. Ecce no/
men dn̄i venit de lōginq̄: ardens furor ei⁹. 7
ḡuis ad portādū. Labia ei⁹ repleta sūt indi/
gnatiōe. 7 ligua ei⁹ q̄si ignis deuorās. Spi/
ritus eius velut torrēs iundās vsq3 ad me/
diū colli· ad pdendas gentes i nihilū. 7 fre/
nū erroris qd̄ erat i maxillis ppl̄oꝝ. Cāticū
erit vobis sicut vox scificate sollēnitat̄. 7 le/
ticia cordis sicut q̇ pgit cū tibia: ut intret in
mōtē dn̄i ad fortem isrl̄. Et auditam faciet
dn̄s gloriā voc̄ sue. 7 t̄rorē brachij sui ostē/
det i cōminatiōe furor̄. 7 flāma ignis deuo/
rātis. Allidet i turbine. 7 i lapide grādinis
A voce. n. dn̄i pauebit assur v̄ga pcussus. 7
erit trāsit⁹ v̄ge fundat⁹ quā reqescere faciet
dn̄s sup eū. i tympanis 7 citharis 7 i bellis
p̄cipuis expugnabit eos. Preparata est. n. ab
heri topheth: a rege p̄pata: pfūda 7 dilatata.
Nutrimēta eius ignis. 7 ligna multa: flat⁹
dn̄i sicut torrens sulphuris succēdēs eam.

CXXXI

Ve q̇ descendūt in egyptū
ad auxiliū in eq̇s sperātes. 7 hn̄tes
fiduciā sup quadrigis q̇a multe sūt
7 sup eq̇tib⁹ q̇a p̄ualidi nimis. 7 nō sūt con/
fisi sup scm̄ isrl̄. 7 dn̄m nō req̇sierūt. Ipse au/
tē sapiens adduxit malū. 7 v̄ba sua nō ab/
stulit. Et cōsurget ꝯ domū pessimorū. 7 ꝯtra
auxiliū opantiū iniq̇tatē. Egypt⁹ hō 7 non
deus. 7 equi eorū caro. 7 non spūs. Et dn̄s
inclinabit manū suā 7 corruet auxiliator. 7
cadet cui p̄stat̄ auxiliū· simulq3 oēs cōsumēt̄
q̇a hec dic dn̄s ad me. Quō si rugiat leo 7 ca/
tulus leonis sup p̄dā suā· cum occurrerit ei
multitudo pastoꝝ· a voce eoꝝ nō formida/
bit. 7 a multitudine eoꝝ non pauebit: sic de/
scendet dn̄s exercituū ut p̄liet̄ sup montem
syon 7 sup collē eius. Sicut aues volātes·
sic ptreget dn̄s exercituū irl̄m: ptegēs 7 libe/
rās trāsiēs 7 saluās. Cōuertimini: sicut pfun/
dū recesserat̄ filij isrl̄. In die. n. illa abijciet
vir idola argēti sui. 7 idola auri sui que fe/
cerūt vobis man⁹ v̄re i pctm̄. 7 cadet assur i
gladio nō viri. 7 gladius non hoīs vorabit
eū. 7 fugiet nō a facie gladij. 7 iuuenes ei⁹
vectigales erunt. 7 fortitudo eius a terrore
trāsibit. 7 pauebūt fugientes principes ei⁹.
Dixit dn̄s· cuius ignis est in syon. 7 camin⁹
eius in hierusalem.

CXXXII

Ecce i iusticia regnabit rex. 7 princi/
pes in iudicio p̄erūt. Et erit vir sicut
q̇ abscōdit̄ a vento. 7 celat se a tem/
pestate: sicut riui aquarū in siti. 7 vmbra pe/
tre pminētis in t̄ra deserta. Non caligabūt
oculi vidētiū. 7 aures audiētiū diligent̄ au/
scultabūt. 7 cor stultoꝝ itelliget sciam. 7 lin/
gua balboꝝ velocit̄ loquet̄ 7 plane. Nō vo/
cabit̄ vltra is q̇ insipiens est· princeps: neq3
fraudulent̄ appellabit̄ maior. Stult⁹. n. fa/
tua loquet̄. 7 cor ei⁹ faciet iniq̇tatē: ut pficiat
simulationē. 7 loquat̄ ad dn̄m fraudulēt̄. 7
vacuā faciat aiam esuriētis. 7 potum sitiēti
auferat. Fraudulēti· vasa pessima sunt. Ipse
n. cogitatiōes cōcinnabit ad pdēdos mites
in s̄mone mēdacij: cū loq̄ret̄ paup iudiciū.
Princeps v̄o ea que digna sūt p̄ncipi· co/
gitabit. 7 ipse super duces stabit. Mulieres
opulēte surgite. 7 audite vocē meā: filie con/
fidētes pcipite aurib⁹ eloquiū meū. Post di/
es 7 ānos. 7 vos ꝯturbemini cōfidētes. Cōsū/
mata ē. n. vindemia: collectio vltra nō veniet.
Obstupescite opulēte· cōturbami ꝯfidētes:
exuite vos 7 ꝯfūdemini: accingite lūbos ve/
stros. Sup vbera plangite: sup regione de/
siderabili: sup vinea fertili. Sup humū ppl̄i
mei spine 7 vepres ascēdēt: quāto magis su/
per oēs domos gaudij ciuitat̄ exultāt̄? Do/
m⁹. n. dimissa ē: multitudo vrbis relicta ē:
tenebre 7 palpatio facte sūt super speluncas
vsq3 i et̄nū. Gaudiū onagrorū pascua gre/
gū: donec effūdat̄ sup nos spūs de excelso. Et
erit desertū i chermel. 7 chermel i saltū repu/
tabit̄. 7 hitabit in solitudine iudiciū. 7 iusti/
cia in chermel sedebit. Et erit opus iusticie
pax. 7 cultus iusticie silētiū. 7 securitas vsq3
in sempiternū. Et sedebit populus meus in
pulchritudine pacis. 7 i tabnaculis fiducie

⁊ in requie opulẽta. Grãdo aũt i descensiõe
saltus. ⁊ hũilitate humiliabiť ciuitas. Bti
q̇ seminat̄ sup oẽs aquas: imittentes pedẽ
bouis ⁊ asini. CXXXIII

VE qui predaris. Nõne ⁊ ipse p̄dabe-
ris? Et q̇ spnis: nõne ⁊ ipse sperne-
ris? Cũ cõsũmauerͥ depdationẽ: de
p̄daberis: cũ fatigatus desieris ꝯtẽnere: cõ-
tẽneris. Dñe miserere nr̄i: te. n. expectauimꝰ:
esto brachiũ nr̄m in mane. ⁊ salus nostra ĩ
tẽpore tribulationis. A voce angeli fugerũt
populi. ⁊ ab exaltatiõe tua dispse sũt gẽtes.
Et ꝯgregabũť spolia vr̄a sicut colligiť bru-
cus: velut cũ fosse plene fuerint de eo. Ma-
gnificatꝰ ẽ dñs qm̃ hitauit i excelso: ipleuit
syon iudicio ⁊ iusticia. ⁊ erit fides in tpibus
suis. Diuitie salutis sapiã ⁊ sciã: timor dñi
ipse ẽ thesaurꝰ eius. Ecce vidẽtes clamabũt
foris: angeli pacis amare flebũt. Dissipate
sũt vie: cessauit trãsiẽs p semitã: irritũ factũ
ẽ pactũ: ꝓiecit ciuitates: non reputauit ho-
mines. Luxit ⁊ elanguit t̃ra: ꝯfusus ẽ liba-
nus ⁊ obsorduit. Et factꝰ ẽ saron sicut deser-
tũ. ⁊ cõcussa ẽ basan ⁊ carmelꝰ. Nũc ꝯsurgã
dicit dñs: nũc exaltabor ⁊ nũc sublimabor.
Cõcipiet̄ ardorẽ ⁊ pariet̄ stipulã: spũs ve-
ster ut ignis vorabit vos. ⁊ erũt populi quasi
de incendio cinis: spine ꝯgregate igni cõbu-
renť. Audite q̇ lõge estis q̃ feceri. ⁊ cogno-
scite vicini fortitudinẽ meã. Conterriti sunt
in syon pctõres: possedit timor hypocritas.
Quis poterit habitare de vobis cũ igne de-
uorãte? Quis hitabit ex vobis cũ ardoribꝰ
sempit̃nis? Qui ambulat i iusticijs. ⁊ loq̇ť
veritatẽ: q̇ ꝓijcit auaritiã ex calũnia. ⁊ excu-
tit manꝰ suas ab oĩ munere. Qui obturat
aures suas ne audiat sanguinem. ⁊ claudit
oculos suos ne videat malũ. Iste i excelsis
habitabit: munimenta saxoꝝ sublimitas eiꝰ.
Panis ei datꝰ ẽ: aque eiꝰ fideles sũt. Regẽ
in decore videbũt: oculi eiꝰ cernent terram
de longe. Cor tuũ meditabiť timorẽ. Ubi ẽ
litteratus? vbi legis v̈ba põderãs? vbi ẽ do-
ctor paruuloꝝ? Populũ iprudentẽ nõ vide-
bis: populũ alti s̃monis: ita ut nõ possis in-
telligẽ disertitudinẽ lingue eiꝰ: i q̄ nulla est
sapiã. Respice syon ciuitatẽ sollẽnitat̄ nr̄e.
Oculi tui videbũt irl̃m habitationẽ opulẽ-
tã: tabnaculũ qd̄ nequaq̄ trãsferri poterit:
nec auferẽť claui eiꝰ i sempit̃nũ. ⁊ oẽs funi-
culi eiꝰ nõ rũpenť: q̇a solũmõ ibi magnificꝰ
est dñs nr̄. Locꝰ fluuioꝝ riui latissimi ⁊ pa-
tẽtes: nõ trãsibit sup eũ nauis remigũ: neq̄
trieris magna trãsgredieť eũ. Dñs. n. iudex
noster: dñs legifer nr̄: dñs rex nr̄. Ipse sal-
uabit nos. Laxati sũt funiculi tui: s̄ nõ p̄ua-
lebũt. Sic erit malus tuꝰ: ut dilatare signũ
nõ queas. Nũc diuidẽť spolia p̄daꝝ multa-
rũ: claudi diripiẽt rapinã: nec dicet vicinꝰ
elangui. Populus qui habitat i ea: auferet
ab eo iniquitas. CXXXIIII

ACcedite gẽtes ⁊ audite. ⁊ populi at-
tendite. Audiat t̃ra ⁊ plenitudo eiꝰ
orbis ⁊ oẽ germẽ eius: q̇a indigna-
tio dñi sup oẽs gẽtes. ⁊ furor sup vniuersam
militiã eoꝝ. Inť fecit eos. ⁊ dedit eos in oc-
cisionẽ. Interfecti eoꝝ ꝓijciẽť. ⁊ de cadaue-
ribus eoꝝ ascẽdet fetor. Tabescẽt montes a
sanguine eoꝝ. ⁊ tabescet oĩs militia celorũ. ⁊
cõplicabũť sicut liber celi. ⁊ oĩs militia eoꝝ
defluet sicut defluit foliũ de vinea ⁊ de ficu:
qm̃ inebriatꝰ ẽ in celo gladiꝰ meꝰ. Ecce sup
idumeã descẽdet: ⁊ sup populũ interfectiõis
mee ad iudiciũ. Gladiꝰ dñi repletꝰ ẽ sangui-
ne: incrassatꝰ ẽ adipe de sanguine agnorũ ⁊
hircorũ. ⁊ de sanguine medullatoꝝ arietũ.
Uictima. n. dñi in bosra. ⁊ inť fectio magna
ĩ terra edom. Et descẽdẽt vnicornes cũ eis:
⁊ tauri cũ potẽtibꝰ. Inebriabiť t̃ra eorũ san-
guine. ⁊ humꝰ eorũ adipe pinguiũ: q̇a dies
vltionis dñi: annꝰ retributiõis iudicij syon.
Et cõuerteť torrẽtes eius i picẽ. ⁊ humꝰ eiꝰ
in sulphur. Et erit terra eiꝰ ĩ picẽ ardẽtẽ no-
cte ⁊ die: nõ extingueť in sempit̃nũ. Ascẽdet
fumꝰ eiꝰ a generatiõe i gñatiõnẽ: desolabiť
in secula seculoꝝ. Non erit transiens p eã. ⁊
possidebũt eũ onocrotalus ⁊ ericius. ⁊ ibis
⁊ coruꝰ habitabũt in ea. Et extendeť sup eã
mensura ut redigať ad nihilũ. ⁊ ppendicu-
lũ in desolationẽ. Nobiles eius nõ erũt ibi:
regem potius iuocabunt. ⁊ oẽs principes eiꝰ
erũt i nihilũ. Et orienť in domibꝰ eiꝰ spine ⁊
vrtice ⁊ paliurꝰ i munitiõibꝰ eiꝰ. ⁊ erit cubi-
le draconũ. ⁊ pascua strutionũ. ⁊ occurrẽt
demonia onocentauris. ⁊ pilosus clamabit
alter ad alterũ. Ibi cubauit lamia ⁊ iuenit
sibi requiẽ. Ibi habuit foueam ericiꝰ ⁊ enu-
triuit catulos. ⁊ circũfodit ⁊ fouit in vmbra
eius. Illic cõgregati sũt milui: alť ad alteꝝ.
Req̇rite diligenť i libro dñi ⁊ legite: vnum
ex eis nõ defuit: alter alterũ nõ quesiuit: q̇a
qd̄ ex ore meo ꝓcedit ille mandauit. ⁊ spũs

eius ipse cōgregauit ea. ⁊ ipse misit eis sortē
⁊ manꝰ eius diuisit eā illis ī mensurā. Usqꝫ
in eternū possidebūt eā: in generatiōe ⁊ gene-
tionē habitabūt in ea. CXXXV

Letabit̃ deserta ⁊ inuia. ⁊ exultabit
solitudo. ⁊ florebit quasi liliū. Ger-
minans germinabit. ⁊ exultabit le-
tabunda ⁊ laudans. Gloria libani data ē
ei: decor carmeli ⁊ saron. Ipsi videbūt glo-
riam dñi. ⁊ decorem dei nostri. Confortate
manus dissolutas. ⁊ genua debilia robora-
te. Dicite: Pusillanimes cōfortamini ⁊ noli-
te timere. Ecce deus noster vltionem addu-
cet retributionis: deus ipse veniet ⁊ saluabit
vos. Tunc apient̃ oculi cecoꝝ. ⁊ aures sur-
doꝝ patebūt. Tūc saliet sicut ceruꝰ claudꝰ:
⁊ apta erit ligua mutoꝝ: qꝛ scisse sūt ī deser-
to aque: ⁊ torrētes ī solitudine. ⁊ q̄ erat ari-
da ī stagnū. ⁊ sitiēs ī fontes aquaꝝ. In cubi-
libꝰ in qbꝰ prius dracones habitabāt orietur
viror calami ⁊ iunci. ⁊ erit ibi semita. ⁊ via
sancta vocabit̃. Nō trāsibit ꝑ eam pollutus
⁊ hec erit vobis directa via: ita ut stulti nō
errēt ꝑ eā. Non erit ibi leo. ⁊ mala bestia non
ascēdet ꝑ eā. nec iuenietꝰ ibi. Et ambulabunt
qui liberati fuerint ⁊ redēpti a dño: conuer-
tent̃ ⁊ veniēt in syon cū laude. ⁊ leticia sem-
piťna sup caput eorū. Gaudiū ⁊ leticiā ob-
tinebunt. ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus.

Et factū ē ī quartode- CXXXVI
cimo āno regis ezechie: ascēdit sen-
nacherib rex assyriorū sup oēs ciui-
tates iuda munitas. ⁊ cepit eas. Et misit rex
assyrioꝝ rapsacen de lachis ī irl'm ad regem
ezechiam ī manu graui. ⁊ stetit in aquedu-
ctu piscine superioris ī via agri fullonis. Et
egressus ē ad eū eliachim filiꝰ helchie q̄ erat
sup domū. ⁊ sobna scriba. ⁊ ioahe filiꝰ asaph
a cōmētarijs. Et dixit ad eos rapsaces. Di-
cite ezechie. Hec dicit rex magnꝰ rex assyrio-
rū: Que ē ista fiducia q̄ ꝯfidis. aut q̄ cōsilio
ul' fortitudine rebellare disponis? Sup quē
habes fiduciā: qꝛ recessisti a me? Ecce cōfi-
dis sup baculū harūdineū cōfractū istū sup
egyptū: cui si innixus fuerit hō: itrabit ī ma-
nū eius ⁊ pforabit eā: sic pharao rex egypti
oibꝰ qui confidūt in eo. Qz si rñderis mihi:
in dño deo nr̃o confidimꝰ: nōne ipse ē cuius
abstulit ezechias excelsa ⁊ altaria. ⁊ dixit iu-
de ⁊ irl'm. corā altari isto adorabit̃? Et nūc
trade te dño meo regi assyrioꝝ. ⁊ dabo tibi
duo milia equorū: nec poteris ex te prebere
ascēsores eoꝝ. Et quō sustinebis faciē iudicꝭ
vniꝰ loci ex seruis dñi mei minoribꝰ? Qz si
cōfidis in egypto. in quadriga ⁊ ī equitibꝰ:
⁊ nūc nūqd sine dño ascendi ad terram istā
ut disꝑderē eam? Dñs dixit ad me. Ascēde
sup ťrā istā. ⁊ disꝑde eā. Et dixit eliachi. ⁊
sobna. ⁊ ioahe ad rapsacen. Loq̄re ad ꝯuos
tuos syra ligua: itelligimꝰ eni: ne loq̄ris ad
nos iudaice ī auribꝰ ꝑpli q̄ est sup murū. Et
dixit ad eos rapsaces. Nūqd ad dñm tuū ⁊
ad te misit me dñs meꝰ. ut loq̄rer oīa verba
ista. ⁊ nō potius ad viros q̄ sedēt ī muro ut
comedāt stercora sua. ⁊ bibāt vrinā pedum
suoꝝ vobiscū? Et stetit rapsaces. ⁊ clamauit
voce magna iudaice. ⁊ dixit. Audite ṽba re-
gis magni. regis assyrioꝝ. Hec dicit rex. Nō
vos seducat ezechias. qꝛ nō poterit eruere
vos. ⁊ non vobis tribuat fiduciam ezechias
sup dño. dicēs: Eruēs libabit nos dñs: nō
dabit̃ ciuitas ista ī māu regis assyrioꝝ. No-
lite audire ezechiā. Hec. n. dicit rex assyrioꝝ.
Facite mecū bñdictionē. ⁊ egredimī ad me
⁊ comedite vnusq̄sqꝫ vineā suā. ⁊ vnusq̄sqꝫ
ficū suā. ⁊ bibite vnusq̄sqꝫ aquā cisterne sue
donec veniā ⁊ tollā vos ad terrā q̄ ē ut terra
vr̃a. ťrā frumēti ⁊ vini: ťrā panū ⁊ vinearū.
Nec conturbet vos ezechias. dicēs: dñs li-
berabit nos. Nūquid liberauerūt dij gētiū
vnusq̄sqꝫ terrā suā de manu regis assyrioꝝ?
Ubi ē deus emath ⁊ arfad? Ubi ē deus se-
pharuaim? Nunqd liberauerūt samariā de
manu mea? Quis ē ex oibꝰ dijs ťrarū istaꝝ
q̄ eruerit ťrā suā de māu mea: ut eruat dñs
irl'm de māu mea? Et siluerūt. ⁊ nō rñderūt
ei verbū. Mādauerat. n. rex dicēs: ne rñde-
atis ei. Et igressꝰ ē eliachim filiꝰ helchie qui
erat sup domū. ⁊ sobna scriba. ⁊ ioahe filiꝰ
asaph a cōmētarijs ad ezechiā scissis vesti-
bus ⁊ nūciauerūt ei ṽba rapsac CXXXVII

Et factū est cū audisset rex ezechias
scidit vestimēta sua. ⁊ obuolutꝰ est
sacco. ⁊ itrauit ī domū dñi. Et misit
eliachim q̄ erat sup domū. ⁊ sobnā scribam
⁊ seniores de sacerdotibꝰ opertos saccis ad
ysaiam filiū amos ꝓphetam. ⁊ dixerunt ad
eū. Hec dicit ezechias. Dies tribulatiōis. ⁊
correptiōis. ⁊ blasfemie dies h̄: qꝛ venerūt
filij vsqꝫ ad partū: ⁊ virtus nō est pariendi.
Si quo mō audiat dñs deꝰ tuꝰ ṽba rapsac
quem misit rex assyriorū dominus suus ad

blaſſemandũ dñm deũ viuentẽ. ⁊ exꝓbrandũ ſmonib⁹ q̃s audiuit dñs de⁹ tuus. Leua ğ orõnẽ ꝓ reliquijs q̃ repte ſũt. Et venerũt ſerui regis ezechie ad yſaiam. ⁊ dixit ad eos yſaias. Hec dicetꝫ dño vr̃o. Hec dic̃ dñs. Ne timeas a facie verboꝝ que audiſti: q̇b⁹ blaſfemauerunt pueri regis aſſyriorũ me. Ecce ego dabo ei ſpm̃ ⁊ audiet nunciũ. ⁊ reuertet̃ ad ťrã ſuã. ⁊ corruere eũ faciã gladio i terra ſua. Reuerſus ẽ aũt rapſaces. ⁊ iuenit regẽ aſſyriorũ ꝑliantẽ adũſus lobna. Audierat n. q̇a ꝓfect⁹ eſſet de lachis. ⁊ audiuit de taracha rege ethiopꝫ dicẽtes: egreſſ⁹ ẽ ut pugnet ꝯ te. Q̇d cum audiſſet· miſit nũcios ad ezechiã dicẽs. Hec dicetis ezechie regi iude loquẽtes. Nõ te decipiat deus tu⁹ i q̃ tu ꝯfidis dicẽs: nõ dabit̃ irl̃m i mãu reğ aſſyriorũ. Ecce tu audiſti oĩa q̃ fecerunt reges aſſyrioꝝ oib⁹ ťris q̃s ſubuerterunt. ⁊ tu poteris liberari? Nũq̇d eruerũt eos dij gentiũ quos ſubuerterũt patres mei: goçan ⁊ aran ⁊ reſeph ⁊ filios eden q̇ erãt i thalaſſar? Ubi eſt rex emath ⁊ rex arfad ⁊ rex vrbis ſepharuaĩ ana ⁊ aua? Et tulit ezechias libros de mãu nũcioꝝ ⁊ legit eos. ⁊ aſcendit i domũ dñi. ⁊ expandit eos corã dño. Et orauit ad dñm dicẽs: Dñe exercituũ de⁹ iſrl̃ qui ſedes ſuper cherubin· tu es deus ſolus oĩuꝫ regnoꝝ terre: tu feciſti celũ ⁊ terrã. Inclina dñe aurem tuã ⁊ audi: aperi oculos tuos ⁊ vide. ⁊ audi oĩa verba ſennacherib que miſit ad blaſfemandũ deũ viuentẽ. Vere. n. dñe deſertas fecerũt reges aſſyrioꝝ ťras ⁊ regiões eaꝝ. ⁊ dederũt deos eaꝝ igni: non. n. erãt dij ſ᷑ opa manuũ hoiuꝫ· lignũ ⁊ lapis. ⁊ cõminuerunt eos. Et nũc dñe deus nr̃ ſalua nos de manu eius. ⁊ cognoſcant oĩa regna terre: quia tu es dñs ſolus. Et miſit yſaias fili⁹ amos ad ezechiã dicẽs. Hec dic̃ dñs de⁹ iſrl̃. Pro q̇b⁹ rogaſti me de ſennacherib rege aſſyrioꝝ: ħ ẽ verbũ q̇d locutus ẽ dñs ſup eũ. Deſpexit te ⁊ ſubſannauit te virgo filia ſyon: poſt te caput mouit filia irl̃m. Cui exꝓbraſti. ⁊ quẽ blaſfemaſti. ⁊ ſup quem exaltaſti vocẽ tuã. ⁊ leuaſti altitudinẽ oculoꝝ tuoꝝ? Ad ſcm̃ iſrl̃. In mãu ſuoꝝ tuoꝝ exꝓbraſti dño ⁊ dixiſti In multitudine quadrigaꝝ meaꝝ ego aſcẽdi altitudinẽ montiũ: iuga libani. ⁊ ſuccidã excelſa cedroꝝ ei⁹. ⁊ electas abietes illius. ⁊ introibo altitudinẽ ſũmitatꝭ ei⁹· ſaltũ carmeli eius: ego fodi ⁊ bibi aquam. ⁊ ſiccaui veſtigio pedis mei oẽs riuos aggerũ. Nunq̇d nõ audiſti que olim fecerim ei? Ex dieb⁹ ãtiq̇s ego plaſmaui illud. ⁊ nũc adduxi. ⁊ factum eſt in eradicationẽ colliũ compugnantiũ. ⁊ ciuitatũ munitaꝝ. Habitatores eaꝝ breuiata manu cõtremuerũt ⁊ ꝯfuſi ſũt: facti ſunt ſicut fenũ agri. ⁊ gramẽ paſcue ⁊ herba tectoꝝ q̃ exaruit añq̃ matureſcẽt. Habitationẽ tuã ⁊ egreſſũ tuũ ⁊ itroitũ tuũ ego cog̃ui ⁊ inſaniã tuã ꝯ me. Cũ fureres aduerſũ me ſuꝑbia tua aſcẽdit i aures meas. Ponã ğ circulũ i narib⁹ tuis. ⁊ frenũ i labijs tuis. ⁊ reducã te in via ꝑ quã veniſti. Tibi aũt ħ erit ſignũ. Comede ħ anno que ſpõte naſcunt̃. ⁊ in ãno ſecũdo pomis veſcere. In ãno ãt tertio ſeminate ⁊ metite. ⁊ plãtate vineas. ⁊ comedite fructum eaꝝ. Et mittet id q̇d ſaluatũ fuerit de domo iuda. ⁊ q̇d reliquũ ẽ radicem deorſum. ⁊ faciet fructũ ſurſũ: q̇a de irl̃m exibũt reliquie. ⁊ ſaluatio de mõte ſyon. Zelus dñi exercituũ faciet iſtud. Propterea ħ dicit dñs de rege aſſyrioꝝ. Non intrabit ciuitatẽ hãc ⁊ nõ iaciet ibi ſagittã. ⁊ non occupabit eã clype⁹. ⁊ nõ mittet i circuitu ei⁹ aggerem. In via qua venit· ꝑ eam reuertet̃. ⁊ ciuitatẽ hanc nõ ingrediet̃ dicit dñs. Et ꝓtegã ciuitatẽ iſtã ut ſaluem eã: ꝓpť me ⁊ ꝓpter dauid ſuũ meũ. Egreſſus ẽ aũt angel⁹ dñi ⁊ ꝑcuſſit i caſtris aſſyrioꝝ cẽtũ octogintaq̇nq̃ milia. Et ſurrexerũt mane. ⁊ ecce oẽs cadauera mortuoꝝ. Et egreſſus ẽ ⁊ abijt. Et reuerſus eſt ſennacherib rex aſſyriorũ. ⁊ habitauit in niniue. Et factũ ẽ cũ adoraret in tẽplo neſrach deũ ſuũ· adramelech ⁊ ſaraſar filij eius ꝑcuſſerũt eũ gladio· fugerũtq̃ i ťrã ararath ⁊ regnauit aſaraddon filius eius pro eo.

CXXXVIII

In dieb⁹ illis egrotauit ezechias vſq̃ ad mortem. ⁊ introiuit ad eũ yſaias filius amos ꝓpheta. ⁊ dixit ei. Hec dicit dñs. Diſpone domui tue: q̇a morieris tu ⁊ nõ viues. Et ꝯuertit ezechias faciẽ ſuã ad parietẽ. ⁊ orauit ad dñm. ⁊ dixit. Obſecro dñe· memẽto queſo quõ ambulauerim corã te i veritate ⁊ i corde ꝑfecto. ⁊ q̇d bonũ ẽ i oculis tuis· feceri. Et fleuit ezechias fletu magno. Et factũ ẽ verbũ dñi ad yſaiã dicẽs. Uade ⁊ dic ezechie. Hec dicit dominꝰ de⁹ dauid pr̃is tui. Audiui orõnẽ tuã ⁊ vidi lachrymas tuas. Ecce ego adijciã ſuꝑ dies tuos· q̇ndecim ãnos. ⁊ de manu regis aſſyrioꝝ eruã te. ⁊ ciuitatẽ iſtã. ⁊ ꝓtegã eam.

Hoc aūt tibi erit signū a dño: q̇a faciet dñs
verbū hoc qḋ locut⁹ est. Ecce ego reuerti fa-
ciam vmbrā lineaꝝ ꝑ quas descēderat i ho-
rologio achaȝ i sole retrorsū · decē lineis. Et
reuersus ē sol decē lineis ꝑ grad⁹ q̄s descē-
derat. Scriptura eȝechie regꝭ iuda cū egro-
tasset. ⁊ cōualuisset de infirmitate sua. Ego
dixi i dimidio dieꝝ meoꝝ · vadam ad portas
īferi. Quesiui residuū ānoꝝ meoꝝ: dixi non
videbo dñm deū in terra viuētiū. Nō aspiciā
hoiem vltra: ⁊ habitatorē quietꝭ. Generatio
mea ablata ē ⁊ cōuoluta est a me: q̄i tabna-
culū pastoꝝ. Precisa est velut a texente vita
mea: dū adhuc ordirer succidit me: de mane
vsq̇ ad vesperā finies me. Sperabam vsq̇
ad mane: quasi leo sic cōtriuit oīa ossa mea.
De mane vsq̇ ad vesperā finies me: sic̄ pul-
lus hirūdinis sic clamabo: meditabor ut co-
lumba. Attenuati sūt oculi mei · suspiciētes i
excelsum. Dñe vim patior responde pro me:
quid dicā: aut q̇d rñdebit mihi cū ipse fece-
rit? Recogitabo tibi oēs ānos meos i ama-
ritudine aīe mee. Dñe si sic viuit̄. ⁊ in talibus
vita spirit⁹ mei: corripies me ⁊ viuificabis
me: ecce i pace amaritudo mea amarissima.
Tu aūt eruisti aīam meā ut nō periret: ꝓie-
cisti p⁹ tergū tuū oīa peccata mea. Quia nō
infern⁹ ꝯfitebit̄ tibi: neq̇ mors laudabit te:
nō expectabūt q̇ descēdūt i lacū ꝟitatē tuam.
Viuens viuēs ipse cōfitebit̄ tibi sicut ⁊ ego
hodie: pater filijs notā faciet veritatē tuam.
Dñe saluū me fac: ⁊ psalmos nostros cāta-
bimus cūctis dieb⁹ vite nostre i domo dñi.
Et iussit ysaias ut tollerēt massam de ficis. ⁊
cataplasmarēt suꝑ vuln⁹ ⁊ sanaret̄. Et dixit
eȝechias. Qḋ erit signū q̇a ascendā i domū
domini?

CXXXIX

In tp̄e illo misit merodach baladan fi-
lius baladā rex babylōis libros ⁊ mu-
nera ad eȝechiā. Audierat. n. q̇ egro-
tasset ⁊ cōualuisset. Letat⁹ ē aūt suꝑ eis eȝe-
chias. ⁊ oñdit eis cellā aromatū ⁊ argenti ⁊
auri ⁊ odoramētoꝝ ⁊ vnguēti optimi ⁊ oēs
apothecas supellectilis sue. ⁊ vniuersa que
īuenta sunt i thesauris eius. Non fuit verbū
qḋ nō ostēderet eis eȝechias i domo sua. ⁊ i
oī ptāte sua. Introiuit aūt ysaias ꝓpheta ad
eȝechiam regē. ⁊ dixit ei. Quid dixerūt viri
isti. ⁊ vnde venerūt ad te? Et dixit eȝechias.
De t̄ra longinqua venerūt ad me: de baby-
lone. Et dixit. Quid viderūt in domo tua?
Et dixit eȝechias. Oīa que i domo mea sūt
viderūt. Nō fuit res quā nō ostēderim eis
i thesauris meis. Et dixit ysaias ad eȝechiā.
Audi verbū dñi exercituū. Ecce dies veniēt.
⁊ auferent̄ oīa que i domo tua sūt. ⁊ que the-
saurizauerūt p̄res tui vsq̇ ad diē hāc · i ba-
bylonē. Nō relinquet̄ q̇cq̄ · dicit dñs. Et de
filijs tuis q̇ exibūt de te quos genueris tol-
lent. ⁊ erūt eunuchi in palatio regis baby-
lonis. Et dixit eȝechias ad ysaiā. Bonum
verbū dñi quod locutus ē. Et dixit. Fiat tm̄
pax ⁊ veritas i dieb⁹ meis.

CXL

Consolamini cōsolami popule me⁹:
dicit de⁹ vester. Loq̇mini ad cor hie-
rusalē ⁊ aduocate eā: qm̄ cōpleta ē
malitia ei⁹: dimissa ē iniq̄tas illi⁹. Suscepit
de māu dñi duplicia ꝓ oib⁹ pctīs suis. Vox
clamātis in deserto. Parate viā dñi: rectas
facite i solitudine semitas dei nr̄i. Ois val-
lis exaltabit̄. ⁊ ois mōs ⁊ collis hūiliabit̄. ⁊
erūt praua in directa. ⁊ aspera in vias pla-
nas. Et reuelabit̄ gl'ia dñi. ⁊ videbit ois ca-
ro ꝑit̄ qḋ os dñi locutū ē. Vox dicētꝭ: Cla-
ma. Et dixi. Quid clamabo? Ois caro fenū
⁊ ois glia ei⁹ q̄si flos agri. Exsiccatū ē fenū
⁊ cecidit flos: q̇a spūs dñi sufflauit i eo. Ve-
re fenū ē popul⁹. Exsiccatū ē fenū ⁊ cecidit
flos: ꝟbū aūt dñi manet in eťnū. Suꝑ mō-
tem excelsū ascēde tu q̇ euāgeliȝas syon: ex-
alta in fortitudine vocē tuam qui euangeli-
ȝas irl'm. Exalta noli timē. Dic ciuitatib⁹ iu-
de: Ecce de⁹ vester. Ecce dñs deus i fortitu-
dine veniet. ⁊ brachiū ei⁹ oñabit̄. Ecce mer-
ces ei⁹ cū eo. ⁊ opus illi⁹ corā illo. Sic̄ pa-
stor gregē suū pascet: in brachio suo ꝯgre-
gabit agnos. ⁊ i sinu suo leuabit: fetas ipse
portabit. Quis mēs⁹ ē pugillo aq̄s. ⁊ celos
palmo pōderauit? Quis appēdit trib⁹ digitꝭ
molē t̄re. ⁊ librauit i pondē mōtes. ⁊ colles
in statera? Quis audiuit spm̄ dñi: aut quis
cōsiliari⁹ ei⁹ fuit ⁊ oñdit illi? Cū q̇ iniit cō-
siliū ⁊ instruxit eū. ⁊ docuit eū semitā iusticie
⁊ erudiuit eū sciā. ⁊ viam prudentie ostēdit
illi? Ecce gentes quasi stilla situle. ⁊ quasi
momentū statere reputate sunt. Ecce insule
quasi puluis exiguus. ⁊ liban⁹ non sufficiet
ad succēdēdū. ⁊ aialia eius nō sufficient ad
holocaustū. Oēs gētes quasi nō sint · sic sūt
corā eo. ⁊ q̄si nihilū ⁊ inane reputate sūt ei.
Cui ḡ similē fecistis deū? aut quā imaginē
ponetis ei? Nunq̇d sculptile conflabit faber

aut aurifex auro figurabit illud. ⁊ lamīs argenteis argentariꝰ? Forte lignū ⁊ īputribile elegit artifex sapiens: querit quō statuat simulacrū q̄ nō moueaꝛ. Nūq̄d non scietis? Nūq̄d nō audistis? Nūq̄d nō annūciatū est vobis ab initio? Nūq̄d nō intellexistis fundamēta t̄re? Qui sedet sup̱ gyrū t̄re. ⁊ habitatores eiꝰ sūt q̄si locuste. Qui extēdit velut nihili celos. ⁊ expandit eos sicut tabnaculū ad inhabitādū. Qui dat secretoꝝ scrutatores q̄si nō sint: iudices t̄re velut inanes fecit. Et q̄dē neq̄ plātato neq̄ sato neq̄ radicato ī t̄ra trūco eoꝝ. Repente flauit ī eos. ⁊ aruerunt. ⁊ turbo q̄si stipulā auferet eos. Et cui assimilastis me. ⁊ adeq̄stis dic̄ scūs? Leuate in excelsū oculos vestros. ⁊ videte q̄s creauit hec. Qui educit in numero militiā eoꝝ ⁊ oēs ex noīe vocat. Pre multitudine fortitudinis ⁊ roboris virtutisq̄ eius: neq̄ vnum reliquū fuit. Quare dic̄ iacob ⁊ loq̄ris isrl': abscondita ē via mea a dn̄o. ⁊ a deo meo iudiciū meū transibit? Nūq̄d nescis: aut non audisti? Deꝰ sempiternꝰ dn̄s q̄ creauit terminos terre. ⁊ non deficiet neq̄ laborabit: nec est īuestigatio sapie eius. Qui dat lasso virtutē. ⁊ his qui non sūt fortitudinem ⁊ robur multiplicat. Deficient pueri ⁊ laborabunt. ⁊ iuuenes ī infirmitate cadēt. Qui aūt sperāt ī dn̄o · mutabūt fortitudinē: assumēt pennas sicut aquile · current ⁊ nō laborabunt: ambulabunt ⁊ nō deficient.

CXLI

Taceant ad me insule. ⁊ gentes mutent fortitudinē. Accedant ⁊ tūc loquanꝛ: simul ad iudiciū ꝓpinquemꝰ. Quis suscitauit ab oriēte iustū: vocauit eū ut seq̄reꝛ se? Dabit ī cōspectu eiꝰ gentes. ⁊ reges obtinebit. Dabit q̄si puluerē gladio eiꝰ: sicut stipulā vento raptā arcui eius. Perseq̄ꝛ eos: trāsibit ī pace: semita ī pedibus eius non apparebit. Quis hec opatꝰ ē ⁊ fecit: vocans generationes ab exordio? Ego dn̄s: primꝰ ⁊ nouissimꝰ ego sū. Viderūt insule ⁊ timuerūt · extrema t̄re obstupuerūt: appropinq̄runt ⁊ accesserūt. Unusq̄sq̄ ꝓximo suo auxiliabiꝛ: ⁊ fratri suo dicet · cōfortare. Confortauit faber erarius ꝑcutiens malleo eū qui cudebat tūc tp̄is: dicēs glutino bonū ē. ⁊ confortauit eū clauis ut nō moueret. Et tu isrl' ſue meꝰ: iacob quē elegi: semē abrahā amici mei · ī q̄ app̄hēdi te · ab extremis t̄re ⁊ a longinq̄s eiꝰ vocaui te. ⁊ dixi tibi. Seruꝰ meus es tu: elegi te ⁊ non abieci te. Ne timeas q̄a ego tecū sū: ne declines q̄a ego deus tuꝰ. Cōfortaui te ⁊ auxiliatus sum tibi. ⁊ suscepit te dextera iusti mei. Ecce cōfūdenꝛ ⁊ erubescēt oēs qui pugnāt aduersū te. Erunt q̄si non sint. ⁊ peribūt viri qui ꝯdicūt tibi. Queres eos. ⁊ nō inuenies viros rebelles tuos. Erunt quasi nō sint. ⁊ veluti cōsūptio hoīs bellātis aduersum te: q̄a ego dn̄s deꝰ tuꝰ apprehēdēs manū tuā dicensq̄ tibi. Ne timeas: ego adiuui te. Noli timē vermis iacob: qui mortui estis ex isrl'. Ego auxiliatus sū tui dicit dn̄s. ⁊ redēptor tuus scūs isrl'. Ego posui te q̄si plaustrū triturans nouū: habēs rostra serrantia. Triturabis mōtes ⁊ cōminues. ⁊ colles q̄si puluerem pones. Uentilabis eos ⁊ ventus tollet. ⁊ turbo dispget eos. ⁊ tu exultabis in dn̄o: in scō isrl' letaberis. Egeni ⁊ paupes q̄rūt aq̄s ⁊ nō sūt: lingua eorū siti aruit. Ego dn̄s exaudiā eos: deꝰ isrl': nō derelinquā eos. Apiā in supinis collibꝰ flumina. ⁊ in medio cāporū fontes. Ponā desertū ī stagna aquaꝝ. ⁊ t̄rā inuiā ī riuos aq̄rū. Dabo in solitudinē cedrū ⁊ spinā ⁊ myrtū ⁊ lignū oliue. Ponā in deserto abietem vlmū ⁊ buxū simul: ut videant ⁊ sciant ⁊ recogitēt ⁊ intelligant pariꝛ: quia manus dn̄i fecit h̄. ⁊ sanctus israhel creauit illud. Prope facite iudicium vr̄m dicit dn̄s: afferte si q̄d forte habetis dixit rex iacob. Accedāt: ⁊ nūciēt uobis quecūq̄ ventura sunt. Priora que fuerunt nūciate. ⁊ ponemus cor nostrū ⁊ sciemꝰ: nouissima eorum ⁊ que ventura sūt indicate nob. Annūciate q̄ ventura sunt in futurū. ⁊ sciemꝰ q̄a dij estis vos. Bn̄ quoq̄ aut male si potestis facite. ⁊ loq̄mur ⁊ videamus simul. Ecce vos estis ex nihilo: ⁊ opꝰ vr̄m ex eo q̄d nō ē. Abhominatio ē q̄ elegit vos. Suscitaui ab aq̄lone. ⁊ veniet ab ortu solis. Uocauit nomen meū. ⁊ adducet magratꝰ q̄si lutū. ⁊ velut plastes ꝯculcās humū. Quis ānūciauit ab exordio ut sciamꝰ. ⁊ a p̄ncipio ut dicamꝰ · iustus es? Non est annūcians neq̄ p̄dicēs: neq̄ audiēs sermōes vr̄os. Primꝰ ad syon dicet · ecce adsū. ⁊ ir'lm euangelistā dabo. Et vidi: ⁊ non erat ex istis quisq̄ qui iniret cōsiliū. ⁊ interrogatꝰ rn̄deret v̄bū. Ecce oēs iniusti. ⁊ vana opa eoꝝ: ventus ⁊ inane simulacra eorum.

CXLII

Ecce seruus meꝰ · suscipiā eū: electus meus: cō placuit sibi in illo aīa mea. Dedi spiritū meū super eū · iudicium

gentib⁹ pferet. Non clamabit·neqꝫ accipiet
psonā·nec audief vox ei⁹ foris. Calamū qssa-
tū nō cōteret.ꝛ linū fumigans nō extinguet.
In ṽitate educet iudicium: non erit tristis
neqꝫ turbulent⁹ donec ponat in ťra iudiciū.ꝛ
legē eius insule expectabūt. Hec dic dn̄s de⁹
creans celos ꝛ extendēs eos: firmās ťrā ꝛ q̄
germināt ex ea: dans flatū pplo qui ē sup
eam.ꝛ spm̄ calcantib⁹ eam. Ego dn̄s vocaui
te i iusticia.ꝛ apphēdi manū tuā.ꝛ seruaui
te. Et dedi te in fedus populi·in lucē gentiū:
ut apires oculos cecoꝝ.ꝛ educeres de con-
clusiōe vinctū: de domo carcerꝭ sedentes i te-
nebrꝭ. Ego dn̄s: h̄ ē nomē meū. Gloriā meā
alťi non dabo.ꝛ laudē meā sculptilib⁹. Que
pma fuerūt: ecce venerūt: noua qꝫ ego an-
nūcio·anq̄ oriāť audita vob̄ faciā. Cātate
dn̄o canticū nouū: laus ei⁹ ab extremis ťre.
Qui descēditis i mare ꝛ plenitudo ei⁹: insu-
le: ꝛ habitatores earū. Leuef desertū ꝛ ciui-
tates eius: in domib⁹ habitabit cedar. Lau-
date habitatores petre: de vtice montiū cla-
mabūt. Ponent dn̄o gloriā.ꝛ laudē eius in
insulis nūciabūt. Dn̄s sicut fortis egredieť:
sicut vir preliator suscitabit celū. Vocifera-
bit ꝛ clamabit: sup inimicos suos pfortabif.
Tacui·sp silui: patiens fui·sicut parturiens
loquar. Dissipabo ꝛ absorbebo simul: deser-
tos faciā mōtes ꝛ colles.ꝛ oē germē eoꝝ ex-
siccabo. Ponā flumina in insulas.ꝛ stagna
arefaciā. Et educā cecos i viā quā nesciūt.ꝛ
in semitꝭ quas igrauerūt ābulare eos faciā.
Ponā tenebras corā eis i lucē.ꝛ praua i re-
cta. Hec verba feci eis.ꝛ non dereliqui eos.
Cōuersi sūt retrorsū. Cōfundāť cōfusiōe qui
confidūt i sculptili: qui dicūt conflatili vos
dij nr̄i. Surdi audite.ꝛ ceci intuemini ad vi-
dendū. Quis cecus nisi seru⁹ me⁹.ꝛ surdus
nisi ad quē nūcios meos misi? Quis cecus
nisi q̄ venūdatus est? Et q̄s cecus nisi seru⁹
dn̄i? Qui vides multa: nonne custodies?
Qui aptas habes aures: nōne audies? Et
dn̄s voluit ut scificaret eum.ꝛ magnificaret
legē ꝛ extollēt: ipse āt pp̄ls direpť ꝛ vastat⁹.
Laqueus iuuenū omnes.ꝛ in domibus car-
cerū abscōditi sūt. Facti sūt in rapinā·nec est
qui eruat: in direptionē·nec ē q̄ dicat: red-
de. Quis est in vob̄ q̄ audiat hoc·attendat ꝛ
auscultet futura? Quis dedit in direptionē
iacob.ꝛ israhel vastantibus? Nōne dn̄s ipse
cui peccauim⁹? Et noluerūt i vijs ei⁹ ābula-
re.ꝛ nō audierunt legē eius. Et effudit super
eū indignationē furoris sui ꝛ forte bellum.ꝛ
cōbussit eū in circuitu ꝛ nō cognouit.ꝛ suc-
cendit eū ꝛ nō intellexit.

CXLIII

Et nūc hec dicit dn̄s creās te iacob:
ꝛ formās te isrl̄. Noli timē q̄a rede-
mi te.ꝛ vocaui te noie tuo. Meus es
tu. Cū trāsieris p aquas·tecū ero.ꝛ flumina
nō opient te. Cū ābulaueris in igne·nō cō-
bureris.ꝛ flamma nō ardebit in te: q̄a ego
dn̄s de⁹ tu⁹ scūs isrl̄ saluator tuus. Dedi ppi-
tiationē tuā egyptū: ethiopiā ꝛ saba pro te.
Ex quo honorabilis fact⁹ es in oculis meis ꝛ
gloriosus: ego dilexi te. Et dabo hoies p te
ꝛ populos p aia tua. Noli timē q̄a ego tecū
sū. Ab oriente adducā semen tuū.ꝛ ab occi-
dente cōgregabo te. Dicā aquiloni da.ꝛ au-
stro·noli phibere. Affer filios meos de lon-
ginquo.ꝛ filias meas ab extremis terre. Et
oēm q̄ inuocat nomē meū·i gloriā meā crea-
ui eū: formaui eū ꝛ feci eum. Educ foras po-
pulū cecū ꝛ oculos habentē: surdū.ꝛ aures
ei sūt. Oēs gētes cōgregate sūt simul.ꝛ col-
lecte sūt trib⁹. Quis in vobis annūciet istud
ꝛ que pma sunt audire vos faciet? Dent te-
stes eoꝝ ꝛ iustificēť.ꝛ audiāt ꝛ dicant. Vere
vos testes mei dicit dn̄s.ꝛ seruus me⁹ quem
elegi: ut sciatꝭ ꝛ credatis mihi.ꝛ intelligatis
q̄a ego ipse sum. Ante me nō ē format⁹ de⁹:
ꝛ post me nō erit. Ego sum ego sum dn̄s.ꝛ nō
est absqꝫ me saluator. Ego ānūciaui ꝛ salua-
ui: auditū feci.ꝛ non fuit in vobis alienus.
Vos testes mei dicit dn̄s.ꝛ ego deus. Et ab
initio ego ipse.ꝛ nō ē q̄ de manu mea eruat.
Operabor.ꝛ q̄s auertet illud? Hec dicit dn̄s
redēptor vester sanctus israhel. Propter vos
emisi babylonē.ꝛ detraxi vectes vniuersos
ꝛ chaldeos i nauib⁹ suis gloriātes. Ego dn̄s
sanctus vester: creans isrl̄: rex vester. Hec
dicit dn̄s q̄ dedit i mari viā.ꝛ in aq̄s torren-
tibus semitā. Qui eduxit quadrigā ꝛ equū:
agmen ꝛ robustū. Simul obdormierūt nec
resurgēt: cōtriti sūt q̄si linū.ꝛ extincti sūt. Ne
memineritꝭ prioꝝ.ꝛ antiqua ne intueamini:
Ecce ego facio noua.ꝛ nūc orienť: vtiqꝫ co-
gnoscetꝭ ea: Ponā i deserto viā.ꝛ i inuio flu-
mina. Et glorificabit me bestia agri·draco-
nes ꝛ strutiones: q̄a dedi in deserto aquas:
ꝛ flumina i inuio·ut darē potū populo meo
electo meo. Populum istum formaui mihi:
laudē meā narrabit. Nō me inuocasti iacob

nec laborasti in me israhel. Nō obtulisti mihi
arietem holocausti tui. ⁊ victimis tuis non
glorificasti me. Nō te seruire feci in oblatio-
ne. nec laborē tibi prebui in thure. Nō emisti
mihi argento calamū. ⁊ adipe victimarum
tuaꝝ nō inebriasti me. Verūtñ seruire me fe-
cisti in pctīs tuis: ꝑbuisti mihi laborē in ini-
quitatibꝰ tuis. Ego sum. ego sū ipse. qui deleo
iniqtates tuas ꝑpt̄ me. ⁊ pctōꝝ tuoꝝ nō re-
cordabor. Reduc me ī memoriam ⁊ iudice-
mur sl̄r: narra si qd hēs ut iustificeris. Pr̄ tuus
ꝑmꝰ peccauit. ⁊ int̄ptetes tui ꝑuaricati sunt
ī me. Et cōtaminaui ꝑncipes sanctos: dedi
ad internitionē iacob. ⁊ isrl̄ in blasfemiam.

Et nūc audi iacob serue CXLIIII
meus. ⁊ isrl̄ quē elegi. Hec dicit dñs
faciēs ⁊ formās te: ab vt̄o auxilia-
tor tuus. Noli timere serue meꝰ iacob. ⁊ re-
ctissime quē elegi. Effundā. n. aquas super
sitientē. ⁊ fluenta sup aridā. Effundā spiritū
meū sup semen tuū. ⁊ bñdictionē meā super
stirpem tuā. ⁊ germinabūt int̄ herbas quasi
salices iuxta ꝑterfluētes aq̄s. Iste dicet dñi
ego sū. ⁊ ille vocabit ī noīe iacob. Et h̄ scri-
bet manu sua dño. ⁊ ī noīe isrl̄ assimilabitur
Hec dic dñs rex isrl̄ ⁊ redēptor eiꝰ. dñs exer-
cituū. Ego ꝑmꝰ ⁊ ego nouissimꝰ. ⁊ absq me
nō est deus. Quis similis mei? Vocet ⁊ an-
nūciet. ⁊ ordinē exponat mihi. Ex quo con-
stitui mihi ꝑplm̄ antiquū. Ventura ⁊ q̄ futura
sūt ānūciet eis. Nolite timere: neq contur-
bemini. Ex tunc audire te feci. ⁊ annūciaui.
Vos estis testes mei. Nūqd ē deꝰ absq me ⁊
formator quē ego nō nouerim? Plaste idoli
oēs nihil sūt. ⁊ amātissima eoꝝ nō proderūt
eis. Ipsi sūt testes eoꝝ. qa nō vidēt neq itel-
ligūt: ut ꝯfūdāt̄. Quis formauit deū. ⁊ scul-
ptile cōflauit. ad nihil vtile? Ecce oēs ptici-
pes eiꝰ ꝯfūdent̄. Fabri. n. sūt ex hoībꝰ. Cōue-
nient oēs: stabūt ⁊ pauebūt. ⁊ cōfundentur
simul. Faber ferrariꝰ lima opatꝰ ē: in prunis
⁊ in malleis formauit illud. ⁊ opatus est in
brachio fortitudinis sue. Esuriet ⁊ deficiet:
nō bibet aquā ⁊ lassescet. Artifex lignarius
extendit normā: formauit illud in runcina.
Fecit illud in angularibꝰ. ⁊ in circino torna-
uit illud. ⁊ fecit imaginem viri q̄si speciosum
hoiem habitantē in domo. Succidit cedros:
tulit ilicē ⁊ quercū que steterat int̄ ligna sal-
tus. Plantauit pinū quā pluuia nutriuit. ⁊
facta est hoībus ī focū. Sūpsit ex eis ⁊ cale-
factus est. ⁊ succendit ⁊ coxit panes: de reli-
quo aūt opatus ē deū ⁊ adorauit: fecit scul-
ptile. ⁊ curuatꝰ ē ante illud. Mediū eiꝰ com-
bussit igni. ⁊ de medio eius carnes comedit.
Coxit pulmētū ⁊ saturatꝰ est. ⁊ calefactus ē
⁊ dixit. Vah calefactꝰ sum: vidi focū. Reli-
quū aūt eiꝰ. deū fecit ⁊ sculptile sibi. Curuat̄
añ illud. ⁊ adorat illud ⁊ obsecrat. dicens:
Libera me. qa deus meus es tu. Nescierunt
neq intellexerūt. Obliti. n. sunt ne videant
oculi eoꝝ. ⁊ ne intelligāt corde suo. Non re-
cogitāt in mēte sua: neq cognoscūt neq sen-
tiūt ut dicāt: Medietatem eius cōbussi igni
⁊ coxi sup carbones eiꝰ panes: coxi carnes
⁊ comedi. ⁊ de reliquo eiꝰ idolū faciā? Ante
truncū ligni ꝓcidā? Pars eiꝰ cinis est. Cor
insipiēs adorabit illud. ⁊ nō liberabit aiam
suā: neq dicet. forte mendaciū ē ī dext̄a mea
Memēto horū iacob ⁊ isrl̄: qm̄ seruꝰ meꝰ es
tu. Formaui te: seruus meꝰ es tu israhel: non
obliuiscaris mei. Deleui ut nubē iniqtates
tuas. ⁊ quasi nebulā pctā tua. Reuertere ad
me: qm̄ redemi te. Laudate celi qm̄ miseri-
cordiā fecit dñs: iubilate extrema t̄re. Reso
nate mōtes laudationē: saltus ⁊ oē lignū eiꝰ.
Quoniam redemit dñs iacob. ⁊ isrl̄ gloria-
bit̄. Hec dicit dñs redēptor tuꝰ. ⁊ formator
tuus ex vtero. Ego sū dñs faciēs oia: exten-
dens celos solus: stabiliēs t̄rā ⁊ nullus me-
cū. Irrita faciēs signa diuinoꝝ. ⁊ ariolos in
furorē vertens. Cōuertēs sapiētes retrorsū
⁊ scientiā eoꝝ stultā faciēs. Suscitans v̄bū
ꝓui sui. ⁊ cōsiliū nuncioꝝ suoꝝ cōplens. Qui
dico irl̄m habitaberis. ⁊ ciuitatibꝰ iude edifi-
cabimini. ⁊ deserta eius suscitabo. Qui dico
ꝓfūdo desolare. ⁊ flumia tua arefaciā. Qui
dico cyro pastor meus es. ⁊ oēm voluntatē
meā cōplebis. Qui dico irl̄m edificaberis. ⁊
templo fundaberis. CXLV

Hec dicit dñs christo meo cyro cuiꝰ
apprehēdi dexterā ut subiiciam ante
faciē eiꝰ gentes. ⁊ dorsa regū vertam
Et apiā corā eo ianuas. ⁊ porte nō claudēt̄.
Ego añ te ibo. ⁊ glīosos t̄re hūiliabo. Portas
ereas cōterā. ⁊ vectes ferreos confringā. Et
dabo tibi thesauros absconditos. ⁊ archana
secretoꝝ: ut scias qa ego dñs. q̄ voco nomē
tuū deꝰ isrl̄ ꝓpter seruū meū iacob ⁊ isrl̄ ele-
ctum meū. Et vocaui te noīe tuo: assimilaui
te. ⁊ non cognouisti me. Ego dñs. ⁊ non est
amplīꝰ. Extra me nō est deus. Accinxi te. ⁊

non cognouisti me: ut sciant hi qui ab ortu
solis ⁊ qui ab occidente· qm̄ absq̄ me nō est
deus. Ego dn̄s ⁊ nō ē alter: formās lucē. ⁊
creans tenebras: faciēs pacē ⁊ creans malū
Ego dn̄s faciēs oia hec. Rorate celi desup ⁊
nubes pluāt iustum: apiat terra ⁊ germinet
saluatorē: ⁊ iusticia oriat sil. Ego dn̄s crea-
ui eū. Ve q̄ ɔ̄dicit factori suo: testa de samijs
terre. Nunq̄d dicet lutū figulo suo· q̄d facis
⁊ opꝰ tuū absq̄ manibꝰ ē? Ve qui dicit patri
quid generas. ⁊ mulieri quid parturis? Hec
dicit dn̄s scūs isrl: plastes eius. Uentura in-
terrogate me: sup filios meos ⁊ sup opꝰ ma-
nuū mearꝫ mādate mihi. Ego feci t̄rā. ⁊ ho-
minē sup eā creaui ego. Manus mee teten-
derūt celos. ⁊ oi militie eorꝫ mandaui. Ego
suscitaui eū ad iusticiā. ⁊ oēs vias eiꝰ dirigā.
Ipse edificabit ciuitatē meā. ⁊ captiuitatem
meā dimittet nō in precio neq̄ in muneribꝰ
dicit dn̄s deꝰ exercituū. Hec dic̄ dn̄s. Labor
egypti ⁊ negociatio ethiopie ⁊ sabaim viri
sublimes: ad te transibunt ⁊ tui erūt. Post te
ambulabūt vincti manicis pgent. ⁊ te ado-
rabūt teq̄ deprecabunt. Tm̄ in te ē deus. ⁊
nō est deus absq̄ te. Uere tu es deus abscō-
ditus: deꝰ isrl saluator. Cōfusi sūt ⁊ erubue-
rūt oēs simul: abierūt in confusione fabrica-
tores errorū. Israhel saluatꝰ est i dn̄o salute
eterna. Non confundemini ⁊ nō erubescetis
vsq̄ in seculū seculi: q̄a hec dicit dn̄s creās
celos. Ipse deus formās t̄rā ⁊ faciēs eā: ipse
plastes eius. Nō in vanū creauit eā: ſ ut ha-
bitaret formauit eā. Ego dn̄s ⁊ nō ē aliꝰ. Nō
in abscōdito locutꝰ sū: in loco t̄re tenebroso
Non dixi semini iacob frustra: querite me.
Ego dn̄s loquēs iusticiā· ānūciās recta. Cō-
gregami ⁊ venite. ⁊ accedite simul q̄ saluati
estis ex gentibꝰ. Nescierūt q̄ leuāt signū scul-
pture sue. ⁊ rogant dn̄m nō saluantē. Annū-
ciate ⁊ venite. ⁊ consiliami sil. Quis auditū
fecit hoc ab initio? Ex tūc p̄dixi illud. Nūq̄d
nō ego dn̄s. ⁊ nō est vltra deꝰ absq̄ me? Deꝰ
iustꝰ ⁊ saluās nō ē p̄ter me. Cōuertimini ad
me ⁊ salui eritis oēs fines t̄re: q̄a ego deus ⁊
nō est aliꝰ. In memetipso iuraui· egrediet de
ore meo iusticie verbum. ⁊ nō reuertet· quia
mihi curuabitur oē genu. ⁊ iurabit ois ligua.
Ergo in dn̄o dicēt. Mee sūt iusticie ⁊ impe-
rium. Ad eū veniēt. ⁊ cōfundent oēs q̄ repu-
gnant ei. In dn̄o iustificabit ⁊ laudabitur
omne semen israhel.

C XLVI

Confractꝰ est bel· contritus est nabo:
facta sūt simulacra eorꝫ bestijs ⁊ iu-
mētis. Onera vestra graui pondere
vsq̄ ad lassitudinē cōtabuerūt. ⁊ ɔtrita sunt
simul. Nō potuerunt saluare portantē. ⁊ aia
eorū in captiuitatē ibit. Audite me domꝰ ia-
cob. ⁊ oē residuū domus isrl. Qui portamini
a meo vtero: q̄ gestami a mea vulua. Usq̄
ad senectā egoipse. ⁊ vsq̄ ad canos ego por-
tabo. Ego feci ⁊ ego ferā: ego portabo ⁊ sal-
uabo. Cui assimilastis me ⁊ adeq̄stis. ⁊ cō-
parastis me ⁊ fecistis similē? Qui cōfertis
aurū de sacculo. ⁊ argētū statera ponderatꝫ.
Cōducētes aurificē ut faciat deū. ⁊ pcidunt
⁊ adorāt. Portāt illū in humerꝫ gestantes. ⁊
ponētes in loco suo. Et stabit: ac de loco suo
nō mouebit. Sed ⁊ cū clamauerit ad eū nō
audiet: de tribulatiōe nō saluabit eos. Me-
mētote istud ⁊ fūdami: redite p̄uaricatores
ad cor. Recordami prioris seculi qm̄ ego sū
deus ⁊ nō ē vltra deꝰ: nec ē similis mei annū-
cians ab exordio nouissimū. ⁊ ab initio que
necdū facta sūt· dicēs: Cōsiliū meū stabit. ⁊
ois volūtas mea fiet. Uocās ab oriēte auē
⁊ de t̄ra longinqua virū volūtatꝫ mee. Et lo-
cutꝰ sū ⁊ adducā illud: creaui ⁊ faciā illud.
Audite me duro corde: q̄ lōge estis a iusti-
cia. Prope feci iusticiā meā. ⁊ nō elongabit:
⁊ salus mea nō morabit. Dabo i syon salutē
⁊ in israhel gloriā meam.

C XLVII

Descēde: sede in puluēꝛ vgo filia ba-
bylon: sede in t̄ra. Nō est soliū filie
chaldeorꝫ: quia vltra nō vocaberis
mollis ⁊ tenera. Tolle molā ⁊ mole farinā:
denuda turpitudinē tuā. Discoopi humerꝫ:
reuela crura: trāsi flumina. Reuelabit ignomi-
nia tua. ⁊ videbit opprobriū tuū. Ultionem
capiā. ⁊ nō resistet mihi hō. Redemptor nr̄
dn̄s exercituū: nomē illiꝰ scūs isrl. Sede ta-
ce ⁊ intra in tenebras filia chaldeorꝫ: quia
nō vocaberꝫ vltra dn̄a regnorū. Iratus sum
sup populū meū: contaminaui hereditatem
meā. ⁊ dedi eos i manu tua. Nō posuisti eis
misericordias. Sup senē aggrauasti iugū tuū
valde. ⁊ dixisti. In sempit̄nū ero dn̄a. Non
posuisti h̄ sup cor tuū: neq̄ recordata es no-
uissimi tui. Et nūc audi hec delicata ⁊ habi-
tans cōfidēter: que dic̄ i corde tuo ego sū. ⁊
nō ē p̄ter me āpliꝰ. Nō sedebo vidua. ⁊ igno-
rabo sterilitatē. Ueniēt tibi duo h̄ subito in die
vna· sterilitas ⁊ viduitas. Uniuersa venerūt

creās tn̄os· ſ· malū carētie· gl· malū· ſ· pene·

No.

N

sup te ꝓpter multitudinē maleficioꝝ tuorum
⁊ ꝓpt duritiā incātatoꝝ tuorū vehementem.
Et fiduciā habuisti in malitia tua: ⁊ dixisti.
Nō ē qui videat me. Sapiētia tua ⁊ scientia
tua h̄ decepit te. Et dixisti i corde tuo. Ego
sū: ⁊ ꝑter me nō ē altera. Veniet sup te malū
⁊ nescies ortū ei⁹: ⁊ irruet sup te calamitas
quā nō poteris expiare. Veniet sup te repente
miseria quā nescies. Sta cū īcātatorib⁹ tuis
⁊ cū multitudine maleficioꝝ tuoꝝ in quib⁹
laborasti ab adolescentia tua: si forte quid
prosit tibi: aut si possis fieri fortior. Defecisti
in multitudine ꝯsilioꝝ tuoꝝ. Stent ⁊ saluēt
te augures celi qui cōtēplabāt sidera ⁊ sup-
putabāt mēses: ut ex eis anūciarēt ventura
tibi. Ecce facti sūt q̄si stipula: ignis cōbussit
eos. Nō liberabūt aiam suā de māu flāme:
nō sūt prune q̇b⁹ calefiāt: nec focus ut sede-
ant ad eū. Sic facta sūt tibi: in quibuscunq;
laboraueras. Negociatores tui ab adole-
scentia tua. vnusquisq; in via sua errauerūt:
Nō est qui saluet te.

CXLVIII

Audite hec dom⁹ iacob qui vocamini
noie isrl'. ⁊ de aquis iuda existis: qui
iuratis i noie dn̄i. ⁊ dei isrl' recordami
nō i veritate neq; in iusticia. De ciuitate eni
sancta vocati sunt: ⁊ sup deū isrl' constabiliti
sūt. Dn̄s exercituū nomē ei⁹. Priora extunc
ānūciaui ⁊ ex ore meo exierunt: ⁊ audita feci
ea: repente opat⁹ sū ⁊ venerūt. Sciui. n. quia
durus es tu: ⁊ neruus ferreus ceruix tua: ⁊
frons tua erea. Predixi tibi extūc: anq̄ veni-
rēt idicaui tibi: ne forte diceres. Idola mea
fecerūt hec: ⁊ sculptilia mea ⁊ ꝯflatilia man-
dauerūt ista. Que audisti: vide oia. Vos āt
nō annūciastis. Audita tibi feci noua extūc
⁊ ꝯseruata sūt q̄ nescis. Nūc creata sūt ⁊ nō
extūc: ⁊ ante diem: ⁊ nō audisti ea: ne forte
dicas. ecce ego cognoui ea. Neq; audisti neq;
cognouisti: neq; extunc apta est auris tua. Scio
n. q̄ ꝑuaricās ꝑuaricaberis: ⁊ trāsgressorē
ex vtero vocaui te. Propt̄ nomē meū longe
faciā furorē meū: ⁊ laude mea infrenabo te
ne intereas. Ecce excoxi te s̄ nō q̄si argentū:
elegi te in camino pauptatis. Propt̄ me ꝓpter
me faciā. ut non blasfemer: ⁊ gloriā meam
alteri nō dabo. Audi me iacob: ⁊ isrl' quem
ego voco. Ego ipse: ego prim⁹ ⁊ ego nouissi-
mus. Manus q̄z mea fūdauit t̄rā: ⁊ dextera
mea mensa est celos. Ego vocabo eos: ⁊ sta-
būt simul. Congregamini oēs vos ⁊ audite.
Quis de eis ānūciauit hec? Dn̄s dilexit eū:
faciet volūtatē suā in babylone: ⁊ brachiū
suū i chaldeis. Ego ego locut⁹ sum ⁊ vocaui
eū: adduxi eū: ⁊ directa ē via eius. Accedite
ad me: ⁊ audite h̄. Nō a principio i abscon-
dito locutus sū. Ex tempore anteq̄ fierent
ibi erā: ⁊ nūc dn̄s deus misit me ⁊ spūs eius.
Hec dic̄ dn̄s de⁹ redēptor tu⁹ scūs isrl'. Ego
dn̄s de⁹ tu⁹: docens te vtilia: gub̄nās te i via
qua ābulas. Utinā attēdisses mādata mea.
Facta fuisset sicut flumen pax tua: ⁊ iusticia
tua sicut gurgites maris. Et fuisset q̄si harē-
na semē tuū: ⁊ stirps vteri tui ut lapilli eius.
Nō interisset ⁊ nō fuisset attritū nomen eius
a facie mea. Egredimi de babylone: fugite
a chaldeis. In voce exultationis ānūciate:
auditū facite hoc: ⁊ efferte illud vsq; ad ex-
trema t̄re. Dicite: Redemit dn̄s seruū suum
iacob. Nō sitierunt in deserto cum educeret
eos. Aquā de petra ꝓduxit eis. ⁊ scidit petrā
⁊ fluxerūt aque. Nō ē pax impijs dicit dn̄s.

CXLIX

Audite insule: ⁊ attēdite
populi de longe. Dn̄s ab vtero vo-
cauit me: de ventre m̄ris mee recor-
datus ē nois mei. Et posuit os meum quasi
gladiū acutū: in vmbra man⁹ sue ꝓtexit me
⁊ posuit me sicut sagittā electā. In pharetra
sua abscōdit me: ⁊ dixit mihi. Seruus meus
es tu isrl'. q̄a i te glorificabor. Et ego dixi. In
vacuū laboraui: sine causa ⁊ vane fortitudi-
nē meā cōsūpsi. Ergo iudiciū meū cum dn̄o:
⁊ opus meū cū deo meo. Hec dicit dn̄s for-
māns me ex vtero s̄uū sibi: ut reducam iacob
ad eū: ⁊ israhel nō cōgregabit̄. Et glorifica-
tus sū in oculis dn̄i: ⁊ deus me⁹ fact⁹ est for-
titudo mea. Et dixit. Parū ē ut sis mihi ser-
uus ad suscitādas trib⁹ iacob. ⁊ feces israhel
conuertendas. Dedi te in lucem gentiū: ut
sis salus mea vsq; ad extremū t̄re. Hec dicit
dn̄s. redemptor israhel. scūs ei⁹: ad cōtēpti-
bilē aiam. ad abhominatā gētē. ad seruū do-
minorū. Reges videbūt ⁊ ꝯsurgent ꝑncipes
⁊ adorabūt ꝓpter dn̄m q̇a fidelis est: ⁊ scm̄
israhel qui elegit te. Hec dic̄ dn̄s. In tēpore
placito exaudiui te. ⁊ in die salutis auxiliatus
sum tui. Et seruaui te ⁊ dedi te in fed⁹ populi
ut suscitares terrā ⁊ possideres hereditates
dissipatas: ut diceres his q̇ vincti sūt. exite:
⁊ his qui in tenebris. reuelamini. Sup vias
pascent̄. ⁊ in oib⁹ planis pascua eorū. Non
esurient neq; sitient. ⁊ nō percutiet eos estus

⁊ sol: q̇a miserator eorū reget eos. ⁊ ad fon-
tes aquaꝝ potabit eos. Et ponam oēs mon-
tes meos i viā. ⁊ semite mee exaltabuntur.
Ecce isti de lōge veniēt. ⁊ ecce illi ab aq̇lone
⁊ mari. ⁊ isti de t̄ra australi. Laudate celi ⁊
exulta t̄ra: iubilate mōtes laudē: q̇a conso-
latus ē dñs populū suū. ⁊ pauperꝝ suoꝝ mise-
rebit̄. Et dixit syon: dereliq̇t me dñs. ⁊ dñs
oblitus ē mei. Nūquid obliuisci potest mu-
lier infantē suum: ut nō misereat̄ filio vteri
sui? Et si illa oblita fuerit: ego tñ nō obliui-
scar tui. Ecce i manibꝰ meis descripsi te: mu-
ri tui corā oculis meis semp. Venerūt stru-
ctores tui: destruentes te ⁊ dissipantes a te
exibūt. Leua i circuitu oculos tuos ⁊ vide:
oēs isti cōgregati sūt: venerūt tibi. Viuo ego
dic̄ dñs q̇a oibꝰ his velut ornamento vestie-
ris ⁊ circūdabis tibi eos q̄si spōsa. Quia de-
serta tua ⁊ solitudines tue ⁊ t̄ra ruine tue:
nūc angusta erūt p̄ habitatoribꝰ. ⁊ longe fu-
gabūt̄ q̇ absorbebāt te. Adhuc dicēt i auri-
bus tuis filij sterilitatꝭ tue. Angustꝰ est mihi
locꝰ: fac spatiū mihi ut habitē. Et dices i cor-
de tuo. Quis genuit mihi istos? Ego steri-
lis ⁊ nō pariēs transmig̃ta ⁊ captiua. ⁊ istos
q̇s enutriuit? Ego destituta ⁊ sola. ⁊ isti vbi
h̄ erāt? Hec dic̄ dñs deꝰ. Ecce leuabo ad gē-
tes manū meam. ⁊ ad pp̄los exaltabo signū
meū. Et afferent filios suos i vlnis. ⁊ filias
suas sup̄ humeros portabūt. Et erunt reges
nutricij tui. ⁊ regine nutrices tue. Vultu in
terra demisso adorabūt te. ⁊ puluerē pedum
tuoꝝ lingent. Et scies q̇a ego dñs: sup̄ q̄ nō
cōfūdent̄ q̇ expectāt eū. Nūq̇d tollet̄ a forti
preda: aut qȯ captū fuerit a robusto saluū
esse poterit? Quia hec dic̄ dñs. Equidē ⁊ ca-
ptiuitas a forti tollet̄. ⁊ qȯ ablatum fuerit a
robusto saluabit̄. Eos v̄o qui iudicauerunt
te ego iudicabo. ⁊ filios tuos ego saluabo.
Et cibabo hostes tuos carnibꝰ suis. ⁊ quasi
musto sanguine suo inebriabuntur. Et sciet
oīs caro quia ego dñs saluās te. ⁊ redēptor
tuus fortis iacob. ¶ L

Hec dicit dñs. Quis ē hic liber repu-
dij matris vestre: quo dimisi eam?
Aut q̇s ē creditor meus: cui vendi-
di vos? Ecce. n. i iniq̇tatibꝰ vr̄is vēditi estis:
⁊ in sceleribꝰ vestris dimisi matrē vestrā: q̇a
veni ⁊ nō erat vir: vocaui ⁊ non erat q̇ audi-
ret. Nūquid abbreuiata ⁊ paruula facta est
manus mea ut nō possim redimē: aut non ē
in me v̄tus ad liberandū? Ecce i increpatiōe
mea desertū faciā mare: ponā flumina in sic-
cū. Cōputrescēt pisces sine aqua. ⁊ morieñt in
siti. Induā celos tenebrꝭ. ⁊ saccū ponā operi-
mentū eoꝝ. Dñs dedit mihi linguā eruditā:
ut sciā sustentare eū q̇ lassus ē verbo. Erigit
mane mane erigit mihi aurē: ut audiam q̄si
magistrū. Dñs deꝰ apuit mihi aurē: ego aūt
non ꝯdico: retrorsū nō abij. Corpꝰ meū dedi
p̄cutiētibꝰ ⁊ genas meas vellentibꝰ. Faciem
meā nō auerti ab increpantibꝰ ⁊ ꝯspuentibꝰ
in me. Dñs deus auxiliator meꝰ. ⁊ ideo non
sū ꝯfusus. Ideo posui faciē meā ut petrā du-
rissimā. ⁊ scio q̄m nō cōfūdar. Iuxta est qui
iustificat me. Quis ꝯdicet mihi? Stemꝰ sil̄.
Quis ē aduersariꝰ meꝰ? Accedat ad me. Ec-
ce dñs deꝰ auxiliator meꝰ. Quis ē q̇ cōdēnet
me? Ecce oēs q̄si vestimētū cōteret̄: tinea co-
medet eos. Quis ex vob̄ timēs dñm: audi-
ens vocē serui sui? Quis ābulauit i tenebrꝭ
⁊ nō ē lumē ei? Speret i noīe dñi. ⁊ innitat̄ sup̄
deū suū. Ecce vos oēs accendentes ignē ac-
cincti flāmis. Ambulate i luie ignis vr̄i. ⁊ i
flāmis q̄s succēdistis. De manu mea factū
ē h̄ vobis. In doloribꝰ dormietis. ¶ LI

Audite me qui seq̇mini qȯ iustū est. ⁊
q̄ritꝭ dñm. Attendite ad petrā vnde
excisi estis. ⁊ ad cauernā laci de qua
p̄cisi estis. Attēdite ad abrahā patrē vestrū:
⁊ ad saram que pepit vos. Quia vnū vocaui
eū. ⁊ bñdixi ei. ⁊ multiplicaui eum. Consola-
bit̄ ergo dñs syon. ⁊ consolabit̄ oēs ruinas
eiꝰ. Et ponet desertū eiꝰ q̄si delitias. ⁊ solitu-
dinem eius q̄si hortū dñi. Gaudiū ⁊ leticia
inuenieт̄ i ea: grāꝝ actio ⁊ vox laudis. Atten-
dite ad me pp̄le meus. ⁊ tribꝰ mea me audite.
Quia lex a me exiet. ⁊ iudiciū meū i lucē po-
pulorū req̇escet. Prope ē iustꝰ meus: egres-
sus est saluator meus. ⁊ brachia mea pp̄los
iudicabūt. Me isule expectabūt. ⁊ brachiū
meū sustinebūt. Leuate i celū oculos vr̄os:
⁊ videte sub t̄ra deorsū: quia celi sicut fumꝰ
liquescent. ⁊ terra sicut vestimentū atteret̄:
⁊ habitatores eius sicut h̄ interibūt. Salus
aūt mea in sempit̄nū erit: ⁊ iusticia mea non
deficiet. Audite me qui scitꝭ iustū: pp̄ls meꝰ
lex mea i corde eorū. Nolite timē opprobriū
hoīuꝫ. ⁊ blasfemias eorum ne metuatis. Si-
cut. n. vestimentū sic comedet eos vermis. ⁊
sicut lanā sic deuorabit eos tinea. Salus āt
mea i sempit̄nū erit. ⁊ iusticia mea i gnātiōes

generationū. Cōsurge ꝯsurge: induere fortitudinē brachiū dn̄i. Cōsurge sicut in dieb⁹ antiq̄s: in gn̄ationib⁹ seculorū. Nūq̄d nō tu ꝑcussisti supbū: vulnerasti draconē? Nunq̄d nō tu siccasti mare: aquā abyssi vehemētis? Qui posuisti ꝓfūdū maris viā: ut trāsirēt liberati. Et nūc q̄ redēpti sūt a dn̄o: reuertent̄: ⁊ venient in syon laudātes. ⁊ leticia sempit̄na sup capita eorū. Gaudiū ⁊ leticiā tenebūt: fugiet dolor ⁊ gemit⁹. Ego egoipse consolabor vos. Quis tu ut timeas ab hoīe mortali ⁊ a filio hoīs: qui quasi fenū ita arescet. ⁊ oblitus es dn̄i factoris tui q̄ tetendit celos ⁊ fūdauit t̄rā. ⁊ formidasti iugit̄ tota die a facie furorꝫ ei⁹ q̄ te tribulabat. ⁊ parauerat ad perdendū? Ubi nūc ē furor tribulantis? Cito veniet gradiens ad aperiēdū. ⁊ nō interficiet vsq̄ ad internitionē: nec deficiet panis ei⁹. Ego aūt sū dn̄s de⁹ tuus qui conturbo mare ⁊ intumescūt fluctus eius: dn̄s exercituū nomē meū. Posui ṽba mea in ore tuo. ⁊ in vmbra man⁹ mee ꝓtexi te: ut plantes celos ⁊ fūdes t̄rā. ⁊ dicas ad syon: ꝑpl̄s meus es tu. Eleuare eleuare: cōsurge irl̄m: que bibisti de manu dn̄i calicē ire eius. Usq̄ ad fundum calicis soporis bibisti. ⁊ potasti vsq̄ ad feces. Nō ē qui sustentet eā ex oībus filijs quos genuit. ⁊ nō est q̄ apph̄ēdat manū eius ex oīb⁹ filijs q̄s enutriuit. Duo sunt q̄ occurrerūt tibi. Quis cōtristabit̄ sup te? Uastitas ⁊ cōtritio ⁊ fames ⁊ gladi⁹. Quis ꝯsolabit̄ te? Filij tui ꝓiecti sūt: dormierūt in capite oīuꝫ viarū sicut orix illaq̄atus: pleni indignatiōe dn̄i·increpatiōe dei tui. Idcirco audi h̄ paupercula. ⁊ ebria non a vino. Hec dicit dn̄ator tu⁹ dn̄s. ⁊ deus tu⁹ q̄ pugnauit ꝓ ꝑpl̄o suo. Ecce tuli de manu tua calicē soporꝫ: fūdū calicis indignatiōis mee. Nō adijcies ut bibas illū vltra. Et ponā illū i manu eoꝝ qui te humiliauerunt ⁊ dixerunt aīe tue incuruare ut transeam⁹. ⁊ posuisti ut t̄rā corpus tuū. ⁊ q̄si viā transeuntib⁹.

CLII

Consurge ꝯsurge: iduere fortitudine tua syon. Induere vestimētꝫ gl̄ie tue hierusalē ciuitas sancti: q̄a non adijciet vltra ut ꝑtrāseat ꝑ te icircūcisus ⁊ imūdus. Excutē de puluere: ꝯsurge: sede irl̄m. Solue vīcula colli tui captiua filia syon: q̄a hec dicit dn̄s: Gratis venūdati estis. ⁊ sine argēto redimemi. Quia h̄ dicit dn̄s de⁹. In egyptū descēdit ꝑpl̄s me⁹ i ꝑncipio·ut colonus esset ibi. ⁊ assur absq̄ vlla cā calūniat⁹ est eū. Et nūc q̄d mihi ē hic dicit dn̄s? Quō ablat⁹ ē populus meus gratis. Dn̄atores ei⁹ inique agūt dicit dn̄s: ⁊ iugiter tota die nomen meū blasfemat̄. Propt̄ h̄ sciet populus meus nomen meū in die illa: q̄a egoipse qui loquebar ecce adsum. Q̄ pulchri sup mōtes pedes ānūciātꝫ ⁊ p̄dicātꝫ pacē: ānūciātis bonū·p̄dicātis salutē·dicētis: Syon·regnabit deus tu⁹. Uox speculatoꝝ tuoꝝ. Leuauerūt vocē: simul laudabūt: quia oculo ad oculū videbūt·cū cōuerterit dn̄s syon. Gaudete ⁊ laudate sil̄ deserta irl̄m: q̄a consolat⁹ est dn̄s populū suū·redemit irl̄m. Parauit dn̄s brachiū scm̄ suū i oculis oīuꝫ gentiū. ⁊ videbūt oēs fines t̄re salutare dei nr̄i. Recedite recedite: exite inde: pollutū nolite tangere. Exite de medio ei⁹·mūdami q̄ fertꝫ vasa dn̄i. Quō nō i tumultu exibitis: nec in fuga ꝓperabitꝫ. Precedet. n. vos dn̄s. ⁊ congregabit vos de⁹ isrl̄. Ecce intelliget seruus meus: exaltabit̄ ⁊ eleuabit̄. ⁊ sublimis erit valde. Sicut obstupuerūt sup te multi: sic inglorius erit int̄ viros aspectus ei⁹. ⁊ forma ei⁹ int̄ filios hoīuꝫ. Iste asꝑget gentes multas: sup ipsū cōtinebūt reges os suū. Quia quib⁹ nō ē narratū de eo viderūt. ⁊ q̄ nō audierūt ꝯtēplati sunt.

CLIII

Quis credidit auditui nr̄o: ⁊ brachiū dn̄i cui reuelatum est? Et ascēdet sicut ṽgultū corā eo. ⁊ sicut radix de t̄ra sitiēti. Nō est spēs ei neq̄ decor. Et vidim⁹ eū ⁊ nō erat aspectus. ⁊ desiderauim⁹ eū despectū ⁊ nouissimū viroꝝ·virū dolorū ⁊ scientē infirmitatē. Et quasi abscōdit⁹ vult⁹ eius ⁊ despect⁹: vnde nec reputauimus eū. Uere languores nostros ipse tulit. ⁊ dolores nr̄os ipse portauit. Et nos reputauimus eū q̄si leprosū. ⁊ ꝑcussū a deo ⁊ hūiliatū. Ipse aūt vulneratus ē ꝓpter iniq̄tates nr̄as: attritus ē ꝓpter scelera nr̄a. Disciplina pacis nostre sup eū. ⁊ liuore ei⁹ sanati sum⁹. Oēs nos q̄si oues errauim⁹: vnusq̄sq̄ in viā suā declinauit. ⁊ posuit dn̄s in eo iniq̄tatē oīuꝫ nostrū. Oblatus ē q̄a ipse voluit. ⁊ nō aꝑuit os suū. Sicut ouis ad occisionē ducet̄. ⁊ q̄si agn⁹ corā tondēte se obmutescet. ⁊ nō aꝑiet os suū. De angustia ⁊ de iudicio sublatus ē. Generationē ei⁹ q̄s enarrabit? Quia abscisus ē de terra viuentiū. Propt̄ scelus populi mei ꝑcussi eū. Et dabit ipios ꝓ sepultura. ⁊ diuites ꝓ morte sua: eo q̄ iniq̄tatē nō fecerit

neq dolus fuerit in ore eius ⁊ dñs voluit cõ-
terere eũ i infirmitate. Si posuerit p peccato
aiam suã videbit semen longeuũ. ⁊ volũtas
dñi in manu eius dirigetur. Pro eo q labora-
uit aia eius: videbit ⁊ saturabitur. In scia sua
iustificabit ipse iustus seruos meos multos
⁊ iniqtates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam
ei plurimos ⁊ fortium diuidet spolia: pro eo q
tradidit i morte aiam suã. ⁊ cũ sceleratis re-
putatus est. Et ipse pctã multorũ tulit. ⁊ p
transgressoribus rogauit.

LIIII

Lauda sterilis q non paris: decanta
laudẽ ⁊ hinni que nõ pariebas: qm
multi filij deserte magis q eius q hẽbat
virũ dicit dñs. Dilata locũ tentorij tui. ⁊ pel-
les tabernaculorum tuorum extende. Ne parcas.
Longos fac funiculos tuos. ⁊ clauos tuos
cõsolida. Ad dexterã eni ⁊ leuã penetrabis:
⁊ semen tuũ gentes hereditabit. ⁊ ciuitates
desertas inhabitabit. Noli timere: qa nõ cõfun
deris neq erubesces. Non eni te pudebit: qa
cõfusionis adolescẽtie tue obliuisceris. ⁊ op-
probrij viduitatis tue nõ recordaberis amplius.
Quia dñabitur tui qui fecit te: dñs exercituũ
nomẽ eius. ⁊ redẽptor tuus scũs isrl: deus ois
terre vocabitur. Quia ut mulierẽ derelictã ⁊
merẽtẽ spũ vocauit te dñs. ⁊ vxorẽ ab adole-
scentia abiectã. Dixit deus tuus. Ad pũctũ in
modico dereliqui te. ⁊ i miseratiõibus magnis
cõgregabo te. In momẽto idignatiõis abscõ-
di faciẽ meã parũp a te. ⁊ i misericordia sem-
piterna misertus sũ tui: dixit redemptor tuus
dñs. Sicut in diebus noe istud mihi est: cui
iuraui ne iducerẽ aqs diluuij vltra sup trã.
sic iuraui ut nõ irascar tibi ⁊ nõ increpem te.
Mõtes eni cõmouebũtur ⁊ colles cõtremiscẽt:
misericordia aũt mea nõ recedet a te. ⁊ fedus
pacis mee nõ mouebitur: dixit miserator tuus
dñs. Paupercula tẽpestate cõuulsa absq vlla
cõsolatiõe: ecce ego sternã p ordinem lapides
tuos. ⁊ fũdabo te in sapphyris. ⁊ ponã iaspi-
dem ppugnacula tua. ⁊ portas tuas in lapides
sculptos. ⁊ oẽs terminos tuos i lapides desi-
derabiles. vniũsos filios tuos doctos a dño
⁊ multitudinem pacis filijs tuis. ⁊ in iusticia
fũdaberis. Recede pcul a calũnia. qa nõ ti-
mebis. ⁊ a pauore. qa nõ appropinqbit tibi.
Ecce accola veniet. q nõ erat mecũ: aduena
quondã tuus adiũgetur tibi. Ecce ego creaui fa-
brũ sufflantẽ i igne prunas. ⁊ pferentẽ vas
in opus suũ. ⁊ ego creaui interfectorem ad
disperdendũ. Omne vas qd fictũ ẽ cõtra te nõ diri-
getur. ⁊ oẽm linguã resistentẽ tibi. i iudicio iu-
dicabis. Hec ẽ hereditas seruorũ dñi. ⁊ iusti-
cia eorum apud me. dicit dñs.

LV

Omnes sitiẽtes venite ad aqs. ⁊ qui
non habetis argentũ ppcrate. emite
⁊ comedite. Venite emite absq ar-
gento ⁊ absq vlla cõmutatione. vinũ ⁊ lac.
Quare appenditis argẽtũ nõ i panibus. ⁊ labo-
rẽ vestrũ nõ in saturitate? Audite audiẽtes
me ⁊ comedite bonũ. ⁊ delectabitur in crassitu-
dine aia vrã. Inclinate aurẽ vrãm ⁊ venite
ad me: audite. ⁊ viuet aia vestra. ⁊ feriam
vobiscũ pactũ sempiternũ: misericordias da-
uid fideles. Ecce testẽ pplis dedi eũ. ducem
ac pceptorẽ gẽtibus. Ecce gẽtẽ quã nesciebas
vocabis. ⁊ gẽtes que non cognouerunt te. ad
te current, ppter dñm deũ tuũ ⁊ scm isrl: quia
glorificauit te. Querite dñm dũ iueniri põt
inuocate eũ dũ ppe est. Derelinqt impius viã
suã. ⁊ vir iniquus cogitatiões suas. ⁊ reuertatur
ad dñm ⁊ miserebitur eius. ⁊ ad deũ nrm qm
multus est ad ignoscendũ. Nõ. n. cogitationes
mee cogitatiões vrẽ: neq vie vestre vie mee
dic dñs. Quia sicut exaltãtur celi a trã. sic ex-
altate sũt vie mee a vijs vris. ⁊ cogitatiões
mee a cogitationibus vris. Et quõ descendit
ymber ⁊ nix de celo ⁊ illuc vltra non reuer-
titur. sed inebriat trã ⁊ infũdit eã ⁊ germinare
eã facit. ⁊ dat semen serẽti. ⁊ panẽ comedẽti.
sic erit verbum meũ qd egredietur de ore meo.
Nõ reuertetur ad me vacuũ: sed faciet quecũq
volui. ⁊ psperabitur in his ad que misi illud.
Quia in leticia egrediemi. ⁊ i pace deduce-
mini. Mõtes ⁊ colles cantabũt corã vobis
laudem. ⁊ oia ligna regiõis plaudẽt manu.
Pro saliũcula ascendet abies. ⁊ p vrtica cre-
scet myrtus. Et erit dñs noiatus in signũ eter-
nũ: qd nõ auferetur.

LVI

Hec dicit dñs. Custodite iudicium ⁊
facite iusticiã. quia iuxta est salus mea
ut veniat. ⁊ iusticia mea ut reueletur.
Beatus vir qui facit hoc. ⁊ filius hois qui ap-
prehẽdet istud. Custodiens sabbatũ ne pollu-
at illud: custodiens manus suas. ne faciat oẽ
malũ. Et non dicat filius aduene q adheret
dño. dicẽs: Separatiõe diuidet me dñs a pplo
suo. Et nõ dicat eunuchus. ecce ego lignũ ari-
dũ. Quia hec dic dñs eunuchis: Qui custo-
dierint sabbata mea. ⁊ elegerint q ego volui
⁊ tenuerint fedus meũ: dabo eis in domo mea

⁊ in muris meis locū. ⁊ nomen meli⁹ a filijs ⁊ filiab⁹. Nomē sempit̃nū dabo eis: qđ non peribit. Et filios aduene q̇ adhereant dn̄o ut colāt eū. ⁊ diligāt nomen eius ut sint ei i ser- uos: oēm custodientem sabbatū ne polluat illud. ⁊ tenentē fed⁹ meū. adducā eos i mōtē scm̄ meū. ⁊ letificabo eos in domo orationis mee. Holocausta eorū ⁊ victime eoꝝ place- būt mihi sup altari meo: q̇a domus mea do- mus orōnis vocabit̃ cūctis populis. ait dn̄s deus q̇ ꝯgregat dispsos isrl̄. Adhuc ꝯgrega- bo ad eū cōgregatos ei⁹. Oēs bestie agri ve- nite ad deuorandum: vniuerse bestie saltus. Speculatores ei⁹ ceci oēs: nescierūt vniuer- si: canes muti nō valētes latrare. videntes vana. dormiētes ⁊ amātes somnia. ⁊ canes ipudētissimi nescierūt saturitatē. Ipsi pasto- res ignorauerūt intelligētiā. Oēs i viā suā de- clinauerūt: vn⁹quisqꝫ ad auaritiā suā a sūmo vsqꝫ ad nouissimū. Uenite. sumam⁹ vinum. ⁊ impleamur ebrietate. ⁊ erit sicut hodie sic ⁊ cras. ⁊ multo amplius. C. LVII

Iustus perit ⁊ non est qui recogitet i corde suo. ⁊ viri mīe colliguntur: q̇a nō ē q̇ itelligat. A facie eni mali- tie collect⁹ ē iust⁹. Ueniat pax: requiescat i cu- bili suo. q̇ ābulauit i directiōe sua. Uos autē accedite huc filij auguratricis: semen adul- teri ⁊ fornicarie. Sup quē lusistis? Sup quē dilatastis os. ⁊ eiecistis linguā? Nūqd non vos filij scelesti. semē mēdax? Qui ꝯsolamini in dijs subt̃ oē lignū frondosū. imolātes par- uulos i torrētib⁹: subt̃ eminētes petras. In partib⁹ torrētis pars tua: hec ē sors tua. Et ipsis effudisti libamen: obtulisti sacrificium. Nūqd sup his nō idignabor? Sup mōtē excel- sū ⁊ sublimē posuisti cubile tuū. ⁊ illuc ascē- disti ut imolares hostias. Et p⁹ ostiū ⁊ retro postem posuisti memoriale tuū. q̇a iuxta me disco operuisti ⁊ suscepisti adulterum. Dilatasti cubile tuū. ⁊ pepigisti cum eis fedus. Dilexi- sti stratū eoꝝ manu apta. ⁊ ornasti te regio vnguēto. ⁊ multiplicasti pigmēta tua. Mi- sisti legatos tuos ꝓcul. ⁊ humiliata es vsqꝫ ad iferos. In multitudine vie tue laborasti: nec dixisti. quiescam. Uitam man⁹ tue inue- nisti: ꝓpterea non rogasti. Pro quo sollicita timuisti: q̇a mētita es ⁊ mei nō es recorda- ta: neqꝫ cogitasti i corde tuo q̇a ego tacens ⁊ quasi nō vidēs. ⁊ mei oblita es. Ego ānūcia- bo iusticiā tuā. ⁊ opa tua nō ꝓderūt tibi. Cū clamaueris liberēt te ꝯgregati tui. Et oēs eos auferet vent⁹: tollet aura. Qui aūt fiduciam hꝫ mei. hereditabit t̃rā. ⁊ possidebit montē scm̄ meū. ⁊ dicā. Uiam facite. ꝑbete iter. declinate de semita: auferte offendicula de via populi mei. Quia h̄ dicit dn̄s excelsus ⁊ sublimis habitās et̃nitatē. ⁊ scm̄ nomē ei⁹ in excelso ⁊ in scō habitās. ⁊ cū ꝯtrito ⁊ hūili spū: ut viui- ficet spm̄ humiliū ⁊ viuificet cor contritoꝝ. Nō eni i sempiternū litigabo neqꝫ vsqꝫ ad fi- nē irascar. q̇a spūs a facie mea egredietur. ⁊ flatus ego faciā. Propt̃ iniq̇tatē auaritie ei⁹ irat⁹ sū. ⁊ ꝑcussi eū. Abscōdi a te faciē meā: ⁊ indignat⁹ sū. Et abijt vag⁹ in via cordis sui. Uias eius vidi ⁊ sanaui eū. ⁊ reduxi eum ⁊ reddidi ꝯsolatiōes ipsi ⁊ lugentib⁹ eius. Cre- aui fructū labioꝝ pacē: pacē ei qui longe est ⁊ qui ꝓpe dixit dn̄s. ⁊ sanaui eū. Impij aūt q̄si mare feruens qđ quiescē nō pōt. ⁊ redūdant fluctus eius i cōculcationē ⁊ lutū. Nō ē pax impijs dicit dn̄s deus. C. LVIII

Clama. ne cesses: q̄si tuba exalta vo- cem tuā. ⁊ annūcia ꝑplo meo scelera eorū. ⁊ domui iacob pctā eorū. Me etenī de die in diē querūt. ⁊ scire vias meas volūt: q̄si gens q̇ iusticiā fecerit. ⁊ q̄ iudicium dei sui nō dereliquerit. Rogāt me iudicia iu- sticie. ⁊ appropinq̄re deo volūt. Quare ieiu- nauim⁹ ⁊ nō aspexisti: hūiliauim⁹ aīas nr̄as ⁊ nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenit̃ volūtas vestra. ⁊ oēs debitores vestros repe- titis. Ecce ad lites ⁊ cōtentiōes ieiunatis. ⁊ ꝑcutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut vsqꝫ ad hāc diē: ut audiat̃ in excelso clamor vester. Nūqd tale ē ieiuniū qđ elegi: ꝑ diē af- fligē hoiem aīaꝫ suā? Nūqd cōtorq̄re q̄si cir- culū caput suū. ⁊ saccū ⁊ cinerē sternē? Nū- qd istud vocabis ieiuniū. ⁊ diem acceptabilē dn̄o? Nonne h̄ ē magis ieiuniū qđ elegi? Dis- solue colligatiōes impietatꝭ: solue fasciculos deꝑmētes. Dimitte eos q̇ ꝯfracti sūt liberos ⁊ oē onus dirūpe. Frange esurienti panē tuū ⁊ egenos vagosqꝫ induc i domū tuā. Cū vi- deris nudū operi eū. ⁊ carnē tuā ne despexeris. Tūc erūpet q̄si mane lumē tuū. ⁊ sanitas tua citi⁹ orietur. Et anteibit faciē tuā iusticia tua. ⁊ glia dn̄i colliget te. Tunc inuocabis ⁊ dn̄s exaudiet: clamabis. ⁊ dicet ecce adsū: q̇a mi- sericors sū dn̄s de⁹ tu⁹. Si abstuleris de medio tui cathenā ⁊ desieris extēdē digitū. ⁊ loq̇ qđ nō ꝓdest. Cū effuderis esurienti aīam tuā. ⁊ aīam

afflictā repleueris: orieꝛ in tenebris lux tua: ⁊ tenebre tue erūt sicut meridies. Et requiem tibi dabit dn̄s deꝰ tuus semꝑ. ⁊ iplebit splendoribꝰ aiām tuā. ⁊ ossa tua liberabit. Et eris q̄si hortus irriguus. ⁊ sicut fons aquarū cuiꝰ nō deficiēt aque. Et edificabunꝛ in te deserta seculoꝝ: fūdamēta gnātiōis ⁊ gnātiōis suscitabis. Et vocaberis edificator sepium: auertens semitas ī quietē. Si auerterꝭ a sabbato pedem tuū. facē volūtatē tuā in die scō meo: ⁊ vocaueris sabbatū delicatū ⁊ scm̄ dn̄i gloriosū. ⁊ glorificaueris eū dum nō facis vias tuas ⁊ nō inueniꝛ volūtas tua ut loq̄ris sermonē: tūc delectaberis suꝑ dn̄o. ⁊ sustollam te suꝑ altitudines t̄re. ⁊ cibabo te hereditate iacob pr̄is tui. Os eni domini locutum est.

CLIX

Ecce nō ē abbreuiata manꝰ dn̄i ut saluare nequeat: neq3 aggrauata est auris eius ut nō exaudiat: s3 iniq̄tates vr̄e diuiserūt inꝛ vos ⁊ deū vr̄m: ⁊ pctā vr̄a absconderūt faciē eius a vobis ne exaudiret. Manꝰ .n. vr̄e pollute sūt sanguie ⁊ digiti vr̄i iniq̄tate. Labia vr̄a locuta sunt mendaciū. ⁊ lingua vr̄a iniq̄tatē fatur. Non est qui inuocet iusticiā. neq3 ē q̇ iudicet vere: s3 cōfidūt in nihilo. ⁊ loquūꝛ vanitates. Cōceperunt laborē. ⁊ pepererunt iniq̄tatē. Oua aspidū ruperūt. ⁊ telas aranee texuerūt. Qui comederit de ouis eoꝝ morieꝛ. ⁊ qđ confotū est erūpet in regulū. Tele eoꝝ nō erūt in vestimentū: neq3 opienꝛ opibꝰ suis. Opa eorū opa inutilia. ⁊ opus iniq̄tatis ī manibꝰ eoꝝ. Pedes eoꝝ ad malū currūt. ⁊ festināt ut effūdāt sanguinē innocentē. Cogitatiōes eorū cogitatiōes inutiles. Vastitas ⁊ ꝯtritio ī vijs eorū. Viā pacis nescierūt. ⁊ nō ē iudiciū in gressibꝰ eoꝝ. Semite eorū incuruate sūt eis: oīs qui calcat ī eis ignorat pacē. Propꝛ hoc elongatū ē iudiciū a nobis. ⁊ nō apphendet nos iusticia. Expectauimꝰ lucem ⁊ ecce tenebre: splendorē. ⁊ ī tenebris ābulauimꝰ. Palpauimꝰ sicut ceci parietem. ⁊ q̄si absq3 oculis attrectauimꝰ. Impegimꝰ meridie q̄si in tenebris: ī caligosis q̄si mortui. Rugiemꝰ q̄si vrsi oēs. ⁊ q̄si colūbe meditantes gememꝰ. Expectauimꝰ iudiciū ⁊ nō ē: salutē ⁊ elongata ē a nobis. Multiplicate sūt .n. iniq̄tates nr̄e corā te. ⁊ pctā nr̄a rn̄derunt nobis: Quia scelera nostra nobiscū. ⁊ iniq̄tates nr̄as cognouimꝰ peccare ⁊ mentiri ꝯ dn̄m. ⁊ auersi sumus ne iremꝰ pꝰ tergū dei nr̄i. ut loq̄remur calūniā ⁊ transgressionē. Cōcepimꝰ ⁊ locuti sumus de corde verba mendacij. ⁊ cōuersū ē retrorsum iudiciū. ⁊ iusticia longe stetit. Quia corruit in platea veritas. ⁊ eq̄tas nō potuit ingredi. Et facta ē veritas in obliuiōē. ⁊ qui recessit a malo. p̄de patuit. Et vidit dn̄s. ⁊ malū appa ruit ī oculis eius: q̇a nō est iudiciū. Et vidit deus q̇a nō est vir. ⁊ aporiatus ē q̇a nō ē qui occurrat. Et saluauit sibi brachiū suū. ⁊ iusticia eius ipsa ꝯfirmauit eū. Indutꝰ ē iusticia ut lorica. ⁊ galea salutꝭ ī capite eiꝰ. Indutus est vestimentis vltiōis. ⁊ opertꝰ ē q̄si pallio çeli sicut ad vindictā: q̄si ad retributionē indignatiōis hostibꝰ suis. ⁊ vicissitudinē inimicis suis. Insulis vicē reddet. Et timebūt qui ab occidēte. nomē dn̄i: ⁊ q̇ ab ortu solis gloriā eiꝰ. Cū venerit q̄si fluuiꝰ violentꝰ quē spūs dn̄i cogit. ⁊ venerit syon redemptor. ⁊ eis q̇ redeūt ab iniq̄tate ī iacob dič dn̄s. Hoc fedus meū cū eis dicit dn̄s. Spūs meus q̇ ē in te ⁊ verba mea q̄ posui in ore tuo. nō recedēt de ore tuo. ⁊ de ore seminis tui dicit dn̄s: amodo ⁊ vsq3 in sempiternū.

CLX

Surge illuminare ir̄lm q̇a venit lumē tuū. ⁊ glīa dn̄i suꝑ te orta est. Quia ecce tenebre opient t̄rā. ⁊ caligo populos: suꝑ te aūt orieꝛ dn̄s. ⁊ glīa eius in te videbiꝛ. Et ābulabūt gentes ī lumine tuo. ⁊ reges ī splendore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: oēs isti congregati sunt: venerūt tibi. Filij tui de longe venient. ⁊ filie tue de latere surgēt. Tūc videbis ⁊ afflues. ⁊ mirabiꝛ ⁊ dilatabiꝛ cor tuū: qn̄ cōuersa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gentiū venerit tibi. Inundatio camelorū operiet te: dromedarij madian ⁊ effa. Oēs de saba venient aurū ⁊ thus deferētes. ⁊ laudē dn̄o annūciātes. Oē pecus cedar congregabiꝛ tibi: arietes nabaioth ministrabūt tibi. Offerēꝛ suꝑ placabili altari meo. ⁊ domū maiestatis mee glorificabo. Qui sūt isti q̇ ut nubes volant ⁊ quasi colūbe ad fenestras suas? Me enim insule expectāt ⁊ naues maris in p̄ncipio: ut adducā filios tuos de lōge. Argētū eoꝝ ⁊ aurū cū eis. noi dn̄i dei tui ⁊ scō isr̄l: q̇a glorificauit te. Et edificabūt filij ꝑegrinoꝝ muros tuos. ⁊ reges eoꝝ ministrabūt tibi. In indignatione .n. mea ꝑcussi te. ⁊ in recōciliatione mea misertꝰ sū tui. Et apienꝛ porte tue iugiꝛ: die ac nocte nō claudēꝛ: ut afferaꝛ ad te fortitudo gentiū. ⁊ reges eaꝝ adducanꝛ. Gens

eni ꝛ regnū qḋ nō ſeruierit tibi·pibit. ꝛ gen/
tes ſolitudine vaſtabūt. Gloria libani ad te
veniet: abies ꝛ buxus ꝛ pinus ſimul ad or/
nandū locū ſcificationis mee. ꝛ locum pedū
meoꝝ glorificabo. Et veniēt ad te curui filij
eoꝝ q̄ hūiliauerūt te. ꝛ adorabunt veſtigia
pedū tuoꝝ oēs q̄ detrahebāt tibi. ꝛ vocabunt
te ciuitatē dñi ſyon ſancti iſrl'. Pro eo ꝙ fu/
iſti derelicta ꝛ odio habita. ꝛ nō erat qui p te
trāſiret: ponā te in ſupbiā ſeculoꝝ: gaudiū
i gñatione ꝛ gñatione. Et ſugges lac gentiū
ꝛ māmilla regū lactaberis. Et ſcies quia ego
dñs ſaluās te. ꝛ redēptor tuus fortis iacob.
Pro ere afferā aurū. ꝛ p ferro afferā argētū
ꝛ p lignis es. ꝛ p lapidib' ferrū. Et ponā vi/
ſitationē tuā pacē. ꝛ ppoſitos tuos iuſticiā.
Nō audiet' vltra iniqtas i terra tua· vaſtitas
ꝛ ꝯtritio i terminis tuis. ꝛ occupabit ſal' mu/
ros tuos. ꝛ portas tuas laudatio. Non erit
tibi ampli' ſol ad lucendū p diem: nec ſplen/
dor lune illuminabit te: ſꝫ erit tibi dñs i lucē
ſempiternā. ꝛ de' tu' in gloriā tuā. Nō occidet
vltra ſol tu'. ꝛ luna tua nō minuet': qa dñs
erit tibi i lucē ſempiternā. ꝛ cōplebūt dies lu/
ctus tui. Popul' aūt tuus oēs iuſti i ppetuū
hereditabūt t'rā: germen plantationis mee:
op' man' mee ad glorificandū. Minim' erit
i mille. ꝛ paruulus in gentē fortiſſimā. Ego
dñs: in tpe ei' ſubito faciā iſtud. CLXI

Spiritus dñi ſuper me: eo ꝙ vnxerit
me. Ad ānunciādū manſuetis miſit
me: ut mederer cōtritis corde. ꝛ pre/
dicare captiuis idulgētiā ꝛ clauſis apitionē
ut pdicarē annū placabilē dño ꝛ diē vltiōis
deo nr̄o: ut ꝯſolarer oēs lugentes: ut ponerē
ꝯſolationē lugētib' ſyon. ꝛ darē eis coronā
p cinere: oleū gaudij p luctu· palliū laudis
p ſpiritu meroris. Et vocabūt' i ea fortes iu/
ſticie: plantatio dñi ad glorificādū. Et edi/
ficabūt deſerta a ſeculo. ꝛ ruinas antiquas
erigent. ꝛ inſtaurabunt ciuitates deſertas ꝛ
diſſipatas i gñatione ꝛ gñatione. Et ſtabūt
alieni ꝛ paſcent pecora vr̄a. ꝛ filij pegrinoꝝ
agricole ꝛ vinitores veſtri erūt. Uos aūt ſa/
cerdotes dñi vocabimini: miniſtri dei nr̄i di/
cet' vobis. Fortitudinē gentiū comedetis. ꝛ in
gl'ia eoꝝ ſupbietis. Pro ꝯfuſione vr̄a duplici ꝛ
rubore: laudabūt ptē eoꝝ. Propt' h' i t'ra ſua
duplicia poſſidebūt: leticia ſempit'na erit eis.
Quia ego dñs diligens iudiciū. ꝛ odio hñs
rapinā i holocauſtū. Et dabo op' eoꝝ i v'ita/
te. ꝛ fedus ppetuū feriā eis. Et ſciet' i gentib'
ſemē eoꝝ. ꝛ germen eoꝝ i medio pploꝝ. Oēs
q̄ viderint eos cognoſcēt illos: qa iſti ſūt ſemē
cui bñdixit dñs. Gaudēs gaudebo in dño. ꝛ
exultabit aīa mea in deo meo. Quia induit
me veſtimētis ſalutis. ꝛ indumēto iuſticie cir/
cūdedit me: q̄ſi ſponſū decoratū corona. ꝛ q̄ſi
ſponſam ornatā monilib' ſuis. Sicut.n. t'ra
pfert germē ſuū. ꝛ ſicut hortus ſemē ſuū ger/
minat: ſic dñs de' germinabit iuſticiā ꝛ lau/
dem coram vniuerſis gentibus. CLXII

Propter ſyon nō tacebo. ꝛ ppter ier'lm
nō quieſcā: donec egrediat' ut ſplen/
dor iuſt' ei'. ꝛ ſaluator ei' ut lampas
accēdat'. Et videbūt gētes iuſtū tuū. ꝛ cūcti
reges iclytū tuū. Et vocabit' tibi nomē no/
uū: qḋ os dñi noiauit. Et eris corona gl'ie i
manu dñi. ꝛ diadema regni i manu dei tui.
Nō vocaberis vltra derelicta. ꝛ terra tua nō
vocabit' ampli' deſolata. Sed vocaberis volū/
tas mea i ea. ꝛ t'ra tua inhabitata. Quia cō/
placuit dño in te. ꝛ t'ra tua inhabitabit'. Ha/
bitabit.n. iuuenis cū virgine. ꝛ habitabunt
in te filij tui. Et gaudebit ſponſus ſup ſponſam
ꝛ gaudebit ſup te de' tu'. Sup muros tuos
ier'lm conſtitui cuſtodes: tota die ꝛ tota no/
cte in ppetuū nō tacebūt. Qui reminiſcimini
dñi·ne taceatis: ꝛ ne detis ſilentium ei· donec
ſtabiliat ꝛ donec ponat ier'lm laudē i t'ra. Iu/
rauit dñs in dextera ſua. ꝛ in brachio forti/
tudinis ſue. Si dedero triticū tuū vltra cibū
inimicis tuis. ꝛ ſi biberint filij alieni vinū tuū
i quo laboraſti. Quia qui cōgregabūt illud
comedent ꝛ laudabūt dñm. ꝛ qui cōportant
illud bibent in atrijs ſanctis meis. Tranſite
trāſite p portas· pparate viā populo. Planū
facite iter. ꝛ eligite lapides. ꝛ eleuate ſignū
ad populos. Ecce dñs auditū fecit in extre/
mis t're. Dicite filie ſyon: Ecce ſaluator tuus
venit: ecce merces ei' cū eo. ꝛ op' eius coram
illo. Et vocabunt eos ppl's ſcūs: redempti
a dño. Tu autē vocaberis queſita ciuitas. ꝛ
non derelicta. CLXIII

Quis ē iſte qui venit de edom tinctis
veſtibus de boſra? Iſte formoſus in
ſtola ſua: gradiēs i multitudine for/
titudinis ſue. Ego qui loquor iuſticiā. ꝛ p/
pugnator ſū ad ſaluādū. Quare ergo rubrū
eſt indumentū tuū. ꝛ veſtimēta tua ſicut cal/
cantiū i torculari? Torcular calcaui ſol'. ꝛ
de gētib' nō ē vir mecū. Calcaui eos i furore

meo. ⁊ cõculcaui eos in ira mea. Et aſpſus ē
ſanguis eoꝝ ſup veſtimēta mea : ⁊ oia indu-
mēta mea inqnaui. Dies .n. vltiōis in corde
meo : annus retributionis mee venit. Circū-
ſpexi ⁊ nō erat auxiliator : qſiui. ⁊ nō fuit qui
adiuuaret. Et ſaluauit mihi brachiū meū. ⁊
indignatio mea ipſa auxiliata ē mihi. Et cō-
culcaui ꝑplos i furore meo : ⁊ inebriaui eos
indignatiōe mea : ⁊ detraxi in trā ꝟtutē eoꝝ.
Miſerationū dñi recordabor. laudē dñi ſup
oib⁹ que reddidit nobis dñs : ⁊ ſup multitu-
dinē bonoꝝ domui iſrl̄ q̄ largit⁹ eſt eis ꝟm in-
dulgētiā ſuā ⁊ ſcdm multitudinē miſericor-
diaꝝ ſuaꝝ. Et dixit. Verūtñ ꝑplus me⁹ eſt :
filij nō negātes. Et fact⁹ ē eis ſaluator in oi
tribulatiōe eoꝝ. Nō ē tribulat⁹ : ⁊ angel⁹ fa-
ciei ei⁹ ſaluauit eos. In dilectiōe ſua ⁊ idul-
gentia ſua ipſe redemit eos : ⁊ portauit eos ⁊
eleuauit eos cunctis diebus ſeculi. Ipſi aūt
ad iracundiā ꝓuocauerūt : ⁊ afflixerunt ſpm̄
ſancti ei⁹. Et cōuerſus ē eis in inimicū : ⁊ ipſe
debellauit eos. Et recordatus ē dierū ſeculi :
moyſi ⁊ ꝑpli ſui. Vbi ē q̇ eduxit eos de mari
cū paſtorib⁹ gregis ſui? Vbi ē q̇ poſuit i me-
dio ei⁹ ſpm̄ ſci ſui? Qui eduxit ad dexteram
moyſen brachio maieſtatis ſue : q̇ ſcidit aq̄s
añ eos : ut facerēt ſibi nomē ſempitnū. Qui
eduxit eos ꝑ abyſſos q̄ſi equū in deſerto non
impingentē : q̄ſi aial i cāpo deſcendēs. Spūs
dñi ductor ei⁹ fuit. Sic adduxiſti ꝑplm tuū :
ut faceres tibi nomē glorie. Attēde de celo :
⁊ vide de habitaculo ſcō tuo. ⁊ glie tue. Vbi
ē ẓelus tu⁹ : ⁊ fortitudo tua : multitudo viſce-
rū tuoꝝ ⁊ miſrationū tuaꝝ? Sup me ꝯtinue-
rūt ſe. Tu .n. pr̄ nr̄ : ⁊ abrahā neſciuit nos : ⁊
iſrl̄ igrauit nos. Tu dñe pat̄ noſter : redem-
ptor noſter : a ſeculo nomē tuū. Quare erra-
re nos feciſti dñe de vijs tuis : induraſti cor
nrm̄ ne timerem⁹ te? Cōuerte ꝑpter ꝟuos tu-
os : trib⁹ hēditatꝭ tue. Quaſi nihilū poſſede-
runt ꝑplm ſcm̄ tuū hoſtes nr̄i : cōculcauerūt
ſanctificationē tuā. Facti ſum⁹ q̄ſi in ꝑncipio
cū nō dominarerꝭ noſtri : neq͞ȝ inuocaret̄ no-
men tuū ſup nos.

CLXIIII

Vtinā dirūpes celos ⁊ deſcenderes.
A facie tua montes defluerēt : ſicut
exuſtio ignis tabeſcerent : aque arde-
rent igni. ut notū fieret nomē tuū iimicꝭ tuis :
a facie tua gentes turbarēt̄. Cū fecerꝭ mira-
bilia. nō ſuſtinebimus. Deſcēdiſti : ⁊ a facie
tua mōtes defluxerūt. A ſeculo nō audierūt
neq͞ȝ aurib⁹ ꝑceperūt. Oculus nō vidit deus
abſq͞ȝ te : q̄ ꝑparaſti expectantib⁹ te. Occurri-
ſti letāti ⁊ faciēti iuſticiā : in vijs tuis recor-
dabunt̄ tui. Ecce tu irat⁹ es ⁊ peccauim⁹ : in
ipſis fuim⁹ ſemꝑ : ⁊ ſaluabimur. Et facti ſu-
mus ut imūdi oēs nos : ⁊ q̄ſi pann⁹ mēſtrua-
te vniuerſe iuſticie nr̄e. Et cecidim⁹ q̄ſi foliū
vniuerſi : ⁊ iniq̇tates nr̄e q̄ſi vent⁹ abſtulerūt
nos. Nō ē q̇ inuocet nomē tuū : qui ꝯſurgat
⁊ teneat te. Abſcondiſti faciē tuā a nobis : ⁊
alliſiſti nos i manu iniq̇tatis noſtre. Et nūc
dñe pr̄ noſter es tu. nos ꝟo lutū : ⁊ fictor nr̄
tu : ⁊ opa manuū tuaꝝ oēs nos. Ne iraſcaris
dñe ſatis : ⁊ ne vltra meminerꝭ iniq̇tatꝭ nr̄e.
Ecce reſpice : populus tu⁹ oēs nos. Ciuitas
ſci tui facta ē deſerta : ſyon deſerta facta eſt :
hieruſalē deſolata : dom⁹ ſcificationis noſtre
⁊ glie nr̄e : vbi laudauerūt te pr̄es nr̄i. facta
eſt i exuſtionē ignis : ⁊ oia deſiderabilia nr̄a
verſa ſūt in ruinas. Nūq̇d ſup his cōtinebis
te dñe? tacebis ⁊ affliges nos vehementer?

CLXV

Quesierūt me q̇ añ nō inter-
rogabāt : inuenerūt q̇ nō q̄ſierūt me.
Dixi. Ecce ego : ecce ego ad gentē q̄
neſciebat me : q̇ nō iuocabat nomē meū. Ex-
pādi man⁹ meas tota die ad ꝑplm incredulū
q̇ gradit̄ i via nō bona p⁹ cogitatiōes ſuas.
Pplus q̇ ad iracūdiā ꝓuocat me añ faciem
meā ſꝑ : q̇ imolāti hortꝭ ⁊ ſacrificāt ſup late-
res : q̇ habitāt i ſepulchris. ⁊ i delubrꝭ idolorū
dormiūt : q̇ comedūt carnē ſuillā. ⁊ ius ꝑpha-
nū i vaſis eoꝝ : q̇ dicūt. recede a me nō appro
pinques mihi. q̇a imūd⁹ es. Iſti fum⁹ erunt in
furore meo : ignis ardēs tota die. Ecce ſcri-
ptū ē corā me. Nō tacebo. ſ3 reddā ⁊ retribuā
in ſinu eoꝝ iniq̇tates vr̄as. ⁊ iniq̇tates patꝝ
vr̄oꝝ ſil̄ dicit dñs. q̇ ſacrificauerūt ſup mon-
tes. ⁊ ſup colles exꝓbrauerūt mihi : ⁊ reme-
tiar op⁹ eoꝝ ꝑmū in ſinu eoꝝ. Hec dicit dñs.
Quō ſi iueniat̄ granū i botro ⁊ dicat̄ ne diſ-
ſipes illud. qm̄ bn̄dictio ē : ſic faciā ꝑpt̄ ſeruos
meos ut nō diſꝑdā totū. Et educā de iacob
ſemen. ⁊ de iuda poſſidentē mōtes meos. Et
hereditabūt eā electi mei : ⁊ ſerui mei habita-
būt ibi. Et erūt cāpeſtria in caulas gregū : ⁊
vallis achor in cubile armētorū ꝑplo meo. q̇
req̇ſierūt me. Et vos qui dereliquiſtis dñm :
qui obliti eſtis montē ſcm̄ meū : q̇ ponitꝭ for-
tune menſam. ⁊ libatꝭ ſup eā : numerabo vos
in gladio. ⁊ oēs in cede corruetꝭ : ꝓ eo q͞ȝ voca-
ui ⁊ nō reſpondiſtis : locut⁹ ſū ⁊ nō audiſtis :

⁊ faciebatꝭ malū in oculis meis. ⁊ que nolui elegistis. Propꝫ hoc h̄ dic̄ dn̄s deꝰ. Ecce s̄ui mei comedent. ⁊ vos esurietꝭ. Ecce serui mei bibent. ⁊ vos sitietꝭ. Ecce serui mei letabūtᷣ. ⁊ vos cōfūdemi. Ecce s̄ui mei laudabūt p̄ exultatiōe cordis. ⁊ vos clamabitis pre dolore cordis. ⁊ p̄ cōtritiōe spūs vlulabitꝭ. ⁊ dimittetis nomē vr̄m i iuramentū electꝭ meis. Et interficiet te dn̄s deꝰ. ⁊ seruos suos vocabit noīe alio. In quo q̇ bn̄dictꝰ est sup̱ t̄rā: bn̄dicetᷣ in deo· amen. Et q̇ iurat in t̄ra: iurabit in deo· amen. Quia obliuiōi tradite sūt āgustie priores. ⁊ q̇a abscōdite sūt ab oculis nostris Ecce. n. ego creo celos nouos ⁊ t̄rā nouā: ⁊ nō erūt i memoria priora. ⁊ nō ascendēt sup̱ cor: s̄ gaudebitꝭ ⁊ exultabitꝭ vsq̃ i sempit̄nū i his q̄ ego creo. Quia ecce ego creo ir̄lm exultationē ⁊ pp̄lm eius gaudiū. ⁊ exultabo in hierusalē ⁊ gaudebo in pp̄lo meo. ⁊ non audietᷣ in ea vltra vox fletꝰ ⁊ vox clamoris. Nō erit ibi ām̄pliꝰ infans dierū. ⁊ senex q̇ nō impleat dies suos: q̄m puer centū annorū morietᷣ. ⁊ pctōr centū annoꝝ maledictꝰ erit. Et edificabūt domos ⁊ habitabūt. ⁊ plātabūt vineas ⁊ comedēt fructꝰ earꝫ. Nō edificabūt. ⁊ alius habitabit: nō plantabūt. ⁊ alius comedet. Scdm̄. n. dies ligni· erunt dies populi mei. ⁊ opa manuū eoꝝ inueterabūt electi mei. Nō laborabūt frustra: neq̃ gn̄abūt in cōturbatione· q̇a semē bn̄dictoꝝ dn̄i ē. ⁊ nepotes eoꝝ cū eis. Eritq̃ anteq̄ clamēt ego exaudiā: adh̄ illis loquētibꝰ ego audiā. Lupꝰ ⁊ agnꝰ pascētᷣ simul. ⁊ leo ⁊ bos comedēt paleas. ⁊ serpenti puluis panis eiꝰ. Nō nocebūt: neq̃ occidēt in oī monte scō meo· dicit dn̄s. CLXVI

Hec dic̄ dn̄s. Celū sedes mea· t̄ra aūt scabellū pedū meoꝝ. Que est ista domus quā edificabitis mihi. ⁊ q̇s iste locus quietis mee? Oia hec manꝰ mea fecit ⁊ facta sūt vniuersa ista dic̄ dn̄s. Ad quem aūt respiciā: nisi ad paupculū ⁊ ꝯtritū spiritu ⁊ tremētē sermōes meos? Qui imolat bouē q̄si q̇ interficiat virū. Qui mactat pecꝰ: q̄si qui excerebret canē. Qui offert oblationē: q̄si q̇ sanguinē suillū offerat. Qui recordatᷣ thuris: q̄si q̇ bn̄dicat idolo. Hec oia elegerūt in vijs suis. ⁊ i abhominatiōibꝰ suis aīa eoꝝ delectata est. Unde ⁊ ego eligam illusiōes eoꝝ. ⁊ q̄ timebāt adducā eis: q̇a vocaui ⁊ nō erat qui rn̄deret: locutꝰ sum ⁊ nō audierūt. Feceruntq̃ malū i oculis meis. ⁊ q̄ nolui elegerūt. Audite v̄bū dn̄i· q̇ tremitꝭ ad v̄bū eiꝰ. Dixerunt fratres vr̄i odiētes vos. ⁊ abijciētes pp̄t nomē meū. Glorificetᷣ dn̄s. ⁊ videbimꝰ in leticia vr̄a: ipsi aūt cōfūdētᷣ. Vox pp̄li de ciuitate: vox de templo: vox dn̄i reddētis retributionē inimicꝭ suis. Anteq̄ p̄turiret pepit: anteq̄ veniret partꝰ eiꝰ pepit masculū. Quis audiuit vnq̄ tale. ⁊ q̇s vidit huic simile? Nūq̇d parturiet terra in die vna: aut parietᷣ gens simul: q̇a p̄turiuit ⁊ pepit syon filios suos? Nūq̇d ego qui alios parē facio: ipse non pariam dic̄ dn̄s? Si ego q̇ generationē ceteris tribuo sterilis ero: ait dn̄s deꝰ tuꝰ? Letamini cū ir̄lm. ⁊ exultate in ea oēs q̇ diligitis eam Gaudete cū ea gaudio vniuersi q̇ lugetꝭ sup̱ eā: ut suggatis ⁊ repleami ab vberibꝰ cōsolationis eius: ut mulgeatis ⁊ delitijs affluatꝭ ab oīmoda glīa eiꝰ. Quia h̄ dic̄ dn̄s. Ecce ego declinabo sup̱ eā q̄si fluuiū pacis. ⁊ q̄si torrētem iundātē gloriā gētiū quā suggetis. Ad vbera portabimi. ⁊ sup̱ genua blandietᷣ vob̄. Quō si cui mater blādiatᷣ ita ego consolabor vos. ⁊ in ir̄lm ꝯsolabimi. Videbitꝭ. ⁊ gaudebit cor vr̄m. ⁊ ossa vr̄a q̄si herba germiabūt. Et cognoscetᷣ manꝰ dn̄i seruis eiꝰ. ⁊ idignabitᷣ īimicꝭ suis. Quia ecce dn̄s i igne veniet. ⁊ quasi turbo quadriga eiꝰ· reddē i indignatione furorē suū. ⁊ increpationē suā in flāma ignis. Quia i igne dn̄s dījudicabit. ⁊ in gladio suo ad oēm carnē· ⁊ multiplicabūtᷣ interfecti a dn̄o. Qui sc̄ificabātᷣ ⁊ mūdos se putabāt i hortꝭ pꝰ ianuā intrinsecꝰ: q̇ comedebant carnē suillā. ⁊ abhominationē ⁊ murē: simul ꝯsūmētᷣ dic̄ dn̄s. Ego aūt opa eoꝝ ⁊ cogitatiōes eoꝝ venio ut cōgregē cū oībꝰ gentibꝰ ⁊ liguis. ⁊ veniēt ⁊ videbūt gloriā meā. Et ponā in eis signū. ⁊ mittā ex eis q̇ saluati fuerīt ad gētes i mare· i africā· i lydiā: tenentes sagittā i italiā ⁊ greciā ad isulas lōge: ad eos qui nō audierūt de me. ⁊ nō viderunt gloriā meā. Et ānūciabūt gloriā meā gētibꝰ. ⁊ adducent oēs fr̄es vr̄os de cūctis gentibꝰ donū dn̄o in eq̇s ⁊ in quadrigis ⁊ in lecticis ⁊ in mulis ⁊ i carrucꝭ· ad mōtē scm̄ meū ir̄lm dic̄ dn̄s: quō si inferāt filij isr̄l munꝰ i vase mundo i domū dn̄i. Et assumā ex eis in sacerdotes ⁊ leuitas dic̄ dn̄s: q̇a sicut celi noui ⁊ t̄ra noua q̄ ego facio stare corā me dic̄ dn̄s deꝰ: sic stabit semen vr̄m ⁊ nomen vestrū. Et erit mēsis ex mēse. ⁊ sabbatū ex sabbato. Ueniet oīs caro: ut adoret corā facie mea dic̄ dn̄s.

¶ Et egredieꝛ: ⁊ videbūt cadauera viroꝝ qui pͥuaricati sūt in me. Vermis eoꝝ nō morietꝛ: ⁊ ignis eoꝝ nō extinguetur. ⁊ erunt vsqꝫ ad satietatem visionis omni carni.

¶ Explicit ysaias. Incipit prefatio in hieremiā ꝓphetam.

Hec interꝑtatio hieronymi est. Si quid ī ea nouerit ꝫm hebreos codices exploreꝛ. Alia ē septuaginta interꝑtū ecclesijs vsitata. Que ꝗuis nōnulla aliter habeat ꝗꝫ in hebreis codicibꝫ īueniꝛ: Tn̄ vtraqꝫ. id est ꝫm septuaginta ⁊ ꝫm hebreā. aplīca auctoritate firmata ē. nō errore neqꝫ reꝑhensiōe supiori ꝫ certo ꝯsilio septuagīta nōnulli aliꝛ dixisse uel cōtexuisse intelligūꝛ. Nō ideo ꝑmonemꝰ ne quisꝗ alterā ex altera velit emēdare. Sꝫ singuloꝝ in suo genere ꝟitas obseruāda est.

¶ Incipit prologus in eundem.

Jeremias ꝓpha cui hic ꝓlogus scribiꝛ. sermone quidē apud hebreos ysaie ⁊ osee ⁊ quibusdam alijs ꝓphetis videꝛ esse rustitior: ꝫ sensibus par est: ꝗppe q̄ eodē spū ꝓphetauerit. Porro simplicitas eloquij de loco ei in q̄ natꝰ est accidit. Fuit. n. anathotites q̄ ē vsqꝫ hodie viculus. tribꝰ ab hierosolymis distās milibꝰ. sacerdos ex sacerdotibus. ⁊ in m̄ris vtero sc̄ificatus: ꝟginitate sua euāgelicū virū christi ecclie dedicās. Hic vaticinare exorsus est puer. ⁊ captiuitatē vrbis atqꝫ iude nō solū spū. ꝫ ⁊ oculis carnis ītuitꝰ ē. Jā decem tribꝰ isrl' assyrij in medos trāstulerāt: iam t̄ras eaꝝ coloni gentiū possidebāt. Vn̄ ī iuda tm̄ ⁊ in beniamin ꝓphetauit. ⁊ ciuitatꝭ sue ruinas q̄druplici planxit alphabeto. qđ nos mensure metri versibusꝗ reddidimus.

¶ Preterea ordinē visionū qui apud grecos ⁊ latinos oīo cōfusus ē. ad ꝑstinā fidē correximus. Librū aūt baruch notarij eiꝰ. q̄ apud hebreos nec legiꝛ nec habeꝛ ꝑtermisimꝰ: pro his oībꝰ maledicta ab emulis ꝑstolātes: qbꝰ me necesse est ꝑ singula opuscula r̄ndere. Et hoc patior: q̄a vos cogitis. Ceterū ad cōpendiū mali rectius fuerat modum furori eorū silentio meo ponere: ꝗꝫ q̄tidie noui aliquid scriptitantem inuidoꝝ insaniam prouocare.

¶ Item alius ꝓlogus in eundem.

Ioachim filiꝰ iosie: cuiꝰ tertiodecimo āno ꝓphetare orsus est hieremias: sub q̄ ⁊ Olda mulier ꝓphetauit. ipse est qui alio noīe appellaꝛ eliachin. ⁊ regnauit sup tribū iuda ⁊ ir'lm annis vndecī. Cui successit in regnū filiꝰ ioachin cognomēto ieconias q̄ t̄tio mēse regni eiꝰ die decima captꝰ a ducibꝰ nabuchodonosor ductꝰ est in babylonē. ⁊ in loco eius cōstitutꝰ est sedechias filiꝰ iosie patruꝰ eius: cuiꝰ āno vndecimo ir'lm capta atqꝫ subuersa ē. Nemo igiꝛ putet eūdē in danielis ꝑncipio ioachin. q̄ ī ezechielis exordio ioachim scribiꝛ. Iste extremā syllabā chim hꝫ. ille chin. ⁊ ob hāc cām ī euāgelio ꝫm matheū vna videꝛ deesse gnātio. quia secūda tesseredecas in ioachim desinit filiū iosie. ⁊ t̄tia incipit a ioachin filio ioachim. Qđ ignorans porphiriꝰ calūniā instruit ecclīe. suā ōndens imperitiā: dū euāgelistā matheū arguere nitiꝛ falsitatꝭ. Nōꝗꝫ traditū scribiꝛ ioachim monstrat non aduersariorū fortitudinis fuisse victoriā: ꝫ dn̄i volūtatis.

¶ Incipit argumentū in eundem.

Jeremias anathotites. q̄ ē viculꝰ tribꝰ a hierosolymis distans milibus: apud taphnas in egypto a populo lapidibus obrutus occubuit. Jacet ꝟo in eo loco sepultꝰ. quo dudū pharao rex habitauerat. Et qm̄ postulatiōe sua defugatis ab eodem loco serꝑntibꝰ. egyptios a tactu aspidū facit eē securos. magna eum ibi religione egyptij venerantur.

¶ Explicit argumentū. Incipit hieremias ꝓpheta. Caplm I

Verba hieremie ꝓphete filij helchie de sacerdotibꝰ q̄ fuerūt ī anatiot in t̄ra beniamin. Qđ factū est verbū dn̄i ad eū ī diebꝰ iosie filij amon regꝭ iuda in tertiodecimo āno regni eiꝰ. ⁊ factū ē in diebꝰ ioachim

filij iosie reg̃ iuda: vsq̃ ad cõsũmationẽ vn-
decimi anni sedecbie filij iosie reg̃ iuda: vsq̃
ad trãsmigrationẽ ihrl'm i mense q̃nto. Et fa-
ctũ ẽ verbũ dñi ad me dicẽs. Priusq̃ te for-
marẽ in vtero noui te. ⁊ añq̃ exires de vul-
ua sanctificaui te. ⁊ ꝓphã in gentib⁹ dedi te.
Et dixi. A. a. a. dñe de⁹. Ecce nescio loq̃: q̃a
puer ego sũ. Et dixit dñs ad me. Noli dicere
quia puer sum: q̃m ad oĩa q̃ mittã te ibis: ⁊
vniũsa quecũq̃ mãdauero tibi loqueris. Ne
timeas a facie eoꝝ: q̃a tecũ ego sũ ut eruã te
dicit dñs. Et misit dñs manũ suã. ⁊ tetigit
os meũ. ⁊ dixit ad me. Ecce dedi ṽba mea in
ore tuo. ⁊ ecce ↄstitui te hodie sup gẽtes ⁊ sup
regna ut euellas ⁊ destruas ⁊ dispdas ⁊ dis-
sipes ⁊ edifices ⁊ plantes. Et factũ est verbũ
dñi ad me dicẽs: Quid tu vides hieremia?
Et dixi. Virgã vigilãtẽ ego video. Et dixit
dñs ad me. Bñ vidisti: q̃a vigilabo ego sup
ṽbo meo ut faciã illud. Et factũ ẽ ṽbũ dñi
secũdo ad me dicẽs. Quid tu vides? Et dixi
Ollã succensã ego video. ⁊ faciẽ eius a facie
aquilõis. Et dixit dñs ad me. Ab aquilone
pandet̃ malum: super oẽs habitatores terre.
Quia ecce ego cõuocabo oẽs cognatiões re-
gnorũ aq̃lonis ait dñs. ⁊ venient ⁊ ponent
vnusq̃sq̃ soliũ suũ in introitu portaꝝ ihrl'm. ⁊
sup oẽs muros ei⁹ in circuitu. ⁊ super vniuer-
sas vrbes iuda. Et loquar iudicia mea cum
eis sup oẽm malitiã eoꝝ q̃ dereliq̃rũt me ⁊ li-
bauerũt dijs alienis. ⁊ adorauerũt op⁹ ma-
nuũ suaꝝ. Tu ḡ accinge lũbos tuos ⁊ surge
⁊ loquere ad eos oĩa q̃ ego p̃cipio tibi. Ne
formides a facie eoꝝ: nec. n. timere te faciã
vultũ eoꝝ. Ego q̃ppe dedi te hodie i ciuitatẽ
munitã. ⁊ in colũnã ferreã. ⁊ in murũ ereum
sup oẽm t̃rã. regib⁹ iuda. p̃ncipib⁹ eius ⁊ sa-
cerdotibus ⁊ populo terre. ⁊ bellabũt aduer-
sum te ⁊ nõ p̃ualebũt: quia ego tecũ sum ait
dominus ut liberem te.

C II

Et factũ est verbũ dñi ad me dicens:
Vade ⁊ clama in aurib⁹ hierusalem
dicẽs. Hec dicit dñs. Recordat⁹ sum
tui miserãs adolescẽtiã tuã ⁊ caritatẽ despõ-
satiõis tue q̃n secuta es me in deserto: in t̃ra
q̃ nõ seminat̃. Scĩs isrl' dño: p̃mitie frugũ
eius. Oẽs q̃ deuorãt eum delinquũt: mala
veniẽt sup eos dic̃ dñs. Audite ṽbũ dñi do-
mus iacob. ⁊ oẽs cognatiões dom⁹ isrl'. Hec
dic̃ dñs. Quid iuenerũt p̃res vr̃i i me iniqui-
tatis: q̃a elõgauerũt a me ⁊ ãbulauerũt p⁹
vanitatẽ. ⁊ vani facti sũt? Et nõ dixerũt: vbi
est dñs q̃ ascẽdere nos fecit de t̃ra egypti. qui
traduxit nos p desertũ. p t̃rã inhitabilẽ ⁊ iuiã.
p t̃rã sitis. ⁊ imaginẽ mortis. p terrã in q̃ nõ
ãbulauit vir neq̃ habitauit hõ. Et induxi vos
i terrã carmeli: ut comederetis fructũ eius ⁊
bona illi⁹. Et ingressi ↄtaminastis terrã meã
⁊ hereditatẽ meã posuistis i abhominationẽ.
Sacerdotes nõ dixerũt: vbi ẽ dñs. ⁊ tenẽtes
legẽ nescierũt me. ⁊ pastores p̃uaricati sũt in
me. Et ꝓphe ꝓphetauerũt in baal. ⁊ idola se-
cuti sũt. Propterea adhuc iudicio contendã
vobiscũ ait dñs. ⁊ cũ filijs vestris disceptabo
Transite ad insulas cethim ⁊ videte. ⁊ i ce-
dar mittite ⁊ cõsiderate vehement̃. ⁊ videte
si factũ est huiuscemõi. si mutauit gens deos
suos: Et certe ipsi nõ sũt dij. Popul⁹ ṽo me⁹
mutauit gloriã suã in idolum. Obstupescite
celi sup h̃. ⁊ porte eius desolamini vehement̃
dicit dñs. Duo. n. mala fecit popul⁹ meus.
Me dereliquerũt fontẽ aque viue. ⁊ foderũt
sibi cisternas. cisternas dissipatas que con-
tinere nõ valẽt aquas. Nũq̃d seruus est isrl'
aut vernacul⁹? Quare ḡ factus ẽ in p̃dam?
Sup eũ rugierũt leones ⁊ dederũt vocẽ suã
posuerũt t̃rã eius i solitudinẽ. Ciuitates ei⁹
exuste sũt. ⁊ nõ ẽ q̃ habitet in eis. Filij quoq̃
mẽpheos ⁊ taphnes cõstuprauerunt te vsq̃
ad verticẽ. Nũq̃d non istud factũ est tibi: q̃a
dereliq̃sti dñm deũ tuũ eo tp̃e quo ducebat
te p viã? Et nũc q̃d tibi vis in via egypti: ut
bibas aquã turbidã? Et q̃d tibi cũ via assy-
rioꝝ: ut bibas aquam fluminis? Arguet te
malitia tua. ⁊ auersio tua increpabit te. Sci-
to ⁊ vide q̃a malũ ⁊ amarũ ẽ reliquisse te do-
minũ deũ tuũ. ⁊ nõ esse timorem eius apud
te dic̃ dñs de⁹ exercituũ. A seculo confregisti
iugũ meũ: rupisti vincula mea ⁊ dixisti. Nõ
seruiã. In oĩ. n. colle sublimi ⁊ sub oĩ ligno
frondoso tu ꝓsternabaris meretrix. Ego aũt
plãtaui te vineã electã: oẽ semen verũ. Quõ
ḡ cõuersa es mihi i p̃uũ vinea aliena? Si la-
ueris te nitro. ⁊ multiplicaueris tibi herbã
borith. maculata es i iniq̃tate tua corã me
dic̃ dñs de⁹. Quõ dicis. nõ sũ polluta: p⁹ ba-
alim nõ ãbulaui? Vide vias tuas i cõualle:
scito q̃d feceris. Cursor leuis explicãs vias
suas: onager assuet⁹ in solitudine: i desiderio
anime sue attraxit ventũ amoris sui. Nullus
auertet eã. Oẽs qui q̃rũt eã nõ deficient: in
mẽstruis ei⁹ iueniẽt eã. Prohibe pedem tuũ

a nuditate. ⁊ guttur tuũ a siti. Et dixisti. De-
sꝑaui: nequaq̃ faciã. Adamaui quippe alie-
nos. ⁊ pꝰ eos ãbulabo. Quõ cõfũdit̃ fur qñ
dep̃hendit̃: sic ɔfusi sũt domꝰ isrl̃· ipsi ⁊ reges
eorũ· principes ⁊ sacerdotes ⁊ ꝓphete eorũ:
dicẽtes ligno· pr̃ meus es tu. ⁊ lapidi· tu me
genuisti. Uerterũt ad me tergũ ⁊ nõ faciem:
⁊ i tpe afflictiõis sue dicẽt· surge ⁊ libã nos.
Ubi sũt dij tui quos fecisti tibi? Surgãt ⁊ li-
berrẽt te: i tpe afflictiõis tue. Scdm numerũ
q̃ppe ciuitatũ tuarũ· erãt dij tui iuda. Quid
vult̃ mecũ iudicio cõtẽdere? Oẽs dereliq̃st̃
me dicit dñs. Frustra ꝑcussi filios vestros:
disciplinã nõ receperũt. Deuorauit gladius
vester ꝓphas vros: q̃si leo vastator gñatio
vestra. Uidete v̾bũ dñi. Nũq̃d solitudo fa-
cus sũ isrl̃i: aut terra serotina? Quare g̃ di-
xit ꝑplꝰs meꝰ: recessimꝰ· nõ veniemus vltra
ad te? Nũq̃d obliuiscet̃ virgo ornamẽti sui:
aut spõsa fascie pectoralis sue? Ppl̃s v̾o meꝰ
oblitus ẽ mei diebꝰ inumeris. Quid niteris
bonã oñdere viã tuã: ad q̃rendã dilectionẽ:
q̃ insup ⁊ malitias tuas docuisti vias tuas:
⁊ in alis tuis iuẽtus ẽ sanguis aiaꝝ pauꝑꝝ
⁊ innocentũ? Nõ i fossis iueni eos: s̄ i oibꝰ q̃
supra memoraui. Et dixisti. Absq̃ peccato
⁊ innocẽs ego sũ. ⁊ ꝓpt̾ea auertat̃ furor tuꝰ a
me. Ecce ego iudicio ɔtẽdã tecũ: eo q̃ dixe-
ris· nõ peccaui. Q̃ vilis facta es nimis: ite-
rãs vias tuas. Et ab egypto ɔfũderis: sicut
ɔfusa es ab assur. Nam ⁊ ab ista egrediei̾s. ⁊
manus tue erũt sup caput tuũ: qñ obtriuit
dñs cõfidentiã tuã. ⁊ nihil habebis ꝓsꝑũ.

III

Uulgo dicit̃. Si dimiserit vir
vxorẽ suam. ⁊ recedẽs ab eo duxerit
virũ alterũ: nũq̃d reuertet̃ ad eam
vltra? Nũq̃d nõ polluta erit ⁊ ɔtaminata mu-
lier illa? Tu aũt fornicata es cũ amatoribꝰ
mult̃: tñ reuertẽ ad me dicit dñs. ⁊ ego sus-
cipiã te. Leua oculos tuos i directũ: ⁊ vide
vbi nũc prostrata sis. In vijs sedebas exꝑe-
ctans eos quasi latro insidiãs i solitudine:
⁊ polluisti t̃rã i fornicatiõibus tuis ⁊ i mali-
tijs tuis. Quobrem ꝓhibite sũt stille pluuiaꝝ
⁊ serotinus hymber nõ fuit. Frons mulieris
meretricis facta est tibi: noluisti erubescere.
Ergo saltem amodo voca me· pr̃ meus: dux
v̾ginitatis mee tu es. Nũq̃d irasceris i ꝑpe-
tuũ: aut ꝑseuerabis i finẽ? Ecce locuta es ⁊
fecisti mala. ⁊ potuisti. Et dixit dñs ad me i
diebus iosie regis. Nũquid vidisti q̃ fecerit
auersatrix isrl̃? Abijt sibimet sup oẽm mõtẽ
excelsũ. ⁊ sub oi ligno frõdoso. ⁊ fornicata ẽ
ibi. Et dixi· cũ fecisset h̄ oia: ad me reuertere.
⁊ nõ est reuersa. Et vidit p̄uaricatrix soror
eius iuda· q̇a ꝓ eo q̃ mechata esset auersa-
trix isrl̃· dimisissem eam ⁊ dedissem ei libellũ
repudij. ⁊ nõ timuit p̄uaricatrix iuda soror
eius: sed abijt ⁊ fornicata est etiã ipsa. ⁊ faci-
litate fornicatiõis sue cõtaminauit t̃rã. ⁊ me-
chata ẽ cũ lapide ⁊ ligno. Et i oibꝰ his nõ est
reuersa ad me p̄uaricatrix soror eiꝰ iuda i to-
to corde suo: s̄ i mendacio ait dñs. Et dixit
dñs ad me. Iustificauit aiaʒ suã auersatrix
israhel cõꝑatione p̄uaricatricis iuda. Uade ⁊
clama s̾mões istos ɔ̄ aq̇lonẽ ⁊ dices. Reuer-
tere auersatrix isrl̃ ait dñs. ⁊ nõ auertã faciẽ
meã a vobis· q̇a scũs ego sũ dicit dñs. ⁊ nõ
irascar i ꝑpetuũ. Uerũtñ scito iniq̇tatẽ tuã:
q̇a i dñm deũ tuũ p̄uaricata es. Et dispsisti
vias tuas alienis sub oi ligno frõdoso. ⁊ vo-
cẽ meã nõ audisti ait dñs. Cõuertimini filij
reuertentes dicit dñs: q̇a ego vir vester. Et
assumam vos· vnũ de ciuitate ⁊ duos de co-
gnatiõe. ⁊ introducam vos in syon. Et dabo
vob̄ pastores iux̄ cor meũ. ⁊ pascẽt vos scia
⁊ doctrina. Cũq̃ multiplicati fuerit̃ ⁊ creue-
rit̃ i t̃ra i diebꝰ illis ait dñs· nõ dicẽt vltra:
archa testi dñi· neq̃ ascẽdet sup cor· neq̃ re-
cordabunt̃ illiꝰ· nec visitabit̃· nec fiet vltra.
In tẽpore illo vocabũt hierusalẽ soliũ dñi: ⁊
cõgregabunt̃ ad eã oẽs gentes i noie dñi in
irlm. ⁊ nõ ãbulabũt pꝰ prauitatẽ cordis sui
pessimi. In diebꝰ illis ibit domꝰ iuda ad do-
mũ isrl̃. ⁊ venient sil' de t̃ra aq̇lonis ad terrã
quã dedi prĩbꝰ v̄ris. Ego aũt dixi. Quõ po-
nã te i filios. ⁊ tribuã tibi t̃rã desiderabilem
hereditatẽ p̄clarã exercituũ gẽtiũ? Et dixi.
Patrẽ vocabis me. ⁊ post me igredi nõ cessa-
bis. Sed quõ si contẽnat mulier amatorem
suũ: sic cõtẽpsit me domꝰ isrl̃· dicit dñs. Uox
i vijs audita est· ploratꝰ ⁊ vlulatꝰ filioꝝ isrl̃:
qm̃ iniquã fecerũt viã suã: obliti sũt dñi dei
sui. Conuertimini filij reuertentes. ⁊ sanabo
auersiões v̄ras. Ecce nos venimꝰ ad te. Tu
n. es dñs deus nr̃. Uere mẽdaces erãt colles
⁊ multitudo mõtiũ. Uere i dño deo nr̃o salꝰ
israhel. Cõfusio comedit laborẽ patrũ nr̃oꝝ
ab adolescentia nr̃a: greges eoꝝ ⁊ armenta
eorũ: filios eorũ ⁊ filias eoꝝ. Dormiemꝰ in
ɔfusiõe nr̃a ⁊ opiet nos ignominia nr̃a: qm̃
dño deo nr̃o peccauimꝰ nos ⁊ patres nostri

ab adolescētia nostra vsq; ad diem hanc. ⁊ nō audiuim⁹ vocē dn̄i dei nostri. C IIII

SI reuerteris israhel ait dn̄s: ad me cōuertere. Si abstuleris offendicu/la tua a facie mea nō cōmoueberis. Et iurabis viuit dn̄s in veritate ⁊ in iudicio ⁊ in iusticia. ⁊ benedicent eum gentes ipsiq; laudabūt. Hec.n. dicit dn̄s viro iuda ⁊ habi tatori ir͠lm. Nouate vobis nouale. ⁊ nolite serē sup spinas. Circūcidimi dn̄o. ⁊ auferte ꝑputia cordiū vroꝝ viri iuda ⁊ hītatores ir͠lm: ne forte egrediat̄ ut ignis idigtio mea ⁊ succēdat̄. ⁊ nō sit q extinguat, ꝓpter malitiā cogitationū vestraꝝ. Annūciate i iuda. ⁊ in ir͠lm: auditū facite. loqmini. ⁊ canite tuba i terra. clamate fortiter ⁊ dicite: Cōgregamini ⁊ igrediamī ciuitates munitas. leuate signū i syon. Cōfortamini nolite stare. qa malū ego adduco ab aquilone ⁊ contritionē magnā. Ascēdit leo de cubili suo. ⁊ predo gentiū se leuauit. Egress⁹ ē de loco suo: ut ponat t̄rā tuā in solitudinē. Ciuitates tue vastabunt̄: remanētes absq; habitatore. Sup h̄ accin/gite vos ciliciis: plāgite ⁊ vlulate: qa nō est auersa ira furoris dn̄i a vobis. Et erit: in die illa dicit dn̄s peribit cor regis ⁊ cor pncipū. ⁊ obstupescēt sacerdotes. ⁊ ꝓphe cōsternabunt̄. Et dixi. Heu. heu. heu. dn̄e deus. Ergo ne de/cepisti populū istū ⁊ ir͠lm dicēs: pax erit vo/bis? Et ecce peruenit gladi⁹ vsq; ad animam. In tp̄e illo dicet̄ ppl'o huic ⁊ ir͠lm vent⁹ vrēs in viis que sūt in deserto: vie filie ppl'i mei nō ad ventilādū ⁊ ad purgādū. Sp̄us plen⁹ ex his veniet mihi. Et nūc ego: l loquar iudi/cia mea cū eis. Ecce quasi nubes ascendet. ⁊ q̄si tēpestas curr⁹ ei⁹. Velociores aqlis equi illi⁹. Ve nob: qm̄ vastati sum⁹. Laua a mali/tia cor tuū ir͠lm: ut salua fias. Vsq; q̄ mora/būt̄ in te cogitatiōes noxie? Vox.n. ānūci/antis a dan. ⁊ notū faciētis idolū de monte ephraim. Dicite gentib⁹. Ecce auditū est in ir͠lm. custodes venire de t̄ra longinq̄. ⁊ dare sup ciuitates iuda vocē suā. Quasi custodes agroꝝ facti sūt sup eā i gyro: qa me ad ira/cūdiā ꝓuocauit dic dn̄s. Vie tue ⁊ cogitati/ones tue fecerūt h̄ tibi. Ista malitia tua qa amara qa tetigit cor tuū. Ventrē meū vētrē meū doleo: sensus cordis mei turbati sūt in me. Non tacebo. qm̄ vocem buccine audiuit aīa mea. clamorē p̄lii. Cōtritio sup cōtritio/nē vocata ē. ⁊ vastata ē ois t̄ra. Repente va/stata sūt tabnacula mea: subito pelles mee. Vsq; q̄ videbo fugientē. audiā vocē buccine? Quia stult⁹ ppl's me⁹ me nō cognouit. Filij insipiētes sūt. ⁊ vecordes. Sapiētes sunt ut faciāt mala: bn̄ aūt facere nescierūt. Aspexi terrā ⁊ ecce vacua erat. ⁊ nihil: ⁊ celos ⁊ nō erat lux i eis. Vidi mōtes ⁊ ecce mouebāt̄. ⁊ oēs colles ɔturbati sūt. Intuit⁹ sū ⁊ ecce nō erat hō. ⁊ oē volatile celi recessit. Aspexi ⁊ ec/ce carmel⁹ desert⁹. ⁊ oēs vrbes eius destructe sūt a facie dn̄i ⁊ a facie ire furoris ei⁹. Hec.n. dic dn̄s. Deserta erit ois t̄ra. s; tn̄ ɔsūmatio/nē nō faciā. Lugebit t̄ra. ⁊ merebūt celi de/sup eo q locut⁹ sum. Cogitaui ⁊ nō penituit me: nec auers⁹ sū ab eo. A voce equitū. ⁊ mit/tētis sagittā fugit ois ciuitas. Ingressi sunt ardua. ⁊ ascenderūt rupes. Vniuerse vrbes derelicte sūt. ⁊ nō habitat i eis hō. Tu āt va/stata qd facies? Cū vestieris te coccino. cū or/nata fueris monili aureo. ⁊ pinxeris stibio oculos tuos: frustra cōponeris. Cōtempserūt te amatores tui: aiam tuā q̄rēt. Vocē.n. q̄si pturiētis audiui: āgustias ut puerpere. Vox filie syon inter morietes expādētis manus suas. Ve mihi: qa defecit anima mea, ꝓpter interfectos. C V

Circuite vias ir͠lm ⁊ aspicite. ⁊ cōsi/derate ⁊ q̄rite i plateis eius. an inue/natis virū facientē iudiciū. ⁊ q̄rētē fidē. ⁊ ꝓpiti⁹ ero ei. Qd si etiā viuit dominus dixerint. ⁊ hoc falso iurabunt. Dn̄e oculi tui respiciūt fidē. Pcussisti eos ⁊ nō doluerunt: attriuisti eos ⁊ renuerunt accipe disciplinā. Indurauerūt facies suas supra petrā. ⁊ no/luerūt reuerti. Ego aūt dixi: Forsitan pau/peres sūt ⁊ stulti: igrantes viā dn̄i ⁊ iudiciū dei sui. Ibo g̃ ad optimates ⁊ loq̄r eis. Ipsi eni cognouerūt viā dn̄i ⁊ iudiciū dei sui. Et ecce magis hi simul ɔfregerūt iugū: ruperunt vincula. Idcirco pcussit eos leo de silua: lup⁹ ad vesperā vastauit eos: pard⁹ vigilans sup ciuitates eoꝝ. Ois qui egressus fuerit ex eis capiet̄: qa multe sūt p̄uaricatiōes eoꝝ: con/fortate sūt auersiōes eoꝝ. Sup quo ꝓpitius tibi esse potero? Filij tui dereliquerunt me. ⁊ iurāt i his q nō sūt dii. Saturaui eos ⁊ me/chati sūt. ⁊ in domo meretric luxuriabant̄. Equi amatores in feminas. ⁊ emissarii facti sūt: vn⁹qsq; ad vxorē ꝓximi sui hinniebat. Nūquid sup his nō visitabo dicit dn̄s. ⁊ in gente tali nō vlciscetur aia mea? Ascendite

muros eius ⁊ dissipate: ꝯsūmationē aūt no/
lite facē. Auferte ꝓpagines eius: q̇a nō sūt
dn̄i. Preuaricatione .n. ꝑuaricata ē i me do/
mus isrl' ⁊ domus iuda ait dn̄s. Negauerūt
dn̄m ⁊ dixerūt. Nō est ipse: neq̧ veniet super
nos malū: gladiū ⁊ famem nō videbimus.
Prophe fuerūt i ventū locuti. ⁊ rn̄sū nō fuit
in eis. Hec ergo eueniēt illis. Hec dicit dn̄s
de⁹ exercituū. Quia locuti estis ꝟbū istud:
Ecce ego do verba mea in ore tuo in ignem:
⁊ ꝓplm istū in ligna. ⁊ vorabit eos. Ecce ego
adducā sup vos gentē de longinquo: domus
isrl' ait dn̄s: gentē robustā. gentē antiquam:
gentē cui⁹ ignorabis linguā: nec intelliges
quid loquaᷣ. Pharetra ei⁹ q̄si sepulchrū pa/
tēs: vniuersi fortes. Et comedet segetes tuas
⁊ panem tuū deuorabit. filios tuos ⁊ filias
tuas comedet. gregē tuū ⁊ armēta tua. ⁊ co
medet vineā tuā ⁊ ficū tuā. ⁊ conteret vrbes
munitas tuas i q̇b⁹ tu habes fiduciā. gladio
Uerūtn̄ in dieb⁹ illis ait dn̄s nō faciā vos in
cōsūmationē. Qd si dixerit; q̄re fecit dn̄s de⁹
noster nobis h̄ oia? dices ad eos. Sic dere/
liquistis me ⁊ seruistis deo alieno i t̄ra v̄ra:
sic seruietis dijs alienis i t̄ra nō vestra. An/
nūciate hec domui iacob. ⁊ auditū facite in
iuda dicētes. Audi popule stulte q̇ nō habes
cor: qui hn̄tes oculos nō videtis. ⁊ aures ⁊
nō auditis. Me ḡ nō timebit; ait dn̄s. ⁊ a fa
cie mea nō dolebit;? Qui posui arenā t̄minū
mari. ꝑceptū sempiternū quod nō p̄teribit. ⁊
cōmouebūᷣ ⁊ nō poterūt. ⁊ intumescent flu/
ctus eius ⁊ nō transibūt illud. Populo aūt
huic factū est cor incredulū ⁊ exasperās. Re/
cesserūt ⁊ abierūt. ⁊ nō dixerūt in corde suo:
Metuam⁹ dn̄m deū nr̄m. q̇ dat nob̄ pluuiā
tēporaneā ⁊ serotinā in t̄pe suo: plenitudinē
ānue messis custodientē nobis. Iniq̇tates
nostre declinauerunt h̄. ⁊ pctā nr̄a ꝓhibue/
rūt bonū a nobis: q̇a inuenti sunt i ꝓplo meo
impij insidiātes q̄si aucupes: laqueos ponē/
tes ⁊ pedicas ad capiēdos viros. Sic deci/
pula plena auibus: sic dom⁹ eoꝝ plene dolo.
Jō magnificati sūt ⁊ ditati: incrassati sunt ⁊
īpinguati. ⁊ p̄terierūt ꝟmōēs meos pessime.
Causam vidue nō iudicauerūt: cām pupil/
li nō direxerūt. ⁊ iudiciū pauperū nō iudica/
uerūt. Nūq̇d sup his nō visitabo dicit dn̄s:
aut sup gentē h⁹cemōi nō vlciscetᷣ aīa mea?
Stupor ⁊ mirabilia facta sūt i t̄ra. Prophe
ꝓphabāt mendaciū. ⁊ sacerdotes applaude/
bāt manib⁹ suis. ⁊ ꝓplus meus dilexit talia.
Quid igiᷣ fiet in nouissimo eius? **VI**

Confortami filij beniamin in medio
irl'm. ⁊ in thecua clangite buccina:
⁊ sup bethacaren leuate vexillū. q̇a
malū visū ē ab aquilone ⁊ contritio magna
Speciose ⁊ delicate assimilaui filiā syon: ad
eā veniēt pastores ⁊ greges eoꝝ. Fixerūt in
ea tentoria i circuitu: pascet vnusq̇sq̧ eos q̇
sub manu sua sūt. Scificate sup eā belllū: cō/
surgite ⁊ ascendam⁹ in meridie. Ue nobis q̇a
declinauit dies: q̇a longiores facte sūt vm/
bre vespi. Surgite ⁊ ascēdam⁹ i nocte. ⁊ dis/
sipem⁹ domos eius: q̇a h̄ dic̄ dn̄s exercituū.
Cedite lignū ei⁹. ⁊ fūdite circa irl'm aggerē.
Hec ē ciuitas visitatiōis: ois calūnia in me/
dio ei⁹. Sicut frigidam facit cisterna aquā
suā: sic frigidā fecit malitiā suā. Iniq̇tas ⁊
vastitas audietᷣ i ea corā me sp: infirmitas
⁊ plaga. Erudire hierusalē ne forte recedat
anima mea a te: ne forte ponam te desertam
t̄rā inhītabilē. Hec dic̄ dn̄s exercituū. Usq̧
ad racemū colligēt q̄si i vinea reliquias isrl'.
Cōuerte manū tuā q̄si vindemiator ad car/
tallū. Cui loquar. ⁊ quē cōtestabor ut audi/
at? Ecce incircūcise aures eorū. ⁊ audire nō
possunt. Ecce ꝟbū dn̄i factū est eis in oppro/
briū. ⁊ nō suscipiēt illud. Idcirco furore dn̄i
plen⁹ sū: laboraui sustinēs. Effunde sup par/
uulū foris. ⁊ sup cōciliū iuuenū simul. Uir
n. cū muliere capietᷣ: senex cū pleno dierum.
Et trāsibūt dom⁹ eorū ad altos. agri ⁊ vxo/
res pariter: q̇a extendā manū meā sup habi/
tātes terrā dicit dn̄s. A minore quippe vsq̧
ad maiorem oēs auaritie student. ⁊ a ꝓpheta
vsq̧ ad sacerdotē cūcti faciūt dolū. Et cura/
bant cōtritionē filie ꝓpli mei cū ignominia di/
centes: pax. pax. ⁊ nō erat pax. Confusi sunt
q̇a abhominationē fecerūt. q̇n poti⁹ ꝯfusione
nō sūt confusi. ⁊ erubescere nescierūt. Q̇obrē
cadēt int̄ ruētes: in t̄pe visitatiōis sue corru/
ent dicit dn̄s. Hec dic̄ dn̄s. State sup vias ⁊
videte. ⁊ int̄rogate de semit; antiquis que sit
via bona. ⁊ ābulate i ea. ⁊ iuuenietis refrigeriū
aīab⁹ vestris. Et dixerūt. Nō ambulabim⁹.
Et cōstitui super vos speculatores. Et dixi.
Audite vocē tube. Et dixerūt. Nō audiem⁹
Jō audite gētes ⁊ ꝯgn̄oscite ꝯgregatio: quāta
ego faciā eis. Audi t̄ra. Ecce ego adducam
mala sup ꝓplm istū. fructū cogitationū eius:
q̇a ꝟba mea nō audierūt. ⁊ legē meā ꝓiecerūt.

Ut quid mihi thus de saba affertis. ⁊ calamū
suaue olētē de t̄ra longinq̄? Holocaustoma-
ta vr̄a non sūt accepta. ⁊ victime vestre non
placuerūt mihi. Propt̄ea hec dic̄ dn̄s. Ecce
ego dabo in ꝓplm istū ruinas. ⁊ ruent in eis
patres ⁊ filij sil̄: vicinꝰ ⁊ ꝓximus ꝑibunt. Hec
dicit dn̄s. Ecce ꝓpl's venit de terra aq̄lonis. ⁊
gens magna consurget a finibꝰ t̄re. Sagittā
⁊ scutū arripiet: crudelis ē ⁊ nō miserebitur.
Vox eius quasi mare sonabit. ⁊ sup equos
ascēdēt: ꝑparati q̄si vir ad ꝑliū aduersū te fi-
lia syon. Audiuimꝰ famā eiꝰ: dissolute sunt
manꝰ nr̄e. Tribulatio apphendit nos: dolo-
res ut parturientē. Nolite exire ad agros. ⁊
in vineā ne ābuletis: qm̄ gladiꝰ inimici pa-
uor i circuitu. Filia ꝓpli mei accingē cilitio. ⁊
ꝯspgē cinere. Luctū vnigeniti fac tibi plāctū
amarū: q̄a repente veniet vastator sup vos.
Probatorē dedi te in populo meo robustum
⁊ scies ⁊ ꝓbabis vias eoꝝ. Oēs isti ꝑncipes
declinātes: ābulantes fraudulēt̄. Es ⁊ ferrū
vniuersi: corrupti sūt. Defecit sufflatoriū in
igne: cōsūptū ē plūbū. Frustra cōflauit con-
flator: malitie. n. eoꝝ nō sūt ꝯsūpte. Argen-
tum repbū vocate eos: q̄a dn̄s ꝓiecit illos.

Verbū qd̄ factū ē ad hiere- **C. VII**
miā a dn̄o dicēs: Sta in porta domꝰ
dn̄i. ⁊ predica ibi verbum istud ⁊ dic.
Audite v̄bū dn̄i ois iuda: q̄ ingredimini ꝑ
portas has ut adoretis dn̄m. Hec dic̄ dn̄s ex-
ercituū deꝰ israhel. Bonas facite vias vr̄as ⁊
studia vestra. ⁊ hītabo vobiscum in loco isto.
Nolite cōfidere i verbis mēdacij: dicentes
templū dn̄i. tēplū dn̄i. templū dn̄i est. Qm̄ si
bn̄ direxeritis vias vr̄as. ⁊ studia vr̄a. si fecer-
tis iudiciū inter virū ⁊ ꝓximū eius. aduene
⁊ pupillo. ⁊ vidue nō feceritis calumniā. nec
sanguinē innocētē effuderitis in loco h̄. ⁊ pꝰ
deos alienos nō ambulaueritis i malū vobis-
metipsis: hītabo vobiscū in loco isto in terra
quā dedi prībꝰ vr̄is a seculo ⁊ vsq̄ in seculū.
Ecce vos ꝯfiditis vobis i sermonibꝰ mendacij
q̄ nō ꝓderūt vob: furari. occidē. adulterari.
iurare mēdacit̄. libare baalim. ⁊ ire pꝰ deos
alienos quos ignoratis. Et venistis ⁊ stetistis
corā me i domo hac in qua inuocatū ē nomē
meū. ⁊ dixistis. liberati sumꝰ eo ꝙ fecerimus
oēs abhominatiōes istas. Nūq̄d ergo spelū-
ca latronū facta est domꝰ ista: i qua inuoca-
tū ē nomē meū in oculis vr̄is? Ego ego sū:
ego vidi dicit dn̄s. Ite ad locū meum i sylo

vbi habitauit nomē meū a ꝑncipio. ⁊ vide-
te q̄ fecerim ei ꝓpt̄ malitiā populi mei isrl̄. Et
nūc q̄a fecistis oia opa hec dic̄ dn̄s. ⁊ locutꝰ
sū ad vos. mane cōsurgēs ⁊ loquēs. ⁊ nō au-
distis. ⁊ vocaui vos ⁊ nō rn̄distis: faciā do-
mui huic i qua inuocatū ē nomē meū. ⁊ in q̄
vos habetis fiduciā. ⁊ loco quē dedi vobis ⁊
patribꝰ vr̄is. sicut feci sylo. ⁊ ꝓijciā vos a fa-
cie mea sicut ꝓieci oēs fratres vr̄os vniuer-
sū semē ephraim. Tu ergo noli orare ꝓ ꝓplo
h̄: nec assumas ꝓ eis laudē ⁊ orōnē. ⁊ nō ob-
sistas mihi: q̄a nō exaudiam te. Nōne vides
quid isti faciūt in ciuitatibꝰ iuda. ⁊ i plateis
irl̄m? Filij colligūt ligna. ⁊ pr̄es succendunt
ignē. ⁊ mulieres ꝯspgūt adipē: ut faciāt pla-
centas regine celi. ⁊ libent dijs alienis. ⁊ me
ad iracūdiā ꝓuocēt. Nūq̄d me ad iracūdiā
ꝓuocāt dicit dn̄s? Nōne semetipsos in cōfu-
sionē vultꝰ sui? Ideo h̄ dic̄ dn̄s deꝰ. Ecce fu-
ror meꝰ ⁊ indignatio mea conflat̄ sup locū
istū. sup viros ⁊ sup iumenta. ⁊ sup lignū re-
gionis ⁊ sup fruges t̄re. ⁊ succendet̄ ⁊ nō ex-
tinguet̄. Hec dicit dn̄s exercituum deus isrl̄.
Holocaustomata vr̄a addite victimis vr̄is
⁊ comedite carnes: q̄a nō sū locutꝰ cū prībꝰ
vestris ⁊ non ꝑcepi eis in die qua eduxi eos
de t̄ra egypti de v̄bo holocaustomatū ⁊ vic-
timarū: s̄ hoc verbū ꝑcepi eis dicēs. Audite
vocem meā ⁊ ero vobis deus. ⁊ vos eritis mihi
ꝓpl's. ⁊ ābulate i oi via quā mādaui vobis:
ut bn̄ sit vob. Et nō audierūt nec inclinaue-
rūt aurē suā: s̄ abierūt in voluptatibꝰ ⁊ pra-
uitate cordis sui mali: factiq̄ sūt retrorsū ⁊
nō in ante. a die q̄ egressi sūt pr̄es eoꝝ de t̄ra
egypti. vsq̄ ad diē hanc. Et misi ad vos oēs
seruos meos ꝓphetas ꝑ diē: cōsurgēs dilu-
culo. ⁊ mittēs. ⁊ nō audierunt me nec incli-
nauerūt aurē suā s̄ indurauerūt ceruicē suā
⁊ peius opati sūt ꝙ pr̄es eoꝝ. Et loqueris ad
eos oia v̄ba h̄ ⁊ nō audiēt te. ⁊ vocabis eos
⁊ nō rn̄debūt tibi. Et dices ad eos. Hec est
gens q̄ non audiuit vocē dn̄i dei sui: nec re-
cepit disciplinā. Perijt fides. ⁊ ablata est de
ore eoꝝ. Tonde capillū tuū ⁊ ꝓijce. ⁊ sume i
directū planctū: q̄a ꝓiecit dn̄s ⁊ reliq̄t gene-
rationem furoris sui: q̄a fecerunt filij iuda
malū i oculis meis dic̄ dn̄s. Posuerūt offen-
dicula sua in domo in qua inuocatū ē nomē
meū ut polluerēt eā. ⁊ edificauerunt excelsa
tophet que ē in valle filij ennon: ut incende-
rēt filios suos ⁊ filias suas igni: q̄ nō ꝑcepi

nec cogitaui i corde meo. Ideo ecce dies ve-
nient dicit dñs. ⁊ nõ dicet̃ amplius tophet ⁊
vallis filij ennon ſ; vallis interfectiõis. ⁊ sepe-
lient in tophet eo q nõ sit loc⁹. Et erit mor-
ticinũ pp̃li hui⁹ i cibos volucrib⁹ celi ⁊ bestijs
terre. ⁊ nõ erit q abigat. Et quiescẽ faciã de
vrbib⁹ iuda ⁊ de plateis irl'm vocẽ gaudij ⁊
vocẽ leticie: vocẽ sponsi ⁊ vocẽ spõse. In deso-
latione enim erit terra.

VIII

In tpe illo ait dñs. eijcient ossa regũ iu-
da. ⁊ ossa pncipũ ei⁹. ⁊ ossa sacerdotũ.
⁊ ossa pp̃harũ. ⁊ ossa eorũ q habitauerũt
irl'm de sepulchris suis. ⁊ expãdẽt ea ad solẽ
⁊ lunã ⁊ oẽm militiã celi q̃ dilexerũt. ⁊ quib⁹
seruierũt. ⁊ post q̃ ambulauerũt. ⁊ q̃ quesierũt
⁊ adorauerũt. Nõ colligent̃ ⁊ nõ sepelient̃: in
sterqliniũ sup faciẽ t̃re erũt. Et eligent mag
mortẽ q̃ vitã oẽs q residui fuerint de cogna-
tione hac pessima: in vniuersis locis q̃ dere-
licta sũt: ad q̃ eieci eos dicit dñs exercituũ.
Et dices ad eos. Hec dic̃ dñs. Nũqd q cadit
nõ resurget. ⁊ qui auersus est nõ reuertetur?
Quare g̃ auersus ẽ pp̃l's iste i irl'm auersiõe
ɔtẽtiosa? Apphẽderũt mẽdaciũ. ⁊ noluerũt
reuerti. Attẽdi ⁊ auscultaui. nemo qd̃ bonũ
est loq̃t̃. Nullus ẽ q agat penitentiã sup pctõ
suo dicẽs: Quid feci? Oẽs conuersi sunt ad
cursũ suũ: q̃si equ⁹ impetu vadens in preliũ.
Miluus in celo cognouit temp⁹ suũ: turtur ⁊
hirũdo ⁊ ciconia custodierũt tẽpus aduent⁹
sui: pp̃lus aũt me⁹ non cognouit iudiciũ dñi.
Quõ dicitis sapiẽtes nos sum⁹. ⁊ lex dñi no-
biscũ ẽ? Vere mendaciũ opat⁹ ẽ stil⁹ mẽdax
scribarũ. Confusi sũt sapiẽtes: ꝑterriti ⁊ capti
sũt. Verbũ. n. dñi piecerũt. ⁊ sapia nulla est
i eis. Proptea dabo mulieres eorũ exteris:
agros eorũ heredib⁹. Quia a minimo vsq; ad
maximũ oẽs auaritiã sequũt̃: a pp̃heta vsq;
ad sacerdotẽ cũcti faciũt mendaciũ. Et sana-
bant contritionẽ filie pp̃li mei ad ignominiã di-
centes. pax pax: cũ nõ esset pax. Confusi sunt
q̇a abhominationẽ fecerũt: qnimo ɔfusione
nõ sũt cõfusi. ⁊ erubescere nescierũt. Idcirco
cadẽt inter corruẽtes: in tpe visitationis sue
corruẽt dic̃ dñs. Cõgregãs cõgregabo eos
ait dñs. Nõ ẽ vua in vitib⁹. ⁊ nõ sũt ficus i fi-
culnea. foliũ defluxit. ⁊ dedi eis q̃ ꝑtergressa
sũt. Quare sedem⁹? Cõuenite ⁊ igrediamur
ciuitatẽ munitã. ⁊ sileam⁹ ibi: q̇a dñs deus
noster silere nos fecit. ⁊ potũ dedit nob̃ aquã
fellis. Peccauim⁹. n. dñõ. Expectauimus pa-
cem ⁊ nõ erat bonũ: temp⁹ medele. ⁊ ecce for-
mido. A dan audit⁹ est fremit⁹ equorũ eius:
a voce hinnituũ pugnatorum ei⁹ cõmota est
oĩs t̃ra. Et venerũt ⁊ deuorauerũt t̃rã ⁊ ple-
nitudinẽ ei⁹. vrbem ⁊ habitatores ei⁹. Quia
ecce ego mittã vob̃ serpẽtes pessimos q̇b⁹ nõ
ẽ incãtatio. ⁊ mordebũt vos ait dñs. Dolor
me⁹ sup dolorẽ: in me cor meũ merens. Ecce
vox clamoris filie pp̃li mei de terra longinq̃.
Nũqd dñs nõ est in syon. aut rex eius non
est in ea? Quare g̃ me ad iracũdiã concita-
uerũt i sculptilib⁹ suis. ⁊ i vanitatib⁹ alienis?
Transijt messis: finita ẽ estas. ⁊ nos saluati
nõ sum⁹. Sup cõtritionẽ filie pp̃li mei contrit⁹
sũ ⁊ ɔtristatus: stupor obtinuit me. Nũquid
resina nõ est in galaad. aut medic⁹ nõ est ibi?
Quare igit̃ non est obducta cicatrix filie po-
puli mei?

IX

Quis dabit capiti meo aquã. ⁊ oculis
meis fontẽ lachrymarũ? Et plorabo
die ac nocte interfectos filie pp̃li mei.
Quis dabit me i solitudine diuersoriũ via-
torũ? Et derelinquã pp̃l'm meũ ⁊ recedã ab
eis: q̇a oẽs adulteri sũt. ⁊ cet⁹ pũaricatoriũ:
⁊ extenderũt linguã suã q̃si arcũ mẽdacij. ⁊
nõ veritatis. Cõfortati sũt i t̃ra: q̇a de malo
ad malũ egressi sũt. ⁊ me nõ cognouerũt dic̃
dñs. Unusq̇sq; se a proximo suo custodiat. ⁊
in oĩ fratre suo nõ habeat fiduciam: q̇a oĩs
frater supplantãs supplãtabit. ⁊ oĩs amicus
fraudulent̃ icedet. ⁊ vir fratrẽ suũ deridebit
⁊ ṽitatẽ nõ loquẽt̃. Docuerũt. n. linguã suã
loqui mẽdaciũ: ut inique agerent laborauerũt.
Habitatio tua in medio doli: in dolo re-
nuerũt scire me. dic̃ dñs. Proptea h̃ dic̃ dñs
exercituũ. Ecce ego cõflabo ⁊ probabo eos.
Quid. n. aliud faciam a facie filie pp̃li mei?
Sagitta vulnerãs lingua eorũ: dolũ locuta
ẽ. In ore suo pacẽ cũ amico suo loq̃t̃. ⁊ occul
te ponit ei isidias. Nũqd sup his nõ visitabo
dic̃ dñs: aut in gẽte hu⁹cemõi nõ vlciscet̃ aia
mea? Sup mõtes assumã fletũ ac lamẽtũ. ⁊
sup speciosa deserti planctũ: qm̃ incensa sunt
eo q nõ sit vir ꝑtransiẽs. ⁊ nõ audierũt vocẽ
possidẽtis. A volucre celi vsq; ad pecora trãs-
migrauerũt ⁊ recesserũt. Et dabo irl'm i acer-
uos arene ⁊ cubilia draconũ. ⁊ ciuitates iu-
da dabo i desolationẽ eo q nõ sit habitator.
Quis est vir sapiens q intelligat h̃. ⁊ ad quẽ
verbũ oris dñi fiat ut ãnũciet istud: quare
perierit t̃ra ⁊ exusta sit q̃si desertũ eo q non

ſit qui ꝑtranſeat? Et dixit dñs. Quia dereli-
querunt legẽ meã quã dedi eis. ⁊ non audie-
rũt vocẽ meã. ⁊ nõ ambulauerũt i ea. ⁊ abie-
runt pꝰ prauitatẽ cordis ſui. ⁊ pꝰ baalim qḋ
didicerunt a prĩbꝰ ſuis: idcirco hec dicit dñs
exercituũ deꝰ iſrł. Ecce ego cibabo ꝑplm iſtũ
abſinthio. ⁊ potũ dabo eis aquã fellis. ⁊ di-
ſpergã eos i gentibꝰ q̃s nõ nouerũt ipſi ⁊ pa-
tres eoꝝ. ⁊ mittã pꝰ eos gladiũ donec conſũ-
mant. Hec dic̃ dñs exercituũ. Contẽplamini
⁊ vocate lamẽtatrices ut veniãt. ⁊ ad eas q̃
ſapiẽtes ſũt mittite. ⁊ ꝓperent: feſtinẽt ⁊ aſſu-
mãt ſuꝑ nos lamentũ. Deducãt oculi nr̃i la-
chrymas. ⁊ palpebre noſtre defluant aquis:
q̇a vox lamentatiõis audita ẽ de ſyon. Quõ
vaſtati ſumꝰ ⁊ ↄfuſi vehement'? Quia dere-
liq̇mꝰ t̃rã: qm̃ deiecta ſunt tubernacula nr̃a.
Audite ḡ mulieres ṽbũ dñi. ⁊ aſſumãt au-
res vr̃e ſermonẽ oris eiꝰ. ⁊ docete filias vr̃as
lamentũ. ⁊ vnaqueq̧ ꝓximam ſuã planctũ:
q̇a aſcẽdit mors ꝑ feneſtras nr̃as. ingreſſa ẽ
domos nr̃as: diſꝑdere ꝑuulos deforꝭ. iuue-
nes de plateis. Loq̇re. Hec dicit dñs. Et ca-
det morticinũ hoĩs q̃ſi ſtercus ſuꝑ faciem re-
gionis. ⁊ q̃ſi fenũ pꝰ tergũ metentꝭ. ⁊ non ẽ q̇
colligat. Hec dicit dñs. Nõ glorie̾t ſapiẽs in
ſapiã ſua. ⁊ nõ glorie̾t fortis i fortitudine ſua
⁊ nõ gł'ie̾t diues in diuitijs ſuis: ſ; i h̾ gł'ie̾t q̇
gł'iat̾. ſcire ⁊ noſſe me: q̇a ego ſũ dñs q̇ facio
miſericordiã ⁊ iudiciũ ⁊ iuſticiã in t̃ra. Hec
enĩ placẽt mihi ait dñs. Ecce dies veniũt di-
cit dñs. ⁊ viſitabo ſuꝑ oẽm q̇ incircũciſũ ha-
bet ꝑ̃putiũ. ſuꝑ egyptũ. ⁊ ſuꝑ iudam. ⁊ ſuper
edom. ⁊ ſuꝑ filios ãmon. ⁊ ſuꝑ moab. ⁊ ſuꝑ
oẽs q̇ attonſi ſũt i comã habitãtes in deſ̃to:
q̇a oẽs gentes hñt ꝑ̃putiũ. oĩs aũt domꝰ iſrł
incircũciſi ſunt corde.

C X

Audite ṽbũ qḋ locutus ẽ dñs ſuper
vos domꝰ iſrł. Hec dicit dñs. Juxta
vias gentiũ nolite diſcere. ⁊ a ſignis
celi nolite metuere q̄ timent gẽtes: q̇a leges
populoꝝ vane ſũt. Quia lignũ de ſaltu ꝑ̃ci-
dit opꝰ manꝰ artificis in aſcia. Argẽto ⁊ au
ro decorauit illud: clauis ⁊ malleis cõpegit
ut nõ diſſoluat̾. In ſimilitudinem palme fa-
bricata ſũt. ⁊ nõ loquẽt̾: portata tollent̾: q̇a
icedẽ nõ valẽt. Nolite ḡ timẽ ea: q̇a nec ma-
le pñt facẽ nec bene. Non eſt ſimilis tui dñe:
magnus es tu. ⁊ magnũ nomẽ tuũ i fortitu-
dine. Quis nõ timebit te o rex gentiũ? Tuũ
eſt. n. decus. Int̾ cũctos ſapiẽtes gẽtiũ. ⁊ in
vniuerſis regnis eoꝝ. nullus eſt ſimilis tui.
Parit̾ inſipiẽtes ⁊ fatui ꝓbabunt̾. Doctrina
vanitatis eorũ lignũ ẽ. Argentũ iuolutũ de
tharſis affert̾. ⁊ aurũ de ophaç opꝰ artificꝭ ⁊
manus erarij: hyacinthus ⁊ purpura indu
mentũ eoꝝ. Opus artificũ vniuerſa h̾: dñs
autẽ deus verus eſt. Ipſe deus viuens. ⁊ rex
ſempit̃nꝰ. Ab indignatiõe eius cõmouebitur
t̃ra. ⁊ nõ ſuſtinebũt gẽtes cõminationẽ eius
Sic ḡ dicetis eis. Dij q̇ celos ⁊ t̃rã nõ fecer̃t
ꝑeant de terra. ⁊ de his q̄ ſub celo ſunt. Qui
facit t̃rã in fortitudine ſua. ꝑ̃parat orbẽ i ſa-
pientia ſua. ⁊ prudẽtia ſua extendit celos. ad
vocẽ ſuã dat multitudinẽ aquarũ in celo. ⁊
eleuat nebulas ab extremitatibꝰ t̃re. Fulgu-
ra i pluuiã facit. ⁊ educit ventũ de theſauris
ſuis. Stultꝰ factꝰ ẽ oĩs hõ a ſcia ſua: cõfuſus
ẽ artifex oĩs i ſculptili: qm̃ falſum eſt qḋ cõ-
flauit. ⁊ non ẽ ſpũs in eis. Vana ſũt. ⁊ opꝰ ri-
ſu dignũ. In tẽpore viſitationis ſue ꝑibũt.
Nõ ẽ his ſimilis pars iacob. Qui. n. forma-
uit oĩa. ipſe ẽ. ⁊ iſrł ṽga hereditatis eiꝰ: dñs
exercituũ nomẽ illi. Cõgrega de terra ↄfu-
ſionẽ tuã que habitas in obſidione: q̇a hec
dicit dñs. Ecce ego longe ꝓijciã habitatores
t̃re i hac vice. ⁊ tribulabo eos ita ut nõ inue-
niant̾. Ve mihi ſuꝑ contritiõe mea: ꝑſſima
plaga mea. Ego aũt dixi. Plane h̾ ĩfirmitas
mea ẽ. ⁊ portabo illã. Tabernaculũ meũ va
ſtatũ eſt: oẽs funiculi mei dirupti ſunt. Filij
mei exierũt a me. ⁊ non ſubſiſtũt. Nõ eſt qui
extendat vltra tentoriũ meũ ⁊ erigat pelles
meas: q̇a ſtulte egerũt paſtores ⁊ dñm non
q̄ſierũt: ꝓpterea non intellexerũt. ⁊ oĩs grex
eoꝝ diſꝑſus ẽ. Vox auditiõis ecce venit. ⁊ cõ
motio magna de t̃ra aq̇lonis: ut ponat ciui-
tates iuda ſolitudinẽ ⁊ habitacula draconũ
Scio dñe q̇a nõ ẽ hoĩs via eiꝰ. nec viri eſt ut
ambulet ⁊ dirigat greſſus ſuos. Corripe me
dñe. verũtñ in iudicio ⁊ nõ in furore tuo: ne
forte ad nihilũ redigas me. Effũde indigna-
tionẽ tuã ſuꝑ gentes que non cog̊uerũt te. ⁊
ſuꝑ ꝓuincias q̄ nomẽ tuũ nõ iuocauerũt: q̇a
comederũt iacob ⁊ deuorauerũt eũ ⁊ conſũ-
pſerũt illũ. ⁊ decus eiꝰ diſſipauerũt.

C XI

Verbũ qḋ factũ ẽ a dño ad hieremi-
am dicẽs: Audite ṽba pacti huiꝰ. ⁊
loq̇mi ad viros iuda. ⁊ ad habitato
res ir̃lm. ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs deus
iſrł. Maledictꝰ vir qui nõ audierit ṽba pac-
ti huius: qḋ precepi patribus veſtris in die

qua eduxi eos de terra egypti de fornace fer-
rea dicēs: Audite vocē meā ⁊ facite oia q̄ p̄-
cepi vobis. ⁊ eritis m̄i i p̄p̄lm. ⁊ ego ero vob
in deū: ut suscitem iuramentū qd̓ iuraui pa-
trib⁹ vr̄is datuꝝ me eis terrā fluentē lacte ⁊
melle sicut est dies hec. Et rn̄di ⁊ dixi. Amē
dn̄e. Et dixit dn̄s ad me. Vociferare oia v̓ba
h̄ i ciuitatib⁹ iuda ⁊ foris irl̄m dicēs: Audite
v̓ba pacti h⁹ ⁊ facite illa: q̓a ꝯtestās ꝯtesta-
tus sū p̄res vr̄os in die q̄ eduxi eos de terra
egypti vsq̄ ad diē hāc. Mane ꝯsurgēs ꝯte-
stat⁹ sū ⁊ dixi: audite vocē meā. ⁊ nō audie-
rūt nec inclinauerūt aurē suā: sed abierunt
vnusq̄sq̄ in prauitate cordis sui mali. Et in-
duxi sup̱ eos oia verba pacti hui⁹. qd̓ p̄cepi
ut facerēt ⁊ non fecerūt. Et dixit dn̄s ad me.
Inuēta ē ꝯiuratio i viris iuda ⁊ i habitato-
ribus irl̄m. Reuersi sūt ad iniquitates patrū
suoꝝ p̄ores. q̓ noluerūt audire v̓ba mea. Et
hi ḡ abierūt p⁹ deos alienos ut seruirēt eis.
Irritū fecerunt dom⁹ isrl̄ ⁊ dom⁹ iuda pactū
meū: qd̓ pepigi cū patribus eoꝝ. Quobrē hec
dicit dn̄s. Ecce ego inducā sup̱ eos mala de
quib⁹ exire non poterūt. ⁊ clamabūt ad me. ⁊
nō exaudiam eos. Et ibunt ciuitates iuda ⁊
habitatores irl̄m ⁊ clamabūt ad eos quibus
libāt. ⁊ nō saluabūt eos i tp̱e afflictiōis eoꝝ.
Scd̓m numeꝝ. n. ciuitatū tuaꝝ. erant dij tui
iuda. ⁊ s̄m numeꝝ viaꝝ tuarum irl̄m posuisti
aras ꝯfusiōis: aras ad libandū baalim. Tu
ergo noli orare ꝓ p̄p̄lo hoc. ⁊ ne assumas ꝓ
eis laudē ⁊ orationē: q̓a non exaudiā in tp̱e
clamoris eoꝝ ad me: in tp̱e afflictionis eoꝝ.
Quid est qd̓ dilectus me⁹ in domo mea fecit
scelera multa? Nūq̓d carnes scē auferēt a te
malitias tuas: in q̓b⁹ gloriata es? Oliuam
vberē. pulchrā. fructiferā. speciosam vocauit
dn̄s nomē tuū. Ad vocē loq̄le grādis exar-
sit ignis in ea. ⁊ cōbusta sūt fruteta eius. Et
dn̄s exercituū q̓ plantauit te locutus ē sup̱
te malū: pro malis domus isrl̄ ⁊ dom⁹ iuda q̄
fecerūt sibi ad irritādū me. libantes baalim.
Tu aūt dn̄e demōstrasti mihi ⁊ cognoui: tu
ostendisti mihi studia eoꝝ. ⁊ ego quasi agn⁹
māsuet⁹ q̓ portat̄ ad victimā. Et nō cognoui
q̓a cogitauerūt sup̱ me consilia dicētes. mit-
tam⁹ lignū in panē eius. ⁊ eradam⁹ eū de t̄ra
viuētiū. ⁊ nomē ei⁹ nō memoret̄ ampli⁹. Tu
aūt dn̄e sabaoth q̓ iudicas iuste ⁊ ꝓbas re-
nes ⁊ corda: videā vltionē tuā ex eis. Tibi
eni reuelaui causam meā. Propterea h̄ dicit
dn̄s ad viros anathot: q̓ q̄rūt aiam tuā. ⁊ di-
cunt: Nō ꝓphabis i noie dn̄i. ⁊ nō morieris
in manib⁹ nr̄is. Propterea h̄ dicit dn̄s exerci-
tuū. Ecce ego visitabo sup̱ eos. Iuuenes mo-
rient̄ in gladio: filij eoꝝ ⁊ filie eoꝝ morient̄ in
fame. ⁊ reliq̄e nō erūt ex eis. Inducā. n. ma-
lū sup̱ viros anathot: annū visitatiōis eoꝝ.

XII

Iustus q̓dē tu es dn̄e si dispute
tecū. verūtn̄ iusta loquar ad te. Quare
via ip̄ioꝝ ꝓsperat̄: bn̄ ē oib⁹ q̓ p̄reuari-
cant̄ ⁊ iniq̄ agūt? Plātasti eos ⁊ radicē mi-
serūt: proficiūt ⁊ faciūt fructū. Prope es tu
ori eoꝝ. ⁊ longe a renib⁹ eoꝝ. Et tu dn̄e no-
sti me: vidisti me. ⁊ ꝓbasti cor meū tecū. Cō-
grega eos quasi gregē ad victimā. ⁊ sanctifi-
ca eos in die occisiōis. Vsq̄q̄ lugebit terra:
⁊ herba ois regiōis siccabit̄ ꝓp̄t malitiā ha-
bitātiū i ea? Consūptū ē aial ⁊ volucre: q̓m
dixerūt. non videbit nouissima nr̄a. Si cū pe-
ditib⁹ currēs laborasti: quō contendē potis
cū equis? Cū aūt i t̄ra pacis secura fueris: q̓d
facies in sup̱bia iordanis? Nā ⁊ fratres tui
⁊ dom⁹ patris tui. etiā ipsi pugnauerunt ad-
uersū te. ⁊ clamauerunt p⁹ te plena voce. Ne
credas eis cū locuti fuerint tibi bona. Reliq̓
domū meā: dimisi hereditatem meam. Dedi
dilectā aiam meā i manū īimicorū ei⁹: facta
ē mihi hereditas mea q̄si leo in silua. Dedit ꝯ̄
me vocē: iō odiui eam. Nunq̓d auis discolor
hereditas mea mihi? Nūq̓d auis tincta p̱ to-
tū? Venite cōgregamini oēs bestie t̄re. ꝓpe-
rate ad deuorādū. Pastores multi demoliti
sūt vineā meā: cōculcauerūt partē meā. De-
derūt portionē meā desiderabilē in desertum
solitudinis: posuerūt eā i dissipationem: lu-
xitq̄ sup̱ me. Desolatiōe desolata ē ois terra:
q̓a nullus ē q̓ recogitet corde. Sup̱ oēs vias
deserti venerūt oēs vastatores t̄re. q̓a gladi⁹
dn̄i deuorauit ab extremo t̄re vsq̄ ad extre-
mū eius. Nō ē pax vniuerse carni. Semina-
uerūt triticū ⁊ spinas messuerūt: hereditatē
accepūt. ⁊ nō eis ꝓderit. Cōfūdemini a fru-
ctib⁹ vr̄is. ꝓp̄t irā furoris dn̄i. Hec dicit dn̄s
aduersū oēs vicinos meos pessimos: qui tan-
gūt hereditatē quam distribui p̄p̄lo meo isrl̄.
Ecce ego euellā eos de t̄ra sua. ⁊ domū iuda
euellā de medio eoꝝ. Et cū euulsero eos cō-
uertar ⁊ miserebor eoꝝ. ⁊ reducam eos virū
ad hereditatē suā. ⁊ virū in t̄rā suā. Et erit:
si eruditi didicerint vias p̄p̄li mei ut iurent in
nomine meo. viuit dn̄s: sicut docuerūt p̄p̄lm

meũ iurare in baal: edificabũtᷣ in medio ppl'i
mei. Q̇ȯ si nõ audierint: euellam gentẽ illam
euulsione ꝛ perditione ait dñs. CXIII

HEc dicit dñs ad me. Uade ꝛ posside
tibi lũbare lineũ. ꝛ pones illud super
lũbos tuos. ꝛ in aquam non inferes
illud. Et possedi lũbare iuxta ꝟbũ dñi. ꝛ po-
sui circa lũbos meos. Et factus ẽ sermo dñi
ad me secũdo dicens: Tolle lũbare qȯ posse-
disti qȯ ẽ circa lũbos tuos. ꝛ surgens vade
ad eufraten. ꝛ abscõde ibi illud in foramine
petre. Et abij ꝛ abscondi illud in eufraten. si-
cut p̃cepat mihi dñs. Et factũ ẽ pꝰ dies plu-
rimos dixit dñs ad me. Surge ꝛ vade ad eu
fraten. ꝛ tolle inde lũbare qȯ precepi tibi ut
absconderes illud ibi. Et abij ad eufraten. ꝛ
fodi. ꝛ tuli lũbare de loco vbi abscõderam il-
lud. Et ecce cõputruerat lũbare: ita ut nulli
vsui aptũ eẽt. Et factũ est ꝟbũ dñi ad me di-
cẽs. Hec dicit dñs: Sic putrescere faciã su-
perbiã iuda ꝛ supbiã irl'm multã: ppl'm istum
pessimũ qui nolũt audire ꝟba mea. ꝛ ambu-
lant ĩ prauitate cordis sui: abierũtqꝫ pꝰ deos
alienos ut seruirent eis ꝛ adorarent eos. Et
erũt sicut lũbare istud qȯ nulli vsui aptũ est.
Sicut.n. adheret lũbare ad lũbos viri: sic ag-
glutinaui mihi oẽm domũ isrl' ꝛ oẽm domũ
iuda dicit dñs ut eẽnt mihi ĩ populũ ꝛ in no
men ꝛ in laudẽ ꝛ in gloriã. ꝛ non audierũt.
Dices ḡ ad eos sermonẽ istũ. Hec dicit dñs
deus isrl'. Ois laguncula implebitᷣ vino. Et
dicẽt ad te. Nũq̇d ignoramꝰ q̇a ois lagũcu-
la implebitᷣ vino? Et dices ad eos. Hec dicit
dñs. Ecce ego iplebo oẽs habitatores t̃re hꝰ
ꝛ reges q̇ sedent de stirpe dauid sup thronũ
eiꝰ. ꝛ sacerdotes ꝛ pphas ꝛ oẽs habitatores
irl'm ebrietate. ꝛ dispgã eos virũ a frẽ suo. ꝛ
p̃res ꝛ filios paritᷣ ait dñs. Non parcã ꝛ nõ
cõcedã: neqꝫ miserebor ut non dispergã eos.
Audite ꝛ auribꝰ percipite: nolite eleuari. q̇a
dñs locutꝰ ẽ. Date dño deo vr̃o gloriã añq̃
ꝯtenebrescat. ꝛ añq̃ offendant pedes vr̃i ad
mõtes caligosos. Expectabitis lucẽ. ꝛ ponet
eam in vmbrã mortis ꝛ in caliginẽ. Qȝ si hoc
nõ audieritꝭ: in abscõdito plorabit aĩa mea
a facie superbie. Plorãs plorabit ꝛ deducet
oculus meꝰ lachrymã: q̇a captꝰ ẽ grex dñi.
Dic regi ꝛ dñatrici. Humiliamini: sedete ĩ t̃ra
qm̃ descẽdet de capite vr̃o corona glorie vr̃e
Ciuitates austri clause sũt. ꝛ non ẽ q̇ aperiat
Translata ẽ ois iuda transmigratiõe pfecta

Leuate oculos vr̃os ꝛ videte qui venitis ab
aquilone. Ubi est grex q̇ datꝰ est tibi. pecus
inclytũ tuũ? Quid dices cum visitauerit te?
Tu.n. docuisti eos aduersũ te. ꝛ erudisti ĩ ca-
put tuũ. Nũq̇d non dolores apprehendẽt te
q̃si mulierẽ parturientẽ? Qȝ si dixeris in cor-
de tuo. q̃re venerũt mihi hͤ? Propt̃ multitu-
dinẽ inq̇tatis tue. reuelata sunt verecũdiora
tua: pollute sũt plante tue. Si mutare potest
ethiops pellẽ suã. aut pardus varietates su-
as: ꝛ vos poteritꝭ bñfacere cũ didiceritꝭ ma-
lũ. Et disseminabo eos q̃si stipulã q̇ vẽto ra-
ptatᷣ in deserto. Hec sors tua parsqꝫ mensure
tue a me dicit dñs: q̇a oblita es mei ꝛ cõfisa
es ĩ mẽdacio. Uñ ꝛ ego nudaui femora tua
ꝯ faciẽ tuã. ꝛ apparuit ignominia tua. adul-
teria tua. ꝛ hinnitꝰ tuus. scelus fornicatiõis
tue. Sup colles ĩ agro vidi abbominatiões
tuas. Ue tibi irl'm. Non mũdaberis post me:
Usqꝫquo adhuc? CXIIII

QUod factũ est ꝟbũ dñi ad hieremiã
de sermonibꝰ siccitatis. Luxit iudea
ꝛ porte eius corruerunt ꝛ obscurate
sũt in terra. ꝛ clamor irl'm ascẽdit. Maiores
miserũt minores suos ad aquã. venerũt ad
hauriẽdũ. Non iuenerũt aquã: reportauerũt
vasa sua vacua. Confusi sũt ꝛ afflicti. ꝛ ope-
ruerũt capita sua ꝓpt̃ vastitatẽ t̃re. q̇a nõ ve-
nit pluuia ĩ t̃rã. Cõfusi sũt agricole. operue-
rũt capita sua. Nã ꝛ cerua ĩ agro pepit ꝛ reli-
quit: q̇a nõ erat herba. Et onagri steterũt in
rupibꝰ: traxerũt ventũ q̃si dracones: defece-
rũt oculi eoꝝ q̇a nõ erat herba. Si iĩq̇tates
nr̃e r̃nderint nobis: dñe fac ꝓpt̃ nomen tuũ:
qm̃ multe sũt auersiões nr̃e. Tibi peccauimꝰ
expectatio isrl': saluator nr̃ in tpe tribulatio-
nis. Quare q̃si colonꝰ futurꝰ es in t̃ra. ꝛ q̃si
viator declinans ad manẽdũ? Quare futurꝰ
es velut vir vagꝰ ꝛ fortis. q̇ nõ pȯt saluare?
Tu aũt in nobis es dñe. ꝛ nomẽ tuũ iuocatũ
ẽ sup nos: ne derelinquas nos. Hec dicit do-
minus ppl'o huic q̇ dilexit mouere pedes su-
os ꝛ nõ quieuit. ꝛ dño non placuit. Nunc re-
cordabitᷣ iniq̇tatũ eoꝝ. ꝛ visitabit pctã eorũ.
Et dixit dñs ad me. Noli orare ꝓ ppl'o isto ĩ
bonũ. Cũ ieiunauerint nõ exaudiã p̃ces eoꝝ
ꝛ si obtulerint holocaustomata ꝛ victimas:
non suscipiam ea: qm̃ gladio ꝛ fame ꝛ peste
ego ꝯsũmã eos. Et dixi. A. a. a. dñe deꝰ. Pro-
phete dicũt eis. Nõ videbitꝭ gladiũ. ꝛ fames
nõ erit ĩ vob: ß pacẽ verã dabit vobis ĩ loco

isto. Et dixit dñs ad me. Falso ꝓphete vati-
cinant̃ in noīe meo. Non misi eos. ⁊ nō ꝑcepi
eis. neq; locutus sū ad eos. Uisionē mēdacē
⁊ diuinationē fraudulētā ⁊ seductionē cordis
sui ꝓphetant vobis. Idcirco hec dicit dñs de
ꝓphetis qui ꝓphetant ī noīe meo quos ego
nō misi. dicētes: gladius ⁊ fames nō erit in
t̃ra hac. In gladio ⁊ fame ꝯsūment̃ ꝓphe illi:
⁊ ꝑpl'i qb⁹ ꝓphetant erūt ꝓiecti ī vijs ir'l'm p̃
fame ⁊ gladio. ⁊ non erit q̇ sepeliat eos: ipsi
⁊ vxores eoꝝ. filij ⁊ filie eoꝝ. ⁊ effundam sup
eos malū suū. Et dices ad eos verbū istud:
Deducant oculi mei lachrymā ꝑ noctē ⁊ diē
⁊ nō taceāt: qm̄ cōtritiōe magna contrita ē
v̄go filia ꝑpl'i mei. plaga pessima vehement̃.
Si egressus fuero ad agros ecce occisi gla-
dio: ⁊ si itroiero ī ciuitatē ecce attenuati fa-
me. Propheta q̊ꝫ ⁊ sacerdos abierūt ī t̃rā quā
igrabāt. Nūqd ꝓiciens abiecisti iudā: aut
syon abbominata ē aīa tua? Quare ḡ per-
cussisti nos ita ut nulla sit sanitas? Expecta-
uim⁹ pacē ⁊ nō ē bonū. ⁊ temp⁹ curatiōis ⁊
ecce turbatio. Cognouim⁹ dñe ipietates no-
stras: iniqtates patꝝ nr̃oꝝ qa peccauim⁹ tibi
Ne des nos ī opprobriū ꝓpt̃ nomē tuū. neq;
facias nobis cōtumeliā. Solij glorie tue re-
cordare: ne irritū facias fedus tuū nobiscū.
Nunqd sūt ī sculptilib⁹ gentiū q̇ pluant: aut
celi pñt dare hymbres nisi tu volueris? Non-
ne tu es dñs deus noster quē expectauim⁹?
Tu eni fecisti omnia hec. CXV

Et dixit dñs ad me. Si steterit moy-
ses ⁊ samuel corā me: non ē aīa mea
ad ꝑpl'm istū. Eijce illos a facie mea
⁊ egrediānt̃. Q si dixerint ad te. q̊ egrediemur
dices ad eos. Hec dicit dñs. Qui ad mortē
ad mortē. ⁊ q̇ ad gladiū ad gladiū. ⁊ q̇ ad fa-
mē ad famē. ⁊ q̇ ad captiuitatē ad captiuita-
tem. Et visitabo sup eos q̃tuor spēs dic̃ dñs.
Gladiū ad occisionē. ⁊ canes ad lacerādū. ⁊
volatilia celi ⁊ bestias t̃re ad deuorādū ⁊ dis-
sipandū. ⁊ dabo eos in feruorē vniuersis re-
gnis t̃re ꝓpt̃ manassen filiū ezechie regis iu-
da sup oīb⁹ que fecit ī ir'l'm. Quis. n. misere-
bit̃ tui ir'l'm? Aut quis cōtristabit̃ ꝓ te? Aut
q̇s ibit ad rogandū ꝓ pace tua? Tu reliq̇sti
me dicit dñs: retrorsum abisti. Et extendam
manū meā sup te. ⁊ int̃ficiā te. Laboraui ro-
gans. Et dispergā eos ventilabro ī portꝪ t̃re.
Interfeci ⁊ ꝑdidi ꝑpl'm meū. ⁊ tñ a vijs suis
nō sūt reuersi. Multiplicate sūt mihi vidue
eius sup harenā maris. Induxi eis sup ma-
trē adolescētis vastatorē meridie: misi super
ciuitates repēte terrorē. Infirmata ē q̇ peperit
septē: defecit aīa ei⁹. Occidit ei sol cū adhuc
esset dies: ꝯfusa ē ⁊ erubuit. Et residuos ei⁹
in gladiū dabo in ꝯspectu inimicoꝝ eoꝝ. ait
dñs. Ve mihi mat̃ mea. Quare genuisti me
virū rixe: virū discordie in vniuersa terra?
Nō feneraui: nec fenerauit mihi q̇sq;. Oēs
maledicūt mihi dicit dñs. Si nō reliq̄e tue in
bonū: si non occurri tibi in tp̄e afflictionis:
⁊ in tp̄e tribulatiōis aduersū inimicū. Nun-
q̇d federabit̃ ferrū ferro ab aq̇lone ⁊ es? Di-
uitias tuas ⁊ thesauros tuos in direptionē
dabo gratis in oīb⁹ pctis tuis. ⁊ in omnib⁹
t̃minis tuis. Et adducā īimicos tuos de t̃ra
quā nescis: q̇a ignis succēsus ē ī furore meo
⁊ super vos ardebit. Tu scis dñe: recordare
mei ⁊ visita me. ⁊ tuere me ab his qui perse-
quūt̃ me. Noli ī patiētia tua suscipe me. Sci-
to qm̄ sustinui ꝓ te opprobriū. Inuēti sūt ser-
mones tui ⁊ comedi eos. Et factum est mihi
v̄bū tuū ī gaudiū ⁊ ī leticiā cordis mei: qm̄
inuocatū ē nomē tuū sup me. dñs de⁹ exerci-
tuū. Nō sedi ī ꝯcilio ludentiū. ⁊ gloriat⁹ sum
a facie man⁹ tue. Sol⁹ sedebā: qm̄ amaritu-
dine replesti me. Quare fact⁹ est dolor meus
ꝑpetu⁹. ⁊ plaga mea desꝑabilis renuit cura-
ri? Facta ē mihi q̃si mēdaciū aquaꝝ īfideliū.
Propt̃ h̃ hec dicit dñs. Si ꝯuerteris ꝯuertā
te. ⁊ añ faciē meā stabis. ⁊ si sepaueris p̃ciosū
a vili: q̃si os meū eris. Conuertēt̃ ipsi ad te. ⁊
tu nō cōuerteris ad eos. Et dabo te ꝑpl'o huic
in murū ereū fortē. ⁊ bellabunt aduersū te. ⁊
nō p̃ualebūt: q̇a ego tecū sum. ut saluem te ⁊
eruā te dicit dñs. Et liberabo te de manu pes-
simoꝝ. ⁊ redimā te de manu fortiū. CXVI

Et factū ē v̄bū dñi ad me dicēs. Nō
accipies vxorē. ⁊ non erūt tibi filij ⁊
filie ī loco isto. Quia h̃ dic̃ dñs sup
filios ⁊ filias qui generant̃ in loco isto. ⁊ sup
matres eoꝝ que genuerūt eos. ⁊ sup patres
eoꝝ de q̊ꝝ stirpe sūt nati in t̃ra hac. Morti-
bus egrotationū morient̃. Nō plangent̃ ⁊ nō
sepelient̃. in sterquilinium sup faciē t̃re erūt. Et
gladio ⁊ fame ꝯsūment̃. ⁊ erit cadauer eorū
in escā volatilib⁹ celi ⁊ bestijs t̃re. Hec. n. dic̃
dñs. Ne igrediaris domū cōuiuij. neq; vadas
ad plangendū. neq; ꝯsoleris eos: q̇a abstuli
pacē meā a populo isto dicit dñs. misericor-
diam ⁊ miserationes. Et morientur grandes

⁊ parui in t̃ra ista: nõ sepelient̃ neq3 plãgent̃ ⁊ nõ se incidẽt· neq3 caluitiũ fiet ꝓ eis. Et nõ frangent inter eos lugẽti panẽ ad ꝯsolandũ sup̱ mortuo. ⁊ non dabũt eis potũ calicis ad ꝯsolandum sup̱ p̃re suo ⁊ m̃re. Et domũ conuiuij nõ igrediaris ut sedeas cũ eis ⁊ comedas ⁊ bibas: q̇a h̃ dic̃ dñs exercituũ deꝰ isrl̃. Ecce ego auferã de loco isto in oculis v̄ris ⁊ in diebꝰ v̄ris vocem gaudij ⁊ vocẽ leticie: vocẽ sponsi ⁊ vocẽ spõse. Et cũ annũciaueris pplo huic oĩa v̄ba h̃ ⁊ dixerit tibi· q̃re locutꝰ est dñs sup̱ nos oẽ malũ grãde istud? Que n̄ra iniq̄tas· aut q̇ȯ pctm̃ n̄rm q̇ȯ peccauimꝰ dño deo n̄ro? dices ad eos. Quia dereliquerunt me p̃res v̄ri ait dñs. ⁊ abierunt pꝰ deos alienos ⁊ seruierũt eis. ⁊ adorauerũt eos. ⁊ me dereliquerũt. ⁊ legẽ meã nõ custodierũt. Sz ⁊ vos peiꝰ opati estis q̄ p̃res v̄ri. Ecce n. ãbulat vnusq̄sq3 pꝰ p̃uitatẽ cordis sui mali: ut me nõ audiat. Et eijciã vos de t̃ra hac i terrã quã ignoratis vos ⁊ patres vestri: ⁊ seruiet̃ ibi dijs alienis die ac nocte q̇ nõ dabũt vobis requiẽ. Propt̃ea ecce dies veniẽt dicit dñs. ⁊ nõ dicet̃ vltra: viuit dñs q̇ eduxit filios isrl̃ de terra egypti· s3 viuit dñs qui eduxit filios isrl̃ de t̃ra aq̄lonis. ⁊ de vniuersis terris ad quas eieci eos. ⁊ reducam eos ĩ terrã suã quã dedi p̃ribꝰ eoꝝ. Ecce ego mittã piscatores multos dicit dñs. ⁊ piscabunt̃ eos. Et post hec mittã eis multos venatores ⁊ venabũt̃ eos de oĩ monte ⁊ de oĩ colle. ⁊ de cauernis petrarũ: q̇a oculi mei sup̱ oẽs vias eoꝝ. Nõ sũt abscõdite a facie mea. ⁊ non fuit occulta iniq̄tas eoꝝ ab oculis meis. Et reddam ṗmũ duplices iniq̄tates ⁊ pctã eoꝝ· q̇a ꝯtaminauerũt t̃rã meã i morticinis idolorũ suoꝝ. ⁊ abbominationibus suis impleuerũt hereditatẽ meã. Dñe fortitudo mea ⁊ robur meũ: ⁊ refugium meũ in die tribulationis. Ad te gẽtes venient ab extremis t̃re. ⁊ dicẽt: Vere mẽdaciũ possederũt patres n̄ri· vanitatem que eis non profuit. Nunq̇d faciet sibi hõ deos. Et ipsi nõ sũt dij. Idcirco ecce ego ostendã eis p̱ vicẽ hanc: ostendam eis manũ meã ⁊ v̇tutẽ meã. ⁊ sciẽt q̇a nomẽ mihi dñs.

C XVII

Peccatũ iuda scriptũ est stilo ferreo in vngue adamantino: exaratũ sup̱ latitudinẽ cordis eorũ: ⁊ in cornibus ararũ eorũ. Cũ recordati fuerint filij eoꝝ ararũ suaꝝ. ⁊ lucorum suoꝝ· lignorũq3 frondentium in montibus excelsis· sacrificantes in agro: fortitudinẽ tuã ⁊ oẽs thesauros tuos in direptionẽ dabo: excelsa tua ꝓpter pctã i vniuersis finibꝰ tuis. Et relinqueris sola ab hereditate tua quam dedi tibi. ⁊ seruire te faciã inimicis tuis in t̃ra quã ignoras. Q̄m ignẽ succendisti i furore meo: vsq3 in eternũ ardebit. Hec dicit dñs. Maledictus homo q̇ cõfidit in hoie. ⁊ ponit carnẽ brachiũ suũ. ⁊ a dño recedit cor eiꝰ. Erit n. q̄si mirice in deserto. ⁊ nõ videbit cum venerit bonũ: s3 habitabit in siccitate in deserto i t̃ra salsuginis ⁊ inhabitabili. Bñdictꝰ vir q̇ ꝯfidit in dño. ⁊ erit dñs fiducia eiꝰ. Et erit q̄si lignũ q̇ȯ transplãtat̃ sup̱ aq̄s: q̇ȯ ad humorem mittit radices suas. ⁊ nõ timebit cum venerit estus. Et erit foliũ eiꝰ viride. ⁊ in tp̱e siccitatis non erit sollicitũ: nec aliq̄n desinet facere fructũ. Prauũ est cor hoĩs ⁊ inscrutabile. Quis cog̃scet illud? Ego dñs scrutãs cor ⁊ ꝓbans renes: q̇ do vnicuiq3 iuxta viã suã. ⁊ iux̃ fructũ adinuẽtionũ suarũ. Perdix fouit q̄ nõ pep̱it. Fecit diuitias ⁊ nõ in iudicio. In dimidio dieꝝ suoꝝ derelinquet eas: ⁊ in nouissimo suo erit insipiẽs. Soliũ glorie altitudinis a ṗncipio: locus s̄cificatiõis n̄re expectatio isrl̃. Dñe oẽs q̇ te derelinquũt cõfundẽt̃: recedẽtes a te in t̃ra scribẽt̃: q̄m dereliquerũt venã aq̄ꝝ viuẽtiũ· dñm. Sana me dñe ⁊ sanabor: saluũ me fac ⁊ saluꝰ ero: q̄m laus mea tu es. Ecce ipsi dicũt ad me. Ubi ẽ v̄bũ dñi? Ueniat. Et ego nõ sũ turbatus te pastorẽ seq̄ns. ⁊ diem hoĩs nõ desideraui: tu scis. Q̇ȯ egressũ ẽ de labijs meis: rectũ ĩ conspectu tuo fuit. Non sis mihi tu formidini: spes mea tu in die afflictiõis. Confundant̃ q̇ me p̱sequũt̃ ⁊ nõ confũdar ego: paueant illi ⁊ nõ paueã ego. Induc sup̱ eos diẽ afflictionis. ⁊ duplici ꝯtritiõe ꝯtere eos. Hec dic̃ dñs ad me. Uade ⁊ sta i porta filiorũ ppli mei per quã ingrediunt̃ reges iuda ⁊ egrediunt̃. ⁊ in cunctis portis irl̃m. ⁊ dices ad eos. Audite verbũ dñi reges iuda. ⁊ oĩs iuda· cũctiq3 habitatores irl̃m: qui ingredimini per portas istas. Hec dicit dñs: Custodite aĩas v̄ras. ⁊ nolite portare pondera in die sabbati· nec inferatis p̱ portas irl̃m. ⁊ nolite eijcere onera de domibꝰ v̄ris i die sabbati. ⁊ oẽ opꝰ nõ facietis. S̄cificate diẽ sabbati sicut p̄cepi p̃ribꝰ v̄ris. Et non audierũt nec inclinauerunt aurẽ suã s3 indurauerũt ceruicẽ suã ne audirent me. ⁊ ne acciperent disciplinã. Et erit: si audieritis

Mercurii 5°

me dicit dñs. ut nõ inferatis onera ꝑ portas ciuitatis huiꝰ in die sabbati. ⁊ si scificaueritꝭ diẽ sabbati ne faciatis ĩ eo õe opꝰ: ingredieẽt ꝑ portas ciuitatꝭ huiꝰ. reges ⁊ p̃ncipes seden- tes sup soliũ dauid. ⁊ ascẽdẽtes in curribꝰ ⁊ eq̃s ipsi ⁊ p̃ncipes eoꝝ viri iuda ⁊ habitato- res irl̃m. ⁊ habitabit ciuitas h̃ ĩ sempiternũ. Et veniẽt de ciuitatibꝰ iuda ĩ circuitu irl̃m ⁊ de t̃ra beniamin ⁊ de cãpestribꝰ ⁊ de monto- sis ⁊ ab austro portãtes holocaustũ ⁊ victi- mam ⁊ sacrificiũ ⁊ thus. ⁊ inferent oblationẽ ĩ domũ dñi. Si aũt nõ audieritis me ut scifi- cetis diẽ sabbati. ⁊ ne portetꝭ onus. ⁊ ne ĩfe- ratis ꝑ portas irl̃m in die sabbati: succendã ignẽ in portis eius. ⁊ deuorabit domos irl̃m ⁊ non extinguetur.

CXVIII

Verbũ qd̃ factũ ẽ ad hieremiã a dño dicens: Surge ⁊ descende in domũ figuli. ⁊ ibi audies verba mea. Et de- scẽdi ĩ domũ figuli. ⁊ ecce ipse faciebat opus sup rotã. ⁊ dissipatũ ẽ vas qd̃ ipse faciebat e luto manibꝰ suis. Cõuersusq̃ fecit illud vas alterũ: sicut placuerat ĩ oculis eiꝰ ut faceret. Et factũ ẽ ṽbũ dñi ad me dicens: Nunquid sicut figulꝰ iste: nõ potero vobis facere domus isrl̃ ait dñs? Ecce sicut lutũ in manu figuli: sic vos domus israhel in manu mea. Repente loquar aduersũ gentẽ ⁊ aduersus regnũ: ut eradicẽ ⁊ destruã ⁊ disperdã illud. Si p̃niam egerit gens illa a malo suo qd̃ locutꝰ sũ ad- uersus eã: agã ⁊ ego p̃niam sup malo qd̃ co- gitaui ut facerẽ ei. ⁊ subito loquar de gente ⁊ regno ut edificẽ ⁊ plãtẽ illud. Si fecerit ma- lũ in oculis meis ut nõ audiat vocẽ meã: pe- nitentiã agã sup bono qd̃ locutꝰ sũ ut facerẽ ei: Nũc ergo dic viro iuda ⁊ habitatori hie- rusalẽ dicẽs: Hec dic̃ dñs. Ecce ego fingo ꝯ̃ vos malũ. ⁊ cogito ꝯ̃ vos cogitationẽ. Re- uertat̃ vnusquisq̃ a via sua mala. ⁊ dirigite vias ṽras ⁊ studia ṽra. Qui dixerunt. De- sperauimꝰ. Post cogitatiões. n. ñras ibimꝰ: ⁊ vnusq̃sq̃ prauitatẽ cordis sui mali faciemꝰ. Ideo hec dicit dñs. Interrogate gẽtes. Quis audiuit talia horribilia: q̃ fecit nimis virgo israhel? Nũq̃d deficiet de petra agri nix liba- ni: aut euelli p̃nt aque erumpentes frigide ⁊ defluẽtes? Quia oblitꝰ ẽ mei pp̃l's meꝰ. fru- stra libãtes ⁊ ĩpingẽtes ĩ viis suis. ⁊ ĩ semitis seculi: ut ãbularẽt ꝑ eas in itinere nõ trito. ut fieret t̃ra eoꝝ ĩ desolationẽ ⁊ ĩ sibilũ sempiter- nũ. Omnis q̃ p̃terierit ꝑ eam. obstupescet. ⁊ mouebit caput suũ. Sic ventꝰ vrens dispgã eos corã inimico: dorsũ ⁊ nõ faciẽ oñdã eis in die pditiõis eoꝝ. Et dixerũt: Venite ⁊ co- gitemꝰ ꝯ̃ hieremiã cogitatiões. Non. n. ꝑibit lex a sacerdote: neq̃ cõsiliũ a sapiẽte. nec ser- mo a ꝓpha. Venite ⁊ ꝑcutiamꝰ eũ lingua: ⁊ nõ attẽdamꝰ ad vniuersos sermões eiꝰ. At- tende dñe ad me. ⁊ audi vocem aduersarioꝝ meoꝝ. Nũq̃d reddet̃ ꝓ bono malũ: q̃a fode- rũt foueã aĩe mee? Recordare q̃ steterim in cõspectu tuo ut loq̃rer ꝓ eis bonũ ⁊ auerterẽ indignationẽ tuã ab eis. Propterea da filios eoꝝ in famẽ. ⁊ deduc eos ĩ manꝰ gladii. Fiãt vxores eoꝝ absq̃ liberis ⁊ vidue. ⁊ viri earũ interficiant̃ morte. Iuuenes eoꝝ confodiãt̃ gladio ĩ ꝓlio: audiat̃ clamor de domibꝰ eoꝝ. Adduces. n. sup eos latronẽ repẽte: q̃a fode- rũt foueã ut caperẽt me. ⁊ laq̃os abscõderũt pedibꝰ meis. Tu aũt dñe scis õe consiliũ eoꝝ aduersũ me ĩ mortẽ. Ne propitieris iniq̃tati eorũ. ⁊ pctm̃ eorũ a facie tua nõ deleat̃. Fiãt corruentes ĩ cõspectu tuo: in tp̃e furoris tui abutere eis.

CXIX

Hec dicit dñs. Vade ⁊ accipe lagũcu- lam figuli testeam a seniorib ꝰ pp̃li ⁊ a senioribꝰ sacerdotũ. ⁊ egredere ad vallẽ filii ennon q̃ ẽ iuxta introitũ porteficti- lis. ⁊ p̃dicabis ibi verba q̃ ego loq̃r ad te. ⁊ dices: Audite ṽbũ dñi reges iuda ⁊ habi- tatores irl̃m. Hec dicit dñs exercituũ deꝰ isrl̃. Ecce ego inducam afflictionẽ sup locũ istũ: ita ut oĩs q̃ audierit illã. tinniant aures eiꝰ eo q̃ dereliquerint me. ⁊ alienũ fecerit locũ istũ. ⁊ libauerint in eo diis alienis: quos ne- scierũt ipsi ⁊ p̃res eoꝝ ⁊ reges iuda. ⁊ reple- uerũt locũ istũ sanguine ĩnocẽtũ. ⁊ edifica- uerũt excelsa baalim ad ꝯburẽdos filios su- os igni ĩ holocaustũ baalim: q̃ nõ p̃cepi. nec locutꝰ sũ. nec ascẽderũt in cor meũ. Propterea ecce dies veniẽt dic̃ dñs. ⁊ nõ vocabit̃ ãpliꝰ locus iste tophet ⁊ vallis filii ennon: s̃ val- lis occisionis. Et dissipabo consiliũ iuda ⁊ irl̃m ĩ loco isto. ⁊ subuertã eos gladio ĩ con- spectu inimicoꝝ suorũ. ⁊ in manu querentiũ aĩas eoꝝ. ⁊ dabo cadauera eoꝝ escã volati- libus celi ⁊ bestiis terre. ⁊ ponã ciuitatẽ hãc ĩ stuporẽ ⁊ ĩ sibilũ. Oĩs q̃ p̃terierit ꝑ eã obstu- pescet. ⁊ sibilabit sup vniuersa plaga eius. Et cibabo eos carnibꝰ filioꝝ suorũ. ⁊ carnibus filiaꝝ suarũ. ⁊ vnusq̃sq̃ carnes amici sui co- medet ĩ obsidiõe ⁊ ĩ angustia. in q̃ cõcludent

x figulo.

eos ĩimici eoꝝ. ⁊ q̇ querũt aĩas eoꝝ. Et cõte-
res lagũculã in oculis viroꝝ qui ibũt tecũ:
⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs exercituũ. Sic
conterã ꝑplm istũ ⁊ ciuitatẽ istã: sicut conte-
ritur vas figuli: qḋ nõ põt vltra instaurari.
Et in topheth sepelient· eo ꝙ nõ sit aliꝰ locus
ad sepeliendũ. Sic faciam loco huic ait dñs
⁊ habitatoribꝰ eiꝰ: ut ponã ciuitatẽ istam si-
cut topheth. Et erũt domꝰ irlm ⁊ domus regũ
iuda sicut locus topheth imũde: oẽs domus
in quarũ domatibꝰ sacrificauerũt oi militie
celi. ⁊ libauerũt libamĩa diis alienis. Uenit
aũt hieremias de topheth quo miserat eũ do-
minꝰ ad ꝓphetandũ. ⁊ stetit in atrio domus
dñi. ⁊ dixit ad oẽm ꝑplm. Hec dic̃ dñs exerci-
tuũ deꝰ isrl̃. Ecce ego inducã sup ciuitatem
hanc ⁊ sup oẽs vrbes eiꝰ vniuersa mala q̄ lo-
cutꝰ sũ aduersũ eã· qm̃ indurauerũt ceruicẽ
suã ut non audirent sermones meos. CXX

Et audiuit phassur filius emmer sa-
cerdos q̇ cõstitutꝰ erat ꝑnceps ĩ do-
mo dñi hieremiam ꝓphãtẽ sermo-
nes istos. Et ꝑcussit phassur hieremiã ꝓphe-
tam. ⁊ misit eũ ĩ neruũ qḋ erat ĩ porta benia-
min supiori ĩ domo dñi. Cũq illuxisset ĩ cra-
stinũ· eduxit phassur hieremiam de neruo. ⁊
dixit ad eũ hieremias. Nõ phassur vocauit
dñs nomen tuũ ꝫ pauorẽ vndiq: q̇a hꝫ dicit
dñs. Ecce ego dabo te in pauorẽ ⁊ oẽs ami-
cos tuos ⁊ corruẽt gladio inimicoꝝ suoꝝ. ⁊
oculi tui videbũt. Et oẽm iudã dabo ĩ manu
regis babylõis. ⁊ trãsducet eos ĩ babylonẽ:
⁊ ꝑcutiet eos gladio. Et dabo vniũsam sub-
stãtiã ciuitatꝫ huiꝰ ⁊ oẽm laborẽ eiꝰ oẽq ꝑciũ
⁊ cũctos thesauros regũ iuda· dabo ĩ manu
inimicoꝝ eorũ. ⁊ diripient eos ⁊ tollẽt. ⁊ du-
cent ĩ babylonẽ. Tu aũt phassur ⁊ oẽs habi-
tatores domꝰ tue ibitis ĩ captiuitatẽ. ⁊ in ba-
bylonẽ venies ⁊ ibi morieris· ibiq sepelieris
tu ⁊ oẽs amici tui q̇bꝰ ꝓphetasti mendaciũ.
Seduxisti me dñe ⁊ seductus sũ: fortior me
fuisti ⁊ ĩualuisti. Factus sũ in derisũ tota die
Oẽs subsannãt me q̇a iam olim loq̃r voci-
ferãs: iniq̃tatẽ ⁊ vastitatẽ clamito. Et factꝰ
est mihi sermo dñi ĩ opprobriũ ⁊ ĩ derisũ tota
die. Et dixi. Nõ recordabor eiꝰ· neq loq̃r vl-
tra ĩ noĩe illiꝰ. Et factꝰ ẽ ĩ corde meo q̃si ignis
exestuãs· clausuſq ĩ ossibꝰ meis. ⁊ defeci ferre
non sustinens. Audiui eñi cõtumelias mul-
toꝝ ⁊ terrorẽ ĩ circuitu: ꝑseq̃mini ⁊ ꝑseq̃mur
eũ· ab oibꝰ viris q̇ erãt pacifici mei ⁊ custo-
dientes latꝰ meũ: si q̃ modo decipiat. ⁊ ꝑua-
leamꝰ aduersus eũ. ⁊ ꝯseq̃mur vltionẽ ex eo.
Dñs aũt mecũ ẽ tanq̃ bellator fortis: idcir-
co q̇ ꝑsequũt me cadent. ⁊ infirmi erũt ⁊ cõ-
fũdent vehement· q̇a non intellexerũt oppro-
briũ sempit̃nũ· qḋ nũq̃ delebitur. Et tu dñe
exercituũ ꝓbator iusti q̇ vides renes ⁊ cor:
videã q̃so vltionẽ tuã ex eis. Tibi.n. reuela-
ui causam meã. Cantate dño laudate dñm:
q̇a liberauit aĩam pauꝑis de manu maloꝝ.
Maledicta dies in q̃ natꝰ sũ: dies in qua ꝑe-
ꝑit me mat̃ mea· nõ sit bñdicta. Maledictꝰ
vir q̇ annũciauit prĩ meo dicens· natꝰ est tibi
puer masculus. ⁊ quasi gaudio letificauit eũ
Sit hõ ille ut sũt ciuitates q̃s subuertit dñs
⁊ nõ penituit eũ. Audiat clamorem mane. ⁊
vlulatũ ĩ tpe meridiano: q̇a nõ me interfecit
a vulua ut fieret mihi mat̃ mea sepulchrũ. ⁊
vulua eiꝰ conceptꝰ eternꝰ. Quare de vulua
egressus sũ ut viderẽ laborẽ ⁊ dolorẽ. ⁊ con-
sũmerent in ꝯfusione dies mei? CXXI

Uerbum quod factũ est ad hieremiã
a domino: qñ misit ad eum rex sede-
chias phassur filium melchie ⁊ so-
phoniã filiũ maasie sacerdotẽ dicens. Inter-
roga ꝓ nobis dñm· q̇a nabuchodonosor rex
babylonis ꝓliat̃ aduersũ nos: si forte faci-
at dñs nobiscũ ꝫm oĩa mirabilia sua. ⁊ rece-
dat a nobis. Et dixit hieremias ad eos. Sic
dicetis sedechie. Hec dicit dñs deus israhel.
Ecce ego cõuertã vasa belli que ĩ manibꝰ ve-
stris sũt ⁊ quibꝰ vos pugnatis aduersũ regẽ
babylonis ⁊ chaldeos q̇ obsident vos in cir-
cuitu murorũ. ⁊ cõgregabo ea in medio ciui-
tatis huiꝰ. ⁊ debellabo ego vos ĩ manu extẽ-
ta ⁊ in brachio forti ⁊ in furore ⁊ ĩ indigna-
tione ⁊ in ira grãdi. ⁊ ꝑcutiã habitatores ci-
uitatꝫ huiꝰ. Hoies ⁊ bestie pestilentia magna
morient̃. Et pꝰ hꝫ ait dñs· dabo sedechiã re-
gẽ iuda ⁊ seruos eius ⁊ populũ eiꝰ ⁊ q̇ dere-
licti sũt ĩ ciuitate hac a peste ⁊ gladio ⁊ fame
ĩ manu nabuchodonosor regꝫ babylonis ⁊ ĩ
manu ĩimicoꝝ eoꝝ. ⁊ ĩ manu querẽtiũ aĩam
eoꝝ: ⁊ ꝑcutiet eos in ore gladii. ⁊ nõ flectet̃:
neq parcet nec miserebit̃. Et ad ꝑplm hunc
dices. Hec dic̃ dñs deꝰ. Ecce ego do corã vo-
bis viã vite ⁊ viã mortꝫ. Qui habitauerit in
vrbe hac· moriet̃ gladio ⁊ fame ⁊ peste: q̇ aũt
egressus fuerit ⁊ transfugerit ad chaldeos q̇
obsidẽt vos· viuet. ⁊ erit ei aĩa sua q̃si spoliũ.
Posui.n. faciẽ meã sup ciuitatẽ hanc in malũ

⁊ nō ī bonū ait dn̄s. In manu reg̃ babylōis dabit̄. ⁊ exuret eā igni. Et domui reg̃ iuda: Audite v̄bū dn̄i dom⁹ dauid. Hec dicit dn̄s Iudicate mane iudiciū. ⁊ eruite vi oppressū de manu calūniantis. ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea. ⁊ succēdat̄. ⁊ nō sit q̇ extinguat. ꝓpt̄ malitiā studioꝝ vr̄orū. Ecce ego ad te habitatricē vallis solide atq; cāpestris ait dn̄s. q̇ dicitis: q̇s ꝑcutiet nos. ⁊ q̇s ingrediet̄ domos nr̄as. Et visitabo sup̱ vos iuxta fructū studioꝝ vr̄oꝝ dic̄ dn̄s. ⁊ succendam ignē in saltu eius. ⁊ deuorabit omnia ī circuitu eius.

CXXII

Hec dicit dn̄s. Descende ī domū reg̃ iuda. ⁊ loqueris ibi v̄bū h̄. ⁊ dices: Audi v̄bū dn̄i rex iuda q̇ sedes sup̱ soliū dauid: tu ⁊ serui tui ⁊ ṗplus tu⁹ q̇ ingredimini p̱ portas istas. Hec dicit dn̄s. Facite iudiciū ⁊ iusticiā. ⁊ liberate vi oppssū de manu calūniatoris. ⁊ aduenam ⁊ pupillū ⁊ viduā nolite contristare neq; opprimat̄ iniq̄. ⁊ sanguinē inocentē ne effūdat̄ ī loco isto. Si n. facientes feceritis verbū istud. ingredient̄ p̱ portas dom⁹ hui⁹ reges sedētes de genē dauid sup̱ thronū ei⁹. ⁊ ascendētes curr⁹ ⁊ eq̄s ipsi ⁊ serui ⁊ ṗplus eoꝝ. Qz si non audieritis verba h̄: in memetipso iuraui dicit dn̄s. q̇a in solitudinē erit dom⁹ h̄. Quia h̄ dicit dn̄s sup̱ domū regis iuda. Galaad tu mihi caput libani. Si nō posuero te solitudinem: vrbes inhabitabiles. Et scificabo sup̱ te interficiētē virū ⁊ arma eius. ⁊ succident electas cedros tuas ⁊ p̄cipitabūt ī ignē. ⁊ ptransibūt gētes multe p̱ ciuitatē hanc. ⁊ dicet vnusq̇sq; ꝓximo suo. Quare fecit dn̄s sic ciuitati huic grādi? Et r̄ndebūt. Eo q; dereliq̄rint pactū dn̄i dei sui. ⁊ adorauerint deos alienos. ⁊ seruierint eis. Nolite flere mortuū: neq; lugeatis sup̱ eū fletu. Plangite eū q̇ egredit̄: quia non reuertet̄ vltra: nec videbit t̄rā natiuitatis sue. Quia h̄ dic̄ dn̄s ad sellū filiū iosie regē iuda q̇ regnauit ꝓ iosia pr̄e suo q̇ egressus ē de loco isto. Nō reuertet̄ huc ampli⁹: s̄ in loco ad quē transtuli eū ibi moriet̄. ⁊ t̄rā istā non videbit amplius. Ve q̇ edificat domū suam in iniusticia. ⁊ cenacula sua nō ī iudicio. Amicū suū opprimet frustra. ⁊ mercedē non reddet ei. Qui dicit edificabo mihi domū latā ⁊ cenacula spatiosa: q̇ aperit sibi fenestras. ⁊ facit laq̄aria cedrina: pingitq; sinopide. Nūquid regnabis: q̇m confers te cedro? Pater tuus nūq̇d nō comedit ⁊ bibit ⁊ fecit iudiciū ⁊ iusticiā: tūc cū bn̄ erat ei? Iudicauit cām paup̱is ⁊ egeni in bonū suū. Nūq̇d non ideo q̇a cog̃nuit me dicit dn̄s? Tui v̄o oculi ⁊ cor ad auaritiā ⁊ ad sanguinē inocentē fundendū ⁊ ad calūniā. ⁊ ad cursū mali op̱is. Propterea h̄ dicit dn̄s ad ioachim filiū iosie regē iuda. Nō plangēt eū ve frater ⁊ ve soror: nō cōcrepabūt ei ve dn̄e ⁊ ve inclyte. Sepultura asini sepeliet̄: putrefact⁹ ⁊ ꝓiect⁹ extra portas ir̄lm. Ascende libanū ⁊ clama. ⁊ ī basan da vocē tuā ⁊ clama ad trāseūtes: q̇a cōtriti sūt oēs amatores tui. Locutus sū ad te ī abūdātia tua: dixisti. nō audiā. Hec est via tua ab adolescētia tua: q̇a non audisti vocē meā. Oēs pastores tuos pascet vēt⁹. ⁊ amatores tui in captiuitatē ibūt. Et tūc ꝯfūderis ⁊ erubesces ab oī malitia tua: que sedes in libano ⁊ nidificas in cedris. Quō congemuisti cū venissent tibi dolores q̄si dolores parturientis? Viuo ego dic̄ dn̄s: q̇a si fuerit iechonias filius ioachim reg̃ iuda ānulus in manu dextra mea: inde euellā eū. Et dabo te in manu querentiū aīam tuā. ⁊ in manu q̄ꝝ tu formidas faciē. ⁊ ī manu nabuchodonosor reg̃ babylonis. ⁊ ī manu chaldeoꝝ. Et mittā te ⁊ matrē tuā que genuit te in terrā alienā in qua nati nō estis: ibiq; moriemi. Et in terrā ad quā ipsi leuāt aīam suā ut reuertāt̄ illuc: nō reuertent̄. Nūq̇d vas fictile atq; contritū vir iste chonias? Nunq̇d vas absq; oī voluptate? Quare abiecti sunt ipse ⁊ semē eius ⁊ ꝓiecti ī t̄rā quā ig̃rauerūt? Terra. terra. t̄ra audi sermonē dn̄i. Hec dic̄ dn̄s. Scribe virū istum sterilē: virū qui in dieb⁹ suis non ꝓsperabit̄. Nec. n. erit de semine eius vir q̇ sedeat sup̱ soliū dauid. ⁊ ptātē habeat vltra ī iuda.

CXXIII

Ve pastorib⁹ q̇ dispg̱unt ⁊ dilacerant gregē pascue mee dicit dn̄s. Ideo hec dicit dn̄s deus isr̄l ad pastores q̇ pascūt ṗplm meū. Vos dispsistis gregē meū ⁊ eiecistis eos. ⁊ nō visitastis eos Ecce ego visitabo sup̱ vos malitiā studiorū vestroꝝ ait dn̄s. Et ego congregabo reliq̄as gregis mei de oīb⁹ terris ad quas eiecero eos illuc. ⁊ conuertā eos ad rura sua ⁊ crescent ⁊ multiplicabūt̄. ⁊ suscitabo sup̱ eos pastores ⁊ pascēt eos. Nō formidabūt vltra. ⁊ nō pauebūt. ⁊ nullus queret̄ ex numero dic̄ dn̄s. Ecce dies veniūt dic̄ dn̄s. ⁊ suscitabo dauid germen iustū ⁊ regnabit rex ⁊ sapiens erit: ⁊

faciet iudiciũ ⁊ iusticiã in t̃ra. In dieb⁹ illis saluabit̃ iuda: ⁊ isr̃l h̃itabit cõfidẽt̃. Et h̃ est nomen qð vocabũt eũ. dñs iustus nr̃. Propt̃ h̃ ecce dies veniũt dicit dñs: ⁊ nõ dicẽt vltra viuit dñs qui eduxit filios isr̃l de t̃ra egypti: s̃ viuit dñs qui eduxit ⁊ adduxit semen domus isr̃l de terra aq̃lonis ⁊ de cunctis terris ad quas eiecerã eos illuc: ⁊ habitabũt i t̃ra sua. Ad ꝓph̃as. Cõtritũ ẽ cor meũ i medio mei: cõtremuerũt oĩa ossa mea. Factus sum q̃si vir ebri⁹. ⁊ q̃si hõ madid⁹ a vino. a facie dñi. ⁊ a facie ṽboꝝ scõꝝ eius: q̇a adulterijs repleta est t̃ra: q̇a a facie maledictionis luxit t̃ra: arefacta sũt arua deśti. Fact⁹ ẽ curs⁹ eoꝝ mal⁹. ⁊ fortitudo eoꝝ dissimilis. Propheta nãq; ⁊ sacerdos polluti sunt. ⁊ in domo mea inueni malũ eorũ ait dñs. Idcirco via eorũ erit q̃si lubricũ i tenebris: impellẽt̃. n. ⁊ corruẽt in ea. Afferã. n. sup̱ eos mala: annũ visitatiõis eoꝝ ait dñs. Et i ꝓph̃is samarie vidi fatuitatẽ: ⁊ ꝓph̃etabãt i baal: ⁊ decipiebant ꝑpl̃m meũ isr̃l. Et i ꝓph̃is irl̃m vidi si̇̃litudinẽ adulterãtiũ ⁊ iter mendacij. Et ꝯfortauerũt man⁹ pessimorũ: ut nõ conuerteret̃ vnusquisq; a malitia sua. Facti sũt mihi oẽs sodoma: ⁊ habitatores ei⁹ q̃si gomorra. Propt̃ea hec dicit dñs exercituũ ad ꝓph̃as. Ecce ego cibabo eos absinthio: ⁊ potabo eos felle. A ꝓph̃is. n. irl̃m egressa est pollutio sup̱ omnẽ terrã. Hec dic̃ dñs exercituũ. Nolite audire ṽba ꝓph̃aꝝ q̇ ꝓph̃etãt vobis. ⁊ decipiũt vos Visionẽ cordis sui loquũt̃: non de ore dñi. Dicunt his q̇ blasfemant me. locut⁹ est dñs pax erit vobis: ⁊ oib⁹ q̇ ambulãt i prauitate cordis sui dixerũt: nõ veniet sup̱ vos malũ. Quis. n. affuit i cõsilio dñi: ⁊ vidit ⁊ audiuit sermonẽ eius? Quis considerauit verbũ illius ⁊ audiuit? Ecce turbo dñice indignatiõis egrediet̃: ⁊ tẽpestas erũpens sup̱ caput impioꝝ veniet. Non reuertet̃ furor dñi vsq; dũ faciat: ⁊ vsq; dũ cõpleat cogitationẽ cordis sui. In nouissimis dieb⁹ intelliget; ꝯsiliũ ei⁹. Non mittebã ꝓph̃as. ⁊ ipsi currebãt: nõ loq̃bar ad eos. ⁊ ipsi ꝓph̃abãt. Si stetissent in ꝯsilio meo ⁊ nota fecissent verba mea populo meo: auertissem vtiq; eos a via sua mala ⁊ cogitatiõib⁹ suis pessimis. Putas ne de⁹ e vicino ego sũ dic̃ dñs: ⁊ nõ deus de longe? Si occultabit̃ vir in absconditis: ⁊ ego nõ videbo eũ dic̃ dñs? Nũq̇d nõ celũ ⁊ terrã ego impleo dic̃ dñs? Audiui q̃ dixerũt ꝓph̃e ꝓphetãtes i noie meo mendaciũ atq; dicẽtes: Somniaui: somniaui. Vsq; q̃ istud ẽ i corde ꝓph̃aꝝ vaticinantiũ mẽdaciũ: ⁊ ꝓphetantiũ seductiões cordis sui? Qui volũt facẽ ut obliuiscat̃ ꝑpl̃s me⁹ nois mei. ꝓpt̃ somnia eorũ q̃ narrat vnusq̇sq; ad ꝓximũ suũ: sicut obliti sũt p̃res eoꝝ nois mei ꝓpter baal. Propheta q̇ hʒ somniũ. narret somniũ: ⁊ q̇ hʒ sermonẽ meũ. loquat̃ sermonem meũ vere. Quid paleis ad triticũ dic̃ dñs? Nunq̇d nõ ṽba mea sũt q̃si ignis ardẽs dic̃ dñs: ⁊ q̃si malle⁹ cõterens petrã? Propt̃ea ecce ego ad ꝓph̃as ait dñs: q̇ furãt̃ ṽba mea vnusq̇sq; a ꝓximo suo Ecce ego ad ꝓph̃as ait dñs q̇ assumũt linguas suas: ⁊ aiũt. dic̃ dñs. Ecce ego ad prophetas somniãtes mẽdaciũ dic̃ dñs: q̇ narrauerũt ea ⁊ seduxerũt ꝑpl̃m meũ i mẽdacio suo: ⁊ i miraculis suis. cum ego nõ misissem eos. nec mãdassem eis: q̇ nihil ꝓfuerũt ꝑpl̃o huic dic̃ dñs. Si igit̃ interogauerit te ꝑpl̃us iste uel ꝓph̃a aut sacerdos dicẽs. qð ẽ onus dñi? dices ad eos. Vos estis on⁹. Proijciam q̇ppe vos dic̃ dñs. Et ꝓph̃a ⁊ sacerdos ⁊ ꝑpl̃s q̇ dic̃ onus dñi: visitabo sup̱ viꝝ illũ ⁊ super domũ ei⁹. Hec dicet; vnusq̇sq; ad ꝓximũ ⁊ ad fratrẽ suũ. Quid r̃ndit dñs: ⁊ quid locutus est dñs? Et onus dñi vltra nõ memorabit̃: q̇a onus erit vnicuiq; sermo suus. Et puertistis ṽba dei viuẽtis: dñi exercituũ dei nr̃i. Hec dices ad ꝓph̃etã. Quid r̃ndit tibi dñs ⁊ q̇d locut⁹ ẽ dñs? Si aũt onus dñi dixeritis: ꝓpt̃ hoc h̃ dicit dñs. Quia dixistis sermonẽ istũ onus dñi: ⁊ misi ad vos dicẽs: nolite dicere onus dñi: ꝓpt̃ea ecce ego tollã vos portãs ⁊ derelinquã vos ⁊ ciuitatẽ quã dedi vobis ⁊ p̃rib⁹ vr̃is a facie mea: ⁊ dabo vos in opprobriũ sempiternũ: ⁊ ignominiã eternã q̃ nũq̃ obliuione delebit̃.

CXXIIII

Ostendit mihi dñs: ⁊ ecce duo calathi pleni ficis positi ante templũ dñi postq̃ trãstulit nabuchodonosor rex babylonis iechoniã filium ioachim regem iuda ⁊ principes eius ⁊ fabrũ ⁊ inclusorẽ de irl̃m ⁊ adduxit eos in babylonẽ. Calathus vn⁹ ficus bonas habebat nimis: ut solẽt ficus esse ꝑmi tẽporis. Et calathus vn⁹ ficus habebat malas nimis. q̃ comedi non poterãt eo qꝫ essent male. Et dixit dñs ad me: Quid tu vides hieremia? Et dixi. Ficus: ficus bonas. bonas valde: ⁊ malas. malas valde: q̃ comedi nõ p̃nt eo qꝫ sint male. Et factum est

sōnia.

ficus.

verbū dn̄i ad me dicēs. Hec dicͭ dn̄s deꝰ isrl̄. Sicut ficus he bone·sic cogn̄scā trāsmigr̄tionē iuda: quā emisi de loco isto i t̄rā chaldeoꝝ in bonū: ⁊ ponā oculos meos sup̲ eos ad placandū. Et reducā eos i t̄rā hāc: ⁊ edificabo eos ⁊ nō destruā: ⁊ plātabo eos ⁊ nō euellā: ⁊ dabo eis cor ut sciāt me q̇a ego sū dn̄s. Et erūt mihi i ꝑpl̄m: ⁊ ego ero eis i deū: quia reuertēt̄ ad me i toto corde suo. Et sicut ficus pessime q̄ comedi nō possūt eo ꝙ sint male: h̄ dicͭ dn̄s: sic dabo sedechiā regē iuda ⁊ ṗncipes eiꝰ ⁊ reliq̄s de ir̄lm q̇ remāserūt i vrbe hac: ⁊ q̇ habitāt i terra egypti. Et dabo eos in vexationē afflictionēq; oibꝰ regnis t̄re: in opprobriū ⁊ in parabolā ⁊ i ꝓuerbiū ⁊ i maledictionē in vniuersis locis ad q̄ eieci eos: ⁊ mittā in eis gladiū ⁊ famē ⁊ pestem donec consūmāt̄ de t̄ra quā dedi eis ⁊ patribꝰ eoꝝ.

Erbū qd̄ factū ē ad hiere-**XXV**
miā de oi ꝑpl̄o iude in ān̄o q̄rto ioachim filij iosie regis iuda: ipse ē annꝰ primꝰ nabuchodonosor regis babylōis. Et locutꝰ ē hieremias ꝓph̄a ad oēm ꝑpl̄m iuda ⁊ ad vniuersos habitatores ir̄lm·dicens: A tertiodecimo anno iosie filij āmon regis iuda vsq; ad diē hāc·ipse est tertiꝰ ⁊ vicesimus annꝰ: factū ē ꝟbū dn̄i ad me: ⁊ locutꝰ sum ad vos de nocte cōsurgēs ⁊ loquēs. ⁊ nō audistis. Et misit dn̄s ad vos oēs seruos suos ꝓphetas cōsurgēs diluculo mittēsq; ⁊ nō audistis: neq; inclinastis aures vr̄as ut audiretis cū diceret. Reuertimini vnusq̇sq; a via sua mala. ⁊ a pessimis cogitatōibꝰ vestris. ⁊ habitabit̄ in t̄ra quā dedit dn̄s vobis ⁊ p̄ribꝰ vestris a seculo ⁊ vsq; in seculū. Et nolite ire post deos alienos ut seruiat̄ eis adoretisq; eos: neq; me ad iracūdiā ꝓuocet̄ i opibꝰ manuū vr̄aꝝ: ⁊ nō affligā vos. Et nō audist̄ me dicͭ dn̄s: ut me ad iracūdiā ꝓuocaret̄ i opibus manuū vr̄aꝝ in malū vr̄m. Propterea h̄ dicͭ dn̄s exercituū. Pro eo ꝙ non audist̄ verba mea: ecce ego mittā ⁊ assumā vniuersas cognatiōes aquilōis ait dn̄s ⁊ nabuchodonosor regē babylonis seruū meū: ⁊ adducā eos sup̲ t̄rā istā ⁊ sup̲ habitatores eiꝰ ⁊ super oēs natiōes q̄ in circuitu illius sūt: ⁊ interficiā eos ⁊ ponā eos i stuporē ⁊ i sibilū ⁊ in solitudines sempit̄nas. Perdāq; ex eis vocē gaudij ⁊ vocē leticie: vocem spōsi ⁊ vocē sponse: vocē mole ⁊ lumē lucerne. Et erit vniuersa t̄ra eiꝰ in solitudinē ⁊ i stuporē: ⁊ seruiēt oēs gentes iste regi babylonis septuagita annis. Cūq; ipleti fuerit septuaginta ān̄i·visitabo sup̲ regē babylōis ⁊ sup̲ gentē illam dicͭ dn̄s iniq̇tatē eorū: ⁊ sup̲ terrā chaldeoꝝ: ⁊ ponā illā i solitudines sempit̄nas. Et adducā sup̲ t̄rā illā oia ꝟba mea q̄ locutꝰ sum ꝯ eam: oē qd̄ scriptū ē i libro isto q̄cūq; ꝓph̄auit hieremias aduersū oēs gentes: quia seruierūt eis cū essent gētes multe ⁊ reges magni. Et reddam eis ſꝫm opera eorū: ⁊ ſꝫm facta manuū suaꝝ. Quia sic dicͭ dn̄s exercituū deꝰ israhel. Sume calicē vini furoris huiusmodi de manu mea ⁊ ꝓpinabis de illo cūct̄ gētibꝰ ad q̄s ego mittā te ⁊ bibēt: ⁊ turbabūt̄ ⁊ insaniēt a facie gladij quē ego mittā int̄ eos. Et accepi calicē de manu dn̄i. ⁊ ꝓpinaui cūct̄ gētibꝰ ad quas misit me dn̄s: hierusalē ⁊ ciuitatibꝰ iuda ⁊ regibꝰ eiꝰ ⁊ principibus eius ut darē eos i solitudinē ⁊ in stuporē ⁊ in sibilum ⁊ in maledictionē sicut ē dies ista: Pharaoni regi egypti ⁊ seruis eiꝰ ⁊ ṗncipibꝰ eiꝰ ⁊ oi ꝑpl̄o eiꝰ. ⁊ vniuersis generaliter cūctis regibꝰ terre ausitidis. ⁊ cūctis regibꝰ t̄re philistijm ⁊ ascalonis ⁊ gaçe ⁊ accaron açoti. ⁊ reliq̄s idumee ⁊ moab ⁊ filijs āmon ⁊ cunctis regibus tyri ⁊ vniuersis regibꝰ sidonis ⁊ regibꝰ terre insulaꝝ q̇ sūt trās mare: ⁊ dedan ⁊ theman ⁊ buç ⁊ vniuersis q̇ attonsi sūt in comā ⁊ cūct̄ regibꝰ arabie. ⁊ cūctis regibus occidentis q̇ habitāt in deserto: ⁊ cūctis regibus çambri ⁊ cunctis regibꝰ elam. ⁊ cūctis regibꝰ medorū: cunctis quoq; regibꝰ aquilonis de ꝓpe ⁊ de longe: vnicuiq; ꝯtra fratrē suū: ⁊ omnibꝰ regnis terre que sup̲ faciē eius sūt. Et rex sesach bibet post eos. Et dices ad eos. Hec dicͭ dn̄s exercituū deꝰ isrl̄. Bibite ⁊ inebriamini ⁊ vomite ⁊ cadite: neq; surgat̄ a facie gladij quē ego mittā int̄ vos. Cūq; noluerit accipe calicē de mān̄u tua ut bibāt: dices ad eos. Hec dicͭ dn̄s exercituū. Bibētes bibet̄. Quia ecce i ciuitate in q̄ iuocatū ē nomē meū ego incipio affligē: ⁊ vos q̄si innocētes ⁊ imunes eritis? Nō eritis imunes. Gladiū .n. ego voco sup̲ oēs h̄itatores t̄re·dicͭ dn̄s exercituū. Et tu ꝓphetabis ad eos oia ꝟba h̄: ⁊ dices ad illos. Dominꝰ de excelso rugiet: ⁊ de habitaculo scō suo dabit vocē suā. Rugiēs rugiet sup̲ decorē suū. Celeuma q̄si calcātiū cōcinet̄ aduersus oēs habitatores t̄re. Peruenit sonitꝰ vsq; ad extrema terre·q̇a iudiciū dn̄o cū gētibꝰ. Judicat̄ ipse cū oi carne. Jmpios

∴ celeuma ē cantꝰ messoꝝ q̄n collectꝭ frugibꝫ fit eiꝭ
gaudiū. hᵒ celeuma. atis.

tradidi gladio dicit dñs. Hec dic̄ dñs exerci-
tuū. Ecce afflictio egredief de gente in gentē
⁊ turbo magn⁹ egredief a sūmitatib⁹ terre:
⁊ erunt interfecti dñi in die illa a sūmo terre
vsq₃ ad sūmū eius. Non plangenf ⁊ nō col-
ligēf neq₃ sepeliēf: in sterq̄liniū sup̄ faciē terre
iacebūt. Vlulate pastores ⁊ clamate: ⁊ asp-
gite vos cinere optimates greg̃: q̇a cōpleti
sūt dies vr̄i ut interficiamini: ⁊ dissipatiões vr̄e
⁊ cadetis q̄si vasa p̄ciosa. Et pibit fuga a pa-
storib⁹: ⁊ saluatio ab optimatib⁹ greg̃. Vox
clamoris pastorū ⁊ vlulatus optimatū gre-
gis: q̇a vastauit dñs pascua eoꝝ: ⁊ cōticue-
rūt arua pacis a facie ire furoris dñi. Dere-
liquit q̄si leo tabernaculū suū: q̇a facta ē tra
eoꝝ in desolationē a facie ire colūbe: ⁊ a fa-
cie ire furoris dñi.

C XXVI

In p̄ncipio regni ioachim filij iosie re-
gis iuda factū est v̄bū istud a dño di-
cens. Hec dic̄ dñs. Sta in atrio dom⁹
dñi: ⁊ loq̄ris ad oēs ciuitates iuda de quib⁹
veniūt ut adorēt i domo dñi: vniuersos ser-
mones q̄s ego mādaui tibi ut loquaris ad
eos. Noli subtrahere verbū: si forte audiant
⁊ cōuertanf vnusq̄sq₃ a via sua mala: ⁊ peni-
teat me mali qd̄ cogitaui facere eis ꝓpt̄ mali-
tiā studiorū eoꝝ. Et dices ad eos. Hec dicit
dñs. Si nō audieritis me ut ambuletis i lege
mea quā dedi vob̄ ut audiatis sermōes seruoꝝ
meoꝝ ꝓphaꝝ q̄s ego misi ad vos de nocte
cōsurgēs ⁊ dirigēs: ⁊ nō audistis: dabo do-
mū istā sicut sylo: ⁊ vrbē hāc dabo in male-
dictionē cūctis gentib⁹ terre. Et audierūt sa-
cerdotes ⁊ ꝓphe ⁊ ois ppl's hieremiā loquē-
tem v̄ba hec i domo dñi. Cūq₃ cōplesset hie-
remias loquēs oia q̄ p̄ceperat ei dñs ut lo-
queref ad vniuersum ppl'm: appheuderūt eū
sacerdotes ⁊ ꝓphe ⁊ ois ppl's dicēs: Morte
moriaf. Quare ꝓphauit i noie dñi dicens:
sicut sylo erit domus h̄: ⁊ vrbs ista desolabif
eo q̄ non sit habitator? Et cōgregat⁹ est ois
ppl'us aduersus hieremiam in domo dñi. Et
audierūt p̄ncipes iuda verba hec: ⁊ ascende-
runt de domo regis in domū dñi: ⁊ sederūt in
in introitu porte domus dñi noue. Et locuti
sūt sacerdotes ⁊ ꝓphe ad p̄ncipes ⁊ ad oēm
ppl'm dicētes. Judiciū mortis ē viro huic: q̇a
ꝓphauit aduersus ciuitatē istā sicut audistis
aurib⁹ vr̄is. Et ait hieremias ad oēs princi-
pes ⁊ ad vniuersū populū dicens. Dñs misit
me ut ꝓpharē ad domū istā ⁊ ad ciuitatē hāc
oia verba que audistis. Nūc ḡ bonas facite
vias vr̄as ⁊ studia vr̄a ⁊ audite vocem dñi
dei vr̄i: ⁊ penitebit dñm mali qd̄ locutus est
aduersū vos. Ego aūt ecce i manib⁹ vr̄is sū:
facite mihi qd̄ bonū ⁊ rectū ē i oculis vr̄is.
Verūtn̄ scitote ⁊ cognoscite: q̇a si occideritis
me sanguinē inocentē tradetis ꝯ vosmetipsos
⁊ cōtra ciuitatē istā ⁊ habitatores ei⁹. In ve-
ritate. n. misit me dñs ad vos: ut loquerer in
aurib⁹ vr̄is oia v̄ba h̄. Et dixerūt principes
⁊ ois ppl's ad sacerdotes ⁊ ad ꝓphas. Non ē
viro huic iudiciū mortis: q̇a in noie dñi dei
nr̄i locut⁹ ē ad nos. Surrexerūt ḡ viri de se-
niorib⁹ terre: ⁊ dixerunt ad oēm cetū ppl'i lo-
quētes: Micheas de morasthi fuit ꝓpheta i
dieb⁹ ezechie regis iuda. ⁊ ait ad omnē ppl'm
iude dicens. Hec dicit dñs exercituū: Syon
q̄si ager arabif: ⁊ ir'l'm in aceruū lapidū erit
⁊ mons dom⁹ in excelsa siluaꝝ. Nūqd morte
cōdēnauit eū ezechias rex iuda ⁊ ois iuda?
Nūqd nō timuerūt dñm ⁊ dep̄cati sūt faciē
dñi. ⁊ penituit dñm mali qd̄ locutus fuerat
aduersū eos? Itaq₃ nos facim⁹ malū grāde
ꝯ aias nr̄as. Fuit q₃ vir ꝓphetās in noie dñi
vrias fili⁹ semei de cariathiarim. ⁊ ꝓphetauit
aduersus ciuitatē istā. ⁊ aduersus trā hanc
iux oia v̄ba hieremie. Et audiuit rex ioachi
⁊ oēs potētes ⁊ p̄ncipes ei⁹ v̄ba hec ⁊ quesi-
uit rex interficere eū. Et audiuit vrias ⁊ timu-
it fugitq₃ ⁊ ingressus est egyptū. Et misit rex
ioachi viros in egyptū helchanā filiū acbo-
bor ⁊ viros cum eo in egyptū. Et eduxerunt
vriā de egypto. ⁊ adduxerūt eū ad regē ioa-
chim. ⁊ p̄cussit eū gladio. ⁊ piecit cadauer ei⁹
i sepulchris vulgi ignobilis. Igif man⁹ aichā
filij saphā fuit cū hieremia ut nō traderef in
man⁹ ppl'i ⁊ interficerent eum.

C XXVII

In principio regni ioachim filij iosie re-
gis iuda factū ē v̄bū istud ad hieremi-
am a dño dicēs: Hec dicit dñs ad me.
Fac tibi vincula ⁊ cathenas ⁊ pones eas i col-
lo tuo. ⁊ mittes eas ad regē edom ⁊ ad regē
moab ⁊ ad regē filiorū āmon ⁊ ad regē tyri
ad regē sidonis in manu nūcioꝝ q̄ venerunt
ir'l'm ad sedechiā regem iuda. ⁊ precipies eis
ut ad dños suos loquāf. Hec dic̄ dñs exerci-
tuū de⁹ isr'l. Hec dicetis ad dños vr̄os. Ego
feci trā ⁊ hoies ⁊ iumēta q̄ sūt sup̄ faciē terre
in fortitudine mea magna. ⁊ i brachio meo
extēto. ⁊ dedi eā ei q̇ placuit i oculis meis. Et
nūc itaq₃ ego dedi omnes tras istas i manu

Micheas.

Vrias.

nabuchodonoſoꝛ regꝭ babylonis ſerui mei.
Inſuꝑ ⁊ beſtias agri dedi ei· ut ſuiāt illi. Et
ſeruiēt ei oēs gētes. ⁊ filio eius ⁊ filio filij eiꝰ
donec veniat tēpꝰ t̃re eiꝰ ⁊ ipſiꝰ. Et ſeruient ei
gētes multe ⁊ reges magni. Gens aūt ⁊ re-
gnū qđ non ſeruierit nabuchodonoſoꝛ regi
babylonis. ⁊ q̄cūq; nō curuauerit collū ſuū
ſub iugo regꝭ babylonis: in gladio ⁊ i fame ⁊
in peſte viſitabo ſuꝑ gentē illā ait dñs: donec
ꝯſumā eos i manu eiꝰ. Vos ḡ nolite audire
ꝓphas vr̃os ⁊ diuinos ⁊ ſomniatores ⁊ au-
gures ⁊ maleficos q̇ dicūt vobis· nō ſeruietꝭ
regi babylonis: q̇a mēdaciū ꝓphetāt vob̄ ut
longe faciāt vos de t̃ra veſtra: ⁊ eijciāt vos
⁊ pereatꝭ. Porro gens que ſubiecerit ceruicē
ſuā ſub iugo regis babylōis ⁊ ſeruierit ei· di-
mittā eā i t̃ra ſua dic̄ dñs: ⁊ colet eā ⁊ hita-
bit i ea. Et ad ſedechiā regē iuda· locutus ſū
ſc̄m oia verba h̄ dicēs: Subijcite colla vr̃a
ſub iugo regis babylonis: ⁊ ſeruite ei ⁊ pp̄lo
eius: ⁊ viuetꝭ. Quare moriemi tu ⁊ pp̄ls tuꝰ
gladio ⁊ fame ⁊ peſte: ſicut locutꝰ ē dñs ad
gentē q̄ ſeruire noluerit regi babylōis? No-
lite audire verba ꝓpharū dicētiū vobis· nō
ſeruietꝭ regi babylonis: q̇a mendaciū ipſi lo-
quūt̃ vobis. Quia nō miſi eos ait dñs: ⁊ ipſi
ꝓphant i noīe meo mēdacit̃· ut eijciant vos ⁊
pereatꝭ tā vos q̄ ꝓphe q̇ vaticināt̃ vobis. Et
ad ſacerdotes ⁊ ad pp̄lm iſtū locutus ſū di-
cēs. Hec dic̄ dñs. Nolite audire ṽba ꝓphe-
tarū veſtroꝝ q̇ ꝓphetāt vobis dicētes: ecce
vaſa dñi reuertēt̃ de babylōe nūccito. Men-
daciū. n. ꝓphetāt vob̄. Nolite ḡ audire eos:
ſ; ſeruite regi babylōis ut viuatꝭ. Quare dat̃
h̄ ciuitas i ſolitudinē? Et ſi ꝓphete ſūt. ⁊ eſt
verbum dñi i eis: occurrāt dño exercituū· ut
nō veniāt vaſa que derelicta fuerāt in domo
dñi ⁊ i domo regꝭ iuda ⁊ i irl̃m· in babylonē.
Quia h̄ dic̄ dñs exercituū ad colūnas ⁊ ad
mare ⁊ ad baſes ⁊ ad reliq̇ vaſoꝝ q̄ reman-
ſerūt i ciuitate hac: q̄ non tulit nabuchodo-
noſoꝛ rex babylonis cū trāſferret iechoniam
filiū ioachim regē iuda de irl̃m in babylonē
⁊ omnes optimates iuda ⁊ irl̃m. Quia hec
dicit dñs exercituū deus iſrl̄· ad vaſa que de-
relicta ſūt in domo dñi ⁊ i domo regis iuda
⁊ irl̃m. In babylonē transferentur: ⁊ ibi erūt
vſq; ad diē viſitatiōis ſue dic̄ dñs. Et afferri
faciā ea: ⁊ reſtitui in loco iſto. CXXVIII

Et factū ē in āno illo· i ꝑncipio regni
ſedechie regꝭ iuda· i anno q̄rto· i men
ſe q̇nto: dixit ad me ananias filiꝰ açur ꝓpha
de gabaon i domo dñi corā ſacerdotibꝰ ⁊ oī
pp̄lo dicēs. Hec dicit dñs exercituū deus iſrl̄
Cōtriui iugū regis babylonis. Adhuc duo
āni dieꝝ: ⁊ ego referri faciā ad locū iſtū oia
vaſa dñi que tulit nabuchodonoſoꝛ rex ba-
bylonis de loco iſto. ⁊ trāſtulit ea i babylo-
nē. Et iechoniā filiū ioachi regē iuda ⁊ oēm
trāſmigrationē iude q̇ ingreſſi ſūt i babylo-
nē ego cōuertā ad locū iſtū ait dñs. Conte-
rā. n. iugū regis babylonis. Et dixit hieremi-
as ꝓpha ad ananiā ꝓpham i oculis ſacer-
dotū ⁊ i oculis oīs pp̄li q̇ ſtabāt i domo dñi:
⁊ ait hieremias ꝓpha. Amē. Sic faciat dñs
Suſcitet dñs verba tua que ꝓphetaſti: ut re-
ferāt̃ vaſa i domū dñi. ⁊ oīs trāſmigratio de
babylone ad locū iſtū. Verūtn̄ audi ṽbū h̄
quod ego loquoꝛ i auribꝰ tuis: ⁊ in auribus
vniuerſi pp̄li. Prophe q̇ fuerūt ante me ⁊ an̄
te ab īitio. ⁊ ꝓphauer̄t ſuꝑ t̃ras mltas ⁊ ſuꝑ
regna mag̃ de ꝑlio ⁊ de afflictiōe ⁊ de fame:
ꝓpha q̇ vaticinatꝰ ē pacē: cū venerit ṽbū eiꝰ
tūc ſciet̃ ꝓpha quē miſit dñs i ṽitate. Et tu-
lit ananias ꝓpha cathenā de collo hieremie
ꝓphe: ⁊ ꝯfregit eā. Et ait ananias i ꝯſpectu
oīs pp̄li· dicēs. Hec dicit dñs. Sic cōfringā
iugū nabuchodonoſoꝛ regis babylōis poſt
duos ānos dieꝝ d̉ collo oīuꝫ gētiū. Et abijt
hieremias ꝓpha i viā ſuā. Et factū ē verbū
dñi ad hieremiā pꝰq̄ ꝯfregit ananias pro-
pheta cathenā de collo hieremie ꝓphe dicēs:
Vade: ⁊ dices ananie. Hec dicit dñs. Cathe-
nas ligneas contriuiſti. ⁊ facies ꝓ eis cathe-
nas ferreas: q̇a h̄ dic̄ dñs exercituū deꝰ iſrl̄.
Iugū ferreū poſui ſuꝑ collū cunctarū gentiū
iſtaꝝ: ut ſuiāt nabuchodonoſoꝛ regi babylo-
nis. ⁊ ſeruiēt ei: inſuꝑ ⁊ beſtias t̃re dedi ei. Et
dixit hieremias ꝓpha ad ananiam ꝓpham:
Audi anania. Nō miſit te dñs. ⁊ tu cōfidere
feciſti pp̄lm iſtū in mēdacio. Idcirco hec dicit
dñs. Ecce ego mittā te a facie t̃re. Hoc anno
morieris. Aduerſū. n. dñm locutꝰ es. Et moꝛ-
tuꝰ ē ananias ꝓpha i āno illo· mēſe ſeptimo.

Et hec ſūt verba libri CXXIX
que miſit hieremias ꝓpheta de irl̃m
ad reliq̇as ſenioꝝ trāſmigratiōis ⁊
ad ſacerdotes ⁊ ꝓphas ⁊ ad oēm pp̄lm quē
trāſduxerat nabuchodonoſoꝛ de irl̃m in ba-
bylonē: pꝰq̄ egreſſus ē iechonias rex ⁊ dña
⁊ eunuchi ⁊ ꝑncipes iuda ⁊ irl̃m. ⁊ faber ⁊ in-
cluſoꝛ de hieruſalē· i manu elaſa filij ſaphā

⁊ gamalie filij helchie quos misit sedechias rex iuda ad nabuchodonosor regē babylonis i babylonē dicens. Hec dicit dn̄s exercituū deus isrl': oi transmigratiōi quā trāstuli de irl'm ī babylonē. Edificate domos ⁊ habitate: ⁊ plātate hortos ⁊ comedite fructū eorū. Accipite vxores ⁊ gnāte filios ⁊ filias: ⁊ date filijs vr̄is vxores. ⁊ filias vr̄as date viris. ⁊ pariāt filios ⁊ filias ⁊ multiplicabimī ibi. ⁊ nolite eē pauci numero. ⁊ q̄rite pacē ciuitat; ad quā trāsmigr̄re vos feci. ⁊ orate ꝓ ea ad dn̄m: q̄a i pace illi⁹ erit pax vob. Hec dic̄ dn̄s exercituū de⁹ isrl'. Nō vos seducant ꝓphete vr̄i qui sūt i medio vr̄m. ⁊ diuini vr̄i. ⁊ ne attēdatis ad somnia vr̄a q̄ vos somniat; q̄a falso ipsi ꝓph̄ant vobis i noīe meo. ⁊ non misi eos dic̄ dn̄s. Quia h̄ dic̄ dn̄s. Cū cepe-rint ipleri i babylōe septuaginta āni: visitabo vos ⁊ suscitabo sup̱ vos verbum meū bonū: ut reducā vos ad locū istū. Ego .n. scio cogitatiōes quas cogito sup̱ vos dicit dn̄s. cogitationes pacis ⁊ nō afflictiōis: ut dem vobis finē ⁊ patiētiā: ⁊ inuocabitis me ⁊ viuetis. ⁊ orabitis me ⁊ ego exaudiā vos: queret; me ⁊ iuenieti;. Cū quesieri; me i toto corde vr̄o: iueniar a vob ait dn̄s. Et reducā captiuitatē vr̄am: ⁊ cōgregabo vos de vniuersis gentib⁹ ⁊ de cūctis locis ad que expuli vos dic̄ dn̄s. Et reuerti vos faciam de loco ad quē transmigrare vos feci: q̄a dixisti;. Suscitabit nobis dn̄s ꝓph̄as i babylone. Quia h̄ dicit dn̄s ad regē q̄ sedet sup̱ soliū dauid ⁊ ad oēm ppl'm habitatorē orbis h⁹: ad frēs vr̄os q̄ nō sūt egressi vobiscū i trāsmigrationē. Hec dic̄ dn̄s exercituū. Ecce mittā i eos gladiū ⁊ famē ⁊ pestē: ⁊ ponā eos q̄si ficus malas q̄ comedi non p̄nt eo ꝙ pessime sunt: ⁊ persequar eos i gladio ⁊ i fame ⁊ in pestilētia. Et dabo eos i vexationē vniuersis regnis t̄re: i maledictionē ⁊ i stuporem ⁊ i sibilū ⁊ in opprobriū cūctis gētib⁹ ad q̄s ego eieci eos: eo ꝙ nō audierint v̄ba mea dicit dn̄s: q̄ misi ad eos per s̄uos meos ꝓph̄as de nocte cōsurgēs ⁊ mittens: ⁊ nō audistis dicit dn̄s. Vos ḡ audite v̄bū dn̄i oīs trāsmiḡtio quā emisi de irl'm in babylonē. Hec dic̄ dn̄s exercituū de⁹ isrl' ad achab filiū chulie ⁊ ad sedechiā filiū maasie q̄ ꝓph̄ant vob i noīe meo mēdaciť. Ecce ego tradā eos i manu nabuchodonosor reg̃ babylonis: ⁊ ꝑcutiet eos i oculis vr̄is. Et assumeť ex eis maledictio omni trāsmig̃tioni iude q̄ est in babylone dicētiū. Ponat te dn̄s sicut sedechiā ⁊ sicut achab q̄s frixit rex babylonis i igne: ꝓ eo ꝙ fecerint stulticiā in isrl' ⁊ mechati sūt i vxores amicoꝝ suoꝝ: ⁊ locuti sūt verbū i noīe meo mendaciť: qḋ non mandaui eis. Ego sū iudex ⁊ testis dicit dn̄s. Et ad semeiā neelamiten dicēs. Hec dic̄ dn̄s exercituū deus isrl'. Pro eo ꝙ misisti in nomine meo libros ad oēm ppl'm q̄ ē in irl'm ⁊ ad sophoniā filiū maasie sacerdotem ⁊ ad vniuersos sacerdotes dicēs: dn̄s dedit te sacerdotē ꝓ ioiade sacerdote ut sis dux i domo dn̄i sup̱ omnē virū arrepticiū ⁊ ꝓph̄etantē ut mittas eū i neruū ⁊ i carcerē. Et nūc quare nō increpasti hieremiā anathotiten q̄ ꝓph̄at vobis? Quia sup̱ h̄ misit i babylonē ad nos dicens: Longū ē: edificate domos ⁊ habitate ⁊ plantate hortos ⁊ comedite fructus eoꝝ. Legit ḡ sophonias sacerdos libꝝ istū: i aurib⁹ hieremie ꝓph̄e. Et factū ē v̄bū dn̄i ad hieremiam dicēs. Mitte ad oēm trāsmigrationē dicēs: Hec dic̄ dn̄s ad semeiam neelamiten. Pro eo ꝙ ꝓph̄auit vob semeias ⁊ ego non misi eū: ⁊ fecit vos ꝯfidere i mēdacio: idcirco h̄ dicit dn̄s. Ecce ego visitabo sup̱ semeiā neelamiten ⁊ sup̱ semen eius. Nō erit ei vir sedens in medio ppl'i hui⁹: ⁊ nō videbit bonū quod ego faciā pp'lo meo ait dn̄s: q̄a p̄uaricationē locutus est aduersus dn̄m.

CXXX

Hoc verbū qḋ factū ē ad hieremiam a dn̄o dicēs. Hec dic̄ dn̄s de⁹ isrl' dicens. Scribe tibi oīa v̄ba q̄ locutus sū ad te i libro. Ecce .n. dies veniūt dic̄ dn̄s ⁊ cōuertā cōuersionē ppl'i mei isrl' ⁊ iuda ait dn̄s. ⁊ ꝯuertā eos ad t̄rā quā dedi p̄rib⁹ eorū ⁊ possidebunt eā. Et h̄ verba q̄ locut⁹ est dn̄s ad isrl' ⁊ ad iudā. Quī h̄ dic̄ dn̄s: Vocē terroris audiuim⁹: formido. ⁊ nō ē pax. Interrogate ⁊ videte si generat masculus. Quare ḡ vidi oīs viri manū sup̱ lumbū suū q̄si parturientis: ⁊ cōuerse sūt vniuerse facies i auruginē? Ve q̄a magna dies illa: nec ē similis ei⁹: tēpusq; tribulatiōis ē iacob. ⁊ ex ipso saluabiť. Et erit in die illa ait dn̄s exercituū ꝯterā iugū ei⁹ de collo tuo: ⁊ vincula ei⁹ dirumpā. Et non dn̄abūť ei āpli⁹ alieni: s̄ seruiēt dn̄o deo suo: ⁊ dauid regi suo quē suscitabo eis. Tu ḡ ne timeas s̄ue me⁹ iacob ait dn̄s: neq; paueas isrl': q̄a ecce ego saluabo te de t̄ra longinq̄. ⁊ semen tuū de t̄ra captiuitatis eoꝝ. Et reuerteť iacob ⁊ q̄escet. ⁊ cūctis affluet bonis

⁊ nō erit quē formidet: qm̄ tecū ego sum ait dn̄s ut saluē te. Faciā.n. ꝯsūmationē in cunctis gētibꝰ in qbꝰ dispsi te. te aūt non faciā in cōsūmationē: ꝫ castigabo te ī iudicio ut non tibi videaris īnoxiꝰ: qa h̄ dic̄ dn̄s. Insanabilis fractura tua: pessima plaga tua. Non est q̇ iudicet iudiciū tuū: ad alligandā curationē tuā. vtilitas nō ē tibi. Oēs amatores tui obliti sūt tui. teqꝫ nō querēt. Plaga.n. inimici ꝑcussi te: castigatione crudeli. Propter multitudinē iniq̇tatꝫ tue dura facta sūt pctā tua. Quid clamas sup contritioē tua? Insanabilis est dolor tuꝰ. Propt̄ multitudinē iniq̇tatꝫ tue ⁊ ꝓpter dura pctā tua feci hec tibi. Propterea oēs q̇ comedūt te deuorabunt̄. ⁊ vniuersi hostes tui in captiuitatē ducent̄. Et oēs q̇ te vastāt. vastabūt̄. cūctosqꝫ p̄datores tuos dabo ī p̄dā. Obducā.n. cicatricē tibi. ⁊ a vulneribꝰ tuis sanabo te dic̄ dn̄s. Quia eiectā vocauerūt te syon. hec est q̄ non habebat req̇rentē. Hec dicit dn̄s. Ecce ego conuertā cōuersionē tabernaculoꝝ iacob. ⁊ tectis eiꝰ miserebor. Et edificabit̄ ciuitas ī excelso suo ⁊ templū iuxta ordinē suū fūdabit̄. Et egredien̄t de eis laus. vocꝫqꝫ ludentiū. ⁊ multiplicabo eos ⁊ non minuent̄. ⁊ glorificabo eos ⁊ nō attenuabūt̄. ⁊ erūt filij eius sicut a principio. ⁊ cetus eius corā me ꝑmanebit. Et visitabo aduersū oēs q̇ tribulant eū. ⁊ erit dux eius ex eo. ⁊ p̄nceps de medio eius ꝓducet̄. Et applicabo eū. ⁊ accedet ad me. Quis enī iste est: q̇ applicet cor suū ut appropinq̄t mihi ait dn̄s. Et eritꝫ mihi ī ꝑplm̄. ⁊ ego ero vobis in deū. Ecce turbo dn̄i furor egrediens: ꝓcella ruens in capite impioꝝ conquiescet. Nō auertet irā indignatiōis dn̄s: donec faciat ⁊ cōpleat cogitationē cordis sui. In nouissimo dierū intelligetis ea.

CXXXI

In tp̄e illo dicit dn̄s. ero deꝰ vniuersis cognatiōibꝰ isrl̄. ⁊ ipsi erūt mihi in ꝑplm̄. Hec dicit dominꝰ. Inuenit gratiam in deserto populꝰ q̇ remanserat gladio. Vadet ad requiē suā isrl̄. Longe dn̄s apparuit mihi. Et ī caritate perpetua dilexi te: iō attraxi te miserans. Rursūqꝫ edificabo te. ⁊ edificaberis virgo isrl̄. Adhuc ornaberis tympanis tuis ⁊ egredieris ī choro ludētiū. Adhuc plātabis vineas ī mōtibꝰ samarie. Plantabūt plātantes. ⁊ donec tempꝰ veniat non vindemiabūt: q̇a erit dies ī qua clamabūt custodes ī monte effraim. Surgite ⁊ ascēdamꝰ ī syon ad dominū deū nostrū: q̇a h̄ dicit dn̄s: Exultate in leticia iacob. ⁊ hinnite ꝯtra caput gentiū: ꝑsonate ⁊ canite ⁊ dicite. Salua dn̄e populū tuū reliquias isrl̄. Ecce ego adducam eos de terra aq̇lonis. ⁊ cōgregabo eos ab extremis t̄re: int̄ q̄s erūt cecus ⁊ claudus ⁊ pregnās ⁊ pariens simul. cetꝰ magnus reuertentiū huc. In fletu veniēt. ⁊ in mīa reducā eos. Et adducā eos ꝑ torrētes aquaꝝ ī via recta. ⁊ non impingent in ea: q̇a factus sū israheli pater: ⁊ effraim primogenitus meꝰ ē. Audite v̄bū dn̄i gentes. ⁊ ānūciate ī insulis q̄ ꝓcul sūt. ⁊ dicite. Qui dispsit isrl̄ congregabit eū. ⁊ custodiet eū sic̄ pastor gregem suū. Redimet.n. dominus iacob. ⁊ liberabit eum de manu potentioris. Et veniēt ⁊ laudabūt ī mōte syon: ⁊ confluent ad bona dn̄i sup frumento. vino ⁊ oleo ⁊ fetu pecoꝝ ⁊ armentoꝝ: eritqꝫ aīa eoꝝ q̄si hortus irriguus. ⁊ vltra nō esuriēt. Tunc letabit̄ virgo in choro. iuuenes ⁊ senes sil̄. Et ꝯuertā luctū eoꝝ ī gaudiū. ⁊ consolabor eos. ⁊ letificabo a dolore suo. Et inebriabo aīam sacerdotū pinguedine. ⁊ populus meus bonis adimplebit̄ ait dn̄s. Hec dicit dn̄s. Vox ī excelso audita ē. lamentatiōis luctus ⁊ fletus. rachel plorantꝫ filios suos. ⁊ nolentis consolari sup eis. q̇a nō sūt. Hec dic̄ dn̄s. Quiescat vox tua a ploratu ⁊ oculi tui a lachrymis: q̇a ē merces operi tuo ait dn̄s. Et reuertēt̄ de t̄ra īimici. ⁊ ē spes nouissimis tuis ait dn̄s. ⁊ reuertēt̄ filij tui ad terminos suos. Audiēs audiui effraim transmigrātē. Castigasti me dn̄e. ⁊ eruditꝰ sū q̄si iuuenculꝰ indomitus. Conuerte me ⁊ conuertar: quia tu dn̄s deus meus. Postq̄ enī cōuertisti me egi penitentiā. ⁊ postq̄ ostēdisti mihi. percussi femur meū. Confusus sū ⁊ erubui: quoniā sustinui opprobriū adolescentie mee. Si filiꝰ honorabilis mihi effraim: si puer delicatus: q̇a ex quo locutꝰ sū de eo. adhuc recordabor eius. Idcirco cōturbata sūt viscera mea sup eū: miserās miserebor eius ait dn̄s. Statue tibi speculā. pone tibi amaritudines. Dirige cor tuū ī viā rectā. in q̄ ābulasti. Reuertere virgo isrl̄: reuertere ad ciuitates tuas istas. Vsqꝫ q̄ delitijs dissolueris filia vaga? Quia creauit dn̄s nouū sup t̄rā: femīa circūdabit virū. Hec dic̄ dn̄s exercituū deꝰ isrl̄. Adhuc dicēt v̄bū istud in terra iuda ⁊ in vrbibꝰ eius cū cōuertero captiuitatem eoꝝ. Benedicat tibi dn̄s pulchritudo iusticie: mons sanctꝰ.

Et habitabūt in eo iudas ⁊ oēs ciuitates eiꝰ sil̄ agricole ⁊ minantes greges: q̇a inebriaui aiam lassam. ⁊ oēm aiam esurientē saturaui. Jō q̄si de somno suscitatꝰ sū ⁊ vidi. ⁊ somnus meꝰ dulcis mihi. Ecce dies veniūt dic̄ dn̄s: ⁊ seminabo domū isrl̄ ⁊ domum iuda semine hoīuȝ ⁊ semine iumētorū. Et sicut vigilaui suꝑ eos ut euellerē ⁊ demolirer ⁊ dissiparē ⁊ dispderē ⁊ affligerē: sic vigilabo super eos ut edificē ⁊ plantē ait dn̄s. In diebꝰ illis nō dicent vltra: p̄res comederūt vuam acerbā ⁊ dentes filioꝝ obstupuerūt. ſ; vnusq̄sq; in iniq̇tate sua morietᷣ. Ois hō q̇ comederit vuam acerbā. obstupescēt dentes eiꝰ. Ecce dies veniēt dic̄ dn̄s. ⁊ feriā domui isrl̄ ⁊ domui iuda fedus nouū: Nō ſm pactū qḋ pepigi cū patribꝰ vr̄is in die q̄ apprehendi manū eorū ut educerē eos de t̄ra egypti. pactū qḋ irritū fecerūt. ⁊ ego dn̄atus sū eoꝝ dicit dn̄s: ſ; h̄ erit pactū qḋ feriā cū domo isrl̄. Post dies illos dic̄ dn̄s. dabo legē meā in viscoribꝰ eorū. ⁊ in corde eoꝝ scribā eā. ⁊ ero eis i deū. ⁊ ipsi erūt mihi in ꝑplm. Et nō docebit vltra vir ꝓximū suū: ⁊ vir fratrem suū dicens: cognosce dn̄m Oēs. n. cognoscēt me a minimo eoꝝ vsq; ad maximū ait dn̄s: q̇a ꝓpitiabor iniq̇tati eoꝝ ⁊ pcti eoꝝ nō memorabor ampliꝰ. Hec dicit dn̄s q̇ dat solem i lumine diei. ordinē lune ⁊ stellaꝝ in luīe noct̄. q̇ turbat mare ⁊ sonant fluctꝰ eiꝰ: dn̄s exercituū nomē illi: Si defecerint leges iste corā me dic̄ dn̄s: tunc ⁊ semen isrl̄ deficiet ut nō sit gens corā me cūct̄ diebꝰ Hec dic̄ dn̄s. Si mensurari poterūt celi sursū ⁊ inuestigari fūdamēta t̄re deorsū. ⁊ ego abijciā vniuersū semē isrl̄ ꝓpt̄ oīa q̄ fecerūt dic̄ dn̄s. Ecce dies venient dic̄ dn̄s. ⁊ edificabitᷣ ciuitas dn̄o a turre ananehel vsq; ad portam anguli. Et exibit vltra normā mēsure i ꝓspectu eiꝰ suꝑ collē gareb. ⁊ circuibit goatha ⁊ oēm vallē cadauerū ⁊ cineres ⁊ vniuersam regionē mort̄. vsq; ad torrentē cedron ⁊ vsq; ad angulū porte equorū orientalis. Sanctū dn̄i nō euelletᷣ. ⁊ nō destruetᷣ vltra in ꝑpetuū.

CXXXII

Verbū qḋ factū ē ad hieremiā a dn̄o i anno decimo sedechie regis iuda: ipse ē ānꝰ octauusdecimꝰ nabuchodonosor. Tūc exercitꝰ regis babylonis obsidebat irl̄m. ⁊ hieremias ꝓpheta erat clausus i atrio carcerī q̇ erat i domo regī iuda. Clauserat. n. eū sedechias rex iuda. dicēs. Quare vaticinarī dicēs h̄ dic̄ dn̄s. ecce ego dabo ciuitatē istā i manꝰ regis babylonis ⁊ capiet eā. ⁊ sedechias rex iuda nō effugiet de manu chaldeoꝝ ſ; tradetᷣ i manꝰ regī babylonis. ⁊ loquetᷣ os eiꝰ cū ore illiꝰ. ⁊ oculi eiꝰ oculos illiꝰ videbūt. ⁊ in babylonē ducet sedechiā ⁊ ibi erit donec visitē eū ait dn̄s: si aūt dimicaueritis aduersū chaldeos. nihil ꝓsꝑū habebitis? Et dixit hieremias. Factū ē verbū dn̄i ad me dicens. Ecce ananehel filius sellū patruelis tuus veniet ad te dicēs: Eme tibi agrū meū q̇ est in anathot. Tibi. n. cōpetit ex ꝓpiq̇tate ut emas. Et venit ad me ananehel filius patrui mei ſm verbum dn̄i ad vestibulū carceris. ⁊ ait ad me: Posside agrū meū q̇ ē in anathot in t̄ra beniamin: q̇a tibi cōpetit h̄editas ⁊ tu ꝓpinquꝰ es ut possideas. Intellexi aūt ꝙ verbū dn̄i eēt. Et emi agrū ab ananehel filio patrui mei qui est in anathot. Et appendi ei argētū septē stateres ⁊ decem argenteos. ⁊ scripsi i libro ⁊ signaui ⁊ adhibui testes. Et appēdi argētū in statera ⁊ accepi libꝝ possessiōis signatū ⁊ stipulationes ⁊ rata ⁊ signa forinsecus. Et dedi librum possessiōis baruch filio neri filij maasie i oculis ananehel patruelis mei ⁊ in oculis testiū qui scripti erant i libro emptiōis. ⁊ in oculis oīuȝ iudeoꝝ q̇ sedebant in atrio carceris. Et p̄cepi baruch corā eis dicēs: Hec dicit dn̄s exercituū deus isrl̄. Sume libros istos: libꝝ emptionis hūc signatū. ⁊ librū hūc q̇ apertꝰ ē. ⁊ pones illos i vase fictili ut ꝑmanere possint diebus multis. Hec. n. dic̄ dn̄s exercituū deus isrl̄. Adhuc possidebuntᷣ domꝰ ⁊ agri ⁊ vinee i t̄ra ista. Et oraui ad dn̄m pꝰ ꝙ̄ tradidi libꝝ possessionis baruch filio neri dicens: Heu heu heu dn̄e deus. Ecce tu fecisti celū ⁊ terrā in fortitudine tua magna. ⁊ in brachio tuo extento. Non erit tibi difficile oē verbum qui facis m̄iam in milibꝰ. ⁊ reddis iniquitatē patrū in sinū filiorū eoꝝ post eos. Fortissime magne ⁊ potens. dn̄s exercituū nomen tibi: magnꝰ cōsilio. ⁊ incomprehēsibilis cogitatu: cuiꝰ oculi aperti sūt suꝑ oēs vias filiorū adā ut reddas vnicuiq; ſm vias suas. ⁊ ſm fructum adinuētionū eius. Qui posuisti signa ⁊ portenta in terra egypti vsq; ad diē hanc. ⁊ i isrl̄ ⁊ i hoībꝰ. ⁊ tibi fecisti nomē. sicut ē dies h̄. Et eduxisti populū tuū isrl̄ de t̄ra egypti i signis ⁊ portentis. ⁊ i manu robusta ⁊ i brachio extēto ⁊ in terrore magno. ⁊ dedisti eis terrā hanc quā iurasti patribꝰ eorū ut dares

eis terrā fluentē lacte ⁊ melle. ⁊ ingressi sūt ⁊ possederūt eā. Et nō obedierūt voci tue. ⁊ ĩ lege tua nō ambulauerūt: oīa que mādasti eis ut facerent nō fecerūt. ⁊ euenerūt eis oīa mala hec. Ecce munitiones extructe sūt aduersū ciuitatē ut capiat. ⁊ vrbs data ē ĩ manus chaldeoꝝ ⁊ ĩ man⁹ regis babylonis qui preliāt aduersus eā a facie gladij ⁊ famis ⁊ pestilentie. ⁊ quecūq; locutus es acciderūt ut tu ipse cernis. Et tu dicis mihi dñe deus eme agrū argento ⁊ adhibe testes: cū vrbs data sit ĩ man⁹ chaldeoꝝ. Et factū ē verbū dñi ad hieremiā dicens: Ecce ego dñs de⁹ vniuerse carnis. Nūqd mihi difficile erit oē verbū? Propterea hec dicit dñs. Ecce ego tradā ciuitatē istā ĩ manus chaldeoꝝ ⁊ ĩ manus reg̃ babylonis ⁊ capient eam. ⁊ veniēt chaldei preliātes aduersū vrbem hanc. ⁊ succendent eā igni ⁊ cōburēt eā. ⁊ domos ĩ quaꝝ domatibus sacrificabant baal ⁊ libabāt dijs alienis libamīa ad irritādū me. Erāt. n. filij isrl' ⁊ filij iuda iugit faciētes malū ĩ oculis meis ab adolescētia sua: filij isrl' qui vsq; nunc exacerbāt me ĩ ope manuū suaꝝ dicit dñs: qa in furore ⁊ ĩ indignatione mea facta ē mihi ciuitas h̃ a die q̃ edificauerūt eā vsq; ad diē istā qua auferet de ɔspectu meo ꝓpter maliciam filioꝝ isrl' ⁊ filioꝝ iuda quā fecerunt ad iracūdiā me ꝓuocantes. ipsi ⁊ reges eorū ⁊ p̃ncipes eoꝝ ⁊ sacerdotes ⁊ ꝓphe eorū viri iuda ⁊ habitatores irl'm. Et verterūt ad me terga ⁊ nō facies: cū docerē eos ⁊ erudirem diluculo. ⁊ nollēt audire ut acciperent disciplinā. Et posuerūt idola sua ĩ domo ĩ q̃ inuocatū est nomē meū ut polluerēt eā. ⁊ edificauerūt excelsa baal q̃ sūt ĩ valle filij ennon ut ĩitiarēt filios suos ⁊ filias suas moloch: qd̃ nō mādaui eis. nec ascēdit in cor meū ut facerēt abbominationē hanc. ⁊ ĩ pctm̃ deducerent iudā. Et nūc ꝓpt̃ ista hec dicit dñs de⁹ isrl' ad ciuitatē hāc. de q̃ vos dicit; q tradat ĩ man⁹ reg̃ babylonis in gladio ⁊ ĩ fame ⁊ in peste. Ecce ego cōgregabo eos de vniuersis t̃ris ad q̃s eieci eos ĩ furore meo ⁊ ĩ ira mea ⁊ in indignatiōe grādi. ⁊ reducā eos ad locū istū ⁊ habitare eos faciā ɔfident. ⁊ erūt mihi in ꝓpl'm ⁊ ego ero eis in deū. Et dabo eis cor vnū ⁊ viā vnā ut timeāt me vniuersis dieb⁹ ⁊ bñ sit eis ⁊ filijs eoꝝ p⁹ eos. Et feriam eis pactū sempit̃nū. ⁊ nō desinā eis bñfacere. ⁊ timorem meū dabo in corde eoꝝ ut nō recedant a me. ⁊ letabor sup eis cū bñ eis fecero Et plantabo eos ĩ t̃ra ista ĩ ṽitate ĩ toto corde meo ⁊ ĩ tota aīa mea: qa h̃ dicit dñs. Sic adduxi super populū istū oē malū hoc grāde: sic adducam sup eos oē bonū qd̃ ego loquor ad eos. Et possidebūt agri ĩ t̃ra ista de q̃ vos dicit; q deserta sit. eo q nō remāserit homo ⁊ iumentū. ⁊ data sit ĩ man⁹ chaldeoꝝ. Agri ement pecunia. ⁊ scribent in libro. ⁊ imp̃met signū. ⁊ testis adhibebit: in t̃ra beniamin ⁊ ĩ circuitu irl'm. in ciuitatib⁹ iuda ⁊ ĩ ciuitatib⁹ mōtanis ⁊ ĩ ciuitatib⁹ cāpestrib⁹ ⁊ in ciuitatibus q̃ ad austrū sūt: qa cōuertā captiuitatē eorū ait dñs.

CXXXIII

Et factū ē verbū dñi ad hieremiā secūdo. cū adhuc clausus esset in atrio carcer̃ dicēs. Hec dicit dñs q̃ facturus ē ⁊ formatur⁹ illud ⁊ paratur⁹: dñs nomē ei⁹. Clama ad me ⁊ exaudiā te. ⁊ ānūciabo tibi grādia ⁊ firma q̃ nescis. Quia h̃ dic̃ dñs de⁹ isrl' ad domos vrbis h⁹ ⁊ ad domos regis iuda q̃ destructe sunt. ⁊ ad munitiōes ⁊ ad gladiū venietiū ut dimicēt cū chaldeis ⁊ impleāt eas cadauerib⁹ hoīuz q̃s ꝑcussi ĩ furore meo ⁊ ĩ indignatiōe mea: abscondēs faciē meā a ciuitate hac ꝓpt̃ oēm malitiā eoꝝ. Ecce ego obducam eis cicatricē ⁊ sanitatem ⁊ curabo eos. ⁊ reuelabo eis deprecationē pacis ⁊ veritatis. Et cōuertam conuersionē iuda ⁊ conuersionē irl'm. ⁊ edificabo eos sicut a p̃ncipio. ⁊ emūdabo illos ab oī iniq̃tate sua in qua peccauerūt mihi. ⁊ ꝓpitius ero cunctis iniq̃tatib⁹ eoꝝ in quib⁹ deliquerūt mihi ⁊ spreuerūt me. Et erit mihi in nomen ⁊ in gaudiū ⁊ in laudē ⁊ in exultationē cūct; gentib⁹ terre q̃ audierint oīa bona q̃ ego factur⁹ sū eis. ⁊ pauebūt ⁊ turbabūt ĩ vniuersis locis. ⁊ in oī pace quā ego faciā eis. Hec dic̃ dñs. Adhuc audiet in loco isto quē vos dicitis eē desertū eo q nō sit hō nec iumentū in ciuitatib⁹ iuda ⁊ foris irl'm q̃ desolate sūt absq; hoīe ⁊ absq; h̃itatore ⁊ absq; pecore: vox gaudij ⁊ vox leticie: vox sponsi ⁊ vox sponse. vox dicētiū: ɔfitemini dño exercituū qm̃ bon⁹ dñs: qm̃ in et̃nū mīa ei⁹. ⁊ portantiū vota in domo dñi. Reducā. n. conuersionem t̃re sicut a principio dicit dñs. Hec dicit dñs exercituū. Adhuc erit in loco isto deserto absq; hoīe ⁊ absq; iumēto ⁊ ĩ cunct; ciuitatib⁹ eius: habitaculū pastoꝝ ⁊ accubātiū gregū in ciuitatib⁹ montosis ⁊ in ciuitatib⁹

campestribꝰ. ⁊ in ciuitatibus que ad austrū sunt ⁊ in terra beniamin ⁊ in circuitu ierl'm ⁊ in ciuitatibus iuda adhuc transibūt greges ad manū numerātꝫ ait dn̄s. Ecce dies veniēt dic dn̄s. ⁊ suscitabo ꝟbū bonū qđ locutꝰ sū ad domū isrl' ⁊ ad domū iuda. In diebus illis ⁊ ī tpe illo germinare faciā dauid germē iusticie. ⁊ faciet iudiciū ⁊ iusticiā in terra. In diebꝰ illis saluabit iuda. ⁊ isrl' habitabit cō fidenť. Et hoc ē nomē qđ vocabūt eū: dn̄s iustꝰ noster. Quia h̄ dicit dn̄s. Nō interibit de dauid vir q̇ sedeat sup thronū domꝰ isrl'. ⁊ de sacerdotibꝰ ⁊ de leuitis nō interibit vir a facie mea q̇ offerat holocaustomata ⁊ incendat sacrificiū ⁊ cedat victimas omnibꝰ diebꝰ. ¶ Et factū ē ꝟbū dn̄i ad hieremiā dicens. Hec dicit dn̄s. Si irritū pōt fieri pactū meū cum die. ⁊ pactū meū cum nocte ut non sit dies ⁊ nox in tpe suo. ⁊ pactū meū irritū esse poterit cū dauid seruo meo ut non sit ex eo filiꝰ q̇ regnet in throno eiꝰ. ⁊ leuite ⁊ sacerdotes ministri mei. Sicut enumerari nō p̄nt stelle celi ⁊ metiri harene marꝭ: sic multiplicabo semen dauid serui mei. ⁊ leuitas mīstros meos. Et factū ē ꝟbū dn̄i ad hieremiā dicens: Nūqd nō vidisti q̇d ꝑpl's h̄ locutꝰ sit dicēs: due cognationes quas elegerat dn̄s abiecte sūt. ⁊ ꝑpl'm meū despexerūt eo ꝙ non sit vltra gens corā eis? Hec dicit dn̄s. Si pactū meū inter diem ⁊ noctē. ⁊ leges celo ⁊ terre nō posui: equidē ⁊ semen iacob ⁊ dauid serui mei ꝓijciā: ut nō assumā de semine eiꝰ p̄ncipes seminis abrahā ysaac ⁊ iacob. Reducā. n. cōuersionē eorū ⁊ miserebor eis. C. XXXIIII

Verbum quod factum est ad hieremiam a dn̄o: qn̄ nabuchodonosor rex babylonis ⁊ oīs exercitus eius vniuersaꝗ regna terre q̄ erant sub potestate manꝰ eiꝰ. ⁊ oēs ꝑpl'i bellabant ꝯ ierl'm ⁊ ꝯ oēs vrbes eiꝰ dicēs. Hec dicit dn̄s deꝰ isrl'. Uade ⁊ loquere ad sedechiā regē iuda. ⁊ dices ad eū. Hec dic dn̄s. Ecce ego tradā ciuitatē hāc in manꝰ regis babylonis. ⁊ succēdet eā igni. Et tu nō effugies de manu eiꝰ. ꝫ cōprehēsiōe capieris. ⁊ i manu eiꝰ tradērꝭ. ⁊ oculi tui oculos regis babylonis videbūt. ⁊ os eiꝰ cū ore tuo loqueť. ⁊ babylonē introibis. Attamen audi ꝟbū dn̄i sedechia rex iuda. Hec dic dominus ad te. Nō morieris in gladio ꝫ i pace morieris. ⁊ ꝯm cōbustiones patꝝ tuoꝝ regū prioꝝ qui fuerūt ante te sic cōburent te. ⁊ ve dn̄e plangēt te: q̇a verbū h̄ ego locutus sum dicit dn̄s. ¶ Et locutꝰ ē hieremias ꝓpħa ad sedechiā regē iuda vniuersa verba h̄ in ierl'm. ⁊ exercitꝰ regis babylonis pugnabat ꝯ ierl'm. ⁊ ꝯ oēs ciuitates iuda q̄ relique erāt ꝯ lachis ⁊ ꝯ azecha. He eni superāt de ciuitatibus iuda vrbes munite. Uerbū qđ factū ē ad hieremiam a dn̄o: postꝗ̄ ꝑcussit rex sedechias fedus cū oi ꝑpl'o i ierl'm. p̄dicans ut dimitteret vnusq̇sꝗ seruū suū ⁊ vnusq̇sꝗ ācillā suā hebreū ⁊ hebreā liberos. ⁊ neq̇ꝗ̄ dn̄areť eis id est i iudeo ⁊ frē suo. Audierunt ꝰ oēs p̄ncipes ⁊ vniuersus ꝑpl'us qui inierāt pactū ut dimitteret vnusq̇sꝗ seruū suū ⁊ ācillā suā liberos ⁊ vltra nō dn̄areť eis. Audierūt igiť. ⁊ dimiserūt. Et cōuersi sūt deinceps ⁊ retraxerūt seruos suos ⁊ ancillas suas quos dimiserūt liberos. ⁊ subiugauerūt in famulos ⁊ famulas. ¶ Et factū ē ꝟbū ad hieremiā a dn̄o dicēs Hec dicit dn̄s deus isrl'. Ego ꝑcussi fedus cū patribꝰ vr̄is: in die q̄ eduxi eos de ťra egypti de domo seruitutis dicēs. Cū cōpleti fuerint septē anni dimittat vnusq̇sꝗ fratrē suū hebreū q̇ venditꝰ ē ei. ⁊ seruiet tibi sex annis. ⁊ dimittes eū a te liberū. Et nō audierūt p̄res vr̄i me: nec inclinauerūt aurē suā. Et cōuersi estis vos hodie ⁊ fecistis qđ rectū ē i oculis meis: ut p̄dicaretis libertatē vnusq̇sꝗ ad amicū suū. ⁊ inistis pactū i ꝯspectu meo i domo i q̄ inuocatū ē nomē meū sup eā. Et reuersi estis ⁊ cōmaculastis nomen meū. ⁊ reduxistꝭ vnusq̇sꝗ seruū suū ⁊ vnusq̇sꝗ ancillā suam: q̄s dimiseratꝭ ut eēnt liberi ⁊ sue ptātꝭ. ⁊ subiugastis eos ut sint vob̄ serui ⁊ ancille. ¶ Propterea h̄ dic dn̄s. Uos nō audistꝭ me ut p̄dicaretꝭ libtatē vnusq̇sꝗ fri suo ⁊ vnꝰq̇sꝗ amico suo. Ecce ego p̄dico libtatē ait dn̄s ad gladiū ad pestem ⁊ ad famē. ⁊ dabo vos i cōmotionē cūctꝭ regnis ťre. Et dabo viros q̇ p̄uaricāť fedꝰ meū. ⁊ nō obſuauerūt ꝟba federꝭ q̇bꝰ assensi sūt i ꝯspectu meo vitulū quē conciderūt i duas ptes. ⁊ trāsierūt inť diuisiōes eius. p̄ncipes iuda ⁊ p̄ncipes ierl'm eunuchi ⁊ sacerdotes ⁊ oīs ꝑpl's ťre q̇ trāsierūt inť diuisiōes vituli. ⁊ dabo eos i manꝰ iimicoꝝ suoꝝ ⁊ i manꝰ querētiū aīam eoꝝ. ⁊ erit morticinū eoꝝ in escam volatilibꝰ celi ⁊ bestijs terre. Et sedechiam regē iuda ⁊ p̄ncipes eius dabo i manꝰ inimicoꝝ suoꝝ. ⁊ in manus querentiū animas eorum. ⁊ in manus exercituū regis babylonis qui recesserūt a vobis. Ecce ego

p̄cipio dicit dñs. ⁊ reducā eos i ciuitatē hāc ⁊ preliabūť aduersū eā. ⁊ capient eā ⁊ incendent igni. Et ciuitates iuda dabo in solitudinem: eo ꝙ non sit habitator.

CXXXV

Verbū qḋ factū est ad hieremiā a domino in diebus ioachim filij iosie regis iuda dicens: Uade ad domū rechabitaꝝ ⁊ loquere eis. ⁊ introduces eos in domū dñi i vnā exedrā thesaurorū. ⁊ dabis eis bibē vinū. Et assūpsi ieçoniā filiū hieremie filij absame ⁊ frēs ei⁹ ⁊ omnes filios ei⁹ ⁊ vniuersam domū rechabitarū. ⁊ introduxi eos i domū dñi ad gaçophylatiū filioꝝ anan filij ieçedelie hoīs dei qḋ erat iuxͣ gaçophylatiū p̄ncipū sup̲ thesaurū maasie filij sellum q̄ erat custos vestibuli. Et posui corā filijs dom⁹ rechabitaꝝ cyphos plenos vino ⁊ calices. ⁊ dixi ad eos: Bibite vinū. Qui rñderūt: Non bibem⁹ vinū: q̄a ionadab filius rechab pater nr̄ p̄cepit nobis dicēs: Non bibetꝫ vinū vos ⁊ filij vr̄i vsq̄ in sempiťnū. Et domū nō edificabitis. ⁊ semētē nō seretis. ⁊ vineas nō plantabitis nec habebitis: s̄ i tabernaculis habitabitis cunctꝭ dieb⁹ vr̄is. ut viuatis dieb⁹ multis sup̲ faciē ťre i q̄ vos peregrinami. Obediuim⁹ ğ voci ionadab filij rechab p̄ris nr̄i i oīb⁹ q̄ p̄cepit nobis: ita ut nō biberem⁹ vinū cunctꝭ dieb⁹ nr̄is nos ⁊ mulieres nr̄e filij ⁊ filie nr̄e. ⁊ nō edificaremus domos ad h̄itandū. ⁊ vineā ⁊ agꝝ ⁊ semētē nō habuim⁹: s̄ habitauim⁹ i tabernaculis ⁊ obediētes fuim⁹ iuxta oīa q̄ p̄cepit nobis ionadab pať nr̄. Cū aūt ascendisset nabuchodonosor rex babylonis ad ťrā nr̄am. diximus: Uenite ⁊ ingrediamur hierusalē a facie exercitus chaldeoꝝ ⁊ a facie exercit⁹ syrie. ⁊ mansim⁹ i ir̄lm. Et factū ē v̄bū dñi ad hieremiam dicēs. Hec diċ dñs exercituū de⁹ isrl̄. Uade ⁊ diċ viris iuda ⁊ habitatorib⁹ ir̄lm. Nunq̇d nō recipietꝭ disciplinā ut obediatꝭ v̄bis meis dicit dñs? Preualuerūt sermones ionadab filij rechab q̄s p̄cepit filijs suis ut non biberent vinū. ⁊ nō biberūt vsq̄ ad diē hanc: q̄a obedierūt p̄cepto p̄ris sui. Ego autē locut⁹ sū ad vos de mane consurgēs ⁊ loquēs. ⁊ nō obedistis m̄. Misiq̄ ad vos oēs seruos meos p̄ph̄as ꝯsurgēs diluculo mittēsq̄ ⁊ dicēs Couertimi vnusq̄sq̄ a via sua pessima. ⁊ bona facite studia vr̄a. ⁊ nolite sequi deos alienos. neq̄ colatꝭ eos. ⁊ h̄itabitꝭ i ťra quā dedi vob̄ ⁊ p̄rib⁹ vr̄is. Et non inclinastis aurē vestrā. neq̄ audistis me. Firmauerunt igiť filij ionadab filij rechab p̄ceptū p̄ris sui qḋ p̄ceperat eis: p̄pl̄us aūt iste non obediuit m̄. Idcirco h̄ dicit dñs exercituū de⁹ isrl̄. Ecce ego adducā sup̲ iudā ⁊ sup̲ oēs habitatores ir̄lm vniuersam afflictionē quā locut⁹ sū aduersū illos: eo ꝙ locut⁹ sū ad illos ⁊ non audierūt: vocaui illos ⁊ nō responderūt mihi. Domui aūt rechabitaꝝ dixit hieremias. Hec dicit dñs exercituū deus isrl̄. Pro eo ꝙ obedistis p̄cepto ionadab p̄ris vr̄i. ⁊ custodistꝭ oīa ei⁹ mandata ⁊ fecistis vniuersa q̄ p̄cepit vobis: ꝓpterea hec dicit dñs exercituū de⁹ isrl̄. Nō deficiet vir de stirpe ionadab filij rechab stans in conspectu meo cunctis diebus.

CXXXVI

Et factū ē in āno q̄rto ioachim filij iosie regis iuda: factum est v̄bū h̄ ad hieremiā a dño dicēs: Tolle volumē libri ⁊ scribes in eo oīa verba q̄ locutus sum tibi aduersū isrl̄ ⁊ iudā ⁊ aduersū oēs gētes: a die qua locut⁹ sū ad te ex diebus iosie vsq̄ ad diē hāc: si forte audiente domo iuda. vniuersa mala q̄ ego cogito facere eis. reuertať vnusq̄sq̄ a via sua pessima: ⁊ ꝓpiti⁹ ero iniq̄tati ⁊ pct̄o eoꝝ. Uocauit ğ hieremias baruch filium nerie. ⁊ scripsit baruch ex ore hieremie oēs sermoēs dñi quos locut⁹ ē ad eū in voluīe libri. Et precepit hieremias baruch dicens. Ego clausus sū: nec valeo ingredi domū dñi. Ingredere ğ tu ⁊ lege de voluīe in q̄ scripsisti ex ore meo v̄ba dñi audiente p̄pl̄o in domo dñi in die ieiunij: insup̲ ⁊ audiente vniūso iuda q̇ veniūt de ciuitatib⁹ suis. Leges eis: si forte cadat oratio eoꝝ in ꝯspectu dñi. ⁊ reuertať vnusq̄sq̄ a via sua pessima. q̄m magn⁹ furor ⁊ indignatio ē quā locutus est dñs aduersus p̄pl̄m hūc. Et fecit baruch filius nerie iuxta oīa q̄ p̄ceperat ei hieremias propheta: legens ex volumine sermones dñi i domo dñi. Factū ē aūt i anno q̇nto ioachim filij iosie regis iuda. in mense nono: predicauerūt ieiuniū in ꝯspectu dñi oī p̄pl̄o in hierusalē ⁊ vniuerse multitudini que ꝯfluxerat de ciuitatib⁹ iuda in hierusalē. Legitq̄ baruch ex volumine sermoēs hieremie in domo dñi i gaçophylatio gamarie filij saphan scribe i vestibulo sup̲iori i introitu porte noue dom⁹ dñi: audiēte oī p̄pl̄o. Cūq̄ audisset micheas fili⁹ gamarie filij saphan oēs sermones dñi ex libro: descendit i domū reḡ ad gaçophylatium scribe. Et ecce ibi omnes

Recab. 2. R. 4. (F. 1. Pal. 2°. 4. R. 10.

ꝑncipes sedebāt: elisama scriba ⁊ dalaias filius semeie ⁊ belnathan filius achobor ⁊ gamarias filiꝰ saphan ⁊ sedechias filiꝰ ananie ⁊ vniuersi ꝑncipes. Et nūciauit eis micheas oīa ṽba que audiuit legentē baruch ex volumine ī auribꝰ ꝓpli. Miserūt itaqꝫ oēs ꝑncipes ad baruch iudi filium nathanie filij selemie filij chusi dicētes. Volumē ex quo legisti audiente ꝓplo sume in manu tua ⁊ veni. Tulit ergo baruch filiꝰ nerie volumen ī manu sua ⁊ venit ad eos. Et dixerūt ad eū. Sede: ⁊ lege hec ī auribꝰ nostris. Et legit baruch ī auribꝰ eoꝝ. Igit̄ cū audissent oīa ṽba obstupuerūt vnusq̄sqꝫ ad ꝓximū suū ⁊ dixerūt ad baruch. Nunciare debemus regi omnes sermones istos? Et interrogauerūt eū dicētes Indica nobis: quō scripsisti omnes sermōes istos ex ore eiꝰ. Dixit aūt eis baruch. Ex ore suo loquebat̄ quasi legēs ad me oēs sermōes istos ⁊ ego scribebā in volumine attramēto. Et dixerūt ꝑncipes ad baruch. Uade ⁊ abscōdere tu ⁊ hieremias ⁊ nemo sciat vbi sitis. Et ingressi sūt ad regē in atriū. Porro volumen cōmendauerūt ī gaçophylatio elisame scribe ⁊ nūciauerūt audiēte rege oēs sermones. Misitqꝫ rex iudi ut sumeret volumen: q̄ tollens illud de gaçophylatio elisame scribe legit audiēte rege ⁊ vniūsis ꝑncipibꝰ q̄ stabāt circa regē. Rex aūt sedebat in domo hyemali ī mēse nono ⁊ posita erat arula corā eo plena prunis. Cūqꝫ legisset iudi tres pagellas uel q̄tuor scidit illud scalpello scribe ⁊ ꝓiecit in ignē q̄ erat sup arulā donec ꝯsūmeret̄ oē volumē igni q̄ erat in arula. Et nō timuerūt neqꝫ sciderūt vestimēta sua rex ⁊ oēs serui eius: q̄ audierūt vniuersos sermōes istos. Uerūtñ belnathan ⁊ dalaias ⁊ gamarias ꝯdixerūt regi ne cōbureret libꝝ ⁊ nō audiuit eos. Et ꝑcepit rex hieremiel filio amalech ⁊ saraie filio ezribel ⁊ selemie filio abdehel ut cōprehēderēt baruch scribā ⁊ hieremiā prophetā. Abscōdit aūt eos dñs. Et factū ē ṽbū dñi ad hieremiā ꝓphetam: postq̄ cōbusserat rex volumē ⁊ sermōes q̄s scripserat baruch ex ore hieremie dicēs: Rursū tolle volumen aliud ⁊ scribe ī eo oēs sermōes ꝑores q̄ erāt in ꝑmo volumine qō combussit ioachim rex iuda. Et ad ioachim regē iuda dices. Hec dicit dñs. Tu cōbussisti volumē istud dicens: Quare scripsisti ī eo annūciās festinꝰ veniet rex babylonis ⁊ vastabit terrā hāc ⁊ cessare faciet ex illa hominē ⁊ iumentū? Propterea hec dicit dñs deꝰ ꝯ ioachim regem iuda. Nō erit ex eo qui sedeat sup soliū dauid ⁊ cadauer eiꝰ ꝓijciet̄ ad estū ꝑ diem ⁊ ad gelu ꝑ noctem. Et visitabo ꝯ eū ⁊ ꝯ semen eius ⁊ ꝯ seruos eius iniq̄tates suas ⁊ adducā sup eos ⁊ super habitatores irl̄m ⁊ super viros iuda oē malum qō locutꝰ sū ad eos ⁊ non audierūt. Hieremias aūt tulit volumen aliud ⁊ dedit illud baruch filio nerie scribe: q̄ scripsit in eo ex ore hieremie oēs sermōes libri quē cōbusserat ioachim rex iuda igni ⁊ insuper additi sūt sermones multo plures q̄ꝫ antea fuerāt.

CXXXVII

Et regnauit rex sedechias filius iosie ꝓ iechonia filio ioachim quē ꝯstituit regē nabuchodonosor rex babylonis in t̄ra iuda ⁊ nō obediuit ipse ⁊ serui eiꝰ ⁊ ꝓplus terre verbis dñi q̄ locutꝰ est ī manu hieremie ꝓphete. Et misit rex sedechias iuchal filiū selemie ⁊ sophoniam filiū maasie sacerdotē ad hieremiā prophetā dicens: Ora ꝓ nobis dñm deū nostꝝ. Hieremias aūt libere ābulabat ī medio ꝓpli. Nō eni miserāt eū in custodiā carceris. Igit̄ exercitus pharaonis egressus ē de egypto ⁊ audiētes chaldei qui obsidebāt hierusalem huiuscemodi nūciū recesserūt ab irl̄m. Et factū ē verbū dñi ad hieremiā ꝓpham dicens hec dicit dñs deꝰ isrl̄. Sic dicetis regi iuda q̄ misit vos ad me interrogandū. Ecce exercitꝰ pharaōis q̄ egressus ē vobis ī auxiliū reuertet̄ in t̄rā suā ī egyptū ⁊ redient chaldei ⁊ bellabūt ꝯ ciuitatē hāc ⁊ capiēt eā ⁊ succendēt igni. Hec dicit dñs. Nolite decipe aīas v̄ras dicētes euntes abibūt ⁊ recedēt a nobis chaldei q̄a non abibūt. Sed ⁊ si ꝑcusseritis oēm exercitū chaldeoꝝ qui ꝑliant̄ aduersum vos ⁊ derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati singuli de tētorio suo ꝯsurgēt ⁊ incēdēt ciuitatē hāc igni. Ergo cū recessisset exercitus chaldeoꝝ ab irl̄m ꝓpt̄ exercitū pharaōis egressꝰ est hieremias de irl̄m ut iret in t̄rā beniamin ⁊ diuideret ibi possessionē in conspectu ciuiū. Cūqꝫ ꝑuenisset ad portā beniamin erat ibi custos porte ꝑ vices noīe hierias filius selemie filij ananie ⁊ apprehendit hieremiā ꝓphetam dicēs. Ad chaldeos ꝓfugis? Et rn̄dit hieremias. Falsum ē: non fugio ad chaldeos. Et nō audiuit eū sed cōprehēdit hierias hieremiā ⁊ adduxit eū ad ꝑncipes. Quobre irati principes ꝯtra hieremiā cesū eū miserūt in carcerē

qui erat i domo ionathan scribe. Ipse.n.pre-
positus erat super carcerē. Itaq; ingressus ē
hieremias i domū laci ⁊ in ergastulū.⁊ sedit
ibi hieremias diebꝰ multis. Mittēs aūt se-
dechias rex tulit eū.⁊ interogauit eū i domo
sua abscondite.⁊ dixit: Putasne est sermo a
dño? Et dixit hieremias. Est. Et ait: In ma
nus regis babylonis traderis. Et dixit hie-
remias ad regē sedechiā. Quid peccaui tibi
⁊ seruis tuis ⁊ populo tuo: q̄a misisti me i do-
mū carceris? Ubi sūt ,pphe vr̄i q̄ ,pphetabant
vobis ⁊ dicebant: nō veniet rex babylonis
super vos ⁊ super terram hanc? Nunc ergo
audi obsecro dñe mi rex. Ualeat deprecatio
mea in conspectu tuo.⁊ ne me remittas i do-
mū ionathe scribe ne moriar ibi. Precepit g̊
rex sedechias ut traderetur hieremias in ve-
stibulū carceris.⁊ daretur ei torta quotidie
panis. excepto pulmento: donec consumerē-
tur oēs panes de ciuitate. Et māsit hieremi-
as in vestibulo carceris.

CXXXVIII

Audiuit aūt saphacias filiꝰ madian
⁊ hiedelias filius phassur ⁊ iucha fi-
lius selemie ⁊ phassur filiꝰ melchie
sermoēs quos hieremias loquebat̄ ad oēm
populū dicens. Hec dicit dñs. Quicūq; man
serit in ciuitate hac. morieť gladio ⁊ fame ⁊
peste: q̄ aūt ,pfugerit ad chaldeos viuet.⁊ erit
aīa eius sospes ⁊ viuens. Hec dicit dñs. Tra
dendo tradeť ciuitas hec i manu exercitꝰ re-
gis babylonis.⁊ capiet eam. Et dixerūt p̄n-
cipes regi. Rogamus ut occidat̄ homo iste
De industria.n. dissoluit manus virorū bel-
lantiū q̄ remanserūt in ciuitate hac.⁊ manꝰ
vniuersi p̄pli. loquēs ad eos vniuersa v̄ba h̄
Siquidē hō iste non querit pacē p̄plo huic s̄
malū. Et dixit rex sedechias. Ecce ipse i ma
nibꝰ vr̄is est. Nec.n. fas ē vobis q̄c̄q̄ negare
Tulerūt g̊ hieremiā.⁊ ,piecerūt eū i lacū hel
chie filij amalech. q̄ erat in vestibulo carceris
⁊ sūmiserūt hieremiā in funibꝰ in lacū i quo
nō erat aq̄ s̄ lutū. Descēdit itaq; hieremias
in cenū. Audiuit āt abdemelech ethiops vir
eunuchus q̄ erat in domo regis: q̄ misissent
hieremiā in lacū. Porro rex sedebat in porta
beniamin. Et egressus est abdemelech de do-
mo regis.⁊ locutus est ad regē dicens: Dñe
mi rex. male fecerūt viri isti oia q̄cūq; perpe-
trarūt ꝯtra hieremiā ,pphetā: mittentes eum
in lacū ut moriat̄ ibi fame. Nō sūt.n. panes
vltra i ciuitate. Precepit itaq; rex abdeme-
lech ethiopi dicēs: Tolle tecū hinc triginta
viros.⁊ leua hieremiā ,pphām de lacu añq̄
moriat̄. Assumptꝭ g̊ abdemelech secū viris
igressus ē domū regis q̄ erat s̄b cellario ⁊ tulit
inde veteres pānos ⁊ antiq̄ vestimēta q̄ cōpu-
truerant.⁊ sūmisit ea ad hieremiā in lacū per
funiculos. Dixitq; abdemelech ethiops ad
hieremiā ,pphām: Pone veteres pānos ⁊ h̄
scissa ⁊ putrida sub cubito manuū tuarū: ⁊
sup funes. Fecit g̊ hieremias sic. Et extraxe-
runt hieremiā funibꝰ.⁊ eduxerūt eū de lacu.
Mansit aūt hieremias in vestibulo carceris
Et misit rex sedechias.⁊ tulit ad se hieremiā
prophetam ad ostiū tertiū quod erat i domo
dñi. Et dixit rex ad hieremiā. Interogo ego
te sermonē. ne abscōdas a me aliq̄d. Dixit āt
hieremias ad sedechiā. Si āuūciauero tibi:
nūq̄d nō interficies me? Et si cōsiliū dedero
tibi: nō me audies. Jurauit g̊ rex sedechias
hieremie clam dicēs: Uiuit dñs q̄ fecit nobis
aīam hanc: si occidero te ⁊ si tradidero te in
manꝰ virorꝝ istorꝝ q̄ q̄rūt aīam tuā. Et dixit
hieremias ad sedechiā. Hec dicit dñs exerci-
tuū deus israhel. Si profectꝰ exieris ad p̄n
cipes regis babylonis. viuet aīa tua.⁊ ciui-
tas h̄ nō succendet̄ igni.⁊ saluꝰ eris tu ⁊ do-
mus tua. Si aūt nō exieris ad p̄ncipes regis
babylōis. tradet̄ ciuitas h̄ i manꝰ chaldeorꝝ
⁊ succēdēt eā igni.⁊ tu nō effugies de manu
eorꝝ. Et dixit rex sedechias ad hieremiā. Sol-
licitꝰ sū ,ppt iudeos q̄ transfugerūt ad chal-
deos. ne forte tradar i manꝰ eorꝝ.⁊ illudant
mihi. Rn̄dit autē hieremias.⁊ dixit ei: Non
te tradent. Audi q̄so vocē dñi quā ego loq̄r
ad te.⁊ bn̄ tibi erit.⁊ viuet aīa tua. Qz si no-
lueris egredi. iste ē sermo quē ostēdit mihi dñs
Ecce oēs mulieres q̄ remāserūt i domo regis
iuda. educent̄ ad p̄ncipes regis babylonis:
⁊ ipse dicent. Seduxerūt te.⁊ p̄ualuerūt ad-
uersū te viri pacifici tui. demerserūt te in ce-
no ⁊ i lubrico pedes tuos.⁊ recesserunt a te.
Et oēs vxores tue ⁊ filij tui educēt̄ ad chal-
deos.⁊ nō effugies manꝰ eorꝝ: s̄ i manu regis
babylonis capieris.⁊ ciuitatē hanc cōburet
igni. Dixit g̊ sedechias ad hieremiā: Nullus
sciat v̄ba h̄.⁊ nō morieris. Si aūt audierit p̄n
cipes q̄a locutꝰ sū tecū.⁊ venerit ad te.⁊ di-
xerit tibi. indica nobis q̄d locutus sis cū rege
ne celes.⁊ nō te interficiemꝰ.⁊ q̄d locutꝰ ē tecū
rex. dices ad eos: Prostraui ego preces me-
as coram rege: ne me reduci iuberet in domū

ionathan 7 ibi morerer. Uenerūt ḡ oēs pn-
cipes ad hieremiā. 7 interrogauerunt eum.
Et locutus est eis iux oīa vba que pceperat
ei rex. Et cessauerūt ab eo. Nihil. n. fuerat au
ditū. Mansit vo hieremias ī vestibulo car-
ceris vsq ad diē q capta est hierusalē. Et fa-
ctū est ut caperet irlm. CXXXIX

Anno nono sedechie reg iuda mense
decimo. venit nabuchodonosor rex
babylonis 7 oīs exercit⁹ ei⁹ ad irlm 7
obsidebant eā. Undecimo aūt āno sedechie
mense qrto qnta mensis. aperta est ciuitas: 7
ingressi sūt oēs pncipes reg babylonis 7 se-
derūt in porta media: neregel sereser semagar
nabusar sachi rapsaces neregel sereser reb-
mag 7 oēs reliqui principes regis babylōis
Cūq vidisset eos sedechias rex iuda 7 oēs
viri bellatores: fugerunt. 7 egressi sunt nocte
de ciuitate p viā horti regis 7 p portā q erat
inter duos muros. 7 egressi sunt ad viā de-
serti. Persecut⁹ est aūt eos exercit⁹ chaldeoꝝ
7 cōprehēderūt sedechiā ī campo solitudinis
hierichontine. 7 captū adduxerūt ad nabu-
chodonosor regē babylonis in reblatha q ē
in t'ra emath. 7 locut⁹ ē ad eū iudicia. Et oc-
cidit rex babylōis filios sedechie in reblatha
in oculis eius. 7 oēs nobiles iuda occidit rex
babylonis. Oculos q sedechie eruit. 7 vin-
xit eū cōpedib⁹ ut duceret ī babylonē. Domū
q regis 7 domū vulgi succenderūt chaldei
igni. 7 murū irlm subuerterūt. Et reliquias
ppli que remāserāt in ciuitate. 7 pfugos qui
trāsfugerāt ad eū 7 supfluos vulgi q remā-
serāt trāstulit nabuçardan magister militū ī
babylonē. 7 de plebe pauprū q nihil penitus
habebāt. dimisit nabuçardā mgr militie in
t'ra iuda. 7 dedit eis vineas 7 cisternas ī die
illa. Preceperat aūt nabuchodonosor rex ba-
bylonis de hieremia. nabuçardā magistro
militū dicēs: Tolle illū: 7 pone sup eū oculos
tuos nihilq ei mali facias: sed ut voluerit sic
facies ei. Misit ḡ nabuçardan pnceps mi-
litie 7 nabu 7 sesban 7 rapsaces 7 neregel 7
sereser 7 rebmag 7 oēs optimates reg baby-
lonis miserunt 7 tulerunt hieremiā de vesti-
bulo carceris. 7 tradiderunt eū godolie filio
aicham filij saphā: ut intraret in domū 7 ha-
bitaret in pplo. Ad hieremiā aūt fact⁹ fuerat
sermo dñi cū clausus esset in vestibulo carce-
ris dicens: Uade 7 dic abdemelech ethiopi
dicens: Hec dicit dñs exercituū de⁹ isrl. Ecce
ego iducā sermōes meos sup ciuitatē hāc in
malū 7 nō in bonū. 7 erūt ī ɔspectu tuo in die
illa. 7 liberabo te ī die illa ait dñs. Et nō tra-
deris in man⁹ viroꝝ qs tu formidas: sed eru-
ens liberabo te 7 gladio nō cades: s erit tibi
aīa tua in salutē quia in me habuisti fiduciā
ait dominus. CXL

Sermo q fact⁹ est ad hieremiā a dño
p⁹ q dimissus ē a narbuçardan ma-
gistro militie de rama qn tulit eum
vinctū cathenis ī medio oiuz q migrabāt de
irlm 7 iuda. 7 ducebāt in babylonē. Tollēs
ḡ pnceps militie hieremiā dixit ad eū. Dñs
deus tu⁹ locut⁹ ē malū sup locū istū. 7 addu-
xit 7 fecit dñs sicut locut⁹ ē. q̄a peccastis dño
7 nō audistis vocē ei⁹. 7 fact⁹ ē vob sermo h.
Nunc ḡ ecce solui te hodie de cathenis q sūt
ī manib⁹ tuis. Si placet tibi ut venias mecū
ī babylonē veni 7 ponā oculos meos sup te.
Si aūt displicet tibi venire mecū in babylo-
nē. reside. Ecce oīs t'ra ī cōspectu tuo est. Nō
elegeris 7 quo placuerit tibi ut vadas. illuc
perge. 7 mecū noli venire: s habita apud go-
doliā filiū aicham filij saphan quē pposuit
rex babylōis ciuitatib⁹ iude. Habita ḡ cū eo ī
medio ppli: vl' quocūq placuerit tibi ut va-
das. vade. Dedit q ei mgr militie cibaria 7
munuscula. 7 dimisit eū. Uenit aūt hieremi-
as ad godoliā filium aicham ī masphath. 7
habitauit cū eo ī medio ppli q relict⁹ fuerat ī
terra. Cūq audissent oēs pncipes exercit⁹ q
dispsi fuerant p regiones. ipsi 7 socij eorū q
pfecisset rex babylonis godoliā filiū aicham
terre. 7 q cōmendasset ei viros 7 mulieres 7
paruulos. 7 de pauperib⁹ terre q nō fuerant
trāslati in babylonē: venerūt ad godoliā in
masphath 7 ismahel fili⁹ nathanie 7 ioha-
nan fili⁹ caree 7 ionathan 7 sareas filius the-
noemeth 7 filij offi q erāt de nethophati 7 ie-
chonias fili⁹ maachati ipsi 7 viri eoꝝ. Et iu-
rauit eis godolias fili⁹ aicham filij saphā 7
comitib⁹ eoꝝ dicēs: Nolite timē suire chal-
deis. Habitate ī terra 7 seruite regi babylōis
7 bn̄ erit vob. Ecce ego habito ī masphath:
ut rn̄deā pcepto chaldeoꝝ q mittūt ad nos.
Uos aūt colligite vindemiā 7 messem 7 oleū
7 condite in vasis vestris. 7 manete ī vrbib⁹
vestris qs tenetis. Sed 7 oēs iudei q erāt in
moab 7 in finib⁹ āmon. 7 ī idumea 7 in vni-
uersis regionib⁹: audito q dedisset rex baby-
lonis reliqas ī iudea 7 q pposuisset sup eos

godoliam filiū aicbam filij sapban: reuersi sūt inquā oēs iudei de vniuersis locis ad que ꝓfugerāt. ⁊ venerūt in t̄rā iuda ad godoliā i maspbatb ⁊ collegerūt vinū ⁊ messem multā nimis. Iobanan aūt filiꝰ caree ⁊ oēs p̄ncipes exercitꝰ q̄ dispsi fuerāt i regiōibꝰ· venerūt ad godoliā in maspbatb. ⁊ dixerūt ei. Scito q̄ babalis rex filioꝝ āmon misit ismabel filiū natbanie ꝑcutere aiam tuā. Et non credidit eis godolias filius aicbam. Iobanan autē filius caree dixit ad godoliam seorsū in maspbatb loquēs. Ibo ⁊ ꝑcutiā ismabel filium natbanie nullo sciēte· ne interficiat aiam tuā: ⁊ dissipent̄ oēs iudei q̄ cōgregati sunt ad te. ⁊ ꝑibunt reliq̄e iuda. Et ait godolias filius aicbam ad iobanan filiū caree. Noli facē v̄bū h̄. Falsū. n. tu loqueris de ismabel. CXLI

Et factū ē i mēse septimo: venit ismabel filiꝰ natbanie filij elisama de semine regali ⁊ optimates reḡ. ⁊ decē viri cū eo ad godoliam filiū aicbam in maspbatb. ⁊ comederūt ibi panes simul in maspbatb. Surrexerūt āt ismabel filiꝰ natbanie ⁊ decē viri q̄ cū eo erāt ⁊ ꝑcusserūt godoliam filiū aicbam filij sapban gladio. ⁊ interfecerūt eū quē p̄fecerat rex babylonis t̄re. Oēs q̄q̄ iudeos q̄ erāt cū godolia i maspbatb ⁊ cbaldeos q̄ repti sūt ibi ⁊ viros bellatores ꝑcussit ismabel. Secūdo aūt die postq̄ occiderat godoliā nullo adbuc sciente· venerūt viri de sycbem ⁊ de sylo ⁊ de samaria octogita viri rasi barba ⁊ scissis vestibꝰ ⁊ squalētes ⁊ munera ⁊ tbus babebāt in manu ut offerrent i domo dn̄i. Egressus ḡ ismabel filiꝰ natbanie in occursum eoꝝ de maspbatb: incedens ⁊ plorās ibat. Cū aūt occurrisset eis· dixit ad eos. Uenite ad godoliam filiū aicbam. Qui cū venissent ad mediū ciuitatis· interfecit eos ismabel filiꝰ natbanie circa mediū laci ipse ⁊ viri q̄ erāt cū eo. Decē aūt viri repti sūt inter eos· q̄ dixerūt ad ismabel. Noli occidere nos q̄a babemus tbesauros i agro frumēti ⁊ ordei ⁊ olei ⁊ mellis. Et cessauit. ⁊ nō interfecit eos cū fribꝰ suis. Lacus aūt in quē ꝓiecerat ismabel oīa cadauera viroꝝ q̄s ꝑcussit ꝓpter godoliā: ipse ē quē fecit rex asa ꝓpter baasa regē isrl̄. Ipsū repleuit ismabel filiꝰ natbanie occisis. Et captiuas duxit ismabel oēs reliquias ppl̄i q̄ erāt in maspbatb filias regis ⁊ vniuersū ppl̄m q̄ remāserāt i maspbatb: q̄s cōmendauerat nabuçardan p̄nceps militie godolie filio aicbā. Et cepit eos ismabel filiꝰ natbanie. ⁊ abijt ut trāsiret ad filios āmon. Audiuit aūt iobanan filiꝰ caree ⁊ oēs p̄ncipes bellatoꝝ q̄ erāt cū eo oē malū q̄d fecerat ismabel filiꝰ natbanie. ⁊ assūptis vniuersis viris ꝓfecti sūt ut bellarent aduersū ismabelē filium natbanie. ⁊ inuenerūt eum ad aquas multas que sūt in gabaon. Cūq̄ vidisset ois ppl̄s q̄ erat cū ismabel· iobanan filiū caree ⁊ vniuersos p̄ncipes bellatoꝝ q̄ erant cū eo· letati sūt. Et reuersus ē ois ppl̄s quē ceperat ismabel i maspbatb· reuersusq̄ abijt ad iobanan filiū caree. Ismabel aūt filiꝰ natbanie fugit cū octo viris a facie iobanan. ⁊ abijt ad filios āmon. Tulit ḡ iobanan filiꝰ caree ⁊ oēs principes bellatoꝝ qui erant cum eo· vniuersas reliq̄as vulgi quas reduxerāt ab ismabel filio natbanie de maspbatb: postq̄ ꝑcussit godoliā filiū aicbam fortes viros ad p̄liū. ⁊ mulieres ⁊ pueros ⁊ eunucbos quos reduxerat de gabaō. ⁊ abierūt ⁊ sederūt peregrinātes in cbanaan: q̄ est iuxta betbleem ut ꝑgerent ⁊ introirent egyptū a facie cbaldeoꝝ. Timebāt. n. eos: q̄a ꝑcusserat ismabel filiꝰ natbanie godoliā filiū aicbā quē p̄posuerat rex babylonis in terra iuda. CXLII

Et accesserūt oēs p̄ncipes bellatoꝝ ⁊ iobanan filiꝰ caree ⁊ ieçonias filius osie ⁊ reliquū vulgus a paruo vsq̄ ad magnū· dixeruntq̄ ad bieremiā ꝓpbetā. Cadat orō nr̄a in ꝯspectu tuo. ⁊ ora ꝓ nobis ad dn̄m deū tuū ꝓ vniuersis reliquijs istis: q̄a derelicti sumꝰ pauci de pluribꝰ sicut oculi tui nos intuent̄. ⁊ annūciet nobis dn̄s deus tuꝰ viam ꝑ quā ꝑgamꝰ. ⁊ v̄bū q̄d faciamus. Dixit aūt ad eos bieremias ꝓpb̄a. Audiui. Ecce ego oro ad dn̄m deū vestrū scd̄m verba vestra· oē verbū q̄dcūq̄ r̄nderit mibi indicabo vobis· nec celabo vos quicq̄. Et illi dixerūt ad bieremiā. Sit dn̄s inter nos testis veritatis ⁊ fidei: si nō iuxta oē verbū in q̄ miserit te dn̄s deus tuus ad nos· sic faciemꝰ siue bonū est siue malum. Uoci dn̄i dei nostri ad quē mittimꝰ te obediemꝰ: ut bene sit nobis cū audierimꝰ vocē dn̄i dei nr̄i. Cū aūt cōpleti essent decē dies: factū ē v̄bū dn̄i ad bieremiā. Uocauitq̄ iobanan filiū caree ⁊ oēs p̄ncipes bellatoꝝ qui erāt cū eo ⁊ vniuersū ppl̄m a mīmo vsq̄ ad magnū. ⁊ dixit ad eos. Hec dicit dn̄s deus isrl̄ ad quē misistis me· ut ꝓsternerē preces vestras in conspectu eius:

Si quiescētes māserit͡ꝫ i terra hac: edificabo vos ⁊ nō destruā: plātabo ⁊ nō euellā. Jam eni placatus sū sup malo: quod feci vobis. Nolite timere a facie reg͡ꝫ babylonis quem vos pauidi formidatis. Nolite metuere eum dicit dn̄s: q̄a vobiscū sum ego ut saluos vos faciam ⁊ eruā de manu eius. ⁊ dabo vobis misericordias. ⁊ miserebor vestri. ⁊ habitare vos faciā in terra vr̄a. Si aūt dixerit͡ꝫ vos: nō habitabim⁹ in t̄ra ista nec audiem⁹ vocē dn̄i dei nr̄i dicētes nequaq̄: ſ ad t̄rā egypti pergemus vbi nō videbim⁹ bellū. ⁊ clāgorē tube nō audiemus. ⁊ famē nō sustinebimus. ⁊ ibi habitabim⁹: ꝓpter hoc nūc audite ꝟbū dn̄i reliquie iuda. Hec dicit dn̄s de⁹ exercituū deus isrl̄. Si posueritis faciē vestrā ut ingrediamini egyptū ⁊ intrauerit͡ꝫ ut ibi habitet͡ꝫ: gladi⁹ quē vos formidatis. ibi cōprehendet vos i terra egypti: ⁊ fames ꝓ q̄ estis solliciti adherebit vobis in egypto ⁊ ibi moriemini. Omesq̄ viri q̇ posuerint faciē suā ut igrediant̄ egyptū ut habitēt ibi: morient̄ gladio ⁊ fame ⁊ peste. Null⁹ de eis remanebit: nec effugiet a facie mali quod ego afferā sup eos: quia h̄ dicit dn̄s exercituū. de⁹ isrl̄. Sicut cōflat⁹ ē furor me⁹ ⁊ indignatio mea sup habitatores irl̄m: sic cōflabit̄ indignatio mea sup vos cū igressi fueritis egyptū: ⁊ eritis i iusiurādū ⁊ in stuporē ⁊ in maledictū ⁊ i opprobriū: ⁊ nequaq̄ vltra videbit͡ꝫ locū istū. Verbū dn̄i sup vos reliquie iuda. Nolite intrare egyptum. Scientes sciet͡ꝫ q̇a obtestat⁹ sū vob̄ hodie: q̇a decepistis aīas vr̄as. Vos .n. misistis me ad dn̄m deū nr̄m dicētes: Ora ꝓ nob̄ ad dn̄m deū nr̄m: ⁊ iux̄ oīa quecūq̄ dixerit tibi dn̄s de⁹ nr̄. sic ānūcia nob̄ ⁊ faciem⁹. Et ānūciaui vobis hodie: ⁊ non audistis vocem dn̄i dei vr̄i super vniuersis ꝓ quib⁹ misit me ad vos. Nūc ḡ sciētes sciet͡ꝫ: q̇a gladio ⁊ fame ⁊ peste moriemini in loco ad quē voluistis intrare ut habitaretis ibi.

CXLIII

Factū est aūt cū cōplesset hieremias loquēs ad ppl̄m vniuersos sermōes dn̄i dei eorū ꝓ quib⁹ miserat eū dn̄s deus eoꝝ ad illos oīa ꝟba hec: dixit açarias filius oçie ⁊ iohanan filius caree ⁊ oēs viri supbi dicētes ad hieremiā. Mēdaciū tu loquer͡ꝫ. Nō misit te dn̄s de⁹ noster dicēs ne ingrediami egyptū ut habitet͡ꝫ illic: ſ baruch filius nerie incitat te aduersū nos ut tradat nos i man⁹ chaldeoꝝ ⁊ interficiat nos ⁊ traduci faciat i babylonē. Et nō audiuit iohanan fili⁹ caree ⁊ oēs ꝑncipes bellatoꝝ ⁊ vniuersus ppl̄s vocē dn̄i ut manerēt in t̄ra iuda: ſ tollens iohanan fili⁹ caree ⁊ vniuersi ꝑncipes bellatorū: vniuersos reliq̇aꝝ iuda qui reuersi fuerāt de cūctis gētib⁹ ad q̄s fuerant añ dispsi ut habitarēt i t̄ra iuda. viros ⁊ mulieres ⁊ paruulos ⁊ filias regis ⁊ oēm aīam quā reliq̄rat nabuçardan ꝑnceps militie cū godolia filio aicham filij saphan. ⁊ hieremiā ꝓphetam ⁊ baruch filiū nerie. ⁊ ingressi sunt i terrā egypti: q̇a nō obedierunt voci dn̄i. ⁊ venerūt vsq̄ ad taphnis. Et factus ē sermo dn̄i ad hieremiā i taphnis dicēs: Sume tibi lapides grādes i manu tua ⁊ abscōdes eos i cripta q̄ est sub muro latericio i porta dom⁹ pharaonis i taphnis cernētib⁹ viris iudeis ⁊ dices ad eos. Hec dicit dn̄s exercituū de⁹ isrl̄. Ecce ego mittā ⁊ assumā nabuchodonosor regē babylonis seruū meū. ⁊ ponā thronū ei⁹ sup lapides istos q̄s abscōdi. ⁊ statuet soliū suū sup eos. Veniensq̄ ꝑcutiet terrā egypti q̄s i morte. i mortē. ⁊ q̄s i captiuitate i captiuitatē. ⁊ q̄s i gladio. i gladiū. Et succēdet ignē i delubri͡ꝫ deoꝝ egypti ⁊ cōburet ea ⁊ captiuos ducet illos. Et amiciet̄ t̄ra egypti sicut amicit̄ pastor pallio suo. ⁊ egrediet̄ inde in pace. Et conteret statuas domus solis q̄ sūt in terra egypti. ⁊ delubra deoꝝ egypti cōburet igni.

CXLIIII

Verbū qd̄ factū est ad hieremiā. ⁊ ad oēs iudeos q̇ habitabāt i t̄ra egypti habitātes i magdalo ⁊ i taphnis ⁊ i mēphis ⁊ i t̄ra phatures dicēs. Hec dic̄ dn̄s exercituū deus isrl̄. Vos vidistis oē malum istud quod adduxi sup irl̄m ⁊ sup oēs vrbes iuda. ⁊ ecce deserte sūt hodie. ⁊ nō ē in eis habitator ꝓpter malitiā quā fecerūt ut me ad iracūdiā ꝓuocarēt. ⁊ irēt ⁊ sacrificarēt ⁊ colerēt deos alienos q̄s nesciebant ⁊ illi ⁊ vos ⁊ p̄res vr̄i. Et misi ad vos oēs seruos meos ꝓphas de nocte ꝯsurgēs. mittēsq̄ ⁊ dicens: Nolite facē ꝟbū abhomiatiōis huiuscemōi. Et nō audierūt. nec iclinauerūt aurē suā ut cōuerterent̄ a malis suis ⁊ non sacrificarēt dijs alienis. Et ꝯflata ē idignatio mea ⁊ furor me⁹. ⁊ succēsa ē i ciuitatib⁹ iuda ⁊ i plateis irl̄m. ⁊ verse sūt in solitudinē ⁊ vastitatē ſm diē hāc. Et nūc hec dicit dn̄s exercituū de⁹ isrl̄. Quare vos facitis malū grande h̄ ꝯ aīas vestras ut intereat ex vob̄ vir ⁊ mulier

paruulus ⁊ lactēs de medio iude· nec relinquat vob̄ q̄cꝙ̄ residuū: ꝓuocātes me i opꝫribꝰ manuū vestraꝝ sacrificādo dijs alienis in t̄ra egypti i quā ingressi estis ut habitetis ibi. ⁊ dispeatis. ⁊ sitis i maledictionē ⁊ in opprobriū cūctis gētibꝰ t̄re? Nūq̄d obliti estis mala patꝝ vestroꝝ ⁊ mala regū iuda ⁊ mala vxoꝝ eoꝝ ⁊ mala vestra ⁊ mala vxoꝝ vestraꝝ que fecerūt in t̄ra iuda ⁊ i regiōibꝰ iřl'm? Nō sunt mūdati vsq; ad diē hāc. ⁊ nō timuerunt ⁊ non ambulauerūt in lege dn̄i ⁊ in p̄ceptis meis: que dedi corā vobis ⁊ corā pr̄ibꝰ vr̄is. Ideo h̄ dicit dn̄s exercituū deꝰ isr̄l. Ecce ego ponā faciē meā in vobis in malū. ⁊ disperdā oēm iudā. Et assumā reliq̄as iude q̄ posuerūt facies suas ut ingrederent̄ terram egypti ⁊ habitarēt ibi. ⁊ cōsumēt̄ oēs i terra egypti: ⁊ cadēt i gladio ⁊ i fame. Cōsūment̄ a minimo vsq; ad maximū: in fame ⁊ gladio morient̄: ⁊ erūt i iusiurandū ⁊ i miraculū ⁊ i maledictionē ⁊ i opprobriū. Et visitabo sup habitatores t̄re egypti· sicut visitaui sup iřl'm· in gladio ⁊ fame ⁊ peste. ⁊ nō erit q̄ effugiat ⁊ sit residuꝰ de reliquijs iudeoꝝ q̄ vadūt ut peregrinent̄ in t̄ra egypti ⁊ reuertāt̄ i t̄rā iuda: ad quā ipsi eleuant aīas suas ut reuertāt̄ ⁊ habitēt ibi. Non reuertent̄ nisi qui fugerint. Rn̄derūt aūt hieremie oēs viri sciētes ꝙ sacrificarēt vxores eoꝝ dijs alienis ⁊ vniuerse mulieres q̄ꝝ stabat multitudo grādis. ⁊ ois pp̄l's habitātiū i t̄ra egypti i phatures dicētes. Sermonē quē locutꝰ es ad nos in noīe dn̄i nō audiemꝰ ex te· sed facientes faciemꝰ oē ꝟbū q̄ð egrediet̄ de ore nr̄o: ut sacrificemus regine celi. ⁊ libemꝰ ei libamina· sicut fecimꝰ nos ⁊ pr̄es· reges nr̄i ⁊ p̄ncipes nr̄i in vrbibꝰ iuda ⁊ i plateis iřl'm. ⁊ saturati sumꝰ panibꝰ ⁊ bene nobis erat· malūq; nō vidimꝰ. Ex eo autē tpe q̄ cessauimꝰ sacrificare regine celi ⁊ libare ei libamia: īdiguimꝰ oībꝰ. ⁊ gladio ⁊ fame ꝯsūpti sumꝰ. Qꝫ si nō sacrificamꝰ regine celi. ⁊ libamꝰ ei libamina: nūquid sine viris nr̄is faciemꝰ ei placētas ad colēdū eā ⁊ libamina ad libādū? Et dixit hieremias ad oēm pp̄l'm aduersū viros ⁊ aduersum mulieres ⁊ aduersū vniuersam plebē q̄ rn̄derāt ei verbū dicēs: Nūq̄d nō sacrificiū q̄ð sacrificastis in ciuitatibꝰ iuda ⁊ i plateis iřl'm vos ⁊ patres vr̄i· reges vr̄i ⁊ p̄ncipes vr̄i ⁊ pp̄l's terre: hoꝝ recordatꝰ ē dn̄s ⁊ ascēdit sup cor eiꝰ? Et non poterat dn̄s vltra portare ꝓpter malitiā studioꝝ vr̄oꝝ. ⁊ ꝓpt' abhominatiōēs q̄s fecistis. ⁊ facta ē terra vr̄a i desolationē ⁊ i stuporē ⁊ in maledictū eo ꝙ nō sit habitator· sicut ē dies hec. Propt'ea ꝙ sacrificaueritꝫ idolis ⁊ peccaueritis dn̄o. ⁊ nō audieritꝫ vocē dn̄i ⁊ in lege ⁊ in p̄ceptis ⁊ in testimonijs eiꝰ nō ambulaueritꝫ: idcirco euenerūt vobis mala h̄· sicut ē dies h̄. Dixit aūt hieremias ad oēm pp̄l'm: ⁊ ad vniuersas mulieres. Audite ꝟbū dn̄i ois iuda q̄ estis in t̄ra egypti. Hec inq̄t dn̄s exercituū deꝰ isr̄l dicēs: Vos ⁊ vxores vr̄e locuti estis ore vr̄o. ⁊ manibꝰ vr̄is ıplestis dicētes Faciamꝰ vota nr̄a que vouimꝰ ut sacrificemꝰ regine celi ⁊ libemus ei libamina. Implestis vota vestra. ⁊ opere ꝑpetrastis ea. Ideo audite ꝟbū dn̄i oīs iuda q̄ habitatꝫ i t̄ra egypti Ecce ego iuraui i noīe meo magno· ait dn̄s: quia nequaꝙ̄ vltra vocabit̄ nomē meum ex ore oīs viri iudei dicentis: viuit dn̄s deus i oī terra egypti. Ecce ego vigilabo sup eos i malū ⁊ nō in bonū. ⁊ cōsūmēt̄ oēs viri iuda q̄ sūt in t̄ra egypti gladio ⁊ fame donec penitus cōsūmant̄. Et q̄ fugerit gladiū· reuertēt̄ de t̄ra egypti i terrā iuda viri pauci. ⁊ scient oēs reliq̄e iuda ingrediētiū t̄rā egypti ut habitēt ibi· cuiꝰ sermo cōpleat̄: meus· an illoꝝ. Et h̄ vobis signū ait dn̄s ꝙ visitem ego sup vos in loco isto· ut sciatꝫ q̄a vere cōplebunt̄ sermōēs mei ꝯ̄ vos i malū. Hec dic̄ dn̄s. Ecce ego tradā pharaonē ephree regē egypti in manu īimicoꝝ eiꝰ ⁊ i manu querētiū animā illiꝰ· sicut tradidi sedechiā regē iuda i manu nabuchodonosor regis babylonis īimici sui ⁊ querētis aīam eius.

CXLV

Verbū q̄ð locutꝰ ē hieremias ꝓpheta ad baruch filiū nerie cum scripsisset ꝟba hec in libro ex ore hieremie: anno q̄rto ioachim filij iosie regis iuda dicēs: Hec dicit dn̄s deꝰ isr̄l ad te baruch. Dixisti: Ve misero mihi: q̄m addidit dn̄s dolorē dolori meo. Laboraui in gemitu meo. ⁊ requiē nō iueni. Sic dices ad eū. Hec dic̄ dn̄s. Ecce q̄s edificaui ego destruo. ⁊ q̄s plantaui ego euello. ⁊ vniuersā t̄rā hāc: Et tu queris tibi grādia? Noli q̄rere: q̄a ecce ego adducā malū sup oēm carnē ait dn̄s. ⁊ dabo tibi aīam tuā i salutē i oībꝰ locis ad quecūq; p'rexeris.

CXLVI

Quod factū ē ꝟbū dn̄i ad hieremiā ꝓphetā ꝯ̄ gētes. Ad egyptū aduersū exercitū pharaonis nechao reg egypti: q̄ erat iuxta fluuiū eufraten

in charchamis quē ꝑcussit nabuchodono-
sor rex babylonis in q̄rto anno ioachim filij
iosie regis iuda. Preparate scutū ⁊ clypeum
⁊ ꝓcedite ad bellū. Iūgite equos. ⁊ ascēdite
eq̄tes: state in galeis· polite lanceas· induite
vos loricis. Quid igit̄? Vidi ipsos pauidos
⁊ terga vertentes· fortes eoꝝ cesos. Fugerūt
cōciti· nec respexerūt. Terror vndiq; ait dn̄s
Nō fugiet velox: nec saluari se putet fortis.
Ad aquilonē iuxta flumē eufraten victi sūt
⁊ ruerunt. Quis est iste q̄ quasi flumē ascen-
dit. ⁊ veluti fluuiorū intumescunt gurgites
eius? Egypt⁹ fluminis instar ascendit. ⁊ ve-
lut flumina mouebunt̄ fluctus eius. ⁊ dicet.
Ascendēs operiā terrā: ꝑdā ciuitatē ⁊ ha-
bitatores eius. Ascendite equos ⁊ exultate
in curribus. ⁊ ꝓcedāt fortes ethiopie ⁊ libye
tenētes scutū. ⁊ lydij arripiētes ⁊ iaciētes sa-
gittas. Dies autē ille dn̄i dei exercituū dies
vltionis: ut sumat vindictā de inimicis suis
Deuorabit gladius ⁊ saturabit̄. ⁊ inebriabit̄
sanguine eoꝝ. Victima eni dn̄i exercituū in
terra aq̄lonis· iuxta flumē eufraten. Ascēde
in galaad. ⁊ tolle resinam virgo filia egypti.
Frustra multiplicas medicamīa· sanitas nō
erit tibi. Audierūt gētes ignominiā tuam. ⁊
vlulat⁹ tuus repleuit t̄rā. Quia fortis ipegit
i fortē. ⁊ ambo parit̄ cōciderūt. Verbū quod
locut⁹ ē dn̄s ad hieremiā ꝓphetā super eo q̄
ventur⁹ esset nabuchodonosor rex babylonis
⁊ ꝑcussurus t̄rā egypti. Annūciate egypto ⁊
auditū facite in magdalo ⁊ resonet in mem-
phis. ⁊ i taphnis dicite: Sta ⁊ p̄para te· q̄a
deuorabit gladius ea que ꝑ circuitū tuū sūt.
Quare cōputruit fortis tu⁹? Nō stetit: q̄m
dn̄s subuertit eū. Multiplicauit ruētes· ce-
ciditq; vir ad ꝓximū suū. Et dicēt. Surge. ⁊
reuertamur ad ppl̄m nostrū ⁊ ad terrā nati-
uitatis n̄re a facie gladij columbe. Vocate
nomē pharaonis regꝭ egypti: tumultū addu-
xit temp⁹. Viuo ego inq̄t rex· dn̄s exercituū
nomē eius: q̄m sicut thabor i mōtib⁹ ⁊ sicut
carmelus in mari veniet. Vasa transmigra-
tiōis fac tibi habitatrix filia egypti: q̄a mem-
phis i solitudine erit. ⁊ deseret̄ ⁊ inhabitabi-
lis erit. Vitula elegās atq; formosa egypt⁹:
stimulator ab aq̄lone veniet ei. Mercēnarij
q̄q; ei⁹ q̄ v̄sabant̄ in medio ei⁹· q̄si vituli sagi-
nati v̄si sūt ⁊ fugerūt sil̄· nec stare potuerūt:
q̄a dies interfectionis eoꝝ venit sup eos· tēp⁹
visitatiōis eoꝝ. Vox ei⁹ q̄si eris sonabit· q̄m
cū exercitu ꝓperabunt. ⁊ cū securib⁹ venient
ei. Quasi cedētes ligna succiderunt saltū ei⁹
ait dn̄s: qui supputari nō pōt. Multiplicati
sūt sup locustas. ⁊ non ē eis numer⁹. Cōfusa
ē filia egypti. ⁊ tradita in man⁹ ppl̄i aq̄lonis
dicit dn̄s exercituū deus isr̄l. Ecce ego visi-
tabo sup tumultū alexandrie ⁊ sup egyptū. ⁊
sup deos eius ⁊ super reges eius ⁊ sup pha-
raonē ⁊ sup oēs qui cōfidūt i eo. ⁊ dabo eos
in manus querentiū aīam eoꝝ. ⁊ in manus
nabuchodonosor regis babylonis ⁊ i man⁹
seruoꝝ ei⁹. Et p⁹ h̄ habitabit̄ sicut dieb⁹ pri-
stinis ait dn̄s. Et tu ne timeas serue me⁹ ia-
cob. ⁊ ne paueas isr̄l. Quia ecce ego saluū
te faciā de lōginq̄. ⁊ semē tuū de t̄ra captiui-
tatꝭ tue. Et reuertet̄ iacob ⁊ req̄escet ⁊ ꝓspe-
rabit̄. ⁊ non erit q̄ exterreat eū. Et tu noli ti-
mere serue me⁹ iacob ait dn̄s· quia tecū ego
sū: q̄a ego cōsumā cūctas gentes ad q̄s eieci
te. Te v̄o nō ꝯsumā: s; castigabo te i iudicio
nec q̄si inocenti parcā tibi. CXLVII

Quod factū est v̄bū dn̄i ad hieremiā
ꝓphetam ꝯ palestinos· anteq̄ ꝑcute-
ret pharao gaçam. Hec dicit dn̄s.
Ecce aq̄ ascēdēt ab aq̄lone. ⁊ erūt q̄si torrēs
iundans. ⁊ operient terrā. ⁊ plenitudinē eius·
vrbē ⁊ habitatores ei⁹. Clamabūt hoīes ⁊
vlulabūt oēs h̄itatores t̄re a strepitu pom-
pe armoꝝ ⁊ bellatoꝝ ei⁹: a cōmotiōe quadri-
gaꝝ ei⁹. ⁊ multitudine rotaꝝ illi⁹. Nō respe-
xerūt p̄res filios manib⁹ dissolutis· ꝓ aduē-
tu diei i quo vastabūt̄ oēs philistijm. ⁊ dissi-
pabit̄ tyrus ⁊ sidon cū oib⁹ reliquis auxilijs
suis. Depopulat⁹ est. n. dn̄s palestinos: reli-
quias insule cappadocie. Venit caluitiū sup
gaçam: cōticuit ascalon. ⁊ reliq̄e vallis eaꝝ.
Vsq;q̄ cōcideris? O mucro dn̄i: vsq;q̄ non
q̄esces? Ingredē i vaginā tuā: refrigerare ⁊
sile. Quō q̄escet· cū dn̄s p̄cepit ei· aduersus
ascalonē ⁊ aduersū maritimas ei⁹ regiōes:
ibiq; condixerit illi. CXLVIII

Ad moab. Hec dicit dn̄s exercituū de⁹
isr̄l. Ve sup nabo: q̄m vastata est ⁊
cōfusa. Capta ē cariathiarim· ꝯfusa
est fortis ⁊ tremuit. Nō ē vltra exultatio in
moab: ꝯ esebon cogitauerūt malū. Venite
⁊ disꝑdam⁹ eā de gēte. Ergo silens ꝯticesces
sequet̄q; te gladi⁹. Vox clamoris de oronaim
vastitas ⁊ cōtritio magna. Cōtrita ē moab:
ānūciate clamorē paruulis ei⁹. Per ascensū
n. luith plorās ascēdet i fletu: q̄m i descensu

oronaim hostes vlulatũ ꝯtritiõis audierũt
Fugite: saluate aĩas vr̃as. ⁊ eritis q̃si mirice
in deserto. Pro eo eni q̄ habuisti fiduciã in
munitionib⁹ tuis ⁊ in thesauris tuis: tu q̃q
capieris. Et ibit chamos i trãsmigrationẽ:
sacerdotes eius ⁊ ꝑncipes eius siẽ. Et veniet
ꝑdo ad oẽm vrbem. ⁊ vrbs nulla saluabitur
Et peribunt valles. ⁊ dissipabunt cãpestria:
qm̃ dixit dñs. Date florẽ moab: q̇a florens
egredietur. ⁊ ciuitates ei⁹ deserte erũt ⁊ inha-
bitabiles. Maledict⁹ q̇ facit op⁹ dñi fraudu-
lent. ⁊ maledict⁹ q̇ ꝓhibet gladiũ suũ a san-
guine. Fertilis fuit moab ab adolescẽtia sua
⁊ requieuit in fecibus suis. Nec trãsfusus ẽ de
vase i vas. ⁊ in trãsmigrationẽ nõ abijt. Id-
circo ꝑmãsit gustus ei⁹ in eo. ⁊ odor ei⁹ nõ est
imutat⁹. Propterea ecce dies veniũt dicit dñs
⁊ mittã ei ordinatores ⁊ stratores lagũcu-
larꝝ ⁊ sternent eũ. ⁊ vasa ei⁹ exhauriẽt ⁊ la-
gũculas eoꝝ collident. Et cõfundet moab a
chamos. sicut ꝯfusa ẽ domus isrl' a bethel in
q̃ habebat fiduciã. Quõ dicitis. fortes sum⁹:
⁊ viri robusti ad ꝑliandũ? Vastata ẽ moab
⁊ ciuitates illi⁹ succenderũt. ⁊ electi iuuenes
eius descẽderũt i occisionẽ ait rex: dñs exer-
cituũ nomen eius. Prope est interitus moab
ut veniat. ⁊ malũ eius velociter accurret ni-
mis. Consolami eũ oẽs qui estis in circuitu
eius. ⁊ vniuersi qui scitis nomẽ eius. dicite:
Quõ ꝯfracta ẽ v̄ga fortis: bacul⁹ gloriosus?
Descẽde de gl'ia. ⁊ sede i siti habitatio filie di-
bon: qm̃ vastator moab ascẽdet ad te: dissi-
pabit munitiones tuas. In via sta. ⁊ ꝓspice
habitatio aroer. Interroga fugientem. ⁊ ei q̇
euasit. dic: quid accidit? Cõfusus est moab
qm̃ victus ẽ. Vlulate ⁊ clamate. ãnũciate in
arnon: qm̃ vastata est moab. ⁊ iudiciũ venit
ad t'rã cãpestrẽ sup elon ⁊ sup iasa ⁊ sup me-
phat ⁊ sup dibon ⁊ sup nabo ⁊ sup domũ de-
blathaim ⁊ sup cariathaim ⁊ super bethga-
mul ⁊ sup bethmaon ⁊ super carioth ⁊ super
bosra. ⁊ sup oẽs ciuitates t're moab q̃ lõge ⁊
ꝓpe sũt. Abscisũ ẽ cornu moab. ⁊ brachiũ ei⁹
ꝯtritũ ẽ ait dñs. Inebriate eũ calice ire dñi
qm̃ ꝯ dñm erect⁹ ẽ. ⁊ allidet manũ moab i vo-
mitu suo. ⁊ erit in derisũ etiã ipse. Fuit eni in
derisũ tibi isrl': quasi inter fures repperisses eũ.
Propter v̄ba ḡ tua q̃ aduersũ illũ locut⁹ es.
captiuus duceris. Relinq̇te ciuitates ⁊ ha-
bitate i petra habitatores moab. ⁊ estote q̃si
colũba nidificãs in sũmo ore foramis. Au-

diuim⁹ sup̄biã moab. Sup̄b⁹ ẽ valde. Subli-
mitatẽ ei⁹ ⁊ arrogãtiã ⁊ sup̄biã ⁊ altitudinẽ
cordis ei⁹ ego scio ait dñs. Iactãtiã ei⁹ eo q̄
nõ sit iux' eã virt⁹ ei⁹. nec iux' q̇ poterat co-
nata sit facẽ. Ideo sup moab eiulabo. ⁊ ad
moab vniũsam clamabo: ad viros muri fi-
ctilis lamentãtes. De plãctu iaçer plorabo
tibi vinea sabama. Propagines tue trãsie-
rũt mare. vsq; ad mare iaçer ꝑuenerũt. Sup
messem tuã ⁊ vindemiã tuã ꝑdo irruit. Ab-
lata ẽ leticia ⁊ exultatio de carmelo ⁊ de t'ra
moab. ⁊ vinũ de torcularib⁹ sustuli. Neq̃ q̄
calcator vue solitũ celeuma cãtabit. De cla-
more esebon vsq; eleale ⁊ iasa dederũt vocẽ
suã: a segor vsq; ad oronaim vitulã cõternã-
tẽ: aq̃ q̄ꝫ nemrim pessime erũt. Et auferã de
moab ait dñs offerẽtẽ i excelsis. ⁊ sacrificã-
tẽ dijs ei⁹. Propterea cor meũ ad moab quasi
tibia eris resonabit. ⁊ cor meum ad viros
muri fictilis dabit sonitũ tibiarꝝ: q̇a pl⁹ fecit
q̄ potuit. idcirco ꝑierũt. Oẽ. n. caput calui-
tiũ ⁊ oĩs barba rasa erit. In cũctis manib⁹ col-
ligatio. ⁊ sup oẽ dorsũ ciliciũ. Et sup oĩa tecta
moab ⁊ i plateis ei⁹ oĩs plãct⁹: qm̃ contriui
moab sicut vas iutile ait dñs. Quõ victa ẽ
⁊ vlulauerũt? Quõ deiecit ceruicẽ moab ⁊
cõfusus ẽ? Eritq; moab i derisũ. ⁊ in exẽplũ
oĩb⁹ i circuitu suo. Hec dicit dñs. Ecce quasi
aq̇la volabit. ⁊ extẽdet alas suas ad moab.
Capta ẽ carioth. ⁊ munitiões ꝯp̄hẽse sũt. Et
erit cor fortiũ moab in die illa sicut cor mu-
lieris parturiẽtis. Et cessabit moab eẽ ppl's: qm̃
ꝯ dñm gl'iat⁹ ẽ. Pauor ⁊ fouea ⁊ laque⁹ sup
te o habitator moab ait dñs. Qui fugerit a
facie pauoris. cadet i foueã. ⁊ q̇ cõscẽderit de
fouea. capiet laqueo. Adducã. n. sup moab
annũ visitatiõis eorum ait dñs. In vmbra
esebon steterũt de laqueo fugiẽtes: q̇a ignis
egressus ẽ de esebon. ⁊ flãma de medio seon
⁊ deuorabit ꝑtẽ moab ⁊ v̄ticẽ filioꝝ tumul-
tus. Ve tibi moab. Peristi ppl's chamos: q̇a
cõprehẽsi sũt filij tui ⁊ filie tue in captiuita-
tem. Et cõuertã captiuitatẽ moab i nouissi-
mis dieb⁹ ait dñs. Hucusq; iudicia moab.

CXLIX

Ad filios ãmon. Hec dic dñs. Nũq̇d nõ filij sũt isrl': aut heres
nõ est ei? Cur igit' hereditate posse-
dit melchon gad. ⁊ ppl's eius in vrbib⁹ eius
habitauit? Ideo ecce dies veniũt in te. dicit
dñs. ⁊ auditũ faciã sup rabbath filioꝝ am-
mon fremitũ ꝑlij. Et erit i tumulũ dissipata

filieq; eiꝰ igni succēdent. ⁊ possidebit isrł pos-
sessores suos ait dñs. Ulula esebon: quoniā
vastata ē hai. Clamate filie rabba. accingite
vos cilitijs. Plangite ⁊ circuite ꝑ sepes. q̄m
melchon i transmigrationē ducet: sacerdo-
tes eiꝰ ⁊ ꝓncipes eiꝰ sił. Quid gloriarꝭ i val-
libꝰ? Defluxit vallis tua filia delicata: q̄ cō-
fidebas i thesaurꝭ tuis. ⁊ dicebas. Quis ve-
niet ad me? Ecce ego inducā sup te terrorē
ait dñs deꝰ exercituū ab oībꝰ q̄ sūt in circuitu
tuo. ⁊ dispgemi singuli a conspectu vr̄o. nec
erit q̄ congreget fugiētes. Et pꝰ h̄ reuerti fa-
ciā fugiētes ⁊ captiuos filioꝝ āmon ait dñs
Ad idumeā. Hec dicit dñs exercituū. Nūqd
nō vltra ē sapiētia i theman? Perijt consiliū
a filijs. Inutilis facta ē sapia eoꝝ. Fugite ⁊
terga vertite: descēdite i voraginē habitato-
res dedan: q̄m ꝑditionē esau adduxi sup eū
tēpus visitationis eius. Si vindemiatores
eiꝰ venissent sup te. nō reliq̄ssent racemū: si fu-
res in nocte. rapuissent q̄ sufficeret sibi. Ego
ꝟo discoopui esau. reuelaui abscondita eiꝰ
⁊ celari nō poterit. Uastatū ē semē eiꝰ ⁊ frēs
eius ⁊ vicini eiꝰ. ⁊ nō erit. Relinque pupil-
los tuos. ⁊ ego faciā eos viuere. ⁊ vidue tue
in me sperabūt: q̄a hec dic̄ dñs. Ecce q̄bꝰ nō
erat iudiciū ut biberēt calicē. bibētes bibent
⁊ tu q̄si inocēs relinq̄ris? Nō eris inocēs: ſ
bibēs bibes. Quia ꝑ memetipsū iuraui. dic̄
dñs: q̄ in solitudinē ⁊ in opprobriū ⁊ in de-
sertū ⁊ in maledictionē erit bosra. ⁊ oēs ciui-
tates eiꝰ erūt i solitudines sempit̄nas. Au-
ditū audiui a dño. ⁊ legatꝰ ad gētes missus
sū. Congregamini ⁊ venite ꝯ eā. ⁊ cōsurga-
mus in p̄liū. Ecce. n. paruulū dedi te in gen-
tibꝰ: cōtēptibilē int̄ hoīes. Arrogātia tua de-
cepit te ⁊ supbia cordis tui: q̄ habitas in ca-
uernis petre. ⁊ app̄hendē niteris altitudinē
collis. Cū exaltauerꝭ q̄si aq̄la nidū tuū: inde
detrahā te dic̄ dñs. Et erit idumea deserta.
Ois q̄ transibit ꝑ eā stupebit. ⁊ sibilabit sup
oēs plagas eiꝰ: sicut subuersa est sodoma ⁊
gomorra ⁊ vicine eiꝰ ait dñs. Nō habitabit
ibi vir. ⁊ nō incolet eā filiꝰ hoīs. Ecce q̄si leo
ascendet de supbia iordanis ad pulchritudi-
nē robustā: q̄a subito currē faciā eū ad illā.
Et q̄s erit electꝰ quē ꝓponā ei? Quis. n. silis
mei? Et q̄s sustinebit me? Et q̄s est iste pa-
stor q̄ resistat vultui meo? Propterea audite
consiliū dñi q̄d inijt de edom. ⁊ cogitationes
eiꝰ q̄s cogitauit de habitatoribꝰ theman. Si
nō deiecerint eos puuli greg̃: nisi dissipaue-
rint cū eis habitaculū eoꝝ. A voce ruine eoꝝ
cōmota ē t̄ra: clamor i mari rubro auditꝰ est
vocis eiꝰ. Ecce q̄si aq̄la ascēdet. ⁊ euolabit.
⁊ expādet alas suas super bosrā. Et erit cor
fortiū idumee i die illa. q̄si cor mulierꝭ par-
turiētis. Ad damascū. Confusa ē emath ⁊
arphath. q̄a auditū pessimū audierūt. Tur-
bati sūt in mari. ꝓ sollicitudine q̄escere nō po-
tuit. Dissoluta ē damascus: versa in fugam.
tremor apprehendit eā. Augustia ⁊ dolores
tenuerūt eā. q̄si parturiētē. Quō dereliq̄rūt
ciuitatē laudabilē. vrbē leticie? Ideo cadēt
iuuenes eiꝰ i plateis eiꝰ. ⁊ oēs viri p̄lij cōti-
cescēt i die illa ait dñs exercituū. Et succēdā
ignē i muro damasci ⁊ deuorabit menia be-
nadab. Ad cedar ⁊ ad regna asor: que ꝑcus-
sit nabuchodonosor rex babylonis. Hec dic̄
dñs. Surgite ⁊ ascendite ad cedar. ⁊ vastate
filios oriētꝭ. Tabernacula eoꝝ ⁊ greges eoꝝ
capiēt: pelles eoꝝ ⁊ oīa vasa eoꝝ ⁊ camelos
eoꝝ tollent sibi. ⁊ vocabūt sup eos formidi-
nē i circuitu eiꝰ. Fugite: abite vehementer: in
voraginibꝰ sedete q̄ habitatis asor ait dñs.
Inijt. n. ꝯ vos nabuchodonosor rex babylo-
nis ꝯsiliū. ⁊ cogitauit adūsus vos cogitatio-
nes. Cōsurgite ⁊ ascēdite ad gentē quietā. ⁊
h̄itantē ꝯfidēt̄ ait dñs. Nō ostia nec vectes
eis: soli habitant. Et erūt cameli eorū in di-
reptionem. ⁊ multitudo iumētorū in p̄dam.
Et dispgā eos i oēm ventū qui sūt attonsi in
comā. ⁊ ex oī confinio eorū adducā interitū
sup eos ait dñs. Et erit asor in habitaculū
draconū: deserta vsq; in et̄nū. Non manebit
ibi vir: nec incolet eā filiꝰ hoīs. Et factū est
verbū dñi ad hieremiā ꝓphetam aduersus
elam in principio regni sedechie regis iuda
dicēs. Hec dicit dñs exercituū. Ecce ego cō-
fringā arcū elam ⁊ sumā fortitudinē eoꝝ: ⁊
inducā sup elam q̄tuor ventos a q̄tuor pla-
gis celi. ⁊ ventilabo eos i oēs ventos istos:
⁊ nō erit gens ad quā nō ꝑueniāt ꝓfugi elā.
Et pauere faciā elam corā iimicis suis. ⁊ in
cōspectu q̄rentiū aīam eorū. Et adducā sup
eos malū: irā furoris mei dicit dñs. Et mit-
tam pꝰ eos gladiū donec ꝯsumā eos. ⁊ ponā
soliū meū i elam. ⁊ ꝑdā inde reges ⁊ ꝓncipes
ait dñs. In nouissimis aūt diebꝰ reuerti fa-
ciā captiuos elam dicit dñs. L

Uerbū q̄d locutꝰ ē dñs de babylone
⁊ de t̄ra chaldeorū i manu hieremie

ppħe. Annũciate ĩ gentibꝰ ⁊ auditũ facite. Leuate signũ: ꝑdicate. ⁊ nolite celare. Dicite. Capta est babylon· cõfusus est bel: victus est marodach. Confusa sunt sculptilia eoꝝ: supata sũt idola eoꝝ. Qm̃ ascẽdet contra eã gens ab aqlone· q̃ ponet terrã eiꝰ in solitudinẽ. ⁊ nõ erit q̇ habitet ĩ ea ab hoĩe vsq̧ ad pecꝰ. Et moti sũt. ⁊ abierũt. In diebꝰ illis ⁊ in tẽpore illo ait dñs· venient filij isrl̃ ipsi ⁊ filij iuda sil̃. Ambulantes ⁊ flentes ꝓꝑabũt. ⁊ dñm deũ suũ q̃rent. In syõ interrogabũt viã: huc facies eoꝝ. venient. ⁊ apponent̃ ad dñm federe sempit̃no· qḋ nulla obliuioẽ delebitur. Grex ꝑditus factus ẽ ppl̃s meus: pastores eoꝝ seduxerũt eos: fecerũtq̧ vagari ĩ montibꝰ. De monte ĩ collẽ trãsierũt: obliti sũt cubilis sui. Oẽs q̇ inuenerũt comederũt eos: ⁊ hostes eoꝝ dixerũt. Nõ peccauimus· ꝓ eo ꝙ peccauerũt dño decori iusticie ⁊ expectatiõi patꝝ eoꝝ dño. Recedite de medio babylõis de t̃ra chaldeoꝝ egredimini. ⁊ estote q̃si hedi ante greges. Qm̃ ecce ego suscitabo ⁊ adducã in babylonẽ cõgregationẽ gentiũ magnaꝝ de t̃ra aqlonis. ⁊ ꝑparabũt̃ aduersus eam. ⁊ inde capiet̃. Sagitte eiꝰ q̃si viri fortis interfectoris: nõ reuertet̃ vacua. Et erit chaldea ĩ ꝑdã: oẽs vastãtes eã replebũt̃ ait dñs. Qm̃ exultatis ⁊ magna loq̇mini diripiẽtes hereditatẽ meã: qm̃ effusi estis sicut vituli sup herbã. ⁊ mugistis sicut tauri. Confusa ẽ mater vr̃a nimis. ⁊ adeq̃ta pulueri q̃ genuit vos. Ecce nouissima erit ĩ gentibꝰ. ⁊ deserta· ĩuia ⁊ arens. Ab ira dñi nõ habitabit̃: ß redigetur tota in solitudinẽ. Ois q̇ transibit per babylonẽ stupebit. ⁊ sibilabit sup vniuersis plagis eiꝰ. Preparami ꝯ babylonẽ ꝑ circuitũ: oẽs q̇ tenditis arcũ debellate eã: nõ parcatis iaculis: q̇a dño peccauit. Clamate aduersꝰ eã. Vbiq̧ dedit manũ. Ceciderũt fũdamẽta eius· destructi sũt muri eiꝰ: qm̃ vltio dñi est. Vltionẽ accipite de ea. Sicut fecit· facite ei. Disꝑdite satorẽ de babylone. ⁊ tenentẽ falcẽ ĩ tpe messis a facie gladij colũbe. Vnusq̇sq̧ ad ppl̃m suũ ꝯuertet̃. ⁊ singuli ad t̃rã suã fugient. Grex dispsus isrl̃: leones eiecerũt eũ. Primꝰ comedit eũ rex assur: iste nouissimus exossauit eũ nabuchodonosor rex babylõis. Propterea hec dicit dñs exercituũ deus isrl̃. Ecce ego visitabo regẽ babylonis ⁊ terrã eiꝰ sicut visitaui regẽ assur. ⁊ reducã isrl̃ ad habitaculũ suũ. Et pascet̃ carmelus ⁊ basan. ⁊ ĩ mõte ephraim ⁊ galaad saturabit̃ aĩa eiꝰ. In diebꝰ illis ⁊ ĩ tpe illo ait dñs q̃ret̃ ĩiq̇tas isrl̃. ⁊ nõ erit. ⁊ pctm̃ iuda ⁊ nõ ĩuenient̃: qm̃ ꝓpitiꝰ ero eis q̃s reliq̇ro. Sup terrã dñantiũ ascẽde. ⁊ sup habitatores eiꝰ visita. Dissipa ⁊ interfice q̃ pꝰ eos sũt ait dñs. ⁊ fac iux̃ oĩa q̃ ꝑcepi tibi. Vox belli ĩ t̃ra. ⁊ cõtritio magna. Quõ cõfractꝰ ẽ ⁊ contritus malleꝰ vniuerse t̃re? Quõ v̄sa ẽ ĩ desertũ babylon in gẽtibꝰ? Illaqueaui te ⁊ capta es babylon ⁊ nesciebas: ĩuẽta es ⁊ app̃hẽsa: qm̃ dñm ꝓuocasti. Apuit dñs thesauꝝ suũ ⁊ ꝓtulit vasa ire sue qm̃ opꝰ ẽ dño deo exercituũ ĩ t̃ra chaldeoꝝ. Venite ad eam ab extremis finibꝰ: aperite ut exeant q̇ cõculcẽt eã. Tollite de via lapides ⁊ redigite in aceruos. ⁊ interficite eã: nec sit q̇cq̃ reliquũ. Dissipate vniuersos fortes eiꝰ: descendãt in occisionẽ. Ve eis q̇a venit dies eoꝝ: tempꝰ visitatiõis eoꝝ. Vox fugientiũ ⁊ eoꝝ q̇ euaserũt de t̃ra babylonis· ut ãnũciat ĩ syon vltionẽ dñi dei nr̃i· vltionẽ tẽpli eius. Annũciate in babylonẽ plurimis: oibus q̇ tendũt arcũ. Consistite aduersus eã ꝑ gyrũ: ⁊ nullus euadat. Reddite ei ꝭm opus suũ: iuxta oĩa que fecit· facite illi: q̇a contra dñm erecta est: aduersũ sanctũ isrl̃. Idcirco cadẽt iuuenes eius in plateis eiꝰ. ⁊ oẽs viri bellatores eius cõticescẽt in die illa· ait dñs. Ecce ego ad te sup̃be dic̃ dñs deus exercituũ: q̇a veniet dies tuus tempus visitatiõis tue. Et cadet supbus ⁊ corruet. ⁊ non erit q̇ suscitet eũ. Et succendã ignẽ in vrbibus eiꝰ. ⁊ deuorabit oĩa in circuitu eiꝰ. Hec dicit dñs exercituũ. Calũniã sustinẽt filij isrl̃ ⁊ filij iuda sil̃. Oẽs q̇ ceperũt eos tenent: nolunt dimittere eos. Redemptor eorũ fortis: dñs exercituũ nomẽ eius. Iudicio defendet causam eoꝝ: ut exterreat terrã ⁊ cõmoneat habitatores babylonis. Gladiꝰ ad chaldeos ait dñs. ⁊ ad habitatores babylonis ⁊ ad principes ⁊ ad sapientes eiꝰ. Gladiꝰ ad diuos eius: q̇ stulti erũt. Gladiꝰ ad fortes illiꝰ: q̇ timebũt. Gladius ad equos eius ⁊ ad currus eiꝰ. ⁊ ad oẽ vulgus quod est in medio eius. ⁊ erũt quasi mulieres. Gladius ad thesauros eiꝰ· q̇ diripient̃. Siccitas sup aq̃s eiꝰ erit ⁊ arescẽt: q̇a t̃ra sculptiliũ ẽ. ⁊ in portentis gloriat̃. Propt̃ea habitabũt dracones cũ fatuis ficarijs ⁊ habitabũt ĩ ea strutiões. Et nõ habitabit̃ vltra vsq̧ in sempiternũ· nec extruet̃ vsq̧ ad ꝯ̃nationẽ ⁊ ꝯ̃nationẽ. Sicut subuertit dñs

sodomã ⁊ gomorrã ⁊ vicinas eius · ait dñs. Nõ habitabit ibi vir. ⁊ nõ incolet eam filius hoīs. Ecce ppl's veniet ab aquilone ⁊ gens magna. ⁊ reges multi cõsurgent a finib⁹ ťre. Arcũ ⁊ scutũ apprehendent · crudeles sũt ⁊ imisericordes. Vox eoꝝ q̃si mare sonabit: ⁊ sup eq̃s ascendent sicut vir paratus ad p̄liũ ꝯ te filia babylon. Audiuit rex babylonis famã eoꝝ. ⁊ dissolute sũt man⁹ eius. Angustia apprehẽdit eũ: dolor q̃si parturiẽtẽ. Ecce quasi leo ascẽdet de supbia iordanis ad pulchritudinẽ robustã · q̇a subito currere faciã eũ ad illã. Et quis erit elect⁹ quẽ p̄ponã ei? Quis. n. silis mei. ⁊ q̇s sustinebit me? Et q̇s ẽ iste pastor q̇ resistat vultui meo? Propťea audite cõsiliũ dñi qḋ mẽte cõcepit aduersũ babylonẽ ⁊ cogitatiões ei⁹ q̃s cogitauit sup ťrã chaldeoꝝ. Nisi detraxerint eos paruuli gregũ: nisi dissipatũ fuerit cũ ipsis habitaculũ eoꝝ. A voce captiuitatꝭ babylonis cõmota ẽ ťra. ⁊ clamor inť gẽtes audit⁹ est. LI

Hec dič dñs. Ecce ego suscitabo sup babylonẽ ⁊ sup habitatores ei⁹ qui cor suũ leuauerũt ꝯ me · q̃si ventũ pestilentẽ. ⁊ mittã in babylonẽ ventilatores ⁊ ventilabũt eã. Et demolient ťrã ei⁹: qm̃ venerũt sup eã vndiqꝫ i die afflictionis ei⁹. Nõ tendat q̇ tendit arcũ suũ. ⁊ nõ ascendet loricat⁹. Nolite parcere iuuenib⁹ ei⁹: interficite oẽm militiã ei⁹. Et cadẽt interfecti i ťra chaldeoꝝ. ⁊ vulnerati in regiõib⁹ ei⁹. Qm̃ nõ fuit viduat⁹ isrl' ⁊ iuda a dño deo suo: dño exercituũ. Terra aũt eoꝝ repleta ẽ delicto a scõ israhel. Fugite de medio babylonis ut saluet vnusq̇sqꝫ aiam suã. Nolite tacẽ sup iniq̇tatẽ ei⁹: qm̃ tẽp⁹ vltionis ei⁹ est dño: vicissitudinẽ ipse retribuet ei. Calix aure⁹ babylon ĩ manu dñi inebriãs oẽm ťrã. De vino ei⁹ biberũt gẽtes. ⁊ iõ cõmote sũt. Subito cecidit babylõ ⁊ cõtrita ẽ. Vlulate sup eũ: tollite resinã ad dolorẽ ei⁹ si forte sanet. Jurauim⁹ babylonẽ. ⁊ nõ ẽ sanata. Derelinquam⁹ eã. ⁊ eam⁹ vnusq̇sqꝫ i ťrã suã. Qm̃ puenit vsqꝫ ad celos iudiciũ ei⁹. ⁊ eleuatũ ẽ vsqꝫ ad nubes. Protulit dñs iusticias nr̃as: venite ⁊ narremus i syon op⁹ dñi dei nr̃i. Acuite sagittas ⁊ implete pharetras. Suscitauit dñs spm̃ regũ medoꝝ. ⁊ ꝯ babylonẽ mens ei⁹ est ut perdat eã. Qm̃ vltio dñi ẽ: vltio templi sui. Super muros babylonis leuate signũ · augete custodiã. Leuate custodes: p̄parate isidias: q̇a cogitauit dñs ⁊ fecit q̃cũqꝫ locut⁹ ẽ ꝯ habitatores babylonis. Que habitas sup aq̃s multas locuplex i thesauris: venit finis tu⁹ pedalis p̃cisiõis tue. Jurauit dñs exercituũ p aiam suã: qm̃ replebo te hoib⁹ q̃si bruco: ⁊ sup te celeuma cantabiť. Qui fecit ťrã i fortitudine sua. ⁊ p̄parauit orbem i sapia sua. ⁊ prudẽtia sua extendit celos. Dante eo vocẽ multiplicanť aq̃ i celo. Qui leuat nubes ab extremo ťre: fulgura in pluuiã fecit. ⁊ pduxit ventos de thesauris suis. Stult⁹ fact⁹ est oīs hõ a scia: ꝯfusus ẽ oīs cõflator i sculptili q̇a mendax ẽ conflatio ei⁹: nec ẽ spũs in eis. Vana sũt opa ⁊ risu digna: i tpe visitatiõis sue pibũt. Non sicut hec pars iacob: q̇a qui fecit oia ipse ẽ. ⁊ isrl' sceptꝝ hereditatis eius: dñs exercituũ nomen ei⁹. Collidis tu mihi vasa belli: ⁊ ego collidã in te gẽtes. ⁊ dispdã in te regna. Et collidã in te equũ ⁊ eq̇tẽ ei⁹: ⁊ collidã i te currũ ⁊ ascensorẽ ei⁹. ⁊ collidã in te virũ ⁊ mulierẽ. Et collidã in te senẽ ⁊ puerũ. ⁊ collidã i te iuuenẽ ⁊ ṽginẽ. Et collidã i te pastorẽ ⁊ gregẽ ei⁹. ⁊ collidã i te agricolã ⁊ iugales ei⁹. Et collidã i te duces ⁊ magistrat⁹. ⁊ reddã babyloni ⁊ cũctis habitatorib⁹ chaldee oẽ malũ suũ · qḋ fecerũt i syon i oculis vr̃is · ait dñs. Ecce ego ad te mons pestifer ait dñs: q̇ corrũpis vniuersam terrã. Et extendã manũ meã sup te. ⁊ euoluã te de petris. ⁊ dabo te i mõtẽ cõbustionis. Et non tollẽt de te lapidẽ i angulũ ⁊ lapidẽ i fundamẽto · ß pdit⁹ i eťnũ eris · ait dñs. Leuate signũ i ťra · clangite buccina i mõtib⁹. Scificate sup eã gẽtes: annũciate ꝯ illã regib⁹ ararath mẽni ⁊ asceneç: numerate ꝯ eã tapsar. Adducite equũ q̃si brucũ aculeatũ. Scificate ꝯtra eã gẽtes · reges medie · duces ei⁹. ⁊ vniuersos mg̃rat⁹ ei⁹ · cũctãqꝫ ťrã ptãtis ei⁹. Et cõmouebiť ťra ⁊ ꝯturbabiť: q̇a euigilabit ꝯ babylonẽ cogitatio dñi: ut ponat terrã babylonis desertã ⁊ ihabitabilẽ. Cessauerũt fortes babylonis a p̄lio: habitauerũt in p̄sidijs. Deuoratũ est robur eoꝝ. ⁊ facti sũt q̃si mulieres. Incẽsa sũt tabnacula ei⁹ · ꝯtriti sũt vectes ei⁹. Currẽs obuiã currenti veniet. ⁊ nũci⁹ obui⁹ nũciãti: ut annũciet regi babylonis q̇a capta ẽ ciuitas ei⁹ a sũmo vsqꝫ ad sũmũ. ⁊ vada p̄occupata sũt. ⁊ paludes icẽse sũt igni. ⁊ viri bellatores ꝯturbati sũt. Quia h̃ dicit dñs exercituũ de⁹ isrl'. Filia babylõis q̃si area · tẽp⁹ triture ei⁹. Adh̃ modicũ ⁊ veiet

tempus messionis ei⁹. Comedit me: devorauit me nabuchodonosor rex babylōis. Reddidit me q̄si vas inane. Absorbuit me quasi draco: repleuit vētrē suū teneritudine mea: ⁊ eiecit me. Iniq̄tas aduersū me. ⁊ caro mea sup babylonē dič habitatio syon. ⁊ sanguis me⁹ sup habitatores chaldee dič irlm. Propt̄ea h̄ dič dn̄s. Ecce ego iudicabo cām tuā ⁊ vlciscar vltionē tuā. Et desertū faciā mare eius. ⁊ siccabo venā eius. Et erit babylon i tumulos· habitatio draconū· stupor ⁊ sibil⁹ eo q̄ nō sit habitator. Siḿ ut leones rugient excutiēt comas veluti catuli leonū. In calore eoꝝ ponā pot⁹ eoꝝ. ⁊ iebriabo eos ut sopiāť ⁊ dormiant somnū sempiternū. ⁊ nō consurgāt dič dn̄s. Deducā eos q̄si agnos ad victimā: ⁊ q̄si arietes cū hedis. Quō capta ē sesach. ⁊ cōp̄hensa ē iclyta vniūse t̄re? Quō facta ē i stuporē babylon int̄ gentes? Ascendit sup babylonē mare: multitudine fluctuū ei⁹ opta ē. Facte sunt ciuitates ei⁹ i stuporē: t̄ra inhabitabilis ⁊ deserta: terra in q̄ nullus habitet· nec trāsiet p ea fili⁹ hoīs. Et visitabo sup bel in babylone. ⁊ eijciā qđ absorbuerat de ore eius. ⁊ nō cōfluent ad eā vltra gentes. Siquidē ⁊ mur⁹ babylonis corruet. Egredimini de medio ei⁹ pp̄ls me⁹ ut saluet vn⁹ q̄sq; aīam suā ab ira furoris dn̄i. Et ne forte mollescat cor vr̄m. ⁊ timeatis auditū qui audieť i t̄ra. Et veniet i anno auditio. ⁊ p⁹ hūc annū auditio ⁊ iiq̄tas i t̄ra. ⁊ dn̄ator sup dn̄atorē. Propt̄ea ecce dies veniunt. ⁊ visitabo super sculptilia babylonis. ⁊ oīs terra ei⁹ cōfūdeť ⁊ vniuersi int̄fecti eius cadēt i medio ei⁹. Et laudabūt sup babylonē celi ⁊ t̄ra ⁊ oīa q̄ in eis sūt: q̄a ab aq̄lone venient ei p̄dones ait dn̄s. Et quō fecit babylon ut caderēt occisi i isrł: sic de babylone cadēt occisi in vniuersa t̄ra. Qui fugistis gladiū· venite: nolite stare. Recordamini p̄cul dn̄i. ⁊ irłm ascēdat sup cor vr̄m. Cōfusi sum⁹: q̄m audiuim⁹ opprobriū. Operuit ignominia facies nr̄as: q̄a venerūt alieni sup scīficationē dom⁹ dn̄i. Propterea ecce dies veniūt ait dn̄s. ⁊ visitabo sup sculptilia babylonis. ⁊ i oī t̄ra ei⁹ mugiet vulnerat⁹. Si ascēderit babylon i celū ⁊ firmauerit in excelso robur suū: ad me veniēt vastatores ei⁹ ait dn̄s. Vox clamoris de babylone. ⁊ ꝯtritio magna d̄ t̄ra chaldeoꝝ: q̄m vastauit dn̄s babylonē ⁊ p̄didit ex ea vocē magnā. ⁊ sonabūt fluct⁹ eoꝝ q̄si aq̄ multe. Dedit sonitū vox eoꝝ: q̄a venit sup eā id est sup babylonē p̄do. Et apprehēsi sunt fortes ei⁹. ⁊ emarcuit arcus eoꝝ: q̄a fortis vltor dn̄s reddēs retribuet. Et inebriabo p̄ncipes ei⁹ ⁊ sapiētes ei⁹ duces ei⁹ ⁊ m̄grat⁹ ei⁹ ⁊ fortes eius. Et dormient somnū sempiternū. ⁊ nō expgiscenť ait rex· dn̄s exercituū nomē ei⁹. Hec dicit dn̄s exercituū. Mur⁹ babylonis ille latissim⁹ suffossiōe suffodieť. ⁊ porte ei⁹ excelse igne cōburēť: ⁊ labores pp̄loꝝ ad nihilū ⁊ gentiū· in ignē erūt. ⁊ dispibūt. Verbū qđ p̄cepit hieremias pp̄ha saraie filio nerie filij maasie cū pergeret cū sedechia rege in babylonē· in anno q̄rto regni ei⁹. Saraias aūt erat p̄nceps pp̄hetie. Et scripsit hieremias oē malū quod venturū erat sup babylonē in libro vno: oīa v̄ba h̄ q̄ scripta sunt ꝯ babylonē. Et dixit hieremias ad saraiā. Cū veneris in babylonē ⁊ videris ⁊ legeris oīa v̄ba h̄· dices: Dn̄e tu locut⁹ es ꝯ locū istū ut dispderes eū: ne sit q̄ in eo habitet ab hoīe vsq; ad pec⁹. ⁊ ut sit pp̄etua solitudo. Cūq; cōpleueris legere libꝝ istū: ligabis ad eū lapidē ⁊ p̄ijcies illū i mediū eufraten. ⁊ dices: Sic submergeť babylon. ⁊ non cōsurget a facie afflictiōis quā ego adduco sup eā. ⁊ dissolueť. Hucusq; v̄ba hieremie.

CLII

Filius viginti ⁊ vni⁹ anni erat sedechias cū regnare cepisset. ⁊ vndecim annis regnauit in irłm. Et nomē matris eius amithal: filia hieremie de lobna. Et fecit malū i oculis dn̄i iuxta oīa q̄ fecerat ioachim: q̄m furor dn̄i erat i irłm ⁊ i iuda vsq; q̄ p̄ijceret eos a facie sua. Et recessit sedechias a rege babylonis. Factū ē aūt in āno nono regni ei⁹. i mēse decimo· decia die mensis· venit nabuchodonosor rex babylonis ipse ⁊ oīs exercit⁹ eius aduersus irłm. ⁊ obsederūt eā. ⁊ edificauerūt ꝯ eā municiōes i circuitu. ⁊ fuit ciuitas obsessa vsq; ad vndecimū ānū regni sedechie. Mēse aūt quarto nona die mensis obtinuit fames ciuitatem. ⁊ nō erant alimenta populo terre. Et dirupta ē ciuitas. ⁊ oēs viri bellatores ei⁹ fugerunt: exierūtq; de ciuitate nocte p viā porte que est inter duos muros ⁊ ducit ad hortum regis: chaldeis obsidētib⁹ vrbē i gyro. ⁊ abierunt p viā q̄ ducit in heremū. Persecut⁹ ē aūt chaldeoꝝ exercit⁹ regē. ⁊ apprehenderūt sedechiā in deserto qđ ē iuxta hiericho. ⁊ oīs comitat⁹ eius diffugit ab eo. Cūq; comprehendissent regē: adduxerūt eum ad regem babylonis

in reblata que ē in terra emath. ⁊ locutus est
ad eũ iudicia. Et iugulauit rex babylonis fi-
lios sedechie ī oculis eius: ⁊ oēs ꝑncipes
iuda occidit in reblata. Et oculos sedechie
eruit. ⁊ vinxit eũ cōpedib⁹. Et adduxit eum
rex babylonis in babylonē. ⁊ posuit eũ ī do-
mo carcerꝭ vsq₃ ad diē mortis sue. In mēse
aũt qnto. decima mensis. ipse ē ān⁹ decimus-
nonus nabuchodonosor regꝭ babylonis. ve-
nit nabuçardan ꝑnceps militie q̇ stabat co-
rā rege babylonis ī irlm. ⁊ incēdit domũ dñi
⁊ domũ regis ⁊ oēs domus irlm. ⁊ oēm domũ
magnā igni cōbussit. ⁊ totũ murũ irlm ꝑ
circuitũ destruxit cũctus exercit⁹ chaldeorũ
q̇ erat cũ mgr̄o militie. De paupib⁹ autē ppli
⁊ de reliq̇ vulgo qđ remāserat ī ciuitate ⁊ de
ꝓfugis q̇ transfugerāt ad regē babylonis ⁊
ceťos de multitudine trāstulit nabuçardan
ꝑnceps militie: de paupib⁹ ṽo terre reliquit
nabuçardā ꝑnceps militie vinitores ⁊ agri-
colas. Colũnas q̇q₃ ereas q̄ erāt in domo dñi
⁊ bases ⁊ mare eneũ qđ erat in domo dñi cō-
fregerũt chaldei. ⁊ tulerũt oē es eoꝝ ī baby-
lonē. Et lebetes ⁊ creagras ⁊ psalťia ⁊ phia-
las ⁊ mortariola ⁊ oīa vasa erea q̄ ī misterio
fuerant. tulerũt. ⁊ hydrias ⁊ thymiamateria
⁊ vrceos ⁊ pelues ⁊ cādelabra ⁊ mortaria ⁊
cyathos. Quotq̊t aurea aurea. ⁊ q̄tq̊t argē-
tea argētea. Tulit magister militie colũnas
duas ⁊ mare vnũ ⁊ vitulos duodecī ereos q̇
erāt sub basib⁹: q̄s fecerat rex salomō ī domo
dñi. Nō erat pōdus eris oīu₃ hoꝝ vasoꝝ. De
colũnis autē: decē ⁊ octo cubiti altitudinis
erāt ī colũna vna. ⁊ funicul⁹ duodecim cubi-
toꝝ circuibat eam. Porro grossitudo eius
q̄tuor digitorũ. ⁊ ītrinsec⁹ caua erat. ⁊ capi-
tella sup̱ vtraq₃ erea. Altitudo capitelli vni⁹
q̇nq₃ cubitorũ. ⁊ retiacula ⁊ malogranata
sup̱ coronā in circuitu. oīa enea. Et fuerunt
malogranata nonagintasex dependentia. ⁊
oīa malogranata centũ retiaculis circũda-
bāť. Et tulit magister militie saraiam sacer-
dotē ꝑmũ ⁊ sophoniā sacerdotē secũdũ. ⁊ tres
custodes vestibuli. Et de ciuitate tulit eunu-
chũ vnũ q̇ erat ꝑposit⁹ sup̱ viros bellatores:
⁊ septē viros de his q̇ videbāt faciē regis q̇
īuenti sunt in ciuitate. ⁊ scribā ꝑncipē militũ
q̇ ꝓbabat tyrones. ⁊ sexaginta viros de ppľo
ťre q̇ īuenti sũt in medio ciuitatis. Tulit aũt
eos nabuçardā mgr̄ militie. ⁊ duxit eos ad
regē babylonis ī reblata. Et ꝑcussit eos rex
babylonis. ⁊ interfecit eos in reblata in terra
emath. Et trāslat⁹ ē iuda de ťra sua. Iste est
ppľs quē trāstulit nabuchodonosor. In ān°
septimo. iudeos tria milia ⁊ vigintitres. In
āno decimooctauo nabuchodonosor trāstu-
lit de irlm aīas octingētas trigintaduas. In
āno vicesimotertio nabuchodonosor. trāstulit
nabuçardan magister militie aīas iudeorũ
septingentas quadragintaq̇nq₃. Oēs ḡ aīe
q̄tuor milia sexcēte. Et factũ ē in tricesimo-
septimo anno transmigratiōis ioachim regꝭ
iuda duodecimo mense vicesimaq̇nta mēsis
eleuauit euilmerodach rex babylonis ipso
āno regni sui caput ioachim regꝭ iude. ⁊ edu-
xit eũ de domo carcerꝭ. ⁊ locut⁹ ē cũ eo bona.
Et posuit thronũ eius sup̱ thronos regũ qui
erant p⁹ se in babylone. ⁊ mutauit vestimēta
carceris ei⁹. ⁊ comedebat panē corā eo semp̱
cunctis dieb⁹ vite sue. Et cibaria ei⁹ cibaria
ꝑpetua dabantur ei a rege babylonis statu-
ta p̱ singulos dies: vsq₃ ad diem mortis sue
cunctis diebus vite eius.

Incipiunt Threni id est lamentatiōes
hieremie q̄ cynoth hebraice inscribunť.

Et factũ ē postq₃ in captiuitatem re-
dactus ē isrľ. ⁊ irlm deserta est: sedit
hieremias ꝓpħa flens ⁊ planxit la-
mentatiōe hac ī irlm. ⁊ amaro aīo suspirās
⁊ eiulans dixit. Aleph. Caplm I

Quomodo sedet sola ciuitas
plena populo. Facta est q̄si
vidua dña gentium: prin-
ceps ꝓuinciarũ facta ē sub
tributo. Beth. Plorās plo-
rauit in nocte: ⁊ lachryme
eius in maxillis eius. Non ē qui consoletur
eam: ex omnib⁹ caris eius. Oēs amici eius
spreuerunt eā: ⁊ facti sunt ei inimici. Gimel.
Migrauit iudas ꝓpter afflictionē ⁊ multi-
tudinem seruitutis: habitauit inť gētes nec
inuenit requiē. Omnes ꝑsecutores eius ap-
prehenderunt eam inter angustias. Deleth.
Uie syon lugent: eo q₃ nō sint q̇ veniant ad
sollēnitatē. Oēs porte ei⁹ destructe: sacerdo-
tes eius gemētes. Uirgines ei⁹ squalide: ⁊
ipsa oppressa amaritudine. He. Facti sũt ho-
stes ei⁹ in capite: inimici ei⁹ locupletati sũt:
quia dñs locut⁹ ē sup̱ eā ꝓpter multitudinē
iniquitatũ eius. Paruuli eius ducti sunt in

captiuitatē: ante faciē tribulantis. Vau. Et egressus ē a filia syon oīs decor eiꝰ. Facti sūt ꝑncipes eiꝰ velut arietes nō īuenientes pascua: ⁊ abierūt absq͂ fortitudīe añ faciē subsequētis. Zai. Recordata ē ir͞lm dierū afflictiōis sue. ⁊ p̄uaricatiōis oīuꝫ desiderabiliū suoꝝ q̄ habuerat a diebꝰ antiq̇s: cū caderet ꝑp̄l'us eiꝰ ī manu hostili. ⁊ nō esset auxiliator. Viderūt eā hostes. ⁊ deriserūt sabbata eius. Heth. Pctm̄ peccauit ir͞lm: ꝓp̄t̄ea instabilis facta ē. Oēs q̇ glorificabāt eā spreuerūt illā q̇a viderūt ignominiā eiꝰ. ipsa aūt gemens ⁊ cōuersa ē retrorsū. Teth. Sordes eiꝰ ī pedibꝰ eius. nec recordata ē finis sui. Deposita ē vehementer: nō habens cōsolatorē. Vide dñe afflictionē meā: qm̄ erectꝰ ē inimicus. Ioth. Manū suā misit hostis ad oīa desiderabilia eius: q̇a vidit gentes ingressas scūariū suū: de quibꝰ p̄ceꝑas ne intrarent in ecclesiā tuā. Caph. Oīs ꝑp̄l'us eiꝰ gemens: ⁊ q̄rēs panē. Dederūt p̄ciosa queq͂ ꝓ cibo: ad refocillādā animā. Vide dñe ⁊ cōsidera: qm̄ facta sum vilis. Lamech. O vos oēs qui transitꝭ ꝑ viā attēdite ⁊ videte: si ē dolor sicut dolor meus. Qm̄ vindeamiauit me ut locutꝰ ē dñs: ī die ire furoris sui. Mem. De excelso misit ignē ī ossibus meis: ⁊ erudiuit me. Expandit rete pedibus meis: cōuertit me retrorsū. Posuit me desolatā: tota die merore cōfectā. Nun. Vigilauit iugū iniq̇tatū meaꝝ in manu eiꝰ: cōuolute sūt ⁊ ip̄osite collo meo. Infirmata ē v̄tus mea: dedit me dñs in manu de q̄ nō potero surgē. Samech. Abstulit oēs magnificos meos dñs de medio mei: vocauit aduersū me tēpus ut contereret electos meos. Torcular calcauit dñs v̄gini filie iuda. Ain. Idcirco ego plorās ⁊ oculꝰ meus deducēs aq̄s: q̇a longe factꝰ ē a me cōsolator: ꝯuertens aīam meā. Facti sūt filij mei ꝑditi: qm̄ īualuit inimicꝰ. Phe. Expandit syon manus suas: non est q̇ consolet̄ eā. Mandauit dñs aduersū iacob ī circuitu eiꝰ hostes eiꝰ. Facta ē ir͞lm q̄si polluta menstruis int̄ eos. Sade. Iustꝰ ē dñs: q̇a os eiꝰ ad iracūdiā ꝓuocaui. Audite obsecro vniuersi ꝑp̄l'i: ⁊ videte dolorē meū. Virgines mee ⁊ iuuenes mei abierunt in captiuitatē. Coph. Vocaui amicos meos: ⁊ ipsi deceꝑerūt me. Sacerdotes mei ⁊ senes mei ī vrbe cōsūpti sūt: q̇a q̄sierūt cibū sibi ut refocillarēt aīas suas. Res. Vide dñe qm̄ tribulor: cōturbatꝰ ē vent̄ meꝰ. Subuersū ē cor meū in memetipsa: qm̄ amaritudine plena sū. Foris int̄ficit gladiꝰ: ⁊ domi mors silis est. Sin. Audierūt q̇a ingemisco ego: ⁊ nō est q̇ ꝯsolet̄ me. Oēs īimici mei audierūt malū meū: letati sūt qm̄ tu fecisti. Adduxisti diē cōsolationis: ⁊ fient similes mei. Thau. Ingrediat̄ oē malū eorū corā te: ⁊ deuindemia eos sicut vindemiasti me ꝓp̄t̄ iniq̇tates meas. Multi enim gemitus mei: ⁊ cor meū merens. Aleph:

II

Quomō obtexit caligine ī furore suo dñs filiā syon: ꝓiecit de celo ī terrā inclytā isr͞l: ⁊ nō ē recordatꝰ scabelli pedū suoꝝ in die furoris sui. Beth. Precipitauit dñs nec pepercit oīa speciosa iacob: destruxit ī furore suo munitiōes v̄ginis iuda. ⁊ deiecit in terrā: polluit regnū ⁊ p̄ncipes eius. Gimel. Cōfregit ī ira furoris sui oē cornu isr͞l: auertit retorsū dexterā suā a facie inimici: ⁊ succēdit ī iacob q̄si ignē flāme deuorantis in gyro. Deleth. Tetēdit arcū suū q̄si īimicus: firmauit dexterā suā q̄si hostis: ⁊ occidit oē qd̄ pulchrū erat visu ī tabnaculo filie syon: effudit q̄si ignē indignationē suā. He. Factꝰ ē dñs velut īimicꝰ. p̄cipitauit isr͞l. Precipitauit oīa menia eiꝰ: dissipauit munitiōes eiꝰ ⁊ repleuit ī filia iuda hūiliatū ⁊ humiliatā. Vau. Et dissipauit q̄si hortū tētoriū suū: demolitꝰ ē tabnaculū suū. Obliuioni tradidit dñs ī syon festiuitatē ⁊ sabbatū: ⁊ in oꝑprobriū ⁊ ī indignationē furorꝭ sui regē ⁊ sacerdotē. Zai. Repulit dñs altare suū: maledixit scīficationi sue: tradidit ī manu inimici muros turriū eiꝰ. Vocē dederūt ī domo dñi: sic in die sollēni. Heth. Cogitauit dñs dissipare murū filie syon: tetēdit funiculū suū ⁊ nō auertit manū suā a ꝑditione. Luxitq͂ antemurale: ⁊ murꝰ pariter dissipatus ē. Teth. Defixe sūt ī terra porte eiꝰ: ꝑdidit ⁊ cōtriuit vectes eiꝰ: regē eiꝰ ⁊ p̄ncipes eiꝰ in gentibus. Nō ē lex: ⁊ ꝓp̄he eiꝰ nō inuenerunt visionē a dño. Ioth. Sederūt in t̄ra: cōticuerūt senes filie syon: cōsp̄serūt cinē capita sua: accincti sūt cilitijs. Abiecerūt ī t̄ra capita sua v̄gines iuda. Caph. Defecerūt pre lachrymis oculi mei: ꝯturbata sūt viscera mea. Effusū ē ī t̄ra iecur meū sup ꝯtritionē filie ꝑp̄l'i mei: cū deficeret paruulꝰ ⁊ lactens ī plateis oppidi. Lamech. Matribꝰ suis dixerūt. vbi ē triticū ⁊ vinū: cū deficerēt q̄i vulnerati ī plateis ciuitatꝭ: cū exalarēt aīas suas ī sinu matꝝ suaꝝ.

Mem. Cui cõparabo te. uel cui assimilabo te filia ierl'm? Cui exeq̃bo te ⁊ cõsolabor te virgo filia syon? Magna ē enī velut mare contritio tua. Quis medebit tui? Nun. Prophe tui viderūt tibi falsa ⁊ stulta: nec aperiebāt iniquitatē tuā. ut te ad pniam puocarēt. Viderūt aūt tibi assūptiōes falsas ⁊ eiectiones. Samech. Plauserūt sup te manib⁹ oēs trāseuntes p viā: sibilauerūt ⁊ mouerunt capita sua sup filiā ierl'm. hec ccine ē vrbs dicentes pfecti decoris. gaudiū vniuerse tre. Phe. Apuerūt sup te os suū oēs inimici tui. sibilauerūt ⁊ fremuerūt dentib⁹ suis. ⁊ dixerūt: deuorabim⁹. En ista ē dies quā expectabam⁹. inuenimus. vidim⁹. Ayn. Fecit dñs q̃ cogitauit: cōpleuit sermonē suū quē pcepat a dieb⁹ antiq̃s. Destruxit ⁊ nō pepcit. ⁊ letificauit sup te inimicū. ⁊ exaltauit cornu hostiū tuorū. Sade. Clamauit cor eoꝝ ad dñm sup muros filie syon Deduc q̄si torrētē lacrymas p diē ⁊ noctē: nō des requiē tibi: neq̧ taceat pupilla oculi tui. Coph. Consurge. lauda in nocte. in pncipio vigiliaꝝ. effūde sicut aquā cor tuū ante cōspectū dñi. Leua ad eū manus tuas p aia paruuloꝝ tuoꝝ: q̄ fame peiēt in capite oīuꝫ cōpitoꝝ. Res. Vide dñe ⁊ cōsidera: quē vindemiaueris ita. Ergo ne comedēt mulieres fructū suū: puulos ad mensurā palme? Si occidit i scūario dñi sacerdos ⁊ ppha? Sin Jacuerūt i terra foris puer ⁊ senex: vgines mee ⁊ iuuenes mei ceciderūt i gladio. Interfecisti i die furoris tui: pcussisti: nec miserť es. Thau. Vocasti q̄i ad diē sollēnē q̄ terrerēt me de circuitu. ⁊ nō fuit i die furoris dñi q̄ effugeret ⁊ relinquereť. Quos educaui ⁊ enutriui: inimicus me⁹ cōsūpsit eos. Alepb. III

Ego vir vidēs pauptatē meā: in vga indignatiōis eius. Aleph. Me minauit ⁊ adduxit i tenebras. ⁊ nō i lucē. Aleph. Tm in me vertit. ⁊ puertit manū suā tota die. Beth. Vetustā fecit pellē meā ⁊ carnē meam: ptriuit ossa mea. Beth. Edificauit i gyro meo. ⁊ circūdedit me felle ⁊ labore. Beth. In tenebrosis collocauit me q̄si mortuos sempitnos. Gimel. Circūedificauit aduersū me ut non egrediar. aggrauauit cōpedē meū. Gimel. Sed ⁊ cū clamauero ⁊ cū rogauero: exclusit orōnē meam. Gimel. Cōclusit vias meas lapidib⁹ q̄dris: semitas meas subuertit. Deleth. Vrsus insidiās factᵉ ē mihi: leo i abscōdito. Deleth. Semitas meas subuertit ⁊ cōfregit me: posuit me desolatā. Deleth. Tetendit arcū suū. ⁊ posuit me quasi signū ad sagittā. He. Misit in renibus meis filias pharetre sue. He. Factᵉ sū in derisū oī pplo meo. canticū eoꝝ tota die. He. Repleuit me amaritudinib⁹: inebriauit me absintbio. Vau. Confregit ad numeꝝ dentes meos: cibauit me cinere. Vau. Et repulsa ē aia mea: oblitᵉ sū bonoꝝ. Vau. Et dixi perijt finis me⁹. ⁊ spes mea a dño. Zai. Recordare pauptatis ⁊ transgressiōis mee: absintbij ⁊ fellis. Zai. Memoria memor ero. ⁊ tabescet i me aia mea. Zai. Hec recolēs i corde meo: i deo sperabo. Heth. Misericordie dñi q̄a nō sum⁹ cōsūpti: q̄a nō defecerunt miserationes eius. Heth. Noui diluculo: multa est fides tua. Heth. Pars mea dñs. dixit anima mea: ppterea expectabo eū. Teth. Bonus ē dñs spantib⁹ i eū: aie quereti illū. Teth. Bonū ē pstolari cū silētio salutare dñi. Teth. Bonū ē viro: cū portauerit iugū ab adolescētia sua Joth. Sedebit solitariᵉ ⁊ tacebit: q̄a leuauit se sup se. Joth. Ponet i puluere os suū: si forte sit spes. Joth. Dabit pcutiētī se maxillā: saturabit opprobrijs. Caph. Quia nō repellet in sempitnū dñs. Caph. Quia se abiecit ⁊ miserebitur: sm multitudinē misericordiarū suaꝝ. Caph. Nō. n. hūiliauit ex corde suo. ⁊ abiecit filios hoīuꝫ. Lamech. Ut cōtereret sub pedib⁹ suis oēs vinctos terre. Lamech. Ut declinaret iudiciū viri: i cōspectu vultᵉ altissimi. Lamech. Ut puerteret hominē i iudicio suo: dñs ignrauit. Mem. Quis ē iste q̄ dixit ut fieret: dño nō iubente? Mem. Ex ore altissimi non egredientur: nec mala nec bona? Mem. Quid murmurauit hō viuens. vir p pctis suis? Nun. Scrutemur vias nr̄as. ⁊ queramus ⁊ reuertamur ad dñm. Nun. Leuemᵉ corda nr̄a cū manib⁹ ad dñm i celos. Nun. Nos inique egim⁹ ⁊ ad iracūdiā puocauim⁹: idcirco tu iexorabilis es. Samech. Operuisti in furore ⁊ pcussisti: occidisti nec pepcisti. Samech. Opposuisti nubē tibi: ne trāseat oratio. Samech. Eradicationē ⁊ abiectionē posuisti me i medio pploꝝ. Phe. Aperuerūt sup nos os suū oēs inimici. Phe. Formido ⁊ laqueᵉ facta est nobis vaticinatio ⁊ ptritio. Phe. Diuisiōes aq̄ꝝ deduxit oculus me⁹: in contritiōe filie ppli mei. Ain. Oculᵉ meus afflictus est nec tacuit: eo q̄ non esset reqes. Ain. Donec respiceret ⁊ videret deus

de celis. Ain. Oculus meꝰ depdatꝰ est aiam meã i cũctꝫ filiabꝰ vrbis mee. Sade. Uenatice ceperũt me q̃si auẽ inimici mei gratis. Sade. Lapsa ẽ i lacũ vita mea. ⁊ posuerũt lapidem sup me. Sade. Inundauerunt aque sup caput meũ: dixi perij. Coph. Inuocaui nomẽ tuũ dñe: de lacu nouissimo. Coph. Uocem meã audisti: ne auertas aurẽ tuã a singultu meo ⁊ clamoribꝰ. Coph. Appropinq̃sti i die q̃n vocaui te: dixisti ne timeas. Res. Iudicasti dñe cãm aie mee: redemptor vite mee. Res. Uidisti dñe iniq̃tatẽ illoꝝ aduersũ me iudica iudiciũ meũ. Res. Uidisti oẽm furorẽ: vniuersas cogitatiões eoꝝ aduersũ me. Sin. Audisti opprobriũ eoꝝ dñe: oẽs cogitatiões aduersũ me. Sin. Labia insurgẽtiũ mihi ⁊ meditationes eoꝝ: aduersũ me tota die. Sin. Sessionẽ eoꝝ ⁊ resurrectionẽ eorũ vide: ego sũ psalmꝰ eoꝝ. Thau. Reddes eis vicẽ dñe: iux opa manuũ suarũ. Thau. Dabis eis scutũ cordis: laborẽ tuũ. Thau. Persequeris in furore: ⁊ cõteres eos sb celis dñe.

Quomõ obscuratũ est Aleph. IIII aurũ: mutatꝰ est color optimꝰ. dispsi sũt lapides scũarij in capite omniũ plateaꝝ. Beth. Filij syõ iclyti ⁊ amicti auro pmo: quõ reputati sũt in vasa testea. opꝰ manuũ figuli. Gimel. Sz ⁊ lamie nudauerunt mãmã: lactauerũt catulos suos. Filia ppli mei crudelis: q̃si strutio i deserto. Deleth. Adhesit lingua lactẽtꝫ ad palatũ eiꝰ i siti: paruuli petierũt panẽ: ⁊ nõ erat q̇ frangeret eis. He. Qui vescebant voluptuose interierũt i vijs: q̇ nutriebant i croceis ãplexati sũt stercora. Uau. Et maior effecta est iniq̃tas filie ppli mei pctõ sodomoꝝ: q̇ subuersa ẽ i momẽto. ⁊ nõ ceperũt i ea manꝰ. Zai. Candidiores nazarei eius niue: nitidiores lacte: rubicũdiores ebore ãtiq̃: sapphyro pulchriores. Heth. Denigrata ẽ sup carbones facies eoꝝ. ⁊ nõ sũt cogniti i plateis. Adhesit cutis eoꝝ ossibus: aruit ⁊ facta est q̃si lignũ. Teth. Meliꝰ fuit occisis gladio q̃ interfectis fame: q̃m isti extabuerũt cõsumpti a sterilitate trẽ. Ioth. Manꝰ mulierũ misericordiũ coxerũt filios suos: facti sũt cibꝰ eaꝝ i cõtritiõe filie ppli mei. Caph. Cõpleuit dñs furorẽ suũ: effudit irã indignatiõis sue. Et succẽdit ignẽ in syon: ⁊ deuorauit fũdamẽta eiꝰ. Lamech. Non crediderũt reges trẽ ⁊ vniuersi hitatores orbis: q̃m ingrederet hostis ⁊ inimicꝰ p portas irlm.

Mem. Propt pctã pphaꝝ eius ⁊ iniq̃tates sacerdotũ eiꝰ: q̇ effuderũt in medio eiꝰ sanguinẽ iustoꝝ. Nun. Errauerũt ceci i plateis: polluti sũt sanguine. Cũq̃ nõ possent itrare: tenuerũt lacinias suas. Samech. Recedite polluti clamauerunt eis: recedite. abite. nolite tangere. Iurgati q̇ppe sunt. ⁊ cõmoti dixerũt int gẽtes. nõ addet vltra ut habitet in eis. Phe. Facies dñi diuisit eos. non addet ut respiciat eos. Facies sacerdotũ nõ erubuerũt: neq̃ senũ miserti sũt. Ain. Cum adhuc subsisteremꝰ defecerũt oculi nr̃i ad auxilium nr̃m vanũ: cũ respiceremꝰ attenti ad gentẽ q̃ saluare nos nõ poterat. Sade. Lubricauerũt vestigia nr̃a i itinẽ plateaꝝ nr̃aꝝ: appropinq̃uit finis nr̃: cõpleti sũt dies nr̃i. q̇a venit finis nr̃. Coph. Ueslociores fuerunt psecutores nr̃i aq̇lis celi: sup mõtes psecuti sunt nos: in deserto isidiati sũt nob. Res. Spũs oris nr̃i xp̃s dñs captus ẽ i pctis nr̃is: cui diximꝰ in vmbra tua viuemꝰ in gentibꝰ. Sin. Gaude ⁊ letare filia edom q̃ habitas i tra hus. Ad te q̃ꝫ pueniet calix: iebriaberis atq̃ nudaberis. Thau. Cõpleta ẽ iniq̃tas tua filia syon: nõ addet vltra ut transmigret te. Uisitauit iniq̃tatẽ tuã filia edom: discoopuit pctã tua.

Oratio hieremie. V

Recordare dñe q̇d acciderit nobis: intuere ⁊ respice opprobriũ nr̃m. Hereditas nr̃a vsa ẽ ad alienos: domꝰ nr̃e ad extraneos. Pupilli facti sumus absq̃ patre: matres nostre q̃si vidue. Aquã nr̃am pecunia bibimꝰ: ligna nr̃a pcio cõparauimꝰ. Ceruicibꝰ nr̃is minabamur. lassis nõ dabat reqes. Egypto dedimus manũ ⁊ assyrijs. ut saturaremur pane. Patres nr̃i peccauerũt ⁊ nõ sũt. ⁊ nos iniq̃tates eoꝝ portauimꝰ. Serui dñati sũt nr̃i. nõ fuit q̇ redimẽt de manu eoꝝ. In aiabꝰ nostris afferebamꝰ panẽ nob. a facie gladij i deserto. Pellis nostra quasi clibanꝰ exusta ẽ: a facie tẽpestatũ famis. Mulieres i syon humiliauerũt. ⁊ vgines i ciuitatibꝰ iuda. Principes manu suspensi sũt. facies senũ nõ erubuerũt. Adolescẽtibꝰ ipudice abusi sunt: ⁊ pueri in ligno corruerũt. Senes defecerũt de portis: iuuenes de choro psallẽtiũ. Defecit gaudiũ cordis nr̃i: vsus ẽ i luctũ chorus nr̃. Cecidit corona capitꝫ nr̃i: ve nob q̇a peccauimꝰ. Propterea mestũ factũ ẽ in dolore cor nostrũ: iõ cõtenebrati sũt oculi nr̃i. Propter montẽ syon q̇a disperijt: vulpes hãbulauerũt

in eo. Tu aūt dn̄e in eternū p̄manebis: ſoliū tuū i gn̄atione ꝛ gn̄atione. Quare i ꝑpetuū obliuiſceris nr̄i: ꝛ derelinques nos i lōgitudinē dieꝝ? Cōuerte nos dn̄e ad te ꝛ ꝯuertemur: innoua dies nr̄os ſicˀ a p̄ncipio. Sʒ ꝓijciens repuliſti nos: iratˀ es ꝯ̄ nos vehementer.

Incipit p̄fatio in librū Baruch ꝓphe.

Liber iſte q̄ baruch noīe p̄notat̄: i hebreo canone nō habet̄: ſʒ tm̄ in vulgata editiōe: ſilr̄ ꝛ epiſtola hieremie. Ꝓpt̄ noticiā autē legentiū hic ſcripta ſunt: q̄a multa de xp̄o nouiſſimiſq̄ tempoꝛibˀ indicant.

Incipit Baruch ꝓpheta. Capl̄m I

ET hec verba libri q̄ ſcripſit baruch filiˀ nerie filij maaſie filij ſedechie filij ſedei filij helchie. in babylonia in anno q̄nto ꝛ i ſeptimo die menſis: in tp̄e q̄ ceperūt chaldei irl̄m. ꝛ ſuccēderūt eam igni. Et legit baruch v̄ba libri hˀ ad aures iechonie filij ioachim regis iuda. ꝛ ad aures vniuerſi ppl̄i venientis ad libꝝ. ꝛ ad aures potentiū filioꝝ regū. ꝛ ad aures p̄sbyteroꝝ. ꝛ ad aures ppl̄i a mīmo vſq̄ ad maximū eoꝝ: oīuʒ habitātiū i babylonia ad flumē ſodi. Qui audiētes ploꝛabāt ꝛ ieiunabāt. ꝛ oꝛabant i conſpectu dn̄i. Et collegerunt pecuniam ſc̄m q̄ potuit vniuſcuiuſq̄ manˀ. Et miſerūt i irl̄m ad ioachim filiū helchie filij ſalon ſacerdotē. ꝛ ad reliq̄s ſacerdotes ꝛ ad oēm ppl̄m q̄ iuenti ſūt cū eo in irl̄m cū acciperet vaſa tēpli dn̄i que ablata fuerāt de tēplo reuocare in t̄rā iuda. decima die mēſis ſyban. vaſa argētea q̄ fecit ſedechias filˀ ioſie rex iuda pˀ̄ea q̄ cepiſſet nabuchodonoſoꝛ rex babylonis iechoniā ꝛ p̄ncipes ꝛ cūctos potētes ꝛ ppl̄m t̄re ab irl̄m ꝛ duxit eos vinctos i babylonē. Et dixerūt: Ecce miſimˀ ad vos pecunias. de q̄bˀ emite holocauſtomata ꝛ thus ꝛ facite māna. ꝛ offerte ꝓ pctō ad aram dn̄i dei nr̄i. Et oꝛate ꝓ vita nabuchodonoſoꝛ regis babylonis. ꝛ ꝓ vita balthaſar filij eiˀ. ut ſint dies eoꝝ ſicut dies celi ſup t̄rā. ꝛ ut det dn̄s v̄tutē nob. ꝛ illumiet oculos nr̄os: ut viuamˀ ſub vmbꝛa nabuchodonoſoꝛ regi babylonis ꝛ ſub vmbꝛa balthaſar filij eiˀ. ꝛ ſeruiamˀ eis multis diebˀ. ꝛ iueniamˀ gr̄am in ꝯſpectu eoꝝ. Et ꝓ nobiſipſis oꝛate ad dn̄m deū nr̄m: q̄a peccauimˀ dn̄o deo nr̄o. ꝛ nō ē auerſus furoꝛ eiˀ a nobis vſq̄ in hunc diem. Et legite librū iſtū quē miſimˀ ad vos recitari in templo dn̄i in die ſollēni. ꝛ in die oppoꝛtuno. Et dicet̄. Domino deo nr̄o iuſticia: nob aūt cōfuſio faciei nr̄e ſicut ē dies h̄: oī iuda ꝛ habitantibus in irl̄m regibˀ nr̄is ꝛ p̄ncipibˀ nr̄is ꝛ ſacerdotibus nr̄is ꝛ ꝓphetis nr̄is ꝛ p̄ribˀ nr̄is. Peccauimˀ an̄ dn̄m deū nr̄m. ꝛ nō credidimˀ diffidentes in eū. ꝛ nō fuimus ſubiectibiles illi: ꝛ nō audiuimˀ vocē dn̄i dei nr̄i ut ambularemus i mandat̄ eius q̄ dedit nobis. A die q̄ eduxit p̄res nr̄os de t̄ra egypti vſq̄ ad diem hāc: eramˀ incredibiles ad dn̄m deū nr̄m. ꝛ diſſipati receſſimˀ ne audiremˀ vocē ipſius. Et adheſerūt nobis multa mala ꝛ maledictiones que ꝯſtituit dn̄s moyſi ſeruo ſuo: q̄ eduxit p̄res nr̄os de terra egypti dare nobis terrā fluētē lac ꝛ mel: ſicut hodierna die. Et nō audiuimus vocem dn̄i dei noſtri ſc̄m oīa v̄ba ꝓphaꝝ quos miſit ad nos ꝛ ad iudices nr̄os. ꝛ abiuimˀ vnuſquiſq̄ in ſenſū coꝛdis nr̄i maligni opari dijs alienis faciētes mala ante oculos dn̄i dei noſtri. C II

PRopter q̄d ſtatuit dn̄s deus noſter v̄bū ſuū q̄d locutus eſt ad nos. ꝛ ad iudices nr̄os q̄ iudicauerūt in irl̄m ꝛ ad reges noſtros ꝛ ad p̄ncipes noſtros ꝛ ad oēm iſrl̄ ꝛ iuda: ut adducēt dn̄s ſup nos mala magna que nō ſūt facta ſub celo quēadmodū facta ſūt in irl̄m ſc̄m q̄ ſcripta ſunt i lege moyſi ut māducaret hō carnes filij ſui ꝛ carnes filie ſue. Et dedit eos ſub manu regū oīuʒ q̄ ſūt i circuitu nr̄o i iproperiū ꝛ i deſolationē. ꝛ i oībˀ ppl̄is i q̄bˀ nos diſpſit dn̄s Et facti ſumˀ ſubtus ꝛ nō ſup: q̄a peccauimˀ dn̄o deo nr̄o nō obaudiendo voci ipiˀ. Dn̄o deo nr̄o iuſticia: nobis aūt ꝛ patribus nr̄is ꝯfuſio faciei ſicˀ ē dies h̄. Quia locutˀ ē dn̄s ſup nos oīa mala h̄ q̄ venerūt ſup nos. ꝛ nō ſumˀ depcati faciē dn̄i dei nr̄i: ut reuerteremur vnuſquiſq̄ nr̄m a vijs nr̄is peſſimis. Et vigilauit dn̄s i malis. ꝛ adduxit ea ſup nos: q̄a iuſtus ē dn̄s i oībˀ opibˀ ſuis que mādauit nobis. ꝛ non audiuimus vocē ipſius ut iremˀ in p̄ceptis dn̄i q̄ dedit an̄ faciē nr̄am. Et nūc dn̄e deus iſrl̄ q̄ eduxiſti ppl̄m tuū de

terra egypti i manu valida ⁊ i signis ⁊ i ꝓdi-
gijs ⁊ i ꝟtute tua magna ⁊ i brachio excelso
⁊ fecisti tibi nomē sicut ē dies iste: peccauimꝰ
impie egimus. inique gessimus dn̄e deus nr̄
in omnibus iusticijs tuis. Auertat ira tua a
nobis: q̇a derelicti sumꝰ pauci int̄ gētes vbi
dispsisti nos. Exaudi dn̄e preces nostras ⁊
orationes nostras. ⁊ educ nos propter te. ⁊
da nobis iuenire gratiā an̄ faciē eorū q̄ nos
abduxerūt: ut sciat oīs t̄ra q̇a tu es dn̄s deꝰ
nr̄: ⁊ q̇a nomē tuū iuocatū ē sup isrł ⁊ super
genꝰ ipsius. Respice dn̄e de domo scā tua in
nos: ⁊ inclina aurē tuā ⁊ exaudi nos. Aperi
oculos tuos ⁊ vide: quia nō mortui qui sūt
in inferno quoꝝ spūs acceptus ē a visceribꝰ
suis: dabunt honorē ⁊ iustificationē dn̄o. S;
aīa q̄ tristis ē sup magnitudinē mali. ⁊ icedit
curua ⁊ infirma. ⁊ oculi deficiētes. ⁊ anima
esuriēs dat tibi gloriā ⁊ iusticiā dn̄o: q̇a nō
scd̄m iusticias patrū nr̄oꝝ nos fundimꝰ pre-
ces ⁊ petimꝰ misericordiā ante cōspectū tuū
dn̄e deus noster: sed q̇a misisti iram tuā ⁊ fu-
rorē tuū sup nos: sicut locutus es in manu
puerorū tuoꝝ ꝓphetaꝝ dicēs. Sic dicit dn̄s
Inclinate humerū vestrū ⁊ ceruicē vr̄am. ⁊
opera facite regi babylonis. ⁊ sedebitis i t̄ra
quā dedi patribꝰ vr̄is. Qz si non feceritis nec
audieritis vocē dn̄i dei vr̄i operari regi ba-
bylonie. defectionē vr̄am faciā de ciuitatibꝰ
iuda ⁊ a foris irłm. ⁊ auferā a vobis vocem
iocunditatis ⁊ vocē gaudij ⁊ vocē sponsi ⁊
vocem sponse. ⁊ erit oīs terra sine vestigio. Et
nō audierūt vocē tuā ut operarent̄ regi baby-
lonis. ⁊ statuisti ꝟba tua que locutꝰ es i ma-
nibꝰ pueroꝝ tuoꝝ ꝓphetarū: ut transferent̄
ossa regū nr̄oꝝ ⁊ ossa patꝝ nr̄oꝝ de loco suo.
Et ecce sunt ꝓiecta in calore solis ⁊ in gelu
noctꝭ. ⁊ mortui sūt i doloribꝰ pessimis. i fame
⁊ i gladio ⁊ in emissiōe. Et posuisti templū in
quo iuocatū ē nomē tuū i ipso sicut h̄ dies:
ꝓpt̄ iniq̄tatē domꝰ isrł ⁊ domꝰ iuda. Et feci-
sti i nobis dn̄e deꝰ nr̄ ꝑm oēm bonitatē tuā ⁊
ꝑm oēm miserationē tuā illam magnā sicut
locutꝰ es i manu pueri tui moysi. in die qua
p̄cepisti ei scribere legē tuā corā filijs isrł. di-
cens: Si non audieritis vocem meā: multi-
tudo h̄ magna cōuertet̄ in minimā gētē. q̄m
ego eos dispgā: q̇a scio q̄ me nō audiet ꝑpłs
Populus ē eni dura ceruice. Et cōuertet̄ ad
cor suū i t̄ra captiuitatis sue. ⁊ scient q̇a ego
sū dn̄s deus eoꝝ. Et dabo eis cor ⁊ itelligēt
⁊ aures ⁊ audient. Et laudabūt me in terra
captiuitatꝭ sue. ⁊ memores erūt nois mei. Et
auertēt se a dorso suo duro. ⁊ a malignitati-
bus suis: q̇a reminiscent̄ viā patrū suoꝝ qui
peccauerunt in me. Et reuocabo illos in t̄rā
quā iuraui patribꝰ eoꝝ abraham ysaac ⁊ ia-
cob. ⁊ dn̄abūt̄ eius. Et multiplicabo eos. ⁊
nō minorabunt̄. Et statuā illis testamentū
alterū: ut sim illis in deū. ⁊ ipsi erūt mihi i po-
pulū. Et nō mouebo amplꝰ ꝑpłm meū filios
isrł a terra quā dedi eis.

CIII

Et nūc dn̄e oīpotens deus isrł: aīa in
angustijs ⁊ spiritus anxius clamat
ad te. Audi dn̄e ⁊ miserere q̇a deꝰ es
misericors. ⁊ miserere nostri q̇a peccauimus
an̄ te. Quia tu sedes in sempit̄nū. ⁊ nos pe-
ribimus in euū? Dn̄e oīpotens deus israhel
audi nūc orationē mortuoꝝ israhel ⁊ilioꝝ
ipsoꝝ: q̄ peccauerūt an̄ te. ⁊ nō audierūt vocē
dn̄i dei sui. ⁊ agglutinata sunt nobis mala.
Noli meminisse iniquitatis patꝝ nostroꝝ: S;
memēto manꝰ tue ⁊ nois tui in t̄pe isto: quia
tu es dn̄s deus nr̄. ⁊ laudabimꝰ te dn̄e. quia
ꝓpter hoc dedisti timorē tuū in cordibꝰ no-
stris. ⁊ ut iuocemꝰ nomē tuū ⁊ laudemus te
in captiuitate nostra: q̇a cōuertimur ab ini-
quitate patꝝ nr̄oꝝ qui peccauerūt an̄ te. Et
ecce nos in captiuitate nr̄a sumꝰ hodie: quia
nos dispsisti in iproperiū ⁊ in maledictū ⁊ in
pctm̄ ꝑm oēs iniq̄tates patꝝ nr̄oꝝ: q̄ discesse-
serūt a te dn̄e deꝰ noster. Audi isrł mandata
vite: auribus ꝑcipe ut scias prudētiā. Quid
est isrł q̄ in terra inimicoꝝ es? Inueterasti i
terra aliena: coinq̄natꝰ es cū mortuis. De-
putatꝰ es cū descendentibꝰ in infernū. dereli-
quisti fontē sapie. Nā si i via dei ambulasses:
habitasses vtiq; i pace sup terrā. Disce vbi sit
prudētia. vbi sit virtus. vbi sit intellectus: ut
scias simul vbi sit longiturnitas vite ⁊ victꝰ
vbi sit lumē oculoꝝ ⁊ pax. Quis iuenit locū
eius? Et q̇s intrauit in thesauros eius? Vbi
sūt p̄ncipes gentiū. ⁊ q̄ dn̄ant̄ sup bestias que
sūt sup t̄rā? Qui i auibꝰ celi ludūt: q̄ argētū
thesaurizant ⁊ aurū in q̄ cōfidūt hoies. ⁊ nō
ē finis acq̇sitiōis eoꝝ. Qui argētū fabricant
⁊ solliciti sūt: nec est iuentio opeꝝ illoꝝ? Ex-
terminati sūt ⁊ ad inferos descenderūt. ⁊ alij
loco eoꝝ surrexerūt. Iuuenes viderūt lumē
⁊ habitauerūt sup terrā. Viā aūt discipline
ignorauerūt: neq; intellexerūt semitas eiꝰ:
neq; filij eoꝝ susceperūt eam. A facie ipsorū

longe facta ē. Nō ē audita i terra chanaan
neqꝫ visa est i theman. Filij q̄ꝫ agar q̇ exqui/
sierūt prudētiā que de terra ē. negociatores
terre ⁊ themā. ⁊ fabulatores ⁊ exquisitores
prudētie ⁊ itelligētie: viā aūt sapiē nescierūt
neqꝫ cōmemorati sunt semitas eiꝰ. O isrl̄ q̄ꝫ
magna ē domꝰ dei. ⁊ ingens locus possessio/
nis eiꝰ. Magnꝰ est ⁊ nō habet finē: excelsus
⁊ imensus. Ibi fuerūt gigantes noiati: illi q̇
ab initio fuerūt statura magna scientes bel/
lum. Nō hos elegit dn̄s: neqꝫ viā discipline
inuenerūt. ꝓptea pierūt. Et qm̄ nō habue/
rūt sapiam interierūt ꝓpter suā insipientiā.
Quis ascendit in celū ⁊ accepit eā. ⁊ eduxit
eā de nubibꝰ? Quis trāsfretauit mare ⁊ iue/
nit illā. ⁊ attulit illā sup aurū electū? Nō est
q̇ possit scire vias eius: neqꝫ qui exquirat se/
mitas eius. Sed qui scit vniuersa nouit eā.
⁊ adinuenit eā prudentia sua. Qui prepara/
uit terrā in eťno tēpore. ⁊ repleuit eā bipedibꝰ
⁊ quadrupedibus. Qui emittit lumen ⁊ va/
dit. ⁊ vocauit illud. ⁊ obedit illi in tremore.
Stelle aūt dederunt lumē i custodijs suis. ⁊
letate sunt. Vocate sunt. ⁊ dixerūt. Adsumꝰ.
Et luxerunt ei cū iocūditate: qui fecit illas.
Hic est deus noster. ⁊ non estimabitur alius
aduersus eum. Hic adinuenit oēm viam di/
scipline. ⁊ tradidit illā iacob puero suo. ⁊ isrl̄
dilecto suo. Post hec in terris visus est. ⁊ cū
hominibꝰ cōuersatus est. C IIII

Hic liber mandatoꝝ dei. ⁊ lex q̄ est in
eternū. Oēs q̇ tenēt eā. ꝑuenient ad
vitā: q̇ aūt dereliq̄rūt eā. in mortem.
Cōuertē iacob ⁊ apprehēde eā. ambula ꝑ viā
ad splendorē eiꝰ cōtra lumē eius. Ne tradas
alteri gloriā tuā ⁊ dignitatē tuā gēti aliene.
Bti sumꝰ isrl̄: q̇a q̄ deo placēt. manifesta sūt
nobis. Animeq̄or esto ppl̄s dei memorabil̄
isrl̄. Venūdati estis gētibꝰ nō in ꝑditionē. sed
ꝓpter q̄d in ira dei ad iracūdiā prouocastis
dn̄m. traditiqꝫ estis aduersarijs. Exacerba/
stis. n. eū q̇ fecit vos deū eťnū: imolantes de/
monijs ⁊ nō deo. Obliti eni estis eū q̇ nutri/
uit vos. ⁊ ꝯtristastis nutricē vr̄am irlm̄. Vi/
dit eni iracūdiā a deo veniētē vobis. ⁊ dixit:
Audite cōfines syon. Adduxit eni mihi deꝰ
luctū magnū. Vidi eni captiuitatē ppl̄i mei
filioꝝ meoꝝ ⁊ filiarū: quam superduxit illis
eternꝰ. Nutriui. n. illos cū iocūditate. dimisi
aūt illos cum fletu ⁊ luctu. Nemo gaudeat
sup me viduā ⁊ desolatā: a multꝭ derelicta sū

ꝓpter pc̄tā filioꝝ meorū: q̇a declinauerunt a
lege dei. Justicias aūt ipsiꝰ nescierūt. nec am
bulauerūt ꝑ vias mādatoꝝ dei. neqꝫ ꝑ semi/
tas ꝟitatis eiꝰ cū iusticia igressi sunt. Veniāt
cōfines syon. ⁊ memorenť captiuitatē filioꝝ
⁊ filiaꝝ meaꝝ: quam supduxit illis eternus.
Adduxit. n. sup illos gentē de longinq̄. gētē
improbā ⁊ alterius lingue. q̇ nō sūt reueriti
senē. neqꝫ pueroꝝ miserti sūt. Et abduxerunt
dilectos vidue. ⁊ a filijs vnicā desolauerūt.
Ego aūt q̇d possū adiuuare vos? Qui enim
adduxit super vos mala: ipse vos eripiet de
manibꝰ inimicoꝝ vr̄oꝝ. Ambulate filij ābu/
late: ego eni derelicta sū sola. Exui me stola
pacis: indui āt me sacco obsecratiōis ⁊ cla/
mabo ad altissimū in diebꝰ meis. Animeq̄o/
res estote filij. clamate ad dn̄m ⁊ eripiet vos
de manu ꝑncipū inimicoꝝ. Ego. n. sꝑaui in
eťnū salutē vr̄am. ⁊ venit mihi gaudiū a scō
sup mīa: q̄ veniet vob̄ ab eťno salutari nr̄o.
Emisi. n. vos cū luctu ⁊ ploratu. reducet aūt
vos mihi dn̄s cū gaudio ⁊ iocūditate i sem/
piťnū. Sicut. n. viderūt vicine syon captiui/
tatē vr̄am a deo. sic videbūt ⁊ i celeritate sa/
lutē vr̄am in deo. q̄ supueniet vob̄ cū honore
magno ⁊ splendore eťno. Filij patienť susti/
nete iram q̄ supuenit vobis. Persecutꝰ est eni
te iimicꝰ tuus: s̄ cito videbis ꝑditionē ipsius
⁊ sup ceruices ipsius ascendes. Delicati mei
ābulauerūt vias asꝑas: ducti sūt. n. ut grex
direptꝰ ab iimicis. Animeq̄ores estote filij:
⁊ ꝓclamate ad dn̄m. Erit eni memoria vr̄a
ab eo q̇ duxit vos. Sic. n. fuit sensus vester
ut erraretis a deo: decies tm̄ iterū cōuerten/
tes requiretꝭ eū. Qui. n. induxit vobis mala
ipse rursū adducet vob̄ sempiťnā iocunditatē
cū salute vestra. Animequior esto irlm̄. Ex/
hortať. n. te q̇ te noiauit. Nocētes pibūt q̇ te
vexauerūt. ⁊ q̇ gratulati sūt i tua ruina pu/
nienť. Ciuitates q̇bꝰ seruierūt filij tui. puni/
enť. ⁊ que accepit filios tuos. Sicut. n. ga/
uisa ē in tua ruina ⁊ letata ē i casu tuo: sic cō/
tristabiť in sua desolatiōē. Et amputabiť ex/
ultatio multitudinis eiꝰ. ⁊ gaudimoniū eiꝰ
erit i luctū. Ignis. n. supueniet ei ab eterno i
longiturnis diebꝰ. ⁊ habitabiť a demonijs i
multitudine tpis. Circūspice irlm̄ ad oriētē
⁊ vide iocunditatē a deo tibi venientē. Ecce
enim veniūt filij tui. quos dimisisti dispsos:
veniūt collecti ab oriente vsqꝫ ad occidentē:
in ꝟbo sancti gaudētes in honorē dei.

Exue te hierusalẽ stola luct⁹ ⁊ vexationis tue. ⁊ indue te decore ⁊ honore que a deo tibi est sempiterna gloria. Circũdabit te deus dyploide iusticie: ⁊ imponet mitrã capiti tuo honoris eterni. Deus eni ostendet splendorẽ suũ in te: q̇ sub celo ẽ. Nominabit̃ eni tibi nomen tuũ a deo in sempiternũ: pax iusticie ⁊ honor pietatis. Exurge irl'm ⁊ sta in excelso. ⁊ circũspice ad orientẽ. ⁊ vide collectos filios tuos ab oriẽte sole vsq̧ ad occidẽtẽ: in verbo sancti gaudentes dei memoria. Exierũt enĩ abs te pedibus ducti ab iimicis: adducet aũt illos dñs ad te portatos in honorem sicut filios regni. Constituit eni deus humiliare omnẽ mõtẽ excelsũ ⁊ rupes perhennes. ⁊ cõualles replere inequalitatẽ terre. ut ambulet isrl' diligenter in honorẽ dei. Obũbrauerũt aũt silue. ⁊ oẽ lignũ suauitatis isrl' mandato dei. Adducet eni deus isrl' cũ iocũditate in lumine maiestatis sue: cũ mĩa ⁊ iusticia que est ex ipso. CV

Incipit epistola quã misit hieremias ad iudeos. qui captiui erãt in babylone: cuius epistole scriptor fuit Baruch: propter quod adiungit̃ eius libro. CVI

Propter pctã que peccastis añ deũ: abducemini in babyloniã captiui a nabuchodonosor rege babyloniox. Ingressi itaq̧ i babylonẽ eritis ibi ãnis plurimis ⁊ tpib⁹ longꝫ vsq̧ ad generatiões septẽ: post h̄ aũt educã vos inde cũ pace. Nũc aũt videbitis in babylonia deos aureos ⁊ argẽteos ⁊ lapideos ⁊ ligneos i humeꝛꝫ portari ostentãtes metũ gentib⁹. Videte g̃ ne ⁊ vos sil'es efficiamini factis alienis ⁊ metuatis. ⁊ metus vos capiat in ipsis. Visa itaq̧ turba de retro ⁊ ab ante. adorãtes dicite i cordib⁹ vr̃is. Te oportet adorari dñe. Angelus aũt me⁹ vobiscũ ẽ. Ipse aũt exq̇rã aĩas vr̃as. Nã ligna ipsox polita a fabro. ipsa etiã iaurata ⁊ inargẽtata falsa sũt. ⁊ nõ pñt loq̇. Et sicut ꝟgini amanti ornamenta: ita accepta auro fabricata sũt. Coronas certe aureas habẽt sup̱ capita sua dij illorũ: vnde subtrahũt sacerdotes ab eis aurũ ⁊ argentũ. ⁊ erogant illud i semetipsis. Dant aũt ⁊ ex ipso ꝓstitutꝫ. ⁊ meretrices ornãt. ⁊ iterũ cũ receperit illud a meretricib⁹ ornãt deos suos. Hi aũt nõ liberant̃ ab erugine ⁊ tinea. Opertis ãt illis veste purpurea extergẽt faciẽ ipsox ꝓpter puluerẽ dom⁹ q̇ ẽ plurim⁹ int̃ eos. Sceptꝝ aũt habet ut hõ sicut iudex regiõis. q̇ i se peccãtẽ nõ interficit. Habet etiã i manu gladiũ ⁊ securim. se aũt de bello ⁊ a latronib⁹ nõ liberat. Unde vobis notũ sit. q̇a nõ sũt dij. Nõ ergo reueremini eos. Sicut eni vas hoĩs cõfractũ inutile efficit̃: tales sũt ⁊ dij illox. Constitutis illis in domo: oculi eox pleni sũt puluere a pedib⁹ introeuntiũ. Et sicut alicui qui regẽ offendit circũsepte sunt ianue. aut sicut ad sepulchrũ adductũ mortuũ: ita tutãt sacerdotes ostia clausuris ⁊ seris ne a latronibus expolient̃. Lucernas accẽdũt illis. ⁊ quidẽ multas: ex q̇b⁹ nullã videre pñt. Sũt aũt sicut trabes i domo. Corda ꝟo eox dicũt elingere serpẽtes q̇ de terra sũt: dũ comedũt eos ⁊ vestimentũ ipsox. ⁊ nõ sentiũt. Nigre fiunt facies eox a fumo: q̇ in domo fit. Supra corp⁹ eox ⁊ sup̱ caput eox volãt noctue ⁊ hirũdines. ⁊ aues etiã silit̃ ⁊ catte. Unde sciatis q̇a nõ sunt dij. Ne g̃ timueritis eos. Aurũ etiã q̇d habent ad specimen. nisi aliq̇s extexserit eruginẽ. nõ fulgebũt. Neq̧. n. dũ cõflarent̃ sentiebãt. Ex oĩ p̄cio empta sũt: in quib⁹ spũs nõ ẽ in ipsis. Sine pedib⁹ in humeris portant̃: ostẽtantes ignobilitatẽ suã hoĩb⁹. Cõfundant̃ etiã qui colũt ea. Propt̃ea si ceciderint i t̃rã. a semetipsis nõ ꝯsurgũt. neq̧ si q̇s eũ statuerit rectũ per semetipsũ stabit. s̄ sicut mortuis humeri eorũ illis apponẽt̃. Hostias illox vendũt sacerdotes ipsox ⁊ abutunt̃: silit̃er ⁊ mulieres eox decerpentes neq̧ infirmo neq̧ mẽdicãti aliq̇d impartiũt: de sacrificijs eox fete ⁊ mẽstruate ꝯtingũt. Sciẽtes itaq̧ ex his q̇a nõ sũt dij: ne timeatꝫ eos. Unde. n. vocant̃ dij? Quia mulieres apponũt dijs argẽteis ⁊ aureis ⁊ ligneis. ⁊ in domib⁹ eox sacerdotes sedent hñtes tunicas scissas ⁊ capita ⁊ barbã rasam. q̇x capita nuda sũt. Rugiũt aũt clamãtes ꝯ̄ deos suos sicut i cena mortui. Uestimenta eorũ auferũt sacerdotes. ⁊ vestiunt vxores suos ⁊ filios suos. Neq̧ si quid mali patiũt̃ ab aliq̇. neq̧ si q̇d boni: poterũt retribuere. neq̧ regẽ cõstituere pñt neq̧ auferre. Silit̃ neq̧ dare diuitias pñt neq̧ malũ retribuere. Si q̇s ill' votũ vouerit ⁊ nõ reddiderit neq̧ h̄ req̇rũt. Hoĩeꝫ a morte nõ liberãt neq̧ ifirmũ a potẽtiore eripiũt. Hoĩeꝫ cecũ ad visũ nõ restituũt: de nccitate hoĩeꝫ nõ lib̃abũt. Uidue nõ mi̇ebũt̃. neq̧ orphanis bñfaciẽt. Lapidib⁹ de mõte sil'es sunt dij illox lignei ⁊ lapidei ⁊ aurei ⁊ argentei. Qui aũt colũt ea

cōfundent. Quō ergo estimādū ē aut dicēdū illos esse deos? Adhuc.n. ipsis chaldeis nō honorātibꝰ ea: q cū audierint mutū nō posse loqui· offerūt illud ad bel: postulātes ab eo loqui: quasi possint sentire q nō habēt motū. Et ipsi cū itellexerint: relinquēt ea. Sensū.n. nō habent ipsi dij illoꝝ. Mulieres autē circūdate funibꝰ i vijs sedent· succēdentes ossa oliuaꝝ. Cū aūt aliqua ex ipsis abstracta ab aliq̄ transeūte dormierit cū eo· ꝓxime sue exprobrat ꝙ ea nō sit digna habita sicut ipsa neqꝫ funis eiꝰ diruptꝰ sit. Oīa aūt q̄ illis fiūt falsa sūt. Quō estimandū aut dicēdū est illos esse deos? A fabris aūt ⁊ ab aurificibꝰ facta sūt Nihil aliud erūt nisi id qd̄ volūt eē sacerdotes. Aurifices etiā ipsi q ea faciūt nō sūt multi tempoꝛ. Nūqd ḡ pñt ea q̄ fabricata sūt ab ipsis esse dij? Reliq̄rūt aūt falsa ⁊ opprobriū postea futuris. Nā cū supuenerit illis p̄liū ⁊ mala: cogitāt sacerdotes vbi se abscondant cū illis. Quō ḡ sentiri debeāt qm̄ dij sūt qui nec de bello se liberant· neqꝫ de malis se eripiūt? Nā cū sint lignea ⁊ lapidea ⁊ iaurata ⁊ iargētata· sciet pꝰ ea qa falsa sūt ab vniuersis gētibꝰ ⁊ regibꝰ q̄ māifesta sūt: qa nō sūt dij ſ opa manuū hoīuz: ⁊ nullū opꝰ dei cū illis. Unde ḡ notū ē qa nō sunt dij: ſ opa manuū hoīuz: ⁊ nullū dei opꝰ i ipsis ē. Regē regioni nō suscitāt: neqꝫ pluuiā hoībꝰ dabūt. Iudiciū qꝫ nō discernēt· neqꝫ regiōes liberabunt ab iuria: qa nihil pñt sicut cornicule int mediū celi ⁊ t̄re. Eteni cū inciderit ignis i domū deoꝝ ligneoꝝ ⁊ argēteoꝝ ⁊ aureoꝝ: sacerdotes qdē ipsoꝝ fugiēt ⁊ liberabunt: ipsi ꝟo sic trabes in medio cōburent. Regi aūt ⁊ bello nō resistēt. Quō ḡ estimādū est aut recipiendū qa dij sūt? Non a furibꝰ neqꝫ a latronibꝰ se liberabūt dij lignei ⁊ lapidei ⁊ inaurati ⁊ inargētati: quibꝰ iniq fortiores sūt. Aurū ⁊ argētū ⁊ vestimētū q̄ opti sūt auferent illis ⁊ abibūt· nec sibi auxiliū ferent. Itaqꝫ melius est esse regē ostētantē virtutē suā· aut vas in domo vtile i q̄ gliat q possidet illud· uel ostiū in domo qd̄ custodit q̄ i pace sūt· q̄ꝫ falsi dij. Sol qdē ⁊ luna ac sidera cū sint splendida ⁊ emissa ad vtilitates obaudiūt: silit ⁊ fulgur cū apparuerit ꝑspicuū ē. Idipsū aūt ⁊ spūs i oī regiōe spirat. ⁊ nubes qbꝰ cū ipatū fuerit a deo ꝑambulare i vniuersū orbē: ꝑficiūt qd̄ ipatū ē eis. Ignis etiā missus desuꝑ ut cōsumat mōtes ⁊ siluas facit qd̄ p̄ceptū ē ei. Hec aūt neqꝫ spēbꝰ neqꝫ ꝟtutibꝰ vni eoꝝ silia sunt. Unñ neqꝫ estimādū est neqꝫ dicendū illos esse deos: qñ non pñt neqꝫ iudiciū iudicare neqꝫ q̄cq̄ facere hoībꝰ. Sciētes itaqꝫ qa nō sunt dij: ne ḡ timueritꝭ eos. Neqꝫ.n. regibꝰ maledicēt neqꝫ bñdicēt. Signa.n. i celo gētibꝰ non oñdūt: neqꝫ ut sol lucebūt· neqꝫ illuminabūt ut luna. Bestie meliores sūt illis: q̄ possūt fugere sub tectū ac ꝓdesse sibi. Nullo ita mō nobis ē manifestū qa sūt dij· ꝓpter qd̄ ne timeatꝭ eos. Nā sicut i cucumerario· formido nihil custodit: ita sūt dij illoꝝ lignei ⁊ argentei ⁊ iaurati. Eodē mō ⁊ i horto spina alba: suꝑ quā oīs auis sedet. Silit ⁊ mortuo ꝓiecto i tenebrꝭ: silēs sūt dij illoꝝ lignei ⁊ iaurati ⁊ inargentati. A pupura qꝫ ⁊ marmore que suꝑ illos teneāt: scietis itaqꝫ qa nō sunt dij. Ipsi etiā postremo comedunt. ⁊ erit opprobriū in regione. Melioꝛ ē hō iustus q nō habet simulacra: nā erit longe ab opprobrijs.

Explicit liber Baruch. Incipit ꝓlogus in Ezechielē ꝓphetam.

Ezechiel ꝓpheta cū ioachim rege iuda captiuus ductꝰ ē i babylonē: ibiqꝫ his qui cū eo captiui fuerant ꝓphauit penitētibus ꝙ ad hieremie vaticiniū se vltro aduersarijs tradidissent cum viderent adhuc vrbem hierosolymā stare: quā ille casurā eē p̄dixerat. Tricesimo aūt etatꝭ sue āno ⁊ captiuitatꝭ q̄nto· exorsus ē ad cōcaptiuos loq. Et eodē tp̄e lꝫ posterioꝛ hic in chaldea: hieremias in iudea ꝓphauerūt. Sermo eiꝰ nec satꝭ disertꝰ nec ad modū rusticꝰ ē: ſ ex vtroqꝫ medie tēperatꝰ. Sacerdos ⁊ ipse fuit sicut hieremias p̄ncipia volumis ⁊ finē magnis hñs obscuritatibꝰ iuoluta. Sed ⁊ vulgata eiꝰ editio nō multū distat ab hebraico. Unde satis miroꝛ qd causē extiterit: ut si eosdē in vniuersis libris habemꝰ intꝑretes: in alijs eadē· in alijs diuersa trāstulerint. Legite igit ⁊ hūc iuxta translationē nr̄am· qm̄ ꝑ cola scriptus ⁊ comata manifestiorē legētibꝰ sensū tribuit. Si āt amici mei. ⁊ hūc subsannauerit· dicite eis ꝙ nemo eos ꝯpellat ut scribāt. Sꝫ vereoꝛ ne illud eis eueniat qd̄ grece significantiꝰ dr̄ ut vocēt fagolidori· qd̄ ē mādu cātes senecias.

Explicit prologus.

¶Incipit Ezechiel ꝓpheta. ¶Capitulum I

ET factum est
in tricesimo anno·i quarto·
in quinta mensis: cum essem i
medio captiuorū iuxta flu-
uiū chobar: aperti sunt celi
⁊ vidi visiones dei: in quinta mensis·ipse ē an-
nus quintꝰ trāsmigratiōis regis ioachim: factū
ē verbū dn̄i ad ezechielē filiū buzi sacerdo-
tē in terra chaldeoꝝ secus flumen chobar. Et
facta est sup eū ibi manꝰ dn̄i. Et vidi: ⁊ ecce
vētus turbinis veniebat ab aquilone. ⁊ nubes
magna ⁊ ignis inuoluēs. Et splendor in cir
cuitu eius. ⁊ de medio eiꝰ quasi species electri:
id est de medio ignis. Et in medio eiꝰ similitudo
quatuor aialiū. ⁊ hic aspectus eorū. Similitudo
hois in eis. Et quatuor facies vni. ⁊ quatuor pēne
vni. Et pedes eorū pedes recti. ⁊ plāta pedis
eorū quasi planta pedis vituli. ⁊ scintille quasi
aspectus eris cādentis. Et manus hois sub
pēnis eoꝝ i quatuor partibꝰ. ⁊ facies ⁊ pēnas
ꝑ quatuor ꝑtes habebāt: iunctēqꝫ erāt penne
eoꝝ alteriꝰ ad alterū. Nō reuertebant cū ince-
derēt: sed vnūqdqꝫ ante faciē suā gradiebatur
Similitudo aūt vultꝰ eorū·facies hois ⁊ fa-
cies leonis a dextris ipsoꝝ quatuor: facies aūt
bouis a sinistris ipsoꝝ quatuor. ⁊ facies aquile
desup ipsoꝝ quatuor. ⁊ facies eoꝝ ⁊ pēne eorū
extente desup. Due penne singulorū iunge-
bant. ⁊ due tegebāt corpa eoꝝ. Et vnūqdqꝫ
eoꝝ corā facie sua ābulabat. Vbi erat impetꝰ
spūs·illuc gradiebant: nec reuertebant cū am-
bularēt. Et similitudo aialiū ⁊ aspectꝰ eorū quasi
carbonū ignis ardentiū. ⁊ quasi aspectus lāpa-
darū. Hec erat visio discurrēs i medio aia-
liū: splendor ignis ⁊ de igne fulgur egrediēs
Et aialia ibāt ⁊ reuertebant: i similitudinē
fulguris coruscantis. ¶Cumqꝫ aspicerē aialia:
apparuit rota vna sup trā iuxta aialia: habēs
quatuor facies. Et aspectꝰ rotarū ⁊ opꝰ eaꝝ quasi
visio maris. ⁊ vna similitudo ipsaꝝ quatuor. ⁊
aspectus eaꝝ ⁊ opa: quasi sit rota i medio rote.
Per quatuor ꝑtes eaꝝ euntes ibāt. ⁊ nō reuer-
tebant cū ābularēt. Statura quoqꝫ erat rotis ⁊
altitudo. ⁊ horribilis aspectꝰ. ⁊ totū corpus
oculis plenū i circuitu ipsaꝝ quatuor. Cūqꝫ am
bularēt aialia·ābulabant pariter ⁊ rote iuxta
ea. ⁊ cū eleuarent aialia de trā·eleuabant simul ⁊
rote. Quocūqꝫ ibat spūs: illuc eūte spū. ⁊ ro-
te pariter eleuabant sequētes eū. Spūs. n. vite
erat i rotis. Cū euntibꝰ ibāt. ⁊ cū stātibꝰ sta-
bant. ⁊ cū eleuatis a terra· pariter eleuabant
⁊ rote sequētes ea: quia spūs vite erat in rotis.
Et similitudo super capita aialiū firmamēti quasi
aspectꝰ crystalli horribilis. ⁊ extenti sup capi
ta eoꝝ desup. Sub firmamēto aūt pēne eoꝝ
recte alteriꝰ ad alterū. Vnūqdqꝫ duabꝰ alis
velabat corpꝰ suū. ⁊ alteꝝ similiter velabat. Et
audiebā sonū alaꝝ quasi sonū aquaꝝ multaꝝ
quasi sonū sublimis dei. Cū ābularent·quasi sonꝰ
erat multitudinis·ut sonꝰ castroꝝ. Cūqꝫ sta-
rent·demittebant penne eorū. Nam cū fieret
vox sup firmamētū qd erat sup caput eorū:
stabāt ⁊ submittebāt alas suas. Et super fir
mamētū qd erat iminēs capiti eoꝝ: quasi aspe-
ctꝰ lapidis sapphyri: similitudo throni. ⁊ sup
similitudinē throni similitudo quasi aspectꝰ hois
desup. Et vidi quasi speciē electri: velut aspectū
ignis intrinsecus ꝑ circuitū eiꝰ·a lūbis eius
⁊ desup. ⁊ a lumbis eius vsqꝫ deorsū vidi quasi
speciē ignis splēdentis i circuitu velut aspectū
arcus cū fuerit i nube in die pluuie. Hic erat
aspectus splendoris ꝑ gyrū. ¶II

HEc visio similitudinis glorie dn̄i. Et
vidi ⁊ cecidi in faciē meam. ⁊ audiui
vocem loquentis. Et dixit ad me. Fili
hois sta sup pedes tuos. ⁊ loquar tecum. Et
igressus est in me spūs postquam locutꝰ est mihi. ⁊
statuit me supra pedes meos. Et audiui lo-
quētē ad me ⁊ dicētē. Fili hois: mitto ego te
ad filios isrl': ad gentes apostatrices que re-
cesserūt a me. Patres eoꝝ preuaricati sūt pactū
meū vsqꝫ ad diē hāc. ⁊ filij dura facie ⁊ indo-
mabili corde sūt·ad quos ego mitto te. Et di-
ces ad eos. Hec dicit dn̄s deꝰ: si forte uel ipsi
audiāt. ⁊ si forte quiescant·quoniam domꝰ exasp-
rans est. ⁊ sciēt quia ꝓpheta fuerit i medio eoꝝ.
Tu ergo fili hois ne timeas eos neqꝫ sermones
eoꝝ metuas: quoniam increduli ⁊ subuersores sūt
tecū. ⁊ cū scorpiōibꝰ habitas. Verba eoꝝ ne
timeas. ⁊ vultꝰ eoꝝ ne formides: quia domus
exaspans ē. Loqueris ergo verba mea ad eos si
forte audiāt ⁊ quiescāt·quoniam irritatores sūt. Tu
aūt fili hois audi quecūqꝫ loquor ad te. ⁊ no-
li esse exasperans sicut domꝰ exasperatrix est.
Aperi os tuū. ⁊ comede quecūqꝫ ego do tibi
Et vidi. ⁊ ecce manus missa ad me·in qua erat
inuolutꝰ liber. ⁊ expādit illū corā me qui erat
scriptus intus ⁊ foris. ⁊ scripte erant in eo
lamentationes. ⁊ carmen. ⁊ ve.

Et dixit ad me. Filì hoīs qđ- ¶ III
cūq; īueneris· comede. Comede vo-
lumē istud: ⁊ vadens loquere ad fi-
lios isrl'. Et aperui os meū: ⁊ cibauit me vo-
lumine illo. Et dixit ad me. Fili hoīs· venter
tuus comedet. ⁊ viscera tua cōplebūt volu-
mine isto qđ ego do tibi. Et comedi illud. ⁊
factū est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit
ad me. Fili hoīs vade ad domū isrl'. ⁊ loq̄ris
verba mea ad eos. Non. n. ad pp̄lm ꝓfundi
sermonis ⁊ ignote lingue tu mitteris ad do-
mū isrl': neq; ad pp̄los multos ꝓfundi ſ̄mo-
nis ⁊ ignote lingue: quorū nō possis audire
sermones. Et si ad illos mitterer̄: ipsi audi-
rēt te. Domꝰ aūt isrl' nolūt audire te: q̇a no-
lunt audire me. Omis q̇ppe domus isrl' attrita
frōte ē. ⁊ duro corde. Ecce dedi faciē tuā va-
lentiorē faciebꝰ eoꝝ: ⁊ frontem tuā duriorē
frontibꝰ eoꝝ: ut adamantē ⁊ ut silicē dedi fa-
ciē tuā. Ne timeas eos neq; metuas a facie
eoꝝ: q̇a domꝰ exasperās est. Et dixit ad me.
Fili hoīs· oēs sermōēs meos q̄s ego loquor
ad te· assume ī corde tuo. ⁊ auribꝰ tuis audi:
⁊ vade ingredē ad trāsmigrationē ad filios
pp̄li mei. ⁊ loq̄ris ad eos ⁊ dices eis. Hec di-
cit dn̄s deus: si forte audiāt ⁊ quiescant. Et
assumpsit me spūs. ⁊ audiui post me vocem
cōmotiōis magne· bn̄dicta glīa dn̄i de loco
suo. ⁊ vocem alarū aīaliū ꝑcutiētiū alteram
ad alterā. ⁊ vocē rotaꝝ sequētiū aīalia ⁊ vo-
cē cōmotiōis magne. Spūs q̄z eleuauit me
⁊ assūpsit me. ⁊ abiȷ amarus in indignatiōe
spiritꝰ mei. Manꝰ. n. dn̄i erat ꝯfortans me.
Et veni ad trāsmig̃tionē ad aceruū nouaꝝ
frugū· ad eos q̇ h̄itabāt iux̄ flm̄ē chobar:
⁊ sedi ybi illi sedebāt: ⁊ mansi ibi septem die-
bus merens ī medio eoꝝ. Cū aūt ptrāsissent
septē dies: factū est v̄bū dn̄i ad me dicens.
¶ Fili hoīs· speculatorē dedi te domui isrl'. ⁊ au-
dies de ore meo v̄bum: ⁊ annūciabis eis ex
me. Si dicente me ad impiū morte morieris
nō ānūciauer̄ ei· neq; locutꝰ fueris ut auer-
tat a via sua īpia ⁊ viuat: ipse impiꝰ ī iniq̄ta-
te sua morieť: sanguinē aūt eiꝰ de manu tua
requirā. Si āt tu annūciaueris impio. ⁊ ille
nō fuerit ꝯuersus ab īpietate sua. ⁊ a via sua
impia: ipse q̇dē in īpietate sua morietur: tu
aūt aīam tuā liberasti. Sed ⁊ si cōuersus iu-
stus a iusticia sua fuerit. ⁊ fecerit īiq̄tatē· po-
nā offendiculū corā eo. Ipse morieť: q̇a non
ānūciasti ei. In pctō suo morieť. ⁊ nō erūt in

memoria iusticie eius quas fecit: sanguinē
v̄o eiꝰ de manu tua requirā. Si aūt tu annū-
ciauer̄ iusto ut nō peccet iustus. ⁊ ille nō pec-
cauerit· viuens viuet q̇a annunclasti ei. ⁊ tu
aīam tuā liberasti. Et facta ē sup me manus
dn̄i. ⁊ dixit ad me. Surgēs egredē ī campū. ⁊
ibi loquar tecū. Et surgēs egressus sū in cam-
pum. ⁊ ecce ibi gloria dn̄i stabat q̄si glīa quā
vidi iux̄ fluuiū chobar. ⁊ cecidi ī faciē meā. Et
ingressus est ī me spūs. ⁊ statuit me sup pedes
meos. ⁊ locutus est m̄: ⁊ dixit ad me. Ingre-
dere: ⁊ includere in medio domꝰ tue. Et tu fi-
li hoīs: ecce data sūt sup te vincula ⁊ ligabūt
te in eis. ⁊ nō egredieris in medio eoꝝ: ⁊ lin-
guā tuā adherē faciā palato tuo. ⁊ eris mutꝰ
nec q̄si vir obiurgās· q̇a domꝰ exasperās est.
Cū aūt locutꝰ fuero tibi· aperiā os tuū. ⁊ di-
ces ad eos. Hec dicit dn̄s deꝰ. Qui audit au-
diat. ⁊ q̇ q̇escit q̇escat: q̇a domꝰ exasperās est.
Et tu fili hoīs· sume tibi ¶ IIII
laterē ⁊ pones eū corā te. ⁊ describes
in eo ciuitatē hierusalē. Et ordinabis
aduersus eam obsidionē: ⁊ edificabis muni-
tiones. ⁊ cōportabis aggerē. ⁊ dabis ꝯ eā ca-
stra. ⁊ pones arietes in gyro. Et tu sume tibi
sartaginē ferreā. ⁊ pones eam in murū ferreū
inter te ⁊ inť ciuitatē. ⁊ obfirmabis faciē tuā
ad eā ⁊ erit in obsidionē. ⁊ circūdabis eā. Si-
gnū est domui isrl'. Et tu dormies sup latꝰ tuū
sinistrū. ⁊ pones iniq̄tates domꝰ isrl' super eo
numero dierū quibꝰ dormies sup illud. ⁊ assu-
mes iniq̄tates eoꝝ: Ego aūt dedi tibi ānos
iniq̄tatis eorū numero dieꝝ trecentos ⁊ no-
naginta dies. ⁊ portabis iniq̄tatē domꝰ isrl'.
Et cū cōpleueris h̄· dormies sup latus tuum
dextrū secūdo. ⁊ assumes iniq̄tatē domꝰ iuda
q̄draginta diebꝰ. Diē pro anno: diē inquā ꝓ
anno dedi tibi. Et ad obsidionē irl'm cōuer-
tes faciē tuā: ⁊ brachium tuū erit exertū: ⁊
ꝓph̄abis aduersus eā. Ecce circūdedi te vin-
culis. ⁊ nō te ꝯuertes a latere tuo ī latꝰ aliud
donec cōpleas dies obsidiōis tue. Et tu sume
tibi frumentū ⁊ ordeū ⁊ fabā ⁊ lentē ⁊ miliū
⁊ viciā. ⁊ mittes ea in vas vnū: ⁊ facies tibi
panes numero dieꝝ quibꝰ dormies sup latꝰ
tuū. Trecentis ⁊ nonaginta diebꝰ comedes
illud. Cibus aūt tuus q̄ vesceris: erit ī pōdē
viginti stateres in die. A tpe vsq; ad tp̄s co-
medes illud. Et aquā in mensura bibes sextā
partē hin. A tpe vsq; ad tp̄s bibes illud. Et
quasi subcineritium ordeaceū comedes illud

⁊ ſtercore qđ egredit̃ de hoīe operies illud in
oculis eoꝝ. Hec dicit dñs. Sic comedẽt filij
iſrl' panẽ ſuũ pollutũ inter gentes: ad quas
eijciã eos. Et dixi. A·a·a· dñe de⁹. Ecce aīa
mea nõ eſt polluta: ⁊ morticinũ ⁊ laceratũ a
beſtijs nõ comedi ab infantia mea vſq͛ nunc
⁊ nõ eſt ingreſſa i os meũ oīs caro imũda. Et
dixit ad me. Ecce dedi tibi fimũ boũ pro ſter-
coribus humanis. ⁊ facies panẽ tuũ i eo. Et
dixit ad me. Fili hoīs· ecce ego cõterã baculũ
panis in irlm ⁊ comedẽt panẽ ſuũ in pondẽ. ⁊
in ſollicitudine. ⁊ aquã i mẽſura ⁊ i anguſtia
bibẽt· ut deficientib⁹ pane ⁊ aq̃ corruat vnuſ-
quiſq͛ ad fratrẽ ſuũ: ⁊ contabeſcat in iniqui-
tatibus ſuis.

CV

Et tu fili hoīs ſume tibi gladiũ acu-
tũ radentẽ pilos. ⁊ aſſumes eũ ⁊ du-
ces ꝑ caput tuũ ⁊ ꝑ barbã tuã. ⁊ aſ-
ſumes tibi ſtaterã ponderis ⁊ diuides eos.
Tertiã ꝑtẽ igni cõbures in medio ciuitat̃ iux̃
cõpletionẽ dierũ obſidionis. ⁊ aſſumes ter-
tiã partẽ ⁊ cõcides gladio i circuitu ei⁹: t̃tiã
ṽo aliã diſꝑges i ventũ. ⁊ gladiũ nudabis p⁹
eos. Et ſumes inde ꝑuũ nũerũ ⁊ ligabis eos
in ſũmitate pallij tui. Et ex eis rurſũ tolles ⁊
ꝓijcies eos i medio ignis ⁊ cõbures eos igni
⁊ ex eo egrediẽt ignis i oẽm domum iſrl'. Hec
dicit dñs deus. Iſta ẽ irlm. In medio gentiũ
poſui eã. ⁊ in circuitu eius terras. Et ɔtẽpſit
iudicia mea ut plus eſſet impia q̃ gentes: ⁊
p̃cepta mea vltra q̃ t̃re que i circuitu ei⁹ ſũt.
Iudicia. n. mea ꝓiecerunt. ⁊ in p̃ceptis meis
nõ ãbulauerũt. Idcirco h̃ dic̃ dñs de⁹. Quia
ſuꝑaſtis gentes q̃ in circuitu vr̃o ſũt. ⁊ i p̃ce-
ptis meis nõ ambulaſt̃. ⁊ iudicia mea nõ fe-
ciſtis. ⁊ iuxta iudicia gentiũ q̃ in circuitu vr̃o
ſunt non eſtis oꝑati: ideo hec dicit dñs de⁹.
Ecce ego ad te: ⁊ ipſe ego faciã in medio tui
iudicia in oculis gentiũ. ⁊ faciã i te q̃ nõ feci:
⁊ q̇b⁹ ſĩlia vltra nõ faciã: ꝓpt̃ oẽs abhoīa-
tiones tuas. Ideo pr̃es comedẽt filios ſuos
in medio tui: ⁊ filij comedent pr̃es ſuos. Et
faciã in te iudicia. ⁊ ventilabo vniuerſas reli-
quias tuas in oẽm ventum. Idcirco viuo ego
dicit dñs de⁹ niſi ꝓ eo q̃ ſanctũ meũ violaſti
in oībus offenſionib⁹ tuis ⁊ i cũct̃ abhoīa-
tiõib⁹ tuis: ego q̊ꝫ ɔfringã. ⁊ nõ parcet ocul⁹
meus ⁊ nõ miſerebor. Tertia ꝑs tui peſte mo-
riet̃ ⁊ fame ɔſũmet̃ i medio tui. ⁊ tertia pars
tui in gladio cadet i circuitu tuo. Tertiã ṽo
partẽ tuã in oẽm ventũ diſꝑgã. ⁊ gladiũ eua-
ginabo p⁹ eos. Et cõplebo furorẽ meũ: ⁊ re-
quieſcere faciã indignationẽ meã i eis. ⁊ ɔſo
labor. Et ſcient q̇a ego dñs locutus ſũ in zelo
meo: cũ impleuero oẽm indignationẽ meã
in eis. Et dabo te i deſertũ ⁊ in opprobriũ gen-
tibus que in circuitu tuo ſũt: in ɔſpectu oīs
p̃tereuntis. Et eris opprobriũ ⁊ blaſphemia
exemplũ ⁊ ſtupor in gentib⁹ q̃ in circuitu tuo
ſũt: cũ fecero i te iudicia i furore ⁊ i indigna-
tione ⁊ i increpationib⁹ ire· ego dñs locut⁹ ſũ
qñ miſero ſagittas famis peſſimas que erũt
mortifere. ⁊ q̃s mittã ut diſꝑdã vos. Et fa-
mem cõgregabo ſuꝑ vos. ⁊ cõterã in vobis
baculũ panis. ⁊ immittã in vos famẽ ⁊ beſtias
peſſimas vſq͛ ad internitionẽ. Et peſtilentia
⁊ ſanguis tranſibũt ꝑ te. ⁊ gladiũ inducã ſuꝑ
te. Ego dñs locutus ſum.

CVI

Et factus ẽ ſmo dñi ad me dicẽs. Fi-
li hoīs· pone faciẽ tuã ad montes iſrl'
⁊ ꝓphabis ad eos ⁊ dices. Montes
iſrl' audite ṽbũ dñi dei. Hec dicit dñs de⁹ mõ-
tibus ⁊ collib⁹ rupib⁹ ⁊ vallib⁹. Ecce ego in-
ducã ſuꝑ vos gladiũ ⁊ diſꝑdã excelſa vr̃a:
⁊ demoliar aras vr̃as ⁊ ɔfringent̃ ſimulacra
vr̃a. ⁊ deijciam interfectos vr̃os ante idola
veſtra. Et dabo cadauera filioꝝ iſrl' ante faciẽ
ſimulacrorũ vr̃orũ: ⁊ diſpergam oſſa veſtra
circũ aras vr̃as i oībus habitationib⁹ vr̃is.
Urbes deſerte erũt. ⁊ excelſa demoliẽt̃ ⁊ diſſi-
pabunt̃: ⁊ intẽribũt are vr̃e ⁊ confringent̃: ⁊
ceſſabũt idola vr̃a. ⁊ ɔterent̃ delubra vr̃a: ⁊
delebunt̃ oꝑa vr̃a: ⁊ cadet interfect⁹ i medio
vr̃i. ⁊ ſciet̃ q̇a ego ſũ dñs. Et relinquã i vob̃
eos q̇ fugerint gladiũ i gentib⁹· cũ diſꝑſero
vos in t̃ris. ⁊ recordabunt̃ mei liberati vr̃i in
gentibus ad q̃s captiui ducti ſũt: q̇a contriui
cor eoꝝ fornicans ⁊ recedens a me. ⁊ oculos
eoꝝ fornicantes poſt idola ſua: ⁊ diſplicebũt
ſibimet ſuꝑ malis q̃ fecerãt i vniuerſis abho-
minationib⁹ illis. ⁊ ſciẽt q̇a ego dñs· nõ fru-
ſtra locut⁹ ſũ ut facerẽ eis malũ h̃. Hec dicit
dñs deus. Percute manũ tuã ⁊ allide pedem
tuũ. ⁊ dic heu ad oẽs abhominationes maloꝝ
domus iſrahel: quia gladio fame ⁊ peſte rui-
turi ſũt. Qui longe eſt· peſte moriet̃: qui autẽ
ꝓpe· gladio corruet: ⁊ qui relict⁹ fuerit ⁊ ob-
ſeſſus· fame moriet̃. Et cõplebo indignationẽ
meã i eis. ⁊ ſciet̃ q̇a ego dñs· cũ fuerit int̃fe-
cti veſtri in medio idolorum vr̃oꝝ· in circuitu
araꝝ vr̃arũ· in oī colle excelſo. ⁊ in cũct̃ ſũmi-
tatib⁹ montiũ. ⁊ ſubtus oẽ lignũ nemoroſum

⁊ ſubtus vniuerſam quercũ frondoſam·locũ
vbi accenderũt thura redolẽtia vniũſis ido/
lis ſuis. Et extendã manũ meã ſup eos. ⁊ fa/
ciam terrã eoꝝ deſolatã ⁊ deſtitutã a deſerto
deblatha ĩ oĩbus habitationibꝰ eoꝝ. ⁊ ſcient
quia ego dominus.

VII

Et factus ē ſermo dñi ad me dicens.
Et tu fili hoĩs: hͤ dicit dñs deꝰ t̃re iſrl'
Finis venit: venit finis ſuper q̃tuor
plagas terre. Nũc finis ſup te: ⁊ ĩmittã furo/
rem meũ ĩ te. Et iudicabo te iuxta vias tuas.
Et ponã ꝯ̃ te oẽs abhominatiões tuas. Et nõ
parcet oculꝰ meꝰ ſup te. ⁊ nõ miſerebor· ſ; vias
tuas ponã ſup te. ⁊ abhoĩatiões tue ĩ medio
tui erũt. ⁊ ſcietꝪ q̇a ego dñs. Hec dıc̃ dñs deꝰ.
Afflictio vna: afflictio ecce venit. Finis ve/
nit: venit finis. Euigilauit aduerſũ te: ecce
venit. Uenit cõtritio ſup te q̇ habitas in t̃ra.
Uenit tempus: ꝓpe eſt dies occiſionis. ⁊ nõ
glorie mõtiũ. Nũc de ꝓpinq̃ effundã irã meã
ſup te. ⁊ cõplebo furorẽ meũ in te. Et iudica/
bo te ſcd̃m vias tuas. ⁊ imponã tibi oĩa ſcele/
ra tua. Et nõ parcet oculꝰ meꝰ nec miſerebor:
ſed vias tuas imponã tibi. ⁊ abhoĩatiões tue
in medio tui erũt. ⁊ ſcietꝪ q̇a ego ſũ dñs per/
cutiẽs. Ecce dies: ecce venit. Egreſſa ē ꝯtri/
tio. Floruit virga·germinauit ſupbia·iniq̇tas
ſurrexit in virga impietatꝪ. Nõ ex eis. ⁊ non ex
ꝑplo: neqꝫ ex ſonitu eoꝝ: ⁊ nõ erit reqes in
eis. Uenit tẽpus: appropinq̃uit dies. Qui
emit·nõ letet̃. ⁊ qui vendit nõ lugeat·quia ira
ſup oẽm ꝑplm eius·q̇a q̇ vendit·ad id qͦ ven/
didit nõ reuertet̃: ⁊ adhuc in viuentibꝰ vita
eoꝝ. Uiſio .n. ad oẽm multitudinẽ eius nõ re/
gredie t̃. ⁊ vir ĩ iniq̇tate vite ſue nõ ꝯfortabit̃.
Canite tuba·ꝑparent̃ oẽs. ⁊ nõ eſt qui vadat
ad p̃lium. Ira eñi mea ſup vniuerſũ populũ
eius. Gladiꝰ foris: peſtis ⁊ fames intrinſecꝰ.
Qui in agro ē gladio moriet̃: ⁊ qui ĩ ciuita/
te·peſtilẽtia ⁊ fame deuorabunt̃. ⁊ ſaluabunt̃
qui fugerint ex eis. Et erũt ĩ mõtibꝰ q̃ſi colũ/
be ꝯualliũ: oẽs trepidi: vnuſq̇ſqꝫ in iniq̇tate
ſua. Oẽs manꝰ diſſoluent̃: ⁊ oĩa genua fluẽt
aquis. Et accingẽt ſe ciliciꝭs. ⁊ opiet eos for/
mido. ⁊ in oĩ facie ꝯfuſio: ⁊ in vniuerſis capi/
tibus eoꝝ caluitiũ. Argentũ eoꝝ foris pro/
ijciet̃. ⁊ aurũ eorũ ĩ ſterq̇liniũ erit. Argentũ
eorũ ⁊ aurũ eoꝝ nõ valebit liberare eos: ĩ die
furoris dñi. Aiam ſuã nõ ſaturabũt. ⁊ ṽtres
eoꝝ nõ implebunt̃: q̇a ſcandalũ iniq̇tatꝪ eoꝝ
factũ ē. ⁊ ornamentũ moniliũ ſuoꝝ in ſupbiã
poſuerũt. ⁊ imagines abhominationũ ſuarũ
⁊ ſimulacroꝝ fecerũt ex eo. Propter hoc dedi
eis illud in ĩmundiciã. ⁊ dabo illud in manꝰ
alienoꝝ ad diripiendũ. ⁊ impijs t̃re in p̃dã: ⁊
ꝯtaminabũt illud. Et aũtã faciẽ meã ab eis
⁊ violabũt archanũ meũ. ⁊ introibũt ĩ illud
emiſſarij. ⁊ ꝯtaminabũt illud. Fac ꝯcluſionẽ
qm̃ t̃ra plena eſt iudicio ſanguinũ: ⁊ ciuitas
plena iniq̇tate. Et adducã peſſimos de gen/
tibus: ⁊ poſſidebũt domos eoꝝ. Et quieſcere
faciã ſuperbiã potentiũ. ⁊ poſſidebũt ſcũaria
eoꝝ. Anguſtia ſupueniente requirent pacẽ:
⁊ nõ erit. Cõturbatio ſup conturbationẽ ve/
niet. ⁊ auditus ſup auditũ. Et querẽt viſio/
nem de ꝓpha. ⁊ lex peribit a ſacerdote: ⁊ cõ/
ſiliũ a ſenioribus. Rex lugebit. ⁊ p̃ncipes in/
duent̃ merore: ⁊ manꝰ ꝑpli terre ꝯturbabũt̃.
Scd̃m viã eoꝝ faciã eis. ⁊ ſcd̃m iudiciũ eoꝝ
iudicabo eos: ⁊ ſcient q̇a ego dñs.

VIII

Et factũ eſt ĩ anno ſexto·in ſexto mẽ/
ſe in q̇nta mẽſis: ego ſedebã in domo
mea. ⁊ ſenes iuda ſedebant corã me.
Et cecidit ibi ſup me manꝰ dñi dei. Et vidi. ⁊
ecce ſĩilitudo q̃ſi aſpectꝰ ignis. Ab aſpectu lũ/
boꝝ eiꝰ. ⁊ deorſũ erat ignis. ⁊ a lũbis eiꝰ ⁊ ſur/
ſũ q̃ſi aſpectꝰ ſplẽdoris·ut viſio electri. Et emiſ/
ſa ſĩilitudo manꝰ apprehẽdit me ĩ cincinno ca/
pitis mei. ⁊ eleuauit me ſpũs int̃ celũ ⁊ terrã:
⁊ adduxit me in irl'm in viſione dei iuxta oſtiũ
interius·qͦ reſpiciebat ad aquilonẽ·vbi erat
ſtatutũ idolũ çeli ad ꝓuocandã emulationẽ.
Et ecce ibi gloria dei iſrl' ſcd̃m viſionem quã
viderã in cãpo. ⁊ dixit ad me. Fili hoĩs·leua
oculos tuos ad viã aq̇lonis. Et leuaui ocu/
los meos ad viã aq̇lonis. ⁊ ecce ab aq̇lone
porte altaris idolũ çeli ĩ ipſo introitu. Et dixit
ad me. Fili hoĩs putaſne·vides tu q̇d iſti fa/
ciũt·abhominationes magnas q̃s domꝰ iſrl'
facit hͤ·ut ꝓcul recedã a ſcũario meo? Et adhͨ
cõũſus·videbis abhominatiões maiores. Et
introduxit me ad oſtium atrij. Et vidi. ⁊ ecce
foramẽ vnũ ĩ pariete. Et dixit ad me. Fili ho/
minis fode parietẽ. Et cũ fodiſſem parietẽ·
apparuit oſtiũ vnũ. Et dixit ad me. Ingredẽ
⁊ vide abhoĩatiões peſſimas q̃s iſti faciũt hͤ.
Et ingreſſus vidi. ⁊ ecce oĩs ſĩilitudo reptiliũ:
⁊ aĩaliũ abhoĩatio. ⁊ vniũſa idola domꝰ iſrl'
depicta erãt ĩ pariete·in circuitu ꝑ totũ. Et ſe/
ptuaginta viri de ſeniorībꝰ domꝰ iſrl'. ⁊ iecho/
nias filius ſaphan ſtabat in medio eoꝝ ſtan/
tiũ añ picturas. ⁊ vnuſq̇ſqꝫ hẽbat thuribulũ

in manu sua: ⁊ vapor nebule de thure cōsur-
gebat. ⁊ dixit ad me. Certe vides fili hominis
que seniores domꝰ israhel faciūt in tenebris:
vnusq̄sq; in abscōdito cubilis sui. Dicūt enim.
Non videt dn̄s nos. Dereliquit dn̄s terrā.
Et dixit ad me. Adhuc ꝯuersus videbis ab-
hominationes maiores q̄s isti faciūt. Et in-
troduxit me p̄ ostiū porte domus dn̄i qḋ respi-
ciebat ad aquilonē. Et ecce ibi mulieres se-
debāt plangentes adonidē. Et dixit ad me.
Certe vidisti fili hōis. Adhuc ꝯuersus vide-
bis abhoīatiōes maiores his. Et introduxit
me in atrium domus dn̄i interius. Et ecce in
ostio tēpli dn̄i int̄ vestibulū ⁊ altare: q̄si vigi-
tiq̄nq; viri dorsa hn̄tes ꝯ tēplū dn̄i ⁊ facies
ad orientē. ⁊ adorabāt ad ortū solis. Et di-
xit ad me. Certe vidisti fili hōis. Nunqd leue
est h̄ domui iuda· ut facerēt abhominatiōes
istas quas fecerūt hic: quia replentes terrā
iniq̄tate cōuersi sūt ad irritandū me? Et ecce
applicāt ramū ad nares suas. Ergo ⁊ ego fa-
ciam in furore: nō parcet oculꝰ meꝰ· nec mi-
serebor: ⁊ cum clamauerint ad aures meas
voce magna· nō exaudiā eos. CIX

Et clamauit in auribꝰ meis voce ma-
gna dicēs. Appropinq̄uerūt visita-
tiones vrbis. ⁊ vnusq̄sq; vas interfe-
ctionis habet in manu sua. Et ecce sex viri ve-
niebant de via porte supioris que respicit ad
aq̄lonē. ⁊ vniuscuiusq; vas interitꝰ i manu eiꝰ.
Vir q̊q; vnus ī medio eoꝝ vestitꝰ erat lineis. ⁊
atramētariū scriptoꝝ ad renes eiꝰ. Et ingres-
si sūt: ⁊ steterūt iuxta altare ereū. Et glīa dn̄i
israhel assūpta est de cherub: q̄ erat sup̄ eū ad
limē domꝰ. Et vocauit virū qui indutus erat
lineis: ⁊ attramentariū scriptoꝝ habebat in
lūbis suis. Et dixit dn̄s ad eū. Transi p̄ me-
diā ciuitatē in medio irl̄m: ⁊ signa thau sup̄
frontes viroꝝ gementiū ⁊ dolentiū sup̄ cūctꝭ
abhominatiōibꝰ q̄ fiūt ī medio eiꝰ. Et illis di-
xit audiente me. Transite p̄ ciuitatē sequētes
eū: ⁊ p̄cutite. Nō parcat oculꝰ vr̄: neq; mise-
reamini. Senē adolescētulū ⁊ ꝟginē· paruu-
lū ⁊ mulieres int̄ficite: vsq; ad internitionē.
Omē aūt sup̄ quē videritꝭ thau ne occidatꝭ:
⁊ a scūario meo incipite. Ceperūt ḡ a viris se-
nioribus q̄ erāt ante faciē domꝰ. Et dixit ad
eos. Cōtaminate domū: ⁊ implete atria int̄-
fectis. Egredimini. Et egressi sūt. ⁊ p̄cutiebāt
eos qui erant in ciuitate. Et cede cōpleta re-
māsi ego: ruiq; sup̄ faciē meā. ⁊ clamās aio.
Heu heu heu dn̄e deus. Ergo ne disp̄des oēs
reliq̄as isrl̄ effundēs furorē tuū sup̄ irl̄m? Et
dixit ad me. Iniq̄tas domꝰ isrl̄ ⁊ iuda mag̃
est nimis valde. ⁊ repleta ē t̄ra sanguinibꝰ. ⁊
ciuitas repleta ē auersione. Dixerunt eni. De-
reliquit dn̄s t̄rā. ⁊ dn̄s nō videt. Igit̄ ⁊ meꝰ
nō parcet oculus: neq; mis̄ebor. Viā eoꝝ sup̄
caput eoꝝ reddā. Et ecce vir q̄ erat indutus
lineis q̄ hēbat atramentarium in dorso suo:
r̄ndit ꝟbū dicēs. Feci sicut p̄cepisti m̄. CX

Et vidi: ⁊ ecce in firmamēto qḋ erat
sup̄ caput cherubin q̄si lapis sapphy-
rus ⁊ q̄si spēs similitudinis soliȷ ap-
paruit sup̄ eū. Et dixit ad virū q̄ indutus erat
lineis. ⁊ ait. Ingredē in medio rotarū q̄ sunt
subtꝰ cherubin ⁊ iple manū tuā prunis ignis
q̄ sūt int̄ cherubin: ⁊ effunde super ciuitatem.
Ingressusq; ē in ꝯspectu meo. Cherubin aūt
stabāt a dextris domꝰ cum ingrederet̄ vir: ⁊
nubes impleuit atriū interius. Et eleuata est
gloria dn̄i desup̄ cherub ad limen domꝰ. ⁊ re-
pleta ē domꝰ nube. Et atriū repletū est splen-
dore glīe dn̄i. ⁊ sonitꝰ alarū cherubin audie-
bat̄ vsq; ad atriū exteriꝰ· q̄si vox dei oīpoten-
tis loquentis. Cūq; p̄cepisset viro q̄ indutus
erat lineis dicēs· sume ignē de medio rotarū
que sūt int̄ cherubin: ingressus ille stetit iux̄
rotā. Et extēdit cherub manū de medio che-
rubin ad ignē q̄ erat int̄ cherubin. ⁊ sumpsit
⁊ dedit in manꝰ eiꝰ q̄ indutꝰ erat lineis: qui
accipiēs egressus est. Et apparuit ī cherubin
silitudo manꝰ hōis subtus p̄nas eoꝝ. Et vi-
di. ⁊ ecce q̄tuor rote iux̄ cherubin. Rota vna
iuxta cherub vnū: ⁊ rota alia iuxta cherub
vnū. Species āt rotaꝝ erat q̄si visio lapidis
chrysolithi. ⁊ aspectꝰ eaꝝ silitudo vna q̄tuor
q̄si si sit rota in medio rote. Cūq; ābularēt· i
q̄tuor p̄tes gradiebāt̄. ⁊ nō reuertebant̄ am-
bulantes: ſ ad locū ad quē ire declinabat q̄
prima erat· sequebant̄ ⁊ cetere: nec conuerte-
bant̄. Et oē corpꝰ eaꝝ ⁊ colla ⁊ manus ⁊ pen-
ne ⁊ circuli plena erāt oculis ī circuitu q̄tuor
rotaꝝ. ⁊ rotas istas vocauit volubiles audi-
ente me. Quatuor aūt facies habebat vnū.
Facies vna facies cherub. ⁊ facies secūda fa-
cies hōis. ⁊ in t̄tio facies leonis. ⁊ in quarto
facies aquile. Et eleuata sunt cherubin: ipsū
est aīal qḋ viderā iuxta flumē chobar. Cūq;
ambularēt cherubin ibāt parit̄ ⁊ rote iux̄ ea:
⁊ cū eleuarēt cherubī alas suas ut exaltarēt̄
de t̄ra· nō residebāt rote: ſ ⁊ ipse iuxta erant.

Stantibꝰ illis stabãt. ⁊ cũ eleuarẽt eleuabãt.
Spũs .n. vite erat in eis. Et egressa est gloria
dñi a limine tẽpli: ⁊ stetit super cherubin. Et
eleuãtia cherubin alas suas exaltata sunt a
tra corã me: ⁊ illis egrediẽtibꝰ. rote quoqꝫ subse-
cute sũt. Et stetit ĩ introitu porte domꝰ dñi ori-
entalis. ⁊ gloria dei isrl' erat sup eos. Ipsũ est
aial qđ vidi subtꝰ deũ isrl' iuxta fluuiũ chobar.
Et intellexi q̃ cherubin essent. Quatuor per
quatuor vultꝰ vni. ⁊ q̃tuor ale vni. ⁊ silitudo
manus hoĩs sub alis eoꝝ. Et silitudo vultuũ
eorũ: ipsi vultus q̃s viderã iuxta fluuiũ cho-
bar ⁊ intuitus eorũ ⁊ impetꝰ singulorũ. ante
faciem suam ingredi. CXI

Et eleuauit me spũs. ⁊ introduxit me
ad portã domus dñi orientalem q̃ re-
spicit ad solis ortũ. Et ecce ĩ introitu
porte vigintiqnqꝫ viri. ⁊ vidi in medio eorum
iechoniam filiũ açur: ⁊ pheltiã filiũ banaie
pncipes ppli. Dixitqꝫ ad me. Fili hoĩs. hi sũt
viri q̃ cogitãt iniq̃tatẽ. ⁊ tractãt ꝯsilium pessi-
mũ in vrbe ista dicentes. Nõne dudũ edifica-
te sũt domꝰ? Hec ẽ lebes: nos aũt carnes. Id-
circo vaticinare de eis: vaticinare fili hoĩs.
Et irruit in me spũs dñi. ⁊ dixit ad me. Loq̃-
re. Hec dicit dñs. Sic locuti estis domꝰ isrl'. ⁊
cogitatiões cordis vr̃i ego noui. Plurimos
occidistis in vrbe hac. ⁊ implestis vias eius
interfectis. Propterea h̃ dicit dñs. Interfecti vr̃i
quos posuistis in medio eius hi sũt carnes. ⁊
hec ẽ lebes. ⁊ educã vos de medio eius. Gla-
diũ metuistis. ⁊ gladiũ inducã sup vos dicit
dñs deus. Et eijciã vos de medio eiꝰ. Daboqꝫ
vos in manũ hostiũ. ⁊ faciã in vobis iudicia.
Gladio cadetis. In finibꝰ isrl' iudicabo vos:
⁊ scietis q̃a ego dñs. Hec nõ erit vobis in le-
betẽ: ⁊ vos nõ eritis in medio eius in carnes.
In finibus isrl' iudicabo vos: ⁊ scietis q̃a ego
dñs. Quia ĩ pceptis meis nõ ambulastis. ⁊ iu-
dicia mea nõ fecistis: sed iuxta iudicia gentiũ
que in circuitu vr̃o sũt estis opati. Et factũ ẽ
cũ ꝓphetarẽ. pheltias filiꝰ banaie mortuus ẽ.
Et cecidi in faciẽ meã: clamãs voce magna
Et dixi. Heu heu heu dñe deꝰ: consũmationẽ
tu facis reliquiaꝝ isrl'? Et factũ ẽ vbũ dñi ad
me dicẽs. Fili hoĩs. fratres tui viri propinqui
tui. ⁊ oĩs domꝰ isrl'. vniuersi q̃bus dixerũt ha-
bitatores irlm. longe recedite a dño: nobis
data est terra ĩ possessionẽ: ꝓpterea h̃ dic dñs
deꝰ. Quia longe feci eos ĩ gẽtibꝰ: ⁊ q̃a dispsi
eos in tris: ero eis ĩ sanctificationẽ modicã
in terris ad q̃s venerunt. Propterea loq̃re.
Hec dicit dñs deꝰ. Congregabo vos de pplis
⁊ adunabo de tris ĩ quibꝰ dispsi estis: daboqꝫ
vobis humũ isrl'. Et ingredient illuc. ⁊ aufe-
rẽt oẽs offensiones. cũctasqꝫ abhoĩatiões eiꝰ
de illa. Et dabo eis cor vnũ. ⁊ spm̃ nouũ tri-
buã ĩ visceribꝰ eoꝝ. Et auferã cor lapideũ de
carne eorũ. ⁊ dabo eis cor carneũ. ut ĩ pceptis
meis ambulẽt. ⁊ iudicia mea custodiãt. faci-
antqꝫ ea. ⁊ sint mihi in pplm. ⁊ ego sim eis in
deũ. Quorũ autẽ cor post offendicula ⁊ ab-
hoiationes suas ãbulat: hoꝝ viã ĩ capite suo
ponã dicit dñs deꝰ. Et eleuauerũt cherubin
alas suas. ⁊ rote cũ eis. ⁊ glĩa dei isrl' erat sup
eos. Et ascendit gloria dñi de medio ciuitatis:
stetitqꝫ sup montẽ q̃ ẽ ad oriẽtẽ vrbis. Et spi-
ritus leuauit me. adduxitqꝫ ĩ chaldeã ad trã-
migrationẽ in visionẽ ĩ spũ dei: Et sublata ẽ
a me visio quã viderã. Et locutus sũ ad trã-
migrationẽ oia vba dñi q̃ ostenderat mihi.

Et factus ẽ sermo dñi ad CXII
me dicẽs. Fili hoĩs. in medio domus
exasperantis tu habitas: q̃ oculos hñt
ad videndũ ⁊ nõ vidẽt. ⁊ aures ad audiendũ
⁊ nõ audiũt: q̃a domꝰ exaspans ẽ. Tu ergo fili
hoĩs fac tibi vasa trãsmigrationis. ⁊ transmi-
grabis p diẽ corã eis. Trãsmigrabis aũt de
loco tuo. ad locũ alterũ in ꝯspectu eoꝝ: si for-
te aspiciãt: q̃a domꝰ exasperãs est. Et efferes
foras vasa tua. quasi vasa trãsmigrantis p diẽ
in cõspectu eoꝝ. Tu aũt egredieris vespe corã
eis sicut egredit migrans. Ante oculos eoꝝ
perfode tibi parietẽ. ⁊ egredieris p eũ in conspe-
ctu eoꝝ. In humeris portaberis: in caligi-
ne efferreris. Faciẽ tuã velabis ⁊ non videbis
trã: q̃a portentũ dedi te domui isrl'. Feci ergo
sicut pcepat mihi dñs. Vasa mea ꝓtuli q̃si
vasa transmigrantis p diẽ: ⁊ vespe pfodi mihi
parietem manu. ⁊ in caligine egressus sũ. ⁊ in
humeris portatꝰ in cõspectu eoꝝ. Et factꝰ ẽ ser-
mo dñi mane ad me dicẽs. Fili hoĩs. nunq̃d
nõ dixerũt ad te domꝰ isrl': domus exasperãs
q̃d tu facis? Dic ad eos. Hec dicit dñs deus
Sup ducẽ onꝰ istud q̃ ẽ in irlm: ⁊ sup omnẽ
domũ isrl' q̃ ẽ in medio eoꝝ. Dic: Ego portẽ-
tũ vr̃m. Quõ feci: sic fiet illis. In trãsmigra-
tionẽ ⁊ in captiuitatẽ ibũt: ⁊ dux q̃ est in me-
dio eoꝝ ĩ humeris portabit: in caligine egre-
dietur. Parietẽ perfodiẽt ut educãt eũ. facies
eius operiet. ut nõ videat oculo trã. Et extẽ-
dam rete meũ sup eũ. ⁊ capiet in sagena mea

⁊ adducā eū in babylonē i terrā chaldeoꝝ: ⁊ ipsam nō videbit: ibiq̄ morietꝰ ⁊ oēs q̇ circa eū sūt. Presidiū eius ⁊ agmina eiꝰ dispergam in oēm ventū. ⁊ gladiū euaginabo pꝰ eos. Et scient q̇a ego dn̄s: qn̄ dispsero illos i gētibꝰ ⁊ dissemiauero eos in t̄ris. Et relinquā ex eis viros paucos a gladio ⁊ fame ⁊ pestilentia: ut narrēt oīa scelera eoꝝ in gētibus ad q̄s ingredientꝰ. ⁊ sciēt q̇a ego dn̄s. Et factꝰ est sermo dn̄i ad me dicēs. Fili hoīs·panē tuū i cōturbatiōe comede·s̄ ⁊ aquā tuā i festinatiōe ⁊ merore bibe. ⁊ dices ad ꝓplm̄ t̄re. Hec dicit dn̄s deꝰ ad eos q̇ h̄itāt in irlm̄: i t̄ra isrl̄. Panē suū in solitudine comedēt. ⁊ aquā suā i desolatiōe bibēt·ut desoletꝰ t̄ra a multitudine sua ꝓpt̄ iniq̇tates oīuꝫ q̇ h̄itāt i ea: ⁊ ciuitates q̄ nūc h̄itantꝰ·desolate erūt·t̄raq̄ deserta. ⁊ scietis q̇a ego dn̄s. Et factꝰ ē sermo dn̄i ad me dicens. Fili hoīs·qd̄ est ꝓuerbiū istud in t̄ra isrl̄ dicentiū: in longū differentꝰ dies. ⁊ peribit oīs visio? Ideo dic ad eos. Hec dicit dn̄s deꝰ. Quiescē faciā ꝓuerbiū istud: neq̄ vulgo dicetꝰ vltra in israhel. Et loquere ad eos·ꝙ appropinq̄uerint dies ⁊ s̄mo oīs visiōis. Nō n. erit vltra oīs visio cassa·neq̄ dinatio ambigua i medio filioꝝ isrl̄·q̇a ego dn̄s loq̄r. ⁊ qd̄cūq̄ locutꝰ fuero v̄bū·fiet. Nō ꝓlongabitꝰ amplꝰ: s̄ in diebꝰ v̄ris domꝰ exasꝑans loq̄r verbū. ⁊ faciā illud dic̄ dn̄s deꝰ. Et factus est sermo dn̄i ad me dicens. Fili hoīs·ecce domꝰ isrl̄ dicentiū. Visio quā hic videt i dies multos. ⁊ in t̄pa longa iste ꝓphetat. Propt̄ea dic ad eos. Hec dic̄ dn̄s deꝰ. Nō ꝓlongabitꝰ vltra oīs sermo meꝰ. Verbū qd̄ locutꝰ fuero cōplebitur dicit dn̄s deus.

CXIII

Et factus ē sermo dn̄i ad me dicens. Fili hoīs·vaticinare ad ꝓph̄as isrl̄ q̇ ꝓphetant. ⁊ dices ꝓphetantibꝰ de corde suo. Audite v̄bū dn̄i. Hec dic̄ dn̄s deꝰ. Ve ꝓph̄is insipientibꝰ q̇ sequuntꝰ spm̄ suū ⁊ nihil vident. Quasi vulpes in deserto·ꝓph̄e tui isrl̄ erant. Nō ascēdistis ex aduerso: neq̄ opposuistis murū ꝓ domo isrl̄ ut staretis in prelio in die dn̄i. Vident vana ⁊ diuināt mēdaciū: dicētes·ait dn̄s·cū dn̄s nō miserit eos: ⁊ ꝑseuerauerūt ꝯfirmare sermonē. Nunq̇d non visionē cassam vidistis. ⁊ diuinationē mendacē locuti estis? Et dixistis·ait dn̄s: cū ego nō sim locutꝰ. Propt̄ea h̄ dic̄ dn̄s deꝰ. Quia locuti estis vana: ⁊ vidistis mēdaciū: id̄ ecce ego ad vos·ait dn̄s deꝰ. ⁊ erit manꝰ mea suꝑ ꝓphetas q̇ vident vana ⁊ diuināt mendaciū. In cōsilio ꝓpl̄i mei nō erūt. ⁊ in scriptura domus isrl̄ nō scribētꝰ: nec in t̄ra isrl̄ ingredientur. ⁊ scietis q̇a ego dn̄s deꝰ. Eo ꝙ deceperit ꝓplm̄ meū dicentes pax pax. ⁊ non est pax: ⁊ ipse edificabat parietē: illi aūt liniebāt eum luto absq̄ paleis. Dic ad eos q̇ liniūt absq̄ temꝑatura·ꝙ casurꝰ sit. Erit. n. hymber inundans. ⁊ dabo lapides ꝑgrādes ⁊ desuꝑ irruētes. ⁊ ventū ꝓcelle dissipantē. Siq̇dē ecce cecidit paries. Nūq̇d nō dicetꝰ vobis·vbi est litura quā linistis? Propt̄ea h̄ dic̄ dn̄s deꝰ. Et erumꝑe faciā spm̄ tēpestatū in indignatione mea. ⁊ hymber inundās i furore meo erit: ⁊ lapides grādes i ira i ꝯsūptionē. Et destruā parietē quē linistis absq̄ tēꝑamēto. ⁊ adeq̄bo eū t̄re ⁊ reuelabitꝰ fundamētū eiꝰ: ⁊ cadet ⁊ consūmetꝰ in medio eiꝰ. ⁊ scietis q̇a ego sum dn̄s. Et cōpleto indignationē meā i pariete: ⁊ in his q̇ liniūt eū absq̄ tēꝑamēto: dicāq̄ vobis. Nō est paries. ⁊ nō sūt q̇ liniūt eū. Prophete isrl̄ q̇ ꝓphetāt ad irlm̄: ⁊ vident ei visionem pacis ⁊ nō est pax ait dn̄s deꝰ. Et tu fili hoīs pone faciē tuā ꝯ̄ filias populi tui que ꝓphetant de corde suo: ⁊ vaticinare suꝑ eas: ⁊ dic. Hec dicit dn̄s deus. Ve qui consūmūt puluillos sub oī cubito manus. ⁊ faciūt ceruicalia sub capite vniuerse etatis ad capiendas aīas. Et cū caperēt aīas populi mei·viuificabāt aīas eoꝝ. ⁊ violabāt me ad populū meū ꝓpter pugillū ordei ⁊ fragmē panis·ut int̄ficerēt aīas q̄ nō moriuntꝰ. ⁊ viuificarent aīas q̄ nō viuūt·mentiētes ꝓpl̄o meo credēti mēdacijs. Propt̄ h̄ dicit dn̄s deus. Ecce ego ad puluillos v̄ros q̇bꝰ vos capitꝫ aīas volātes: ⁊ dirūpā eos de brachijs v̄ris. ⁊ dimittā aīas q̄s vos capitꝫ·aīas ad volādū. Et dirūpā ceruicalia v̄ra. ⁊ liberabo ꝓplm̄ meū de manu v̄ra·neq̄ erūt vltra in manibꝰ v̄ris ad p̄dandū. ⁊ scietꝫ q̇a ego dn̄s. Pro eo ꝙ merere fecistis cor iusti mendacitꝰ: quē ego nō cōtristaui. ⁊ ꝯfortastis manꝰ impij ut nō reūteretꝰ a via sua mala ⁊ viueret: ꝓpterea vana nō videbitꝫ ⁊ diuinationes nō diuinabitꝫ amplꝰ: ⁊ eruā ꝓplm̄ meū de manu v̄ra. ⁊ scietis quia ego dominus.

CXIIII

Et venerunt ad me viri senioꝝ isrl̄: ⁊ sederūt corā me. Et factus ē sermo dn̄i ad me dicens. Fili hoīs·viri isti posuerūt imundicias suas in cordibꝰ suis: ⁊ scandalū iniq̇tatis sue statuerūt ꝯ̄ faciē suā.

Nunq̄d interrogatꝰ r̄ndebo eis? Propt̄ hoc loq̄re eis. ⁊ dices ad eos. Hec dicit dn̄s deꝰ. Homo hō de domo israhel qui posuerit imundicias suas in corde suo. ⁊ scandalū iniq̄tatꝫ sue statuerit ꝯ faciē suā ⁊ venerit ad ꝓphetam interrogans ꝑ eū me: ego dn̄s r̄ndebo ei in multitudine imundiciarū suarū: ut capiat̄ domus israhel in corde suo q̄ recesserūt a me in cunctis idolis suis. Propterea dic ad domū israhel. Hec dicit dn̄s deus. Cōuertimini ⁊ recedite ab idolis v̄ris. ⁊ ab vniūsis contaminationibꝰ v̄ris auertite facies v̄ras. Quia hō homo de domo isr̄l ⁊ de ꝓselitis q̄cūq; aduena fuerit in isr̄l· si alienatꝰ fuerit a me: ⁊ posuerit idola sua i corde suo. ⁊ scandalū iniq̄tatꝫ sue statuerit ꝯ faciē suā ⁊ venerit ad ꝓphetā ut interroget ꝑ eū me: ego dn̄s respondebo ei ꝑ me. ⁊ ponā faciē meā sup̱ hoīem illū. ⁊ faciā eū in exemplū ⁊ i prouerbiū. ⁊ disperdā eū de medio ꝑpl̄i mei: ⁊ scietis q̄a ego dn̄s. Et ꝓpheta cū errauerit ⁊ locutus fuerit v̄bū· ego dn̄s decepi ꝓphetā illū. Et extēdā manū meā sup̱ illū ⁊ delebo eū de medio ꝑpl̄i mei israhel: ⁊ portabunt iniquitatē suā. Iuxta iniquitatē interrogantꝫ· sic iniq̄tas ꝓphe erit: ut nō erret vltra domꝰ isr̄l a me neq; polluat̄ in vniūsis p̄uaricationibꝰ suis· s3 sit mihi in ꝑpl̄m ⁊ ego sim eis in deū· ait dn̄s exercituū. Et factus ē sermo dn̄i ad me dicēs. Fili hoīs· t̄ra cū peccauerit mihi· ut p̄uaricet̄ p̄uaricās: extendā manū meā sup̱ eā. ⁊ conterā virgā panis eiꝰ ⁊ imittā i eā famē. ⁊ int̄ficiā de ea hoīem ⁊ iumentū. Et si fuerint tres viri isti in medio eiꝰ noe daniel ⁊ iob: ipsi iusticia sua liberabunt aīas suas ait dn̄s exercituum. Qd ⁊ si bestias pessimas induxero sup̱ t̄rā ut vastēt eā. ⁊ fuerit inuia eo q̄ nō sit ꝑtransiens ꝓpt̄ bestias: tres viri isti si fuerint in ea· viuo ego dic̄ dn̄s deus· q̄a nec filios nec filias liberabūt· s3 ipsi soli liberabunt̄· t̄ra aūt desolabit̄. Vel si gladiū iduxero sup̱ t̄rā illā. ⁊ dixero gladio· trāsi ꝑ terrā. ⁊ int̄fecero de ea hoīem ⁊ iumentū: ⁊ tres viri isti fuerint in medio eiꝰ· viuo ego· dic̄ dn̄s deꝰ· nō liberabūt filios neq; filias· s3 ipsi soli lib̄abunt̄. Si aūt ⁊ pestilentiā imisero sup̱ terrā illā. ⁊ effudero indignationē meā super eā in sanguine ut auferā ex ea hoīem ⁊ iumētū. ⁊ noe daniel ⁊ iob fuerint i medio eiꝰ· viuo ego dic̄ dn̄s deꝰ: q̄a filiū ⁊ filiā nō liberabūt· s3 ipi iusticia sua lib̄abūt aīas suas. Qm̄ h̄ dic̄ dn̄s deꝰ: q̄ ⁊ si q̄tuor iudicia mea pessima gladiū ⁊ famē ac bestias malas ⁊ pestilētiam imisero in ir̄lm ut interficiā de ea hoīem ⁊ pecus: tn̄ relinq̄t̄ i ea saluatio educentiū filios ⁊ filias. Ecce ipsi egredient̄ ad vos ⁊ videbitꝫ viā eorū. ⁊ adinuentiōes eorū ⁊ ꝯsolabimini sup̱ malo q̄d induxi in ir̄lm in oībus q̄ importaui sup̱ eā: ⁊ cōsolabunt̄ vos cū videritis viā eorū ⁊ adinuentiones eorū: ⁊ cognoscetis q̄ non frustra fecerim omnia q̄ feci in ea· ait dn̄s deus.

CXV

Et factus ē sermo dn̄i ad me dicens. Fili hoīs· q̄d fiet de ligno vitis ex oībus lignis nemorū q̄ sūt inter ligna siluarū? Nunq̄d tollet̄ de ea lignū ut fiat opꝰ aut fabricabit̄ de ea paxillus ut dependeat in eo q̄dcūq; vas? Ecce igni datum est in escā: vtrāq; partē eius ꝯsūpsit ignis: ⁊ medietas eius redacta ē in fauillā. Nūq̄d vtile erit ad opus? Etiā cū esset integrū nō erat aptū ad opus: quāto magis cū illud ignis deuorauerit ⁊ cōbusserit· nihil ex eo fiet operis? Propterea h̄ dic̄ dn̄s deꝰ. Quō lignū vitis inter ligna siluarū q̄d dedi igni ad deuorandū: sic tradam habitatores ir̄lm: ⁊ ponā faciē meā i eos. De igne egredient̄. ⁊ ignis ꝯsūmet eos. Et scietꝫ q̄a ego dn̄s cū posuero faciē meā in eos. ⁊ dedero terrā inuiā ⁊ desolatā: eo q̄ p̄uaricatores extiterint· dicit dn̄s deus.

CXVI

Et factus ē sermo dn̄i ad me dicens. Fili hoīs· notas fac ir̄lm abhominatiōes suas. ⁊ dices. Hec dic̄ dn̄s deꝰ ir̄lm. Radix tua ⁊ generatio tua de t̄ra chanaan: p̄r tuus amorreus: ⁊ m̄r tua cethea. Et q̄n nata es in die ortus tui· nō est p̄cisus vmbilicus tuus. ⁊ aq̄ nō es lota i salutē· nec sale salita· nec iuoluta pannis. Non pepercit sup̱ te oculꝰ ut faceret tibi vnū de his misertus tui: sed proiecta es sup̱ faciē terre in abiectione aīe tue: in die qua nata es. Transiens aūt ꝑ te: vidi te conculcari in sanguine tuo. Et dixi tibi cū esses in sanguine tuo. Viue. Dixi iquā tibi i sanguine tuo. Viue. Multiplicatā q̄si germē agri dedi te. ⁊ multiplicata es. ⁊ grādis effecta. ⁊ igressa es ⁊ ꝑuenisti ad mundū muliebrē. Vbera tua intumuerūt: ⁊ pilus tuus germinauit. ⁊ eras nuda ⁊ ꝯfusione plena. Et transiui per te ⁊ vidi te: ⁊ ecce tempꝰ tuū· tp̄s amantiū. Et expandi amictū meum super te. ⁊ operui ignominiā tuā. Et iuraui tibi. Et igressus sū pactū tecū· ait dn̄s deꝰ Et facta es mihi: ⁊ laui te aqua. ⁊ emūdaui

sanguinē tuū ex te. Et vnxi te oleo. ⁊ vestiui te
discoloribus: ⁊ calciaui te hyacintho. Et cin-
xi te bysso: ⁊ indui te subtilibus: ⁊ ornaui te
ornamēto. Et dedi armillas in manib⁹ tuis:
⁊ torquē circa collū tuū: ⁊ dedi inaurē sup os
tuū. ⁊ circulos i aurib⁹ tuis. ⁊ coronā decorꝭ
in capite tuo. Et ornata es auro ⁊ argento:
⁊ vestita es bysso ⁊ polymito ⁊ multis colori-
bus. Simila̅ ⁊ mel ⁊ oleū comedisti. ⁊ deco-
ra facta es vehementer nimis. Et profecisti in
regnū. ⁊ egressū ē nomē tuū in gētes propter
spēciē tuā: qa pfecta eras in decore meo quē
posuerā sup te dicit dn̄s de⁹. Et habens fidu-
ciam i pulchritudine tua fornicata es i noie
tuo. ⁊ exposuisti fornicationē tuā omni tran-
seunti: ut eius fieres. Et sumens de vestimētꝭ
meis fecisti tibi excelsa hincinde ꝯsuta: ⁊ for-
nicata es sup eis: sicut nō ē factū·neqꝫ futu-
rū est. Et tulisti vasa decoris tui de auro meo
⁊ argento meo q̄ dedi tibi: ⁊ fecisti tibi ima-
gines masculinas. ⁊ fornicata es i eis. Et sū-
psisti vestimēta tua multicoloria. ⁊ vestita es
eis. Et oleum meū ⁊ thymiama meū posuisti
corā eis. Et panē meū quē dedi tibi similā ⁊
oleū ⁊ mel quib⁹ enutriui te·posuisti in cōspe-
ctu eorū i odorē suauitatꝭ. Et factū ē ait dn̄s
deus. ⁊ tulisti filios tuos ⁊ filias tuas q̄s ge-
nerasti mihi. ⁊ imolasti eis ad deuorandum.
Nūqd pua ē fornicatio tua? Jmmolasti fili-
os meos. ⁊ dedisti illos ꝯsecrans eis. Et post
oēs abhoiatiōes tuas ⁊ fornicatiōes nō es re-
cordata dierꝫ adolescētie tue: qn̄ eras nuda ⁊
ꝯfusione plena: ꝯculcata i sanguine tuo. Et
accidit p⁹ oēm malitiā tuā· ve ve tibi·ait dn̄s
deus. Et edificasti tibi lupanar. ⁊ fecisti tibi
ꝓstibulū in cunctis plateis. Ad omne caput
vie edificasti signū ꝓstitutionis tue: ⁊ abho-
minabilē fecisti decorē tuū. Et diuisisti pedes
tuos omni transeūti: ⁊ multiplicasti oēs for-
nicationes tuas. Et fornicata es cum filijs
egypti vicinis tuis magnarū carniū. ⁊ mul-
tiplicasti fornicationē tuā ad irritandū me.
Ecce ego extendā manū meā sup te. ⁊ auferā
iustificationē tuā. Et dabo te in aias odiētiū
te filiarꝫ palestinarꝫ: que erubescūt i via tua
scelerata. Et fornicata es i filijs assyriorꝫ·eo
qꝫ necdū fueris expleta. Et postq̄ fornicata
es necsic es satiata. ⁊ multiplicasti fornicatio
nē tuā in t̄ra chanaan cū chaldeis. ⁊ nec sic
satiata es. Jn q̄ mūdabo cor tuū ait dn̄s de⁹
cū facias oia h̄ opa mulierꝭ meretricꝭ ⁊ ꝓcad.

Quia fabricasti lupanar tuū i capite oīs vie
⁊ excelsū tuū fecisti in oī platea. Nec facta es
q̄si meretrix fastidio augēs p̄ciū: s̄ q̄si muli-
er adultera: q̄ sup virū suū inducit alienos.
Oibus meretricib⁹ danꝭ mercedes: tu aūt de-
disti mercedes cunctꝭ amatorib⁹ tuis. ⁊ dona
donabas eis ut intrarēt ad te vndiqꝫ ad for-
nicandū tecū. Factūqꝫ est in te ꝯ̄ ꝯsuetudinē
mulierꝫ i fornicatiōib⁹ tuis. ⁊ p⁹ te nō erit for-
nicatio. Jn eo.n.qꝫ dedisti mercedes. ⁊ mer-
cedes nō accepisti: factū ē i te ꝯ̄riū. Propt̄ea
meretrix audi verbū dn̄i. Hec dicit dn̄s deus.
Quia effusū est es tuū. ⁊ reuelata ē igminia
tua i fornicatiōib⁹ tuis sup amatores tuos:
⁊ sup idola abhomiationū tuarꝫ i sanguine fi-
liorū tuorꝫ q̄s dedisti eis: ecce ego ꝯgregabo
oēs amatores tuos qb⁹ cōmixta es. ⁊ oēs q̄s
dilexisti cū vniūsis q̄s oderas. Et ꝯgregabo
eos sup te vndiqꝫ. ⁊ nudabo ignominiā tuā
corā eis. Et videbūt oēm turpitudinē tuā: ⁊
iudicabo te iudicijs adulterarꝫ ⁊ effundentiū
sanguinē. Et dabo te in sanguinē furorꝭ ⁊ zeli.
⁊ dabo te i manus eorꝫ. Et destruēt lupanar
tuū. ⁊ demolienꝭ ꝓstibulū tuū. Et denuda-
bunt te vestimētis tuis: ⁊ auferent vasa de-
coris tui. Et derelinquent te nudam plenāqꝫ
ignominia: ⁊ adducēt sup te multitudinē. Et
lapidabūt te lapidibus. ⁊ trucidabūt te gla-
dijs suis. Et cōburēt domos tuas igni. ⁊ fa-
cient in te iudicia i oculis mulierꝫ plurimarꝫ.
Et desines fornicari: ⁊ mercedes vltra nō
dabis. Et reqescet indignatio mea i te: ⁊ au-
ferenꝭ zel⁹ me⁹ a te. Et quiescā nec irascar am-
plius eo qꝫ nō fueris recordata dierū adole-
scentie tue: ⁊ ꝓuocasti me i oibus his. Qua-
ꝓpt̄ ⁊ ego vias tuas i capite tuo dedi·ait dn̄s
deus. ⁊ nō feci iuxta scelera tua in oib⁹ abho-
minatiōib⁹ tuis. Ecce oīs q̄ dic̄ vulgo ꝓuer-
biū: in te assumet illud dicēs. Sicut mater:
ita ⁊ filia ei⁹. Filia mr̄is tue es tu·q̄ ꝓiecit vi-
rū suū. ⁊ filios suos. ⁊ soror sororū tuarū: q̄
ꝓiecerūt viros suos ⁊ filios suos. Mat̄ vr̄a
cethea. ⁊ p̄r vr̄ āmorreus. Et soror tua maior
samaria: ipsa ⁊ filie ei⁹ q̄ habitāt ad sinistrā
tuā. Soror aūt tua minor te·q̄ hītat a dextrꝭ
tuis sodoma ⁊ filie eius. Sed nec in vijs earꝫ
ambulasti: neqꝫ ꝑm scelera earꝫ fecisti. Pau-
xillū minus pene sceleratiora fecisti illis·in
oib⁹ vijs tuis. Viuo ego dic̄ dn̄s de⁹: qa nō
fecit sodoma soror tua ipsa ⁊ filie eius·sicut
fecisti tu ⁊ filie tue. Ecce hec fuit iniquitas

No.

sodome sororis tue: superbia·saturitas panis ꝛ abundantia.ꝛ ociū ipsi° ꝛ filiaꝝ ei°: ꝛ manū egeno ꝛ paupi nō porrigebant: ꝛ eleuate sūt ꝛ fecerūt abhoīationes corā me.ꝛ abstuli eas sicut vidisti. Et samaria dimidium peccatorū tuoꝝ nō peccauit: ſ vicisti eas scelerib° tuis: ꝛ iustificasti sorores tuas in oībus abhominatiōib° tuis quas opata es. Ergo ꝛ tu porta ꝯfusionē tuā: q̄ vicisti sorores tuas peccatis tuis scelerati° agens ab eis. Iustificate sūt.n.a te. Ergo ꝛ tu ꝯfundere.ꝛ porta ignominiā tuā: q̄ iustificasti sorores tuas. Et cōuertā restituēs eas ꝯuersione sodomoꝝ cū filiab° suis.ꝛ cōuersione samarie ꝛ filiarū ei°. Et cōuertam reuersionē tuā in medio eaꝝ ut portes ignominiā tuā: ꝛ cōfundaris in oīb° q̄ fecisti ꝯsolans eas. Et soror tua sodoma ꝛ filie eius reūtent ad antiqtatē suā: ꝛ samaria ꝛ filie ei° reūtent ad antiqtatē suā.ꝛ tu ꝛ filie tue reuertemini ad antiquitatē vrām. Non fuit aūt sodoma soror tua audita i ore tuo in die supbie tue: anteq̄ reuelaret malitia tua sicut hoc tpe in opprobriū filiaꝝ syrie: ꝛ cunctarū in circuitu tuo filiarū palestiuaꝝ q̄ ambiūt te p gyrū. Scelus tuū ꝛ igminiā tuā tu portasti·ait dn̄s de°. Quia h dicit dn̄s de°. Et faciā tibi sicut despexisti iuramentū ut irritū faceres pactum: ꝛ recordabor ego pacti mei tecū in dieb° adolescētie tue: ꝛ suscitabo tibi pactū sempiternū. Et recordaberis viaꝝ tuaꝝ: ꝛ ꝯfunderis cū receperis sorores tuas te maiores cū minorib° tuis. Et dabo eas tibi i filias: ſ nō ex pacto tuo.ꝛ suscitabo ego pactū meū tecū. Et scies q̄a ego dn̄s·ut recorderis ꝛ cōfundaris.ꝛ nō sit tibi vltra aperire os p confusione tua: cū placatus tibi fuero in oībus que fecisti·ait dn̄s deus.

CXVII

Aqla.

ET factū est verbū dn̄i ad me dicens. Fili hoīs: ppone enigma ꝛ narra parabolam ad domum isrl̄: ꝛ dices. Hec dicit dn̄s de°. Aquila grādis·magnaꝝ alaꝝ·longo mēbroꝝ ductu·plena plumis ꝛ varietate·venit ad libanum ꝛ tulit medullā cedri. Sūmitatē frondiū ei° auulsit.ꝛ transportauit eā in t̄rā chanaan: i vrbe negociatoꝝ posuit illam. Et tulit de semine t̄re ꝛ posuit illud in t̄ra p semine: ut firmaret radicē sup aq̄s multas. In supficie posuit illud. Cūq̄ germinasset creuit i vineā latiorē·hūili statura·respicientib° ramis ei° ad eā: ꝛ radices ei° sub illa erant. Facta ē ḡ vinea.ꝛ fructificauit in palmites.ꝛ emisit ppagines. Et facta ē aq̄la alta grādis: magnis alis·multisq̄ plumis. Et ecce vinea ista q̄si mittēs radices suas ad eā: palmites suos extendit ad illā ut irrigaret eā de areolis germis sui: q̄ in t̄ra bōa sup aq̄s multas plātata ē ut faciat frōdes ꝛ portet fructū: ut sit i vineā grandē. Dic. Hec dic dn̄s deus. Ergo ne ꝓsperabit? Nōne radices eius euellet: ꝛ fructus ei° distringet: ꝛ siccabit oēs palmites germinis ei° ꝛ arescet ꝛ nō in brachio grandi neq̄ i ppl'o multo: ut euelleret eā radicit°? Ecce plātata ē. Ergo ne ꝓsperabit? Nōne cū tetigerit eā ventus vrens siccabit.ꝛ i areis germinis sui arescet? Et factū ē v̄bū dn̄i ad me dicēs. Dic ad domū exasperantē. Nescitis q̄d ista significent? Dic. Ecce venit rex babylonis in irlm: ꝛ assumet regem ꝛ principes ei°.ꝛ adducet eos ad semetipsū i babylonē. Et tollet de semine regni: ferietq̄ cū eo fedus: ꝛ ab eo accipiet iusiurandū. Sed ꝛ fortes t̄re tollet ut sit regnū humile ꝛ non eleuet: ſ custodiat pactū eius ꝛ seruet illud. Qui recedens ab eo misit nūcios ad egyptū: ut daret sibi equos ꝛ ppl'm multū. Nunqd ꝓsperabit uel cōsequet salutē q̄ fecit h? Et q̄ dissoluit pactū: nunqd effugiet? Viuo ego dic dn̄s de°: q̄m in loco reg q̄ cōstituit eū regē cui° fecit irritū iuramentū ꝛ soluit pactū qd̄ hēbat cū eo·in medio babylonis morief. Et nō in exercitu grandi·neq̄ in ppl'o multo faciet ꝯ eū pharao p̄liū i iactu aggeris ꝛ in extructione valloꝝ: ut interficiat aīas multas. Spreuerat.n.iuramētū ut solueret fedus: ꝛ ecce dedit manū suā.ꝛ cū oīa h fecerit nō effugiet. Propterea h dic dn̄s de°. Viuo ego: q̄m iuramentū qd̄ spreuit ꝛ fed° qd̄ pͣuaricatus ē·ponā in caput ei°. Et expandam super eū rete meū ꝛ cōprehendet sagena mea: ꝛ adducam eū in babylonē ꝛ iudicabo eum ibi in preuaricatione qua despexit me.ꝛ omnes profugi eius cū vniuerso agmine suo gladio cadent. Residui autē in omnē ventum dispergent.ꝛ scietis quia ego dn̄s locut° sū. Hec dic dn̄s de°. Et sumā ego de medulla cedri sublimis.ꝛ ponam de vertice ramoꝝ eius tenerū: dispergā.ꝛ plātabo sup montē excelsū ꝛ eminentem. In monte sublimi isrl' plantabo illud: ꝛ erūpet i germē ꝛ faciet fructū.ꝛ erit in cedrū magnā. Et habitabūt sub ea oēs volucres.ꝛ vniuersū volatile sub vmbra frondiū eius nidificabit. Et scient oīa ligna regionis

q̇a ego dn̄s humiliaui lignū ſublime. ⁊ exal-
taui lignum humile. ⁊ ſiccaui lignū viride : ⁊
frondere feci lignū aridū. Ego dn̄s locutus
ſum ⁊ feci.

CXVIII

Et factus ē ſermo dn̄i ad me dicens. Quid eſt ꝙ int̄ vos parabolā vertitꝭ in ꝓuerbiū iſtud in t̄ra iſrl̄ dicentes: p̄res comederūt vuā acerbā. ⁊ dentes filioꝝ obſtupeſcunt? Viuo ego dic̄ dn̄s deus: ſi erit vltra vobis pabola h̄ in ꝓūbiū i iſrl̄. Ecce oēs aīe mee ſūt. Ut aīa p̄ris: ita ⁊ aīa filij mea ē. Aīa q̄ peccauerit : ipſa morieť. Et vir ſi fue-rit iuſtus ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſticiā. in mōti-bus nō comederit. ⁊ oculos ſuos nō leuaue-rit ad idola domꝰ iſrl̄. ⁊ vxorē ꝓximi ſui non violauerit. ⁊ ad mulierē mēſtruatā nō acceſ-ſerit. ⁊ hominē nō cōtriſtauerit. pignus debi-tori reddiderit. per vim nihil rapuerit. panem ſuū eſurienti dederit. ⁊ nudū operuerit veſti-mento. ad vſurā nō cōmodauerit. ⁊ amplius nō accepit. ab iniq̇tate auerterit manū ſuā : ⁊ iudiciū verū fecerit int̄ virū ⁊ virū. ⁊ in pre-ceptis meis ambulauerit. ⁊ iudicia mea cu-ſtodierit ut faciat veritatē: h̄ iuſtus ē. Vita viuet : ait dn̄s deꝰ. Qđ ſi genuerit filiū latro-nem effūdentē ſanguinē. ⁊ fecerit vnū de iſtis. ⁊ h̄ quidē oīa nō facientē. ſ; in montibꝰ come-dentem. ⁊ vxorē ꝓximi ſui polluentē. egenū ⁊ pauperē ꝯtriſtantē. rapiētē rapinas. pignꝰ nō reddentē. ⁊ ad idola leuātē oculos ſuos. ab-hoiationē facientē. ad vſurā dantē. ⁊ āpliꝰ ac-cipientē : nūq̇d viuet? Nō viuet. Cū vniūſa hec deteſtanda fecerit : morte morieť. San-guis eius in ipſo erit. Qđ ſi genuerit filiū q̇ vi-dens oīa pctā p̄ris ſui q̄ fecit. timuerit. ⁊ non fecerit ſimile eis. ſup montes nō comederit. ⁊ oculos ſuos nō leuauerit ad idola domꝰ iſrl̄. ⁊ vxorē ꝓximi ſui nō violauerit. ⁊ virū non contriſtauerit. pignus nō retinuerit. ⁊ rapinā nō rapuerit. panē ſuū eſuriēti dederit. ⁊ nudū operuerit veſtimēto. a pauperis iniuria auer-terit manū ſuā. vſurā ⁊ ſuperabundantiā nō accepit. ⁊ iudicia mea fecerit. ⁊ in p̄ceptꝭ meis ambulauerit : hic nō morieť in iniq̇tate p̄ris ſui. ſ; vita viuet. Pater eiꝰ q̇a calūniatus eſt: ⁊ vim fecit fratri. ⁊ malū opatus ē in medio ꝑpl̄i ſui : ecce mortuus ē i iniq̇tate ſua. Et di-citis. Quare nō portabit filiꝰ iniq̇tatē p̄ris? Videlicet q̇a filius iudiciū ⁊ iuſticiā opatꝰ ē: oīa precepta mea cuſtodiuit ⁊ fecit illa: vita viuet. Aīa q̄ peccauerit. ipſa morieť. Filiꝰ nō portabit iniq̇tatē p̄ris. ⁊ p̄r nō portabit iniq̇ta-tem filij. Juſticia iuſti ſup eū erit: ⁊ impietas impij erit ſup eū. Si aūt impiꝰ egerit peniten-tiā ab oībꝰ pctīs ſuis q̄ opatꝰ ē. ⁊ cuſtodierit oīa p̄cepta mea. ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſticiam: vita viuet ⁊ nō morieť. Oīuꝫ iniq̇tatū eiꝰ q̄s opatus ē nō recordabor. Jn iuſticia ſua quā opatꝰ eſt. viuet. Nūq̇d voluntatꝭ mee ē mors impij dicit dn̄s deus. ⁊ nō ut cōuertať a vijs ſuis. ⁊ viuat? Si aūt auerterit ſe iuſtus a iu-ſticia ſua. ⁊ fecerit iniq̇tatē ſ̄m oēs abhomi-nationes q̄s opari ſolet impiꝰ : nūq̇d viuet? Oēs iuſticie eiꝰ q̄s fecerat nō recordabunť. Jn p̄uaricatione q̄ p̄uaricatꝰ ē. ⁊ in pctō ſuo qđ peccauit : in ipſis morieť. Et dixiſtis. Non eſt equa via dn̄i. Audite ğ domus iſrl̄. Nun-quid via mea nō eſt equa. ⁊ nō magis vie v̄re praue ſūt? Cū.n. auerterit ſe iuſtus a iuſticia ſua ⁊ fecerit iniq̇tatē: morieť in eis. Jn iiuſti-cia quā opatus ē morieť. Et cum auerterit ſe impiꝰ ab ipietate ſua quā opatus ē ⁊ fecerit iudicium ⁊ iuſticiā: ipſe aīam ſuā viuificabit. Cōſiderās.n. ⁊ auertēs ſe ab oībus iniq̇tatibꝰ ſuis q̄s opatus eſt : vita viuet ⁊ non morieť. Et dicūt filij iſrl̄. Nō ē equa via dn̄i. Nunq̇d vie mee nō ſūt eque domꝰ iſrl̄. ⁊ nō magis vie v̄re praue? Jdcirco vnūquēq; iux̄ vias ſuas iudicabo domꝰ iſrl̄. ait dn̄s deꝰ. Cōuertimini ⁊ agite pniam ab oībus iniq̇tatibꝰ v̄ris. ⁊ nō erit vobis in ruinā iniq̇tas. Proijcite a vobis oēs iniq̇tates v̄ras in quibꝰ p̄uaricati eſtis : ⁊ facite vobis cor nouū ⁊ ſpm̄ nouū. Et q̄re moriemini domꝰ iſrl̄? Quia nolo mortē mo-rientis dicit dn̄s deus. Reuertimini ⁊ viuite.

CXIX

Et tu aſſume planctū ſup principes iſrl̄. ⁊ dices. Quare mater tua leena inter leones cubauit? Jn medio leunculoꝝ enutriuit catulos ſuos. Et eduxit vnū de leunculis ſuis : leo factus ē. ⁊ didicit cape predā hoīemq; comedere. Et au-dierūt de eo gētes. ⁊ non abſq; vulneribꝰ ſuis ceperūt eū: ⁊ adduxerūt eū in cathenis i t̄rā egypti. Que cū vidiſſet qm̄ infirmata ē ⁊ pe-rijt expectatio eiꝰ. tulit vnū de leunculis ſuis: leonē ꝯſtituit eū. Qui incedebat int̄ leones ⁊ factus eſt leo : ⁊ didicit predā capere. ⁊ ho-mines deuorare : didicit viduas face̅: ⁊ ciui-tates earū in deſertū adduce̅. ⁊ deſolata ē t̄ra ⁊ plenitudo eiꝰ a voce rugitꝰ illiꝰ. Et cōuene-runt aduerſus eū gentes vndiq; de ꝓuincijs ⁊ expanderūt ſup eū rete ſuū. Jn vulneribus

earū captus est ⁊ miserūt eū in caueā. In ca-
thenis adduxerūt eū ad regē babylonis·mi-
serūtqꝫ eū in carcerē·ne audiret vox eiꝰ vltra
sup mōtes isrl'. Mater tua q̄ſi vinea i sangui-
ne tuo: sup aquā plantata est. Fructus eiꝰ ⁊
frondes eius creuerunt ex aquis multis: ⁊
facte sūt ei ꝟge solide in sceptra dominantiū:
⁊ exaltata ē statura eiꝰ int̄ frondes. Et vidit
altitudinē suā in multitudine palmitū suoꝝ:
⁊ euulsa ē in ira i t̄rāqꝫ ꝓiecta. ⁊ ventꝰ vrens
siccauit fructū eiꝰ·marcuerūt ⁊ arefacte sunt
virge roboris eiꝰ. Ignis comedit eā. Et nunc
transplātata ē in desertū i t̄ra inuia ⁊ sitienti: ⁊
egressus ē ignis de virga ramoꝝ eiꝰ qui fru-
ctū eius comedit. ⁊ nō fuit in ea virga fortis
sceptrū dn̄antiū. Planctꝰ ē. ⁊ erit in planctū.

E𝔱 factū ē in anno septimo **CXX**
in q̄nto·in decima mensis: venerunt
viri de senioribus isrl' ut int̄rogarēt
dn̄m. ⁊ sederūt corā me. Et factꝰ ē sermo dn̄i
ad me dicens. Fili hoīs·loq̄re seniorībꝰ isrl'. ⁊
dices ad eos. Hec dic̄ dn̄s deꝰ. Nūq̄d ad int̄-
rogandū me vos venistis? Viuo ego: q̄a non
rn̄debo vobis·ait dn̄s deꝰ. Si iudicas eos: si
iudicas fili hoīs. Abhominatiōes patrū eoꝝ
ostēde eis. ⁊ dices ad eos. Hec dic̄ dn̄s deꝰ. In
die qua elegi isrl' ⁊ leuaui manū meā ꝓ stirpe
domus iacob ⁊ apparui eis in terra egypti ⁊
leuaui manū meā ꝓ eis dicēs: ego dn̄s deꝰ
vester: in die illa leuaui manū meā pro eis ut
educerē eos de t̄ra egypti in t̄rā quā ꝓuiderā
eis fluentē lacte ⁊ melle: que ē egregia inter
oēs terras. Et dixi ad eos. Unusq̄sqꝫ offen-
siones oculoꝝ suoꝝ abiiciat. ⁊ in idolis egy-
pti nolite pollui. Ego dn̄s deus vr̄. Et irrita-
uerūt me: noluerūtqꝫ me audire. Unusq̄sqꝫ
abhominatiōes oculoꝝ suoꝝ nō ꝓiecit: nec
idola egypti reliquerūt. Et dixi ut effunderē
indignationē meā sup eos. ⁊ implerē irā meā
in eis i medio t̄re egypti. Et feci ꝓpter nomē
meū: ut nō violaret̄ corā gentibꝰ in q̄rū me-
dio erāt. ⁊ int̄ q̄s apparui eis ut educerē eos
de t̄ra egypti. Eieci ergo eos de t̄ra egypti ⁊
eduxi eos in desertū: ⁊ dedi eis p̄cepta mea ⁊
iudicia mea ostēdi eis: q̄ faciens hō viuet in
eis. Insup ⁊ sabbata mea dedi eis ut eēt signū
inter me ⁊ eos. ⁊ scirent quia ego dn̄s sancti-
ficās eos. Et irritauerūt me domꝰ isrl' i deser-
to: in p̄ceptꝭ meis nō ambulauerūt. ⁊ iudicia
mea proiecerūt q̄ faciēs hō viuet in eis. ⁊ sab-
bata mea violauerūt vehementer. Dixi ḡ ut
effunderē furorē meū sup eos in deserto. ⁊ cō-
sumerē eos. Et feci ꝓpter nomē meū·ne vio-
laret̄ corā gentibꝰ: de quibꝰ eieci eos i ꝯspectu
earū. Ego igit̄ leuaui manū meā sup eos in
deserto ne inducerē eos i t̄rā quā dedi eis flu-
entē lacte ⁊ melle·p̄cipuā t̄raꝝ oiuꝫ: q̄a iudi-
cia mea ꝓiecerūt. ⁊ in p̄ceptꝭ meis nō ambu-
lauerūt. ⁊ sabbata mea violauerūt. Pꝰ ido-
la .n. cor eoꝝ gradiebat̄. Et pepcit oculꝰ meꝰ
sup eos ut nō int̄ficerē eos: nec ꝯsūpsi eos in
deserto. Dixi aūt ad filios eoꝝ in solitudine.
In preceptis patrū vestrorū nolite incedere:
nec iudicia eorum custodiatis: nec in idolis
eorum polluamini. Ego dn̄s deus vr̄. In p̄-
ceptꝭ meis ambulate: ⁊ iudicia mea custo-
dite ⁊ facite ea. ⁊ sabbata mea sanctificate ut
sit signū int̄ me ⁊ vos. ⁊ sciatꝭ q̄a ego dn̄s deꝰ
vr̄. Et exacerbauerūt me filij. ⁊ in preceptis
meis nō ābulauerūt. ⁊ iudicia mea nō custo-
dierūt ut facerent ea q̄ cum fecerit hō viuet in
eis. ⁊ sabbata mea violauerūt. Et cōminatꝰ
sū ut effunderē furorē meū sup eos: ⁊ iplerē
irā meā in eis in deserto. Auerti autē manū
meā. ⁊ feci ꝓpter nomē meū·ut nō violaretur
corā gentibꝰ: de quibꝰ eieci eos i oculis eaꝝ.
Iterū leuaui manū meā i eos i solitudine ut
dispergerē illos i nationes. ⁊ ventilarē i t̄ras:
eo ꝙ iudicia mea nō fecissent. ⁊ p̄cepta mea
reprobassent: ⁊ sabbata mea violassent. ⁊ pꝰ
idola patrum suoꝝ fuissent oculi eorū. Ergo
⁊ ego dedi eis p̄cepta nō bona ⁊ iudicia i q̄bꝰ
nō viuēt: ⁊ pollui eos in muneribus suis cū
offerrēt oē q̄d apit vuluā ꝓpter delicta sua. ⁊
scient q̄a ego dn̄s. Q̄obrē loquere ad domū
isrl' fili hoīs. ⁊ dices ad eos. Hec dic̄ dn̄s deꝰ.
Adhuc ⁊ in h̄ blasphemauerūt me p̄res vr̄i
cum sprevissent me ꝯtemnentes. ⁊ induxissem
eos in t̄rā·sup quā leuaui manū meā ut da-
rem eis. Viderūt oēm collē excelsū. ⁊ oē lignū
nemorosū. ⁊ imolauerūt ibi victimas suas: ⁊
dederunt ibi irritationē oblationis sue. ⁊ po-
suerūt ibi odorē suauitatis sue ⁊ libauerunt
libatiōes suas. Et dixi ad eos. Quid ē excel-
sū: ad q̄d vos ingredimini? Et vocatū est no-
men eius excelsū vsqꝫ ad hāc diē. Propterea
dic ad domū isrl'. Hec dic̄ dn̄s deus. Certe in
via patrū vr̄orū vos polluimini. ⁊ post offen-
dicula eorū vos fornicamini. ⁊ in oblatione
donoꝝ vr̄orū·cū transducitis filios vr̄os per
ignē·vos polluimini i oībꝰ idolis vestris vsqꝫ
hodie: ⁊ ego respōdebo vobis domus israhel?

Uiuo ego dic̄ dn̄s deꝰ: q̇a non r̄ndebo vobis
neq; cogitatio mentꝭ vr̄e fiet dicentiū. Erimꝰ
sicut gētes ⁊ sicut cognationes t̄re: ut cola-
mus ligna ⁊ lapides. Uiuo ego dic̄ dn̄s deꝰ:
qm̄ in manu forti ⁊ i brachio extento ⁊ in fu-
rore effuso regnabo sup̱ vos. Et educam vos
de ꝑplis. ⁊ ꝯgregabo vos de terris i q̇bꝰ dispsi
estis. In manu valida ⁊ i brachio extēto ⁊ in
furore effuso regnabo sup̱ vos ⁊ adducā vos
in desertū ꝑploꝝ. ⁊ iudicabor vobiscū ibi facie
ad faciē. Sic̄ iudicio ꝯtēdi adūsū pr̄es vr̄os
in deserto t̄re egypti: sic iudicabo vos dic̄ dn̄s.
Et subijciā vos sceptro meo: ⁊ inducā vos
in vinculis federis. Et eligam de vobis trans-
gressores ⁊ ipios. ⁊ de t̄ra incolatꝰ eoꝝ edu-
cā eos. ⁊ t̄rā isrl̄ nō ingredienť. ⁊ scietꝭ q̇a ego
dn̄s. Et vos domꝰ isrl̄: h̄ dic̄ dn̄s deꝰ. Singu-
li post idola vr̄a ambulate. ⁊ s̄uite eis. Qḋ si ⁊
in h̄ nō audieritꝭ me. ⁊ nomē meū scm̄ pollue-
ritis vltra in muneribꝰ vr̄is ⁊ in idolis vr̄is:
in monte sancto meo· in mōte excelso isrl̄· ait
dn̄s deus· ibi seruiet mihi oīs domꝰ isrl̄: oēs
in quā in t̄ra in q̄ placebūt mihi. Et ibi querā
primitias vestras: ⁊ initiū decimarū vestraꝝ
in oībꝰ scificationibꝰ vr̄is. In odorē suauitatꝭ
suscipiā vos· cū eduxero vos de ꝑplis ⁊ ꝯgre-
gauero vos de t̄ris in q̄s dispersi estis: ⁊ sci-
ficabor in vobis i oculis nationū. Et scietꝭ q̇a
ego dn̄s cū eduxero vos ad t̄rā isrl̄: in terra
ꝓ qua leuaui manū meā· ut darē eā patribꝰ
vr̄is. Et recordabimini ibi viarū vr̄arū ⁊ oiuꝫ
scelerū vr̄oꝝ quibꝰ polluti estis in eis: ⁊ dis-
plicebitis vobis in cōspectu vr̄o in oibus ma-
litijs vr̄is q̄s fecistis. ⁊ scietis q̇a ego dn̄s cū
bn̄fecero vobis ꝑpter nomē meū. ⁊ nō s̄m vi-
as vr̄as malas neq; s̄m scelera vr̄a pessima
domus isrl̄: ait dn̄s deus. Et factꝰ est sermo
dn̄i ad me dicens. Fili hoīs· pone faciē tuā ꝯ
viā austri ⁊ stilla ad affricū. Et ꝓpheta ad sal-
tū agri meridiani. ⁊ dices saltui meridiano.
Audi v̄bū dn̄i. Hec dic̄ dn̄s deus. Ecce ego
succendā in te ignē. ⁊ cōburā i te oē lignū vi-
ride ⁊ oē lignū aridū. Non extingueť flāma
succēsionis. Et cōbureť i ea oīs facies ab au-
stro vsq; ad aq̇lonē. ⁊ videbit vniuersa caro
quia ego dn̄s succendi eā: nec extingueť. Et
dixi. A· a· a· dn̄e deꝰ. Ipsi dicūt de me. Nun-
quid nō p̱ parabolas loquiť iste? XXI

Et factꝰ est sermo dn̄i ad me dicens:
Fili hoīs· pone faciem tuā ad irl̄m. ⁊
stilla ad scūaria: ⁊ ꝓpheta ꝯtra humū
isrl̄. ⁊ dices terre isrl̄. Hec dicit dn̄s deꝰ. Ecce
ego ad te. ⁊ eijciā gladiū meū de vagina sua:
⁊ occidā i te iustū ⁊ ipiū. Pro eo aūt ꝙ occi-
di in te iustū ⁊ impiū: idcirco egredieť gladiꝰ
meus de vagina sua ad oēm carnē ab austro
vsq; ad aq̇lonē: ut sciat oīs caro q̇a ego dn̄s
eduxi gladiū meū de vagina sua irreuocabi-
lē. Et tu fili hoīs ingemisce in ꝯtritiōe lūboꝝ:
⁊ in amaritudinibꝰ ingemisce corā eis. Cūq;
dixerint ad te· quare tu gemis· dices. Pro au-
ditu q̇a venit: ⁊ tabescet oē cor: ⁊ dissolueť
vniuerse manus. ⁊ infirmabiť oīs sp̄us. ⁊ per
cuncta genua fluent aque. Ecce venit: ⁊ fiet
ait dn̄s deus. Et factus est sermo dn̄i ad me
dicēs. Fili hoīs ꝓpheta ⁊ dices. Hec dicit dn̄s
deꝰ. Loq̄re. Gladiꝰ gladiꝰ exacutꝰ ē· ⁊ lima-
tus. Ut cedat victimas exacutus ē· ut splēde-
at limatꝰ ē. Qui moues sceptrū filij mei suc-
cidisti oē lignū. Et dedi eū ad leuigandū: ut
teneať manu. Iste exacutus ē gladius: ⁊ iste
limatꝰ ē ut sit i manu inť ficiētꝭ. Clama ⁊ vlu-
la fili hoīs: q̇a h̄ factꝰ ē in ꝑplo meo: h̄ i cūctꝭ
ducibꝰ isrl̄ q̇ fugerāt. Gladio traditi sūt cum
ꝑplo meo. Idcirco plaude super femur quia
ꝓbatus ē: ⁊ h̄ cū sceptrū subuerterit. ⁊ nō erit
dicit dn̄s deus. Tu ḡ fili hoīs ꝓpheta. ⁊ pcute
manu ad manū. ⁊ dupliceť gladiꝰ ac tripliceť
gladius interfectorū. Hic ē gladius occisio-
nis magne: q̇ obstupescere eos facit ⁊ corde
tabescē. ⁊ multiplicat ruinas. In oībꝰ portis
eorū dedi ꝯturbationē gladij acuti ⁊ limati
ad fulgendū: amicti ad cedē. Exacuere· vade
ad dexterā siue ad sinistrā: quocūq; faciei tue
est appetitus. Quin ⁊ ego plaudā manu ad
manū. ⁊ implebo indignationē meā. Ego dn̄s
locutus sum. Et factus ē sermo dn̄i ad me di-
cens. Et tu fili hoīs· pone tibi duas vias: ut
veniat gladiꝰ regis babylonis. De t̄ra vna
egredienť ambo. Et manu capiet ꝯiecturam:
in capite vie ciuitatꝭ cōijciet. Uiā pones: ut
veniat gladius ad rabbath filioꝝ āmon. ⁊ ad
iudā in irl̄m munitissimā. Stetit. n. rex baby-
lonis i biuio i capite duaꝝ viaꝝ diuinationē
querēs: cōmiscēs sagittas. Interrogauit ido-
la: exta cōsuluit. Ad dexterā eiꝰ facta ē diui-
natio sup̱ irl̄m· ut ponat arietes· ut aperiat os
in cede· ut eleuet vocē in vlulatu· ut ponat arie-
tes ꝯ portas· ut cōportet aggerem· ut edificet
munitiones. Eritq; q̄si consulēs frustra ora-
culū in oculis eoꝝ. ⁊ sabbatoꝝ ociū imitās.
Ipse aūt recordabiť iniquitatꝭ ad capiendū.

Jdcirco hec dic̄ dn̄s de⁹. Pro eo ꝙ recordati estis iniquitatis vr̄e ⁊ reuelastis p̄uaricatiões vr̄as: ⁊ apparuerūt pctā vr̄a in oibus cogitationib⁹ vr̄is. Pro eo inquā ꝙ recordati estis· manu capiemini. Tu aūt ꝓphane impie dux isrl' cuius venit dies in tp̄e iniquitat̄ p̄finita. h̄ dicit dn̄s de⁹. Aufer cydarim· tolle coronam. Nōne h̄ est q̄ humilē subleuauit. ⁊ sblimē hūiliauit? Iniqtatē iniqtatē iniqtatē ponā eā. Et h̄ nō factū ē donec veniret cuius ē iudiciū. ⁊ tradā ei. Et tu fili hois ꝓpheta ⁊ dic. Hec dicit dn̄s deus ad filios āmon. ⁊ ad opprobriū eoꝝ. Et dices. Mucro· mucro· euagina te ad occidendū: lima te· ut interficias ⁊ fulgeas: cū tibi viderent̄ vana ⁊ diuinarent̄ mēdacia: ut dareris sup colla vulneratoꝝ impiorū q̄rū veniet dies i tp̄e iniquitat̄ p̄finita. Reuertere ad vaginā tuā in locū in q̄ creat⁹ es. In terra natiuitat̄ tue iudicabo te. ⁊ effūdā sup te indignationē meā. In igne furoris mei sufflabo in te: daboq̄ te in man⁹ hoīuꝫ insipientiū ⁊ fabricātiū interitū. Igni eris cib⁹. Sanguis tuus erit in medio t̄re: obliuioni traderis: q̄a ego dn̄s locutus sum. XXII

Et factū est v̄bū dn̄i ad me dicēs. Et tu fili hois num iudicas: nū iudicas ciuitatē sanguinū. ⁊ ostēdis ei oēs abhoiatiões suas? Et dices. Hec dic̄ dn̄s de⁹. Ciuitas effundēs sanguinē i medio sui· ut veniat temp⁹ eius. ⁊ q̄ fecit idola ꝯ̄ semetipsam ut pollueret̄. In sanguie tuo qui a te effusus est deliq̄sti. ⁊ i idolis tuis q̄ fecisti polluta es. Et appropinquare fecisti dies tuos. ⁊ adduxisti temp⁹ annorum tuoꝝ. Propterea dedi te opprobriū gētib⁹: ⁊ irrisionē vniūsis terris que iuxta sūt ⁊ q̄ ꝓcul a te. Triūphabūt de te: sordida· nobilis· grādis interitu. Ecce principes isrl' singuli in brachio suo fuerūt i te ad effundendū sanguinē: patrē ⁊ matrē ꝯtumelijs affecerūt in te. Aduenā calūniati sunt in medio tui: pupillū ⁊ viduā contristauerunt apud te: sanctuaria mea spreuistis ⁊ sabbata mea polluistis. Viri detractores fuerūt in te ad effundēdū sanguinē. ⁊ sup mōtes comederūt in te: scelus opati sūt in medio tui. Verecūdiora p̄ris discooperuerūt i te: īmūdiciā mēstruate humiliauerūt i te. Et vnusq̄sq̄ in vxorē ꝓximi sui opatus ē abhoiationē: ⁊ socer nurū suā polluit nepharie: frater sororē suā filiā p̄ris sui oppressit i te. Munera acceperūt apud te ad effundendū sanguinē· vsurā ⁊ sup abundantiā accepisti. ⁊ auare ꝓximos tuos calūniabaris· meiq̄ oblita es dic dn̄s de⁹. Ecce cōplosi manus meas sup auaritiā tuā quā fecisti. ⁊ sup sanguinē q̄ effusus est in medio tui. Nunq̄d sustinebit cor tuū: aut p̄ualebunt manus tue i dieb⁹ q̄s ego faciā tibi? Ego dn̄s locutus sū. ⁊ faciā. Et dispergā te in nationes: ⁊ vētilabo te in t̄ras. Et deficē faciā imundiciā tuā a te. ⁊ possidebo te in cōspectu gentiū. ⁊ scies quia ego dn̄s. Et factū est verbū dn̄i ad me dicēs. Fili hois· versa est mihi domus israhel in scoriā. Oēs isti es ⁊ stānū ⁊ ferrū ⁊ plūbū in medio fornacis: scoria argenti facti sūt. Propterea h̄ dic dn̄s de⁹. Eo ꝙ versi estis oēs in scoriā: ꝓpterea ecce ego ꝯgregabo vos i medio irl'm ꝯgregatione argenti ⁊ eris ⁊ stāni ⁊ ferri ⁊ plumbi in medio fornacis: ut succendā i ea ignē ad ꝯflandū. Sic ꝯgregabo in furore meo ⁊ in ira mea. ⁊ req̄escā. Et ꝯflabo vos ⁊ ꝯgregabo vos. ⁊ succendā vos in igne furoris mei. ⁊ cōflabimini in medio eius: ut ꝯflat̄ argentū i medio fornacis· sic eritis in medio eius. Et scietis q̄a ego dn̄s· cū effuderim indignationē meā sup vos. Et factū est verbū dn̄i ad me dicēs. Fili hois· dic ei. Tu es terra imūda ⁊ nō cōpluta in die furoris. Cōiuratio ꝓphetaꝝ in medio ei⁹. Sicut leo rugiens rapiensq̄ p̄dā aīas deuorauerunt: opes ⁊ p̄ciū acceperūt: viduas ei⁹ multiplicauerūt i medio illi⁹. Sacerdotes ei⁹ ꝯtēpserūt legē meā. ⁊ polluerūt scūaria mea. Int̄ scm̄ ⁊ ꝓphanū nō habuerūt distātiā· int̄ pollutū ⁊ mundū nō intellexerūt. ⁊ a sabbat̄ meis auerterūt oculos suos. ⁊ coinq̄nabar i medio eoꝝ. Principes ei⁹ in medio illi⁹ quasi lupi rapiētes p̄dā: ad effundendū sanguinē ⁊ ad perdendas aīas ⁊ auare sectanda lucra. Prophete aūt ei⁹ liniebāt eos absq̄ tp̄amēto vidētes phana ⁊ diuināntes ei mendaciū: dicētes· h̄ dic dn̄s de⁹: cū dn̄s nō sit locutus. Populi t̄re calūniabant̄ calūniā ⁊ rapiebāt violent̄: egenū ⁊ pauperē affligebāt. ⁊ aduenā opprimebāt calūnia absq̄ iudicio. Et q̄siui de eis virū q̄ interponeret sepē: ⁊ staret oppositus ꝯ̄ me ꝓ t̄ra ne dissiparē eā: ⁊ nō inueni. Et effudi sup eos indignationem meā: ⁊ in igne ire mee ꝯsumpsi eos. Viam eoꝝ in caput eoꝝ reddidi· ait dn̄s deus. XXIII

Et factus ē sermo dn̄i ad me dicens. Fili hois· due mulieres filie matris vni⁹ fuerūt. ⁊ fornicate sūt i egypto.

Sacerdotes moderni

In adoleſcētia ſua fornicate ſūt. Ibi ſubacta ſūt vbera eaꝝ: ⁊ fracte ſūt mām̄e pubertatis eaꝝ. Noīa aūt eaꝝ oolla maior: ⁊ ooliba ſoror eiꝰ minor. Et habui eas. ⁊ pepererūt filios ⁊ filias. Porro earum noīa· ſamaria oolla. ⁊ ierl'm ooliba. Fornicata eſt igiť ſup me oolla ⁊ inſaniuit ī amatores ſuos ī aſſyrios ꝓpinquātes· veſtitos hyacintho· ꝑncipes ⁊ magiſtratus· iuuenes cupidinis: vniūſos equites ⁊ aſcēſores equoꝝ. ⁊ dedit fornicatiōes ſuas ſup eos electos filios aſſyriorū vniuerſos. ⁊ in oībus in q̄s inſaniuit in imūdicijs eoꝝ polluta ē. Inſup ⁊ fornicatiōes ſuas q̄s habuerat ī egypto nō reliq̄t. Nā ⁊ illi dormierūt cū ea in adoleſcētia ſua. ⁊ illi confregerūt vbera pubertatis eius: ⁊ effuderūt fornicationē ſuā ſup eā. Propťea tradidi eā in manꝰ amatorū ſuorū: in manꝰ filiorū aſſur ſup q̄rū inſaniuit libidine. Ipſi diſcooperuerūt ignominiā eius: filios ⁊ filias eiꝰ tulerūt. ⁊ ipſam occiderūt gladio. Et facte ſunt famoſe mulieres: ⁊ iudicia ꝑpetrauerūt in ea. Qđ cū vidiſſet ſoror eius ooliba: pluſ q̄ꝫ illa inſaniuit libidine. ⁊ fornicationē ſuā ſup fornicationē ſororis ſue ad filios aſſyrioꝝ ꝓbuit impudenť: ducibus ⁊ mḡratibꝰ ad ſe venientibꝰ indutis veſte varia: eq̄tibus q̄ vectabanť eq̄s. ⁊ adoleſcētibus forma cunctis egregia. Et vidi q̄ꝫ polluta eſſet via vna ambaꝝ. ⁊ auxit fornicatiōes ſuas. Cūq̄ꝫ vidiſſet viros depictos ī pariete imagines chaldeoꝝ expreſſas coloribꝰ. ⁊ accinctos baltheis renes. ⁊ tyaras tinctas in capitibus eoꝝ formā ducū oīuꝫ· ſimilitudinē filioꝝ babylonis terreq̄ꝫ chaldeoꝝ in q̄ orti ſūt: īſaniuit ſup eos ꝯcupiſcētia oculoꝝ ſuoꝝ: ⁊ miſit nūcios ad eos in chaldeā. Cūq̄ꝫ veniſſent ad eā filij babylonis ad cubile mām̄aꝝ: polluerūt eā ſtupris ſuis: ⁊ polluta ē ab eis: ⁊ ſaturata eſt aīa eius ab illis. Denudauit q̄ꝫ fornicationes ſuas. ⁊ diſcooperuit ig̊miniā ſuā. Et receſſit aīa mea ab ea: ſicut receſſerat aīa mea a ſorore eius. Multiplicauit enim fornicatiōes ſuas recordās dies adoleſcētie ſue quibꝰ fornicata eſt ī ťra egypti. ⁊ inſaniuit libidine ſup concubitū eoꝝ quorū carnes ſunt ut carnes aſinoꝝ. ⁊ ſicut fluxus equorū fluxus eorū. Et viſitaſti ſcelus adoleſcentie tue: qn̄ ſubacta ſūt in egypto vbera tua. ⁊ cōfracte ſūt mām̄e pubertatis tue. Propťea ooliba hec dicit dñs deꝰ. Ecce ego ſuſcitabo oēs amatores tuos ꝯ te de q̇bꝰ ſatiata ē aīa tua. ⁊ cōgregabo eos aduſū te ī circuitu· filios babylonis ⁊ vniūſos chaldeos· nobiles tyrannoſq̄ꝫ ⁊ ꝑncipes· oēs filios aſſyrioꝝ· iuuenes forma egregia· duces ⁊ mḡratus· vniuerſos principes ꝑncipū. ⁊ noīatos aſcenſores eq̄rū. Et venīēt ſup te inſtructi curru ⁊ rota: multitudo ꝑplo'ꝝ. Lorica ⁊ clypeo ⁊ galea armabunť ꝯ te vndiq̄ꝫ. Et dabo corā eis iudiciū. ⁊ iudicabūt te iudicijs ſuis. Et ponā ȥelū meū in te: quē exercent tecū in furore. Naſū tuū ⁊ aures tuas ꝑcidēt. ⁊ q̄ remanſerint gladio ꝯcidēt. Ipſi filios tuos ⁊ filias tuas capiēt ⁊ nouiſſimū tuū deuorabiť igni. Et denudabūt te veſtimentis tuis: ⁊ tollēt vaſa glīe tue. Et requieſcē faciā ſcelus tuū de te. ⁊ fornicationē tuā de ťra egypti. Nec leuabis oculos tuos ad eos. ⁊ egypti nō recordaberis ampliꝰ: q̇a h̄ dic̄ dñs deꝰ. Ecce ego tradā te in manꝰ eorū q̄s odiſti: in manꝰ de quibꝰ ſatiata ē aīa tua. ⁊ agēt tecū in odio. Et tollēt oēs labores tuos. ⁊ dimittent te nudā ⁊ ig̊minia plenā. ⁊ reuelabiť ig̊minia fornicationū tuaꝝ. Scelꝰ tuū ⁊ fornicatiōes tue fecerūt hec tibi: q̇a fornicata es pꝰ gentes inť q̄s polluta es ī idolis earū. In via ſororis tue ambulaſti. ⁊ dabo calicē eiꝰ in manu tua. Hec dicit dñs deꝰ. Calicē ſororis tue bibes· ꝓfundū ⁊ latū. Eris ī deriſū ⁊ in ſubſannationē q̄ es capaciſſima· ebrietate ⁊ dolore repleberis: calice meroris ⁊ triſticie· calice ſororis tue ſamarie. Et bibes illū ⁊ epotabis vſq̄ꝫ ad feces. ⁊ fragmēta eius deuorabis. ⁊ vbera tua lacerabis: q̇a ego locutus ſū· ait dñs deꝰ. Propťea h̄ dicit dñs deꝰ. Quia oblita es mei ⁊ ꝓiecisti me poſt corpꝰ tuū· tu q̊ꝫ porta ſcelꝰ tuū ⁊ fornicatiōes tuas. Et ait dñs ad me dicēs: Fili hoīs· nūq̇d iudicas ollā ⁊ oolibā. ⁊ annūcias eis ſcelera eaꝝ· q̇a adulterate ſūt ⁊ ſāguis ī manibꝰ eaꝝ ⁊ cū idolis ſuis fornicate ſūt? Inſup ⁊ filios ſuos q̄s genuerūt mihi· obtulerūt eis ad deuorandū. Sꝫ ⁊ h̄ fecerūt m̄. Polluerūt ſanctuariū meū ī die illa. ⁊ ſabbata mea ꝓphanauerunt. Cūq̄ꝫ īmolarent filios ſuos idolis ſuis. ⁊ ingrederenť ſcūariū meū in die illa ut polluerēt illud: etiā h̄ fecerūt in medio domꝰ mee. Miſerūt ad viros veniētes de lōge: ad q̄s nūcios miſerāt. Itaq̄ꝫ ecce venerūt quibꝰ te lauiſti ⁊ circūliniſti ſtibio oculos tuos. ⁊ ornata es mundo muliebri. Sediſti in lecto pulcherrimo· mēſa ornata ē an̄ te. Thymiama meū ⁊ vnguentū meū poſuiſti ſuper eam:

⁊ vox multitudinis exultantꝭ erat in ea. Et in
viris q̇ de multitudine hoīuꝫ adducebanť ⁊
veniebāt de deserto: posuerūt armillas i ma-
nibus eorū. ⁊ coronas speciosas in capitib⁹
eorū. Et dixi ei que attrita est in adulterijs.
Nūc fornicabiť in fornicatiōe sua· etiā h̄. Et
ingressi sunt ad eā: q̄si ad mulierē meretricē·
sic ingrediebanť ad oollā ⁊ ad oolibā mulie-
res nephbarias. Viri ergo iusti sunt. Hi iudi-
cabunt eas iudicio adulterarꝫ ⁊ iudicio effū-
dentium sanguinē: q̇a adulterate sūt. ⁊ san-
guis i māib⁹ earꝫ. Et cū idolis suis fornicate
sūt. Hec.n. dic̄ dn̄s de⁹. Adduc ad eas mul-
titudinē ⁊ trade eas in tumultū ⁊ in rapinā:
⁊ lapidenť lapidibus populorꝫ ⁊ confodianť
gladijs eorum. Filios ⁊ filias earum interfi-
cient. ⁊ domos earū igne succendent. Et au-
ferā scelus de t̄ra: ⁊ discent oēs mulieres ne
faciant scd̄m scelus earū. Et dabunt scelus
vr̄m sup vos. ⁊ pctā idolorū vr̄orū portabitꝭ:
⁊ scietis quia ego dn̄s deus. XXIIII

Et factū ē v̄bū dn̄i ad me i anno no-
no· in mēse decimo· decima die men-
sis dicēs. Fili hoīs· scribe tibi nomē
diei hui⁹ in q̄ ꝯfirmat⁹ est rex babylonis ad-
uersū irl'm hodie. ⁊ dices p̱ prouerbiū ad do-
mū irritatricē parabolā. ⁊ loqueris ad eos.
Hec dic̄ dn̄s de⁹. Pone ollā eneā: pone iquā:
⁊ mitte i eā aquā. Congere frusta eius in eā:
omnē partē bonā. ⁊ femur ⁊ armū: electa ⁊
ossibus plena. Pinguissimum pecus assume:
compone q̊ꝫ strues ossiū sub ea. Efferbuit co-
ctio eius. ⁊ discocta sūt ossa illi⁹ i medio ei⁹.
Propt̄ea h̄ dic̄ dn̄s de⁹. Ve ciuitati sangui-
nū oolle cui⁹ rubigo in ea est: ⁊ rubigo eius
nō exiuit de ea. Per partes ⁊ p̱ ptes suas eijce
eā. Nō cecidit sup̱ eā sors. Sanguis .n. eius
in medio ei⁹ est: sup̱ lympidissimā petrā effu-
dit illū. Nō effudit illū sup̱ t̄rā ut possit operi-
ri puluere: ut supinducerē indig̃tionē meā ⁊
vindicta vlciscerer. Dedi sanguinē ei⁹ sup̱ pe-
trā lympidissimā· ne opireť. Propt̄ea h̄ dicit
dn̄s de⁹. Ve ciuitati sanguinū: cui⁹ ego grā-
dem faciā pyrā. Congere ossa· que igne succē-
dam. Cōsumenť carnes: ⁊ coqueť vniuersa
cōpositio: ⁊ ossa tabescēt. Pone q̊ꝫ eam super
prunas vacuā ut incalescat ⁊ liquefiat es ei⁹
⁊ ꝯfleť in medio ei⁹ inq̄namētū ei⁹. ⁊ ꝯsumať
rubigo eius. Multo labore sudatū ē. ⁊ nō ex-
iuit de ea nimia rubigo ei⁹· neqꝫ p̱ ignē. Im-
mūdicia tua execrabil': q̇a mūdare te volui:
⁊ non es mundata a sordibus tuis. Sed nec
mūdaberis p̄us: donec q̇escē̄ faciā indigna-
tionē meā in te. Ego dn̄s locutus sū. Veni ⁊
faciā· nō trāseā· nec parcā· nec placabor. Iux̄
vias tuas ⁊ iux̄ adinuētiōes tuas iudicabo
te dicit dn̄s. Et factū est verbū dn̄i ad me di-
cens. Fili hoīs· ecce ego tollo a te desiderabi-
le oculorꝫ tuorꝫ in plaga. ⁊ nō planges neqꝫ
plorabis neqꝫ fluent lachrymе tue. Ingemi-
sce tacēs: mortuorꝫ luctū nō facies: Corona
tua circūligata sit tibi. ⁊ calciamēta tua erūt
in pedib⁹ tuis: nec amictu ora velabis· nec
cibos lugētiū comedes. Locutus sū ḡ ad po-
pulū mane. ⁊ mortua est vxor mea vespe. Fe-
ciqꝫ mane sicut p̄cepat mihi. Et dixit ad me
pp̱l'us. Quare non indicas nobis quid ista
significēt q̄ tu facis? Et dixi ad eos. Sermo
dn̄i factus ē ad me dicēs. Loq̄re domui isrl'.
Hec dicit dn̄s de⁹. Ecce ego polluam scūariū
meū· sup̱biā imp̱erij vr̄i. ⁊ desiderabile oculorꝫ
vr̄orꝫ. ⁊ sup̱ q̄ pauet aīa vr̄a. ⁊ filij vr̄i ⁊ filie
vr̄e quas reliquistis· gladio cadēt: ⁊ facietꝭ
sicut· feci. Ora amictu nō velabitis: ⁊ cibos
lugentiū nō comedetꝭ. Coronas habebitꝭ in
capitib⁹ vr̄is. ⁊ calciamēta i pedib⁹. Nō plan-
getis neqꝫ flebitis: sed tabescetis in iniq̄tati-
bus vr̄is. ⁊ vnusquisqꝫ gemet ad fratrē suū.
Eritqꝫ ezechiel vobis in portentū. Iuxta oīa
q̄ fecit· facietis: cū venerit istud: ⁊ scietis q̇a
ego dn̄s de⁹. Et tu fili hoīs ecce in die q̄ tollā
ab eis fortitudinē eorꝫ ⁊ gaudiū dignitatis
⁊ desideriū oculorū eorū· sup̱ quo requiescūt
aīe eorꝫ. ⁊ filios ⁊ filias eorꝫ: in die illa cum
venerit fugiens ad te ut annūciet tibi: in die
inquā illa apieť os tuū cū eo qui fugit. ⁊ lo-
queris ⁊ nō silebis vltra· erisqꝫ eis in porten-
tum. ⁊ scietis quia ego dn̄s. XXV

Et factus ē sermo dn̄i ad me dicens:
Fili hoīs· pone faciē tuā ꝯ̄ filios am-
mon ⁊ pp̱hetabis de eis. ⁊ dices filijs
āmon. Audite verbū dn̄i dei. Hec dicit dn̄s
deus. Pro eo q̄ꝫ dixisti euge euge sup̱ scūariū
meū q̇a pollutū est. ⁊ sup̱ terrā isrl' qm̄ deso-
lata est. ⁊ sup̱ domū iuda qm̄ ducti sūt in ca-
ptiuitatē: idcirco ecce ego tradā te filijs ori-
entalib⁹ i hēditatē. ⁊ collocabūt caulas suas
in te. ⁊ ponēt i te tentoria sua. Ipsi comedent
fruges tuas. ⁊ ipsi bibent lac tuū. Daboqꝫ ra-
bath in hitaculū camelorꝫ. ⁊ filios āmon i cu-
bile pecorū. ⁊ scietis q̇a ego dn̄s. Quia h̄ dic̄
dn̄s deus. Pro eo q̄ꝫ plausisti māu ⁊ p̱cussisti

Vxō ez· morit⁹.

ꝑde ⁊ gauisa es ex toto affectu super terram
isrł. Idcirco ecce ego extendā manū meā sup
te. ⁊ tradā te in direptionē gentiū. ⁊ inꝰficiā
te de ꝓplis. ⁊ perdā de terris ⁊ cōterā: ⁊ scies
qa ego dñs. Hec dic̄ dñs deꝰ. Pro eo ꝙ dixe-
rūt moab ⁊ seyr. ecce sicut oēs gentes domus
iuda: idcirco ecce ego apꝑiā humerū moab
de ciuitatibꝰ: de ciuitatibꝰ inquā eiꝰ. ⁊ de fi-
nibus eius inclytas t̄re bethiesimoth ⁊ beel-
meon ⁊ cariathaim filijs orientꝫ cū filijs am-
mon. Et dabo eā in hēditatē: ut non sit vltra
memoria filioꝝ āmon in gētibꝰ. Et in moab
faciā iudicia. ⁊ sciēt qa ego dñs. Hec dic̄ dñs
deꝰ. Pro eo ꝙ fecit idumea vltionē ut se vin-
dicaret de filijs iuda. peccauitqꝫ delinquēs ⁊
vindictā expetiuit de eis: idcirco hec dic̄ dñs
deus. Extendā manū meā sup idumeā. ⁊ au-
ferā de ea hoīem ⁊ iumentū. ⁊ faciā eā desertā
ab austro. ⁊ q̇ sūt ī dedan gladio cadent. Et
dabo vltionē meā sup idumeam ꝑ manū ꝓpłi
mei isrł: ⁊ faciant in edom iuxta iram meā ⁊
furorē meū. ⁊ scient vindictā meā dicit dñs
deus. Hec dic̄ dñs deꝰ. Pro eo ꝙ fecerūt pa-
lestini vindictā. ⁊ vlti se sūt toto aīo. interfici-
entes ⁊ iplentes inimicitias veteres: ꝓpterea
h̄ dic̄ dñs deꝰ. Ecce ego extendā manū meā
sup palestinos: ⁊ interficiā interfectores. Et
ꝑdā reliq̇as maritime regionis: faciāqꝫ ī eis
vltiones magnas arguēs ī furore. ⁊ sciēt qa
ego dñs. cū dedero vindictā meā sup eos.

Et factū ē in vndecimo XXVI
āno ꝑma mēsis: factus ē sermo dñi
ad me dicens. Fili hoīs. ꝓ eo ꝙ dixit
tyrus de ierłm: euge ꝯfracte sunt porte ꝓpłoꝝ.
cōuersa ē ad me. iplebor. deserta est: ꝓpterea
hec dic̄ dñs deus. Ecce ego sup te tyre. ⁊ ascē-
dere faciā ad te gētes multas: sicut ascendit
mare fluctuās. Et dissipabūt muros tyri. ⁊
destruēt turres eius. Et radā puluerē eiꝰ de
ea. ⁊ dabo eā in lympidissimā petrā. Siccatio
sagenarū erit in medio marꝭ: qa ego locutus
sū ait dñs deꝰ. ⁊ erit in direptionē gentibus.
Filie qꝫ eius q̄ sūt ī agro gladio inꝰficient: ⁊
sciēt qa ego dñs. Quia h̄ dic̄ dñs deꝰ. Ecce
ego adducā ad tyrū nabuchodonosor regem
babylonis ab aq̇lone: regē regū. cū equis ⁊
curribꝰ ⁊ eq̇tibꝰ ⁊ cetu ꝓpłoqꝫ magno. Filias
tuas q̄ sunt in agro gladio interficiet. ⁊ cir-
cūdabit te munitionibꝰ ⁊ cōportabit aggerē
in gyro. Et eleuabit ꝯ te clypeū: ⁊ vineas ⁊
arietes tēꝑabit ī muros tuos. ⁊ turres tuas
destruet in armatura sua. Inundatiōe eq̇rū
eius opiet te puluis eoꝝ: a sonitu eq̇tū ⁊ ro-
tarū ⁊ curruū mouebunꝰ muri tui. Cū igres-
sus fuerit portas tuas q̄si ꝑ introitū vrb̄ dissi-
pate. vngulis equoꝝ suoꝝ ꝯculcabit oēs pla-
teas tuas: ꝓpłm tuū gladio cedet: ⁊ statue
tue nobiles in terrā corruēt. Vastabūt opes
tuas. diripiēt negociatiōes tuas. ⁊ destruēt
muros tuos. ⁊ domos tuas ꝑclaras subuer-
tent: ⁊ lapides tuos ⁊ ligna tua ⁊ puluerem
tuū in medio aquarū ponēt. Et quiescē faciā
multitudinē canticoꝝ tuoꝝ. ⁊ sonitus citha-
rarum tuarū nō audietꝰ ampliꝰ. Et dabo te in
lympidissimā petrā: siccatio sagenarū eris:
nec edificaberis vltra: qa ego dñs locutꝰ sū
ait dñs deꝰ. Hec dicit dñs deꝰ de tyro. Nūq̇d
non a sonitu ruine tue. ⁊ gemitu interfectorū
tuorū cū occisi fuerint ī medio tui: cōmoue-
bunꝰ insule. ⁊ descendent de sedibus suis oēs
ꝑncipes maris. ⁊ auferēt exuuias suas. ⁊ ve-
stimēta sua varia abijcient ⁊ induenꝰ stupo-
reꝰ. In terra sedebūt. ⁊ attoniti sup repentino
casu tuo āmirabunꝰ. ⁊ assumentes sup te la-
mentū dicēt tibi. Quō peristi q̄ h̄itas ī mari
vrbs inclyta: q̄ fuisti fortis in mari cū habi-
tatoribus tuis quos formidabant vniuersiꝰ.
Nūc stupebūt naues ī die pauorꝭ tui. ⁊ turba-
bunꝰ insule in mari. eo ꝙ nullus egrediatꝰ ex
te. Quia h̄ dicit dñs deꝰ. Cū dedero te vrbem
desolatā sicut ciuitates q̄ nō h̄itanꝰ. ⁊ addu-
xero sup te abyssū. ⁊ opꝑuerint te aque mul-
te. ⁊ detraxero te cū illis q̇ descendūt ī lacū ad
ꝓpłm sempit̄nū: ⁊ collocauero in t̄ra nouissi-
ma sicut solitudines veteres cum his q̇ dedu-
cunꝰ ī lacū ut nō habiteris. Porro cū dedero
gloriā ī t̄ra viuētiū: in nihilū redigā te. ⁊ nō
eris. ⁊ req̇sita nō inuenierꝭ vltra in sempiter-
nū dicit dñs deus. XXVII

Et factū ē ꝟbū dñi ad me dicēs. Tu
ꝰ fili hoīs. assume sup tyrū lamentū:
⁊ dices tyro. que habitat in introitu
marꝭ: negociationi ꝓpłoꝝ ad insulas multas.
Hec dicit dñs deꝰ. O tyre tu dixisti. Perfecti
decoris ego sū. ⁊ in corde maris sita. Finiti-
mi tui q̇ te edificauerūt impleuerunt decorē
tuū: abietibꝰ de sanir extruxerūt te cū oībus
tabulatis maris: cedrū de libano tulerūt ut
facerēt tibi malū: quercus de basan dolaue-
rūt in remos tuos: ⁊ trāstra tua fecerunt tibi
ex ebore indico. ⁊ pretoriola de insulis italie.
Byssus varia de egypto texta est tibi in velū

ut ponerent̄ in malo: hyacinthus ⁊ purpura
de insulis elisa facta sūt opimentū tuū. Habi-
tatores sidonis ⁊ aradij fuerūt remiges tui:
sapiētes tui tyre facti sūt gubernatores tui:
senes biblij ⁊ prudentes eiꝰ habuerūt nautas
ad ministeriū varie supellectilis tue. Omnes
naues mari ⁊ naute eaꝝ fuerūt ī ꝑplo nego-
ciationis tue: perse ⁊ lydi ⁊ lybies erāt in ex-
ercitu tuo viri bellatores tui. clypeū ⁊ galeā
suspenderūt in te pro ornatu tuo. Filij aradij
cum exercitu suo sup muros tuos in circui-
tu: sꝫ ⁊ pygmei qui erāt in turribꝰ tuis pha-
retras suas suspenderūt ī muris tuis ꝑ gyrū.
Ipsi cōpleuerūt pulchritudinē tuā. Cartha-
ginēses negociatores tui. A multitudine cū-
ctaꝝ diuitiaꝝ. argēto. ferro. stanno. plūboq͂ꝫ
repleuerūt nūdinas tuas. Grecia ⁊ thubal ⁊
mosoch: ipsi institores tui. Mācipia ⁊ vasa
erea adduxerūt ꝑplo tuo ꝺ domo thogorma:
equos ⁊ eq̄tes ⁊ mulos adduxerunt ad forū
tuum. Filij dedan negociatores tui. Insule
multe negociatio manꝰ tue. Dentes eburne-
os ⁊ hebeninos cōmutauerūt ī ꝑcio tuo. Syrꝰ
negociator tuus: Propꝫ multitudinē operū
tuoꝝ. guttā ⁊ purpurā ⁊ scutulata ⁊ byssū. ⁊
sericū ⁊ chodchod ꝓposuerūt in mercatu tuo.
Iuda ⁊ t̄ra isrl' ipsi institores tui ī frumento
primo: balsamū ⁊ mel ⁊ oleū ⁊ resinā ꝓposue-
runt in nundinis tuis. Damascenꝰ negocia-
tor tuus in multitudine operꝫ tuoꝝ: ī multi-
tudine diuersarū opū. in vino pingui. ī lanis
colori optimi. Dan ⁊ grecia ⁊ moçel ī nundi-
nis tuis ꝓposuerūt ferrū fabrefactū: stacten
⁊ calamꝰ ī negociatiōe tua. Dedan institores
tui in tapetibꝰ ad sedendū. Arabia ⁊ vniuersi
principes cedar ipsi negociatores manꝰ tue:
cū agnis ⁊ arietibꝰ ⁊ hedis venerūt ad te ne-
gociatores tui. Venditores saba ⁊ reema ipsi
negociatores tui: cū vniuersis ꝓmis aroma-
tibꝰ ⁊ lapide ꝑcioso ⁊ auro qꝺ ꝓposuerūt in
mercato tuo. Aram ⁊ chēne ⁊ eden negocia-
tores tui. Saba assur ⁊ chelmach vēditores
tui: ipsi negociatores tui: multiphariā ī vo-
lucris hyacinthi ⁊ polymitoꝝ gaçaꝝq͂ꝫ ꝑcio-
laꝝ q̄ obuolute ⁊ astricte erāt funibꝰ: cedros
q͂ꝫ habebāt ī negociatiōibꝰ tuis. Naues ma-
ris principes tui ī negociatiōe tua: ⁊ repleta
es ⁊ glīficata nimis in corde mari. In aquis
multꝭ adduxerūt te remiges tui. Ventus au-
ster contriuit te. In corde mari diuitie tue: ⁊
thesauri tui ⁊ multiplex instrumentum tuū.

Naute tui ⁊ gubernatores tui q̇ tenebant su-
pellectilē tuā. ⁊ ꝑplo tuo ꝑerāt: viri q͂ꝫ bella-
tores tui q̇ erāt in te cū vniuersa multitudi-
ne tua q̄ est in medio tui: cadent ī corde ma-
ris in die ruine tue. A sonitu clamoris gu-
bernatorū tuorū ꝯturbabunt̄ classes. ⁊ descē-
dēt de nauibꝰ suis oēs q̇ tenebāt remū. Nau-
te ⁊ vniuersi gubernatores mari in t̄ra stabūt
⁊ eiulabunt sup te voce magna. ⁊ clamabunt
amare. Et supiaciēt puluerē capitibꝰ suis: ⁊
cinere cōspgent̄. ⁊ radēt sup te caluitiū. ⁊ ac-
cingent̄ cilitijs. Et plorabūt te in amaritu-
dine aīe ploratu amarissimo. ⁊ assumeut sup
te carmen lugubre. ⁊ plangēt te. Que est ut
tyrus que obmutuit ī medio maris? Que in
exitu negociationū tuaꝝ de mari implesti po-
pulos multos. in multitudine diuitiaꝝ tuaꝝ
⁊ ꝑplorū tuoꝝ ditasti reges t̄re: Nūc contri-
ta es a mari: in ꝓfūdis aq̄rū opes tue: ⁊ oīs
multitudo tua q̄ erat in medio tui ceciderūt.
Vniuersi habitatores insulaꝝ obstupuerūt
sup te. ⁊ reges earū oēs tempestate ꝑculsi mu-
tauerunt vultꝰ. Negociatores ꝑplorū sibila-
uerūt sup te. Ad nihilū deducta es: ⁊ nō eris
vsq͂ꝫ in perpetuum.

XXVIII

ET factus ē sermo dñi ad me dicens:
Fili hoīs. dic principi tyri. Hec dicit
dñs deus. Eo q͂ꝫ eleuatū ē cor tuū ⁊
dixisti. deus ego sū. ⁊ ī cathedra dei sedi ī cor-
de maris: cū sis hō ⁊ nō deus: ⁊ dedisti cor
tuū q̄si cor dei. Ecce sapientior es tu daniele:
oē secretū nō ē absconditū a te. In sapientia ⁊
prudentia tua fecisti tibi fortitudinē. ⁊ acq̇si-
sti aurū ⁊ argentū in thesauri tuis. in multi-
tudine sapiētie tue. ⁊ ī negociatione tua mul-
tiplicasti tibi fortitudinem: ⁊ eleuatū est cor
tuū ī robore tuo. Propterea hꝺ dicit dñs deꝰ.
Eo q͂ꝫ eleuatū est cor tuū q̄si cor dei: idcirco
ecce ego adducā sup te alienos robustissimos
gentiū. Et nudabūt gladios suos super pul-
chritudinē sapiētie tue. ⁊ polluent decorem
tuū. Interficient ⁊ detrahent te. ⁊ morieris in
interitu occisoꝝ ī corde maris. Nunq̇d dicēs
loq̄ris: deus ego sū. corā interficientibꝰ te: cū
sis homo ⁊ nō deus? In manu occidentiū te
morte incircūcisoꝝ morieris. ī manu alienoꝝ:
q̇a ego locutꝰ sū ait dñs deꝰ. Et factꝰ est ꝭmo
dñi ad me dicēs. Fili hoīs. leua planctū sup
regē tyri. ⁊ dices ei. Hec dicit dñs deꝰ. Tu si-
gnaculū silitudinis. plenꝰ sapiā. ꝑfectꝰ decore
in delitijs paradisi dei fuisti. Oīs lapis ꝑciosus

operimentũ tuũ: sardius thopacius ⁊ iaspis chrysolithꝰ ⁊ onyx ⁊ berillus· sapphyrꝰ ⁊ carbũculꝰ ⁊ smaragdus. Aurũ opꝰ decorꝭ tui ⁊ foramina tua ĩ die q̃ ↄditus es preparata sũt. Tu cherub extentꝰ ⁊ ꝓtegẽs. ⁊ posui te in monte scõ dei. In medio lapidũ ignitorũ ambulasti: ꝑfectus in viis tuis a die ↄditionis tue: donec inuẽta ẽ iniq̃tas ĩ te. In multitudine negociationis tue repleta sũt interiora tua iniq̃tate: ⁊ peccasti. ⁊ eieci te de mõte scõ dei: ⁊ ꝑdidi te o cherub ꝓtegẽs de medio lapidũ ignitorũ. Et eleuatũ ẽ cor tuũ ĩ decore tuo. Perdidisti sapientiã tuã ĩ decore tuo: in t̃rã ꝓieci te· añ faciẽ regũ dedi te ut cernerẽt te. In multitudine iniq̃tatũ tuarũ ⁊ iniq̃tate negociationis tue polluisti scĩficationẽ tuã. Producã ẽ͛ ignẽ de medio tui qui comedat te. ⁊ dabo te in cinerẽ sup t̃rã in cõspectu oĩuʒ videntiũ te. Oẽs q̇ viderint te ĩ gẽtibꝰ· obstupescẽt sup te. Nihili factꝰ es. ⁊ nõ eris in perpetuũ. Et factꝰ ẽ sermo dñi ad me dicens. Fili hoĩs· pone faciem tuã ↄ sidonẽ ⁊ ꝓphͣabis de ea. ⁊ dices. Hec dicit dñs deus. Ecce ego ad te sidon. ⁊ glorificabor in medio tui. Et scient q̇a ego dñs cũ fecero in ea iudicia. ⁊ sanctificatus fuero in ea. Et ĩmittã ei pestilentiã ⁊ sanguinẽ in plateis eius. ⁊ corruẽt interfecti in medio eiꝰ gladio ꝑ circuitũ. ⁊ scient q̇a ego dñs. Et non erit vltra domui isrl̃ offendiculũ amaritudinis ⁊ spina dolorẽ inferẽs vndiq̃ ꝑ circuitũ eoꝝ q̇ aduersant̃ eis. ⁊ scient quia ego dñs deus. Hec dicit dñs deꝰ. Qñ cõgregauero domũ isrl̃ de ꝑplis in q̇bus dispsi sunt sanctificabor ĩ eis corã gentibꝰ. ⁊ habitabũt in terra sua quã dedi seruo meo iacob. ⁊ hͣitabũt in ea securi. Et edificabũt domos ⁊ plantabũt vineas. ⁊ hͣitabũt ↄfident̃ cũ fecero iudicia in oĩbus q̇ adũsant̃ eis ꝑ circuitũ. ⁊ scient q̇a ego dñs deus eorũ.

XXIX

In ãno decimo ⁊ duodecimo mẽse· vna die mẽsis· factũ est verbũ dñi ad me dicens. Fili hoĩs· pone faciẽ tuã ↄ pharaonem regẽ egypti. ⁊ ꝓphetabis de eo. ⁊ de egypto vniũsa loq̃re ⁊ dices. Hec dicit dñs deꝰ. Ecce ego ad te pharao rex egypti draco magne q̇ cubas in medio fluminũ tuoꝝ ⁊ dicis meus ẽ fluuiꝰ. ⁊ ego feci memetipsũ. Et ponã frenũ in maxillis tuis. ⁊ agglutinabo pisces fluminũ tuoꝝ squamis tuis. Et extrahã te de medio fluminum tuorũ. ⁊ vniuersi pisces tui squamis tuis adhẽbũt. Et ꝓiiciã te ĩ desertũ: ⁊ oẽs pisces flumĩs tui. Sup faciẽ t̃re cades: nõ colligeris neq̃ ↄgregaberꝭ. Bestiis t̃re ⁊ volatilibꝰ celi dedi te ad deuorandũ. ⁊ scient oẽs hͣitatores egypti q̇a ego dñs. Pro eo q̃ fuisti baculꝰ arũdineꝰ domui isrl̃ qñ apprehẽderũt te manu. ⁊ ↄfractus es ⁊ lacerasti oẽm humerũ eoꝝ ⁊ initentibꝰ eis sup te cõminutꝰ es ⁊ dissoluisti oẽs renes eoꝝ: ꝓpterea hͨ dicit dñs deꝰ. Ecce ego adducã sup te gladiũ meũ ⁊ int̃ficiã de te hoĩem ⁊ iumentũ. Et erit t̃ra egypti in desertũ ⁊ in solitudinẽ: ⁊ scient q̇a ego dñs. Pro eo q̃ dixerꝭ· fluuiꝰ meꝰ ẽ ⁊ ego feci eũ: idcirco ecce ego ad te ⁊ ad fluĩa tua. Daboq̃ t̃rã egypti in solitudinẽ gladio dissipatã· a t̃re syenes vsq̃ ad t̃minos ethiopie. Nõ ꝑtransibit eã pes hoĩs: neq̃ pes iumenti gradiet̃ ĩ ea. ⁊ nõ habitabit̃ q̃draginta ãnis. Daboq̃ terrã egypti desertã ĩ medio t̃rarũ desertarũ ⁊ ciuitates eiꝰ in medio vrbiũ subuersarũ. ⁊ erũt desolate q̃draginta ãnis. Et dispgã egyptios ĩ nationes. ⁊ ventilabo eos ĩ terras. Quia hͨ dicit dñs deꝰ: post finẽ q̃draginta annoꝝ ↄgregabo egyptũ de ꝑplis in q̇bus dispsi fuerãt: ⁊ reducã captiuitatem egypti ⁊ collocabo eos ĩ t̃ra phatures: ĩ t̃rã natiuitatꝭ sue: ⁊ erunt ibi in regnũ humile. Inter cetera regna erit humillima. ⁊ nõ eleuabit̃ vltra sup nationes. Et ĩminuã eos ne imperẽt gentibus: neq̃ erũt vltra domui isrl̃ cõfidentia docentes iniq̇tatẽ ut fugiãt ⁊ sequant̃ eos. ⁊ scient q̇a ego dñs deꝰ. Et factũ est in vicesimo ⁊ septimo anno in pͥmo ĩ vna mensis: factũ est v̑bũ dñi ad me dicẽs. Fili hoĩs· nabuchodonosor rex babylonis seruire fecit exercitũ suũ seruitute magna aduersus tyrũ. Oẽ caput decaluatũ: ⁊ oĩs humerus depilatꝰ est. Et merces nõ ẽ reddita ei neq̃ exercitui eiꝰ de tyro· ꝓ seruitute q̃ seruiuit mihi aduersus eam. Propt̃ea hͨ dicit dñs deꝰ. Ecce ego dabo nabuchodonosor regẽ babylonis in terra egypti. ⁊ accipiet multitudinẽ eiꝰ ⁊ depredabit̃ manubias eiꝰ ⁊ diripiet spolia eius: ⁊ erit merces exercitui illius ⁊ operi q̇ seruiuit aduersus eam. Dedi ei terrã egypti: ꝓ eo q̃ laborauerit mihi ait dñs deꝰ. In die illa pullulabit cornu domꝰ isrl̃. ⁊ tibi dabo apertũ os in medio eorũ. ⁊ scient q̇a ego dñs.

XXX

Et factũ est verbũ dñi ad me dicens. Fili hoĩs ꝓpheta ⁊ dic. Hec dicit dñs deus. Ululate ve ve diei: q̇a iuxta est dies: ⁊ appropinq̃bit dies dñi: dies nubis

tempus gentiũ erit. Et veniet gladius in egy-
ptũ. ⁊ erit pauor ĩ ethiopia cũ ceciderint vul-
nerati in egypto. ⁊ ablata fuerit multitudo
illius. ⁊ destructa fundamẽta eiꝰ. Ethiopia
⁊ libya ⁊ lydij ⁊ oẽs reliquũ vulgus ⁊ chub ⁊
filij terre federis cum eis gladio cadent. Hec
dicit dñs deus. Et corruẽt fulciẽtes egyptũ:
⁊ destruet̃ sup̱bia imperij eiꝰ. A turre syenes
gladio cadent ĩ ea· ait dñs exercituũ. Et dis-
sipabunt̃ ĩ medio t̃raꝝ desolataꝝ. ⁊ vrbes eiꝰ
in medio ciuitatũ desertarũ erũt. ⁊ scient quia
ego dñs deus· cũ dedero ignẽ ĩ egypto ⁊ at-
triti fuerint oẽs auxiliatores eius. In die illa
egredient̃ nũcij a facie mea ĩ trierib' ad ꝯterẽ-
dã ethiopie confidentiã. ⁊ erit pauor in eis in
die egypti: q̇a absq̧ dubio veniet. Hec dicit
dñs deus. Et cessare faciam multitudinẽ egy-
pti ĩ manu nabuchodonosor reg̃ babylonis
Ipse ⁊ ꝑplꝰus eiꝰ cũ eo· fortissimi gentiũ addu-
cent̃ ad disperdendã t̃rã. Et euaginabũt gla-
dios suos sup̱ egyptũ. ⁊ implebũt t̃rã int̃fe-
ctis. ⁊ faciã alueos fluminũ aridos ⁊ tradã
t̃rã in manꝰ pessimoꝝ. ⁊ dissipabo t̃rã ⁊ pleni-
tudinẽ eius in manꝰ alienoꝝ. Ego dñs locu-
tus sũ. Hec dicit dñs deꝰ. Et disp̱dã simula-
cra. ⁊ cessare faciã idola de memphis: ⁊ dux
de t̃ra egypti nõ erit amplꝰ. Et dabo t̃rorẽ in
t̃rã egypti. ⁊ disp̱dam t̃rã phatures. ⁊ dabo
ignẽ in taphnis. ⁊ faciã iudicia mea ĩ alexan-
dria. Et effundã indignationẽ meã sup̱ pelu-
siũ robur egypti: ⁊ int̃ficiã multitudinẽ ale-
xandrie. ⁊ dabo ignẽ ĩ egypto. Quasi partu-
riẽs dolebit pelusiũ. ⁊ alexandria erit dissipa-
ta. ⁊ in mẽphis angustie quotidiane. Iuue-
nes eliopoleos ⁊ bubasti gladio cadẽt. ⁊ ipse
captiue ducent̃. Et in taphnis nigrescet dies:
cũ cõtriuero ibi sceptra egypti. ⁊ defecerit in
ea sup̱bia potẽtie eius. Ipsam nubes operiet:
filie aũt eius ĩ captiuitatẽ ducent̃. Et iudicia
faciã in egypto. ⁊ sciẽt q̇a ego dñs. Et factũ ẽ
in vndecimo anno· in p̃mo· in septima mẽsis:
factum est verbũ dñi ad me dicẽs. Fili hoĩs·
brachiũ pharaonis regis egypti confregi. ⁊
ecce nõ est obuolutũ ut restitueret̃ ei sanitas
ut ligaret̃ pannis ⁊ fasciret̃ lintheolis: ⁊ rece-
pto robore posset tenẽ gladiũ. Propt̃ea h̃ dic̃
dñs deus. Ecce ego ad pharaonẽ regẽ egy-
pti: ⁊ cõminuã eiꝰ brachiũ forte ꝫ ꝯfractũ:
⁊ deijciã gladiũ de manu eiꝰ. Et disp̱gã egy-
ptũ in gẽtibꝰ. ⁊ ventilabo eos in t̃ris. Et ꝯfor-
tabo brachia reg̃ babylonis: daboq̧ gladiũ

meũ in manu eius. Et ꝯfringã brachiũ pha-
raonis. ⁊ gement gemitibꝰ interfecti corã fa-
cie eius. Et cõfortabo brachia regis babylo-
nis. ⁊ brachia pharaonis cõcident. Et scient
q̇a ego dñs· cũ dedero gladiũ meũ in manũ
reg̃ babylonis. ⁊ extenderit eũ sup̱ t̃rã egy-
pti. Et disp̱gã egyptũ in nationes. ⁊ vẽtila-
bo eos in terras. ⁊ sciẽt q̇a ego dñs. XXXI

ET factũ est ĩ anno vndecimo· tertio·
vna mẽsis: factũ ẽ verbũ dñi ad me
dicens. Fili hoĩs· dic pharaoni regi
egypti ⁊ ꝑplꝰo eiꝰ. Cui similis factus es ĩ ma-
gnitudine tua? Ecce assur q̃si cedrus ĩ libano
pulcher ramis. ⁊ frondibꝰ nemorosus· excel-
susq̧ altitudine: ⁊ int̃ cõdensas frondes ele-
uatũ ẽ cacumẽ eiꝰ. Aque nutrierũt illũ: abys-
sus exaltauit illũ. Flumina eiꝰ manabãt ĩ cir-
cuitu radicũ eiꝰ. ⁊ riuos suos emisit ad vni-
uersa ligna regionis. Propt̃ea eleuata ẽ alti-
tudo eius sup̱ oĩa ligna regionis: ⁊ multi-
plicata sunt arbusta eius: ⁊ eleuati sũt rami
eius p̃ aquis multis. Cũq̧ extẽdisset vmbrã
suã: in ramis eiꝰ fecerũt nidos oĩa volatilia
celi: ⁊ sub frondibꝰ eius genuerũt oẽs bestie
saltuũ. ⁊ sub vmbraculo illiꝰ h̃itabat cetꝰ gẽ-
tiũ plurimaꝝ. Eratq̧ pulcherrimꝰ ĩ magnitu-
dine sua. ⁊ ĩ dilatatione arbustoꝝ suoꝝ. Erat
n. radix illius iuxta aq̃s multas. Cedri non
fuerũt altiores illo in paradiso dei. Abietes
nõ adeq̃uerũt sũmitatẽ eiꝰ. ⁊ platani nõ fue-
rũt eque frondibꝰ illiꝰ. Oẽ lignũ paradisi dei
nõ ẽ assimilatũ illi ⁊ pulchritudini eius: qm̃
speciosũ feci eũ. ⁊ multis cõdensisq̧ frondibꝰ
Et emulata sũt eũ oĩa ligna voluptat̃: que
erãt ĩ paradiso dei. Propt̃ea hec dic̃ dñs deꝰ.
Pro eo ꝙ sublimatus est in altitudine ⁊ de-
dit sũmitatẽ suã virentẽ atq̧ cõdensam. ⁊ ele-
uatũ est cor eius ĩ altitudine sua: tradidi eũ
in manus fortissimi gentiũ. Faciẽs faciet ei.
Iuxta impietatẽ eius eieci eũ. ⁊ succident eũ
alieni ⁊ crudelissimi nationum. Et proijcient
eũ sup̱ mõtes: ⁊ ĩ cunct̃ ꝯuallibus corruent
rami eius. Et cõfringent̃ arbusta eiꝰ ĩ vniuer-
sis rupibus t̃re: ⁊ recedent de vmbraculo eiꝰ
oẽs ꝑplĩ t̃re. ⁊ relinquẽt eũ. In ruina eius ha-
bitauerũt oĩa volatilia celi. ⁊ ĩ ramis eiꝰ fue-
rũt vniuerse bestie regionis. Quobrẽ non ele-
uabunt̃ ĩ altitudine sua oĩa ligna aquaꝝ: nec
ponẽt sublimitatẽ suã int̃ nemorosa atq̧ frõ-
dosa: nec stabũt in sublimitate sua oĩa q̃ irri-
gant̃ aq̇s: q̇a oẽs traditi sũt in mortẽ ad t̃rã

vltimā in medio filiorū hoīuʒ ad eos q̇ deſcē-
dūt in lacū. Hec dicit dn̄s deus. In die qn̄ de-
ſcendi ad inferos induxi luctū. operui eū abyſſo
⁊ ꝓhibui flumina ei⁹. ⁊ cohercui aq̄s multas.
Cōtriſtatus ē ſuꝑ eū liban⁹: ⁊ oīa ligna agri
cōcuſſa ſūt. A ſonitu ruine eius cōmoui gen-
tes. cū deducerē eū ad infernū cū his q̇ deſcē-
debāt in lacū. Et cōſolata ſunt in t̄ra infima
oīa ligna voluptatꝫ egregia atq̧ ꝑ̄clara in li-
bano: vniuerſa q̄ irrigabant̄ aq̄s. Nā ⁊ ipſi
cū eo deſcēdent ad infernū ad int̄fectos gla-
dio: ⁊ brachiū vniuſcuiuſq̧ ſedebit ſub vm-
braculo eius in medio nationū. Cui aſſimi-
lat⁹ es o inclyte atq̧ ſublimis int̄ ligna vo-
luptatꝫ? Ecce deduct⁹ es cū lignis voluptatꝫ
ad terrā vltimā. In medio incircūciſoꝝ dor-
mies: cū eis q̇ interfecti ſunt gladio. Ipſe eſt
pharao ⁊ oīs multitudo eius: dicit dn̄s de⁹.

XXXII

Et factū eſt duodecimo āno. in mēſe duodecimo. in vna mē-
ſis: factū eſt v̄bū dn̄i ad me dicens.
Fili hoīs: aſſume lamentū ſuꝑ pharaonē re-
gem egypti. ⁊ dices ad eū. Leoni gentiū aſſi-
milatus es. ⁊ draconi q̄ eſt in mari. Et ven-
tilabas cornu i fluminib⁹ tuis: ⁊ ꝯturbabas
aquas pedib⁹ tuis. ⁊ ꝯculcabas flumia eaꝝ.
Propt̄ea h̄ dicit dn̄s de⁹. Expandā ſuꝑ te re-
te meū in multitudine ꝑ̄ꝑl̄oꝝ multoꝝ. ⁊ extra-
bam te in ſagena mea. ⁊ proiiciā te in terrā.
Suꝑ faciē agri abiiciā te: ⁊ h̄itare faciā ſuꝑ
te oīa volatilia celi: ⁊ ſaturabo de te beſtias
vniuerſe t̄re. Et dabo carnes tuas ſuꝑ mon-
tes. ⁊ implebo colles tuos ſanie tua. Et irri-
gabo t̄rā fetore ſanguinis tui: inſuꝑ mōtes ⁊
valles implebunt̄ ex te. Et operiā cū extinct⁹
fuer̄ celos. ⁊ nigreſcē faciā ſtellas ei⁹. Solē
nube tegā: ⁊ luna non dabit lumē ſuū. Oīa
luminaria celi merere faciā ſuꝑ te: ⁊ dabo te-
nebras ſuꝑ terrā tuā dic̄ dn̄s de⁹. Et irritabo
cor ꝑ̄ꝑl̄orū multoꝝ: cū induxero contritionē
tuā in gentib⁹ ſuꝑ t̄ras q̄s neſcis: ⁊ ſtupeſcē
faciā ſuꝑ te ꝑ̄ꝑl̄os multos. Et reges eoꝝ hor-
rore nimio formidabūt ſuꝑ te. cum volare ce-
perit gladi⁹ meus ſuper facies eorū. ⁊ obſtu-
peſcēt repente ſinguli ꝓ aīa ſua ī die ruine ſue.
Quia h̄ dic̄ dn̄s de⁹. Gladi⁹ reg̃ babylonis
veniet tibi: in gladiis fortiū deiiciā multitu-
dinē tuā. Inexpugnabiles oēs gentes he. Et
vaſtabunt ſuꝑbiā. ⁊ diſſipabit̄ multitudo ei⁹.
Et ꝑdam oīa iumenta eius q̄ erāt ſuꝑ aq̄s
plurimas. ⁊ nō cōturbabit eas pes hominis

vltra: neq̧ vngula iumentoꝝ turbabit eas.
Tūc puriſſimas reddā aquas eoꝝ: ⁊ flumīa
eorū q̄ſi oleū adducā ait dn̄s de⁹: cū dedero
t̄rā egypti deſolatā. Deſeret̄ aūt t̄ra a pleni-
tudine ſua qn̄ ꝑcuſſero oēs h̄itatores eius: ⁊
ſciēt q̇a ego dn̄s. Planct⁹ ē. ⁊ plangēt eū filie
gentiū: ſuꝑ egyptū ⁊ ſuper multitudinē eius
plangēt eū: ait dn̄s de⁹. Et factū ē in duode-
cimo āno: in q̇ntadecima mēſis: factū ē v̄bū
dn̄i ad me dicēs. Fili hoīs. cane carmē lugu-
bre ſuꝑ multitudinē egypti. Et detrahe eam
ipſam ⁊ filias gentiū robuſtaꝝ ad t̄rā vltimā
cū his q̇ deſcendūt in lacū. Quo pulchrior es
deſcēde. ⁊ dormi cū incircūciſis. In medio in-
terfectoꝝ gladio cadēt. Gladius dat⁹ ē. Et
attraxerūt eā ⁊ oēs ꝑ̄ꝑl̄os eius. Loquent̄ ei
potentiſſimi robuſtoꝝ de medio inferni: qui
cū auxiliatorib⁹ eius deſcenderūt. ⁊ dormie-
rūt incircūciſi interfectiq̧ gladio. Ibi aſſur ⁊
oīs multitudo eius: in circuitu illius ſepul-
chra eoꝝ oēs interfecti ⁊ q̇ ceciderūt gladio:
q̄rū data ſūt ſepulchra in nouiſſimis laci. Et
facta eſt multitudo eius ꝑ gyrū ſepulchri ei⁹
vniuerſi int̄fecti cadenteſq̧ gladio q̇ dederāt
quōdā formidinē ſuā in t̄ra viuētiū. Ibi elā:
⁊ oīs multitudo ei⁹ ꝑ gyꝝ ſepulchri ſui. Oēs
hi interfecti ruēteſq̧ gladio: q̇ deſcenderūt in-
circūciſi ad t̄rā vltimā. Qui poſuerūt terrorē
ſuū in terra viuētiū. ⁊ portauerūt ignominiā
ſuā cū his q̇ deſcenderūt i lacū. In medio in-
terfectorū poſuerūt cubile eius in vniuerſis
ꝑ̄ꝑl̄is eius: i circuitu ei⁹ ſepulchrū illi⁹. Oēs
hi incircūciſi interfectiq̧ gladio. Dederunt
eni t̄rorē ſuū i t̄ra viuētiū. ⁊ portauerūt igno-
miniā ſuā cū his q̇ deſcendūt in lacū. In me-
dio int̄fectorū poſiti ſūt. Ibi moſoch ⁊ tubal
⁊ oīs multitudo ei⁹: in circuitu ei⁹ ſepulchra
illi⁹. Oēs hi incircūciſi int̄fectiq̧ ⁊ cadētes
gladio: q̇a dederūt formidinē ſuā in t̄ra vi-
uentiū. ⁊ nō dormiēt cū fortibus cadētibuſq̧
⁊ incircūciſis q̇ deſcenderūt ad infernū cum
armis ſuis. Et poſuerūt gladios ſuos ſub ca-
pitibus ſuis ⁊ fuerūt iniq̇tates eoꝝ ī oſſibus
eoꝝ: q̇a terror fortiū facti ſūt in t̄ra viuētiū.
Et tu ergo in medio incircūciſoꝝ cōtereris. ⁊
dormies cū interfectis gladio. Ibi idumea ⁊
reges eius ⁊ oēs duces eius. q̇ dati ſūt cū ex-
ercitu ſuo cū interfectꝫ gladio. ⁊ q̇ cū incircū-
ciſis dormierūt. ⁊ cū his q̇ deſcenderūt i lacū.
Ibi principes aquilonis oēs ⁊ vniuerſi vena-
tores qui deducti ſunt cū interfectꝫ. pauentes

⁊ in sua fortitudine cōfusi. q dormierunt in/
circūcisi cū interfectꝭ gladio. ⁊ portauerūt con/
fusionē suā cū his q descendunt in lacū. Vi/
dit eos pharao ⁊ ꝯsolatꝰ ē sup vniūsa mul/
titudine sua q̄ interfecta ē gladio: pharao ⁊
oīs exercitꝰ eiꝰ ait dn̄s deus. qa dedit terrorē
suū i t̄ra viuētiū. ⁊ dormiuit i medio incircū/
cisorū cū interfectis gladio: pharao ⁊ oīs
multitudo eius ait dn̄s deus. XXXIII

Et factū est verbū dn̄i ad me dicēs:
Fili hoīs. loquere ad filios ppl'i tui.
⁊ dices ad eos. Terra cū induxero
sup eā gladiū. ⁊ tulerit ppl's t̄re virū vnū de
nouissimis suis ⁊ ꝯstituerit eū sup se specula/
torē. ⁊ ille viderit gladiū venientē sup terrā. ⁊
cecinerit buccina ⁊ āñūciauerit ppl'o: audi/
ens aūt qsqs ille ē: sonitū buccine. ⁊ non ob/
seruauerit. veneritqꝫ gladiꝰ ⁊ tulerit eū: san/
guis ipsiꝰ sup caput eiꝰ erit. Sonū buccine
audiuit. ⁊ nō se obseruauit: sanguis eiꝰ i ipso
erit. Si aūt se custodierit. aīam suā saluabit.
Qꝫ si speculator viderit gladiū venientē ⁊ nō
insonuerit buccina. ⁊ ppl's se nō custodierit:
veneritqꝫ gladiꝰ ⁊ tulerit de eis aīam. ille qdē
i iniqtate sua captꝰ ē. sanguinē aūt eiꝰ de ma/
nu speculatoris requirā. Et tu fili hoīs: spe/
culatorē dedi te domui israhel. Audiēs ḡ ex
ore meo sermonē: annūciabis eis ex me. Si
me dicēte ad impiū. impie morte morieris:
nō fuerꝭ locutꝰ ut se custodiat ipiꝰ a via sua:
ipse ipiꝰ i iniqtate sua morief. sanguinē aūt
eiꝰ de manu tua requirā. Si aūt annūciāte
te ad impiū ut a vijs suis ꝯuertaf. nō fuerit
ꝯuersꝰ a via sua: ipse i iniqtate sua morief:
porro tu animā tuā liberasti. Tu ḡ fili hoīs
dic ad domū isrl'. Sic locuti estꝭ dicētes: Ini/
quitates nr̄e ⁊ pctā nr̄a sup nos sūt. ⁊ i ipsis
nos tabescimꝰ. Quō ḡ viuere poterimꝰ? Dic
ad eos: Viuo ego dicit dn̄s deꝰ. Nolo mor/
tē impij: s; ut conuertaf impiꝰ a via sua ⁊ vi/
uat. Cōuertimini a vijs vestris pessimis. Et
q̄re moriemini domꝰ isrl'? Tu itaqꝫ fili hoīs
dic ad filios ppl'i tui. Justicia iusti nō libera/
bit eū i q̄cūqꝫ die peccauerit. ⁊ ipietas impij
nō nocebit ei in q̄cūqꝫ die conuersus fuerit
ab impietate sua. Et iustꝰ nō poterit viuere
in iusticia sua. i q̄cūqꝫ die peccauerit. Etiā si
dixero iusto ꝙ vita viuat. ⁊ cōfisus i iusticia
sua fecerit iniqtatē: oēs iusticie eiꝰ obliuiōi
tradenf. ⁊ i iniqtate sua quā opatꝰ est. i ipsa
morief. Si aūt dixero ipio. morte morierꝭ:

⁊ egerit penitentiā a pctō suo. feceritqꝫ iudi/
ciū ⁊ iusticiā. ⁊ pignꝰ restituerit ille impius:
rapināqꝫ reddiderit. i mandatꝭ vite ambu/
lauerit. nec fecerit quicꝙ iniustū: vita viuet
⁊ nō morief. Oia pctā eiꝰ q̄ peccauit. nō im/
putabūf ei. Judiciū ⁊ iusticiā fecit: vita vi/
uet. Et dixerūt filij ppl'i tui. Non ē equi pō/
deris via dn̄i. Et ipsoꝝ via iiusta ē. Cum enī
recesserit iustꝰ a iusticia sua feceritqꝫ iniqta/
tes. morief i eis. Et cū recesserit ipiꝰ ab ipie/
tate sua. feceritqꝫ iudiciū ⁊ iusticiā: viuet in
eis. Et dicitꝭ. Nō ē recta via dn̄i. Vnūquēqꝫ
iuxta vias suas iudicabo de vobis domꝰ isrl'.
Et factū ē i duodecimo anno i decimo mē/
se. i qnta mēsis trāsmigratiōis nr̄e: venit ad
me q fugerat de irl'm dicēs: Vastata ē ciui/
tas. Manꝰ aūt dn̄i facta fuerat ad me vespe
anꝙ̄ veniret q fugerat: apuitqꝫ os meū do/
nec veniret ad me mane. ⁊ apto ore meo nō
silui āpliꝰ. Et factū ē v̄bū dn̄i ad me dicēs.
Fili hoīs: q habitāt in ruinosis his. sup hu/
mū isrl' loquētes aiunt. Vnꝰ erat abrahā. ⁊
hereditate possedit terrā. Nos autē multi su/
mus: nobis data ē t̄ra i possessionē. Jdcirco
dices ad eos. Hec dicit dn̄s deꝰ. Qui i san/
guine comeditꝭ. ⁊ oculos vr̄os leuatꝭ ad im/
mūdicias vr̄as ⁊ sanguinē funditis. nunqd
terrā hereditate possidebitꝭ? Stetistis i gla/
dijs vr̄is. fecistis abhoīatiōes vr̄as. ⁊ vnus/
qsqꝫ vxorē pximi sui polluit. ⁊ t̄rā heredita/
te possidebitis? Hec dices ad eos. Sic dicit
dn̄s deꝰ. Viuo ego: qa q i ruinosis habitāt
gladio cadēt. ⁊ q in agro ē. bestijs tradef ad
deuorādū: q aūt i p̄sidijs ⁊ in spelūcis sūt. pe/
ste morienf. Et dabo t̄rā in solitudinē ⁊ i de/
sertū. ⁊ deficiet supba fortitudo eiꝰ. ⁊ desola/
būtur mōtes isrl'. eo ꝙ nullꝰ sit q p eos trāse/
at. Et scient qa ego dn̄s: cū dedero t̄rā eorū
desolatā ⁊ desertā ppt̄ vniuersas abhomina/
tiones suas q̄s opati sūt. Et tu fili hoīs. filij
ppl'i tui q loquūf de te iuxta muros ⁊ i ostijs
domoꝝ. ⁊ dicūt vnꝰ ad alterū vir ad pximū
suū loquētes: venite ⁊ audiamꝰ qs sit sermo
egrediēs a dn̄o. Et veniūt ad te q̄si si ingre/
diaf ppl'us. ⁊ sedēt corā te ppl'us meꝰ. Et au/
diūt sermones tuos ⁊ nō faciūt eos: quia i
canticū oris sui v̄tūt illos. Et auaritiā suā
sequif cor eoꝝ. ⁊ es eis q̄si carmē musicū qd
suaui dulciqꝫ sono canif. Et audiūt v̄ba tua
⁊ nō faciūt ea. ⁊ cū venerit qd p̄dictū ē. ecce
n. venit: tūc sciēt qa ppheta fuerit inter eos.

D̄ pastoribꝯ.

XXXIIII

ET factū est ꝟbū dn̄i ad me dicēs. Fili hoīs ꝓphetīa de pastoribus isrl̄. ꝓphetīa ⁊ dices pastoribꝯ. Hec dicit dn̄s deus. Ue pastoribꝯ isrl̄: q̄ pascebāt semetipsos. Nōne greges a pastoribꝯ pascūtᷣ? Lac comedebatꝭ ⁊ lanis operiebamini. ⁊ quod crassū erat occidebatꝭ: gregem aūt meū nō pascebatꝭ. Qđ infirmū fuit nō ꝯsolidastis. ⁊ qđ egrotū nō sanastis. Qđ cōfractū ē nō alligastis. ⁊ qđ abiectū ē non reduxistis. ⁊ quod perierat nō quesistis: ſꝫ cū austeritate iꝑabatis eis ⁊ cū potētia. Et disperse sūt oues mee eo ꝙ non esset pastor: ⁊ facte sūt in deuorationē oīuꝫ bestiaꝝ agri: ⁊ dispse sūt. Errauerūt greges mei in cūctis montibus ⁊ in vniuerso colle excelso. ⁊ suꝑ oēm faciē terre dispsi sūt greges mei. ⁊ nō erat q̇ reqreret. Non erat inquā q̇ reqreret. Propterea pastores audite ꝟbū dn̄i: Uiuo ego dicit dn̄s deus: q̇a ꝓ eo ꝙ facti sūt greges mei i rapinā ⁊ oues mee i deuoratione oīuꝫ bestiaꝝ agri. eo ꝙ nō esset pastor: neqꝫ n. q̄sierūt pastores gregē meū: ſꝫ pascebant pastores semetipsos ⁊ greges meos nō pascebāt: ꝓpt̄ea pastores audite ꝟbū dn̄i. Hec dicit dn̄s deꝯ. Ecce ego ipse suꝑ pastores: requirā gregē meū de manu eoꝝ. ⁊ cessare faciā eos ut vltra nō pascāt gregem meū. nec pascāt ampliꝯ pastores semetipsos. Et liberabo gregem meū de ore eoꝝ. ⁊ nō erit vltra eis i escā: q̇a hᷣ dicͨ dn̄s deꝯ. Ecce ego ipse requirā oues meas. ⁊ visitabo eas. Sicͨ visitat pastor gregē suū. i die qn̄ fuerit i medio ouium suaꝝ dissipataꝝ: sic visitabo oues meas ⁊ liberabo eas de oībꝯ locis i q̇bꝯ dispse fuerāt i die nubis ⁊ caliginis. Et educā eas de ꝑplis. ⁊ ꝯgregabo eas de t̄ris. ⁊ iducā eas i t̄rā suā: ⁊ pascā eas i mōtibꝯ isrl̄ i riuis ⁊ i cūctis sedibꝯ t̄re. In pascuis vberrimis pascā eas: ⁊ i mōtibꝯ excelsis isrl̄ erūt pascue eaꝝ. Ibi requiescēt in herbis virētibꝯ. ⁊ i pascuis pinguibꝯ pascēt̄ suꝑ montes isrl̄. Ego pascā oues meas. ⁊ ego eas accubare faciā dicit dn̄s deꝯ. Qđ perierat requirā. ⁊ qđ abiectū erat reducā. ⁊ qđ ꝯfractū fuerat alligabo: ⁊ quod infirmū fuerat consolidabo. ⁊ qđ pingue ⁊ forte. custodiā ⁊ pascā illas i iudicio. Uos āt greges mei: hᷣ dicit dn̄s deꝯ. Ecce ego iudico int̄ pecus ⁊ pecꝯ. arietū ⁊ hircorū. Nonne satis vobis erat pascua bona depasci? Insuꝑ ⁊ reliq̄as pascuaꝝ vestraꝝ cōculcastis pedibꝯ vr̄is. ⁊ cū purissimā aquā biberetis: reliquā pedibꝯ vestris turbastis. Et oues mee his que cōculcata pedibꝯ vr̄is fuerant pascebāt̄. ⁊ q̄ pedes vr̄i turbauerāt hᷣ bibebāt. Propt̄ea hᷣ dicit dn̄s deꝯ ad vos: Ecce ego ipse iudico int̄ pecꝯ pingue ⁊ macilentū. Pro eo ꝙ lateribꝯ ⁊ humerꝭ ipingebatis ⁊ cornibꝯ vestris vētilabatis oīa infirma pecora donec dispgerent̄ foras: saluabo gregē meū. ⁊ non erit vltra in rapinā. ⁊ iudicabo inter pecus ⁊ pecus. Et suscitabo suꝑ ea pastorē vnū q̇ pascat ea. seruū meū dauid: ipse pascet ea. ⁊ ipse erit eis in pastorē. Ego autē dn̄s ero eis in deū. ⁊ seruꝯ meus dauid ꝑnceps i medio eoꝝ. Ego dn̄s locutꝯ sū. Et faciā cū eis pactū pacis. ⁊ cessare faciā bestias pessimas de t̄ra. ⁊ q̇ habitant i deserto. securi dormiēt i saltibꝯ. ⁊ ponā eos in circuitu collis mei bn̄dictionē. ⁊ deducā hymbrem i tp̄e suo. ⁊ pluuie bn̄dictiōis erunt. Et dabit lignū agri fructū suū. ⁊ t̄ra dabit germē suū ⁊ erūt in terra sua absqꝫ timore. Et scient q̇a ego dn̄s cū cōtriuero cathenas iugi eorum: ⁊ eruero eos de manu impantiū sibi. Et nō erūt vltra in rapinā in gentibus: neqꝫ bestie t̄re deuorabūt eos: ſꝫ habitabūt cōfidenter absqꝫ vllo t̄rore. Et suscitabo eis germē nominatū. ⁊ nō erunt vltra iminuti fame i t̄ra: neqꝫ portabūt āpliꝯ oꝑprobriū gētiū. Et scient q̇a ego dn̄s deus eoꝝ cū eis. ⁊ ipsi populus meꝯ domus isrl̄. ait dn̄s deus. Uos aūt greges mei greges pascue mee hoīes estis: ⁊ ego dn̄s deꝯ vester. dicit dn̄s deꝯ.

XXXV

ET factus ē sermo dn̄i ad me dicēs. Fili hoīs. pone faciē tuā aduersum mōtē seyr. ⁊ ꝓphetabis de eo. ⁊ dices illi. Hec dicͨ dn̄s deus. Ecce ego ad te mons seyr. ⁊ extendā manū meam suꝑ te. ⁊ dabo te desolatū atqꝫ desꝑtū. Urbes tuas demoliar. ⁊ tu desertus eris. ⁊ scies q̇a ego dn̄s: eo ꝙ fueris iimicꝯ sempit̄nꝯ. ⁊ ꝯcluseris filios isrl̄ in manꝯ gladij in tp̄e afflictionis eorū: i tp̄e iniq̇tatꝭ extreme. Propt̄ea viuo ego dicͨ dn̄s deus: qm̄ sanguini tradā te. ⁊ sanguis te ꝑsequet̄. Et cū sanguinē oderis: sanguis ꝑsequetur te. Et dabo mōtem seyr desolatū atqꝫ desertū. ⁊ auferā de eo euntē. ⁊ redeuntem. ⁊ implebo montes eiꝯ occisoꝝ suoꝝ. In collibꝯ tuis ⁊ in vallibꝯ tuis atqꝫ i torrētibꝯ. interfecti gladio cadent. In solitudines sempiternas tradā te. ⁊ ciuitates tue non habitabuntur.

Et scient q̇a ego dñs deꝰ. eo ꝙ dixeris: due gentes ⁊ due ẗre mee erũt ⁊ hereditate possi·debo eas: cũ dñs eẽt ibi. Propt̃ea viuo ego dicit dñs deꝰ: q̇a faciã iuxta irã tuã ⁊ ſm ƶelũ tuũ quem fecisti odio habẽs eos. ⁊ notus efficiar ꝑ eos cũ te iudicauero. ⁊ scies q̇a ego dñs. Audiui vniuersa opprobria tua q̃ locutus es de mõtibꝰ isrl̃ dicens: Deserti nob̃ ad deuorãdũ dati sũt. Et insurrexistis super me ore vr̃o. ⁊ derogastis aduersũ me. Verba vr̃a ego audiui. Hec dic̃ dñs deꝰ. Letante vniuersa ẗra · i solitudinẽ te redigã: sicuti gauisus es sup̱ hereditatẽ domus isrl̃. eo ꝙ fuerit dissipata: sic faciã tibi. Dissipatꝰ eris mõs seyr ⁊ idumea oĩs. ⁊ sciẽt q̇a ego dñs.

Tu aũt fili hoĩs ꝓpheta XXXVI sup̱ mõtes isrl̃. ⁊ dices. Mõtes isrl̃ audite ṽbũ dñi. Hec dicit dñs deus. Eo ꝙ dixerit ĩimicꝰ de vob̃. euge altitudĩes sempiẗne in hereditatẽ date sũt nob̃: ꝓpt̃ea vaticinare ⁊ dic̃. Hec dic̃ dñs deꝰ. Pro eo ꝙ desolati estis ⁊ cõculcati ꝑ circuitũ. ⁊ facti ĩ hereditatẽ reliq̇s gẽtibꝰ. ⁊ ascẽdistis sup̱ labiũ lingue ⁊ opprobriũ ꝑpl̃i: ꝓpterea mõtes israhel audite ṽbũ dñi dei. Hec dic̃ dñs deꝰ mõtibꝰ ⁊ collibꝰ torrẽtibꝰ vallibusq̧ ⁊ desertis · parietinis ⁊ vrbibꝰ derelictꝫ q̃ depopulate sũt. ⁊ subsannate a reliq̇s gentibꝰ ꝑ circuitũ. Propt̃ea h̃ dic̃ dñs deus. Nĩ ĩ igne ƶeli mei locutꝰ sum de reliq̇s gẽtibꝰ ⁊ de idumea vniuersa: que dederũt terrã meã sibi ĩ hereditatẽ cũ gaudio ⁊ toto corde ⁊ ex aĩo. ⁊ eiecerũt eã ut vastarẽt: idcirco vaticinare sup̱ humũ isrl̃. ⁊ dices mõtibꝰ ⁊ collibꝰ iugis ⁊ vallibꝰ. Hec dicit dñs deus. Ecce ego ĩ ƶelo meo ⁊ ĩ furore meo locutus sũ: eo ꝙ ꝯfusionẽ gentiũ sustinueritis. Jdcirco h̃ dicit dñs deus. Ego leuaui manũ meã ut gẽtes que ĩ circuitu vr̃o sũt · ipse confusionẽ suã portẽt: vos aũt montes isrl̃ ramos vr̃os germinetꝫ ⁊ fructũ vr̃m afferatis ꝑpl̃o meo isrl̃. Prope n. ẽ ut veniat. Quia ecce ego ad vos. ⁊ ꝯuertar ad vos. ⁊ arabimini ⁊ accipietis sementẽ. ⁊ multiplicabo in vobis hoĩes oẽmq̧ domũ isrl̃. Et habitabũẗ ciuitates. ⁊ ruinosa instaurabũẗ. ⁊ replebo vos hoĩbꝰ ⁊ iumẽtꝫ. ⁊ multiplicabũẗ ⁊ crescẽt. Et habitare vos faciã sicut a ꝑ̃ncipio: bonisq̧ donabo maioribus ꝙ̃ habuistis ab initio. ⁊ scietꝫ q̇a ego dñs. Et adducã sup̱ vos hoĩes ꝑpl̃m meũ isrl̃. ⁊ hereditate possidebũt te. Et eris eis ĩ hereditatẽ ⁊ nõ addes vltra ut absq̧ eis sis. Hec dicit dñs deꝰ. Pro eo ꝙ dicunt de vob̃. deuoratrix hoĩuꝫ es ⁊ suffocãs gẽtẽ tuã: ꝓpt̃ea hoĩes nõ comedes ãpliꝰ. ⁊ gẽtẽ tuã nõ necabis vltra ait dñs deꝰ. Nec auditã faciã ĩ te ãpliꝰ ꝯfusionẽ gentiũ. ⁊ opprobriũ ꝑpl̃orũ neq̃q̃ portabis. ⁊ gentẽ tuã nõ amittes ãpliꝰ. ait dñs deus. Et factũ ẽ ṽbũ dñi ad me dicens: Fili hoĩs. domꝰ isrl̃ habitauerũt in humo sua: ⁊ polluerunt eam ĩ vijs suis ⁊ ĩ studijs suis. Juxͣ ĩmũdiciã mẽstruate facta est via eorũ corã me. ⁊ effudi indigñtionẽ meã sup̱ eos ꝓ sanguine quẽ fuderũt sup̱ terrã. Et ĩ idolis suis polluerũt eã. ⁊ dispsi eos ĩ gẽtes. ⁊ ventilati sũt ĩ ẗras. Juxta vias eoꝝ ⁊ adinuentiões eoꝝ iudicaui eos. Et igressi sũt ad gẽtes ad q̃s introierũt. ⁊ polluerũt nomẽ scm̃ meũ: cũ diceref̃ de eis. ꝑpl̃us dñi iste est. ⁊ de terra eiꝰ egressi sunt. Et peperci noĩ scõ meo: q̇ polluerat domꝰ isrl̃ in gentibꝰ ad q̃s ingressi sũt. Jdcirco dices domui isrl̃. Hec dic̃ dñs deꝰ. Nõ ꝓpter vos ego faciã domꝰ isrl̃. s; ꝓpter nomẽ sanctũ meũ q̇ polluistis ĩ gentibꝰ ad q̃s intrastis. Et sanctificabo nomen meũ magnũ q̇ pollutũ ẽ inẗ gentes: q̇ polluistis in medio eaꝝ: ut sciant gẽtes q̇a ego dñs. ait dñs exercituũ: cũ scĩficatus fuero ĩ vob̃ corã eis. Tollã q̇ppe vos de gentibus ⁊ cõgregabo vos de vniuersis ẗris. ⁊ adducã vos in terram vr̃am. Et effundã sup̱ vos aquã mũdã. ⁊ mũdabimĩ ab oĩbꝰ inq̇namẽtis vr̃is. ⁊ ab vniuersis idolis vr̃is mũdabo vos. Et dabo vob̃ cor nouũ. ⁊ spm̃ nouũ ponam ĩ medio vr̃i. Et auferã cor lapideũ de carne vr̃a. ⁊ dabo vobis cor carneũ. ⁊ spiritũ meũ ponã ĩ medio vr̃i. Et faciã ut in ꝑ̃ceptis meis ãbuletꝫ. ⁊ iudicia mea custodiatꝫ ⁊ opemini. Et habitabitis ĩ terra quã dedi pr̃ibꝰ vr̃is. ⁊ eritis mihi ĩ ꝑpl̃m. ⁊ ego ero vobis in deũ. Et saluabo vos ex vniuersis inq̇namẽtis vr̃is. ⁊ vocabo frumẽtũ ⁊ multiplicabo illud. ⁊ nõ imponã vob̃ famẽ. Et multiplicabo fructũ ligni ⁊ genimĩa agri: ut nõ portetis vltra opprobriũ famis in gentibꝰ. Et recordabimini viaꝝ vr̃aꝝ pessimarũ studiorũq̧ nõ bonoꝝ. ⁊ displicebunt vobis iniq̇tates vr̃e ⁊ scelera vestra. Nõ ꝓpẗ vos ego faciã. ait dñs deꝰ: notũ sit vob̃. Cõfũdimini ⁊ erubescite sup̱ vijs vr̃is domꝰ isrl̃. Hec dic̃ dñs deꝰ. Jn die qua mundauero vos ex oĩbꝰ iniq̇tatibꝰ vestris. ⁊ inhabitari fecero vrbes

⁊ istauraucro ruinosa. ⁊ terra deserta fuerit
exculta· que quondā erat desolata in oculis
oīs viatoris· dicēt. Terra illa iculta· facta ē
ut hort⁹ voluptatꝭ. ⁊ ciuitates deserte ⁊ desti-
tute atqꝫ suffosse munite sederunt. Et scient
gētes q̄cūqꝫ derelicte fuerint i circuitu vr̄o:
q̇a ego dn̄s edificaui dissipata: plātauiqꝫ in-
culta: ego dn̄s locut⁹ sim ⁊ fecerim. Hec dic̄
dn̄s de⁹. Adhuc i hoc iuenient me dom⁹ isrl̄
ut faciā eis. Multiplicabo eos sicut gregē
hoīuꝫ ut gregē scīm: ut gregē irl̄m i sollēnita-
tibus eius. Sic erunt ciuitates deserte ple-
ne gregibus hominū. ⁊ sciēt quia ego dn̄s.

XXXVII

Facta est sup me ma-
nus dn̄i. ⁊ eduxit me i spū dn̄i. ⁊ di-
misit me in medio campi q̇ erat ple-
nus ossibus. ⁊ circūduxit me per ea i gyro.
Erāt aūt multa valde sup faciē cāpi: siccaqꝫ
vehementer. Et dixit ad me. Fili hoīs· putas
ne viuent ossa ista? Et dixi. Dn̄e deus tu no-
sti. Et dixit ad me. Vaticinare de ossib⁹ istis
Et dices eis: Ossa arida: audite verbū dn̄i.
Hec dic̄ dn̄s de⁹ ossib⁹ his. Ecce ego itromit-
tam i vos spm̄ ⁊ viuetꝭ. ⁊ dabo sup vos ner-
uos. ⁊ succrescere faciā sup vos carnes. ⁊ su-
perextēdā i vobis cutē. ⁊ dabo vobis spm̄ ⁊ vi-
uetis. ⁊ scietis q̇a ego dn̄s. Et ꝓphetaui sicut
p̄cepat mihi. Fact⁹ ē aūt sonit⁹ ꝓphetāte me
⁊ ecce cōmotio. Et accesserunt ossa ad ossa:
vnūq̇dqꝫ ad iūcturā suā. Et vidi. ⁊ ecce sup
ea nerui ⁊ carnes ascēderūt. ⁊ extēta ē in eis
cutis desup. ⁊ spm̄ nō habebant. Et dixit ad
me. Vaticinare ad spm̄: vaticinare fili hoīs·
⁊ dices ad spm̄. Hec dicit dn̄s de⁹. A q̄tuor
ventis veni spūs. ⁊ insuffla super interfectos
istos. ⁊ reuiuiscāt. Et ꝓphetaui sic̄ precepat
mihi. Et ingressus est i ea spūs. ⁊ reuixerūt:
steterūtqꝫ sup pedes suos exercit⁹ grādis ni-
mis valde. Et dixit ad me. Fili hoīs: ossa hec
vniuersa· dom⁹ isrl̄ ē. Ipsi dicūt. Aruerūt os-
sa nr̄a. ⁊ periīt spes nr̄a. ⁊ abscisi sum⁹. Pro-
pterea vaticinare. ⁊ dices ad eos. Hec dicit
dn̄s de⁹. Ecce ego aperiā tumulos vr̄os. ⁊
educā vos de sepulchris vr̄is ppl̄s me⁹. ⁊ in-
ducā vos i t̄rā isrl̄. Et scietis q̇a ego dn̄s· cū
aperuero sepulchra vestra. ⁊ eduxero vos de
tumulis vestris ppl̄e meus. ⁊ dedero spiritū
meū in vobis ⁊ vixeritis. Et requiescere vos
faciā sup humū vestrā. ⁊ scietis q̇a ego dn̄s
locut⁹ sū ⁊ feci· ait dn̄s de⁹. Et fact⁹ ē sermo
dn̄i ad me dicēs. Et tu fili hoīs sume tibi li-
gnū vnū. ⁊ scribe sup illud· iude ⁊ filiorū isrl̄
socijs eius. Et tolle lignū alterū. ⁊ scribe sup
illud· ioseph lignū effraim. ⁊ cuncte domus
isrl̄ sociorūqꝫ ei⁹. Et adiūge illa vnū ad al-
terū tibi in lignū vnū. ⁊ erūt i vnionē in ma-
nu tua. Cū aūt dixerint ad te filij ppl̄i tui lo-
quētes· nōne idicas nob̄ q̇d i his tibi velis:
Loq̄ris ad eos. Hec dic̄ dn̄s de⁹. Ecce ego
assumā lignū ioseph· q̇d ē i manu effraim ⁊
tribus israhel que sūt ei adiūcte. ⁊ dabo eas
parit̄ cū ligno iuda ⁊ faciā eas i lignū vnū:
⁊ erūt vnū i manu eius. Erūt aūt ligna sup
que scripseris i manu tua i oculis eoꝝ. ⁊ di-
ces ad eos. Hec dic̄ dn̄s de⁹. Ecce ego assu-
mā filios isrl̄ de medio nationū ad q̄s abie-
rūt. ⁊ congregabo eos vndiqꝫ ⁊ adducā eos
ad humū suā. Et faciā eos gētē vnā in terra
in montibus isrl̄. ⁊ rex vnus erit omnib⁹ im-
perās. Et nō erūt vltra due gētes: nec diui-
dent̄ āpli⁹ i duo regna. Neqꝫ polluēt̄ vltra
in idolis suis ⁊ abhomiatiōib⁹ suis ⁊ cūctis
iīq̇tatib⁹ suis: ⁊ saluos eos faciā de vniuer-
sis sedib⁹ suis i q̇b⁹ peccauerūt. ⁊ emūdabo
eos. Et erūt mihi ppl̄us. ⁊ ego ero eis deus:
⁊ seruus meus dauid rex super eos. ⁊ pastor
vn⁹ erit oīuꝫ eoꝝ. In iudicijs meis ambu-
labūt. ⁊ mādata mea custodiēt ⁊ facient ea.
Et habitabūt sup terrā quā dedi seruo meo
iacob i q̄ habitauerūt p̄res vr̄i. ⁊ habitabūt
sup eā ipsi ⁊ filij eoꝝ ⁊ filij filioꝝ eorū vsqꝫ in
sempit̄nū. ⁊ dauid seru⁹ me⁹ p̄nceps eorū in
ꝑpetuū. Et ꝑcutiā illis fedus pacis: pactū
sempit̄nū erit eis. Et fundabo eos ⁊ multi-
plicabo. ⁊ dabo scificationem meam i medio
eoꝝ in ꝑpetuū. Et erit tab̄naculū meū i eis. ⁊
ero eis de⁹. ⁊ ipsi erūt m̄ ppl̄s. Et sciēt gētes
q̇a ego dn̄s scificator isrl̄· cū fuerit scificatio
mea i medio eoꝝ i ꝑpetuū.

XXXVIII

Et factus ē sermo dn̄i ad me dicens
Fili hoīs· pone faciē tuā ꝯ gog ⁊ t̄rā
magog p̄ncipē capitꝭ mosoch ⁊ thu-
bal. ⁊ vaticinare de eo ⁊ dices ad eū. Hec di-
cit dn̄s deus. Ecce ego ad te gog p̄ncipē ca-
pitis mosoch ⁊ thubal. Et circūagā te ⁊ po-
nā frenū in maxillis tuis. ⁊ educā te ⁊ omnē
exercitū tuū· equos ⁊ eq̇tes vestitos loricis
vniuersos: multitudinē magnā hastā ⁊ cly-
peū arripiētiū ⁊ gladiū. Perse ethiopes ⁊ li-
byes cū eis: oēs scutati ⁊ galeati. Gomer ⁊
vniuersa agmina ei⁹· dom⁹ thogorma latera
aquilonis ⁊ totū robur eius· populiqꝫ multi

tecū. Prepara ⁊ instrue te ⁊ oēm multitudinem tuā que coaceruata ē ad te. ⁊ esto eis ī ꝓceptū. Post dies multos visitaberis. In nouissimo ānoꝝ venies ad t̄rā que reuersa ē a gladio ⁊ cōgregata ē de ꝑplis multꝭ ad mōtes isrl̄ q̄ fuerūt deserti iugit̄. Hec de populis educta ē. ⁊ habitabūt ī ea cōfident̄ vniuersi. Ascēdēs aūt q̄si tēpestas venies ⁊ q̄si nubes ut operias terrā. tu ⁊ oīa agmina tua ⁊ ꝑpl̄i multi tecū. Hec dic̄ dn̄s deꝰ. In die illa ascēdent s̄mones sup cor tuū. ⁊ cogitabis cogitationē pessimā. ⁊ dices. Ascendam ad t̄rā absq̄ muro: veniā ad q̄escētes habitantesq̄ secure. Hi oēs habitant sine muro: vectes ⁊ porte nō sūt eis. Ut diripias spolia ⁊ inuadas predā: ut inferas manū tuā sup eos q̄ deserti fuerāt ⁊ postea restituti. ⁊ sup ꝑplm̄ qui est cōgregatꝰ ex gētibꝰ qui possidere cepit ⁊ esse habitator vmbilici t̄re. Saba ⁊ dedan ⁊ negociatores tharsis ⁊ oēs leones eiꝰ dicēt tibi Nūq̄d ad sumenda spolia tu venis? Ecce ad diripiēdā ꝑdā cōgregasti multitudinē tuā: ut tollas argētū ⁊ aurū: auferas supellectilē atq̄ subām. ⁊ diripias manubias infinitas Propterea vaticinare fili hoīs. ⁊ dices ad gog Hec dic̄ dn̄s deꝰ. Nūq̄d nō ī die illo cū habitauerit ꝑpl̄s meꝰ isrl̄ cōfident̄. scies ⁊ venies de loco tuo a lateribꝰ aquilonis tu ⁊ populi multi tecū: ascensores equoꝝ vniuersi. cetus magnꝰ ⁊ exercitꝰ vehemens. ⁊ ascendes sup ꝑplm̄ meū isrl̄ q̄si nubes ut operias terrā. In nouissimis diebꝰ eris. ⁊ adducā te sup terrā meā: ut sciāt gentes me: cū scificatꝰ fuero in te ī oculis eoꝝ o gog. Hec dic̄ dn̄s deꝰ. Tu ergo ille es de quo locutꝰ sū in diebꝰ antiq̄s ī manu seruoꝝ meoꝝ ꝓphaꝝ isrl̄: q̄ ꝓphetauerūt in diebus illoꝝ tēporū. ut adducerē te sup eos. Et erit in die illa. in die aduētꝰ gog sup t̄rā isrl̄ ait dn̄s deꝰ: ascendet indignatio mea in furore meo ⁊ ī zelo meo. In igne ire mee locutꝰ sū. q̄a in die illa erit cōmotio magna sup t̄rā isrl̄. ⁊ cōmouebunt̄ a facie mea pisces maris ⁊ volucres celi ⁊ bestie agri. ⁊ oē reptile q̄d mouet̄ sup humū. cunctiq̄ hoīes q̄ sūt sup faciē terre. Et subuertent̄ montes ⁊ cadent sepes. ⁊ oīs murus corruet in terrā. Et cōuocabo aduersus eū in cūctis mōtibꝰ meis gladiū ait dn̄s deꝰ. Gladiꝰ vniꝰcuiꝰq̄ in fratrē suū diriget̄. Et iudicabo eū peste ⁊ sanguie ⁊ ymbre vehementi ⁊ lapidibꝰ immēsis. Ignē ⁊ sulphur pluā sup eū ⁊ sup exercitū eiꝰ. ⁊ sup ꝑpl̄os multos q̄ sūt cū eo. Et magnificabor ⁊ scificabor. ⁊ notꝰ ero ī oculis multaꝝ gentiū. ⁊ scient quia ego dn̄s.

XXXIX

Tu aūt fili hoīs. vaticinare aduersū gog. ⁊ dices. Hec dicit dn̄s deꝰ. Ecce ego sup te gog ꝑncipē capitis mosoch ⁊ thubal. ⁊ circūagā te ⁊ educā te. ⁊ ascēdere te faciā de lateribꝰ aq̄lonis. ⁊ adducā te sup mōtes isrl̄. Et ꝑcutiā arcū tuū ī manu sinistra tua. ⁊ sagittas tuas de manu dextera tua deiiciam. Sup mōtes isrl̄ cades tu ⁊ oīa agmina tua ⁊ populi qui sunt tecū. Feris. auibꝰ. oīq̄ volatili celi ⁊ bestiis t̄re dedi te ad deuorandū. Sup faciem agri cades: q̄a ego locutꝰ sū. ait dn̄s deꝰ. Et imittā ignē ī magog ⁊ ī his q̄ h̄itāt ī insulis cōfident̄. ⁊ scient q̄a ego dn̄s. Et nomē scm̄ meū notū faciā in medio ꝑpl̄i mei isrl̄. ⁊ non polluā nomē scm̄ meū ampliꝰ. ⁊ sciāt gentes q̄a ego dn̄s deꝰ scūs isrl̄. Ecce venit. ⁊ factū ē ait dn̄s deꝰ. Hec ē dies de q̄ locutꝰ sum. Et egredient̄ h̄itatores de ciuitatibꝰ isrl̄. ⁊ succēdēt ⁊ cōburēt arma clypeū ⁊ hastas arcū ⁊ sagittas ⁊ baculos manuū ⁊ cōtos. ⁊ succēdēt ea igni septē ānis. Et nō portabūt ligna de regiōibꝰ neq̄ succidēt de saltibꝰ: q̄m arma succēdēt igni. ⁊ dep̄dabunt̄ eos q̄bꝰ ꝑde fuerāt. ⁊ diripiēt vastatores suos. ait dn̄s deꝰ. Et erit ī die illa dabo gog locū noīatū sepulchrū ī isrl̄. vallē viatoꝝ ad orientē maris. q̄ obstupescē faciet ꝑtereūtes. Et sepeliēt ibi gog ⁊ oēm multitudinē eiꝰ. ⁊ vocabit̄ vallis multitudīs gog. ⁊ sepeliēt eos domꝰ isrl̄. ut mundent t̄rā septē mensibꝰ. Sepeliet autē eū oīs ꝑpl̄s terre. ⁊ erit eis noīata dies ī q̄ glificatꝰ sū. ait dn̄s deus. Et viros iugiter constituēt lustrātes terrā: q̄ sepeliāt ⁊ req̄rāt eos q̄ remāserāt sup faciē terre. ut emūdēt eam. Post mēses aūt septē querere incipiēt. ⁊ circuibūt ꝑagrātes t̄rā. Cūq̄ viderint os hoīs. statuēt iuxta illud titulum: donec sepeliant illud pollinctores in valle multitudinis gog. Nomē aūt ciuitatis amona. ⁊ mūdabūt t̄rā. Tu ḡ fili hoīs. h̄ dic̄ dn̄s deꝰ. Dic oī volucri ⁊ vniuersis auibꝰ cūctisq̄ bestiis agri. Cōuenite ⁊ ꝓperate: cōcurrite vndiq̄ ad victimā meam quā ego īmolo vobis. victimā grādē super mōtes isrl̄. ut comedatis carnes ⁊ bibatis sanguinē. Carnes fortiū comedetis. ⁊ sanguinē ꝑncipū terre bibetis. arietū ⁊ agnoꝝ ⁊ hircoꝝ tauroꝝq̄ ⁊ altiliū ⁊ pinguiū omniū.

Et comedetis adipem i saturitatē. ⁊ bibetis sanguinem i ebrietatē de victima quam ego imolaui vob̄. ⁊ saturabimini sup mēsam meā de equo ⁊ de equite forti. ⁊ de vniuersis virī bellatorib⁹. ait dn̄s de⁹. Et ponā gloriā meā in gētib⁹. ⁊ videbunt oēs gētes iudiciū meū qd̄ fecerim. ⁊ manū meā quā posuerim super eos. ⁊ scient dom⁹ isrl' q̇a ego dn̄s de⁹ eoꝝ a die illa ⁊ deinceps. Et sciēt gētes qm̄ i iniq̇tate sua capta sit dom⁹ isrl'. ⁊ ꝙ dereliquerit me ⁊ abscōderi faciē meā ab eis ⁊ tradiderim eos i man⁹ hostiū. ⁊ ceciderint in gladio vniūsi. Juxta imūdiciā eoꝝ ⁊ scel⁹ feci eis. ⁊ abscondi faciē meā ab illis. Propt̄ea h̄ dicit dn̄s deus. Nūc reducam captiuitatē iacob. ⁊ miserebor oīs dom⁹ isrl'. Et assumā ꝫelū ꝓ noīe scō meo. ⁊ portabūt confusionē suam ⁊ oēm p̄uaricationē quā p̄uaricati sūt in me: cū habitauerint i terra sua ꝯfident' neminē formidātes. ⁊ reduxero eos de ꝑplis. ⁊ ꝯgregauero de t̄ris iīmicoꝝ suoꝝ. ⁊ s̄cificat⁹ fuero i eis i oculis gētiū plurimaꝝ. Et sciēt q̇a ego dn̄s de⁹ eoꝝ eo ꝙ trāstuleri eos i nationes. ⁊ ꝯgregaueri eos sup t̄rā suā. ⁊ nō dereliquerim queꝙ̄ ex eis ibi. Et nō abscondā vltra faciē meā ab eis: eo ꝙ effuderim spm̄ meū sup oēm domū isrl'. ait dn̄s de⁹. XL

In vigesimoq̇nto āno trāsmigratiōis nr̄e i exordio āni decima mensis. q̄rto decimo anno postꝙ̄ ꝑcussa ē ciuitas: i ipsa hac die facta ē sup me man⁹ dn̄i. ⁊ adduxit me illuc in visiōib⁹ dei. Adduxit me i terrā isrl'. ⁊ dimisit me sup montem excelsum nimis: sup quē erat quasi edificiū ciuitatis vergētis ad austrū. ⁊ itroduxit me illuc. Et ecce vir cui⁹ erat spēs quasi spēs eris. ⁊ funiculus lineus i manu ei⁹. ⁊ calam⁹ mēsure in manu eius. Stabat aūt in porta. ⁊ locut⁹ ē ad me idem vir. Fili hoīs. vide oculis tuis ⁊ aurib⁹ tuis audi. ⁊ pone cor tuū i oīa q̄ ego ondā tibi. q̇a ut ondāt' tibi adduct⁹ es huc. Annūcia oīa q̄ tu vides domui isrl'. Et ecce mur⁹ forinsec⁹ i circuitu dom⁹ vndiqꝫ. ⁊ i manu viri calam⁹ mēsure sex cubitoꝝ ⁊ palmo. Et mensus ē latitudinē edificij calamo vno. altitudinē q̊ꝫ calamo vno. Et venit ad portā que respiciebat viā orientalē. ⁊ ascendit ꝑ gradus ei⁹. Et mensus ē limē porte calamo vno: latitudinē. id est limen vnū. calamo vno i latitudīe. ⁊ thalamū vno calamo in lōgū. ⁊ vno calamo i latū. ⁊ inter thalamos q̇nqꝫ cubitos. ⁊ limē porte iuxta vestibulū porte intrinsec⁹ calamo vno. Et mēsus est vestibulū porte octo cubitorū. ⁊ frontem ei⁹ duob⁹ cubitis. Uestibulū aūt porte erat ītrinsecus. Porro thalami porte ad viā orientalem tres hinc ⁊ tres inde: mensura vna triū. ⁊ mensura vna frontiū ex vtraqꝫ parte Et mēsus ē latitudinē liminis porte decem cubitoꝝ. ⁊ longitudinē porte tredecim cubitoꝝ. ⁊ marginē an̄ thalamos cubiti vni⁹. ⁊ cubit⁹ vnus finis vtriqꝫ. Thalami aūt sex cubitorū erāt hinc ⁊ inde. Et mēsus ē portā a tecto thalami vsqꝫ ad tectū ei⁹. latitudinē vigintiq̇nqꝫ cubitoꝝ: ostiū ꝯ̄ ostiū. Et fecit frōtes ꝑ sexaginta cubitos. ⁊ ad frōtē atriū porte vndiqꝫ ꝑ circuitū. ⁊ an̄ faciē porte que ꝑtingebat vsqꝫ ad faciē vestibuli porte interioris q̇nq̄gita cubitos. ⁊ fenestras obliq̄s ī thalamis ⁊ i frōtib⁹ eoꝝ: q̄ erāt intra portam vndiqꝫ ꝑ circuitū. Silr̄' aūt erāt ⁊ i vestibulis fenestre ꝑ gyrū intrinsec⁹. ⁊ an̄ frontes pictura palmaꝝ celata. Et eduxit me ad atriū exteri⁹. ⁊ ecce gaꝫophylatia ⁊ pauimētū stratū lapide i atrio ꝑ circuitū. Triginta gaꝫophylatia in circuitu pauimēti. ⁊ pauimentū in fronte portaꝝ ꝺm longitudinē portaꝝ erat inferi⁹. Et mēsus ē latitudinē a facie porte inferiorī vsqꝫ ad frontē atrij īteriorī extrinsec⁹: centū cubitos ad orientē ⁊ aq̇lonē. Portā q̄ꝫ q̄ respiciebat viā aq̇lonis atrij exterioris mēsus ē. tam i longitudine ꝙ̄ i latitudine. ⁊ thalamos ei⁹ tres hic ⁊ tres inde. ⁊ frontē eius ⁊ vestibulū eius ꝺm mensurā porte p̄oris: q̇nq̄ginta cubitoꝝ longitudinē eius. ⁊ latitudinē vigintiq̇nqꝫ cubitoꝝ. Fenestre aūt eius ⁊ vestibulū ⁊ sculpture scd̄m mensurā porte q̄ respiciebat ad oriētem. ⁊ septē graduū erat ascēsus ei⁹. Et vestibulū an̄ eā. ⁊ porta atrij interioris ꝯ̄ portā aq̇lonis ⁊ orientalē. Et mēsus ē a porta vsqꝫ ad portā. centū cubitos. Et eduxit me ad viā australem. ⁊ ecce porta que respiciebat ad austrū. Et mēsus ē frontē ei⁹ ⁊ vestibulū eius iuxta mensuras supiores. ⁊ fenestras eius ⁊ vestibula in circuitu sicut fenestras ceteras: q̇nq̄ginta cubitoꝝ longitudine. ⁊ latitudine vigintiq̇nqꝫ cubitoꝝ. ⁊ in gradib⁹ septē ascendebat' ad eā. Et vestibulū an̄ fores eius. ⁊ celate palme erāt vna hinc. ⁊ alt̄a inde i frōte ei⁹. ⁊ porta atrij interioris i via australi. Et mēsus ē a porta vsqꝫ ad portā i via australi

centũ cubitos. Et introduxit me ĩ atriũ interius ad portã australẽ: ⁊ mẽsus ẽ portã iuxᷓ mensuras ſuꝑiores. thalamũ eiꝰ. ⁊ frõtẽ eiꝰ ⁊ veſtibulũ eius hiſdẽ menſuris. ⁊ feneſtras eiꝰ ⁊ veſtibulũ eiꝰ ĩ circuitu q̇nquaginta cubitos lõgitudinis. ⁊ latitudinis vigitiq̇nqꜫ cubitos: ⁊ veſtibulũ ꝑ gyrũ longitudine vigintiq̇nqꜫ cubitorũ: ⁊ latitudine q̇nqꜫ cubitorũ. Et veſtibulũ eius ad atriũ exterius: ⁊ palmas eius ĩ fronte: ⁊ octo gradꝰ erãt q̇bꝰ aſcendebaꝛ ꝑ eã. Et introduxit me ĩ atriũ interius ꝑ viã orientalẽ: ⁊ mẽſus ẽ portã ſcõm menſuras ſuꝑiores. thalamũ eiꝰ ⁊ frontẽ eiꝰ ⁊ veſtibulũ eiꝰ ſicut ſupra: ⁊ feneſtras eius ⁊ veſtibula ĩ circuitu lõgitudine q̇nq̄ginta cubitorũ ⁊ latitudinẽ vigintiq̇nqꜫ cubitoꝝ: ⁊ veſtibulũ eiꝰ id eſt atrij exterioris ⁊ palme celate ĩ fronte eiꝰ hinc ⁊ inde. ⁊ ĩ octo gradibꝰ aſcenſus eiꝰ. Et introduxit me ad portã q̄ reſpiciebat ad aq̇lonẽ. Et mẽſus ẽ ſcõm menſuras ſuꝑiores thalamũ eiꝰ ⁊ frontẽ eiꝰ ⁊ veſtibulũ eiꝰ ⁊ feneſtras eiꝰ ꝑ circuitũ longitudine q̇nquaginta cubitoꝝ ⁊ latitudine vigitiq̇nqꜫ cubitoꝝ: ⁊ veſtibulũ eius reſpiciebat ad atriũ exteriꝰ ⁊ celatura palmaꝝ ĩ frõte eiꝰ hinc ⁊ inde. ⁊ in octo gradibꝰ aſcẽſus eiꝰ: ⁊ ꝑ ſingula gaçophylatia oſtiũ ĩ frõtibꝰ portaꝝ ibi lauabãt holocauſtũ. Et in veſtibulo porte due menſe hinc ⁊ due mẽſe inde. ut ĩmoleꝛ ſuꝑ eas holocauſtũ ⁊ ꝓ pctõ ⁊ ꝓ delicto. Et ad latꝰ exteriꝰ qđ aſcendit ad oſtiũ porte q̄ ꝑgit ad aquilonẽ due mẽſe: ⁊ ad latꝰ alterũ añ veſtibulũ porte due mẽſe. Quatuor menſe hĩc. ⁊ q̄tuor mẽſe inde: ꝑ latera porte octo menſe erãt: ſuꝑ q̄s ĩmolabãt. Quatuor aũt mẽſe ad holocauſtũ de lapidibꝰ q̄dris extructe. lõgitudine cubiti vniꝰ ⁊ dimidij. ⁊ latitudine cubiti vniꝰ ⁊ dimidij. ⁊ altitudine cubiti vniꝰ: ſuꝑ quas ponant vaſa in q̇bꝰ ĩmolaꝛ holocauſtũ ⁊ victima. Et labia earũ palmi vniꝰ: reflexa intrinſecꝰ ꝑ circuitũ. Suꝑ menſas aũt carnes oblatiõis. Et extra portã interiorẽ gaçophylatia cãtoꝝ ĩ atrio ĩteriori qđ erat in latere porte reſpiciẽtis ad aq̇lonẽ: ⁊ facies eoꝝ ꝯ̄ viã auſtralẽ: vna ex latẽ porte oriẽtalis q̄ reſpiciebat ad viã aq̇lonis. Et dixit ad me. Hoc ẽ gaçophylatiũ qđ reſpicit viã meridianã. ſacerdotũ q̄ excubãt ĩ cuſtodijs tẽpli: porro gaçophylatiũ quod reſpicit ad viã aq̇lonis. ſacerdotũ erit q̇ excubãt ad miniſteriũ altaris. Iſti ſũt filij ſadoch q̇ accedũt de filijs leui ad dñm: ut miniſtrent ei. Et mẽſus ẽ atriũ lõgitudine centũ cubitorũ ⁊ latitudine centũ cubitoꝝ per quadrũ. ⁊ altare añ faciẽ tẽpli. Et introduxit me in veſtibulũ templi. ⁊ menſus eſt veſtibulũ q̇nqꜫ cubitis hinc. ⁊ q̇nqꜫ cubitis inde. ⁊ latitudinẽ porte triũ cubitoꝝ hinc ⁊ triũ cubitoꝝ inde: longitudinẽ aũt veſtibuli viginti cubitorũ ⁊ latitudinem vndecim cubitoꝝ. Et octo gradibꝰ aſcendebaꝛ ad eã. ⁊ colũne erãt in frontibꝰ vna hinc ⁊ altera inde.

XLI

Et introduxit me ĩ tẽplũ. ⁊ mẽſus eſt frõtes. ſex cubitos latitudinis hĩc. ⁊ ſex cubitos latitudinis inde: latitudinẽ tabnaculi. Et latitudo porte decẽ cubitoꝝ erat. ⁊ latera porte q̇nqꜫ cubitis hĩc. ⁊ q̇nqꜫ inde. Et mẽſus ẽ longitudinẽ eiꝰ q̄draginta cubitorũ. ⁊ latitudinem viginti cubitoꝝ. Et introgreſſus ĩtrinſecꝰ mẽſus ẽ ĩ fronte porte duos cubitos. ⁊ portã ſex cubitoꝝ. ⁊ latitudinẽ porte ſeptẽ cubitoꝝ. Et mẽſus ẽ longitudinẽ eius viginti cubitorũ. ⁊ latitudinem eius viginti cubitoꝝ ante faciem templi. Et dixit ad me. Hoc eſt ſanctũ ſcõꝝ. Et menſus eſt parietẽ domꝰ ſex cubitoꝝ. ⁊ latitudinẽ lateris q̄tuor cubitorũ: vndiqꜫ ꝑ circuitũ domꝰ. Latera aũt latꝰ ad latꝰ: bis trigintatriũ. Et erãt eminẽtia q̄ ingredereꝛ ꝑ parietẽ domꝰ in lateribꝰ ꝑ circuitũ ut cõtinerẽt. ⁊ nõ attingerent parietẽ tẽpli. Et platea erat ĩ rotũdũ aſcendẽs ſurſũ ꝑ cochleã. ⁊ ĩ cenaculũ tẽpli deferebat ꝑ gyrũ. Idcirco latius erat tẽplũ ĩ ſuꝑioribus. ⁊ ſic de inferioribꝰ aſcendebaꝛ ad ſuꝑiora. ⁊ in mediũ. Et vidi in domo altitudinẽ ꝑ circuitũ fũdata latera ad menſurã calami ſex cubitorũ ſpatio. ⁊ latitudinẽ per parietẽ lateris forinſecus q̇nqꜫ cubitoꝝ. Et erat interior domꝰ ĩ lateribꝰ domꝰ. Et ĩnꝛ gaçophylatia latitudinẽ viginti cubitoꝝ ĩ circuitu domꝰ vndiqꜫ. Et oſtiũ lateris ad orationẽ. oſtiũ vnũ ad viã aq̇lõis. ⁊ oſtiũ vnũ ad viã auſtralẽ. ⁊ latitudinẽ loci ad orationẽ q̇nqꜫ cubitoꝝ ĩ circuitu. Et edificiũ qđ erat ſeparatũ ꝯ̄ſpicuũqꜫ ad viã reſpiciẽtẽ ad mare. latitudinis ſeptuaginta cubitoꝝ: paries autẽ edificij q̇nqꜫ cubitoꝝ latitudinis per circuitũ. ⁊ lõgitudo eiꝰ nonaginta cubitoꝝ. Et mẽſus eſt domus longitudinẽ centũ cubitoꝝ. ⁊ qđ ſeparatũ erat edificiũ ⁊ parietes eiꝰ longitudinis centũ cubitorũ. Latitudo aũt añ faciẽ domus. ⁊ eiꝰ qđ erat ſeparatũ cõtra orientẽ

centū cubitoꝝ. Et mensus est longitudinem
edificij ꝯ faciē ei⁹ qḋ erat separatū ad dorsū
hecthecas ex vtraqꝫ ꝑte centū cubitoꝝ. ⁊ tē-
plū interius. ⁊ vestibula atrij· limina ⁊ fene-
stras obliquas: hecthecas ī circuitu ꝑ tres
ꝑtes ꝯ vniuscuiusqꝫ limē stratūqꝫ ligno ꝑ gy
rū in circuitu. Terra aūt vsqꝫ ad fenestras:
⁊ fenestre clause super ostia. ⁊ vsqꝫ ad domū
interiorē ⁊ forinsec⁹ ⁊ oēm parietem in cir-
cuitu intrinsecus ⁊ forinsec⁹ ad mensurā. ⁊
fabrefacta cherubi ⁊ palme. Et palma inter
cherub ⁊ cherub. Duasqꝫ facies hēbat che-
rub: faciē hoīs iuxta palmā ex hac ꝑte. ⁊ fa-
ciē leonis iuxta palmā ex alia ꝑte expressam.
Per oēm domū ī circuitu de t̄ra vsqꝫ ad supe-
riorē partē: cherubi ⁊ palme celate erant in
pariete tēpli. Limē q̄drāgulū. ⁊ facies scūa-
rij aspect⁹ ꝯ aspectū. Altaris lignei triū cu-
bitoꝝ altitudo. ⁊ lōgitudo eius duoꝝ cubi-
toꝝ. ⁊ anguli ei⁹ ⁊ longitudo eius ⁊ parietes
eius lignei. Et locut⁹ ē ad me. Hec ē mēsa co-
rā dn̄o. Et duo ostia erāt ī tēplo ⁊ ī scūario
⁊ ī duobus ostijs ex vtraqꝫ parte bina erāt
ostiola q̄ ī se iuicē plicabant̄. Bina. n. ostia
erant ex vtraqꝫ parte ostioꝝ. Et celata erāt ī
ipsis ostijs tēpli cherubi ⁊ sculpt̄a palmaꝝ:
sicut in parietib⁹ q̊qꝫ exp̄ssa erāt. Q̄obrem ⁊
grossiora erāt ligna ī vestibuli fronte forin-
secus: sup̱ q̄ fenestre oblique ⁊ sil̄itudo pal-
marū hinc atqꝫ inde in humerulis vestibuli
scđm latera domus latitudinemqꝫ parietū.

XLII

ET eduxit me in atriū exte-
rius ꝑ viā ducentē ad aquilonē. Et
induxit me in gaçophylatiū qḋ erat
ꝯ separatū edificiū. ⁊ ꝯ edem ꝟgentē ad aq̇-
lonē· ī facie lōgitudinis centū cubitos ostij
aquilonis. ⁊ latitudinis q̇nq̄ginta cubitos
ꝯ viginti cubitos atrij iterioꝛ. ⁊ ꝯ pauimen-
tū stratū lapide atrij exterioꝛ: vbi erat por-
ticus iūcta porticui triplici. Et an̄ gaçophy-
latia deambulatio decem cubitoꝝ latitudi-
nis· ad interiora respiciēs vie cubiti vnius.
Et ostia earū ad aq̇lonē vbi erāt gaçophy-
latia ī sup̱iorib⁹ humiliora: q̇a supportabāt
porticus q̄ ex illis eminebant de inferiorib⁹
⁊ de medijs edificij. Tristega. n. erāt. ⁊ non
habebāt colūnas sicut erāt colūne atrioꝛū.
Propt̄ea eminebāt de iferiorib⁹ ⁊ de medijs
a t̄ra cubitis q̇nq̄ginta. Et peribolus exte-
rior ſm gaçophylatia q̄ erāt ī via atrij exte-
rioris an̄ gaçophylatia. Lōgitudo ei⁹ q̇nq̄-
ginta cubitoꝝ: q̇a lōgitudo erat gaçophy-
latioꝝ atrij exterioris q̇nquaginta cubitoꝝ.
⁊ longitudo an̄ faciē templi centū cubitoꝝ.
Et erat subter gaçophylatia hec· itroitus ab
oriente ingredientiū in ea de atrio exteriori
ī latitudine periboli atrij. qḋ erat ꝯ viā orien-
talē ī faciē edificij sep̱ati. Et erāt an̄ edificiū
gaçophylatia. ⁊ via an̄ faciē eoꝝ iux̄ sil̄itu-
dinē gaçophylatioꝛū q̄ erāt in via aq̇lonis.
Scđm lōgitudinē eoꝝ· sic ⁊ latitudo eoꝝ: ⁊
oīs introit⁹ eoꝝ ⁊ similitudines ⁊ ostia eoꝝ
ſm ostia gaçophylatioꝝ q̄ erāt ī via respici-
ente ad nothū. Ostiū ī capite vie· q̄ via erat
an̄ vestibulū sep̱atū ꝑ viā orietalē ingredie-
tib⁹. Et dixit ad me. Gaçophylatia aquilo-
nis ⁊ gaçophylatia austri q̄ sūt ante edificiū
separatū· hec sūt gaçophylatia scā: in quibus
vescūt̄ sacerdotes q̇ appropinquāt ad dn̄m ī
scā scōꝝ. Ibi ponēt scā scōꝝ. ⁊ oblationem ꝓ
pctō ⁊ ꝓ delicto. Loc⁹. n. sanct⁹ est. Cū autē
ingressi fuerint sacerdotes· nō egredient̄ de
sanctis in atriū exteri⁹. Et ibi reponent vesti-
mēta sua in q̇b⁹ ministrāt: q̇a scā sūt· vestien-
turqꝫ vestimētis alijs ⁊ sic ꝓcedēt ad ppl'm.
Cūqꝫ cōplesset mēsuras dom⁹ interioꝛ· edu-
xit me per viā porte que respiciebat ad viam
orietalē. ⁊ mēsus ē eam vndiqꝫ per circuitū.
Mēsus ē aūt ꝯ ventū orietalē calamo mē-
sure· q̇ngentos calamos: in calamo mēsure
ꝑ circuitū. Et mensus ē ꝯ ventū aq̇lonis q̇n-
gentos calamos: ī calamo mēsure per gyꝝ.
Et ad ventū australē mēsus est q̇ngētos ca-
lamos: in calamo mēsure ꝑ circuitū. Et ad
ventū occidentalē mensus est q̇ngentos ca-
lamos: in calamo mensure. Per q̄tuor ven-
tos mēsus est murū ei⁹ vndiqꝫ ꝑ circuitū· lō-
gitudinē q̇ngentoꝝ cubitoꝛū. ⁊ latitudinem
q̇ngentoꝝ cubitoꝝ: diuidentē int̄ scūariū ⁊
vulgi locum.

XLIII

ET duxit me ad portam q̄ respiciebat
ad viā orientalē. Et ecce glīa dei isrl'
ingrediebat̄ ꝑ viam orientalē. ⁊ vox
erat ei q̄si vox aquaꝝ multarū. ⁊ t̄ra splēde-
bat a maiestate ei⁹. Et vidi visionē ſm spēm
quam viderā qn̄ venit ut disꝑderet ciuitatē.
⁊ spēs ſm aspectū quem viderā iuxta fluuiū
chobar. Et cecidi sup̱ faciem meā. Et maie-
stas dn̄i ingressa ē tēplū: ꝑ viā porte q̄ respi-
ciebat ad orietē. Et eleuauit me spūs. ⁊ itro-
duxit me in atrium interius. Et ecce repleta
erat glīa dn̄i· domus. Et audiui loquētē ad

me de domo. Et vir q̇ stabat iuxta me· dixit ad me. Fili hoīs· locꝰ solij mei. ⁊ locus vesti-gioꝝ pedū meoꝝ: vbi habito ī medio filiorū isrl̕ in etnū. Et nō polluet vltra domꝰ isrl̕ no-men scm̄ meū: ipsi ⁊ reges eoꝝ in fornicatio-nibus suis ⁊ ī ruinis regū suoꝝ ⁊ ī excelsis: q̇ fabricati sūt limen suū iuxta limen meum: ⁊ postes suos iuxta postes meos. ⁊ murꝰ erat inter me ⁊ eos. Et polluerūt nomē scm̄ meū ī abhominationibꝰ q̄s fecerunt: ꝓpt̕ qḋ consū-psi eos ī ira mea. Nūc ḡ repellāt ꝓcul forni-cationē suā ⁊ ruinas regū suoꝝ a me. ⁊ ha-bitabo ī medio eoꝝ sp. Tu aūt fili hoīs: ondē domui isrl̕ templū ⁊ ꝯfundant̕ ab iniq̇tatibꝰ suis. ⁊ metiant̕ fabricā. ⁊ erubescant ex oībꝰ q̄ fecerunt. Figurā domꝰ ⁊ fabrice eiꝰ· exitus ⁊ introitus. ⁊ oēm descriptionē eius. ⁊ vni-uersa p̄cepta eius· cūctūq; ordinē eiꝰ. ⁊ oēs leges eiꝰ ondē eis. ⁊ scribe ī oculis eoꝝ· ut cu-stodiāt oēs descriptioēs eiꝰ ⁊ p̄cepta illius. ⁊ faciant ea. Ista ē lex domꝰ ī sūmitate mont̄. Oēs fines eiꝰ ī circuitu· scm̄ scōꝝ est. Hec ē ḡ lex domꝰ. Iste aūt mēsure altaris ī cubito verissimo: q̇ hēbat cubitū ⁊ palmū. In sinu eius erat cubitꝰ. ⁊ cubitꝰ in latitudine. ⁊ de-finitio eiꝰ vsq; ad labiū eiꝰ. ⁊ ī circuitu pal-mus vnꝰ. Hec quoq; erat fossa altaꝛ. Et de sinu terre vsq; ad crepidinē nouissimā duo cubi-ti. ⁊ latitudo cubiti vnius. ⁊ a crepidine mi-nore vsq; ad crepidinē maiorē q̄tuor cubiti. ⁊ latitudo cubiti vniꝰ. Ipse aūt ariel quatu-or cubitoꝝ. ⁊ ab ariel vsq; ad sursū cornua q̄tuor. Et ariel duodecim cubitoꝝ in longi-tudine ꝑ duodeci cubitos latitudinis: qua-drāgulatū equis laterībꝰ. Et crepido q̄tuor-deci cubitoꝝ lōgitudinis ꝑ q̄tuordeci cubi-tos latitudinis ī q̄tuor āgulis eius. ⁊ coro-na in circuitu eiꝰ dimidij cubiti. ⁊ sinus eiꝰ vniꝰ cubiti ꝑ circuitū. Gradꝰ aūt eiꝰ v̄si ad orientē. Et dixit ad me. Fili hoīs· h̄ dic̄ dn̄s deꝰ. Hi sūt ritus altaris in q̄cūq; die fuerit fabricatū: ut offerat̕ sup illud holocaustū ⁊ effūdat̕ sanguis. Et dab̄ sacerdotibꝰ ⁊ leuit̄ qui sūt de semīe sadoch q̇ accedūt ad me· ait dn̄s deꝰ· ut offerant mihi vitulū de armento ꝓ pctō. Et assumēs de sanguine eius pones sup q̄tuor cornua eius ⁊ sup q̄tuor āgulos crepidinis ⁊ sup coronā ī circuitu. ⁊ mūdab̄ illud ⁊ expiabis. Et tolles vitulū q̇ oblatꝰ fuerit ꝓ pctō. ⁊ cōbures eū ī sepato loco do-mꝰ extra scūariū. Et ī die secūda offeres hir-cū capraꝝ īmaculatū ꝓ pctō. ⁊ expiabūt al-tare sic̄ expiauerūt ī vitulo. Cūq; cōpleuer̄ expiās illud· offeres vitulū de armēto īma-culatū. ⁊ arietem de grege īmaculatū. ⁊ offe-res eos ī cōspectu dn̄i. Et mittēt sacerdotes sup eos sal. ⁊ offerent eos ī holocaustū dn̄o. Septē diebꝰ facies hircū ꝓ pctō quotidie. ⁊ vitulū de armēto ⁊ arietē de pecoribꝰ īmacu-latos offerēt. Septē diebꝰ expiabūt altare ⁊ mūdabūt illud. ⁊ iplebūt manū eiꝰ. Expletis aūt septē diebꝰ· in die octaua ⁊ vltra faciēt sacerdotes sup altare holocausta vr̄a. ⁊ q̄ ꝓ pace offerūt. ⁊ placatꝰ ero vob̄· ait dn̄s deꝰ.

ET cōuerti me ad viā XLIIII porte scūarij exterior̄ q̄ respiciebat ad orientem. ⁊ erat clausa. Et dixit dn̄s ad me. Porta hec clausa erit. ⁊ nō apiet̕ ⁊ vir nō trāsiet ꝑ eā· qm̄ dn̄s deꝰ isrl̕ ingres-sus est ꝑ eā: eritq; clausa principi. Princeps ipse sedebit in ea· ut comedat panē corā dn̄o. Per viā porte vestibuli ingrediet̕. ⁊ ꝑ viam eiꝰ egrediet̕. Et adduxit me ꝑ viā porte aqui-lonis in cōspectu domus. ⁊ vidi. ⁊ ecce iple-uit glīa dn̄i domū dn̄i. Et cecidi ī faciē meā ⁊ dixit ad me dn̄s. Fili hoīs: pone cor tuū ⁊ vide oculis tuis. ⁊ auribꝰ tuis audi oīa que ego loq̇r ad te: de vniuersis cerimonijs do-mus dn̄i ⁊ de cūct̄ legibꝰ eius. Et pones cor tuū ī vijs tēpli ꝑ oēs exitꝰ scūarij. ⁊ dices ad exasperātē me domū isrl̕. Hec dic̄ dn̄s deus. Sufficiant vob̄ oīa scelera vr̄a domꝰ isrl̕: eo ꝙ inducit̄ filios alienos īcircūcisos corde. ⁊ īcircūcisos carne· ut sint in scūario meo ⁊ polluant domū meā. ⁊ offertis panes meos adipē ⁊ sanguinē. ⁊ dissoluistis pactū meū ī oībꝰ sceleribꝰ vr̄is. ⁊ nō seruastis p̄cepta san-ctuarij mei. ⁊ posuist̄ custodes obseruationū meaꝝ ī scūario meo vobismetipsis. Hec di-cit dn̄s deꝰ. Oīs alienigena īcircūcisus cor-de ⁊ incircūcisus carne nō ingrediet̕ scūariū meū: oīs filiꝰ alienꝰ q̇ ē ī medio filioꝝ isrl̕. Sz ⁊ leuite q̇ lōge recesserūt a me ī errore filiorū isrl̕. ⁊ errauerūt a me post idola sua ⁊ porta-uerūt iniq̇tatē suā: erūt in scūario meo edi-tui ⁊ ianitores portaꝝ domus. ⁊ ministri do-mus. Ipsi mactabūt holocausta ⁊ victimas ꝑpl̕i. ⁊ ipsi stabūt in cōspectu eoꝝ ut mīstrent eis. Pro eo ꝙ ministrauerunt illis in cōspe-ctu idoloꝝ suoꝝ. ⁊ facti sūt domui isrl̕ ī offen-diculū iniq̇tatis: idcirco leuaui manū meam sup eos ait dn̄s deus. ⁊ portauerūt iniq̇tatē

suā. Et nō appropinq̄būt ad me ut sacerdotio fungāꝛ mihi: neq̄ accedēt ad oē scūariū meū iuxta sancta scōꝝ. ſ3 portabūt cōfusionē suā ⁊ scelera sua q̄ fecerūt. Et dabo eos ianitores domus i oī ministerio eiꝰ. ⁊ vniuersis que fient in ea. Sacerdotes aūt ⁊ leuite filij sadoch: q̄ custodierūt cerimōias scūarij mei cū errarēt filij isrł a me: ipsi accedent ad me ut ministrēt mihi. ⁊ stabūt in cōspectu meo: ut offerāt mihi adipē ⁊ sanguinē ait dn̄s deꝰ. Ipsi ingredienꝛ scūariū meū. ⁊ ipsi accedent ad mēsam meā: ut ministrēt mihi. ⁊ custodiant cerimonias meas. Cūq̄ ingredienꝛ portas atrij interioris. vestibꝰ lineis induēꝛ. nec ascendet sup eos q̄cq̄ laneū: qn̄ ministrāt in portis atrij interioris ⁊ itrinsecꝰ. Uitte linee erūt i capitibꝰ eoꝝ. ⁊ feminalia linea erūt in lūbis eoꝝ. ⁊ nō accingentur in sudore. Cūq̄ egrediēꝛ atriū exteriꝰ ad ppłm. exuēt se vestimētis suis i q̄bꝰ mīstrauerāt. ⁊ reponēt ea in gaçophylatio scūarij ⁊ vestiēt se vestimētis alijs. ⁊ nō scificabūt ppłm i vestibꝰ suis. Caput aūt suū nō radēt. neq̄ comā nutriēt: sed tondētes attōdēt capita sua. Et vinū nō bibet oīs sacerdos qn̄ ingressurꝰ est atriū interius. Et viduā ⁊ repudiatā nō accipiēt vxores: ſ3 ꝟgines de semie domꝰ isrł. S3 ⁊ viduā q̄ fuerit vidua a sacerdote accipient. ⁊ ppłm meū docebūt q̄d sit inꝛ scm̄ ⁊ pollutū. ⁊ inter mūdū ⁊ imūdū oñdēt eis. Et cū fuerit controuersia. stabūt i iudicijs meis ⁊ iudicabūt. Leges meas ⁊ p̄cepta mea i oībꝰ sollēnitatibus meis custodiēt. ⁊ sabbata mea scificabūt. Et ad mortuū hoiem nō ingrediētur ne polluanꝛ: nisi ad patrem ⁊ matrē ⁊ filiū ⁊ filiā ⁊ fratrē ⁊ sororē q̄ alterū virū nō habuerit: i q̄bꝰ ꝯtaminabūꝛ. Et postq̄ fuerit emūdatꝰ. septē dies numerabūꝛ ei. ⁊ i die introitus sui i scūariū ad atriū interiꝰ ut ministret mihi in scūario: offeret pro pctō suo. ait dn̄s deus. Nō erit aūt eis hereditas: ego hereditas eoꝝ. Et possessionē nō dabitis eis i isrł: ego. n. possessio eoꝝ. Uictimā ⁊ ꝓ pctō ⁊ pro delicto ipsi comedēt. ⁊ oē votū i isrł ipsorum erit. Et p̄mitiua oīu3 p̄mogenitorū ⁊ oīa libamēta ex oibus q̄ offerūꝛ: sacerdotū erunt. Et p̄mitiua ciboꝝ vr̄orū dabitis sacerdoti: ut reponat bn̄dictionē domui sue. Oē morticinū ⁊ captū a bestia de auibꝰ ⁊ de pecoribus nō comedent sacerdotes. XLV

Omnēq̄ ceperitis t̄rā diuidē sortito: separate primitias dn̄o scificatū de t̄ra: lōgitudine vigintiq̄nq̄ milia. ⁊ latitudine decē milia. Scificatū erit i oī t̄mino eiꝰ ꝑ circuitū. Et erit ex h̄ oi ꝑte scificatū q̄ngētos ꝑ q̄ngētos quadrifariā ꝑ circuitū. ⁊ q̄nq̄ginta cubitis i suburbana eiꝰ ꝑ gyrū. Et a mēsura ista mēsurab̄ lōgitudinē vigintiq̄nq̄ miliū. ⁊ latitudinē decem miliū. Et in ipso erit tēplū scm̄q̄ scōꝝ: scificatū de terra erit sacerdotibꝰ ministris scūarij: q̄ accedūt ad ministeriū dn̄i. Et erit eis locꝰ in domos ⁊ in scūariū scitatis. Uigintiq̄nq̄ aūt milia lōgitudinis ⁊ decē milia latitudinis. Leuite qui ministrant domui: ipsi possidebūt viginti gaçophylatia. Et possessionē ciuitatis dabitis q̄nq̄ milia latitudinis: ⁊ longitudinis vigintiq̄nq̄ milia. scđm separationē scūarij oī domui isrł. Principi q̄q̄ hinc ⁊ inde i separationē sanctuarij. ⁊ i possessionē ciuitatis ⁊ ꝯ faciē separatiōis scūarij. ⁊ ꝯ faciem possessiōis vrbis a latere maris vsq̄ ad mare. ⁊ a latere oriētis vsq̄ ad orientē. lōgitudinē aūt iuxͣ vnāq̄uāq̄ ꝑtē a termino occidētali vsq̄ ad terminū orientalē: de t̄ra erit ei possessio in isrł. Et nō depopulabūꝛ vltra p̄ncipes populū meū: ſ3 terrā dabūt domui isrł ſ3m tribꝰ eoꝝ. Hec dic̄ dn̄s deꝰ. Sufficiat vob̄ p̄ncipes isrł: iniq̄tatē ⁊ rapinas inꝛmittite. ⁊ iudiciū ⁊ iusticiā facite. Separate ꝯfinia vr̄a a ppło meo. ait dn̄s deꝰ. Statera iusta ⁊ ephi iustū ⁊ batꝰ iustꝰ erit vob̄. Ephi ⁊ batꝰ equalia ⁊ vniꝰ mēsure erunt. ut capiat decimā ꝑtē chori batꝰ ⁊ decimā ꝑtē chori ephi. Iuxͣ mēsurā chori erit eq̄ libratio eoꝝ. Siclꝰ autē viginti obolos h3. Porro vigītī sicli ⁊ vigītiq̄nq̄ sicli ⁊ q̄ndeci sicli minā faciūt. Et he sunt p̄mitie q̄s tolletꝭ. sextā ꝑtē ephi de choro frumenti. ⁊ sextā ꝑtē ephi de choro ordei. Mēsura q̄q̄ olei. Batꝰ olei. decia ꝑs chori ē: q̄a decē bati iplēt chorū. Et arietē vnū de grege ducētoꝝ de his que nutriuit isrł in sacrificiū ⁊ i holocaustū ⁊ i pacifica: ad expiādū ꝓ eis. ait dn̄s deꝰ. Oīs ppłs t̄re tenebiꝛ primitijs his p̄ncipi in isrł. Et sup p̄ncipē erūt holocausta ⁊ sacrificiū ⁊ libamina in sollēnitatibꝰ ⁊ in kalendis ⁊ i sabbatis: i vniuersis sollēnitatibꝰ domꝰ isrł. Ipse faciet ꝓ pctō sacrificiū ⁊ holocaustū ⁊ pacifica: ad expiādū ꝓ domo isrł. Hec dic̄ dn̄s deꝰ. In p̄mo mēse vna mēsis. sumes vitulū de armēto imaculatū. ⁊ expiab̄

sanctuariū. Et tollet sacerdos de sanguie q̄d
erit ꝓ pctō. ⁊ ponet ī postibꝰ domꝰ. ⁊ in q̄tuor
angulis crepidinis altaris. ⁊ in postibꝰ por-
te atrij interioris. Et sic facies ī septia mēsis
ꝓ vnoq̄q̄ q̄ ignorauit ⁊ errore decepꝰ ē. ⁊
expiabis ꝓ domo. In p̄mo mense q̄rtadecia
die mēsis erit vobis pasce sollēnitas. Septē
diebꝰ açima comedēt. Et faciet princeps in
die illa ꝓ se ⁊ ꝓ vniuerso populo terre vitu-
lū ꝓ pctō. Et in septē dieꝝ sollēnitate faciet
holocaustū dn̄o: septē vitulos ⁊ septē arie-
tes īmaculatos quotidie septē diebꝰ. ⁊ pro
pctō hircū capraꝝ. ⁊ sacrificiū ephi ꝑ vitulū
⁊ ephi ꝑ arietē faciet. ⁊ olei hyn ꝑ singula
ephi. Septimo mēse q̄ntadecima die mēsis
ī solēnitate faciet sicut sup̄ dicta sūt ꝑ septem
dies: tam ꝓ pctō q̄z ꝓ holocausto ⁊ in sacri-
ficio ⁊ in oleo. XLVI

Hec dic dn̄s deꝰ. Porta atrij iteriorꝭ
q̄ respicit ad orientem erit clausa sex
diebꝰ in quibꝰ opus fit. Die autē sab-
bati apiet. Sed in die kalendaꝝ aperietur. ⁊
intrabit p̄nceps ꝑ viā vestibuli porte deforꝭ
⁊ stabit in limine porte. Et faciēt sacerdotes
holocaustū eiꝰ ⁊ pacifica eiꝰ. ⁊ adorabit sup
limen porte. ⁊ egrediet. Porta aūt non clau-
det vsq̄ ad vesperā. Et adorabit pp̄ls terre
ad ostiū porte illiꝰ ī sabbatis ⁊ in kalēdis co-
ram dn̄o. Holocaustū autē h̄ offeret p̄nceps
dn̄o in die sabbati: sex agnos īmaculatos
⁊ arietē īmaculatū ⁊ sacrificiū ephi ꝑ arietē.
In agnis aūt sacrificiū q̄d dederit manꝰ eiꝰ
⁊ olei hyn ꝑ singula ephi. In die aūt kalē-
daꝝ vitulū de armēto īmaculatū. ⁊ sex agni
⁊ arietes īmaculati erūt. ⁊ ephi per vitulū:
ephi q̄z ꝑ arietem faciet sacrificiū. De agnis
aūt sic iuenerit manꝰ eiꝰ. ⁊ olei hyn ꝑ singu-
la ephi. Cūq̄ ingressurꝰ est p̄nceps ꝑ viā ve-
stibuli porte ingrediat. ⁊ ꝑ eandē viā exeat.
Et cū intrabit pp̄ls terre in cōspectu dn̄i ī sol
lēnitatibꝰ: q̄ igredit ꝑ portā aq̄lonis ut ado-
ret: egrediat ꝑ viā porte meridiane. Porro
q̄ ingredit ꝑ viā porte meridiane: egrediat
ꝑ viā porte aq̄lonis. Nō reuertet ꝑ viā porte
ꝑ quā ingressus ē: s̄ e regione illiꝰ egrediet.
Princeps aūt ī medio eorū cū ingredientibꝰ
ingredietur. ⁊ cū egredientibus egredietur.
Et in nūdinis ⁊ sollēnitatibꝰ erit sacrificiū
ephi ꝑ vitulū. ⁊ ephi ꝑ arietē. In agnis aūt
erit sacrificiū sicut iuenerit manꝰ eius. ⁊ olei
hyn ꝑ singula ephi. Cū aūt fecerit princeps
spōtaneū holocaustū aut pacifica volūtaria
dn̄o: apiet ei porta q̄ respicit ad orientē. ⁊ fa-
ciet holocaustū suū ⁊ pacifica sua: sicut fieri
solet in die sabbati. ⁊ egrediet claudetq̄ por-
ta postq̄ exierit. Et agnū eiusdē āni imacu-
latū faciet ī holocaustū q̄tidie dn̄o. Sꝑ ma-
ne faciet illud. Et faciet sacrificiū sup eo ca-
tamane mane: sextā ptē ephi. ⁊ de oleo tertiā
partē hyn: ut misceat simile. Sacrificiū dn̄o
legitimū: iuge atq̄ ꝑpetuū. Faciet agnū in sa-
crificiū ⁊ oleū catamane mane holocaustū
sempitnū. Hec dicit dn̄s deꝰ. Si dederit p̄n-
ceps domū alicui de filijs suis: hereditas eiꝰ
filioꝝ suoꝝ erit: possidebūt eam hereditarie.
Si aūt dederit legatū de hereditate sua vni
seruoꝝ suoꝝ: erit illiꝰ vsq̄ ad ānū remissiōis
⁊ reuertet ad p̄ncipē. Hereditas autē eius fi-
lijs eius erit. Et nō accipiet p̄nceps de he-
reditate pp̄li ꝑ violentiā ⁊ de possessiōe eoꝝ:
s̄ de possessiōe sua hereditatē dabit filijs suis
ut nō dispgat pp̄ls meꝰ vnusquisq̄ a possessio-
ne sua. Et introduxit me ꝑ ingressū qui erat
ex latere porte: ī gaçophylatia sanctuarij ad
sacerdotes: q̄ respiciebant ad aq̄lonē. ⁊ erat
ibi locꝰ vergēs ad occidentē. ⁊ dixit ad me.
Iste ē locus vbi coquēt sacerdotes ꝓ pctō ⁊
ꝓ delicto: vbi coquēt sacrificiū: ut non effe-
rant ī atriū exteriꝰ. ⁊ scificet pp̄ls. Et eduxit
me in atriū exteriꝰ. ⁊ circūduxit me ꝑ q̄tuor
angulos atrij. Et ecce atriolū erat in angu-
lo atrij: atriola singula ꝑ angulos atrij. In
q̄tuor āgulis atrij atriola disposita: q̄dragi-
ta cubitoꝝ ꝑ lōgū. ⁊ trigita ꝑ latū. Mensure
vniꝰ q̄tuor erāt. Et paries ꝑ circuitū ambi-
ens quatuor atriola. ⁊ culine fabricate erāt
subter porticꝰ ꝑ gyrū. Et dixit ad me. Hec ē
domꝰ culinaꝝ: in qua coquēt ministri domꝰ
dn̄i victimas pp̄li. XLVII

Et cōuertit me ad portā domꝰ. ⁊ ec-
ce aque egrediebāt subt limē domꝰ
ad orientē. Facies. n. domꝰ respicie-
bat ad oriētē. Aque aūt descēdebāt ī latꝰ tē-
pli dextrū ad meridiē altaris. Et eduxit me
ꝑ viā porte aq̄lonis. ⁊ cōuertit me ad viā fo-
ras portā exteriorē: viā q̄ respiciebat ad ori-
entē. Et ecce aque redūdantes a latē dextro
cū egrederet vir ad orientē: q̄ habebat funi-
culū in manu sua. ⁊ mēsus ē mille cubitos. ⁊
traduxit me ꝑ aquā vsq̄ ad talos. Rursūq̄
mensus est mille. ⁊ traduxit me per aquam
vsq̄ ad genua. Et mēsus ē mille. ⁊ traduxit

me ꝑ aquã vſqꝫ ad renes. Et mẽſus ẽ mĩlle
torrentẽ quem nõ potui ꝑtranſire. qm̃ intu-
muerãt aque ꝓfũdi torrentis q̇ nõ põt trãſ-
uadari. Et dixit ad me. Certe vidiſti fili ho-
minis. Et eduxit me. ⁊ cõuertit ad ripã tor-
rẽtis. Cũqꝫ me cõuertiſſem. ecce ĩ ripa torrẽ-
tis ligna multa nimis ex vtraqꝫ ꝑte. Et ait
ad me. Aque iſte q̃ egrediunt̃ ad tumulos
ſabuli oriẽtalis ⁊ deſcẽdũt ad plana deſerti:
ĩtrabũt mare: ⁊ exibũt. ⁊ ſanabũt̃ aque. Et
oĩs aĩa viuẽs q̃ ſerpit quocũqꝫ venerit tor-
rẽs. viuet. ⁊ erũt piſces multi ſatꝭ poſtq̃ꝫ ve-
nerit illuc aq̃ iſte. Et ſanabũt̃ ⁊ viuẽt oĩa ad
q̃ venerit torrẽs. ⁊ ſtabũt ſuꝑ illa piſcatores
Ab engaddi vſqꝫ ad engallũ ſiccatio ſage-
narũ erit. Plurime ſpẽs erũt piſciũ eiꝰ. ſicut
piſces maris magni multitudĩs nimie. In
littoribꝰ aũt eiꝰ ⁊ in paluſtribꝰ nõ ſanabunt̃:
q̇a in ſalinas dabũt̃. Et ſuꝑ torrentẽ orieť ĩ
ripis eius ex vtraqꝫ parte oẽ lignũ pomiferꝝ.
Nõ defluet foliũ ex eo. ⁊ nõ deficiet fructus
eiꝰ. Per ſingulos menſes afferet primitiua:
q̇a aque eius de ſcũario egrediẽt̃ Et erunt
fructus eiꝰ ĩ cibũ. ⁊ folia eius ad medicinã.
Hec dicit dñs deꝰ. hic ẽ terminꝰ ĩ q̇ poſſidebi-
tis terrã ĩ duodecĩ tribubꝰ iſrl̃: quia ioſeph
duplicẽ funiculũ habet. Poſſidebitis aũt eã
ſinguli eque ut frat̃ ſuꝰ. ſuꝑ quã leuaui ma-
nũ meã ut darẽ pr̃ibꝰ veſtris. Et cadet terra
h̃ vob̃ in poſſeſſionẽ. Hic ẽ aũt terminꝰ terre
ad plagã ſeptẽtrionalẽ a mari magno: via
ethalon venenitibus ſedada emath berotha
ſabarĩ q̃ eſt int̃ terminũ damaſci ⁊ confiniũ
emath domꝰ thicon q̃ ẽ iux̃ terminũ auran:
⁊ erit t̃minꝰ a mari vſqꝫ ad atriũ enon t̃minꝰ
damaſci. ⁊ ab aq̇lone ad aquilonẽ terminꝰ
emath. plaga ſeptẽtrionalis. Porro plaga
orientalis de medio auran ⁊ de medio da-
maſci ⁊ de medio galaad ⁊ de medio t̃re iſrl̃.
iordanis diſterminãs: ad mare oriẽtale me-
tiemini plagã oriẽtalẽ. Plaga aũt auſtralis
meridiana a thamar vſqꝫ ad aq̃s ꝯdictiõis
cades. ⁊ torrens vſqꝫ ad mare magnũ. ⁊ h̃ ẽ
plaga ad meridiẽ auſtralis. Et plaga marꝭ:
mare magnũ a ꝯfinio ꝑ directũ donec veni-
as emath: h̃ ẽ plaga maris. Et diuidetis t̃rã
iſtã vob̃ ꝑ tribꝰ iſrl̃. ⁊ mitteťꝭ eã in hereditatẽ
vobis ⁊ aduenis q̇ acceſſerint ad vos q̇ ge-
nuerint filios ĩ medio vr̃m. ⁊ erũt vob̃ ſicut
indigene int̃ filios iſrl̃. Vobiſcũ diuidẽt poſ-
ſeſſionẽ ĩ medio tribuũ iſrahel. In tribu aũt
q̃cunqꝫ fuerit aduena. ibi dabitis poſſeſſio-
nem illi. ait dñs deus. XLVIII

Et hec noĩa tribuũ a finibꝰ aq̇lonis
iuxta viã ethalon ꝑgentibꝰ emath:
atriũ enon t̃minꝰ damaſci. ab aq̇lo-
ne iux̃ viã emath. ⁊ erit ei plaga orientalis
mare. dan vna. Et a t̃mio dan: a plaga ori-
entali vſqꝫ ad plagã maris. aſer vna. Et ſuꝑ
t̃minũ aſer: a plaga orientali vſqꝫ ad plagã
maris. neptalim vna. Et ſuꝑ t̃minũ neptalĩ
a plaga oriẽtali vſqꝫ ad plagã marꝭ. manaſ-
ſe vna. Et ſuꝑ t̃minũ manaſſe: a plaga oriẽ-
tali vſqꝫ ad plagã marꝭ. effraim vna. Et ſuꝑ
t̃minũ effraĩ: a plaga oriẽtali vſqꝫ ad plagã
marꝭ. ruben vna. Et ſuꝑ t̃minũ ruben: a pla-
ga orientali vſqꝫ ad plagã maris. iuda vna
Et ſuꝑ t̃minũ iuda: a plaga oriẽtali vſqꝫ ad
plagã maris. erũt ꝓmitie quas ſeꝑabitis vi-
gintiq̇nqꝫ milibꝰ calamis latitudinis ⁊ lon-
gitudinis: ſicuti ſingule ꝑtes a plaga orien-
tali vſqꝫ ad plagã maris. Et erit ſanctuariũ
in medio eiꝰ. Primitie q̃s ſeꝑabitꝭ dño: lon-
gitudo vigintiq̇nqꝫ milibꝰ. ⁊ latitudo decem
milibꝰ. He aũt erũt ꝓmitie ſanctuarij ſacer-
dotũ: ad aq̇lonẽ lõgitudinis vigĩtiq̇nqꝫ mi-
lia. ⁊ ad mare latitudinis decẽ milia. Sed ⁊
ad orientẽ latitudinis decẽ milia. ⁊ ad meri-
diem vigintiq̇nqꝫ milia. Et erit ſanctuariũ
dñi ĩ medio eiꝰ. Sacerdotibꝰ ſcũariũ erit de
filijs ſadoch. q̇ cuſtodierũt cerimonias me-
as ⁊ nõ errauerũt cũ errarẽt filij iſrl̃. ſic erra-
uerũt ⁊ leuite. Et erũt primitie de ꝓmitiuis
terre ſcm̃ ſcõꝝ. iuxta terminũ leuitaꝝ. Sꝫ ⁊
leuitꝭ ſilit̃ iuxta fines ſacerdotũ vigĩtiq̇nqꝫ
milia lõgitudinis. ⁊ latitudinis decẽ milia.
Oĩs lõgitudo viginti ⁊ q̇nqꝫ miliũ. ⁊ latitu-
do decẽ miliũ. Et nõ venundabũt ex eo neqꝫ
mutabũt: neqꝫ trãſfereñt ꝓmitie t̃re: q̇a ſcifi-
cate ſũt dño. Quinqꝫ milia aũt que ſuꝑſũt ĩ
latitudine ꝑ vigintiq̇nqꝫ milia: ꝓphana erũt
vrbis ĩ habitaculũ ⁊ ĩ ſuburbana. Et erit ci-
uitas ĩ medio eius. ⁊ he mẽſure eiꝰ. Ad pla-
gam ſeptẽtrionalẽ q̇ngenta ⁊ q̃tuor milia:
⁊ ad plagã meridianã q̇ngenta ⁊ q̃tuor mi-
lia. ⁊ ad plagã orientalẽ q̇ngẽta ⁊ q̃tuor mi-
lia. ⁊ ad plagã occidẽtalẽ q̇ngenta ⁊ q̃tuor
milia. Erũt aũt ſuburbana ciuitatis ad aq̇-
lonẽ ducẽta q̇nq̃ginta. ⁊ ad meridiẽ ducẽta
q̇nq̃ginta. ⁊ ad orientẽ ducẽta q̇nq̃ginta. ⁊
ad mare ducẽta q̇nq̃ginta. Q̇d aũt reliquũ
fuerit in lõgitudine ſcḿ ꝓmitias ſanctuarij

decē milia ī oriētē: ⁊ decē milia in occidentē
erūt sicut primitie sanctuarij. ⁊ erūt fruges
eiꝰ ī panes his q̄ seruiūt ciuitati. Seruiētes
aūt ciuitati opabūt̃ ex oibꝰ tribubꝰ isrl̃. Oēs
ꝑmitie vigintiq̇nq̃ miliū ꝑ vigītiq̇nq̃ milia
ī quadrū·separabunt̃ in ꝑmitias sanctuarij
⁊ ī possessionē ciuitatis. Qd̊ aūt reliquū fue-
rit·ꝑncipis erit ex oī parte primitiaꝝ scūarij
⁊ possessionis ciuitatis e regiōe·vigintiq̇nq̃
miliū primitiaꝝ vsq̃ ad terminū orientalē:
sed ⁊ a mari e regione vigīq̇nq̃ miliū vsq̃
ad terminū maris·similit̃ in partibꝰ princi-
pis erit. Et erunt primitie scūarij ⁊ scūariū
templi ciuitatꝫ in medio eius. De possessione
aūt leuitaꝝ. ⁊ de possessiōe ciuitatis ī medio
partiū ꝑncipis: erit ī terminū iuda ⁊ ī t̃minū
beniamin: ⁊ ad ꝑncipē ptinebit. Et reliq̇s
tribubꝰ erūt tales portiōes: A plaga oriēta
li vsq̃ ad plagā occidētalē· beniamin vna.
Et cōtra terminū beniamin a plaga oriētali
vsq̃ ad plagā occidentalē: symeon vna. Et
sup terminū symeonis a plaga oriētali vsq̃
ad plagam occidētalē: ysachar vna. Et sup
t̃minū ysachar a plaga oriētali vsq̃ ad pla-
gam occidentalē: çabulon vna. Et sup ter-
minū çabulon a plaga orientali vsq̃ ad pla-
gam maris·gad vna. Et super terminū gad
ad plagam austri ī meridiem. ⁊ erit finis de
thamar vsq̃ ad aquas ꝯtradictiōis cades:
hereditas cōtra mare magnū. Hec est terra
quam mittetis ī sortem tribubꝰ israhel ⁊ he
partitiōes earum·ait dominus deus. Et hi
egressus ciuitatꝫ. A plaga septētrionali q̇n-
gentos ⁊ q̄tuor milia mensurabis: ⁊ porte
ciuitatis in oibꝰ tribubꝰ israhel. Porte tres
a septētrione. Porta ruben vna: porta iuda
vna: porta leui vna. Et ad plagam oriētalē
q̇ngētos ⁊ q̄tuor milia. Et porte tres. Por-
ta ioseph vna: porta bēiamī vna: porta dan
vna. Et ad plagam meridianā q̇ngentos ⁊
q̄tuor milia·metierꝭ. Et porte tres. Porta sy-
meonis vna: porta ysachar vna: porta çabu
lon vna. Et ad plagā occidētalē q̇ngētos ⁊
q̄tuor milia. Et porte tres. Porta gad vna:
porta aser vna: porta neptalim vna. Per cir-
cuitū decē ⁊ octo milia. Et nomen ciuitatis
ex illa die: dominus ibidem. Amen.

Explicit Ezechiel ꝓpheta. Incipit prolo-
gus sancti Hieronymi in Danielē ꝓphetā.

DAnielem ꝓphetam iuxta se-
ptuaginta interpretes·dn̄i
saluatoris ecclesie nō legūt
vtentes theodotionis editi-
one. ⁊ h̄ cur acciderit nescio
Siue.n.q̇a sermo chaldaicꝰ
est. ⁊ quibusdā ꝓprietatibus a nr̄o eloquio
discrepat·noluerunt septuaginta interp̄tes
easdē lingue lineas ī trāslatiōe seruare: siue
sub noīe eoꝝ ab alio nescio q̄ nō satis chal-
deā linguā sciēte editꝰ ē liber: siue aliud quid
cause extiterit ig̃rans: h̄ vnū affirmare pos-
sū·q̣ multū a ꝟitate discordet. ⁊ recto iudi-
cio repudiatꝰ sit. Sciendū quippe danielem
maxime ⁊ esdrā hebraic̄ quidē lr̄is ꝫ chal-
deo s̄ mōe ꝯscriptos. ⁊ vnā hieremie perico-
pen: iob q̄ꝫ cū arabica ligua plurimā habe-
re societatē. Deniq̃ ⁊ ego adolescentulꝰ post
q̇ntiliani ⁊ tullij lectionē ac flores rhetori-
cos cū me ī ligue huiꝰ pistrinū reclusissem:
⁊ multo sudore multoq̃ tēpore vix cepissem
anhelātia stridētiaq̃ ꝟba resonare. ⁊ q̄si per
criptā ābulās·rarū desup lumē aspicerē·ipe-
gi nouissime ī danielē. ⁊ tāto tedio affectꝰ sū.
ut desperatiōe subita oēm laborē veterē volu-
erim ꝯtēnere. Uerū adhortāte me q̄dā hebreo
⁊ illud mihi crebriꝰ sua lingua ingerente·la-
bor iprobꝰ oīa vincit: q̇ mihi videbar sciolꝰ
int̃ eos cepi rursus discipulꝰ eē chaldaicus.
Et ut verū fatear·vsq̃ ad p̄ntē diē magꝭ pos-
sū sermonē chaldaicū legē ⁊ itelligē q̄ꝫ sona-
re. Hec idcirco refero ut difficultatē vob̄ da-
nielis ōn̄derē: q̇ apud hebreos nec susanne
habet historiā·nec hymnū triū puerorū nec
belis draconisq̃ fabulas: q̄s nos q̇a ī toto
orbe dispse sūt·veru añ posito easq̃ iugulāte
subiecimꝰ: ne videremur apud impitos ma-
gnā partē voluminis detrūcasse. Audiui ego
quēdā de ꝑceptoribꝰ iudeoꝝ·cū susanne de-
ridēt historiā. ⁊ a greco nescio q̄ eā dicēt eē
cōfictā·illud oppōnē qd̊ origeni q̄ꝫ africanꝰ
opposuit: etymologias has apo thoy chy-
noy chise. ⁊ apo thoy prynoy pryse·de greco
sermōe descēdere. Cuiꝰ rei nos intelligentiā
nr̄is hāc possumꝰ dare·ut verbi gr̄a: dicamꝰ
ꝯtinuo de arbore ilice dixisse eū ilico ꝑeas. ⁊
a lentisco in lentē te cōminuat angelus: uel
nō lente pereas: aut lentꝰ.i. flexibilis ducarꝭ
ad mortē: siue aliud quid ad arboris nomē
cōueniēs. Deinde tantū fuisse ocij tribꝰ pue-
ris cauillabat̃·ut ī camino estuātis incēdij

metro luderent. ꝛ ꝑ ordinē ad laudē dei oia
elemēta ꝓuocarēt: aut qđ miraculū dineqꝫ
aspiratiōis iudiciū uł draconem interfectū
offa picis uel sacerdotū belis machinas de-
prehēsas. q̄ magꝭ prudētia solertis viri q̄ꝫ ꝓ-
phetali eēnt spū ꝑpetrata. Cum ꝟo ad aba-
cbuc veniret. ꝛ de iudea in chaldeā raptū di-
scofoꝝ lectitaret: q̄rebat exēplū vbi legisse-
mus i toto veti testamēto queꝙ̄ scōꝝ ḡui vo-
lasse corꝑe. ꝛ i pūcto vni⁹ hore tāta traꝝ spa-
tia trāsisse. Cui cū q̇dā e nr̄is satꝭ ad loquen-
dū ꝓmptul⁹ ezechielē adduxisset i mediū. ꝛ
dicēt eū de chaldea i iudeā fuisse trāslatū. de-
risit hoiem ꝛ ex ipso voluīe demōstrauit eze-
chielē i spū se vidisse trāspositū. Deniqꝫ ꝛ apo-
stolū nr̄m videlꝫ ut eruditū virū ꝛ q̇ legē ab
hebreis didicisset nō fuisse ausū affirmare se
raptū in corꝑe. ſ dixisse: siue in corꝑe siue ex̄
corp⁹. nescio. de⁹ scit. His ꝛ talib⁹ argumētꝭ
apocryphas i libro eccłie fabulas arguebat
Suꝑ q̄ re lectoris arbitrio iudiciū derelin-
quēs illud āmoneo nō haberi danielē apud
hebreos inť ꝓphās: ſ inť eos q̇ agiographa
ꝯscripserūt. In tres siquidē ꝑtes ois ab eis
scriptura diuidiť: i legem. i ꝓphās. ꝛ i agio-
grapha. i. in q̇nqꝫ ꝛ octo ꝛ i vndecim libros.
de q̇ nō ē hui⁹ tꝑis disserē. Que aūt ex h̄ ꝓ-
phetа. imo ꝯ hūc librū porphyrius obijciat.
testes sūt methodi⁹ euseb⁹ ꝛ apollinaris. qui
multis ꝟsuū milib⁹ ei⁹ vesanie rn̄dentes ne-
scio an curioso lectori satisfecerint. Vn̄ obse-
cro vos o paula ꝛ eustochiū fūdatꝭ ꝓ me ad
dn̄m p̄ces. ut q̄ꝫdiu in h̄ corpusculo sū. scri-
bam aliq̇d gratū vobis: vtile eccłie: dignū
posteris. Presentiū quippe iudicijs oblatrā-
tiū non satis moueor: qui in vtrāqꝫ ꝑtē. aut
amore labuntur. aut odio.

Explicit prologus. Incipit
Daniel ꝓpheta. Capłm I

ANno tertio
regni ioachin regꝭ iuda
venit Nabuchodonosor
rex babylōis irłm ꝛ ob-
sedit eā: ꝛ tradidit dn̄s i
manu ei⁹ ioachin regē iude ꝛ ꝑtē vasoꝝ do-
mus dei. ꝛ asportauit ea i ťrā sennaar i domū
dei sui: ꝛ vasa intulit i domū thesauri dei sui.
Et ait rex aphanez p̄posito eunuchoꝝ ut in-
troducēt de filijs isrł ꝛ de semie regio ꝛ tyrā-
noꝝ pueros i q̇b⁹ nulla eēt macula: decoros
forma ꝛ eruditos oi sapia. cautos scia ꝛ do-
ctos disciplina. ꝛ q̇ possent stare i palatio re-
gis: ut doceret eos lrās ꝛ linguā chaldeorū.
Et ꝯstituit eis rex annonā ꝑ singulos dies
de cibis suis ꝛ vino vnde bibebat ipe. ut enu-
triti trib⁹ annis postea starēt i cōspectu regꝭ.
Fuerūt ḡ inť eos de filijs iude. daniel ana-
nias misahel ꝛ azarias. Et iposuit eis p̄posi-
tus eunuchoꝝ noīa: danieli balthasar: ana-
nie sidrac. misaheli misac. ꝛ azarie abdena-
go. Proposuit aūt daniel i corde suo ne pol-
lueretur de mēsa regis neqꝫ de vino potus ei⁹:
ꝛ rogauit eunuchoꝝ p̄positū ne cōtamiaretur.
Dedit autē deus danieli gratiam ꝛ miām in
conspectu p̄ncipis eunuchoꝝ. Et ait p̄nceps
eunuchoꝝ ad danielem. Timeo ego dominū
meū regē q̇ cōstituit vobis cibū ꝛ potū: qui si
viderit vultus vr̄os macilētiores p̄ ceteris
adolescētib⁹ coeuis vr̄is. cōdēnabitis caput
meū regi. Et dixit daniel ad malassar quem
ꝯstituerat p̄nceps eunuchorū suꝑ danielem
ananiā misahelem ꝛ azariam. Tempta nos
obsecro seruos tuos dieb⁹ decē. ꝛ dentur nob̄
legumina ad vescendū ꝛ aqua ad bibēdū. ꝛ
ꝯtēplare vult⁹ nr̄os ꝛ vultus pueroꝝ q̇ ve-
scūtur cibo regio. ꝛ sic videris. facies cū seruis
tuis. Qui audito sermōe h⁹cemōi. tēptauit
eos dieb⁹ decē. Post dies aūt decē apparue-
rūt vultus eoꝝ meliores ꝛ corpulentiores
p̄ oib⁹ pueris q̇ vescebātur cibo regio. Porro ma-
lassar tollebat cibaria ꝛ vinū potus eoꝝ: da-
batqꝫ eis legumīa. Pueris aūt his dedit de⁹
sciam ꝛ disciplinā in oī libro ꝛ sapia. danie-
li aūt intelligētiā oiuꝫ visionū ꝛ somniorū.
Cōpletis itaqꝫ dieb⁹ post q̄s dixerat rex ut
introducerentur: itroduxit eos p̄posit⁹ eunu-
choꝝ in conspectu nabuchodonosor. Cumqꝫ
eis locutus fuisset rex: nō sūt inuēti tales de
vniuersis ut daniel ananias misahel ꝛ aza-
rias. Et steterūt i ꝯspectu regꝭ. ꝛ oē ꝟbū sapie
ꝛ intellect⁹ qđ sciscitat⁹ ē ab eis rex: inuenit
i eis decuplū suꝑ cūctos ariolos ꝛ magos q̇
erant in vniuerso regno ei⁹. Fuit aūt daniel
vsqꝫ ad annū primū cyri regis. II

IN āno secūdo regni nabuchodonosor
vidit nabuchodonosor somniū. ꝛ con-
territ⁹ ē spūs eius. ꝛ somniū eius fugit
ab eo. Precepit aūt rex ut cōuocarētur arioli
ꝛ magi ꝛ malefici ꝛ chaldei: ut idicarēt regi

somnia sua. Qui cũ venissent steterunt corã rege. ⁊ dixit ad eos rex. Uidi somniũ. ⁊ mẽte confusus ignoro qd viderim. Rñderũtq̧ chaldei regi syriace. Rex in sempiťnũ viue. Dic somniũ seruis tuis. ⁊ interꝑtationẽ ei⁹ indicabim⁹. Et rñdẽs rex ait chaldeis. Sermo recessit a me. Nisi indicaueritꝭ mihi somniũ ⁊ cõiecturã eius: ꝑibitis vos. ⁊ domus vestre publicabũť. Si aũt somniũ ⁊ cõiecturam ei⁹ narraueritis: ꝓmia ⁊ dona ⁊ honorẽ multũ accipietꝭ a me. Sõniũ igiť ⁊ interꝑtationẽ eius indicate mihi. Rñderũt secundo atq̧ dixerũt: Rex somniũ dicat seruis suis: ⁊ interꝑtationẽ ei⁹ indicabim⁹. Rñdit rex ⁊ ait. Certe noui ꝙ tẽp⁹ redimitꝭ: sciẽtes ꝙ recesserit a me sermo. Si ḡ somniũ nõ indicaueritꝭ mihi: vna ẽ de vob̄ sentẽtia. ꝙ interꝑtationẽ q̧ꝫ fallacẽ ⁊ deceptiõe plenã cõposueritis. ut loq̄mini mihi donec temp⁹ ꝑtranseat. Sõniũ itaq̧ dicite mihi: ut sciam ꝙ inťpretationẽ q̧ꝫ ei⁹ verã loq̄mi. Rñdentes ḡ chaldei corã rege dixerũt. Nõ ẽ hõ sup ťrã. q̇ sermonẽ tuũ rex possit iplere: ſ; neq̧ regũ q̇sꝙ̄ magn⁹ ⁊ potẽs ꝟbũ h⁹cemodi sciscitať ab oi ariolo ⁊ mago ⁊ chaldeo. Sermo. n. quẽ tu q̄ris rex. ḡuis ẽ. nec repieť q̇sꝙ̄ q̇ indicet illũ i ꝯspectu regis: exceptis dijs q̄x nõ ẽ cũ hoibus cõuersatio. Quo audito: rex i furore ⁊ i ira magna ꝓcepit ut ꝑirent oẽs sapiẽtes babylonis. Et egressa sñia. sapiẽtes inťficiebãť: querebaturq̧ daniel ⁊ socij eius ut perirent. Tũc daniel req̇siuit de lege atq̧ sentẽtia ab arioch ꝑncipe militie regis: q̇ egressus fuerat ad interficiẽdos sapiẽtes babylonis. Et inťrogauit eũ q̇ a rege ꝑtãtẽ accepat: quam ob causam tam crudelis sñia a facie regis eẽt egressa. Cũ ḡ rẽ indicasset arioch danieli: daniel ingressus rogauit regẽ ut tẽp⁹ daret sibi ad solutionẽ indicãdã regi. Et ingressus ẽ domũ suã: ananieq̧ ⁊ misaheli ⁊ açarie socijs suis indicauit negociũ ut q̄rerẽt mĩam a facie dei celi sup sacramẽto isto. ⁊ non perirẽt daniel ⁊ socij ei⁹ cũ ceteris sapientibus babylonis. Tũc danieli mysteriũ ꝑ visionẽ nocte reuelatũ ẽ. Et benedixit daniel deum celi. ⁊ locut⁹ ait. Sit nomẽ dñi bñdictũ a seculo ⁊ vsq̧ i seculũ: q̇a sapia ⁊ fortitudo ei⁹ sũt. ⁊ ipse mutat tꝑa ⁊ etates. Trãsfert regna atq̧ ꝯstituit: dat sapiam sapientib⁹. ⁊ sciam intelligẽtib⁹ disciplinã. Ipse reuelat ꝓfũda ⁊ abscõdita. ⁊ nouit i tenebris ꝯstituta. ⁊ lux cũ eo ẽ. Tibi deus patrũ nr̄oꝝ confiteor teq̧ laudo: q̇a sapiam ⁊ fortitudinẽ dedisti mihi. ⁊ nũc ostẽdisti mihi q̄ rogauim⁹ te: quia sermonẽ regis apuisti nobis. Post hec daniel ingressus ad arioch quem ꝯstituerat rex ut ꝑderet sapiẽtes babylonis. sic ei locutus est. Sapiẽtes babylõis ne ꝑdas. Introduc me i ꝯspectũ regꝭ. ⁊ solutionẽ regi narrabo. Tũc arioch festinus introduxit danielẽ ad regẽ: ⁊ dixit ei. Inueni hoiem de filijs trãsmigrationis iude q̇ solutionẽ regi annũciet. Rñdit rex ⁊ dixit danieli cui⁹ nomẽ erat balthasar. Putas ne vere potes mihi indicare somniũ qḋ vidi ⁊ interꝑtationẽ ei⁹? Et rñdẽs daniel corã rege ait. Mysteriũ qḋ rex interrogat sapiẽtes magi ⁊ arioli ⁊ aruspices nequeũt indicare regi: ſ; ẽ de⁹ in celo reuelans mysteria q̇ indicauit tibi rex nabuchodonosor que ventura sũt nouissimis tꝑib⁹. Somniũ tuũ ⁊ visiões capitis tui in cubili tuo h⁹cemodi sũt. Tu rex cogitare cepisti in stratu tuo q̇d esset futuꝝ p⁹ hec. ⁊ q̇ reuelat mysteria ostẽdit tibi que vẽtura sũt. Mihi q̧ꝫ nõ in sapia q̄ ẽ in me plusꝙ̄ in cũctis viuẽtibus: sacr̄m h̄ reuelatũ est. ſ; ut interꝑtatio regi manifesta fieret ⁊ cogitatiões mẽtis tue scires. Tu rex videbas. ⁊ ecce q̄si statua vna grandis. Statua illa magna ⁊ statura sublimis stabat ꝯ̄ te. ⁊ ituit⁹ ei⁹ erat ťribilis. Hui⁹ statue caput ex auro optimo erat. pect⁹ aũt ⁊ brachia de argẽto: porro vẽter ⁊ femora ex ere: tibie aũt ferree: pedũ q̄dã ꝑs erat ferrea. q̄dã aũt fictilis. Uidebas ita: donec abscisus ẽ lapis de mõte sine mãib⁹ ⁊ ꝑcussit statuã i pedib⁹ ei⁹ ferreis ⁊ fictilib⁹. ⁊ cõminuit eos. Tũc ꝯtrita sũt pariť. ferrũ testa es argẽtũ ⁊ aurũ. ⁊ redacta q̄si in fauillã estiue aree que rapta sũt vẽto: nullusq̧ locus iuẽtus ẽ eis. Lapis aũt q̇ ꝑcusserat statuã fact⁹ ẽ mons magn⁹. ⁊ ipleuit vniuersam terrã. Hoc ẽ somniũ. interꝑtationẽ q̧ꝫ ei⁹ dicem⁹ corã te rex. Tu rex regũ es. ⁊ de⁹ celi regnũ ⁊ fortitudinẽ ⁊ iperiũ ⁊ gloriã dedit tibi. ⁊ oia i q̇b⁹ habitãt filij hoiuꝫ ⁊ bestie agri volucres q̧ꝫ celi dedit i manu tua. ⁊ sub ditiõe tua vniuersa cõstituit. Tu es ḡ caput aureũ. Et p⁹ te cõsurget regnũ aliud min⁹ te argẽteũ. ⁊ regnũ tertiũ aliud ereũ qḋ impabit vniuerse ťre. ⁊ regnũ q̄rtũ erit velut ferreũ. Quõ ferꝝ comminuit ⁊ domat oia: sic cõminuet ⁊ cõteret oia hec. Porro q̇a vidisti pedum ⁊ digitorũ

partē testeā figuli ⁊ partē ferreā : regnū di/
uisū erit qđ tn̄ de plātario ferri orief. Scđm
ꝙ vidisti ferrū mixtū teste ex luto ⁊ digitos
pedū ex pte ferreos. ⁊ ex pte fictiles: ex parte
regnū erit solidū. ⁊ ex pte cōtritū. Qđ aūt vi/
disti ferrū mixtū teste ex luto : cōmiscebunf
q̊dē humano semini ſ nō adherebūt sibi·si/
cuti ferrū misceri nō pōt teste. In dieb⁹ autē
regnoꝝ illoꝝ suscitabit de⁹ celi regnū qđ in
etnū nō dissipabif. ⁊ regnū ei⁹ alteri ꝑplo nō
tradef. Cōminuet aūt ⁊ consumet vniuersa
regna hec. ⁊ ipsū stabit in etnū. Scđm ꝙ vi/
disti ꝙ de mōte absciſ⁹ ē lapis sine manib⁹:
⁊ cōminuit testā ⁊ ferꝝ ⁊ es ⁊ argētū ⁊ auꝝ:
de⁹ magn⁹ ostēdit regi q̄ ventura sūt postea. ⁊
verū ē somniū ⁊ fidelis interptatio ei⁹. Tūc
rex nabuchodonosor cecidit i faciē suā. ⁊ da/
nielē adorauit. ⁊ hostias ⁊ incensū pcepit ut
sacrificarēt ei. Loquēs g̊ rex ait danieli. Ve/
re de⁹ vester de⁹ deoꝝ ē. ⁊ dn̄s regū reuelans
mysteria· qm̄ tu potuisti apire h̄ sacramētū.
Tūc rex danielē i sublime extulit. ⁊ munera
multa ⁊ magna dedit ei. Et cōstituit eū pn/
cipem sup oēs ꝓuincias babylonis. ⁊ pfectū
⁊ magistrū sup cūctos sapiētes babylonis.
Daniel aūt postulauit a rege. ⁊ cōstituit sup
opa ꝓuincie babylōis sidrac misac ⁊ abde/
nago. Ipse aūt daniel erat in foribus regis.

III

Nabuchodonosor rex fecit statuā aureā altitudine cubitoꝝ se/
xaginta: latitudine cubitorum sex. ⁊
statuit eā i cāpo duran ꝓuincie babylonis.
Itaqꝫ nabuchodonosor rex misit ad ꝯgregā/
dos satrapas mg̃rat⁹ ⁊ iudices· duces ⁊ ty/
rānos ⁊ prefectos oēsqꝫ pncipes regionū: ut
cōuenirēt ad dedicationē statue quā erexe/
rat nabuchodonosor rex. Tūc cōgregati sūt
satrape mg̃rat⁹ ⁊ iudices duces ⁊ tyrāni ⁊
optimates q̇ erāt i ptātib⁹ ꝯstituti ⁊ vniuer/
si pncipes regionū ut cōuenirent ad dedica/
tionē statue quā erexerat nabuchodonosor
rex. Stabāt aūt i ꝯspectu statue quā posue/
rat nabuchodonosor rex. ⁊ pco clamabat va
lenf. Vob dicif ꝑplis tribub⁹ ⁊ linguis: i ho/
ra q̄ audieritꝭ sonitū tube ⁊ fistule ⁊ cithare
sambuce ⁊ psalterij ⁊ symphonie ⁊ vniuersi
generis musicoꝝ: cadentes adorate statuā
aureā quā ꝯstituit nabuchodonosor rex. Si
q̇s aūt nō ꝓstrat⁹ adorauerit· eadē hora mit
tef i fornacē ignis ardētis. Post h̄ igif sta/
tim ut audierunt oēs ꝑpli sonitū tube fistule
⁊ cithare sambuce ⁊ psalterij symphonie ⁊
oīs generis musicoꝝ: cadētes oēs ꝑpli trib⁹
⁊ lingue adorauerūt statuā aureā quā ꝯsti/
tuerat nabuchodonosor rex. Statiqꝫ in ipso
tpe accedētes viri chaldei accusauerūt iude/
os· dixerūtqꝫ nabuchodonosor regi. Rex in
etnū viue. Tu rex posuisti decretū ut oīs hō
q̇ audierit sonitū tube fistule ⁊ cithare sam/
buce ⁊ psalterij ⁊ symphonie ⁊ vniuersi ge/
neris musicoꝝ· ꝓsternat se ⁊ adoret statuā
aureā : si q̇s aūt nō ꝓcidēs adorauerit· mit/
taf in fornacē ignis ardētꝭ. Sūt g̊ viri iudei
q̄s ꝯstituisti sup opa regionis babylonie si/
drac misac ⁊ abdenago· viri isti cōtempserūt
rex decretū tuū. Deos tuos nō colūt. ⁊ sta/
tuā aureā quā erexisti nō adorāt. Tūc na/
buchodonosor i furore ⁊ ira pcepit ut addu/
cerēf sidrac misac ⁊ abdenago. Qui ꝯfestim
adducti sūt i ꝯspectu regꝭ : ꝓnūciāsqꝫ nabu/
chodonosor rex ait eis. Vere ne sidrac mi/
sac ⁊ abdenago deos meos nō colitꝭ. ⁊ sta/
tuā aureā quā ꝯstitui nō adoratꝭ? Nūc g̊ si
estis pati· q̄cūqꝫ hora audieritꝭ sonitū tube fi/
stule cithare sambuce ⁊ psalterij ⁊ sympho/
nie oīsqꝫ generis musicorū ꝓsternite vos ⁊
adorate statuā quā feci· ꝙ si nō adoraueri/
tis: eadē hora mittemi i fornacē ignis ardē/
tis. Et q̇s ē de⁹ q̇ eripiet vos de manu mea?
Respondētes sidrac misac ⁊ abdenago : di/
xerunt regi nabuchodonosor. Non oportet
nos de hac re rn̄dē tibi. Ecce. n. de⁹ nr̄ quē
colim⁹ pōt eripe nos de camino ignis ardētꝭ
⁊ de manib⁹ tuis o rex liberare. Qđ si nolu/
erit· notū sit tibi rex q̇a deos tuos nō colim⁹
⁊ statuā aureā quā erexisti non adoramus.
Tunc nabuchodonosor replet⁹ est furore. ⁊
aspect⁹ faciei illi⁹ imutat⁹ ē sup sidrac misac
⁊ abdenago. ⁊ pcepit ut succenderef fornax
septuplū ꝙ succendi cōsueuerat. ⁊ viris for/
tissimis de exercitu suo iussit ut ligatis pedi/
bus sidrac misac ⁊ abdenago mitterēt eos
i fornacē ignis ardētꝭ. Et confestim viri illi
vicți cū brachijs suis ⁊ thiaris ⁊ calciamē/
tis ⁊ vestib⁹ missi sūt i mediū fornacis ignis
ardētꝭ. Nā iussio regis vrgebat. Fornax aūt
succēsa erat nimis. Porro viros illos q̇ mise
rāt sidrac misac ⁊ abdenago intfecit flāma
ignis. Viri aūt hi tres. i. sidrac misac ⁊ ab/
denago cecidert i medio camio ignis ardētꝭ
colligati. Que sequūf· i hebreis volumib⁹
nō repperi. Et ambulabāt in medio flāme

laudãtes deũ ⁊ bñdicẽtes dño. Stans aũt
açarias orauit sic. Apiensq; os suũ i medio
ignis ait: Bñdictꝰ es dñe deꝰ patrũ nr̃oꝝ: ⁊
laudabile ⁊ gl'iosũ nomẽ tuũ i secula: Quia
iustꝰ es i oibꝰ q̃ fecisti nob. ⁊ vniuersa opa
tua vera. ⁊ vie tue recte. ⁊ oia iudicia tua ve-
ra. Judicia. n. vera fecisti iuxta oia q̃ iduxi-
sti sup nos ⁊ sup ciuitatẽ scãm patrũ nr̃orũ
irl'm: q̇a i veritate ⁊ in iudicio induxisti oia
h̃ ꝓpt̃ pctã nr̃a. Peccauimꝰ eni. ⁊ iniq̃ egimꝰ
recedẽtes a te. ⁊ deliq̇mꝰ i oibꝰ. ⁊ p̃cepta tua
nõ audiuimꝰ: nec obseruauimꝰ nec fecimus
sicut p̃cepas nob ut bñ nob eẽt. Oia ḡ q̃ in-
duxisti sup nos ⁊ vniuersa q̃ fecisti nobis. in
vero iudicio fecisti. ⁊ tradidisti nos in mani-
bus inimicoꝝ iniq̃ꝝ ⁊ pessimorũ p̃uaricato-
rũq;. ⁊ regi iniusto ⁊ pessimo vltra oẽm terrã.
Et nũc nõ possumꝰ apire os. Confusio ⁊ op-
probriũ facti sumꝰ seruis tuis. ⁊ his q̇ cole-
bãt te. Ne q̃sumꝰ tradas nos i ppetuũ ꝓpter
nomẽ tuũ. ⁊ ne dissipes testm̃ tuũ neq; aufe-
ras m̃iaz tuã a nob ꝓpt̃ abrahã dilectũ tuũ
⁊ ysaac seruũ tuũ. ⁊ isrl' scm̃ tuũ. q̇bꝰ locutꝰ
es pollicẽs q multiplicares semẽ eoꝝ sicut
stellas celi. ⁊ sicut arenã que ẽ i littore mar[is]:
q̇a dñe iminuti sumꝰ plus q̃ oẽs gentes: su-
musq; hũiles i vniuersa t̃ra hodie ꝓpt̃ pecca-
ta nr̃a. Et nõ est i tpe h̃ p̃nceps ⁊ dux ⁊ pro-
pheta neq; holocaustum. neq; sacrificiũ. neq;
oblatio. neq; incẽsũ. neq; locꝰ p̃mitiaꝝ corã
te. ut possimꝰ iuenire m̃iam tuã. s; i aia cõtri-
ta ⁊ spũ hũilitatis suscipiamur. Sic i holo-
causto arietũ ⁊ tauroꝝ ⁊ sic in milibꝰ agnoꝝ
pinguiũ. sic fiat sacrificiũ nr̃m in conspectu
tuo hodie ut placeat tibi: q̃m nõ ẽ ꝯfusio cõ-
fidẽtibꝰ in te. Et nũc seq̇mur te in toto corde
⁊ timemꝰ te. ⁊ q̃rimꝰ faciẽ tuã. Ne cõfundas
nos. s; fac nobiscũ iux̃ mãsuetudinẽ tuã. ⁊
s̃m multitudinẽ m̃ie tue. ⁊ erue nos i mira-
bilibꝰ tuis. ⁊ da gloriã noi tuo dñe. ⁊ cõfũ-
dant̃ oẽs q̇ ostẽdũt s̃uis tuis mala. Cõfũdãt̃
i oi potẽtia ⁊ robur eorũ ꝯterat̃. ⁊ sciãt q̇a tu
es dñs deꝰ solꝰ ⁊ gl'iosus sup orbẽ t̃raꝝ. Et nõ
cessabãt q̇ miserant eos mistri regi[s] succẽdere
fornacẽ napta ⁊ stuppa ⁊ pice ⁊ malleol'. ⁊ ef-
fũdebat̃ flãma sup fornacẽ cubitis q̃dragita-
nouẽ. ⁊ erupit ⁊ icẽdit q̇s reppit iux̃ fornacẽ
de chaldeis. Angelꝰ aũt dñi descẽdit cũ aça-
ria ⁊ socijs eius i fornacem. ⁊ excussit flãmã
ignis de fornace. ⁊ fecit mediũ fornac[is] q̃si vẽ-
tũ roris flãtẽ. ⁊ nõ tetigit eos oio ignis neq;
contristauit nec q̇cq̃ molestie itulit. Tũc hi
tres q̃si ex vno ore laudabãt ⁊ gl'ificabant ⁊
bñdicebãt deũ i fornace. dicẽtes. Bñdictꝰ es
dñe deꝰ patꝝ nr̃oꝝ: ⁊ laudabilis ⁊ gl'iosus ⁊
superexaltatꝰ i scl'a. Et bñdictũ nomẽ gl'ie tue
scm̃. ⁊ laudabile ⁊ superexaltatũ i oibꝰ seculis.
Bñdictꝰ es i tẽplo scõ gl'ie tue: ⁊ suplauda-
bilis ⁊ supgl'iosꝰ i scl'a. Bñdictꝰ es i throno
regni tui: ⁊ suplaudabil' ⁊ superexaltatꝰ i scl'a.
Bñdictꝰ es q̇ ituer[is] abyssos ⁊ sedes sup che-
rubi: ⁊ laudabilis ⁊ superexaltatꝰ i scl'a. Bñdi-
ctꝰ es i firmamẽto celi: ⁊ laudabilis ⁊ gl'io-
sus i scl'a. Bñdicite oia opa dñi dño: lauda-
te ⁊ superexaltate eũ i scl'a. Bñdicite ãgeli dñi
dño: lau. ut sup̃. Bñdicite celi dño: lau. Bñ-
dicite aq̃ oẽs q̇ sup celos sũt dño: lau. Bñdi-
cite oẽs v̱tutes dñi dño: lau. Bñdicite sol ⁊
luna dño: lau. Bñdicite stelle celi dño: lau.
Bñdicite hymber ⁊ ros dño: lau. Bñdicite
ois spũs dei dño: lau. Bñdicite ignis ⁊ estꝰ
dño: lau. Bñdicite frigus ⁊ estas dño: lau.
Bñdicite rores ⁊ pruina dño: lau. Bñdici-
te gelu ⁊ frigꝰ dño: lau. Bñdicite glacies ⁊
niues dño: lau. Bñdicite noctes ⁊ dies dño
lau. Bñdicite lux ⁊ tenebre dño: lau. Bñdi-
cite fulgura ⁊ nubes dño: lau. Bñdicat t̃ra
dñm: laudet ⁊ superexaltet eũ i scl'a. Bñdicite
mõtes ⁊ colles dño: laudate. Bñdicite vni-
uersa germinãtia in t̃ra dño: lau. Bñdicite
fõtes dño: lau. Bñdicite maria ⁊ flu[m]ia dño:
lau. Bñdicite cete ⁊ oia q̃ mouẽt̃ i aq̇s dño
lau. Bñdicite oẽs volucres celi dño: lau. Bñ-
dicite oẽs bestie ⁊ pecora dño: lau. Bñdicite
filij hoiuz dño: lau. Bñdicat isrl' dñm: laudet
⁊ superexaltat eũ in scl'a. Bñdicite sacerdotes
dñi dño: laudate. Benedicite s̃ui dñi dño:
lau. Bñdicite spũs ⁊ aie iustoꝝ dño: lau. Be-
nedicite sci ⁊ hũiles corde dño: lau. Bñdici-
te anania açaria misahel dño: laudate ⁊ su-
perexaltate eũ i scl'a: q̇a eruit nos de inferno ⁊
saluos fecit de manu mortis ⁊ liberauit de
medio ardẽtis flãme: ⁊ de medio ignis eruit
nos. Cõfitemi dño q̃m bonꝰ: q̃m i scl'm m̃ia
eiꝰ. Benedicite oẽs religiosi dño deo deorũ:
laudate ⁊ ꝯfitemi ei: q̇a i oia scl'a m̃ia eiꝰ.

Hucusq; in hebreo nõ habet̃. ⁊ q̃ posuimꝰ
de theodotionis editione trãslata sũt.

Tũc nabuchodonosor rex obstupuit ⁊ surre-
xit ꝓpere. ⁊ ait optimatibus suis. Nõne tres
viros misimus i medio ignis compeditos?
Qui r̃ndẽtes regi dixerũt. Uere rex. R̃ndit

rex ⁊ ait: Ecce ego video viros q̄tuor solu-
tos ⁊ ābulātes i medio ignis. ⁊ nihil corru-
ptiōis i eis ē. ⁊ spēs q̄rti silis filio dei. Tunc
accessit nabuchodonosor ad ostiū fornacis
ignis ardētis ⁊ ait. Sidrac misac ⁊ abdena-
go s̄ui dei excelsi egredimini ⁊ venite. Statiq̄
egressi sūt sidrac misac ⁊ abdenago d̄ medio
ignis. Et cōgregati satrape mḡrat⁹ ⁊ iudi-
ces ⁊ potētes regis ɔtēplabāt̄ viros illos qm̄
nihil ptātis habuisset ignis i corpib⁹ eoꝝ. ⁊
capill⁹ capitis eorū nō eēt adust⁹ ⁊ saraballa
eoꝝ nō fuissent imutata. ⁊ odor ignis nō trā-
sisset p eos. Et erūpēs nabuchodonosor ait.
Bn̄dict⁹ de⁹ eoꝝ sidrac videlʒ misac ⁊ abde-
nago: q̇ misit āgelū suū ⁊ eruit s̄uos suos q̇
crediderūt i eū. ⁊ v̄bū regis imutauerūt. ⁊ tra-
diderūt corpa sua ne seruirēt ⁊ ne adorarēt
oēm deū excepto deo suo. A me ḡ positū ē hoc
decretū: ut ois ppl's trib⁹ ⁊ ligua q̄cūq̄ locu-
ta fuerit blasfemiā ɔ deū sidrac misac ⁊ ab-
denago dispeat. ⁊ dom⁹ ei⁹ vastet̄. Neq̄ẓ.n.ē
ali⁹ de⁹ q̇ possit ita saluare. Tūc rex p̄mouit
sidrac misac ⁊ abdenago i p̄uincia babylo-
nis. Nabuchodonosor rex oib⁹ ppl'is gētib⁹
⁊ linguis q̇ habitāt i vniūsa t̄ra: pax vobis
multiplicet̄. Signa ⁊ mirabilia fecit apud
me de⁹ excels⁹. Placuit ḡ mihi p̄dicare ei⁹ si-
gna: q̇a magna sūt. ⁊ mirabilia ei⁹. q̇a fortia:
⁊ regnū ei⁹. q̇a regnū sempit̄nū. ⁊ ptās ei⁹ in
generationē ⁊ generationē. IIII

Ego nabuchodonosor quiet⁹ erā in
domo mea. ⁊ florēs in palatio meo.
Sōniū vidi qd̄ pterruit me. ⁊ cogi-
tatiōes in stratu meo. ⁊ visiōes capitis mei cō
turbauerūt me. Et p me p̄positū ē decretū: ut
introducerent̄ i cōspectu meo cūcti sapiētes
babylonis. ⁊ ut solutionē somnij indicarēt
mihi. Tūc igrediebāt̄ arioli magi chaldei
⁊ aruspices. ⁊ somniū narrani i ɔspectu eoꝝ
⁊ solutionē ei⁹ nō indicauerunt mihi: donec
collega ingressus ē i ɔspectu meo daniel. cui
nomē balthasar s̄m nomē dei mei. q̇ hʒ spm̄
deoꝝ scōrū i semetipso. ⁊ somniū coram ipso
locut⁹ sum. Balthasar p̄nceps arioloꝝ. qm̄
ego scio q̄ spm̄ deoꝝ scōꝝ habeas in te. ⁊ oē
sacr̄m nō ē ipossibile tibi: visiones somniorū
meoꝝ q̄s vidi. ⁊ solutionē earū narra. Visio
capitis mei in cubili meo. Videbā. ⁊ ecce ar-
bor i medio t̄re. ⁊ altitudo ei⁹ nimia. Magna
arbor ⁊ fortis. ⁊ p̄ceritas ei⁹ cōtingens celū.
Aspect⁹ illi⁹ erat vsq̄ ad terminos vniuerse
t̄re. Folia ei⁹ pulcherrima. ⁊ fruct⁹ ei⁹ nimi⁹
⁊ esca vniuersoꝝ i ea. Subter eā habitabāt
aialia ⁊ bestie. ⁊ i ramis ei⁹ cōuersabant̄ vo-
lucres celi. ⁊ ex ea vescebat̄ ois caro. Videbā
i visiōe capitis mei sup stratū meū. ⁊ ecce vi-
gil ⁊ scūs de celo descēdit. clamauit fortit̄. ⁊
sic ait. Succidite arborē ⁊ p̄cidite ramos ei⁹.
excutite folia ei⁹ ⁊ dispgite fruct⁹ ei⁹. fugiant
bestie que subter eā sūt. ⁊ volucres de ramis
eius. Verūtn̄ germē radicū ei⁹ i t̄ra sinite. ⁊
alliget̄ vinculo ferreo ⁊ ereo i herbis q̇ forīs
sūt. ⁊ rore celi tingat̄. ⁊ cū ferīs ps ei⁹ in herba
terre. Cor ei⁹ ab hūano cōmutet̄. ⁊ cor fere
det̄ ei. ⁊ septē tpa mutent̄ sup eū. In snia vi-
gilū decretū ē. ⁊ sermo scōrū ⁊ petitio. donec
cog̊scāt viuētes qm̄ dn̄at̄ excelsus in regno
hoiuʒ. ⁊ cuicūq̄ voluerit dabit illud. ⁊ hu-
milimū hoiem ɔstituet sup eum. Hoc somniū
vidi ego nabuchodonosor rex. Tu ḡ baltha-
sar interp̄tationē narra festin⁹: q̇a oēs sapiē-
tes regni mei nō queunt solutionem edicere
mihi. Tu aūt potes: q̇a spūs deoꝝ scōꝝ i te ē
Tūc daniel cui⁹ nomē balthasar cepit itra
semetipsū tacit⁹ cogitare q̄si vna hora. ⁊ co-
gitatiōes ei⁹ cōturbabāt eū. Rn̄dēs aūt rex
ait. Balthasar somniū ⁊ interp̄tatio ei⁹ non
ɔturbēt te. Rn̄dit balthasar ⁊ dixit. Dn̄e mi
somniū his q̇ te oderunt. ⁊ interp̄tatio ei⁹ ho-
stib⁹ tuis sit. Arborē quam vidisti sublimem
atq̄ robustā cui⁹ altitudo ptingit ad celū. ⁊
aspect⁹ illi⁹ i oēm terrā. ⁊ rami ei⁹ pulcherri-
mi ⁊ fruct⁹ ei⁹ nimi⁹. ⁊ esca oiuʒ in ea. sub t̄ eā
habitātes bestie agri. ⁊ i ramis ei⁹ cōmorā-
tes aues celi. tu es rex q̇ magnificatus es. ⁊
inaluisti. ⁊ magnitudo tua creuit ⁊ puenit
vsq̄ ad celū. ⁊ ptās tua i terminos vniuerse
t̄re. Qd̄ aūt vidit rex vigilē ⁊ scm̄ descēdē de
celo ⁊ dicē: succidite arborē ⁊ dissipate illā.
attn̄ germē radicū ei⁹ i t̄ra dimittite. ⁊ vin-
ciat̄ ferro ⁊ ere i herb̄ forīs. ⁊ rore celi ɔspgat̄.
⁊ cū feris sit pabulū ei⁹: donec septē tpa mu-
tent̄ sup eum. H̄ est interp̄tatio snie altissimi. q̄
puenit sup dn̄m meū regē. Eijcient te ab ho-
minib⁹. ⁊ cū bestijs ferisq̄ erit h̄itatio tua. ⁊
fenū ut bos comedes. ⁊ rore celi infunderis
Septē q̊ʒ tpa mutabūt̄ sup te. donec scias q̄
dn̄et̄ excels⁹ sup regnū hoiuʒ. ⁊ cuicūq̄ volu-
erit det illud. Qd̄ āt p̄cepit ut relinq̄ret̄ ger-
mē radicū ei⁹. i. arborīs: regnū tuū tibi mane-
bit p⁹q̄ cog̊uerīs ptātē eē celestē. Q̄obrē rex
cōsiliū meū placeat t̄. ⁊ pctā tua elemosynis

redime. ⁊ iniq̄taces tuas misericordijs pau-
peꝝ: forsitã ignoscet de⁹ delictis tuis. Oia h̄
venerũt sup̱ nabuchodonosor regẽ. Post fi-
nẽ mẽsiũ duodeci ĩ aula babylonis deãbu-
labat. Rñditq̄ rex ⁊ ait: Nõne h̄ ẽ babylon
ciuitas magna quã ego edificaui ĩ domũ re-
gni ĩ robore fortitudinis mee. ⁊ ĩ gl'ia decorꝭ
mei? Cũq̄ s̄mo adhuc eẽt in ore reg̃: vox de
celo ruit. Tibi dicitur nabuchodonosor rex
Regnũ tuũ trãsibit a te. ⁊ ab hoib⁹ eijciẽt te
⁊ cũ bestijs ⁊ feris erit habitatio tua. fenum
q̄si bos comedes. ⁊ septẽ tp̄a mutabũt sup̱ te.
donec scias q̄ dñs excelsus ĩ regno hoĩuꝫ. ⁊
cuicũq̄ voluerit det illud. Eadẽ hora sermo
cõpletus est sup̱ nabuchodonosor. ⁊ ex hoib⁹
abiect⁹ est. ⁊ fenũ ut bos comedit. ⁊ rore celi
corp⁹ ei⁹ infectũ ẽ. donec capilli ei⁹ ĩ silitudi-
nẽ aq̄larũ cresceret. ⁊ vngues ei⁹ q̄si vngues
auiũ. Igit post finẽ dieꝝ ego nabuchodono-
sor oculos meos ad celũ leuaui. ⁊ sens⁹ me⁹
reddit⁹ ẽ mihi. ⁊ altissimo bñdixi. ⁊ viuentẽ
in sempiternũ laudaui ⁊ glificaui: q̇a ptãs
ei⁹ ptãs sempit̃na. ⁊ regnũ ei⁹ ĩ gñatiõe ⁊ ge-
neratiõnẽ. ⁊ oẽs habitatores t̃re apud eũ in
nihilũ reputati sũt. Iux̄ volũtatẽ eni suã fa-
cit tam in v̄tutib⁹ celi q̄ in habitorib⁹ terre
⁊ nõ ẽ q̇ resistat manui ei⁹. ⁊ dicat ei: q̄re fe-
cisti? In ipso tp̄e sensus me⁹ reuersus est ad
me. ⁊ ad honorẽ regni mei decorẽq̄ p̱ueni. ⁊
figura mea reũsa est ad me. ⁊ optimates mei
⁊ mg̃rat⁹ mei req̇sierũt me. ⁊ in regno meo
restitut⁹ sũ. ⁊ magnificẽtia ãplior addita est
mihi. Nũc igit ego nabuchodonosor. laudo
⁊ magnifico ⁊ glorifico regẽ celi: q̇a oĩa op̱a
ei⁹ vera. ⁊ oẽs vie ei⁹ iudicia. ⁊ gradiẽtes in
sup̱bia potest humiliare.

V

Balthasar rex fecit grande cõuiuiũ
optimatib⁹ suis mille. ⁊ vnusquisq̄
scd̃m suam bibebat etatẽ. Precepit
ḡ iam temulent⁹. ut afferret vasa aurea ⁊ ar-
gẽtea. q̄ asportauerat nabuchodonosor pat̃
eius de tẽplo q̇d fuit in irl'm. ut biberẽt ĩ eis
rex ⁊ optimates ei⁹. vxoresq̄ ei⁹ ⁊ cõcubine.
Tũc allata sunt vasa aurea q̄ asportauerat
de tẽplo q̇d fuerat ĩ irl'm. ⁊ biberũt ĩ eis rex ⁊
optimates ei⁹ vxores ⁊ cõcubine illi⁹. Bibe-
bãt vinũ. ⁊ laudabãt deos suos aureos ⁊ ar-
gẽteos ⁊ ereos ferreos ligneosq̄ ⁊ lapideos
In eadẽ hora appuerũt digiti q̄si man⁹ hoĩs
scribẽtis ꝯ candelabrũ ĩ sup̱ficie parietꝭ aule
regie. Et rex aspiciebat articulos man⁹ scri-
bentis. Tũc facies regis cõmutata ẽ. ⁊ cogi-
tatiões ei⁹ ꝯturbabãt eũ. ⁊ cõpages renũ ei⁹
soluebãt. ⁊ genua ei⁹ ad se iuicẽ collidebãt.
Exclamauit itaq̄ rex fortit̃: ut ĩtroducerẽt
magos chaldeos ⁊ aruspices. Et p̱loq̄ns
rex ait sapiẽtib⁹ babylonis. Quicũq̄ legerit
scripturã hãc ⁊ interp̄tationẽ ei⁹ manifestã
mihi fecerit: purpura vestiet. ⁊ torquẽ aure-
am habebit in collo. ⁊ t̃ti⁹ in regno meo erit.
Tũc ingressi oẽs sapiẽtes regis nõ potuerũt
nec scripturã legẽ: nec interp̄tationẽ ei⁹ in-
dicare regi. Vñ rex balthasar satꝭ ꝯturbat⁹
ẽ. ⁊ vult⁹ illi⁹ imutat⁹ ẽ. Sꝫ ⁊ optimates ei⁹
turbabãt. Regina aũt p̱ re q̄ acciderat regi
⁊ optimatib⁹ ei⁹: domũ cõuiuij ingressa ẽ. ⁊
p̱loquens ait. Rex in eternũ viue. Nõ te cõ-
turbent cogitatiões tue: neq̄ facies tua im-
mutet. Est vir ĩ regno tuo q̇ spm̄ deoꝝ scõꝝ
habet ĩ se. ⁊ ĩ dieb⁹ p̄ris tui scia ⁊ sapia iuente
sũt in eo. Nã ⁊ rex nabuchodonosor pat̃ tu⁹
p̄ncipẽ magoꝝ ĩcãtatoꝝ chaldeoꝝ ⁊ aruspi-
cũ cõstituit eũ. pater inquã tuus o rex: quia
spũs ãplior ⁊ prudẽtia ĩtelligẽtiaq̄ ⁊ ĩterp̄-
tatio somnioꝝ. ⁊ ostẽsio secretoꝝ. ac solutio
ligatoꝝ iuẽte sũt in eo. h̄ ẽ in daniele: cui rex
posuit nomẽ balthasar. Nũc itaq̄ daniel vo-
cet. ⁊ interp̄tationẽ narrabit. Igit introdu-
ctus est daniel corã rege. Ad quẽ p̄fat⁹ rex
ait. Tu es daniel de filijs captiuitatꝭ iude:
quẽ adduxerat p̄r me⁹ rex de iudea? Audiui
de te q̇m spm̄ deoꝝ habeas. ⁊ scia intelligẽ-
tiaq̄ ac sapientia ãpliores iuẽte sũt in te. Et
nũc ĩtrogressi sũt ĩ ꝯspectu meo sapiẽtes ma-
gi ut scripturã hãc legerent. ⁊ interp̄tationẽ
ei⁹ indicarent mihi. ⁊ neq̄uerũt sensũ hui⁹ ser-
monis edicẽ. Porro ego audiui de te q̄ pos-
sis obscura ĩterp̄tari. ⁊ ligata dissoluẽ. Si ḡ
vales scripturã legẽ ⁊ interp̄tationẽ ei⁹ indi-
care mihi: purpura vestierꝭ. ⁊ torquẽ aureã
circa collũ tuũ hẽbis. ⁊ t̃ti⁹ ĩ regno meo p̄n-
ceps eris. Ad q̄ rñdẽs daniel ait corã rege.
Mũera tua sint tibi. ⁊ dona dom⁹ tue alt̃i da.
scripturã aũt legã tibi rex. ⁊ ĩterp̄tationẽ ei⁹
oñdã tibi. O rex. de⁹ altissim⁹ regnũ ⁊ ma-
gnificẽtiã gloriã ⁊ honorẽ dedit nabuchodo-
nosor p̄ri tuo. ⁊ p̱pter magnificẽtiã quã de-
derat ei. vniuersi p̱pl'i trib⁹ ⁊ ligue tremebant
⁊ metuebãt eũ. Quos volebat int̃ficiebat:
quos volebat p̱cutiebat. q̇s volebat exalta-
bat. ⁊ q̇s volebat hũiliabat. Qñ ãt eleuatũ
ẽ cor ei⁹ ⁊ spũs illi⁹ obfirmat⁹ ẽ ad sup̱biã:

depositꝰ ē de solio regni sui. ⁊ glīa eiꝰ ablata
est. ⁊ a filijs hoīuꝫ eiectus ē. Sed ⁊ cor eiꝰ cū
bestijs positū ē. ⁊ cū onagris erat habitatio
eius. Fenū qꝫ ut bos comedebat. ⁊ rore celi
corpꝰ eiꝰ infectū ē. donec cog̃scēt ꝙ potestatē
haberet altissimꝰ in regno hoīuꝫ. ⁊ quēcunqꝫ
voluerit suscitabit sup illud. Tu qꝫ filꝰ eius
balthasar nō humiliasti cor tuū cū scires hͤ
oīa. ſ; adūsū dn̄atorē celi eleuatꝰ es. Et vasa
domꝰ eiꝰ allata sūt corā te. ⁊ tu ⁊ optimates
tui ⁊ vxores tue ⁊ ꝯcubine tue vinū bibistꝭ i
eis. Deos qꝫ argēteos ⁊ aureos ⁊ ereos fer-
reos ligneosqꝫ ⁊ lapideos. q̇ nō vident neqꝫ
audiūt neqꝫ sentiūt laudasti: porro deū q̇ hꝫ
flatū tuū i mā̄u sua ⁊ oēs vias tuas. nō glīfi-
casti. Idcirco ab eo missꝰ ē articulꝰ manꝰ q̄
scripsit hͤ qd̄ exaratū est. Hec ē aūt scriptura
q̄ digesta ē. Mane thetel phares. Et hͤ iter-
p̄tatio ſmonis. Mane: nūerauit deꝰ regnū
tuū. ⁊ cōpleuit illud. Thetel: appēsꝰ es i sta-
tera. ⁊ iuētꝰ es minꝰ hn̄s. Phares: diuisū ē re-
gnū tuū. ⁊ datū ē medis ⁊ persis. Tūc iubēte
rege indutꝰ ē daniel purpura. ⁊ circūdata ē
torques aurea collo eiꝰ. ⁊ p̄dicatū ē de eo ꝙ
hr̄et ptātē tertiꝰ i regno. Eadē nocte interfectꝰ
est balthasar rex chaldeus. ⁊ dariꝰ medus
successit i regnū. ān̄os natꝰ sexagintaduos.

VI

Placuit dario. ⁊ ꝯstituit sup re-
gnū suū satrapas cētūvigiti ut eēnt
in toto regno suo. ⁊ sup eos p̄ncipes
tres ex q̇bꝰ daniel vnꝰ erat: ut satrape illis
redderēt rationē. ⁊ rex nō sustinēt molestiā.
Igit̃ daniel supabat oēs p̄ncipes ⁊ satrapas
q̇a spūs dei āplior erat in illo. Porro rex co-
gitabat ꝯstituē eū sup oē regnū. Vn̄ p̄ncipes
⁊ satrape q̄rebāt occasionē ut iuenirent da-
nieli ex latere reg̃. nullā qꝫ cām ⁊ suspitionē
repire potuerūt eo ꝙ fidelis eēt. ⁊ oīs culpa
⁊ suspitio nō iueniret̃ in eo. Dixerunt g̃ viri
illi. Nō iueniemꝰ danieli huic aliquā occa-
sionē: nisi forte i lege dei sui. Tūc p̄ncipes ⁊
satrape surripuerūt regi. ⁊ sic locuti sunt ei.
Dari rex. i et̃nū viue. Cōsiliū īierūt oēs p̄n-
cipes regni tui. m̃gratꝰ ⁊ satrape senatores ⁊
iudices. ut decretū impatoriū exeat ⁊ edictū
ut oīs q̇ petierit aliquā petitionē a quocūqꝫ
deo ⁊ hoīe vsqꝫ ad triginta dies nisi a te rex:
mittat̃ in lacū leonū. Nūc itaqꝫ rex cōfirma
sniam. ⁊ scribe decretū ut non imutet̃ qd̄ sta-
tutū ē a medis ⁊ persis. nec p̄uaricari cuiq̄ꝫ
liceat. Porro rex dariꝰ ꝓposuit edictū ⁊ sta-
tuit. Quod cū daniel cōpisset. id est ꝯstitutā le-
gē. igressus ē domū suā. ⁊ fenestrꝭ apt̄ꝭ i cena-
culo suo ꝯ̄ irlm̄. tribꝰ tpibꝰ i die flectebat ge-
nua sua ⁊ adorabat: ꝯfitebat̃qꝫ corā deo suo
sic̄ ⁊ an̄ facere ꝯsueuerat. Viri g̃ illi curiosiꝰ
inq̇rētes iuenerūt danielē orātē ⁊ obsecrā-
tē deū suū. ⁊ accedētes locuti sunt regi super
edicto. Rex. nunq̇d nō ꝯstituisti ut oīs hō q̇
rogaret quēq̄ꝫ de dijs ⁊ hoībus vsqꝫ ad dies
trigita nisi te rex. mitteret̃ i lacū leonū? Ad
q̄s rn̄dēs rex ait. Verꝰ ſmo iux̃ decretū me-
doꝝ atqꝫ psaꝝ. qd̄ p̄uaricari nō licet. Tunc
rn̄dētes dixerunt corā rege. Daniel de filijs
captiuitatꝭ iude nō curauit de lege tua. ⁊ de
edicto qd̄ ꝯstituisti: ſ; tribꝰ tpibꝰ p diem orat
obsecratiōe sua. Quod v̄bū cū audisset rex. satꝭ
ꝯtristatꝰ ē. ⁊ p daniele posuit cor ut liberaret
eū. ⁊ vsqꝫ ad occasū solis laborabat ut eruēt
illū. Viri aūt illi intelligētes regē dixerūt:
Scito rex q̇a lex medoꝝ atqꝫ persaꝝ ē: ut oē
decretū qd̄ ꝯstituerit rex non liceat imutari.
Tūc rex p̄cepit ⁊ adduxerūt danielē ⁊ mise-
rūt eū i lacū leonū. Dixitqꝫ rex danieli. deꝰ
tuꝰ quē colis sp̄. ipse liberabit te. Allatusqꝫ est
lapis vnꝰ ⁊ positꝰ ē sup os laci quē obsigna-
uit rex ānulo suo. ⁊ ānulo obtimatū suorū:
ne q̇d fieret ꝯ̄ danielē. Et abijt rex in domū
suā ⁊ dormiuit icenatꝰ. cibiqꝫ nō sūt allati co-
rā eo. insup ⁊ somnꝰ recessit ab eo. Tūc rex
p̄mo diluculo ꝯsurgēs festinꝰ ad lacū leonū
perexit. appropinquāsqꝫ lacui danielē voce la-
chrymabili inclamauit. ⁊ affatꝰ ē eū. Daniel
serue dei viuētis. deꝰ tuꝰ cui tu ſuis sp̄. putas
ne valuit te liberare a leonibꝰ? Et daniel regi
respōdēs ait. Rex i et̃nū viue. Deꝰ meꝰ misit
angelū suū. ⁊ cōclusit ora leonū. ⁊ nō nocue-
rūt m̄: q̇a corā eo iusticia iuēta ē i me. Sed
⁊ corā te rex delictū nō feci. Tūc vehement̃
rex gauisus ē sup eo. ⁊ danielē p̄cepit educi
de lacu. Eductusqꝫ ē daniel de lacu. ⁊ nulla
lesio iuēta ē i eo. q̇a credidit deo suo. Iubēte
āt rege adducti sūt viri illi q̇ accusauerāt da-
nielē. ⁊ i lacū leonū missi sūt ipi ⁊ filij ⁊ vxo-
res eoꝝ. ⁊ nō puenerūt vsqꝫ ad pauimētū laci
donec arripent eos leones. ⁊ oīa ossa eoꝝ cō-
minuerūt. Tunc dariꝰ rex scripsit vniuersis
ppl̄is tribubꝰ ⁊ linguis hitātibꝰ i vniūsa t̃ra
Pax vob̄ multiplicet̃. A me ꝯstitutū ē decre-
tū. ut i vniūso impio ⁊ regno meo tremiscāt
⁊ paueāt deū danielis. Ipse ē. n. deꝰ viuēs ⁊
et̃nꝰ i secula. ⁊ regnū eiꝰ nō dissipabit̃. ⁊ ptās

eiꝰ vſqꝫ ī etn̄ū. Ipſe libatoꝛ atqꝫ ſaluatoꝛ fa-
ciēs ſigna ⁊ mirabilia ī celo ⁊ ī t̄ra·q̇ libauit
danielē de lacu leonū. Porro daniel pſeue-
rauit vſqꝫ ad regnū darij regnūqꝫ cyri perſe.

Anno p̄mo baltbaſar regis VII
babylonis daniel ſomniū vidit. Vi-
ſio aūt capitꝭ eiꝰ ī cubili ſuo. Et ſom-
niū ſcribēs breui ſermone cōprehendit: ſum-
matimqꝫ pſtringēs ait. Videbā ī viſiōe mea
nocte. ⁊ ecce q̄tuoꝛ vēti celi pugn̄bāt in mari
magno. ⁊ q̄tuoꝛ beſtie grādes aſcēdebāt de
mari diūſe int̄ ſe. Prima q̄ſi leena. ⁊ alas ha
bebat aq̇le. Aſpiciebam donec euulſe ſūt ale
eiꝰ ⁊ ſublata ē de terra. ⁊ ſup pedes q̄ſi hō ſte-
tit. ⁊ coꝛ eiꝰ datū ē ei. Et ecce beſtia alia ſil̄is
vrſo·in parte ſtetit. ⁊ tres oꝛdines erāt ī oꝛe
eius ⁊ in dentibꝰ eiꝰ. ⁊ ſic dicebāt ei. Surge
comede carnes plurimas. Poſt hec aſpicie-
bam. ⁊ ecce alia q̄ſi pardus. ⁊ alas habebat
q̄ſi auis q̄tuoꝛ ſup ſe. Et q̄tuoꝛ capita erāt ī
beſtia. ⁊ poteſtas data ē ei. Poſt hec aſpicie-
bam in viſiōe noctis. ⁊ ecce beſtia q̄rta ter-
ribilis atqꝫ mirabilis ⁊ foꝛtis nimis. Dētes
ferreos hēbat magnos·comedēs atqꝫ cōmi-
nuēs. ⁊ reliq̄ pedibꝰ ſuis cōculcās. Diſſimilis
aūt erat ceteris beſtijs q̄s viderā an̄ eā. ⁊ ha-
bebat coꝛnua decē. Cōſiderabā coꝛnua. ⁊ ec-
ce coꝛnu aliud puulū oꝛtū ē de medio eoꝝ:
⁊ tria de coꝛnibꝰ p̄mis euulſa ſūt a facie eiꝰ.
Et ecce oculi q̄ſi oculi hōis erāt ī coꝛnu iſto
⁊ os loquēs ingētia. Aſpiciebā donec thro-
ni poſiti ſūt. ⁊ antiquꝰ dieꝝ ſedit. Veſtimen-
tū eiꝰ candidū q̄ſi nix. ⁊ capilli capitꝭ eiꝰ q̄ſi
lana mūda. Thronꝰ eiꝰ flāme ignis·rote eiꝰ
ignis accēſus: fluuiꝰ igneus rapiduſqꝫ egre-
diebat̄ a facie eiꝰ. Milia miliū miſtrabāt ei
⁊ decies centena milia aſſiſtebāt ei. Iudiciū
ſedit. ⁊ libri apti ſūt. Aſpiciebā ꝓpter vocem
ſermonū grandiū q̄s coꝛnu illud loq̄bat̄. Et
vidi qm̄ interfecta eēt beſtia. ⁊ piſſet coꝛpꝰ eiꝰ
⁊ traditū eēt ad cōburēdū igni: aliaꝝ q̊ꝫ be-
ſtiarū ablata eſſet ptās. ⁊ tpa vite cōſtituta
eſſent eis vſqꝫ ad tēpꝰ ⁊ tēpꝰ. Aſpiciebā ḡ ī
viſione noctꝭ. ⁊ ecce cū nubibꝰ celi q̄ſi filius
hōis veniebat. ⁊ vſqꝫ ad antiquū dierū pue-
nit. ⁊ ī cōſpectu eiꝰ obtulerunt eū. Et dedit ei
ptātē ⁊ honorē ⁊ regnū. ⁊ oēs ꝓpl̄i tribus ⁊
lingue ipſi ſeruiēt. Ptās eiꝰ ptās et̄na q̄ non
auferet̄. ⁊ regnū eiꝰ qȯ nō corrūpet̄. Hoꝛruit
ſpūs meꝰ. Ego daniel t̄ritꝰ ſū ī his. ⁊ viſiōes
capitꝭ mei ꝯturbauerūt me. Acceſſi ad vnū
de aſſiſtētibꝰ. ⁊ v̄itatē q̄rebā ab eo de oībus
his. Qui dixit mihi interp̄tationē ſermonū:
⁊ docuit me. He q̄tuoꝛ beſtie magne: q̄tuoꝛ
ſūt regna q̄ ꝯſurgēt de t̄ra. Suſcipiēt aūt re-
gnū ſci dei altiſſimi. ⁊ obtinebūt regnū vſqꝫ
ī ſeculū ⁊ ſeculū ſeculoꝝ. Pꝰ h̄ volui diligēt̄
diſcē de beſtia q̄rta: q̄ erat diſſil̄is valde ab
oībꝰ ⁊ t̄ribilis nimis. Dentes ⁊ vngues eiꝰ
ferrei: comedebat ⁊ cōminuebat. ⁊ reliq̄ pe-
dibꝰ ſuis cōculcabat. Et de coꝛnibꝰ decem q̄
habebat in capite. ⁊ de alio qȯ oꝛtū fuerat·
an̄ qȯ ceciderant tria coꝛnua. ⁊ de coꝛnu il-
lo qȯ hēbat oculos. ⁊ os loquēs grādia. ⁊
maiꝰ erat ceter̄. Aſpiciebā. ⁊ ecce coꝛnu illud
faciebat bellū aduerſus ſcōs ⁊ p̄ualebat eis
donec venit antiquꝰ dieꝝ ⁊ iudiciū dedit ſcis
excelſi. ⁊ tēpꝰ aduenit ⁊ regnū obtinuerunt
ſci. Et ſic ait. Beſtia q̄rta· regnū q̄rtū erit ī
t̄ra qȯ maius erit oībꝰ regnis. ⁊ deuoꝛabit
vniūſā t̄rā. ⁊ ꝯculcabit ⁊ cōminuet eā. Poꝛ-
ro coꝛnua decē·ipſiꝰ regni decē reges erūt. ⁊
aliꝰ ꝯſurget pꝰ eos. ⁊ ipſe potētioꝛ erit p̄oꝛibꝰ
⁊ tres reges hūiliabit. Et ſermōes ꝯ̄ excelſū
loquet̄. ⁊ ſcōs altiſſimi ꝯteret. Et putabit qꝫ
poſſit mutare tpa ⁊ leges. ⁊ tradent̄ ī manu
eiꝰ vſqꝫ ad tēpꝰ ⁊ tpa ⁊ dimidiū tpis. Et iu-
diciū ſedebit ut auferat̄ potentia ⁊ cōterat̄ ⁊
diſpeat vſqꝫ in finē: regnū autē ⁊ poteſtas ⁊
magnitudo regni q̄ ē ſubt̄ oē celū det̄ popu-
lo ſcōꝝ altiſſimi·cuiꝰ regnū·regnū ſempiter-
nū ē. ⁊ oēs reges ſeruiēt ei ⁊ obedient. Huc-
uſqꝫ finis v̄bi. Ego daniel multū cogitatio-
nibꝰ meis ꝯturbabar. ⁊ facies mea mutata ē
ī me: v̄ba aūt ī coꝛde meo cōſeruaui. VIII

Anno tertio regni baltbaſar reḡ·vi-
ſio apparuit mihi. Ego daniel pꝰ id
qȯ videram ī p̄ncipio vidi ī viſione
mea cū eſſem ī ſuſis caſtro qȯ ē ī helā regiōe:
vidi aūt in viſione eē me ſup portā vlai. ⁊ le-
uaui oculos meos ⁊ vidi. Et ecce aries vnꝰ
ſtabat an̄ paludē hn̄s coꝛnua excelſa. ⁊ vnū
excelſiꝰ altero atqꝫ ſuccreſcens. Poſtea vidi
arietē coꝛnibꝰ ventilātē ꝯ̄ occidētē ⁊ ꝯ̄ aq̇lo-
nē ⁊ ꝯ̄ meridiē. ⁊ oēs beſtie nō poterāt reſiſte-
re ei: neqꝫ liberari de manu eiꝰ·fecitqꝫ ſc̄m vo-
lūtatē ſuā ⁊ magnificatꝰ ē. Et ego intellige-
bā. Ecce aūt hircꝰ capraꝝ veniebat ab occi-
dente ſup faciē totiꝰ t̄re. ⁊ nō tangebat terrā.
Porro hircꝰ hēbat coꝛnu inſigne int̄ oculos
ſuos. ⁊ venit vſqꝫ ad arietē illū coꝛnutū quē
viderā ſtantē ante poꝛtam. ⁊ cucurrit ad eū

i ipetu fortitudinis sue. Cūq; appinq̄sset ꝓpe arietē efferatꝰ ē in eū. ⁊ ꝑcussit arietē ⁊ cōminuit duo cornua eiꝰ. ⁊ nō poterat aries resistē ei. Cūq; eū misisset in t̃rā ꝯculcauit. ⁊ nemo quibat liberare arietē de manu eiꝰ. hircꝰ aūt capraꝝ magnꝰ factꝰ ē nimis. Cūq; creuisset fractū ē cornu magnū. ⁊ orta sūt q̄tuor cornua subt̃ illud ꝑ q̄tuor ventos celi. De vno aūt ex eis egressū ē cornu vnū modicū. ⁊ factū ē grāde ꝯ̄ meridiē ⁊ ꝯ̄ oriētē ⁊ ꝯ̄ fortitudinē. Et magnificatū ē vsq; ad fortitudinē celi. ⁊ deiecit de fortitudine ⁊ de stellis ⁊ cōculcauit eas. Et vsq; ad ṗncipē fortitudis magnificatū ē. ⁊ ab eo tulit iuge sacrificiū: ⁊ deiecit locū sanctificatiōis eiꝰ. Robur aūt datū est ei ꝯ̄ iuge sacrificiū ꝓpt̃ pctā. ⁊ ꝓsternet̃ v̄itas i t̃ra. ⁊ ꝓspabit̃ ⁊ faciet. Et audiui vnū de sanctis loquētē. ⁊ dixit vnꝰ scūs alt̃i nescio cui loquēti. Usq; q̄ visio ⁊ iuge sacrificiū ⁊ pctm̄ desolatiōis q̄ facta ē. ⁊ scūariū ⁊ fortitudo ꝯculcabit̃? Et dixit ei. Usq; ad vesperā ⁊ mane duo milia trecēti. ⁊ mūdabitur scūariū. Factū ē aūt cū viderē ego daniel visionē. ⁊ q̄rerē itelligētiā: ecce stetit i ꝯspectu meo q̄si spēs viri. Et audiui vocē viri inter vlai. ⁊ clamauit ⁊ ait. Gabriel fac intelligere istū visionē. Et venit. ⁊ stetit iux̄ vbi ego stabā. Cūq; venisset pauēs corrui in faciem meā. Et ait ad me. Intellige filij hoīs: q̄m i tpe finis cōplebit̃ visio. Cūq; loq̄ret̃ ad me: collapsus sū ꝓnꝰ i t̃rā. Et tetigit me ⁊ statuit me i g̃du meo. dixitq; mihi. Ego ońdā tibi q̄ futura sūt i nouissimo maledictionis. q̄m hʒ tēpꝰ finē suū. Aries quē vidisti hr̄e cornua. rex medoꝝ ē atq; ꝑsaꝝ. Porro hircꝰ capraꝝ rex grecoꝝ ē. ⁊ cornu grāde qḋ erat int̃ oculos eiꝰ. ipse ē rex ṗmꝰ. Qḋ aūt fracto illo surrexerūt q̄tuor ꝓ eo. q̄tuor reges de gente eiꝰ ꝯsurgēt: s; nō i fortitudine eiꝰ. Et pꝰ regnū eoꝝ cū creuerint ĩiq̄tates: cōsurget rex ipudēs facie ⁊ intelligēs ꝓpositiōes. ⁊ roborabit̃ fortitudo eiꝰ. s; nō in viribꝰ suis. ⁊ sup̄ q̄p credi pōt vniuersa vastabit. ⁊ ꝓsperabit̃ ⁊ faciet. Et interficiet robustos ⁊ ꝑplm scōꝝ s̄m volūtatē suā. ⁊ diriget̃ dolꝰ i manu eiꝰ ⁊ cor suū magnificabit. ⁊ i copia reꝝ oiūʒ occidet plīmos. Et ꝯ̄ ṗncipē ṗncipū cōsurget. ⁊ sine māu ꝯteret̃. Et visio vespe ⁊ mane q̄ dicta ē vera ē. Tu g̃ visionē signa. q̇a pꝰ mltos dies erit. Et ego daniel lāgui ⁊ egrotaui ꝑ dies plīmos. Cūq; surrexissem faciebā opa reg̃ ⁊ stupebā ad visionē. ⁊ nō erat q̇ int̃pretaret̃.

IX

In āno ṗmo darij filij assueri de semie medoꝝ q̇ ipauit sup regnū chaldeoꝝ. anno vno regni eius. ego daniel itellexi i libris. numeꝝ ānoꝝ de q̄ factꝰ ē sermo dn̄i ad hieremiā ꝓpham: ut cōplerētur desolatiōis irl̃m septuagita āni. Et posui faciē meā ad dn̄m deū meū rogare ⁊ dep̄cari i ieiunijs sacco ⁊ cinē. ⁊ oraui dn̄m deū. ⁊ cōfessus sū. ⁊ dixi. Obsecro dn̄e deꝰ magne ⁊ t̃ribilis custodiēs pactū ⁊ m̄iam diligētibꝰ te ⁊ custodiētibꝰ mādata tua: peccauimus ĩiq̄tatē fecimꝰ. ipie egimꝰ. ⁊ recessimꝰ ⁊ declinauimꝰ a mādatꝭ tuis ac iudicijs. Nō obediuimꝰ s̄uis tuis ꝓphis. q̇ locuti sūt in noīe tuo regibꝰ nr̄is ṗncipibꝰ nr̄is p̄ribꝰ nostris oiq; ꝑp̄lo t̃re. Tibi dn̄e iusticia: nob̄ aūt ꝯfusio faciei sicut ē hodie viro iuda. ⁊ habitatoribꝰ irl̃m ⁊ oi isrl̃. his q̇ ꝓpe sūt ⁊ his q̇ ꝓcul i vniūsis t̃ris ad q̄s eiecisti eos ꝓpt̃ iniq̇tates eoꝝ i q̇bꝰ peccauerūt i te dn̄e. Nobis cōfusio faciei. regibꝰ nr̄is ṗncipibꝰ nr̄is ⁊ p̄ribꝰ nr̄is q̇ peccauer̄t. Tibi aūt dn̄o deo nr̄o m̄ia ⁊ ꝓpitiatio q̇a recessimꝰ a te. ⁊ nō audiuimꝰ vocē dn̄i dei nr̄i. ut ābularemꝰ i lege eiꝰ quā posuit nob̄ ꝑ seruos suos ꝓphetas. ⁊ oīs isrl̃ ṗuaricati sūt legē tuā ⁊ declinauerūt ne audirent vocē tuā. ⁊ stillauit sup nos maledictio ⁊ detestatio q̄ scripta ē i libro moysi serui dei. q̇a peccauimꝰ ei. Et statuit sermones suos q̄s locutꝰ est sup nos ⁊ sup ṗncipes nostros q̇ iudicauerūt nos: ut supinduceret in nos magnū malū q̄le nūq̄p fuit sub oi celo: scd̄m q̄p factū ē i irl̃m. sicut scriptū ē in lege moysi. Oē malū h̄ venit sup nos. Et nō rogauimꝰ faciē tuā dn̄e deꝰ nr̄. ut reuerteremꝰ ab ĩiq̄tatibꝰ nr̄is. ⁊ cogitaremꝰ v̄itatē tuā. Et vigilauit dn̄s sup malitiā. ⁊ adduxit eā sup nos. Iustꝰ dn̄s deꝰ nr̄ i oibꝰ opibꝰ suis q̄ fecit. Nō. n. audiuimꝰ vocē eius. Et nūc dn̄e deꝰ nr̄ q̇ eduxisti ꝑplm tuū de t̃ra egypti i manu forti. ⁊ fecisti tibi nomē s̄m diē hāc: peccauimꝰ ĩiq̄tatē fecimꝰ dn̄e i oēm iusticiā tuā. Auertat̃ obsecro ira tua ⁊ furor tuꝰ a ciuitate tua irl̃m ⁊ a monte scō tuo. Propt̃ pctā. n. nr̄a ⁊ iniq̇tates patrū nr̄oꝝ. irl̃m ⁊ ꝑpl̃s tuꝰ i oppbriū sūt oibꝰ ꝑ circuitū nr̄m. Nūc g̃ exaudi deꝰ nr̄ orōnē s̄ui tui ⁊ p̄ces eiꝰ. ⁊ ostēde faciē tuā sup scūariū tuū qḋ des̄tū ē. Propt̃ temetipsū inclina deꝰ meꝰ aurē tuā. ⁊ audi: aperi oculos tuos ⁊ vide desolationē nr̄am

⁊ ciuitatē sup quam iuocatū est nomē tuū.
Neqꝫ.n.in iustificationib⁹ nr̄is ꝓsternimus
ꝑces añ faciē tuā:ſꝫ i miseratiōib⁹ tuis mul/
tis. Exaudi dñe:placare dñe:attende ⁊ fac.
Ne moreris ꝓpt̄ temetipsū de⁹ meus:q̇a no/
men tuū iuocatū est sup ciuitatē ⁊ sup ꝓplm
tuū. Cūqꝫ adhuc loq̄rer ⁊ orarē ⁊ cōfiterer
pctā mea ⁊ pctā ꝓpli mei isrl' ut prosternerē
ꝑces meas in ꝯspectu dei mei,ꝓ monte san/
cto dei mei·adhuc me loquētein orone mea:
ecce vir gabriel quē viderā in visiōe a princi/
pio cito volās tetigit me i tpe sacrificij vesp/
tini ⁊ docuit me ⁊ locut⁹ ē mihi·dixitqꝫ. Da/
niel nūc egress⁹ sū ut docerē te ⁊ intelligeres
Ab exordio ꝑcū tuaꝝ egressus ē ſmo. Ego
aūt veni ut indicarē tibi· q̇a vir desideriorū
es. Tu aūt aiaduerte sermonē.⁊ itellige vi/
sionē. Septuagita ebdomades abbreuiate
sūt sup ꝓplm tuū ⁊ sup vrbē scām tuā·ut con/
sumet̄ ꝑuaricatio.⁊ finē accipiat pctm̄.⁊ de/
leat̄ iniq̇tas.⁊ adducat̄ iusticia sempit̄na.⁊
impleat̄ visio ⁊ ꝓphetia.⁊ vngat̄ scūs scōrū.
Scito ḡ ⁊ aiaduerte·ab exitu ſmōis ut iteꝝ
edificet̄ irlm vsqꝫ ad xp̄m ducē·ebdomades
septē.⁊ ebdomades sexagitadue erūt.⁊ rur/
sū edificabit̄ platea ⁊ muri i angustia tēpoꝝ
Et post ebdomades sexagintaduas occidet̄
xp̄s.⁊ nō erit ei⁹ ꝓpl's q̇ eū negatur⁹ ē. Et ci/
uitatē ⁊ scūariū dissipabit ꝓpl's cū duce ven/
turo.⁊ finis ei⁹ vastitas.⁊ p⁹ finē belli statu/
ta desolatio. Cōfirmabit aūt pactū multis
ebdomada vna.⁊ i dimidio ebdomadis de/
ficiet hostia ⁊ sacrificiū.Et erit i tēplo abho/
minatio desolatiōis.⁊ vsqꝫ ad cōsūmationē
⁊ finē ꝑseuerabit desolatio. X

Anno t̄tio cyri regis ꝑsaꝝ ꝟbū reue/
latū ē danieli coḡmēto balthasar.⁊
ꝟbū verū ⁊ fortitudo magna. Intel/
lexitqꝫ ſmonē. Intelligētia.n.ē op⁹ i visiōe.
In dieb⁹ illis ego daniel lugebā triū ebdo/
madaꝝ dieb⁹: panē desiderabilē nō comedi
⁊ caro ⁊ vinū nō itroierūt i os meū. Sꝫ neqꝫ
vnguēto vnct⁹ sū·donec cōpleret̄ triū ebdo/
madaꝝ dies. Die aūt vicesima ⁊ q̄rta mēsis
ꝑmi erā iux̄ fluuiū magnū q̇ ē tigris.⁊ leua/
ui oculos meos ⁊ vidi. Et ecce vir vn⁹ vesti/
tus lineis.⁊ renes ei⁹ accicti auro obrizo.⁊
corp⁹ ei⁹ q̄si chrysolith⁹.⁊ facies ei⁹ velut spēs
fulguris.⁊ oculi ei⁹ ut lāpas ardēs.⁊ brachia
eius ⁊ q̄ deorsū vsqꝫ ad pedes·q̄si spēs eris
cādētis.⁊ vox ſmonū ei⁹ ut vox multitudinis

Vidi āt ego daniel sol⁹ visionē.porro viri q̇
erāt mecū nō viderūt·ſꝫ t̄ror nimi⁹ irruit sup
eos.⁊ fugerūt i abscōditū. Ego aūt relictus
sol⁹ vidi visionē grandē hāc.⁊ nō remāsit in
me fortitudo·ſꝫ ⁊ spēs mea imutata ē i me.⁊
emarcui nec habui q̇cq̄ viriū. Et audiui vo/
cē sermonū ei⁹.⁊ audiēs iacebā consternat⁹
sup faciē meā.⁊ vult⁹ meus herebat t̄re. Et
ecce man⁹ tetigit me.⁊ erexit me sup genua
mea.⁊ sup articulos manuū meaꝝ. Et dixit
ad me. Daniel vir desideriorꝝ itellige ꝟba q̄
ego loq̄r ad te.⁊ sta i gradu tuo. Nunc.n.sū
miss⁹ ad te. Cūqꝫ dixisset m̄i ſmonē istū·steti
tremēs.⁊ ait ad me. Noli metuere daniel·q̇a
ex die ꝑmo q̇ posuisti cor tuū ad intelligēdū
ut te affligeres i ꝯspcū dei tui: exaudita sūt
ꝟba tua.⁊ ego veni ꝓpt̄ ſmones tuos. Prin/
ceps āt regni ꝑsaꝝ restitit mihi vigiti ⁊ vno
dieb⁹.⁊ ecce michael vn⁹ de ꝑncipib⁹ ꝑmis
venit i adiutoriū meū.⁊ ego remansi ibi iux̄
regē ꝑsaꝝ. Veni aūt ut docerē te q̄ vētura sūt
ꝓplo tuo i nouissimis dieb⁹:qm̄ adhuc visio
i dies. Cūqꝫ loq̄ret̄ m̄i h⁹cemōi ꝟbis·deieci
vultū meū ad t̄rā.⁊ tacui. Et ecce q̄i silitudo
filij hoīs tetigit labia mea.⁊ apiens os meū
locut⁹ sū.⁊ dixi ad eū q̇ stabat ꝯ me. Dñe mi
in visiōe tua dissolute sūt cōpages mee.⁊ ni/
hil in me remāsit viriū. Et quō poterit seru⁹
dñi mei loq̇ cū dño meo? Nihil.n.in me re/
mansit viriū:ſꝫ ⁊ halit⁹ me⁹ int̄cludit̄. Rur/
sū ḡ tetigit me q̄si visio hoīs.⁊ cōfortauit me
⁊ dixit. Noli timere vir desideriorꝝ: pax tibi:
cōfortare ⁊ esto robust⁹. Cūqꝫ loq̄ret̄ mecū·
cōualui ⁊ dixi. Loq̄re dñe mi: q̇a cōfortasti
me. Et ait. Nūq̇d scis quare venerim ad te?
Et nūc reuertar ut ꝓlier adūsū ꝑncipē per/
saꝝ. Cū.n.egrederer apparuit princeps gre/
coꝝ veniēs. Verūtm̄ āñūciabo tibi qd̄ expres/
sū ē i scriptura ꝟitatis: ⁊ nemo ē adiutor me⁹
i oib⁹ his·nisi michael ꝑnceps vester. XI

Ego aūt a ꝑmo anno darij medi sta/
bā ut ꝯfortaret̄ ⁊ roboraret̄. Et nūc
veritatē āñūciabo tibi. Ecce adhuc
tres reges stabūt in ꝑside.⁊ q̄rt⁹ ditabit̄ opi/
bus nimijs sup oēs.⁊ cū inualuerit diuitijs
suis ꝯcitabit oēs aduersū regnū grecie. Sur/
get ꝟo rex fortis ⁊ dñabit̄ ptāte multa.⁊ fa/
ciet qd̄ placuerit ei. Et cū steterit cōteret̄ re/
gnū ei⁹.⁊ diuidet̄ in q̄tuor ventos celi·ſꝫ nō
in posteros ei⁹ neqꝫ ſm potētiā illi⁹ q̄ dñat⁹
est. Lacerabit̄.n.regnū ei⁹ etiā in externos

except⁊ bis. Et cōfortabit̄ rex austri. ⁊ de p̄n/
cipib⁹ ei⁹ p̄ualebit sup eū. Et dn̄abit̄ ditiōe
Multa.n.dn̄atio ei⁹. Et p⁹ finē ānoꝝ fede/
rabūtur. Filiaq; regis austri veniet ad regē
aq̄lonis facē amicitiā. ⁊ nō obtinebit forti/
tudinē brachij. nec stabit semen ei⁹. Et tra/
det̄ ipsa. ⁊ q̄ adduxerūt eā adolescētes ei⁹. ⁊ q̄
confortabāt eā i tp̄ib⁹. Et stabit de germine
radicū eius plantatio. Et veniet cū exercitu
⁊ ingrediet̄ p̄uinciā regis aq̄lonis. ⁊ abutet̄
eis ⁊ obtinebit. Insup ⁊ deos eoꝝ ⁊ sculpti/
tilia. vasa q̄q; p̄ciosa auri ⁊ argēti captiua du/
cet in egyptū. Ipse p̄ualebit aduersus regem
aq̄lonis. Et itrabit in regnū rex austri. ⁊ re/
uertet̄ ad t̄rā suā. Filij aūt ei⁹ p̄uocabunt̄. ⁊
cōgregabūt multitudinē exercituū plimoꝝ.
Et veniet p̄perās ⁊ iundās. ⁊ reuertet̄ ⁊ cō/
citabit̄ ⁊ ɔgrediet̄ cū robore ei⁹. Et p̄uocat⁹
rex austri egrediet̄ ⁊ pugn̄bit aduersus regē
aquilonis. ⁊ p̄parabit multitudinē nimiā. ⁊
dabit̄ multitudo in man⁹ ei⁹. ⁊ capiet multi/
tudinē. ⁊ exaltabit̄ cor ei⁹. ⁊ deijciet multa
milia: s₃ nō p̄ualebit. Cōuertet̄.n. rex aq̄lo/
nis. ⁊ p̄parabit multitudinē multo maiorē q̄
p̄us. Et i fine tēpoꝝ ānoꝝq; veniet p̄perans
cū exercitu magno ⁊ opib⁹ nimijs. In tp̄ib⁹
illis multi ɔsurgēt aduersus regē austri. Fi/
lij q̄q; p̄uaricatoꝝ p̄p̄li tui extollēt̄ ut ipleant
visionē. ⁊ corruēt. Et veniet rex aquilonis:
⁊ cōportabit aggerē. ⁊ capiet vrbes munitis/
simas. ⁊ brachia austri nō sustinebūt. Et cō/
surgēt electi ei⁹ ad resistēdū. ⁊ nō erit forti/
tudo. Et faciet veniens sup eū iuxta placitū
suū. ⁊ nō erit q̄ stet ɔ̄ faciē ei⁹. Et stabit i t̄ra
inclyta. ⁊ consumet̄ i manu ei⁹. ⁊ ponet faciē
suā ut veniat ad tenēdū vniuersū regnū ei⁹
⁊ recta faciet cū eo. Et filiā feminaꝝ dabit
ei ut euertat illū. ⁊ nō stabit. nec illi⁹ erit. Et
ɔuertet faciē suā ad īsulas. ⁊ capiet multas
⁊ cessare faciet p̄ncipē opprobrij sui. Et op/
probriū ei⁹ ɔuertet̄ i eū. Et cōuertet faciem
suā ad imperiū t̄re sue. ⁊ ipinget ⁊ corruet. ⁊
nō iueniet̄. Et stabit in loco ei⁹ vilissimus ⁊
indign⁹ decore regio. ⁊ i pauc̄ dieb⁹ cōteret̄
nō i furore nec i p̄lio. Et stabit i loco ei⁹ de/
spect⁹. ⁊ nō tribuet̄ ei honor regi⁹. Et veniet
clam ⁊ obtinebit regnū in fraudulētia. Et
brachia pugnāt⁊ expugnabūt̄ a facie ei⁹. ⁊
ɔterēt̄. insup ⁊ dux federi̊. Et p⁹ amicicias
cū eo faciet dolū. ⁊ ascēdet ⁊ supabit i modi/
co p̄p̄lo. ⁊ abūdātes ⁊ vberes vrbes igrediet̄

Et faciet q̄ nō fecerūt p̄res ei⁹. ⁊ p̄res patrū
ei⁹. Rapinas ⁊ p̄dā ⁊ diuitias eoꝝ dissipa/
bit: ⁊ ɔ̄ firmissimas cogitatiōes inibit. ⁊ hoc
vsq; ad tēp⁹. Et ɔcitabit̄ fortitudo ei⁹. ⁊ cor
ei⁹ aduersū regē austri i exercitu magno. Et
rex austri p̄uocabit̄ ad bellū mult⁊ auxilijs
⁊ fortib⁹ nimis. ⁊ non stabūt. q̄a inibūt ad/
uersus eū cōsilia. Et comedentes panem cū
eo conterent illū: exercitusq; ei⁹ opprimet̄: ⁊
cadēt interfecti plurimi. Duorū quoq; regū
cor erit ut male faciāt. ⁊ ad mensam vnam
mendaciū loquent̄ ⁊ nō p̄ficient: q̄a adhuc
finis in aliud temp⁹. Et reuertet̄ in terram
suā cū opib⁹ multis. ⁊ cor eius aduersus te/
stamētū scm̄. ⁊ faciet ⁊ reuertet̄ in terrā suā.
Statuto tp̄e reuertet̄. ⁊ veniet ad austrū: ⁊
nō erit p̄ori simile nouissimū. Et venient sup eū
trieres ⁊ romani. ⁊ p̄cutiet̄ ⁊ reuertet̄. Et in/
dignabit̄ ɔ̄ testamētū scūarij. ⁊ faciet. reuer/
teturq;. ⁊ cogitabit adūsū eos q̄ dereliquē/
rūt testamētū scūarij. Et brachia ex eo sta/
būt. ⁊ polluēt scūariū fortitudinis. ⁊ auferēt
iuge sacrificiū. ⁊ dabūt abhomiationē i deso/
lationē. Et ipij in testm̄ simulabūt fraudu/
lent̄. Popul⁹ aūt sciēs deum suū obtinebit ⁊
faciet. Et docti i p̄p̄lo docebunt plurimos ⁊
ruēt i gladio ⁊ i flāma ⁊ i captiuitate ⁊ i ra/
pina dieꝝ. Cūq; corruerit subleuabūt̄ auxi/
lio p̄uulo. ⁊ applicabūt̄ eis p̄limi frudulent̄.
Et de erudit⁊ ruēt. ut ɔflent̄ ⁊ eligant̄ ⁊ deal/
bent̄ vsq; ad tēp⁹ p̄finitū. q̄a adhuc aliud tē/
pus erit. Et faciet iux̄ voluntatē suā rex. Et
eleuabit̄ ⁊ magnificabit̄ aduersus oēm deū.
Et adūsus deū deoꝝ loq̄t̄ magnifica ⁊ diri/
get̄. donec cōpleat̄ iracūdia. P̄petrata q̄ppe ē
definitio. Et deū patrū suoꝝ nō reputabit. ⁊
erit i ɔcupiscētijs feiaꝝ. nec quēq̄ deoꝝ cu/
rabit: q̄a aduersū vniuersa ɔsurget. Deū aūt
maozim i loco suo venerabit̄. ⁊ deū quē ig̃ra/
uerūt p̄res ei⁹. colet auro ⁊ argēto. ⁊ lapide
p̄cioso. rebusq; p̄ciosis. Et faciet ut muniat
maozim cū deo alieno quē cog̃uit. ⁊ multi/
plicabit gloriā. ⁊ dabit eis p̄tātē i multis ⁊
t̄rā diuidet gratuito. Et i tp̄e p̄finito p̄liabi/
tur aduersus eū rex austri. ⁊ q̄si tēpestas ve/
niet ɔ̄ illū rex aq̄lonis i currib⁹ ⁊ i equitib⁹ ⁊
in classe magna. ⁊ ingrediet̄ t̄ras. ⁊ cōteret ⁊
p̄trāsiet. Et itroibit i t̄rā gloriosam. ⁊ multi
corruent. He aūt sole saluabūt̄ de manu ei⁹:
edom ⁊ moab ⁊ principes filiorū āmon. Et
mittet manū suā in t̄ras. ⁊ terra egypti non

effugiet. Et dñabit thesauroꝝ auri ⁊ argenti ⁊ in omnibus ꝓciosis egypti. Per libyã quoq ⁊ ethiopiam transibit: ⁊ fama turbabit eũ ab oriẽte ⁊ ab aqlone. ⁊ veniet ĩ multitudĩe magna: ut cõterat ⁊ interficiat plurimos. Et figet tabernaculũ suũ apedno int̃ duo maria sup montẽ inclytũ ⁊ scm̃: ⁊ veniet vsq ad sũmitatem eius: ⁊ nemo auxiliabit̃ ei. XII

In tpe aũt illo cõsurget michael ꝑnceps magnus: q̃ stat ꝓ filijs ppli tui: ⁊ veniet tẽpus q̃le nõ fuit ab eo ex q̃ gentes esse ceperũt vsq ad tẽpꝰ illud. Et ĩ tpe illo saluabit̃ ppl̃s tuus: oĩs q̃ iuentꝰ fuerit scriptꝰ ĩ libro. Et multi de his q̃ dormiũt ĩ t̃re puluere: euigilabũt: alij ĩ vitã etnã: alij ĩ opprobriũ ut videãt semp. Qui aũt docti fuerit fulgebũt q̃si splendor firmamẽti. ⁊ q̃ ad iusticiã erudiunt multos: q̃si stelle ĩ ꝑpetuas etnitates. Tu aũt daniel claude s̃mões. ⁊ signa libꝝ vsq ad tẽpus statutũ. Plurimi ꝑtrãsibũt. ⁊ multiplex erit scia. Et vidi ego daniel. ⁊ ecce q̃si duo alij stabãt: vnꝰ hinc sup ripã fluminis. ⁊ aliꝰ inde ex alt̃a ripa fluminis. Et dixi viro q̃ erat indutꝰ lineis: q̃ stabat sup aq̃s fluminis. Vsq q̃ finis horũ mirabiliũ? Et audiui virũ q̃ indutꝰ erat lineis q̃ stabat sup aq̃s fluminis: cũ eleuasset dexterã ⁊ sinistrã suã in celũ ⁊ iurasset ꝑ viuentẽ ĩ etnũ: q̃a ĩ tẽpus ⁊ tpa ⁊ dimidiũ tpis. Et cũ cõpleta fuerit dispsio manus ppli sancti: cõplebũt̃ vniũsa hec. Et ego audiui. ⁊ nõ intellexi. Et dixi. Dñe mi q̃d erit post hec? Et ait. Vade daniel: q̃a clausi sunt signatiq sermones vsq ad ꝑfinitũ tps. Eligent̃ ⁊ dealbabũt̃ ⁊ q̃si ignis ꝓbabunt̃ multi. Et impie agẽt impij neq intelligẽt oẽs impij. Porro docti itelligẽt. ⁊ a tpe cũ ablatũ fuerit iuge sacrificiũ ⁊ posita fuerit abhominatio ĩ desolationẽ: dies mille ducẽti nonaginta. Btũs q̃ expectat: ⁊ ꝑuenit vsq ad dies mille trecẽtos trigintaq̃nq. Tu aũt daniel: vade ad prefinitũ: ⁊ requiesces ⁊ stabis in sorte tua in fine dierũ. Hucusq danielẽ in hebraico volumine legimꝰ: cetera q̃ sequunt̃ vsq ad finẽ libri: de theodotionis editione translata sunt. XIII

Et erat vir hitãs ĩ babylone: ⁊ nomẽ eius ioachim: ⁊ accepit vxorẽ noĩe susannã filiã helchie: pulchrã nimis ⁊ timentẽ deũ. Parẽtes .n. illius cũ eẽnt iusti erudierũt filiã suã s̃m legẽ moysi. Erat autẽ ioachim diues valde: ⁊ erat ei pomariũ vicinũ domui sue: ⁊ ad ipsũ cõfluebant iudei: eo q̃ esset honorabilior oiũ. Et cõstituti sũt duo senes iudices ĩ illo ãno: de q̃bꝰ locutꝰ ẽ dñs: q̃a egressa ẽ iniq̃tas de babylone a seniorib iudicibꝰ q̃ videbant̃ regẽ ppl̃m. Isti frequẽtabãt domũ ioachim. ⁊ veniebãt ad eos oẽs qui hẽbãt iudicia. Cũ aũt ppl̃s reuertisset ꝑ meridiẽ: ingrediebat̃ susanna ⁊ deãbulabat ĩ pomario viri sui. Et videbãt eã senes q̃tidie ingrediẽtẽ ⁊ deãbulãtẽ. ⁊ exarserũt ĩ cõcupiscẽtiã eius. Et euerterũt sensũ suũ: ⁊ declinauerũt oculos suos: ut nõ viderẽt celũ: neq recordarent̃ iudicioꝝ iustoꝝ. Erãt ergo ãbo vulnerati amore eiꝰ: nec indicauerũt sibi vicissim dolorẽ suũ. Erubescebãt .n. indicare sibi cõcupiscentiã suã: volẽtes cõcubẽ cũ ea. Et obs̃uabãt q̃tidie sollicitiꝰ videre eã. Dixitq alt̃ ad alterũ. eamꝰ domũ: q̃a hora prandij ẽ. Et egressi recesserũt a se. Cũq reuertissent: venerũt ĩ vnũ ⁊ sciscitãtes ab inuicẽ causam cõfessi sũt cõcupiscẽtiã suã. Et tũc ĩ cõmune statuerũt tps: q̃n eã possent iuenire solã. Factũ est aũt cũ obseruarent diẽ aptũ: ingressa ẽ aliq̃n sicut heri ⁊ nudiusterti cũ duabꝰ solis puellis: voluitq lauari ĩ pomario. Estus q̃ppe erat. ⁊ nõ erat ibi q̃sq̃ ꝑter duos senes abscõditos. ⁊ cõtemplantes eã. Dixit ergo puellis. Afferte mihi oleũ ⁊ smigmata: ⁊ ostia pomarij claudite ut lauer. Et fecerũt sicut ꝑcepat: clauserũtq ostia pomarij: ⁊ egresse sũt ꝑ posticũ ut afferrent q̃ iusserat. Nesciebatq senes intꝰ esse abscõditos. Cũ aũt essent egresse puelle: surrexerũt duo senes. ⁊ accurrerũt ad eã ⁊ dixerũt. Ecce ostia pomarij clausa sũt. ⁊ nemo nos videt ⁊ in cõcupiscentia tui sumus. Quobrẽ assentire nobis. ⁊ cõmiscẽ nobiscũ. Quod si nolueris: dicemus cõ te testimoniũ q̃ fuerit tecũ iuuenis ⁊ ob hãc cãm emiseris puellas a te. Ingemuit susanna ⁊ ait. Angustie sũt mihi vndiq. Si eni hoc egero: mors mihi ẽ: si aũt nõ egero: nõ effugiã manꝰ v̄ras. Sed melius ẽ mihi absq ope incidere ĩ manꝰ vrãs q̃ peccare ĩ cõspectu dñi. Et exclamauit voce magna susanna: exclamauerũt aũt ⁊ senes adũsus eã. Et cucurrit vnꝰ ad ostia pomarij: ⁊ aperuit. Cũ ergo audissent clamorẽ famuli domꝰ ĩ pomario: irruerunt ꝑ posticũ ut viderent q̃d nã esset. Postq̃ aũt senes locuti sũt: erubuerũt s̃ui vehement̃ q̃a nũq̃ dictꝰ fuerat s̃mo huiꝰcemõi de susãna Et facta ẽ dies crastina. Cũq venisset populus ad ioachi virũ eius: venerũt ⁊ duo ꝑsbyteri pleni iniq̃ cogitatiõe aduersus susannã

ut interficerēt eā. Et dixerūt corā ppl'o. Mit-
tite ad susannā filiā helchie vxorē ioachim.
Et stati miserūt. Et venit cū parētibꝰ ⁊ filijs
⁊ vniuersis cognatꝭ suis. Porro susanna erat
delicata nimis ⁊ pulchra specie. At iniq̄ illi
iusserūt ut discooperiret̄: erat.n.cooperta·ut
uel sic satiarent̄ de core eius. Flebāt igit̄ sui: ⁊
oēs q̄ nouerāt eā. Cōsurgētes aūt duo p̄sby-
teri in medio ppl'i: posuerūt manꝰ suas super
caput eiꝰ. Que flens suspexit ad celū. Erat.n.
cor eiꝰ fiduciā hn̄s ī dn̄o. Et dixerūt p̄sbyte-
ri. Cū deambularemꝰ ī pomario soli·ingressa
est h̄ cū duabꝰ puellis: ⁊ clausit ostia pomarij
⁊ dimisit a se puellas. Venitq̄ ad eam ado-
lescens q̄ erat abscōditus: ⁊ cōcubuit cū ea.
Porro nos cū essemꝰ ī angulo pomarij vidē-
tes iniq̄tatē: cucurrimꝰ ad eos: ⁊ vidimꝰ eos
parit̄ cōmisceri. Et illū q̄dē nō q̄uimꝰ cōpre-
hendē. q̄a fortior nob̄ erat. ⁊ apto ostio exili-
uit. Hāc aūt cū apprehēdissemꝰ interrogauimꝰ
quis nā eēt adolescēs: ⁊ noluit indicare nob̄.
Huiꝰ rei testes sumꝰ. Credidit eis multitudo
quasi senibus ⁊ iudicibꝰ ppl'i. ⁊ cōdēnauerunt
eam ad mortē. Exclamauit aūt voce magna
susanna. ⁊ dixit. Deꝰ etn̄e q̄ abscōditoꝝ es co-
gnitor·q̄ nosti oīa anq̄̄ fiāt: tu scis qm̄ falsū
testimoniū tulerūt ꝯtra me. ⁊ ecce morior cū
nihil hoꝝ fecerim q̄ isti malitiose cōposuerūt
aduersum me. Exaudiuit aūt dn̄s vocē eius.
Cūq̄ duceret̄ ad mortē: suscitauit dn̄s spm̄
pueri iunioris cuiꝰ nomē daniel: ⁊ exclama-
uit voce magna. Mūdꝰ ego sū a sanguie hꝰ.
Et ꝯuersus oīs ppl'us ad eū dixit. Quis est
iste sermo quē tu locutꝰ es? Qui cū staret in
medio eoꝝ ait. Sic fatui filij isrl' nō iudican-
tes neq̄ q̄d verū ē coḡscētes: ꝯdēnastis filiā
isrl'? Reuertimi ad iudiciū·q̄a falsū testimo-
niū locuti sūt aduersus eam. Reuersus est ḡ
ppl'us cū festinatiōe. Et dixerūt ei senes. Ve-
ni ⁊ sede ī medio nostꝝ. ⁊ indica nobis·q̄a tibi
deus dedit honorē senectutꝭ. Et dixit ad eos
daniel. Separate illos ab iuicē ꝓcul: ⁊ di-
iudicabo eos. Cū ḡ diuisi eēnt alt̄ ab altō·vo-
cauit vnū de eis. ⁊ dixit ad eum. Inueterate
dierū maloꝝ·nūc venerūt pctā tua q̄ opabaris
prius: iudicans iudicia iiusta·inocentes op-
primēs. ⁊ dimittēs noxios·dicēte dn̄o: ino-
centē ⁊ iustū nō interficies. Nūc ḡ si vidisti eā:
dic q̄ sub arbore videris eos colloquētes sibi.
Qui ait. Sub cyno. Dixit aūt daniel. Recte
mentitꝰ es ī caput tuū. Ecce.n.angelꝰ dei ac-
cepta snia ab eo scindet te mediū. Et amoto
eo iussit venire aliū. ⁊ dixit ei. Semē chanaan
⁊ nō iuda·spēs decepit te. ⁊ cōcupiscētia sub-
uertit cor tuū. Sic faciebatꝭ filiabꝰ isrl': ⁊ ille
timētes loq̄bant̄ vobis: s̄ nō filia iuda susti-
nuit iniq̄tatē vr̄am. Nunc ḡ dic mihi sub qua
arbore ꝯprehēderis eos loquētes sibi? Qui ait
Sub pyno. Dixit aūt ei daniel. Recte menti-
tus es ⁊ tu ī caput tuū. Manet.n.angelꝰ dei
gladiū habens ut secet te mediū. ⁊ interficiat
vos. Exclamauit itaq̄ oīs cetꝰ voce mag̃: ⁊
bn̄dixerūt deū q̄ saluat sperātes ī se. Et ꝯsur-
rexerūt adūsus duos p̄sbyteros. Cōuicerat
n.eos daniel ex ore suo falsū dixisse testimo-
niū. Fecerūtq̄ eis sicut male egerāt adūsus
ꝓximā·ut facerēt ſm legē moysi: ⁊ interfece-
rūt eos. Et saluatꝰ ē sanguis inoxiꝰ ī die illa.
Helchias aūt ⁊ vxor eiꝰ laudauerūt deū ꝓ fi-
lia sua susanna cū ioachim marito eiꝰ ⁊ cogna
tis oībus: q̄a nō ē iuēta ī ea res turpis. Da-
niel aūt factꝰ ē magnꝰ ī ꝯspectu ppl'i a die illa
⁊ deinceps. Et rex astyages appositꝰ ē ad p̄res
suos ⁊ suscepit cyrꝰ perses regnū eiꝰ. XIIII

ERat aūt daniel ꝯuiua reg̃. ⁊ honora-
tus sup oēs amicos eiꝰ. Erat q̄ ido-
lū apud babylonios noīe bel. ⁊ im-
pendebant̄ ī eo ꝑ dies singulos simile artabe
duodecim: ⁊ oues q̄draginta: viniq̄ āphore
sex. Rex q̄ colebat eū: ⁊ ibat ꝑ singulos di-
es adorare eū: porro daniel adorabat deum
suum. Dixitq̄ ei rex. Quare nō adoras bel?
Qui rn̄dēs ait ei. Quia nō colo idola mām-
facta s̄ viuentē deū: q̄ creauit celū ⁊ trā: ⁊ hꝫ
ptātē oīs carnis. Et dixit rex ad eū. Nō videt̄
tibi eē bel viuēs deꝰ? An nō vides quāta co-
medat ⁊ bibat q̄tidie? Et ait daniel arridēs.
Ne erres rex. Iste ē.n.intrinsecꝰ luteꝰ·forin-
secus ereus: neq̄ comedit aliq̄n. Et iratꝰ rex
vocauit sacerdotes eiꝰ: ⁊ ait eis. Nisi dixeritꝭ
mihi q̄s est q̄ comedat īpensas has·moriemi
Si aūt ostēderitꝭ qm̄ bel comedat hec·moriet̄
daniel: q̄a blasphemauit in bel. Et dixit da-
niel regi. Fiat iux̄ verbū tuū. Erāt aūt sacer-
dotes bel septuaginta·exceptꝭ vxoribꝰ ⁊ par-
uulis ⁊ filijs. Et venit rex cū daniele ī templū
belis. Et dixerūt sacerdotes belis. Ecce nos
egrediemur foras. ⁊ tu rex pone escas ⁊ vinū
misce: ⁊ claude ostiū ⁊ signa annulo tuo. Et
cū ingressus fueris mane nisi inueneris oīa co-
mesta a bel morte moriemur: uel daniel qui
mentitꝰ est aduersū nos. Confidebāt aūt: q̄a

fecerāt sub mēsa abscōditū introitū: ⁊ ꝑ illū
ingrediebāt̃ sꝑ ⁊ deuorabāt ea. Factū ē igit̃
pꝰ ꝙ egressi sunt illi. ⁊ rex posuit cibos añ bel:
ꝑcepit daniel pueris suis ⁊ attulerūt cinerem
⁊ cribrauit ꝑ totū tēplū corā rege: ⁊ egres-
si clauserūt ostiū: ⁊ signātes ānulo regis abie-
rūt. Sacerdotes aūt ingressi sūt nocte iuxͣ cō-
suetudinē suā ⁊ vxores ⁊ filij eoꝝ. ⁊ comede-
runt oia ⁊ biberunt. Surrexit aūt rex primo
diluculo ⁊ daniel cū eo. Et ait rex. Salua
ne sūt signacula daniel? Qui rñdit. Salua
rex. Statimq̄ cū apuisset ostiū: intuitꝰ rex mē-
sam exclamauit voce magna. Magnꝰ es bel:
⁊ nō ē apud te dolꝰ quisq̄. Et risit daniel: ⁊
tenuit regē ne ingrederẽt intro. ⁊ dixit. Ecce
pauimētū: aia duerte cuiꝰ vestigia sūt h̄. Et
dixit rex. Uideo vestigia viroꝝ ⁊ mulierū ⁊
infantiū. Et iratꝰ ē rex. Tūc apphēdit rex sa-
cerdotes ⁊ vxores ⁊ filios eoꝝ. ⁊ oñderūt ei
abscōdita ostiola ꝑ q̄ ingrediebāt̃ ⁊ ꝯsume-
bāt q̄ erāt sup mensam. Occidit ḡ illos rex:
⁊ tradidit bel i ptātē danielis: q̇ subūtit eum
⁊ tēplū eiꝰ. Et erat draco magnꝰ i loco illo:
⁊ colebāt eū babylonij. Et dixit rex danieli
Ecce nūc nō potes dicē: q̇a iste nō sit deꝰ vi-
uēs. Adora ḡ eū. Dixitq̄ daniel regi. Dñm
deū meū adoro: q̇a ipse ē deus viuens. Iste
aūt nō ē deꝰ viuēs. Tu aūt rex da mihi ptātē
⁊ interficiā draconē absq̄ gladio ⁊ fuste. Et
ait rex. Do tibi. Tulit ḡ daniel picē ⁊ adipē
⁊ pilos. ⁊ coxit parit̃: fecitq̄ massas ⁊ dedit
i os dracōis. ⁊ diruptꝰ ē draco. Et dixit da-
niel. Ecce quē colebatꝭ. Qō cū audissent ba-
bylonij: indignati sūt vehement̃. ⁊ ꝯgregati
aduersū regē dixerūt. Iudeꝰ factꝰ ē rex. Bel
destruxit: draconē interfecit: ⁊ sacerdotes oc-
cidit. Et dixerūt cū venissent ad regē. Trade
nob̄ danielē: alioq̇n interficiemus te ⁊ domū
tuā. Uidit ḡ rex ꝙ irruerēt i eū vehementer:
⁊ necessitate cōpulsus tradidit eis danielem
Qui miserūt eū i lacū leonū. ⁊ erat ibi diebꝰ
sex. Porro i lacu erāt leones septē. ⁊ dabant̃
eis duo corpa q̄tidie ⁊ due oues. ⁊ tūc non
data sūt eis ut deuorarēt danielē. Erat aūt
abacuc ꝓpħa i iudea ⁊ ipse coxerat pulmē-
tū. ⁊ intriuerat panes i alueolo. ⁊ ibat i cam-
pū ut ferret messoribꝰ. Dixitq̄ angelus dñi
ad abacuc. Fer prandiū qō habes in baby-
lonē danieli: q̇ ē in lacu leonū. Et dixit aba-
cuc. Dñe babylonē nō vidi: ⁊ lacū nescio.
Et apphēdit eū angelꝰ dñi i v̄tice eiꝰ: ⁊ por-
tauit eū capillo capitis sui: posuitq̄ eū i ba-
bylonē sup lacū in impetu spūs sui. Et clama-
uit abacuc dicens. Daniel serue dei: tolle
prādiū qō misit t̃ deꝰ. Et ait daniel. Recor-
datꝰ es mei deꝰ: ⁊ nō dereliq̇sti diligentes te.
Surgēs daniel comedit. Porro angelꝰ dñi
restituit abacuc ꝯfestim in loco suo. Uenit
ḡ rex die septimo ut lugēt danielē. ⁊ venit ad
lacū ⁊ introspexit: ⁊ ecce daniel sedēs i me-
dio leonū. Et exclamauit voce magna rex
dicens. Magnꝰ es dñe deus danielis. Et
extraxit eū de lacu leonū. Porro illos q̇ ꝑ-
ditionis eius causa fuerāt intromisit i lacū:
⁊ deuorati sūt in momēto corā eo.

Explicit Daniel ꝓpheta. Incipit ꝓlo-
gus in librū duodecim prophetarū.

NOn idē ordo ē duodeci ꝓ-
phetarū apud hebreos q̇ ē
apud nos. Unde scōm id
qō ibi legit̃: hic q̄ꝫ dispositi
sunt. Osee comaticus est: ⁊
quasi ꝑ sñias loquēs. Iohel
planus i ꝑncipijs i fine obscurior. ⁊ vsq̄ ad
malachiā hñt singuli ꝓprietates suas: quē
esdrā scribā legisq̄ doctorē hebrei autumāt.
Et q̇a longū ē nūc de oibꝰ dicē: h̄ tm̄ vos o
paula ⁊ eustochiū admōitas scire volo vnū
librū eē duodeci ꝓpħarū: ⁊ osee synchronō
ysaie: malachiā v̄o aggei ⁊ zacharie fuisse
tpibꝰ. In q̇bꝰ aūt tēpꝰ nō ꝑfert̃ in titulo: sub
illis eos regibꝰ ꝓphetasse sub quibꝰ ⁊ hi qui
ante eos hñt titulos ꝓphetauerūt.

Item alius prologus

REgule sūt he sub q̇bꝰ significati-
onibꝰ noiuꝫ ad quas tribus per
ꝓpħas sermo dñi dirigat̃. Quo-
tienscunq̄ ad decē tribꝰ tendit̃ ꝓ-
phetia: sub his noibꝰ designātur. i. effraim.
samaria. israhel. ioseph. iezrahel. bethel. be-
thauen. ⁊ int̃dū iacob. Qñ āt ad duas loq̇t̃
tribꝰ: sub his noibꝰ sermo profertur. i. iuda.
irlm. beniamin. domꝰ dauid. ⁊ interdū iacob.
Aliq̄tiēs isrl̃ ad totas duodeci tribꝰ refert̃.
Duplex est apud hebreos sñia de his q̄tuor
v̄sibꝰ. q̄ i capite sūt ꝑnotati. Plerisq̄. n. dicūt
ꝙ ab esdra scriba i oibꝰ ꝓpħis sic fuerit titu-
latū: ut ꝑscripto vniuscuiusq̄ noie ꝓphetia

cuius sit sequēs noscat̃. Ipse ē aūt esdras q̄ vltimꝰ ꝓphetarū malachie noīe scribit̃. Alij ꝟo dicūt q̄ ab ipsis ꝓphetis p̄ spiritū sanctū ut cetera sunt conscripta.

Incipit ꝓlogus in librū Osee ꝓphete.

TEmporibꝰ ozie ⁊ ioathan achaz ⁊ ezechie regū iuda ⁊ hieroboam filij iohe regis isrl̃: Osee filiꝰ beeri ad ꝓphetiā dicēdā spū scō repletꝰ ē. De memorato itaq̄ numero regū: achaz rex iuda. ⁊ hieroboā rex isrl̃ dn̄m dereliquētes: ut historie regū ⁊ paralypomenon indicāt: etiā isrl̃ idolatrie crimē impio ac ptāte sua admittere coegerūt. Propt̃ qd̄ deus ad osee h̄ locutꝰ ē dicēs. Accipe tibi vxorē fornicariā siue fornicationū. ⁊ fac filios fornicatiōis. Fornicariā itaq̄ nō electiōe corpis meretricē: s̄ gētilē deū ignorātē appellat: q̄ dei creatoris sui amore ꝯtēpto simulacroꝝ se subiecit desiderijs. Sȝ cū dei p̄cepto ꝓpha i hac paruisset ꝯceptū ex ea filiū iezrahel p̄cepit noiare deo pollicēte pꝰ breue tēpꝰ sanguinē iezrahel i domo iheu vindicare. Cuiꝰ ꝓmissiōis h̄ causa ē. ihu p̄ heliseū i rege inuncto ad defendēdū sanguinē naboth: cuiꝰ iezrahel queq̄ tūc tp̄is metropolis erat. quē iezabel achab regis isrl̃ vxor int̃emerat sic̄ regū historia expōit. Is cū q̄uit̃ inf̃ diuinū p̄ceptū vindicandi sanguis cā i dc̄m memorati domū deseuisset: h̄ pacto dn̄m dereliq̄sse īuenit̃: cuiꝰ ꝓnepote hieroboam q̄ lectiōe cōphēsus ē originis sue facta mutāte. ac ꝯ dei p̄cepta ⁊ religionē cū ꝑp̄lo isrl̃ agente: sanguis naboth q̄ i loco certe iezrahel fuerat ꝓfusus in domo iohe patris memorati hieroboe pro pctō redundaturus significat̃. Hinc factū ē ut ira dei uel ꝑp̄lo isrl̃ p̄ denūciationē ꝓphe ꝓcessura deberet̃: domui aūt iude minima lectione cōprehensa ob h̄ ꝓmissa ē: quia ezechias rex iuda filiꝰ achaz sublatis idolis que tā pater eiꝰ q̄ ceteri reges cōsecrauerūt: tēplū dei purgasse ⁊ purificasse mōstratur.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumētū i eūdē.

OSee crebro noiat ephraim. samariā. ioseph. iezrahel: ⁊ vxorē fornicariam ⁊ fornicatiōis filios. ⁊ adulterā cubiculo clausam mariti multo tp̄e sedere viduā: ⁊ sub veste lugubri viri ad se reditū p̄stolari.

Explicit argumentum. Incipit liber Osee prophete. Caplm I

VErbū domini quod factū ē ad osee filiū beeri in diebꝰ ozie ioathan achaz ezechie regum iuda: ⁊ i diebꝰ hieroboam filij ioas regis isrl̃. Principiū loquēdi dn̄o in osee. Et dixit dn̄s ad osee. Vade sume tibi vxorē fornicationū. ⁊ fac tibi filios fornicationū: q̇a fornicās fornicabit̃ t̃ra a dn̄o. Et abijt ⁊ accepit gomer filiā debelami. ⁊ ꝯcepit ⁊ pepit ei filiū. Et dixit dn̄s ad eū. Voca nomē eiꝰ iezrahel. Quoniam adhuc modicum. ⁊ visitabo sanguinem iezrahel super domū iheu: ⁊ quiescē faciā regnū domꝰ isrl̃. Et i illa die cōterā arcū isrl̃: in valle iezrahel. Et ꝯcepit adhuc ⁊ pepit filiā. Et dixit ei. Voca nomē eius absq̄ mīa. Quia nō addā vltra mis̃eri domui isrl̃: s̄ obliuiōe obliuiscar eoꝝ. Et domui iuda miserebor. ⁊ saluabo eos i dn̄o deo suo. ⁊ nō saluabo eos in arcu ⁊ gladio ⁊ i bello ⁊ i equis ⁊ in eq̇tibꝰ. Et ablactauit eā que erat absq̄ mīa. Et concepit: ⁊ pepit filiū. Et dixit ei. Voca nomē eiꝰ nō ꝑpl's meꝰ. Quia vos nō ꝑplus meꝰ: ⁊ ego non ero vester deꝰ. Et erit numerꝰ filioꝝ isrl̃ q̄si arena maris q̄ sine mēsura ē. ⁊ nō numerabit̃. Et erit i loco vbi dicet̃ eis nō ꝑpl's meꝰ vos: dicet̃ eis filij dei viuētis. Et ꝯgregabūt̃ filij iuda ⁊ filij isrl̃ parit̃. ⁊ ponēt sibimet caput vnū. ⁊ ascendēt de t̃ra: q̇a magnꝰ dies iezrahel. II

DIcite fratribꝰ vr̃is ꝑpl's meus. ⁊ sorori vestre. misericordiam cōsecuta. Iudicate matrem vestrā iudicate: quoniā ipsa nō vxor mea. ⁊ ego non vir eiꝰ. Auferat fornicationes suas a facie sua. ⁊ adulteria sua de medio vberū suoꝝ: ne forte expoliem eā nudā. ⁊ statuā eā s̄m diem natiuitatis sue: ⁊ ponā eam q̄si solitudinē. ⁊ statuā eā velut t̃rā iuiā ⁊ interficiā eā siti: ⁊ filioꝝ illiꝰ nō miserebor: q̄m filij fornicationū sūt: q̇a fornicata est mater eoꝝ. Confusa est que concepit eos: q̇a dixit. Vadā pꝰ amatores meos q̇ dāt panes mihi. ⁊ aq̄s meas. ⁊ lanā meā. ⁊ linū meū. oleū meū. ⁊ potū meū.

Propter h̄ ecce ego sepiam viam tuã spinis: ⁊ sepiã eã maceria. Et semitas suas nõ inueniet. ⁊ sequet̃ amatores suos ⁊ nõ apprehendet eos: ⁊ queret eos ⁊ nõ inueniet. Et dicet. Uadã ⁊ reuertar ad virũ meũ priorẽ: quia bñ mihi erat tũc magis q̃ nũc. Et h̄ nesciuit q̃a ego dedi ei frumentũ ⁊ vinũ ⁊ oleũ. ⁊ argẽtũ multiplicaui ei ⁊ aurũ: que fecerũt baal. Idcirco ɔuertar ⁊ sumã frumentũ meũ ĩ tp̃e suo. ⁊ vinũ meũ in tp̃e suo: ⁊ liberabo lanam meã. ⁊ linũ meũ q̃ operiebant ignominiã eiꝰ. Et nũc reuelabo stulticiã eiꝰ ĩ oculis amatoꝝ eiꝰ ⁊ vir nõ eruet eã de manu mea. Et cessare faciã oẽ gaudiũ eiꝰ: sollẽnitatẽ eiꝰ: neomeniã eius. sabbatũ eiꝰ. ⁊ oĩa festa tp̃a eiꝰ. Et corrũpam vineã eiꝰ ⁊ ficũ eiꝰ: de quibꝰ dixit. Mercedes he mee sũt: q̃s dederũt mihi amatores mei. Et ponã eã in saltũ: ⁊ comedet eã bestia agri. Et visitabo sup̃ eã dies baalim quibus accendebat incensum. ⁊ ornabat̃ inaure sua ⁊ monili suo. ⁊ ibat pꝰ amatores suos. ⁊ mei obliuiscebat̃ dic̃ dñs. Propter h̄ ecce ego lactabo eã ⁊ ducã eã in solitudinẽ. Et loq̃r ad cor eiꝰ. ⁊ dabo ei vinitores eiꝰ ex eodẽ loco. ⁊ vallẽ achor ad aperiendã spem. Et canet ibi iux̃ dies iuuentut; sue. ⁊ iux̃ dies ascẽsiõis sue de t̃ra egypti. Et erit in die illo ait dñs: vocabit me vir meꝰ. ⁊ nõ vocabit me vltra baalim. Et auferã noĩa baalim de ore eiꝰ. ⁊ nõ recordabit̃ vltra noĩs eoꝝ. Et percutiã cũ eis fedꝰ in die illa: cum bestia agri ⁊ cũ volucre celi: ⁊ cũ reptili terre. Et arcũ ⁊ gladiũ ⁊ bellũ cõterã de terra. ⁊ dormire eos faciã fiducialiter. Et sponsabo te mihi in sempit̃nũ. ⁊ spõsabo te mihi ĩ iusticia ⁊ iudicio ⁊ in mĩa ⁊ miserationibꝰ. Et sponsabo te mihi ĩ fide. ⁊ scies q̃a ego dñs. Et erit: in die illa exaudiã dic̃ dñs. ⁊ exaudiã celos. ⁊ illi exaudiẽt t̃rã. ⁊ t̃ra exaudiet triticũ ⁊ vinũ ⁊ oleũ. ⁊ h̄ exaudiẽt iezrahel. Et seminabo eã mihi in terrã. ⁊ miserebor eiꝰ que fuit absq; mĩa. Et dicã non pp̃lo meo populus meus es tu: ⁊ ipse dicet deꝰ meꝰ es tu.

III

Et dixit dñs ad me. Adhuc vade ⁊ dilige mulierẽ dilectã amico ⁊ adulteram: sicut diligit dñs filios isrl̃: ⁊ ipsi respectant ad deos alienos ⁊ diligunt vinacia vuaꝝ. Et fodi eã mihi q̃ndecim argenteis. ⁊ choro ordei ⁊ dimidio choro ordei. ⁊ dixi ad eã. Dies multos expectabis me Nõ fornicaberis. ⁊ nõ eris viro: s̄ ⁊ ego expectabo te. Quia dies multos sedebunt filij israhel sine rege ⁊ sine p̃ncipe ⁊ sine sacrificio ⁊ sine altari ⁊ sine ephot ⁊ sine theraphin. Et pꝰ h̄ reuertent̃ filij isrl̃. ⁊ q̃rent dñm deũ suũ ⁊ dauid regẽ suũ. ⁊ pauebunt ad dñm ⁊ ad bonum eius in nouissimo dierum.

IIII

Audite verbũ dñi filij isrl̃: quia iudiciũ dño cũ h̄itatoribus t̃re. Nõ est. n. veritas: ⁊ nõ ẽ mĩa: ⁊ nõ est sc̃ia dei in t̃ra. Maledictũ ⁊ mendaciũ ⁊ homicidiũ ⁊ furtũ ⁊ adulteriũ iundauerũt. ⁊ sanguis sanguinẽ tetigit. Propt̃ h̄ lugebit t̃ra: ⁊ infirmabit̃ oĩs q̃ h̄itat in ea. In bestia agri ⁊ ĩ volucre celi: s̄ ⁊ pisces maris ɔgregabunt̃. Uerũtñ vnusq̃sq; nõ iudicet: ⁊ non arguat̃ vir. Populus. n. tuꝰ sicut hi: q̃ ɔ̃dicũt sacerdoti. Et corrues hodie. ⁊ corruet etiã p̃pheta tecũ. Nocte tacẽ feci matrẽ tuã. Conticuit pp̃lus meꝰ: eo q̃ nõ habuerit sc̃iam. Quia tu sc̃iam repulisti: repellam te ne sacerdotio fungaris mihi. Et oblita es legis dei tui: obliuiscar filiorũ tuoꝝ ⁊ ego. Scd̃m multitudinẽ eoꝝ sic peccauerũt mihi: gloriã eoꝝ ĩ ignominiã cõmutabo. Pc̃tã pp̃li mei comedẽt: ⁊ ad iniq̃tatẽ eoꝝ subleuabũt aĩas eoꝝ. Et erit: sicut populꝰ sic sacerdos. Et visitabo sup̃ eũ vias eiꝰ ⁊ cogitatiões eiꝰ reddã ei. Et comedẽt ⁊ non saturabũt̃. Fornicati sũt ⁊ nõ cessauerũt: q̃m dñm dereliq̃runt in nõ custodiẽdo. Fornicatio ⁊ vinũ ⁊ ebrietas auferunt cor. Populus meꝰ ĩ ligno suo interrogauit. ⁊ baculꝰ eiꝰ annũciauit ei. Spũs. n. fornicationũ decepit eos: ⁊ fornicati sũt a deo suo. Sup̃ capita mõtiũ sacrificabãt. ⁊ sup̃ colles accẽdebãt thymiama subtꝰ quercũ ⁊ populũ ⁊ terebinthũ: q̃a bona erat vmbra eius. Iõ fornicabunt̃ filie vr̃e: ⁊ spõse vr̃e adultere erũt. Nõ visitabo sup̃ filias vr̃as cũ fuerint fornicate. ⁊ sup̃ sponsas vr̃as cũ adult̃auerint: q̃m ipsi cũ meretricibꝰ ɔuersabant̃: ⁊ cũ effeminat; sacrificabãt. Et pp̃lus nõ intelligẽs vapulabit. Si fornicaris tu isrl̃: nõ delinquat saltẽ iuda. Et nolite ingredi ĩ galgala: ⁊ ne ascẽderit; ĩ bethauen. neq; iuraueritis viuit dñs. Q̃m sicut vacca lasciuiẽs declinauit isrl̃. Nunc pascet eos dñs: q̃si agnũ ĩ latitudine. Particeps idolorũ effraim: dimitte eũ. Separatũ ẽ cõuiuiũ eoꝝ: fornicatiõe fornicati sũt. dilexerũt afferre ignominiã p̃tectores eius. Ligauit eum spũs ĩ alis suis. ⁊ ɔfundent̃ a sacrificijs suis.

V

Audite h̄ sacerdotes. ⁊ attẽdite domꝰ isrl̃: ⁊ domꝰ regis auscultate:

q̇a vobis iudiciũ est. Q̄m laqueus facti estis
ſpeculationi. ⁊ ſicut rete expanſũ ſup thabor:
⁊ victimas declinaſtis ĩ pfundũ. Et ego eru/
ditor oĩuz eoꝝ. Ego ſcio effraim: ⁊ iſrl̄ nõ eſt
abſcõditus a me. Quia nũc fornicatꝰ ē effra/
im: ꝯtaminatꝰ ē iſrl̄. Nõ dabũt cogitationes
ſuas ut revertant̄ ad deũ ſuũ: q̇a ſpũs forni/
cationũ ĩ medio eoꝝ: ⁊ dñm nõ cognouerũt.
Et rñdebit arrogãtia iſrl̄ in facie eiꝰ: ⁊ iſrl̄ ⁊
effraim ruent ĩ iniq̇tate ſua. Ruet etiã iudas
cũ eis. In gregibꝰ ſuis ⁊ ĩ armentꝫ ſuis vadẽt
ad q̄rendũ dñm: ⁊ nõ inuenĩẽt. Ablatus eſt
ab eis. In dño p̄uaricati ſũt: q̇a filios alie/
nos genuerũt. Nũc deuorabit eos menſis cũ
ptibꝰ ſuis. Clãgite buccina ĩ gabaa: tuba in
rama. Ululate ĩ bethauen: pꝰ tergũ tuũ benia/
min. Effraim in deſolatiõe erit. In die corre/
ptiõis ĩ tribubꝰ iſrl̄ oſtẽdi fidẽ. Facti ſũt p̄nci/
pes iuda q̄ſi aſſumẽtes t̃minũ: ſup eos effũ/
dã q̄ſi aquã irã meã. Calũniã patiẽs ē effraĩ
fractꝰ iudicio: q̄m cepit abire pꝰ ſordẽ. Et ego
q̄ſi tinea effraim: ⁊ q̄ſi putredo domui iuda.
Et vidit effraim languorẽ ſuũ: ⁊ iudas vin/
culũ ſuũ. Et abijt effraim ad aſſur: ⁊ miſit ad
regẽ vltorẽ. Et ipſe nõ potit ſanare vos: nec
ſoluere poterit a vobis vinculũ. Q̄m ego q̄ſi
leena effraim: ⁊ q̄ſi catulus leonis domui iu/
da. Ego ego capiã ⁊ vadã: tollã ⁊ nõ ē qui
eruat. Uadens revertar ad locũ meũ: donec
deficiatis. ⁊ queratis faciẽ meã. VI

In tribulatione ſua mane cõſurgent ad
me. Uenite ⁊ revertamur ad dñm: q̇a
ipſe cepit ⁊ ſanabit nos ꝑcutiet ⁊ cura/
bit nos. Uiuificabit nos pꝰ duos dies: ĩ die
t̃tia ſuſcitabit nos: ⁊ viuemꝰ in ꝯſpectu eiꝰ:
ſciemus ſeq̄murq̨ʒ: ut cog̃ſcamꝰ dñm. Quaſi
diluculũ p̄paratꝰ ē egreſſus eiꝰ: ⁊ veniet q̄ſi
hymber nobis tẽporaneꝰ ⁊ ſerotinꝰ t̃re. Quid
faciã tibi effraim. q̇d faciã tibi iuda? Miſeri/
cordia vr̃a q̄ſi nubes matutina: ⁊ q̄ſi ros ma/
ne ꝑtrãſiẽs. Propt̄ h̄ dolaui ĩ ꝓphetꝫ: ⁊ occi/
di eos in v̄bis oris mei. ⁊ iudicia tua q̄ſi lux
egredient̄. Quia miĩam volui ⁊ non ſacrificiũ
⁊ ſciam dei pluſ q̄ holocauſtũ. Ipſi autẽ ſicut
adã trangreſſi ſũt pactũ: ibi p̄uaricati ſũt in
me. Galaad ciuitas oꝑantiũ idolũ ſupplãta/
ta ſanguine: ⁊ q̄ſi fauces viroꝝ latronũ. Par/
ticeps ſacerdotũ. in via interficiẽtiũ ꝑgẽtes de
ſichem. q̇a ſcelus oꝑati ſũt. In domo iſrl̄ vidi
horrendũ. Ibi fornicatiões effraim: ꝯtami/
natus ē iſrl̄. Sʒ ⁊ iuda pone meſſem tibi: cũ
conuertero captiuitatẽ ꝑpl̄i mei. VII

Cum ſanare vellẽ iſrl̄: revelata eſt ini/
quitas effraim ⁊ malitia ſamarie: q̇a
oꝑati ſũt mendaciũ. Et fur ingreſſus
eſt ſpoliãs: latrũculꝰ foris. Et ne forte dicãt
in cordibꝰ ſuis. oẽm malitiã eoꝝ me recorda/
tũ. Nũc circũdederũt eos adinuẽtiones ſue:
corã facie mea facte ſũt. In malitia ſua letifi/
cauerũt regem: ⁊ in mẽdacijs ſuis p̄ncipes.
Oẽs adulterãtes: q̄ſi clibanꝰ ſuccẽſus a co/
quẽte. Quieuit paululũ ciuitas a cõmixtiõe
fermẽti donec fermẽtaret̄ totũ. Dies reg̃ nr̃i:
Ceperũt p̄ncipes furere a vino. Extendit ma/
nũ ſuã cũ illuſoribꝰ. q̇a applicuerũt q̄ſi cliba/
nũ cor ſuũ cũ inſidiaret̄ eis. Tota nocte dor/
miuit coquẽs eos: mane ipſe ſuccẽſꝰ q̄ ignis
flãme. Omnes calefacti ſũt q̄ſi clibanꝰ. ⁊ de/
uorauerũt iudices ſuos. Oẽs reges eoꝝ ce/
ciderũt. nõ ē q̇ clamat ĩ eis ad me. Effraim in
ꝑplis ipſe cõmiſcebat̄. Effraim factꝰ ē ſubci/
neritiꝰ panis. q̇ nõ reuerſat̄. Comederũt alie/
ni robur eius: ⁊ ipſe neſciuit. Sʒ ⁊ cani effuſi
ſũt ĩ eo: ⁊ ipſe ig̃rauit. Et hũiliabit̄ ſupbia iſrl̄
in facie eiꝰ. Nec reuſi ſũt ad dñm deũ ſuũ: ⁊ nõ
queſierũt eũ ĩ oĩbꝰ his. Et factꝰ ē effraim q̄ſi
colũba ſeducta: nõ hñs cor. Egyptũ inuo/
cabãt: ad aſſyrios abierũt. Et cũ ꝓfecti fue/
rint: expandã ſup eos rete meũ. ⁊ q̄ſi volucrẽ
celi detrahã eos. Cedam eos ſc̄m auditionẽ
cetꝰ eoꝝ. Ue eis: q̄m receſſerũt a me. Uaſta/
bũt̄: q̇a p̄uaricati ſũt ĩ me. Ego redemi eos ⁊
ipſi locuti ſũt ꝯ me mẽdacia. Et nõ clamaue/
rũt ad me ĩ corde ſuo: ſ; vlulabãt in cubilibꝰ
ſuis. Sup triticũ ⁊ vinũ ruminabãt. ⁊ receſſe/
rũt a me. Et ego erudiui eos: ⁊ ꝯfortaui bra/
chia eoꝝ: ⁊ ĩ me cogitauerũt malitiã. Reuer/
ſi ſũt ut eẽnt abſq̨ʒ iugo. facti ſũt q̄ſi arcꝰ dolo/
ſus. Cadent in gladio p̄ncipes eoꝝ: a furore
lingue ſue. Iſta ſubſannatio eoꝝ ĩ t̃ra egypti.

In gutture tuo ſit tuba q̄ſi aq̇la VIII
ſup domũ dñi: ꝓ eo q̄ trãſgreſſi ſũt fe/
dus meũ: ⁊ legem meã p̄uaricati ſunt.
Me ĩuocabũt deꝰ meꝰ: ⁊ cognouimꝰ te iſrl̄.
Proiecit iſrl̄ bonũ: inimicꝰ ꝑſequet̄ eũ. Ipſi
regnauerũt ⁊ nõ ex me: p̄ncipes extiterũt ⁊
nõ cognoui. Aurũ ſuũ ⁊ argentũ ſuũ fecerũt
ſibi idola ut interirẽt. Proiectus ē vitulꝰ tuꝰ
ſamaria. Iratus ē furor meꝰ in eis. Uſq̨ʒ q̇ nõ
poterũt emũdari? Quia ex iſrl̄ ⁊ ipſe ē. Arti/
fex fecit illũ: ⁊ nõ eſt deus. Q̄m in aranearũ
telas erit vitulus ſamarie: q̇a vẽtũ ſeminabũt

⁊ turbinē metēt. Culmꝰ stās· nō est i eo ger-
men: nō faciet farinā. Qđ ⁊ si fecerit: alieni
comedēt eā. Deuoratꝰ est isrl': nūc factꝰ est in
nationibꝰ q̄si vas imūdū· q̇a ipsi ascenderūt
ad assur. Onager solitariꝰ sibi effraim. Mu-
nera dederūt amatoribus: sed ⁊ cū mercede
cōduxerūt natiōes. Nūc congregabo eos: ⁊
quiescēt paulisper ab onere regis ⁊ principū
Quia multiplicauit effraim altaria ad pec-
cādū: facte sūt ei are i delictū. Scribā ei mul-
tiplices leges meas: q̄ velut aliene cōputate
sūt. Hostias offerent: imolabūt carnes ⁊ co-
medēt: ⁊ dñs nō suscipiet eas. Nūc recorda-
bit̃ iniq̇tatis eoꝝ: ⁊ visitabit pctā eoꝝ. Ipsi i
egyptū cōuertent̃. Et oblitꝰ est isrl' factoris
sui: ⁊ edificauit delubra: ⁊ iudas multiplica-
uit vrbes munitas. Et mittā ignē in ciuita-
tes eius: ⁊ deuorabit edes illius. IX

Noli letari isrl'· noli exultare sicut po-
puli: q̇a fornicatus es a deo tuo. Di-
lexisti mercedē sup oēs areas tritici.
Area ⁊ torcular nō pascet eos. ⁊ vinū men-
tiet̃ eis. Nō habitabūt i t̃ra dñi. Reuersus ē
effraim i egyptū: ⁊ i assyrijs pollutū comedit
Nō libabūt dño vinū: ⁊ nō placebūt ei. Sa-
crificia eoꝝ q̄si panis lugētiū. Oēs q̇ come-
dēt eū ɔtaminabūt̃: q̇a panis eoꝝ aie ipsoꝝ:
nō intrabit i domū dñi. Quid facietꝭ i die sol-
lēni in die festiuitatꝭ dñi? Ecce. n. ꝓfecti sūt a
vastitate. Egyptꝰ congregabit eos: mēphis
sepeliet eos. Desiderabile argētū eorū vrtica
hereditabit: lappa in tabernaculis eoꝝ. Ve-
nerūt dies visitatiōis: venerūt dies retribu-
tiōis. Scitote isrl' stultū· ꝓphetā insanū· virū
spiritalē. Propter multitudinē iniq̇tatis tue:
⁊ multitudo amētie. Speculator effraim cū
deo meo ꝓpheta: laqueus ruine factꝰ est sup
oēs vias eiꝰ. Insania i domo dei eiꝰ. Profūde
peccauerūt: sicut i diebꝰ gabaa. Recordabit̃
iniq̇tatꝭ eoꝝ. ⁊ visitabit pctā eoꝝ. Quasi vuas
in deserto inueni isrl': q̄si ꝑma poma ficulnee
in cacumine eiꝰ vidi pr̄es eoꝝ. Ipsi aūt intra-
uerūt ad beelphegor: ⁊ abalienati sūt i ɔfu-
siōe ⁊ facti sūt abhominabiles sicut ea q̄ dile-
xerūt. Effraim q̄i auis auolauit. Glia eoꝝ a
partu: ⁊ ab vtero ⁊ a ɔceptu. Qđ ⁊ si enutrie-
rint filios suos: absq3 liberis eos faciam in
hoībꝰ. Sꝫ ⁊ ve eis: cū recessero ab eis. Effra-
im ut vidi tyrus erat: fundata in pulchritu-
dine. Et effraim educet ad interfectorē filios
suos. Da eis dñe. Quid dab' eis? Da eis vul-
uā sine liberis: ⁊ vbera arentia. Oēs neq̇tie
eoꝝ in galgal: q̇a ibi exosos hūi eos. Propt̃
malitiā adiuētionū eoꝝ: de domo mea eijciā
eos. Non addam ut diligā eos. Omnes ꝑn-
cipes eoꝝ recedētes. Percussus ē effraim: ra-
dix eoꝝ exsiccata est. Fructū nequaq̄ faciēt
Qđ ⁊ si genuerint: interficiā amātissima vteri
eoꝝ. Abijciet eos dñs deꝰ meꝰ q̇a nō audie-
runt eū: ⁊ erunt vagi in nationibus. X

Vitis frondosa isrl': fructꝰ adequatꝰ ē
ei. Scđm multitudinem fructus sui
multiplicauit altaria: iux̃ vbertatē
terre sue exuberauit simulacris. Diuisū ē cor
eoꝝ: nūc interibūt. Ipse cōfringet simulacra
eoꝝ: depopulabit̃ aras eoꝝ. Quia nūc dicēt
nō ē rex nobis. Non. n. timemꝰ dñm. Et rex
q̇d faciet nobis? Loq̇mi ꝟba visiōis inutilis
⁊ ferietꝭ fedus cū mēdacio: ⁊ germinabit q̄si
amaritudo iudiciū sup sulcos agri. Vaccas
bethauen coluerūt hitatores samarie. Quia
luxit sup eū ꝓplus eius: ⁊ editui eiꝰ sup eū ex-
ultauerūt in glia eiꝰ: q̇a migrauit ab eo. Si-
q̇dē ⁊ ipse i assur delatus ē munꝰ regi vltori.
Cōfusio effraim capiet: ⁊ ɔfundet̃ isrl' in vo-
luntate sua. Transire fecit samaria regē suū
q̄si spumā sup faciē aq̄. Et disꝑdent̃ excelsa
idoli pctm̄ isrl'. Lappa ⁊ tribulꝰ ascendet sup
aras eoꝝ. Et dicēt montibꝰ opite nos: ⁊ col-
libus cadite sup nos. Ex diebꝰ gabaa pecca-
uit isrl'. Ibi steterūt. Non cōprehēdet eos in
gabaa preliū: sup filijs iniq̇tatis. Iuxta de-
siderium meū corripiā eos. Congregabūt̃ sup
eos ꝓpli· cū corripient̃ ꝓpt̃ duas iniq̇tates suas
Effraim vitula docta diligere triturā. ⁊ ego
transiui sup pulchritudinē colli eiꝰ. Ascendā
sup effraim. Arabit iudas: ɔfringet sibi sul-
cos iacob. Seminate vobis i iusticia: ⁊ meti-
te i ore mīe: innouate vobis nouale. Tempꝰ
aūt req̇rendi dñm: q̇ venerit cū docebit vos
iusticiā. Arastis ipietatē: iniq̇tatē messuistꝭ:
comedistis frugē mēdacij. Quia ɔfisus es i
vijs tuis. ⁊ i multitudine fortiū tuoꝝ: cōsur-
get tumultus i ꝓplo tuo. ⁊ oēs munitiōes tue
vastabūt̃ sicut vastatꝰ ē salmana· a domo eiꝰ
q̇ vindicauit baal· in die prelij matre sup fili-
os allisa. Sic fecit vobis bethel: a facie mi-
litie nequitiarū vestraꝝ. XI

Sicut mane trāsit· ptrāsit rex isrl': q̇a
puer isrl' ⁊ dilexi eū: ⁊ ex egypto vo-
caui filiū meū. Vocauerūt eos: sic abi-
erūt a facie eoꝝ. Baali imolabāt. ⁊ simulacrꝭ

ſacrificabãt. Et ego q̃ſi nutritiꝰ ephraim. portabã eos in brachijs meis: ⁊ neſcierũt ꝙ curarẽ eos. In funiculis adã trabã eos: i vinculis caritatꝭ. Et ero eis q̃i exaltãs iugũ ſupꝑ maxillas eoꝝ: ⁊ declinaui ad eũ ut veſceretꝛ. Nõ reuertetꝛ in t̃rã egyti: ⁊ aſſur ipſe rex eiꝰ qm̃ noluerũt cõuerti. Cepit gladiꝰ i ciuitatibꝰ eiꝰ: ⁊ cõſumet electos eiꝰ: ⁊ comedet capita eoꝝ. Et populꝰ meꝰ ꝑndebit ad reditũ meũ. Iugũ aũt iponetꝛ eis ſimul: qḋ non auferetꝛ. Quõ dabo te ephraim: ꝓtegam te iſrl'. Quõ dabo te? Sic adama ponã te: ut ſeboim. Cõuerſũ ẽ i me coꝛ meũ: paritꝛ cõturbata ẽ ꝑnitudo mea. Nõ faciã furorẽ ire mee. Nõ cõuertar ut diſꝑdã ephraim: qm̃ deꝰ ego ⁊ nõ hõ. In medio tui ſanctꝰ: ⁊ nõ ingrediar ciuitatẽ. Pꝰ dñm ãbulabũt. Quaſi leo rugiet: q̇a ipſe rugiet. ⁊ formidabũt filij maris. Et auolabũt q̃ſi auis ex egypto: ⁊ q̃ſi colũba de t̃ra aſſyrioꝝ. ⁊ collocabo eos i domibꝰ ſuis dic dñs. Circũdedit me ephraim in negociatiõe: ⁊ in dolo domꝰ iſrl'. Iudas aũt teſtis deſcẽdit cũ deo: ⁊ cũ ſcis fidelibus. XII

Ephraim paſcit vẽtũ: ⁊ ſequitꝛ eſtum. Tota die mendaciũ ⁊ vaſtitatẽ multiplicat. Et fedus cũ aſſyrijs inijt: ⁊ oleũ i egyptũ ferebat. Iudiciũ ḡ dñi cũ iuda: ⁊ viſitatio ſupꝑ iacob. Iuxta vias eiꝰ ⁊ iuxta adinuentiões eiꝰ reddet ei. In vt̃o ſupplantauit frẽm ſuũ: ⁊ i fortitudine ſua directꝰ eſt cũ ãgelo. Et inualuit ad ãgelũ: ⁊ ꝯfortatꝰ ẽ. Fleuit: ⁊ rogauit eũ. In bethel inuenit eũ: ⁊ ibi locutꝰ ẽ nobiſcũ. Et dñs deꝰ exercituũ: dñs memoriale eiꝰ. Et tu ad dñm deũ tuũ ꝯuerteris. Miſericordiã ⁊ iudiciũ cuſtodi: ⁊ ſpa i deo tuo ſꝑ. Chanaan i manu eiꝰ ſtatera doloſa: calũniã dilexit. Et dixit ephraim. Verũtñ diues effectꝰ ſũ: iueni idolũ mihi. Oẽs labores mei nõ iuenĩet mihi iniq̃tatẽ quã ꝑccaui. Et ego dñs deꝰ tuꝰ ex terra egyti. Adhuc ſedẽ te faciã in tabnaculis: ſicut i diebꝰ feſtiuitatꝭ. Et locutꝰ ſũ ſupꝑ ꝓphas. ⁊ ego viſionẽ multiplicaui: ⁊ i manu ꝓphaꝝ aſſimilatꝰ ſũ. Si galaad idolũ: ḡ fruſtra erãt i galgal bobus imolantes. Nã ⁊ altaria eoꝝ q̃ſi acerui ſupꝑ ſulcos agri. Fugit iacob in regionẽ ſyrie: ⁊ ſeruiuit iſrl' i vxorẽ: ⁊ i vxorẽ ſeruauit. In ꝓpha aũt eduxit dñs iſrl' de egypto: ⁊ i ꝓpha ſeruatus eſt. Ad iracundiam me ꝓuocauit ephraim i amaritudinibꝰ ſuis. ⁊ ſanguis eiꝰ ſupꝑ eũ veniet: ⁊ oppꝛobꝛiũ eiꝰ reſtituet ei dñs deus ſuus. XIII

Loquẽte ephraim horroꝛ iuaſit iſrl'. ⁊ deliq̇t i baal ⁊ mortuꝰ ẽ. Et nũc addiderũt ad ꝑccandũ: feceruntq; ſibi ꝯflatile de argento ſuo q̃ſi ſiſitudinẽ idoloꝝ. Factura artificũ totũ ẽ. His ipſi dicunt. Immolate homines: vitulos adorãtes. Idcirco erũt q̃ſi nubes matutina: ⁊ ſicut ros matutinꝰ ꝑteriẽs. Sic puluis turbine raptꝰ ex area: ⁊ ſicut fumꝰ de fumario. Ego aũt dñs deꝰ tuus ex t̃ra egypti. ⁊ deũ abſq; me neſcies: ⁊ ſaluatoꝛ nõ ẽ ꝑter me. Ego cog̃ui te i deſerto: i t̃ra ſolitudinis. Iuxͣ paſcua ſua adipleti ſũt: ⁊ ſaturati ſũt. Et eleuauerũt coꝛ ſuũ: ⁊ obliti ſũt mei. Et ego ero eis q̃ſi leena: ſicut pardus in via aſſyrioꝝ. Occurrã eis q̃ſi vrſa raptꝭ catulis: ⁊ dirũpã interioꝛa iecoꝛis eoꝝ. Et cõſumã eos ibi q̃ſi leo: beſtia agri ſcidet eos. Pditio tua iſrl': tm̃modo i me auxiliũ tuũ. Vbi ẽ rex tuꝰ? Maxime nũc ſaluet te i oibꝰ vrbibꝰ tuis. Et iudices tui de q̇bꝰ dixiſti: da m̃ regẽ ⁊ ꝑncipes. Dabo tibi regẽ i furoꝛe meo: ⁊ auferã i idignatiõe mea. Colligata ẽ iiq̃tas ephraim: abſcõditũ pctm̃ eiꝰ. Doloꝛes ꝑturiẽtꝭ veniẽt ei. Ipſe filiꝰ nõ ſapiẽs. Nũc. n. nõ ſtabit i contritiõe filioꝝ. De manu moꝛtꝭ libabo eos: de moꝛte redimam eos. Ero moꝛs tua o moꝛs moꝛſus tuꝰ ero iferne. Cõſolatio abſcõdita ẽ ab oculis meis. q̇a ipſe intꝛ frẽs diuidet. Adducet vrẽtẽ ventũ dñs de deſerto aſcẽdẽtẽ: ⁊ ſiccabit venas eiꝰ. ⁊ deſolabit fontẽ eiꝰ. ⁊ ipſe diripiet theſaurũ omnis vaſis deſiderabilis.

Pereat ſamaria: qm̃ ad amaritudinẽ ꝯcitauit deũ ſuũ. In gladio ꝑreãt. Paruuli eoꝝ elidãtꝛ: ⁊ fete eiꝰ ſcindãtꝛ. XIIII Cõuertere iſrl' ad dñm deũ tuũ: qm̃ coꝛruiſti i iniq̃tate tua. Tollite vobiſcũ v̓ba ⁊ ꝯuertimini ad dñm: ⁊ dicite ei. Oẽm aufer iniq̃tatẽ. ⁊ accipe bonũ: ⁊ reddemꝰ vitulos labioꝛũ nr̃oꝝ. Aſſur nõ ſaluabit nos. Supꝑ equũ nõ aſcendemꝰ: nec dicemꝰ vltra dij nr̃i opꝑa manuũ nr̃aꝝ: q̇a eiꝰ q̇ in te ẽ miſereberis pupilli. Sanabo cõtritiões eoꝛũ: diligã eos ſpõtanee: q̇a auerſus ẽ furoꝛ meꝰ ab eis. Ero q̃ſi ros. Et iſrl' germinabit ſicut liliũ. ⁊ erũpet radix eiꝰ ut libani. Ibũt rami eiꝰ: ⁊ erit q̃ſi oliua gl'ia eiꝰ: ⁊ odoꝛ eiꝰ ut libani. Conuertentꝛ ſedẽtes i vmbꝛa eiꝰ: viuẽt tritico. Et germinabũt q̃ſi vinea: memoꝛiale eiꝰ ſicut vinũ libani. Ephraim quid mihi vltra idola? Ego exaudiã ⁊ dirigã eum: ego ut abietẽ virentẽ:

ex me fructus tuus inuentꝰ est. Quis sapiēs ⁊ intelliget ista: intelligēs ⁊ sciet hec? Quia recte vie dn̄i ⁊ iusti ambulabunt in eis: preuaricatores vero corruent in eis.

Explicit Osee ꝓpheta. Incipit prologus in Iohel prophetā.

Sanctꝰ iohel apud hebreos post osee ponit᷑. Et sicut ibi sb noīe effraim ad decē tribꝰ cōfert᷑ vaticiniū: q̄ uel samaria uel isrl̄ sepe memorant᷑. sic in hūc ꝓphetā oē qd̄ dicit᷑ ad tribū iuda ⁊ ad irl̄m ꝑtinere credendū ē. ⁊ nullā oīo israhelis. i. decē tribuū in h̄ fieri mentionē. Tēpora q̄ꝫ quibꝰ ꝓphetauit eadē debemꝰ accipere q̄ in osee legimꝰ. in diebꝰ ozie. ioathan ⁊ achaz ⁊ ezechie regū iuda. ⁊ in diebꝰ hieroboā filij ioas regis isrl̄. Porro factū esse sermonē dn̄i ad meritū eius refert᷑ cui fit. nō ad conditionē eiꝰ qui fieri dicit᷑. ut alibi legimus. Dn̄s factus ē mihi in salutē. Auditꝰ. n. i scripturis sanctꝭ nō ē iste q̄ ad aures sonat: s̄ qui in corde ꝑcipit᷑. iuxta illud qd̄ dn̄s loquitur: Qui hꝫ aures audiēdi audiat. Qd̄ aūt dr̄ hebraice hyezini. grece enechziasti. latie sonat auribus ꝑcipite: ꝓprie nō aure s̄ corde ꝑcipit᷑. Qui senes sūt ⁊ celestes audiūt spūalit᷑: qui aūt h̄itant in t̄ra appellant᷑ q̄ꝫ t̄reni. auribꝰ ꝑcipiūt. Ubicūq̄ꝫ aūt h̄ duo ṽba iūcta ponunt᷑: nō ad simplicē tm̄ ṽboꝝ sonū. s̄ ad recōditā q̄ꝫ dictoꝝ intelligentiā ꝑtinē intelligendū ē. In genesi lamech loq̄t᷑ ad vxores suas ada ⁊ sella. Audite ṽba mea vxores lamech. auribꝰ ꝑcipite s̄mones meos. Quia virū occidi in vulnꝰ meū. ⁊ iuuenē i liuorē meū. Et ysaias Audite celi ⁊ auribꝰ ꝑcipe terra.

Item alius prologus in eundē.

Hic hoc ꝓpheta idcirco nec reges nec tp̄a sūt p̄notata. q̄a eisdē tēporibꝰ ac regibꝰ q̄bꝰ osee ꝓph̄auerat ⁊ ipse ꝓph̄auit. Ex tribꝰ igit᷑ generibꝰ rhetoꝝ h̄ sumunt᷑ p̄ncipia ⁊ tres sūt argumētoꝝ ꝑtes. ex q̄bꝰ incipe solet oīs orator. Aut. n. docibiles. aut beniuolos. aut attentos auditores debet efficere. Hic g̊ ꝓpheta a magnitudine cladis sumēs p̄ncipiū eosq̄ꝫ q̄ audituri erāt. volens ad pn̄iam ꝓuocare. reddit attētos admirās futurū malū ut considerātes ṽture cladis aspitatē: ociꝰ arriperēt pn̄iam. Iohel interp̄tat᷑ incipiēs. aut dn̄i descensus. Fatuel ṽo aut latitudo. aut hostiū dei. Tropologice h̄ est q̄ꝫ q̄ ostiū dei ⁊ sciam habuerit aptam. recte incipit ꝓphetare.

Incipit argumentū in eundē.

Iohel filius fatuel describit terrā duodecim tribuū. eruca. bruco. locusta. rubigine vastante ꝯsumptā: ⁊ post reuersionem prioris ꝓpl̄i effusum iri spm̄ scm̄ super s̄uos dei ⁊ ancillas. i. sup centū viginti credētes hoīes. q̄ fuere i cenaculo syon: q̄ centū viginti ab vno vsq̄ꝫ ad q̄ndecim: paulati ⁊ ꝑ incremēta surgētes. q̄ndecim graduū numerū efficiūt. qui in psalterio mystice continentur.

Explicit argumentum. Incipit Iohel ꝓpheta. Capitulū I

Uerbū domini qd̄ factū est ad iohel filiū fatuel. Audite h̄ senes: ⁊ auribus ꝑcipite oēs habitatores terre: si factū ē istud in diebꝰ vr̄is: aut i diebꝰ patrū vr̄oꝝ. Sup h̄ filijs vr̄is narrate: ⁊ filij vr̄i filijs suis. ⁊ filij eoꝝ gn̄ationi altere. Residuū eruce comedit locusta: ⁊ residuū locuste comedit brucus: ⁊ residuū bruci comedit rubigo. Expgiscimini ebrij: flete ⁊ vlulate oēs q̄ bibitꝭ vinū in dulcedine: qm̄ perijt ab ore vr̄o. Gens. n. ascendit sup t̄rā meā: fortꝭ ⁊ inumerabilis. Dentes eius ut dētes leonis: ⁊ molares eiꝰ ut catuli leonis. Posuit vineā meā in desertū. ⁊ ficū meā decorticauit. Nudans spoliauit eā ⁊ ꝓiecit: albi facti sunt rami eiꝰ. Plāge q̄si ṽgo accincta sacco: sup virū pubertatꝭ sue. Perijt sacrificiū ⁊ libatio de domo dn̄i: luxerūt sacerdotes mi̇stri dn̄i. Depopulata ē regio: luxit humꝰ: qm̄ deuastatū est triticū. Confusū est vinū ⁊ elanguit oleū. Cōfusi sūt agricole: vlulauerūt vinitores sup frumento ⁊ ordeo: q̄a perijt messis agri. Uinea cōfusa est: ⁊ ficus elanguit. Malogranatū ⁊ palma ⁊ malū ⁊ oīa ligna agri aruerūt: q̄a ꝯfusū ē gaudiū a filijs hoīuꝫ. Accingite vos ⁊ plāgite sacerdotes: vlulate ministri altaris. Ingredimini: cubate i sacco ministri dei mei: qm̄ interijt de domo dei vestri sacrificium ⁊ libatio.

Sanctificate ieiuniū: vocate cetū: ꝯgregate
senes oēs hitatores t̄re i domū dei vr̄i: ⁊ cla
mate ad dn̄m. A·a·a·diei·q̇a ꝓpe ē dies dn̄i.⁊
q̄si vastitas a potente veniet. Nūqd nō corā
oculis vr̄is alimēta pierūt: de domo dei vr̄i
letitia ⁊ exultatio? Cōputruerūt iumenta in
stercore suo. Demolita sunt horrea: dissipate
sūt apothece: qm̄ ꝯfusū ē triticū. Quid inge-
muit aial: mugierūt greges armenti? Quia
nō ē pascua eis. Sȝ ⁊ greges pecoꝝ disperie-
runt. Ad te dn̄e clamabo: q̇a ignis comedit
speciosa deserti: ⁊ flāma succēdit oīa ligna re-
gionis. Sȝ ⁊ bestie agri q̄si area sitiēs hym-
brē suspexerūt ad te: qm̄ exsiccati sūt fontes
aquarū: ⁊ ignis deuorauit speciosa deserti.

II

Canite tuba in syon: vlulate
in mōte scō meo. Cōturbent̄ oēs ha-
bitatores t̄re q̇a venit dies dn̄i: q̇a
ꝓpe ē dies tenebraꝝ ⁊ caliginis: dies nubis
⁊ turbinis. Quasi mane expansū sup̱ mōtes:
ꝓpl's mult⁹ ⁊ fortꝭ. Siẏlis ei nō fuit a p̄ncipio
⁊ p⁹ eū nō erit vsq̧ i annos gn̄ātionis ⁊ gnā-
tiōis. Añ faciē ei⁹ ignis vorās: ⁊ post eū exu-
rens flāma. Quasi hort⁹ voluptatꝭ terra corā
eo: ⁊ p⁹ eū solitudo deserti: neq̧ ē q̇ effugiat
eū. Quasi aspect⁹ eq̄ꝝ aspect⁹ eoꝝ. ⁊ q̄si eq̄tes
sic current. Sicut sonit⁹ q̄drigarū sup̱ capita
montiū exiliēt: sicut sonit⁹ flāme ignis deuo-
rantꝭ stipulā: velut ꝓpl's fortꝭ p̄parat⁹ ad p̄-
liū. A facie ei⁹ cruciabunt̄ ꝓpli: oēs vult⁹ re-
digent̄ i ollā. Sic fortes currēt: q̄si viri bel-
latores ascendēt murū. Viri i viȷs suis g̃di-
ent̄: ⁊ nō declinabūt a semitꝭ suis. Unusq̇sq̧
frēm suū nō coartabit: singuli i calle suo am-
bulabūt. Sȝ ⁊ p̱ fenestras cadēt. ⁊ nō demo-
lient̄. Urbē ingredient̄: in muro currēt. Do-
mos ꝯscēdēt: p̱ fenestras intrabūt q̄si fur. A
facie ei⁹ ꝯtremuit terra: moti sūt celi. Sol ⁊
luna obtenebrati sūt. ⁊ stelle retraxerūt splē-
dorē suū. Et dn̄s dedit vocē suā añ faciē ex-
ercit⁹ sui: q̇a multa sūt nimis castra eius: q̇a
fortia ⁊ facientia verbū ei⁹. Magn⁹ .n. dies
dn̄i: ⁊ t̄ribilis valde. Et q̇s sustinebit eum?
Nūc g̃ dic̄ dn̄s. Cōuertimi ad me i toto cor-
de vr̄o·in ieiunio ⁊ fletu ⁊ i plāctu. ⁊ scindite
corda vr̄a ⁊ nō vestimēta vr̄a. Et ꝯuertimini
ad dn̄m deū vr̄m: q̇a benign⁹ ⁊ misericors ē:
patiens ⁊ multe mīe ⁊ p̄stabilis sup̱ malitia.
Quis scit si conuertatur. ⁊ ignoscat: ⁊ relin-
quat post se benedictionē? Sacrificium ⁊ li-
bamē dn̄o deo nr̄o. Canite tuba i syon: san-
ctificate ieiuniū: vocate cetū: ꝯgregate ꝓpl'm
scīficate ecclesiā: coadunate senes: ꝯgregate
p̱uulos ⁊ suggētes vbera. Egrediat̄ sponsus
de cubili suo: ⁊ sponsa de thalamo suo. Int̄
vestibulū ⁊ altare plorabunt sacerdotes mi-
nistri dn̄i ⁊ dicēt. Parce dn̄e parce ꝓpl'o tuo:
⁊ ne des hēditatē tuā in opprobriū·ut dn̄ent̄
eis natiōes. Quare dicūt i ꝓpl'is vbi ē de⁹ eo-
rū? Zelat⁹ ē dn̄s t̄rā suā: ⁊ pepercit ꝓpl'o suo.
Et rn̄dit dn̄s: ⁊ dixit ꝓpl'o suo. Ecce ego mit-
tam vobis frumētū ⁊ vinū ⁊ oleū: ⁊ replebi-
mini i eis: ⁊ nō dabo vos vltra opprobriū in
gētib⁹. Et eū q̇ ab aq̄lone ē: p̱cul faciā a vob.
⁊ expellā eū in t̄rā inuiā ⁊ desertā. Faciē ei⁹ ꝯ
mare orientale: ⁊ extremū ei⁹ vsq̧ ad mare
nouissimū. Et ascēdet fetor ei⁹: ⁊ ascēdet pu-
tredo ei⁹·q̇a sup̱be egit. Noli timē t̄ra: exul-
ta ⁊ letare: qm̄ magnificauit dn̄s ut faceret.
Nolite timē aialia regiōis: q̇a germiauerūt
speciosa deserti: q̇a lignū attulit fructū suū:
ficus ⁊ vinea dederūt ṽtutē suā. Et filie syō
exultate ⁊ letamini in dn̄o deo vr̄o: q̇a dedit
vobis doctorē iusticie: ⁊ descendere faciet ad
vos hymbrē matutinū ⁊ serotinū sicut in p̄n-
cipio. Et implebunt̄ aree frumēto: ⁊ redun-
dabūt torcularia vino ⁊ oleo. Et reddā vob
ānos q̄s comedit locusta brucus ⁊ rubigo ⁊
eruca: fortitudo mea magna quā misi i vos.
Et comedetis vescētes ⁊ saturabimi: ⁊ lau-
dabitꝭ nomē dn̄i dei vr̄i q̇ fecit mirabilia vo-
biscū. Et nō ꝯfundet̄ ꝓpl'us me⁹ in sempit̄nū:
⁊ scietꝭ q̇a i medio isrl' ego sū. Et ego dn̄s de⁹
vester: ⁊ nō ē ampli⁹: ⁊ nō ꝯfundet̄ ꝓpl's me⁹
in et̄nū. Et erit: post h̄ effundā spm̄ meū sup̱
oēm carnē: ⁊ ꝓphetabunt filiȷ vr̄i ⁊ filie vr̄e.
Senes vr̄i somnia somniabūt. ⁊ iuuenes vr̄i
visiones videbūt. Sed ⁊ sup̱ seruos meos ⁊
ancillas i dieb⁹ illis effundā spm̄ meū: ⁊ da-
bo p̱digia i celo. ⁊ i t̄ra sanguinē ⁊ ignē ⁊ va-
porē fumi. Sol ꝯuertet̄ in tenebras. ⁊ luna i
sāguinē: añq̧ veniat dies dn̄i magn⁹ ⁊ horri-
bil'. Et erit: oīs q̇ iuocauerit nomē dn̄i salu⁹
erit: q̇a i mōte syon ⁊ i irl'm erit saluatio sic̄
dixit dn̄s: ⁊ i residuis q̄s dn̄s vocauerit.

III

Quia ecce i dieb⁹ illis ⁊ in t̄pe illo cū
cōuertero captiuitatē iuda ⁊ irl'm:
cōgregabo oēs gentes: ⁊ deducā eas
in vallē iosaphat ⁊ disceptabo cū eis ibi sup̱
ꝓpl'o meo ⁊ hereditate mea isrl' q̄s disp̱serūt
in nationib⁹: ⁊ t̄rā meā diuiserūt. ⁊ sup̱ ꝓpl'm
meum miserūt sortē. Et posuerūt puerum in

ꝓstibulo: ⁊ puellā vendiderūt ꝑ vino ut bi-
berēt. Verū qd mihi ⁊ vobis tyrus ⁊ sidon ⁊
oīs t̄minus palestinoꝝ? Nunqd vltionē vos
reddetis mihi? Et si vlciscimi vos ꝯ me: cito
velociter reddā vicissitudinē vobis sup caput
vr̄m. Argentū.n. meū ⁊ aurū tulistis ⁊ desi-
derabilia mea ⁊ pulcherrima intulistis in de-
lubra vr̄a. Et filios iuda ⁊ filios irl̄m vendi-
distis filijs grecoꝝ: ut lōge faceretis eos de
finib⁹ suis. Ecce ego suscitabo eos de loco in
q̄ vendidistis eos: ⁊ ꝯuertā retributionē ve-
strā in caput vr̄m. Et vendā filios vr̄os ⁊ fi-
lias vr̄as i manib⁹ filioꝝ iuda: ⁊ venunda-
būt eos sabeis gēti longinq̄. qa dn̄s locutus
est. Clamate h̄ in gētib⁹: scificate bellū: susci-
tate robustos. Ascendāt. accedant: oēs viri
bellatores. Cōcidite aratra vr̄a in gladios:
⁊ ligones vr̄os i lanceas. Infirm⁹ dicat: qa
ego fortis sū. Erūpite ⁊ venite oēs gētes de
circuitu: ⁊ ꝯgregami. Ibi occūbē faciet dn̄s
robustos tuos. Consurgāt ⁊ ascēdant gen-
tes in vallē iosaphat: qa ibi sedebo ut iudicē
oēs gētes icircuitu. Mittite falces: qm̄ ma-
turauit messis. Venite ⁊ descēdite: qa plenū
est torcular. Exuberāt torcularia: qa multi-
plicata ē malitia eoꝝ. Populi ꝑpli i valle cō-
cisiōis: qa iux̄ ē dies dn̄i i valle ꝯcisiōis. Sol
⁊ luna obtenebrati sūt: ⁊ stelle retraxerunt
splēdorē suū. Et dn̄s de syon rugiet: ⁊ de irl̄m
dabit vocē suā. Et mouebunt̄ celi ⁊ t̄ra: ⁊ do-
min⁹ spes ꝑpli sui: ⁊ fortitudo filioꝝ isrl̄. Et
scietis qa ego dn̄s de⁹ vr̄: habitās in syon in
mōte scō meo. Et erit irl̄m scā: ⁊ alieni non
trāsibūt p eā ampli⁹. Et erit: in die illa stilla-
būt mōtes dulcedinē ⁊ colles fluent lacte.
Et p oēs riuos iuda ibūt aq̄: ⁊ fons de domo
dn̄i egrediet̄. ⁊ irrigabit torrentē spinarum.
Egypt⁹ i desolatiōe erit ⁊ idumea i desertū p-
ditionis: ꝓ eo qd iniq̄ egerint i filios iuda. ⁊
effuderit sanguinē inocētē i t̄ra sua. Et iudea
in et̄nū hitabit̄ ⁊ irl̄m i gnātionē ⁊ gnātionē.
Et mūdabo sanguinē eoꝝ quē nō mūdauerā
⁊ dn̄s cōmorabit̄ in syon.

Explicit Johel ꝑpheta. Incipit
prologus in Amos ꝑphetam.

OZias rex cum religionē sollicite
emularet̄. nimio religiōis amo-
re ꝓuocat⁹: circa p̄ceptū legis
moysi arrepto thuribulo. ut in historia libri
secūdi paralypomenō ostendit̄: sacerdotale of-
ficiū p̄sumē conat⁹ ē. Ob eā rē t̄remotū in tē-
plo dei exortū cōstat: cui⁹ etiā çacharias ꝓ-
pheta meminit. Añ hūc itaqꝫ t̄remotū amos
ꝑpha a tēporib⁹ p̄dicti reg̃. ⁊ tēporib⁹ hieroboā
filij ioas regis isrl̄: i eas gētes q̄ electiōe cō-
prehēse sūt: irā dei ob eas cās q̄s memorauit
affuturā denūciat. Et qa idē ꝑpha i sequēti-
bus ait. Sup trib⁹ ipietatib⁹ ⁊ sup q̄tuor nō
ꝯuertā eū: t̄tio pctōꝝ idulgētiā deū dare pos-
se significat: quē q̄rto eadē pctā admittenti-
bus. nec pniam nec indulgētiā datuꝝ āñū-
ciat. Nā p ignis silitudinē. quē i p̄dictas gē-
tes imittendū p̄dixit: grauē atqꝫ irreuocabi-
lem dei iram ad euersionē earundē ciuitatū
processurā voluit demonstrare.

Item alius prologus.

HIc amos ꝑpha ⁊ pastor. non fuit
pr̄ ysaie ꝑphe. q̄ꝙ ⁊ ille ꝑpha ex-
titerit. Nā alijs lr̄is ille. alijs iste
apud hebreos scribit̄. q̄ dr̄ia lrāꝝ
apud latinos nō hēt̄. ⁊ ille fort̄ uel robust⁹. h̄
v̄o auulsus iterp̄tat̄. qa loq̄t̄ ꝯ decē trib⁹: q̄ p
idolatriā a cultu dei ⁊ a regno dauid erant
auulse. Fuit aūt cog̃tio ei⁹ ex oppido thecue
qd̄ sex miliarib⁹ distat a bethleē. curā gerens
pecoꝝ. in latitudine cāpoꝝ q̄ sūt ꝓximi oppido
thecue: i qb⁹ humi arido atqꝫ arenoso nihil
oio frugū gignit̄. s̄ vberrimis pascuis abun-
dant. ⁊ iō cūcta sūt plena pastorib⁹. ⁊ sterili-
tas t̄re cōpensat̄ pecorū multitudine. Ex hoc
numero pastoꝝ fuit amos imperit⁹ s̄mōe. s̄ ple-
nus scia. Prophetauit aūt eisdē tpib⁹ qb⁹ io-
hel. naum. ionas. osee. ysaias. Sꝫ aliquātu-
lū exorsus ē ꝓphare añq̄ ysaias. Maxie aūt
ꝯ decē trib⁹ locut⁹ ē. pauca de duab⁹ inserēs.
Hunc ablatū de numero pastorū misit dn̄s:
ut i samaria ꝑpharet. quē amasias sacerdos
frequent̄ plagis afflixit. tandē filt⁹ ei⁹ oçias
vecte p timpora trāsfixit. Post h̄ semiuiuus
in t̄rā suā euect⁹ post aliq̄t dies dolore vul-
neris expirauit: sepultusqꝫ ē cū patrib⁹ suis.

Incipit argumentum.

AMos ꝑpha pastor ⁊ rustic⁹ ⁊ ru-
borū mora distringēs. pauc̄ v̄bis
explicari nō pōt. Quis.n. digne ex-
p̄mat tria ⁊ q̄tuor scelera dama-
sci. g açe. tyri. idumee. filioꝝ āmon. ⁊ moab. ⁊
septio octauoqꝫ g̃du iude ⁊ isrl̄? Hic loq̄t̄ ad

vaccas pingues q̄ sūt ī mōte samarie. ⁊ ruitu-
rā domū maiorē minorēq̧ testat̄. Ipse cernit
fictorē locuste. ⁊ stantē dn̄m sup̱ murū litū· uł
adamātinū. ⁊ vncinū pomoꝝ attrahētē sup-
plicia pctōꝛibꝰ. ⁊ famē ī t̄ra· nō famē panis:
neq̧ sitim aq̄· s̄ audiēdi verbū dn̄i: nō dixit
ꝟbū· s̄ ꝟba. Amos ꝟo int̄pretat̄ onustꝰ. Hic
amos spūali gr̄a plenꝰ: ꝓphetauit int̄ ceteros
ꝓph̄as. Nō. n. solus ipse erat ꝓphetes· s̄ etiā
alij. Et q̇ppe nō poterat ꝓphetes eē· nisi pastor
añ fuisset. Qui etiā tuba sua clangit p̱ singu-
los dies erudiēs ⁊ docēs ī ecclesia. In ꝟitate
n. vox oīuꝫ ꝓphaꝝ· tāq̄ tuba spūalis ē p̄di-
cans in ecclesia s̄m q̄ scriptū ē. Ascēde ī mō-
tē excelsū tu q̇ euāgelizas syon: exalta vocē
tuā q̇ p̄dicas irl̄m.

Explicit argumentū. Incipit
Amos propheta. Capłm I

VErba Amos
qui fuit ī pastoralibꝰ thecue:
que vidit sup̱ isrł ī diebꝰ ozie
regis iuda ⁊ ī diebꝰ hierobo-
am filij ioas regꝭ isrł añ duos
ānos t̄remotꝰ. Et dixit. Dn̄s
de syon rugiet ⁊ de irl̄m dabit vocē suā. Et lu-
xerūt speciosa pastoꝝ: ⁊ exsiccatꝰ ē ꝟtex carme-
li. Hec dic̄ dn̄s. Sup̱ tribꝰ scelerib̄ꝰ damasci ⁊
sup̱ q̄tuor nō ꝯuertā eū· eo q̄ triturauerūt in
plaustris ferreis galaad. Et mittā ignē ī do-
mū azahel: ⁊ deuorabit domos benadab. Et
ꝯterā vectē damasci. ⁊ disp̱dā h̄itatorē de cā-
po idoli: ⁊ tenentē sceptrū de domo voluptatꝭ
⁊ trāsferet̄ ꝑplꝰ syrie cyrenen dic̄ dn̄s. Hec
dic̄ dn̄s. Sup̱ tribꝰ scelerib̄ꝰ gaze ⁊ sup̱ qua-
tuor nō ꝯuertā eū: eo q̄ trāstulerit captiui-
tatē p̱fectā ut ꝯcluderet eā ī idumea. Et mit-
tā ignē ī murū gaze. ⁊ deuorabit edes eiꝰ: ⁊
disp̱dā ī habitatorē de azoto ⁊ tenentē sceptrū
de ascalone. ⁊ ꝯuertā manū meā sup̱ accha-
ron. ⁊ peribūt reliq̇ philistinoꝝ dic̄ dn̄s. Hec
dic̄ dn̄s. Sup̱ tribꝰ scelerib̄ꝰ tyri ⁊ sup̱ q̄tuor
nō ꝯuertā eū: eo q̄ ꝯcluserint captiuitatē
p̱fectā in idumea: ⁊ nō sint recordati federis
fratrū. Et mittā ignē in murū tyri: ⁊ deuora-
bit edes eiꝰ. Hec dic̄ dn̄s. Sup̱ tribꝰ scelerib̄ꝰ
edom ⁊ sup̱ quatuor nō ꝯuertā eum: eo q̄
persecutus sit ī gladio fratrē suū ⁊ violauerit
mīam eius: ⁊ tenuerit vltra furorē suū. ⁊ in-
dignationē suā s̄uauerit vsq̧ in finē. Mittā
ignē ī theman: ⁊ deuorabit edes bosre. Hec di-
cit dn̄s. Sup̱ tribus scelerib̄ꝰ filioꝝ āmon ⁊
sup̱ q̄tuor nō ꝯuertā eū: eo q̄ dissecuerit pre-
gnantes galaad· ad dilatādū t̄minū suū. Et
succēdā ignē ī muro rabba ⁊ deuorabit edes
eius: ī vllulatu ī die belli. ⁊ ī turbine ī die cō-
motionis. Et ibit melchon ī captiuitatē: ipse
⁊ principes eius simul· dicit dn̄s. II

HEc dicit dn̄s. Sup̱ tribꝰ scelerib̄ꝰ mo-
ab ⁊ sup̱ q̄tuor nō ꝯuertā eū: eo q̄
incenderit ossa regis idumee vsq̧ ad
cinerem. Et mittā ignē in moab. ⁊ deuorabit
edes carioth: ⁊ morief̄ ī sonitu moab ī clan-
gore tube: ⁊ disp̱dā iudicē de medio eius: ⁊
oēs p̄ncipes eius int̄ficiā cū eo dic̄ dn̄s. Hec
dic̄ dn̄s. Sup̱ tribꝰ scelerib̄ꝰ iuda ⁊ sup̱ qua-
tuor nō ꝯuertā eū: eo q̄ abiecerit legē dn̄i. ⁊
mādata eiꝰ nō custodierit. Deceperūt. n. eos
idola sua: post q̄ abierāt p̄res eoꝝ. Et mittā
ignē ī iuda: ⁊ deuorabit edes irl̄m. Hec dicit
dn̄s. Sup̱ tribꝰ scelerib̄ꝰ isrł ⁊ sup̱ q̄tuor non
ꝯuertā eū: ꝓ eo q̄ vendiderit ꝓ argēto iustū
⁊ pauperē ꝓ calciamētꝭ. Qui ꝯterūt sup̱ pul-
uerē t̄re capita pauꝑꝝ. ⁊ viā hūiliū declināt
Et filiꝰ ac p̄r eiꝰ ierūt ad puellā ut violarent
nomē scm̄ meū: ⁊ sup̱ vestimentꝭ pigneratis
accubuerūt iuxͣ oē altare: ⁊ vinū dānatorū
bibebāt in domo dei sui. Ego aūt exterminaui
āmorreū a facie eoꝝ: cuiꝰ altitudo· cedrorū
altitudo eiꝰ: ⁊ fortꝭ ipse q̄si quercꝰ. Et ꝯtriui
fructū eiꝰ desup̱. ⁊ radices eiꝰ subter. Ego sū
q̇ ascendē vos feci de t̄ra egypti: ⁊ eduxi vos
in desertū q̄draginta annis· ut possideretꝭ t̄rā
āmorrei: ⁊ suscitaui de filijs v̄ris ī ꝓph̄as. ⁊
de iuuenibꝰ v̄ris nazareos. Nūq̇d nō ita est
filij isrł dic̄ dn̄s? Et ꝓpinabitꝭ nazareis vinū
⁊ ꝓphetis mādabatꝭ dicētes: ne prophetetis.
Ecce ego stridebo subt̄ vos: sicut stridet plau
strū onustū feno. Et peribit fuga a veloce: ⁊
fortis nō obtinebit ꝟtutē suā: ⁊ robustus nō
saluabit aīam suā. Et tenens arcū nō stabit:
⁊ velox pedibus suis non saluabit̄. ⁊ ascensor
equi nō saluabit aīam suā. ⁊ robustus corde
inter fortes nudus fugiet ī illa die· dicit dn̄s.

AUdite verbū qd̄ locutus ē dn̄s III
sup̱ vos filij isrł: sup̱ oēm cognationē
quam eduxi de terra egypti dicens.
Tātūmodo vos cogui ex oībꝰ cog̃tiōibꝰ t̄re
Idcirco visitabo sup̱ vos oēs iniq̇tates v̄ras.
Nunq̇d ambulabūt duo parit̄: nisi ꝯuenerit
eis? Nūq̇d rugiet leo in saltu: nisi habuerit

predā? Nūq̇d dabit catul⁹ leonis vocē de cu-
bili suo: nisi aliq̇d apprehēderit? Nūq̇d cadet
auis ī laqueū t̄re absq; aucupe? Nūq̇d aufe-
ret laque⁹ de t̄ra: antēq̄ q̇d cepit? Si clanget
tuba ī ciuitate. ⁊ p̄pl's nō expauescet? Si erit
malū ī ciuitate: q̄d dñs nō fecerit? Quia nō
faciet dñs de⁹ verbū: nisi reuelauerit secretū
suū ad seruos suos p̄phās. Leo rugiet: quis
nō timebit? Dñs de⁹ locutus ē: q̄s nō p̄pha-
bit? Auditū facite in edib⁹ azoti. ⁊ ī edib⁹ t̄re
egypti: ⁊ dicite. Cōgregami sup montes sa-
marie. ⁊ videte insanias multas ī medio ei⁹:
⁊ calumniā patiētes ī penetralib⁹ ei⁹. Et ne-
scierūt facē rectū dic dñs: thesauriçātes ini-
q̇tatē ⁊ rapinas ī edib⁹ suis. Propterea h̄ dicit
dñs de⁹. Tribulabit̄ ⁊ circuiet̄ t̄ra: ⁊ detra-
het̄ ex te fortitudo tua: ⁊ diripient̄ edes tue.
Hec dic dñs. Quō si eruat pastor de ore leo-
nis duo crura aut extremū auricule: sic eru-
ent̄ filij isrl' qui h̄itāt ī samaria ī plaga lectuli
⁊ ī damasci grabato. Audite ⁊ ꝯtestamini in
domo iacob· dic dñs de⁹ exercituū· q̇a in die
cū visitare cepero p̄uaricationes isrl': sup eū
visitabo. ⁊ sup altaria bethel: ⁊ amputabunt̄
cornua altarꝭ ⁊ cadēt in t̄rā. Et pcutiā domū
hyemalē cū domo estiua: ⁊ peribunt domus
eburnee: ⁊ dissipabunt̄ edes multe· dic dñs.

Audite v̄bū h̄ vacce pingues IIII
que estis ī monte samarie: q̄ calūniā
facitis egenis: ⁊ ꝯfringitꝭ pauperes.
Que dicitꝭ dñis v̄ris: afferte ⁊ bibem⁹. Iu-
rauit dñs de⁹ ī scō suo: q̇a ecce dies venient
sup vos. ⁊ leuabūt vos in contis: ⁊ reliquias
v̄ras ī ollis feruētib⁹. Et p apturas exibitis
altera ꝯ alterā. ⁊ p̄iciemini ī armon dic dñs.
Venite ad bethel ⁊ ipie agite: ad galgalā. ⁊
multiplicate p̄uaricationē. Et offerte mane
victimas v̄ras: trib⁹ dieb⁹ decimas v̄ras. Et
sacrificate de fermētato laudē: ⁊ vocate vo-
lūtarias oblatiōes. ⁊ āñūciate. Sic.n. volui-
stis filij isrl'· dic dñs de⁹. Vñ ⁊ ego dedi vobis
stuporē dentiū ī cunctꝭ vrbib⁹ v̄ris: ⁊ indigē-
tiā panū ī oibus locis v̄ris: ⁊ nō estis reūsi
ad me dic dñs. Ego q̄q; p̄hibui a vobis hym-
brem cū adhuc tres mēses supessent vsq; ad
messem: ⁊ plui sup vnā ciuitatē: ⁊ sup alterā
ciuitatē nō plui. Pars vna cōpluta ē. ⁊ pars
sup quā nō plui aruit. Et venerūt due ⁊ tres
ciuitates ad vnā ciuitatē ut biberent aquā. ⁊
nō sūt satiate: ⁊ nō redistis ad me dic dñs.
Percussi vos ī vento vrēte. ⁊ ī aurugine: mul-
titudinem hortorū v̄rorꝫ ⁊ vinearū v̄rarū oli-
ueta v̄ra ⁊ ficeta v̄ra comedit eruca: ⁊ nō re-
distis ad me dic dñs. Misi ī vos mortē ī via
egypti: pcussi ī gladio iuuenes v̄ros vsq; ad
captiuitatē eq̄rū v̄rorū. ⁊ ascendē feci putre-
dinē castrorꝫ v̄rorꝫ in nares v̄ras. ⁊ nō redistꝭ
ad me dic dñs. Subuerti vos sicut subuertit
dñs sodomā ⁊ gomorrā: ⁊ facti estis quasi
torris rapt⁹ ab incēdio: ⁊ nō redistꝭ ad me dic
dñs. Qua p̄pt' h̄ faciā tibi isrl'. Postq̄ aūt h̄
fecero tibi: p̄parare in occursum dei tui isrl'.
Quia ecce formās mōtes ⁊ creās vētū ⁊ an-
nuncians homini eloquiū suū: faciēs matu-
tinā nebulā ⁊ gradiēs sup excelsa terre: dñs
deus exercituū nomē eius. V

Audite verbū istud: q̄d ego leuo sup
vos planctū. Dom⁹ isrl' cecidit. ⁊ non
adijciet ut resurgat. Virgo isrl' proie-
cta ē in t̄rā suā: nō ē q̇ suscitet eā. Quia h̄ dic
dñs de⁹. Vrbs de q̄ egrediebant̄ mille· relin-
quent̄ ī ea cētū. ⁊ de q̄ egrediebāt̄ cētū· relin-
quent̄ ī ea decē ī domo isrl': q̇a h̄ dic dñs de⁹
domui isrl'. Querite me ⁊ viuetꝭ: ⁊ nolite q̄-
rere bethel. In galgalā nolite intrare. ⁊ ī ber-
sabee nō trāsibitꝭ: q̇a galgala captiua ducet̄
⁊ bethel erit iutilis. Querite dñm ⁊ viuite· ne
forte cōburat̄ ut ignis dom⁹ ioseph. ⁊ deuo-
rabit ⁊ nō erit qui extinguat bethel. Qui cō-
uertitis in absinthiū iudiciū: ⁊ iusticiā in t̄ra
relinquitꝭ: facientē arcturū ⁊ orionē ⁊ ꝯuer-
tentē ī mane tenebras: ⁊ diē ī noctē mutantē.
Qui vocat aq̄s marꝭ. ⁊ effundit eas sup faciē
t̄re: dñs nomē ē ei⁹. Qui subridet vastitatē
sup robustū: ⁊ depopulationē sup potentem
affert. Odio habuerūt corripientē ī porta. ⁊
loquentē pfecte abhomīati sūt. Idcirco p̄ eo
q̄ diripiebatꝭ pauperē ⁊ p̄dā electā tollebatꝭ
ab eo: domos q̄dro lapide edificabitꝭ. ⁊ non
habitabitꝭ in eis. Vineas plantabitꝭ amātis-
simas. ⁊ nō bibetꝭ vinū earꝫ: q̇a cognoui mul-
ta scelera v̄ra. ⁊ fortia pctā v̄ra. Hostes iusti
accipiētes mun⁹: ⁊ paupes dep̄mētes ī por-
ta. Id̄o prudēs ī tp̄e illo tacebit: q̇a tp̄s malū
est. Querite bonū ⁊ nō malū ut viuatꝭ: ⁊ erit
dñs deus exercituum vobiscū sicut dixistis.
Odite malū ⁊ diligite bonū: ⁊ cōstituite in
porta iudiciū: si forte mis'eat̄ dñs de⁹ exerci-
tuū reliquijs ioseph. Propterea h̄ dic dñs de⁹
exercituū dñator. In oib⁹ plateis plāctus:
⁊ in cūctꝭ q̄ foris sūt dicet̄ ve ve. Et vocabunt
agricolā ad luctū: ⁊ ad planctū eos q̇ sciunt

plangē. Et ī oībꝰ vijs erit planctꝰ: q̇a ptrāsi-
bo in medio tui dic̄ dn̄s. Ue desiderantibꝰ diē
dn̄i. Ad q̇d eā vobis? Dies dn̄i ista tenebre
⁊ nō lux. Quō si fugiat vir a facie leōis ⁊ oc-
currat ei vrsus: ⁊ ingrediatᷣ domū ⁊ innitatᷣ
manu sua sup̱ parietē. ⁊ mordeat eū coluber.
Nūq̇d nō tenebre dies dn̄i. ⁊ nō lux ⁊ caligo
⁊ nō splendor in ea? Odi ⁊ ꝓieci festiuitates
vr̄as: ⁊ nō capiā odorē cetuū vr̄oꝝ. Qȝ si ob-
tuleritis mihi holocaustomata ⁊ munera vr̄a.
nō suscipiā: ⁊ vota pinguiū vr̄oꝝ nō respiciā.
Aufer a me tumultū carminū tuorū: ⁊ can-
tica lire tue nō audiā. Et reuelabitᷣ quasi aq̄
iudiciū. ⁊ iusticia q̄si torrēs fortis. Nūq̇d ho-
stias ⁊ sacrificiū obtulistis m̄ in deserto q̄dra-
ginta ānis domꝰ isrl̄? Et portastis tabernaculū
moloch deo vr̄o: ⁊ imaginē idoloꝝ vr̄oꝝ. sidꝰ
dei vr̄i rempha: figuras q̄s fecistis vob̄ adora-
re eas. Et migrare vos faciā trans damascū
dixit dn̄s: deus exercituū nomē eius. VI

Ue vobis qui opulēti estis ī syon ⁊ cō-
fiditis in mōte samarie: optimates
capita ppl̄oꝝ: ingrediētes pōpatice
domū isrl̄. Transite in calāne ⁊ videte: ⁊ ite
inde in emath magnā. ⁊ descendite ī geth pa-
lestinoꝝ ⁊ ad optima q̄q̄ regna hoꝝ: si latior
ē̄ minꝰ eoꝝ termino vr̄o ē. Qui sep̱ati estis in
diē malū: ⁊ appropiquatis solio iniq̄tatis. Qui
dormitis in lectis eburneis: ⁊ lasciuitis in stra-
tis vr̄is. Qui comeditis agnū de grege. ⁊ vitu-
los de medio armēti: q̇ canitis ad vocē psalte-
rij. Sic̄ dauid putauerūt se hr̄e vasa cantici:
bibētes vinū in phialis. ⁊ optimo vnguento
delibuti: ⁊ nihil patiebanᷣ sup̱ ꝯtritione io-
seph. Qua ꝓpt̄ nūc migrabūt ī capite trāsmi-
grantiū: ⁊ auferetᷣ factio lasciuiētiū. Jurauit
dn̄s deꝰ in aīa sua: dic̄ dn̄s deꝰ exercituū. De-
testor ego sup̱biā iacob: ⁊ domos eius odi. ⁊
tradā ciuitatē cū hitatoribꝰ suis. Qȝ si reliq̇
fuerint decē viri ī domo vna. ⁊ ipsi morieᷣ. Et
tollet eū ꝓpinquꝰ suꝰ ⁊ cōburet eū ut efferat
ossa de domo. ⁊ dicet ei q̇ in penetralibꝰ domꝰ
est. Nūq̇d adhuc ē penes te? Et rn̄debit. Fi-
nis est. Et dicet ei. Tace: ⁊ nō recorderis no-
minis dn̄i. Quia ecce dn̄s mādauit. ⁊ percu-
tiet domū maiorē ruinis. ⁊ domū minorē scis-
sionibꝰ. Nūq̇d currere queūt in petris eq̇: aut
arari pōt ī bubalis? Qm̄ ꝯuertistis ī amari-
tudinem iudiciū. ⁊ fructū iusticie in absinthiū
q̇ letamini ī nihili. q̇ dicitis: Nūq̇d nō ī fortitu-
dine nr̄a assūpsimꝰ nobis cornua? Ecce eni

suscitabo sup̱ vos domꝰ isrl̄. dicit dn̄s deꝰ exer-
cituū gentē: ⁊ cōteret vos ab introitu emath
vsq̄ ad torrentē deserti. VII

Hec ostendit mihi dn̄s deꝰ. Et ecce fictor
locuste in principio germinantiū se-
rotini hymbris: ⁊ ecce serotinus pꝰ
tonsionē regis. Et factū ē cū cōsūmasset co-
medē herbā t̄re. dixi. Dn̄e deꝰ ꝓpitiꝰ esto obse-
cro. Quis suscitabit iacob q̇a paruulus est?
Misertꝰ ē dn̄s sup̱ h̄. Nō erit dixit dn̄s. Hec
ostendit mihi dn̄s deus. Et ecce vocabit iudiciū
ad ignē dn̄s deꝰ: ⁊ deuorabit abyssū multā
⁊ comedet simul p̱tē. Et dixi. Dn̄e deꝰ quiesce
obsecro. Quis suscitabit iacob. q̇a paruulus
ē? Misertꝰ ē dn̄s sup̱ h̄. Sȝ ⁊ istud nō erit di-
xit dn̄s deꝰ. Hec ostendit mihi dn̄s deꝰ. Et ecce
dn̄s stās sup̱ murū litū: ⁊ in manu eiꝰ trulla
cemētarij. Et dixit dn̄s ad me. Quid tu vi-
des amos? Et dixi. Trullā cemētarij. Et di-
xit dn̄s. Ecce ego ponā trullam in medio ppl̄i
mei isrl̄. Nō adijciā vltra sup̱inducere eū: ⁊
demolieᷣ excelsa idoli. ⁊ scificatiōes isrl̄ deso-
labūᷣ: ⁊ ꝯsurgā sup̱ domū hierobōā ī gladio.
Et misit amasias sacerdos bethel ad hiero-
boam regē isrl̄. dicēs. Rebellauit ꝯ te amos
in medio domus isrl̄. Nō poterit t̄ra sustinere
vniuersos sermōes eiꝰ. Hec. n. dic̄ amos. In
gladio morieᷣ hierobōā: ⁊ isrl̄ captiuꝰ migra-
bit de terra sua. Et dixit amasias ad amos.
Qui vides. gradē: fuge ī t̄rā iuda. ⁊ comede
ibi panē ⁊ ꝓph̄abis ibi. ⁊ ī bethel nō adijcies
vltra ut ꝓphetes: q̇a scificatio regis est ⁊ domꝰ
regni est. Rn̄ditq̄ amos: ⁊ dixit ad amasiā.
Nō sū ꝓph̄a. ⁊ nō sū filiꝰ ꝓph̄e: ſ̄ armētariꝰ
ego sū vellicās sycomoros. Et tulit me dn̄s
deꝰ cū seq̄rer gregē. ⁊ dixit dn̄s ad me. Uade
ꝓpheta ad ppl̄m meū isrl̄. Et nūc audi verbū
dn̄i. Tu dicis nō ꝓphetabis sup̱ isrl̄. ⁊ nō stilla-
bis sup̱ domū idoli. Propt̄ hoc hec dicit dn̄s
Uxor tua in ciuitate fornicabitᷣ: ⁊ filij tui ⁊
filie tue in gladio cadēt: ⁊ humꝰ tua funicu-
lo metieᷣ. Et tu in terra polluta morieris: ⁊
isrl̄ captiuus migrabit de terra sua. VIII

Hec ostendit mihi dn̄s deꝰ. Et ecce vn-
cinus pomoꝝ. Et dixit. Quid tu vi-
des amos? Et dixi. Uncinū pomorū
Et dixit dn̄s ad me. Uenit finis super ppl̄m
meū isrl̄. Nō adijciā vltra ut ptranseā eū. Et
stridebūt cardines tēpli in die illa dicit dn̄s
deꝰ. Multi morienᷣ: ī oī loco ꝓijcieᷣ silētiū.
Audite h̄ q̇ ꝯteritis pauperē: ⁊ deficere facitis

egenos t̃re dicẽtes. Qñ trãsibit messis ⁊ ve-
nũdabimꝰ merces. ⁊ sabbatũ ⁊ apiemus fru-
mẽtũ: ut iminuamꝰ mẽsurã ⁊ augeamꝰ siclũ:
⁊ supponamꝰ stateras dolosas: ut possidea-
mus i argẽto egenos. ⁊ paupes ꝓ calciamẽ-
tis. ⁊ q̇sq̇lias frumẽti vendamꝰ? Jurauit dñs
in supbiã iacob: si oblitus fuero vsq; ad finẽ
oia opa eoꝝ. Nunq̇d sup isto non cõmouebit
t̃ra: ⁊ lugebit ois hitator eiꝰ? Et ascẽdet q̃si
fluuiꝰ vniuersus: ⁊ eijciet ⁊ defluet q̃si riuꝰ
egypti. Et erit i die illa dic̃ dñs: occidet sol
meridie: ⁊ tenebrescẽ faciã t̃rã i die luminis.
Et cõuertã festiuitates v̄ras in luctũ: ⁊ oia
cantica v̄ra i planctũ. Et inducã sup oẽ dorsũ
v̄rm saccũ: ⁊ sup oẽ caput caluitiũ. Et ponã
eã q̃si luctũ vnigeniti: ⁊ nouissima eiꝰ q̃si diẽ
amaꝝ. Et ecce dies veniũt dicit dñs ⁊ emittã
famẽ in terrã: nõ famẽ panis neq; sitim aq̃:
s; audiẽdi verbũ dñi. Et cõmouebũt a mari
vsq; ad mare: ⁊ ab aq̇lone vsq; ad orientem
circuibũt q̃rentes verbũ dñi: ⁊ nõ inuenient.
Jn die illa deficiẽt ꝟgines pulchre: ⁊ adole-
scentes i siti: q̇ iurãti delicto samarie ⁊ dicũt
Uiuit deus tuus dan: ⁊ viuit via bersabee.
Et cadent ⁊ non resurgent vltra. IX

Uidi dñm stantẽ sup altare. Et dixit.
Percute cardinẽ: ⁊ cõmoueant sup-
liminaria. Auaritia.n.i capite oiuz
⁊ nouissimũ eoꝝ i gladio interficiã. Nõ erit
fuga eis: ⁊ q̇ fugerit ex eis non saluabit. Si
descenderint vsq; ad infernũ inde manꝰ mea
educet eos: ⁊ si ascẽderint vsq; i celũ inde de-
trahã eos. Et si abscõditi fuerint i ꝟtice car-
meli inde scrutãs auferã eos: ⁊ si celauerint
se ab oculis meis i pfundo mar̃: ibi mãdabo
serpẽti ⁊ mordebit eos. Et si abierint i capti-
uitatẽ corã inimic̃ suis ibi mãdabo gladio ⁊
occidet eos. Et ponã oculos meos sup eos i
malũ ⁊ nõ in bonũ. Et dñs deꝰ exercituũ qui
tangit t̃rã ⁊ tabescit: ⁊ lugebũt oẽs hitantes
in ea. Et ascẽdet sicut riuus ois: ⁊ defluet si-
cut fluuiꝰ egypti. Qui edificat in celo ascen-
sionẽ suã: ⁊ fasciculũ suũ sup terrã fundauit.
Qui vocat aq̃s mar̃: ⁊ effũdit eas sup faciẽ
t̃re. Dñs nomẽ eiꝰ. Nũq̇d nõ ut filij ethiopũ
vos estis mihi filij isrl' ait dñs? Nunquid nõ
isrl' ascendẽ feci de terra egypti: ⁊ palestinos
de cappadocia: ⁊ syrios de cyrene? Ecce oculi
dñi dei sup regnũ peccãs. ⁊ cõterã illud a facie
terre. Ueruntñ cõterẽs nõ cõterã domũ iacob
dicit dñs. Ecce.n. mãdabo ego: ⁊ cõcutiã in
oĩbus gentibꝰ domũ isrl' sicut cõcutit triticũ i
cribro: ⁊ nõ cadet lapillꝰ sup t̃rã. Jn gladio
morient oẽs pctõres ꝓpli mei: q̇ dicũt nõ ap-
ꝓpinquabit ⁊ nõ veniet sup nos malũ. Jn die
illa suscitabo tabernaculũ dauid qḋ cecidit: ⁊
reedificabo apturas muroꝝ eiꝰ. ⁊ ea que cor-
ruerãt instaurabo. Et reedificabo eũ sicut in
diebꝰ antiq̇s: ut possideãt reliq̇as idumee ⁊
oẽs nationes eo q̧ iuocatũ sit nomẽ meũ sup
eos dic̃ dñs faciẽs h̃. Ecce dies veniẽt dicit
dñs: ⁊ cõprehẽdet arator messorẽ: ⁊ calca-
tor vue mittẽtẽ semẽ. Et stillabũt mõtes dul-
cedinẽ: ⁊ oẽs colles culti erũt. Et cõuertã ca-
ptiuitatẽ ꝓpli mei isrl': ⁊ edificabũt ciuitates
desertas: ⁊ inhitabũt: ⁊ plantabũt vineas: ⁊
bibẽt vinũ earũ: ⁊ faciẽ hortos ⁊ comedent
fructus eoꝝ. Et plantabo eos sup humũ suã:
⁊ non euellã eos vltra de terra sua quã dedi
eis dicit dñs deus tuus.

Explicit Amos ꝓpheta. Incipit
prologus in Abdiam ꝓphetam.

Jacob pr̃iarcha habuit frẽm esau.
q̇ ob ruborẽ corpor̃ sui edom hebrea
ligua appellatꝰ ẽ: qḋ latine sangui-
neꝰ dr̃. Js mẽoratũ frẽm suũ q̇ isrl'
nomẽ accepat: ꝗui odio cõmotꝰ in-
terimẽ conatꝰ ẽ. Qua de cã oẽs q̇ ꝓplm isrl'.i.
filios pr̃iarche iacob p̄dicti esau odiũ imitati
ꝑsecuti sũt esau ⁊ edom appellati sũt. Et q̇a
ꝓpls isrl' de captiuitate chaldeoꝝ p cyrũ regẽ
ꝑsaꝝ nutu dei reuocatꝰ in irlm ab alio regno
ꝗuit afflictꝰ atq; oppssus ẽ iõ h̃ regnũ qḋ mo-
re esau p̄dictũ ꝓplm ꝑsecutũ ẽ: p denũciatio-
nem abdie ꝓphete increpat: qḋ nõ dei indi-
gnatione s; sua ꝟtute ꝓplm supatũ gl'iabat.
De q̃ regno olim p dauid i ps centesimo tri-
gesimosexto dictũ est. Memorare dñe filioꝝ
edom in die irlm. Nã reliq̃ lectiõe cõprehẽsa-
futuꝝ in gentes iudiciũ ob cãs lectiõe cõpre-
hensas: regnũq; dei in ꝓplo isrl' significat.

Incipit alius ꝓlogus.

Hebrei hũc dicũt eẽ q̇ sub rege
samarie achab. ⁊ ipijssima ie-
zabel: pauit centum ꝓphetas
in specubus qui non curuaue-
rũt genu añ baal. ⁊ de septẽmi-
libus erant quos helias arguitur ignorasse.

Sepulchrũ ꝗ eius vsqꝫ hodie cũ mausoleo helisei ꝓphete. ⁊ baptiste iohannis in sebaste venerationi habet᷑. q̄ olim samaria dicebat᷑. Hanc herodes rex antipatris filius ĩ honore augusti cesar̄ greco noĩe vocauit augustam. Hic igit᷑ qui centũ ꝓphetas pauerat: accepit gratiã ꝓphetalẽ. ⁊ de duce exercit⁹ fuit dux ecclesie. Tũc in samaria paruũ gregẽ pauerat. nunc in toto orbe xp̄i pascit ecclesias. Et sicut stephanus coronã meruit passionis: sic h̄ de seruitutꝫ dei cũ paulo ap̄lo noĩe gloriat᷑: q̄a abdias seru⁹ dñi in nr̄o sonat eloquio.

Explicit prologus. Incipit argumentũ.

Abdias q̄ int᷑pretat᷑ s̄u⁹ dñi ꝑtonat ꝯ edom: sanguineũ t̄renũqꝫ frẽm fris q̊ꝫ iacob semper emulũ hasta ꝑcutit spiritali.

Explicit argumentum. Incipit Abdias propheta. Capl̄m I

Visio Abdie.

Hec dicit dñs de⁹ ad edom Auditũ audiuim⁹ a dño. ⁊ legatũ ad gẽtes misit. Surgite. ⁊ ꝯsurgam⁹ aduersus eũ in p̄liũ. Ecce puulũ dedi te in gentib⁹. Cõtẽptibil̄ tu es valde. Sup̄bia cordis tui extulit te h̄itantẽ ĩ scissur̄ petrar̄: exaltãtẽ soliũ tuũ. Qui dicis in corde tuo. Quis detrahet me in t̄rã? Si exaltat⁹ fueris ut aq̄la: ⁊ si int᷑ sidera posuer̄ nidũ tuũ: inde detrahã te dicit dñs. Si fures introissent ad te. si latrones ꝑ noctẽ: quõ ꝯticuisses? Nõne furati eẽnt suf ficiẽtia sibi? Si vindemiatores introissent ad te: nũq̄d saltẽ racemũ reliq̄ssent tibi? Quõ scrutati sũt esau? Inuestigauerũt abscõdita eius. Vsqꝫ ad t̄minũ emiserũt te: oẽs viri federis tui illuserunt tibi. Inualuerũt aduersũ te viri pacis tue. Qui comedũt tecũ: ponẽt insidias subt᷑ te. Nõ ẽ prudẽtia in eo. Nunq̄d nõ ĩ die illa dic̄ dñs ꝑdã sapiẽtes de idumea: ⁊ prudentiã de mõte esau? Et timebũt fortes tui a meridie: ut intereat vir de monte esau. Propt᷑ int᷑fectionẽ ⁊ ꝓpt᷑ iniq̄tatẽ ĩ frẽm tuũ iacob: opiet te ꝯfusio: ⁊ ꝑibis ĩ et̄nũ. In die cũ stares aduersus eũ q̄n capiebãt alieni exercitũ ei⁹. ⁊ extranei ingrediebãt᷑ portas ei⁹. ⁊ sup irl̄m mittebãt sortẽ: tu q̊ꝫ eras q̄si vnus ex eis. Et nõ despicies ĩ die fris tui: ĩ die peregrinatiõis ei⁹. Et nõ letaber̄ sup filios iuda in die ꝑditiõis eor̄. ⁊ nõ magnificab̄ os tuũ in die angustie. Neqꝫ ĩgredier̄ portã ꝓp̄li mei in die ruine eor̄: neqꝫ despicies ⁊ tu ĩ malis eius in die vastitatꝫ illius. Et nõ emitter̄ aduersus exercitũ ei⁹ in die vastitatꝫ illi⁹: neqꝫ stabis ĩ exitib⁹ ut int᷑ficias eos q̄ fugerit. Et nõ ꝯcludes reliq̄s ei⁹ in die tribulatiõis: q̄m iux̄ est dies dñi sup oẽs gẽtes. Sic̄ fecisti᷑. iet tibi: retributionẽ tuã cõuertã in caput tuũ. Quõ. n. bibisti sup montem sc̄m meũ: bibent oẽs gentes iugit᷑. ⁊ bibẽt ⁊ absorbebũt. ⁊ erũt q̄si nõ sint. Et ĩ mõte syon erit saluatio: ⁊ erit scũs. Et possidebit dom⁹ iacob eos q̄ se possederãt. Et erit dom⁹ iacob ignis: ⁊ domus ioseph flãma. ⁊ domus esau stipula. Et succendent᷑ in eis ⁊ deuorabũt eos: ⁊ nõ erũt reliq̄e dom⁹ esau. q̄a dñs locut⁹ ẽ. Et hẽditabũt hi q̄ ad austrũ sũt montẽ esau: ⁊ q̄ in cãpestrib⁹ philistijm: ⁊ possidebunt regionẽ ephraim ⁊ regionẽ samarie. Et beniamin possidebit galaad: ⁊ trãsmigratio exercit⁹ hui⁹ filior̄ isrl̄ oĩa loca chananeor̄ vsqꝫ ad sareptã: ⁊ transmigratio irl̄m q̄ in bosforo est possidebit ciuitates austri. Et ascendẽt saluatores ĩ montẽ syon iudicare montẽ esau: ⁊ erit dño regnũ.

Explicit Abdias ꝓpheta. Incipit prologus in Jonam prophetam.

Jonam sc̄m hebrei affirmant filiũ fuisse mulieris vidue sareptane: quẽ helias ꝓpheta mortuũ suscitauit. matre postea dicẽte ad eũ. nũc cognoui q̄a vir dei es tu. ⁊ verbũ dei in ore tuo ṽitas ẽ. Ob hãc etiã cãm ipsũ puerũ sic vocauit amathi: Amathi enim ĩ nostra lingua veritatẽ sonat. Et ex eo ꝙ verũ helias locut⁹ ẽ. ille q̄ suscitat⁹ est fili⁹ esse dicit᷑ veritatꝫ. Ideo de veritate columba nascit᷑: q̄a ionas columbã sonat. In condẽnationẽ aũt isrl̄ ionas ad gẽtẽ mittit᷑. ꝙ niniue agente pniam. illi in malitia ꝑseuerãt. Tẽporib⁹ quippe hierobõã regis isrl̄ q̄ deo derelicto: cũ ꝓp̄lo suo in samaria idolis sacrificabat: ionã ꝓphetã fuisse quartus liber regum indicat. Is cũ ꝓphetia illuminãte pctõres ciuitatꝫ niniue dei miãm ꝯsecuturos videret: ne falsa p̄dicare videret᷑. ad denũciandũ interitũ eiusdẽ ciuitatꝫ ire nolebat. Nã sicut deus

ad abraham de impietate sodomorum et gomorreorum locutus est: clamor sodomorum et gomorreorum peruenit ad me. Ita et de niniue dicitur eo quod ascenderit clamor malitie eius ad deum. Et quia sententia dei de sodomis facta minime reuocata est: ita et ionas aduersum niniuen prolatam sententiam reuocari nolebat diuine dispensationis ignarus: quod salutem bonum ad se conuertentium magis vult quam interitum. Hoc illi acciderat quod et secundo heliseo: quod filium sunamitidis mulieris mortuum ignorauit Jo a conspectu dei fugere se ionas putabat humanum aliquid passus dicente dauid. Quo ibo a spiritu tuo: et a facie tua quo fugiam?

Explicit prologus. Incipit argumentum.

Jonas columba pulcherrima naufragio suo passionem domini prefigurans: mundum ad penitentiam reuocat. et sub nomine niniue salutem gentibus denunciat.

Explicit argumentum. Incipit Jonas propheta. Capitulum I

Et factum est verbum domini ad ionam filium amathi dicens. Surge et vade in niniuen ciuitatem grandem. et predica in ea quia ascendit malitia eius coram me. Et surrexit ionas ut fugeret in tharsis a facie domini. Et descendit in joppen. et inuenit nauem euntem in tharsis. Et dedit naulum eius et descendit in eam ut iret cum eis in tharsis a facie domini. Dominus autem misit ventum magnum in mare. et facta est tempestas magna in mari. et nauis periclitabatur conteri. Et timuerunt naute: et clamauerunt viri ad deum suum: et miserunt vasa que erant in naui in mare ut alleuiaretur ab eis. Et ionas descendit ad interiora nauis: et dormiebat sopore graui. Et accessit ad eum gubnator: et dixit ei. Quid tu sopore deprimeris? Surge inuoca deum tuum: si forte recogitet deus de nobis et non pereamus. Et dixit vir ad collegam suum. Venite et mittamus sortes: et sciamus quare hoc malum sit nobis. Et miserunt sortes: et cecidit sors super ionam. Et dixerunt ad eum. Indica nobis cuius causa malum istud sit nobis: quod est opus tuum: que terra tua. et quo vadis: uel ex quo populo es tu? Et dixit ad eos. Hebreus ego sum: et dominum deum celi ego timeo: qui fecit mare et aridam. Et timuerunt viri timore magno. et dixerunt ad eum. Quid hoc fecisti? Cognouerunt enim viri quod a facie domini fugeret: quia indicauerat eis. Et dixerunt ad eum: Quid faciemus tibi. et cessabit mare a nobis. Quia mare ibat et intumescebat. Et dixit ad eos. Tollite me et mittite in mare et cessabit mare a vobis. Scio enim ego quoniam propter me tempestas hec grandis venit super vos. Et remigabant viri ut reuerterentur ad aridam et non valebant: quia mare ibat et intumescebat super eos. Et clamauerunt ad dominum. et dixerunt. Quesumus domine ne pereamus in anima viri istius: et ne des super nos sanguinem innocentem: quia tu domine sicut voluisti fecisti. Et tulerunt ionam et miserunt in mare. et stetit mare a feruore suo. Et timuerunt viri timore magno dominum: et immolauerunt hostias domino. et vouerunt vota. II

Et preparauit dominus piscem grandem: ut deglutiret ionam. Et erat ionas in ventre piscis tribus diebus et tribus noctibus. Et orauit ionas ad dominum deum suum de ventre piscis Et dixit. Clamaui de tribulatione mea ad dominum: et exaudiuit me. De ventre inferi clamaui: et exaudisti vocem meam. Et proiecisti me in profundum in corde maris: et flumen circundedit me. Omnes gurgites tui et fluctus tui super me transierunt. Et ego dixi. Abiectus sum a conspectu oculorum tuorum. Uerumtamen rursus videbo templum sanctum tuum. Circundederunt me aque vsque ad animam: abyssus vallauit me: pelagus operuit caput meum. Ad extrema montium descendi: terre vectes concluserunt me in eternum: et subleuabis de corruptione vitam meam domine deus meus. Cum angustiaretur in me anima mea domini recordatus sum ut veniat ad te oratio mea ad templum sanctum tuum. Qui custodiunt vanitates: frustra misericordiam suam derelinquunt. Ego autem in voce laudis immolabo tibi: quecumque voui reddam pro salute mea domino. Et dixit dominus pisci: Et euomuit ionam in aridam. III

Et factum est verbum domini ad ionam secundo dicens. Surge et vade in niniuen ciuitatem magnam. et predica in ea predicationem quam ego loquor ad te. Et surrexit ionas et abijt in niniuen iuxta verbum domini. Et niniue erat ciuitas magna itinere trium dierum. Et cepit ionas introire ciuitatem itinere diei vnius: et clamauit et dixit. Adhuc quadragita dies: et niniue subuertetur. Et crediderunt viri niniuite in domino. et predicauerunt ieiunium. et vestiti sunt saccis a maiore vsque ad minorem. Et peruenit verbum ad regem niniue. Et surrexit de solio suo. et abiecit

vestimentū suū a se. ⁊ indutꝰ ē sacco. ⁊ sedit in cinere: ⁊ clamauit ⁊ dixit in niniue ex ore regis ⁊ principū eiꝰ dicēs: Hoies ⁊ iumenta ⁊ boues ⁊ pecora nō gustēt qcq̄ nec pascanť. ⁊ aquā nō bibant: ⁊ opianť saccis hoies: ⁊ iumēta clamēt ad dn̄m i fortitudine: ⁊ cōuertať vir a via sua mala ⁊ ab iniq̄tate que ē in manibꝰ eoꝝ. Quis scit si cōuertať ⁊ ignoscat deꝰ. ⁊ reuertať a furore ire sue: ⁊ nō pibimꝰ? Et vidit deꝰ opa eoꝝ q̇a ꝯuersi sūt de via sua mala. ⁊ misertus est sup malitiā quā locutꝰ fuerat ut faceret eis. ⁊ non fecit. IIII

Et afflictꝰ ē ionas afflictiōe magna: ⁊ iratꝰ est ⁊ orauit ad dn̄m. ⁊ dixit: Obsecro dn̄e. nūq̇d nō hoc ē verbū meū cū adhuc eēm i t̄ra mea? Propť h̄ p̄occupaui ut fugerē i tharsis. Scio. n. q̇a tu deꝰ clemēs ⁊ mīsicors es: patiēs ⁊ multe mīsationis ⁊ ig̃scens sup malitia. Et nūc dn̄e tolle q̄so aiam meā ā me: q̇a melior ē mihi mors q̄ vita. Et dixit dn̄s. Putasne bn̄ irasceris tu? Et egressus ē ionas de ciuitate: ⁊ sedit ꝯ̄ orientē ciuitatis. Et fecit sibimet vmbraculū ibi: ⁊ sedebat subter illud in vmbra. donec videret q̇d accideret ciuitati. Et preparauit dn̄s deus ederā: ⁊ ascendit sup caput ione. ut esset vmbra sup caput eiꝰ: ⁊ ꝓtegeret eū. Laborauerat. n. Et letatꝰ est ionas sup edera leticia magna. Et parauit deꝰ vermē ascēsu diluculi in crastinū: ⁊ ꝑcussit ederā ⁊ exaruit. Et cū ortꝰ fuisset sol p̄cepit dn̄s vēto calido ⁊ vrēti ⁊ ꝑcussit sol super caput ione: ⁊ estuabat. Et petiuit aie sue ut morereť. Et dixit. Melius ē mihi mori q̄ viuere. Et dixit dn̄s ad ionā Putasne bn̄ irasceris tu sup ederā? Et dixit Bn̄ irascor ego vsq̧ ad mortē. Et dixit dn̄s. Tu doles sup ederā in q̄ nō laborasti neq̧ fecisti ut cresceret. q̄ sub vna nocte nata ē ⁊ sub vna nocte periit: ⁊ ego nō parcam niniue ciuitati magne. in q̄ sūt plꝰ q̄ cētū viginti milia hoīuꝫ. q̇ nesciūt q̇d sit inter dexterā ⁊ sinistram suam: ⁊ iumenta multa?

Explicit Jonas propheta. Incipit prologus in Micheam prophetā.

Temporibus ioathe ⁊ achaz ⁊ ezechie regū iuda. micheam ꝓphetā ad hanc ꝓphetiā spū scō repletū fuisse lectio ipsa demōstrat. Sed de sup̄dicto numero regū ioathan ⁊ ezechiā deo ob religionē placuisse: historia libri q̄rti regū. ⁊ secūdi paralypomenō indicat. Achaz ꝟo relicto deo. idola samarie q̇bꝰ etiā filios suos in sacrificiū igni ꝯcremādos obtulerat. coluisse cōstat. Ob rē deus samariā q̄ reges isrl' ⁊ iuda memoratorū simulacrorū supstitiōe fefellerat increpās indignationē suā in eā ꝓcessurā cōminatꝰ ē. Populo etiā isrl' p̄uaricatori ⁊ p̄ncipibꝰ eius qui eundē ꝑplm fallaci suasione ad colenda idola impulerāt. verbis in sequentibꝰ captiuitatem ⁊ interitū affuturū denūciauit.

Explicit prologus. Incipit argumentū.

Micheas demorasthi coheres christi vastationē annūciat filie latronis. ⁊ obsidionē ponit ꝯ̄ eam. q̇a maxillam percusserit iudicis isrl'.

Explicit argumentū. Incipit Micheas ꝓpheta. Caplm I

Verbū domini quod factū ē ad micheam morasthitē in diebꝰ ioathan achaz ⁊ ezechie regū iuda: quod vidit super samariā ⁊ irlm. Audite ꝑpli oēs. ⁊ attēdat t̄ra ⁊ plenitudo eiꝰ: ⁊ sit dn̄s deꝰ vobis i testē: dn̄s de tēplo scō suo. Quia ecce dn̄s egredieť de loco suo: ⁊ descēdet ⁊ calcabit sup excelsa terre. Et ꝯsumenť montes subtꝰ eū: ⁊ valles scindenť sicut cera a facie ignis: sicut aque q̄ decurrūt in p̄ceps. In scelere iacob oē istud: ⁊ in pctis domus isrl'. Quod scelꝰ iacob? Nōne samaria? Et q̄ excelsa iude? Nonne irlm? Et ponā samariā q̄si aceruū lapidū i agro cū plātať vinea. ⁊ detrahā i vallē lapides eiꝰ. Et fundamēta eius reuelabo: ⁊ oīa sculptilia eiꝰ cōcidenť. Et oēs mercedes eiꝰ combureť igni: ⁊ oīa idola eiꝰ ponā in ꝑditionē. q̇a de mercedibus meretricis ꝯgregata sūt: ⁊ vsq̧ ad mercedē meretricis reuerteť. Sup h̄ plāgā ⁊ vlulabo: vadā spoliatꝰ ⁊ nudꝰ. Faciā planctū velut draconū: ⁊ luctū q̄si strutionū: quia desperata ē plaga eius: q̇a venit vsq̧ ad iudā: tetigit portam ꝑpli mei vsq̧ ad irlm. In geth nolite ānūciare: lachrymis ne ploretis. In domo pulueris puluere vos ꝯspgite. ⁊ transite: vobis habitatio pulchra: ꝯfusa ignominia.

Nō est egressa q̄ habitat in exitu. Planctum domus vicina accipiet ex vobis q̄ stetit sibimet: q̄a infirmata ē in bonū q̄ habitat i amaritudinib⁹. Quia descēdit malū a dn̄o in portā ierl̄m: tumult⁹ q̄drige stupoꝛis habitanti lachis. Principiū pcti ē filie syon: q̄a i te inuenta sūt scelera isrl̄. Propterea dabit emissarios sup hereditatē geth: domos mendacij in deceptionem regibus israhel. Adhuc heredē adducam tibi q̄ habitas i maresa. vsq₃ odollam veniet gloꝛia isrl̄. Decaluare ꝛ tondere sup filios delitiarū tuaꝝ: dilata caluitiū tuū sicut aquila. q̄m captiui ducti sūt ex te. II

Ue qui cogitatis inutile: ꝛ operami malū in cubilibus vr̄is. In luce matutina faciūt illud: q̄m ꝯ dn̄m ē man⁹ eoꝝ. Et ꝯcupierūt agros ꝛ violenter tulerunt ꝛ rapuerūt domos. ꝛ calūniabant virū ꝛ domum eius: virū ꝛ hereditatē ei⁹. Idcirco h̄ dic̄ dn̄s. Ecce ego cogito sup familiā istā malū vnde nō auferetis colla vr̄a: ꝛ nō ambulabitis supbi: q̄m tēpus pessimū est. In die illa sumet sup vos parabola: ꝛ cātabit cātícū cū suauitate dicētiū. Depopulatione vastati sum⁹. Pars ppl̄i mei cōmutata est. Quō recedit a me: cū reuertat q̄ regiones nr̄as diuidat? Propter h̄ nō erit tibi mittens funiculū sortis in cetu dn̄i o isrl̄. Ne loq̄mini loquētes: Nō stillabit sup istos: nō cōprehēdet ꝯfusio dic̄ dom⁹ iacob. Nūqd abbreuiat⁹ ē sp̄us dn̄i: aut tales sunt cogitationes ei⁹? Nōne vba mea bona sūt cū eo q̄ recte gradit? Et e ꝯtrario ppl̄s me⁹ in aduersariū cōsurrexit. Desup tunicā palliū sustulistis: ꝛ eos q̄ trāsiebāt simplicit cōuertistis in bellum. Mulieres ppl̄i mei eiecistis de domo delitiarū suaꝝ: a paruulis earū tulistis laudē meā i ppetuū. Surgite ꝛ ite: q̄a nō habetis h̄ requiē. Propter imundiciā ei⁹ corrūpet putredine pessima. Utinā nō essem vir habēs spm̄: ꝛ mendaciū poti⁹ loq̄rer. Stillabo tibi in vinū ꝛ i ebrietatē: ꝛ erit sup quē stillat ppl̄s iste. Congregatione ꝯgregabo iacob totū te: in vnū cōducā reliq̄as isrl̄. Pariter ponā illū q̄si gregē i ouili: q̄si pec⁹ i medio caulaꝝ. Tumultuabūt a multitudine hoiuꝫ. Ascēdet. n. pandens iter an̄ eos. Diuidet ꝛ trāsibūt poꝛtam: ꝛ egredient p eā. Et transibit rex eoꝝ coram eis: ꝛ dn̄s in capite eoꝝ. III

Et dixi. Audite p̄ncipes iacob: ꝛ duces dom⁹ isrl̄. Nunqd nō vr̄m ē scire iudiciū. qui odio habetis bonū. ꝛ diligitis malū? q̄ violent tollitis pelles eoꝝ desup eis. ꝛ carnē eoꝝ desup ossib⁹ eoꝝ? Qui comederūt carnē ppl̄i mei. ꝛ pellē eoꝝ desup excoriauerūt: ꝛ ossa eoꝝ ꝯfregerūt: ꝛ cōciderunt sicuti lebete ꝛ q̄si carnē i medio olle. Tūc clamabūt ad dn̄m ꝛ nō exaudiet eos: ꝛ abscondet faciē suā ab eis i tpe illo: sic̄ nequit egerūt i adinuētionib⁹ suis. Hec dic̄ dn̄s sup ꝓphetas q̄ seducūt ppl̄m meū: q̄ moꝛdēt dentibus suis ꝛ p̄dicāt pacē. Et si q̄s nō dederit in oꝛe eoꝝ q̄ppiā: scificāt sup eū p̄liū. Propterea nox vobis ꝓ visione erit: ꝛ tenebre vobis ꝓ diuinatione. Et occūbet sol sup ꝓphas. ꝛ obtenebrabit sup eos dies. Et ꝯfundent q̄ vident visiones. ꝛ ꝯfundent diui. Et operiēt oēs vultus suos: q̄a nō ē responsū dei. Uerūtn̄ ego repletus sū foꝛtitudine sp̄us dn̄i. iudicio ꝛ virtute: ut annūciem iacob scelus suū: ꝛ isrl̄ peccatū suū. Audite h̄ p̄ncipes dom⁹ iacob. ꝛ iudices dom⁹ isrl̄. q̄ abhominami iudiciū. ꝛ oia recta puertitis. Qui edificatis syon i sanguib⁹: ꝛ ierl̄m in iniquitate. Principes ei⁹ in munerib⁹ iudicabāt: ꝛ sacerdotes ei⁹ in mercede docebāt. Et ꝓphe ei⁹ i pecunia diuinabāt: ꝛ sup dn̄m requiescebāt dicentes. Nūqd nō dn̄s in medio nr̄m? Nō venient sup nos mala. Propter h̄ cā vr̄i syon q̄si ager arabit: ꝛ ierl̄m q̄si aceruus lapidū erit: ꝛ mons templi in excelsa siluarum. IIII

Et erit in nouissimo dierū: erit mons dom⁹ dn̄i p̄parat⁹ i v̄tice mōtiū. ꝛ sublimis sup colles. Et fluēt ad eū ppl̄i ꝛ ꝑperabūt gētes multe ꝛ dicēt. Uenite ascēdam⁹ ad montē dn̄i: ꝛ ad domū dei iacob. Et docebit nos de vijs suis: ꝛ ibim⁹ i semitis ei⁹. Quia de syon egredient lex. ꝛ vbū dn̄i de ierl̄m. Et iudicabit inter ppl̄os multos. ꝛ corripiet gentes foꝛtes vsq₃ in lōginquū. Et cōcident gladios suos i vomeres: ꝛ hastas suas in ligones. Nō sumet gens aduersum gentē gladiū. ꝛ nō discent vltra belligerare. Et sedebit vir subtus vineam suā: ꝛ subtus ficum suā: ꝛ non erit qui deterreat: q̄a os dn̄i exercituū locutū est. Quia omnes populi ambulabunt vnusq̄sq₃ in noie dei sui: nos aūt ambulabimus in noie dei nr̄i in eternū ꝛ vltra. In die illa dic̄ dn̄s ꝯgregabo claudicantē: ꝛ eā quā eiecerā colligā: ꝛ quā afflixerā consolaboꝛ. Et ponā claudicantē i reliq̄as: ꝛ eā q̄ laborauerat in gentē robustā. Et regnabit dn̄s sup eos i monte syon: ex hoc nūc ꝛ vsq₃ i eternū.

Et tu turris gregis nebulosa filia syon· vsq; ad te veniet: ⁊ veniet ptās prima regnū filie irl'm. Nūc q̄re merore ꝯtraheris? Nunqd rex nō ē tibi· aut ꝯsiliari⁹ tu⁹ periit: q̇a ꝯ̄prehēdit te dolor sicut parturientē? Dole ⁊ satage filia syon q̄si parturiēs· q̇a nūc egredieris de ciuitate: ⁊ habitabis ī regione: ⁊ venies vsq; ad babylonē. Ibi liberaberis: ibi redimet te dn̄s de manu inimicoꝝ tuoꝝ. Et nūc ꝯgregate sūt sup te gētes multe: q̄ dicūt lapidet': ⁊ aspiciat in syon ocul⁹ nr̄. Ipsi aūt nō cog̊uerūt cogitationes dn̄i. ⁊ nō intellexerūt ꝯsiliū eius: q̇a ꝯgregauit eos q̄si fenū aree. Surge ⁊ tritura filia syon: q̇a cornu tuū ponā ferreū: ⁊ ⁊ vngulas tuas ponā ereas. Et ꝯ̄minues populos multos. ⁊ interficies dn̄o rapinas eoꝝ. ⁊ fortitudinē eoꝝ dn̄o vniuerse terre. V

Tunc vastaberis filia latrōis. Obsidionē posuerūt sup nos: in virga ꝑcutient maxillā iudicis isrl'. Et tu bethleē effrata paruul⁹ es in milib⁹ iuda. Ex te mihi egredie' q̄ sit dn̄ator ī isrl': ⁊ egressus ei⁹ ab initio a dieb⁹ eternitatis. Propt' h̄ dabit eos vsq; ad tēpus ī q̄ ꝑturiēs pariet. Et reliq̄e fratrū ei⁹ ꝯuertent' ad filios isrl'. Et stabit ⁊ pascet ī fortitudine dn̄i: in sublimitate nois dn̄i dei sui. Et ꝯuertent': q̇a nunc magnificabit' vsq; ad t'minos t're. Et erit iste pax assyriis cū venerit in t'rā nr̄am: ⁊ qn̄ calcauerit ī domib⁹ nr̄is. Et suscitabim⁹ sup eū septē pastores. ⁊ octo ꝓmates hoies. Et pascēt t'rā assur in gladio. ⁊ t'rā nemroth ī lanceis ei⁹. Et libabit ab assur cū venerit in t'rā nr̄am: ⁊ cū calcauerit in finibus nr̄is. Et erūt reliq̄e iacob in medio populorū multoꝝ q̄si ros a dn̄o: ⁊ q̄si stille sup herbā q̄ nō expectat virū. ⁊ nō p̄stolat' filios hoīum. Et erūt reliq̄e iacob ī gentib⁹ ī medio ppl'oꝝ multoꝝ q̄si leo ī iumentis siluaꝝ ⁊ q̄si catul⁹ leonis ī gregib⁹ pecoꝝ. Qui cū transierit ⁊ ꝯculcauerit ⁊ cepit: nō ē q̇ eruat. Et exaltabit' man⁹ tua sup hostes tuos. ⁊ oēs inimici tui interibūt. Et erit ī die illa dic̄ dn̄s: auferā equos tuos de medio tui: ⁊ dispdā q̄drigas tuas. Et pdā ciuitates t're tue. ⁊ destruā oēs munitiōes tuas. Et auferā maleficia de māu tua: ⁊ diuinatiōes nō erūt ī te. Et perire faciā sculptilia tua: ⁊ statuas tuas de medio tui. Et nō adorabis vltra opera manuū tuaꝝ: ⁊ euellā lucos tuos de medio tui. Et ꝯ̄terā ciuitates tuas: ⁊ faciā ī furore ⁊ indignatiōe vltionē in oīb⁹ gentib⁹ q̄ nō audierūt. VI

Audite q̄ dn̄s loquit'. Surge ꝯ̄tende iudicio aduersū mōtes: ⁊ audiant colles vocē tuā. Audiāt mōtes iudiciū dn̄i ⁊ fortia fūdamēta t're: q̇a iudiciū dn̄i cū ppl'o suo: ⁊ cū isrl' diiudicabit'. Popule me⁹ quid feci tibi· aut q̇d molestus fui tibi? Responde mihi. Quia eduxi te de t'ra egypti: ⁊ de domo seruitutis liberaui te: ⁊ misi aū faciē tuā moysen ⁊ aaron ⁊ mariā. Popule meus memento q̄so q̇d cogitauerit ꝯ̄ te balach rex moab: ⁊ q̇d responderit ei balaā fili⁹ beor de sethim vsq; ad galgalā: ut cog̊scēs iusticias dn̄i. Quid dignū offerā dn̄o? Curuabo genu deo excelso? Nunq̇d offerā ei holocaustomata ⁊ vitulos anniculos? Nunq̇d placari pōt dn̄s in milibus arietū: an in multis milibus hircoꝝ pinguiū? Nunq̇d dabo primogenitū meū ꝓ scelere meo: fructū ventris mei ꝓ peccato aie mee? Indicabo tibi o homo quid sit bonū: ⁊ q̇d dn̄s req̇rat a te. Utiq; facē iudiciū ⁊ diligē miam: ⁊ sollicitū āhulare cū deo tuo. Uox dn̄i ad ciuitatē clamat. ⁊ salus erit oīb⁹ timentib⁹ nomē ei⁹. Audite trib⁹. Et q̇s approbabit illud? Adhuc ignis ī domo ipii: thesauri iiq̇tatis: ⁊ mēsura mior· ire plena. Nūquid iustificabo staterā impiā. ⁊ saccelli pōdera dolosa? In q̇b⁹ diuites ei⁹ repleti sūt iniq̇tate: ⁊ h̄itantes ī ea loq̄bant' mēdaciū: ⁊ lingua eoꝝ fraudulēta ī ore eoꝝ. Et ego g̊ cepi ꝑcutē te pditiōe· sup pctis tuis. Tu comedes ⁊ nō saturaberis: ⁊ humiliatio tua in medio tui. Et app̄hēdes ⁊ nō saluab: ⁊ q̄s saluaueris· ī gladiū dabo. Tu semiabis ⁊ nō metes: tu calcabis oliuā ⁊ nō vngeris oleo: ⁊ mustū ⁊ nō bibes vinū. Et custodisti p̄cepta amri ⁊ oē opus domus achab. ⁊ āhulasti in voluptatib⁹ eoꝝ· ut darē te ī pditionē. ⁊ h̄itantes ī ea in sibilū. ⁊ opprobriū ppl'i mei portabis. VII

Ue mihi: q̇a fact⁹ sū sicut q̄ colligit in autūno racemos vindemie. Non est botrus ad comedendū: p̄coquas ficus desiderauit aia mea. Periit scūs de t'ra: ⁊ rect⁹ ī hoīb⁹ nō ē. Oēs ī sanguine insidiant': vir frēm suū ad mortē venat'. Malū manuū suarū dicūt bonū. Princeps postulat. ⁊ iudex in reddendo ē. Et magn⁹ locut⁹ est desideriū aie sue: ⁊ ꝯturbauerūt eā. Qui optim⁹ ī eis est q̄si paliur⁹. ⁊ q̇ rect⁹ q̄si spina de sepe. Dies speculatiōis tue· visitatio tua venit. Nūc erit vastitas eoꝝ. Nolite credere amico: ⁊ nolite ꝯ̄fidere in duce. Ab ea q̄ dormit in sinu tuo

custodi claustra oris tui: q̇a filiꝰ cõtumeliã facit p̄ri: ⁊ filia consurget aduersus matrem suã: nurus aduersus socrũ suã: ⁊ iimici hominis domestici eiꝰ. Ego autẽ ad dñm aspiciã: expectabo deũ saluatorem meũ. Audiet me deꝰ meꝰ. Ne leteris iimica mea sup me: q̇a cecidi. Cõsurgã. Cũ sedero i tenebrꝭ· dñs lux mea est. Irã dñi portabo· qm̄ peccaui ei: doneccãm meã iudicet. ⁊ faciat iudiciũ meum. Educet me i lucẽ· videbo iusticiã eiꝰ. Et aspiciet iimica mea. ⁊ opietᷣ cõfusiõe: q̄ dicit ad me. Ubi ẽ dñs deus tuꝰ? Oculi mei videbunt in eam. Nunc erit in conculcatione: ut lutum platearũ. Dies: ut edificentur macerie tue. In die illa longe fiet lex. In die illa ⁊ vsq̧ ad te veniet assur. ⁊ vsq̧ ad ciuitates munitas: ⁊ a ciuitatibꝰ munitis vsq̧ ad flumen. ⁊ ad mare de mari. ⁊ ad montẽ de mõte. Et t̃ra erit i desolationẽ, ꝓp̄t h̃bitatores suos: ⁊ ꝓpter fructũ cogitationũ eoꝝ. Pasce populũ tuũ i v̄ga tua: gregẽ hẽditatꝭ tue· habitãtes solos i saltu. In medio carmeli pascentᷣ basan ⁊ galaad iux̄ dies antiq̇s: ꝺm dies egressiõis tue de t̃ra egypti. Ostẽdã ei mirabilia. Uidebũt gẽtes. ⁊ ꝯfũdẽtᷣ sup oi fortitudine sua. Ponet manũ sup os: aures eoꝝ surde erũt. Lingent puluerẽ sicut serpentes: velut reptilia t̃re pturbabũtur de edibꝰ suis. Dñm deũ nostrũ nõ desiderabũt. ⁊ timebũt te. Quis deꝰ sil'is tui q̇ aufers iiq̇tatẽ. ⁊ trãsfers pctm̄ reliq̇aꝝ hẽditatꝭ tue? Nõ imittet vltra furorẽ suũ· qm̄ volẽs miĩam ẽ. Reuertetᷣ ⁊ miserebitᷣ nr̄i. Deponet iniq̇tates nr̄as: ⁊ ꝓiiciet i ꝓfũdũ marꝭ oia pctã nr̄a. Dabis veritatẽ iacob· misericordiã abrabam: que iurasti patribus nostris a diebus antiquis.

Explicit Micheas ꝓpheta. Incipit prologus in Naum ꝓphetam.

Naum ꝓpħam añ aduẽtũ regꝭ assyrioꝝ q̇ ꝑp̄l'm isrl' captiuũ in suã regionẽ trãstulerat fuisse hebreorũ traditio confirmat. Siq̇dẽ in finẽ huiꝰ lectiõis: ꝑdict' regis aduẽtũ: idẽ ꝓpħa ãnũciare mõstratᷣ. Sʒ cũ h̃itatores niniue· iona interitũ ciuitatꝭ p̄dicante: ne diua ira denunciatũ interitũ sustinerẽt: pctõꝝ ⁊ impietatꝭ penitẽtiã egissent: accepta dei mĩa: ḡuioribꝰ se criminibꝰ iplicuerũt. Qua de cã memoratꝰ ꝓpħa spũ scõ plenꝰ· iudiciũ dei ãnũciãs· ita locutꝰ est. Deus çelãs. ⁊ vlciscens dñs ẽ ⁊c̄. Iã .n. decẽ tribꝰ ab assyriis ducte fuerãt i captiuitatẽ sub eçechia rege iuda· sub q̄ etiã nũc in ꝯsolatiõe ꝑp̄li trãsmigrati: aduersũ niniuen visio cernitᷣ. Nec erat ꝑua ꝯsolatio· tam his q̇ iã assyriis seruiebant: q̄ꝫ reliq̇s q̇ sub eçechia de tribu iuda ⁊ beniami ab eisdẽ hostibꝰ obsidebantᷣ· ut audirent assyrios q̄ꝫ a chaldeis eẽ capiẽdos, sicut in seq̄ẽtibꝰ libri huiꝰ demõstrabitᷣ. Sciẽdũ ꝙ niniue i nr̄a ligua de hebreo speciosam sonat. Speciosus aũt h̃ mũdꝰ dicitᷣ. Uñ ⁊ apud grecos· cosmos ab ornatu nomẽ accepit. Et q̇cq̇d nũc aduersũ niniuen dicitur: de mundo figuralitᷣ p̄dicari sentiamꝰ. Quã ob cãm ⁊ assumptio quã septuagita interp̄tes dicũt ·apud hebreos massa ponitᷣ. i. ḡue onꝰ· eo ꝙ cũ aduersus quã ꝓphetatᷣ p̄mat· nec sinat eleuare ceruicẽ. Simulq̧ h̃ attẽdẽdũ· ꝙ h̃ ipsa uel assũptio· uel onꝰ· uel pondus ꝓphe visio fit. Nõ. n. loq̇tᷣ ꝓpħa i extasi: ut mõtanꝰ ⁊ p̄scilla· maximillaq̧ delirant: ꝺ qḋ ꝓpħat liber ẽ visiõis itelligẽtꝭ vniuersa q̇ loq̇tᷣ: ⁊ pondus hostiũ faciẽtꝭ suo ꝑp̄lo visionẽ. De consũmatione itaq̧ mũdi ꝺm anagogen cõsolationẽ scõꝝ ꝓpħia texitᷣ: ut q̄cũq̧ i mundo vident: q̄si p̄tereũtia ⁊ caduca cõtẽnant: ⁊ p̄parẽt se ad iudicii diem: Ubi vltor aduersum vires assyrioꝝ affuturus est dominus.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentũ.

Naum ꝯsolator orbis interpretatur Increpat ciuitatẽ sanguinũ. ⁊ post euersionẽ illius loquitur. Ecce sup mõtes pedes euãgeliçãtis ⁊ ãnũciãtꝭ pacẽ.

Explicit argumentum. Incipit Naum propheta. Caplm I

Onus niniue. Liber visiõis naum helchesei Deꝰ emulator ⁊ vlciscẽs dñs vlciscẽs dñs ⁊ hñs furorẽ: vlciscens dñs in hostes suos. ⁊ irascẽs ipse iimicꝭ suis. Dñs patiẽs ⁊ magnꝰ fortitudine: ⁊ mundãs nõ faciet innocentẽ. Dñs in tẽpestate ⁊ turbine vie eiꝰ: ⁊ nebule pulvis pedũ eiꝰ. Increpãs mare ⁊ exsiccãs.

illud: ⁊ oĩa flumina ad desertum deducens. Infirmatus est basan ⁊ carmelus: ⁊ flos libani elãguit. Montes cõmoti sũt ab eo: ⁊ colles desolati sunt. Et ꝯtremuit t̃ra a facie eiꝰ. ⁊ orbis: ⁊ oẽs hitãtes i eo. Añ faciẽ indignatiõis eiꝰ q̇s stabit: ⁊ q̇s resistet i ira furoris eiꝰ? Indig̃tio eiꝰ effusa est ut ignis. ⁊ petre dissolute sũt ab eo. Bonꝰ dñs ⁊ ꝯfortãs i die tribulatiõis. ⁊ sciẽs sꝑãtes i se. Et ĩ diluuio ꝑtereũte ꝯsũmationẽ faciet loci eiꝰ ⁊ ĩimicos eiꝰ ꝑsequẽť tenebre. Quid cogitatꝫ ꝯ dñm? Cõsũmationẽ ipse faciet. Nõ ꝯsurget duplex tribulatio: q̇a sic spine se iuicẽ cõplectũť: sic cõuiuiũ eoꝝ pariť potãtiũ. Cõsũmẽť q̃si stipula ariditate plena. Ex te. n. exibit cogitãs ꝯ dñm malitiã: mẽte ꝑtractãs ꝑuaricationẽ. Hec diċ dñs. Si ꝑfecti fuerit ⁊ ita plures. sic ꝙ̃ attõdẽť ⁊ ꝑtrãsibit. Afflixi te. ⁊ nõ affligã te vltra. Et nũc ꝯterã ṽgã eiꝰ de dorso tuo. ⁊ vicula tua dirũpã. ⁊ ꝑcipiet sup te dñs. Nõ seiabiť ex noĩe tuo ãpliꝰ. De domo dei tui inťficiã. Sculptile ⁊ ꝯflatile ponã sepulchrũ tuũ: q̇a ihonoratꝰ es. Ecce sup mõtes pedes euãgelizãtis: ⁊ ãnũciãtis pacẽ. Celebra iuda festiuitates tuas ⁊ redde vota tua: q̇a nõ adijciet vltra ut ꝑtrãseat i te belial: vniuersus interijt. II

Ascẽdit q̇ dispgat corã te: q̇ custodiat obsidionẽ. Cõtẽplare viã: cõforta lũbos. robora ṽtutẽ valde. Quia sicut reddidit dñs supbiã iacob: sic supbiam isrł. Quia vastatores dissipauerũt eos: ⁊ ꝓpagines eoꝝ corrupꝑũt. Clypeꝰ fortiũ eius ignitus: viri exercitꝰ in coccineis. Ignee habene currus i die ꝑpatiõis eiꝰ: ⁊ agitatores cõsopiti sũt. In itineribꝰ cõturbati sũt: q̃drige collise sũt in plateis. Aspectꝰ eoꝝ q̃si lãpades: q̃si fulgura discurrẽtia. Recordabiť fortiũ suoꝝ: ruent i itineribꝰ suis. Velociť ascẽdent muros eiꝰ: ⁊ ꝑpabiť vmbraculũ. Porte fluuioꝝ apte sũt: ⁊ templũ ad solũ dirutũ. Et miles captiuꝰ adductꝰ ẽ: ⁊ ancille eiꝰ minabãť gemẽtes ut colũbe: murmurantes in cordibꝰ suis. Et niniue q̃si piscina aq̃ꝝ aque eius: ipsi ṽo fugerũt. State state: ⁊ nõ est q̇ reuertať. Diripite argentũ. diripite aurũ: ⁊ nõ ẽ finis diuitiaꝝ ex oĩbꝰ vasis desiderabilibꝰ. Dissipata ẽ ⁊ scissa ⁊ dilacerata. ⁊ cor tabescẽs. ⁊ dissolutio geniculoꝝ. ⁊ defectio ĩ cũctis renibꝰ. ⁊ facies oĩuꝫ sicut nigredo olle. Ubi ẽ hitaculũ leonũ. ⁊ pascua catulorũ leonũ? Ad quã iuit leo ut ingrederẽť illuc: catulꝰ leonis. ⁊ nõ ẽ q̇ exť̃reat. Leo cepit sufficienter catulis suis. ⁊ necauit leenis suis. Et ĩpleuit preda spelũcas suas. ⁊ cubile suũ rapina. Ecce ego ad te dicit dñs exercituũ. ⁊ succendã vsq̧ ad sũmũ q̃drigas tuas: ⁊ leunculos tuos comedet gladius. Et exť̃minabo de terra predam tuam: ⁊ nõ audietur vltra vox nunciorũ tuorum. III

Ve ciuitas sanguinũ: vniuersa mendacij: dilaceratiõe plena. Nõ recedet a te rapina. Vox flagelli. ⁊ vox impetꝰ rote. ⁊ eq̇ fremẽtis. ⁊ q̃drige feruẽtis ⁊ eq̇tis ascẽdẽtꝫ. ⁊ micãtꝫ gladij. ⁊ fulgurãtꝫ haste. ⁊ multitudinis inťfecte. ⁊ g̃uis ruine: nec ẽ finis cadauerũ. Et corruẽt i corporibꝰ suis ꝓpť multitudinẽ fornicationũ meretricis speciose ⁊ grate ⁊ hñtꝫ maleficia: q̃ vendidit gẽtes i fornicatiõibꝰ suis: ⁊ familias in maleficijs suis. Ecce ego ad te diċ dñs deꝰ exercituũ. ⁊ reuelabo pudẽda tua i facie tua: ⁊ oñdã i gẽtibꝰ nuditatẽ tuã ⁊ regnis ig̃miniã tuã. Et proijciã sup te abhominatiões: ⁊ cõtumelijs te afficiã: ⁊ ponã te i exemplũ. Et erit. oĩs qui viderit te resiliet a te: ⁊ dicet. Vastata est niniue. Quis cõmouebit super te caput? Unde q̃rã ꝯsolatorẽ tibi? Nunq̇d melior es alexãdria ꝓplorũ: q̇ hitat in fluminibꝰ? Aque i circuitu eiꝰ: cuiꝰ diuitie mare: aq̃ muri eiꝰ. Ethiopia fortitudo eiꝰ ⁊ egyptꝰ ⁊ nõ ẽ finis. Affrica ⁊ libyes fuerũt i auxilio tuo: ſ ⁊ ipsa i trãsmig̃tiõe ducta ẽ i captiuitatẽ. Paruuli eiꝰ elisi sũt i capite oĩuꝫ viarũ: ⁊ sup inclytos eiꝰ miserũt sortẽ: ⁊ oẽs optimates eiꝰ ꝯfixi sũt i cõpedibꝰ. Et tu g̃ iebriaberis ⁊ eris despecta. ⁊ q̇res tu auxiliũ ab inimico. Oẽs munitiões tue sicut ficꝰ cũ grossis suis: si ꝯcusse fuerit cadẽt i os comedẽtꝫ. Ecce ꝓpls tuꝰ: mulieres i medio tui. Inimicis tuis ad aptionẽ pãdenť porte t̃re tue: deuorabit ignis vectes tuos. Aquã ꝓpť obsidionẽ hauri tibi: extrue mũitiões tuas. Intra in lucũ ⁊ calca: subigens tene laterẽ. Ibi comedet te ignis: ꝑibis gladio: deuorabit te ut brucus. Cõgregare g̃ ut brucꝰ: multiplicare ut locusta. Plures fecisti negociationes tuas: ꝙ̃ stelle sint celi. Brucꝰ expansus ẽ. ⁊ auolauit. Custodes tui q̃si locuste. ⁊ paruuli tui q̃si locuste locustaꝝ. q̃ ꝯsidũt i sepibus i die frigorij. Sol ortus ẽ ⁊ auolauerũt ⁊ non est cognitus locus earũ vbi fuerint.

Dormitauerūt pastores tui rex assur: sepeli-
ent̄ pncipes tui. Latitauit ꝑplus tuꝰ i mōtibꝰ
⁊ nō est q̄ ꝯgreget. Nō est obscura contritio
tua: pessima est plaga tua. Oēs q̄ audierūt
auditionē tuā: cōpresserūt manum super te:
Quia sup quē nō transijt malitia tua semꝑ?

Explicit Naum ꝓpheta. Incipit
ꝓlogus in Abacbuc prophetā.

Quatuor ꝓphete i duodecim ꝓphetaꝝ volumie cōtinent̄: e quibꝰ tres i pncipio lemna.i pondus·titulū habent·naum abacbuc ⁊ malachias. Porro çacharias i medio ⁊ circa finē duos huiꝰcemōi ponit titulos·e q̄bꝰ vnꝰ est: onus ꝟbi dn̄i i t̄ra adracb ⁊ damasci re-quiei eiꝰ: alt̄ i fine.s.onꝰ ꝟbi dn̄i sup isrl̄. De naum orōnibꝰ tuis iā liber vnꝰ editꝰ ē. De ça-charia ⁊ malachia·si vita comes fuerit dis-seret̄. Nūc abacbuc hēmꝰ in manibꝰ q̄ uel ex eo q̄ amabilis deo ē·vocat̄ āplexatio·uel q̄ i certamē ⁊ luctā (⁊ ut ita dicā) āplexū cū deo ꝯgredit̄·āplexant̄.i. luctant̄ sortitus ē nomē. Nullꝰ.n.tā audaci voce ausus ē deū ad disce-ptationē iusticie ꝓuocare.⁊ dicē ei. Cur i re-bus hūanis mūdi istꝰ pompa tanta reꝝ ꝟset iniq̄tas? Vociferabor ad te vim patiēs.⁊ nō saluabis? Quare ondisti mihi iniq̄tatē ⁊ la-borē videē? Lacerata ē lex: ⁊ nō ꝑuenit vsq3 ad finē iudiciū·q̄a impiꝰ ꝑualet aduersū iu-stum·iō egredit̄ iudiciū ꝑuersū. Vides q̄ te-meraria vox sit.⁊ quodāmō blasphemantis creatorē suū ad iudiciū ꝓuocare.⁊ vas fragi-le adūsus figulū·cur tale uel tale factū sit di-sputare? Necnō ⁊ h̄ aiadūtendū·q̄ assūptio uel podꝰ q̄ q̄uia iā eē diximꝰ ꝓphete visio ē: ⁊ aduersi montani dogma ꝑuersū intelligit qđ videt·nec ut amēs loq̄t̄·nec more insaniētiū feminaꝝ dat sine mente sonū. Vn̄ ⁊ apl̄s iu-bet ut si ꝓphetātibꝰ alijs·alij fuerit reuelatū· taceāt q̄ ꝑus loq̄bant̄. Et stati·nō ē inq̄t dis-sensiōis deꝰ·s3 pac̄. Ex q̄ itelligit̄ cū q̄s ex vo-lūtate reticet.⁊ alijs locū dat ad loquendū· possit loqui ⁊ tacē cū velit. Qui aūt in extasi.i inuitꝰ loq̄t̄·nec tacē nec loq̄ in sua ꝑtāte h3. Illud q̄z disce·q̄a semel a me violent̄ exiḡ·ut q̄si q̄sdā g̃dꝰ ⁊ scalas ad altiora intēti·histo-riā tibi inꝑpreter·ꝓphetiā eē circa babylonē ⁊ nabuchodonosor regē chaldeoꝝ·ut quō ꝑor ꝓph̄a naum quē abacbuc seq̄t̄·vaticiniū ha-buit ꝯ niniuen ⁊ assyrios q̄ vastauerūt decē tribꝰ q̄ vocāt̄ isrl̄·ita abacbuc ꝓphetiā habeat adūsus babylonē ⁊ nabuchodonosor·a qui-bus iudas ⁊ irl̄m tēpluq3 subuersa sūt. Et ut scias eo tp̄e fuisse abacbuc·q̄ iā due tribus q̄ vocabant̄ iuda·ducte erāt i captiuitatē: da-niel docē te poterit·ad quē in lacū leonū aba-cbuc cū prādio mittit̄·q̄ q̄ apud hebreos hec ipsa nō legat̄ historia. Igit̄ siue q̄s recipiat scripturā illā·siue nō recipiat: vtrūq3 ꝓ nob̄ ē. Aut.n.iā recipit.⁊ pꝰ factā rē lib̄ abacbuc texit: aut si nō recipit·q̄si ꝓph̄a scribit q̄ ven-tura cognoscit. Interim ꝫm lrām causat̄ ad-uersū deū ꝓph̄a·cur nabuchodonosor templū dei vastet ⁊ iudā·cur irl̄m quondā vrbs dn̄i destruat̄·q̄re clamet ꝓpl̄us ⁊ nō audiat̄·voci-feret̄ ad dn̄m oppssus a chaldeis ⁊ nō saluet̄. Q̄re etiā ipse ꝓph̄a uel ꝓpl̄us ex cuiꝰ ꝑsona lo-quit̄: ad h̄ vixerit.⁊ hucusq3 perductus sit·ut iniq̄tatē hostiū ⁊ suū laborē viderit: cū in iu-sticia ꝑualeat adūsū se. Et h̄ dicit ꝑ ment̄ an-gustia·nesciēs aurū i igne cōflari.⁊ tres pue-ros de camio ignis puriores exisse q̄ itraue-rant. S3 ⁊ h̄ gn̄alit̄ accipe possumꝰ·q̄ ex ꝑso-na hūane impatiētie loq̄t̄·ut in q̄rulā vocē ⁊ plenā dolorj erūpat dicēs. Quare respicis ꝯtē-ptores.⁊ taces ꝯculcante impio iustiorē se? Hec aūt loq̄t̄·nesciēs iudicia dei inuestigabi-lia.⁊ ꝓfūdū diuitiaꝝ sapie ⁊ scie eiꝰ·q̄ nō ita videat deꝰ ut videt hō. Hō tm̄ p̄ntia respicit: deꝰ futura ⁊ et̄na cog̃scit. Et quō si egrotās ⁊ estuans febribꝰ aquā frigidā postulet ⁊ di-cat ad medicū·vim patior·crucior·vror·ex-animor·vsq3 q̄ medice clamabo ⁊ exaudies.⁊ rn̄deat ei sapiētissimꝰ ac clemētissimꝰ medicꝰ: scio q̄ tp̄e dare debeā qđ postulas: nō misere-or modo·q̄a m̄ia ista crudelitas ē.⁊ volūtas tua ꝯ te petit. Ita ⁊ deꝰ nr̄ sciens clemētie sue pondera atq3 mēsuras·inc̄dū nō exaudit cla-mantē·ut eū probet.⁊ magis ꝓuocet eū ad ro-gandū.⁊ q̄si igne excoctū iustiorē ⁊ puriorē faciat. Qđ intelligens apl̄us ꝫm id q̄ m̄iam ꝯsecutus ē a dn̄o·ait. S3 nō deficimꝰ. Et hn̄ dicit dn̄m in oi tp̄e. Et scit q̄ q̄ ꝑseuerauerit vsq3 in finē hic saluꝰ erit.⁊ gl̄iat̄ i labore ⁊ do-lore. Et cū hieremia dic̄. Tribulationē ⁊ mi-seriā iuocabo·ut quō aliꝰ iuocat deū·sic scūs vir ⁊ bellator iuictꝰ ad exercēdū se ⁊ ꝓbandū: tribulationē ⁊ miseriam inuenire desiderat.

Explicit prologus: sequit̄ argumentū.

ABachuc luctator fortis ⁊ rigidus stat sup custodiã suã. ⁊ figit gradum sup munitionẽ· ut xp̄m ĩ cruce ɔtem-plet. ⁊ dicat. Operuit celos glĩa ei⁹: ⁊ laudis ei⁹ plena ẽ t̃ra. Splendor ei⁹ ut lux erit: cor-nua ĩ manib⁹ ei⁹. ibi abscõdita ẽ fortitudo ei⁹.

Explicit argumentũ. Incipit Abachuc ꝓpheta. Caplm I

ONus quod vi-dit abachuc propheta. Usq̄ q̄ dñe clamabo. ⁊ non exaudies? Vociferabor ad te vim patiẽs: ⁊ nõ saluabis? Quare osten-disti mihi iniquitatẽ ⁊ laborẽ: videre p̄dã ⁊ iniusticiã ɔ̄ me? Quare respicis ɔtẽptores: ⁊ taces ɔculcante ĩpio iustiorẽ se? Et facies hoĩs q̄si pisces maris ⁊ quasi reptilia nõ hñtia ducẽ. Et factũ ẽ iudiciũ: ⁊ ɔtradictio poten-tior. Propter h̄ lacerata est lex: ⁊ nõ perue-nit vsq; ad finẽ iudiciũ. Quia impius p̄ualet aduersus iustũ: ꝓpterea egredit̃ iudiciũ per-uersũ. Aspicite ĩ gẽtib⁹ ⁊ videte ⁊ ãmiramini ⁊ obstupescite: q̄a opus factũ ẽ ĩ dieb⁹ vr̄is: qd̄ nemo credet cũ narrabit̃. Quia ecce ego suscitabo chaldeos gẽtẽ amarã ⁊ velocẽ am-bulantẽ sup latitudinẽ t̃re· ut possideat taber-nacula nõ sua. Horribilis ⁊ t̃ribilis ẽ: ex se-ipsa iudiciũ ⁊ onus eius egrediet̃. Leuiores pardis eq̄ eius. ⁊ velociores lupis vespertinis: ⁊ diffundent̃ eq̄tes ei⁹. Eq̄tes nãq; ei⁹ de lõge veniẽt: volabũt q̄si aq̄la festinans ad come-dendũ. Oẽs ad p̄dã veniẽt· facies eorũ ven-tus vrẽs. Et ɔgregabit q̄si arenã captiuita-tẽ: ⁊ ipse de regib⁹ triũphabit: ⁊ tyrãni ridicu-li eius erũt. Ipse sup oẽm munitionẽ ridebit ⁊ cõportabit aggerẽ. ⁊ capiet eã. Tũc muta-bit̃ spũs: ⁊ ptransibit ⁊ corruet. Hec est forti-tudo ei⁹ dei sui. Nunq̄d nõ tu a p̄ncipio dñe deus me⁹ scẽ me⁹: ⁊ nõ moriemur? Dñe ĩ iu-diciũ posuisti eũ: ⁊ fortẽ ut corripes funda-sti eũ. Mũdi sũt oculi tui ne videas malũ: ⁊ respicere ad iniq̄tatẽ nõ poteris. Quare non respicis sup inique agẽtes: ⁊ taces deuoran-te impio iustiorẽ se? Et facies hoĩs q̄si pisces maris: ⁊ q̄si reptile nõ hñs principẽ. Totũ ĩ hamo subleuauit: traxit illud in sagena sua: ⁊ ɔgregauit in rete suũ. Sup h̄ letabit̃ ⁊ exul-tabit: ꝓpterea ĩmolabit sagene sue. ⁊ sacrifica-bit reti suo. Quia ĩ ipsis ĩcrassata ẽ pars ei⁹: ⁊ cibus ei⁹ elect⁹. Propt̃ h̄ ḡ expãdit sagenã suã: ⁊ semp interficere gentes nõ cessat. II

SUper custodiam meã stabo: ⁊ figam gradum sup munitionẽ. Et ɔtempla-bor ut videã q̄d dicat̃ mihi: ⁊ quid rñdeã ad arguentẽ me. Et rñdit mihi dñs. ⁊ dixit. Scribe visũ ⁊ explana eũ sup tabulas ut pcurrat q̄ legerit eũ. Quia adhuc visus ꝓ-cul: ⁊ apparebit ĩ finẽ ⁊ nõ mentiet̃. Si morã fecerit expecta illũ: q̄a veniens veniet ⁊ non tardabit. Ecce q̄ incredul⁹ ẽ: nõ erit recta aĩa eius ĩ semetipso. Justus aũt in fide sua viuet Et quõ vinũ potantẽ decipit: sic erit vir sup-bus ⁊ nõ decorabit̃. Qui dilatauit q̄si ĩfern⁹ aĩam suã: ⁊ ipse q̄si mors. ⁊ nõ adimplet̃. Et ɔgregauit ad se oẽs gẽtes: ⁊ coaceruauit ad se oẽs ꝓp̄los. Nunq̄d nõ oẽs isti sup eũ para-bolã sumẽt: ⁊ loquelã enigmatũ eius? Et di-cet̃. Ve ei: qui multiplicat non sua. Usq̄ q̄ ⁊ aggrauat ɔ̄ se densũ lutũ? Nunq̄d nõ repente ɔsurgẽt q̄ mordeãt te? Et suscitabũt̃ laceran-tes te: ⁊ eris ĩ rapinã eis? Quia tu spoliasti gentes multas· spoliabũt te oẽs qui reliq̄ fue-rint de ꝓp̄lis: ꝓpter sanguinẽ hoĩs ⁊ iniq̄tatẽ terre ciuitat; ⁊ oĩuz h̄itantiũ ĩ ea. Ve q̄ ɔgre-gat auaritiã malã domui sue: ut sit ĩ excelso nidus ei⁹: ⁊ liberari se putat de manu mali. Co-gitasti ɔfusionẽ domui tue: cõcidisti populos multos. ⁊ peccauit aĩa tua. Quia lapis de pa-riete clamabit. ⁊ lignũ qd̄ int̃ iũcturas edifi-ciorũ ẽ rñdebit. Ve q̄ edificat ciuitatẽ in san-guinib⁹: ⁊ p̄parat vrbẽ ĩ iniq̄tate. Nunq̄d nõ h̄ sũt a dño exercituũ? Laborabũt. n. ꝓp̄li in multo igni. ⁊ gẽtes in vacuũ ⁊ deficiẽt. Quia replebit̃ t̃ra ut cognoscãt gloriã dñi: q̄si aq̄ opiẽtes mare. Ve q̄ potũ dat amico suo· mit-tens fel suũ: ⁊ inebriãs ut aspiciat nuditatẽ ei⁹. Replet⁹ ẽ ig̃minia ꝓ glĩa. Bibe tu q̄q̄: ⁊ cõsopire. Circundabit te calix dextere dñi: ⁊ vomit⁹ ig̃minie sup gloriã tuã. Quia iniq̄tas libani opiet te. ⁊ vastitas aĩaliũ det̃rebit eos de sanguinib⁹ hoĩs ⁊ iniq̄tate t̃re ⁊ ciuitatis: ⁊ oĩuz h̄itantiũ ĩ ea. Quid ꝓdest sculptile q̄a sculpsit illud fictor su⁹ ɔflatile ⁊ imaginẽ fal-sam: q̄a sperauit ĩ figmẽto fictor ei⁹ ut facẽt simulacra muta? Ve q̄ dicit ligno· expgiscẽ: surge· lapidi tacẽti. Nunq̄d ipse docẽ poterit? Ecce iste coopertus est auro ⁊ argẽto: ⁊ oĩs spũs nõ est in viscerib⁹ eius. Dñs aũt in tem-plo sancto suo: sileat a facie eius oĩs terra.

Oratio abacbuc prophete ꝓ ignorantiis.

D Omine audiui auditionē III tuam: ⁊ timui. Domine opus tuū: in medio annorū viuifica illud. In medio annorum notum facies: cum iratus fueris· misericordie recordaberis. Deus ab austro veniet: ⁊ scūs de monte pharan. Operuit celos glīa eiꝰ: ⁊ laudis eiꝰ plena ē terra. Splendor eiꝰ ut lux erit: cornua in manibus eius. Ibi abscōdita ē fortitudo eiꝰ: añ faciē eius ibit mors. Egredieť diabolꝰ ante pedes eius: stetit ⁊ mēsus ē t̄rā. Aspexit ⁊ dissoluit gentes: ⁊ ꝯtriti sūt montes seculi. Incuruati sūt colles mūdi: ab itineribꝰ eťnitatis eius. Pro iniq̄tate vidi tentoria ethiopie: turbabūť pelles t̄re madiā. Nūq̄d i fluminibꝰ iratꝰ es dn̄e: aut i flumībꝰ furor tuꝰ· uel i mari indig̃tio tua? Qui ascēdes sup eq̄s tuos: ⁊ q̄drige tue saluatio. Suscitās suscitabis arcū tuū: iuramenta tribubꝰ q̄ locutꝰ es. Fluuios scindes t̄re: viderunt te ⁊ doluerunt mōtes· gurges aq̄rū trāsijt. Dedit abyssus vocē suā: altitudo manꝰ suas leuauit. Sol ⁊ luna steterūt i habitaculo suo: in luce sagittaꝝ tuaꝝ ibūt: in splēdore fulgurātis haste tue. In fremitu ꝯculcabis t̄rā: ⁊ i furore obstupefacies gentes. Egressus es i salutē ꝑpli tui: i salutē cū xp̄o tuo. Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamentū eius vsq̧ ad collum. Maledixisti sceptris eiꝰ: capiti bellatoꝝ eius: venientibꝰ ut turbo ad dispgendū me. Exultatio eoꝝ: sic eiꝰ q̄ deuorat pauperē i abscōdito. Viā fecisti i mari eq̄s tuis: i luto aq̄rū multarū. Audiui ⁊ cōturbatꝰ est vent̄ meꝰ: a voce cōtremuerūt labia mea. Ingrediať putredo i ossibꝰ meis: ⁊ subť me scateat. Vt requiescā in die tribulatiōis: ut ascendā ad populū accinctū nr̄m. Ficus.n. non florebit: ⁊ nō erit germē in vineis. Mentieť opꝰ oliue: ⁊ arua nō afferēt cibū. Abscideť de ouili pecus: ⁊ nō erit armētū in p̄sepibꝰ. Ego aūt in dn̄o gaudebo: ⁊ exultabo i deo ih̄u meo. Deꝰ dn̄s fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos q̄si ceruorū. Et sup excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem.

Explicit Abacbuc ꝓpheta. Incipit ꝓlogus i Sophoniam prophetam.

T Radūt hebrei. cuiuscūq̧ ꝓphe pať aut auus ponať in titulo· ipsos q̧ ꝓphas fuisse. Vñ ⁊ amos vnū de duodecī ꝓphetꝫ q̄ dixit· nō sū ꝓpha nec filius ꝓphe: s; pastor capraꝝ vellicans sycomoros pr̄is nomen in titulo nō hr̄e. Hoc si verū ē· sophonias ꝓpha: q̄ noīe (ut ita dicā) ꝓphetico ⁊ glīosa maiorū suoꝝ stirpe generatꝰ ē. Habuit.n. pr̄em chusi· auū godoliā· ꝓauū amasiam· attauū ezechiā. ⁊ talē q̄drigā ipse velut extremus auriga cōpleuit. Nomen sophonie alij speculam· alij archanū dn̄i transtulerūt. Siue igiť specula· siue abscōditū dn̄i interpteť: vtrūq̧ ꝓphe ꝯuenit. Diciť.n. ad ezechielem. Fili hoīs· speculatorē te posui domui isrl̄. Iste ḡ ꝓpha q̄ erat i specula ⁊ in sublimibus constitutꝰ. ⁊ nouerat mysteria dn̄i· filius erat chusi q̄ intꝑretať hūilitas. Habebat q̧ auū godoliā: q̄ dr̄ magnitudo dn̄i. ⁊ ꝓauū amasiā: q̄ ⁊ ipse vertiť in sermonē dn̄i· attauū ezechiā· qui sonat fortitudo dn̄i. De fortitudine itaq̧ dn̄i natꝰ est sermo dn̄i. ⁊ de sermone dn̄i nata ē magnitudo dn̄i. ⁊ de magnitudīe dn̄i nata ē hūilitas· ut cū ꝑuenerit aliq̄s ad perfectū· dicat: q̄a nō sum dignꝰ vocari apostolus. Et illud in psalmis. Domine non est exaltatum cor meum· neq̧ elati sūt oculi mei. Iosiā regē iude cuiꝰ tpibꝰ sophonias ꝓphetasse inuenit· deo pre oībꝰ regibus iude placuisse historia quarti libri regū ⁊ secūdi paralypomenon demōstrat. Iosias simulacra q̄ pater suus amon uel auꝰ manasses i tēplo dei collocauerat deiecta cōminuisse monstrať. In q̄bꝰ etiā serpentē ereū a moyse factū cui errori inductꝰ ꝑplꝰs supstitiōe idoloꝝ detentꝰ admiserat. Idem custodisse pasca: ⁊ intermissis tpibꝰ multꝫ solus celebrasse monstrať. Iō deꝰ ꝑ ꝓpham tpibus memorati regis q̄ ꝓuētura erāt ostendens gentibꝰ q̄dē lectiōe cōphēsis affuturū iudiciū. Populo ꝓ isrl̄ salutē. ⁊ ciuitati irl̄m restaurationē tūc tpis tribuendam textu lectionis denunciauit.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentum.

S Ophonias speculator ⁊ archanorū dei cognitor· audiuit clamorē a porta pisciū. ⁊ eiulatū a secūda. ⁊ ꝯtritionē a collibꝰ. Indicit q̧ vlulatū habitatoribus pile: q̄a ꝯticuit oīs ꝑplꝰs chanaā: dispierūt vniuersi qui inuoluti erant argento.

Explicit argumentum. Incipit Sophonias ꝓpheta. Caplm I

Verbū domi-
ni qͦ factū ē ad sophoniam
filium chusi filij godolie filij
amasie filij ezechie· i dieb9 io-
sie filij amon regis iuda. Cō-
gregās ꝯgregabo oīa a facie t̄re dic̄ dn̄s: cō-
gregās hoiem ⁊ pec9: ꝯgregās volatilia celi
⁊ pisces maris. Et ruine ipioꝝ erūt: ⁊ disper-
dā hoīes a facie t̄re dic̄ dn̄s. Et extendā ma-
nū meā sup iudā ⁊ sup oēs hitantes irlm: ⁊
disꝑdā de loco h̄ reliq̄as baal. ⁊ noīa edituo-
rū cū sacerdotib9: ⁊ eos q̇ adorant sup tecta
militiā celi. ⁊ adorāt ⁊ iurāt i dn̄o ⁊ iurant
i melchon. ⁊ q̇ auertūt̄ de post tergū domini:
⁊ qui nō quesierūt dn̄m: nec inuestigauerūt
eū. Silete a facie dn̄i dei: q̇a iuxta ē dies dn̄i
Quia ꝑꝑauit dn̄s hostiā: scificauit vocatos
suos. Et erit: in die hostie dn̄i visitabo super
ꝑncipes ⁊ sup filios regis ⁊ sup oēs q̇ induti
sunt veste ꝑegrina. Et visitabo super oēm qui
arrogāt̄ ingredit̄ sup limē i die illa: q̇ cōplēt
domū dn̄i dei sui iniq̇tate ⁊ dolo. Et erit i die
illa dic̄ dn̄s vox clamoꝝ a porta pisciū. ⁊ vlu
lat9 a secūda. ⁊ ꝯtritio mag̃ a collib9. Vlula-
te hitatores pile. Cōticuit ois ꝑpl's chanaā:
disꝑierūt oēs inuoluti argento. Et erit· i tꝑe
illo scrutabor irlm i lucernis. ⁊ visitabo sup
viros defixos in fecib9 suis: q̇ dicūt i cordib9
suis. Nō faciet bn̄ dn̄s: ⁊ nō faciet male. Et
erit fortitudo eaꝝ i direptionē. ⁊ domus eoꝝ
i desertū. Et edificabūt domos ⁊ nō hitabūt:
⁊ plātabūt vineas. ⁊ nō bibēt vinū eaꝝ. Iux
est dies dn̄i magnus: iuxta ē ⁊ velox nimis
Vox diei dn̄i amara: tribulabit̄ ibi fortꝭ. Di-
es ire dies illa· dies tribulatiōis ⁊ angustie:
dies calamitatis ⁊ miserie· dies tenebraꝝ ⁊
caliginis· dies nebule ⁊ turbinis· dies tube
⁊ clangoris sup ciuitates munitas ⁊ sup an-
gulos excelsos. Et tribulabo hoies: ⁊ ambu
labūt ut ceci· q̇a dn̄o peccauerūt. Et effūdet̄
sanguis eoꝝ sicut hum9. ⁊ corpora eoꝝ sicut
stercora. Sꝫ ⁊ argētū eoꝝ ⁊ aurū eoꝝ nō po
terit libare eos: i die ire dn̄i. In igne zeli ei9
deuorabit̄ ois t̄ra· q̇ cōsūmationē cū festina-
tione faciet cūctis habitantib9 terram. II

Onuenite ꝯgregami gens nō ama-
bilis· priusq̃ pariat visio q̄si pulue-
rem transeuntē diē anteq̃ veniat sup
vos ira furoris dn̄i: an̄q̃ veniat sup vos ira
indig̃tionis dn̄i. Querite dn̄m oēs mās̄ueti
terre: q̇a iudiciū ei9 estis oꝑati. Querite iu-
stū· querite mās̄uetū: si q̇ mō abscōdamini in
die furoris dn̄i. Quia gaza destructa erit: ⁊
ascalon i desertū. Azotū i meridie eijcient. ⁊
accharō eradicabit̄. Ve q̇ hitatis funiculū
maris: gens ꝑditoꝝ. Verbū dn̄i sup vos cha-
naā t̄ra philistinoꝝ. ⁊ disꝑdā te ita ut non sit
inhitator. Et erit funicul9 maris reqes pasto-
rū. ⁊ caule pecorū. Et erit funicul9 ei9 qui re-
mās̄erit de domo iuda. Ibi pascēt̄ in domib9
ascalonis· ad vesꝑā reqescent: q̇a visitabit
eos dn̄s deus eoꝝ. ⁊ auertet captiuitatē eoꝝ.
Audiui oꝑꝓbriū moab ⁊ blasfemias filiorū
āmon q̄ exprobrauerūt ꝑpl'o meo: ⁊ magni-
ficati sūt sup terminos eoꝝ. Propterea viuo
ego dic̄ dn̄s exercituū: de9 isrl'. Quia moab
ut sodoma erit. ⁊ filij āmō q̄si gomorra: sic-
citas spinarū ⁊ aceruī salis: ⁊ desertū vsq; in
eternū. Reliquie populi mei diripient eos:
residui gentis mee possidebūt illos. Hoc eis
eueniet ꝓ suꝑbia sua: qua blasfemauerūt ⁊
magnificati sūt sup ꝑpl'm dn̄i exercituū. Hor-
ribilis dn̄s super eos: ⁊ attenuabit oēs deos
t̄re. Et adorabūt eū viri de loco suo· oēs insu-
le gētiū. Sꝫ ⁊ vos ethiopes: interfecti gladio
meo eritꝭ. Et extendet manū suā sup aq̇lonē
⁊ ꝑdet assur. Et ponet speciosam i solitudinē
⁊ i inuiū: ⁊ q̄si desertū. Et accubabūt in me-
dio ei9 greges· oēs bestie gentiū. ⁊ onocrota-
lus ⁊ herici9 i liminib9 ei9 morabūt̄. Vox can
tantis in fenestra: coru9 in supliminari: q̄m
attenuabo robur ei9. Hec ē ciuitas gloriosa
hitās i ꝯfidentia: q̄ dicebat i corde suo. Ego
sū: ⁊ ex̄ me nō ē alia āpli9. Quō facta ē i de-
sertū: cubile bestie? Ois q̇ transit ꝑ eā sibilla-
bit: ⁊ mouebit manū suam. III

Ve ꝓuocatrix ⁊ redēpta ciuitas· co-
lūba. Nō audiuit vocem. ⁊ nō susce-
pit disciplinā. In dn̄o nō est cōfisa:
ad deū suū nō aꝑpinquauit. Principes ei9 in
medio ei9: q̄si leones rugiētes. Iudices ei9
lupi vesꝑe: nō relinq̇bant in mane. Prophete
ei9 vesani: viri infideles. Sacerdotes ei9 pol-
luerūt scm̄: iniuste egerūt ꝯ̄ legē. Dn̄s iustus
i medio ei9: nō faciet iniq̇tatē. Mane mane
iudiciū suū dabit in luce. ⁊ nō abscōdet̄. Ne-
sciuit aūt iniqu9 cōfusionē. Disꝑdidi gentes:
⁊ dissipati sūt āguli eaꝝ. Desertas feci vias
eoꝝ: dum nō ē q̇ trās̄eat. Desolate sūt ciuita-
tes eoꝝ: nō remanente viro neq; vllo habi-
tatore. Dixi: attamen timebis me· suscipies

disciplinā. Et nō ꝑibit hitaculū ei⁹ ꝓpter oīa in qb⁹ visitaui eā. Uerūtñ diluculo surgentes corruꝑerunt oēs cogitatiōes suas. Quaꝓpter expecta me dic̄ dñs i die resurrectiōis mee i futurū: qa iudiciū meū ut congregem gētes. 7 colligā regna. Et effūdā suꝑ eos indignationē meā: oēm irā furoris mei. In igne n. zeli mei deuorabit̄ oīs t̄ra. Quia tūc reddam ꝓplis labiū electū. ut inuocēt oēs nomē dñi. 7 seruiāt ei humero vno. Ultra flumina ethiopie. inde supplices mei: filij dispersorum meoꝝ deferēt munus mihi. In die illa nō cōfūderis suꝑ cūctis adinuentiōib⁹ tuis: qb⁹ preuaricata es i me. Quia tūc auferā de medio tui magniloqs suꝑbie tue: 7 nō adijcies exaltari āpli⁹ in mōte scō meo. Et derelinquā i medio tui ꝓplm pauperē 7 egenū. 7 sperabūt i noie dñi. Reliquie isrl' nō faciēt iniquitatē nec loquēt̄ mēdaciū. 7 nō iuenieт̄ in ore eoꝝ lingua dolosa. Qm̄ ipsi pascēt̄ 7 accubabūt: 7 nō erit q̇ exterreat. Lauda filia syon: iubila isrl'. Letare 7 exulta i omni corde filia irlm. Abstulit dñs iudiciū tuū: auertit inimicos tuos. Rex isrl' dñs in medio tui: nō timebis malū vltra. In die illa dicet̄ irlm. Noli timere syon: nō dissoluant̄ man⁹ tue. Dñs de⁹ tu⁹ in medio tui fortis: ipse saluabit. Gaudebit suꝑ te in leticia: silebit in dilectiōe tua: 7 exultabit suꝑ te i laude. Nugas q̇ a lege recesserāt cōgregabo qa ex te erāt: ut nō vltra habeas suꝑ eis oꝑprbiū. Ecce ego interficiā oēs q̇ afflixerūt te i tpe illo. 7 saluabo claudicantē. 7 eā q̄ eiecta fuerat cōgregabo. Et ponā eos i laudē 7 i nomē i oi t̄ra ꝯfusiōis eoꝝ i tpe illo q̄ adducā vos. 7 i tpe q̄ congregabo vos. Dabo. n. vos i nomē 7 i laudē oib⁹ ꝓplis t̄re: cū cōuertero captiuitatē vrām corā oculis vestris dicit dñs.

Explicit Sophonias ꝓpha. Incipit ꝓlogus in Aggeū prophetā.

G

Jeremias ꝓpha ob cām piurij sedechie regis: ut historia libri secūdi palypomenō indicat: q̇ fidē ꝓmissam nabuchodonosor regi chaldeorū nō seruauerat. ꝓplm isrl' refert cū memorato rege irlm. expugnata irlm. captiuū in babylonē fuisse ꝑductū. Sz cū memoratus ꝓpls multis tpib⁹ idolis seruiendo. etiā effusione sanguis inocētū se q̄uit impiasset. nolēs de⁹ gnātionē vniuersam eiusdē ꝓpli ob cās memoratas penit⁹ deꝑire. septuaginta ānoꝝ captiuitatē eūdē ꝓplm in regno chaldeoꝝ statuit sustinē. hac rōne ut cōpleto numero annoꝝ: nou⁹ ꝓpls a memoratis pctis imunis ad renouationē irlm ꝑueniret. Sexagesimo itaqꝫ secūdo anno. regno chaldeoꝝ subuerso qꝫ adhuc octo āni restabāt ad regnandū. qd̄ etiā sexta visio danielis oñdit. cū ꝓpt̄ cām sacrilegij. qd̄ i eadē visione cōtinet̄ fuisse extinctū. dari⁹ q̇ medis imꝑabat: ut septima visio danielis oñdit: memorat⁹ in regno successit. Cui⁹ pmo āno regni. ut decima visio danielis manifestat: daniel suppꝰtatis ānis vidēs appinq̄re tps reuersionis q̄ ꝑ hieremiā fuerat ꝓmissa. orās tā ꝓ se qꝫ ꝓ ꝓplo. eādē ꝓmissionē a deo postulabat ipleri: cui ꝑ gabrielē archangelū in eadē visiōe iuxta p̄ces eiusdē: vniuersa completa eē. de⁹ dixit. Nā moriente sup̄dicto dario rege medorū. 7 succedente in regno cyro rege ꝑsarū: ꝓmissiōe dei cōpleta ꝑ eūdē regē ꝓplmqꝫ isrl' in irlm reductū: historia secūdi libri ꝑalypomenon: 7 initiū esdre ꝓphete ꝯfirmant. Cūqꝫ a ꝓplo isrl' 7 seniorib⁹ tēplū dei edificari cepisset. mortuo cyro rege ac regnāte dario rege ꝑsaꝝ. q̇ memorato cyro successerat. vicine gētes ciuitatis irlm. ut idē esdras refert: restaurationē tēpli 7 ciuitatis resistēdo ipedire ceperūt. Qua rōne deterrit⁹ ꝓpls isrl'. reꝑationē sup̄dicti tēpli dñi nec dū iux̄. ꝓmissionē ꝯcessam eē credebat. Propt̄ qd̄ i secūdo āno regni memorati darij regis ꝑsarū. aggeus ꝓpha a deo missus. zorobabel q̇ de tribu erat iuda. q̇ ptātē regni susceptu rus erat. 7 ihm filiū iosedech sūmū sacerdotem āmonet: ut credāt cōpleto numero annorū tēp⁹ restaurationis irlm aduenisse. hoc etiā addito. ne incredulitatē ꝓpli vellent imitari. de q̄ de⁹ ꝑ eū dixit. Popul⁹ hic dicit. Nondum venit tps ut edificet̄ dom⁹ dei. Oia aūt q̄ textu hui⁹ ꝓphetie cōtinent̄: reuersionem ꝓpl'. edificationē tēpli. renouationē ciuitatis. obseruantiā sacerdotalē. 7 interitū regnorū gentiū exterarū significant.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentū.

A

Ggeus festiuus 7 let⁹. q̇ seminauit i lachrymis ut i gaudio meteret. destructū tēplū reedificat. deūqꝫ p̄rem inducit loquētē. Adhuc vnū modicū est: 7 ego cōmouebo celū 7 terrā. mare 7 aridam

⁊ mouebo omnes gentes. ⁊ veniet desiderat⁹
cunctis gentibus.

Explicit argumentum. Incipit
Aggeus propheta. Capitulum I

IN anno secũdo
darij regis i mense sexto i die vna
mensis: factũ ē v̄bũ dñi in manu
aggei ꝓphe ad çorobabel filiũ sa-
lathiel ducē iuda. ⁊ ad ihm filiũ
iosedech sacerdotē magnũ· dicēs.
Hec ait dñs exercituũ dicēs. Popul⁹ iste dic̄
Nōdũ venit tp̄s dom⁹ dñi edificande. Et fa-
ctũ est v̄bũ dñi in manu aggei ꝓphe dicens.
Nũqd tp̄s vob̄ ē· ut hitetis in domib⁹ laqatꝫ:
⁊ dom⁹ ista deserta? Et nũc h̄ dic̄ dñs exerci-
tuũ. Ponite corda vr̄a sup̄ vias vr̄as. Semi-
nastis multũ. ⁊ intulistis parũ. Comedistis:
⁊ nō estis satiati. Bibistis ⁊ nō estis inebri-
ati. Operuistis vos: ⁊ non estis calefacti. Et q
mercedes ꝯgregauit· misit eas i sacculũ ptu-
sũ. Hec dic dñs exercituũ. Ponite corda ve-
stra sup̄ vias vr̄as. Ascēdite i mōtē: portate
ligna. ⁊ edificate domũ. ⁊ acceptabilis mihi
erit. ⁊ glisicabor dic̄ dñs. Respexistis ad am-
plius. ⁊ ecce factũ ē min⁹. Et intulistꝫ i domũ:
⁊ exsufflaui illud. Quā ob cām dic̄ dñs ex-
ercituũ? Quia dom⁹ mea deserta est. ⁊ vos fe-
stinastis vnusqsqꝫ i domũ suā. Propt̄ h̄ super
vos ꝓhibiti sũt celi: ne darent rorem. ⁊ terra
ꝓhibita ē ne daret germē suũ. Et vocaui sic-
citatē sup̄ t̄rā ⁊ sup̄ mōtes. ⁊ sup̄ triticũ ⁊ sup̄
vinũ ⁊ sup̄ oleũ. ⁊ q̄cũqꝫ ꝓfert hum⁹. ⁊ super
hoīes ⁊ sup̄ iumenta ⁊ sup̄ oēm laborem ma-
nuum. Et audiuit çorobabel fili⁹ salathiel: ⁊
ih̄s fili⁹ iosedech sacerdos magn⁹. ⁊ oēs re-
liqui ꝑpli vocē dei sui. ⁊ v̄ba aggei ꝓphe sicut
misit eũ dñs deus eorũ ad eos. ⁊ timuit ois
ꝑplus a facie dñi. Et dixit agge⁹ nũci⁹ dñi· de
nũcijs dñi· ꝑplo dicēs. Ego vobiscũ sũ dicit
dñs. Et suscitauit deus spm̄ çorobabel filij
salathiel ducis iuda ⁊ spm̄ ihu filij iosedech
sacerdotis magni ⁊ spm̄ reliqrũ de oi ꝑplo:
⁊ ingressi sũt ⁊ faciebant opus in domo dñi
exercituũ dei sui.

II

IN die vicesima ⁊ quarta mensis i sexto
mense i anno secũdo darij regis i septio
mense vicesima ⁊ p̄ma mēsis: factũ est
v̄bũ dñi in manu aggei ꝓphe dicēs. Loqre
ad çorobabel filiũ salathiel ducē iuda: ⁊ ad
ihm filiũ iosedech sacerdotem magnũ: ⁊ ad
reliqs ꝑpli dicēs. Quis i vobis est derelict⁹
q vidit domũ istā i glīa sua p̄ma? Et qd vos
videtis hāc nũc? Nũqd nō ita est q̄si nō sit in
oculis vr̄is? Et nũc ꝯfortare çorobabel dic̄
dñs. ⁊ cōfortare ihesu fili iosedech sacerdos
magne. ⁊ cōfortare ois ꝑplus t̄re dic̄ dñs ex-
ercituũ. ⁊ facite: q̄m ego vobiscũ sũ dicit dñs
exercituũ. Verbũ qd̄ pepigi vobiscũ cũ egre-
deremi de t̄ra egypti. ⁊ spũs meus erit i me-
dio vr̄m. Nolite timē: qa h̄ dicit dñs exerci-
tuũ. Adhuc vnũ modicũ ē: ⁊ ego cōmouebo
celũ ⁊ terrā ⁊ mare ⁊ aridā. Et mouebo oēs
gentes: ⁊ veniet desiderat⁹ cunctis gentibus.
Et iplebo domũ istā gloria· dicit dñs exerci-
tuũ. Meũ ē argētũ ⁊ meũ ē aurꝫ· dic dñs ex-
ercituũ. Magna erit gloria dom⁹ isti⁹ nouis-
sime plus q̄ p̄me: dicit dñs exercituũ. Et i lo-
co isto dabo pacē: dicit dñs exercituũ. In vi-
cesima ⁊ q̄rta noni mēsis i āno secũdo darij
regis: factũ ē v̄bũ dñi ad aggeũ ꝓpham di-
cēs. Hec dicit dñs exercituũ. Interroga sacer-
dotes legē· dicēs. Si tulerit hō carnē scifica-
tā in ora vestimēti sui. ⁊ tetigerit de sũmitate
eius panē aut pulmentũ aut vinũ aut oleũ
aut oēm cibũ: nũqd scificabit̄? Rñdētes aũt
sacerdotes dixerũt. Nō. Et dixit aggeus. Si
tetigerit pollut⁹ in aīa ex oib⁹ his· nũqd ꝯta-
minabit̄? Et rñderũt sacerdotes. ⁊ dixerũt.
Cōtaminabit̄. Et rñdit agge⁹ ⁊ dixit. Sic po-
pulus iste ⁊ sic gens ista añ faciē meā dicit
dñs. ⁊ sic oē opus manuũ eoꝝ. ⁊ oia q obtu-
lerũt ibi· contaminata erunt. Et nũc ponite
corda vr̄a a die hac ⁊ sup̄· añq̄ ponēt̄ lapis
sup̄ lapidē i tēplo dñi: cũ accederetꝫ ad acer-
uũ viginti modioꝝ ⁊ fierēt decē. ⁊ intraretis
ad torcular ut exp̄meretꝫ q̄nq̄ginta lagenas
⁊ fiebāt viginti. Percussi vos vento vrente: ⁊
aurugine ⁊ grādine oia opa manuũ vr̄aꝝ: ⁊
nō fuit i vobis q reuerteret̄ ad me dicit dñs.
Ponite corda vr̄a ex die ista ⁊ i futurũ a die
vicesima ⁊ q̄rta noni mensis: a die q fũdamē
ta iactata sũt templi dñi ponite sup̄ cor vr̄m.
Nũqd iā semē i germine ē? Et adhuc vinea
⁊ fic⁹ ⁊ malog̃natũ ⁊ lignũ oliue nō floruit?
Ex die ista bñdicā. Et factũ ē v̄bũ dñi secũ-
do ad aggeũ i vicesima ⁊ q̄rta mēsis dicens.
Loqre ad çorobabel ducē iuda· dicēs: Ego
mouebo celũ parit̄ ⁊ terrā: ⁊ subuertā soliũ
regnoꝝ. ⁊ conterā fortitudinē regni gentiũ.

Et ſubuertā q̄drigā ⁊ aſcenſorē eiꝰ. ⁊ deſcendent equi ⁊ aſcēſores eoꝝ: vir in gladio fris ſui. In die illo dicit dn̄s exercituū aſſumā te çorobabel fili ſalathiel ſerue meꝰ dicit dn̄s. ⁊ ponam te q̄ſi ſignaculū: q̇a te elegi dicit dn̄s exercituū.

Explicit Aggeus ꝓpha. Incipit ꝓlogus in Zachariam ꝓphetam.

Secūdo āno darij reḡ medorū aggeū ⁊ çachariā ꝓphetaſſe: lectiões eorūdē declarant. Sꝫ hac de cā aggeꝰ çacharie in ordine ꝓpharū p̄latꝰ eſſe videt̃. q̄ eū duobꝰ menſibꝰ ut p̄dictoꝝ lectiões oſtendūt: in ꝓp̄hia p̄ceſſiſſe inuenit̃: ⁊ ad repatione tēpli p̄cepto dei ꝑplm̄ animaſſe. ut eſdras refert dicens: In ſecundo anno darij regis perſaꝝ ꝓphetauerūt aggeꝰ ⁊ çacharias filiꝰ addo ꝓp̄he. ſup iudeos q̄ erāt in iuda ⁊ irl̄m. ſup iſrl̄ ī noīe dei ſup eos. Tūc ſurrexerūt çorobabel filius ſalathiel ⁊ ih̄s filiꝰ ioſedech ⁊ p̄ncipes eiꝰ: inchoauerūtq̄ȝ edificare domum dei q̄ eſt in irl̄m. Quibꝰ cū adeſſent ꝓp̄he. exhortatiōe ſua adiuuerūt eos. Nā ⁊ ꝑplm̄ iſrl̄ ab imitatiōe p̄rnoꝝ delictoꝝ. ꝑ ſuā āmonitionem idē ꝓp̄ha cupiēs reuocare. ꝟbis lectiōe cōp̄heſis viſus ē. Uidi nocte. ⁊ ecce vir aſcēderat ſuꝑ equū rubeū ⁊c̄. Uidit ꝓp̄ha virū eq̄ rubeo ſedentē. ⁊ ſtantē ī medio myrteti vmbroſi: cuiꝰ viſionis h̄ ſolutio eſt. Uir aſcēdēs equū rubeū. licꝫ angelꝰ intelligat̃. tn̄ q̇a p̄dicti colorꝭ equū ꝯſcendē viſus ē: vindictā ſanguinis ī eā gentē ſignificat afferēdā: q̄ ꝑplm̄ iſrl̄ ī captiuitatē redegerat. Nam ⁊ yſaias ꝓp̄ha ꝑ rubore vestimentoꝝ int̃ gentes vindictā cū ſanguine a deo ꝓferēdā demōſtrās: his ꝟbis viſus eſt dicēs: Quis eſt iſte q̇ venit de edom tinctis veſtibꝰ de boſra ⁊c̄. Stantē ꝟo in medio myrteti vmbrātꝭ: q̄ dixit. leticiā ꝑplo aff futurā. ꝑ myrteti ſignificationē voluit deſignari. Eiꝰ ligni moyſes in leuitico cū faceret mentionē. ait: accipietꝭ die p̄ma fructꝰ ligni ſpecioſi. ut leticiā ꝑpli ꝑ bene olentꝭ ligni ⁊ ſpecioſi vmbraculū demōſtraret. Sꝫ hāc viſionē q̄ libationē ꝑpli ⁊ vindictā de aduerſarijs affuturā demōſtrat ob hoc. noctu ꝓp̄ha ſe vidiſſe memorauit: q̇a ꝑplm̄ iſrl̄ ī p̄ma libatione de terra egypti. noctu diſceſſiſſe cōſtabat: cuiꝰ exempli q̄a p̄n̄s ꝑpl̄s aliquā ꝑtē ī ſe retinē videbat̃: libatio eiuſdē ac reditꝰ captiuitatꝭ de terra chaldeoꝝ ꝑ noctē ꝓp̄he eſt reuelata.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentū.

Zacharias memor dn̄i ſui. multiplex in ꝓp̄hia. ih̄m cū veſtibꝰ ſordidis ⁊ lapidē oculoꝝ ſeptē. candelabrūq̄ȝ aureum cū totidem lucernis q̄t oculis: duas q̄ȝ oliuas a ſiniſtris lāpadis cernit. ⁊ a dextrꭗ: ⁊ poſt equos rufos. varios. albos. ⁊ diſſipatas q̄drigas ex effraim. ⁊ equū de irl̄m: pauperem regem vaticinat̃. ⁊ p̄dicit regem ſedentem ſuper pullum filium aſine ſubiugalis.

Explicit argumentum. Incipit Zacharias ꝓpheta. Capl̄m I

IN menſe octauo in anno ſecūdo darij regis: factū eſt ꝟbū dn̄i ad çachariā filium barachie filij addo propheta. Iratus eſt dn̄s ſuꝑ p̄res veſtros iracundia. Et dices ad eos. Hec dicit dn̄s exercituū. Cōuertimini ad me ait dn̄s exercituū. Et ꝯuertar ad vos dic̄ dn̄s exercituū. Ne ſitis ſicut p̄res veſtri. ad quos clamabāt ꝓp̄he p̄ores dicētes. hec dicit dominꝰ exercituū: conuertimini de vijs vr̄is malis. ⁊ cogitatiōibꝰ vr̄is peſſimis. ⁊ nō audierūt neq̄ȝ attenderūt ad me dic̄ dn̄s. Pr̄es veſtri vbi ſūt ⁊ ꝓp̄he? Nūq̇d ī ſempiternū viuent? Uerūtn̄ verba mea ⁊ legitima mea q̄ mādaui ſeruis meis ꝓphetis: nūq̇d nō cōprehenderūt p̄res vr̄os? Et cōuerſi ſūt ⁊ dixerūt Sicut cogitauit dn̄s exercituū facere nobis ſm̄ vias nr̄as ⁊ ſm̄ adinuentiōes nr̄as: fecit nob̄. In die viceſima ⁊ q̄rta vndecimi mēſis ſabbath ī āno ſecūdo darij: factū ē ꝟbū dn̄i ad çachariā filiū barachie filij addo ꝓp̄ham dicēs. Uidi ꝑ noctē: ⁊ ecce vir aſcendēs ſuꝑ equū rufū. ⁊ ipſe ſtabat int̃ myrteta q̄ erant ī ꝓfūdo. ⁊ pꝰ eū equi rufi varij ⁊ albi. Et dixi Qui ſūt iſti dn̄e mi? Et dixit ad me angelus dn̄i q̄ loq̄bat̃ ī me. Ego oñdā tibi q̇d ſint hec Et r̄ndit vir q̇ ſtabat int̃ myrteta. ⁊ dixit. Iſti ſūt q̊s miſit dn̄s: ut ꝑambulēt terrā. Et r̄nderūt angelo dn̄i q̇ ſtabat int̃ myrteta. ⁊ dixerūt. Perābulauimꝰ terrā. ⁊ ecce oīs terra habitat̃ ⁊ q̇eſcit. Et r̄ndit angelꝰ dn̄i. ⁊ dixit. Dn̄e exercituū vſq̄ȝquo tu nō miſereberꭗ irl̄m

⁊ vrbiū iuda qbꝰ iratus es? Iste septuagesi-
mus ānus est. Et rn̄dit dn̄s āgelo q̇ loque-
bat̄ i me verba bona: v̄ba ꝯsolatoria. Et di-
xit ad me angelus qui loquebat̄ in me. Cla-
ma dicēs. Hec dic̄ dn̄s exercituū. Zelatꝰ sum
irl̄m ⁊ syon zelo magno. Et ira magna ego
irascor sup̱ gētes opulētas: q̇a ego iratꝰ sum
parū: ipsi v̄o adiuuerūt i malū. Propt̄ea hec
dicit dn̄s. Reuertar ad irl̄m i misericordijs:
⁊ domꝰ mea edificabit̄ i ea ait dn̄s exercituū:
⁊ ꝑpendiculū extendet̄ sup̱ irl̄m. Adhuc cla-
ma dicēs. Hec dic̄ dn̄s exercituū. Adhuc af-
fluent ciuitates mee bonis: ⁊ ꝯsolabit̄ adhuc
dn̄s syō. ⁊ eliget adhuc irl̄m. Et leuaui ocu-
los meos ⁊ vidi: ⁊ ecce q̄tuor cornua. Et di-
xi ad angelū q̇ loquebat̄ i me. Quid sūt hec?
⁊ dixit ad me. Hec sūt cornua q̄ ventilauerūt
iudā ⁊ isrl̄ ⁊ irl̄m. Et ōn̄dit mihi dn̄s q̄tuor
fabros. Et dixi. Quid isti veniūt face̅? Qui
ait dicēs. Hec sūt cornua q̄ ventilauerūt iu-
dam p̱ singulos viros. ⁊ nemo eorū leuauit
caput suū. Et venerūt isti deterrere ea: ut de-
ijciant cornua gentiū q̄ leuauerunt cornua
sup̱ terrā iuda ut disp̱gerent eam. II

Et leuaui oculos meos ⁊ vidi. ⁊ ecce
vir ⁊ i manu eiꝰ funiculus mensoꝝ.
Et dixi. q̇ tu vadis? Et dixit ad me.
Ut metiar irl̄m ⁊ videā quāta sit longitudo
eiꝰ. ⁊ quanta latitudo eiꝰ. Et ecce angelus q̇
loquebat̄ i me egrediebat̄. ⁊ aliꝰ angelꝰ egre-
diebat̄ i occursū eiꝰ. ⁊ dixit ad eū. Curre: lo-
q̄re ad puerū istū dicēs. Absq̧ muro hitabit̄
irl̄m p̄ multitudine hoiuꝫ ⁊ iumētoꝝ i medio
eiꝰ. Et ego ero ei ait dn̄s murꝰ ignis i circui-
tu: ⁊ in glīa ero in medio eiꝰ. O o fugite de
t̄ra aq̇lonis dic̄ dn̄s. q̇m in q̄tuor v̄etos celi
dispsi vos dic̄ dn̄s. O syon fuge que habitas
apud filiam babylonis: q̇a h̄ dic̄ dn̄s exerci-
tuū. Pꝰ glīam misit me ad gentes: q̄ spoliaue-
rūt vos. Qui. n. tetigerit vos: tangit pupillā
oculi mei. Quia ecce ego leuo manū meam
sup̱ eos. ⁊ erūt prede hiis q̇ seruiebant sibi. ⁊
cog̊sceti̊. q̇a dn̄s exercituū misit me. Lauda
⁊ letare filia syon: q̇a ecce ego venio ⁊ habi-
tabo i medio tui ait dn̄s. Et applicabūt̄ gē-
tes multe ad dn̄m i die illa. ⁊ erūt mihi in po-
pulū. Et habitabo in medio tui. ⁊ scies quia
dn̄s exercituum misit me ad te. Et possidebit
dn̄s iudā ptē suā in t̄ra scificata: ⁊ eliget ad-
huc irl̄m. Sileat ois caro a facie dn̄i: q̇a cō-
surrexit de habitaculo sancto suo. III

Et ostēdit mihi dn̄s ihesū sacerdotē
magnū stantē corā angelo dn̄i. ⁊ sa-
than stabat a dextris eiꝰ ut aduersa-
ret̄ ei. Et dixit dn̄s ad sathan. Increpet dn̄s
in te sathan. ⁊ increpet dn̄s in te q̇ elegit irl̄m
Nūq̇d nō iste torris est erutꝰ de igne? Et ihs
erat indutꝰ vestibꝰ sordidis. ⁊ stabat an̄ faciē
angeli. Qui rn̄dit: ⁊ ait ad eos q̇ stabāt corā
se dicēs. Auferte vestimenta sordida ab eo.
Et dixit ad eū. Ecce abstuli a te iniq̇tatē tuā
⁊ indui te mutatorijs. Et dixit. Ponite cy-
darim mūdā sup̱ caput eiꝰ. Et posuerunt cy-
darim sup̱ caput eiꝰ mūdā. ⁊ induerūt eū ve-
stibꝰ. Et angelꝰ dn̄i stabat. ⁊ ꝯtestabat̄ āgelꝰ
dn̄i ihm dicēs. Hec dic̄ dn̄s exercituū. Si in
vijs meis ābulaueris ⁊ custodiā meā custo-
dieris: tu q̊q̧ iudicabis domū meā ⁊ custodi-
es atria mea: ⁊ dabo tibi ābulantes de hiis q̇
nūc h̄ assistūt. Audi ihs sacerdos magne tu
⁊ amici tui q̇ hitāt corā te: q̇a viri portēden-
tes sūt. Ecce. n. ego adducā s̄uū meū oriētē:
q̇a ecce lapis quē dedi corā ihesu: sup̱ lapi-
dem vnū septē oculi sunt. Et ecce ego celabo
sculpturā eiꝰ ait dn̄s exercituū: ⁊ auferam
iniq̇tatē t̄re illiꝰ i die vna. In die illa dic̄ dn̄s
exercituū: vocabit vir amicū suū subter vi-
neam ⁊ subter ficum. IIII

Et reuersus ē angelꝰ q̇ loq̄bat̄ in me
⁊ suscitauit me q̄si virū q̇ suscitat̄ de
somno suo. Et dixit ad me. Quid tu
vides? Et dixi. Uidi. ⁊ ecce candelabrū au-
reū totū. ⁊ lāpas eiꝰ sup̱ caput ipsiꝰ: ⁊ septem
lucerne eiꝰ sup̱ illud. ⁊ septē infusoria lucer-
nis que erāt sup̱ caput eius. ⁊ due oliue sup̱
illud: vna a dextris lāpadis. ⁊ vna a sinistrꝭ
eius. Et rn̄di: ⁊ aio ad angelū q̇ loquebat̄ in
me dicēs. Quid sūt h̄ dn̄e mi? Et rn̄dit ange-
lus q̇ loquebat̄ i me. ⁊ dixit ad me. Nūquid
nescis qd sunt h̄? Et dixi. Nō dn̄e mi. Et re-
spondit ⁊ ait ad me dicens. Hoc ē verbū dn̄i
ad zorobabel dicens. Nō i exercitu nec in ro-
bore: s̄ in sp̄ū meo dicit dn̄s exercituū. Quis
tu mons magne corā zorobabel i planū? Et
educet lapidem p̄mariū. ⁊ exeq̄bit grām grē
eiꝰ. Et factū ē v̄bū dn̄i ad me dicens. Manꝰ
zorobabel fūdauerūt domū istā. ⁊ manꝰ eius
ꝑficient eā. ⁊ scieti̊ q̇a dn̄s exercituū misit me
ad vos. Quis. n. despexit dies p̱uos? Et leta-
būt̄. ⁊ videbūt lapidē stāneū in manu zoro-
babel. Septē sūt isti oculi dn̄i: qui discurrūt
in vniuersam terrā. Et rn̄di: ⁊ dixi ad eum:

Quid sūt due oliue iste ad dexterā candelabri ⁊ ad sinistrā eius? Et rn̄di secūdo: ⁊ dixi ad eū. Quid sūt due spice oliuaꝝ q̄ sūt iuxta duo rostra aurea: in qbꝰ sūt suffusoria ex auro? Et ait ad me dicens. Nūq̄d nescis q̇d sūt hec? Et dixi. Non dn̄e mi. Et dixit. Isti sunt duo filij olei: qui assistunt dominatori vniuerse terre.

V

Et cōuersus sū. ⁊ leuaui oculos meos ⁊ vidi. ⁊ ecce volumē volans. Et dixit ad me. Quid tu vides? Et dixi. Ecce ego video volumen volās. longitudo eiꝰ viginti cubitoꝝ. ⁊ latitudo eiꝰ decem cubitorū. Et dixit ad me. Hec ē maledictio que egredit̄ sup faciē oīs t̄re. q̇a oīs fur sicut ibi scriptū ē iudicabit̄. ⁊ oīs iurās ex h̄ siṁr iudicabit̄. Educā illud dicit dn̄s exercituū: ⁊ veniet ad domū furis ⁊ ad domū iurantꝫ in noīe meo mēdacit̄. ⁊ cōmorabit̄ in medio domus eius: ⁊ cōsumet eā ⁊ ligna eiꝰ ⁊ lapides eius Et egressus ē angelꝰ q loquebat̄ in me. ⁊ dixit ad me. Leua oculos tuos ⁊ vide. Quid ē h̄ qḋ egredit̄? Et dixi. Quid nā est? Et ait. Hec est āphora egrediēs. Et dixit. Hec ē oculus eoꝝ in vniuersa t̄ra. Et ecce talētū plūbi portabat̄. ⁊ ecce mulier vna sedens in medio āphore. Et dixit. Hec ē ipietas. Et ꝓiecit eā i medio āphore. ⁊ misit massam plūbeā in os eiꝰ. Et leuaui oculos meos ⁊ vidi. ⁊ ecce due mulieres egrediētes. ⁊ sp̄us i alis eaꝝ. Et habebāt alas q̄si alas milui: ⁊ leuauerūt āphorā int̄ t̄rā ⁊ celū. Et dixi ad angelū q̇ loq̄bat̄ in me. Quo iste deferūt āphorā? Et dixit ad me. Ut edificet̄ ei domꝰ in t̄ra sennaar. ⁊ stabiliat̄ ⁊ ponat̄ ibi sup basem suā.

VI

Et cōuersꝰ sū. ⁊ leuaui oculos meos ⁊ vidi. ⁊ ecce q̄tuor q̄drige egrediētes de medio duoꝝ montiū. ⁊ montes. montes erei. In q̄driga ꝑma equi rufi: i quadriga secūda equi nigri: in q̄driga tertia equi albi. ⁊ in q̄driga q̄rta eq̇ varij ⁊ fortes Et rn̄di: ⁊ dixi ad angelū q̇ loquebat̄ in me. Quid sūt h̄ dn̄e mi? Et rn̄dit angelꝰ. ⁊ ait ad me. Isti sūt quatuor venti celi: q̇ egrediūt̄ ut stent corā dn̄atore oīs t̄re. In q̄ erāt eq̇ nigri egrediebāt̄ in t̄rā aq̇lonis: ⁊ albi egressi sunt pꝰ eos. ⁊ varij egressi sūt ad t̄rā austri. Qui aūt erāt robustissimi. exierūt ⁊ querebāt ire ⁊ discurrere p oēm t̄rā. Et dixit. Ite: ⁊ pambulate t̄rā. Et pābulauerunt t̄rā. Et vocauit me. ⁊ locutꝰ ē ad me dicēs. Ecce q̇ egrediunt̄ in t̄rā aq̇lonis: req̇escere fecerūt sp̄m meū in t̄ra aq̇lonis. Et factū ē v̄bū dn̄i ad me dicēs Sume a transmigr̄ac̄ōe ab oldai ⁊ a thobia ⁊ ab idaia ⁊ venies tu i die illa ⁊ intrab̄ domū iosie filij sophōie q̇ venerūt ḋ babylōe. ⁊ sumes auꝝ ⁊ argētū ⁊ facies coronas ⁊ pones i capite ihu filij iosedech sacerdotꝭ magni. ⁊ loq̄ris ad eū dicēs. Hec ait dn̄s exercituū dicēs. Ecce vir. oriēs nomē eiꝰ. Et subt̄ eū orie̅t. ⁊ edificabit tēplū dn̄o. ⁊ ipse extruet templū dn̄o. Et ipse portabit gloriā: ⁊ sedebit ⁊ dn̄abitur sup solio suo. Et erit sacerdos sup solio suo. ⁊ cōsiliū pacis erit int̄ illos duos. Et corone erunt helem ⁊ thobie ⁊ idaie ⁊ hen filio sophonie. memoriale in tēplo dn̄i. Et qui ꝓcul sūt venient ⁊ edificabūt in tēplo dn̄i. ⁊ scietis q̇a dn̄s exercituū misit me ad vos. Erit autē h̄. si auditu audieritꝭ vocē dn̄i dei v̄ri.

VII

Et factū ē in āno q̄rto darij regis: factū ē v̄bū dn̄i ad çachariā in quarta mensis noni q̇ ē casleu. Et miserunt ad domū dei sarasar ⁊ rogomelech ⁊ viri q̇ erāt cū eis ad precandā faciē dn̄i: ut dicerēt sacerdotibꝰ domꝰ dn̄i exercituū ⁊ ꝓphetis loquentes. Nūq̄d flendū ē mihi i q̄nto mense: uel scificare me debeo sicut feci iā multis annis? Et factū ē v̄bū dn̄i exercituū ad me dicens. Loq̄re ad oēm ꝑplm t̄re. ⁊ ad sacerdotes dicēs. Cū ieiunaretꝭ ⁊ plangeretis i q̄nto ⁊ septimo p hos septuaginta annos: nūquid ieiuniū ieiunastis mihi? Et cū comedistis ⁊ bibistis: nūquid non vobis comedistis ⁊ vobismetipsis bibistis? Nūq̄d nō sūt v̄ba que locutꝰ ē dn̄s i manu ꝓphaꝝ prioꝝ cū adhuc irl̄m h̄itaret̄ ⁊ eēt opulēta. ⁊ ipsa ⁊ vrbes i circuitu eiꝰ. ⁊ ad austrū ⁊ in cāpestribꝰ h̄itaret̄? Et factū ē v̄bū dn̄i ad çachariā dicēs. Hec ait dn̄s exercituū dicēs. Iudiciū veꝝ iudicate. ⁊ m̄iam ⁊ miseratiōes facite vnusq̇sq̧ cum frē suo. Et viduā ⁊ pupillū ⁊ aduenā ⁊ pauperē nolite calūniari: ⁊ malum vir fratri suo nō cogitet in corde suo. Et noluerūt attendē ⁊ auerterūt scapulā recedētes: ⁊ aures suas aggrauauerūt ne audirēt: ⁊ cor suū posuerūt ut adamantē ne audirēt legē ⁊ v̄ba q̄ misit dn̄s exercituū i sp̄ū suo scō p manū ꝓphaꝝ priorū Et facta ē indiḡtio magna a dn̄o exercituū Et factū ē: sicut locutꝰ sum ⁊ nō audierūt. sic clamabūt ⁊ non exaudiā dic̄ dn̄s exercituū. Et dispsi eos p oīa regna q̄ nescierūt. ⁊ t̄ra desolata ē ab eis eo ꝙ nō eēt trāsiēs ⁊ reuertēs

⁊ posuerūt t̃rā desiderabilē in desertū. VIII

Et factū ē v̾bū dn̄i exercituū dicens: Hec dic̄ dn̄s exercituū. Zelatꝰ sū syō zelo magno. ⁊ idignatiōe magna ze-latꝰ sū eā. Hec dicit dn̄s exercituū. Reuersus sū ad syon ⁊ hītabo i medio irl̄m. Et vocabit̄ irl̄m ciuitas v̾itatis: ⁊ mons dn̄i exercituū· mons scificatꝰ. Hec dic̄ dn̄s exercituū. Adhuc habitabūt senes ⁊ anus i plateis irl̄m. ⁊ vi-ri baculꝰ i manu eiꝰ p̄re multitudine dieꝝ. Et platee ciuitatꝫ cōplebūt̄ infantibꝰ. ⁊ puellis ludentibꝰ i plateis eiꝰ. Hec dic̄ dn̄s exercituū Si videbit̄ difficile i oculis reliqaꝝ p̄p̄li huiꝰ in diebꝰ illis: nūqd i oculis meis difficile erit dicit dn̄s exercituū? Hec dic dn̄s exercituū. Ecce ego saluabo p̄p̄l̄m meū de t̃ra oriētis ⁊ de t̃ra occasꝰ solis. ⁊ adducā eos: ⁊ hītabūt i medio irl̄m: ⁊ erunt mihi in p̄p̄l̄m: ⁊ ego ero eis in deū i veritate ⁊ i iusticia. Hec dicit dn̄s exercituū. Cōfortent̄ manꝰ vr̄e q audit̄ i his diebꝰ sermones istos p os p̄p̄haꝝ. i die q fū-data ē domus dn̄i exercituū ut tēplū edifica-ret̄. Siqdē ante dies illos merces hoiu͂ nō erat nec merces iumētoꝝ erat· neqꝫ introeūti neqꝫ exeūti erat pax p̄re tribulatiōe: ⁊ dimisi oēs hoies vnūquēqꝫ ꝯ p̄ximū suū. Nunc autē nō iuxta dies p̄ores ego faciā reliquijs p̄p̄li huiꝰ dic̄ dn̄s exercituū· s̄ semē pacis erit. Vi-nea dabit fructū suū: ⁊ t̃ra dabit germē suū. Et celi dabūt rorē suū. ⁊ possidē faciā reliqas p̄p̄li huiꝰ vniuersa h̄. Et erit: sicut eratꝫ ma-ledictio i gentibꝰ domꝰ iuda ⁊ domus isrl̄: sic saluabo vos ⁊ eritis bn̄dictio. Nolite timere Cōfortent̄ manꝰ vr̄e· qa h̄ dic dn̄s exercituū. Sicut cogitaui ut affligerē vos cū ad iracū-diā p̄uocassent patres vr̄i me dicit dn̄s. ⁊ nō sū misertꝰ: sic ꝯuersus cogitaui in diebꝰ istis ut bn̄faciā domui iuda ⁊ irl̄m. Nolite timere. Hec sūt ḡ v̾ba q facietꝫ. Loq̄mi v̾itatē vnus-qsqꝫ cū p̄ximo suo. Veritatē ⁊ iudiciū pac̄ iudicate i portꝫ vr̄is: ⁊ vnusqsqꝫ malū ꝯ ami-cū suū ne cogitetꝫ in cordibꝰ vr̄is. ⁊ iuramen-tū mendax ne diligatꝫ. Oia. n. h̄ sūt q odi dic dn̄s. Et factum ē verbū dn̄i exercituū ad me dicēs. Hec dic dn̄s exercituū. Jeiuniū q̄rti ⁊ ieiuniū q̄nti. ⁊ ieiuniū septimi. ⁊ ieiuniū deci-mi: erit domui iude in gaudiū ⁊ leticiam. ⁊ in sollēnitates p̄claras. Veritatē tm̄ ⁊ pacē di-ligite. Hec dic dn̄s exercituū. Vsqꝫ q veniant p̄p̄li ⁊ hītent i ciuitatibꝰ multꝫ. ⁊ vadāt hīta-tores vnꝰ ad alterū dicētes. Eamꝰ ⁊ deprece-mur faciē dn̄i: ⁊ queramꝰ dn̄m exercituum. Vadā etiā ego. ⁊ venient p̄p̄li multi ⁊ gētes robuste· ad querendū dn̄m exercituū i irl̄m: ⁊ dep̄candā faciē dn̄i. Hec dic dn̄s exercituū. Jn diebꝰ illis in qbꝰ app̄hendēt decem hoies ex oībꝰ linguis gentiū: ⁊ app̄rehēdēt fimbriā viri iudei dicētes: ibimꝰ vobiscum. Audiui-mus eni qm̄ deus vobiscū est. IX

Onus verbi dn̄i in t̃ra adrach: ⁊ da-masci reqei eiꝰ: qa dn̄s ē oculꝰ hoīs ⁊ oiu͂ tribuū isrl̄. Emath qꝫ i termi-nis eius: ⁊ tyrus ⁊ sidon. Assūpserūt quippe sibi sapientiā valde. Et edificauit tyrus mu-nitionē suā. ⁊ coaceruauit argētū q̄si humū: ⁊ aurū ut lutū platearū. Ecce dn̄s posside-bit eā. ⁊ p̄cutiet in mari fortitudinē eiꝰ: ⁊ hec igni deuorabit̄. Videbit ascalon ⁊ timebit: ⁊ gaza ⁊ dolebit nimis. ⁊ accaron: qm̄ ꝯfusa ē spes eius. Et peribit rex de gaza. ⁊ ascalon nō habitabit̄. Et sedebit sep̄ator in azoto. ⁊ disperdā sup̄biā philistinoꝝ. Et auferā san-guinē eius de ore eiꝰ. ⁊ abhominatiōes eius de medio dentiū eius. Et relinquet̄ etiā ipse deo nr̄o. ⁊ erit q̄si dux in iuda: ⁊ accaron q̄si iebuseꝰ. Et circūdabo domū meā ex his q mi-litant mihi eūtes ⁊ reuertentes. ⁊ nō transi-bit sup̄ eos vltra exactor: qa nūc vidi i ocu-lis meis. Exulta satis filia syon: iubila filia irl̄m. Ecce rex tuꝰ veniet tibi iustꝰ ⁊ saluator: ipse paup̄ ⁊ ascendens sup̄ asinā: ⁊ sup̄ pullū filiū asine. Et disp̄dā quadrigā ex effraim. ⁊ equū de irl̄m: ⁊ dissipabit̄ arcus belli. Et lo-quet̄ pacē gentibꝰ. ⁊ p̄tās eiꝰ a mari vsqꝫ ad mare. ⁊ a fluminibꝰ vsqꝫ ad fines t̃re. Tu qꝫ i sanguine testamēti tui emisisti vinctos tuos de lacu: in quo nō ē aqua. Conuertimini ad munitionē· uincti spei. hodie qꝫ annuncians duplicia reddā tibi: qm̄ extendi mihi iudam q̄si arcū: impleui effraim. Et suscitabo filios tuos syon sup̄ filios tuos grecia. ⁊ ponam te q̄si gladiū fortiū. Et dn̄s deus sup̄ eos vide-bit̄. ⁊ exibit ut fulgur iaculū eiꝰ. Et dn̄s deus in tuba canet. ⁊ vadet in turbine austri. Dn̄s exercituū p̄teget eos. ⁊ deuorabūt ⁊ subijci-ent lapidibꝰ funde. Et bibentes inebriabun-tur q̄si a vino. ⁊ replebunt̄ ut phiale. ⁊ quasi cornua altaris. Et saluabit eos dn̄s deꝰ eoꝝ in die illa ut gregē p̄p̄li sui: qa lapides sancti eleuabūt̄ sup̄ terrā eiꝰ. Quid. n. bonū eiꝰ est: ⁊ qd pulchrū eius: nisi frumentum electoꝝ: ⁊ vinū germinans virgines? X

PEtite a dñõ pluuiã in tpe serotino: ꝛ
dñs faciet niues ꝛ pluuiã hymbris
ꝛ dabit eis singulis herbam in agro.
Quia simulacra locuta sũt inutile: ꝛ diui vi-
derũt mẽdaciũ. ꝛ somniatores locuti sũt fru-
stra ꝛ vane cõsolabãt. Idcirco adducti sunt
q̃si grex: affligẽt q̇a nõ ẽ eis pastor. Sup pa-
stores irat⁹ ẽ furor me⁹. ꝛ sup hircos visita-
bo. Quia visitauit dñs exercituũ gregẽ suũ
domũ iuda: ꝛ posuit eos q̃si equũ glie sue in
bello. Ex ipso angul⁹. ꝛ ex ipso paxillus: ex
ipso arcus plij. ꝛ ex ipso egrediet oĩs exactor
simul. Et erũt q̃si fortes: ꝯculcantes lutũ in
medio viaꝝ i plio. Et bellabũt q̇a dñs cũ eis
ꝛ cõfũdẽt ascẽsores eq̃ꝝ. Et cõfortabo domũ
iuda. ꝛ domũ ioseph saluabo. Et cõuertã eos
q̇a miserebor eoꝝ. ꝛ erũt sicut fuerũt q̃ñ non
ꝓiecerã eos. Ego. n. dñs de⁹ eoꝝ. ꝛ exaudiã
eos. Et erũt q̃si fortes effraim. ꝛ letabit cor
eoꝝ q̃si a vino. Et filij eoꝝ videbũt ꝛ letabũt
ꝛ exultabit cor eoꝝ i dño. Sibilabo eis. ꝛ cõ-
gregabo illos: q̇a redemi eos. Et multipli-
cabo eos sic añ fuerãt multiplicati. ꝛ semina-
bo eos i pplis. Et delõge recordabũt mei: ꝛ
viuẽt cũ filijs suis ꝛ reuertẽt. Et reducã eos
de t̃ra egypti. ꝛ de assyrijs ꝯgregabo eos. Et
ad t̃rã galaad ꝛ libani adducã eos: ꝛ nõ in-
uenietᷣ eis loc⁹. Et trãsibũt in marị freto: ꝛ p-
cutiet i mari fluct⁹. ꝛ ꝯfundẽt oĩa ꝓfũda flu-
minis. Et hũiliabit supbia assur: ꝛ sceptrum
egypti recedet. Cõfortabo eos i dño. ꝛ i no-
mine eius ambulabũt dicit dñs. XI

APeri libane portas tuas. ꝛ comedat
ignis cedros tuos. Vlula abies q̇a
cecidit cedr⁹: q̃m magnifici vastati
sũt. Vlulate querc⁹ basan: q̃m succisus ẽ sal-
tus munit⁹. Vox vlulat⁹ pastoꝝ. q̇a vastata
ẽ magnificentia eoꝝ. Vox rugit⁹ leonũ: q̃m
vastata ẽ supbia iordanis. Hec dic dñs de⁹
me⁹. Pasce pecora occisiõis: q̄ q̇ possederant
occidebãt ꝛ nõ dolebãt. ꝛ vendebãt ea dicen-
tes. Bñdict⁹ dñs: diuites facti sum⁹. Et pa-
stores eoꝝ nõ parcebant eis. ꝛ ego nõ parcã
vltra sup habitãtes t̃rã dicit dñs. Ecce ego
tradã hoĩes. vnũquẽq; i manu ꝓximi sui: ꝛ i
manu regị sui: ꝛ concidẽt t̃rã ꝛ nõ eruam de
manu eoꝝ. ꝛ pascã pec⁹ occisiõis ꝓpter hoc o
paupes gregị. Et assũpsi mihi duas virgas:
vnã vocaui decorẽ. ꝛ alterã vocaui funiculũ
ꝛ paui gregẽ. Et succidi tres pastores i mẽ-
se vno: ꝛ ꝯtracta ẽ aĩa mea i eis. Siquidẽ ꝛ
aĩa eoꝝ variauit i me. Et dixi. Nõ pascã vos
Qđ morit moriat. ꝛ qđ succidit succidat. ꝛ
reliq̇ deuorent vnusq̇sq; carnẽ ꝓximi sui. Et
tuli virgã meã que vocabat decus ꝛ abscidi
eã. ut irritũ facerẽ fed⁹ meũ qđ pcussi cũ oĩb⁹
pplis. ꝛ in irritũ deductũ est in die illa. Et co-
gnouerũt sic paupes gregị. q̇ custodiũt mihi:
q̇a verbũ dñi est. Et dixi ad eos. Si bonũ ẽ in
oculis vr̃is afferte mercedem meã: ꝛ si non
q̇escite. Et appenderunt mercedem meã: tri-
ginta argẽteos. Et dixit dñs ad me. Proijce
illud ad statuariũ decorũ p̃ciũ: q̄ appciatus
sũ ab eis. Et tuli triginta argenteos. ꝛ ꝓieci
illos i domo dñi ad statuariũ. Et p̃cidi v̄gã
meã secũdã q̄ appellabat funicul⁹: ut dissol-
uerem germanitatẽ inter iudã ꝛ isrl̄. Et dixit
dñs ad me. Adhuc sume tibi vasa pastorị stul-
ti. Quia ecce ego suscitabo pastorẽ i t̃ra q̇ de-
relicta nõ visitabit. dispersũ nõ q̃ret. ꝛ ꝯtritũ
nõ sanabit. ꝛ id qđ stat nõ enutriet. ꝛ carnes
pinguiũ comedet. ꝛ vngulas eoꝝ dissoluet.
O pastor ꝛ idolũ: derelinquens gregẽ. Gla-
dius sup brachiũ ei⁹. ꝛ sup oculũ dextrũ ei⁹.
Brachiũ ei⁹ ariditate siccabit: ꝛ ocul⁹ dexter
eius tenebrescens obscurabitur. XII

ONus verbi dñi super isrl̄. Dixit dñs
extendens celũ ꝛ fundans t̃rã: ꝛ fin-
gens spm̃ hoĩs i eo. Ecce ego ponam
irl̄m supliminare crapule oĩb⁹ pplis i circui-
tu: s; ꝛ iuda erit in obsidiõe ꝯ irl̄m. Et erit: in
die illa ponã irl̄m lapidẽ onerị cũctis pplis.
Oẽs q̇ leuabũt eũ. ꝯcisiõe lacerabunt: ꝛ col-
ligent aduersus eã oĩa regna t̃re. In die illa
dic dñs pcutiã oẽm equũ in stuporẽ. ꝛ ascen-
sorẽ ei⁹ i amentiã. Et sup domũ iuda apriã
oculos meos. ꝛ oẽm equũ pplorũ pcutiã ce-
citate. Et dicẽt duces iuda i corde suo. ꝯfor-
tent mihi hitatores irl̄m: in dño exercituũ
deo eoꝝ. In die illa ponã duces iuda sicut ca-
minũ ignis i lignis. ꝛ sicut facẽ ignis i feno:
ꝛ deuorabũt ad dexterã ꝛ ad sinistrã oẽs po-
pulos i circuitu. Et hitabit irl̄m rursus i lo-
co suo i irl̄m. ꝛ saluabit dñs tabnacula iuda
sicut in p̃ncipio: ut nõ magnifice glit dom⁹
dauid. ꝛ glia hitãtiũ irl̄m ꝯ iudã. In die illo
ꝓteget dñs hitatores irl̄m. Et erit q̇ offen-
derit ex eis i die illa q̃si dauid. ꝛ dom⁹ dauid
q̃si dei: sicut angel⁹ dñi in ꝯspectu ei⁹. Et erit
in die illa querã cõterere oẽs gẽtes q̄ veniũt ꝯ
irl̄m. ꝛ effundã sup domũ dauid ꝛ sup hita-
tores irl̄m spm̃ gratie ꝛ precũ. Et aspicient

ad me quē cōfixerūt: ⁊ plangent eū planctu q̄si sup vnigenitū. ⁊ dolebant sup eū ut doleri solet in morte p̄mogeniti. In die illa magnꝰ erit planctꝰ i irl'm sicut planctꝰ ad remmon i campo magedon. Et plāgēt t̄re: familie ⁊ familie seorsū. Familie domꝰ dauid seorsum: ⁊ mulieres eoꝝ seorsū. Familie domꝰ nathan seorsū. ⁊ mulieres eoꝝ seorsū. Familie domꝰ leui seorsū. ⁊ mulieres eorū seorsū. Familie semei seorsū. ⁊ mulieres eorū seorsū. Oēs familie relique: familie ⁊ familie seorsū. ⁊ mulieres eorū seorsum.

XIII

In die illa erit fons patēs domui dauid ⁊ h̄itantibꝰ irl'm: i ablutionē pctōris ⁊ menstruate. Et erit i die illa dic dn̄s exercituū· disp̄dā noia idoloꝝ de t̄ra. ⁊ nō memorabunt̄ vltra. Et pseudo ꝓph̄etas ⁊ sp̄m imūdū auferā de terra. Et erit cū ꝓph̄auerit q̄spiā vltra: dicēt ei p̄r eiꝰ ⁊ m̄r eiꝰ qui genuerūt eū. Nō viues: quia mendaciū locutꝰ es i noie dn̄i. Et configent eū p̄r eiꝰ ⁊ m̄r eiꝰ genitores eius cū ꝓph̄etauerit. Et erit: in die illa ꝯfundent̄ ꝓph̄e vnusq̄sq; ex visione sua cū ꝓph̄etauerint: nec opient̄ pallio saccino ut mētiant̄. Sꝫ dicet: nō sū ꝓph̄a. Homo agricola ego sū: qm̄ adam exēplū meū ab adolescētia mea. Et dicet̄ ei. Quid sunt plage iste in medio manuū tuaꝝ? Et dicet. His plagatꝰ sū in domo eoꝝ q̄ diligebāt me. Framea suscitare sup pastorē meū: ⁊ sup virū coh̄erentē mihi dicit dn̄s exercituū. Percute pastorē. ⁊ disp̄gent̄ oues. Et ꝯuertā manū meā ad p̄uulos. Et erūt in oi t̄ra dic dn̄s: p̄tes due i ea disp̄gent̄ ⁊ deficiēt. ⁊ t̄tia ps relinquet̄ in ea. Et ducā tertiā p̄tē p̄ ignē. ⁊ vram eos sicut vritur argentū. ⁊ ꝓbabo eos sicut ꝓbatur aurū. Ipse vocabit nomen meum. ⁊ ego exaudiam eū. Et dicam: populus meus es. ⁊ ipse dicet: dn̄s deus meus.

XIIII

Ecce dies domini veniunt· dicit dn̄s: ⁊ diuident̄ spolia tua i medio tui. Et cōgregabo oēs gentes ad irl'm i p̄liū ⁊ capiet̄ ciuitas. ⁊ vastabūt̄ domꝰ. ⁊ mulieres violabūt̄. Et egrediet̄ media ps ciuitat̄ i captiuitatem. ⁊ reliquū p̄p̄li nō auferet̄ ex vrbe. Et egrediet̄ dn̄s ⁊ p̄liabit̄ ꝯ̄ gētes illas· sicut p̄liatꝰ ē in die certaminis. Et stabūt pedes eiꝰ i die illa sup montē oliuaꝝ· q̄ ē ꝯ̄ irl'm ad orientē. Et scindet̄ mons oliuaꝝ ex media p̄te sui ad orientē ⁊ ad occidentē p̄rupto grandi valde. Et sep̄abit̄ mediū montis ad aq̄lonē: ⁊ mediū eiꝰ ad meridiē. Et fugiet̄ ad vallem montiū eoꝝ· qm̄ ꝯiūget̄ vallis mōtiū vsq; ad proximū. Et fugietis sicut fugistis a facie t̄remotus in diebꝰ osie reḡ iuda. Et veniet dn̄s deus meꝰ: oēsq; sc̄i cum eo. Et erit: in die illa nō erit lux· s̄ frigꝰ ⁊ gelu. Et erit dies vna q̄ nota ē dn̄o: nō dies neq; nox: ⁊ i t̄p̄e vespēri erit lux. Et erit: in die illa exibūt aq̄ viue de irl'm. Mediū eaꝝ ad mare oriētale. ⁊ mediū eaꝝ ad mare nouissimū. In estate ⁊ i hyeme erunt: ⁊ erit dn̄s rex sup oēm terram. In die illa erit dn̄s vnꝰ. ⁊ erit nomē eius vnū. Et reuertet̄ oīs t̄ra vsq; ad desertū: de colle remmon ad austrū irl'm. Et exaltabit̄ ⁊ h̄itabit̄ i loco suo a porta beniamin vsq; ad locū porte p̄oris ⁊ vsq; ad portā angulꝝ. ⁊ a t̄re ananehel vsq; ad torcularia regis. Et h̄itabūt in ea: ⁊ anathema nō erit āpliꝰ. Sꝫ sedebit hierusalē secura. ⁊ h̄ erit plaga qua p̄cutiet dn̄s oēs gētes q̄ pugnuerūt aduersus irl'm. Tabescet caro vniuscuiusq; stātis sup pedes suos ⁊ oculi eiꝰ ꝯtabescēt i foraminibꝰ suis ⁊ ligua eoꝝ cōtabescet in ore suo. In die illa erit tumultus dn̄i magnꝰ i eis. ⁊ app̄h̄edet vir manū ꝓximi sui. ⁊ cōseret̄ manꝰ eius sup manū ꝓximi sui. Sꝫ ⁊ iudas puḡbit aduersꝰ irl'm. Et ꝯgregabūt̄ diuitie oiū gentiū i circuitu: aurū ⁊ argentū ⁊ vestes multe sat̄. Et sic erit ruina eq̄ ⁊ muli ⁊ cameli ⁊ asini ⁊ oiū iumētorū q̄ fuerint i castris illis: sicut ruina h̄. Et oēs q̄ reliq̄ fuerint de vniuersis gentibꝰ q̄ venerūt ꝯ̄ irl'm: ascēdēt ab āno i annū: ut adorent regē dn̄m exercituū: ⁊ celebrent festiuitatē tab̄naculoꝝ. Et erit q̄ nō ascenderint de familijs t̄re ad irl'm· ut adorēt regē dn̄m exercituū: nō erit sup eos hymber. Qz ⁊ si familia egypti nō ascenderit ⁊ nō venerit: nec sup eos erit. Sed erit ruina qua p̄cutiet dn̄s oēs gentes: q̄ nō ascēderint ad celebrādā festiuitatē tab̄naculoꝝ. Hoc erit pctm̄ egypti. ⁊ hoc pctm̄ oiū gentiū: q̄ nō ascēderit ad celebrādā festiuitatē tab̄naculoꝝ. In die illa erit q̄d super frenū equi est sc̄m dn̄o. ⁊ erunt lebetes i domo dn̄i q̄si phiale corā altari. Et erit ois lebes in irl'm ⁊ in iuda sc̄ificatꝰ dn̄o exercituū. Et veniēt oēs imolantes. ⁊ sumēt ex eis. ⁊ coquēt i eis. Et nō erit mercator vltra i domo dn̄i exercituū in die illo.

Explicit Zacharias propheta. Incipit prologus in Malachiam prophetā.

DEus p moysen pplo isrl̃ pre-ceperat· sacerdotes tabnacu-li sui oī corpali vitio liberos: hostias oī vitio vacuas sibi offerre. Quibꝰ legem suā ad regendū pplm ob h̄ dederat: ut p sacrificiorꝫ oblationē interuncij dei ⁊ ho-minū facti: pplm pceptis celestibus facerent obedire. Unñ sacerdotes angelos dei eē· h̄ i lo-co scriptura testat̃. Sꝫ qa tāti munerꝫ grām cōtēnētes· supdictꝰ ppl's ac sacerdotes sacri-ficia vitio deturpata· ipsis crimibꝰ atqꝫ ipie-tatibꝰ maculati deo offerre cepūt. Jdō p mala-chiam, pphetā deꝰ pplm suū isrl̃ increpans· ait Dilexi vos dic dñs. Et dixistis. Jn q̄ dilexi-sti nos? Nōne frater erat esau iacob dic dñs ⁊ dilexi iacob: esau aūt odio habui? Esau āt fratrē iacob nō iniq̄ aut spontanea volūtate odio habitū a deo· uel sine meriti grā iacob dilectū manifestū ē: cū bm pscientiā suā esau q̄dē effusionē fratni sanguis ꝯcupiscē· iacob aūt in sui cognitioē obseruādā legē desidera-re cogsceret. Cuiꝰ rei grā· supdicto vsus est exemplo dicēs: Dilexi iacob· esau aūt odio habui. Quis ex opibꝰ memoratorꝫ q̄rū liber geneseos meminit: in q̄ vnusqsqꝫ eorū futurꝰ erat: ꝓposito manifeste cōstaret ut scriptū est. Creuerūt pueri. ⁊ erat esau hō agrestis sciēs venari· iacob aūt hō simplex manēs i tabna-culo. Nā reliq̄ q̄ lectioē cōprehensa sūt· pua-ricationē ppli isrl̃ in obseruandis sacrificijs dei: increpationēqꝫ i eundē· qꝫ deos alienos coluerūt· significant.

Explicit ꝓlogus. Jncipit argumentū.

MAlachias apte ⁊ i fine oiuꝫ ꝓpharū dic de abiectioē isrl̃ ⁊ vocatione gen-tiū. Nō ē mihi ait voluntas in vobis dic dñs exercituū. ⁊ munꝰ nō suscipiā de ma-nu vrā. Ab ortu. n. solis vsqꝫ ad occasū ma-gnū ē nomē meū i gentibꝰ. ⁊ i oī loco sacrifi-cat̃. ⁊ offert̃ nomini meo oblatio munda.

Explicit argumentum. Jncipit Malachias ꝓpheta. Caplm I

ONus verbi dñi ad israhel i manu ma-lachie ꝓphe. Dilexi vos dic dñs. Et dixistis. Jn q̄ dile-xisti nos? Nōne frater erat esau iacob dicit dñs: Et dilexi iacob· esau autē odio habui? Et posui seyr mōtes eiꝰ i solitudinē. ⁊ heredi-tatē eiꝰ i dracones deṡti. Qđ si dixerit idumea destructi sumus· s̄ reuertētes edificabimꝰ q̄ destructa sūt: h̄ dic dñs exercituū. Jsti edifi-cabunt. ⁊ ego destruā. Et vocabunt̃ termini ipietatis. ⁊ ppl's cui iratꝰ ē dñs vsqꝫ in etnū Et oculi vrī videbūt: ⁊ vos dicetꝭ: Magni-ficet̃ dñs sup terminū isrl̃. Filiꝰ honorat prēm ⁊ suꝰ dñm suū. Si ḡ pr̄ ego sū: vbi est honor meꝰ. ⁊ si dñs ego sū: vbi est timor meus dicit dñs exercituū ad vos o sacerdotes· q̄ despici-tis nomen meū. ⁊ dixistꝭ· i q̄ despeximꝰ nomen tuū? Offertis sup altare meū panē pollutū. Et dicitꝭ. Jn q̄ polluimꝰ te? Jn eo qꝫ dicitis: mēsa dñi despecta ē. Si offeratꝭ cecū ad imo-landū: nōne malū ē? Et si offeratis claudū ⁊ languidū: nōne malū est? Offer illud duci tuo· si placuerit ei· aut si susceperit faciē tuam dic dñs exercituū. Et nūc deprecamini vultū dei ut misereat̃ vrī: de manu eni vrā factū est hoc: si q̄ mō suscipiat facies vrās dicit dñs exercituū. Quis ē i vobis q̄ claudat ostia. ⁊ incēdat altare meū ḡtuito? Nō ē mihi volū-tas i vobis dic dñs exercituū: ⁊ munus non suscipiā de manu vrā. Ab ortu eni solis vsqꝫ ad occasū magnū ē nomē meū i gentibꝰ. ⁊ in oī loco sacrificat̃ ⁊ offertur noi meo oblatio mūda: q̄a magnū ē nomē meū i gentibꝰ dicit dñs exercituū. Et vos polluistis illud i eo qꝫ dicitꝭ mēsa dñi ꝯtamiata ē. ⁊ qđ supponit̃· cō-tēptibile ē cū igne q̄ illud deuorat. Et dixistꝭ. Ecce de labore. Et exsufflastis illud dic dñs exercituū. Et intulistis de rapinis claudū ⁊ languidū. ⁊ intulistis munꝰ. Nūq̄d suscipiā illud de manu vrā dicit dñs exercituū? Ma-ledictus dolosus q̄ habet in grege suo mascu-lum. ⁊ votū faciens imolat debile dño. Quia rex magnus ego dicit dñs exercituū. ⁊ no-men meū horribile in gentibus. II

ET nūc ad vos mandatū hoc o sacer-dotes. Si nolueritis audire ⁊ si no-lueritꝭ ponere sup cor ut detis gloriā noi meo ait dñs exercituū: mittā in vos ege-statē. ⁊ maledicā bñdictōibꝰ vrīs. ⁊ maledi-cam illis qm̄ nō posuistis sup cor. Ecce ego ꝓijciā vobis brachiū. ⁊ dispergam sup vultū vrm stercus sollēnitatū vestrarū. ⁊ assumet vos secū. Et scietis q̄a misi ad vos mandatū istud: ut esset pactū meū cū leui dicit domiñꝰ

exercituũ. Pactũ meũ fuit cũ eo vite ⁊ pacis:
⁊ dedi ei timorē ⁊ timuit me: ⁊ a facie nomi/
nis mei pauebat. Lex veritatis fuit ĩ ore ei⁹:
⁊ iniquitas nõ est inuenta ĩ labijs eius. In
pace ⁊ ĩ equitate ambulauit mecũ. ⁊ multos
auertit ab iniquitate. Labia eñi sacerdotis
custodiũt sciẽtiã: ⁊ legē requirent ex ore ei⁹:
q̇a angelus dñi exercituũ est. Vos aũt reces/
sistis de via. ⁊ sic scandaliçastis plurimos in
lege. Irritũ fecistis pactũ leui dicit dñs exer/
cituũ. Propter qd̕ ⁊ ego dedi vos ꝯtemptibi/
les ⁊ humiles omnib⁹ ꝑlis: sicut nõ seruastis
vias meas. ⁊ accepistis faciē in lege. Nũq̇d
nõ pater vnus omniũ nostrũ? Nũq̇d nõ de⁹
vnus creauit nos? Quare ḡ despicit vnus/
quisq̧ vestrum fratrem suũ. violans pactum
patrũ nostroꝝ? Transgressus est iuda ⁊ ab/
hominatio facta est in isrl̕ ⁊ in irl̕m: quia cõ/
taminauit iudas sanctificationē dñi quam
dilexit. ⁊ habuit filiã dei alieni. Dispdet dñs
virũ q̇ fecerit hoc: magistrũ ⁊ discipulũ de ta/
bernaculo iacob. ⁊ offerentē mun⁹ dño exer/
cituũ. Et h̕ rursũ fecistis. Opiebatꝭ lachry/
mis altare dñi fletu ⁊ mugitu. ita ut nõ respi/
ciam vltra ad sacrificiũ: nec accipiã placa/
bile q̇d de manu vestra. Et dixistis. Quã ob
causã? Quia dñs testificat⁹ est inter te ⁊ vxo/
rem pubertatis tue. quã tu despexisti. Et hec
particeps tua ⁊ vxor federis tui. Nõne vn⁹
fecit. ⁊ residuũ spũs ei⁹ est? Et q̇d vnus que/
rit. nisi semen dei? Custodite ḡ spm̃ vestrũ: ⁊
vxorē adolescentie tue noli despicere. Cum
odio habueris dimitte: dicit dñs deus isrl̕.
Operiet aũt iniquitas vestimẽtũ ei⁹. dicit dñs
exercituũ. Custodite spiritũ vestrum. ⁊ nolite
despicere. III

Laborare fecistis dñm in sermonib⁹
vestris. Et dixistis. In quo eũ fecim⁹
laborare? In eo ꝙ dicitꝭ. Oĩs q̇ fa/
cit malũ bonus est in cõspectu dñi. ⁊ tales ei
placēt: Aut certe: vbi est deus iudicij. Ecce
ego mittã angelũ meũ: ⁊ preparabit viã añ
faciē meã. Et statim veniet ad templũ suum
dñator quē vos q̃ritis. ⁊ angelus testamenti
quē vos vultis. Ecce venit dicit dñs exerci/
tuũ. Et quis poterit cogitare diē aduentus
eius? Et q̇s stabit ad videndũ eũ? Ipse eñi
q̃si ignis ꝯflans ⁊ q̃si herba fullonũ. Et sede/
bit cõflans ⁊ emũdans argentũ. ⁊ purgabit
filios leui. Et colabit eos q̃si aurũ ⁊ q̃si ar/
gentũ. ⁊ erũt dño offerentes sacrificia in iu/
sticia. Et placebit dño sacrificiũ iuda ⁊ irl̕m
sicut dies seculi. ⁊ sicut ãni antiq̇. Et accedã
ad vos in iudicio. ⁊ ero testis velox maleficis
⁊ adulteris ⁊ piuris. ⁊ q̇ calũniant̕ mercedē
mercẽnarij. ⁊ humiliant viduas ⁊ pupillos:
⁊ opprimũt peregrinũ: nec timuerũt me. dicit
dñs exercituũ. Ego. n. dñs ⁊ nõ mutor. ⁊ vos
filij iacob nõ estis ꝯsũpti. A diebus eñi pa/
trũ vestroꝝ recessistis a legitimis meis. ⁊ nõ
custodistis. Reuertimini ad me ⁊ reuertar
ad vos: dicit dñs exercituũ. Et dixistis: in q̊
reuertemur? Si affiget homo deũ: quia vos
cõfigitis me. Et dixistis? In quo cõfigimus
te? In decimis ⁊ in primitijs. Et in penuria
vos maledicti estis: ⁊ me vos ꝯfigitis gens
tota. Inferte oẽm decimã in horreũ meũ: ⁊ sit
cibus in domo mea: ⁊ ꝓbate me sup hoc dicit
dñs. Si nõ aperuero vobis cataractas celi:
⁊ effudero vobis benedictionē vsq̧ ad abũ/
dantiã. Et increpabo ꝓ vobis deuorantem. ⁊
nõ corrũpet fructũ terre vestre: nec erit sterilis
vinea ĩ agro dicit dñs exercituũ. Et beatos
vos dicent oẽs gentes. Eritis eñi vos terra
desiderabilis dicit dñs exercituũ. Inualue/
runt sup me verba vestra dicit dñs. Et dixi/
stis. Quid locuti sumus contra te? Dixistis.
Vanus est q̇ seruit deo. Et qd̕ emolumentũ
q̇a custodiuim⁹ ꝓcepta eius. ⁊ q̇a ambulaui/
mus tristes corã dño exercituũ? Ergo nunc
beatos dicim⁹ arrogantes. Siquidē edifi/
cati sũt facientes ĩpietates: ⁊ tẽptauerũt deũ
⁊ salui facti sunt. Tũc locuti sunt timentes
deũ: vnusquisq̧ cum ꝓximo suo. Et attendit
dñs ⁊ audiuit. ⁊ scriptus est liber monumẽti
corã eo timentib⁹ dñm ⁊ cogitantib⁹ nomen
eius. Et erunt mihi ait dñs exercituũ in die q̃
ego facio in peculiũ. ⁊ parcã eis sicut parcit
vir filio suo seruienti sibi. Et cõuertimini. ⁊
videbitis q̇d sit inter iustũ ⁊ impiũ. ⁊ int̕ ser/
uientē deo ⁊ nõ seruientē ei. IIII

Ecce enim dies veniet succensa quasi
caminus. ⁊ erunt oẽs supbi ⁊ omnes
faciẽtes impietatē stipula. Et inflã/
mabit eos dies veniens dicit dñs exercituũ:
que non derelinquet eis radicē ⁊ germen. Et
orieť vobis timentib⁹ nomen meũ sol iusticie:
⁊ sanitas in pennis ei⁹. Et egrediemini ⁊ sa/
lietis sicut vitulus de armento. ⁊ calcabitis
impios cũ fuerint cinis sub planta pedũ ve/
stroꝝ in die q̃ ego facio dicit dñs exercituũ.
Mementote legis moysi serui mei: quã man/

daui ei in oreb ad omnē israhel: precepta ⁊ iudicia. Ecce ego mittam vobis heliā ꝓphetam anteq̄ꝫ veniat dies domini magnꝰ ⁊ horribilis. Et conuertet cor patrum ad filios. ⁊ cor filioꝝ ad patres eorū: ne forte veniam ⁊ percutiā terrā anathemate.

Explicit Malachias propheta. Incipit ꝓlogus beati Hieronymi presbyteri i libros Machabeoꝝ.

Machabeoꝝ libri duo prenotant ꝓlia inter hebreoꝝ duces gentesq̄ꝫ ꝑsaꝝ: pugnamq̄ꝫ sabbatorū. ⁊ nobiles machabei ducis triūphos: ex cuius noie ⁊ libri idem sūt nūcupati. Hec q̄ꝫ historia continet etiā inclyta illa gesta machabeorū fratrū: qui sub antiocho rege pro sacris legibꝰ dira tormenta perpessi sunt. Quos mater pia dū diuersis supplicijs vrgerent̄: nō solum nō fleuit· sꝫ ⁊ gaudens hortabatur ad gloriam passionis.

Explicit prologus. Incipit liber primus Machabeoꝝ. Caplm I

ET factum est postq̄ꝫ ꝑcussit alexander philippi macedo qui primus regnauit in grecia egressus de terra cethim: darium regem ꝑsarū ⁊ medorū: constituit ꝓlia multa. ⁊ obtinuit omniū munitiones. ⁊ interfecit reges terre. Et pertransijt vsq̄ꝫ ad fines terre: ⁊ accepit spolia multitudinis gentiū. ⁊ siluit t̄ra ī ꝯspectu eius. Et congregauit virtutē ⁊ exercitū fortē nimis. ⁊ exaltatus ē. ⁊ eleuatū est cor eius: ⁊ obtinuit regiones gentiū ⁊ tyrannos. ⁊ facti sūt illi in tributū. Et pꝰ hec decidit in lectū: ⁊ cognouit q̄a moreret̄. Et vocauit pueros suos nobiles q̄ secū erāt nutriti a iuuentute sua. ⁊ diuisit illis regnū suū cum adhuc viueret. Et regnauit alexander ānis duodecim. ⁊ mortuꝰ est. Et obtinuerūt pueri eiꝰ regnū vnusq̄sq̄ꝫ in loco suo. ⁊ imposuerūt oēs sibi diademata pꝰ mortē eius. ⁊ filij eoꝝ pꝰ eos annis multis: ⁊ multiplicata sūt mala in t̄ra. Et exijt ex eis radix pcti· antiochꝰ illustris filius antiochi regis q̄ fuerat rome obses. ⁊ regnauit in ā̄no centesimo tricesimo septimo regni grecoꝝ. In diebꝰ illis exierūt ex isrl' filij iniqui: ⁊ suaserūt multis dicentes. Eamꝰ ⁊ disponamꝰ testamentū cū gentibꝰ q̄ circa nos sūt· q̄a ex quo recessimꝰ ab eis· inuenerūt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eoꝝ. Et destinauerūt aliqui de ꝑplo. ⁊ abierūt ad regē. ⁊ dedit illis ptātē ut facerēt iusticiam gentiū. Et edificauerūt gymnasiū i hierosolymis ꝓm leges nationū: ⁊ fecerūt sibi ꝓputia. ⁊ recesserūt a testamēto scō. ⁊ iuncti sūt nationibꝰ. ⁊ venūdati sunt ut facerēt malū. Et paratū est regnū i cōspectu antiochi: ⁊ cepit regnare i t̄ra egypti: ut regnaret sup duo regna. Et intrauit i egyptū ī multitudine graui· i curribꝰ ⁊ elephantis ⁊ eq̇tibus: ⁊ copiosa nauiū multitudine. Et ꝯstituit bellū aduersus ptolemeū regem egypti: ⁊ veritus ē ptolemeus a facie eius ⁊ fugit. ⁊ ceciderūt vulnerati multi. Et cōprehēdit ciuitates munitas in t̄ra egypti. ⁊ accepit spolia t̄re egypti. Et cōuertit antiochꝰ postq̄ꝫ percussit egyptū i centesimo ⁊ q̄dragesimo ⁊ tertio ā̄no ⁊ ascendit ad isrl': ⁊ ascendit hierosolymā in multitudine graui. Et intrauit i scificationē cū supbia: ⁊ accepit altare aureū. ⁊ candelabrū luminis ⁊ vniuersa vasa eius ⁊ mensam ꝑpositionis ⁊ libatoria ⁊ phialas ⁊ mortariola aurea ⁊ velū ⁊ coronas ⁊ ornamentū aureū qđ i facie tēpli erat. ⁊ cōminuit oia. Et accepit argentū ⁊ auꝝ ⁊ vasa ꝯcupiscibilia. ⁊ accepit thsauros occultos q̄s inuenit: ⁊ sublatis oibꝰ abijt i t̄rā suā. Et fecit cedē hoiuꝫ. ⁊ locutꝰ ē i supbia magna. Et factus ē planctꝰ magnꝰ i isrl' ⁊ i oi loco eoꝝ. Et īgemuerūt ꝓncipes ⁊ seniores. ⁊ iuuenes ⁊ ꝟgines infirmati sūt. ⁊ speciositas mulierū immutata est. Ois maritus sūpsit lamentū: ⁊ que sedebāt in thoro maritali lugebāt. Et cōmota ē t̄ra sup hitātes i ea. ⁊ vniuersa domꝰ iacob induit ꝯfusionē. Et pꝰ duos ā̄nos dieꝝ misit rex ꝓncipē tributoꝝ in ciuitates iuda: ⁊ venit irl'm cū turba magna. Et locutꝰ ē ad eos ꝟba pacifica i dolo. ⁊ crediderūt ei. Et irruit sup ciuitatē repente: ⁊ ꝑcussit eam plaga magna. ⁊ ꝑdidit ꝑplm multū ex isrl'. Et accepit spolia ciuitatis. ⁊ succēdit eā igni. Et destruxit domos eiꝰ ⁊ muros eiꝰ in circuitu. ⁊ captiuas duxerūt mulieres ⁊ natos. ⁊ pecora possederūt. Et edificauerūt ciuitatem dauid muro magno ⁊ firmo ⁊ turribus firmis:

⁊ facta est illis in arcē. Et posuerūt illic gen/
tem peccatricē viros iniquos. ⁊ conualue/
runt in ea. Et posuerūt arma ⁊ escas. ⁊ con/
gregauerunt spolia hierusalē ⁊ reposuerunt
illic. ⁊ facti sūt in laqueū magnū. Et factum
est hoc ad insidias sanctificatiōi ⁊ ī diabolū
malum israhel. Et effuderunt sanguinem in/
nocentem ꝑ circuitum sanctificationis. ⁊ cō/
taminauerūt sanctificationē. Et fugerūt ha/
bitatores hierusalē ꝑpter eos. ⁊ facta ē habi
tatio exteroꝝ. ⁊ facta est extera semini suo. ⁊
nati eius reliquerūt eā. Sanctificatio eius
desolata est sicut solitudo. dies festi ei⁹ cōuer/
si sūt in luctū: sabbata ei⁹ in oppbriū: honores
eius in nihilū. Scđm gloriā eius multipli/
cata est ignominia eius. ⁊ sublimitas ei⁹ con
uersa est in luctū. Et scripsit rex antiochus
oī regno suo: ut esset oīs populus vnus. Et
reliquerūt vnusquisqꝫ legē suā. ⁊ consenserūt
oēs gētes ꝭm verbū regis antiochi. Et mul/
ti ex isrl' cōsenserūt ei. ⁊ sacrificauerūt idolis:
⁊ coinqnauerūt sabbatū. Et misit rex antio/
chus libros ꝑ manus nuncioꝝ in hierusalē
⁊ ī oēs ciuitates iudee ut sequerēt leges gen
tiū terre: ⁊ ꝓhiberent holocausta ⁊ sacrificia
⁊ placationes fieri in templo dei. ⁊ ꝓhiberēt
celebrari sabbatū ⁊ dies sollennes. Et iussit
coinquinari sancta. ⁊ sanctum templū isrl': ⁊
edificari aras ⁊ tēpla ⁊ idola ⁊ imolari car/
nes suillas ⁊ pecora cōmunia: ⁊ relinquere
filios suos incircūcisos ⁊ coinquinari aīas
eoꝝ in oīb⁹ īmundicijs ⁊ abhominationib⁹:
ita ut obliuiscerent legem: ⁊ īmutarent oēs
iustificatiōes dei. Et quicūqꝫ nō fecissent ꝭm
verbū regis antiochi: morerent. Scđm oīa
verba hec scripsit oī regno suo: ⁊ ꝓposuit ꝑn/
cipes ꝑplo q hec fieri cogerent. Et iusserūt ci/
uitatib⁹ iude sacrificare. Et congregati sunt
multi de ꝑplo ad eos q dereliquerāt legē dñi
⁊ fecerūt mala sup terrā. ⁊ effugauerūt ꝑplm
isrl' in abditis ⁊ in absconditis fugitiuoꝝ lo/
cis. Die qntadecima mēsis casleu. qnto ⁊ q̄/
dragesimo ⁊ centesimo anno. edificauit rex
antiochus abhominandū idolū desolatiōis
sup altare dei. ⁊ ꝑ vniuersas ciuitates iude
in circuitu edificauerunt aras. ⁊ añ ianuas
domoꝝ ⁊ ī plateis incendebāt thura ⁊ sacri/
ficabāt. Et libros legis dei cōbusserunt igni
scindentes eos. ⁊ apud quēcūqꝫ inueniebant
libri testamēti dñi: ⁊ quicūqꝫ obseruabat le/
gem dñi: scđm edictū regis trucidabant eū.

In virtute sua faciebant hec populo isrl': qui
inueniebat in oī mense in ciuitatib⁹. Et qnta
⁊ vicesima die mensis sacrificabant sup arā
q erat cōtra altare. ⁊ mulieres q circūcide/
bant filios suos trucidabant ꝭm iussum re/
gis ātiochi. Et suspendebāt pueros a ceruī/
cibus per vniuersas domos eoꝝ. ⁊ eos q cir/
cunciderant illos. trucidabant. Et multi de
populo isrl' diffinierūt apud se. ut nō mādu/
carēt imūda: ⁊ elegerūt magis mori q̄ cibis
coinquinari imundis. ⁊ noluerūt infringere
legem dei sanctam. ⁊ trucidati sunt. Et facta
est ira magna sup populum valde.

II

T
N dieb⁹ illis surrexit matathias filius
iohānis filij symeonis sacerdos ex fi/
lijs ioarim ab iℓrm: ⁊ consedit in monte
modin. Et habebat filios quinqꝫ: iohānan q
cognominabat gaddis. ⁊ symonem qui co/
gnominabat thasi. ⁊ iudā qui vocabat ma/
chabeus. ⁊ eleaçarū q cognominabat aba/
ron. ⁊ ionathan qui cognominabat apphus
Hi viderunt mala que fiebant in populo iu/
da ⁊ in hierusalem. Et dixit matathias. Ve
mihi. Ut quid natus sū videre contritionem
populi mei ⁊ cōtritionē ciuitatis sancte. ⁊ se/
dere illic cū dat ī manib⁹ inimicoꝝ? Scā in
manu extraneoꝝ facta sūt. templū ei⁹ sicut hō
ignobilis. Uasa glorie eius captiua abdu/
cta sunt: trucidati sunt senes eius ī plateis:
⁊ iuuenes ei⁹ ceciderunt in gladio inimicoꝝ.
Que gens nō hereditauit regnū eius. ⁊ non
obtinuit spolia eius? Ois cōpositio ei⁹ abla/
ta est. Que erat libera. facta ē ancilla. Et ec/
ce sancta nr̄a ⁊ pulchritudo nostra ⁊ claritas
nostra desolata ē. ⁊ coinquinauerūt eā gen/
tes. Quo ergo nobis adhuc viuere? Et scidit
vestimenta sua matathias ⁊ filij eius: ⁊ ope/
ruerūt se cilitijs. ⁊ planxerunt valde. Et vene/
runt illuc q missi erāt a rege antiocho: ut co/
gerent eos q confugerāt in ciuitatē modin:
imolare ⁊ accendē thura. ⁊ a lege dei discedē
Et multi de ꝑplo isrl' cōsentientes accesserūt
ad eos: ꝫ matathias ⁊ filij ei⁹ cōstant steterūt
Et rñdentes q missi erāt ab antiocho dixerūt
matathie. Princeps ⁊ clarissim⁹ ⁊ magn⁹ es
ī hac ciuitate. ⁊ ornat⁹ filijs ⁊ frib⁹. Ergo ac/
cede prior ⁊ fac iussū regis sicut fecerūt oēs
gentes ⁊ viri iuda ⁊ qui remanserūt ī irlm. ⁊
eris tu ⁊ filij tui int' amicos regis. ⁊ amplifi/
catus auro ⁊ argēto ⁊ munerib⁹ multis. Et
respondit matathias: ⁊ dixit magna voce:

Et si oẽs gẽtes regi antiocho obediũt ut dis/
cedãt vnusq̄sq; a seruitute legis patrũ suoꝝ
⁊ cõsentiãt mãdatis ei⁹: ego ⁊ filij mei ⁊ fra/
tres mei obediem⁹ legi patrũ nr̃oꝝ. Propi/
tius sit nobis deus: nõ ẽ nobis vtile relinq̄re
legem ⁊ iusticias dei. Non audiemus verba
regis antiochi: nec sacrificabim⁹ trãsgredi/
entes legis nostre mãdata: ut eamus altera
via. Et ut cessauit loq̇ verba h̄: accessit q̇dã
iudeus i oĩuꝫ oculis sacrificare idolis super
aram i ciuitate modin ſ̄m iussũ regis. Et vi/
dit matathias ⁊ doluit: ⁊ cõtremuerunt re/
nes ei⁹. Et accensus ẽ furor eius scd̃m iudi/
ciũ legis. ⁊ insiliẽs trucidauit eũ sup̲ arã. Sꝫ
⁊ virũ quẽ rex antioch⁹ miserat qui cogebat
ĩmolari· occidit in ipso tp̲e. ⁊ arã destruxit. ⁊
çelat⁹ ẽ legẽ sic̃ fecit phinees çãbri filio salo/
mi. Et exclamauit matathias voce magna
i ciuitate dicẽs. Ois q̇ çelũ hꝫ legis statuẽs
testamentum exeat p⁹ me. Et fugit ipse ⁊ filij
eius in montes. ⁊ reliquerũt q̄cũq; habebãt
in ciuitate. Tũc descẽderũt multi querentes
iudiciũ ⁊ iusticiã in desertũ. ⁊ sederunt ibi ipsi
⁊ filij eius ⁊ mulieres eoꝝ ⁊ pecora eoꝝ: qm̃
ĩundauerũt sup̲ eos mala. Et renũciatũ est
viris regis ⁊ exercitui q̇ erãt in il̃m ciuitate
dauid: qm̃ discessissent viri quidã q̇ dissipa/
uerũt mãdatũ regis i loca occulta i deſ̄to:
⁊ abiissent p⁹ illos multi. Et statim p̲sexerunt
ad eos. ⁊ cõstituerũt aduersus eos p̲eliũ in
die sabbatoꝝ. Et dixerunt ad eos. Resistitis
⁊ nunc adhuc? Exite: ⁊ facite scd̃m verbum
regis antiochi. ⁊ viuetꝭ. Et dixerũt. Non ex/
ibimus: neq; faciem⁹ verbũ regis ut pollua/
mus diẽ sabbatoꝝ. Et ꝯcitauerũt aduersus
eos p̄liũ. Et nõ r̃nderũt eis· nec lapidem mi/
serũt i eos· nec oppilauerũt loca occulta· di/
centes: Moriamur oẽs in simplicitate nr̃a:
⁊ testes erũt sup̲ nos celũ ⁊ t̃ra q̄ iniuste p̲/
ditis nos. Et intulerũt illis bellũ sabbatꝭ: ⁊
mortui sũt ipsi ⁊ vxores eoꝝ ⁊ filij eoꝝ ⁊ pe/
cora eoꝝ vsq; ad mille aĩas hoĩuꝫ. Et cog̃uit
matathias ⁊ amici ei⁹. ⁊ luctũ habuerũt sup̲
eos valde. Et dixit vir p̲ximo suo. Si oẽs fece/
rim⁹ sicut frẽs nr̃i fecerũt ⁊ nõ pugnauerim⁹
aduersus gẽtes p̲ aĩab⁹ nr̃is ⁊ iustificatiõib⁹
nr̃is· citi⁹ disp̲dent nos a t̃ra. Et cogitauerũt
in die illa dicẽtes. Ois hõ q̇cunq; venerit ad
nos i bello die sabbatoꝝ· pugnem⁹ aduersus
eũ. ⁊ nõ moriemur oẽs sicut mortui sunt frẽs
nr̃i i occultꝭ. Tũc ꝯgregata ẽ ad eos synago/
ga iudeorũ fortis virib⁹ ex isrl̃: ois volunta/
rius i lege. ⁊ oẽs q̇ fugiebant a malis additi
sunt ad eos. ⁊ facti sũt illis ad firmamentũ.
Et collegerũt exercitũ: ⁊ p̲cusserunt pctõres
in ira sua. ⁊ viros iniq̄s in indignatiõe sua. ⁊
ceteri fugerũt ad natiões· ut euaderẽt. Et cir/
cuiuit matathias ⁊ amici ei⁹ ⁊ destruxerunt
aras. ⁊ circũciderũt pueros ĩcircũcisos q̄tq̄t
inuenerũt i finib⁹ isrl̃ i fortitudine. Et p̲secu/
ti sũt filios sup̲bie. ⁊ p̲sp̲eratũ ẽ opus in ma/
nib⁹ eoꝝ. Et obtinuerũt legẽ de manib⁹ gen/
tiũ ⁊ de manibus regũ. ⁊ nõ dederunt cornu
peccatori. Et app̲inquauerũt dies matathie
moriẽdi. ⁊ dixit filijs suis. Nunc confortata
est sup̲bia ⁊ castigatio. ⁊ temp⁹ euersionis. ⁊
ira indig̃tiõis. Nũc g̊ o filij emulatores esto/
te legis. ⁊ date aĩas vr̃as p̲ testamẽto patꝝ
⁊ memẽtote operũ patrũ que fecerũt in gnã/
tionib⁹ suis. ⁊ accipietis gloriã magnã ⁊ no/
men eternũ. Abrahã nõne i tẽptatiõe inuẽt⁹
ẽ fidelis. ⁊ reputatũ ẽ ei ad iusticiã? Joseph
in tp̲e angustie sue custodiuit mandatũ. ⁊ fa
ctus ẽ dñs egypti. Phinees pat̃ nr̃ çelando
çelũ dei accepit testamentũ sacerdotij eterni.
Jhesus dũ ipleuit verbũ· fact⁹ est dux in isrl̃.
Caleph dũ testificat̃ in ecclesia· accepit hẽdi/
tatẽ. Dauid i sua misericordia cõsecut⁹ ẽ sedẽ
regni i secula. Helias dũ çelat çelũ legis· re/
ceptus ẽ i celũ. Ananias açarias ⁊ misahel
credẽtes liberati sũt de flãma. Daniel in sua
simplicitate liberatus est de ore leonũ. Et ita
cogitate p̲ generationẽ ⁊ gñatione: quia oẽs
qui sp̲erãt in eũ nõ infirmant̃. Et a v̄bis viri
pctõris ne timueritꝭ: q̇a gloria eius stercus
⁊ vermis ẽ. Hodie extollit̃ ⁊ cras nõ iueniẽt
q̇a cõuersus ẽ i terrã suã. ⁊ cogitatio eius pe/
rijt. Vos g̊ filij cõfortamini ⁊ viril̃r agite i
lege: q̇a cũ feceritis que vobis p̄cepta sũt in
lege a dño deo vr̃o: in ipsa gloriosi eritis. Et
ecce symon frater vester scio q̄ vir consilij ẽ.
Ipsum audite semp̲. ⁊ ipse erit vobis pater.
Et iudas machabeus fortis virib⁹ a iuuẽtu/
te sua sit vobis p̄nceps militie: ⁊ ipse aget bel/
lum p̲pl̃i. Et adducetis ad vos oẽs factores
legis. ⁊ vindicate vindictam p̲pl̃i vestri. Re/
tribuite retributionẽ gentib⁹. ⁊ intendite in
preceptũ legꝭ. Et bñdixit eos ⁊ appositus est
ad patres suos. Et defunct⁹ ẽ anno cẽtesimo
quadragesimosexto: ⁊ sepult⁹ est a filijs suis
in sepulchris patrũ suorũ in modin. ⁊ plan/
xerũt eũ ois israhel planctu magno.

Et surrexit iudas q̇ vocabaẗ III
macbabeus filiꝰ eius ꝓ eo. ⁊ adiuua-
bant eũ oẽs frẽs eius ⁊ vniuersi qui
se cõiũxerãt patri eius. ⁊ preliabanẗ ꝓliũ isrł
cũ leticia. Et dilatauit gloriã ppl'o suo. ⁊ in-
duit se loricã sicut gigas. ⁊ succinxit se arma
bellica sua in ꝓlijs: ⁊ ꝓtegebat castra gladio
suo. Similis factus est leoni in opibꝰ suis: ⁊
sicut catulus leonis rugiens i venatione. Et
ꝑsecutus est iniquos ꝑscrutãs eos. ⁊ q̇ ꝯtur-
babãt ppl'm suũ: eos succendit flãmis. ⁊ re-
pulsi sũt inimici eiꝰ p̄ timore eius. Et omnes
oparij inq̇tatis conturbati sũt: ⁊ directa est
salꝰ in manu eiꝰ. Et exacerbabat reges mul-
tos. ⁊ letificabat iacob i opibꝰ suis. ⁊ i seculũ
memoria eiꝰ i bñdictiõe. Et ꝑambulabat ci-
uitates iuda ⁊ ꝑdidit ipios ex eis. ⁊ auertit
irã ab isrł. Et noiatus est vsq; ad nouissimũ
t̃re. ⁊ cõgregauit ꝑeũtes. Et ꝯgregauit apol
lonius gentes: ⁊ a samaria virtutẽ multam
⁊ magnã ad bellandũ ꝯ̄ isrł. Et cognouit iu-
das ⁊ exijt obuiã illi. ⁊ ꝑcussit ⁊ occidit illũ:
Et ceciderũt vulnerati multi ⁊ reliq̃ fugerũt
⁊ accepit spolia eorũ. Et gladium apollonij
abstulit iudas: ⁊ erat pugnãs in eo oibꝰ die-
bus. Et audiuit seron ꝑnceps exercitꝰ syrie
q̇ cõgregauit iudas congregationẽ ⁊ eccle-
siam fideliũ secũ. Et ait: Faciã mihi nomẽ ⁊
glorificabor i regno. ⁊ debellabo iudã ⁊ eos
qui cũ ipso sũt: q̇ spernebant verbũ regis. Et
ꝑpauit se. ⁊ ascẽderũt cũ eo castra ipioꝝ for-
tes auxiliarij ut facerẽt vindictã i filios isrł.
Et appropinquerunt vsq; bethoron. ⁊ exiuit
iudas obuiã illis cũ paucis. Ut aũt viderũt
exercitũ venientẽ sibi obuiam: dixerũt iude.
Quõ poterimꝰ pauci pugnare ꝯ̄ multitudi-
nem hãc tantã ⁊ tam fortẽ? Et nos fatigati
sumus ieiunio hodie. Et ait iudas: Facile est
cõcludi multos in manu paucoꝝ: ⁊ non est
differẽtia in ꝯspectu dei celi liberare i multis
⁊ i paucis. qm̃ nõ in multitudine exercitus
victoria belli: s; de celo fortitudo est. Ipsi ve-
niũt ad nos i multitudine ꝯtumaci ⁊ supba
ut disꝑdãt nos ⁊ vxores nr̃as ⁊ filios nr̃os:
⁊ ut spolient nos. Nos vo pugnabimus ꝓ
aiabus nr̃is ⁊ legibꝰ nostris. ⁊ ipse dñs con-
teret eos an̄ faciẽ nostrã. Uos aũt ne timue-
ritis eos. Ut cessauit autẽ loq̇: insiluit i eos
subito: ⁊ cõtritus ẽ seron ⁊ exercitus eius in
conspectu ipsius: ⁊ persecutus est eum in de-
scensu bethoron vsq; in campũ. Et ceciderũt
ex eis octingenti viri: reliqui aũt fugerũt in
terrã philistijm. Et cecidit timor iude ac fra-
trum eius ⁊ formido sup oẽs gentes in cir-
cuitu eoꝝ: ⁊ ꝑuenit ad regẽ nomen eiꝰ: ⁊ de
prelijs iude narrabãt oẽs gẽtes. Ut audiuit
aũt rex antiochus ꝫmones istos iratꝰ ẽ aio:
⁊ misit ⁊ cõgregauit exercitũ vniuersi regni
sui castra fortia valde. Et apuit erariũ suũ:
⁊ dedit stipendia exercitui i annũ: ⁊ mãdauit
illis ut essent parati ad oia. Et vidit q̇ defe-
cit pecunia de thesauris suis: ⁊ tributa regi-
onis modica ꝓpt' dissensionẽ ⁊ plagã quam
fecit in t̃ra ut tolleret legitima q̄ erant a pri-
mis diebus. Et timuit ne nõ haberet ⁊ semel
⁊ bis in sumptꝰ ⁊ donaria q̄ dederat an̄ larga
manu. ⁊ abũdauerat sup reges q̇ an̄ eũ fue-
rant. Et cõsternatꝰ erat aio valde: ⁊ cogita-
uit ire in persidem: ⁊ accipe tributa regionũ
⁊ cõgregare argentũ multũ. Et reliq̇t lysiam
hoiem nobilem de gnẽ regali sup negocia re-
gia a flumine eufraten vsq; ad flumẽ egypti
⁊ ut nutriret antiochũ filiũ suũ donec redi-
ret. Et tradidit ei mediũ exercitũ ⁊ elephan-
tos. ⁊ mandauit ei de oibꝰ q̄ volebat ⁊ de in-
habitantibꝰ iudeã ⁊ irłm. ⁊ ut mittẽt ad eos
exercitũ ad cõterendã ⁊ extirpandã virtutẽ
isrł. ⁊ reliq̃as irłm. ⁊ auferẽdã memoriã eoꝝ
de loco. ⁊ ut cõstitueret hitatores filios alie-
nigenas in oibꝰ finibꝰ eoꝝ. ⁊ sorte distribueret
terrã eoꝝ. Et rex assũpsit ꝑtem exercitus resi-
dui. ⁊ exiuit ab antiochia ciuitate regni sui
ãno cẽtesimo ⁊ q̄dragesimoseptimo. ⁊ trans-
fretauit eufraten flumẽ. ⁊ pãbulabat supio-
res regiões. Et elegit lysias ptolemeũ filiũ
dorimini ⁊ nicanorẽ ⁊ gorgiam viros poten-
tes ex amicis regis. ⁊ misit cũ eis q̄draginta
milia viroꝝ ⁊ septẽ milia equitũ: ut venirent
in t̃rã iuda ⁊ disꝑderent eã ꝫm verbũ regis.
Et ꝓcesserũt ut irẽt cũ vniuersa virtute sua:
⁊ venerũt ⁊ applicuerũt ammaũ in terra cã-
pestri. Et audierũt mercatores regionũ no-
men eorũ. ⁊ acceperũt argentũ ⁊ aurũ multũ
valde ⁊ pueros. ⁊ venerũt i castra ut accipe-
rent filios isrł in seruos: ⁊ additi sũt ad eos
exercitus syrie ⁊ terre alienigenarũ. Et vidit
iudas ⁊ fratres eiꝰ: q̇a multiplicata sũt ma-
la: ⁊ exercitꝰ applicabat ad fines eoꝝ. ⁊ co-
gnouerũt verba regis que mãdauit populo
facere i interitũ ⁊ cõsummationẽ. Et dixerunt
vnusq̇sq; ad ꝓximũ suũ. Erigamꝰ deiectio-
nem ppl'i nostri. ⁊ pugnemus ꝓ ppl'o nostro

⁊ sanctis nostris. Et congregat⁹ ē convent⁹ ut essent parati in preliū. ⁊ ut orarent ⁊ peterēt miām ⁊ miseratiōēs. Et hierusalem non habitabat: ꝫ erat sicut desertū. Nō erat qui ingrederet ⁊ egrederet de natis ei⁹: ⁊ sanctū cōculcabat. Et filij alienigenarū erāt in arce: ibi erat hītatio gentiū. Et ablata ē voluptas a iacob. ⁊ defecit ibi tibia ⁊ cithara. Et congregati sūt ⁊ venerūt in masphat ɔtra irl'm: qa locus oratiōis erat i masphat ante i isrl'. Et ieiunauerūt illa die: ⁊ induerūt se ciliti js ⁊ cinerē imposuerunt capiti suo: ⁊ sciderunt vestimenta sua. Et expanderūt libros legis de quib⁹ scrutabant gētes similitudinē simulacrorū suorū. ⁊ attulerūt ornamēta sacerdotalia ⁊ primitias ⁊ decimas. ⁊ suscitauerunt nazareos qui impleuerāt dies. Et clamauerunt voce magna in celū dicētes. Quid faciemus istis. ⁊ quo eos ducemus? Et scā tua cōculcata sūt ⁊ contaminata sunt: ⁊ sacerdotes tui facti sūt in luctū ⁊ i humilitatem. Et ecce natiōēs conuenerūt aduersum nos: ut nos disꝑdāt. Tu scis q̄ cogitāt i nos. Quō poterimus subsistere ante faciem eorum: nisi tu de⁹ adiuues nos? Et tubis exclamauerūt voce magna. Et p⁹ hec ɔstituit iudas duces ppl'i: tribunos ⁊ centuriones ⁊ pentacontarchos ⁊ decuriōēs. Et dixit his q̄ edificabant domos ⁊ sponsabāt vxores ⁊ plātabāt vineas ⁊ formidolosis: ut redirēt vnusq̄sq̄ in domū suā scđm legē. Et mouerūt castra. ⁊ collocauerunt ad austrū ammaū. Et ait iudas Accingimini ⁊ estote filij potentes. ⁊ estote parati in mane ut pugnetis aduersus natiōēs has que ɔuenerūt disꝑdē nos ⁊ sancta nrā: qm̄ meli⁹ est nos mori in bello: q̄ vidē mala gentis nostre ⁊ sanctorū. Sicut aūt fuerit voluntas in celo: sic fiat. IIII

Et assūpsit gorgias q̄nq̄ milia virorū ⁊ mille eq̄tes electos. Et mouerūt castra nocte ut applicarēt ad castra iudeorū. ⁊ ꝑcuterēt eos subito. Et filij q̄ erāt ex arce: erāt illis duces. Et audiuit iudas ⁊ surrexit ipse ⁊ potētes ꝑcutē ꝟtutē exercituū regis: q̄ erāt in āmaū. Adhuc enim dispsus erat exercitus a castris. Et venit gorgias in castra iude noctu. ⁊ neminē inuenit. Et querebat eos i montib⁹: qm̄ dixit: fugiūt hi a nobis. Et cū dies factus esset: apparuit iudas in cāpo cū tribus milib⁹ virorū tm̄: qui tegumēta ⁊ gladios nō habebāt. Et viderūt castra gentiū valida: ⁊ loricatos ⁊ eq̄tatus in circuitu eorū: ⁊ hi docti ad prelium. Et ait iudas viris q̄ secū erāt. Ne timueritis multitudinē eorū: ⁊ impetū eorū ne formidetis. Memētote qualit̄ salui facti sūt patres nostri i mari rubro: cum sequeret eos pharao cū exercitu multo. Et nūc clamem⁹ in celū: ⁊ miserebitur nr̄i dn̄s. ⁊ memor erit testamenti patrū nostrorū: ⁊ conteret exercitū istū ante faciē nostrā hodie. ⁊ scient oēs gētes q̄a ē de⁹ qui redimat ⁊ liberet isrl'. Et leuauerūt alienigene oculos suos. ⁊ viderūt eos veniētes ex aduerso. Et exierūt de castris in preliū: ⁊ tuba cecinerūt hi q̄ erant cū iuda. Et ɔgressi sūt. ⁊ ɔtrite sūt gentes ⁊ fugerūt i cāpū. Nouissimi aūt ceciderūt i gladio. ⁊ ꝑsecuti sūt eos vsq̄ gezeron ⁊ vsq̄ i cāpos idumee ⁊ azoti ⁊ iamnie. ⁊ ceciderūt ex illis vsq̄ ad tria milia virorū. Et reuersus ē iudas. ⁊ exercitus eius sequēs eū. Dixitq̄ ad ppl'm. Nō cōcupiscatis spolia: q̄a bellū ɔ̄ nos ē. ⁊ gorgias ⁊ exercit⁹ eius ꝓpe nos in montib⁹: ꝫ state nūc ɔ̄ inimicos nostros ⁊ expugnate eos. ⁊ sumetis postea spolia securi. Et adhuc loquēte iuda hec: ecce apparuit ps quedā ꝓspiciens de monte: Et vidit gorgias q̄ in fugā conuersi sūt sui: ⁊ succēsa sūt castra. Fumus eni qui videbat declarabat qđ factū est. Quib⁹ illi cōspectis timuerūt valde: aspicientes simul ⁊ iudā. ⁊ exercitū in cāpo paratū ad preliū. Et fugerūt oēs in cāpo alienigenarū. ⁊ iudas reuersus ē ad spolia castrorū. Et acceperunt aurū multū ⁊ argentū ⁊ hyacinthū ⁊ purpurā marinam ⁊ opes magnas: ⁊ ɔuersi hymnū canebāt. ⁊ bñdicebāt deū in celū qm̄ bonus ē: qm̄ in seculū misericordia ei⁹. Et facta ē salus magna i israhel i die illa. Quicūq̄ aūt alienigenarū euaserūt: venerūt ⁊ nūciauerūt lysie vniuersa que acciderāt. Quib⁹ ille auditis: consternatus aīo deficiebat: q̄ nō q̄lia voluit: talia cōtigerūt in isrl': ⁊ qualia mandauit rex. Et sequēti anno ɔgregauit lysias virorū electorū sexaginta milia. ⁊ eq̄tū q̄nq̄ milia: ut debellaret eos. Et venerunt in iudeā: ⁊ castra posuerūt in bethoron. ⁊ occurrit illis iudas cū decē milib⁹ viris. Et viderūt exercitū fortem ⁊ orauit ⁊ dixit. Bñdictus es saluator isrl' q̄ contriuisti impetū potentis i manu serui tui dauid. ⁊ tradidisti castra alienigenarū i manu ionathe filij saul ⁊ armigeri ei⁹. Cōclude exercitū istū in manu ppl'i tui isrl': ⁊ confundat

in exercitu suo ⁊ eq̄tibꝰ. Da illis formidinē: ⁊ tabefac audaciam virtutis eoꝝ: ⁊ cōmoueantur cōtritione sua. Deiice illos gladio diligentiū te. ⁊ collaudent te oēs q̄ nouerūt nomen tuū in hymnis. Et cōmiserunt prelium: ⁊ ceciderunt de exercitu lysie q̄nqꝫ milia virorū. Uidēs aūt lysias suoꝝ fugā. ⁊ iudeoꝝ audaciā. ⁊ q̄ꝫ pati sūt aut viuē aut mori fortit̄: abijt antiochiā ⁊ elegit milites ut multiplicati rursus venirēt in iudeā. Dixit aūt iudas ⁊ fratres eiꝰ. Ecce cōtriti sūt īimici nr̄i: ascendamus nūc mūdare sancta ⁊ renouare Et ꝯgregatus ē oīs exercitus. ⁊ ascenderūt ī montē syon. Et viderunt scificationē desertam. ⁊ altare ꝓphanatū. ⁊ portas exustas: ⁊ in atrijs virgulta nata sicut ī saltu uel ī mōtibus. ⁊ pastophoria diruta. Et sciderunt vestimenta sua. ⁊ planxerūt planctu magno: ⁊ imposuerūt cinerem sup̄ caput suū. ⁊ ceciderunt in faciē sup̄ t̄rā. ⁊ exclamauerunt tubis signoꝝ. ⁊ clamauerūt in celū. Tūc ordinauit iudas viros ut pugnarēt aduersus eos qui erāt in arce: donec emūdarent sancta. Et elegit sacerdotes sine macula volūtatē habētes in lege dei. ⁊ mūdauerūt scā. ⁊ tulerūt lapides ꝯtaminatiōis ī locū imūdū. Et cogitauit de altari holocaustoꝝ qd̄ prophanatū erat: quid de eo faceret. Et incidit illi consiliū bonum ut destrueret illud: ne forte illis esset in oꝓbriū: q̄a ꝯtaminauerūt illud gētes: ⁊ demoliti sunt illud. Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto: quoadusqꝫ veniret ꝓpha ⁊ r̄nderet de eis. Et acceperūt lapides integros scd̄m legē. ⁊ edificauerūt altare nouū scd̄m illud qd̄ fuit prius. ⁊ edificauerunt sancta. ⁊ que intra domū erāt intrinsecus ⁊ edem ⁊ atria scificauerunt. Et fecerūt vasa sancta noua: ⁊ intulerūt candelabrū ⁊ altare incensoꝝ ⁊ mensam ī tēplū. Et incensū posuerūt sup̄ altare: ⁊ accenderunt lucernas que sup̄ candelabrū erāt. ⁊ lucebāt in tēplo. Et posuerūt sup̄ mensam panes: ⁊ appenderunt velamina. ⁊ cōsūmauerūt oīa op̄a que fecerāt. Et añ matutinū surrexerūt quinta ⁊ vicesima die mensis noni: hic ē mensis casleu centesimi q̄dragesimioctaui anni: ⁊ obtulerūt sacrificiū scd̄m legē sup̄ altare holocaustoꝝ nouū qd̄ fecerunt. Scd̄m tempꝰ ⁊ scd̄m diē in qua cōtaminauerūt illud gētes: ī ipsa renouatū est in canticis ⁊ citharis ⁊ cynaris ⁊ cymbalis. Et cecidit oīs ꝓplus in faciē. ⁊ adorauerūt ⁊ b̄ndixerūt in celū eū qui ꝓspauit eis. Et fecerūt dedicationē altaris diebꝰ octo. ⁊ obtulerūt holocausta cū leticia. ⁊ salutaria laudis. Et ornauerūt faciē tēpli coronis aureis ⁊ scutulis: ⁊ dedicauerūt portas ⁊ pastophoria: ⁊ imposuerūt eis ianuas. Et facta est leticia ī populo magna valde. ⁊ auersū est oꝓbriū gentiū. Et statuit iudas ⁊ fratres eiꝰ ⁊ vniuersa eccl̄ia israhel: ut agat̄ dies dedicationis altaris in tēporibꝰ suis ab āno in annū p̄ dies octo: a q̄nta ⁊ vicesima die mēsis casleu cū leticia ⁊ gaudio. Et edificauerūt in t̄pe illo montē syon: ⁊ p̄ circuitū muros altos ⁊ turres firmas: neq̄n venirēt gētes ⁊ cōculcarēt eū sicut antea fecerūt. Et collocauit illic exercitū ut seruarēt eū. ⁊ muniuit eū ad custodiendam bethsuram: ut hr̄et populus munitionē ꝯ faciē idumee. V

Et factū ē ut audierūt gētes ī circuitu q̄a edificatū ē altare ⁊ sanctuariū sicut prius: irate sūt valde. ⁊ cogitabant tollere genus iacob q̄ erāt inter eos. ⁊ ceperūt occidere de ꝓplo ⁊ ꝑsequi. Et debellabat iudas filios esau in idumea ⁊ eos q̄ erāt in arabathane q̄a circūsedebāt israhelitas: ⁊ p̄cussit eos plaga magna. Et recordatꝰ est malitiā filioꝝ bean: q̄ erant ꝓplo in laqueū ⁊ in scandalū insidiantes ei in via. Et conclusi sunt ab eo in turribus. ⁊ applicuit ad eos. ⁊ anathematiçauit eos. ⁊ incendit turres eoꝝ igni cū oībꝰ q̄ in eis erant. Et transiuit ad filios āmon ⁊ inuenit manū fortē ⁊ populum copiosū. ⁊ timotheū ducē ipsorū. Et cōmisit cū eis prelia multa ⁊ ꝯtriti sunt in cōspectu eoꝝ ⁊ p̄cussit eos. ⁊ cepit iaçer ciuitatē ⁊ filias eiꝰ: ⁊ reuersus est in iudeā. Et ꝯgregate sūt gentes que sūt in galaad aduersus israhelitas q̄ erant in finibꝰ eoꝝ ut tollerent eos: ⁊ fugerūt in datheman munitionē. ⁊ miserūt litteras ad iudā ⁊ fratres eiꝰ dicentes. Congregate sunt aduersū nos gentes p̄ circuitū ut nos auferant. ⁊ parant venire ⁊ occupare munitionē in quā confugimus: ⁊ timotheus est dux exercitus eoꝝ. Nūc ergo veni ⁊ eripe nos de manibꝰ eorum: q̄a cecidit multitudo de nobis. Et oēs fratres nostri q̄ erāt ī locis tubin interfecti sunt: ⁊ captiuas duxerunt vxores eoꝝ ⁊ natos ⁊ spolia ⁊ p̄emerunt illic fere mille viros. Et adhuc epistole legebāt̄: ⁊ ecce alij nuncij venerūt de galilea cōscissis tunicis nunciantes scd̄m verba hec: dicētes

cōuenisse aduersum se a ptolemaide ⁊ tyro
⁊ sidone. ⁊ repleta ē oīs galilea alienigenis
ut nos cōsumant. Ut audiuit autem iudas
⁊ ꝑpl's sermones istos: cōuenit ecclesia ma-
gna cogitare qd facerēt fratribus suis qui ī
tribulatiōe erāt ⁊ expugnabāť ab eis. Dixitq̄
iudas symoni fratri suo. Elige tibi viros ⁊
vade ⁊ libera fratres tuos ī galilea: ego aūt
⁊ frater meꝰ ionathas ibimꝰ in galaaditHim.
Et reliq̄t iosephū filiū çacharie. ⁊ açariā du-
ces populi cū residuo exercitu ī iudea ad cu-
stodiam. ⁊ precepit illis dicēs. Preestote po-
pulo huic. ⁊ nolite bellum cōmittere aduer-
sum gentes donec reuertamur. Et dati sunt
symoni viri tria milia ut iret in galileā: iude
autē octo milia in galaaditHim. Et abijt sy-
mon in galileā. ⁊ cōmisit prelia multa cum
gentibꝰ. Et contrite sūt gētes a facie eius: ⁊
ꝑsecutus est eos vsq̄ ad portā ptolemaidis.
Et ceciderūt de gentibꝰ fere tria milia viroꝝ.
⁊ accepit spolia eoꝝ. Et assumpsit eos q̄ erāt
in galilea ⁊ in arbatis cum vxoribus ⁊ na-
tis. ⁊ oībꝰ que erant illis. ⁊ adduxit ī iudeam
cū leticia magna. Et iudas machabeus ⁊ io
nathas frater eius transierūt iordanē. ⁊ ab-
ierunt viā triū dierū in desertum. Et occurre-
runt eis nabutHei ⁊ susceperunt eos pacifice
⁊ narrauerūt eis oīa que acciderant fratribꝰ
eorū in galaaditide: ⁊ q̄a multi ex eis comp̄-
hensi sunt in barasa ⁊ bosor ⁊ in alimis ⁊ in
casphor ⁊ mageth ⁊ carnaim. He omnes ci-
uitates munite ⁊ magne. Sed ⁊ in ceteris ci
uitatibꝰ galaaditidis tenēť cōprehensi. Et in
crastinū cōstituerūt admouere exercitū ciui-
tatibus his: ⁊ cōprehendere ⁊ tollere eos in
vna die. Et cōuertit iudas ⁊ exercitus eius
viam in desertum bosor repente. ⁊ occupauit
ciuitatē ⁊ occidit oēm masculū in ore gladij:
⁊ accepit oīa spolia eoꝝ ⁊ succendit eā igni.
Et surrexerūt inde nocte. ⁊ ibant vsq̄ ad mu
nitionē. Et factū est diluculo cum eleuassent
oculos suos. ⁊ ecce ꝑpl's multus cuius nō
erat numerus: portātes scalas ⁊ machinas
ut cōprehenderēt munitionē ⁊ expugnarent
eos. Et vidit iudas q̄a cepit belllū. ⁊ clamor
belli ascēdit ad celū sicut tuba. ⁊ clamor ma-
gnus de ciuitate. Et dixit exercitui suo. Pu-
gnate hodie ꝓ fratribꝰ vr̄is. Et venit tribus
ordinibus post eos: ⁊ exclamauerunt tubis
⁊ clamauerūt in orōne. Et cognouerunt ca-
stra timothei q̄a machabeus ē: ⁊ refugerūt
a facie eius. Et ꝑcusserūt eos plaga magna:
⁊ ceciderunt ex eis in die illa fere octo milia
virorū. Et diuertit iudas ī maspha ⁊ expu-
gnauit ⁊ cepit eam: ⁊ occidit oēm masculum
eius ⁊ sumpsit spolia eius: ⁊ succendit eam
igni. Inde perexit ⁊ cepit cas bon. ⁊ maged ⁊
bosor: ⁊ reliq̄s ciuitates galaaditidis. Post
hec autē verba cōgregauit timotheus exerci-
tum aliū: ⁊ castra posuit cōtra raphon trans
torrentē. Et misit iudas speculari exercitū:
⁊ renūciauerūt ei dicentes q̄a cōuenerūt ad
eū oēs gentes que in circuitu nostro sunt. ⁊
exercitꝰ multus nimis. Et arabas conduxe-
rūt in auxiliū sibi. ⁊ castra posuerūt trans tor-
rentē parati ad te venire in prelium. Et abijt
iudas obuiā illis. Et ait timotheꝰ p̄ncipibꝰ
exercitus sui. Cū appinq̄uerit iudas ⁊ exer-
citus eiꝰ ad torrentē aque: si trāsierit ad nos
prior nō poterimꝰ sustinē eum: q̄a potens po-
terit aduersū nos. Si ꝟo timuerit transire ⁊
posuerit castra extra flumen: transfretemꝰ ad
eos. ⁊ poterimꝰ aduersus illū. Ut aūt appin-
q̄uit iudas ad torrentē aque statuit scribas
ꝑpl'i secus torrētē: ⁊ mādauit eis dicēs. Ne-
minē hoīuꝫ reliqueritꝭ: ſꝫ veniant oēs in pre-
liū. Et trāsfretauit ad illos prior: ⁊ oīs ꝑpl's
post eū. Et ꝯtrite sūt oēs gentes a facie eoꝝ:
⁊ ꝓiecerūt arma sua. ⁊ fugerūt ad phanū qd
erat in carnaim. Et occupauit ipsam ciuita-
tem. ⁊ phanū succēdit igni cū oībꝰ que erant
in ipso. Et oppressa est carnaim: ⁊ non potuit
sustinere ꝯ faciē iude. Et cōgregauit iudas
vniuersos israhelitas q̄ erāt ī galaaditide a
minimo vsq̄ ad maximum: ⁊ vxores eorū. ⁊
natos ⁊ exercituū magnū valde: ut venirent
in terrā iude. Et venerunt vsq̄ ephron. ⁊ hec
ciuitas magna ī ingressu posita munita val-
de. Et nō erat declinare ab ea dextra uel sini-
stra: ſꝫ ꝑ mediam iter erat. Et incluserunt se
qui erāt in ciuitate. ⁊ obstruxerūt portas la-
pidibus. Et misit ad eos iudas verbis paci-
ficis dicens. Trāseamus ꝑ terram vestrā ut
eamus in t̄rā nostrā. ⁊ nemo vobis nocebit:
tm̄ pedibꝰ transibimꝰ. Et nolebant eis apire.
Et p̄cepit iudas p̄dicari in castris: ut appli-
carēt vnusq̄sq̄ ī quo erat loco. Et applicue-
runt se viri virtutis: ⁊ oppugnauit ciuitatē
illā tota die ⁊ tota nocte. ⁊ tradita ē ciuitas
in manu eius. Et peremerūt oēm masculum
in ore gladij: ⁊ eradicauit eam: ⁊ accepit spo-
lia eius: ⁊ transiuit ꝑ totam ciuitatem super

interfectos. Et trāſgreſſi ſūt iordanē in cāpo
magno ꝯ faciē bethſan. Et erat iudas ꝯgre/
gans extremos: ⁊ exhortabat̄ ꝑplm̄ ꝑ totam
viā donec venirent in t̄rā iuda. Et aſcēderūt
in montē ſyon cum leticia ⁊ gaudio. ⁊ obtu/
lerunt holocauſta: ꝙ nemo ex eis cecidiſſet
donec reuerterent̄ i pace. Et i diebus quib⁹
erat iudas ⁊ ionathas in t̄ra galaad. ⁊ ſymō
frater ei⁹ in galilea ꝯ faciē ptolemaidis: au/
diuit ioſephus çacharie fili⁹. ⁊ açarias prin/
ceps ꝟtutis res bene geſtas. ⁊ prelia que fa/
cta ſūt ⁊ dixit: Faciam⁹ ⁊ ipſi nobis nomen
⁊ eamus pugnare aduerſus gentes q̄ in cir/
cuitu noſtro ſūt. Et ꝑcepit his q̇ erant in ex/
ercitu ſuo ⁊ abierūt iamniā: ⁊ exiuit gorgias
de ciuitate. ⁊ viri eius obuiā illis in pugnā.
Et fugati ſūt ioſephus ⁊ açarias vſq; i fines
iudee: ⁊ ceciderunt illa die de populo iſrahel
ad duo milia viri. Et facta eſt plaga magna
in populo: quia nō audierunt iudā ⁊ fratres
eius: exiſtimātes fortit̄ ſe facturos. Ipſi aūt
nō erāt de ſemine viroꝝ illoꝝ: ꝑ quos ſalus
facta ē in iſrl̄. Et viri iuda magnificati ſunt
valde in ꝯſpectu oīs iſrl̄ ⁊ gētiū oīuꝫ: vbi au/
diebat̄ nomē eoꝝ. Et cōuenerūt ad eos fau/
ſta acclamātes. Et exiuit iudas ⁊ fratres ei⁹
⁊ expugnabāt filios eſau in t̄ra que ad auſtꝝ
eſt. ⁊ ꝑcuſſit chebron ⁊ filias eius. ⁊ muros
eius. ⁊ turres eius ſuccendit igne in circuitu
Et mouit caſtra ut iret in t̄rā alienigenarū:
⁊ ꝑambulabat ſamariā. In illa die ceciderūt
ſacerdotes in bello dū volūt fortit̄ facē: dum
ſine cōſilio exeūt in preliū. Et declinauit iu/
das i açotū i t̄rā alienigenaꝝ. ⁊ diruit aras
eoꝝ. ⁊ ſpolia deorū ſuoꝝ ſuccendit igni. ⁊ ce/
pit ſpolia ciuitatū ⁊ reuerſus eſt i t̄rā iuda.

VI

Et rex antiochus ꝑābulauit ſu/
periores regiōes. Et audiuit eē ciuita/
tem elimaidem in ꝑſide nobiliſſimā
⁊ copioſam in argento ⁊ auro: tēpluq; in ea
locuplex valde. Et illic velamina aurea ⁊ lo/
rice ⁊ ſcuta: que reliquit alexander philippi
rex macedo qui regnauit primus in grecia.
Et venit ⁊ querebat capere ciuitatē ⁊ depre/
dari eam ⁊ nō potuit qm̄ innotuit ſermo his
qui erāt in ciuitate. Et inſurrexerūt in preliū
⁊ fugit inde. ⁊ abijt cū triſticia magna. ⁊ re/
uerſus ē babyloniā. Et venit qui nunciaret
ei in ꝑſide: q̇a fugata ſunt caſtra que erant in
t̄ra iuda. ⁊ q̇a abijt lyſias cū virtute forti i
primis ⁊ fugatus ē a facie iudeoꝝ: ⁊ inualue/
rūt armis ⁊ virib⁹ ⁊ ſpolijs multis q̄ ceperūt
de caſtris que exciderūt. ⁊ q̇a diruerūt abho/
minationē quā edificauerant ſuꝑ altare qḋ
erat i irlm̄. ⁊ ſcificationē ſicut prius circūde/
derunt muris excelſis: ꝟ ⁊ bethſurā ciuitatē
ſuā. Et factū eſt ut audiuit rex ſermōēs iſtos
expauit ⁊ cōmotus ē valde. ⁊ decidit i lectū
⁊ incidit in languorē pre triſticia: q̇a non eſt
factum ſicut cogitabat. Et erat illic per dies
multos: q̇a renouata ē i eo triſticia magna
⁊ arbitrat⁹ ē ſe mori. Et vocauit oēs amicos
ſuos: ⁊ dixit illis. Receſſit ſomn⁹ ab oculis
meis: ⁊ concidi ⁊ corrui corde pre ſollicitu/
dine. Et dixi in corde meo. In quantam tri/
bulationem deueni: ⁊ in quos fluct⁹ triſticie
in qua nūc ſū: q̇ iocundus erā ⁊ dilectus in
poteſtate mea. Nūc ꝟo reminiſcor maloꝝ q̄
feci in irlm̄: vnde ⁊ abſtuli oīa ſpolia aurea
⁊ argentea q̄ erāt i ea. ⁊ miſi auferre habitā/
tes iudeam ſine cauſa. Cog̊ui ḡ q̇a ꝓpt̄ ea in/
uenerunt me mala iſta: ⁊ ecce pereo triſticia
magna in t̄ra aliena. Et vocauit philippum
vnū de amicis ſuis. ⁊ ꝑpoſuit eū ſuꝑ vniuer/
ſū regnū ſuū. Et dedit ei diadema. ⁊ ſtolam
ſuā ⁊ annulū: ut adducēt antiochū filiū ſuū
⁊ nutriret eū ⁊ regnaret. Et mortuus ē illic
antioch⁹ rex āno centeſimo q̄dragesimono/
no. Et cognouit lyſias qm̄ mortu⁹ eſt rex: ⁊
cōſtituit regnare antiochū filiū eius quem
nutriuit adoleſcentē. ⁊ vocauit nomē ei⁹ eu/
patorē. Et hi qui erāt in arce cōcluſerāt iſrl̄
in circuitu ſcōꝝ: ⁊ querebant eis mala ſemꝑ
ad firmamētū gētiū. Et cogitauit iudas diſ/
ꝑdere eos. ⁊ conuocauit vniuerſum ꝑplm̄ ut
obſiderent eos. Et cōuenerūt ſimul. ⁊ obſe/
derūt eos āno centeſimo q̇nq̄geſimo: ⁊ fece/
rūt baliſtas ⁊ machinas. Et exierūt quidā
ex eis q̇ obſidebant̄. ⁊ adiūxerūt ſe illis aliq̇
impij ex iſrl̄. ⁊ abierūt ad regem ⁊ dixerunt.
Quouſq; nō facis iudiciū: ⁊ vindicas frēs
noſtros? Nos decreuim⁹ ſeruire patri tuo ⁊
ambulare in preceptis eius ⁊ obſeq̇ edictis
ei⁹. ⁊ filij ꝑpl̄i nr̄i ꝓpt̄ h̄ alienabant ſe a nobis.
Et q̇cūq; iueniebant̄ ex nob̄ int̄ficiebant̄: ⁊
hēditates nr̄e diripiebant̄. Et nō ad nos tm̄
extēderūt manū: ꝟ ⁊ i oēs fines nr̄os. Et ecce
applicuerūt hodie ad arcē in irlm̄ occupare
eam. ⁊ munitionē in bethſura munierūt. Et
niſi preueneris eos velocius. maiora ꝙ̄ h̄ fa/
cient. ⁊ nō poteris obtinē eos. Et irat⁹ eſt rex
ut hec audiuit. ⁊ ꝯuocauit oēs amicos ſuos

⁊ ꝑncipes exercit⁹ sui ⁊ eos q̇ sup eq̇tes erant
Sꝫ ⁊ de regnis alijs ⁊ de insulis maritimis
venerūt ad eū exercitus cōducticius. Et erat
numerus exercit⁹ eius centū milia peditum. ⁊
viginti milia equitum. ⁊ elephanti triginta-
duo · docti ad preliū. Et venerūt ꝑ idumeam
⁊ applicuerūt ad bethsurā: ⁊ pugnauerunt
dies multos. ⁊ fecerūt machinas. Et exierūt
⁊ succenderūt eas igni: ⁊ pugnauerunt viri-
liter. Et recessit iudas ab arce. ⁊ mouit ca-
stra ad bethçacharan ꝯ castra regis. Et sur-
rexit rex ante lucem: ⁊ concitauit exercit⁹ in
impetū ꝯ viā bethçacharan. Et cōparauerūt
se exercitus in preliū: ⁊ tubis cecinerunt. Et
elephantis ostēderūt sanguinē vue ⁊ mori:
ad acuendos eos in preliū. Et diuiserūt be-
stias ꝑ legiōēs. ⁊ astiterūt singulis elephanti
mille viri in loriċ concathenatis. ⁊ galee eree
in capitib⁹ eorū. ⁊ q̇ngenti equites ordinati
vnicuiq; bestie electi erant. Hi ante tempus
vbicūq; erat bestia ibi erant: ⁊ quocūq; ibat
ibant. ⁊ nō discedebāt ab ea. Sꝫ ⁊ turres li-
gnee sup eos firme · ꝓtegentes · sup singulas
bestias. ⁊ sup eas machine. Et sup singulas
viri virtutis trigintaduo qui pugnabāt de-
sup. ⁊ intus magister bestie. Et residuū equi-
tatū hinc ⁊ inde statuit in duas ꝑtes: tubis
exercitū cōmouere: ⁊ perurgere ꝯstipatos in
legionib⁹ ei⁹. Et ut refulsit sol in clypeos au-
reos ⁊ ereos · resplenduerūt montes ab eis: ⁊
resplenduerūt sicut lāpades ignis. Et distin-
cta est pars exercit⁹ regis ꝑ montes excelsos
⁊ alij ꝑ loca hūilia. ⁊ ibant caute ⁊ ordinate
Et cōmouebant̄ oēs inhabitātes t̄rā a voce
multitudinis eoꝝ. ⁊ incessu turbe ⁊ collisiōē
armorū. Erat.n. exercitus magnus valde ⁊
fortis. Et appropiauit iudas ⁊ exercit⁹ eius
in preliū: ⁊ ceciderūt de exercitu regis sexcē-
ti viri. Et vidit eleaçar fili⁹ saura vnā de be-
stijs loricatā loriċ regis: ⁊ erat eminēs super
ceteras bestias. Et visū est ei q; in ea esset rex
⁊ dedit se ut liberaret populū suū: ⁊ acq̇reret
sibi nomē eternū. Et cucurrit ad eā audacter
in medio legionis interficiēs a dextrꝭ ⁊ a sini-
stris. ⁊ cadebāt ab eo huc atq; illuc. Et iuit
sub pedes elephantis ⁊ supposuit se ei. ⁊ occi-
dit eū ⁊ cecidit in terrā sup ipsū. ⁊ mortu⁹ est
illic. Et videntes virtutē regis ⁊ impetū ex-
ercitus ei⁹: diuerterunt se ab eis. Castra aūt
regis ascenderūt ꝯ eos · in irlm: ⁊ applicuerūt
castra regis ad iudeam ⁊ montem syon. Et

fecit pacē cū his q̇ erāt in bethsura. ⁊ exierūt
de ciuitate q̇a nō erāt eis ibi alimēta ꝯclusis
q̇a sabbata erāt t̄re. Et cōprehendit rex be-
thsurā: ⁊ cōstituit ibi custodiā seruare eā. Et
cōuertit castra ad locū sanctificationis dies
multos. Et statuit illic balistas ⁊ machinas
⁊ ignis iacula ⁊ tormēta ad lapides iactan-
dos: ⁊ spicula ⁊ scorpios · ad mittēdas sagit-
tas ⁊ fūdibula. Fecerūt aūt ⁊ ipsi machinas
adūsus machinas eoꝝ. ⁊ pugnauerūt dies
multos. Esce aūt nō erāt in ciuitate eo q; se-
ptimus annus esset: ⁊ q̇ remanserāt in iudea
de gentib⁹ cōsūpserāt reliq̇as eoꝝ que reposi-
te fuerant. Et remāserūt i sanctis viri pauci
q̄m obtinuerat eos fames. ⁊ dispsi sūt vnus-
quisq; in locū suū. Et audiuit lysias q; phi-
lippus quē cōstituerat rex antiochus cū ad-
huc viueret ut nutriret antiochū filiū suū ⁊
regnaret: reuersus ē a perside ⁊ media. ⁊ ex-
ercitus qui abierat cū ipso. ⁊ q̇a querit susci-
pere regni negocia. Et festinauit ire. ⁊ dicere
ad regē ⁊ duces exercitus. Deficimus q̄tidie
⁊ esca nobis modica est: ⁊ loc⁹ quē obsidem⁹
est munit⁹: ⁊ incūbit nobis ordinare de re-
gno. Nūc itaq; demus dextras hoībus istis:
⁊ faciam⁹ cum illis pacē ⁊ cū oī gente eoꝝ: ⁊
ꝯstituam⁹ illis ut ambulent in legitimis suis
sicut prius. Propter legitima eni ipsoꝝ q̄ de-
spexim⁹ irati sūt: ⁊ fecerūt oīa hec. Et placuit
sermo in conspectu regis ⁊ ꝑncipum. ⁊ misit
ad eos pacem facere. ⁊ ceperūt illā: ⁊ iurauit
illis rex ⁊ principes ⁊ exierunt de munitione
Et intrauit rex mōtē syon ⁊ vidit munitionē
loci. ⁊ rupit citius iuramentū qḋ iurauit: ⁊
mandauit destruere murū in gyro. Et discel-
sit festinant̄ ⁊ reuersus ē antiochiā: ⁊ inue-
nit philippū dn̄antē ciuitati. ⁊ pugnauit ad-
uersus eū ⁊ occupauit ciuitatem. VII

Anno centesimo q̇nquagesimo ⁊ pri-
mo: exijt demetrius seleuci filius ab
vrbe roma. ⁊ ascēdit cum paucis vi-
ris in ciuitatē maritimā. ⁊ regnauit illic. Et
factum est ut ingressus ē domū regni patrū
suoꝝ · comprehendit exercitus antiochū ⁊ ly-
siam ut adducerēt eos ad eū. ⁊ res ei inotuit
⁊ ait. Nolite mihi ostēdere faciē eoꝝ. Et occi-
dit eos exercitus. Et sedit demetrius sup se-
dem regni sui. ⁊ venerunt ad eū viri iniqui ⁊
impij ex israhel: ⁊ alchimus dux eoꝝ: q̇ vo-
lebat fieri sacerdos. Et accusauerūt populū
apud regem dicētes. Perdidit iudas ⁊ frēs

eiꝰ amicos tuos.⁊ nos disꝑdidit de t͛ra nr̄a.
Nūc g͛ mitte virū cui credis ut eat ⁊ videat
exterminiū omne qđ fecit nobis i regionibꝰ
regis.⁊ puniat oēs amicos eiꝰ ⁊ adiutores
eorū. Et elegit rex ex amicis suis bacchidē q
dn̄abatur trans flumē magnū in regno ⁊ fi-
delem regi.⁊ misit eum ut videret extermi-
niū quod fecit iudas. Sz ⁊ alchimū ipiū cō-
stituit in sacerdotiū.⁊ mādauit ei facē vltio-
nē in filios israhel. Et surrexerūt ⁊ venerūt
cū exercitu magno in terrā iuda: ⁊ miserunt
nūcios ⁊ locuti sunt ad iudā ⁊ ad fratres eiꝰ
verbis pacificis in dolo.⁊ nō intenderūt ser-
monibꝰ eorū. Viderūt.n.q̄a venerūt cū exer-
citu magno:⁊ conuenerūt ad alchimū ⁊ ba-
chidem cōgregatio scribarū req̄rere q̄ iusta
sunt. Et primi assidei q̄ erant in filijs israhel
⁊ exq̄rebāt ab eis pacē. Dixerūt eni. Homo
sacerdos de semine aaron venit: nō decipiet
nos. Et locutus est cū eis verba pacifica: ⁊
iurauit illis dicēs. Non inferemꝰ vobis ma-
lum: neq̄ amicis vestris. Et crediderūt ei: ⁊
cōprehēdit ex eis sexaginta viros: ⁊ occidit
eos i vna die scdm̄ verbū quod scriptum est.
Carnes scōꝝ tuoꝝ ⁊ sanguinē ipsoꝝ effude-
rūt in circuitu ir̄lm: ⁊ non erat qui sepeliret.
Et icubuit timor ⁊ tremor in oēm pp̄lm: q̄a
dixerūt. Nō est ꝟitas ⁊ iudiciū i eis. Trans-
gressi sūt.n.constitutū.⁊ iusiurandū qđ iura-
uerunt. Et mouit bacchides castra ab ir̄lm ⁊
applicuit in bethzecha.⁊ misit ⁊ cōprehen-
dit multos ex eis q̄ a se refugerant.⁊ quosdā
de pp̄lo mactauit: ⁊ in puteū magnū ꝓiecit.
Et cōmisit regionem alchimo:⁊ reliq̄t cū eo
auxiliū in adiutoriū ipsi. Et abijt bacchides
ad regē. Et satis agebat alchimus ꝓ princi-
patu sacerdotij sui. Et cōuenerūt ad eū oēs
qui ꝑturbabāt pp̄lm suū: ⁊ obtinuerūt terrā
iuda.⁊ fecerūt plagā magnā in isr̄l. Et vidit
iudas oīa mala que fecit alchimꝰ ⁊ q̄ cū eo
erāt filijs isr̄l multo plus q̄ꝫ gentes. Et exijt
i oēs fines iudee i circuitu ⁊ fecit vindictam
in viros desertores: ⁊ cessauerunt vltra exire
i regionē. Vidit aūt alchimus q̄ꝫ preualuit
iudas ⁊ q̄ cū eo erāt.⁊ cognouit quia nō pōt
sustinere eos: ⁊ regressus ē ad regē.⁊ accu-
sauit eos multis criminibꝰ. Et misit rex ni-
canorē vnū ex principibꝰ suis nobilioribus
qui erat inimicitias exercēs ꝯ isr̄l.⁊ manda-
uit ei euertere populum. Et venit nicanor in
hierusalē cū exercitu magno: ⁊ misit ad iu-
dam ⁊ ad fratres eiꝰ verbis pacificꝭ cū dolo
dicēs. Nō sit pugna inter me ⁊ vos. Veniā
cum viris paucis ut videā facies vestras cū
pace. Et venit ad iudā ⁊ salutauerūt se inui-
cem pacifice: ⁊ hostes pati erant rapē iudā.
Et innotuit sermo iude q̄m cū dolo venerat
ad eū.⁊ cōterritꝰ est ab eo: ⁊ amplius noluit
videre faciē eius. Et cognouit nicanor q̄m
denudatū ē cōsiliū eiꝰ: ⁊ exiuit obuiam iude
in pugnā iuxta capharsalama. Et ceciderūt
de nicanoris exercitu fere q̄nq̄ milia viri ⁊
fugerūt in ciuitatē dauid. Et pꝰ h̄ ꝟba ascen-
dit nicanor i mōtē syon.⁊ exierūt de sacerdo-
tibus pp̄li salutare eū i pace: ⁊ demonstrare
ei holocaustomata que offerebāť ꝓ rege. Et
irridēs spreuit eos ⁊ polluit.⁊ locutꝰ ē suꝑbe
⁊ iurauit cū ira dicēs. Nisi traditꝰ fuerit iu-
das ⁊ exrcitꝰ eius i manꝰ meas: ꝯtinuo cum
regressus fuero in pace succendā domū istā.
Et exijt cū ira magna. Et intrauerunt sacer-
dotes ⁊ steterūt ante faciē altaris templi: ⁊
flentes dixerūt. Tu dn̄e elegisti domū istam
ad inuocandū nomē tuū in ea: ut esset domꝰ
orationis ⁊ obsecratiōis pp̄lo tuo. Fac vin-
dictā in hoie isto.⁊ exercitu eius: ⁊ cadant
in gladio. Memento blasphemias eoꝝ: ⁊ ne
dederis eis ut ꝑmaneāt. Et exijt nicanor ab
hierusalem ⁊ castra applicuit ad bethoron: ⁊
occurrit illi exercitus syrie. Et iudas appli-
cuit i adarsa cū tribus milibꝰ viris. Et ora-
uit iudas ⁊ dixit. Qui missi erant a rege sen-
nacherib dn̄e: quia blasphamauerūt te exijt
angelus ⁊ ꝑcussit ex eis cētū octogintaq̄nq̄
milia. sic contere exercitum istū in conspectu
nostro hodie.⁊ sciāt ceteri q̄a male locutus
est suꝑ sancta tua: ⁊ iudica illū ƀm malitiā
illius. Et cōmiserūt exercitus preliū tertia-
decima die mēsis adar.⁊ ꝯtrita sūt castra ni-
canoris: ⁊ cecidit ipse primus in prelio. Et
autē vidit exercitus eius q̄a cecidisset nica-
nor: ꝓiecerūt arma sua ⁊ fugerunt: ⁊ ꝑsecuti
sūt eos viā vnius diei ab adazer vsq̄ꝫ q̄ veni-
atur in gazara: ⁊ tubis cecinerūt pꝰ eos cū
significationibꝰ. Et exierūt de oibꝰ castellis
iudee in circuitu.⁊ ventilabant eos cornibꝰ:
⁊ conuertebanť iterū ad eos. Et ceciderunt
omnes gladio: ⁊ nō ē relictꝰ ex eis nec vnus.
Et acceperūt spolia eoꝝ in predam.⁊ caput
nicanoris amputauerūt ⁊ dexterā eius quā
extenderat suꝑbe: ⁊ attulerūt ⁊ suspenderūt
ꝯ ir̄lm. Et letatꝰ ē pp̄lus valde.⁊ egerūt diem

illā iletícia magna. Et cōstituit agi oīb⁹ an-
nis diē istā tertiadecima die mensis adar: ⁊
siluit terra iuda dies paucos. VIII

ET audiuit iudas nomē romanorū:
q̇a sūt potētes virib⁹ ⁊ acq̇escunt ad
oīa q̄ postulanť ab eis: ⁊ q̇cunq̧ ac-
cesserūt ad eos statuerūt cū eis amicitias: ⁊
q̇a sūt potētes virib⁹. Et audierūt ꝑlia eorū
⁊ ꝟtutes bonas q̄s fecerūt i gallatia· q̇a ob-
tinuerūt eos ⁊ duxerūt sꝫ tributū. Et quāta
fecerūt i regiōe hispanie. ⁊ ꝙ i ptātē redege-
rūt metalla argēti ⁊ auri q̄ illic sunt. ⁊ posse-
derūt oēm locū ꝯsilio suo ⁊ patiētia: locaq̧
q̄ lōge erāt valde ab eis. ⁊ reges q̇ supuene-
rant eis ab extremis terre ꝯtriuerūt. ⁊ ꝑcus-
serūt eos plaga magna. Ceteri aūt dant eis
tributū oīb⁹ ānis. Et philippū ꝑsen cethe̜o-
rū regē ⁊ ceťos q̇ adūsus eos arma tulerant
ꝯtriuerūt in bello: ⁊ obtinuerūt eos. Et an-
tiochū magnū regē asie q̇ eis pugnā intule-
rat habēs centū viginti elephantes ⁊ eq̇tatū
⁊ curr⁹ ⁊ exercitū magnū valde· contritū ab
eis. ⁊ quia ceperūt eū viuū ⁊ statuerūt ei ut
daret ipse ⁊ qui regnarent post ipsū tributū
magnū. ⁊ daret obsides. ⁊ constitutū. Et re-
gionē indorū: ⁊ medos ⁊ lydos de optimis
regiōib⁹ eorꝫ: ⁊ acceptas eas ab eis dederūt
eumeni regi. Et q̇a q̇ erāt apud helladā vo-
luerūt ire ⁊ tollē eos: ⁊ innotuit sermo his
⁊ miserūt ad eos ducē vnū. ⁊ pugnauerūt ꝯ
illos. ⁊ ceciderūt ex eis multi. ⁊ captiuas du-
xerūt vxores eorꝫ ⁊ filios ⁊ diripuerūt eos
⁊ ťrā eorꝫ possederūt. ⁊ destruxerunt muros
eorꝫ: ⁊ in seruitutē illos redegerūt vsq̧ in hūc
diē. Et residua regna ⁊ insulas q̄ aliq̄n resti-
terāt illis: exterminauerūt ⁊ i ptātē redege-
runt. Cū amicis aūt suis ⁊ q̇ in ipsis requiē
habebāt ꝯseruauerūt amicitiā. ⁊ obtinuerūt
regna que erāt ꝓxima ⁊ que erant longe: q̇a
quicūq̧ audiebāt nomē eorū timebant eos
Quib⁹ ꝟo vellēt auxilio esse ut regnarēt re-
gnabāt. Quos aūt vellēt regno deturbabāt
⁊ exaltati sūt valde. Et i oīb⁹ istis nemo por-
tabat diadema: nec induebať purpura: ut
magnificareť i ea. Et q̇a curiā fecerūt sibi:
⁊ quotidie cōsulebāt trecētos viginti ꝯsiliū
agentes semꝑ de multitudine: ut que digna
sunt gerant. Et cōmittūt vni hoī magistratū
suū ꝑ singulos annos dn̄ari vniuerse ťre sue:
⁊ oēs obediūt vni. ⁊ nō est inuidia neq̧ zelus
inter eos. Et elegit iudas eupolemū filium
iohānis filij iacob. ⁊ iasonē filiū eleaçari: ⁊
misit eos romā cōstituere cū illis amicitiā ⁊
societatē: ⁊ ut auferrēt ab eis iugū grecorꝫ:
q̇a viderūt ꝙ i seruitutē ꝑmerent regnū isrl̄.
Et abierūt romā viā multā valde. ⁊ introie-
runt curiā ⁊ dixerūt. Judas machabe⁹ ⁊ fra-
tres eius ⁊ ꝓpl̄s iudeorꝫ miserūt nos ad vos
statuere vobiscū societatē ⁊ pacē. ⁊ ꝯscribere
nos socios ⁊ amicos vr̄os. Et placuit ꝟmo
in cōspectu eorꝫ. Et hꝫ rescriptū q̇ꝺ rescripse-
rūt in tabulis ereis. ⁊ miserūt in irl̄m ut esset
apud eos ibi memoriale pacis ⁊ societatis
Bene sit romanis ⁊ gēti iudeorꝫ in mari ⁊ i
ťra i eťnū: gladiusq̧ ⁊ hostis ꝓcul sit ab eis.
Qꝫ si institerit bellū romanis prius aut oīb⁹
socijs eorꝫ in oī dn̄atione eorꝫ: auxiliū feret
gēs iudeorꝫ ꝓut tp̄s dictauerit corde pleno.
Et ꝑliantib⁹ nō dabūt neq̧ subministrabunt
triticū arma pecuniā naues sicut placuit ro-
manis. ⁊ custodiūt mādata eorꝫ nihil ab eis
accipiētes. Siliť aūt ⁊ si gēti iudeorꝫ pri⁹ ac-
ciderit bellū: adiuuabūt romani ex aīo ꝓut
eis tp̄s ꝑmiserit: ⁊ adiuuātib⁹ nō dabiť tri-
ticū arma pecunia naues sič placuit roma-
nis. ⁊ custodiēt mandata eorum absq̧ dolo.
Scōm hꝫ ꝟba cōstituerūt romani ꝓpl̄o iude-
orum. Qꝫ si p⁹ hec verba hi aut illi addē aut
demē ad hꝫ aliq̇d voluerint· faciēt ex ꝓposito
suo: ⁊ quecūq̧ addiderit uel dēpserint· rata
erūt. Sꝫ ⁊ de malis que demetrius rex fecit i
eos· scripsim⁹ ei dicentes: Quare ğuasti iu-
gū tuū suꝑ amicos nr̄os ⁊ socios iudeos?
Si ğ iterū adierint nos aduersū te: faciem⁹
illis iudiciū. ⁊ pugn̄bim⁹ tecū mari ťraq̧. IX

INterea ut audiuit demetri⁹ q̇a cecidit
nicanor ⁊ exercit⁹ ei⁹ in ꝑlio: apposuit
bacchidē ⁊ alchimū rursū mittere in iu-
deā ⁊ dextrū cornu cū illis. Et abierunt viā
que ducit i galgala. ⁊ castra posuerūt in ma-
saloth que ē in arbellis ⁊ occupauerūt eā. ⁊
ꝑemerūt aīas hoīuꝫ multas. Jn mense ꝑmo
āni centesimi ⁊ q̇nq̄gesimi ⁊ secūdi applicue-
rūt exercitū ad irl̄m. ⁊ surrexerūt ⁊ abierunt
in berea viginti milia virorꝫ ⁊ duo milia eq̇-
tum. Et iudas posuerat castra i laisa: ⁊ tria
milia viri electi cū eo. Et viderūt multitudi-
nē exercit⁹ q̇a multi sūt ⁊ timuernut valde. ⁊
multi subtraxerūt se de castris: ⁊ nō reman-
serūt ex eis nisi octingenti viri. Et vidit iu-
das ꝙ defluxit exercit⁹ suus ⁊ bellū ꝑurge-
bat eū. ⁊ cōfractus est corde q̇a nō habebat

tempus congregandi eos:⁊ dissolutꝰ est. Et
dixit his qui residui erant. Surgamꝰ ⁊ eamꝰ
ad aduersarios nr̄os: si poterimus pugnare
aduersus eos. Et auertebāt eū dicētes. Nō
poterimꝰ: ſ liberemus aīas nr̄as modo ⁊ re-
uertamur ad frēs nostros. ⁊ tūc pugnabimꝰ
aduersus eos. Nos āt pauci sumꝰ. Et ait iu-
das. Absit istā rē facē: ut fugiamꝰ ab eis. Et
si appropiauit tp̄s nr̄m. moriamr̄ i ꝟtute ꝑp̄ᵗ
frēs nr̄os: ⁊ nō inferamꝰ crimen glīe nr̄e. Et
mouit exercitꝰ de castris. ⁊ steterunt illis ob-
uiā. Et diuisi sūt eq̄tes i duas ptes. ⁊ fundi-
bularij ⁊ sagittarij p̄ibāt exercitū. ⁊ p̄mi cer-
taminis oēs potētes. Bacchides autē erat in
dextro cornu ⁊ ꝓximauit legio ex duabꝰ par-
tibus. ⁊ clamabāt tubis. Exclamauerūt aūt
⁊ hi q̄ erant ex pte iude etiā ipsi. ⁊ cōmota est
t̄ra a voce exercituū. ⁊ cōmissū ē preliū a ma-
ne vsq̄ ad vesperā. Et vidit iudas q̄a firmior
ē ps exercitus bacchidis in dextrꝭ. ⁊ ꝯuenerūt
cū ipso oēs ꝯstātes corde: ⁊ cōtrita ē dextra
ps ab eis: ⁊ ꝑsecutꝰ ē eos vsq̄ ad montē aço-
ti. Et q̄ in sinistro cornu erāt viderūt q̄ ꝯtri-
tū ē dextrū cornu. ⁊ secuti sunt pꝰ iudā ⁊ eos
q̄ cū ipso erāt a tergo. Et ingrauatū ē p̄liū:
⁊ ceciderūt vulnerati multi ex his ⁊ ex illis.
Et iudas cecidit. ⁊ ceteri fugerunt. Et iona-
thas ⁊ symon tulerūt iudā frēm suū. ⁊ sepe-
lierūt eū in sepulchro patrū suoꝝ in ciuitate
modin. Et fleuerūt eū oīs ꝑplꝰs isrl̄ planctu
magno. ⁊ lugebāt dies multos. ⁊ dixerunt.
Quō cecidit potens q̄ saluū faciebat populū
isrl̄? Et cetera verba belloꝝ iude ⁊ virtutū
quas fecit ⁊ magnitudinis eiꝰ nō sūt descri-
pta. Multa. n. erāt valde. Et factū ē pꝰ obi-
tum iude emerserūt iniq̄ in oībus finibꝰ isrl̄:
⁊ exorti sūt oēs q̄ opabanꝰ iniq̄tatē. In die-
bus illis facta ē fames mag̃ valde. ⁊ tradi-
dit se bacchidi oīs regio coꝝ cū ipīs. Et elegit
bacchides viros ipios ⁊ constituit eos dn̄os
regionis. ⁊ exq̄rebāt ⁊ ꝑscrutabanꝰ amicos
iude. ⁊ adducebant eos ad bacchidē. ⁊ vindi-
cabat i illos ⁊ illudebat. Et facta ē tribula-
tio magna in isrl̄: q̄lis nō fuit ex die q̄ nō est
visus ꝓpħa in isrl̄. Et cōgregati sūt oēs ami-
ci iude. ⁊ dixerūt ionathe. Ex quo fraꝰ tuus
iudas defūctꝰ est: vir similis ei nō est q̄ exeat
ꝯ ĩimicos nr̄os bacchidē ⁊ eos q̄ inimici sunt
gentis nostre. Nūc itaq̄ te hodie eligimꝰ esse
ꝓ eo nobis in principē ⁊ ducē ad bellandum
bellum nostrū. Et suscepit ionathas tpe illo

principatum. ⁊ surrexit loco iude fr̄is sui. Et
cognouit bacchides. ⁊ querebat eū occidere
Et cognouit ionathas ⁊ symō fratꝰ eiꝰ ⁊ oēs
q̄ cum eo erāt. ⁊ fugerūt in desertū thecue: ⁊
cōsederūt ad aquā lacus asphar. Et cog̃uit
bacchides: ⁊ die sabbatorum venit ipse ⁊ oīs
exercitꝰ eiꝰ trans iordanē. Et ionathas misit
frēm suū ducem ꝑpli. ⁊ rogauit nabutheos
amicos suos ut cōmodarēt illis apparatū
suū q̄ erat copiosus. Et exierunt filij iambri
ex madaba ⁊ cōp̄hēderūt iohannē ⁊ oīa q̄
habebat. ⁊ abierūt hn̄tes ea. Post h̄ ꝟba re-
nūciatū ē ionathe ⁊ symoni fratri eiꝰ: q̄a filij
iambri faciunt nuptias magnas ⁊ ducunt
sponsam ex madaba filiā vniꝰ de magnis p̄n-
cipibus chanaan cū ābitiōe magna. Et re-
cordati sūt sanguis iohānis fr̄is sui. ⁊ ascen-
derūt ⁊ abscōderūt se sub tegumēto montis
Et eleuauerūt oculos suos ⁊ viderūt. ⁊ ecce
tumultꝰ ⁊ apparatꝰ multꝰ. ⁊ spōsus ꝓcessit ⁊
amici eiꝰ. ⁊ frēs eiꝰ obuiā illis cū tympanis
⁊ musicis ⁊ armis multis. Et surrexerūt ad
eos ex insidijs ⁊ occiderūt eos. ⁊ ceciderunt
vulnerati multi. ⁊ residui fugerūt in mōtes.
Et acceperūt oīa spolia coꝝ: ⁊ cōuerse sunt
nuptie i luctū: ⁊ vox musicoꝝ ipsoꝝ in lamen-
tū. Et vindicauerūt vindictā sanguinis fra-
tris sui: ⁊ reuersi sunt ad ripam iordanis. Et
audiuit bacchides: ⁊ venit die sabbatorum
vsq̄ ad orā iordanis i ꝟtute magna. Et di-
xit ad suos ionathas. Surgamꝰ ⁊ pugnemꝰ
ꝯ ĩimicos nr̄os. Nō ē. n. hodie sicut heri ⁊ nu-
diustertiꝰ. Ecce. n. bellū ex aduerso: aqua ꝟo
iordanis hinc ⁊ inde ⁊ ripe ⁊ paludes ⁊ saltꝰ
⁊ nō ē locus diuertēdi. Nūc ḡ clamate i ce-
lum: ut liberemini de manu inimicoꝝ vr̄oꝝ.
Et cōmissum est bellū. Et extendit ionathas
manū suā pcutē bacchidē: ⁊ diuertit ab eo
retro. Et dissilijt ionathas. ⁊ q̄ cū eo erant in
iordanē. ⁊ trāsnatauerūt ad eos iordanē. Et
ceciderūt de pte bacchidis die illa mille viri:
⁊ reuersi sūt in irl̄m. Et edificauerūt ciuita-
tes munitas i iudea: munitionē q̄ erat i hie-
richo. ⁊ in āmaū. ⁊ i bethoron. ⁊ bethel ⁊ thā-
natha ⁊ phara ⁊ thopo muris excelsis ⁊ portꝭ
⁊ seris. Et posuit custodiā i eis: ut ĩimicitias
exercerent in isrl̄. Et muniuit ciuitatē beth-
surā ⁊ gaçarā ⁊ arcē. ⁊ posuit i eis auxilia ⁊
appatū escaꝝ. ⁊ accepit filios p̄ncipū regio-
nis obsides: ⁊ posuit eos in arce in hierusalē
in custodiā. Et āno centesimo q̄nquagesimo

tertio mense secũdo p̄cepit alchimus destrui
muros domus scē interioris.⁊ destrui opera
ꝓphaꝝ.Et cepit destruē.In tp̄e illo ꝑcussus
est alchimꝰ.⁊ impedita sũt opa illiꝰ.⁊ obclu/
sũ ē os eiꝰ ⁊ dissolutꝰ ē paralysi.nec vltra po/
tuit loqui ꝟbũ ⁊ mandare de domo sua. Et
mortuꝰ ē alchimꝰ in tēpore illo cũ tormento
magno.Et vidit bachides qm̃ mortuus est
alchimꝰ.⁊ reuersus est ad regē.⁊ siluit terra
annis duobꝰ.Et cogitauerũt oēs iniq̇ dicē/
tes.Ecce ionathas ⁊ qui cũ eo sũt in silentio
habitãt ꝯfident̄.Nũc ergo adducamꝰ bachi/
dem.⁊ comprehendet eos oēs vna nocte.Et
abierunt.⁊ consiliũ ei dederũt. Et surrexit ut
veniret cum exercitu multo.Et misit occulte
epistolas socijs suis q̇ erãt in iudea ut com/
prehenderẽt ionathã.⁊ eos q̇ cũ eo erant: s;
non potuerũt:q̇a innotuit eis ꝯsiliũ eorũ.Et
appꝛ̄hendit de viris regiõis q̇ p̄ncipes erant
militie q̇nq̄ginta viros.⁊ occidit eos. Et se/
cessit ionathas ⁊ symõ ⁊ q̇ cũ eo erant i beth/
bessem q̄ est in deserto.⁊ extruxit diruta eius
⁊ firmauerũt eã. Et cog̃uit bachides.⁊ con
gregauit vniuersam multitudinē suã.⁊ his
q̇ de iudea erãt denũciauit.Et venit ⁊ castra
posuit desuꝑ bethbesse.⁊ oppugnauit eã dies
multos.⁊ fecit machinas. Et reliquit iona/
thas symonē fratrē suũ in ciuitate.⁊ exiuit in
regionē.⁊ venit cũ numero ⁊ ꝑcussit odaren
⁊ frēs eius ⁊ filios phaseron in tabernaculis
ipsoꝝ.⁊ cepit cedere ⁊ crescē in ꝟtutibꝰ.Sy/
mon ꝟo ⁊ q̇ cũ ipso erãt exierũt de ciuitate ⁊
succenderũt machinas.⁊ pugnauerũt ꝯ ba/
chidē.⁊ cõtritꝰ ē ab eis.Et afflixerũt eũ val/
de:qm̃ ꝯsiliũ eiꝰ ⁊ congressus eiꝰ erat inanis.
Et iratꝰ ꝯ viros iniq̄s q̇ ei consiliũ dederant
ut veniret i regionē ipsoꝝ.multos ex eis oc/
cidit.Ipse aũt cogitauit cũ reliquis abire in
regionē suã.Et cog̃uit ionathas.⁊ misit ad
eũ legatos cõponere pacem cũ ipso.⁊ reddere
ei captiuitatē.Et libenter accepit.⁊ fecit ꝫm
ꝟba eiꝰ.⁊ iurauit se nihil facturũ ei mali oibꝰ
diebus vite eius.Et reddidit ei captiuitatem
quã priꝰ erat p̄datꝰ de t̄ra iuda.Et cõuersus
abijt in t̄rã suã.⁊ nõ apposuit ãpliꝰ venire in
fines eiꝰ.Et cessauit gladiꝰ ex isr̄l.Et h̄itauit
ionathas in machmas.⁊ cepit ionathas ibi
iudicare ꝑp̄lm.⁊ exterminauit impios ex isr̄l.

Et anno centesimo sexagesimo X
ascendit alexander antiochi filius q̇
cognominatꝰ ē nobilis.⁊ occupauit
ptolemaidã.⁊ receperũt eũ.⁊ regnauit illic.
Et audiuit demetriꝰ rex ⁊ cõgregauit exerci/
tũ copiosũ valde.⁊ exiuit obuiã illi in preliũ.
Et misit demetriꝰ epl̄am ad ionathan verbis
pacificis:ut magnificaret eũ.Dixit eni.An/
ticipemꝰ facē pacē cũ eo.p̄usq̄ꝫ faciat cũ ale/
xandro aduersũ nos.Recordabit̄.n.oiuz ma
lorũ q̄ fecimꝰ in eũ ⁊ in fratrē eius ⁊ in gentē
eiꝰ.Et dedit ei ptãtē congregandi exercitum:
⁊ fabricare arma.⁊ esse ipsũ sociũ eius.⁊ ob/
sides q̇ erant in arce iussit tradi ei.Et venit
ionathas in ir̄lm.⁊ legit epistolas in auditu
ois ꝑp̄li.⁊ eoꝝ q̇ in arce erant.Et timuerunt
timore magno.qm̃ audierunt q̄ꝫ dedit ei rex
ptãtē congregandi exercitũ.Et traditi sũt io/
nathe obsides.⁊ reddidit eos parentibꝰ suis.
Et habitauit ionathas i ir̄lm.⁊ cepit edifica/
re ⁊ inouare ciuitatē.Et dixit facientibꝰ opa
ut extruerẽt muros ⁊ montē syon.in circuitu
lapidibꝰ quadrat; ad munitionē.⁊ ita fecerũt
Et fugerũt alienigene q̇ erãt in munitionibꝰ
q̄s bachides edificauerat.⁊ reliq̇t vnusq̇sq;
locũ.⁊ abijt in terrã suã.tm̃ in bethsura re/
mãserũt aliq̇ ex his q̇ reliquerãt legē ⁊ p̄ce/
pta dei.Erat.n.h̄ eis ad refugiũ.Et audiuit
alexander rex ꝓmissa q̄ ꝓmisit demetrius io/
nathe.⁊ narrauerũt ei ꝑlia ⁊ virtutes quas
ipse fecit ⁊ frēs eiꝰ ⁊ labores q̄s laborauerũt
Et ait.Nũq̇d inueniemꝰ aliquē virũ talem?
Et nũc faciemus eũ amicũ ⁊ sociũ nostrũ.Et
scripsit epistolã.⁊ misit ei ꝫm h̄ verba dicēs:
Rex alexander.fratri ionathe salutē. Audi/
uimꝰ de te q̄ꝫ vir potēs sis viribꝰ.⁊ aptus es
ut sis amicus noster.Et nũc constituimus te
hodie sũmũ sacerdotē gentis tue.⁊ ut amicꝰ
voceris regis.Et misit ei purpurã ⁊ coronã
aureã:ut q̄ nr̄a sũt sentias nobiscũ.⁊ conser/
ues amicitias ad nos.Et induit se ionathas
stolã scãm septimo mēse anno cētesimo sexa/
gesimo i die sollēni scenophegie.Et congre/
gauit exercitũ.⁊ fecit arma copiosa.Et audi/
uit demetrius ꝟba ista.⁊ contristatꝰ ē nimis.
⁊ ait:Quid h̄ fecimꝰ q̄ꝫ p̄occupauit nos ale/
xander appꝛ̄hēdē amicitiã iudeoꝝ ad muni/
mē sui?Scribã ⁊ ego illis ꝟba dep̄catoria ⁊
dignitates ⁊ dona.ut sint mecũ in adiutoriũ
Et scripsit eis i h̄ ꝟba.Rex demetriꝰ.genti iu/
deoꝝ salutē.Qm̃ seruastis ad nos pactum:
⁊ mansistis i amicitia nr̄a.⁊ nõ accessistis ad
inimicos nostros:audiuimꝰ ⁊ gauisi sumus
Et nũc ꝑseuerate adhuc conseruare ad nos

fidem.⁊ retribuemꝰ vobis bona ꝓ his q̄ fece-
stis nobiscū.⁊ remittemꝰ vobis prestationes
multas.⁊ dabimꝰ vobis donatiões. Et nūc
absoluo vos ⁊ oēs iudeos a tributis:⁊ p̄cia
salis indulgeo.⁊ coronas remitto.⁊ tertias
seminis.⁊ dimidiā partē fructus ligni qd̄ est
portiōis mee relinq̄ vobis ex hodierno die ⁊
deinceps·ne accipiat̄ a terra iuda.⁊ a tribꝰ
ciuitatibꝰ que addite sūt illi ex samaria ⁊ ga-
lilea:ex hodierna die ⁊ in totū tēpꝰ. Et irl'm
sit sancta ⁊ libera cū finibus suis.⁊ decime ⁊
tributa ipsiꝰ sint. Remitto etiā ptātē arcis q̄
est in irl'm.⁊ do eam sūmo sacerdoti·ut con-
stituat ī ea viros q̄scūq; ipse elegerit qui cu-
stodiāt eā.Et oēm aiam iudeoꝝ q̄ captiua ē
a terra iuda in oī regno meo relinquo liberā
gratis·ut oēs a tributis soluant̄ etiā pecoꝝ
suoꝝ. Et oēs dies sollēnes ⁊ sabbata ⁊ neo-
menie ⁊ dies decreti.⁊ tres dies ante diē sol-
lēnē.⁊ tres post diem sollēnē·sint omnes im-
munitatis ⁊ remissionis oibꝰ iudeis q̄ sūt in
regno meo.Et nemo habebit potestatē agere
aliquid.⁊ mouere negocia aduersus aliquē
illoꝝ in oī causa.Et ut ascribant̄ ex iudeis in
exercitu regꝭ ad triginta milia viroꝝ.Et da-
bunt̄ illis copie ut oportet omnibꝰ exercitibꝰ
regis.⁊ ex eis ordinabūt̄ q̄ sint ī munitiōibꝰ
regꝭ magnis. Et ex his constituent̄ sup negocia regni que agunt̄ ex fide.⁊ p̄ncipes sint ex
eis.⁊ ambulent ī legibꝰ suis: sicut p̄cepit rex
ī t̄ra iuda.Et tres ciuitates q̄ addite sūt iu-
dee ex regiōe samarie: cum iudea reputēt̄ ut
sint sub vno.⁊ non obediant aliene ptāti nisi
sūmo sacerdoti: ptolemaida ⁊ cōfines eius
q̄s dedi donū scis q̄ sūt ī irl'm ad necessarios
sumptꝰ scōꝝ.Et ego dabo singulis ānis q̇n-
decim milia sicloꝝ argēti de rationibꝰ regꝭ q̄
me contingūt.⁊ oē qd̄ reliquū fuerit qd̄ non
reddiderant q̄ sup negocia erāt ānis p̄oribꝰ
ex h̄ dabūt in opa domꝰ.Et sup h̄ q̇nq; milia
sicloꝝ argenti q̄ accipiebant de scōꝝ ratione
p singulos ānos.⁊ h̄ ad sacerdotes ptineāt
q̄ ministerio fungūt̄.Et quicūq; confugerint
in tēplū qd̄ ē hierosolymis ⁊ in oibꝰ finibus
eius·obnoxij regi ī oī negocio dimittant̄: ⁊
vniuersa que sūt eis ī regno meo·libera ha-
beant. Et ad edificāda uel restauranda opa
scōꝝ·sumptꝰ dabūt̄ de ratiōe regꝭ.⁊ ad extru-
endos muros ī irl'm.⁊ cōmuniēdos ī circui-
tu·sumptꝰ dabūt̄ de ratiōe regis.⁊ ad ꝯstruē-
dos muros ī iudea. Ut audiuit āt ionathas
⁊ ppl's sermones istos·nō crediderūt eis nec
receperūt eos:q̇a recordati sunt malitie ma-
gne quā fecerat ī isrl'.⁊ tribulauerat eos val-
de. Et cōplacuit eis ī alexandrū· q̇a ipse fue-
rat eis p̄nceps sermonū pacis.⁊ ipsi auxiliū
ferebant oibꝰ diebꝰ.Et congregauit rex ale-
xander exercitū magnū.⁊ admouit castra ꝯ
demetriū. Et cōmiserūt p̄liū duo reges.⁊ fu-
git exercitꝰ demetrij.⁊ insecutus ē eū alexan-
der.⁊ incubuit sup eos.Et inualuit preliū ni-
mis donec occidit sol.⁊ cecidit demetriꝰ ī die
illa.Et misit alexander ad ptolemeū regem
egypti legatos f̄m h̄ verba·dicens: Qm̄ re-
gressus sum ī regnū meū ⁊ sedi in sede patrū
meoꝝ.⁊ obtinui principatū.⁊ cōtriui deme-
triū.⁊ possedi regionem nostrā.⁊ cōmisi pu-
gnā cū eo.⁊ ꝯtritꝰ ē ipse ⁊ castra eiꝰ a nobis:
⁊ sedemꝰ ī sede regni eiꝰ.⁊ nunc statuamꝰ ad-
inuicē amicitiā ⁊ da mihi filiam tuā vxorē:
⁊ ero gener tuus.⁊ dabo tibi dona.⁊ ipsi di-
gnitatē.Et rn̄dit rex ptolemeꝰ dicens: Felix
dies in q̄ reuersus es ad terrā patrū tuoꝝ:⁊
sedisti in sede regni eoꝝ.Et nunc faciam tibi
qd̄ scripsisti:s; occurre mihi ptolemaidam:
ut videamus inuicē nos.⁊ spondeā tibi sicut
dixisti. Et exiuit ptolemeus de egypto·ipse ⁊
cleopatra filia eius.⁊ venit ptolemaidā an-
no centesimo sexagesimosecūdo. Et occurrit
ei alexander rex. Et dedit ei cleopatram filiā
suam.⁊ fecit nuptias eius ptolemaide·sicut
reges in magna gloria.Et scripsit alexander
rex ionathe:ut veniret obuiam sibi. Et abijt
cū gloria ptolemaidā.⁊ occurrit ibi duobꝰ
regibꝰ.⁊ dedit illis argentum multū ⁊ aurū
⁊ dona.⁊ inuenit gratiā in conspectu eoꝝ. Et
ꝯuenerūt aduersus eum viri pestilētes ex isrl'
viri iniq̄ interpellātes aduersus eū.⁊ nō inten-
dit ad eos rex.Et iussit spoliari ionathan ve-
stibꝰ suis.⁊ indui eū purpura. Et ita fecerūt.
Et collocauit eū rex sedere secū:dixitq; p̄nci-
pibus suis.Exite cū eo in mediū ciuitatis: ⁊
predicate ut nemo aduersus eū interpellet de
vllo negocio:nec q̇s q̄p ei molestus sit de vlla
ratiōe.Et factū est ut viderūt q̇ interpellabāt
gloriā eiꝰ q̄ p̄dicabat̄.⁊ opertū eū purpura:
fugerunt oēs.Et magnificauit eū rex.⁊ scri-
psit eū inter p̄mos amicos.⁊ posuit eū ducē
⁊ participē principatꝰ. Et reuersus est iona-
thas ī irl'm cū pace ⁊ leticia. In āno cētesimo
sexagesimoq̇nto:venit demetriꝰ filiꝰ demetrij
a creta in terram patrum suoꝝ. Et audiuit

alexander rex ⁊ cõtristatus ē valde: ⁊ reuer/
sus ē antiochiā. Et constituit demetrius rex
appolloniū ducem q̄ p̄erat celesyrie. ⁊ cõgre/
gauit exercitū magnū ⁊ accessit ad iamniā:
⁊ misit ad ionathan sūmū sacerdotē dicens.
Tu solus resistis nobis. Ego aūt factꝰ sū in
derisū ⁊ i oppbriū: ꝓpt̄ea q̄a tu ptāte aduer/
sū nos exerces in mōtibꝰ. Nūc g̃ si cõfidis in
ꝟtutibꝰ tuis· descende ad nos i cāpū ⁊ cõpa/
remus illic inuicē: q̄a mecū ē virtus bellorū.
Interroga ⁊ disce q̄s sū ego ⁊ ceteri q̄ auxilio
sūt mihi: q̄ ⁊ dicūt q̄a nō pōt stare pes vester
ante faciē nr̄am: q̄a bis in fugā conuersi sunt
patres tui in t̄rā suā. Et nūc quō poteris su/
stinē eq̄tatū ⁊ exercitū tātū i cāpo vbi nō est
lapis neq̧ saxū: neq̧ locꝰ fugiendi? Ut au/
diuit aūt ionathas sermões appollonij· mo/
tus ē aio. Et elegit decē milia virorū. ⁊ exijt
ab irl'm. ⁊ occurrit ei symon frat̄ eiꝰ i adiuto/
riū. Et applicuerūt castra i ioppen. Et exclu/
sit eū a ciuitate· q̄a custodia appollonij ioppe
erat. ⁊ oppugnauit eā. Et exterriti qui erant ī
ciuitate apuerūt ei. ⁊ obtinuit ionathas iop/
pen. Et audiuit appollonius. ⁊ admouit tria
milia eq̄tū ⁊ exercitū multū. Et abijt açotū
tanq̄ iter faciens. ⁊ statim exijt in campū eo
ꝙ habēt multitudinē eq̄tū ⁊ ꝯfideret in eis.
Et insecutꝰ ē eū ionathas in açotū. ⁊ cõmise/
runt p̄liū. Et reliq̄t appolloniꝰ i castris mille
eq̄tes pꝰ eos occulte. Et cognouit ionathas
q̄m insidie sunt pꝰ se. ⁊ circuierūt castra eius:
⁊ iecerūt iacula i populū a mane vsq̧ ad ve/
sperā. Populus aūt stabat sicut p̄cepit iona/
thas. ⁊ laborauerūt eq̄ eorū. Et eiecit symon
exercitū suū. ⁊ cõmisit ꝯ legionē. Eq̄tes enim
fatigati erāt. Et contriti sūt ab eo. ⁊ fugerūt.
Et q̄ dispsi sunt p campū fugerūt in açotū: ⁊
intrauerūt in bethagon idolum suū: ut ibi se
liberarēt. Et succendit ionathas açotū ⁊ ci/
uitates q̄ erāt in circuitu eius. ⁊ accepit spo/
lia eorū. ⁊ templū dagon. ⁊ oēs qui fugerūt in
illud succēdit igni. Et fuerūt qui ciciderunt
gladio cū his q̄ succēsi sūt· fere octo milia vi
rorū. Et mouit inde ionathas castra. ⁊ appli/
cuit ea ascalonam. ⁊ exierūt de ciuitate ob/
uiam illi in magna gloria. Et reuersus ē io/
nathas in irl'm cū suis hn̄tibꝰ spolia multa.
Et factū ē ut audiuit alexander rex sermões
istos· addidit adhuc glorificare ionathā. Et
misit ei fibulā aureā· sicut consuetudo ē dari
cognatꝭ regū. Et dedit ei accharon ⁊ omnes
fines eius in possessionem.

XI

Et rex egypti cõgregauit exercitum
sicut harenā q̄ ē circa orā marꝭ. ⁊ na/
ues multas ⁊ querebat obtinere re/
gnū alexādri dolo. ⁊ addere illud regno suo.
Et exijt in syriā verbis pacificis. ⁊ apiebant̄
ei ciuitates. ⁊ occurrebāt ei: q̄a mandauerat
alexander rex exire ei obuiā: eo ꝙ socer suus
esset. Cum autē introiret ciuitatē ptolemeus
ponebat custodias militū in singulis ciuita/
tibus. Et ut appropiauit açoto ostenderūt ei
templū dagon succēsū. ⁊ açotū ⁊ cetera eius
demolita ⁊ corpa ꝓiecta. ⁊ eorū qui cesi erant
in bello tumulos q̄s fecerāt secꝰ viā. Et nar/
rauerūt regi q̄a h̄ fecit ionathas· ut inuidiā
facerent ei. Et tacuit rex. Et occurrit iona/
thas regi in ioppen cū gloria. ⁊ inuicem se sa/
lutauerunt. ⁊ dormierūt illic. Et abijt iona/
thas cū rege vsq̧ ad fluuiū q̄ vocabat̄ eleu/
therus. ⁊ reuersus ē in irl'm. Rex aūt ptole/
meus obtinuit dominiū ciuitatū vsq̧ seleutiā
maritimā. ⁊ cogitabat in alexandrū consilia
mala. Et misit legatos ad demetriū dicens:
Ueni componamꝰ int̄ nos pactū. ⁊ dabo tibi
filiā meā quā habet alexander. ⁊ regnabis ī
regno patris tui. Penitet enī me ꝙ dederim
illi filiā meā. Quesiuit. n. me occidere. Et vi/
tupauit eū: ꝓpt̄ea ꝙ cõcupierat regnū eius.
Et abstulit filiā suam ⁊ dedit eā demetrio. ⁊
alienauit se ab alexandro. ⁊ manifestate sunt
īimicitie eiꝰ. Et intrauit ptolemeꝰ antiochiā
⁊ imposuit duo diademata capiti suo· egypti
⁊ asie. Alexander aūt rex erat in cilicia illis
temporibꝰ: q̄a rebellabāt q̄ erāt in locis illis
Et audiuit alexander. ⁊ venit ad eū in bellū
Et ꝓduxit ptolemeus rex exercitū. ⁊ occurrit
ei in manu valida. ⁊ fugauit eum. Et fugit
alexāder in arabiā ut ibi ꝓtegeret̄. Rex autē
ptolemeus exaltatus est. ⁊ abstulit çabdihel
arabs caput alexandri. ⁊ misit ptolemeo. Et
rex ptolemeus mortuus est in die tertia. ⁊ q̄
erant in munitionibꝰ perierūt ab his q̄ erant
intra castra. Et regnauit demetriꝰ anno cen/
tesimo septuagesimoseptimo. In diebꝰ illis
cõgregauit ionathas eos q̄ erāt in iudea: ut
expugnarēt arcē q̄ ē in irl'm. ⁊ fecerūt ꝯ eam
machinas multas. Et abierūt q̄dā q̄ oderāt
gentē suā viri iniqui ad regē demetriū. ⁊ re/
nūciauerūt ei ꝙ ionathas obsideret arcē. Et
ut audiuit iratus ē. ⁊ stati venit ptolemaidā
⁊ scripsit ionathe ne obsidēt arcē s̄ occurrēt

sibi ad colloquiū festinato. Ut audiuit autē
ionathas iussit obsidere. Et elegit de seniori-
bus isrl' ⁊ de sacerdotibꝰ. ⁊ dedit se periculo.
Et accepit auꝝ ⁊ argētū ⁊ vestē ⁊ alia exe-
nia multa. ⁊ abijt ad regem ptolemaidam. ⁊
īuenit gratiā in ꝯspectu eiꝰ. Et interpellabāt
aduersus eū qdā iniqui ex gente sua. Et fecit
ei rex: sicut fecerāt ei q̄ an̄ eū fuerāt. Et exal-
tauit eū in ꝯspectu oiuꝫ amicoꝝ suoꝝ. ⁊ sta-
tuit ei pn̄cipatū sacerdotij. ⁊ q̄cūqꝫ alia ha-
buit prius p̄ciosa. ⁊ fecit eū pn̄cipē amicorū.
Et postulauit ionathas a rege ut imunē fa-
ceret iudeā ⁊ tres toparchias. i. samariā ⁊
ꝯfines eius. ⁊ pmisit ei talenta trecenta. Et
consensit rex. ⁊ scripsit ionathe epistolas de
his oibꝰ huc modū ꝯtinētes. Rex demetriꝰ.
fratri ionathe salutē ⁊ gēti iudeorū. Exēplū
epistole quā scripsimus lastheni parenti nr̄o
de vobis misimꝰ ad vos: ut sciretis. Rex de-
metriꝰ: lastheni parēti salutē. Genti iudeoꝝ
amicis nr̄is ⁊ conseruātibꝰ q̄ iusta sūt apud
nos decreuimꝰ benefacere ꝓpt̄ benignitatē
ipsoꝝ quā erga nos habēt. Statuimꝰ ḡ illis
oēs fines iudee. ⁊ tres ciuitates lydam ⁊ ra-
mathe q̄ addite sūt iudee ex samaria. ⁊ oēs
cōfines eaꝝ sequestrari oibꝰ sacrificantibꝰ ī
hierosolymis. ꝓ his que ab eis p̄us accipie-
bat rex p singulos annos. ⁊ ꝓ fructibꝰ terre ⁊
pomoꝝ. Et alia q̄ ad nos ptinebāt decimaꝝ
⁊ tributorū. ex h̄ tpe remittimus eis. ⁊ areas
salinaꝝ ⁊ coronas q̄ nob̄ deferebāt. oia ipsis
cōcedimꝰ. ⁊ nihil horū irritū erit ex h̄ ⁊ in oē
tempꝰ. Nūc ḡ curate facere hoꝝ exēplū. ⁊ det̄
ionathe ⁊ ponat̄ i mōte scō ⁊ in loco celebri.
Et vidēs demetriꝰ rex ꝙ siluit t̄ra i cōspectu
suo ⁊ nihil ei resistit. dimisit totum exercitum
suū vnūquēqꝫ i locū suū. excepto pegrino ex-
ercitu quē traxit ab insulis gentiū. ⁊ inimici
erāt ei oēs exercitꝰ patrū eius. Triphon aūt
erat qdā ptiū alexandri priꝰ. ⁊ vidit qm̄ ois
exercitꝰ murmurauit ꝯtra demetriū. ⁊ iuit ad
emalchuel arabē q̄ nutriebat antiochū filiū
alexādri. ⁊ assidebat ei ut traderet eū ipsi ut
regnaret i loco p̄ris sui. Et nūciauit ei quan-
ta fecit demetriꝰ. ⁊ inimicitias exercituū eius
aduersus illū. Et mansit ibi diebꝰ multꝭ. Et
misit ionathas ad demetriū regē ut eijceret
eos q̇ in arce erāt i irl'm. ⁊ q̇ i p̄sidijs erāt: q̇a
impugnābāt isrl'. Et misit demetriꝰ ad ionathā
dicēs. Nō h̄ tm̄ faciā tibi ⁊ gēti tue: s̄ gloria
illustrabo te ⁊ gētē tuā cū fuerit oportunū.

Nūc ḡ recte feceris si miseris i auxiliū mihi
viros. q̇a discessit ois exercitꝰ meus. Et misit
ei ionathas tria milia viroꝝ fortiū ātiochiā
Et venerūt ad regē. ⁊ delectatꝰ est rex in ad-
uentu eoꝝ. Et cōuenerūt q̇ erant de ciuitate.
centū viginti milia viroꝝ. ⁊ volebāt interficē
regē. Et fugit rex in aulam. ⁊ occupauerūt q̇
erant de ciuitate itinera ciuitatis. ⁊ ceperunt
pugnare. Et vocauit rex iudeos i auxiliū. ⁊
cōuenerūt oēs simul ad eū. Et dispsi sūt oēs p
ciuitatem. ⁊ occiderūt in die illa centū milia
hoiuꝫ. Et succenderūt ciuitatē. ⁊ ceperūt spo-
lia multa in die illa. ⁊ liberauerūt regem. Et
viderūt q̇ erāt de ciuitate ꝙ obtinuissent iu-
dei ciuitatē sicut volebāt. ⁊ ifirmati sūt men-
te sua. ⁊ clamauerūt ad regē cū precibꝰ dicē-
tes: Da nobis dextras. ⁊ cessent iudei oppu-
gnare nos ⁊ ciuitatē. Et ꝓiecerūt arma sua
⁊ fecerūt pacē. Et gl'ificati sūt iudei in ꝯspe-
ctu regꝭ ⁊ i ꝯspectu oiuꝫ q̇ erant i regno eiꝰ. ⁊
noiati sūt in regno. Et regressi sūt in irl'm. ha-
bentes spolia multa. Et sedit demetriꝰ rex in
sede regni sui. ⁊ siluit terra i cōspectu eius. Et
mentitꝰ ē oia quecūqꝫ dixit. ⁊ abalienauit se
a ionatha ⁊ nō retribuit ei s̄m beneficia que
sibi tribuerat. ⁊ vexabat eū valde. Post hec
aūt reuersus ē triphon ⁊ antiochus cum eo
puer adolescēs. ⁊ regnauit ⁊ iposuit sibi dia-
dema. Et congregati sūt ad eū oēs exercitus
q̄s dispserat demetriꝰ. ⁊ pugnauerūt ꝯtra eū
⁊ fugit ⁊ terga vertit. Et accepit triphon he-
stias. ⁊ obtinuit antiochiā. Et scripsit antio-
chus adolescēs ionathe dicēs. Cōstituo tibi
sacerdotiū. ⁊ cōstituo te sup q̄tuor ciuitates
ut sis de amicis regꝭ. Et misit illi vasa aurea
in ministeriū. ⁊ dedit ei ptātē bibendi in auro
⁊ esse i purpura. ⁊ habē fibulā aureā. Et sy-
monē frēm eiꝰ cōstituit ducē a terminis tyri
vsqꝫ ad fines egypti. Et exijt ionathas ⁊ per-
ambulabat trās flumē ciuitates. ⁊ ꝯgregatꝰ
ē ad eū ois exercitus syrie i auxiliū. Et venit
ascalonē. ⁊ occurrerunt ei honorifice de ciui-
tate. Et abijt inde gaçam ⁊ concluserūt se q̇
erant gaçe. ⁊ obsedit eam. ⁊ succendit q̄ erāt
i circuitu ciuitatꝭ. ⁊ predatus ē eā. Et roga-
uerūt gaçenses ionathā ⁊ dedit illis dextrā:
⁊ accepit filios eoꝝ obsides. ⁊ misit illos in
irl'm. ⁊ perambulauit regionē vsqꝫ damascū
Et audiuit ionathas q̇a preuaricati sūt pn̄-
cipes demetrij i cades q̄ ē i galilea cū exerci-
tu multo volentes eum remouere a negocio

regni. ⁊ occurrit illis: fratrē autē suū symo-
nem reliq̄t intra ꝓuinciā. Et applicuit symō
ad bethsurā. ⁊ expugn̄bat eā dieb⁹ multis. ⁊
ↄclusit eos. Et postulauerunt ab eo dextras
accipe. ⁊ dedit illis. Et eiecit eos inde ⁊ cepit
ciuitatem. ⁊ posuit i ea presidiū. Et ionathas
⁊ castra ei⁹ applicuerūt ad aquā genesar. ⁊ añ
lucē vigilauerūt i cāpo asor. Et ecce castra
alienigenaꝝ occurrebāt i cāpo. ⁊ tendebāt ei
insidias i mōtib⁹: ipse aūt occurrit ex aduer-
so. Insidie ṽo exurrexerūt de locis suis. ⁊ cō-
miserūt p̄liū. Et fugerūt q̇ erant ex p̄te iona-
the oēs. ⁊ nemo relict⁹ ē ex eis nisi matathi-
as fili⁹ absolomi: ⁊ iudas filius calphi princeps
ceps militie exercitus. Et scidit ionathas ve-
stimenta sua. ⁊ posuit terram in capite suo: ⁊
orauit. Et reuersus ē ionathas ad eos i p̄liū
⁊ cōuertit eos i fugā. ⁊ pugnauerūt. Et vide-
rūt q̇ fugiebāt partis illi⁹. ⁊ reuersi sūt ad eū
⁊ insequebāť cū eo oēs vsq3 cades ad castra
sua. ⁊ peruenerūt vsq3 illuc. Et ceciderunt de
alienigenis in die illa tria milia virorū: ⁊ re-
uersus est ionathas in ir̄l'm. XII

ET vidit ionathas q̇a tēp⁹ eū iuuat: ⁊ elegit viros ⁊ misit eos romā sta-
tuere ⁊ renouare cū eis amicitiā. Et
ad spartiatas ⁊ ad alia loca misit ep̄las ꝓm
eādē formā. Et abierūt romā. ⁊ intrauerūt
curiā. ⁊ dixerūt. Jonathas sūmus sacerdos
⁊ gens iudeoꝝ miserūt nos: ut renouemus
amicitiā ⁊ societatē ꝓm pristinū. Et dederūt
illis epistolas ad ipsos p loca: ut deducerēt
eos i t̄rā iuda cū pace. Et h̄ ē exēplū ep̄larū
quas scripsit ionathas spartiat̄. Jonathas
sūm⁹ sacerdos. ⁊ seniores gētis. ⁊ sacerdotes
⁊ reliqu⁹ ppl's iudeoꝝ: spartiat̄ frib⁹ salutē.
Jam pridē misse erāt epistole ad oniā sūmū
sacerdotē a dario q̇ regnabat apud vos: q̄m
estis frēs n̄ri: sicut scriptū continet qd̄ subie-
ctū ē. Et suscepit onias viꝝ q̇ missus fuerat
cū honore. ⁊ accepit epistolas in q̇b⁹ signifi-
cabať de societate ⁊ de amicitia. Nos eni cū
nullo hoꝝ indigerem⁹ habētes solatio scōs
libros q̇ sūt i māib⁹ n̄ris maluim⁹ mittere ad
vos renouare fraťnitatē ⁊ amicitiā ne forte
alieni efficiamur a vob̄. Multa. n. tp̄a trāsie-
rūt ex q̇ misistis ad nos. Nos ḡ i oi tp̄e sine
intermissiōe in dieb⁹ sollenib⁹ ⁊ ceteris quib⁹
oportet memores sum⁹ v̄ri i sacrificijs q̇ of-
ferim⁹. ⁊ i obseruatiōib⁹ sicut phas ē ⁊ decet
meminisse fratꝝ. Letamur itaq3 de gl'ia v̄ra.

Nos autē circūdederūt multe tribulatiōes
⁊ multa p̄lia. ⁊ impugnauerūt nos reges q̇
sūt i circuitu n̄ro. Noluim⁹ ḡ vobis molesti
eē neq3 ceter̄ socijs ⁊ amicis n̄ris in his pre-
lijs. Habuim⁹. n. de celo auxiliū ⁊ liberati su-
mus. ⁊ humiliati sunt inimici n̄ri. Elegimus
itaq3 neumeniū ātiochi filiū. ⁊ antipatrē ia-
sonis filiū. ⁊ misimus ad romanos renouare
cū eis amicitiā ⁊ societatē p̄stinā. Mādaui-
mus itaq3 eis ut veniāt etiā ad vos: ⁊ salu-
tent vos. ⁊ reddāt vobis ep̄las n̄ras de ino-
uatiōe fraternitat̄ n̄re. Et nūc benefacietis
r̄ndentes nobis ad h̄. Et h̄ rescriptū ep̄larū
qd̄ misit onias. Rex spartiataꝝ onias: iona-
the sacerdoti magno salutē. Inuētū ē in scri-
ptura de spartiat̄ ⁊ iudeis: q̄m sunt frēs. ⁊ q̇a
sunt de gen̄e abrahā. Et nūc ex q̇ h̄ coḡuim⁹:
bn̄ facit̄ scribētes nobis de pace v̄ra. Sed ⁊
nos rescripsim⁹ vobis. Pecora n̄ra ⁊ posses-
siones nostre v̄re sūt. ⁊ vestre n̄re. Manda-
uim⁹ itaq3 h̄ nūciari vob̄. Et audiuit iona-
thas q̄n regressi sūt principes demetrij cum
exercitu multo sup̄ q̄ prius pugn̄re aduersus
eū. ⁊ exijt ab ir̄l'm: ⁊ occurrit eis in amathite
regiōe. Non. n. dederat eis spatiū ut ingrede-
renť regionē ei⁹. Et misit speculatores in ca-
stra eorū. ⁊ reuersi renūciauerūt q̄ cōstituūt
superuenire illic nocte. Cū occidisset autē sol:
p̄cepit ionathas suis vigilare. ⁊ esse in armis
p̄atos ad pugnā tota nocte. Et posuit custo-
des p circuitū castroꝝ. Et audierūt aduersa-
rij q̄ parat⁹ ē ionathas cū suis in bello: ⁊ ti-
muerūt ⁊ formidauerūt i corde suo. ⁊ accen-
derūt focos i castr̄ suis. Jonathas aūt ⁊ qui
cū eo erāt nō coḡuerūt vsq3 mane. Videbāt
aūt luiaria ardētia. ⁊ secut⁹ ē eos ionathas:
⁊ nō cōprehēdit eos. Trāsierūt. n. flumē eleu-
theꝝ. Et diuertit ionathas ad arabas q̇ vo-
cabanť zabadei. ⁊ p̄cussit eos ⁊ accepit spolia
eoꝝ. Et iūxit. ⁊ venit damascū. ⁊ pābulabat
oēm regionē illam. Symon aūt exijt. ⁊ venit
vsq3 ascalonē ⁊ ad ꝓxima p̄sidia: ⁊ declina-
uit i ioppen. ⁊ occupauit eam. Audiuit. n. q̄
vellēt p̄sidiū tradere p̄tib⁹ demetrij. ⁊ posuit
ibi custodes: ut custodirent eā. Et reuersus ē
ionathas ⁊ ↄuocauit seniores ppl'i: ⁊ cogita-
uit cū eis edificare p̄sidia i iudea: ⁊ edificare
muros in ir̄l'm: ⁊ exaltare altitudine magna
inťmediū arcis ⁊ ciuitat̄ ut separet eā a ciui-
tate ut eēt ipsa singulariť. ⁊ neq3 emant neq3
vendāt. Et cōuenerūt ut edificarēt ciuitatē

⁊ cecidit murus q̇ erat sup̱ torrentē·ab ortu solis. ⁊ repauit eum qui vocatur caphetheta Et symon edificauit adiada i sephela. ⁊ muniuit eā. ⁊ iposuit portas ⁊ seras. Et cū cogitasset triphon regr̄e asie. ⁊ assumē̄ diadema ⁊ extēdē̄ manū i ātiochū regē: timēs ne forte nō p̱mittē̄t eū ionathas ſ̄ puḡret aduersꝰ eū: q̄rebat ꝯp̄hēdē̄ eū ⁊ occidē̄. Et exurgens abijt in bethsan: ⁊ exijt ionathas obuiā cum quadragita milibꝰ viroꝝ electoꝝ in preliū. ⁊ venit bethsan. Et vidit triphon quia venit ionathas cū exercitu multo: ut extēderet in eū manus. ⁊ timuit. Et excepit eū cū honore: ⁊ cōmendauit eū oibꝰ amicꝭ suis. ⁊ dedit ei munera. Et p̄cepit exercitibꝰ suis ut obedirent ei sicut sibi. Et dixit ionathe. Ut quid vexasti vniuersū p̱p̄l'm: cū bellū nobis nō sit? Et nūc remitte eos i domos suas. Elige aūt tibi viros paucos q̇ tecum sint: ⁊ veni mecū ptolemaidā. ⁊ tradam eā tibi. ⁊ reliq̄ p̄sidia: ⁊ exercitū. ⁊ vniuersos prepositos negocij. ⁊ conuersus abibo. Propterea.n. veni. Et credidit ei. ⁊ fecit sicut dixit ⁊ dimisit exercitum. ⁊ abierūt i t̄rā iuda. Retinuit aūt secū tria milia viroꝝ: ex q̇bꝰ remisit in galileam duo milia mille aūt venerūt cū eo. Ut aūt intrauit ptolemaidā ionathas·clauserūt portas ciuitatꝭ ptolemenses. ⁊ cōprehenderūt eū ⁊ oēs q̇ cū eo ītrauerūt: gladio interfecerūt. Et misit triphon exercitū ⁊ eq̄tes i galileā ⁊ in cāpū magnū: ut p̱derē̄t oēs socios ionathe. At illi cū cog̊uissent·q̇a cōprehēsus ē ionathas ⁊ p̱ijt ⁊ oēs q̇ cū eo erant: hortati sunt semetipsos. ⁊ exierūt p̱ati in p̄liū. Et vidētes hi q̇ insecuti fuerāt q̇a ꝓ aia res est illis·reuersi sūt: illi āt venerūt oēs cū pace in t̄rā iuda. Et planxerūt ionathan ⁊ eos q̇ cū ipso erant valde. Et luxit isrl' luctu magno. Et quesierūt oēs gentes q̄ erant i circuitu eoꝝ ꝯterē̄ eos. Dixerūt eni Non hn̄t p̄ncipē̄ ⁊ adiuuātē: nūc ḡ expugnemus illos. ⁊ tollamꝰ de hoibꝰ memoriā eoꝝ.

XIII

Et audiuit symō q̇ ꝯgregauit triphon exercitū copiosum·ut veniret i t̄rā iuda ⁊ attereret eā: vidēs q̇a i tremore p̱p̄l's ē ⁊ i timore·ascendit irl'm ⁊ cōgregauit p̱p̄l'm ⁊ adhortans dixit. Uos scitis quāta ego ⁊ frēs mei ⁊ domꝰ p̄ris mei fecimꝰ ꝓ legibꝰ ⁊ ꝓ scis p̄lia: ⁊ āgustias q̄les vidimꝰ. Hoꝝ gr̄a p̱ierūt frēs mei oēs ꝓpter isrl'. ⁊ relictꝰ sū ego solus. Et nūc nō mihi cōtingat p̱cē̄ aie mee: i oi tp̱e tribulatiōis. Nō n. melior sū fratribꝰ meis. Uindicabo itaqꝫ gentē meā ⁊ scā·natos q̊qꝫ nostros ⁊ vxores q̇a cōgregate sūt vniuerse gētes cōterē̄ nos inimicitie gr̄a. Et accensus est sp̄us populi simul·ut audiuit s̄mōes istos. ⁊ r̄nderūt voce magna dicentes. Tu es dux nr̄ loco iude ⁊ ionathe fr̄is tui. Pugna preliū nostꝝ. ⁊ oia quecūqꝫ dixeris nobis facie mꝰ. Et ꝯgregās omnes viros bellatores accelerauit ꝯsūmare vniuersos muros irl'm. ⁊ muniuit eam in gyro. Et misit ionathā filiū absolomi. ⁊ cū eo exercitū nouū in ioppen: ⁊ eiectis his qui erāt i arce remāsit illic ipse. Et mouit triphō a ptolemaida cū exercitu multo ut veniret in t̄rā iuda. ⁊ ionathas cū eo i custodia. Symon aūt applicuit in addus ꝯ̄ faciē̄ cāpi. Et ut cog̊uit triphon q̇a surrexit symō loco fr̄is sui ionathe. ⁊ q̇a cōmissurꝰ eēt cū eo preliū: misit ad eū legatos dicēs. Pro argēto q̊d debebat fratꝰ tuꝰ ionathas i rōne regis ꝓpt̄ negocia q̄ habuit: detinuimꝰ eū. Et nūc mitte argenti talenta cētū ⁊ duos filios eius obsides: ut nō dimissus fugiat a nobis. ⁊ remittemꝰ eū. Et cog̊uit symon q̇a cū dolo loqueretur secū. Jussit tn̄ dari argentū ⁊ pueros: ne inimicitiā magnā sumeret ad p̱p̄l'm isrl' dicētē: q̇a nō misit ei argentū ⁊ pueros·ꝓpt̄ea p̱ijt. Et misit pueros ⁊ cētū talēta. Et mē̄titus est. ⁊ non dimisit ionathan. Et pꝰ h̄ venit triphon intra regionē̄ ut cōterē̄t eā. ⁊ gyrauerūt p̱ viā que ducit ador. Et symō ⁊ castra eiꝰ āmbulabāt i oēꝫ locū q̄cūqꝫ ibāt. Qui aūt i arce erāt·miserūt ad triphonē̄ legatos ut festinaret venire p̱ desr̄tū. ⁊ mitteret illis alimonias. Et p̱auit triphon oēm eq̇tatū·ut veniret illa nocte. Erat.n. nix multa valde: ⁊ nō venit i galadithum. Et cum appinq̄sset baschaman: occidit ionathan ⁊ filios eius illic. Et conuertit triphon. ⁊ abijt i terrā suā Et misit symō ⁊ accepit ossa ionathe fr̄is sui ⁊ sepeliuit ea i modin ciuitate patꝝ eius. Et planxerūt eū ois isrl' planctu magno. ⁊ luxerunt eū dies multos. Et edificauit symō sup̱ sepulchrū p̄ris sui ⁊ fratꝝ suoꝝ·edificiū altum visu·lapide polito retro ⁊ an̄: ⁊ statuit septē pyramidas vnā ꝯ̄ vnā: p̄ri ⁊ matri. ⁊ q̄tuor fr̄ibꝰ. Et his circūposuit colūnas magnas. ⁊ sup̱ colūnas arma·ad memoriā eternā. ⁊ iux̄ arma naues sculptas·q̄ viderē̄t ab hoibꝰ nauigātibꝰ mare. Hoc ē sepulchꝝ quod fecit i modin vsqꝫ in hūc diem. Triphon autē

cũ iter faceret cũ antiocho rege adolescente dolo occidit eũ. ⁊ regnauit i loco eiꝰ. Et iposuit sibi diadema asie. ⁊ fecit plagã magnã in t̃ra Et edificauit symon presidia iudee: muniẽs ea turribꝰ excelsis. ⁊ muris magnis. ⁊ portis ⁊ seris. ⁊ posuit alimẽta i munitionibus. Et elegit symõ viros ⁊ misit ad demetriũ regem ut faceret remissionẽ regiõi: q̇a actus oẽs triphonis ꝑ direptionem fuerãt gesti. Et demetrius rex ad verba ista r̃ndit ei: ⁊ scripsit epistolã talẽ. Rex demetriꝰ: symoni sũmo sacerdoti ⁊ amico regũ ⁊ seniorib**ꝰ** ⁊ gẽti iudeorũ. salutẽ. Coronam aureã. ⁊ bahen quã misistis suscepimꝰ. ⁊ pati sumꝰ facere vobiscũ pacem magnã. ⁊ scribẽ ꝑpositis regis remittẽ vobis q̃ indulsimus. Quecũq3 eni ꝯstituimꝰ vobis ꝯstant. Munitiões q̃s edificastis vobis sint Remittimꝰ ꝗ3 ig̃rantias ⁊ pctã vsq3 i hodiernũ diẽ. ⁊ coronã quã debebatis. Et si q̇d aliud erat tributariũ i irl'm: iam nõ sit tributariũ. Et si q̇ ex vobis apti sũt ꝯscribi int̃ nr̃os: ꝯscribant̃. ⁊ sit int̃ nos pax. Anno centesimo septuagesimo ablatũ est iugũ gentiũ ab isrl'. Et cepit ꝑpl's isrl' scribẽ i tabulis ⁊ gestis publicis: anno ꝓmo sub symoẽ sũmo sacerdote magno duce ⁊ ꝓncipe iudeoꝝ. In diebꝰ illis applicuit symõ ad gaçan. ⁊ circũdedit eã castris. ⁊ fecit machinas. ⁊ applicuit ad ciuitatẽ ⁊ ꝑcussit turrem vnã: ⁊ cõprehendit eam. Et q̇ eruperãt erãt itra machinã ⁊ ciuitatẽ. ⁊ factus ẽ motꝰ magnꝰ i ciuitate. Et ascenderũt q̇ erãt i ciuitate cũ vxoribꝰ ⁊ filijs sup̃ murũ scissis tunicis suis: ⁊ clamauerũt voce mag̃ postulãtes a symoẽ dextras sibi dari. ⁊ dixerũt. Non nobis reddas ꝭm malitias nr̃as: ꝫ ꝭm misericordias tuas: ⁊ seruiemꝰ tibi. Et flexꝰ symõ nõ debellauit eos: eiecit tñ eos de ciuitate. ⁊ emũdauit edes i q̇bꝰ fuerãt simulacra: ⁊ tũc intrauit in eã cũ hymnis benedicens dñm. Et eiecta ab ea oi imũditia collocauit in ea viros q̇ legẽ facerẽt. ⁊ muniuit eã ⁊ fecit sibi h̃itationẽ. Qui ãt erãt i arce irl'm ꝓhibebant̃ egredi ⁊ ingredi regionẽ. ⁊ emere ac vendere. ⁊ esurierunt valde. ⁊ multi ex eis fame perierũt. Et clamauerũt ad symonẽ ut dextras acciperent. ⁊ dedit illis. Et eiecit eos inde. ⁊ mũdauit arcẽ a ꝯtaminatiõibꝰ. Et intrauerũt i eam tertia ⁊ vicesima die secundi mensis. anno cẽtesimo septuagesimoꝓmo cũ laude ⁊ ramis palmaꝝ ⁊ cynaris ⁊ cymbalis ⁊ nablis ⁊ hymnis ⁊ cãticis. q̇a ꝯtritꝰ est inimicꝰ magnꝰ ex isrl'. Et cõstituit ut oibꝰ annis agerentur dies hi cũ leticia. Et muniuit montẽ tẽpli. q̇ erat secꝰ arcẽ. ⁊ h̃itauit ibi ipse ⁊ q̇ cũ eo erãt. Et vidit symon iohannẽ filiũ suũ ꝙ fortis ꝓlij vir eẽt. ⁊ posuit eũ ducẽ virtutũ vniuersaꝝ. ⁊ h̃itauit in gaçaris.

XIIII

Anno centesimo septuagesimo secundo congregauit rex demetriꝰ exercitũ suũ: ⁊ abijt mediã ad contrahenda sibi auxilia: ut expugnaret triphonẽ. Et audiuit arsaces rex persidis ⁊ medie q̇a itrauit demetriꝰ ꝯfines suos. ⁊ misit vnũ de ꝓncipibꝰ suis ut cõprehẽderet eum viuũ: ⁊ adduceret eũ ad se. Et abijt ⁊ ꝑcussit castra demetrij. ⁊ cõprehendit eũ: ⁊ duxit eũ ad arsacẽ: ⁊ posuit eũ i custodiã. Et siluit ois t̃ra iuda oibꝰ diebus symõis. ⁊ q̃siuit bona genti sue: ⁊ placuit illis potestas eiꝰ. ⁊ gloria eiꝰ oibꝰ diebꝰ. Et cũ oi gl'ia sua accepit ioppẽ i portũ. ⁊ fecit itroitũ i insulis maris. Et dilatauit fines gentis sue. ⁊ obtinuit regionẽ. Et congregauit captiuitatẽ multã: ⁊ dñatꝰ ẽ gaçare. ⁊ bethsure ⁊ arci. ⁊ abstulit ĩmunditias ex ea: ⁊ nõ erat q̇ resisteret ei. Et vnusq̇sq3 colebat terrã suã cũ pace. ⁊ t̃ra iuda dabat fructꝰ suos. ⁊ ligna cãpoꝝ fructũ suũ. Seniores in plateis sedebant oẽs. ⁊ de bonis t̃re tractabãt. ⁊ iuuenes induebãt se gloriã ⁊ stolas belli. Et ciuitatibus tribuebat alimonias. ⁊ cõstituebat eas ut eẽnt vasa munitiõis: q̃adusq3 noiatũ est nomẽ gl'ie eiꝰ vsq3 ad extremũ t̃re. Fecit pacẽ sup̃ terrã. ⁊ letatꝰ est isrl' leticia magna. Et sedit vnusq̇sq3 sub vite sua. ⁊ sub ficulnea sua ⁊ non erat q̇ eos t̃reret. Defecit ipugnãs eos sup̃ t̃rã: reges cõtriti sũt i diebꝰ illis. Et confirmauit oẽs humiles ꝑpl'i sui. ⁊ legẽ exq̇siuit ⁊ abstulit oẽm iniquũ ⁊ malũ. Sancta glorificauit. ⁊ multiplicauit vasa scõrũ. Et auditũ ẽ rome. q̇a defunctꝰ eẽt ionathas ⁊ vsq3 in spartiatas. ⁊ contristati sũt valde. Ut audierunt aũt ꝙ symõ frat̃ eiꝰ factus esset sũmꝰ sacerdos loco eiꝰ. ⁊ ipse obtineret oẽm regionẽ ⁊ ciuitates i ea: scripserũt ad eũ tabulis ereis ut renouarẽt amicitias ⁊ societatẽ: quã fecerant cũ iuda ⁊ cũ ionatha fribꝰ eius. Et lecte sũt in ꝯspectu ecclesie i irl'm. Et h̃ exemplũ epistolaꝝ quas spartiate miserũt. Spartianoꝝ ꝓncipes ⁊ ciuitates: symõi sacerdoti magno ⁊ senioribꝰ ⁊ sacerdotibꝰ ⁊ reliq̃ ꝑpl'o iudeorum fr̃ibꝰ. salutẽ. Legati q̇ missi sũt ad ꝑpl'm nr̃m nũciauerũt nobis de vr̃a gl'ia ⁊ honore

⁊ leticia:⁊ gauisi sumus in introitu eorũ. Et
scripsim⁹ q̄ ab eis erãt dicta in ꝯciliis populi
sic. Numeni⁹ antiochi. ⁊ antipater iasonis fi
lius legati iudeorũ venerũt ad nos: renouã-
tes nobiscũ amicitiã p̄stinã. Et placuit ꝓplo
excipe viros gloriose. ⁊ ponere exemplũ ser-
monũ eoꝝ in segregatis ꝓpli libris: ut sit ad
memoriã ꝓplo spartiataꝝ. Exemplũ aũt hoꝝ
scripsim⁹ symõi magno sacerdoti. Post h̄ aũt
misit symon numeniũ romam habentē clypeũ
aureũ magnũ pōdo mnaꝝ mille ad statuen-
dã cũ eis societatē. Cũ aũt audisset ꝓplus ro-
man⁹ sermões istos dixerũt: Quã gratiarũ
actionē reddem⁹ symõi ⁊ filiis ei⁹? Restituit
n. ipse frēs suos: ⁊ expugñuit inimicos isrl' ab
eis. Et statuerũt ei libertatē. ⁊ descripserũt in
tabulis ereis: ⁊ posuerũt in titulis in monte
syon. Et h̄ ē exēplũ scripture. Octauadecima
die mēsis ebul anno cētesimo septuagesimo
secũdo ãno t̄tio sub symōe sacerdote magno
in assaramel in ꝯuētu mag̃ sacerdotũ ⁊ ꝓpli ⁊
p̄ncipũ ⁊ gētis ⁊ senioꝝ regiõis nota facta
sũt h̄: qm̄ frequent̄ facta sũt p̄lia i regiōe no-
stra. Symõ aũt matathie fili⁹ ex filiis iarib
⁊ frēs ei⁹ dederũt se periculo. ⁊ restiterũt ad-
uersariis gētis sue ut starēt scã ipsorũ ⁊ lex:
⁊ gl'ia magna gl'ificauerũt gētē suã. Et con-
gregauit ionathas gētē suã. ⁊ fact⁹ ē illis sa-
cerdos magn⁹. ⁊ apposit⁹ est ad ꝓplm suũ. Et
voluerunt inimici eoꝝ calcare scã ⁊ atterere
regionē ipsoꝝ ⁊ extēdere man⁹ i scã scōꝝ. Tũc
restitit symon. ⁊ pugnauit ꝓ gente sua. ⁊ ero-
gauit pecũias multas. ⁊ armauit viros vir-
tutis gētis sue. ⁊ dedit illis stipēdia. Et mu-
niuit ciuitates iudee ⁊ bethsurã q̄ erat in fi-
nib⁹ iudee vbi erãt arma hostiũ antea. ⁊ po-
suit illic p̄sidiũ viros iudeos. Et ioppen mu-
niuit q̄ erat ad mare. ⁊ gaçaram q̄ ē in finib⁹
açoti: in q̄ hostes antea h̄itabãt. ⁊ colloca-
uit illic iudeos. ⁊ q̄cũq; apta erant ad corre-
ptionē eoꝝ posuit in eis. Et vidit ꝓplus actũ
symõis ⁊ gloriã quã cogitabat facē gēti sue
⁊ posuerũt eũ ducem suũ ⁊ p̄ncipē sacerdotũ
eo ꝙ ipse fecerit h̄ oia: ⁊ iusticiã ⁊ fidē quã
ꝯseruauit gēti sue. ⁊ exq̇siuit oi modo exalta-
re populũ suũ. Et i dieb⁹ ei⁹ ꝓspatũ ē in ma-
nib⁹ eius ut tollerent̄ gētes de regiōe ipsoꝝ: ⁊
q̄ i ciuitate dauid erãt i irl'm in arce de q̄ pro-
cedebãt ⁊ ꝯtaminabãt oia q̄ in circuitu scōꝝ
sũt. ⁊ inferebãt plagam magnã castitati. Et
collocauit in ea viros iudeos ad tutamentũ
regiõis ⁊ ciuitatis. ⁊ exaltauit muros i irl'm
Et rex demetri⁹ statuit illi sũmũ sacerdotiũ
Scōm hec fecit eũ amicũ suũ. ⁊ glorificauit
eũ gloria magna. Audiuit. n. ꝙ appellati sũt
iudei a romanis amici ⁊ socii ⁊ frēs. ⁊ q̇a sus-
ceperũt legatos symonis gloriose. ⁊ q̇a iudei
⁊ sacerdotes eoꝝ ꝯsenserũt eũ esse ducē suũ ⁊
sũmũ sacerdotē in et̄nũ donec surgat ꝓpheta
fidelis. ⁊ ut sit sup̱ eos dux. ⁊ ut cura esset illi
ꝓ scis. ⁊ ut ꝯstitueret p̄positos sup̱ op̱a eorũ ⁊
sup̱ regionē. ⁊ sup̱ arma ⁊ sup̱ p̄sidia. ⁊ cura
sit illi de scis. ⁊ ut audiat̄ ab oib⁹. ⁊ scribãt̄ in
noie eius oēs conscriptiones in regione. ⁊ ut
op̱iat̄ purpura ⁊ auro. ⁊ ne liceat vlli ex po-
pulo ⁊ ex sacerdotib⁹ irritũ facē aliq̇d horũ:
⁊ ꝯdicē his q̄ ab eo dicũt̄: aut ꝯuocare con-
uentũ i regione sine ipso: ⁊ vestiri purpura ⁊
vti fibula aurea. Qui aũt fecerit extra h̄ aut
irritũ fecerit aliq̇d hoꝝ: re⁹ erit. Et cōplacuit
oi ꝓplo statuē symonē: ⁊ facere ḃm v̄ba ista.
Et suscepit symon ⁊ placuit ei ut sũmo sacer-
dotio fũgeret̄: ⁊ eēt dux ⁊ p̄nceps gentis iu-
deoꝝ ⁊ sacerdotũ. ⁊ p̄esset oib⁹. Et scripturã
istã dixerũt ponere in tabulis ereis: ⁊ ponere
eas i peribolo scōꝝ i loco celebri. Exēplũ aũt
eoꝝ ponere i erario: ut habeat symõ ⁊ filii ei⁹.

Et misit rex antiochus filius XV
demetrii epistolas ab insulis maris:
symoni sacerdoti ⁊ p̄ncipi gentis iu-
deoꝝ ⁊ vniuerse genti. ⁊ erant cōtinētes hũc
modũ. Rex antioch⁹: symõi sacerdoti magno
⁊ gēti iudeoꝝ salutē. Qm̄ q̇dē pestilētes ob-
tinuerũt regnũ patꝝ nr̄orũ: volo aũt vendi-
care regnũ ⁊ restituere illud sicut erat antea:
⁊ lectã feci multitudinē exercit⁹. ⁊ feci naues
bellicas. Volo ãt ꝓcedē p̱ regionē ut vlciscar
in eos q̇ corruperũt regionē nostrã: ⁊ q̇ deso-
lauerũt ciuitates multas i regno meo. Nũc
g̃ statuo tibi oēs oblatiões q̄s remiserũt tibi
añ me oēs reges. ⁊ q̄cũq; alia dona remisert
tibi. ⁊ p̱mitto tibi facere p̱cussurã ꝓprii num-
mismatis in regiōe tua. Hierusalē aũt sanctã
esse ⁊ liberam: ⁊ oia arma que fabricata sũt ⁊
p̄sidia q̄ cōstruxisti q̄ tenes maneant tibi. Et
oē debitũ regis ⁊ que futura sũt regi ex h̄ ⁊ in
totũ tēp⁹ remittũt̄ tibi. Cũ aũt obtinuerim⁹
regnũ nr̄m glorificabim⁹ te ⁊ gentē tuã: ⁊ tē-
plũ gloria magna ita ut manifestet̄ gl'ia v̄ra
in vniuersa terra. Anno cētesimo septuagesi-
mo q̄rto: exiit ãtioch⁹ i t̄rã patꝝ suoꝝ. ⁊ con-
uenerũt ad eũ omnes exercitus: ita ut pauci

relicti essent cum triphone. Et insecutꝰ est eũ
antiochus rex. ⁊ venit dorã fugiens ꝑ mari-
timã. Sciebat.n. ꝙ cõgregata sũt mala i eũ:
⁊ reliquit eũ exercitus. Et applicuit antiochꝰ
sup doram cũ centũ viginti milibꝰ viroꝝ bel-
ligeratoꝝ ⁊ octo milibꝰ eq̃tũ. Et circuiuit ci-
uitatẽ. ⁊ naues a mari accesserũt. ⁊ vexabant
ciuitatẽ a t̃ra ⁊ mari. ⁊ neminẽ sinebãt igre-
di uel egredi. Uenit aũt numeniꝰ ⁊ q̇ cũ eo
fuerãt ab vrbe roma habentes epistolas re-
gibꝰ ⁊ regiõibꝰ scriptas: in quibꝰ cõtinebãt h̃.
Luciꝰ ꝯsul romanoꝝ: ptolemeo regi salutẽ.
Legati iudeoꝝ venerũt ad nos amici nr̃i re-
nouantes pristinã amicitiã ⁊ societatẽ: missi
a symone ꝑncipe sacerdotum ⁊ ꝑplo iudeoꝝ.
Attulerũt aũt ⁊ clypeũ aureũ mnarũ mille.
Placuit itaq̧ nobis scribẽ regibꝰ ⁊ regiõibꝰ
ut nõ inferãt illis mala: neq̧ ipugnẽt eos ⁊
ciuitates eoꝝ ⁊ regiões eoꝝ. ⁊ ut nõ ferãt au-
xiliũ pugnantibꝰ aduersus eos. Uisũ aũt est
nobis accipe ab eis clypeũ. Si q̇ g̃ pestilẽtes
fugerint de regiõe ipsoꝝ ad vos: tradite eos
symoni ꝑncipi sacerdotũ: ut vindicet in eos
ſm legẽ suã. Hec eadẽ scripta sunt demetrio
regi ⁊ attalo ⁊ arabe ⁊ arsaci. ⁊ i oẽs regiões
⁊ samsame ⁊ spartanis ⁊ delo ⁊ mido ⁊ sitio-
ne ⁊ carie ⁊ samũ ⁊ pamphyliã ⁊ lyciã ⁊ ali-
carnasũ ⁊ rhodũ ⁊ faselida ⁊ choo ⁊ siden ⁊
arado ⁊ gortynã ⁊ gnydũ ⁊ cyprum ⁊ cyre-
nẽ. Exemplũ aũt eoꝝ scripserũt symoni prin-
cipi sacerdotũ. ⁊ ꝑplo iudeoꝝ. Antiochꝰ aũt
rex applicuit castra in doram secũdo admo-
uens ei sp manꝰ ⁊ machinas faciens. ⁊ cõclu-
sit triphonẽ ne ꝓcederet. Et misit ad eum sy-
mon duo milia viroꝝ electoꝝ in auxilium:
⁊ argentũ ⁊ aurũ ⁊ vasa copiosa. ⁊ noluit ea
accipe ſ; rupit oia q̃ pactus est cũ eo antea. ⁊
alienauit se ab eo. Et misit ad eũ athenobiũ
vnũ de amicis suis ut tractaret cũ ipso dicẽs
Uos tenet̃ ioppẽ ⁊ gaçarã ⁊ arcẽ q̃ est i irl̃m
ciuitates regni mei: fines eaꝝ desolastis ⁊ fe-
cistis plagã magnã i t̃ra. ⁊ dñati estis ꝑ loca
multa i regno meo. Nũc g̃ tradite ciuitates
q̃s occupastis. ⁊ tributa locoꝝ i quibꝰ dñati
estis ex fines iudee. Sin aũt date ꝓ illis q̇n-
genta talẽta argẽti. ⁊ exterminij qd̕ extermi-
nastis. ⁊ tributoꝝ ciuitatũ alia talẽta q̇ngẽ-
ta. Sin aũt veniemꝰ ⁊ expugnabimus vos.
Et venit athenobiꝰ amicus regis in irl̃m. ⁊
vidit gloriã symõis ⁊ claritatẽ i auro ⁊ argẽ-
to. ⁊ apparatũ copiosũ. ⁊ obstupuit. ⁊ retulit
ei verba regis. Et r̃ndit ei symon. ⁊ dixit ei:
Neq̧ alienã t̃rã sũpsimꝰ. neq̧ alienã detine-
mus: sed hereditatẽ patrũ nr̃oꝝ q̃ iniuste ab
inimicis nr̃is aliq̃ tpe possessa ẽ. Nos ṽo tẽpꝰ
hñtes vendicamꝰ hereditatẽ patrũ nostroꝝ.
Nam de ioppe ⁊ gaçara que expostulas: ipsi
faciebãt in populo plagã magnã. ⁊ in regiõe
nr̃a hoꝝ damꝰ talenta centũ. Et non r̃ndit ei
athenobius verbũ. Reuersus aũt cũ ira ad
regẽ renũciauit ei ṽba ista. ⁊ gloriam symo-
nis ⁊ vniũsa q̃ vidit. ⁊ iratꝰ ẽ rex ira magna.
Triphõ aũt fugit naui i orthosaida. Et ꝯsti-
tuit rex cendebeũ ducẽ maritimũ. ⁊ exercitũ
peditũ ⁊ eq̃tũ dedit illi. Et mandauit illi mo-
uere castra ꝯ faciẽ iudee. ⁊ mãdauit ei edifi-
care cedronẽ. ⁊ obstruere portas ciuitatis. ⁊
debellare ꝑplm. Rex aũt ꝑsequebat̃ triphonẽ
Et ꝑuenit cendebeus iamniã. ⁊ cepit irritare
plebẽ ⁊ cõculcare iudeã ⁊ captiuare populũ
⁊ interficere. ⁊ edificare cedronẽ. Et colloca-
uit illic equites ⁊ exercitũ: ut egressi peram-
bularent viam iudee sicut constituit ei rex.

Et ascẽdit iohãnes de gaçaris XVI
⁊ nũciauit symoni patri suo que fecit
cendebeus in ꝑplo ipsoꝝ. Et vocauit
symõ duos filios suos seniores iudã ⁊ iohã-
nem. ⁊ ait illis. Ego ⁊ fr̃es mei ⁊ domꝰ patris
mei expugnauimꝰ hostes isrl̃ ab adolescẽtia
vsq̧ in hũc diẽ. ⁊ ꝓspatũ est in manibus nr̃is
liberare isrl̃ aliq̃tiẽs. Nũc aũt senui. ſ; estote
loco meo ⁊ fratris mei. ⁊ egressi pugnate ꝓ
gente nostra. Auxiliũ ṽo de celo vobiscũ sit
Et elegit de regione viginti milia viroꝝ bel-
ligeratoꝝ ⁊ eq̃tes. ⁊ ꝓfecti sunt ad cendebeũ
⁊ dormierũt in modin. Et surrexerũt mane ⁊
abierũt in campũ. Et ecce exercitꝰ copiosus i
obuiã illis peditũ ⁊ equitũ. ⁊ fluuius torrens
erat inter mediũ ipsorũ. Et admouit castra
ꝯ faciẽ eoꝝ ipse ⁊ populꝰ eius. ⁊ vidit populũ
trepidãtẽ ad trãsfretandũ torrẽtẽ: ⁊ trãsfre-
tauit primus. Et viderũt eũ viri. ⁊ trãsierũt
pꝰ eũ. Et diuisit ꝑplm ⁊ eq̃tes i medio peditũ
Erat aũt equitatꝰ aduersarioꝝ copiosus ni-
mis. Et exclamauerũt sacris tubis. ⁊ i fugã
ꝯuersus est cendebeꝰ ⁊ castra eiꝰ. ⁊ ceciderũt
ex eis multi vulnerati; residui aũt in muni-
tionẽ fugerũt. Tũc vulneratꝰ ẽ iudas frater
iohãnis. Johannes aũt insecutꝰ ẽ eos donec
venit cedronem quam edificauit. ⁊ fugerũt
vsq̧ ad turres que erãt i agris açoti. ⁊ succẽ-
dit eas igni. Et ceciderunt ex illis duo milia

virorũ.⁊ reuersus ẽ in iudeã in pace.Et pto-
lemeꝰ filiꝰ abobi cõstitutꝰ erat dux in campo
hiericho.⁊ habebat argentũ ⁊ aurũ multũ.
Erat.n.gener sũmi sacerdotis. Et exaltatũ ẽ
cor eiꝰ.⁊ volebat obtinere regionẽ.⁊ cogita-
bat dolũ aduersus symonẽ ⁊ filios eiꝰ ut tol-
leret eos.Symon aũt ꝑambulãs ciuitates
q̃ erãt i regiõe iudee.⁊ sollicitudinem gerens
eaꝝ descendit i hiericho·ipse ⁊ matathias fi-
lius eiꝰ ⁊ iudas·anno centesimo septuagesi-
moseptimo·mense vndecimo.Hic est mensis
sabath.Et suscepit eos filius abobi in muni-
tiũculã que vocaꝛ doch·cũ dolo quã edifica-
uit.⁊ fecit eis cõuiuiũ magnũ.⁊ abscõdit il-
lic viros.Et cũ inebriatꝰ eẽt symon ⁊ filij eiꝰ
surrexit ptolemeꝰ cũ suis.⁊ sumpserũt arma
sua.⁊ intrauerũt in cõuiuiũ.⁊ occiderũt eũ ⁊
duos filios eiꝰ.⁊ quosdã pueros eius.Et fe-
cit deceptionẽ magnã in isrl'.⁊ reddidit mala
pro bonis.Et scripsit hec ptolemeus.⁊ misit
regi ut mitteret ei exercitũ in auxiliũ.⁊ trade-
ret ei regionem ⁊ ciuitates eoꝝ ⁊ tributa. Et
misit alios i gaçarã tollẽ iohãnẽ.⁊ tribunis
misit epl'as ut venirẽt ad se.⁊ daret eis argẽ-
tum ⁊ aurũ ⁊ dona. Et alios misit occupare
irl'm ⁊ mõtẽ tẽpli. Et ꝓcurrẽs q̇dã nũciauit
iohãni in gaçara q̇a ꝑijt pr̃ eius ⁊ frẽs eiꝰ:
⁊ q̇a misit te q̊ꝫ interfici.Ut audiuit aũt·vehe-
menꝛ expauit.⁊ cõprehẽdit viros q̇ venerãt
ꝑdere eũ.⁊ occidit eos. Cognouit.n.q̇a q̃rebãt
ꝑdere eũ.Et cet'a sermonũ iohãnis ⁊ belloꝝ
eius.⁊ bonarũ ꝟtutũ q̇bꝰ fortiꝛ gessit.⁊ edi-
ficij muroꝝ q̃s extruxit ⁊ rerũ gestarũ eius:
ecce hͤ scripta sunt i libro dierũ sacerdotij eiꝰ:
ex q̃ factꝰ est ꝓnceps sacerdotũ pꝰ patrẽ suũ.

Explicit liber ꝓmꝰ Machabeorũ.
Incipit secundus. Capl'm I

H Ratribus qui sũt ꝑ egyptũ
iudeis·salutẽ dicunt fratres
q̇ sunt in hierosolymis iudei
⁊ q̇ in regione iudea.⁊ pacẽ
bonã.Benefaciat vobis deꝰ
⁊ meminerit testamẽti sui qd̊
locutus est ad abraham ⁊ ysaac ⁊ iacob ser-
uoꝝ suoꝝ fideliũ:⁊ det vobis cor oĩbꝰ ut co-
latis eũ.⁊ faciatꝫ eiꝰ volũtatẽ corde magno ⁊
aĩo volẽti. Adapiat cor vestꝝ i lege sua ⁊ in
ꝓceptꝫ suis.⁊ faciat pacẽ. Exaudiat oratiões
vestras.⁊ reconcilieꝛ vobis:nec vos deserat
in tp̃e malo.Et nũc hic sumꝰ orãtes ꝓ vobis
Regnãte demetrio anno centesimo sexagesi-
mónono·nos iudei scripsimꝰ vobis i tribu-
latione ⁊ impetu q̇ sup̄uenit nobis i istis an-
nis ex q̃ recessit iason a sancta t̃ra ⁊ a regno.
Portã succenderãt.⁊ effuderũt sanguinẽ in-
nocentẽ. Et orauimꝰ ad dñm.⁊ exauditi su-
mus.⁊ obtulimus sacrificiũ ⁊ similaginẽ.⁊
accendimus lucernas.⁊ ꝓposuimꝰ panes.Et
nũc frequẽtate dies scenophegie mensis cas-
leu. Anno cẽtesimo octogesimo octauo·po-
pulus q̇ ẽ hierosolymis ⁊ i iudea senatusꝙ ⁊
iudas: aristobolo magistro ptolemei regis
q̇ ẽ de genẽ christoꝝ sacerdotũ ⁊ his q̇ in egy-
pto sũt iudeis·salutẽ ⁊ sanitatẽ. De magnis
ꝑiculis a deo liberati magnifice grãs agimꝰ
ipsi: utpote q̇ aduersus talem regẽ dimicaui-
mus. Ipse.n.ebullire fecit de ꝑside eos qui
pugñauerũt ꝯ nos ⁊ sanctã ciuitatẽ.Nã cũ in
ꝑside eẽt dux ipse ⁊ cũ ipso imẽsus exercitꝰ:
cecidit i tẽplo nanee·cõsilio deceptꝰ sacerdo-
tũ nanee.Eteni cũ ea habitaturꝰ venit ad lo-
cũ antiochꝰ ⁊ amici eiꝰ.⁊ ut accipet ꝑcũias
multas dotꝫ noie.Cũꝙ ꝓposuissent eas sacer-
dotes nanee.⁊ ipse cũ paucis ingressus esset
intra ambitũ phani·clauserũt tẽplũ.Cũ aũt
intrasset antiochꝰ aptoꝙ occulto aditu tem-
pli mittentes lapides ꝑcusserũt ducẽ ⁊ eos q̇
cũ eo erãt.⁊ diuiserũt mẽbratim.⁊ capitibus
amputatis foras ꝓiecerũt. Per oia bñdictꝰ
deꝰ q̇ tradidit impios.Facturi igiꝛ q̇nta ⁊ vi-
cesima die mẽsis casleu purificationẽ tẽpli:
necessariũ duximꝰ significare vobis: ut ⁊ vos
q̊ꝫ agatꝫ diẽ scenophegie.⁊ diẽ ignis: q̇ datꝰ ẽ
qñ neemias edificato templo ⁊ altari obtu-
lit sacrificia.Nã cũ in ꝑsidẽ duceréꝛ pr̃es nr̃i
sacerdotes qui tũc cultores dei erãt: acceptũ
ignẽ de altari occulte abscõderũt i valle vbi
erat puteꝰ altus ⁊ siccus.⁊ in eo cõtutati sũt
eũ·ita ut omnibꝰ ignotus esset locus. Cũ ãt
ꝓterissent ãni multi.⁊ placuit deo ut mittẽꝛ
neemias a rege ꝑsidis: nepotes sacerdotũ
illoꝝ q̇ absconderãt misit ad req̇rendũ ignẽ
⁊ sicut narrauerũt nobis·nõ iuenerũt ignẽ s;
aquã crassam.Et iussit eos haurire ⁊ affer-
re sibi.⁊ sacrificia q̃ imposita erãt iussit sacer-
dos neemias asꝑgi ipsa aqua.⁊ ligna q̃ erãt
superposita.Utꝙ hͤ factũ ẽ.⁊ tẽpꝰ affuit quo
sol refulsit q̇ prius erat in nubilo· accẽsus est
ignis magnꝰ ita ut oẽs mirarenꝛ. Orationẽ
aũt faciebant oẽs sacerdotes dũ consumareꝛ

sacrificiũ ionatha inchoãte: ceterĩ aũt respon-
dentib⁹. Et neemie erat oratio hũc hñs mo-
dũ. Dñe deus oiũ creator terribilis ꝛ fortis
iust⁹ ꝛ misericors q̇ solus es bon⁹ rex: solus
prestans. sol⁹ iustus ꝛ oipotens ꝛ etn⁹. q̇ libe-
ras isrl' de oi malo: q̇ fecisti patres electos. ꝛ
sanctificasti eos: accipe sacrificiũ ꝑ vniuerso
ꝑplo tuo isrl'. ꝛ custodi partẽ tuã ꝛ sanctifica
Congrega dispersionẽ nostrã: libera eos qui
seruiũt gentib⁹. ꝛ ꝯtemptos ꝛ abbominatos
respice. ut sciant gentes quia tu es de⁹ noster
Afflige opprimẽtes nos. ꝛ ꝯtumeliã faciẽtes
in sup̲bia. Cõstitue ꝑplm tuũ i loco scõ tuo:
sicut dixit moyses. Sacerdotes aũt psalle-
bãt hymnos: vsqꝫ quo ꝯsumptũ eẽt sacrificiũ
Cũ aũt ꝯsũptũ esset sacrificiũ. ex residua aq̃
neemias iussit lapides maiores p̲fundi. Q̇d
ut factũ ẽ. ex eis flãma accensa est: sed ex luie
q̇d refulsit ab altari ꝯsũpta est. Ut ṽo mani-
festata ẽ res. renũciatũ ẽ regi persaꝝ ꝙ i loco
in q̇ ignẽ absconderãt hi q̇ trãslati fuerãt sa-
cerdotes. aq̃ apparuit: de qua neemias ꝛ qui
cũ eo erãt purificauerũt sacrificia. Conside-
rans aũt rex ꝛ rẽ diligent̃ examinans. fecit ei
templũ ut ꝓbaret q̇d factũ erat. Et cũ ꝓbas-
set. sacerdotibus donauit multa bona ꝛ alia
atqꝫ alia munera. ꝛ accipiens manu sua tri-
buebat eis. Appellauit aũt neemias hũc lo-
cum nepthar: q̇d inťpretat̃ purificatio. Vo-
catur aũt apud plures nephi. II

Inuenit̃ aũt in descriptionib⁹ hieremie
ꝓphe ꝙ iussit eos ignẽ accipe q̇ trãsmi-
grabant̃ ut significatũ est. ꝛ ut manda-
uit transmigratis. Et dedit illis legẽ ne obli-
uiscerent̃ p̃cepta dñi. ꝛ ut nõ exerrarent men-
tib⁹ vidẽtes simulacra aurea ꝛ argẽtea ꝛ or-
namẽta eoꝝ. Et alia huiusmodi dicẽs horta-
bat̃. ne legẽ amouerẽt a corde suo. Erat aũt i
ipsa scriptura: quõ tabnaculũ ꝛ archã iussit
ꝓpha diuino r̃nso ad se facto comitari secum
vsqꝫ q̇ exijt in mõtẽ: in q̇ moyses ascẽdit ꝛ vi-
dit dei hereditatẽ. Et veniens ibi hieremias
inuenit locũ spelũce. ꝛ tabernaculũ ꝛ archã ꝛ
altare incensi intulit illuc. ꝛ ostiũ obstruxit.
Et accesserũt q̇dã sil' q̇ sequebãt̃ ut notarent
sibi locũ. ꝛ non potuerũt inuenire. Ut aũt co-
gnouit hieremias. culpãs illos dixit ꝙ ignot⁹
erit loc⁹ donec congreget deus cõgregationẽ
ꝑpli. ꝛ ꝓpiti⁹ fiat. Et tũc dñs oñdet h̃. ꝛ ap-
parebit maiestas domini. ꝛ nubes erit sicut ꝛ
moysi manifestabatur. ꝛ sicut cum salomon
petijt ut locus scificaret̃ magno deo manife-
stabat h̃. Magnifice eteni sapiam tractabat
ꝛ ut sapiam habens. obtulit sacrificiũ dedi-
catiõis ꝛ ꝯsũmatiõis tẽpli. Sicut ꝛ moyses
orabat ad dñm. ꝛ descẽdit ignis de celo ꝛ cõ-
sũpsit holocaustũ: sicut ꝛ salomon orauit. ꝛ
descendit ignis de celo. ꝛ ꝯsumpsit holocau-
stum. ꝛ dixit moyses eo ꝙ non sit comestũ q̇d
erat ꝓ pctõ. ꝛ cõsumptũ ẽ. Similiter ꝛ salo-
mon octo dieb⁹ celebrauit dedicationẽ. In-
ferebant̃ aũt in descriptionib⁹ ꝛ cõmentarijs
neemie h̃ eadẽ. ꝛ qualit̃ ꝯstruens bibliothe-
cam cõgregauit de regionib⁹ libros. ꝛ ꝓphe-
tarũ ꝛ dauid. ꝛ epistolas regũ ꝛ de donarijs
Silit̃er aũt ꝛ iudas ea q̃ didicerat p̲ bellũ q̇d
nobis acciderat ꝯgregrauit oia. ꝛ sunt apud
nos. Si ḡ desideratis h̃: mittite q̇ p̲ferãt vo-
bis. Acturi itaqꝫ purificationẽ scripsim⁹ vo-
bis. Bene ḡ facietis: si egeritis hos dies. De⁹
aũt qui liberauit ꝑplm suũ ꝛ reddidit heredi-
tatẽ oib⁹. ꝛ regnũ ꝛ sacerdotiũ ꝛ scificationẽ
sicut ꝓmisit i lege: spam⁹ ꝙ cito nr̃i miserebit̃
ꝛ congregabit de sub celo i locũ sanctũ. Eri-
puit eni nos de magnis p̲iculis. ꝛ locũ pur-
gauit. De iuda ṽo machabeo ꝛ frib⁹ ei⁹. ꝛ de
tẽpli magni purificatiõe ꝛ de are dedicatiõe:
s̃ ꝛ de p̃lijs q̃ pertinent ad antiochũ nobilẽ. ꝛ
filiũ ei⁹ eupatorẽ. ꝛ de illuminationib⁹ q̃ de
celo facte sũt ad eos q̇ ꝓ iudeis fortit̃ fecerũt
ita ut vniuersam regionẽ cũ pauci eẽnt vin-
dicarent. ꝛ barbarã multitudinẽ fugarent. ꝛ
famosissimũ in toto orbe tẽplũ recup̲arent. ꝛ
ciuitatẽ liberarẽt: ut leges que abolite erãt
restituerent̃ dño cũ oi tranq̃llitate ꝓpitio fa-
cto illis. Itẽqꝫ ab iasone cyreneo. qnqꝫ libris
cõprehẽsa tẽptauim⁹ nos vno volumie bre-
uiare. Cõsiderãtes .n. multitudinẽ librorũ ꝛ
difficultatẽ volentib⁹ aggredi narratiões hi-
storiaꝝ. ꝓpt̃ multitudinẽ rerũ curauim⁹ vo-
lentib⁹ q̇dẽ legere ut esset ai oblectatio: stu-
diosis ṽo ut facili⁹ possint memorie cõmẽda-
re: omnib⁹ aũt legentib⁹ vtilitas cõferat̃. Et
nobis q̇dẽ ipsis q̇ h̃ op⁹ breuiãdi cã suscepi-
mus non facilẽ laborẽ: imo ṽo negociũ ple-
nũ vigiliarũ ꝛ sudoris assũpsim⁹. Sicut hi q̇
p̃parãt cõuiuiũ. ꝛ q̃rũt alioꝝ volũtati parẽ:
ꝓpt̃ multoꝝ grãm libent̃ laborẽ sustinem⁹:
veritatẽ q̇dẽ de singulis autoribus cõceden-
tes: ipsi aũt s̃m datã formã breuitati studen-
tes. Sicut .n. noue domus architecto de vni-
uersa structura curandũ est. ei ṽo q̇ pingere

curat q̄ apta sūt ad ornatū exq̄renda sūt: ita
estimandū est ⁊ in nobis. Etenim intellectū
colligere ⁊ ordinare sermonē. ⁊ curiosi⁹ ꝑtes
singulas quasq; disq̄rere· historie ꝯgruit au-
tori: breuitatē ꝟo dictionis sectari. ⁊ execu-
tiōes rex vitare· breuiāti cōcedēdū ē. Hinc ḡ
narrationē incipiem⁹· de ꝑfatiōe tantū dixisse
sufficiat. Stultū eteni est añ historiā effluere:
in ipsa aūt historia succingi. III

IGitur cū scā ciuitas habitaret in omni
pace: leges aūt adhuc optime custodi-
rent ꝓpter onie pōtificis dispositionē ⁊
pietatē ⁊ aīos odio hñtes mala: fiebat ut ⁊
ipsi reges ⁊ principes locū sūmo honore di-
gnū ducerēt. ⁊ templū maximis muneribus
illustrarent: ita ut seleuc⁹ asie rex de redditib⁹
suis ꝑstaret oēs sumpt⁹ ad ministeriū sacrifi-
cioꝝ ꝑtinētes. Symō aūt de tribu beniamin
ꝑposit⁹ tēpli constitut⁹· ꝯtendebat obsistente
sibi principe sacerdotū iniquū aliquid in ci-
uitate moliri. Sed cū vincere oniā nō posset
venit ad apolloniū tharsee filiū q̄ illo tēpore
erat dux celesyrie ⁊ phenicis. ⁊ nūciauit ei pe-
cunijs īnumerabilib⁹ plenū esse erariū hiero
solymis. ⁊ cōmunes copias imēsas eē q̄ nō
ꝑtinēt ad rationē sacrificioꝝ: esse aūt possibi-
le sub potestate regis cadere vniuersa. Cūq;
retulisset ad regē apolloni⁹ de pecunijs q̄ dela
te erāt: ille accitū heliodoꝝ q̄ erat sup negō-
cia eius: misit cū mādatis ut ꝑdictā pecuniā
trāsportaret. Statiq; heliodor⁹ iter ē aggres-
sus: specie quidē q̄si ꝑ celesyriā ⁊ phenicē ciui-
tates esset peragratur⁹: reuera aūt regis pro-
positū ꝑfectur⁹. Sed cū venisset hierosolymā
⁊ benigne a sūmo sacerdote in ciuitate esset
except⁹: narrauit de dato indicio pecuniaꝝ ⁊
cui⁹ rei gratia adesset aperuit. Interrogabat
aūt si vere hec ita essent. Tūc sūm⁹ sacerdos
ońdit deposita eē hec ad victualia viduaꝝ ⁊
pupilloꝝ: quedā ꝟo esse hircani thobie viri
valde eminentis: in his q̄ detulerat impius
symō: vniuersa aūt argēti talēta eē quadrin-
gēta. ⁊ auri ducēta: decipi ꝟo eos q̄ credidis-
sent loco ⁊ tēplo qd̄ ꝑ vniuersū mūdū hono-
rat· ꝓ sui veneratiōe ⁊ scitate· oio impossibile
eē. At ille ꝓ his q̄ habebat i mādatis a rege· di-
cebat oi genere regi ea eē deferēda. Cōstituta
aūt die intrabat de his heliodor⁹ ordinatur⁹.
Non modica ꝟo per vniuersam ciuitatē erat
trepidatio. Sacerdotes autē ante altare cū
stolis sacerdotalibus iactauerūt se. ⁊ inuo-
cabant de celo eū q̄ de depositis legem posuit:
ut his q̄ deposuerāt ea salua custodiret. Iam
ꝟo q̄ videret sūmi sacerdotis vultū· mēte vul-
nerabat. Facies. n. ⁊ color imutat⁹· declara-
bat internū aī dolorem. Circūfusa. n. erat me-
sticia quedā viro. ⁊ horror corporis: per quē
manifest⁹ aspiciētib⁹ dolor cordis ei⁹ efficie-
bat. Alij etiā cōgregati de domib⁹ cōfluebāt
publica supplicatiōe obsecrātes: ꝓ eo q̄ i cō-
tēptū locus esset ventur⁹. Accincteq; mulie-
res cilitijs pectus ꝑ plateas confluebāt: s̄ ⁊
ꝟgines q̄ concluse erāt· ꝓcurrebāt ad oniā:
alie aūt ad muros: q̄dā ꝟo ꝑ fenestras aspi-
ciebāt: vniuerse aūt ꝓtendentes man⁹ in celū
deprecabant. Erat eni misera cōmixte multi-
tudinis ⁊ magni sacerdotis i agone ꝯstituti
expectatio. Et hi quidē inuocabāt oipotentē
deū: ut credita sibi his qui crediderāt cum oī
integritate conseruarēt. Heliodor⁹ aūt qd̄ de-
creuerat ꝑficiebat· eodē loco ipse cū satelliti-
bus circa erariū ꝑsens. Sed spūs omnipotētis
dei magnam fecit sue ostensiōis euidentiam:
ita ut oēs q̄ ausi fuerāt parere ei· ruentes dei
ꝟtute· in dissolutionē ⁊ formidinem ꝯuerte-
rent. Apparuit. n. illis q̄dā equus· terribilē
hñs sessorē optimis opimētis adornat⁹· isq;
cū impetu heliodoro ꝑores calces elisit. Qui
autē ei sedebat videbat arma habere aurea.
Alij etiā apparuerūt duo iuuenes ꝟtute de-
cori· optimi glīa· speciosiq; amictu: q̄ circūste-
terūt eū ⁊ ex vtraq; ꝑte flagellabāt· sine int-
missiōe multis plagis ꝟberātes. Subito aūt
heliodor⁹ cōcidit in t̄rā· eūq; multa caligine
circūfusū rapuerunt: atq; in sella gestatoria
positū eiecerūt. Et is q̄ cū multis cursoribus
⁊ satellitib⁹ ꝑdictū ingressus est erariū· por-
tabatur nullo sibi auxiliū ferente: manifesta
dei cognita virtute. Et ille q̄dē ꝑ diuinā ꝟtu-
tem iacebat mutus atq; oi spe ⁊ salute ꝑuat⁹.
Hi aūt dñm benedicebāt: q̄a magnificabat
locū suū. ⁊ templū qd̄ paulo ante timore ac
tumultu erat plenū· apparēte oipotente dño
gaudio ⁊ leticia impletū est. Tūc ꝟo ex ami-
cis heliodori quidā rogabāt ꝯfestim oniam
ut inuocaret altissimū: ut vitā donaret ei· qui
in supmo spū erat cōstitut⁹. Cōsiderās autē
sūm⁹ sacerdos ne forte rex suspicaret malitiā
aliquam ex iudeis circa heliodorum consū-
matam· obtulit ꝓ salute viri hostiā salutarē.
Cūq; sūm⁹ sacerdos exoraret: ijdē iuuenes
eisdem vestibus amicti astantes heliodoro

dixerūt. Onie sacerdoti grās age. Nā ppter eū dñs tibi vitā donauit. Tu aūt a deo flagellat⁹: nūcia oib⁹ magnalia dei ⁊ ptātē. Et his dictis nō cōparuerūt. Heliodor⁹ aūt hostia deo oblata. ⁊ votis magnis pmissis ei q viuere illi concessit. ⁊ onie gratias agens: recepto exercitu repedabat ad regē. Testabat aūt omnib⁹ ea q sub oculis suis viderat opa magna dei. Cū aūt rex interrogasset heliodor q̄s esset apt⁹ adhuc semel hierosolymā mitti ait. Si quē habes hostē aut regni tui insidiatorem: mitte illuc. ⁊ flagellatū eū recipies: si tñ euaserit: eo q i loco sit vere dei quedā virtus. Nā ipse q habet in celis habitationē: visitator ⁊ adiutor ē loci illi⁹. ⁊ venientes ad malefaciēdū pcutit ac pdit. Igit de heliodoro ⁊ erarij custodia ita res se habet. IIII

Symon aūt pdict⁹ pecuniar ⁊ patrie delator: male loq̄bat de onia: tanq̄ ipse heliodor instigasset ad h. ⁊ ipse fuisset incentor malorū: prouisorēq ciuitatis ac defensorē gētis sue. ⁊ emulatorē legis dei audebat insidiatorē regni dicē. Sz cū inimicitie intātū pcederēt ut etiā p quosdam symonis necessarios homicidia fierent: cōsiderās onias piculū ptentiōis. ⁊ apolloniū insanire utpote ducē celesyrie ⁊ phenicis: ad augēdā malitiam symonis: ad regem se contulit: non ut ciuiū accusator h cōmunē vtilitatē apud semetipsū vniuerse multitudinis considerās. Videbat.n. sine regali puidētia impossibile eē pacem rebus dari: nec symonē posse cessare a stulticia sua. Sed post seleuci vite excessū cū suscepisset regnū antioch⁹ q nobilis appellabatur: ambiebat iason frater onie sūmū sacerdotiū: adito rege pmittens ei argenti talenta trecenta sexaginta. ⁊ ex redditib⁹ alijs talēta octoginta. Sup hoc pmittebat ⁊ alia centū q̄nquaginta: si ptāti ei⁹ pcederet gymnasiū ⁊ ephebiā sibi pstituere. ⁊ eos q in hierosolymis erāt āntiochenos scribere. Qd cū rex ānuisset ⁊ obtinuisset pncipatū: statim ad gentilē ritū cōtribules suos transferre cepit ⁊ amotis his q humanitatis causa iudeis a regib⁹ fuerāt constituta: p iohānē patrē eupolemij q apud romanos de amicitia ⁊ societate functus est legatiōe legitima: ciuiū iura destituēs praua instituta sanciebat. Etenim ausus ē sub ipsa arce gymnasiū cōstituere: ⁊ optimos q̄sq ephebor i lupanarib⁹ ponere. Erat aūt h nō initiū h incrementū quoddam ⁊ pfect⁹ gentilis ⁊ alienigene conuersatiōis: ppē impij ⁊ nō sacerdotis iasonis nephariū ⁊ inauditū scel⁹: ita ut sacerdotes iā non circa altar officia dediti eēnt: h cōtēpto tēplo ⁊ sacrificijs neglectis festinarent pticipes fieri palestre. ⁊ prebitiōis ei⁹ iniuste. ⁊ in exercitijs disci. ⁊ patrios quidē honores nihil hñtes: grecas glorias optimas arbitrabāt. Quar grā piculosa eos contētio habebat. ⁊ eor instituta emulabant: ac p oia his psimiles esse cupiebāt: quos hostes ⁊ pemptores habuerāt. In leges.n. diuinas ipie agere ipune nō cedit: h tēp⁹ sequēs declarabit. Cū aūt q̄nquēnalis agon tyro celebraret. ⁊ rex psens eēt: misit iason facinorosos ab hierosolymis viros pctōres portātes argēti didrachmas trecētas in sacrificiū herculis: q̄s postulauerūt hi q asportauerāt ne in sacrificijs erogarent qa nō oporteret: h i alios sūpt⁹ eas deputari. Sed h oblata sūt qdē ab eo q miserat in sacrificiū herculis: ppt pñtes aūt date sūt in fabricā nauiū triremiū. Misso aūt i egyptū apollonio nesthei filio ppter pmates ptolemei philometoris reg: cū cognouisset antioch⁹ alienū se a negocijs regni effectū: pprijs vtilitatibus consulēs: pfectus inde venit ioppē: ⁊ inde hierosolymā. Et magnifice ab iasone ⁊ ciuitate susceptus: cū faculaꝝ luminibus ⁊ laudib⁹ ingressus ē. ⁊ inde in phenicē exercitū cōuertit. Et p⁹ triennij temp⁹ misit iason menelaū supdicti symōis fratrē portantē pecunias regi. ⁊ de negocijs necessarijs rñsa platurū. At ille cōmēdat⁹ regi cū magnificasset faciē ptātis ei⁹: in semetipsū retorsit sūmū sacerdotium: superponens iasoni talenta argenti trecēta. Acceptisq a rege mādatis venit: nihil qdē hñs dignū sacerdotio: aios p̄o crudelis tyrāni. ⁊ fere belue irā gerēs. Et iason quidē q ppriū fratrē captiuauerat: ipse deceptus pfugus i āmanitē expulsus ē regionē. Menela⁹ aūt pncipatū quidē obtinuit: de pecunijs p̄o regi pmissis nihil agebat: cū exactionē faceret sostrat⁹ q arci erat ppposit⁹. Nam ad hūc exactio vectigaliū pertinebat: quā ob cām vtriq ad regem sūt euocati. Et menela⁹ amot⁹ ē a sacerdotio succedēte lysimacho frē suo: sostrat⁹ aūt plat⁹ est cyprijs Et cū h agerēt: ptigit tharsenses ⁊ mallotas seditionē mouē: eo q antiochi reg pcubine dono essent dati. Festinanter itaq rex venit sedare illos: relicto suffecto vno ex comitib⁹

ſuis andronico. Ratꝰ aūt menelaꝰ accepiſſe ſe tēpꝰ opportunū· aurea q̄dā vaſa e tēplo furatus donauit andronico. ⁊ alia vendiderat tyro ⁊ ꝑ vicinas ciuitates. Qđ cū certiſſime cognouiſſet onias· arguebat eū: ipſe in loco tuto ſe continēs antiochie ſecꝰ daphnē. Vñ menelaꝰ accedēs ad andronicū: rogabat ut oniam interficeret. Qui cū veniſſet ad oniā. ⁊ datꝫ dextris cū iureiurādo q̄uis eēt ei ſuſpectus ſuaſiſſet de aſylo ꝓcedere: ſtatī eū peremit nō veritus iuſticiā. Ob quā cauſam nō ſolū iudei: ſed etiā alieꝙ natiōes indignabant. ⁊ moleſte ferebāt de nece tāti viri iniuſta. Sed regreſſū regem de cilicie locis adierunt iudei apud antiochiā· ſiml' ⁊ greci ꝯquerētes de iniq̄ nece onie. Cōtriſtatꝰ itaꝙ ē aīo antiochꝰ ꝓpt̄ oniā. ⁊ flexꝰ ad mīam lachrymas fudit: recordatꝰ defūcti ſobrietatē ⁊ modeſtiā. Accēſuſꝙ animo andronicū purpura exutū ꝑ totam ciuitatē iubet circūduci. ⁊ in eo loco in q̄ in oniam impietatē cōmiſerat· ſacrilegū vita priuari· dño illi condignā retribuente penā. Multꝫ āt ſacrilegijs i tēplo a lyſimacho cōmiſſis menelai ꝯſilio ⁊ diuulgata fama: cōgregata eſt multitudo aduerſum lyſimachū multo iā auro exportato. Turbis aūt inſurgentibꝰ ⁊ animis ira repletꝫ: lyſimachus armatis fere tribꝰ milibꝰ· iniquis manibus vti cepit: duce q̄dā tyrāno etate parit̄ ⁊ demētia ꝓuecto. Sed ut intellexerūt conatū lyſimachi· alij lapides· alij fuſtes validos arripuē· quidā ṽo cinerē i lyſimachū iecere. Et multi q̄dē vulnerati: quidā aūt ⁊ ꝓſtrati: oēs ṽo in fugā cōuerſi ſūt. Ipſū etiā ſacrilegū ſecꝰ erariū interfecerūt. De his ḡ cepit iudiciū aduerſus menelaū agitari. Et cū veniſſet rex tyrū: ad ipſū negociū detulerūt miſſi tres viri a ſeniorib ꝰ. Et cū ſuparet̄ menelaꝰ· ꝓmiſit ptolemeo multas pecūias dare ad ſuadēdū regi. Itaꝙ ptolemeꝰ i q̄dā atrio poſitū q̄ſi refrigerādi grā regē adijt ⁊ deduxit a ſnīa. ⁊ menelaū q̄dē vniuerſe malitie reū criminibus abſoluit: miſeros aūt qui etiā ſi apud ſcythas cām dixiſſent inocētes iudicarēt̄· hos morte dānauit. Cito ḡ iniuſtā penā dederūt· q̄ ꝓ ciuitate ⁊ ꝑplo ⁊ ſacris vaſis cām ꝓſecuti ſūt. Quobrē tyrij q̄ꝫ indigāti· erga ſepulturā eorū liberaliſſimi extiterūt. Menelaꝰ aūt ꝓpt̄ eoꝝ q̄ in potētia erāt auaritiā ꝑmanebat i ꝑtāte: creſcens in malitia ad inſidias ciuiū. V

Eodē tpe antiochꝰ ſecūdā ꝓfectionē parauit in egyptum. Contigit autē ꝑ vniuerſam hieroſolymoꝝ ciuitatē videri diebꝰ q̄draginta ꝑ aera eq̄tes diſcurrentes auratas ſtolas hñtes ⁊ haſtas· q̄ſi cohortes armatas. ⁊ curſus eq̄ꝝ ꝑ ordines digeſtos. ⁊ cōgreſſiōes fieri cominus ⁊ ſcutoꝝ motus ⁊ galeatorū multitudinē gladijs diſtrictꝫ ⁊ teloꝝ iactꝰ. ⁊ aureoꝝ armoꝝ ſplēdorē· oīſꝙ generis loricaꝝ. Quaꝓpt̄ oēs rogabāt in bonū mōſtra cōuerti. Sꝫ cū falſus rumor exiſſet· tanq̄ꝫ vita exceſſiſſet antiochus: aſſūptis iaſon nō minꝰ mille viris aggreſſus ē ciuitatē repēte. ⁊ ciuibꝰ ad murū cōuolantibꝰ ad vltimū apphēſa ciuitate menelaus fugit i arcē. Iaſon ṽo nō parcebat in cede ciuibꝰ ſuis nec cogitabat ꝓſꝑitatē aduerſū cognatos malū eē maximū· arbitrās hoſtiū ⁊ nō ciuiū ſe trophea captuꝝ. Et ꝑ̄ncipatū q̄dē non obtinuit: finē ṽo inſidiarū ſuaꝝ confuſionē accepit. ⁊ ꝓfugꝰ iteꝝ abijt i āmaniten. Ad vltimū in exitū ſui concluſus ab aretha arabū tyrāno fugiēs de ciuitate in ciuitatē· oībꝰ odioſus· ut refuga legū ⁊ execrabilis ut patrie ⁊ ciuiū hoſtis· in egyptū extruſus ē. ⁊ q̄ multos de patria ſua expulerat· ꝑegre ꝑijt lacedemonas ꝓfectꝰ· q̄ſi ꝓ cognatiōe ibi refugiū habiturꝰ. ⁊ q̄ inſepultos multos abiecerat· ipſe ⁊ illamētatꝰ ⁊ inſepultꝰ abijcit̄: ſepultura neꝙ ꝑegrina vſus· neꝙ patrio ſepulchro ꝑticipās. His itaꝙ geſtis ſuſpicatꝰ ē rex ſocietatē deſerturos iudeos. ⁊ ob h̄ profectꝰ ex egypto efferatꝫ animis ciuitatē quidē armis cepit. Juſſit aūt militibꝰ interficē· nec ꝑcē occurſantibꝰ. ⁊ ꝑ domos aſcēdētes trucidare. Fiebāt ergo cedes iuuenū ac ſenioꝝ· mulieꝝ ⁊ natorū exterminia· virginūꝙ ⁊ paruulorū neces. Erāt aūt toto triduo· octoginta milia interfecti: q̄draginta milia vincti: non minꝰ aūt venūdati. Sꝫ nec iſta ſufficiūt. Auſus ē etiā intrare tēplū vniuerſa t̄ra ſanctius menelao ductore: q̄ legū ⁊ patrie fuit proditor. Et ſceleſtis mānibꝰ ſumēs ſcā vaſa q̄ ab alijs regibꝰ ⁊ ciuitatibꝰ erāt poſita ad ornatū loci ⁊ gloriā: ꝯtrectabat indigne ⁊ ꝯtaminabat. Ita alienatꝰ mēte antiochꝰ nō ꝯſiderabat q̄ ꝓpt̄ pctā habitātiū ciuitatē modicū deꝰ fuerat iratꝰ: ꝓpt̄ qđ ⁊ accidit circa locū deſpectio. Alioq̄n niſi contigiſſet eos multis pctīs eſſe inuolutos: ſicut heliodorꝰ q̄ miſſus eſt a ſeleuco rege ad expoliandū erariū: etiam hic

ſtatim adueniens flagellat⁹ ⁊ repulſus vtiꝗ fuiſſet ab audacia. Nec ꝛ nõ ꝓpter locũ gẽtẽ: ſꝫ ꝓpter gentẽ locũ deus elegit. Ideoꝗ ⁊ ipſe loc⁹ ꝑticeps fact⁹ eſt ꝑpl'i maloꝝ: poſtea autẽ fiet ſoci⁹ bonoꝝ. ⁊ q̇ derelict⁹ ĩ ira dei oĩpotẽtis ẽ· iteꝝ in magni dñi recõciliatiõe cũ ſũma gloria exaltabit. Igit antiochus mille ⁊ octingẽtis ablatis de tẽplo talẽtis velocit antiochiã regreſſus ẽ· exiſtimãs ſe ꝑ ſuꝑbia terrã ad nauigandũ: pelagus vero ad iter agendũ deductuꝝ ꝓpt mẽtis elationẽ. Reliq̇t aũt ꝑpoſitos ad affligẽdã gẽtẽ: hieroſolymis q̇dẽ philippũ genẽ phrygẽ· moribus crudeliorẽ eo ipſo a q̇ ꝯſtitut⁹ ẽ: ĩ gariçim aũt andronicũ ⁊ menelaũ q̇ grui⁹ ꝗ ceti iminebant ciuib⁹ Cũꝗ appoſitus eſſet ꝯ iudeos: miſit odioſũ ꝑncipẽ apolloniũ cũ exercitu viginti ⁊ duob⁹ milib⁹: precipiens ei oẽs ꝑfecte etatis interficere: mulieres ac iuuenes vẽdere. Qui cũ veniſſet hieroſolymã pacẽ ſimulans q̇euit vſꝗ ad diẽ ſcm̃ ſabbati. ⁊ tũc feriatꝭ iudeis arma cape ſuis ꝑcepit. Oẽſꝗ ſimul q̇ ad ſpectaculum ꝓceſſerãt· trucidauit. ⁊ ciuitatẽ cũ armatis diſcurrẽs ingẽtẽ multitudinẽ ꝑemit. Judas aũt machabe⁹ q̇ decim⁹ fuerat ſeceſſerat ĩ deſertũ locũ· ibiꝗ int feras vitã ĩ mõtib⁹ cũ ſuis agebat. ⁊ feni cibo veſcẽtes demorabãt ne participes eſſent coinquinationis. VI

Sed nõ poſt multũ tꝑis miſit rex ſenẽ quendã antiochenũ qui compelleret iudeos ut ſe transferrent a patrijs ⁊ dei legib⁹: contaminare etiã qđ in hieroſolymis erat tẽplũ. ⁊ cog̃minare iouis olympij: ⁊ in gariçim ꝓut erãt hi q̇ locũ inhabitabãt iouis hoſpitalis. Peſſima autem ⁊ vniuerſis grauis erat maloꝝ incurſio. Nam templum luxuria ⁊ cõmeſſationib⁹ erat plenũ. ⁊ ſcortantiũ cũ meretricib⁹: ſacratiſꝗ edibus mulieres ſe vltro ingerebant: introferentes ea q̄ nõ licebant. Altare etiã plenũ erat illicitis: q̄ legib⁹ ꝓhibebant. Neꝗ aũt ſabbata cuſtodiebant: neꝗ dies ſollẽnes patrij ſeruabãt: nec ſimplicit ſe q̇ſꝗ iudeũ confitebat. Ducebant aũt cũ amara neccitate ĩ die natalis regꝭ ad ſacrificia. ⁊ cũ liberi ſacra celebrarẽt· cogebãt edera coronati libero circuire. Decretũ aũt exijt in ꝓximas ciuitates gentiliũ ſuggerẽtib⁹ ptolemeis: ut pari modo ⁊ ipſi aduerſus iudeos agerẽt ut ſacrificarẽt· eos aũt q̇ nollẽt tranſire ad inſtituta gentiliũ interficerẽt. Erat ḡ vidẽ miſeriã. Due. n. mulieres delate ſũt natos ſuos circũcidiſſe: quas ad vbera infantib⁹ ſuſpẽſis cũ publice ꝑ ciuitatem circũduxiſſent: ꝑ muros precipitauerũt. Alij vero ad ꝓximas coeũtes ſpelũcas. ⁊ latent ſabbati diẽ celebrãtes· cũ ĩdicati eſſent philippo· flãmis ſuccẽſi ſũt: eo ꝗ verebãt ꝓpt religionẽ ⁊ obſeruãtiã· manu ſibimet auxiliũ ferre. Obſecro aũt eos qui hunc librũ lecturi ſũt· ne abhorreſcãt ꝓpter aduerſos caſus: ſꝫ reputent ea q̄ acciderũt nõ ad interitũ· ſed ad correptionẽ eſſe generis noſtri. Eteni multo tꝑe nõ ſinere pctõrib⁹ ex ſententia agere: ſed ſtatim vltiões adhibẽ· magni bñficij ẽ indiciũ. Nõ. n. ſicut ĩ alijs natiõib⁹ dñs patienter expectat ut eas cum iudicij dies aduenerit in plenitudine pctõꝝ puniat: ita ⁊ ĩ nob ſtatuit ut pctis nr̃is ĩ finẽ deuolutis ita demũ ĩ nos vindicet: ꝓpt qđ nũꝗ q̇dẽ a nob mĩam ſuã amouet: corripiens vero in aduerſis ꝑpl'm ſuũ nõ derelinq̇t. Sed hꝫ nobis ad cõmonitionẽ legẽtiũ dicta ſint paucis. Jam aũt veniẽdũ ẽ ad narrationẽ. Igit eleaçar⁹ vn⁹ de ꝑmorib⁹ ſcribaꝝ vir etate ꝓuectus. ⁊ vultu decorus: aperto ore hians cõpellebat carnẽ porcinam mãducare: at ille glorioſiſſimã mortẽ magis ꝗ odibilẽ vitã cõplectẽs· voluntarie ꝑibat ad ſuppliciũ. Intuẽs aũt queadmodũ oporteret accedẽ: patiẽt ſuſtinẽs deſtinauit nõ admittere illicita ꝓpt vite amorẽ. Hi aũt q̇ aſtabãt: iniq̃ miſeratiõe cõmoti ꝓpt ãtiquã viri amicitiã tollentes eũ ſecreto rogabãt afferri carnes quib⁹ veſci ei licebat ut ſimularet mãducaſſe ſicut rex iꝑauerat de ſacrificij carnib⁹: ut hoc facto a morte liberaret. ⁊ ꝓpter veterẽ viri amicitiã hãc ĩ eo faciebãt hũanitatẽ. At ille cogitare cepit etatꝭ ac ſenectutis ſue eminentiã dignã. ⁊ ingenuã nobilitatis canitiem atꝗ a puero optime cõuerſatiõis act⁹. ⁊ ſꝫm ſcẽ ⁊ a deo ꝯdite legis ꝯſtituta· rñdit cito dicẽs: ꝑmitti ſe velle in infernũ. Nõ. n. etati nr̃e dignũ eſt inq̇t fingere· ut multi adoleſcentes arbitrantes eleaçaꝝ nonaginta annoꝝ tranſiſſe ad vitã alienigenarũ. ⁊ ipſi ꝓpter meam ſimulationẽ ⁊ ꝓpt modicũ corruptibilis vite temp⁹ decipiãt. ⁊ ꝑ hꝫ maculã atꝗ execrationẽ mee ſenectuti cõquirã. Nã ⁊ ſi in pñti tꝑe ſupplicijs hoiũ eripiar: ſed manũ oĩpotẽtis nec viu⁹ nec defũct⁹ effugiã. Quãobrẽ fortiter vitã excedẽdo· ſenectute q̇dẽ dign⁹ apparebo: adoleſcentib⁹ aũt exẽplũ forte relinquã: ſi ꝓmpto aio ac fortiter ꝓ grauiſſimis

ac sanctissimis legibus honesta morte ꝑfun-
gar. His dictis: cōfestim ad suppliciū traheba-
tur. Hi autē q̄ eū ducebāt ⁊ paulo añ fuerāt
mitiores: in iram cōuersi sūt ꝓpter sermōes
ab eo dictos: q̄s illi ꝑ arrogantiā ꝓlatos ar-
bitrabant̄. Sꝫ cū plagis ꝑimeret̄: ingemuit
⁊ dixit: Dñe q̄ habes scām sciam· manifeste
tu scis: q̄a cū a morte possem liberari· duros
corꝑis sustineo dolores: ſc̄m aiam vero ꝓpter
timorē tuū libenter h̄ patior. Et iste quidem
h̄ modo vita decessit· nō solū iuuenibꝰ· sed ⁊
vniuerse genti memoriā mortꝭ sue ad exēplū
ꝟtutis ⁊ fortitudinis derelinquens. VII

Contigit aūt septē frēs vna cum ma-
tre apprehensos cōpelli a rege edere
ꝯ̄ ꝓhibitas carnes porcinas· flagrꝭ ⁊ tau
reis cruciatos. Vnꝰ aūt ex illis q̄ erat primꝰ
sic ait. Quid q̄ris. ⁊ q̄d vis discere a nobis?
Parati sumus mori magis q̄ patrias dei le-
ges ꝑuaricari. Iratus itaq̄ rex iussit sartagi
nes ⁊ ollas eneas succēdi· quibꝰ statim suc-
cēsis iussit ei q̄ prior fuerat locutꝰ amputari
linguā. ⁊ cute capitꝭ abstracta· sūmas q̄ꝫ ma-
nus ⁊ pedes ei ꝑcidi: ceterꝭ eiꝰ fribꝰ ⁊ mr̄e in-
spiciētibꝰ. Et cū iā ꝑ oīa inutilis factus eēt·
iussit ignē admoueri. ⁊ adhuc spirātē torreri
in sartagine· in q̄ cū diu cruciaret̄: ceteri vna
cū mr̄e inuicē se hortabant̄ mori fortit̄ dicen-
tes: Dñs deus aspiciet veritatē. ⁊ consolabit̄
i nobis· queādmodū i ꝓtestatiōe cantici de-
clarauit moyses: Et in seruis suis cōsolabit̄.
Mortuo itaq̄ illo ꝑmo h̄ modo sequētē de-
ducebāt ad illudēdū. ⁊ cute capitis eiꝰ cū ca
pillis abstracta· interrogabāt si manducaret
priꝰ q̄ toto corꝑe ꝑ mēbra singula puniret̄.
At ille rñdēs patria voce· dixit: Non faciā.
Propter q̄d ⁊ iste sequēti loco primi tormēta
suscepit. ⁊ in vltimo spū ꝯstitutus· sic ait: Tu
q̄dē scelestissime i p̄nti vita nos ꝑdis· sed rex
mūdi defūctos nos ꝓ suis legibꝰ eterne vite
resurrectiōe suscitabit. Post hūc tertius illu-
dit̄. ⁊ linguā postulatꝰ cito ꝓtulit. ⁊ manus
ꝯstanter extendit. ⁊ cū fiducia· ait: E celo ista
possideo: ſꝫ ꝓpt̄ dei leges nūc h̄ ipsa despicio
q̄m ab ipso me ea receptuꝝ spero. Ita ut rex
⁊ q̄ cū ipso erāt miraret̄ adolescentis animū
q̄ tanq̄ nihil duceret cruciatus. Et h̄ ita de-
fūcto: quartū vexabāt similit̄ torquētes. Et
cū iam eēt ad mortē· sic ait: Potiꝰ ē ab hoibꝰ
morti datos spem expectare a deo: iterum ab
ipso resuscitādos. Tibi n. resurrectio ad vitā
non erit. Et cū admonuissent q̄ntū vexabant
eū: at ille respiciēs in eū· dixit: P̄tātē int̄ ho-
mines hn̄s cū sis corruptibilis facis q̄d vis
Noli aūt putare genꝰ nr̄m a deo eē derelictū.
Tu aūt patient̄ sustine. ⁊ videbis magnā po-
testatē ipsiꝰ qualit̄ te ⁊ semen tuū torquebit.
Post hūc ducebāt sextū. ⁊ is mori icipiēs· sic
ait: Noli frustra errare. Nos. n. ꝓpt̄ nosmet-
ipsos h̄ patimur peccātes i deū nostrū. ⁊ di-
gna āmiratione facta sūt i nobis. Tu aūt ne
existimes tibi impune futuꝝ: quod ꝯ̄ deū pu-
gnare tēptaueris. Supra modū aūt mr̄ mi-
rabilis ⁊ bonoꝝ memoria digna· q̄ pereūtes
septē filios sub vniꝰ diei tp̄e ꝯspiciēs: bono
aīo ferebat ꝓpter spem quā in deū habebat·
singulos illoꝝ hortabat̄ voce patria fortit̄
repleta sapia. ⁊ feminee cogitatiōi masculinū
animū inserēs dixit ad eos. Nescio qualit̄ in
vtero meo apparuistis. Neq̄. n. ego spiritū
⁊ aiam donaui vobis ⁊ vitā. ⁊ singuloꝝ mē-
bra non egoipsa cōpegi. Sed eni mūdi crea-
tor qui formauit hoīs natiuitatē· quiq̄ oīuꝫ
iuenit originē. ⁊ spm̄ vobis iteꝝ cū mīa red-
det ⁊ vitam: sicut nūc vosmetipsos despicitis
ꝓpter leges eiꝰ. Antiochꝰ aūt contēni se ar-
bitratus· simul ⁊ exprobrantꝭ voce despecta:
cū adhuc adolescētior supesset· nō solū ꝟbis
hortabat̄: ſꝫ ⁊ cū iuramēto affirmabat diuitē
se ⁊ btm̄ factuꝝ. ⁊ translatū a patriis legibꝰ
amicū habiturū. ⁊ res necessarias ei ꝓbituꝝ.
Sed ad hec cū adolescēs nequaq̄ iclinaret̄:
vocauit rex matrē ⁊ suadebat ei ut adolescē-
ti fieret i salutē. Cū aūt multis eā ꝟbis esset
hortatus: ꝓmisit suasuram se filio suo. Itaq̄
inclinata ad illū irridens crudelē tyrānū· ait
patria voce: Fili mi miserere mei q̄ te in vte-
ro nouē mensibꝰ portaui. ⁊ lac triēnio dedi ⁊
alui ⁊ in etatē istā ꝑduxi. Peto nate ut aspi-
cias ad celū ⁊ terrā. ⁊ ad oīa q̄ i eis sūt. ⁊ itel-
ligas q̄a ex nihilo fecit illa deus ⁊ hoīuꝫ ge-
nus: ita fiet ut non timeas carnificem istum
ſꝫ dignus fratribꝰ tuis effectꝰ ꝑticeps suscipe
mortē· ut in illa miseratiōe cū fratribꝰ tuis te
recipiā. Cū hec illa adhuc diceret· ait adole-
scēs. Quē sustinetis? Nō obedio p̄cepto re-
gis: ſꝫ p̄cepto legꝭ q̄ data est nobis ꝑ moysen.
Tu vero q̄ inuētor oīs malitie factus es i he-
breos· nō effugies manū dei. Nos. n. ꝓ pctīs
nr̄is h̄ patimur. Et si nobis ꝓpt̄ increpatio-
nem ⁊ correptionē dñs deus noster modicū
iratus est· sed iterū reconciliabit̄ seruis suis.

Tu āt o scelestë ⁊ oīuꝫ hoīuꝫ flagitiosissime noli frustra extolli vanis spebꝰ: in seruos eiꝰ inflāmatꝰ. Nōdū.n.omnipotentꝭ dei ⁊ oīa inspicientis iudiciū effugisti. Nam fratres mei modico nūc dolore sustētato sub testamento eterne vite effecti sūt: tu ꝟo iudicio dei iustas superbie tue penas exolues. Ego autē sicut ⁊ fratres mei aīam ⁊ corpus meum trado pro patrijs legibꝰ inuocās deū maturiꝰ genti nr̃e ꝓpitiū fieri: teq; cū tormētis ⁊ verberibꝰ confiteri ꝙ ipse est deꝰ solus. In me ꝟo ⁊ in fribꝰ meis desinet oīpotētꝭ ira. q̄ sup oē genus nr̃m iuste superducta est. Tunc rex accensus ira: in hūc sup oēs crudeliꝰ deseuit: indigne ferēs se derisū. Et hic itaq; mūdus obijt. per oia in dño confidens. Nouissime āt pꝰ filios ⁊ mat ꝯsumpta est. Igitur de sacrificijs ⁊ de nimijs crudelitatibus satis dictū est. VIII

Iudas ꝟo machabeus. ⁊ qui cum illo erant introibāt latentꝰ in castella: ⁊ cōuocantes cognatos ⁊ amicos. ⁊ eos q̇ permāserāt in iudaismo assumētes. eduxerūt ad se sex milia viros. Et inuocabant dñm ut respiceret i ꝑplm q̇ ab omnibꝰ calcabatꝰ. ⁊ misererē tēplo qđ ꝯtamiabatꝰ ab impijs. Misererē etiā exterminio ciuitatis q̄ esset ilico cōplanāda. ⁊ vocē sanguinis ad se clamantꝭ audiret: memorareturq; iniquissimas mortes paruulorū innocentiū. ⁊ blasfemias noi suo illatas. ⁊ indignaretur sup his. At machabeꝰ ꝯgregata multitudine intolerabilis gentibꝰ efficiebatꝰ. Ira.n.dñi in misericordiā cōuersa ē. Et supueniēs castellis ⁊ ciuitatibꝰ improuisus succēdebat eas. ⁊ oportuna loca occupās. nō paucas hostiū strages dabat. Maxime aūt noctibus ad huiuscemodi excursus ferebatꝰ: ⁊ fama virtutis eiꝰ vbiq; diffūdebatꝰ. Uidens aūt philippꝰ paulatim virum ad ꝑfectū venire. ac frequētiꝰ res ei cedere ꝓspere: ad ptolemeū ducem celesyrie ⁊ phenicis scripsit: ut auxiliū ferret regis negocijs. At ille velocitꝰ misit nicanorē patrocli de ꝑmoribꝰ amicū. datis ei de ꝑmixtis gētibꝰ. armatꝭ nō minꝰ viginti milibꝰ ut vniuersū iudeoꝝ genꝰ deleret. adiūcto ei ⁊ gorgia viro militari. ⁊ in bellicis rebꝰ expiētissimo. Cōstituit aūt nicanor regi ut tributū qđ romanis erat dandū duo milia talentorū de captiuitate iudeorū suppleret. Statimq; ad maritimas ciuitates misit cōuocās ad coemptionē iudaicoꝝ mācipioꝝ. ꝓmittēs se nonaginta mācipia talento distractuꝝ: nō respiciēs ad vindictā q̄ eū ab omnipotente eēt cōsecutura. Iudas aūt vbi cōperit: indicauit his q̇ secū erāt iudeis nicanoris aduētū. Ex q̇bꝰ quidā formidantes. ⁊ nō credētes dei iusticie. in fugam vertebantꝰ: alij ꝟo si qui de his superāt. veniebāt: simulq; dñm deꝑcabātꝰ ut eripet eos ab īpio nicanore q̇ eos priꝰ q̄ꝫ i cominꝰ venīret vēdiderat. Et si non ꝓpter eos: ꝓpter testamentū qđ erat ad patres eoꝝ: ⁊ ꝓpter inuocationē sci ⁊ magnifici noīs eius sup ipsos. Cōuocatꝭ aūt machabeus septem milibus qui cū ipso erāt: rogabat ne hostibꝰ reconciliarētꝰ: neq; metuerēt inique venientiū aduersū se hostiū multitudinē. ſʒ fortiter ꝯtēderēt. ante oculos habentes ꝯtumeliā q̄ loco scō ab his iniuste esset illata: itemq; ludibrio habite ciuitatis iniuriā: adhuc etiā veterū instituta cōuulsa. Nā illi quidē armis cōfidūt. ait simul ⁊ audacia: nos aūt in oīpotente dño q̇ pōt ⁊ venientes aduersū nos ⁊ vniuersū mūdū vno nutu delere. cōfidimꝰ. Ammonuit aūt eos ⁊ de auxilijs dei que facta sūt erga parentes: ⁊ ꝙ sub sennacherib cētū octogintaq̇nq; milia ꝑierūt: ⁊ de prelio qđ eis aduersus galathas fuit i babylonia: ut oēs vbi ad rem ventum ē macedonibꝰ socijs hesitātibꝰ: ipsi sex milia soli ꝑemerūt centū viginti milia ꝓpter auxiliū illis datū de celo. ⁊ bñficia ꝓ his plurima ꝯsecuti sūt. His verbis constantes effecti sūt. ⁊ ꝓ legibꝰ ⁊ patria mori parati. Constituit itaq; fratres suos duces vtriq; ordini symonē ⁊ iosephū ⁊ ionathan subiectis vnicuiq; millenis ⁊ quingentenis: ad hoc etiam ab esdra lecto illis scō libro ⁊ dato signo adiutorij dei: in prima acie ipse dux cōmisit cū nicanore. Et facto sibi adiutore omnipotēte: interfecerūt super nouē milia hoīuꝫ: maiorem aūt partem exercitus nicanoris vulneribus debilē factū fugere cōpulerunt. Pecunijs ꝟo eoꝝ q̇ ad emptionē ipsoꝝ venerant sublatis ipsos vsq;quaq; ꝑsecuti sūt. ſʒ reuersi sūt ora conclusi. Nā erat ante sabbatū: quā ob cām non ꝑseuerauerūt insequētes. Arma autem ipsorū ⁊ spolia cōgregātes sabbatū agebant bñdicētes dñm: qui liberauit eos in isto die: misericordie initiū stillās i eos. Post sabbatū ꝟo debilibꝰ ⁊ orphanis ⁊ viduis diuiserunt spolia: ⁊ residua ipsi cum suis habuere. His itaq; gestis ⁊ coiter ab omnibꝰ facta obsecratiōe: misericordem dñm postulabāt: ut

in finē seruis suis recōciliaret̄. Et ex his q̄ cū
timotheo ⁊ bachide erāt ꝯ se cōtendētes sup
viginti milia interfecerūt. ⁊ munitiōes excel-
sas obtinuerūt. ⁊ ples p̄das diuiserūt: equā
portionem debilibus pupillis ⁊ viduis sed ⁊
seniorib⁹ faciētes. Et cū arma eorū diligent̄
collegissent: oīa cōposuerūt ī locis opportu-
nis. Residua ꝟo spolia hierosolymā detule-
rūt: ⁊ philarchen q̄ cū timotheo erat ínt̄fece-
rūt virū scelestū: q̄ in mult̄ iudeos afflixerat
Et cū epinichia agerēt ī hierosolymis eos q̄
sacras ianuas incenderūt: id est calisthenen
cū ī quoddā domiciliū refugissent incēderūt
digna eis mercede ꝓ ípietatib⁹ suis reddita
Facinorosissim⁹ aūt nicanor qui mille nego-
ciantes ad iudeoꝝ venditionem adduxerat:
humiliatus auxilio dn̄i ab his quos nullos
existimauerat: deposita veste glorie ꝑ medi-
terranea fugiēs solus venit antiochiā: sūmā
infelicitatem de interitu sui exercitus conse-
cutus. Et q̄ ꝓmiserat romanis se tributū re-
stituere de captiuitate hierosolymoꝝ: predi-
cabat nūc ꝓtectorē deū habere iudeos ⁊ ob
ipsum inuulnerabiles esse: eo ꝙ sequerentur
leges ab ipso constitutas. IX

Eodem tēpore antioch⁹ inhoneste re-
uertebat̄ de perside. Intrauerat. n. in
eam que dicit̄ persipolis ⁊ temptauit
expoliare tēplū. ⁊ ciuitatē opprimere: ſ; mul-
titudine ad arma cōcurrēte in fugā versi sūt:
⁊ ita contigit ut antiochus post fugā turpit̄
rediret. Et cū venisset circa egbathanan. re-
cognouit que erga nicanorē ⁊ timotheū ge-
sta sūt. Elatus aūt ī ira. arbitrabat̄ se iīuriā
illoꝝ q̄ se fugauerāt posse ī iudeos retorq̄re:
ideoq; iussit agitari currū suū sine intermis-
sione agens iter. celesti eū iudicio ꝑurgente:
eo ꝙ ita supbe locut⁹ est se venturū hierosoly-
mā. ⁊ congeriē sepulchri iudeoꝝ eā facturū.
Sed qui vniuersa cōspicit dn̄s deus israhel
ꝑcussit eū insanabili ⁊ inuisibili plaga. Ut. n
finiuit hūc ipsū sermonē: apphendit eū dolor
dirus viscerū ⁊ amara internorū tormenta.
Et q̄dē satis iuste: quippe q̄ multis ⁊ nouis
cruciatibus aliorū torserat viscera: licȝ ille
nullo modo a sua malitia cessaret. Sup hoc
aūt supbia replet⁹ ignē spirans aīo ī iudeos
⁊ precipiens accelerari negociū. contigit illū
impetu euntē de curru cadere. ⁊ graui corpis
collisione mēbra vexari. Isq; q̄ sibi videbat̄
etiā fluctibus maris impare. sup humanū
modū superbia replet⁹. ⁊ montiū altitudines
in statera appendere: nūc humiliat⁹ ad terrā
in gestatorio portabat̄. manifestā dei virtutē
in semetipso contestans: ita ut de corpore im-
pij vermes scaturirent: ac viuentes in dolo-
ribus carnes eius effluerent: odore etiā illi⁹
⁊ fetore exercit⁹ grauaret̄. Et q̄ paulo ante
sidera celi cōtingē se arbitrabat̄: eum nemo
poterat ꝓpt̄ intolerantiā fetorꝭ portare. Hinc
igit̄ cepit ex graui supbia deductus ad agni-
tionē sui venire diuina āmonit⁹ plaga: ꝑ mo-
mēta singula dolorib⁹ suis augmēta capiē-
tibus. Et cū nec ipse iā fetorē suū ferre posset.
ita ait. Iustū est subditū eē deo: ⁊ mortalem
nō paria deo sentire. Orabat aūt hic scelest⁹
dn̄m a q̄ nō eēt misericordiā cōsecuturus: ⁊
ciuitatē ad quam festinans veniebat. ut eam
ad solū deduceret ac sepulchꝝ ꝯgestorū face-
ret: nūc optat liberā reddere. ⁊ iudeos quos
nec sepultura quidē se dignos habiturū. sed
auibus ac feris diripiēdos traditurū. ⁊ cum
paruulis exterminaturꝝ dixerat. equales nūc
atheniēsib⁹ facturū pollicet̄: templum etiam
sanctū quod pri⁹ expoliauerat. optimis do-
nis ornaturꝝ. ⁊ scā vasa multiplicaturꝝ. ⁊ per-
tinentes ad sacrificia sumpt⁹. de redditibus
suis prestaturū: super hec ⁊ iudeū se futurū: ⁊
omnē locū t̄re ꝑambulaturꝝ. ⁊ p̄dicaturꝝ dei
ptātē. Sȝ nō cessantib⁹ dolorib⁹: supuenerat
n. in eum iustū dei iudiciū: desperans scripsit
ad iudeos in hūc modū deprecatiōis ep̄lam
ħ ꝯtinētē. Optimis ciuib⁹ iudeis: plurimā
salutē ⁊ bene valere. ⁊ esse felices: rex ⁊ prin-
ceps antiochus. Si bn̄ valetis ⁊ filij vestri ⁊
ex sententia vobis cuncta sūt: maximas agi-
mus grās. Et ego in infirmitate constitut⁹:
vr̄i aūt memor benigne reuersus de persidis
locis ⁊ infirmitate graui apprehensus neces-
sariū duxi ꝓ coī vtilitate curam habere: non
desperās memetipsū: ſ; spem multam habens
effugiēdi infirmitatē. Respiciēs aūt ꝙ ⁊ pat̄
meus quib⁹ tpib⁹ in locis supiorib⁹ ducebat
exercitū: ostēdit qui post se susciperet principatū
ut si quid ꝯtrariū accideret aut difficile nun-
ciaret̄. scientes hi qui in regionib⁹ erant cui
esset rerū sūma derelicta nō turbarēt̄: ad hec
cōsiderās de ꝓximo potentes q̄sq; ⁊ vicinos
tēporib⁹ insidiātes ⁊ euentū expectantes. de-
signaui filiū meū antiochū regem. quem sepe
recurrēs ī supiora regna multis vestrꝝ com-
mendabam: ⁊ scripsi ad eū que subiecta sūt.

Oro itaq; vos ⁊ peto memores bñficioꝝ publice ⁊ priuatim: ut vnusq̄sq; cõseruet fidem ad me ⁊ ad filiũ meũ. Confido.n.eũ modeste ⁊ humane acturũ ⁊ sequentem propositum meũ: cõmunẽ vobis fore. Igitur homicida ⁊ blasfemus pessime ꝑcussus. ⁊ ut ipse alios tractauerat·peregre i mõtibꝰ miserabili obitu vita functus est. Transferebat autẽ corpus philippꝰ collactaneus eius: qui metuẽs filiũ antiochi·ad ptolemeũ philometorẽ in egyptum abijt.

X

Machabeus aũt ⁊ q̇ cũ eo erãt dño se ꝓtegente templũ q̇dẽ ⁊ ciuitatẽ recepit: aras autem quas alienigene per plateas extruxerãt itemq; delubra·demolitꝰ est. Et purgato tẽplo aliud altare fecerunt: ⁊ de ignitis lapidibꝰ igne cõcepto sacrificia obtulerũt post bienniũ: ⁊ incensũ ⁊ lucernas. ⁊ panes ꝓpositiõis posuerũt. Quibꝰ gestis rogabãt dñm ꝓstrati in terrã: ne amplꝰ talibꝰ malis inciderẽt. Sed ⁊ si qñ peccassent·ut ab ipso mitiꝰ corriperẽt. ⁊ nõ barbaris ac blasfemis hoibꝰ traderent̃. Qua die aũt templũ ab alienigenis pollutũ fuerat: contigit eadẽ die purificationẽ fieri vicesima ⁊ q̇nta mẽsis qui fuit casleu. Et cũ leticia diebus octo egerunt in modũ tabernaculoꝝ: recordantes q᷑ ante modicũ tp̄is diẽ sollẽnẽ tabernaculorũ in montibꝰ ⁊ in speluncis more bestiarũ egerant: ꝓpter qḋ tirsos ⁊ ramos virides ⁊ palmas p̄ferebant ei·q̇ ꝓsperauit mundare locũ suũ. Et decreuerunt coi p̄cepto ⁊ decreto vniuerse gẽti iudeorũ oibꝰ annis agẽ dies istos Et antiochi quidẽ q̇ appellatꝰ ẽ nobilis·vite excessus ita se habuit. Nũc autẽ de eupatore antiochi impij filio q̄ gesta sũt narrabimus: breuiantes mala que in bellis gesta sũt. Hic n. suscepto regno cõstituit sup̄ negocia regni lysiam quendã phenicis ⁊ syrie militie principem. Nam ptolemeꝰ q̇ dicebat̃ macer·iusti tenax erga iudeos: esse constituit. ⁊ precipue ꝓpter iniq̇tatẽ que facta erat i eos. ⁊ pacifice agere cũ eis. Sed ob hoc accusatꝰ ab amicis apud eupatorẽ: cũ frequent̃ ꝓditor audiret eo q᷑ cyprũ creditã sibi a philometore deseruisset. ⁊ ad antiochũ nobilẽ trãslatꝰ·etiã ab eo recessisset: veneno vitã finiuit. Gorgias aũt cũ esset dux locoꝝ: assũptis aduenis frequẽt̃ iudeos debellabat. Judei ṽo q̇ tenebãt opportunas municiões·fugatos ab hierosolymis suscipiebãt. ⁊ bellare tẽptabãt. Hi ṽo qui erãt cũ machabeo ꝑ orões dñm rogantes ut esset sibi adiutor·impetũ fecerũt in municiões idumeoꝝ: multaq; vi insistentes loca obtinuerũt. occurrẽtes interemerũt. ⁊ omnes simul nõ minꝰ vigintiq̇nq; milibꝰ trucidauerunt. Quidam aũt cũ confugissent in duas turres valde munitas·oẽm apparatũ ad repugnãdũ hñtes·machabeus ad eorũ expugnationem relicto symone ⁊ iosepho·itemq; zacheo·eisq; q̇ cũ ipsis erãt satis multi: ipse ad eas q̄ amplꝰ vrgebãt pugnas cõuersus est. Hi ṽo q̇ cũ symone erãt cupiditate ducti a quibusdã q̇ i turribꝰ erãt suasi sũt pecunia: ⁊ septuaginta milibus didrachmis acceptis dimiserũt quosdã effugẽ. Cũ aũt machabeo nũciatũ esset qḋ factũ est: p̄ncipibꝰ ꝓp̄li congregatis·accusauit q᷑ pecunia fratres vendidissent aduersarijs eorũ dimissis. Hos igitur proditores factos interfecit: ⁊ ꝯfestim duas turres occupauit. Armis aũt ac manibꝰ oĩa prospe agẽdo i duabꝰ munitiõibꝰ plusq̄ viginti milia ꝑemit. Et timotheꝰ q̇ prius a iudeis fuerat superatꝰ·ꝯuocato exercitu ꝑegrine multitudinis ⁊ cõgregato eq̇tatu asiano aduenit: q̄si armis iudeã capturꝰ. Machabeus aũt ⁊ q̇ cũ ipso erãt appropinquãte illo deprecabãt̃ dñm caput t̃ra aspergẽtes·lumbosq; cilitijs p̄cincti·ad altaris crepidinem ꝓuoluti: ut sibi propitius: inimicis aũt eorũ esset inimicus. ⁊ aduersarijs aduersaret̃ sicut lex dicit. Et ita post orõnẽ sũptis armis longius de ciuitate ꝓcedẽtes. ⁊ ꝓximi hostibus effecti resederũt. Primo aũt solis ortu vtriq; cõmiserũt·isti q̇dẽ victorie ⁊ ꝓsꝑitatis sponsorẽ cũ ṽtute dñm hñtes: illi aũt ducem belli aiuz habebãt. Sz cũ vehemẽs pugna esset: apparuerunt aduersarijs de celo viri q̇nq; in eq̇s·frenis aureis decori ducatũ iudeis prestãtes·ex quibꝰ duo machabeũ mediũ hñtes armis suis circũseptũ icolumem ꝯseruabãt: in aduersarios aũt tela ⁊ fulmina iaciebãt: ex q̄ ⁊ cecitate confusi ⁊ repleti perturbatione cadebãt. Interfecti sũt aũt vigiti milia q̇ngẽti peditũ. ⁊ eq̇tes sexcenti. Timotheus ṽo ꝯfugit in gaçarã presidiũ munitũ cui preerat cereas: machabeꝰ aũt ⁊ qui cũ eo erãt letantes obsederũt p̄sidiũ diebꝰ q̄tuor. At hi q̇ intus erãt loci firmitate confisi sup̄ modũ maledicebãt. ⁊ sermões nephãdos iactabãt. Sz cũ dies q̇nta illucesceret: viginti iuuenes ex his qui cũ machabeo erãt·accensi animis propt̃

blaſſemiã viriliť acceſſerũt ad muꝝ. ⁊ feroci
aĩo incedentes aſcendebãt: ſed ⁊ aliꝫ ſimiliter
aſcẽdẽtes turres portaſqꝫ ſuccẽdere aggreſſi
ſũt. atqꝫ ipſos maledicos viuos ꝯcremare. ꝑ
cõtinuũ aũt biduũ ꝓſidio vaſtato timotheũ
occultãtẽ ſe i q̃dã reptũ loco ꝑemerũt. ⁊ fra-
trem illius cereã ⁊ apollophanẽ occiderũt.
Quibꝰ geſtis: in hymnis ⁊ ꝯfeſſiõibꝰ bñdi-
cebant dñm qui magna fecit in iſrahel. ⁊ vi-
ctoriam dedit illis. XI

SEd paruo pꝰ tp̃e lyſias ꝓcurator re-
gis ⁊ ꝓpinquꝰ ac negocioꝝ ꝓpoſitus
grauiť ferẽs de his q̃ acciderãt: cõ-
gregatis octogĩta milibꝰ ⁊ eq̃tatu vniuerſo
veniebat aduerſũ iudeos exiſtimãs ſe ciui-
tatẽ q̇dẽ captã gentibꝰ hitaculũ facturꝝ. tem
plũ ṽo i ꝑecunie queſtũ ſicut cetera delubra
gentiũ hiturũ. ⁊ ꝑ ſingulos annos venale ſa
cerdotiũ: nuſq̃ꝫ recogitãs dei ptãtẽ. ſed mẽte
effrenatus in multitudine peditũ ⁊ in milibꝰ
equitũ ⁊ in octoginta elephantis cõfidebat
Ingreſſus ãt iudeã ⁊ appropiãs bethſure q̃
erat i ãguſto loco ab hieroſolyma interuallo
q̇nqꝫ ſtadioꝝ: illud preſidiũ expugnabat. Ut
aũt machabeꝰ ⁊ q̇ cũ eo erãt: cognouerũt expu-
gnari ꝓſidia: cũ fletu ⁊ lachrymis rogabant
dñm. ⁊ oĩs turba ſimul: ut bonũ ãgelũ mit-
teret ad ſalutẽ iſrł. Et ipſe primꝰ machabeꝰ
ſũptis armis ceteros adhortatꝰ ẽ ſimul ſecũ
ꝑiculũ ſubire ⁊ ferre auxiliũ fribꝰ ſuis. Cũqꝫ
pariť ꝓmpto aĩo ꝓcederẽt hieroſolymis. ap-
paruit ꝑcedẽs eos eques i veſte candida: ar-
mis aureis haſtã vibrãs. Tũc oẽs ſimul bñ-
dixerũt miſicordẽ dñm. ⁊ ꝯualuerũt animis
nõ ſolum hoies ſed ⁊ beſtias ferociſſimas ⁊
muros ferreos parati penetrare. Ibant igiť
ꝓmpti: de celo hñtes adiutorẽ ⁊ miſerantem
ſuꝑ eos dñm. Leonũ aũt more ĩpetu irruen-
tes in hoſtes ꝓſtrauerũt ex eis vndeci milia
peditũ. ⁊ eq̃tũ mille ſexcẽtos: vniuerſos aũt
in fugã verterũt: plures aũt ex eis vulnerati
nudi euaſerũt. Sed ⁊ ipſe lyſias turpiť fugi-
ens euaſit. Et q̇a nõ inſenſatus erat: ſecũ ipſe
reputãs factã erga ſe diminutionẽ. ⁊ intelli-
gens inuictos eẽ hebreos omnipotẽtiꝫ dei au-
xilio nitẽtes: miſit ad eos. ꝓmiſitqꝫ ſe cõſen-
ſurũ omnibꝰ que iuſta ſũt: ⁊ regẽ cõpulſurũ
amicũ fieri. Annuit aũt machabeus precibꝰ
lyſie: in omnibꝰ vtilitati cõſulens. Et q̃cũqꝫ
machabeꝰ ſcripſit lyſie de iudeis: ea rex con-
ceſſit. Nam erãt ſcripte iudeis epiſtole a lyſia
ſiquidẽ hũc modũ continẽtes. Lyſias: ꝓplo
iudeoꝝ. ſalutẽ. Iohãnes ⁊ abeſſalon q̇ miſſi
ſũt a vobis tradentes ſcripta poſtulabant: ut
ea q̃ ꝑ illos ſignificabanť implerẽ. Quecũqꝫ
igitur regi potuerũt ꝑferri. expoſui: ⁊ que res
permittebat. conceſſit. Si igiť i negocijs fidẽ
ꝯſeruaueritiꝫ. etiã deinceps bonoꝝ vobis cã
eẽ tẽptabo: de ceteriꝫ aũt ꝑ ſingula ṽba man-
daui ⁊ iſtis ⁊ his q̇ a me miſſi ſũt colloq̇ vo-
biſcũ. Bñ valete. Anno cẽteſimo q̃drageſi-
moctauo mẽſis dioſcori die viceſima ⁊ q̃r-
ta. Regiꝫ aũt epła iſta ꝯtinebat. Rex ãtiochꝰ:
lyſie fri. ſalutẽ. Patre nr̃o inter deos trãſlato
nos volentes eos qui ſũt i regno nr̃o ſine tu-
multu agere ⁊ rebꝰ ſuis adhibere diligẽtiã:
audiuimꝰ iudeos non cõſenſiſſe patri meo ut
transferrẽť ad ritũ grecoꝝ. ſꝫ tenere velle ſuũ
inſtitutũ: ac ꝓpťea poſtulare a nobis cõcedi
ſibi legitima ſua. Volẽtes igiť hanc q̊ꝫ gentẽ
quietã eẽ: ſtatuẽtes iudicauimꝰ tẽplũ reſti-
tui illis: ut agerent ſꝫm ſuorum maioꝝ con-
ſuetudinẽ. Bene igitur feceris: ſi miſeris ad
eos ⁊ dextrã dederis: ut cognita noſtra vo-
luntate bono aĩo ſint. ⁊ vtilitatibus ꝓprijs
deſuiãt. Ad iudeos ṽo regis epła talis erat
Rex antiochꝰ: ſenatui iudeorũ. ⁊ ceteris iu-
deis. ſalutẽ. Si valetis. ſic eſt ut volumus: ſꝫ
⁊ ipſi bñ valemꝰ. Adijt nos menelaus dicẽs
velle vos deſcẽdere ad vr̃os q̇ ſũt apud nos
His igiť q̇ cõmeãt vſqꝫ ad diẽ triceſimũ mẽſis
xandici damus dextras ſecuritatis: ut iudei
vtãť cibis ⁊ legibꝰ ſuis ſicut ⁊ priꝰ: ⁊ nemo
eoꝝ vllo modo moleſtiã patiať de his que ꝑ
ignorãtiã geſta ſũt. Miſimus aũt ⁊ menelaũ
qui vos alloquať. Valete. Anno centeſimo
q̃drageſimooctauo xandici mẽſis q̇ntadeci-
ma die. Miſerũt ãt etiã romani epiſtolã ita
ſe habẽtẽ. Quintꝰ mẽmiꝰ ⁊ titꝰ manliꝰ legati
romanoꝝ: ꝓplo iudeoꝝ. ſalutem. De his que
lyſias cognatꝰ regis ꝯceſſit vobis. ⁊ nos cõ-
ceſſimꝰ: de q̇bꝰ aũt ad regẽ iudicauit referen-
dum: cõfeſtim aliquẽ mittite diligentiꝰ inter
vos cõferẽtes: ut decernamus ſicut cõgruit
vobis. Nos. n. ãtiochiã accedimꝰ. Ideoqꝫ fe-
ſtinate reſcribere: ut nos q̊ꝫ ſciamꝰ cuiꝰ eſtis
volũtatis. Bñ valete. Anno cẽteſimo q̃dra-
geſimooctauo q̇ntadecia die mẽſis xandici.

HIs factiꝫ pactiõibꝰ lyſias ꝑge- XII
bat ad regem: iudei aũt agriculture
operã dabãt. Sed hi q̇ reſederant ti-
motheus. ⁊ apollonius gemnei filius. ſed ⁊

hieronymus ⁊ demophon ſuper hus ⁊ nica-
nor cypriarches nō ſinebāt eos i ſilentio agē
⁊ q̇ete. Jopite vero tale quoddā flagitiū ꝑpe-
trarūt. Rogauerūt iudeos cū q̇bꝰ habitabāt
aſcendē ſcaphas q̄s parauerāt cū vxoribꝰ ⁊ fi-
lijs: q̄ſi nullis īimicitijs int̄ eos ſubiacētibꝰ.
Scdm̄ cōe itaq̄ decretū ciuitatis. ⁊ ipſis ac-
q̇eſcentibꝰ paciſq̄ cā nihil ſuſpectū habētibꝰ:
cū in altū ꝓceſſiſſent: ſubmerſerūt non minꝰ
ducētos. Quā crudelitatē iudas i ſue gentꝫ
hoies factā ut cognouit: p̄cepit viris q̇ erāt
cū ipſo. ⁊ iuocato iuſto iudice deo venit ad-
uerſus interfectores fratꝝ. ⁊ portū q̇ dē nocte
ſuccēdit. ſcaphas exuſſit: eos autē q̇ ab igne
refugerant. gladio ꝑemit. Et cū h̄ ita egiſſet
diſceſſit q̄ſi iterꝝ reuerſurꝰ: ⁊ vniuerſos iopi-
tas eradicaturꝰ. Sꝫ cū cog̃uiſſet ⁊ eos q̇ erāt
iamnie velle pari mō facere habitantibꝰ ſecū
iudeis. iamnitis q̄ꝫ nocte ſuꝑuenit. ⁊ portum
cū nauibꝰ ſuccēdit: ita ut lumē ignis appare-
ret hieroſolymis ab ſtadijs ducētꝫ q̄dragita
Jnde cū iā abijſſent nouē ſtadijs ⁊ iter face-
rent ad timotheū: cōmiſerūt cum eo arabes
q̇nq̄ milia viri ⁊ equites q̇ngenti. Cūq̄ pu-
gna valida fieret ⁊ auxilio dei ꝓſpe ceſſiſſet:
reſidui arabes victi. petebant a iuda dextras
ſibi dari ꝓmittentes ſe paſcua daturos. ⁊ in
ceteris ꝓfuturos. Judas aūt arbitratꝰ vere
in multis eos vtiles ꝓmiſit pacem: dextriſq̄
acceptꝫ diſceſſere ad tabnacula ſua. Aggreſ-
ſus ē aūt ⁊ ciuitatē quandā firmā. pontibus
muriſq̄ circūſeptā q̄ a turbis habitabat̄ gē-
tiū ꝓmiſcuaꝝ. cui nomē caſphin. hi vero q̇ in-
tus erāt ꝯfidētes i ſtabilitate muroꝝ ⁊ appa-
ratu alimoniaꝝ remiſſiꝰ agebāt: maledictis
laceſſentes iudā ⁊ blaſfemātes. ⁊ loquētes q̄
phas nō ē. Machabeꝰ aūt iuocato magno
mundi principe qui ſine arietibꝰ ⁊ machinis
tꝑibꝰ ieſu p̄cipitauit hiericho: irruit ferociter
muris. ⁊ capta ciuitate ꝑ dn̄i volūtatē innu-
merabiles cedes fecit: ita ut adiacēs ſtagnū
ſtadioꝝ duoꝝ latitudinis ſanguine interfec-
torū fluere videretur. Jnde diſceſſerūt ſtadia
ſeptingenta q̇nq̄ginta ⁊ venerūt i tharacha
ad eos: qui dicunt̄ tibianei iudeos. ⁊ timo-
theū quidē in illis locis nō comprehēderūt:
nulloq̄ negocio ꝑfecto regreſſus ē. relicto i
q̄dā loco firmiſſimo p̄ſidio. Doſitheꝰ autē ⁊
ſoſipat̄ q̇ erāt duces cū machabeo ꝑemerūt
a timotheo relictos i p̄ſidio decē milia viros
At machabeus ordinatis circū ſe ſex milibꝰ
⁊ conſtitutis ꝑ cohortes: aduerſus timotheū
ꝓceſſit hn̄tē ſecū centum viginti milia peditū
equitūq̄ duo milia q̇ngentos. Cognito autē
iude aduētu timotheꝰ p̄miſit mulieres ⁊ fili-
os ⁊ reliquū apparatū in p̄ſidiū q̇ carmon
dicit̄. Erat. n. inexpug̃bile ⁊ acceſſu difficile:
ꝓpt̄ locoꝝ āguſtias. Cūq̄ cohors iude p̄ma
apparuiſſet. timor hoſtibꝰ incuſſus ē ex p̄ntia
dei q̇ vniuerſa conſpicit. ⁊ in fugam verſi ſūt
aliꝰ ab alio: ita ut magis a ſuis deijcerent̄: ⁊
gladioꝝ ſuoꝝ ictibꝰ debilitarent̄. Judas aūt
vehementer inſtabat puniēs ꝓphanos. ⁊ ꝓ-
ſtrauit ex eis triginta milia viroꝝ. Jpſe vero
timotheꝰ incidit i partes doſithei ⁊ ſoſipatris
⁊ multis precibꝰ poſtulabat ut viuꝰ dimitte-
ret̄: eo q̄ multoꝝ ex iudeis parētes haberet
ac frēs. q̄s morte eiꝰ decipi eueniret. Et cū fi-
dem dediſſet reſtituturꝝ ſe eos ſcd̄m conſtitutū
illeſū eū dimiſerūt ꝓpt̄ fratrū ſalutē. Judas
aūt regreſſus ē a carmon interfectꝫ vigītiq̇nq̄
milibꝰ. Poſt hoꝝ fugā ⁊ necē. mouit exercitū
ad effron ciuitatē munitā in q̄ multitudo di-
uerſaꝝ gentiū habitabat. ⁊ robuſti iuuenes
ꝓ muris ꝯſiſtētes fortit̄ repugnabāt. Jn hac
aūt machine multe. ⁊ teloꝝ erat apparatus.
Sꝫ cū oīpotētē iuocaſſent: q̇ ꝑtāte ſua vires
hoſtiū cōfringit. ceperūt ciuitatē. ⁊ ex eis qui
intꝰ erāt vigītiq̇nq̄ milia ꝓſtrauerūt. Jnde
ad ciuitatē ſcytharū abierunt: que ab hiero-
ſolymis ſexcētis ſtadijs aberat. Conteſtan-
tibus aūt his q̇ apud ſcythopolitas erāt iu-
deis q̄ benigne ab eis haberēt̄. etiā temporibꝰ
infelicitatis. q̄ modeſte ſecū egerint: gratias
agētes eis. ⁊ exhortati etiā de cetero erga ge-
nus ſuū benignos eē. venerūt hieroſolymā
die ſollēni ſeptimanaꝝ inſtante. Et poſt pen-
tecoſtē abierāt ꝯtra gorgiā p̄poſitū idumee
Exiuit aūt cū peditibꝰ tribꝰ milibꝰ. ⁊ equitibꝰ
q̄dringētis. Quibꝰ cōgreſſis cōtigit paucos
ruere iudeoꝝ. Doſitheꝰ vero q̇dā de bacheno-
ris eques vir fortis gorgiam tenebat. ⁊ cū
vellet illū capere viuū. eques q̇dā de thracibꝰ
irruit i eū: humerūq̄ eiꝰ amputauit: atq̄ ita
gorgias effugit i mareſa. At illis q̇ cū eſdrin
erāt diutiꝰ pugnātibꝰ ⁊ fatigatis: inuocauit
iudas dn̄m adiutorē ⁊ ducem belli fieri: inci-
piens voce patria ⁊ cū hymnis clamorē ex-
tollens. fugā gorgie militibꝰ incuſſit. Judas
autē collecto exercitu venit in ciuitatē odol-
lam. Et cū ſeptima dies ſuꝑueniret. ſcd̄m con-
ſuetudinē purificati: in eodem loco ſabbatū

egerunt. Et sequenti die venit cũ suis iuda
ut corpa ꝓstratoꝝ tolleret. ꝛ cũ parẽtib⁹ po-
neret i sepulchris patrnis. Inuenerũt aũt sub
tunicꝫ interfectoꝝ de donarijs idolorũ q̄ apud
iamniã fuerũt: a q̇b⁹ lex ꝓhibet iudeos. Oib⁹
ḡ manifestũ factũ ẽ ob hãc causam eos cor-
ruisse. Oẽs itaqꝫ bñdixerũt iustũ iudiciũ dñi
q̇ occulta fecerat manifesta. Atqꝫ ita ad p̄ces
ꝯuersi rogauerũt: ut id qḋ factũ erat delictũ
obliuiõi tradeꝛ. At v̄o fortissim⁹ iudas hor-
tabaꝛ ꝑp̄lm cõseruare se sine pctõ: sub oculis
vidẽtes q̄ facta sũt ꝓ pctis eoꝝ q̇ ꝓstrati sũt.
Et facta collatiõe duodeci milia drachmas
argenti misit hierosolymã offerri ꝓ peccatis
mortuoꝝ sacrificiũ: bñ ꝛ religiose de resurre-
ctione cogitãs. Nisi.n. eos qui ceciderãt re-
surrecturos speraret: sup̱fluũ videreꝛ ꝛ va-
nũ orare ꝓ mortuis. Et q̄a cõsiderabat q̄ hi
qui cũ pietate dormitionẽ acceperãt optimã
haberẽt repositã gratiã. Scã ḡ ꝛ salubrꝫ ẽ co-
gitatio ꝓ defũctꝫ exorare: ut a pctis soluanꝛ.

XIII

Anno cẽtesimo q̄dragesimo-
nono cognouit iudas antiochũ eu-
patorem venire cũ multitudine ad-
uersus iudeã. ꝛ cũ eo lysiã ꝓcuratorẽ ꝛ p̄po-
sitũ negociorũ secũ hñtẽ peditũ centũ decem
milia. ꝛ eq̄tũ qnqꝫ milia. ꝛ elephãtes viginti-
duos: curr⁹ cũ falcib⁹ trecentos. Cõmiscuit
ãt se illis ꝛ menelaus. ꝛ cũ multa fallacia de-
p̄cabaꝛ antiochũ nõ ꝓ patrie salute, ſ; sperãs
se cõstitui i p̄ncipatũ. Sꝫ rex regũ suscitauit
aios antiochi i pctõrẽ. ꝛ suggerẽte lysia hũc
eẽ cãm oiuꝫ maloꝝ: iussit ut eis ẽ cõsuetudo
app̄hẽsũ i eodẽ loco necari. Erat aũt in eodẽ
loco turrꝫ qnq̄gita cubitoꝝ: aggestũ vndiqꝫ
habẽs cinerꝫ. Hec ꝓspectũ habebat in p̄ceps.
Inde in cinerẽ deijci iussit sacrilegũ: oib⁹ eũ
ꝓpellentib⁹ ad interitũ. Et tali lege p̄uarica-
torẽ legꝫ ꝯtigit mori: nec terre dari menelaũ.
Et q̇dẽ satꝫ iuste. Nã q̄a multa erga arã dei
delicta cõmisit cui⁹ ignis ꝛ cinis erat scũs:
ipse i cineris morte dãnat⁹ est. Sꝫ rex mente
effrenatus veniebat neq̇orẽ se p̄re suo iudeis
ostẽsur⁹. Quib⁹ iudas cognitꝫ p̄cepit ꝑp̄lo ut
die ac nocte dñm iuocarẽt: q̄ sicut sp̱ ꝛ nũc
adiuuaret eos: q̄ppe q̇ lege ꝛ patria scõqꝫ tẽ-
plo p̄uari vererenꝛ ac ꝑp̄lm q̇ nup̱ paululũ
respirasset: ne sineret blasfemis rurs⁹ natio-
nib⁹ subdi. Oib⁹ itaqꝫ simul id faciẽtib⁹ ꝛ pe-
tentib⁹ a dño miam cũ fletu ꝛ ieiunijs p̱ tri-
duũ cõtinuũ ꝓstratis: hortat⁹ est eos iudas
ut se p̄pararẽt. Ipse v̄o cũ seniorib⁹ cogita-
uit p̄usq̄ rex admoueꝛ exercitũ ad iudeã ꝛ
obtineꝛ ciuitatẽ: exire. ꝛ dñi iudicio cõmit-
tere exitũ rei. Dans itaqꝫ ptãtẽ oiuꝫ deo mũdi
creatori. ꝛ hortat⁹ suos ut fortiꝛ dimicarẽt:
ꝛ vsqꝫ ad mortẽ ꝓ legib⁹ templo ciuitate pa-
tria. ꝛ ciuib⁹ starẽt: circa modin exercitũ cõ-
stituit. Et dato signo suis dei victorie iuue-
nib⁹ fortissimis electꝫ nocte aggressus aulã
regiã i castrꝫ interfecit viros q̄tuordeci milia:
ꝛ maximũ elephãtoꝝ cũ his q̇ supp̱ositi fue-
rãt. Sũmoqꝫ metu ac p̱turbatiõe hostiũ ca-
stra replentes: rebusqꝫ ꝓspere gestis abierũt.
Hoc aũt factũ ẽ die illucescẽte adiuuante eũ
dñi ꝓtectione. Sꝫ rex accepto gustu audacie
iudeoꝝ: arte difficultates locoꝝ tẽptabat. ꝛ
bethsure q̄ erat iudeorũ presidiũ munitũ ca-
stra admouebat, ſ; fugabaꝛ, ipigebaꝛ, mino-
rabaꝛ. His aũt q̇ int⁹ erãt iudas necc̄ia mitte-
bat. Enũciauit aũt mysteria hostib⁹ rodoch⁹
q̇dã de iudaico exercitu, q̇ req̄sit⁹ cõprehẽsus
est ꝛ cõclusus. Iterũ rex sermonẽ habuit ad
eos q̇ erãt i bethsuris: dextrã dedit, accepit,
abijt, cõmisit cũ iuda: sup̱at⁹ ẽ. Ut aũt cog̃uit
rebellasse philippũ antiochie q̇ relictus erat
sup̱ negocia: mẽte ꝯsternat⁹ iudeos dep̄cãs
subditusqꝫ eis iurat de oib⁹ q̇b⁹ iustũ visũ ẽ:
ꝛ reconciliatus obtulit sacrificiũ, honorauit
tẽplũ ꝛ munera posuit: machabeũ amplexat⁹
est. ꝛ fecit eũ a ptolemaide vsqꝫ ad gerrenos
ducẽ ꝛ p̄ncipẽ. Ut aũt venit ptolemaidã, gra-
uiꝛ ferebãt ptolemẽses amicitie conuentionẽ
indignãtes: ne forte fed⁹ irrũperẽt. Tũc ascẽ-
dit lysias tribunal. ꝛ exposuit rationẽ. ꝛ ꝑp̄lm
sedauit: regressusqꝫ est antiochiã. Et h̄ modo
regis ꝓfectio ꝛ reditus processit.

XIIII

Sed p⁹ triẽnij tẽp⁹ cog̃uit iudas ꝛ q̇
cũ eo erãt: demetriũ seleuci cũ multi-
tudine valida ꝛ nauib⁹ p̱ portũ tri-
polis ascendisse ad loca opportuna. ꝛ tenuisse
regiões adũsus ãtiochũ ꝛ ei⁹ ducẽ lysiã. Al-
chim⁹ aũt q̇dã q̇ sũm⁹ sacerdos fuerat: ſ; vo-
lũtarie coinq̄nat⁹ ẽ tp̄ib⁹ cõmixtiõis ꝯsiderãs
nullo mõ sibi esse salutẽ neqꝫ accessũ ad alta-
re: venit ad regẽ demetriũ centesimo q̇nq̄ge-
simo anno offerẽs ei coronã aureã ꝛ palmã:
sup̱ h̄ ꝛ talos q̇ templi esse videbanꝛ. Et ipsa
q̇dẽ die siluit. Temp⁹ ãt opportunũ demẽtie
sue nactus: cõuocat⁹ a demetrio ad cõsiliũ. ꝛ
interogat⁹ q̇b⁹ reb⁹ ꝛ cõsilijs iudei niterenꝛ:
rñdit. Ipsi q̇ dicunꝛ assidei iudeorũ q̇b⁹ p̄est

iudas machabeus bella nutriũt ⁊ seditiones
mouent: nec patiũť regnũ eẽ q̃etũ. Nã ⁊ ego
defraudatꝰ parẽtũ gl'ia· dico aũt sũmo sacer-
dotio huc veni: ꝑmo quidẽ vtilitatibꝰ regis
fidẽ seruãs: secũdo aũt etiã ciuibꝰ consulens.
Nã illoꝝ ꝑuitate vniuersũ genꝰ nr̃m nõ mi-
nime vexatur. Sʒ oro his singulis o rex co-
gnitis. ⁊ regioni ⁊ generi ſm hũanitatẽ tuã
ꝓmulgatã oibꝰ ꝓspice. Nam q̃ diu supest iu-
das: ĩpossibile ẽ pacẽ eẽ negocijs. Talibꝰ aũt
ab hoc dictis. ⁊ ceteri amici hostiliť se haben
tes aduersus iudam· inflãmauerũt demetriũ.
Qui stati nicanorẽ ꝑpositũ elephãtoꝝ ducẽ
misit in iudeã· datis mandatis ut ipsũ quidẽ
iudã capet viuũ· eos ṽo q̇ cũ illo erãt disper-
geret. ⁊ ꝯstitueret alchimũ maximi tẽpli sum-
mũ sacerdotẽ. Tũc gẽtes q̃ de iudea fugerãt
iudam· segregatim se nicanori miscebãt: mi-
serias ⁊ clades iudeoꝝ· ꝓspitates rerũ suarũ
existimãtes. Audito itaq₃ iudei nicanorꝭ ad-
uentu ⁊ cõuentu nationũ: conspsi ťra roga-
bant eũ q̇ ppl'm suũ cõstituit· in et̃nũ custodi-
ret: quiq₃ suã portionẽ signis euidentibꝰ ꝓte-
git. Impante aũt duce stati inde mouerũt:
conuenerũtq₃ ad castellũ dessau. Symon ṽo
frať iude cõmiserat cũ nicanore: ſ ꝯterritꝰ ẽ
repentino aduentu aduersarioꝝ: nicanor tñ
audiens ṽtutẽ comitũ iude ⁊ aĩ magnitudi-
nẽ quã ꝓ patrie certaminibus habebãt· san-
guine iudiciũ facere metuebat. Q̃obrẽ pre-
misit possidoniũ ⁊ theodotiũ ⁊ mathiam. ⁊ ut
darent dextras· atq₃ acciperent. Et cũ diu de
his consiliũ ageretur. ⁊ ipse dux ad multitu-
dinem retulisset· oiũʒ vna fuit sententia ami-
citijs annuere. Itaq₃ diem constituerũt qua
secreto inter se agerent. ⁊ singulis selle ꝓlate
sunt ⁊ posite. Precepit autẽ iudas armatos
esse locis oppoꝛtunis ne forte ab hostibꝰ re-
pente mali aliquid oriereť. Et congruũ collo-
quiũ fecerũt. Morabať autẽ nicanor hiero-
solymis· nihilq₃ inique agebat· gregesq₃ tur-
barũ q̃ congregate fuerãt· dimisit. Habebat
aũt iudã sp carũ ex aĩo. ⁊ erat viro inclinatꝰ.
Rogauitq₃ eũ ducere vxorẽ· filiosq₃ ꝓcreare.
Nuptias fecit: q̇ete egit: coiterq₃ viuebant.
Alchimꝰ aũt vidẽs caritatẽ illoꝝ ad inuicẽ
⁊ conuenticẽs· venit ad demetriũ ⁊ dicebat
nicanorẽ rebꝰ alienis assentire. Judamq₃ re-
gni insidiatorẽ successorẽ sibi destinasse. Itaq₃
rex exasperatꝰ ⁊ pessimis huiꝰ criminationibꝰ
irritatꝰ scripsit nicanori dicens grauiter q̇dẽ
se ferre de amicitie cõuenticẽ: iubere tñ ma-
chabeum citius vinctũ mittere antiochiam.
Quibꝰ cognitꝭ nicanor ꝯsternabať. ⁊ grauiť
ferebat: si ea q̃ cõuenerãt· irrita faceret· nihil
lesus a viro: ſ q̇a regi resistẽ nõ poterat· op-
portunitatẽ obseruabat q̃ ꝑceptũ ꝑficẽt. At
machabeꝰ vidẽs secũ austeriꝰ agere nicano-
rẽ. ⁊ ꝯsuetũ occursũ ferociꝰ exhibentẽ· intelli-
gens nõ ex bono esse austeritatẽ istã· paucis
suoꝝ ꝯgregatis occultauit se a nicanore. Qꝫ
cũ ille cognouit fortiť se a viro ꝑuentũ· venit
ad maximũ ⁊ sanctissimũ templũ. ⁊ sacerdo-
tibꝰ solitas hostias offerẽtibꝰ· iussit sibi tra-
di virũ. Quibꝰ cũ iuramẽto dicentibꝰ nescire
se vbi eẽť· qui querebať: extendẽs manũ ad
templũ iurauit dicẽs. Nisi iudã mihi vinctũ
tradideritis: istud dei phanũ in planitiem de-
ducã. ⁊ altare effodiã. ⁊ templũ h̃ libero pr̃i
consecrabo. Et his dictis abijt. Sacerdotes
aũt ꝓtendẽtes manꝰ ĩ celũ inuocabãt eũ q̇ sp
ꝓpugnator esset gentis ipsoꝝ· h̃ dicẽtes. Tu
dñe vniuersoꝝ q̇ nulliꝰ indiges· voluisti tem-
plũ habitatiõis tue fieri in nobis. Et nũc scẽ
scõꝝ oiũʒ dñe cõserua ĩ eternũ ĩpollutã domũ
istã q̃ nup mũdata ẽ. Razias aũt q̇dã de se-
nioribꝰ ab hierosolymis delatꝰ est nicanori·
vir amator ciuitatꝭ ⁊ bñ audiens· q̇ ꝓ affectu
pr̃ iudeoꝝ appellabať. Hic multis tpibꝰ con-
tinẽtie ꝓpositũ tenuit in iudaismo: corpusq₃ ⁊
aĩam tradere contẽtꝰ ꝓ pseuerantia. Volens
aũt nicanor manifestare odiũ q̇d habebat in
iudeos· misit milites q̇ngentos ut eũ cõpre-
henderẽt. Putabat enim si illũ decepisset· sese
cladẽ iudeis maximã illaturũ. Turbis autẽ
irruere ĩ domũ eiꝰ ⁊ ianuã disrũpe atq₃ ignem
ãmouere cupientibꝰ: cũ iam compꝛhendereť·
gladio se petijt: eligẽs nobiliter mori potiꝰ q̃
subditꝰ fieri pctõribꝰ. ⁊ ꝯ natales suos indi-
gnis ĩiurijs agi. Sed cũ ꝑ festinationem nõ
certo ictu plagam dedisset. ⁊ turbe inter ostia
irrũperẽt: recurrens audacter ad murũ· ꝑci-
pitauit semetipsũ viriliter in turbas: q̇bꝰ ve-
lociter locũ dantibꝰ casui eiꝰ: venit ꝑ mediã
ceruicẽ. Et cũ adh̃ spiraret· accẽsus aĩo sur-
rexit. ⁊ cũ sanguis eius magno fluxu deflue-
ret. ⁊ grauissimis vulneribꝰ eẽt sauciꝰ: cursu
turbã ꝑtransijt. ⁊ stans supra quandã petrã
ꝑruptã ⁊ iam exanguis effectꝰ· cõplexus in-
testina sua vtrisq₃ manibꝰ ꝓiecit sup turbas
inuocãs dñatorẽ vite ac spũs: ut h̃ illi iterũ
redderet: atq₃ ita vita defunctus est.

NIcanor aūt ut cōꝑerit iudā XV
esse in locis samarie·cogitauit cū oī
īpetu die sabbati cōmittē bellū. Iu-
deis ꝟo q̇ illū ꝑ necessitatē sequebāť dicenti-
bus: ne ita ferociť ⁊ barbare feceris: ſ; hono-
rē tribue diei ſcificatiōis. ⁊ honora eū q̇ vni-
uersa ꝯspicit. At ille infelix īťrogauit si ē po-
tens i celo q̇ īpauit agi diē sabbatoꝝ. ⁊ respō-
dentibꝰ illis: est dn̄s viuꝰ ipse i celo potens q̇
iussit agi septimā diē. At ille ait. Et ego po-
tens sū suꝑ ťrā q̇ īꝑo sumi arma ⁊ negocia
regꝫ īpleri. Tn̄ nō obtinuit: ut ꝯsiliū ꝑficēt.
Et nicanor q̇dē cū sūma suꝑbia erectus co-
gitauerat cōe trophēū statuē de iuda. Ma-
chabeus aūt sp̄ confidebat cū oī spe auxiliū
sibi a dn̄o affuturū. ⁊ hortabať suos ne formi-
darēt ad aduentū nationū ſ; i mēte haberent
adiutoria sibi facta de celo. ⁊ nūc sperarēt ab
oīpotente sibi affuturā victoriā. Et allocutꝰ
eos de lege ⁊ ꝓphis·ādmonēs etiā certamina
que fecerant priꝰ· ꝓmptiores constituit eos.
Et ita animis eoꝝ erectis: simul ostendebat
gentiū fallaciā. ⁊ iuramētorū ꝑuaricationē.
Singulos aūt illoꝝ armauit nō clypei ⁊ ha-
ste munitiōe: ſ; sermonibus optimis ⁊ exhor-
tationibꝰ exposito digno fide somnio: ꝑ qd̄
vniūsos letificauit. Erat āt huiusmōi visus
Oniam q̇ fuerat sūmꝰ sacerdos virū bonū ⁊
benignū·verecundum visu·modestum mo-
ribꝰ. ⁊ eloq̇o decoꝝ. ⁊ q̇ a puero i ꝟtutibꝰ ex-
ercitatꝰ sit·manꝰ ꝓtendentē: orare ꝓ oī ꝑplo
iudeorū. Post h̄ apparuisse ⁊ aliū virū etate
⁊ glīa mirabilē. ⁊ magni decoris habitudinē
circa illū. R̄ndentē ꝟo oniā dixisse. Hic est
fratꝝ amator ⁊ ꝑpli isrł: hic est q̇ multū orat
ꝓ populo ⁊ vniuersa scā ciuitate hieremias
ꝓph̄a dei. Extendisse aūt hieremiā dextrā. ⁊
dedisse iude gladiū aureū dicentem. Accipe
scm̄ gladiū munꝰ a deo: in q̇ deijcies aduer-
sarios ꝑpli mei isrł. Exhortati itaqꝫ iude ser-
monibꝰ bonis valde de q̇bꝰ extolli posset im-
petꝰ. ⁊ aī iuuenū ꝯfortari: statuerūt dimica-
re ⁊ ꝯfligē fortiť ut virtꝰ de negocijs iudica-
ret: eo q̨ ciuitas scā ⁊ tēplū ꝑiclitarēť. Erat
eni ꝓ vxoribꝰ ⁊ filijs·itēqꝫ ꝓ fribꝰ ⁊ cognatis
minor sollicitudo: maximus ꝟo ⁊ ꝑmꝰ ꝓ sci-
tate timor erat tēpli: ſ; ⁊ eos q̇ i ciuitate erāt
nō mīma sollicitudo habebat ꝓ his q̇ ꝯgres-
suri erāt. Et iam cū oēs sperarēt iudiciū futu-
rū·hostesqꝫ adessent atqꝫ exercitꝰ eēt ordina-
tus·bestie equitesqꝫ oportuno loco cōpositi
cōsiderās machabeꝰ aduentū multitudinis
⁊ apparatū variū armoꝝ·ac ferocitatem be-
stiaꝝ extendēs manꝰ i celū·ꝓdigia facientem
dn̄m inuocauit: q̇ nō ſm armorū potentiā·sed
prout ipsi placet dat dignis victoriam. Dixit
aūt inuocans h̄ modo. Tu dn̄e q̇ misisti āge-
lū tuū sub ezechia rege iuda. ⁊ interfecisti de
castris sennacherib centū octogintaqnqꝫ mi-
lia. ⁊ nūc dn̄ator celoꝝ mitte angelū tuū bo-
nū an̄ nos i timore ⁊ tremore magnitudinis
brachij tui ut metuāt q̇ cū blasfemia veniūt
aduersus scm̄ ꝑplm̄ tuū. Et hic quidē ita per-
orauit. Nicanor āt ⁊ q̇ cū ipso erāt cū tubis
⁊ canticis admouebant. Iudas ꝟo ⁊ qui cū
eo erāt: inuocato deo ꝑ orationes congressi
sūt: manu quidē pugnantes: ſ; ⁊ dn̄m cor-
dibus orantes ꝓstrauerūt nō minꝰ triginta
q̇nqꝫ milia presentia dei magnifice delectati.
Cūqꝫ cessassent ⁊ cū gaudio redirēt: cogno-
uerunt nicanorē ruisse cū armis suis. Facto
itaqꝫ clamore ⁊ ꝑturbatiōe suscitata: patria
voce omnipotētē dn̄m benedicebāt. Precepit
aūt iudas qui per omnia corpore ⁊ aīo mori
ꝓ ciuibꝰ paratꝰ erat: caput nicanoris ⁊ ma-
nū cū humero abscisam hierosolymā ꝑferri.
Quo cū ꝑuenisset conuocatis cōtribulibꝰ ⁊
sacerdotibus ad altare: accersijt ⁊ eos qui ī
arce erāt. Et ostenso capite nicanoris ⁊ ma-
nu nepharia quam extenderat contra domū
sanctā omnipotētis dei·magnifice gloriatꝰ ē
Linguā etiā impij nicanoris precisam iussit
particulatim auibꝰ dari: manū autē demen-
tis contra templū suspendi. Oēs igiť celi be-
nedixerūt dn̄m dicentes: benedictus q̇ locū
suū incōtaminatū seruauit. Suspendit autē
nicanoris caput i sūma arce ut euidens eēt
⁊ manifestum signū auxilij dei. Itaqꝫ oēs coī
cōsilio decreuerūt nullo modo diē istū absqꝫ
celebritate ꝑterire: habere autē celebritatem
tertiadecima die mēsis adar: q̄ diciť voce sy-
riaca pridie mardochei die. Igiť his erga ni-
canorem gestis. ⁊ ex illis temporibus ab he-
breis ciuitate possessa: ego qꝫ in his faciā fi-
nem sermōis. Et siq̇dē bn̄ ut historie cōpetit
h̄ ⁊ ipse velim: si aūt minus digne·cōcedēdū
est mihi. Sicut eni vinū sp̄ bibere aut semper
aquā contrariū est·alternis autē vti delecta-
bile: ita legentibꝰ si semꝑ exactus sit sermo:
non erit gratus: hic ergo erit consūmatus.

Explicit secundus liber Machabeorū.

Incipit epistola beati hieronymi ad Damasū papā in q̃tuoꝛ euāgelistas.

Beatissimo pape damaso hieronym⁹. Nouū opus me facere cogis ex veteri: ut post exēplaria scripturaꝝ toto oꝛbe dispersa q̄siquidā arbiter sedeam. ⁊ q̄ a inť se variāt q̄ sint illa q̄ cū greca cōsentiant veritate decernam. Pius laboꝛ ꝑ piculosa p̄sūptio iudicare de ceteris ipsū ab oīb⁹ iudicandū: senis mutare linguam: ⁊ canescentē mundum ad initia retrahere paruuloꝝ. Quis eni doctus pariť uel indoct⁹: cū in man⁹ volumen assūpserit. ⁊ a saliua quam semel imbibit viderit discrepare qḋ lectitat non stati erūpat in vocē me falsariū me clamās esse sacrilegū: qui audeā aliqd in veterib⁹ libris addere mutare coꝛrigere? Aduersus quā inuidiam duplex causa me cōsolať: qḋ ⁊ tu q̄ sūm⁹ sacerdos es fieri iubes. ⁊ verū non esse qḋ variat etiā maledicoꝝ testimonio cōpꝛobať. Si.n. latinis exēplarib⁹ fides ē adhibēda: respondeāt quibus tot sunt exēplaria pene quot codices Sin aūt veritas ē querēda de pluribus: cur nō ad grecā oꝛiginē reuertētes ea q̄ uel a vitiosis inťpꝛetib⁹ male edita uel a p̄sūptoribus imperitis emēdata puersius uel a librarijs doꝛmitātib⁹ aut addita sūt aut mutata coꝛrigimus? Nec ꝟo ego de veteri disputo testamēto: qḋ a septuaginta senioꝛib⁹ in grecam linguā versū tertio gradu ad nos vsq̄ puenit. Non quero qd aqla qd symmachus sapiāt: quare theodotion inť nouos ⁊ veteres medius incedat. Sit illa vera interp̄tatio: quā apli ꝓbauerūt. De nouo nūc loquoꝛ testamēto qḋ grecū eē nō dubiū est: excepto apostolo matheo q̄ prim⁹ in iudea euāgeliū xp̄i hebraicis lrīs edidit. Hoc certe cū in nr̄o sermoē discoꝛdat. ⁊ diuersos riuuloꝝ tramites ducit: vno de fonte querend⁹ est. Pretermitto eos codices q̄s a luciano ⁊ hesitio nūcupatoꝛes paucoꝝ hoīu3 asserit puersa ptētio: quib⁹ vtiq̄ nec i veteri instrumento post septuaginta inťp̄tes emēdare qd licuit nec in nouo ꝓfuit emēdasse: cum multaꝝ gentiū linguis scriptura añ trāslata doceat falsa eē que addita sunt. Igiť hec p̄sens ꝑfatiūcula pollicef q̃tuoꝛ tm̄ euāgelia: q̄rū oꝛdo est iste: mathe⁹ marcus lucas iohānes codicū grecoꝝ emēdata collatiōe: sed veterū: q̄ ne multum a lectionis latine cōsuetudine discreparent ita calamo impꝛauim⁹: ut his tm̄ que sensū videbanť mutare coꝛrecti: reliqua manere pateremur ut fuerant. Canones quoq̄ quos eusebius cesariensis ep̄us alexādrinū secut⁹ āmoniū i decem numeros oꝛdinauit: sicut in greco habenť exp̄essim⁹. Q si quis de curiosis voluerit nosse q̄ in euāgelijs uel eadē uel vicina uel sola sint: eoꝝ distinctiōe cognoscet. Magn⁹ siqdē hic in nr̄is codicibus erroꝛ inoleuit: dum qḋ in eadē re alius euāgelista plus dixit in alio q̄a minus putauerint addiderunt: uel dū eundē sensū alius aliter exp̄essit ille q̄ vnū e quatuoꝛ primū legerat ad eius exēplū ceteros q̄s estimauerit emendādos. Vn̄ accidit ut apud nos mixta sint oīa. ⁊ in marco plura luce atq̄ mathei. Rursū in matheo plura iohannis ⁊ marci: ⁊ in ceťis reliquoꝝ q̄ in alijs ꝓpꝛia sūt inueniāť. Cū itaq̄ canones legeris q̄ subiecti sūt ꝯfusiōis erroꝛe sublato. ⁊ similia oīu3 scies: ⁊ singulis sua queq̄ restitues. In canoē primo ꝯcoꝛdāt q̃tuoꝛ: mathe⁹ marcus lucas iohānes. In secundo tres: matheus marc⁹ lucas. In tertio tres: matheus lucas iohānes. In quarto tres: mathe⁹ marcus iohānes. In q̄nto duo: matheus lucas. In sexto duo: mathe⁹ marcus. In septimo duo: matheus iohānes. In octauo duo: lucas marcus. In nono duo: lucas iohānes. In decimo ꝓpꝛia vnusq̄sq̄ q̄ nō habeť in alijs ediderunt. Singulis ꝟo euāgelijs ab vno incipiens vsq̄ ad finē libroꝝ dispar numer⁹ accrescit. Hic nigro coloꝛe ꝑscript⁹ sub se habet aliū ex minio discoloꝛē numerū: q̄ ad decem vsq̄ ꝓcedens indicat: pꝛioꝛ numerus in q̄ sit canoē req̄rend⁹. Cū g̃ aꝑto codice ꝟbi grā illud siue illud caplm̄ scire volueris cui⁹ canonis sit: statim ex subiecto numero doceberis. ⁊ recurrēs ad pꝛincipia in quib⁹ canonū est distincta cōgeries: codēq̄ statim canone ex titulo frontis inuēto: illū quē q̄rebas numerū eiusdē euangelij q̄ ⁊ ipse ex inscriptiōe signať inuenies: atq̄ e vicino ceteroꝝ tramitib⁹ inspectis: q̄s numeros e regiōe habeant adnotabis: ⁊ cū scieris recurres ad voluia singuloꝝ ⁊ sine moꝛa repertis numeris q̄s añ signaueras: reꝑries ⁊ loca i quibus uel eadem uel vicina dixerūt: Opto ut in xp̄o valeas. ⁊ memineris mei papa beatissime.

Incipit alius prologus.

Plures fuisse qui euangelia scripserũt Lucas euãgelista testatᷣ dicẽs. Quoniã quidẽ multi conati sunt ordinare narrationẽ rerũ q̄ in nobis cõplete sunt· sicut tradiderunt nobis q̇ ab initio ipsi viderũt sermonẽ. ⁊ ministrauerũt ei. ⁊ pseuerãtia vsq̧ ad p̃ns tẽpꝰ monimẽta declarãt· q̄ a diuersis auctoribus edita diuersarũ heresũ fuere principia· ut est illud iuxta egyptios. ⁊ thomã. ⁊ mathiam. ⁊ bartholomeũ duodecim q̧ᵒ aploꝝ. ⁊ basilidis atq̧ applis ac reliq̄rũ q̄s enumerare lõgissimũ ẽ· cũ h̃ tm̃ i p̃ntiaꝝ necesse sit dicere extitisse quosdã qui sine sp̃u ⁊ grã dei conati sunt mag̃ ordinare narrationẽ q̄ꝫ historie texere veritatẽ. Quibus iure põt illud propheticũ coaptari. Ve q̇ pferũt de corde suo· q̇ ambulant pꝰ sp̃m suũ· q̇ dicunt· h̃ dicit dñs. ⁊ dñs nõ misit eos. De quibꝰ ⁊ saluator i euãgelio iohãnis loq̄tᷣ. Oẽs q̇ añ me venerũt: fures fuerũt ⁊ latrones. Qui venerũt: non q̇ missi sũt. Ipse. n. ait. Veniebãt. ⁊ ego non mittebã eos. In venientibus presũptio temeritatꝭ· in missis obsequiũ seruitutꝭ ẽ. Ecclesia ãt q̄ dñi voce supra petrã fundata ẽ· quã introduxit rex i cubiculũ suũ. ⁊ ad quã p foramẽ descensiõis occulte misit manũ suã similis damule binuloq̧ ceruoꝝ quatuor voluia padisi instar eructuãs q̄tuor ⁊ ãgulos ⁊ annulos hꝫ p q̄s q̄si archa testamenti ⁊ custos legis dñi lignis mobilibꝰ vehitᷣ. Primꝰ oĩuꝫ matheus est publicanꝰ cognomẽto leui: q̇ euãgeliũ in iudea hebreo sermõe edidit· ob eoꝝ uel maxime cãm qui in ihesũ crediderant ex iudeis: ⁊ neq̄q̄ legis vmbra secedẽte euãgelij veritatem seruabãt. Secũdꝰ marcꝰ interpres apli petri. ⁊ alexandrine ecclesie primꝰ ep̃us: qui dominũ quidẽ saluatorẽ ipse nõ vidit: s; ea que audierat mgr̃m p̃dicantẽ· iux fidẽ magis gestorũ narrauit q̄ꝫ ordinẽ. Tertiꝰ lucas medicus natiõe syrꝰ antiocẽsis· cuiꝰ laus i euãgelio: q̇ ⁊ ipse discipulus apli pauli i achaie bithinieq̧ ptibꝰ volumen cõdidit· q̄dã altiꝰ repetẽs. ⁊ ut ipse i phemio ꝯfitetᷣ audita magis q̄ꝫ visa describens. Vltimus iohãnes aplus euangelista quẽ ihs amauit plurimũ· q̇ sup pectꝰ dñi recũbens purissima doctrinaꝝ fluenta potauit. ⁊ q̇ solꝰ de cruce meruit audire Ecce matᷣ tua. Is cũ eẽt i asia. ⁊ iã tũc hereticorũ semina pulularẽt cherinthi· hebionis. ⁊ cet̃oꝝ q̇ negant xp̃m i carne venisse: q̄s ⁊ ipse i epl'a sua antixp̃os vocat. ⁊ aplus paulꝰ frequentᷣ pcutit: coactꝰ ẽ ab oĩbꝰ pene tunc asie ep̃is. ⁊ multaꝝ ecclesiaꝝ legatiõibꝰ: de diuinitate saluatoris altiꝰ scribere. ⁊ ad ipsũ (ut ita dicã) dei verbũ: nõ tã audaci q̄ꝫ felici temeritate prumpe· ut ecclesiastica narrat historia· cũ a fratribus cogeretᷣ ut scriberet· ita facturũ se r̃ndisse si indicto ieiunio i cõmune oẽs deũ deprecarẽtᷣ. Quo expleto· reuelatiõe saturatꝰ in illud phemiũ celo veniẽs eructauit. In p̃ncipio erat v̄bũ ⁊ verbũ erat apud deũ. ⁊ deus erat verbũ· hoc erat in principio apud deũ. Hec igitᷣ quatuor euangelia multo añ p̃dicta ezechielis q̧ᵒ volumẽ pbat· in q̄ prima visio ita ꝯtexitᷣ. Et i medio similitudo q̄tuor aialiũ ⁊ vultꝰ eorũ. Facies hois ⁊ facies leonis. ⁊ facies vituli. ⁊ facies aq̄le. Prima hois facies matheũ significat· qui q̄si de hoie exorsus est scribere. Liber gnãtiõis ihu xp̃i filij dauid filij abrahã. Secũda marcũ· i quo vox leonis in heremo rugientis auditᷣ: Vox clamantis i deserto· parate viã dñi· rectas facite semitas eiꝰ. Tertia vituli· q̄ euãgelistã lucã a zacharia sacerdote sumpsisse initiũ p̃figurat. Quarta iohãnẽ euãgelistã· q̇ assũptis p̃nis aq̄le ⁊ ad altiora festinãs· de verbo dei disputat. Cetera q̄ sequũtᷣ· in eundẽ sensum proficiũt. Crura eoꝝ recta ⁊ pennati pedes. ⁊ quocũq̧ sp̃us ibat· ibãt. ⁊ nõ reuertebantᷣ. ⁊ dorsa eorũ plena oculis. ⁊ scintille has lãpades i medio discurrẽtes. ⁊ rota i rotam. ⁊ in singulis q̄tuor facies. Vnde ⁊ apocalypsis iohãnis· pꝰ expositionẽ vigintiquatuor seniorũ q̇ tenentes citharas ⁊ phialas adorãtes agnũ dei· introducit fulgura atq̧ tonitrua. ⁊ septem sp̃us discurrentes. ⁊ mare vitreũ. ⁊ quatuor aialia plena oculis· dicẽs Aial p̃mũ simile leoni. ⁊ secũdũ sile vitulo. ⁊ t̃tiũ simile hoi. ⁊ quartũ sile aq̄le volanti. Et pꝰ paululũ. Plena inq̄t erãt oculis. ⁊ requiẽ nõ habebãt die ac nocte· dicentia: Sanctus scũs scũs dñs deꝰ omnipotẽs· q̇ erat. ⁊ q̇ est. ⁊ q̇ venturꝰ est. Quibꝰ cunctꝭ pspicue ostẽditᷣ quatuor debere tm̃ euangelia suscipi. ⁊ oẽs apocryphoꝝ nenias· mortuis magis hereticĩ q̄ꝫ ecclesiasticis viuis canendas.

Damula· capra siluestris· cor· pe. hinulus· h· filiꝰ ceruus· cor· me.

Sequitur prologus in Matheum.

Matheus cū p̄mo predicasset euangeliū in iudea: volens trāsire ad gētes p̄m⁹ euāgeliū scripsit hebraice: quod fratrib⁹ a quib⁹ ibat ad memoriā reliq̄t. Sicut eni necesse fuit ad ꝯfirmationē fidei euāgeliū p̄dicare: sic ꝛ ꝯtra hereticos scribi. Cū autē plures euāgeliū scripserint: q̄tuor tm̄ habēt auctoritatꝫ testimoniū: q̄a p q̄tuor mundi partes fidē nūciant trinitatis. ꝛ sūt q̄si quatuor rote in quadriga dn̄i q̄ vehit eū p predicationem euangelij: ꝛ gen⁹ humanū quadrifida morte peremptū. eoꝝ erat predicatiōe viuificandū: vnde ꝛ alioꝝ euāgelia ceciderūt. nec recepta sūt: q̄a nolebāt p̄finitū numeꝝ cassari. ꝑp̄t virtutē sacramenti. Designant etiam euāgeliste q̄tuor figuris: q̄ nō sūt deceptorie. sed iocūdi mysterij sibi conscie. Matheus in hoīe itelligit. q̄a circa humanitatē xp̄i p̄ncipalit īmorat. Marc⁹ in leone. q̄a agit de resurrectiōe. Lucas ī vitulo. agēs de sacerdotio. Johānes ī aq̄la. scribēs sacramēta diuinitatꝫ. Xp̄s ꝓo quem describūt hō fuit de virgine nat⁹. Vitulus in imolatiōe. Leo in resurrectiōe. Aquila in ascensione. Vel in hoīe humanitas. In vitulo sacerdotiū. In leone regnū. In aq̄la exp̄mit diuinitatꝫ sacramētū.

Incipit argumētū ī euāgeliū s̄m Matheū.

Matheus ex iudea sicut ī ordine primus ponit. ita euangelium in iudea primus scripsit: cuius vocatio ad dn̄m ex publicanis actibus fuit: duoꝝ in generatiōe xp̄i p̄ncipia p̄sumēs: vni⁹. cui⁹ p̄ma circūcisio in carne: alteri⁹. cui⁹ s̄m coꝛ electio fuit. Ex vtrisq; eni p̄rib⁹ xp̄s. Sicq; quaterdenario numero trifoꝛmit̄ posito principiū a credendi fide in electiōis temp⁹ porrigēs. ꝛ ex electiōe vsq; in trāsmig̃tiōis diē dirigēs. atq; a trāsmigratiōis die vsq; ī xp̄m definiēs. decursam aduētus dn̄i ōndit generationē. ꝛ numero satisfaciēs ꝛ tp̄i. ut ꝛ se q̄d eēt ōnderet. ꝛ dei in se op⁹ monstrās. etiā in his q̄ꝝ gen⁹ posuit. xp̄i operātis a p̄ncipio testimoniū non negaret. Quaꝝ oīuꝫ rerū: tēp⁹. ordo. numer⁹. dispositio. uel ratio. q̄d fidei necessariū ē. de⁹ xp̄s est: qui fact⁹ ex muliere. fact⁹ sub lege. natus ex ꝟgine. passus ī carne. oīa ī cruce fixit: ut triumphans ea in semetipso resurgēs ī corpore ꝛ p̄ris nomē in p̄rib⁹ filio. ꝛ filij nomen patri restituēs in filijs. sine p̄ncipio. sine fine. ostendens vnū se cū p̄re eē q̄a vnus ē. In q̄ euangelio vtile est desiderantib⁹ deū. sic prima uel media uel ꝑfecta cog̃scere: ut ꝛ vocationem ap̄li ꝛ opus euāgelij ꝛ dilectionē dei in carne nascētis ꝑ vniuersa legētes itelligāt: atq; id ī eo in q̄ app̄hēsi sūt ꝛ app̄hēdere appetūt. recognoscāt. Nobis. n. h̄ in studio argumēti fuit. ꝛ fidem facte rei tradere. ꝛ operantis dei intelligendā diligenter esse dispositionē querentibus non tacere.

Explicit argumētū. Incipit euangeliū s̄m Matheum. Capl'm I

Liber generationis ihesu xp̄i filij dauid: filij abrahā. Abrahā genuit ysaac. Ysaac āt genuit iacob. Jacob aūt genuit iudā ꝛ frēs eius. Judas aūt genuit phares ꝛ çaram de thamar. Phares aūt genuit esrom. Esrom aūt genuit aram. Aram aūt genuit aminadab. Aminadab aūt genuit naason. Naason āt genuit salmon. Salmon aūt genuit booç de raab. Booç aūt genuit obeth ex ruth. Obeth aūt genuit iesse. Jesse autē genuit dauid regem. Dauid autē rex genuit salomonē ex ea q̄ fuit vrie. Salomō aūt genuit roboam. Roboam aūt genuit abiā. Abias aūt genuit asa. Asa aūt genuit iosaphat. Josaphat autē genuit ioram. Joram aūt genuit oçiam. Oçias aūt genuit ioathan. Joathan aūt genuit achaç. Achaç aūt genuit eçechiā. Eçechias aūt genuit manassen. Manasses āt genuit amon. Amon aūt genuit iosiam. Josias āt genuit iechoniā ꝛ frēs eius in trāsmigratiōe babylonis. Et p⁹ transmig̃tionē babylōis: iechonias genuit salathiel. Salathiel autē genuit çorobabel. Zorobabel āt genuit abiud. Abiud aūt genuit eliachim. Eliachim aūt genuit açoꝛ. Açoꝛ aūt genuit sadoch. Sadoch āt genuit achim. Achim aūt genuit eliud. Eliud autē genut eleaçar. Eleaçar autē genuit matthan. Matthan āt genuit iacob. Jacob aūt genuit ioseph virū Marie: de qua nat⁹

Matheus describit genealogiā xp̄i descendendo q2 voluit ondere assumptionem humanitatis nostre a deo. vt dicit aug⁹ de ꝯcor^a euangelistarum. Ergo aūt lucas eā describit ascendendo q2 voluit ondere reductionem humane nature in deum. et io incipit genealogiā xp̄i p⁹ bap^m. q2 post bap^m reducimur in deū. h̄ nico. in postilla ibi.

Tres fuerūt booç s̄ succedentes. auus. filius & nepos. p^mus genit⁹ ē a salmō de Raab. et 3us gen^t obeth ex ruth. et q2 euangelista volebat vsqz ad dauid vnā quaterdenam tm̄ ponere: io istos tres sibi noīatos ꝛ s̄ īmediate succedentes. voluit vno noīe ꝯprehendere. h̄ nico. de ly^a. ibidē.

Quare 4^or mulieres s̄ dicte: s. Thamar. Raab. Ruth. et Bersabee noīant^r ī genealogia saluatoris & nō alie: ut Sarha. Rebeca. et sic de pluribus q̄ ꝯmendāt ī sac^a scrip^{ra}. Ad qd̄ r̄ndet hiero^s s̄z q^d d. Notanⁿ ī genealogia saluatoris nulla sanctam mulierem assumi: s̄z eas tm̄ q̄s scriptura rep̄hēdit ut q̄ ꝑ p̄ctorib⁹ venerat de p̄ccatorib⁹ nascēs oīa p̄ctā deleret. Sz h̄ r̄n^o nō vi^r mi bo^a. q2 ī genealogia po^r maria sancta sanctissima. 2° q2 ex ead r̄one ibi ar^t ad op^m. s. q ꝑpter athalie filie yesabel q̄ erat ydolatra et ad ydola traxit Jorā maritū suū. filius amboꝝ ozias et nepos Joas et ꝑnepos amasias tolluntur de genealogia salv. Et ido ali^r ē r̄ndend^m. s. q ꝑdicte 4^or mulieres noīant^r ī genealogia salv^s ad excludendū falsā opionē q possz oriri. Cū. n. dr̄ ī gn̄alogia Abrahā gen^t ysaach. itē de Sarha ux^e ei⁹ ꝑ^{it} et p^r et eodm̄ cū dr̄ ysaach gen^t Jacob itē de Rebeca. 2^e d alys. Si ig̃ sic absolute dicer^t. Judas āt gen^t phares ꝛ Zarā. possz opiari q̄s ꝯgessit de ux^e sua ꝓpa. qd̄ ē f̄lz. 2^e. Silr si dicer^t Salmon gen^t Booz ꝛc. Et io nomen Raab ē ibi expressum. Et id ē dez d alys duaby. Et. n. Ruth nō fuit ꝓ^a uxor ipi⁹ Booz. nec Bersabee ipi⁹ dd. fuerūt eis ex accidente ꝯiuncte. Ruth. ut suscitaret no^r defuncti. Et Bersabee nō moreret^r ꝓpter crimen adultery. h̄ nico. ī quodā tractatu ꝯ iudeū. et ī postilla ibidē.

est ihesus q̇ vocatᷣ xp̄s. Oēs itaq̧ generatio/
nes ab abraham vsq̧ ad dauid·generatiōes
q̄tuordecim. ⁊ a dauid vsq̧ ad trāsmigtionē
babylōis·generatiōes q̄tuordecim. ⁊ a trās/
migratiōe babylonis vsq̧ ad xp̄m·gnātiōes
q̄tuordecim. Xp̄i aūt gnātio sic erat. Cū eēt
desp̄ōsata matᷣ ihesu maria ioseph: anteq̄ cō/
uenirēt inuenta ē i vtero habens de spū̄ san/
cto. Joseph aūt vir ei⁹ cū eēt iustus: ⁊ nollet
eam traducere: voluit occulte dimittere eam.
Hec aūt eo cogitāte: ecce angelus dn̄i appa/
ruit in somnis ioseph·dicens: Joseph fili da/
uid: noli timere accipere mariā cōiugē tuā.
Quod.n. in ea natū est: de spū̄ scō est. Pariet
aūt filium: ⁊ vocabis nomē eius ihesū. Ipse
eni saluū faciet populū suū a pctis eorū. Hoc
aūt totū factū ē: ut adimpleretᷣ qd̄ dictū est a
dn̄o p ꝓphetā dicētē. Ecce virgo i vtero ha/
bebit ⁊ pariet filiū. ⁊ vocabitᷣ nomē ei⁹ ema/
nuel: qd̄ ē interp̄tatū·nobiscū de⁹. Exurgens
aūt ioseph a somno fecit sicut p̄cepit ei ange/
lus dn̄i. ⁊ accepit ꝯiugē suā. Et non cogno/
scebat eā donec pepit filiū suū primogenitū. ⁊
vocauit nomen eius ihesum.

II

Cum natus eēt ihesus i bethleem iu/
de in diebus herodis regis: ecce ma/
gi ab oriente venerunt hierosolymā
dicētes: Ubi ē q̇ nat⁹ ē rex iudeoꝝ? Uidim⁹
eni stellā ei⁹ in oriēte. ⁊ venim⁹ adorare eum.
Audiēs autē herodes rex turbat⁹ est: ⁊ ōis
hierosolyma cū illo. Et congregās oēs p̄nci/
pes sacerdotum ⁊ scribas ꝑli: sciscitabatᷣ ab
eis vbi xp̄s nasceretᷣ. At illi dixerunt ei. In
bethleem iude. Sic eni scriptū est p ꝓphetā.
Et tu bethleem terra iuda: nequaq̄ minima
es in p̄ncipib⁹ iuda. Ex te.n. exiet dux qui re/
gat ꝑl'm meū isrl'. Tūc herodes clam voca/
tis magis diligētᷣ didicit ab eis temp⁹ stelle
q̄ apparuit eis. ⁊ mittēs illos in bethleē· di/
xit: Ite ⁊ īterrogate diligentᷣ de puero: ⁊ cum
inueneritis renūciate mihi: ut ⁊ ego veniens
adorē eū. Qui cū audissent regē abierūt. Et
ecce stella quā viderāt in oriēte·antecedebat
eos: vsq̧ dū veniēs staret sup̄ vbi erat puer.
Uidētes āt stellā: gauisi sūt gaudio magno
valde. Et intrātes domū inuenerūt puerū cū
maria m̄re ei⁹. ⁊ ꝓcidētes adorauerūt eum: ⁊
aptis thesaurꝭ suis obtulerūt ei mūera· aur
thus. ⁊ myrrhā. Et responso accepto in som/
nis ne redirēt ad herodem: p aliā viā reuersi
sunt in regionē suā. Qui cū recessissent: ecce
angel⁹ dn̄i apparuit i somnis ioseph·dicens:
Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē eius ⁊ fuge i
egyptū. ⁊ esto ibi vsq̧ dū dicā tibi. Futurū est
eni: ut herodes q̄rat puerū ad perdendū eum.
Qui ꝯsurgēs accepit pueꝝ ⁊ matrē eius no/
cte. ⁊ secessit i egyptū. Et erat ibi vsq̧ ad obi/
tum herodis: ut adimpleretᷣ qd̄ dictū ē a dn̄o
p prophetā dicentē. Ex egypto vocaui filium
meū. Tūc herodes vidēs qm̄ illusus esset a
magis· iratus ē valde. ⁊ mittens occidit oēs
pueros q̇ erāt i bethleē ⁊ i oīb⁹ finib⁹ ei⁹ a bi/
matu ⁊ infra: s̄m tēp⁹ qd̄ exq̄sierat a magis.
Tūc adimpletū ē: qd̄ dictū ē p hieremiā pro/
phetā dicētē: Uox i rama audita est· plorat⁹
⁊ vlulat⁹ mult⁹: rachel plorās filios suos. ⁊
noluit ꝯsolari q̄a nō sūt. Defuncto aūt hero/
de: ecce angel⁹ dn̄i apparuit in somnis ioseph
in egypto dicēs. Surge ⁊ accipe pueꝝ ⁊ ma/
trē ei⁹. ⁊ vade in terrā isrl': Defuncti sūt.n. q̇
querebāt aiam pueri. Qui cōsurgēs accepit
pueꝝ ⁊ matrē ei⁹: ⁊ venit i terrā isrl'. Audiēs
aūt q̄ archelaus regnaret i iudea p herode
patre suo·timuit illo ire: ⁊ āmonitus in som/
nis secessit i ptes galilee. Et veniēs habita/
uit i ciuitate q̄ vocatᷣ naçareth: ut adimpletᷣ
qd̄ dictū ē p ꝓphetas· qm̄ naçare⁹ vocabitᷣ.

III

In dieb⁹ aūt illis venit iohānes
baptista: predicās i deserto iudee ⁊ di/
cens. Pniam agite· appropinquabit.n.
regnū celoꝝ. Hic ē.n. de quo dictū ē p ysaiam
ꝓphetā dicētē: Uox clamantꝭ i deserto: para/
te viā dn̄i: rectas facite semitas ei⁹. Ipse aūt
iohannes habebat vestimētū de pilis came/
lorū. ⁊ çonam pelliceam circa lumbos suos
Esca aūt ei⁹ erat locuste ⁊ mel siluestre. Tūc
exibat ad eū hierosolyma ⁊ ōis iudea. ⁊ ōis
regio circa iordanē. ⁊ baptiçabantᷣ ab eo in
iordane ꝯfitētes pctā sua. Uidēs āt multos
phariseoꝝ ⁊ saduceoꝝ venientes ad baptis/
mū suū· dixit eis: Progenies viperarū: quis
demōstrabit vob̄ fugē a ventura ira? Facite
ḡ fructū dignū pnie. Et ne velitꝭ dicere intra
vos: p̄rem hēm⁹ abrahā. Dico.n. vobis: qm̄
potens ē de⁹ de lapidib⁹ istis suscitare filios
abrahe. Jā.n. securꝭ ad radicē arboꝝ posita ē
Ōis ḡ arbor q̄ nō facit fructū bonū excidetᷣ:
⁊ in ignē mittetᷣ. Ego q̇de baptiço vos in aq̄
i pniam: q̇ aūt post me vētur⁹ est· fortior me
est: cui⁹ nō sū dign⁹ calciamēta portare. Ipse
vos baptiçabit i spū̄ scō ⁊ igni. Cui⁹ ventila/
brū in manu sua: ⁊ pmūdabit aream suam. ⁊

Venit .n. x ad bap. jo. ut pdicane ei Apphar3. 2° ut tactu suc carnis vi regnatiua ads cfferz. 3° ut tpls testib' jo'i d x° et d diprig audirz. B nico. ibi.

Dicit ut lapidi is. Luc. 4°. dz. Dic lapidi huic ut. q. d. est. q2 singlre cludz i plalt. et co sidmostrauit plis lapidz. ricio dimfdiuit unu. vl' al' ddm. q. lucas acep sing' & plr'. sic accip exo. 8. Venit musca grauissima i domo pharaonis. i. multitudo muscaz. B ni. i' sr 4° c°.

cõgregabit triticũ in horreũ suũ: paleas aũt cõburet igni inextinguibili. Tũc venit ihs a galilea in iordanẽ ad iohãnẽ ut baptiçaret ab eo. Johãnes aũt ꝓhibebat eũ. dicẽs: Ego a te debeo baptiçari. ꝛ tu venis ad me? Respondẽs aũt ihs dixit ei. Sine modo. Sic.n. decet nos implẽ oẽm iusticiã. Tũc dimisit eũ Baptiçat' aũt ihs. ꝯfestim ascendit de aq̃. Et ecce apti sũt ei celi: ꝛ vidit spm̃ dei descẽdẽtem sicut columbã: ꝛ veniente sup se. Et ecce vox de celis. dicẽs: Hic ẽ fili' me' dilectus: in quo mihi complacui.

IIII

Tunc ihs duct' ẽ in desertũ a spũ. ut temptaret a diabolo: ꝛ cũ ieiunasset q̃dragita dieb' ꝛ q̃draginta noctib': postea esuriit. Et accedẽs temptator dixit ei. Si fili' dei es: dic ut lapides isti panes fiant. Qui rñdens dixit. Scriptũ ẽ. Nõ in solo pane viuit hõ: ſ in oĩ v̾bo qd̾ ꝓcedit de ore dei. Tũc assũpsit eũ diabolus in sanctã ciuitatẽ: ꝛ statuit eũ sup pinnaculũ templi: ꝛ dixit ei. Si filius dei es: mitte te deorsũ. Scriptũ est enĩ: q̇a angelis suis mãdauit de te. ꝛ i manibus tollẽt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuũ. Ait illi ihs rursũ: Scriptũ ẽ. Nõ tẽptabis dñm deũ tuũ. Iterũ assũpsit eũ diabolus i mõtẽ excelsũ valde: ꝛ ondit ei oĩa regna mũdi ꝛ gloriam eorũ: ꝛ dixit ei. Hec oĩa tibi dabo: si cadens adoraueris me. Tũc dicit ei ihs. Vade sathana. Scriptũ ẽ enĩ. Dominũ deũ tuũ adorabis. ꝛ illi soli ſuies. Tũc reliq̇t eũ diabolus: ꝛ ecce angeli accesserũt ꝛ ministrabãt ei. Cũ aũt audisset ihs ꝙ iohannes tradit' eẽt. secessit in galileã: ꝛ relicta ciuitate naçareth. venit ꝛ habitauit in ciuitate capharnaũ maritima. in finib' çabulon ꝛ neptali: ut adimplẽt qd̾ dictũ ẽ p ysaiã ꝓphãm Terra çabulon ꝛ t̃ra neptali: via maris trans iordanẽ galilee gentiũ: ꝑplus q̇ ambulabat in tenebris. vidit lucẽ magnã: ꝛ sedentibus i regiõe vmbre mortis lux orta ẽ eis. Exinde cepit ihs p̄dicare ꝛ dicẽ: Pniam agite. Appropinq̃bit .n. regnũ celoꝝ. Ambulans aũt ihs iux̃ mare galilee vidit duos frẽs symonẽ qui vocat petr'. ꝛ andreã frẽm ei': mittentes rete in mare. Erant enĩ piscatores. Et ait illis. venite p' me. ꝛ faciã vos fieri piscatores hoĩuz. At illi ꝯtinuo relictis retib' secuti sũt eũ. Et ꝓcedens inde vidit alios duos frẽs. iacobũ çebedei ꝛ iohãnẽ frẽm ei' in naui cũ çebedeo patre eoꝝ reficiẽtes retia sua. ꝛ vocauit eos.

Illi aũt stati relict' retib' ꝛ p̄re. secuti sũt eũ. Et circuibat ihs totã galileã docẽs in synagogis eoꝝ. ꝛ predicans euãgeliũ regni: ꝛ sanans oẽm languorẽ ꝛ oẽm infirmitatẽ i ꝑplo Et abiit opinio eius i totã syriã. ꝛ obtulerũt ei oẽs male habẽtes variis languorib' ꝛ tormẽtis cõprehẽsos. ꝛ q̇ demõia habebãt ꝛ lunaticos ꝛ paralyticos: ꝛ curauit eos. Et secuti sunt eum turbe multe de galilea ꝛ decapoli ꝛ de hierosolymis ꝛ de iudea ꝛ de trans iordanẽ.

V

Videns autẽ ihs turbas: ascendit in montem: ꝛ cũ sedisset. accesserunt ad eũ discipuli eius. ꝛ apiens os suũ docebat eos. dicẽs: Bti paupes spũ: qm̃ ipsorũ est regnũ celorũ. Beati mites: qm̃ ipsi possidebũt terrã. Beati q̇ lugẽt: qm̃ ipsi consolabunt. Beati q̇ esuriũt ꝛ sitiũt iusticiã: qm̃ ipsi saturabũt. Beati mĩsicordes: qm̃ ipsi mĩam ꝯsequẽt. Beati mũdo corde: qm̃ ipsi deũ videbũt. Beati pacifici: qm̃ filii dei vocabunt. Beati q̇ psecutionẽ patiunt ꝓpt iusticiã: qm̃ ipsoꝝ ẽ regnũ celoꝝ. Beati estis cũ maledixerint vobis hoĩes ꝛ psecuti vos fuerint ꝛ dixerint oẽ malũ aduersũ vos mẽtiẽtes ꝓpt me. Gaudete ꝛ exultate: qm̃ merces v̄ra copiosa ẽ i celis. Sic.n. psecuti sũt ꝓphas q̇ fuerũt ante vos. Vos estis sal terre. Qd̾ si sal euanuerit: in q̇ salliet? Ad nihilũ valet vltra. nisi ut mittat foras. ꝛ ꝯculcet ab hoĩb'. Vos estis lux mũdi. Nõ põt ciuitas abscõdi sup montem posita: neq3 accendũt lucernam ꝛ ponũt eã sub modio ſ sup cãdelabꝝ: ut luceat oĩb' q̇ in domo sũt. Sic luceat lux v̄ra corã hoĩb' ut videant opa v̄ra bona: ꝛ glorificent patrẽ v̄rm q̇ i celis est. Nolite putare qm̃ veni soluere legẽ aut ꝓphas. Nõ veni soluere: ſ adimplere. Amẽ q̇ppe dico vobis: donec trãseat celũ ꝛ t̃ra. iota vnũ aut apex vn' nõ p̄teribit a lege: donec oĩa fiãt. Qui ergo soluerit vnũ de mandatis istis minimis ꝛ docuerit sic hoĩes. minim' vocabit i regno celoꝝ: q̇ autẽ fecerit ꝛ docuerit: hic magn' vocabit in regñ celoꝝ. Dico aũt vobis: quia nisi abũdauerit iusticia v̄ra plus ꝙ scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ: non intrabitis i regnũ celoꝝ. Audistis q̇a dictũ ẽ ãtiq̇s: nõ occides. q̇ aũt occiderit re' erit iudicio. Ego aũt dico vobis: q̇a oĩs q̇ irascit frĩ suo: re' erit iudicio. Qui aũt dixerit fratri suo racha: re' erit ꝯcilio. Qui aũt dixerit. fatue: re' erit gehẽne ignis. Si g̃ offers mun'

Decapolis .i. loco caput dece ciuitatu.

Sedentes .n. et i q̃te data ẽ lex euang'. Lex aũt uet' data ẽ in stantib'. ad designãdũ dĩa legis et euang'. q. illa erat lex timoris. euang' aũt lex amoris.

sal euanuit .i. discre° i platis defecit.

Sallio sallo ... ꝑsallo.

... vel nõ. q. plati ꝑfectis ... intelligetia ... 2° ... 3° ... i ... dandis. B ni. i'.

V' nõ ... q. i platis et ꝑlatis requirit institia abũdans. et ... institia sufficiens ... mãdatoꝝ decalogi.

Ex hoc loco et alys silibz dixerit amachei q. dia' est do' istoz corporaliũ inferioz sic factor et creator eoz. S3 hoc p3 manifeste fl3 ... p°. ii d'scbũ fra a do. et io ... q. dia' ... q2 maior ẽ i isto mũdo ... ut h3 jo. 8. Crea ... corporalib3 ... ibi pmittit a do. ... vade sathana ... adorandũ ... iniurias ... tolerare ... dei ... B nico. i posti. i'.

Sz i° c°. 4° veite p' me zc. q2. q2 simplices hoies p° uocauit do ad pdicã euang'. dom. q. sic a pmi alias simplices uocauit: ut ps ... litratos uocat a p°. ut Nathanaelẽ ... ut h3 jo. ... simplices ... euang' magis attribuite sapie ...

Galilea gentiũ d3 eo q. sicut scbr 3. R. 9. q. Salomon dedit hyra i galilea viginti opida et q2 ibi erat gentiles. io dicta ẽ illa t̃ra Galilea gentiũ. alio aũt noĩe dicta est Cabul.

In regione vmbre mortis. Vmbra mortis d3 pc̃ m°. q° est figura et vmbra gehene.

mare galilee est quodã lacus lg's 100 stad' longitu. et 40 latitu. p. q. transit Jordanis fluuius. vocat aũt aliq Stagnũ genezareth. et aliq ... a locis illis sitis ... nominatis.

tuū ad altare ⁊ ibi recordat⁹ fueris: q̇a frater tu⁹ hȝ aliq̇d aduersū te: relinq̄ ibi mun⁹ tuū añ altare. ⁊ vade pri⁹ reconciliari frī tuo: ⁊ tūc veniēs offeres mun⁹ tuū. Esto ꝯsentiens aduersario tuo cito dū es i via cū eo: ne forte tradat te aduersarius iudici. ⁊ iudex tradat te ministro. ⁊ in carcerē mittaris. Amen dico tibi: nō exies inde donec reddas nouissimū quadrantē. Audistis q̇a dictū ē antiq̇s: nō mechaberis. Ego aūt dico vobis: q̇a ois q̇ viderit mulierē ad cōcupiscēdū eā: iā mechat⁹ est eā in corde suo. Qȝ si oculus tuus dexter scandaliçat te: erue eū ⁊ ꝓiice abs te. Expedit eni tibi ut pereat vnū mēbrorū tuoꝝ. q̄ꝫ totū corpus tuū mittat̄ in gehennam ignis. Et si dextera man⁹ tua scādaliçat te: abscide eā ⁊ proiice abs te. Expedit. n. tibi ut pereat vnum mēbroꝝ tuoꝝ. q̄ꝫ totū corp⁹ tuū eat i gehennā. Dictū ē āt. q̇cūqȝ dimiserit vxorē suā: det ei libellū repudij. Ego aūt dico vob: q̇a ois q̇ dimiserit vxorē suā. excepta fornicationis cā: facit eam mechari. ⁊ q̇ dimissam duxerit: adulterat. Iterꝝ audistis q̇a dictū ē antiq̇s. nō ꝑiurabis: reddes autē dño iuramenta tua. Ego aūt dico vob: nō iurare oio: neqȝ ꝑ celū. q̇a thronus dei ē: neqȝ ꝑ terrā. q̇a scabellū est pedū ei⁹: neqȝ ꝑ hierosolymā. q̇a ciuitas est magni regis. Neqȝ ꝑ caput tuū iuraueris. q̇a nō potes vnū capillū albū facere aut nigrū. Sit aūt sermo vester: est est: non nō: qđ autē his abūdāti⁹ ē. a malo ē. Audistis q̇a dictū ē: oculū ꝓ oculo. dentē ꝓ dēte. Ego aūt dico vobis nō resistē malo: ſꝫ si q̇s te ꝑcusserit in dexterā maxillā tuā. prebe illi ⁊ alterā. ⁊ ei qui vult tecū in iudicio ꝯtēdere ⁊ tunicā tuā tollere. dimitte ei ⁊ palliū. ⁊ q̇cūqȝ te angariauerit mille passus: vade cum illo ⁊ alia duo. Qui aūt petit a te. da ei. ⁊ volenti mutuare a te. ne auertaris. Audistis q̇a dictū est: diliges ꝓximū tuū. ⁊ odio habebis īimicū tuū. Ego aūt dico vobis: diligite īimicos vr̄os: bñfacite his q̇ oderūt vos. ⁊ orate ꝓ ꝑsequentib⁹ ⁊ calūniātib⁹ vos. ut sitis filij pr̄is vr̄i q̇ in celis ē. q̇ solē suū oriri facit sup bonos ⁊ malos. ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Si. n. diligitis eos q̇ vos diligūt: quā mercedē habebitis? Nōne ⁊ publicani hoc faciunt? Et si salutaueritis frēs vr̄os tm̄: quid amplius facitis? Nonne ⁊ ethnici hoc faciūt? Estote ergo vos ꝑfecti: sicut ⁊ pater vester celistis perfectus est.

VI

Attendite ne iusticiam vr̄am faciatis corā hoib⁹ ut videamini ab eis: alioq̇n mercedē nō habebitis apud patrē vr̄m q̇ i celis est. Cū ergo facis elemosynā. noli tuba canere añ te: sicut hypocrite faciūt i synagogis ⁊ in vicis ut honorificent̄ ab hoib⁹. Amē dico vob. recepꝰūt mercedē suā. Te aūt faciente elemosynā. nesciat sinistra tua q̇d faciat dextra tua. ut sit elemosyna tua in abscōdito. ⁊ pr̄ tu⁹ q̇ videt in abscōdito reddet tibi. Et cū oratis. nō eritis sicut hypocrite qui amāt i synagogis ⁊ i āgulis plateaꝝ stātes orare: ut videāt̄ ab hoib⁹. Amē dico vob: recepꝰūt mercedē suā. Tu aūt cū oraueris. intra i cubiculū tuū. ⁊ clauso ostio ora patrē tuū in abscōdito. ⁊ pr̄ tuus q̇ videt i abscōdito reddet tibi. Orātes aūt nolite multū loq̇: sicut ethnici faciūt. Putāt. n. q̄ꝫ in multiloq̇o suo exaudiant̄. Nolite ergo assimilari eis. Scit. n. pr̄ vester q̇d op⁹ sit vob: añq̄ꝫ petatis eū. Sic ergo vos orabitis. Pat̄ nr̄ q̇ es in celis: scificet̄ nomē tuū. Adueniat regnū tuū. Fiat volūtas tua: sicut in celo ⁊ i terra. Panē nr̄m supsubstātialē da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nr̄a: sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitorib⁹ nr̄is. Et ne nos iducas i tēptationē. ſꝫ libā nos a malo. Amē. Si. n. dimiseritis hoib⁹ pctā eorū: dimittet ⁊ vobis pat̄ vester celestis delicta vr̄a. Si aūt nō dimiseritis hoib⁹. nec pat̄ vr̄ dimittet vob pctā vr̄a. Cū aūt ieiunatis. nolite fieri sicut hypocrite tristes. Exterminant. n. facies suas: ut pareāt hoib⁹ ieiunātes. Amē dico vobis: q̇a receperūt mercedē suā. Tu aūt cū ieiunas. vnge caput tuū. ⁊ faciem tuā laua: ne videaris hoib⁹ ieiunās ſꝫ patri tuo q̇ ē in abscōso. ⁊ pr̄ tu⁹ q̇ videt i abscōso reddet tibi. Nolite thesauriçare vobis thesauros in terra: vbi erugo ⁊ tinea demolit̄. ⁊ vbi fures effodiūt ⁊ furant̄. Thesauriçate aūt vobis thesauros i celo: vbi nec erugo nec tinea demolit̄: ⁊ vbi fures nō effodiūt nec furant̄. Ubi est thesaurus tuus: ibi est ⁊ cor tuū. Lucerna corporis tui est ocul⁹ tuus. Si oculus tu⁹ fuerit simplex: totū corpus tuū lucidū erit. Si autē oculus tuus fuerit nequā: totū corp⁹ tuū tenebrosū erit. Si ergo lumen qđ in te est. tenebre sūt: ipse tenebre quante erūt? Nemo potest duobus dñis seruire. Aut. n. vnū odio habebit ⁊ alterū diliget: aut vnū sustinebit ⁊ alterū ꝯtemnet. Nō potestis deo seruire ⁊ māmone. Jđo dico vobis: ne solliciti sitis aīe vr̄e q̇d manducetis

neq corpi vr̄o q̇d induamini. Nōne aīa plꝰ ē
ꝙ̄ esca: ⁊ corpꝰ plus ꝙ̄ vestimētū? Respicite
volatilia celi que non serūt neq metūt: neq
ꝯgregant i horrea: ⁊ pat̄ vester celestis pascit
illa. Nōne vos mag̃ plur̃ estis illis? Quis
autē vr̄m cogitans pōt adijcē ad staturā suā
cubitū vnū? Et de vestimēt̄ q̇d solliciti estis?
Cōsiderate lilia agri quō crescūt. Nō laborāt
neq nent. Dico aūt vobis: qm̄ nec salomon
in oı̄ glīa sua coopꝰ ē sicut vnū ex ist̄. Si. n
fenū agri qd̄ hodie est ⁊ cras ı̄ clibanū mittit
deꝰ sic vestit: quanto mag̃ vos modice fidei?
Nolite ḡ solliciti eē dicētes q̇d manducabi-
mus· aut q̇d bibemꝰ: aut q̄ opiemur. Hec eni
oīa gētes inq̄rūt. Scit. n. pr̄ vester q̇a his oībꝰ
indiget̄. Querite ḡ pmū regnū dei ⁊ iusticiā
eiꝰ. ⁊ h̄ oīa adijciēt vobis. Nolite ḡ solliciti
esse ı̄ crastinū. Crastinꝰ. n. dies sollicitus erit
sibi ipsi. Sufficit diei malitia sua. VII

Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimi: noli-
te ꝯdēnare ⁊ nō ꝯdēnabimi. In q̄. n
iudicio iudicaueritꝫ· iudicabimi. ⁊ ı̄ q̄
mēsura mēsi fueritꝫ· remetiet vobis. Quid aūt
vides festucā ı̄ oculo fr̄is tui. ⁊ trabē ı̄ oculo
tuo nō vides? Aut quō dic̄ fr̄i tuo· frat̄ sine
eijciā festucā de oculo tuo: ⁊ ecce trabes ē in
oculo tuo? Hypocrita eijce pmū trabē de ocu-
lo tuo: ⁊ tūc videbis eijcere festucā de oculo
fr̄is tui. Nolite scm̄ dare canibꝰ· neq mittat̄
margaritas vr̄as an̄ porcos· ne forte ꝯculcēt
eas pedibꝰ suis. ⁊ canes ꝯuersi dirūpāt vos.
Petite ⁊ dabit vobis: q̄rite ⁊ iuenietꝫ: pulsate
⁊ apiet vobis. Oīs. n. q̇ petit accipit. ⁊ q̇ que-
rit iuenit. ⁊ pulsanti apiet. Aut q̇s ē ex vobis
hō quē si petierit filꝰ suus panē: nunq̇d lapi-
dem porriget ei? Aut si piscē petierit: nunq̇d
serpētē porriget ei? Si ḡ vos cū sitꝫ mali· nostꝫ
bona data dare filijs vr̄is: quāto mag̃ pr̄ vr̄
q̇ ı̄ celis ē dabit bona petētibꝰ se? Oīa ḡ que-
cūq vultꝫ ut faciāt vobis hoies. ⁊ vos facite
illis. Hec est. n. lex ⁊ pphete. Intrate ꝑ angu-
stā portā: q̇a lata porta ⁊ spatiosa via ē q̄ du-
cit ad ꝑditionē. ⁊ multi sūt qui intrāt ꝑ eā. Qꝫ
angusta porta ⁊ arta via ē q̄ ducit ad vitā. ⁊
pauci sūt q̇ iueniūt eā. Attēdite a falsis pro-
phetis q̇ veniūt ad vos ı̄ vestimentꝫ ouiū: in-
trinsecꝰ aūt sūt lupi rapaces. A fructibꝰ eoꝝ
cognoscetis eos. Nunq̇d colligunt de spinis
vuas· aut de tribulis ficꝰ? Sic oīs arbor bōa
fructꝰ bonos facit: mala āt arbor malos fru
ctus facit. Nō pōt aūt arbor mala bonos fru-
ctus facē: neq arbor bōa malos fructꝰ facē.
Oīs arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet. ⁊
in ignē mittet. Igit ex fructibꝰ eorū cogno-
scetꝫ eos. Nō oīs q̇ dic̄ mihi dn̄e dn̄e intrabit
ı̄ regnū celoꝝ: ſ qui facit volūtatē pr̄is mei q̇
in celis est: ipse intrabit ı̄ regnū celoꝝ. Multi
dicent mihi in illa die dn̄e dn̄e nonne in noīe
tuo pphetauimꝰ ⁊ ı̄ noīe tuo demōia eijcimꝰ
⁊ ı̄ tuo noīe ꝟtutes multas fecimꝰ. Et tūc ꝯfi-
tebor illis· q̇a nūq̄ noui vos. Discedite a me
oēs q̇ opamī iniq̄tatē. Oīs ḡ q̇ audit ꝟba mea
h̄ ⁊ facit ea: assimilabit viro sapienti q̇ edifi-
cauit domū suā sup̄ petrā. ⁊ descendit pluuia
⁊ venerūt flu̇ia ⁊ flauerūt venti ⁊ irruerunt
in domū illā. ⁊ nō cecidit. Fūdata. n. erat sup̄
petrā. Et oīs q̇ audit ꝟba mea hec. ⁊ nō facit
ea· similis erit viro stulto q̇ edificauit domū
suam sup̄ harenā. ⁊ descēdit pluuia ⁊ venerūt
flumina ⁊ flauerūt venti ⁊ irruerūt in domū
illā. ⁊ cecidit. ⁊ fuit ruina eiꝰ magna. Et factū
ē cū ꝯsūmasset ih̄s ꝟba h̄: āmirabāt turbe sup̄
doctrina eiꝰ. Erat eni docens eos sicut ꝑtātē
hn̄s ⁊ nō sicut scribe eoꝝ ⁊ pharisei. VIII

Cum aūt descēdisset ih̄s de mōte· secu-
te sūt eū turbe multe: ⁊ ecce leprosus
veniēs adorabat eum dicēs. Dn̄e si
vis potes me mūdare. Et extēdēs ih̄s manū:
tetigit eū dicēs. Volo. Mūdare. Et ꝯfestim
mūdata ē lepra eiꝰ. Et ait illi ih̄s. Vide ne-
mini dixeris· ſ vade ostn̄de te sacerdoti: ⁊ offer
munꝰ tuū qd̄ p̄cepit moyses ı̄ testimoniū illis
Cū autē introisset caph arnaū· accessit ad eū
centurio· rogās eū ⁊ dicēs. Dn̄e· puer meus
iacet in domo paralyticus. ⁊ male torquet.
Et ait illi ih̄s. Ego veniā ⁊ curabo eū. Et re-
spondēs cēturio ait. Dn̄e· nō sum dignꝰ ut in-
tres sub tectū meū: ſ tm̄ dic verbo. ⁊ sanabit
puer meꝰ. Nā ⁊ ego hō sū sub ꝑtāte ꝯstitutꝰ
hn̄s sub me milites. ⁊ dico huic vade ⁊ vadit
⁊ alio veni ⁊ venit. ⁊ seruo meo fac h̄. ⁊ facit
Audiens aūt ih̄s miratus est. ⁊ sequētibꝰ se
dixit. Amē dico vobis: nō inueni tantā fidē ı̄
isrl̄. Dico āt vobis: ꝙ multi ab oriēte ⁊ occi-
dente veniēt ⁊ recūbēt cū abrahā ⁊ ysaac ⁊ ia-
cob in regno celoꝝ: filij aūt regni eijcient in
tenebras exteriores. Ibi erit fletus ⁊ stridor
dentiū. Et dixit ih̄s centurioni. Vade. ⁊ sicut
credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer ex illa
hora. Et cū venisset ih̄s ı̄ domū petri vidit so-
crū eiꝰ iacētē ⁊ febricitātē: ⁊ tetigit manū eiꝰ
⁊ dimisit eam febris. ⁊ surrexit ⁊ ministrabat

eis. Vespe ãt facto· obtulerũt ei multos de-mõia hñtes. ⁊ eijciebat spũs v̄bo. ⁊ oẽs male hñtes curauit: ut adimpleret̃ qḋ dictũ est p̱ ysaiã p̱phetã dicentẽ. Ipse infirmitates nr̃as accepit. ⁊ egrotatioẽs nr̃as portauit. Vidẽs ãt ihs turbas multas circũ se: iussit discipulos ire trans fretũ. Et accedẽs vn⁹ scriba ait illi. Mgr̃ seq̃r te q̃cũq; ieris. Et dicit ei ihs. Vulpes foueas hñt. ⁊ volucres celi nidos: fili⁹ ãt hoïs nõ hʒ vbi caput suũ reclinet. Alius ãt de discipulis ei⁹ ait illi. Dñe· p̱mitte me primũ ire ⁊ sepelire patrẽ meũ. Ihs autẽ ait illi. Sequere me: ⁊ dimitte mortuos sepelire mortuos suos. Et ascẽdẽte eo i nauiculã secuti sũt eũ discipuli ei⁹: ⁊ ecce mot⁹ magnus fact⁹ ẽ i mari: ita ut nauicula operiret̃ fluctib⁹ Ipse v̄o dormiebat. Et accesserunt ad eum discipuli ei⁹. ⁊ suscitauerũt eũ dicentes. Dñe salua nos: perim⁹. Et dicit eis ihs. Quid timidi estĩ modice fidei? Tũc surgẽs imp̱auit ventĩ ⁊ mari. ⁊ facta ẽ trãq̃llitas mag̃. Porro hoïes mirati sũt dicẽtes. Qualis ẽ hic· q̇a venti ⁊ mare obediunt ei? Et cũ venisset ihs trans fretũ i regionẽ gerasenoꝝ: occurrerunt ei duo hñtes demonia de monumẽtĩ exeũtes seui nimis: ita ut nemo posset trãsire p̱ viam illã. Et ecce clamauerũt dicẽtes. Quid nob ⁊ tibi ihu fili dei? Venisti huc añ tẽp⁹ torq̃re nos. Erat aũt nõ lõge ab illis grex multorũ porcoꝝ pascẽs. Demones aũt rogabãt eũ dicẽtes. Si eijcis nos hinc: mitte nos in gregẽ porcoꝝ. Et ait illis. Ite. At illi exeũtes abierũt i porcos. Et ecce magno impetu abijt tot⁹ grex per preceps i mare. ⁊ mortui sũt in aquis Pastores aũt fugerũt. ⁊ veniẽtes in ciuitatẽ nũciauerũt h̃ oïa. ⁊ de his q̇ demõia habuerant. Et ecce tota ciuitas exijt obuiam ihu: ⁊ viso eo rogabãt eũ ut trãsiret a finibus eorũ.

C IX

Et ascendẽs ihs in nauiculã trãsfretauit. ⁊ venit i ciuitatẽ suam. Et ecce offerebãt ei paralyticũ iacẽtẽ i lecto. Vidẽs aũt ihs fidẽ illoꝝ: dixit paralytico. Cõfide fili. Remittũt̃ tibi pctã tua. Et ecce q̇dã de scribis dixert̃ itra se. Hic blasfemat. Et cũ vidisset ihs cogitatioẽs eoꝝ dixit. Vt q̇d cogitatis mala i cordib⁹ vestris? Quid ẽ facili⁹ dicẽ: dimittũt̃ tibi pctã tua: an dicere: surge ⁊ ãbula? Vt ãt sciatĩ q̇a fili⁹ hoïs hʒ p̱tãtẽ i t̃ra dimittẽdi pctã· tũc ait paralytico. Surge tolle lectũ tuũ. ⁊ vade in domũ tuã. Et surrexit. ⁊ abijt i domũ suam. Videntes aũt turbe timuerũt. ⁊ glorificauerũt deũ q̇ dedit p̱tãtẽ talẽ hoïbus. Et cũ trãsiret inde ihs: vidit hoïem sedentẽ i teloneo· matheũ noïe. Et ait illi. Seq̃re me. Et surgẽs secut⁹ ẽ eũ. Et factũ ẽ discũbẽte eo i domo: ecce multi publicani ⁊ pctõres veniẽtes discũbebãt cũ ihu ⁊ discipulis ei⁹. Et vidẽtes pharisei dicebãt discipulis ei⁹. Quare cũ publicanis ⁊ pctõrib⁹ mãducat mgr̃ vr̃? At ihs audiẽs ait. Non ẽ op⁹ valẽtib⁹ medic⁹: ſ; male hñtib⁹. Euntes aũt discite q̇d ẽ: mĩam volo ⁊ nõ sacrificiũ. Nõ. n. veni vocare iustos: sed pctõres. Tũc accesserũt ad eũ discipuli iohãnis dicẽtes. Quare nos ⁊ pharisei ieiunam⁹ frequẽt̃· discipuli aũt tui nõ ieiunant? Et ait illis ihs. Nũq̇d p̱nt filij spõsi lugere q̃diu cũ illis ẽ spõsus? Veniẽt aũt dies cũ aufereť ab eis spõsus: ⁊ tũc ieiunabũt. Nemo aũt imittit cõmissurã panni rudis in vestimentũ vetus. Tollit. n. plenitudinem eius a vestimento. ⁊ peior scissura fit. Neq; mittunt vinũ nouũ in vtres veteres. Alioq̃n rumpũt̃ vtres ⁊ vinũ effũdit̃. ⁊ vtres pereũt. Sʒ vinũ nouũ i vtres nouos mittũt. ⁊ ãbo ꝯseruãt̃. Hec illo loquẽte ad eos· ecce p̱nceps vn⁹ accessit ⁊ adorabat eũ dicẽs. Dñe· filia mea modo defũcta ẽ: sed veni ipone manũ tuã sup̱ eã. ⁊ viuet. Et surgẽs ihs seq̃bat̃ eũ. ⁊ discipuli ei⁹. Et ecce mulier q̄ sanguis fluxũ patiebat̃ duodecim annis accessit retro. ⁊ tetigit fimbriam vestimenti ei⁹. Dicebat. n. intra se. Si tetigero tm̃ vestimentũ ei⁹· salua ero. At ihs conuersus ⁊ videns eã dixit. Confide filia. Fides tua te saluã fecit. Et salua facta ẽ mulier ex illa hora. Et cũ venisset ihs in domũ p̱ncipis. ⁊ vidisset tibicines ⁊ turbã tumultuãtẽ dicebat. Recedite: nõ ẽ. n. mortua puella· sed dormit. Et deridebãt eũ. Et cũ eiecta eẽt turba intrauit. ⁊ tenuit manũ eius ⁊ dixit. Puella surge. Et surrexit puella. ⁊ exijt fama h̃ in vniuersam t̃rã. Et transeũte inde ihu: secuti sũt eum duo ceci clamãtes ⁊ dicentes. Miserẽ nr̃i fili dauid. Cũ aũt venisset domũ· accesserũt ad eũ ceci. ⁊ dic eis ihs. Creditĩ q̇a h̃ possũ facẽ vobis? Dicũt ei. Vtiq; dñe. Tunc tetigit oculos eoꝝ dicẽs. Scḋm fidẽ vr̃am fiat vob. Et apti sũt oculi eoꝝ. Et cõmiat⁹ ẽ ill' ihs dicẽs. Videte ne q̇s sciat. Illi ãt exeũtes diffamauerũt eũ i tota t̃ra illa. Egressis aũt illis· ecce obtulerunt ei hoïem mutũ demoniũ hñtẽ. ⁊ eiecto demonio locut⁹ est mutus: ⁊ mirate sũt turbe

Matheus

dicētes. Nunq̄ apparuit sic in isrl'. Pharisei āt dicebāt. In pncipe demonioꝝ eijcit demones. Et circuibat ihs oēs ciuitates ⁊ castella docens i synagogis eoꝝ ⁊ p̄dicās euangeliū regni. ⁊ curās oēm lāguorē ⁊ oēm ifirmitatē. Uidēs aūt turbas misert⁹ ē eis. q̄a erant vexati ⁊ iacētes sicut oues nō hn̄tes pastorem. Tūc dic̄ discipulis suis. Messis q̄dē multa oparij aūt pauci. Rogate ḡ dn̄m messis: ut mittat operarios in messem suam. C X

Et quocat̄ duodecim discipulis suis dedit illis ptātē spirituū imūdoꝝ ut eijcerēt eos. ⁊ curarēt oēm languorē ⁊ oēm infirmitatē. Duodecī aūt discipuloꝝ noīa sūt h̄. Primus symō q̄ dicit̄ petr⁹. ⁊ andreas frat̄ ei⁹: philipp⁹ ⁊ bartholome⁹. iacobus çebedei. ⁊ iohānes frat̄ eius: thomas ⁊ mathe⁹ publican⁹: ⁊ iacob⁹ alphei ⁊ thade⁹: symō chanane⁹. ⁊ iudas scariothis: q̄ ⁊ tradidit eū. Hos duodecī misit ihs. p̄cipiēs eis ⁊ dicēs. In viā gētiū ne abierit̄. ⁊ i ciuitates samaritāoꝝ ne itraueritis: s; poti⁹ ite ad oues q̄ pierūt dom⁹ isrl'. Eūtes aūt p̄dicate dicentes: q̄a appropinq̄bit regnū celoꝝ. Infirmos curate. mortuos suscitate. leprosos mūdate demōes eijcite: grat̄ accepistis. grat̄ date. Nolite possidē auꝝ. neq; argētū. neq; pecuniā in çonis vr̄is. Non perā in via. neq; duas tunicas. neq; calciamēta. neq; v̄gā. Dign⁹. n. est opari⁹ cibo suo. In quācūq; aūt ciuitatē aut castellū itraueritis. introgate q̄s i ea dign⁹ sit ⁊ ibi manete donec exeatis. Intrātes aūt i domū: salutate eam dicentes. Pax huic domui. Et si q̄dē fuerit domus illa digna. veniet pax vr̄a sup eā. si autē non fuerit digna: pax vr̄a reuertet̄ ad vos. Et q̄cūq; nō receperit vos. neq; audierit s̄mōes vr̄os. exeūtes foras de domo uel ciuitate. excutite puluerē de pedib⁹ vr̄is. Amē dico vobis: tolerabili⁹ erit terre sodomoꝝ ⁊ gomorreoꝝ i die iudicij q̄ȝ illi ciuitati. Ecce ego mitto vos: sicut oues in medio lupoꝝ. Estote ḡ prudētes sicut serpētes: ⁊ simplices sicut colūbe. Cauete aūt ab hoib⁹. Tradēt. n. vos in cōcilijs. ⁊ in synagogis suis flagellabūt vos. ⁊ ad presides ⁊ ad reges ducemini ꝓpt̄ me. in testimoniū illis ⁊ gentib⁹. Cū aūt tradēt vos: nolite cogitare quō aut q̄d loq̄mi. Dabit̄. n. vobis i illa hora q̄d loq̄mini. Non. n. vos estis q̄ loq̄mi: s; spūs pr̄is vr̄i q̄ loq̄t̄ i vobis. Tradet aūt frat̄ frēm i mortē ⁊ pr̄ filiū. ⁊ insurgēt filij in parentes. ⁊ morte eos afficiēt. ⁊ eritis odio oīb⁹ hoib⁹ ꝓpt̄ nomē meū. Qui aūt pseuerauerit vsq; i finē: hic saluus erit. Cū aūt psequēt̄ vos in ciuitate ista fugite i aliā. Amen dico vob̄: nō ꝯsūmabitis ciuitates isrl': donec veniat fili⁹ hoīs. Nō est discipulus sup mḡrm. nec seru⁹ sup dn̄m suū. Sufficit discipulo ut sit sicut mḡr ei⁹. ⁊ seruo sic dn̄s ei⁹. Si pr̄em familias beelçebub vocauerūt. quanto mag̃ domesticos ei⁹? Ne ḡ timueritis eos. Nihil. n. ē optū q̄ nō reuelet̄: ⁊ occultū q̄ non sciat̄. Quō dico vob̄ in tenebris. dicite i lumine. ⁊ q̄ in aure auditis. p̄dicate sup tecta. Et nolite timē eos q̄ occidunt corp⁹. aīam aūt nō pn̄t occidē. s; poti⁹ timete eū qui pōt ⁊ aīam ⁊ corp⁹ pdere in gehennā. Nōne duo passeres asse veneūt? Et vnus ex illis nō cadet sup t̄rā sine pr̄e vr̄o. vr̄i autē ⁊ capilli capitis oēs nūerati sūt. Nolite ḡ timere: multis passerib⁹ meliores estis vos. Oīs ḡ q̄ cōfitebit̄ me corā hoib⁹: ꝯfitebor ⁊ ego eū corā pr̄e meo q̄ in celis ē. Qui aūt negauerit me corā hoibus. negabo ⁊ ego eū corā patre meo q̄ i celis ē. Nolite arbitrari. q̄a venerim pacē mittere in t̄rā. Nō veni pacē mittere: s; gladiū. Ueni. n. separe hoiem aduersus patrē suū: ⁊ filiā aduersus matrē suam: ⁊ nurū aduersus socrū suā. ⁊ inimici hoīs domestici ei⁹. Qui amat patrē aut matrē pl⁹ q̄ȝ me. nō est me dignus. Et q̄ amat filiū aut filiā super me. nō ē me dign⁹. Et q̄ nō accipit crucē suā ⁊ sequit̄ me. nō ē me dign⁹. Qui iuenit aīam suā. perdet illā. ⁊ q̄ pdiderit aīam suā ꝓpt̄ me. iueniet eā. Qui recipit vos. me recipit: ⁊ qui me recipit. recipit eū q̄ me misit. Qui recipit ꝓphām i noīe ꝓph̄e. mercedē ꝓph̄e accipiet. Et q̄ recipit iustum i noīe iusti. mercedē iusti accipiet. Et q̄cunq; potū dederit vni ex minimis istis calicē aq̄ frigide tm̄ i noīe discipuli: amē dico vobis: nō pdet mercedē suā. C XI

Et factū est cū cōsūmasset ihs p̄cipiens duodecim discipulis suis: trāsijt inde ut doceret ⁊ p̄dicaret i ciuitatib⁹ eoꝝ. Iohānes aūt cū audisset i vinculis opa xp̄i: mittens duos de discipulis suis: ait illi. Tu es q̄ ventur⁹ es: an aliū expectam⁹? Et r̄ndens ihs ait illis. Euntes renūciate iohāni q̄ audistis ⁊ vidistis. Ceci vidēt. claudi ābulant. leprosi mundant̄. surdi audiūt. mortui resurgūt. paupes euāgeliçāt̄. ⁊ beat⁹ ē q̄ non fuerit scādaliçat⁹ in me. Illis aūt abeūtib⁹: cepit ihs dicere ad turbas de iohāne. Quid

existis i desertũ videre? harũdinẽ vento agitatã? Sz qd existis videre? hoiem mollib⁹ vestitũ? Ecce q mollib⁹ vestiũt in domib⁹ regũ sũt. Sed qd existis videre? Prophetã? Etiã dico vobis. 7 pl⁹ q̃ pphã. Hic ẽ. n. de q scriptum est. Ecce ego mitto angelum meũ ante faciẽ tuã. q preparabit viã tuã an̄ te. Amen dico vob: nõ surrexit int natos mulierũ maior iohãne baptista. Qui aũt minor ẽ in regno celorũ: maior ẽ illo. A dieb⁹ aũt iohãnis baptiste vsq nunc regnũ celorum vim patit: 7 violẽti rapiũt illud. Oẽs. n. pphe 7 lex vsq ad iohãnẽ pphauerũt. 7 si vultis recipe. ipse ẽ helias q ventur⁹ ẽ. Qui hz aures audiẽdi audiat. Cui aũt similẽ estimabo gnãtionẽ istã? Similis ẽ pueris sedẽtib⁹ i foro: q clamãtes coeqlib⁹ dicũt. Cecinim⁹ vobis 7 nõ saltastis: lamẽtauim⁹ 7 nõ planxistis. Venit. n. iohãnes neq mãducãs neq bibẽs. 7 dicũt demoniũ hz. Venit fili⁹ hois mãducãs 7 bibẽs: 7 dicũt: ecce hõ vorax 7 potator vini: publicanorũ 7 pctõrũ amicus. Et iustificata ẽ sapia a filijs suis. Tũc cepit exprobrare ciuitatibus i qb⁹ facte sũt plurime virtutes ei⁹: qa non egissent pniam. Ve tibi corozaim: ve tibi bethsaida: qa si in tyro 7 sidone facte eẽnt virtutes q facte sũt i vob: olim i cilitio 7 cinere pniam egissent. Verũtñ dico vob: tyro 7 sidoni remissi⁹ erit i die iudicij q̃ vob. Et tu capharnaũ. nũqd vsq i celũ exaltaberis? Usq in infernũ descẽdes? Quia si i sodomis facte fuissent virtutes que facte sunt in te. forte mansissent vsq in hanc diẽ. Verũtñ dico vobis: qa terre sodomorũ remissi⁹ erit in die iudicij q̃ tibi. In illo tpe respondẽs ihs dixit. Cõfitebor tibi pr̄ dñe celi 7 tre: qa abscondisti hec a sapiẽtib⁹ 7 prudẽtib⁹. 7 reuelasti ea puulis. Ita pr̄: qm̄ sic fuit placitũ ante te. Oia mihi tradita sunt a pr̄e meo. Et nemo nouit filiũ nisi pat: neq pr̄em qs nouit nisi filius: 7 cui voluerit filius reuelare. Venite ad me oẽs q laboratis 7 onerati estis. 7 ego reficiã vos. Tollite iugũ meũ sup vos. 7 discite a me qa mitis sũ 7 humilis corde. 7 inuenietis requiẽ aiab⁹ vr̄is. Iugũ. n. meũ suaue ẽ. 7 on⁹ meũ leue.

XII

In illo tẽpore abijt ihs per sata sabbato: discipuli autẽ eius esurientes ceperũt vellere spicas 7 mãducare. Pharisei aũt vidẽtes dixerũt ei. Ecce discipuli tui faciũt quod nõ licet eis facere sabbatis. At ille dixit eis. Nõ legistis qd fecerit dauid qñ esurijt 7 q cũ eo erãt. quõ intrauit i domũ dei 7 panes ppositiõis comedit. qs nõ licebat ei edere neq his q cũ eo erant. nisi solis sacerdotib⁹? Aut nõ legistis i lege. qa sabbatis sacerdotes in tẽplo sabbatũ violãt. 7 sine crimine sũt? Dico aũt vob: qa tẽplo maior ẽ hic. Si aũt sciretis qd est miam volo 7 nõ sacrificiũ: nũq̃ cõdẽnassetis innocẽtes. Dñs. n. ẽ fili⁹ hois: etiã sabbati. Et cũ inde trãsisset: venit in synagogã eorũ. Et ecce hõ manũ hñs aridã: 7 interrogabãt eũ dicẽtes. Si licet sabbatis curare: ut accusarẽt eũ. Ipse aũt dixit ill'. Quis erit ex vob hõ q habeat ouẽ vnam. 7 si ceciderit hec sabbatis in foueã: nõne tenebit 7 leuabit eã? Quãto magis melior est hõ oue? Itaq licet sabbatis hñfacere. Tunc ait hoi. Extende manũ tuã. Et extẽdit: 7 restituta ẽ sanitati sicut altera. Exeũtes aũt pharisei. cõsiliũ faciebãt aduers⁹ eũ: quõ pderẽt eũ. Ihs aũt sciẽs recessit inde: 7 secuti sũt eũ multi. 7 curauit eos oẽs. Et pcepit eis. ne manifestũ eũ facerẽt: ut adimpleret quod dictũ ẽ p ysaiã pphetã dicẽtẽ. Ecce puer me⁹ quẽ elegi: dilectus me⁹ in q hñ cõplacuit aie mee. Ponã spm̄ meũ sup eũ. 7 iudiciũ gentib⁹ nũciabit. Non cõtẽdet neq clamabit: neq audiet aliqs in plateis vocẽ ei⁹. Harũdinẽ qssatã nõ cõfriget. 7 linũ fumigãs nõ extiguet: donec eijciat ad victoriã iudiciũ 7 in noie ei⁹ gẽtes sperabũt. Tũc oblat⁹ est ei demoniũ hñs cecus 7 mutus. 7 curauit eum ita ut loqret 7 videret. Et stupebãt oẽs turbe 7 dicebãt. Nũqd hic ẽ fili⁹ dauid? Pharisei aũt audiẽtes dixerũt. Hic nõ eijcit demones: nisi in beelzebub pncipe demoniorũ. Ihs aũt sciens cogitatiões eorũ dixit eis. Oẽ regnũ diuisũ cõ se desolabit. 7 ois ciuitas uel dom⁹ diuisa cõ se nõ stabit. Et si sathanas sathanam eijcit. aduersus se diuisus ẽ: quõ g stabit regnũ eius? Et si ego in beelzebub eijcio demones: filij vr̄i in q eijciũt? Ideo ipsi iudices vr̄i erũt. Si aũt ego in spũ dei eijcio demões: igit puenit i vos regnũ dei. Aut quõ pot qsq intrare i domũ fortis. 7 vasa ei⁹ diripe: nisi pus alligauerit fortẽ? Et tunc domũ illi⁹ diripiet. Qui nõ ẽ mecũ. cõ me ẽ: 7 q nõ cõgregat mecũ. spargit. Ideo dico vob: oẽ pctm̄ 7 blasfemia remittet hoib⁹: spũs aũt blasfemie nõ remittet. Et quicũq dixerit verbũ cõ filiũ hois: remittet ei: q aũt dixerit cõtra spm̄ scm̄. non remittet ei: neq in hoc seculo. neq in futuro. Aut facite arborẽ bonã 7 fructũ eius bonũ

aut facite arborē malā. ⁊ fructū eius malū. Siq̄dē ex fructu arbor agnoscit̄. Progenies viparū: quō potestis bona loq cū sitis mali? Ex abūdātia.n. cordis os loqꝛ. Bonꝰ hō de bono thesauro pfert bona: ⁊ malus hō de malo thesauro pfert mala. Dico autē vob: qm̄ oē verbū ociosū qd̄ locuti fuerint hoīes: reddēt ratiōnē de eo in die iudicij. Ex vbis enim tuis iustificaberis. ⁊ ex vbis tuis odēnaberis. Tūc rñderūt ei qdā de scribis ⁊ phariseis dicētes. Mgr: volumꝰ a te signū vidē. Qui rñdens ait illis. Gnātio mala ⁊ adultera signū qrit: ⁊ signū nō dabit̄ ei nisi signū ione pphe. Sicut.n. fuit ionas in ventre ceti tribus diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ: sic erit filiꝰ hoīs in corde terre tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ. Viri niniuite surgent in iudicio cū gnātiōe ista ⁊ odemnabūt eā: qa pniam egerūt i pdicatiōe ione. Et ecce plꝰ q̄ iona hic. Regina austri surget in iudicio cū gnātiōe ista ⁊ odēnabit eā: qa venit a finibꝰ terre audire sapiam salomōis. Et ecce plꝰ q̄ salomō hic. Cū aūt imūdus spūs exierit ab hoīe: ābulat p loca arida q̄rēs requiē ⁊ nō inuenit. Tūc dic. Reuertar i domū meā vnde exiui. Et veniēs inuenit eā vacātē: scopis mūdatā. ⁊ ornatā. Tūc vadit ⁊ assumit septē alios spūs secū neqores se: ⁊ intrantes hītant ibi. ⁊ fiūt nouissima hoīs illiꝰ peiora priorib⁹. Sic erit ⁊ generatiōi huic pessime. Adhuc eo loquēte ad turbas: ecce mr̄ eius ⁊ frēs stabāt foris: q̄rentes loq ei. Dixit aūt ei qdā. Ecce mr̄ tua ⁊ frēs tui foris stāt q̄rētes te. At ipse rñdēs dicēti sibi ait. Que ē mr̄ mea: ⁊ q̄ sūt frēs mei? Et extēdēs manū i discipulos suos dixit. Ecce mr̄ mea ⁊ frēs mei. Quicūq3 enī fecerit voluntatē pris mei q̄ in celis est: ipse meus frater soror ⁊ mater est. XIII

In illo die exiens ihs de domo sedebat secus mare. Et congregate sūt ad eum turbe multe: ita ut in nauiculā ascēdēs sederet. ⁊ oīs turba stabat in littore. ⁊ locutꝰ est eis multa i pabolis dicens. Ecce exijt qui seminat seminare. Et dū seminat: qdā ceciderūt secꝰ viā. ⁊ venerūt volucres ⁊ comederūt ea. Alia aūt ceciderūt i petrosa vbi non habebāt trā multā. ⁊ ptinuo exorta sūt: qa non habebāt altitudinē tre. Sole aūt orto estuauerūt. ⁊ qa nō habebāt radicē aruerūt. Alia autem ceciderūt in spinas: ⁊ creuerūt spine ⁊ suffocauerūt ea. Alia āt ceciderūt i trā bonā ⁊ dabāt fructū. aliud centesimū. aliud sexagesimū. aliud tricesimū. Qui h3 aures audiendi audiat. Et accedētes discipuli dixerūt ei. Quare i pabolis loq̄ris eis? Qui rñdēs ait illis. Quia vobis datū ē nosse mysteriū regni celoꝝ: illis aūt nō ē datū. Qui.n. h3 dabit̄ ei ⁊ abūdabit: q aūt nō h3. ⁊ qd̄ h3 auferet̄ ab eo. Ideo i pabolis loqr eis: qa videtes non vident. ⁊ audiētes nō audiūt neq3 intelligūt: ⁊ adimplet̄ i eis pphetia ysaie dicētis. Auditu audietis ⁊ nō itelligetis. ⁊ vidētes videbitis ⁊ nō videbitis. Incrassatū est enī cor pplī huius. ⁊ aurib⁹ grauit̄ audierūt. ⁊ oculos suos clauserūt: ne qñ videāt oculis. ⁊ auribus audiāt. ⁊ corde itelligāt. ⁊ cōuertāt̄. ⁊ sanē eos. Vestri āt bti oculi qa vident. ⁊ aures vr̄e qa audiūt. Amē q̄ppe dico vob: qa multi pphe ⁊ iusti cupierūt vidē q̄ videtis. ⁊ nō viderunt: ⁊ audire q̄ auditis ⁊ nō audierūt. Vos ḡ audite pabolā seminātis. Oīs q̄ audit vbū regni ⁊ nō itelligit: venit malꝰ ⁊ rapit qd̄ seminatū ē in corde eiꝰ. hic ē q̄ secꝰ viā seminatꝰ ē. Qui aūt sup petrosa semiatꝰ est: hic ē q̄ vbū audit ⁊ ptinuo cū gaudio accipit illud. Nō h3 aūt in se radicē: s3 ē tpalis. Facta aūt tribulatiōe ⁊ psecutiōe ppter verbū: ptinuo scandalizat̄. Qui aūt seminatꝰ ē in spinis: hic ē q̄ vbū dei audit. ⁊ sollicitudo seculi istiꝰ ⁊ fallacia diuitiarū suffocat vbū: ⁊ sine fructu efficit̄. Qui vo in terrā bonā seminatus ē: hic ē qui audit verbū ⁊ intelligit ⁊ fructū affert. ⁊ facit aliud quidē centesimū. aliud autē sexagesimū. aliud vo tricesimū. Aliā pabolā pposuit illis dicens. Simile factū ē regnū celoꝝ hoī q̄ seminauit bonū semē in agro suo. Cū aūt dormirēt hoīes: venit inimicꝰ eiꝰ ⁊ supseminauit çiçania in medio tritici. ⁊ abijt. Cū aūt creuisset herba ⁊ fructū fecisset: tūc apparuerūt ⁊ çiçania. Accedētes aūt serui prisfamilias: dixerūt ei. Dñe nōne bonū semē seminasti in agro tuo? Unde ḡ h3 çiçania? Et ait illis. Inimicꝰ hō h̄ fecit. Serui āt dixerūt ei. Uis imꝰ ⁊ colligimꝰ ea? Et ait. Non: Ne forte colligentes çiçania eradicetis sil̄ ⁊ triticū. Sinite vtraq3 crescere vsq3 ad messem. ⁊ i tpe messis dicam messoribus. Colligite pmū çiçania. ⁊ alligate ea in fasciculos ad cōburēdū: triticū aūt pgregate i horreū meū. Aliā pabolā pposuit eis dicens. Simile ē regnū celoꝝ grano synapis. qd̄ accipiēs hō seminauit i agro suo: qd̄ minimū qdē ē oīb⁹ seminib⁹. Cū aūt creuerit: maiꝰ est oīb⁹ oleribus: ⁊ fit arbor ita ut volucres celi

veniāt ⁊ habitēt ī ramis ei⁹. Aliā parabolā locut⁹ ē eis. Sil'e est regnū celoꝝ fermēto: qḋ acceptū mulier abscōdit in farine satis trib⁹: donec fermētatū ē totū. Hec oīa locut⁹ ē ihs in pabolis ad turbas. ⁊ sine pabolis nō loq̄bat̄ eis: ut impleret̄ qḋ dictū erat p̱ pphetam dicētē. Aperiā ī pabolis os meū: eructuabo abscōdita a constitutiōe mūdi. Tūc dimissis turbis venit in domū. ⁊ accesserūt ad eū discipuli ei⁹ dicētes. Edissere nobis pabolā çiçaniorꝝ agri. Qui rūdens ait. Qui seminat bonū semē: ē fili⁹ hoīs. Ager aūt ē mund⁹. Bonū v̄o semē: hi sūt filij regni. Çiçania autē: filij sūt nequā. Inimic⁹ aūt q̄ seminauit ea: ē diabol⁹. Messis v̄o: ꝯsūmatio seculi ē. Messores aūt āgeli sūt. Sic ḡ colligūt̄ çiçania. ⁊ igni cōburunt̄: sic erit in ꝯsūmatiōe seculi. Mittet filius hoīs angelos suos. ⁊ colligēt de regno ei⁹ oīa scādala. ⁊ eos q̄ faciūt iniq̄tatē. ⁊ mittent eos in caminū ignis. Ibi erit flet⁹ ⁊ stridor dentiū. Tūc iusti fulgebūt sicut sol ī regn̄o p̄ris eoꝝ. Qui hꝫ aures audiēdi audiat. Sil'e est regnū celoꝝ thesauro abscōdito in agro: quē q̄ iuenit hō abscōdit. ⁊ p̄ gaudio illi⁹ vadit ⁊ vendit vniuersa q̄ hꝫ. ⁊ emit agrū illū. Iteꝝ sil'e ē regnū celoꝝ hoī negociatori: q̄rēti bonas margaritas. Inuēta aūt vna p̄ciosa margarita: abijt ⁊ vēdidit oīa que habuit: ⁊ emit eā. Iteꝝ sil'e ē regnū celorū sagene misse ī mare. ⁊ ex oī genere pisciū congregāti. Quā cū ipleta eēt: educētes ⁊ sec⁹ litt⁹ sedētes elegerūt bonos ī vasa: malos aūt foras miserūt. Sic erit in ꝯsūmatiōe seculi. Exibūt angeli: ⁊ separabūt malos de medio iustorū. ⁊ mittent eos in caminū ignis: ibi erit flet⁹ ⁊ stridor dentiū. Intellexistꝭ h̄ oīa? Dicūt ei. Etiā. Ait illis. Iō oīs scriba doct⁹ ī reḡ celoꝝ sil'is ē hoī p̄rifamilias: qui ꝓfert de thesauro suo noua ⁊ vet'a. Et factū ē cū ꝯsūmasset ihs parabolas istas: trāsijt inde. Et veniēs ī patriā suā docebat eos ī synagog̃ eoꝝ: ita ut mirarent̄ ⁊ dicerēt. Unde huic sapiā h̄ ⁊ v̄tutes? Nōne h̄ ē fabri fili⁹? Nōne mr̄ ei⁹ dicit̄ maria. ⁊ frēs eius iacob⁹ ⁊ ioseph ⁊ symon ⁊ iudas. ⁊ sorores ei⁹ nōne oēs apud nos sunt? Unde ḡ huic oīa ista? Et scādaliçabāt̄ ī eo. Ihs aūt dixit eis. Non est ppha sine honore nisi in patria sua. ⁊ ī domo sua. Et nō fecit ibi virtutes multas ꝓpter incredulitatē illorū.

CXIIII

In illo tp̄e audiuit herodes tetrarcha famā ihu. ⁊ ait puerꝭ suis. Hic est iohānes baptista: ipse surrexit a mortuis ⁊ iō v̄tutes opant̄ in eo. Herodes .n. tenuit iohannē ⁊ alligauit eū. ⁊ posuit ī carcerē ꝓpter herodiadē vxorem fr̄is sui. Dicebat .n. illi iohannes. Nō licet tibi habere eā. Et volēs illū occidere timuit ppl'm: q̄a sicut ꝓphetam eum habebāt. Die aūt natalis herodis saltauit filia herodiadis in medio: ⁊ placuit herodi. Unde cū iuramēto pollicitus ē ei dare: qḋcūq̄ postulasset ab eo. At illa p̄monita a mr̄e sua da mihi inq̄t h̄ ī disco caput iohānis baptiste. Et cōtristat⁹ ē rex. ꝓpter iuramētū aūt ⁊ eos q̄ parit̄ recūbebāt: iussit dari. Misitq̄ ⁊ decollauit iohānē in carcē. Et allatū ē caput ei⁹ in disco. ⁊ datū ē puelle. ⁊ illa attulit mr̄i sue. Et accedētes discipuli ei⁹ tulerūt corp⁹ ei⁹ ⁊ sepelierūt illud. ⁊ venientes nūciauerūt ihu. Quod cū audisset ihs secessit inde in nauiculā: ī locū desertū seorsū. Et cū audisent turbe: secute sūt eū pedestres de ciuitatibus. Et exiēs vidit turbā multā. ⁊ misert⁹ ē eis. ⁊ curauit lāguidos eoꝝ. Uespe aūt facto accesserūt ad eū discipuli ei⁹ dicētes. Desert⁹ est locus ⁊ hora iā p̄terijt: dimitte turbas: ut euntes in castella emāt sibi escas. Ihs aūt dixit eis. Nō hn̄t necesse ire: date illis vos māducare. Rn̄derūt ei. Nō habemus hic nisi q̄nq̄ panes ⁊ duos pisces. Qui ait eis. Afferte m̄ illos huc. Et cū iussisset turbā discūbere sup̱ fenū: acceptis q̄nq̄ panibus ⁊ duobus piscibus: aspiciēs in celū bn̄dixit ⁊ fregit. ⁊ dedit discipulis panes: discipuli āt turbis. Et mādūcauerūt oēs ⁊ saturati sūt. Et tulerūt reliq̄as: duodeci cophinos fragmētoꝝ plenos. Manducātiū aūt fuit nūer⁹ q̄nq̄ milia virorū: exceptꝭ mulierib⁹ ⁊ puulis. Et statī cōpulit discipulos ascēdere ī nauiculā. ⁊ p̄cedē eū trās fretū donec dimitteret turbas. Et dimissa turba: ascēdit ī mōtē sol⁹ orare. Uespe autē facto solus erat ibi. Nauicula aūt ī medio mari iactabat̄ fluctib⁹. Erat .n. ꝯtrarius vēt⁹. Quarta āt vigilia noctꝭ: vēit ad eos ambulās sup̄ mare. Et vidētes eū sup̄ mare ambulantē: turbati sūt dicētes: q̄a fantasma ē. Et p̄ timore clamauerūt. Statīq̄ ihs locut⁹ ē eis dicēs. Habete fiduciā: ego sū: nolite timere. Rn̄dēs aūt petr⁹ dixit. Dn̄e si tu es: iube me vēire sup̱ aq̄s. At ipse ait. Ueni. Et descendēs petr⁹ de nauicula ābulabat sup̱ aquā ut veniret ad ihm. Uidēs v̄o vētū validū timuit. Et cū cepisset mergi: clamauit dicens:

Tetrarcha .i. p̄nceps 4e p̄tis. a tetra q̄d ē 4or et archos p̄nceps

1a vigi. ē ꝯticini⁹. ī q̄ oēs uigilāt.
2a ē ītempestū. ī qua adolescentes.
3a ē gallicinū in qua viri.
4a ē ānlucanū ī qua senes.

dñe saluũ me fac. Et cõtinuo ihs extendens manũ apprehẽdit eũ. ⁊ ait illi. Modice fidei q̄re dubitasti? Et cũ ascẽdisset in nauiculam cessauit vẽt⁹. Qui aũt i nauicula erãt: venerũt ⁊ adorauerũt eũ dicẽtes. Uere fili⁹ dei es Et cũ trãsfretassent venerũt i terrã genesar. Et cũ cognouissent eũ viri loci illi⁹. miserũt in vniuersam regionẽ illã. ⁊ obtulerũt ei oẽs male habẽtes: ⁊ rogabãt eũ ut uel fimbriam vestimẽti eius tangerent. Et q̇cũq; tetigerũt salui facti sunt.

CXV

Tunc accesserũt ad eũ ab hierosolymis scribe ⁊ pharisei dicẽtes. Quare discipuli tui trãsgrediũt̃ traditiones senioꝝ? Nõ. n. lauãt man⁹ suas cũ panẽ mãducãt? Ipse aũt rñdẽs ait illis. Quare ⁊ vos trãsgredimini mãdatũ dei ꝓpt̃ traditionẽ vr̃am? Nã de⁹ dixit. Honora patrẽ ⁊ matrẽ. ⁊ q̇ maledixerit pr̃i uel mr̃i morte moriatur. Uos aũt dicit̃. q̇cũq; dixerit pr̃i uel mr̃i mun⁹ qd̃cũq; ẽ ex me tibi ꝓderit. ⁊ nõ honorificabit patrẽ suũ aut matrẽ suã. ⁊ irritũ fecistis mãdatũ dei ꝓpt̃ traditionẽ vr̃am. Hypocrite: bñ ꝓphauit de vobis ysaias dicens: Ppl̃us h̃ labijs me honorat: cor ãt eoꝝ lõge ẽ a me. Sine causa aũt colũt me docẽtes doctrinas ⁊ mãdata hoĩuz. Et ꝯuocat̃ ad se turbis: dixit eis. Audite ⁊ ĩtelligite. Nõ qd̃ intrat i os coinq̇nat hoĩem. s̃ qd̃ ꝓcedit ex ore h̃ coinq̇nat hoĩem. Tũc accedẽtes discipuli ei⁹ dixerũt ei. Scis q̇a pharisei audito h̃ ṽbo scãdaliçati sũt? At ille rñdẽs ait. Oĩs plãtatio quã nõ plãtauit pr̃ me⁹ celestis eradicabit̃. Sinite illos: ceci sũt. ⁊ duces cecoꝝ. Cecus aũt si ceco ducatũ p̄stet: ãbo i foueã cadunt. Rñdẽs aũt petr⁹. dixit ei. Edissere nob̃ parabolã istam. At ille dixit. Adhuc ⁊ vos sine intellectu est̃? Nõ intelligit̃. q̇a oẽ qd̃ in os ĩtrat in ventrẽ vadit: ⁊ i secessum emittit̃? Que aũt ꝓcedũt de ore. de corde exeunt. ⁊ ea coinquinãt hoĩem. De corde. n. exeũt cogitatiões male: homicidia. adulteria. fornicationes. furta. falsa testimonia. blasfemie. Hec sũt q̄ coinq̇nãt hoĩem. Non lotis autẽ manibus manducare nõ coinq̇nat hoĩem. Et egressus inde ihs. secessit i ꝑtes tyri ⁊ sidonis. Et ecce mulier chananea a finib⁹ ill' egressa: clamauit dicẽs ei. Miserere mei dñe fili dauid: filia mea male a demõio vexat̃. Qui nõ rñdit ei ṽbũ. Et accedẽtes discipuli eius: rogabãt eũ dicẽtes. Dimitte eã: q̇a clamat post nos. Ipse ãt rñdẽs ait. Nõ sũ missus nisi ad oues q̄ ꝑierũt dom⁹ isrl'. At illa venit ⁊ adorauit eũ dicẽs: Dñe adiuua me. Qui rñdens ait. Nõ ẽ bonũ sumere panẽ filioꝝ: ⁊ mittere canib⁹. At illa dixit. Etiã dñe. Nam ⁊ catelli edunt de micis q̄ cadũt de mẽsa dñoꝝ suoꝝ. Tũc rñdẽs ihs ait illi. O mulier magna ẽ fides tua. fiat tibi sicut vis. Et sanata ẽ filia ei⁹ ex illa hora. Et cũ trãsijsset ĩde ihs. venit sec⁹ mare galilee. ⁊ ascẽdẽs i montẽ sedebat ibi. Et accesserũt ad eũ turbe multe: habẽtes secũ mutos. cecos. claudos. debiles. ⁊ alios multos. ⁊ ꝓiecerũt eos ad pedes ei⁹. ⁊ curauit eos ita ut turbe mirarẽt̃ vidẽtes mutos loquentes. claudos ãbulãtes. cecos vidẽtes: ⁊ magnificabãt deũ isrl'. Ihs aũt ꝯuocat̃ discipulis suis dixit. Misereor turbe. q̇a triduo iam ꝑseuerãt mecũ. ⁊ nõ hñt qd̃ mãducẽt. Et dimittẽ eos ieiunos nolo: ne deficiãt i via. Et dicũt ei discipuli. Unde g̊ nob̃ in deserto panes tantos. ut saturem⁹ turbã tantã? Et ait illis ihs. Quot panes habet̃? At illi dixerũt. septẽ. ⁊ paucos pisciculos. Et p̄cepit turbe. ut discũberẽt sup t̃rã. Et accipiẽs septẽ panes ⁊ pisces. ⁊ grãs agẽs fregit ⁊ dedit discipulis: ⁊ discipuli dederũt ꝑplo. ⁊ comederũt oẽs: ⁊ saturati sunt. Et qd̃ supfuit de fragment̃: tulerũt septẽ sportas plenas. Erãt aũt q̇ manducauerũt q̄tuor milia hoĩuz: extra ꝑuulos ⁊ mulieres. Et dimissa turba ascendit in nauiculam. ⁊ venit in fines magedan.

CXVI

Et accesserũt ad eũ pharisei ⁊ saducei temptantes. ⁊ rogauerũt eũ ut signũ de celo oñderet eis. At ille respõdẽs ait illis. Facto vespe dicit̃. serenũ erit: rubicundũ est. n. celũ. Et mane. hodie tempestas: rutilat. n. triste celũ. Faciẽ ergo celi iudicare nostis: signa aũt temporũ nõ potest̃. Gnãtio mala ⁊ adultera signũ q̄rit. ⁊ signũ nõ dabit̃ ei nisi signũ ione ꝓphe. Et relictis illis abijt. Et cũ venissent discipuli ei⁹ trans fretũ: obliti sũt panes accipe. Qui dixit illis. Intuemi ⁊ cauete a fermẽto phariseoꝝ ⁊ saduceoꝝ. At illi cogitabãt int̃ se dicẽtes. Quia panes nõ accepim⁹. Sciẽs ãt ihs dixit eis. Quid cogitat̃ int̃ vos modice fidei. q̇a pães nõ habet̃? Nõdũ intelligit̃ neq; recordami q̇nq; panũ ⁊ q̇nq; miliũ hoĩuz. ⁊ quot cophinos sumpsistis? Neq; septẽ panũ ⁊ q̄tuor miliũ hoĩuz: ⁊ q̊t sportas sumpsist̃? Quare nõ intelligit̃. q̇a nõ de pane dixi vobis: cauete a fermẽto phariseoꝝ ⁊ saduceoꝝ? Tũc intellexerũt: q̇a nõ dixerit cauẽdũ a fermẽto panũ: s̃ a doctrina

coinquinat .pe. cor.

phariseoꝝ ⁊ saduceoꝝ. Uenit aūt ih̄s i ptes cesaree philippi. ⁊ introgabat discipłos suos dicēs. Quē dicūt hoīes eē filiū hoīs? At illi dixerūt. Alij iohānē baptistā: alij aūt heliā alij ꝟo hieremiā·aut vnū ex ꝓphetꝫ. Dic illis ih̄s. Uos aūt quē me eē dicitꝫ? Rn̄dēs symō petr⁹ dixit. Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Rn̄dens aūt ih̄s dixit ei. Beat⁹ es symō bariona: q̇a caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi: ꝫ pr̄ me⁹ q̇ i celis ē. Et ego dico tibi: q̇a tu es petr⁹. ⁊ super hanc petrā edificabo eccl'iaꝫ meā. ⁊ porte iferi nō ꝑualebūt aduersus eā. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. Et qđcūqꝫ ligaueris sup t̄rā erit ligatū ⁊ i celis. ⁊ qđcūqꝫ solueris sup t̄rā erit solutū ⁊ in celis. Tūc ꝓcepit discipul' suis ut nemi dicerent·q̇a ipse eēt ih̄s xp̄s. Exinde cepit ih̄s oñdere discipul' suis·q̇a oporteret eū ire hierosolymā. ⁊ multa pati a senioribꝰ ⁊ scribis ⁊ ꝓncipibꝰ sacerdotū. ⁊ occidi ⁊ t̄tia die resurgere. Et assumēs eū petr⁹·cepit increpare illum dicēs. Absit a te dn̄e: nō erit tibi h̄. Qui ꝯuersus dixit petro. Uade p⁹ me sathanas scādalū es mihi: q̇a nō sapis ea q̄ dei sūt: ꝫ ea q̄ hoīuꝫ. Tūc ih̄s dixit discipulis suis. Si quis vult post me venire abneget semetipsum. ⁊ tollat crucē suā ⁊ seq̄t̄ me. Qui n. voluerit aīaꝫ suā saluā facē: ꝑdet eā. Qui aūt ꝑdiderit aīam suā ꝓpt̄ me: inueniet eam. Quid. n. ꝓdest hoī si mūdū vniuersū lucret̄: aīe ꝟo sue detrimētū patiat̄? Aut quā dabit hō cōmutationē ꝓ aīa sua? Fili⁹. n. hoīs ventur⁹ ē i gl'ia pr̄is sui cū āgelis suis. ⁊ tūc reddet vnicuiqꝫ ꝫm opa ei⁹. Amē dico vob̄: sunt q̇dā de h̄ stantibꝰ q̇ nō gustabunt mortē: donec videāt filiū hoīs venientē i regno suo.

XVII

Et p⁹ dies sex assūpsit ih̄s petrū ⁊ iacobū ⁊ iohānē frēm eius: ⁊ duxit illos i mōtē excelsū seorsum. ⁊ trāsfigurat⁹ ē an̄ eos. Et resplenduit facies ei⁹ sic sol: vestimēta āt ei⁹ facta sūt alba sicut nix. Et ecce apparuerūt illis moyses ⁊ helias cū eo loquētes. Rn̄dēs āt petr⁹·dixit ad ih̄m Dn̄e·bonū ē nos hic eē: si vis faciam⁹ hic tria tabnacula: tibi vnū·moysi vnū. ⁊ helie vnū. Adhuc eo loquēte·ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube dicēs. Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹ in q̄ mihi bn̄ cōplacui: ipsum audite. Et audiētes discipuli ceciderūt i faciē suā. ⁊ timuerūt valde. Et accessit ih̄s ⁊ tetigit eos: dixitqꝫ eis. Surgite ⁊ nolite timere. Leuātes aūt oculos suos neminē viderūt: nisi solū ih̄m. Et descēdētibꝰ illis de mōte ꝓcepit ih̄s dicēs. Nemini dixeritꝫ visionē: donec fili⁹ hoīs a mortuis resurgat. Et introgauerūt eū discipuli dicētes. Quid ḡ scribe dicūtqꝫ heliā oporteat ꝓmo venire? At ille respōdēs ait eis. Helias q̇dē ventur⁹ ē. ⁊ restituet oīa. Dico autē vobis·q̇a helias iā venit. ⁊ nō cog̃uerūt eū: ꝫ fecerūt i eo q̄cūqꝫ voluerūt Sic ⁊ fili⁹ hoīs passur⁹ ē ab eis. Tūc intellexerūt discipuli q̇a de iohāne baptista dixisset eis. Et cū venisset ad turbā: accessit ad eū hō genibꝰ ꝓuolut⁹ an̄ eū dicēs. Dn̄e·miserē filio meo q̇a lunatic⁹ ē: ⁊ male patit̄. Nam sepe cadit i ignē: ⁊ crebro i aquā. Et obtuli eū discipulis tuis: ⁊ nō potuerūt curare eū. Rn̄dens āt ih̄s ait. O gnātio icredula ⁊ ꝑuersa: q̄usqꝫ ero vobiscū? Usqꝫ quo patiar vos? Afferte huc illū ad me. Et increpauit illū ih̄s. ⁊ exijt ab eo demoniū. ⁊ curat⁹ est puer ex illa hora. Tūc accesserūt discipuli ad ih̄m secreto. ⁊ dixerūt. Quare nos nō potuim⁹ eijcē illū? Dic illis ih̄s. Propter incredulitatē vr̄am. Amē q̇ppe dico vob̄: si habueritꝫ fidē sic granū sinapis·dicetꝫ mōti huic trāsi hic ⁊ trāsibit. ⁊ nihil ipossibile erit vobis. Hoc aūt gen⁹ non eijcit̄ nisi ꝑ orationē ⁊ ieiuniū. Cōuersantibꝰ āt eis i galilea: dixit illis ih̄s. Fili⁹ hoīs tradēd⁹ ē i man⁹ hoīuꝫ. ⁊ occidēt eū. ⁊ t̄tia die resurget. Et cōtristati sūt vehement̄. ⁊ cū venissent capharnaū: accesserūt q̇ didrachmā accipiebāt ad petrū: ⁊ dixerūt ei. Mgr̄ vr̄ non soluit didrachmā. Ait: Etiā. Et cū itrasset i domū·ꝓuenit eū ih̄s·dicēs: Quid tibi videt̄ symon? Reges t̄re a q̇bꝰ accipiūt tributū uel cēsū·a filijs suis·an ab alienis? Et ille dixit. Ab alienis Dixit illi ih̄s. Ergo liberi sūt filij. Ut aūt nō scādaliçem⁹ eos vade ad mare ⁊ mitte hamū ⁊ eū piscē q̇ prim⁹ ascēderit tolle. Et apto ore ei⁹ iuēies staterē: illū sumēs da eis ꝓ me ⁊ te.

XVIII

In illa hora accesserūt discipuli ad ih̄m dicētes. Quis putas maior est i regno celoꝝ? Et aduocās ih̄s ꝑuulū·statuit eū i medio eorū. ⁊ dixit. Amē dico vob̄: nisi ꝯuersi fueritꝫ ⁊ efficiamini sicut ꝑuuli: nō intrabitꝫ i regnū celoꝝ. Quicūqꝫ ḡ hūiliauerit se sicut ꝑuul⁹ iste: hic ē maior i regno celoꝝ. Et q̇ susceperit vnū paruulū talē in noīe meo·me suscipit. Qui āt scādaliçauerit vnū de pusillis istꝫ q̇ i me credūt: expedit ei ut suspēdat̄ mola asinaria in collo ei⁹. ⁊ dimergat̄ i ꝓfūdū marꝫ. Ue mūdo a scādalis. Necesse ē. n. ut veniāt scādala. Uerūtn̄ ve hoi ꝑ quē scādalū venit. Si aūt man⁹ tua uel pes

Luc. 9.

tuus scãdaliçat te· abscide eum ⁊ ꝓijce abs te. Bonũ tibi ẽ ad vitã igredi debilẽ uel claudũ q̃ duas man⁹ uel duos pedes habẽtẽ mitti i ignẽ etnũ. Et si ocul⁹ tu⁹ scãdaliçat te: erue eũ ⁊ ꝓijce abs te. Bonũ tibi ẽ vnũ oculũ habentẽ i vitã itrare: q̃ duos oculos hñtẽ mitti in gehẽnã ignis. Uidete ne ꝯtẽnatꝫ vnũ ex his pusillis. Dico.n. vob: q̃a ãgeli eoꝝ in celis sp̃ vidẽt faciẽ patris mei q̇ i celis ẽ. Uenit n. fili⁹ hoĩs saluare qḋ pierat. Quid vob videt̃? Si fuerint alicui centũ oues ⁊ errauerit vna ex eis: nõne relinq̃t nonagintanouẽ in montib⁹ ⁊ vadit q̃rere eã q̃ errauit? Et si ꝯtigerit ut iueniat eã: amẽ dico vob· q̃a gaudet sup eã magꝭ q̃ sup nonagitanouẽ q̃ nõ errauerũt. Sic nõ ẽ volũtas añ p̃rem vr̃m q̇ i celis ẽ: ut peat vn⁹ de pusillis istꝭ. Si ãt peccauerit i te frat̃ tuus: vade ⁊ corripe eũ int̃ te ⁊ ipsũ solũ. Si te audierit: lucratus eris fratrẽ tuũ. Si ãt nõ te audierit· adhibe tecũ adhuc vnũ uel duos: ut in ore duorũ uel triũ testiũ stet oẽ ṽbũ. Qḋ si nõ audierit eos: dic ecclesie. Si aũt ecclesiã nõ audierit: sit tibi sicut ethnicus ⁊ publican⁹. Amẽ dico vobis: q̃cũq; alligaueritis sup t̃rã· erũt ligata ⁊ i celo: ⁊ quecũq; solueritꝭ sup t̃rã· erũt soluta ⁊ i celo. Iterũ dico vobis: q̃a si duo ex vob ꝯsenserit sup terrã de oĩ re quãcũq; petierint: fiet illis a p̃re meo q̇ i celis ẽ. Ubi.n. sũt duo uel tres cõgregati i noĩe meo: ibi sũ i medio eoꝝ. Tũc accedens petr⁹ ad eũ dixit. Dñe· quotiẽs peccabit in me frater meus: ⁊ dimittã ei? Usq; septies? Dic illi ihs. Non dico tibi vsq; septies· s; vsq; septuagies septies. Jḋ assimulatũ ẽ regnũ celoꝝ hoĩ regi· q̇ voluit rationẽ ponere cũ seruis suis. Et cũ cepisset rationẽ ponere oblat⁹ est ei vn⁹ q̇ debebat ei decẽ millia talẽta. Cũ aũt nõ habẽt vnde reddẽt· iussit eũ dñs ei⁹ venũdari· ⁊ vxorẽ ei⁹ ⁊ filios.⁊ oia q̃ habebat.⁊ reddi. Procidẽs aũt s̃u⁹ ille· rogabat eũ dicẽs: Patiẽtiã habe i me.⁊ oia reddã tibi. Misert⁹ ãt dñs serui illius dimisit eũ.⁊ debitũ dimisit ei. Egressus aũt seru⁹ ille· iuenit vnũ de ꝯseruis suis· q̇ debebat ei cẽtũ denarios.⁊ tenẽs· suffocabat eũ dicẽs. Redde qḋ debes. Et ꝓcidẽs ꝯseru⁹ ei⁹· rogabat eũ dicẽs: Patiẽtiã habe i me.⁊ oia reddã tibi. Ille aũt noluit: s; abijt ⁊ misit eũ i carcerẽ· donec redderet debitũ. Uidẽtes ãt ꝯserui ei⁹ q̃ fiebãt· ꝯtristati sũt valde ⁊ venerũt ⁊ narrauerũt dño suo oia q̃ facta fuerãt. Tũc vocauit illũ dñs suus.⁊ ait illi. Serue nequã: oẽ debitum dimisi tibi· q̃m rogasti me. Nõne g̃ oportuit ⁊ te misereri ꝯserui tui· sicut ⁊ ego tui misert⁹ sũ? Et irat⁹ dñs ei⁹ tradidit eũ tortorib⁹: q̃adusq; redderet vniuersũ debitũ. Sic ⁊ pater meus celestꝭ faciet vobis: si nõ remiseritis vnusquisq; fratri suo de cordibus vestris.

CXIX

ET factũ ẽ cũ ꝯsũmasset ihs sermões istos migr̃uit a galilea.⁊ venit i fines iudee trãs iordanẽ.⁊ secute sũt eũ turbe multe.⁊ curauit eos ibi. Et accesserũt ad eũ pharisei tẽptãtes eũ.⁊ dicẽtes: Si licet hoĩ dimittere vxorẽ suã q̃cũq; ex cã? Qui r̃ndẽs ait eis. Nõ legistꝭ· q̃a q̇ fecit hoiẽ ab iitio: masculũ ⁊ feminã fecit eos? Et dixit. Propt̃ h̃ dimittet hõ patrẽ ⁊ matrẽ.⁊ adherebit vxori sue ⁊ erũt duo i carne vna. Itaq; iã nõ sũt duo s; vna caro. Qḋ g̃ de⁹ ꝯiũxit· hõ nõ separet. Dicũt illi. Quid g̃ moyses mãdauit dari libellũ repudij ⁊ dimittẽ? Ait illis. Qm̃ moyses ad duritiã cordis vr̃i ꝑmisit vobis dimittẽ vxores vr̃as: ab iitio aũt nõ fuit sic. Dico ãt vobis: q̃a q̃cũq; dimiserit vxorẽ suã nisi ob fornicationẽ.⁊ aliã duxerit: mechat̃. Et q̇ dimissam duxerit· mechat̃. Dicũt ei discipuli eius. Si ita ẽ causa hoĩs cũ vxore: nõ expedit nubere. Qui dixit illis. Nõ oẽs capiũt ṽbũ istud s; q̇b⁹ datũ ẽ. Sũt.n. eunuchi q̇ de m̃ris vtero sic nati sũt.⁊ sũt eunuchi q̇ facti sũt ab hoib⁹.⁊ sũt eunuchi q̇ seipsos castrauerũt ꝓpt̃ regnũ celorũ. Qui põt cape capiat. Tũc oblati sũt ei puuli: ut man⁹ eis imponẽt ⁊ oraret. Discipuli ãt icrepabãt eos. Ihs ṽo ait eis. Sinite puulos ⁊ nolite eos ꝓhibẽ ad me venire: taliũ ẽ.n. regnũ celoꝝ. Et cũ iposuisset eis manus: abijt inde. Et ecce vn⁹ accedens ait illi. Mgr̃ bone: q̃d boni faciã ut habeã vitã eternã? Qui dixit ei. Quid me int̃rogas de bono? Un⁹ ẽ bon⁹ de⁹. Si aũt vis ad vitã ingredi: serua mãdata. Dic illi. Que? Ihs aũt dixit. Nõ homicidiũ facies· nõ adulterabis· nõ facies furtũ· nõ falsũ testimoniũ dices· honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ· diliges ꝓximũ tuũ sicut teipsũ. Dic illi adolescẽs. Oia h̃ custodiui a iuuẽtute mea: q̇d adhuc mihi deest? Ait illi ihs. Si vis pfect⁹ eẽ· vade ⁊ vende oia q̃ habes ⁊ da paupib⁹.⁊ habebis thesauꝝ i celo: ⁊ veni seq̃re me. Cũ audisset aũt adolescens ṽbũ: abijt tristis. Erat.n. hñs multas possessiões. Ihs aũt dixit discipulis suis. Amẽ dico vobis: q̃a diues difficile intrabit i regnũ celoꝝ. Et iteꝝ dico vobis. Facili⁹ ẽ camelũ p foramẽ acus trãsire: q̃ diuitẽ itrare i regnũ

celoꝝ. Audit' aūt his discipuli mirabāt᷑ val-de dicētes: Quis ꝰ poterit saluꝰ eē? Aspiciēs aūt ihs dixit illis. Apud hoīes hꝯ ipossibile ē: apud deū aūt oīa possibilia sūt. Tūc rn̄dens petrꝰ dixit ei. Ecce nos reliquimꝰ oīa. ⁊ secu-ti sumꝰ te. Quid ꝰ erit nobis? Ihs aūt dixit illis. Amē dico vobis: ꝙ vos q̄ secuti estis me: i regn̄atiōe cū sederit filiꝰ hoīs i sede ma-iestat' sue: sedebit' ⁊ vos sup sedes duodeci: iudicātes duodecim tribꝰ isrl'. Et oīs q̄ reli-querit domū uel frēs aut sorores aut patrē aut matrē aut vxorem aut filios aut agros ꝑpt nomē meū: cētuplū accipiet. ⁊ vitā eter-nam possidebit. Multi aūt erūt primi nouis-simi: ⁊ nouissimi primi.

XX

Simile ē regnū celorū hoī prīfamili-as: q̄ exijt p̄mo mane ꝯducē opari-os i vineā suā. Conuētiōe aūt facta cū oparijs ex denario diurno: misit eos in vi-neam suā. Et egressus circa horā tr̄ciā: vidit alios stātes i foro ociosos. ⁊ dixit illis. Ite ⁊ vos i vineā meā: ⁊ qd̄ iustū fuerit dabo vo-bis. Illi āt abierūt. Iterꝫ aūt exijt circa sextā ⁊ nonā horā: ⁊ fecit silr. Circa vndecimā ꝟo exijt: ⁊ iuenit alios stātes: ⁊ dicit illis. Quid hꝯ stat' tota die ociosi? Dicūt ei. Quia nemo nos ꝯduxit. Diē illis. Ite ⁊ vos i vineā meā. Cū sero āt factū eēt: diē dn̄s vinee ꝓcurato-ri suo. Voca oparios ⁊ redde illis mercedē: incipiēs a nouissimis vsqꝫ ad p̄mos. Cū ve-nissent ꝰ q̄ circa vndecimā horā venerāt: ac-ceperūt singulos denarios. Venietes autē ⁊ primi: arbitrati sūt ꝙ plꝰ eēnt accepturi: acce-perūt aūt ⁊ ipsi singulos denarios. Et accipi-entes murmurabāt aduersus patrēfamilias dicētes. Hi nouissimi vna hora fecerūt. ⁊ pa-res illos nobꝭ fecisti q̄ portauimꝰ pōdꝰ diei ⁊ estus? At ille rn̄dēs vni eoꝝ dixit. Amice: non facio tibi iniuriā. Nōne ex denario con-uenisti mecū? Tolle qd̄ tuū ē ⁊ vade. Volo autē ⁊ huic nouissimo dare: sicut ⁊ tibi. Aut nō licet m̄ qd̄ volo facē? An oculꝰ tuꝰ nequā ē q̄a ego bonꝰ sū? Sic erūt nouissimi primi: ⁊ primi nouissimi. Multi. n. sūt vocati: pau-ci ꝟo electi. Et ascēdēs ihs hierosolymā: as-sūpsit duodeci discipulos secreto: ⁊ ait illis. Ecce ascēdimꝰ hierosolymā. ⁊ filiꝰ hoīs tra-det᷑ p̄ncipibꝰ sacerdotū ⁊ scribis: ⁊ ꝯdēnabūt eū morte: ⁊ tradēt eū gētibꝰ ad illudēdū. ⁊ fla-gellandū. ⁊ crucifigendū: ⁊ tr̄tia die resurget. Tūc accessit ad eū mr̄ filioꝝ çebedei cū filijs suis: adorās ⁊ petēs aliq̄d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic ut sedeāt hi duo filij mei: vnus ad dexterā tuam ⁊ vnꝰ ad sini-strā i regno tuo. Rn̄dēs aūt ihs dixit. Nesci-tis q̄d petat'. Potest' bibē calicē quē ego bi-biturꝰ sū? Dicūt ei. Possumꝰ. Ait illis. Cali-cē q̄dē meū bibet': sedere aūt ad dexterā meā uel sinistrā nō ē meū dare vobꝭ: ſ q̄bꝰ paratū est a prē meo. Et audiētes decē: indignati sūt de duobꝰ fribꝰ. Ihs aūt vocauit eos ad se: ⁊ ait: Scit' q̄a p̄ncipes gētiū dn̄ant᷑ eoꝝ. ⁊ qui maiores sūt ptātē exercēt int᷑ eos? Nō ita erit int᷑ vos. Sꝫ quicūqꝫ voluerit int᷑ vos maior fieri: sit vr̄ mi̅ster. Et q̄ voluerit int᷑ vos p̄mꝰ eē: erit vr̄ ſuꝰ. Sic filiꝰ hoīs nō venit mi̅stra-ri ſ mi̅strare: ⁊ dare aīam suā redēptionē ꝓ mult'. Et egrediētibꝰ illis ab hiericho: secuta est eū turba multa. Et ecce duo ceci sedētes secꝰ viā: audierūt q̄a ihs trāsiret. ⁊ clamauer̄t dicētes: Dn̄e: miserere nr̄i fili dauid. Turba aūt icrepabat eos ut tacerēt. At illi mag' cla-mabāt dicentes. Dn̄e: miserere nr̄i fili dauid. Et stetit ihs. ⁊ vocauit eos ⁊ ait: Quid vult' ut faciā vobꝭ? Dicūt illi. Dn̄e: ut apiāt᷑ oculi nr̄i. Misertꝰ aūt eoꝝ ihs: tetigit oculos eoꝝ. Et ꝯfestim viderūt. ⁊ secuti sūt eū.

XXI

Et cū approp inq̄ssent hierosolymis ⁊ venissent bethphage ad mōtē oliueti: tunc ihs misit duos discipulos: di-cens eis. Ite i castellū qd̄ ꝯ vos ē. ⁊ stati in-ueniet' asinā alligatā ⁊ pullū cū ea: soluite ⁊ adducite mihi. Et si q̄s vobis aliq̄d dixerit: dicite q̄a dn̄s his opꝰ hꝫ. ⁊ ꝯfestim dimittet eos. Hoc āt factū ē: ut adimpleret᷑ qd̄ dictū ē ꝑ prophetā dicentē. Dicite filie syon: ecce rex tuus venit tibi mansuetꝰ sedens sup asinā: ⁊ pullū filiū subiugalis. Eūtes āt discipuli fe-cerūt sic̄ p̄cepit illis ihs. Et adduxerūt asinā ⁊ pullū. ⁊ imposuerūt sup eos vestimenta sua ⁊ eū desup sedere fecerūt. Plurima autē tur-ba strauerūt vestimēta sua i via. Alij aūt ce-debāt ramos de arboribꝰ. ⁊ sternebāt in via. Turbe aūt q̄ p̄cedebāt ⁊ q̄ sequebāt᷑: clama-bāt dicētes. Osanna filio dauid: benedictus q̄ venit in noīe dn̄i: osanna i altissimis. Et cū intrasset hierosolymā: cōmota ē vniuersa ci-uitas dicēs. Quis ē hic? ꝑpli autē dicebant hic ē ihs ꝓpħa a naçareth galilee. Et intra-uit ihs i tēplū dei. ⁊ eijciebat oēs vendētes ⁊ emētes in tēplo. ⁊ mēsas nūmulariorū ⁊ ca-thedras vendētiū colūbas euertit. ⁊ dic̄ eis. Scriptū ē: domꝰ mea domꝰ oratiōis vocabit᷑ vos autem fecistis illam speluncam latronū.

Et accesserũt ad eũ ceci ⁊ claudi i tẽplo. ⁊ sanauit eos. Uidẽtes aũt ꝑncipes sacerdotũ ⁊ scribe mirabilia q̃ fecit. ⁊ pueros clamãtes i tẽplo ⁊ dicẽtes. osanna filio dauid: idignati sũt. ⁊ dixerũt ei. Audis q̇d isti dicũt? Ihesus aũt dixit eis. Utiqȝ. Nũꝗ̃ legistis: q̇a ex ore infantiũ ⁊ lactentiũ ꝑfecisti laudẽ? Et relictꝫ illis abijt foras ex ciuitatẽ in bethaniã: ibiqȝ mãsit. Mane aũt reuertens in ciuitatẽ. esurijt. Et videns fici arborẽ vnã sec⁹ viã venit ad eã. ⁊ nihil inuenit in ea nisi folia tm̃: ⁊ ait illi. Nũꝗ̃ ex te fructus nascat̃ in sempiternũ. Et arefacta ẽ ꝯtinuo ficulnea. Et vidẽtes discipuli: mirati sũt dicẽtes: Quõ ꝯtinuo aruit? Rñdens aũt ihs. ait eis: Amẽ dico vob̃: si habueritis fidẽ ⁊ nõ hesitaueritꝫ. nõ solũ de ficulnea facietis: s̃ ⁊ si mõti huic dixeritꝫ tolle ⁊ iacta te in mare. fiet. Et oĩa quecunqȝ petieritis in oratiõe credẽtes. accipietis. Et cũ venisset i templũ: accesserũt ad eũ docentem principes sacerdotũ ⁊ seniores ꝑpli dicẽtes: In q̃ ꝑtãte h̃ facis? Et q̇s tibi dedit hanc potestatẽ? Rñdens ihs. dixit eis. Interrogabo vos ⁊ ego vnũ sermonẽ: quẽ si dixeritꝫ mihi ⁊ ego vob̃ dicã i q̃ ꝑtãte h̃ facio. Baptismũ iohãnis vnde erat. e celo. an ex hoib⁹? At illi cogitabãt int̃ se dicẽtes. Si dixerim⁹ e celo: dicet nob̃. Quare ḡ nõ credidistis illi? Si ãt dixerim⁹ ex hoib⁹: timem⁹ turbã. Oẽs enim habebãt iohãnẽ sicut ꝓphetã. Et rñdentes ihu: dixerũt. Nescimus. Ait illis ⁊ ipse. Nec ego dico vobis in q̃ ꝑtãte h̃ facio. Quid autẽ vobis videt̃? Homo q̇dã habebat duos filios. ⁊ accedẽs ad ꝑmũ. dixit: Fili. vade hodie opari in vineã meã. Ille aũt rñdens ait. Nolo. Postea aũt pn̄ia mot⁹ abijt. Accedẽs aũt ad alteꝝ dixit sil̃r. At ille rñdẽs ait. Eo dñe. Et nõ iuit. Quis ex duob⁹ fecit volũtatẽ patris? Dicũt ei. Prim⁹. Dicit illis ihs. Amen dico vob̃: q̇a publicani ⁊ meretrices ꝑcedũt vos in regno dei. Uenit. n. ad vos iohannes in via iusticie. ⁊ non credidistis ei. Publicani aũt ⁊ meretrices crediderunt ei: vos aũt videntes nec pn̄iam habuistis p⁹ea: ut crederetis ei. Aliã pabolã audite. Homo erat prfamilias q̇ plãtauit vineã. ⁊ sepẽ circũdedit ei: ⁊ fodit i ea torcular. ⁊ edificauit turrim. ⁊ locauit eã agricolis. ⁊ pegre ꝓfect⁹ ẽ. Cũ autẽ tẽp⁹ fructuũ approṗinq̄sset: misit s̃uos suos ad agricolas ut acciperẽt fruct⁹ ei⁹. Et agricole app̄hẽsis seruis ei⁹. aliũ ceciderũt. aliũ occiderũt. aliũ ꝟo lapidauerunt. Iterũ misit alios seruos plures ꝑorib⁹. ⁊ fecerũt illis similit̃. Nouissime aũt misit ad eos filiũ suũ. dicẽs: verebũt̃ forte filiũ meũ. Agricole ãt vidẽtes filiũ. dixerũt itra se. Hic ẽ heres: venite occidam⁹ eũ: ⁊ habebim⁹ h̃editatẽ ei⁹. Et apprehensũ eũ eiecerũt extra vineã. ⁊ occiderũt. Cũ ḡ venerit dñs vinee: q̇d faciet agricolis illis? Aiũt illi. Malos male perdet. ⁊ vineã suã locabit alijs agricolis: q̇ reddãt ei fructũ tp̄ib⁹ suis. Dic illis ihs. Nũꝗ̃ legistꝫ i scripturis. Lapidẽ quẽ reprobauerũt edificãtes. hic est factus in caput anguli? A dño factũ ẽ istud. ⁊ ẽ mirabile i oculis nr̃is. Jõ dico vobis: q̇a auferet̃ a vob̃ regnũ dei. ⁊ dabit̃ gẽti faciẽti fruct⁹ eius. Et q̇ ceciderit sup̱ lapidẽ istũ cõfringet̃: sup̱ quẽ ꝟo ceciderit: conteret eũ. Et cũ audissent ꝑncipes sacerdotũ ⁊ pharisei pabolas eius: cognouerũt ꝙ de ipsis diceret. Et q̃rentes eũ tenere timuerũt turbas. qm̄ sicut ꝓphetã eũ habebãt. Et rñdẽs ihs dixit iterũ in parabolis eis dicens. C. XXII

Simile factũ ẽ regnũ celoꝝ hoĩ regi: q̇ fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare iuitatos ad nuptias: ⁊ nolebãt venire. Iteꝝ misit alios seruos dicẽs: Dicite iuitatꝫ. Ecce prãdiũ meũ paraui: tauri mei ⁊ altilia occisa sũt. ⁊ oĩa parata: venite ad nuptias. Illi aũt neglexert̃. ⁊ abierũt. ali⁹ in villã suã. ali⁹ ꝟo ad negociationẽ suã. Reliq̇ ꝟo tenuerũt s̃uos ei⁹. ⁊ ꝯtumelijs affectos occiderũt. Rex autẽ cũ audisset irat⁹ ẽ: ⁊ missis exercitib⁹ suis ꝑdidit homicidas illos. ⁊ ciuitatẽ illoꝝ succẽdit. Tũc ait seruis suis. Nuptie q̇dẽ parate sũt: s̃ q̇ inuitati erãt nõ fuerũt digni. Ite ḡ ad exit⁹ viaꝝ. ⁊ quoscũqȝ iueneritꝫ. vocate ad nuptias. Et egressi serui ei⁹ in vias ꝯgregauerũt oẽs q̇s inuenerũt malos ⁊ bonos. ⁊ iplete sũt nuptie discũbentiũ. Intrauit aũt rex ut videret discũbentes. ⁊ vidit ibi hoiẽ nõ vestitũ veste nuptiali. Et ait illi. Amice: quõ huc intrasti nõ hñs vestẽ nuptialẽ? At ille obmutuit. Tũc dixit rex mĩstris. Ligatꝫ manib⁹ ⁊ pedib⁹ ei⁹. mittite eũ in tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ stridor dentiũ. Multi aũt sũt vocati: pauci ꝟo electi. Tũc abeũtes pharisei ꝯsiliũ iierũt ut capent eũ in sermone. Et mittunt ei discipulos suos. cũ herodianis dicẽtes. Magister. scim⁹ q̇a verax es ⁊ viã dei i ꝟitate doces ⁊ nõ ẽ tibi cura de aliq̇. Nõ. n. respicis ꝑsonã hoiũ. Dic ḡ nob̃: q̇d tibi videt̃. Licet censũ dari cesari. aut nõ? Cognita autẽ ihs neq̃tia

eoꝝ ait. Quid me tēptatꝭ hypocrite? Ostendite mihi nūmisma cēsus. At illi obtulerūt ei denariū. Et ait illis ihs. Cui⁹ ē imago hec ꝛ suꝑscriptio? Dicūt ei. Cesaris. Tūc ait illis. Reddite ergo q̄ sūt cesaris cesari. ꝛ q̄ sūt dei deo. Et audiētes mirati sūt. ꝛ relicto eo abierūt. In illo die accesserūt ad eū saducei q̇ dicunt nō eē resurrectionē. ꝛ īterrogauerūt eū dicētes. Mḡr. moyses dixit: si q̇s mortuus fuerit nō hn̄s filiū: ut ducat frater ei⁹ vxorē illius ꝛ suscitet semen fratri suo. Erant autē apud nos septē frēs. ꝛ ꝑm⁹ vxore ducta defunctus est. ꝛ nō hn̄s semē reliq̇t vxorē suā fratri suo. Similiter secūd⁹ ꝛ terti⁹: vsq3 ad septimū. Nouissime aūt oīu3. ꝛ mulier defūcta est. In resurrectiōe ergo cuius erit de septē vxor. Oēs. n. habuerūt eā. Rn̄dēs aūt ihs ait illis: Erratis nescientes scripturas: neq3 ꝟtutē dei. In resurrectiōe eni neq3 nubēt neq3 nubentur: sed erūt sicut angeli dei in celo. De resurrectiōe aūt mortuoꝝ nō legistis q̇d dictū ē a deo dicēte vobis. ego sū de⁹ abrahā. ꝛ de⁹ ysaac. ꝛ de⁹ iacob.? Nō ē deus mortuoꝝ: sed viuētiū. Et audiētes turbe mirabātur in doctrina ei⁹. Pharisei aūt audiētes q̄ silentiū iposuisset saduceis cōuenerūt in vnū. ꝛ īterrogauit eū vn⁹ ex eis legis doctor tēptās eū. Mḡr: q̇d ē mandatū magnum in lege? Ait illi ihs. Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo. ꝛ ī tota aīa tua. ꝛ ī tota mēte tua. Hoc ē maximū ꝛ ꝑmū mandatū. Secūdū aūt sile ē huic. Diliges ꝓximū tuū sicut teipsū. In his duob⁹ mandatꝭ. vniuersa lex pēdet ꝛ ꝓphe. Cōgregatꝭ aūt phariseis. īterrogauit eos ihs dicēs: Quid vobis videtur de xp̄o: cui⁹ fili⁹ est? Dicunt ei. Dauid. Ait illis. Quō ergo dauid in spū vocat eū dn̄m dicēs: dixit dn̄s dn̄o meo. sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos. scabellū pedum tuoꝝ? Si ergo dauid vocat eū dn̄m: quō filius ei⁹ est? Et nemo poterat ei rn̄dē ꝟbū: neq3 ausus fuit q̇s q̄ ex illa die eū ampli⁹ interrogare.

Tunc ihs locutus est ad CXXIII turbas ꝛ ad discipulos suos dicēs: Suꝑ cathedrā moysi sederūt scribe ꝛ pharisei. Oia ergo q̄cūq3 dixerint vobis. seruate ꝛ facite: sc̄dm opa ꝟo eoꝝ nolite facē. Dicūt. n. ꝛ nō faciūt. Alligāt aūt onera grauia ꝛ iportabilia. ꝛ iponūt ī humeros hoīu3: digito aūt suo nolunt ea mouere. Oia ꝟo opa sua faciūt ut videātur ab hoīb⁹. Dilatāt. n. philateria sua. ꝛ magnificāt fimbrias. Amant aūt ꝑmos recubit⁹ in cenis. ꝛ primas cathedras in synagogis. ꝛ salutatiōes ī foro. ꝛ vocari ab hoīb⁹ rabbi. Vos autē nolite vocari rabbi. Vn⁹ ē eni mḡr vester: oēs aūt vos frēs estis. Et patrē nolite vocare vobis suꝑ t̄rā: vn⁹ ē. n. pr̄ vester qui ī celis est. Nec vocemini mḡri: q̇a mḡr vester. vn⁹ ē xp̄s. Qui maior ē vr̄m. erit minister vester. Qui aūt se exaltauerit hūiliabitur. ꝛ q̇ se humiliauerit exaltabitur. Ve aūt vobis scribe ꝛ pharisei hypocrite: q̇ clauditis regnū celoꝝ añ hoīes. Vos. n. nō itratꝭ nec introeūtes sinitꝭ intrare. Ve vob̄ scribe ꝛ pharisei hypocrite: q̇ comeditꝭ domos viduarū. oratiōes lōgas orātes: ꝓpter hoc ampli⁹ accipietꝭ iudiciū. Ve vob̄ scribe ꝛ pharisei hypocrite: q̇ circuitis mare ꝛ aridā. ut faciatis vnū ꝓselitū. ꝛ cū fuerit fact⁹. facitis eum filiū gehēne duplo q̄ vos. Ve vobis duces ceci: q̇ dicitꝭ q̇cūq3 iurauerit ꝑ tēplū nihil ē: q̇ aūt iurauerit ī auro tēpli debitor ē. Stulti ꝛ ceci: q̇d. n. mai⁹ ē. auꝝ. an tēplū q̇d scificat aurū? Et q̇cūq3 iurauerit ī altari. nihil est: quicūq3 aūt iurauerit in dono q̇d est suꝑ illud. debet. Ceci: q̇d. n. mai⁹ est. donū. an altare quod sanctificat donū? Qui ergo iurat ī altari. iurat ī eo ꝛ ī oīb⁹ q̄ suꝑ illud sūt. Et q̇cūq3 iurauerit in templo: iurat ī illo ꝛ ī eo q̇ habitat ī ipso. Et qui iurat in celo: iurat in throno dei ꝛ ī eo q̇ sedet suꝑ eū. Ve vob̄ scribe ꝛ pharisei hypocrite: q̇ decimatꝭ mentā ꝛ anethū ꝛ cyminū: ꝛ reliq̇stis q̄ grauiora sūt legis. iudiciū ꝛ misericordiā ꝛ fidē. Hec oportuit facere. ꝛ illa nō omittere. Duces ceci excolātes culicē: camelū aūt glutiētes. Ve vobis scribe ꝛ pharisei hypocrite: q̇ mūdatꝭ q̇d deforis ē calicis ꝛ parapsidis: int⁹ aūt pleni estis rapina ꝛ immūditia. Pharisee cece. mūda ꝑus q̇d intus est calicis ꝛ parapsidis: ut fiat ꝛ id q̇d deforis ē mūdū. Ve vobis scribe ꝛ pharisei hypocrite. q̇a siles estꝭ sepulchris dealbatꝭ. q̄ a foris parent hoīb⁹ speciosa: intus ꝟo plena sūt ossib⁹ mortuoꝝ ꝛ oī spurcitia. Sic ꝛ vos a foris q̇dē paretis hominib⁹ iusti: intus aūt pleni estis hypocrisi ꝛ iniq̇tate. Ve vob̄ scribe ꝛ pharisei hypocrite: qui edificatꝭ sepulchra ꝓphetarū: ꝛ ornatꝭ monumēta iustoꝝ. ꝛ dicitꝭ. Si fuissemus in dieb⁹ patrū nr̄oꝝ: non essem⁹ socij eoꝝ in sanguine ꝓphetaꝝ. Itaq3 testimonio estis vobismetipsis: q̇a filij estis eoꝝ q̇ ꝓphetas occiderūt. Et vos implete mēsurā patꝝ vr̄oꝝ. Serpentes genimina viperaꝝ: quō fugietis a iudicio gehenne? Ideo dico vobis. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ꝛ sapiētes

⁊ scribas. ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis. ⁊ ex eis flagellabitis in synagogis vr̃is. ⁊ ꝑsequimini de ciuitate i ciuitatẽ ut veniat super vos oĩs sanguis iustus q̇ effusus est sup terram. a sanguine abel iusti vsq; ad sanguinẽ çacharie filij barachie: quẽ occidistis int̃ templum ⁊ altare. Amẽ dico vobis: venient hec oĩa sup generationẽ istã. Hierusalẽ hierusalem. que occidis ꝓphetas ⁊ lapidas eos qui ad te missi sũt: quotiẽs volui cõgregare filios tuos quẽadmodũ gallina cõgregat pullos suos sub alas. ⁊ noluisti. Ecce relinquet̃ vobis domus vestra deserta. Dico eni vobis nõ me videbitis ãmodo donec dicatis. Benedictus qui venit in noĩe dñi.

C XXIIII

Et egressus ihesus de tẽplo ibat. Et accesserunt discipuli eius. ut ostenderent ei edificationes tẽpli. Ipse aũt respondens. dixit illis: Videtis hec omnia? Amẽ dico vobis: nõ relinquet̃ hic lapis sup lapidẽ: qui nõ destruat̃. Sedente aũt eo sup montẽ oliueti: accesserunt ad eũ discipuli secreto dicẽtes: Dic nobis qñ hec erũt: ⁊ quod signũ aduent⁹ tui: ⁊ consũmatiõis seculi? Et rñdens ihs dixit eis. Videte ne quis vos seducat. Multi. n. veniẽt i noĩe meo. dicentes: ego sum xp̃s: ⁊ multos seducent. Audituri n estis prelia ⁊ opiniões preliorum: videte ne turbemini. Oportet eni hec fieri: s; nondũ est finis. Consurget. n. gens in gentem. ⁊ regnũ in regnũ. ⁊ erũt pestilentie ⁊ fames ⁊ terremot⁹ per loca. Hec aũt omnia. initia sũt dolorum. Tunc tradẽt vos in tribulationẽ. ⁊ occident vos: ⁊ eritis odio omnib⁹ gentib⁹ ꝓpter nomẽ meũ. Et tunc scandaliçabunt̃ multi. ⁊ inuicẽ tradẽt. ⁊ odio habebũt inuicẽ. Et multi pseudo prophete surgent. ⁊ seducẽt multos: ⁊ qm̃ abundabit iniq̃tas: refrigescet caritas multorum. Qui aũt ꝑseuerauerit vsq; i finem: hic saluus erit. Et p̃dicabit̃ h̃ euangeliũ regni in vniuerso orbe i testimoniũ oĩb⁹ gentibus: ⁊ tũc veniet consũmatio. Cũ ergo videritis abhominationẽ desolatiõis. que dicta ẽ a daniele ꝓpheta stantẽ in loco sancto: q̇ legit intelligat. Tunc qui in iudea sũt. fugiant ad montes: ⁊ q̇ in tecto. nõ descendat tollere aliquid de domo sua: ⁊ qui in agro. nõ reuertatur tollere tunicã suã. Ve aũt pregnantib⁹ ⁊ nutrientib⁹ in illis dieb⁹. Orate aũt ut non fiat fuga vestra hyeme uel sabbato. Erit enĩ tũc tribulatio magna. qualis nõ fuit ab initio mundi vsq; modo: neq; fiet. Et nisi breuiati fuissent dies illi. nõ fieret salua oĩs caro: sed ꝓpt̃ electos breuiabũt̃ dies illi. Tũc si quis vobis dixerit. ecce hic est xp̃s aut illic: nolite credere. Surgent eni pseudo xp̃i ⁊ pseudo prophete. ⁊ dabũt signa magna ⁊ prodigia ita ut i errorẽ inducant̃ si fieri põt etiã electi. Ecce predixi vobis. Si ergo dixerint vobis: ecce in deserto est. nolite exire: ecce i penetralibus. nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab oriẽte ⁊ apparet vsq; i occidentẽ: ita erit ⁊ aduent⁹ filij hoĩs. Vbicũq; fuerit corpus: illuc cõgregabũt̃ ⁊ aq̇le. Stati aũt p⁹ tribulationẽ dierũ illorum sol obscurabit̃: ⁊ luna non dabit lumẽ suũ: ⁊ stelle cadẽt de celo ⁊ v̾tutes celorum cõmouebũt̃: ⁊ tũc parebit signum filij hoĩs i celo. Et tũc plangent oẽs trib⁹ t̃re ⁊ videbũt filiũ hoĩs veniẽtẽ in nubibus celi cũ virtute multa ⁊ maiestate. Et mittet angelos suos cũ tuba ⁊ voce magna. ⁊ congregabũt electos ei⁹ a q̃tuor vẽtis. a sũmis celorũ vsq; ad terminos eorum. Ab arbore aũt fici discite parabolã: cũ iam ram⁹ ei⁹ tener fuerit ⁊ folia nata: scitis q̇a ꝓpe est estas. Ita ⁊ vos cũ videritis h̃ oĩa: scitote q̇a ꝓpe ẽ ⁊ in ianuis. Amẽ dico vobis: q̇a nõ p̃teribit generatio h̃ donec oĩa fiant. Celũ ⁊ t̃ra trãsibũt: v̾ba aũt mea nõ p̃teribũt. De die aũt illa ⁊ hora nemo scit: neq; angeli celorum. nisi pr̃ solus. Sic aũt i dieb⁹ noe: ita erit ⁊ aduẽt⁹ filij hoĩs. Sic. n. erãt in dieb⁹ añ diluuiũ comedẽtes ⁊ bibẽtes. nubẽtes ⁊ nuptui tradẽtes. vsq; ad eũ diẽ q̇ intrauit noe i archã. ⁊ nõ cognouerũt donec venit diluuiũ ⁊ tulit oẽs: ita erit ⁊ aduent⁹ filij hoĩs. Tũc duo erũt i agro: vn⁹ assumet̃ ⁊ vn⁹ relinq̃t̃. Due molẽtes i mola: vna assumet̃ ⁊ vna relinquet̃. Duo in lecto: vn⁹ assumet̃ ⁊ vn⁹ relinquet̃. Vigilate ĝ q̇a nescitis q̃ hora dñs vester vẽtur⁹ sit. Illud aũt scitote: qm̃ si sciret pr̃familias q̃ hora fur vẽturus eẽt: vigilaret vtiq;. ⁊ nõ sineret perfodi domũ suã. Ideo ⁊ vos estote parati: q̇a qua nescitis hora fili⁹ hoĩs vẽtur⁹ ẽ. Quis putas est fidelis seruus ⁊ prudẽs. quẽ ꝯstituit dñs sup̃ familiã suã: ut det illis cibũ in tp̃e? Beatus ille seru⁹: quẽ ut venerit dñs ei⁹ inuenerit sic facientẽ. Amẽ dico vobis: qm̃ sup oĩa bona sua ꝯstituet eũ. Si aũt dixerit mal⁹ seruus ille in corde suo: morã facit dñs me⁹ venire. ⁊ ceperit percutere cõseruos suos. manducet aũt ⁊ bibat cũ ebriosis: veniet domin⁹

serui illius in die qua nō sperat: ⁊ hora qua ignorat. ⁊ diuidet eū. partemq̧ eius ponet cū hypocritis: illic erit fletus ⁊ stridor dentium.

Tunc simile erit regnum CXXV celorum decem virginibus: que accipiētes lampades suas exierūt obuiam sponso ⁊ sponse. Quinq̧ autem ex eis erant fatue. ⁊ quinq̧ prudentes. Sed quinq̧ fatue acceptis lampadibus non sumpserunt oleum secū. Prudentes ꝟo acceperūt oleum in vasis suis cū lampadibus. Moram autē faciente sponso: dormitauerūt omnes ⁊ dormierunt. Media autē nocte clamor factus est: ecce sponsus venit. exite obuiam ei. Tunc surrexerūt omnes virgines ille: ⁊ ornauerūt lampades suas. Fatue autē sapientib[9] dixerūt. Date nobis de oleo vestro: quia lampades nostre extinguūtur. Responderunt prudentes dicentes. Ne forte nō sufficiat nobis ⁊ vobis: ite potius ad vendētes ⁊ emite vobis. Dum autem irent emere. venit sponsus: ⁊ que parate erāt intrauerūt cum eo ad nuptias. ⁊ clausa est ianua. Nouissime ꝟo veniunt ⁊ relique virgines dicentes. Domine domine: aperi nobis. At ille respondens ait: Amē dico vobis: nescio vos. Vigilate itaq̧ quia nescitis diem neq̧ horam. Sicut enim homo peregre ꝓficiscens vocauit seruos suos. ⁊ tradidit illis bona sua. Et vni dedit qnq̧ talenta. alij autē duo. alij ꝟo vnum: vnicuiq̧ ſm propriam virtutem: ⁊ profectus est statim. Abijt autem qui quinq̧ talenta acceperat. ⁊ operat[9] est in eis. ⁊ lucrat[9] est alia qnq̧. Similiter qui duo acceperat: lucratus est alia duo. Qui autē vnū acceperat: abiens fodit in terram. ⁊ abscondit pecuniā domini sui. Post multum ꝟo temporis venit domin[9] seruorū illorum: ⁊ posuit rationem cum eis. Et accedēs qui quinq̧ talenta acceperat. obtulit alia quinq̧ talenta. dicens: Domine quinq̧ talēta tradidisti mihi: ecce alia qnq̧ superlucrat[9] sum. Ait illi dn̄s ei[9]. Euge serue bone ⁊ fidelis: quia super pauca fuisti fidelis. super multa te constituā: intra in gaudium dn̄i tui. Accessit aūt ⁊ qui duo talenta acceperat. ⁊ ait: Domine. duo talenta tradidisti mihi: ecce alia duo lucratus sum. Ait illi dn̄s eius. Euge serue bone ⁊ fidelis: qa super pauca fuisti fidelis. super multa te constituam. intra in gaudiū dn̄i tui. Accedens autem ⁊ qui vnum talentum acceperat ait: Dn̄e. scio qa homo durus es: metis vbi nō seminasti. ⁊ congregas vbi non sparsisti: ⁊ timens abij ⁊ abscondi talentū tuū in terra. Ecce habes qd̄ tuū est. Respondens autē domin[9] eius. dixit ei: Serue male ⁊ piger: sciebas quia meto vbi non semino. ⁊ congrego vbi non sparsi. Oportuit ergo te cōmittere pecuniam meā nūmularijs: ⁊ veniens ego recepissem vtiq̧ quod meū est cū vsura. Tollite itaq̧ ab eo talentum: ⁊ date ei qui habet decem talenta. Omni enim habenti dabitur ⁊ abundabit: ei autem q̇ non habet. ⁊ quod videt' habere auferet' ab eo. Et inutilē seruū eijcite in tenebras exteriores: illic erit fletus ⁊ stridor dentiū. Cum autem venerit filius hominis i maiestate sua ⁊ omnes angeli cū eo: tunc sedebit super sedem maiestatis sue. ⁊ congregabuntur ante eum omnes gentes: ⁊ separabit eos ab inuicem. sicut pastor segregat oues ab hedis. Et statuet oues quidem a dextris. hedos autem a sinistris. Tunc dicet rex his qui a dexteris eius erunt. Venite benedicti patris mei: possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi. Esuriui enī: ⁊ dedistis mihi mādučare. Sitiui: ⁊ dedistis mihi bibere. Hospes eram: ⁊ collegistis me. Nudus: ⁊ operuistis me. Infirm[9]: ⁊ visitastis me. In carcere erā: ⁊ venistis ad me. Tunc respondebūt ei iusti. dicentes. Domine quādo te vidimus esurientem. ⁊ pauimus: sitientē. ⁊ dedimus tibi potū? Quando autē te vidimus hospitē ⁊ collegimus te. aut nudum ⁊ cooperuim[9] te? Aut quando te vidimus infirmū aut in carcere. ⁊ venim[9] ad te? Et rn̄dens rex dicet illis. Amen dico vobis ꝙdiu fecistis vni de his fratrib[9] meis minimis: mihi fecistis. Tunc dicet ⁊ his qui a sinistris erūt. Discedite a me maledicti in ignē eternū: qui parat[9] est diabolo ⁊ angelis eius Esuriui enim: ⁊ non dedistis mihi manducare. Sitiui: ⁊ nō dedistis mihi potū. Hospes eram: ⁊ non collegistis me. Nudus: ⁊ non operuistis me. Infirmus ⁊ in carcere: ⁊ non visitastis me: Tunc respondebūt ei ⁊ ipsi. dicentes: Domine. quando te vidimus esuriētem. aut sitientē. aut hospitem. aut nudū. aut infirmū. aut in carcere: ⁊ nō ministrauimus tibi? Tunc respōdebit illis dicēs: Amē dico vobis: ꝙdiu non fecistis vni de minoribus his: nec mihi fecistis. Et ibūt hi in suppliciū eternum: iusti autem in vitam eternam.

Cenantibus. Ad intelligendum quod sub speciebus panis et vini [illegible]

Et factū ē cū cōsūmasset **C XXVI** ihs sermones hos oēs: dixit discipulis suis. Scitis q̄a post biduū pasca fiet. ⁊ filiꝰ hoīs tradet̄ ut crucifigat̄? Tūc cōgregati sūt pncipes sacerdotū. ⁊ seniores populi ī atriū principis sacerdotū. qui dicebat̄ cayphas. ⁊ cōsiliū fecerūt ut ihm dolo tenerēt ⁊ occiderent. Dicebant aūt. Nō in die festo: Ne forte tumultꝰ fieret in pplo. Cū aūt esset ihesus in bethania in domo symonis leprosi accessit ad eū mulier hñs alabastrū vnguē ti pciosi. ⁊ effudit sup caput ipsius recūbentꝭ. Vidētes aūt discipuli: indignati sūt dicētes. Ut q̄d pditio hc? Potuit. n. istud venundari multo. ⁊ dari paupibꝰ. Sciēs aūt ihesus ait illis. Quid molesti estis huic mulieri? Opus enim bonū opata est in me. Nā semper paupes habetꝭ vobiscū: me aūt nō semp habebitꝭ. Mittēs. n. hc vnguentū hc i corpꝰ meū: ad sepeliendū me fecit. Amē dico vobis: vbicūq; pdicatū fuerit hc euāgeliū in toto mūdo dicet̄ ⁊ q̄d hc fecit in memoriā eiꝰ. Tunc abijt vnꝰ de duodecim q̄ dicebat̄ iudas scarioth. ad pncipes sacerdotū ⁊ ait illis: Quid vultꝭ mihi dare: ⁊ ego vobis eū tradā? At illi cōstituerunt ei triginta argēteos. Et exinde q̄rebat opportunitatē ut eū traderet. Prima aūt die açimoꝝ accesserūt discipuli ad ihm dicētes. Ubi vis paremus tibi comedere pasca? At ihesus dixit. Ite in ciuitatē ad quendā. ⁊ dicite ei. Magister dicit: tempꝰ meū pꝑe ē: apud te facio pasca cum discipulis meis. Et fecerūt discipuli sicut cōstituit illis ihs. ⁊ parauerūt pasca. Vespe aūt facto: discumbebat cū duodecī discipulis suis. Et edentibꝰ illis dixit. Amē dico vob: q̄a vnꝰ vr̄m me traditurus est. Et cōtristati valde: ceperūt singuli dicē. Nunq̄d ego sū dn̄e? At ipse rñdens ait. Qui intingit mecū manū in parapside: hic me tradet. Filius quidē hoīs vadit sicut scriptū ē de illo: ve aūt homini illi p quē filiꝰ hoīs tradet̄. Bonū erat ei si natus nō fuisset hō ille. Rñdens aūt iudas qui tradidit eum dixit. Nūq̄d ego sū rabbi? Ait illi. Tu dixisti. Cenantibꝰ aūt eis accepit ihesus panē ⁊ bñdixit ac fregit dixitq; discipulꝭ suis ⁊ ait. Accipite ⁊ comedite. hc ē corpꝰ meū. Et accipiens calicē grās egit. ⁊ dedit illis dicens. Bibite ex hc oēs. Hic ē. n. sanguis meꝰ noui testi: qui pro multꝭ effundet̄ in remissionē pctōꝝ. Dico aūt vob: nō bibā āmodo de hc genimine vitis vsq; ī diē illū: cū illud bibā vobiscū nouū in regno prīs mei. Et hymno dicto exierūt in montē oliueti. Tūc dicit illis ihesus. Oēs vos scandalū patiemini ī me ī ista nocte. Scriptū ē. n. Percutiā pastorē. ⁊ dispergent̄ oues gregis. Postq̄ aūt resurrexero: pcedā vos in galileam. Rñdens aūt petrus ait illi. Et si oēs scandaliçati fuerint in te: ego nūq̄ scandaliçabor. Ait illi ihs. Amen dico tibi: q̄a in hac nocte anteq̄ gallus cantet ter me negabꝭ. Ait illi petrus. Etiā si oportuerit me mori tecū: nō te negabo. Similit̄ ⁊ oēs discipuli dixerūt. Tunc venit ihs cū illis in villā q̄ dicit̄ gethsemani. Et dixit discipulis suis. Sedete hic: donec vadā illuc ⁊ orē. Et assūpto petro ⁊ duobus filijs çebedei: cepit cōtristari. ⁊ mestus eē. Tūc ait illis. Tristis ē aīa mea vsq; ad mortē. Sustinete hic. ⁊ vigilate mecū. Et pgressus pusillū: pcidit in faciē suā orās ⁊ dicēs. Pr̄ mi: si possibile ē trāseat a me calix iste. Uerūtn̄ nō sicut ego volo: sꝫ sicut tu. Et venit ad discipulos suos ⁊ inuenit eos dormiētes. ⁊ dicit petro: Sic non potuistis vna hora vigilare mecū? Uigilate ⁊ orate: ut nō intretꝭ in tēptationē. Spūs q̄dē pmptus est: caro aūt infirma. Iterū secūdo abijt. ⁊ orauit dicēs. Pater mi: si nō pōt hic calix transire nisi bibam illum: fiat volūtas tua. Et venit iterū: ⁊ inuenit eos dormiētes: Erāt. n. oculi eoꝝ grauati. Et relictꝭ illis iterū abijt ⁊ orauit tertio: eundē sermonē dicēs. Tunc venit ad discipulos suos. ⁊ dicit illis: Dormite iam ⁊ requiescite. Ecce appropinq̄bit hora: ⁊ filiꝰ hoīs tradet̄ ī manꝰ pctōꝝ. Surgite eamꝰ. Ecce appropinq̄bit q̄ me tradet. Adhuc eo loquēte ecce iudas vnꝰ de duodecim venit. ⁊ cū eo turba multa cū gladijs ⁊ fustibꝰ. missi a pncipibꝰ sacerdotū ⁊ senioribꝰ ppli. Qui aūt tradidit eum: dedit illis signū dicens. Quēcūq; osculatꝰ fuero ipse ē: tenete eum. Et cōfestim accedens ad ihm dixit. Aue rabbi. Et osculatus ē eū. Dixitq; illi ihesus. Amice ad q̄d venisti? Tūc accesserūt ⁊ manus iniecerūt ī ihm. ⁊ tenuerūt eū. Et ecce vnꝰ ex his q̄ erant cū ihu extendēs manū exemit gladiū suū: ⁊ pcutiēs seruū pncipis sacerdotū amputauit auriculā eiꝰ. Tūc ait illi ihs. Conuerte gladiū tuū in locū suū. Oēs eni q̄ acceperint gladiū: gladio pibūt. An putas q̄a nō possum rogare prēm meū: ⁊ exhibebit mihi modo plusq̄ duodeci legiōes āgeloꝝ?

Quō ɡ̄ implebunt̄ scripture? Quia sic opor-
tet fieri. In illa hora dixit ih̄s turbis. Tanq̄
ad latronē exist̄ cū gladijs ꝛ fustibꝰ cōprehē-
dere me. Quotidie apud vos sedebā docens
in templo. ꝛ nō me tenuistis. Hoc aūt totū fa-
ctū est : ut adimplerent̄ scripture ꝓphetarū.
Tūc discipuli oēs relicto eo fugerūt. At illi
tenentes ih̄m. duxerūt ad cayphā principem
sacerdotū: vbi scribe ꝛ seniores ꝯuenerāt. Pe-
trus aūt seq̄bat̄ eū a lōge: vsq3 in atriū p̄nci-
pis sacerdotū. Et ingressus intro sedebat cū
ministris : ut videret finē. Principes aūt sa-
cerdotū. ꝛ oē ꝯciliū q̄rebāt falsū testimoniū ꝯ̄
ih̄m : ut eū morti traderēt. ꝛ nō inuenerunt.
cū multi falsi testes accessissent. Nouissime
aūt venerunt duo falsi testes. ꝛ dixerūt : Hic
dixit. Possū destruere tēplū dei : ꝛ pꝰ triduū
reedificare illud. Et surgēs p̄nceps sacerdo-
tum ait illi. Nihil r̄ndes ad ea q̄ isti aduersū
te testificant̄? Ih̄s aūt tacebat. Et p̄nceps sa-
cerdotū ait illi. Adiuro te ꝑ deū viuū : ut di-
cas nobis si tu es xp̄s filiꝰ dei. Dicit illi ih̄s.
Tu dixisti. Verūtn̄ dico vob̄ : āmodo vide-
bitis filiū hoīs sedentē a dextris virtutis dei.
ꝛ venientē in nubibꝰ celi. Tūc p̄nceps sacer-
dotū scidit vestimēta sua dicēs: Blasphema-
uit. Quid adhuc egemꝰ testibus? Ecce nunc
audistꝭ blasphemiā. Quid vob̄ videt̄? At illi
r̄ndētes dixerūt. Reus ē mortꝭ. Tūc expue-
runt in faciē eiꝰ. ꝛ colaphis eū ceciderūt. Alij
aūt palmas i faciē eiꝰ dederūt dicētes: ꝓphe-
tiza nobis xp̄e. Quis ē q̄ te ꝑcussit? Petrus
ꝟo sedebat foris i atrio. ꝛ accessit ad eū vna
ancilla dicēs. Et tu cū ih̄u galileo eras. At
ille negauit corā oībꝰ dicēs : nescio q̄d dic̄.
Exeūte aūt illo ianuā. vidit eū alia ancilla:
ꝛ ait his q̄ erāt ibi. Et h̄ erat cū ih̄u nazare-
no. Et iterū negauit cū iuramēto: q̄a nō no-
ui hoīem. Et pꝰ pusillū accesserūt q̄ stabāt : ꝛ
dixerunt petro. Vere tu ex illis es. Nā ꝛ loq̄-
la tua manifestū te facit. Tūc cepit detestari
ꝛ iurare : q̄a non nouisset hoīem. Et ꝯtinuo
gallus cantauit. Et recordatꝰ est petrus ꝟbi
ih̄u q̄ dixerat: p̄usq̄ gallus cantet. ter me
negabis. Et egressus foras fleuit amare.

CXXVII

Mane aūt facto ꝯsiliū inierūt oēs p̄ncipes sacerdotum ꝛ seniores populi aduersus ih̄m : ut eū morti traderent. Et vinctū adduxerūt eū: ꝛ tradiderūt pontio pilato p̄sidi. Tūc vidēs iudas q̄ eū tradidit q̄ dānatꝰ eēt : pnia ductꝰ
retulit triginta argēteos p̄ncipibꝰ sacerdotū
ꝛ seniorībꝰ dicēs. Peccaui : tradēs sanguinē
iustū. At illi dixerūt : Quid ad nos : Tu vi-
deris. Et proiectꝭ argēteis in tēplo recessit : ꝛ
abiēs laqueo se suspendit. Principes autē sa-
cerdotū acceptis argēteis dixerūt. Non licet
eos mittere i corbonā : q̄a p̄ciū sanguinis ē.
Cōsilio aūt inito. emerūt ex illis agrū figuli
in sepulturā ꝑegrinoꝝ: ꝓpt̄ h̄ vocatus ē ager
ille acheldemach : h̄ ē ager sanguinis: vsq3 ī
hodiernū diē. Tūc impletū ē q̄ dictū ē ꝑ hie-
remiā ꝓphetā dicentē. Et acceperūt triginta
argēteos p̄ciū appreciati quē app̄ciauerūt
a filijs isrl̄ : ꝛ dederūt eos i agrū figuli. sicut
ꝯstituit mihi dn̄s. Ih̄s aūt stetit an̄ p̄sidē : ꝛ
interrogauit eū p̄ses dicēs. Tu es rex iudeo-
rum? Dicit illi ih̄s : Tu dicis. Et cū accusa-
retur a p̄ncipibꝰ sacerdotū ꝛ senioribꝰ : nihil
r̄ndit. Tūc dicit illi pilatꝰ. Nō audis quāta
aduersū te dicūt testimonia? Et nō r̄ndit ei
ad vllū verbū: ita ut miraret̄ p̄ses vehement̄.
Per diē aūt sollēnem ꝯsueuerat preses ꝑplo
dimittere vnū vinctū quē voluisset. Habebat
aūt tūc vnū vinctū insignē q̄ dicebat̄ barra-
bas. Cōgregatꝭ ɡ̄ illis dixit pilatꝰ. Quē vul-
tis dimittā vobis: barrabā. an ih̄m qui dicit̄
xp̄s? Sciebat .n. q̄ ꝑ inuidiā tradidissent eū.
Sedēte aūt illo ꝓ tribunali. misit ad eū vxor
eiꝰ dicēs. Nihil tibi ꝛ iusto illi. Multa .n. pas-
sa sum hodie ꝑ visū ꝓpt̄ eū. Principes aūt sa-
cerdotū ꝛ seniores ꝑsuaserūt ꝑplis ut peterēt
barrabā : ih̄m ꝟo ꝑderēt. R̄ndens aūt p̄ses
ait illis: Quē vultꝭ vobis de duobꝰ dimitti?
At illi dixerūt. Barrabā. Dicit illis pilatus
Quid igit̄ faciā de ih̄u qui dicit̄ xp̄s? Dicūt
oēs. Crucifigat̄. Ait illis p̄ses. Quid .n. ma-
li fecit? At illi magꝭ clamabāt dicētes. Cru-
cifigat̄. Vidēs aūt pilatꝰ q̄a nihil ꝓficeret ꝫ
magꝭ tumultꝰ fieret : accepta aq̄ lauit manꝰ
corā ꝑplo dicēs. Innocēs ego sum a sangui-
ne huiꝰ iusti : vos videritis. Et r̄ndens vni-
uersus ꝑplus dixit. Sanguis eius sup nos: ꝛ
ꝛ sup filios nr̄os. Tūc dimisit illis barrabā:
ih̄m aūt flagellatū tradidit eis ut crucifige-
retur. Tūc milites p̄sidis suscipientes ih̄m in
pretorio. cōgregauerūt ad eū vniuersam co-
hortem. ꝛ exuētes eū. chlamydē coccineā cir-
cūderunt ei : Et plectentes coronā de spinis
posuerūt sup caput eiꝰ. ꝛ harundinē i dextra
eius: ꝛ genu flexo an̄ eū. illudebāt ei dicētes
Aue rex iudeoꝝ. Et expuētes i eū: acceperūt

barundinē ⁊ ꝑcutiebāt caput eiꝰ. Et pꝰꝙ illu-
serūt ei exuerūt eū chlamydē. ⁊ induerūt eum
vestimentꝫ eiꝰ. ⁊ duxerūt eū ut crucifigerent.
Exeūtes aūt inuenerunt hoiem cyreneū noie
symonē: hūc angariauerūt ut tolleret cru-
cem eiꝰ. Et venerūt i locū q̄ dicit golgotha:
qḋ ē caluarie locus. Et dederūt ei vinū bibē
cū felle mixtū. Et cū gustasset: noluit bibere.
Postꝙ aūt crucifixerūt eū· diuiserūt vestimē-
ta eiꝰ sortē mittētes: ut ipleret qḋ dictū ē per
ꝓphetā dicentē. Diuiserūt sibi vestimēta mea:
⁊ sup vestē meā miserūt sortē. Et sedentes ser-
uabāt eū. Et imposuerūt sup caput eius cām
ipsius scriptā: h̄ ē ih̄s rex iudeoꝝ. Tūc cruci-
fixi sūt cū eo duo latrones· vnꝰ a dextr̄. ⁊ vnꝰ
a sinistris. Pretereūtes aūt blasphemabāt eū
mouētes capita sua ⁊ dicētes. Vah q̄ destru-
is tēplū dei. ⁊ i triduo illud reedificas? Sal-
ua temetipsū: si filiꝰ dei es descēde de cruce.
Silr̄ ⁊ ꝑncipes sacerdotū illudētes cū scrib̄
⁊ seniorib̄ꝰ dicebāt. Alios saluos fecit: seip-
sum nō pōt saluū facē. Si rex isrl̄ ē· descēdat
nūc de cruce ⁊ credimꝰ ei. Cōfidit in deo: li-
beret nūc eū si vult. Dixit eni: q̇a filiꝰ dei sum.
Idipsū aūt ⁊ latrones q̄ crucifixi erant cū eo
improperabāt ei. A sexta aūt hora tenebre fa-
cte sūt sup vniuersam terrā: vsq̃ ad horam
nonā. Et circa horā nonā clamauit ih̄s voce
magna dicēs. Heli· heli· lama çabattani. Hoc
est. Deꝰ meꝰ· deꝰ meꝰ· ut quid dereliquisti me?
Quidā aūt illic stātes. ⁊ audiētes dicebant.
Heliā vocat iste. Et ꝯtinuo currēs vnꝰ ex eis
acceptā spongeā ipleuit aceto. ⁊ iposuit harū-
dini. ⁊ dabat ei bibē. Ceteri ꝟo dicebāt. Si-
ne: videamꝰ an veniat helias liberās eū. Ih̄s
aūt iterū clamās voce magna: emisit spm̄.
Et ecce velū tēpli scissū ē in duas ꝑtes: a sū-
mo vsq̃ deorsum. Et t̄ra mota ē. ⁊ petre scisse
sūt. ⁊ monumēta apta sūt: ⁊ multa corpora
scōrū q̄ dormierāt surrexerūt. Et exeuntes de
monumentꝫ pꝰ resurrectionē eiꝰ venerunt in
sanctā ciuitatē. ⁊ apparuerūt multꝫ. Cēturio
aūt ⁊ qui cum eo erāt custodiētes ih̄m: viso
terremotu ⁊ his que fiebāt· timuerunt valde
dicentes. Vere filiꝰ dei erat iste. Erāt aūt ibi
mulieres multe a longe· q̄ secute erāt ih̄m a
galilea ministrātes ei: int̄ quas erat maria
magdalene. ⁊ maria iacobi. ⁊ ioseph mr̄. ⁊ mr̄
filiorū çebedei. Cū aūt sero factū esset· venit
quidā hō diues ab arimathia· noie ioseph:
qui ⁊ ipse discipulꝰ erat ih̄u. Hic accessit ad
pilatū. ⁊ petiijt corpꝰ ih̄u. Tūc pilatus iussit
reddi corpꝰ. Et accepto corpore ioseph inuol-
uit illud i syndone mūda. ⁊ posuit illud i mo-
numēto suo nouo· qḋ exciderat in petra. Et
aduoluit saxū magnū ad ostiū monumēti. ⁊
abiijt. Erat aūt ibi maria magdalene. ⁊ alte-
ra maria: sedētes ꝯ̄ sepulchrū. Alt̄a aūt die
q̄ ē pꝰ parasceuen: ꝯuenerūt ꝑncipes sacer-
dotū ⁊ pharisei ad pilatū dicētes. Dn̄e recor-
dati sumꝰ· q̇a seductor ille dixit adh̄ viuēs:
pꝰ tres dies resurgā. Iube ḡ custodiri sepul-
chrū vsq̃ in diē tertiū: ne forte veniāt disci-
puli eius ⁊ furent eū. ⁊ dicāt plebi· surrexit a
mortuis: ⁊ erit nouissimus error peior ꝑore.
Ait illis pilatꝰ. Habetꝫ custodiā: ite custodi-
te sicut scitꝫ. Illi aūt abeūtes· munierunt se-
pulchrū· signātes lapidē cū custodibus.

CXXVIII

Vespere aūt sabbati q̄ lucescit in ꝑma sabbati: venit maria
magdalene ⁊ altera maria videre se-
pulchrū. Et ecce terremotꝰ factus ē magnꝰ.
Angelus. n. dn̄i descēdit de celo. ⁊ accedens
reuoluit lapidē. ⁊ sedebat sup eū. Erat autē
aspectꝰ eiꝰ sicut fulgur. ⁊ vestimentū eiꝰ sicut
nix. Pre timore aūt eiꝰ exterriti sūt custodes:
⁊ facti sūt velut mortui. Rn̄dens aūt angelꝰ
dixit mulieribꝰ. Nolite timē vos. Scio. n. ꝙ
ih̄m q̄ crucifixus ē q̄ritꝫ. Non ē h̄· surrexit eni
sicut dixit. Venite ⁊ videte locū: vbi positus
erat dn̄s. Et cito euntes dicite discipulis eiꝰ
q̇a surrexit: ⁊ ecce precedet vos in galileam.
Ibi eū videbitꝫ: ecce ꝑdixi vobis. Et exierunt
cito de monumento cū timore ⁊ gaudio ma-
gno· currentes nunciare discipulis eius. Et
ecce ih̄s occurrit illis dicēs: Auete. Ille aūt
accesserūt ⁊ tenuerūt pedes eiꝰ: ⁊ adoraue-
rūt eū. Tūc ait illis ih̄s. Nolite timē· ite nū-
ciate fribꝰ meis ut eāt i galileā: ibi me vide-
bunt. Que cū abiissent· ecce q̇dā de custodibꝰ
venerūt i ciuitatē ⁊ nūciauerūt ꝑncipibus sa-
cerdotū oīa q̄ facta fuerāt. Et ꝯgregati cum
senioribus: ꝯsilio accepto pecuniā copiosam
dederūt militibꝰ dicētes. Dicite q̇a discipuli
eius nocte venerūt. ⁊ furati sūt eū nobis dor-
mientibꝰ. Et si h̄ auditū fuerit a preside· nos
suadebimꝰ ei. ⁊ securos vos faciemꝰ. At illi
accepta pecunia: fecerūt sicut erāt edocti. Et
diuulgatū ē verbū istud apud iudeos: vsq̃
i hodiernū diē. Vndeci aūt discipuli abierūt
in galileā i montē vbi ꝯstituerat illis ih̄s. Et
vidētes eū adorauerūt: q̇dā aūt dubitauer̄t

Et accedens ihs: locutus est eis dicēs. Data ē mihi oīs ptās in celo 7 in t'ra. Euntes ḡ docete oēs gentes: baptiçantes eos in noīe pr̄is 7 filij 7 spūs sci: docētes eos ꝯuare oīa quecūq3 mandaui vobis. Et ecce ego vobiscū sum oībus dieb9: vsq3 ad ꝯsūmationē seculi.

Explicit euangeliū ƀm Matheum. Incipit ꝓlogus in euāgeliū ƀm Marcū.

Marcus euāgelista dei elect9 7 petri in baptismate filius. atq3 i diuino ƀmōe discipulus. sacerdotiū i isrl' agens. scđm carnē leuita. ad fidem xp̄i conuersus. euangeliū in italia scripsit: oñdens in eo. q̇d 7 generi suo deberet. 7 xp̄o. Nā initiū ꝑncipij i voce ꝓphetice exclamationis instituens ordinē leuitice electionis oñdit. ut ꝑdicans ꝑdestinatū iohannē filiū çacharie i voce angeli annūciāte emissū: nō solū verbū carnē factū. ſ3 7 corp9 dn̄i in oīa ꝑ verbū diuine vocis aiatū. in initio euāgelice ꝑdicationis oñderet: ut q̇ h' legēs sciret cui initiū carnis in dn̄o. 7 ihu aduenientis habitaculū caro deberet agnoscē: atq3 in se verbū vocis q̇d in ꝯsonātib9 ꝑdiderat inueniret. Deniq3 cū ꝑfecti euangelij opus intrasset a baptismo dn̄i ꝑdicare deū inchoās. nō laborauit natiuitatē carnis quā in ꝑorib9 viderat dicere: ſ3 tot9 exꝑmēs expositionem deserti. numeꝝ ieiunij. tēptationē diboli. ꝯgregationē bestiaꝝ. 7 misteriū ꝓtulit angelorū: ut instituēs nos ad intelligendū: singula in breui cōpingēs. nec auctoritatē facte rei demeret. 7 ꝑficiendi oꝑis plenitudinē non negaret. Deniq3 āputasse sibi p9 fidē pollicē dicit'. ut sacerdotio reprob9 haberet': ſ3 tantū ꝯsentiēs fidei ꝑdestinata potuit electio. ut nec sic in oꝑe verbi perderet q̇d prius meruerat in genere. Nā alexandrie ep̄us fuit. Cuius per singula opus fuit scire 7 euangelij i se dicta disponere: 7 disciplinā legis in se agnoscere: 7 diuinā i carne dn̄i intelligere naturā. Que in nos ꝑmū req̇ri oportet. de hinc inq̇sita volumus agnosci habentes mercedē exhortationis: qm̄ qui plantat 7 qui rigat vnū sūt: qui aūt incrementū prestat. deus est.

Explicit prologus. Incipit euangelium scđm Marcum. Caplm I

Initium euāgelij ihu xp̄i filij dei: sicut scriptum est i ysaia ꝓpheta. Ecce mitto angelū meū añ faciē tuā: q̇ ꝑparabit viā tuā ante te. Vox clamantis in deserto. Parate viā dn̄i: rectas facite semitas ei9. Fuit i deserto iohānes baptiçās 7 ꝑdicās baptismū pnīe: in remissionē pctōꝝ. Et egrediebat' ad eū oīs iudee regio. 7 hierosolymite vniuersi 7 baptiçabant' ab illo i iordanis flumīe: ꝯfitētes pctā sua. Et erat iohānes vestit9 pilis cameloꝝ 7 çona pellicea circa lūbos eius. 7 locustas 7 mel siluestre edebat: 7 ꝑdicabat dicens. Veniet fortior me post me: cui9 nō sū dign9 ꝓcūbens soluere corrigiā calciamentoꝝ ei9. Ego baptiço vos aqua: ille vo baptiçabit vos spū sancto. Et factū est in dieb9 illis: venit ihs a naçareth galilee 7 baptiçatus ē a iohāne in iordane. Et stati ascendēs de aqua. vidit celos aptos. 7 spm̄ scm̄ tanq̄ columbā descendentē 7 manētē i ipso. Et vox facta ē de celis. Tu es filius me9 dilectus: in te cōplacui. Et stati spūs expulit eū in desertū. Et erat i deserto q̄draginta dieb9 7 q̄draginta noctib9: 7 tēptabat' a sathana. Eratq3 cū bestijs: 7 angeli mistrabāt illi. Postq̄ aūt tradit9 ē iohānes: venit ihs in galileā ꝑdicans euangeliū regni dei. 7 dicens. Qm̄ impletū ē tp̄s. 7 appinq̄bit regnū dei. Penitemī 7 credite euangelio. Et ꝑteriēs secus mare galilee: vidit symonē 7 andreā frēm ei9 mittētes retia in mare. Erāt. n. piscatores. Et dixit eis ihs. Venite p9 me. 7 faciā vos fieri piscatores hoīu3. Et ꝓtin9 relictis retib9 secuti sūt eū. Et ꝓgressus inde pusillū vidit iacobū çebedei 7 iohānem frēm ei9 7 ipsos cōponētes retia i naui: 7 stati vocauit illos. Et relicto pr̄e suo çebedeo in naui cū mercēnarijs: secuti sūt eū. Et ingrediunt' capharnaū: 7 stati sabbatis ingressus i synagogā docebat eos. Et stupebāt sup doctrina ei9. Erat. n. docēs eos q̄si ptātē hn̄s 7 nō sicut scribe. Et erat in synagoga eorū hō in spū imundo. 7 exclamauit dicens. Quid nobis 7 tibi ihu naçarene? Venisti añ ꝑdere nos. Scio q̇a sis scūs dei. Et cōminat9 est ei ihs dicēs. Obmutesce: 7 exi de hoīe. Et discerpens eū spūs imūdus. 7 exclamans voce magna: exijt ab eo. Et mirati sūt oēs: ita ut cōq̇rerēt int' se dicētes. Quid nā ē h'? Que nā

doctrina hec noua? Quia in ptāte spiritibus
imūdis imperat: ⁊ obediūt ei. Et ꝓcessit ru-
mor eiꝰ statim i oēm regionē galilee. Et ꝓti-
nus egredietes de synagoga: venerūt in do-
mum symonis ⁊ andree cū iacobo ⁊ iohāne.
Recūbebat aūt socrus symonis febricitans:
⁊ statim dicūt ei de illa. Et accedēs eleuauit
eā apprehēsa manu eiꝰ: ⁊ ꝯtinuo dimisit eam
febris. ⁊ mīstrabat eis. Vespere aūt facto cū
occidisset sol. afferebāt ad eū oēs male habē-
tes ⁊ demōia hn̄tes: ⁊ erat oīs ciuitas ꝯgre-
gata ad ianuā. Et curauit multos q̇ vexabāť
varijs lāguoribꝰ. Et demōia mlťa eijciebat:
⁊ nō sinebat ea loq̇ qm̄ sciebāt eū. Et dilucu-
lo valde surgēs egressus abijt i desertū locū:
ibiqꝫ orabat. Et ꝓsecutus ē eū symon. ⁊ q̇ cū
illo erāt. Et cū inuenissent eū. dixerūt ei: q̇a
oēs querūt te. Et ait illis. Eamus i ꝓximos
vicos ⁊ ciuitates. ut ibi p̄dicē. Ad h̄ .n. veni.
Et erat p̄dicans in synagogis eoꝝ ⁊ i oi ga-
lilea. ⁊ demonia eijciēs. Et venit ad eū lepro-
sus deprecās eum. ⁊ genu flexo dixit. Si vis
potes me mūdare. Jhesus aūt misertꝰ eiꝰ ex-
tendit manū suā: ⁊ tangēs eū ait illi. Volo.
Mūdare. Et cū dixisset: stati discessit ab eo
lepra: ⁊ mūdatꝰ ē. Et cōminatꝰ ē ei. statimqꝫ
eiecit illū. ⁊ dicit ei. Vide nemi dixeris: s̄ vade
ostēde te principi sacerdotū. ⁊ offer ꝓ emū-
datione tua. q̄ precepit moyses in testimoniū
illis. At ille egressus cepit predicare. ⁊ diffa-
mare sermonē: ita ut iā nō posset manifeste
introire in ciuitatē s̄ foris in deserť locis eē:
⁊ cōueniebant ad eum vndiqꝫ.

C II

Et iterū intrauit capharnaū pꝰ dies
octo. ⁊ auditū est qꝫ i domo eēt ⁊ cō-
uenerunt multi. ita ut nō capet neqꝫ
ad ianuā. ⁊ loq̇bať eis ṽbū. Et venerūt ad eū
ferētes paralyticū. q̇ a q̄tuor portabať. Et cū
nō possent offerre eū illi p̄ turba. nudauerūt
tectum vbi erat: ⁊ patefaciētes submiserūt
grabatū in q̄ paralyticꝰ iacebat. Cū aūt vi-
disset ih̄s fidē illoꝝ: ait paralytico. Fili. dimit-
tuntur tibi pctā tua. Erāt aūt illic quidā de
scribis sedentes: ⁊ cogitātes in cordibꝰ suis.
Quid h̄ sic loquiť? Blasphemat. Quis pōt
dimittē pctā. nisi solus deꝰ? Quo stati cogni-
to ihesus spū suo. q̇a sic cogitarēt intra se: di-
cit illis. Quid ista cogitatis i cordibꝰ vr̄is?
Quid ē faciliꝰ. dicē palytico: dimittunť tibi
pctā tua: an dicē. surge tolle grabatū tuū ⁊
ābula? Vt aūt sciatꝫ. q̇a filiꝰ hois hꝫ ptātē in
terra dimittēdi pctā: ait paralytico. Tibi di-
co surge: tolle grabatū tuū. ⁊ vade in domū
tuā. Et stati surrexit ille. ⁊ sublato grabato
abijt inde corā oibꝰ. ita ut mirarenť oēs. ⁊ ho-
norificarēt deū dicētes: q̇a nunqꝫ sic vidimꝰ.
Et egressus ē rursus ad mare: oisqꝫ turba ve-
niebat ad eū: ⁊ docebat eos. Et cū p̄teriret
vidit leui alphei sedentem ad teloneū: ⁊ ait
illi. Seq̄re me. Et surgens secutus est eū. Et
factū ē cū accūberet in domo illiꝰ: multi pu-
blicani ⁊ pctōres silť discūbebant cū ih̄u ⁊ di-
scipulis eiꝰ. Erāt .n. multi q̇ seq̇banť eū. Et
scribe ⁊ pharisei vidētes: q̇a manducaret cū
publicanis ⁊ pctōribꝰ: dixerūt discipulis eiꝰ.
Quare cū publicanis ⁊ pctōribꝰ māducat ⁊
bibit mḡr vr̄? Hoc audito ih̄s ait illis. Non
necesse habēt sani medico: s̄ qui male habēt.
Non .n. veni vocare iustos: sed pctōres. Et
erāt discipuli iohānis ⁊ pharisei ieiunantes:
⁊ veniūt ⁊ dicūt illi. Quare discipuli iohānis
⁊ phariseoꝝ ieiunāt: tui aūt discipuli nō ieiu-
nant? Et ait illis ih̄s. Nunq̇d possūt filij nu-
ptiarū qꝫ diu spōsus cū illis ē ieiunare? Quā-
to tp̄e hn̄t secū sponsum nō pn̄t ieiunare. Ve-
nient aūt dies cū auferet ab eis spōsus. ⁊ tūc
ieiunabūt i illis diebꝰ. Nemo assumētū pan-
ni rudis assuit vestimēto veteri. Alioq̇n au-
fert supplemētū nouū a veteri. ⁊ maior scissu-
ra fit. Et nemo mittit vinū nouū in vtres ve-
teres: alioq̇n dirūpet vinū vtres. ⁊ vinū effū-
deť. ⁊ vtres peribūt. Sed vinū nouū i vtres
nouos mitti debet. Et factū est iterum cū dn̄s
sabbatis ambularet p̄ sata: ⁊ discipuli eius
ceperūt p̄gredi ⁊ vellere spicas. Pharisei aūt
dicebāt ei. Ecce q̇d faciūt discipuli tui sabba-
tis. qđ nō licet. Et ait illis. Nūqꝫ legistis q̇d
fecerit dauid qn̄ necessitatē habuit ⁊ esurijt
ipse. ⁊ q̇ cū eo erāt: quō introiuit i domū dei
sub abiathar p̄ncipe sacerdotū. ⁊ panes ꝓpo-
sitionis māducauit q̄s nō licebat māducare
nisi solis sacerdotibus. ⁊ dedit eis ⁊ qui cū eo
erāt? Et dicebat eis. Sabbatū ꝓpť hoiem fa-
ctum est. ⁊ nō hō ꝓpter sabbatum. Jtaqꝫ dn̄s
est filius hois. etiā sabbati.

C III

Et introiuit iterū in synagogā. ⁊ erat
ibi hō hn̄s manū aridā. Et obserua-
bant eū si sabbatis curaret: ut accu-
sarēt illū. Et ait homini habenti manū aridā:
Surge in mediū. Et dicit eis. Licet sabbatꝫ
bn̄facere an male: aiam saluā facē an pdē?
At illi tacebāt. Et circūspiciens eos cū ira:

contristatus sup̲ cecitate cordis eoꝝ dicit hoī
Extende manū tuā. Et extēdit: ⁊ restituta ē
man⁹ illi. Exeūtes aūt pharisei· statim cū he-
rodianis ꝯsiliū faciebant aduersus eū: quō
eū ꝑderēt. Ihs aūt cū discipulis suis secessit
ad mare. ⁊ multa turba a galilea ⁊ iudea se-
cuta est eū. ⁊ ab hierosolymis ⁊ ab idumea ⁊
trans iordanē ⁊ q̇ circa tyrū. ⁊ sidonē· multi-
tudo magna audiētes q̄ faciebat venerūt ad
eū. Et dixit ihs discipulis suis: ut in nauicu-
la sibi deseruirēt ꝓpt̄ turbā ne cōprimerēt eū.
Multos. n. sanabat: ita ut irruerēt in eū ut
illū tangerēt quotq̊t habebāt plagas. Et spi-
ritus īmundi cū illū videbant ꝓcidebāt ei: ⁊
clamabāt dicentes. Tu es filius dei. Et vehe-
ment̄ cōminabat̄ eis: ne manifestarent illū.
Et ascēdens ī montē vocauit ad se q̊s voluit
ipse. ⁊ venerūt ad eū. Et fecit ut essent duode-
cim cū illo. ⁊ ut mitteret eos p̄dicare. Et de-
dit illis ptātem curādi infirmitates. ⁊ eijcien-
di demonia. Et iposuit symoni nomē petrus.
Et iacobū çebedei. ⁊ iohannē frēm iacobi: ⁊
imposuit eis noīa boanerges· qḋ ē· filij toni-
trui. Et andreā ⁊ philippū ⁊ bartholomeū ⁊
matheū ⁊ thomā ⁊ iacobū alphei ⁊ thadeū ⁊
symonem chananeū. ⁊ iudā scharioth qui ⁊
tradidit illū. Et veniūt ad domū. Et ꝯuenit
iterū turba· ita ut nō posset neq̧ panē mādu-
care. Et cū audissent sui: exierūt tenē eū. Di-
cebāt eni: qm̄ in furorē v̄sus ē. Et scribe q̇ ab
hierosolymis descēderāt dicebāt qm̄ beelçe-
bub h3. ⁊ q̇a ī p̄ncipe demonioꝝ eijcit demo-
nia. Et ꝯuocat̄ eis· ī parabolis dicebat illis.
Quō pōt sathanas sathanā eijcere? Et si re-
gnū in se diuidat̄: non pōt regnū illud stare.
Et si dom⁹ sup̲ semetipsam disp̲tiat̄: non pōt
domus illa stare. Et si sathanas ꝯsurrexerit ī
semetipsū: disp̲titus ē. ⁊ nō poterit stare· ſ; finē
h3. Nemo pōt vasa fort̄ ingressus ī domū di-
rip̲e nisi p̄us fortē alliget. ⁊ tūc domū ei⁹ di-
ripiet. Amē dico vob̄: qm̄ oīa dimittēt̄ filijs
hoīū3 pctā ⁊ blasphemie quib⁹ blasphemaue-
runt. Qui autē blasphemauerit in spm̄ scm̄:
nō habebit remissionē in etnū: ſ; re⁹ erit eter-
ni delicti: qm̄ dicebāt· spm̄ imūdū h3. Et ve-
niūt mr̄ ei⁹ ⁊ frēs. ⁊ foris stātes miserunt ad
eū· vocantes eū. Et sedebat circa eū turba: ⁊
dicūt ei. Ecce mr̄ tua ⁊ frēs tui foris q̄rūt te.
Et r̄ndēs eis ait. Que ē mr̄ mea ⁊ frēs mei?
Et circūspiciēs eos q̇ in circuitu ei⁹ sedebāt
ait. Ecce mr̄ mea ⁊ frēs mei. Qui eni fecerit
voluntatem dei: hic frater meus ⁊ soror mea
⁊ mater est.

IIII

Et iterū cepit docere ad mare: ⁊ cō-
gregata ē ad eū turba multa· ita ut
in nauim ascēdēs sedēt ī mari: ⁊ oīs
turba circa mare sup̲ t̄rā erat. ⁊ docebat eos
in parabolis multa. ⁊ dicebat illis ī doctrina
sua. Audite. Ecce exijt semināš ad seminan-
dū. Et dū seminat: aliud cecidit circa viā ⁊
venerunt volucres celi ⁊ comederunt illud.
Aliud v̄o cecidit sup̲ petrosa vbi nō habuit
terrā multā. ⁊ stati exortū est· qm̄ nō habebat
altitudinē t̄re. ⁊ qn̄ exortus ē sol exestuauit ⁊
eo q̄ nō habebat radicē exaruit. Et aliud ce-
cidit in spinas. ⁊ ascēderūt spine ⁊ suffocaue-
rūt illud. ⁊ fructū nō dedit. Et aliud ceciditī
terrā bonā ⁊ dabat fructū ascēdētē ⁊ crescē-
tē: ⁊ afferebat vnū tricesimū. ⁊ vnū sexagesi-
mū. ⁊ vnū centesimū. Et dicebat. Qui h3 au-
res audiēdi· audiat. Et cū eēt singularis: int̄-
rogauerūt eū hi q̇ cū eo erāt duodeci p̲abolā
Et dicebat eis. Vobis datū ē nosse mysteriū
regni dei: illis aūt q̇ foris sūt· ī parabolis oīa
fiūt: ut vidētes videāt ⁊ nō videāt. ⁊ audien-
tes audiāt ⁊ nō intelligāt: ne qn̄ cōuertant̄
⁊ dimittāt̄ eis pctā. Et ait illis. Nescit̄ para-
bolā hāc? Et quō oēs p̲abolas cog̊scet̄? Qui
semiat· v̄bū semiat. Hi aūt sūt q̇ circa viā vbi
semiat̄ v̄bū: ⁊ cū audierint: ꝯfesti venit sa-
thanas ⁊ aufert v̄bū qḋ seminatū ē ī cordib⁹
eoꝝ. Et hi sūt similit̄ q̇ sup̲ petrosa seminant̄
q̇ cū audierint v̄bū· stati cū gaudio accipiūt
illud ⁊ nō hn̄t radicē in se· ſ; tp̲ales sūt: dein-
de orta tribulatione ⁊ p̲secutiōe ꝓpt̄ v̄bū cō-
festim scādaliçant̄. Et alij sūt q̇ ī spinis semi-
nant̄. Hi sūt q̇ v̄bū audiūt. ⁊ erūne seculi ⁊ de-
ceptio diuitiaꝝ ⁊ circa reliq̄ ꝯcupiscentie in-
troeūtes suffocāt v̄bū: ⁊ sine fructu efficit̄.
Et hi sūt qui sup̲ t̄rā bonā seminati sunt: qui
audiūt v̄bū ⁊ suscipiūt: ⁊ fructificāt· vnū tri-
cesimū· vnū sexagesimū. ⁊ vnū centesimū. Et
dicebat illis. Nūq̇d venit lucerna ut sub mo-
dio ponat̄ aut sub lecto? Nōne ut sup̲ cande-
labrū ponat̄? Nō est. n. aliq̇d absconditū qḋ
nō manifestet̄: nec factū ē occultū qḋ nō ve-
niat ī palā. Si q̇s h3 aures audiēdi audiat.
Et dicebat illis. Videte q̇d audiat̄. In qua
mēsura mēsi fuerit̄· remetiet̄ vobis. ⁊ adijciet̄
vobis. Qui. n. h3· dabit̄ illi. ⁊ q̇ nō h3· etiā qḋ
h3 auferet̄ ab eo. Et dicebat. Sic ē regnū dei
quēadmodum si hō iaciat sementē in terrā ⁊

dormiat: et exurgat nocte et die. et semen germinet. et increscat: dum nescit ille. Ultro. n. terra fructificat: primum herbam. deinde spicam: deinde plenum frumentum in spica. Et cum ex se produxerit fructus statim mittit falcem: quoniam adest messis. Et dicebat. Cui assimilabimus regnum dei: aut cui parabole comparabimus illud? Sicut granum synapis quod cum seminatum fuerit in terra minus est omnibus seminibus que sunt in terra: et cum natum fuerit ascendit in arborem. et fit maius omnibus oleribus: et facit ramos magnos. ita ut possint sub umbra eius aues celi habitare. Et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum prout poterant audire: sine parabola autem non loquebatur eis. Seorsum autem discipulis suis disserebat omnia. Et ait illis in illa die cum sero esset factum. Transeamus contra. Et dimittentes turbam assumunt eum ita ut erat in naui. et alie naues erant cum illo. Et facta est procella magna venti. et fluctus mittebat in nauim: ita ut impleretur nauis. Et erat ipse in puppi super ceruical dormiens. et excitant eum. et dicunt illi. Magister: non ad te pertinet: quia perimus? Et exurgens comminatus est vento. et dixit mari. Tace: Obmutesce. Et cessauit ventus: et facta est tranquillitas magna. Et ait illis. Quid timidi estis? Nec dum habetis fidem. Et timuerunt timore magno. et dicebant ad alterutrum. Quis putas est iste: quia ventus et mare obediunt ei? V

Et venerunt trans fretum maris in regionem gerasenorum. Et exeunti ei de naui statim occurrit de monumentis homo in spiritu immundo: qui domicilium habebat in monumentis. Et neque cathenis iam quisquam poterat eum ligare: quoniam sepe compedibus et cathenis vinctus dirupisset cathenas et compedes comminuisset. et nemo poterat eum domare. Et semper die ac nocte in monumentis et in montibus erat clamans. et concidens se lapidibus. Videns autem iesum a longe cucurrit et adorauit eum. et clamans voce magna dixit. Quid mihi et tibi iesu fili dei altissimi? Adiuro te per deum ne me torqueas. Dicebat. n. illi. Exi spiritus immunde ab homine isto. Et interrogabat eum. Quod tibi nomen est? Et dicit ei. Legio mihi nomen est: quia multi sumus. Et deprecabatur eum multum. ne se expelleret ex regione. Erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus pascens in agris. Et deprecabantur eum spiritus dicentes: Mitte nos in porcos. ut in eos introeamus. Et concessit eis statim iesus. Et exeuntes spiritus immundi introierunt in porcos. et magno impetu grex precipitatus est in mari ad duo milia. et suffocati sunt in mari. Qui autem pascebant eos fugerunt. et nunciauerunt in ciuitatem et in agros. Et egressi sunt videre quid esset facti. et venerunt ad iesum: et vident illum qui a demonio vexabatur sedentem vestitum et sane mentis et timuerunt. Et narrauerunt illis qui viderant qualiter factum esset ei qui demonium habuerat. et de porcis. Et rogare ceperunt eum: ut discederet de finibus eorum. Cumque ascenderet nauim: cepit illum deprecari qui a demonio vexatus fuerat. ut esset cum illo. et non admisit eum: sed ait illi. Vade in domum tuam ad tuos. et annuncia illis quanta tibi dominus fecerit. et misertus sit tui. Et abiit et cepit predicare in decapoli. quanta sibi fecisset iesus: et omnes mirabantur. Et cum ascendisset iesus in nauim rursus transfretum: conuenit turba multa ad eum. et erat circa mare. Et venit quidam de archisynagogis nomine iayrus: et videns eum procidit ad pedes eius et deprecabatur eum multum dicens: quoniam filia mea in extremis est. Veni impone manum tuam super eam: ut salua sit et viuat. Et abiit cum illo. et sequebatur eum turba multa: et comprimebant eum. Et mulier que erat in profluuio sanguinis annis duodecim et fuerat multa perpessa a compluribus medicis. et erogauerat omnia sua. nec quicquam profecerat: sed magis deterius habebat: cum audisset de iesu venit in turba retro: et tetigit vestimentum eius. Dicebat enim: quia si uel vestimentum eius tetigero salua ero. Et confestim siccatus est fons sanguinis eius et sensit corpore quia sanata esset a plaga. Et statim iesus in semetipso cognoscens virtutem que exierat de illo: conuersus ad turbam aiebat. Quis tetigit vestimenta mea? Et dicebant ei discipuli sui. Vides turbam comprimentem te. et dicis quis me tetigit? Et circumspiciebat videre eam que hoc fecerat. Mulier vero timens et tremens sciens quod factum esset in se: venit et procidit ante eum et dixit ei omnem veritatem. Ille autem dixit ei. Filia fides tua te saluam fecit: vade in pace: et esto sana a plaga tua. Adhuc eo loquente veniunt nuncii ad archisynagogum dicentes: quia filia tua mortua est. Quid ultra vexas magistrum? Iesus autem audito verbo quod dicebatur: ait archisynagogo. Noli timere: tantummodo crede. Et non admisit quemquam se sequi: nisi petrum et iacobum et iohannem fratrem iacobi. Et veniunt in domum archisynagogi. Et vidit tumultum et flentes et eiulantes multum: et ingressus ait illis. Quid turbamini et ploratis? Puella non est mortua sed dormit. Et irridebant eum. Ipse vero eiectis omnibus assumit patrem et matrem puelle. et qui secum erant. et ingrediuntur ubi puella erat iacens: et tenens manum puelle ait illi. Thabitha cumi: quod est interpretatum: puella tibi dico

surge. Et ꝯfestim surrexit puella: ⁊ ambula-
bat. Erat aūt annoꝝ duodeci. Et obstupuerūt
stupore magno. Et p̄cepit illis vehemēt̄ ut
nemo id sciret: ⁊ iussit dare illi manducare.

VI

Et egressus inde abijt in patriā
suā: ⁊ sequebant̄ eū discipuli sui. Et
facto sabbato cepit ī synagoga docē
⁊ multi audiētes āmirabant̄ in doctrina ei⁹
dicētes. Vn̄ huic h̄ oīa? Et q̄ ē sapia q̄ data
est illi: ⁊ v̄tutes tales q̄ p̄ man⁹ ei⁹ efficiūt̄?
Nōne h̄ est faber fili⁹ marie: frat̄ iacobi ⁊ io-
seph ⁊ iude ⁊ symonis? Nōne ⁊ sorores eius
hic nobiscū sūt? Et scādaliçabant̄ in illo. Et
dicebat illis ih̄s: q̄a nō est ꝓph̄ a sine honore
nisi in patria sua ⁊ i domo sua ⁊ i cognatiōe
sua. Et nō pot̄at ibi v̄tutē vllā facē nisi pau-
cos infirmos ipositꝭ manib⁹ curauit: ⁊ mira-
bat̄ ꝓpt̄ incredulitatē eoꝝ: ⁊ circuibat castel
la i circuitu docēs. Et vocauit duodeci. ⁊ ce-
pit eos mittere binos: dabat illis ptātē spi-
rituū imūdoꝝ. Et p̄cepit eis ne q̄d tollerent
in via nisi virgā tm̄: nō perā nō panē neq̧ in
çona es. s̄ calciatos sandalijs: ⁊ ne iduerēt̄
duab⁹ tunicꝭ. Et dicebat eis. Quocūq̧ itro-
ieritꝭ i domū. illic manete donec exeatꝭ inde:
⁊ q̄cūq̧ nō receꝑint vos nec audierint: exeū-
tes inde excutite puluerē de pedib⁹ v̄ris i te-
stimoniū illis. Et exeūtes p̄dicabāt ut pniaꝫ
agerēt: ⁊ demonia multa eijciebāt: ⁊ vnge-
bāt oleo multos egros ⁊ sanabāt̄. Et audi-
uit rex herodes: manifestū. n. factū ē nomē ei⁹
⁊ dicebat. Quia iohānes baptista resurrexit
a mortuis. ⁊ ꝓpt̄ea v̄tutes opant̄ i illo. Alij
aūt dicebāt q̄a helias ē: alij v̄o dicebāt q̄a
ꝓph̄a est q̄si vnus ex ꝓphetꝭ. Quo audito he-
rodes ait. Quē ego decollaui iohannē. hic a
mortuis resurrexit. Ipse. n. herodes misit ac
tenuit iohannē ⁊ vinxit eū in carcerē ꝓpt̄ he-
rodiadem vxorē philippi fr̄is sui. q̄a duxerat
eā. Dicebat. n. iohannes herodi. Nō licet tibi
habere vxorē fr̄is tui. Herodias aūt insidia-
bat̄ illi: ⁊ volebat occidē eū nec pot̄at. Hero-
des aūt metuebat iohānē sciēs eū virꝫ iustū
⁊ scm̄ ⁊ custodiebat eum: ⁊ audito eo multa
faciebat: ⁊ libent̄ eū audiebat. Et cū dies op-
portun⁹ accidisset: herodes natalis sui cenā
fecit p̄ncipibus ⁊ tribunis ⁊ primis galilee.
Cūq̧ itroisset filia ipsi⁹ herodiadis ⁊ saltas-
set ⁊ placuisset herodi simulq̧ recūbentibus:
rex ait puelle. Pete a me q̄d vis: ⁊ dabo tibi.
Et iurauit illi: q̄a q̄c̄q̄d petieris dabo tibi:
licꝫ dimidiū regni mei. Que cū exisset dixit
m̄ri sue. Quid petā? At illa dixit. Caput io-
hannis baptiste. Cūq̧ introisset stati cū festi-
natiōe ad regē petiuit dicēs. Volo: ut ꝓtin⁹
des mihi in disco caput iohānis baptiste. Et
cōtristatus ē rex. Propt̄ iusiurandū ⁊ ꝓpt̄ sit̄
discūbentes noluit eā ꝯtristare: s̄ misso spicu-
latore p̄cepit afferri caput ei⁹ i disco: ⁊ decol-
lauit eū in carcē. Et attulit caput ei⁹ i disco:
⁊ dedit illud puelle: ⁊ puella dedit m̄ri sue.
Quo audito discipuli eius venerūt ⁊ tulerūt
corpus ei⁹: ⁊ posuerūt illud in monumento.
Et ꝯuenietes ap̄li ad ih̄m: renunciauerūt ei
oīa q̄ egerāt ⁊ docuerāt. Et ait illis. Venite
seorsū in desertū locū. ⁊ req̄escite pusillū. Erāt
eni q̄ veniebāt ⁊ redibāt multi: ⁊ nec spatiū
manducādi habebāt. Et ascendētes i nauim
abierūt in desertū locū seorsū. Et viderūt eos
abeuntes. ⁊ cognouerūt multi. ⁊ pedestres de
oibus ciuitatib⁹ cucurrerūt illuc ⁊ p̄uenerūt
eos. Et exiēs vidit turbā multā ih̄s ⁊ miser-
tus ē sup̄ eos q̄a erāt sicut oues nō hn̄tes pa-
storē. ⁊ cepit illos docē multa. Et cū iā hora
multa fieret: accesserūt discipuli ei⁹ dicētes.
Desertus ē locus h̄: ⁊ iā hora p̄terijt. Dimitte
illos: ut euntes in proximas villas ⁊ vicos
emāt sibi cibos q̄s manducēt. Et rn̄dens ait
illis. Date illis mādu care. Et dixerūt ei. Eū-
tes emam⁹ ducētꝭ denarijs panes: ⁊ dabim⁹
illis māducare. Et dic̄ eis. Quot panes ha-
betꝭ? Ite ⁊ videte. Et cū cognouissent dicūt:
Quinq̧: Et duos pisces. Et p̄cepit illis ut
accūbere facerēt oēs s̄m ꝯtubernia sup̄ viride
fenū. Et discubuerunt in ptes: p̄ centenos ⁊
q̄nq̄genos. Et acceptꝭ q̄nq̧ panib⁹ ⁊ duob⁹
piscibus: intuens in celū bn̄dixit ⁊ fregit pa-
nes ⁊ dedit discipulis suis ut ponerent ante
eos: ⁊ duos pisces diuisit oib⁹. Et māduca-
uerūt oēs: ⁊ saturati sūt. Et sustulerūt reliq̄-
as fragmentoꝝ duodeci cophinos plenos:
⁊ de piscib⁹. Erāt aūt q̄ manducauerūt q̄nq̧
milia viroꝝ. Et stati coegit discipulos suos
ascendē nauim ut p̄cederēt eū trans fretū ad
bethsaidā: dum ipse dimitteret ꝓplm̄. Et cū
dimisisset eos: abijt i montē orare. Et cū sero
esset erat nauis in medio mari: ⁊ ipse solus in
terra. Et videns eos laborātes i remigādo:
erat eni vent⁹ ꝯtrari⁹ eis: ⁊ circa quartā vigi-
liā noctꝭ venit ad eos ambulās sup̄ mare: ⁊
volebat p̄terire eos. At illi ut viderunt eum
ambulātē sup̄ mare putauerūt fantasma esse

M. 13. fi.

Et nō pot̄at ⁊c̄. Istud nō posse nō refert ad potentiā ei⁹ absolutā s; cogitatis precedentie q; n̄ erat ꝯgruū q; ibi faceret multa miracula ... fides ... h̄ nic.

Luc. ix. M. x.

Et ungebāt oleo multos egr. Ex h̄ loco p; q; vnctio extrema que est infirmoꝝ sint instituta a xp̄o. h̄ nic.

Luc. ix. M. 14.

M. 14. Jo. 6.

Jo. 6. d̄r q; philipp⁹ r̄ndit. ducētoꝝ d̄narioꝝ panes n̄ suffi. ... hic ... discipli r̄ndisse ... solus philipp⁹ r̄ndit ... aliquis ... h̄ ni.

⁊ exclamauerũt. Oēs eni viderũt eũ: ⁊ ꝯturbati sũt. Et stati locutꝰ est cũ eis: ⁊ dixit eis. Cõfidite. Ego sũ: nolite timē. Et ascendit ad illos in nauim: ⁊ cessauit ventꝰ. Et plus magꝭ intra se stupebãt. Nõ. n. intellexerũt de panibus. Erat. n. cor eoꝝ obcecatũ. Et cũ trãsfretassent venerunt in terrã genesareth. ⁊ applicuerũt. Cũq; egressi eēnt de naui ꝯtinuo cognouerũt eũ: ⁊ ꝑcurrentes vniuersã regionē illã ceperãt in grabatꝭ eos q̃ se male habebãt circũferre vbi audiebãt eũ esse. Et q̊cũq; introiebat ĩ vicos uel ĩ villas aut ciuitates: ĩ plateis ponebant infirmos. ⁊ deprecabanť eũ ut uel fimbriã vestimēti eiꝰ tangerent: ⁊ quotq̊t tangebant eũ · salui fiebant. VII

Et cõuenerũt ad eũ pharisei ⁊ q̃dã de scribis: veniētes ab hierosolymis. Et cũ vidissent q̊sdam ex discipulis eius cõmunibꝰ manibꝰ id est nõ lotis manducare panes · vituperauerũt. Pharisei eni ⁊ oēs iudei nisi crebro lauerint manꝰ nõ manducãt: tenentes traditionē senioꝝ: ⁊ a foro nisi baptiçenť nõ comedũt: ⁊ alia multa sunt q̃ tradita sũt illis seruare · baptismata calicũ ⁊ vrceoꝝ ⁊ eramentoꝝ ⁊ lectoꝝ. Et interrogabãt eũ pharisei ⁊ scribe. Quare discipuli tui non ambulãt iuxͣ traditionē seniorũ: ſ cõmunibꝰ manibꝰ manducãt panē? At ille rñdens dixit eis. Bñ ꝓphetauit ysaias de vobis hypocritꝭ · sicut scriptũ ē. Populꝰ hic labijs me honorat: cor aũt eoꝝ lõge ē a me. In vanũ ãt me colũt docētes doctrinas ⁊ p̃cepta hoiuz. Relinquētes eni mandatũ dei tenetꝭ traditiones hoiuz: baptismata vrceoꝝ ⁊ calicũ. ⁊ similia his facitis multa. Et dicebat illis. Bñ irritũ fecistis p̃ceptũ dei: ut traditionē vr̃am ſuetꝭ? Moyses. n. dixit. Honora p̄rem tuũ ⁊ m̄rem tuã: ⁊ qui maledixerit p̄ri uel m̄ri morte moriať. Vos aũt dicitꝭ. Si dixerit hõ p̄ri aut m̄ri corban qd̃ ē donũ quodcũq; ex me tibi ꝓfuerit: ⁊ vltra nõ dimittitis eũ q̊cq̃ facē p̄ri suo aut m̄ri: rescindentes v̄bũ dei ꝑ traditionē vr̃am quã tradidistis. Et similia huiusmodi multa facitis. Et aduocãs iterũ turbas dicebat illis. Audite me oēs ⁊ intelligite. Nihil ē extͣ hoiem introiēs in eũ qd̃ possit eũ coinquinare. ſ q̃ de hoie ꝓcedũt illa sũt q̃ coinquinãt hoiem. Si q̊s hꝫ aures audiēdi audiat. Et cũ introisset in domũ a turba: interrogabant eũ discipuli eiꝰ parabolã. Et ait illis. Sic ⁊ vos iprudentes estis? Nõ intelligitꝭ q̊a oē extrinsecꝰ introiēs ĩ hoiem nõ p̄t eũ coinq̊nare · q̊a nõ intrat ĩ cor eiꝰ ſ ĩ v̄etrē vadit ⁊ in secessũ exit purgãs oēs escas? Dicebat aũt: qm̃ illa q̃ de hoie exeunt illa coinq̊nãt hoiem. Ab intꝰ. n. de corde hoiuz male cogitatiões ꝓcedũt: adulteria · fornicationes · homicidia · furta · auaritie · neq̊tie · dolus · impudicitie · oculꝰ malꝰ · blasphemia · supbia · stulticia. Oia hec mala ab intꝰ ꝓcedunt. ⁊ coinq̊nãt hoiem. Et inde surgēs abijt in fines tyri ⁊ sidonis: ⁊ ingressꝰ domũ neminē voluit scire. ⁊ nõ potuit latē. Mulier. n. statim ut audiuit de eo cuiꝰ filia hēbat sp̄m ĩmũdũ intrauit. ⁊ ꝓcidit ad pedes eiꝰ. Erat. n. mulier gentilis syrophenissa gnē. Et rogabat eũ ut demoniũ eijceret de filia eiꝰ. Qui dixit illi. Sine p̄us saturari filios. Nõ ē. n. bonũ sumere panē filiorũ: ⁊ mittē canibꝰ. At illa rñdit: ⁊ dixit illi. Utiq; dñe. Nã ⁊ catelli comedunt sub mēsa de micis pueroꝝ. Et ait illi. Propter hũc sermonē vade: exijt demoniũ a filia tua. Et cũ abijsset domũ · iuenit puellã iacentē supͣ lectũ: ⁊ demoniũ exijsse. Et iterũ exiens de finibꝰ tyri venit ꝑ sidonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducũt ei surdũ ⁊ mutũ. Et dep̄cabanť eũ ut imponat illi manũ. Et apprehēdēs eũ de turba seorsũ · misit digitos suos ĩ auricula eiꝰ: ⁊ expuēs tetigit linguã eiꝰ: ⁊ suspiciēs in celũ ingemuit. ⁊ ait illi. Effeta: qd̃ ē adaperire. Et stati aperte sũt aures eiꝰ: ⁊ solutũ ē vinculũ lingue eiꝰ. ⁊ loq̊bať recte. Et p̃cepit illis ne cui dicerēt. Quanto aũt eis p̃cipiebat · tanto magꝭ plꝰ p̄dicabãt ⁊ eo amplꝰ ãmirabanť · dicētes. Bñ oia fecit: ⁊ surdos fecit audire: ⁊ mutos loq̊. VIII

In diebꝰ illis iterũ cũ turba multa eēt cũ ihũ nec haberēt qd̃ manducarēt: cõuocatis discipulis ait illis. Misereor supͣ turbã: q̊a ecce iã triduo sustinent me · nec hñt qd̃ manducēt: ⁊ si dimisero eos ieiunos in domũ suã · deficiēt ĩ via. Quidam. n. ex eis de longe venerũt. Et rñderũt ei discipuli sui. Unde illos q̊s poterit hic saturare panibꝰ ĩ solitudine? Et interrogauit eos. Quot panes habetꝭ? Qui dixerũt. Septē. Et p̃cepit turbe discũbere supͣ terrã. Et accipiēs septē panes grãs agēs fregit: ⁊ dabat discipulis suis ut apponerēt. ⁊ apposuerũt turbe. Et hēbant pisciculos paucos: ⁊ ipsos bñdixit: ⁊ iussit apponi. Et mãducauerũt ⁊ saturati sũt. ⁊ sustulerunt qd̃ superauerat de fragmentꝭ septē sportas. Erãt ãt q̊ mãducauerãt q̊si q̃tuor milia: ⁊ dimisit eos.

+ Corban nõ sigͭ donũ gn̄alꝭ acceptũ: sꝫ donũ deo oblatũ ł offerendũ. Pharisei ⁊ sacerdotes auaricia moti dicebãt q̃ melius erat filijs offerre deo bona sua q̃ puidere parentibus ĩ necessitatis. ⁊ euacuabãt p̃ceptũ dei de honore parentũ: vt plenius dicitur infra ca. 15. [illegible]

Et stati ascendens naui cũ discipulis suis. venit i ptes dalmanutha. Et exierũt pharisei ꝛ ceperũt ꝯqrere cũ eo: qrentes ab illo signũ de celo: tẽptãtes eũ. Et igemiscẽs spũ ait. Quid gnãtio ista signũ qrit? Amẽ dico vob: si dabit̃ gnãtioni isti signũ. Et dimittẽs eos ascẽdit iterũ naui: ꝛ abijt trãs fretũ. Et obliti sũt panẽ sumẽ: ꝛ nisi vnũ panẽ nõ habebãt secũ in naui. Et p̃cipiebat eis dicẽs. Videte ꝛ cauete a fermẽto phariseoꝝ: ꝛ fermẽto herodis. Et cogitabãt ad alterutrũ dicẽtes: q̇a panes non habemus. Quo cognito: ait illis ihs. Quid cogitat̃ q̇a panes nõ habet̃? Nondũ cognoscit̃ nec intelligit̃? Adhuc cecatũ habet̃ cor vr̃m. Oculos hñtes nõ videt̃. ꝛ aures hñtes nõ audit̃. Nec recordami qñ q̇nꝗ panes fregi i qnꝗ milia: ꝛ q̃t cophinos fragmẽtoꝝ plenos sustulistis? Dicũt ei. Duodecim. Qñ ꝛ septẽ panes in q̃tuor milia: quot sportas fragmẽtoꝝ tulist̃? Et dicũt ei. Septẽ. Et dicebat eis. Quõ nõdũ intelligit̃? Et veniũt bethsaida: ꝛ adducũt ei cecũ. ꝛ rogabant eũ ut illũ tangeret. Et apprehẽsa manu ceci eduxit eũ ex vicũ. ꝛ expuens i oculos eiꝰ impositĩ manibꝰ suis: interrogauit eũ si q̇d videret. Et aspiciẽs ait. Video hoies velut arbores ambulãtes. Deinde iteꝝ iposuit manꝰ sup oculos eiꝰ ꝛ cepit vidẽ: ꝛ restitutus ẽ: ita ut clare videret oia. Et misit illũ i domũ suã dicens. Vade i domũ tuã. ꝛ si in vicũ introieris nemi dixeri. Et ingressus ẽ ihs ꝛ discipuli eiꝰ castella cesaree philippi: ꝛ in via interrogabat discipulos suos dicẽs eis. Quẽ me dicũt esse hoies? Qui rñderũt illi dicẽtes. Alij iohannem baptistã: alij heliã: alij vero q̃si vnũ de ꝓphet̃. Tũc dic illis. Vos ꝟo quẽ me eẽ dicitis? Rñdens petrus ait ei. Tu es xp̃s. Et cõminatus ẽ eis: ne cui dicerẽt de illo. Et cepit docẽ eos qm̃ oportet filiũ hois pati multa ꝛ reprobari a senioribꝰ ꝛ a sũmis sacerdotibꝰ ꝛ scribis ꝛ occidi. ꝛ pꝰ tres dies resurgẽ. Et palã ꝟbũ loq̇bat̃. ꝛ apphẽdẽs eũ petrꝰ. cepit increpare eũ. Qui ꝯuersꝰ ꝛ vidẽs discipulos suos cõminatꝰ ẽ petro dicẽs. Vade retro me sathana: qm̃ nõ sapis q̃ dei sũt. ꝫ q̃ sũt hoiuꝫ. Et cõuocata turba cũ discipulis suis: dixit eis. Si q̇s vult me seq̇. deneget semetipsũ: ꝛ tollat crucẽ suã ꝛ sequat̃ me. Qui. n. voluerit aiam suã saluã facere ꝑdet eã: q̇ aũt ꝑdiderit aiam suã ꝓpt̃ me ꝛ euãgeliũ. saluã faciet eã. Quid enĩ ꝓderit hoi si lucret̃ mundũ totũ: ꝛ detrimentũ aĩe sue faciat? Aut q̇d hõ cõmutatiõis dabit ꝓ aia sua: Qui. n. me ꝯfessus fuerit ꝛ verba mea in gnãtione ista adulẽa ꝛ peccatrice. ꝛ filius hois ꝯfitebit̃ eũ cũ venerit i glia pr̃is sui cũ angelis sanct̃. Et dicebat illis. Amẽ dico vobis: q̇a sũt q̇dã de h̃ stantibꝰ q̇ nõ gustabũt mortẽ donec videãt regnũ dei veniẽs i ꝟtute.

Et post dies sex assũpsit ihs petrũ. IX ꝛ iacobũ ꝛ iohannẽ: ꝛ ducit illos in montẽ excelsũ solos: ꝛ transfiguratꝰ est corã ipsis. Et vestimẽta eiꝰ facta sũt splendentia ꝛ candida nimis velut nix: q̃lia fullo nõ põt sup ẽrã cãdida facẽ. Et apparuit illis helias cũ moyse: ꝛ erãt loquẽtes cũ ihu. Et rñdẽs petrꝰ ait ihu. Rabbi bonũ est nos h̃ eẽ ꝛ faciamꝰ tria tabernacula: tibi vnũ. ꝛ moysi vnũ. ꝛ helie vnũ. Nõ enim sciebat q̇d diceret. Erãt. n. timore exterriti. Et facta ẽ nubes obumbrans eos ꝛ venit vox de nube dicẽs. Hic est filiꝰ meꝰ carissimꝰ: audite illũ. Et stati circũspiciẽtes. neminẽ ampliꝰ viderunt nisi ihm tm̃ secũ. Et descendentibꝰ illis de mõte p̃cepit illis ne cuiꝗ q̇ȯ vidissent narrarẽt: nisi cũ filius hois a mortuis resurrexerit. Et ꝟbũ ꝯtinuerũt apud se: ꝯq̇rẽtes q̇d cẽt cũ a mortuis resurrexerit. Et interrogabãt eũ dicentes. Quid ḡ dicũt pharisei ꝛ scribe q̇a heliã oporteat venire p̃mũ? Qui rñdẽs ait illis. Helias cũ venerit p̃mo restituet oia: ꝛ quõ scriptũ ẽ in filiũ hois: ut multa patiat̃ ꝛ ꝯtẽnat̃. Sed dico vobis: q̇a ꝛ helias venit: ꝛ fecerũt illi q̃cũꝗ voluerũt sicut scriptũ ẽ de eo. Et veniẽs ad discipulos suos vidit turbã magnã circa eos: ꝛ scribas ꝯquirẽtes cũ illis. Et ꝯfesti ois ꝓplus videns ihm stupefactꝰ ẽ ꝛ expauerũt. ꝛ accurrẽtes salutabãt eũ. Et interrogauit eos. Quid int̃ vos ꝯquirit̃? Et rñdens vnꝰ de turba dixit. Mgr. attuli filiũ meũ ad te habentẽ spm̃ mutũ: q̇ vbicũꝗ eũ apprehẽderit. allidit illum: ꝛ spumat ꝛ stridet dentibꝰ ꝛ arescit. Et dixi discipulis tuis ut eijcerẽt illũ: ꝛ nõ potuerunt. Qui rñdens eis dixit. O gnãtio incredula: q̃diu apud vos ero? Q̃diu vos patiar? Afferte illũ ad me. Et attulerũt eũ. Et cũ vidisset eũ stati spũs ꝯturbauit illũ: ꝛ elisus in terrã volutabat̃ spumãs. Et interrogauit patrẽ eiꝰ. Q̃tũ tpis ẽ ex q̃ ei h̃ accidit? At ille ait. Ab infantia. Et frequent̃ eũ in ignẽ ꝛ in aquã misit: ut eũ ꝑderet. Sꝫ si q̇d potes: adiuua nos. misertus nr̃i. Ihs autẽ ait illi. Si potes credere oia possibilia sunt credenti. Et

ꝯtinuo exclamās pr̄ pueri cū lachrymis aie-
bat. Credo dn̄e: adiuua incredulitatē meā.
Et cū vidisset ih̄s ꝯcurrentē turbā: cōmina-
tus est spiritui imūdo dicēs illi. Surde ⁊ mu-
te sp̄us: ego p̄cipio tibi exi ab eo. ⁊ amplius
ne itroeas i eū. Et exclamās ⁊ multū discer-
pens eū: exijt ab eo: ⁊ factus ē sicut mortu⁹
ita ut multi dicerēt q̇a mortuus ē. Ih̄s autē
tenēs manū ei⁹ eleuauit eū: ⁊ surrexit. Et cū
introisset in domū: discipuli ei⁹ secreto inrro-
gabāt eū. Quare nos nō potuim⁹ eijcere eū?
Et dixit illis. Hoc gen⁹ in nullo pōt exire nisi
in oratiōe ⁊ ieiunio. Et inde ꝓfecti p̄tergre-
diebant̄ galileā: nec volebat quēq̄ scire. Do-
cebat āt discipulos suos. ⁊ dicebat illis q̄m
filius hoīs tradet̄ i man⁹ hoiuz. ⁊ occidēt eū:
⁊ occisus t̄tia die resurget. At illi ignorabāt
v̄bū: ⁊ timebāt inr̄rogare eū. Et venerūt ca-
pharnaū. Qui cū domi essent interrogabat
eos. Quid i via tractabatis? At illi tacebant
Siq̇dē i via int̄ se disputauerāt: q̇s eoꝝ ma-
ior eēt. Et residēs vocauit duodeci: ⁊ ait illis
Si q̇s vult p̄m⁹ eē: erit oiuz nouissim⁹. ⁊ oiuz
minister. Et accipiēs puerū statuit eū i medio
eoꝝ: quē cū cōplex⁹ eēt ait illis. Quisq̇s vnū
ex hui⁹mōi puerij recepit i noīe meo: me reci-
pit: ⁊ q̇cūq̄ me suscepit: nō me suscipit: ꝯ eū q̇
misit me. Rn̄dit illi iohannes dicens. Mḡr:
vidim⁹ quēdā in noīe tuo eijcientē demonia
q̇ nō seq̇t̄ nos: ⁊ ꝓhibuim⁹ eū. Ih̄s autē ait.
Nolite ꝓhibē eū. Nemo ē. n. q̇ faciat v̄tutē in
noīe meo: ⁊ possit cito male loq̇ de me. Qui
n. nō ē aduersū vos: ꝓ vobis ē. Quisq̇s. n. potū
dederit vobis calicē aq̄ frigide i noīe meo: q̇a
x̄pi estis: amē dico vob̄ nō ꝑdet mercedē suā.
Et q̇sq̇s scandalizauerit vnū ex his pusillis
credentib⁹ i me: bonū ē ei mag̃ si circūdaret̄
mola asinaria collo ei⁹ ⁊ in mare mitteret̄. Et
si scandalizauerit te man⁹ tua: abscide illā.
Bonū ē tibi debilē itroire i vitā: q̄ duas ma-
nus hn̄tē: ire i gehennā i ignē inextinguibilē:
vbi vermis eoꝝ nō morit̄. ⁊ ignis nō extinguit̄
Et si pes tu⁹ te scādalizat: āputa illū. Bonū
ē tibi claudū introire i vitā et̄nā: q̄ duos pe-
des hn̄tē: mitti i gehēnā ignis iextinguibilis
vbi v̄mis eoꝝ nō morit̄: ⁊ ignis nō extinguit̄.
Q꞉ si oculus tuus scādalizat te: eijce eū. Bo-
nū est tibi luscū introire in regnū dei: q̄ duos
oculos hn̄tē: mitti in gehennā ignis: vbi ver-
mis eoꝝ nō morit̄: ⁊ ignis nō extinguit̄. Ois
n. igne saliet̄. ⁊ ois victima sale saliet̄. Bonū
est sal. Q꞉ si sal insulsum fuerit: in q̇ illud con-
dietis? Habete in vobis sal: ⁊ pacem habe-
te inter vos.

X

Et inde exurgens venit in fines iudee
vltra iordanē. ⁊ cōueniūt iterū turbe
ad eū. ⁊ sicut ꝯsueuerat iterū docebat
illos. Et accedētes pharisei inr̄rogabāt eū si
licet viro vxorē dimittē: tēptātes eū. At ille
rn̄dēs dixit eis. Quid vobis p̄cepit moyses?
Qui dixerūt. Moyses ꝑmisit libellū repudij
scribē ⁊ dimittē. Quib⁹ rn̄dens ih̄s ait. Ad
duritiā cordis vr̄i scripsit vobis p̄ceptū istud
Ab initio aūt creature masculū ⁊ feminā fe-
cit eos de⁹. Propt̄ h̄ relinquet hō patrē suū ⁊
matrē. ⁊ adherebit ad vxorē suā. ⁊ erūt duo
i carne vna. Itaq̄ iā nō sūt duo: ꝯ vna caro.
Qō ḡ de⁹ ꝯiūxit: hō nō separet. Et in domo
iterū discipuli ei⁹ de eodē interrogauerūt eū.
Et ait illis. Quicūq̄ dimiserit vxorē suā ⁊ aliā
duxerit: adulteriū cōmittit sup̄ eā. Et si vxor
dimiserit virū suū ⁊ alij nupserit: mechat̄. Et
offerebāt illi ꝑuulos ut tāgēt illos: discipuli
aūt cōminabant̄ offerētib⁹. Quos cū vidēt
ih̄s: indigne tulit. Et ait illis. Sinite ꝑuulos
venire ad me. ⁊ ne ꝓhibuerit̄ eos. Taliū. n. est
regnū dei. Amē dico vobis: q̇sq̇s non recepit
regnū dei velut paruul⁹: nō intrabit in illud.
Et cōplexās eos ⁊ imponēs man⁹ sup̄ illos:
bn̄dicebat eos. Et cū egressus esset i via pro-
currēs q̇dā genu flexo an̄ eū: rogabat eū di-
cens. Mḡr bone: q̇d faciā ut vitā et̄nā ꝑci-
piā? Ih̄s aūt dixit ei. Quid me dicis bonū?
Nemo bon⁹ nisi vn⁹ de⁹. Precepta nosti: ne
adulteres: ne occidas: ne furerij: ne falsū testi-
moniū dixeris: ne fraudē fecerij: honora patrē
tuū ⁊ mr̄em. At ille rn̄dēs ait illi. Mḡr h̄ oia
obseruaui a iuuētute mea. Ih̄s aūt intuit⁹ eū
dilexit eum: ⁊ dixit ei. Unū tibi deest. Vade
q̄cūq̄ habes vende ⁊ da pauperib⁹. ⁊ habebis
thesaurū in celo. ⁊ veni seq̄re me. Qui ꝯtrista-
tus in v̄bo: abijt merens. Erat eni hn̄s mul-
tas possessiones. Et circūspiciēs ih̄s: ait disci-
pulis suis. Q꞉ difficile q̇ pecunias hn̄t: in re-
gnū dei introibūt. Discipuli aūt obstupescebāt
in v̄bis eius. At ih̄s rursus rn̄dēs ait illis.
Filioli: q̄ difficile ē ꝯfidētes i pecunijs: i re-
gnū dei introire. Facilius ē camelū ꝑ foramē
acus trāsire: q̄ diuitē itrare i regnū dei. Qui
mag̃ ādmirabāt̄ dicētes ad semetipsos. Et q̇s
pōt salu⁹ fieri? Et intuēs illos ih̄s ait. Apud
hoīes impossibile ē: ꝯ nō apud deū. Oia enim

Inuenietis pullũ. Cũ ipso asina erat sil. ... mt̃ .21. s; ... ipe q̃ quolz euãgelista refe... pullus ad obseqũ x̃. h̃ ni.

possibilia sũt apud deũ. Et cepit ei petr⁹ dicẽ. Ecce nos dimisim⁹ oia: et secuti sum⁹ te. Respõdens ihs ait. Amẽ dico vob: nemo ẽ q̃ reliq̃rit domũ aut frẽs aut sorores aut patrem aut matrẽ aut filios aut agros ꝓpt me et ꝓpt euãgeliũ: q̃ nõ accipiet centies tãtũ nũc i tpe h: domos et frẽs et sorores et mrẽs et filios et agros cũ ꝑsecutionib⁹: et i seculo futuro vitã eternã. Multi aũt erũt ꝑmi nouissimi: et nouissimi ꝑmi. Erãt aũt i via ascẽdentes hierosolymã. et ꝑcedebat illos ihs. Et stupebant. et sequẽtes timebãt. Et assumẽs iterũ duodeci cepit illis dicẽ q̃ essent ei ventura. Quia ecce ascendim⁹ hierosolymã. et fili⁹ hois tradet ꝑncipib⁹ sacerdotũ et scribis et seniorib⁹: et dãnabũt eũ morte. Et tradẽt eũ gentib⁹ et illudent ei: et ꝯspuẽt eũ et flagellabũt eũ. et interficient eũ: et tertia die resurget. Et accedunt ad eũ iacob⁹ et iohãnes filij zebedei dicẽtes. Mgr volum⁹ ut qd̃cũq̃ petierim⁹ facias nob. At ille dixit eis. Quid vult̃ ut faciã vob? Et dixerũt. Da nob: ut vn⁹ ad dexterã tuã. et ali⁹ ad sinistrã tuã sedeam⁹ in glia tua. Ihs autẽ ait eis. Nescit̃ qd petat̃. Potestis bibẽ calicẽ quẽ ego bibo: aut baptismo q̃ ego baptizor baptizari? At illi dixerũt ei. Possum⁹. Ihs aũt ait eis. Calicẽ qdẽ quẽ ego bibo bibet̃: et baptismo q̃ ego baptizor baptizabimi: sedẽ aũt ad dexterã meã uel ad sinistrã nõ est meũ dare vobis: s; qb⁹ paratũ ẽ. Et audiẽtes decẽ indignati sũt de iacobo et iohãne. Ihs aũt vocãs eos: ait illis. Scit̃ qa hi q̃ videt̃ ꝑncipari gentib⁹ dñant̃ eis: et ꝑncipes eoꝝ ptãtẽ hñt ipsoꝝ. Nõ ita ẽ aũt i vobis: s; q̃cũq̃ voluerit fieri maior: erit vr̃ minister. et q̃cũq̃ voluerit in vobis ꝑmus esse: erit omniũ seru⁹. Nã et fili⁹ hois nõ venit ut ministraret̃ ei: s; ut ministraret: et daret aiam suã redẽptionẽ ꝓ mult̃. Et veniũt hiericho. Et ꝓficiscente eo de hiericho et discipulis ei⁹ et plurima multitudine: fili⁹ thimei barthimeus cecus sedebat iuxta viã mendicans. Qui cũ audisset qa ihs nazarenus est: cepit clamare et dicẽ. Ih̃u fili dauid miserere mei. Et cõminabant̃ illi multi ut taceret. At ille multo mag̃ clamabat: fili dauid miserẽ mei. Et stans ihs ꝑcepit illũ vocari. Et vocãt cecũ: dicẽtes ei. Animeq̃oz esto: surge vocat te. Qui ꝓiecto vestimento suo: exiliens venit ad eũ. Et respondens ihs dixit illi. Quid tibi vis faciã? Cecus aũt dixit ei. Rabboni ut videã. Ihs autẽ ait illi. Vade. Fides tua te saluũ fecit. Et ꝯfestim vidit. et sequebatur eum in via.

Alij zebedei. mt̃ 20. dr̃ q̃ mr̃ eoꝝ formauit istã petitõẽ: s; q̃ fuit inducta ab h⁹ filios. iõ dñs hic eã fecisse: q̃ q̃d p alios facim⁹ ... h̃ nic.

Tincturã. n. sang̃ suj ... vocat hic bap.

Cec⁹ sedebat. Mt̃ 20. dr̃ q̃ erãt duo ceci: s; q̃ vn⁹ erat mag⁹ notus et clamabat alcio̅ forti⁹. iõ hic solus exp̃mit. h̃ nic.

C XI

ET cũ appropinquarẽt hierosolyme et bethanie ad montẽ oliuaꝝ: mittit duos ex discipulis suis: Et ait illis. Ite in castellũ qd̃ ꝯ vos ẽ: et stati introeũtes illuc inuenietis pullũ ligatũ: sup quẽ nemo adhuc hoiuz sedit. Soluite illũ: et adducite. Et si qs vobis dixerit qd facit̃: dicite qa dño necessarius est: et ꝯtinuo illũ dimittet huc. Et abeuntes inuenerũt pullũ ligatũ: añ ianuã foris in biuio et soluũt eũ. Et qdã de illic stantib⁹ dicẽbãt illis. Quid facit̃ soluẽtes pullũ? Qui dixerũt eis sicut ꝑceperat illis ihs: et dimiserunt eis. Et duxerũt pullũ ad ihm: et imponũt illi vestimẽta sua et sedit sup eũ. Multi aũt vestimẽta sua strauerũt i via. Alij aũt frondes cedebãt de arborib⁹: et sternebãt in via. Et q̃ ꝓibãt et q̃ seq̃bant̃ clamabãt dicẽtes. Osanna bñdict⁹ q̃ venit in noie dñi: bñdictũ qd̃ venit regnũ pris nr̃i dauid: osanna in excelsis. Et introiuit hierosolymã in templũ: et circũspectis oib⁹ cũ iã vespa eẽt hora: exijt i bethaniã cũ duodecim. Et alia die cũ exirẽt a bethania esuriit. Cũq̃ vidisset a longe ficũ habentẽ folia: venit si qd forte inueniret in ea. Et cũ venisset ad eã: nihil inuenit ꝑter folia. Nõ enim erat tẽp⁹ ficoꝝ. Et rñdens dixit ei. Iã nõ ãplius in eẽnũ ex te q̃sq̃ fructũ manducet. Et audiebãt discipuli ei⁹. et veniũt iterũ hierosolymã. Et cũ introisset i tẽplũ cepit eijcẽ vẽdẽtes et emẽtes in tẽplo: et mẽsas nũmularioꝝ et cathedras vendentiũ colũbas euertit. Et nõ sinebat ut q̃sq̃ trãsferret vas ꝑ tẽplũ: et docebat dicẽs eis. Nõne scriptũ ẽ: qa domus mea dom⁹ orõnis vocabit̃ oib⁹ gentib⁹? Vos aũt fecistis eã spelũcã latronũ. Quo audito ꝑncipes sacerdotũ et scribe querebãt quõ eũ ꝑderẽt. Timebãt. n. eũ: qm̃ vniuersa turba amirabat̃ sup doctrina ei⁹. Et cũ vespa facta esset egrediebat̃ de ciuitate. Et cũ mane transirẽt: viderũt ficũ aridã factã a radicib⁹. Et recordatus petr⁹ dixit ei. Rabbi: ecce fic⁹ cui maledixisti aruit. Et rñdẽs ihs ait illis. Habete fidẽ dei. Amẽ dico vobis: qa q̃cũq̃ dixerit huic monti tollere. et mittere i mare. et nõ hesitauerit i corde suo s; crediderit qa q̃cũq̃ dixerit fiat: fiet ei. Propterea dico vobis: oia q̃cũq̃ orãtes petit̃ credite qa accipiet̃: et euenient vob. Et cũ stabitis ad orandũ: dimittite si qd habet̃ aduersus aliquẽ: ut et pr̃ vr̃ q̃ in celis

Mt̃ 21.

In tẽplũ. Templũ aliq̃n accipit̃ p domo tepli q̃ diuidebat̃ i duas ptes: vna q̃ vocabat̃ scã ... vbi erat altare thimiamatis, mẽsa et candelabꝝ. alia q̃ erat s; scõꝝ ... et duo cherubi. Illã p̃te q̃ dicebat̃ scã itrabãt q̃tidie sacerdotes ad offereñ incensũ ... Aliq̃n aũt accipit̃ teplũ large ... platea ... templũ clausa muro ... altare holocaustoꝝ ... sacerdotes ... leuite ... hostiaꝝ ... offerebãt sacrificia ... non erat sacerdos ... leuita ... s; ... duo loca ... vbi ... orabat ... templũ vocabant ... petr⁹ et iohes ... sedebat ... et de hoc dr̃ hic. et itrauit iesus i teplũ ... h̃ nic. s; mathei. c. xxj.

est dimittat vobis peccata vr̃a. Qz si vos non dimiseritꝭ: nec pr̃ vr̃ q̃ in celis ẽ dimittet vob̃ pctã vr̃a. Et veniũt rursus hierosolymã. Et cũ ambularet i tẽplo· accedũt ad eũ sũmi sacerdotes ⁊ scribe ⁊ seniores: ⁊ dicunt ei. In q̃ ptãte h̃ facis: ⁊ q̇s dedit tibi hanc ptãtem ut ista facias? Ih̃s aũt rñdẽs ait illis. Interrogabo vos ⁊ ego vnũ ꝟbũ. ⁊ rñdete mihi. ⁊ dicam vobis i q̃ ptãte h̃ faciã. Baptismũ iohãnis de celo erat: an ex hoibus? Rñdete mihi. At illi cogitabãt secũ dicẽtes. Si dixerimꝰ de celo: dicet nob̃. Quare g̃ nõ credidistis ei? Si dixerimꝰ ex hoibꝰ: timemꝰ pp̃l'm. Oẽs eni habebãt iohannẽ q̇a vere ꝓph̃a eẽt. Et rñdẽtes dicũt ih̃u. Nescimus. Et rñdens ih̃s ait illis. Neqꝫ ego dico vobis· in q̃ ptãte h̃ faciã.

Et cepit illis i parabolis loq̇. CXII

Vineã pastinauit homo: ⁊ circũdedit sepẽ. ⁊ fodit lacũ. ⁊ edificauit turrim ⁊ locauit eã agricolis. ⁊ pegre ꝓfectus ẽ. Et misit ad agricolas i tp̃e ſuũ: ut ab agricolis acciperet de fructu vinee. Qui apprehensũ eũ ceciderũt: ⁊ dimiserũt vacuũ. Et iterũ misit ad illos aliũ seruũ. ⁊ illũ i capite vulnerauerũt: ⁊ ꝯtumelijs affecerũt. Et rursum aliũ misit ⁊ illũ occiderũt: ⁊ plures alios q̃sdam cedẽtes alios ꝟo occidẽtes. Adhuc g̃ vnũ hñs filiũ carissimũ ⁊ illũ misit ad eos nouissimũ dicẽs q̇a reuerebunt̃ filiũ meũ. Coloni aũt dixerũt ad inuicẽ. Hic est heres. Venite occidamꝰ eũ ⁊ nr̃a erit hereditas. Et apprehendẽtes eũ occiderũt: ⁊ eiecerũt extra vineã. Quid g̃ faciet dñs vinee? Veniet ⁊ perdet colonos: ⁊ dabit vineã alijs. Nec scripturã hãc legistis: lapidem quẽ reprobauerũt edificãtes· h̃ factꝰ ẽ in caput anguli· a dño factũ est istud. ⁊ ẽ mirabile in oculis nr̃is. Et q̃rebãt eũ tenere: ⁊ timuerũt turbã. Cog̃uerũt eni q̃m ad eos parabolã hãc dixerit. Et relicto eo abierunt. Et mittũt ad eũ q̃sdã ex phariseis ⁊ herodianis ut eũ caperẽt in verbo. Qui veniẽtes dicũt ei. Mg̃r: scimꝰ q̇a verax es ⁊ non curas queq̃. Nec. n. vides in faciẽ hoiu͡z: s; in veritate viã dei doces. Licet dari tributũ cesari· an nõ dabimꝰ? Qui sciẽs ꝟsutiã illoꝝ· ait illis. Quid me temptatis? Afferte mihi denariũ ut videã. At illi tulerũt ei. Et ait illis. Cuiꝰ ẽ imago h̃ ⁊ inscriptio? Dicũt ei. Cesaris. Rñdens aũt ih̃s dixit illis. Reddite igit̃ q̃ sunt cesaris cesari: ⁊ que sũt dei deo. Et mirabant̃ sup eo. Et venerũt ad eũ saducei qui dicũt resurrectionem nõ esse: ⁊ interrogabãt eũ dicẽtes. Mg̃r· moyses nobis scripsit· ut si cuiꝰ frat̃ mortuꝰ fuerit ⁊ dimiserit vxorẽ. ⁊ filios nõ reliq̃rit: accipiat frat̃ eius vxorẽ ipsius ⁊ resuscitet semen fr̃i suo. Septẽ g̃ frẽs erãt: ⁊ primꝰ accepit vxorẽ ⁊ mortuus est nõ relicto semine. Et secundus accepit eã ⁊ mortuus ẽ: ⁊ nec iste reliquit semen. Et tertiꝰ similit̃. Et acceperũt eã similit̃ septẽ: ⁊ nõ reliquerũt semẽ. Nouissime oiu͡z defuncta ẽ ⁊ mulier. In resurrectione g̃ cũ resurrexerint: cuiꝰ de his erit vxor? Septẽ. n. habuerunt eã vxorẽ. Et rñdens ih̃s ait illis. Nõne id̃o erratis· nõ sciẽtes scripturas neqꝫ virtutẽ dei? Cũ. n. a mortuis resurrexerint· neqꝫ nubẽt neqꝫ nubent̃: sed erunt angeli dei in celis. De mortuis aũt q̆ resurgãt nõ legistis in libro moysi sup rubũ· quõ dixerit illi deus· inquiẽs: ego sũ deꝰ abrahã ⁊ deꝰ ysaac ⁊ deus iacob? Nõ est deꝰ mortuoꝝ· s; viuoꝝ. Vos g̃ multũ erratis. Et accessit vnꝰ de scribis· q̇ audierat illos ꝯq̃rẽtes. ⁊ vidẽs q̃m bñ illis rñderit· interrogauit eũ q̃d eẽt p̃mũ oiu͡z mãdatũ. Ih̃s aũt rñdit ei: q̇a p̃mũ oiu͡z mandatũ ẽ. Audi isr̃l dñs deꝰ tuꝰ deꝰ vnꝰ ẽ. ⁊ diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo. ⁊ ex tota aĩa tua: ⁊ ex tota mente tua: ⁊ ex tota ꝟtute tua. Hoc est primũ mandatũ. Secundũ aũt sil̃e est illi. Diliges ꝓximũ tuũ tanq̃ teipsũ. Maiꝰ horũ aliud mandatũ nõ est. Et ait illi scriba. Bene mg̃r in veritate dixisti· q̇a vnus ẽ deꝰ ⁊ nõ est alius p̃ter eũ. Et ut diligat̃ ex toto corde. ⁊ ex toto intellectu. ⁊ ex tota aĩa. ⁊ ex tota fortitudine: ⁊ diligere ꝓximũ tanq̃ seipsũ· maius ẽ oibꝰ holocaustomatibꝰ. ⁊ sacrificijs. Ih̃s aũt vidẽs q̆ sapient̃ rñdisset: dixit illi. Nõ es lõge a regno dei. Et nemo iã audebat eũ interrogare. Et rñdens ih̃s dicebat docẽs in templo. Quõ dicũt scribe xp̃m filiũ eẽ dauid? Ipse. n. dauid dic̃ in spũ scõ. Dixit dñs dño meo sede ad dextris meis: donec ponã inimicos tuos scabellũ pedũ tuoꝝ. Ipse g̃ dauid dic̃ eũ dñm. ⁊ vñ est filiꝰ eiꝰ? Et multa turba eũ libẽt̃ audiebat. Et dicebat eis in doctrina sua. Cauete a scribis: q̇ volũt i stolis ãbulare. ⁊ salutari i foro. ⁊ in p̃mis cathedris sedẽ i synagog̃. ⁊ primos discubitꝰ in cenis. Qui deuorãt domos viduarũ sub obtentu ꝓlixe orõnis: hi accipient ꝓlixiꝰ iudiciũ. Et sedens ih̃s ꝯ͂ gaçophylatiũ aspiciebat quõ turba iactaret es i gaçophylatiũ. ⁊ multi diuites iactabãt multa. Cũ venisset autem vna vidua pauper: misit duo

minuta qd̓ est q̄drās. Et ꝯuocās discipulos
suos ait illis. Amē dico vobis· qm̄ vidua hͦ
pauꝑ pl⁹ oib⁹ misit q̇ miserūt i gaçophylatiū.
Oēs.n. ex eo qd̓ abundabat illis miserūt: hͦ
vero de penuria sua omnia que habuit misit
totum victum suum. C XIII

Et cū egrederet̄ de tēplo: ait illi vn⁹
ex discipul' suis. Mḡr: aspice q̄les
lapides. ⁊ q̄les structure. Et rn̄dens
ih̄s ait illi. Uides has oēs magnas edifica-
tiones? Nō relinq̄t̄ lapis sup lapidē q̇ nō de-
struat̄. Et cū sederet i monte oliuaꝝ ꝯ̄ tēplū:
interogabāt eū sepati petrus ⁊ iacob⁹ ⁊ iohā-
nes ⁊ andreas. Dic nobis qn̄ ista fiēt. ⁊ qd̓ si-
gnū erit qn̄ hͦ oia incipiēt ꝯsūmari. Et respō-
dens ih̄s cepit dicere illis. Uidete ne q̇s vos
seducat. Multi.n. veniēt i noie meo dicētes
q̇a ego sū. ⁊ multos seducēt. Cū audieritꝭ āt
bella. ⁊ opiniones belloꝝ: ne timueritꝭ. Opor-
tet.n. hͦ fieri: sꝫ nōdū finis. Exurget.n. gens ꝯ̄
gentē. ⁊ regnū sup regnū: ⁊ erūt t̄remot⁹ per
loca. ⁊ fames. Initiū doloꝝ hec. Uidete aūt
vosmetipsos. Tradēt.n. vos in ꝯciliis. ⁊ in sy-
nagogꝭ vapulabitꝭ: ⁊ aū p̄sides ⁊ reges stabi-
tis ꝓpt me i testimoniū illis. Et in oēs gētes
p̄mū oportet p̄dicari euāgeliū. Et cū duxerit
vos tradētes· nolite p̄cogitare q̇d loq̄mini:
sꝫ qd̓ datū vobis fuerit in illa hora id loqua-
mini. Nō.n. vos estis loquētes: sꝫ spūs scūs.
Tradet aūt frater frēm i mortē. ⁊ pr̄ filiū. ⁊
ꝯsurgēt filii in parētes: ⁊ morte afficiēt eos.
Et eritꝭ odio oib⁹: ꝓpter nomē meū. Qui aūt
sustinuerit i finē: hͦ salu⁹ erit. Cū aūt videri-
tis abhomiationē desolatiōis stantē vbi nō
debet: q̇ legit itelligat. Tūc q̇ in iudea sūt· fu-
giāt in mōtes: ⁊ q̇ sup tectū· ne descēdāt i do-
mū· nec introeat ut tollat q̇d de domo sua: ⁊
q̇ in agro erit nō reuertat̄ retro· tollere vesti-
mentū suū. Ue aūt p̄gnātib⁹ ⁊ nutriētib⁹ in
illis dieb⁹. Orate ꝟo· ut hyeme nō fiāt. Erūt
n· dies illi tribulatiōis tales q̄les nō fuerunt
ab initio creature quā cōdidit de⁹ vsq͛ nūc:
neq͛ fiēt. Et nisi breuiasset dn̄s dies: nō fuis-
set salua ois caro. Sꝫ ꝓpt̄ electos q̇s elegit
breuiauit dies. Et tūc si q̇s vob̄ dixerit. Ecce
hͦ est xp̄s· ecce illic: ne credideritꝭ. Exurgent
eni pseudo xp̄i ⁊ pseudo ꝓphete: ⁊ dabunt si-
gna ⁊ portēta ad seducendos si fieri pōt etiā
electos. Uos ḡ videte. Ecce p̄dixi vobis oia.
Sꝫ in illis dieb⁹ p⁹ tribulationē illā sol ꝯte-
nebrabit̄: ⁊ luna nō dabit splendorē suū. Et
stelle celi erūt decidentes: ⁊ ꝟtutes q̄ in celis
sunt mouebunt̄. Et tūc videbūt filiū hoīs ve-
nientē in nubib⁹ cū ꝟtute multa ⁊ gloria. Et
tunc mittet angelos suos: ⁊ ꝯgregabit ele-
ctos suos a q̄tuor ventꝭ a sūmo t̄re vsq͛ ad sū-
mū celi. A ficu autē discite parabolā. Cū iā
ramus ei⁹ tener fuerit ⁊ nata fuerit folia: co-
gnoscitis q̇a in ꝓximo sit estas. Sic ⁊ vos cū
videritꝭ hͦ fieri: scitote q͛ in ꝓximo sit i ostiis.
Amē dico vobis: qm̄ nō trāsibit gn̄atio hec
donec oia ista fiāt. Celū ⁊ t̄ra trāsibūt: ꝟba
aūt mea nō trāsibūt. De die aūt illo uel hora
nemo scit· neq͛ angeli i celo neq͛ fili⁹: nisi pr̄.
Uidete· vigilate. ⁊ orate. Nescitꝭ.n. qn̄ temp⁹
sit. Sic hō q̇ pegre ꝓfect⁹ reliq̇t domū suā: ⁊
dedit ꝟuis suis ptātē cuiusq͛ opis. ⁊ ianitori
p̄cepit ut vigilet. Uigilate ḡ. Nescitis·n. qn̄
dn̄s domus veniat: sero· an media nocte· an
gallicantu· an mane: ne cū venerit repētē· in-
ueniat vos dormiētes. Qd̓ autē vobis dico·
omnibus dico: vigilate. C XIIII

Erat autē pasca ⁊ açima p⁹ biduū. ⁊
q̄rebāt sūmi sacerdotes ⁊ scribe quō
eum dolo tenerēt ⁊ occiderent. Dice-
bant eīn. Nō in die festo: ne forte tumult⁹ fie-
ret in ꝓplo. Et cū eēt bethanie in domo symo-
nis leprosi ⁊ recūberet: venit mulier habens
alabastrū vnguēti nardi spicati p̄ciosi. ⁊ fra-
cto alabastro effudit sup caput ei⁹. Erāt aūt
q̇dā idigne ferētes itra semetipsos. ⁊ dicētes
Ut q̇d ꝑditio ista vnguēti facta ē? Poterat
n. vnguentū istud vendari plus q̄ trecētꝭ de-
nariis. ⁊ dari pauꝑib⁹. Et fremebāt i eā. Ih̄s
aūt dixit. Sinite eā. Quid illi molesti estis?
Bonū op⁹ oꝑata ē in me. Semp.n. pauꝑes
habetꝭ vobiscū: ⁊ cū volueritꝭ potestꝭ illis bn̄
facē· me aūt nō sꝑ habebitꝭ. Qd̓ habuit hͦ fe-
cit: p̄uenit vngere corpus meū in sepulturā.
Amē dico vob̄: vbicūq͛ p̄dicatū fuerit euan-
gelium istud i vniuerso mūdo. ⁊ qd̓ fecit hec:
narrabit̄ i memoriā ei⁹. Et iudas scariothes
vn⁹ de duodeci abiit ad sūmos sacerdotes:
ut ꝓdēt eū illis. Qui audiētes gauisi sūt. ⁊ ꝓ-
misert̄ ei pecuniā se daturos. Et q̄rebat quō
illū oꝑportune tradēt. Et p̄mo die açimorū
qn̄ pasca imolabant· dicūt ei discipuli. Quo
vis eam⁹ ⁊ parem⁹ tibi ut māduces pasca?
Et mittit duos ex discipulis suis: ⁊ dicit eis.
Ite in ciuitatē: ⁊ occurret vob̄ hō lagenā aq̇
baiulās. Seq̄mi eū: ⁊ q̇cūq͛ introierit dicite
dn̄o dom⁹: q̇a mḡr dic. Ubi ē refectio mea?

vbi pasca cū discipulis meis manducē? Et
ipse vobis demōstrabit cenaculū grāde stra-
tū: ⁊ illic parate nobis. Et abierunt discipuli
eius. ⁊ venerūt i ciuitatē. ⁊ iuenerūt sicut di-
xerat illis ⁊. parauerūt pasca. Vespe aūt fa-
cto venit cū duodeci. Et discūbentibus eis ⁊
manducātibꝰ ait ihs. Amē dico vob: qa vnꝰ
ex vobis tradet me q̄ mādūcat mecū. At illi
ceperūt ꝯtristari ⁊ dicere ei singillati. Nūqd
ego? Qui ait illis. Vnꝰ ex duodeci q̄ itingit
mecū manū in catino. Et filius q̄dē hoīs va-
dit sicut scriptū ē de eo. Ve aūt hoi illi: ꝑ quē
filiꝰ hoīs tradet̄. Bonū erat ei si nō eēt natꝰ
hō ille. Et māducantibꝰ illis accepit ihs pa-
nē. ⁊ bn̄dicēs fregit. ⁊ dedit eis ⁊ ait. Sumi-
te: h̄ ē corpꝰ meū. Et accepto calice: gratias
agēs dedit eis. Et biberūt ex illo oēs. Et ait
illis. Hic ē sanguis meꝰ noui testamēti: q̄ ꝓ
multꝫ effundet̄. Amē dico vob: q̄ iā nō bibā
de genimine vitꝫ: vsq̄ i diē illū cū illud bibā
nouū in regno dei. Et hymno dicto: exierūt
in mōtē oliuarꝫ. Et ait eis ihs. Oēs scādali-
çabimi i nocte ista: q̄a scriptū ē: ꝑcutiā pa-
storē ⁊ dispgent̄ oues. Sꝫ pꝰea q̄ resurrexe-
ro p̄cedā vos i galileā. Petrꝰ aūt ait illi. Et si
oēs scandaliçati fuerint: s̄ nō ego. Et ait illi
ihs. Amē dico tibi: q̄a tu hodie in nocte hac
priusq̄ gallꝰ vocē bis dederit ter me es ne-
gaturꝰ. At ille ampliꝰ loq̄bat̄. Et si oportue-
rit me simul cōmori tibi: nō te negabo. Silr̄
aūt ⁊ oēs dicebāt. Et veniūt i p̄diū cui nomē
gethsemani. ⁊ ait discipulis suis. Sedete hic
donec orem. Et assumit petrū ⁊ iacobū ⁊ io-
hānē secū. ⁊ cepit pauere ⁊ tedere. Et ait illis
Tristꝫ ē aīa mea vsq̄ ad mortē. Sustinete h̄
⁊ vigilate. Et cū ꝓcessisset paululū procidit
sup terram ⁊ orabat ut si fieri posset transiret
ab eo hora. Et dixit. Abba pr̄: oīa tibi possi-
bilia sunt: trāsfer calicē hūc a me. Sed nō qd̄
ego volo: s̄ qd̄ tu. Et venit: ⁊ iuenit eos dor-
miētes. Et ait petro. Symō dormis? Nō po-
tuisti vna hora vigilare? Vigilate ⁊ orate: ut
nō intretꝫ i tēptationē. Spūs q̄dē ꝓmptꝰ est:
caro v̄o ifirma. Et iterū abiēs orauit eundē
s̄monē dicēs: Et reuersus denuo iuenit eos
dormiētes. Erāt. n. oculi eoꝝ g̃uati: ⁊ igra-
bāt q̄d r̄nderent ei. Et venit tertio: ⁊ ait illis.
Dormite iā: ⁊ req̄escite. Sufficit. Venit ho-
ra: ecce filiꝰ hoīs tradet̄ i manꝰ pctōꝝ. Sur-
gite eamꝰ. Ecce q̄ me tradet ꝓpe ē. Et adh̄ eo
loquente venit iudas scharioth vnꝰ de duo-
decim: ⁊ cū eo turba multa cū gladijs ⁊ li-
gnis a sūmis sacerdotibꝰ ⁊ scrib̄ ⁊ senioribꝰ.
Dederat aūt traditor eis signū dicēs. Quē-
cūq̄ osculatꝰ fuero ipse ē tenete eū: ⁊ ducite
caute. Et cū venisset: stati accedēs ad eū ait.
Rabbi. Et osculatꝰ ē eū. At illi manꝰ iniece-
rūt in ihm: ⁊ tenuerūt eū. Vnꝰ aūt quidā de
circūstantibꝰ educēs gladiū ꝑcussit s̄uū sūmi
sacerdotꝫ: ⁊ āputauit illi auriculā. Et r̄ndēs
ihs ait illis. Tanq̄ ad latronē existꝫ cū gla-
dijs ⁊ lignis cōprehendē me. Quotidie erā
apud vos i tēplo docēs: ⁊ nō me tenuistꝫ. Sꝫ
ut ipleāt̄ scripture. Tūc discipuli eiꝰ reliquē-
tes eū oēs fugerūt. Adolescēs āt q̄dā seq̄bat̄
eū amictꝰ syndone sup nudo: ⁊ tenuerūt eū.
At ille reiecta syndone nudꝰ ꝓfugit ab eis.
Et adduxerūt ihm ad sūmū sacerdotē. ⁊ cō-
uenerunt oēs sacerdotes ⁊ scribe ⁊ seniores.
Petrꝰ aūt a lōge secutꝰ ē eū vsq̄ intro i atriū
sūmi sacerdotꝫ: ⁊ sedebat cū ministris ad ignē
⁊ calefaciebat se. Sūmi vero sacerdotes ⁊ oē
ꝯciliū q̄rebant aduersus ihm testimoniū ut
eū morti traderēt: nec iueniebāt. Multi āt
testimoniū falsū dicebāt aduersus eū: ⁊ con-
ueniētia testimonia nō erāt. Et q̄dā surgen-
tes: falsū testimoniū ferebāt aduersus eū di-
centes. Qm̄ nos audiuimꝰ eū dicentē: Ego
dissoluā tēplū h̄ manufactū. ⁊ pꝰ triduū ali-
ud nō manufactū edificabo. Et nō erat con-
ueniens testimoniū illoꝝ. Exurgēs āt sūmꝰ
sacerdos i mediū: interrogauit ihm dicens.
Nō r̄ndes q̄cq̄ ad ea q̄ tibi obijciūt̄ ab his?
Ille aūt tacebat: ⁊ nihil r̄ndit. Rursū sūmꝰ
sacerdos interrogabat eū. ⁊ dixit ei: Tu es
xp̄s filꝰ dei bn̄dicti? Ihs aūt dixit illi. Ego
sū. Et videbitꝫ filiū hoīs sedentē a dextrꝫ v̄tutꝫ
dei: ⁊ venientē cū nubibꝰ celi. Sūmꝰ aūt sa-
cerdos scindēs vestimēta sua ait. Quid adh̄
desideramus testes? Audistis blasphemiā.
Quid vob̄ videt̄? Qui oēs ꝯdēnauerūt eū eē
reū mortꝫ. Et ceperūt q̄dā ꝯspuē eū ⁊ velare
faciē eiꝰ: ⁊ colaphis eū cedē ⁊ dicē ei: ꝓphe-
tiça. Et ministri alapis eū cedebāt. Et cū esset
petrus i atrio deorsū venit vna ex ancillis sū-
mi sacerdotꝫ: ⁊ cū vidisset petrū calefacientē
se aspiciens illū ait. Et tu cū ihu naçareno
eras? At ille negauit dicēs. Neq̄ scio neq̄
noui q̄d dicas. Et exijt foras an̄ atriū: ⁊ gal-
lus cātauit. Rursus āt cū vidisset illū ancil-
la cepit dicē circūstantibꝰ: q̄a h̄ ex illis ē. At
ille iterū negauit. Et post pusillū rursus qui

astabant dicebāt petro. Vere ex illis es: nā ⁊ galileus es. Ille aūt cepit anathematiçare ⁊ iurare: q̇a nescio hoiem istum quē dicitꝫ. Et statim gallus iterū cantauit. Et recordatꝰ ē petrus v̄bi q̇ᵭ dixerat ei ihs: p̄usq̄ gallus cātet bis ter me negabꝭ. Et cepit flere. XV

Et ꝯfestim mane ꝯsiliū facientes sū-mi sacerdotes cū seniorib̄ꝰ ⁊ scribis ⁊ vniūso ꝯcilio vincientes ihm du-xerūt ⁊ tradiderūt pilato. Et interrogauit eū pilatus. Tu es rex iudeoꝝ? At ille rn̄dēs ait illi. Tu dicis. Et accusabāt eū sūmi sacerdo-tes in multꝫ. Pilatꝰ aūt rursū interrogauit eū dicens. Nō rn̄des q̇cq̄? Vide i quantꝫ te ac-cusant. Ihs aūt amplius nihil rn̄dit: ita ut miraret̄ pilatꝰ. Per diē aūt festū solebat di-mittere illis vnū ex vinctꝫ quēcūq̄ petissent. Erat aūt q̇ dicebat̄ barrabas: q̇ cū seditiosis erat vinctꝰ q̇ in seditione fecerat homicidiū. Et cū ascēdisset turba: cepit rogare sic̄ semꝑ faciebat illis. Pilatus aūt rn̄dit eis ⁊ dixit: Vultꝫ dimittā vobis regē iudeoꝝ? Sciebat eni q̄ ꝑ inuidiā tradidissent eū sūmi sacerdo-tes. Pōtifices aūt ꝯcitauerūt turbā: ut magꝭ barrabā dimittēt eis. Pilatꝰ aūt iteꝝ rn̄dēs ait illis. Quid ḡ vultꝫ faciā regi iudeoꝝ? At illi iteꝝ clamauerūt. Crucifige eū. Pilatꝰ v̄o dicebat illis. Quid .n. mali fecit? At illi ma-gis clamabāt: crucifige eū. Pilatꝰ aūt volēs ꝑp̄lo satisfacē dimisit illis barrabā: ⁊ tradi-dit ihm flagellis cesū ut crucifigēt̄. Milites aūt duxerūt eū i atriū p̄torij ⁊ cōuocant totā cohortē: ⁊ induūt eū purpura. ⁊ imponūt ei plectētes spineam coronā. ⁊ ceperūt salutare eū: Aue rex iudeorū. Et ꝑcutiebāt caput eiꝰ harundine. ⁊ ꝯspuebāt eū: ⁊ ponētes genua adorabāt eū. Et postq̄ illuserūt ei exuerunt illū purpura. ⁊ induerūt eū vestimentꝫ suis ⁊ educūt illū ut crucifigerēt eū. Et angariaue-rūt p̄tereūtē quēpiā symonē cyreneū venientē de villa patrem alexandri ⁊ rufi: ut tolleret crucē eius. Et perducūt illū i golgotha locū q̇ᵭ est interpretatū caluarie locus. Et dabāt ei bibere myrrhatū vinū. ⁊ nō accepit. Et cru-cifigētes eū diuiserūt vestimēta eiꝰ: mittētes sortem suꝑ eis q̇s q̇d tolleret. Erat aūt hora tertia. ⁊ crucifixerūt eū. Et erat titulus cause eius inscriptus: rex iudeoꝝ. Et cū eo crucifi-gunt duos latrones: vnū a dextris ⁊ aliū a sinistris eiꝰ. Et ipleta ē scriptura q̄ dic̄. Et cū iniq̇s reputatus ē. Et p̄tereūtes blasphema-bant eū: mouētes capita sua ⁊ dicētes. Vah q̇ destruis tēplū dei. ⁊ in tribꝰ diebꝰ reedifi-cas. Saluū fac temetipsū descēdēs de cruce. Silr̄ ⁊ sūmi sacerdotes illudētes ad alterutꝝ cū scribis dicebāt. Alios saluos fecit: seipsū non pōt saluū facere. Xp̄s rex isrl̄ descendat nūc de cruce: ut videamꝰ ⁊ credamꝰ. Et q̇ cū eo crucifixi erāt cōuitiabant̄ ei. Et facta ho-ra sexta: tenebre facte sūt ꝑ totā terrā vsq̄ in horā nonā. Et hora nona exclamauit ihs vo-ce magna dicēs. Heloy heloy lama çabatta-ni. Q̇ᵭ ē interpretatū. Deꝰ meꝰ deꝰ meꝰ ut q̇d dereliquisti me? Et q̇dā de circūstantibꝰ au-diētes dicebāt. Ecce heliā vocat. Currēs aūt vnꝰ ⁊ iplens spōgiā aceto circūponēsq̄ cala-mo: potū dabat ei dicēs. Sinite: videamꝰ si veniat helias ad deponendum eum. Ihs aūt emissa voce magna expirauit. Et velū templi scissū ē in duo: a sūmo vsq̄ deorsū. Videns aūt centurio q̇ ex aduerso stabat q̇a sic cla-mās expirasset: ait. Vere hꝭ hō filiꝰ dei erat. Erant aūt ⁊ mulieres de longe aspicientes: int̄ q̄s erat maria magdalene. ⁊ maria iaco-bi minoris. ⁊ ioseph mr̄. ⁊ salome: ⁊ cū esset in galilea seq̄bant̄ eū. ⁊ mīstrabāt ei. ⁊ alie mul-te q̄ simul cū eo ascenderant hierosolymā. Et cū iā sero esset factū q̇a erat parasceue q̇ᵭ est an̄ sabbatū: venit ioseph ab arimathia no-bilis decurio: q̇ ⁊ ipse erat expectans regnū dei. Et audacter introiuit ad pilatum. ⁊ petijt corpꝰ ihu. Pilatus aūt mirabat̄ si iā obisset. Et accersito centurione: interrogauit eū si iā mortuus eēt. Et cū cognouisset a cēturione: donauit corpꝰ ioseph. Ioseph aūt mercatus syndonē. ⁊ deponēs eū inuoluit syndone: ⁊ po-suit eū in monumēto q̇ᵭ erat excisū de petra: ⁊ aduoluit lapidem ad ostium monumenti. Maria āt magdalene ⁊ maria ioseph aspi-ciebant vbi poneretur. XVI

Et cum transisset sabbatum: maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerūt aromata: ut veniētes vnge-rent ihm. Et valde mane vna sabbatoꝝ ve-niūt ad monumentū orto iam sole. Et dice-bant ad iuicē. Quis reuoluet nobis lapidē ab ostio monumēti? Et respiciētes viderunt reuolutū lapidē. Erat q̇ppe magnꝰ valde. Et introeūtes i monumentū viderūt iuuenē se-dentē i dextris coopertū stola cādida ⁊ obstupu-erūt. Qui dicit illis. Nolite expauescē. Ihm q̄ritꝫ naçarenū crucifixū: surrexit: nō est hic.

Et nō accepit. [illegible] Jo. 19. ubi dr̄. cū accepisset ihs acetū ⁊c̄. Ad q̇ᵭ dicendum q̇ a'd accepit ad gustandum modicū tn̄ ꝑp̄ ipletionē ꝓphie. di. In siti mea po-tauerit me aceto. Et q̇a id q̇ᵭ modicū ē q̇ᵭ n̄ reputat̄ iō hic dr̄ q̇ nō accepit. s. ad ꝑfecte bibendum. Erat at hora 3a et crucifixerūt eū. Jo. 19. dr̄. erat at hora q̇ᵭ sexta [illegible] erat hora media int̄ sextā et tertiā [illegible] ab utroq̄ extremorum. et iō ab euang. [illegible] 3a [illegible] 6a. [illegible] nico. l. i postil.

Orto iā sole. i. ad ortū appropinq̄nte. Sol. n. pt̄ intelligi oriri 2x. vno ꝑfecte q̄n p̄mo [illegible] appet sup terrā. 2o nō [illegible] Alio q̄n lux ei[us] icip[it] appare. s. i auro[ra] [illegible] ortus solis. Et iō Jo. 20. dr̄. Adhuc tenebre erāt. q̇a auro[ra] media ē int̄ tenebras noctis et lucē ꝑfectā diei: et iō ab utroq̄ pt̄ denoiari sic media ab extremis q̇a participat naturā vtriusq̄ extremi. [illegible] ni. l.

Ecce loc⁹: vbi posuerūt eū. Sʒ ite dicite discipulis eius ⁊ petro: q̇a p̄cedet vos in galileā Ibi eū videbitꝫ: sicut dixit vobis. At ille exeūtes fugerūt de monumēto. Inuaserat enī eas tremor ⁊ pauor. ⁊ nemi q̇cq̄ dixerūt. Timebāt eni. Surgēs āt ih̄s mane p̄ma sabbati apparuit p̄mo marie magdalene de q̄ eiecerat septē demōia. Illa vadēs nūciauit his q̇ cū eo fuerāt lugētib⁹ ⁊ flentib⁹. ⁊ illi audientes q̇a viueret ⁊ visus eēt ab ea: nō crediderūt. P⁹ h̄ aūt duobus ex his ambulantib⁹ ostēsus ē in alia effigie eūtib⁹ in villā: ⁊ illi eūtes nūciauerūt ceteris: nec illis crediderūt. Nouissime aūt recūbentib⁹ illis vndeci appa ruit. ⁊ exprobrauit icredulitatē eoꝝ ⁊ duritiā cordis: q̇a his q̇ viderāt eū resurrexisse nō crediderūt. Et dixit eis. Eūtes in mūdū vniuersū: p̄dicate euāgeliū omni creature. Qui crediderit ⁊ baptiçat⁹ fuerit· salu⁹ erit: q̇ vo nō crediderit· cōdemnabit̄. Signa aūt eos q̇ crediderint h̄ sequent̄. In noīe meo demonia eijciēt: linguis loquēt̄ nouis: serpētes tollēt Et si mortiferū q̇d biberint: non eis nocebit. Sup egros man⁹ iponēt. ⁊ bn̄ habebunt. Et dn̄s quidē ih̄s postq̄ locutus est eis· assumptus ē in celū. ⁊ sedet a dextris dei. Illi aūt pfecti p̄dicauerūt vbiq̄ʒ: dn̄o cooꝑante. ⁊ sermonē confirmāte: sequentib⁹ signis.

Explicit euāgeliū scd̄m Marcū.
Incipit prefatio beati hieronymi presbyteri in euāgeliū s̄m Lucā.

Lucas syrus natione antiocensis· arte medic⁹· discipul⁹ aplorum· postea paulū secutus vsq̄ʒ ad ꝯsūmationē eius seruiēs dn̄o sine crimie. Nā neq̄ʒ vxorē vnq̄ habēs neq̄ʒ filios: septuaginta ⁊ q̄tuor annoꝝ obijt i bithynia· plen⁹ spū scō. Qui cū iā scripta essent euangelia· ꝑ mattheū quidē in iudea· ꝑ marcū aūt in italia: scō instigante spū in achaie partib⁹ h̄ scripsit euāgeliū: significans etiā ipse in p̄ncipio aū suū· alia esse descripta. Cui ex̄ ea q̄ ordo euāgelice dispositionis exposcit· ea maxie nccitas laboris fuit: ut p̄mū grecis fidelib⁹ oi ꝓph̄atione vēturi in carnē dei xp̄i manifestata hūanitate: ne iudaiq̄ fabulis attenti: i solo legi desiderio tenerēt̄: ul' ne hereticꝫ fabulis ⁊ stultꝫ sollicitatiōib⁹ seducti exciderent a veritate· elaboraret: dehinc ut i p̄ncipio euāgelij· iohānis natiuitate p̄sumpta· cui euāgeliū scriberet. ⁊ in q̄ electus scriberet indicaret· ꝯtestās i se cōpleta eē: q̄ eēnt ab alijs inchoata. Cui ideo p⁹ baptismū filij dei a ꝑfectiōe gnātiōis in xp̄o implete· repetēde a p̄ncipio natiuitatꝫ hūane ptās ꝑmissa ē: ut req̇rentib⁹ demōstraret in q̄ apprehendēs erat ꝑ nathan filiū dauid itroitu recurrētꝫ i deū gnātiōis admisso: indisꝑabilis dei p̄dicās in hoib⁹ xp̄m suū· ꝑfecti op⁹ hoīs redire i se ꝑ filiū faceret: q̇ ꝑ dauid patrē venientib⁹ iter p̄bebat in xp̄o. Cui luce nō īmerito etiam scribendoꝝ actuū aplorū ptās in ministerio dat̄: ut deo in deū pleno. ⁊ filio ꝑditionis extincto· oratione ab aplis facta: sorte dn̄i electiōis nūer⁹ cōpleret̄. Sicq̄ʒ paul⁹ ꝯsūmationem aplicis actib⁹ daret· quē diu ꝯ̄ stimulū recalcitrantē dn̄s elegisset. Qd̄ ⁊ legētib⁹ ac req̇rentib⁹ deū. ⁊ si ꝑ singula expediri a nobis vtile fuerat· sciēs tn̄ q̄ oꝑantē agricolā oportet p̄mū de fructibus suis edē· vitauim⁹ publicā curiositatē: ne nō tā volentib⁹ deū demōstrare videremur· q̄ fastidiētib⁹ ꝓdidisse.

Explicit prefatio hieronymi. Incipit ꝓhemiū beati Luce i euangelium suū.

Quoniā q̇dē multi conati sūt ordinare narrationes q̄ i nobis cōplete sūt rerū· sic̄ tradiderūt nobis q̇ ab initio ipsi viderūt. ⁊ mistri fuerūt s̄monis: visū est ⁊ m̄ assecuto oīa a p̄ncipio diligent̄ ex ordine tibi scribē optime theophile: ut cognoscas eorū verborū de quib⁹ eruditus es veritatem.

Incipit euangeliū s̄m Lucā. Caplm I

Fuit ī diebus herodis regis iudee· sacerdos q̇dā noīe çacharias de vice abia ⁊ vxor illius de filiab⁹ aaron. ⁊ nomē ei⁹ elisabeth. Erāt aūt iusti ambo aū deū: incedentes ī oibus mandatꝫ ⁊ iustificatiōib⁹ dn̄i sine querela. Et nō erat illis fili⁹· eo q̄ esset elisabeth sterilis. ⁊ ambo ꝓcessissent in dieb⁹ suis. Factū ē aūt cū sacerdotio fūgeret̄ çacharias in ordine vicis sue aū deū: s̄m ꝯsuetudinem sacerdotij sorte exijt ut incēsū ponēt· igressus

in tēplū dñi. Et oīs multitudo ppl'i erat orās
foris hora incēsi. Apparuit āt illi angel9 dñi
stans a dextris altaris incēsi. Et çacharias tur-
batus ē vidēs. 7 timor irruit sup eū. Ait aūt
ad illū angel9. Ne timeas çacharia: qm̄ ex-
audita ē dep̄catio tua. Et vxor tua elisabeth
pariet tibi filiū: 7 vocabis nomē ei9 iohan-
nem: 7 erit gaudiū tibi 7 exultatio. 7 multi
in ei9 natiuitate gaudebūt. Erit. n. magnus
corā dño: 7 vinū 7 sicerā nō bibet. Et spiritu
sancto replebit adhuc ex vtero matris sue: 7
multos filiorū isrl' cōuertet ad dñm deū ipsorū.
Et ipse p̄cedet an̄ illū in spū 7 v̄tute helie: ut
cōuertat corda patrū in filios. 7 incredulos
ad prudentiā iustorū: parare dño plebem p-
fectā. Et dixit çacharias ad angelū. Un̄ hoc
sciam? Ego. n. sū senex: 7 vxor mea p̄cessit in
dieb9 suis. Et rñdens angel9 dixit ei. Ego sū
gabriel q̇ asto an̄ deū: 7 missus sū loq̇ ad te:
7 h̄ tibi euāgeliçare. Et ecce eris tacēs 7 non
poteris loq̇ vsq3 i diē q̄ h̄ fiāt: p eo q̄ nō cre-
didisti v̄bis meis. q̄ implebunt in tp̄e suo. Et
erat plebs expectās çachariā. 7 mirabant' q̄
tardaret ipse in tēplo. Egressus aūt nō poterat
loq̇ ad illos. Et cognouerūt q̄ visionē vidis-
set in tēplo. Et ipse erat innuēs illis: 7 p̄mā-
sit mut9. Et factū ē ut impleti sūt dies officij
ei9. abijt in domū suā. P9 hos aūt dies p̄cepit
elisabeth vxor ei9: 7 occultabat se mensib9
q̇nq3 dicēs. Quia sic fecit mihi dñs: in dieb9
quib9 respexit auferre opprobriū meū int' ho-
mines. In mēse aūt sexto missus est angelus
gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē na-
çareth. ad virginē desponsatā viro cui nomē
erat ioseph. de domo dauid. 7 nomē virginis
maria. Et ingressus angel9 ad eā dixit. Aue
gr̄a plena: dñs tecū: bñdicta tu in mulieri-
bus. Que cū audisset. turbata ē in s'mōe ei9:
7 cogitabat q̄lis eēt ista salutatio. Et ait an-
gel9 ei. Ne timeas maria: inuenisti eni gr̄am
apud deū. Ecce cōcipies in vtero 7 paries fi-
liū. 7 vocabis nomē ei9 ih̄m. Hic erit magn9
7 fili9 altissimi vocabit'. Et dabit illi dñs de9
sedē dauid p̄ris ei9. 7 regnabit i domo iacob
in eternū. 7 regni ei9 nō erit finis. Dixit autē
maria ad angelū. Quō fiet istud: qm̄ virū nō
cognosco? Et rñdens angel9 dixit ei. Spūs
sanctus supueniet i te. 7 virt9 altissimi obum-
brabit tibi. Ideoq3 7 qd̄ nascet' ex te sanctū:
vocabit' filius dei. Et ecce elisabeth cognata
tua. 7 ipsa cōcepit filiū in senectute sua. Et h̄

mensis ē sext9 illi. q̄ vocat' sterilis: q̄a nō erit
impossibile apud deū oē v̄bū. Dixit aūt maria.
Ecce ancilla dñi: fiat mihi s'm verbum tuū.
Et discessit ab illa angel9. Exurgēs aūt ma-
ria i dieb9 illis abijt i mōtana cū festinatione
in ciuitatē iuda. 7 itrauit i domū çacharie. 7
salutauit elisabeth. Et factū est ut audiuit sa-
lutationē marie elisabeth: exultauit infans i
vtero ei9. Et repleta est spū scō elisabeth 7 ex-
clamauit voce magna 7 dixit. Benedicta tu
int' mulieres: 7 bñdict9 fruct9 v̄tris tui. Et
vnde h̄ mihi: ut veniat m̄r dñi mei ad me?
Ecce. n. ut facta ē vox salutatiōis tue i aurib9
meis: exultauit i gaudio infans i vt̄o meo.
Et beata q̄ credidisti: qm̄ p̄ficient' ea q̄ dicta
sūt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat aīa
mea dñm. Et exultauit spūs me9: in deo salu-
tari meo. Quia respexit hūilitatē ancille sue:
ecce eni ex h̄ beatā me dicent oēs ḡnationes.
Quia fecit m̄i magna q̇ potēs ē: 7 sanctū no-
men ei9. Et mīa ei9 in p̄genie 7 p̄genies: ti-
mentib9 eū. Fecit potentiā i brachio suo: di-
sp̄sit supbos mēte cordis sui. Deposuit poten-
tes de sede. 7 exaltauit hūiles. Esuriētes im-
pleuit bonis: 7 diuites dimisit ianes. Susce-
pit isrl' puerum suū memorari mīe sue. Sicut
locut9 ē ad p̄res nr̄os abrahā 7 semini ei9 in
secula. Mansit aūt maria cū illa q̄si mēsib9
trib9. 7 reuersa ē in domū suā. Elisabeth aūt
impletū est temp9 pariēdi 7 pepit filiū. Et au-
dierūt vicini 7 cognati ei9. q̄a magnificauit
dñs mīam suā cum illa: 7 p̄gratulabant' ei.
Et factū ē in die octauo venerūt circūcidere
puerū: 7 vocabāt eū noīe p̄ris sui çachariā.
Et rñdens m̄r ei9 dixit. Nequaq̄. s; vocabit'
iohānes. Et dixerūt ad illā. Quia nemo ē in
cognatiōe tua. q̇ vocet' h̄ noīe. Innuebāt aūt
p̄ri ei9: quē vellet vocari eū. Et postulans pu-
gillarē scripsit dicēs: iohannes est nomē ei9.
Et mirati sūt vniuersi. Apertū ē aūt illico os
ei9 7 lingua ei9. 7 loq̄bat' bñdicēs deū. Et fa-
ctus est timor sup oēs vicinos eorū: 7 sup oīa
mōtana iudee. diuulgabant' oīa v̄ba h̄: 7 po-
suerūt oēs q̇ audierāt in corde suo dicentes.
Quis putas puer iste erit? Eteni man9 dñi
erat cū illo. Et çacharias p̄r ei9 replet9 ē spū
scō: 7 p̄phāuit dicens. Bñdict9 dñs de9 isrl':
q̄a visitauit 7 fecit redēptionē plebis sue. Et
erexit cornu salutis nobis i domo dauid pueri
sui. Sicut locutus ē p os scōrū q̇ a seculo sunt
p̄phārū ei9. Salutē ex inimicis nr̄is. 7 de manu

oiuz qui oderunt nos. Ad faciendā mīam cū pr̄ibus nr̄is: τ memorari testamēti sui sc̄i. Jusiurādū q̄d iurauit ad abrahā pr̄em nr̄m daturū se nob̄. Ut sine timore de manu īimicoꝝ nr̄oꝝ liberati: s̄uiam⁹ illi. In s̄citate τ iusticia corā ipso: oīb⁹ dieb⁹ nr̄is. Et tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: preibis eni ān faciē dn̄i parare vias ei⁹. Ad dandā sciam salutꝫ plebi ei⁹: ī remissionē pctōꝝ eoꝝ. Per viscera m̄ie dei nr̄i: in quibus visitauit nos oriens ex alto. Illuminare his q̄ in tenebris τ vmbra mortꝫ sedent: ad dirigēdos pedes nr̄os ī viā pacis. Puer aūt crescebat τ ꝯfortabat̄ sp̄ū. τ erat in desertꝫ vsq̄ ī diē ostensiōis sue ad isrł.

CII

Factū ē aūt in diebus illis. exijt edictū a cesare augusto: ut describeret̄ vniuersus orbis. Hec descriptio ꝓma facta ē a p̄side syrie cyrino. Et ibāt oēs ut ꝓfiterēt̄ singuli ī suā ciuitatē. Ascēdit aūt τ ioseph a galilea de ciuitate naçareth in iudeā ciuitatē dauid q̄ vocat̄ bethleē. eo q̄ esset de domo τ familia dauid: ut ꝓfiteret̄ cū maria desponsata sibi vxore pregnāte. Factū est aūt cū eēnt ibi. impleti sūt dies ut pareret. Et pepit filiū suū ꝓmogenitū. τ pannis eū iuoluit. τ reclinauit eum in p̄sepio: q̄a nō erat ei locus ī diuersorio. Et pastores erāt ī regiōe eadē vigilātes: τ custodiētes vigilias noctꝫ sup gregē suū. Et ecce angel⁹ dn̄i stetit iuxta illos. τ claritas dei circūfulsit illos. τ timuerūt timore magno. Et dixit illis angel⁹. Nolite timē. Ecce. n. euāgeliço vob̄ gaudiū magnū q̄d erit oī ꝓplo: q̄a nat⁹ ē vob̄ hodie saluator q̄ ē xp̄s dn̄s. ī ciuitate dauid. Et h̄ vob̄ signū. Inuenietꝫ infantē pānis iuolutū: τ positū ī p̄sepio. Et subito facta ē cū angelo multitudo militie celestꝫ. laudātiū deū τ dicētiū: Gl̄ia in altissimis deo. τ ī t̄ra pax hoīb⁹ bone volūtatꝫ. Et factū ē ut discesserūt ab eis āgeli in celū: pastores loq̄bant̄ ad inuicē. Trāseamus vsq̄ bethleē: τ videam⁹ h̄ v̄bū q̄d factū ē: q̄d fecit dn̄s τ ostēdit nob̄. Et venerūt festinantes. τ īuenerūt mariā τ ioseph. τ infantē positū in p̄sepio. Uidētes aūt cognouerūt de v̄bo: q̄d dictū erat illis de puero h̄. Et oēs q̄ audierūt mirati sūt. τ de his q̄ dicta erant a pastorib⁹ ad ipsos. Maria aūt ꝯs̄uabat oīa verba h̄: ꝯferēs in corde suo. Et reuersi sunt pastores gl̄ificantes τ laudātes deū in oīb⁹ q̄ audierāt τ viderāt: sicut dictū ē ad illos. Et p⁹q̄ ꝯsūmati sūt dies octo. ut circūcideret̄ puer: vocatū est nomē ei⁹ ih̄s. Q̄d vocatū est ab angelo ꝓusq̄ in vtero ꝯciperet̄. Et postq̄ īpleti sūt dies purgatiōis ei⁹ s̄m legē moysi: tulerunt illū in hierusalē. ut sisterēt eū dn̄o: sicut scriptū ē in lege dn̄i. Quia oē masculinū adaperiens vuluam sc̄m dn̄o vocabit̄. Et ut darēt hostiā s̄m q̄ dictū ē in lege dn̄i: par turturꝫ aut duos pullos columbaꝝ. Et ecce hō erat in ir̄l̄m cui nomen symeon. Et hō iste iustus τ timoratus expectās ꝯsolationē isrł: τ sp̄ūs sc̄ūs erat in eo. Et r̄n̄sū accepat a sp̄ū sc̄o. nō visuꝝ se mortē: nisi p̄us videret xp̄m dn̄i. Et venit in sp̄ū in tēplū. Et cū inducerēt puerū ih̄m parētes ei⁹. ut facerēt s̄m ꝯsuetudinē legꝫ ꝓ eo. τ ipse accepit eū in vlnas suas τ bn̄dixit deū τ dixit. Nūc dimittis seruū tuū dn̄e s̄m v̄bū tuū ī pace. Quia viderūt oculi mei salutare tuū. Q̄d parasti ante faciē oīuz ꝓploꝝ. Lumē ad reuelationē gentiū. τ gloriā plebis tue isrł. Et erat pr̄ eius τ mr̄ ei⁹ mirātes sup his q̄ dicebāt̄ de illo. Et bn̄dixit illis symeon. τ dixit ad mariā matrē ei⁹. Ecce positus ē h̄ in ruinā. τ ī resurrectionē multoꝝ in isrł. τ ī signū cui ꝯtradicet̄. Et tuā ipsi⁹ aīam ptrāsibit gladi⁹. ut reuelent̄ ex multꝫ cordib⁹ cogitatiōes. Et erat āna ꝓphetissa filia phanuel de tribu aser: h̄ ꝓcesserat ī dieb⁹ multis τ vixerat cū viro suo ānis septē a v̄ginitate sua. Et h̄ vidua vsq̄ ad ānos octogitaq̄tuor q̄ nō discedebat de tēplo. ieiunijs τ obsecrationib⁹ s̄uiēs nocte ac die. Et h̄ ipsa hora superueniēs ꝯfitebat̄ dn̄o. τ loq̄bat̄ de illo oīb⁹ qui expectabāt redēptionē isrł. Et ut perfecerūt oīa s̄m legē dn̄i: reuersi sūt in galileā in ciuitatē suā naçareth. Puer aūt crescebat τ ꝯfortabat̄ plen⁹ sapientia. τ gr̄a dei erat in illo. Et ibāt parētes ei⁹ ꝑ oēs ānos in ir̄l̄m in die sollēni pasce. Et cū fact⁹ eēt annoꝝ duodecim. ascēdentib⁹ illis ī hierosolymā s̄m ꝯsuetudinē diei festi. ꝯsūmatisq̄ dieb⁹ cū redirēt. remāsit puer ih̄s in ir̄l̄m. τ nō cognouerūt parētes ei⁹. Existimātes aūt illū eē ī comitatu: venerūt iter diei. τ requirebāt eū int̄ cognatos τ notos. Et nō īueniētes regressi sūt in ir̄l̄m: req̄rētes eū. Et factū ē p⁹ triduū inuenerūt illū in tēplo sedentem in medio doctoꝝ: audiētē illos. τ īt̄rogantē eos. Stupebāt aūt oēs q̄ eū audiebāt. sup prudentia τ responsis ei⁹. Et vidētes ādmirati sūt. Et dixit mr̄ ei⁹ ad illū. Fili q̄d fecisti nobis sic? Ecce pr̄ tuus τ ego dolentes querebam⁹ te. Et ait

ad illos. Quid est q̄ me querebatis? Nescie-
batis q̄a in his que p̄ris mei sunt oportet me
esse? Et ipsi nō intellexerūt verbū qd̄ locutus
est ad eos. Et descendit cū eis. ⁊ venit naça-
reth: ⁊ erat subditus illis. Et mr̄ ei⁹ ꝯserua-
bat oīa ꝟba h̄ in corde suo. Et ih̄s ꝓficiebat
sapiētia ⁊ etate ⁊ gr̄a apud deū ⁊ hoīes. ¶ III

Anno autē q̄ndecimo imperij tyberij
cesarꝭ ꝓcurāte pontio pilato iudeā:
tetrarcha aūt galilee herode. philip-
po aūt fratre ei⁹ tetrarcha yturee ⁊ traconi-
tidis regionis: ⁊ lysania abiline tetrarcha.
sub principib⁹ sacerdotū anna ⁊ caypha: fa-
ctum est verbū dn̄i sup iohānē çacharie filiū
in deserto. Et venit in oēm regionē iordanis
p̄dicans baptismū pn̄ie in remissionē pctōꝝ
sicut scriptū ē in libro sermonū ysaie ꝓphete.
Vox clamātꝭ i deserto. parate viā dn̄i: rectas
facite semitas ei⁹. Oīs vallis implebit̄. ⁊ oīs
mons ⁊ collis hūiliabit̄. Et erūt praua i dire-
cta ⁊ aspa i vias planas. ⁊ videbit oīs caro
salutare dei. Dicebat ḡ ad turbas q̄ exiebāt
ut baptiçarent̄ ab ipso. Genimina vipaꝝ: q̄s
ondet vobis fugē a ventura ira? Facite ḡ fru-
ctus dignos pn̄ie: ⁊ ne cepitꝭ dicē p̄rem ha-
bemus abrahā. Dico. n. vobis: q̄a potēs ē de⁹
de lapidib⁹ istis suscitare filios abrahe. Iā. n
securis ad radicē arborꝭ posita ē. Oīs ḡ arbor
nō faciēs fructū bonū excidet̄. ⁊ in ignē mit-
tet̄. Et int̄rogabāt eū turbe dicentes: Quid
ḡ faciem⁹? Rn̄dēs aūt dicebat illis. Qui hꝫ
duas tunicas det nō hn̄ti. ⁊ q̄ hꝫ escas silit̄
faciat. Venerūt aūt ⁊ publicani ut baptiça-
rent̄. ⁊ dixerūt ad illū. Mgr̄. q̄d faciem⁹? At
ille dixit ad eos. Nihil ampli⁹ q̄ qd̄ cōstitu-
tū ē vobis faciatꝭ. Int̄rogabāt aūt eū ⁊ mili-
tes dicētes. Quid faciem⁹ ⁊ nos? Et ait illis
Neminē ꝯcutiatꝭ neqꝫ calūniā faciatꝭ. ⁊ ꝯtēti
estote stipendijs vr̄is. Existimāte aūt ꝑplo ⁊
cogitantib⁹ oīb⁹ i cordib⁹ suis de iohāne. ne
forte ipse esset xp̄s: rn̄dit iohānes dicēs oīb⁹.
Ego quidē aq̄ baptiço vos: veniet aūt forti-
or. cui⁹ nō sū dign⁹ soluere corrigiā calciamē-
torū ei⁹: ipse vos baptiçabit in spū scō ⁊ igni.
Cui⁹ ventilabrū in manu ei⁹. ⁊ purgabit areā
suā. ⁊ ꝯgregabit triticū i horreū suū: paleas
aūt cōburet igni inextinguibili. Multa q̄dē
⁊ alia exhortās euāgeliçabat ꝑplo. Herodes
aūt tetrarcha cū corripet̄ ab illo de herodia-
de vxore fr̄is sui. ⁊ de oīb⁹ malis q̄ fecit hero-
des. adiecit ⁊ h̄ sup oīa. ⁊ inclusit iohānē in
carcerē. Factū ē aūt cū baptiçaret̄ oīs ꝑpl's:
⁊ ih̄u baptiçato ⁊ orāte aptū ē celū. ⁊ descē-
dit spūs scūs corporali specie sicut colūba in
ipsū: ⁊ vox de celo facta ē. Tu es filius me⁹
dilect⁹. in te cōplacuit mihi. Et ipse ih̄s erat
incipiēs q̄si ānoꝝ triginta ut putabat̄ filius
ioseph. q̄ fuit heli. q̄ fuit mathat. q̄ fuit leui. q̄
fuit melchi. qui fuit iāne. q̄ fuit ioseph. q̄ fuit
mathathie. qui fuit amos. q̄ fuit naum. q̄ fuit
hesli. q̄ fuit nage. q̄ fuit maath. qui fuit ma-
thathie. q̄ fuit semei. q̄ fuit ioseph. q̄ fuit iu-
da. q̄ fuit iohāna. q̄ fuit resa. q̄ fuit çoroba-
bel. q̄ fuit salathiel. q̄ fuit neri. qui fuit melchi.
q̄ fuit addi. q̄ fuit cosan. q̄ fuit helmadā. qui
fuit her. qui fuit ih̄u. q̄ fuit helieçer. q̄ fuit io-
rim. q̄ fuit mathat. q̄ fuit leui. q̄ fuit symeon.
qui fuit iuda. q̄ fuit ioseph. q̄ fuit iona. q̄ fuit
heliachim. qui fuit melcha. qui fuit menna.
qui fuit mathatha. q̄ fuit nathā. qui fuit da-
uid. qui fuit iesse. qui fuit obeth. q̄ fuit booç.
qui fuit salmon. qui fuit naason. q̄ fuit ami-
nadab. qui fuit arā. q̄ fuit esrom. q̄ fuit pha-
res. qui fuit iude. qui fuit iacob. q̄ fuit ysaac.
qui fuit abrahe. qui fuit thare. q̄ fuit nachor.
qui fuit saruch. qui fuit ragau. qui fuit pha-
lech. qui fuit heber. qui fuit sale. q̄ fuit chay-
nan. qui fuit arphaxat. qui fuit sem. qui fuit
noe. qui fuit lamech. qui fuit mathusale. qui
fuit enoch. qui fuit iareth. qui fuit malalehel.
qui fuit chaynā. qui fuit enos. q̄ fuit seth. q̄
fuit adam. qui fuit dei. ¶ IIII

Ihesus aūt plen⁹ spū scō regressus est a
iordane. ⁊ agebat̄ in spū in deserto die-
bus q̄dragīta: ⁊ tēptabat̄ a diabolo.
Et nihil mādaucauit in dieb⁹ illis: ⁊ ꝯsūmatꝭ
illis esuriit. Dixit aūt illi diabol⁹. Si fili⁹ dei
es: dic lapidi huic ut panis fiat. Et rn̄dit ad
illū ih̄s. Scriptū ē. q̄a nō in pane solo viuit
hō: s; in oī ꝟbo dei. Et duxit illū diabolus. ⁊
ondit illi oīa regna orbis terre i momēto tē-
poris. ⁊ ait illi. Tibi dabo p̄tātē hāc vniuer-
sam ⁊ gloriā illoꝝ: q̄a mihi tradita sunt: ⁊
cui volo do illa. Tu ḡ ꝓcidēs si adoraueris co-
ram me: erunt tua oīa. Et rn̄dens ih̄s dixit
illi. Scriptū ē. Dn̄m deū tuū adorabis. ⁊ illi
soli seruies. Et duxit illū i irl'm. ⁊ statuit eum
sup pinnā tēpli. ⁊ dixit illi. Si filius dei es:
mitte te hinc deorsū. Scriptū ē. n. q̄ angelis
suis mādauit de te. ut ꝯseruēt te. ⁊ q̄a in ma-
nib⁹ tollēt te. ne forte offendas ad lapidē pe-
dem tuū. Et rn̄dens ih̄s ait illi. Dictum est:

Nō tēptabis dn̄m deū tuū. Et cōsūmata oī
tēptatiōe: diabol⁹ recessit ab illo vsq₃ ad tēp⁹
Et regressus ē ih̄s i ꝟtute spūs i galileā: ⁊
fama exijt per vniuersam regionē de illo. Et
ipse docebat in synagog₃ eoꝝ: ⁊ magnifica-
baꝛ ab oīb⁹. Et venit naçareth vbi erat nu-
tritus. ⁊ itrauit ꝗm cōsuetudinē suā die sab-
bati i synagogā. ⁊ surrexit legē. Et traditus
est illi liber ysaie ꝓphe. Et ut reuoluit librū:
īuenit locū vbi scriptū erat: Spūs dn̄i sup
me: ꝓpt̄ qd̄ vnxit me: euangeliçare paupib⁹
misit me: sanare cōtritos corde. ꝑdicare ca-
ptiuis remissionē. ⁊ cecis visū: dimittē con-
fractos i remissionē: ꝑdicare annū dn̄i acce-
ptū. ⁊ diē retributiōis. Et cū plicuisset librū
reddidit ministro ⁊ sedit. Et oīuꝫ i synago-
ga oculi erāt intēdētes i eū. Cepit autē dicē
ad illos: q̇a hodie ipleta ē h̄ scriptura i auri-
bus vr̄is. Et oēs testimoniū illi dabant. ⁊
mirabāꝛ i ꝟbis grē· q̄ ꝓcedebāt de ore ipsi⁹:
⁊ dicebāt: Nōne h̄ ē filius ioseph? Et ait il-
lis. Utiq₃ dicet₃ mihi hāc silitudinē. Medice
cura teipsū. Quāta audiuim⁹ facta i caphar
naum: fac ⁊ h̄ i patria tua. Ait aūt. Amen
dico vob̄· q̇a nemo ꝓph̄a accept⁹ ē i patria
sua. In ꝟitate dico vob̄: multe vidue erāt in
dieb⁹ helie i isrl̄ qn̄ clausū ē celū annis trib⁹
⁊ mēsib⁹ sex· cū facta esset fames magna i oī
t̄ra: ⁊ ad nullā illaꝝ missus est helias· nisi in
sarepta sidonie· ad mulierē viduā. Et mul-
ti leprosi erāt i isrl̄ sub heliseo ꝓph̄a: ⁊ nemo
eorū mūdatus ē nisi naaman syrus. Et re-
pleti sūt oēs i synagoga ira hec audiētes. Et
surrexert̄ ⁊ eiecerūt illū ex̄ ciuitatē. ⁊ duxert̄
illū vsq₃ ad supciliū mont₃· sup quē ciuitas
illoꝝ erat edificata: ut ꝑcipitarēt eum. Ipse
aūt trāsiens· ꝑ mediū illoꝝ ibat. Et descēdit
i capharnaū ciuitatē galilee: ibiq₃ docebat
illos sabbat₃. Et stupebāt i doctrina ei⁹: q̇a i
ptāte erat ꝗmo ipsi⁹. Et i synagoga erat hō
hn̄s demoniū imundum: ⁊ exclamauit voce
magna dicēs. Sine: q̇d nob̄ ⁊ tibi ih̄u na-
çarene? Venisti pdē nos. Scio te q̇ sis scūs
dei. Et increpauit illū ih̄s dicēs. Obmute-
sce: ⁊ exi ab eo. Et cū ꝓiecisset illū demoniū i
mediū· exijt ab illo: nihilq₃ illū nocuit. Et fa-
ctus ē pauor i oīb⁹: ⁊ colloquebāꝛ ad iuicē
dicētes. Qd̄ ē h̄ ꝟbū: q̇a i ptāte ⁊ ꝟtute im-
perat imūdis spiritib⁹ ⁊ exeūt? Et diuulga-
baꝛ fama de illo i oēm locū regiōis. Surgēs
aūt ih̄s de synagoga· itroiuit i domū symo-
nis. Socrus aūt symonis tenebaꝛ magnis
febrib⁹: ⁊ rogauerūt illū ꝓ ea. Et stās super
illā ipauit febri ⁊ dimisit illā: ⁊ cōtinuo sur-
gēs mistrabat illis. Cū āt sol occidisset· oēs
q̇ hēbant infirmos varijs languorib⁹· duce-
bāt illos ad eū: at ille singulis man⁹ impo-
nēs curabat eos. Exiebāt āt demōia a mul-
tis clamātia ⁊ dicentia: q̇a tu es fili⁹ dei. Et
increpās nō sinebat ea loq̇: q̇a sciebāt ipsum
eē xp̄m. Facta aūt die egressus ibat i desertū
locū: ⁊ turbe req̇rebāt eū ⁊ venerunt vsq₃ ad
ipsum. ⁊ detinebāt illum ne discedēt ab eis.
Quib⁹ ille ait. Quia ⁊ alijs ciuitatib⁹ opor-
tet me euangeliçare regnū dei: q̇a ideo mis-
sus sum. Et erat predicās in synagogis ga-
lilee.

C V

Actū ē autē cū turbe irruerēt in eū
ut audirēt ꝟbū dei: ⁊ ipse stabat se-
cus stagnū geneçareth. Et vidit du-
as naues stātes sec⁹ stagnū: piscatores autē
descēderāt ⁊ lauabāt retia. Ascēdens aūt in
vnā naui q̄ erat symonis: rogauit eū a t̄ra
reducē pusillū. Et sedēs docebat d̄ nauicula
turbas. Ut cessauit aūt loq̇· dixit ad symonē
Duc in altū: ⁊ laxate retia vr̄a in capturam.
Et rn̄dēs symon dixit illi. Preceptor per to-
tam noctē laborantes nihil cepim⁹: in verbo
aūt tuo laxabo rete. Et cū h̄ fecissent: ꝯcluse-
rūt pisciū multitudinē copiosam. Rūpebaꝛ
aūt rete eoꝝ. Et annuerūt socijs q̇ erāt i alia
naui: ut venirēt ⁊ adiuuarent eos. Et vene-
rūt ⁊ ipleuerūt ābas nauiculas: ita ut pene
mergerenꝛ. Qd̄ cū vidēt symon petr⁹: ꝓcidit
ad genua ih̄u dicēs. Exi a me dn̄e: q̇a homo
peccator sum. Stupor. n. circūdederat eum
⁊ oēs q̇ cū illo erāt: i captura pisciū quā ce-
perāt. Siliter aūt iacobū ⁊ iohānē filios çe-
bedei: q̇ erāt socij symōis. Et ait ad symonē
ih̄s. Noli timē: ex h̄ iā hoīes eris capiēs. Et
subduct₃ ad terrā nauib⁹: relictis oīb⁹ secuti
sūt eum. Et factū est cū esset i vna ciuitatū:
⁊ ecce vir plen⁹ lepra vidēs ih̄m. ⁊ ꝓcidens
i faciē suā: rogauit eū dicēs. Dn̄e si vis po-
tes me mūdare. Et extēdēs manū tetigit eū
dicens. Uolo. Mūdare. Et cōfestim lepra
discessit ab illo. Et ipse ꝑcepit illi ut nemini
diceret: sed vade ostende te sacerdoti: ⁊ of-
fer pro emūdatione tua sicut ꝑcepit moyses
in testimoniū illis. Perābulabat aūt mag₃
ꝗmo de illo: ⁊ ꝯueniebāt turbe multe ut au-
dirēt. ⁊ curarēꝛ ab ifirmitatib⁹ suis. Ipse āt

secedebat in desertū ⁊ orabat. Et factū est in vna dierū. ⁊ ipse sedebat docēs. Et erāt pharisei sedētes ⁊ legis doctores q̄ venerāt ex oī castello galilee ⁊ iudee ⁊ ierl'm: ⁊ virtus dn̄i erat ad sanandū eos. Et ecce viri portātes ī lecto hoīem q̄ erat paralytic⁹. ⁊ q̄rebant eū inferre ⁊ ponere an̄ eū. Et nō inueniētes q̄ parte illū inferrēt pre turba: ascēderūt sup̄ tectū. ⁊ per tegulas sūmiserūt eū cū lecto in mediū an̄ ih̄m. Quorū fidem ut vidit dixit. Homo remittūtur tibi pctā tua. Et ceperūt cogitare scribe ⁊ pharisei dicētes: Quis est hic q̄ loquitur blasphemias? Quis pōt dimittere pctā: nisi sol⁹ de⁹? Ut cognouit aūt ih̄s cogitatiōes eorū: rn̄dēs dixit ad illos. Quid cogitatis in cordib⁹ vr̄is? Quid ē facili⁹ dicē dimittūtur tibi pctā: an dicere surge ⁊ ābula? Ut autē sciatis q̄a fili⁹ hoīs habet ptātē ī t'ra dimittēdi pctā: ait paralytico. Tibi dico surge: tolle lectū tuū: ⁊ vade ī domū tuā. Et ꝯfestim cōsurgēs corā illis tulit lectū ī q̄ iacebat: ⁊ abijt in domū suā magnificās deū. Et stupor apprehēdit oēs: ⁊ magnificabāt deū. Et repleti sūt timore dicentes: q̄a vidim⁹ mirabilia hodie. Et p⁹ hec exijt: ⁊ vidit publicanū noīe leui sedentem ad teloneū: ⁊ ait illi. Sequere me. Et relictis oīb⁹: surgēs secut⁹ ē eū. Et fecit ei cōuiuiū magnū leui ī domo sua: ⁊ erat turba multa publicanorū ⁊ aliorū. q̄ cū illis erāt discūbētes. Et murmurabāt pharisei ⁊ scribe eorū: dicētes ad discipulos ei⁹. Quare cū publicanis ⁊ pctōrib⁹ māducatis ⁊ bibitis? Et rn̄dēs ih̄s dixit ad illos. Nō egēt q̄ sani sūt medico: sed qui male hn̄t. Non veni vocare iustos. sed pctōres ad pn̄iam. At illi dixerūt ad eū. Quare discipuli iohānis ieiunāt frequēter ⁊ obsecratiōes faciūt. siliter ⁊ phariseorū: tui aūt edūt ⁊ bibūt? Quib⁹ ipse ait. Nūq̄d potestis filios spōsi dum cū illis est spōsus facē ieiunare? Venient aūt dies ⁊ cū ablat⁹ fuerit ab illis spōsus. tūc ieiunabūt ī illis dieb⁹. Dicebat aūt ⁊ silitudinē ad illos. Quia nemo cōmissurā a nouo vestimento mittit in vestimētū vet⁹: alioq̄n ⁊ nouū rumpit: ⁊ veteri nō ꝯuenit cōmissura a nouo. Et nemo mittit vinū nouū ī vtres veteres: alioq̄n rūpit vinū nouū vtres: ⁊ vinū effūdetur. ⁊ vtres peribūt. Sed vinū nouū ī vtres nouos mittendū est: ⁊ vtraq̄ cōseruantur. Et nemo bibēs vetus stati vult nouū: dicit eni: vetus melius est.

Factū ē aūt in sabbato secū- VI do pmo cū trāsiret per sata vellebant discipuli ei⁹ spicas: ⁊ manducabāt ꝯfricātes manib⁹. Quidā aūt phariseorū dicebāt illis. Quid facitis q̄d nō licet ī sabbatis? Et rn̄dēs ih̄s ad eos dixit. Nec hoc legistis q̄d fecit dauid. cū esurisset ipse ⁊ q̄ cū illo erāt: quō intrauit ī domū dei. ⁊ panes ꝓpositiōis sūpsit ⁊ māducauit: ⁊ dedit his q̄ cum ipso erāt: quos nō licet māducare nisi tm̄ sacerdotib⁹? Et dicebat illis: q̄a dn̄s ē fili⁹ hoīs. etiā sabbati. Factū ē aūt ⁊ ī alio sabbato: ut intraret in synagogā ⁊ doceret. Et erat ibi hō ⁊ man⁹ ei⁹ dextra erat arida. Obseruabāt āt scribe ⁊ pharisei si ī sabbato curaret. ut inuenirēt vn̄ accusarēt eū. Ipse vero sciebat cogitatiōes eorū: ⁊ ait hoī q̄ hēbat manū aridam. Surge: ⁊ sta ī mediū. Et surgēs stetit. Ait āt ad illos ih̄s. Interogo vos si licet sabbatis bn̄facē an male: aiaz saluā facē an pdē? Et circūspectis oīb⁹ dixit hoī. Extende manū tuā Et extēdit: ⁊ restituta ē man⁹ ei⁹. Ipsi autē repleti sūt insipiētia: ⁊ colloq̄bantur ad inuicē q̄d nā facerēt de ih̄u. Factū ē aūt ī illis diebus exijt in montē orare: ⁊ erat pnoctās in oratiōe dei. Et cū dies fact⁹ eēt. vocauit discipulos suos: ⁊ elegit duodeci ex ipsis quos ⁊ aplos noīauit: symonē quē cognominauit petrū. ⁊ andreā frēm ei⁹. iacobū ⁊ iohannē. philippū ⁊ bartholomeū. matheū ⁊ thomā. iacobū alphei. ⁊ symonē q̄ vocatur çelotes. ⁊ iudā iacobi: ⁊ iudā scarioth q̄ fuit ꝓditor. Et descēdēs cū illis stetit ī loco cāpestri ⁊ turba discipulorū ei⁹: ⁊ multitudo copiosa plebis ab oī iudea ⁊ hierusalē ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sidonis. q̄ venerāt ut audirēt eū: ⁊ sanarētur a lāguorib⁹ suis. Et q̄ vexabātur a spiritib⁹ īmūdis curabātur. Et oīs turba querebat eū tāgere: q̄a virt⁹ de illo exibat ⁊ sanabat oēs. Et ipse eleuatis oculis ī discipulos suos dicebat. Bti paupes: q̄a vr̄m ē regnū dei. Beati q̄ nūc esuritis: q̄a saturabimi. Bti q̄ nunc fletis: q̄a ridebitis. Bti estis cū vos oderint hoīes ⁊ cū sepauerit vos ⁊ exprobrauerint: ⁊ eiecerint nomē vr̄m tāq̄ malū ꝓpter filium hoīs. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce. n. merces vr̄a multa ē ī celo. Scd'm hec. n. faciebant ꝓphetis pr̄es eorū. verūtn̄ ve vobis diuitib⁹ q̄ habetis ꝯsolationē vr̄am. Ve vobis q̄ saturati estis: q̄a esurietis. Ve vobis q̄ ridetis nūc q̄a lugebitis ⁊ flebitis. Ve cū bn̄dixerint vobis

oēs hoīes. Scdm hec eni faciebant ꝓpħetis prēs eoꝝ. Sed voƀ dico q̄ auditis. Diligite iīmicos vr̄os: bn̄facite his q̄ vos oderſt. Bn̄dicite maledicētib⁹ voƀ: 7 orate ꝑ calūniātibus vos. Et q̄ te ꝑcutit i maxillā: prebe 7 alterā: 7 ab eo qui aufert tibi veſtimētū etiam tunicā noli ꝓhibere. Omni aūt petēti te tribue: 7 q̄ aufert q̄ tua ſūt ne repetas. Et ꝓut vult̄ ut faciāt voƀ hoīes. 7 vos facite illis ſilr̄. Et ſi diligit̄ eos q̄ vos diligūt: q̄ voƀ ē grā? Nā 7 pctōres diligētes ſe diligūt. Et ſi bn̄ feceritis his q̄ voƀ bn̄ faciūt: q̄ voƀ ē grā? Siqdē 7 pctōres h̄ faciūt. Et ſi mutuū dederit̄ his a q̄b⁹ ſperat̄ recipe: q̄ grā ē voƀ? Nā 7 pctōres pctōrib⁹ feneraīt ut recipiāt eq̄lia. Verūtn̄ diligite iīmicos vr̄os: bn̄facite. 7 mutuū date: nihil inde ſperantes: 7 erit merces vr̄a multa: 7 erit̄ filij altiſſimi: q̄a ipſe benignus eſt ſuꝑ igratos 7 malos. Eſtote ḡ miſericordes: ſicut 7 pr̄ vr̄ miſericors ē. Nolite iudicare: 7 nō iudicabimi. Nolite cōdēnare: 7 nō cōdēnabimini. Dimittite: 7 dimittemini Date: 7 dabit̄ voƀ. Mēſurā bonā 7 confertā 7 coagitatā 7 ſuꝑefluentē dabūt i ſinū vr̄m Eadē q̄ppe mēſura q̄ mēſi fuerit̄ remetietur vobis. Dicebat aūt illis 7 ſilitudinē. Nūqd pōt cec⁹ cecū ducere? Nōne āmbo in foueā cadūt? Nō ē diſcipulus ſuꝑ mgr̄m: ꝑfect⁹ aūt oīs erit ſi ſit ſicut mgr̄ ei⁹. Quid aūt vides feſtucā in oculo fr̄is tui: trabē aūt q̄ in oculo tuo ē nō cōſideras? Aut quō potes dicē fratri tuo: frater ſine eijciā feſtucam de oculo tuo: ipſe i oculo tuo trabē nō vides? Hypocrita eijce ṗmū trabē de oculo tuo: 7 tunc ꝑſpicies ut educas feſtucā de oculo fr̄is tui. Nō eſt.n. arbor bona q̄ facit fructus malos neq̄ arbor mala faciēs fructū bonū. Unaqueq̄.n. arbor de fructu ſuo cognoſcit̄. Neq̄.n. de ſpinis colligūt ficus: neq̄ de rubo vindemiāt vuā. Bon⁹ hō de bono theſauro cordis ſui ꝓfert bonū. 7 malus hō de malo theſauro ꝓfert malū. Ex abūdantia.n. cordis os loquit̄. Quid aūt vocatis me dn̄e dn̄e: 7 non facitis q̄ dico? Oīs q̄ venit ad me. 7 audit ſermones meos. 7 facit eos: oſtendā vobis cui ſilis ſit. Similis ē hoī edificāti domū q̄ fodit i altū. 7 poſuit fūdamētū ſuꝑ petrā. Inundatiōe aūt facta illiſū ē flumē domui illi: 7 nō potuit eā mouere. Fundata.n. erat ſuꝑ petrā. Qui aūt audit 7 nō facit: ſilis eſt hoī edificāti domū ſuā ſuꝑ terrā ſine fundamento: in quā illiſus eſt fluuius. 7 cōtinuo cecidit: 7 facta eſt ruina dom⁹ illi⁹ magna.

VII

Cum aūt impleſſet oīa ꝟba ſua i aures pleƀ: itrauit caphar naū. Centurionis aūt cuiuſdā ſeru⁹ male hn̄s erat moritur⁹: q̄ illi erat ṗcioſus. Et cū audiſſet de ih̄u: miſit ad eū ſeniores iudeorū: rogās eū ut veniret 7 ſaluaret ſeruū ei⁹. At illi cū veniſſent ad ih̄m rogabāt eū ſollicite dicētes ei: q̄a dign⁹ eſt ut h̄ illi p̄ſtes. Diligit eni gentē nr̄am: 7 ſynagogā ipſe edificauit noƀ. Ih̄s āt ibat cū illis. Et cū iā nō lōge eēt a domo: miſit ad eum cēturio amicos dicēs. Dn̄e noli vexari. Nō.n. ſū dign⁹ ut ſub tectū meū intres: ꝓpt̄ qd 7 meipſū nō ſū dignū arbitrat⁹ ut venirē ad te: ſ; dic ꝟbo 7 ſanabit̄ puer me⁹. Nā 7 ego hō ſū ſub ptāte cōſtitut⁹ hn̄s ſub me milites: 7 dico huic vade 7 vadit. 7 alio veni 7 venit: 7 ſeruo meo fac hoc 7 facit. Quo audito ih̄s miratus ē: 7 cōuerſ⁹ ſequētib⁹ ſe turbis dixit. Amē dico vobis: nec in iſrl̄ tantā fidē inueni. Et reuerſi q̄ miſſi fuerāt domū: inuenerunt ſeruū q̄ languerat ſanū. Et factū eſt deinceps ibat ih̄s in ciuitatē q̄ vocat̄ naym. 7 ibant cū eo diſcipuli ei⁹ 7 turba copioſa. Cū autē appropinq̄ret porte ciuitat̄: ecce defunctus efferebat̄ filius vnic⁹ mr̄is ſue. Et h̄ vidua erat: 7 turba ciuitat̄ multa cū illa. Quā cū vidiſſet dn̄s: mīa motus ſuꝑ eā dixit illi. Noli flere. Et acceſſit: 7 tetigit loculū. Hi aūt q̄ portabāt ſteterūt. Et ait. Adoleſcēs: tibi dico ſurge. Et reſedit q̄ erat mortuus: 7 cepit loqui: 7 dedit illū mr̄i ſue. Accepit aūt oēs timor: 7 magnificabāt deū dicentes. Quia ꝓpheta magn⁹ ſurrexit i noƀ. 7 q̄a de⁹ viſitauit plebem ſuā. Et exijt h̄ ſermo i vniuerſam iudeā de eo: 7 oēm circa regionē. Et nūciauerunt iohanni diſcipuli eius de oīb⁹ his. Et cōuocauit duos de diſcipulis ſuis iohannes: 7 miſit ad ih̄m dicēs. Tu es q̄ ventur⁹ es an aliū expectam⁹? Cū aūt veniſſent ad eū viri dixerūt: Iohannes baptiſta miſit nos ad te dicēs. Tu es q̄ vētur⁹ es an aliū expectam⁹? In ipa āt hora multos curauit a lāguorib⁹ ſuis 7 plag̃. 7 ſpiritib⁹ malis: 7 cecis mult̄ donauit viſū. Et rn̄dēs dixit illis. Eūtes renūciate iohāni q̄ audiſt̄ 7 vidiſt̄. Quia ceci vidēt: claudi ambulāt: leproſi mūdāt̄: ſurdi audiūt: mortui reſurgūt: paupes euāgelizāt̄ 7 beat⁹ ē q̄cūq̄ nō fuerit ſcādalizatus in me

357

Et cũ discessissent nũcij iohãnis: cepit de io/
hãne dicẽ ad turbas. Quid existis i desertũ
videꝛ? Arũdinẽ vẽto agitatã? Sed q̇d existis
videꝛ? hoiem mollib⁹ vestimẽtis idutũ? Ecce
q̇ i veste p̄ciosa sunt ⁊ delitijs: in domib⁹ re/
gũ sũt. Sz q̇d existis videꝛ? Prophetã? Utiqȝ
dico vob: ⁊ plus q̄ ꝓphã. Hic est de q̄ scri/
ptũ ẽ. Ecce mitto angelũ meũ añ faciẽ tuã:
q̇ p̄parabit viã tuam añ te. Dico. n. vob: ma/
ior inť natos mulieꝝ ꝓpha iohãne baptista
nemo ẽ. Qui ãt minor ẽ i regno dei: maior ẽ
illo. Et ois pp̃ls audiẽs. ⁊ publicani iustifi/
cauerũt deũ: bapticati baptismo iohannis.
Pharisei ãt ⁊ legis periti ꝯsiliũ dei spreuerũt
i semetipsos: nõ bapticati ab eo. Ait ãt dñs
Cui ḡ siles dicã hoies gnãtionis hui⁹: ⁊ cui
siles sũt? Siles sũt pueris sedẽtib⁹ i foro: ⁊ lo
quẽtib⁹ ad iuicẽ ⁊ dicẽtib⁹. Cãtauim⁹ vobis
tibijs ⁊ nõ saltastis: lamẽtauim⁹ ⁊ nõ plorastis
Ueit ãt iohes baptista neqȝ mãducãs panẽ
neqȝ bibẽs vinũ. ⁊ dicitis: Demoniũ hz. Ue/
nit fili⁹ hois mãducãs ⁊ bibẽs. ⁊ dicitis: Ecce
hõ deuorator. ⁊ bibens vinũ: amic⁹ publica/
noꝝ ⁊ pctõꝝ. Et iustificata ẽ sapia ab oib⁹
filijs suis. Rogabat ãt illũ q̇dã ò phariseis
ut mãducaret cũ illo. Et igress⁹ domũ pha/
risei discubuit. Et ecce mulier q̄ erat i ciuita/
te peccatrix: ut cogñuit q̄ ih̄s accubuit i do/
mo pharisei: attulit alabastꝝ vnguẽti. ⁊ stãs
retro sec⁹ pedes ei⁹: lacbrymis cepit rigare pe/
des ei⁹. ⁊ capillis capitis sui tergebat: ⁊ oscu/
labať pedes ei⁹ ⁊ vnguẽto vngebat. Uidẽs
aũt pharise⁹ q̇ vocauerat eũ: ait itra se dicẽs.
Hic si eẽt ꝓpha sciret vtiqȝ q̄ ⁊ q̄lis ẽ mulier
q̄ tãgit eũ: q̇a peccatrix ẽ. Et rñdens ih̄s di/
xit ad illũ. Symõ: habeo tibi aliq̇d dicẽ. At
ille ait. Mgr̃ dic. Duo debitores erãt cuidã
feneratori: vn⁹ debebat denarios q̇ngentos
⁊ ali⁹ q̇nq̄ginta. Non hñtib⁹ illis vnde red/
derẽt: donauit vtrisqȝ. Quis ḡ eũ plus dili/
git? Rñdẽs symon dixit. Estimo: q̇a is cui
plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudica/
sti. Et ꝯũs⁹ ad mulierẽ: dixit symoni. Uides
hãc mulierẽ? Intraui i domũ tuã: aquã pe/
dib⁹ meis nõ dedisti. Hec aũt lacbrymis ri/
gauit pedes meos. ⁊ capillis suis tersit. Oscu/
lũ mihi nõ dedisti: h̄ autẽ ex q̄ itraui nõ ces/
lauit osculari pedes meos. Oleo caput meũ
nõ vnxisti: h̄ aũt vnguento vnxit pedes me/
os. Propť q̇d dico tibi. Remittũtur ei pctã
multa: qm̃ dilexit multũ. Cui autẽ min⁹ di/
mittiť: min⁹ diligit. Dixit ãt ad illã. Remit/
tũť tibi pctã. Et cepẽrũt q̇ simul accũbebant
dicẽ itra se. Quis ẽ hic q̇ etiã pctã dimittit?
Dixit aũt ad mulierẽ. Fides tua te saluã fe/
cit. Uade in pace.

CVIII

Et factũ ẽ deinceps ⁊ ipse iter facie/
bat p ciuitates ⁊ castella p̄dicans ⁊
euãgelicãs regnũ dei: ⁊ duodeci cũ
illo. ⁊ mulieres alique q̄ erãt curate a spiri/
tib⁹ malignis ⁊ ifirmitatib⁹: maria q̄ vocať
magdalene de q̄ septẽ demonia exierãt: ⁊ io/
hanna vxor chuce ꝓcuratoris herodis: ⁊ su/
sanna ⁊ alie multe: q̄ mistrabãt ei de facul/
tatib⁹ suis. Cũ aũt turba plurima ꝯueniret
⁊ de ciuitatib⁹ ꝓperarẽt ad eũ: dixit p similitu/
dinẽ. Exijt q̇ seminat seminare semẽ suũ. Et
dũ semiat: aliud cecidit sec⁹ viã. ⁊ conculca/
tum est. ⁊ volucres celi comederũt illud. Et
aliud cecidit sup̄ petrã: ⁊ natũ aruit: q̇a non
hẽbat humorẽ. Et aliud cecidit inť spinas:
⁊ simul exorte spine suffocauerunt illud. Et
aliud cecidit i terrã bonã: ⁊ ortũ fecit fructũ
centuplũ. Hec dicẽs clamabat. Qui habet
aures audiẽdi audiat. Interogabãt ãt eũ di/
scipuli ei⁹: q̄ eẽt h̄ parabola. Quib⁹ ipse dixit
Uob datũ ẽ nosse mysteriũ regni dei: ceťis
aũt in parabolis: ut vidẽtes nõ videãt. ⁊ au/
diẽtes nõ itelligãt. Est aũt h̄ pabola. Semẽ
est ṽbũ dei. Qui aũt sec⁹ viã: hi sũt q̇ audi/
unt: deinde venit diabolus ⁊ tollit verbũ de
corde eoꝝ: ne credẽtes salui fiãt. Nã q̇ sup̄
petrã: q̇ cũ audierit cũ gaudio suscipiũt ver/
bũ. Et hi radices nõ hñt: q̇a ad temp⁹ cre/
dũt: ⁊ i tp̄e tẽptatiõis recedũt. Qd̄ aũt i spi/
nas cecidit: hi sũt q̇ audierũt. ⁊ a sollicitudi/
nib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ voluptatibus vite euntes
suffocanť: ⁊ nõ referũt fructũ. Qd̄ aũt in bo/
nã terrã: hi sũt q̇ i corde bono ⁊ optimo au/
dientes verbũ retinẽt: ⁊ fructũ afferunt i pa/
tientia. Nemo aũt lucernam accẽdẽs operit
eã vase: aut subt⁹ lectũ ponit: s̄ sup̄ candela/
brũ ponit: ut intrãtes videãt lumẽ. Non est
eni occultũ qd̄ nõ manifesteť: nec abscõditũ
qd̄ non cognoscať ⁊ i palã veniat. Uidete ḡ
q̇d audiatis. Qui. n. habet dabitur illi: ⁊ qui/
cũqȝ nõ habet: etiã qd̄ putat se habẽ auferet
ab illo. Uenerũt aũt ad illũ mr̃ ⁊ frẽs ei⁹: ⁊
nõ poterãt adire eum pre turba. Et nũcia/
tum ẽ illi: Mať tua ⁊ frẽs tui stãt foris: vo/
lentes te videre. Qui rñdens dixit ad eos.
Mater mea ⁊ frẽs mei hi sũt: qui verbũ dei

audiũt ⁊ faciũt. Factũ est aũt in vna dieꝝ: ⁊ ipse ascẽdit in naviculã. ⁊ discipuli ei⁹. ⁊ ait ad illos. Trãsfretem⁹ trãs stagnũ. Et ascenderũt. Et navigãtib⁹ illis obdormivit. ⁊ descendit ꝓcella venti i stagnũ: ⁊ compellebãt ⁊ piclitabãt. Accedẽtes aũt suscitauerũt eũ dicẽtes. Preceptor pim⁹. At ille surgẽs icrepavit ventũ ⁊ tẽpestatẽ aque ⁊ cessavit. ⁊ facta ẽ trãqllitas. Dixit aũt illis. Ubi ẽ fides vr̃a? Qui timẽtes mirati sũt ad iuicẽ dicentes. Quis putas hic ẽ: quia ⁊ vẽtis ⁊ mari impat. ⁊ obediũt ei? Et navigauerunt ad regionẽ gerasenoꝝ. q̃ ẽ ꝯ galileã. Et cũ de navi egressus eẽt ad terrã: occurrit illi vir q̇dã q̇ habebat demoniũ iã tpib⁹ multis: ⁊ vestimento nõ induebat: neq̧ in domo manebat ſ; in monumentis. Is ut vidit ih̃m procidit añ illũ. ⁊ exclamãs voce magna dixit. Quid mihi ⁊ tibi est ih̃u fili dei altissimi? Obsecro te. ne me torqueas. Precipiebat eni spiritui imũdo: ut exiret ab hoĩe. Multis.n. tẽporib⁹ arripiebat illũ: ⁊ vinciebat cathenis ⁊ compedib⁹ custodit⁹. ⁊ ruptis vinculis agebat a demonio in deserta. Interrogauit aũt illũ ih̃s dicẽs. Qd̃ tibi nomen est? At ille dixit. Legio. Quia itrauerãt demonia multa i eũ. Et rogauerũt illũ: ne iparet illis ut i abyssũ irẽt. Erat aũt ibi grex porcoꝝ multoꝝ pascẽtiũ i mõte: ⁊ rogabant eũ ut pmitteret eis in illos igredi. Et pmisit illis. Exierũt ğ demonia ab hoĩe. ⁊ intrauerũt in porcos. ⁊ impetu abijt grex p ꝑceps in stagnũ. ⁊ suffocatus ẽ. Qd̃ ut viderũt factũ q̇ pascebant fugerũt: ⁊ nũciauerũt i ciuitatẽ ⁊ i villas. Exierũt aũt videre qd̃ factũ ẽ. ⁊ venerũt ad ih̃m. ⁊ invenerũt hoĩem sedentẽ a q̃ demonia exierãt vestitũ: ac sana mẽte ad pedes ei⁹. ⁊ timuerunt Nũciauerũt aũt illis ⁊ q̇ viderãt: quõ san⁹ fact⁹ eẽt a legiõe. Et rogauerũt illũ oĩs multitudo gerasenoꝝ. ut discedẽt ab ipsis: quia magno timore tenebãtur. Ipse aũt ascẽdẽs navi reũsus ẽ. Et rogabat illũ vir a q̃ demonia exierãt: ut cũ eo eẽt. Dimisit ãt eũ ih̃s dicẽs. Redi i domũ tuã: ⁊ narra quãta tibi fecit de⁹. Et abijt p vniuersam ciuitatẽ ꝑdicãs quãta illi fecisset ih̃s. Factũ ẽ aũt cũ redisset ih̃s: excepit illũ turba. Erãt ãt oẽs expectantes eũ. Et ecce venit vir cui nomẽ iayrus. ⁊ ipse ꝑnceps synagoge erat: ⁊ cecidit ad pedes ih̃u. rogãs eũ ut intraret i domũ ei⁹: q̇a vnica filia erat ei fere annoꝝ duodeci. ⁊ hec moriebat. Et ꝯtigit dũ iret: a turbis cõprimebat. Et mulier q̃dã erat in fluxu sanguinis ab ãnis duodeci: q̃ i medicos erogauerat oẽm subam suã: nec ab vllo potuit curari. Accessit retro ⁊ tetigit fimbriã vestimenti ei⁹: ⁊ confestim stetit flux⁹ sanguinis eius. Et ait ihesus. Quis est qui me tetigit? Negantib⁹ aũt oĩb⁹: dixit petr⁹ ⁊ q̇ cũ illo erant. Preceptor. turbe te cõprimũt ⁊ affligunt: ⁊ dicis q̇s me tetigit? Et dixit ih̃s. Tetigit me aliq̇s. Nã ⁊ ego novi ꝟtutẽ de me exisse. Videns aũt mulier q̇a nõ latuit: tremẽs venit ⁊ ꝓcidit añ pedes ei⁹. ⁊ ob quã causam tetigerit eũ idicauit corã oĩ ꝑplo. ⁊ quẽadmodũ confestim sanata sit. At ipse dixit ei. Filia. fides tua saluã te fecit. Vade in pace. Adhuc illo loquente. venit q̇dã ad ꝑncipẽ synagoge dicẽs ei. q̇a mortua est filia tua: noli vexare illũ. Ih̃s autẽ audito hoc verbo. r̃ndit patri puelle. Noli timere. Crede tm̃: ⁊ salua erit. Et cũ venisset domũ. nõ pmisit intrare secum queq̃. nisi petrũ ⁊ iacobũ ⁊ iohannem: ⁊ patrem ⁊ matrẽ puelle. Flebãt aũt oẽs ⁊ plangebãt illã. At ille dixit. Nolite flere. Nõ est mortua puella ſ; dormit. Et deridebant eũ: sciẽtes quia mortua eẽt. Ipse aũt tenẽs manũ ei⁹ clamauit dicens. Puella surge. Et reuersus ẽ spũs ei⁹. ⁊ surrexit ꝯtinuo. Et iussit illi dare mãducare. Et stupuerũt pentes ei⁹ q̇b⁹ ꝑcepit ne alicui dicerent qd̃ factũ erat.

IX

Convocat; aũt ih̃s duodecim aplis. dedit illis ꝟtutẽ ⁊ ptãtẽ super oĩa demõia: ⁊ ut lãguores curarẽt. Et misit illos ꝑdicare regnum dei: ⁊ sanare ifirmos. Et ait ad illos. Nihil tulerit; i via: neq̧ virgã neq̧ perã neq̧ panem neq̧ pecuniam. neq̧ duas tunicas habeat;. Et i quãcũq̧ domũ intraueritis ibi manete. ⁊ inde ne exeat;. Et q̇cũq̧ nõ recepint vos: exeũtes de ciuitate illa. etiã pulverẽ pedũ vr̃oꝝ excutite in testimoniũ sup illos. Egressi autẽ circuibant p castella: euangeliçantes ⁊ curantes vbiq̧. Audivit aũt herodes tetrarcha oĩa q̃ fiebãt ab eo. ⁊ hesitabat eo ꝙ diceret a quibusdam. q̇a iohannes surrexit a mortuis: a q̇busdã ꝟo q̇a helias apparuit: ab alijs aũt q̇a ꝑpha vn⁹ de antiq̇s surrexit. Et ait herodes. Iohãnẽ ego decollaui. Quis ẽ aũt iste de q̃ ego talia audio? Et q̃rebat vidẽ eũ. Et reuersi apl'i narrauerunt illi q̇cũq̧ fecerũt: ⁊ assũptis illis secessit seorsũ in locũ desertũ

q̇ ē bethſaide. Q̄ð cū cognouiſſent turbe ſe/
cute ſunt illū: ⁊ excepit eos ⁊ loquebat̄ illis
de regno dei. ⁊ eos q̇ cura īdigebāt · ſanabat
Dies āt cepat declinare. Et accedētes duo·
decim dixerūt illi. Dimitte turbas: ut eūtes
in caſtella villaſq; q̄ circa ſūt diuertāt ⁊ in/
ueniāt eſcas: q̇a hic ī loco deſerto ſumꝰ. Ait
aūt ad illos. Uos date illis mādūcare. At
illi dixerūt. Nō ſūt nob̄ pluſq̄ q̇nq; panes
⁊ duo piſces: niſi forte nos eamꝰ ⁊ emamꝰ ī
oēm hāc turbā eſcas. Erāt āt fere viri q̇nq;
milia. Ait autē ad diſcipulos ſuos. Facite
illos diſcumbere ꝑ cōuiuia q̇nq̄genos: ⁊ ita
fecerūt. Et diſcubuerūt oēs. Acceptis autē
q̇nq; panibꝰ ⁊ duobꝰ piſcibꝰ· reſpexit in celū
⁊ bn̄dixit illis. ⁊ fregit ⁊ diſtribuit diſcipu/
lis ſuis ut ponerēt an̄ turbas. Et manduca·
uerūt oēs. ⁊ ſaturati ſūt. Et ſublatū ē qđ ſuꝑ/
fuit illis fragmētoꝝ cophini duodeci. Et fa/
ctū ē cū ſolus eēt orans· erāt cū illo ⁊ diſci/
puli. ⁊ interrogauit illos dicēs. Quē me di/
cūt eē turbe? At illi rn̄derunt ⁊ dixerūt: Jo/
hānē baptiſtā · alij aūt heliā · alij ꝓo q̇a vnꝰ
ꝓpħa de ꝑoribꝰ ſurrexit. Dixit aūt illis. Uos
aūt quē me eē dicitis? Rn̄dēs ſymon petrꝰ di/
xit. Xp̄m dei. At ille icrepās illos ꝑcepit ne
cui dicerēt h̄: dicēs · q̇a oportet filiū hoīs mul
ta pati ⁊ reꝓbari ab ſeniorībꝰ ⁊ ꝑncipibꝰ ſa/
cerdotū ⁊ ſcribis. ⁊ occidi. ⁊ tertia die reſur/
gere. Dicebat aūt ad oēs. Si q̇s vult pꝰ me
venire · abneget ſemetipſū: ⁊ tollat crucē ſu/
am q̄tidie. ⁊ ſeq̄t̄ me. Qui. n. voluerit aiam
ſuā ſaluā facē ꝑdet illā. Nā q̇ ꝑdiderit aiam
ſuā ꝓpter me: ſaluā faciet illā. Quid. n. ꝓfi/
cit hō ſi lucret̄ vniuerſū mūdū: ſe autē ipſum
ꝑdat ⁊ detrimētū ſui faciat? Nam q̇ me eru·
buerit. ⁊ meos ſermōes: hūc filiꝰ hoīs erube/
ſcet cū venerit in maieſtate ſua ⁊ pr̄is ⁊ ſcōꝝ
angeloꝝ. Dico aūt vobis: vere ſunt aliq̇ hic
ſtantes · q̇ nō guſtabūt mortē donec videāt
regnū dei. Factū eſt aūt pꝰ h̄ verba fere dies
octo. ⁊ aſſūpſit petrū ⁊ iacobū ⁊ iohannē: ⁊
aſcēdit in mōtē ut oraret. Et facta ē dū ora/
ret ſpecies vultꝰ eiꝰ altera: ⁊ veſtitꝰ eiꝰ albꝰ ⁊
refulgens. Et ecce duo viri loq̄bant̄ cū illo.
Erāt aūt moyſes ⁊ helias viſi in maieſtate:
⁊ dicebant exceſſū eiꝰ · quē cōpleturꝰ erat in
hieruſalē. Petrꝰ ꝓo ⁊ q̇ cum illo erāt · gᷓuati
erāt ſomno. Et euigilātes viderūt maieſta/
tem eiꝰ. ⁊ duos viros q̇ ſtabāt cū illo. Et fa/
ctū ē cū diſcederēt ab illo: ait petrꝰ ad ihm̄.

Preceptor bonū ē nos hic eē. ⁊ faciamꝰ tria
tabernacula: vnū tibi: ⁊ vnū moyſi: ⁊ vnū
helie. Neſciēs q̇d diceret. Hec āt illo loquē/
te · facta ē nubes ⁊ obūbrauit eos. ⁊ timue/
rūt itrātibꝰ illis ī nubē. Et vox facta ē de nu/
be dicēs: Hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ: ipſū audite.
Et dū fieret vox: inuētꝰ ē ihs ſolꝰ. ⁊ ipſi tacue·
runt. ⁊ nemini dixerunt in illis diebus q̇cq̄
ex his q̄ viderāt. Factū ē aūt ī ſequēti die de/
ſcendētibꝰ illis de mōte: occurrit illis turba
mlt̄a. Et ecce vir de turba exclamauit dicēs
Mḡr obſecro te · reſpice in filiū meū q̇a vni·
cus ē mihi. Et ecce ſpūs apph̄ēdit eū. ⁊ ſubi·
to clamat. ⁊ elidit ⁊ diſſipat eū cū ſpuma: ⁊
vix diſcedit dilaniās eū. Et rogaui diſcipu/
los tuos ut eijcerēt illū: ⁊ nō potuerūt. Re/
ſpōdens aūt ihs dixit. O gn̄atio infidelis ⁊
ꝑuerſa: vſq; quo ero apud vos ⁊ patiar vos?
Adduc huc filiū tuū. Et cū accederet: eliſit
illū demoniū ⁊ diſſipauit. Et īcrepauit ihus
ſpm̄ imūdū ⁊ ſanauit pueꝝ: ⁊ reddidit illum
pr̄i eiꝰ. Stupebāt aūt oēs ī magnitudine dei.
Omibuſq; mirātibꝰ ī oībꝰ q̄ faciebat: dixit ad
diſcipulos ſuos. Ponite vos ī cordibꝰ vr̄is
ſmōes iſtos. Filiꝰ. n. hoīs · futuꝝ ē ut tradat̄
in manꝰ hoīuꝫ. At illi iḡrabant verbū iſtud
⁊ erat velatū ante eos ut nō ſentirēt illud: ⁊
timebāt eū interrogare de h̄ verbo. Intrauit
āt cogitatio ī eos · q̇s eoꝝ maior eēt. At ih̄s
videns cogitatiōes cordis illoꝝ apphēdit
pueꝝ. ⁊ ſtatuit illū ſecus ſe. ⁊ ait illis. Qui/
cūq; ſuſcepit puerū iſtū in noīe meo me reci/
pit. Et q̇cūq; me recepit: recipit eū q̇ me mi/
ſit. Nā q̇ minor ē int̄ oēs vos: hic maior eſt.
Rn̄dēs aūt iohānes dixit. Preceptor · vidi/
mus quendā in noīe tuo eijcientē demonia
⁊ ꝓhibuimꝰ eū · q̇a nō ſeq̄t̄ nobiſcū. Et ait ad
illos ih̄s. Nolite ꝓhibē. Qui. n. nō ē aduer/
ſum vos · ꝓ vobis ē. Factū ē aūt dū cōpleret̄
dies aſſūptiōis eiꝰ. ⁊ ipſe faciē ſuā firmauit
ut iret in hieruſalē. Et miſit nūcios an̄ ꝯſpe/
ctū ſuū. ⁊ eūtes intrauerūt in ciuitatē ſama·
ritanoꝝ ut pararēt illi. Et nō receperūt eū:
q̇a facies eiꝰ erat euntis irl̄m. Cū vidiſſent
aūt diſcipuli eiꝰ iacobꝰ ⁊ iohēs dixerūt. Dn̄e
vis dicimꝰ ut ignis deſcēdat de celo. ⁊ cōſū/
mat illos? Et cōuerſꝰ icrepauit illos · dicēs
Neſcitis cuiꝰ ſpūs eſtis. Filiꝰ hoīs nō venit aias
ꝑdere ſ̄ ſaluare. Et abierūt ī aliud caſtellū.
Factū ē aūt ābulātibꝰ illis in via: dixit q̇dā
ad illū. Sequar te q̄cūq; ieris. Dixit illi ih̄s

Vulpes foueas hñt. ⁊ volucres celi nidos:
fili⁹ aũt hoīs non hꝫ vbi caput suũ reclinet.
Ait aũt ad alterũ. Seq̄re me. Ille aũt dixit.
Dñe: pmitte mihi pmũ ire. ⁊ sepelire patrem
meũ. Dixitq̄ ei ihs. Sine ut mortui sepeliāt
mortuos suos. tu aũt vade ⁊ ānũcia regnũ
dei. Et ait alter. Seq̄r te dñe: ꝫ pmitte mihi
primũ renũciare his q̄ domi sũt. Ait ad illũ
ihesus. Nemo mittēs manũ suam ad aratrũ
⁊ aspiciēs retro: aptus ē regno dei. X

Post hec aũt designauit dñs ⁊ alios se-
ptuagītaduos. ⁊ misit illos binos añ
faciē suā i oēm ciuitatē ⁊ locũ q̄ erat
ipē ventur⁹. Et dicebat ill'. Messis q̄dē multa
opariȷ aũt pauci. Rogate ḡ dñm messis ut
mittat oparios in messem suā. Ite. ecce ego
mitto vos sič agnos inť lupos. Nolite porta-
re sacculũ neq̄ perā neq̄ calciamenta. ⁊ ne-
minē p viā salutaueritꝭ. In quācũq̄ domũ
intraueritꝭ: pmũ dicite pax huic domui. ⁊ si
ibi fuerit fili⁹ pacꝭ. reqescet sup illũ pax vr̃a:
sin aũt. ad vos reuerteť. In eadē aũt domo
manete. edētes ⁊ bibētes q̄ apud illos sunt.
Dign⁹. n. ē opari⁹ mercede sua. Nolite trāsi-
re de domo in domũ. Et in quācũq̄ ciuitatē
itraueritꝭ ⁊ susceprint vos. māducate q̄ appo-
nunť vob̄. ⁊ curate infirmos q̄ i illa sũt. ⁊ di-
cite illis. appropiquabit i vos regnũ dei. In
quācũq̄ āt ciuitatē itraueritꝭ ⁊ nō susceprint
vos: exeũtes i plateas ei⁹ dicite. Etiā pulue-
rem q̄ adhesit nob̄ de ciuitate vr̃a extergim⁹
i vos. Tñ h̄ scitote q̄a appropiquabit regnũ
dei. Dico vob̄: q̄a sodomis i die illa remissi⁹
erit q̄ȝ illi ciuitati. Ve tibi corozaim. ve tibi
bethsaida: q̄a si i tyro ⁊ sidone facte fuissent
ṽtutes q̄ facte sũt i vob̄. olim i cilitio ⁊ cine-
re sedentes peniterēt. Verũtñ tyro ⁊ sidoni
remissius erit i iudicio q̄ȝ vob̄. Et tu caphar-
naũ vsq̄ ad celũ exaltata: vsq̄ ad ifernũ de-
mergeris. Qui vos audit me audit. ⁊ q̄ vos
spernit me spernit. Qui autē me spernit. sper-
niteũ q̄ misit me. Reuersi sũt aũt septuagin-
taduo cum gaudio dicētes. Dñe: etiā demo-
nia subiȷciũtur nob̄ in noīe tuo. Et ait illis.
Videbā sathanā sicut fulgur de celo cadētē.
Ecce dedi vob̄ ptātē calcādi sup̄ serpentes ⁊
scorpiones ⁊ sup̄ oēm ṽtutē inimici. ⁊ nihil
vob̄ nocebit. Verũtñ in h̄ nolite gaudē: q̄a
spũs vob̄ subiȷciũtur. Gaudete aũt: q̄ȝ noīa
vr̃a scripta sũt i celis. In ipsa hora exultauit
in spũ scō. ⁊ dixit. Cōfitebor tibi dñe pať celi
⁊ ťre: q̄ȝ abscōdisti h̄ a sapiētib⁹ ⁊ prudētib⁹
⁊ reuelasti ea puulis. Etiā pr̃: q̄m sic placu-
it añ te. Oīa mihi tradita sũt a pr̃e meo. Et
nemo scit q̄s sit fili⁹ nisi pr̃. ⁊ q̄s sit pr̃ nisi fi-
lius: ⁊ cui voluerit fili⁹ reuelare. Et ꝯuersus
ad discipulos suos dixit. Bti oculi q̄ vidēt
q̄ vos videtꝭ. Dico. n. vobis: q̄ȝ multi pphe ⁊
reges voluerũt vidē q̄ vos videtꝭ. ⁊ nō vide-
rũt: ⁊ audire q̄ auditꝭ. ⁊ nō audierũt. Et ecce
quidā legis pit⁹ surrexit tēptās illũ ⁊ dicēs.
Mḡr: q̄d faciendo vitā eťnā possidebo? At
ille dixit ad eũ. In lege q̄d scriptũ est? Quō
legis? Ille rñdens dixit. Diliges dñm deũ
tuũ ex toto corde tuo. ⁊ ex tota aīa tua. ⁊ ex
oīb⁹ viribus tuis. ⁊ ex oī mēte tua: ⁊ pximũ
tuũ sicut teipsum. Dixitq̄ illi. Recte rñdisti.
Hoc fac ⁊ viues. Ille aũt volens iustificare
seipsũ dixit ad ihm. Et q̄s ē me⁹ pxim⁹? Su-
spiciēs aũt ihs dixit. Hō q̄dā descēdebat ab
hierusalē i hiericho ⁊ icidit i latrones: q̄ etiā
despoliauerũt eũ. ⁊ plagꝭ iposįtꝭ abierunt semi-
uiuo relicto. Accidit āt ut sacerdos q̄dā de-
scenderet eadē via. ⁊ viso illo p̄teriuit. Silr̃
⁊ leuita. cũ eēt secus locũ ⁊ videret eũ ptran-
siȷt. Samaritan⁹ aũt q̄dā iter faciens venit
sec⁹ eũ. ⁊ videns eũ. mīa mot⁹ est. Et appro-
pians alligauit vulnera ei⁹. infũdēs oleũ ⁊
vinũ. ⁊ iponēs illũ i iumētũ suũ duxit in sta-
bulũ ⁊ curam eius egit. Et altera die ptulit
duos denarios. ⁊ dedit stabulario. ⁊ ait. Cu-
ram illi⁹ habe. ⁊ q̄dcũq̄ superogaueriȷ. ego
cũ rediero reddā tibi. Quis hoꝝ triũ videtur
tibi pxim⁹ fuisse illi q̄ incidit i latrones? At
ille dixit. Qui fecit misericordiam in illũ. Et
ait illi ihs. Vade ⁊ tu fac silr̃. Factũ ē aũt
dũ irēt. ⁊ ipse intrauit in quoddā castellũ. ⁊
mulier q̄dā martha noīe excepit illum i do-
mũ suā: ⁊ huic erat soror noīe maria. Que
etiā sedens sec⁹ pedes dñi audiebat verbũ il-
li⁹: martha aũt satagebat circa frequēs mi-
nisteriũ. Que stetit ⁊ ait. Dñe: nō ē tibi cure
q̄ȝ soror mea reliquit me solā mistrare? Dic
ḡ illi ut me adiuuet. Et rñdēs dixit illi dñs
Martha martha sollicita es. ⁊ turbariȷ erga
plurima. Porro vnũ est necessariũ. Maria
optimā ptē elegit: q̄ nō auferet ab ea. XI

Et factũ ē cũ eēt in q̄dā loco orans:
ut cessauit. dixit vnus ex discipulis
ei⁹ ad eũ. Dñe: doce nos orare: sicut
docuit iohānes discipulos suos. Et ait illis
Cũ oratis dicite. Pať. sanctificeť nomē tuũ

Si ocls tuus fuit sim. i. intentio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

M.6

adueniat regnū tuū: panē nostrū quotidianū da nobis hodie. ⁊ dimitte nobis peccata nr̄a. siquidē ⁊ nos dimittim⁹ debenti nobis: ⁊ ne nos inducas i teptationē. Et ait ad illos Quis vr̄m hēbit amicū ⁊ ibit ad illū media nocte ⁊ dicet illi. amice cōmoda mihi tres panes: qm̄ amicus me⁹ venit de via ad me. ⁊ nō habeo qd̄ ponam ante illū. ⁊ ille deintus respōdens dicat: noli mihi molestus esse. iā ostiū clausū ē. ⁊ pueri mei mecū sunt in cubili. nō possū surgē ⁊ dare tibi? Et ille si pseuerauerit pulsans: dico vob̄. ⁊ si nō dabit illi surgens. eo q̄ amic⁹ ei⁹ sit: ꝓpt̄ improbitatē tn̄ ei⁹ surget. ⁊ dabit illi q̄tq̄t habet necessarios. Et dico ego vob̄. Petite ⁊ dabit̄ vobis. querite ⁊ inuenietis: pulsate ⁊ apiet̄ vob̄. Ois eni q̄ petit accipit. ⁊ q̄ querit iuenit: ⁊ pulsanti aperiet̄. Quis āt ex vob̄ patrē petit panē: nūquid lapidē dabit illi? Aut piscē: nūquid ꝓ pisce serpētē dabit illi? Aut si petierit ouū: nūquid porriget illi scorpionē? Si ḡ vos cū sitis mali nostis bona data dare filijs vr̄is: quāto mag̃ pr̄ vr̄ celestis de celo dabit spm̄ bonū petētib⁹ se. Et erat eijciens demoniū ⁊ illud erat mutū. ⁊ cū eiecisset demoniū locutus ē mut⁹. ⁊ āmirate sūt turbe. Quidā aūt ex eis dixerūt. In beelzebub p̄ncipe demoniorū eijcit demōia. Et alij tēptātes: signū de celo q̄rebāt ab eo. Ipse aūt ut vidit cogitatiōēs eoꝝ dixit eis. Oē regnū in seipsū diuisū desolabit̄. ⁊ dom⁹ sup̄ domū cadet. Si aūt ⁊ sathanas i seipsū diuisus ē. quō stabit regnū ei⁹. q̄a dicitis i beelzebub me eijcē demonia? Si aūt ego i beelzebub eijcio demōia: filij vr̄i i q̄ eijciūt? Ideo ipsi iudices vr̄i erūt. Porro si i digito dei eijcio demonia: ꝓfecto puenit i vos regnū dei. Cū fortis armat⁹ custodit atriū suū: i pace sūt ea q̄ possidet. Si aūt fortior eo supueniēs vicerit eū: vniuersa arma ei⁹ auferet in q̄b⁹ cōfidebat. ⁊ spolia ei⁹ distribuet. Qui nō ē mecū. cōtra me est. ⁊ q̄ nō colligit mecū: disp̄git. Cū imūd⁹ spūs exierit de hoīe. āmbulat p loca inaquosa querēs requiē. ⁊ nō iueniēs dic̄. Reuertar i domū meā vnde exiui. Et cū venerit inuenit eā scopis mundatā. Tūc vadit ⁊ assumit septē alios spūs secū neq̄ores se. ⁊ igressi habitāt ibi. Et fiūt nouissima hoīs illi⁹ peiora p̄oribus. Factū ē aūt cū h̄ diceret: extollēs vocē quedā mulier de turba dixit illi. Beat⁹ venē q̄ te portauit. ⁊ vbera q̄ suxisti. At ille dixit.

M.12.

Quinimo beati qui audiūt v̄bū dei ⁊ custodiūt illud. Turbis aūt cōcurrētib⁹ cepit dicere. Generatio h̄ gn̄atio nequam est: signū q̄rit. ⁊ signū nō dabit̄ ei nisi signū ione ꝓph̄e. Nā sicut fuit ionas signū niniuitis: ita erit ⁊ fili⁹ hoīs gn̄atiōi isti. Regina austri surget i iudicio cū viris gn̄atiōis hui⁹ ⁊ cōdēnabit illos: q̄a venit a finib⁹ terre audire sapiētiā salomonis. Et ecce plus q̄ salomon h̄. Viri niniuite surgēt i iudicio cū gn̄atiōe hac ⁊ cōdēnabūt illā: q̄a pn̄iam egerūt i p̄dicatione ione. Et ecce plus q̄ iona h̄. Nemo lucernā accēdit ⁊ i abscōdito ponit neq̄ sub modio. s̄ sup̄ cādelabrū: ut q̄ ingrediūt̄ lumē videant. Lucerna corporis tui ē ocul⁹ tu⁹. Si oculus tu⁹ fuerit simplex. totū corp⁹ tuū lucidū erit: si aūt nequā fuerit. etiā corp⁹ tuū tenebrosū erit. Vide ḡ ne lumē qd̄ in te est tenebre sint. Si ḡ corp⁹ tuū totum lucidū fuerit nō hn̄s aliquā ptē tenebraꝝ: erit lucidū totum: Et sicut lucerna fulgoris illuminabit te. Et cū loqueretur: rogauit illū quidā pharise⁹ ut prāderet apud se. Ih̄s aūt ingressus recubuit. Pharise⁹ aūt cepit itra se reputās dicere: q̄re nō baptiçat⁹ eēt ante prandiū. Et ait dn̄s ad illū. Nunc vos pharisei qd̄ deforis ē calicis ⁊ catini mūdatis: qd̄ aūt int⁹ est vestrū. plenū ē rapina ⁊ iniquitate. Stulti: nōne q̄ fecit qd̄ de foris ē. etiā id qd̄ deintus ē fecit? Verūtū qd̄ supest date elemosynā: ⁊ ecce oia mūda sūt vob̄. Sed ve vob̄ phariseis q̄ decimatis mentā ⁊ rutā ⁊ oē olus. ⁊ p̄teritis iudiciū ⁊ caritatē dei. Hec aūt oportuit facē. ⁊ illa non omittē. Ve vob̄ phariseis: q̄ diligitis p̄mas cathedras i synagog̃. ⁊ salutatiōes i foro. Ve vob̄ q̄a estis ut monumēta q̄ nō parēt. ⁊ hoīes āmbulātes sup̄ nesciūt. Respōdens aūt q̄dā ex legis pitis ait illi. Mḡr. h̄ dicēs etiā ɔtumeliā nob̄ fac̄. At ille ait. Et vob̄ legis pitis ve: q̄a oneratis hoīes onerib⁹ que portare nō pn̄t. ⁊ ipsi vno digito vr̄o nō tangitis sarcinas. Ve vob̄ q̄ edificatis monumēta ꝓphaꝝ: patres aūt vr̄i occiderūt illos Profecto testificamini q̄ cōsentitis opibus patrū vr̄orū: qm̄ quidē ipsi eos occiderunt: vos aūt edificatis eoꝝ sepulchra. Propt̄ea ⁊ sapiētia dei dixit. Mittā ad illos ꝓph̄as ⁊ ap̄los. ⁊ ex illis occidēt ⁊ psequēt̄: ut inq̄rat̄ sanguis oīuz ꝓphaꝝ q̄ effusus ē a ɔstitutiōē mundi a gn̄atione ista: a sanguine abel vsq̄ ad sanguinē çacharie. qui perijt int̄ altare ⁊

M.23

M.23

Profecto testificami ⁊c̄. Videt̄ mag̃ [illegible] ad hoc. n. ordinabāt [illegible] ꝓphaꝝ vt viderent̄ iustiores [illegible] [illegible] illos: ut h̄r expsse ms. 23. [illegible] testificami refert ad hoc [illegible] ꝓph̄a [illegible] et [illegible] ꝓpt̄ea et sapia dei dix. [illegible]

Monumēta [illegible]

edem. Ita dico vob: reqret ab hac gnatiõe. Ve vob legispitꝫ q̄ tulistꝫ clauẽ scie: ipsi non introistis. ⁊ eos q̄ introibãt ꝓhibuistis. Cũ aũt h̄ ad illos dicẽt. ceperũt pharisei ⁊ legisperiti grauit̃ insistere. ⁊ os ei⁹ opprimere de multis insidiãtes ei: ⁊ q̄rẽtes aliq̇d cape de ore eius. ut accusarẽt eum.

CXII

Multis aũt turbis cõcurrẽtib⁹ ita ut se iuicẽ cõculcarẽt: cepit dicẽ ad discipulos suos. Attẽdite a fermento phariseoꝝ q̇ḋ ẽ hypocrisis. Nihil. n. opertũ est q̇ḋ nõ reuelet̃: neqꝫ absconditũ q̇ḋ nõ sciat̃. Qm̃ quę ĩ tenebris dixistis. in lumine dicẽt̃: ⁊ q̇ḋ ĩ aure locuti estis ĩ cubiculis. p̄dicabit̃ ĩ tectis. Dico aũt vob amicis meis ne terreamini ab his q̇ occidũt corp⁹: ⁊ post h̄ non hñt ampli⁹ q̇d faciant. Ostẽdã aũt vob quẽ timeatꝫ. Timete eũ q̇ postq̄ occiderit. habet ptãtẽ mittẽ ĩ gehẽnã. Ita dico vob: hũc timete. Nõne q̇nqꝫ passeres veneunt dipondio: ⁊ vn⁹ ex illis nõ ẽ ĩ obliuiõe corã deo? Sed ⁊ capilli capitꝫ vr̃i oẽs numerati sũt. Nolite ḡ timere: multꝫ passerib⁹ pluris estꝫ vos. Dico aũt vob: ois q̇cũqꝫ cõfessus fuerit me coram hoib⁹. ⁊ fili⁹ hois cõfitebit̃ illũ coram angelis dei. Qui aũt negauerit me corã hoib⁹: negabit̃ corã angelis dei. Et ois qui dicit verbũ ĩ filiũ hois remittet̃ illi: ei aũt qui in spm̃ scm̃ blasphemauerit nõ remittet̃. Cũ aũt ĩducẽt vos ĩ synagogas. ⁊ ad magistrat⁹ ⁊ potestates: nolite solliciti esse. q̄lit̃ aut q̇d rñdeatis aut q̇d dicatꝫ. Spũs. n. sanct⁹ docebit vos in ipsa hora: q̇d oporteat vos dicẽ. Ait autẽ ei q̇dã de turba. Mḡr. dic fr̃i meo: ut diuidat mecũ hereditatẽ. At ille dixit ei. Hõ: q̇s me cõstituit iudicẽ aut diuisorẽ supra vos? Dixitqꝫ ad illos. Videte ⁊ cauete ab oi auaritia: q̇a nõ ĩ abũdãtia cuiusq̄ vita ei⁹ ẽ ex his q̄ possidet. Dixit aũt silitudinem ad illos dicens. Hois cuiusdã diuitis vberes fructus ager attulit. ⁊ cogitabat ĩtra se dicẽs. Quid faciã: q̄ nõ habeo q̄ cõgregẽ fruct⁹ meos? Et dixit. Hoc faciã. Destruã horrea mea: ⁊ maiora faciã. ⁊ illuc cõgregabo oia q̄ nata sunt mihi ⁊ bona mea: ⁊ dicã aie mee. Aia habes multa bona posita ĩ ãnos plimos: requiesce. comede. bibe. epulare. Dixit aũt illi de⁹. Stulte hac nocte aiaꝫ tuã repetũt a te. Que aũt pasti: cui⁹ erũt? Sic ẽ q̇ sibi thesaurizat. ⁊ nõ ẽ ĩ deũ diues. Dixitqꝫ ad discipulos suos. Ideo dico vob. Nolite solliciti eẽ aie vr̃e q̇d manducetꝫ: neqꝫ corpi q̇d induamini. Aia plus ẽ q̄ esca. ⁊ corp⁹ plus q̄ vestimẽtũ. Cõsiderate coruos: q̇a nõ seminãt neqꝫ metũt: quib⁹ non ẽ cellariũ neqꝫ horreũ. ⁊ de⁹ pascit illos: Quãto magꝫ vos pluris estꝫ illis. Quis aũt vr̃m cogitãdo põt adijcere ad staturam suã cubitũ vnũ? Si ḡ neqꝫ q̇ḋ minimũ ẽ potestꝫ: q̇d de ceteris solliciti estꝫ? Cõsiderate lilia quõ crescũt. Nõ laborãt neqꝫ nent. Dico aũt vob: nec salomõ ĩ oi glia sua vestiebatur sicut vnũ ex istis. Si aũt fenũ q̇ḋ hodie est ĩ agro ⁊ cras ĩ clibanũ mittit̃. deus sic vestit: quanto magis vos pusille fidei? Et vos nolite q̄rere q̇d mãducetꝫ. aut q̇d bibatis. ⁊ nolite ĩ sublime tolli. Hec autẽ oia gẽtes mũdi q̄rũt. Pat̃ aũt vr̃ scit qm̃ his indigetis. Verũtñ q̄rite p̄mũ regnũ dei ⁊ iusticiã eius: ⁊ hec oia adijcient̃ vob. Nolite timere pusill⁹ grex: q̇a cõplacuit pr̃i vr̃o dare vob regnũ. Vẽdite q̄ possidetis. ⁊ date elemosynã. Facite vob sacculos q̇ nõ veterascũt: thesauꝝ non deficiẽtẽ ĩ celis. Quo fur nõ appropiat. neqꝫ tinea corrumpit. Ubi. n. thesaur⁹ vester est: ibi ⁊ cor vr̃m erit. Sint lumbi vestri p̄cincti ⁊ lucerne ardẽtes ĩ manib⁹ vr̃is. ⁊ vos siles hoib⁹ expectantib⁹ dñm suũ q̄n reuertatur a nuptijs: ut cũ venerit ⁊ pulsauerit cõfestim apiant ei. Bti s̄ui illi: q̇s cũ venerit dñs inuenerit vigilãtes. Amẽ dico vob: q̄ p̄cinget se ⁊ faciet illos discũbẽ. ⁊ trãsiens mistrabit illis. Et si venerit ĩ secũda vigilia. ⁊ si in tertia vigilia venerit. ⁊ ita ĩuenerit: bti sũt serui illi. Hoc aũt scitote: qm̃ si sciret paterfamilias q̄ hora fur veniret. vigilaret vtiqꝫ. ⁊ nõ sineret ꝑfodi domũ suam. Et vos estote parati. q̇a q̄ hora nõ putatis fili⁹ hois veniet. Ait aũt ei petr⁹. Dñe ad nos dic̄ hãc pabolã: an ad oẽs? Dixit aũt dñs. Quis putas est fidelis dispẽsator ⁊ prudẽs: quẽ cõstituit dñs supra familiã suã ut det illis ĩ tpe tritici mensurã? Btũs ille seru⁹. quẽ cũ venerit dñs inuenerit ita facientẽ. Vere dico vob: qm̃ sup̄ oia q̄ possidet. constituet illum. Qd si dixerit seru⁹ ille ĩ corde suo. morã facit dñs me⁹ venire ⁊ cepit ꝑcutere s̄uos ⁊ ãcillas. ⁊ edere ⁊ bibẽ ⁊ inebriari: veniet dñs serui illi⁹ in die qua non sperat ⁊ hora q̄ nescit. ⁊ diuidet eũ: partẽqꝫ ei⁹ cũ infidelib⁹ ponet. Ille aũt seru⁹ q̇ cognouit volũtatẽ dñi sui. ⁊ nõ se p̄parauit ⁊ nõ fecit s̄m voluntatẽ eius. vapulabit multis. Qui aũt nõ cognouit ⁊ fecit digna

plagis: vapulabit pauc̄. Omni aūt cui multū datū ē multū q̄ret ab eo. 7 cui cōmēdauerūt multū: plus petent ab eo. Ignem veni mittē in t̄rā. 7 q̄d volo nisi ut accēdat? Baptismo aūt habeo baptiçari: 7 quō coartor vsq̄ dū pficiatur? Putatis quia pacē veni mittere i terrā? Nō dico vobis: s̄ sepationē. Erunt n. ex h̄ q̄nq̄ in domo vna diuisi: tres in duos 7 duo i tres diuidēt: pr̄ i filiū. 7 fili⁹ in patrem suū: mat̄ in filiā. 7 filia in matrē: socrus i nurum suā. 7 nur⁹ in socrū suā. Dicebat autē ad turbas. Cū videritis nubē oriētē ab occasu. statim dicitis nimb⁹ venit. 7 ita fit: 7 cū austrum flantē dicitis q̄a estus erit. 7 fit. Hypocrite faciē celi 7 t̄re nostis ꝓbare: h̄ aūt tp̄s quō nō ꝓbatis? Quid aūt 7 a vob ipsis non iudicatis q̄d iustū ē? Cū aūt vadis cū aduersario tuo ad p̄ncipē i via: da opam liberari ab illo: ne forte trahat te ad iudicē. 7 iudex tradat te exactori. 7 exactor mittat te i carcerē. Dico tibi: nō exies inde donec etiā nouissimū minutū reddas.

XIII

Aderāt aūt q̄dā ipso in tp̄e nunciantes illi de galileis: q̄r sanguinē pilat⁹ miscuit cū sacrificijs eoꝝ. Et respōdēs dixit illis. Putatis q̄ hi galilei p̄ oib⁹ galileis pctōres fuerint. quia talia passi sūt? Nō dico vob: s̄ nisi pn̄iam habueritis. oēs simili̇t ꝑibitis sicut illi decē 7 octo sup̄ q̄s cecidit turris i syloe 7 occidit eos. Putatis q̄a 7 ipsi debitores fuerīt: p̄ter oēs hoīes habitātes in irl̄m? Non dico vobis: s̄ si non pn̄iam habueritis. oēs simili̇t ꝑibitis. Dicebat aūt 7 hanc similitudinē. Arborē fici habebat q̄dā plātatā in vinea sua. 7 venit querēs fructū in illa. 7 nō iuenit. Dixit autē ad cultorē vinee. Ecce anni tres sūt ex q̄ venio querēs fructū in ficulnea hac. 7 nō iuenio. Succide ḡ illā. Ut q̄d etiā t̄rā occupat? At ille r̄ndēs dixit illi. Dn̄e: dimitte illā 7 h̄ anno vsq̄ dū fodiam circa illā 7 mittā stercora: 7 si quidē fecerit fructū: sin aūt i futuꝝ succides eā. Erat aūt docēs i synagoga eoꝝ sabbatis. Et ecce mulier q̄ habebat sp̄m infirmitatis annis decē 7 octo. 7 erat inclinata: nec oīo poterat sursū respicē. Quā cū vidēt ih̄s: vocauit eā ad se. 7 ait illi. Mulier: dimissa es ab ifirmitate tua. Et iposuit illi man⁹. 7 cōfesti erecta ē. 7 glorificabat deū. R̄ndēs aūt archisynagogus indignās. q̄a sabbatis curasset ih̄s: dicebat turbe. Sex dies sūt in q̄b⁹ oportet opari. In his ḡ venite 7 curami: 7 non in die sabbati. R̄ndens autē ad illū dn̄s dixit. Hypocrite vnusquisq̄ vr̄m sabbato nō soluit bouē suū aut asinū a p̄sepio 7 ducit adaquare? Hanc aūt filiā abrahe quā alligauit sathanas ecce decē 7 octo annis. nō oportuit solui a vinculo isto die sabbati? Et cū h̄ dicēt: erubescebāt oēs aduersarij ei⁹. 7 oīs ppl's gaudebat i vniuersis q̄ gloriose fiebāt ab eo. Dicebat ḡ. Cui sil'e ē regnū dei. 7 cui sil'e estimabo illud? Sil'e ē grano sinapis. q̄d acceptū hō misit in hortū suū 7 creuit. 7 factū ē i arborē magnā. 7 volucres celi requieuerūt i ramis ei⁹. Et iterū dixit. Cui sil'e estimabo regnū dei? Sil'e ē fermēto q̄d acceptū mulier abscondit in farine sata tria: donec fermētaret totū. Et ibat p̄ ciuitates 7 castella docēs. 7 iter faciens in irl̄m. Ait aūt illi q̄dā. Dn̄e: si pauci sūt q̄ saluāt? Ipse aūt dixit ad illos. Cōtēdite intrare ꝑ angustā portā: quia multi dico vob q̄rēt intrare 7 nō poterūt. Cū aūt intrauerit pr̄familias 7 clauserit ostiū: incipietis foris stare. 7 pulsare ad ostiū dicētes. Dn̄e api nobis. 7 r̄ndens dicet vob. Nescio vos vnde sitis. Tūc incipietis dicē. Mādūcauim⁹ corā te 7 bibim⁹. 7 in plateis n̄ris docuisti. Et dicet vobis. Nescio vos vnde sitis. Discedite a me oēs operarij iniq̄tatis. Ibi erit flet⁹ 7 stridor dentiū: cū videritis abrahā 7 ysaac 7 iacob 7 oēs pp̄has in regno dei: vos aūt expelli foras. Et venient ab oriēte 7 occidēte 7 aq̇lone 7 austro. 7 accūbēt in regno dei. Et ecce sunt nouissimi q̄ erāt p̄mi. 7 sūt p̄mi qui erāt nouissimi. In ipsa die accesserūt quidā pharisеoꝝ dicentes illi. Exi 7 vade hinc q̄a herodes vult te occidere. Et ait illis. Ite 7 dicite vulpi illi. Ecce eijcio demonia 7 sanitates pficio hodie 7 cras. 7 t̄tia die ꝯsūmor. Verūtū oportet me hodie 7 cras 7 sequēti die ambulare: q̄a nō capit pp̄h̄am pire extra irl̄m. Irl̄m irl̄m q̄ occidis pp̄has 7 lapidas eos q̄ mittūt ad te. Quotiēs volui ꝯgregare filios tuos quēadmodū auis nidū suū s̄b pēnis. 7 noluisti. Ecce relinq̄t vob dom⁹ v̄ra deserta. Dico aūt vobis: q̄a nō videbitis me donec veniat cū dicetis. bn̄dict⁹ q̄ venit in noīe dn̄i.

XIIII

Et factū ē cū introisset ih̄s in domū cuiusdā p̄ncipis pharisеoꝝ sabbato mādūcare panē: 7 ipsi obseruabāt eū. Et ecce hō q̄dā hydropicus erat ante illū. Et r̄ndens ih̄s: dixit ad legis

ꝑritos ⁊ pharisēos dicēs. Si licet sabbato
curare? At illi tacuerūt. Ipse vō apprehēsū
sanauit eū ac dimisit. Et rñdēs ad illos di-
xit. Cui⁹ vr̄m asin⁹ aut bos in puteū cadet.
⁊ nō ꝯtinuo extrahet illū die sabbati? Et nō
poterāt ad hec rñdere illi. Dicebat autem ⁊ ad
inuitatos parabolā: intēdēs quō p̄mos accubi-
tus eligerēt: dicēs ad illos. Cū inuitat⁹ fue-
ris ad nuptias: nō discūbas in p̄mo loco: ne
forte honoratior te sit inuitatus ab illo. ⁊ ve-
niens is qui te ⁊ illū vocauit: dicat tibi: Da
huic locū. ⁊ tūc incipias cū rubore nouissimū
locū tenē. Sȝ cū vocat⁹ fueris: vade recūbe i
nouissimo loco: ut cum venerit q̄ te inuitauit
dicat tibi. Amice ascēde sup̄i⁹. Tūc erit tibi
gloria corā simul discūbētib⁹: q̄a oīs qui se
exaltat humiliabit̄. ⁊ q̄ se humiliat exaltabit̄.
Dicebat aūt ⁊ ei q̄ se inuitauerat. Cū facis prā-
diū aut cenā: noli vocare amicos tuos neq̄
frēs tuos: neq̄ cognatos neq̄ vicinos neq̄
diuites: ne forte ⁊ ipsi te reinuitēt: ⁊ fiat tibi
retributio. Sȝ cū facis ꝯuiuiū: voca paupes
debiles claudos ⁊ cecos. ⁊ btūs eris: q̄a nō
hn̄t retribuere tibi. Retribuet̄ n. tibi in resur-
rectione iustoꝝ. Hec cum audisset quidā de
simul discūbētib⁹ dixit illi. Beat⁹ q̄ māduca-
bit panē in regno dei. At ipse dixit ei. Homo q̄-
dam fecit cenā magnā. ⁊ vocauit multos.
Et misit seruū suū hora cene dicē inuitatis ut
venirēt: q̄a iā parata sūt oia. Et ceperūt sil' oēs
excusare. Prim⁹ dixit ei. Villam emi. ⁊ neces-
se habeo exire ⁊ vidē illā. Rogo te: habe me
excusatū. Et alt' dixit: Juga boū emi q̄nq̄. ⁊
eo pbare illa. Rogo te: habe me excusatum
Et ali⁹ dixit. Vxorem duxi. ⁊ ideo nō possū
venire. Et reuersus seruus nunciauit hec do-
mino suo. Tūc irat⁹ p̄rfamilias dixit seruo
suo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊
paupes ac debiles ⁊ cecos ⁊ claudos intro-
duc huc. Et ait hu⁹. Dn̄e: factū ē ut iussisti. ⁊
adhuc locus ē. Et ait dn̄s huo. Exi i vias ⁊ se-
pes. ⁊ cōpelle itrare: ut impleat̄ dom⁹ mea. Di-
co āt vob: q̄ nemo viroꝝ illoꝝ q̄ vocati sunt
gustabit cenā meā. Ibāt aūt turbe multe cū
eo. ⁊ cōuers⁹ dixit ad illos. Si q̄s venit ad
me ⁊ nō odit patrē suū ⁊ matrē ⁊ vxorē ⁊ fi-
lios ⁊ frēs ⁊ sorores: adhuc āt ⁊ aiam suā:
nō pōt me⁹ eē discipul⁹. Et q̄ nō baiulat cru
cem suā ⁊ venit post me: nō pōt me⁹ eē disci-
pulus. Quis n. ex vob volēs turrim edifica-
re: nōne p̄us sedēs cōputat sūpt⁹ q̄ necessa-
rij sūt: si habeat ad pficiēdū: ne postq̄ posue-
rit fūdamētū ⁊ nō potuerit pficere: oēs qui
vidēt: icipiāt illudē ei dicētes: q̄a hic hō ce-
pit edificare ⁊ nō potuit cōsūmare? Aut q̄s
rex itur⁹ cōmittē bellū aduersus aliū regem:
nō sedēs p̄us cogitat si possit cū decē milib⁹
occurrē ei q̄ cū viginti milib⁹ venit ad se? Alio-
q̄n adhuc illo lōge agēte: legatiōnē mittens
rogat ea q̄ pacis sūt. Sic ḡ oīs ex vob q̄ nō
renūciat oib⁹ q̄ possidet: nō pōt me⁹ eē disci-
pul⁹. Bonū est sal. Si aūt sal euanuerit: in
q̄ cōdiet̄? Neq̄ i terrā neq̄ in sterq̄liniū vti-
le ē: sȝ foras mittet̄. Qui habet aures audi-
endi audiat.

C.XV

Erāt aūt appinquātes ei publicani
⁊ pctōres: ut audirent illū. Et mur-
murabant pharisei ⁊ scribe dicētes:
q̄a hic peccatores recipit ⁊ māducat cū illis
Et ait ad illos pabolā istā dicēs. Quis ex
vob hō q̄ hȝ centū oues. ⁊ si pdiderit vnā ex
illis: nōne dimittit nonagitanouē i deserto ⁊
vadit ad illā q̄ pierat: donec inueniat eā? Et
cū iuenerit eā: iponit humeros suos gaudēs
⁊ veniēs domū ꝯuocat amicos ⁊ vicinos di-
cēs illis. Cōgratulamini mihi: q̄a inueni ouem
meā q̄ pierat. Dico vob: q̄ ita gaudiū erit in
celo sup̄ vno pctōre pniam agēte: q̄ sup̄ no-
nagintanouē iustis q̄ nō idigēt pnia. Aut q̄
mlier hn̄s drachmas decē: si pdiderit drach-
mā vnā: nonne accendit lucernam ⁊ euertit
domū ⁊ q̄rit diligēt̄: donec iueniat eā? Et cū
inuenerit: cōuocat amicas ⁊ vicinas dicēs:
Cōgratulamini mihi: q̄a iueni drachmā quā
pdiderā. Ita dico vob: gaudiū erit corā an-
gelis dei sup̄ vno pctōre pniā agēte. Ait āt
Hō q̄dā habuit duos filios. ⁊ dixit adole-
scentior ex illis patri. Pat' da mihi portionē
sube q̄ me ꝯtigit. Et diuisit illis subam. Et
nō p⁹ multos dies: cōgregatis oib⁹ adole-
scētior fili⁹ pegre pfect⁹ ē i regionē lōginquā
⁊ ibi dissipauit subam suā viuēdo luxuriose
Et p⁹q̄ oia ꝯsumasset: facta ē fames valida
in regiōe illa. ⁊ ipse cepit egere. Et abijt ⁊ ad-
hesit vni ciuiū regiōis illi⁹. ⁊ misit illū in vil-
lā suā ut pasceret porcos. Et cupiebat iplere
vētrē suū de siliq̄s quas porci māducabāt: ⁊
nemo illi dabat. In se autem reuersus dixit
Quāti mercēnarij in domo p̄ris mei abūdāt
panib⁹: ego aūt hic fame pereo? Surgā ⁊ ibo
ad patrē meū ⁊ dicā ei: Pat' peccaui i celū ⁊
corā te: iam nō sū dign⁹ vocari filius tu⁹: fac

me sic vnū de mercēnarijs tuis. Et surgens venit ad prēm suū. Cū aūt adhuc lōge eēt: vidit illū pr̄ ipsiꝰ: ⁊ mīa motꝰ ē: ⁊ accurrēs cecidit sup collū eiꝰ. ⁊ osculatꝰ ē eū. Dixitqꝫ ei filiꝰ. Pat̄ peccaui i celū ⁊ corā te: iam nō sū dignꝰ vocari filiꝰ tuꝰ. Dixit āt pr̄ ad s̄uos suos. Cito ꝓferte stolā p̄mā. ⁊ iduite illū: ⁊ date ānulū i manu eiꝰ. ⁊ calciamēta i pedes eiꝰ. Et adducite vitulū saginatū ⁊ occidite: ⁊ mādutemꝰ ⁊ epulemur: qa hic filius meꝰ mortuꝰ erat. ⁊ reuixit: perierat. ⁊ iuentꝰ est. Et ceperūt epulari. Erat aūt filiꝰ eiꝰ senior i agro. Et cū veniret ⁊ appropinq̄ret domui: audiuit symphoniā ⁊ choꝝ. ⁊ vocauit vnū de s̄uis. ⁊ interrogauit qd h̄ eēnt. Isqꝫ dixit illi Frat̄ tuꝰ venit. ⁊ occidit pr̄ tuꝰ vitulū saginatū: qa saluū illū recepit. Indignatꝰ ē aūt ⁊ nolebat introire. Pat̄ ḡ illiꝰ egressus cepit rogare illū. At ille rn̄dēs dixit pr̄i suo. Ecce tot ānis s̄uio tibi. ⁊ nūq̄ mādatū tuū p̄teriui. ⁊ nūq̄ dedisti mihi hedū ut cū amicꝭ meis epularer. Sed pꝰ q̄ filiꝰ tuus hic q̄ deuorauit subam suā cū meretricibꝰ venit: occidisti illi vitulū saginatum. At ipse dixit illi. Fili tu sp̄ mecū es. ⁊ oīa mea tua sūt. Epulari āt ⁊ gaudē oportebat: qa frat̄ tuꝰ h̄ mortuꝰ erat ⁊ reuixit: p̄ierat ⁊ iuentꝰ est. XVI

Dicebat āt ⁊ ad discipulos suos. Hō qdā erat diues q̄ habebat villicū. ⁊ hic diffamatꝰ ē apud illū: q̄si dissipasset bona illius. Et vocauit illū. ⁊ ait illi. Quid h̄ audio de te? Redde ratiōnē villicatiōis tue. Iā.n.nō poteris villicare. Ait aūt villicꝰ iutra se. Quid faciā: qa dn̄s meꝰ aufert a me villicationē? Fodere nō valeo: mēdicare erubesco. Scio qd faciā: ut cū amotꝰ fuero a villicatiōe: recipiāt me i domos suas. Cōuocatꝭ itaqꝫ singul̄ debitoribꝰ dn̄i sui: dicebat p̄mo. Quantū debes dn̄o meo? At ille dixit. Centū cados olei. Dixitqꝫ illi. Accipe cautionē tuā. ⁊ sede cito scribe q̄nq̄gita. Deinde alio dixit. Tu v̄o quātū debes? Qui ait centū choros tritici. Ait illi. Accipe lr̄as tuas. ⁊ scribe octogita. Et laudauit dn̄s villicū iniq̄tatꝭ qa prudent̄ fecisset: qa filij huiꝰ seculi prudētiores filijs lucis i gn̄atiōe sua sunt. Et ego vobis dico. Facite vob̄ amicos de māmona iniq̄tatꝭ: ut cū defeceritꝭ recipiāt vos i etn̄a tabernacula. Qui fidelis ē i minimo. ⁊ in maiori fidelis ē: ⁊ q̄ i modico iniquꝰ est. ⁊ i maiori iniquꝰ est. Si ḡ in iniq̄ māmona fideles nō fuistis: qđ verū ē q̄s credet vobis? Et si i alieno fideles nō fuistꝭ: qđ vr̄m est q̄s dabit vob̄? Nemo seruꝰ pōt duobꝰ dn̄is s̄uire. Aut.n. vnū odiet. ⁊ alterū diliget: aut vni adherebit. ⁊ alterū ꝯtēnet. Non potestis deo seruire ⁊ māmone. Audiebāt aūt oīa h̄ pharisei q̄ erāt auari. ⁊ deridebāt illum. Et ait illis. Vos estꝭ q̄ iustificatꝭ vos corā hoībꝰ deꝰ aūt nouit corda vr̄a. Quia qđ hoībꝰ altū est: abhomiatio ē ante deū. Lex ⁊ ꝓph̄e vsqꝫ ad iohānē: ex eo regnū dei euāgelicat̄. ⁊ oīs in illud vim facit. Faciliꝰ ē aūt celū ⁊ terrā p̄terire: q̄ de lege vnū apicē cadere. Oīs q̄ dimittit vxorē suā. ⁊ alterā ducit mechat̄. ⁊ q̄ dimissā a viro ducit mechat̄. Hō qdā erat diues q̄ induebat̄ purpura ⁊ bysso. ⁊ epulabat̄ q̄tidie splēdide. Et erat quidā mendicꝰ noīe laçarꝰ: q̄ iacebat ad ianuā eiꝰ vlceribꝰ plenꝰ cupiēs saturari de micis q̄ cadebāt de mēsa diuitꝭ. ⁊ nemo illi dabat. Sꝫ ⁊ canes veniebāt. ⁊ lingebāt vlcera eiꝰ. Factū ē aūt ut moreret̄ mēdicꝰ: ⁊ portaret̄ ab angelis i sinū abrahe. Mortuꝰ ē aūt ⁊ diues. ⁊ sepultus ē i inferno. Eleuās aūt oculos suos cū eēt i tormētis: vidit abrahā a lōge ⁊ laçarū in sinu eiꝰ. ⁊ ipse clamās dixit. Pat̄ abrahā miserē mei ⁊ mitte laçarū ut intingat extremū digiti sui i aquā: ut refrigeret linguam meā: quia crucior in hac flāma. Et dixit illi abrahā. Fili recordare qa recepisti bona in vita tua. ⁊ laçarꝰ silit̄ mala. Nūc āt hic ꝯsolat̄: tu v̄o cruciaris. Et i his oībꝰ int̄ nos ⁊ vos chaos magnū firmatū ē: ut hi q̄ volunt hinc trāsire ad vos nō possint: neqꝫ inde huc transmeare. Et ait. Rogo ḡ te pr̄: ut mittas eū i domū pr̄is mei. Habeo.n. q̄nqꝫ frēs: ut testetur illis ne ⁊ ipsi veniāt in hūc locum tormentoꝝ. Et ait illi abrahā. Habēt moysen ⁊ ꝓph̄as: audiāt illos. At ille dixit. Nō pater abrahā: ſꝫ si q̄s ex mortuis ierit ad eos penitētiā agēt. Ait aūt illi. Si moysen ⁊ ꝓph̄as non audiūt: neqꝫ si q̄s ex mortuis resurrexerit credent. XVII

Et ait ad discipulos suos. Impossibile ē ut nō veniāt scādala. Ve aūt illi p̄ quē veniūt. Vtiliꝰ ē illi si lapis molaris iponat̄ circa collū eiꝰ. ⁊ ꝓiciat̄ i mare: q̄ ut scādaliçet vnū de pusillis istꝭ. Attēdite vob̄. Si peccauerit i te frat̄ tuꝰ increpa illū. ⁊ si pn̄iam egerit dimitte illi. Et si septies i die peccauerit i te. ⁊ septies i die ꝯuersus

M. 6.

M. 18.

fuerit ad te dicēs·pœnitet me:dimitte illi. Et dixerūt apli dño. Adauge nob fidem. Dixit aūt dñs. Si habueritꝫ fidē sic ḡnū synapis dicetis huic arbori moro· eradicare ⁊ transplantare in mare:⁊ obediet vob. Quis autē vrm hñs ſuū arātē aut paſcētē boues q̇ regreſſo de agro dicat illi ſtati trāſi ⁊ recūbe:⁊ nō dicit·para q̄ cenē ⁊ p̄cinge te ⁊ miniſtra mihi donec mādicē ⁊ bibā. ⁊ pꝰ h̄ tu māducabis ⁊ bibes? Nūq̇d grām hꝫ ſuo illi:q̇a fecit q̄ ei ip̄auerat? Nō puto. Sic ⁊ vos cū feceritꝫ oīa q̄ p̄cepta ſūt vob dicite:ſui iutiles ſumꝰ. Nō debuimꝰ facē fecimꝰ. Et factū eſt dum iret i irl̄m·trāſibat p̄ mediā ſamariā ⁊ galileā. Et cū igredeꝛ q̄ddā caſtellū· occurrerūt ei decē viri leproſi. Qui ſteterūt a longe: ⁊ leuauerūt vocē dicentes. Ih̄u p̄ceptor miſerē nr̄i. Quos ut vidit·dixit. Ite oſtendite vos ſacerdotibꝰ. Et factū ē dū irēt·mūdati ſūt. Vnꝰ aūt ex illis ut vidit q̇a mūdatꝰ eſt: regreſſus ē cū magna voce magnificās deū. Et cecidit i faciē añ pedes eiꝰ:grās agēs Et h̄ erat ſamaritanꝰ. Rñdēs aūt ih̄s dixit. Nōne decē mūdati ſūt? Et nouē vbi ſūt? Nō eſt iuentꝰ q̇ rediret ⁊ daret gloriā deo·niſi h̄ alienigena. Et ait illi. Surge vade:quia fides tua te ſaluū fecit. Interogatꝰ āt a phariſeis q̄n venit regnū dei: rñdēs eis dixit. Nō veniet regnū dei cū obſeruatiōe: neq̄ dicēt: ecce hic aut ecce illic. Ecce.n.regnū dei itra vos ē. Et ait ad diſcipulos ſuos. Veniēt dies q̄n deſideretꝫ vidē vnū diē filij hoīs.⁊ non videbitꝫ. Et dicēt vob. Ecce h̄ ⁊ ecce illic. Nolite ire·neq̄ ſectemini. Nā ſicut fulgur coruſcās de ſub celo i ea q̄ ſub celo ſūt fulget: ita erit filiꝰ hoīs in die ſua. Primū autē oportet illū multa pati.⁊ reprobari a ḡnatione hac. Et ſicut factū ē in diebꝰ noe: ita erit ⁊ i diebus filij hoīs. Edebāt ⁊ bibebāt.vxores ducebāt.⁊ dabanꝛ ad nuptias·vſq̄ in diē q̄ intrauit noe in archā.⁊ venit diluuiū ⁊ p̄didit oēs. Siliꝛ ſicut factū ē in diebꝰ loth. Edebāt ⁊ bibebāt· emebant ⁊ vēdebāt· plantabāt ⁊ edificabāt:qua die aūt exijt loth a ſodomis pluit ignem ⁊ ſulphur de celo:⁊ oēs p̄didit. Scd̄m h̄ erit q̄ die filiꝰ hoīs reuelabiꝛ. In illa hora q̇ fuerit i tecto ⁊ vaſa eiꝰ in domo·ne deſcēdat tollere illa:⁊ q̇ i agro·ſiliꝛ nō redeat retro. Memores eſtote vxorꝫ loth. Quicūq̄ q̄ſierit aīam ſuā ſaluā facē p̄det illā. Et q̄cūq̄ p̄diderit illā: viuificabit eā. Dico vobis:in illa nocte erūt duo i lecto vno:vnus aſſumeꝛ ⁊ alꝛ relinq̄ꝛ. Due erūt molētes in vnū: vna aſſumeꝛ ⁊ altera relinq̄ꝛ. Duo in agro:vnꝰ aſſumeꝛ ⁊ alꝛ relinq̄ꝛ. Rñdētes dicunt illi. Vbi dñe? Qui dixit illis. Vbicūq̄ fuerit corpus: illuc cōgregabunꝛ ⁊ aquile.

CXVIII

Dicebat aūt ⁊ p̄abolā ad illos:q̄m oportet ſp̄ orare ⁊ nō deficere·dicēs. Iudex q̇dā erat in q̄dā ciuitate:q̇ deū nō timebat. ⁊ hoīem nō reuerebaꝛ. Vidua aūt q̄dā erat in ciuitate illa:⁊ veniebat ad eū dicēs. Vindica me de aduerſario meo. Et nolebat p̄ multū tēpꝰ. Poſt h̄ aūt dixit itra ſe. Et ſi deū nō timeo nec hoīem reuereor:tñ q̇a moleſta ē mihi h̄ vidua vindicabo illā: ne in nouiſſimo veniēs ſuggillet me. Ait aūt dñs. Audite q̇d iudex iniq̇tatꝫ dic̄. Deꝰ aūt nō faciet vindictā electoꝝ ſuorū clamātiū ad ſe die ac nocte: ⁊ patientiā habebit i illis? Dico aūt vob·q̇a cito faciet vindictā illoꝝ. Verūtñ filiꝰ hoīs veniēs: putas inueniet fidē in t̄ra? Dixit aūt ⁊ ad q̄ſdā qui i ſe ꝯfidebāt tāq̄ iuſti ⁊ aſp̄nabāꝛ ceteros·p̄abolā iſtā dicēs. Duo hoīes aſcēdebāt i tēplū ut orarēt·vnꝰ phariſeꝰ ⁊ alꝛ publicanꝰ. Phariſeꝰ ſtans·h̄ apud ſe orabat. Deꝰ grās ago tibi·q̇a nō ſū ſicut ceteri hoīuꝫ·raptores·iniuſti·adulteri: velut etiā h̄ publicanꝰ. Ieiuno bis in ſabbato:decimas do oīuꝫ q̄ poſſideo. Et publicanꝰ a lōge ſtās nolebat nec oculos ad celū leuare:ſ; p̄cutiebat pectꝰ ſuū dicens. Deꝰ ꝓpitiꝰ eſto mihi pctōri. Dico vob·deſcendit hic iuſtificatꝰ i domū ſuā ab illo: q̇a oīs q̇ ſe exaltat hūiliabiꝛ:⁊ q̇ ſe hūiliat exaltabitur. Afferebāt aūt ad eū ⁊ ifantes·ut eos tāgeret. Quo cū viderēt diſcipuli icrepabāt illos. Ih̄s āt ꝯuocās illos dixit. Sinite pueros venire ad me:⁊ nolite vetare eos. Taliū eſt.n.regnū dei. Amē dico vob:q̇cunq̄ non accepit regnū dei ſic puer·nō itrabit i illud. Et interogauit eū q̇dā p̄nceps dicēs. Mḡr bone:q̇d faciēs vitam eternā poſſidebo? Dixit aūt ei ih̄s. Quid me dic̄ bonū? Nemo bonꝰ niſi ſolꝰ deus. Mādata noſti. Nō occides nō mechaberis·nō furtū facies·nō falſū teſtimoniū dices:honora patrem tuū ⁊ matrem. Qui ait. Hec oīa cuſtodiui a iuuētute mea. Quo audito ih̄s: ait ei. Adhuc vnū tibi deeſt:oīa q̄cūq̄ habes vēde ⁊ da paup̄ibus:⁊ habebis theſauꝝ i celo: ⁊ veni ſeq̄re me. His ille auditꝫ ꝯtriſtatꝰ eſt·q̇a diues erat valde.

M.24

M.19

Uidēs aūt ih̄s illū tristē factū· dixit. Q̄ȝ dif-
ficile q̇ pecunias hn̄t i regnū dei intrabunt.
Facili⁹ ē.n. camelū p foramē acus transire:
q̄ꝫ diuitē intrare in regnū dei. Et dixerunt q̇
audiebāt. Et q̇s pōt saluus fieri? Ait illis.
Que īpossibilia sūt apud hoīes· possibilia sūt
apud deū. Ait aūt petr⁹. Ecce nos dimisim⁹
oīa. ⁊ secuti sum⁹ te. Qui dixit eis. Amē di-
co vob̄· nemo ē q̇ reliq̇t domū aut ꝑentes aut
frēs: aut vxorē aut filios ꝓpt̄ regnū dei ⁊ nō
recipiat multo plura i h̄ tp̄e. ⁊ i seculo futu-
ro vitā et̄nā. Assūpsit aūt ih̄s duodecim: ⁊
ait illis. Ecce ascēdim⁹ hierosolymā: ⁊ ꝯsū-
mabūt̄ omnia q̄ scripta sūt ꝑ ꝓph̄as de filio
hoīs. Tradet̄.n. gētib⁹. ⁊ illudet̄. ⁊ flagella-
bit̄. ⁊ ꝯspuet̄. ⁊ p⁹ q̄ꝫ flagellauerit occidēt eū
⁊ die t̄tia resurget. Et ipsi nihil hoꝝ itellexert̄
Et erat v̄bū istud abscōditū ab eis. ⁊ nō in-
telligebāt q̄ dicebāt̄. Factū ē aūt cū app̄inq̄-
ret hiericho: cec⁹ quidā sedebat sec⁹ viā mē-
dicās. Et cū audiret turbā p̄tereūtē: intro-
gabat q̇d h̄ eēt. Dixerūt aūt ei: q̄ꝫ ih̄s naça-
ren⁹ trāsiret. Et clamauit dicēs. Ih̄u fili da-
uid miserē mei. Et q̇ p̄ibāt increpabāt eū ut
tacēt. Ipse v̄o multo mag̃ clamabat· fili da-
uid miserē mei. Stās aūt ih̄s iussit illū ad-
duci ad se. Et cū app̄inquasset· interrogauit
illū dicēs. Quid tibi vis faciā? At ille dixit
Dn̄e ut videā. Et ih̄s dixit ei. Respice. Fi-
des tua te saluū fecit. Et cōfestim vidit. ⁊ se-
quebat̄ illū magnificans deū. Et oīs plebs
ut vidit· dedit laudem deo. XIX

Et ingressus p̄ambulabat hiericho. Et
ecce vir noīe çache⁹. ⁊ h̄ p̄nceps erat
publicanoꝝ. ⁊ ipse diues. Et q̄rebat
videre ih̄m q̇s eēt. ⁊ nō poterat p̄ turba· q̇a
statura pusill⁹ erat. Et p̄currēs ascēdit i ar-
borē sycomoꝝ ut vidēt eū· q̇a inde erat trāsi-
tur⁹. Et cū venisset ad locū· suspiciēs ih̄s vi-
dit illū. ⁊ dixit ad eū. Zachee festinās descē-
de: q̇a hodie in domo tua oportet me manere
Et festinās descēdit. ⁊ excepit illū gaudēs.
Et cū viderēt oēs murmurabāt dicētes q̄ꝫ
ad hoīem pctōrē diuertisset. Stans autē ça-
che⁹ dixit ad ih̄m. Ecce dimidiū bonoꝝ me-
orū dn̄e do paup̄ib⁹. ⁊ si q̇d aliquē defrau-
daui reddo q̄drupluū. Ait ih̄s ad eū. Quia
hodie sal⁹ domui huic facta ē: eo q̄ꝫ ⁊ ipse fili⁹
sit abrahe. Uenit.n. fili⁹ hoīs q̄rē ⁊ saluū fa-
cere q̇ȯ ꝑierat. Hec illis audiētib⁹ adijciens
dixit ꝑabolā· eo q̄ꝫ eēt ꝓpe irl̄m. ⁊ q̇a existima-
rēt q̄ꝫ ꝯfestim regnū dei māifestaret̄. Dixit ḡ
hō q̇dā nobilis abijt i regionē lōgiquā ac-
cip̄e sibi regnū. ⁊ reuerti. Uocat̄ȝ āt decē ser-
uis suis· dedit ei decem mnas. ⁊ ait ad illos.
Negociami dū venio. Ciues aūt ei⁹ oderāt
eū. ⁊ miserūt legationē p⁹ illū dicētes. No-
lum⁹ hūc regñre sup̄ nos. Et factū ē ut redi-
ret accepto regno: ⁊ iussit vocari suos q̇b⁹
dedit pecuniā: ut sciret quātū q̇sq̄ȝ negocia-
tus eēt. Uenit aūt p̄m⁹ dicēs. Dn̄e· mna tua
decē mnas acq̇siuit. Et ait illi. Euge bone
serue· q̇a i modico fuisti fidelis: eris ptātē ha-
bēs sup̄ decem ciuitates. Et alt̄ venit dicēs.
Dn̄e· mna tua fecit q̇nq̄ȝ mnas. Et huic ait.
Et tu esto sup̄ q̇nq̄ȝ ciuitates. Et alt̄ vēit di-
cēs: Dn̄e· ecce mna tua quā habui repositā i
sudario. Timui.n. te q̇a hō auster⁹ es: tollis
q̇ȯ nō posuisti. ⁊ met̄ȝ q̇ȯ nō seminasti. Dixit
ei. De ore tuo te iudico s̄ue nequā. Sciebas
q̄ꝫ ego hō auster⁹ sum: tollēs q̇ȯ nō posui. ⁊
metēs q̇ȯ nō seminaui. Et q̄re nō dedisti pe-
cuniā meā ad mēsam. ⁊ ego veniēs cū vsur[is]
vtiq̄ȝ exegissem illud. Et astātib⁹ dixit. Au-
ferte ab illo mnā. ⁊ date illi q̇ decē mnas hꝫ
Et dixerūt ei. Dn̄e: hꝫ decē mnas. Dico aūt
vob̄: q̇a oī habēti dabit̄ ⁊ abundabit: ab eo
aūt q̇ non hꝫ. ⁊ q̇ȯ hꝫ auferet̄ ab eo. Uerūtn̄
īimicos meos illos q̇ noluerūt me regnare
sup̄ se adducite huc. ⁊ int̄ficite aū̄ me. Et his
dict̄ȝ p̄cedebat ascēdēs hierosolymā. Et fa-
ctum est cū app̄ropinq̄sset ad betphage ⁊ be-
thaniā· ad montē q̇ vocat̄ oliueti: misit du-
os discipulos suos· dicēs. Ite in castellū q̇ȯ
ꝯ̄ vos ē. In q̇ȯ introeūtes· īueniet̄ȝ pullū asi-
ne alligatū: cui nemo vnq̄ȝ hoīuꝫ sedit. Sol-
uite illū ⁊ adducite. Et si q̇s vos int̄rogaue-
rit q̄re soluit̄ȝ· sic dicetis ei. Quia dn̄s op̄rā
ei⁹ desiderat. Abierūt āt q̇ missi erāt. ⁊ īuene-
rūt sicut dixit illis stantē pullū. Soluentib⁹
āt illis pullū: dixerūt dn̄i ei⁹ ad illos. Quid
soluit̄ȝ pullū? At illi dixerūt. Quia dn̄s eū
necessariū hꝫ. Et duxerūt illū ad ih̄m. Et ia-
ctātes vestimēta sua sup̄ pullū: imposuerūt
ih̄m. Eunte aūt illo substernebāt vestimenta
sua i via. Et cū app̄ropinq̄ret iā ad descēsū
mont̄ȝ oliueti: ceperūt oēs turbe descendētiū
gaudētes laudare deū voce magna sup̄ oīb⁹
q̄s viderāt v̄tutib⁹ dicētes. Bn̄dict⁹ q̇ vēit
rex i noīe dn̄i: pax in celo: ⁊ gloria i excelsis.
Et q̇dā phariseoꝝ de turbis dixerūt ad illū.
Mḡr· icrepa discip̄los tuos. Quib⁹ ipse ait

Dico vobis: q̄a si hi tacuerint· lapides clamabūt. Et ut appropinquāuit: vidēs ciuitatē fleuit sup illā dicēs. Quia si cognouisses ⁊ tu. Et q̄dē i hac die tua q̄ ad pacē tibi: nūc aūt abscondita sūt ab oculis tuis. Quia veniēt dies i te. ⁊ circūdabūt te inimici tui vallo: ⁊ circūdabūt te: ⁊ coāgustabūt te vndiq;. ⁊ ad terrā ꝓsternēt te: ⁊ filios tuos q̄ in te sūt. Et nō relinquēt i te lapidē sup lapidē: eo ꝙ nō cognoueris tēpꝰ visitatiōis tue. Et ingressus i tēplū cepit eijcē vēdētes ⁊ emētes: dicēs illꝭ. Scriptū est: q̄a domꝰ mea domꝰ oratiōis ē. Vos aūt fecistis illā spelūcā latronū. Et erat docēs q̄tidie i tēplo. Principes aūt sacerdotū ⁊ scribe ⁊ ꝑncipes plebis q̄rebāt illū ꝑdē ⁊ nō inueniebāt q̄d facerēt illi. Omnis enim populus suspensus erat audiēs illū. XX

Et factū ē i vna dierū docēte illo populū i tēplo ⁊ euāgelizāte: conuenerūt ꝑncipes sacerdotū ⁊ scribe cum seniorıbꝰ: ⁊ aiūt dicētes ad illū. Dic nobis i q̄ ꝑtāte h̄ fac. Aut q̄s ē q̄ dedit tibi hāc ꝑtātē? Rn̄dens aūt ih̄s dixit ad illos. Interrogabo vos ⁊ ego vnū ꝟbū. Rn̄dete m̄. Baptismū ioh̄is de celo erat: an ex hoībꝰ? At illi cogitabāt itra se dicētes. Quia si dixerimꝰ de celo dicet. Quare ḡ nō credidistis illi? Si āt dixerimꝰ ex hoībꝰ: plebs vniūsa lapidabit nos. Certi sūt. n. ioh̄em ꝓph̄am eē. Et rn̄derūt se nescire vn̄ eēt. Et ih̄s ait illꝭ. Neq; ego dico vobis i q̄ ꝑtāte h̄ facio. Cepit aūt dicē ad plebē ꝑabolā hāc. Hō q̄dā plātauit vineā ⁊ locauit eā colonis. ⁊ ipse ꝑegre fuit multis tꝑibꝰ. Et i tꝑe illo misit ad cultores ſuū: ut de fructu vinee darēt illi. Qui cesū dimiserūt eum inanē. Et addidit alteꝝ ſuū mittere. Illi aūt hūc q̄; cedētes. ⁊ afficiētes cōtumelia: dimiserūt ianē. Et addidit tertiū mittē: q̄ ⁊ illum vulnerātes eiecerunt. Dixit aūt dn̄s vinee. Quid faciā? Mittā filiū meū dilectū: forsitā cū hūc viderit verebūt. Quē cū vidissent coloni: cogitauerūt itra se dicētes. Hic ē heres. Occidamꝰ illū: ut nr̄a fiat hereditas. Et eiectū illū ex vineā occiderūt. Quid ḡ faciet illis dn̄s vinee? Veiet ⁊ ꝑdet colonos istos ⁊ dabit vineā alijs. Quo audito dixerūt illi Absit. Ille āt aspiciēs eos ait. Quid ē ḡ h̄ q̄d scriptū ē: lapidē quē reꝓbauerūt edificātes hic factꝰ ē in caput anguli? Ois q̄ ceciderit sup illū lapidē ꝯquassabit: sup quē aūt ceciderit cōminuet illū. Et q̄rebant ꝑncipes sacerdotū ⁊ scribe mittē i illū manꝰ illa hora ⁊ timuerūt populū. Cognouerūt. n. ꝙ ad ipsos dixerit silitudinē hāc. Et obseruātes miserūt isidiatores q̄ se iustos simularēt: ut caperēt eū in ſmōe. ⁊ traderēt illū ꝑncipatui ⁊ potestati ꝑsidis. Et interrogauerunt eū dicentes. Mḡr· scimꝰ q̄a recte dicis ⁊ doces. ⁊ nō accipis ꝑsonā: ſ viā dei in ꝟitate doces. Licet nobis tributū dare cesari: an nō? Cōsiderans āt dolū illoꝝ dixit ad eos. Quid me tēptatis? Ostēdite mihi denariū. Cuiꝰ h̄z imaginē ⁊ iscriptionē? Rn̄dētes dixerūt. Cesaris. Et ait illis. Reddite ḡ q̄ sūt cesaris cesari. ⁊ q̄ sūt dei deo. Et nō potuerūt ꝟbū eiꝰ rephēdere corā plebe. ⁊ mirati i rn̄so eiꝰ tacuerūt. Accesserūt aūt q̄dā saduceoꝝ· q̄ negāt eē resurrectionē ⁊ interrogauerūt eū dicētes. Mḡr· moyses scripsit nobis: si frater alicuiꝰ mortuꝰ fuerit hn̄s vxorē. ⁊ h̄ sine liberis fuerit: ut accipiat eā frāt eiꝰ vxorē. ⁊ suscitet semē fr̄i suo. Septē ḡ fratres erāt: ⁊ ꝑmꝰ accepit vxorē ⁊ mortuꝰ est sine filijs. Et sequēs accepit illā. ⁊ ipse mortuus ē sine filio. Et tertiꝰ accepit illā: silr̄ ⁊ oēs septē. ⁊ nō reliq̄rūt semē. ⁊ mortui sunt. Nouissime oīuz mortua ē ⁊ mulier. In resurrectiōe ḡ cuiꝰ eorū erit vxor? Siquidē septē habuerūt eā vxorē. Et ait illis ih̄s. Filij huiꝰ seculi nubūt. ⁊ tradūt ad nuptias: illi ꝟo q̄ digni habebūt seculo illo. ⁊ resurrectione ex mortuis· neq; nubēt neq; ducēt vxores neq; vltra mori poterūt. Equales. n. angelis sūt ⁊ filij sūt dei· cū sint filij resurrectiōis. Quia ꝟo resurgāt mortui. ⁊ moyses ondit secꝰ rubū: sicut dicit dn̄m deū abrahā ⁊ deū ysaac ⁊ deū iacob. Deꝰ aūt nō ē mortuorū ſ viuorū. Oēs. n. viuūt ei. Rn̄dētes āt q̄dā scribaꝝ dixerūt ei. Mḡr· bn̄ dixisti. Et āplꝰ nō audebāt eum q̄cq̄ interrogare. Dixit aūt ad illos. Quō dicūt xp̄m filiū eē dauid. ⁊ ipse dauid dic i libro psalmoꝝ: dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellū pedum tuoꝝ? Dauid ḡ dn̄m illū vocat. ⁊ quō filiꝰ eiꝰ ē? Audiēte aūt oi ꝓplo dixit discipulis suis. Attēdite a scrib q̄ volunt ambulare i stolis. ⁊ amāt salutatiōes i foro ⁊ ꝑmas cathedras i synagogis. ⁊ ꝑmos discubitꝰ in cōuiuijs. Qui deuorāt domos viduaꝝ: simulātes lōgā orationē. Hi accipiēt damnationem maiorem. XXI

Respiciens autē vidit eos qui mittebāt munera sua i gazophylatiū diuites. Vidit aūt ⁊ quandā viduam paupculā mittētē era minuta duo. Et dixit.

Vere dico vobꝭ: q̇a vidua hꝭ pauꝑ plꝰ ꝙ̄ oēs
misit. Nā oēs hi ex abūdanti sibi miserunt
in munera dei: hꝭ aūt ex eo qd̉ deest illi oēm
victū suū quē habuit misit. Et q̇busdā dicē-
tibꝰ de tēplo ꝙ bōis lapidibꝰ ⁊ donis ornatū
eēt· dixit. Hec q̄ videtꝫ: veniēt dies in q̇bꝰ nō
relinqͭ lapis suꝑ lapidē q̇ nō destruaꝛ. Intͤ-
rogauerūt aūt illū dicētes. Preceptor· qn̄ hꝭ
erūt: ⁊ qd̉ signū· cū fieri incipiēt? Qui dixit.
Videte ne seducami. Multi.n. veniēt i noīe
meo dicētes q̇a ego sū. ⁊ tēpꝰ appropinquit.
Nolite ire pꝰ eos. Cū aūt audieritꝫ ꝑlia ⁊ se-
ditiōes: nolite t̄reri. Oportet ꝑmū hꝭ fieri: ſꝫ
nōdū stati finis. Tunc dicebat illis. Surget
gens ꝯ gentē ⁊ regnū aduersus regnū: ⁊ t̄re-
motꝰ magni erūt ꝑ loca ⁊ pestilētie ⁊ fames:
t̄roresqꝫ de celo. ⁊ signa magna erūt. Sꝫ an̄
hꝭ oīa initiēt vobꝭ manꝰ suas. ⁊ ꝑsequenꝛ tra-
dētes i synagogas ⁊ custodias: trahētes ad
reges ⁊ ꝑsides ꝓpͤ nomē meū. Cōtinget aūt
vobꝭ i testimoniū. Ponite ḡ i cordibꝰ vr̄is nō
ꝓmeditari queadmodū rn̄deatis. Ego eni
dabo vobis os ⁊ sapiam: cui nō poterūt resi-
stere ⁊ ꝯdicere oēs aduersarij vr̄i. Trademi
aūt a parētibꝰ ⁊ fribꝰ ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊
morte afficiēt ex vobꝭ. Et eritꝫ odio oibꝰ hoi-
bus ꝓpͤ nomē meū. Et capillꝰ de capite vr̄o
nō ꝑibit. In patiētia vr̄a possidebitꝫ aīas ve-
stras. Cū aūt videritꝫ circūdari ab exercitu
irl̄m: tūc scitote q̇a appinquit desolatio eiꝰ.
Tūc q̇ i iudea sūt fugiāt ad mōtes. ⁊ q̇ i me-
dio eiꝰ discedāt. ⁊ q̇ i regiōibꝰ· nō intrēt i eā:
q̇a dies vltiōis hi sūt· ut ipleāꝛ oīa q̄ scripta
sūt. Ve aūt pregnātibꝰ ⁊ nutriētibꝰ i illis die-
bus. Erit.n. ꝑssura magna suꝑ t̄rā: ⁊ ira po-
pulo huic. Et cadēt i ore gladij. ⁊ captiui du
cenꝛ i oēs gētes. Et irl̄m calcabiꝛ a gentibꝰ
donec ipleāꝛ tꝑa nationū. Et erūt signa i sole
⁊ luna ⁊ stellis: ⁊ i t̄ris ꝑssura gētiū ꝑ· cōfu-
siōe sonitꝰ mar̄ ⁊ fluctuū: arescētibꝰ hoibus ꝑ
timore ⁊ expectatiōe q̄ suꝑuenient vniuerso
orbi. Nā v̄tutes celoꝝ mouebūꝛ. Et tūc vi-
debūt filiū hoīs veniētē in nube cū ꝑtāte ma-
gna ⁊ maiestate. His aūt fieri incipiētibus:
respicite ⁊ leuate capita vr̄a· qm̄ appinquat
redēptio vr̄a. Et dixit illis silitudinē. Vide-
te ficulneā ⁊ oēs arbores: cū ꝓducūt iam ex
se fructū: scitꝫ qm̄ ꝓpe ē estas. Ita ⁊ vos cum
videritꝫ hꝭ fieri: scitote q̇a ꝓpe est regnū dei.
Amē dico vobꝭ: qm̄ nō ꝑteribit gn̄atio hꝭ do-
nec oia fiāt. Celū ⁊ terra trāsibūt: v̄ba aūt
mea non transibunt. Attendite autē vobis
ne forte grauentur corda vestra i crapula ⁊
ebrietate ⁊ curis huiꝰ vite: ⁊ superueniat in
vos repentina dies illa. Tāqꝫ laqueꝰ.n. suꝑ-
ueniet i oēs q̇ sedēt suꝑ faciē oīs t̄re. Vigila-
te itaqꝫ oi tꝑe orātes· ut digni habeami fugē
ista oīa q̄ futura sunt: ⁊ stare ante filiū hoīs.
Erat aūt diebꝰ docēs i tēplo: noctibꝰ v̄o exi-
ens morabaꝛ i mōte q̇ vocaꝛ oliueti. Et oīs
ꝑpl̄s manicabat ad eum in tēplo audire eū.

Appropinq̄bat aūt dies festꝰ XXII
açimoꝝ q̇ dꝛ pasca. Et q̄rebāt ꝑnci-
pes sacerdotū ⁊ scribe quō ihm inꝛ-
ficerēt: timebāt v̄o plebē. Intrauit āt sathā-
nas i iudā q̇ cognoīabaꝛ scharioth· vnū
de duodeci: ⁊ abijt ⁊ locutꝰ ē cū ꝑncipibꝰ sa-
cerdotū ⁊ magistratibꝰ queadmodū illū tra-
deret eis. Et gauisi sūt. ⁊ pacti sūt pecuniam
illi dare. Et spopōdit. Et q̄rebat oportuni-
tatē· ut tradēt illū sine turbis. Venit āt dies
açimoꝝ: i q̄ necesse erat occidi pasca. Et mi-
sit petrū ⁊ iohānē dicēs. Eūtes pate nobꝭ pa-
sca: ut māducemꝰ. At illi dixerunt. Ubi vis
paremꝰ? Et dixit ad eos. Ecce itroeūtibꝰ vo-
bis i ciuitatē· occurret vobꝭ hō quidā amplo-
rā aque portās· seq̇mi eū i domū i quā intrat
⁊ dicetꝫ p̄ri familias domꝰ. Dicͭ tibi mḡr. Ubi
est diuersoriū vbi pasca cū discipulis meis
manducē? Et ipse oñdet vobꝭ cenaculū ma-
gnū stratū: ⁊ ibi parate. Eūtes aūt iuenerūt
sicut dixit illis. ⁊ parauerūt pasca. Et cū fa-
cta eēt hora discubuit. ⁊ duodeci apl̄i cū eo.
Et ait illis. Desiderio desideraui hoc pasca
māducare vobiscū anq̄ꝫ patiar. Dico.n. vobꝭ
q̇a ex hꝭ nō māducabo illud· donec ipleaꝛ in
regno dei. Et accepto calice grās egit ⁊ dixit
Accipite ⁊ diuidite inꝛ vos. Dico.n. vobꝭ: ꝙ
nō bibam de gn̄atiōe vitis· donec regnū dei
veniat. Et accepto pane grās egit ⁊ fregit ⁊
dedit eis dicēs. Hoc ē corpꝰ meū: qd̉ ꝓ vobꝭ
daꝛ. Hoc facite i meā cōmemorationē. Siliꝛ
⁊ calicē pꝰ ꝙ̄ cenauit dicēs. Hic ē calix nouū
testm̄ i sanguie meo: q̇ ꝓ vobꝭ fundeꝛ. Verū-
tn̄ ecce manus tradentꝫ me mecū ē i mensa.
Et q̇dē filiꝰ hoīs ſm ꝙ definitū ē vadit. Ve-
rūtn̄ de hoī illi ꝑ quē tradeꝛ. Et ipsi ceperunt
q̄rere inꝛ se: q̇s eēt ex eis q̇ hꝭ facturꝰ esset. Fa-
cta ē aūt ⁊ ꝯtētio inꝛ eos· q̇s eoꝝ videreꝛ esse
maior. Dixit aūt eis. Reges gētiū domināꝛ
eoꝝ. ⁊ q̇ ꝑtātē hn̄t suꝑ eos benefici vocanꝛ.
Uos aūt nō sic. Sꝫ q̇ maior ē i vobꝭ· fiat sic
minor. ⁊ q̇ ꝓcessor est· sicut mīstrator. Nā q̇s
maior est· qui recūbit· an q̇ mīstrat? Nonne

q̄ recūbit? Ego aūt i medio vr̄m sū sic̄ q̄ mi-
nistrat. Uos aūt estꝭ q̄ ꝑmāsistꝭ mecū i tēpta-
tiōib⁹ meis. Et ego dispono vob̄ sic̄ disposuit
m̄i pr̄ me⁹ regnū: ut edatꝭ ⁊ bibatꝭ sup mēsam
meā i regno meo: ⁊ sedeatꝭ sup thronos iudi-
cātes duodeci trib⁹ isrl̄. Ait aūt dn̄s symōi.
Symon: ecce sathanas expetiuit vos. ut cri-
braret sic̄ triticū. Ego āt rogaui ꝓ te: ut nō
deficiat fides tua. Et tu aliqn̄ ꝯuūsus: ꝯfirma
frēs tuos. Qui dixit ei. Dn̄e. tecū pat⁹ sū ⁊ i
carcerē ⁊ i mortē ire. Et ille dixit. Dico tibi
petre: nō cātabit hodie gall⁹. donec ter abne-
ges nosse me. Et dixit eis. Qn̄ misi vos sine
sacculo ⁊ pera ⁊ calciamētꝭ: nūq̄d aliq̄d de-
fuit vob̄? At illi dixerūt. Nihil. Dixit ḡ eis.
Sꝫ nūc q̄ hꝫ sacculū tollat: silr̄ ⁊ perā. Et q̄
nō hꝫ. vēdat tunicā suā ⁊ emat gladiū. Dico
n. vob̄: qm̄ adhuc h̄ qḋ scriptū ē oportet im-
pleri i me. Et cū iniq̄s deputat⁹ ē. Eteni ea q̄
sūt de me. finē hn̄t. At illi dixerūt. Dn̄e. ecce
duo gladij h̄. At ille dixit eis. Satis est. Et
egress⁹ ibat ꝯm ꝯsuetudinē i mōtē oliuarū.
Secuti sūt aūt illū ⁊ discipuli. Et cū ꝑuenis-
set ad locū. dixit illis Orate: ne itretꝭ i tēpta-
tionē. Et ipse auuls⁹ ē ab eis quātū iact⁹ est
lapidis: ⁊ positꝭ genib⁹ orabat dicēs. Pat̄: si
vis. trāsfer calicē istū a me. Uerūtn̄ nō mea
volūtas ſ tua fiat. Apparuit aūt illi angel⁹ de
celo ꝯfortās eū. Et fact⁹ i agonia ꝓlixi⁹ ora-
bat. Et fact⁹ ē sudor ei⁹ sic̄ gutte sanguis de-
currētꝭ i t̄rā. Et cū surrexisset ab oratiōe ⁊ ve-
nisset ad discipulos suos: iuenit eos dormi-
entes p̄ tristicia. Et ait illis. Quid dormitꝭ?
Surgite orate: ne itretꝭ i tēptationē. Adhuc
eo loquēte: ecce turba. ⁊ q̄ vocabatur iudas
vn⁹ de duodeci an̄cedebat eos: ⁊ appinq̄uit
ih̄u. ut oscularet̄ eū. Ih̄s aūt dixit illi. Juda.
osculo filiū hōis tradis? Uidentes aūt hi q̄
circa ipsū erāt qḋ futuꝝ erat: dixerūt ei. Dn̄e
si ꝑcutim⁹ i gladio? Et ꝑcussit vn⁹ ex illis ser-
uū p̄ncipis sacerdotū. ⁊ āputauit auriculā
ei⁹ dexterā. Rn̄dēs āt ih̄s ait. Sinite. Usq̄
huc. Et cū tetigisset auriculā ei⁹. sanauit eū.
Dixit aūt ih̄s ad eos q̄ venerāt ad se p̄nci-
pes sacerdotū ⁊ magistrat⁹ tēpli ⁊ seniores
Quasi ad latronē existꝭ cū gladijs ⁊ fustib⁹.
Cū q̄tidie vobiscū fuerī i tēplo: nō extēdistis
man⁹ i me. Sꝫ h̄ ē hora vr̄a: ⁊ potestas tene-
braꝝ. Cōprehēdētes āt eū. duxerūt ad domū
p̄ncipis sacerdotū: petr⁹ ꝟo seq̄bat̄ eū a lō-
ge. Accēso āt igne i medio atrij. ⁊ circūsedē-
tib⁹ illis: erat petr⁹ i medio eoꝝ. Quē cū vi-
disset ancilla q̄dā sedētē ad lumē ⁊ eū fuisset
ītuita. dixit. Et h̄ cū illo erat. At ille negauit
eū dicēs. Mulier. nō noui illū. Et p⁹ pusillū
ali⁹ vidēs eū dixit. Et tu de illis es. Petr⁹ ꝟo
ait. O hō nō sū. Et int̄uallo facto q̄i ore vni⁹
ali⁹ q̄dā affirmabat dicēs. Uere ⁊ h̄ cū illo
erat: nā ⁊ galile⁹ ē. Et ait petr⁹. Hō. nescio q̄d
diq̄. Et ꝯtinuo adh̄ illo loquēte cātauit gal-
lus. Et ꝯuūs⁹ dn̄s respexit petꝝ. Et recordat⁹
ē petr⁹ ꝟbi dn̄i sic̄ dixerat: q̄a p̄usq̄ gallus
cātet. ter me negab̄. Et egress⁹ foras petr⁹ fle-
uit amare. Et viri q̄ tenebāt illū: illudebāt
ei cedētes. Et velauerūt eū: ⁊ ꝑcutiebāt faciē
ei⁹: ⁊ int̄rogauerūt eū dicētes. Prophetiza:
Quis ē q̄ te ꝑcussit? Et alia multa blasphe-
mātes dicebāt i eū. Et ut fact⁹ ē dies: ꝯuene-
rūt seniores pleb̄ ⁊ p̄ncipes sacerdotū ⁊ scri-
be. ⁊ duxer̄t illū i ꝯciliū suū. dicētes. Si tu es
xp̄s. dic nob̄. Et ait illis. Si vob̄ dixero. nō
credetꝭ m̄i: si aūt ⁊ int̄rogauero nō rn̄debitis
m̄i. neq̄ dimittetꝭ. Ex h̄ autē erit fili⁹ hōis se-
dēs a dextrꝭ ꝟtutꝭ dei. Dixerūt aūt oēs. Tu ḡ
es fili⁹ dei? Qui ait. Uos dicitꝭ: q̄a ego sum.
At illi dixer̄t. Quid adh̄ desideram⁹ testimo
niū? Ipsi. n. audiuim⁹ de ore ei⁹. XXIII

Et surgēs oīs multitudo eoꝝ duxe-
rūt illū ad pilatū. Ceperūt autē illū
accusare dicētes. Hūc iuenim⁹ sub-
uertētē gentē nr̄am: ⁊ ꝓhibentē tributa dare
cesari: ⁊ dicentē se xp̄m regē eē. Pilatus aūt
int̄rogauit eū dicēs. Tu es rex iudeoꝝ? At
ille rn̄dēs ait. Tu diq̄. Ait aūt pilat⁹ ad p̄n-
cipes sacerdotū ⁊ turbas. Nihil iuenio cau-
se i h̄ hōie. At illi iualescebāt dicētes. Cōmo-
uit ppl̄m docēs ꝑ vniuersam iudeā. incipiens
a galilea vsq̄ huc. Pilat⁹ āt audiēs galileā:
int̄rogauit si hō galile⁹ eēt. Et ut cog̊uit q̄ de
herodis ptāte eēt. remisit eū ad herodē: q̄ ⁊
ipse hierosolymis erat ill̄ dieb⁹. Herodes āt
viso ih̄u: gauisus ē valde. Erat. n. cupiēs ex
mlt̄o tp̄e vidē eū. eo q̄ audiret multa de eo
⁊ sꝑabat signū aliqḋ vidē ab eo fieri. Int̄ro-
gabat aūt eū multꝭ ꝯmōib⁹. At ipse nihil illi
rn̄debat. Stabāt āt p̄ncipes sacerdotū ⁊ scri
be ꝯstant̄ accusantes eū. Spreuit aūt illū he-
rodes cū exercitu suo. ⁊ illusit indutū veste
alba. ⁊ remisit ad pilatū. Et facti sūt amici
herodes ⁊ pilat⁹ i ipsa die: nā antea inimici
erāt ad iuicē. Pilat⁹ aūt ꝯuocatꝭ p̄ncipib⁹ sa
cerdotū ⁊ m̄gratib⁹ ⁊ plebe: dixit ad illos.
Obtulistꝭ mihi hūc hōiem. q̄si auertētē ppl̄m
⁊ ecce ego corā vobis int̄rogās. nullā cām

iuenio i hoīe isto ex his i qbꝰ eū accusatꝭ. Sꝫ
neqꝫ herodes. Nā remisi vos ad illū: ⁊ ecce
nihil dignū morte actū ē ei. Emēdatū ḡ illū
dimittā. Necesse aūt hēbat dimittē eis p diē
festū vnū. Exclamauit aūt sil' vniuersa tur-
ba dicēs. Tolle hūc: ⁊ dimitte nob̄ barrabā.
Qui erat ꝓpter seditionē quādā factā i ciui-
tate ⁊ homicidiū missus i carcerē. Iteꝝ autē
pilatꝰ locutꝰ ē ad eos: volēs dimittē ihm̄. At
illi succlamabāt dicētes. Crucifige crucifi-
ge eū. Ille aūt tertio dixit ad illos. Quid
n. mali fecit iste? Nullā cām mortꝭ iuenio in
eo. Corripiā ḡ illū ⁊ dimittā. At illi insta-
bāt vocibꝰ magnis postulātes ut crucifige-
ret̄: ⁊ iualescebāt voces eoꝝ. Et pilatꝰ adiu-
dicauit fieri petitionē eoꝝ. Dimisit aūt illis
eū q̄ ꝓpt̄ homicidiū ⁊ seditionē missꝰ fuerat i
carcerē quē petebāt: Ihm̄ vo tradidit volū-
tati eoꝝ. Et cū ducerēt eū: app̄hēderūt symo-
nē quēdā cyrenēsem venientē de villa: ⁊ ipo-
suerūt illi crucē portare pꝰ ihm̄. Seq̄bat̄ āt
illū multa turba ꝑpl'i ⁊ mulierū: q̄ plāgebāt
⁊ lamētabāt̄ eū. Cōuersꝰ aūt ad illas ihs
dixit. Filie irl'm: nolite flere sup me sed sup
vosipsas flete ⁊ sup filios vr̄os. Qm̄ ecce ve-
niēt dies in qbꝰ dicēt: Btē steriles ⁊ vētres q̄
nō genuerūt: ⁊ vbera q̄ nō lactauerūt. Tūc
incipiēt dicē mōtibꝰ: cadite sup nos. ⁊ colli-
bus operite nos. Quia si i viridi ligno h̄ faci-
unt i arido q̄d fiet? Ducebant̄ aūt ⁊ alij duo
nequā cū eo: ut inficerent̄. Et postq̄ venerūt
in locū q̄ vocat̄ caluarie ibi crucifixerūt eū:
⁊ latrones: vnū a dextrīs ⁊ alterū a sinistris.
Ihs aūt dicebat. Pr̄ dimitte illis. Nō .n. sci-
unt q̄d faciūt. Diuidētes vo vestimēta eius
miserūt sortes. Et stabat ꝑpl's expectās: ⁊ de-
ridebāt eū p̄ncipes cū eis dicētes. Alios sal-
uos fecit: se saluū faciat si h̄ ē xp̄s dei electꝰ.
Illudebāt aūt ei ⁊ milites accedētes: ⁊ ace-
tū offerētes ei dicētes. Si tu es rex iudeoꝝ:
saluū te fac. Erat āt ⁊ supscriptio scripta su-
per eū l'ris grecis ⁊ latinis ⁊ hebraicis: h̄ ē
rex iudeoꝝ. Unꝰ aūt de his q̄ pēdebāt latro-
nibꝰ blasphemabat eū dicēs. Si tu es xp̄s:
saluū fac teipsū ⁊ nos. R̄ndēs aūt alt̄ icre-
pabat eū dicēs. Neqꝫ tu times deū: q̄ i eadē
dānatiōe es. Et nos q̄dē iuste: nā digna fa-
ctis recipimꝰ. Hic vo nihil mali gessit. Et di-
cebat ad ihm̄. Dn̄e memēto mei cū veneris in
regnū tuū. Et dixit illi ihs. Amē dico tibi:
hodie mecū eris i paradiso. Erat aūt fere hora
sexta: ⁊ tenebre facte sūt i vniūsam t̄rā vsqꝫ
i horā nonā. Et obscuratꝰ est sol: ⁊ velū tēpli
scissū ē mediū. Et clamās voce magna ihs
ait. Pr̄ i manꝰ tuas cōmēdo spm̄ meū. Et h̄
dicēs expirauit. Uidēs aūt cēturio q̄d factū
fuerat: glorificauit deū dicēs. Uere h̄ hō iu-
stus erat. Et oīs turba eoꝝ qui sil' aderāt ad
spectaculū istud. ⁊ videbāt q̄ fiebāt: ꝑcutiē-
tes pectora sua reuertebāt̄. Stabāt aūt oēs
noti eiꝰ a lōge. ⁊ mulieres q̄ secute eū erāt a
galilea h̄ videntes. Et ecce vir noīe ioseph q̄
erat decurio vir bonꝰ ⁊ iustꝰ: h̄ nō cōsenserat
ꝯsilio ⁊ actibꝰ eoꝝ ab arimathia ciuitate iu-
dee: q̄ expectabat ⁊ ipse regnū dei: hic acces-
sit ad pilatū ⁊ petijt corpꝰ ihu. ⁊ depositū in-
uoluit i syndone ⁊ posuit eū in monumento
exciso: in q̄ nōdū q̄sq̄ positꝰ fuerat. Et dies
erat parasceues. ⁊ sabbatum illucescebat.
Subsecute autē mulieres q̄ cū eo venerant
de galilea viderunt monumētum: ⁊ quem-
admodū positū erat corpꝰ eiꝰ: ⁊ reuertentes
pauerūt aromata ⁊ vnguēta. ⁊ sabbato q̄dē
siluerūt scd'm mandatū.

XXIIII

Una aūt sabbati valde diluculo ve-
nerūt ad monumētū portātes q̄ pa-
rauerāt aromata: ⁊ inuenerūt lapi-
dē reuolutū a monumēto. ⁊ igresse nō inuene-
rūt corpꝰ dn̄i ihu. Et factū ē dū mēte ꝯster-
nate eēnt de isto: ecce duo viri steterunt secꝰ
illas i veste fulgēti. Cū timerēt āt ⁊ declina-
rēt vultū i t̄rā dixerūt ad illas. Quid q̄ritꝭ
viuētē cū mortuis? Nō est h̄: s̄ surrexit. Re-
cordami q̄lit̄ locutꝰ ē vob̄: cū adhuc in gali-
lea eēt dicēs. Quia oportet filiū hoīs tradi i
manus hoiuꝫ pctōꝝ: ⁊ crucifigi: ⁊ die tertia
resurgere. Et recordate sūt vboꝝ eius: ⁊ re-
gresse a monumēto nūciauerūt hec oīa illis
vndecim: ⁊ ceteris oībꝰ. Erat aūt maria ma-
gdalene ⁊ iohāna. ⁊ maria iacobi. ⁊ cetere q̄
cū eis erāt: q̄ dicebāt ad apl'os h̄. Et visa sūt
an̄ illos sicut delirамētū vba ista: ⁊ nō cre-
diderūt illis. Petrꝰ autē surgēs cucurrit ad
monumētū: ⁊ ꝓcūbēs vidit lintheamina so-
la posita: ⁊ abijt secū mirās q̄d factū fuerat.
Et ecce duo ex illis ibāt ipsa die i castellum
q̄d erat in spatio stadioꝝ sexaginta ab irl'm
noīe emaus ⁊ ipsi loq̄bant̄ ad inuicē de his
oībꝰ q̄ acciderāt. Et factū ē dū fabularent̄ ⁊
secū q̄rerēt: ⁊ ipse ihs appropiquās ibat cū
illis. Oculi autem illorū tenebant̄: ne eum
agnoscerent. Et ait ad illos. Qui sūt hi ser-
mones quos confertis ad inuicem ambu-
lantes. ⁊ estis tristes? Et respondēs vnus

cui nomē cleophas: dixit ei. Tu solꝰ pegrinus es i irłm: ⁊ nō cognouisti q̄ facta sūt i illa bis diebꝰ? Quibꝰ ille dixit. Que? Et dixerūt De ihū naçareno q̇ fuit vir ꝓpha: potens in ope ⁊ ſmōe· corā deo ⁊ oī pplo. Et quō eum tradiderūt sūmi sacerdotes ⁊ pncipes nr̄i in dānationē mortis: ⁊ crucifixerūt eum. Nos aūt sperabamus: q̇a ipse eēt redēpturꝰ isrł. Et nūc sup h̄ oīa tertia dies ē hodie: ꝙ h̄ facta sūt. Sed ⁊ mulieres q̄dā ex nr̄is terruerūt nos· q̄ ante lucē fuerunt ad monumētū ⁊ nō iuento corpore eiꝰ· venerūt dicentes· se etiā visionē angeloꝝ vidisse: qui dicunt eū viuere. Et abierūt quidā ex nr̄is ad monumentū: ⁊ ita inuenerunt sicut mulieres dixerūt: ipsū ꝟo nō iueneṙt. Et ipse dixit ad eos O stulti ⁊ tardi corde ad credendū i oībꝰ q̄ locuti sūt ꝓphete. Nōne h̄ oportuit pati xp̄m ⁊ ita intrare i gloriā suā? Et icipiēs a moyse ⁊ oībus ꝓphetis: interp̄tabat̃ illis in oībꝰ scripturis q̄ de ipso erāt. Et appropinquauerūt castello quo ibāt: ⁊ ipse se finxit lōgiꝰ ire. Et coegerunt illū dicētes. Mane nobiscū qm̄ aduesperascit: ⁊ inclinata est iā dies. Et intrauit cū illis. Et factū ē dū recūberet cū eis: accepit panē ⁊ bn̄dixit ac fregit. ⁊ porrigebat illis. Et apti sūt oculi eoꝝ. ⁊ cognouerūt eū. ⁊ ipse euanuit ex oculis eoꝝ. Et dixerūt ad iuicem. Nōne cor nr̄m ardens erat in nobis· dū loqueret̃ in via: ⁊ aperiret nob̄ scripturas? Et surgentes eadē hora regressi sūt in irłm: ⁊ iuenerunt cōgregatos vndecim. ⁊ eos q̇ cū illis erāt· dicētes ꝙ surrexit dn̄s vere: ⁊ apparuit symoni. Et ipsi narrabant q̄ gesta erāt in via: ⁊ quō cognouerūt eū in fractiōe panis. Dū aūt h̄ loquunt̃: stetit ih̄s i medio eoꝝ ⁊ dixit. Pax vobis. Ego sū: nolite timere. Cōturbati ꝟo ⁊ cōterriti: existimabāt se spm̄ vidē. Et dixit eis. Quid turbati estis: ⁊ cogitatiōes ascendunt i corda vr̄a? Uidete manꝰ meas ⁊ pedes: q̇a ego ipse sum. Palpate ⁊ videte: q̇a spūs carnē ⁊ ossa nō habet: sic̄ me videt̃ꝫ habere. Et cū h̄ dixisset: ondit eis manus ⁊ pedes. Adhuc aūt illis nō credētibꝰ ⁊ mirātibꝰ p̄ gaudio· dixit. Habetꝫ hic aliq̇d qō mādcet̃? At illi obtulerūt ei partē piscis assi: ⁊ fauū mellis. Et cū māducasset corā eis: sumēs reliq̇as dedit eis. Et dixit ad eos. Hec sunt verba q̄ locutus sū ad vos cū adhuc essem vobiscū: qm̄ necesse ē impleri oīa q̄ scripta sūt in lege moysi ⁊ ꝓphetꝫ ⁊ psalmis de me. Tūc aperuit illis sensū· ut intelligerēt scripturas: ⁊ dixit eis. Qm̄ sic scriptū ē. ⁊ sic oportebat xp̄m pati ⁊ resurgē a mortuis tītia die: ⁊ p̄dicare i noīe eiꝰ pniam ⁊ remissionem pctōꝝ i oēs gētes: incipiētibꝰ ab hierosolyma. Uos aūt testes estꝫ hoꝝ. Et ego mittā ꝓmissū pr̄is mei i vos: vos aūt sedete in ciuitate· q̄adusqꝫ induami ꝟtute ex alto. Eduxit āt eos foras i bethania ⁊ eleuatꝫ manibꝰ suis bn̄dixit eis. Et factū ē dū bn̄diceret illis. recessit ab eis· ⁊ ferebat̃ i celū. Et ipsi adorātes regressi sūt i hierusalē cū gaudio magno: ⁊ erāt semp i templo laudātes ⁊ bn̄dicētes deū. Amē.

Explicit euāgeliū ſm Lucam. Incipit ꝓlogus in euangeliū ſm Johannem.

Hic est iohannes euāgelista vnꝰ ex discipulis dn̄i: q̇ virgo a deo electꝰ ē: quē de nuptijs volētē nubere vocauit deus. Cui virginitatis in h̄ duplex testimoniū datur in euangelio: ꝙ ⁊ pre ceteris dilectus a deo dicitur: ⁊ huic matrē suā pendēs i cruce cōmēdauit dn̄s· ut virginē virgo ſuaret. Deniqꝫ manifestās i euāgelio ꝙ erat ipse incorruptibilis ꝟbi opꝰ inchoās: solus verbū carnē factū esse· nec lumē a tenebrꝭ cōprehēsū fuisse testat̃: p̄mū signū ponēs qȯ in nuptijs fecit dn̄s ostendēs ꝙ ipse erat: ut legētibꝰ demōstraret ꝙ vbi dn̄s iuitatꝰ sit· deficere nuptiaꝝ vinū debeat: ⁊ veteribꝰ imutatꝫ· noua oīa q̄ a xp̄o instituūt̃ appareāt. Hoc aūt euāgeliū scripsit i asia· posteaqꝫ i pathmos insula apocalypsim scripserat: ut cui in p̄ncipio canonis incorruptibile principiū p̄notat̃ in genesi: ei etiā incorruptibilis finis ꝑ virginē in apocalypsi redderet̃· dicente xp̄o: ego sū alpha ⁊ o. Et hic est iohānes: q̇ sciēs superuenisse diē recessꝰ sui· ꝯuocatꝫ discipulis suis i ephesо· ꝑ multa signoꝝ experimēta ꝓmēs xp̄m: descendēs in defossū sepulture sue locū facta oratiōe· positꝰ ē ad pr̄es suos: tā extneꝰ a dolore mortꝫ ꝗ a corruptiōe carnis iuenit̃ alienꝰ. Tamē post oēs euāgeliū scripsit: ⁊ h̄ virgini debebat̃. Quoꝝ tn̄ uel scriptoꝝ temporis dispositio· uel libroꝝ ordinatio· ideo a nobis ꝑ singula nō exponit̃: ut sciendi desiderio collato ⁊ querētibꝰ fructꝰ laboris: ⁊ deo magisterij doctrina seruet̃.

Incipit euãgeliũ ſm Johãnẽ. Capl'm I

IN princi-pio erat verbũ. ⁊ verbũ erat apud deum. ⁊ deus erat verbum. Hoc erat in principio apud deũ. Oĩa p ipſũ facta ſũt. ⁊ ſine ipſo factum ẽ nihil. Quod factũ eſt in ipſo vita erat: ⁊ vita erat lux hoĩu3: ⁊ lux in tenebris lucet. ⁊ tenebre eam nõ cõprehẽderũt. Fuit homo miſſus a deo: cui nomẽ erat iohãnes. Hic venit i teſtimoniũ ut teſtimoniũ phiberet de lumine: ut oẽs crederent p illũ. Non erat ille lux: ſ3 ut teſtimoniũ phiberet de lumine. Erat lux vera: q̃ illuminat oẽm hoiem venientẽ in hunc mundũ. In mũdo erat: ⁊ mũdus p ipſũ factus ẽ: ⁊ mũdus eũ nõ cognouit. In ppria venit: ⁊ ſui eũ nõ receperũt. Quotqt autem receperũt eũ: dedit eis poteſtatẽ filios dei fieri: his q̃ credũt i noĩe ei⁹. Qui nõ ex ſanguinib⁹ neq3 ex volũtate carnis neq3 ex volũtate viri: ſed ex deo nati ſũt. Et verbũ caro factum eſt: ⁊ habitauit in nobis. Et vidimus gloriã eius: gloriã q̃ſi vnigeniti a pr̃e: plenũ gratie ⁊ veritat̃. Johãnes teſtimoniũ phibet de ipſo. ⁊ clamat dicẽs. Hic erat quẽ dixi q̃ poſt me ventur⁹ eſt: añ me factus eſt: quia prior me erat. Et de plenitudine eius nos oẽs accepimus. ⁊ grãm p grã: qa lex p moyſen data eſt: grã ⁊ veritas p ihm xpm facta eſt. Deũ nemo vidit vnq̃. Unigenit⁹ fili⁹ q̃ eſt in ſinu pr̃is: ipſe enarrauit. Et h̃ eſt teſtimoniũ iohãnis: qñ miſerũt iudei ab hieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad eũ ut interrogarẽt eũ. Tu q̃s es? Et pfeſſus ẽ: ⁊ nõ negauit. Et pfeſſus ẽ: qa nõ ſũ ego xps. Et interrogauerũt eum. Quid g̃? Helias es tu? Et dixit. Nõ ſũ. Propheta es tu? Et rñdit. Nõ. Dixerũt g̃ ei. Quis es ut reſpõſũ dem⁹ his q̃ miſerũt nos? Quid dicis de teipſo? Ait. Ego vox clamãt̃ i deſerto: dirigite viã dñi: ſic dixit yſaias pphta. Et q̃ miſſi fuerãt erant ex phariſeis. Et interrogauerũt eũ: ⁊ dixerũt ei. Quid g̃ baptiças ſi tu nõ es xps: neq3 helias neq3 pph'a? Rñdit eis iohãnes dicens. Ego baptiço i aq̃: medi⁹ aũt vrm ſtetit quẽ vos neſcit̃. Ipſe eſt q̃ poſt me ventur⁹ ẽ: q̃ añ me fact⁹ eſt: cui⁹ ego nõ ſũ dign⁹ ut ſoluam ei⁹ corrigiã calciamẽti. Hec i bethania facta ſũt trãſ iordanẽ vbi erat iohãnes baptiçãs.

Altera die vidit iohãnes ihm venientẽ ad ſe ⁊ ait. Ecce agn⁹ dei: ecce q̃ tollit pctã mũdi. Hic eſt de q̃ dixi: Poſt me venit vir q̃ ante me fact⁹ eſt: q̃a prior me erat. ⁊ ego neſciebã eũ. Sed ut manifeſtet̃ i iſrl', ppterea veni ego in aqua baptiçãs. Et teſtimoniũ phibuit iohãnes dicẽs. Quia vidi ſpm̃ deſcendentẽ q̃ſi colũbã de celo: ⁊ manſit ſup eum. ⁊ ego neſciebã eũ: ſ3 q̃ miſit me baptiçare i aqua: ille mihi dixit: Sup quẽ videris ſpm̃ deſcẽdentẽ ⁊ manentẽ ſup eũ: hic ẽ q̃ baptiçat in ſpũ ſancto. Et ego vidi ⁊ teſtimoniũ phibui qa hic eſt fili⁹ dei. Altera die iterũ ſtabat iohãnes: ⁊ ex diſcipulis ei⁹ duo. Et reſpiciẽs ihm ambulantẽ dixit. Ecce agn⁹ dei. Et audierũt eum duo diſcipuli loquentẽ: ⁊ ſecuti ſunt iheſum. Cõuerſus autem ihs ⁊ vidẽs eos ſequẽtes ſe: dicit eis. Quid q̃ritis? Qui dixerũt ei. Rabbi: qd̃ dicitur interpretatum magiſter: vbi habitas? Dicit eis. Uenite ⁊ videte. Uenerunt ⁊ viderũt vbi maneret: ⁊ apud eum mãſerũt die illo. Hora autẽ erat quaſi decima. Erat aũt andreas frat̃ ſymonis petri: vn⁹ ex duob⁹ qui audierat a iohãne. ⁊ ſecuti fuerant eum. Inuenit hic primũ frẽm ſuũ ſymonẽ: ⁊ dicit ei. Inuenim⁹ meſſiam: qd̃ ẽ eſt interpretatum xps. Et adduxit eum ad ihm. Intuitus autem eũ ihs dixit. Tu es ſymon filius iohanna: tu vocaberis cephas: qd̃ interpretatur petrus. In craſtinum voluit exire in galileam: ⁊ inuenit philippũ. Et dicit ei ihs. Sequere me. Erat autem philippus a bethſaida ciuitate andree ⁊ petri. Inuenit philipp⁹ nathanahel: ⁊ dicit ei. Quẽ ſcripſit moyſes in lege ⁊ pphete: inuenimus iheſũ filiũ ioſeph a naçareth. Et dixit ei nathanahel. A naçareth pot̃ aliqd boni eſſe. Dicit ei philipp⁹. Ueni ⁊ vide. Uidit iheſus nathanahel venientẽ ad ſe. ⁊ dicit de eo. Ecce vere iſrahelita: in quo dolus nõ eſt. Dicit ei nathanahel. Unde me noſti. Reſpondit iheſus: ⁊ dixit ei. Priuſq̃ te philipp⁹ vocaret cum eſſes ſub ficu vidi te. Reſpõdit ei nathanahel ⁊ ait. Rabbi: tu es filius dei: tu es rex iſrahel. Reſpondit iheſus ⁊ dixit ei. Quia dixi tibi vidi te ſub ficu: credis: mai⁹ his videbis. Et dicit ei. Amen amen dico vobis: videbitis celum aptũ. ⁊ angelos dei aſcẽdentes ⁊ deſcendẽtes ſup filiũ hoĩs.

ET die tertia nuptie facte sũt in II
chana galilee. ⁊ erat mr̃ ihũ ibi. Uo
cat⁹ est aũt ihs ⁊ discipuli ei⁹ ad nu-
ptias. Et deficiẽte vino dicit mr̃ ihũ ad eũ.
Vinũ nõ hñt. Et dicit ei ihs. Quid mihi ⁊
tibi est mulier? Nõdũ venit hora mea. Dicit
mr̃ ei⁹ ministris: Quodcũq₃ dixerit vobis facite.
Erãt ãt ibi lapidee hydrie sex posite ꝓm pu-
rificationẽ iudeoꝝ capientes singule metre-
tas binas uel ternas. Dicit eis ihs: Imple-
te hydrias aq̃. Et ipleuerunt eas vsq₃ ad sũ-
mũ. Et dicit eis ihs: Haurite nũc: ⁊ ferte ar-
chitriclino. Et tulerũt. Ut aũt gustauit ar-
chitriclin⁹ aquã vinũ factũ. ⁊ non sciebat vñ
esset: ministri aũt sciebãt q̇ hauserant aquã:
vocat sponsũ archítriclinus. ⁊ dicit ei. Omis hõ
pmũ bonũ vinũ ponit. ⁊ cũ inebriati fuerint:
tũc id qđ deteri⁹ est. Tu aũt ꝯuasti bonũ vinũ
vsq₃ adhuc. Hoc fecit initiũ signorum ihs in
chana galilee. ⁊ mãifestauit gloriã suã. ⁊ cre
diderũt in eũ discipuli eius. Post hͨ descendit
caphaarnaũ ipse ⁊ mr̃ ei⁹ ⁊ frẽs ei⁹ ⁊ discipuli
ei⁹. ⁊ ibi mãserũt nõ multꝫ dieb⁹. Et ꝓpe erat
pasca iudeoꝝ. ⁊ ascendit ihs hierosolymam
⁊ inuenit i tẽplo vendẽtes oues ⁊ boues ⁊ co
lũbas. ⁊ nũmularios sedẽtes. Et cũ fecisset
q̃si flagellũ de funiculis: oẽs eiecit de tẽplo:
oues q₃ ⁊ boues. ⁊ nũmulariorꝫ effudit es. ⁊
mensas subuertit. Et his q̇ colũbas vẽdebãt
dixit. Auferte ista hinc. ⁊ nolite facere domũ
pr̃is mei domũ negociationis. Recordati sũt
vero discipuli ei⁹ q̇a scriptũ ẽ: zel⁹ domus tue
comedit me. Rñderũt g̊ iudei. ⁊ dixerunt ei.
Qđ signũ oñdis nob̃ q̇a hͨ facis? Rñdit ihs
⁊ dixit eis: Soluite tẽplũ hͨ. ⁊ in trib⁹ diebus
excitabo illud. Dixerũt g̊ iudei. Quadragin
ta ⁊ sex ãnis edificatũ est tẽplũ hͨ. ⁊ tu i trib⁹
dieb⁹ excitabis illud? Ille aũt dicebat de tẽ-
plo corꝑis sui. Cũ g̊ resurrexisset a mortuis
recordati sunt discipuli eius q̇a hͨ dicebat: ⁊
crediderũt scripture ⁊ sermoni quẽ dixit ihs
Cũ aũt esset hierosolymis i pasca in die festo.
multi crediderũt in noĩe ei⁹ vidẽtes signa ei⁹
q̇ faciebat. Ipse aũt ihs nõ credebat semet-
ipsum eis: eo q₃ ipse nosset oẽs. ⁊ q̇a opus ei
nõ erat ut q̇s testimoniũ ꝑhiberet de homine.
Ipse. n. sciebat q̇d esset in homine. III
ERat aũt hõ ex phariseis nicodemus
noĩe princeps iudeoꝝ. Hic venit ad
ihm nocte ⁊ dixit ei: Rabbi scimus
q̇a a deo venisti mgr̃. Nemo. n. põt hec signa
facere q̃ tu facis: nisi fuerit de⁹ cũ eo. Rñdit
ihs. ⁊ dixit ei: Amen amẽ dico tibi: nisi q̇s
renat⁹ fuerit denuo nõ põt videre regnũ dei.
Dicit ad eũ nicodem⁹. Quõ põt hõ nasci cum
sit senex? Nũq̇d põt in ventrẽ mr̃is sue itera-
to introire ⁊ renasci? Rñdit ihs: Amẽ amẽ
dico tibi: nisi q̇s renat⁹ fuerit ex aq̃ ⁊ spũ scõ
nõ põt introire i regnũ dei. Qđ natũ ẽ ex car-
ne caro ẽ. ⁊ qđ natũ ẽ ex spũ spũs ẽ. Nõ mi-
reris quia dixi tibi oportet vos nasci denuo.
Spũs vbi vult spirat. ⁊ vocẽ ei⁹ audis: sed
nescis vñ veniat aut q̊ vadat. Sic ẽ oĩs q̇ na
tus ẽ ex spiritu. Rñdit nicodemus ⁊ dixit ei:
Quõ pñt hec fieri? Rñdit ihs. ⁊ dixit ei. Tu
es mgr̃ i isrl̃ ⁊ hͨ ig̃ras? Amẽ amẽ dico tibi:
q̇a qđ scim⁹ loq̇mur. ⁊ qđ vidimus testamur
⁊ testimoniũ nr̃m nõ accipitis. Si t̃rena di-
xi vob̃ ⁊ nõ creditꝫ: quõ si dixero vobis cele-
stia credetis? Et nemo ascendit in celũ nisi q̇
descẽdit de celo: fili⁹ hoĩs q̇ ẽ in celo. Et sicut
moyses exaltauit serpẽtẽ i deserto: ita exal-
tari oportet filiũ hoĩs ut oĩs q̇ credit in ipso
nõ ꝑeat: ꝫ habeat vitã et̃nã. Sic. n. de⁹ dile-
xit mundũ ut filiũ suũ vnigenitũ daret ut oĩs
q̇ credit in eũ nõ ꝑeat ꝫ hẽat vitã eternã. Nõ
eni misit de⁹ filiũ suũ in mũdũ ut iudicet mũ-
dũ. ꝫ ut saluet mund⁹ ꝑ ipsũ. Qui credit i eũ
nõ iudicat. Qui aũt nõ credit iã iudicat⁹ ẽ:
q̇ nõ credit in noĩe vnigeniti filij dei. Hoc est
aũt iudiciũ q̇a lux venit in mundũ: ⁊ dilexe-
rũt hoĩes magis tenebras q̃ lucẽ. Erant eni
eoꝝ mala oꝑa. Oĩs. n. q̇ male agit odit lucẽ:
⁊ nõ venit ad lucẽ ut non arguant oꝑa eius.
Qui aũt facit ꝟitatẽ venit ad lucẽ ut mani-
festent oꝑa ei⁹: q̇a i deo sũt facta. Post hͨ venit
ihs ⁊ discipuli ei⁹ i terrã iudeã. ⁊ illic mora-
bat cũ eis ⁊ baptiçabat. Erat aũt ⁊ iohãnes
baptiçãs i ennon iux salim q̇a aq̃ multe erãt
illic. ⁊ veniebãt ⁊ baptiçabant. Nõdũ enim
missus fuerat iohãnes i carcerẽ. Facta ẽ aũt
q̃stio ex discipulis iohãnis cũ iudeis de pu-
rificatiõe. Et venerũt ad iohãnẽ ⁊ dixerũt ei.
Rabbi: q̇ erat tecũ trãs iordanẽ cui tu testi-
moniũ ꝑhibuisti: ecce hic baptiçat. ⁊ oẽs ve-
niũt ad eum. Rñdit iohes ⁊ dixit. Nõ põt hõ
accipe q̇cq₃ nisi fuerit ei datũ đ celo. Ipsi vos
mihi testimoniũ ꝑhibetis qđ dixerim nõ sum
ego xp̃s: ꝫ q̇a missus sum añ illũ. Qui habet
sponsam sponsus ẽ: amic⁹ aũt spõsi q̇ stat ⁊ au-
dit eũ gaudio gaudet ꝓpter vocẽ sponsi. Hoc
g̊ gaudiũ meũ ipletũ ẽ. Illũ oportet crescere

me aūt minui. Qui desursū venit sup oēs est. Qui de t̄ra ē de t̄ra ē. ⁊ de t̄ra loq̇t᷑: q de celo venit: sup oēs ē. Et qđ vidit ⁊ audiuit hoc testat᷑: ⁊ testimoniū eiꝰ nemo accipit. Qui aūt accepit eiꝰ testimoniū signuit: q̇a deꝰ verax est. Quē eni misit deꝰ. ꝟba dei loq̇t᷑. Nō .n. ad mēsurā dat deus spm̄. Pater diligit filiū. ⁊ oia dedit in manu eius. Qui credit i filiū hꝫ vitā eternam: qui aūt incredulꝰ est filio. nō videbit vitam. ſ ira dei manet sup eū. IIII

VT ḡ cognouit ih̄s q̇a audierūt pharisei ꝙ ih̄s plures discipulos facit ⁊ baptiçat ꝙ iohānes: ꝙꝙ ih̄s nō baptiçaret ſ discipuli eius. reliq̇t iudeā ⁊ abijt iterū i galileā. Oportebat āt eū trāsire ꝑ mediā samariā. Venit ḡ i ciuitatē samarie q̄ dr̄ sychar. iuxta p̄diū qđ dedit iacob ioseph filio suo. Erat aūt ibi fons iacob. Ih̄s aūt fatigatꝰ ex itinere sedebat sic sup fontē. Hora aūt erat q̄si sexta. Venit mulier de samaria haurire aquā. Dicit ei ih̄s: Da mihi bibē. Discipuli eni eiꝰ abierāt i ciuitatē ut cibos emerēt. Dicit ḡ ei mlier illa samaritana. Quō tu iudeus cū sis bibere a me poscis q̄ sū mulier samaritana? Nō .n. coutūt᷑ iudei samaritanis. Rn̄dit ih̄s. ⁊ dixit ei: Si scires donum dei: ⁊ q̇s ē q dicit tibi. da mihi bibē: tu forsitan petisses ab eo. ⁊ dedisset tibi aquā viuā. Dicit ei mulier: Dn̄e. neq̧ in q̄ haurias habes. ⁊ puteus altus ē. Vn̄ ḡ habes aquā viuā? Nūq̇d tu maior es p̄re nr̄o iacob q̇ dedit nobis puteū. ⁊ ipse ex eo bibit. ⁊ filij eiꝰ ⁊ pecora eius? Rn̄dit ih̄s. ⁊ dixit ei. Ois q̇ bibit ex aq̄ hac: sitiet iterū. Qui āt biberit ex aq̄ quā ego dabo ei. nō sitiet in et̄nū: ſ aq̄ quā ego dabo ei. fiet i eo fons aq̄ salientis i vitā et̄nā. Dicit ad eū mulier: Dn̄e da mihi hāc aquā. ut nō sitiā neq̧ veniā huc haurire. Dicit ei ih̄s: Vade voca virum tuū. ⁊ veni huc. Rn̄dit mulier ⁊ dixit. Nō habeo virū. Dicit ei ih̄s. Bene dixisti: q̇a nō habeo virū. Quinq̧ .n. viros habuisti. ⁊ nūc quē habes nō est tuꝰ vir. Hoc vere dixisti. Dicit ei mulier: Dn̄e: video quia ꝓph̄a es tu. Patres nr̄i i mōte hoc adorauerūt. ⁊ vos dicitis q̇a hierosolymis ē locꝰ vbi adorare oportet. Dicit ei ih̄s. Mulier. crede mihi: q̇a venit hora q̄n neq̧ i mōte ħ. neq̧ in hierosolymis adorabitis patrē. Vos adoratis qđ nescitis: nos adoramꝰ qđ scimus: q̇a salꝰ ex iudeis est. Sꝫ venit hora ⁊ nūc est: q̄n veri adoratores adorabūt p̄rem in spū ⁊ ꝟitate. Nā ⁊ p̄r tales q̄rit q̇ adorēt eū. Spiritus ē deꝰ: ⁊ eos q̇ adorāt eū in spū ⁊ ꝟitate oportet adorare. Dicit ei mulier: Scio quia messias venit q̇ dicit᷑ xp̄s. Cū ḡ venerit: ille nob̄ ānūciabit oia. Dicit ei ih̄s: Ego sū q̇ loq̄r tecū. Et ꝯtinuo venerūt discipuli eiꝰ. ⁊ mirabant᷑ q̇a cū muliere loq̄bat᷑. Nemo tn̄ dixit q̇d q̄ris aut q̇d loq̄ris cū ea. Reliq̇t ḡ hydriā suā mulier. ⁊ abijt i ciuitatē. ⁊ dicit illis hoibus. Venite ⁊ videte hoiem q̇ dixit mihi oia q̄cūq̧ feci. Nūq̇d ipse est xp̄s? Exierūt ḡ de ciuitate. ⁊ veniebant ad eū. Interea rogabant eū discipuli dicētes: Rabbi. manduca. Ille aūt dixit eis: Ego cibū habeo māducare quē vos nescitis. Dicebant ḡ discipuli ad īuicē: Nūq̇d aliq̇s attulit ei māducare? Dicit eis ih̄s: Meꝰ cibus ē ut faciā volūtatē eiꝰ q̇ misit me ut ꝑficiā opꝰ eiꝰ. Nōne vos dicitꝭ ꝙ adhuc q̄tuor mēses sūt ⁊ messis vēit? Ecce dico vob̄: leuate oculos vr̄os ⁊ videte regiones: q̇a albe sūt iā ad messem. Et qui metit mercedē accipit. ⁊ cōgregat fructū in vitā eternā: ut ⁊ q̇ seminat sil᷑ gaudeat ⁊ q̇ metit. In ħ eni ē verbū verū: q̇a aliꝰ ē q̇ seminat: ⁊ aliꝰ est q̇ metit. Ego misi vos metere qđ vos nō laborastis. Alij laborauerūt. ⁊ vos i labores eoꝝ itroistis. Ex ciuitate āt illa multi crediderūt i eū samaritanoꝝ. ꝓpter ꝟbū mulierꝭ testimoniū ꝑhibentꝭ: q̇a dixit mihi oia quecūq̧ feci. Cū venissent ḡ ad illū samaritani rogauerūt eū ut ibi manēt. Et māsit ibi duos dies. Et multo plures crediderūt ꝓpter sermonē eius. Et mulieri dicebāt: q̇a nō ꝓpter tuā loq̄lā credimꝰ. Ipsi eni audiuimꝰ ⁊ scimꝰ q̇a hic ē vere saluator mūdi. Post duos autē dies exijt inde: ⁊ abijt in galileā. Ipse eni ih̄s testimoniū perhibuit: q̇a ꝓph̄a in sua patria honorē nō hꝫ. Cū ḡ venisset in galileā exceperūt eū galilei: cū oia vidissent q̄ fecerat hierosolymis in die festo. Et ipsi eni venerāt ad diē festū. Venit ḡ iteꝝ i chana galilee vbi fecit aquā vinū. Et erat q̇dā regulus cuius filius infirmabat᷑ caphar naū. Hic cū audisset q̇a ih̄s adueniret a iudea in galileā. abijt ad eū: ⁊ rogabat eū ut descēdēt ⁊ sanaret filiū eiꝰ. Incipiebat eni mori. Dixit ḡ ih̄s ad eum: Nisi signa ⁊ ꝓdigia videritis nō creditꝭ. Dicit ad eū regulꝰ. Dn̄e. descende ṗusꝙ moriat᷑ filiꝰ meꝰ. Dicit ei ih̄s: Vade: filius tuus viuit. Credidit hō sermoni quē dixit ei ihesus: ⁊ ibat. Jam aūt eo descēdēte ṡui occurrerūt

ei. ⁊ nūciauerūt dicentes q̇a filiꝰ eius viueret. Interrogabat ḡ horā ab eis in q̄ meliꝰ hūerit. Et dixerunt ei: q̇a heri hora septima reliq̇t eū febris. Cognouit ḡ pr̄ q̇a illa hora erat in qua dixit ei ihs filiꝰ tuꝰ viuit. ⁊ credidit ipse ⁊ domus eiꝰ tota. Hoc iterū secundū signum fecit ihs cū venisset a iudea in galileam. V

Post hec erat dies festus iudeorū. ⁊ ascendit ihs hierosolymā. Est autē hierosolymis ꝓbatica piscina q̄ cognoīat hebraice bethsaida q̇nq̄ porticꝰ hñs. In his iacebat mltitudo magna languētiū cecorū claudoꝝ aridoꝝ · expectantiū aq̄ motū. Angelꝰ aūt dñi descendebat ꝯm tempꝰ in piscinā. ⁊ mouebat̄ aq̄. Et q̄ ꝑor descendisset in piscinā pꝰ motionē aq̄ · sanꝰ fiebat a q̄cūq̧ detinebat̄ infirmitate. Erat aūt q̇dā hō ibi trigita ⁊ octo ānos hñs i infirmitate sua. Hūc cū vidisset ihs iacentē: ⁊ cogñuisset quia iam multū tēpus haberet · dicit ei: Vis sanꝰ fieri? Rñdit ei languidus. Dñe: hominē non habeo ut cum turbata fuerit aq̄ mittat me in piscinā. Dum venio. n. ego · aliꝰ añ me descendit. Dicit ei ihs: Surge · tolle grabatū tuū ⁊ ambula. Et stati sanꝰ factꝰ est hō ille. ⁊ sustulit grabatū suū ⁊ ābulabat. Erat aūt sabbatū i die illo. Dicebāt ḡ iudei illi q̄ sanatꝰ fuerat. Sabbatū ē: nō licet tibi tollere grabatū tuū. Rñdit eis: Qui me sanū fecit ille mihi dixit: tolle grabatū tuū ⁊ ābula. Interrogauerūt ḡ eū. Quis ē ille hō q̄ dixit tibi · tolle grabatū tuū ⁊ ambula? Is aūt q̄ sanꝰ fuerat effectus nesciebat q̇s eēt. Ihs eni declinauit a turba ꝯstituta in loco. Postea inuenit eū ihs in tēplo. ⁊ dixit illi: Ecce sanꝰ factus es: iam noli peccare: ne deterius tibi aliq̇d ꝯtingat. Abijt ille hō: ⁊ nūciauit iudeis q̇a ihs esset q̄ fecit eū sanū. Propterea ꝑsequebant̄ iudei ihm: q̇a h̄ faciebat i sabbato. Ihs aūt rūdit eis: Pat̄ meꝰ vsq̧ modo oꝑat̄. ⁊ ego operor. Propt̄ea ḡ magis q̄rebāt eū iudei interficere: q̇a nō solum soluebat sabbatū: ꝟ ⁊ p̄rem suū dicebat deū · eq̄lē se faciens deo. Rñdit itaq̧ ihs ⁊ dixit eis: Amē amen dico vob̄: nō p̄ot filiꝰ a se facē q̇cq̄: nisi q̇ȯ viderit p̄rem facientem. Quecūq̧. n. ille fecerit: h̄ ⁊ filius sil̄iter facit. Pater. n. diligit filiū. ⁊ oīa demōstrat ei q̄ ipse facit. ⁊ maiora his demōstrabit ei oꝑa ut vos miremini. Sic. n. pr̄ suscitat mortuos ⁊ viuificat: sic ⁊ filiꝰ q̄s vult viuificat. Neq̧ eni pr̄ iudicat quēq̄ · ꝟ oē iudicium dedit filio ut oēs honorificent filiū sicut honorificāt patrē. Qui nō honorificat filiū: nō honorificat patrē qui misit illū. Amen amen dico vobis q̇a q̇ verbū meū audit ⁊ credit ei q̄ misit me · hꝫ vitā et̄nā. Et i iudiciū nō venit: ꝟ trāsiet a morte i vitā. Amē amē dico vob̄: quia venit hora ⁊ nūc ē qñ mortui audiēt vocem filij dei ⁊ q̇ audierint viuēt. Sicut. n. pr̄ hꝫ vitā in semetipso · sic dedit ⁊ filio hr̄e vitā in semetipso. Et ptātē dedit ei iudiciū facē: q̇a filius hoīs ē. Nolite mirari hoc: q̇a venit hora in q̄ oēs qui i monumētis sūt audiēt vocē filij dei. ⁊ ꝓcedent q̇ bona fecerūt · in resurrectionē vite: qui ꝟo mala egerūt · i resurrectionē iudicij. Non possū ego a meipso facē q̇cq̄. Sic audio iudico. ⁊ iudiciū meū iustū est: q̇a nō q̄ro volūtatē meā ꝟ voluntatē eiꝰ q̄ misit me. Si ego testimoniū perhibeo de meipso · testimonium meū nō est verū. Aliꝰ est q̇ testimoniū ꝑhibet de me: ⁊ scio q̇a veꝝ est testimoniū eius quod ꝑhibet de me. Vos misistis ad iohannē: ⁊ testimoniū ꝑhibuit ꝟitati. Ego aūt nō ab homine testimoniū accipio: sed hec dico ut vos salui sitis. Ille erat lucerna ardens ⁊ lucens. Vos aūt voluist̄ ad horā exultare i luce eiꝰ. Ego aūt habeo testimoniū maiꝰ ioh̄e. Opa eni q̄ dedit mihi pr̄ ut ꝑficiā ea · ipsa opera q̄ ego facio testimoniū ꝑhibent de me: quia pr̄ misit me. Et q̇ misit me pr̄ ipse testimoninm ꝑhibuit de me. Neq̧ vocē eiꝰ vnq̄ audistis: neq̧ spēm eius vidistis. Et ꝟbū eiꝰ nō habet̄ i vob̄ manēs: q̇a quē misit ille · huic vos non creditis. Scrutamini scripẗas: quia vos putatis in ipsis vitā et̄nā hr̄e. Et ille sunt que testimoniū ꝑhibent de me: ⁊ nō vultis venire ad me ut vitā habeat̄. Claritatē ab hoībus nō accipio: ꝟ cognoui vos: quia dilectionē dei nō habet̄ in vob̄. Ego veni in noīe patris mei. ⁊ nō accepistis me. Si aliꝰ venerit i noīe suo · illū accipietis. Quō vos potestis credere qui gloriā ab inuicē accipitis. ⁊ gloriā que a solo deo ē nō querit̄? Nolite putare q̇a ego accusaturꝰ sum vos apud patrē. Est q̇ accusat vos: moyses in q̄ vos spat̄. Si. n. crederet̄ moysi: crederet̄ forsitan ⁊ mihi. De me enim ille scripsit. Si aūt illiꝰ lr̄is nō creditis · quō verbis meis credetis? VI

Post hec abijt ihs trans mare galilee q̇ȯ ē tyberiadis. Et sequebatur eum multitudo magna: quia videbant signa que faciebat sup̄ his qui infirmabant̄.

Subijt ḡ in montē ihesus: ⁊ ibi sedebat cū discipulis suis. Erat āt proximū pasca dies festus iudeorū. Cū subleuasset ergo oculos ihs. ⁊ vidisset q̇a multitudo maxia venit ad eū· dicit ad philippū. Unde emem⁹ panes ut manducēt hi? Hoc aūt dicebat temptans eū Ipse eni sciebat q̇d eēt factur⁹. Rn̄dit ei philipp⁹. Ducentoꝝ denarioꝝ panes nō sufficiūt eis: ut vnusq̇sq; modicū q̇d accipiat. Dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹ andreas frat̄ symōis petri. Est puer vn⁹ hic q̇ hꝫ q̇nq; panes ordeaceos ⁊ duos pisces. Sꝫ h̄ q̇d sūt int̄ tantos? Dicit ḡ ihs: Facite hoies discūbē̄. Erat āt fenū multū in loco. Discubuerūt ḡ viri nūero q̄si q̇nq; milia. Accepit ḡ ihs panes. ⁊ cum grās egisset· distribuit discūbentib⁹. Silit̄ ⁊ ex piscib⁹ quantū volebāt. Ut aūt ipleti sūt: dixit discipulis suis: Colligite q̄ supauerunt fragmenta ne peant. Collegerūt ḡ: ⁊ ipleuerūt duodecī cophinos fragmentoꝝ ex q̇nq; panib⁹ ordeaceis ⁊ duob⁹ piscib⁹: que supfuerūt his q̇ mādūcauerant. Illi ḡ hoies cū vidissent q̇ ihs fecerat signū· dicebant: Quia hic ē vere ꝓpha q̇ ventur⁹ est i mūdū. Ihesus ḡ cū cog̃uisset q̇a venturi eēnt ut rapent eū ⁊ facerēt eū regē: fugit iterū i montē ipse sol⁹. Ut aūt sero factū ē: descenderūt discipuli ei⁹ ad mare. Et cū ascendissent nauim· venerūt trans mare i caphar naū. Et tenebre iam facte erāt. ⁊ nō venerat ad eos ihs. Mare aūt vento magno flante exurgebat. Cū remigassent ḡ q̄si stadia vigītiq̇nq; aut trigita· vidēt ihm āmbulantē sup̄ mare. ⁊ ꝓximū naui fieri ⁊ timuerūt. Ille aūt dicit eis. Ego sū· nolite timere. Uoluerūt ḡ accipe eū in naui. ⁊ stati nauis fuit ad t̄rā quā ibāt. Altera die turba q̄ stabat trās mare vidit q̇a nauicula alia nō erat ibi nisi vna. ⁊ q̇a nō itroisset cū discipulis suis ihs i naui: s̄ soli discipuli ei⁹ abiissent Alie v̄o supuenerūt naues a tyberiade iux̄ locū vbi māducauerāt panē: grās agentes deo. Cū ḡ vidisset turba q̇a ihs non esset ibi neq; discipuli ei⁹: ascēderūt i nauiculas. ⁊ venerūt caphar naū q̄rentes ihm. Et cū iuenissent eū trans mare· dixer̄t ei: Rabbi· q̄n huc venisti? Rn̄dit eis ihs. ⁊ dixit: Amen amen dico vob̄: q̄ritis me nō quia vidistis signa s̄ q̇a manducastis ex panib⁹. ⁊ saturati estis. Opamini nō cibū q̇ perit: s̄ q̇ pmanet in vitā et̄nā quē fili⁹ hois dabit vob̄. Hūc. n. pat̄ signauit de⁹. Dixerūt ḡ ad eū. Quid faciem⁹ ut opemur opa dei? Rn̄dit ihs: ⁊ dixit eis. Hoc est op⁹ dei ut credatis i eū quē misit ille. Dixerūt ḡ ei: Q̇ḋ ḡ tu facis signū ut videamus ⁊ credam⁹ tibi? Quid oparis? Patres nr̄i māducauerūt māna i deserto: sicut scriptū ē. Panē de celo dedit eis māducare. Dixit ḡ eis ihs: Amē amē dico vobis· nō moyses dedit vob̄ panē de celo: s̄ pr̄ me⁹ dat vobis panē de celo verū. Panis. n. ver⁹ est q̇ de celo descendit. ⁊ dat vitā mūdo. Dixerūt ḡ ad eū Dn̄e sp̄ da nobis panē hūc. Dixit aūt eis ihs Ego sū panis vite. Qui venit ad me· nō esuriet. ⁊ q̇ credit in me· nō sitiet in et̄nū. Sꝫ dixi vob̄: q̇a ⁊ vidistis me ⁊ nō credidistis. Omne q̇ḋ dat mihi pr̄ ad me veniet. ⁊ eū q̇ venit ad me nō eijciā foras: q̇a descendi de celo nō ut faciā voluntatē meā: s̄ voluntatē ei⁹ q̇ misit me. Hec ē enim volūtas ei⁹ q̇ misit me pr̄is· ut oē q̇ḋ dedit mihi nō pdā ex eo· sed resuscitem illud in nouissimo die. Hec ē aūt volūtas pr̄is mei q̇ misit me: ut oīs q̇ videt filium ⁊ credit i eū habeat vitā et̄nā. ⁊ ego resuscitabo eū in nouissimo die. Murmurabāt ergo iudei de illo: quia dixisset· ego sū panis viu⁹ q̇ de celo descēdi. Et dicebāt: Nōne hic est fili⁹ ioseph cui⁹ nos nouim⁹ patrē ⁊ matrē? Quō ḡ dicit hic· q̇a de celo descēdi? Rn̄dit ḡ ihs ⁊ dixit eis: Nolite murmurare in inuicē. Nemo pōt venire ad me nisi pr̄ qui misit me traxerit eū. ⁊ ego resuscitabo eū in nouissimo die. Est scriptū in ꝓphet̄. Erūt oēs docibiles dei. Oīs qui audiuit a pr̄e ⁊ didicit venit ad me. Non quia patrē vidit quisq̄· nisi is q̇ est a deo: hic vidit patrē. Amē amen dico vob̄ qui credit ī me hꝫ vitā et̄nā. Ego sum panis vite. Pr̄es vr̄i māducauerūt māna in deserto. ⁊ mortui sūt. Hic ē panis de celo descendēs: ut si quis ex ipso māducauerit nō moriat̄. Ego sū panis viu⁹ q̇ de celo descēdi. Si q̇s māducauerit ex h̄ pane viuet in et̄nū. Et panis quē ego dabo caro mea ē· ꝓ mūdi vita. Litigabāt ḡ iudei ad inuicē dicētes: Quō pōt h̄ nob̄ carnē suā dare ad manducādū? Dixit ḡ eis ihs Amē amē dico vob̄: nisi māducaueritꝭ carnē filij hois ⁊ biberitis ei⁹ sanguinē: nō habebitis vitā in vob̄. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē· hꝫ vitā et̄nā. ⁊ ego resuscitabo eū i nouissimo die. Caro. n. mea vere est cib⁹. ⁊ sanguis me⁹ vere est potus. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinem i me manet ⁊ ego in illo. Sic misit me viuēs

luc. 9.
M. 14.
J. 6.

pater. ⁊ ego viuo ꝓpter patrē: ⁊ q̇ manducat
me. ⁊ ipse viuet ꝓpter me. Hic ē panis q̇ de ce-
lo descēdit. Nō sicut manducauerūt patres
vestri mānā: ⁊ mortui sunt. Qui manducat
hūc panē viuet in etn̄ū. Hec dixit i synagoga
docēs in capharnaū. Multi ḡ audiētes ex
discipulis eiꝰ dixerūt: Durꝰ ē hic ſmo. Et q̇s
pōt eū audire? Sciens aūt ih̄s apud semet-
ipsū q̇a murmurarēt de hoc discipuli eiꝰ. di-
xit eis. Hoc vos scandalizat? Si ḡ videritꝭ fi-
liū hoīs ascendentē vbi erat ṗus? Spūs ē q̇
viuificat: caro nō ꝓdest q̇cq̄. Verba q̄ ego
locutꝰ sū vob̄. spūs ⁊ vita sūt. Sꝫ sūt q̇dā ex
vobis q̇ nō credūt. Sciebat. n. ab initio ih̄s
qui essent credentes: ⁊ q̇s traditurꝰ esset eū
Et dicebat: Propt̄ea dixi vob̄: q̇a nemo po-
test venire ad me nisi fuerit ei datum a patre
meo. Ex h̄ multi discipuloꝝ eiꝰ abierūt retro
⁊ iam nō cū illo ambulabāt. Dixit ergo ih̄s
ad duodecim: Nūquid ⁊ vos vultis abire?
Rn̄dit ḡ ei symon petrꝰ. Dn̄e ad quē ibimꝰ?
Verba vite et̄ne habes. Et nos credimꝰ ⁊ co
gnouimus quia tu es xp̄s filius dei. Rn̄dit
eis ih̄s. Nōne ego vos duodecim elegi. ⁊ ex
vobis vnꝰ diabolꝰ ē? Dicebat aūt de iuda sy-
monis scariothis. Hic. n. erat traditurus eū
cum esset vnus ex duodecim. VII

Post h̄ aūt ambulabat ih̄s i galileā.
Nō. n. volebat in iudeā ambulare:
quia q̄rebāt eū iudei int̄ficere. Erat
aūt i ꝓximo dies festus iudeoꝝ scenophegia.
Dixerūt aūt ad eū frēs eiꝰ. Transi hinc. ⁊ va-
de i iudeā: ut ⁊ discipuli tui videant opa tua
q̄ facis. Nemo quippe i occulto q̇d facit. ⁊ q̄-
rit ipse i palā eē. Si h̄ facis: manifesta teipsū
mūdo. Neqꝫ. n. frēs eiꝰ credebāt in eū. Dicit
ḡ eis ih̄s: Tempus meū nōdū aduenit: tem-
pus aūt vestrū sp̄ ē patū. Nō pōt mūdꝰ odisse
vos. Me aūt odit: quia ego testimoniū ꝑhi-
beo de illo: quia opa eiꝰ mala sūt. Vos ascen
dite ad diē festū hūc. Ego. n. nō ascendā ad
diē festū istū: quia meū tēpꝰ nōdū impletū est
Hec cū dixisset. ipse mansit i galilea. Ut autē
ascenderūt frēs eiꝰ: tūc ⁊ ipse ascendit ad diē
festū nō manifeste. ꝫ q̄si in occulto. Judei ḡ
q̄rebāt eū i die festo. ⁊ dicebant: Ubi ē ille?
Et murmur multꝰ erat i turba de eo. Quidā
eni dicebant q̇a bonꝰ ē: alij aūt dicebāt nō. ꝫ
seducit turbas. Nemo tn̄ palā loq̇bat̄ de illo
ꝓpter metū iudeoꝝ. Jā aūt die festo mediāte
ascendit ih̄s i tēplū ⁊ docebat. Et mirabant̄
iudei dicētes: Quō h̄ lr̄ās scit cū nō didice-
rit? Rn̄dit eis ih̄s. ⁊ dixit: Mea doctrina nō
ē mea: ꝫ eiꝰ q̇ misit me. Si q̇s voluerit volun-
tatē eiꝰ facē: cogſcet de doctrina vtrū ex deo
sit. an ego a meipso loq̄r. Qui a semetipso lo-
quit̄. gloriā ꝓpriā q̄rit. Qui aūt q̄rit gl̄iā eiꝰ
q̇ misit eū. h̄ verax est. ⁊ iniusticia in illo nō est
Nōne moyses dedit vobis legē? Et nemo ex
vob̄ facit legē. Quid me q̄ritis int̄ficē? Rn̄-
dit turba ⁊ dixit: Demonium habes. Quis
te q̄rit int̄ficere? Rn̄dit ih̄s ⁊ dixit eis. Unū
opꝰ feci ⁊ oēs miramini. Propt̄ea moyses de-
dit vob̄ circūcisionē: nō q̇a ex moyse ē ꝫ ex pa
tribꝰ. Et i sabbato circūciditis hoiem. Si cir-
cūcisionē accipit hō in sabbato ut nō soluat̄
lex moysi. mihi indignami q̇a totū hoiem sa-
nū feci i sabbato? Nolite iudicare ſm faciē:
sed iustū iudiciū iudicate. Dicebāt ḡ quidā
ex hierosolymis. Nōne hic est quem querunt
int̄ficē? Ecce palam loq̇t̄. ⁊ nihil ei dicunt.
Nūq̇d vere coḡuerūt ṗncipes q̇a h̄ est xp̄s?
Sꝫ hunc scimꝰ vnde sit: xp̄s aūt cum venerit
nemo scit vnde sit. Clamabat ḡ ih̄s in tēplo
docēs ⁊ dicēs: Et me scitis. ⁊ vnde sim scitꝭ.
⁊ a me ipso nō veni: sed est verus q̇ misit me
quē vos nescitis. Ego scio eū. ⁊ si dixero q̇a
nescio eū. ero silis vob̄ mendax. Sꝫ scio eum
q̇a ab ipso sū. ⁊ ipse me misit. Querebant ḡ
eū appr̄hendere. ⁊ nemo misit i illū manꝰ: q̇a
nōdū venerat hora eius. De turba aūt multi
crediderūt i eū. Et dicebāt: Xp̄s cum vene-
rit: nūquid plura signa faciet q̄ꝫ q̄ hic facit?
Audierūt pharisei turbā murmurantē de il-
lo h̄: ⁊ miserūt ṗncipes ⁊ pharisei ministros
ut appr̄henderēt ih̄m. Dixit ḡ eis ih̄s: Adhuc
modicū tempꝰ vobiscū sum: ⁊ vado ad eū qui
me misit. Queretis me ⁊ nō inuenietis: ⁊ vbi
ego sum vos nō potestis venire. Dixerūt ergo
iudei ad semetipsos: Quo hic iturꝰ ē. q̇a non
inueniemꝰ eū? Nūquid in dispsionē gentiū
iturꝰ est ⁊ docturꝰ gentes? Quis est hic ſmo
quē dixit. q̄retis me ⁊ nō inuenietis. ⁊ vbi sū
ego vos non potestis venire? Jn nouissimo
aūt die magno festiuitatis stabat ih̄s ⁊ cla-
mabat dicēs: Si q̇s sitit: veniat ad me ⁊ bi-
bat. Qui credit i me sicut dicit scriptura: flu-
mina de vētre eiꝰ fluēt aq̄ viue. Hoc autē di-
xit de spū quē accepturi erāt credentes in eū
Nondū eni erat spūs datꝰ. q̇a ih̄s nōdū erat
gl̄ificatꝰ. Ex illa ergo turba cū audissent hos
sermones eiꝰ dicebāt. Hic est vere ꝓpheta.

a. Et veritas liberabit vos. q2 i p̄nti l̄itas fidei l̄ibat a s̄uitute culpe: i q̄ incoat vera l̄itas: et i futo a s̄uitute miserie/ qn̄ ipa creā l̄ibabit a cor̄ mortis. vt h̄r adro. 7. tūc libtas ꝑficiet: q2 aīa erit s̄biecta soli deo i q̄o ꝯsistit ei' libtas. ꝑꝑ qd dt aug'. volūtas erit libera si fuit pia. pietas aūt ē s̄uitus dei: et corp' erit omino s̄biectū ipsi aīe ꝑ dotes glie.

B. Ois q̄ fac̄ p̄c̄. Cuiusq3 ꝯdōnis sit nobil' siū ignobil' siū diues siū paup. s̄uus ē pc̄i. Cui' rō ē. q2 sic ille dr̄ liber q̄ mouet ꝓprio motu: sic dr̄ s̄uus: eo q' mouet ad iperiū dn̄i sui. In ope aūt pc̄i hō moue' ꝯt i' qd ē sibi ꝓpriū. q2 viue' s3 rectā rōnē3 ē ꝓprius hoīs mot'. vt h̄r. 2. ethi. In pc̄ō aūt hō mouet ꝯ rectā rōnē3. et lo licet pc̄m sit volūtariū: tn̄ i ipo ꝯsistit maxia s̄uitus etc. h̄ nic.

Alij dicebāt. Hic ē xp̄s. Quidā aūt dicebāt Nūqd a galilea venit xp̄s? Nōne scriptura dicit qa ex semine dauid 7 de bethleem castello vbi erat dauid venit xp̄s? Dissensio itaq3 facta est in turba ꝓpter eū. Quidā aūt ex ipsis volebāt apprehendē eū: s3 nemo misit sup eū man'. Venerūt ergo ministri ad pōtifices 7 phariseos. 7 dixerūt eis illi: Quare nō adduxistis illū? Rn̄derūt ministri: Nūq̄ sic locut' est homo. sicut hic loqt̄. Rn̄derūt ergo eis pharisei. Nūqd 7 vos seducti estis? Nūqd ex ꝑncipibus aliqs credidit in eū: aut ex phariseis? S3 turba hec q̄ nō nouit legē: maledicti sunt. Dixit nicodem' ad eos. ille qui venit ad eum nocte: q̄ vnus erat ex ipsis. Nūqd lex nr̄a iudicat hoiem: nisi ꝑus audierit ab ipso 7 cognouerit qd faciat? Rn̄derūt. 7 dixerunt ei: Nūqd 7 tu galile' es? Scrutare scripturas 7 vide: qa a galilea ꝓpheta nō surgit. Et reuersi sūt vnusq̄sq3 i domū suam.

CVIII

Ihesus aūt ꝑrexit in montē oliueti. 7 diluculo iterū venit in tēplū. 7 ois ꝓpl's venit ad eū. 7 sedēs docebat eos. Adducūt aūt scribe 7 pharisei mulierē in adulterio deprehensā. 7 statuerūt eā i medio. 7 dixerūt ei: Magister: hec mulier modo dep̄hensa ē i adulterio. In lege aūt moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo qd dicis? Hoc aūt dicebāt tēptantes eū: ut possent accusare eū. Ih̄s aūt inclinās se deorsū. digito scribebat i t̄rā. Cū ergo ꝑseuerarēt interrogātes. erexit se. 7 dixit eis: Qui sine pc̄ō ē vr̄m ꝑmus i illā lapidē mittat. Et iterū se inclinās scribebat i t̄ra. Audiētes aūt hec vn' p' vnū exibant incipiētes a seniorib'. 7 remāsit sol' ih̄s. 7 mulier i medio stans. Erigēs aūt se ih̄s. dixit ei: Mulier. vbi sūt q̄ te accusabāt? Nemo te cōdemnauit? Que dixit: Nemo dn̄e. Dixit aūt ih̄s: Nec ego te ꝯdēnabo. Vade 7 iā ampli' noli peccare. Iterū ergo locut' ē eis ih̄s dicens. Ego sū lux mūdi. Qui seq̄t me nō ambulat i tenebris. s3 hebit lumen vite. Dixerūt ergo ei pharisei. Tu de teipso testimoniū ꝑhibes: testimoniū tuū nō est verum. Rn̄dit ih̄s 7 dixit eis Et si ego testimoniū ꝑhibeo de meipso. verū est testimoniū meū: qa scio vnde veni. 7 q̄ vado. Vos aūt nescitis vnde venio. aut q̄ vado Vos s̄m carnem iudicatis: ego non iudico quēq̄. Et si iudico ego: iudiciū meū verū est qa sol' nō sū: s3 ego 7 q̄ misit me p̄r. Et in lege vr̄a scriptū ē: qa duoꝝ hoiu3 testimoniū verū est. Ego sū q̄ testimoniū ꝑhibeo de meipso. 7 testimoniū ꝑhibet de me qui misit me p̄r. Dicebāt ergo ei: Vbi est p̄r tu'? Rn̄dit ih̄s: Neq3 me scitis neq3 p̄rem meū. Si me sciretis: forsitan 7 patrē meū sciretis. Hec v̄ba locutus ē ih̄s i gazophilatio docēs i tēplo. Et nemo apprehendit eū: qa necdū venerat hora ei'. Dixit ergo iterū eis ih̄s. Ego vado 7 queretis me. 7 in pc̄ō vr̄o moriemini. Quo ego vado: vos nō potestis venire. Dicebant ergo iudei. Nunqd interficiet semetipsū: qa dicit quo ego vado: vos non potestis venire? Et dicebat eis: Vos deorsū estis: ego de supius sū. Vos de mūdo hoc estis. ego nō sū de hoc mūdo. Dixi ergo vob: qa moriemi in pc̄tis vr̄is. Si. n. nō credideritis qa ego sū: moriemini in pc̄ō vr̄o. Dicebāt ergo ei: Tu q̄s es? Dicit eis ih̄s. Pricipiū q̄ 7 loq̄r vob. Multa habeo de vob loq̄ 7 iudicare. s3 q̄ me misit verax est. 7 ego q̄ audiui ab eo hec loq̄r i mūdo. Et nō cognouerūt qa patrē ei' dicebat deū. Dixit ergo eis ih̄s. Cū exaltaueritis filiū hoīs. tūc cognoscetis qa ego sū. 7 a meipso facio nihil; s3 sicut docuit me p̄r. hec loq̄r. Et q̄ me misit. mecū est: 7 non reliq̄t me solū: quia ego q̄ placita sūt ei facio semꝑ. Hec illo loquente multi crediderūt i eū.

Dicebat ergo ih̄s ad eos q̄ crediderāt ei iudeos. Si vos mā̄seritis i s̄mone meo. vere discipuli mei eritis. 7 cognoscetis v̄itatē. 7 v̄itas liberabit vos. Rn̄derūt ei: Semen abrahe sumus. 7 nemini s̄uiuimus vnq̄. Quō tu dicis. liberi eritis? Rn̄dit eis ih̄s: Amē amē dico vobis qa ois q̄ facit pc̄m. s̄u' ē pc̄i. Seru' aūt nō manet i domo i et̄nū. Fili' aūt manet i et̄nū. Si ergo vos fili' liberauerit: vere liberi eritis. Scio qa filij abrahe estis: s3 q̄ritis me interficere: qa s̄mo me' nō capit i vobis. Ego qd vidi apud patrē. loq̄r: 7 vos q̄ vidistis apud patrē vr̄m. facitis. Rn̄derūt 7 dixerūt ei. P̄r noster abrahā ē. Dicit eis ih̄s. Si filij abrahe estis: opa abrahe facite. Nūc aūt q̄ritis me interficere: hoiem qui v̄itatē vobis locut' sum quā audiui a deo. Hoc abrahā nō fecit. Vos facitis opa p̄ris vr̄i. Dixerūt itaq3 ei. Nos ex fornicatione nō sum' nati. Vnū patrē habemus deū. Dixit ergo eis ih̄s: Si deus p̄r vester esset: diligeretis vtiq3 me. Ego. n. ex deo ꝓcessi 7 veni. Neq3 enim a meipso veni: sed ille me misit. Quare loquelā meā non cognoscitis? Quia nō potestis audire s̄monē meū. Vos ex patre diabolo estis. 7 desideria p̄ris vestri

A.

B.

vultis facere. Ille homicida erat ab initio: & in veritate nõ stetit: q̃a nõ ẽ veritas i eo. Cum loq̃t mendaciũ: ex ppriis loq̃t: q̃a mẽdax est & pr̃ eius. Ego aũt si veritatẽ dico nõ creditis mihi. Quis ex vob arguet me de pctõ? Si veritatẽ dico: q̃re nõ creditis mihi? Qui ex deo est: verba dei audit. Propterea vos nõ auditis: q̃a ex deo nõ estis. Rñderũt ẽ iudei. & dixerũt ei: Nõne bñ dicim⁹ nos: q̃a samaritanus es tu. & demonium habes? Rñdit ihs. Ego demoniũ non habeo: ſʒ honorifico patrẽ meũ & vos inhonorastis me. Ego aũt nõ q̃ro gloriã meã. Est q̃ q̃rat. & iudicet. Amẽ amen dico vob: si q̃s ſmonẽ meũ ſuaverit: mortem nõ videbit in etnũ. Dixerũt ẽ iudei. Nũc cognovim⁹ q̃a demoniũ habes. Abrahã mortuus ẽ & pphe. & tu dicis: si q̃s sermonẽ meũ ſuaverit: nõ gustabit mortẽ i etnũ. Nunqd tu maior es pr̃e nostro abrahã q̃ mortu⁹ est? Et pphete mortui sũt. Quem teipsum facis? Rñdit ihs: Si ego glifico meipsũ: glia mea nihil ẽ. Est pat me⁹ q̃ glificat me: quem vos dicitis: q̃a de⁹ vester ẽ. & nõ cognovistis eũ. Ego aũt novi eũ. Et si dixero q̃a nõ scio eũ: ero silis vob mendax. Sʒ scio eũ: & ſmonem ei⁹ servo. Abrahã pat vester exultavit ut videret diẽ meũ: vidit & gavisus est. Dixerũt ẽ iudei ad eũ: Quinq̃ginta ãnos nõdũ habes & abrahã vidisti? Dixit eis ihs: Amẽ amen dico vobis: añq̃ abrahã fieret ego sũ. Tulerũt ẽ lapides ut iacerẽt i eũ. Ihesus aũt abscondit se. & exivit de templo.

CIX

Et preteriens ihs vidit hoiem cecum a nativitate: & interrogaverũt eũ discipuli ei⁹. Rabbi q̃s peccavit hic aut parentes ei⁹ ut cecus nasceret? Rñdit ihs: Neq̃ hic peccavit neq̃ parẽtes ei⁹: ſʒ ut manifestẽt opa dei i illo. Me oportet opari opa ei⁹ qui misit me: donec dies est. Venit nox q̃n nemo põt opari. Q̃diu sũ in mundo: lux sum mũdi. Hoc cũ dixisset expuit in t̃rã & fecit lutũ ex sputo. & linivit lutũ sup oculos eius. & dixit ei. Vade lava in natatoria syloe: qd interptat missus. Abiit ẽ & lavit: & venit vidẽs. Itaq̃ vicini & q̃ viderãt eũ pus q̃a mendic⁹ erat: dicebãt: Nõne h ẽ q̃ sedebat & mendicabat? Alii dicebãt q̃a hic ẽ. alii aũt neq̃q̃ ſʒ silis ẽ ei⁹. Ille vo dicebat q̃a ego sũ. Dicebãt ẽ ei: Quõ apti sunt tibi oculi? Rñdit: Ille hõ q̃ dicit ihs lutũ fecit: & unxit oculos meos & dixit mihi: Vade ad natatoriã syloe: & lava. Et abii & lavi. & video. Et dixerunt ei. Ubi ẽ ille? Ait: nescio. Adducũt eũ ad phariseos q̃ cec⁹ fuerat. Erat aũt sabbatũ q̃n lutũ fecit ihs. & apuit oculos ei⁹. Itez ẽ interrogabãt eũ pharisei quõ vidisset. Ille aũt dixit eis. Lutũ mihi posuit sup oculos. & lavi & video. Dicebãt ẽ ex phariseis quidã. Nõ ẽ hic hõ a deo q̃ sabbatũ nõ custodit. Alii aũt dicebant: Quõ põt hõ pctõr hec signa facere? Et scisma erat int̃ eos. Dicũt ẽ ceco iterz. Tu qd dicis de illo q̃ apuit oculos tuos? Ille aũt dixit: q̃a pphã ẽ. Nõ crediderũt ergo iudei de illo q̃a cec⁹ fuisset & vidisset: donec vocaverũt parentes ei⁹ q̃ viderat. & interrogaverũt eos dicẽtes: Hic ẽ filius vester quẽ vos dicitis quia cecus nat⁹ est? Quõ ẽ nũc videt? Rñderũt eis parẽtes ei⁹. & dixerũt: Scim⁹ q̃a hic ẽ filius nr̃. & q̃a cecus natus ẽ. Quõ aũt nũc videat nescimus: aut q̃s ei⁹ apuit oculos nos nescimus. Ipsũ interrogate. Etatẽ hʒ: ipse de se loquat. Hec dixerũt parẽtes ei⁹: q̃m timebant iudeos. Jam eni cõspiraverãt iudei: ut si q̃s eũ cõfiteret esse xpm: extra synagogã fieret. Propterea parẽtes ei⁹ dixerũt: q̃a etatẽ habet ipsũ interrogate. Vocaverũt ẽ rursũ hoiem q̃ fuerat cec⁹. & dixerũt ei. Da gloriã deo. Nos scim⁹ q̃a hic hõ pctõr est. Dixit ẽ eis ille. Si pctõr ẽ nescio: vnũ scio q̃a cec⁹ cũ essem: modo video. Dixerũt ẽ illi: Quid fecit tibi? Quõ apuit tibi oculos? Rñdit eis. Dixi vobis iã & audistis: Quid iterũ vultis audire? Nunquid & vos vultis discipuli ei⁹ fieri? Maledixerũt ẽ ei. & dixerũt: Tu discipul⁹ illi⁹ sis nos aũt moysi discipuli sum⁹. Nos scimus q̃a moysi locut⁹ est de⁹: hũc aũt nescim⁹ vnde sit. Rñdit ille hõ & dixit eis. In hoc n. mirabile est q̃a vos nescitis vñ sit: & apuit meos oculos. Scim⁹ aũt q̃a pctõres deus nõ audit: ſʒ si q̃s dei cultor est & volũtatẽ ei⁹ facit: hũc exaudit. A seculo nõ ẽ auditũ: q̃a q̃s aperuit oculos ceci nati. Nisi esset hic a deo: nõ poterat facẽ quicq̃. Rñderũt. & dixerũt ei: In pctis nat⁹ es totus. & tu doces nos? Et eiecerũt eũ foras. Audivit ihs quia eiecerũt eũ foras. & cũ invenisset eũ dixit ei. Tu credis in filiũ dei? Rñdit ille & dixit: Quis est dñe ut credam i eũ? Et dixit ei ihs. Et vidisti eũ. & q̃ loquitur tecũ ipse ẽ. At ille ait: Credo dñe. Et pcidẽs adoravit eũ. Et dixit ei ihs: In iudiciũ ego in hũc mundũ veni: ut q̃ nõ vident videãt. & qui vident ceci fiant. Et audierunt quidam

ex pharis eis q̇ cū ipso erāt. ⁊ dixerūt ei. Nū/ qd ⁊ nos ceci sumus? Dixit eis ih̄s: Si ceci essetis nō haberetis pctm̄. Nūc ꝟo dicit̄ q̇a videm⁹: pctm̄ vestrū manet. CX

Amen amen dico vob̄: q̇ nō intrat ꝑ ostiū i ouile ouiū. ſ; aſcēdit aliunde: ille fur est ⁊ latro. Qui aūt intrat ꝑ ostiū. pastor ē ouiū. Huic ostiarius aperit: ⁊ oues vocē ei⁹ audiūt. Et ꝓprias oues vocat noīatim. ⁊ educit eas. Et cū ꝓp̄as oues emiserit. an̄ eas vadit. ⁊ oues illū sequūt̄: q̇a sciunt vocē ei⁹. Alienū āt nō sequūt̄ ſ; effugiūt ab eo: q̇a nō nouerūt vocē alienoꝝ. Hoc prouerbiū dixit eis ih̄s. Illi aūt nō cognouerūt quid loq̄ret̄ eis. Dixit ḡ eis iterū ih̄s. Amē amē dico vob̄: quia ego sū ostiū ouiū. Oēs q̇tq̇t venerūt fures sūt ⁊ latrones: ſ; non audierūt eos oues. Ego sū ostiū. Per me si q̇s introierit saluabit̄. ⁊ ingrediet̄ ⁊ egrediet̄. ⁊ pascua inueniet. Fur nō venit nisi ut furetur ⁊ mactet ⁊ ꝑdat. Ego veni ut vitā habeant: ⁊ abūdanti⁹ habeāt. Ego sū pastor bon⁹. Bonus pastor aīam suā dat ꝓ ouib⁹ suis. Mercēnari⁹ aūt ⁊ qui nō ē pastor cuius nō sunt oues ꝓprie. videt lupū venientem ⁊ dimittit oues ⁊ fugit. ⁊ lupus rapit ⁊ dispergit oues. Mercēnarius aūt fugit: q̇a mercēnari⁹ ē: ⁊ nō ꝑtinet ad eū de ouib⁹. Ego sū pastor bon⁹ ⁊ cognosco oues meas. ⁊ cognoscūt me mee. Sic nouit me pr̄. ⁊ ego agn̄sco patrē. ⁊ aīam meā pono ꝓ ouibus meis. Et alias oues habeo que nō sunt ex h̄ ouili. ⁊ illas oportet me adducē. ⁊ vocē meā audiēt. ⁊ fiet vnū ouile ⁊ vnus pastor. Propterea me pr̄ diligit. quia ego pono aīam meā ut iterꝫ sumā eā. Nemo tollit eā a me: sed ego pono eā a meipso. Potestatē habeo ponēdi eā. ⁊ p̄tātē habeo iterū sumēdi eā. Hoc mandatū accepi a patre meo. Dissensio iterū facta ē int̄ iudeos ꝓpt̄ ſmones hos. Dicebāt aūt multi ex ipsis. Demoniū hꝫ ⁊ insanit. Quid eū auditis? Alij dicebāt. Hec ꝟba nō sūt demoniū hn̄tis. Nunquid demoniū p̄ōt cecoꝝ oculos apire? Facta sūt aūt encenia i hierosolymis: ⁊ hyems erat. Et āmbulabat ih̄s i tēplo in porticu salomonis. Circūdederūt ḡ eū iudei. ⁊ dicebant ei: Quousq; aīam n̄ram tollis? Si tu es xp̄s dic nob̄ palā. R̄ndit eis ih̄s: Loq̄r vob̄ ⁊ nō creditis. Opa q̄ ego facio i noīe p̄ris mei: h̄ testimoniū ꝑhibent de me. Sed vos non creditis: quia non estis ex ouibus meis. Oues mee vocē meā audiūt. ⁊ ego cognosco eas: ⁊ sequunt̄ me. Et ego vitā eternā do eis. ⁊ non ꝑibūt in et̄nū: ⁊ nō rapiet eas q̇sq̄ de manu mea. Pater me⁹ q̇ȯ dedit mihi mai⁹ oibus ē. ⁊ nemo p̄ōt rape de manu p̄ris mei. Ego ⁊ pr̄ vnū sum⁹. Sustulerūt ḡ lapides iudei ut lapidarēt eū. R̄ndit eis ih̄s. Multa bona opa oñdi vob̄ ex p̄re meo. Propter q̇ȯ eoꝝ opus me lapidat̄? R̄nderūt ḡ iudei. De bono opere nō lapidam⁹ te. ſ; de blasphemia: ⁊ quia tu homo cū sis: facis teipsū deū. R̄ndit eis ih̄s. Nōne scriptū ē in lege v̄ra: quia ego dixi dij estis? Si illos dixit deos ad q̇s ſmo dei factus ē: ⁊ nō p̄ōt solui scriptura: quē pr̄ scificauit ⁊ misit i mūdū vos dicit̄ q̇a blasphemas q̇a dixi fili⁹ dei sū? Si nō facio opa p̄ris mei nolite credere mihi. Si aūt facio. ⁊ si mihi non vultis credē. opib⁹ credite: ut cog̈scat̄ ⁊ credatis: q̇a pr̄ in me ē. ⁊ ego i patre. Querebāt ḡ eū app̄hendere: ⁊ exiuit de manibus eorū. Et abijt iterꝫ trās iordanē i eū locū vbi erat ioh̄es baptiçās ꝑmū. ⁊ māsit illic. Et multi venerūt ad eū. ⁊ dicebāt: q̇a ioh̄es quidē signū fecit nullū. Oia āt q̄cūq; dixit ioh̄es de hoc: vera erāt. ⁊ multi crediderūt in eū. CXI

Erat aūt q̇dā lāguēs laçar⁹ a bethania: de castello marie ⁊ marthe sororū ei⁹. Maria aūt erat q̄ vnxit dn̄m vnguēto. ⁊ extersit pedes ei⁹ capill̄ suis. cui⁹ frat̄ laçar⁹ ifirmabat̄. Miserūt ḡ sorores ei⁹ ad eū dicētes: Dn̄e. ecce quē amas ifirmat̄. Audiēs āt ih̄s dixit eis. Infirmitas h̄ nō ē ad mortē. ſ; ꝓ gl̄ia dei ut gl̄ificet̄ fili⁹ dei ꝑ eā. Diligebat aūt ih̄s marthā. ⁊ sororē ei⁹ mariā ⁊ laçarū. Ut ḡ audiuit q̇a ifirmabat̄. tūc q̇dē māsit in eodē loco duob⁹ dieb⁹. Deinde p⁹ h̄ dicit discipulis suis. Eam⁹ i iudeā iterꝫ. Dicūt ei discipuli: Rabbi. nūc q̄rebāt te iudei lapidare. ⁊ iterꝫ vadis illuc? R̄ndit ih̄s. Nōne duodecī sūt hore diei? Si q̇s āmbulauerit i die. nō offendit: quia lucē hui⁹ mūdi videt. Si aūt āmbulauerit in nocte. offendit: q̇a lux nō ē in eo. Hec ait. ⁊ p⁹ h̄ dicit eis: Laçar⁹ amic⁹ n̄r dormit: sed vado ut a somno excitem eū. Dixerūt ḡ discipuli eius: Dn̄e si dormit. salu⁹ erit. Dixerat aūt ih̄s de morte ei⁹: illi autē putauerūt q̇a de dormitione somni diceret. Tūc ḡ ih̄s dixit eis manifeste: Laçarus mortu⁹ ē. ⁊ gaudeo ꝓpt̄ vos ut credat̄: q̄m̄ nō erā ibi. Sed eam⁹ ad eū. Dixit ḡ thomas q̇ dicit̄ didym⁹ ad cōdiscipulos: Eam⁹

R̄nd̄t eis ih̄s. Considaⁿ q̄ⁱ hac ꝛn̄sio xp̄s nō dix̄ exp̄sse esse x̄ᵐ. quē querebāt: ſ; dixit aliq̇d equiualens: ut manus. ut ꝛn̄deret veritatē: et excludet calūnie malicia.

et gaudeo ⁊c̄. i. q̇z nō erā ibi: nō ꝓp̄ me ſ; ꝓp̄ vos. ex p̄ntia mea mors ei⁹ fuisset ipedita: cū mors locū hr̄e nō debeat v̄ est vita: et ꝓp̄ns ei⁹ resuscitaᵒ n̄ esset: q̄ t̄n̄ utile ē ub. h̄ nic. i. c. xiᵒ.

⁊ nos ⁊ moriamur cum eo. Venit itaq; ihs. ⁊ iuenit eũ q̃tuor dies iam in monumẽto habentem. Erat aũt bethania iux hierosolymã q̃si stadijs q̇ndeci. Multi aũt ex iudeis venerant ad marthã ⁊ mariã ut ɔsolarent eas de frẽ suo. Martha ḡ ut audiuit q̇a ihus venit occurrit illi: maria aũt domi sedebat. Dixit ḡ martha ad ihesum: Dñe si fuisses hic frater me⁹ nõ fuisset mortu⁹. Sed ⁊ nũc scio q̇a q̃cũq; poposceris a deo dabit tibi de⁹. Dicit illi ihs: Resurget frater tuus. Dic ei martha. Scio q̇a resurget i resurrectiõe in nouissimo die. Dicit ei ihs: Ego sum resurrectio ⁊ vita. Qui credit in me etiã si mortu⁹ fuerit viuet: ⁊ ois q̇ viuit ⁊ credit i me. nõ morief in etnũ Credis h̃? Ait illi. Utiq; dñe. Ego credidi q̇a tu es xp̃s fili⁹ dei q̇ in hũc mũdũ venisti. Et cũ h̃ dixisset. abijt ⁊ vocauit mariã sororẽ suã silentio dicẽs: Mḡr adest. ⁊ vocat te. Illa ut audiuit surrexit cito: ⁊ venit ad eum. Nõdũ. n. venerat ihs i castellũ: s̃ erat adh̃ in illo loco vbi occurrerat ei martha. Judei ḡ q̇ erãt cũ ea i domo ⁊ ɔsolabãt eã. cũ vidissẽt mariã q̇a cito surrexit ⁊ exijt. secuti sunt eam dicẽtes: Quia vadit ad monumẽtũ ut ploret ibi. Maria ḡ cũ venisset vbi erat ihs: videns eũ. cecidit ad pedes ei⁹. ⁊ dixit ei: Dñe si fuisses h̃. nõ eẽt mortuus frater me⁹. Ihs ḡ ut vidit eã plorantẽ. ⁊ iudeos q̇ venerant cũ ea plorantes. ifremuit spũ. ⁊ turbauit seipsũ ⁊ dixit: Ubi posuistis eũ? Dicũt ei: Dñe veni ⁊ vide. Et lachrymatus ẽ ihs. Dixerunt ḡ iudei: Ecce quõ amabat eũ. Quidã autẽ ex ipsis dixerũt: Nõ poterat hic q̇ apuit oculos ceci nati. facẽ ut h̃ nõ moreref? Ihs ḡ rursũ fremens in semetipso. venit ad monumentũ. Erat aũt spelũca: ⁊ lapis suppositus erat ei. Ait ihs: Tollite lapidẽ. Dicit ei martha soror ei⁹ q̇ mortu⁹ fuerat. Dñe. iam fetet: q̃triduan⁹ est eni. Dicit ei ihus: Nonne dixi tibi: q̃m si credideris videb̃ gl'iam dei? Tulerũt ḡ lapidẽ. Ihus aũt eleuatis sursũ oculis dixit. Pat̃ grãs ago tibi q̃m audisti me. Ego aũt sciebã q̇a sp̃ me audis. sed ,p̃pt̃ p̃p l'm q̇ circũstat dixi: ut credãt q̇a tu me misisti. Hec cum dixisset. voce magna clamauit: Laçare veni foras. Et stati ,pdijt qui fuerat mortu⁹ ligat⁹ man⁹ ⁊ pedes instit;. ⁊ facies illius sudario erat ligata. Dixit eis ihs: Soluite eũ. ⁊ sinite abire. Multi ḡ ex iudeis qui venerãt ad mariã ⁊ marthã ⁊ viderãt q̃ fecit ihs. crediderũt in eũ. Quidã aũt ex ipsis abierunt ad pharis eos. ⁊ dixerũt eis q̃ fecit ihs. Collegerunt ḡ põtifices ⁊ pharisei ɔciliũ. ⁊ dicebant: Quid facim⁹? Quia h̃ hõ multa signa facit. Si dimittim⁹ eũ sic: oẽs credẽt i eũ. Et venient romani. ⁊ tollẽt nr̃m locũ ⁊ gẽtẽ. Unus aũt ex ipsis caypbas noie: cũ eẽt pontifex ãni illius dixit eis: Vos nescitis q̇cq; nec cogitat;: q̇a expedit vob̃ ut vn⁹ moriat hõ ,p p̃plo. ⁊ non tota gens peat. Hoc aũt a semetipso nõ dixit. s̃ cũ eẽt pontifex anni illi⁹ ,pphetauit: q̇a ihesus moritur⁹ erat ,p gente. Et nõ tm̃ ,p gẽte: s̃ ut filios dei q̇ erãt dispsi ɔgregaret in vnũ. Ab illo ḡ die cogitauerũt ut interficerent eum Ihs ḡ iam nõ in palã ãbulabat apud iudeos: s̃ abijt in regionẽ iux desertũ in ciuitatẽ q̃ dicif effrem. ⁊ ibi morabat cũ discipul' suis Proximũ autem erat pasca iudeoꝝ. ⁊ ascenderũt multi hierosolymã de regiõe ãñ pasca ut scificarent seipsos. Querebãt ḡ ihesum: ⁊ colloq̃bãt ad iuicẽ in tẽplo stãtes. Quid putatis: quia non venit ad diem festum istum? Dederant autem pontifices ⁊ pharisei mandatum: ut si quis cognouerit vbi sit indicet: ut apprehendant eum.

CXII

Ihesus ḡ ãñ sex dies pasce venit bethaniã vbi laçarus fuerat mortu⁹: quem suscitauit ihs. Fecerũt aũt ei cenã ibi. ⁊ martha mistrabat: laçar⁹ ṽo vnus erat ex discũbentib⁹ cũ eo. Maria ḡ accepit libram vnguenti nardi pistici p̃ciosi. ⁊ vnxit pedes ihesu. ⁊ extersit pedes ei⁹ capillis suis. ⁊ domus ipleta ẽ ex odore vnguenti. Dixit ḡ vn⁹ ex discipulis eius iudas scariothis q̇ erat eũ traditur⁹. Quare h̃ vnguentũ nõ venijt trecentis denarijs ⁊ datũ ẽ egenis? Dixit autẽ h̃ non q̇a de egenis ptinebat ad eũ: s̃ q̇a fur erat. ⁊ loculos h̃ñs ea q̃ mittebãt portabat. Dixit ḡ ihs. Sinite illã. ut i diẽ sepulture mee seruet illud. Paupes. n. sp̃ hẽbitis vobiscum: me aũt nõ sp̃ habebitis. Cognouit ḡ turba multa ex iudeis q̇a illic ẽ. ⁊ venerũt nõ ,p̃pter ihm tm̃: s̃ ut laçarũ viderent quẽ suscitauit a mortuis. Cogitauerũt aũt p̃ncipes sacerdotũ ut ⁊ laçaꝝ interficerẽt: q̇a multi ,p̃pter illũ abibãt ex iudeis. ⁊ credebãt i ihesũ. In crastinũ ãt turba multa q̃ venerat ad diẽ festũ: cũ audissent q̇a venit ihs hierosolymã. acceperũt ramos palmaꝝ. ⁊ processerũt obuiã ei ⁊ clamabãt. Osanna. bñdict⁹ q̇ venit in noie dñi rex isrl'. Et iuenit ihs asellũ. ⁊ sedit sup eũ

sicut scriptum est. Noli timere filia syon: ecce rex tu⁹ venit sedēs sup pullū asine. Hec nō cognouerūt discipuli ei⁹ pmū: s; qn̄ glificat⁹ est ih̄s. tūc recordati sūt q̄a h̄ erāt scripta de eo: ⁊ hec fecerūt ei. Testimoniū g° phibebat turba q̄ erat cū eo qn̄ laçarū vocauit de monumēto. ⁊ suscitauit eū a mortuis. Propterea ⁊ obuiā venit ei turba: q̄a audierūt eū fecisse h̄ signū. Pharisei ergo dixerūt ad semetipsos: Videtis: q̄a nihil pficim⁹? Ecce mūd⁹ totus p⁹ eū abijt. Erāt aūt q̄dā gētiles ex his qui ascēderāt ut adorarēt i die festo. Hi ergo accesserūt ad philippū q̄ erat a bethsaida galilee: ⁊ rogabāt eū dicentes: Dn̄e volum⁹ ih̄m videre. Venit philipp⁹. ⁊ dicit andree: Andreas rursū ⁊ philipp⁹ dixerūt ih̄u. Ihesus autē r̄ndit eis dicēs. Venit hora ut clarificet̄ fili⁹ hois. Amen amē dico vobis: nisi granū frumēti cadēs i terrā mortuū fuerit. ipsum solū manet. Si aūt mortuū fuerit. multū fructū affert. Qui amat aīam suā. pdet eā. Et q̄ odit aīam suā in h̄ mūdo. i vitā et̄nā custodit eā. Si q̄s mihi ministrat: me sequat̄. Et vbi sū ego: illic ⁊ minister me⁹ erit. Si q̄s mihi ministrauerit: honorificabit eū p̄r me⁹. Nunc aīa mea turbata ē. Et q̄d dicā? P̄r saluifica me ex hac hora. Sz ꝓpterea veni in horā hāc P̄r clarifica nomē tuū. Venit g° vox de celo dicēs. Et clarificaui. ⁊ iterū clarificabo. Turba g° q̄ stabat ⁊ audierat. dicebat tonitruū esse factū. Alij āt dicebāt: Angel⁹ ei locut⁹ ē. R̄ndit ihesus. ⁊ dixit: Nō ꝓpter me h̄ vox venit. s; ꝓpter vos. Nūc iudiciū ē mundi. Nunc p̄nceps hui⁹ mūdi eijciet̄ foras. Et ego si exaltat⁹ fuero a t̄ra: oīa trahā ad meipsū. Hoc aūt dicebat significans q̄ morte eēt moriturus. R̄ndit ei turba: Nos audiuim⁹ ex lege q̄a xp̄s manet i et̄nū. Et quō tu dicis. oportet exaltari filiū hois? Et q̄s ē iste fili⁹ hois? Dixit g° eis ihesus: Adhuc modicū lumen in vob̄ ē. Ambulate dū lucē habetis: ut nō vos tenebre cōprehendāt. Et q̄ ābulat i tenebris nescit q̄ vadat. Dū lucē habetis credite in lucem: ut filij lucis sitis. Hec locut⁹ ē ihesus. ⁊ abijt: ⁊ abscōdit se ab eis. Cū aūt tāta signa fecisset corā eis. nō credebāt in eū. ut sermo ysaie impleret̄ quē dixit: Dn̄e q̄s credidit auditui nr̄o: ⁊ brachiū dn̄i cui reuelatum est? Propterea nō poterant credere. q̄a iterū dixit ysaias. Excecauit oculos eoꝝ ⁊ indurauit cor eoꝝ ut nō videāt ocul̄. ⁊ nō itelligāt corde. ⁊ cōuertāt̄ ⁊ sanē eos. Hec dixit ysaias qn̄ vidit gloriā ei⁹. ⁊ locut⁹ est de eo. Verūtn̄ ⁊ ex p̄ncipib⁹ multi crediderūt i eū. s; ꝓpter phariseos nō ꝯfitebāt̄: ut de synagoga nō eijcerent̄. Dilexerūt eni gloriā hoiuz magis q̄ gloriā dei. Ih̄s āt clamauit ⁊ dixit: Qui credit in me. nō credit i me: s; i eū q̄ misit me. Et q̄ videt me: videt eū q̄ misit me. Ego lux i mūdū veni: ut oīs q̄ credit i me. in tenebris non maneat. Et si q̄s audierit v̄ba mea ⁊ nō custodierit: ego nō iudico eū. Nō enim veni ut iudicē mūdū. s; ut saluificē mūdū. Qui spernit me. ⁊ nō accipit verba mea: hz q̄ iudicet eū. Sermo quē locut⁹ sū: ille iudicabit eū in nouissimo die: Quia ego ex meipso nō sū locut⁹: s; q̄ misit me p̄r. ipse mihi mandatū dedit. q̄d dicā. ⁊ q̄d loq̄r. Et scio quia mandatū ei⁹ vita et̄na est. Que ergo ego loquor: sicut dixit mihi p̄r sic loquor.

XIII

Ante diē festū pasce sciens ihesus q̄a venit hora ei⁹ ut transeat ex h̄ mūdo ad patrē: cū dilexisset suos q̄ erāt in mūdo. in finē dilexit eos. Et cena facta cum diabol⁹ iam misisset in cor ut traderet eū iudas symonis scariothis: sciens q̄a oīa dedit ei pater in man⁹: ⁊ q̄a a deo exiuit. ⁊ ad deū vadit: surgit a cena. ⁊ ponit vestimenta sua: ⁊ cū accepisset lintheū p̄cinxit se. Deinde misit aquā in peluim: ⁊ cepit lauare pedes discipuloꝝ. ⁊ extergere linteo q̄ erat p̄cinctus. Venit g° ad symonē petrū. Et dicit ei petrus. Dn̄e tu mihi lauas pedes? R̄ndit ih̄s. ⁊ dixit ei. Q̄ ego facio tu nescis modo: scies āt postea. Dicit ei petr⁹: Nō lauabis mihi pedes i et̄nū. R̄ndit ei ih̄s. Si nō lauero te: nō habebis ptē mecū. Dicit ei symon petrus: Dn̄e nō tm̄ pedes meos: s; ⁊ man⁹ ⁊ caput. Dicit ei ih̄s: Qui lot⁹ est: nō indiget nisi ut pedes lauet: sed ē mūdus totus. Et vos mūdi estis s; nō oēs. Sciebat eni quisnā eēt q̄ traderet eū. Proptea dixit: nō estis mūdi oēs. Postq̄ g° lauit pedes eoꝝ. accepit vestimenta sua: ⁊ cū recubuisset iterū dixit eis: Scitis q̄d fecerim vob̄? Vos vocatis me mḡr ⁊ dn̄e. ⁊ bn̄ dicitis. Sū etenī. Si g° ego laui pedes vestros dn̄s ⁊ mḡr: ⁊ vos debetis alter alteri⁹ lauare pedes. Exēplū. n. dedi vobis. ut queadmodū ego feci vob̄. ita ⁊ vos faciatis. Amē amē dico vob̄: nō ē s̄u⁹ maior dn̄o suo: neq; aplus maior ē eo q̄ misit illū. Si h̄ scitis. beati eritis si feceritis ea. Non de omnibus vobis dico.

Ego scio q̄s elegeri. Sꝫ ut adimpleat̄ scriptura:
Qui manducat mecū panē· leuabit ꝯtra me
calcaneū suū. Amodo dico vobis p̄ius q̄ fiat
ut cū factū fuerit credatis· q̄a ego sū. Amen
amen dico vobis: q̄ accipit si quē misero· me
accipit. Qui aūt me accipit· accipit eū q̄ me
misit. Cū hec dixisset ih̄s turbat⁹ ē spū. 7 ꝓte/
stat⁹ ē 7 dixit: Amen amē dico vob̄: q̄a vn⁹
ex vob̄ tradet me. Aspiciebāt ergo ad inuicē
discipuli: hesitantes de q̄ diceret. Erat ḡ re/
cūbens vn⁹ ex discipulis ei⁹ in sinu ihesu: quē
diligebat ihesus. Innuit ḡ huic symon petr⁹
7 dixit ei: Quis est de q̄ dicit? Itaq̄ cū recu/
buisset ille supra pect⁹ ihesu· dicit ei. Dn̄e q̄s
est? R̄ndit ihesus: Ille est cui ego intinctum
panē porrexero. Et cū intinxisset panē· dedit
iude symonis scariothis. Et p⁹ buccellā· in/
troiuit in eū sathanas. Et dicit ei ih̄s. Qd̄
facis fac citi⁹. Hoc aūt nemo sciuit discūbentiū
ad q̄d dixerit ei. Quidā .n. putabāt q̄a locu/
los hēbat iudas q̄ dixisset ei ihesus· eme ea
q̄ op⁹ sūt nob̄ ad diē festū· aut egenis ut ali/
qd daret. Cū ḡ accepisset ille buccellā· exiuit
ꝯtinuo. Erat aūt nox. Cū ḡ exisset· dixit ih̄s:
Nūc clarificat⁹ ē fili⁹ hoīs. 7 de⁹ clarificat⁹ est
in eo. Si de⁹ clarificat⁹ ē i eo: 7 de⁹ clarifica/
bit eū i semetipso. 7 ꝯtinuo clarificabit eum.
Filioli: adhuc modicū vobiscū sū. Queretis
me. 7 sicut dixi iudeis· quo ego vado vos nō
potestis venire. Et vob̄ dico modo. Manda/
tū nouū do vob̄: ut diligatis inuicē sicut di/
lexi vos: ut 7 vos diligatis iuicē. In hoc co/
gnoscent oēs· q̄a discipuli mei estis: si dilecti/
onē habueritis ad iuicē. Dicit ei symon petr⁹
Dn̄e q̄ vadis? R̄ndit ihesus: Quo ego vado
non potes me modo seq̄: sequeris aūt postea.
Dicit ei petr⁹. Quare nō possū te seq modo?
Aiam meā ꝓ te ponā. R̄ndit ei ih̄s: Animā
tuā ꝓ me pones? Amē amē dico tibi· nō can
tabit gall⁹ donec ter me neges. C XIIII

Et ait discipulis suis: Nō turbet̄ cor
vr̄m. Creditis i deū. 7 in me credite.
In domo p̄ris mei mānsiones multe
sūt. Si q̄ min⁹· dixissem vob̄· q̄a vado parare
vobis locū. Et si abiero 7 p̄parauero vobis
locū: iterū venio 7 accipiā vos ad meipsum
ut vbi sū ego 7 vos sitis. Et q̄ ego vado scitiꝫ
7 viā scitis. Dicit ei thomas: Dn̄e nescimus
quo vadis. Et quō possum⁹ viā scire? Dicit
ei ih̄s. Ego sū via 7 v̄itas 7 vita. Nemo ve/
nit ad patrem nisi p me. Si cognouissetis me: 7
patrē meū vtiq̄ cognouissetiꝫ. Et amodo co/
gnoscetis eū. 7 vidistis eū. Dicit ei philippus
Dn̄e ostēde nobis patrē: 7 sufficit nobis. Dicit
ei ih̄s. Tanto tp̄e vobiscū sū 7 nō cognouistiꝫ
me? Philippe: qui videt me· videt 7 patrem.
Quō tu dicis ostēde nobis patrē? Non cre/
dis q̄a ego i p̄re. 7 p̄r in me est? Verba q̄ ego
loq̄r vobis· a meipso nō loq̄r. Pater aūt i me
manēs ipse facit op̄a. Nō creditis q̄a ego in
p̄re 7 pat̄ i me ē? Alioq̄n ꝓpt̄ op̄a ipsa credite.
Amē amē dico vobis· qui credit i me· op̄a q̄
ego facio 7 ipse faciet. 7 maiora horū faciet:
quia ego ad patrē vado. Et q̄dcūq̄ petieritiꝫ
patrē i noīe meo h̄ faciā· ut glorificet̄ p̄r in fi/
lio. Si q̄d petieritiꝫ in noīe meo· hoc faciā. Si
diligitis me mandata mea seruate. Et ego
rogabo patrē 7 aliū paraclitum dabit vobis ut
maneat vobiscū i et̄nū· spm̄ v̄itatis: quē mū/
dus nō p̄ot accipe: q̄a nō videt eū· nec scit eū.
Vos aūt cognoscetis eū: q̄a apud vos ma/
nebit. 7 i vobis erit. Nō relinquā vos orpha/
nos: veniā ad vos. Adhuc modicū. 7 mūdus
me iam nō videt. Vos aūt videtis me· quia
ego viuo. 7 vos viuetiꝫ. In illo die vos cogno/
scetis quia ego sū i p̄re meo. 7 vos i me. 7 ego
in vobis. Qui hꝫ mandata mea 7 seruat ea:
ille ē qui diligit me. Qui aūt diligit me: dili/
get̄ a patre meo. Et ego diligā eū: 7 manife/
stabo ei meipsū. Dicit ei iudas: nō ille scario/
this: Dn̄e qd factū ē q̄a manifestatur⁹ es no/
bis teipsū 7 nō mūdo? R̄ndit ih̄s. 7 dixit ei.
Si q̄s diligit me sermonē meū s̄uabit. 7 pat̄
meus diliget eū. 7 ad eū veniem⁹: 7 mansionē
apud eū faciem⁹. Qui nō diligit me· sermo/
nes meos nō s̄uat. Et sermonē quē audistis
nō est meus· s̄ ei⁹ q̄ misit me p̄ris. Hec locut⁹
sum vobis apud vos manēs. Paraclit⁹ autē
spūs sanct⁹ quē mittet p̄r i noīe meo: ille vos
docebit oīa. 7 suggeret vobis oīa q̄cūq̄ dixe/
ro vobis. Pacē relinquo vobis: pacē meā do
vobis. Nō quō mūdus dat· ego do vob̄. Non
turbet̄ cor vestrū neq̄ formidet. Audistis q̄a
ego dixi vobis: vado 7 venio ad vos. Si di/
ligeretis me gauderetiꝫ vtiq̄: q̄a vado ad pa
trē: q̄a pater maior me est. Et nūc dixi vobis
p̄ius q̄ fiat: ut cū factū fuerit credatis. Iā nō
multa loquar vobiscū. Venit enim p̄nceps
mūdi hui⁹: 7 in me nō habet quicq̄. Sed ut
cognoscat mūdus: quia diligo patrē: 7 sicut
mandatum dedit mihi pater sic facio. Sur/
gite: eamus hinc.

pax: ē tranq̄llitas ordis s̄ꝫ aug⁹. In
hoīe aūt 3ˣ dꝫ esse ordo. ad se ipm̄.
ad p̄xi. et ad deū. et iō ad pacē
scḋz p̄mo req̄r tranq̄llitas i se ipo.
et h⁹ ꝯstitum ad ta q̄ i ipo hoīe debēt
ordiari. p⁰ q⁰ ad itellcm̄ ne errore
obscuret. 2⁰ q⁰ ad volūtatē: ut in
deū libere dirigat. 3⁰ q⁰ ad appetitū
sēsitiuū: ut nō inordinatis passioibus
moueat. ꝑꝑ qd aug⁹ diffiniēs pacem
li⁰ de vb̄ dn̄i d̄. pax ē serenitas mēt̄s
q⁰ ad p^m. tranq̄llitas aīe q⁰ ad 3^m. siplici
tas mētis q⁰ ad 2^m. p cor. n q̄d mouet
a liā mbra itē uo^tas q̄ mouet alias po^as
ad agen̄. 2⁰ ad pacē scḋz req̄r ordo ad
p̄x^m p ꝯsortiū cari^s ordiantis bonū
p̄xi ad deū. 3⁰ req̄r ordo ad deū per
amoris idissolubil' vinculū req̄r nc.
pax aūt mūdi ordiat ad q̄etam
fruitionē bo⁴ tp̄ra^m. quā freq̄nter
ꝯcomitat^e multiplicatio peccō4. s̄ꝫ i deut
32. Incrassat⁹ ē dilc̄t⁹ et recal. &
eze. 16. hec fuit iniq̄tas sodoe soro. t̄
sati'ita pa. 2 abū. et otiū. iō de hac
pace s̄bdit. nō q⁰ m⁰ md⁹ d. e. d. ut.
i. nō talē pacē̄ dō tpꝫ ex p̄dc̄tis.

XV

Ego sū vitis vera. ⁊ pr̄ meus agricola ē. Omē palmitē i me nō ferentē fructū tollet eū. ⁊ omē qui fert fructū purgabit eū ut fructū pl⁹ afferat. Jam vos mūdi estis ꝓpter ſmonē quē locut⁹ sum vob̄. Manete i me. ⁊ ego i vob̄. Sicut palmes nō pōt ferre fructū a semetipso nisi manserit i vite: sic nec vos nisi i me manseritꝭ. Ego sum vitis: vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego i eo: hic fert fructū multū: quia sine me nihil potestis facē. Si q̇s i me nō manserit: mittet̄ foras sicut palmes ⁊ arescet. ⁊ colligēt eū. ⁊ in ignē mittent ⁊ ardet. Si manseritis i me ⁊ ꝟba mea i vob̄ manserint: q̇ðcūqꝫ volueritis petetis. ⁊ fiet vob̄. In h̄ clarificat⁹ ē pr̄ meus ut fructū plurimū afferatꝭ: ⁊ efficiami mei discipuli. Sicut dilexit me pr̄: ⁊ ego dilexi vos. Manete i dilectiōē mea. Si p̄cepta mea seruaveritꝭ: manebitꝭ i dilectiōē mea: sicut ⁊ ego pr̄is mei p̄cepta seruaui. ⁊ maneo in ei⁹ dilectione. Hec locut⁹ sum vob̄ ut gaudiū meū in vob̄ sit. ⁊ gaudiū vr̄m ipleat̄. Hoc ē p̄ceptum meū ut diligatis iuicē sicut dilexi vos. Maiorē hac dilectionē nemo hꝫ q̄ꝫ ut aīam suā ponat q̇s ꝓ amicis suis. Vos amici mei estꝭ si feceritis q̄ ego p̄cipio vobis. Jā non dicā vos ſuos: q̇a seru⁹ nescit q̇d faciat dn̄s eius. Vos aūt dixi amicos: q̇a oīa q̄cūqꝫ audivi a pr̄e meo nota feci vob̄. Nō vos me elegistꝭ: ſ ego elegi vos. ⁊ posui vos ut eatis ⁊ fructū afferatis. ⁊ fruct⁹ vester maneat: ut q̇ðcunqꝫ petieritꝭ patrē i noīe meo det vob̄. Hec mando vobis ut diligatꝭ invicē. Si mūd⁹ vos odit scitote q̇a me p̄orē vobis odio habuit. Si de mūdo fuissetis: mūdus q̇ð suū erat diligeret. Quia ꝟo de mūdo nō estꝭ: ſ ego elegi vos de mūdo: ꝓpterea odit vos mūd⁹. Mementote ſmonis mei quē ego dixi vobis. Nō est seru⁹ maior dn̄o suo. Si me ꝑsecuti sūt. ⁊ vos ꝑsequent̄. Si ſmonē meū ſuauerūt. ⁊ vr̄m seruabūt. Sꝫ h̄ oīa faciēt vobis ꝓpt̄ nomē meū quia nesciūt eū q̇ misit me. Si nō venissem ⁊ locutus fuissem eis: pctm̄ nō haberēt. Nunc aūt excusationē nō hn̄t de pctō suo. Qui me odit: ⁊ patrē meū odit. Si opa nō fecissem i eis q̄ nemo ali⁹ fecit: pctm̄ nō haberēt. Nūc aūt ⁊ viderūt ⁊ oderunt ⁊ me ⁊ patrem meū. Sꝫ ut adimpleat̄ ſmo q̇ i lege eoꝝ script⁹ ē: q̇a odio habuerūt me gratꝭ. Cū aūt venerit paraclit⁹ quē ego mittā vobis a pr̄e: spm̄ veritatꝭ q̇ a pr̄e ꝓcedit: ille testimoniū ꝑhibebit de me. Et vos testimoniū ꝑhibebitis: q̇a ab initio mecum estis.

XVI

Hec locut⁹ sū vob̄ ut nō scādaliçemi. Absqꝫ synagogꝭ faciēt vos. Sꝫ venit hora ut oīs q̇ int̄ficit vos arbitretur obsequiū se p̄stare deo. Et h̄ faciēt vob̄ q̇a nō noverūt patrē neqꝫ me. Sꝫ hec locut⁹ sū vob̄ ut cū venerit hora eoꝝ: reminiscamini quia ego dixi vob̄. Hec aūt vob̄ ab initio nō dixi: q̇a vobiscū erā. Et nūc vado ad eū qui misit me. ⁊ nemo ex vob̄ int̄rogat me q̄ vadis. Sꝫ q̇a h̄ locut⁹ sū vob̄: tristicia ipleuit coꝛ vestrū. Sꝫ ego ꝟitatē dico vobis: expedit vobis ut ego vadam. Si eni nō abiero: paraclitus nō veniet ad vos. Si aūt abiero: mittam eū ad vos. Et cū venerit: ille arguet mūdū de peccato. ⁊ de iusticia. ⁊ de iudicio. De peccato q̇dē: q̇a nō crediderūt i me. De iusticia ꝟo: q̇a ad patrem vado. ⁊ iam nō videbitis me. De iudicio aūt: quia p̄nceps hui⁹ mūdi iam iudicatus est. Adhuc multa habeo vob̄ dicē: ſ nō potestꝭ portare modo. Cū āt venerit ille spūs ꝟitatꝭ: docebit vos omē ꝟitatē. Nō .n. loquet̄ a semetipso: ſ q̄cūqꝫ audiet loquet̄: ⁊ q̄ ventura sūt ānūciabit vobis. Ille me clarificabit: q̇a de meo accipiet. ⁊ ānūciabit vobis. Oīa q̄cūqꝫ hꝫ pr̄ mea sūt. Propterea dixi: q̇a de meo accipiet ⁊ ānūciabit vob̄. Modicum ⁊ iam nō videbitis me. ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me: q̇a vado ad patrē. Dixerūt ergo ex discipul̄ ei⁹ ad iuicē: Quid ē h̄ q̇ð dicit nobis modicū ⁊ nō videbitꝭ me. ⁊ iteꝝ modicū ⁊ videbitꝭ me. ⁊ q̇a vado ad patrē? Dicebāt ergo: Quid ē h̄ q̄ꝫ dicit modicū? Nescim⁹ q̇d loq̇t̄. Cognouit āt ih̄s q̇a volebāt eū int̄rogare. ⁊ dixit eis. De h̄ q̄ritis int̄ vos: quia dixi: modicū ⁊ nō videbitis me. ⁊ iterū modicū ⁊ videbitꝭ me. Amē amē dico vob̄: q̇a plorabitis ⁊ flebitis vos: mūd⁹ aūt gaudebit. Vos aūt ꝯtristabimi: ſ tristicia vr̄a vertet̄ i gaudiū. Mulier cū parit tristiciā hꝫ: q̇a venit hora ei⁹. Cū aūt peperit puerū: iam nō meminit p̄ssure ꝓpter gaudiū: q̇a nat⁹ ē hō i mūdū. Et vos igit̄ nūc q̇dē tristiciā habetis. Iterū aūt videbo vos. ⁊ gaudebit coꝛ vr̄m: ⁊ gaudium vestrū nemo tollet a vob̄. Et illo die me nō int̄rogabitꝭ q̇cq̄ꝫ. Amen amē dico vob̄: si q̇d petieritis patrē i noīe meo dabit vobis. Usqꝫ modo nō petistis quicq̄ꝫ i noīe meo. Petite ⁊ accipietis: ut gaudiū vestrū sit plenū. Hec in ꝓverbijs locut⁹ sū vob̄. Venit hora cū iā nō

in pûerbijs loqr vobis: ſ3 palā de patre meo annūciabo vob. In illo die in nõie meo petet. Et nõ dico vob: qa ego rogabo patrē de vob. Ipſe.n.paē amat vos: qa vos me amaſtis: ⁊ credidiſtis·qa a deo exiui. Exiui a patre ⁊ veni in mūdū: iterū relinq̃ mūdū.⁊ vado ad patrē. Dicūt ei diſcipuli ei⁹. Ecce nūc palam loq̃ris.⁊ pûerbiū nullū dicis. Nunc ſcimus qa ſcis oia.⁊ nõ op⁹ eſt tibi ut q̃s te interroget In h̃ credim⁹: qa a deo exiſti. R̃ndit eis ih̃s Modo credit̃: Ecce venit hora.⁊ iam venit ut diſpgamī vnuſq̈ſq3 ī ꝓpria.⁊ me ſolū relinquatis.⁊ nõ ſum ſol⁹: qa pater mecū eſt. Hec locut⁹ ſū vob: ut ī me pacē habeat̃. In mūdo pſſurā habebit̃: ſ3 ꝯfidite·ego vici mūdū.

CXVII

Hec locutus eſt ih̃s.⁊ ſublevatis oculis ī celū dixit: Pater venit hora·clarifica filiū tuū ut fili⁹ tuus clarificet te. Sicˀ dediſti ei ꝑtātē oīs carnis: ut oē q̃d dediſti ei det eis vitā etnā. Hec ē aūt vita etna ut cognoſcāt te ſolū deū verū: ⁊ quē miſiſti ih̃m xp̃m. Ego te clarificaui ſup t̃rā: op⁹ ꝯſūmaui q̃d dediſti mihi ut faciam. Et nūc clarifica me tu paē apud temetipſū·claritate quā habui p̃uſq̃ mūd⁹ fieret apud te. Manifeſtaui nomē tuū hoīb⁹ q̃s dediſti mihi de mūdo. Tui erant.⁊ mihi eos dediſti.⁊ ſmonē tuū ſuauerūt. Nūc cognouerūt qa oia q̃ dediſti mihi abſ te ſūt. Quia verba q̃ dediſti mihi·dedi eis.⁊ ipſi acceperūt ⁊ cognouerūt vere qa a te exiui.⁊ crediderūt qa tu me miſiſti. Ego pro eis rogo. Non ꝓ mūdo: ſed ꝓ his q̃s dediſti mihi: qa tui ſunt. Et mea oia tua ſūt.⁊ tua mea ſūt.⁊ clarificat⁹ ſum in eis. Et iā nõ ſum ī mūdo.⁊ hi in mūdo ſūt.⁊ ego ad te venio. Paē ſcē ſua eos ī nõie tuo quos dediſti m̄: ut ſint vnū: ſicut ⁊ nos. Cū eſſem cū eis: ego ſuabā eos in nõie tuo. Quos dediſti mihi·ego cuſtodiui.⁊ nemo ex eis ꝑijt niſi fili⁹ ꝑditionis·ut ſcriptā ipleat̃. Nūc aūt ad te venio.⁊ h̃ loq̃r ī mūdo ut habeāt gaudiū meū impletū in ſemetipſis. Ego dedi eis ſmonē tuū.⁊ mūd⁹ eos odio hūit: quia non ſūt de mūdo·ſicut ⁊ ego nõ ſū de mūdo. Non rogo ut tollas eos de mūdo: ſ3 ut ſues eos a malo. De mūdo nõ ſūt: ſicut ⁊ ego nõ ſum de mūdo. Scifica eos ī v̄itate. Sermo tu⁹ veritas ē. Sicˀ tu me miſiſti ī mūdū: ita ⁊ ego miſi eos ī mūdū. Et ꝓ eis ego ſcifico meipſū: ut ſint ⁊ ipſi ſcificati ī veritate. Nõ ꝓ eis aūt rogo tm̄: ſ3 ⁊ ꝓ eis q̃ credituri ſunt ꝑ verbū eoꝝ in me: ut oēs vnū ſint ſicut tu pr̄ in me ⁊ ego in te: ut ⁊ ipſi ī nob vnū ſint: ut credat mūd⁹ quia tu me miſiſti. Et ego claritatē quā dediſti mihi·dedi eis ut ſint vnū·ſicut ⁊ nos vnū ſumus. Ego in eis ⁊ tu in me ut ſint ꝯſūmati in vnū.⁊ cognoſcat mund⁹ qa tu me miſiſti.⁊ dilexiſti eos ſicut ⁊ me dilexiſti. Pater q̃s dediſti mihi volo ut vbi ſū ego.⁊ illi ſint mecū: ut videāt claritatē meā quā dediſti mihi qa dilexiſti me an̄ ꝯſtitutionē mūdi. Pater iuſte mund⁹ te nõ cognouit. Ego aūt te cognoui: ⁊ hi cognouerūt·qa tu me miſiſti. Et notū feci eis nomē tuū ⁊ notū faciā·ut dilectio q̃ dilexiſti me·ī ipſis ſit: ⁊ ego ī ipſis.

CXVIII

Hec cū dixiſſet ih̃s·egreſſus eſt cū diſcipulis ſuis trāſ torrentē cedron vbi erat hort⁹ ī quē introiuit ipſe ⁊ diſcipuli ei⁹. Sciebat aūt ⁊ iudas q̃ tradebat eū locū: qa frequēt̃ ih̃s ꝯuenerat illuc cū diſcipulis ſuis. Iudas ḡ cū accepiſſet cohortē ⁊ a pontificibus ⁊ phariſeis miniſtros: venit illuc cū laternis ⁊ facib⁹ ⁊ armis. Ih̃s itaq3 ſciens oia q̃ ventura erāt ſup eū·ꝓceſſit ⁊ dixit eis: Quē q̃ritis? R̃nderūt ei: Ih̃m nazarenū. Dicit eis ih̃s: Ego ſū. Stabat aūt ⁊ iudas q̃ tradebat eū cum ipſis. Ut ḡ dixit eis ego ſū: abierūt retro: ⁊ ceciderūt ī t̃rā. Iterū ḡ interrogauit eos. Quē q̃rit̃? Illi aūt dixerūt Ih̃m nazarenū. R̃ndit ih̃s: Dixi vobis: qa ego ſum. Si ḡ me q̃ritis ſinite hos abire. Ut impleret̃ ſermo quē dixit: quia q̃s dediſti mihi nõ ꝑdidi ex eis quēq̃. Symō ḡ petr⁹ habens gladiū eduxit eū.⁊ ꝑcuſſit pontificis ſeruū.⁊ abſcidit auriculā ei⁹ dexterā. Erat āt nomē ſuo malch⁹. Dic̄ ḡ ih̃s petro: Mitte gladiū tuū ī vaginā. Calicē quē dedit mihi paē nõ vis ut bibā illū? Cohors āt ⁊ tribun⁹ ⁊ miniſtri iudeoꝝ ꝯprehenderūt ih̃m: ⁊ ligauerunt eū ⁊ adduxerūt eū ad annā p̃mū. Erat.n.ſocer cayphe q̃ erat pontifex anni illi⁹. Erat āt cayphas q̃ ꝯſiliū dederat iudeis: qa expedit vnū hoīem mori ꝓ ꝑplo. Seq̄bat̃ āt ih̃m ſymon petr⁹.⁊ ali⁹ diſcipul⁹. Diſcipul⁹ aūt ille erat not⁹ pontifici.⁊ introiuit cū ih̄u in atriū pontificis. Petrus aūt ſtabat ad oſtiū foris. Exiuit ḡ diſcipul⁹ q̃ erat not⁹ pontifici.⁊ dixit oſtiarie.⁊ introduxit petrū. Dixit ḡ petro ancilla oſtiaria: Nūq̃d ⁊ tu ex diſcipul' es hoīs iſti⁹? Dicit ille: Nõ ſū. Stabāt aūt ſui ⁊ miniſtri ad ꝓunas·qa frig⁹ erat.⁊ calefaciebāt ſe. Erat āt cū eis ⁊ petr⁹ ſtās ⁊ calefaciēs ſe.

Pontifex ergo interrogauit ihm de discipulis suis et de doctrina ei⁹. Rñdit ei ihs: Ego palā locut⁹ sū mūdo. Ego sp docui i synagoga et in tēplo q̄ oēs iudei cōueniūt. et i occulto locut⁹ sū nihil. Quid me interrogas? Interroga eos q̄ audierūt q̄d locut⁹ sim ipsis: ecce hi sciunt q̄ dixerim ego. Hec aūt cū dixisset: vn⁹ assistēs ministrorū dedit alapā ihu dicēs: Sic rñdes pontifici? Rñdit ei ihs: Si male locut⁹ sū: testimoniū phibe de malo: si aūt bn̄: q̄d me cedis? Et misit eum annas ligatū ad caypham pontificē. Erat aūt symon petrus stās et calefaciēs se. Dixerūt ergo ei. Nūq̄d et tu ex discipulis ei⁹ es? Negauit ille et dixit: Nō sū. Dicit ei vn⁹ ex seruis pontificis cognat⁹ ei⁹ cui⁹ abscidit petr⁹ auriculā: Nōne ego te vidi in horto cū illo? Iterū ergo negauit petr⁹. et stati gall⁹ cantauit. Adducūt ergo ihm a caypha i pretoriū. Erat aūt mane. et ipsi nō introierūt i pretoriū ut nō cōtaminarent: sed ut māducarēt pasca. Exiuit ergo pilat⁹ ad eos foras. et dixit. Quā accusationē affertis aduers⁹ hoiem hūc? Rñderūt et dixerūt ei. Si nō eēt hic malefactor: nō tibi tradidissem⁹ eū. Dicit ergo eis pilat⁹: Accipite eū vos. et sm legē vr̄am iudicate eū. Dixerūt ergo ei iudei: Nobis nō licet interficere quēq̄. Ut sermo ihu ipleret quē dixit: significans q̄ morte eēt moriturus. Introiuit ergo iterū in pretoriū pilatus. et vocauit ihm. et dixit ei: Tu es rex iudeorū? Rñdit ihs. A temetipso h̄ dicis an alij dixerūt tibi de me? Rñdit pilat⁹. Nūquid ego iudeus sum? Gens tua et pōtifices tradiderūt te mihi. Quid fecisti? Rñdit ihs. Regnū meū nō ē de h̄ mūdo. Si ex h̄ mūdo eēt regnū meū: ministri mei vtiq̄ decertarent ut nō traderer iudeis. Nūc aūt regnū meum nō ē hinc. Dixit itaq̄ ei pilatus. Ergo rex es tu? Rñdit ihs. Tu dicis: q̄a rex sū ego. Ego i hoc nat⁹ sū. et ad h̄ veni i mūdū: ut testimoniū phibeā veritati. Ois q̄ ē ex veritate: audit vocem meā. Dicit ei pilat⁹: Quid ē veritas? Et cū hoc dixisset: iterū exiuit ad iudeos. et dicit eis. Ego nullā iuenio i eo cām. Est aūt cōsuetudo vob̄ ut vnū dimittā vob̄ in pasca. Vultis ergo dimittā vobis regē iudeorū? Clamauerūt rursum oēs dicētes. Nō hunc sed barrabā. Erat autem barrabas latro.

CXIX

Tunc ergo apprehēdit pilat⁹ ihm. et flagellauit. Et milites plectētes coronā de spinis iposuerūt capiti ei⁹. et veste purpurea circūdederūt eū. Et veniebant ad eū et dicebāt: Aue rex iudeorū. Et dabāt ei alapas. Exiuit iterū pilat⁹ foras. et dic̄ eis Ecce adduco vob̄ eū foras ut cognoscatis q̄a nullā inuenio i eo causam. Exiuit ergo ihs portās spineā coronā. et purpureū vestimentū. et dicit eis. Ecce hō. Cū ergo vidissent eū pontifices et ministri: clamabāt dicētes: Crucifige crucifige eū. Dicit eis pilat⁹. Accipite eū vos et crucifigite. Ego eni nō inuenio i eo causā. Rñderūt ei iudei. Nos legē hēm⁹. et sm legē debet mori: q̄a filiū dei se fecit. Cū ergo audisset pilat⁹ hūc sermonē: magis timuit. Et ingressus est pretoriū iterū. et dicit ad ihm: Unde es tu? Ihs aūt rñsū nō dedit ei. Dicit ergo ei pilat⁹ Mihi nō loq̄ris? Nescis q̄a ptātē habeo crucifigere te: et ptātē habeo dimittē te? Rñdit ihs. Nō haberes ptātē aduersū me vllā nisi tibi datū esset desup. Propterea q̄ me tradidit tibi: mai⁹ pctm̄ hz. Et exinde q̄rebat pilatus dimittē eū. Iudei aūt clamabāt dicētes. Si hūc dimittis nō es amic⁹ cesaris. Ois.n. q̄ se regē facit: cōtradicit cesari. Pilat⁹ aūt cū audisset hos sermones: adduxit foras ihm. et sedit p tribunali in loco q̄ dr̄ lithostratos: hebraice aūt gabatha. Erat aūt parasceue pasce hora q̄si sexta. et dic̄ iudeis. Ecce rex vester Illi aūt clamabāt: Tolle tolle crucifige eū. Dic̄ eis pilat⁹: Regē vr̄m crucifigā? Rñderūt pontifices: Nō habem⁹ regē nisi cesarem. Tūc ergo tradidit eis illū ut crucifigeret. Susceperūt aūt ihm. et eduxerūt. Et baiulās sibi crucē exiuit in eū q̄ dicit calvarie locū: hebraice aūt golgotha. Ubi crucifixerūt eū. et cū eo alios duos hic et hic: mediū aūt ihm. Scripsit aūt et titulū pilat⁹. et posuit sup crucem. Erat aūt scriptū. Ihs nazaren⁹ rex iudeorū. Hūc ergo titulū multi iudeorū legerūt: q̄a pp̄e ciuitatē erat loc⁹ vbi crucifix⁹ est ihs. Et erat scriptū hebraice: grece. et latine. Dicebant ergo pilato pontifices iudeorū. Noli scribē rex iudeorū: sed q̄a ipse dixit: rex sū iudeorū. Rñdit pilatus: Quod scripsi: scripsi. Milites ergo cū crucifixissent eū: acceperūt vestimēta ei⁹. et fecerūt q̄tuor ptes vnicuiq̄ militi ptē. et tunicā. Erat aūt tunica incōsutilis: desup cōtexta p totū. Dixerūt ergo ad inuicē: Non scindam⁹ eā: sed sortiamur de illa cui⁹ sit. Ut scriptura ipleret dicēs: Partiti sunt vestimenta mea sibi. et in vestē meā miserunt sortē. Et milites q̄dē h̄ fecerūt. Stabāt autē iuxta crucē ihu mr̄ ei⁹. et soror mr̄is ei⁹ maria cleophe. et maria magdalene. Cū vidisset ergo

ih̄s matrē ⁊ discipulū stantē quē diligebat dic̄ mr̄i sue: Mulier ecce fili⁹ tuus. Deinde dic̄ discipulo: Ecce mat̄ tua. Et ex illa hora accepit eā discipul⁹ in suā. Postea sciens ih̄s q̄a oīa ꝯsūmata sūt ut cōsūmaret̄ scripta dic̄ Sitio. Uas aūt erat positū aceto plenū. Illi ḡ spongiā plenā aceto hysopo circūponentes obtulerūt ori ei⁹. Cū ḡ accepisset ih̄s acetū dixit: Cōsūmatū ē. Et iclinato capite tradidit spm̄. Judei ḡ qm̄ parasceue erat ut non remanerēt in cruce corp̄a sabbato: Erat eni magn⁹ dies ille sabbati: rogauerūt pilatū ut frangerent̄ eoꝝ crura. ⁊ tollerent̄. Uenert̄ ergo milites. ⁊ p̄mi q̄dē fregerūt crura. ⁊ alteri⁹ q̄ crucifix⁹ ē cū eo. Ad ih̄m aūt cū venissent ut viderūt eū iam mortuū nō fregerunt ei⁹ crura: ſ3 vn⁹ militū lancea lat⁹ ei⁹ apuit. ⁊ continuo exiuit sanguis ⁊ aq̄. Et q̄ vidit testimonium phibuit. ⁊ verū ē testimoniū ei⁹: Et ille scit q̄a vera dicit ut ⁊ vos credat̄. Facta sunt eni h̄ ut scripta ipleret̄. Os nō cōminuet̄ ex eo. Et iteꝝ alia scripta dicit. Uidebūt i quē trāsfixerūt. Post h̄ aūt rogauit pilatū ioseph ab arimathia eo q̄ eēt discipul⁹ ih̄u. occult⁹ aūt ꝓpter metū iudeoꝝ: ut tollēt corp⁹ ihesu. Et p̄misit pilat⁹. Uenit ḡ ⁊ tulit corp⁹ ihesu. Uenit aūt ⁊ nicodem⁹ q̄ venerat ad ihesum nocte p̄mū: ferens mixturā myrrhe ⁊ aloes q̄si libras cētū. Accepūt ergo corp⁹ ih̄u. ⁊ ligauerūt eū lintheis cū aromatib⁹. sicut mos ē iudeis sepelire. Erat aūt i loco vbi crucifix⁹ ē hort⁹. ⁊ i horto monumentū nouū in q̄ nōdū q̄sq̄ posit⁹ erat. Ibi ḡ ꝓpter parasceuen iudeoꝝ: q̄a iux̄ erat monumētū. posuerūt ih̄m.

CXX

Una aūt sabbati maria magdalene venit mane cū adh̄ tenebre essent ad monumentū. ⁊ vidit lapidē sublatum a monumēto. Cucurrit ḡ ⁊ venit ad symonem petrū ⁊ ad aliū discipulū quem amabat ih̄s. ⁊ dic̄ illis. Tulerūt dn̄m de monumēto. ⁊ nescimus vbi posuerūt eū. Exijt ḡ petr⁹ ⁊ ille ali⁹ discipul⁹: ⁊ venerūt ad monumentū. Currebāt aūt duo sil̄. ⁊ ille ali⁹ discipulus precucurrit citius petro: ⁊ venit prim⁹ ad monumētū. Et cū se iclinasset vidit posita lintheamina: nō tn̄ introiuit. Uenit ḡ symon petr⁹ sequēs eū. ⁊ introiuit i monumentum. Et vidit lintheamina posita ⁊ sudarium q̄d fuerat sup̄ caput ei⁹ nō cum lintheaminibus positū. ſ3 sepati iuolutū i vnū locū. Tūc ergo introiuit ⁊ ille discipul⁹ q̄ venerat prim⁹ ad monumentū. ⁊ vidit ⁊ credidit. Nōdū eni sciebant scripturā: q̄a oportuit eū a mortuis resurgē. Abiert̄ ḡ iteꝝ discip̄li ad semetipsos. Maria āt stabat ad monumētū foris plorās. Dū ḡ fleret iclinauit se ⁊ ꝓspexit i monumētū. Et vidit duos angelos i albis sedentes. vnū ad caput. ⁊ vnum ad pedes. vbi positum erat corp⁹ ih̄u. Dicūt ei illi: Mulier q̄d ploras? Dicit eis: Quia tulerūt dn̄m meum. ⁊ nescio vbi posuerūt eū. Hec cū dixisset cōuersa ē retrorsū. ⁊ vidit ih̄m stantē. ⁊ nō sciebat q̄a ih̄s est. Dicit ei ih̄s. Mulier q̄d ploras? Quē q̄ris? Illa existimās q̄a hortulan⁹ eēt. dicit ei. Dn̄e si tu sustulisti eū dicito mihi vbi posuisti eū: ⁊ ego eū tollā. Dicit ei ih̄s: Maria. Cōuersa illa dicit ei: Rabboni: q̄d dicit̄ mḡr. Dicit ei ih̄s: Noli me tangē. Nōdū. n. ascēdi ad patrē meū. Uade aūt ad frēs meos ⁊ dic eis: Ascendo ad patrē meū ⁊ patrē vestrū: deū meū ⁊ deū vr̄m. Uenit maria magdalene ānūciās discipulis q̄a vidi dn̄m. ⁊ h̄ dixit mihi: Cū ḡ sero eēt die illo vna sabbatoꝝ ⁊ fores essent clause vbi erāt discipuli ꝯgregati ꝓpt̄ metū iudeoꝝ: venit ih̄s ⁊ stetit i medio. ⁊ dixit eis: Pax vob̄. Et cū h̄ dixisset. oñdit eis man⁹ ⁊ lat⁹. Gauisi sūt ḡ discipuli viso dn̄o. Dixit ḡ eis iteꝝ: Pax vobis Sic̄ misit me pater. ⁊ ego mitto vos. Hec cum dixisset. insufflauit. ⁊ dicit eis: Accipite spm̄ scm̄. Quoꝝ remiseritꝪ pctā remittunt̄ eis: ⁊ q̄rū retinueritis retēta sūt. Thomas aūt vn⁹ ex duodeci q̄ dicit̄ didym⁹ nō erat cū eis qn̄ venit ih̄s. Dixerūt ḡ ei alij discipuli. Uidim⁹ dn̄m. Ille aūt dixit eis: Nisi videro i manib⁹ ei⁹ fixurā clauoꝝ. ⁊ mittā digitū meū in locū clauoꝝ. ⁊ mittā manū meā i lat⁹ ei⁹. nō credā Et p⁹ dies octo iteꝝ erant discipuli ei⁹ intus ⁊ thomas cū eis. Uenit ih̄s ianuis clausis: ⁊ stetit i medio: ⁊ dixit eis: Pax vob̄. Deinde dicit thome: Infer digitū tuū huc: ⁊ vide manus meas. ⁊ affer manū tuā ⁊ mitte in lat⁹ meū. ⁊ noli eē incredul⁹ ſ3 fidelis. Rn̄dit thomas ⁊ dixit. Dn̄s me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. Dicit ei ih̄s. Quia vidisti me thoma credidisti: bt̄i q̄ non viderūt ⁊ crediderūt. Multa q̄dē ⁊ alia signa fecit ih̄s i ꝯspectu discipuloꝝ suoꝝ q̄ nō sūt scripta i libro h̄. Hec aūt scripta sūt ut credatis q̄a ihesus ē fili⁹ dei. ⁊ ut credētes vitā habeatis in noīe eius.

CXXI

Postea manifestauit se iteꝝ ihesus ad mare tyberiadis. Māifestauit āt sic.

Erãt sił symon petr⁹ ⁊ thomas q̇ dicit᷑ didymus⁹ ⁊ nathanahel q̇ erat a chana galilee. ⁊ filij ȝebedei. ⁊ alij ex discipul᷑ ei⁹ duo. Dicit eis symõ petr⁹. Vado piscari. Dicũt ei. Venim⁹ ⁊ nos tecũ. Et exierũt ⁊ ascẽderũt i naui. ⁊ illa nocte nihil p̄ndiderũt. Mane ãt facto stetit ih̄s i littore: nõ tñ cognouerũt discipuli q̇a ih̄s ẽ. Dic̄ ergo eis ih̄s: Pueri· nũqd pulmẽtariũ habet̄: R̄nderũt ei: Nõ. Dic̄ eis. Mittite i dexterã nauigij rete. ⁊ iuenietis. Miserũt ergo. ⁊ iã nõ valebãt illud trahẽ p̄ multitudine pisciũ. Dicit ḡ discipul⁹ ille quẽ diligebat ih̄s petro. Dñs ẽ. Symõ petr⁹ cũ audisset q̇a dñs ẽ· tunica succinxit se. Erat. n. nud⁹. ⁊ misit se i mare. Alij ãt discipuli nauigio venerũt Nõ. n. lõge erãt a t̃ra: ḃ q̃si cubitis ducẽtis trahentes rete pisciũ. Vt ḡ descẽderũt i t̃rã· viderũt prunas positas. ⁊ piscẽ supp̄ositũ. ⁊ panẽ. Dic̄ eis ih̄s: Afferte de piscib⁹ q̇s prendidistis nũc. Ascẽdit symon petr⁹· ⁊ traxit rete i t̃rã plenũ magnis piscib⁹ cẽtũ q̇nq̃gintatribus. Et cũ tãti eẽnt· nõ ẽ scissũ rete. Dicit eis ih̄s: Venite prãdete. Et nemo audebat discũbentiũ interrogare eũ tu q̇s es: scientes q̇a dñs ẽ. Et venit ih̄s ⁊ accepit panẽ. ⁊ dabat eis. ⁊ piscẽ silit᷑. Hoc iã tertio manifestatus ẽ ih̄s discipulis suis cũ resurrexisset a mortuis Cũ ergo prandissent· dixit symoni petro ih̄s. Symõ iohis dilig̃ me pl⁹ his: Dic̄ ei. Etiã dñe· tu scis q̇a amo te. Dic̄ ei: Pasce agnos meos. Dic̄ ei iterũ: Symõ iohis dilig̃ me: Ait illi: Etiã dñe tu scis q̇a amo te. Dicit ei iterũ: Pasce agnos meos. Dic̄ ei t̃tio: Symõ iohis amas me: Cõtristat⁹ ẽ petr⁹· q̇a dixit ei tertio amas me. ⁊ dicit ei: Dñe tu oia nosti tu scis q̇a amo te. Dic̄ ei. Pasce oues meas. Amẽ amẽ dico t᷑ cũ eẽs iunior cingebas te ⁊ ãbulabas vbi volebas. Cũ ãt senueris· extendes man⁹ tuas. ⁊ ali⁹ te cinget. ⁊ ducet q̇ tu nõ vis. Hoc aũt dixit significãs q̃ morte clarificatur⁹ eẽt deũ. Et cũ ḣ dixisset· dic̄ ei. Sequere me. Cõuersus petr⁹ vidit illũ discipulũ quẽ diligebat ih̄s sequentẽ· q̇ ⁊ recubuit in cena sup̄ pect⁹ ei⁹. ⁊ dixit: dñe q̇s est q̇ tradet te: Hũc ḡ cũ vidisset petr⁹· dic̄ ih̄u. Dñe· hic aũt q̇d: Dic̄ ei ih̄s: Sic eũ volo manere donec veniã. Quid ad te. Tu me seq̃re. Exijt ḡ ꝑmo iste int᷑ frẽs: q̇a discipul⁹ ille nõ morit᷑. Et nõ dixit ei ih̄s nõ morit᷑· ḃ sic eũ volo manere donec veniã: q̇d ad te: Hic ẽ discipulus ille q̇ testimoniũ ꝑhibet de his. ⁊ scripsit hec. Et scim⁹ q̇a verũ ẽ testimoniũ ei⁹. Sũt aũt ⁊ alia multa que fecit ihesus q̃ si scribant᷑ p̄ singula nec ipsũ arbitror mundũ cape posse eos qui scribendi sũt libros.

Explicit euangeliũ ꝯm Johẽm. Incipit p̄fatio sci Hieronymi i oẽs ep̄las sancti Pauli.

PRimũ q̃rit᷑: quare p⁹ euangelia q̃ supplemẽtũ legis sũt ⁊ in q̇b⁹ nobis exẽpla ⁊ p̄cepta viuendi plenissime digesta sũt: voluerit ap̄lus has ep̄las ad singulas ecclesias destinare. Hac aũt cã factũ videt᷑ ut. s. initia nascentis ecclie nouis causis existẽtib⁹ p̄ueniret ⁊ ut p̄ñtia atq̧ oriẽtia resecaret vitia. ⁊ p⁹ futuras excludẽt q̃ones· exẽplo ꝓp̄hetaꝝ q̇ post editã legẽ moysi i qua oia dei mandata legebant᷑: nihilomin⁹ tñ doctrina sua rediuiua sp̄ ꝓp̄li cõprelsere p̄ctã. ⁊ ꝓpt᷑ exẽplũ viuendi libros ad nr̃am etiã memoriã transmiserũt. Deinde q̃rit᷑: Cur nõ ampli⁹ q̃ decẽ ep̄las ad ecclĩas scripserit. Decẽ sũt. n. cũ ea q̃ dicit᷑ ad hebreos. Nã reliq̃ q̃tuor ad discip̄los sp̄ãlit᷑ sũt porrecte. Vt oñdẽt nouũ nõ discrepare a veteri testõ. ⁊ se ꝯ̃ legẽ nõ facẽ moysi: ad numerũ p̄moꝝ decalogi mãdatoꝝ suas ep̄las destinauit: ⁊ q̇t ille p̄ceptis a pharaõe istituit libatos: totidẽ ḣ ep̄lis a diaboli ⁊ idolatrie ꝯ̃uitute edocet acq̇sitos. Nã ⁊ duas tabulas lapideas duoꝝ testõꝝ figurã hũisse viri eruditissimi tradiderũt. Ep̄lam sane q̃ ad hebreos scribit᷑ q̇dã pauli nõ eẽ ꝯtendũt· eo q̧ nõ sit ei⁹ noie titulata. ⁊ ꝓpter ꝯmonis stiliq̧ distantiã: ḃ aut barnabe iuxta tertullianũ: aut luce iux̃ q̇sdã· uł certe clemẽtis discipuli ap̄loꝝ ⁊ ep̄i romãe ecclie p⁹ ap̄los ordinati. Quib⁹ r̃ndendũ ẽ: si ꝓpterea pauli nõ erit· q̇a ei⁹ nõ hȝ nomẽ: ḡ nec alicui⁹ erit: q̇a nulli⁹ noie titulat᷑. Q̃ȯ si incõueniẽs absurdũq̧ ẽ: ipsius magis eẽ credẽda ẽ q̃ tãto doctrine sue fulget eloq̇o. Sȝ q̃m apud hebreoꝝ ecclesias q̃i destructor legis falsa suspitiõe habebat᷑· voluit tacito noie de figuris legis ⁊ v̄itate xp̄i reddere rõnẽ· ne odiũ nois i fronte p̄titulati vtilitatẽ excludẽt lectiõis. Nõ ẽ sane mix̃ si eloq̃ntior videat᷑ i ꝓp̄o. i. hebreo q̃ i p̄egrino. i. i greco q̇ cete ep̄le sũt scripte ꝯmõe. Mouet etiã q̇sdã q̃re romanoꝝ ep̄la i p̄mo sit posita: cũ eã nõ primo scriptã ratio manifestet. Nã hanc

se ꝓficiscentē hierosolymā scripsisse testat᷑· cū corinthios ⁊ alios iā añ ut misteriū qd̄ secū portatur⁹ erat colligerēt· lr̄is adhortatus sit. Unde ⁊ itelligi qdā uolūt ita oēs epl̄as ordinatas: ut pma ponet᷑ ꝙuis p⁹rior fuerit destinata ut ꝑ singulas epl̄as ḡdib⁹ ad ꝑfectiora ueniret᷑. Romanoꝝ nāqꝫ pleriqꝫ tā rudes erāt· ut nō itelligerēt dei se grā ⁊ nō suis meritꝭ eē saluatos. ⁊ ob h̄ duo inť se ꝑpl'i ꝯflictarēt. Idcirco illos indigē asserit corrigi: uitia gētilitatꝭ ꝑora cōmemorās. Corinthijs āt iā dicit scie grām eē ꝯcessā. ⁊ nō tā oēs increpat ꝙ cur peccātes nō increpauerūt· rephēdit: sic ait. Audit᷑ inť uos fornicatio. Et iterū. Cōgregatꝭ uob̄ cū meo spū· tradē h⁹mōi sathane. In secūda ꝟo laudāť. ⁊ ut magꝭ ac magꝭ ꝓficiāt cōmonet᷑. Galathe ꝟo iam nulli⁹ criminis arguūt᷑· nisi h̄ tm̄ ꝙ callidissimis pseudo apl'is crediderūt. Ephesij sane nulla rephensioē· s̄ multa laude sūt digni: qa fidē apl'icā ꝟuauerūt. Philippēses etiā multo magꝭ collaudāť q nec audire qdē falsos apl'os uoluerūt. Thessalonicēses nihilomin⁹ in duab⁹ epl'is oi laude ꝓseqť: eo ꝙ nō solū fidē incōcussā ꝟuauerit ꝟitatꝭ· s̄ etiā i ꝑsecutioē ciuiū fuerint ꝯstātes inuēti. Colossenses aūt tales erant ut cū ab apl'o uisi corꝑalit᷑ nō fuissent hac laude digni haberet᷑. Et si corpore inqt absens sū: s̄ spū uobiscū sū gaudens ⁊ uidēs ordinē urm̄. De hebreis ꝟo qd dicendū est? qꝝ thessalonicēses q plīmū laudati sūt imitatores facti eē dicūť? Sic ipse ait. Et uos frēs imitatores facti estꝭ ecclīaꝝ dei q̄ sūt i iudea. Eadē.n. passi estꝭ ⁊ uos a cōtribulib⁹ urīs: q̄ ⁊ illi a iudeis. Apud ipsos qꝫ hebreos eadē cōmemorat dicēs. Nā ⁊ uinctꝭ cōpassi estis: ⁊ rapinā bonoꝝ uroꝝ cū gaudio suscepistis cogñscētes uos hr̄e meliorē ⁊ manētē subam.

Incipit ꝓlog⁹ spālis i epl'am ad Romanos

Romani sūt q ex iudeis ⁊ gentib⁹ crediderūt. Hi supba ꝯtentioē uolebāt se alt'utꝝ supponere. Nā iudei dicebant: Nos sum⁹ ꝑpl'us dei q̄s ab initio dilexit ⁊ fouit: nos circūcisi ex gnē abrahā scā descendim⁹ ex stirpe. ⁊ notus retro apud iudeā tm̄ de⁹. Nos de egypto signis dei ⁊ ꝟtutib⁹ liberati· mare sicco ꝑtrāsiuim⁹ pede: cū iimicos nr̄os ḡuissimi fluctus iuoluerēt. Nob̄ pluit māna dn̄s i deserto. ⁊ qsi filijs suis celeste pabulū mīstrauit. Nos die noctuqꝫ i colūna nubis ignisqꝫ ꝑcessit· ut nobis i inuio iter ondēt. Atqꝫ ut cetera ei⁹ circa nos imensa bn̄ficia taceam⁹: nos soli digni fuim⁹ dei legē accipe. ⁊ uocē dei loquentꝭ audire· eiusqꝫ cognoscē uolūtatē. In q lege nob̄ ꝓmissus ē xp̄s: ad q̄s etiā ipse se uenisse testatus ē dicēs: nō ueni nisi ad oues q ꝑierāt domus isrl': cū uos canes poti⁹ ꝙ hoies appellauerit. Equū ne ḡ ē ut idola hodie deserentes qb⁹ ab initio deseruistꝭ nob̄ cōparemi. ⁊ nō poti⁹ in ꝓselitoꝝ locū ex legꝭ auctoritate ⁊ ꝯsuetudine deputemi? Et h̄ ipsū nō merebamini· nisi qa larga semꝑ dei clemētia uoluit uos ad nr̄am imitationē admittē. Gētes etiā econtrario r̄ndebāt. Quāto.n. maiora erga uos dei bn̄ficia narraueritꝭ· tāto maiorꝭ uos criminis reos esse mōstrabitꝭ. Sꝑ.n. his oib⁹ extitistis ingti. Nā ipsis pedib⁹ qb⁹ aridū mare trāsistꝭ· ludebatꝭ añ idola q fecistis: ⁊ ipso ore q paulo añ ob necē adūsarioꝝ dn̄o cātauerat· simulacra uob̄ fieri poposcistꝭ: illis oculis qb⁹ uenerādo deū i nube uel igne ꝯspicē solebatis· simulacra ituebamini. Māna qꝫ uob̄ fastidio fuit. ⁊ sꝑ i deserto ꝯ dn̄m murmurastꝭ: ad egyptū unde uos manu ualida eiecerat redire cupientes. Quid plura? Ita p̄res urī crebra ꝓuocatione dn̄m irritauerunt ut oēs i heremo morerent᷑: nec pl⁹ ex seniorib⁹ coꝝ ꝙ duo hoies t'rā reꝓmissiōis itrarēt. Sꝫ qd antiq replicam⁹· cū etiā si illa mime fecissetis de h̄ solo nemo uos dignos uenia iudicaret ꝙ dn̄m xp̄m ꝓphaꝝ sꝑ uob̄ uocib⁹ reꝓmissū nō solū suscipe noluistis: sed etiā morte pessima ꝑemistis? Quē ut nos cogñuim⁹ ꝯstati credidim⁹· cū nob̄ de eo antea nō fuerit p̄dicatū. Unꝭ ꝓbat᷑: ꝙ idolis ꝟuiuim⁹· nō obstinatiōi mētis: s̄ igrātie deputandū. Qui.n. cognitū ilico seqmur: oli utiqꝫ seqremur si antea cognouissem⁹. Sic aūt uos de gnīs nobilitate iactatꝭ· qsi nō morū imitatio magꝭ ꝙ carnal' natiuitas filios uos faciat esse scōꝝ. Deniqꝫ esau ⁊ ismahel cū de stirpe sint abrahe· mime tn̄ i filijs reputant᷑. His talit᷑ altercātib⁹· apl'os se mediū interponēs ita ꝑtiū dirimit qōnes ut neutrū coꝝ sua iusticia salutē meruisse cōfirmet: ābos ꝟo ꝑpl'os ⁊ scient᷑ ⁊ ḡuit᷑ deliqsse: Judeos qdē ꝙ ꝑ ꝑuaricationē legꝭ deū inhonorauerit: gētes ꝟo ꝙ cū cognitū de creatura creatorē ut deū debuerit uenerari· gl'iam ei⁹ i manufacta mutauerint simulacra. Utrosqꝫ etiā simil᷑ ueniā ꝯsecutos· eqles esse uerissima rōne demōstrat: ꝓserti cū i eadē lege p̄dictū

sit et iudeos et gentes ad christi fidem vocandos esse. Quamobrem vicissim eos humilians ad pacem et concordiam cohortatur.

Explicit prologus. Incipit argumentum.

Romani sunt partis italie. Hi preventi sunt a falsis apostolis et sub nomine domini nostri ihesu christi in legem et prophetas erant inducti. Hos revocat apostolus ad veram et evangelicam fidem: scribens eis a corintho.

Explicit argumentum. Incipit epistola beati pauli apostoli ad romanos. Capitulum I

Paulus servus ihesu christi vocatus apostolus segregatus in evangelium dei quod ante promiserat per prophetas suos in scripturis sanctis de filio suo qui factus est ei ex semine david secundum carnem. qui predestinatus est filius dei in virtute secundum spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum ihesu christi domini nostri per quem accepimus gratiam et apostolatum ad obediendum fidei in omnibus gentibus pro nomine eius in quibus estis et vos vocati ihesu christi: omnibus qui sunt rome dilectis dei vocatis sanctis. Gratia vobis et pax a deo patre et domino nostro ihesu christo. Primum quidem gratias ago deo meo per ihesum christum pro omnibus vobis: quia fides vestra annunciatur in universo mundo. Testis enim mihi est deus cui servio in spiritu meo in evangelio filii eius: quod sine intermissione memoriam vestri facio semper in orationibus meis: obsecrans si quomodo tandem aliquando prosperum iter habeam in voluntate dei veniendi ad vos. Desidero enim videre vos ut aliquid impartiar vobis gratie spiritualis ad confirmandos vos: id est simul consolari in vobis per eam que invicem est fidem vestram atque meam. Nolo autem vos ignorare fratres: quia sepe proposui venire ad vos et prohibitus sum usque adhuc: ut aliquem fructum habeam in vobis sicut et in ceteris gentibus. Grecis ac barbaris sapientibus et insipientibus debitor sum: itaque quod in me promptum est et vobis qui rome estis evangelizare. Non enim erubesco evangelium. Virtus enim dei est in salutem omni credenti: iudeo primum et greco. Iusticia enim dei in eo revelatur ex fide in fidem: sicut scriptum est: Iustus autem ex fide vivit. Revelatur enim ira dei de celo super omnem impietatem et iniusticiam hominum eorum qui veritatem dei in iniusticia detinent: quia quod notum est dei manifestum est in illis. Deus enim illis manifestavit. Invisibilia enim ipsius a creatura mundi per ea que facta sunt intellecta conspiciuntur: sempiterna quoque eius virtus et divinitas: ita ut sint inexcusabiles. Quia cum cognovissent deum non sicut deum glorificaverunt aut gratias egerunt: sed evanuerunt in cogitationibus suis: et obscuratum est insipiens cor eorum. Dicentes enim se esse sapientes stulti facti sunt. Et mutaverunt gloriam incorruptibilis dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis et volucrum et quadrupedum et serpentium. Propter quod tradidit illos deus in desideria cordis eorum in immundiciam: ut contumeliis afficiant corpora sua in semetipsis. Qui commutaverunt veritatem dei in mendacium: et coluerunt et servierunt creature potius quam creatori qui est benedictus in secula amen. Propterea tradidit illos deus in passiones ignominie. Nam femine eorum immutaverunt naturalem usum in eum usum qui est contra naturam. Similiter autem et masculi relicto naturali usu femine exarserunt in desideriis suis in invicem masculi in masculos turpitudinem operantes: et mercedem quam oportuit erroris sui in semetipsis recipientes. Et sicut non probaverunt deum habere in noticia: tradidit illos deus in reprobum sensum: ut faciant ea que non conveniunt: repletos omni iniquitate malitia fornicatione avaritia nequitia: plenos invidia homicidiis contentione dolo malignitate: susurrones detractores deo odibiles contumeliosos superbos elatos inventores malorum parentibus non obedientes insipientes incompositos sine affectione absque federe sine misericordia. Qui cum iusticiam dei cognovissent: non intellexerunt: quoniam qui talia agunt digni sunt morte: non solum qui ea faciunt sed etiam qui consentiunt facientibus. C II

Propter quod inexcusabilis es o homo omnis qui iudicas. In quo enim alterum iudicas teipsum condemnas. Eadem enim agis que iudicas. Scimus enim quoniam iudicium dei est secundum veritatem in eos qui talia agunt. Existimas autem hoc o homo qui iudicas eos qui talia agunt et facis ea: quia tu effugies iudicium dei? An divitias bonitatis eius et patientie et longanimitatis contemnis? Ignoras quoniam benignitas dei ad penitentiam te adducit? Secundum autem duritiam tuam et impenitens cor thesaurizas tibi iram in die ire et revelationis iusti iudicii dei qui reddet unicuique secundum opera eius. His quidem qui secundum patientiam boni operis gloriam et honorem et incorruptionem querentibus vitam eternam. His autem qui sunt ex contentione et qui non acquiescunt veritati: credunt autem iniquitati: ira et indignatio. tribulatio et angustia in omnem animam hominis operantis malum: iudei primum et greci. Gloria autem et honor et pax omni operanti bonum: iudeo primum et greco. Non enim est acceptio personarum apud deum. Quicumque enim sine lege peccaverunt: sine lege peribunt. Et quicumque in lege peccaverunt per legem iudicabuntur. Non enim auditores legis iusti sunt apud deum: sed factores legis iustificabuntur.

Cū.n. gentes q̄ legē nō hn̄t nāliter ea q̄ legis sunt faciunt· eiusmodi legē nō hn̄tes ipsi sibi sūt lex: q̄ ostendūt op⁹ legis scriptū in cordibus suis· testimoniū reddēte illis ɔsciā ipsoꝝ ⁊ inter seinuicē cogitationū accusantiū aut etiā defendentiū: i die cū iudicabit de⁹ occulta hoīuȝ ꝫm euangeliū meū ꝑ ihm xpm. Si aūt tu iude⁹ cognominaris ⁊ reqescis i lege ⁊ gl'iaris i deo. ⁊ nosti volūtatē ei⁹. ⁊ pbas vtiliora istruct⁹ ꝑ legē: ɔfidis teipsū eē ducē cecoꝝ lumē eoꝝ q̄ in tenebr̄ sūt· eruditorē insipiētiū· mḡrm infantiū· hn̄tē formā sciētie ⁊ v̄itat̄ i lege. Qui ḡ aliū doces teipsū nō doces. Qui p̄dicas nō furādū furaris. Qui dicis nō mechādū mecharis. Qui abhominaris idola: sacrilegiū facis. Qui in lege gl'iaris ꝑ p̄uaricationē legis deū inhonoras. Nomē.n. dei ꝑ vos blasphemat̄ int̄ gentes: sicut scriptū est. Circūcisio q̄dē ꝓdest si legē obserues: si aūt p̄uaricator legis sis· circūcisio tua p̄putiū facta ē. Si igit̄ p̄putiū iusticias legis custodiat: nōne p̄putiū illi⁹ i circūcisionē reputabit̄? Et iudicabit id qd̄ ex nā est p̄putiū legē cōsūmans te: q̄ ꝑ l'rām ⁊ circūcisionē p̄uaricator legis es. Nō.n. q̄ i manifesto iude⁹ est: neq̄ q̄ in manifesto i carne ē circūcisio. ſ3 q̄ i abscōdito iude⁹ ē. ⁊ circūcisio cordis i spū nō l'rā: cuius laus nō ex hoībus ſ3 ex deo est. C III

Quid ḡ ampli⁹ ē iudeo: aut q̄ vtilitas circūcisionis? Multū ꝑ oēm modū. Primū q̄dē: q̄a credita sūt illis eloq̄a dei. Quid.n. si q̄dā illoꝝ nō crediderunt? Nūqd icredulitas illoꝝ fidē dei euacuauit? Absit. Est aūt de⁹ verax: oīs aūt hō mendax. sicut scriptū est: ut iustificeris i ſmonib⁹ tuis ⁊ vincas cū iudicaris. Si aūt iniqtas nr̄a iusticiā dei cōmēdat: qd̄ dicem⁹? Nūqd iniqu⁹ ē deus q̄ infert irā? Scd̄m hoīez dico. Absit. Alioqn quō iudicabit de⁹ hūc mūdū? Si.n. v̄itas dei in meo mēdacio abūdauit in gl'iā ipsi⁹: qd̄ adhuc ⁊ ego tāq̄ peccator iudicor. ⁊ nō sicut blasphemamur. ⁊ sicut aiūt q̄dā nos dicere: faciam⁹ mala ut veniāt bona: Quoꝝ dānatio iusta ē. Quid ḡ? Precellim⁹ eos? Neq̄q̄. Causati.n. sumus iudeos ⁊ grecos oēs sub pctō eē: sicut scriptū ē. Quia nō est iust⁹ q̄sq̄ nō ē intelligēs: nō ē reqrēs deū. Oēs declinauerūt sil' inutiles facti sūt: nō est q̄ faciat bonū: nō est vsq̄ ad vnum. Sepulchrū patens est guttur eoꝝ: linguis suis dolose agebant: venenū aspidū sub labijs eoꝝ. Quoꝝ os maledictione ⁊ amaritudine plenū ē: veloces pedes eoꝝ ad effundēdū sanguinē. Contritio ⁊ infelicitas i vijs eoꝝ. ⁊ viā pacis nō cognouerūt: nō ē timor dei an̄ oculos eoꝝ. Scim⁹ aūt: q̄m q̄cūq̄ lex loq̄t: hijs q̄ in lege sūt loq̄tur. Ut oē os obstruat̄ ⁊ subdit⁹ fiat oīs mūdus deo: q̄a ex opib⁹ legis nō iustificabit̄ oīs caro corā illo. Per legē.n. cognitio peccati. Nūc aūt sine lege iusticia dei manifestata ē. testificata a lege ⁊ ꝓphet̄. Iusticia aūt dei ꝑ fidē ihū xp̄i: in oēs ⁊ sup oēs q̄ credūt in eum. Nō.n. ē distinctio. Oēs.n. peccauerūt. ⁊ egēt gloria dei. Iustificati grat̄ ꝑ grām ipsi⁹ ꝑ redēptionē q̄ ē in xp̄o ihū. q̄uē ꝓposuit de⁹ ꝓpitiatorē ꝑ fidē i sanguie ipsi⁹ ad ostensionē iusticie sue ꝓpt̄ remissionē p̄cedentiū delictorū in sustentatione dei ad ostensionē iusticie ei⁹ in h̄ tpe· ut sit ipse iustus ⁊ iustificans eū q̄ ex fide ē ihū xp̄i. Ubi ē ḡ gl'iatio tua? Exclusa ē. Per quā legē? Factoꝝ? Nō. Sꝫ ꝑ legē fidei. Arbitramur.n. iustificari hoīem per fidē sine opib⁹ legis. An iudeoꝝ de⁹ tm̄? Nōne ⁊ gentiū? Jmmo ⁊ gentiū. Q̄m quidē vn⁹ est deus q̄ iustificat circūcisionē ex fide. ⁊ p̄putiū ꝑ fidē. Legē ḡ destruim⁹ ꝑ fidē? Absit. Sed legem statuimus. C IIII

Quid ḡ dicemus iuenisse abrahā patrē nr̄m ꝫm carnē? Si.n. abrahā ex opib⁹ legis iustificat⁹ ē: hꝫ gl'iā. ſ3 nō apud deū. Quid.n. dīc scriptura? Credidit abrahā deo. ⁊ reputatū ē illi ad iusticiā. Ei aūt q̄ opat̄: merces nō iputat̄ ꝫm grām sed ꝫm debitū. Ei ṽo q̄ nō opat̄. credēti aūt in eū q̄ iustificat impiū: reputat̄ fides ei⁹ ad iusticiā ꝫm ꝓpositum grē dei: sicut ⁊ dauid dicit beatitudinē hoīs cui deus accepto fert iusticiam sine opib⁹. Bti q̄rū remisse sūt iniq̄tates: ⁊ q̄ꝝ tecta sūt pctā. Btūs vir cui nō iputauit dn̄s pctm̄. Beatitudo ḡ h̄ i circūcisione manet: an etiā in p̄putio? Dicim⁹.n. q̄a reputata est fides abrahe ad iusticiā. Quō ḡ reputata ē: In circūcisiōe: an i p̄putio? Nō i circūcisiōe. ſ3 in p̄putio. Et signum accepit circūcisionis signaculū iusticie fidei que ē in p̄putio: ut sit pr̄ oiuz credentiū ꝑ p̄putiū: ut reputet̄ ⁊ illis ad iusticiam. Et sic pr̄ circūcisionis: non his tm̄ q̄ sūt ex circūcisione: ſ3 ⁊ his q̄ sectāt̄ vestigia fidei q̄ ē in p̄putio p̄ris nr̄i abrahe. Non eni ꝑ legē ꝓmissio abrahe aut semini eius ut heres esset mūdi. ſ3 ꝑ iusticiā fidei. Si.n. q̄ ex lege heredes sūt: exinanita ē fides· abolita est

375

pmissio. Lex.n.irā opatur. Ubi eni nō est lex: nec p̄uaricatio. Jō ex fide·ut ꝑm grāꝫ firma sit ꝑmissio oī semini. Nō ei q̄ ex lege est solū: ꝫ ⁊ ei q ex fide est abrahe q̇ pater ē oiuꝫ nrm sicut scriptū ē. Quia patrē multaꝝ gētiū po/sui te añ deū cui credidisti: q̇ viuificat mor/tuos ⁊ vocat ea q̄ nō sūt: tanq̄ ea q sūt. Qui cōtra spem: in spem credidit·ut fieret pr̄ mul/taꝝ gentiū: ꝑm q̄ dictū est ei. Sic erit semen tuū·sicut stelle celi ⁊ arena maris. Et nō infir/mat⁹ ē in fide: nec cōsiderauit corp⁹ suū emor/tuū·cū iam fere centū esset ānoꝝ. ⁊ emortuā vuluā sare. Jn repromissione etiā dei nō he/sitauit diffidentia: ꝫ ꝯfortat⁹ ē fide·dans glo riā deo·plenissime sciēs q̇a q̄cūq; ꝑmisit deus potēs ē ⁊ facere. Jō ⁊ reputatū ē illi ad iusti/ciā. Nō ē aūt scriptū tm̄ ꝑpt ipsū: q̇a reputa/tū ē illi ad iusticiā: ꝫ ⁊ ꝑpter nos q̇b⁹ reputa/bit̄ credentib⁹ i eū: q̇ suscitauit ihm xp̄m do/minū nrm a mortuis: q̇ tradit⁹ ē ꝑpter delicta nrā. ⁊ resurrexit ꝑpter iustificationē nostram.

Justificati g̃ ex fide pacē habeam⁹ [CV] ad deū p dn̄m nrm ihm xp̄m p quē ha/bem⁹ accessū p fidē in grām istā·in q̄ sta/mus. ⁊ glīamur in spe glīe filioꝝ dei. Nō solū aūt·ꝫ ⁊ gloriamur in tribulatiōib⁹: sciētes q̄ tribulatio patientiā opat̄: patiētia aūt ꝑba/tionē: ꝑbatio vo spem. Spes aūt nō ꝯfūdit̄: q̇a caritas dei diffusa ē i cordib⁹ nr̄is·p spm̄ scm̄ q̇ dat⁹ est nob. Ut q̇d.n. xp̄s cum adhuc infirmi essem⁹ ꝑm tp̄s ꝓ impijs mortu⁹ ē? Uix eni ꝓ iusto q̇s morit̄. Nā ꝓ bono forsitan q̇s audeat mori. Cōmēdat aūt caritatē suā de⁹ i nob: qm̄ si cū adhuc pctōres essem⁹ ꝑm tp̄s xp̄s ꝓ nob mortu⁹ est·multo igit̄ magis nūc iustificati i sanguine ipsi⁹ salui erim⁹ ab ira p ipsū. Si eni cū inimici essem⁹·recōciliati sum⁹ deo p mortē filij ei⁹·multo magis recōciliati salui erim⁹ in vita ipsi⁹. Nō solū aūt·ꝫ ⁊ glo/riamur in deo p dn̄m nrm ihm xp̄m: p quem nūc recōciliationē accepim⁹. Proptea sicut p vnū hoiem pctm̄ i hūc mūdū intrauit. ⁊ per pctm̄ mors: ita ⁊ in oēs hoīes mors ptrāsijt· in q̄ oēs peccauerunt. Usq; ad legē.n. pctm̄ erat i mūdo. Peccatū aūt nō imputabat̄·cū lex nō esset: ꝫ regnauit mors ab adā vsq; ad moysen·etiā in eos q̇ nō peccauerūt i silitudi/nē p̄uaricatiōis ade: q̇ ē forma futuri. Sꝫ nō sicut delictū: ita ⁊ donū. Si eni vnius delicto multi mortui sūt: multo magis grā dei ⁊ donū in gratia vni⁹ hoīs ihu xp̄i·in plures abūda/uit. Et nō sicut p vnū pctm̄: ita ⁊ donū. Nam iudiciū q̇dē ex vno in ꝯdēnationē·grā autē ex multis delictis i iustificationē. Si.n. vni⁹ delicto mors regnauit p vnū: multo magis abūdantiā grē ⁊ donatiōis ⁊ iusticie accipi/entes i vita regnabūt p vnū ihm xp̄m. Igit̄ sicut p vni⁹ delictū in oēs hoies i condēnatio/nem·sic ⁊ p vni⁹ iusticiā in oēs hoies i iustifi/cationē vite. Sic.n. p inobedientiā vni⁹ hoīs pctōres ꝯstituti sūt multi: ita ⁊ p vni⁹ obedi/tionē iusti ꝯstituent̄ multi. Lex aūt subintra/uit·ut abūdaret delictum. Ubi aūt abūda/uit delictū·supabūdauit ⁊ grā: ut sic regna/uit pctm̄ in morte·ita ⁊ grā regnet p iusticiā in vitā eternā·p ihesum xp̄m dn̄m nostrum.

Quid g̃ dicem⁹? Manebim⁹ in [CVI] pctō ut grā abūdet? Absit. Qui eni mortui sum⁹ pctō: quō adhuc viue/mus in illo? An ignoratis·q̇a q̇cūq; bapti/çati sum⁹ in xp̄o ihu: in morte ipsi⁹ baptiçati sum⁹? Cōsepulti.n. sum⁹ cū illo p baptismū in mortē·ut quō xp̄s surrexit a mortuis per glīaꝫ pr̄is: ita ⁊ nos i nouitate vite ābulem⁹. Si.n. cōplantati facti sum⁹ silitudini mortis ei⁹: simul ⁊ resurrectionis erim⁹. Hoc sciētes q̇a vetus hō nr̄ simul crucifix⁹ est ut destruat̄ corp⁹ pcti: ut vltra nō ꝑuiam⁹ pctō. Qui eni mortu⁹ est: iustificat⁹ ē a pctō. Si aūt mortui sum⁹ cū xp̄o: credimus q̇a sil̄ etiā viuemus cū illo: scientes q̄ xp̄s resurgens ex mortuis iam nō morit̄·mors illi vltra nō dn̄abit̄. Qd eni mortu⁹ ē pctō·mortu⁹ est semel: q̄ aūt vi/uit·viuit deo. Jta ⁊ vos existimate vos mor/tuos q̇dē esse pctō: viuētes aūt deo i xp̄o ihu. Nō g̃ regnet pctm̄ in vr̄o mortali corpe: ut obediat̄ cōcupiscētijs ei⁹. Sꝫ neq; exhibeat̄ mēbra vr̄a arma iniq̇tatis pctō: ꝫ exhibete vos deo tanq̄ ex mortuis viuētes. ⁊ mēbra vestra arma iusticie deo. Peccatū.n. vob non dn̄abit̄. Nō.n. sub lege estis·ꝫ sub grā. Quid g̃? Peccauim⁹ qm̄ nō sumus sub lege·ꝫ sub grā? Absit. An nescit̄ qm̄ cui exhibetis vos seruos ad obediendū: ꝑui estis ei⁹ cui obedi/stis·siue pcti ad mortem: siue obeditionis ad iusticiā? Grās aūt deo q̄ fuist̄ ꝑui pcti: obe/distis aūt ex corde in eā formā doctrine in q̄ traditi est̄. Liberati aūt a pctō·ꝑui facti estis iusticie. Humanū dico: ꝑpt infirmitatē car/nis vr̄e. Sic.n. exhibuistis mēbra vr̄a seruire imūdicie ⁊ iniq̇tati ad iniq̇tatē: ita nūc exhibe/te mēbra vr̄a ꝑuire iusticie in sanctificationē.

376

Ad Romanos

Cũ.n.s̃ui essetis peccati: liberi fuistis iusticie. Quẽ ḡ fructũ habuistis tũc i illis: i qb⁹ nũc erubescitis? Nã finis illoꝝ mors ẽ. Nũc ꝟo liberati a pctõ: s̃ui aũt facti deo·habetis fructũ vr̃m i sanctificationẽ: finẽ ꝟo vitã eternam. Stipẽdia.n.pcti mors: grã aũt dei vita eterna·in xp̃o ihu dño nostro.

C VII

An igratis frẽs: sciẽtib⁹.n.legẽ loquor: qa lex in hoie dñat quanto tp̃e viuit? Nã q̃ sub viro est mulier: viuẽte viro alligata ẽ legi. Si ãt mortu⁹ fuerit vir ei⁹·soluta ẽ a lege viri. Igit̃ viuente viro vocabit̃ adultera·si fuerit cũ alio viro: si aũt mortu⁹ fuerit vir ei⁹·liberata est a lege viri·ut nõ sit adult̃a·si fuerit cũ alio viro. Itaqꝫ frẽs mei ⁊ vos mortificati estis legi p corp⁹ xp̃i ut sitis alteri⁹·q̃ ex mortuis resurrexit·ut fructificemus deo. Cũ eni essem⁹ in carne·passiões pctõꝝ q̃ p legẽ erãt opabant̃ in mẽbris nr̃is: ut fructificarent morti. Nũc aũt soluti sumus a lege mortis i q̃ detinebamur: ita ut s̃uiam⁹ i nouitate spũs ⁊ nõ in vetustate lr̃e. Quid ḡ dicem⁹? Lex pctm̃ ẽ? Absit. Sꝫ pctm̃ nõ cog̃ui nisi p legẽ. Nã cõcupiscentiã nesciebã·nisi lex diceret: Nõ ꝯcupisces. Occasiõe aũt accepta pctm̃ p mandatũ opatũ ẽ i me oẽm ꝯcupiscẽtiã. Sine lege.n.pctm̃ mortuũ erat. Ego ãt viuebã sine lege aliqñ. Sꝫ cũ venisset mãdatũ: pctm̃ reuixit. Ego aũt mortu⁹ sũ: ⁊ inuẽtũ ẽ mihi mãdatũ qđ erat ad vitã: hoc esse ad mortẽ. Nã pctm̃ occasione accepta p mãdatũ seduxit me. ⁊ p illud occidit. Itaqꝫ lex q̇dẽ scã. ⁊ mandatũ scm̃ ⁊ iustũ ⁊ bonũ. Qđ ḡ bonũ est: mihi factũ ẽ mors? Absit. Sꝫ pctm̃ ut appareat pctm̃ p bonũ opatũ ẽ mihi mortẽ·ut fiat sup̃ modũ peccãs pctm̃ p mandatũ. Scim⁹.n.qa lex spiritalis ẽ. Ego ãt carnalis sũ: venũdat⁹ sub pctõ. Qđ eni opor nõ itelligo. Nõ eni qđ volo bonũ·hoc ago: s̃ qđ odio malũ·illud facio. Si aũt qđ nolo illud facio consentio legi qm̃ bona ẽ. Nũc aũt iã nõ ego operor illud: s̃ qđ h̃itat i me pctm̃. Scio enĩ qa nõ habitat i me h̃ est in carne mea bonũ. Nã velle adiacet mihi: pficẽ aũt bonũ nõ inuenio. Nõ eni qđ volo bonũ h̃ facio: s̃ qđ nolo malũ h̃ ago. Si ãt qđ nolo illud facio: iã nõ ego opor illud: s̃ qđ h̃itat i me pctm̃. Inuenio igit̃ legẽ volenti mihi facere bonũ: qm̃ mihi malũ adiacet. Condelector.n.legi dei s̃m interiorẽ hoiem. Video aũt aliã legẽ i mẽbris meis repugnãtẽ legi mentis mee: ⁊ captiuantẽ me i lege pcti·q̃ ẽ i mẽbris meis. Infelix ego hõ: q̇s me liberabit de corpe mortis hui⁹? Grã dei: p ihm xp̃m dñm nr̃m. Igit̃ egoipse mẽte s̃uio legi dei·carne ãt legi pcti

C VIII

Nihil ergo nũc dãnatiõis est his q̇ sunt in xp̃o ihu q̇ nõ s̃m carnẽ ambulant. Lex eni spũs vite in xp̃o ihu: liberauit me a lege pcti ⁊ mortis. Nã quod impossibile erat legi i q̃ infirmabat̃ p carnẽ: de⁹ filiũ suũ mittẽs i silitudinẽ carnis pcti. ⁊ de pctõ dãnauit pctm̃ i carne: ut iustificatio legis iplereẗ i nob: q̇ nõ s̃m carnẽ ãbulam⁹: s̃ s̃m spm̃. Qui.n.s̃m carnẽ sũt·q̃ carnis sũt sapiũt·qui ꝟo s̃m spm̃·que sũt spũs sentiunt. Nã prudẽtia carnis mors ẽ: prudentia aũt spũs vita ⁊ pax. Qm̃ sapiẽtia carnis iimica ẽ deo. Legi.n.dei nõ est subiecta: nec eni põt. Qui aũt in carne sũt·deo placẽ nõ pñt. Vos aũt i carne nõ estis·s̃ i spũ·si tñ spũs dei h̃itat in vob. Si q̇s aũt spm̃ xp̃i nõ hꝫ: h̃ nõ est ei⁹. Si aũt xp̃s in vob ẽ·corp⁹ q̇dẽ mortuũ ẽ ꝓpt̃ pctm̃: spũs ꝟo viuit ꝓpter iustificationẽ. Q̇ si spũs ei⁹ q̇ suscitauit ihm a mortuis h̃itat i vob: q̇ suscitauit ihm xp̃m a mortuis viuificabit ⁊ mortalia corpa vr̃a·ꝓpt̃ inhabitantẽ spm̃ ei⁹ in vob. Ergo frẽs debitores sum⁹·nõ carni ut s̃m carnẽ viuam⁹. Si eni s̃m carnẽ vixeritis·moriemi: si ãt spũ facta carnis mortificaueritis·viuetis. Quicũqꝫ.n.spũ dei agunt̃ hi sũt filij dei. Nõ.n.accepistis spm̃ seruitutis iterũ i timore·s̃ accepistis spm̃ adoptionis filioꝝ: in q̃ clamamus abba pr̃. Ipse eni spũs testimoniũ reddit spiritui nr̃o: q̇ sumus filij dei. Si aũt filij ⁊ hẽdes·hẽdes q̇dẽ dei: cohẽredes aũt xp̃i: si tñ cõpatimur: ut ⁊ cõglorificemur. Existimo enim: q̇ nõ sunt cõdigne passiões hui⁹ tp̃is ad futurã gloriã q̃ reuelabit̃ i nob. Nã expectatio creature reuelationem filioꝝ dei expectat. Vanitati.n.creat̃a subiecta ẽ nõ volẽs: s̃ ꝓpt̃ eũ q̇ subiecit eã in spe: q̇a ⁊ ipsa creatura libabit̃ a s̃uitute corruptiõis in libtatẽ glie filioꝝ dei. Scim⁹ enĩ q̇ ois creatura igemiscit ⁊ parturit vsqꝫ adhuc. Nõ solũ ãt illa s̃ ⁊ nosipsi p̃mitias spũs h̃ñtes. ⁊ ipsi intra nos gemim⁹ adoptionẽ filioꝝ dei: expectãtes redemptionẽ corpis nr̃i. Spe.n.salui facti sum⁹. Spes ãt q̃ videt̃·nõ ẽ spes. Nã qđ videt q̇s: q̇d sperat? Si ãt qđ nõ videm⁹·speram⁹: p patiẽtiã expectamus. Silit̃ aũt ⁊ spũs adiuuat infirmitatẽ nr̃am. Nã q̇d orem⁹ sicut oportet·nescim⁹: sed ipse spũs postulat ꝓ nob gemitib⁹ inenarrabilib⁹. Qui aũt scrutat̃ corda: scit q̇d desidẽt spũs

q̄a ꝓm deū postulat ꝓ sanctis. Scim⁹ aūt q̄m diligentib⁹ deū oia coopant̄ i bonū·bis q̄ ꝓm ꝓpositū vocati sūt sci. Nā q̄s p̄sciuit. ⁊ p̄destinauit cōformes fieri imaginis filij sui·ut sit ipse p̄mogenit⁹ in multis frib⁹. Quos aūt p̄destinauit·hos ⁊ vocauit. ⁊ q̄s vocauit: hos ⁊ iustificauit. Quos aūt iustificauit: illos ⁊ magnificauit. Quid ḡ dicem⁹ ad h̄: Si de⁹ ꝓ nob: q̄s ꝯ nos: Qui etiā ꝓprio filio suo nō pepcit: s̄ ꝓ nob oib⁹ tradidit illū. Quō non etiā cū illo oia nob donauit: Quis accusabit aduersus electos dei: De⁹ q̄ iustificat. Quis ē q̄ cōdēnet: X̄p̄s ih̄s q̄ mortuus ē·imo q̄ ⁊ resurrexit: q̄ est ad dexterā dei·q̄ etiā interpellat ꝓ nob. Quis ḡ nos sepabit a caritate x̄p̄i Tribulatio: an angustia·an fames·an nuditas·an piculū·an psecutio·an gladi⁹: Sicut scriptū ē. Quia ꝓpt̄ te mortificamur tota die estimati sum⁹ sicut ouis occisiōis. S₃ in his oib⁹ supam⁹: ꝓpt̄ eū q̄ dilexit nos. Cert⁹ sum eni q̄a neq₃ mors·neq₃ vita·neq₃ angeli·neq₃ p̄ncipat⁹·neq₃ v̄tutes·neq₃ instātia·neq₃ futura·neq₃ fortitudo·neq₃ altitudo·neq₃ ꝓfūdum·neq₃ creatura alia poterit nos separe a caritate dei: q̄ ē in x̄p̄o ih̄u dn̄o nr̄o. IX

Veritatē dico in x̄p̄o ih̄u·nō mentior testimoniū mihi ꝑhibente ꝯscia mea in sp̄ū sancto: quoniam tristicia est mihi magna: ⁊ continuus dolor cordi meo. Optabā eni egoipse anathema esse a christo ꝓ fratrib⁹ meis q̄ sunt cognati mei ꝓm carnē q̄ sūt israhelite: q̄rū adoptio est filior̄. ⁊ glīa ⁊ testm̄ ⁊ legislatio ⁊ obsequiū ⁊ ꝓmissa: q̄r̄ p̄res ex quib⁹ ē x̄p̄s ꝓm carnē·q̄ est sup oia de⁹ bn̄dict⁹ i scl̄a amen. Nō aūt q̄ exciderit v̄bū dei. Nō eni oēs q̄ ex isrl̄·hi sūt israhelite: neq₃ qui semen sūt abrahe oēs filij. Sed in ysaac vocabit̄ tibi semen. i. nō q̄ filij carnis hi filij dei: s̄ q̄ filij sūt ꝓmissionis·estimant̄ i semine Promissionis. n. v̄bū h̄ est. Scōm h̄ tp̄s veniā. ⁊ erit sare fili⁹. Non solū aūt illa: s̄ ⁊ rebecca ex vno concubitu hn̄s ysaac patrꝫ nr̄i. Cū. n. nōdū nati fuissent·aut aliq̄d boni egissent aut mali: ut ꝓm electionē ꝓpositū dei maneret·nō ex opibus s̄ ex vocatiōe dictū est ei: q̄a maior ꝓuiet miori: sicut scriptū ē. Jacob dilexi: esau āt odio habui. Quid ḡ dicem⁹: Nūq̄d iniq̄tas apud deū: Absit. Moysi eni dic̄. Miserebor cui misert⁹ sū. ⁊ m̄iam p̄stabo cui miserebor. Igit̄ nō volentꝫ neq₃ currētꝫ: s̄ miserentꝫ ē dei. Dicit eni scriptura pharaoni Quia in h̄ ipsū excitaui te ut oñdā in te virtutē meā. ⁊ ut annūciet̄ nomen meū in vniuersa t̄ra. Ergo cui⁹ vult miseret̄. ⁊ quē vult idurat. Dicis itaq₃ mihi. Quid adhuc q̄rit̄: Voluntati. n. ei⁹ q̄s resistit: O hō: tu q̄ es·q̄ respōdeas deo: Nūq̄d dic̄ figmētū ei q̄ se finxit: q̄d me fecisti sic: An non h₃ ptātē figul⁹ luti ex eadē massa facē aliud q̄dē vas in honorē: aliud v̄o in ꝯtumeliā: Q̄ si de⁹ volens oñdere irā ⁊ notā facē potētiā suā·sustinuit i multa patiētia vasa ire apta i intitū: ut ostēderet diuitias glorie sue i vasa m̄ie q̄ p̄parauit in gloriam: Quos ⁊ vocauit·nō solū ex iudeis s̄ etiā ex gētib⁹: sicut i osee dicit. Vocabo nō plebē meā plebē meā. ⁊ nō dilectam·dilectā. ⁊ nō m̄iam cōsecutā·m̄iam cōsecutā Et erit in loco vbi dictū ē eis nō plebs mea vos: ibi vocabunt̄ filij dei viui: ysaias āt clamat ꝓ isrl̄. Si fuerit numer⁹ filior̄ isrl̄ tanq̄ arena marꝫ: reliq̄e salue fient. Verbū. n. cōsūmans ⁊ abbreuiās in eq̄tate: q̄a v̄bū breuiatū faciet dn̄s sup t̄rā. Et sicut p̄dixit ysaias nisi dn̄s sabaoth reliquisset nobis semen: sicut sodoma facti essem⁹. ⁊ sicut gomorra similes fuissem⁹. Quid ḡ dicem⁹: Q̄ gentes q̄ nō sectabant̄ iusticiā·app̄hendērunt iusticiā: iusticiā aūt q̄ ex fide est·isrl̄ v̄o sectando legē iusticie·in legem iusticie nō ꝑuenit. Quare: Quia nō ex fide·s̄ q̄si ex opib⁹. Offenderūt. n in lapidē offensiōis: sicut scriptū ē. Ecce pono in syon lapidē offensiōis ⁊ petrā scādali: ⁊ ois q̄ credit i eū nō cōfundet̄. X

Fratres: voluntas q̄dē cordis mei ⁊ obsecratio ad deū fit ꝓ illis i salutē. Testimoniū. n. ꝑhibeo illis q̄ emulationē q̄dē dei hn̄t: s̄ nō ꝓm sciam. Igrātes eni iusticiā dei ⁊ suā q̄rentes statuere: iusticie dei nō sūt subiecti. Finis. n. legis x̄p̄s·ad iusticiā oi credenti. Moyses. n. scripsit: q̄m iusticiā q̄ ex lege est·qui fecerit hō·viuet in ea Que aūt ex fide ē iusticia sic dic̄. Ne dixerꝫ i corde tuo·q̄s ascēdet in celū. i. x̄p̄m deducere. aut q̄s descēdet i abyssū·h̄ ē x̄p̄m a mortuis reuocare. S₃ q̄d dic̄ scriptura: Prope ē v̄bū in ore tuo ⁊ in corde tuo. Hoc est verbū fidei q̄d p̄dicam⁹: q̄a si cōfitearis in ore tuo dn̄m ih̄m. ⁊ in corde tuo crediderꝫ q̄ de⁹ illū suscitauit a mortuis·salu⁹ eris. Corde eni credit̄ ad iusticiā: ore aūt cōfessio fit ad salutē. Dicit eni scriptura. Ois q̄ credit i illū·nō cōfundet̄ Nō. n. ē distinctio iudei ⁊ greci. Nā idē dn̄s oiu₃: diues i oēs q̄ iuocāt illū. Ois. n. q̄cūq₃ iuocauerit nomē dn̄i salu⁹ erit. Quomodo

ergo inuocabũt: in quẽ nõ crediderũt? Aut quõ credent ei: quẽ nõ audierũt? Quõ autẽ audiẽt sine pdicãte? Quõ vo pdicabũt: nisi mittant? sicut scriptũ est. Quã speciosi pedes euãgelizãtiũ pacẽ: euãgelizantiũ bona. Sz nõ omnes obediũt euãgelio. Ysaias.n. dicit Dñe quis credidit auditui nr̃o? Ergo fides ex auditu: auditus aũt p vbũ xp̃i. Sz dico: Nũqd nõ audierũt? Et qdẽ in õem t'rã exiuit sonus eoꝝ: ⁊ i fines orbis terre vba eoꝝ. Sz dico: Nũqd isrl' nõ cognouit? Primus moyses dicit. Ego ad emulationẽ vos adducã i eũ gentẽ: in gentẽ insipiẽtẽ: i irã vos mittã. Ysaias aũt audet ⁊ dicit. Inuẽt' sũ a nõ q̃rentib' me: palã apparui his qui me nõ interrogabãt. Ad isrl' aũt dicit. Tota die expãdi man' meas ad ppl'm nõ credentẽ: ꝫ ɔ̃dicẽtẽ mihi. XI

Dico ergo: Nũqd deus repulit ppl'm suũ? Absit. Nã ⁊ ego israhelita sum ex semine abrahã de tribu beniamin. Nõ repulit de' plebẽ suã quã pscivit. An nescitis i helia qd dicit scriptura: quẽadmodũ interpellat deũ aduersũ isrl'? Dñe, pphas tuos occiderũt: altaria tua suffoderũt. ⁊ ego relict' sũ sol'. ⁊ q̃rũt aĩam meã. Sz qd dicit illi diuinũ respõsũ? Reliq mihi septẽ milia viroꝝ: q nõ curuauerũt genua añ baal. Sic ergo ⁊ in h' tpe reliquie ẽm electionẽ grẽ dei salue facte sũt. Si aũt grã: iã nõ ex opib'. Alioqn grã iã nõ est grã. Quid ergo? Qđ q̃rebat isrl' h' nõ ɔ̃secut' est: electio aũt ɔ̃secuta ẽ: ceteri vo excecati sũt. sicut scriptũ est. Dedit illis de' spm̃ cõpũctiõis oculos ut nõ videãt. ⁊ aures ut nõ audiãt: vsq in hodiernũ diẽ. Et dauid dicit. Fiat mẽsa eoꝝ corã ipsis in laqueũ: ⁊ i captionẽ ⁊ in scandalũ ⁊ in retributionẽ illis. Obscurent oculi eoꝝ ne videãt. ⁊ dorsũ eoꝝ sp incurua. Dico ergo. Nũquid sic offenderũt ut caderẽt? Absit. Sz illoꝝ delicto sal' ẽ gẽtib': ut illos emulent. Qđ si delictũ illoꝝ diuitie sũt mundi. ⁊ diminutio eoꝝ diuitie gentiũ: quãto magis plenitudo eoꝝ? Vobis eñi dico gentibus. Quãdiu quidẽ ego sum gentiũ apostolus: ministeriũ meum honorificabo: si quo modo ad emulandũ prouocem carnem meam: ⁊ saluos faciã aliquos ex illis. Si.n. amissio eoꝝ recõciliatio ẽ mũdi: que assumptio nisi vita ex mortuis? Qđ si delibatio scã ẽ. ⁊ massa. Et si radix sancta. ⁊ rami. Qđ si aliq ex ramis fracti sũt: tu aũt cum oleaster esses: insertus es in illis: ⁊ socius radicis ⁊ pinguedinis oliue factus es: noli gloriari aduersus ramos. Qđ si gloriaris: nõ tu radicẽ portas: sed radix te. Dicis ergo. Fracti sũt rami ut ego inserar. Bñ: ppter incredulitatem fracti sũt. Tu autẽ fide stas. Noli altũ sapere: sed time. Si eni deus naturalib' ramis non pepercit: ne forte nec tibi parcat. vide ergo bonitatẽ ⁊ seueritatẽ dei. In eos qdẽ q ceciderũt: seueritatẽ: in te aũt bonitatem dei: si pmanseris i bonitate. Alioqn ⁊ tu excideris. Sz ⁊ illi si nõ pmãserint i incredulitate: inserent. Potẽs ẽ eni deus iterũ inserẽ illos. Nam ⁊ si tu ex naturali excisus es oleastro ⁊ ɔ̃tra naturã insert' es in bonã oliuam: quanto magis hi ẽm naturã inserent sue oliue? Nolo.n. vos ignorare fr̃es mysteriũ h' ut nõ sitis vobipsis sapiẽtes: qa cecitas ex pte ptingit i isrl' donec plenitudo gẽtiũ intraret. ⁊ sic oĩs isrl' salu' fieret: sicut scriptum est. Veniet ex syon: q eripiat ⁊ auertat ipietatẽ ab iacob. Et h' illis a me testamentũ: cũ abstulero pctã eoꝝ. Scd̃m euãgeliũ qdẽ inimici ppter vos: ẽm electionẽ aũt carissimi ppt patres. Sine pnia enim sũt dona ⁊ vocatio dei. Sicut eni aliquãdo ⁊ vos nõ credidistis deo: nũc aũt misericordiã ɔ̃secuti estis ppt incredulitatẽ illoꝝ: ita ⁊ isti nũc nõ crediderũt in vr̃am misericordiã: ut ⁊ ipsi miam ɔ̃sequãt. Conclusit enim deus oĩa in incredulitate: ut oĩuz misereat. O altitudo diuitiaꝝ sapiẽtie ⁊ sciẽtie dei: q̃ incõprehensibilia sũt iudicia ei' ⁊ inuestigabiles vie ei'. Quis eni cognouit sensũ dñi: aut qs ɔ̃siliari' eius fuit? Aut qs prior dedit illi. ⁊ retribuetur ei? Quoniam ex ipso ⁊ per ipsũ ⁊ in ipso sunt oĩa: ipsi gloria in secula. Amen. CXII

Obsecro itaqz vos fr̃es p miam dei: ut exhibeatis corpa vr̃a hostiã viuentẽ sanctã: deo placentẽ: rationabile obsequiũ vr̃m. Et nolite ɔ̃formari huic seculo. ꝫ reformamini in nouitate sensus vr̃i: ut pbetis q̃ sit voluntas dei bona ⁊ bene placens ⁊ pfecta. Dico enim p gratiã que data est mihi. oĩbus q sũt inter vos: nõ plus sapere q̃ oportet sapere: ꝫ sape ad sobrietatẽ. ⁊ vnicuiqz sicut deus diuisit mensurã fidei. Sicut eni in vno corpe multa mẽbra habemus: oĩa autẽ mẽbra nõ eundẽ actũ habẽt: ita multi vnum corp' sumus in xp̃o: singuli autem alter alterius mẽbra: habẽtes donationes ẽm gratiã que data est nobis differentes. Siue pphetiam: scd̃m rationem fidei. Siue ministerium

in ministrando. Siue qui docet in doctrina. Qui exhortatur in exhortando. Qui tribuit in simplicitate. Qui pest in sollicitudine. Qui miseret in hilaritate. Dilectio sine simulatione. Odientes malū: adherentes bono. Caritatem fraternitatis inuicē diligentes: honore inuicē puenientes. Sollicitudine nō pigri: Spū feruentes: dño seruientes. Spe gaudentes: in tribulatione patientes: orationi instantes. Necessitatibus scōꝝ coicantes: hospitalitatē sectantes. Bñdicite psequētib⁹ vos. Bñdicite et nolite maledicē. Gaudere cū gaudētib⁹: flere cū flentib⁹. Idipsū inuicē sentientes. Non alta sapiētes: sed humilib⁹ ꝯsentiētes. Nolite esse prudētes apud vosmetipsos. Nulli malū pro malo reddētes: puidentes bona nō tm̄ corā deo: sed etiā corā oib⁹ hoībus. Si fieri pōt qd ex vob̄ ē cū oībus hoīb⁹ pacē hn̄tes. Non vosmetipsos defendentes carissimi: sed date locum ire. Scriptū ē enī. Mihi vindictā et ego retribuā: dicit dñs. Sed si esurierit inimic⁹ tu⁹ ciba illū: si sitit potū da illi. Hoc enī faciens carbones ignis ꝯgeres sup caput eius. Noli vinci a malo: sed vince in bono malū. XIII

Omnis aīa ptātib⁹ sublimiorib⁹ subdita sit. Nō est enim ptās nisi a deo. Que aūt sunt a deo: ordinata sunt. Itaq; q̄ resistit ptāti: dei ordinationi resistit. Qui aūt resistūt: ipsi sibi dānationē acqrūt: Nā pncipes nō sūt timori boni opis sed mali. Uis aūt nō timere ptātē? Bonū fac: et habeb̄ laudē ex illa. Dei enim minister ē tibi in bonū. Si aūt malū feceris: time. Nō enim sine cā gladiū portat. Dei enim minister ē: vindex in irā ei q̄ malum agit. Ideo necessitate subditi estote: nō solū ꝑpē irā: sed etiā ꝑpē ꝯsciam. Ideo enī et tributa pstatis. Ministri enī dei sūt: in hoc ipsū seruientes. Reddite ergo oib⁹ debita. Cui tributū tributū: cui vectigal vectigal: cui timorem timorē: cui honorē honorē. Nemini qcq̄ debeatis nisi ut inuicē diligatis. Qui enī diligit pximū legē impleuit. Nā nō adulterabis: nō occides: nō furaberis: nō falsum testimonium dices: nō ꝯcupisces: et si qd est aliud mādatū: in hoc verbo instaurat: diliges pximū tuū sicut teipsū. Dilectio pximi malū nō opat. Plenitudo ergo legis ē dilectio. Et hoc scientes tēpus: qa hora ē iā nos de somno surgere. Nūc enim ppior est nr̄a sal⁹: q̄ cū credidim⁹. Nox pcessit: dies aūt appropinquauit. Abiiciam⁹ ergo opa tenebrarū: et induamur arma lucis: sic ut in die honeste ambulem⁹. Nō in comessationib⁹ et ebrietatib⁹: nō in cubilib⁹ et ipudicitijs: nō in cōtentione et emulatione: sed induimini dñm ihm xpm: et carnis curā ne feceritis in desiderijs.

Infirmū aūt in fide assumite. XIIII

Nō in disceptationibus cogitationū. Alius enī credit manducare se oia. Qui aūt infirm⁹ est olus māducet. Is q̄ māducat: nō manducantē nō spernat. Et qui nō māducat: manducantē nō iudicet. Deus enī illū assūpsit. Tu qs es: q̄ iudicas alienū seruū? Dño suo stat aut cadit. Stabit autē. Potens est enī de⁹ statuere illū. Nā alius iudicat diē inter diē: alius aūt iudicat oēm diē. Unusq̄sq; in suo sensu abūdet. Qui sapit diē dño sapit. Et q̄ māducat dño māducat. Gratias enī agit deo. Et q̄ nō māducat dño nō māducat. et grās agit deo. Nemo enī nr̄m sibi viuit. et nemo sibi morit. Siue enī viuim⁹ dño viuimus: siue morimur dño morimur. Siue ergo viuimus siue morimur: dñi sumus. In hoc enim xp̄us et mortuus est et resurrexit: ut et viuoꝝ et mortuoꝝ dominetur. Tu autē quid iudicas fratrē tuū? aut tu quare spernis fratrē tuū? Omnes enim stabim⁹ ante tribunal xp̄i. Scriptum est enī. Uiuo ego dicit dñs: qm̄ mihi flectet omne genu: et omnis lingua confitebit deo. Itaq; vnusquisq; nostrū pro se rationē reddet deo. Nō ergo amplius inuicem iudicemus. Sed hoc iudicate magis: ne ponat offendiculū fratri uel scandalum. Scio et confido in domino ihū: quia nihil cōmune per ipsum: nisi ei qui existimat quid cōmune esse: illi cōmune ē. Si enim ꝑpter cibū frater tu⁹ cōtristatur: iā nō scdm̄ caritatē ambulas. Noli cibo tuo illū pdere: pro quo xp̄s mortuus est. Nō ergo blasphemet bonū nostrū. Non est enim regnū dei esca et potus: sed iusticia et pax et gaudium in spiritu sancto. Qui enī in hoc seruit christo placet deo: et probatus est hoībus. Itaq; que pacis sūt sectemur: et que edificationis sunt in inuicem custodiam⁹. Noli ꝑpter escā destruere opus dei. Oia qdē sūt mūda: sed malū est hoī q̄ p offendiculū māducat. Bonū ē nō māducare carnē et nō bibere vinū: neq; in q̄ frat tu⁹ offendit aut scandalizat aut infirmat. Tu fidē quā habes penes temetipsū: habe corā deo. Beatus q̄ nō iudicat semetipsū in eo qd pbat. Qui aūt discernit: si manducauerit dānat⁹ est: qa nō ex fide. Oē aūt qd nō ē ex fide: pctm̄ est.

D
Ebemus aũt nos firmiores XV
imbecillitates infirmorũ sustinere:
⁊ non nobis placẽ. Unusq̃sq; vr̃m
proximo suo placeat in bonũ: ad edificatio-
nem. Eteni xp̃s non sibi placuit: ꝫ sicut scri-
ptũ est: improperia improperãtiũ tibi cecide-
rũt sup me. Quecũq; .n. scripta sũt ad nr̃am
doctrinã scripta sunt: ut ꝑ patiẽtiã ⁊ cõsola-
tionẽ scripturaꝝ spem habeamꝰ. Deus autẽ
patiẽtie ⁊ solatij det vob̃ idipsũ sape i alter-
utrꝫ ꝫm ihm xp̃m: ut vnanimes vno ore ho-
norificetis deũ ⁊ patrẽ dñi nr̃i ihu xp̃i. Pro-
pter qđ suscipite iuicẽ: sicut ⁊ xp̃us suscepit
vos in honorẽ dei. Dico .n. xp̃m ihm ministꝝ
fuisse circũcisionis ꝓpter veritatẽ dei ad cõ-
firmãdas ꝓmissiões patꝝ: gentes aũt super
mĩa honorare deũ: sicut scriptũ ẽ. Propterea
cõfitebor tibi i gẽtibꝰ dñe. ⁊ noi tuo cãtabo.
Et iterũ dicit. Letamini gẽtes cũ plebe eius.
Et iterũ. Laudate oẽs gẽtes dñm: ⁊ magni-
ficate eũ oẽs ꝑpli. Et rursus ysaias ait: Erit
radix iesse. ⁊ q̃ exurget regẽ gẽtes in eũ gen-
tes spabũt. Deꝰ aũt spei repleat vos oi gau-
dio ⁊ pace i credẽdo: ut abũdet; i spe ⁊ ꝟtute
spũs sci. Certus sũ aũt frẽs mei ⁊ egoipse de
vobis: qm̃ ⁊ ipsi pleni estis dilectiõe. repleti
oi scia: ita ut possit; alterutꝝ monere. Audaciꝰ
aũt scripsi vobis frẽs ex parte. tanq̃ in me-
moriã vos reducẽs: ꝓpter grãm q̃ data ẽ mi-
bi a deo ut sim minister xp̃i ihu i gentibꝰ sci-
ficãs euãgeliũ dei: ut fiat oblatio gentiũ ac-
cepta ⁊ scificata i spũ scõ. Habeo igit̃ gloriã
in xp̃o ihu ad deũ. Nõ .n. audeo aliq̃d loqui
eoꝝ q̃ ꝑ me nõ efficit xp̃us in obediẽtiã gen-
tiũ: ꝟbo ⁊ factis i ꝟtute signoꝝ ⁊ ꝓdigiorũ i
ꝟtute spũs sci: ita ut ab irl̃m ꝑ circuitũ vsq;
ad illyricũ repleuerim euãgeliũ xp̃i. Sic aũt
p̃dicaui euãgeliũ ꝫ. nõ vbi noiatꝰ ẽ xp̃us ne
sup alienũ fundamẽtũ edificarẽ: ꝫ sicut scri-
ptũ ẽ. Qm̃ q̃bꝰ nõ ẽ ãnũciatũ de eo videbũt:
⁊ q̃ non audierũt intelligẽt. Propt̃ quod ⁊
ipediebar plurimũ venire ad vos. ⁊ ꝓhibitꝰ
sum vsq; adhuc. Nũc ꝟo vlteriꝰ locũ nõ ha-
bẽs i his regionibꝰ: cupiditatẽ aũt hñs veni-
endi ad vos ex multis iã p̃cedẽtibꝰ ãnis: cũ
in hispaniã ꝓficisci cepero. spero q͛ p̃teriens
videã vos. ⁊ a vob̃ deducar illuc. si vob̃ pri-
mũ ex pte fruitus fuero. Nunc igit̃ ꝓficiscar
i irl̃m ministrare scis. Probauerũt .n. mace-
donia ⁊ achaia collationẽ aliquã facẽ i pau-
peres scõꝝ q̃ sũt i irl̃m. Placuit .n. eis. ⁊ debi-
tores sunt eoꝝ. Nam si spũaliũ eoꝝ pticipes
facti sũt gẽtiles: debent ⁊ i carnalibꝰ mistra-
re eis. Hoc igit̃ cũ cõsũmauero ⁊ assignaue-
ro eis fructũ hunc: ꝑ vos ꝓficiscar in hispa-
niã. Scio aũt: qm̃ veniẽs ad vos i abũdan-
tia bñdictiõis xp̃i veniã. Obsecro ĝ vos fra
tres ꝑ dñm nr̃m ihm xp̃m ⁊ ꝑ caritatem sci
spũs ut adiuuetis me in orõnibꝰ vr̃is ꝓ me
ad deũ. ut liberer ab infidelibꝰ q̃ sũt i iudea:
⁊ obsequij mei oblatio accepta fiat in irl̃m
scis: ut veniã ad vos in gaudio ꝑ voluntatẽ
dei ut refrigerer vobiscũ. Deꝰ autẽ pacis sit
cũ oibꝰ vobis. amen. XVI

C
Ommẽdo aũt vob̃ phebẽ sororem
nostrã que ẽ i ministerio eccl̃ie q̃ est
cenchris ut eã suscipiatis i dño di-
gne scis. ⁊ assistat; ei i q̃cũq; negocio vr̃i in-
diguerit. Eteni ipsa q̃ꝫ astitit multis. ⁊ mihi
ipsi. Salutate priscã ⁊ aq̃lã adiutores me-
os i xp̃o ihu: q̃ ꝓ aĩa mea suas ceruices sup
posuerũt: q̃bꝰ nõ solũ ego grãs ago: ꝫ ⁊ cun-
cte ecclesie gentiũ. ⁊ domesticã eccl̃iam eoꝝ.
Salutate ephenetũ dilectũ mihi: q̃ ẽ p̃miti-
uus asie i xp̃o ihu. Salutate mariã q̃ multũ
laborauit i vob̃. Salutate andronicũ ⁊ iuliã
cognatos ⁊ cõcaptiuos meos q̃ sunt nobi-
les i ap̃lis: q̃ ⁊ añ me fuerũt i xp̃o ihu. Sa-
lutate ãpliatũ dilectissimũ m̃ i dño. Salu-
tate vrbanũ adiutorẽ nr̃m i xp̃o ihu: ⁊ sta-
chin dilectũ meũ. Salutate appellen ꝓbũ i
xp̃o. Salutate eos q̃ sũt ex aristoboli domo.
Salutate herodionẽ cognatũ meũ. Salu-
tate eos qui sũt ex narcisci domo: q̃ sũt in do-
mino. Salutate triphenam ⁊ triphosam: que
laborãt i dño. Salutate persidam carissimã
q̃ multũ laborauit in dño. Salutate rufum
electũ i dño. ⁊ matrẽ eiꝰ ⁊ meam. Salutate
asineretũ phlegontã hermen patrobam her-
man. ⁊ q̃ cũ eis sũt frẽs. Salutate philolo-
gũ ⁊ iuliã nereũ ⁊ sororẽ eiꝰ ⁊ olympiadẽ: ⁊
oẽs q̃ cũ eis sũt scõs. Salutate iuicẽ i osculo
scõ. Salutãt vos oẽs eccl̃ie xp̃i. Rogo autẽ
vos frẽs ut obseruet; eos q̃ dissensiões ⁊ of-
fendicula p̃ter doctrinã quã vos didicist; fa-
ciunt. ⁊ declinate ab illis. Huiuscemodi eni
xp̃o dño nr̃o nõ seruiũt. ꝫ suo ventri: ⁊ ꝑ dul-
ces sermões ⁊ bñdictiões seducũt corda in-
nocẽtiũ. Uestra .n. obediẽtia in oi loco di-
uulgata est. Gaudeo igit̃ in vob̃: ꝫ volo vos
sapiẽtes eẽ in bono. ⁊ simplices in malo. Deꝰ
aũt pacis cõterat sathanã sub pedibus vr̃is

velocius. Gratia dñi nři ihu xpi vobiscū. Salutat vos timotheus adiutor me⁹: τ lucius τ iason τ sosipater cognati mei. Saluto vos ego terti⁹ q̄ scripsi eplam i dño. Salutat vos caius hospes me⁹. τ vniuerse eccl'ie. Salutat vos erast⁹ archari⁹ ciuitatis: τ q̈rtus frater Gratia dñi nři ihu xpi cū oib⁹ vob. amen. Ei aūt q̄ potēs ē vos ɔfirmare iux euāgeliū meū τ pdicationē ihu xpi: ſm reuelationem mysterij tpib⁹ eternis taciti qd nūc patefactū ē p scripturas pphaꝝ ſm pceptū etni dei ad obeditionē fidei i cūctis gentib⁹ cogniti soli sapiēti deo p ihm xpm: cui honor τ gloria in secula seculoꝝ. amen.

Explicit epistola pauli ad Romanos. Incipit plog⁹ in pmā epistolā ad Corinthios.

Epistola pma ad corinthios multas cās diuersasq₃ cōplectit. Quarū pte relatiōe fratꝝ cognouit apl's. Partim ipsoꝝ Corinthioꝝ sunt lris indicate. Nōnullas do pro officij sui cura: aut ordinat. aut emendat. τ varijs curatiōib⁹ medet. diuersa infirmitate languētib⁹. Nam apud eos pmū curatur dissensionis vitiū. qd multi pseudo aploꝝ vnitatem intulerūt scindētes eccl'ie. ut pprij nois facerēt sectatores. qd his exp̄bꝝ verbis apl's. Hoc āt dico. qd vnusquisq₃ vrm dic. Ego qdē sū pauli. ego autē appollo. ego do cephe. ego aūt xpi. Et obliq̄ hoꝝ se dic facere nominū mētionē. ut multo magis erubescāt id se face sub falsoꝝ aploꝝ noib⁹. qd etiā si sub pauli τ petri fieret noie. displicēt. Secūda cā ei⁹ iducit. qui patre oblit⁹ reuerētie vxorē sibi nō erubuit face de nouerca. Qd facinus licꝫ fornicationē appellauerit apl's. tñ ita ɔdēnauit ut i vltionē facti auctorē talis opis diabolo iudicauerit deputādū. imposita iudicioꝝ τ litiū ētia questiōe. Quarto loco mrimonioꝝ iura tractant his. Quinto loco v̄ginitatꝫ cōsiliū velut e vicino cōiūgit. Sexto loco de escaꝝ licētia disputat. Septimo atq₃ octauo loco de attondēdo viris: τ mulierib⁹ velādo capite. ac sacramētorū coione pcipit. Nono loco emulatio q̄ diuisitate donoꝝ spiritaliū nascebat sub exēplo mēbroꝝ τ corpis castigat. Decimo resurrectiōis spes mult; τ argumēt; τ rōnib⁹ appbat. Ultimo de colligēdis ad necitatē scōꝝ noie caritatꝫ cura uel edificatio cultui iponit. Interserūt his pauce q̄ aut (ut qbusdā videt) pendent ex supiorib⁹. aut hñt licꝫ pp̄as tñ paruulas actiones.

Explicit prologus. Incipit argumentum.

Corinthij sūt achaici: τ hi similit ab aplo audierūt vbū v̄itatꝫ. τ subuersi sunt multifarie a falsis aplis. Quidā a philosophie verbosa eloquentia: alij secta legis iudaice inducti sūt. Hos reuocat aplus ad verā fidē τ euāgelicā sapiētiā: scribēs eis ab ephesio p timotheū discipulum suum.

Explicit argumentū. Incipit epistola ad Corinthios pma. Caplm I

Paulus vocatus aplus ihu xpi p voluntatē dei. τ sosthenes frat ecclesie dei q̄ ē corinthi: scificatis in xpo ihu vocatis scīs: cū oib⁹ q̄ inuocant nomē dñi nři ihu xpi in oi loco ipsoꝝ τ nřo. Gratia vobis τ pax a deo pře nřo. τ dño ihu xpo. Grās ago deo meo sp p vob i grā dei q̄ data ē vobis in xpo ihu: qa i oib⁹ diuites facti estis i illo: i oi vbo τ i oi scīa: sicut testimoniū xpi cōfirmatū est in vob: ita ut nihil vob desit i vlla grā: expectātibus reuelationē dñi nři ihu xpi: q̄ τ cōfirmabit vos vsq₃ i finē sine crimine: in die aduent⁹ dñi nři ihu xpi. Fidelis de⁹ per quē vocati estis in societatē filij ei⁹ ihu xpi dñi nři. Obsecro aūt vos frēs p nomen dñi nři ihu xpi: ut idipsū dicatꝫ oēs: τ non sint in vobis scismata. Sitis aūt pfecti in eodē sensu τ in eadē scīa. Significatū ē. n. mihi de vob frēs mei ab his q̄ sūt cloes: qa cōtētiões sunt inter vos. Hoc aut dico: qd vnusquisq₃ vrm dicit. Ego qdē sū pauli: ego aūt appollo. ego do cephe: ego aūt xpi. Diuisus ē xps? Nunquid paulus crucifix⁹ ē p vobis: aut i noie pauli baptiçati estis? Grās ago deo meo q̄ neminē vrm baptiçaui: nisi crispū τ caiū: ne quis dicat q̄ i noie meo baptiçati estis. Baptiçaui aūt τ stephane domū: ceterum nescio si quē aliū vrm baptiçauerim. Nō. n. misit me

xp̄s baptiçare ꝫ euangelicare: nō in sapiētia vbi: ut nō euacuet crux xp̄i. Verbū eni crucis peuntib⁹ qdem stulticia est: his aūt qui salui fiūt id est nob̄ dei ṽtus ē. Scriptū ē.n. Perdam sapientiā sapiētiū. ⁊ prudētiā prudētū reprobabo. Ubi sapiens. vbi scriba. vbi inquisitor hui⁹ seculi? Nōne stultā fecit de⁹ sapiam huius mūdi? Nā qa i dei sapia nō cognouit mūdus p sapiam deū: placuit deo p stulticiā pdicatiōis saluos facere credētes. Qm̄ ⁊ iudei signa petūt. ⁊ greci sapiam qrūt. Nos aūt pdicam⁹ xp̄m crucifixū: iudeis qdē scandalum. gentib⁹ aūt stulticiā: ipsis aūt vocatis iudei atq; greci: xp̄m dei ṽtutē ⁊ dei sapiētiā. Quia qd stultū ē dei: sapienti⁹ ē hoib⁹: ⁊ quod infirmū ē dei: forti⁹ ē hoib⁹. Uidete eni vocationē vestrā frēs: qa nō multi sapiētes scdm carnē. nō multi potētes. nō multi nobiles: ꝫ q̄ stulta sūt mūdi elegit de⁹ ut ꝯfundat sapientes. ⁊ infirma mūdi elegit de⁹ ut cōfundat fortia. ⁊ ignobilia mūdi ⁊ cōteptibilia elegit de⁹ ⁊ ea q nō sūt: ut ea q̄ sūt destrueret: ut non glorief ōis caro i ꝯspectu ei⁹. Ex ipso aūt vos estis in xp̄o ihū: q fact⁹ ē nobis sapia ⁊ iusticia ⁊ scificatio ⁊ redemptio: ut quēadmodū scriptū est: q̄ gliat. in dn̄o glief. II

Isa. 29. — Iere. 9.

Et ego cū venissem ad vos frēs: veni nō in sublimitate sermōis aut sapiētie: annūcians vobis testimoniū xp̄i. Nō eni iudicaui me scire aliqd inter vos nisi ihm xp̄m. ⁊ hūc crucifixū. Et ego in infirmitate ⁊ timore ⁊ tremore multo fui apud vos ⁊ sermo me⁹ ⁊ pdicatio mea: nō in ꝑsuasibilibus humane sapie ṽbis: ꝫ i ostēsione spūs ⁊ ṽtutis: ut fides vr̄a nō sit in sapia hoiu3: ꝫ in ṽtute dei. Sapiam aūt loqmur int pfectos. Sapiam ṽo nō hui⁹ seculi neq; pncipū hui⁹ seculi q̄ destruūt: ꝫ loqmur dei sapiam i mysterio q̄ abscondita ē: quā pdestinauit deus añ secula in gloria nostrā: quā nemo pncipū hui⁹ seculi cognouit. Si.n. cognouissent: nūq̄ dominū glorie crucifixissent. Sic scriptū est: q̄ oculus nō vidit nec auris audiuit nec i cor hoīs ascēdit: q̄ pparauit de⁹ his q̄ diligūt illū. Nobis aūt reuelauit deus p spm̄ suū. Spiritus.n. oia scrutat: etiā pfunda dei. Quis eni scit hoiu3 q̄ sūt hoīs: nisi spūs hoīs qui in ipso est? Ita ⁊ q̄ dei sūt nemo cognouit nisi spūs dei Nos aūt nō spm̄ hui⁹ mundi accepimus: sed spm̄ q ex deo est: ut sciamus q a deo donata sūt nob: q ⁊ loqmur nō i doctis humane sapientie ṽbis: ꝫ i doctrina spūs: spūalib⁹ spiritualia cōparantes. Aialis aūt hō nō pcipit ea q̄ sūt spūs dei. Stulticia.n. est illi. ⁊ nō pōt intelligē: qa spūalit examinat. Spūalis aūt iudicat oia. ⁊ ipse a nemine iudicatur: sicut scriptū est. Quis.n. cognouit sensū dn̄i: aut qs instruxit eū? Nos aūt sensū xp̄i habem⁹.

Et ego frēs nō potui vobis loq q̄si spūalib⁹: sed q̄si carnalibus. III Tanq̄ paruulis i xp̄o lac vob potū dedi nō escam. Nōdū.n. poterat: ꝫ nec nunc qdē potestis. Adhuc.n. carnales estis. Cū.n. sit inter vos çelus ⁊ contentio: nōne carnales estis ⁊ ꝫm hoiem ambulat? Cū.n. qs dicat ego qdē sū pauli: alius aūt ego apollo: nōne hoies estis? Quid igit ē apollo? Quid ṽo paulus? Ministri ei⁹ cui credidistis. Et vnicuiq; sicut dn̄s dedit. Ego plātaui. apollo rigauit: ꝫ de⁹ incrementū dedit. Itaq; neq; q plātat e aliqd neq; q rigat: ꝫ q incremētū dat de⁹. Qui plātat aūt ⁊ q rigat: vnū sunt. Unusq̄sq; aūt ꝓpriam mercedē accipiet ꝫm suū laborē. Dei.n. sum⁹ adiutores. Dei agricultura estis. dei edificatio estis. Scdm grām dei q data ē mihi. ut sapiēs architect⁹ fūdamētū posui: ali⁹ aūt supedificat. Unusq̄sq; aūt videat quō supedificet. Fūdamentū n. aliud nemo pōt ponē pter id qd positū est: qd ē xp̄s ihs. Si quis aūt supedificat supra fūdamētū hoc aurū argentū lapides pciosos ligna fenū stipulā: vniuscuiusq; op⁹ manifestū erit. Dies.n. dn̄i declarabit: qa i igne reuelabit. ⁊ vniuscuiusq; op⁹ q̄le sit: ignis probabit. Si cui⁹ op⁹ māserit: qd supedificauit mercedē accipiet. Si cui⁹ op⁹ arserit: detrimētū patiet: ipse aūt salu⁹ erit: sic tn̄ q̄si p ignē. Nescitis qa tēplū dei estis. ⁊ spūs dei habitat in vob? Si qs aūt tēplū dei violauerit: dispdet illū de⁹ Templū.n. dei sctm̄ ē: qd estis vos. Nemo se seducat. Si qs videt int vos sapiens esse in hoc seculo: stultus fiat ut sit sapiēs. Sapia.n. hui⁹ mūdi stulticia ē apud deū. Scriptum est eni. Cōprehendā sapientes i astutia eoꝝ. Et iterꝝ. Dn̄s nouit cogitatiōes sapietū: qm̄ vane sūt. Nemo itaq; glief i hoib⁹. Oia eni vr̄a sunt: siue paul⁹ siue apollo siue cephas siue mūd⁹ siue vita siue mors siue pñtia siue futura. Oia eni vr̄a sūt: vos aūt xp̄i. xp̄s aūt dei.

Sic nos existimet homo ut ministros xp̄i: ⁊ dispēsatores misteriorū dei. IIII Hic iam queritur inter

dispẽsatores: ut fidelis q̇s iueniat᷑. Mibi aũt ꝓ mimo est ut a vob̃ iudicer: aut ab bumano die. Sꝫ neq̃ meipsũ iudico. Nibil enĩ mibi consci⁹ sũ: ſ nõ in h̃ iustificat⁹ sũ. Qui aũt iudicat me: dñs ẽ. Itaq̃ nolite añ tp̃s iudicare: q̄adusq̃ veniat dñs q̇ 7 illuminabit abscondita tenebraꝝ. 7 manifestabit ꝯsilia cordiũ. 7 tunc laus erit vnicuiq̃ a deo. Hec aũt frẽs trãffiguraui ĩ me 7 apollo ꝓpter vos: ut in vob̃ discat̃. ne sup̃ q̄ scriptũ ẽ vn⁹ aduersus alteꝝ infleẗ ꝓ alio. Quis. n. te discernit? Quid aũt habes qḋ nõ accepisti? Si aũt accepisti: q̇d gloriar̃ q̄si nõ acceperis? Jam saturati estis: iã diuites facti estis. Sine nob̃ regnatis. Et vtinã regnetis: ut 7 nos vobiscũ regnem⁹. Puto. n. q̄ de⁹ nos ap̃los nouissimos oñdit tanq̄ morti destinatos: q̇a spectaculũ facti sum⁹ mũdo 7 angelis 7 hoibus. Nos stulti ꝓpter xp̃m: vos aũt prudentes in xp̃o: Nos infirmi: vos aũt fortes. Uos nobiles: nos aũt ig̃biles. Usq̃ i hãc horã 7 esurimus 7 sitim⁹ 7 nudi sum⁹ 7 colaphis cedimur 7 instabiles sum⁹ 7 laboram⁹ op̃antes manib⁹ nr̃is. Maledicimur: 7 benedicimus. Persecutionẽ patimur: 7 sustinem⁹. Blasfemamur: 7 obsecramus. Tanq̄ purgamenta hui⁹ mundi facti sumus oiuꝫ peripsima vsq̃ adhuc. Nõ ut cõfundã vos h̃ scribo: ſ ut filios meos carissimos moneo. Nam si decem milia pedagogoꝝ habeatis i xp̃o: ſ nõ multos p̃res. Nã i xp̃o ih̃u p̃ euangeliũ ego vos genui. Rogo g̃ vos: imitatores mei estote sicut 7 ego xp̃i. Jḋ misi ad vos timotheũ qui ẽ fili⁹ me⁹ carissim⁹ 7 fidelis in dño: qui vos cõmonefaciat vias meas q̄ sũt i xp̃o ih̃u: sicut vbiq̃ in oi ecc̃lia doceo. Tanq̄ nõ venturus sim ad vos: sic inflati sũt q̇dã. Ueniam aũt ad vos cito si dñs voluerit. 7 cog̃scã nõ sermonẽ eoꝝ q̇ inflati sũt: ſ ꝟtutẽ. Non enĩ i sermone ẽ regnũ dei: ſ in ꝟtute. Quid vultis: in ꝟga veniã ad vos: an i caritate 7 spũ mansuetudinis?

V

Omnino audit᷑ int᷑ vos fornicatio. 7 talis fornicatio q̄lis nec int᷑ gentes: ita ut vxorem p̃ris sui aliq̇s habeat. Et vos inflati estis. 7 nõ mag̃ luctũ habuistis: ut tollat᷑ de medio vr̃m q̇ hoc opus fecit. Ego q̇dẽ absens corp̃e. p̃ñs aũt spũ: iam iudicaui ut p̃ñs eũ q̇ sic op̃at⁹ ẽ in noie dñi nr̃i ih̃u xp̃i: congregat̃ vob̃ 7 meo spũ cũ virtute dñi ih̃u. tradere huiusmodi hoiem sathane in interitũ carnis: ut spũs salu⁹ sit i die dñi nr̃i ih̃u xp̃i. Nõ est bona gloriatio vr̃a. Nescitis quia modicũ fermentũ totã massam corrũpit? Expurgate vet⁹ fermentũ: ut sitis noua conspersio sicut estis açimi. Etenĩ pasca nr̃m ĩmolatus est xp̃s. Itaq̃ epulemur: nõ in fermento veteri. neq̃ in fermẽto malitie 7 neq̇tie: ſ in açimis sinceritatis 7 ꝟitat̃. Scripsi vobis i ep̃la: ne cõmisceami fornicarijs. Nõ vtiq̃ fornicarijs hui⁹ mũdi. aut auaris. aut rapacib⁹. aut idolis ſuiẽtib⁹: alioq̇n debueratĩ de h̃ mũdo exisse. Nũc aũt scripsi vob̃. nõ cõmisceri. Si is q̇ frat᷑ noiat᷑ int᷑ vos. est fornicator. aut auar⁹. aut idolis ſuiẽs. aut maledic⁹. aut ebriosus. aut rapax: cũ h⁹modi nec cibũ sumere. Quid. n. mibi de his q̇ foris sũt iudicare? Nõne de his q̇ int⁹ sunt vos iudicatis? Nam eos q̇ foris sũt de⁹ iudicabit. Auferte malũ ex vobisipsis.

VI

Audet aliquis vr̃m h̃ñs negociũ aduersus alterũ: iudicari apud iniq̇s. 7 non apud scõs? An nescitis. q̄m sci de h̃ mũdo iudicabũt? Et si i vobis iudicabit᷑ mũd⁹: indigni estis q̇ de minimis iudicetis? Nescit̃ q̄m angelos iudicabim⁹: quãto magis secularia? Secularia igit᷑ iudicia si habueritis. ꝯtẽptibiles q̇ sũt i ecc̃lia illos ꝯstituite ad iudicãdũ. Ad verecũdiã vr̃am dico. Sic nõ ẽ int᷑ vos sapiẽs q̇sq̄ q̇ possit iudicare int᷑ frẽm suũ: ſ frat᷑ cũ fratre iudicio cõtẽdit. 7 h̃ apud infideles. Jã q̇dẽ oio delictũ ẽ i vob̃. q̄ iudicia habetis int᷑ vos. Quare non mag̃ ĩiuriã accipit̃? Quare nõ mag̃ fraudẽ patimi? Sꝫ vos ĩiuriã facitis 7 fraudatis. 7 h̃ frib⁹. An nescitis q̇a iniq̇ regnũ dei nõ possidebũt? Nolite errare: neq̃ fornicarij. neq̃ idolis seruiẽtes. neq̃ adulteri. neq̃ molles. neq̃ masculoꝝ ꝯcubitores. neq̃ fures. neq̃ auari. neq̃ ebriosi. neq̃ maledici. neq̃ rapaces regnũ dei possidebũt. Et h̃ aliq̇ñ quidem fuistis: ſ abluti estis. ſ scificati estis. ſ iustificati estis: in noie dñi nr̃i ih̃u xp̃i. 7 in spũ dei nr̃i. Oia mibi licẽt: sed nõ oia expediunt. Oia mibi licẽt: ſ ego sub nulli⁹ redigar potestate. Esca ventri. 7 vent᷑ escis: deus aũt 7 hũc 7 hãc destruet. Corp⁹ aũt non fornicationi ſ dño. 7 dñs corpi. Deus ꝟo 7 dñm suscitauit. 7 nos suscitabit p̃ ꝟtutẽ suã. Nescit̃ q̄m corp̃a vr̃a mẽbra sũt xp̃i? Tollẽs g̃ mẽbra xp̃i: faciã mẽbra meretricis? Absit. An nescit̃: q̄m q̇ adheret meretrici. vnũ corpus

efficit᷑? Erūt.n.inquit duo i carne vna. Qui aūt adheret dño: vn⁹ spūs ē. Fugite fornicationē. Oē eni pctm̄ qdcunq̄ fecerit hō.ex corp⁹ ē: q aūt fornicat᷑.in corpus suū peccat. An nescit̄ qm̄ mēbra vr̄a tēplū sūt spūs sci q i vob̄ ē quē habet̄ a deo. ⁊ nō estis vestri? Empti.n.estis precio magno: glorificate ⁊ portate deū in corpe vestro. VII

De qb⁹ aūt scripsistis mihi: bonū est hoi mulierē nō tangē. Propt᷑ fornicationē autē vnusquisq̄ suā vxorē habeat. ⁊ vnaqueq̄ suū virū habeat. Vxori vir debitum reddat: similit᷑ aūt ⁊ vxor viro. Mulier sui corpis ptātē nō habet.s̄ vir: silit᷑ aūt ⁊ vir sui corpis ptātē nō habet.s̄ mulier. Nolite fraudare iuicem nisi forte ex ꝯsensu ad tēp⁹ ut vacet̄ orōni. ⁊ iterꝫ reuertimi i idipsū: ne tēptet vos sathanas ꝓpt᷑ icōtinētiā vr̄am. Hoc aūt dico s̄m indulgentiā: nō s̄m imperiū. Volo autem omnes vos homines esse sicut meipsū. Sed vnusquisq̄ propriū donū habet ex deo: alius quidem sic. alius ṽo sic. Dico aūt nō nuptis ⁊ viduis: bonū est illis si sic ꝑmanserint sicut ⁊ ego. Qꝫ si non se cōtinēt.nubant. Meli⁹ ē.n.nubē q̄ vri. His aūt q mr̄imonio iūcti sunt p̄cipio nō ego sed dn̄s: vxorē a viro nō discedē. Qꝫ si discesserit: manē inuptā.aut viro suo reconciliari. Et vir vxorē non dimittat. Nā ceteris dico ego nō dn̄s. Si qs frat᷑ vxorē hꝫ ifidelē.⁊ h̄ cōsentit h̄itare cū illo: nō dimittat illam. Et si q̄ mulier habet virꝫ ifidelē.⁊ hic ꝯsentit habitare cū illa: nō dimittat virꝫ. Scificat⁹ est n.vir ifidelis ꝑ mulierē fidelē.⁊ scificata est mulier infidelis ꝑ virū fidelem. Alioqn filij vr̄i imūdi eēnt: nūc aūt sci sūt. Qꝫ si infidelis discedit.discedat. Nō.n.seruituti subiectus ē frat᷑ uel soror i eiusmodi. In pace aūt vocauit vos de⁹. Unde.n.scis mulier si virꝫ saluū facies? Aut vnde scis vir si mulierē saluā facies? Nisi vnicuiq̄ sic̄ dimisit dn̄s. Unūquēq̄ sicut vocauit de⁹ ita ābulet. ⁊ sicut in oib⁹ ecclesijs doceo. Circūcisus aliqs vocatus ē: nō adducat p̄putiū. In p̄putio aliqs vocat⁹ est: nō circūcidat᷑. Circūcisio nihil est ⁊ preputiū nihil ē.s̄ obseruatio mandatorꝫ dei. Unusq̄sq̄ i q̄ vocatiōe vocat⁹ ē: in ea ꝑmaneat. Seru⁹ vocatus es.nō sit tibi cure. Sꝫ ⁊ si potes fieri liber: mag̃ vtere. Qui.n.i dn̄o vocat⁹ ē seru⁹: libert⁹ ē dn̄i. Silit᷑ q liber vocat⁹ est: seruus ē xp̄i. Precio empti estis: nolite fieri s̄ui hoīuꝫ. Unusq̄sq̄ g̃ i q̄ vocat⁹ est frat᷑: i h̄ ꝑmaneat apud deū. De ṽginib⁹ aūt p̄ceptū dn̄i nō habeo: ꝯsiliū aūt do tāq̄ mīam ꝯsecut⁹ a deo: ut sim fidelis. Existimo n.h̄ bonū eē ꝓpter instātē nccitatē. qm̄ bonū ē hoi sic eē. Alligat⁹ es vxori: noli q̄rere solutionē. Solut⁹ es ab vxore: noli q̄rere vxorem. Si aūt acceꝑis vxorē. nō peccasti. ⁊ si nupserit ṽgo.nō peccauit. Tribulationē tn̄ carnis habebūt h⁹mōi. Ego aūt vob̄ parco. Hoc itaq̄ dico frēs. Temp⁹ breue est. Reliquū est: ut ⁊ qui hn̄t vxores.tanq̄ nō hn̄tes sint: ⁊ q flent.tanq̄ nō flentes: ⁊ q gaudent tanq̄ nō gaudētes: ⁊ q emūt.tanq̄ nō possidentes. ⁊ q vtūtur h̄ mūdo.tanq̄ nō vtant᷑. Preterit.n.figura hui⁹ mūdi. Volo aūt vos sine sollicitudīe eē. Qui sine vxore ē.sollicitus est que dn̄i sunt: quō placeat deo. Qui aūt cū vxore ē.sollicit⁹ ē q sunt mundi: quō placeat vxori: ⁊ diuisus est. Et mulier inupta ⁊ ṽgo cogitat q̄ dn̄i sūt: ut sit scā corpe ⁊ spū. Que aūt nupta ē.cogitat q̄ sūt mūdi quō placeat viro. Porro h̄ ad vtilitatē vestrā dico.nō ut laqueū vob̄ iītiā: s̄ ad id qō honestū ē. ⁊ qō facultatē p̄beat.sine ipedimēto dn̄m obsecrādi. Si qs aūt turpē se videri existimat sup ṽgine sua q̄ sit superadulta ⁊ ita oportet fieri: qō vult faciat. Nō peccat si nubat. Nā q statuit in corde suo firmus nō hn̄s nccitatē: ptātē aūt hn̄s sue volūtatis: ⁊ hoc iudicauit i corde suo seruare virginē suā.bn̄ facit. Igitur ⁊ qui mr̄imonio iungit ṽginē suā.bn̄ facit: ⁊ q nō iūgit.meli⁹ facit. Mulier alligata ē legi: quāto tpe vir ei⁹ viuit. Qꝫ si dormierit vir ei⁹: liberata ē a lege. Cui aūt vult nubat: tm̄ i dn̄o. Beatior aūt erit: si sic ꝑmanserit s̄m meū consiliū. Puto aūt q̄ ⁊ ego spm̄ dei habeam. VIII

De his aūt q idolis sacrificāt᷑ scim⁹: qa oēs sciam habem⁹. Scia inflat: caritas ṽo edificat. Si qs āt se existimat scire aliqd: nōdū cognūit queadmodū oporteat eū scire. Si qs aūt diligit deum.h̄ cognit⁹ ē ab eo. De escis aūt q̄ idolis imolāt᷑ scim⁹: quia nihil ē idolū i mūdo: ⁊ q̄ nullus de⁹ nisi vn⁹. Nā ⁊ si sūt q dicāt᷑ dij.siue i celo siue in terra: siqdē sūt dij multi ⁊ dn̄i multi: nob̄ tn̄ vn⁹ deus pr̄ ex q̄ oia. ⁊ nos in illo: ⁊ vn⁹ dn̄s ih̄s xp̄s ꝑ quē oia. ⁊ nos ꝑ ipsum. Sꝫ nō i oib⁹ ē scia. Quidā aūt cū ꝯscia vsq̄ nūc idoli.quasi idolotitū mādūcāt. ⁊ cōscia

ipsoꝝ cũ sit ifirma polluit̃. Esca aũt nos nõ cõmendat deo. Neq̃.n.si mãducauerimus: abũdabimus: neq̃ si nõ mãducauerimus deficiem⁹. Uidete aũt: ne forte hec licẽtia vr̃a offendiculũ fiat infirmis. Si.n.qs viderit eũ q̇ habet sciam i idolio recũbẽtẽ: nõne cõsciẽtia ei⁹ cũ sit infirma edificabit̃ ad mãducãdũ idolotita? Et pibit infirm⁹ in tua cõsciẽtia frat: ꝓpt̃ quẽ xp̃s mortu⁹ ẽ. Sic ãt pec cãtes i frẽs ꝛ ꝑcutiẽtes ꝯsciam eoꝝ infirmã i xp̃m peccatis. Quapropt̃ si esca scãdaliçat fratrẽ meũ. nõ mãducabo carnẽ in etnũ: ne fratrem meum scandaliçem. IX

Non sũ liber? Non sũ apl̃s? Nõne xp̃m ihm dñm nr̃m vidi? Nõne op⁹ meũ vos estis i dño? Et si alijs nõ sum apl̃s: s; tñ vobis sũ. Nã signaculũ apostolat⁹ mei vos estis in dño. Mea defensio apud eos q̇ me interrogãt hec ẽ. Nũquid nõ habem⁹ ptãtẽ mãducãdi ꝛ bibẽdi? Nũquid non habem⁹ ptãtẽ sororẽ mulierẽ circũducẽdi: sicut ꝛ ceteri apl̃i ꝛ frẽs dñi ꝛ cephas? Aut sol⁹ ego ꝛ barnabas nõ habem⁹ potestatẽ hoc opandi? Quis militat suis stipẽdijs vnq̃? Quis plãtat vineã: ꝛ de fructu eius non edit? Quis pascit gregẽ. ꝛ de lacte gregis non mãducat? Nũqd ƀm hoiem hec dico? An ꝛ lex hec non dicit? Scriptũ est.n.in lege moysi. Nõ alligabis os boui triturãti. Nũqd de bob⁹ cura est deo? An ꝓpt̃ nos vtiq̃ hec dicit? Nã ꝓpt̃ nos scripta sũt: qm̃ debet in spe q̇ arat arare. ꝛ q̇ triturat in spe fruct⁹ ꝑcipiendi. Si nos vob̃ spũalia seminauim⁹: magnũ ẽ si nos carnalia vr̃a metam⁹? Si alij ptãtis vr̃e ꝑticipes sũt. q̃re nõ poti⁹ nos? Sz nõ vsi sum⁹ hac ptãte. Sed oĩa sustinemus: ne qd̃ offendiculũ dem⁹ euãgelio xp̃i. Nescitis qm̃ q̇ i sacrario opant̃: q̃ de sacrario sũt edũt? Et qui altari deseruiũt cũ altari ꝑticipãt. Ita ꝛ dñs ordinauit his q̇ euãgeliũ annũciant: de euãgelio viuere. Ego aũt nullo hoꝝ vsus sũ. Nõ aũt scripsi hec. ut ita fiãt i me. Bonũ ẽ.n.mihi magis mori: q̃ ut gloriam meã qs euacuet. Nã ꝛ si euãgeliçauero: nõ ẽ mihi gloria. Necẽitas.n.mihi incũbit. Ue n.mihi ẽ si nõ euãgeliçauero. Si.n. volens hoc ago. mercedẽ habeo: si aũt iuit⁹. dispẽsatio mihi credita est. Que ẽ g̃ merces mea? Ut euãgeliũ p̃dicãs. sine sũptu ponã euangeliũ ut nõ abutar ptãte mea i euangelio? Nã cũ liber essem ex oib⁹. oiũ me ƀuũ feci: ut plures lucrifacerẽ. Et fact⁹ sũ iudeis tanq̃ iude⁹: ut iudeos lucrarer. His q̇ sub lege sunt. q̃si sub lege eẽm. cũ ipse nõ eẽm sub lege: ut eos qui sub lege erãt lucrifacerẽ. His q̇ sine lege erãt tanq̃ sine lege essem: cũ sine lege dei non essem. s; i lege essem xp̃i: ut lucrifacerẽ eos q̇ sine lege erãt. Fact⁹ sũ infirmis infirmus: ut infirmos lucrifacerẽ. Oib⁹ oĩa fact⁹ sum: ut oẽs facerẽ saluos. Oĩa aũt facio ꝓpt̃ euãgeliũ. ut ꝑticeps ei⁹ efficiar. Nescitis q̃ hi q̇ in stadio currũt. oẽs q̇dẽ currũt: s; vn⁹ accipit brauiũ? Sic currite: ut cõprehẽdatis. Oĩs ãt q̇ i agone ꝯtendit ab oibus se abstinet. ꝛ illi quidẽ ut corruptibilẽ coronã accipiãt: nos aũt incorruptã. Ego igit̃ sic curro nõ q̃si in incertũ: sic pugno nõ q̃si aerẽ ƀberãs. Sz castigo corp⁹ meũ. ꝛ in ƀuitutẽ redigo: ne forte cum alijs p̃dicauerim. ipse reprob⁹ efficiar.

X

Nolo.n.vos ignorare fratres: qm̃ pr̃es nr̃i oẽs sub nube fuerũt ꝛ oẽs mare trãsierũt. ꝛ oẽs in moyse bapticati sunt i nube ꝛ i mari. Et oẽs eandẽ escã spiritalẽ mãducauerũt. ꝛ oẽs eundẽ potũ spiritalẽ biberũt. Bibebãt aũt de spiritali ꝯsequẽte eos petra: petra autẽ erat xp̃s. Sz nõ i plurib⁹ eoꝝ bñplacitũ ẽ deo. Nã ꝓstrati sũt i deserto. Hec aũt i figura facta sũt nr̃i ut nõ sim⁹ cõcupiscẽtes maloꝝ: sicut ꝛ illi cõcupierũt. Neq̃ idolatre efficiamini sic quidam ex ipsis: queadmodũ scriptũ est. Sedit ꝓpl̃s mãducare ꝛ bibẽ. ꝛ surrexerũt ludere. Neq̃ fornicemur sicut quidã ex ipsis fornicati sũt. ꝛ ceciderũt vna die vigititria milia. Neq̃ tẽptem⁹ xp̃m sicut quidã eoꝝ tẽptauerũt. ꝛ a serpẽtib⁹ perierũt. Neq̃ murmuraueritis sicut quidã eoꝝ murmurauerũt. ꝛ perierũt ab extminatore. Hec aũt oĩa i figura ꝯtigebãt illis: scripta sũt ãt ad correptionẽ nr̃am: i q̄s fines seculoꝝ deuenerũt. Itaq̃ q̇ se existimat stare: videat ne cadat. Tẽptatio vos nõ apprehẽdat nisi humana. Fidelis aũt deus est. qui nõ patiet̃ vos tẽptari supra id qd̃ potestis: s; faciet etiã cũ tẽptatiõe ꝓuentũ: ut possitis sustinere. Propt̃ qd̃ carissimi mihi. fugite ab idoloꝝ cultura. Ut prudentib⁹ loquor. vos ipsi iudicate qd̃ dico. Calix benedictiõis cui bñdicim⁹: nõne coicatio sanguis xp̃i est? Et panis quẽ frangim⁹: nõne participatio corpis dñi ẽ? Qm̃ vn⁹ panis ꝛ vnũ corp⁹ multi sumus: oẽs q̇ de vno pane ꝛ de vno calice ꝑticipam⁹. Uidete isrl̃ ƀm carnẽ.

Nõne qui edũt hostias: participes sũt altaris? Quid ḡ? Dico ꝙ idolis imolatũ sit aliq̇d. aut ꝙ idolũ sit aliq̇d? Sʒ q̄ imolãt gẽtes demonijs imolãt. ⁊ nõ deo. Nolo ãt vos socios fieri demonioꝝ. Non potestis calicẽ dñi bibẽ. ⁊ calicẽ demonioꝝ: nõ potestꝫ mẽse dñi ꝑticipes eẽ. ⁊ mẽse demoniorũ. An emulamur dñm? Nũq̇d fortiores illo sumus? Oia mihi licẽt: ꝫ nõ oia expediũt. Oia mihi licẽt: ꝫ nõ oia edificãt. Nemo q̇d suũ ẽ q̄rat. ꝫ q̇d alteri⁹. Omne q̇d ĩ macello venit. mãducate. nihil interrogantes ꝓpt̃ ꝯsciam. Dñi ẽ t̃ra ⁊ plenitudo ei⁹. Si q̇s vocat vos ĩfideliũ ad cenã. ⁊ vultꝫ ire: oẽ q̇d vobis apponit̃ mãducate: nihil interogãtes ꝓpter ꝯsciam. Si q̇s aũt dixerit h̄ ĩmolatũ ẽ idolis: nolite mãducare ꝓpt̃ illũ q̇ indicauit. ⁊ ꝓpt̃ ꝯsciam Cõsciam aũt dico: nõ tuã ꝫ alteri⁹. Ut q̇d n. libertas mea iudicat̃ ab aliena ꝯscia? Si ego cũ grã ꝑticipo: q̇d blasfemor ꝑ eo ꝙ gratias ago? Siue ḡ manducatꝫ siue bibitꝫ. uel aliud q̇d facitꝫ: oia ĩ gl̃ia dei facite. Sine offensiõe estote iudeis ⁊ gẽtib⁹ ⁊ eccl̃ie dei: sic ⁊ ego ꝑ oia oib⁹ placeo: nõ querẽs q̇d mihi vtile ẽ: ꝫ q̇d multis. ut salui fiãt. XI

Imitatores mei estote: sicut ⁊ ego xp̄i. Laudo autẽ vos frẽs ꝙ ꝑ oia mei memores estis. ⁊ sicut tradidi vob̄ p̄cepta mea. tenetis. Volo autẽ vos scire: ꝙ oĩs viri caput xp̄s est: caput autẽ mulieris vir: caput ṽo xp̄i deus. Oĩs vir orãs aut ꝓphetãs velato capite: deturpat caput suũ. Oĩs aũt mulier orãs aut ꝓphetãs non velato capite deturpat caput suũ. Unũ ẽ. n. ac si decaluet̃. Nã si nõ velat̃ mulier: tõdeat̃. Si ṽo turpe ẽ mulieri tonderi aut decaluari: velet caput suũ. Vir quidẽ nõ debet velare caput suũ: q̄m imago ⁊ gloria dei ẽ: mulier ãt gl̃ia viri est. Nõ. n. vir ex muliere ẽ: sed mulier ex viro. Etenĩ nõ ẽ creat⁹ vir ꝓpt̃ mulierẽ: ꝫ mulier ꝓpt̃ virũ. Jõ debet mulier velamẽ habẽ sup caput suũ. ⁊ ꝓpt̃ ãgelos. Verũtñ neq̧ vir sine muliere. neq̧ mulier siue viro ĩ dño. Nã sicut mulier de viro. ita ⁊ vir ꝑ mulierẽ. Oia autẽ ex deo. Vos ipsi iudicate: decet mulierẽ nõ velatã orare deũ? Nec ipsa nã docet vos ꝙ vir q̇dẽ si comã nutriat. ignominia ẽ illi: mulier ṽo si comã nutriat. gloria ẽ illi: q̄m capilli ꝓ velamĩe ei dati sũt. Si q̇s aũt videt̃ cõtẽtios⁹ eẽ: nos talẽ ꝯsuetudinẽ nõ habem⁹ neq̧ eccl̃ia dei. Hoc aũt p̄cipio: non laudãs ꝙ non ĩ meli⁹. ꝫ in deteri⁹ cõuenitis. Primũ q̇dẽ cõueniẽtib⁹ vob̄ in eccl̃iam: audio scissuras esse int̃ vos. ⁊ ex ꝑte credo. Nã oportet ⁊ hereses eẽ: ut ⁊ q̇ ꝓbati sũt manifesti fiãt in vobis. Cõueniẽtib⁹ ḡ vob̄ ĩ vnũ: iã nõ est dominicã cenã mãducare. Unusq̇sq̧. n. suã cenã p̄sumit ad mãducãdũ. Et ali⁹ q̇dẽ esurit. alius aũt ebri⁹ est. Nũq̇d domos nõ habetis ad manducãdũ ⁊ bibẽdũ? Aut eccl̃iam dei ꝯtẽnitꝫ. ⁊ ꝯfũditꝫ eos q̇ nõ hñt? Quid dicam vob̄? Laudo vos? in h̄ nõ laudo. Ego. n. accepi a dño q̇d ⁊ tradidi vobis: q̄m dñs ihūs in qua nocte tradebat̃. accepit panẽ. ⁊ grãs agẽs fregit. ⁊ dixit: Accipite ⁊ manducate. Hoc est corpus meũ quod ꝓ vobis tradet̃. Hoc facite in meã cõmemorationẽ. Similit̃ ⁊ calicẽ: postq̄ cenauit. dicẽs: Hic calix nouũ testm̄ ẽ in meo sanguine. Hoc facite q̄tienscũq̧ bibetꝫ. ĩ meã cõmemorationẽ. Quotiẽscũq̧. n. mãducabitꝫ panẽ hũc. ⁊ calicẽ bibetis: mortẽ dñi annũciabitꝫ donec veniat. Itaq̧ q̇cũq̧ manducauerit panẽ. ⁊ biberit calicẽ dñi ĩdigne: reus erit corꝑis ⁊ sanguis dñi. Probet autẽ seipsũ hõ: ⁊ sic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. Qui. n. manducat ⁊ bibit indigne: iudiciũ sibi mãducat ⁊ bibit: nõ diiudicãs corp⁹ dñi. Jõ int̃ vos multi infirmi ⁊ ĩbecilles. ⁊ dormiũt multi. Qz si nosmetipsos diiudicarem⁹: nõ vtiq̧ iudicaremur. Dũ iudicamur autẽ a dño corripimur ut nõ cũ h̄ mũdo dãnemur. Itaq̧ frẽs mei cũ cõuenitꝫ ad mãducãdũ: ĩuicẽ expectate. Si q̇s esurit. domi mãducet: ut nõ in iudiciũ cõueniatꝫ. Cetera aũt cũ venero disponam.

De spiritalib⁹ aũt nolo vos XII ĩgnorare frẽs. Scitis aũt q̄m cũ gẽtes essetꝫ. ad simulacra muta ꝓut ducebamini euntes. Jõ notũ vob̄ facio: ꝙ nemo ĩ spũ dei loquẽs dicit anathema ihū. Et nemo põt dicẽ dñs ihs. nisi in spũ scõ. Diuisiones ṽo grãꝝ sũt. idẽ aũt spũs. Et diuisiones mĩstrationũ sũt. idẽ aũt dñs. Et diuisiones oꝑationũ sũt. idẽ ṽo de⁹ q̇ oꝑat̃ oia ĩ oibus. Unicuiq̧ aũt dat̃ mãifestatio spũs. ad vtilitatẽ. Alij q̇dẽ ꝑ spm̄ dat̃ s̃mo sapiẽtie. alij autẽ s̃mo sciẽ s̃m eũdẽ spm̄. Alteri fides in eodẽ spũ. alij grã sanitatũ in vno spũ. Alij oꝑatio ṽtutũ. alij ꝓphetia. alij discretio spirituũ. alij gñã liguaꝝ. alij interp̄tatio s̃monũ. Hec aũt oia oꝑat̃ vn⁹ atq̧ idẽ spũs. diuidens singulis ꝓut vult. Sic. n. corp⁹ vnũ ẽ

7 mēbra hȝ multa: oia aūt mēbra corpis cū sint multa· vnū tm̄ corp⁹ sūt: ita 7 xp̄s. Eteni in vno spū oēs nos in vnū corp⁹ baptiçati sumus· siue iudei· siue gentiles· siue serui· siue liberi: 7 oēs in vno spū potati sum⁹. Nā 7 corp⁹ nō est vnū mēbrū· ꝫ multa. Si dixerit pes· qm̄ nō sū man⁹· nō sū de corpe: nū iō nō ē de corpe? Et si dixerit auris· qm̄ nō sū ocul⁹· nō sū de corpe: nū iō nō est de corpe? Si totū corp⁹ ocul⁹: vbi audit⁹? Si totū audit⁹: vbi odorat⁹? Nūc aūt posuit deus mēbra: vnūquodq; eoꝝ i corpe sicut voluit. Qd si essent oia vnū mēbrū: vbi corp⁹? Nūc aūt multa qdē mēbra: vnū aūt corp⁹. Non pōt aūt dicē ocul⁹ manui· opa tua nō indigeo: aut iteꝝ caput pedib⁹: nō estis mihi necessarij. Sȝ multo magis q̄ videt̄ mēbra corpis infirmiora eē: necessariora sūt. Et q̄ putam⁹ ignobiliora mēbra esse corpis· his honorē abūdātiorē circūdam⁹. Et q̄ inhonesta sunt nr̄a· abūdātiorē honestatē hn̄t. Honesta aūt nr̄a nulli⁹ egēt. Sȝ de⁹ tēperauit corp⁹· ei cui deerat abūdātiorē tribuēdo honorē: ut non sit scisma in corpe: ꝫ in idipsū ꝓ iuicē sollicita sint mēbra. Et si qd patit̄ vnū mēbrū· cōpatiūt̄ oia mēbra: siue gloriat̄ vnū mēbrū: cōgaudēt oia mēbra. Uos aūt estis corp⁹ xp̄i. 7 mēbra de mēbro. Et qsdā qdē posuit de⁹ i eccl'ia· p̄mū apl'os· secūdo ꝓphas· tertio doctores· deinde ꝟtutes· exinde grās curationū: opitulatiōes· gubernatiōes· gnā linguaꝝ· int̄pretationes s̄monū. Nūquid oēs apl'i? Nūqd oēs ꝓphe? Nūqd oēs doctores Nūqd oēs ꝟtutes? Nunqd oēs gratiā hn̄t curationū? Nūqd oēs linguis loquūt̄? Nūqd oēs iterp̄tāt̄. Emulamī autē charismata meliora. Et adhuc excellētiorē viam vobis demonstro.

XIII

Si linguis hoīuȝ loqr 7 angeloꝝ: caritatē aūt nō habeā: fact⁹ sum velut es sonās aut cymbalū tinniens. Et si habuero ꝓphetiam: 7 nouerim mysteria oia. 7 oēm sciam. 7 si hūero oēm fidem ita ut mōtes trāsferā: caritatē aūt nō hūero· nihil sū. Et si distribuero in cibos paupeꝝ oēs facultates meas. 7 si tradidero corp⁹ meū ita ut ardeā: caritatē aūt nō hūero: nihil mihi ꝓdest. Caritas patiēs ē: benigna ē. Caritas nō emulat̄· nō agit ꝑperā· nō inflat̄· non est ambitiosa: nō q̄rit q̄ sua sūt. Nō irritat̄· non cogitat malū: nō gaudet sup iīq̄tate: ꝯgaudet aūt ꝟitati. Oia suffert· oia credit· oia sperat· oia sustinet. Caritas nūq̄ excidit. Siue ꝓphie euacuabūt̄: siue lingue cessabūt: siue sciētia destruet̄. Ex pte. n. cog̊scim⁹: 7 ex pte ꝓphetam⁹. Cū aūt venerit qđ ꝑfectū ē: euacuabit̄ qđ ex pte ē. Cū eēm paruul⁹· loq̄bar ut paruul⁹· sapiebā ut paruul⁹· cogitabā ut puul⁹. Qn̄ aūt fact⁹ sū vir: euacuaui q̄ erāt puuli. Uidemus nūc p speculū in enigmate: tūc aūt facie ad faciē. Nūc cognosco ex pte: tūc aūt cog̊scā· sicut 7 cognit⁹ sū. Nūc autē manent fides· spes· caritas· tria hec. Maior aūt hoꝝ est caritas.

XIIII

Sectamini caritatē: emulamī spiritalia: magis aūt ut ꝓphetetꝭ. Qui. n. loq̄t̄ lingua· nō hoīb⁹ loquit̄ sed deo. Nemo. n. audit. Spūs autē loq̄t̄ mysteria. Nā q̄ ꝓphetat: hoīb⁹ loquit̄ ad edificationē 7 exhortationē 7 ꝯsolationē. Qui loq̄t̄ lingua· semetipsū edificat: q̄ aūt ꝓphetat· ecclesiam edificat. Uolo autem oēs vos loqui linguis: magis aūt ꝓphetare. Nā maior ē q̄ ꝓphetat q̄ q̄ loq̄t̄ liguis· nisi forte int̄pretet̄ ut eccl'ia edificationē accipiat. Nūc āt frēs si venero ad vos linguis loquens· qd vobis ꝓdero: nisi vob̄ loqr· aut i reuelatiōe· aut in scia· aut i ꝓphetia· aut in doctrina? Tamē q̄ sine aia sūt vocē dātia· siue tibia· siue cithara: nisi distinctionē sonituū dederint· quō sciet̄ id qđ canit̄ aut qđ citharicat̄? Eteni si icertā vocē det tuba· q̊s parabit se ad bellū? Ita 7 vos p linguā nisi manifestū s̄monē dederitis: quō sciet̄ id qđ dicit̄? Eritꝭ. n. in aera loquētes. Tam multa utputa gnā liguaꝝ sūt i h̄ mūdo. 7 nihil sine voce est. Si g̊ nesciero ꝟtutē vocis· ero ei cui loq̄r barbar⁹: 7 q̄ loquit̄ mihi barbar⁹. Sic 7 vos qm̄ emulatores estis spirituū ad edificationē eccl'ie: q̄rite ut abūdetꝭ. Et iō q̄ loquit̄ lingua· oret ut interp̄tet̄. Nam si orē lingua· spūs me⁹ orat: mēs āt mea sine fructu ē. Quid g̊ ē? Orabo spū: orabo 7 mēte. Psallā spū: psallā 7 mēte. Ceterū si bn̄dixeris spū: q̊s supplet locū idiote? Quō dicet amē sup tuā bn̄dictionē? Qm̄ quid dicas nescit. Nā tu q̄dē bn̄ grās agis: ꝫ alt̄ nō edificat̄. Grās ago deo meo q̄ oiuȝ vr̄m lingua loq̄r. Sed in eccl'ia volo q̄nq; ꝟba sensu meo loq· ut 7 alios īstruā: q̄ decē milia ꝟboꝝ i lingua. Frēs: nolite pueri effici sensib⁹: ꝫ malitia puuli estote: sensibus autem perfecti estote. In lege. n. scriptum est

Qm̄ ialijs liguis ⁊ i labijs alijs loq̄r pp̄lo huic. ⁊ nec sic exaudiēt me dicit dn̄s. Itaqꝫ lingue i signū sūt nō fidelib⁹. ꝫ infidelib⁹: ꝓphetie aūt nō infidelib⁹. ꝫ fidelib⁹. Si ḡ cōueniat vniuersa ecclia in vnū: ⁊ oēs liguis loquāt: intrēt aūt idiote aut infideles. nōne dicēt: q̇d isanitis? Si aūt oēs ꝓphetēt: itret aūt q̇s ifidelis ul' idiota: cōuicit ab oib⁹: diiudicat ab oib⁹. Occulta.n. cordis ei⁹ manifesta fiūt. ⁊ ita cadēs i faciē adorabit deū. ꝓnūciās q̄ vere de⁹ i vob̄ sit. Quid ḡ ē frēs? Cū ꝯuenit; vnusq̇sqꝫ vr̄m psalmū hꝫ. doctrinā hꝫ. apocalypsim habet. liguā habet. interꝑtationē hꝫ: oīa ad edificationē fiant. Siue ligua q̇s loq̇t. ꝫm duos: aut ut multū tres: ⁊ ꝑ ꝑtes. ⁊ vn⁹ interꝑtet. Si aūt non fuerit intꝑres. taceat in ecclia: sibi aūt loq̇t ⁊ deo: Prophete āt duo aut tres dicāt: ⁊ ceti diiudicēt. Q̇ si alij reuelatū fuerit sedēti: prior taceat. Potestis.n. oēs ꝑ singulos ꝓphetare ut oēs discāt. ⁊ oēs exhortēt. Et spūs ꝓphetarꝫ ꝓphetis subiect⁹ ē. Non.n. dissensionis est de⁹. ꝫ pacis: sicut ⁊ in oib⁹ ecclesijs scōꝝ doceo. Mulieres i ecclesijs taceāt. Nō.n. ꝑmitit eis loq̇. ꝫ subditas eē: sicut ⁊ lex dicit. Si q̇d aūt volūt discē: domi viros suos interrogēt. Turpe ē.n. mulieri loq̇ i ecclia. An a vobis v̄bū dei ꝓcessit: aut i vos solos ꝑuenit? Si q̇s videt ꝓpha eē. aut spūalis: coḡscat q̄ scribo vobis: q̇a dn̄i sūt mādata. Si q̇s aūt ignorat. ignorabit. Itaqꝫ frēs emulami ꝓphetare. ⁊ loq̇ liguis nolite ꝓhibē. Oīa aūt honeste ⁊ ꝫm ordinē fiāt in vobis.

XV

Notū aūt vobis facio frēs euāgeliū qd̄ ꝑdicaui vobis. qd̄ ⁊ accepistis. in q̄ ⁊ statis. ꝑ qd̄ ⁊ saluami. q̄ rōne ꝑdicauerim vob̄ si tenet; nisi frustra credidistis. Tradidi.n. vobis in ꝑmis qd̄ ⁊ accepi: qm̄ xp̄s mortu⁹ ē ꝓ pctis nr̄is ꝫm scriptas: ⁊ q̇a sepult⁹ est. ⁊ q̇a resurrexit t'tia die scd̄m scriptas. ⁊ q̇a visus ē cephe: ⁊ p⁹ h̄ vndeci: Deinde visus ē plusq̄ q̇ngētis frib⁹ simul: ex q̇b⁹ multi manēt vsqꝫ adhuc: q̇dā aūt dormierūt. Deinde visus ē iacobo: deinde ap̄lis oib⁹. Nouissime aūt oiuꝫ. tāq̄ abortiuo visus ē ⁊ mihi. Ego.n. sū minim⁹ ap̄loꝝ: qui nō sū dign⁹ vocari ap̄lus: qm̄ ꝑsecut⁹ sū ecclesiā dei. Gratia autē dei sū id qd̄ sū: ⁊ grā ei⁹ i me vacua nō fuit: ꝫ abūdāti⁹ illis oib⁹ laboraui. Nō ego aūt: ꝫ grā dei mecū. Siue eni ego. siue illi: sic ꝑdicauimus. ⁊ sic credidistis. Si āt xp̄s ꝑdicat q̄ resurrexit a mortuis: quō q̇dā dicūt i vobis: qm̄ resurrectio mortuoꝝ nō ē? Si aūt resurrectio mortuoꝝ non est: neqꝫ xp̄s resurrexit. Si aūt xp̄s nō resurrexit: ianis ē ꝑdicatio nr̄a: ianis ē ⁊ fides vr̄a. Inuenimur autē ⁊ falsi testes dei: qm̄ testimoniū dixim⁹ aduersus deū q̄ suscitauerit xp̄m quem nō suscitauit: si mortui nō resurgūt. Nā si mortui nō resurgūt. neqꝫ xp̄s resurrexit. Q̇ si xp̄s nō resurrexit: vana est fides vr̄a. Adhuc eni estis in pctis vr̄is. Ergo ⁊ q̇ dormierūt i xp̄o perierūt. Si i hac vita tm̄ i xp̄o spantes sum⁹: miserabiliores sum⁹ oib⁹ hoibus. Nūc aūt xp̄s resurrexit a mortuis ꝑmitie dormiētiū. qm̄ q̇dē ꝑ hoiem mors. ⁊ ꝑ hoiem resurrectio mortuoꝝ. Et sicut i adā oēs moriūt: ita ⁊ i xp̄o oēs viuificabūt. Unusquisqꝫ aūt i suo ordine: ꝑmitie xp̄s. Deinde hi q̇ sunt xp̄i: q̇ in aduētū eius crediderūt. Deide finis cū tradiderit regnū deo ⁊ pr̄i: cū euacuauerit oēm ꝑncipatū ⁊ ꝑtātē ⁊ v̄tutē. Oportet aūt illū regnare: donec ponat oēs inimicos sub pedib⁹ eius. Nouissime aūt inimica destruet mors. Oīa eni subiecit sub pedib⁹ ei⁹. Cū āt dicat oīa subiecta sunt ei: sine dubio ꝑter eū qui subiecit ei oīa. Cū āt subiecta fuerit illi oīa: tūc ⁊ ipse fili⁹ subiectus erit illi q̇ subiecit sibi oīa: ut sit de⁹ oīa i oib⁹. Alioq̇n q̇d faciūt q̇ baptiçant ꝓ mortuis? Si oīo mortui nō resurgūt: ut q̇d ⁊ baptiçant ꝓ illis? Ut q̇d ⁊ nos ꝑiclitamur oī hora? Quotidie morior ꝓpt vr̄am gloriā frēs: quā habeo in xp̄o ih̄u dn̄o nr̄o. Si ꝫm hoiem ad bestias pugnaui ephesi: q̇d mihi ꝓdest si mortui nō resurgūt? Manducem⁹ ⁊ bibam⁹: cras.n. moriemur. Nolite seduci. Corrūpūt mores bonos colloq̇a mala. Euigilate iusti: ⁊ nolite peccare: ignorātiā.n. dei q̇dā hn̄t. Ad reuerētiā vobis loq̇r. Sꝫ dic aliq̇s. Quō resurgūt mortui? Quali aūt corpe veniēt? Insipiēs tu: qd̄ seminas non viuificat. nisi ꝑus moriat. Et q̇d seminas? Nō corp⁹ qd̄ futuꝝ ē seminas: ꝫ nudū ḡnū: utputa tritici. aut alicui⁹ ceteroꝝ. De⁹ āt dat illi corp⁹ sicut vult. ⁊ vnicuiqꝫ seminū ꝓpriū corp⁹. Nō oīs caro eadē caro: ꝫ alia hoiuꝫ. alia pecoꝝ. alia volucrū. alia āt pisciū Et corpa celestia. ⁊ corpa t'restria. Sꝫ alia q̇dē celestiū glīa: alia āt t'restriū. Alia claritas sol': alia claritas lūe. ⁊ alia claritas stellaꝝ. Stella.n. a stella differt i claritate: sic ⁊

resurrectio mortuo℞. Seminat̃ i corruptiõe: surget i icorruptiõe. Seminat̃ i ig̃bilitate: surget i glĩa. Seminat̃ i infirmitate: surget i ṽtute. Seminat̃ corp⁹ aiale: surget corp⁹ spũale. Si ẽ corp⁹ aiale · est ⁊ spũale: sic scriptũ ẽ. Fact⁹ ẽ p̃m⁹ hõ adam i aiam viuentẽ: nouissim⁹ adã i spm̃ viuificãtẽ. Sꝫ nõ p̃us qd̃ spũale est · sed qd̃ aiale: deinde qd̃ spũale. Prim⁹ hõ de tra t̃ren⁹: secũd⁹ hõ de celo celestis. Qualis terren⁹ · tales ⁊ t̃reni: ⁊ q̃lis celestis · tales ⁊ celestes. Igit̃ sicut portauimus imaginẽ t̃reni · portem⁹ ⁊ imaginẽ celestis. Hoc autẽ dico frẽs: q̇a caro ⁊ sanguis regnũ dei possidẽ nõ pñt: neq3 corruptio incorruptelã possidebit. Ecce mysteriũ vob̃ dico. Oẽs q̇dẽ resurgem⁹: s̃ nõ oẽs imutabimur. In momẽto · i ictu oculi · in nouissima tuba. Canet. n. tuba: ⁊ mortui resurgẽt icorrupti. ⁊ nos imutabimur. Oportet. n. corruptibile h̃ iduere incorruptionẽ: ⁊ mortale h̃ induere imortalitatẽ. Cũ aũt mortale h̃ iduerit imortalitatẽ: tũc fiet s̃mo q̇ script⁹ ẽ. Absorta ẽ mors i victoria. Ubi ẽ mors victoria tua? Ubi ẽ mors stimul⁹ tu⁹? Stimulus aũt mort̃ pctm̃ ẽ: virt⁹ ṽo pcti lex. Deo aũt grãs: q̇ dedit nobis victoriã p̃ dñm nostrũ ih̃m xp̃m. Itaq3 frẽs mei dilecti: stabiles estote ⁊ imobiles: abundãtes in oi ope dñi sp̃: sciẽtes q̃ labor vester nõ ẽ inanis in domino.

XVI

De collectis aũt q̃ fiũt i scõs: sicut ordinaui i eccl̃ijs galatie: ita ⁊ vos facite p̃ vnã sabbati. Unusq̇sq3 vr̃m apud se reponat · recondens qd̃ ei bñ placuerit: ut nõ cũ venero tũc collecte fiant. Cũ ãt pñs fuero · q̃s p̃bauerit̃ p̃ ep̃las · hos mittã perferre gratiã vr̃am i irl̃m. Qz si dignũ fuerit ut ego eam: mecũ ibunt. Ueniam aũt ad vos: cũ macedoniã p̃trãsiero. Nã macedoniã p̃trãsibo. Apud vos aũt forsitã manebo uel etiã hyemabo: ut vos me deducat̃ quocũq3 iero. Nolo. n. vos modo in trãsitu videẽ. Spero. n. me aliquãtulũ t̃pis manere apud vos: si dñs p̃miserit. Permanebo autẽ ephesi vsq3 ad p̃tecosten. Ostiũ. n. mihi apertũ est magnũ ⁊ euidẽs. ⁊ aduersarij multi. Si aũt venerit timotheus: videte ut sine timore sit apud vos. Op⁹. n. dñi opat̃ sicut ⁊ ego. Ne q̇s g̃ illũ sp̃nat. Deducite aũt illũ in pace: ut veniat ad me. Expecto. n. illũ cum fr̃ibus. De apollo aũt frẽ vob̃ notũ facio: qm̃ multũ rogaui eũ ut veniret ad vos cũ fr̃ibus. ⁊ vtiq3 nõ fuit voluntas ei⁹ ut nũc veniret. Ueniet aũt · cũ ei vacuũ fuerit. Uigilate · state i fide · viriliť agite ⁊ ꝯfortami: oĩa. n. vr̃a i caritate fiãt. Obsecro ãt vos frẽs: nost̃ domũ stephane ⁊ fortunati ⁊ achaici: qm̃ sũt p̃mitie achaie. ⁊ i misteriũ scõ℞ ordinauer̃t seipsos ut ⁊ vos subditi sit̃ eiusmodi. ⁊ oi coopanti ⁊ laboranti. Gaudeo ãt in pñtia stephane ⁊ fortunati ⁊ achaici: qm̃ id qd̃ vobis deerat: ipsi suppleuerunt. Refecerũt. n. ⁊ meũ spm̃ ⁊ vr̃m. Cog̃scite g̃ q̃ eiusmõi sũt. Salutãt vos oẽs eccl̃ie asie. Salutãt vos i dño multũ aq̇la ⁊ prisca cũ domestica sua eccl̃ia: apud q̃s ⁊ hospitor. Salutãt vos oẽs frẽs. Salutate iuicẽ: i osculo scõ. Salutatio mea: manu pauli. Si q̇s nõ amat dñm nr̃m ih̃m xp̃m: sit anathema maranatha. Gratia dñi nostri ih̃u xp̃i vobiscũ. Caritas mea cũ oib⁹ vobis in xp̃o ih̃u. Amen.

Explicit epistola pauli ad Corithios p̃ma.
Incipit p̃log⁹ i secũdã ep̃l'az ad Coritibios

Tam secũda ad corithios epistola q̃si i parte supiori post tribulationũ sua℞ relatiões reddit causas q̃re ad eos secundo nõ ierit: qm̃ non leui mutatione consilij fecisse se asserit · sed ne aduẽtu suo tristiciã incurreret: cũ i pctõ p̃manẽ discipulos reperisset. Deinde p⁹ agnitos fruct⁹ pnie recõciliat eũ ecclesie · quẽ i p̃ma p̃pť fornicationẽ a cõsortio scõ℞ iusserat amoueri. Tertio cõtra pseudo ap̃l'os officij sui dignitatẽ tuet̃. ⁊ noui testi mistros · tãto anteire grã oñdit · quãto euãgeliũ ẽ lege p̃stãti⁹. Immoratur etiã i cã illa plurimũ quã breuiť i p̃ma ꝯtigerat · ut p̃mpto ac libẽti aio nccĩa pñtis vite nõ hñtib⁹ largiãt̃. ⁊ vtilitate spũalis cõmertij cõmutẽt pñtia cũ futur̃ · atq3 abũdãtia sua scõrũ inopiã suppleãt · ut vicissim eo℞ inopia scõ℞ abundãtia suppleat̃. In fine repetit qd̃ superius ꝯ pseudo ap̃l'os egerat. ⁊ iactationẽ eorũ p̃dicatiõesq3 de se gl'iosas · uel collata antiq̇tate gener̃ · uel cathalogo iiuria℞ ac periculorũ suorũ euacuat · dicitq3 eos opa̱rios subdolos q̇ ad imitationẽ sathane transfigurent̃ i ap̃l'os xp̃i · sub p̃dicatiõis spe lucra pecuniaria queq3 sectantes.

Incipit argumentũ.

Post actã a corinthijs pniam cõsolatoriam scribit eis ep̃lam apostolus a troade p titũ. ⁊ collaudans eos hortat̃ ad meliora: cõtristatos q̃dẽ eos sed emẽdatos ostendẽs.

Explicit argumentũ. Incipit epistola pauli ad Corithios secũda. Caplm I

Paulus ap̃lus xp̃i ihũ p voluntatẽ dei. ⁊ timotheꝰ frater ecclie dei q̃ est corinthi cum oibꝰ sanctis q̃ sũt i vniuersa achaia. Gratia vob̃ ⁊ pax a deo p̃re nr̃o ⁊ dño ihũ xp̃o. Bñdictus deꝰ ⁊ p̃r dñi nr̃i ihũ xp̃i pater misericordiarũ ⁊ deus totiꝰ cõsolatiõis. q̃ cõsolat̃ nos i oi tribulatiõe nr̃a. ut possimꝰ ⁊ ipsi cõsolari eos q̃ i oi p̃ssura sũt p exhortationẽ q̃ exhortamur ⁊ ipsi a deo: qm̃ sicut abũdãt passiões xp̃i in nobis: ita ⁊ p xp̃m abũdat cõsolatio nr̃a. Siue aũt tribulam̃ p vr̃a exhortatiõe ⁊ salute: siue cõsolamur p vr̃a cõsolatiõe: siue exhortamur p vr̃a exhortatiõe ⁊ salute. q̃ opat̃ tolerãtiã earũdẽ passionũ q̃s ⁊ nos patimur. ut spes nr̃a firma sit p vobis: sciẽtes qm̃ sicut socij passionũ estis: sic eritis ⁊ cõsolatiõis. Nõ .n. volumꝰ ignorare vos frẽs de tribulatiõe nr̃a q̃ facta ẽ i asia: qm̃ sup modũ grauati sumꝰ sup virtutẽ: ita ut tederet nos etiã viuere. Sed ipsi i nobisipsis responsum mortis habuimꝰ: ut nõ simꝰ fidẽtes i nob̃. sed in deo q̃ suscitat mortuos. q̃ de tãtis piculis nos eripuit ⁊ eruit: in quẽ spamꝰ qm̃ ⁊ adhuc eripiet. adiuuãtibꝰ ⁊ vob̃ i orõne p nobis: ut ex multarũ psonis facierũ eiꝰ q̃ i nobis ẽ donatiõis. p multos grẽ agãt̃ p nob̃. Nã gl̃ia nr̃a h̃ ẽ testimoniũ cõsciẽ nr̃e: q̃ i simplicitate cordis ⁊ sinceritate dei. ⁊ nõ i sapia carnali. s̃ i grã dei cõuersati sumꝰ i h̃ mũdo. abũdãtiꝰ aũt ad vos. Nõ .n. alia scribimus vobis q̃ q̃ legistis ⁊ cognouistis. Spero autẽ q̃ vsq̃ i finẽ cognoscetis. sicut ⁊ cognouistis nos ex pte: q̃a gl̃ia vr̃a sumus. sicut ⁊ vos nr̃a: i die dñi nr̃i ihũ xp̃i. Et hac cõfidẽtia volui prius venire ad vos ut secũdã grãm haberetis. ⁊ p vos trãsire i macedoniã. ⁊ iterũ a macedonia venirẽ ad vos. ⁊ a vobis deduci i iudeã. Cũ ergo h̃ voluissem: nũq̃d leuitate vsus sum? Aut q̃ cogito. s̃m carnẽ cogito: ut sit apud me: est ⁊ nõ? Fidelis aũt deꝰ. q̃a sermo nr̃ qui fuit apud vos. nõ ẽ in illo ẽ ⁊ nõ: s̃ ẽ i illo ẽ. Dei .n. filiꝰ ihũs xp̃s q̃ i vobis p nos p̃dicatus ẽ. p me ⁊ siluanũ ⁊ timotheũ: non fuit in illo ẽ ⁊ nõ: s̃ ẽ i illo fuit. Quotq̃t .n. pmissiones dei sũt: i illo ẽ. Jdõ ⁊ p ipsũ amen deo ad gloriã vr̃am. Qui aũt cõfirmat nos vobiscũ i xp̃o. ⁊ q̃ vnxit nos deꝰ. ⁊ qui signauit nos ⁊ dedit pignꝰ spũs i cordibꝰ nr̃is. Ego aũt testem deũ inuoco i aiam meã. q̃ parcẽs vobis nõ veni vltra corinthũ: nõ q̃a dñamur fidei vr̃e: s̃ adiutores sumus gaudij vestri. Nam fide statis. II

Statui aũt h̃ ipsũ apud me: ne iterũ in tristicia venirẽ ad vos. Si .n. ego contristo vos: ⁊ q̃s est q̃ me letificet nisi q̃ cõtristat̃ ex me? Et h̃ ipsũ scripsi vobis ut non cũ venero tristiciã sup tristiciã habeã de q̃bꝰ oportuerat me gaudẽ: cõfidẽs i oibꝰ vobis. q̃a meũ gaudiũ oiũ vr̃m ẽ. Nam ex multa tribulatiõe ⁊ angustia cordis scripsi vob̃ p multas lachrymas: nõ ut cõtristemini s̃ ut sciatis quã caritatẽ habeã abũdãtiꝰ i vobis. Si q̃s aũt cõtristauit me. nõ me cõtristauit. s̃ ex pte: ut nõ onerem oẽs vos. Sufficit illi q̃ eiusmõi ẽ obiurgatio h̃ q̃ fit a pluribꝰ. ita ut e cõtrario magis donetis ⁊ cõsolemini: ne forte abũdãtiori tristicia absorbeat̃ q̃ eiusmodi est. Propt̃ q̃d obsecro vos: ut cõfirmetis in illũ caritatẽ. Jdeo .n. ⁊ scripsi vob̃ ut cognoscã experimẽtũ vr̃m: an i oibꝰ obediẽtes sitis. Cui aũt aliq̃d donastis: ⁊ ego. Nã ⁊ ego q̃d donaui si q̃d donaui, ppt̃ vos i psona xp̃i: ut nõ circũueniamur a sathana. Nõ .n. ignoramꝰ cogitatiões eiꝰ. Cũ venissem aũt troadẽ ppt̃ euãgeliũ xp̃i: ⁊ ostiũ mihi aptũ eẽt i dño: nõ habui requiẽ spũi meo. eo q̃ non inuenerim titum frẽm meũ: s̃ valefaciẽs eis. pfectus sum i macedoniã. Deo aũt grãs q̃ sp triũphat nos in xp̃o ihũ ⁊ odorẽ noticie sue manifestat p nos i oi loco: q̃a xp̃i bonus odor sumꝰ deo i his q̃ salui fiũt: ⁊ i his q̃ pereunt. Alijs quidẽ odor mortis i mortẽ: alijs aũt odor vite i vitã. Et ad h̃ q̃s tã idoneꝰ? Nõ .n. sumꝰ sicut plurimi adulterãtes v̈bũ dei. s̃ ex sinceritate sicut ex deo coram deo in xp̃o loquimur. III

Incipimꝰ iterũ nosmetipsos cõmendare. Aut nũq̃d egemꝰ sicut q̃dã cõmendaticijs epistolis ad vos: aut ex vobis?

Epistola nr̄a vos estis scripta i cordib⁹ nostris. q̄ scit̄ ⁊ legit̄ ab oib⁹ hoib⁹: manifestati qm̄ epl'a estis xp̄i mīstrata a nobis ⁊ scripta: nō atramēto. ꝯ spū dei viui: nō i tabulis lapideis. ꝯ i tabulis cordis carnalib⁹. Fiduciā aūt talē habem⁹ per xp̄m ad deū: non q̄ sufficientes sim⁹ cogitare aliq̄d a nob̄ q̄si ex nob̄: sed sufficiētia nr̄a ex deo ē. Qui ⁊ idoneos nos fecit mīstros noui testamēti: non lrā ꝯ spū. Littera.n. occidit: spūs aūt viuificat. Qd si mīstratio mort̄ lris deformata in lapidib⁹: fuit i glīa ita ut nō possent intēdē filij isrl̄ i faciē moysi ꝑpt̄ gloriā vult⁹ ei⁹ q̄ euacuat̄: quō nō mag̃ mīstratio spūs erit i glīa. Nā si mīstratio dānatiōis i glīa ē: multo magis abundat misteriū iusticie in gloria. Nā nec glorificatū ē qd̄ claruit i hac parte: ꝑpt̄ excellētē gloriā. Si.n. qd̄ euacuat̄ ꝑ gloriā est: multo magis qd̄ manet i gloria ē. Hn̄tes igit̄ talē spem. multa fiducia vtimur. Et nō sicut moyses ponebat velamē sup̄ faciē suam ut nō intenderēt filij isrl̄ in faciē ei⁹ qd̄ euacuat̄: ꝯ obtusi sūt sensus eoꝝ. Usq̄ i hodiernū diē idipsū velamē in lectiōe veteris testamenti manet nō reuelatū: qd̄ in xp̄o euacuatur: ꝯ vsq̄ i hodiernū diē cū legit̄ moyses. velamē positū ē sup̄ cor eoꝝ. Cū aūt cōuersus fuerit ad deū. aufereť velamen. Dn̄s aūt spūs ē. Ubi aūt spūs dn̄i. ibi libertas. Nos ꝟo oēs reuelata facie gloriā dn̄i speculātes in eandē imaginē trāsformamur a claritate in claritatem tanq̄ a dn̄i spū.

IIII

Ideo hn̄tes hāc āmistrationē iuxta qd̄ mīam cōsecuti sum⁹: nō deficimus. sed abdicam⁹ occulta dedecoris. nō ābulātes i astutia. neq̄ adulterātes ꝟbū dei: ꝯ in manifestatiōe ꝟitat̄ cōmēdātes nosmetipsos ad oēm ꝯsciam hoiu͡z coram deo. Qd si etiā optū ē euāgeliū nr̄m. in his qui pereunt ē optū: i qb⁹ de⁹ hui⁹ seculi excecauit mentes infideliū. ut nō fulgeat illuminatio euāgelij glorie xp̄i: qui ē imago dei. Nō.n. nosmetipsos p̄dicam⁹: ꝯ ihm̄ xp̄m dn̄m nr̄m. Nos aūt seruos vr̄os ꝑ ihm̄: qm̄ de⁹ q̄ dixit de tenebris lucē splēdescere. ipse illuxit i cordib⁹ nostris ad illuiatiōnē scie claritat̄ dei in facie xp̄i ihu. Habem⁹ aūt thesauꝝ istū i vasis fictilib⁹: ut sublimitas sit ꝟtut̄ dei: ⁊ non ex nob̄. In oib⁹ tribulationē patimur: sed non āgustiamur. Aporiamur: ꝯ nō destituimur. Persecutionē patimur: sed nō derelinq̄mur. Humiliamur: ꝯ nō cōfūdimur. Deijcimur: sed nō perim⁹. Semp̄ mortificationē ihu xp̄i in corp̄e nr̄o circūferētes: ut ⁊ vita ihu manifesteť in corp̄ib⁹ nr̄is. Sp̄.n. nos q̇ viuim⁹ in mortē tradimur ꝑpter ihm̄: ut ⁊ vita ihu māifesteť i carne nr̄a mortali. Ergo mors i nobis op̄at̄: vita aūt i vob̄. Hn̄tes aūt eūdē spm̄ fidei sicut scriptū ē. credidi ꝑpt̄ qd̄ locutus sum. ⁊ nos credim⁹. ꝑpt̄ qd̄ ⁊ loq̄mur: sciētes qm̄ q̇ suscitauit ihm̄. ⁊ nos cum ihu suscitabit. ⁊ cōstituet vobiscū. Oia.n. ꝑpter vos: ut grā abundās ꝑ multos. grāꝝ actione abūdet i gloriā dei. Propter qd̄ nō deficimus. Sed lꝫ is q̇ foris ē nr̄ hō corrūpat̄: tn̄ is q̇ int⁹ ē renouat̄ de die i diē. Id.n. qd̄ i p̄senti ē momētaneū ⁊ leue tribulatiōis nr̄e: sup̄ modū i sublimitate etn̄ū glīe pōd⁹ op̄at̄ in nob̄: nō cōtēplātib⁹ nob̄ q̄ videt̄: ꝯ q̄ nō videt̄. Que.n. videt̄. tp̄alia sūt: q̄ aūt nō videntur. eterna sunt.

V

Scim⁹ eni: qm̄ si terrestris dom⁹ nr̄a hui⁹ hitatiōis dissoluat̄: q̄ edificationē ex deo habem⁹ domū non manufactā. sed etn̄ā i celis. Nā ⁊ i h̄ ingemiscim⁹ hitationē nr̄am q̄ de celo ē sup̄indui cupiētes: si tn̄ vestiti ⁊ non nudi inueniamur. Nā ⁊ q̇ sum⁹ in h̄ tabernaculo. ingemiscim⁹ g̃uati: eo q̄ nolum⁹ expoliari. ꝯ sup̄uestiri: ut absorbeat̄ qd̄ mortale ē a vita. Qui autē efficit nos i h̄ ipsū de⁹. q̇ dedit nobis pign⁹ spūs. Audētes igit̄ sp̄ ⁊ scientes: qm̄ dū sumus i h̄ corp̄e. ꝑegrinamur a dn̄o. Per fidē n. ābulam⁹: ⁊ nō ꝑ speciē. Audem⁹ aūt ⁊ bonā volūtatē habem⁹ mag̃ ꝑegrinari a corp̄e ⁊ p̄n̄tes eē ad dn̄m. ⁊ iō ꝯtēdim⁹ siue absentes siue p̄n̄tes placere illi. Oēs.n. nos manifestari oportet an̄ tribunal xp̄i: ut referat vn⁹ q̄sq̄ ꝑpa corp̄is ꝑut gessit: siue bonū siue malū. Sciētes g̃ timorē dn̄i hoib⁹ suadem⁹. deo āt māifesti sum⁹. Spero aūt ⁊ i ꝯsciētijs vr̄is māifestos nos eē. Nō iteꝝ cōmēdam⁹ nos vob̄: ꝯ occasionē dam⁹ vob̄ gloriādi ꝑ nob̄: ut habeat̄ ad eos q̇ i facie glīant̄. ⁊ nō i corde. Siue.n. mēte excedim⁹ deo: siue sobrij sum⁹ vob̄. Caritas.n. xp̄i vrget nos estimātes h̄: qm̄ si vn⁹ ꝑ oib⁹ mortu⁹ est: g̃ oēs mortui sūt. Et ꝑ oib⁹ mortu⁹ est xp̄s: ut ⁊ q̇ viuūt: iā nō sibi viuāt. ꝯ ei q̇ ꝑ ipsis mortu⁹ est ⁊ resurrexit. Itaq̄ nos ex hoc neminē nouimus s̄m carnē. Et si cog̃uim⁹ s̄m carnē xp̄m: ꝯ nūc iam nō nouim⁹. Si q̄ ergo i xp̄o

noua creatura: vetera transierũt: ecce facta sũt oĩa noua. Oĩa aũt ex deo q̇ nos recõciliauit sibi p xp̃m: ⁊ dedit nob̃ misteriũ recõciliatiõis. Qm̃ q̇dẽ de⁹ erat in xp̃o mũdũ recõciliãs sibi: nõ reputãs illis delicta ipsoꝝ: ⁊ posuit i nob̃ ṽbũ recõciliatiõis. Pro xp̃o ꝗ̃ legatiõe fũgimur tanq̃ deo exhortante p nos. Obsecram⁹ ꝓ xp̃o reconciliamini deo. Eũ q̇ non nouerat pctm̃ ꝓ nob̃ pctm̃ fecit: ut nos efficeremur iusticia dei in ipso. VI

Adiuuãtes aũt exhortamur ne in vacuũ gratiã dei recipiatꝭ. Ait.n. Tp̃e accepto exaudiui te. ⁊ in die salutis adiuui te. Ecce nunc tẽp⁹ acceptabile: ecce nũc dies salutꝭ. Nemĩ dãtes vllã offensionẽ: ut nõ vitupet̃ ministeriũ nr̃m: ſ̃ i oĩb⁹ exhibeamus nosmetipsos sicut dei mĩstros: In multa patiẽtia· in tribulatiõib⁹· in nccĩtatib⁹ ĩ agustijs· ĩ plagis· in carcerib⁹· ĩ seditiõibus ĩ laborib⁹· ĩ vigilijs· ĩ ieiunijs: In castitate· ĩ scĩa· ĩ longanimitate· in suauitate· ĩ spũ scõ· in caritate nõ ficta· ĩ ṽbo ṽitatꝭ· ĩ ṽtute dei: Per arma iusticie· a dextris ⁊ a sinistris. Per gloriã ⁊ ĩgbilitatẽ· p infamiã ⁊ bonã famã· Ut seductores ⁊ veraces: sicut qui ignoti ⁊ cogniti. Quasi moriẽtes ⁊ ecce viuim⁹: ut castigati ⁊ nõ mortificati. Quasi tristes· sp aũt gaudẽtes· sic egẽtes: multos ãt locupletãtes: tãq̃ nihil hñtes ⁊ oĩa possidẽtes. Os nr̃m patet ad vos o corinthij: cor nr̃m dilatatũ ẽ. Nõ angustiami ĩ nobis: angustiami aũt ĩ viscerib⁹ ṽris. Eãdẽ aũt hñtes remuneratiõnẽ: tanq̃ filijs dico: dilatami ⁊ vos Nolite iugũ ducẽ cũ infidelib⁹. Que.n. participatio iusticie cũ iniq̇tate: aut q̃ societas luci ad tenebras? Que autem cõuentio xp̃i ad belial? Aut que pars fideli cũ infideli? Qui aũt cõsensus tẽplo dei cũ idolis? Uos n. estis tẽplũ dei viui sic dicit de⁹: qm̃ inhabitabo in illis ⁊ inambulabo int̃ eos: ⁊ ero illorũ de⁹. ⁊ ipsi erũt mihi ṗplꝰs. Propt̃ q̇ȯ exite de medio eoꝝ. ⁊ sepamini dicit dñs: ⁊ imũdũ ne tetigeritis: ⁊ ego recipiam vos. ⁊ ero vobis in patrẽ. ⁊ vos eritꝭ mihi ĩ filios ⁊ filias dicit dñs oĩpotens. VII

Has ꝗ̃ hñtes ꝓmissiões carissimi mũdem⁹ nos ab oĩ inq̇namento carnis ⁊ spũs ꝑficientes scĩficationẽ ĩ timore dei. Capite nos. Neminẽ lesim⁹: neminẽ corrupim⁹: neminẽ circũuenim⁹. Nõ ad cõdemnationẽ ṽram dico. Predixim⁹.n. q̃ in cordib⁹ nr̃is estis ad cõmoriẽdũ ⁊ ad cõuiuendũ. Multa mihi fiducia est apud vos: multa mihi gloriatio ꝓ vob̃. Replet⁹ sũ cõsolatiõe: supabũdo gaudio ĩ oĩ tribulatiõe ṽra. Nã ⁊ cũ venissem⁹ ĩ macedoniã· nullam requiẽ habuit caro nr̃a: ſ̃ oẽm tribulationẽ passi sum⁹. Foris pugne: int⁹ timores. Sꝫ q̇ cõsolat̃ hũiles· cõsolat⁹ ẽ nos de⁹ in aduẽtu titi. Nõ solũ aũt ĩ aduẽtu ei⁹: ſ̃ etiã ĩ ꝯsolatiõe q̃ ꝯsolat⁹ ẽ ĩ vob̃: referẽs nob̃ ṽrm desideriũ· ṽrm fletũ· ṽram emulationẽ ꝓ me: ita ut magis gauderẽ. Qm̃ ⁊ si ꝯtristaui vos ĩ epl'a: nõ me penitet. Et si peniteret videns q̃ epl'a illa ⁊ si ad horã vos ꝯtristauit: nũc gaudeo· nõ q̇a ꝯtristati estis: ſ̃ q̇a cõtristati estꝭ ad pniam. Cõtristati.n. estis ſ̃m deũ: ut ĩ nullo detrimentũ patiamĩ ex nob̃. Que.n. ſ̃cõm deũ tristicia ẽ· pniam ĩ salutẽ stabilẽ opatur: seculi autẽ tristicia mortẽ opat̃. Ecce.n. hoc ipsũ ſ̃m deũ ꝯtristari vos· quãtã ĩ vob̃ opatur sollicitudinẽ: ſ̃ defensionẽ· ſ̃ indigñtionẽ· ſ̃ timorẽ· sed desideriũ· ſ̃ emulationẽ· ſ̃ vindictã. In oĩb⁹ exhibuistis vos incõtaminatos eẽ negocio. Igit̃ ⁊ si scripsi vob̃: nõ ꝓpt̃ eũ q̇ fecit iiuriã· nec ꝓpt̃ eũ q̇ passus est: ſ̃ ad manifestãdã sollicitudinẽ nr̃am quã habemus ꝓ vobis corã deo. Iõ ꝯsolati sum⁹. In ꝯsolatiõe aũt nr̃a abũdãti⁹ mag̃ gauisi sum⁹ sup gaudio titi: q̇a refect⁹ ẽ spũs ei⁹ ab oĩb⁹ vob̃. Et si q̇d apud illũ de vob̃ gloriatus sũ· nõ sũ cõfusus: ſ̃ sicut oĩa vob̃ ĩ ṽitate locuti sum⁹: ita ⁊ gloriatio nr̃a q̃ fuit ad titũ ṽitas facta ẽ. Et viscera ei⁹ abũdãti⁹ ĩ vob̃ sũt: reminiscẽtis oĩuꝫ ṽrm obedientiam: quõ cũ timore ⁊ tremore excepistis illũ. Gaudeo: q̃ in oĩb⁹ confido in vobis. VIII

Notã aũt facim⁹ vob̃ frẽs gratiã dei q̃ data ẽ ĩ ecclesijs macedonie: ⁊ q̃ ĩ multo expimẽto tribulatiõis abũdantia gaudij ipsoꝝ fuit. ⁊ altissima paupt̃as eoꝝ abũdauit ĩ diuitias simplicitatꝭ eoꝝ Quia scõm ṽtutẽ testimoniũ illis reddo. ⁊ sup ṽtutẽ volũtarij fuerũt: cũ multa exhortatiõe obsecrãtes nos grãm ⁊ cõicationem misterij q̇ȯ fit ĩ scõs. Et nõ sicut sperauim⁹: ſ̃ semetipsos dederũt: ꝑmũ dño· deinde nob̃ p voluntatẽ dei: ita ut rogaremus titum ut q̃ẽadmodũ cepit· ita ꝑficiat ĩ vob̃ etiã gratiã istã. Sed sic ĩ oĩb⁹ abũdatꝭ fide ⁊ ſ̃mone ⁊ scĩa ⁊ oĩ sollicitudine: insup ⁊ caritate ṽra ĩ nos· ut ⁊ ĩ hac grã abũdetꝭ. Nõ q̄si iperans

dico: ſ; p alioꝝ ſollicitudinē etiā vr̄e caritatꝭ igeniū bonū cõꝓbās. Scitꝭ.n.grām dn̄i nr̄i iħu xp̄i: qm̄ ꝓpt̄ vos egen⁹ fact⁹ ē cū eſſet diues: ut illi⁹ iopia vos diuites eſſetꝭ. Et cõſiliū i h̄ do. Hoc eni vob̄ vtile ē: q nō ſolū facē ſ; ⁊ velle cepiſtis ab ãno p̄oꝛe. Nunc v̄o ⁊ facto pficite: ut queadmodū ꝓmpt⁹ ē anim⁹ volūtatꝭ: ita ſit ⁊ pficiendi ex eo qd̄ babetis. Si.n.volūtas ꝓmpta eſt: ſm id qd̄ babet accepta ē nō ſm id qd̄ nō babet. Nō.n.ut alijs ſit remiſſio vobis ãt tribulatio: ſ; ex eq̄litate in p̄nti tp̄e vr̄a abundãtia illoꝝ inopiā ſuppleat: ut ⁊ illoꝛū abundantia vr̄e inopie ſit ſupplemētū ut fiat equalitas ſicut ſcriptū ē: Qui multū nō abūdauit: ⁊ qui modicum nō minoꝛauit. Gratias aūt ago deo q dedit eandē ſollicitudinē ꝓ vobis i coꝛde titi: qm̄ exboꝛtationē q̇dē ſuſcepit: ſ; cum ſollicitioꝛ eēt ſua volūtate ꝓfect⁹ ē ad vos. Miſimus etiā cū illo frēm nr̄m: cui⁹ laus ē i euāgelio p oēs eccleſias. Nō ſolū aūt ſ; ⁊ oꝛdinatus ē ab eccleſijs comes pegrinatiōis nr̄e i banc grām q miſtrat̄ a nob̄ ad dn̄i gloꝛiā. ⁊ deſtinatā volūtatē nr̄az. Deuitātes h̄: ne q̇s nos vitupet in bac plenitudine q miſtrat̄ a nob̄ in dn̄i gloꝛiā. Prouidem⁹.n.bona: nō ſolum coꝛā deo ſ; etiā coꝛā boibus. Miſim⁹ aūt cū illis ⁊ frēm nr̄m quē ꝓbauim⁹ i multis ſepe ſollicitū eſſe: nūc aūt multo ſollicitioꝛē: confidētia multa i vob̄: ſiue ꝓ tito q ē ſoci⁹ me⁹ ⁊ i vob̄ adiutoꝛ: ſiue frēs nr̄i apl̄i eccleſiarū gloꝛie xp̄i. Oſtēſionē ḡ q ē caritatꝭ vr̄e ⁊ noſtre gloꝛie ꝓ vobis: in illos oſtēdite in faciē eccleſiarum.

IX

Nam de miniſterio qd̄ fit in ſcōs: ex abūdāti ē mibi ſcribē vob̄. Scio.n. ꝓmptū animū vr̄m ꝓ q de vob̄ gloꝛioꝛ apud macedones: quoniam ⁊ acbaia parata eſt ab anno p̄terito. ⁊ veſtra emulatio ꝓuocauit plurimos. Miſim⁹ autē frēs: ut ne qd̄ gloꝛiamur de vob̄ euacuet̄ in bac parte: ut queadmodū dixi pati ſitis: ne cum venerint macedones mecū. ⁊ iuenerint vos imparatos: erubeſcam⁹ nos: ut nō dicamus vos i bac ſuba. Neceſſariū ḡ exiſtimaui rogare frēs ut p̄ueniāt ad vos. ⁊ p̄parēt repromiſſam bn̄dictionē bāc paratā eſſe ſic q̄ſi bn̄dictionē: nō q̄ſi auariciā. Hoc aūt dico. Qui parce ſeminat parce ⁊ metet: ⁊ q̇ ſeminat i bn̄dictiōib⁹ de bn̄dictiōib⁹ ⁊ metet. Unuſq̇ſq; ꝓut deſtinauit i coꝛde ſuo: non ex triſticia aut ex neceſſitate. Hilarē.n.datoꝛē diligit de⁹. Potēs ē aūt de⁹ oēm gratiā abūdare facē i vob̄: ut i oib⁹ ſp oēm ſufficientiā bn̄tes abūdetꝭ i oē op⁹ bonū: ſicut ſcriptū eſt. Diſpſit dedit paupib⁹: iuſticia ei⁹ manet in ſeculū ſeculi. Qui aūt ãmiſtrãt ſemen ſeminãti. ⁊ panē ad māducādū p̄ſtabit. Et multiplicabit ſemē vr̄m. ⁊ augebit incrementa frugū iuſticie veſtre: ut i oibus locupletati abūdetis i oēm ſimplicitatē: q operat̄ p nos grāꝝ actionē deo. Qm̄ miſteriū bui⁹ officij nō ſolū ſupplet ea q deſūt ſcīs ſ; etiā abūdat p mltas grāꝝ actiōes i dn̄o p ꝓbationē miniſterij bui⁹: glificantes deū i obediētia confeſſiōis vr̄e i euāgelio xp̄i ⁊ ſimplicitate coīcationis vr̄e in illos ⁊ i oēs. ⁊ in ipſoꝝ obſecratiōe ꝓ vobis deſiderātiū vos ꝓpter eminentē gratiā dei in vobis. Gratias deo ſup inenarrabili dono eius.

X

Ipſe aūt ego paul⁹ obſecro vos p manſuetudinē ⁊ modeſtiā xp̄i: qui in facie q̇dē būilis ſū int̄ vos: abſens aūt confido in vobis. Rogo autē ne p̄ſens audeā p eā ꝯfidētiā q exiſtimoꝛ audē i q̇ſdā: q arbitrant̄ nos tāq̄ ſm carnē ãbulem⁹. In carne n.ãbulātes: nō ſm carnē militam⁹. Nā arma militie nr̄e nō carnalia ſūt ſ; potētia dei: ad deſtructionē mūitionū ꝯſilia deſtruētes ⁊ oēm altitudinē extollētē ſe aduerſus ſciētiā dei. ⁊ i captiuitatē redigētes oēm intellectū i obſequiū xp̄i. ⁊ in ꝓmptu bn̄tes vlciſci oēm iobediētiā: cū ipleta fuerit vr̄a obedientia. Que ſm faciē ſunt videte. Si q̇s ꝯfidit xp̄i ſe eſſe: boc cogitet iterū apud ſe: q̇a ſicut ipſe xp̄i ē ita ⁊ nos. Nā ⁊ ſi ãpli⁹ aliq̇d gloꝛiat⁹ fuero de ptāte nr̄a quā dedit nob̄ dn̄s i edificationē ⁊ nō in deſtructionē vr̄am non erubeſcā. Ut aūt nō exiſtimer tāq̄ terrere vos p ep̄las: qm̄ q̇dē ep̄le inquiūt graues ſunt ⁊ foꝛtes: p̄ntia aūt coꝛpis ifirma. ⁊ ſermo cõtēptibilis: h̄ cogitet q eiuſmōi ē: q̇a q̄les ſumus vbo p ep̄las abſentes: tales ⁊ p̄ſentes in facto. Nō.n.audemus inſerere aut cõparare nos q̇buſdā q ſeipſos cõmēdāt: ſ; ipſi i nobis noſmetipſos metiētes: ⁊ cõparātes noſmetipſos nobis. Nos aūt nō in imenſū gloꝛiabimur: ſ; ſm mēſurā regule q mēſus ē nob̄ de⁹ mēſurā ptingēdi vſq; ad vos. Nō n.q̄ſi nō ptingētes ad vos ſupextēdim⁹ nos. Uſq; ad vos.n.ꝑuenim⁹ i euāgelio xp̄i: non in imenſum gloꝛiantes i alienis laboꝛibus.

Spem aũt hñtes crescẽtis fidei vr̃e· in vob magnificari ꝓm regulã nr̃am in abundãtia: etiã in illa q̃ vltra vos sũt euãgeliçare: nõ i aliena regula in his q̃ ꝑparata sũt gloriari. Qui autẽ gloriatᷣ in dñ̃o glorietᷣ. Nõ.n.qui seipsũ cõmẽdat ille ꝓbatus est: ꝫ quem de⁹ cõmendat.

XI

Utinã sustineretꝭ modicũ quid isipi-entie mee: ꝫ ⁊ supportate me. Emu-lor.n.vos dei emulatione: despondi n.vos vni viro ꝟginẽ castã exhibẽ xp̃o. Ti-meo aũt ne sicut serpens seduxit euam astu-tia sua: ita corrũpãtᷣ sensus vr̃i. ⁊ excidant a simplicitate q̃ ẽ in xp̃o. Nã si is q̃ venit· aliũ xp̃m p̃dicat quem non p̃dicauim⁹: aut aliũ spm̃ accipitis quẽ nõ accepistis: aut aliud euãgeliũ qd̓ nõ recepistis: recte pateremini. Existimo.n.nihil me min⁹ fecisse a magnis apl̃is. Nã ⁊ si iperit⁹ sermone: ꝫ non scia. In oib⁹ aũt manifest⁹ sũ vob̃. Aut nũq̃d pctm̃ feci meipsũ humiliãs: ut vos exaltemĩ? Qm̃ grat̃ euãgeliũ dei euãgeliçaui vob̃: alias ec-clesias expoliaui accipiẽs stipẽdia ad miste-riũ vr̃m: ⁊ cũ essem apud vos ⁊ egerẽ· nulli onerosus fui. Nã qd̓ mihi deerat suppleue-rũt frẽs q̇ venerũt a macedonia. ⁊ i oib⁹ sine onere me vob̃ ꝟuaui. ⁊ ꝟuabo. Est ꝟitas xp̃i i me: qm̃ h̃ gloriatio nõ infringetᷣ i me i re-giõib⁹ achaie. Quare? Quia nõ diligo vos? De⁹ scit. Qd̓ aũt facio: ⁊ faciã· ut ãputẽ oc-casionẽ eoꝝ· q̇ volũt occasionẽ: ut i q̃ glori-antᷣ: tales iueniãtᷣ sic̃ ⁊ nos. Nã ei⁹mõi pseu-do apl̃i sũt opariĳ subdoli: trãsfigurãtes se i apl̃os xp̃i. Et nõ mirũ. Ipse enim sathanas trãsfigurat se i ãgelũ lucis. Nõ ẽ g̊ magnũ si mĩstri ei⁹ trãsfigurẽtᷣ velut ministri iusticie q̃rũ finis erit ꝓm opa ipsorũ. Iterũ dico: ne q̇s me putet insipiẽtẽ. Alioq̃n velut ĩsipiẽtẽ accipite me: ut ⁊ ego modicũ quid glorier. Qd̓ loq̃r· nõ loq̃r ꝓm deũ: ꝫ q̃si i insipientia. i hac subã glorie. Qm̃ multi gloriãtᷣ ꝓm car-nem. ⁊ ego gloriabor. Libentᷣ.n. suffertis in-sipientes: cũ sitis ipsi sapientes. Sustinetis n. si quis vos i seruitutem redigit· si quis de-uorat· si quis accipit· si quis extollitur· si q̇s in faciem vos cedit. Scd̓m ignobilitatẽ di-co: quasi nos infirmi fuerimus i hac parte. In q̃ q̇s audet: i ĩsipiẽtia dico: audeo ⁊ ego. Hebrei sũt. ⁊ ego. Israhelite sunt. ⁊ ego. Se-men abrahe sunt. ⁊ ego. Ministri xp̃i sunt. ⁊ ego. Ut minus sapiens dico: plus ego. In laboribus plurimis· in carceribus abũdan-tius· in plagis supra modum· in mortibus frequẽter. A iudeis q̇nquies quadragenas vna min⁹ accepi. Ter virgis cesus sũ· semel lapidatus sum· ter naufragiũ feci. Nocte ⁊ die i ꝓfũdũ marꝭ fui. In itinerib⁹ sepe· peri-culis fluminũ· ꝑiculis latronũ· ꝑiculis ex ge-nere· ꝑiculis ex gẽtib⁹· ꝑiculis i ciuitate· peri-culis i solitudine· ꝑiculis i mari· ꝑiculis in falsis frib⁹. In labore ⁊ erũna· in vigiliĳs multꝭ. In fame ⁊ siti· i ieiuniĳs multꝭ. In fri-gore ⁊ nuditate· p̃ter illa q̃ extrisec⁹ sũt: istã-tia mea q̃tidiana· sollicitudo oĩuꝫ eccl̃iarũ. Quis ĩfirmatᷣ ⁊ ego nõ ĩfirmor? Quis scã-daliçatᷣ: ⁊ ego nõ vror? Si gl̃iari oportet· q̃ infirmitatꝭ mee sũt gl̃iabor. De⁹ ⁊ pr̃ dñ̃i nr̃i ih̃u xp̃i scit q̇ ẽ bñ̃dict⁹ i secula ꝙ nõ mẽtior. Damasci ꝑposit⁹ gẽtis arethe regꝭ custodie-bat ciuitatẽ damascenoꝝ ut me cõprehẽde-ret: ⁊ ꝑ fenestrã i sporta dimissus sũ ꝑ muꝝ: ⁊ sic effugi manus eius.

XII

Si gloriari oportet: nõ expedit quidẽ. Ueniã aũt ad visiones ⁊ reuelatiões dñ̃i. Scio hoiẽꝫ i xp̃o an̄ ãnos q̃tuor-decim siue i corꝑe siue ex̃ corp⁹ nescio: deus scit: raptũ h⁹modi vsq̃ ad t̃tiũ celũ. Et scio h⁹mõi hoiem siue i corꝑe siue ex̃ corp⁹ nescio: de⁹ scit: qm̃ rapt⁹ ẽ i paradisũ. ⁊ audiuit ar-chana ꝟba q̃ nõ licet hoi loq̇. Pro hui⁹mõi gl̃iabor: ꝓ me aũt nihil nisi i infirmitatibus meis. Nã ⁊ si voluero gloriari: nõ ero insi-piẽs. Ueritatẽ n. dicã. Parco aũt: ne q̇s me existimet supra id qd̓ videt in me: aut audit aliq̇d ex me. Et ne magnitudo reuelationũ extollat me: dat⁹ ẽ mihi stimul⁹ carnis mee angel⁹ sathane q̇ me colaphiçet. Propt̃ qd̓ ter dñ̃m rogaui ut disceDeret a me: ⁊ dixit mihi. Sufficit tibi gr̃a mea. Nã virt⁹ i infir-mitate ꝑficitᷣ. Libẽter igitᷣ gl̃iabor in infirmi-tatibus meis: ut inhabitet in me virtus xp̃i. Propt̃ qd̓ placeo mihi i infirmitatib⁹ meis: in cõtumeliĳs: i nccitatib⁹: i ꝑsecutionib⁹: in angustiĳs ꝓ xp̃o. Cũ.n. ĩfirmor tũc potẽs sũ. Fact⁹ sũ insipiẽs: vos me coegistis. Ego.n.a vobis debui cõmẽdari. Nihil.n.min⁹ feci ab his q̇ sunt sup̃ modũ apl̃i. Tã ⁊ si nihil sũ: si-gna tñ̃ apostolat⁹ mei facta sũt sup̃ vos i oĩ patiẽtia· signis ⁊ ꝓdigiĳs ⁊ ꝟtutib⁹. Quid ẽ n. qd̓ min⁹ habuistis p̃ ceterꝭ eccl̃iĳs: nisi ꝙ egoipse nõ grauaui vos? Donate mihi hãc iniuriã. Ecce t̃tio h̃ paratus sũ venire ad vos

Ad Galathas

ꝛ nō ero grauis vobis. Nō.n. q̄ro q̄ vr̄a sūt ꝫ vos. Nec.n. debēt filij pentib⁹ thesauriçare: ꝫ parētes filijs. Ego aūt libētissime impendā ꝛ supīpendar egoipse ꝓ aiab⁹ vr̄is: lꝫ plusvos diligēs· min⁹ diligar. Sꝫ esto. Ego vos nō grauaui: ꝫ cū essem astut⁹ dolo vos cepi. Nūq̄d ꝑ aliquē eoꝝ q̄s misi ad vos circūueni vos? Rogaui titū. ꝛ misi cū illo fratrē. Nūq̄d tit⁹ vos circūuenit? Nōne eodem spū ābulauim⁹? Nōne eisdē vestigijs? Olī putatꝭ ꝙ excusem⁹ nos apud vos? Coram deo i xp̄o loq̄mur. Oia āt carissimi ꝓpt̄ edificationē vr̄am. Timeo.n. ne forte cū venero· nō q̄les volo iueniā vos. ꝛ ego iueniar a vob̄ q̄lē nō vultꝭ: ne forte ɔtentiōēs· emulatiōes· aiositates· dissensiōes· detractiōēs· susurratiōes· inflatiōēs· seditiōēs sint int̄ vos. Ne iterū cū venero būiliet me de⁹ apud vos ꝛ lugeā multos ex his q̇ añ peccauerūt ꝛ nō egerūt pniam sup̄ imūdicia ꝛ fornicatione ꝛ impudicitia quā gesserūt. XIII

Ecce tertio ꝫ venio ad vos: ut in ore duorū uel triū testiū stabit oē v̄bū. Predixi.n. ꝛ p̄dico: ut p̄ńs vobis. ꝛ nūc absens his q̇ añ peccauerūt ꝛ ceťis oībus: qm̄ si venero iteꝝ nō parcā. An experimētū q̄ritꝭ ei⁹ q̇ i me loq̄t xp̄s? Qui i vob̄ nō infirmat̄: ꝫ potēs ē i vob̄. Nā ꝛ si crucifix⁹ ē ex infirmitate: sed viuit ex v̄tute dei. Nam ꝛ nos ifirmi sum⁹ i illo· ꝫ viuem⁹ cū eo ex virtute dei i vob̄. Vosmetipsos tēptate: si estꝭ in fide· ipsi vos ꝓbate. An nō cog̅scitꝭ vosmetipsos: q̇a xp̄s ih̄s i vob̄ ē? Nisi forte reprobi estis. Spero aūt ꝙ cog̅scitꝭ: q̇a nos nō sum⁹ reꝓbi. Oram⁹ aūt deū ut nihil mali faciatꝭ: non ut nos ꝓbati paream⁹: ꝫ ut vos q̄ȯ bonū ē faciatꝭ. Nos aūt ut reꝓbi sum⁹. Nō possum⁹.n. aliq̄d aduersus v̄itatē: ꝫ ꝓ veritate. Gaudem⁹.n. qm̄ nos īfirmi sum⁹· vos autē potētes estis. Hoc ꝛ oram⁹: vr̄am ɔsūmationem. Jō.n. ꝫ absens scribo: ut nō p̄ńs duri⁹ agam ꝫm ptātem quam dn̄s dedit mihi in edificationē ꝛ non in destructionem. De cetero frēs gaudete: ꝑfecti estote: exhortamini: idem sapite. Pacem habete. ꝛ deus pacis ꝛ dilectionis erit vobiscum. Salutate iuicem in osculo sancto. Salutāt vos oēs scī. Gratia dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. ꝛ caritas dei. ꝛ coīcatio scī spūs sit cum omnib⁹ vobis· Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad Corīthios secūda.

Incipit argumētū i epistolā ad Galathas.

Galathe sunt greci. Hi v̄bū v̄itatis p̄mū ab ap̄lo acceperūt· ꝫ post discessum eius temptati sunt a falsis apostolis· ut in legē ꝛ circūcisionē verterent̄. Hos ap̄ls reuocat ad fidē v̄itatis: scribēs eis ab ephesо.

Explicit argumentū. Incipit epistola Pauli ad Galathas. Cap̄m I

Paulus apostolus nō ab hoib⁹ neqꝫ per hoiem: ꝫ ꝑ ih̄m xp̄m ꝛ deum patrē qui suscitauit eum a mortuis. ꝛ q̇ mecū sūt oēs frēs: ecclesijs galathie. Gratia vob̄ ꝛ pax a deo p̄re nr̄o ꝛ dn̄o ih̄u xp̄o: qui dedit semetipsū ꝓ pctis nostris ut eriperet nos de p̄senti seculo nequā ꝫm volūtatē dei ꝛ p̄ris nr̄i· cui ē gl̄ia i secula seculoꝝ amē. Miror ꝙ sic tā cito trāsferimini ab eo q̇ vos vocauit i gratiam xp̄i i aliud euāgeliū: q̄ȯ nō ē aliud nisi sūt aliqui q̇ vos cōturbāt: ꝛ volūt cōuertere euāgeliū xp̄i. Sꝫ licꝫ nos aut angel⁹ de celo euāgeliçet vob̄ p̄terq̄ q̄ȯ euāgeliçauim⁹ vobis: anathema sit. Sic p̄dixi ꝛ nūc iteꝝ dico si q̄s vob̄ euāgeliçauerit p̄ter id q̄ȯ accepistis: anathema sit. Modo eni hoib⁹ suadeo: an deo? An q̄ro hoib⁹ placē? Si adhuc hominib⁹ placerē: xp̄i ꝫu⁹ nō essem. Notū.n. vobis facio frēs euāgeliū q̄ȯ euāgeliçatū est a me: quia nō ē ꝫm hoiem. Neqꝫ.n. ego ab hoie accepi illud neqꝫ didici: ꝫ ꝑ reuelationē ih̄u xp̄i. Audistꝭ.n. cōuersationē meā aliq̄ñ i iudaismo· qm̄ sup̄ modū ꝑseq̄bar eccl̄iam dei: ꝛ expugnabā illam: ꝛ ꝓficiebam i iudaismo sup̄ m̄ltos coetaneos meos i gnē meo: abūdāti⁹ emulator existēs patnaꝝ meaꝝ traditionū. Cū autē placuit ei q̇ me segregauit ex vtero m̄ris mee. ꝛ vocauit ꝑ gr̄am suā ut reuelaret filiū suū i me· ut euangeliçarē illū in gētib⁹: cōtinuo nō acq̄eui carni ꝛ sanguini. Neqꝫ veni hierosolymā ad añcessores meos ap̄los: ꝫ abij i arabiā. ꝛ iteꝝ reuersus sū damascū. Deinde p⁹ ānos tres veni hierosolymā videre petꝝ ꝛ māsi apud eū dieb⁹ q̄ndecim. Aliū āt ap̄loꝝ vidi neminē· nisi iacobū

fratrē dñi. Que aūt scribo vobis: ecce corā deo: q̄a nō mentior. Deinde veni in ptes syrie ⁊ cilitie. Erā aūt ignotus facie ecclijs iudee: q̄ erāt in xp̄o. Tm̄ aūt auditū habebant: qm̄ q̄ psequebat nos aliqn̄: nūc euāgelizat fidē quā aliqn̄ expugnabat. ⁊ i me clarificabāt deum.

II

Deinde p⁹ ānos q̄tuordeci iterū ascendi hierosolymā cum barnaba: assūpto ⁊ tito. Ascēdi aūt b̄m reuelationē ⁊ ꝯtuli cū illis euāgeliū qd̄ p̄dico i gētib⁹. Seorsū aūt his q̄ videbānt aliqd̄ esse: ne forte i vacuū currerē aut cucurrissem. Sed neq₃ tit⁹ q̄ mecū erat: cū eēt gētilis cōpulsus ē circūcidi: s₃ ꝑpt subintroductos falsos frēs q̄ subintroierūt explorare libtatē nr̄am quā hēm⁹ in xp̄o ih̄u: ut nos i s̄uitutē redigerent. Quib⁹ neq₃ ad horā cessimus subiectioni: ut v̄itas euāgelij ꝑmaneat apud vos. Ab his aūt q̄ videbānt eē aliqd̄: q̄les aliqn̄ fuerit nihil mea interest. De⁹ .n. ꝑsonā hoīs non accipit. Mihi .n. q̄ videbānt eē aliqd̄ nihil cōtulerūt s₃ eꝯ. Cū vidissent q̄ creditū ē mihi euangeliū p̄putij: sicut ⁊ petro circūcisiōis: qui eni operat⁹ est petro i apostolatū circūcisiōis: operatus ē ⁊ mihi int̄ gētes. ⁊ cū cognouissent grām q̄ data ē mihi: iacob⁹ ⁊ cephas ⁊ iohannes q̄ videbant colūne eē: dextras dederūt mihi ⁊ barnabe societatis: ut nos int̄ gētes: ipsi aūt in circūcisionē: tm̄ ut pauperum memores essem⁹. Qd̄ etiā sollicit⁹ fui h̄ ipsū facere. Cū aūt venisset petr⁹ antiochiam: in faciē ei restiti: q̄a reprehensibilis erat. Prius eni q̄ venirēt q̄dā ab iacob: cū gētib⁹ edebat. Cū aūt venissent: subtrahebat ⁊ segregabat se: timēs eos qui ex circūcisione erant. Et simulationi eius ꝯsenserūt ceteri iudei: ita ut ⁊ barnabas duceret ab eis i illā simulationē. Sz cū vidissem q̄ nō recte ambularēt ad v̄itatem euāgelij: dixi cephe corā oībus. Si tu cū iudeus sis: gētilit̄ viuis ⁊ nō iudaice: quō gentes cogis iudaizare? Nos nā iudei. ⁊ nō ex gentib⁹ pctōres. Sciētes aūt q̄ nō iustificat hō ex opib⁹ legis: nisi ꝑ fidē ih̄u xp̄i. ⁊ nos in xp̄o ih̄u credun⁹: ut iustificemur ex fide xp̄i ⁊ nō ex opib⁹ legis. Propt̄ qd̄ ex opibus legis nō iustificabit̄ oīs caro. Qz si q̄rētes iustificari in xp̄o: inuēti sum⁹ ⁊ ipsi pctōres: nūqd̄ xp̄s pcti minister est? Absit. Si eni q̄ destruxi: iterū h̄ reedifico: p̄uaricatorē me esse ꝯstituo. Ego .n. ꝑ legē legi mortu⁹ sū: ut deo viuā. Xp̄o confix⁹ sū cruci. Viuo aūt iā non ego: viuit v̄o in me xp̄s. Qz aūt nunc viuo in carne: in fide viuo filij dei: q̄ dilexit me ⁊ tradidit seipsū ꝑ me. Non abijcio grām dei. Si eni ꝑ legē iusticia: g̃ gratis xp̄s mortuus ē.

III

O Insensati galathe: q̄s vos fascinauit non obedire v̄itati? Ante q̄rū oculos xp̄s ih̄s ꝓscriptus est: ⁊ in vobis crucifix⁹. Hoc solū a vob̄ volo discē ex opibus legis spm̄ accepistis: an ex auditu fidei? Sic stulti estis: ut cū spū ceperitis: nunc carne ꝯsūmamini. Tanta passi estis sine cā: si tm̄ sine cā. Qui g̃ tribuit vob̄ spm̄ ⁊ opat̄ v̄tutes i vob̄: ex opib⁹ legis: an ex auditu fidei? Sicut scriptū ē: abrahā credidit deo. ⁊ reputatū est illi ad iusticiā. Cogn̄scite g̃: q̄a q̄ ex fide sunt: hi sūt filij abrahe. Prouidēs aūt scriptura: q̄a ex fide iustificat gentes de⁹: p̄nūciauit abrahe q̄a bn̄dicent̄ in te oēs gētes. Igit̄ q̄ ex fide sūt: bn̄dicent̄ cū fideli abrahā. Quicūq₃ eni ex opib⁹ legis sūt: sub maledicto sūt. Scriptū ē eni. Maledict⁹ oīs q̄ nō ꝑmāserit in oīb⁹ q̄ scripta sūt i libro legis: ut faciat ea. Qm̄ aūt i lege nemo iustificat̄ apud deū: manifestū ē q̄a iust⁹ ex fide viuit. Lex aūt nō est ex fide: s₃ q̄ fecerit ea: viuet in illis. Xp̄s nos redemit de maledicto legis: fact⁹ ꝓ nobis maledictū quia scriptū est: maledict⁹ oīs q̄ pendet in ligno: ut i gentib⁹ benedictio abrahe fieret in xp̄o ih̄u: ut pollicitationē spūs accipiamus ꝑ fidē. Frēs s̄m hoīem dico: tm̄ hoīs cōfirmatū testm̄ nemo spernit aut supordinat. Abrahe dicte sūt ꝓmissiōes. ⁊ semi ei⁹. Non dicit ⁊ seminib⁹ q̄si i multis: s₃ q̄si in vno: ⁊ semini tuo q̄ ē xp̄s. Hoc aūt dico testm̄ ꝯfirmatū a deo q̄ p⁹ q̄dringētos ⁊ trigita ānos facta ē lex: nō irritū facit ad euacuandā ꝓmissionē. Nam si ex lege h̄editas: iā non ex ꝓmissiōe. Abrahe aūt ꝑ reꝓmissionē donauit deus. Quid igit̄ lex? Propt̄ transgressionē posita ē: donec veniret semen cui ꝓmiserat: ordinata ꝑ āgelos i manu mediatoris. Mediator aūt vni⁹ nō ē: de⁹ aūt vn⁹ est. Lex g̃ aduersus ꝓmissa dei? Absit. Si .n. data eēt lex q̄ posset viuificare: vere ex lege eēt iusticia. Sz cōclusit scriptura oīa sub pctō: ut ꝓmissio ex fide ih̄u xp̄i daretur credentib⁹. Prius aūt q̄ veniret fides: sb lege custodiebamur: cōclusi i eā fidē q̄ reuelāda erat. Itaq₃ lex pedagog⁹ nr̄ fuit in xp̄o: ut ex fide iustificemur. At vbi venit fides: iā nō sumus sub pedagogo. Oēs enim filij dei estis ꝑ fidem in xp̄o ih̄u. Quicūq₃ eni in xp̄o

P

baptiçati estis: xp̄m induistis. Nō ē iudeus neqꝫ grec⁹: nō ē s̄u⁹ neqꝫ liber: nō est masculus neqꝫ femina. Oēs.n. vos vnū estis in xp̄o ih̄u. Si aūt vos vnū estis in xp̄o ih̄u: ḡ semē abrahe estis s̄m ꝓmissionē heredes.

IIII

Dico aūt. Quāto tpe heres puul⁹ est. nihil differt a seruo. cū sit dn̄s oīuꝫ ꝫ sub tutorib⁹ ⁊ actoribus ē vsqꝫ ad p̄finitū tp̄s a p̄re. Ita ⁊ nos cū essem⁹ puuli. sub elementis mūdi eramus seruientes. At vbi venit plenitudo tp̄is. misit de⁹ filiū suum factū ex muliere. factum sub lege: ut eos qui sub lege erāt redimeret: ut adoptionē filiorū reciperem⁹. Qm̄ aūt estis filij dei: misit deus sp̄m filij sui i corda v̄ra clamātē. abba pat̄. Itaqꝫ iā nō est seru⁹. ꝫ fili⁹. Qz si fili⁹. ⁊ heres p deū. Sꝫ tūc q̇dē ig̃rantes deū: his q nā nō sūt dij. seruiebatꝫ. Nūc aūt cū coḡueritꝫ deū imo cogniti sitis a deo: quō cōuertimi iterū ad infirma ⁊ egena elemēta qb⁹ denuo seruire vultꝫ? Dies obseruatꝫ ⁊ menses ⁊ tp̄a ⁊ annos. Timeo vos: ne forte sine cā laborauerim in vobis. Estote sicut ego: q̇a ⁊ ego sicut vos. Fratres obsecro vos: nihil me lesistis. Scitꝫ āt q̇a p ifirmitatē carnis euāgeliçaui vobis iā pridem: ⁊ tēptationē v̄ram in carne mea non spreuistis neqꝫ respuistis: sed sicut angelū dei excepistis me. sicut xp̄m ih̄m. Ubi est ḡ beatitudo vestra? Testimoniū eni phibeo vob̄. q̇a si fieri posset oculos v̄ros eruissetꝫ ⁊ dedissetꝫ mihi. Ergo inimic⁹ vob̄ fact⁹ sum verū dicēs vob̄? Emulant̄ vos nō bene: ꝫ excludē vos volūt: ut illos emulemini. Bonū aūt emulami in bono semp. ⁊ nō tm̄ cū p̄ns sū apud vos. Filioli mei q̇s iteꝝ parturio: donec formet̄ xp̄s in vobis. Uellē aūt esse apud vos modo ⁊ mutare vocē meā: qm̄ ꝯfundor i vob̄. Dicite mihi: q sub lege vultꝫ esse: Legē nō legistis? Scriptū ē.n. qm̄ abrahā duos filios habuit: vnū de ancilla. ⁊ vnū de libera Sed q de ancilla. s̄m carnē nat⁹ ē: q aūt de libera. p repꝛmissionē. Que sūt per allegoriam dicta. Hec.n. sūt duo testamēta. Unū q̇dē in mōte syna i s̄uitutē generās: q̄ ē agar. Syna.n. mons ē i arabia q̇ cōiūct⁹ ē ei. q̄ nūc est ir̄lm. ⁊ s̄uit cū filijs suis. Illa aūt q̄ sursū ē ir̄lm. libera est: q̄ ē mr̄ nostra. Scriptū est eni Letare sterilis q̄ nō paris: erūpe ⁊ clama q̄ q̄ parturi: q̇a multi filij deserte magis q̄ eius q̄ hꝫ virū. Nos aūt frēs s̄m ysaac ꝓmissionis filij sum⁹. Sꝫ quō tūc is q̇ s̄m carnē nat⁹ fuerat ꝑsequebat̄ eū qui s̄m sp̄m: ita ⁊ nunc. Sꝫ q̇d dicit scriptura? Eijce ancillā ⁊ filiū ei⁹. Nō eni heres erit fili⁹ ancille: cū filio libere. Itaqꝫ frēs nō sum⁹ ancille filij: ꝫ libere. q̄ libertate xp̄s nos liberauit.

V

State: ⁊ nolite iterū iugo s̄uitutꝫ cōtineri. Ecce ego paulus dico vobis: qm̄ si circūcidamini. xp̄s vobis nihil ꝓderit. Testificor aūt rursus oī hoī circūcidenti se: qm̄ debitor est vniuerse legꝫ faciende. Euacuati estis a xp̄o. Qui i lege iustificami a grā excidistis. Nos.n. sp̄ū ex fide spem iusticie expectam⁹. Nā i xp̄o ih̄u neqꝫ circūcisio aliq̇d valet neqꝫ p̄putiū. ꝫ fides q̄ p caritatē opat̄. Currebatꝫ bn̄. Quis vos fascinauit v̄itati nō obedire? Nemi ꝯsenseritꝫ. Persuasio h̄ nō ē ex eo q̇ vocat vos. Modicū fermentū totā massam corrūpit. Ego cōfido in vob̄ i dn̄o. q nihil aliud sapietꝫ. Qui aūt cōturbat vos: portabit iudiciū. quicūqꝫ est ille. Ego aūt frēs si circūcisionē adhuc predico: q̇d adhuc ꝑsecutionē patior? Ergo euacuatū est scādalū crucis. Utinā ⁊ abscidāt̄ q vos cōturbāt. Uos.n. in libtatē vocati estis frēs: tm̄ ne libtatē i occasionē detis carnis: ꝫ p caritatē sp̄ūs s̄uire iuicē. Ois.n. lex in vno sermone iplet̄: diliges ꝓximū tuū sicut teipsū. Qz si iuicē mordetis ⁊ comeditis: videte ne ab iuicē ꝯsūmami. Dico aūt i xp̄o. Sp̄ū ambulate. ⁊ desideria carnis nō ꝑficietis. Caro n. cōcupiscit aduersus sp̄m: sp̄ūs aūt aduersus carnē. Hec.n. sibi inuicē aduersantur: ut nō q̄cūqꝫ vultꝫ illa faciatis. Qz si sp̄ū ducimi nō estis sub lege. Manifesta sūt aūt opa carnis: q̄ sūt fornicatio. imūdicia. impudicitia. luxuria. idoloꝝ s̄uitus. veneficia. inimicitie. contentiōes. emulatiōes. ire. rixe. dissensiones. secte. inuidie. homicidia. ebrietates. comessationes ⁊ his siliā: q̄ p̄dico vobis sicut p̄dixi: qm̄ q̇ talia agūt regnū dei nō cōsequet̄. Fructus āt sp̄ūs ē caritas. gaudiū. pax. patiētia. benignitas. bonitas. lōganimitas. māsuetudo. fides. modestia. cōtinentia. castitas. Aduersus h⁹mōi nō ē lex. Qui aūt sūt xp̄i: carnē suā crucifixerūt cū vitijs ⁊ ꝯcupiscentijs.

VI

Si sp̄ū viuim⁹: sp̄ū ⁊ ambulem⁹. Non efficiamur inanis glorie cupidi: inuicē ꝓuocātes: inuicem inuidētes. Frēs. ⁊ si p̄occupatus fuerit hō in aliq̄ delicto. vos q̇ spiritales estis h⁹mōi instruite in sp̄ū lenitatꝫ. ꝯsiderās teipsū. ne ⁊ tu

tempteris. Alter alteri⁹ onera portate: et sic adimplebitis legē xpi. Nā si qs existimat se aliqd eē cū nihil sit: ipse se seducit. Op⁹ autē suū pbet vnusqsq₃. et sic in semetipso tm̄ gloriam habebit. et nō in altero. Unusquisq₃.n. on⁹ suū portabit. Coicet aūt is q catheiçat ei q se catheiçat in oib⁹ bonis. Nolite errare: deus nō irridet. Que.n. seminauerit hō: h̄ et metet. Q̄m q seminat in carne sua: de carne et metet corruptionē: qui aūt seminat i spū: de spū metet vitā eternā. Bonū aūt facietes nō deficiam⁹: tpe.n. suo metem⁹ non deficiētes. Ergo dum tēp⁹ habem⁹: opemur bonū ad oēs: maxime aūt ad domesticos fidei. Uidete qlib⁹ lris scripsi vobis mea manu. Quicūq₃.n. volūt placere i carne: hi cogunt vos circūcidi: tm̄ ut crucis xpi psecutionē nō patiāt. Neq₃.n. q circūcidūt legem custodiūt: s₃ volūt vos circūcidi: ut in carne vra gloriēt. Mihi aūt absit gloriari nisi in cruce dñi nri ihu xpi: p quē mihi mundus crucifix⁹ ē: et ego mūdo. In xpo.n. ihu neq₃ circūcisio aliqd valet neq₃ preputiū: s₃ noua creatura. Et qcūq₃ hāc regulā secuti fuerit: pax sup illos et mīa et sup isrl' dei. De cetero nemo mihi molestus sit. Ego eni stigmata dñi ihu in corpe meo porto. Gratia dñi nri ihu xpi cū spū vestro fratres. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Galathas. Incipit argumētū in epistolam ad Ephesios.

Ephesij sūt asiani. hi accepto verbo veritatis: perstiterunt in fide. Hos collaudat apostolus: scribens eis a roma de carcere p tychicum diaconem.

Explicit argumentum. Incipit epistola Pauli ad Ephesios. Capl'm I

Paulus apostolus xpi ihu p volūtatem dei: oibus scis q sunt ephesi et fidelibus i xpo ihu. Gratia vob et pax a deo pře nostro et dño ihu xpo. Benedictus deus et pat dñi nostri ihu xpi qui benedixit nos in oi benedictiōe spirituali in celestib⁹ i xpo: sicut elegit nos in ipso ante mūdi cōstitutionem: ut essem⁹ sci et imaculati i cōspectu ei⁹ i caritate. Qui pdestinauit nos in adoptionē filioꝝ p ihm xpm in ipsū s₃m ꝓpositū volūtatis sue in laudē glie gratie sue: i q gratificauit nos i dilecto filio suo: i q habem⁹ redēptionē p sanguinē ei⁹ remissionē pctoꝝ s₃m diuitias grē ei⁹ q supabūdauit i nob i oi sapia et prudētia: ut notū facet nob sacramētū volūtatis sue s₃m bñplacitū ei⁹ qd ꝓposuit in eo i dispēsatiōe plenitudinis tēpoꝝ instaurare oia in xpo q i celis et q i terra sūt i ipso. In q etiam nos sorte vocati sum⁹: pdestinati s₃m ꝓpositū ei⁹ q opat oia s₃m cōsiliū voluntat sue: ut sim⁹ in laudē glie ei⁹ q añ sperauim⁹ in xpo. In q et vos cū audisset vbū veritat euāgeliū salutis vře: in q et credentes signati estis spū pmissiōis scō: qui ē pign⁹ hereditatis nře in redēptionē acqsitiōis i laudē glorie ipsius. Propterea et ego audiēs fidē vřam q ē in xpo ihu. et dilectionē i oēs scōs: nō cesso gratias agēs p vob memoriā vři faciēs in oronib⁹ meis: ut de⁹ dñi nři ihu xpi přr glie det vobis spm̄ sapiētie et reuelatiōis in agnitionē eius illuminatos oculos cordis vři: ut sciat q sit spes vocatiōis ei⁹. et q diuitie glie hereditatis ei⁹ in scis. et q sit supemines magnitudo virtutis ei⁹ i nos q credim⁹ s₃m opationē potētie virtut ei⁹ quā opat⁹ ē i xpo: suscitans illū a mortuis. et cōstituēs ad dexterā suā i celestib⁹ sup oēm pncipatū et ptāte et virtutē et dñationē. et oē nomē qd noiat nō solū in hoc seculo: s₃ etiā i futuro. et oia subiecit sub pedibus ei⁹. Et ipsū dedit caput sup oēm ecclesiā que est corp⁹ ipsi⁹. et plenitudo ei⁹ qui oia in omnibus adimpletur. II

Et vos cū essetis mortui delictis et pctis vřis i qb⁹ aliqñ ābulastis s₃m seculū mūdi hui⁹. s₃m pncipē ptātis aeris hui⁹. spūs q nūc opat i filijs diffidētie: i qb⁹ et nos oēs aliqñ conuersati sum⁹ i desiderijs carnis nře faciētes volūtatē carnis et cogitationū. et eram⁹ nā filij ire sicut et ceteri. De⁹ aūt q diues ē in mīa ꝓpt nimiā caritatē suā q dilexit nos. et cū essem⁹ mortui pctis: cōuiuificauit nos i xpo. cui⁹ gra estis saluati. et cōresuscitauit et cōsedere fecit in celestib⁹ i xpo ihu: ut oñderet i seculis supueniētibus abundātes diuitias grē sue i bonitate super nos in xpo ihu. Gra.n. estis saluati p fidē et h̄ nō ex vobis. Dei.n. donū ē: nō ex opib⁹: ut ne qs gloriet. Ipsi⁹.n. sum⁹ factura: creati

in xp̄o ih̄u in opibꝰ bonis: q̄ ꝑparauit deus ut in illis ābulemꝰ. Propt̄ qd̄ memores estote ꝙ aliq̄n vos q̇ gētes erat̄ i carne q̇ dicebami ꝑputiū ab ea q̄ dicit̄ circūcisio in carne manufacta: q̇ eratis illo i tp̄e sine xp̄o alienati a cōuersatione isrl̄. ⁊ hospites testamentoꝝ ꝓmissiōis spem nō h̄ntes. ⁊ sine deo i h̄ mūdo. Nūc aūt i xp̄o ih̄u vos q̇ aliq̄n erat̄ lōge: facti estis ꝓpe· in sanguine xp̄i. Ipse.n.ē pax nr̄a q̇ fecit vtraq; vnū. ⁊ mediū pariete maceriē soluēs īimicitias i carne sua: legē mandatoꝝ decretis euacuās ut duos cōdat i semetipso i vnū nouū hoiem faciēs pacē· ut recōciliet ābos i vno corp̄e deo ꝑ crucē īt̄ficiēs īimicitias i semetipso. ⁊ veniēs euāgeliçauit pacē vob̄ q̇ longe fuistis. ⁊ pacē his q̇ ꝓpe: qm̄ ꝑ ipsū habemꝰ accessū ābo i vno spū ad patrē. Ergo iā nō estis hospites ⁊ aduene· s̄ estis ciues scōꝝ ⁊ domestici dei: supedificati sup̄ fūdamentū aplo̅ꝝ ⁊ ꝓph̄arū ipso sūmo angulari lapide xp̄o ih̄u: in q̄ ois edificatio cōstructa crescit i tēplū scm̄ i dn̄o. In quo ⁊ vos coedificami in habitaculū dei i spū scō.

Huius rei gr̄a ego paulus III vinctꝰ xp̄i ih̄u ꝓ vob̄ gētibꝰ: si tamē audistis dispēsationē gr̄e dei q̄ data est mihi i vobis: qm̄ s̄m reuelationem notū mihi factū ē sacr̄m sicut sup̄ scripsi in breui· put potestis legētes intelligē prudētiā meā i misterio xp̄i: qd̄ alijs gn̄atiōibꝰ nō ē agnitū filijs hoiuz: sicuti nūc reuelatū ē scis aplis eiꝰ ⁊ ꝓph̄is i spū: eē gētes: coheredes: ⁊ concorp̄ales ⁊ cōp̄ticipes ꝓmissiōis i xp̄o ih̄u ꝑ euāgeliū cuiꝰ factꝰ sum ego mīster s̄m donū gr̄e dei q̄ data ē mihi s̄m op̄ationē v̄tut̄ eiꝰ. Mihi.n. oiuz scōꝝ minimo data ē gr̄a h̄· in gētibus euāgeliçare iuestigabiles diuitias xp̄i. ⁊ illuminare oēs q̄ sit dispensatio sacramēti abscōditi a seculis i deo q̇ oia creauit: ut inotescat p̄ncipibꝰ ⁊ ptātibꝰ in celestibus ꝑ ecclesiam multiformis sapia dei: s̄m p̄finitionē seculoꝝ quā fecit in xp̄o ih̄u dn̄o nr̄o: in q̄ habemꝰ fiduciā ⁊ accessū i ɔfidētia ꝑ fidem eiꝰ. Propt̄ qd̄ peto ne deficiat̄ i tribulatiōibꝰ meis ꝓ vob̄: q̄ ē gl̄ia vr̄a. Huiꝰ rei gr̄a flecto genua mea ad patrem dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i ex q̄ ois pat̄nitas i celis ⁊ i t̄ra noiat̄: ut det vob̄ s̄m diuitias gl̄ie sue v̄tutē: corroborari ꝑ spm̄ eiꝰ i interiori hoie xp̄m h̄itare ꝑ fidem i cordibꝰ vr̄is· i caritate radicati ⁊ fūdati· ut possit̄ cōprehēdē cū oibꝰ scis q̄ sit latitudo ⁊ lōgitudo ⁊ sublimitas ⁊ ꝓfundū. Scire etiā supeminētē scie caritatē xp̄i: ut impleami in oēm plenitudinē dei. Ei aūt q̇ potēs est oia facē supabundant̄ ꝙ petimꝰ aut intelligimꝰ s̄m v̄tutē q̄ op̄at̄ i nob̄: ipsi gl̄ia in ecclesia ⁊ i xp̄o ih̄u i oēs gn̄atiōes seculi sclo̅ꝝ· amen.

Obsecro itaq; vos ego IIII vinctꝰ i dn̄o: ut digne ambulet̄ vocatiōe q̄ vocati est̄· cū oi humilitate ⁊ māsuetudine· cū patiētia supportātes inicē i caritate. Solliciti s̄uare vnitatē spūs i vinculo pacis. Vnū corpꝰ ⁊ vnꝰ spūs: sicut vocati est̄ i vna spe vocatiōis vr̄e. Vnus dn̄s: vna fides· vnū baptisma. Vnꝰ deꝰ ⁊ pr̄ oiuz q̇ sup̄ oēs. ⁊ ꝑ oia. ⁊ i oibꝰ nob̄. Vnicuiq; āt nr̄m data ē gr̄a s̄m mēsurā donationis xp̄i. Propt̄ qd̄ dic̄. Ascēdēs i altū captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hominibus. Qr autē ascendit: quid ē nisi q̇a ⁊ descēdit p̄mū in inferiores p̄tes t̄re? Qui descēdit: ipse ē ⁊ qui ascendit sup̄ oēs celos: ut adipleret oia. Et ipse dedit q̄sdā q̇dē aplos· q̄sdā autē ꝓph̄as alios v̄o euāgelistas· alios aūt pastores ⁊ doctores ad cōsūmationē scōꝝ i opꝰ misterij in edificationē corporis xp̄i· donec occurramus oēs i vnitatē fidei ⁊ agnitiōis filij dei· i viꝝ ꝑfectū· i mēsurā etat̄ plenitudinis xp̄i· ut iā nō simꝰ puuli fluctuātes. ⁊ circūferamur oi v̄eto doctrine i neq̇tia hoiuz· in astutia ad circūuētionē errorꝫ. Veritatē āt faciētes i caritate crescamꝰ i illo: ꝑ oia q̇ est caput xp̄s ex q̄ totū corpꝰ cōpactū ⁊ cōnexū: ꝑ oēm iūcturā sūministratiōis s̄m op̄ationē i mēsurā vniuscuiusq; mēbri: augmentū corp̄is facit i edificationē sui i caritate. Hoc igit̄ dico ⁊ testificor i dn̄o: ut iā nō ābulet̄ sic̄ ⁊ gētes ābulāt i vanitate sensus sui· tenebrꝫ obscuratū h̄ntes itellectū: alienati a vita dei ꝑ igr̄ātiā q̄ ē i illis ꝓpt̄ cecitatē cordis ipsoꝝ: q̇ desp̄antes semetipsos tradiderūt ipudicitie· in op̄ationē imūdicitie ois· i auaritiam. Vos aūt nō ita didicistis xp̄m: si tm̄ illū audistis ⁊ i ipso edocti estis sicut ē v̄itas i ih̄u Deponite vos s̄m p̄stinā ɔuersationē veterē hoiem q̇ corrūpit̄ s̄m desideria errorꝫ. Renouamini aūt spū mentis vr̄e. ⁊ induite nouū hoiem q̇ s̄m deum creatꝰ ē i iusticia ⁊ scitate v̄itat̄. Propt̄ qd̄ deponētes mēdaciū· loq̇mi v̄itatē vnusq̇sq; cum ꝓximo suo: qm̄ sumus inuicē mēbra. Irascimini: ⁊ nolite peccare. Sol nō occidat sup̄ iracūdiā vr̄am. Nolite

locū dare diabolo. Qui furabaf: iā nō furef.
magis aūt laboret operando manib⁹ suis qd bo/
nū est: ut habeat vnde tribuat necītate pa/
tienti. Ois s̄mo mal⁹ ex ore vr̄o nō pcedat:
s̄ si qs bon⁹ ad edificationē fidei: ut det gra/
tiā audientib⁹. Et nolite cōtristare spm̄ scm̄
dei: in q̄ signati estis in die redēptionis. Ois
amaritudo ⁊ ira ⁊ indigtio ⁊ clamor ⁊ blas/
femia tollaf a vobis: cum oī malitia. Estote
aūt inuicem benigni, misericordes, donantes
inuicē: sicut ⁊ de⁹ i xp̄o donouit vobis. V

Estote ḡ imitatores dei sicut filij ca/
rissimi: ⁊ ambulate i dilectiōe sicut ⁊
xp̄s dilexit nos. ⁊ tradidit semetipsū
p nobis oblationem ⁊ hostiam deo in odorē
suauitatꝭ. Fornicatio aūt ⁊ oīs imūditia aut
auaritia nec nominef i vobis, sic̄ decet scōs:
aut turpitudo aut stultiloquiū aut scurrili/
tas q̄ ad rem nō ptinet: s̄ magis grār̄u actio.
Hoc. n. scitote intelligētes. q̄ oīs fornicator
aut imūd⁹ aut auar⁹ qd ē idolor̄ seruitus nō
h̄z hereditatē in regno xp̄i ⁊ dei. Nemo vos se/
ducat inanib⁹ v̄bis: ppt̄ h. n. venit ira dei in
filios diffidentie. Nolite ḡ effici pticipes eor̄.
Eratꝭ. n. aliqn̄ tenebre: nūc aūt lux in dn̄o.
Ut filij lucis ābulate. Fruct⁹. n. lucis est i oī
bonitate ⁊ iusticia ⁊ v̄itate. Probātes quid
sit bn̄placitū deo. Et nolite coīcare opibus
infructuosis tenebrar̄: magis aūt redarguite.
Que. n. i occulto fiūt ab ipsis: turpe est ⁊ di/
cere. Oīa aūt q̄ arguūtꝭ a lumine manifestā/
tur. Oē. n. qd manifestaf lumē ē. Propt̄ qd
dicit: Surge q̄ dormis ⁊ exurge a mortuis:
⁊ illuminabit te xp̄s. Videte itaqꝫ frēs quō
caute ābuletꝭ: nō q̄si insipiētes s̄ ut sapiētes:
redimētes tēp⁹: qm̄ dies mali sūt. Propterea
nolite fieri iprudentes: s̄ intelligētes q̄ sit vo/
lūtas dei. Et nolite iebriari vino in q̄ ē luxu/
ria: s̄ iplemini spū scō. loquentes vobismet/
ipsis in psalmis hymnis ⁊ cāticis spiritalib⁹
cantātes ⁊ psallētes i cordib⁹ v̄ris dn̄o: gra/
tias agētes sp̄ p oīb⁹ in noīe dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i
deo ⁊ p̄ri. Subiecti iuicē: i timore xp̄i. Mu/
lieres viris suis subdite sint sicut dn̄o: qm̄
vir caput ē mulieris. sicut xp̄s caput est ec/
clesie: ip̄e saluator corporis ei⁹. Sꝫ sicut eccl̄ia
subiecta est xp̄o: ita ⁊ mulieres viris suis in
oīb⁹. Viri diligite vxores v̄ras sicut ⁊ xp̄us
dilexit ecclesiam. ⁊ seipsum tradidit pro ea ut
illā scificaret: mūdās eā lauacro aq̄ in verbo
vite: ut exhiberet ipse sibi gloriosam ecclesiā
nō hn̄tē maculā aut rugā aut aliq̄d h⁹moi.
s̄ ut sit scā ⁊ imaculata. Ita ⁊ viri debent di/
ligere vxores suas: ut corpa sua. Qui suam
vxorem diligit: seipsū diligit. Nemo. n. vnq̄
carnē suā odio habuit: s̄ nutrit ⁊ fouet eam
sicut ⁊ xp̄s eccl̄iā: q̄a mēbra sum⁹ corpis ei⁹
de carne ei⁹ ⁊ de ossib⁹ ei⁹. Propt̄ h̄ relinquet
hō patrē ⁊ matrem suam: ⁊ adherebit vxori
sue: ⁊ erūt duo i carne vna. Sacramentū h̄
magnū ē. Ego aūt dico: i xp̄o ⁊ i eccl̄ia. Ve/
rūtn̄ ⁊ vos singuli vnusq̄sq̄ vxorē suā sicut
seipsū diligat: vxor aūt timeat virum suum.

Filij obedite parentib⁹ v̄ris VI
i dn̄o. Hoc. n. iustū ē. Honora patrē
tuū ⁊ matrē tuā: qd ē mandatū pri/
mū i pmissiōe: ut bn̄ sit tibi. ⁊ sis longeu⁹ sup
t̄rā. Et vos p̄res nolite ad iracūdiā puoca/
re filios v̄ros: s̄ educate illos i disciplina ⁊
correptiōe dn̄i. Serui obedite dn̄is carnali/
bus cū timore ⁊ tremore in simplicitate cor/
dis v̄ri sicut xp̄o: nō ad oculū seruientes q̄si
hoib⁹ placētes: s̄ ut s̄ui xp̄i faciētes volunta/
tē dei ex aīo cū bona volūtate s̄uientes sicut
dn̄o ⁊ nō hoib⁹: sciētes qm̄ vnusq̄sq̄ qdcūq̄
fecerit bonū h̄ recipiet a dn̄o siue seruus siue
liber. Et vos dn̄i eadē facite illis remittētes
minas: scientes q̄a ⁊ illor̄ ⁊ vester dn̄s est in
celis: ⁊ psonar̄ acceptio nō ē apud deū. De
cetero frēs cōfortami i dn̄o: ⁊ i potētia v̄tutꝭ
ei⁹. Induite vos armaturā dei ut possitꝭ stare
aduersus insidias diaboli: qm̄ nō est nobis
colluctatio aduersus carnē ⁊ sanguinē: sed
aduersus pncipes ⁊ ptātes: aduersus mūdi
rectores tenebrar̄ har̄: ꝯ spiritalia neqtie in
celestib⁹. Propterea accipite armaturā dei ut
possitꝭ resistē i die malo. ⁊ in oīb⁹ pfecti stare
State ḡ succincti lūbos v̄ros i v̄itate: ⁊ in/
duti loricā iusticie: ⁊ calciati pedes i ppara/
tionē euāgelij pacis. In oīb⁹ sumentes scutū
fidei i q̄ possitꝭ oīa tela neqssimi ignea extin/
guere: ⁊ galeā salutꝭ assumite. ⁊ gladiū spūs
qd ē v̄bū dei. p oēm orationē ⁊ obsecrationē
orātes oī tp̄e in spū: ⁊ i ipso vigilantes in oī
instantia ⁊ obsecratiōe p oibus scīs ⁊ p me:
ut detur mihi sermo in apiōe oris mei cū fi/
ducia notū facē mysteriū euangelij: p q̄ le/
gatiōe fungor i cathena ista: ita ut in ipso au/
deam. put oportet me loq. Ut aūt ⁊ vos sciatꝭ
q̄ circa me sūt. qd agā: oīa vobis nota faciet
tychicus carissim⁹ frater ⁊ fidelis minister i
dn̄o: quē misi ad vos in h̄ ipsū ut cognoscatꝭ

que circa nos sũt: ⁊ cõsolet corda vr̃a. Pax frib⁹. ⁊ caritas cum fide a deo pr̃e nr̃o. ⁊ dño ih̄u xp̄o. Gratia cũ oib⁹ q̄ diligũt dñm nr̃m ih̄m xp̄m in incorruptione. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Ephesios. Incipit argumentũ in epistolã ad Philippenses

Philippenses sunt macedones. Hi accepto ꝟbo veritatis persteterunt in fide: nec receperunt falsos apostolos. Hos collaudat apl's: scribens eis a roma de carcere ꝑ epaphroditũ.

Explicit argumentũ. Incipit epistola Pauli ad Philippenses. Capl'm I

Paulus et timothe⁹ serui ih̄u xp̄i: oib⁹ scis i xp̄o ih̄u q̄ sũt philippis cũ ep̄is ⁊ diaconibus. Gratia vobis ⁊ pax a deo pr̃e nostro: ⁊ dño ih̄u xp̄o. Gratias ago deo meo i oi memoria vr̃i sꝑ in cunctꝭ oronib⁹ meis ꝓ oib⁹ vobis cũ gaudio deprecationẽ faciẽs sup coicatione vestra in euãgelio xp̄i a p̄ma die vsq̧ nũc: cõfidẽs hoc ipsũ: q̇a q̄ cepit in vob̄ op⁹ bonũ ꝑficiet vsq̧ in diẽ xp̄i ih̄u. Sic ẽ mihi iustũ h̄ sentire pro oib⁹ vob̄: eo ꝙ habeã vos i corde ⁊ i vinculis meis ⁊ in defensiõe ⁊ ꝯfirmatione euangelij: socios gaudij mei oẽs vos eẽ. Testis.n. mihi est de⁹ quõ cupiã oẽs vos esse in visceribus ih̄u xp̄i. Et h̄ oro: ut caritas vr̃a magis ac magꝭ abũdet in oi sciã ⁊ i oi sensu: ut ꝓbetꝭ potiora ut sitis sinceres ⁊ sine offensa in diẽ xp̄i: repleti fructu iusticie ꝑ ih̄m xp̄m in gloriam ⁊ laudẽ dei. Scire aũt volo vos fr̃es: quia que circa me sũt magꝭ ad ꝓfectũ venerũt euangelij: ita ut vincula mea manifesta fierẽt i xp̄o i oi p̄torio ⁊ i ceteris oib⁹: ut plures e frib⁹ i dño: cõfidẽtes i vinculis meis abũdãti⁹ auderent sine timore ꝟbũ dei loq̄. Quidã q̇dẽ ⁊ ꝓpter iuidiã ⁊ cõtẽtionẽ: quidã aũt ⁊ ꝓpter bonã voluntatẽ xp̄m p̄dicãt. Quidã ex caritate: sciẽtes q̄m in defensiõe euãgelij positus sũ. Quidã aũt ex cõtentiõe xp̄m annũciãt nõ sincere: existimantes p̄ssurã se suscitare vinculis meis. Quid eni? Dũ oimodo siue per occasionẽ siue ꝑ ꝟitatẽ xp̄s annũciet. ⁊ in hoc gaudeo: s̄ ⁊ gaudebo. Scio.n. q̇a h̄ mihi ꝓueniet ad salutẽ ꝑ vr̃am orationẽ ⁊ subministrationẽ spũs ih̄u xp̄i. s̄m expectationem ⁊ spem meã q̇a i nullo cõfũdar: s̄ i oi fiducia sicut semꝑ ⁊ nũc magnificabit xp̄s in corpore meo: siue ꝑ vitã siue ꝑ mortẽ. Mihi.n. viuẽ xp̄s est: ⁊ mori lucrũ. Qd si viuẽ in carne hic mihi fruct⁹ opis ẽ: ⁊ q̇d eligã ig̊ro: coartor aũt: e duob⁹ desideriũ habẽs dissolui: ⁊ esse cũ xp̄o multo magꝭ meli⁹: ꝑmanẽ aũt in carne necciũ ꝓpt̃ vos. Et h̄ cõfidẽs scio: q̇a manebo ⁊ ꝑmanebo oib⁹ vobis ad ꝓfectũ vr̃m ⁊ gaudiũ fidei: ut g̃tulatio vr̃a abũdet in xp̄o ih̄u i me: ꝑ meũ aduentum iterũ ad vos. Tm̄ digne euãgelio xp̄i cõuersamini: ut siue cũ venero ⁊ videro vos: siue absens audiã de vob̄ q̇a statꝭ in vno spũ: vnanimes: collaborãtes fidei euãgelij: ⁊ i nullo t̃reami ab aduersarijs q̄ ẽ illis cã ꝑditiõis: vobis aũt salutꝭ. Et h̄ a deo. Quia vobis donatũ ẽ ꝓ xp̄o: nõ solũ ut i eũ credatꝭ: s̄ ut etiã ꝓ illo patiami: idem certamen hñtes q̄le ⁊ vidistis in me: ⁊ nunc audistis de me.

II

Si qua ḡ cõsolatio in xp̄o: si q̇d solatiũ caritatꝭ: si q̄ societas spũs: si qua viscera miseratiõis: implete gaudiũ meũ: ut idẽ sapiatis: eandẽ caritatẽ hñtes: vnanimes: idipsum sentientes. Nihil ꝑ contentionẽ neq̧ ꝑ inanẽ gloriã: s̄ i humilitate supiores sibi inuicẽ arbitrãtes: non que sua sũt singuli cõsiderãtes: s̄ ea q̄ alioꝝ. Hoc eni sentite i vobis: q̇d ⁊ in xp̄o ih̄u. Qui cũ i forma dei esset: nõ rapinã arbitrat⁹ ẽ esse se eq̄lẽ deo: s̄ semetipsũ exinaniuit formã s̄ui accipiens in silr̃itudinẽ hoiuꝫ factus: ⁊ habitu inuent⁹ ut hõ: hũiliauit semetipsũ fact⁹ obediẽs vsq̧ ad mortem: mortẽ aũt crucis. Propter q̇d ⁊ de⁹ exaltauit illũ. ⁊ donauit illi nomen q̇d est sup oẽ nomen: ut in noie ih̄u oẽ genu flectat celestiũ t̃restriũ ⁊ infernoꝝ: ⁊ ois lingua ꝯfiteat: q̇a dñs ih̄s xp̄s in gloria est dei pr̃is. Itaq̧ carissimi mei sicut sꝑ obedistis: nõ in pñtia mei tm̄: s̄ multo magꝭ nũc in absentia mea cũ metu ⁊ tremore vestrã salutem opamini. De⁹ est.n. q̇ opat i vob̄ ⁊ velle ⁊ perficẽ ꝓ bona volũtate. Omnia aũt facite sine murmuratiõib⁹ ⁊ hesitationib⁹: ut sitis sine q̄rela ⁊ simplices filij dei sine rephensione in medio nationis praue ⁊ ꝑuerse: int̃ q̄s lucetꝭ sicut luminaria i mũdo ꝟbũ vite ꝯtinẽtes ad gloriã meã in die xp̄i: q̇a nõ i vacuũ cucurri

Sincer⁹. a sin. qd ē cõn. et chere. qd salue. q̃i ꝯsalui⁹. ꝗ nõ a cera. ł a carie.

neq̧ i vacuū laboraui. Sȝ ꝛ si emulor supra sacrificiū ꝛ obsequiū fidei vr̄e: gaudeo ꝛ cō-gratulor oib⁹ vob̄. Jd ipsū aūt ꝛ vos gaude-te: ꝛ cōgratulamini mihi. Spero aūt in dn̄o ihu timotheū me cito mittere ad vos: ut ꝛ ego bono aio sim cognit̄ q̄ circa vos sūt. Ne-minē eni habeo tam vnanimē: q̄ sincera affe-ctione ꝓ vobis sollicit⁹ sit. Oēs eni q̄ sua sunt querūt: nō que ihu xp̄i. Experimentū autē ei⁹ cog̃scite. q̄m sicut pr̄i fili⁹ mecū ſuiuit i euā-gelio. Hūc igit̄ spero me mittere ad vos: mox ut videro q̄ circa me sūt. Cōfido aūt i dn̄o: q̄m ꝛ ipse veniā ad vos cito. Necessariū autē existimaui epaphroditū fratrē ꝛ coopatorē ꝛ cōmilitonē meū. vr̄m aūt apl̄m. ꝛ ministrū necitat̄ mee. mittere ad vos: q̄m q̄dē oēs vos desiderabat: ꝛ mestus erat. ꝓpterea q̄ audie-rat̄ illū infirmatū. Nā ꝛ infirmat⁹ ē vsq̧ ad mortē: ſ de⁹ misert⁹ est ei⁹. Nō solū aūt eius: verū etiā ꝛ mei: ne tristiciā sup tristiciā habe-rem. Festinanti⁹ ḡ misi illū: ut viso illo iterū gaudeatis: ꝛ ego sine tristicia sim. Excipite itaq̧ illū cū oi gaudio i dn̄o: ꝛ eiusmodi cū honore habetote: q̄m ꝓpter opus xp̄i vsq̧ ad mortē accessit: tradēs aiam suā: ut ipleret id q̄d ex vob̄ deerat erga meū obsequiū. III

De cetero frēs mei gaudete i domino. Eadē vobis scribere mihi q̄dē nō pi-grū: vob̄ aūt necciuȝ. Uidete canes. videte malos opȧrios: videte concisionem. Nos eni sum⁹ circūcisio q̄ spū ſuimus deo: ꝛ gloriamur in xp̄o ihu. ꝛ nō i carne fiduciam hn̄tes: q̄q̄ ꝛ ego habeā cōfidentiā i carne. Si q̄s ali⁹ videt̄ ꝯfidē in carne: ego mag̃ cir-cūcisus octaua die ex gn̄e isrl̄ de tribu benia-min: hebre⁹ ex hebreis: ſm legē phariseus: ſm emulationē ꝑsequēs ecclesiā dei: ſm iu-sticiā q̄ in lege ē cōuersat⁹ sine q̃rela. Sȝ que mihi fuerunt lucra: h̄ arbitrat⁹ sū ꝓpter xp̄m detrimēta. Uerūtn̄ existimo oia detrimentū esse ꝓpter eminētē sciam ihu xp̄i dn̄i mei: ꝓpt̄ quē oia detrimentū feci ꝛ arbitror ut sterco ra ut xp̄m lucrifaciā: ut ꝛ inueniar in illo nō hn̄s meā iusticiā q̄ ex lege est. ſ illā q̄ ex fide ē xp̄i ihu: q̄ ex deo ē iusticia i fide ad cog̃scē-dū illū. ꝛ v̄tutē resurrectionis ei⁹. ꝛ societatē passionis illi⁹. cōfigurat⁹ morti ei⁹: si q̄ modo occurrā ad resurrectionem q̄ est ex mortuis: nō q̄ iā accepꝛi. aut iā ꝑfect⁹ sim. Seq̄r aūt: si q̄ mō cōp̄hēdā i q̄ ꝛ cōp̄hēsus sū a xp̄o ihu. Frēs: ego me nō arbitror cōp̄hēndisse. Unū aūt: q̄ q̄dē retro sūt obliuiscens. ad ea ṽo q̄ sūt p̄ora extendēs meipsū: ad destinatū ꝑse-q̄r. ad brauiū supne vocationis dei i xp̄o ihu. Quicūq̧ ḡ ꝑfecti sum⁹ hoc sentiam⁹: ꝛ si quid alit̄ sapitis: ꝛ hoc vob̄ de⁹ reuelabit. Uerūtn̄ ad q̄d ꝑuenim⁹: ut idē sapiam⁹: ꝛ in eadē ꝑ-maneam⁹ regula. Jmitatores mei estote fra-tres: ꝛ obseruate eos q̄ ita ābulāt sic habet̄ formā nostrā. Multi. n. ābulāt q̄s sepe dice-bā vobis: nūc aūt ꝛ flens dico īimicos cruc̄ xp̄i: q̄rū finis interit⁹: q̄rū de⁹ vent̄ ē: ꝛ gloria in cōfusiōe ipsoꝝ q̄ t̄rena sapiūt. Nostra autē cōuersatio in celis ē. Unde etiā saluatorē ex-pectam⁹ dn̄m nr̄m ihm xp̄m. qui reformabit corp⁹ hūilitat̄ nr̄e cōfiguratū corpi claritat̄ sue: ſm opationē q̄ etiā possit subijcē sibi oia. IIII

Taq̧ frēs mei carissimi ꝛ desiderātissimi: gaudium meū ꝛ co-rona mea: sic state in dn̄o carissimi. Euchodiā rogo ꝛ synticen deprecor. id ipsū sape in dn̄o. Etiā rogo ꝛ te germane cōpar: adiuua illas q̄ mecū laborauerūt i euāgelio cū clemēte ꝛ ceter̄ adiutorib⁹ meis. q̄ꝝ noia sūt in libro vite. Gaudete in dn̄o sp̄: iteꝝ dico gaudete. Modestia vr̄a nota sit oib⁹ hoib⁹. Dn̄s. n. ꝓpe ē. Nihil solliciti sit̄: ſ i oi orone ꝛ obsecratiōe cū grāꝝ actione petitiones vr̄e innotescant apud deū. Et pax dei q̄ exuperat oēm sensū: custodiat corda vr̄a ꝛ intelligen-tias vr̄as i xp̄o ihu. De cetero frēs q̄cūq̧ sūt vera. q̄cūq̧ pudica. q̄cūq̧ iusta. q̄cunq̧ scā: q̄cūq̧ amabilia. q̄cūq̧ bone fame: si q̄ virtus si q̄ laus discipline. hec cogitate: q̄ ꝛ didicist̄ ꝛ accepist̄ ꝛ audist̄ ꝛ vidist̄ i me. Hec agite: ꝛ de⁹ pacis erit vobiscū. Gauisus sū aūt i dn̄o vehement̄: q̄m tandē aliq̄n refloruistis ꝓ me sentire sicut ꝛ sentiebat̄. Occupati aūt erat̄. Nō q̄si ꝓpter penuriā dico. Ego eni didici in q̄b⁹ sū sufficiēs esse. Scio ꝛ humiliari: scio ꝛ abūdare. Ubiq̧ ꝛ in oib⁹ institut⁹ sum: ꝛ sa-tiari ꝛ esurire. ꝛ abundare ꝛ penuriam pati. Oia possū: in eo q̄ me confortat. Uerūtn̄ bn̄ fecist̄: coicātes tribulatiōi mee. Scitis aūt ꝛ vos philippēses q̄ i p̄ncipio euangelij q̄n ꝓ-fect⁹ sū a macedonia: nulla mihi eccl̄ia coi-cauit in ratiōe dati ꝛ accepti. nisi vos soli: q̄a ꝛ thessalonicā semel ꝛ bis in vsū mihi misi-stis. Nō q̄a q̄ro datū: ſ req̄ro fructū abūdā-tē in ratiōe vr̄a. Habeo aūt oia: ꝛ abūdo. Re-plet⁹ sū accept̄ ab epaphrodito: q̄ misistis in odorē suauitat̄ hostiā acceptā placentē deo.

Deus aūt meꝰ impleat oē desideriū vr̄m ꝺm diuitias suas in glīa in xp̄o ih̄u. Deo autē ⁊ patri nostro glīa in secula seculoꝝ amē. Salutate oēm scm̄ in xp̄o ih̄u. Salutant vos q̇ mecū sūt frēs. Salutant vos oēs sci: maxime aūt q̇ de cesaris domo sūt. Gratia dn̄i nostri ih̄u xp̄i cum spiritu vestro. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Philippenses. Incipit argumētū i eplaꝫ ad Colossenses

Colossenses ⁊ hi sicut ⁊ laodicenses sūt asiani: ⁊ ipsi p̄uenti erāt a pseudo aplis. Nec ad hos accessit ipse aplus: sed ⁊ hos ꝑ eplam corrigit. Audierant enim ꝟbū ab archippo: q̇ ⁊ ministeriū i eos accepit. Ergo aplus iā ligatus scribit eis ab ephеso ꝑ tychicum diaconem ⁊ onesimū acolythum.

Explicit argumentum. Incipit epistola Pauli ad Colossenses. Caplm I

PAulus apostolus ih̄u xp̄i ꝑ volūtatē dei. ⁊ timotheus frat: his q̇ sūt colossis scis ⁊ fidelibꝰ fribꝰ i xp̄o ih̄u. Gratia vobis ⁊ pax a deo patre nr̄o. Gratias agimus deo ⁊ pr̄i dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i sꝑ ꝓ vobꝫ orātes: audiētes fidē vestrā i xp̄o ih̄u ⁊ dilectionē quā habetꝫ i scōs oēs, ꝓpter spem q̄ reposita ē vobis i celis: quā audistis i ꝟbo veritatꝫ euangelij qḋ ꝑuenit ad vos sicut ⁊ in vniuerso mūdo est: ⁊ fructificat ⁊ crescit sicut i vobis ex ea die q̄ audistꝫ ⁊ cognouistꝫ grāꝫ dei in ꝟitate: sicut didicistis ab epaphra carissimo ꝯseruo nr̄o: q̇ ē fidelis ꝓ vobis mīster xp̄i ih̄u. Qui etiā manifestauit nobꝫ dilectionē vr̄am in spū. Jḋ ⁊ nos ex q̄ die audiuimꝰ. nō cessamꝰ ꝓ vobꝫ orātes: ⁊ postulātes ut impleami agnitiōe volūtatꝫ eiꝰ in oi sapia ⁊ itellectu spiritali: ut ābuletꝫ digne deo ꝑ oia placētes: i oi ope bono fructificantes ⁊ crescentes i scia dei: i oi ꝟtute cōfortati ꝺm potentiā claritatꝫ eiꝰ: i oi patiētia ⁊ longanimitate: cū gaudio grās agētes deo ⁊ pr̄i: q̇ dignos nos fecit i partē sortis scōꝝ i lumine. Qui eripuit nos de ptāte tenebraꝝ: ⁊ trāstulit in regnū filij dilectiōis sue: in q̄ habemꝰ redēptionē ⁊ remissionē pctōꝝ. Qui ē imago dei inuisibilis ꝑmogenitꝰ ois creature: qm̄ i ipso cōdita sūt vniuersa in celis ⁊ i tra visibilia ⁊ inuisibilia. Siue throni siue dn̄atiōes siue ꝑncipatꝰ siue ptātes: oia ꝑ ipsū ⁊ i ipso creata sūt. Et ipse ē añ oēs: ⁊ oia in ipso ꝯstant. Et ipse ē caput corꝑis eccliē: q̇ ē ꝑncipiū ꝑmogenitꝰ ex mortuis: ut sit in oibꝰ ipse ꝑmatū tenēs. Quia in ipso complacuit oēm plenitudinē inhitare: ⁊ ꝑ eū recōciliari oia in ipsū: pacificans ꝑ sanguinē crucis eiꝰ. siue q̄ i tris siue q̄ i celis sūt. Et vos cū essetꝫ aliqn̄ alienati ⁊ inimici sensu i opibus malis: nūc aūt recōciliauit i corꝑe carnis eiꝰ ꝑ mortē exhibere vos scōs ⁊ imaculatos ⁊ irreprehensibiles corā ipso: si tn̄ permanetꝫ in fide fūdati ⁊ stabiles ⁊ imobiles a spe euāgelij qḋ audistꝫ: qḋ p̄dicatū ē in vniuersa creatā q̄ sub celo est: cuiꝰ factus sū ego paulꝰ minister: q̇ nūc gaudeo i passiōibꝰ pro vobꝫ: ⁊ adipleo ea q̄ desūt passionū xp̄i i carne mea, ꝓ corꝑe eiꝰ qḋ ē ecclia. Cuiꝰ factꝰ sum ego minister ꝺm dispensationē dei que data ē mihi in vobꝫ: ut impleā ꝟbū dei: mysteriū qḋ absconditū fuit a seculis ⁊ gnātiōibꝰ: nūc āt manifestū ē scis eiꝰ qbꝰ voluit deꝰ notas facē diuitias glorie sacramēti huiꝰ in gentibꝰ: qḋ est xp̄s i vobis spes glīe. quē nos annūciamꝰ corripientes oēm hoiem ⁊ docētes in oi sapia ut exhibeamꝰ oēm hoiem ꝑfectū in xp̄o ih̄u: in quo ⁊ laboro certando ꝺm opationem eius quam opat in me in virtute. II

Volo eni vos scire q̄lem sollicitudinē habeā ꝓ vobꝫ ⁊ ꝓ his q̇ sunt laodicie ⁊ q̇cūq; nō viderūt faciē meā in carne: ut ꝯsolent corda ipsoꝝ instructi i caritate. ⁊ i oēs diuitias plenitudinis intellectus i agnitione mysterij dei pr̄is ⁊ xp̄i ih̄u: in q̄ sūt oēs thesauri sapie ⁊ scie absconditi. Hoc autē dico: ut nemo vos decipiat i sublimitate sermonū. Nam ⁊ si corꝑe absens sum: ꝫ spū vobiscū sū gaudēs ⁊ videns ordinē vr̄m. ⁊ firmamentū eiꝰ q̄ in xp̄o ē fidei vr̄e. Sicut ḡo accepistꝫ ih̄m xp̄m dn̄m nr̄m. i ipso ambulate: radicati ⁊ supedificati i ipso. ⁊ ꝯfirmati i fide sicut ⁊ didicistis: abūdantes in illo in grāꝛū actiōe. Videte ne q̇s vos decipiat ꝑ philosophiā ⁊ inanē fallaciā: ꝺm traditionē hoiuꝫ: ꝺm elementa mūdi: ⁊ nō ꝺm xp̄m. Quia in ipso inhitat ois plenitudo diuinitatꝫ corꝑalit. ⁊ estis i illo repleti q̇ ē caput ois ꝑncipatꝰ ⁊ ptātis. In quo ⁊ circūcisi estis circūcisiōe

nõ manufacta i expoliatiõe corpis carnis: s
i circũcisiõe xpi ↄsepulti ei in baptismo: i quo
⁊ resurrexistis p fidẽ opatiõis dei q̇ suscitauit
illũ a mortuis. Et vos cũ mortui essetis in de/
lictis ⁊ p̄putio carnis vr̃e· ↄuiuificauit cũ illo
donãs vobis oĩa delicta: delens qḋ aduersus
nos erat cyrographum decreti qḋ erat ↄ̃riũ
nobis. Et ipsũ tulit de medio affigens illud
cruci: ⁊ expoliãs p̄ncipat⁹ ⁊ ptãtes· traduxit
confident̃: palã triũphans illos i seipso. Ne/
mo g̊ vos iudicet i cibo aut in potu aut in pte
diei festi aut neomenie aut sabbatorũ q̄ sũt
vmbra futurorũ: corp⁹ aũt xpi. Nemo vos
seducat volẽs i hũilitate ⁊ religiõe angelorũ
q̄ nõ vidit· ãbulans frustra inflat⁹ sensu car/
nis sue: ⁊ nõ tenens caput ex q̊ totũ corpus
p nexus ⁊ ↄiũctiones sũministratũ ⁊ cõstru/
ctum crescit i augmentũ dei. Si g̊ mortui estis
cũ xp̄o ab elementis hui⁹ mundi: q̇d adhuc
tanq̃ viuẽtes mũdo decernitis? Ne tetige/
ritis: neq̧ gustaueritis: neq̧ ↄtrectaueritis: que
sũt oĩa in interitu ipso vsu s̄m p̄cepta ⁊ doctri/
nas hoĩu3: q̄ sũt rationẽ q̇dẽ habentia sapie i
supstitione ⁊ hũilitate ⁊ nõ ad parcẽdũ cor/
pori: nõ in honore aliq̊ ad saturitatẽ carnis.

III

Igitur si cõsurrexistis cũ xp̄o:
q̄ sursũ sũt querite vbi xp̄s ẽ in dextera
dei sedẽs: que sursũ sũt sapite: nõ q̄ sup
terrã. Mortui. n. estis. ⁊ vita vr̃a abscõdita
est cũ xp̄o in deo: cũ aũt xp̄s apparuerit vita
vr̃a: tũc ⁊ vos apparebitis cũ ipso in gloria
Mortificate g̊ mẽbra vr̃a q̄ sũt sup t̃ra· for/
nicationẽ· imũditiã· libidinem· ↄcupiscentiã
malã. ⁊ auaritiã: q̄ ẽ simulacrorũ seruit⁹: ꝓpt̃
q̄ venit ira dei sup filios incredulitatis· i q̇b⁹
⁊ vos ãbulastis aliqñ cũ viueretis i illis. Nũc
aũt deponite ⁊ vos oĩa: irã· indignationẽ· ma
litiã· blasphemiã: turpẽ sermonẽ de ore vr̃o.
Nolite mentiri inuicẽ: expoliantes vos veterẽ
hoiem cũ actib⁹ suis. ⁊ induẽtes nouũ eũ qui
renouat̃ i agnitionẽ dei s̄m imaginẽ ei⁹ q̇ cre/
auit eũ: vbi nõ ẽ mascul⁹ ⁊ femina· gentilis ⁊
iude⁹· circũcisio ⁊ p̄putiũ· barbar⁹ ⁊ scytha·
seru⁹ ⁊ lib̃: s oĩa ⁊ in oĩb⁹ xp̄s. Induite vos g̊
sic electi dei sc̃i ⁊ dilecti viscera mĩe: benigni/
tatẽ· hũilitatẽ· modestiã· patiẽtiã· supportãtes
inuicẽ ⁊ donãtes vobismetipsis si q̇s aduers⁹
aliquẽ h3 q̃relã: sicut ⁊ dñs donauit vob̃· ita
⁊ vos. Sup oĩa aũt h̃· caritatẽ habete: qḋ est
vinculũ pfectiõis: ⁊ pax xpi exultet in cor/
dib⁹ vr̃is· in q̄ vocati estis in vno corpe: ⁊ g̃ti
estote. Verbũ xpi habitet i vob̃ abũdãter: in
oĩ sapia docẽtes ⁊ cõmonẽtes vosmetipsos
in psalmis hymnis ⁊ cãtiđ spiritalib⁹ in grã
cãtãtes i cordib⁹ vr̃is deo. Oẽ qḋcũq̧ facitis
in v̄bo aut in ope: oĩa i noie dñi nr̃i ihu xpi:
grãs agẽtes deo ⁊ pr̃i p ipsũ. Mulieres sub/
dite estote viris: sicut oportet i dño. Viri di/
ligite vxores vr̃as. ⁊ nolite amari ẽe ad illas
Filij obedite parentib⁹ p oĩa: h̃. n. placitũ ẽ in
dño. Patres nolite ad idig̃tionẽ ꝓuocare fi/
lios vr̃os: ut nõ pusillo aĩo fiãt. Serui obe/
dite p oĩa dñis carnalib⁹: nõ ad oculũ serui/
entes q̄si hoĩb⁹ placẽtes: s i simplicitate cor/
dis timẽtes dñm. Qḋcũq̧ facitis· ex aĩo opa/
mini· sicut dño ⁊ nõ hoĩb⁹: scientes q̧ a dño
accipietis retributionẽ h̃ditatis. Dño xp̄o
s̄uite. Qui. n. iniuriã facit: recipiet id qḋ iniq̄
gessit. Et nõ est psonarũ acceptio apud deũ.

IIII

Domini· qḋ iustũ ẽ ⁊ equũ
s̄uis p̄state: scientes q̄m ⁊ vos dñm
habetis i celo. Orationi istate vigilã/
tes i ea i grãrũ actiõe: orãtes simul ⁊ ꝓ nob̃:
ut de⁹ aperiat nob̃ ostiũ s̄mõis ad loquendũ
mysteriũ xpi: ꝓpt̃ qḋ etiã vinct⁹ sum: ut ma/
nifestẽ illud ita ut oportet me loq̇. In sapia
ãbulate ad eos q̇ foris sũt: temp⁹ redimẽtes.
Sermo vester sp i grã sale sit cõdit⁹: ut sciatis
quõ oporteat vos vnicuiq̧ r̃ndẽ. Que circa
me sũt· oĩa vob̃ nota faciet tychic⁹ carissim⁹
frat̃ ⁊ fidelis mist̃er ⁊ cõseru⁹ i dño: quẽ mi/
si ad vos ad h̃ ipsũ ut cog̊scat que circa vos
sũt. ⁊ consolet̃ corda vr̃a cũ onesimo carissi/
mo ⁊ fideli frẽ q̇ ex vob̃ ẽ: q̇ oĩa q̄ hic agunt̃
nota faciẽt vob̃. Salutat vos aristarch⁹ ↄca/
ptiu⁹ me⁹: ⁊ marc⁹ cõsobrin⁹ barnabe: de quo
accepistis mãdata. Si venerit ad vos· suscipi/
te illũ. Et iesus q̇ dicit̃ iust⁹: q̇ sũt ex circũci/
siõe. Hi soli sunt adiutores mei in regno dei:
q̇ mihi fuerũt solatio. Salutat vos epaphras
q̄ ex vob̃ ẽ s̄u⁹ xpi ihu: semp sollicit⁹ ꝓ vobis
i orationib⁹: ut stetis pfecti ⁊ pleni i oĩ volũ/
tate dei. Testimoniũ eni illi phibeo q̧ habet
multũ laborẽ ꝓ vob̃ ⁊ ꝓ his q̇ sunt laodicie ⁊
q̇ hierapoli. Salutat vos lucas medic⁹ caris/
sim⁹: ⁊ demas. Salutate frẽs q̄ sũt laodicie
⁊ nymphã: ⁊ q̄ in domo ei⁹ ẽ ecclesiã. Et cũ
lecta fuerit apud vos epl̃a hec· facite ut ⁊ in
laodicensiũ eccl̃ia legat̃: ⁊ ea q̄ laodicensiũ ẽ
vobis legatur. Et dicite archippo. Vide mi/
nisteriũ qḋ accepisti i dño: ut illud impleas.
Salutatio mea: manu pauli. Memores

estote vinculoꝝ meoꝝ. Gratia domini no-
stri ihu xpi vobiscum. Amen.

Explicit epl'a Pauli ad Colossēses. Incipit
argumētū i epl'am ad Thessalonicēses pmā.

Thessalonicēses sūt macedones: q̇ accepto vbo vitatꝫ ꝑstiterunt in fide: etiā in ꝑsecutione ciuiū suoꝝ. Preterea nec receꝑrūt falsos apostolos: nec ea q̄ a falsis apl'is dicebāt. Hos collaudat apl'us scribens eis ab athenis: ꝑ tychicū diaconem. ⁊ onesimū acolythum.

Explicit argumentū. Incipit epl'a Pauli
ad Thessalonicenses prima. Capl'm I

Paulus et silvanus ⁊ timotheꝰ: ecclesie thessalonicensiū i deo patre nr̄o ⁊ dn̄o ihu xpo: grā vobis ⁊ pax. Gratias agimus deo semꝑ pro omnibꝰ vobis· memoriā vestri facientes in orationibꝰ nr̄is sine intermissiōe: memores oꝑis fidei vr̄e ⁊ laboris ⁊ caritatis ⁊ sustinentie spei dn̄i nr̄i ihu xpi: ante deum ⁊ patrem nostrū. Scientes frēs dilecti a deo electionē vr̄am: q̇a euangeliū nostrū nō fuit ad vos in sermōe tm̄· ꝫ ⁊ in ꝟtute ⁊ i spū scō ⁊ i plenitudine multa: sicut scitꝫ q̄les fuerimus in vob̄ ꝓpt̄ vos. Et vos imitatores nr̄i facti estꝫ ⁊ dn̄i: excipiētes ꝟbū i tribulatiōe multa cū gaudio spūs sancti: ita ut facti sitꝫ forma oibꝰ credentibꝰ i macedonia ⁊ i achaia. A vobis.n. diffamatꝰ ē ꝟmo dn̄i nō solū in macedonia ⁊ i achaia: ꝫ ⁊ i oī loco fides vr̄a q̄ ē ad deū ꝓfecta ē: ita ut nō sit nobis necc̄ē q̇cꝙ̄ loq̇. Ipsi.n. de vob̄ annūciāt q̄lē introitū habuerimꝰ ad vos. ⁊ quō cōuersi estis ad deū a simulacrꝭ ꝟuire deo viuo ⁊ vero: ⁊ expectare filiū eius de celis quē suscitauit ex mortuis ihm: q̇ eripuit nos ab ira ventura. II

Tam ipsi scitis frēs introitū nostrū ad vos· q̇a nō inanis fuit: ꝫ añ passi ⁊ contumelijs affecti sicut scitis in philippis· fiduciā habuimꝰ in deo nr̄o loqui ad vos euangeliū dei in multa sollicitudine. Exhortatio.n. nr̄a nō de errore neqꝫ de imūditia neqꝫ in dolo: ꝫ sicut ꝓbati sumꝰ a deo ut crederet̄ nob̄ euāgeliū ita loq̇mur: nō quasi hoibꝰ placētes: ꝫ deo q̇ probat corda nostra. Neqꝫ.n. aliq̄ñ fuimꝰ i ꝟmōe adulatiōis sicut scitꝫ: neqꝫ i occasiōe auaritie: deꝰ testis est: nec q̄rentes ab hoibꝰ gloriā neqꝫ a vobis neqꝫ ab alijs cū possemus vobis oneri eē ut xpi apl'i. Sꝫ facti sumꝰ paruuli i medio vr̄m tanꝙ̄ si nutrix foueat filios suos: ita desiderātes vos cupide· volebamus tradere vobis nō solum euangeliū dei· ꝫ etiā aīas nr̄as: qm̄ carissimi nob̄ facti estis. Memores eni estis frēs laboꝝ nr̄i ⁊ fatigatiōis: nocte ac die oꝑantes: ne quē vr̄m grauaremꝰ· ꝑdicauimꝰ in vobis euāgeliū dei. Vos testes estꝫ ⁊ deꝰ: q̄ꝫ scē ⁊ iuste ⁊ sine q̄rela vobis q̇ credidistis affuimꝰ: sicut scitꝫ q̄lit̄ vnūquēqꝫ vestrū sicut pr̄ filios suos deꝑcātes vos ⁊ ꝯsolantes: testificati sumus ut ambularetꝫ digne deo q̇ vocauit vos i suū regnū ⁊ gloriā. Jō ⁊ nos grās agimus deo sine int̄missiōe: qm̄ cū accepissetꝫ a nobis verbū auditꝰ dei· accepistꝫ illud nō ut verbum hoiūꝫ: ꝫ sicut ē vere ꝟbū dei: q̇ oꝑat̄ i vobis q̇ credidistis. Vos.n. imitatores facti estꝫ frēs eccl'iaꝝ dei i q̄ sūt in iudea i xpo ihu: q̇a eadē passi estꝫ ⁊ vos a ꝯtribulibꝰ vr̄is sicut ⁊ ipsi a iudeis: q̇ ⁊ dn̄m occiderunt ihm ⁊ ꝓphās. ⁊ nos ꝑsecuti sūt: ⁊ deo nō placēt. ⁊ oibꝰ hominibus aduersant̄· ꝓhibentes nos gentibꝰ loq̇ ut salue fiāt: ut impleāt pctā sua sꝑ. Peruenit .n. ira dei suꝑ illos vsqꝫ in finē. Nos aūt frēs desolati a vob̄ ad tp̄s hore· aspectu nō corde: abūdantiꝰ festinauimꝰ faciē vr̄am videre cū multo desiderio: qm̄ voluimꝰ venire ad vos ego q̇dē paulꝰ ⁊ semel ⁊ iteꝝ: ꝫ ipediuit nos sathanas. Que ē.n. nr̄a spes aut gaudiū aut corona glorie? Nōne vos añ dn̄m nr̄m ihm xpm estis in aduentu eius? Vos.n. estis gloria nostra ⁊ gaudium. III

Propter q̇ō nō sustinētes āpliꝰ· placuit nobis remanē athenis solis. ⁊ misimus timotheū fratrē nr̄m ⁊ ministrū dei i euāgelio xpi· ad ꝯfirmandos vos ⁊ exhortādos ꝓ fide vr̄a: ut nemo moueat̄ i tribulatiōibꝰ istis. Ipsi.n. scitꝫ ꝙ i h̄ positi sumus. Nā ⁊ cū apud vos essemꝰ p̄dicebamus vob̄ passuros nos tribulatiōes: sicut ⁊ factū ē ⁊ scitꝫ. Propt̄ea ⁊ ego ampliꝰ nō sustinēs: misi ad cog̃scēdū fidē vr̄am: ne forte temptauerit vos is q̇ tēptat: ⁊ inanis fiat labor nr̄. Nūc aūt veniente timotheo ad nos a vobis ⁊ annūciāte nob̄ fidē ⁊ caritatē vestrā: ⁊ q̇a memoriā nostri habetꝫ bonā· sꝑ desiderantes

nos vidē· sicut ⁊ nos ꝙ vos: ideo ꝯsolati sumꝰ
frēs in vobis· i oī necessitate ⁊ tribulatione nr̄a
ꝑ fidē vr̄am: qm̄ nūc viuimꝰ· si vos statis in
dn̄o. Quā.n. grār̄ū actionē possumꝰ deo re-
tribuē pro vob̄ in oī gaudio q̄ gaudemꝰ ꝓpter
vos an̄ deū nr̄m: nocte ac die abūdātiꝰ orā-
tes ut videamꝰ faciē vestrā ⁊ cōpleamus ea q̄
desūt fidei vestre? Ipse aūt deꝰ ⁊ paṫ nr̄ ⁊ dn̄s
ih̄s xp̄s dirigat viam nostrā ad vos. Vos
aūt dn̄s multiplicet: ⁊ abūdare faciat cari-
tatē vestrā in iuicē ⁊ in oēs: queādmodum ⁊
nos i vob̄ ad ꝯfirmāda corda vr̄a sine q̄rela
i scitate an̄ deū ⁊ patrē nostrū i aduentu dn̄i
nostri ih̄u xp̄i cū oībꝰ scīs eiꝰ. Amen. IIII

De cetero g̃ frēs rogamꝰ vos ⁊ obse-
cramꝰ in dn̄o ih̄u: ut queādmodum
accepistis a nobis quō oporteat vos
ābuare ⁊ placē deo: sic ⁊ ābuletis· ut abun-
detis magis. Scitꝫ.n. q̄ p̄cepta dederim vob̄
ꝑ dn̄m ih̄m. Hec ē eni volūtas dei scīficatio
vr̄a· ut abstineatꝫ vos a fornicatione: ut sciat
vnusq̄sqꝫ vestrū vas suū possidē in scīficatiōē
⁊ honore: nō in passiōē desiderij sicut ⁊ gen-
tes q̄ ignorant deū. Et ne q̄s supergrediatur
neqꝫ circūueniat in negocio fratrem suū: qm̄
vindex ē dn̄s de his oībꝰ sicut p̄dixīmꝰ vobis
⁊ testificati sumus. Nō eni vocauit nos deꝰ
in imūdiciā: s̄ in scīficationē. Itaqꝫ q̄ h̄ sper-
nit: nō hoīem spernit· s̄ deum: qui etiam dedit
spm̄ suū sanctū i nobis. De caritate aūt fra-
ternitatis nō necesse habuimꝰ scribere vobis
Ipsi enim a deo didicistis: ut diligatis inui-
cem. Etenim illud facitis in oēs frēs: in vni-
uersa macedonia. Rogamꝰ aūt vos frēs ut
abūdetꝫ magis: ⁊ operā detꝫ ut q̄eti sitꝫ: ⁊ ut
vestrū negociū agatꝫ. ⁊ opemi manibꝰ vestris
sicut p̄cepimꝰ vob̄: ⁊ ut honeste ambuletis ad
eos q̄ foris sunt. ⁊ nullius aliq̄d desideretis
Nolumꝰ aūt vos ig̃rare frēs de dormientibꝰ
ut nō ꝯtristemini sic̄ ⁊ ceteri q̄ spem nō hn̄t.
Si.n. credimꝰ qꝫ ih̄s mortuꝰ est ⁊ resurrexit:
ita ⁊ deꝰ eos q̄ dormierunt ꝑ ih̄m adducet cū
eo. Hoc.n. vob̄ dicimꝰ in v̄bo dn̄i: q̄a nos q̄
viuimus· q̄ residui sumus: in aduētu dn̄i nō
p̄ueniemꝰ eos q̄ dormierūt. Qm̄ ipse dn̄s in
iussu ⁊ i voce archangeli ⁊ in tuba dei descē-
det de celo: ⁊ mortui q̄ in xp̄o sunt resurgent
p̄mi. Deinde nos q̄ viuimus q̄ relinquimur
simul rapiemur cū illis in nubibus obuiam
xp̄o i aera: ⁊ sic sp̄ cū dn̄o erimus. Itaqꝫ cō-
solamini inuicē in v̄bis istis. V

De temporibꝰ aūt ⁊ momētis frēs nō
indigetis ut scribamus vobis. Ipsi
n. diligenter scitꝫ: quia dies dn̄i sicut
fur in nocte ita veniet. Cum.n. dixerint pax ⁊
securitas: tūc repentinꝰ eis sup̄ueniet interitꝰ
sicut dolor in vtero hn̄tis: ⁊ non effugient.
Vos aūt frēs nō estis i tenebr̄: ut vos dies
ille tāq̄ fur cōprehēdat. Oēs.n. vos filij luc̄
estis. ⁊ filij diei. Nō sumus noctis neqꝫ tene-
brar̄. Igiṫ nō dormiamꝰ sicut ⁊ ceteri: s̄ vi-
gilemꝰ ⁊ sobrij simꝰ. Qui.n. dormiūt: nocte
dormiunt. ⁊ qui ebrij sunt: nocte ebrij sunt.
Nos aūt q̄ diei sumꝰ: sobrij simus· induti lo
ricā fidei ⁊ caritatꝫ. ⁊ galeā spem salutꝫ: qm̄
nō posuit nos deꝰ i irā· s̄ i acq̄sitionē salutis
ꝑ dn̄m nr̄m ih̄m xp̄m q̄ mortuꝰ est ꝓ nobis:
ut siue vigilemꝰ siue dormiamus: simul cum
illo viuamꝰ. Propṫ qd̄ cōsolamini inuicē: ⁊
edificate alterutrū: sicut ⁊ facitis. Rogamꝰ
aūt vos frēs ut noueritis eos q̄ laborāt inter
vos: ⁊ p̄sunt vobis in dn̄o. ⁊ monent vos: ut
habeatꝫ illos abūdantiꝰ in caritate ꝓpṫ opus
illor̄. ⁊ pacem habete cū eis. Rogamus aūt
vos frēs: corripite inq̄etos· cōsolamini pusil-
lanimes· suscipite infirmos: patientes estote
ad oēs. Videte ne quis malū ꝓ malo alicui
reddat: s̄ sp̄ qd̄ bonū ē sectamini i inuicē ⁊ in
oēs. Sp̄ gaudete: sine intermissione orate: in
oībꝰ grās agite. Hec est.n. volūtas dei in xp̄o
ih̄u: in oībꝰ vobis. Spm̄ nolite extinguere:
ꝓph̄ias nolite sp̄nē. Oīa aūt ꝓbate: qd̄ bonū
est tenete: ab oī specie mala abstinete vos.
Ipse aūt deꝰ pac̄ scīficet vos ꝑ oīa: ut integer
sp̄ūs vester ⁊ aīa ⁊ corpꝰ sine q̄rela i aduentu
dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i seruetꝰ. Fidelis est q̄ vocauit
vos: q̄ etiā faciet. Frēs: orate ꝓ nobis. Salu
tate frēs oēs: i osculo scō. Adiuro vos ꝑ do-
minū· ut legaṫ epistola h̄ oībus scīs fratribꝰ
Gratia dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i vobiscū. Amen.

Explicit ep̄l'a pauli ad Thessalonicēses pri-
ma. Incipit argumentū in epistolā secundā.

Ad thessalonicēses secundā scribit
ep̄l'am ap̄l'us: ⁊ notū facit eis de
tp̄ibꝰ nouissimis ⁊ de aduersarij
deiectione. Scribit hāc ep̄l'am ab
athenis ꝑ titū diaconē ⁊ onesimū acolythū.

Explicit argumentū. Incipit epistola Pauli
ad Thessalonicenses secunda. Cap̄l'm I

Paulus ⁊ siluanus ⁊ timotheus: ecclesie thessalonicēsium i deo pr̄e nostro ⁊ dn̄o ih̄u xp̄o: gr̄a vobis ⁊ pax a deo patre nostro ⁊ dn̄o ih̄u xp̄o. Gratias agere debemꝰ sp̄ deo ꝓ vobis fr̄es ita ut dignū est: qm̄ supcrescit fides vr̄a ⁊ abūdat caritas vniuscuiusq3 vr̄m i inuicē: ita ut ⁊ nos ipsi i vob̄ gloriemur in ecclesijs dei ꝓ patientia vestra ⁊ fide ⁊ in oibꝰ psecutionibꝰ vestris ⁊ tribulationibꝰ q̄s sustinetꝫ i exēplū iusti iudicij dei: ut digne habeamini in regno dei pro q̄ ⁊ patimini: si tm̄ iustū est apud deum retribuere retributionē his q̄ vos tribulāt: ⁊ vob̄ q̄ tribulamini reqē nobiscū in reuelatiōe dn̄i ih̄u de celo cū angelis ṽtutꝫ eiꝰ i flāma ignis dantis vindictā his qui nō nouerūt deū. ⁊ q̄ nō obediunt euangelio dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. Qui penas dabūt in interitu et̄nas a facie dn̄i ⁊ a gloria ṽtutꝫ eis: cū venerit glorificari in scis suis. ⁊ ām̄irabilis fieri in oibꝰ q̄ crediderunt: q̄a creditū est testimoniū nostrū sup vos i die illo. In q̄ etiā oramꝰ sp̄ ꝓ vob̄ · ut dignet̄ vos vocatiōe sua deꝰ noster: ⁊ ipleat oēm volūtatē bonitatꝫ sue ⁊ opus fidei in ṽtute: ut clarificet̄ nomē dn̄i nostri ih̄u xp̄i in vobis: ⁊ vos in illo: ſm grām dei nr̄i ⁊ dn̄i ih̄u xp̄i. II

Rogamꝰ aūt vos fr̄es p aduentū dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i ⁊ nr̄e ꝯgregatiōis in ipsū ut nō cito moueamini a vestro sensu neq3 t̄reami neq3 p sp̄m neq3 p ſmonē neq3 p ep̄lam tāq̄ p nos missā: q̄si instet dies dn̄i Ne q̄s vos seducat vllo modo. Qm̄ nisi venerit discessio p̄mū: ⁊ reuelatꝰ fuerit hō peccati filiꝰ pditiōis · q̄ aduersat̄ ⁊ extollit̄ supra oē qd̄ dicit̄ deꝰ aut quod colit̄: ita ut in tēplo dei sedeat: ostendēs se tanq̄ sit deꝰ. Nō retinetꝫ q᷑ cū adhuc essem apud vos · h̄ dicebā vobis? Et nūc q̄d detineat scitꝫ: ut reueletur in suo tp̄e. Nā mysteriū iā opat̄ iniq̄tatꝫ: tm̄ ut q̄ tenet · nūc teneat: donec de medio fiat. Et tūc reuelabit̄ ille iniquꝰ quē dn̄s ih̄s interficiet sp̄ū oris sui: ⁊ destruet illustratione aduentꝰ sui · eū cuiꝰ est aduentꝰ ſm opationē sathane in oī ṽtute ⁊ signis ⁊ ꝓdigijs mendacibꝰ ⁊ in oī seductiōe iniq̄tatis his q̄ pereunt: eo q᷑ caritatē veritatis nō receperūt ut salui fierēt. Jō mittet illis deꝰ opationē errorꝫ ut credāt mēdacio: ut iudicent̄ oēs q̄ nō crediderāt ṽitati · sed ꝯsenserūt iniq̄tati. Nos aūt debemꝰ grās agere deo sp̄ ꝓ vob̄ fr̄es dilecti a deo: q᷑ elegit nos deus p̄mitias i salutē in scificatione sp̄ūs ⁊ fide ṽitatis: in qua ⁊ vocauit vos p euāgeliū nostrū i acq̄sitiōe glorie dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. Itaq3 fr̄es state. ⁊ tenete traditiōes q̄s didicistis · siue p sermonē siue per ep̄lam nostrā. Ipse aūt dn̄s nr̄ ih̄s xp̄s ⁊ deꝰ ⁊ pat̄ noster q̄ dilexit nos. ⁊ dedit ꝯsolationē et̄nā ⁊ spem bonā i grā: exhortet̄ corda vestra ⁊ ꝯfirmet i oī ope ⁊ sermone bono. III

De cetero fr̄es orate ꝓ nob̄ ut sermo dei currat ⁊ clarificetur sicut ⁊ apud vos: ⁊ ut liberemur ab importunis ⁊ malis hoibꝰ. Nō .n. oiu3 ē fides. Fidelis autē deꝰ est q̄ cōfirmabit vos: ⁊ custodiet a malo Cōfidimꝰ aūt de vob̄ fr̄es i dn̄o: qm̄ quecūq3 p̄cipimꝰ: ⁊ facitis. ⁊ facietꝫ. Dn̄s aūt dirigat corda vestra i caritate dei. ⁊ patia xp̄i. Denūciamꝰ aūt vob̄ fr̄es · in noie dn̄i nostri ih̄u xp̄i ut subtrahatꝫ vos ab oī fr̄e āmbulante iordinate ⁊ nō ſm traditionē quā acceperūt a nobis. Ipsi eni scitꝫ quēadmodū oporteat imitari nos: qm̄ nō inq̄eti fuimus int̄ vos neq3 gratꝫ panē manducauimꝰ ab aliq̄: ſ3 i labore ⁊ fatigatiōe nocte ⁊ die opantes: ne q̄nē vestrū ḡuaremꝰ. Nō q̄si nō habuerimꝰ ptātē: ſ3 ut nosmetipsos formā daremꝰ vobis ad imitandū nos. Nā ⁊ cū essemꝰ apud vos · h̄ denūciabamꝰ vob̄: qm̄ si q̄s nō vult opari: nec manducet. Audiuimꝰ . n. int̄ vos q̄sdā āmbulantes inq̄ete: nihil opantes · ſ3 curiose agentes. His aūt q̄ eiusmodi sūt · denūciamꝰ ⁊ obsecramꝰ in dn̄o ih̄u xp̄o: ut cū silētio opantes suū panē māducēt. Uos aūt fr̄es nolite deficere bn̄faciētes. Qz si q̄s nō obedierit ṽbo nostro: p ep̄lam hūc notate: ⁊ nō cōmisceamini cū illo ut ꝯfūdat̄. Et nolite q̄si inimicū existimare: ſ3 corripite ut fr̄em. Ipse aūt deꝰ pacis det vobis pacē sempit̄nā i oī loco. Dn̄s sit cū oibꝰ vobis. Salutatio mea manu pauli: qd̄ est signū in oī ep̄la. Ita scribo. Grā dn̄i nostri ih̄u xp̄i cū omnibus vobis. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Thessalonicenses secūda. Incipit argumentū in epistolam ad Timotheū primam.

Timotheū instruit ⁊ docet de ordinatione episcopatus ⁊ diaconij. ⁊ oīs ecclesiastice discipline: scribens ei a laodicia per tychicum diaconem.

Incipit epistola Pauli ad Timo-
theum prima. Capl'm I

PAulus apo-
stolus ihu xpi s'm imperiũ
dei saluatoris nri ⁊ xpi ihu
spei nre: timotheo dilecto
filio i fide: grã ⁊ mĩa ⁊ pax
a deo patre ⁊ xpo ihu dño
nro. Sic rogaui te ut remaneres ephesi cum
irē in macedoniã: ut denũciares qbusdã ne
alit' docerēt: neq3 intenderēt fabulis ⁊ genea-
logijs itt'minatis: q̃ q̃stiões pstãt magis q̃
edificationē dei q̃ ē i fide. Finis aũt pcepti ē
caritas: de corde puro. ⁊ ɔsciã bona. ⁊ fide
nõ ficta. A quibꝰ qdã aberrãtes ɔuersi sũt i
vaniloquiũ: volentes eē legis doctores: nõ
intelligētes. neq3 q̃ loquũt. neq3 de qbꝰ affir-
mãt. Scimꝰ aũt qa bona est lex si qs ea legi-
time vtat': sciētes h: qa lex iusto nõ est posita:
s3 iniustis ⁊ nõ subditis. impijs ⁊ pctõribꝰ. scele-
ratis ⁊ ɔtaminatis. patricidis ⁊ matricidis. ho-
micidis. fornicarijs. masculorũ cõcubitori-
bus. plagiarijs. mendacibꝰ ⁊ piuris: ⁊ si qd
aliud sane doctrine aduersat': q̃ ē s'm euãge-
liũ glorie bti dei qd creditum est mihi. Grãs
ago ei qui me ɔfortauit in xpo ihu dño nro:
qa fidelē me existimauit ponēs in ministerio.
Qui pus blasfemꝰ fui ⁊ psecutor ⁊ contume-
liosus: s3 mĩam dei cõsecutꝰ sũ: qa ignrans feci
in incredulitate. Supabũdauit aũt grã dñi
nri cũ fide ⁊ dilectione q̃ est in xpo ihu. Fide-
lis sermo ⁊ oi acceptione dignꝰ: qa xps ihs
venit in hũc mũdũ pctõres saluos facere: q̃r
pmꝰ ego sũ. S3 iõ mĩam cõsecutꝰ sũ: ut in me
pmũ oñderet xps ihs oēm patiētiã ad infor-
mationē eor̃ q̃ credituri sũt illi in vitã etnã.
Regi aũt seculor̃ imortali inuisibili soli deo
honor ⁊ glia: in secula seculor̃. amen. Hoc p-
ceptũ cõmēdo tibi fili timothee s'm pceden-
tes ite ꝓphetias: ut milites i illis bonã mili-
tiã hñs fidē ⁊ bonã ɔsciam. Quã qdã repel-
lentes circa fidē naufragauerũt: ex quibꝰ est
hymeneꝰ ⁊ alexander quos tradidi sathane:
ut discant nõ blasfemare. II

OBsecro igit' pmo oium fieri obsecra-
tiões. orones. postulatiões. grãr actiones
p oibꝰ hoibꝰ. p regibꝰ ⁊ oibus
q̃ i sublimitate constituti sũt: ut q̃etã ⁊ tran-
qllã vitã agamꝰ in oi pietate ⁊ castitate. Hoc
eni bonũ ē ⁊ acceptũ corã saluatore nro deo
q̃ oẽs hoies vult saluos fieri. ⁊ ad agnitionē
ṽitatis venire. Unꝰ. n. deꝰ. vnꝰ ⁊ mediator dei
⁊ hoium homo xps ihs: q̃ dedit redemptionē
semetipsũ p oibꝰ. Cuius testimoniũ tpibus
suis ɔfirmatũ est: i q̃ positꝰ sũ ego pdicator ⁊
aplus. Veritatē dico: nõ mētior. doctor gen
tiũ in fide ⁊ ṽitate. Volo g̃ viros orare i oi
loco. leuãtes puras manꝰ sine ira ⁊ discepta-
tione. Silit' ⁊ mulieres in habitu ornato. cũ
verecundia ⁊ sobrietate ornantes se: non in
tortis crinibꝰ aut auro aut margaritis uel ve-
ste pciosa: s3 qd decet mulieres: pmittentes
pietatē p opa bona. Mulier i silētio discat:
cũ oi subiectiõe. Docē aũt mulieri nõ pmitto
neq3 dñari i virũ: s3 esse in silentio. Adam. n.
pmus formatꝰ ē: deinde eua: ⁊ adã nõ est se-
ductꝰ: mulier aũt seducta i puaricatiõe fuit.
Saluabit' aũt p filior̃ gnãtionē: si pmãserit
in fide ⁊ dilectiõe ⁊ scificatiõe cũ sobrietate.

FIdelis s'mo. Si qs epatũ desi- III
derat. bonũ opus desiderat. Oportet
n. epm irrephensibilē eē. vniꝰ vxoris
virũ: sobriu. ornatũ. prudentē. pudicũ. hospi-
talē. doctorē. nõ vinolentũ. non pcussorē: sed
modestũ: nõ litigiosum. nõ cupidum: sue do-
mui bñ pposítũ: filios hñtem subditos cũ oi
castitate. Si qs aũt domui sue pesse nescit:
quõ ecclie dei diligentiã habebit? Non neo-
phitũ: ne i supbiã elatꝰ i iudiciũ incidat dia-
boli. Oportet aũt ⁊ illũ testimonium habere
bonũ ab his qui foris sũt: ut nõ in opprobriũ
incidat ⁊ i laqueũ diaboli. Diacones silit' pu
dicos. nõ bilingues. nõ multo vino deditos.
nõ turpe lucrũ sectãtes: hñtes mysteriũ fidei
in ɔsciã pura. Et hi aũt pbent' pmũ: ⁊ sic mi-
nistrēt nullũ crimen hñtes. Mulieres silit'
pudicas: nõ detrahētes: sobrias: fideles in
oibꝰ. Diacones sint vniꝰ vxoris viri: q̃ filijs
suis bñ psint. ⁊ suis domibꝰ. Qui eni bñ mi-
nistrauerint: gradũ bonũ sibi acq̃rēt. ⁊ mul-
tã fiduciã in fide q̃ ē i xpo ihu. Hec tibi scri-
bo fili timothee: spērãs me venire ad te cito.
Si aũt tardauero: ut scias quõ oporteat te i
domo dei ɔuersari q̃ ē ecclia dei viui: colũna
⁊ firmamētũ ṽitatis. Et manifeste magnũ est
pietatis sacr'm qd manifestatũ ē in carne. iu-
stificatũ ē i spũ: apparuit ãgelis: pdicatũ est
gentibꝰ: creditũ ē in mũdo: assũptũ ē in glia.

SPiritꝰ aũt manifeste dicit: IIII
q̃a i nouissimis tpibꝰ discedēt quidã

a fide: attēdētes spiritibus errorꝫ ⁊ doctrinis
demonioꝝ in hypocrisi·loquentiū mendaciū
⁊ cauteriatā hn̄tiū suā ꝯsciam: ꝓhibētiū nu-
bere: abstinē a cibis q̄s de⁹ creauit ad ꝑcipi-
endū cū grārū actione fidelibus: ⁊ his q̄ co-
gnouerūt ꝟitatē. Quia oīs creatā dei bona
ē. ⁊ nihil reijciendū qđ cū grāꝝ actiōe ꝑcipit.
Sctificat.n. ꝑ verbū dei ⁊ orationē. Hec ꝓpo-
nens frīb⁹·bon⁹ eris mīster xp̄i ih̄u: enutritus
ꝟbis fidei ⁊ bone doctrine quā assecutus es.
Ineptas aūt ⁊ inanes fabulas deuita. Exer-
ce aūt teipsū ad pietatē. Nā corꝑalis exerci-
tatio ad modicū vtilis ē. Pietas aūt ad oīa
vtilis ē: ꝓmissionē hn̄s vite·q̄ nūc ē ⁊ future.
Fidelis sermo ⁊ oī acceptiōe dign⁹. In h̄ enī
laboram⁹ ⁊ maledicimur: q̄a speram⁹ in deū
viuū·q̄ ē saluator oīuʒ hoīuʒ: maxime fide-
liū. Precipe h̄ ⁊ doce. Nemo adolescentiam
tuā ꝯtēnat: s̄ exemplū esto fideliū·in ꝟbo·in
cōuersatiōe·in caritate·ī fide·in castitate. Dū
venio: attende lectiōi·exhortatiōi ⁊ doctrine.
Noli negligere grām q̄ in te ē: q̄ data ē tibi ꝑ
ꝓphetiā cū impositione manuū p̄sbyterij. Hec
meditare: in his esto: ut ꝓfect⁹ tu⁹ manifest⁹
sit oībus. Attende.n. tibi ⁊ doctrine: insta in
illis. Hoc.n. faciēs. ⁊ teipsum saluū facies. ⁊
eos qui te audiunt. V

Seniorē ne increpauerꝫ: s̄ obsecra ut
patrē. Iuuenes ut frēs: anus ut ma-
tres: iuuēculas ut sorores ī oī casti-
tate. Viduas honora: que vere vidue sūt. Si
qua aūt vidua filios aut nepotes hʒ: discat
p̄mū domū suā regere. ⁊ mutuā vicē reddere
parentib⁹. Hoc.n. acceptū est corā deo. Que
aūt vere vidua est ⁊ desolata: speret in deū: ⁊
instet obsecrationib⁹ ⁊ orōnib⁹ nocte ⁊ die.
Nā q̄ in delitijs ē: viuēs mortua ē. Et h̄ p̄ci-
pe: ut irrep̄hensibiles sint. Si q̄s aūt suoꝝ ⁊
maxime domesticoꝝ curā nō hʒ·fidem nega-
uit. ⁊ ē infideli deterior. Vidua eligat̄ nō mi-
nus sexaginta ānoꝝ·q̄ fuerit vni⁹ viri vxor:
in opib⁹ bonis testimoniū hn̄s·si filios edu-
cauit·si hospitio recepit·si scōꝝ pedes lauit·si
tribulationē patientibus sūministrauit: si oē
opus bonū subsecuta ē. Adolescentiores āt
viduas deuita. Cū.n. luxuriate fuerit·in xp̄o
nubere volūt: hn̄tes dānationē·q̄a primā fi-
dem irritā fecerūt. Simul aūt ⁊ ociose discūt
circuire domos: non solū ociose. s̄ ⁊ ꝟbose ⁊
curiose: loquētes q̄ nō oportet. Volo aūt iu-
niores nubē·filios ꝓcreare·matresfamilias
eē: nullā occasionē dare aduersario maledi-
cti grā. Iā.n. q̄dā cōuerse sūt retro p⁹ satha-
nā. Si q̄s fidelis hʒ viduas·sūministret illis
ut nō ḡuet̄ ecclīa: ut his que vere vidue sunt
sufficiat. Qui bn̄ p̄sunt p̄sbyteri: duplici ho-
nore digni habeant̄: maxīeq̄ laborāt in verbo
⁊ doctrina. Dicit.n. scripta. Nō alligabis os
boui triturāti. Et dign⁹ ē oꝑari⁹ mercede sua.
Aduersus p̄sbyteꝝ accusationē noli recipe-
nisi sub duob⁹ aut trib⁹ testib⁹. Peccātes co-
rā oīb⁹ argue: ut ⁊ ceteri timorē habeāt. Te-
stor corā deo ⁊ xp̄o ih̄u ⁊ electꝫ angelis: ut h̄
custodias sine p̄iudicio: nihil faciens ī alterā
ꝑtē declināndo. Man⁹ cito nemini iposueris:
neq̄ coīcauerꝫ pctis alienis. Teipsum castū
custodi. Noli adhuc aquā bibere: s̄ modico
vino vtere ꝓpter stomachū tuū ⁊ frequentes
tuas infirmitates. Quorūdā hoīuʒ pctā ma-
nifesta sunt p̄cedentia ad iudiciū: q̄rūdā aūt
subsequūt̄. Silit̄ ⁊ facta bona manifesta sūt:
⁊ q̄ alit̄ se hn̄t·abscondi nō p̄nt. VI

Quicūq̄ sūt sub iugo s̄ui dn̄os suos
oī honore dignos arbitrent̄: ne no-
men dn̄i ⁊ doctrina blasfemet̄. Qui
autē fideles habent dominos: non contem-
nant: quia fratres sunt·sed magis seruiant:
quia fideles sunt ⁊ dilecti: quia bn̄ficij par-
ticipes sunt. Hec doce: ⁊ exhortare. Si quis
alit̄ docet ⁊ nō acquiescit sanis sermōib⁹ dn̄i
nr̄i ih̄u xp̄i. ⁊ ei que s̄m pietatem ē doctrine:
supb⁹ nihil sciēs·s̄ languēs circa q̄stiones ⁊
pugnas ꝟboꝝ: ex q̄b⁹ oriunt̄ iuidie·cōtētio-
nes·blasfemie·suspitiones male: cōflictatio-
nes hoīuʒ mente corruptoꝝ ⁊ q̄ a ꝟitate pri-
uati sūt: existimantiū q̄stū esse pietatē. Est āt
q̄stus magn⁹: pietas cū sufficiētia. Nihil.n.
intulim⁹ ī hūc mūdū: haud dubiū·quia nec
auferre q̄d possum⁹. Habentes aūt alimēta ⁊
q̄b⁹ tegamur: his ꝯtenti sim⁹. Nā q̄ volūt di-
uites fieri·incidunt in tēptatiōe ⁊ in laqueū
diaboli ⁊ desideria multa inutilia ⁊ nociua·
q̄ mergūt hoīes ī intitū ⁊ ꝑditionē. Radix.n.
oīuʒ maloꝝ ē cupiditas: quā q̄dā appetētes
errauerūt a fide. ⁊ iseruerūt se dolorib⁹ mul-
tis. Tu aūt o hō dei h̄ fuge. Sectare ꝟo iusti-
ciā·pietatē·fidē·caritatē·patientiā·mansue-
tudinē. Certa bonū certamē fidei: app̄hende
vitā etnā: ī q̄ vocat⁹ es ⁊ ꝯfess⁹ bonā ꝯfessio-
nē corā multis testib⁹. Precipio tibi corā deo
q̄ viuificat oīa ⁊ xp̄o ih̄u q̄ testimoniū red-
didit sub pontio pilato bonā cōfessionem: ut

serues mandatū sine macula irreprehensibile
vsq3 in aduentū dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i: quē suis tē-
porib9 ondet btūs ⁊ sol9 potens rex regum ⁊
dn̄s dn̄antiū: q̄ solus h3 imortalitatē. ⁊ lucē
habitat inaccessibilē: quē null9 hoīu3 vidit. s3
nec videre pōt. cui honor ⁊ iperiū sempiternū.
amen. Diuitib9 huius seculi p̄cipe nō sublime
sapere: neq3 spare i incerto diuitiaꝝ. s3 in deo
viuo q̄ p̄stat nob̄ oīa abūde ad fruendū: bene
agere. diuites fieri i bonis opib9. facile tribuē
coīcare: thesauriçare sibi fundamentū bonū
in futurū: ut app̄hendāt veram vitā. O timo-
thee depositum custodi: deuitans p̄phanas
vocum nouitates. ⁊ oppositiones falsi noīs
scientie: quā quidā promittētes circa fidem
exciderunt. Gratia tecum. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Timotheū p̄ma.
Incipit argumentū in epistolam secundam.

Item timotheo scribit de exhortatiōe
martyrij ⁊ oīs regule veritatꝭ: ⁊ quid
futurū sit temporibus nouissimis. ⁊
de sua passione: scribens ei ab vrbe roma.

Explicit argumentum. Incipit epistola
Pauli ad Timotheū secūda. Caplm I

Paulus apl's ih̄u xp̄i p voluntatē dei s̄m p̄missionem
vite q̄ est in xp̄o ih̄u: timotheo carissimo filio: gratia ⁊
mīa ⁊ pax a deo patre nr̄o ⁊
xp̄o ih̄u dn̄o nostro. Grās
ago deo meo: cui seruio a p̄genitorib9 meis
in ɔscia pura: q̄ sine intermissione habeam
tui memoriā in orationib9 meis nocte ac die
desiderans te videre. Memor lachrymarum
tuaꝝ: ut gaudio implear. Recordationē ac-
cipiēs ei9 fidei q̄ ē in te nō ficta: q̄ ⁊ habitauit
primū in auia tua loide ⁊ matre tua eunice:
cert9 sū aūt q̄ ⁊ i te. Propter quā cām āmo-
neo te: ut resuscites grām dei q̄ ē in te p impo-
sitionē manuū meaꝝ. Nō. n. dedit nobis de9
spm̄ timoris: s3 v̄tutꝭ ⁊ dilectiōis ⁊ sobrietatꝭ.
Noli itaq3 erubescere testimoniū dn̄i nr̄i ih̄u
xp̄i. neq3 me vinctū ei9: s3 collabora euāgelio
s̄m v̄tutē dei. q̄ nos liberauit ⁊ vocauit voca-
tione sua scā: nō s̄m opa nr̄a. s3 s̄m propositū
suū ⁊ grām q̄ data ē nobis i xp̄o ih̄u añ tp̄a
secularia: manifestata ē aūt nūc p illumina-
tionē saluatoris nr̄i ih̄u xp̄i: q̄ destruxit quidē
mortē. illuminauit aūt vitā ⁊ icorruptionē p
euāgeliū: in q̄ posit9 sū ego p̄dicator ⁊ apl's ⁊
mḡr gentiū. Ob quā cām etiā h̄ patior: s3 nō
ɔfūdor. Scio. n. cui credidi: ⁊ cert9 sū q̄a po-
tens ē depositū meū s̄uare i illū diē. Formā
habe sanoꝝ verborū q̄ a me audisti in fide ⁊
dilectiōe in xp̄o ih̄u. Bonū depositū custodi
p spm̄ scm̄ q̄ hitat i nob̄. Scis. n. h̄ q̄ auersi
sūt a me oēs q̄ i asia sūt: ex q̄b9 est phigelus ⁊
hermogenes. Det mīam domin9 onesifori do-
mui. q̄a sepe me refrigerauit ⁊ cathenā meam
nō erubuit. s3 cum romā venisset. sollicite me
q̄siuit ⁊ inuenit. Det illi dn̄s inuenire mīam
a deo in illa die. Et quāta ephesi ministrauit
mihi: tu melius nosti. II

Tu ḡ fili mi ɔfortare i grā q̄ est i xp̄o
ih̄u: ⁊ que audisti a me per multos
testes h̄ cōmenda fidelib9 hoib9: qui
idonei erūt ⁊ alios docere. Labora sicut bon9
miles xp̄i ih̄u. Nemo militās deo. iplicat se
negocijs secularib9: ut ei placeat cui se pro-
bauit. Nā ⁊ q̄ certat i agone. non coronabit
nisi legitime certauerit. Laborantē agricolā
oportet p̄mū de fructib9 accipe. Intellige que
dico: dabit. n. tibi dn̄s i oib9 intellectū. Me-
mor esto dn̄m ih̄m xp̄m resurrexisse a mor-
tuis ex semine dauid s̄m euāgeliū meū in q̄
laboro vsq3 ad vincula q̄si male operās: sed
v̄bū dei nō ē alligatū. Jō oia sustineo p̄pter
electos: ut ⁊ ipsi salutē ɔsequāt que est in xp̄o
ih̄u cū glīa celesti. Fidelis sermo. Nā si cō-
mortui sum9. ⁊ cōuiuem9: si sustinebimus ⁊
conregnabim9: si negauerim9. ⁊ ille negabit
nos: si nō credim9. ille fidelis p̄manet. nega-
re seipsū nō pōt. Hec cōmone testificans corā
deo. Noli ɔtendere v̄bis: ad nihil. n. vtile est
nisi ad subuersionē audiētiū. Sollicite autē
cura teipsū p̄babilē exhibere deo: operariū
incōfusibilē. recte tractantē v̄bū v̄itatꝭ. Pro-
phana āt ⁊ ianiloq̄a deuita. Multū. n. p̄fi-
ciūt ad ipietatē: ⁊ s̄mo eoꝝ ut cancer serpit.
Ex quib9 ē hymene9 ⁊ philet9: q̄ a v̄itate exci-
derūt dicentes resurrectionē iam factam: ⁊
subuerterūt q̄rūdā fidē. S3 firmū fundamē-
tū dei stat: hn̄s signaculū h̄. Cognouit dn̄s
q̄ sūt ei9: ⁊ discedat ab iniq̄tate oīs q̄ iuocat
nomē dn̄i. In magna aūt domo nō solū sūt
vasa aurea ⁊ argentea. s3 ⁊ lignea ⁊ fictilia:
⁊ q̄dā q̄dē in honorē: q̄dā aūt i ɔtumeliā. Si
q̄s ḡ emūdauerit se ab istꝭ. erit vas i honorē

sanctificatū: ⁊ vtile dn̄o · ad oē opus bonum ꝑatū. Juuenilia autē desideria fuge: sectare ꝟo iusticiā · fidem · caritatē. ⁊ pacem: cū his qui inuocāt dn̄m de corde puro. Stultas āt ⁊ sine disciplina q̄stiōēs deuita: sciēs q̄ a generāt lites. Seruū aūt dn̄i nō oportet litigare: ꝟ mānsuetū eē ad oēs. docibilē · patientē · cū modestia corripientē eos q̄ resistunt ꝟitati: ne qn̄ deꝰ det illis pn̄iam ad cognoscēdā ꝟitatē ⁊ resipiscāt a diaboli laqueis: a quo captiui tenent ad ipsius voluntatem. III

HOc aūt scito q̄ in nouissimis diebꝰ instabūt tp̄a ꝑiculosa: ⁊ erunt hoīes seipsos amantes · cupidi · elati · sup̄bi blasfemi · parentibꝰ nō obediētes · ingrati · scelesti · sine affectione · sine pace · criminatores · incontinentes · imites · sine benignitate · ꝓditores · ꝓterui · tumidi. ⁊ voluptatum amatores magis q̄ꝫ dei · hn̄tes speciē quidē pietatis virtutē aūt eius abnegātes. Et hos deuita. Ex his.n. sūt q̄ penetrāt domos. ⁊ captiuas ducūt mulierculas oneratas pctīs q̄ seducunt varijs desiderijs: sp̄ discētes ⁊ nūq̄ꝫ ad sciam ꝟitatꝫ ꝑuenientes. Quēadmodū autē iamnes ⁊ māmbres restiterunt moysi · ita ⁊ hi resistūt ꝟitati: hoīes corrupti mente · reprobi circa fidē: ꝟ vltra nō ꝓficiēt. Insipiētia enim eoꝝ manifesta erit oībꝰ: sic̄ ⁊ illoꝝ fuit. Tu aūt assecutꝰ es meā doctrinā · institutionē · ꝓpositū · fidē · lōganimitatē · dilectionē · patiētiā ꝑsecutiōēs · passiōēs: q̄lia mihi facta sunt antiochie · iconio · listris · q̄les ꝑsecutiones sustinui: ⁊ ex oībꝰ eripuit me dn̄s. Et omnes qui pie volūt viuere ī xp̄o ih̄u · ꝑsecutionē patient. Mali āt hoīes ⁊ seductores ꝓficiēt ī peius: errantes ⁊ in errorē mittētes. Tu ꝟo ꝑmane ī his q̄ didicisti. ⁊ credita sūt tibi: sciens a q̄ didiceris. Et q̄ ab infantia sacras lrās nosti q̄ te pn̄t instruerē ad salutē ꝑ fidē q̄ est in xp̄o ih̄u. Oīs.n. scriptura diuinitꝰ inspirata · vtilis ē ad docendū · ad arguendū · ad corripiendū ad erudiendū in iusticia: ut ꝑfectus sit hō dei ad oē opus bonū instructus. IIII

TEstificor corā deo ⁊ ih̄u xp̄o q̄ iudicaturꝰ ē viuos ⁊ mortuos. ⁊ ꝑ aduētū ipsiꝰ ⁊ regnū eiꝰ: p̄dica ꝟbū · insta opportune iportune: argue · obsecra · increpa ī oī patientia ⁊ doctrina. Erit.n. tēpꝰ cū sanā doctrinā non sustinebunt: ꝟ ad sua desideria coaceruabūt sibi magistros pruriētes auribus: ⁊ a ꝟitate q̄dē auditū auertēt: ad fabulas aūt cōuertent. Tu ꝟo vigila · in oībꝰ labora · opus fac euangeliste · ministeriū tuū iple: sobriꝰ esto. Ego.n. iā delibor. ⁊ tēpꝰ resolutionis mee instat. Bonū certamē certaui · cursū cōsūmaui · fidē ꝟuaui. In reliq̄ reposita est mihi corona iusticie: quam reddet mihi dn̄s in illa die iustꝰ iudex. Nō solū aūt mihi: sed ⁊ his q̄ diligūt aduentū eiꝰ. Festina ad me venire cito. Demas.n. me reliq̄t diligēs h̄ seculum ⁊ abijt thessalonicā: crescens ī galatiā · titus ī dalmatiā: lucas ē mecū solꝰ. Marcū assume ⁊ adduc tecū: est.n. mihi vtilis ī ministerio. Tychicū aūt misi ephesū. Penulā quā reliq̄ troade apud carpū veniens affer tecū. ⁊ libros: maxie aūt mēbranas. Alexāder erarius multa mala mihi ostēdit: reddet illi dn̄s ꝟm opa eiꝰ: quē ⁊ tu deuita. Ualde n. restitit ꝟbis n̄ris. In p̄ma mea defensione nemo mihi affuit · ꝟ oēs me dereliquerūt: nō illis iputet. Dn̄s aūt mihi astitit ⁊ ꝯfortauit me ut ꝑ me p̄dicatio ipleat. ⁊ audiāt oēs gētes ⁊ libatꝰ sū de ore leonis. Libauit me dn̄s ab oī ope malo: ⁊ saluū faciet in regnū suū celeste: cui gloria in secula seculorū · amen. Saluta priscam ⁊ aquilā: ⁊ onesifori domū. Erastus remāsit corinthi: trophimū aūt reliq̄ infirmū mileti. Festina an̄ hyemē venire. Salutant te eubolꝰ ⁊ pudēs ⁊ linꝰ ⁊ claudia: ⁊ fratres oēs. Dn̄s ih̄s xp̄s cum spiritu tuo. Gratia vobiscum. Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad Timotheū secūda. Incipit argumentū in epistolā ad Titum.

TItum cōmonefacit ⁊ instruit de cōstitutione p̄sbyterij ⁊ de sp̄uali conuersatiōē ⁊ hereticꝭ vitandis q̄ traditionibꝰ iudaicꝭ credūt: scribens ei a nicopoli.

Explicit argumentū. Incipit epistola Pauli ad Titum. Capl̄m I

PAulus seruꝰ dei · ap̄lus aūt ih̄u xp̄i · ꝟm fidē electoꝝ dei ⁊ agnitionem ꝟitatꝫ · q̄ ꝟm pietatē ē ī spem vite eterne: quā ꝓmisit q̄ nō mētit deꝰ an̄ tēpora secularia: manifestauit aūt tēporibꝰ suis ꝟbū suū in p̄dicatiōē · q̄ credita ē mihi scd̄m

ꝓceptũ saluatoris nostri dei: tito dilecto fi-
lio ꝑm cõmunẽ fidẽ: grã ⁊ pax a deo patre ⁊
xp̄o iħu saluatore nostro. Huiꝰ rei grã reliq̇
te crete ut ea q̄ desũt corrigas. ⁊ cõstituas ꝑ
ciuitates ꝑ̄sbyteros sicut ⁊ ego disposui tibi si
q̇s sine crimine ẽ vniꝰ vxoris vir: filios hñs
fideles nõ i accusatiõe luxurie aut nõ subdi-
tos. Oportet eñi ep̄m sine crimine esse sicut
dei dispensatorẽ: nõ sup̄bũ· nõ iracundũ· non
vinolentũ· nõ ꝑcussorẽ· nõ turpis lucri cupi-
dum: ꝫ hospitalẽ· benignũ· sobrium· iustum·
scm̄· ꝯtinentẽ· ãplectentẽ eũ q̇ ꝑm doctrinam
est fidelẽ sermonẽ: ut potens sit exhortari in
doctrina sana: ⁊ eos q̇ ꝯ̄dicũt arguere. Sũt
eñi multi ⁊ inobedientes· vaniloq̇ ⁊ seducto-
res: maxime q̇ de circũcisiõe sũt quos oportet
redargui: q̇ vniuersas domos subuertũt· do-
centes q̄ non oportet· turpis lucri grã. Dixit
q̇dã ex illis, ꝓpriꝰ ipsoꝝ ꝓph̄a. Cretenses semꝑ
mẽdaces: male bestie: ventris pigri. Testimo-
nium hoc verũ est. Quã ob cãm increpa illos
dure ut sani sint in fide: nõ intendẽtes iudai-
cis fabulis ⁊ mandatꝭ hoiuꝫ auersantiũ se a
veritate. Oia mũda mũdis: coinq̇natis aũt
⁊ infidelibꝰ nihil est mũdũ: ꝫ inq̇nate sũt eoꝝ
⁊ mens ⁊ ꝯ̄scia. Confitentꝭ se nosse deũ· factis
aũt negãt: cũ sint abhominati ⁊ incredibiles
⁊ ad omne opus bonũ reprobi. II

Tu aũt loq̄re q̄ decẽt sanã doctrinam. Senes ut sobrij sint· pudici· pruden-
tes· sani in fide· i dilectiõe· in patien-
tia. Anꝰ silit̃ i habitu scõ: nõ criminatrices·
nõ multo vino ꝯ̄uientes: bñ docẽtes ut pru-
dentiã doceãt. Adolescẽtulas· ut viros suos
ament: filios suos diligãt: prudẽtes· castas·
sobrias· domus curã hñtes: benignas· sub-
ditas viris suis: ut nõ blasfemetꝭ verbũ dei.
Iuuenes silit̃ hortare ut sobrij sint. In oibꝰ
teipsũ ꝑ̄be exemplũ bonoꝝ opeꝝ: in doctrina
in integritate· i ꝑ̄uitate. Verbũ sanũ irrepre-
hensibile: ut is q̇ ex aduerso est vereatꝭ: nihil
hñs malũ dicere de nob̃. Seruos dñis suis
subditos esse: in oibꝰ placẽtes: nõ ꝯ̄dicentes:
nõ fraudãtes: ꝫ i oibꝰ fidẽ bonã ostendẽtes:
ut doctrinã saluatoꝝ nostri dei ornẽt in oibꝰ.
Apparuit. n. grã dei ⁊ saluatoꝝ nostri oibus
hoibꝰ erudiens nos: ut abnegantes ipietatẽ
⁊ secularia desideria· sobrie ⁊ iuste ⁊ pie vi-
uamus in h̃ seculo: expectantes beatã spem ⁊
aduẽtũ glorie magni dei ⁊ saluatoꝝ nr̄i iħu
xp̄i q̇ dedit semetipsũ ꝓ nobis ut nos redime-
ret ab oi iniq̇tate. ⁊ mũdaret sibi ꝑp̄lm accep-
tabilẽ sectatorẽ bonoꝝ opeꝝ. Hec loq̄re ⁊ ex-
hortare. ⁊ argue cũ oi iꝑio. Nemo te ꝯtẽnat

Admone illos ꝑ̇ncipibus III
⁊ ꝑtãtibꝰ subditos esse: dicto obedi-
re: ad oẽ opꝰ bonũ paratos eẽ: nemi-
nem blasfemare· nõ litigiosos esse: ꝫ mode-
stos: oẽm ostendentes mãsuetudinẽ ad oẽs
hoies. Eramꝰ. n. aliqñ ⁊ nos insipiẽtes· incre
duli· errãtes· seruiẽtes desiderijs ⁊ volupta-
tibꝰ varijs: in malitia ⁊ iuidia agentes: odi-
biles· odiẽtes iuicẽ. Cũ aũt benignitas ⁊ hu-
manitas apparuit saluatoꝝ nostri dei: nõ ex
opibꝰ iusticie q̄ fecimꝰ nos· ꝫ ꝑm mĩam suam
saluos nos fecit ꝑ lauacrũ regnãtiõis ⁊ re-
nouatiõis spũs scĩ: quẽ effudit i nos abũde ꝑ
iħm xp̄m saluatorẽ nostrũ: ut iustificati grã
ipsiꝰ heredes simꝰ ꝑm spem vite etne. Fidelis
sermo est. Et de his volo te cõfirmare: ut cu-
rent bonis opibꝰ ꝑ̄esse q̇ credũt deo. Hec sunt
bona ⁊ vtilia hoibꝰ. Stultas aũt q̄stiones ⁊
genealogias ⁊ cõtentiones ⁊ pugnas legis
deuita. Sũt. n. iutiles ⁊ vane. Hereticũ hoiem
pꝰ vnã ⁊ secundã correptionẽ deuita: sciens
q̇a subuersus ẽ q̇ eiusmõi est. ⁊ delinquit cum
sit ꝓprio iudicio ꝯdẽnatꝰ. Cum misero ad te
arteman aut tychicum: festina ad me venire
nicopolim. Ibi. n. statui hyemare. Zenam le-
gisperitum ⁊ apollo sollicite ꝑ̄mitte: ut nihil
illis desit. Discãt aũt ⁊ nr̄i bonis opibꝰ preesse
ad vsus neccĩos: ut nõ sint infructuosi. Salu
tant te qui mecũ sũt oẽs. Saluta eos q̇ nos
amãt i fide. Gratia dei cũ oibꝰ vob̃. Amen.

Explicit epistola Pauli ad titum. Incipit
argumentũ in epistolam ad Philemonẽ.

Philemoni familiares lrãs facit pro
onesimo seruo eiꝰ: scribens ei ab vr-
be roma de carcere ꝑ suprascriptum
onesimũ.

Explicit argumentũ. Incipit ep̄la
Pauli ad Philemonẽ. Caplm I

Paulus vinctꝰ
xp̄i iħu. ⁊ timotheus frater:
philemoni dilecto adiutori
nr̄o. ⁊ appie sorori carissime
⁊ archippo cõmilitoni nr̄o
⁊ ecclesie que in domo tua

Ad Hebreos

est: gratia vobis ⁊ pax a deo prē nr̄o ⁊ dn̄o ihū xp̄o. Grās ago deo meo sp̄ memoriā tui faciēs in orationib⁹ meis audiēs caritatē tuā ⁊ fidē quā habes in dn̄o ihū ⁊ in oēs scōs: ut cōicatio fidei tue euidēs fiat i agnitione ois opis boni in xp̄o ihū. Gaudiū.n. magnū habui ⁊ ꝯsolationē i caritate tua: quia viscera scōꝝ requieuerūt ꝑ te frat̄. Propter qđ multā fiduciā hn̄s i xp̄o ihū iperandi tibi qđ ad rē ptinet: ꝓpt̄ caritatē magis obsecro cū sis talis ut paul⁹ senex: nūc aūt ⁊ vinct⁹ ihū xp̄i: obsecro te ꝓ meo filio quē genui in vinculis onesimo q̇ tibi aliqñ inutilis fuit: nūc autē ⁊ mihi ⁊ tibi vtilis: quē remisi tibi. Tu autem illū ut mea viscera suscipe. Quē ego volueram mecū detinere: ut ꝓ te mihi ministraret in vinculis euangelij. Sine consilio aūt tuo nihil volui facē: vti ne velut ex nccitate bonū tuū esset·sed volūtariū. Forsitan.n. iđ discessit ad horā a te·ut in et̄nū illū recipes: iā nō ut seruū·sed ꝑ seruo carissimū fratrem: maxime mihi. Quāto magis tibi. ⁊ in carne ⁊ i dn̄o. Si g̊ habes me sociū: suscipe illū sicut me. Si aūt aliquid nocuit tibi aut debet: hoc mihi iputa. Ego paulus scripsi mea manu. Ego reddam: ut nō dicā tibi q̄ ⁊ teipsū mihi debes. Ita frater ego te fruar in dn̄o: refice viscera mea i xp̄o. Cōfidēs in obediētia tua scripsi tibi: sciēs qm̄ ⁊ sup id qđ dico facies. Simul ⁊ para mihi hospitiū: nā spo ꝑ orationes vr̄as donari me vob̄. Salutat te epaphras concaptiu⁹ meus i xp̄o ihū: marcus aristarchus·demas ⁊ lucas adiutores mei. Grā dn̄i nr̄i ihū xp̄i cū spū vestro. Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad Philemonem. Incipit argumentū in epistolam ad Hebreos.

In primis dicendū est cur ap̄lus paulus in hac ep̄la scribēda nō seruauerit morem suū: ut uel vocabulum nois sui uel ordinis describet̄ dignitatem. Hec cā est: q̄ ad eos scribēs q̇ ex circūcisiōe crediderāt q̄si gentiū ap̄lus ⁊ nō hebreoꝝ: sciēs q̊z eoꝝ supbiā·suamq̄ hūilitatē ipse demonstrās: meritum officij sui noluit anteferre. Nam simili modo etiā iohānes ap̄lus ꝓpt̄ humilitatē i ep̄la sua nomē suū eadē ratione nō pretulit. Hāc g̊ ep̄lam fert̄ ap̄ls ad hebreos ꝯscriptā hebraica lingua misisse: cui⁹ sensū ⁊ ordinē retinens lucas euangelista post excessū apostoli pauli greco sermone composuit.

Explicit argumentū. Incipit epistola Pauli ad Hebreos. Capl̄m I

Multipharie multisq̄ modis olim de⁹ loquens prib⁹ in ꝓphetis: nouissime dieb⁹ istis locut⁹ est nob̄ in filio quē cōstituit heredem vniuersoꝝ: ꝑ quē fecit ⁊ secula. Qui cū sit splendor glīe. ⁊ figura substantie eius: portāsq̄ oia v̄bo v̄tutꝫ sue·purgationē peccatoꝝ faciēs: sedet ad dexterā maiestatꝫ i excelsis: tāto melior angelis effect⁹·quanto differenti⁹ p̄ illis nomē hereditauit. Cui eni dixit aliqñ āgeloꝝ: fili⁹ meus es tu·ego hodie genui te? Et rursū. Ego ero illi in patrē: ⁊ ipse erit mihi i filiū. Et cū iterū introducit p̄mogenitū i orbē t̄re·dicit: Et adorēt eū oēs āgeli dei. Et ad angelos quidē dicit: Qui facit angelos suos spūs: ⁊ mīstros suos flammā ignis. Ad filiū aūt. Thron⁹ tuus de⁹ i seculū seculi: v̄ga eq̄tatis v̄ga regni tui. Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniq̄tatē: ꝓpt̄ea vnxit te deus de⁹ tu⁹ oleo exultationis p̄ pticipib⁹ tuis. Et tu in p̄ncipio dn̄e t̄rā fundasti: ⁊ opa manuū tuaꝝ sūt celi. Ipsi pibūt tu aūt pmanebis: ⁊ oēs ut vestimentū veterascent. Et velut amictū mutab̄ eos ⁊ mutabūt̄: tu aūt idē ipse es ⁊ āni tui nō deficiēt. Ad quē aūt āgeloꝝ dixit aliqñ·sede a dextris meis: q̄adusq̄ ponā inimicos tuos scabellū pedum tuoꝝ? Nōne oēs sūt āministratorij spūs in misteriū missi ꝓpt̄ eos q̇ hereditatē capiūt salutis? C II

Propt̄ea abūdāti⁹ oportet obseruare nos ea q̄ audiuim⁹: ne forte pefflu amus. Si.n. q̇ ꝑ angelos dict⁹ ē sermo fact⁹ ē firmus: ⁊ ois p̄uaricatio ⁊ inobediētia accepit iustā mercedis retributionē: quō nos effugiem⁹ si tantā neglexerim⁹ salutē? Que cū īitiū accepisset enarrari ꝑ dn̄m ab eis q̇ audierūt i nos ꝯfirmata ē: ꝯtestāte deo signis ⁊ portentꝫ ⁊ varijs v̄tutib⁹ ⁊ spūs sci distributiōib⁹ s̄m suā volūtatē. Non enim angelis subiecit de⁹ orbē t̄re futurū: de q̄ loquimur. Testat⁹ ē aūt i quodā loco q̄s dicēs: Quid ē hō q̄ memor es eius: aut filius hois q̄m visitas eum? Minuisti eum paulo min⁹ ab angelis: gloria ⁊ honore coronasti eum:

⁊ constituisti eū sup̱ op̱a manuū tuaꝝ. Oia subiecisti sub pedibus ei⁹. In eo.n.ꝙ oia ei subiecit: nihil dimisit nō subiectum ei. Nunc aūt necdū videm⁹ oia subiecta ei. Eum autē q̇ modico ꝙ̄ angeli minorat⁹ est videm⁹ ihm ꝓpt̄ passionē mortis gl̄ia ⁊ honore coronatū ut gr̄a dei pro oib⁹ gustaret mortē. Decebat n.eū ꝓpt̄ quē oia ⁊ p̱ quē oia: q̇ multos filios i gloriā adduxerat: autorē salutꝭ eoꝝ p̱ passionē ꝯsūmari. Qui.n. sc̄ificat ⁊ q̇ sc̄ificant̄: ex vno oēs. Propt̄ quā cām nō confundit̄ fr̄es eos vocare dicēs: Nūciabo nomē tuū fr̄ib⁹ meis: in medio ecclesie laudabo te. Et iterū. Ego ero fidēs i eū. Et iterū. Ecce ego ⁊ pueri mei: q̄s dedit mihi de⁹. Quia ḡ pueri coicauerūt carni ⁊ sanguini: ⁊ ipse sil̄r̄ participauit eisdē: ut p̱ mortē destrueret eū q̇ habebat mortꝭ imperiū. id est diabolū: ⁊ liberaret eos q̇ timore mortꝭ p̱ totā vitā obnoxij erāt seruituti. Nusq̄.n. angelos apprehendit: sed semen abrahe apprehendit. Unde debuit per oia fr̄ibus similari: ut misericors fieret ⁊ fidelis pontifex ad deū: ut repp̄iciaret delicta p̄pli. In eo.n.in q̄ passus ē ipse ⁊ temptatus: potens ē ⁊ eis q̇ tēptant̄ auxiliari. C. III

Unde fr̄es sc̄i vocatiōis celestis p̱ticipes. cōsiderate apl̄m ⁊ pontificē confessionis nr̄e ihm: q̇ fidelis ē ei q̇ fecit illū: sicut ⁊ moyses in oi domo eius. Amplioris.n. gl̄ie iste p̄ moyse dign⁹ habit⁹ est: quāto ampliorē honorē hꝫ dom⁹: q̇ fabricauit illam. Ois nāq̄ dom⁹ fabricat̄ ab aliq̄. Qui aūt oia creauit: de⁹ ē. Et moyses q̇dē fidelis erat i tota domo ei⁹ tanq̄ famul⁹ in testimoniū eoꝝ q̄ dicēda erāt: xp̄s vo tanq̄ filius in domo sua. Que dom⁹ sum⁹ nos: si fiduciā ⁊ gloriā spei vsq̄ ad finem firmā retineamus. Quapꝓpt̄ sicut dicit sp̄ūs sc̄ūs. Hodie si vocē ei⁹ audieritis nolite obdurare corda vestra: sicut i exacerbatiōe s̄m diē tēptatiōis i deserto vbi temptauerūt me pr̄es vr̄i: probauerūt ⁊ viderūt op̱a mea q̄draginta ānis. Propt̄ qd̄ offensus fui gn̄ationi huic: ⁊ dixi semp̱ errāt corde. Ipsi aūt nō cognouerunt vias meas: q̇b⁹ iuraui i ira mea si introibūt in req̇ē meā. Uidete fr̄es: ne forte sit i aliq̄ vr̄m cor malū incredulitatis discedēdi a deo viuo. Sꝫ adhortami vosmetipsos p̱ singulos dies donec hodie coḡminat̄: ut nō obduret̄ q̇s ex vobis fallacia pc̄ti. Participes.n. xp̄i effecti sum⁹: si tn̄ initiū substantie ei⁹ vsq̄ ad finē firmū retineam⁹: dū dicit̄. hodie si vocē ei⁹ audieritis nolite obdurare corda vr̄a. queadmodū in illa exacerbatiōe. Quidā.n. audiētes exacerbauerūt: s̄ nō vniuersi q̇ ꝓfecti sunt ab egypto p̱ moysen. Quib⁹ aūt offensus est q̄draginta ānis? Nōne illis q̇ peccauerūt: q̄rū cadauera ꝓstrata sūt i deserto? Quib⁹ aūt iurauit nō introire i requiē ipsi⁹: nisi illis q̇ increduli fuerūt? Et videmus quia nō potuerunt introire ꝓpter incredulitatem. C. IIII

Timeamus ḡ: ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiē eius: existimetur aliquis ex nobis deesse. Eteni ⁊ nobis nunciatū est queadmodū ⁊ illis: sed nō ꝓfuit illis sermo auditus nō admixt⁹ fidei ex his q̄ audierūt. Ingrediemur n. in requiē q̇ credidim⁹: queadmodū dixit. Sic iuraui i ira mea: si introibūt in requiē meā. Et q̇dē opib⁹ ab institutiōe mūdi perfectis: Dixit.n.in q̄dā loco de die septima sic. Et req̇euit deus die septima ab oibus opib⁹ suis. Et i isto rursū. Si introibūt i req̇ē meā. Qm̄ ḡ supest introire q̄sdā in illā: ⁊ hi q̇bus p̄orib⁹ ānūciatū ē. nō introierūt ꝓpt̄ incredulitatē. iterū t̄minat diē quedā hodie i dauid dicēdo: post tantū tp̄is sicut supra dictū est: hodie si vocem ei⁹ audieritis nolite obdurare corda vr̄a. Nā si eis ihs requiē prestitisset: nūq̄ de alia loq̄ret̄ p⁹ hac die. Itaq̄ relinq̄t̄ sabbatissim⁹ p̄plo dei. Qui.n. ingressus ē i requiē ei⁹. etiā ipse req̇uit ab op̱ibus suis sicut ⁊ a suis de⁹. Festinem⁹ ḡ ingredi i illā requiē ut ne in idipsū q̇s incidat icredulitatꝭ exēplū. Uiu⁹ ē.n. sermo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior oi gladio ancipiti: ⁊ p̱tingens vsq̄ ad diuisionē aie ac sp̄ūs. cōpagū q̄ꝫ ac medullarū: ⁊ discretor cogitationū ⁊ intētionū cordis. Et nō ē vlla creat̄a inuisibilis i cōspectu ei⁹: oia aūt nuda ⁊ ap̱ta sunt oculis ei⁹: ad quē nob̄ s̄mo. Hn̄tes ḡ pontificē magnū q̇ penetrauit celos ihm filiū dei. teneam⁹ spei nr̄e cōfessionē. Nō.n. habem⁹ pontificē q̇ nō possit cōpati infirmitatib⁹ nr̄is: tēptatū aūt p̱ oia p̱ similitudine absq̄ pc̄tō. Adeamus ḡ cū fiducia ad thronū gr̄e ei⁹: ut mīam ꝯseq̄mur. ⁊ gratiam inueniam⁹ in auxilio opportuno. C. V

Omnis nāq̄ pontifex ex hoib⁹ assūpt⁹ p̱ hoib⁹ cōstituit̄ ibis q̄ sūt ad deum: ut offerat dona ⁊ sacrificia pro pc̄tis. Qui cōdolere possit his q̇ ig̃rāt ⁊ errant: qm̄ ⁊ ipse circūdat⁹ est infirmitate: ⁊ ꝓptea debet

queãdmodũ ꝑ ꝓplo·ita etiam ⁊ ꝓ semetipso offerre ꝑ pctis. Nec q̇sq̄ sumit sibi honorẽ: ſ᷒ q̇ vocat a deo tãq̄ aaron. Sic ⁊ xp̄s nõ semetipsũ clarificauit ut pontifex fieret·ſ᷒ q̇ locut⁹ ẽ ad eũ: Filius me⁹ es tu·ego hodie genui te. Queãdmodũ ⁊ ĩ alio loco dic̄. Tu es sacerdos in et̃nũ: ſ᷒m ordinẽ melchisedech. Qui ĩ dieb⁹ carnis sue p̄ces supplicationesq̄ ad eũ q̇ possit illũ saluũ facẽ a morte·cũ clamore valido ⁊ lachrymis offerẽs: exaudit⁹ ẽ ꝓ sua reuerẽtia. Et q̇dẽ cũ eẽt fili⁹ dei: didicit ex his que passus ẽ·obediẽtiã. ⁊ cõsũmat⁹ fact⁹ est oĩb⁹ obtẽꝑãtib⁹ sibi cã salutꝫ et̃ne: appellat⁹ a deo pontifex iux̃ ordinẽ melchisedech. De q̇ nob̃ grãdis sermo ⁊ int̃pretabilis ad dicẽdũ: qm̃ ĩbecilles facti estis ad audiẽdũ. Etenĩ cũ deberetꝫ mg̃ri eẽ ꝓp̃t temp⁹: rursũ indigetꝫ ut vos doceamini q̇ sint elementa exordij sermonũ dei: ⁊ facti estis quib⁹ lacte op⁹ sit·nõ solido cibo. Ois.n.q̇ lactꝫ ẽ particeps: expers ẽ sermonis iusticie·Paruul⁹.n. est. Perfectorũ aũt ẽ solid⁹ cib⁹: eoꝝ qui pro consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionẽ boni ac mali.

VI

Quapropt̃ intermittẽtes inchoatiõis xp̄i sermonẽ·ad ꝑfectionẽ feramur: nõ rursũ iacientes fundamentũ pnie ab opib⁹ mortuis. ⁊ fidei ad deũ·baptismatũ doctrine·impositionis q̄ꝫ manuũ·ac resurrectiõis mortuoꝝ: ⁊ iudicij et̃ni. Et h̃ faciemus: si q̇dẽ ꝑmiserit deus. Impossibile.n.est eos q̇ semel sũt illuminati·gustauerũt etiam donum celeste. ⁊ participes facti sũt sp̄us sci·gustauerũt nihilomin⁹ bonũ dei ṽbũ·virtutesq̄ꝫ seculi venturi. ⁊ ꝓlapsi sũt: rursus renouari ad pniam: rursũ crucifigẽtes sibimetipsis filiũ dei. ⁊ ostentui hñtes. Terra.n.sepe venientẽ sup̱ se bibens hymbrẽ ⁊ germinans herbã opportunã illis a q̇b⁹ colit̃ accipit benedictionẽ a deo·ꝓferẽs aũt spinas ac tribulos reproba ẽ ⁊ maledicto ꝓxima: cui⁹ cõsũmatio in cõbustionẽ. Cõfidim⁹ aũt de vobis dilectissimi meliora ⁊ viciniora saluti: tam ⁊ si ita loquimur. Nõ.n.ĩiust⁹ deus ut obliuiscat̃ opis vr̃i ⁊ dilectionis quã ostendistis ĩ noĩe ipsi⁹: q̇ ministrastis scĩs. ⁊ ministratꝫ. Cupimus aũt vnũquẽq̄ꝫ vr̃m candẽ ostẽtare sollicitudinẽ ad expletionẽ spei vsq̄ꝫ in finẽ·ut nõ segnes efficiamini: veꝝ imitatores eoꝝ q̇ fide ⁊ patiẽtia hereditabũt ꝓmissiões. Abrahe nãq̄ꝫ ꝓmittens de⁹·qm̃ neminẽ habuit per quem iuraret maiorẽ: iurauit ꝑ semetipsum dicens: nisi bñdicens bñdicã te. ⁊ multiplicans multiplicabo te: ⁊ sic lõganimiter ferẽs adept⁹ est re ꝓmissionẽ. Hoies.n.ꝑ maiorem sui iurãt: ⁊ ois ꝯtrouersie eoꝝ finis ad cõfirmationẽ est iuramentũ. In q̇ abũdanti⁹ volens de⁹ oñdẽ pollicitatiõis heredib⁹ imobilitatẽ cõsilij sui·interposuit iusiurandũ: ut ꝑ duas res imobiles q̇b⁹ ĩpossibile est mentiri deũ·fortissimũ solatiũ habeam⁹ q̇ cõfugimus ad tenendã ꝓpositã spem: quã sicut anchorã habem⁹ aĩe tutã ac firmã ⁊ incedentẽ vsq̄ꝫ ad ĩteriora velaminis: vbi p̄cursor ꝓ nobis introiuit ih̄s scd̄m ordinẽ melchisedech: pontifex factus in eternum.

VII

Hic enĩ melchisedech rex salem sacerdos dei sũmi q̇ obuiauit abrahe regresso a cede regũ. ⁊ bñdixit ei: cui ⁊ decimas oĩuꝫ diuisit abrahã: primũ q̇dẽ q̇ int̃pretat̃ rex iusticie·deinde aũt ⁊ rex salẽ qḋ ẽ rex pacis: sine p̄re·sine m̄re·sine genealogia·neq̄ꝫ initiũ dieꝝ neq̄ꝫ finem vite habens: assimilat⁹ aũt filio dei manet sacerdos in ꝑpetuũ. Intuemini aũt quant⁹ sit hic: cui ⁊ decimas dedit de p̄cipuis abrahã patriarcha. Et q̇dẽ de filijs leui sacerdotiũ accipiẽtes: mandatũ hñt decimas sumẽ a ꝓplo ſ᷒m legem·id est a frib⁹ suis: q̄q̄ ⁊ ipsi exierint de lũbis abrahe. Cui⁹ aũt gñatio nõ annumerat̃ in eis·decimas sũpsit ab abrahã: ⁊ hũc q̇ habebat repromissiões bñdixit. Sine vlla aũt ꝯdictiõe qḋ min⁹ ẽ a meliore bñdicit̃. Et h̃ q̇dẽ decimas morientes hoies accipiũt: ibi aũt contestat̃ q̇a viuit. Et ut ita dictũ sit: ꝑ abrahã ⁊ leui q̇ decimas accepit·decimat⁹ est. Adhuc n.ĩ lũbis p̄ris erat: qm̃ obuiauit ei melchisedech. Si g̃ cõsũmatio ꝑ sacerdotiũ leuiticũ erat·ꝓpl's.n.sub ipso legẽ accepit: q̇d adhuc neccĩuꝫ fuit ſ᷒m ordinem melchisedech aliũ surgẽ sacerdotẽ ⁊ nõ ſ᷒m ordinẽ aaron dici? Trãslato.n.sacerdotio: necesse est ut ⁊ legis trãslatio fiat. In q̇.n.h̃ dicũt̃·de alia tribu ẽ de q̇ null⁹ altario p̄sto fuit. Manifestũ ẽ enĩ q̄ꝫ ex iuda ort⁹ sit dñs nr̃: in q̇ tribu nihil de sacerdotib⁹ moyses locut⁹ ẽ. Et ãpli⁹ adhuc manifestũ est: si ſ᷒m siĩtudinẽ melchisedech exurgat ali⁹ sacerdos q̇ nõ ſ᷒m legẽ mandati carnalis fact⁹ est: ſ᷒ ſ᷒m ṽtutẽ vite ĩsolubilis. Cõtestat̃ enĩ: qm̃ tu es sacerdos in et̃nũ ſ᷒m ordinẽ melchisedech. Reprobatio quidẽ fit p̄cedentis mandati ꝓpter infirmitatem eius

Ad Hebreos

⁊ inutilitatē. Nihil.n.ad ꝑfectū adduxit lex. Introductio ṽo melioꝛ͡ſpei ꝑ quā ꝓxima/mus ad deū. Et quantū ē: nō ſine iureiuran/do? Alij q̇dē ſine iureiurādo ſacerdotes fa/cti ſūt: Hic aūt cū iureiurādo ꝑ eū q dixit ad illū. Jurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū: tu es ſa/cerdos i et̄nū. Jn tātū melioꝛ͡ teſtamēti ſpō/ſoꝛ fact⁹ ē ih̄s. Et alij q̇dē plures facti ſūt ſa/cerdotes ſ͞m legē idcirco ꝙ morte ꝓhiberēt̄ ꝑmanere: hic aūt eo ꝙ maneat i et̄nū· ſempi/ternū hȝ ſacerdotiū. Unde ⁊ ſaluare i ꝑpetuū pōt accedēs ꝑ ſemetipſū ad deū: ſꝑ viuēs ad inꝑpellandū ꝓ nob̄. Talis.n.decebat ut no/bis eēt pōtifex: ſcūs· inocēs· impollut⁹· ſegre/gat⁹ a pctōrib⁹. ⁊ excelſioꝛ celis fact⁹. Qui nō hȝ nccītatē ꝗtidie queāmodū ſacerdotes pri⁹ ꝓ ſuis delictis hoſtias offerre: deinde ꝓ ꝑpl̄i. Hoc enī fecit ſemel ſe offerendo. Lex enī ꝯſtituit homines ſacerdotes infirmitatē ha/bentes· ſermo aūt iuriſiurandi qui poſt legē ē filiū in eternum perfectum.

CVIII

Capitulū aūt ſuꝑ ea q̄ dicunt̄. Talē habem⁹ pontificē: q ꝯſedit in dextera ſedis magnitudinis in celis· ſcōꝝ mi/niſter. ⁊ tabnaculi veri: qd̄ fixit de⁹ ⁊ nō hō. Oīs.n.pontifex ad offerendū munera ⁊ ho/ſtias ꝯſtituit̄· Unde nccē ē ⁊ hūc hr̄e aliquid qd̄ offerat. Si ḡ eēt ſuꝑ t̄rā: nec eēt ſacerdoſ cū eēnt q offerrēt ſ͞m legē munera q̇ exem/plari ⁊ vmbꝛe deſeruiūt celeſtiū: ſicut reſpon/ſū ē moyſi cū ꝯſūmaret tabnaculū. Uide inq̇t oīa facito ſ͞m exēplar: qd̄ tibi oſtenſū ē i monte. Nūc aūt meli⁹ ſoꝛtitus ē miniſteriū quāto ⁊ melioꝛ͡ teſtamēti mediatoꝛ ē· qd̄ i me/lioꝛib⁹ repmiſſionib⁹ ſancitū eſt. Nā ſi illud pri⁹ culpa vacaſſet: nō vtiꝗ ſecūdi locus in/q̇reret̄. Uituꝑrās.n.eos dicit: Ecce dies ve/niēt dicit dn̄s: ⁊ ꝯſūmabo ſuꝑ domū iſrl̄. ⁊ ſuꝑ domū iuda teſtm̄ nouū: nō ſ͞m teſtamē/tū quod feci patrib⁹ eoꝝ in die qua apprehē/di manū eoꝝ: ut educerē illos de terra egy/pti: qm̄ ipſi nō ꝑmanſerūt i teſtamēto meo: ⁊ ego neglexi eos dicit dn̄s. Quia hoc ē teſta/mentū qd̄ diſponā domui iſrl̄ p⁹ dies illos di/cit dn̄s· dādo leges meas i mētē eoꝝ ⁊ i coꝛ/da eoꝝ ſuꝑſcribā eas: ⁊ ero eis in deū: ⁊ ipſi erūt mihi in ꝑpl̄m. Et nō docebit vnuſquiſꝗ ꝓximū ſuū ⁊ vnuſq̇ſꝗ fratrē ſuū· dicens: co/gnoſce dn̄m: qm̄ omnes ſcient me a minoꝛe vſꝗ ad maioꝛē: q̇a ꝓpiti⁹ ero iniq̇tatib⁹ eoꝝ ⁊ pctōꝝ eoꝝ iā nō memoꝛabo. Dicendo aūt nouū: veterauit pri⁹. Quod aūt antiquatur ⁊ ſeneſcit: ꝓpe interitum eſt.

CIX

Habuit q̇dē ⁊ ꝑ̇us· iuſtificatiōes cul/ture: ⁊ ſcm̄ ſeculare. Tabnaculū enī factū ē ꝑ̇mū: in q̄ erāt candelabꝛa ⁊ menſa ⁊ ꝓpoſitio panū· q dr̄ ſcā: p⁹ velamen/tū aūt· ſecundū tabnaculū qd̄ dicit̄ ſcā ſcōꝝ: aureū hn̄s thuribulū. ⁊ archā teſtamēti cir/cūtectā ex oī ꝑte auro: i qua vrna aurea hn̄s manna. ⁊ ṽga aaron q̄ froduerat. ⁊ tabule teſtamēti: ſuꝑ q̄ erāt cherubin gloꝛie obum/bꝛātia ꝓpitiatoꝛiū: de q̇b⁹ nō ē modo dicēdū ꝑ ſingula. His ṽo ita cōpoſitꝭ· in ꝑ̇oꝛi q̇dē ta/bernaculo ſꝑ introibant ſacerdotes ſacrifi/cioꝝ officia cōſūmantes: i ſecūdo aūt ſemel i āno ſol⁹ pōtifex nō ſine ſanguine quē offer/ret ꝓ ſua ⁊ ꝑpl̄i ignōrantia: hoc ſignificante ſpū ſcō: nondū ꝓpalatā eſſe ſcōꝝ viā adhuc ꝑ̇oꝛe tabernaculo hn̄te ſtatū. Que ꝑabola eſt tpīs inſtantꝭ: iuxͣ quā munera ⁊ hoſtie offerunt̄· q̄ nō ꝑn̄t iuxͣ ꝯſciam ꝓfectū facē ſeruientē: ſo/lūmodo i cibis ⁊ in potib⁹ ⁊ in varijs baptiſ/matib⁹ ⁊ iuſticijs carnis: vſꝗ ad tp̄s corre/ctiōis ipoſitꝭ. Xp̄s aūt aſſiſtēs pontifex futu/roꝝ bonoꝝ ꝑ āpli⁹ ⁊ ꝑfecti⁹ tabernaculū non manufactū: id eſt nō hui⁹ creationis: neꝗ ꝑ ſanguinē hircoꝝ aut vituloꝝ· ſ꜕ ꝑ ꝓpriū ſan/guinē introiuit ſemel in ſcā: et̄na redēptione inuenta. Si.n.ſanguis hircoꝝ ⁊ tauroꝛū ⁊ cinis vitule aſꝑſus· inq̇natos ſanctificat ad emūdationē carnis: quāto mag̃ ſāguis xp̄i qui ꝑ ſpm̄ ſcm̄ ſemetipſū obtulit imaculatū deo emūdauit ꝯſciam nr̄am ab oꝑib⁹ moꝛtis ad ſeruiēdū deo viuēti? Et iō noui teſtamēti mediatoꝛ ē: ut moꝛte intercedēte i redēptionē eaꝝ ꝑ̇uaricationū: q̄ erāt ſub ꝑ̇oꝛi teſtamēto repmiſſionē accipiāt: q̇ vocati ſūt et̄ne here/ditatꝭ. Ubi enī teſtm̄ ē: moꝛs nccē ē interce/dat teſtatoꝛ͡. Teſtamētū enī i moꝛtuis cōfir/matū eſt. Alioq̇n nōdū valet: dū viuit qui teſtat⁹ eſt. Unde nec ꝑ̇mū q̇dē ſine ſanguine dedicatū eſt. Lecto.n.oī mādato leg̃ a moy/ſe vniuerſo ꝑpl̄o: accipiēs ſanguinē vituloꝝ ⁊ hircoꝝ cū aqua ⁊ lana coccinea ⁊ hyſopo: ipſū ꝗꝫ librū ⁊ oēm ꝑpl̄m aſꝑſit· dicens: Hic ſanguis teſtamēti: qd̄ mandauit ad vos de⁹. Etiā tabnaculū ⁊ oīa vaſa miſterij ſanguie ſilr̄ aſꝑſit. Et oīa pene i ſanguie ſ͞m legē mū/dant̄: ⁊ ſine ſanguinis effuſiōe nō fit remiſ/ſio. Neceſſe eſt ḡ exēplaria quidē celeſtiū his mundari: ipſa autē celeſtia melioꝛib⁹ hoſtijs

ꝙ̄ istis. Nō.n.i mãufactis scis introiuit ihs exēplaria verorū: ſʒ in ipsū celū: ut appareat nūc vultui dei ꝓ nobis. Neqȝ ut sepe offerat semetipsū: queadmodū pontifex intrat in scā ꝑ singulos ānos i sanguine alieno. Alioqn oportebat eū frequent̄ pati ab origine mūdi. Nūc aūt semel i cōsūmatiōe seculoꝝ ad destitutionē pcti ꝑ hostiā suam apparuit. Et quēadmodum statutum est hoibus semel mori: pꝰ hoc aūt iudiciū: sic ⁊ xp̄s semel oblatꝰ est ad multorum exhaurienda peccata: secundo sine peccato apparebit omnibus expectantibus se in salutem.

X

Vmbram.n.hñs lex futuroꝝ bonorū nō ipsam imaginē rerū: ꝑ singulos annos eisdē ipsis hostijs q̄s offerunt indesinent̄: nūꝙ̄ pōt accedētes ꝑfectos facē. Alioqn cessassent offerri: ideo ꝙ nullā haberēt vltra ꝯsciam pcti cultores semel mūdati. Sed in ipsis cōmemoratio pctōꝝ ꝑ singulos ānos fit. Impossibile.n.ē sanguine tauroꝝ ⁊ hircoꝝ auferri pctā. Jō ingrediēs mūdū dicit: Hostiā ⁊ oblationē noluisti: corpꝰ aūt aptasti mihi. Holocaustomata ⁊ ꝓ pctō nō tibi placuerunt. Tunc dixi: Ecce venio. In capite libri scriptū ē de me: ut faciā deus volūtatē tuā. Superiꝰ dicēs: quia hostias ⁊ oblatiōēs ⁊ holocaustomata ⁊ pro pctō noluisti nec placita sūt tibi q̄ ſʒm legē offerunt. tūc dixi: ecce venio ut faciā deꝰ voluntatem tuā: aufert ꝓmū ut sequēs statuat. In q̄ volūtate scificati sumꝰ: ꝑ oblationē corꝑis ihu xp̄i semel. Et ois q̄dē sacerdos ꝓsto est quotidie ministrās: ⁊ easdē sepe offerēs hostias q̄ nō pn̄t auferre pctā. Hic aūt vnā ꝓ pctis offerēs hostiā i sempitnū sedet in dextera dei de cetero expectās donec ponāt̄ īimici eiꝰ scabellū pedū eiꝰ. Una.n.oblatiōe ꝯsūmauit i sempiternū scificatos. Contestat̄ aūt nos ⁊ spūs scūs. Postq̄.n.dixit: Hoc aūt testm̄ quod testabor ad illos pꝰ dies illos dicit dñs: dabo leges meas i cordibꝰ eoꝝ. ⁊ i mētibꝰ eoꝝ suꝑscribā eas: ⁊ pctōꝝ ⁊ iīq̄tatū eoꝝ iā nō recordabor āpli⁹. Ubi aūt hoꝝ remissio: iā non est oblatio ꝓ pctō. Hñtes itaqȝ frēs fiduciā in introitu scōꝝ i sanguine xp̄i quā iītiauit nob viā nouā ⁊ viuentē ꝑ velamen id est carnem suā: ⁊ sacerdotē magnū suꝑ domū dei: accedamꝰ cū vero corde i plenitudine fidei: aspersi corda a ꝯscia mala: ⁊ abluti corpꝰ aq̄ mūda: teneamꝰ spei nr̄e ꝓfessionē indeclinabilē. Fidelis.n.est q̄ repmisit. Et cōsideremꝰ iuicē in ꝓuocationē caritat̄ ⁊ bonoꝝ operum: nō deserētes collectionē nr̄am sicut consuetudinis ē q̄busdā ſʒ ꝯsolātes: ⁊ tāto mag̃ quāto videritꝭ appropinquantē diē. Volūtarie eni peccantibꝰ nob pꝰ acceptā noticiā ṽitat̄ iam nō relinq̄t̄ ꝓ pctis hostia: terribilis aūt q̄dā expectatio iudicij ⁊ ignis emulatio: que consūptura ē aduersarios. Irritā q̄s faciēs legē moysi sine vlla miseratiōe duobus uel tribꝰ testibꝰ morit̄: quāto magis putatꝭ deteriora mereri supplicia q̄ filiū dei conculcauerit. ⁊ sanguinē testi pollutū duxerit in q̄ scificatus est. ⁊ spūi grē cōtumeliā fecerit: Scimꝰ.n.q̄ dixit. mihi vindictā: ⁊ ego retribuā. Et iterū. q̄a iudicabit dñs ṗplm suū. Horrendū ē incidere in manꝰ dei viuētis. Rememoramini aūt ꝓstinos dies in q̄bꝰ illuminati magnū certamen sustinuistꝭ passionū: ⁊ in altero q̄dē opprobrijs ⁊ tribulationibꝰ spectaculū facti: in altero aūt socij talit̄ cōuersantiū effecti. Nā ⁊ vinctꝭ cōpassi estꝭ: ⁊ rapinā bonoꝝ vestrorū cū gaudio suscepistꝭ: ꝯgnoscētes vos hr̄e meliorē ⁊ manētē subam. Nolite itaqȝ amittē ꝯfidentiā vestrā: q̄ magnā hʒ remunerationē. Patiētia.n.vobis nccīa est: ut voluntatē dei faciētes reportetꝭ ꝓmissionem. Adhuc enim modicū aliquātulūqȝ q̄ venturꝰ ē veniet ⁊ nō tardabit: iustꝰ aūt meꝰ ex fide viuit. Qꝫ si subtraxerit se: nō placebit aīe mee. Nos aūt nō simus subtractionis filij in ꝑditionē: sed fidei in acquisitionem anime.

XI

Est aūt fides sꝑādaꝝ sbā reꝝ argumentū nō apparentiū. In hac.n.testimoniū ꝯsecuti sūt senes. Fide intelligimꝰ aptata eē secula ṽbo dei: ut ex inuisibilibus visibilia fierēt. Fide plurimā hostiam abel q̄ cayn obtulit deo: ꝑ quā testimonium consecutus est esse iustus: testimonium perhibente muneribꝰ eiꝰ deo: ⁊ ꝑ illā defunctus adhuc loq̄t̄. Fide enoch trāslatꝰ ē ne videret mortē: ⁊ nō iueniebat̄: q̄a trāstulit illū dñs. Ante translationē.n.testimoniū habuit placuisse deo. Sine fide aūt ipossibile est placere deo. Credē.n.oportet accedētē ad deū q̄a ē: ⁊ inq̄rentibꝰ se remunerator sit. Fide noe responso accepto de his q̄ adhuc nō videbant̄ metuēs aptauit arcā i salutē domus sue: ꝑ quā damnauit mūdū: ⁊ iusticie q̄ ꝑ fidem est heres ē institutꝰ. Fide q̄ vocat̄ abrahā obedíuit i locū exire quē accepturꝰ erat i hēditatē

⁊ exijt nesciēs quo iret. Fide demoratꝰ ē i t̄ra repmissiōis tanq̄ i aliena: in casulis hitādo cū ysaac ⁊ iacob cohedibꝰ repmissiōis eiusdem. Expectabat.n. fūdamēta hn̄tē ciuitatē: cuius artifex ⁊ conditor deus. Fide ⁊ ipsa sara sterilis v̄tutē i cōceptiōe seminis accepit etiā p̄ter tp̄s etatꝫ: qm̄ fidelē credidit esse eum q̄ repmiserat. Propt̄ qd̄ ⁊ ab vno orti sunt: ⁊ h̄ emortuo tanq̄ sidera celi i multitudinē: ⁊ sicut arena q̄ ē ad orā marꝭ inumerabilis. Iuxta fidē defūcti sūt oēs isti nō acceptꝭ repmissiōibꝰ: ſ3 a lōge eas aspiciētes ⁊ salutātes ⁊ cōfitētes: q̄a pegrini ⁊ hospites sūt sup t̄rā. Qui.n. h̄ dicūt: significāt se patriā inquirere. Et si q̄dē ipsiꝰ meminissent de q̄ exierūt habebāt vtiq; tp̄s reuertendi. Nunc aūt meliorē appetūt: id est celestē. Jō nō confundit̄ deꝰ vocari deꝰ eoꝝ. Parauit eni illis ciuitatē. Fide obtulit abraham ysaac cū tēptaret̄: ⁊ vnigenitū offerebat in q̄ susceperat repmissiones: ad quē dictū ē q̄a in ysaac vocabit̄ tibi semē: arbitrās q̄a ⁊ a mortuis suscitare potens ē deꝰ. Unde eum ⁊ in parabolā accepit. Fide ⁊ de futurꝭ bn̄dixit ysaac iacob ⁊ esau. Fide iacob moriens singulos filiorū ioseph bn̄dixit. ⁊ adorauit fastigiū virge eius. Fide ioseph moriēs de pfectiōe filioꝝ isrl̄ memoratꝰ est: ⁊ de ossibꝰ suis mādauit. Fide moyses natꝰ occultatꝰ ē mensibꝰ tribꝰ a parentibꝰ suis eo q̄ vidissent elegantē infantē: ⁊ nō timuerūt regis edictū. Fide moyses grandis factꝰ negauit se esse filiū filie pharaonis: magis eligens affligi cū pp̄lo dei: q̄ tp̄alis pctī h̄re iocūditatē: maiores diuitias estimans thesauro egyptioꝝ improperiū xp̄i. Aspiciebat .n. i remunerationē. Fide reliq̄t egyptū: non veritꝰ animositatē regꝭ. Inuisibilē eni tanq̄ vidēs sustinuit. Fide celebrauit pasca ⁊ sanguinis effusionē: ne qui vastabat p̄mitiua tangeret eos. Fide trāsierūt mare rubꝝ tanq̄ p aridā t̄rā: qd̄ experti egyptij deuorati sunt. Fide muri hiericho corruerūt circuitu dierū septē. Fide raab meretrix nō perijt cū incredulis: excipiēs exploratores cū pace. Et q̄d adhuc dicā? Deficiet.n. me tp̄s enarrante de gedeon barach samson iepte dauid. samuel. ⁊ p̄phetis: q̄ p fidē vicerunt regna: operati sunt iusticiam: adepti sunt repromissiones. Obturauerūt ora leonū: extinxerūt impetū ignis. Effugauerūt aciē gladij: conualuerunt de infirmitate: fortes facti sūt i bello. Castra verterūt exteroꝝ: acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos. Alij aūt distenti sunt nō suscipientes redēptionē: ut meliorē inuenirent resurrectionē. Alij v̄o ludibria ⁊ verbera experti insup ⁊ vincula. ⁊ carceres: lapidati sūt secti sūt tēptati sūt in occisiōe gladij mortui sūt. Circuierūt i melotꝭ in pellibꝰ caprinis: egētes āgustiati afflicti: quibꝰ dignꝰ nō erat mundꝰ in solitudinibꝰ errantes in montibꝰ ⁊ spelūcis ⁊ i cauernis t̄re. Et hi oēs testimonio fidei pbati nō acceperūt repmissionē: deo p nobis meliꝰ aliq̄d puidente: ut nō sine nobis cōsūmarentur.

XII

Ideoq; ⁊ nos tantā hn̄tes impositā nubem testiū: deponentes oē pondꝰ ⁊ circūstans nos pctm̄ p patiētiā curramꝰ ad ppositū nob certamē aspiciētes i autorē fidei. ⁊ cōsūmatorē ihm̄: qui pposito sibi gaudio sustinuit crucē cōfusione cōtēpta atq; in dextera sedis dei sedet. Recogitate eni eū q̄ talē sustinuit a pctōribꝰ aduersus semetipsū ꝯdictionē: ut ne fatigemi animis v̄ris deficiētes. Nōdū.n. vsq; ad sanguinē restitistis aduersus pctm̄ repugnātes: ⁊ obliti estꝭ cōsolatiōis q̄ vob tanq̄ filijs loq̄t̄ dicēs: Fili mi noli negligere disciplinā dn̄i neq; fatigerꝭ dū ab eo arguerꝭ. Quē.n. diligit dn̄s castigat: flagellat aūt oēm filiū quē recipit. In disciplina pseuerate. Tanq̄ filijs vobis offert se deꝰ. Quis.n. filiꝰ quē nō corripit pr̄? Q2 si extra disciplinā estis cuiꝰ pticipes facti sūt omnes: ḡ adulteri ⁊ nō filij estꝭ. Deinde p̄res quidem carnis n̄re eruditores habuimꝰ ⁊ reuerebamur eos. Nō multo magis obtemperabimꝰ p̄ri spirituū ⁊ viuemꝰ? Et illi q̄dē in tp̄e paucoꝝ dieꝝ s̄m voluntatē suā erudiebant nos: hic aūt ad id qd̄ vtile est in recipiendo sciſicatione eiꝰ. Ois aūt disciplina i p̄nti q̄dē videt̄ nō eē gaudij ſ3 merorꝭ: pꝰ ea aūt fructū pacatissimū exercitatꝭ p eā reddet iusticie. Propter qd̄ remissas manus ⁊ soluta genua erigite: ⁊ gressus rectos facite pedibꝰ v̄ris ut nō claudicās q̄s erret: magꝭ aūt sanet̄. Pacē seq̄mini cū oibus ⁊ scīmoniā: sine qua nemo videbit deū. Contemplantes ne q̄s desit gr̄e dei: ne q̄ radix amaritudinis sursū germinās ipediat ⁊ p illam inq̄nent̄ multi. Ne q̄s fornicator aut pphanꝰ ut esau: q̄ pp̄t vnā escā vendidit primitiua sua. Scitote enim qm̄ ⁊ postea cupiēs hereditare bn̄dictionē repbatꝰ ē. Nō .n. inuenit penitētie locū: q̄q̄ cum lachrymis

inq̇ſiſſet eā. Non enī acceſſiſtꝭ ad tractabilem ⁊ acceſſibilē ignē ⁊ turbinem ⁊ caliginē ⁊ ꝓcellā ⁊ tube ſonū ⁊ vocē ꝟboꝝ: quā q̇ audierūt excuſauerūt ſe ne eis fieret ꝟbū. Nō enim poꝛtabant quod dicebaꝛ: ⁊ ſi beſtia tetigerit montē lapidabiꝛ. Et ita ṫribile erat qḋ videbaꝛ. Moyſes dixit: Exṫrit⁹ ſū ⁊ tremebūd⁹. Sꝫ acceſſiſtis ad ſyō mōtē ⁊ ciuitatē dei viuentis irl'm celeſtē. ⁊ multoꝝ miliū angeloꝝ frequētiā. ⁊ eccleſiā ꝑmitiuoꝝ qui conſcripti ſūt in celis. ⁊ iudicē oīū deū ⁊ ſpm̄ iuſtoꝝ ꝑfectoꝝ. ⁊ teſtamēti noui mediatoꝛē ihm̄. ⁊ ſanguinis aſꝑſionē meli⁹ loquētē q̄ꝫ abel. Videte ne recuſetꝭ loquētē. Si. n. illi nō effugerūt recuſantes eū q̇ ſuꝑ ṫrā loq̄baꝛ multo magis nos q̇ de celis loquētē nob̄ auertim⁹: cui⁹ vox mouit terrā tunc: nūc aūt repmittit dicēs: Adhuc ſemel: ⁊ ego moueb nō ſolū ṫrā ſ ⁊ celū. Qḋ aūt adhuc ſemel dicit: declarat mobiliū tranſlationē tāq̄ꝫ factoꝝ: ut maneāt ea q̄ ſūt imobilia. Itaq̄ꝫ regnū imobile ſuſcipientes habem⁹ gratiā ꝑ quā ſeruiam⁹ placētes deo cū metu ⁊ reuerentia. Etenim deus noſter ignis cōſūmens eſt.

XIII

Caritas fratnitatꝭ maneat ī vobis: ⁊ hoſpitalitatem nolite obliuiſci. Per hāc. n. placuerūt q̇dā angelis hoſpitio receptꝭ. Memētote vinctoꝝ tanq̄ꝫ ſimul vincti: ⁊ laboꝛantiū tāq̄ꝫ ⁊ ipſi in coꝛꝑe morantes. Honoꝛabile cōnubiū ī oīb⁹: ⁊ thoꝛus īmaculat⁹. Foꝛnicatoꝛes. n. ⁊ adulteros iudicabit de⁹. Sint moꝛes ſine auaritia: ꝯtēti p̄ſītib⁹. Ipſe. n. dixit. Nō te deſeram neq̄ꝫ derelinquā: ita ut ꝯfidenter dicam⁹. Dn̄s mihi adiutoꝛ eſt: non timeb quid faciat mihi hō. Memētote ꝑpoſitoꝝ vr̄oꝝ q̇ vob̄ locuti ſunt ꝟbū dei: q̇rū itūētes exitū cōuerſatiōis imitamini fidem. Ih̄s xp̄s heri ⁊ hodie: ipſe ⁊ in ſecula. Doctrinis varijs ⁊ peregrinis nolite abduci. Optimū eſt. n. grā ſtabilire coꝛ: nō eſcis q̄ nō ꝓfuerūt āmbulātib⁹ ī eis. Habem⁹. n. altare: de q̊ edere nō hn̄t ꝑtātē q̇ tab̄naculo deſeruiūt. Quoꝝ. n. aīaliū inferꝛ ſanguis ꝓ pctō ī ſcā ꝑ pōtificē: hoꝝ coꝛꝑa cremāꝛ extra caſtra. Propter qḋ ⁊ ih̄s ut ſcificaret ꝑ ſuū ſanguinē ꝑplm: extra poꝛtā paſſus ē. Exeam⁹ igitur ad eū extra caſtra: īꝓperiū eius poꝛtantes. Nō. n. habem⁹ hic manentē ciuitatē: ſ futurā inq̇rim⁹. Per ipſū ḡ offeramus hoſtiā laudis ſp̄ deo: id eſt fructū labioꝝ confitentiū nōi ei⁹. Bn̄ficiētie āt ⁊ coīonis nolite obliuiſci. Talibus. n. hoſtijs ꝓmereꝛ deus. Obedite ꝑpoſitis vr̄is: ⁊ ſubiacete eis. Ipſi n. ꝑuigilant q̇ſi rationē ꝓ aīab⁹ vr̄is reddituri: ut cū gaudio h faciāt. ⁊ nō gementes. Hoc. n. nō expedit vob̄. Oꝛate ꝓ nob̄. Confidim⁹. n. q̇a bonā ꝯſciam habem⁹: in oīb⁹ bn̄ volentes cōuerſari. Ampli⁹ aūt depꝛecoꝛ vos h facē: q̇ celeri⁹ reſtituar vob̄. Deus autē pacis q̇ eduxit de moꝛtuis paſtoꝛē magnū ouium in ſanguine teſti eterni dn̄m nr̄m ihm̄ xp̄m: aptet vos in oī bono ut faciatꝭ ei⁹ volūtatē: faciēs in vob̄ qḋ placeat coꝛā ſe ꝑ ihm̄ xp̄m: cui eſt glīa ī ſecula ſeculoꝝ amē. Rogo aūt vos frēs: ut ſufferatꝭ ꝟbū ſolatij. Eteni ꝑ paucis ſcripſi vobis. Cognoſcite frēm vr̄m timotheū dimiſſū: cū q̊ ſi celerius venerit videb vos. Salutate oēs ꝑpoſitos vr̄os. ⁊ oēs ſcōs. Salutāt vos de italia frēs. Gratia cū omnibus vobis. Amen.

Explicit epl'a Pauli ad Hebꝛeos.
Incipit ꝑfatio beati Hieronymi preſbyteri ī librū Actus apl'oꝝ.

Canit pſalmiſta: āmbulabunt de ꝟtutib⁹ ī ꝟtutes. P⁹ apl'i pauli epl'as dudum vno vobis volumine trāſlatas dōmon ⁊ rogatiane cariſſimi. actus apl'oꝝ compellitis ut tranſferā ī latinū: quē librū nulli dubiū eſt a luca antioceno arte medico. qui p⁹ea inſeruiēs paulo apl'o xp̄i fact⁹ ē diſcipulus. fuiſſe editū. Ceruices ꝑmit īpoſita ſepi⁹ onerꝭ magnitudo: q̇a ſtudia inuidoꝝ rep̄henſione digna putāt ea q̄ ſcribim⁹. Illoꝝ nūq̄ꝫ odio ⁊ detractiōe. iuuante xp̄o meū ſilebit eloquiū.

Actus apl'oꝝ nudā q̇dem videnꝛ ſonare hiſtoꝛiā: ⁊ naſcētis eccl'ie infantiā texere: ſ ſi nouerim⁹ ſcriptoꝛē eoꝝ lucam eſſe medicū. cuius laus eſt in euangelio: aīaduertimus pariꝛ oīa ꝟba illi⁹ aīe languētꝭ eē medicinā.

Item alius prologus.

Lucas antiocenſis natione ſyrus: cuius laus ī euangelio canitur: apud antiochiam medicine artis egregi⁹: ⁊ apl'oꝝ xp̄i diſcipulus fuit: poſtea vſq̄ꝫ ad confeſſionē paulū ſecut⁹ aplm̄. ſine crimine ī ꝟginitate ꝑmanēs. deo

maluit fuire. Qui septuagita ⁊ q̃tuor ãnos etatꝫ agẽs in bithynia obijt plenꝰ spũ scõ: q̃ istigãte i achaie ptibꝰ euãgeliũ scribẽs· grecis fidelibus incarnationẽ dñi fideli narratiõe ostendit: eũdemqꝫ ex stirpe dauid descendisse monstrauit. Cui nõ i merito scribendoꝝ actuũ aplicoꝝ ptãs i ministerio dat: ut deo in deũ pleno. ⁊ filio perditiõis extincto· oratiõe ab aplis facta· sorte dñice electionis numerꝰ cõplereť. Sicqꝫ paulꝰ cõsũmatione aplicis actibꝰ daret· q̃ diu ꝯ stimulũ calcitrãtẽ dñs elegisset. Qđ legẽtibꝰ ⁊ reqrentibꝰ deũ breui potiꝰ volui ondẽ sermõe: q̃ plixiꝰ aliqd fastidientibꝰ ꝑdidisse: sciens q̃ opãtẽ agricolam oporteat primũ de suis fructibꝰ edere. Quẽ ita diuina subsecuta est grã: ut nõ solũ corporibꝰ ꝟ etiã aĩabus· eius ꝓficeret medicina.

Incipit liber actuũ apostolorum beati Luce euãgeliste. Caplm I

PRimũ quidẽ sermonẽ feci de oibus o theophile· que cepit ihs facere ⁊ docere: vsqꝫ i diẽ q̃ p̃cipiens aplis p spm scm quos elegit assumptus est. Quibus ⁊ p̃buit seipsũ viuũ post passionẽ suã in multꝭ argumẽtis· p dies quadragita appãrẽs eis: ⁊ loquẽs de regno dei. Et cõuescẽs p̃cepit eis ab hierosolymis ne discederẽt· ꝟ expectarẽt ꝓmissionẽ patris quã audistis inqt p os meũ: quia iohannes quidẽ baptiçauit aq̃: vos aũt baptiçabimĩ spũ scõ nõ post multos hos dies. Igiť q̃ conuenerãt īnrogabãt eũ dicentes: Dñe· si i tpe hoc restitues regnũ isrl'? Dixit aũt eis. Nõ est vestrũ nosse tẽpora uel momẽta q̃ pať posuit in sua ptãte· ꝟ accipietꝭ ꝟtutẽ supueniẽtꝭ spũs sci i vos. ⁊ eritis mihi testes in irl'm ⁊ i oĩ iudea ⁊ samaria. ⁊ vsqꝫ ad vltimũ t're. Et cũ ħ dixisset: videntibus illis eleuatꝰ est. ⁊ nubes suscepit eũ ab oculis eoꝝ. Cũqꝫ intuerenť in celũ euntẽ illũ: ecce duo viri astiterũt iuxta illos in vestibꝰ albis: q̃ ⁊ dixerũt: Viri galilei qđ statꝭ aspiciẽtes i celũ? Hic ihs q̃ assũptꝰ est a vobis in celũ: sic veniet queãdmodũ vidistꝭ eũ eũtẽ i celũ. Tũc reuersi sũt hierosolymã a mõte q̃ vocať oliueti q̃ ẽ iuxͣ irl'm: sabbati hñs iter. Et cũ introissent in cenaculũ: ascẽderũt vbi manebat petrꝰ ⁊ iohãnes ⁊ iacobus philippus ⁊ thomas bartholomeus ⁊ mathęꝰ: iacobꝰ alphei ⁊ symõ çelotes ⁊ iudas iacobi. Hi oẽs erãt ꝑseuerãtes vnanimiť in oratione cũ mulieribꝰ ⁊ maria matre ihu ⁊ fratribus eiꝰ. In diebus illis exurgẽs petrꝰ i medio fratrũ· dixit. Erat aũt turba hoĩuꝫ siľ fere cẽtũ vigiti. Viri frẽs: oportet ipleri scripturã quã predixit spũs scũs p os dauid de iuda q̃ fuit dux eoꝝ q̃ cõphenderũt ihm qui cõnumeratꝰ erat i nob: ⁊ sortitꝰ ẽ sortẽ ministerij huiꝰ. Et hic quidẽ possidebit agrum de mercede ĩiquitatꝭ: ⁊ suspensus crepuit mediꝰ ⁊ diffusa sunt oĩa viscera eiꝰ. Et notũ factũ ẽ oĩbꝰ habitantibꝰ irl'm: ita ut appellareť ager ille lingua eoꝝ: acheldemach: ħ est ager sanguinis. Scriptũ est. n. in libro psalmoꝝ. Fiat cõmoratio eoꝝ deserta. ⁊ nõ sit q̃ inhabitet in ea. Et ep̃atũ eiꝰ accipiat alť. Oportet ḡ ex his viris q̃ nobiscũ sũt cõgregati oĩ tpe q̃ itrauit ⁊ exiuit inť nos dñs ihs incipiens a baptismate iohãnis vsqꝫ i diẽ q̃ assũptꝰ ẽ a nob: testẽ resurrectionis eius nobiscũ fieri vnũ ex istis. Et statuerunt duos: ioseph qui vocať barsabas· q̃ cognominatꝰ ẽ iustꝰ: ⁊ mathiã. Et orãtes dixerũt: Tu dñe qui corda nosti oĩuꝫ: ostẽde quẽ elegeris ex his duobꝰ vnũ accipe locũ misterij huiꝰ ⁊ aplatꝰ: de q̃ p̃uaricatꝰ ẽ iudas ut abiret in locũ suũ. Et dederũt sortes eis. Et cecidit sors sup mathiam: ⁊ ãnumeratꝰ ẽ cũ vndecim aplis. II

ET cum complereť dies pentecostes: erãt oẽs p̃iť in eodẽ loco. Et factꝰ est repẽte de celo sonꝰ· tanq̃ aduenientꝭ spũs vehementis. ⁊ repleuit totã domũ vbi erãt sedẽtes. Et apparuerũt illis dispꝑtite lingue tãq̃ ignis: seditqꝫ supra singulos eoꝝ. Et repleti sũt oẽs spũ scõ. ⁊ ceperũt loq̃ varijs linguis ꝓut spiritus scũs dabat eloqui illis. Erant aũt in irl'm hitãtes iudei viri religiosi ex oĩ natiõe q̃ sub celo ẽ. Facta aũt hac voce cõuenit multitudo. ⁊ mente confusa est: q̃m audiebat vnusq̃sqꝫ ligua sua illos loquẽtes Stupebãt aũt oẽs. ⁊ mirabãť dicẽtes: Nõne ecce oẽs isti q̃ loquũť galilei sũt? Et quõ nos audiuimꝰ vnusq̃sqꝫ linguã nr̃am in qua nati sumus? Parthi ⁊ medi ⁊ elamite. ⁊ qui habitant mesopotamiã· iudeã. ⁊ cappadociam pontũ. ⁊ asiã· phrygiã. ⁊ pamphyliã· egyptũ ⁊ partes libye· que est circa cyrenẽ. ⁊ aduene romani: iudei quoqꝫ ⁊ proseliti· cretes ⁊ arabes: audiuimꝰ eos loquẽtes nostris liguis

magnalia dei. Stupebāt aūt oēs. ⁊ mirabāť
ad inuicē dicētes: Quid nam vult h̄ esse? Alij
aūt irridentes dicebāt: q̄a musto pleni sunt
isti. Stans aūt petrꝰ cū vndeci eleuauit vocē
suā. ⁊ locutꝰ ē eis. Viri iudei ⁊ qui habitatis
irl̄m vniuersi· hoc vobis notū sit. ⁊ auribus
ꝑcipite ꝟba mea. Nō eni sicut vos estimatis
hi ebrij sūt: cū sit hora diei t̄tia. Sed h̄ est qđ
dictū ē ꝑ ꝓphetā iohel. Et erit in nouissimis
diebꝰ dicit dn̄s· effundā de spū meo sup oēm
carnē. Et ꝓphetabunt filij vr̄i ⁊ filie vr̄e: iu-
uenes vr̄i visiones videbūt: ⁊ seniores vestri
somnia somniabūt. Et q̄dē sup ſuos meos
⁊ ancillas meas in diebꝰ illis effundā de spū
meo ⁊ ꝓphetabunt: ⁊ dabo prodigia in celo
sursū ⁊ signa i terra deorsū: sanguinē ⁊ ignē
⁊ vaporē fumi. Sol conuerteť in tenebras ⁊
luna in sanguinē: anq̄ȝ veniat dies dn̄i ma-
gnꝰ ⁊ manifestꝰ. Et erit· ois q̄cūq; inuocauerit
nomē dn̄i saluꝰ erit. Viri israhelite: audite
ꝟba h̄. Ih̄m naȥarenū viꝝ approbatū a deo
in vob̄ ꝟtutibꝰ ⁊ ꝓdigijs ⁊ signis q̄ fecit deꝰ
ꝑ illū i medio vr̄i sicut scitis: hūc definito cō-
silio ⁊ p̄sciētia dei traditū ꝑ manꝰ iniq̄ꝝ· affi-
gentes interemistis. Quē deꝰ suscitauit solutꝭ
dolorib̄ꝰ iferni: iuxta qđ ipossibile erat teneri
illū ab eo. Dauid. n. dicit i eū. Prouidebam
dn̄m corā me semp: qm̄ a dextris est mihi ne
cōmouear. Propť h̄ letatū ē cor meū. ⁊ exul-
tauit ligua mea: insup ⁊ caro mea req̄escet i
spe. Qm̄ nō derelinq̄s aiam meā i iferno· nec
dabis scm̄ tuū vidē corruptionē. Notas m̄
fecisti vias vite: replebis me iocunditate cū
facie tua. Viri frēs: liceat audēť dicē ad vos
de patriarcha dauid: qm̄ defūctꝰ ē ⁊ sepultꝰ ē·
⁊ sepulchrū eiꝰ est apud nos vsq; i hodiernū
diē. Propheta igiť cū esset ⁊ sciret quia iure-
iurādo iurasset illi deus de fructu lūbi eius
sedē sup sedē eiꝰ: ꝓuidēs locutꝰ ē de resurre-
ctione xp̄i: q̄a neq; derelictꝰ est i inferno· neq;
caro eiꝰ vidit corruptionē. Hūc ih̄m resusci-
tauit deꝰ: cuiꝰ oēs nos testes sumꝰ. Dextera
igiť dei exaltatus. ⁊ ꝓmissione spūs sci acce-
pta a patre: effudit h̄ donū qđ vos videtis ⁊
auditis. Nō. n. dauid ascēdit in celos. Dicit
autē ipse. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris
meis: donec ponā inimicos tuos scabellū pe-
dū tuoꝝ. Certissime sciat ḡ ois domꝰ isrl̄: q̄a
⁊ dn̄m eū ⁊ xp̄m fecit deꝰ hunc ih̄m quē vos
crucifixistis. His āt auditꝭ cōpūcti sūt corde
⁊ dixerūt ad petrū ⁊ ad reliq̄s aplos. Quid
faciemꝰ viri frēs? Petrꝰ aūt ad illos: pn̄iam
inq̄t agite ⁊ baptiȥeť vnusq̄sq; vestrū i noie
ih̄u xp̄i in remissionē pctōꝝ vr̄oꝝ: ⁊ accipietis
donū spūs sci. Vobis. n. ē repromissio ⁊ filijs
vr̄is ⁊ oibꝰ q̄ longe sūt q̄scunq; aduocauerit
dn̄s deꝰ nr̄. Alijs etiā ꝟbis plurimis testifi-
catus est. ⁊ exhortabať eos dicēs: Saluami
a generatione ista praua. Qui ḡ receperunt
sermonē eius baptiȥati sūt. ⁊ apposite sunt in
die illa aie circiť tria milia. Erant aūt ꝑseue-
rātes i doctrina aploꝝ. ⁊ coicatiōe fractiōis
panis. ⁊ orationibꝰ. Fiebat autē oi aie timor
Multa quoq; ꝓdigia ⁊ signa ꝑ apostolos i
irl̄m fiebāt. ⁊ metꝰ erat magnꝰ in vniuersis.
Oēs etiā qui credebāt erāt ꝑiter: ⁊ habebāt
oia coia. Possessiōes ⁊ substātias vendebāt:
⁊ diuidebant illa oibꝰ ꝓut cuiq; opus erat.
Quotidie q̄ꝫ ꝑdurātes vnanimiť in tēplo: ⁊
frāgētes circa domos panē· sumebāt cibū cū
exultatiōe ⁊ simplicitate cordis: collaudan-
tes deū ⁊ habentes gratiā ad omnē plebem.
Dn̄s aūt augebat qui salui fiebant quotidie
in idipsum.

III

Petrus aūt ⁊ iohānes ascēdebant in
templū: ad horā orationis nonā. Et
q̄dā vir q̄ erat claudꝰ ex vtero matri
sue baiulabať: quē ponebāt q̄tidie ad portā
tēpli q̄ diciť speciosa ut peteret elemosynā ab
introeuntibꝰ in tēplū. Is cū vidisset petrū ⁊
iohannē· incipientes introire in tēplū: roga-
bat ut elemosynā acciperet. Intuens aūt i eū
petrꝰ cū iohāne· dixit: Respice i nos. At ille
intēdebat in eos: sperans se aliq̄d accepturū
ab eis. Petrꝰ aūt dixit: Argētū ⁊ aurū nō est
mihi: qđ aūt habeo hoc tibi do. In noie ih̄u
xp̄i naȥareni surge ⁊ ambula. Et apphensa
manu eiꝰ dextera alleuauit eū. ⁊ ꝓtinꝰ cōso-
lidate sūt bases eiꝰ ⁊ plāte. Et exiliēs stetit ⁊
ambulabat. ⁊ intrauit cū illis in tēplū: am-
bulās ⁊ exiliēs ⁊ laudans deū. Et vidit ois
ppl̄us eū ambulantē ⁊ laudātē deū. Cogno-
scebāt aūt illū: q̄ ipse erat qui ad elemosynā
sedebat ad speciosam portā tēpli. Et impleti
sūt stupore ⁊ extasi: i eo qđ ꝯtigerat illi. Cū
tenerēt aūt petrū ⁊ iohannē: cucurrit omnis
ppl̄s ad eos ad porticū q̄ appellať salomōis
stupentes. Vidēs aūt petrꝰ· r̄ndit ad populū.
Viri israhelite q̄d miramini in h̄· aut nos q̄d
intuemi: q̄si nr̄a virtute aut ptāte fecerimus
hūc ambulare? Deꝰ abrahā ⁊ deꝰ ysaac ⁊ deꝰ
iacob· deus patꝝ nr̄oꝝ glorificauit filiū suū

ihm: quē vos q̄dē tradidistis ⁊ negastis añ faciem pilati iudicāte illo dimitti. Vos aũt scm̃ ⁊ iustũ negastis. ⁊ petistis virũ homici-dā donari vobis: autorē ꝟo vite interfecistis: Quē deꝰ suscitauit a mortuis. cuiꝰ nos testes sumus. ⁊ in fide noīs eiꝰ hũc quē vos videtꝪ ⁊ nostis: cōfirmauit nomē eius: ⁊ fides q̄ ꝑ eũ ē dedit integrā sanitatē istā i ꝯspectu oiuꝫ vestrũ. Et nũc frēs scio: q̄ ꝑ ignorantiā feci-stis: sicut ⁊ ꝑncipes vestri. Deꝰ aũt q̄ ꝓnũcia-uit ꝑ os oiuꝫ ꝓphetaꝝ pati xp̄m suũ: sic imple-uit. Penitemini igit̃ ⁊ cōuertimini ut deleant̃ petā vestra. ut cũ venerit tp̄a refrigerij a cō-spectu dñi. ⁊ miserit eũ q̄ ꝑdicatꝰ ē vobis ihm xp̄m: quē oportet q̄dē celũ suscipe vsq̄ i tp̄a restitutionis oiuꝫ que locutꝰ ē deꝰ ꝑ os scōꝝ suoꝝ a seculo ꝓphetaꝝ. Moyses quidē dixit Q̄m ꝓphām suscitabit vob̄ dñs deꝰ vester de fratribꝰ vestris: tanq̄ meipsũ audietis iuxta oia q̄cũq̄ locutꝰ fuerit vobis Erit autē: ois aīa q̄ nō audierit ꝓphām illũ. exterminabit̃ de plebe. Et oēs ꝓphete a samuel ⁊ deinceps qui locuti sũt ānũciauerũt dies istos. Vos estis filij ꝓphetaꝝ ⁊ testamēti: qđ disposuit deꝰ ad patres vestros. dicēs ad abrahā. Et i semie tuo bñdicēt̃ oēs familie t̃re. Vobis ꝑmũ deꝰ suscitās filiũ suũ misit eũ bñdicētē vobis: ut cōuertat se vnusq̄sq̄ a neq̄tia sua. IIII

Loquētibꝰ aũt illis ad ꝓplm̄. supue-nerũt sacerdotes ⁊ mḡratꝰ templi ⁊ saducei. dolentes q̄ docerent ꝓplm̄. ⁊ ānũciarēt i ihm resurrectionē ex mortuis: ⁊ iniecerũt in eos manꝰ. ⁊ posuerũt eos in cu-stodiā in crastinũ. Erat aũt iā vespa. Multi aũt eoꝝ q̄ audierāt ꝟbũ. crediderunt: ⁊ factꝰ est numerꝰ eoꝝ q̄nq̄ milia. Factũ ē aũt i cra-stinũ ut cōgregarēt̃ ꝑncipes eoꝝ ⁊ seniores ⁊ scribe in irlm̄. ⁊ annas ꝑnceps sacerdotũ. ⁊ cayphas. ⁊ iohānes. ⁊ alexander. ⁊ quotq̄t erāt de gnē sacerdotali. Et statuētes eos in medio interrogabāt. In q̄ ꝟtute: aut in q̄ noie fecistis h̄ vos? Tunc petrus repletꝰ spũ scō dixit ad eos: Principes ꝓpli ⁊ seniores isrl̄ audite: si nos hodie diiudicamur in bñfacto hoīs infirmi in q̄ iste saluus factꝰ est: notũ sit oibus vobis ⁊ oi plebi isrl̄: quia in nomine ihu xp̄i naçareni quē vos crucifixistis quem deꝰ suscitauit a mortuis: in h̄ iste astat corā vobis sanꝰ. Hic ē lapis q̄ reꝓbatꝰ ē a vobis edificātibꝰ. q̄ factꝰ ē i caput anguli. ⁊ nō ē in alio aliquo salꝰ. Nec eni aliud nomē est sub celo datũ hoibꝰ: in quo oporteat nos saluos fieri. Vidētes aũt petri ꝯstātiā ⁊ iohannis: comperto q̄ hoies essent sine litteris ⁊ idiote: āmirabant̃: ⁊ cognoscebant eos q̄m cũ ihu fuerāt: hoiem q̄q̄ videntes stantē cũ eis q̄ cu-ratꝰ fuerat: nihil poterāt ꝯdicē. Jusserũt aũt eos foras extra ꝯciliũ secedē. ⁊ cōferebāt ad inuicē dicentes: Quid facie mꝰ hoibꝰ istis? Q̄m q̄dē notũ signũ factũ est ꝑ eos oibꝰ ha-bitātibꝰ irlm̄. Manifestũ est. ⁊ nō possumus negare. Sꝫ ne āpliꝰ diuulget̃ in ꝓplm̄: cōmi-nemur eis ne vltra loquant̃ in noie hoc vlli hoiuꝫ. Et vocātes eos: denũciauerũt ne oio loquerēt̃ neq̄ docerēt in noie ihu. Petrꝰ ꝟo ⁊ iohannes rñdētes. dixerũt ad eos: Si iu-stũ est in conspectu dei vos potius audire q̄ deũ: iudicate. Non. n. possumꝰ q̄ vidimus ⁊ audiuimꝰ nō loq̄. At illi cōminātes dimise-rũt eos: nō iuenientes quō punirēt eos ꝓpt̃ ꝓplm̄: q̄a oēs clarificabāt id qđ factũ fuerat i eo qđ acciderat. Annoꝝ. n. erat āpliꝰ q̄dra-ginta hō: in q̄ factũ fuerat signũ istud sanita-tis. Dimissi aũt venerũt ad suos. ⁊ annũcia-uerũt eis quāta ad eos ꝑncipes sacerdotũ ⁊ seniores dixissent. Qui cũ audissent: vna-nimiter leuauerũt vocē ad deũ. ⁊ dixerunt. Dñe tu q̄ fecisti celũ ⁊ t̃rā mare ⁊ oia que in eis sũt: q̄ spũ scō ꝑ os patris nr̄i dauid pueri tui dixisti: Quare fremuerũt gentes ⁊ ꝓpli meditati sũt iania. Astiterũt reges t̃re ⁊ ꝑn-cipes cōuenerũt in vnũ aduersus dñm ⁊ ad-uersus xp̄m eiꝰ? Cōuenerũt. n. vere i ciuita-te ista aduersus scm̃ puerũ tuũ ihm quē vn-xisti: Herodes ⁊ pontiꝰ pilatꝰ cũ gentibus ⁊ ꝓplis isrl̄: facere q̄ manꝰ tua ⁊ cōsiliũ tuũ de-creuerunt fieri. Et nũc dñe respice in minas eoꝝ. ⁊ da seruis tuis cũ oi fiducia loqui ꝟbũ tuũ i eo q̄ manũ tuā extēdas ad sanitates ⁊ signa ⁊ ꝓdigia fieri ꝑ nomen sci filij tui ihu. Et cũ orassent. motꝰ ē locꝰ i q̄ erāt cōgrega-ti: ⁊ repleti sũt oēs spũ scō: ⁊ loquebant̃ ꝟbũ dei cũ fiducia. Multitudis aũt credētiũ erat cor vnũ ⁊ aia vna: nec quisq̄ eoꝝ que possi-debat aliquid suũ esse dicebat: sed erant illis oia coia. Et ꝟtute magna reddebāt apl̄i te-stimoniũ resurrectionis ihu xp̄i dñi nostri: ⁊ grā magna erat in omnibꝰ illis. Neq̄. n. q̄sq̄ egēs erat int̃ illos. Quotquot. n. possessores agroꝝ aut domoꝝ erāt: vendentes afferebāt ꝑcia eoꝝ q̄ vendebant: ⁊ ponebāt ante pedes aploꝝ. Diuidebatur autē singulis ꝓut cuiq̄

opꝰ erat. Joseph aũt q̇ cognominatꝰ ẽ bar-
sabas ab apostolis·qđ est interpretatũ filiꝰ
cõsolatiõis:leuites cypriꝰ genere cũ haberet
agrũ vendidit eum:⁊ attulit precium ⁊ posuit
ante pedes apostoloꝝ. V

Vir aũt q̇dã noie ananias cũ saphy-
ra vxore sua vendidit agrũ.⁊ frau-
dauit de ꝓcio agri cõscia vxore sua:
⁊ afferẽs ptẽ quãdã·ad pedes aplõꝝ posuit.
Dixit aũt petrus ad ananiã. Anania cur tẽ-
ptauit sathanas cor tuũ mẽtiri te spũi scõ.⁊
fraudare de ꝓcio agri? Nõne manẽs tibi ma
nebat.⁊ venũdatũ in tua erat ptãte? Quare
posuisti i corde tuo hanc rem? Nõ es mentitꝰ
hoibꝰ ꝫ deo. Audiẽs aũt ananias h̄ ꝟba:ce-
cidit ⁊ expirauit. Et factus ẽ timor magnus
sup oẽs q̇ audierũt. Surgẽtes aũt iuuenes
amouerũt eũ.⁊ efferẽtes sepelierũt. Factũ ẽ
aũt q̄si horaꝝ triũ spatiũ.⁊ vxor ipsiꝰ nesciẽs
qđ factũ fuerat introiuit. Dixit aũt ei petrus
Dic mihi mulier·si tanti agrum vendidistis?
At illa dixit: Etiã tanti. Petrꝰ autẽ ad eam.
Quid vtiq̈ cõuenit vobis tẽptare spm̄ dñi?
Ecce pedes eorũ qui sepelierunt virũ tuũ ad
ostiũ.⁊ efferent te. Cõfestim cecidit ante pe-
des eius:⁊ expirauit. Intrantes autẽ iuue-
nes iuenerũt illa mortuã:⁊ extulerunt ⁊ se-
pelierũt ad virũ suũ. Et factꝰ ẽ timor magnꝰ
i vniuersa ecclia.⁊ in oẽs q̇ audierũt h̄. Per
manꝰ aũt aploꝝ fiebãt signa ⁊ ꝓdigia multa
de plebe. Et erãt vnanimiť oẽs i portícu salo-
monis. Ceteroꝝ aũt nemo audebat se cõiũ-
gere illis:ꝫ magnificabat eos pp̄ls. Magis
aũt augebať credentiũ in dño multudo vi-
roꝝ ac mulieꝝ: ita ut i plateas eijcerẽt infir-
mos.⁊ ponerẽt in lectulis ac grabatꝫ ut ve-
niente petro saltem vmbra illiꝰ obumbraret
quẽq̈ illoꝝ.⁊ liberarẽť oẽs ab infirmitatibꝰ
suis. Cõcurrebat aũt ⁊ multitudo vicinaꝝ
ciuitatum irlm̄.afferẽtes egros ⁊ vexatos a
spiritibꝰ imundis: q̇ curabãť oẽs. Exurgens
aũt ꝑnceps sacerdotũ ⁊ oẽs q̇ cũ illo erãt: q̄
ẽ heresis saduceoꝝ repleti sũt zelo.⁊ iiecerũt
manꝰ in aplos:⁊ posuerunt eos in custodia
publica. Angelꝰ aũt dñi ꝑ noctẽ aperiẽs ia-
nuas carceris ⁊ educẽs eos dixit. Ite:⁊ stã-
tes loq̇mini i tẽplo plebi oĩa ꝟba vite huiꝰ.
Qui cũ audissent itrauerũt diluculo i tẽplũ
⁊ docebãt. Adueniẽs aũt ꝑnceps sacerdotũ
⁊ qui cum eo erant:cõuocauerũt cõcilium.⁊
oẽs seniores filioꝝ isrl.⁊ miserunt ad carcerẽ
ut adducerẽť. Cũ aũt venissent mīstri ⁊ apto
carcere nõ iuenissent illos:reuersi nũciaue-
rũt dicẽtes: Carcerẽ q̇dẽ iuenimꝰ clausũ cũ
oĩ diligẽtia:⁊ custodes stãtes ante ianuas:
aperiẽtes aũt nemĩnẽ intꝰ iuenimꝰ. Ut autẽ
audierũt hos sermões magistratꝰ tẽpli ⁊ ꝑn-
cipes sacerdotũ: ambigebãt de illis q̇d nam
fieret. Adueniẽs aũt quidã nũciauit eis·q̇a
ecce viri q̄s posuistꝭ i carcerẽ sũt i tẽplo stan-
tes ⁊ docẽtes pplm̄. Tũc abijt magistratꝰ cũ
ministris.⁊ adduxit illos sine vi. Timebant
n.pplm̄ ne lapidarentur. Et cum adduxissent
illos:statuerũt in cõcilio. Et interrogauit eos
ꝑnceps sacerdotũ·dicẽs. Precipiẽdo ꝓcepi-
mus vobis ne doceretꝭ in noie isto.⁊ ecce re-
plestis irlm̄ doctrina vr̄a.⁊ vultꝭ inducẽ sup
nos sanguinẽ hoĩs istiꝰ. Respondẽs aũt petrꝰ
⁊ apli dixerũt: Obedire oportet deo magis
q̄ hoibꝰ. Deꝰ patrũ vestrorũ suscitauit ihesũ
quẽ vos interemistis suspendentes in ligno.
Hũc ꝑncipẽ ⁊ saluatorẽ deꝰ exaltauit dexte-
ra sua ad dandã pniam isrl ⁊ remissionẽ pec-
catoꝝ:⁊ nos sumꝰ testes horũ ꝟboꝝ:⁊ spũs
scũs quẽ dedit deꝰ oibꝰ obedientibꝰ sibi. Hec
cũ audissent dissecabãť:⁊ cogitabãt interficẽ
illos. Surgẽs aũt q̇dã i cõcilio pharıseꝰ noie
gamaliel legis doctor honorabilis vniuerse
plebi:iussit foras ad breue hoĩes fieri. Dixitq̈
ad illos. Viri israhelite attendite vobis sup
hominibꝰ istis: q̇d acturi sitis. Ante hos.n.
dies extitit theodas dicẽs se esse aliquẽ: cui
ꝯsensit numerꝰ viroꝝ circiť q̄drigẽtoꝝ·q̇ occi-
sus ẽ.⁊ oẽs q̇ credebãt ei dissipati sunt:⁊ re-
dacti ad nihilũ. Post hunc extitit iudas ga-
lileus i diebꝰ ꝓfessiõis.⁊ auertit pplm̄ post se.
Et ipse perijt:⁊ oẽs quotq̇t consenserunt ei
dispsi sũt. Et nũc itaq̈ dico vobis:discedite
ab hoibꝰ istꝭ.⁊ sinite illos. Qm̄ si ẽ ex hoibus
cõsiliũ h̄ aut opꝰ·dissolueť: si ꝟo ex deo ẽ·nõ
poteritꝭ dissoluere: ne forte ⁊ deo repugnare
videami. Cõsenserũt autẽ illi:⁊ cõuocantes
aplos cesis denũciauerũt ne oĩo loquerẽť in
noie ihu:⁊ dimiserũt eos. Et illi quidẽ ibant
gaudẽtes a cõspectu cõcilij:qm̄ digni habi-
ti sunt ꝓ noie ihu ꝯtumeliã pati. Omni autẽ
die nõ cessabãt i tẽplo ⁊ circa domos docen-
tes:⁊ euãgelizãtes xp̄m ihm̄. VI

In diebus aũt illis crescẽte numero di-
scipulorũ factum est murmur grecorũ
aduersus hebreos: eo q̄ despicerenť in
ministerio q̄tidiano vidue eoꝝ. Cõuocãtes

autē duodecim multitudinē discipuloꝝ· dixerunt: Non est equū nos derelinquere verbū dei: ⁊ mistrare mēsis. Considerate ḡ frēs viros ex vobis boni testimonij septem· plenos spū scō ⁊ sapia: q̄s cōstituamus sup̄ h̄ opus. Nos ꝟo orationi ⁊ ministerio ꝟbi instantes erimꝰ. Et placuit sermo corā oī multitudine Et elegerūt stephanū virū plenū fide ⁊ spū scō. ⁊ philippū ⁊ procoꝝ ⁊ nicanorē ⁊ timonē ⁊ parmenā ⁊ nicolaū aduenā antiocenū. Hos statuerūt añ conspectū apl'oꝝ: ⁊ orātes imposuerūt eis manꝰ. Et ꝟbū dñi crescebat: ⁊ multiplicabaꝛ numerꝰ discipuloꝝ in irl'm valde. Multa etiā turba sacerdotū obediebat fidei. Stephanꝰ autē plenꝰ gratia ⁊ fortitudine faciebat ꝓdigia ⁊ signa magna in ꝑpl'o. Surrexerunt aūt quidā de synagoga q̄ appellaꝛ libertinoꝝ ⁊ cyrenēsiū ⁊ alexandrinoꝝ ⁊ eoꝝ q̇ erant a cilicia ⁊ asia disputantes cū stephano ⁊ nō poterant resistere sapiētie ⁊ spūi q̇ loquebaꝛ. Tunc sūmiserūt viros q̇ dicerent se audisse eū dicentē verba blasfemie in moysen ⁊ deū. Cōmouerūt itaq̄ plebē ⁊ seniores ⁊ scribas: ⁊ cōcurrentes rapuerūt eum ⁊ adduxerunt in cōciliū. ⁊ statuerūt falsos testes qui dicerent. Homo iste non cessat loqui verba aduersus locū sanctum ⁊ legē. Audiuimus eni eū dicentē: qm̄ ihs naçarenus hic destruet locū istū. ⁊ mutabit traditiones quas tradidit nobis moyses. Et intuentes eū oēs q̇ sedebant in cōcilio: viderūt faciē eius tanq̄ faciē angeli. VII

Dixit aūt ꝑnceps sacerdotū: si h̄ ita se hñt. Qui ait: Viri frēs ⁊ patres audite. Deꝰ glorie apparuit pr̄i nostro abrahe cū esset in mesopotamia priusq̄ moraret in charran. ⁊ dixit ad illū: Exi de terra tua ⁊ de cognatiōe tua. ⁊ veni in terrā quam mōstrauero tibi. Tūc exijt de t̄ra chaldeorū ⁊ habitauit i charran. Et inde postq̄ mortuꝰ est paꝛ eiꝰ trāstulit illū in terrā istā: in q̄ nunc vos habitatis. Et non dedit illi hereditatē in ea· nec passū pedis: sed repmisit dare illi eā i possessionē. ⁊ semini eiꝰ pꝰ ipsū: cū nō haberet filiū. Locutꝰ ē aūt ei deꝰ: q̇a erit semē eiꝰ accola i t̄ra aliena. ⁊ seruituti eos subijcient ⁊ male tractabūt eos ānis q̄drigētis. ⁊ gentē cui seruierint iudicabo ego dicit dñs. Et pꝰ hec exibūt ⁊ seruient mihi in loco isto. Et dedit illi testamentū circūcisionis. ⁊ sic genuit ysaac. ⁊ circūcidit eū die octaua: ⁊ ysaac iacob. ⁊ iacob duodecim pr̄iarchas. Et patriarche emulātes ioseph vendiderūt i egyptū: ⁊ erat deꝰ cum eo. Et eripuit eū ex oībꝰ tribulationibꝰ eius: ⁊ dedit ei gratiā ⁊ sapiētiā in cōspectu pharaonis regis egyptioꝝ. ⁊ ꝯstituit eum ꝑpositū sup̄ egyptū ⁊ sup̄ omnē domum suā. Venit autē fames in vniuersam egyptū ⁊ chanaan. ⁊ tribulatio magna: ⁊ nō iuueniebant cibos patres nr̄i. Cū audisset aūt iacob esse frumētū i egypto· misit p̄res nr̄os ꝑmū. ⁊ in secundo cognitus est ioseph a fribꝰ suis: ⁊ manifestatū ē pharaōi genꝰ eiꝰ. Mittēs aūt ioseph accersiuit iacob patrē suū: ⁊ oēm cognationē suā in aiabꝰ septuagintaq̄nq̄. Et descēdit iacob in egyptū: ⁊ defunctꝰ ē ipse ⁊ p̄res nr̄i. Et translati sunt in sichem: ⁊ positi sunt i sepulchro q̇ꝺ emit abrahā ꝑcio argēti a filijs emor filij sichem. Cū aūt appropinq̄ret tēpꝰ promissiōis quā cōfessus erat deus abrahe: creuit ꝑpl's ⁊ multiplicatꝰ ē i egypto. q̄adusq̄ surrexit aliꝰ rex in egypto q̇ nō sciebat ioseph. Hic circūueniēs genꝰ nr̄m· afflixit p̄res nr̄os: ut exponerēt infantes suos ne viuificarenꝛ. Eodē tp̄e natus ē moyses. ⁊ fuit gratꝰ deo: q̇ nutritꝰ ē tribꝰ mensibꝰ in domo p̄ris sui. Exposito autē illo sustulit eum filia pharaonis. ⁊ nutriuit eū sibi i filiū. Et eruditus ē moyses oī sapia egyptioꝝ: ⁊ erat potēs in verbis ⁊ i opibꝰ suis. Cū autē impleretur ei q̄draginta annoꝝ tēpꝰ: ascēdit in cor eius ut visitaret frēs suos filios isrl'. Et cum vidisset quēdā iiuriā patientē vindicauit illū: ⁊ fecit vltionē ei q̇ iiuriā sustinebat ꝑcusso egyptio. Existimabat autē intelligere frēs: qm̄ deꝰ ꝑ manū ipsius daret salutē illis. At illi nō intellexerūt. Sequēti ꝟo die apparuit illis litigantibꝰ: ⁊ recōciliabat eos in pace· dicens: Viri: frēs estis. Ut q̇d nocetis alterutrū? Qui aūt iiuriā faciebat ꝓximo: repulit eū dicēs: Quis te constituit ꝑncipē ⁊ iudicē sup̄ nos? Nūq̇d interficere me tu vis· quēadmodū interfecisti heri egyptiū? Fugit autē moyses i ꝟbo isto: ⁊ factꝰ ē aduena in t̄ra madian: vbi generauit filios duos. Et expletis ānis q̄draginta: apparuit illi in deserto montis syna angelꝰ i igne flāme rubi. Moyses aūt vidēs āmiratꝰ ē visū. Et accedēte illo ut cōsideraret: facta est ad eū vox dñi· dicēs: Ego sum deꝰ patrū tuoꝝ: deꝰ abrahā· deꝰ ysaac. ⁊ deus iacob· Tremefactꝰ aūt moyses: nō audebat ꝯsiderare. Dixit āt illi deꝰ. Solue calciamētū

pedū tuoꝝ. Loc⁹.n.i q̄ stas t̄ra scā ē. Uidens
vidi afflictionem ppl'i mei qui ē in egypto: ⁊
gemitū eoꝝ audiui. ⁊ descendi libare eos. Et
nūc veni. ⁊ mittā te in egyptū. Hunc moysen
quē negauerūt dicētes: quis te cōstituit p̄n/
cipem ⁊ iudicē: hūc de⁹ p̄ncipē ⁊ redemptorē
misit cū manu angeli q̄ apparuit illi in rubo.
Hic eduxit illos faciēs ꝓdigia ⁊ signa in t̄ra
egypti ⁊ i rubro mari. ⁊ i deserto ānis qua/
draginta. Hic est moyses qui dixit filijs isrl'.
Prophetā suscitabit vob̄ de⁹ de fribus v̄ris:
tanq̄ͣ meipsū audietis. Hic ē q̄ fuit in ecclesia
in solitudine cū angelo q̄ loq̄baꝛ ei in monte
syna ⁊ cū patrib⁹ vestris: q̄ accepit v̄ba vite
dare vobis. Cui noluerūt obedire p̄res v̄ri:
s̄ repulerunt ⁊ auersi sunt cordib⁹ suis i egy/
ptū. dicētes ad aaron: Fac nob̄ deos q̄ p̄ce/
dant nos. Moysi.n. huic qui eduxit nos de
t̄ra egypti: nescim⁹ q̄d factū sit ei. Et vitulū
fecerūt in dieb⁹ illis. ⁊ obtulerūt hostiā simu/
lacro. ⁊ letabāꝛ in opib⁹ manuū suarū. Cō/
uertit aūt de⁹: ⁊ tradidit eos seruire militie
celi: sicut scriptū est i libro ꝓphaꝝ. Nūquid
victimas aut hostias obtulistis mihi annis
q̄draginta in deserto. dom⁹ isrl'? Et suscepi/
stis tabernaculum moloch. ⁊ sidus dei vestri
remphā. figuras q̄s fecistis adorare eas:
⁊ transferā vos in babylonem. Tabernacu/
lum testimonij fuit cum patrib⁹ v̄ris i deser/
to: sicut disposuit illis deus loquēs ad moy/
sen: ut faceret illud s̄m formā quā viderat.
Qd̄ ⁊ induxerūt suscipiētes patres v̄ri cum
ih̄u in possessionē gentiū: q̄s expulit de⁹ a fa/
cie patꝝ v̄roꝝ vsq̄ in dieb⁹ dauid. Qui inue/
nit gr̄am an̄ deum. ⁊ petijt ut iueniret taber/
naculum deo iacob. Salomō aūt edificauit
illi domū. Sꝫ nō excelsus i manufactꝫ h̄itat:
sicut ꝑ ꝓph̄am dic̄. Celū mihi sedes est: terra
aūt scabellū pedū meoꝝ. Quam domū edifi/
cabitis mihi dic̄ dn̄s: aut q̄s loc⁹ req̄etionis
mee est? Nōne man⁹ mea fecit h̄ oia? Dura
ceruice ⁊ incircūcisi cordib⁹ ⁊ auribus. vos
sp̄ sp̄ūi scō restitistis: sicut patres vestri. ita ⁊
vos. Quē ꝓph̄arum nō sūt ꝑsecuti p̄res v̄ri?
Et occiderūt eos q̄ p̄nūciabant de aduentu
iusti: cuius vos nūc proditores ⁊ homicide
fuistis: q̄ accepistis legē in dispositiōe ange/
lorū ⁊ nō custodistis. Audientes aūt h̄ disse/
cabanꝛ cordib⁹ suis. ⁊ stridebant dentib⁹ in
eū. Cū aūt eēt plen⁹ sp̄ū scō. intēdens in celū
vidit gloriam dei: ⁊ ih̄m stantē a dextris dei.

Et ait: Ecce video celos apertos ⁊ filiū ho/
minis stantē a dextri v̄tutis dei. Exclamā/
tes aūt voce magna ꝯtinuerūt aures suas:
⁊ ip̄etū fecerunt vnanimiꝛ i eū. Et eijcientes
eū ex ciuitatē lapidabant. ⁊ testes deposue/
runt vestimēta sua secus pedes adolescētꝫ: q̄
vocabaꝛ saulus. Et lapidabāt stephanū iuo
cātē ⁊ dicentē: Dn̄e ih̄u suscipe sp̄m meum.
Positis aūt genibus: clamauit voce magna
dicens: Dn̄e. ne statuas illis h̄ pctm̄. Et cū
h̄ dixisset: obdormiuit in dn̄o. VIII

PAulus aūt erat cōsentiēs neci eius.
Facta est autē i illa die ꝑsecutio ma/
gna in ecclesia q̄ erat hierosolymis:
⁊ oēs dispsi sunt ꝑ regiones iudee ⁊ samarie
p̄ter apl'os. Sepelierūt aūt stephanū viri ti/
morati: ⁊ fecerunt planctū magnū sup eum.
Saulus v̄o deuastabat eccl'iam ꝑ domos
itrās. ⁊ trahēs viros ac mulieres. tradebat
in custodiā. Igiꝛ q̄ dispsi erant ꝑtransibant
euāgeliçātes v̄bū dei. Philippus āt descen/
dens in ciuitatē samarie p̄dicabat illis xp̄m.
Intendebant aūt turbe his q̄ a philippo di/
cebanꝛ vnanimiꝛ audientes ⁊ vidētes signa
q̄ faciebat. Multi.n. eoꝝ q̄ habebāt spiritus
imundos: clamantes voce magna exibant.
Multi aūt paralytici ⁊ claudi curati sūt. Fa/
ctū est ḡ gaudiū magnū in illa ciuitate. Uir
aūt q̄dā noie symon q̄ an̄ fuerat in ciuitate
magus seducēs gētem samarie dicēs se esse
aliquē magnū: cui auscultabāt oēs a mini/
mo vsq̄ ad maximū. dicentes: hic ē v̄tus dei
q̄ vocaꝛ magna. Attendebāt aūt eū: ꝓpꝛ qd̄
multo tp̄e magicis suis demētasset eos. Cū
v̄o credidissent philippo euangeliçāti de re/
gno dei: in noie ih̄u xp̄i baptiçabanꝛ viri ac
mulieres. Tūc symon ⁊ ipse credidit: ⁊ cum
baptiçatus eēt adherebat philippo. Uidens
etiam signa ⁊ v̄tutes maximas fieri: stupens
ām̄irabaꝛ. Cū aūt audissent apl'i q̄ erant in
hierosolymis q̄ ꝗa recepisset samaria verbum
dei: miserūt ad eos petꝝ ⁊ iohannē. Qui cū
venissent orauerūt ꝓ ipsis: ut acciperent spi/
ritū scm̄. Nōdum.n. in quēq̄ illorū venerat:
sed baptiçati tm̄ erant in noie dn̄i ih̄u. Tunc
iponebant man⁹ sup illos: ⁊ accipiebāt sp̄m
scm̄. Cum vidisset aūt symon q̄a ꝑ ipositionē
man⁹ apl'oꝝ dareꝛ sp̄us scūs: obtulit eis pe/
cuniā. dicens: Date ⁊ mihi hāc potestatē: ut
cuicūq̄ iposuero man⁹ accipiat sp̄m sanctū.
Petr⁹ autē dixit ad eū. Pecunia tua tecū sit

in pditionē: qm̄ donū dei existimasti pecunia possideri. Nō est enī tibi pars neqȝ sors in sermone isto. Cor.n. tuū non est rectū corā deo. Pniam itaqȝ age ab hac neqtia tua: ⁊ roga deū si forte remittat tibi hec cogitatio cordis tui. In felle.n. amaritudinis ⁊ obligatione iniqtatis video te eē. Respondens aūt symon dixit: Precamini vos ꝓ me ad dñm: ut nihil veniat sup me hoꝝ q̄ dixistis. Et illi quidem testificati ⁊ locuti vbū dei· redibāt hierosolymā: ⁊ multis regiōib⁹ samaritanoꝝ euangeliçabāt. Angelus aūt dñi locut⁹ ē ad philippū· dicens: Surge: ⁊ vade ꝯ meridianū ad viā q̄ descēdit ab ir̄lm in gaçā: hec est deserta Et surgens abijt. Et ecce vir ethiops eunuchus potēs candacis regine ethiopū· q̄ erat sup oēs gaças ei⁹· venerat adorare in ir̄lm: ⁊ reuertebat̄ sedens supra currū suū· legensqȝ ysaiā ꝓphetā. Dixit aūt spūs philippo. Accede. ⁊ adiunge te ad currū istum. Accurrens autē philippus: audiuit eū legentē ysaiā prophetā. ⁊ dixit. Putas ne intelligis que legis? Qui ait: Et quō possū: si nō aliqs ostenderit mihi? Rogauitqȝ philippū ut ascēderet ⁊ sederet secū. Locus aūt scripture quā legebat erat hic. Tanq̄ ouis ad occisionem ductus est. ⁊ sicut agnus coram tondēte se sine voce: sic nō aperuit os suū. In humilitate iudiciū ei⁹ sublatū est. Generationē ei⁹ quis enarrabit? Qm̄ tollet̄ de t̄ra vita ei⁹. Respōdēs aūt eunuchus philippo· dixit: Obsecro te· de quo ꝓpha dic̄ h̄? De se an de alio aliq̄? Aperiens aūt philipp⁹ os suū. ⁊ icipiēs a scriptura ista euāgeliçauit illi ih̄m. Et dū irent p viam: venerunt ad quādā aquam. Et ait eunuchus: Ecce aqua. Quis ꝓhibet me baptiçari? Dixit aūt philipp⁹. Si credis ex toto corde: licet Et respondens ait: Credo filium dei esse ih̄m xp̄m. Et iussit stare currum. Et descenderūt vterqȝ in aquā philippus ⁊ eunuch⁹. ⁊ baptiçauit eū. Cū aūt ascēdisset de aq̄· spūs dñi rapuit philippū. ⁊ ampli⁹ non vidit eū eunuch⁹. Ibat.n. p viā suā gaudēs. Philippus aūt inuentus ē in açoto. ⁊ ptransiēs euāgeliçabat ciuitatib⁹ cunctis donec veniret cesareā. IX

Paulus aūt adbuc spirās minarū ⁊ cedis in discipulos dñi: accessit ad principē sacerdotū. ⁊ petijt ab eo epistolas in damascū ad synagogas: ut si q̄s inuenisset hui⁹ vie viros ac mulieres: vinctos pduceret i ir̄lm. Et cū iter faceret: cōtigit ut appropinq̄ret damasco. Et subito circūfulsit eum lux de celo. ⁊ cadens in terram· audiuit vocem dicentē sibi. Saule saule quid me psequeris? Qui dixit. Quis es dñe? Et ille. Ego sum ih̄s quē tu persequeris. Durum est tibi ꝯ stimulū calcitrare. Et tremēs ac stupēs dixit: Dñe· q̄d me vis facere? Et dñs ad eum Surge ⁊ ingredere ciuitatem: ⁊ ibi dicet̄ tibi q̄d te oporteat facere. Viri aūt illi qui comitabant̄ cū eo stabāt stupefacti: audiētes quidē vocē: neminē aūt vidētes. Surrexit aūt saul⁹ de terra: apertisqȝ oculis nihil videbat. Ad man⁹ aūt illū trahētes itroduxerūt damascū Et erat ibi trib⁹ dieb⁹ nō videns: ⁊ nō manducauit neqȝ bibit. Erat aūt quidā discipul⁹ damasci· noīe ananias. Et dixit ad illū i visu dñs. Anania. At ille ait. Ecce ego dñe. Et dñs ad eū. Surge ⁊ vade in vicū q̄ vocat̄ rectus. ⁊ q̄re in domo iude· saulū noīe tharsensem. Ecce.n. orat. Et vidit virū ananiā noīe introeūtē. ⁊ imponentē sibi man⁹ ut visū recipiat. R̄ndit aūt ananias. Dñe audiui a multis de viro h̄: quāta mala fecerit sanctis tuis i ir̄lm. Et hic habet ptātē a p̄ncipib⁹ sacerdotū: alligādi oēs qui inuocāt nomē tuū. Dixit aūt ad eū dñs. Vade: qm̄ vas electionis est mihi iste· ut portet nomen meū corā gētib⁹ ⁊ regib⁹ ⁊ filijs isr̄l. Ego.n. ostendā illi: quāta oporteat eū ꝓ noīe meo pati. Et abijt ananias ⁊ introiuit in domū: ⁊ imponēs ei manus dixit: saule frater: dñs misit me ih̄s· q̄ apparuit tibi in via qua veniebas: ut videas ⁊ implearis spū scō. Et ꝯfestim ceciderūt ab oculis eius tanq̄ squame. ⁊ visū recepit. Et surgens baptiçat⁹ est. ⁊ cū accepisset cibū confortat⁹ est. Fuit autē cū discipulis q̄ erant damasci p dies aliq̄t. Et cōtinuo ingressus i synagogas p̄dicabat ih̄m: qm̄ hic ē fili⁹ dei. Stupebant aūt oēs q̄ eū audiebāt. ⁊ dicebant: Nōne hic est qui expugnabat in ir̄lm eos q̄ inuocabāt nomē istud? Et huc ad hoc venit ut vinctos illos duceret ad p̄ncipes sacerdotū. Saul⁹ aūt multo maḡ ꝯualescebat ⁊ ꝯfundebat iudeos q̄ habitabāt damasci· affirmās qm̄ hic ē xp̄s. Cū aūt implerēt̄ dies multi: cōsiliū fecerūt in vnū iudei ut eū interficerēt. Note aūt facte sūt saulo insidie eoꝝ. Custodiebāt autē ⁊ portas die ac nocte: ut eū interficerēt. Accipientes autē eum discipuli nocte per murum dimiserūt eū: sūmittētes in sporta. Cum aūt venisset in ir̄lm tēptabat se iūgere discipulis

⁊ oēs timebant eū: nō credētes q̄ eſſet diſci-
pulus. Barnabas aūt apphenſū illū duxit
ad aplos: ⁊ narrauit illis quō in via vidiſſet
dn̄m. ⁊ q̇a locutꝰ ē ei. ⁊ quō i damaſco fidu-
cialiť egerit i noīe ih̄u. Et erat cū illis intrās
⁊ exiens i ir̄lm: fiducialiter agens i noīe dn̄i.
Loquebať q̄ꝫ gētibꝰ ⁊ diſputabat cū grecis:
illi aūt q̄rebant occidē eū. Qđ cū cognouiſſent
frēs: deduxerūt eū ceſareā. ⁊ dimiſerūt thar-
ſum. Eccleſia q̇dē ꝑ totā iudeā ⁊ galileam ⁊
ſamariā habebat pacē: ⁊ edificabať āmbulās
i timore dn̄i: ⁊ ꝯſolatione ſc̄i ſpūs replebať.
Factū ē aūt ut petrꝰ dū tranſiret vniuerſos
deueniret ad ſc̄os q̇ hītabant lydde. Inuenit
aūt ibi hoīem quendā noīe eneam ab annis
octo iacentē i grabato: qui erat paralyticus.
Et ait illi petrꝰ. Enea: ſanet te dn̄s ih̄s xp̄s.
Surge: ⁊ ſterne tibi. Et cōtinuo ſurrexit. Et
viderūt eū oēs q̇ habitabant lydde ⁊ ſarone
q̇ ꝯuerſi ſūt ad dn̄m. In ioppe aūt fuit quedā
diſcipula noīe tabita: que interpretata diciť
dorcas. Hec erat plena opibꝰ bonis ⁊ elemo
ſynis q̄s faciebat. Factū ē aūt in diebꝰ illis:
ut infirmata moreret. Quā cū lauiſſent: po-
ſuerūt eā i cenaculo. Cum aūt ꝓpe eēt lydda
ab ioppe: diſcipuli audiētes quia petrꝰ eēt in
ea: miſerūt duos viros ad eū rogantes: ne
pigriteris venire vſq̄ ad nos. Exurgēs autē
petrꝰ: venit cū illis. Et cū aduenīſſet: duxerūt
illum in cenaculū. ⁊ circūſteterūt illū oēs vi-
due flētes. ⁊ oſtēdētes ei tunicas ⁊ veſtes q̄s
faciebat illis dorcas. Eiectis aūt oībꝰ foras
petrꝰ ponēs genua orauit. ⁊ ꝯuerſus ad cor-
pus dixit: Tabita ſurge. At illa apuit ocu-
los. ⁊ viſo petro reſedit. Dans aūt illi manū
erexit eam. ⁊ cū vocaſſet ſanctos ⁊ viduas:
aſſignauit eā viuā. Notū aūt factū eſt ꝑ vni-
uerſam ioppen. ⁊ crediderunt multi in dn̄o.
Factū ē aūt ut dies multos morareť i ioppe
apud ſymonē quendā coriariū.

X

Vir autē q̇dā erat in ceſarea noīe cor-
nelius centurio cohortis q̄ diciť itali-
ca: religioſus ⁊ timens deū cū omni
domo ſua: faciēs elemoſynas multas plebi:
⁊ deprecās deum ſp̄. Is vidit i viſu manifeſte
q̄ſi hora diei nona angelū dei introeuntē ad
ſe ⁊ dicētē ſibi: Corneli. At ille intuens eū:
timore correptus dixit: Quis es dn̄e? Dixit
aūt illi. Oratiōes tue ⁊ elemoſyne tue aſcen-
derūt i memoriā in ꝯſpectu dei. Et nunc mit-
te viros in ioppen. ⁊ accerſi ſymonē quendā
qui cognominať petrꝰ. Hic hoſpitať apud ſy-
monē quendā coriariū: cuiꝰ ē domꝰ iux̄ mare
Hic dicet tibi: q̇d te oporteat facē. Et cū diſ-
ceſſiſſet āgelꝰ q̇ loq̄bať illi: vocauit duos do-
meſticos ſuos. ⁊ militē metuētē dn̄m ex his
q̇ illi parebant. Quibꝰ cū narraſſet oīa: miſit
illos i ioppen. Poſtera aūt die iter illis faci-
entibus ⁊ appropinquātibꝰ ciuitati: aſcēdit
petrꝰ in ſupiora ut oraret circa horā ſextā. Et
cū eſuriret voluit guſtare. Parātibꝰ aūt illis:
cecidit ſup eū mentis exceſſus. Et vidit celū
apertū: ⁊ deſcendens vas quoddā velut lin-
theū magnū q̄tuor initijs ſūmitti de celo in
t̄rā: in q̇ erant oīa q̄drupedia ⁊ ſerpentia t̄re
⁊ volatilia celi. Et facta ē vox ad eū. Surge
petre: occide ⁊ māduca. Ait aūt petrꝰ. Abſit
dn̄e: q̇a nūq̄ māducaui oē cōmune ⁊ imūdū
Et vox iterū ſecundo ad eū. Qđ deꝰ purifica-
uit: tu cōmune ne dixeris. Hoc factū ē ꝑ ter.
Et ſtatim receptum eſt vas i celum. Et dum
intra ſe heſitaret petrꝰ quid nā eſſet viſio quā
vidiſſet: ecce viri qui miſſi erāt a cornelio in-
quirentes domū ſymonis: aſtiterūt ad ianuā
Et cū vocaſſent: interrogabāt: ſi ſymon qui
cognominať petrꝰ illic haberet hoſpitiū. Pe-
tro aūt cogitāte de viſiōe: dixit ſpūs ei: Ecce
viri tres querūt te. Surge itaq̄ ⁊ deſcēde. ⁊
vade cū eis nihil dubitās: q̇a ego miſi illos.
Deſcendēs aūt petrus ad viros: dixit: Ecce
ego ſum quē q̄ritis. Que cā ē ꝓpť quā veni-
ſtis? Qui dixerūt: Cornelīꝰ centurio vir iu-
ſtus ⁊ timens deū ⁊ teſtimoniū hn̄s ab vni-
uerſa gēte iudeoꝝ: reſponſum accepit ab an-
gelo ſancto accerſiri te in domū ſuā. ⁊ audire
v̄ba abs te. Introducēs ḡ eos: recepit hoſpi-
tio. Sequēti aūt die ſurgēs ꝓfectꝰ ē cū illis:
⁊ quidā ex fribꝰ ab ioppe comitati ſunt eum.
Altera aūt die itroiuit ceſareā. Cornelīꝰ v̄o
expectabat illos: ꝯuocatis cognatꝭ ſuis ⁊ ne-
ceſſarijs amicis. Et factū ē cū itroiſſet petrꝰ
obuiꝰ venit ei cornelius. ⁊ ꝓcidens ad pedes
eiꝰ adorauit eū. Petrꝰ v̄o eleuauit eū dicēs:
Surge: ⁊ ego ipſe hō ſum. Et loquens cū illo
intrauit. ⁊ inuenit multos qui conuenerant.
dixitq̄ ad illos: Vos ſcitis quomodo abho-
minatū ſit viro iudeo ꝯiūgi aut accedere ad
alienigenā. Sꝫ mihi oſ̄dit deus neminē cō-
munē aut imūdū dicere hoīem: ꝓpť qđ ſine
dubitatiōe veni accerſitꝰ. Interrogo ḡ: quā
ob cām accerſiſtis me. Et cornelīꝰ ait: A nu-
diuſ q̄rta die vſq̄ ad hanc horā orans eram

horā nona in domo mea. ⁊ ecce vir stetit añ me in veste candida. ⁊ ait: Corneli exaudita est oratio tua. ⁊ elemosyne tue cōmemorate sunt i ɔspectu dei. Mitte ḡ in ioppen ⁊ accersi symonen q̄ cognominaᷓ petrꝰ: hic hospitaᷓ in domo symonis coriarij iuxᷓ mare. Confestim ḡ misi ad te. ⁊ tu bn̄ fecisti veniēdo. Nūc ergo oēs nos in ɔspectu tuo adsumus: audire oia q̄cūq3 tibi p̄cepta sūt a dn̄o. Aperiēs aūt petrus os suū. dixit: In xᷓitate cōperi q̄a nō est psonaꝶ acceptor deꝰ. ꝫ in oi gente qui timet eū ⁊ opaᷓ iusticiam: acceptꝰ est illi. Uerbum misit deus filijs isrl̄. annūciās pacem p̄ ihm̄ xp̄m: hic ē oiū3 dn̄s. Uos scitis qd̄ factū est xᷓbū p̄ vniuersam iudeam. Incipiēs. n. a galilea pꝰ baptismū qd̄ p̄dicauit iohannes ihm̄ a naçareth quō vnxit eū deus spū scō ⁊ xᷓtute q̄ ptransijt bn̄faciēdo ⁊ sanādo oēs oppssos a diabolo: qm̄ deꝰ erat cū illo. Et nos testes sumꝰ oiū3 que fecit in regiōe iudeoꝝ ⁊ irlm̄: quē occiderūt suspēdētes i ligno. Hunc deus suscitauit tcia die ⁊ dedit eum manifestū fieri nō oi p̄p̄lo: ꝫ testibꝰ p̄ordinatis a deo. nobis qui māducauimꝰ ⁊ bibimꝰ cum illo postq̄ resurrexit a mortuis. Et p̄cepit nobis p̄dicare p̄p̄lo ⁊ testificari: q̄a ipse est qui ɔstitutus est a deo iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ. Huic oēs ,pphe testimoniū phibēt remissionē pctoꝝ accipere p̄ nomē eius: oēs qui credūt in eū. Adhuc loquente petro xᷓba h̄ cecidit spūs scūs sup̄ oēs q̄ audiebāt xᷓbū. Et obstupuerūt ex circūcisiōe fideles q̄ venerāt cū petro: q̄a ⁊ in nationes grā spūs sci effusa ē. Audiebant. n. illos loqūētes linguis. ⁊ magnificātes deū. Tunc r̄ndit petrꝰ. Nunq̄d aquā q̄s ,phibere pōt ut non baptiçenᷓ hi q̄ spm̄ scm̄ acceperunt sicut ⁊ nos? Et iussit eos baptiçari i nomine ihu xp̄i. Tunc rogauerūt eum: ut maneret apud eos aliquot diebus. XI

Audierūt aūt apl'i ⁊ frēs q̄ erant i iudea: qm̄ ⁊ gentes receperūt xᷓbū dei. Cū aūt ascendisset petrꝰ hierosolymā disceptabāt aduersus illū q̄ erant ex circūcisiōe dicentes: Quare introisti ad viros ppuciū hn̄tes. ⁊ māducasti cum illis? Incipiens autē petrꝰ: exponebat illis ordinem. dicens: Ego eram in ciuitate ioppe orans. ⁊ vidi in excessu mentis mee visionē: descendens vas q̄dā velut linteum magnū quatuor initijs submitti de celo. ⁊ venit vsq3 ad me. In quod intuens considerabā. ⁊ vidi q̄drupedia terre ⁊ bestias ⁊ reptilia ⁊ volatilia celi. Audiui aūt ⁊ vocē dicentē mihi. Surge petre. occide ⁊ māduca. Dixi autē. Nequaq̄ dn̄e: quia cōmune aut imundū nūq̄ introiuit in os meū. R̄ndit aūt vox secūdo de celo. Q̄d deus mūdauit: tu ne cōmune dixeris. Hoc aūt factū ē p̄ ter. ⁊ recepta sūt oia rursū i celū. Et ecce viri tres ɔfestim astiterūt in domo i qua eram: missi a cesarea ad me. Dixit aūt spūs mihi: ut irem cum illis nihil hesitans. Uenerunt aūt mecū ⁊ sex frēs isti: ⁊ ingressi sumus in domū viri. Narrauit aūt nobis quō vidisset angelum i domo sua stantē. ⁊ dicentē sibi. Mitte in ioppen: ⁊ accersi symonē qui cognominaᷓ petrꝰ: q̄ loqueᷓ tibi xᷓba in q̄bꝰ saluus eris tu ⁊ vniuersa domꝰ tua. Cū aūt cepissem loqui: cecidit spūs scūs sup̄ eos: sicut ⁊ i nos i initio. Recordatꝰ sū aūt xᷓbi dn̄i. sicut dicebat: Iohānes q̄dē baptiçauit aq̄: vos aūt baptiçabimini spū scō. Si ḡ eandē grām dedit illis deꝰ sicut ⁊ nob̄ q̄ credidimꝰ i dn̄m ihm̄ xp̄m: ego q̄s erā q̄ possem. ,phibē deū? His auditis tacuerūt. ⁊ glorificauerūt deū. dicētes: Ergo ⁊ gentibus pniam dedit deꝰ ad vitam. Et illi quidē qui dispsi fuerāt a tribulatiōe que facta fuerat sub stephano: perambulauerunt vsq3 phenicē ⁊ cypꝝ ⁊ antiochiā: nemini loquentes xᷓbū nisi solis iudeis. Erant aūt quidā ex eis viri cyprij ⁊ cyrenei: qui cū introissent antiochiam loquebanᷓ ad grecos: annūciātes dn̄m ihm̄. Et erat manꝰ dn̄i cū eis: multusq3 numerꝰ credētiū cōuersus ē ad dn̄m. Peruenit aūt sermo ad aures ecclesie q̄ erat hierosolymis sup̄ istis. ⁊ miserunt barnabam vsq3 ad antiochiam. Qui cum peruenisset ⁊ vidisset grām dei: gauisus est ⁊ hortabaᷓ oēs i ,pposito cordis pmanere i dn̄o: q̄a erat vir bonꝰ ⁊ plenꝰ spū scō ⁊ fide. ⁊ apposita est multa turba dn̄o. Profectus ē aūt tharsū ut quereret saulū: quē cū inuenisset pduxit antiochiam. Et annū totū ɔuersati sūt ibi i ecclesia: ⁊ docuerūt turbā multā. ita ut cognominarentur p̄mū antiochie discipuli xp̄iani. In his autē diebus supuenerūt ab hierosolymis ,pphete antiochiā: ⁊ surgēs vnꝰ ex eis noie agabus significabat p̄ spm̄: famem magnam futurā in vniuerso orbe terrarum: que facta est sub claudio. Discipuli autē ,put quisq3 habebat. ,pposuerūt i ministeriū mittere habitantibꝰ i iudea fribꝰ: qd̄ ⁊ fecerūt mittētes ad seniores per manus barnabe ⁊ sauli.

E Odem autē tēpore misit XII
herodes rex man⁹· ut affligeret q̄sdā
de ecclesia. Occidit aūt iacobū frēm
iohānis gladio: vidēs aūt q̇a placēt iudeis
apposuit apprehēdere 7 petrū. Erant aūt dies
açimorū. Quē cū apprehēdisset misit in carce-
rem: tradensq̄ q̄tuor quaternionib⁹ militū
custodiendū: volens p⁹ pasca ꝓducere eū po-
pulo. Et petr⁹ quidē seruabat̄ in carcere: orō
aūt fiebat sine intermissiōe ab ecclesia ad deū
ꝓ eo. Cū autē ꝓducturus eum eēt herodes: in
ipsa nocte erat petr⁹ dormiēs int̄ duos mili-
tes vinct⁹ cathenis duab⁹: 7 custodes ante
ostiū custodiebāt carcerem. Et ecce angelus
dn̄i astitit. 7 lumē refulsit i habitaculo: per-
cussoq̄ latere petri excitauit eū· dicēs: Sur-
ge velocit̄. Et ceciderūt cathene de manibus
ei⁹. Dixit aūt angel⁹ ad eū. Precingere: 7 cal-
cia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi.
Circūda tibi vestimētū tuū. 7 sequere me. Et
exiens seq̄bat̄ eū. 7 nesciebat quia verū est q̄
fiebat p̄ angelū. Existimabat aūt se visū vi-
dere. Trāseūtes aūt p̄mā 7 secundā custodiā
venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē:
q̄ vltro aperta ē eis. Et exeūtes ꝓcesserūt vi-
cum vnū: 7 cōtinuo discessit angelus ab eo.
Et petr⁹ ad se reuersus· dixit: Nunc scio vere
q̇a misit dn̄s angelū suū. 7 eripuit me de ma-
nu herodis 7 de oī expectatiōe plebis iudeorū
Consideransq̄ venit ad domū marie matris
iohānis qui cognominat⁹ ē marc⁹: vbi erant
multi congregati 7 orātes. Pulsante autē eo
ad ostiū ianue: processit puella ad videndū
noīe rode. Et ut cognouit vocē petri pre gau-
dio nō aperuit ianuā: s̄ intro currēs nūcia-
uit stare petrū añ ianuā. At illi dixerūt ad eā.
Insanis. Illa āt affirmabat sic se habere. Illi
aūt dicebāt. Angel⁹ ei⁹ est. Petr⁹ aūt p̄seue-
rabat pulsans. Cū āt aperuissent ostiū: vide-
runt eum 7 obstupuerūt. Annuens aūt eis
māu ut tacerēt: narrauit quō dn̄s eduxisset
eū de carcere. Dixitq̄: Nūciate iacobo 7 fra-
trib⁹ h̄. Et egressus abijt in aliū locū. Facta
aūt die erat nō parua turbatio inter milites:
q̇d nā factū eēt de petro. Herodes autē cum
req̇sisset eū 7 non inuenisset· inq̇sitiōe facta de
custodib⁹ iussit eos duci: descendensq̄ a iu-
dea in cesareā: ibi cōmorat⁹ ē. Erat aūt irat⁹
tyrijs 7 sidonijs. At illi vnanimes venerūt
ad eū. 7 p̄suaso blasto qui erat sup cubiculū
regis postulabāt pacē: eo q̄ alerent̄ regiōes

eorū ab illo. Statuto aūt die herodes vestit⁹
veste regia sedit pro tribunali. 7 cōtionabat̄
ad eos. Populus aūt acclamabat dei voces
7 nō hominis. Cōfestim aūt p̄cussit eum an-
gelus dn̄i eo q̄ non dedisset honorem deo: 7
ꝯsumptus a vermibus expirauit. Verbū aūt
domini crescebat 7 multiplicabat̄. Barna-
bas aūt 7 saulus reuersi sūt ab hierosolymis
expleto ministerio: assumpto iohāne qui co-
gnominatus est marcus. XIII

E Rant aūt i ecclesia q̄ erat antiochie
ꝓphete 7 doctores: in q̇b⁹ barnabas
7 symon qui vocabat̄ niger. 7 lucius
cyrenensis 7 manahen qui erat herodis te-
trarche collactane⁹. 7 saulus. Ministrātib⁹
aūt illis dn̄o 7 ieiunātib⁹· dixit illis spiritus
scūs. Segregate mihi saulū 7 barnabā i op⁹
ad q̇ assūpsi eos. Tunc ieiunātes 7 orātes
īponētesq̄ eis man⁹: dimiserūt illos. Et ipsi
quidē missi a spū scō abierūt seleuciā: 7 inde
nauigauerūt cyprū. Et cū venissent salami-
nam: p̄dicabāt v̄bū dei in synagogis iudeorū
Habebant autem 7 iohannem in ministerio.
Et cū perambulassent vniuersam insulā vsq̄
paphū: inuenerūt quendā virū magū pseu-
do ꝓphetā iudeū cui nomen erat barieu: qui
erat cū ꝓconsule sergio paulo viro pruden-
te. Hic accersitis barnaba 7 paulo: desidera-
bat audire v̄bū dei. Resistebat autē illis ely-
mas mag⁹: sic. n. int̄p̄tat̄ nomē ei⁹: querēs
auertere ꝓcōsulē a fide. Saul⁹ aūt q̇ 7 paul⁹
replet⁹ spū scō intuēs in eū· dixit: O plene oī
dolo 7 oī fallacia fili diaboli· inimice oīs iu-
sticie: nō desinis subuertere vias dn̄i rectas?
Et nūc ecce man⁹ dn̄i sup te. 7 eris cecus nō
vidēs solē vsq̄ ad temp⁹. Et confestim cecidit
i eū caligo 7 tenebre: 7 circuiēs querebat qui
ei manū daret. Tunc ꝓconsul cū vidisset fa-
ctū credidit: āmirans super doctrina dn̄i. Et
cū a papho nauigasset paulus 7 q̇ cū eo erāt:
venerūt pergen pamphylie. Johannes autē
discedēs ab eis· reuersus ē hierosolymā. Illi
v̄o pertranseuntes pergen venerūt antiochiā
pisidie: 7 ingressi synagogam die sabbatorū
sederūt. Post lectionē aūt legis 7 ꝓpheṫarū:
miserūt p̄ncipes synagoge ad eos· dicentes:
Viri frēs· si q̇s ē i vobis sermo exhortatiōis
ad plebē· dicite: Surgēs aūt paul⁹ 7 manu
silētiū indicēs· ait: Viri israhelite 7 q̇ timet̄
deū audite. De⁹ plebis isrl̄ elegit patres no-
stros 7 plebē exaltauit cū eēnt incole in terra

egypti. ⁊ in brachio excelso eduxit eos ex ea:
⁊ ꝑ q̄draginta ān̄oꝝ tempꝰ mores eoꝝ susti-
nuit ī deserto. Et destruēs gētes septē in t̄ra
chanaan sorte distribuit eis terrā eoꝝ q̄si pꝰ
q̄dringētos ⁊ q̄nq̄ginta ān̄os. ⁊ pꝰ hec dedit
iudices vsq̧ ad samuel prophetā. Et exinde
postulauerūt regē. ⁊ dedit illis saul filiū cis
virū de tribu beniamin· ān̄is q̄draginta. Et
amoto illo suscitauit illis dauid regē: cui te-
stimoniū ꝑhibēs· dixit: Inueni dauid filium
iesse viꝝ ſm cor meū: q̄ faciet oēs voluntates
meas. Huiꝰ deus ex semine ſm promissionē
eduxit isrl̄ saluatorē ih̄m: p̄dicante iohanne
ante faciē aduentꝰ eiꝰ baptismū pn̄ie oī ꝑplo
isrl̄. Cū impleret āt cursū suū· dicebat: Quē
me arbitramini esse· nō sum ego: ſ ecce venit
pꝰ me: cuiꝰ nō sum dignꝰ calciamēta pedum
soluē. Viri frēs: filij gn̄is abrahā ⁊ q̄ in voƀ
timēt deū: vobis v̄bū salutis huiꝰ missum ē.
Qui. n. habitabāt irl̄m ⁊ p̄ncipes eius hunc
ignorantes. ⁊ voces ꝓphetaꝝ q̄ ꝑ oē sabbatū
legunť: iudicātes impleuerūt. Et nullā cām
mortis inueniētes ī eo: petierunt a pilato ut
interficerēt eū. Cūq̧ ꝯsūmassent oīa q̄ de eo
scripta erāt· deponētes eū de ligno posuerunt
eum ī monumēto. Deus aūt suscitauit eum a
mortuis t̄tia die· q̄ visus ē ꝑ dies multos his
q̄ simul ascēderāt cū eo de galilea in irl̄m: qui
vsq̧ nūc sunt testes eiꝰ ad plebē. Et nos voƀ
annūciamꝰ eā q̄ ad prēs n̄ros repromissionē
facta ē: qm̄ hanc deus adimpleuit filijs n̄ris
resuscitās ih̄m· sicut ⁊ in psalmo secūdo scri-
ptū est. Filiꝰ meus es tu: ego hodie genui te.
Qꝛ aūt suscitauit eū a mortuis ampliꝰ iā nō
reuersuꝝ ī corruptionē· ita dixit: Quia dabo
voƀ scā dauid fidelia. Ideoq̧ ⁊ alias dicit:
Nō dabis scm̄ tuū videre corruptionē. Da-
uid. n. ī sua gn̄atioē cū āministrasset volūtati
dei: dormiuit ⁊ appositꝰ ē ad prēs suos. ⁊ vi-
dit corruptionē. Quē v̄o deꝰ suscitauit a mor-
tuis: nō vidit corruptionē. Notū igiť sit voƀ
viri frēs: q̄a ꝑ hūc vobis remissio pctōꝝ an-
nūciať ab oībꝰ: q̄bꝰ nō potuistꝭ in lege moysi
iustificari. In ħ oīs qui credit· iustificať. Vi-
dete ġ ne supueniat vobis quod dictū ē in ꝓ-
phetis. Videte cōtemptores ⁊ āmiramini ⁊
disperdimini: q̄a opꝰ operor ego in diebꝰ ve-
stris: opus q̄ͦ nō creditis si q̄s enarrauerit
vobis. Exeūtibus autē illis: rogabant ut se-
quēti sabbato loquerēť sibi verba hec. Cūq̧
dimissa esset synagoga· secuti sunt multi iu-
deoꝝ ⁊ colentiū deū aduenarū paulū ⁊ bar-
nabā: qui loquētes suadebant eis ut ꝑmane-
rēt ī grā dei. Sequēti v̄o sabbato pene vni-
uersa ciuitas cōuenit audire v̄bū dei. Viden-
tes autē turbas iudei· repleti sunt ȥelo: ⁊ cō-
tradicebāt his q̄ a paulo dicebanť blasfemā-
tes. Tūc ꝯstanť paulus ⁊ barnabas dixerūt
Vobis oportebat p̄mū loqui v̄bū dei: ſ qm̄
repellitꝭ illud. ⁊ indignos vos iudicatis etne
vite: ecce ꝯuertimur ad gētes. Sic. n. nobis
p̄cepit dn̄s. Posui te in lucē gentiū: ut sis in
salutē vsq̧ ad extremū terre. Audiētes autē
gētes gauise sūt: ⁊ glorificabāt verbū dn̄i: ⁊
crediderūt quotquot erāt p̄ordinati ad vitā
eternā. Disseminabať autē v̄bū dn̄i ꝑ vniuer-
sam regionē. Iudei aūt ꝯcitauerūt mulieres
religiosas ⁊ honestas. ⁊ p̄mos ciuitatꝭ. ⁊ exci-
tauerūt ꝑsecutionē in paulū ⁊ barnabam: ⁊
eiecerunt eos de finibus suis. At illi excusso
puluere pedū ī eos venerūt iconiū. Discipuli
q̧ͦ replebanť gaudio ⁊ spiritu sancto. XIIII

Actū ē aūt in iconio ut simul introi-
rent synagogā iudeoꝝ ⁊ loquerenť:
ita ut crederet iudeoꝝ ⁊ grecorū co-
piosa multitudo. Qui v̄o increduli fuerūt iu-
dei: suscitauerūt ⁊ ad iracundiā cōcitauerūt
aīas gētiū aduersus frēs. Multo igitur tp̄e
demorati sūt fiducialiť agētes ī dn̄o: testimo
niū ꝑhibēte verbo grē sue: dante signa ⁊ ꝓdi-
gia fieri ꝑ manꝰ eoꝝ. Diuisa est aūt multitu-
do ciuitatꝭ: ⁊ q̄dā quidē erāt cū iudeis: quidā
v̄o cū apl̄is. Cū aūt factꝰ eēt impetꝰ gētiliū ⁊
iudeoꝝ cū p̄ncipibꝰ suis ut ꝯtumelijs affice-
rēt ⁊ lapidarēt eos: intelligētes ꝯfugerūt ad
ciuitates lycaonie lystram ⁊ derben ⁊ vniuer-
sam in circuitu regionem. ⁊ ibi euangeliȥan-
tes erant. Et cōmota est oīs multitudo in do-
ctrina eoꝝ: paulꝰ aūt ⁊ barnabas morabāť
lystris. Et quidā vir lystris infirmus pedibꝰ
sedebat claudꝰ ex vtero matris sue: q̄ nunq̄
ambulauerat. Hic audiuit paulū loquentē.
Qui intuitus eū ⁊ vidēs q̄a fidē haberet ut
saluus fieret: dixit magna voce: Surge super
pedes tuos rectus. Et exiliuit: ⁊ ambulabat
Turbe aūt cū vidissent q̄ͦ fecerat paulꝰ: le-
uauerūt vocē suā lycaonice dicētes. Dij si-
miles facti hoībꝰ descenderūt ad nos. Et vo-
cabant barnabā iouē: paulū v̄o mercuriū:
qm̄ ipse erat dux verbi. Sacerdos q̧ͦ iouis
qui erat an̄ ciuitatē: tauros ⁊ coronas an̄ ia-
nuas afferens cū ꝑplis: volebat sacrificare.

Quod ubi audierunt apl'i barnabas ⁊ paulus conscissis tunicis suis exilierunt in turbas: clamantes ⁊ dicētes: Viri· q̇d h̄ facitis? Et nos mortales sumꝰ similes vobis hoīes· annunciātes vobis ab his vanis ꝯuerti ad deū viuū: q̇ fecit celū ⁊ t̄rā ⁊ mare ⁊ oīa q̄ in eis sūt: qui ī p̄teritis gn̄atiōibꝰ dimisit oēs gentes ingredi vias suas. Et quidē nō sine testimonio semetipsū reliquit benefaciēs: de celo dans pluuias ⁊ tp̄a fructifera: iplens cibo ⁊ leticia corda eoꝝ. Et h̄ dicētes vix sedauerūt turbas· ne sibi imolarent. Superuenerunt aūt quidā ab antiochia ⁊ iconio iudei. ⁊ ꝑsuasis turbis lapidātes paulū traxerūt ex̄ ciuitatē estimātes eum mortuū eē. Circūdātibꝰ autē eum discipulis· surgēs intrauit ciuitatē. ⁊ postera die ꝓfectꝰ ē cū barnaba i derben. Cumq̧ euāgeliçassent ciuitati illi. ⁊ docuissent multos· reuersi sunt lystrā ⁊ iconiū ⁊ antiochiam cōfirmātes aīas discipuloꝝ· exhortātesq̧ ut ꝑmanerēt in fide. ⁊ qm̄ ꝑ multas tribulationes oportet nos intrare ī regnū dei. Et cū cōstituissent illis ꝑ singulas ecclias p̄ƀyteros ⁊ orassent cum ieiunatiōibꝰ: cōmendauerūt eos dn̄o ī quē crediderunt. Trāseūtesq̧ pisidiā venerūt in pamphyliā: ⁊ loquētes verbū dn̄i ī pergen· descēderunt ī nataliā ⁊ inde nauigauerūt antiochiam: vnde erāt traditi grē dei ī opꝰ qđ cōpleuerūt. Cum aūt venissent ⁊ cōgregassent ecclesiā· retulerunt quāta fecisset deꝰ cū illis: ⁊ quia aperuisset gentibꝰ ostiū fidei. Morati sunt autē tempus nō modicū cum discipulis.

XV

Et quidā descendētes de iudea docebāt frēs: quia nisi circūcidamini ɓm morē moysi non potestis saluari. Facta ḡ seditione non minima paulo ⁊ barnabe aduersus illos: statuerunt ut ascenderent paulꝰ ⁊ barnabas ⁊ q̇dā alij ex alijs ad apostolos ⁊ p̄ƀyteros in ir'l'm: sup̱ hac questiōe. Illi ḡ deducti ab ecclesia ꝑtransibāt ꝑ phenicē ⁊ samariā narrātes cōuersionē gentiū: ⁊ faciebāt gaudiū magnū oībꝰ fribꝰ. Cū aūt venissent hierosolymam suscepti sūt ab ecclesia ⁊ ab apl'is ⁊ seniorībꝰ: ānūciātes quāta deꝰ fecisset cū illis. Surrexerūt aūt q̇dā de heresi phariseoꝝ qui crediderūt dicētes: q̇a oportet circūcidi eos: precipe q̧ seruare legē moysi. Cōuenerūtq̧ apl'i ⁊ seniores vidē de v̄bo h̄. Cū aūt magna conq̇sitio fieret: surgēs petrꝰ dixit ad eos. Viri frēs vos scit̄ qm̄ ab ātiq̇s diebꝰ deꝰ in nobis elegit ꝑ os meū audire gentes v̄bū euangelij ⁊ credē. Et q̇ nouit corda deꝰ· testimoniū ꝑhibuit dans illis sp̄m scm̄ sicut ⁊ nobis. ⁊ nihil discreuit int̄ nos ⁊ illos fide purificans corda eoꝝ. Nūc ḡ q̇d tēptat̄ deū· imponē iugū sup̱ ceruices discipuloꝝ: qđ neq̧ nos neq̧ p̄res nr̄i portare potuimꝰ? Sed ꝑ grām dn̄i ihū xp̄i credimus saluari quēadmodū ⁊ illi. Tacuit āt oīs multitudo ⁊ audiebāt barnabā ⁊ paulū narrātes quāta deus fecisset signa ⁊ ꝓdigia ī gētibꝰ ꝑ eos. Et postq̄ tacuerūt: rn̄dit iacobꝰ dicēs: Viri frēs audite me. Symō narrauit quēadmodum p̄mū deꝰ visitauit sumere ex gentibꝰ populū noī suo. ⁊ huic ꝯcordāt v̄ba ꝓph̄aꝝ· sic̄ scriptum est: Post hec reuertar ⁊ reedificabo tabernaculū dauid qđ decidit. ⁊ diruta eius reedificabo. ⁊ erigā illud: ut requirant ceteri hoīuꝫ dn̄m: ⁊ oēs gētes sup̱ q̄s inuocatū est nomē meū dic̄ dn̄s faciēs h̄. Notū a seculo ē dn̄o opꝰ suū. Propt̄ qđ ego iudico non inquietari eos q̇ ex gētibꝰ ꝯuertunt̄ ad deū: ſ scribē ad eos ut abstineāt se a ꝯtaminatiōibꝰ simulacroꝝ. ⁊ fornicatiōe ⁊ suffocatis ⁊ sanguine. Moyses .n. a tp̄ibꝰ antiq̇s hꝫ in singulis ciuitatibꝰ qui eū predicēt in synagogis: vbi ꝑ oē sabbatum legit̄. Tunc placuit apl'is ⁊ seniorībꝰ cū oī ecclesia eligē viros ex eis ⁊ mittē antiochiā cū paulo ⁊ barnaba: iudam qui cognominabat̄ barsabas ⁊ sylam· viros p̄mos in fribꝰ: scribētes ꝑ manꝰ eoꝝ. Apl'i ⁊ seniores frēs: his q̇ sunt antiochie ⁊ syrie ⁊ cilitie fribꝰ ex gētibꝰ· salutē. Qm̄ audiuimꝰ q̇a q̇dā ex nob̄ exeūtes turbauerūt vos verbis euertētes aīas v̄ras· quibus nō mādauimus: placuit nob̄ collect̄ in vnū eligē viros ⁊ mittē ad vos cū carissimis nr̄is barnaba ⁊ paulo: hoībꝰ q̇ tradiderūt aīas suas ꝓ noīe dn̄i nr̄i ihū xp̄i. Misimꝰ ḡ iudā ⁊ sylā: qui ⁊ ipsi vobis verbis referēt eadē. Visum est eni sp̄ūi scō ⁊ nob̄· nihil vltra iponē vobis oneris q̄ h̄ nccīa: ut abstineat̄ vos ab imolatis simulacroꝝ. ⁊ sanguine ⁊ suffocato. ⁊ fornicatiōe· a q̇bꝰ custodiētes vos bn̄ aget̄. Valete. Illi ḡ dimissi descenderūt antiochiā. ⁊ cōgregata multitudine tradiderūt epl'am. Quā cū legissent: gauisi sūt sup̱ ꝯsolatiōe. Judas aūt ⁊ sylas ⁊ ipsi cū essent ꝓphete· v̄bo plurimo ꝯsolati sunt frēs. ⁊ ꝯfirmauerunt. Facto autē ibi aliquāto tp̄e: dimissi sunt cū pace a fribꝰ ad eos q̇ miserāt illos. Visum ē autē syle ibi

remanere: iudas aūt solus abiȷ̇t irlm̄. Pau-
lus aūt ⁊ barnabas demorabant̄ antiochie
docentes ⁊ euangeliçātes cū aliȷ̇s pluribus
verbū dn̄i. Post aliq̄t aūt dies dixit ad bar-
nabā paulus. Reuertentes visitemus frēs ꝑ
vniuersas ciuitates in quibꝰ p̄dicauimꝰ v̄bū
dn̄i: quō se habeāt. Barnabas aūt volebat
secū assumere ⁊ iohān̄e: qui cognominabat̄
marcꝰ. Paulus autē rogabat eū: ut q̇ discel-
sisset ab eis de pamphylia ⁊ non isset cū eis:
in opꝰ nō debere recipi. Facta ē aūt dissensio
ita ut discederēt ab inuicē. ⁊ barnabas quidē
assūpto marco nauigaret cyprū. Paulus v̄o
electo syla ꝓfectꝰ est: traditꝰ grē dei a fribus.
Perambulabat aūt syriā ⁊ ciliciā cōfirmās
ecclesias: precipiēs custodire p̄cepta aposto-
lorum ⁊ seniorum. XVI

PEruenit autem in derben ⁊ lystram.
Et ecce discipulus quidam erat ibi
nomine timotheus: filius mulieris
vidue fidelis. patre gentili. Huic testimoniū
bonū reddebant qui in lystris erant ⁊ iconio
fratres. Hūc voluit paulus secum proficisci
⁊ assumēs circūcidit eū ꝓpt̄ iudeos qui erant
in illis locis. Sciebāt. n. oēs ꝙ pr̄ eiꝰ erat gē-
tilis. Cum aūt ꝑtrāsirēt ciuitates: tradebāt
eis custodire dogmata que erant decreta ab
aplīs ⁊ seniorībꝰ qui erant hierosolymis. Et
ecclīe quidē ꝯfirmabāt̄ fide. ⁊ abundabāt nu-
mero q̄tidie. Transeūtes āt phrygiā ⁊ gala-
tie regionē: vetati sunt a spū scō loqui v̄bū in
asia. Cū venissent autē i mysiā tēptabāt ire
in bithyniā. ⁊ non ꝑmisit eos spūs ihū. Cum
aūt ꝑtrāsissent mysiā descenderūt troadem:
⁊ visio ꝑ noctē paulo ostēsa ē. Uir macedo
quidā erat stans: ⁊ dep̄cans eum ⁊ dicens:
Trāsiēs i macedoniā adiuua nos. Ut āt vi-
sum vidit. statim q̄siuimꝰ ꝓficisci in macedo-
niā: certi facti ꝙ vocasset nos deꝰ euāgeliça-
re eis. Nauigantes aūt a troade recto cursu
venimꝰ samothraciā: ⁊ sequēti die neapolim:
⁊ inde philippis. q̄ est prima ꝑtis macedonie
ciuitas colonia. Eramꝰ autē i hac vrbe diebꝰ
aliq̄t ꝯsistētes. Die autē sabbatoꝝ egressi su-
mus foras portā iux̄ flumē vbi videbat̄ orō
esse. ⁊ sedentes loq̄bamur mulieribꝰ q̄ conue-
nerāt. ⁊ quedam mulier noīe lydia purpura-
ria ciuitatꝫ thiathirenoꝝ colēs deū audiuit:
cuius dn̄s aperuit cor intendere his q̄ dice-
bant̄ a paulo. Cū aūt baptiçata eēt ⁊ domus
eiꝰ: dep̄cata ē dicens: Si iudicastis me fidelē
dn̄o esse: introite in domū meā ⁊ manete. Et
coegit nos. Factū ē aūt euntibꝰ nobis ad ora-
tionē. puellam quādā hn̄tē spm̄ phitonē ob-
uiare nobis: q̄ questū magnū prestabat dn̄is
suis diuinando. Hec subsecuta paulū ⁊ nos
clamabat dicens: Isti hoīes serui dei excelsi
sūt q̇ ānūciāt vobis viā salutꝫ. Hoc aūt facie-
bat multꝫ diebꝰ. Dolens aūt paulꝰ. ⁊ ꝯuersus
spūi dixit: Precipio tibi i noīe ihū xp̄i exire ab
ea. Et exiȷ̇t eadē hora. Uidentes aūt dn̄i eius
quia exiuit spes q̄stus eoꝝ: apprehendentes
paulū ⁊ sylam ꝑduxerūt in forū ad p̄ncipes:
⁊ offerētes eos magistratibꝰ dixerūt: Hi ho-
mines conturbāt ciuitatē nostrā cum sint iu-
dei. ⁊ ānūciāt morē quē nō licet nobis suscipe
neq̧ facere cum simus romani. Et cucurrit
plebs aduersus eos. ⁊ magistratꝰ scissis tu-
nicꝫ eoꝝ iusserūt eos virgis cedi. Et cū mul-
tas plagas eis iposuissent miserūt eos in car-
cerē: p̄cipiētes custodi ut diligent̄ custodiret
eos. Qui cū tale p̄ceptū accepisset misit eos
in interiorē carcerem: ⁊ pedes eoꝝ strinxit li-
gno. Media aūt nocte paulus ⁊ sylas ado-
rantes laudabant deū: ⁊ audiebant eos qui
in custodia erāt. Subito v̄o terremotus fa-
ctus est magnus: ita ut mouerentur funda-
menta carceris. Et statim aperta sunt omnia
ostia: ⁊ vniuersorū vincula soluta sunt. Ex-
pergefactus autē custos carceris ⁊ vidēs ia-
nuas aptas carcerꝫ. euaginato gladio vo-
lebat se inter̄ficē: estimās fugisse vinctos. Cla-
mauit aūt paulus voce magna. dicēs: Nihil
tibi mali fecerꝫ. Uniuersi. n. hic sumus. Peti-
toq̧ lumine introgressus est: ⁊ tremefactus
ꝓcidit paulo ⁊ syle ad pedes. ⁊ ꝓducens eos
foras. ait: Dn̄i. q̄d me oportet facē ut saluus
fiam? At illi dixerunt: Crede in dn̄m ihm̄. ⁊
saluꝰ eris tu ⁊ domꝰ tua. Et locuti sūt ei verbū
dn̄i: cū oībꝰ q̇ erāt in domo eiꝰ. Et tollēs eos
i illa hora noctꝫ lauit plagas eoꝝ. ⁊ baptiça-
tus ē ipse ⁊ oīs domꝰ eiꝰ ꝯtinuo. Cūq̧ perdu-
xisset eos i domū suā apposuit eis mensam. ⁊
letatus est cū oī domo sua credēs deo. Et cū
dies factꝰ eēt miserūt magistratꝰ lictores di-
cētes. Dimitte hoīes illos. Nūciauit aūt cu-
stos carcerꝫ v̄ba hꝰ paulo: q̄a miserūt mḡra-
tus ut dimittami. Nūc igit̄ exeūtes ite i pace
Paulus aūt dixit eis. Cesos nos publice in-
demnatos hoīes romanos miserūt i carcerē
⁊ nūc occulte nos eiȷ̇ciūt? Non ita: ſ veniāt
⁊ ipsi nos eiȷ̇ciāt. Nūciauerūt aūt mḡratibꝰ

lictores verba hec. Timueruntq; audito ꝙ romani eēnt: ⁊ veniētes deprecati sunt eos: ⁊ educentes rogabāt ut egrederent̄ de vrbe. Exeūtes aūt de carcere introierūt ad lydiā: ⁊ visis fribꝰ consolati sūt eos: ⁊ ꝓfecti sunt.

XVII

Cum aūt perambulassent amphipolim ⁊ apolloniam venerunt thessalonicā: vbi erat synagoga iudeoꝝ. Scdm ꝯsuetudinē aūt paulꝰ introiuit ad eos. ⁊ ꝑ sabbata tria disserebat eis de scripturis adaperiens ⁊ insinuās q̇a xp̄m oportuit pati ⁊ resurgere a mortuis. ⁊ quia hic ē ih̄s xp̄s quē ego annūcio vobis. Et quidā ex ex eis crediderūt. ⁊ adiūcti sūt paulo ⁊ syle. ⁊ de colētibꝰ gētilibusq; multitudo magna. ⁊ mulieres nobiles nō pauce. Zelantes aūt iudei assumētesq; de vulgo viros q̄sdā malos ⁊ turba facta cōcitauerūt ciuitatē. ⁊ assistētes domui iasonis q̄rebāt eos ꝓducere in ppl'm. Et cū nō iuenissent eos trahebāt iasonem ⁊ quosdā frēs ad p̄ncipes ciuitatis clamātes: qm̄ hi qui vrbem concitāt ⁊ huc venerūt q̄s suscepit iason. ⁊ hi oēs ꝯtra decreta cesarꝭ faciūt regē aliū dicētes eē ih̄m. Concitauerūt aūt plebē ⁊ p̄ncipes ciuitatis audiētes h̄. Et accepta satisfactiōe a iasone ⁊ a ceteris dimiserūt eos. Frēs v̄o confestim ꝑ noctē dimiserunt paulum ⁊ sylam in beroam. Qui cum venissent: in synagogā iudeoꝝ introierūt. Hi aūt erant nobiliores eoꝝ q̇ sunt thessalonice qui susceperunt verbū cū oī auiditate: q̄tidie scrutātes scripturas si hec ita se haberēt. Et multi q̇dē crediderunt ex eis. ⁊ mulierū gentiliū honestarū. ⁊ viri nō pauci. Cum autē cognouissent in thessalonica iudei quia ⁊ beroe p̄dicatū est a paulo verbū dei: venerūt ⁊ illuc cōmouentes ⁊ turbantes multitudinē. Statimq; tūc paulū dimiserūt frēs: ut iret vsq; ad mare. Sylas aūt ⁊ timotheus remāserūt ibi. Qui aūt deducebant paulū perduxerunt eū vsq; ad athenas. ⁊ accepto mādato ab eo ad sylā ⁊ timotheū ut ꝙ celeriter venirent ad illū ꝓfecti sūt. Paulus autē cū athenis eos expectaret: incitabat̄ spūs eiꝰ in ipso videns idolatrie deditā ciuitatē. Disputabat igitur ī synagoga cū iudeis ⁊ colentibꝰ. ⁊ in foro per oēs dies ad eos q̇ audierāt. Quidā aūt epicurei ⁊ stoici philosophi disserebant cū eo: ⁊ q̇dā dicebāt. Quid vult seminiuerbiꝰ hic dicere? Alij v̄o: nouoꝝ demonioꝝ videt̄ ānūciator esse: q̇a ih̄m ⁊ resurrectionē annūciabat eis. Et apprehensum eū ad ariopagū duxerūt dicētes: Possumꝰ scire q̄ est h̄ noua q̄ a te dicit̄ doctrina? Noua. n. q̄dā infers auribꝰ nr̄is. Volumꝰ ḡ scire q̇d nā velint h̄ esse. Athenienses autē oēs ⁊ aduene hospites ad nihil aliud vacabāt: nisi aut dicē aut audire aliq̇d noui. Stās aūt paulꝰ ī medio ariopagi ait: Viri athenięses: ꝑ oīa q̄si supstitiosos vos video. Preteriēs. n. ⁊ videns simulacra vr̄a: iueni ⁊ aram in q̄ scriptū erat. Ignoto deo. Qḋ ḡ ignorātes colitꝭ: h̄ ego ānūcio vobis. Deꝰ qui fecit mūdū ⁊ oīa q̄ in eo sūt: hic celi ⁊ t̄re cū sit dn̄s nō ī manufactꝭ tēplis habitat: nec manibꝰ hūanis colit̄ indigēs aliq̇: cū ipse det oībꝰ vitā ⁊ inspirationē ⁊ oīa: fecitq; ex vno oē genꝰ hoīu3 inhabitare sup vniuersam faciē t̄re: definiēs statuta tp̄a ⁊ t̄minos h̄itatiōis eoꝝ q̄rere deū si forte attrectēt eum aut inueniāt: ꝙuis nō longe sit ab vnoquoq; nostꝝ. In ipso. n. viuimꝰ ⁊ mouemur ⁊ sumꝰ sicut ⁊ quidam vr̄oꝝ poetaꝝ dixerūt: Ipsiꝰ. n. ⁊ genꝰ sumꝰ. Genus ḡ cū simus dei: nō debemꝰ estimare auro ⁊ argēto aut lapidi sculpture artis ⁊ cogitatiōis hoīs diuinū eē simile. Et tp̄a q̇dē huiꝰ ig̃rātie despiciens deꝰ: nūc annūciat hoībꝰ ut oēs vbiq; pniam agāt: eo ꝙ statuit diem ī q̄ iudicaturꝰ ē orbē ī eq̇tate in viro in q̄ statuit fidē prebēs oībꝰ: suscitans eū a mortuis. Cū audissent aūt resurrectionē mortuoꝝ: q̇dā quidē irridebant: quidā v̄o dixerūt: Audiemꝰ te de h̄ iteꝝ. Sic paulus exiuit de medio eoꝝ. Quidā v̄o viri adherentes ei crediderūt: in q̇bꝰ ⁊ dionysius ariopagita ⁊ mulier nomine damaris: ⁊ alij cum eis.

XVIII

Post h̄ egressus ab athenis venit corinthū. ⁊ inueniēs quēdā iudeū noīe aquilā ponticū genere qui nuper venerat ab italia ⁊ p̄scillā vxorē eiꝰ: eo ꝙ precepisset claudiꝰ discedere oēs iudeos a roma: accessit ad eos: ⁊ q̇a eiusdē erat artis manebat apud eos ⁊ opabat̄. Erant aūt scenofactorie artis. Et disputabat in synagoga ꝑ oē sabbatū interponēs nomen dn̄i ih̄u: suadebatq; iudeis ⁊ grecꝭ. Cū venissent aūt de macedonia sylas ⁊ timotheꝰ: instabat v̄bo paulus testificās iudeis eē xp̄m ih̄m. Contradicentibꝰ aūt eis ⁊ blassemātibꝰ: excutiēs vestimēta sua dixit ad eos. Sāguis vester sup caput vr̄m. Mundꝰ ego ex h̄ ad gētes vadā. Et migrans inde intrauit in domū cuiusdā

noie titi iusti colētes deū: cui⁹ dom⁹ erat cō/
iūcta synagoge. Crisp⁹ āt archisynagogus
credidit dño cū oi domo sua. ⁊ multi corin/
thiorꝫ audiētes credebāt ⁊ baptiçabāt. Di/
xit aūt dñs nocte p visionē paulo. Noli timē
ß loquere ⁊ ne taceas. Propter qđ ego sum
tecum: ⁊ nemo apponet tibi ut noceat te: qm̄
pplus ē mihi mult⁹ i hac ciuitate. Sedit aūt
ibi ānū ⁊ sex mēses: docēs apud eos verbum
dei. Gallione aūt pcōsule achaie insurrexe/
rūt vno aio iudei i paulū: ⁊ adduxerūt eū ad
tribunal dicentes: qa cōtra legē hic psuadet
hoib⁹ colē deū. Incipiente aūt paulo aperire
os. dixit gallio ad iudeos. Si qdē eēt iiquū
aliqđ aut facinus pessimū o viri iudei. recte
vos sustinerē: si vo questiones sūt de verbo ⁊
noib⁹ legi vestre: vosipsi videritį. Iudex ego
horū nolo esse. Et minauit eos a tribunali.
Apphēdentes aūt oēs sostenem pncipē syna/
goge pcutiebant eum ante tribunal. ⁊ nihil
eorꝫ gallioni cure erat. Paul⁹ vo cum adhuc
sustinuisset dies multos: fribus valefaciens
nauigauit i syriā. ⁊ cū eo pscilla ⁊ aqla: qui
sibi totōderat i cencbris caput. Hēbat. n. vo/
tum. Deuenitq; ephesum. ⁊ illos ibi reliquit.
Ipse vo ingressus synagogā disputabat cū
iudeis. Rogātib⁹ aūt eis ut ampliori tpe ma/
neret: nō cōsensit. ß valefaciēs ⁊ dicēs: iterū
reuertar ad vos deo volēte. pfect⁹ ē ab ephe/
so. Et descēdēs cesareā ascēdit ⁊ salutauit ec/
clesiā. ⁊ descēdit antiochiā. Et facto ibi ali/
quanto tpe. pfect⁹ est pambulans ex ordine
galatiā regionē ⁊ phrygiā. cōfirmās omnes
discipulos. Iude⁹ autē qdā apollo noie. ale/
xandrin⁹ genere. vir eloquēs deuenit ephesū.
potens in scripturis. Hic erat edoctus viam
dñi. ⁊ feruens spū loquebat ⁊ docebat dili/
gent' ea q̄ sūt ihu. sciēs tm̄ baptisma iohānis
Hic g̃ cepit fiducialiter agere in synagoga.
Quē cū audissent pscilla ⁊ aqla assūpserūt
eū. ⁊ diligenti⁹ exposuerūt ei viā dñi. Cū aūt
vellet ire achaiā: exhortati frēs scripserunt
discipulis ut susciperēt eū. Qui cum venisset
cōtulit multū his q̄ crediderūt. Vehemēt. n.
iudeos reuincebat: publice ostēdens p scri/
pturas esse xp̄m ihm̄.

XIX

Factū ē aūt cū apollo esset corinthi:
ut paul⁹ pagratis supiorib⁹ ptibus
veniret ephesum. ⁊ inueniret quosdā
discipulos. Dixitq; ad eos. Si spm̄ scm̄ acce
pistį credētes? At illi dixerūt ad eū: Sꝫ neqꝫ
si spūs scūs est audiuim⁹. Ille vo ait: In q̃ g̃
baptiçati estis? Qui dixerūt: In iohannis
baptismate. Dixit aūt paul⁹. Iohannes ba/
ptiçauit baptismo pnie pplm̄. dicēs: in eum
q̄ ventur⁹ esset p⁹ ipsū ut crederēt: ß ē in ihm̄.
His auditis baptiçati sūt i noie dñi ihu. Et
cum imposuisset illis man⁹ paul⁹: venit spirit⁹
scūs sup eos. ⁊ loqbāt linguis. ⁊ propheta/
bant. Erāt autē oēs viri fere duodecim. In/
trogressus aūt synagogā cū fiducia loqbat
p tres mēses: disputans ⁊ suadens de regno
dei. Cū aūt qdā indurarent ⁊ non crederent
maledicentes viā dñi corā multitudine: dis/
cedens ab eis segregauit discipulos: q̃tidie
disputans in scola tyrāni cuiusdam. Hoc aūt
factū ē p bienniū: ita ut oēs q̄ hitabāt in asia
audirent verbū dñi. iudei atqꝫ gētiles. Vir/
tutesq; non quaslibet faciebat deus p manū
pauli: ita ut etiā sup languidos deferrentur
a corpe ei⁹ sudaria ⁊ semicictia. ⁊ recedebāt
ab eis languores. ⁊ spūs nequā egrediebāt.
Temptauerūt autē quidā ⁊ de circūeuntib⁹
iudeis exorcistis inuocare sup eos q̄ habebāt
spūs malos nomē dñi ihu. dicētes: Adiuro
vos p ihm̄ quē paulus predicat. Erant autē
cuiusdā sceue iudei pncipis sacerdotū septem
filij: q̄ ß faciebāt. Rñdens aūt spūs neqꝫ di/
xit eis: Ihesū noui. ⁊ paulū scio. Vos autem
q̄ estis? Et insiliēs ho i eos i q̄ erat demoniū
pessimū ⁊ dñatus amborꝫ. inualuit ɔ̄ eos: ita
ut nudi ⁊ vulnerati effugerent de domo illa.
Hoc aūt notū factū ē oib⁹ iudeis atqꝫ genti/
lib⁹ q̄ habitabāt ephesi. ⁊ cecidit timor super
oēs illos. ⁊ magnificabatur nomē dñi ihu.
Multiq; credētiū veniebāt cōfitētes ⁊ annū/
ciantes act⁹ suos. Multi aūt ex eis q̄ fuerāt
curiosa sectati cōtulerūt libros ⁊ cōbusserūt
eos corā oib⁹. ⁊ cōputatis pcijs illorꝫ inuene/
rūt pecuniā denariorꝫ q̄nquagita miliū. Ita
fortiter crescebat vbū dei ⁊ cōfirmabat. His
aūt expletꝫ, pposuit paul⁹ in spū trāsita mace/
donia ⁊ achaia ire hierosolymā. dicens: qm̄
postq̄ fuero ibi: oportet me ⁊ romā videre.
Mittēs aūt i macedoniā duos ex ministran/
tib⁹ sibi timotheū ⁊ erastū: ipse remansit ad
tēp⁹ in asia. Facta ē autē illo tpe turbatio nō
minima de via dñi. Demetri⁹. n. quidā noie
argentari⁹ faciēs edes argēteas diane. psta/
bat artificib⁹ nō modicū qstū: q̄s cōuocans
⁊ eos q̄ eiusmodi erant opifices. dixit: Viri
scitį qa de ß artificio ē nob acqsitio. ⁊ videtis

⁊ auditis quia nõ solũ ephesi sed pene toti⁹
asie paul⁹ hic suadens auertit multã turbã
dicẽs: qm̃ non sunt dij q̇ manib⁹ fiunt. Non
solũ aũt h̃ piclitabit̃ nob̃ ps i redargutionẽ
venire: s̃ ⁊ magne diane tẽplũ in nihilũ re/
putabit̃. ⁊ destrui incipiet maiestas ei⁹ quã
tota asia ⁊ orbis colit. His audit̃ repleti sunt
ira. ⁊ exclamauerũt dicẽtes: Magna diana
ephesioꝝ. Et ipleta ẽ ciuitas tota cõfusione:
⁊ impetũ fecerunt vno aio in theatrũ rapto
gaio ⁊ aristarcho macedonibus comitibus
pauli. Paulo aũt volente intrare in populũ.
nõ pmiserunt discipuli. Quidã aũt ⁊ de asie
pncipib⁹ q̇ erant amici ei⁹ miserunt ad eũ: ro/
gantes ne se daret in theatrũ. Alij aũt aliud
clamabãt. Erat. n. eccl̃ia ꝯfusa: ⁊ plures ne/
sciebãt q̃ ex causa cõuenissent. De turba autẽ
detraxerũt alexãdrũ: ꝓpellẽtib⁹ eum iudeis.
Alexãder aũt manu silentio postulato: vo/
lebat rationẽ reddẽ ꝑplo. Quẽ ut cognouer̃t
iudeũ esse: vox facta ẽ vna oiuz q̃si p horas
duas clamantiũ. Magna diana ephesioꝝ.
Et cum sedasset scriba turbas. dixit: Uiri
ephesij: quis. n. ẽ hoiuz q̇ nesciat ephesioꝝ ci/
uitatẽ cultricẽ eẽ magne diane iouisq; ꝓlis?
Cũ g̃ his cõtradici nõ possit: oportet vos se/
datos esse. ⁊ nihil temere agẽ. Adduxistis. n
hoies istos: neq; sacrilegos neq; blasfeman/
tes deã vr̃am. Q̃ si demetri⁹ ⁊ qui cũ eo sunt
artifices hñt aduersus aliquẽ cãm: cõuent⁹
forẽses agunt̃. ⁊ pcõsules sũt: accusent inui/
cem. Si q̇d aũt alteri⁹ rei querit̃: in legitima
ecclesia poterit absolui. Nã ⁊ piclitamur ar/
gui seditiõis hodierne: cũ nulli⁹ obnoxius sit
de q̇ possim⁹ reddere rationẽ cõcursus istius
Et cũ h̃ dixisset: dimisit ecclesiã. XX

Postq̃ aũt cessauit tumult⁹: vocatis
paul⁹ discipulis ⁊ exhortat⁹ eos va/
ledixit: ⁊ ꝓfect⁹ ẽ ut iret in macedo/
niã. Cũ aũt pambulasset ptes illas ⁊ exhor/
tat⁹ eos fuisset multo sermone. venit ad gre/
ciam: vbi cũ fecisset mẽses tres. facte sunt illi
isidie a iudeis nauigaturo in syriã: habuitq;
ꝯsiliũ ut reuerteret̃ p macedoniã. Comitat⁹
est aũt eũ sosi pat̃ pyrrhi beroensis: thessalo/
nicẽsiũ v̄o aristarchus ⁊ secũd⁹ ⁊ gaius der/
beus ⁊ timotheus: asiani v̄o tychic⁹ ⁊ tro/
phin⁹. Hi cum p̃cessissent. sustinuerunt nos
troade: nos v̄o nauigauim⁹ p⁹ dies azimo/
rum a philippis. ⁊ venim⁹ ad eos troadem ĩ
dieb⁹ q̇nq;: vbi demorati sum⁹ dieb⁹ septem.
Una aũt sabbati cũ ꝯuenissem⁹ ad frãgẽdũ
panẽ. paul⁹ disputabat cũ eis ꝓfectur⁹ i cra/
stinum: ꝓtraxitq; sermonẽ vsq; in mediã no/
ctẽ. Erant aũt lampades copiose i cenaculo
vbi eram⁹ cõgregati. Sedẽs aũt q̇dã ado/
lescẽs noie eutych⁹ sup fenestrã. cũ mergeret̃
somno g̃ui disputãte diu paulo duct⁹ som/
no cecidit de t̃tio cenaculo deorsũ. ⁊ sublat⁹ ẽ
mortuus. Ad quẽ cũ descẽdisset paul⁹ incu/
buit sup eũ. ⁊ cõplex⁹ dixit: Nolite turbari.
Aia eni ipsius in ipso ẽ. Ascẽdens aũt fran/
gensq; panẽ ⁊ gustans. satisq; allocut⁹ ẽ vsq;
in lucẽ. ⁊ sic ꝓfect⁹ ẽ. Adduxerũt autẽ puerũ
viuẽtẽ. ⁊ ꝯsolati sũt nõ mĩme. Nos aũt ascẽ/
dentes nauẽ nauigauim⁹ i asson. inde susce/
pturi paulũ. Sic. n. disposuerat: ipse p terrã
iter factur⁹. Cũ autẽ cõuenissemus in asson
assũpto eo venim⁹ mytilenẽ. Et inde nauigã/
tes sequẽti die venimus cõtra chium: ⁊ alia
die applicuim⁹ samũ. ⁊ sequẽti die venimus
miletũ. Proposuerat. n. paul⁹ trãsnauigare
ephesũ: ne q̃ mora illi fieret in asia. Festina/
bat eni si possibile sibi esset: ut diẽ pẽthecosten
faceret hierosolymis. A mileto aũt mittẽs
ephesũ vocauit maiores natu ecclesie: q̇ cũ
venissent ad eũ ⁊ simul essent. dixit eis: Uos
scitis a pma die q̃ ingressus sum in asiã q̃lit̃
vobiscũ p oẽ tẽp⁹ fuerim seruiens dño cũ oĩ
hũilitate ⁊ lachrymis ⁊ tẽptatiõib⁹: q̃ mihi
acciderũt ex insidijs iudeoꝝ: quõ nihil sub/
traxerim vob̃ vtiliũ. q̃ min⁹ ãnũciarẽ vobis
⁊ docerẽ vos publice ⁊ p domos: testificans
iudeis atq; gẽtilib⁹ i deum penitẽtiã ⁊ fidẽ in
dñm nr̃m ihm xp̃m. Et nũc ecce ego alligat⁹
spiritu. vado in irl̃m q̃ in ea ventura sũt mihi
ignorans: nisi q; spũs scũs p oẽs ciuitates m̃
ꝓtestat̃ dicens: qm̃ vincula ⁊ tribulationes
hierosolymis me manent. Sed nihil horum
vereor: nec facio aiam meã p̃ciosiorẽ q̃ me.
dũmõ cõsũmẽ cursum meũ ⁊ ministeriũ v̄bi
q̇õ accepi a dño ihu testificari euãgeliũ grẽ
dei. Et nũc ecce ego scio q̇a ampli⁹ non vide/
bitis faciẽ meã: vos oẽs p q̇s trãsiui p̃dicãs
regnũ dei. Quaꝓpter cõtestor vos hodierna
die: q̇a mund⁹ sum a sanguine oiuz. Nõ. n.
subterfugi q̃ min⁹ annũciarẽ oẽ consiliũ dei
vobis. Attẽdite vob̃ ⁊ vniuerso gregi. i q̃ vos
spũs scũs posuit epõs regẽ ecclesiã dei: quã
acq̇siuit sanguine suo. Ego scio qm̃ itrabũt
p⁹ discessionẽ meã lupi rapaces in vos: non
parcentes gregi. Et ex vobisipsis exurgent

viri loquētes ꝑuersa·ut abducāt discipulos
pꝰ se. Propt̄ qđ vigilate memoria retinentes
qm̄ ꝑ trienniū nocte ⁊ die non cessaui cum la-
chrymis monēs vnūquēq; vr̄m. Et nūc cō-
mendo vos deo ⁊ v̄bo grē ipsiꝰ: q̇ potēs ē edi-
ficare ⁊ dare hereditatē ī scīficatꝫ oibꝰ. Argē-
tum ⁊ aurū aut vestē nulliꝰ cōcupiui sic ipsi
scitis: qm̄ ad ea que mihi opus erant ⁊ his q̇
mecū sūt: ministrauerūt manꝰ iste. Omnia
ōndi vob̄: qm̄ sic laborātes oportet suscipere
infirmos·ac meminisse v̄bi dn̄i ih̄u: qm̄ ipse
dixit: Beatiꝰ ē magis dare q̄ꝫ accipe. Et cū
h̄ dixisset: positis genibꝰ suis orauit cū oibus
illis. Magnꝰ aūt fletꝰ factꝰ ē oiūꝫ: ⁊ ꝓcūben-
tes super collum pauli osculabant̄ eum: do-
lentes maxime in verbo qđ dixerat qm̄ am-
plius faciem eius nō essent visuri. Et deduce-
bant eum ad nauem. XXI

Cum autē factū esset ut nauigaremꝰ
abstracti ab eis: recto cursu venimꝰ
choum. ⁊ sequenti die rhodū: ⁊ inde
patarā. Et cū inuenissemꝰ nauē transfretātē
in phenicē: ascendentes nauigauimꝰ. Cum
apparuissemꝰ aūt cypro relinquētes eam ad
sinistrā nauigauimꝰ in syriā. ⁊ venimꝰ tyrū.
Ibi. n. nauis expositura erat onus. Inuentꝭ
aūt discipulis mansimꝰ ibi diebꝰ septē. Qui
paulo dicebāt ꝑ spm̄: ne ascēderet hieroso-
lymā. Et expletis diebꝰ ꝓfecti ibamus·dedu-
centibꝰ nos oibꝰ cū vxoribꝰ ⁊ filijs vsq; foras
ciuitatē: ⁊ positis genibꝰ ī littore orauimus.
Et cum valefecissemus īuicē ascēdimꝰ nauē:
illi aūt redierūt in sua. Nos v̄o nauigatione
explicita a tyro descendimꝰ ptolemaidam ⁊
salutatis frībꝰ mansimꝰ die vna apud illos
Alia aūt die ꝓfecti venimꝰ cesareā. Et ītrā-
tes domū philippi euāgeliste qui erat vnꝰ de
septē: mansimꝰ apud eum. Huic autem erāt
q̄tuor filie virgines ꝓphetantes. Et cū mo-
raremur ꝑ dies aliq̄t: superuenit quidam vir
a iudea ꝓph̄a noīe agabꝰ. Is cū venisset ad
nos tulit zonā pauli. ⁊ alligans sibi pedes ⁊
manꝰ dixit: Hec dicit spūs scūs. Virꝝ cuiꝰ est
zona h̄ sic alligabūt ī irl'm iudei. ⁊ tradent in
manus gētiū. Qđ cū audissemꝰ rogabamus
nos ⁊ q̇ loci illiꝰ erāt: ne ascenderet hieroso-
lymā. Tunc r̄ndit paulꝰ. ⁊ dixit: Quid facitꝭ
flentes ⁊ affligentes cor meū? Ego aūt nō
solū alligari: sed ⁊ mori ī irl'm paratus sum
ꝓpt̄ nomē dn̄i ih̄u. Et cū ei suadere nō posse-
mus: quieuimꝰ dicentes: Dn̄i volūtas fiat.

Post dies autē istos ꝑparati ascēdebamꝰ in
irl'm. Venerūt aūt q̇dā ex discipulis a cesa-
rea nobiscū: adducentes secū apud quē ho-
spitaremur iasonē quendā cypriū antiquū
discipulū. Et cum venissemꝰ hierosolymam:
libent̄ exceperūt nos frēs. Sequēti autē die
introibat paulꝰ nobiscū ad iacobum: oēsq;
collecti sunt seniores. Quos cum salutasset:
narrabat ꝑ singula q̄ deꝰ fecisset in gentibꝰ ꝑ
ministeriū illiꝰ. At illi cū audissent·magni-
ficabāt deū dixerūtq; ei: Vides frat̄ q̄t milia
sunt ī iudeis q̇ crediderūt: ⁊ oēs emulatores
sūt legis. Audierūt aūt de te: q̇a discessionē
doceas a moyse eoꝝ q̇ ꝑ gētes sunt iudeoꝝ:
dicēs nō debere eos circūcidere filios suos:
neq; s̄m consuetudinē ingredi. Quid ḡ est?
Vtiq; oportet cōuenire multitudinē. Audi-
ent. n. te superuenisse. Hoc ḡ fac qđ tibi dici-
mus. Sūt nobis viri q̄tuor votū h̄ntes sup
se. His assūptis scīfica te cū illis. ⁊ impende ī
illis ut radant capita: ⁊ scient oēs·q̇a q̄ de te
audierūt falsa sunt·s̄ ambulas ⁊ ipse custo-
diēs legē. De his aūt q̇ crediderūt ex gētibꝰ
nos scripsimꝰ indicantes: ut abstineāt se ab
idolis īmolato ⁊ sanguie ⁊ suffocato ⁊ for-
nicatiōe. Tunc paulꝰ assūptis viris postera
die purificatꝰ cū illis intrauit ī tēplū: ānūci-
ans expletionē dierū purificationis donec
offerret̄ ꝓ vnoq; eoꝝ oblatio. Dū aūt septem
dies ꝯsumarent̄: hi q̇ de asia erāt iudei cū vi-
dissent eū in tēplo cōcitauerunt oēm ꝓpl'm. ⁊
īiecerūt ei manus clamātes. Viri israhelite
adiuuate. Hic est hō q̇ aduersus ꝓpl'm ⁊ legē
⁊ locū hūc oēs vbiq; docēs: insuꝑ ⁊ gētiles
induxit in tēplū: ⁊ violauit scm̄ locum istum.
Viderāt. n. trophinū ephesum ī ciuitate cum
ipso: quē estimauerūt: qm̄ ī templū introdu-
xisset paulꝰ. Cōmotaq; ē ciuitas tota. ⁊ fa-
cta ē ꝯcursio ꝓpl'i. Et app̄hēdētes paulū tra-
hebāt eū extra tēplū. ⁊ statim clause sunt ia-
nue. Querētibꝰ aūt eū occidere: nūciatū est
tribuno cohortꝭ·q̇a tota cōfundit̄ irl'm. Qui
statim assūptis militibꝰ ⁊ cēturiōibꝰ decucur-
rit ad illos. Qui cū vidissent tribunū ⁊ mili-
tes: cessauerūt ꝑcutere paulū. Tūc accedēs
tribunꝰ app̄hendit eum. ⁊ iussit alligari ca-
thenis duabꝰ: ⁊ int̄rogabat q̇s esset: ⁊ q̇d fe-
cisset. Alij aūt aliud clamabāt in turba. Et
cū nō posset certū cognoscē p̄ tumultu: iussit
duci eū in castra. Et cū venisset ad gradus:
cōtigit ut portaret̄ a militibꝰ ꝓpt̄ vim ꝓpl'i.

Seq̄batᷣ.n.multitudo ꝑpl'i clamãs: tolle eū
Et cū cepisset īduci ī castra paulꝰ·dicᷣ tribu-
no. Si licet mihi loq̄ aliq̄d ad te? Qui dixit
ei. Grece nosti? Nōne tu es egyptiꝰ qui ante
hos dies tumultū cōcitasti: ⁊ eduxisti in de-
sertū q̄tuor milia virorū siccarioꝝ? Et dixit
ad eū paulus. Ego hō sū q̇dē iudeꝰ a tharso
cilitie: nō ignote ciuitatis municeps. Rogo
aūt te: ꝑmitte mihi loq̄ ad ꝑpl'm. Et cum ille
ꝑmisisset: paulus stans ī gradibꝰ ānuit ma-
nu ad plebē. ⁊ magno silentio facto·allocutꝰ
est lingua hebrea·dicens: XXII

Viri frēs ⁊ p̄res: audite quā ad vos
nunc reddo rationē. Cū audissent
aūt q̇a hebrea lingua loq̄rᷣ ad illos:
mag̃ p̄stiterūt silētiū. Et dixit: Ego sum vir
iudeꝰ natꝰ tharso cilitie: nutritꝰ autē in ista
ciuitate secꝰ pedes gamalielis·eruditꝰ iuxta
veritatē paṫne legis: emulator legis sicut ⁊
vos oēs estis hodie: q̇ hāc viā ꝑsecutus sum
vsq̄ ad mortē alligans ⁊ tradēs ī custodias
viros ac mulieres·sicut princeps sacerdotū
mihi testimoniū reddit ⁊ oēs maiores natu:
a quibꝰ ⁊ ep'las accipiens ad frēs damascū
ꝑgebā ut adducerē inde vinctos in ir'l'm ut
punirētᷣ. Factū ē autē eunte me ⁊ appropin-
quāte damasco media die·subito de celo cir-
cūfulsit me lux copiosa. ⁊ decidēs in ṫrā au-
diui vocē dicentē mihi. Saule saule: q̇d me
ꝑsequeris? Ego aūt rn̄di. Quis es dn̄e? Di-
xitq̄ ad me. Ego sum ih̄us naçarenꝰ: quē tu
ꝑsequeris. Et q̇ mecū erāt lumē q̇dē viderunt:
vocē aūt nō audierūt eiꝰ q̇ loq̄batᷣ mecū. Et
dixi. Quid faciā dn̄e? Dn̄s aūt dixit ad me.
Surgens vade damascū: ⁊ ibi tibi dicetᷣ de
oībꝰ q̄ te oporteat facē. Et cū nō viderē pre
claritate luminis illiꝰ: ad manū deductꝰ a co-
mitibꝰ·veni damascū. Ananias aūt q̇dā vir
ẜm legē testimoniū hn̄s ab oībꝰ cohabitan-
tibꝰ iudeis: veniēs ad me ⁊ stans dixit mihi.
Saule frater respice. Et ego eadem hora re-
spexi in eū. At ille dixit: Deus patꝝ nostroꝝ
p̄ordinauit te ut cognosceres voluntatē eiꝰ:
⁊ vidēs iustū ⁊ audires vocē ex ore eiꝰ: quia
eris testis illiꝰ ad oēs hoīes eorū q̄ vidisti ⁊
audisti. Et nunc q̇d moraris? Exurge ⁊ ba-
ptiçare. ⁊ ablue pctā tua īuocato noīe ipsiꝰ.
Factū ē aūt reuertēti mihi ī ir'l'm ⁊ oranti in
tēplo: fieri me ī stupore mētis: ⁊ videre illum
dicentē mihi. Festina ⁊ exi velociter ex ir'l'm:
q̄m non recipiēt testimoniū tuum de me. Et
ego dixi: Dn̄e: ipsi sciūt q̇a ego erā ꝯcludens
in carcerē. ⁊ cedens ꝑ synagogas eos q̇ cre-
debāt ī te. Et cū funderetᷣ sanguis stephani
testis tui·ego stabā ⁊ cōsentiebā: ⁊ custodie-
bam vestimenta inṫficientiū illū. Et dixit ad
me. Vade: q̄m ego in natiōes longe mittā te
Audiebāt aūt eū vsq̄ ad h̄ verbū. ⁊ leuaue-
rūt vocē suā dicētes. Tolle de ṫra hꝰ mōi. Nō
n. p̄has ē eū viuere. Vociferantibꝰ aūt eis ⁊
ꝓiicientibꝰ vestimēta sua. ⁊ puluerē iactan-
tibꝰ in aerē: iussit tribunꝰ induci eū ī castra ⁊
flagellis cedi ⁊ torqueri eū: ut sciret ꝓpṫ quā
causā sic acclamarēt ei. Et cū astrinxisset eū
loris dixit astāti sibi cēturiōi paulꝰ. Si hoīem
romanū ⁊ indēnatū licet vobis flagellare?
Quo audito centurio accessit ad tribunū: ⁊
nūciauit ei·dicēs: Quid acturꝰ es? Hic eni
hō ciuis romanꝰ ē. Accedēs autē tribunus
dixit illi: Dic mihi si tu romanꝰ es? At ille
dixit: Etiam. Et rn̄dit tribunꝰ. Ego multa
sūma ciuilitatē hāc cōsecutꝰ sum. Et paulꝰ ait
Ego aūt ⁊ natꝰ sū. Protinꝰ g̃ discesserūt ab
illo q̇ eū torturi erāt. Tribunꝰ quoq̄ timuit
postq̄ꝫ resciuit q̇a ciuis romanꝰ eēt. ⁊ q̇a alli-
gasset eū. Postera autē die volens scire dili-
gētiꝰ q̄ ex causa accusaretᷣ a iudeis·soluit eū
⁊ iussit sacerdotes cōuenire ⁊ oē cōciliū. ⁊ ꝓ-
ducēs paulū statuit inṫ illos. XXIII

Intēdēs autē ī ꝯciliū paulꝰ·ait: Viri
frēs: ego oī ꝯsciā bona cōuersatꝰ sum
añ deū vsq̄ ī hodiernū diē. Princeps
aūt sacerdotū ananias p̄cepit astātibus sibi
ꝑcutere os eius. Tūc paulꝰ dixit ad eū. Per-
cutiet te deꝰ paries dealbate. Et tu sedēs iu-
dicas me ẜm legē. ⁊ ꝯ̄ legē iubes me ꝑcuti?
Et q̇ astabāt dixerūt: Sūmū sacerdotē dei
maledicis? Dixit aūt paulꝰ. Nesciebā frēs:
q̇a p̄nceps ē sacerdotū. Scriptū ē.n. Prin-
cipē ꝑpl'i tui nō maledices. Sciēs aūt paulꝰ
q̇a vna ꝑs eēt saduceoꝝ. ⁊ altera phariseoꝝ:
exclamauit in ꝯcilio. Viri frēs: ego phariseꝰ
sum: filius phariseoꝝ. De spe ⁊ resurrectione
mortuorū ego iudicor. Et cum hec dixisset:
facta est dissensio inṫ phariseos ⁊ saduceos
⁊ soluta est multitudo. Saducei aūt dicunt
nō esse resurrectionē mortuoꝝ·neq̄ angelū
neq̄ spm̄: pharisei aūt vtraq̄ cōfitentᷣ. Factꝰ
ē aūt clamor magnus. ⁊ exurgētes q̇dā pha
riseoꝝ pugnabāt dicentes: nihil mali inueni-
mus in hoīe isto. Quid si spiritꝰ locutꝰ est ei
aut angelꝰ? Et cū magna dissensio facta eēt

timens tribunꝰ ne discerperet paulꝰ ab ipsis iussit milites descendere ⁊ rape eū de medio eoꝝ: ac deducere eū in castra. Sequēti autē nocte assistēs ei dn̄s ait: Constās esto. Sicͭ n. testificatꝰ es de me in ir̄lm: sic te oportet ⁊ rome testificari. Facta aūt die collegerūt se q̇dā ex iudeis: ⁊ deuouerunt se dicentes: neq̄ manducaturos neq̄ bibituros · donec occiderēt paulū. Erāt autē plꝰ q̄ q̄draginta viri qui hāc ꝯiurationē fecerāt: qui accesserūt ad principem sacerdotū ⁊ seniores. ⁊ dixerunt: Deuotione deuouimꝰ nos nihil gustaturos: donec occidamus paulū. Nunc ḡ vos notū facite tribuno cū consilio: ut ꝓducat illū ad vos tanq̄ aliq̇d certiꝰ cogituri de eo. Nos ᵽo p̄usq̄ appropiet parati sumꝰ interficē illū. Qd cum audisset filiꝰ sororis pauli insidias: venit ⁊ intrauit in castra: nūciauitq̄ paulo. Vocās aūt paulꝰ ad se vnū ex centurionibus ait: Adolescentem hunc adduc ad tribunū. Habet. n. aliquid indicare illi. Et ille quidē assumēs eū: duxit ad tribunū. ⁊ ait: Vinctꝰ paulꝰ rogauit me hūc adolescētē ꝑducē ad te: hn̄tē aliquid loqui tibi. Apphēdēs aūt tribunꝰ manū illiꝰ secessit cū eo seorsū: ⁊ interrogauit illū. Quid ē qd̄ hēs indicare mihi? Ille autē dixit: Iudeis cōuenit rogare te ut crastina die ꝓducas paulū in conciliū · q̄si aliquid certiꝰ inquisituri sint de illo: tu ᵽo ne crediderīs illis. Insidiantur eni ei ex eis viri ampliꝰ q̄ q̄dragīta: q̇ se deuouerūt nō manducare neq̄ bibē donec interficiant eū: ⁊ nunc parati sunt expectātes ꝓmissū tuū. Tribunꝰ igiṫ dimisit adolescētē: p̄cipiens ei ne cui loqueret · q̄m hec nota sibi fecisset. Et vocatis duobꝰ cēturionibꝰ · dixit illis. Parate milites ducentos ut eant vsq̄ cesareā. ⁊ equites septuaginta. ⁊ lācearios ducētos a t̄tia hora noctꝭ: ⁊ iumēta p̄parate: ut īponentes paulū saluū ꝑducerent ad felicē p̄sidē. Timuit eni ne forte raperent eū iudei ⁊ occiderent: ⁊ ipse postea calūniam sustineret: tanq̄ acceptuꝰ pecuniā: scribens ei epistolā · continentē hec. Claudius lysias: optimo p̄sidi felici salutē. Virū hunc cōprehēsum a iudeis ⁊ incipiētē interfici ab eis superueniens cū exercitu eripui: cognito quia romanꝰ ē: volensq̄ scire causā quā obiiciebant illi deduxi eū in cōciliū eoꝝ. Quē inueni accusari de questionibꝰ legꝭ ipsoꝝ: nihil ᵽo dignū morte aut vinculis habentē crimē. Et cū mihi perlatū esset de insidiis q̄s parauerant illi · misi eum ad te: denūcians ⁊ accusatoribꝰ ut dicāt apud te. Vale. Milites ᵽo s̄m p̄ceptū sibi assumētes paulū duxerunt per noctē in antipatridē. ⁊ postera die dimissis equitibꝰ ut cum eo irēt: reuersi sunt ad castra. Qui cū venissent cesareā ⁊ tradidissent ep̄lam p̄sidi: statuerūt an̄ illū ⁊ paulū. Cū legisset aūt ⁊ interrogasset de q̄ prouincia esset. ⁊ cognoscēs q̇a de cilitia: audiā te inq̇t cū accusatores tui venerint. Iussitq̄ in pretorio herodis custodiri eū. XXIIII

Post q̇nq̄ aūt dies descendit p̄nceps sacerdotū ananias cū senioribꝰ quibusdā ⁊ tertullo quodā oratore: qui adierunt p̄sidē aduersus paulum. Et citato paulo: cepit accusare tertullus · dicens: Cū in multa pace agamꝰ ꝑ te: ⁊ multa corrigāṫ ꝑ tuā ꝓuidentiā: sp̄ ⁊ vbiq̄ suscipimꝰ optime felix cū oī gr̄aꝝ actione. Ne diutius autē te protraham: oro breuiter audias nos ꝓ tua clemētia. Inuenimꝰ hunc hoīem pestiferū ⁊ cōcitātē seditionē oībꝰ iudeis ī vniuerso orbe ⁊ auctorē seditionis secte naçarenoꝝ: q̇ etiā templū violare conatꝰ est: quē ⁊ apphensum voluimus s̄m legē nostrā iudicare. Superueniens aūt tribunꝰ lysias cū vi magna eripuit eū de manibꝰ n̄ris iubens accusatores eiꝰ ad te venire: a q̄ poteris ipse iudicās de oībꝰ istis cognoscere: de quibꝰ nos accusamꝰ eū. Adiecerunt aūt ⁊ iudei: dicētes h̄ ita se habere. R̄ndit aūt paulus: ānuēte sibi p̄side dicere. Ex multꝭ ānis te esse iudicē gēti huic sciēs: bono aīo ꝓ me satisfaciā. Potes. n. cognoscē q̇a nō plus sūt mihi dies q̄ duodeci ex quo ascēdi adorare in ir̄lm. ⁊ neq̄ ī tēplo iuenerūt me cū aliq̄ disputantē · aut cōcursū facientē turbe: neq̄ ī synagogis neq̄ ī ciuitate: neq̄ ꝓbare pn̄t tibi de q̄bꝰ nūc me accusant. Cōfiteor aūt h̄ tibi q̄ s̄m sectā quam dicunt heresim sic deseruio patri ⁊ deo meo: credens oībꝰ q̄ ī lege ⁊ ꝓphetis scripta sunt: spem hn̄s in deū quā ⁊ hi ipsi expectāt · resurrectionem futurā iustoꝝ ⁊ iniquoꝝ. In h̄ ⁊ ipse studeo sine offendiculo ꝯsciam habere ad deū: ⁊ ad hoīes sp̄. Post ānos aūt plures elemosynas facturus in gētē meā veni. ⁊ oblatiōes ⁊ vota: in q̇bꝰ inuenerūt me purificatū ī templo: non cū turba neq̄ cū tumultu. Et apphēderūt me: clamātes ⁊ dicētes: Tolle inimicū n̄rm. Quidā aūt ex asia iudei q̄s oportebat apud te p̄sto esse ⁊ accusare si quid haberent

aduersũ me: aut hi ipsi dicãt si q̇d inuenerũt i me iniq̇tatis cũ stem in concilio: nisi de vna hac solũmõ voce q̄ clamaui inter eos stans: qm̄ de resurrectione mortuoꝝ ego iudicor ho/die a vobis. Distulit aũt illos felix: certissime sciens de via hac. dicens: Cũ tribun⁹ lysias descẽderit audiã vos. Iussitq; centurioni cu/stodire eũ ⁊ habere requiẽ: nec queq̄ꝫ de suis ꝓhibere ministrare ei. Post aliq̇t ãt dies ve/niẽs felix cũ drusilla vxore sua q̄ erat iudea vocauit paulũ. ⁊ audiuit ab eo fidẽ que est in xp̄m ih̄m. Disputãte aũt illo de iusticia ⁊ ca/stitate ⁊ de iudicio futuro: tremefactus felix respondit. Quõ nunc attinet. vade: tẽpore aũt opportuno accersiam te: simul ⁊ sperans q̄ꝫ pecunia ei dareť a paulo: ꝓpter qd̓ ⁊ frequẽť accersiẽs eũ loquebať cũ eo. Biennio aũt ex/pleto: accepit successorẽ felix porciũ festum. Volens autẽ gratiã ꝑstare iudeis felix: reli/quit paulũ vinctũ.

XXV

Festus ğ cũ venisset in ꝓuinciã: post triduũ ascendit hierosolymã a cesa/rea. Adierũtq; eũ ꝑncipes sacerdo/tũ. ⁊ primi iudeoꝝ aduersus paulũ. ⁊ roga/bant eũ postulãtes gratiã aduersus eum ut iuberet ꝑduci eũ in ir̄lm: insidias tẽdẽtes ut interficerẽt eũ in via. Festus aũt rñdit seruari q̇dẽ paulũ i cesarea: se aũt maturi⁹ ꝓfectuꝝ. Qui ğ in vobis ait potẽtes sũt descẽdẽtes siť si qd̓ ẽ in viro crimẽ accusent eũ. Demoratus aũt inť eos dies nõ ampli⁹ q̄ꝫ octo aut decẽ descendit cesareã. ⁊ altera die sedit ꝓ tribu/nali. ⁊ iussit paulũ adduci. Qui cũ ꝑductus esset: circũsteťt eũ q̇ ab hierosolyma descẽ/derãt iudei. multas ⁊ graues cãs obiiciẽtes q̄s nõ poterãt ꝓbare: paulo rationẽ reddẽ/te: qm̄ neq; in legem iudeoꝝ. neq; in templũ neq; i cesarẽ q̇cq̄ꝫ peccaui. Festus aũt volẽs gratiã prestare iudeis. rñdens paulo dixit: Vis hierosolymã ascendẽ. ⁊ ibi de his iudi/cari apud me? Dixit aũt paul⁹. Ad tribunal cesaris sto: ibi me oportet iudicari. Iudeis nõ nocui: sicut tu melius nosti. Si. n. nocui aut dignũ morte aliq̇d feci: nõ recuso mori. Si ṽo nihil est eoꝝ q̄ hi accusant me: nemo põt me illis donare. Cesarẽ appello. Tũc fest⁹ cum cõsilio locut⁹ rñdit. Cesarẽ appellasti: ad cesarẽ ibis. Et cũ dies aliq̇t trãsacti eẽnt agrippa rex ⁊ bernice descenderũt cesareã ad salutandũ festũ. Et cũ dies plures ibi mora/renť: festus regi indicauit de paulo. dicens: Vir q̇dã ẽ derelict⁹ a felice vinct⁹: de quo cũ essem hierosolymis adierũt me ꝑncipes sa/cerdotũ ⁊ seniores iudeoꝝ: postulantes ad/uersus illũ dãnationẽ. Ad q̄s respõdi: q̇a nõ ẽ romanis cõsuetudo donare aliquẽ hominẽ ꝑusq̄ꝫ is q̇ accusať ꝑñtes hẽat accusatores locũq; defendẽdi accipiat ad abluẽda crimi/na q̄ ei obiiciũť. Cũ ğ huc cõuenissent: sine vlla dilatiõe in sequẽti die sedẽs ꝓ tribunali iussi adduci virũ. De q̄ cũ stetissent accusato/res nullã causã deferebant de q̇b⁹ ego suspi/cabar malũ: q̄stiõ es ṽo q̄sdã de sua supersti/tiõe habebãt aduersus eũ: ⁊ de q̇dã ihũ defũ/cto quẽ affirmabat paulus viuere. Hesitans aũt ego de h⁹mõi q̄stione dicebã: si vellet ire hierosolymã: ⁊ ibi iudicari de istis. Paulo aũt appellante ut seruareť augusti cognitiõi iussi seruari eũ donec mittam eũ ad cesarem. Agrippa aũt dixit ad festũ. Volebam ⁊ ipse hoiem audire. Cras inq̇t audies eũ. Altera aũt die cũ venisset agrippa ⁊ bernice cũ mul/ta ambitione. ⁊ introissent in auditoriũ cum tribunis ⁊ viris ꝑncipalib⁹ ciuitatꝫ. iubente festo adductus est paulus. Et dixit festus. Agrippa rex ⁊ oẽs q̇ simul adestis nobiscũ viri: videtꝫ hũc hoiẽ de q̄ ois multitudo iu/deoꝝ inťpellauit me hierosolymis petentes ⁊ acclamãtes: nõ oportere eũ viuere ampli⁹. Ego ṽo cõperi nihil dignũ morte eũ admisis/se. Ipso aũt h̄ appellãte: ad augustũ iudica/ui mittere. De q̄ q̇d certũ scribã dño nõ ha/beo. ꝓpť qd̓ ꝑduxi eũ ad vos ⁊ maxime ad te rex agrippa: ut inťrogatione facta habeam q̇d scribã. Sine ratiõe eni mihi videť mittere vinctũ: ⁊ causas ei⁹ nõ significare.

XXVI

Agrippa ṽo ad paulũ ait. Permittiť tibi loqui ꝓ temetipso. Tũc paulus extenta manu cepit rationẽ reddere. De oib⁹ quib⁹ accusor a iudeis rex agrippa estimo me beatũ apud te. cũ sim defensurus me hodie. maxime te sciente oia q̄ apud iu/deos sũt ꝯsuetudines ⁊ q̄stiões: ꝓpť qd̓ ob/secro patienter me audias. Et q̇dẽ vitã meã a iuuẽtute q̄ ab initio fuit igẽte mea i hiero/solymis nouerũt oẽs iudei: ꝑscientes me ab initio si velint testimoniũ perhibere: qm̄ ꝺm certissimã sectã nr̄e religionis vixi phariseus Et nũc in spe q̄ ad p̄res nr̄os repromissionis facta ẽ a deo. sto iudicio subiect⁹: i q̄ duodeci trib⁹ nostre nocte ⁊ die deseruientes sperant deuenire. De qua spe accusor a iudeis rex.

Quid incredibile iudicatᷣ apud vos si deus mortuos suscitat? Et ego quidē estimauerā me aduſsus nomē ihu naçareni debē multa ꝯtria agē: qd ⁊ feci hierosolymis. Et multos scõꝝ ego i carcerib⁹ inclusi a pͥncipib⁹ sacerdotũ ꝑtāte accepta. ⁊ cũ occiderēᷣ detuli sententiā. Et ꝑ oēs synagogas frequēᷣ puniens eos cõpellebā blassemare. ⁊ ãpli⁹ insaniēs i eos ꝑseq̄bar vsq̃ i exteras ciuitates. In q̇b⁹ dũ irē damascũ cũ ꝑtāte ⁊ ꝑmissu pͥncipũ sacerdotũ die media i via vidi rex de celo suꝑ splēdorē solis circũfulsisse me lumē ⁊ eos q̇ mecũ simᷣ erāt: oēsq̃ nos cũ decidissem⁹ i trā audiui vocē loquentē mihi hebraica lingua: Saule saule q̇d me ꝑseq̄ris? Durũ ē tibi ꝯ stimulũ calcitrare. Ego āt dixi. Quis es dñe? Dñs aũt dixit: Ego sũ ihs naçaren⁹ · quē tu ꝑseq̄ris. Sꝫ exurge ⁊ sta suꝑ pedes tuos. Ad h̄.n. apparui tibi ut ꝯstituā te mĩstrũ ⁊ testē eoꝝ q̄ vidisti. ⁊ eorũ q̇b⁹ apparebo tibi · eripiens te de ꝑplis ⁊ gētib⁹ i q̄s nũc ego mitto te apire oculos eoꝝ ut cõuertanᷣ a tenebris ad lucē. ⁊ de ꝑtāte sathane ad deũ · ut accipiant remissionē pctõꝝ. ⁊ sortē inᷣ scõs ꝑ fidē q̄ ē i me. Vñ rex agrippa nõ fui icredul⁹ celesti visioni: ſ3 his q̇ sũt damasci pͥmũ ⁊ hierosolymis ⁊ i oēm regionē iudee. ⁊ gētib⁹ ãnũciabā ut pniam agerēt. ⁊ cõuerterēᷣ ad deũ digna pnie opa facientes. Hac ex cā me iudei cũ eēm i tēplo cõprehēsũ tēptabāt volentes me inᷣficē. Auxilio āt adiut⁹ dei vsq̃ i hodiernũ diē sto · testificās minori atq̃ maiori: nihil extra dicēs q̄ꝫ ea q̄ ꝓphe locuti sũt futa eē. ⁊ moyses · si passibilis xp̄s · si pͥmus ex resurrectiõe mortuoꝝ lumē ãnũciatur⁹ ē ꝑplo ⁊ gētib⁹. Hec loquēte eo ⁊ rõnē reddente · festus magna voce dixit: Insanis paule. Multe te lrē ad insaniā ꝯuertũt. Et paul⁹: nõ insanio inq̄t optime feste · ſ3 ṽitatis ⁊ sobrietatꝭ ṽba eloq̄r. Scit.n. de his rex ad quē ꝯstāᷣ loq̄r. Latere.n. eũ nihil horũ arbitror. Neq̃ n. i āgulo q̇cq̄ꝫ hoꝝ gestũ ē. Credis rex agrippa ꝓphis? Scio q̇a credis. Agrippa aũt ad paulum. In modico suades me xp̄ianũ fieri. Et paul⁹. Opto apud deũ ⁊ i modico ⁊ i magno nõ tm̃ te ſ3 etiā oēs q̇ audiũt hodie fieri tales q̄lis ⁊ ego sũ · exceptis viculis his. Et exurrexit rex ⁊ p̄ses ⁊ bernice ⁊ q̇ assidebant eis. Et cũ secessissent · loq̄banᷣ ad iuicē dicētes · q̇a nihil morte aut vinculis dignũ quid fecit hõ iste. Agrippa aũt festo dixit. Dimitti poterat hõ hic: si non appellasset cesarem.

Ut aũt indicatũ ē nauigare eũ in italiā ⁊ tradi paulũ cũ reliq̇s custodijs cēturiõi noīe iulio cohortis auguste · ascēdētes nauē adrumetinā incipiētē nauigare circa asie loca sustulim⁹: ꝑseuerāte nobiscũ aristarcho macedõe thessalonicēse. Sequenti aũt die venim⁹ sidonē. Humane aũt tractās iuli⁹ paulũ ꝑmisit ad amicos ire. ⁊ curā sui agē. Et inde cũ sustulissem⁹ subnauigauim⁹ cypꝝ ꝓpterea q̄ essent venti ꝯtrij. Et pelag⁹ cilitie ⁊ pāphylie nauigātes venim⁹ lystrā q̄ ē lytie. ⁊ ibi iueniens cēturio nauē alexandrinā nauigātē i italiā trāsposuit nos in eā. Et cũ multꝭ dieb⁹ tarde nauigarem⁹ ⁊ vix deuenissem⁹ ꝯ gnydũ: ꝓhibēte nos vento adnauigauim⁹ crete iuxta salmonē. Et vix iuxᷣ nauigātes venim⁹ i locũ q̄dā q̇ vocaᷣ boniport⁹ · cui iuxᷣ erat ciuitas thalassa. Multo aũt tpe pacto ⁊ cũ iā nõ eēt tuta nauigatio eo q̄ꝫ ieiuniũ iā p̄terisset · ꝯsolabaᷣ eos paul⁹ dicēs eis: Viri · video qm̃ cũ iiuria ⁊ multo dāno non solũ oneris ⁊ nauis · ſ3 etiā aiaꝝ nr̄aꝝ incipit esse nauigatio. Cēturio aũt gubᷣnatori ⁊ nauclero magis credebat q̄ꝫ his q̄ a paulo dicebanᷣ. Et cũ apt⁹ port⁹ nõ eēt ad hyemandũ: plurimi statuerũt ꝯsiliũ nauigare inde si q̄ modo possent deueniētes phenicē hyemare · portũ crete respiciētē ad africũ ⁊ ad choꝝ. Aspirante aũt austro estimātes ꝓpositũ se tenē: cũ sustulissent de asson · legebant cretā. Nõ post multũ aũt misit se ꝯ ipsam vent⁹ typhonicus · qui vocaᷣ euroaq̇lo. Cũq̃ arrepta esset nauis ⁊ nõ posset conari i vētũ · data naue flatib⁹ ferebamur. In insulā aũt quādā decurrētes q̄ vocaᷣ cauda · potuim⁹ vix obtinere scaphā. Qua sublata adiutorijs vtebāᷣ accigētes nauē · timētes ne in syrtim icidērēt · summisso vase sic ferebāᷣ. Valida aũt nobis tēpestate iactatis · sequēti die iactũ fecerũt. ⁊ tertia die suis māib⁹ armamēta nauis ꝓiecerũt. Neq̃ aũt sole neq̃ siderib⁹ apparētib⁹ ꝑ plures dies. ⁊ tēpestate nõ exigua iminēte: iam ablata erat spes oīs salutis nr̄e. Et cũ multa ieiunatio fuisset · tũc stans paul⁹ i medio eoꝝ dixit · Oportebat q̇dē o viri audite me nõ tollere a creta · lucriq̃ facē iiuriā hāc ⁊ iacturā. Et nũc suadeo vob̄ bono aīo esse. Amissio n. nulli⁹ aīe erit ex nob̄: p̄terq̄ꝫ nauis. Astitit eni mihi hac nocte angelus dei cui⁹ sum ego

⁊ cui deſeruio·dicēs. Ne timeas paule·ceſari te oportet aſſiſtē. Et ecce donauit tibi deꝰ oēs q̄ nauigāt tecū. Propter qd̄ bono aīo eſtote viri. Credo eni deo: q̄a ſic erit queādmodū dictū ē mihi. In inſulā aūt quandā oportet nos deuenire. Sȝ poſtea ꝙ q̄rtadecima nox ſuꝑuenit·nauigātibꝰ nob̄ i hadria circa mediā noctē ſuſpicabanť naute apparē ſibi aliquā regionē. Qui ⁊ ſūmittētes bolidē·inuenerūt paſſus viginti. ⁊ puſillū inde ſeparati inuenerūt paſſus q̄ndeci. Timētes aūt ne in aſꝑa loca incideremꝰ·de puppi mittētes anchoras q̄tuor optabāt diē fieri. Nautis ṽo q̄rētibꝰ fugē de naui·cū miſiſſent ſcapham i mare ſub obtentu q̄ſi icipent a prora anchoras extendē·dixit paulꝰ cēturioni ⁊ militibꝰ. Niſi hi i naui māſerint·vos ſalui fieri nō poteſtis. Tūc abſciderūt milites funes ſcaphe· ⁊ paſſi ſunt eā excidē. Et cū lux incipet fieri: rogabat paulꝰ oēs ſumē cibū·dicēs: Quartadecima die hodie expectātes ieiuni ꝑmanetis·nihil accipiētes. Propť qd̄ rogo vos accipe cibū ꝓ ſalute vr̄a: q̄a nulliꝰ veſtrū capillꝰ de capite ꝑibit. Et cū h̄ dixiſſet·ſumens panē grās egit deo i ꝯſpectu oīuȝ. ⁊ cū fregiſſet cepit manducare. Animeq̄ores aūt facti oēs ⁊ ipſi ſūpſerūt cibū. Eramꝰ ṽo vniuerſe aīe i naui ducēte ſeptuagītaſex. Et ſatiati cibo alleuiabāt nauē·iactātes triticū i mare. Cū aūt dies factꝰ eēt·trā nō agn̄ſcebāt: ſinū ṽo quēdā ꝯſiderabāt hn̄tē litꝰ: i quē cogitabant ſi poſſent eijcē nauē. Et cū anchoras ſuſtuliſſent cōmittebāt ſe mari·ſimul laxantes iūcturas gubernaculoꝝ. ⁊ leuato artemone ſm̄ aure flatū tēdebāt ad litꝰ. Et cū icidiſſemus i locū bithalaſſū ipegerūt nauē. ⁊ prora quidē fixa manebat imobilis: puppis ṽo ſoluebať a vi marꝭ. Militū aūt ꝯſiliū fuit ut cuſtodias occiderēt·ne q̇s cū enataſſet effugeret: cēturio āt volēs ſuare paulū ꝓhibuit fieri. Juſſitq̨ eos q̇ poſſent natare emittē ſe ꝑmos ⁊ euadē ⁊ ad trā exire. ⁊ ceťos alios i tabulis ferebāt·q̇ſdā ſuꝑ ea q̄ de naui erāt. Et ſic factū ē ut oēs aīe euaderent ad terrā.

XXVIII

Et cū euaſiſſemꝰ: tūc coḡuimꝰ q̄a mitylene iſula vocabať. Barbari ṽo p̄ſtabāt nō modicā humanitatē nob̄. Accēſa. n. pyra reficiebāt nos oēs ꝓpť hymbrē q̄ iminebat ⁊ frigꝰ. Cū congregaſſet aūt paulꝰ ſarmētoꝝ aliquātā multitudinē ⁊ impoſuiſſet ſuꝑ ignē: viꝑa a calore cū ꝓceſſiſſet inuaſit manū eiꝰ. Ut ṽo viderūt barbari ꝑdentē beſtiā de manu eiꝰ: ad iuicē dicebant. Utiq̨ homicida ē hō hic: q̇ cū euaſit de mari·vltio non ſinit eū viuē. Et ille q̇dē excutiens beſtiā i ignem·nihil mali paſſus ē. At illi exiſtimabāt eū i tumorē cōuertendū. ⁊ ſubito caſuꝝ ⁊ mori. Diu autē illis ſꝑantibꝰ ⁊ videntibꝰ nihil mali i eo fieri·cōuertentes ſe·dicebāt eū eſſe deū. In locis āt illis erāt p̄dia ꝑncipis inſule noīe publij: q̇ nos ſuſcipiēs·triduo benigne exhibuit. Cōtigit aūt patrē publij febribus ⁊ dyſenteria vexatū iacere. Ad quē paulus intrauit. ⁊ cū oraſſet ⁊ impoſuiſſet ei manus·ſaluauit eū. Quo facto oēs q̇ i inſula habebāt infirmitates accedebāt ⁊ curabanť. Qui etiā multis honoribꝰ nos honorauerūt. ⁊ nauigantibus īpoſuerūt q̄ necc̄ia erāt. Poſt menſes aūt tres nauigauimꝰ i naui alexādrina q̄ i iſula hyemauerat: cui erat inſigne caſtorū. Et cū veniſſemꝰ ſyracuſam māſimꝰ ibi triduo. Inde circūlegētes deuenimꝰ regiū. ⁊ pꝰ vnū diem flante auſtro ſecūda die venimus puteolos vbi iuētis frībꝰ rogati ſumus manere apud eos dies ſeptem. ⁊ ſic venimꝰ romā. Et inde cū audiſſent frēs occurrerūt nobis vſq̨ ad appij forū ⁊ tribꝰ tabernis. Quos cū vidiſſet paulꝰ·grās agēs deo accepit fiduciā. Cū āt veniſſemꝰ romā·ꝑmiſſum ē paulo ꝑmanere ſibimet·cum cuſtodiēte ſe milite. Poſt tertiū aūt diē cōuocauit primos iudeoꝝ. Cūq̨ veniſſent·dicebat eis: Ego viri frēs nihil aduerſus plebē faciēs aut morē patnū: vinctꝰ ab hieroſolymis traditꝰ ſū i manꝰ romanoꝝ q̇ cū interrogationē de me habuiſſent voluerūt me dimittē·eo ꝙ eēt nulla cā mortꝭ i me. Cōtradicētibꝰ aūt iudeis coactꝰ ſū appellare ceſarē: nō q̄ſi gentē meā hn̄s aliq̇d accuſare. Propť hāc igiť cām rogaui vos vidē ⁊ alloqui. Propť ſpem. n. iſrľ cathena hac circūdatus ſū. At illi dixerūt ad eū. Nos neq̨ lrās accepimꝰ de te a iudea: neq̨ aduenīēs aliq̇s fratꝝ nūciauit aut locutꝰ ē quid de te malū. Rogamꝰ aūt a te audire q̄ ſentꝭ. Nā de ſecta hac notū ē nob̄: q̄a vbiq̨ ei ꝯtradiciť. Cū cōſtituiſſent aūt illi diē: venerūt ad eū in hoſpitiū plurimi·q̇bꝰ exponebat teſtificās regnū dei·ſuadēſq̨ eis de ihū ex lege moyſi ⁊ ꝓphetis·a mane vſq̨ ad veſꝑā. Et quidā credebāt his q̄ dicebanť: quidā ṽo nō credebant. Cūq̨ iuicē nō eſſent cōſentiētes: diſcedebāt

dicẽte paulo vnũ verbũ. Quia bñ ſpũs ſcũs
locutꝰ ẽ p yſaiã ꝓphã ad pr̃es vr̃os dicẽs.
Uade ad ꝑplm̃ iſtũ ⁊ dic. Aure audietis ⁊ nõ
intelligetis. ⁊ vidẽtes videbitis ⁊ nõ ꝑſpicietis.
Incraſſatũ ẽ.n. cor ꝑpli huiꝰ ⁊ auribꝰ grauiť
audierũt. ⁊ oculos ſuos cõpreſſerũt: ne for-
te videãt oculis. ⁊ auribꝰ audiãt. ⁊ corde in-
telligãt. ⁊ ꝯuertanť. ⁊ ſanem eos. Notũ ẽ ſit
vob: qm̃ gẽtibꝰ miſſũ eſt h̃ ſalutare dei. ⁊ ipſi
audiẽt. Et cũ h̃ dixiſſet: exierunt ab eo iudei
multã hñtes inť ſe q̃ſtionẽ. Manſit aũt bi-
ennio toto in ſuo cõducto. ⁊ ſuſcipiebat oẽs
q̇ ingrediebanť ad eũ: ꝑdicãs regnũ dei. ⁊ do-
cens que ſunt de dño ihu xp̃o cũ oi fiducia
ſine prohibitione.

Explicit liber actuũ apoſtoloꝝ. Incipit
ꝓlogus in ſeptẽ epiſtolas canonicas.

NOn ita ẽ ordo apud grecos
q̇ integre ſapiũt fidẽq; rectã
ſectantur epl̃arũ ſeptẽ q̃ ca-
nonice nũcupanť ſicut in la-
tinis codicibꝰ iueniť: ut q̇a
petrus eſt primus in ordine
aplõꝝ: ꝑme ſint etiã eiꝰ eple in ordine cetera-
rũ. Sed ſicut euãgeliſtas dudũ ad veritatis
lineã correximꝰ: ita has ꝓprio ordini deo iu-
uãte reddidimꝰ. Eſt.n. ꝑma eaꝝ vna iacobi.
due petri. tres iohannis. ⁊ iude vna. Que ſi
ſicut ab eis digeſte ſunt. ita q; ab inťpretibꝰ
fideliť i latinũ verterenť eloquiũ. nec ambi-
guitatẽ legentibus facerẽt. nec ſermonũ ſeſe
varietas ipugnaret: illo ꝑcipuo loco vbi de
vnitate trinitatis i ꝑma iohãnis epl̃a poſitũ
legimꝰ. i qua etiã ab infidelibꝰ tranſlatoribꝰ
multũ erratũ eẽ a fidei ꝟitate cõperimꝰ: triũ
tm̃modo vocabula. hoc eſt aque ſanguinis ⁊
ſpũs in ipſa ſua editiõe ponẽtibꝰ. ⁊ pr̃is ver-
bi q; ac ſpũs teſtimoniũ omittẽtibꝰ. In quo
maxime ⁊ fides catholica roboratur. ⁊ pr̃is
⁊ filij ⁊ ſpũs ſci vna diuinitatis ſubſtãtia cõ-
probať. In ceteris ꝟo epl̃is quãtũ a nr̃a alio-
rũ diſtet editio. lectoris prudẽtie derelinquo.
Sz tu ꝟgo xp̃i euſtochiũ dũ a me impenſiꝰ
ſcripture ꝟitatẽ inquiris. meã quodãmodo
ſenectutẽ inuidoꝝ dentibꝰ corrodendã expo-
nis: q̇ me falſariũ corruptorẽq; ſcãꝝ ꝓnun-
ciãt ſcripturarũ. Sed ego i tali ope nec emu-
loꝝ meoꝝ inuidentiam ꝑtimeſco: nec ſcẽ ſcri-
pture veritatẽ poſcentibꝰ denegabo.

Explicit ꝓlogus in ſeptem epiſtolas ca-
nonicas. Incipit argumentum i eaſdem.

IAcobus. petrus. iohãnes. ⁊ iudas: ſe-
ptẽ epiſtolas ediderunt tam myſticas
q̈ ſuccinctas. ⁊ breues pariť ac lõgas
breues in ꝟbis. lõgas in ſentẽtijs: ut rarꝰ ſit
qui nõ earum lectione cecutiat.

Explicit argumẽtũ in ſeptem epiſto-
las canonicas. Incipit argumẽtũ in
epl̃am canonicã bti Jacobi apoſtoli.

IAcobꝰ apl̃us ſcm̃ inſtruit clerũ de cul-
tura celeſtiũ ꝑceptoꝝ ⁊ regula catholi-
ce obſeruãtie. ⁊ de iuicte patientie ma-
ieſtate. ⁊ de reuelatiõe plurimorũ. ⁊ de men-
dacio magiſtroꝝ.

Explicit argumentũ. Incipit epiſtola
canonica beati Jacobi apl̃i. Caplm̃ I

IAcobus dei
⁊ dñi nr̃i ihu xp̃i ſeruꝰ: duo-
decim tribubus que ſunt in
diſꝑſione ſalutem. Oẽ gau-
diũ exiſtimate fr̃es mei cũ i
tẽptatiões varias incideri-
tis: ſcientes q; ꝓbatio fidei veſtre patientiã
opať. Patiẽtia aũt opꝰ ꝑfectũ habeat: ut ſitis
ꝑfecti ⁊ integri i nullo deficiẽtes. Si q̇s aũt
vr̃m indiget ſapia. poſtulet a deo q̇ dat oibꝰ
affluenť. ⁊ nõ improperat. ⁊ dabiť ei. Poſtulet
aũt i fide. nihil heſitãs. Qui.n. heſitat ſil̃is ẽ
fluctui maris: q̇ a vento moueť ⁊ circũfertur.
Nõ ẽ eſtimet hõ ille q; accipiat aliq̇d a dño.
Uir duplex aĩo. incõſtãs ẽ in oibꝰ vijs ſuis.
Gliceť aũt frať hũilis i exaltatiõe ſua: diues
aũt in hũilitate ſua: qm̃ ſicut flos feni tranſi-
bit. Exortꝰ ẽ.n. ſol cũ ardore. ⁊ arefecit fenũ
⁊ flos eiꝰ decidit. ⁊ decor vultꝰ eiꝰ depijt. Ita
⁊ diues i itineribꝰ ſuis marceſcet. Btũs vir
q̇ ſuffert temptationẽ: qm̃ cũ ꝓbatꝰ fuerit ac-
cipiet coronã vite. quã re ꝓmiſit deꝰ diligen-
tibꝰ ſe. Nemo cũ tẽptať dicat: qm̃ a deo tem-
ptať. Deꝰ.n. itẽptator maloꝝ ẽ. Ipſe aũt ne-
minẽ tẽptat. Unuſq̇ſq; ꝟo tẽptať a ꝯcupiſcẽ-
tia ſua. abſtractꝰ ⁊ illectꝰ. Deinde cõcupiſcẽ-
tia cũ ꝯcepit parit pctm̃. pctm̃ ꝟo cũ ꝯſũma-
tũ fuerit generat mortẽ. Nolite ita q; errare
fr̃es mei dilectiſſimi. Oẽ datũ optimũ ⁊ oẽ

donū ꝑfectū desursū est descēdēs a p̄re lumi-
nū: apud quem nō ē trāsmutatio· nec vicissi-
tudinis obumbratio. Volūtarie.n.genuit
nos vbo veritatꝫ· ut simꝰ initiū aliqḋ creature
eiꝰ. Scitꝫ frēs mei dilectissimi. Sit autē oīs
hō velox ad audiēdū: tardꝰ aūt ad loquēdū
⁊ tardꝰ ad irā. Ira.n.viri iusticiam dei non
opaꝛ. Propt̄ qḋ abijcientes oēm imūdiciā ⁊
abūdātiā malitie· i māsuetudine suscipite in-
situ vbū· qḋ pōt saluare aīas vr̄as. Estote
aūt factores vbi. ⁊ nō auditores tm̄· fallen-
tes vosmetipsos: q̇a si q̇s auditor ē vbi ⁊ nō
factor hic cōpabiꝛ viro cōsideranti vultū na-
tiuitatis sue in speculo. Considerauit.n.se ⁊
abijt. ⁊ statim oblitꝰ ē q̄lis fuerit. Qui autē
ꝑspexerit i lege ꝑfecte libertatꝫ ⁊ ꝑmāserit i ea
nō auditor obliuiosus factꝰ ſ3 factor opis:
hic btūs in facto suo erit. Si q̇s aūt putat se
religiosū eē nō refrenās linguā suā· ſ3 sedu-
cēs cor suū: huiꝰ vana ē religio. Religio mū-
da ⁊ imaculata apud deū ⁊ patrē h̄ ē: visita-
re pupillos ⁊ viduas i tribulatiōe eoꝝ. ⁊ im-
maculatū se custodire ab h̄ seculo. II

FRatres mei: nolite in ꝑsonaꝝ acce-
ptione habere fidem dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i
glorie. Eteni si introierit i cōuentū
vr̄m vir· aureū ānulū hn̄s in veste candida:
introierit aūt ⁊ pauꝑ i sordido habitu. ⁊ in-
tendatis i eū q̇ idutꝰ ē veste p̄clara. ⁊ dixeritꝫ
ei: tu sede hic bn̄: paupi autē dicatꝫ· tu sta il-
lic· aut sede sub scabello pedū meoꝝ· nōne iu-
dicatis apud vosmetipsos. ⁊ facti estis iudi-
ces cogitationū iniquaꝝ? Audite frēs dile-
ctissimi. Nōne deus elegit paupes i h̄ mūdo
diuites in fide ⁊ heredes regni: qḋ repmisit
deꝰ diligētibꝰ se? Uos aūt exhonorastis pau-
perē: Nōne diuites ꝑ potētiā opp̄mūt vos. ⁊
ipsi trahūt vos ad iudicia? Nonne ipsi blas-
femāt bonū nomē qḋ iuocatū ē suꝑ vos? Si
tn̄ legē ꝑficitꝫ regalē ſm scripturas· diliges ꝓ-
ximū tuū sicut teipsū· bn̄ facitꝫ. si autē ꝑsonā
accipitis· pctm̄ opami: redarguti a lege q̄si
trāsgressores. Quicūqꝫ aūt totā legē serua-
uerit· offendat aūt i vno: factus ē oīuꝫ reus.
Qui.n.dixit nō mechaberis: dixit ⁊ non oc-
cides. Qḋ si nō mechaberis· occides aūt: fa-
ctus es trāsgressor legꝭ. Sic loq̇mi ⁊ sic faci-
te: sicͭ ꝑ legē libertatꝫ incipiētes iudicari. Iu-
diciū.n. sine mīa illi: q̇ nō facit mīam. Sup-
exaltat aūt mīa iudicio. Quid proderit frēs
mei si fidē q̇s dicat se habē: opa aūt non ha-
beat? Nūq̇d poterit fides saluare eū? Si autē
fraꝛ ⁊ soror nudi sint ⁊ indigeant victu q̄ti-
diano: dicat aūt aliq̇s ex vob̄ illis· ite i pace
calefacimini ⁊ saturami· nō dederitꝫ aūt eis
q̄ necc̄ia sūt corpori· q̇d ꝓderit? Sic ⁊ fides si
nō habeat opa: mortua ē i semetipsa. Sꝫ di-
cet quis: Tu fidē habes. ⁊ ego opa habeo.
Ostēde mihi fidē tuā sine opibꝰ. ⁊ ego ostē-
dā tibi ex opibꝰ fidē meā. Tu credis qm̄ vnꝰ
ē deꝰ: bn̄ facis. Et demones credūt ⁊ contre-
miscūt. Uis aūt scire o hō ianis: qm̄ fides si-
ne opibꝰ ociosa ē? Abraham pr̄ nr̄ nonne ex
opibꝰ iustificatꝰ ē· offerēs ysaac filiū suū suꝑ
altare? Uides qm̄ fides coopabaꝛ opibꝰ il-
liꝰ. ⁊ ex opibꝰ fides ꝯsūmata ē? Et suppleta ē
scriptura dicēs: Credidit abrahā deo ⁊ reputa
tū ē illi ad iusticiā. ⁊ amicꝰ dei appellatꝰ ē. Ui-
detis qm̄ ex opibꝰ iustificaꝛ hō. ⁊ non ex fide
tm̄? Silit̄ ⁊ raab meretrix: nōne ex opibꝰ iu-
stificata ē suscipiens nūcios ⁊ alia via eijci-
ens? Sicͭ eni corpus sine spū mortuū ē: ita
fides sine opibꝰ mortua est. III

NOlite plures mḡri fieri frēs mei: sci-
entes qm̄ maiꝰ iudiciū sumitis. In
multꝫ.n.offendimꝰ oēs. Si q̇s i vbo
nō offendit· hic ꝑfectꝰ ē vir. Potest etiā freno
circūducere totū corpꝰ. Si aūt eq̇s frena in
ora mittimꝰ ad ꝯsentiendū nob̄· oē corpꝰ il-
loꝝ circūferimꝰ. Et ecce naues cum magne
sint ⁊ a ventis validis mineꝛ: circūferūꝛ aūt
a modico gubernaculo vbi impetꝰ dirigētis
voluerit. Ita ⁊ lingua modicū q̇dē mēbrū ē:
⁊ magna exaltat. Ecce quantꝰ ignis q̄ ma-
gnā siluā incēdit. Et lingua ignis ē· vniuer-
sitas iniq̇tatis. Lingua ꝯstituiꝛ i membris
nr̄is q̄ maculat totū corpus. ⁊ inflāmat ro-
tā natiuitatꝫ nr̄e inflāmata a gehēna. Oīs.n.
nā bestiarū ⁊ volucrū ⁊ serpētiū ⁊ cetorū do-
manꝛ ⁊ domita sūt a nā hūana: linguā aūt
nullꝰ hoīuꝫ domare pōt. Inq̇etū malū plena
veneno mortifero. In ipsa benedicimꝰ deum
⁊ patrē· ⁊ in ipsa maledicimus hoīes qui ad
imaginem ⁊ similitudinē dei facti sunt. Ex
ipso ore ꝓcedit bn̄dictio ⁊ maledictio. Non
oportet frēs mei h̄ ita fieri. Nūquid fons de
eodē foramie emanat dulcē ⁊ amarā aquā?
Nūq̇d pōt frēs mei ficꝰ vuas facē: aut vitis
ficus? Sic neqꝫ salsa dulcē pōt facere aquā.
Quis sapiēs ⁊ disciplinatꝰ inꝛ vos? Ostēdat
ex bōa ꝯūsatiōe opationē suā i māsuetudine
sapie. Qḋ si zelū amaꝝ habetꝫ. ⁊ cōtētiōes sint

in cordibꝰ vr̃is: nolite gl̃iari ⁊ mẽdaces esse
aduersus ꝟitatẽ. Nõ ẽ. n. ista sapiã desursũ
descendens a pr̃e luminũ. ꝭ ẽrena aialis dia/
bolica. Ubi. n. ç elꝰ ⁊ cõtẽtio. ibi incõstãtia ⁊
oẽ opꝰ prauũ. Que aũt desursũ ẽ sapiã. ꝑmũ
q̇dẽ pudica ẽ. deinde pacifica. modesta. sua/
dibilis. bonis ꝯsentiẽs. plena mĩa ⁊ fructibꝰ
bonis: iudicãs sine simulatiõe. Fructus aũt
iusticie in pace seminat᷑: facientibus pacẽ.

Vnde bella ⁊ lites in vobis? IIII
Nõne ex cõcupiscẽtijs vr̃is: q̃ milli/
tãt i mẽbris vr̃is? Cõcupiscitꝫ ⁊ nõ
habetis: occiditis ⁊ çelatis. ⁊ nõ potestꝫ adi/
pisci. Litigatis ⁊ belligeratꝫ. ⁊ nõ habetꝫ ꝓpt̃
qd̃ nõ postulatis. Petitis ⁊ nõ accipitis: eo
ꝙ male petatis: ut i cõcupiscẽtijs vr̃is insu/
matis: Adulteri: nescitis q̇a amicitia huius
mũdi iimica ẽ dei? Quicũq3 g̃ voluerit ami/
cus eẽ seculi huiꝰ. iimicꝰ dei ꝯstituit᷑. An pu/
tatꝫ q̇a ianit᷑ scriptura dicat: ad iuidiã cõcu/
piscit spũs q̇ habitat i voƀ? Maiorẽ aũt dat
gratiã. Propt̃ qd̃ dicit: Deꝰ superbis resistit
hũilibꝰ ãt dat gratiã. Subditi g̃ estote deo.
resistite aũt diabolo. ⁊ fugiet a voƀ. Appiate
deo. ⁊ appropinq̃bit vobis. Emũdate manꝰ
peccatores. ⁊ purificate corda duplices aio
Miseri estote ⁊ lugete ⁊ plorate: risus vr̃ in
luctũ ꝯuertat᷑. ⁊ gaudiũ i merorẽ. humilia/
mini i ꝯspectu dñi. ⁊ exaltabit vos. Nolite de/
trahere alterutꝛ̃ frẽs mei. Qui detrahit fr̄i
aut q̇ iudicat frẽm suũ: detrahit legi ⁊ iudi/
cat legẽ. Si ãt iudicas legẽ: nõ es factor le/
gis. ꝭ iudex. Unꝰ ẽ. n. legislator ⁊ iudex: qui
põt ꝑdere ⁊ liberare. Tu ãt q̇s es q̇ iudicas
ꝓximũ tuũ? Ecce nũc q̇ dicitꝫ. hodie aut cra/
stino ibimus in illã ciuitatem. ⁊ faciemꝰ ibi
q̇dẽ annũ ⁊ mercabimur ⁊ lucrũ faciemꝰ: q̇
ignoratis q̇d erit i crastinũ. Que est. n. vita
vr̃a? Vapor ẽ ad modicũ parẽs. ⁊ deinceps
extermiabit᷑. ꝓ eo ut dicatis: si dñs voluerit
⁊ si vixerimꝰ. faciemꝰ ꝭ aut illud. Nũc autẽ
exultatis in suꝑbijs vr̃is. Oĩs exultatio ta/
lis maligna ẽ. Sciẽti igit᷑ bonũ facere ⁊ nõ
facienti: peccatũ est illi. V

Agite nũc diuites: plorate vlulãtes
in miserijs vr̃is q̃ aduenient vobis.
Diuitie vr̃e putrefacte sũt. ⁊ vestimẽ/
ta vestra a tineis comesta sunt. Aurꝫ ⁊ argẽ/
tũ vestꝛ̃ eruginauit. ⁊ erugo eoꝝ in testimo/
niũ voƀ erit. ⁊ mãducabit carnes vr̃as sicut
ignis. Thesauriçastis voƀ irã in nouissimis
diebꝰ. Ecce merces operarioꝝ q̇ messuerunt
regiones vr̃as q̃ fraudata ẽ a voƀ. clamat. ⁊
clamor eoꝝ in aures dñi sabaoth introiuit.
Epulati estis suꝑ terrã. ⁊ in luxurijs enutri/
stis corda vr̃a. In die occisiõis adduxistis ⁊
occidistis iustũ. ⁊ non restitit voƀ. Patiẽtes
igit᷑ estote fratres vsq3 ad aduentũ dñi. Ecce
agricola expectat ꝓciosũ fructũ t̃re. patiẽter
ferens donec accipiat tẽporaneũ ⁊ serotinũ.
Patiẽtes igit᷑ estote ⁊ vos ⁊ confirmate cor/
da vr̃a: qm̃ aduentus dñi appropinquabit.
Nolite ingemiscẽ frẽs i alterutrũ. ut nõ iudi/
cemini. Ecce iudex ante ianuã assistit. Exẽ/
plũ accipite frẽs exitus mali ⁊ lõganimita/
tis ⁊ laboris ⁊ patiẽtie ꝓphãꝝ. q̇ locuti sũt i
noie dñi. Ecce btificamꝰ eos q̇ sustinnerunt.
Sufferẽtiã iob audistis. ⁊ finẽ dñi vidistis:
qm̃ misericors ẽ dñs ⁊ miserator. Añ oia ãt
fratres mei nolite iurare: neq3 ꝑ celũ neq3 ꝑ
terrã neq3 aliud qd̃cũq3 iuramẽtũ. Sit autẽ
sermo vester. est est. nõ nõ: ut nõ sub iudicio
decidatis. Tristat᷑ autẽ aliquis vestrũ: oret
equo aio ⁊ psallat. Infirmat᷑ q̇s i voƀ. indu/
cat p̃sbros ecclesie. ⁊ orẽt suꝑ eũ: vngẽtes eũ
oleo in noie dñi. Et or̃o fidei saluabit infir/
mũ. ⁊ alleuiabit eũ dñs. ⁊ si i pctĩs sit remit/
tent᷑ ei. Confitemĩ g̃ alterutrũ pctã vestra. ⁊
orate ꝓ iuicẽ ut saluemini. Multũ eni valet
deꝑcatio iusti assidua. Helias hõ erat similis
noƀ passibilis. ⁊ or̃one orauit ut nõ plueret
suꝑ terrã. ⁊ nõ pluit annos tres ⁊ mẽses sex
Et rursũ orauit. ⁊ celũ dedit pluuiã. ⁊ terra
dedit fructũ suũ. Frẽs mei. si q̇s ex voƀ erra/
uerit a ꝟitate ⁊ conuerterit q̇s eũ. scire debet
qm̃ q̇ cõuerti fecerit peccatorẽ ab errore vie
sue: saluabit aiam eiꝰ a morte. ⁊ operit mul/
titudinẽ peccatoꝝ.

Explicit ep̄la beati Jacobi apostoli. Seq̇t᷑
argumentũ in epistolam beati Petri primã.

Discipulos saluatoris iuicti toto
orbe diffusos ⁊ peregrinos i hoc
seculo monstrat. ⁊ preterite vite
penitere suadet. ⁊ i nouam vitam
ꝓficere tota cũ sollicitudine exhortat᷑ symon
petrꝰ filiꝰ iohãnis ꝓuincie galilee vico beth/
saida frater andree apostoli.

Explicit argumentum.

Incipit epl'a bti Petri apl'i pma. Capl'm I

PEtrus apo-
ſtolus ihu xp̄i· elect' adue-
nis diſpſiōis ponti galatie
cappadotie aſie ⁊ bithynie
ſm pſciam dei pr̄is i ſancti-
ficationē ſpūs· i obediētiā
⁊ aſpſionē ſanguis ihu xp̄i: grā vobis ⁊ pax
multiplicet. Bn̄dictus de⁹ ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i ihu
xp̄i q̄ ſm mīam ſuā magnā regenerauit nos
i ſpem viuā p reſurrectionē ihu xp̄i ex mor-
tuis i hereditatē incorruptibilē ⁊ incōtami-
natā ⁊ imarceſſibilē ꝯſeruatā i celis: i vob̄ q̄
i ꝟtute dei cuſtodimi p fidē i ſalutē patā re-
uelari i tpe nouiſſimo. In q̄ exultabit' modi-
cū nūc ſi oportet ꝯtriſtari i varijs tēptationi-
bus: ut ꝓbatio vr̄e fidei ml'to p̄cioſior ſit au-
ro qd̄ p ignē ꝓbat᷑· iueniat᷑ i laudē ⁊ gl'iam ⁊
honorē i reuelatiōe ihu xp̄i: quē cū nō vide-
rit' diligit'. In quē nūc q̄ꝫ nō vidētes credit'·
credētes aūt exultabit' leticia ienarrabili ⁊
gl'ificata: reportantes finē fidei vr̄e ſalutem
aiar̄ vr̄ar̄. De q̄ ſalute exq̄ſierūt atqꝫ ſcruta-
ti ſūt ꝓph'e· q̄ de futa i vob̄ grā ꝓphetauerūt:
ſcrutātes i qd̄ uel q̄le tēp⁹ ſignificaret i eis
ſpūs xp̄i p̄nūciās eas q̄ in xp̄o ſūt paſſiōes ⁊
poſteriores gl'ias· q̄b⁹ reuelatū ē· q̄a nō ſibi-
metipſis: vob̄ aūt miniſtrabāt ea q̄ nūc nū-
ciata ſūt vob̄ p eos q̄ euāgeliçauerūt vobis
ſpū ſcō miſſo de celo: in quē deſiderāt angeli
ꝓſpicere. Propt᷑ qd̄ ſuccincti lūbos mentis
vr̄e ſobrij pfecti ſpate i eā q̄ offert᷑ vob̄ gra-
tiā i reuelationē ihu xp̄i· q̄ſi filij obie· nō cō-
figurati p̄orib⁹ ignorantie vr̄e deſiderijs· ſed
ſm eum q̄ vocauit vos ſcm̄: ut ⁊ ipſi i oī con-
uerſatiōe ſci ſitis· qm̄ ſcriptū ē: ſci eritis· qm̄
ego ſcūs ſū. Et ſi patrē iuocat' eū q̄ ſine ac-
ceptiōe pſonar̄ iudicat ſm vni⁹ cuiuſqꝫ op⁹:
i timore incolat⁹ vr̄i tpe ꝯuerſamī: Sciētes
q̄ꝫ nō corruptibilib⁹ auro uel argēto redēpti
eſtis de vana vr̄a ꝯuerſatiōe patne traditio-
nis: ſꝫ p̄cioſo ſanguie q̄ſi agni imaculati xp̄i
⁊ incōtamiati: p̄cogniti q̄dē an̄ mūdi cōſti-
tutionē: manifeſtati aūt nouiſſimis tpibus
ꝓpter vos q̄ p ipſū fideles eſtis i deo: q̄ ſuſcita-
uit eū a mortuis· ⁊ dedit ei gloriam· ut fides
vr̄a ⁊ ſpes eēt i deo. Aias vr̄as caſtificātes i
obīa caritatis· i fratnitat' amore· ſimplici ex
corde iuicē diligite attenti⁹: renati nō ex ſe-
mine corruptibili· ſꝫ icorruptibili p ꝟbū dei
viui ⁊ pmanētis i etn̄ū· q̄a oīs caro ut fenū·
⁊ oīs gl'ia eius tāq̄ flos feni. Exaruit fenū ⁊
flos ei⁹ decidit: ꝟbū aūt dn̄i manet in etn̄ū.
Hoc ē aūt ꝟbū qd̄ euāgeliçatū ē in vos. II

DEponētes igit᷑ oēm malitiā ⁊ omnē
dolū ⁊ ſimulatiōes ⁊ iuidias ⁊ oēs
detractiōes: ſicut modo geniti infan
tes rationabiles ⁊ ſine dolo lác cōcupiſcite
ut i eo creſcatis in ſalutē: ſi tm̄ guſtatis: qm̄
dulcis ē dn̄s. Ad quē accedētes lapidē vi-
uū ab hoīb⁹ q̄dē re ꝓbatū· a deo aūt electū ⁊
honorificatū. ⁊ ipſi tāq̄ lapides viui ſupedi-
ficamī domos ſpūales i ſacerdotiū ſcm̄· offe-
rētes ſpiritales hoſtias acceptabiles deo p
ihm xp̄m. Propt᷑ qd̄ ꝯtinet ſcriptᷓ. Ecce po-
no i ſyon lapidē ſūmū angularē ꝓbatū ele-
ctū p̄cioſū. ⁊ q̄ crediderit in eū nō cōfundet᷑.
Vob̄ igit᷑ honor credētib⁹: nō credētib⁹ aūt
lapis quē reprobauerūt edificātes· hic fact⁹
ē in caput anguli. ⁊ lapis offenſiōis ⁊ petra
ſcādali: his q̄ offendūt ꝟbo nec credūt i quo
⁊ poſiti ſūt. Vos aūt gen⁹ electū· regale ſacer-
dotiū· gens ſcā· ꝓpl'us acq̄ſitionis: ut ꝟtutes
ān̄ūciet' ei⁹ q̄ de tenebrꝭ vos vocauit i āmira-
bile lumē ſuū. Qui aliqn̄ non ꝓpl's dei· nunc
aūt ꝓpl's dei: q̄ nō ꝯſecuti mīam· nūc aūt mi-
ſericordiam cōſecuti. Cariſſimi· obſecro vos
tāq̄ aduenas ⁊ pegrinos abſtinē vos a car-
nalib⁹ deſiderijs q̄ militant aduerſus aīam·
cōuerſationē vr̄am int᷑ gentes hn̄tes honā:
ut i eo qd̄ detractāt de vob̄ tanq̄ de malefa-
ctorib⁹: ex bonis opib⁹ vos cōſiderātes· glori-
ficent deū in die viſitatiōis. Subiecti igitur
eſtote oī hūane creat᷑e ꝓpt᷑ deū. Siue regi q̄i
precellēti· ſiue ducib⁹ tanq̄ ab eo miſſis: ad
vindictam malefactorū: laudē ꝟo bonorū.
Quia ſic ē volūtas dei· ut bn̄ faciētes obmu-
teſcere faciatis imprudētiū hoīu ignorātiā
Quaſi liberi. ⁊ nō q̄ſi velamē hn̄tes malitie
libertatē· ſꝫ ſicut ſerui dei. Oēs honorate: fra-
ternitatē diligite. Deū timete: regē honorifi-
cate. Serui ſubditi eſtote in oī timore dn̄is·
nō tm̄ bonis ⁊ modeſtis· ſꝫ etiā diſcolis. Hec
eſt. n. grā: ſi ꝓpt᷑ dei ꝯſciam ſuſtinet q̄s triſti-
cias patiens iiuſte. Que. n. ē grā: ſi peccātes
⁊ colaphiçati ſuffertis? Sed ſi bene faciētes
patient᷑ ſuſtinetis: h̄ ē grā apud deū. In hoc
eni vocati eſtis: q̄a ⁊ xp̄s paſſus ē ꝓ nobis:
vob̄ relinquens exemplū ut ſeq̄mini veſtigia
ei⁹. Qui pctm̄ nō fecit: nec inuentus ē dolus

in ore eiꝰ. Qui cū malediceret̄ nō maledice-
bat: cū pateretur nō cōminabat̄. Tradebat
aūt iudicanti se iīuste. Qui pctā nr̄a ipse ꝑ-
tulit in corꝑe suo suꝑ lignū. ut pctīs mortui
iusticie viuamꝰ: cuiꝰ liuore sanati estꝭ. Eratꝭ
eni sicut oues errātes. ſ; cōuersi estis nūc ad
pastorē ⁊ episcopū aīaꝝ vr̄aꝝ. III

S Imulit̄ ⁊ mulieres subdite sint viris
suis: ut ⁊ si q̇ nō credūt ṽbo per mu-
lieꝝ cōuersationē sine ṽbo lucrifiāt:
ꝯsiderantes i timore sanctā cōuersationē ve-
strā. Quaꝝ sit nō extrinsecꝰ capillatura aut
circūdatio auri aut indumenti vestimentorū
cultꝰ: ſ; q̇ absconditꝰ ē cordis hō i icorrupti-
bilitate q̇eti ⁊ modesti spūs q̇ ē in ꝯspectu dei
locuplex. Sic. n. aliqn̄ ⁊ scē mulieres spātes
in deo ornabāt se subiecte ꝓpriis viris. sicut
sara obediebat abrahe. dn̄m eū vocans: cuiꝰ
estis filie bn̄faciētes. ⁊ nō ꝑtimentes vllam
ꝑturbationē. Viri sil̄r cohabitantes ſm sci-
entiā. q̄si infirmiori vasculo muliebri impar-
tiētes honorē tanq̄ coheredibus grē vite: ut
non īpediant̄ orationes vr̄e. In fide autē oēs
vnanimes. cōpatientes. fratn̄itatꝭ amatores
misericordes. modesti. hūiles. nō reddentes
malū ꝓ malo. nec maledictū ꝓ maledicto: ſ;
ecōtrario benedicētes: q̇a in hoc vocati estis:
ut bn̄dictionē hereditate possideatꝭ. Qui eni
vult vitam diligere. ⁊ dies vidē bonos: coer-
ceat linguam suam a malo. ⁊ labia eius ne
loquant̄ dolū. Declinet aūt a malo ⁊ faciat
bonū. inq̇rat pacē ⁊ seq̄t̄ eā. q̇a oculi dn̄i suꝑ
iustos. ⁊ aures eiꝰ in ꝑces eoꝝ: vultꝰ aūt dn̄i
suꝑ facientes mala. Et q̇s ē q̇ voƀ noceat: si
boni emulatores fueritis? Sȝ ⁊ si q̇d patimi
ꝓpter iusticiā: beati. Timorē autē eoꝝ ne ti-
mueritis ut nō cōturbemini. Dn̄m aūt xp̄m
scificate i cordibꝰ vr̄is: parati sꝑ ad satisfa-
ctionē oi poscēti vos rationē de ea q̄ in vobis
ē spe: ſ; cū modestia ⁊ timore ꝯsciam hn̄tes
bonā. ut in eo q̇ꝺ detrahūt de voƀ ꝯfundant̄
q̇ calūniant̄ vr̄am bonā i xp̄o cōuersationē.
Meliꝰ ē. n. ut bn̄faciētes si volūtas dei velit
pati q̄ malefaciētes: q̇a ⁊ xp̄s semel ꝓ pec-
catis nr̄is mortuꝰ est iustus ꝓ iniustis: ut nos
offerret deo. mortificatos q̇dē carne: viuifi-
catos aūt spū. In q̄ ⁊ his q̇ i carcere erāt spi-
ritu veniēs ꝑdicauit. q̇ īcreduli fuerāt aliqn̄
qn̄ expectabant dei patientiā in diebus noe
cū fabricaret̄ archa: in qua pauci id est octo
aīe salue facte sūt ꝑ aquā. Qd ⁊ vos nūc sil̄is
forme saluos facit baptisma: nō carnis depo
sitio sordiū. ſ; ꝯscie bone interrogatio i deū: per
resurrectionē ihū xp̄i a mortuis q̇ ē i dextera
dei: deglutiēs mortē ut vite eterne heredes
efficeremur: ꝓfectus in celū subiectꝭ sibi an-
gelis ⁊ potestatibꝰ ⁊ ṽtutibus. IIII

C Hristo igit̄ passo i carne. ⁊ vos eadē
cogitatione armamini: q̇a qui pas-
sus ē in carne. desiit a pctīs: ut nō iā
desideriis hoīuȝ. ſ; volūtati dei q̇ꝺ reliquū est
in carne viuat tp̄is. Sufficit. n. ꝑteritū tēpꝰ
ad volūtatē gentiū ꝯsūmandā his q̇ ābula-
uerūt in luxuriis. desideriis. vinolentiis. cō-
messationibꝰ. potationibꝰ. ebrietatibꝰ. ⁊ illici-
tis idoloꝝ cultibꝰ. In q̄ āmirant̄ nō concur-
rentibꝰ voƀ i eandē luxurie ꝯfusionē blasfe-
mantes: qui reddēt rationē ei q̇ paratꝰ ē iu-
dicare viuos ⁊ mortuos. Propt̄ h̄. n. ⁊ mor-
tuis euangelizatū est: ut iudicent̄ q̇dem ſm
hoīes i carne: viuāt aūt ſm deū in spū. Oīuȝ
aūt finis appropinq̄bit. Estote itaq̄ pruden-
tes ⁊ vigilate in orōnibꝰ: an̄ oia aūt mutuā
in vobismetipsis caritatē cōtinuā hn̄tes. q̇a
caritas operit multitudinē pctōꝝ. Hospita-
les inicē: sine murmuratiōe. Vnusq̇sq̄ sicut
accepit grām. in alteruꝝ illā āministrātes: si-
cut boni dispensatores multiformis grē dei.
Si q̇s loq̇t̄: q̄si sermōes dei. Si q̇s ministrat
tanq̄ ex virtute quā āministrat deꝰ: ut i oibꝰ
honorificet̄ deꝰ ꝑ ihm xp̄m: cui ē glīa ⁊ impe-
riū in secula seculoꝝ. amen. Carissimi. nolite
ꝑegrinari i feruore q̇ ad tēptationē vobis sit
q̄si noui aliq̇d voƀ cōtingat. ſ; coicantes xp̄i
passiōibꝰ gaudete. ut ⁊ i reuelatiōe glorie eiꝰ
gaudeatꝭ exultātes. Si exprobrami in noie
xp̄i. bti eritis: qm̄ q̇ꝺ ē honoris glīe ⁊ virtu-
tis dei. ⁊ q̇ ē eiꝰ spūs suꝑ vos requiescit. Ne-
mo aūt vr̄m patiat̄ q̄si homicida aut fur aut
maledicus aut alienoꝝ appetitor. Si aūt ut
xp̄ianus. nō erubescat: glorificet aūt deum
in isto noie: qm̄ tēpꝰ est ut incipiat iudiciū a
domo dei. Si aūt ꝑmū a noƀ: q̇s finis eoꝝ q̇
nō credūt dei euangelio? Et si iustus q̇dem
vix saluabit̄: impius ⁊ pctōr vbi parebunt?
Itaq̄ ⁊ hi q̇ patiunt̄ ſm volūtatē dei. fideli
creatori cōmendēt aīas suas i bn̄ factꝭ. V

S Eniores ḡ q̇ in voƀ sūt. obsecro cō-
senior ⁊ testis xp̄i passionū: qui ⁊ eiꝰ
q̄ in futuro reuelāda ē: glorie coica-
tor. Pascite q̇ in vobis ē gregē dei: ꝓuiden-
tes nō coacte ſ; spōtanee ſm deū. neq̄ turpis

lucri grã· s; voluntarie: neq; ut dominantes i cleris· s; forma facti gregis ex aĩo. ⁊ cũ apparuerit pnceps pastorũ pcipietis imarcessibilẽ glorie coronam. Similiť adolescẽtes subditi estote seniorib9. Oẽs .n. inuicẽ humilitatẽ insinuate: qa dñs supbis resistit: humilibus aũt dat grãm. Humiliamini igiť sub potenti manu dei· ut vos exaltet i tpe visitationis: oẽm sollicitudinẽ vr̃am pijcientes in eũ· qm̃ ipsi cura ẽ de vobis. Sobrij estote ⁊ vigilate quia aduersari9 vester diabolus tãq; leo rugiens circuit· qrens quẽ deuoret. Cui resistite fortes in fide: sciẽtes eãdẽ passionẽ ei q in mũdo est vr̃e fraternitati fieri. Deus aũt oĩs gratie q vocauit nos i etnã suã gloriã in xp̃o ihu modicũ passos: ipse pficiet confirmabit solidabitq;. Ipsi gloria ⁊ iperiũ: in secula seculoꝝ amẽ. Per siluanũ fidelẽ fratrẽ vob ut arbitror breuiť scripsi: obsecrãs ⁊ ptestans hanc esse verã gratiã dei i qua statis. Salutat vos eccl̃ia q ẽ i babylone collecta. ⁊ marcus fili9 meus. Salutate inuicẽ i osculo scõ. Gratia vob oib9 q estis in xp̃o ihu. Amen.

Explicit epistola beati Petri apostoli pma.
Incipit argumentũ in epistolã secundã.

Symon petr9 p fidẽ huic mũdo sapientes mortuos esse declarat: eisdẽq; pietatis quãta sit magnitudo: luce ipsa clarius manifestat.

Explicit argumentũ. Incipit epistola secunda bti Petri apostoli. Caplm I

Symon petrus seru9 ⁊ aplus ihu xp̃i: his qui coeqlẽ nobiscũ sortiti sunt fidẽ in iusticia dei nr̃i ⁊ saluatoris ihu xp̃i: grã vobis ⁊ pax adimpleať in cognitiõe dei ⁊ xp̃i ihu dñi nostri. Quõ oĩa nobis diuine virtutis sue que ad vitã ⁊ pietatẽ donata sũt p cognitionẽ eius qui vocauit nos ꝓpria glĩa ⁊ virtute· p quẽ maxima ⁊ preciosa nobis ꝓmissa donauit: ut p hoc efficiamini diuine consortes nature: fugientes ei9 que in mũdo ẽ concupiscẽtie corruptionẽ. Uos aũt curã oẽm subinferentes ministrate in fide vr̃a virtutẽ: in ṽtute aũt sciam: in scia aũt abstinẽtiã: in abstinẽtia aũt patientiã: in patientia aũt pietatẽ: in pietate aũt amorẽ fraťnitatis: in amore aũt fraťnitatis caritatẽ. Hec .n. si vobiscũ assint ⁊ supent: nõ vacuos nec sine fructu vos cõstituẽt i dñi nr̃i ihu xp̃i cognitiõe. Cui eni nõ psto sũt h: cec9 est ⁊ manu temptãs· obliuionẽ accipiẽs purgatiõis veteꝝ suoꝝ delictoꝝ. Qua ꝓpť frẽs magis satagite: ut p bona opa certã vestrã vocationẽ ⁊ electionẽ faciatis. Hec .n. facientes nõ peccabitis aliqñ. Sic eni abũdanť mistrabiť vobis introit9 in etnũ regnũ dñi ⁊ saluatoris nr̃i ihu xp̃i. Propter qd vos incipiã sp cõmonere de his. ⁊ qdẽ scientes ⁊ cõfirmatos vos i pñti ṽitate. Iustũ aũt arbitror qꝙ diu sũ i h tabnaculo suscitare vos i cõmonitiõe: certus qꝙ velox ẽ depositio tabnaculi mei: sm qꝙ ⁊ dñs nr̃ ihs xp̃s significauit mihi. Dabo aũt operã ⁊ frequenť habere vos p9 obitum meũ: ut hoꝝ oĩuʒ memoriã faciatis. Nõ .n. indoctas fabulas secuti notam fecim9 vob dñi nr̃i ihu xp̃i virtutẽ ⁊ presciẽtiã: s; speculatores facti illi9 magnitudinis. Accipiẽs .n. a deo prẽ honorẽ ⁊ gloriã voce delapsa ad eũ huiuscemõi a magnifica glĩa: hic ẽ fili9 meus dilectus i quo mihi cõplacui· ipsũ audite. Et hanc vocẽ nos audiuim9 de celo allatã· cũ essem9 cũ ipso i monte scõ. Et habem9 firmiorẽ ꝓpheticũ sermonem cui bñ facitis attendẽtes qsi lucerne lucenti i caliginoso loco donec dies elucescat ⁊ lucifer oriať i cordib9 vr̃is· h pmũ intelligẽtes qꝙ oĩs ꝓphia scripture ꝓpa intpretatiõe nõ fit. Nõ .n. volũtate hũana allata ẽ aliqñ prophetia· s; spũ scõ ispirati locuti sũt sci dei hoĩes.

Fuerũt ṽo ⁊ pseudo ꝓphe in II ꝓplo sicut ⁊ in vobis erũt mgr̃i mendaces: q introducẽt sectas pditiõis: ⁊ eũ q emit eos deũ negãt· supducentes sibi celerẽ pditionẽ. Et multi sequenť eoꝝ luxurias· p qs via ṽitatis blasfemabiť. ⁊ i auaritia fictis ṽbis de vob negociabũť. Quib9 iudiciũ iã olim nõ cessat. ⁊ pditio eoꝝ nõ dormitat. Si .n. de9 angelis peccantib9 nõ pepcit· s; rudentib9 inferni detractos i tartaꝝ tradidit cruciandos in iudiciũ reseruari: ⁊ originali mũdo nõ pepcit· s; octauũ noe iusticie preconem custodiuit diluuiũ mũdo impioꝝ inducens. ⁊ ciuitates sodomorũ ⁊ gomorreoꝝ i cinerẽ redigens euersione dãnauit· exemplũ eoꝝ q impie acturi sũt ponẽs. ⁊ iustũ loth oppressũ a nephãdoꝝ iiuria ac luxuriosa ꝯuersatione eripuit. Aspectu .n. ⁊ auditu iustus

erat: habitās apud eos q̄ de die in diē aīam
iustā iniq̄s opib⁹ cruciabāt. Nouit de⁹ pios
de tēptatiōe eripe: iniquos ṽo i diē iudicij re-
seruare cruciandos. Magis aūt eos q̄ post
carnē in cōcupiscētia imūditie ambulant. do-
minationēq̄ ꝯtēnūt: audaces. sibi placentes
sectas nō metuūt introducere blasfemantes.
Ubi angeli fortitudine ⁊ ṽtute cū sint maio-
res: nō portāt aduersū se execrabile iudiciū.
Hi ṽo velut irrationabilia pecora nāliter in
captionē ⁊ i ꝑnitiē i his q̄ ignorāt blasfemā-
tes i corruptiōe sua ꝑibūt: ꝑcipiētes mercedē
iniusticie. Uoluptatem existimātes diei deli-
tias coinq̄natiōis ⁊ macule. delitijs affluen-
tes. in cōuiuijs suis luxuriātes vobiscū: ocu-
los hn̄tes plenos adulterij ⁊ incessabilis de-
licti: pelliciētes aīas instabiles: cor exercita-
tū i auaritia hn̄tes. maledictiōis filij: derelin-
quētes rectā viā errauerūt secuti viā balaā
ex bosor: q̄ mercedē iniq̄tatꝭ amauit: corre-
ptionem ṽo habuit sue vesanie. Subiugale
mutū aīal i hoīs voce loquēs: ꝓhibuit pro-
phete insipientiā. Hi sūt fontes sine aq̄. ⁊ ne-
bule turbinib⁹ exagitate quibus caligo tene-
braꝝ reseruat̃. Supbia. n. vanitatis loquē-
tes. pelliciūt i desiderijs carnis luxurie eos q̄
paululū effugiūt. q̄ in errore ꝯuersati liberta-
tem illis ꝓmittentes cū ipsi serui sint corru-
ptionis. A q̄. n. q̄s supat⁹ ē: hui⁹ ⁊ seru⁹ est.
Si. n. refugiētes coinquinatiōes mūdi i co-
gnitiōe dn̄i nr̄i ⁊ saluatoris ihu xp̄i. his rur-
sus implicati supant̃: facta sūt eis posteriora
deteriora ꝓorib⁹. Meli⁹. n. erat illis non co-
gnoscere viā iusticie: q̄ p⁹ agnitionē retrorsū
cōuerti ab eo q̄d illis traditū ē scō mandato
Contigit. n. eis illud veri ꝓuerbij. Canis re-
uersus ad suū vomitum: ⁊ sus lota in volu-
tabro luti.

III

Hanc ecce vobis carissimi secūdā scri-
bo eplam i quib⁹ vr̄am excito in cō-
monitionē sincerā mentem. ut memo-
res sitis eoꝝ q̄ ꝑdixi ṽboꝝ a sanctis ꝓphetis
⁊ aploꝝ vr̄oꝝ ꝑceptorū dn̄i ⁊ saluatorꝭ. Hoc
ꝑmū scientes q̄ veniēt in nouissimis dieb⁹ in
deceptiōe illusores iuxta ꝓprias cōcupiscen-
tias ambulantes. dicētes: Ubi ē ꝓmissio aut
aduent⁹ ei⁹? Ex quo. n. pr̄es dormierunt. oīa
sic ꝑseuerāt ab initio creature. Latet. n. eos h̄
volētes. q̄ celi erāt pri⁹. ⁊ t̄ra de aq̄. ⁊ ꝑ aquā
ꝯsistēs dei ṽbo. ꝑ q̄ ille tūc mūd⁹ aq̄ inunda-
tus perijt. Celi aūt q̄ nūc sunt ⁊ terra eodem
verbo repositi sunt igni seruati in diē iudicij:
⁊ ꝑditiōis impioꝝ hoīuz. Unū ṽo hoc nō la-
teat vos carissimi: quia vn⁹ dies apud dn̄m
sicut mille anni. ⁊ mille anni sicut dies vnus
Non tardat dn̄s ꝓmissionē suam. sicut qui-
dam existimāt: sed patienter agit ꝓpter vos:
nolens aliquos perire. sed oēs ad penitentiā
reuerti. Adueniet aūt dies dn̄i ut fur: in quo
celi magno impetu trāsiēt: elemēta ṽo calo-
re soluent̃: terra aūt ⁊ que in ipsa sunt opera:
exurent̃. Cū igit̃ h̄ oīa dissoluēda sint. quales
oportet vos ēē in sanctis ꝯuersatiōib⁹ ⁊ pie-
tatib⁹ expectātes ⁊ ꝓperantes in aduētū diei
dn̄i: ꝑ quem celi ardētes soluent̃. ⁊ elementa
ignis ardore tabescēt? Nouos ṽo celos ⁊ no-
uā terrā ⁊ ꝓmissa ipsius expectam⁹. in quib⁹
iusticia habitat. Propter quod carissimi hec
expectantes. satagite imaculati ⁊ iuiolati ei
iueniri i pace. ⁊ dn̄i nr̄i ihu xp̄i longanimita-
tem salutē arbitramini. sicut ⁊ carissim⁹ frat̃
noster paulus ſm datā sibi sapientiā scripsit
vobis: sicut ⁊ in oīb⁹ epistolis. loquēs in eis
de his: in q̄b⁹ sūt quedā difficilia intellectu. q̄
indocti ⁊ instabiles deprauāt. sicut ⁊ ceteras
scripturas. ad suā ipsoꝝ ꝑditionē. Uos igit̃
fr̄es presciētes custodite ne insipientiū errore
transducti excidatis a ꝓpria firmitate. Cre-
scite ṽo in gratia ⁊ in cognitiōe dn̄i nostri ⁊
saluatoris ihu xp̄i. Ipsi gloria ⁊ nunc ⁊ i diē
eternitatis. Amen.

Explicit epl'a bti Petri apl'i secūda. Incipit
argumētū i epl'am bti Johānis apl'i primā.

Rationem verbi ⁊ q̄ deus ipse sit
caritas manifestat. ⁊ susurrones
fratrū: nec deū scire. nec pios fie-
ri posse. eo vsq̄ dissertat ut esse cō-
probet homicidas. eo q̄ odiū sit interfectio-
nis occasio.

Incipit epistola beati Johan-
nis apostoli prima. Capl'm I

Quod fuit ab
initio. q̄d audiuimus. q̄d vi-
dim⁹ oculis nr̄is. q̄d ꝑspexi-
mus. ⁊ man⁹ nr̄e contrecta-
uerūt de ṽbo vite. ⁊ vita ma-
nifestata ē: ⁊ vidim⁹ ⁊ testamur ⁊ ānūciam⁹

vobis vitā eternā· que erat apud patrē. ⁊ apparuit nobis. Quod vidimꝰ ⁊ audiuimꝰ annūciamus vobis: ut ⁊ vos societatē habeatis nobiscū. ⁊ societas nr̄a sit cum pr̄e ⁊ cū filio eiꝰ ih̄u xp̄o. Et h̄ scribimꝰ vob̄· ut gaudeatꝫ ⁊ gaudiū vr̄m sit plenū. Et h̄ ē ānūciatio quā audiuimꝰ ab eo ⁊ ānūciamꝰ vobis: qm̄ deus lux ē. ⁊ tenebre in eo nō sūt ulle. Si dixerimꝰ qm̄ societatē habemꝰ cū eo. ⁊ i tenebrꝭ ambulamꝰ: mentimur ⁊ ꝟitatē nō facimꝰ. Si aūt in luce ambulamꝰ sicut ⁊ ipse est i luce· societatē habemꝰ ad īuicē. ⁊ sanguis ih̄u xp̄i filij eiꝰ emūdat nos ab oī pctō. Si dixerimꝰ· qm̄ pctm̄ nō habemus: ipsi nos seducimus ⁊ veritas i nobis nō est. Si ꝯfiteamur pctā nr̄a: fidelis ē ⁊ iustꝰ ut remittat nobis pctā nostra ⁊ emūdet nos ab oī iniq̄tate. Si dixerimus qm̄ nō peccauimus: mendacē facimus eū. ⁊ verbū eius non est in nobis.

II

Filioli mei· h̄ scribo vobis ut nō peccetꝫ. Sꝫ ⁊ si q̇s peccauerit: aduocatū habemus apud patrē ih̄m xp̄m iustū. Et ipse ē ꝓpitiatio ꝓ peccatꝫ nostris: non ꝓ nr̄is aūt tm̄· ſ; etiā ꝓ totiꝰ mūdi. Et in hoc scimꝰ qm̄ cognouimꝰ eū: si mādata eius obseruemꝰ. Qui dicit se nosse eū. ⁊ mādata eiꝰ nō custodit: mendax ē. ⁊ i hoc veritas non ē. Qui aūt seruat ꝟbū eius· vere in hoc caritas dei ꝑfecta est. In hoc scimꝰ qm̄ in ipso sumꝰ. Qui dicit se i xp̄o manere: debet sicut ille ambulauit. ⁊ ipse ābulare. Carissimi· nō mādatū nouū scribo vobis: ſ; mandatū vetꝰ qḋ habuistis ab initio. Mandatū vetꝰ est: ꝟbū qḋ audistis. Iterū mādatū nouū scribo vobis: qḋ verū ē ⁊ i ipso ⁊ i vobis: q̇a tenebre trāsierūt. ⁊ verū lumē iā lucet. Qui dicit se in luce eē. ⁊ frēm suū odit: i tenebrꝭ ē vsq̧ adh̄. Qui diligit frēm suū: in luīe manet. ⁊ scandalum i eo nō ē. Qui aūt odit fratrē suū: i tenebris est. ⁊ i tenebris ambulat. ⁊ nescit q̄ eat: q̇a tenebre obcecauerūt oculos eiꝰ. Scribo vob̄ filioli: qm̄ remittunť vobis pctā propter nomen eiꝰ. Scribo vobis pr̄es: qm̄ cognouistꝫ eū q̇ ab initio est. Scribo vobis adolescentes qm̄ vicistis malignū. Scribo vobis īfantes: qm̄ cognouistꝫ pr̄em. Scribo vobis iuuenes: qm̄ fortes estis. ⁊ verbū dei manet in vobis: ⁊ vicistis malignū. Nolite diligere mundū: neq̧ ea q̄ in mūdo sūt. Si q̇s diligit mundū: nō ē caritas pr̄is i eo. Qm̄ oē qḋ est i mūdo: ꝯcupiscētia carnis ē. ⁊ ꝯcupiscētia oculoꝝ. ⁊ suꝑbia vite q̄ nō ē ex patre· ſ; ex mūdo est. Et mundꝰ trāsit ⁊ ꝯcupiscētia eiꝰ. Qui aūt facit volūtatē dei: manet i etnū. Filioli: nouissima hora est. Et sicut audistis quia antixp̄s venit: nūc antixp̄i multi facti sūt. Unde scimus q̇a nouissima hora est. Ex nobis ꝓdierūt: sed non erant ex nobis. Nam si fuissent ex nobis ꝑmansissent vtiq̧ nobiscū. Sed ut manifesti sint· qm̄ nō sūt oēs ex nobis. Sꝫ vos vnctionē habetis a scō. ⁊ nostꝫ oīa. Nō scripsi vobis q̄si ignorātibꝰ ꝟitatē: ſ; q̄si scientibꝰ eā. ⁊ qm̄ oē mendaciū ex ꝟitate non ē. Quis ē mēdax nisi is qui negat qm̄ ih̄s non est xp̄s? Hic est antixp̄s qui negat patrem ⁊ filiū. Ois q̇ negat filiū· nec patrē habet: qui confiteť filium: ⁊ patrē habet. Vos qḋ audistꝫ ab īitio· i vobis ꝑmaneat: q̇a si ī vobis ꝑmanserit qḋ audistꝫ ab initio. ⁊ vos i filio ⁊ pr̄e manebitis. Et h̄ est repromissio quā ipse pollicitꝰ ē nobis vitā etnā. Hec scripsi vobis de his q̇ seducūt vos Et vos vnctionē quā accepistꝫ ab eo maneat i vobis. Et nō necē habetꝫ ut aliq̇s doceat vos: ſ; sicut vnctio eiꝰ docet vos de oibꝰ. Et verū ē. ⁊ nō ē mendaciū. Et sicut docuit vos manete in eo. Et nunc filioli manete in eo· ut cū apparuerit habeamꝰ fiduciā. ⁊ nō confundamur ab eo in aduētu eiꝰ. Si scitꝫ qm̄ iustus est· scitote qm̄ ⁊ omnis qui facit iusticiam: ex ipso natus est.

III

Videte qualē caritatē dedit nobis pr̄ ut filij dei noīemur ⁊ simus. Propter hoc mundꝰ nō nouit nos· q̇a nō nouit eū. Carissimi· nūc filij dei sumus. ⁊ nondū apparuit q̇d erimꝰ. Scimꝰ qm̄ cū apparuerit sil̄es ei erimꝰ· qm̄ videbimus eū sicuti est. Et ois q̇ habet hanc spem in eo· scificat se sicut ⁊ ille sanctꝰ ē. Ois q̇ facit pctm̄. ⁊ iniq̇tatē facit Et pctm̄ ē iniq̇tas. Et scitis q̇a ille apparuit ut pctā tolleret. ⁊ pctm̄ i eo nō ē. Ois q̇ in eo manet non peccat. Et ois qui peccat nō vidit eū· nec cog̃uit eū. Filioli· nemo vos seducat. Qui facit iusticiam iustus est: sicut ⁊ ille iustus ē. Qui facit pctm̄ ex diabolo est: qm̄ ab initio diabolus peccat. In h̄ apparuit filius dei: ut dissoluat oꝑa diaboli. Ois qui natꝰ ē ex deo pctm̄ nō facit: qm̄ semē ipsiꝰ in eo manet. ⁊ nō pōt peccare: qm̄ ex deo natus est. In h̄ manifesti sūt filij dei ⁊ filij diaboli. Ois q̇ nō est iustꝰ nō est ex deo. ⁊ qui nō diligit fratrē suū. Qm̄ h̄ est ānūciatio quā audistis ab initio ut diligatis alterutꝝ. Nō sicut cayn q̇

ex maligno erat. ⁊ occidit fratrē suū. Et ꝓpt
quid occidit eū? Qm̄ opa eiꝰ maligna erāt:
fris autē eiꝰ iusta. Nolite mirari frēs si odit
vos mūdꝰ. Nos scimꝰ qm̄ translati sumꝰ de
morte ad vitā: qm̄ diligimꝰ frēs. Qui non
diligit: manet i morte. Ois qui odit fratrē
suū homicida ē. Et scitꝫ qm̄ ois homicida nō
habet vitā eternā in se manentē. In h̄ cogno-
uimꝰ caritatē dei: qm̄ ille aīam suā ꝓ nobis
posuit. ⁊ nos debemꝰ ꝓ fribꝰ aīas ponē. Qui
habuerit substantiā huius mundi. ⁊ viderit
fratrē suū necesse habere. ⁊ clauserit viscera
sua ab eo· quō caritas dei manet i eo? Filio-
li mei: nō diligamꝰ ꝟbo neqꝫ lingua· s̄ opere
⁊ ꝟitate. In hoc cognoscimꝰ qm̄ ex veritate
sumꝰ. ⁊ i cōspectu eiꝰ suadebimꝰ corda nr̄a.
Qm̄ si reprehēderit nos cor nr̄m: maior est
deus corde nr̄o. ⁊ nouit oia. Carissimi· si cor
nr̄m nō rephēderit nos: fiduciā hēmꝰ ad deū
⁊ q̇cq̇d petierimꝰ accipiemꝰ ab eo: qm̄ man-
data eiꝰ custodimꝰ. ⁊ ea q̄ sūt placita coram
eo facimus. Et hoc ē mandatū eiꝰ ut creda-
mus in noie filij eiꝰ ihū xp̄i. ⁊ diligamꝰ alter-
utrū sicut dedit mādatū nobis. Et q̇ seruat
mandata eius· i illo manet. ⁊ ipse i eo. Et in
hoc scimꝰ: qm̄ manet in nobis de spū quē de-
dit nobis.

IIII

Carissimi· nolite oi spūi credere: sed
ꝓbate spūs si ex deo sint: qm̄ multi
pseudo ꝓphete exierūt in mundum.
In h̄ cognoscit̄ spūs dei. Ois spūs q̇ ꝯfitet̄
ihm̄ xp̄m i carne venisse· ex deo ē. Et ois spi-
ritus qui soluit ihm̄· ex deo non est: ⁊ hic est
antixp̄s de q̄ audistis qm̄ venit. ⁊ nunc iam
i mūdo ē. Uos ex deo estis filioli. ⁊ vicistꝫ eū
qm̄ maior est q̇ in vob̄ ē: ꝙ q̇ i mundo. Ipsi
de mūdo sūt: ideo de mūdo loquūt̄. ⁊ mūdꝰ
eos audit. Nos ex deo sumꝰ. Qui nouit deū
audit nos: qui nō est ex deo nō audit nos.
In hoc cognoscimꝰ spm̄ ꝟitatꝫ ⁊ spm̄ errorꝫ.
Carissimi· diligamus nos īuicē: q̇a caritas
ex deo ē. Et ois q̇ diligit· ex deo natus est: ⁊
cognoscit deum. Qui non diligit· nō nouit
deū: qm̄ deꝰ caritas ē. In h̄ apparuit caritas
dei i nob̄: qm̄ filiū suū vnigenitū misit deꝰ in
mūdū ut viuamꝰ ꝑ eū. In h̄ ē caritas· nō q̄si
nos dilexerimꝰ deū· s̄ qm̄ ipse prior dilexit
nos. ⁊ misit filiū suū ꝓpitiationē ꝓ pctis no-
stris. Carissimi· si deꝰ dilexit nos. ⁊ nos de-
bemꝰ alterutꝝ diligere. Deū nemo vidit vnq̄ꝫ.
Si diligamꝰ īuicē· deꝰ i nobis manet. ⁊ cari-
tas eiꝰ in nobis ꝑfecta ē. In hoc cognoscimꝰ
qm̄ i eo manemꝰ. ⁊ ipse i nob̄: qm̄ de spū scō
suo dedit nobis. Et nos vidimꝰ ⁊ testifica-
mur: qm̄ pater misit filiū suū saluatorē mū-
di. Quisqꝫ ꝯfessus fuerit qm̄ ihs ē filiꝰ dei:
deꝰ i eo manet. ⁊ ipse i deo. Et nos cognouimꝰ
⁊ credidimꝰ caritati quā habet deꝰ i nobis.
Deus caritas ē. ⁊ q̇ manet in caritate in deo
manet. ⁊ deꝰ i eo. In h̄ perfecta ē caritas dei
nobiscū: ut fiduciā habeamꝰ in die iudicij:
q̇a sicut ille ē. ⁊ nos sumꝰ in h̄ mūdo. Timor
nō ē i caritate· s̄ ꝑfecta caritas foras mittit
timorē: qm̄ timor penam habet. Qui aūt ti-
met nō ē ꝑfectꝰ i caritate. Nos ḡ diligamus
deū: qm̄ deꝰ prior dilexit nos. Si q̇s dixerit
qm̄ diligo deū. ⁊ fratrē suū oderit: mēdax ē.
Qui .n. nō diligit frēm suū quē videt: deum
quē nō videt quō pōt diligē? Et h̄ mādatū
habemus a deo: ut qui diligit deū: diligat ⁊
fratrem suū.

V

Omnis q̇ credit qm̄ ihs ē xp̄s: ex deo
natus est. Et ois q̇ diligit eum qui
genuit: diligit ⁊ eū q̇ natus ē ex eo.
In hoc cognoscimꝰ qm̄ diligimꝰ natos dei:
cū deū diligamꝰ. ⁊ mādata eiꝰ faciamꝰ. Hec
ē .n. caritas dei ut mādata eiꝰ custodiamus:
⁊ mādata eiꝰ grauia nō sūt. Qm̄ oē qd̄ na-
tū ē ex deo vincit mundū. ⁊ hec est victoria q̄
vincit mūdū: fides nr̄a. Quis ē aūt q̇ vincit
mūdū: nisi q̇ credit qm̄ ihus ē filiꝰ dei? Hic
est q̇ venit ꝑ aquā ⁊ sanguinē ihus xp̄s. Nō
i aqua solū· s̄ in aq̄ ⁊ sanguie. Et spūs est q̇
testificat̄: qm̄ xp̄s ē ꝟitas. Qm̄ tres sūt qui
testimoniū dant in celo: pater ꝟbū ⁊ spiritꝰ
scūs. ⁊ hi tres vnū sūt. Et tres sūt q̇ testimo-
niū dāt i t̄ra: spūs aqua ⁊ sanguis. ⁊ hi tres
vnū sūt. Si testimoniū hoīuꝫ accipimus: te-
stimoniū dei maiꝰ est. Qm̄ h̄ est testimoniū
dei qd̄ maiꝰ est: qm̄ testificatꝰ est de filio suo.
Qui credit i filiū dei· habet testimoniū dei in
se. Qui nō credit filio· mendacē facit eū: q̇a
nō credit i testimonio qd̄ testificatꝰ est deus
de filio suo. Et hoc est testimoniū: qm̄ vitam
eternā dedit nobis deꝰ. ⁊ h̄ vita i filio eius ē.
Qui habet filiū dei· habet vitā: q̇ non habet
filiū dei· vitā non habet. Hec scribo vobis· ut
sciatꝫ qm̄ vitā habetꝫ eťnā: q̇ creditis in noie
filij dei. Et h̄ ē fiducia quā habemꝰ ad deū:
q̇a qd̄cūqꝫ petierimꝰ ſm volūtatē eius audit
nos. Et scimꝰ: q̇a audit nos· quiquicd petie-
rimus. Scimus: qm̄ habemꝰ petitiones q̄s

postulam⁹ ab eo. Qui scit fratrē suū peccare pctm̄ nō ad mortē: petat ꝛ dabit ei vita peccanti nō ad mortē. Est pctm̄ ad mortē: non p illo dico ut roget qs. Ois iniqtas pctm̄ est. ꝛ ē pctm̄ ad mortē. Scimus: qa ois qui natus ē ex deo nō peccat: s gnātio dei cōservat eū. ꝛ malign⁹ nō tanget eū. Scim⁹: qm̄ ex deo sum⁹. ꝛ mūdus tot⁹ in maligno posit⁹ est. Et scim⁹: qm̄ filius dei venit ꝛ dedit nob sensum. ut cognoscamus verū deū. ꝛ sim⁹ in vero filio eius. Hic est ver⁹ deus: ꝛ vita etna. Filioli: custodite vos a simulacris.

Explicit epl'a beati iohānis apl'i pma. Incipit argumentū in epl'am eiusdē secundam.

Usqꝫ adeo ad sanctā feminā scribit: ut eandē dn̄am nō dubitet lris appellare: eiusdemqꝫ filijs testimoniū q ambulent in veritate pbibet.

Explicit argumentū. Incipit epistola beati Johannis apostoli secunda. Capl'm I

Senior: electe dn̄e ꝛ nat; ei⁹ quos ego diligo in vitate. ꝛ non ego solus: sed ꝛ oēs q cognuerūt vitatē. ppt vitatem q permanet in vobis: ꝛ vobiscū erit i eternū. Sit vobiscū grā mīa pax a deo pre: ꝛ a xpo ihu filio pris i vitate ꝛ caritate. Gauis⁹ sū valde qm̄ inveni de filijs tuis ambulātes i veritate sicut mandatū accepim⁹ a pre. Et nūc rogo te dn̄a nō tanqꝫ mandatū nouū scribēs tibi: s qd habuim⁹ ab īitio. ut diligam⁹ alterutrū. Et h ē caritas. ut ambulem⁹ sm mādata ei⁹. Hoc. n. ē mandatū: ut queadmodū audistis ab initio in eo ābulet; qm̄ multi seductores exierūt i mūdū q nō cōfitent ihm xpm venisse in carnem. Hic est seductor ꝛ antixps. Videte vosmetipsos ne pdat; q opati estis: sed ut mercedē plenā accipiatis. Ois q pcedit ꝛ nō pmanet in doctrina xpi. deū nō habet. Qui pmanet i doctrina: hic patrē ꝛ filiū hꝫ. Si qs venit ad vos ꝛ hanc doctrinā non affert: nolite recipe eū i domū. nec ave ei dixerit; Qui. n. dicit illi ave: cōicat opib⁹ ei⁹ malignis. Ecce pdixi vob ut i die dn̄i nō cōfundamū. Plura hn̄s vob scribē: nolui p chartā ꝛ attramentū. Spero. n. me futurū apud vos. ꝛ os ad os loq: ut gaudiū vr̄m plenū sit Salutant te filij sororis tue electe.

Explicit epl'a bti Johānis apostoli secunda. Incipit argumentū in epistolā eiusdē tertiā.

Gaium pietatis cā extollit. atqꝫ ut in ipsa pietate maneat exhortatur: diotrepem impietat; ꝛ supbie cā obiurgat: demetrio aūt bonū testimoniū pbibet cū fratribus vniuersis.

Explicit argumentum. Incipit epistola beati Johānis apostoli tertia. Capl'm I

Senior: gaio carissimo. quē ego diligo i vitate. Carissime. de oibus oratione facio pspere te ingredi ꝛ valē: sic psprere agit aia tua. Gavisus sum valde venientibus frib⁹ ꝛ testimoniū pbibētibus vitati tue: sicut tu in vitate ambulas. Maiorē hāc nō habeo gratiā: q ut audiā filios meos i veritate ābulare. Carissime. fideliť facis qcquid oparis i frēs. ꝛ h in pegrinos q testimoniū reddiderūt caritati tue i pspcū ecclie: quos bn̄facies deducēs digne deo. Pro noie. n. ei⁹ pfecti sūt: nihil accipiētes a gentilib⁹. Nos g debem⁹ suscipe huiusmodi. ut coopatores sim⁹ veritatis. Scripsissem forsitan ecclie: s is q amat pmatū gerere in eis diotrepes. nō recipit nos. Ppē h si venero cōmoneā ei⁹ opa q facit: vbis malignis garriēs i nos. Et q̄si nō ei ista sufficiant: neqꝫ ipse suscipit frēs. ꝛ eos qui suscipiūt pbibet. ꝛ de ecclesia eijcit. Carissime: noli imitari malū. s qd bonū est. Qui bene facit. ex deo ē: q male facit nō videt deū. Demetrio testimoniū redditur ab oib⁹ ꝛ ab ipsa vitate: s ꝛ nos testimoniū pbibem⁹. ꝛ nosti qm̄ testimoniū nr̄m verum ē. Multa habui tibi scribē: s nolui p attramentū ꝛ calamū scribē tibi. Spero aūt ptinus te videre. ꝛ os ad os loqmur. Pax tibi. Salutāt te amici. Saluta tu amicos noiatī.

Explicit epistola beati Johānis apl'i tertia. Incipit argumentū in epl'am bti Jude apl'i.

Judas apl'us. frēs de corruptorib⁹ vie veritatis ita informat: ut illicitum esse

differet de sub iugo semel erutos seruitutis: denuo operā suā officijs nouare seruilibus.

Explicit argumentū. Incipit episto/la beati iude apostoli. Capitulum I

IUdas ihesu xpi seruus. frater autē iacobi: his q̄ sūt i deo p̄re dilectis et xp̄o ihu cōseruatis et vocatis. Misericordia vobis et pax et caritas adimpleat. Carissi/mi. oēm sollicitudinē faciēs scribēdi vobis de coi v̄ra salute necce habui scribē vobis. depre/cās supcertari semel tradite scis fidei. Sub/introierūt. n. q̄dā hoies q̄ olim p̄scripti sūt in h̄ iudiciū impij. dn̄i nr̄i grām trāsferētes in luxuriam. et solum dn̄atorē et dn̄m nr̄m ihm xp̄m negātes. Cōmonē aūt vos volo sciētes semel oia: qm̄ ihs populū de t̄ra egypti sal/uās. secūdo eos qui nō crediderūt perdidit. Angelos vero q̄ nō seruauerūt suū p̄ncipatū. s̄ dereliq̄rūt suū domiciliū: in iudiciū magni dei vinculis eternis sub caligine reseruauit. Sicut sodoma et gomorra et finitime ciui/tates sili modo exfornicate et abeūtes post car/nē alterā: facti sūt exēplū. ignis et̄ni penā su/stinētes. Silit et hi carnē q̄dē maculāt. dn̄a/tionē aūt spernūt. maiestatē aūt blasfemāt. Cū michael archāgelus cū diabolo disputās altercaret de moysi corpe: nō ē ausus iudiciū inferre blasfemie. s̄ dixit: Imperet tibi deus Hi aūt q̄cūq̄ q̄dē ignorāt blasfemāt: q̄cūq̄ aūt nālit tāq̄ muta aialia norūt: in his cor/rūpūt. Ve illis q̄ i via cayn abierūt. et erro/re balaam mercede effusi sūt. et in ɔ̄dictione chore abierūt. Hi sunt in epulis suis macule cōuiuātes sine timore. semetipsos pascētes: nubes sine aqua. q̄ a ventis circūferūt. arbo/res autūnales ifructuose. bis mortue. era/dicate: fluctus feri maris. despumātes suas cō/fusiones. sidera errātia. q̄bus pcella tenebrarū seruata ē in et̄nū. Prophetauit autē et de his septimus ab adam. enoch. dicens: Ecce venit dn̄s i scis milibus suis facere iudiciū ɔ̄ oēs. et arguē oēs ipios de oibus opibus ipietatis eorū q̄bus ipie egerūt. et de oibus duris q̄ locuti sunt ɔ̄ deū pctōres impij. Hi sunt murmuratores q̄rulosi. s̄m desideria sua ābulātes. et os eorū loq̄t supbiā: mirātes psonas q̄stus cā. Vos aūt carissimi memores estote verborū q̄ p̄dicta sūt ab aplis dn̄i nr̄i ihu xp̄i: qui dicebāt vobis qm̄ i nouissimis tpibus veniēt illusores s̄m desideria sua ābulātes i impietatibus. Hi sunt q̄ segregāt semetipsos: aiales: sp̄m non h̄ntes. Vos aūt carissimi supedificātes vos/metipsos scissime nr̄e fidei. in sp̄ū scō orātes vosmetipsos i dilectiōe dei seruate. expectan/tes m̄iam dn̄i nr̄i ihu xp̄i in vitā eternā. Et hos q̄dē arguite iudicatos: illos vero saluate de igne rapiētes. Alijs aūt miseremī i timo/re: odiētes et eā q̄ carnalis ē maculatā tuni/cam. Ei aūt q̄ potēs ē vos cōseruare sine pec/cato. et ɔ̄stituere añ cōspectū glie sue imacu/latos i exultatiōe. i aduentu dn̄i nr̄i ihu xp̄i: soli deo saluatori nr̄o. p ihm xp̄m dn̄m nr̄m glia magnificētia imperiū et ptās añ oia se/cula. et nūc et in oia secula seculorū. Amen.

Explicit ep̄la bt̄i Jude apl̄i. Incipit. plogus in Apocalypsin beati Johannis apostoli.

OMnes q̄ pie volūt viuere i xp̄o sic ait apl̄s: persecutio/nē patient. iux illud. Fili ac/cedens ad seruitutē dei ista i timore. et p̄para aiam tuā ad temptationē. Tempta/tio nāq̄ ē vita hois sup terrā. Ne aūt fideles deficiant in his: cōsolat eos dn̄s atq̄ cōfir/mat dicēs: Vobiscū sū vsq̄ ad cōsūmationē seculi. et nolite timē pusillus grex. Propterea vi/dens deus p̄r tribulatiōes q̄s passura erat ec/clesia ab aplis fūdata sup petrā xp̄m ut mi/nus timeat. disposuit vna cū filio et sp̄ū scō eas reuelare. Reuelauit āt tota trinitas xp̄o s̄m hūanitatē. Xp̄s vero Johi p angelū. Jo/hānes ecclie. de q̄ reuelatiōe hūc librū cōpo/suit. Unde et liber iste apocalypsis dicit. i. re/uelatio: q̄a hic cōtinet q̄ deus reuelauit iohāni et iohes ecclie. quanta scilicet ecclesia passa sit in tpe p̄mitiuo. et nūc patiat. et nouissime tpibus antixp̄i passura sit qn̄ tanta erit tribu/latio ut si fieri pōt etiam moueāt electi. Et q̄ p his et nūc et i futuro p̄mia sit susceptura ut q̄s denūciata supplicia t̄rēt. pmissa p̄mia le/tificēt. Jō iste liber int reliq̄s scripturas noui testamēti, pphetie noie cēset q̄ alijs ē excellē/tior, pphetijs. Sic. n. nouū testm̄ p̄stat vete/ri euāgeliū legi. ita h̄ pphia pphetijs veteris testi: q̄a de xp̄o et ecclia magna ex parte iam

adimpleta sacra denunciat. Uel etiã iõ: q̇a
cũ alijs vnipbaria: isti tripbaria data est. p-
phetia sil. s. pterito 7 pñti 7 futo. Ad cui⁹ cõ-
firmãdã autoritatẽ occurrit etiã autoritas
mittẽtis deferẽtis 7 accipiẽtꝭ. Mittẽtꝭ. s. tri-
nitatꝭ. 7 deferẽtꝭ. s. angeli. 7 accipiẽtis. s. io-
bãnis. Cũ aũt iobãni h̃ i visiõe fuerũt reue-
lata. 7 sint tria gnã visionũ. sub q̇ gnẽ ptine-
atur vidẽdũ ẽ. Uisio. n. alia corpalis. qñ vi-
delicet corpalib⁹ oculis aliq̇d videm⁹. Alia
spũalis seu imaginaria. cũ videlz dormiẽtes
uel vigilãtes imagines rez cernim⁹ q̇b⁹ ali-
q̇d significat. sic vidit pbarao spicas. 7 moy-
ses rubũ ardẽ. ille dormiẽs. iste vigilãs. Alia
itellectualis. qñ. videlz spũ scõ reuelãte itel-
lectui mentis vitatẽ mysterioz. sicut est ca-
ptiu⁹ quõ vidit iobes q̃ i h̃ libro referuntur.
Nõ. n. figuras tñ spũ vidit: s 7 earũ signifi-
cata mẽte itellexit. Uidit aũt iobes 7 scripsit
i patbmos insula relegat⁹ a domitiano i exi-
lio pncipe ipijssimo. bac. n. ad scribendũ cõ-
pellẽte cã: q̇a dũ exul teneret a domitiano in
patbmos insula. i ecclesijs q̇b⁹ perat multa
pullularũt atq̧ ioleuerũt vitia atq̧ diuerse
bereses. Erãt. n. quidã beretici ibi dicentes
xp̃m nõ fuisse añ mariã: q̇a tpalit̃ de ea nat⁹
erat: q̃s iobes in pncipio euãgelij sui redar-
guit. dicẽs. In pncipio erat vbũ. Et i boc li-
bro cũ dicit. alpba 7 o. i. pncipiũ 7 finis. Di-
cebãt etiã q̇dã ecclesiã pondẽ tribulationũ
añ finẽ seculi desiturã. 7 p labore non pmiũ
etnũ suscepturã. Horũ g̃ errores volens de-
struere iobes: oñdit xp̃m pncipiũ ẽẽ 7 finẽ.
Uñ ysaias. Añ me nõ ẽ format⁹ de⁹. 7 p⁹ me
nõ erit. Et ecclesiam p exercitiũ tribulationũ
nõ desinere. s pficẽ. 7 p bis brauiũ etnũ re-
cipe. Scribit aũt iobãnes septẽ ecclesijs asie
7 eaz septẽ epis de pdictis instruens. 7 p eã
totã gnãlẽ eccliaz docẽs. Est itaq̧ mã iobã-
nis i h̃ ope stat⁹ spãlit̃ asiane eccle: necnon
7 toti⁹ videlz q̃ i pñti patiat 7 i futuro rece-
ptura sit. Intẽtio vo ei⁹ ẽ monẽ ad patiẽtiã
q̃ seruanda ẽ. tũ q̇a breuis labor. tũ q̇a pmiũ
magnũ. Mod⁹ tractãdi talis: pmo pmittit
plogũ 7 salutationem vbi reddit auditores
benignos 7 attentos. quo pmisso accedit ad
narrationẽ. Añ narrationem vo oñdit xp̃m
esse ab eterno sine pncipio 7 fine. Inducens
ipsũ loquẽtẽ. Ego sum alpba 7 o. i. pncipiũ 7
finis. Postea accedẽs ad narrationẽ distin-
guit septẽ visiones: q̇b⁹ ẽminatꝭ iste liber cõ-
sũmat. Premittit aũt plogũ dicẽs. Apoca-
lypsis ibu xp̃i: subaudis bic est. sicut in alijs
visio ysaie h̃ est. 7 parabole salomonis.

Itẽ alius prologus in Apocalypsin.

IObãnes apl̃us 7 euãgelista a xp̃o ele-
ct⁹ atq̧ dilect⁹. i tanto amore dilectio-
nis vberior babit⁹ ẽ. ut i cena sup pect⁹
eius recũberet. 7 ad crucẽ astanti soli matrẽ
ppriã cõmendasset. ut quẽ nubere volentẽ ad
amplexũ vginitatꝭ asciuerat. ipsi etiã custo-
diendã virginẽ tradidisset. Hic itaq̧ cũ ppter
vbũ dei 7 testimoniũ ibu xp̃i i patbmos in-
sulã sortiret exiliũ. illic ab eodẽ apocalypsis
postensa describit: ut sicut in pncipio cano-
nis id est libri geneseos. icorruptibile pnci-
piũ pnotat: ita etiã icorruptibilis finis per
vginẽ i apocalypsi redderet. dicẽtis. Ego sũ
alpba 7 o. initiũ 7 finis. Hic ẽ iobes. q̇ sciẽs
supuenisse sibi diẽ egressiõis de corpe: cõuo-
catꝭ i epbeso discipulis descendit in defossũ se-
pulture sue locũ: orõneq̧ cõpleta reddidit
spm̃. tam a dolore mortꝭ fact⁹ extne⁹: q̃ a cor-
ruptiõe carnis noscit alien⁹. Cui⁹ tñ scriptu-
re dispositio uel libri ordinatio. iõ a nobis p
singula nõ exponit: ut nescientib⁹ inquirẽdi
desideriũ collocet. 7 q̃rentib⁹ laboris fruct⁹.
7 deo magisterij doctrina seruetur.

Explicit prologus. Incipit argumentũ.

APocalypsis iob̃is tot babet sacra q̃t
vba. Parũ dixi. 7 p merito volumi-
nis laus oĩs inferior est. In vbis
singulis multiplices latent intelligentie.

Incipit liber Apocalypsis beati
Jobannis apostoli. Caplm̃. I

APocalypsis
ibesu xp̃i quam dedit illi
de⁹ palã facẽ seruis suis
que oportet fieri cito. 7 si-
gnificauit mittens p an-
gelũ suũ suo suo iobãni
q̇ testimoniũ pbibuit verbo dei. 7 testimoniũ
ibu xp̃i q̃cũq̧ vidit. Btũs q̇ legit 7 q̇ audit
vba pphie bui⁹. 7 suat ea q̃ i ea scripta sũt.
Tempus. n. ppe est. Jobãnes septẽ ecclesijs
q̃ sũt in asia. Gratia vob 7 pax ab eo q̇ ẽ 7 q̇

erat ⁊ q̇ ventur⁹ ē. ⁊ a septē spiritib⁹ q̇ in con-
spectu throni ei⁹ sunt. ⁊ a ihū xp̄o q̇ ē testis fi-
delis primogenit⁹ mortuorū ⁊ p̄nceps regū
t̄re. q̇ dilexit nos ⁊ lauit nos a p̄ctis nostris
i sanguie suo. ⁊ fecit nos regnū ⁊ sacerdotes
deo ⁊ p̄ri suo. Ipsi gl̄ia ⁊ iperiū i secula secu-
loꝝ. amen. Ecce venit cū nubibus. ⁊ videbit
eū oīs oculus. ⁊ q̇ eū pupugerunt. Et plan-
gent se sup̄ eū oēs trib⁹ terre. etiā amen. Ego
sū alpha ⁊ o. p̄ncipiū ⁊ finis. dicit dn̄s de⁹ q̇
est ⁊ q̇ erat ⁊ q̇ ventur⁹ ē oipotēs. Ego iohā-
nes frat̄ vester ⁊ p̄ticeps in tribulatiōe ⁊ re-
gno ⁊ patiētia i xp̄o ihū: fui i insula q̄ appel-
lat̄ pathmos p̄p̄t v̄bū dei ⁊ testimoniū ihū.
Fui i spū in dn̄ica die. Et audiui p⁹ me vocē
magnā tanq̄ tube dicētis: Qd̄ vides scribe
i libro. ⁊ mitte septē ecclesijs que sunt in asia
ephe so ⁊ smyrne ⁊ pergamo ⁊ thiatyre ⁊ sar-
dis ⁊ philadelphie ⁊ laoditie. Et conuersus
sum. ut viderem vocem que loquebat̄ mecū.
Et cōuersus vidi septē candelabra aurea. ⁊
i medio septē candelabroꝝ aureoꝝ similē fi-
lio hoīs vestitū podere. ⁊ precinctū ad mamil-
las zona aurea. Caput aūt ei⁹ ⁊ capilli erāt
cādidi tāq̄ lana alba ⁊ tāq̄ nix. Et oculi ei⁹
velut flāma ignis. ⁊ pedes eius sil̄es aurical-
cho sicut i camino ardenti. Et vox illi⁹ tanq̄
vox aq̄rū multarū. ⁊ habebat in dextera sua
stellas septē. Et de ore ei⁹ gladi⁹ vtraq̄ par-
te acutus exibat. ⁊ facies eius sicut sol lucet i
v̄tute sua. Et cū vidissem eū. cecidi ad pedes
ei⁹ tanq̄ mortu⁹. Et posuit dexterā suā super
me dicēs: Noli timere. Ego sū p̄m⁹ ⁊ nouissi-
mus ⁊ viu⁹. ⁊ fui mortuus. ⁊ ecce sum viuēs
in secula seculorū. Et habeo claues mortis ⁊
inferni. Scribe ergo q̄ vidisti ⁊ que sūt. ⁊ que
oportet fieri post hec. Sacramentum septem
stellarū quas vidisti in dextera mea. ⁊ septem
candelabra aurea. Septem stelle: angeli sūt
septem ecclesiaꝝ. ⁊ candelabra septem. septem
ecclesie sunt.

II

Et angelo ephesi ecclesie scribe. Hec
dicit q̇ tenet septem stellas in dextera
sua: q̇ ābulat i medio septē candela-
broꝝ aureoꝝ. Scio op̄a tua ⁊ laborē ⁊ patiē-
tiā tuā. ⁊ q̇a nō potes sustinē malos. Et tem-
ptasti eos q̇ se dicūt apl̄os esse ⁊ non sunt: ⁊
iuenisti eos mēdaces. Et patientiā habes: ⁊
sustinuisti p̄p̄t nomē meū. ⁊ nō defecisti. Sed
habeo aduersū te pauca: q̄ caritatē tuā p̄mā
reliq̄sti. Memor esto itaq̄ vnde excideris. ⁊
age p̄niam. ⁊ prima op̄a fac. Sin aūt: venio
tibi ⁊ mouebo candelabrū tuū de loco suo:
nisi p̄niam egeris. Sed h̄ habes: quia odisti
facta nicholaitaꝝ: q̄ ⁊ ego odi. Qui hꝫ au-
rem audiat: q̇d spūs dicat ecclesijs. Vincēti
dabo edere de ligno vite: qd̄ est i paradiso dei
mei. Et āgelo smyrne ecclesie scribe. Hec dic̄
primus ⁊ nouissim⁹: qui fuit mortu⁹ ⁊ viuit
Scio tribulationē tuā ⁊ paup̄tatē tuā: s̄ di-
ues es ⁊ blasfemarī ab his q̇ se dicūt iudeos
esse ⁊ nō sūt: s̄ sunt synagoga sathane. Nihil
hoꝝ timeas q̄ passur⁹ es. Ecce missur⁹ ē dia-
bol⁹ aliq̄s ex vobis in carcerē ut tēptemini: ⁊
habebitī tribulationē dieb⁹ decē. Esto fidelis
vsq̄ ad mortē. ⁊ dabo tibi coronā vite. Qui
habet aurem audiat: q̇d spūs dicat ecclesijs
Qui vicerit. nō ledet̄ a morte secūda. Et an-
gelo pergami ecclesie scribe. Hec dic̄ q̇ habet
rūpheā ex vtraq̄ p̄te acutā. Scio vbi habi-
tas. vbi sedes ē sathane. ⁊ tenes nomē meū ⁊
non negasti fidem meā. Et in dieb⁹ illis anti-
phas testis me⁹ fidelis q̇ occisus ē apud vos
vbi sathanas habitat. Sꝫ habeo aduersus te
pauca: q̇a habes illic tenētes doctrinam ba-
laā q̇ docebat balac mittē scādalū corā filijs
isrl̄ edere ⁊ fornicari: ita habes ⁊ tu tenētes
doctrinā nicholaitarū. Silr̄ p̄niam age: si q̄
minus. veniā tibi cito. ⁊ pugnabo cū illis in
gladio oris mei. Qui habet aurē audiat: q̇d
spūs dicat ecclesijs. Vincēti dabo māna abs-
conditū. ⁊ dabo illi calculū candidū. ⁊ i cal-
culo nomen nouū scriptū qd̄ nemo scit nisi q̇
accipit. Et angelo thiatyre eccl̄ie scribe. Hec
dic̄ fili⁹ dei q̇ hꝫ oculos tāq̄ flāmā ignis. ⁊
pedes ei⁹ sil̄es auricalcho. Noui op̄a tua ⁊ fi-
dem ⁊ caritatem ⁊ ministeriū ⁊ patientiā tuā
⁊ op̄a tua nouissima plura p̄orib⁹. Sꝫ habeo
aduersus te pauca: q̇a p̄mittis mulierē ieza-
bel q̄ se dicit p̄phetē docere ⁊ seducere seruos
meos. fornicari ⁊ māducare de idolotitī. Et
dedi illi tēp⁹ ut p̄niam agēt. ⁊ nō vult penitē
a fornicatiōe sua. Ecce ego mitto eā i lectū: ⁊
q̇ mechant̄ cū ea. in tribulatiōe maxima erūt
nisi p̄niam ab op̄ib⁹ suis egerint. ⁊ filios eius
int̄ficiā i mortē. ⁊ scient oēs eccl̄ie q̇a ego sum
scrutans renes ⁊ corda. ⁊ dabo vnicuiq̄ ve-
strū s̄m op̄a sua. Vobis aūt dico ⁊ ceteris q̇
thiatyre estis. q̇cūq̄ nō hn̄t doctrinā hanc ⁊
q̇ non cognouerūt altitudinē sathane quē-
admodū dicūt. nō mittā sup̄ vos aliud pon-
dus. Tn̄ id qd̄ habetī tenete donec veniā. Et q̇

vicerit ꝛ custodierit vsq; i finē opa mea·da/
bo illi ptātē sup gētes.ꝛ reget eas i vga fer/
rea.ꝛ tanq̄ vas figuli cōfringent sicut ꝛ ego
accepi a pr̄e meo ꝛ dabo illi stellam matuti/
nam. Qui habet aurē audiat: quid spiritus
dicat ecclesijs. III

Et angelo ecclesie sardis scribe. Hec
dicit qui habet septē spūs dei. ꝛ septē
stellas. Scio opa tua: q̄a nomē ha/
bes q̄ viuas: ꝛ mortu⁹ es. Esto vigilans. ꝛ
ꝯfirma cetera q̄ moritura erāt. Nō.n.inuenio
opa tua plena corā deo meo. In mēte ḡ habe
q̄lit accepis ꝛ audieris.ꝛ serua.ꝛ pniam age
Si ḡ nō vigilaueris·veniā ad te tanq̄ fur.ꝛ ne/
scies q̄ hora veniā ad te. Sed habes pauca
noīa in sardis q̄ nō inqnauerūt vestimenta
sua.ꝛ ambulabūt mecū i albis: q̄a digni sūt
Qui vicerit sic vestiet vestimētis albis: ꝛ nō
delebo nomē ei⁹ de libro vite.ꝛ ꝯfitebor nomē
ei⁹ corā patre meo ꝛ corā angelis eius. Qui
habet aurē audiat: quid spūs dicat ecclesijs.
Et āgelo philadelphie eccl'ie scribe. Hec dicit
scūs ꝛ verus q̄ habet clauē dauid·q̄a apit ꝛ
nemo claudit·claudit ꝛ nemo apit. Scio opa
tua. Ecce dedi corā te ostiū aptū qd nemo pōt
claudere: q̄a modicā habes virtutē.ꝛ seruasti
vbū meū.ꝛ nō negasti nomē meū. Ecce dabo
de synagoga sathane qui dicūt se iudeos eē
ꝛ nō sūt·s; mētiūt. Ecce faciā illos ut veniāt
ꝛ adorent ante pedes tuos.ꝛ scient quia ego
dilixi te. Qm̄ seruasti verbū patientie mee.ꝛ
ego seruabo te ab hora tēptatiōis q̄ vētura ē
i orbē vniuersū temptare habitātes in terra.
Ecce venio cito. Tene qd habes·ut nemo ac/
cipiat corona tuā. Qui vicerit faciā illū co/
lūnā i tēplo dei mei.ꝛ foras nō egredieť am/
plius. Et scribā sup eū nomē dei mei ꝛ nomē
ciuitatis dei mei noue ihrl'm·q̄ descendit de celo
a deo meo.ꝛ nomē meū nouū. Qui habet au/
rem audiat: qd spūs dicat ecclesijs. Et āgelo
laodicie eccl'ie scribe. Hec dic amē testis fidelis
ꝛ ver⁹ q̄ ē pncipiū creature dei. Scio opa tua
q̄a neq; frigid⁹ es neq; calid⁹. Utinā frigid⁹
esses aut calid⁹. Sz q̄a tepid⁹ es ꝛ nec frigid⁹
nec calid⁹·incipiā te euomere ex ore meo: q̄a
dicis q̄ diues sū ꝛ locupletat⁹ ꝛ nulli⁹ egeo:
ꝛ nescis q̄a tu es miser ꝛ miserabilis.ꝛ paup
ꝛ cecus ꝛ nud⁹. Suadeo tibi emere a me aur
ignitū pbatū ut locuples fias.ꝛ vestimētis
albis induaris.ꝛ nō appareat ꝯfusio nuditatis
tue.ꝛ collyrio iunge oculos tuos ut videas.
Ego q̄s amo: arguo ꝛ castigo. Emulare ḡ
ꝛ pniam age. Ecce sto ad ostiū.ꝛ pulso. Si
q̄s audierit vocē meā.ꝛ aperuerit ianuā·in/
trabo ad illū.ꝛ cenabo cū illo.ꝛ ipse mecum.
Qui vicerit·dabo ei sedere mecū in throno
meo: sicut ꝛ ego vici ꝛ sedi cum patre meo in
throno eius. Qui habet aurem audiat: quid
spiritus dicat ecclesijs. IIII

Post h̄ vidi.ꝛ ecce ostiū aptū i celo ꝛ
vox pma quā audiui tanq̄ tube lo/
quentis mecū·dicēs: Ascende huc.ꝛ
ostendā tibi q̄ oportet fieri cito. Post h̄ stati
fui in spū. Et ecce sedes posita erat in celo: ꝛ
supra sedem sedēs. Et q̄ sedebat: similis erat
aspectui lapidis iaspidis ꝛ sardini. Et iris
erat in circuitu sedis silis visiōi smaragdine
Et i circuitu sedis sedilia vigintiq̄tuor.ꝛ sup
thronos vigintiq̄tuor seniores sedētes circū/
amicti vestimētis albis.ꝛ i capitib⁹ eorum coro/
nas aureas. Et de throno pcedebāt fulgura
ꝛ voces ꝛ tonitrua.ꝛ septē lāpades ardētes
añ thronū·q̄ sūt spūs dei. Et in ꝯspectu sedis
tanq̄ mare vitreū silē crystallo.ꝛ in medio
sedis ꝛ in circuitu sedis quatuor aīalia plena
oculis ante ꝛ retro. Et aīal pmū silē leoni.ꝛ
secūdū silē vitulo.ꝛ tertiū aīal hñs faciē q̄si
hois.ꝛ quartū aīal silē aq̄le volāti. Et q̄tuor
aīalia singula eorū habebant alas senas.ꝛ i
circuitu ꝛ intus plena sūt oculis. Et requiē
nō habebāt die ac nocte·dicentia: scūs·scūs·
scūs·dn̄s de⁹ oipotens: q̄ erat ꝛ q̄ est ꝛ q̄ ven/
turus ē. Et cū darēt illa aīalia gloriā ꝛ hono/
rem ꝛ bñdictionē sedēti sup thronū viuenti in
secula seculorum·pcidebāt viginti q̄tuor senio/
res añ sedentē i throno.ꝛ adorabāt viuentē i
secula seculorum.ꝛ mittebant coronas suas añ
thronū·dicētes: Dignus es dn̄e deus noster
accipe gloriā ꝛ honorē ꝛ vtutē·q̄a tu creasti
omnia.ꝛ pp̄t volūtatē tuā erāt.ꝛ creata sūt.

Et vidi in dextera sedētis sup V
thronū librum scriptū intus ꝛ foris:
signatū sigillis septē. Et vidi angelū
fortē pdicātē voce mag. Quis ē dign⁹ apire
librū.ꝛ soluere sigcula ei⁹? Et nemo poterat
neq; i celo neq; i tra neq; subt⁹ terrā apire li/
brū: neq; respicere illū. Et ego flebā multū:
qm̄ nemo dign⁹ inuent⁹ ē apire librū: nec vi/
dere eū. Et vn⁹ de senioribus dixit mihi. Ne
fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda radix da/
uid aperire librū.ꝛ soluere septem signacula
ei⁹. Et vidi.ꝛ ecce i medio throni ꝛ quatuor

aīaliū ⁊ in medio senioꝝ· agnū stantē tanq̄ occisū hn̄tē cornua septē ⁊ oculos septē· qui sūt septē spūs dei missi in oēm t̄rā. Et venit ⁊ accepit de dextera sedentis in throno librū: ⁊ cū aperuisset librū: q̄tuor aīalia ⁊ vigintiquatuor seniores ceciderunt corā agno habētes singuli citharas ⁊ phialas aureas plenas odoramentoꝝ: que sūt oratiōes scōꝝ: ⁊ cantabant canticū nouū dicentes: Dignꝰ es dn̄e accipe libꝝ. ⁊ aperire signacula eius qm̄ occisus es. ⁊ redemisti nos deo i sanguine tuo ex oī tribu ⁊ lingua ⁊ ppl'o ⁊ natiōe: ⁊ fecisti nos deo nr̄o regnū ⁊ sacerdotes. Et regnabimꝰ sup t̄rā. Et vidi. ⁊ audiui vocem angeloꝝ multoꝝ i circuitu throni ⁊ aīaliū ⁊ seniorū. ⁊ erat numerus eoꝝ milia miliū· dicentiū voce magna. Dignꝰ est agnꝰ q̄ occisus ē: accipe ṽtutē ⁊ diuinitatē ⁊ sapiam ⁊ fortitudinē ⁊ honorem ⁊ gl'iam ⁊ benedictionē. Et oēm creaturā q̄ i celo ē. ⁊ sup t̄rā ⁊ sub terra: ⁊ q̄ sūt i mari ⁊ que i eo: oēs audiui dicentes sedēti i throno ⁊ agno. Bn̄dictio ⁊ honor ⁊ gloria ⁊ ptās· i secula seculoꝝ. Et q̄tuor aīalia dicebāt. Amen. Et vigintiq̄tuor seniores ceciderūt in facies suas. ⁊ adorauerūt viuētem in secula seculoꝝ. VI

Et vidi q̄ apuisset agnꝰ vnū de septē sigillis. ⁊ audiui vnū de q̄tuor aīalibus dicēs tanq̄ vocē tonitrui. Ueni ⁊ vide. Et vidi. ⁊ ecce equꝰ albꝰ. ⁊ q̄ sedebat sup illū habebat arcū. ⁊ data est ei corona. ⁊ exiuit vincens ut vincēt. Et cū aperuisset sigillū secūdū: audiui secūdū animal dicens: Ueni ⁊ vide. Et exiuit aliꝰ equꝰ rufus. ⁊ q̄ sedebat sup illū· datū ē ei ut sumeret pacem de t̄ra. ⁊ ut iuicē se inficiant. ⁊ datꝰ est ei gladiꝰ magnꝰ. Et cū apuisset sigillū tertiū: audiui tertiū aīal dicēs. Ueni ⁊ vide. ⁊ ecce equꝰ niger. ⁊ q̄ sedebat sup illū· habebat stateram i manu sua. Et audiui tanq̄ vocem in medio q̄tuor aīaliū dicētiū. Bilibris tritici denario vno. ⁊ tres bilibres ordei denario vno. ⁊ vinū ⁊ oleū ne leseris. Et cū aperuisset sigillū q̄rtū· audiui vocē q̄rti aīalis dicētis: Ueni ⁊ vide. Et ecce equꝰ pallidus. ⁊ q̄ sedebat super eū nomē illi mors. ⁊ infernꝰ seq̄bat eū. Et data ē illi ptās sup q̄tuor ptes t̄re: interfice͠ gladio fame ⁊ morte ⁊ bestijs terre. Et cū aperuisset sigillū q̄ntū: vidi subtus altare aīas interfectorū ꝑpt̄ ṽbū dei. ⁊ ꝑpt̄ testimoniū q̄d habebāt. Et clamabāt voce magna dicētes: Usq̄ q̄ dn̄e scūs ⁊ verꝰ nō iudicas ⁊ nō vindicas sanguinē nr̄m de his q̄ habitant i t̄ra? Et date sūt illis singule stole albe. ⁊ dictū ē illis ut req̄escerēt tēpꝰ adhuc modicū: donec cōpleant̄ ꝯserui eoꝝ ⁊ fr̄es eoꝝ q̄ interficiendi sūt sicut ⁊ illi. Et vidi cū apuisset sigillū sextū. ⁊ ecce t̄remotꝰ magnꝰ factus ē. Et sol factus ē niger tanq̄ saccꝰ cilicinꝰ. ⁊ luna tota facta est sicut sanguis. ⁊ stelle de celo ceciderūt sup terrā· sicut ficus emittit grossos suos cū a vento magno mouet̄. Et celū recessit sicut liber inuolutꝰ. ⁊ oīs mons ⁊ insule de locis suis mote sūt. Et reges terre ⁊ ꝑncipes ⁊ tribuni ⁊ diuites ⁊ fortes ⁊ oīs seruꝰ ⁊ liber absconderūt se i speluncis ⁊ i petris montiū. ⁊ dicūt montibꝰ ⁊ petris· cadite sup nos. ⁊ abscondite nos a facie sedētis sup thronū. ⁊ ab ira agni: qm̄ venit dies magnꝰ ire ipsoꝝ. Et q̄s poterit stare? VII

Post h vidi q̄tuor āgelos stātes sup q̄tuor angulos t̄re: tenentes q̄tuor ventos t̄re ne flarent sup terrā· neq̄ sup mare· neq̄ in vllā arborē. Et vidi alterū angelū ascēdētē ab ortu solis hn̄tē signū dei viui: ⁊ clamauit voce magna q̄tuor angelis q̄bꝰ datū ē nocere terre ⁊ mari· dicēs. Nolite nocere t̄re ⁊ mari neq̄ arboribꝰ: q̄adusq̄ signemꝰ seruos dei nr̄i i frontibꝰ eoꝝ. Et audiui numerū signatoꝝ: cētū q̄draginta quatuor milia signati ex oī tribu filiorū isrl'. Ex tribu iuda: duodeci milia signati. Ex tribu ruben: duodeci milia signati. Ex tribu gad duodeci milia sigti. Ex tribu aser: duodecim milia sigti. Ex tribu neptalim: duodeci milia sigti. Ex tribu manasse: duodecim milia sigti. Ex tribu symeō: duodeci milia signati Ex tribu leui: duodeci milia sigti. Ex tribu ysachar: duodecim milia signati. Ex tribu çabulon: duodecim milia sigti. Ex tribu ioseph: duodecim milia sigti. Ex tribu beniamin: duodeci milia sigti. Post h vidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat: ex oībꝰ gētibꝰ ⁊ tribubꝰ ⁊ ppl'is ⁊ linguis· stantes an̄ thronū ⁊ i ꝯspectu agni· amicti stolis albis. ⁊ palme in manibꝰ eoꝝ. Et clamabāt voce magna· dicentes: Salꝰ deo nr̄o: q̄ sedet sup thronū. ⁊ agno. Et oēs angeli stabant i circuitu throni ⁊ senioꝝ ⁊ q̄tuor aīaliū. ⁊ ceciderūt i ꝯspectu throni i facies suas. ⁊ adorauerūt deū dicētes. Amen. Bn̄dictio ⁊ claritas ⁊ sapiētia ⁊ gr̄aꝝ actio· honor ⁊ virtus

⁊ fortitudo deo nr̃o ĩ secula seculoꝝ· amē. Et rn̄dit vnus de seniorib[9]. ⁊ dixit mihi. Hi qui amicti sūt stolis albis· qui sūt ⁊ vnde venerūt? Et dixi illi: Dn̄e mi tu scis. Et dixit mihi: Hi sūt q̇ venerūt de tribulatione magna: ⁊ lauerūt stolas suas. ⁊ dealbauerunt eas ĩ sanguĩe agni. Jdõ sūt an̄ thronū dei ⁊ seruiūt ei die ac nocte in tēplo eiꝰ. ⁊ q̇ sedet ĩ throno habitabit suꝑ illos. Nõ esurient neq̧ sitient ampliꝰ· neq̧ cadet suꝑ illos sol neq̧ vllꝰ estꝰ qm̄ agnus q̇ in medio throni ē reget illos. ⁊ deducet eos ad vite fontes aq̃rū. ⁊ absterget deus oēm lachrymā ab oculis eoꝝ. VIII

Et cū apuisset sigillū septimū· factū ē silentiū in celo quasi media hora. Et vidi septē angelos stantes ĩ ꝯspectu dei. ⁊ date sūt illis septē tube. Et aliꝰ angelus venit ⁊ stetit an̄ altare· hn̄s thuribulum aureū. ⁊ data sūt illi incensa multa ut daret de orõnibꝰ scõꝝ oĩuʒ suꝑ altare aureū qđ est an̄ thronū dei. Et ascēdit fumꝰ incensoꝝ de orõnibꝰ scõꝝ de mãu ãgeli· corã deo. Et accepit angelꝰ thuribulū. ⁊ ĩpleuit illud de igne altaris. ⁊ misit in t̃rã. ⁊ facta sūt tonitrua ⁊ voces ⁊ fulgura ⁊ t̃remotꝰ magnꝰ. ⁊ septē angeli q̇ habebant septem tubas parauerūt se· ut tuba canerēt. Et p̄mꝰ angelus tuba cecinit. Et facta ē grando ⁊ ignis: mixta in sanguĩe ⁊ missa ē in t̃rã. Et tertia ꝑs t̃re cõbusta ē. ⁊ t̃tia ꝑs arboꝝ cõcremata est. ⁊ oē fenū viride cõbustū ē. Et secūdꝰ angelus tuba cecinit: ⁊ tanq̃ȝ mons magnꝰ igne ardēs missus ē ĩ mare. Et facta ē t̃tia ꝑs marĩ sanguis. ⁊ mortua ē t̃tia ꝑs creature eoꝝ q̃ habebãt aĩas ĩ mari: ⁊ t̃tia ꝑs nauiū interijt. Et t̃tiꝰ angelꝰ tuba cecinit. ⁊ cecidit de celo stella mag̃ ardēs tãq̃ȝ facula. Et cecidit ĩ t̃tiã ꝑtē fluminū ⁊ in fontes aq̃rū. ⁊ nomen stelle dicit̃ absinthiū. Et facta ē tertia ꝑs aq̃ꝝ ĩ absinthiū. ⁊ multi hominū mortui sūt de aq̇s: q̇a amare facte sūt. Et q̃rtꝰ angelꝰ cecinit. ⁊ ꝑcussa ē t̃tia ꝑs solis ⁊ t̃tia ꝑs lune ⁊ t̃tia ꝑs stellaꝝ: ita ut obscuraret̃ tertia ꝑs eoꝝ. ⁊ diei nõ lucēt ꝑs tertia ⁊ noctis silit̃. Et vidi. ⁊ audiui vocē vnius aq̇le volãtis ꝑ mediū celi dicētis voce mag̃. Ve ve ve habitãtibꝰ in terra· de ceterĩ vocibꝰ triū angeloꝝ q̇ erãt tuba canituri. IX

Et q̇ntꝰ angelus tuba cecinit. ⁊ vidi stellã de celo cecidisse in terrã. ⁊ data est ei clauis putei abyssi. ⁊ aperuit puteū abyssi. ⁊ ascendit fumꝰ putei sicut fumus fornacis magne. ⁊ obscuratꝰ ē sol ⁊ aer de fumo putei. Et de fumo putei exierūt locuste ĩ terrã. ⁊ data ē illis ꝑtãs· sicut hn̄t potestatē scorpiões t̃re. Et p̄ceptū ē illis ne lederent fenū t̃re neq̧ oē viride neq̧ oēm arborem: nisi tm̄ hoĩes q̇ nõ hn̄t signū dei in frontibꝰ suis. Et datū ē illis ne occiderent eos: s̃ ut cruciarēt mensibꝰ q̇nq̧. Et cruciatꝰ eoꝝ ut cruciatꝰ scorpij cū ꝑcutit hoiem. Et in diebꝰ illis querēt hoĩes mortē. ⁊ nõ inuenient eã: ⁊ desiderabunt mori. ⁊ fugiet mors ab eis. Et silitudines locustaꝝ silẽs eq̇s paratĩs in p̄liū. ⁊ suꝑ capita eaꝝ tanq̃ȝ corone silẽs auro. ⁊ facies eaꝝ sic̃ facies hoiuʒ. Et habebãt capillos sicut capillos mulieꝝ. ⁊ dentes eaꝝ sicut dentes leonū erãt. Et habebãt loricas sic̃ loricas ferreas. ⁊ vox alarum earum sicut vox curruū eq̇ꝝ multoꝝ currentiū ĩ bellū. Et habebant caudas silẽs scorpionū. ⁊ aculei erãt in caudis eaꝝ. ⁊ ꝑtãs eaꝝ nocē hoibꝰ mensibꝰ q̇nq̧. Et habebant suꝑ se regē ãgelū abyssi: cui nomē hebraice abaddon· grece aūt apollion. ⁊ latine hn̄s nomē ext̃minãs. Ve vnū abijt. ⁊ ecce veniunt adhuc duo ve pꝰ hec. Et sextꝰ angelꝰ tuba cecinit. ⁊ audiui vocē vnã ex q̃tuor cornibꝰ altarĩ aurei qđ ē an̄ oculos dei· dicentē sexto angelo q̇ habebat tubam. Solue q̃tuor ãgelos q̇ alligati sūt ĩ flumine magno eufraten. Et soluti sūt q̃tuor angeli q̇ parati erãt ĩ horã ⁊ diē ⁊ mēsem ⁊ ãnū· ut occiderēt tertiã ꝑtē hoiuʒ. Et nūerꝰ equestrĩ exercitus· vicies milies dena milia. ⁊ audiui numerū eoꝝ. Et ita vidi eq̃s ĩ visione. ⁊ qui sedebãt suꝑ eos· habebant loricas igneas ⁊ hyacithinas ⁊ sulphureas. ⁊ capita eq̇ꝝ erãt tanq̃ȝ capita leonū. ⁊ de ore eoꝝ ꝓcedit ignis ⁊ fumꝰ ⁊ sulphur. Et ab his tribꝰ plagis occisa ē tertia ꝑs hoiuʒ: de igne ⁊ de fumo ⁊ sulphure que ꝓcedebãt ex ore ipsoꝝ. Ptãs enim eq̇ꝝ in ore eoꝝ ē. ⁊ in caudis eoꝝ. Nã caude eoꝝ silẽs serpentibꝰ hn̄tes capita. ⁊ ĩ his nocent. Et ceteri hoĩes q̇ nõ sūt occisi ĩ his plagĩ neq̧ pn̄iam egerūt de oꝑibꝰ manuū suaꝝ: ut nõ adorarēt demonia ⁊ simulacra aurea ⁊ argētea ⁊ erea ⁊ lapidea ⁊ lignea· q̃ neq̧ videre pn̄t neq̧ audire neq̧ ãbulare. ⁊ nõ egerūt pn̄iam ab homicidijs suis· neq̧ a veneficijs suis· neq̧ a fornicatiõe sua· neq̧ a furtĩs suis.

Et vidi aliū angelū fortē descendentem de celo amictū nube ⁊ iris in capite eius. Et facies eiꝰ erat ut sol: X

⁊ pedes eiꝰ tanq̄ colūna ignis. Et hēbat in
mānu sua libellū aptū. ⁊ posuit pedē suū dextꝝ
sup̄ mare: sinistrū aūt sup terrā. ⁊ clamauit
voce magna quēadmodū cum leo rugit. Et
cū clamasset: locuta sūt septē tonitrua voces
suas. Et cū locuta fuissent septē tonitrua vo-
ces suas. ⁊ ego scripturꝰ erā. Et audiui vocē
de celo dicētē mihi. Signa q̄ locuta sūt septē
tonitrua. ⁊ noli ea scribē. Et angelꝰ quē vidi
stantē sup̄ mare ⁊ sup̄ t̄rā · leuauit manū suā
ad celū. ⁊ iurauit p viuētē in secula seculoꝝ
q̄ creauit celū ⁊ ea q̄ in eo sūt. ⁊ t̄rā ⁊ ea q̄ in
ea sūt. ⁊ mare ⁊ ea q̄ in eo sūt · q̄a tēpꝰ nō erit
ampliꝰ: s̄ i diebꝰ vocis septimi angeli cū ce-
perit tuba canē · ꝯsūmabit̄ mysteriū dei: sicut
euāgelizauit per seruos suos ꝓphās. Et au-
diui vocē de celo iterū loquētē mecū ⁊ dicen-
tē. Uade ⁊ accipe librū aptū de manu āgeli
stātꝭ sup̄ mare ⁊ sup t̄rā. Et abij ad āgelū · di-
cēs ei: ut daret m̄ librū. Et dixit m̄. Accipe
libꝝ ⁊ deuora illū. ⁊ faciet amaricari vētrē
tuū · s̄ i ore tuo erit dulce tāq̄ mel. Et accepi
libꝝ de manu angeli ⁊ deuoraui illū. ⁊ erat i
ore meo tanq̄ mel dulce. Et cū deuorassem
eum: amaricatꝰ ē venter meꝰ. Et dixit mihi:
Oportet te iterū ꝓphetare gentibꝰ ⁊ ꝑplis ⁊
linguis ⁊ regibꝰ multis. XI

Et datꝰ est mihi calamꝰ silis virge. ⁊
dictū est mihi: Surge ⁊ metire tēplū
dei ⁊ altare. ⁊ adorātes i eo. Atriū
aūt qd̄ ē foris tēplū eijce foras. ⁊ ne metiaris
illud: qm̄ datū ē gentibꝰ. Et ciuitatē sanctā
calcabūt mēsibꝰ q̄dragintaduobꝰ. Et dabo
duobꝰ testibꝰ meis. ⁊ ꝓphetabūt diebꝰ mille
ducētꝭ sexagita amicti saccis. Hi sūt due oli-
ue ⁊ duo cādelabra lucētia i ꝯspectu dn̄i t̄re
stātes. Et si q̄s voluerit eos nocē · ignis exiet
de ore eoꝝ. ⁊ deuorabit inimicos eoꝝ. ⁊ si q̄s
voluerit eos ledere · sic oportet eū occidi. Hi
hn̄t ptātē claudēdi celū ne pluat diebus ꝓ-
phetie illoꝝ. ⁊ ptātē hn̄t sup aq̄s ꝯuertendi
eas i sanguinē. ⁊ pcutē t̄rā oi plaga q̄tiens-
cūq̄ voluerit. Et cū finierint testimoniū suū
bestia q̄ ascēdit de abysso faciet adūsus eos
bellū. ⁊ vincet illos. ⁊ occidet eos. Et corpa
eoꝝ iacebūt i plateis ciuitatꝭ magne · q̄ vocat̄
spiritalit̄ sodoma ⁊ egyptꝰ · vbi ⁊ dn̄s eorū
crucifixꝰ ē. Et videbūt de tribubus ⁊ ꝑplis ⁊
liguis ⁊ gētibꝰ. ⁊ iacebūt corpa eoꝝ p tres di-
es ⁊ dimidiū. ⁊ corpa eoꝝ nō sinēt poni i mo-
numētꝭ. Et ihabitātes t̄rā gaudebūt sup il-
los ⁊ iocūdabūt̄. ⁊ munera mittēt iuicē: qm̄
hi duo ꝓphe cruciauerunt eos q̄ habitabāt
sup t̄rā. Et pꝰ dies tres ⁊ dimidiū sp̄us vite
a deo itrauit i eos. Et steterūt sup pedes su-
os. ⁊ timor magnꝰ cecidit sup eos q̄ viderūt
eos. Et audierūt vocē magnā de celo dicen-
tē eis. Ascēdite huc. Et ascēderūt i celū i nu-
be. ⁊ viderūt illos iīmici eoꝝ. Et in illa hora
factꝰ ē t̄remotꝰ magnꝰ. ⁊ decima ps ciuitatis
cecidit. Et occisa sūt i t̄remotu noia hoīuꝫ se-
ptē milia. ⁊ reliq̄ in timorē sūt missi. ⁊ dederūt
gloriā deo celi. Ue secūdū abijt. ⁊ ecce ve ter-
tiū veniet cito. Et septimꝰ angelꝰ tuba cecinit
⁊ facte sūt voces magne i celo dicētes. Factū
ē regnū huiꝰ mūdi dn̄i nr̄i ⁊ xp̄i eiꝰ. ⁊ regn̄bit
i secula seculoꝝ · amē. Et vigintiq̄tuor senio-
res q̄ i ꝯspectu dei sedēt i sedibꝰ suis · ceciderūt
i facies suas. ⁊ adorauerūt deū dicētes. Grās
agimꝰ tibi dn̄e deus nr̄ oīpotēs q̄ es ⁊ q̄ eras
⁊ q̄ vēturꝰ es: q̄a accepisti v̄tutē tuā magnā
⁊ regnasti. Et irate sūt gentes. ⁊ aduenit ira
tua. ⁊ tēpꝰ mortuoꝝ iudicari. ⁊ reddere mer-
cedē s̄uis tuis ꝓphis ⁊ scis ⁊ timētibꝰ nomē
tuū · pusillis ⁊ magnis. ⁊ exterminādi eos q̄
corrupūt t̄rā. Et aptū ē tēplū dei i celo. ⁊ vi-
sa ē archa testi eiꝰ i tēplo eiꝰ. Et facta sūt ful-
gura ⁊ voces ⁊ t̄remotꝰ ⁊ grādo mag̃. XII

Et signū magnū apparuit i celo. Mu-
lier amicta sole. ⁊ luna sub pedibus
eiꝰ. ⁊ in capite eius corona stellarū
duodecim. Et in vtero hn̄s. ⁊ clamabat par-
turiens ⁊ cruciat̄ · ut pariat. Et visū est aliud
signū i celo. Et ecce draco magnꝰ rufus ha-
bens capita septē ⁊ cornua decē. ⁊ i capitibꝰ
suis septē diademata. ⁊ cauda eiꝰ trahebat
tertiam ptē stellaꝝ celi. ⁊ misit eas in terram
Et draco stetit an̄ mulierē q̄ erat paritura:
ut cū peperisset filiū eius deuoraret. Et pepit
filiū masculū · q̄ recturꝰ erat oēs gētes i v̄ga
ferrea. Et raptꝰ ē filiꝰ eiꝰ ad deū ⁊ ad thronū
eiꝰ. ⁊ mulier fugit in solitudinē vbi hēbat lo-
cū paratū a deo: ut ibi pascat eā diebꝰ mille
ducētis sexaginta. Et factū ē p̄liū magnū i
celo. Michael ⁊ āgeli eiꝰ p̄liabāt̄ cū dracōe
⁊ draco pugnabat ⁊ āgeli eiꝰ. ⁊ nō valuerūt.
neq̄ locꝰ iuentꝰ ē eoꝝ āpliꝰ i celo. Et ꝓiectꝰ ē
draco ille magnꝰ · serpens antiquꝰ q̄ vocatur
diabolꝰ ⁊ sathanas · q̄ seducit vniuersū orbē
⁊ ꝓiectꝰ ē in t̄rā. ⁊ angeli eiꝰ cū illo missi sūt.
Et audiui vocē magnā in celo dicentē. Nūc
facta ē salꝰ ⁊ virtꝰ ⁊ regnū dei nr̄i ⁊ ptās xp̄i

eiꝰ: qꝛ ꝓiectꝰ ē accusator fratꝝ nr̄oꝝ q̄ accusabat illos añ conspectū dei nr̄i die ac nocte: ⁊ ipsi vicerūt eū ꝓpt̄ sanguinē agni. ⁊ ꝓpter ꝟbū testimonij sui. ⁊ nō dilexerūt aīas suas vsq̄ ad mortē. Propterea letamini celi ⁊ q̄ habitatꝭ i eis. Ve t̄re ⁊ mari. qꝛ descēdit diabolꝰ ad vos hn̄s irā magnā. sciēs q̄ modicū tēpus hꝫ. Et pꝰ q̄ vidit draco q̄ ꝓiectꝰ eēt i t̄rā ꝑsecutus ē mulierē q̄ ꝑpit masculū. Et date sūt mulieri ale due aq̄le magne ut volaret in desertū i locū suū vbi alit̄ ꝑ tempꝰ ⁊ tp̄a ⁊ dimidiū tp̄is a facie serpētis. Et misit serpens ex ore suo pꝰ mulierē aquā tāq̄ flumē. ut eā faceret trahi a fluīe. Et adiuuit t̄ra mulierē ⁊ aperuit terra os suū ⁊ absorbuit flumē qd̄ misit draco de ore suo. Et iratꝰ ē draco ī mulierē. ⁊ abijt facere ꝑliū cū reliq̄s de semine eiꝰ q̄ custodiūt mandata dei. ⁊ hn̄t testimoniū ih̄u xp̄i. Et stetit sup arenā maris. XIII

Et vidi de mari bestiā ascendentem hn̄tē capita septē ⁊ cornua decem. ⁊ sup cornua eius decē diademata. ⁊ sup capita eiꝰ noīa blasfemie. Et bestia quā vidi. sil̄is erat pardo. ⁊ pedes eiꝰ sicut pedes vrsi. ⁊ os eiꝰ sicut os leonis. Et dedit illi draco ꝟtutē suā ⁊ ptātē magnā. Et vidi vnū de capitibꝰ suis q̄si occisū i mortē. ⁊ plaga mortꝭ eiꝰ curata ē. Et āmirata ē vniuersa t̄ra pꝰ bestiā. Et adorauerūt draconē q̄ dedit ptātē bestie. ⁊ adorauerūt bestiā. dicentes: Quis sil̄is bestie. ⁊ q̄s poterit pugnare cū ea? Et datū ē ei os loquēs mag̃ ⁊ blasfemias. ⁊ data ē ei ptās facē mēses q̄dragitaduos. Et aperuit os suū i blasfemias ad deū blasfemare nomē eiꝰ ⁊ tabnaculū eiꝰ. ⁊ eos q̄ i celo habitāt. Et ē datū illi bellū facē cū scis. ⁊ vincē eos. Et data ē illi ptās i oēm tribū ⁊ pp̄l'm ⁊ liguā ⁊ gētē. ⁊ adorauerūt eā oēs q̄ inhabitabāt t̄rā. q̄ꝝ nō sūt scripta noīa in libro vite agni q̄ occisus ē ab origine mūdi. Si q̄s hꝫ aurē audiat. Qui ī captiuitatē duxerit. i captiuitatē vadet: q̄ in gladio occiderit oportet eū gladio occidi. Hic ē patiētia. ⁊ fides scōrū. Et vidi aliā bestiā ascēdētē de t̄ra. ⁊ habebat cornua duo sil̄ia agni. Et loq̄bat̄ sic draco. Et ptātē ꝑoris bestie oēm faciebat i cōspectu eiꝰ. ⁊ fecit t̄rā ⁊ hītātes i ea adorare bestiā ꝑmā. cuiꝰ curata ē plaga mortꝭ. Et fecit signa magna. ut etiā ignē facēt de celo descēdere i t̄rā in cōspectu hoīuꝫ. Et seduxit habitātes i terra ꝓpter signa q̄ data sūt illi facē i ꝯspectu bestie dicēs hītātibꝰ i terra ut faciāt imaginē bestie q̄ hꝫ plagā gladij ⁊ vixit. Et datū ē illi ut daret spm̄ imagini bestie. ⁊ ut loq̄t̄ imago bestie. ⁊ faciet ut q̄cūq̄ nō adorauerit imaginem bestie. occidat̄. Et faciet oēs pusillos ⁊ magnos ⁊ diuites ⁊ paupes ⁊ liberos ⁊ ꝟuos habē caracterē i dextra manu aut in frōtibꝰ suis: ⁊ ne q̄s possit emē aut vēdē. nisi q̄ hēat caracterē. aut nomē bestie. aut nūeꝝ noīs eiꝰ. Hic sapia ē. Qui hꝫ itellectū cōputet numeꝝ bestie. Numerꝰ. n. hoīs ē ⁊ numerꝰ eiꝰ sexcēti sexagintasex. XIIII

Et vidi. ⁊ ecce agnꝰ stabat sup̄ montem syon. ⁊ cū eo cētū q̄dragintaq̄tuor milia hn̄tes nomē eiꝰ ⁊ nomē p̄ris eiꝰ scriptū i frōtibꝰ suis. Et audiui vocē de celo tanq̄ vocem aquaꝝ multaꝝ. ⁊ tanq̄ vocē tonitrui magni. ⁊ vocem quā audiui sicut citharedoꝝ citharizātiū i citharis suis. Et cātabāt q̄si canticū nouū ante sedē ⁊ añ q̄tuor aīalia ⁊ seniores. ⁊ nemo poterat dicē canticū nisi illa cētū q̄dragintaq̄tuor milia q̄ empti sūt de terra. Hi sūt q̄ cū mulieribꝰ nō sūt coinq̄nati. ꝟgines. n. sūt. Hi sequūt̄ agnū q̄cūq̄ ierit. Hi empti sūt ex oībꝰ ꝑmitie deo ⁊ agno. ⁊ i ore eoꝝ nō ē iuētū mendaciū. Sine macula. n. sūt añ thronū dei. Et vidi alterū angelū volātē ꝑ mediū celū hn̄tē euangeliū et̄nū: ut euāgelizaret sedētibꝰ sup t̄rā ⁊ super oēm gētē ⁊ tribū ⁊ liguā ⁊ pp̄l'm. dicēs mag̃ voce: Timete dn̄m. ⁊ date illi honorē: qꝛ venit hora iudicij eiꝰ. ⁊ adorate eū q̄ fecit celū ⁊ t̄rā. mare ⁊ oīa q̄ i eis sūt. ⁊ fontes aq̄ꝝ. Et aliꝰ āgelꝰ secutꝰ ē. dicēs. Cecidit. cecidit babylon illa magna. q̄ a vino ire fornicatiōis sue potauit oēs gētes. Et tertiꝰ āgelꝰ secutꝰ ē illos. dicēs voce magna. Si q̄s adorauerit bestiā ⁊ imaginē eiꝰ. ⁊ acceperit caracterem i frōte sua aut i manu sua. hic bibet de vino ire dei qd̄ mixtū ē mero in calice ire ipsiꝰ. Et cruciabit̄ igne ⁊ sulphure i ꝯspectu angeloꝝ scōꝝ. ⁊ añ ꝯspectū agni. Et fumꝰ tormētorū eoꝝ ascēdet i secula seculoꝝ. Nec hn̄t requiē die ac nocte q̄ adorauerūt bestiā ⁊ imaginē eiꝰ: ⁊ si q̄s accepit caracterē noīs eiꝰ. Hic patiētia scōꝝ ē q̄ custodiūt mādata dei ⁊ fidem ih̄u. Et audiui vocem de celo dicentē mihi: Scribe. Bt̄i mortui q̄ i dn̄o moriunt̄. Amodo iam dic̄ spūs. ut req̄escāt a laboribꝰ suis. Opa. n. illoꝝ sequūt̄ illos. Et vidi. ⁊ ecce nubē cādidā. ⁊ sup nubē sedentē sil̄em filio hoīs

hn̄tē ī capite suo coronā aureā. ⁊ ī manu sua
falcē acutā. Et aliꝰ angelꝰ exiuit de tēplo · cla
mās voce magna ad sedentē sup nubē. Mit-
te falcē tuā ⁊ mete: q̇a venit hora ut metaꝛ:
q̄m aruit messis t̄re. Et misit q̇ sedebat super
nubē falcē suā in terrā. ⁊ messuit eā. Et aliꝰ
angelꝰ exiuit de tēplo q̄d ē in celo · hn̄s ⁊ ipse
falcē acutā. Et aliꝰ angelꝰ exiuit de altari q̇
habebat potestatē sup̄ ignē. ⁊ clamauit voce
magna ad eū q̇ hēbat falcem acutā · dicens:
Mitte falcē tuā acutā. ⁊ vindemia botros
vinee t̄re: q̄m mature sūt vue eiꝰ. Et misit an-
gelꝰ falcē suā acutā ī t̄rā. ⁊ vindemiauit vi-
neā t̄re. ⁊ misit ī lacū ire dei magnū. Et cal-
catꝰ ē lacus ex̄ ciuitatē. ⁊ exiuit sanguis de la
cu vsq; ad frenos eq̄ꝝ p stadia mille sexcēta.

XV

ET vidi aliud signū in celo
magnū ⁊ mirabile: angelos septem
hn̄tes plagas septē nouissimas: q̄m
in illis ꝯsūmata ē ira dei. Et vidi tanq; mare
vitreū mixtū igne. ⁊ eos q̇ vicerūt bestiam ⁊
imaginē eiꝰ. ⁊ numerū nois eiꝰ stātes supra
mare vitreū · hn̄tes citharas dei. ⁊ cantantes
canticū moysi serui dei. ⁊ canticū agni · dicē-
tes: Mag̃ ⁊ mirabilia sūt op̄a tua dn̄e deꝰ
oip̄otēs: iuste ⁊ vere sūt vie tue dn̄e rex scōꝝ.
Quis nō timebit te dn̄e. ⁊ magnificabit no-
men tuū? Quia solꝰ pius es: q̄m oēs gentes
venīēt ⁊ adorabūt in ꝯspectu tuo · q̄m iudicia
tua manifesta sūt. Et pꝰ h̄ vidi. ⁊ ecce ap̄tū ē
tēplū tabnaculi testimonij ī celo. Et exierūt
septē angeli hn̄tes septē plagas de tēplo · ve-
stiti lapide mūdo ⁊ candido. ⁊ p̄cincti circa
pectora ꝰonis aureis. Et vnū de q̃tuor aīa-
libꝰ dedit septē āgelis septē phialas aureas
plenas iracūdie dei viuent̄ ī secula seculorū.
Et ipletū ē tēplū dei fumo a maiestate dei. ⁊
de ꝟtute eiꝰ. ⁊ nemo poterat introire in tēplū
donec ꝯsūmarēt septē plage septē angelorū.

XVI

ET audiui vocē magnā de
templo dicētē septem angelis. Ite ⁊
effūdite sentē phialas ire dei in t̄rā.
Et abijt p̄mꝰ angelꝰ ⁊ effudit phialā suā in
t̄rā. ⁊ factū ē vulnꝰ seuū ⁊ pessimū in hoīes q̇
habebāt caracterē bestie. ⁊ ī eos q̇ adoraue-
rūt bestiā ⁊ imaginē eiꝰ. Et secūdus angelus
effudit phialā suā ī mare. ⁊ factꝰ ē sanguis
tanq; mortui. ⁊ oīs aīa viuēs mortua ē ī ma-
ri. Et t̄tiꝰ effudit phialā suā sup fluuia ⁊ sup
fontes aq̄ꝝ. ⁊ factꝰ ē sanguis. Et audiui an-
gelū aq̄rū · dicētē: Justus es dn̄e q̇ es ⁊ qui
eras scūs: q̇ h̄ iudicasti: q̇a sanguinē scōꝝ
⁊ p̄ph̄aꝝ effuderunt. ⁊ sanguinē eis dedisti bi-
bere. Digni. n. sunt. Et audiui alterū dicentē:
Etiā dn̄e deꝰ oip̄otens: vera ⁊ iusta iudicia
tua. Et q̃rtꝰ āgelꝰ effudit phialā suā in solē ·
datum est illi estu affligere hoīes ⁊ igni. Et
estuauerūt hoīes estu magno. ⁊ blasfemaue-
rūt nomē dei hn̄t̄ p̄tātē sup has plagas · neq;
egerunt pn̄iam · ut darent illi gloriā. Et q̇ntꝰ
angelꝰ effudit phialā suā sup sedem bestie:
⁊ factū ē regnū eiꝰ tenebrosū. ⁊ cōmanduca-
uerūt liguas suas p̄ dolore. ⁊ blasfemauerūt
deū celi p̄ doloribꝰ ⁊ vulneribꝰ suis. ⁊ nō ege-
rūt pn̄iam ex op̄ibꝰ suis. Et sextus angelus
effudit phialā suā in flumē illud magnū eu-
fratē. ⁊ siccauit aquā eiꝰ · ut p̄pararet via re-
gibꝰ ab ortu solis. Et vidi de ore draconis ⁊
de ore bestie ⁊ de ore pseudo p̄ph̄e exire spūs
tres imūdos ī modū ranaꝝ. Sūt. n. spūs de-
monioꝝ facientes signa. ⁊ p̄cedūt ad reges
totiꝰ terre cōgregare illos ī p̄liū: ad diē ma-
gnū oip̄otēt̄ dei. Ecce venio sicut fur. Btūs
q̇ vigilat ⁊ custodit vestimēta sua ne nudus
ambulet. ⁊ videāt turpitudinē eiꝰ. Et cōgre-
gauit illos ī locū qui vocaꝛ hebraice herma-
gedon. Et septimꝰ āgelꝰ effudit phialā suam
in aerem. ⁊ exiuit vox magna de tēplo a thro-
no · dicens: Factū est. Et facta sūt fulgura ⁊
voces ⁊ tonitrua. ⁊ terremotꝰ factꝰ ē magnꝰ
qualis nunq; fuit ex q̃ hoīes fuerūt sup terrā
talis t̄remotꝰ sic magnꝰ. Et fracta ē ciuitas
magna ī tres p̄tes. ⁊ ciuitates gentiū cecide-
rūt. Et babylon magna venit in memoriā an̄
deū · dare illi calicē vini indignatiōis ire eiꝰ.
Et oīs insula fugit. ⁊ mōtes nō sūt iuēti. Et
grādo magna sicut talētū descendit de celo
in hoīes. ⁊ blasfemauerūt hoīes deū p̄pt̄ pla-
gam grādinis: q̄m magna facta ē vehemēt̄.

XVII

ET venit vnꝰ de septem an-
gelis q̇ habebāt septē phialas. ⁊ lo-
cutꝰ ē mecū dicens. Ueni ⁊ ostendā
tibi dānationē meretricis magne q̄ sedet super
aq̄s multas cū q̄ fornicati sūt reges terre: ⁊
inebriati sūt q̇ inhabitāt t̄rā de vino p̄stitu-
tiōis eiꝰ. Et abstulit me ī spū in desertū. Et vi-
di mulierē sedentē sup bestiam coccineā ple-
nā noibꝰ blasfemie: hn̄tē capita septē ⁊ cor-
nua decē. Et mulier erat circūdata purpura
⁊ coccino. ⁊ inaurata auro ⁊ lapide p̄cioso ⁊
margarit̄ · hn̄s poculū aureū ī manu sua ple
nū abhominatiōe ⁊ imūdicia fornicatiōis eiꝰ.

Et in frōte eiꝰ nomē scriptū mysteriū babylon mag̃: mat̃ fornicationū ⁊ abhominationū t̃re. Et vidi mulierem ebriam de sanguie scōꝝ. ⁊ de sanguie martyꝝ ihū. Et miratꝰ sū cū viderē illā ãmiratiōe mag̃. Et dixit mihi ãgelꝰ: Quare miraris? Ego dicā tibi sacrm mulierꝭ ⁊ bestie q̄ portat eā. q̄ hȝ capita septē ⁊ cornua decē. Bestia quā vidisti fuit. ⁊ non ē. ⁊ ascēsura ē de abysso. ⁊ ī iteritū ibit. ⁊ mirabūt̃ inhabitãtes t̃rā q̄ꝝ nō sūt scripta nomina i libro vite a ꝯstitutiōe mūdi videntes bestiā q̄ erat. ⁊ nō ē. Et h̄ ē sensus: q̇ hȝ sapientiā. Septē capita septē montes sūt: sup̄ q̄s mulier sedet. ⁊ reges septē sūt. Quinq̄ ceciderūt. vnus ē. ⁊ aliꝰ nōdū venit. Et cū venerit oportet illū breue tēpꝰ manere. Et bestia que erat. ⁊ nō ē. ⁊ ipsa octaua ē. ⁊ de septē ē. Et in interitū vadet. Et decē cornua q̄ vidisti: decē reges sūt q̇ regnū nondū acceperūt. ſ; ptãtē tanq̄ reges vna hora accipiēt pꝰ bestiam. Hi vnū ꝯsiliū hn̄t. ⁊ virtutē ⁊ ptãtē suam bestie tradēt. Hi cū agno pugnabūt. ⁊ agnꝰ vincet illos: qm̄ dn̄s dn̄oꝝ ē. ⁊ rex regū. ⁊ q̇ cū illo sunt vocati ⁊ electi ⁊ fideles. Et dixit mihi: Aq̄s q̄s vidisti vbi meretrix sedet. ppl̄i sūt ⁊ gētes ⁊ lingue. ⁊ decē cornua q̄ vidisti in bestia hi odiēt fornicariā. ⁊ desolatā faciēt illā ⁊ nudā. ⁊ carnes eiꝰ mãducabūt. ⁊ ipsā igni cōcremabūt. Deꝰ. n. dedit i corda eoꝝ: ut faciant quod placitū ē illi ut dent regnū suū bestie donec ꝯsūmēt̃ v̄ba dei. Et mulier quā vidisti ē ciuitas mag̃: q̄ hȝ regnū sup̄ reges t̃re.

XVIII

Et pꝰ hec vidi aliū angelū descendētē de celo. hn̄tē ptãtem magnā. ⁊ t̃ra illuiata ē a gloria eiꝰ. Et exclamauit i fortitudine. dicēs. Cecidit cecidit babylō magna. ⁊ facta ē hitatio demonioꝝ. ⁊ custodia oīs spūs imundi. ⁊ custodia oīs volucrꝭ imūde ⁊ odibilis: q̇a de vino ire fornicatiōis eiꝰ biberūt oēs gētes. Et reges t̃re cū illa fornicati sūt. ⁊ mercatores t̃re de v̄tute delitiaꝝ eiꝰ diuites facti sūt. Et audiui aliā vocē de celo. dicētē. Exite de illa ppl̄s meus. ⁊ ne pticipes sitꝭ delictoꝝ eiꝰ. ⁊ de plagꝭ eiꝰ nō accipiatꝭ. Qm̄ puenerūt pctā eiꝰ vsq̄ ad celū. ⁊ recordatꝰ ē dn̄s iiq̄tatū eiꝰ. Reddite illi sic̄ ⁊ ipsa reddidit vob̄. ⁊ duplicate duplicia ſm opa eiꝰ. In poculo q̄ miscuit vob̄. miscete illi duplū. Quãtū glificauit se ⁊ in delitijs fuit. tantū date illi tormētū ⁊ luctū. q̇a i corde suo dicit: Sedeo regina. ⁊ vidua nō sū ⁊ luctū nō videbo. Idō i vna die veniēt plage eiꝰ. mors ⁊ luctꝰ ⁊ fames. ⁊ igne cōburet̃: q̇a fortꝭ ē deꝰ q̇ iudicabit illā. Et flebūt ⁊ plãgēt se sup̄ illā reges t̃re q̇ cū illa fornicati sūt. ⁊ i delitijs vixerūt: cū viderint fumū incēdij eiꝰ: longe stãtes ꝓpt̄ timorē tormētoꝝ eiꝰ. dicentes: Ve ve ciuitas illa mag̃ babylō. ciuitas illa fortꝭ: qm̄ vna hora venit iudiciū tuū. Et negociatores t̃re flebūt ⁊ lugebūt sup̄ illam: qm̄ merces eoꝝ nemo emet ampliꝰ: merces auri ⁊ argēti ⁊ lapidis p̄ciosi ⁊ margarite ⁊ byssi ⁊ purpure ⁊ serici ⁊ cocci. ⁊ oē lignū thinū. ⁊ oīa vasa eborꝭ ⁊ oīa vasa de lapide p̄cioso ⁊ eramēto ⁊ ferro ⁊ marmore. Et cynnamomū ⁊ amomū ⁊ odoramētoꝝ ⁊ vnguēti ⁊ thurꝭ ⁊ vini ⁊ olei ⁊ simile ⁊ tritici ⁊ iumētoꝝ ⁊ ouiū ⁊ equoꝝ ⁊ rhedaꝝ ⁊ mãcipioꝝ ⁊ aiaꝝ hoiuȝ. Et poma desiderij aie tue discesserūt a te. ⁊ oīa pinguia ⁊ p̄clara pierūt a te ⁊ ampliꝰ illa iā nō iueniēt mercatores hoiuȝ Qui diuites facti sūt ab ea. longe stabūt ꝓpt̄ timorē tormētoꝝ eiꝰ. flētes ac lugētes ⁊ dicētes. Ve ve ciuitas illa magna: q̄ amicta erat bysso ⁊ purpura ⁊ cocco ⁊ deaurata ē auro ⁊ lapide p̄cioso ⁊ margaritis: qm̄ vna hora destitute sūt tãte diuitie. Et oīs gub̄nator ⁊ oēs q̇ i lacū nauigãt ⁊ naute ⁊ q̇ i mari operãt̃ lōge steterūt. ⁊ clamauerūt vidētes locū incēdij eius dicētes. Que silis ciuitati huic magne? Et miserūt puluerē sup̄ capita sua. ⁊ clamauerūt flētes ⁊ lugētes. dicētes: Ve ve ciuitas illa mag̃ iq̄ diuites facti sūt oēs q̇ hēbãt naues i mari de p̄cijs eiꝰ: qm̄ vna hora desolata ē. Exulta sup̄ eā celū ⁊ sci apl̄i ⁊ ꝓphe: qm̄ iudicauit deꝰ iudiciū vr̄m de illa Et sustulit vnꝰ ãgelꝰ fortꝭ lapidē q̄si molarē magnū. ⁊ misit i mare dicēs. Hoc ipetu mittet̃ babylō ciuitas illa mag̃. ⁊ vltra iā nō inuenie̅t. Et vox citharedoꝝ ⁊ musicoꝝ ⁊ tibia canentiū ⁊ tuba non audiet̃ in te amplius: ⁊ oīs artifex oīsq̄ ars nō iueniet̃ i te ampliꝰ. ⁊ vox mole nō audiet̃ i te ãpliꝰ. Et lux lucerne nō lucebit in te ampliꝰ. ⁊ vox spōsi ⁊ sponse nō audiet̃ adhuc i te: q̇a mercatores tui erãt p̄ncipes t̃re. quia i veneficijs tuis errauerūt oēs gētes. Et i ea sanguis ꝓphaꝝ ⁊ scōꝝ iuētus ē ⁊ oīuȝ q̇ interfecti sūt in terra.

XIX

Post h̄ audiui q̄si vocē magnā tubarū multaꝝ i celo dicētiū. all'a. Laus ⁊ glia ⁊ v̄tus deo nr̄o est: q̇a vera ⁊ iusta iudicia sūt eiꝰ q̇ iudicauit de meretrice

magna· q̄ corrupit t̃rã ĩ ꝓstitutiõe sua.⁊ vin/
dicauit sanguinẽ ẜuoꝝ suoꝝ̃ de manibꝰ eiꝰ.
Et iteꝝ dixerũt all'a. Et fumꝰ eiꝰ ascẽdit ĩ se/
cula sclo'ꝝ. Et ceciderũt seniores vigĩtiqua/
tuor ⁊ q̄tuor aĩalia.⁊ adorauerũt deũ sedẽtẽ
suꝑ thronũ·dicentes: amen all'a. Et vox de
throno exiuit dicens: Laudẽ dicite deo nr̃o
oẽs sci eiꝰ. ⁊ q̇ timetꝫ deũ pusilli ⁊ magni. Et
audiui q̄si vocẽ tube magne ⁊ sicut vocẽ aq̄ꝝ
multarũ ⁊ sic̃ vocẽ tonitruoꝝ magñ̃ꝝ·dicen/
tiũ all'a·qm̃ regñuit dñs deꝰ nr̃ oĩpotẽs. Gau/
deamꝰ ⁊ exultemꝰ ⁊ demꝰ gloriã ei: q̇a vene/
rũt nuptie agni.⁊ vxor eiꝰ ꝑꝑauit se. Et datũ
ẽ illi ut cooꝑiat se byssino splẽdẽti ⁊ cãdido
Byssinũ.n.iustificatiões sunt scõꝝ. Et dixit
mihi. Scribe. Bti q̇ ad cenã nuptiarũ agni
vocati sunt. Et dixit mihi. Hec ṽba dei vera
sũt. Et cecidi ad pedes eiꝰ ut adorarẽ eũ. Et
dixit mihi. Uide ne fecerꝭ. Cõseruꝰ tuꝰ sum.⁊
fratꝝ tuoꝝ hñtiũ testimoniũ ih̃u. Deũ ado/
ra. Testimoniũ.n.ih̃u ẽ spũs ꝓph̃ie. Et vidi
celũ aptũ.⁊ ecce equꝰ albꝰ.⁊ q̇ sedebat suꝑ eũ
vocabat̃ fidelis ⁊ verax.⁊ cũ iusticia iudicat
⁊ pugnat. Oculi aũt eiꝰ sic̃ flãma ignis.⁊ in
capite eiꝰ diademata multa·hñs nomẽ scri/
ptũ qđ nemo nouit nisi ipse. Et vestitus erat
veste aspsa sanguie.⁊ vocabat̃ nomẽ eiꝰ ṽbũ
dei. Et exercitꝰ q̇ sũt ĩ celo seq̄bãt̃ eũ ĩ eq̇s al/
bis·vestiti byssino albo ⁊ mundo.⁊ de ore eiꝰ
ꝓcedit gladiꝰ ex vtraqꝫ ꝑte acutꝰ·ut ĩ ipso ꝑ/
cutiat gẽtes. Et ipse reget eas ĩ ṽga ferrea ⁊
calcat torcular vini furorꝭ ire dei oĩpotẽtꝫ. Et
hꝫ ĩ vestimẽto ⁊ ĩ femore suo scriptũ. Rex re/
gũ ⁊ dñs dñantiũ. Et vidi vnũ ãgelũ stãtẽ
ĩ sole.⁊ clamauit voce mag̃ dicẽs oĩbꝰ auibꝰ
q̇ volabãt ꝑ mediũ celi. Uenite ⁊ ꝯgregamĩ
ad cenã magnã ut manducetꝫ carnes regũ ⁊
carnes tribunorũ ⁊ carnes fortiũ ⁊ carnes
eq̇ꝝ ⁊ sedẽtiũ ĩ ipsis.⁊ carnes oĩuꝫ liberoꝝ ⁊
ẜuoꝝ ⁊ pusilloꝝ ⁊ mag̃ꝝ. Et vidi bestiã ⁊ re/
ges t̃re ⁊ exercitꝰ eoꝝ ꝯgregatos ad faciẽdũ
p̃liũ cũ illo q̇ sedebat in eq̇.⁊ cũ exercitu eiꝰ.
Et apph̃ẽsa ẽ bestia ⁊ cũ ea pseudo ꝓph̃a.⁊ q̇
fecit sig̃ corã ipso q̇bꝰ seduxit eos q̇ accepe/
rũt caracterẽ bestie.⁊ q̇ adorauerũt imaginẽ
eiꝰ. Uiui missi sũt hi duo ĩ stagnũ ignis ardẽ/
tis ⁊ sulphurꝭ.⁊ ceťi occisi sũt ĩ gladio sedẽtꝫ
suꝑ equũ q̇ ꝓcedit de ore ipsius.⁊ oẽs aues
saturate sunt carnibus eoꝝ. XX

ET vidi ãgelũ descẽdẽtẽ de celo hñtẽ
clauẽ abyssi ⁊ cathenã magnã ĩ ma/
nu sua. Et apprehendit draconem·serpentem
antiquũ q̇ ẽ diabolꝰ ⁊ sathanas.⁊ ligauit eũ
ꝑ ãnos mille.⁊ misit eũ ĩ abyssũ. ⁊ clausit ⁊
sig̃uit suꝑ illũ ut nõ seducat ãpliꝰ gentes·do/
nec cõsũment̃ mille ãni.⁊ pꝰ hoc oportet illũ
solui modico tẽpore. Et vidi sedes.⁊ sederũt
suꝑ eas.⁊ iudiciũ datũ ẽ illis. Et aĩas decol/
latorũ ꝓpť testimoniũ ih̃u ⁊ ꝓpť ṽbũ dei.⁊ q̇
nõ adorauerũt bestiã neqꝫ imaginẽ eius: nec
acceperũt caracterẽ eiꝰ ĩ frõtibꝰ aut ĩ manibꝰ
suis.⁊ vixerũt ⁊ regñuerũt cũ xp̃o mille ãnis
Ceťi mortuoꝝ nõ vixerũt·donec cõsũmẽtur
mille anni. Hec est resurrectio ꝑ̇ma. Beatꝰ ⁊
scũs q̇ hꝫ ꝑtẽ ĩ resurrectiõe ꝑ̇ma. In his secũ/
da mors nõ hꝫ ꝑtãtẽ·ẜ erũt sacerdotes dei ⁊
xp̃i.⁊ reg̃bũt cũ illo mille annis. Et cũ ꝯsũ/
mati fuerit mille ãni·soluet̃ sathanas de car/
cere suo ⁊ exibit.⁊ seducet gentes q̄ sũt super
q̄tuor angulos t̃re gog ⁊ magog.⁊ ꝯgrega/
bit eos ĩ p̃liũ·q̄ꝝ numerꝰ ẽ sicut arena marꝭ.
Et ascẽderũt suꝑ latitudinẽ t̃re.⁊ circuierũt
castra scõꝝ ⁊ ciuitatẽ dilectam. Et descendit
ignis a deo de celo ⁊ deuorauit eos.⁊ diabolꝰ
q̇ seducebat eos missus est in stagnũ ignis ⁊
sulphurꝭ vbi ⁊ bestia ⁊ pseudo ꝓph̃e crucia/
bunt̃ die ac nocte in secula seculoꝝ. Et vidi
thronũ magnũ candidũ.⁊ sedentẽ suꝑ eũ a
cuiꝰ ꝯspectu fugit t̃ra ⁊ celũ.⁊ locꝰ nõ ẽ iuen/
tus ab eis. Et vidi mortuos magnos ⁊ pu/
sillos stãtes ĩ ꝯspectu throni.⁊ libri apti sũt·
⁊ aliꝰ liber aptꝰ ẽ q̇ ẽ vite. Et iudicati sũt mor/
tui ex his q̄ scripta erãt ĩ librꝭ ẜm oꝑa ipsoꝝ.
Et dedit mare mortuos q̇ ĩ eo erãt.⁊ mors ⁊
infernꝰ dederũt mortuos suos q̇ ĩ ipsis erãt
⁊ iudicatũ est de singulis ẜm oꝑa ipsorũ. Et
infernꝰ ⁊ mors missi sũt ĩ stagnũ ignis. Hec
ẽ mors secũda. Et q̇ nõ ĩuentꝰ ẽ in libro vite
scriptꝰ·missus ẽ in stagnũ ignis. XXI

ET vidi celũ nouũ ⁊ terrã nouã. Pri/
mũ.n. celũ ⁊ ꝑ̇ma t̃ra abijt. ⁊ mare
iã nõ ẽ. Et ego ioh̃es vidi scãm ciui/
tatẽ ir'lm nouã descẽdẽtẽ de celo·a deo ꝑatã·
sicut spõsam ornatã viro suo. Et audiui vo/
cẽ magnã de throno dicẽtẽ: Ecce tabernacu/
lum dei cum hominibꝰ.⁊ habitabit cum eis
Et ipsi populus eius erunt.⁊ ipse deus cum
eis·erit eorum deus. Et absterget deꝰ omnẽ
lachrymã ab oculis eorũ.⁊ mors vltra nõ
erit neqꝫ luctus neqꝫ clamor neqꝫ dolor erit
vltra: que ꝑ̇ma abierunt. Et dixit q̇ sedebat
ĩ throno. Ecce noua facio oĩa. Et dixit mihi

Scribe: q̇a h̄ v̄ba fidelissima sūt ⁊ vera. Et
dixit mihi. Factum est. Ego sum alpha ⁊ o:
initiū ⁊ finis. Ego sitiēti dabo de fonte aque
viue grat̄. Qui vicerit· possidebit h̄. Et ero
illi de⁹. ⁊ ille erit mihi fili⁹. Timidis autē ⁊
icredulis ⁊ execrat̄ ⁊ homicidis ⁊ fornicato
rib⁹ ⁊ venefic̄ ⁊ idolatr̄ ⁊ oib⁹ mēdacib⁹· ps
illoꝝ erit in stagno ardenti igne ⁊ sulphure
qḋ ē mors secūda. Et venit vn⁹ de septē an/
gelis hn̄tib⁹ phialas plenas septē plag̃ no/
uissimis· ⁊ locut⁹ ē mecū dicēs. Ueni ⁊ ondā
tibi spōsam vxorē agni. Et sustulit me in spū
in mōtē magnū ⁊ altū. ⁊ ondit mihi ciuitatē
scām irl̄m descēdentē de celo· hn̄tē claritatē
dei. Et lumē ei⁹ sil̄e lapidi p̄cioso tāq̄ lapidi
iaspidis· sicut crystallū. Et hēbat murū ma/
gnū ⁊ altū hn̄tē portas duodeci. ⁊ i port̄ an/
gelos duodeci. ⁊ noia inscripta que sūt noia
duodecim tribuū filioꝝ isrl̄. Ab oriēte por/
te tres. ⁊ ab aquilone porte tres. ⁊ ab austro
porte tres. ⁊ ab occasu porte tres. Et murus
ciuitatis habens fundamēta duodecim. ⁊ i
ipsis duodecim noia duodecim apostoloꝝ ⁊
agni· Et q̇ loq̄bat᷑ mecū hēbat mēsurā arū/
dineā aureā ut metiret᷑ ciuitatē ⁊ portas ei⁹
⁊ murū. Et ciuitas i q̄dro posita ē. ⁊ lōgitu/
do ei⁹ tāta ē quāta ⁊ latitudo. Et mēs⁹ ē ciui/
tatē de arūdine aurea p̄ stadia duodeci mi/
lia. ⁊ lōgitudo ⁊ altitudo ⁊ latitudo ei⁹ eq̄lia
sūt. Et mēsus ē muros ei⁹ centū q̄draginta
q̄tuor cubitoꝝ· mensura hois q̄ ē angeli. Et
erat structa muri ei⁹ ex lapide iaspide: ipsa
v̄o ciuitas auꝝ mūdū· sil̄e vitro mūdo. ⁊ fū/
damēta muri ciuitat̄ oi lapide p̄cioso orna/
ta. Et fūdamētū p̄mū iaspis· secūdū sapphy/
rus· tertiū chalcedoni⁹· q̄rtū smaragd⁹· q̄ntū
sardonix· sextū sardi⁹· septimū chrysolithus·
octauū beryll⁹· nonū thopaci⁹· decimū chry/
sopassus· vndecimū hyacinth⁹· duodecimū
amethist⁹. Et duodeci porte· duodeci mar/
garite sūt p̄ singulas. Et singule porte erant
ex singulis margarit̄. ⁊ platea ciuitat̄ auꝝ
mūdū tāq̄ vitrū p̄lucidū. Et tēplū nō vidi in
ea. Dn̄s. n. de⁹ oipotēs tēplū illi⁹ ē ⁊ agn⁹. Et
ciuitas nō eget sole neq̄ luna· ut luceāt i ea.
Nā claritas dei illuiabit eā. ⁊ lucerna ei⁹ ē
agn⁹. Et ambulabūt gētes i luie ei⁹. ⁊ reges
t̄re afferēt gloriā suā ⁊ honorē i illā. Et por/
te ei⁹ nō claudent᷑ p̄ diē. Nox. n. nō erit illic.
Et afferēt gloriā ⁊ honorē gentiū in illā. Nō
intrabit in ea aliq̇d coinq̇natū aut abhomi/
natione̅ faciens ⁊ mēdaciū: nisi q̇ scripti sūt
in libro vite agni. XXII

Et ondit mihi fluuiū aq̄ viue splēdi/
dum tāq̄ crystallū p̄cedentē de sede
dei ⁊ agni. In medio platee ei⁹. ⁊ ex
vtraq̄ p̄te flumis lignū vite afferēs fructus
duodecim p̄ mēses singulos reddēs fructū
suū. ⁊ folia ligni ad sanitatē gētiū. Et oē ma/
ledictū nō erit āpli⁹: s̄ sedes dei ⁊ agni i illa
erūt. ⁊ serui ei⁹ seruiēt illi. Et videbunt faciē
ei⁹. ⁊ nomē ei⁹ i frōtib⁹ eoꝝ. Et nox vltra nō
erit. ⁊ nō egebūt lumine lucerne neq̄ lumine
solis· q̄m dn̄s de⁹ illuiabit illos. ⁊ regnbūt i
secula seculoꝝ. Et dixit mihi. Hec v̄ba fide/
lissima sūt ⁊ vera. Et dn̄s de⁹ spirituū p̄phe/
taꝝ misit angelū suū· ondē s̄uis suis q̇ opor/
tet fieri cito. Et ecce venio velocit᷑. Btūs q̇
custodit v̄ba p̄phie libri hui⁹. Et ego iohes
q̇ audiui ⁊ vidi h̄. Et p⁹q̄ audissem ⁊ vidis/
sem: cecidi ut adorarē an̄ pedes āgeli q̇ mi/
hi h̄ ondebat. Et dixit mihi. Uide ne fecer̄.
Cōseru⁹. n. tu⁹ sū ⁊ fratrū tuoꝝ p̄ph̄aꝝ. ⁊ eoꝝ
q̇ seruāt v̄ba p̄phie libri hui⁹. Deū adora. Et
dixit mihi. Ne signeris v̄ba p̄phie libri hui⁹
Tēp⁹. n. p̄pe ē. Qui nocet noceat adhuc. ⁊ q̇
i sordib⁹ ē· sordescat adhuc. Et q̇ iust⁹ iustifi/
cetur adhuc. ⁊ scūs sanctificet᷑ adhuc. Ecce
venio cito. ⁊ merces mea mecū ē· reddē vni/
cuiq̄ s̄m opa sua. Ego sū alpha ⁊ o· prim⁹ ⁊
nouissim⁹· p̄ncipiū ⁊ finis. Btī q̇ lauāt sto/
las suas i sanguine agni ut sit ptās eoꝝ i li/
gno vite. ⁊ p̄ portas itrēt ciuitatē. Foris ca/
nes ⁊ venefici ⁊ ipudici ⁊ homicide ⁊ idolis
s̄uiētes. ⁊ ois q̇ amat ⁊ facit mēdaciū. Ego
ih̄s misi āgelū meū testificari vob̄ h̄ in eccle/
sijs. Ego sū gen⁹ ⁊ radix dauid· stella splēdi/
da ⁊ matutīa. Et spūs ⁊ spōsa dicūt veni. Et
q̇ audit· dicat veni. Et q̇ sitit veniat. ⁊ q̇ vult
accipiat aquā vite gratis. Cōtestor. n. oi au/
diēti v̄ba p̄phie libri hui⁹. Si q̇s apposuerit
ad h̄· apponet de⁹ sup̄ illū plagas scriptas i
libro isto. ⁊ si q̇s diminuerit de verbis libri
p̄phie hui⁹· auferet de⁹ p̄tē ei⁹ de libro vite. ⁊
de ciuitate scā. ⁊ de his q̄ scripta sūt in libro
isto. Dicit q̇ testimoniū p̄hibet istoꝝ. Etiam.
Uenio cito· amen. Ueni dn̄e ih̄u. Grā dn̄i
nr̄i ih̄u x̄pi cū oibus vobis. Amen.

Explicit biblia impressa Vene/
tijs per Franciscum de hailbrun
.M. CCCC. LXXX.

Incipiũt interpretatiões hebraicorũ nominũ scđm ordinẽ alphabeti.

Aç : apprehendens·uel apprehẽsio.
Aad : testificans uel testimoniũ.
Aadbar : deprecatio.
Aalma: virgo abscõdita·uel absconsio virginitatis.
Aara: mõtana·uel mons fortitudinis.
Aaron : mons fortis·uel mons fortitudinis·siue montanus.
Aaronite: mõtes robusti·uel mõtiũ fortitudines·siue mõtani·aut montes eoꝝ.
Aars: sol·uel lumẽ·siue illuminans·aut illumuatio.
Aathat: de patre tuo·uel tẽpore tuo·siue tu ante·aut temporalis tuus.
Aaç : apprehẽdens·uel fortitudo·seu fortis· aut apprehensio.
Aaçia: patruꝰ·uel patruelis·seu apphendẽs dñm·aut fortitudo dñi.

Hic.b.post.a.

Abba: pater·uel paťnitas. Syrum est : non hebreum.
Abbachuc: luctator forť·ul' rigidꝰ· siue cõplexans eos·aut susceptio eorũ.
Abbadia: seruus dñi·uel seruiẽs dño.
Abbaga: pať sollennis·uel pr̃is sollẽnitas· seu pať loquẽs·aut patris locutio.
Abaia: pať dñs·uel pať abũdãs·siue pater meus iste·aut patris mei abũdantia.
Abaim: paťeis·uel paternitatis eoꝝ.
Abana : pater gratꝰ·uel lapides colligens.
Abani: patrį reqes·uel pater cõmotꝰ·seu pať gratꝰ mihi·uel pater gratificãs me.
Abania: pater gratꝰ dño·uel pater gratificans deum.
Abaria: transiẽs dñs·uel in trãsitu dñi·siue pater suscitãs dñm·aut pať vigilans dño.
Abarim: ptransiens·aut ptransitio·seu mõtes in transitu·uel mõtes trãseuntiũ.
Abaron: pať suscitãs dolorẽ·uel pr̃ vigilãs murmurationi·siue pater suscitãs iniqtatẽ· aut pater vigilans inutilitati.
Abalbai: parcẽs·ul' pepcit·seu parcẽs mihi aut parsimonia mea.
Abda: seruiens·uel seruitiũ·siue seruus eiꝰ· aut seruiens ei.
Abdai: seruꝰ meꝰ·uel seruiẽs mihi·siue seruiens eiꝰ·uel seruitꝰ mea·uel seruitiũ eiꝰ mihi.
Abdehel: seruus dei·uel seruiens deo.
Abdemelech : seruꝰ regꝭ·uel seruiens regno· siue seruꝰ regius·aut seruus regnator.
Abdenago: seruꝰ tacẽs·uel seruiens taceo· uel dñi auxiliũ·aut dñs auxiliator.
Abdi: seruꝰ meꝰ·uel seruiẽs mihi.
Abdias: seruꝰ dñi·uel seruiens dño·siue dñi testis·aut dño electus.
Abdiel: seruus dei·uel seruiens deo.
Abdo: seruus eiꝰ·uel seruiens ei.
Abdom: seruiẽs eis·uel seruus eoꝝ.
Abdon: seruus merẽs·uel seruꝰ inutilis.
Abdon: seruꝰ musitãs·uel seruꝰ iniquus.
Abdon: ãcilla dolẽs·ul' seruiẽs murmurãdo
Abed: seruus ppl'i·uel seruiens pplo.
Abedia: seruiẽs dño·uel seruitiũ dñi.
Abel: cõmittens·uel cõmissio.
Abel: luctꝰ·uel vapor·seu vanitas·aut miserabilis.
Abela: cõmittens ei·uel cõmissio eiꝰ·siue lugens eũ·aut miserabilis ei.
Abelga: vapor valliũ·uel luctꝰ deuorans.
Abelmarim : vanitas habitaculi·uel luctꝰ inhabitantium.
Abelmeola: vapor vallis salse·uel luctꝰ parturientiũ·seu vanitas domicilij·uel miserabilitas inhabitationis.
Abelmeula: idem est.
Abelsatim: vapor spinosus·uel luctus germinans·seu miserabilis positio·aut vanitas resurrectionis.
Abemboen : lapis pollicis eoꝝ·uel lapis in medio eoꝝ.
Abeneçer : lapis adiutorij·uel lapis auxiliator.
Abẽner: lapis lucidus·uel pať lucerne.
Aber : cõmisit·uel certamen iniijt·seu particeps·aut participatio.
Aber: vulnus·uel liuor·siue lucidus·aut neratus.
Abessalon: pax patrį·uel pať pacis·siue pr̃is luctus·aut patris amaricatio.
Abessan: pať abundans·uel pr̃is egressio.
Abethan: pr̃is repulsio·ul' via explorati õis.
Abethsethum: luctus lictorum·uel vanitas germinis.
Abgatha : pater tangẽs ridentẽ·uel patris tactus ridentis.
Abia: pať dñs·uel patris dñm·siue dñi paternitas·aut vbi pater fuit.
Abiail: pať meus exultans·uel patris mei exultatio.

Abial: pater meus cōtempt⁹ · uel patri mei despectio.
Abiasbori: pater meus supintelligens · uel patris mei supintelligentia.
Abiam: pr̄is mei pplr̄us · uel pat̄ meus cor.
Abiasab: pater meus colligens · uel patris mei collectio.
Abiasaph: pat̄ meus cōgregans · uel patris mei congregatio.
Abiathar: pater me⁹ ros · uel pater meus supfluus · siue pat̄ me⁹ suscitans pctm̄ · aut pater meus peccato vigilans.
Abida: pat̄ me⁹ sciēs · uel pr̄is mei scientia.
Abidam: pater me⁹ sciens eos · uel pat̄ me⁹ scientia eorū.
Abidan: pat̄ me⁹ iudex · ul̄ pr̄is mei iudiciū
Abiel: pat̄ me⁹ deus · uel pr̄is mei deitas.
Abiem: pr̄is mei mat̄ · uel pr̄ me⁹ matern⁹.
Abieçer: pater meus fortis · uel patris mei auxiliū · siue pater me⁹ sepatus · aut patris mei sanctificatio.
Abieçeri: patris mei auxiliū · uel pat̄ meus auxiliator meus.
Abigabaon: pat̄ collis merent; · aut pater vallis mesticie · siue pater me⁹ vallis mesta uel pater meus collis merentiū.
Abigail: pater meus exultans · uel patris mei exultatio.
Abigal: pat̄ roris · uel erroris · siue pr̄is mei aceruus · aut patris mei inuolutio.
Abibel: pat̄ me⁹ de⁹ · uel patris mei deitas.
Abilma: lugens · uel plorās · siue luct⁹ · aut ploratio.
Abilmei: lugentes · uel plorantes · seu vani · aut miserabiles.
Abilmes: idem.
Abimadel: pater meus a deo · uel pater me⁹ exaudiens deum.
Abimelech: pr̄ me⁹ rex · uel pr̄is mei regnū.
Abim: pater mēsure · uel pater mēsuratus · siue pater fuit · aut pater erit.
Abinaam: patris mei dec⁹ · uel patris mei cōmotio.
Abinadab: patris mei votū · uel pater me⁹ spontaneus.
Abinoem: patris mei fidelitas · uel patris mei requietio.
Abira: pater meus magister · uel patris mei magisterium.
Abiram: pater meus excelsus · uel pat̄ me⁹ exaltat⁹ · siue pater me⁹ sublimis · aut patri mei sublimitas.
Abiron: pat̄ me⁹ magister musitās · uel pat̄ me⁹ mḡr murmurans · siue pater me⁹ mḡr iniquus · aut pat̄ me⁹ magister inutilis.
Abisa: pat̄ salutis · uel patris salutare.
Abisa: pat̄ meus sacrificans · uel patris mei sacrificiū · siue patris mei incēsum · aut patris mei holocaustū.
Abisai: pat̄ salut; mee · ul̄ pr̄is salutare mihi
Abisai: pater me⁹ incensū mihi · uel pat̄ me⁹ sacrificiū meū.
Abisai: pater meus superfluus · uel patris mei rugitus.
Abisag: patris mei incensum · uel patris mei holocaustum.
Abisue: pat̄ me⁹ cātās · uel pr̄is mei cātilena siue pat̄ me⁹ loquēs · aut pr̄is mei locutio.
Abisur: pater meus murus · uel pater me⁹ directus.
Abisur: pater me⁹ robustus · uel pater meus angustiatus · siue pater me⁹ continens · aut patris mei acerbitas.
Abitbal: pat̄ me⁹ ros · uel pat̄ me⁹ irrorat⁹ · siue patrē meū apprehendens · aut pr̄is mei apprehensio.
Abiu: pater me⁹ est · uel pater meus ipse.
Abiud: patris robur · uel patris robor · siue pater cor · aut pater meus iste.
Abiçer: pat̄ lucidus · uel patris lucerna.
Abobi: pat̄ incātator: ul̄ pr̄is amplexatio.
Abor: pat̄ montiū · uel patris foramē · seu pr̄ luminis · aut pater iracundus.
Abra: pr̄is magisteriū · uel pr̄is exaltatio.
Abrabā: pater vidēs pplm̄ · uel pater vidēs multitudinem · seu pater multitudinis · aut pater multarū: subintelligit̄ gentiū: nō est enim in nomine.
Abram: pater excelsus · uel pat̄ exaltat⁹ · seu pater sublimis · aut pr̄is sublimitas.
Abrech: pater delicat⁹ · uel pater tenerrim⁹. Ipse est ioseph q̄ prelat⁹ egypto cum esset tener ac delicat⁹ etate iuuētutis fact⁹ ē pat̄ senū merito sapiētie ⁊ prelat⁹ sapientib⁹.
Absalon: pax patris · uel pat̄ pacis · uel patri luct⁹ · aut patris amaricatio.
Absalon: patrem meū pacificans · uel patri mei amaricatio.
Absanias: pater egressus dn̄o · uel patris abundantia dn̄i.
Abur: patris lumen · uel pat̄ igneus · seu pat̄ incendens · aut patris apertio.

Abur: liuor·uel plaga·seu liuidus·aut vulneratus.

Hic.c.post.a.

Achab: frater patris·uel fraternitas paternitatis.
Acham: frater patris sui·ul' fraternitas paternitatis sue.
Acchabim: decenter·uel scorpiones.
Achaia: soror laborās·ul' soror q̄·siue soror dñi·aut frater eius dñs.
Achaici: fratres laborantes·uel frēs q̇·seu frēs dñi·aut frater eorū dñs.
Achaim: ꝑrupta·uel vmbraculū·siue soror laboris·aut fraternitas eoꝝ.
Achal: oīa·uel in oībus·seu frater cōcept⁹·aut fratris cōmixtio.
Acham: labor·uel necessitas·seu coluber insidians·aut fraternitas eoꝝ.
Achāmoni: frater sapientie·uel frater sapientissimus.
Achan: tribulator·uel necessarius.
Accan: necessitas·uel tribulatio.
Acharan: retinens·uel apprehendens·siue retinēs gr̄am·aut apphensio gratie.
Achar: merces·uel turbator·siue tumulus·aut ꝑuersio.
Acharam: turbās ppl'm·uel peruersio ppl'i·siue ꝑuertēs eos·aut turbatio eoꝝ.
Acharan: merces gr̄e·ul' turbās ḡtificatos.
Accarcha: infern⁹·uel pauimentū.
Acharis: sterilis·uel ingrat⁹·seu sterilitas·aut ingratitudo.
Acharob: mures·uel demolitio.
Accaron: in pascuis·uel greḡ pascua·seu sterilitas·aut eruditio tristicie.
Accaronite: in pascuis·uel pascua gregū·siue steriles·aut erudimēta tristiciarū.
Achas: tenēs·aut apprehēdens·siue retētio aut apprehensio.
Achaç: cōuertēs·ul' apphendēs·siue cōuersus visioni·aut apprehēdēs fortitudinē.
Achaçias: apphendēs dñm·uel apprehēsio dñi·seu ꝯuersus fortiter dño·aut apprehēdens visionē dominicā.
Achaçib: frater lupi·uel frat' deuorans·seu tenens lupū·aut apprehendēs rapacitatē.
Acsa: claudicās·uel factura.
Acsaph: clauda collectio·uel factura ꝯgregationis.
Aces: hamus·uel retētio·siue humilis·aut humilitas.
Acces: idem.
Acceretth: dissipans·uel dispdēs·siue demoliens·aut interficiēs.
Accerethi: dissipans me·uel dispdens me·siue demolitio mea·aut interfectio mea.
Achela: suscipiēs eū·uel susceptio eius.
Acheldemach: ager sanguis·uel ager sanguineus. Syrū est: nō hebreū.
Accherubim: cognosce·ul' ītellige·siue sciēs multitudinē·aut scie multitudo.
Achi: frat' meus·uel fraternitas mea.
Achia: vmbraculū·uel ꝑruptio·seu frater dñi·aut fraternitatis dñs.
Achiam: frat' ppl'i·uel fratrꝫ ppl'us·siue vmbraculū eis·aut ꝑruptio eoꝝ.
Achias: merces ul' retributio·seu frat' dñs·aut fraternitas dñi.
Achie: vmbraculū·uel in collibus.
Achila: suscipiēs eū·uel susceptio eius.
Achilai: suscipiens eum mihi·uel susceptio eius mea.
Achim: fletus·uel plorans·siue frater eius·aut fraternitas eoꝝ.
Achimaas: fratris mei onus·ul' fratrꝫ mei assumptio.
Achimai: frater meus reductus·uel fratris mei reductio.
Achimau: frater meus quis·uel frat' meus quomodo.
Achimelech: frat' meus rex·uel fratris mei regnum.
Achimoth: frater meus mortu⁹·uel fratris mei desertio.
Achimaan: fr̄is decor·uel frater decorus.
Achinoem: fratris decus·uel fraternitati delectabilis.
Achior: fratris mei lumen·uel frater meus montan⁹·seu fratris mei foramē·aut fratrꝫ mei iracundia.
Achis: frat' meus·uel quomodo est.
Achis: frater vir·ul' derūtñ vir·seu frat' me⁹ aut fraternitas viri.
Achisamech: fratrē meū corroborans.uel fratris mei firmamentū.
Achisamech: fratrē adiuuās·aut fraternitatis adiutor·seu fraternitatꝫ fultura·aut fraternitatis erectio.
Achitob: frater meus bonus·uel fratrꝫ mei bonitas.
Achitophel: frat' me⁹ ruēs·ul' fr̄is mei ruina
Achitophel: frater meus cadens·uel frater

meus irruens·ſiue frater meus tractans·
aut frater meus cogitans.

Achiçib:ſtulticia·uel mẽdaciũ·ſeu frat̃ meꝰ deuorans·aut fratris mei hoſtia.

Accho:hamus·uel vſq₃ huc·ſiue humilitas aut retentio.

Acchoe: hamꝰ·uel vſq₃ huc·ſeu retinens eũ aut humilitas eius.

Acchoite: hami·uel vſq₃ huc·ſiue humiles· aut retenti.

Acchos: hamꝰ·uel vſq₃ huc·ſiue humilitas· aut retentio.

Acchobor: mures·uel deuaſtatio.

Achor: turbatio·uel tumultꝰ·ſeu ꝑuertens· aut peruerſio.

Achor: fratris lumen·uel fratr̃ altitudo·ſeu fratris foramen·aut fratris iracundia.

Achozon: retẽtio·uel apprehẽſio·ſeu retinẽs aut apprehendens.

Acchub: hami grauitas·uel humilitat̃ cõ‑ demnatio.

Acchupha: hamꝰ ſubitꝰ·ul' hũilis eructatio

Acchus: retinẽs cõſiliũ·ul' hũilis cõſiliator

Acchur: retinẽs lumẽ·ul' humilitas ignea.

Achçib: retẽtio·uel derelicta·ſeu mendaciũ aut ſtulticia.

Achçiba: mentiens ei·uel ſtulticia eius·ſeu retinens eũ·aut derelicta ei.

Hic.d.poſt.a.

Ada: teſtificãs·uel teſtimoniũ.

Adad: teſtis·uel patruꝰ·ſiue preci‑ puus·aut patruelis.

Adada:teſtis eius·uel vſq₃ ad teſtimoniũ· ſiue p̄cipuus ei·aut patruelis eius.

Addabarim: deuteronomiũ grece: ſecũda legiſlatio latine.

Adadeçer: decorũ auxilium·uel precipuus ſeparator.

Adadeçer: teſtimoniũ fortitudinis·uel pa‑ truelis ſcificatio·ſiue fortitudine p̄cipuus. aut teſtificatio ſanctificationis.

Adaglam: ꝯgregãs eos·ul' ꝯgregatio eoꝝ

Adai: robuſtus·uel ſufficiẽs·ſiue teſtis meꝰ aut fortitudo mea.

Adaia: ſeruiẽs dño·uel teſtimoniũ dñi.

Addaia: ſeruus dñi·uel teſt ficãs dñm.

Adalia:ſeruus laborans·uel teſtimoniũ la‑ horioſum.

Adalia: teſtis laborãs·uel ſeruꝰ laborioſus

Adam: teſtificãs eos·uel teſtimoniũ eorũ.

Adam: homo·aut terrenus·ſiue indigena· uel terra rubra.

Adama: humus·aut terra:ſiue terrena·uel deſiderabilis.

Adame:cruores·ul' ſanguines:plurali nu‑ mero.

Adami: magnificãs·uel que ẽ magnificen‑ tia·ſiue ſeruiẽs populo meo·aut teſtificãs populum meũ.

Adar: grex·uel populus.

Adar: palliũ·uel ſublimis·ſiue teſtis vigi‑ lãs·aut ſeruꝰ ſuſcitator.

Adar: palliũ·uel magnificus.

Adarſa: teſtificãs ſolẽ·ul' ſeruꝰ illuminator

Adaſſa: noua·uel nouitas·ſeu teſtis factu‑ re·aut ſeruitꝰ plaſmationis.

Adaſſor: ſeruus fortis·uel teſtis anguſtia‑ tus·ſeu ſeruiens petre·aut teſtificãs ſagittã luminis.

Adgam: pat̃ ſordis·uel teſtis ſordidus.

Admatha: ſeruus donator·uel teſtificans conſũmationẽ.

Adrach: ſtola·uel decorus·ſiue indumẽtũ· aut induitio.

Adraim: mũdans peſſimos·uel mundatio peſſimorũ.

Adramelech:ſtola regis·ul' decor regni·ſeu rex indutꝰ·aut regnator decorus.

Adenabeth: ſeruus ꝓphetiçans·uel teſtifi‑ cator ꝓphetie.

Ader: rex effuſus·uel turris gregis·ſiue te‑ ſtis vigilans·aut ſeruus cõſurgens.

Adeſa: teſt̃ facture·uel ſeruꝰ plaſmator·ſiue ſeruitꝰ nouitat̃·aut teſtificatio ſcificatiõis.

Adema: ſeruus dñi·uel teſtificãs dñm.

Adrehel: greges dei·uel oues diuine·ſeu de‑ corans deũ·aut induitio dei.

Adremelech: ſtola reg̃·uel decor regni·ſiue rex indutus·aut regnator decorus.

Adrẽmon:teſtis ſublimis·uel ſeruꝰ eccleſie.

Adreçer: ſtola fortis·uel decor ſeparatꝰ·ſeu decorũ auxiliũ·aut indumẽtũ ſcificationis

Adi: ſeruus meꝰ·uel teſtimoniũ meũ.

Adiada:ſeruiens teſtibꝰ·uel fortitudo teſti‑ ficantium.

Adihel: ſeruus dei·uel teſtificãs deũ deorũ.

Adin: ſeruiẽs cauſe·uel teſtis iudicij.

Adina:ſeruiẽs cauſe eiꝰ·ul' teſtis iudicij eiꝰ.

Adino: tenellꝰ·uel delicatꝰ·ſeu fortis iudex aut fortis cauſator.

Adithaim:ſeruitꝰ duplex·uel teſtificatio.

Adrias: continens mala·uel locꝰ malorũ·

seu decoꝝ facture·aut induitio plasmatiōis.

Adribel: gplꝰs dei·uel oues diuine·seu decorans deū·aut induitio dei.

Ado: seruus·seu testis·uel seruiēs dño·aut fortitudo eius.

Adoar: seruꝰ vigilās·uel seruꝰ suscitatoꝛ.

Adoch: seruū tenens·uel testificationis apprehensio.

Adollam: ꝯgregās eos·uel ꝯgregatio eoꝝ·seu testimoniū aque·aut testificatio ī aqua

Adollamin: idem qd̄ adollam.

Adollamites: ꝯgregās eos·uel ꝯgregatio eoꝝ·seu testꝫ aque·aut testificatio in aqua.

Adom: seruiēs eis·uel fortitudo eoꝝ.

Adomim: rubra·uel ascensus ruforū. Iste est locꝰ ille cruentꝰ ⁊ sanguinarius quo deuenit homo q̇ ab irl'm descendit in hiericho ⁊ incidit in latrones.

Adon: seruꝰ merēs·uel testis murmurans·siue fortꝫ iniquꝰ·aut fortitudo inutilis.

Adonai: dñs·uel dñator.

Adonaia: dñs dñans·uel dñi dñatio.

Adonias: dñator ē dñs·uel dñi est dñatio.

Adonibeçech: dñs micans·uel dñs fulgurans·uel dñs dñator egestatꝫ·aut dñs dominator vani cōtēptus.

Adonicham: dñs callidus·uel dñator calliditatis.

Adoniram: dñs exaltatus·uel dominator sublimis.

Adonisedech: dñs pac̄·ul' dñator iusticie.

Adopsithe: libertas·uel gaudiū.

Ador: seruitus generās·uel testificatio generationis.

Adulam: testimonium prius·uel seruiens eternitati.

Aduram: decor excelsi·ul' generatio excelsa seu decor excelsus·aut fluuij exaltatio.

Adrumentina: visio sublimis·uel videns sublimiter.

Hic.e.post.a.

REgla: vitula·uel iuuēcula·siue sollēnis·aut festiuitas eiꝰ.

Aegyptus: tenebre·ul' angustia·siue tribulatio coangustās·aut tribulationis coangustatio.

Aegyptij: tenebre·uel angustiantes·seu tribulantes coangustatos·aut tribulatores coangustatorū.

Aeglon: iuuēcula·ul' vacca eorū·seu vacca merēs·aut iuuēcula inutilis.

Aelam: vestibulū·uel antefores·seu postis·aut superliminare.

Aelamite: vestibula·ul' antefores·seu postes aut supliminaria.

Aelam: apposita·uel obiecta·seu respiciens·aut cōparata.

Aelamite: appositi·uel obiecti·seu respicientes·aut cōparati.

Aelmoth: taberne·uel officine·seu taberne mortis·aut officine mortuoꝝ.

Aena: fons·uel biuiū·seu fons eiꝰ·aut oculus eius.

Aendor: fons gnāns·ul' oculꝰ gnātionis.

Aeneas: pauper·uel miser·seu respondens·aut responsio.

Aenganim: fons hortorū·uel oculꝰ elatorū.

Aenom: fons eorū·uel oculus eorū.

Aerim: acervꝰ lapidū·uel aceruati lapides

Aesdrelon: auxiliū meroris·uel misericordia dolentiū.

Aesmon: terra deserta·uel terra inculta·seu terra merēs·aut terra inutilis.

Aetham: valida·uel antiqua·siue ascendēs aut fortitudo.

Aethi: obstupefaciens·ul' pterrens·seu frōr pr̄is mei·aut obstupefaciens pater meus.

Aethiopia: tenebre·uel caligo·seu tenebrans·aut caligans.

Aethiopes: tenebrosi·ul' caliginosi·seu tenebrantes·aut caligantes.

Aethonodosai: via iferior·uel viantes iferiꝰ.

Hic.ph.post.a.

APhaim: humꝰ eoꝝ·uel volatꝰ eorū·seu liberās eos·aut securitas eoꝝ.

Aphaim: idem.

Aphain: humꝰ·uel volatꝰ·seu liberās pauperes·aut securitas gratie.

Aphan: humꝰ mea·uel volatꝰ meꝰ·seu liberās paupes meos·aut securitas gr̄e mee.

Aphar: t̄ra·ul' puluis·siue humꝰ·aut fodiēs

Aphar: puluis suscitans·uel humꝰ vigilie·seu liberās vigiles·aut securitas suscitatoꝝ

Aphara: terra eiꝰ·uel puluis eiꝰ·siue humꝰ eius·aut fodiens eū.

Aphara: puluis suscitās eū·uel humus vigilie eius·seu liberans vigilantes eis·aut securitas suscitatoꝝ eius.

Aphara: taurus·uel vitulus·siue puluis eius·aut fodiens eū.

Apharam: fodiēs humū·uel puluis iutilis.

Apharaim: puluis suscitans eos·uel humꝰ

vigilie eoꝝ·seu liberãs vigilantes eis·aut securitas suscitatorũ eius.

Aphârim: fodiens mare·uel maris effossio

Apharin: puluis suscitãs eos·uel humus vigilie eoꝝ·seu liberãs vigilãtes eis·aut securitas suscitatoꝝ eius.

Apharsa: terra digna·ul' fodiens eleuationem·seu liberalitas solis·aut liberans illuminatos.

Apharsacei: freni digne·ul' fodiẽtes eleuatos·seu liberi solis·aut liberãtes illumiatos

Apharsual: tellus saluata·uel terra salutꝭ·siue puluis suscitans salutẽ·aut humus vigilans saluationi.

Aphasothi: securitas·uel libertas·seu liberũ germen·aut securitas resurrectionis.

Apharias: iudicãs dñs·uel iudiciũ dei.

Aphech: cõtinuit·uel cõtinentia·siue continens·aut furor nouus.

Aphech: cõtinebit·uel apprehendet·siue cõtinens·aut apprehensio.

Apheca: cõtinebit eũ·uel apprehendet eum·siue cõtinentia eiꝰ·aut apprehẽsio eius.

Aphe: furor alienus·uel vita dissipata·seu vitã dissipãs·aut vite discussio.

Aphelethi: mirabilis·uel admirandus·seu viuificans·aut excludens.

Apher: humus·uel fodiens·seu puluis·aut vitulus.

Aphereçei: separati·uel absq; muro·seu fodientes oliuã·aut vituli fornicantes.

Aphes: in finibꝰ·uel in extremis.

Aphes: donũ in finibꝰ rubentiũ·uel i extremis ascensiõis ruforũ.

Aphses: libere egrediẽs·ul' securitas egressionis.

Aphia: liberalis dñs·uel liberalitas dñi.

Aphrica: fertilis·uel augmentata.

Aphricani: fertiles·uel augmentati.

Aphiba: colligẽs recte·uel cõgregãs cõuersionẽ·seu liber egressus·aut secura egressio.

Aphith: securus·uel liber·seu securitas·aut liberalitas.

Aphon: volans inique·uel volatꝰ meroris·seu libere murmurãs·aut securitas iutilis.

Aphonite: volantes inique·uel volãdo merentes·seu securi inutiliter·aut libere murmurantes.

Aphus: volans cõsilio·uel volatus cõsilij·seu libere cõsulẽs·aut securꝰ festinator.

Aphuth: eiꝰ indumentũ·uel eiꝰ declinatio.

Aphutei: eius indumenta·uel eius declinationes.

Hic.g.post.a.

Aga: festiua·uel sollẽnis.

Aga: loquens·uel meditãs·seu meditatio·aut loquela.

Agaba: festiuus patꝰ·uel sollẽnitas patris.

Agabus: nũcius tribulans·uel tribulationis annũciatio.

Agad: planctꝰ egypti·uel plãctꝰ egyptiorũ·seu seruitꝰ festiua·aut sollẽne testimoniũ.

Agag: doma·uel tectũ·seu festiue sollennis·aut festiua sollẽnitas.

Agagite: domata·uel tecta·siue sollẽnes festiue·aut festiui sollẽniter.

Agai: questio·aut festiuitas·seu loquẽs m̃·aut meditatio mea.

Agla: vitula·uel iuuẽcula·seu sollẽnis·aut festiuitas eius.

Agar: aduena·uel cõuertens·seu festũ suscitans·aut sollẽnitas vigilie.

Agareni: aduene·uel cõuersi·seu festa suscitãtes·aut sollẽnitates vigiliaꝝ.

Agarai: aduena vultur·uel cõuersio deuoratoris·siue festiuus magister meꝰ·aut sollẽnitas magistri mei.

Age: questio·ul' sollẽnis·seu meditatio·aut loquela.

Ageba: sollẽnis patꝰ·uel festiuitas patris.

Agedgad: accinctus·uel annũciãs pdo.

Agedgad: festiua seruitꝰ pdonis·uel sollẽne testimoniũ accinctionis.

Agelom: sollẽnis candor·uel annũcia iniquitatẽ meam.

Aggeus: festiuus·uel sollẽnis·seu querens cõsiliũ·aut letus festiuator.

Agi: questio·uel sollennis·seu sciens me·aut festiuitas mea.

Agia: querẽs dñm·uel sollẽnitas dñi.

Agia: sollẽnis dño·uel festiuitas dñi.

Agirẽmon: fons sublimis·uel fons ecclesie seu fons congregans·aut fons malorum granatorũ.

Agrippa: cõgregans subito·uel congregatio subita.

Agrith: aduene·ul' incola·siue aduena meꝰ aut incola meus.

Agith: festiua·uel sollennis·seu meditatio·aut loquela.

Agithe: festiui·uel sollẽnes·siue loquentes·aut meditantes.

hic.b.post.a.

Ahab : frater patris·uel fraternitas paternitatis.
Abaion: campi·uel aulones·seu valles grandes·aut valles campestres.
Abalath : mons diuidens·uel mons leuis: id est limpidus·siue lubricus.
Abamon: sapiētia·uel sapientissimus.
Abara: fratris odor·uel frater odoris.
Abarel: post exercitū·uel sequēs exercitū dei. ipse est obab cognat⁹ moysi: qui ⁊ ietro.
Abares : testa·uel sol·seu siccitas·aut ariditas.
Abaç: patruus·uel patruelis·seu fortis·aut apprehendens.
Abaçias : patruus domin⁹·uel patruelis dño·siue apprehendens dominū·aut fortitudo dñi.
Abeberim : hebreorū·uel transeuntium·seu transitus·aut transitores eorū.
Abei: vmbraculū·uel infecūditas.
Aberi: declinans·uel declinatio.
Abesam: volūtas·uel cōsiliū·seu voluntati aut consilio eorū.
Abi : fraternitas·uel vbi hec·seu vallis·aut questio.
Abi : viuet·uel viuit·seu vita vallium·aut questio vite.
Abia : frater eius·uel vbi hec ei·seu vita ei⁹·aut viuit.
Abia : quercus eum·uel vallis ei⁹·seu vita vallīū eius·aut questio vite eius.
Abialim: cerui·uel ceruoꝝ lapides·siue vallis fermenti·aut questio malitie.
Abialon : admirās·uel admiratio·seu vita merens·aut vallis iniquitatis.
Abias : vita plasmata·uel vita facture·seu frat̄ sustollens·aut fratris plasmatio.
Abidad : viuens gloria·uel vita glorie·seu frater me⁹ gloriās·aut fratris mei gliatio.
Abie : sterilitas·uel obumbratio·seu frater obūbrans·aut fratris obumbraculū.
Abiel: viuens deo·uel viuens dñi·seu vita vallīū dei·aut questio vite diuine.
Abiere: vallis amica·uel vita amici·seu frat̄ meus amic⁹·uel fratris mei amicitia.
Abieçer : frater meus fortis·uel fratris mei auxiliator·seu vita vallīū separatorū·aut questio vite sanctificationis.
Abilam: dolens·uel parturiēs·seu añ fores uel ante vestibulū.
Abiloth: frater vinciēs·uel frater ligat⁹·seu vallis declinās·aut vite vocatio.
Abiluth: vallis inclyta·uel questio nobilis·seu frat̄ inclyt⁹·aut fraternitatꝫ nobilitas.
Abiman : vita qualis·uel questio que·seu frater quis·aut fraternitas quō.
Abimelech : vita regis·uel vallis regia·seu frater meus rex·aut fratris mei regnū.
Abim: fons·uel oculus.
Abinadab: frater sponte·uel frater spontaneus·seu vita vallīū spōtaneaꝝ·aut q̄stio vite spontanee.
Abin: frater merens·uel frater iniquus·seu vita vallium dolentium·aut questio vite inutilis.
Abiram: vallis excelsa·uel vita exaltata·seu frater meus sublimis·aut fratris mei exaltatio.
Abiran: sculptor·aut sculpens.
Abiranite: sculptores·uel sculpentes.
Abiroth : sculptū·uel scalptū.
Abisamech: fratris mei sculptura·uel fratris mei erectio·seu frater meus adiuuās·aut fratrē meū roborans.
Abisar : frater meus princeps·uel fratris mei leuamē·seu vita vallīū principis·aut questio vite angustiantis.
Abitub: frater meus bonus·uel fratris mei bonitas·seu vita vallīū deserētiū·aut q̄stio vite deserte.
Aboi: spina·uel compunctio.
Aboites: spinosi·uel cōpungentes.
Aboiaban : spina sapientie·uel compunctio intelligentis.
Aboman : perturbatus·uel pturbator·seu pungens quis·aut spina quō.
Abim: inutile·uel iniquitas.

hic.i.post.a.

Ai : vultur·uel deuorator.
Aia: vultur ei⁹·uel deuorans eū.
Aiath: vultur·uel ꝯdēnatio·seu vultur declinans·aut deuoratio peccatorū.
Aicham : frater meus surgens·uel frīs mei resurrectio·seu vultur callidus·aut deuorator calliditatis.
Aibel: vultur dei·uel deuorator deus.
Ailath: dolens·uel pturiens·seu vultur vinctus·aut deuorator declinans.
Ailon : vallis admirans·siue vbi erāt visi·aut vbi visi sunt.
Ailud: vultur vtinam vtilis·uel deuorator

vtinam declinatus.
Ailul: vbi erãt vrsi·uel vbi vrsi sunt.
Aim: inutilis·aut idolatra.
Aiman: idolũ gratũ·uel iutilis donatio·seu vultur quis·aut deuorator quõ.
Ain: fons·uel oculus.
Ainaam: vultur decor⁹·uel deuoratio pulchritudinis.
Ainagallim: ocul⁹ vituli·uel fons iundãs·siue ocul⁹reuelat⁹·aut fons trãsmigratiõis
Aion: vultur merens·uel vultur iniqu⁹·seu deuorat⁹ murmure·aut deuorator iutilis.
Air: ciuitas·uel oppidum.
Airsames: ciuitas solis·uel oppidum illuminatum.
Aismoth: desertio·uel adductio mortis.
Aith: cõdemnatus·uel cõdemnatio.
Aiud: vultur inclyt⁹·ul' deuorãs gloriosũ.

Dic.l.post.a.

Ala: cõmixtio·uel cõscẽdens·siue infirmus·aut infirmitas.
Alab: lactea·uel dulcedo.
Alach: lubricũ·uel pars mea.
Alacarnasũ: fermentũ cõcidens duces·uel cõmixtio diuidens principes.
Alal: laxitas·uel lassitas·siue leuitas·aut latitudo.
Alala: laxitas eius·uel lassitas ei⁹·seu leuitas eius·aut latitudo eius.
Alam: infirmãs eos·uel cõmixtio eorũ.
Alamath: despiciens vtrẽ·uel contemnens indignationem.
Alamon: despectio·uel desup multitudinem siue infirmãs eos dolori·aut cõmiscẽs eos iniquitati.
Alas: cõmixtio·uel fermentũ.
Alasam: triplicem·uel cõternatã·seu cõmiscens pplm·aut fermentatio populi.
Albialbon: patris mei dolor·uel pater me⁹ supintelligens.
Alchimus: fermentũ vani cõsilij·uel cõmiscens callidã festinationẽ.
Ale: cõscensio·uel cõmiscens·siue infirmus aut infirmitas.
Aleph: mille·uel doctrina temptationũ.
Alephsim: ignis·uel igne⁹·seu doctrina mãdati·aut milia tẽptationũ.
Allel: laus·uel laudatio.
Alleluia: laudate dñm·uel laudatio dñi.
Alexander: alleuans tenebras·uel auferẽs angustias tenebrarũ.
Alexandria: idem.
Alexandrim: tenebras alleuãtes·uel tenebrarũ angustias auferentes.
Alphalthi: bitumẽ·uel aque bituminis.
Alpheus: doctus·uel documentũ·siue fugitiuus·aut millesimus.
Alian: cõtenẽs donũ·uel despectio gratie.
Alian: eiectus·uel eiectio.
Alimis: vestibulis·uel supliminarib⁹.
Alinath: vter·uel indignatio.
Alinathan: cõtemptor doni·uel despiciens donatorem.
Almon: cõtemptus·uel despiciẽs.
Almondeblathaim: cõtemptus palatarũ·uel despiciens opprobria.
Almoth: vter·uel indignatio.
Aloes: laus facture·ul' laudatio plasmatoris
Allon: laus doloris·uel laus meroris·siue laudator iniqu⁹·aut laudator inutilis.
Alua: despiciẽs·uel cõtenens·siue cõtẽptus aut despectio.
Aluam: cõtemnens eos·uel despiciens eos seu contẽptus eis·aut despectio eorũ.
Alus: fermentũ·uel cõmixtio·seu cõtemnẽs consiliũ·aut despectus festinator.

Dic.m.post.a.

Am: gens·uel populus.
Ama: gens mea·uel populus me⁹.
Amaa: gens eius·uel pplus ei⁹·seu ppli testis·aut populũ testificans.
Amaad: pplm testificãs·uel ppli testificatio
Amad: pplus adhuc·uel pplus seruiẽs·siue pplus testis·aut populare testimoniũ.
Amadathi: popul⁹ seruiens peccato·uel populus testificans tempore.
Amador: populus testes generans·ul' ppls seruiens generationi.
Amal: gens cõmixta·uel pplus cõscendẽs·siue ppls infirm⁹·aut populi despectio.
Amalasar: dixit pnceps·uel dictũ pncipis·siue gens cõmixta carceri·uel popul⁹ despecte carceratus.
Amalech: gens bruta·uel ppls lambens.
Amalechite: gẽtes brute·uel ppli lãbentes.
Aman: iniquus·uel coangustans·seu comprimẽs me·aut coangustatio mea.
Amana: iniquus ei·uel coangustans eum seu cõprimẽs eum·aut coangustatio eius.
Amanite: iniqui·uel coangustãtes·seu comprimentes eos·aut coangustatio eorũ.
Aman: pplo donat⁹·uel ppli gratificatio.

Amanite: populo donati·uel populi gratificationes.
Amman: cubitus·uel mensura·seu populꝰ quis·aut gens quõ.
Ammanite: cubitati·uel mẽsurati·seu gentes que·aut populi quõ.
Amãsame: cubitꝰ fultiẽs·uel mensura erectionis·siue populi dono adiutꝰ·aut ppl'us gratificatione firmatus.
Amaraphal: dicto cadens·uel dixit ut caderet·seu populꝰ curatus deo·aut populus medicamentũ dei.
Amaran: temulentꝰ·uel rubricatꝰ·sordidꝰ·siue populus laudatus tritico·aut populus aceruatus.
Amarias: dicẽte dño·uel verbũ domini·seu gens suscitans dñm·aut populus vigilans domino.
Amarite: dicẽtes dño·ul' verba dñi·seu ppl'i dñm suscitantes·aut ppl'i dño vigilantes.
Amas: furor·uel indignatio·seu populum tollens·aut ppl'us plasmationis.
Amasa: furor eius·uel indignans ei·seu sustollens gentẽ·aut popularis plasmatio.
Amasai: furor eius meꝰ·uel indignatio eiꝰ mihi·seu gentẽ sustollens mihi·aut populi plasmatio mea.
Amasi: furor meus·uel indignatio mea·siue ppl'm tollens mihi·aut plasmatio ppl'i mea.
Amasia: indignans dñs·uel furor dñi·seu gentem sustollens domino·aut populi plasmator dominꝰ.
Ammath: vter·uel indignatio·siue populꝰ donatus·aut ppl'us consũmatus.
Amath: veritas·uel indignatio·siue ppl'us peccator·aut ppl'us temporalis.
Amatha: veritas eiꝰ·uel indignatio bilis eius·siue populus declinans eũ·aut ppl'us peccans ei.
Amatheus: populus peccans·uel indignator rigidus.
Amathi: veritas mea·uel indignatio bilis mee·seu populus peccans mihi·aut populꝰ declinãs. Iste amathi est iona ppheta sareptane vidue filiꝰ: quẽ resuscitauit helias. matre postea dicẽte ad eũ. Nũc i isto cognoui qa vir dei es tu. ⁊ verbũ dei verũ ẽ i ore tuo.
Amathia: veritas mea dño·uel fidelitas mea dñi·siue ppl'us peccans dño·aut populus declinans dñm.
Amathim: veritas·uel idignatio bilis eorꝝ siue populus peccans eis· aut populus declinans eos.
Amathitis: veritas viri·uel idignatio bilis assũpte·seu populꝰ peccans viro·uel populꝰ declinans assumptionẽ.
Amdan: cõcupiscibilis·uel ꝯcupiscens·siue ppl'us iudicãs eos·aut ppl'us iudex eorũ.
Amaum: ppl'm abijciens·uel ppl'i abiectio.
Amaus: populꝰ abiectꝰ·uel ppl'i abiectio.
Amen: vere·ul' veritas·seu fiat·aut fideliter.
Amessa: ppl'm tollẽs·uel populi ablatio.
Amessia: populũ leuans dñi·uel populi subleuatio.
Amesech: ppl's timens·uel ppl'us ꝓlongatꝰ seu populi germẽ·aut populi resurrectio.
Ametha: luctus·uel indignatio·siue populi donũ·aut populi ꝑfectio.
Amethen: ppl's ascẽdẽs·uel ppl'i fortitudo.
Amethi: luctꝰ meꝰ·uel indignatio mea·siue ppl'us mecũ·aut populus obstupefactus.
Amphibolis: populus corruens·uel ppl'us ore corruens.
Amia: populus dñi·uel populi dominatio.
Amiel: ppl'us meus dei·uel ppl'us meꝰ deo.
Amiel: ppl'us meus dei·uel populi mei deꝰ.
Amim: gens mea·uel ppl'us meus.
Aminadab: populus meus sponte·uel ppl's meus spontaneus·siue populi mei vota·aut populus meus vrbanus.
Aminod: ppl'us meus inclytus·uel populꝰ meus gloriosus.
Amisaddai: populus meꝰ sufficiens·uel populi mei sufficiẽtia.
Amithal: calefactꝰ ros·uel calefactio roris siue populus meꝰ irroratus·aut populi mei irroratio.
Amiuth: populꝰ meus inclytus·uel populi mei gloriatio.
Amiçadab: populi mei fluẽs torris·uel populo meo torris fluitio.
Amnes: robustus·uel fortis·siue populus fugitiuus·aut populi temptatio.
Amob: parcens·uel sustinens·siue populus dilectus·aut populi amplexatio.
Amoch: ppl'us tenẽs·uel ppl'i apprehẽsio.
Amolum: flos farine·uel deflorata farina.
Amon: onerãs·uel onustus·siue nutriens·aut fidelis.
Amon: donans·uel nutritius·siue donatio aut matris fetus.
Amon: ppl'us dolens·uel ppl's murmurãs·

siue populꝰ iniquus·aut populus inutilis.
Ammon: populꝰ parcens·uel populꝰ merorij siue filiꝰ generis mei·aut filiꝰ populi mei.
Ammona: cõprimẽs·uel coangustatio eiꝰ.
Ammona: populus parcẽs ei·uel populus meroris eius·siue filius generis eius·aut filius populi eius.
Ammoni: cõprimens me·uel coangustatio mea.
Ammoni: populus parcens mihi·uel pplꝰus meroris mei·siue filiꝰ generis mei·aut filiꝰ populi mei.
Ammonite: cõprimentes me·uel coangustantes me.
Ammonite: populi parcentes mihi·uel populus doloꝝ meorũ·seu filij generij mei·aut filij populoꝝ meorũ.
Amora: loquens·uel amaricans·siue ppli scitus·aut populi illuminatio.
Amorrei: amari·uel loquẽtes·seu ppli sciti·aut populi illuminati.
Amos: fortis·uel potens·siue onerãs·aut vir robustus.
Amos: onerauit·uel fortitudo·seu populũ auellens·aut populi diuulsio.
Amesa: fortis ei·uel potens ei·siue onerans eum·aut fortitudo eius.
Amosa: vir robustus ei·uel onerauit eũ·seu pplꝰm auellens ei·aut diuulsio populi eius.
Amoth: calefactio·uel calefaciens.
Amothdor: calefactio generationis·ul' calefaciens generationẽ.
Ampliatus: populi malleũ·uel pplꝰus malleator·siue populꝰ ore cõtundens.
Amraphel: dicto cadens·uel dixit ut caderet·siue populꝰ curatus deo·aut ppli medicamentũ deus.
Amram: populus excelsus·uel populi celsitudo·siue populus exaltatus·aut populi exaltatio.
Amramite: populi excelsi·uel ppli exaltati.
Amri: amaricans·uel lacescens·siue pplꝰus magister·aut populi magisteriũ.
Amsi: populꝰ indigens·uel ppli dormitatio
Amthar: populꝰ patens·uel populꝰ ambigens·siue populus explorator odoris·aut populus explorator ascensionis.
Amuhel: populus calefactꝰ deo·uel populus cũ quo est deus.
Amul populus dolẽs·uel pplꝰus parturiẽs.
Amula: populꝰ dolens ei·uel populus parturientium.
Amulite: ppli dolẽtes·ul' ppli parturiẽtes.
Amuthal: calefactꝰ ros·ul' calefactio roris siue pplꝰus irroratus·aut ppli irroratio.

Hic .n. post .a.

Ana: donatꝰ·uel gratificatꝰ·seu donũ aut gratificatio.
Anna: gratia·ul' respondẽs·siue donans·aut donatio.
Anab: vua·uel humilitas·siue donum patris·aut grata paternitas.
Anaba: vua eiꝰ·ul' humilitas eiꝰ·siue donũ patris eius·aut grata paternitas eiꝰ.
Anacham: humilis·uel exurgẽs·seu donũ calidum·aut gratificata caliditas.
Anaceb: cognomentũ·ul' cognominatio.
Anachim: non est innocens·uel humilitas renuens·siue monile collo sublimi·aut humilitatis renuitio.
Anae: nũqd cõmotꝰ est·uel nũqd cõmotio
Anaphilim: cadentes·uel violenti·siue gigantes·aut gratiã declinantes.
Anahe: nũquid cõmotus est ipse·uel nũqd est cõmotio ista·siue donatus vite·aut gratificatus susceptioni.
Anam: nubes·uel obumbratio·siue donum populi·aut gratificatio eoꝝ.
Anamelech: donũ regni·uel responsio regis·siue donãs regnator·aut gratificatio regia
Anamin: respondentes aque·uel gratificationes aquaꝝ.
Anan: donũ gratie·uel donata gratificatio.
Ananehel: gratus deo·ul' responsio dei·siue cui donauit deꝰ·aut qui est donatus deo.
Ananeth: dono viuens·uel grã pauidus.
Anani: donatꝰ mihi·uel gratificatio mea.
Anani: respõdẽs mihi·uel gratificatio mea.
Ananias: donũ gratie dñi·uel donata gratificatio dño.
Ananias: respondens gratie deo·uel gratificans grate dñm.
Ananim: respondentes aque·uel donatiões aquarũ.
Anas: donans·uel donatus·seu gratiã tollens·aut respondens.
Anath: gratia·uel respondens·seu gratie peccãs·aut responsio temporis.
Anatha: respondens ei·uel gratificans eũ·seu gratie peccans eius·aut responsio temporis eius.
Anathim: respõdẽs eis·uel gratificãs eos·

seu gratia peccās eoꝝ· aut respōsio tēpoꝛis eoꝛum.
Anathin: humilitas vana· uel rñsio vana· seu monile colli· aut humiles cōsurgētes.
Anathoth: respōsio· uel obedētia· aut respondens signo· aut gratificatio designantis.
Anathothia: respōsio dñi· uel obediēs dño· siue respondens signo dñi· aut gratificans designantē dñm.
Anathothite: respondētes· uel obedientes· siue respondentes signo· aut gratificantes designatoꝛem.
Andreas: respondens pabulo· uel decoꝛus i statice· siue dec⁹· aut ẜm grecā etymologiā apo toy andros. i. a viro virilis.
Andronicus: respōdens pabulo· aut decoꝛ⁹ ad standum· siue cogitans pastionem· aut responsio pastionis.
Anebgaba: sollicitauit· uel humiliauit· siue sollicitans valles· aut humilians colles.
Anegeb: auster· uel meridies· siue australis aut meridianus.
Anei: nūquid cōmotus est mihi· ul' nunqd cōmotio mea.
Aneliab: donū dei patris· uel gratificans deum patrem.
Aneni: circuli· uel coꝛone· seu pꝛecinēs· aut pꝛeconatoꝛ.
Aneni: donū meū· uel gratificatio mea.
Aner: lumē· uel illuminatio· seu dono vigilans· aut gratificatione cōsurgens.
Ange: donū ꝑruptū· uel gratificatio pectoꝝ
Anad: gratia· uel respōsio· siue respondens testibus· aut gratificatio seruitutis.
Ani: pauper· uel egenus· siue donū meū· aut gratificatio mea.
Ania: donū dei· uel gratificās dñm.
Anian: donū populi· uel gratia eoꝝ.
Anibel: donatus deo· uel gratificās deum· siue gratificans eos· uel pauꝑtas eoꝝ.
Ano: donans eis· uel gratificans eos· siue doloꝛ eoꝝ· aut laboꝛ eoꝝ.
Anob: dono seruiens· uel gratificatio seruientis.
Anon: donatoꝛ merēs· uel grat⁊ iniqu⁹· seu gr̄e inutilis· aut gratificationi murmurās.
Anthiphas: dans trāsitū· uel dant⁊ trāsitio
Antiochus: pauper silens· uel pauperis silentium.
Antiochia: paupertas silens· uel pauꝑtatis silentium.
Antiocheni: pauperum silentia· uel paupertate silentes.
Antipater: dans laudē· uel dant⁊ laudatio.
Antipatridem: donū laudatū· ul' dant⁊ laudationem.
Aniula: dolens· uel parturiens.
Aniū: donū vnicū· uel gratificatio sempiṫni

Hic. o. post. a.

Ocen: nidus· uel cubiculū.
Aod: inclytus· uel gloꝛiosus.
Aobi: spina· uel cōpunctio.
Aobite: spinosi· uel cōpungentes.
Aobiaban: spina sapientie· uel cōpunctio intelligentis.
Aobiman: ꝑturbatus· uel perturbatio· seu pungens quis· aut pungens quō.
Aoth: nobilitas· uel gloꝛiatio.

Hic. p. post. a.

Appaim: humus eoꝝ· uel volat⁹ eoꝝ
Apparam: liber onager· uel continens feritatem.
Appaima: libertas populi dñi· uel cōtinēs populū dño.
Appelles: congregans eos· uel congregatio eoꝛum.
Appia: libera· uel libertas· siue cōtinēs· aut continentia.
Appifoꝛū: libera· uel foꝛtis libertas.
Apollo: mirabilis· aut āmirandus.
Apollophanes: mirādus facie· uel āmirabilis cōtemplatoꝛ.
Apollonia: disciplina· uel synagoga eoꝛū.
Apollonius: miraculū· uel āmirabilis.
Apollos: ꝯgregās eos· uel cōgregatio eoꝝ.
Apostolus: missus· uel legatio.
Apses: libere egrediēs· ul' ꝯtinētia egressiōis
Apsiba: cōtinens rectitudinem· uel libertas conuersationis.

Hic. q. post. a.

Aquila: dolens· uel parturiens· seu doloꝛ· aut parturitio.

Hic. r. post. a.

Ar: suscitatio· uel vigilie.
Ara: elect⁹· uel electio· seu vigilans ei· aut suscitans eū.
Arab: insidie· ul' calliditas· seu vigilās pri· aut suscitans patrem.
Araba: insidie eius· uel calliditas eius· siue suscitans patrē· siue vigilia patris eius.
Araba: multa· uel vespera· siue occidēs· aut inhabitabilis.

Araba: plana·uel campestris·seu deserta· aut occidentalis.

Arabath: deserta tēpore·uel planities peccatorū·siue suscitans patrē peccati·aut vigilans patri declinanti.

Arabathite: deserti tēpore·uł planities peccatorū·siue suscitātes patrē peccati·aut vigilantes patri declinanti.

Arabes: humiles·uel occidētales·siue callidi·aut insidiatores.

Arabathane: humile robur·uł deserta fortitudo·siue suscitās patrē robustū·aut vigilans patri fortitudinis.

Arabia: callida·uel isidiatrix·siue humilis· aut occidentalis.

Araboth: plana·uel humilia·siue cāpestria· aut equalia.

Arach: longitudo·uel longanimitas·siue suscitans fratrē·aut vigilia fratris.

Aracheus: longitudo cōsulens·uel longanimitas festinans·aut vigilās fratri consilij·aut suscitans fratrē festinantē.

Arachi: longitudo mea·uel longanimitas mea·seu fratri meo vigilans·aut suscitans fratrem meum.

Arachites: longus·uel longanimitas·seu vigilans fratri conuerso·aut suscitās frēm captiuū.

Arad: descendit·uel descēsio·siue suscitauit descendens·aut suscitauit descensionē.

Arad: descendēs·uel descensio·siue suscitās seruū·aut vigilans testimonio.

Arada: miraculū·uel admiratio·siue obstupuit·aut admiratus est.

Aradam: descendens ei·uel descensio eius· seu vigilans seruituti·aut suscitans testimonium.

Aradi: deponentes·uel depositiones·siue vigilans seruituti mee·aut suscitans testimonium meum.

Aradius: deponens consiliū·uel descēdens festinanter·seu vigilans seruituti festināti· aut festinans testificationē consilij.

Aradius: admirans·uel obstupescens·seu vindemiator meus sufficiens· aut vindemiatoris mei sufficientia.

Arado: miraculū·uel depositio·seu suscitās seruū·aut vigilia testificationis.

Arapha: suscitans terram·uł vigilanter fodiens.

Araphite: suscitatores terre·uel vigilanter fodientes

Arabath: negociator· uel negociatio·seu vigilans vite·aut suscitans pauorem.

Araia: eligens dñm·uel electio dñi·seu vigilans dño·aut suscitatio dñi.

Aral: suscitans infirmū·uel vigilanter conscendens·siue suscitās cōtemnentē·aut vigilia despectionis.

Aram: suscitans excelsum·uel vigilans exaltationi.

Aram: res cum archa·uł res cū capsa·siue irascens·aut indignatio.

Aram: suscitans gentē·uel vigilia populi.

Aram: excelsus·uel iracūdus·seu decor·aut electio corū.

Arama: suscitans gentem ei·uel vigilia populi eius.

Arama: excelsa·uel irascens·seu decorans eū·aut deiectio eius.

Aramathi: deijciens·aut deiectio eius·seu decore pauidus·aut excelse cōsumans.

Aramelech: suscitans gentē regi·uel vigilia populi regni.

Aramelech: excelsum regnū·uel erect⁹ rex· seu decor regni·aut iracūdia regis.

Aran: res cū archa·uel res cum capsa·siue suscitans excelsū·aut vigilans exaltationi

Aran: aceruus tritici·uel laus frumēti·seu suscitans donū·aut vigilans gratie.

Aranon: laus frumenti·uel aceruus tristicie·seu suscitans donū iniquū·aut vigilās gratie inutili.

Ararath: mons vulsus·uel mons vellicatus·seu suscitans cōsurrectionē descendētē· aut vigilās testimonio descendenti.

Arari: mons·uel sublimitas·seu vigilans vigili meo·aut suscitans suscitantē me.

Ararite: montani·uel sublimes·seu vigilantes vigili meo·aut suscitatores suscitatoris mei.

Aras: elatio·uel supbia·siue suscitās sustollentē·aut vigilans plasmationi.

Arasth: artifex·uel artificiū.

Arath: testimoniū descendens·uel cōsurrectio descensionis·siue suscitās peccatū·aut vigilans temporaliter.

Arbath: brucus·uel locusta·seu bruc⁹ peccati·aut locusta temporalis.

Arbathite: locuste·uel bruci·siue bruci peccantes·aut locuste temporales.

Arbathis: locusta viri·uel brucus assum/

ptus·siue hamus pauidus·aut humilitas superiorum.

Arbee: quarta. uel quatuor.

Arbella: suscitans vetustatē auri·uel vigilia sine assumptione.

Arbi: locusta·uel brucus·siue hamꝰ meus· aut humilitas eius.

Arbo: hamus·uel vsqꝫ huc·siue humilis· aut humilitas mea.

Arhoth: humilis· uel campestris·siue hamꝰ tenens·aut hami retentio.

Arbona: locusta iniqua·uel brucus inutilis siue humilitas merens eum·aut retētio doloris eius.

Archab: insidie·uel insidians.

Archad: insidiator seruus·uel insidians testimonio.

Archelaus: agn̄scēs leo·uel agnitio leonis

Archiatharoth: mora corone·uel longitudo circuli.

Archippus: insidie oris·uel longitudo opis siue insidie dilatati·aut insidiarū dilatatio.

Ardon: suscitans iudices·uel vigilia iudicandorum.

Area: eligens eum·uel electio eiꝰ·seu suscitans descendentē·aut vigilia descensionis.

Areba: plana·uel campestris·seu deserta·ul' inhabitabilis.

Arebia: humilis dn̄o·uel retentio dn̄i.

Arebla: insidians·uel insidiatio.

Arebna: humilis pulcher·uel insidiās pulchritudo.

Arech: longitudo·uel longanimitas.

Arechon: longanimitas merens·uel longitudo iniqua·siue āmiratio possessionis· aut descensio negociationis.

Ared: descendens·uel descensio·siue ascēsus montiū·aut ascensus saltuū.

Areph: suscitator mensure·ul' vigilia dissolutionis.

Areli: declinās me·uel declinatio mea·siue suscitās deum meū·aut vigilia dei mei.

Arelite: declinati mihi·ul' declinatiōes mee siue suscitantes deum meū·aut vigilantes deo meo.

Arem: aceruí lapidū·uel lapides aceruati.

Aren: filiꝰ meus·uel filiatio mea·siue suscitans fontē·aut vigilia oculi.

Ares: electꝰ·uel electio·seu suscitans facturam·uel vigilia plasmationis.

Areth: stupor·uel descensio·siue suscitās pauorē ei·aut vigilia vite.

Areuna: archa·uel repositio.

Arphasa: suscitans transitum·uel vigilia transgressionis.

Arphasei: suscitatores transeuntiū·uel vigilia transgressionū.

Arphat: sanans·uel saluans·siue sanitas· aut saluatio.

Arphaxat: saluās·ul' sanās depopulationē.

Arga: mensura·uel mensurator.

Argob: maledicens excelsum·ul' maledicta sublimitas.

Aridai: suscitans dilectū meū· uel vigilia amabilis mei.

Aridatha: leo donatus·uel leonis donum sufficiens.

Ariel: leo deus·uel leo dei.

Arieli: leo deꝰ meus·uel leo dei mei.

Ariph: vigilia germinis floridi·uel suscitatio visionis buccelle.

Arim: aceruus lapidū·uel lapides aceruati

Arimatheus: altitudo eiꝰ·ul' ipse exaltatꝰ ē.

Arimathia: suscitans donū dn̄o·ul' vigilia donationis dn̄i.

Arioth: ebrietas·uel ad sollicitudinem dirigens.

Ariopagus: ꝑmitiua sollēnitas·uel ꝑmitie sollennitatis.

Ariopagita: primitiue sollennis·uel ꝑmitiua sollennitas.

Ariopagos: ꝑmitiua sollēnitas·uel ꝑmitie sollēnitatis: sed hoc violentū·cū athenīēsis curie nomē sit que a marte nomē accepit.

Arisai: leo tēptans·uel leonis temptatio.

Aristarchus: suscitans coronā·uel mons facture superflue.

Aristobolus: suscitans dolorē·uel suscitatio germinis.

Arina: sublimis·uel consurgens·siue sublimitas·aut ꝯsurrectio.

Arinageddon: mons est latrunculis· uel mons globosus·siue ꝯsurrectio tecti·aut ꝯsurrectio in ꝓpria ara.

Arinathaim: sublimitas duoꝝ·uel altitudo eoꝝ·siue sublimes duo·aut ꝯsurgētes bini.

Armenia: mons vulsus·uel mons vellicatꝰ· seu montꝫ auulsio·aut montꝫ vellicatio.

Armenij: mōtes vulsi·ul' mōtes vellicati·seu mōtiū vulsiones·aut montiū vellicatiōes.

Armon: anathema meroris·uel imago tristicie.

Armon: domus·ul' cellariũ·siue illuminãs aut anathema.

Armon: anathema meroris mei·uel imago tristicie mee.

Armoni: domus mea·uel cellariũ meũ·siue illuminãs me·aut anathema meũ.

Arnaphet: vigilia cõuertens·uel suscitatio cõuersionis.

Arnan: vigilia doni·uel suscitatio gratie·seu archa meroris·aut maledictio eoꝝ.

Arnon: archa meroris·uel maledictio·siue lumen eoꝝ·aut maledictio eoꝝ.

Arod: maledictio sufficiẽs·aut maledicta sufficienter.

Arodi: maledictus sufficienter·uel maledictio sufficiens mihi.

Arodite: maledictus sufficienter·uel maledictionũ sufficientia.

Aroedi: vindemiator sufficiens·uel vindemie sufficientia.

Aroer: suffossio vigilie·uel vacuefactio vigilis.

Aroer: mirice·uel exurgens·siue subleuãs·aut suffossa.

Aroerite: vacuefactiones vigilũ·uel suffossiones vigiliarũ.

Aroerite: mirice·uel subleuantes·siue suffossi·aut exurgentes.

Arom: nequã·uel versipellis.

Aromath: nequam tempus·uel versipellis peccator.

Arori: mons·uel sublimitas.

Arorites: sublimis·uel montanus.

Aroseth: nequã semẽ·uel iniq̃ positio·seu vigilans germẽ·aut suscitatio resurrectiõis.

Arsa: sol eius·uel illuminatio.

Arsaces: solis duritia·uel illuminatio vomitus.

Arselem: silens circũcisio·uel silentiũ circũcisionis·seu suscitans nomen dñi·aut vigilans auditioni diuine.

Arth: mora·uel imorans.

Arthaba: mora pr̃is·uel morans patrem.

Artaxerxes: lumẽ silentio tẽptans·uel luĩe silentio temptatus.

Artheman: anathematiçantẽ·uel conturbantem eos.

Arthemis.i. diana cõturbans·uel anathematiçans·siue suscitans egrotationes·aut egrotationũ suscitatio.

Aruces: circũrodẽs me·ul' circũrosio mea.

Arun: aceruus tritici·uel laus frumẽti.

Arunas: illuminans·uel illuminatio.

Arur: suscitans ignẽ·uel vigilia luminis.

Arus: incisa·uel aurea·seu vigilãs cõsilio·aut suscitans festinationẽ.

Hic.s.post.a.

Asa: tollens·ul' factura·siue sustollens·aut plasmatio.

Asaba: ei⁹ captiuitas·uel ei⁹ ꝯuersio·siue sustollẽs patrẽ·aut plasmatio pr̃is.

Asabias: colligens dñm·uel congregatus dño·siue sustollẽs patrẽ dñm·aut plasmatio patris dñi.

Asach: factura prerupta·uel plasmationis vmbraculũ·siue sustollens fratrẽ·aut tollens fraternitatem.

Asadias: factura seruiẽs dño·uel sustollẽs testimoniũ dñi.

Asael: sustollens deũ·uel plasmatio dei.

Asaph: colligens·uel cõgregãs·siue collectio·aut cõgregatio.

Asaia: facit dñs·uel faciẽte dño·siue sustollens dñm·aut plasmatio dñi.

Asaias: idem.

Asam: delictũ·uel fumus·siue sustollẽs populũ·aut plasmatio eoꝝ.

Asama: delictũ eius·uel fumigans eũ·siue sustollẽs ꝑp l'm eius·aut plasmatio eoꝝ.

Asan: tollens donũ·uel plasmatio gratie.

Asana: tollens donum ei·uel plasmatio gratie eius.

Asar: carcer·uel carceratus·seu facturam suscitãs·aut sustollẽs vigilantes.

Asaradan: vincẽs·uel exacut⁹·siue sustollens vigiles iudices·aut plasmationem suscitans iudicio.

Asarel: carcer dei·uel carcerat⁹ deo·seu factura suscitãs deũ·aut sustollẽs vigiles dei

Asarela: factura suscitans maledictum·uel plasmatio tollens vigiliã maledictionis.

Asarontbamar: beatitudo palme·uel beatitudo cõmutans·siue atriũ amaritudinis·aut vestibulũ cõmutationis.

Asarsualim: diuites vulpes·uel atriũ vulpiũ·seu factura suscitãs salutẽ·aut plasmatio vigilans saluationi.

Asarsusim: diuites obtinẽs·ul' beate reuertẽs·seu factura suscitãs equũ·aut plasmatio vigilans reuersioni.

Asasontbamar: os amarum·uel silentium cõmutatũ·seu factura faciens iniquitatem

cõmutationis·aut plasmatio tollens do/
lorẽ amaritudinis.
Asaar: diluculũ·uel mane diluculo·seu fa/
cturã estimãs·aut plasmatiõis existimatio
Asaradon: victor·uel exacut⁹·seu factura
suscitãs seruos iniquos·aut plasmatio vi/
gilans testimonio merentiũ.
Asarahel: beatus deus·uel btitudo dei·seu
factura vigilans deo·aut plasmatio susci/
tans deum.
Asaramel: sustollens excelsum deũ·uel pla/
smatio excelsi dei.
Asbaal: plasmãs virũ·uel tollẽs vetustatẽ
Asbel: captiuus dei·uel atriũ vetustatis.
Asbehel: captiuus dei·uel factura vetusta.
Ascalon: appensa·uel impẽsa·siue ignis in/
famis·aut ignis ignobilis.
Ascalonite: appensi·uel impensi·siue ignes
infames·aut ignes ignobiles.
Asceneç: tollens possessorẽ cõtemptibiliter
uel sustollẽs cõtemptibilẽ possessorẽ.
Ascheneç: ignis aspsio·uel ignis sic aspsus.
Ascod: dissolutio·uel effusio·siue incẽdens·
aut incendiũ.
Ase: tollens·uel factura·siue sustollẽs·aut
plasmatio.
Asebam: sustollens semp excelsum·ul' pla/
smatio semp excelsa.
Asebias: sustollẽs dñm·uel plasmatio dñi.
Asebin: facture statio·ul' plasmatio statiõis
Asebonias: tollẽs pollicẽ dñi·uel factura ĩ
medio dñatoris.
Aseeb: factura prerupta·uel plasmationis
vmbraculũ·siue sustollens fratrẽ·aut tol/
lens fraternitatem.
Asedeeb: testa·uel sol·siue ariditas·aut sic/
citas ardoris.
Asedim: siccitas ardoris·uel suburbana
eorum.
Asedemoth: arua·uel suburbana.
Asedocphasgan: abscisio·ul' os delicti·siue
tollens abscisũ·aut plasmatiõis donatio.
Asedoch: factura pabuli·uel plasmatio vi/
riditatis.
Asedothphasga: dolatio facture viridis·ul'
faciens pabulũ abscisionis.
Aseph: atriũ·uel vestibulũ·seu colligẽs·aut
congregatio.
Asem: sustollens eos·uel plasmator eor.
Asemona: festinans·uel os eius.ab osse nõ
ab ore.

Asen: sustollẽs fontẽ·ul' plasmatio oculi.
Asena: ignis aspersus·uel ignis aspsio·siue
sustollẽs fontẽ ei⁹·aut plasmatio oculi ei⁹.
Asenna: ruina eius·uel pcipitatio.
Asennaa: ruina ei⁹·uel pcipitans eum.
Asennaphar: ruens onager·uel pcipitans
feritas.
Asenech: ruina·uel precipitatio·seu factura
dedicans·aut plasmationẽ edificans.
Asennes: leuans me·uel subleuatio mea.
Aseneth: ruens·uel precipitans·siue ignis
aspersus·aut ignis aspersio.
Aser: atrium·uel diuitie·seu beatitudo·aut
beatus.
Aserite: atria·uel diuitie·seu beatitudines·
aut beati erunt.
Asera: atriũ vulturis·ul' diuitie deuoratorũ.
Aserai: beatitudo mea·uel beat⁹ erit mihi·
siue atriũ meũ·aut diuitie mee.
Aserdan: exacutus·uel vinculũ cutis·seu
beatũ iudiciũ·aut diuitie iudicande.
Aserim: atriũ·uel vestibulũ·seu diuitie·aut
beatitudo eorũ.
Asermachbimath: beatitudo doni·uel que ẽ
beata donatio.
Asermoth: atriũ morte·ul' diuitie mortales
Aseroth: atriũ angustie·ul' diuitie tẽporales
Aseroth: atria·uel vestibula·siue ville·aut
beatitudines.
Asersual: beata salus·aut diuitie salutis.
Asersua: atriũ gaudij·uel beatitudo leticie.
Asem: nominatus·uel faciens nomen·siue
sustollens auditum·aut plasmatio famose
auditionis.
Asema: os ab osse nõ ab ore·uel sustollens
nomẽ ei⁹·aut faciẽs famosam auditionem.
Asen: factura dentiũ·ul' plasmatio sup vul/
nus·seu tollens nomẽ·aut sustollens ãpho/
ram temptationis.
Aseremoth: suburbana·uel suburbib⁹·seu
atriũ indignationis rigide·aut beatitudo
formidationis eorũ.
Asergadai: atriũ accincti vulturis·uel di/
uitie temptationis deuorantis.
Aspha: tollens subito·uel factura eructãs.
Asphanar: equor domitor·uel factura ap/
prehendens.
Asphanes: equor domitor·uel factura cõ/
uersionẽ apprehendens.
Asphar: tollens onagrũ·uel plasmatio fe/
rocitatis.

Asia: sustollẽs dñm·uel plasmatio dñi.
Asia: gradiens·uel eleuans·seu auferens·aut elatio.
Asiani: facture dñi·uel sustollentes dñm.
Asiani: elati·uel auferentes·seu gradiẽtes·aut eleuati.
Asias: sustollens dñm·uel plasmatio dñi.
Asidia: miluus·uel herodiꝰ·seu factura dilecta·aut plasmatio amabilis.
Asiel: sustollens deũ·uel plasmatio dei.
Asiel: gradiens deo·uel eleuatio dei.
Asim: sustollens eos·uel plasmatio eoꝝ.
Asima: sustollẽs eos ei·uel plasmatio eoꝝ eius.
Asinchritus: dirigens thuribulũ·uel directio thuribuli.
Asiongaber: lingua viri·uel dolatio hois·seu faciẽs merẽtes colles sublimes·aut sustollens dolores colliũ sublimiũ.
Asir: vinculũ·uel vinculatꝰ·seu factura vigilans·aut sustollẽs vigilantes.
Assidei: milui·uel herodij·seu facture dilecte aut plasmationes amabiles.
Assyria: factura vigilans dño·aut sustollens vigilias dñi.
Assyria: diligens·uel dilecta·siue dirigẽs·aut directio.
Assyrij: facture vigilãtes dño·uel sustollentes vigilias dñi.
Assirij: directi·uel dirigentes·seu dilecti·aut diligentes.
Aslia: factura laborans·aut sustollens laborantes.
Asmo: nouissimũ eiꝰ·uel factura parturiẽs.
Asmodeus: facture iudiciũ·uel plasmatio iudicantis.
Asmona: festinans·uel celeriter numerans
Asnaa: tollẽs serpẽtẽ·uel plasmatio colubri
Asoph: collectio·uel vestibulũ·seu festinãs·aut festinatio.
Asom: silẽs·uel os.ab ore·nõ ab osse.
Asometh: os viuax.ab osse nõ ab ore·uel silentiũ vite·aut festinatio pauoris.
Ason: factura pupille·uel plasmatio coccinea.
Asor: atriũ·uel sagitta luminis·seu tollens foramen·aut plasmatio iracundie.
Asoradon: victor·uel exacutꝰ·seu atriũ fui iniq·aut tollens foramẽ testimonij inutilis.
Asoram: atriũ excelsũ·uel sagitta luminis exaltati·seu tollens foramen excelsum·aut plasmatio iracundie exaltate.
Asoth: sustollens signũ·aut plasmatio temporalis.
Asothite: tollẽtes sigñ·ul' facture tẽporales.
Asra: diminutio·uel diminutus·seu tollẽs magistrũ·aut plasmatio magisterij.
Asrael: diminutus deo·uel sustollens magisterium dei.
Asrabi: beatũ faciẽs·uel beata cõmotio·seu diminutꝰ ipse·aut diminutioni patens.
Asrehel: beatꝰ deo·uel btitudo dei·siue tollẽs magistrũ deũ·aut plasmatio magisterij dei.
Asrehelite: beati deo·uel beatificãtes deũ·aut plasmati magisterio dei.
Astaol: ignis gemẽtiũ·ul' ignis parturiẽtiũ
Astari: caula mea·uel p̃sepe meũ.
Astari: ouile meum·uel cubiculũ meũ·siue atriũ meũ·aut factura exploratiõis mee.
Astaroth: ouile·uel factura exploratorũ.
Astaroth: atriũ·uel cubiculũ·seu caule·aut presepia.
Astarothites: ouile·uel factura.
Astarothites: caula·uel atriũ·seu p̃sepe·aut cubiculum.
Astarten: factura supflua·uel plasmatiõis supfluitas.
Astrages: voluntas festiua·uel consilium festiuitatis.
Asub: factura ĩcẽdij·ul' plasmatio ꝯuersiõis
Aspha: tollens subito·uel factura eructãs
Asuerus: beatitudo·uel atriũ eius.
Asum: os eoꝝ·uel fumigans eos.
Asum: factura coccinea·uel tollens pupillam eorũ.
Asur: diues·uel beatꝰ·siue factura luminis aut tollens incendiũ.
Asuri: diues mihi·ul' atriũ meũ·seu factura luminis mei·aut tollẽs incendiũ meũ.
Asurim: diuitie eorũ·uel beatitudo eorum·siue factura illuminãs eos·aut tollens incendiũ eorũ.
Assur: tollẽs robustũ·uel tollẽs acerbitatẽ
Assur: sustollẽs murũ·ul' tollens angustiã·seu factura continens·aut plasmatio directionis.
Assur: negociator·uel negociatio·siue nemus·aut ignis illuminatio.
Assur: dirigens·uel diligens·siue beatꝰ·aut gradiens.
Assurim: sustollens murũ eis·uel tollens acerbitatem.

Assurim: faciẽs robustos eos·uel plasmatio directa eis·siue tollẽs angustias eorũ·aut sustollens cõtinentiã eoꝝ.
Assurim: nemora·uel igniũ illuminationes seu negociatores·aut negociationes.
Assurim: dirigẽtes·uel diligentes·seu beati aut gradientes.

Hic.t.post.a.

Atha: tẽpꝰ·uel ꝑccatũ·seu delinquẽs aut temporalis.
Athac: ꝑccator humilis·ul' ꝑccati retentio·seu delinquens fratri·aut temporalis frater.
Athad: rhamnꝰ·uel testimoniũ.
Athaia: ꝑccãs dño·uel tẽporalis dñi.
Athalia: tempꝰ dñi·uel tempꝰ eius·seu peccans dño·aut declinatio dñi.
Athania: cõcupiscentia·uel desideriũ.
Athanael: tempus meũ dei·uel ꝑccatum meum deo.
Athanai: tẽpꝰ fluctuans·uel ꝑccator commotus·seu corona donati mei·aut exploratio gratificationis mee.
Athar: pctõr suscitãs·uel tẽporalis vigilia.
Athara: ꝑccatũ suscitans ei·uel ꝑccatoris vigilia eius.
Atharim: explorator·uel exploratio.
Atharoth: corone·uel circuli.
Athbath: ꝑccatũ tẽporis·uel tẽpꝰ ꝑccatoris
Athene: disperse·uel dissipate.
Athenienses: dissipati·uel dispergentes.
Athenobius: ꝑccator latrans·uel temporalis latratio.
Ather: ipse cõsurgens contrarius·uel pctõr effundens aduersa.
Athicon: tempus mediũ·uel ꝑccatoris dimidiatio·siue tempꝰ cõgregate iniquitatis aut ꝑccatũ cõgregationis inutilis.
Athipha: tempus subitum·uel ꝑccatum eructans.
Athil: ꝑccati germen·uel tempꝰ inueterãs.
Athita: tempꝰ querens·uel dilecti silentiũ.
Atholus: tempꝰ cõsilij·uel ꝑccati cõmixtio.
Athomiel: respõdẽs deo·uel tempꝰ eius dei.
Athupha: tempus subitum·uel ꝑccati infirmitas.
Athul: tempus cõsilij·uel ꝑccator festinãs.

Hic.v.post.a.

Aua: iniquus·uel iniquitas.
Auam: fons·uel motꝰ·siue mouẽs eos·aut subuersio eorũ.
Aui: ferox·uel ferocitas·siue iniquus mihi aut iniquitas mea.
Auil: insipiens·uel stulticia.
Auin: aceruus lapidũ·uel iniquitas eorũ.
Auisa: voluntas mea·uel iniquitatis mee saluatio.
Auith: iniqua·uel iniquitas.
Auoth: sedes·uel cõmoratio·seu vinculũ.
Auoth: vita·ul' glĩa·seu ville·aut ciuitates.
Auothiair: vinculũ vigilis·uel sedes vigilie·seu cõmorans illuminatio·aut incunabula illuminationis.
Auothiair: gloria luminis·uel vita illuminans·seu ville vigilantiũ·aut oppida illuminatorum.
Auphrathon: frugifera·uel puluerulenta·siue vbertas·aut de cinere veniens.
Auphrathonite: frugiferi·uel puluerulenti·seu vberes·aut de cinere venientes.
Augusti: sollẽniter stantes·uel sollennitas addita.
Aulon: vallis grandis·uel vallis cãpestris
Aunam: meror eoꝝ·uel labores eorũ.
Aunan: non est·uel inutile.
Auram: iracũdia·uel iracundus.
Auran: irascens·uel iracundia.
Ausitidis: consiliũ·uel consiliatrix.

Hic.x.post.a.

Axa: furor·uel furibunda.
Axan: claudicans·uel irascens.
Axath: medicina·uel medicamẽtũ.

Hic.ç.post.a.

Aça: videns·uel cõbustus·seu fortis dñi·aut fortitudo eius.
Açabias: videns patrem dñm·uel fortitudo patris dñi.
Açahel: videns deũ·uel fortitudo dei.
Açam: videns eos·uel fortitudo eoꝝ.
Açanoe: fortitudo cõmotionis·uel visio requietionis.
Açara: dorsum·uel crepido.
Açaria: auxiliũ dñi·uel auxiliator est dñs.
Açarias: idem.
Açaram: adiuuans populũ·uel auxiliũ pp'li siue dorsũ eorũ·aut crepido eoꝝ.
Açaç: continens·uel apprehendens·seu videns fortiter·aut visio fortis.
Açaçias: continens dñm·uel apprehensio domini·seu videns fortiter dñm·aut robusta visio domini.
Açhel: videns vetera·uel robustꝰ vetustate.

Azbelite: videntes vetera· uel robusti vetu/statibus.
Azboth: videns vomentē· uel videns in vomitu· seu fortis vetustas· aut fortitudo lugentium.
Azbad: videns mare· uel fortitudo maris.
Azbat: videns dolentem· uel videns cōponentem· seu fortis deus molaris· aut fortitudo penitentie.
Azeb: ꝑgens· uel ambiens· seu vallis deuorans· aut vallis rapacitatis.
Azecba: fortitudo· aut decipula· siue robusta· aut clausa ꝑssulo.
Azer: auxiliū· uel sanctificatio· seu fortꝫ consurgens· aut videns vigilias.
Azagad: fortis temptatio· uel vidēs accinctū latrunculū.
Azi: fortis meus· uel visio mea.
Aziam: vidēs ꝑpulū· uel fortitudo eorū.
Azias: videns dn̄m· uel fortitudo dn̄i.
Aziel: ꝑgens· uel proficiscens· seu videns deū· aut fortitudo dei.
Azia: fortis visio· uel videns visionē.
Aziel: ꝑgens· uel abiens· seu videns deū· aut fortitudo dei.
Azir: fortiter vigilans· seu videns vigilias
Aziza: fortis iste· uel visio ista.
Azmath: vidēs mortē· uel fortis mortuus.
Azmaueth: idem.
Azmoth: fortꝫ morte· uel appr̄hendēs mortē.
Azmoth: fortis inclusio· uel apprehendens decorem.
Azor: adiutus· uel auxiliator· seu vidēs lumen· aut fortiter iracundus.
Azocia: incēdēs dn̄o· uel incendiū dn̄i.
Azotus: incendiū· uel incendēs· siue ignis patruelis· aut ignis patrui mei.
Azotij: incēdētes· uel incēdia· siue ignes patruelis· aut ignes patrui mei.
Azotide: incendiū· uel ignis patruelis.
Azarael: adiuuās deū· uel fortitudo dei.
Azuba: relicta uel deserta· siue relictio· aut desertio.
Azur: adiutor lucidus· uel auxiliū igneum siue vidēs lumē· aut robustū incendiū.

Sequunt̃ interp̄tationes hebraicoꝝ nominū incipientiū ꝑ B. litteram.

Babana: venit respondens· uel venit responsio.

Baal: vir· ul' vetustas· siue hians· aut deuorator.
Baala: venit hec· uel habēs eam· seu vir eiꝰ· aut deuorans eum.
Baalaanan: venit hoc donum· uel habens eam gratiā· seu vir gratus ei· aut deuorator gratificationis.
Baalasor: vetustas deuorans atrium· uel vir habens sagittam luminis· seu vetustas tollēs foramē· aut vir plasmator iracūdie.
Baalath: vir ascendens· uel habens ascensionē· seu vetustas temporis· aut deuoratio peccatoris.
Baalberith: vir habens pactū· uel vetustas deuorans fedus.
Baalpharasim: viros deuorantes diuidēs uel habentiū vetustatē diuisio.
Baalpheor: vir habens hiatū· uel vetustas deuorans os ꝑllis superius.
Baalgad: vir fortunatus· uel habens temptationē· siue vir accinctus latrūculis· aut vir deuorator.
Baalia: vir habens dn̄m· uel vetustas deuorans dominationē.
Baalim: ascendentes· uel superiores.
Baalim: viri· uel habētes· siue in superioribus· aut deuoratores.
Baalis: vetustas viri· uel habens assumptionem· seu deuorans virum· aut vetustatis assumptio.
Baalmaon: descendens humilis· uel descēsio humilitatis· seu vir humilis habēs domicilium· aut vetustas deuorans habitaculum.
Baalmeon: descensio humilis· uel descēsus humilitatis.
Baalmesar: habens eam· uel vir ex principe· seu vetustas eius· aut deuoratio principis.
Baaloth: ascendens· uel in ascensionibꝰ· seu vir habens tempus· aut vetustas deuorās responsionem.
Baalsalisa: habens vitulam conternantem uel habens vitulā cōternatā· seu vetustas deuorans tertium· aut vir habens vitulā triennalē.
Baalthamar: vir habens palmam· uel vir habens amaritudinem· seu vetustas deuorans cōmutatos· aut vetustas deuorās cōmutationem.
Baana: venit donatꝰ· uel venit gratificatus.

Baanã: filiꝰ eius· uel veniens ei·ſeu venit reſpondẽs·aut venit reſponſio.
Baani: venit donatus mihi·uel venit gratificatio mea.
Baani: veniens mihi·uel filiꝰ meꝰ·ſeu venit reſpondens mihi·aut reſpõſio mea.
Baara: venit reſpõdens·uel venit reſponſio.
Baari: venit reſpõdens mihi·uel venit reſpõſio mea.
Baari: fontes·uel putei·ſiue in ventre·aut in cõmutando.
Baarias: venit reſpondens dñs·uł venit reſponſum dñi.
Baaſa: venit tollens·uel veniente factura.
Babatha: tranſlatus tempoꝛe·uel cõfuſus pccatoꝛ·ſeu tranſlatio tẽpoꝛalis·aut confuſio pccatoꝛis.
Babel: cõfundẽs·uel cõfuſio·ſeu trãſferẽs·aut tranſlatio.
Babylon: idem.
Babylonij: cõfuſi·uel tranſlati·ſeu confundentes·aut transferentes.
Bachar: inſaginate·uel ingreſſus eſt.
Bachacar: vetuſtas inſaginate·uel lugens ingreſſus eſt agnus.
Bachenoꝛ: lucens lucerna·uel ingreſſus ẽ agnus lucerne.
Bacci: vetus·uel luctus·ſiue lugens·aut in vomitu.
Bachides: luctꝰ foꝛtis·uł vetuſtas ĩ vomitu
Badachar: venit cõpungi·uel venit tumultus·ſiue venit merces·aut venit turbatio.
Badad: maximꝰ·uel excellẽtiſſimꝰ·ſiue venit teſtis·aut venit ſufficiens.
Badadi: maximꝰ mihi·uel excellẽtiſſimꝰ meꝰ ſeu robur meũ·aut ſufficientia mea.
Badaias: p̃cipuus dño·uel in iudicio dñi·ſeu venit dñs·aut venit dominatoꝛ.
Badal: p̃cipuus·uel ſublimis·ſeu venit cõſcendẽs·aut venit infirmitas.
Badam: ſolus·aut in iudicio·ſeu venit populus·aut aduentus eoꝛũ.
Badan: pꝛecipuus·uel in iudicio·ſeu venit donũ·aut venit gratificatio.
Badaçer: maximũ auxiliũ·uel excellẽtiſſimꝰ ſcificatoꝛ·ſeu venit foꝛtis·aut venit ſepatio
Badſeba: filia ſeptẽ·uel filia iuramenti·ſeu venit eloquens·aut venit cõuerſio.
Badſuba: filia dep̃cationis·uel filia ſatietatis·ſeu venit cõuertens·aut venit incẽdiũ. Iſta enī badſuba uel badſeba·ipſa ẽ berſabee mater ſalomonis.
Baem: locꝰ vite mee·uel locꝰ ſuſcipiẽs mihi
Baen: iniquus oculꝰ·uel iniquitas fontis·ſeu venit fons·aut venit oculus.
Bagad: venit accinctꝰ·uel venit in foꝛtuna·ſeu venit latrũculꝰ·aut venit temptatio.
Bagal: onus·uel iugũ·ſeu venit acervꝰ·aut venit inuolutio.
Bagaba: excelſus tempoꝛe·uel ſublimitas pccatoꝛis.
Bagathan: venit tactus videntis·uł venit riſus tangentiũ.
Bagaçim: in excelſo contemptus·uel venit foꝛtitudo.
Bagoaim: ſublimitas deuoꝛans eos·uel iugũ vulturis eoꝛũ.
Bahem: locus·uel in eis·ſeu venit locꝰ·aut locus eoꝛum.
Bai: filius meus·uel veniens mihi.
Bala: abſoꝛta·uel inueterata·ſeu abſoꝛbẽs·uel inueterans.
Balaa: abſoꝛbẽs eũ·uel inueteratio eius.
Balaach: deuoꝛans·uel p̃cipitans·ſiue abſoꝛbens fratrẽ·aut inueterans eos.
Balaam: vanus pplꝰs·uel ſine populo·ſiue in eis·aut p̃cipitãs fraternitatẽ.
Balaam: turbans gentẽ·uel deuoꝛãs pplm ſiue abſoꝛbẽs eos·aut abſqꝫ ſubſtãtia eoꝝ.
Balaan: turbãs donũ·uel deuoꝛatoꝛ doni·ſiue abſoꝛbẽs gratos·aut ĩueteratio gr̃e.
Balaanam: habẽs gr̃am·uł ĩueterans reſpõſionẽ·ſiue abſoꝛbẽs donũ·aut p̃cipitatio gr̃e
Balach: lingens·uel ludens·ſiue inuoluẽs·aut eliſio.
Balada: abſoꝛbẽs teſtes·uel inueterãs fraternitatẽ·ſiue veniẽs eam iudicare·aut p̃cipitatio teſtimonij.
Baladad: vetuſtas ſola·uel deuoꝛãs teſtimoniũ·ſiue abſoꝛbens p̃cipuos·aut p̃cipitans patrueles.
Baladam: venit ſibimet iudicãs·uel vanitas pꝛo ſemetipſo·ſeu abſoꝛbẽs iudices·aut inueteratoꝛ iudicij.
Balagad: abſoꝛbens latrũculos·uel p̃cipitans temptationẽ.
Balagad: vir accinctꝰ·uel habuit accinctũ·ſeu vir foꝛtunatus·aut vir pirata.
Balam: turbatio·uel pꝛecipitiũ.
Balaman: turbatoꝛ ppli·uł p̃cipitatoꝛ eoꝝ
Balanan: turbans donum·uel pꝛecipitans gratiam.

Balasor: ascendens domū·uel habens sa-gittam luminis·siue absorbēs fortes·aut inueterator angustie.
Balad: absorbēs peccatū·uel inueteratus tempore.
Balad: lugēs·uel inuoluēs·seu lingēs·aut elisio.
Baldad: vetustas sola·uel vetustat solitudo
Baldan: venit sibimet iudicās·uel vanitas ꝓ semetipso·seu absorbens iudices·aut in-ueterator iudicij.
Bale: ꝑcipitans·uel deuorator.
Baleite: deuoratores·uel ꝑcipitatores.
Baleç: absorbens·uel ꝑcipitās.
Baliada: varietates cognouit·uel varia-torū cognitio·siue absorbens testimoniū·aut īueterator seruitutis.
Baloth: ascēdēs·uel in ascēsionibꝰ·siue ab-sorbens·aut inueterati responsione.
Balsalisa: habēs vitulā cōternantē·uel ha-bens vitulā cōternatā·seu vetustas deuo-rās tertiū·aut vir habens vitulā triennalē.
Balthasar: capillus capitis·uel absorbens diuitias
Balstus: habens luctū·uel habens ꝑmiū.
Bama: in q̄·uel q̇s·siue in q̇bꝰ·aut sꝑ excelsa
Bamoth: ī morte·uel excelsa·siue mors ad-ueniēs·aut mortis aduentus.
Bamothbal: excelsa in morte viri habent·uel mors aduenietis vetustati deuoranti.
Bana: venit respōdens·uel venit respōsio.
Banaa: venit respondens ei·uel venit respō-sio eius.
Banai: venit respondens mihi·uel venit re-sponsio mea.
Bannai: idem.
Bananias: edificās dño·uel cemētariꝰ dñi seu respōdens dño·aut responsio dñi.
Banaça: filiꝰ vidēs·uel fortitudinis filius.
Banea: venit rñdens ei·uel venit rñsio eiꝰ.
Baneas: venit responsū tollēs·uel venit re-sponsio plasmationis.
Banebarach: filiꝰ fulminis·uel filiꝰ fulgurꝭ·seu filiꝰ fulgurantis·aut filiꝰ percutientis.
Banebarath: venit respondens fulmini·uel venit respondens fulguri·siue venit respon-dens fulgurāti·aut venit rñdens ꝑcutiēti.
Baneiacban: filiꝰ stridorꝭ·uel filiꝰ necessitu-dinis·seu venit firmitas·aut venit ꝑparatio
Bani: filius meus·uel veniens mihi.
Banni: pollex meꝰ·uel in medio mei.

Bannimi: filius meus vnicus·uel filiꝰ meꝰ sempiternus.
Baon: in iniq̇tate·uel in iniquitatibus.
Baon: venit dolor·uel venit iniq̇tas·seu ve-nit murmurās·uel venit inutilis.
Baor: in pelle·uel in pellibus.
Baor: venit lumē·uel venit foramen·seu ve-nit pellis·aut venit iracūdia.
Bar: filius·uel filiatio. Syrum est: nō he-breum.
Bara: lectus·uel creatura·siue filius eius·aut malitia.
Barrabas: filius patris·uel filiꝰ magistri. Syrum est: pariter ⁊ hebreū.
Barach: fulmen·uel fulgur·siue fulgurās·aut ꝑcutiens.
Barachel: fulgur dei·uel fulmē dei·siue ful-gurans deū·aut ꝑcussio dei.
Barchemini: tribuli·uel creatura iudeoꝝ.
Barachias: benedictus dño·uel benedictꝰ domini.
Barachias: fulgur dñi·uel fulgurās dñs·siue fulgurans dño·aut ꝑcussio dñi.
Barachiel: benedictꝰ deo·uel benedictꝰ dei.
Barachiel: fulgur dei mei·uel fulmē dei mei siue fulgurās deo meo·aut ꝑcussio dei mei.
Barada: filius decoris·uel filius decorus·seu filij seruus·aut filiꝰ testimonij.
Barahel: benedixit deū·uel benedictio dei·siue lectus deo·aut creatura dei.
Barasa: haurientes·uel in egestate·seu ve-niens ad faciendum·aut filius sustollens plasmationē.
Barath: grando·uel tempestas·seu filiꝰ pec-cati·aut filiꝰ temporalis.
Baraça: filius videns·ul' filiꝰ fortitudinis
Barech: grādo·uel tēpestas·seu filiꝰ viuax·aut filius pauidus.
Baremij: fugit eum quispiā·uel quopiam fuga eius.
Baria: in malis·uel filius dñi·siue in cla-more eiꝰ·aut in cōmotione ipsius.
Barien: filius in malo·uel filius maleficij: quem ⁊ ipsum nōnulli bariesu corrupte no-minant.
Bariben: filius ipse·uel filiꝰ parcēs·seu filiꝰ cōmotus·aut filiꝰ faciens.
Bariona: filius colūbe·aut filius simplici-tatis. Syrum est: pariter ⁊ hebreū. Bar quippe sicut predictum est syriace filius. ⁊ iona columba.

Baritha: phitonissa·uel subitanea·siue os abyssi·aut os profundū.
Barnabas: filius cōcludens·uel fi. i.ꝰ ꝓphete seu filius venientis·aut filiꝰ consolatiōis.
Barne: filiꝰ motionis·uel filiꝰ mutationis.
Barnee: electa cōmotio·uel filiꝰ electe mutationis.
Barsabas: filius reuertēs·uel filiꝰ quietis: ex syro ⁊ hebreo sermone cōpositū·seu filiꝰ iuramenti·aut filiꝰ consolationis.
Barsemia: filius cecus·uel filiꝰ cecitatꝫ: quē corrupte quidā barthimeē legunt.
Barthimeus: filius pinguedinis·uel filius ruminantis.
Bartholomeus: filiꝰ suspendētis me·ul' filiꝰ suspēdētis aquas. Syrū est: nō hebreū.
Baruch: benedictus·uel benedictio.
Barçaith: filius oliue eius·uel filius fornicationis eorū.
Basan: brucus·uel pinguedo·seu siccitas·aut confusio.
Basar: infantia: uel i angustia·siue infans·aut angustiatus.
Basara: infans·uel infantia eiꝰ·siue angustians eū·aut in angustia eius.
Baschama: confusio caloris·uel angustia caliditatis eius.
Baschat: adeps·uel defecatio.
Basechat: adipem·uel defecationē.
Basechath: adeps·uel defecatio·seu defecans·aut defecatio.
Basemath: deposita·uel delinquēs·seu veniens·aut delictio.
Basemoth: veniens·aut delinquēs·siue in omnibꝰ·aut in nominibꝰ.
Basias: adeps dn̄i·uel defecatꝰ dn̄o.
Basimath: deposita·uel delinquens·seu deniens·aut delictio.
Bathanim: domus respondentiū·uel domꝰ humilitatis eoꝝ.
Bathuel: virgo dei·uel castus deo.
Baurim: electi·uel electoꝝ·seu iuuenes·aut robusti.
Bauranites: fortis·uel electꝰ·seu iuuenis·aut robustus.
Baçatha: ꝯtemnēs tēpꝰ·uel despectꝰ pctōꝝ.
Baçeotha: cōtēnens eū·uel despectio eius.
Baçothia: cōtemnēs dn̄m·uel despectio dn̄i.

Hic.e.post.b.

Ead: iniquus testis·uel edificator precipuus.

Bean: iniquus gratie·uel iniquitas donationis.
Beban: os vulturꝭ·uel ꝯfusio deuoratoris.
Becbechias: inclytꝰ deo·ul' ꝑmogenitꝰ dei.
Becher: inclytus·uel ꝑmogenitus.
Becherite: inclyti·uel ꝑmogeniti.
Becherias: inclytꝰ dn̄o·uel ꝑmogenitꝰ dn̄i.
Bechor: ꝑmogenitus·uel vnigenitus.
Bechori: ꝑmogenitꝰ meꝰ·ul' ꝑmogenitꝰ mihi
Bechoreti: ꝑmogenitꝰ fortis·uel ꝑmogenitꝰ timidus.
Bechuch: inclytus grauis·uel primogeniti cōdemnatio.
Bed: filia·uel mensura.
Beded: instauratio·uel instauratꝰ·seu mensura diuitiaꝝ·aut filia voluptuosa.
Bedsabee: filia septima·uel filia iuramenti·seu mensura saturitatis·aut filia satietatꝫ.
Bedsan: filia dura·uel mensura iniqua·seu filia iniq̇tatis·aut ipsa iniquitas.
Bdelliū: lapis·uel carbūculus.
Beel: vetustꝰ deꝰ·uel vir deuorator·siue dn̄s vetustatis·aut vir habens vetustatē.
Beelphegor: vir habens hiatū·uel vetustus deꝰ hians·siue dn̄s vetustatꝫ hiātꝫ·aut vetustas deuorans os pellis supius. Ipse est priapus uel simulacrū ignominie.
Beelsephon: vir habēs archana·ul' dn̄s aq̇lonis·seu vetustus deꝰ habens speculā·aut vetustas deuorās ascēsionē speculi.
Beelçebub: vir muscaꝝ·ul' ꝑnceps muscaꝝ siue vetustus deus habens muscas·aut vetustas deuorās muscas.
Beemoth: aīal·uel aīalis·seu bestialis·aut bestia.
Beera: fons eius·uel puteus eiꝰ·siue in lumine·aut putei eius.
Beeri: fons·uel puteus meus·siue in lumine·aut putei mei.
Bega: sublimis·uel excelsa·siue sublimitas·aut celsitudo.
Begoai: iugū vulturis·uel sublimitas deuoratoris.
Beguai: excelsus meꝰ: uel sublimitas mea·seu fabrica vulturꝭ·aut fabrica deuoratrix
Begui: excelsus meꝰ·uel sublimitas mea.
Begumim: fabrica cementarij·uel fabrica cementariorū.
Behelmon: vetusti deꝰ habitaculi·uel dn̄s habēs domiciliū vetustatis.
Bel: vetustas·uel absq̧.

Bela: habitus·uel indumentū·seu vetustas eius.uel absq; eo.
Belath: habens·uel habitus: ab habendo: nō ab habitu.
Belath: vetustas peccati·uel absq; tēpore.
Belathala: habēs·uł habita: genere feminino ab habendo: participiū est·nō verbū imperatiuū.
Bethala: habitū apprehendens·uel indumentū irroratū.
Belhecia: vetustas ꝓmogeniti dñi·uel absq; nobilitate dñs.
Belga: absq; motu·uel vetusta cōmotio.
Belge: idem.
Belguai: absq; valle·uł absq; prerupto·seu vetustas voraginis· aut vetustas deuorationis.
Belia: vetustus dñs·uel absq; dño.
Belia: puteus eiꝰ·uel in clamore eiꝰ·siue in malis·aut cōmutatio ipsius.
Belial: absq; iugo·uel absq; dño.
Beliar: cecū lumen·aut ceca angustia·seu vetustas deficiens·uel absq; cōtinentia.
Belmelech: deus meꝰ rex·uel vetustas mea regnans.
Belma: habēs desideriū·uł absq; domicilio
Belmeula: habens domiciliū·uel absq; inhabitatione.
Belsan: vetustas dura·uel ipsius vetustatis iniquitas.
Belsar: absq; ꝓncipe·uel absq; carbone·seu vetustū velamē·seu vetustatis angustia.
Belsathim: absq; germine·uł absq; positicē·seu vetustas spinarū·aut vetustas resurrectionis eorū.
Ben: filius·uel filiatio.
Benabinadab: filiꝰ patris mei votiuus·uł filius patris mei spontaneus.
Benadab: filiꝰ votiuus·uel filiꝰ spontaneꝰ.
Benael: edificatꝰ deo·uel edificatio dei·seu filius eius deo·aut filiꝰ eius dei.
Benail: filiꝰ doloris·uel filiꝰ parturientis.
Bendagar: cecū lumē·uel filiꝰ ꝓuaricatiōis
Benebarach: filiꝰ fulminis·uel filiꝰ fulguris uel filiꝰ fulgurās·aut filioꝝ percussio.
Benecham: filiꝰ callidꝰ·uł filiꝰ surgēs·siue filius necessarius·aut filiꝰ necessitatis.
Benēnan: filiꝰ in eis·uł filius ī medio eoꝝ.
Benennon: filij ecce sūt·uel filij ecce hic sūt.
Benereem: filij tonantis·uel filij tonitrui: qđ corrupte boanerges vsus obtinuit.

Benesed: filiꝰ mittēs·uł filiꝰ cōfirmatiōis.
Bengaber: filiꝰ viri fortꝫ·uel filius iuuenis virilis.
Benhur: filius lucis·uel filius igneus.
Beni: filius meus·uel filiatio mea.
Bēni: filiꝰ reqescēs·uel filiꝰ requietionis.
Beniamin: filiꝰ dierū·uel filiꝰ virtutū·siue filiꝰ amaritudinis·uel filius amariū.
Beniamin: filiꝰ dextre·uel filiꝰ virtutis·siue filius asininus·aut filiꝰ asinoꝝ.
Beniar: cecū lumen·uel ceca angustia·seu filius deficiens·aut filiꝰ ꝓuaricationis.
Bennoi: filiꝰ cōmotꝰ·uel filiꝰ requietionis.
Bennon: filiꝰ merens·uel filius doloris·seu filiꝰ murmurans·aut filius inutilis.
Benoni: filiꝰ merens·uel filiꝰ inutilis mihi·siue filiꝰ dolorꝫ mei·aut filiꝰ iniquitatꝫ mee.
Benui: filius meus·uel filiatio mea.
Bēnui: filiꝰ requiescēs·uel filiꝰ reqetionis.
Bennun: filius ferus·uel filiꝰ piscis·siue filiꝰ vnicus·aut filius sempiternus.
Benir: filiꝰ incendens·uel filius lucidꝰ·seu filius luminis·aut filius igneus.
Bençoeth: filius huius pauidi·uel filiꝰ huiꝰ viuacis.
Beon: pollex·uel ī medio·siue iniquus murmurans·aut iniquitate dolens.
Beor: impellēs·siue impulsio·uel iniquus luminis·aut iniquitas iracundie.
Ber: fons·uel puteus.
Bera: fons eius·uel puteus eius.
Berameth: fons exaltatus vite·uel puteus alti pauoris.
Berchos: fontis calix·uel putei potus.
Berdan: puteus iudicans·uel fons iudicij.
Berea: puteus eius·uel filia eius: hebreū ē pariter atq; syrum.
Beri: puteus meꝰ·uel putei: pluraliter.
Beria: fons dñi·uel puteus dño.
Berith: fedus·uel pactū.
Bernice: puteus innocens·uel filia elegantꝫ commota.
Beronice: idem est: vtrūq; hoc nomē ex hebreo syroq; cōpositū est.
Beroea: puteus eius·uel filia eius.
Beroenses: filij eius·uel putei eius.
Beroni: filia que·uel puteus quis. Et hec tria nomina ex hebreo pariter syroq; composita sunt.
Beroth: fontes·uel putei·seu fons respondens·aut puteus temporalis.

Berotha: fontes eius·uel putei eiꝰ·seu fons respõdens ei·aut puteus tẽperans eũ.
Berothai: fontes mei·ul' putei mei·seu fontes vulturũ·aut putei deuorãtes.
Berothi: fontes·uel putei mei·seu fons respondẽs mihi·aut puteus tẽperans me.
Berothite: fontales·seu puteales·seu fõtes respõdẽtes mihi·aut putei tẽperantes me.
Bersa: puteus federis·uel fons iuramẽti.
Bersabee: fons septimꝰ·uel fons iuramẽti·siue puteꝰ satians·aut puteus saturitatis.
Bresith: in capite·uel in capitulo: id est genesis·q̃ in capite oĩuꝫ libroꝝ posita est.
Berthan: fons altus·uel puteꝰ altissimus.
Berçellai: ferrũ meũ·uel fortitudo mea.
Besai: pinguedo mea·ul' ig̃miniosus mihi.
Besaia: pinguis dñs·uel ig̃miniosus dño.
Besamath: derelinquens·uel derelictio·seu pingue donũ·aut cõfusio donatoris.
Besamath: adeps·uel defecatio.
Besee: pinguis·uel ignominiosus.
Besellam: obumbrans eos·uel obumbraculum eorum.
Beseleel: vmbra dei·ul' vmbraculũ diuinũ.
Besodia: angustia mẽsure dñi·ul' tribulãs mensurã dominicã.
Besloth: pinguis ligatꝰ·uel ignominie declinatio.
Besor: tribulatio·uel angustia·seu carnalis·aut pelliceus.
Beth: domus·uel habitaculũ.
Betha: requies·uel requietio·siue domꝰ eiꝰ aut habitaculũ ei.
Bethacarẽ: domus sterilis·uel domꝰ eruditionis tristicie.
Bethaphaleth: domꝰ salutis·uel domꝰ viuificãs·siue domus excludẽs·aut domus mirabilis.
Bethaphe: domꝰ erroris·uel domus mali: nõ a malitia: sed ab arbore.
Bethaphe: domꝰ oris·uel domꝰ decipule·siue domꝰ laquei·aut domꝰ discipline.
Bethaphua: domꝰ induens eos·uel domꝰ declinãs os eoꝝ·seu requies laboꝝ eiꝰ·aut requietio induitionis eorũ.
Bethagan: domꝰ horti·uel domꝰ elationis.
Bethagla: domꝰ vitule·uel domꝰ festiuitatꝫ eius·uel domus refectionis·aut domus plangentiũ.
Bethaglam: domus planctus·uel domus festiuitatis eorũ.

Bethaim: domꝰ idoli·ul' domꝰ idolatrie·siue domꝰ deuorãs eos·aut domꝰ vulturis eoꝝ
Bethaisimoth: domus deserta·uel domus adducens mortem.
Bethaloth: domꝰ campestris·uel domꝰ in campestribus·seu requiei vacans·aut requietionẽ declinans.
Bethamoth: domꝰ mortua·ul' domꝰ mortaliũ·seu reqes mortꝫ·aut reqescẽs mortuꝰ.
Bethanara: domꝰ pardoꝝ·uel domꝰ amaritudinis·seu requies amaricans·aut requietio pardi.
Bethanan: domꝰ doni: ul' domꝰ gr̃e: seu reqes donatoris·aut reqetio gratificatiõis.
Bethanath: domus respõdentꝫ·uel humilitatꝫ·siue domꝰ vbi est respõdens dñs·aut domus vbi est gratia dei.
Bethania: domus obedientie·uel domus afflictionis eius·siue domus doni dñi·aut domus gratificata dño.
Bethanoth: domꝰ gr̃e·ul' domꝰ r̃ñsionis·seu domꝰ precinens·uel domus precinentiũ.
Bethara: domꝰ aque·uel domus putei.
Bethara: domꝰ electiõis·uel domꝰ electa·siue domꝰ suscitãs eũ·aut domꝰ vigiliaꝝ eiꝰ
Betharaam: domꝰ mõtiũ·uel domus sublimitatis eoꝝ·siue domus suscitãs gentẽ·aut domus vigilans populo.
Betharaba: domus suscitans patres·uel domus vigilans patribus.
Betharaba: domꝰ grãdis·uel domꝰ multa siue domꝰ humilis·aut domꝰ vespertina.
Betharapha: domꝰ sanãs·uel domꝰ medicine·seu reqes medici·aut reqetio sanitatꝫ.
Betharã: domꝰ ire·uel domus sublimiũ.
Betharam: domꝰ decora·uel domꝰ electa·siue domꝰ suscitãs gẽtẽ·aut domꝰ vigilãs populo.
Betharan: domus vigilãs dono·uel domꝰ suscitans gratificationẽ.
Betharan: domus ire·uel domꝰ arche·siue domꝰ mõtiũ·aut domus ascẽsus humiliũ.
Bethasan: domꝰ fumi·ul' domꝰ delicti·siue domꝰ tollẽs donũ·aut domꝰ plasmata gr̃e.
Bethasan: domꝰ deponens·uel domꝰ deposita·siue domus deponens donũ·aut domus deposita gratie.
Bethauen: domꝰ idolatra·uel domꝰ inutilis.
Bethbara: domꝰ fontꝫ eiꝰ·ul' domꝰ putei eiꝰ.
Bethberai: domꝰ putei mei·ul' domꝰ ĩluuie meo
Bethbesse: domꝰ ꝯfusa·ul' domꝰ pinguedis.

Bethacon: domꝰ ſcuplta· ul' domꝰ ſculpture
Bethear: domꝰ agni· uel domus cognitiōis.
Bethur: domꝰ frigida· uel lapis adiutoriȷ̄.
Bethdagari: domꝰ tritici· uel domꝰ frumēti.
Bethdagon: domus piſcis triſtis· uel domꝰ piſciū triſticie.
Bethe: domꝰ eius· uel habitaculū.
Bethel: domꝰ dei· uel habitaculū dei.
Bethemelech: domꝰ vallis· ul' domꝰ pfūditat̄ ſiue vterus vultꝰ· aut ventris ſuſtētaculū.
Bethen: venter· uel vterus· ſeu domꝰ fontis· aut domus oculi.
Betheſimoth: domus deſerta· ul' domꝰ adducens mortem
Bethphage: domus oris· uel domus bucce· ſiue domꝰ oris valliū· aut domꝰ maxille· uel labiȷ̄. Syrū eſt ⁊ nō hebreū.
Bethphalech: domꝰ ſaluās· uel domꝰ excludens· ſeu domus viuificans· aut domꝰ admirabilis.
Bethphaſes: domꝰ tranſcēdens· uel domus tranſitionis.
Bethpheor: domꝰ hians· uel domꝰ hiatꝰ· ſeu domꝰ hians pellitiȷ̄· aut domꝰ oris pelliū.
Bethpheſe: domꝰ trāſiēs· uel domꝰ trāſcēdēs· ſiue domꝰ oris· aut domꝰ odoris florentis.
Bethgadar: domꝰ muri· uel domꝰ macerie.
Bethgamul: domus retribuens· uel domꝰ retributionis.
Bethieſemoth: domus deſideriȷ̄ dulcis· uel domus deſiderate dulcedinis.
Bethim: domibꝰ· uel domus pluraliter.
Bethia: domꝰ dn̄i· uel domꝰ illuminationis.
Bethlebaoth: domus venientiū· uel domus ingredientiū.
Bethleem: domꝰ panis· uel domꝰ refectiōis.
Bethleemite: domꝰ panū· ul' domꝰ refectionū
Bethlenaboth: domus venientiū· uel domus edificantium.
Bethmacha: domꝰ mollis· ul' domꝰ cōfracta ſiue domꝰ pcutiēs· aut domus ingenioſa.
Bethmaon: domus habitaculi· uel domus inhabitationis.
Bethmarchabeth: domus curruū· uel domꝰ quadrigarū.
Bethmarchaloth: domꝰ quadrigarū· uel domus quadrigantiū.
Bethmatha: domꝰ tributi· uel domꝰ humilis fori.
Bethmoreth: domꝰ archani· uel domꝰ ꝯſiliȷ̄· ſiue domꝰ archanoꝝ· aut domꝰ conſiliorū.
Bethnemra: domus pardorū· aut domus amaricans.
Betharabo: domꝰ humilis· uel domus veſptina· ſiue domꝰ heremi· aut domꝰ locorū que ſunt iuxta inhabitabilē.
Bethoro: domꝰ ire· uel domus magiſtri.
Bethoron: domꝰ ire· uel domꝰ arche· ſiue domus montiū· aut domꝰ aſcēſus humiliū.
Betholath: domus coccinea· uel domus vermiculata.
Bethroob: domꝰ plateaꝝ· ul' domꝰ latitudīs.
Bethſabee: domꝰ ſeptē· ul' domꝰ iuramēti· ſeu domꝰ abundantie· aut domus ſaturitatis.
Bethſachat: domus curuantiū· uel domus ſingulorū.
Bethſaida: domꝰ frugū· uel domꝰ pecudum· ſiue domus peculialis· aut domꝰ venatoꝝ.
Bethſamis: domꝰ ſolis· uel illuminatiōis.
Bethſamite: domus ſolis pluraliter. uel domus illuminate.
Bethſan: domꝰ dormientis· uel domꝰ ſecuritatis· ſiue domus abundātie· ſiue domus egreſſionis.
Bethſemes: domꝰ ſolis. ul' domꝰ illuminās.
Bethſimon: domus obediēs· uel domꝰ obediētie· ſiue domꝰ audiens merorē· aut domꝰ deponens triſticiam.
Bethſimuth: domꝰ loci· uel domꝰ locoꝝ· ſiue domꝰ mortificās· aut domꝰ mortificatiōis.
Bethſur: domꝰ acerba· uel domꝰ anguſtie· ſiue domꝰ cōtinēs· aut domꝰ fortitudinis.
Bethſur: domꝰ fortis· uel domꝰ directa· ſiue domꝰ muralis· aut domꝰ cōtinētie.
Bethſura: domus muri eius· uel domꝰ dirigens eum.
Bethſura: domꝰ acerba ei· ul' domꝰ anguſtie eius· ſiue domꝰ cōtinens eū· aut domꝰ fortitudinis eius.
Bethſuram: domus d rigēs eos· uel domꝰ muri eorum.
Bethſuram: domꝰ robuſti ppl'i· uel domus anguſtians ppl'm· ſiue domus ꝯtinēs eos· aut domus acerbitat̄ eoꝝ.
Bethula: virgo· uel caſta· ſiue domus dolēs ei· uel domꝰ parturiēs eum.
Bethula: virgo dn̄i· uel caſta dn̄o· ſiue domus dolēs dn̄o· aut domꝰ parturiēs dn̄m.
Bethurlarina: domꝰ ignis ſublimis· ul' incendiȷ̄ cōſurgētis.
Bethçacharam: domus memorie· uel domus memoratoꝝ.

Beçecb: fulgur· uel egestas·seu micās·aut
cōtemptus vanus.
Beçecba: micans ei·uel egestas ei9·siue ful
gurans eū·aut cōtēnens vanitatē eius.

Hic.i.post.b.

B Iblij: librarij·uel litterati.
Bitbalassū: filios cōmiscens·uel fi-
liorū cōmixtio.
Bitbia: filia dn̄i·uel filia dn̄ans. Ipsa est
filia pharaonis·que adoptauit moysen.
Bitbima: filia inutilis·uel filia speciosa.
Brie: sobrius·uel moderatus.
Brierte: sobrij·uel moderati.

Hic.o.post.b.

B Oanerges: filij tonantes·uel filij
tonitrui.
Boaneries: idem.
Bocci: vetustas·uel vetus.
Bocci: lugens·uel luctus·seu vomens·uel
in vomitu.
Bocbian: luctus dn̄i est·uel lugens dn̄m ē·
seu vomēs dn̄o est·aut in vomitu dn̄i est.
Bocbor: ingressus est angelus·uel pmoge-
tus mihi.
Bocborath: inclyt9 peccato·uel pmogenit9
tempore.
Bocbri: dilect9 mihi·uel pmogenit9 meus.
Bocbur: pmogenit9·uel dilectus.
Boem: pollex eorū·uel in medio eorum.
Bon: pollex·uel in medio.
Boni: pollex meus·uel in medio mei.
Bonni: digitus·uel in medio.
Booç: in quo robur·uel in quo virt9·siue in
ipso fortitudo·aut ipse in fortitudine.
Borith: fedus·uel pactū.
Boses: abscisus·uel abscisio·aut ipse florēs
aut in ipso floruit.
Bospbor: angustia succrescēs·uel tribula-
tio feritatis.
Bosor: tribulatio·uel angustia·siue carne9·
aut pelliceus.
Bosora: tribulans eum·uel in angustia ei9·
siue caro eius·aut annūcians ei.
Bosori: caro·uel annūciatio·siue tribulās
me·aut in angustia mea.
Bosra: in angustia·uel in tribulatione.

Hic.v.post.b.

B Vbastus: os exprimens·uel labiū
exprimentis.
Bugatus: excelsus·uel sublimitas·
uel germne·uel germinans.
Buna: venit respondens·uel venit respōsio.
Bunos: venit respōdēs·uel collis pputiorꝝ.
Busa: confusio·uel ignominia.
Buç: despiciens·uel cōtemnens.
Buçi: cōtemptus·uel despectus·seu despexit
me·aut cōtemptibilis mihi.
Buçites: despectus·uel contemptibilis.

Sequit interpretatio nomi-
nū incipientium a littera. C.

C Aalaba: voces·ul veloces: subau-
ditur venerūt·seu ecclesia venit·aut
ecclesie aduentus.
Caath: penitentia·uel patientia.
Caath: dolens·uel dolans·seu componens.
Caathite: dolentes·uel patientes·aut den-
tes molares.
Caathite: dolentes·uel dolantes·siue cōpo-
nentes·aut dentes molares.
Cabalaam: pceps·uel precipitiū·seu pcipi-
tauit·aut pcipitabit.
Cabaroth: memoria·uel sepulchrum.
Cabarothi: memoria mea·uel sepulchrum
meum·aut sepulchra·uel memorie: plurali
numero.
Cabarothi athanai: memorie desiderij·uel
sepulchra concupiscentie.
Cabasan: cōgregans eos·uel ecclesia eorꝝ.
Cabratha: quasi graue·uel quasi elicitum.
Cad: mare·uel principium.
Cademoth: mare mortuū·ul pncipiū mortꝭ
Cades: translata·uel fons iudicij.
Cades: sancta·uel mutata·seu mare tollēs·
aut principium plasmationis.
Cadesa: trāsferēs eā·uel fons iudicij eius.
Cadesa: scortū·uel scitas eius·siue mutata
ei·aut principiū plasmationis eius.
Cadesbarne: sanctitas motionis·ul sancti-
tas electe mutationis.
Cadesim: cōmutati·uel exterminati.
Cadumim: mare rubrū·ul mare antiquorꝝ:
ppter antiqua q̄ facta sunt in eo miracula.
Cadrantes: caligo·uel tenebre: quod nos p
litterā.q.et.v.quadrantes dicimus.
Caph: incuruans·uel incuruatio.
Caph: vola·uel palma·siue manus.
Capharnaum: ager pinguedinis·uel villa
consolationis.
Capharsamala: man9 suscitans vestimētū·
uel operatio vigilans retributionis.

Caphereta: manꝰ robusta·uel operatio per/fectionis.
Caphira: expiatio·uel manus dissipata.
Cayphas: sagax·uel inuestigator·siue vo/mens ore·aut vomitus oris.
Caym: possessio·uel lamentatio·siue acqui/situs·aut acquisitio.
Caynā: possidēs ꝑplm·uel lamentatio ꝑ li·siue acquirēs eos·uel acquisitio eorum.
Caynan: possidēs donū·uel lamētatio grē·siue acq̄rēs grām·aut acq̄sitio donationis.
Caleb: canis·uł quasi viride·siue quasi cor·aut quasi omne cor.
Caleph: idem.
Calitha: q̄si viridis·aut quasi omne cor.
Calistenes: miseria humiliū·uel cōsūmatio responsionis.
Calubi·canis meus·uel quasi viridis meꝰ·siue quasi cor meū·aut quasi oē cor meū.
Claudiꝰ: spes tranq̄lla·uel spes tranq̄llitatꝭ
Claudia: idem.
Clauthomon: locus fletꝰ·uel locus fletuū.
Camua: statio·uel resurrectio.
Camuel: stans deo·uel resurrectio dei.
Camuelite: stātes deo·uł resurrectiones dei
Camon: statio iniq̄·uel resurrectio inutilis.
Canna: fundū·uel calamꝰ·seu ꝑparās·uel ꝑparatio. Notandū itaq; q nostrū latinū canna de lingua hebrea sumptum sit.
Canaan: cōmutatus·uel cōmutatio.
Cananeus: idem.
Canath: elatio·uel çelotipia.
Candacis: cōmutans·uel cōmutatio.
Canden: clangor·uel recursus·seu retinēs·aut retentio.
Cappadocia: manꝰ tortoris·uel manꝰ explo/ratoris·seu manꝰ dño redimens·aut manꝰ redempta dño.
Cappadoces: manꝰ tortorū·uel manus ex/ploratorum·siue manu redempti dño·aut manu dño redimentes.
Capparis: manꝰ redēpta·uł manꝰ redēptio siue manꝰ tortoris·aut manꝰ exploratoris
Capseh: ecclesia·uel cōgregatio.
Capseel: cōgregans deo·uel ecclesia dei.
Captor: cappadox·uel cappadocia·siue ma/nus tortoris·aut manus exploratoris.
Capturim: cappadoces·uel manu torquē/tes·siue manꝰ tortoꝝ·aut manꝰ exploratoꝝ
Carchamis: vrbs attrectās·uel ciuitas cō/gregatorum.

Carchan: ciuitas grē·uł oppidū donatiōis.
Carchar: inuestigator·uel inuestigantes·siue oppidū vigilans.
Caree: caluus·uel caluitiens·siue occurrēs ignis·aut occursus igneus.
Careim: decaluās eos·uel decaluatio coꝝ.
Cariath: vrbs murata·uel ciuitas·seu op/pidū·uel villa.
Cariathaim: ꝑfecte vocata·uel ꝑfecta vo/catio·seu villa eorū·aut oppidum eoꝝ.
Cariathma: villa coꝝ·uel ciuitas populosa
Cariatharbe: villa q̄tuor·uel ciuitas q̄tuor id est adam abraham ysaac ⁊ iacob: qui ibi sepulti sunt.
Cariathbaal: vrbs virorū·uel ciuitas hñs seu villa deuorans·aut oppidum vetustum.
Cariathdemna: villa silens·uel villa silēꝉij
Cariathari: villa deficiens·uel oppidū defe/ctionis.
Cariathiarim: villa siluaꝝ·uel ciuitas sal/tuū·seu villa deficiens eis·aut villa defe/ctionis coꝝ.
Cariathim: ciuitas marꝭ·uel oppidū mariū.
Cariathsepher: villa pulchritudinis·uel ci/uitas litterarū.
Cariachaa: ciuitas pnīe·uł oppidū patiētie seu villa dolentiū·aut ciuitas dolatorum.
Carie: caluus·uel caluitiū·siue occurrens ignis·aut occursus igneus.
Carioth: occurēs igneū·uł occursus igneꝰ·siue caluus respōdēs·aut caluitiū tēporale.
Carith: occurrēs ignis·uł occursus igneꝰ.
Carmelus: mollis·uel tenellꝰ·siue cognscēs circūcisionē·aut scientia circūcisionis.
Carmelite: molles·uł tenelli·seu sciētes cir/cūcisionē·aut cogniti circūcidentibus.
Carmi: vinea mea·uł cognitio mea·siue aq̄ agnoscens·aut cognitio aque.
Carmite: vinee mee·uel cogniti mei·siue agnoscētes aq̄s·aut cognitiones aquaꝝ.
Carnaim: cornua·uel defensiones·seu con/scidens fluctū·aut diuisio cōmotionis.
Carmo: cornua·uel defensio.
Carmō: cornu iīquū·uł defensio iutilis·seu ꝯscidēs merētes·aut diuisio murmurātiū.
Caromel: mollities·uel teneritudo·seu co/gnoscēs circūcisionē·aut sciētia circūcisiōis
Caromelite: molles·uel teneri·siue scientes circūcisionē·aut cogniti circūcidentibus.
Carpum: scientem clare·uel cognoscentem perspicue.

¶Carthago: scrutatio·uel ꝯsūmatio·seu vrbs meditans·aut ciuitas sollēnis.
¶Carthaginēses: scrutantes·uel ꝯsūmati·seu ciues sollēnes·aut vrbane meditantes.
¶Cartham: pfecta vocatio·uel vocationem perfecit·siue vrbs populi·uel ciuitas eoꝝ.
¶Carthus: pfecte vocatus·uel pfecta vocatio: quod apud nos melius effertur per.q. litteram·ut dicaſ quartus.
¶Casaia: summ⁹ dn̄s·uel principiū dn̄i.
¶Caseon: dure fortes·uł duri fortitudine·seu sūmitas inutilis·aut principiū murmurationis.
¶Casphia: sūmitas liberans dn̄m·uel principium liberationis dn̄i.
¶Casphor: sūmitas liberans montes·uł pncipiū liberalis iracūdie.
¶Casia: sūmus dn̄i·uel pncipiū dn̄i.
¶Casim: sūmitas·uel principiū·siue sūmitas eoꝝ·aut principiū eorū.
¶Casis: messis·uel mensis·seu sūme vigilās·aut principiū vigilie.
¶Casis: sūmitas viri·uel pncipiū assūptiōis.
¶Cathat: morsus peccati·uel congregans tempore.
¶Cathet: mordēs vitā·uel ꝯgregās pauide.
¶Cauda: clangor robust⁹·uel patiētia fortis
¶Cauere: clangor tube·aut clangens canore
¶Caue: penitētia·uł patiētia·seu buccina. Ex isto hebreo videſ esse tractū nostrū latinū.

Hic.e.post.c.

CEdar: meror·uel tenebre·seu merēs aut tenebrosus.
¶Cedemoth: antecedēs·uel pri⁹·siue orientalis·aut oriens.
¶Ceden: oriens·uel orientalis.
¶Cedes: antecedēs·uel orientalis.
¶Cedma: antiquorū·uel antecedēs·siue orientalis·aut oriens.
¶Cedmonei: antecedētes·uel antiqua tristicia·seu priores·aut orientales.
¶Cedmihel: oriens deo·uel antecessio dei.
¶Cedron: tristis meror·uel inutilis dolor.
¶Celatha: cōgregatio·uel ecclesia venit.
¶Cephas: petrus·uel firmitas. Syrum est: non hebreum.
¶Cephira: expiatio·uel manus dissipata.
¶Cephiara: expians vigilem eius·uel manū dissipatā suscitans.
¶Ceila: ad fundā iaciens·uel suscitans eam·siue tollēs sibimet·aut sustollēs semetipsā.
¶Celaia: vox dn̄i·uel extollēs sibimet dn̄m.
¶Celastithan: vallis gigantū·uel humilitas fortium.
¶Celeab: vindicās patrē·uł vindicatio pr̄is.
¶Celeia: vallis dn̄i·uel cōgregatus dn̄o·seu vindicans dn̄m·aut vindicatio dn̄i.
¶Celeon: vindicans dolorem·uel vindicatio iniquitatis.
¶Celesyria: vindicans aram·uel vindicatio sublimitatis.
¶Celethi: occidentes·uel exterminatores.
¶Celeuma: antecedēs·uel orientale.
¶Celita: q̄si viridis·uel ecclesia veniens.
¶Celmo: vallis robusta·uel cōgregatio fortitudinis.
¶Clemens: ecclesiastes·uel contionator.
¶Cleophas: cōtionē transcendens·uel congregatio transeuntis.
¶Cleopatra: congregans agnitos·uel cōtionem dissoluens.
¶Cenihel: oriens deo·uel antecessio dei.
¶Cenna: çelotes·uel çelotipus.
¶Cenereas: possidens sectatores·uel possessio sectatorum.
¶Cendebeus: çelotes sufficiens ad intellectū·uel çelotipus abundanter intelligens.
¶Cenereth: signū cithare·uel quasi lucerna.
¶Cenereth: q̄si lucerne·uel citharaꝝ signa.
¶Ceneç: çelotipus·uel çelotes·siue possessor cōtemptus·aut possessio contemptibilis.
¶Ceneçi: çelotipi·uel çelotes·siue possessores contempti·aut possessiones cōtemptibiles.
¶Ceni: es meū·uel erarius meus·siue nidus meus·aut possessio mea.
¶Cepsam: ecclesia·uel cōgregatio.
¶Cepsam: cōgregās eos·uel venatores.
¶Cereas: occidēs facturā·uel exterminator plasmationis.
¶Cerethi: occidentes·uel exterminatores.
Cereceus: tenebrosus·uel tenebrescens.
Creta: vocata·uel vocatio cōsūmata: inter syrum ⁊ hebreum mixtū est.
Cretes: vocati·uel vocatiōe cōsūmati.
Cretenses: idem.
Cesar: possidens pncipes·uel possessor principatus.
Cesarea: possessio principis·uel possessio pncipalis.
Ceseletbaor: possessa pncipi lucis·uł possessio luminis aduenientis.
Cesion: dur⁹ fortitudie·uł duritia fortitudis

Cetheus: fixus· uel abscisus· siue ꝯfractus· aut mentis excessio.
Cethim: fixi· uel abscisi· uel cõfracti· aut mēte excedentes.
Cethimoth: figens tempus· uel abscidens responsionē· seu cõfracta tempore· aut insania responsionis.
Cethron: tenebre· uel thymiama.
Cethron: tenebrãs eos· uł thymiama eoꝝ.
Cethura: iuncta· uł copulata· siue thymiama offerēs· aut mēte excedens lumini.

Hic .i. post .c.

Cilicia: cecus· uel luctus· siue assumptio· uel vomitus eius.
Cina: lugēs· uel luctus· seu possidēs aut possessio.
Cinam: lugens eos· uel possidens eos· siue luctus eoꝝ· aut possessio eoꝝ.
Cineus: luctus· uel possessio.
Cinei: lugentes· uel possidentes.
Cinoth: lamentatio· uel lamētationes· seu lugens tempore.
Cintus: luctus· uel possessio: q̇ꝺ apud nos meliꝰ efferꝛ p .q. lrãm· ut dicaꝛ quintus.
Cyprus: meror· uel tristicia.
Cyprius: merens· uel tristis.
Cypriarches: merēs pnceps· uł tristicia pncipis: inter hebreū ꝛ grecū mixtū est.
Circus: hereditãs· uel hereditator.
Cirinus: heres· uel hereditas: q̇ꝺ apud nos meliꝰ efferꝛ p .q. lrãm: ut dicaꝛ quirinus.
Cirene: hereditas· uel hereditatio.
Cirenei: heredes· uel hereditantes.
Cirenēses: hereditãs· uel hereditantes.
Crispus: sciens· uel cognitio.
Cis: vir vomēs· uel durus.
Cison: durus iniquꝰ· uel vir vomēs dolorē.
Cison: letificans eos· uel duritia eoꝝ· siue impegerūt i eos· aut vomitꝰ murmuratiõis
Cisij: amentes· uel stupentes· seu mirantes· aut admiratio.
Cithij: cõscisi· uel plage cõsūmationis.

Hic .o. post .c.

Coph: vocatio· uel ꝯclusio· siue auis aut excussio.
Cobath: mordētes· uel cõgregati· siue morsus· aut cõgregatio.
Cobila: inueterãs· aut inueteratio.
Cobilaam: inueterans populum· aut inueteratio populi.
Cohe: excussio· uel pstolatio· siue pstolans· aut excutiens.
Colaia: vox facta· siue vocis factio· seu vox dñi· aut vox dominica.
Colaça: vox videnꝫ· uel vox fortitudinis.
Colonia: vox eorū· uel reuelatio eorum.
Colonienses: voces eoꝝ· uł reuelatiões eoꝝ
Colossis: vocis facte obediens· uel vocis facte obedientia.
Colossenses: vocis facte obedientes· uł vocis facte obedientie.
Coloçai: vox fornicaria· uel fictio ductiõis
Coloes: oẽs· uel cõclusio· siue inuestigãtes aut consūmatio.
Condimeus: scyphus· uel phiala.
Corban: donum· uel oblatio.
Corbana: donū eius· uel oblatio eius.
Corbanã: donū gratie· uel oblatio gratificationis.
Cornelius: intelligēs circūcisionē· uel intelligentia circūcisionis.
Cosam: diuinãs· uel diuinatio· seu diuinãs eis· aut diuinatio eorum.
Coçbi: calix imensus· uel imola mihi.

Hic .u. post .c.

Car: gelu· uel frigus.
Cus: durus· uel vomens vir.
Cutha: biuiū· uel duplicitas.
Cuthei: duplices· uel in biuio.
Cuba: canis· uel latrator.
Cubai: canis meus· uel latrans mihi.
Hucusq̧ p simplicē .c. litterã· id ē sine aspiratione lecta sunt pncipia nominū. Ex hinc que sequunꝛ aspiratione addita· id est p .ch grecū legēda sūt. Sciendū tñ est q̄ hebreꝰ sermo nõ habet .ch. litterã· sed noĩa q̄ apud nos p hãc legūꝛ: apud eos scribūꝛ p .heth. que duplici aspiratione profertur.
Chabol: q̄si germen· uel quasi germinans.
Chabon: q̄si intelligēs· uel q̄si intelligētia.
Chabonim: liba· uel crustula· seu quasi itelligens eos· aut quasi intelligentia eorum.
Chabonim: manus spinaꝝ· uel aceruus spinarū· siue pparantes· aut pparationes.
Chabor: cõiungens· uel incantator· seu cõiunctio· aut incantatio.
Chabul: displicitū· uel indignatio.
Chabri: quasi grauitas· uel quasi elatio.
Chachon: sculpens· uel sculptura.
Charsaar: forꝫ vir· uł robusta viri suscitatio
Chalaal: cõtecta regio cõmixtionis· uel cõtectio regionis fermentate.

¶ Chalachath: pascens·uel nutriens·seu pabulum·aut nutrimentum.
¶ Chalad: pascens martyrem·uel consũmatio testimonij.
¶ Chalamach: omnẽ fortitudinẽ habens·uel omnis fortitudinis habitudo.
¶ Chalamar: oẽ amarũ·uel ois amaritudo.
¶ Chalamath: mensus est·uel cõsũmauit·siue consũmatus·aut consũmatio.
¶ Chalime: omnes·ul' omnis·seu omnes nos aut consũmatio futura.
¶ Chalchal: pascens·uel nutriens·seu pabulum·aut nutrimentũ.
¶ Chaldea: quasi fera·ul' quasi feritas·seu q̃si demoniũ·aut quasi mamilla.
¶ Chaldei: quasi fere·ul' quasi feroces·siue q̃si demones·aut quasi mamille.
¶ Chale: cõtecta regio·uel cõtectio regionis.
¶ Chaleb: canis·uel quasi viride·siue q̃si cor·aut quasi omne cor.
¶ Chalech: idem.
¶ Chaleselum: cõtegens regio eos·uel cõtecta regio eorum.
¶ Chalphi: cõtegens regionẽ erroris·uel cõtectio regionis illaqueate.
¶ Cham: calidus·uel callidus·siue calor·aut calliditas.
¶ Cham: surgẽs·ul' resurrectio·seu necessitas aut necessarius.
¶ Chamaal: fidelis cõmixtio·uel similitudo despectionis.
¶ Chamam: fidelis·uel fidelitas·seu fidelis populo·aut fidelitas populi.
¶ Chaman: similis·uel fidelis dono·aut similitudo gratificationis.
¶ Chamoam: fidelis ppl'o·aut similitudo eoꝝ
¶ Chamon: surgens dolor·uel callidꝰ meror·seu callida iniquitas·aut necessitas murmurationis.
¶ Chamos: cõgregãs·uel congregatus·siue quasi attrectãs·aut quasi attrectatio.
¶ Chamuel: calens deo·uel calidus dei·seu dei necessitas·aut dei resurrectio.
¶ Chamuelite: calẽtes deo·uel calidi dei·siue deo necessarij·aut deo resurgentes.
¶ Chamul: calefactꝰ ros·uel calefactio roris
¶ Chamul: surgens dolor·uel necessarie parturiẽs·seu calens dolore·aut caliditas parturientis.
¶ Chana: çelus·uel emulatio·seu possedit eos aut possessio eorum.
¶ Chanaan: suspirans·uel motus eorũ·siue humilis·aut negociator.
¶ Chanaan: çelus populi·uel emulãs ppl'm·siue possidẽs ppl'us·aut possessio ppl'oꝝ.
¶ Chanaan: possidẽs donũ·uel emulator gr̃e.
¶ Chanaan: erubescẽs·uel reuersus est·siue quasi monentes·aut quasi respondentes.
¶ Chanaan: pauperculꝰ·uel negociator·siue possidens donũ·aut emulator gratie.
¶ Chanana: humiliãs eũ·uel negociãs ei·seu possidẽs donũ eiꝰ·aut emulator gratie eiꝰ.
¶ Chananeus: possidens·uel possessio.
¶ Chananeus: emulator·uel çelotes·siue preparatus·aut negociator.
¶ Chananei: possidẽtes·uel possessiones.
¶ Chananei: çelotipi·ul' emulatores·seu preparati·aut negociatores.
¶ Chanam: humilitas·uel ipse pauperculꝰ·siue mutabilis.
¶ Chanam: pauperculꝰ meus·uel negocians mihi·siue possidens donũ meũ·aut emulator gratie mee.
¶ Chananei: humiles·uel possidentes·seu çelopiti·aut emulatores.
¶ Chapsael: cõgregans deo·uel ecclesia dei.
¶ Characha: ira furẽs·uel foramẽ irascibile.
¶ Charada: exercitus·uel castra filiorũ isrl'.
¶ Charalla: ciuitas laudis·uel oppidũ laudationis.
¶ Charan: lyra·uel foramen·siue furibũdus·aut irascibilis.
¶ Charram: fodiens eos·uel effossio eorum.
¶ Charran: lyra·uel ira·siue furor·aut foramina.
¶ Charchath: inuestigans peccatũ·uel inuestigatio temporis.
¶ Charith: diuisio·uel cõcisio·siue cognitus·uel cognitio.
¶ Charmamos: agnus cõgregatus·ul' agnitio quasi armentum.
¶ Charnũ: vinea grata·aut cognitio aque.
¶ Charsena: furor abũdãs·ul' occursꝰ ãgustie
¶ Charcha: perfecta vocatio·uel perfecit vocationem.
¶ Charchan: perfecta vocatio doni·uel pfecit vocationẽ gratie.
¶ Chasaloth: spes eoꝝ·uel quasi populãtes.
¶ Calbi: calix in me·uel imola mihi·siue calix meus·aut imolatio mea.
¶ Chalbon: calix meroris·uel imolatio iniquitatꝭ·siue calix murmurãs·aut imolatio

inutilis.

Chased: q̄si copulantes·uel q̄si populātes: sunt ꝓo ipsi chaldei mutato noīe.

Chasaleu: spes eius·uel sperans in eū.

Chaselon: forti duritia·uel fortitudine dur⁹

Chaseth: messor·uel messio·seu dure fortis aut durus fortitudine.

Casphim: īmolans ori·uel calici īnuens.

Chasleu: spes eius·uel sperans in eū.

Chasloim: consūmatio·uel oīs dolor·siue incendens·aut incendiū.

Chaslon: scelus·uł tristicia·siue protectus. aut protectio.

Chaçbi: mendaciū·uel iniquitas.

Chaçib: fictio·uel mendaciū.

Chebron: cōiugiū·uel incantatio·seu vidēs sempiterne·aut visio sempiterna.

Chedel: signū paupis·uel sciētia tabularū.

Chelbon: lactei·uel albentes.

Chelcia: pars dn̄i·uel partiens dominus.

Chelcian: pars dn̄i est·uel partiēs dn̄s est.

Chelian: incendiū dn̄i est·uel consūmatio domini est.

Chelion: incendiū·uel cōsūmatio.

Chelimath: pars doni·uel donatio partita.

Chelon: ab initio·uel consūmatio·siue oīs dolor·aut reuelatio eorū.

Chelud: signū destinans·uel scientia.

Chenne: quasi cithara·uel quasi lucerne.

Cheneret: signū cithare·uel quasi lucerna.

Chennereth: idem.

Chenereth: q̄si lucerne·uel signa citharaꝝ.

Chenneroth: idem.

Chennor: canticū·uel cithara·seu agnitū lumen·aut cognitio luminis.

Chereloth: visio signi·uel vidisti signum.

Cherethim: disponentes·uel dispositiones eorum.

Cherethoro: cognite auferens·uel cognita ablatio.

Chermel: molle·uel tenerū·siue agn⁹ teneri aut cognitio circūcisionis.

Cheros: glacies·uel solitudo.

Cherub: scientia multiplicata· uel scientie plenitudo.

Cherubim: imaculata pictura·uel scientia multiplicata·seu scientie plenitudo·aut q̄si plures scientie ⁊ intellectus.

Cherubin: idem.

Chesion: protegens·uel protectio·seu scel⁹. aut tristicia.

Chesiū: consūmatio·uel omnis dolor·siue incendens eos·aut incendiū eorū.

Chet: percutiens·uel percussio.

Cheththealuth: signū insanie·uł fortitudo iniquitatis.

Chetlis: percussa generatio·uel percutiens generationem.

Chetim: signati·uel metū·seu formidātes· aut insanientes.

Chidon: scutum·uel clypeus.

Chiphara: expians·uel expiatio·seu catul⁹ eius·aut manus dissipata: qđ aūt dixim⁹ catulū leonē significat: quē greci dimeon vocant.

Chilaab: vindicans patrē·aut vindicatio patris.

Chisil: robustus·uel fortitudo.

Chisloth: stulti signū·uł stultitie significatio

Chiū: vindicans eos·uel vindicatio eorū.

Hic .o. post .ch.

Choa: ecclesia·uel cōgregatio.

Choadad: maximū·uel p̄cipuū.

Chobal: cōdēnans·uel cōdemnatio

Chobar: gratitudo·uel iuxta electū.

Chodchod: carthago·uel carthaginenses.

Chodonaçer: capiens plasma viuū·uel captura viui plasmatis.

Chodorlagomer: quasi generatio manipuli·uel quasi habens decorū manipulū.

Chodorlaomor: idem.

Choelet: ecclīastes grece·cōcionator latine

Chomarim: editui·uel ianitores.

Chomor: lacescens·uel ꝓuocans·siue lacessiones·aut prouocationes.

Chonenias: pcussus dn̄o·uel percussio dn̄i.

Chobar: decaluās patrē·uł caluaria p̄ris.

Chore: clamans·uel caluus·siue glacies· aut caluitiū.

Choreb: ardor·uel siccitas·siue coruus·aut solitudo.

Choreb: mensa·uel massa·siue temptās·aut temptatio.

Chorreus: iracūdus·uel liber·siue farinat⁹. aut de foramine.

Chorrei: liberi·uł iracūdi·siue farinati·aut de foraminibus.

Choreththi: disperdēs·uel dispersio·seu dissipans·aut dissipatio.

Chori: caluus meus·uel clamās mihi·siue caluitiū meū·aut glacies mea.

Chorite: glaciosi mei·uel clamantes mihi·

ſiue calui mei·aut caluities mea.
Chorei: farina·uel farinatꝰ·ſeu poſt me·aut foramina mea.
Chorinthus: vrbanꝰ·uel orit ipſe·ſeu cõuerſatio eoꝝ·aut adminiſtratio rei publice.
Chorinthij: ciues·uel ꝯuerſantes ſibi·ſeu decuriones eoꝝ·aut publici adminiſtratores
Chorographia: regiões deſcripte·uel regionum deſcriptio.
Chorozai: hoc ſecretum mihi·uel hoc miniſteriũ meũ.
Chorozaim: idem.
Chos: calix·uel potatio.
Chosi: calix meus·uel potatio mea.
Chosan: calix donatus·uel potus gratificationis.
Choum: cõgregãs eos·uel cõgregatio eoꝝ
Chozbi: iniquitas·uel mendaciũ.
Chozabeth: iniqua domus·uel mẽdacij habitaculum.

Hic.u.poſt.ch.

Chub: grauitas·uel cõdemnatio.
Chun: ꝑcutiens·uel percuſſio.
Chus: ethiops·uel tenebroſus.
Chuſai: niger·uel tenebroſus·vultur·uł deuorans.
Chuſam: tenebrans eos·uel nigredo eorũ.
Chuſan: tenebrans donũ·uel nigredo gratificationis.
Chuſamaſathaam: tenebroſa iniquitas·uł nigredo impietatis.
Chuſi: niger mihi·uel tenebrans me.
Chuſi: ſecretũ·uel ſilentiũ·ſiue arcanũ·aut profunditas.
Chuſa: duritia iſta·uel tenebroſus iſte.

Sequunt interpretationes hebraicorum nominũ incipientiũ a. D. littera.

Daba: cliuus·uel procliuiũ.
Dabai: cliuꝰ meꝰ·uel ꝓcliuiũ meũ.
Dabath: cliuus·uel procliuiũ.
Dabrath: oraculũ·uel loquela.
Dabereth: oraculum fontiũ·uel locutio puteorum.
Dabreiamin: paralypomeon grece: verba dierum latine.
Dabir: loquẽs·uel loquela·ſiue loquẽs deo aut oraculũ dei.
Dabira: loquens ei·uel loquentia eius·ſiue loquit ei deus·aut ciuitas litteraꝝ.
Dabri: loquens·uel locutio·ſiue oraculum·aut eloquentia.
Dachar: cõpungens·uel cõpunctio·ſiue cõpungentes·aut cõpunctiones.
Dadan: iudicans·uel iudiciũ·ſiue ſolitariꝰ·aut fatruelis eorũ.
Daea: fortꝫ malicia·uel iudiciũ maledictiõis
Daeei: fortes maligne·uł iudices maledicti
Daphcea: adheſio·uel remiſſio·ſiue adherens aut pulſatio.
Daphenen: pulſans oculꝰ·uel adheſio fontꝫ.
Daphnim: ſignũ operũ·uel ſigni operatio.
Dagan: triticũ·uel frumentũ·ſeu piſcis donatus·aut piſcis gratificatus.
Dagon: piſcis meroris·uł piſcis triſticie·ſeu piſcis iniquus·aut piſcis inutilis.
Daias: fortis dño·uel paupculus dñi.
Dalaias: hauriẽs dño·uel paupculus dñi.
Dalaian: hauriens dño eſt·uł pauperculus domini eſt.
Dalani: egens paup·uel egena paupertas.
Damula: ſitula·uel paupercula.
Dalmatia: grandis egeſtas·uel magnitudo egeſtatis.
Dalmatica: grandis egeſtas·uel magnitudo paupertatis.
Dalmanuta: ſitula quõ: paup uel pauptas requieſcens ſuperius.
Damaim: ſanguis·uel ſanguines·ſeu ſanguinũ·aut ſanguineus.
Damaris: ſilens caput·uel ſilentiũ capitis.
Damaſcus: ſanguis ſacci·uł ſanguineꝰ ſaccꝰ
Damaſcus: ſanguinem bibens·uel ſanguinẽ ꝓpinans·ſiue ſanguinis potus·aut ſanguinis oſculũ.
Damaſceni: ſanguinũ ſacci·uel ſanguinum oſcula.
Damaſceni: ſanguinẽ bibentes·uel ſanguinẽ ꝓpinãtes·ſiue ſanguinũ potatores·aut ſanguinee potationes.
Dãna: cauſa·uel iudiciũ·ſeu ſilẽs·aut ſilẽtiũ
Dan: cauſa·uel iudiciũ.
Dana: cauſa eius·uel iudiciũ eius.
Danite: iudices·uel cauſatores.
Daniel: cauſa dei·uł iudiciũ dei·ſiue iudicãs deo·aut iudicauit me deus.
Daram: auſtralis·uel africanus.
Dardahe: generatio cognita·uł generatio cognitionis.
Darius: fertilis:·aut augmentatus.
Daron: africa·uel plaga auſtralis.

Dasem: frenū·uel retinaculū.
Dathan: donū eorū·uel donū sufficiens.
Dathemam: donū formidoloso·uel doni sufficientiam accipiens.
Dauid: fortis manu·ul' vultu desiderabilis

Hic.e.post.d.

Debalam: delectans seculo.uel delectatio secularis.
Debabaseth: apes defecans·ul' eloquentia defecata.
Deblata: palata·uel opprobriū: greco autē sermone deblata iouis ciuitas interpretat'
Deblathaim: palate·uel opprobria·seu palate eoꝝ·aut opprobria eorū.
Debela: delectans seculo·uel delectatio secularis.
Debelathaim: lateres·uel masse: quas solēt cōpingere de recentibus ficis quas hebrei debelath nuncupant.
Debera: locutio·uel vrsum timens.
Debir: loquens·uel loquela·siue vrsū timēs aut vrsi timor.
Debon: sufficiens ad intellectum·uel abundanter intelligens.
Debongad: sufficiens ad intellectum tēptationis·uel abundanter intelligens accinctum latrūculū.
Delbora: apis·uel loquax·seu eloquens·aut eloquentia.
Deda: adherens·uel pulsans·seu remittēs·aut remissio.
Deda: plantata·ul' plasmata·siue subtilitas·aut plasmatio.
Dedan: hoc iudiciū·uel tale iudiciū.
Dedana: generatio eius·uel generatio eoꝝ.
Dephea: pulsans·uel adherens·siue pulsatio·aut remissio.
Delaia: hauriēs dn̄m·uel pauperculus dn̄i.
Delean: egens·uel egestas.
Delethan: egens·uel egestas eorū.
Deleth: tabule·ul' tabularū·seu pauper·aut ianua.
Delphon: paup facie·uel egen' cōtēplator.
Delo: ianua·uel paupertas.
Delthi: paup egens·uel pauptatis egestas.
Demas: silens·ul' terrenus·siue silentiū·aut sanguineus.
Demetrius: nimiū psequens·uel vehemēter incendens·seu fortis ad psequendū·ant robustus virga deijcere.
Dēna: causa·uel iudicium·seu silens·aut silentium.
Demophon: silētiū subiti meroris·ul' sanguineus eructans.
Demon: sanguineus meror·uel sufficiens iniquitas.
Demoniū: sanguineus meror eis·uel sufficiens iniquitas eorū.
Denaba: iudiciū ferens·uel iudiciū afferēs.
Dennaba: idem.
Dēnababa: causa patris·uel silentium fraternitatis.
Derhen: loquens·uel filius generationis.
Derhens: loquax·uel generatus.
Derthon: loquela percutiens·uel generatio percussionis.
Desan: fortꝫ elephāt'·uel fortitudo elephātꝫ.
Dessan: fortis dignitas·uel pinguedo eleuationis.
Deseth: murus·uel micatio·seu pariens·aut calcatio.
Deson: fortis pupilla·ul' calcauit eam: syro sermone: hebraico autē pinguedo interpretat'. aut cinis.i.fauilla holocaustorū.
Deuhel: agnoscant deū·uel agnoscit' deus.

Hic.i.post.d.

Diabolus: defluens·uel deorsū: grece aūt dicit' criminator·aut clausus in ergastulo.
Diaphanes: illuminans·uel dilucidū.
Diana: egritudines suscitans·ul' egrotationū suscitatio.
Diapsalma: pcantatio·uel spūs sancti cessatio·siue amen·aut fiat: greco aūt sermone interpretat' vocū disiunctio.
Dibon: sufficiens ad intellectū·uel abūdāter intelligens.
Dibongad: sufficiens ad intellectū temptationis·uel abundanter intelligens accinctum latrūculū.
Dimaon: sufficit eis dolor·ul' sufficit eis meror·siue sufficientia murmurationis eorū·aut sufficientia iniquitatis eorū.
Dimona: sublimitas·uel satis numerans.
Dina: causa hec·uel iudiciū istud.
Dinei: iudices hi·uel causidici isti
Dionysius: diiudicat'·uel vehement' fugiēs
Dioscore: pulchri ad tegendum·uel pulchre cōtegentes .sunt aūt gemini castores.
Dioscorus: pulchre contegens·uel pulchre ad tegendum.
Diospolis: abnuens·uel abrenūtiatio.

Diotrepes: speciosus insulsus·uel decor insaniens.
Disan: fortis elephantus·uel fortitudo elephantis.
Dison: cinis·aut pinguedo·seu fortis pupilla·aut calcatio eius.
Disine: ad occidentē·uel occidentalis.
Disir: quercus·uel ilex.

Hic. o. post. d.

Doeb: cōmotus·siue sollicitus·aut sollicitudo.
Dodan: patruus dño est·uel patruelis domini est.
Dodanim: patruus·uel patruelis.
Dobec: motus·uel mortuus·siue sollicitus·aut sollicitudo.
Domim: rubra·uel ascensus rufoꝝ.
Domna: silens·uel silentiū.
Don: iudiciū·uel iudicator.
Dor: natiuitas·uel generatio.
Dorā: generans ꝑplos·uel generatio ꝑploꝝ.
Dorchas: caprea·uel damula.
Dorda: natiuitas fortis·uel generatio desiderabilis.
Dormim: generatus excelse·uel generatio exaltata.
Dormin: generatiōes excelse·uel generationū exaltatio.
Dorix: genitus furor·uel generationis medicamentū.
Dorchaplxeth: natiuitas aduentꝰ humilis·uel generatio paruuli uenientis.
Dosicheus: calcatio stupida·uel vnctionē formidans.
Dothaim: pabulū·uel viride coꝝ·siue sufficiens defectio·aut sufficientia defectionis.

Hic. u. post. d.

Dudi: solitarius·uel fatruelis.
Dui: decus·uel pulchritudo.
Duhel: decorans dñm·uel pulchritudo dei.
Duina: tacens·uel silentiū·siue gaudium ⁊ leticia.
Durach: loquax·aut locutio·seu loquens·frater·uel locutio fratris.
Durā: pulchritudo·uel loquela·seu loquēs populo·aut pulchritudo eorū.
Drusilla: generis pacifica·uel generationē pacificans.

Sequitur de littera. E.

Ebal: vallis vetus·uel vetꝰ vorago·seu vallis deficiens·aut aceruus lapidum.
Ebrona: transiens·uel transitio·siue transcendens·aut transgressio.
Ebrona: incantator·uel incantatio·siue cōiugiū·aut visio sempiterna.
Ebroni: transiens mihi·uel trāsitio mea·siue transcendens·aut transgressio mea.
Ebroni: transiens mihi·uł trāsitio mea·siue cōiugiū meū·aut visio sempiterna.
Ebronite: transeūtes me·uel mihi·seu trāsitus mei·aut transgressiones mee.
Ebronites: incātatores mei·uel incātatrices mee·seu cōiugati mihi·aut videntes ꝑ me.
Edada: ornata·uel voluptuosa.
Edema: voluptas eiꝰ·uel delitiose ornata.
Edemiū: voluptates delitiose·uel ornata diuitiose.
Eden: voluptas·uel ornatus·seu diuitie·aut delitie.
Edenna: voluptas pulchra·uel delitie pulchre·siue ornatus pulchri·aut diuitie pulchritudinis.
Eder: voluptas vigilie·uel ornatus cōsurgēs·seu diuitie effuse·aut delitie resurgētes.
Edes: delitias tollens·uel voluptuosa plasmatio.
Edissa: delicata mulier·uel voluptuosa assumptio.
Edna: voluptuosa pulchra·uel ornamentū pulchritudinis.
Ednas: ornatū tollens·uel diuitiosa plasmatio·siue delicatꝰ serpens·aut voluptuosus coluber.
Edom: rufus·uel fuluus·siue terrenus·aut sanguineus.
Edomo: rufa·uel terrena·siue rubens·aut sanguinea.
Edrax: inundatio pascit me·uel inundatio pastus mei.
Edraim: inundatio malorū·uel natiuitas pessimorū·siue descensio pastorū·aut inundatio pabuloꝝ eorū.
Ephraim: crescens·uel auctus·siue augmētū·aut fertilitas.
Effraemite: augentes·uel aucti·siue fertiles aut crescentes.
Effra: videns·uel frugifera·seu fertilis·aut pulueruIenta.
Effrata: idem.

Effratei: fertiles·uel frugiferi·siue vidētes· aut puluerulenti.

Effrem : auctus·uel crescēs·seu fertilis·aut fecundus.

Effron : puluis meroris·uel puluis inutilis· siue puluis coꝝ·aut vltio iniquitatū.

Effeta : adaꝑire·uel apertus sis.

Effa: mensura·uel effundens·siue resolutus aut resolutio.

Effai: mensura mea·ul' defectio mea·siue effundens me·aut dissolutus mihi.

Effarath : dissolutio vmbraculi· uel effusio visionis consūmate.

Ephenerus:effundens decorē·uel dissoluēs imagines.

Epher: mensura cōsurgēs·ul' effusꝰ vigilijs· siue dissolutus pelliceus·aut resolutio.

Efferite: effusi vigilijs·uel mēsure cōsurgentes·siue dissoluti pellicei·aut resoluētes cōsurrectionem.

Ephermestha: mensura effundens variū·uel cōsurrectio dissoluens varietatē.

Ephesū : cōsiliū meū·ul' anima mea·seu finis coꝝ·aut voluntas mea in ea.

Ephesij: voluntas mea·uel aīa mea i eis·seu fines coꝝ·aut cōsiliatores mei.

Effree : fecunditas·uel augmentatio.

Ephi: mensura triū modiorum·ul' tres modij mensurati.

Ephot: supindumētū·uel suphumerale.

Ephisiba: mensura rectitudinis·uel voluntas mea in ea.

Hic.g.post.e.

Egbathan : sollēne mandatū humile·uel leta domus responsionis.

Egbathanis: sollēne mandatū humilis viri·uel leta domꝰ respōsiōis assūpte.

Egeus:letus·uel sollēnis.

Egyptus:tenebre·uel angustia·siue tribulatio coangustans·aut coangustatio tribulationis.

Egyptiacus : tenebrosus·uel angustiatus· siue tribulatione coangustatus·aut coangustutione tribulatus.

Egla: vitula·ul' iuuenca·siue sollēnis·aut festiuitas eiꝰ : ipsa est michol vxor dauid que genuit ei iethrā : in cuiꝰ partu occubuit.

Eglaim: vitule·uel iuuencule·siue sollēnes eis·aut festiuitates coꝝ.

Eglon: vitulꝰ meroris·uel iuuēculꝰ iniqtatis· siue sollēne murmur·aut festiuitas inutilis.

Hic.l.post.e.

Ela : maledicta·uel ipsi·seu terebinthus·aut arbuscula.

Elaath: ad solū·ul' ad solitariū·siue ad vnum·aut maledictio pccati.

Elada: dei seruus·uel dei testimoniū·seu maledictio fortis·aut terebinthꝰ desiderabilis

Ellada : ad scientiā·uel ad sensum·seu laus seruitutis·aut dei sciētia. Syro aūt sermōe interpretaꝛ sup hanc.

Elade : ascensio·uel ad ascensū·siue dn̄i seruitus·aut maledictio testimonij.

Elam : orbis·uel seculū·aut postis·aut supliminare.

Elam: vestibulū·uel cōparatio·seu despiciēs aut oppositio.

Elamite:orbes·uel secula·seu postes·aut superliminaria.

Elamite:vestibula·uel cōparati·seu despiciētes·aut oppositi.

Elas : maledictꝰ ipse·uel faciēs opationes.

Elasa: opatio·uel ad faciendū·seu laudē faciens·aut laudabilis plasmatio.

Ellasa : opatio ad faciendū·siue deū sustollens·aut dei plasmatio.

Ellasar: hanc separans·uel hec sepatio·siue deū declinans·aut dei declinatio.

Ellasar: laudans carcerem·uel laus sustollentiū vigilantes·aut laudans plasmationē suscitantes.

Elath : vnū·uel vnitas·siue solitarius· aut solitudo.

Elath: aulones·uel terebinthꝰ·siue deo peccans·aut maledictus ipse peccator.

Ellaue : applicans·uel persecutio·siue applicabiꝛ·aut persequetur.

Eldon: deo fortis·uel robustꝰ fortitudine.

Elchā pars coꝝ·uel testimoniū coꝝ·siue deo surgens·aut dei necessarius.

Elchan: pars coꝝ·uel testimoniū eorum·seu dei portionū·aut dei possessio.

Elchath:portio·uel portiūcula·seu portio temporis·aut portiūcula peccatoris.

Elchese: aduocatio·uel aduocata.

Elcheseus: aduocans·uel aduocatus.

Elchesi : aduocatꝰ meꝰ·uel aduocatio mea.

Eldea: ad scientiā·uel de scientia.

Eleale : cōscensio·uel ad conscensionē.

Eleaman: dei mei decus·ul' dei mei pulchritudo.

Eleaçar: deꝰ meꝰ adiutor·ul' dei mei adiutoriū

Eleaçarus: deus meus adiutor consilij· uel deus meus adiuuãs festinanter.

Eleb: deus pater· uel dei paternitas.

Elech: portio· uel portiũcula.

Elechite: particule· uel portiones.

Electe: ascendẽtes· uel ascensiões· siue ascendens· uel ascensio.

Ellel: laudans· uel laudatio.

Elem: postes· ul' secula· siue vestibulum· aut supliminare eoꝝ.

Elama: postis eius· uel seculũ eius· uel deũ accipiens· siue deũ colens.

Elemon: sciẽtia dei· uel ascensio.

Ellenon: greci· uel grecoꝝ.

Eleon: diuinitas· uel ad laborantes: ipse est mons oliueti de quo dñs corã discipulis ascendit in celũ.

Elesa: ad insulã· uel ad faciendũ· siue deum sustollẽs· aut dei plasmatio.

Eleutherus: seculũ honorans· ul' exercituũ cohabitatio.

Eliab: deus meꝰ pat̃· uel dei mei pat̃nitas.

Eliab: vana abscõsio· uel nequaq̃ absconditus· siue deus meꝰ pater eius· aut dei mei paternitas ei.

Eliachim: deus meus resuscitabit· uel deus meus frater eoꝝ.

Eliada: deus meꝰ cognouit· uel deꝰ meꝰ audiet· seu dei mei fiꝰ· aut dei mei testimoniũ.

Eliade: idem.

Eliadan: deus meꝰ cognouit eos· uel deus meus audiet eos· siue deꝰ meus seruiet eis· aut deus meus testificator eoꝝ.

Eliã: deus meus ꝓpl'us· uel dei mei ꝓpl'o· siue deus meus mirabilis eis· aut deus meꝰ miraculum eoꝝ.

Eliasub: deus meus facturã incendens· aut deus meus plasmationẽ conuertẽs.

Eliatha: deꝰ meꝰ tu· uel deꝰ meus veni· siue deo meo peccans· aut deo meo tempus.

Eliathan: deo meo calẽs· uel dei mei calidꝰ· uel deo meo surgens· aut dei mei necessariꝰ

Elicu: vestibula· uel maledicti· seu postes· aut supliminaria.

Elida: deus meꝰ nouit· aut scientia dei mei.

Elidad: dei mei patruus· ul' deus meus patruelis.

Elidahe: deꝰ meꝰ scit ipsum esse· uel deꝰ meus scit ipsũ viuere· siue deꝰ meꝰ nouit susceptos aut deus meus nouit suscipiendos.

Elidelach: aceruus emissus germinis· uel emissio germinis aceruati· siue deꝰ meꝰ scit portionẽ· aut deus meus nouit particulã.

Elieçer: deus meus fortis· uel deus meus adiutor· siue deo meo separatꝰ· aut dei mei sanctificatio.

Eliphal: deus meus mirabilis· uel dei mei miraculum.

Eliphaleth: deus meꝰ diuidens· uel dei mei diuisio· siue deꝰ meꝰ mirabiliter saluans viuentes· aut deus meus mirabiliter liberãs pauidos.

Eliam: dei mei ꝓpl's· uel dei mei ꝯgregatio.

Eliaman: deus meꝰ donans· uel deus meus dominans· siue deo meo donante.

Elimas: transgredi faciens· uel ad trãsgressionẽ ingrediens.

Elimelech: ad regẽ· uel ad ꝑncipem· siue dei mei regnũ· aut deus meus regnator.

Elion: excelsus· uel sublimitas· siue dei dolor· aut deo inutilis.

Elionai: sublimis vultur· uel excelsus deuorator.

Elioreb: dei mei hyems· aut dei mei tẽpestas

Elisa: ad insulã· aut dei mei saluatio.

Elisabeth: dei mei septima· uel deus meus cognouit· siue dei mei iuramentum· aut dei mei saturitas.

Elisaph: dei mei specula· uel deus meus speculator· siue deus meus abscondens· aut dei mei absconsio.

Elisaph: dei mei labium· uel dei mei vinculũ seu dei mei speculũ· aut dei mei angustia.

Elisaphan: dei mei lepus· uel dei mei hericius· siue dei mei speculator· aut dei mei vinculũ.

Elisabe: dei mei salus· uel deus meus defendit me.

Elisama: deus meus adiuuit· uel deꝰ meus exaudiuit.

Elisar: dei mei princeps· ul' dei mei velamẽ siue pater meus fortis· aut pat̃ meus coangustans.

Elise: dei mei salus· uel dei mei protectio.

Eliseth: dei mei salus· uel deus meus hic est siue deus meus saluans vitã· aut deꝰ meꝰ saluans pauidos.

Elisua: dei mei salꝰ· uel dei mei protectio.

Elisue: idem.

Elisuer: dei mei murus· uel deo meo ꝯtinẽs· siue pater meus fortis· aut pater meus coangustans me.

Eliud: deus meꝰ dñs·uel deus meus iste.
Elmadan: dei mẽsura·uel dei enumeratio.
Elmelech: dei mei regnũ·uel deꝰ regnator.
Elmodab: dei regnatio·uel dei natiuitas.
Elmodad: dei mensura·uel ad matrem eius precipuã.
Elmom: cõtẽnens·uel contemptus.
Elmon: locus·uel ille·siue hic·aut contemnens me.
Elmondablathaim: cõtẽnens palatas·aut cõtemptus opprobriorũ.
Elnatham: addẽs·ul' adiectio·siue ad dantem·aut dei donatio.
Elnathan: dei donatio·uel deo donatus.
Elo: deo·uel deitas·siue exercitus eius·aut exercitus eoꝝ.
Elocuporia: turme militũ·uel opes eorũ.
Eloi: deus meus·uel deitas mea.
Eloim: deus eis·uel deitas eoꝝ.
Elom: exercitiũ fortitudinis·uel exercitatꝰ fortitudine.
Elon: quercus·ul' roboreus·seu regio campestris·aut exercitus fortitudinis.
Eloth: arietatio·uel arietis signũ·siue deo respondens·aut dei temporalis.
Eliathba: vana absconsio·uel nequaq̃ absconditus.
Elthaci: vanus vomitus·ul' nequaq̃ vomẽs
Elthece: pferens·uel prolatio eoꝝ.
Elthecem: protulit·uel prolatio.
Elthecen: pferens fontẽ·uel platio oculi.
Eltholed: natiuitas·uel ad natiuitatẽ.
Eluan: exaltatus·uel exaltatio.
Elud: gloriabũdus·uel accipiens gloriã.
Elul: dei dolens·uel deũ parturiens.

Hic.m.post.e.

EMach: vallis·uel pfunditas.
Emachim: valles·uel profunditates eorum.
Emachuel: vallis diuina·uel pfunditas dei.
Eman: calidus uel accipiẽs·siue calor eoꝝ·aut formido eoꝝ.
Emath: formidans eos·uel acceptio eorũ·siue indignãs rigide·aut indignator rigidꝰ
Ematheus: formido eoꝝ·uel accipiens eos siue indignans rigide·aut idignatio rigida
Emaus: mat' festinãs·uel desideriũ cõsilij.
Emma: mater·uel desideriũ.
Emmã: mater eorũ·uel desiderans eos.
Emanuel: nobiscũ deꝰ·ul' nobiscũ diuinitas
Emmaus: mater festinans·uel desiderium consilij.
Emathasis: vallis cõcidẽs·uel vallis concisionis.
Emmer: verbũ·uel sermo·siue sermocinãs·aut sermocinatio.
Emim: gentes·uel populi·siue horrẽdi·aut terribiles.
Emmim: idem.
Emona: calor eius·uel accipiens eũ.
Emor: asinus·uel asineus·siue loquax·aut amaricans.
Emorim: asini·uel asinei·seu loquẽtes·aut amaricati.
Emorith: mr̃ lux mea·ul' desiderãs desideriũ

Hic.n.post.e.

ENa: fons·uel oculus.
Ena: ecce hec sunt·uel ecce oculus·siue fons ei·aut oculus eius.
Enach: fortis·uel potẽs·siue gigas·aut terribilis.
Enachim: fortes·uel potentes·seu gigãtes·aut terribiles.
Enada: fons acutus·uel oculi exacutio·siue fons sufficiens·aut oculus testimonij.
Enadda: idem.
Enadab: fons spõtaneꝰ·uel oculꝰ volũtariꝰ.
Enadan: oculus indicãs·uel oculꝰ iudicij.
Enagallim: fons tristicie·uel oculꝰ vituloꝝ.
Enai: fons meus·uel oculus meus.
Enaim: ecce hec sunt·uel ecce sunt oculi·siue fontes eoꝝ·aut oculi eoꝝ.
Enan: nubes·uel ecce h̄ sunt·siue fontes eoꝝ aut oculi eoꝝ.
Enarrath: ecce cõcepit·uel ecce cõceptio.
Enathan: ad dantẽ·uel deo dante·siue fons datus eis·aut oculus donationis eoꝝ.
Enathon: dans grãm·uel dantis grã·siue fons datꝰ iniquus·aut oculꝰ datꝰ respõsioni
Encenia: renouata dedicatio·ul' renouamina dedicationis.
Endad: fons solitarius·uel oculꝰ subtilis.
Endor: fons generatiõis·uel oculꝰ natural'
Eneam: ecce ista·uel ecce hec sunt.
Eneas: pauper·uel miser·siue respõdẽs·aut responsio.
Engaddi: fons hedi·uel oculꝰ tẽptationis.
Engallim: fons mundãs·uel oculꝰ transmigrans·siue fons reuelationis·aut oculus transmigrationis.
Engãni: fons horti·uel oculus electionis.
Engãnim: fons hortorũ·uel oculus elatio-

nis eorum.
Enihel: gratia mea deo·uel grã mea dei.
Enech: dedicauit·ul' dedicatio·siue edificãs aut cum deo ambulans.
Enochite: dedicantes·uel dedicauerũt·siue edificantes·aut cum deo ambulantes.
Enom: ecce sũt·uel ecce hec sũt·seu fons robustus·aut oculus fortitudinis.
Enon: cursus meroris·uel oculꝰ meror̃·seu fons tristicie·aut fons murmurationis.
Ennon: cursus meroris·uel oculꝰ iniquus·seu fons tristicie·aut fons murmuratiõis.
Enos: homo desperatus·seu inuocans·aut violentus.
Enremon: fons ꝯgregãs·ul' oculꝰ sublimis.
Ensames: fons solis·uel oculus mandans humilia.

Hic.p.post.e.

E'Pafras: crescens·uel augmẽtũ·siue frugifer·aut equidem videns.
Epafroditon: fertile·uel frugiferũ·seu fecunditas.
Epafroditꝰ: frugifer· aut fecundus·seu fertilis·aut fecunditas.
Epicinia: supra luctũ·uel supra lugentia.
Epicurei: supra cutẽ·uel supra curantes.
Eponechon: supra·uel supindumentũ.

Hic.r.post.e.

E'Ran: vacuefecit·uel vacuefactio.
Erastus: fratꝛ meꝰ vidẽs·ul' fris mei visio. satis absurdũ vocabulum figuratum.
Ereth: vigil vita·uel effusus pauore.
Ergab: lapis·uel lapideus.
Erioch: ebrietas·uel solitudinẽ.
Erma: anathema meroris·uel anathema tristicie.
Erman: auferẽs·uel ablatio·ul' anathema nostrũ·aut anathematiçatio gratie.
Ermen: anathema tristicie·uel anathematiçans merorem.
Erohon: dolor·uel doloꝝ·siue in facie eorũ·aut in facie dolorũ.

Hic.s.post.e.

E'Saan: cõfirmans·uel innitens·siue sustollens gratiam·aut plasmatio donationis.
Esaban: ignis in eo·uel ignis in eis.
Esabam: cõfirmo·uel innitor·seu innitens·aut confirmatus.
Esabim: voluntas meroris· uel voluntas fortitudinis.
Esai: incensum·uel insule libatio.
Essai: idem.
Essaion: volũtas meroris·uel ꝯsiliũ tristicie
Esaon: idem.
Esammai: initẽs mihi·ul' cõfirmatio mea.
Esaongaber: volũtas·uel iuuenilis·seu fortꝫ opatio·aut consiliũ cõfortate tristicie.
Esau: faciens·uel factura.
Esau: vanus·uel frustra·siue rubens· aut aceruus lapidum.
Esbaal: ignis maritus·ul' ignea maritatio
Esban: ignis in eo·uel ignis in eis.
Esben: ventus·uel flatus·siue ignis vanus aut ignis vetus.
Esbon: flatus meroris·uel cingulũ tristicie
Escha: cõtẽnens·uel habitãs despectionem.
Eschani: ꝯtẽnẽtes·ul' habitãtes despectionẽ
Eschaboth: ve glorie·uel cecidit gloria·seu ve glorioso·aut gloriatio habet occasum.
Eschol: botrus·uel ignis oĩs·seu totꝰ ignis aut totus igneus.
Esda: misericors·uel misericordia.
Esdod: effusio·uel incendiũ.
Esdom: incendia·uel incendentes·siue ignis patruelis·aut ignis patrui mei.
Esdras: adiutor·uel auxiliũ·siue misericordia dñi·aut misericordia matutina.
Esdrelon: misericordia dei·uel misericordia mea deus meus.
Esdrin: adiuuans merentes·uel misericors iniquitatibus.
Esebon: cingulum tristicie· uel cogitatio meroris.
Esel: vicinus·uel vicinitas.
Eseli: vicinꝰ meus·uel vicinitas mea.
Eselian: ꝓpe dñs est·uel dño ꝓpinquãs est.
Esemel: gemma·uel electũ.
Eser: plasma·uel electio.
Esphara: facturã apiens·uel plasmatio regionis.
Esli: vicinus meus·uel vicinitas mea·seu factura laborãs·aut plasmatio laboriosa.
Esinona: festinans·uel festinatio.
Esna: ignis·uel fecundans·seu edisserens·aut edissertio.
Esrai: indigena·uel orientalis.
Esrihel: auxilium dei·uel auxiliatus a deo.
Esrom: sagittã videns·uel sagitta visionis·siue irascens fortis iaculo gregũ.
Esron: atriũ eius·uel atriũ eoꝝ·siue atrium

tristicie·aut atriū iudicantis iudicia.
Esromite: sagittā vidētes·uel sagitte visio/nū·siue irascētes·aut fortes iaculis gregū
Esronite: atria eius·uel atria coꝝ·seu atria tristicie·aut atria iudicantis iudicia.
Estha: ignis·uel cogitatio.
Esthama: ignis manēs·uel cogitatio dolorꝭ
Esthamo: idem.
Esthamoba: ignis manens·uel cogitatio dolorū eius.
Esthabol: ignis gementiū·uel ignis partu/rientium.
Esthabolite: ignee gementes·uel ignee par/turientes.
Esthabome: cogitans dolorē·uel cogitatio doloris.
Esthabul: ignis dolentium·uel ignis par/turientium.
Esthomma: cogitans·uel cogitatio·siue cō/citans·aut contignatio.
Esthemo: ignis manēs·uł cogitatio dolorꝭ.
Esthemon: idem.
Esthemoe: femina·uel venter muliebris.
Esthon: ignis merorꝭ·uel cogitatio iniq̃tatꝭ.

Hic.th.post.e.

Ethai: robustꝰ meꝰ·uel ꝓtectio mea.
Ethaia: fortis dn̄s·uel ꝓtectio dn̄i.
Ethalon: incunabula meroris·uel repositio tristicie.
Etham: fortis·uł robustus·siue fortis coꝝ aut ꝓtectio eorū.
Ethan: ascendens·uel ascensio·seu fortꝭ do/no·aut robustus gratie.
Ethani: robusti·uel robustoꝝ·seu fortes do/no·aut fortes gratie.
Ethebel: robustus deo·uel ꝓtectio dei.
Ethema: merens·uel lugens·siue meror·aut luctus.
Ether: formido·uel incunabulū.
Etheus: stupens·uel formidans·siue stupidꝰ aut formido.
Ethi: metum·uel timuerunt·siue stupor·aut obstupuerunt.
Ethei: metū·uel timuerunt·seu stupidi·aut obstupuerunt.
Ethim: pfectio·uel fortitudo·seu fortis eis aut pfectio eoꝝ.
Ethiopia: caligo·uel tenebre.
Ethiopes: tenebrosi·uel caliginosi.
Ethnici: pagani·uel gentiles.
Ethuel: robustus deo·uel fortitudo dei.

Hic.u.post.e.

Eua: ve·uel vita·seu calamitas·aut mater viuentiū.
Eubolus: cohabitator·uel coha/bitatio.
Euchodia: apprehendens dn̄m·uel apprehē/sio domini.
Eud: gloriabūdus·uel accipiēs gloriā.
Eudoma: apprehendens dn̄m·uel appre/hensio domini.
Euech: est·uel desiderat·seu desiderans·aut desideraui.
Euergēs: torcular pessimū·uł vera oppressio
Eueus: ferus·uel pessimus·siue ferox·aut la/pides colligens.
Eufrata: frugifera·uł pulverulēta·seu eq̃dē videns·aut de cinere veniens.
Eufratites: crescēs·uel frugifer·siue humꝰ·aut puluerulentus.
Eufrates: idem.
Eui: ve mihi·aut calamitas mea.
Euith: ferales·uel feroces·siue desiderāt·aut desideriū meum.
Euil: stultus·uel insipiens.
Euila: dolens·uel parturiens·siue stolidus aut in principio.
Euilath: idem.
Euilmerodath: stulte amarus·uel insipien/ter amaricans.
Euim: iniqui·uel iniquitas·seu ve eis·aut calamitas eoꝝ.
Eumenis: orans viscera viri·uel cōmiscens ex ipsis assumptū.
Eunice: honorans·uel honoramentū.
Eupater: honoratos separās·uel cōmiscēs separatores.
Eupolemus: honorans ore contusos.
Eulis: cōmiscens ora malleatorū.
Eurichon: ducēs iferiꝰ·uł cōmiscēs deorsū.
Euthices: amens·uel insulsus: grece autē dicitꝰ fortunatꝰ.
Euthicus: idem.

Hic.x.post.e.

Exbathanis: sollēne mandatum hu/mile·uel leta domus responsionis.
Extasis: mente excedens·uel mētis excessio.

Hic.ç.post.e.

Ezaba: hysopus·uel humilitas.
Eçabi: hysopus meus·uel humili/tas mea.

Ezabo: videns·uel visio.
Ezaçon: vidēs sursū·uel vidēs i supiorib⁹.
Ezead: vidēs seruitutē·uel fortis testificator.
Ezecba: auxiliū·uel confortatio.
Ezecbias: auxilium dñi·uel confortauit me dominus.
Ezel: videns deū·uel fortitudo dei.
Ezer: auxiliū·uel fortitudo·siue separatus·aut sanctificatus.
Ezia: videns dñm·uel fortitudo dñi.
Eziel: videns deū·uel fortitudo dei.
Ezion: vidēs dolorē·uel vidēs iniquitatem.
Ezir: sanctificās vigilē·ul' fortitudo vigilie.
Ezrael: semen dei·uel atriū·siue auxiliū dei·aut auxiliatus a deo.
Ezrai: seminans mibi·uel atriū meū.
Ezraites: atriū meū·uel seminator meus.
Ezras: auxiliū·uel seminator.
Ezrel: semen dei·uel auxiliator deus.
Ezri: semē meū·uel auxiliator meus.
Ezricbam: semen meū·uel auxiliator meus necessarius.
Ezriel: semen meum deo·uel auxiliator me⁹ deus.
Ezro: semen eius·uel atriū ei⁹·siue auxilians eū·aut auxiliatus ab eo.

Sequit' de incipientib⁹ ab.F.littera.

Face: apiens·uel oris assumptio.
Facee: idem.
Faceia: apiens dño·ul' assumēs deū.
Facia: apiente dño·uel os assumens ei.
Facbud: visitans·uel visitatio.
Fada: redemptus·uel redemptio.
Fadai: redempt⁹ meus·uel redēptio mea.
Fadaia: redempt⁹ dño·uel redemptio dñi.
Fadassur: vallatus·uel redemptio fortis·seu redimens angustiatos·aut redēptio acerbitatis.
Fadassurite: vallati·uel redempti fortiter·seu redimentes angustias·aut redemptiones acerbitatum.
Fadatb: redimens tempus·uel redemptio peccatoris.
Fadias: redempt⁹ dño·uel redemptio dñi.
Fado: redimens eū·uel redemptio eius.
Fadon: redimens merentes·uel redemptio iniquitatū.
Fagiel: occursio dei·uel occurrit mibi deus.
Fagur: biatus·ul' os pelliceū·siue occurrēs lumini·aut occurrens incendio.
Fabad: euidens testis·uel operan⁹ vite.
Fabed: idem.
Falatbi: saluator meus·uel saluatio mea.
Falaia: cadens dño·uel occasus dñi.
Falasar: cadēs pnceps·uel occasus dñi.
Faldas: cadēs germē·uel ruina pauptatis.
Falcā: cadens pplus·uel occasus eorum.
Falecb: diuidens·uel diuisus·seu diuisit me aut diuisio mea.
Falel: cadēs dño·uel occasus dei.
Falesar: cadēte pncipe·ul' occasus carbonis
Faletb: saluās·uel saluatio·siue occasus vite.aut cadens pauore.
Faletbi: saluās me·uel saluatio mea·seu occasus vite mee·aut cadens pauore mei.
Falnasar: cadēs pnceps·ul' occasus inutilis.
Falon: cadens merore·uel casus iniqtatis.
Falonites: cadens murmurans·uel casus inutilis.
Faltbi: euadens·ul' liberatus·siue saluatori meo·aut saluationi mee.
Faltbias: euadēs a dño·uel liberat⁹ dñi·seu saluat me dñs·aut salus mea dño.
Faltbiel: euadēs a deo·ul' liberatus dei·seu saluat me deus·aut salus mea deo.
Fallu: mirabilis·aut admiratio.
Falluite: mirabiles·aut admirantes.
Fanuel: cōtemplans deū·uel facies dei.
Fara: ferox·ul' fer⁹·siue onager·aut ferocitas
Farai: gluto·uel isatiabilis·siue onager me⁹ aut ferocitas mea.
Farao: nudauit virū·uel dissipauit eum·seu denegās virū·aut discoopiens eū.
Faraonecbao: denudans pcussus·uel dissipans pparatos·seu denegans pcussionem·aut discoopiens preparationē.
Faras: auctus·uel succrescens·seu diuidēs aut diuisio.
Farasim: succrescens eis·ul' augmentū eorum·seu diuidēs eos·aut diuisio eorum.
Farati: biatus·ul' biauit·seu biante me·aut biatio mea.
Faratbon: biat⁹ iiquus·uel auolat⁹ tristicie
Farenatb: discessio mea·uel vitul⁹ saginat⁹.
Fares: diuidens·uel diuisus·seu dissipans aut violentus.
Faresite: diuisi·uel diuidentes·seu violenti·aut dissipantes.
Farsar: talpa·uel fodiens·seu dissipās·aut dissipatio.

Farisei: diuisi·uel diuidētes·seu violenti·aut dissipantes.
Farnath: discedēs a me·ul' vitulus saginatus.
Faros: violentia·uel dissipatio.
Farsandatha: onager abūdans donis·uel feritas egressa sufficiens.
Farsath: onager cerarius·uel ferocitas preuaricationis.
Farsathei: onagri contrarij·uel feri preuaricatores.
Farsin: sermocinans·uel sermocinatio.
Faruda: ferocitas iudicis·uel concisio iudicantis.
Farue: ferocitas·uel concisio.
Farurin: feroces·uel concisi.
Fasae: transcendens·uel transcensio·siue transgrediens·aut transgressio.
Fase: transcensio·uel transitus. Pro isto fase: nostri pasca legunt.
Fasea: transiens eū·uel transcensio eius.
Fasee: transgrediēs eū·uel transgressio eius.
Faseth: transgressor·uel transgressus·siue transgrediēs augures·aut transgressio augurum.
Faselida: transgressio vtilis·uel transgrediens edificatos.
Faseron: transgrediens montes meroris·ul' transgressio iracūdie inique.
Faspha: apiens subito·ul' dolatio assūptiōis
Fasga: dolatus uel excisus·siue abscisio.
Fasor: trāsiēs montes·uel trāsitio iracūdie.
Fasta: transitus veniens·uel transcensio venientis.
Fassur: pastor vndiq·uel apriēs acerbitatē
Fath: clima·uel plaga: velut cum dicimus septētrionalis plaga·ul' meridiana regio.
Fathaia: clima dn̄i·uel plaga dn̄o·siue apriens dn̄s·aut apertio dn̄i.
Fathmoab: apriens ex patre genitos·aut apertio de patre genitorū.
Fathiel: euadens a deo·uel latitudo dei·seu apriens deus·aut apertio dei.
Fathuel: idem.
Fathures: decepti calcatus·uel calcati deceptio·siue buccellā confirmans.
Fau: nihil·uel subito·seu eructans·ant eructatio.

Hic.e.post.f.

FE: disciplina·ul' os.ab ore·siue error aut decipula.
Feden: ore edificās·ul' decipule filia.
Fedadel: redemptus deo·uel redemptio dei.
Fegor: hiauit·uel oris pellis·siue os pelliceū aut oris hiatus.
Feldas: excludens frenum·uel exclusio retinaculi.
Felech: saluatus dn̄o·uel viuificatio dn̄i.
Feleias: ruina·uel deiectio.
Feleth: excludens·uel mirabilis·seu viuificans·aut saluatio.
Felethe: excludens eū·uel mirabilis ei.
Felethi: saluans me·uel mirabilis mihi·seu excludentes·aut viuificantes.
Felethia: saluatus dn̄o·uel saluatio dn̄i·seu excludens dn̄m·aut mirabilis dn̄s.
Felethite: excludentes·uel saluati·seu mirabiles·aut viuificati.
Felix: excludens·uel saluatus·seu mirabilis aut viuificatus.
Felicem: ruinā facture·uel timorē eius. Non est latinum: sed hebreum.
Felmonialinon: ille·ul' iste locus·siue nescio quis·aut nescio qualis.
Fellon: cadens merore·uel casus iniqtatis.
Fellonites: cadens murmuraus·uel casus inutilis.
Fellonem: faciē dei·uel faciem meā.
Felthi: euadens·uel liberatus·seu saluatori meo·aut saluationi mee.
Felthias: euadēs a dn̄o·uel liberatus dn̄i·seu saluat me dn̄s·aut salus mea dn̄o.
Felgon: diuidens·uel diuisio·seu dissecans·aut dissectio.
Fenach: motus·uel minuens.
Fendagar: cōuersa generatio·uel conuersio generationis.
Fenēna: cōuersa·uel conuersio.
Fenicis: nutus·uel abnuerunt.
Fenidū: disciplina ascendentiū·ul' disciplina ascensionis eorū.
Feor: os iracūdū·uel disciplina luminis·seu erroris foramen·aut disciplina montiū.
Fereçeus: sepatio·uel disseminatio·siue separatus·aut disseminatus.
Fereçei: separati·ul' disseminati·siue separātes·aut disseminatores.
Feros: dissipans·uel violentus·siue dissipatio·aut violentia.
Fersur: violētia angustie·uel dissipatio acerbitatis.
Fese: transiens·uel transcēdens·siue os·aut odor florens.

Fesse: idem.

Fesga: dolatio·uel prescitio·siue oris muti· aut oris multi.

Fesor: os nigrū·uel error facture·siue laqueus fortis·aut disciplina angustie.

Festus: ore multorū·uel os multitudinis. Et hoc latinū nomen violenter hebraice figuratū est.

Fesur: os acerbū·uel laqueus·siue errās robustus·aut disciplina discretionis.

Feth: aperiens·uel apertio.

Fetha: aperi·uel aperite·siue aperiens eum· aut apertio eius.

Fethefte: diuidens·uel disco opiens·siue os inclinans·aut libicus vitulus.

Fethia: apiens dn̄m·uel apertio dn̄i.

Fethmoab: aperiens ex p̄re genitos·uel apertio de patre genitorū.

Fethora: os turturis·uel ore explorans·seu buccella luminis·aut oris exploratio.

Fethros: dissoluens mensurā·uel dissolutio mensure.

Fethrosim: dissoluens mēsurā eis·uel dissolutio mensure eorum·

Fethrusim: idem.

Fethuel: apiens deo·uel latitudo dei.

Fethusim: apiens eis·uel latitudo eorum.

Feciel: os meū dei·uel os meū deus·siue os germinans deo·aut os discipline dei.

Fecielite: ora mea dei·uel ora mea deus·siue ora germinantia deo·aut ora disciplinarum.

Hic.i.post.f.

Fiabiroth: cor nobiliū·uel cor nobilitatis.

Fichol: os omne·uel os omniū.

Fienon: ori ficto·uel ori eorū·siue coniūctio· aut os alligatū.

Figelus: cōtrarius·uel occurrens.

Figolus: os principis·uel os precipuū.

Filadelphia: saluans herentē dn̄o·uel saluans adhesionem dn̄i.

Filarches: declinans principē·uel declinatio principis.

Filemonen: mire donatus·uel mira donatio siue os panis eorū·aut panis oris eorū.

Filetus: declinās·uel declinatio·siue os meū aut caro mea.

Filippus: os lāpadis·uel os manuū.

Filippis: os manuū·uel os lāpadarū.

Filippēses: ora manuū·uel ora lampadarum.

Filistea: cecidit·uel cadens potiōe·seu ruina duplex·aut ruina poculi.

Filistijm: ceciderūt·uel cadentes potiōe seu ruina duplex·aut ruina poculi.

Filogolus: ore precipuus·uel os meum ei mortuū.

Filethor: cadens virga·uel casus lectuli.

Finees: ori parcēs·siue os requieuit·aut ori pepercit.

Finees: os mutū·uel os silens·siue os augurans·aut oris auguriū.

Finon: os meū inutile·uel os meum ineptū: ab ore non ab osse.

Fisidia: os sonans·uel oris sonitus·seu cognoscens dn̄m·aut cognitio dn̄i.

Fison: caterua·uel os pupille·siue os mutatū·aut oris mutatio.

Fithon: subito·uel subitaneus·siue os abyssi aut ore profundus.

Fithonia: subita·uel subitanea·siue os abyssi aut oris profunditas.

Fithonissa: idem.

Frygia: scindēs pecora·uel scissio pecorum.

Frygenses: scindentes pecora·uel scissiones pecorum.

Hic.o.post.f.

Foceretb: euidēter occidēs·uel operarius exterminator.

Foceretbi: euidenter occidens me·uel operarius exterminator mei.

Fodasur: vallatio·uel fortis redēptio.

Foeden: ore edificans·uel discipline filius.

Fogor: hians·uel hiatus·siue os pelliū·aut os pelliceū.

Foha: hic aduerbiū loci·uel rubrū·siue sonitus·aut appareto.

Fohij: euidens·uel operarius.

Foratha: ferus tēpore·uel ferocitas pectōris

Forthomin: diuisio pfecte glorie populi·uel diuisio pfecta populi gloriosi.

Fortunatus: diuidens perfecte·uel diuisio perfectionis.

Fosech: dolatio vite·uel abscisio pauoris.

Fosga: dolatio·uel abscisio·siue os mutum· uel os multum.

Fothiel: hic declinans deū.

Fohel: hic declinatio dei. Hic aduerbium· non pronomen.

Hic.u.post.f.

Fuha: labia eius·uel induite eum·siue iduitio eius·aut declinatio oris eorum

Fuhabite: labia eorum·uel induite eos·siue.

indumenta eoꝝ·aut declinantes ora eorū.
Ful: addens·uel adiectio·siue cadens·aut ruina.
Funi: os meū·uel os mihi: ab ore.nō ab osse
Funiel: os meū deo·uel os meū dei.
Fur: sors·uel vrna.
Fura: frugifer·uel laguncula·siue sors eius aut vrna eius.
Furim: sortiū·uel vrnarū·seu sors eorū·aut vrna eorum.
Futh: labia·uel induite·siue indumentū·aut declinatio oris.
Futhifar: oris inclinatio·vl' os inclinans ad desiccandū.

Sequitur de nominibus incipiētibus a. G. littera.

GAa: vallis estus·uel vallis estuās.
Gaad: abijciens seruitutē·uel reuelata testificatio.
Gaal: abiectio·uel reuelatio.
Gaala: abijciens eū·uel reuelatio eius.
Gaam: abijciens populū·uel reuelatio ꝑpl'i seu vallis estus eorū·aut vallis estuās eis
Gaas: cōmotus·uel cōmotio.
Gaasar: cōmota tēpestas·uel cōmotio.
Gaba: vallis·uel proclíuiū.
Gabaa: vallis eius·uel ꝓcliuiū eius.
Gabaab: vallis patrui·vl' collis patruelis seu vallis testificās·aut ꝓcliuiū seruiens.
Gabaath: vallis pcti·uel ꝓcliuiū tēporale.
Gabai: vallis mea: uel ꝓcliuiū meū.
Gabao: vallis alta·uel ꝓcliuiū sublime.
Gabaon: vallis mesticie·uel procliuiū iniquitatis.
Gabaonite: valles mesticie·uel procliues iniquitatis.
Gabath: sepes·uel colonie·siue in sepibꝰ·aut in colonijs.
Gabatha: collis altus·uel ꝓcliuiū sublime
Gabathite: colles alti·uel ꝓcliuia sublimia
Gabathon: collis mesticie·uel sublimitas eorum.
Gabee: collis sublimis·vl' collis sublimiū.
Gabelus: vallis deo festinans·uel collis diuini consilij.
Gaber: vir·uel iuuenis·uel fortis.
Gabis: altitudo cōfusionis·uel alta cōfusio
Gabli: terra allophylorum·uel terra incircūcisorum.

Gabriel: virtus mea deus·uel fortitudo dei seu confortauit me deus·aut confortatio mea deus.
Gabuam: sublimitas·uel altitudo.
Gad: succinctꝰ latro·uel succinctꝰ latrūculꝰ
Gad: temptatio·uel in euentu·seu feliciter·aut in fortuna.
Gadite: succincti latrones·uel accincti latrunculi.
Gadite: temptati·uel fortunati·seu felices·aut in euentibus.
Gadda: temptatio·uel accinctio.
Gaddā: temptatꝰ ꝑpl'us·vl' accinctio ꝑpl'i.
Gaddel: hedus dei·uel temptatus deus.
Gader: murus·uel sepes.
Gadera: murus ei·uel sepes eius.
Gaderite: muri·uel macerie.
Gaderoth: sepes respondens·uel maceria temporalis.
Gadgad: concisio·uel accinctio·siue nūciꝰ·aut expeditus.
Gaddi: hedus meus·uel accinctio mea·siue accinctus meus·aut temptatio mea.
Gaddite: hedi mei·uel accinctiones mee·siue accincti mei·aut tēptatiōes mee.
Gaddiel: temptauit me deus·uel accinctio mea deo.
Gaddielite: tēptati deo·aut accincti dei.
Gaddis: accinctus vir·vl' temptationem assumens.
Gador: accinctio luminis·uel tēptatio iracundie.
Gaer: vorago consurgēs·uel deuoratio resurrectionis.
Gai: vallis·vl' preruptum·seu deuorās·aut vorago.
Gail: exultans·uel exultatio.
Gail: vallis·uel collis·seu deuoratio.
Gailath: exultans tempore·uel exultatio responsionis.
Gailoth: valles·uel colles·seu voragines·aut deuorationes.
Gaius: mobilis·uel cōmotus·seu vallensis aut defensibilis.
Gal: aceruus·uel inuolutio.
Galaad: tumulus testis·uel aceruus testimonij·siue transmigrantes testes·aut trāsmigratio testium.
Galaadite: tumuli testium uel aceruí testimoniorum·siue testes·transmigrantes.aut testiū transmigrationes.

Galadad: vetus homo·uel vetustas sola.
Galadithim: vetuste aque·uel possessiones aquarum.
Galal: volutabrū·uel volutatio.
Galali: volutabra·ul' volutationes·seu volutabrū meū·uel volutatio mea.
Galalai: volutabrū vulturis·uel volutatio devoratoris.
Galathamaim: aq̄ possessa·uel aq̄ possessio.
Galathia: magnifica·ul' trāslata·siue transmigratio·aut transmeatio.
Galathe: magnifici·ul' translati·seu transmeantes·aut transmigrati.
Galathenses: idem.
Galgal: rota·uel revolutio.
Galgala: collis preputiorū·uel collis circūcisionis.
Galgala: rota eius·uel revolutio eius·siue volutabrū·aut involutatio.
Galgalis: rota viri·ul' revolutio assūptiōis
Galgalis: volutabris·uel revolutionibus·seu rotis·aut involutationibus.
Galilea: rota·uel volubilis·siue transmeās aut transmigratio facta.
Galilei: volubiles·ul' rotati·siue trāsmeantes·aut in transmigratione facti.
Galim: acervi lapidū·uel loca palustria.
Galiloth: revolutiones·aut transmigrationes·seu revolutio tēporis·aut transmigratio respondentis.
Gallia: transferēs·ul' translata·seu transferēs trāsferētes·aut trāslatio trāsmeantiū.
Gallim: inundatio·uel revolutio·siue transferens eos·aut transmigratio eorum.
Gallion: transferens iniquitatē·uel trāslatio inutilis.
Gamalias: redditio domini·uel retribuet mihi deus.
Gamaliel: redditio dei·ul' retribuet m̄ deꝰ.
Gamarias: retributio domini·ul' retribuet mihi dominus.
Gamul: retribuens·uel retributio.
Gamuel: retribuēs deo·uel retributio dei·
Gan: hortus·uel elatio.
Ganges hortꝰ cōplutus·uel elatio irrigata.
Gani: hortus meus·uel elatio mea.
Ganim: horti·uel elationes.
Gaom: vallis estus·uel vallis cōmota·seu vallis estuans·aut vallis cōmotio.
Gara: ruminans·uel peregrinus.
Garab: scabies·uel scabiosus·siue incolatꝰ multus·aut incolatus multorū.
Gareb: idem.
Gareth: alienꝰ descendēs·ul' aliena descēsio
Garicim: divisio·uel abscisio.
Gariç: accola·uel advena eiꝰ·seu dividens eos·aut p̄scisio eorū.
Garim: alienus directꝰ·uel incolatus humilitatis.
Gaspha: vallis eructās·ul' cōmotio subita
Gatham: tangens risit·uel tangentis risus siue tactus ridentis·aut risus tangentium.
Gather: torcular videns·uel accola explorationis.
Gatheron: torcular videns dolorē·ul' accola explorans iniquos.
Gatheron: torcular vidēs tempore·uel accola explorans responsionē.
Gatherothithe: torcular videntes tempore·uel accole explorantes responsionem.
Gaulon: volutabrū·ul' volutatio·siue īvolvens eum·aut involutio eius.
Gaça: robusta dñi·ul' fortitudo eius. Sciendū tamē q̄ hoc nomen apud hebreos .g. litterā ī p̄ncipio nō habet: s3 incipit a vocali ain. 7 dicit' aça nō gaça·subtracta .g. lrā.
Gaçabar: robustus filiꝰ·uel fortitudo filij. Mixtū est ex hebreo 7 syro.
Gaçan: nux·uel amygdalū·seu robustus dono·aut fortitudo gratie.
Gaçara: dividēs eū·aut prescisio eius.
Gaçarias: dividens virum·uel prescisio assumptionis.
Gaçee: archa dei·uel fortitudo eius.
Gaçei: robusti dño·uel fortes eius.
Gaçenses: idem.
Gaçem: roborās eos·uel fortitudo eorū.
Gaçer: robuste consurgens·uel fortiter vigilans.
Gaçera: robuste consurgens ei·uel fortis vigilia eius.
Gaçer: prescisus·uel divisus·siue prescisio·aut ordinatio.
Gaçera: dividēs eū·uel prescisio eius·siue ordinans eum·aut ordinatio eius.
Gaçer: tonsor·uel tonsio. Ipse ē nabal carmeli: cuius vxorem accepit david.

Hic .e. post .g.

GEba: vallis·uel p̄cliviū.
Gebal: preruptū·uel deficiens·siue vallis vetꝰ·aut vorago exterminās
Gebar: fodiens filios·uel effossio filiorū.

Gebeeth : vallis fortitudinis·uel collis te/stimoniorũ.
Gebethon: vallis mesticie·ul' collis merẽtiũ
Gebin: fossa·uel effossio.
Gebim : fosse·uel effossiones.
Geboch : lucta·uel arena·siue puluis·aut inutilis.
Gedel: accinctus deo·uel maceria dei.
Geddel : temptat⁹ deo·uel accinctio dei.
Gedelias : magnificus dñi·uel magnificatus domino.
Gedeon: circuiens in vtero·uel experimẽtũ iniquitatis·siue temptatio humilitatꝫ mee·aut temptatio iniquitatis eorũ.
Gedera : sepes·uel maceria.
Geddi: temptatus·uel accinctio.
Gedimihel: accinctio dei·uel fortunat⁹ deo
Geddo: accinctio·uel temptatio.
Gedor: accedens·uel applicans·siue sepiũ·aut maceriarum.
Gedori : accessus me⁹·uel applicatio mea·siue sepes mee·aut maceriarũ mearũ.
Gedud: latrunculus·uel expeditus·siue accinctio·aut latronũ cuneus.
Gedur: sepes ignea·uel maceria incendẽs.
Gehenna: vallis ennõ·ul' vallis gratuita·seu de valle sunt·aut vallis tristicie.
Gelhoe : volutatio·uel decursus·siue aceru⁹ pluens·aut aceruus pluuiarũ.
Gelon: migrans·uel migratio.
Gelonites: transmigrãs ·uel trãsmigratio.
Gemallus: vallis salsa·uel vallis salis·seu mare·aut amaritudo.
Gemalli: idem.
Gemallite: valles salse·uel valles salis·seu maria·aut amaritudines.
Gemela: vallis salsa·uel vallis salis.
Gemuel: mare dei·uel amaricans dñi.
Gennasar: ortus principium·uel natiuitatis initium.
Genebath: ortus filius·uel ꝑncipiũ filiorꝫ.
Genesar: ortus·uel principiũ·siue inita natiuitas·aut initiũ natiuitatis.
Genesareth : idem.
Genneus : ortus germinis·uel principium motionis.
Genthon: ortus responsionis·uel principiũ humilitatis.
Geon: pectus·uel preruptũ.
Gera: incola·uel peregrinus·siue ruminãs·aut incolatus.
Gerra: incolatus·uel peregrinatio.
Gerara: icolat⁹ visio·uel ruminatiõe vidit.
Geraris: aduene ꝓpinquantes.
Geraseni: suburbani·uel coloni ibidem·seu incole mei·aut peregrinationes mee.
Gerreni: incole·uel peregrini.
Gergeseus: ꝓpinquans aduena·uel colonũ eijciens·siue colonũ applicans· aut colonie applicatio.
Gerian : ruminans dño est·uel peregrinus domini est.
Geriel: ruminãs deo·uel pegrinus dei.
Gerimoth : timens mortem·uel metuens altitudinem mortis.
Germanus: ruminãs quid cõsilij·uel peregrinus complens numerũ.
Geron: accola ĩutilis·ul' ruminãs iniqtatẽ.
Gersan: aduena·uel alienus ·siue ꝓfugus·aut eorũ eiectio.
Gersanite : aduene·uel alieni·siue profugi·aut eorũ eiecti.
Gersi: aduena dñi·uel alienus dño.
Gerson : aduena ibi·uel eiectio eorum.
Gersoni: aduena me⁹ ibi·ul' eiectio mea eorꝫ
Gersonni: idem.
Gersonite: aduene ibi·uel eiecti eorꝫ.
Gerusa: peregrinatio·uel incolatus·siue ruminans·aut ruminatio.
Grecia: incolatus·uel ruminatio.
Greci: incole·uel ruminantes.
Gregorius: grece·latine vigilantius.
Gelbaã: defluens·uel sedens in populo·siue populus despiciens·aut populus sedens in tenebris.
Gessen : terra cõpluta·uel hymber vicinus siue appropinquans plantationi·aut appropinquãs plantationi eorꝫ.
Gessemani : vallis pinguis· uel vallis pinguedinum.
Gessori: applicans lumẽ mihi·uel applicãs dirigentem me.
Gessur: applicãs lumẽ·ul' applicãs dirigẽtẽ
Gessuri: applicans lumẽ mihi·uel applicãs dirigentem me.
Gessuri: iuxta lumẽ·uel vicina lumini.
Gessurim: iuxta lumen meũ·uel applicãtes e lumine meo.
Geth : torcular·uel opprimens.
Getheus: torcular·uel opprimens·siue oppressus·aut oppressio.
Gethaan: defluẽs gens·ul' despiciẽs pplus.

Gethaasar: humi·uel fossum·siue torcular eius·aut effossio eius.

Gethai: opprimens signum·uel torcularis consūmatio.

Gethaim: torcular populi·uel opprimens populum·siue applicuerunt eos·aut applicatio eorū.

Gethedelthi: torcular egenū·uel oppressio paupertatis.

Gethepher: torcular separans·uel oppressio disseminationis.

Gethei: opprimētes·uel torcularia.

Gethma: torcular frangens·uel oppressio congregationis.

Gether: murale·uel sepes·siue murus·aut circundatio.

Gethera: murus eius·uel circūdans eum.

Getheremon: torcular excelsū·uel oppressio sublimitatis.

Gethremon: opprimens·uel torcular mali punici.

Gethsemani: vallis pinguis·uel vallis pinguedinū·siue opprimens nomē humile·aut torcular famose auditionis.

Gethson: opprimens pupillā·uel torcular coccineum.

Geçabel: est iter·uel est fluxus sanguinis.

Geçahel: fluxus vanus·uel fluens sanguīe siue cohabitatrix.

Geçem: vicinus palpationi·uel appropinquans plantationi.

Geçphe: robustus laqueus·uel fortitudo discipline.

Geçon: fluxus doloris·uel cohabitatio iniquitatis.

Geçonites: fluens merore·uel cohabitator inutilis.

Hic.i.post.g.

Gideroth: sepes·uel maceria.

Giderothaim: sepes duorū·ul' macerie bine.

Gieçi: vallis visio·uel p̄ruptū videns.

Gigaal: redemptio·uel redemptus.

Gilon: migra·uel migrans.

Gilonites: transmigrans·uel transmigratꝰ.

Gimel: plenitudo·uel retributio.

Gineth: ortus vite·uel ꝓncipiū pauoris.

Gio: luctatio·uel luctare.

Gion: luctatio·uel harena.

Gir: diuisio·uel prescisio.

Gissai: sacrificans·uel sacrificiū.

Guidum: inflatio·uel ascensio.

Hic.o.post.g.

Goatha: gens peccatrix·uel populus peccatorum.

Gob: lacus·uel locusta.

Godolias: magnificans dn̄m·uel magnificus domini.

Godoliati: magnificētia peccati mei·ul' magnificus in tempore meo.

Gog: doma·uel tectum.

Gohel: ꝓpinquus deo·uel redēptio dei.

Goim: gens·uel populi.

Golam: trāsmigrās eos·ul' volutatio eoꝝ.

Golgotha: locus calui·uel locus caluarie. Syrum est: non hebreum.

Golias: transmigrans·uel transmigratio· seu reuelans eos·aut robustus eorum.

Goliath: idem est.

Golim: aceruí·uel loca palustria.

Gom: fouea·uel recipiens·siue laqueꝰ·aut decipula.

Gomer: assumptio·uel ꝑfectio·siue cōsummatus·aut consūmatio.

Gomor: ꝑfectio·siue cōsolatio·uel ꝑficiens aut venūdatio. Mensura ē antiquoꝝ que mensura est decima pars ephi.

Gomorra: cecitas·uel seditio·seu timens populum·aut timor popularis. Et sciēdū ꝙ hoc nomē in hebreo non habet.g.litterā· sed scribit̃ ꝑ vocalē ain.⁊ dicit̃ aomorra.

Gonath: ortus pcti·ul' arrogātia tēporalis.

Goneabat: furtū filie: uel furans filiam.

Gom: horti mei·uel arrogātie mee.

Gorgias: diuidens luctam·ul' prescisio luctantium.

Gortinam: prescidēs dona·uel diuidēs castra eorum.

Gosem: applicans eos·uel appropinquans plantationi eorū.

Gosen: applicās·uel applicatio·siue appinquās palpationi·aut appropinquās plantationi.

Gosnā: applicata·uel iuxta eam·siue applicans·aut applicatio.

Goson: appropinquans palpationi·ul' appropinquans plantationi.

Gothomel: torcular respondens deo·ul' oppressio applicans signo.

Gothor: murus·uel circūdatio.

Goçar: amygdalū·uel nux eorū·siue tonsio aut fortitudo eorum.

Hic.u.post.g.

Gabel: propinquans deo·uel redemptio dei.

Gabelite: redẽptio dei·uel ꝓpinq deo

Gabias: ꝓpinquus dño·uel redẽptio dñi.

Gun: hortꝰ meus·uel arrogantia mea.

Gunite: horti mei·uel arrogantie mee.

Gurbaal: diuidens viros·uel presidio vetustatis.

Sequitur de nominibus incipientibus ab.h.littera.

Haben: in filio·uel in pͥncipio.

Haber: ꝑticeps·uel participatio·siue cõmisit·aut certamen iniit.

Haberite: participes·uel participationes·seu cõmiserunt·aut certamen inierunt.

Habi: pater meus·uel frater meus iste.

Habiel: pat͛ meꝰ deus·uel frater meus dñs.

Hachan: necessitas·uel necessarium.

Hacharan: turba·uel turbatio.

Hachin: retinens eos·uel retentio eoꝝ.

Hachor: excelsum·uel sublimitas.

Hadada: testis·uel vsqꝫ ad testimoniũ.

Haditũ: inundans pessimos·uel inundatio pessimorum.

Hadrebel: greges dei·uel aggregati deo.

Hadrin: testis mẽsure·uel iundãs mẽsuratio

Hafar: fra·uel puluis·siue humẽs·aut fodiẽs

Hafara: taurus·uel vitulus·siue puluis eiꝰ·aut fodiens eum.

Hafarim: mare effodiẽs·uel maris effossio.

Haga: loquens·uel meditans·siue locutio·aut meditatio.

Hagegath: annũcia·uel annũciatio·siue accinctus·aut latrunculus.

Hagiel: aduena meus·uel incola dei.

Habilon: vita uallium quercuũ·uel questio vite roboree.

Habul: iste dolens·uel vitã parturiens.

Hai: vita valliũ·uel questio vite.

Haia: vita valliũ eius·uel questio vite eius.

Haiam: vita valliũ eoꝝ·uel questio vite eoꝝ

Hailon: vbi erant vrsi·uel vbi vrsi sunt.

Haiman: vita valliũ mirandarũ·uel questio vite mirabilis.

Hain: fons·uel oculus.

Haio: vita valliũ eiꝰ·uel questio vite eius.

Halaa: fermentũ eius·uel cõsternans eum.

Halac: portio·uel pars mea·siue lubricum aut impeditio.

Halasa: triplex·uel cõsternata·siue ꝯsternãs aut cõsternatio.

Halda: deprecans dñm·uel deprecatio dñi.

Halus: fermentũ·uel cõsternatio.

Hamas: indignãs·uel furens·siue furor·aut indignatio.

Hamiel: ꝑplꝰus meꝰ deo·uel ꝑplꝰus meꝰ dei.

Hamora: ꝑplꝰus scitus·uel ꝑplꝰs illuminans.

Hamul: calefactus ros·uel calefactio roris·siue populꝰ dolens·aut ꝑplꝰus parturiens.

Hamulite: calefacti rores·uel calefactiones irrorationũ·seu populi dolẽtes·aut populi parturientes.

Hanã: respondẽs populo·uel respõsio ꝑplꝰi.

Hanan: reddens donũ·uel respõsio grẽ.

Hanath: reddens·uel respondens·seu reddidit·aut respondit.

Hanebgaba: sollicitans·uel humilians·siue sollicitauit·aut humiliauit.

Haniel: pauꝑ dei·uel respondens deo.

Hanon: respondens merori·uel reddens iniquitatem·seu reddens dolorem·aut responsio inutilis.

Haoi: spine·uel cõpunctiones.

Haoites: spina·uel cõpunctio.

Haphron: puluis meroris·uel terra ĩutilis.

Harada: miraculũ·uel admiratio.

Harẽ: filius meus·uel filiatio mea.

Hares: testatio mea·uel testamentũ.

Harim: exaltatio·uel exaltatus.

Hasarmoth: atriũ mortis·uel atriũ ãgustie.

Haseroth: atria·uel vestibula·seu ville·aut beatitudines.

Hason: festinatio·uel festinantes.

Hatath: ramus·uel dissipatio·siue testimoniũ·aut dissipator.

Hatharoth: circuli·uel corone.

Hathoniel: rñdens deo·uel rñdit ei deus.

Hauna: ipsa iniq̃tas·uel susceptio iniquoꝝ.

Hauan: fons·uel motio·siue subuertẽs eos·aut subuersio eorum.

Hauil: stulticia·uel insipientia·siue stultus·aut insipiens.

Hauoth: sedens·uel cõmoratio·seu vinculũ·aut incunabula.

Haxan: claudus·uel irascẽs·siue claudicãs aut claudicatio.

Haxath: medicꝰ·uel medicamentũ.

Haxia: videns·uel prouisio.

Haçeç: continentia·uel apprehensio·siue

continēs·aut apprehendens.
Haçbi: mendaciū·uel iniquitas.
Haçeb: pergens·uel abiens·siue ꝓfectio·aut proficiscens.
Haçuba: deserta·uel relicta·siue desertio·aut relictio.

Hic.e.post.b.

HE: esse·uel viuere.
He: ipsa·uel ista·siue suscipiens·aut susceptio.
Heber: victor·ul' transiēs·siue transitus·aut transitio.
Hebreus: vincens·uel transitor·siue trāsiēs aut transitorius.
Hebion: paupculus·uel paup sensu.
Hebionite: paupculi·uel pauperes sensu.
Hebri: victor meus·uel transitio mea.
Hebron: incantans·uel incātatio·siue cōiugiū·aut visio sempiterna.
Hebronite: cōiugati·uel incātatores·siue incantationes·aut visiones sempiterne.
Hecetban: ipse mēte excedens·uel iste suscipiens humilitatem.
Hedai: ornatꝰ mihi·ul' voluptuosus meus.
Heddo: pauidꝰ seruus·uel testificator vite.
Hefer: fouea·uel precipitiū.
Heie: qui est·uel qui existit.
Hela: vallis quercus·uel maledictio.
Helai: vallis quercꝰ mee·ul' maledicta mihi.
Helam: abiectio·uel supliminare.
Helam: oppositi·uel cōpositi.
Helan: deo gratꝰ·uel deo donatꝰ·seu vallis quercus·aut roboratus gratia.
Helbid: dei filius·uel dei excelsus.
Helcbal: portio·uel particula.
Helcana: dei çelus·uel dei possessio.
Helchia: pars dño·uel vendicatus dño.
Helchese: aduocata·uel aduocatio.
Helcheseus: aduocans·uel aduocatus.
Helchi: ptitus mihi·uel vendicatio mea.
Helchian: pars dñi est·ul' vēdicatio dñi est.
Helchias: pars dñi·uel vendicatus dño.
Heldaa: atriū eius·uel exacuens eū.
Heldad: atrium·uel exacuens.
Heldai: atriū meū·uel acutio mea.
Heleanā: dei mei donū·uel dei mei gratia.
Heled: acceptio glorie·uel accipiēs gloriā.
Helem: postes·uel secula·seu vestibulū·aut superliminare.
Helesa: cōsternatio·uel cōsternatus.
Helles: exiens·uel exitio.
Hellesmoth· grece exodꝰ·latine āt exitꝰ mortis
Helleth: accipiēs vitā·uel susceptio pauoris
Helphaal: deo exclusus·uel dei nutatio pauoris.
Heli: deus meus·uel deitas mea.
Helia: deus dominꝰ·uel dei dñatio.
Heliab: deꝰ meꝰ pat'·uel dei mei paternitas.
Helias: deus dñs·uel dei dñatio·siue ascendens dñs·aut robustus dñator.
Heliasaph: dei mei collectio·uel dei mei congregatio.
Heliasaphan: dei mei facies·uel dei mei conuersio.
Heliatha: deo meo peccans·uel dei mei temporalis.
Heliathi: deū meū videns·uel dei mei visio·siue dei mei auxilium·ul' dei mei fortitudo.
Heliçel: deo meo partitus·uel dei mei particula.
Helibel: deus meꝰ deus·uel dei mei deitas.
Heliphal: deꝰ meꝰ cadens·uel dei mei casus.
Heliphales: deus meus diuidēs·uel dei mei diuisio.
Heliphalu: deus meꝰ mirabilis·uel dei mei miraculum.
Heliphelec: dei mei ruina·ul' dei mei deiectio.
Helibas: deus meus mirabilis·uel dei mei miraculum.
Heliel: deus meus dei·uel dei mei deus.
Helim: deficiens·uel fortis corū·siue arietes aut robusti.
Helimaidis: dei mei cōtradictio·uel dei mēsura sufficiens.
Heliodorus: deo meo generans·uel dei mei generatio.
Helioenai: dei mei fons meus·uel dei mei oculus meus.
Heliopolis: sol ciuiū·uel solis ciuitas.
Helioreb: dei mei coruus·uel dei mei solitudo·siue dei mei ardor·aut dei mei tēptatio.
Helisa: ad insulā·uel deus saluator.
Helisabe: dei mei salus·uel dei mei defensio·siue dei mei iuramentum·aut dei mei abundantia.
Heliseus: deus meus saluator·uel dei mei salutare.
Helisu: dei mei salus·uel dei mei protectio.
Heliu: deus dñs·uel deus dñator·siue deus meus iste·aut deus meus ipse.
Heliçer: dei mei auxiliū·ul' dei mei fortitudo.
Helmodan: deo natus·uel dei natiuitas.

Helnaē: deo fidelis·uel dei requietio.
Helnathan: deo datꝰ·uel dei donatio.
Heloe: deus·uel deitas.
Helom: cōmotꝰ fortiter·uel exercitatus for-
titudine.
Helon: exercitus fortitudo·uel exercitatus
fortitudine.
Helonite: exercitiū fortitudinis·ul' exercitati
fortitudinibus.
Helsapban: deo victus·uel dei vinculū·siue
deū speculās·aut speculator dei.
Heltheche: ꝓferens·uel prolatio.
Heltheche n: idem.
Heltholath: atriū coccineū·ul' acumē rube[r]
Heman: ꝑturbans·uel ꝑturbatio·siue sus-
cipiens·aut formido eorū.
Hemech: vallis·uel abyssus·siue ꝓfundus·
aut profunditas.
Hen: ecce fontem·uel ecce oculum.
Henach: gigas·uel fortis·siue humilis con-
surgens·aut humilis cōsurrectio.
Henachim: gigātes·uel robusti·siue potētes
aut humiles cōsurgentes.
Henan: cursus meroris·ul' fons tristicie.
Hennon: vallis tristicie·ul' vallis infectiōis
Her: vigilans·ul' ꝑlliceus·siue ꝯsurgēs·aut
effusio.
Heran: vacuefactus·uel vacuefaciens·aut
vacuefecit·aut vacuefactio.
Heranite: vacuefacti·uel vacuefacientes·
siue vacuefecerūt·aut vacuefactiones.
Herastus: vigilans·uel effusus·siue frater
meus videns·aut fratris mei visio.
Herchusa: cōsurgens mendaciū·uel vigilia
fictionis.
Herchusei: cōsurgentes mendacio·uel vigi-
lantes fictionibus.
Hered: vigil vita·uel cōsurgēs pauore.
Heredite: vigilātes vite·uel ꝯsurgentes pa-
uoribus.
Herē: vigilās eis·uel resurrectio eorum.
Heri: vigilans mihi·ul' resurrectio mea.
Herias: vigilās dn̄o·uel resurrectio dn̄i.
Herite: effusi·uel vigiles·siue ꝑllicei·aut cō-
surgentes.
Heritophet: vacuefaciens os ꝓtectū·uel va-
cuefactio oris ꝓtegentis.
Hermagedon: cōsurgēs temptatio·uel vigi-
lia inhabitationis.
Herman: anathema meroris eorū·uel ana-
thematiçatio tristicie eorum.

Hermes: anathema meroris·uel anathema
tristicie.
Hermogenes: mons scrutatus·uel vomens
eos in valle.
Hermon: anathema meroris·uel anathema
tristicie.
Herodes: ꝑllibꝰ gloriās·ul' ꝑlliceꝰ gl'iosus
Herodiani: ꝑllibus gloriantes·uel ꝑllicei
gloriosi.
Herodias: ꝑllibꝰ gloriās·uel ꝑllicea gl'iosa
Herodion: formido·uel pauor.
Hesdrelon: misericordia dei·uel auxiliū meū
deus meus.
Helli: vicinꝰ meus·uel vicinitas mea.
Hesron: atrium·uel amplitudo.
Hester: abscondita·uel abscondens·seu ele-
uata in populis·aut ꝓparata in tempore.
Heth: vita·uel pauor.
Hethan: fons·uel ascensus·siue pauidꝰ dono
aut viuens gratie.
Hethan: consūmatio·uel cōsūmatꝰ·siue auis
eorū·aut suscipiens nauigationē.
Hetheus: viuax·uel pauidus·seu formidans
aut stupidus.
Hethnas: pauor colubri·ul' vita serpentis.
Hethi: vita mea·uel pauor meus.

Hic.i.post.h.

HIa: sublimis·uel exaltatus.
Hiarite: sublimes·uel exaltati.
Hiehutinel: ipse est duplex deo·uel
ipse sperans in deum.
Hielon: ipse est parcens·uel ipse est faciens·
siue ipse est cōmouens fortiter·aut ipse ē ex-
cicatus fortitudine.
Hiemla: parcens maledictio·uel cōmouens
accipientem.
Hierchon: ipsa possessio·uel vigilantia nego-
ciationis.
Hiesana: ipse faciens dona·uel ipse parcens
gratificato.
Hieu: ipse·uel est.
Hieu: parcens·uel faciens·siue cōmotꝰ·aut
cōmotio.
Hieus: cōmotus·aut cōmotio·seu ipse ē par-
cens·aut ipse est faciens.
Hieçer: ipse est fortis·uel ipse est auxiliator·
siue ipse ē separatꝰ·aut ipse est sanctificatꝰ.
Hieçerite: ipsi sūt fortes·ul' ipsi sunt auxilia-
tores·siue ipsi sunt separati·aut ipsi sūt san-
ctificati.
Higal: aceruatio exaltata·uel exaltationis

inuolutio.
Hiel: faciens deo·uel cõmotio dei.
Hila: exaltatus·uel exaltatio.
Hilai: exaltatus mihi·uel exaltatio mea.
Himeneus: ipse numerans festinantes·uel suscipiens adimpletionẽ consilij.
Hin: mensura·uel mensuratio loquẽtis materie·siue fuit·aut erit.
Hir: vigilans·uel vigilatus ei.
Hira: fratris visio·uel vigilans.
Hiram: vigilãs populo·ul' vigilie populi·seu viuit excelsus·aut viuens est excelse.
Hiras: frẽm meũ vidit·uel fr̃is mei visio·seu vigilãtẽ sustollẽs·aut vigilãs plasmatiõi.
Hircanus: consurgens possessio·uel vigilia emulationis.
Hisbaal: ipse vir vetustus·uel ipse vir deuorator.
Hisimiel: ipse nominatus dei·uel ipse postulatus a deo.
Hisimoth: ipse mortẽ adducẽs·ul' ipse ẽ mortis adductio.
Hispania: accinctio·uel expeditio.
Hispanienses: accincti·uel expediti.
Hitbai: cõmouens bina·uel parcẽs duobꝰ.
Hiçadab: ipse fluens torris·uel ipsa torris fluitio.
Hiçiel: ipse fortis deꝰ·uel ipsa fortitudo dei.
Hismael: vir auditus a deo·uel assumens auditionem dei.

Hic.o.post.h.

Hoba: incantator·uel incantatio·siue dilectus·aut amplexatio.
Holda: destruẽs·uel discernẽs mihi siue diuerticulũ meũ·seu discretio·aut diuerticulum.
Holdai: destruens me·uel discernens mihi·siue diuerticulũ meũ.
Holofernes: infirmitas discessionis·uel infirmans vitulũ saginatũ.
Homar: populũ amaricans·ul' populi amaricatio.
Homer: crispans·uel manipulus.
Hoon: labor·uel dolor·siue laborans·aut dolens.
Horeb: mensa·uel massa·siue temptatio·aut temptatus.
Horeb: ardor·uel siccitas·siue coruus·aut solitudo.
Horrei: liberi·uel iracundi·siue de foraminibus·aut farinatij.
Horem: dolor·uel ira·seu ve excelsa·aut ve iracundie.
Horri: farina·uel farinatus·seu post me·aut foramen meum.
Horim: fortes·uel excelsi·siue gigantes·aut robusti.
Horodi: maledictio sufficiens·uel maledicta sufficienter.
Horthosiada: recte indigens testimonio·uel lumen positum testificationi.
Hosa: spes·uel saluatio.

Hic.u.post.h.

Hucbac: sculpẽs·ul' sculpsit·siue sculptor·aut sculptura.
Hupbim: penetralis·uel thalamus
Huma: festinans sibi·uel manipulus.
Huri: longitudo mea·uel illuminator meꝰ.
Hus: festinans·uel consiliator.
Husam: festinãs pplo·uel cõsiliator populi.
Husathi: festinãte me·uel festinatio mea.
Husi: festinans mihi·uel cõsiliator meus.

Sequit' de incipientibꝰ ab.J.littera.

IA: dñs·uel dominator.
Jaleel: incipiens laudare deum·ul' expectatio laudis dei.
Jaalon: ilex·uel quercus.
Jaamena: extremus in coitu calor·ul' extrema coeuntis delectatio.
Jaan: respõdẽs·uel responsũ·siue responsio.
Jaare: saltus·uel silua.
Jaas: fuit·uel dimidiũ·siue dimidians·aut dimidiator.
Jaasel: dimidiauit deus·uel dimidiatio dei
Jaath: expectans tempus·ul' expectatio peccatoris.
Jaaçraher: auxilium·uel auxiliabit'.
Jaaçiam: auxiliũ dñi·uel auxiliabit' dñs.
Jaba: luctatio·uel intelligentia.
Jabes: dolor·uel dolens·seu siccitas·aut exsiccata.
Jabin: sapiens·uel sapientia·siue intelligẽs aut intelligentia.
Jabina: sapiẽs dño·uel intelligẽtia dñi.
Jabir: ciuitas doctrine·uel ciuitas litterarum.
Jabob: puluis·uel lucta·siue luctans·aut luctatio.
Jaboch: idem.
Jacbabed: gloria dñi·uel ubi est gloria·seu est grauis·aut est grauitudo.

Jachala: fortis eius· uel cõfortans eũ.
Jachalia: fortis dñs· uel fortitudo dñi.
Jacham: tribulatio· uel tribulatus.
Jachan: tribulator· uel tribulatio.
Jachanẽ: preparans firmitatẽ· ul' p̃paratio firmitatis.
Jachim: preparans· uel p̃parator· siue preparatus· aut preparatio.
Jachim: firmus· uel firmitas.
Jachin: idem.
Jachinite: firmi· uel firmitates·
Jacob: supplantator· uel supplantatio.
Jacoba: supplantãs eũ· uel supplãtatio eiꝰ.
Jacobus: supplantans festinantẽ· uel supplantatio consilij.
Jachon: preparans· uel preparatio.
Jachoma: populi vltio· uel populũ vlciscens· siue preparãs dño· aut preparatio dñi.
Jadae: sciens· uel scientia· siue cognoscens· aut cognitio.
Jadai: sciens me· uel cognitio mea.
Jadaia: sciens dñm· uel cognitio dñi.
Jadasan: sciens egressum· uel cognoscens abundantiam.
Jadaias: cognitus dño· uel scientia dñi.
Jadiel: sciens dñm· uel cognitus dñi.
Jado: sciens testimoniũ· uel expectatio seruitutis.
Jadon: sciens dolorẽ· uel cognitio iniqtatꝫ.
Japhe: expectans laqueum· uel expectatio discipline.
Japhe: eligens· uel electio· siue ostẽdẽs· aut illuminatio.
Japhet: latitudo· uel dilatatio.
Japhia: ostendens· uel ostensio· seu apiens aut apertio.
Japhie: ostendẽs· uel apriens· seu expectãs eos· aut superficies.
Jagaal: ꝓpinquitas· uel ꝓpinquus.
Jagur: aduena· uel colonus.
Jael: expectans deum· uel expectatio dei· aut incipiens· seu carnale cõiugiũ.
Jahel: ascendens· uel ascẽsio· seu ascẽdit deꝰ· aut ascensio dei.
Jahelite: expectãtes deũ· uel expectationes dei· siue incipiẽtes· aut carnalia cõiugia.
Jabelite: ascẽdentes· uel ascẽsiões· siue ascẽdentes deo· aut ascensiones dei.
Jahelel: viuens deo· uel expectatio dei· siue postulans deum· aut requiescens in deo.
Jair: vigilans· uel illuminans· seu illuminauit· aut illuminatio.
Jairus: illuminans· uel illuminatio· siue vigilie· aut vigilantes.
Jalam: expectans humilia· uel expectator percussionis.
Jalelel: expectãs deũ· uel expectatio dei.
Jalech: expectẽs pauorẽ· ul' expectatio vite.
Jalon: expectãs dolorẽ· ul' expectatio iiqtatꝫ.
Jam: mare· uel dies.
Jambri: mare lacescẽs· ul' dies amaricãs.
Jamim: dies plurali numero· uel amaria· seu amaritudines· aut amaricationes.
Jamin: virtꝰ· ul' dextera· siue asini· aut asinei
Jaminite: dextere· uel virtutes· seu asini· aut asinei.
Jamna: mare· ul' dextera· siue marinus· aut vbi est signũ.
Jamne: idem.
Jamnes: marinus· uel vbi est signũ.
Jãnia: dextera dñi· uel vbi est signũ.
Jamnite: virtutes dñi· uel in quibꝰ ẽ signũ.
Jãnor: amaricãs lumẽ· ul' dextera iracũdie
Jamram: mare eorũ pelliceũ· uel mare eorũ in capite.
Jamres: mare pelliceũ· uel mare in capite.
Jamsuph: mare rubrũ· uel dies in capite.
Jamuel: dies eius deus· uel dies eius dei.
Jamuelite: dies eoꝝ deꝰ· uel dies eoꝝ dei.
Janai: gubernator meꝰ· ul' gubernatio mea
Jamni: preparator meꝰ· uel p̃paratio mea.
Janoa: gubernator· uel gubernatio.
Janoe: expectans cõmotionẽ· ul' expectatio requietionis.
Janoe: gubernatio· uel gubernaculũ.
Janon: dormitans merore· uel gubernator doloris.
Janua: requies· uel requietio.
Janum: dormitans· uel dormitatio
Jaod: cõfitens· uel glorificãs· siue cuius est frater· aut cuius est fraternitas.
Jaoe: factura fratris· uel frater dñi· siue vbi est frater· aut vbi est fraternitas.
Jara: deficiens· uel defectio.
Jaraia: timens dñm· uel timor dñi· seu deficiens dño· aut deficiens dñs.
Jaramoth: timẽs mortẽ· uel defectio mortꝫ.
Jare: luna· uel defectio.
Jarre: idem.
Jared: roborans· uel roboratꝰ· siue descendens· aut continentia.
Jareden: descẽsio eoꝝ· uel visio iudicis.

Jarec: silua·uel saltus.
Jarphael: dimisit deus·uel dimissio dei.
Jarphel: idem.
Jarib: vltio·uel diiudicās·siue vlciscēs·aut diiudicatio.
Jaram: saltuū·uel siluarū·siue mons saltuū aut mons siluarū.
Jas: dn̄s·uel dominator.
Jasa: factura mandati·uel fact⁹ in mādato siue factū mandatū·aut inhabitatio eius.
Jassa: dimidiū·ul' dimidiatio·seu factū mā-datum·aut factū in mandato.
Jasaph: habitator·uel habitatio·siue sedēs aut cōfidentia.
Jasahel: dimidiū dei·uel dimidiauit deus.
Jasen: domitor·uel domatio.
Jasi: equalitas·uel desideriū.
Jasiel: equalis deo·uel desideriū dei.
Jaso: factura mādati·uel fact⁹ in mādato.
Jason: desiderās·uel qui mandatū fecerit.
Jasu: cōuertens·uel cōuersio.
Jasub: reuertens·uel reuersio·siue reuocās·aut reuocatio.
Jasubite: reuertentes·uel reuersi·seu reuo-cantes·aut reuocati.
Jatbaba: peccantes in ea·uel pctm̄ in eis.
Jatbā: dn̄i pfectus·uel dn̄o cōsūmatus·siue dn̄i perfectio·aut dn̄i cōsūmatio.
Jatban: dn̄s humilis·uel dei responsio·seu expectans humilitatem·aut expectatio re-sponsionis.
Jathanael: expectans humilē deū·ul' respō-dens humilitati dei.
Janadiath: colūba defluens tēpore·ul' co-lūbaris deficiens peccato.
Janathi: columba·uel est. Syrum est non hebreum.
Jaur: expectās incēdiū·uel expectatio luis.
Jaus: expectans consiliū·uel expectatio fe-stinantis.
Jaçer: adiutus·ul' adiutoriū·siue auxiliās aut auxiliator.
Jaçias: audiēs dn̄m·uel auscultatio dn̄i.
Jaçiel: audiēs deū·uel auscultatio dei.

Hic.b.et.c.post.i.

IBaar: mons fortꝫ·uel vir suscitator
Ichaiman: ve requiescenti·uel trās-lata est requietio.
Ichaboth: cecidit gloria·uel translata est gloriatio.
Ichainaan: durū habitaculū·uel cōsolatio inhabitantis.
Ichoniū: dura·uel vocata·siue vbi est tha-lamus·aut preparatio cōsolationis.
Ichuthiel: spes dei·uel sperans in deū.

Hic.d.post.i.

IDaia: dilectus dn̄i·uel amabilis.
Jdaias: dilectus dn̄i·uel amabilis domino.
Jdida: dilectus dn̄i ꝓpter dn̄m·uel amabi-lis dn̄o ꝓpter dn̄m. Ipse est salomon q̇ di-lectus dn̄i propter dn̄m·uel amabilis dn̄o propter dn̄m dicitur: propter suam miseri-cordiā scilicet gratuitā qua eum diligere di-gnatus est: cum vtiqꝫ dilectiōe ⁊ misericor-dia indignus existeret·quē cōstabat māçer esse. ⁊ quem reprehendit scriptura diuina ꝓ peccato idolatrie: ⁊ immoderato amore mulierum.
Jdidia: dilectio dn̄i·uel amabilitas eius.
Jdithun: saliens·uel transiliens eos.
Jdox: dilect⁹ volūtarie·ul' amabilis violētia
Jdumea: rufa·ul' rubea·seu terrena·aut san-guinea.
Jdumei: rufi·uel rubei·siue terreni·aut san-guinei.

Hic.e.post.i.

IEabarim: lapides trāseūtes·ul' acer-ui lapidū transeuntiū.
Jebaar: mōs fortꝫ·ul' electio suscitata.
Jebanias: sapiēs dn̄o·uel intelligētia dn̄i.
Jebde: presepiū·uel exsiccatio.
Jeber: imitans fontē·uel expectatio putei.
Jebethon: vallis mesticie·uel collis merētiū
Jebgar: eligens·uel electio.
Jablaam: absortus·uel absortio·seu absor-bens populū·aut populus desipiscens.
Jebnael: edificās deo·uel edificatio dei.
Jeboch: arena·uel luctatio.
Jebus: presepe·uel calcata·siue conculcās·aut conculcatio.
Jebusei: presepe meū·uel cōculcatio mea.
Jebusei: presepia·uel conculcata.
Jecha: torcular·uel oppressio·siue opprimēs aut oppressa.
Jechaa: torcular eius·uel opprimens eū.
Jechbaa: luctans ei·uel arena eius.
Jechda: magnificus·uel magnificentia.
Jechdalian: magnificus dn̄o ē·uel magni-ficentia dn̄i est.
Jechdon: incubans populus·ul' incubatio populi.

Jechelia: torcular laboris · uel oppressio laboriosa.

Jechenias: p̄parans dño · uel p̄paratio dñi

Jechimā: possedit p̄plm · uel possessio ppli.

Jechimā: vindicans populū · uel vindicatio populi.

Jechiman: acquirens populū · uel acquisitio populi.

Jechinaam: possidens populū · uel vindicatio populi.

Jechinā: possidens populū · uel preparatio populi.

Jechomam: idem.

Jechonias: sic fact⁹ · uel preparator · seu preparans dño · aut preparatio dñi.

Jechan: extensio · uel inclinatio · seu merces · aut mercimoniū.

Jechel: cetus dei · uel auxilians deum.

Jechçe: torcular lupi · uel opprimēs lupū.

Jedala: man⁹ maledicta · uel manus maledictionis.

Jedebos: manus maledicta tribulans · uel manus maledictionis angustiantis.

Jedeia: sciens dñm · uel cognitio dñi.

Jedi: sciens me · uel cognitio mea.

Jediel: sciens deū · uel magnificus deo.

Jedlaph: manū tollens · uel manū ad os · seu manus subleuans · aut manuū subleuatio.

Jeddoa: sciens eū · uel cognitio eius.

Jedcban: paruulus · uel minoratio.

Jedri: accedens · uel applicās · siue accessus aut applicatio.

Jeddu · accinctus · uel temptatio.

Jeddua: temptans eū · aut accinctio eius.

Jedula: manus maledicta · uel manus maledictionis.

Jephdaia: inuens dño · uel aptio domini.

Jephehel: apertio dei · uel aperiet deus.

Jephlad: exclusio pcti · uel aptio deiectiōis.

Jephleti: excludens peccatū meū · uel aptio deiectionis mee.

Jephon: dñs mirabilis · ul' dñs viuificator.

Jephone: nutus · uel innuens.

Jephonne: annuens · uel inuitio.

Jegal: ppinquus · uel redimens · seu propinquitas · aut redemptio.

Jegali: ppinquus mihi · uel redemptio mea.

Jeglam: despiciēs · ul' despect⁹ · siue cōtempt⁹

Jehel: viuens deo · uel postulatio dei · siue mutatus deo · aut expectatio dei.

Jeheli: viuens deo meo · uel postulatio dei mei · siue mutatus deo meo · aut expectatio dei mei.

Jehi: vita · uel exordiū · siue requies · aut postulatio.

Jehiel: vita dei · ul' exordiū dei · siue reqescēs deo · aut postulatio dei.

Jelada: cognoscēs dñm · uel cognitio dñi.

Jeleph: manū tollens · uel manū ad os · siue manus subleuās · aut manuū subleuatio.

Jemda: plenitudo · uel circūcisio.

Jemei: deus meus · uel robur meum.

Jemias: numer⁹ dñi · uel numerabilis dño.

Jemim: robur meum · uel dextera mea.

Jemla: parcens maledicto · uel cōmouens accipientem.

Jemlech: numer⁹ vite · ul' amaritudo pauor|

Jemua: mare · ul' amara · siue numerus · aut numerabilis.

Jemuaite: maria · uel amari · siue numerabiles · aut marini.

Jemuhel: dies eius dei · uel dies eius deus.

Jepsem: apertū nomē · uel apta auditio.

Jepta: aperiens · uel apertio.

Jeptahel: aperiens deo · uel aptio dei.

Jepte: aperiens · uel aptus · siue aperuit · aut apertio.

Jepthon: aperiens dolorem.

Jera: timens · uel timor · siue misericors · aut misericordia.

Jeraa: timens eū · uel misericordia eius.

Jeracho: aurugo · uel demolitio.

Jeramalech: timēs deū · uel misericordia dei.

Jeramebel: idem.

Jeramel: idem.

Jerameli: timens deū meū · uel misericordia dei mei.

Jeramiel: idem.

Jeramieli: idem.

Jeraon: timores · uel timebūt · seu timēs iniquitatē · aut misericors merentibus.

Jerapolis: iudiciū superius · uel sine timore misericors ciuitas.

Jerebaā: aurugo populi · uel demoliēs p̄plm

Jerebehel: iudiciū dei · uel diiudicās supiora

Jeremian: excelsus dño est · uel sublimitas domini est.

Jeremias: excelsus dño · uel sublimitas dñi

Jeremihel: excelsus dño deo · ul' sublimitas domini dei.

Jerian: timēs inutile · uel timor dñi est.

Jerias: timēs dñm · uel timor domini.

Jerib : odor·uel luna.
Jeribai: odor vulturij·uel defectio deuoratorij
Jericho: luna·uel odor eius.
Jerichontini: odorãtes eũ·uel deficientes ei.
Jeribel : timens deũ·uel timor dei.
Jerimoth : timens mortẽ·uel metuens altitudinem mortis.
Jerimuth : idem.
Jerioth: iurgiũ signi·uel iudicij designatio.
Jermai: dñs excelsus·uel dñi excelsitudo.
Jeroã: timens ꝑplm·uel iudiciũ populi.
Jerobaal: iurgiũ habens·uel iudiciũ habẽtis·aut iudiciũ superioris.
Jerobal: timor viri·ul' timor vetustatꝪ·siue timẽs habentẽ·aut timens deuorationẽ.
Jeroboam: causa populi·uel diuisio populi·siue discernẽs populũ·aut superiꝰ diiudicãs
Jeroboseth : iudicans ignominiã·uel diiudicans confusionem.
Jeron: timor·uel peregrinatio·siue timidus·aut peregrinus.
Jeronymus: visio pulchritudinis·uel diiudicans locutiones.
Jerosolyma : pacifica·uel visio pacis.
Jerosolymite : pacifici·uel pacem vidẽtes.
Jersia: aduena dñi·uel alienus dño.
Jeruel: collis dñi·uel vallis bñdictionis.
Jerusa: ruminans·uel ruminatio·siue incolatus·aut peregrinatio.
Jerusalẽ: pacifica·uel pacis visio·siue timor perfectus·aut timebit perfecte.
Jesa : vetustas·uel planities·siue saluatio·aut desideriũ meũ.
Jessa : incensũ·uel sacrificiũ·seu insule sacrificiũ·aut insule holocaustũ.
Jessaar: ĩcẽsũ suscitãs·uel holocausti vigilia
Jessaarite : incensa suscitantes·uel holocaustorum vigilie.
Jessai : incensũ meũ·uel sacrificiũ meũ·siue insule sacrificiũ·aut insule holocaustũ.
Jesamari: vetustas amara·ul' desiderij amaritudo.
Jesan: vetustas·uel veterans.
Jesana: vetustas eius·uel inueterans eum.
Jesar: figmentũ·ul' tribulatio·siue insule sacrificiũ·aut insule oblatio.
Jessar : meridies·uel vnctio mea·siue meridianus·aut metaphoricus olei.
Jesba: collaudans·uel collaudatio.
Jesbaã : collaudãs populũ·uel collaudatio populi.

Jesbachasa : collaudans sũmũ·uel collaudatio principij.
Jesbi: est in me·uel coequatus mihi.
Jesbinedob: est ĩ me spontaneꝰ·uel coequatus mihi spontanee.
Jesboch: est cinis·uel est tactus.
Jescha : tabernaculũ·uel vnctio eius.
Jesse: incendens·uel incendiũ·siue insule libamẽ·aut insule holocaustũ.
Jesema: salus desiderij·ul' saluatio reqescẽtꝪ
Jeser : finxit·uel plasmauit·siue finctio·aut plasmatio.
Jeserite : fictores·uel plasmatores.
Jesesi: equalis saluator·uel desiderium saluationis.
Jesem : desideriũ·uel desideraui.
Jesu: equalis meus·aut equalitas mea.
Jespha: vnctio·uel tabernaculũ.
Jesphan: idem.
Jesi: equalitas·uel tabernaculũ.
Jessi: incensum mihi·uel sacrificiũ meũ.
Jesias: equalis dño·uel salutaris domini.
Jesiel : incensus deo·uel sacrificiũ dei.
Jsielite: incensi deo·uel sacrificia dei.
Jesimuth : desiderium dulce·uel desiderata dulcedo.
Jesmachias: vetustas ꝑcutiens dñm·ul' figmentũ ꝑcussionis dñi.
Jesmaras : salus desiderantis dñm·uel saluatio requietionis dñi.
Jesrel : sacrificans deo·uel liberatio dei.
Jesua: planities·ul' est desideriũ meũ salus.
Jesue: saluatio·uel desiderium.
Jesui: equalis mihi·uel equalitas mea.
Jessui : desideraui·uel desiderium.
Jessuite : desiderantes·uel desideria.
Jesur: dolor·uel est ĩ dolore·siue salꝰ luminis·aut equalitas ignea.
Jesuri: salus doloris mei·uel saluatio in dolore meo·siue salꝰ illuminãs me·aut equalitas mea.
Jesus : saluator·uel salutaris·siue salus·aut salutare.
Jetha: extensio·uel inclinatio·siue suꝑfluẽs aut suꝑfluitio.
Jethaam: superfluus populus·aut suꝑfluitas populi·siue inclinans populum·aut extensio eorum.
Jethaba: bonitas·uel declinatio.
Jethabatha: bonitas·uel bonitates·seu declinauit ut veniat·aut declinatio ꝑuẽtiõis.

Jetham: merces·ul' mercimoniũ·seu iclinãs eos·aut extensio eoꝝ.
Jetheba: bonitas·uel declinatio venientis.
Jethebata: bonitas·uel bonitates·siue declinauit ut veniat·aut declinatio puentiõis
Jethebeth: bona domꝰ·ul' declinatio veniẽtꝫ
Jethela: inclinatio palme· uel extensio iniquitatis.
Jether: modicum residuũ·uel modica residuitas.
Jetheth: donans·uel donatio.
Jethnaã: possidens ppl'm·uel fluens pp'lo.
Jethra: supfluens·uel honorabilis.
Jethraã: honor ppl'i·uel supfluens populo.
Jethrael: honor dei·uel supfluens deo.
Jethrai: honor meus·uel supfluens mihi.
Jethrã: honorans eos·uel supfluus eoꝝ.
Jethran: honor dei·uel supfluitas gratie.
Jethri: supfluũ·uel honorabiles.
Jethrites: supfluus·uel honorabilis.
Jethro: supfluens·uel honorabilis.
Jethur: vsus·uel ordo·siue ordinatus·aut ordinatio.
Jethus: extensio·uel sublimitas.
Jeu: parcẽs·uel cõmotio·seu maleficus.aut maleficium.
Jeus: idem.
Jeusa: ipse parcens ei·uel ipsa cõmotio eius
Jeuhel: ipse parcẽs deꝰ·uel ipsa cõmotio eiꝰ.
Jeçan: durus·uel durities.
Jeçabel: est iter·uel est fluxus sanguinis.
Jeçabel: fluxus vanus·uel fluens sanguine siue cohabitatrix·aut sterquiliniũ.
Jeçanias: vires eiꝰ·uel aures eius·siue audiens dñm·aut auscultatio dñi.
Jeçar: fortitudo·uel adiutoriũ.
Jeçarite: fortes·uel auxiliarij.
Jeçecel: fortis dei·uel apprehendens deũ.
Jeçechias: fortis domini·uel apprehendens dñm·siue cõfortauit eum dñs·aut dominꝰ confortatio eius.
Jeçechiel: fortis dei·uel apprehendens deũ siue deus confortauit eum·aut deus confortatio eius.
Jeçer: fortitudo·uel adiutoriũ.
Jeçerite: fortes·uel auxiliarij.
Jeçiel: audiẽs deũ·uel auscultatio dei.
Jeçilia: fortis labor·uel adiutoriũ laborãtꝫ.
Jeçonias: vires eius·uel aures eiꝰ·siue audiens dñm.aut auscultatio dñi.
Jeçra: semen·uel seminator.
Jeçrahel: semen dei·uel seminauit deus.
Jeçrahelite: seminantes deo·uel seminatores dei.
Jeçraia: semen dñi·uel seminans dño.

Hic.g.post.i.

Ibaal: vir abiiciens·uel vir reuelationis.
Igar: aceruus·uel inuolutio. Syrũ est non hebreum.
Igarsedutha: aceruus testimonij·ul' inuolutio testimonioꝝ. Hoc syrum est.
Igbathanis: sollẽne mandatũ humile·uel leta domus responsionis.
Illyricũ: aduena·uel elementũ·siue subuersus·aut secunda subuersio.
Indi: nutus dilucidi·uel concessiones illuminationũ.
India: nutꝰ dilucidꝰ·uel cõcessio illuminãs
Infamie: nutus·uel inuit·siue innuens·aut concessio.

Hic.o.post.i.

Ioa: retinens·uel retentio.
Joaa: retinens eũ·uel retentio eius
Joaaç: retinens fortitudinem·uel vbi est retinere·siue dñm videns·aut dñi fortitudo.
Joab: inimicus·uel inimicitie·siue est pater aut est paternitas.
Joachaç: fortis·uel robustus·seu domino fortis·aut dñi fortitudo.
Joachim: vbi est preparatio·ul' cuius ẽ preparatio·siue dño preparatus·aut domini resurrectio.
Joabaç: retinens fortitudinẽ·uel vbi ẽ retinere·siue dñm vidẽs·aut dñi fortitudo.
Joade: ipse cognoscẽs·ul' dñi cognitio·siue cognoscens sciam·aut cognoscẽs pncipiũ.
Joanã: dñi decus·uel dñi pulchritudo.
Joarib: dñs suscitans montes·uel dominꝰ vigilans fortitudine.
Joari: dño exaltatus·uel dñi exaltatio.
Joas: sperans uel temporalis·siue dominũ sustollens·aut dñi plasmatio.
Joathã: perfectus·aut pfectio·siue cõsũmatus·aut cõsũmatio.
Joathan: idem.
Joathas: perfecte sustollens·uel cõsũmata plasmatio.
Joaç: dñm vidẽs·ul' dñi fortitudo·siue vbi est retinere eũ·aut vbi est reprehensio eius.
Job: dolor·uel ociositas.

Job: magus·uel magnus·siue dolens·aut vlulans.
Jobab: distillans·uel mago patre·seu magn⁹ pat̃·aut dolorꝫ·ul' vlulatiōis distillatio
Jobal: delatus·ul' delatio·siue dimittēs·aut dimissio.
Jobama: magus donat⁹ domini·uel dolor gratie dei.
Jobel: magus dei·uel dolens deo.
Jocbaled: dñi germen·uel dñi preparatio·siue dñi libamen·aut dñi intelligētia.
Jochel: germē diuinū·uel ꝑparatio dei.
Jocelā: cōprimens eos·uel oppressio eoꝝ.
Jod: scientia·uel ꝑncipiū·seu dñatio dei.
Jodae: ipse cognoscens·uel dñi cognitio·siue cognoscens scientiam·aut cognoscens principium.
Joed: dño seruiens·uel dñm testificans.
Joeçer: dñi fortis·uel dño separatus.
Jophe: dñi os·uel dñi disciplina·siue dñs elegit·aut dñs illuminauit.
Jogli: cōtemptus·uel despiciens.
Joba: dño respondens·uel dñi respōsio·siue dñans ei·aut dñatio eius.
Johana: dñi donū·uel dñi gratia.
Johāna: dñs misericors·siue dñi misericordia·seu dño gratus·aut dñs gratia eius.
Johannā: dñs gratus eis·uel domin⁹ misericordia eoꝝ.
Johanan: erat donans·uel dñi donū.
Johānan: cuius est donū·uel dñi gratia.
Johānen: dño donat⁹·uel dño gratificat⁹.
Johānes: dñi gratia·uel in quo est gratia·siue cui donatū ē·aut cui donatio a domino facta est.
Johel: dimittens·uel mutatus·seu defluēs·aut decipiens.
Johel: fuit dei·uel incipiente deo·siue ē deus aut est dñs deus.
Johachim: q̇ est cōsurgens·uel dñi resurrectio·siue dñs suscitans·aut dño suscitāte.
Joiada: dñm cognoscēs·aut dñi cognitio.
Joiadae: dñi cognitio·uel ipso domino cognoscente.
Joiaden: dñs cognoscēs fontē·uel dñs cognoscens oculum.
Joiarib: dñi vltio·uel dñi iudicium.
Joiarim: dñm exaltans·uel dñi exaltatio·siue dñs saltuū.
Jomna: matutina·uel dextera eius.
Jona: colūba·ul' donans·siue vbi est donatus·aut vbi est donatio.
Jonadab: dño obediēs·uel dñi spontaneus
Jonadab: colūba precipua·uel donatio patruelis.
Jonas: donans·uel donatus·siue cui ē donatio·aut qui donatus est deo.
Jonathā: colūba veniens·uel colūbe donū·siue colūba dans·aut dñi donatio.
Joni: colūba mea·uel donans mihi·siue donū meū·aut donatio mea.
Joppe: pulchra·uel pulchritudo.
Joppite: pulchri·uel decori.
Jor: riuus·uel fluuius.
Jora: riuus eius·uel fluuius eius·seu man⁹ sublimiū·aut dñi celsitudo.
Jorabeth: dom⁹ excelsa·uel dom⁹ sublimiū.
Jorarei: riuus spinarum·uel fluuius compunctionis.
Jorā: qui est excelsus·uel vbi est excelsus·siue dñs excelsus·aut dñi sublimitas.
Joran: riuus doni·uel fluuius gratie.
Jordanis: riuus iudicij·uel fluuius iudicātis·siue descensio eorū·aut apprehēsio eoꝝ.
Jore: riuus excelsus·uel fluuij exaltatio.
Jorim: riuus eorū·uel fluuius eoꝝ·siue excelsus riuus·aut fluuius exaltatus.
Jora: factura mandati·uel dñi saluatio.
Josabeseth: vbi est saturitas germinis·uel vbi est saturitas resurrectionis.
Josabeth: dñi saturitas·uel dñi iuramentū
Josabia: vbi est incensum dñi·uel in quo est iuramentum.
Josaph: dñi speculū·uel dño vinculat⁹·siue dñi labiū·aut dño angustiatus.
Josaphat: ipse iudicās·uel ipse iudicat·siue dñi iudiciū·aut dñs iudicabit.
Josech: dñi iustus·uel dñi iustificatus.
Josedech: idem.
Joseph: augmentū·uel appositio.
Josephus: augens consilio·uel apponens festinationem.
Josphias: ipse liber dño·uel ipsa libertas dñi
Josias: vbi est incensum dñi·uel in quo est sacrificium.
Josophonias: dño absconditus·uel domini speculator.
Josoias: vbi est salus dñi·uel in quo ē saluator dñs.
Josue: salus·uel saluatio·siue saluator·aut saluaturus.
Joth: scientia·uel principiū·siue dominator.

aut dominatio.
Jotba: est perfectus·uel est perfectio·siue est dñi ꝑfectus·aut est dñi ꝑfectio.
Jotbā: dñi ꝑfectio·uel dñi consūmatio·siue ꝑfectio eoꝝ·aut cōsūmatio eoꝝ.
Jotban: scientia dñi·uel ꝓncipiū gratie.
Jouis: inimicus hic·uel dñs ille.
Joçabaad: dño dotatus·uel dñi dotatio.
Joçbad: dñi fluens torris·uel domino torris fluitio.
Joçabad: dñi dotat⁹·uel qui ē dotat⁹ a dño.
Joçabeth dñi dos·uel que est dotata a dño.
Joçachar: dñi vltio·uel dñi iudiciū.
Joçaded: dñi fortis seruus·uel dñm fortē testificans.
Joçarib: dñi vltio·uel dñi diiudicatio.
Joçian: dñi ductio est·uel dñi oliua est.

Hic.r.post.i.

IRad: ciuitas descendens·uel ciuitatis descensio·siue vigilās seruus·aut suscitans testimoniū.
Iras: frat̄ meus vidēs·uł fris mei visio·seu vigilātē sustollēs·aut vigilās plasmatiōi.

Hic.s.post.i.

IS: vir·uel assumptus.
Issa: mulier·uel assumptio.
Isaac: risus·uel gaudium.
Isaar: vir vigilans·uel vir suscitator.
Isaarite: viri vigilātes·uł viri suscitatores.
Isachar: q̇ est memor·uel dñm memorans·seu vir mercedis·aut est merces mea.
Isacharite: qui sunt memores·uł dñm memorantes·seu viri mercedum·aut sūt mercedes mee.
Isai: salus mea·uel dñi salutare·seu vir deuorator·aut vir assumens.
Isaias: dñi salus·uel dñi salutare.
Isar: vir paruulus·uł vir īminutus·seu vir vigilans·aut vir suscitator.
Isari: vir paruulus mihi·uł vir minorationis mee·seu vir suscitans me·aut vir vigiliarū mearū.
Isbaal: vir vetustus·uel vir deuorator.
Isboam: vir deuorans populū·uel assūpt⁹ in fortitudine populi.
Isboseth: vir cōfusionis·uel assūpta ꝯfusio
Iscarioth: vir memorie·uel est merces eius seu memoria mortis eius·aut memoriale domini.
Isimuth: desertus·uel assumēs dissipationē
Ismahel: vir auditus deo·uel assumens exauditionem dei.
Ismahelite: viri auditi deo·uel assumentes exauditiones dei.
Israel: mens videns deū·uel est videre deū.
Israhel: vir videns deum·uel princeps cū deo·siue dei visio est·aut fortis direct⁹ dei.
Israela: mens videns deum suū·uel princeps cum deo suo·siue est videre deum ei⁹·aut directio dei sui.
Israhelite: viri videntes deū·uel assumpti principes cum deo.
Isuar: vir paruulus·uel vir īminutus·siue vir salutis·aut assumptio salutaris.
Isui: vir loquens·uel assumptio salutꝭ mee.
Istob: vir bonus·uel assūptio bonitatis.
Italia: mens excedēs·uel mētis excessus.
Italica: mente excedēs·uel mentis excessio
Italici: mentium excessus·uel mente excedentes.
Ithamar: insule palma·uel insule amaritudo·siue vbi est amarus·aut vbi est commotio.
Iturea: montana·uel sublimis. Syrum est non hebreum.
Iturei: montani·uel sublimes.
Ithus: mons excelsus·uel mons sublimitatis.

Hic.u.post.i.

Jubileus: annus remissus·uel ann⁹ remissionis.
Jucbal: potentia·uel fortitudo.
Jucbadam: potestas opprimēs eos·uł fortꝭ oppressio eorum.
Judaia: confitens dominū·uł glorificatio domini.
Judaismus: laus·uel cōfessio.
Judaite: cōfitentes·uel glorificantes.
Judas cōfitens·uel glorificans.
Judea: cōfessio·uel glorificatio.
Judei: laudantes·uel cōfitētes.
Judi: laudans·uel cōfitens.
Judith: cōfitens·uel glorificans.
Julius: incipiens·uel ꝓncipiū.
Julia: idem.
Junius: incipiens·uel principiū.
Junia: idem.
Jupiter: inimicus separans·uł dominus separator.
Justus: elatus·uel elatio·siue parcens·aut ipse alleuatus.
Juth: principiū·uel dominatio.

Sequitur de incipientib⁹ ab. L. littera.

LAabaddon: apollion grece· extermi-
nans· uel exterminator latine.
Laabim: deusti· uel inflãmãtes· seu
deustio· aut inflãmatio.
Laada: flãma iudicij· uel deustio iudicantꝫ.
Laadon: ꝑdens· uel interficiens.
Laamas: iniquitas· uel ad iniquitatẽ.
Labaddom: ꝑdens· uel interficiẽs· siue soli-
tarius· aut solitudo eoꝝ.
Laban: album· ul' albedo· siue candid⁹· aut
candidatio.
Labana: dealbans eũ· uel cãdidatio eius.
Labaoth: uenientes· uel egredientes.
Labeth: acceptans· uel acceptabilis.
Labem: candor· uel candidũ· siue cor eorũ·
aut cor filio meo.
Labum: deusti· uel inflãmãtes· siue deustio·
aut inflãmatio.
Labo: ingressus· uel ingressio· seu ueniẽtes·
aut ingredientes.
Laboth: idem.
Lacedemonia: consurgẽs silentiũ· uel con-
surrectio sanguinea.
Lacedemones: cõsurgentes silentio· ul' con-
surgentes sanguinei.
Lachis: interest· uel sibimet uir.
Lachor: cõsurgens· uel cõsurrectio.
Lachũ: cõsurrectio· uel ad cõsurgendũ.
Lahed: ipse sibimet uir· uel ipsemet uir suus.
Laphidoth: lampas quasi os cultri: ab ore
non ab osse.
Lahel: in deo· uel in deum.
Lais: leo· uel filius leonis· siue ipse sibimet
uir· aut ipsemet uir suus.
Laisa: leena· uel in salutem· seu filia leonis·
aut filia leene.
Lamathara: signũ· uel condictio· siue ad si-
gnum· aut condictum.
Lamaçabathani: ut quid dereliquisti me·
uel ut quid derelictio mea.
Lamaçaphthani: idem.
Lamech: qñ est nomẽ littere· fultura· uel ad-
iutoriũ· siue erectio· aut firmamentũ.
Lamech: qñ est nomẽ hoīs: ꝑcutiens· ul' per-
cussio· siue humilis· aut humiliatus.
Lamuel: cũ q̄ est de⁹· uel in q̄ est benedictio.
Laodicia: fuit in uomitu· uel natiuitas ex-
pectata· siue tribus amata a dño· aut trib⁹
amabilis dñi.

Laodicenses: sũt in uomitibus· uel natiui-
tates expectate· seu trib⁹ amate a dño· aut
tribus amabiles dñi·
Laonimim: tribus· uel matres· seu philar-
chi multarũ tribuũ· aut principes multoꝝ
populorũ.
Lapidoth: fulgor· uel fulgur· siue fulgurãs
aut fulguratio.
Larma: sublimitas: uel cõsurrectio.
Lasa: salus· uel saluatio· siue in salutẽ· aut
in saluationẽ.
Lasabi: spauit in me· uel in dño spes eius.
Lastenis: salus donata· uel saluator a dño
Latusim: fabri· uel malleatores.
Laçarus: adiut⁹ dñi· uel auxiliat⁹ a dño.

Hic. e. post. l.

LEbana: albedo· uel candidatio.
Leben: candidũ· uel candidatio.
Lebeus: corculũ· uel quasi cor.
Lebna: later· uel cementũ.
Lebni: lateres· uel cementa.
Lebnitici: latericij· uel cementarij.
Lebona: albedo· uel candidatio.
Lecha: gena eius· uel maxilla eius.
Lechi: gena mea· uel maxilla mea.
Lechis: gena uiri· uel maxilla assumpta.
Lechũ: cõsurgens· uel cõsurrectio.
Ledan: flãma iudicans· uel exurgens.
Ledibel: flãma iudicans deo· uel exurgens
iudicium dei.
Leedan: flãmã iudicans· uel exurgens iu-
dicium.
Leemas: iniquitas· uel ad iniquitatẽ.
Leeth: flãma uite· uel exustio pauoris.
Legbatha: ignis· uel incendium.
Leem: panis· uel refectio.
Lemaçabathani: ut quid dereliquisti me·
uel ut quid derelictio mea.
Lem: additio· uel frequẽs bona opatio.
Lesa: salus· ul' saluatio· siue in salutẽ· aut in
saluationem.
Lesem: ad nomẽ iudicij· uel ad auditionem.
Lesemdan: ad nomen iudicij· uel ad audi-
tionem iudicantis.
Leuaboth: ueniẽtes· uel edificantes.
Leui: additus· uel appositus· siue assũptus·
aut applicatus.
Leuite: additi· uel appositi· siue assũpti· aut
applicati.
Leuites: adiectio· ul' appositio· siue applica-
tio· aut prosecutio.

Leuiathan: ꝓsequens eos·uel additamentum eorum.

Hic.i.post.l.

LIa: laborans·uel laboriosa.

Libanus: albus·uel candidus·siue candor·aut candidatio.

Libertini: factura palee·uel facientes paleas.

Libya: veniens·uel introiens.

Licaonia: suscitans·uel suscitatio·siue ad suscitandū·aut ad suscitationē.

Licaonij: suscitantes·uel ad suscitandum.

Lici: cōsurgens·uel lachrymas fundens.

Licia: lachrymas fūdēs ei·uł ꝯsurrectio ei⁹

Licius: cōsurgēs·uel ipse suscitans·siue lachrymas fundēs·aut lachrymarū effusio.

Licij: cōsurgētes·uel ipsi suscitātes·siue lachrymas fundentes·aut lachrymaꝝ effusiones.

Liconia: suscitans·uel suscitatio.

Liconienses: suscitantes·uel suscitati.

Lidi: geniti·uel edificati.

Lidia: nata ei·uel edificatio eius.

Lidij nati·uel edificantes.

Lidda: vtilis·uel edificata.

Liddij: nati·uel edificantes.

Linus: tibicen·uel candidatus.

Lisama: nata temptatio·uel natiuitas temptationis.

Lisias: generans·uel generatus.

Lisimachus: generans ꝑcussionē·uel generationis percussio.

Listra: genus decoꝝ·uel generās decorem.

Listris: vtilitas āgustie·uł vtilis tribulatio

Lichostratos: sublimitas·uł ꝓcliuiū·seu generans latitudinē·aut vtilitas seruitutis.

Hic.o.post.l.

LOhna: alba·uel candida·siue albor aut candidatio.

Loheni: albus·uel candidatus·siue cor mihi·aut cor filij mei.

Lohni: albus·uel candidus·siue albor·aut candidatio.

Lohnitici: albi·uel candidi·siue albedines·aut candidatores.

Loboni: albus·uel candidat⁹·siue cor mihi aut cor filio meo.

Lod: vinculū·uel declinatio.

Lodabar: ipsi verbū·uel ipsi sermocinatio.

Lodadid: ipsi seruitus·uel ipsi testificatio.

Lodadim: ipsi causa·uel ipsi iudiciū.

Loide: cōsecutio vtilitatis·uel que cōsecuta est vtilitatem.

Lomna: lateres cādidati·uł lateꝝ cādidatio

Loomnūi: philarchi multaꝝ tribuū·uł pnceps multoꝝ populoꝝ.

Loth: vacans·uel declinans·seu vinct⁹·aut ipse conclusus.

Lotham: ipse concludens eos·uel ipse vinculum eorum.

Lothan: vinculū·uel cōclusio·seu declinās donū·aut vacans gratie.

Lothe: vinculū eius·uel ipsa cōclusio.

Hic.u.post.l.

LUcas: ipse eleuās·uel ipse cōsurgēs

Lucius: idem.

Lud: vinct⁹·uel declinās·siue vtinā natus·aut vtinam vtilis.

Ludim: vinculati·uel declinātes·siue fortiē prosunt·aut vtinā proficientes.

Luith: gene·uel maxille.

Luça: nux·uel amygdalū.

Sequitur de incipientibus a lr̄a.M.

MAhel: congregauit deus·uel congregatio dei.

Maacha: mollities·uel cōfractio.

Maachati: fracta est mihi·uel ꝯfracti sunt mihi·seu venter cesus·aut ventris ꝑcussio.

Maadi: mensura serui mei·uel ꝙ sufficiens testimoniū meū.

Maabi: ꝯgregat⁹ mihi·uel ꝯgregatio mea.

Maala: chorus·uel infirmitas.

Maalaph: de mille·uel de doctrina.

Maalath: chorus peccatorū·uel infirmitas temporalis.

Maalehel: laudans deū·uel laudatio dei.

Maalmeon: de habitatione·uel habuerūt habitationē.

Maalon: de fenestra·uel a ꝑncipio·seu cōsūmatus·aut securitas.

Maallon: idem.

Maama: congregat⁹ populus ei·uel ꝯgregatio populi eius.

Maamite: congregati populi ei·uel cōgregationes populoꝝ eius.

Maamad: desideriū·uel desiderabilis.

Maanath: requiescens·uel requietio.

Maaria: amara·uel domus mea·siue ex visione·aut ex iussione.

Maaroth: fouee·uel spelunce.

Maasias: onus dn̄o·uel assūptio dn̄i.

Maath: desideriũ·uel desiderabilis.
Mabar : munitum fulcitans·uel munimen vigilie.
Mabdibel : munitus deo·ul' munitio dei.
Mabdibelite: muniti deo·ul' munitiões dei.
Mabsan : munitus·uel ꝓtegens·siue munimen·aut ꝓtectio.
Mabsar: muniens·uel munitio.
Macba : ingeniũ·uel ꝑcussio.
Macbadeus: ꝓtegens·uel ꝓtectio·siue ꝑcutiens·aut ingeniosus.
Macbadei: protegẽtes·uel ꝓtectiones·siue ꝑcutientes·aut ingeniosi.
Macbati : subact⁹ mihi·uel mollities mea.
Maceda: exustio·uel orientalis·siue prius aut in antecessum.
Macedan: exurens·uel exustio·siue oriens aut antecedens.
Macedonia : cõbusta·uel cõbustio·siue antecedens·aut orientalis.
Macedones : cõburentes· uel cõbusti· siue antecedentes·aut orientales.
Macelotb: cetus·uel ecclesie·siue cõgregati·aut congregationes.
Macellotb : idem.
Macema: exurẽs dñs·uel oriẽtalis dñi.
Maces: finis·uel definitio.
Macces : idem.
Macetb: oriens vita·uel antecedens.
Macbi : quid est·uel q̇a est·siue rex me⁹·aut regnũ meum.
Macbiel : rex me⁹ deus·uel regnũ meũ dei.
Macbimatb: q̇d est donũ·uel q̇d ẽ donatio
Macbir: venundabit·uel restituet·siue videns·aut de infirmitate.
Macbirite : venũdabunt·uel restituent·seu videntes·aut de infirmitatibus.
Macbinas: humilitas·uel attrectatio.
Macbinathat: humilis·uel attrectata·siue tangens·aut vilitas tributoꝝ.
Macbosis: cõcupiscentia·uel cõcupiscibilis
Mada: mensura·uel q̄ꝑ sufficienter.
Madabas : mensurã venientẽ sustollẽs·ul' sufficientie venientis plasmatio.
Madadena: a saltu eius·uel a nemore eius siue saltus eoꝝ·aut nemus eoꝝ.
Madai: mẽsura mea·uel q̄ꝑ sufficient' mihi
Madaliel: turris mea de⁹·uel defensio mea deus meus.
Madan : cõtradictio·uel habitaculum·seu mensura doni·aut sufficientia gratie.

Madbares: heremus·uel solitudo.
Madia : mẽsura dñi·uel sufficiens dño.
Madiam : de causa·uel de iudicio·siue in causam·aut in iudicium.
Madian : respondens·uel diiudicans. siue iniquitas·aut cõtradictio.
Madianei: respondentes·uel diiudicantes· seu iniqui·aut cõtradicentes.
Madianite: idem.
Madid: turris testiũ·uel mẽsura seruitutis
Maddim : iudiciũ·uel diiudicatio.
Madmena: mensura viscerũ·uel q̄ꝑ sufficienter ex ipsis.
Madon: cõtradictio·uel habitaculum·siue inhabitatio·aut inhabitantes.
Mapha : speculator·uel speculatio·siue de speculo·aut de speculatione.
Magal: colonia·uel transmigratio.
Magala: transmigrans eũ·uel colonia ei⁹.
Magalim: colonie·uel transmigrationes.
Magdena : defendens filium sibi·uel defensio filij eius.
Magdal : magnitudo·uel turris·seu p̃muniens·aut p̃munitio.
Magdael: turrį dei·ul' magnificauit me de⁹.
Magdalum : magnitudo·uel turris· seu defendens·eos·aut p̃munitio eoꝝ.
Magdalene : magnifica·uel p̃munita·siue turrensis·aut defensibilis.
Magdadel: turris dei·uel magnificãs deũ· siue multũ accipit a deo·aut magnificauit me deus.
Magdalgad : turris pirate·uel defendens accinctũ latrũculũ.
Magdol: turris·uel magnitudo.
Magdola : turris ei⁹·uel magnificans eũ.
Magdola : quis grandis·uel q̄ turris·siue q̄ est magnitudo·aut q̄ est magnificentia.
Maggedda : annũciãs·uel annũciatio.
Magedan: fructus doni·uel annũciatio grẽ siue poma eius.
Maggeddo : tẽptatio·uel de tẽptatiõe·siue pomoꝝ eius·aut fructũ cene eius.
Maggeddon : temptãs·ul' tẽptatio·siue cenaculũ·aut inhabitatio.
Magetb: cena pauoris·uel tẽptatio vite.
Magmas : tangens·uel de tactu·siue vile tributũ·aut vilitas tributoꝝ.
Magog: doma·uel tectum·siue de tecto·aut de domate.
Magro : guttur·uel de fauce.

Magron : guttur meroris·uel de fauce ini/
quitatis.
Mabari : dom⁹ visiõis·ul' amaritudo mea.
Mahelchiram: ex dei pte·ul' ex vita excelsa.
Mabubihael: ex vita de⁹·ul' q̇s ē dñs deus.
Maida: cõtradictio·ul' mẽsura sufficiens.
Maimam: desiderat⁹ eis·uel desideriũ eoꝝ.
Malach: angelus·uel nuncius.
Malachi : angel⁹ me⁹·uel annũciatio mea.
Malachias : angel⁹ dñi·ul' ãnũcians dñm.
Malachim: liber regum.
Malachim: nũcians eis·uel angel⁹ eoꝝ.
Malachoth: liber regnoꝝ.
Malachoth : angelus tẽpore·uel annũciãs
responsionẽ.
Malalai: laudator me⁹·uel laudatio dei.
Malalehel : laudans deũ·uel laudatio dei.
Malaleheth: angeli·uel annũciatores.
Malasar : laudator principis·ul' despector
angustiarum.
Malathra: visio·ul' de visiõe·siue despiciẽs·
aut despectio.
Malcha: regnum·uel ṗncipatus.
Malchi: rex meus·uel ṗncipans mihi.
Malchia : regnator dñs·uel ṗncipat⁹ dñi.
Malchon: rex mesticie·uel ṗnceps iniqtatꝫ.
Malchus: rex cõsilij·uel ṗnceps festinator.
Maleth : nũcius·uel regnator.
Maleloth : angelus vinctus·ul' annũciãs
declinationẽ.
Maloth : ṗnceps·uel annũciator.
Malohoth: angeli·uel annũciatores.
Mallothe: plenitudines·uel adimpleti.
Mambre: diuidens·uel diuisio·siue claritu/
do·aut perspicuitas.
Mambres: mare ĩ capite·uel mare pelliceũ.
Mamoaçer: de lõge·uel delongat⁹·seu alie/
natus·aut alienatio.
Mãmon: lucrũ pecunie·uel cupiditas diui/
tiarum.
Mãmona: diuitie·ul' cupiditates. Utrũq꜄ h̄
nomẽ syrũ ē parit' ⁊ hebreũ·vtrinq꜄ mixtũ.
Mamucha: elongans calorẽ·uel alienatio
prestolationis.
Mamucham : idem.
Man: quid·uel quomodo.
Manna : q̇d est hoc·uel quõ est istud.
Mana : donans·uel requiescẽs.
Manaa: munus·uel ꝯsolatio·seu sacrificiũ
aut holocaustum.
Manaath: numera·uel cõsolatiões·seu nu/
merans vitã·aut pauoris cõpletio.
Manad: sepulchrũ·uel monumentũ.
Manaem: consolans·uel cõsolatio.
Manaem : castrũ·uel tabernaculũ·siue re/
quies·aut consolatio.
Manath: requies·uel sepulchrũ.
Manaim: castra·uel tabernacula·seu reqe/
tiones·aut cõsolationes.
Manasses : necessitas·uel obstupescens·si/
ue obliuiosus·aut qui oblitus est.
Maue: numerus·ul' numeratũ·siue cõple/
uit aut cõpletio.
Maneeth : numerus vite·ul' numerãs vitã
seu cõplens pauorẽ·aut pauoris cõpletio.
Manhu : q̇d nam h̄ ē·uel quomodo ē istud.
Mançameroth : tridentes·uel fuscinule·seu
cõplens pauorẽ.
Manlius: q̇d laboras·ul' quõ laborios⁹ es.
Manne: requiescens·uel requieuit.
Maoth: curatus·uel curatio.
Maol : chorus·uel plenitudo.
Maon: habitaculum·uel habitatio.
Maoçim : inhabitationẽ videns·uel habi/
taculũ fortitudinis eorũ.
Mapsa : munimen·uel protectio.
Mapsam : muniẽs eos·uel ꝑtectio eorum.
Mara: amaricans·uel amaritudo.
Maradath : amara ꝯtinẽtia·ul' amara ia/
ctãtia·seu amare cõtinẽs·aut amarus ar/
roganter.
Marai: amaricans me·ul' amaritudo mea.
Maraioth: amara scia·ul' amaricãs dñatio
Marala : amara cõcessio·uel amaricanter
concedens.
Maranatha: in dñi nr̄i aduẽtu·uel qñ dñs
noster adueniet. Syrũ est·nõ hebreũ.
Marath: amaꝝ tẽp⁹·uel amaritudo pcti.
Marchaloth : q̄drige·uel quadrigantes.
Marcus: attritus·uel defricatus.
Marcus : amarus·uel declinat⁹·siue cert⁹·
aut sublimis mandato.
Mardath : amara cõtritio·uel impudenter
contritus.
Mardochai: amare conterens vulturẽ·uel
amara cõtritio deuoratoris.
Mardocheus: amare cõterens impudentẽ·
uel amara cõtritio impudentis.
Mares: amare tollẽs·ul' amara plasmatio
Maresa : a capite·uel a ṗncipio.
Mareth: amara vita·ul' amaritudo pauorꝫ.
Maria : illuminata·uel illuminatrix.

Maria : smirma maris · uel stella maris · siue illuminãs · aut mare amarũ. Syro aũt sermone dña interpretatur.
Mariboth : lites · uel iurgia · siue dissensiões aut cõtradictiones.
Marimuth : litigãs · uel contradicens · siue amara mors · aut amaritudo mortis.
Marisa : a capite · uel a p̄ncipio · seu amare tollẽs · aut amara plasmatio.
Marina : amarũ onus · uel amara retẽtio.
Marodach : amara procacitas · uel amara contritio.
Maroioth : amara scientia · uel amaricans dominatio.
Marom : sublimis · ul' de excelso · seu amare tristis · aut amara tristicia.
Marsana : amare abundans · uel amara egressio.
Martha : ꝓuocans · uel irritans. Syro aũt sermone · dominãs · aut dñatrix.
Masa : onus · uel assumptio.
Masaa : onerãs eã · uel assumptio eius.
Massa : pondus · uel allevatio.
Massada : retinẽs · uel requirens · siue assumens seruitutẽ · aut onerãs testimonium.
Masaphot : rostra incendentia · ul' de tribulatione rostroꝝ.
Masai : onus meũ · uel assũptio mea.
Masaia : onus dño · uel assumptio dñi.
Masal : parabola · uel prouerbium.
Masan : iocũditates · uel iocũditatibus · siue onus doni · aut assumptio gratie.
Masech : pincerna · uel ꝓpinatio.
Masepha : speculator · uel de speculatione.
Masephat : speculatio · uel cõtẽplatio.
Maseia : onus dño · uel assumptio dñi.
Masena : ꝓspera · uel secunda · seu secũdans aut secundatio.
Masera : eruditio · uel disciplina.
Maserai : eruditi · uel disciplinati.
Maserecha : libans · uel attrahẽs · siue libatio · aut vectigal vanũ.
Maserephot : speculãs supindumẽtũ · ul' cõtemplator suphumeralis.
Maserath : specula · uel refugia · siue munitiones · aut ꝓtectiones.
Maspha : speculatio · uel cõtẽplatio · siue de speculatione · aut de cõtemplatione.
Masphat : cõtemplans tempus · ul' speculator peccati.
Masphe : speculatio · uel cõtemplatio.
Masia : onus dño · uel assumptio dñi.
Masloth : ꝓuerbia · uel parabole.
Masma : exaudiens · uel exauditio.
Masmana : auditor doni · ul' exaudiẽs grãz.
Masob : onus serui · uel assũptio seruitutꝫ.
Masobia : speculãs dñm · uel assũptio dñi.
Masrecha : vectigal vanum · uel attracta libatio.
Masrephot : speculans supindumẽtũ · ul' cõtẽplator suphumeralis.
Masresa : onus ipiũ · uel assũptio iniq̄tatis
Matha : donans · uel donatio · siue tributũ · aut humile forũ.
Mathalam : cõsũmãs eos · uel ꝑfectio eoꝝ.
Mathama : manus · uel donatio.
Mathan : donans · uel donatꝰ · seu donator doni · aut donatio gratie.
Mathana : donãs ei · uel donatio eius.
Mathanai : donũ eiꝰ m̄ · ul' donatio eiꝰ mea.
Mathania : donans dño · uel donatio dñi.
Mathaniam : donatus dñs eis · uel donatio dñi eoꝝ.
Mathanite : donatores · ul' donati · seu donatores donoꝝ · aut donatores gratiarum.
Matharis : cõpluta · uel cõplutio · seu compluttus · aut cõplutio mea.
Mathat : donãs pctm̃ · uel donatio tẽporis.
Mathatha : donãs pctm̃ ei · uel donatio tẽporis eius.
Mathathias : donatus a dño · uel donum dñi aliquando.
Mathcba : dulcis saturitas · uel dulcedo saturitatis.
Mathetha : donãs ei · uel donatio eius.
Matheus : donator consilij · uel donũ festinationis.
Mathiama : donator gratie dñi · uel donãs donationẽ dño.
Mathias : donatꝰ dño · ul' donatio dñi : pro iuda scilicet in cuiꝰ loco positus est.
Mathimum : donum dñi est · uel donatio domini est.
Mathlam : consũmans eos.
Mathrabith : ꝑsecutio · uel virga descẽdẽs.
Mathreth : yconomus · uel dispensator.
Mathras : dono indigẽs · uel donator dormitans.
Mathusalam : mortẽ misit · uel mortꝫ emissio · siue mortuus infrogator · aut mortuꝰ est & interrogauit.
Mathusale : idem.

Mauthel: viuẽs deo· uel viuens deꝰ· seu ex vita dei· aut q̇s est sicut dñs deus.
Mauman: q̇s ẽ de longe· ul' ex vita alienatꝰ
Maça: ex hoc· uel ex istis.
Maçarathçodion: id est signa horoscopi ꝑ duodecim horas.
Maçarothçodiacon: q̄ mathematici duodecim signa appellant.
Maçia: ex hoc dñs· uel ex isto dñatio.
Maçian: ex h̄ dñs est· uel ex isto dñatio est
Maçioth: ex hoc tẽpus· uel ex istis m̄sio.
Maçuroth: vincula· uel discipline· seu successiones· aut exclusiones.

Hic. e. post. m.

Mechedem: ab exordio· uel contra orientem.
Mechia: ꝑcussꝰ dño· ul' ꝑcussio dñi.
Mechmas: humilitas· uel attrectatio.
Mechme: basis quiescens· uel venũdatus cõmotioni.
Mechomoth: fulture· uel suppositiones.
Mechorath: venũdatus mihi· uel venũdatio mea.
Mechurath: venũdatꝰ· uel venũdatio.
Mechurathite: venũdati· uel venũdatores.
Medab: fames antiq̄· uel fames antiq̄rũ.
Medaba: fames antiqua ei· uel fames antiquarũ eius.
Medabena: onus· uel pondera· siue de onere· aut de ponderibus.
Medad: mensus est· uel acquieuit· siue metiens· aut mensuratio.
Medala: aq̄ sublimes· uel mensura ĩ aqua
Medam: mentiens· ul' respondẽs· siue mendaciũ· aut responsio.
Medana: aque eminẽtes· ul' aq̄rũ eminẽtia
Mede: mensura· uel aque eminẽtes.
Medemena: mensura viscerũ eius· uel aque eminentes ex ipsis.
Medena: aq̄ sublimes· ul aq̄rũ sublimitas
Medi: adequati· uel mensuratores.
Media: mensura· uel adequatio.
Medin: mensurans causam· uel adequatio iudicij.
Medon: mensurans dolorẽ· uel adequans murmurationem.
Medro: mensura· uel mensuratio.
Meeher: de qua· uel vlterior.
Meethabel: benigna dei· ul' benignitas dñi
Meeçahel: benigna dei· uel bonitas dei.
Mephaat: impetus aque· uel ĩpetꝰ aquaꝝ.
Mephat: speculũ· uel speculatio.
Mepheth: speculũ vite· ul' speculatio pauorꝫ
Megia: despiciens· uel despectio.
Meghis: despiciens cõfusionẽ· uel despectio ignominie.
Meida: cõtradictio· uel mẽsura sufficiens.
Meiçahel: benigna dei· ul' benignitas dñi.
Mela: vallis salis· uel vallis salsa.
Melcha: regina· uel regnatrix.
Melcham: regens eos· uel rex eoꝝ.
Melchi: rex meus· uel regnãs mihi.
Melchias: rex dñs· uel regnũ dñi.
Melchiel: rex meꝰ deꝰ· uel regnũ meũ dei.
Melchielite: reges mei deo· ul' reg̃ mea dei.
Melchisedech: rex iustus· uel rex pacificus siue rex pacis· aut rex iusticie.
Melchisua: rex saluator· uel regnũ salutis.
Melchisue: rex loquax· uel regnũ cantilene siue rex meus tyrãnus· aut rex meꝰ ꝑditio.
Melchon: rex eoꝝ· uel principans eis.
Melchon: rex merorꝫ· uel ꝓnceps iniq̄tatis.
Melchonoth: fulcra· uel regna. siue reges induti· aut regũ cubicula.
Melia: vallis salis· uel vallis salsa.
Melech: chorus· uel a principio.
Melech: reguũ· uel regnator.
Melechi: chorus meus· ul' a ꝓncipio meo.
Melechias: chorus dñi· uel a ꝓncipio dñi.
Melithme: ĩfirmitas· uel de ĩfirmitatibꝰ· seu mandatũ humile· aut mãdatũ humilitatꝭ.
Mello: plenꝰ· uel plenitudo· siue adimpletꝰ· aut adimpletio.
Meloth: pleni· aut adimpleti· siue plenitudines.
Melothi: pleni mei· uel adimpletiões mee.
Melloth: pleni· uel adimpleti· seu plenitudines· aut adimpletiones.
Mellothi: pleni mei· ul' adimpletiões mee.
Melsa: rixa· uel in açimis.
Melluch: vallis salsa ignis mordentis· uel vallis salis dolorẽ ꝑstolantiũ.
Melluchare: vallis salsa mordẽtiũ lapides uel vallis ignea lapidũ aceruatoꝝ.
Melluth: plenitudines· uel adimpletiões.
Mem: a quo· uel ex ipsis.
Mẽbrana: aperta· uel manifesta· seu ap̄tio· uel manifestatio.
Memphis: os· ul' ab ore· siue os eiꝰ· aut os ex ipsis.
Memphibosech: os ꝯfusiõ· uel os cõfusiõis· siue os ignominie· aut de ore ignominia.

Memphon: os merorꝫ· uel de ore iniq̄tatis.
Memmius: ex quo q̇s· uel ex ipsis iste.
Memim: aq̄ mee· uel viscera mea ex ipsis.
Memrath: ex q̊ dec⁹· uel viscera cōmotiōis
Men: viscera· uel ex ipsis.
Menna: viscera mea· ul' ex ipsis itimis meis
Menelaus: viscera maledicta· uel ex ipsis maledictis.
Mer: aꝑtus· uel manifestus· siue illuminans· aut illuminatio.
Merab: multitudo· uel de multitudine· siue manifestans patrē· aut illuminatio patris
Merari: amaricans· uel amaritudo· siue aꝑiēs vigilias· aut illuminās suscitationē.
Merarite: amaricantes· uel amaricati· siue aꝑientes vigilias· aut illuminantes suscitationem.
Mercurius: aꝑiens ciuitatib⁹· uel illuminans occursum signi.
Mere: aꝑtus· ul' manifest⁹· siue illuminās eū· aut illuminatio eius.
Mered: rebellis· uel aꝑtio· siue illuminans· aut manifestatio.
Merephet: fouens· uel cubās· siue cubabat aut confouebat.
Meremuth: aꝑiens mortē· uel illumināns mortuos.
Meribaal: litigans cum marito· uel litigās cum altissimo· siue litigans in maritū· aut litigans contra altissimū.
Merimuth: aꝑiens mortē· uel illuminans mortuos.
Merob: multitudo· uel multitudine.
Merodach: amara ꝓcacitas· uel amaritudinē imittens· seu amare cōtrit⁹· aut amara contritio.
Merom: aque· uel ꝓfunditates.
Meron: illuminans merentes· uel manifestans iniquos.
Meronath: illuminans merētes tēpore· ul' manifestans iniquitatē ꝑccati.
Meronathites: illuminans merētes tēpore uel manifestans iniquitatē.
Meroz: aꝑiens visionē· uel imutatio fortitudinis.
Meroz: cōsulēs· uel cōsiliū· siue archanum· aut aque sacramentoꝝ.
Mes: hospes· uel hostis· siue mēsurator· aut mensuratio.
Mesa: euado· uel aqua rara.
Mesa: hospes eius· uel hostis ei⁹· siue mēsurans eū· aut mensuratio eius.
Messa· hospes saluās· uel mēsura salutis.
Mesara: aqua rara· uel ꝓpinatio· siue dans potum· aut ꝓpinator.
Mesach: ꝓpinans· uel potū dans· siue hospes fratris· aut hospes fraternitatis.
Messalem: hospes missus· ul' reddēs redditionē· seu mēsurās pacē· aut hospes iusticie
Mesaloth: euadens vinculū· uel aque rare declinatio.
Mesameleth: potū dans choro· uel ꝓpinans a principio.
Mesech: amens· uel trahens· siue cōpressus aut compressio.
Mesech: deficiens· uel ꝓlongans· seu defectio· aut prolongatio.
Mesepha: speculator· uel cōtemplator· seu speculatio· aut cōtemplatio.
Mesellima: capiens eos dn̄o· uel palpatio corū deus.
Meseroth: vincula· uel discipline· seu successiones· aut exclusiones.
Meseçabel: benign⁹ deo· uel mēsurator dn̄i.
Mesphar: speculatorē suscitans· uel contēplationis vigilia.
Mesphareth: hospes hians· ul' hospitꝫ hiat⁹.
Mesphe: hospitꝫ laque⁹· ul' hospitꝫ discipline.
Messias: crisma· uel vnctio· siue xp̄us· aut vnctus.
Messolam: hospes seculi· ul' mēsura et̄nitatꝫ
Messolam: capiens eos· uel palpatio eorū
Mesopotamia: eleuata voce quadā· uel eleuatio cuiusdā vocatiōis.
Mesraim: hospitās eos· uel mensura eorū. Sciendū ꝓ ꝙ mesraim egypt⁹ appellat̄.
Mesthi: varius· uel varietas.
Messulam: mēsura dolorꝫ· ul' hostis anterior
Metheba: dulcis· uel dulcedo.
Methiba: virga· uel lectulus.
Methabaal: benign⁹ vir habēs· uel ꝙ bona deuoratio vetustatis.
Methabel: ꝙ bon⁹ de⁹· ul' ꝙ bona diuinitas
Methabehel: idem.
Methri: dulcedo vidēs· uel dulcis visio.
Meusim: saluans eos· uel attrectatio eoꝝ.
Meça: ex hoc· uel ex isto.
Meçaab: eleuata· uel super eam· siue aqua fluens· aut aque fluitio.

Hic .i. post .m.

Mjamin: q̇s matrꝫ fet⁹· ul' cui donat⁹.
Mibaar: electus· uel electio· siue

de electis·aut de electione.

Micha: qs h̄·aduerbiũ loci·uel quis ē iste.

Michael : quis ut deus·uel quis ē sicut iste dominator.

Michaia: quis ut de⁹·uel quis ut deitas.

Micharob: quis hic dilatans·uel que ē hec latitudo.

Michas : quis est hic·aduerbium loci·uel quis est iste.

Micheas: quis ē iste·uel quis est in h̄ loco.

Michol: aqua omnis·uel aqua ex oibus.

Mido: metiens·uel mensuratio.

Miphaat: aque impetus·uel aq̄ꝝ impulsio

Miphibaal : os deuorãs·uel os vetustatis

Miphiboseth : os cõfusiũ·uel os verecũdũ· siue os cõfusionis·aut os ignominie.

Mihahel : domus dei·uel dom⁹ exercitus.

Miletbene : generans castra·uel generatio donantiũ.

Miletum : generãs·uel generatio·seu generare·aut onus eius est.

Milicho : regnator·uel regnũ.

Minamin: qs matris fetus·uel cui donat⁹ ē.

Myrrha: amara·uel amaricans·seu amaritudo·aut amaricatio.

Miribaal: litigans cũ marito·uel litigans cũ altissimo·siue litigãs in maritũ·aut litigans cõtra altissimũ.

Misaal : tractans deo·uel qs interrogauit deum.

Misaam: trahēs ꝑplm·uel intꝛogatio eoꝝ.

Misaach : quis ut risus·uel quis ut frater· siue quis ut risus·aut quis de gaudio.

Misael: ꝑplus dei·uel qs est ut saluãs deus

Misia : que indigētia·uel q̄ est dormitatio.

Misor : humilitas·uel tribulatio·seu de humilitate·aut de tribulatione.

Misor: plana·uel directa·siue humilis·aut campestris.

Mitilene: transmigrans·uel declinans·seu declinatio·aut transmigratio.

Mitridates : declinans donũ sufficiens·uel transmigratio doni sufficientis.

Miçaab : quis ut aurũ obrizum·uel qs est sicut aurũ purissimũ.

Hic.o.post.m.

Moab: de patre·uel ex patre.

Moabite: de patre geniti·uel ex p̄re generati.

Moaida : mensura dñi·uel sufficiens dño.

Moaç: fortis·uel robustus·siue robur·aut fortitudo.

Moaçian: de adiutorio domini·uel domin⁹ auxiliator est.

Moadomia : edificiũ·uel edificator.

Modomiar : edificãs m̄·ul' edificatio mea.

Mohumia : edificiũ·uel edificator.

Mohumiar : edificãs m̄·uel edificatio mea

Mocbedor : vulnerans patrē luminis· uel paterne iracũdie.

Mochona: suppositio·uel sustentaculũ.

Mochori: venundator meus·uel venũdatio mea.

Mochot: plage·uel vulnera.

Mochotha: plaga eius·uel vulnerans eũ.

Modab : natiuitas·uel generatio.

Modaba : nascens patri·uel generatio ei⁹.

Modin: iudiciũ·uel iudicatio.

Modim : iudicans eos·uel iudiciũ eoꝝ.

Modollã : generationē testificans·uel natiuitatis testificatio.

Moelath: dolēs·uel parturiēs·siue ab adolescente·aut a parturiente.

Moelathi: dolor meus·uel parturiēs mihi.

Mosei: palpatio·uel attrectatio.

Moseia : palpans eũ·uel attrectatio eius.

Moyses : aquaticus·uel assũptus de aqua

Moyses: vrgens·ul' liniens·siue attrectãs aut palpans.

Molada : princeps pisciũ·uel dolor parturientis.

Molath: regnans·uel principans·seu dolēs aut parturiens.

Molathi : rex meus·uel princeps me⁹·siue dolor meus·aut parturitio mea.

Molathite: regnantes·uel ꝑncipantes·siue dolentes·aut parturientes.

Molchõ: regens eos·uel ꝑnceps eoꝝ.

Molid: infirmitas·uel a ꝑncipio.

Moloch : rex·uel princeps·siue rex noster· aut princeps noster.

Mool : infirmitas·uel ad infirmitatem·siue chorus·aut a principio.

Moola : chorus eius·uel ab initio ei⁹·siue infirmans eũ·aut infirmitas eius.

Mooli : infirmitas mea·uel de infirmitate mea·siue chor⁹ me⁹·aut a principio meo.

Mooli: chorus laboris·uel a principio laborioso·siue infirm⁹ laborans·aut de infirmitate laboriosa.

Moolite : chori mei·ul' a ꝑncipio meo·siue infirmitates mee·aut de ifirmitatib⁹ meis.

Moos: infirmitas·uel habitaculũ.
Moosa: infirmans eũ·uel habitaculũ ei⁹.
Moosia: infirmus dñs·uel habitaculũ dñi
Morath: heres·uel hereditas.
Morathi: heres meus·uel hereditas mea.
Morathite: heres meus iste·uel hereditas mea ista.
Morasthim: heres eorũ iste·uel hereditas eorum ista.
Morasthite: heredes mei isti·uel iste sũt hereditates mee.
Moria: visio·uel visionis·siue illuminans·aut dilucidãs. Ipse est loc⁹ in quo abrahe dictũ est·vade in terrã visionis.
Morithi: heres meus·uel hereditas mea.
Morome: sublimitas·uel celsitudo.
Mosa: salus·uel eruditio.
Mosee: saluator·uel saluificator·siue a saluatore·aut saluificatore.
Mosellamoth: capiens eos morti·uel palpatio mortis eoꝝ.
Mosera: eruditio·uel disciplina.
Moseroth: vincula·uel discipline.
Mosphetaim: sortes·ul' vicinie·seu sortium aut viciniarum.
Mosi: palpator·uel attrectator.
Mosoch: captura·uel capiens·siue capientes·aut capture.
Mosollom: capiẽtes eos·ul' palpatio eoꝝ.
Mosollamia: capiens eos dño·uel palpatio eorũ dñs.
Mosollamoth: capiens eos morti·uel palpatio mortis eoꝝ.
Mosollam: capiens eos·uel palpatio eoꝝ.
Mosura: vinculũ·uel disciplina.
Moçel: erudit⁹ deo·uel disciplina dei.

Hic.u.post.m.

Mamin: cõsolãs eos·uel viscera eoꝝ
Musa: palpans·uel attrectans·siue palpatio·aut attrectatio.
Musach: palpãs frẽm·uel attrectatio fris.
Museroth: vincula·uel discipline.
Musithe: palpãtes·uel cõtrectãtes.

Sequitur de nominib⁹ incipientibus ab. N. littera.

Naa: pulchra·uel pulchritudo.
Naab: abscondit⁹·uel requiescens.
Naabi: absconditus mihi·uel requietio mea.
Naad: pulchra fuit⁹·ul' pulchꝝ testimoniũ
Naalal: laudant·uel laudabũt·siue torrẽs aut laudatio.
Naalia: torrens dei·uel laudans deũ.
Naaliel: torrẽs dei·uel laudatio dñi.
Naalon: de⁹ cãdoris·ul' pulchritudo laterũ.
Naama: decora·uel pulcherrima·siue commouens eos·aut cõmotio eoꝝ.
Naaman: decorus·uel pulcherrim⁹·siue cõmouens eos·aut cõmotio eoꝝ.
Naamath: mouẽs mortẽ·uel decor peccati.
Naamathite: mouẽtes mortẽ·ul' decori pctõ
Naamin: pulcherrimus·uel cõmotio eorũ.
Naar: puer·uel infantulus.
Naara: puer ei·uel infantulus eius.
Naarath: pueritia tẽporis·uel infantia peccatoris.
Naari: puer mihi·uel infantulus meus.
Naarias: puer dño·uel infantulus dñi.
Naas: serpens·uel coluber·siue augurans·aut augurium.
Naaron: reqes sonãs·uel reqetionis sonit⁹
Naason: coluber murmurãs·uel serpens inutilis·siue augurans dolorẽ·aut auguriũ iniquitatis.
Naath: decor tẽporis·uel pulchritudo peccati·siue abscondens peccatũ·aut requiescens tempore.
Naaçab: ex tũc pphꝫta·uel pphꝫtauit tunc·siue pulchrũ auxiliũ·aut cessionis initiũ.
Nabai: cõspicuus·uel requiescens.
Nabaioth: sedens·ul' excludens·siue requiescens tempore·aut cõspicuus responsiõe.
Nabal: stultus·uel insipiens.
Nabao: pphꝫte·uel venientes.
Nababot: sedens·uel excludens·siue cõspicuus·aut requiescens.
Nabath: scandalum·uel scandaliçans·siue insipiens·aut insipientia.
Nabathei: insipientes·uel scandaliçantes.
Nabau: veniens·uel includẽs·seu venimus aut inclusimus.
Nabdael: vrsus dei·uel seruiens deo.
Nabeoth: pphetans·uel pphꝫtatio.
Nablath: organũ·uel laudatoriũ.
Nablion: psalteriũ grece·laudatoriũ latine
Nablum: organũ·uel laudatoriũ.
Nabo: sessio·uel pphetia·siue conclusio·aut superueniens.
Nabohe: ppheta·uel pphetia.
Naboth: sessio·uel pphꝫtia·siue cõcludens·

aut superueniens.

Nabu: ueniens uel includens.

Nabuchodonosor: sedens in angustia agnita uel sessio in agnitione angustie siue prophetans istiusmodi signum aut prophetia laguncule anguste.

Nabusabarai: calcans tempus uel calcatio temporis.

Nabusarachim: calcator fratrum uel calcatio fraternitatis.

Nabuthei: prophete uel prophetantes.

Nabusardan: prophetauit paleas uel prophetia alieni iudicij.

Nachem: preparans eos uel preparatio eorum.

Nachon: preparans dolorem uel preparatio iniquitatis.

Nachor: requiescente luce uel obscuratio nouissima siue requies luminis aut preparatio iracundie.

Nad: ascendens uel ascensio.

Nadab: votiuus uel spontaneus.

Nadabias: mouens domino uel spontaneus domini.

Naeman: fidelis uel fidelitas siue mouens eos aut motus eorum.

Naeth: requiescens uel requietio.

Naphador: dispersa generatio uel dispersio generationis.

Naphdech: marina uel maritima.

Naphedor: conuersa generatio uel conuersio generationis.

Naphdeg: marinus uel maritimus.

Naphei: maritimi uel animarum refrigerationes.

Naphes: anima uel refrigerium.

Naphis: idem.

Nagge: meridies uel meridianus.

Nageh: idem.

Nahaim: puer meus uel infantia mea.

Nahelel: hymnus uel laus siue laudans deum aut dei laudatio.

Naid: salum uel mare siue fluctuans aut instabilis et sedis incerte.

Naim: fluctus uel motus siue fluctuans aut commotio.

Naioth: conspicuus uel excludens.

Nalol: torrens uel laudatio.

Nama: deus uel commotio.

Namoel: dormiuit deus uel dormitio dei siue hi qui sunt dei aut quos dormire facit deus.

Namra: pardus uel amaritudo siue amaritudines aut amaricationes.

Namrim: pardi uel apostate siue profugi aut transgressiones eorum.

Namsi: palpans uel tangens siue attrectans aut attrectatio.

Namuhel: loquens cum deo uel cum quo loquitur deus.

Namuhelite: loquentes cum deo uel cum quibus loquitur deus.

Nanee: piscis uel fetus siue germen pulchritudinis aut pascua eorum.

Nartissus: colligens uel collectio siue lucerna scindens aut accensus leticie.

Nasab: exsiccans uel exsiccatio aut germinatio eorum.

Nasaram: germen molle uel germen tenerum siue germinans eis.

Nasia: coluber domini uel serpens dominator.

Nasib: titulus uel statio.

Nasim: dux uel princeps siue principans eis.

Nason: consolans uel quiescens siue augurans aut augurium.

Nasor: pulchritudo luminis uel consolans angustiatum.

Natham: donatus eis uel donatio eorum.

Nathamelech: donatus regno uel donatio regnatoris.

Nathan: donans donum uel donatus gratie.

Nathanabel: donum dei uel donauit eum deus.

Nathinei: donantes uel donati siue hypodiacones grece aut subministri latine.

Nathon: donatus merori uel donatio iniquitatis.

Naua: semen uel germen siue latratus aut pulchritudo.

Naue: idem.

Naum: germinans uel consolator.

Nauum: germinans eis uel consolatio eorum.

Naçareth: flos uel virgultum siue sanctitas aut consecratio.

Naçareth: vnctio uel mundicia seu custodiens aut separatio.

Naçareus: virgultum uel floridus siue custodiens aut separatus.

Naçareus: mundus uel sanctus siue vnctus aut consecratus. Vtrunque hoc nomen apud hebreos non scribitur per ç litteram sed per hebreum sade quod nec s nec ç litteram sonat.

Naçarei: virgulta uel floridi siue custodientes aut separati.

Naçarei: mundi uel vncti siue sancti aut consecrati

Naçareni: idem.

Hic.e.post.n.

N Eapolis: mire commota. uel mira commotio.

Nebaaç: latratus apprehensus. uel latrantis apprehensio.

Nebaial: latrās laxus. uel latrās laxatus. seu latrātis leuitas. aut latrātis latitudo.

Neballath: latratus temporis. uel insipientia peccatoris.

Nebe: latrans. uel latratus. siue psalterium aut mensura.

Nebal: latrans deo. uel latrat⁹ dei. siue mensura dei. aut dei psalteriū.

Nebo: latrans. uel latratus.

Nebui: latrator meus. uel psalteriū meū.

Necbao: paratus iste. uel paratio ista.

Neceb: statio. uel attrectatio.

Necho: percutiens. uel percussio.

Nechoda: includens iudicio.

Necophati: excludens. uel exclusio. siue inclusum apiens. aut pcussionē euadens.

Nechota: aroma. uel thymiama. siue storax eius. aut aromatiçatio eius.

Neele: scala. uel torrens.

Neelamite: cuiusdā heredes. uel cuiusdam hereditates.

Neelle: cuiusdam heredes. uel cuiusdam hereditas.

Neellamite: scale. uel torrentes.

Neelescol: torrēs botri. uel botrus torrētis.

Neema: consolans. uel consolatio.

Neemias: cōsolat⁹ a dño. uel cōsolatio dñi.

Neesta: es. uel metallū.

Nephahel: spirans deo. uel applicās ori dei.

Nephe: spirans. uel sufflans. siue spirit⁹. aut aut sufflatio.

Nephee: applicans ori. uel ligurius: quod est nomen lapidis.

Nephec: pruna. uel carbo. siue seducēs. aut seductio.

Nepheg: idem.

Nephēdor: marina. uel maritima.

Nephi: purificans. uel purificatio.

Nephsa: purificans aggrauatū. uel purificatio aggrauati.

Nephoa: deceptio. uel dissolutio.

Nephusim: aptū nomē. ul' dissoluta auditio

Neger: florens. uel floridus.

Negoda: icludēs iudicio. uel pcussio iudicij

Nehiel: stans deus. uel statio dei.

Nehisoth: stans. ul' statio. siue stat⁹ tēporis.

Neman: pulchritudo. uel cōsolatio.

Nembra: ꝓfugiū. uel apostasiū. siue apostata aut apostasia.

Nemra: ꝓfugiū. uel transgressio. siue pard⁹. aut amaricatio.

Nemri: pardi. uel apostate. siue amaricātes eos. aut profugia eorum. seu pardorū. aut apostatarum.

Nemrith: pardi. uel apostate.

Nemroth: tyrann⁹. uel profugus. siue transgressor. aut apostata.

Nemsi: palpans. uel tangens. siue attrectās. aut attrectatio.

Nemsib: stans. uel attrectās. siue statio. aut attrectatio.

Nepthad: deceptio. uel dissolutio.

Neptali: latitudo mea. uel cōuersio eius.

Neptali: discret⁹. uel seiunctus. seu cōuoluit me. aut cōuolutio mea.

Neptalim: habitatio. uel cōparatio. siue cōuertens eos. aut latitudo eoꝝ.

Neptalim: implicatio. uel cōuersatio. siue dilatauit me. aut dilatatio mea.

Neptalimite: cōuertentes eos. uel latitudines eorum.

Neptalite: habitacula. uel cōparatiōes. seu dilatati mei. aut implicationes eorum.

Neptar: purificans. uel purificatio.

Nepthe: decipiens. uel dissoluens. siue deceptio. aut dissolutio.

Nepthee: decepti. uel dissoluti. siue deceptio aut dissolutio.

Nepthoim: sculpentes. uel apientes. siue decipientes eos. aut dissolutiones eorum.

Nepthupha: deceptio vite remisse. uel dissolutione claudicans.

Nepthuim: scalpentes. uel apientes. siue decipientes eos. aut dissolutiones eoꝝ.

Nepthusim: apertum nomen. uel dissoluta auditio.

Ner: lucidus. uel lucerna.

Neregel: lucis aceru⁹. uel lucerne aceruatio

Nereus: lucis consiliū. uel lucerna festinās

Nereth: cithara. uel q̄si lucerna. seu lux vite aut lucerna pauoris.

Nergal: lucis aceru⁹. uel lucerna aceruata

Nergel: lucerna aceruata. uel lucerne aceruatio.

Nerger: lucerna inuoluta. uel lucerne inuolutio.

Neri: lucens mihi. uel lucerna mea.

Neria: lucens dño·uel lucerna dñi.
Nesia: coluber dñi·uel serpens dominicus.
Nesibi: titul⁹ meus·uel statio mea.
Neson: augurans·uel auguriũ·siue augur fortis·aut auguris fortitudo.
Neitruth: tẽptatio tenera·uel fugitiu⁹ tener
Nesibeus: erarius·uel metallarius.
Nethman: decus·uel motio·siue cõmouens eos·aut cõmotio eoꝝ.
Nethua: imago·uel imaginatio.
Netophati: includens me·uel inclusio mea.
Netophatite: includẽtes·uel inclusores mei

Dic.i.post.n.

Nicanor: stans lucerna·uel statura lucida.
Nicodemus: includens iudicio·uel effusio terrenitatis.
Nicholaus: effluens·uel effluxio·siue stult⁹ ecclesie languentis·aut stulticia languor ecclesie.
Nicholaite: effluentes·uel effluxiones·siue stulti ecclesie languentis·aut stulticia languoris ecclesie.
Nichopolis: germẽ ꝓtectionis mee·uł protectio germinis mei.
Niger: ascendens·uel ascensio.
Nimpha: os applicatũ·uel oris applicatio.
Niniue: feta·uł speciosa·seu germẽ pulchritudinis·aut natiuitas pulchra.
Niniuite: feti·uel speciosi·seu germina pulchritudinis·aut natiuitates pulchre.
Nisan: augurans gratiam·uel auguriũ donationis.

Dic.o.post.n.

Noa: mouẽs·uel cõmotio.
Noadaida: mouens seruitutẽ dño·uel cõmotus testimonio dei.
Noadiae: mouẽs diluculũ·uł cõmotio illuminati.
Nobaba: mouens eos·uel cõmotio eoꝝ.
Nozatha: mouens imperiũ·uel cõmotio cõsũmationis visionũ.
Nob: latrans·uel latratus.
Nodab: vter·uel inflatio.
Noe: resquiescẽs·uel requieuit·siue cõmot⁹·aut cõmotio.
Noema: decor·uel fides·seu voluptas·aut delectatio.
Noeman: pulchritudo·uel pulcher·seu consolatus·aut cõsolatio.
Noemanite: pulchri·uel cõsolati·seu consolatores·aut cõsolationes.
Noemi: pulchra·uel cõsolata.
Noesthba: metallũ·uel es eius.
Noesthã: es coꝝ·uel metallũ eorũ.
Noepheth: motus aptus·uel cõmotio latitudinis.
Noga: meridies·uel meridianus.
Noge: idem.
Noom: decus·uel cõsolatio.
Noorai: decorans magistrũ meũ·uel cõsolatio magistri mei.
Noorari: decorans currentẽ magistrũ·uel cõsolatio cõsũmati magistri.
Noram: requiescens excelse·uel cõmotio exaltati.

Dic.u.post.n.

Nuath: pulcher·uel pulchritudo.
Nun: pascẽs eos·uel pascua eoꝝ.
Nun: fetus·uel piscis·siue vnic⁹·aut sempiternitas.
Numenius: decorus·uel fidelis.

Sequit̃ de incipientibus ab.O.littera.

Oad: vnitas·uel laudatio.
Oal: tabernaculũ·uel inhabitatio.
Oali: tabernaculũ meũ·uel inhabitatio mea.
Oam: de populo·uel insaniens.

Dic.b.post.o.

Obab: sperans·uel amplexans·siue dilectus·aut dilectio.
Obadia: seru⁹ dñi·uel seruiẽs dño.
Obag: magus·uł phitonissa·siue incantator·aut incantatio.
Obdarem: seru⁹ australis·uł seru⁹ african⁹
Obdias: seruiens dño·uel seruitus dñi.
Obed: seruitus·uel seruitor.
Obededom: seruiens rufo·uł seruiẽs fuluo·seu seruiẽs terre·aut seruus sanguineus.
Obedia: seruus dñi·uel seruiẽs dño.
Obediel: seruus dei·uel seruiens deo.
Obia: seruus dñi·uel seruiens dño.
Oboth: phitones·uł magi·siue lagene grãdes·aut lagenaꝝ granditas.

Dic.c.post.o.

Ochet: diligens·uel pscrutans·siue dilectio·aut pscrutatio.
Ochol: tenens habitationẽ·uel apprehendens tabernaculũ.
Ochoça: tenẽs mgrm·uel retẽtio magistri.

Ochoçath: retentio·uel apprehensio.
Ochocias: retinẽs dñm·uel apphensio dñi.
Ochran: tenẽs·uel apprehẽdens·siue reten-tio·aut apprehensio.

Hic.d.post.o.

Odaita: mẽsurans·uel mensuratio.
Odema: seruꝰ dñi·ul' testificãs dñm
Odia: idem.
Odoia: idem.
Odollã: testimoniũ eorum· uel testimonij approbatio.
Odollamites: ptestans aliquẽ·uel testimo-niũ in aqua.
Oddor: cõtestans generarionẽ·ul' testifica-tio generationis.
Odoma: seruus dñi·uel testificãs dñm.
Odsi: mẽsis meus·uel mensura mea.
Odura: mensura magistri· uel testificans magistrũ.

Hic.e.post.o.

Epha: mensura·uel effundens·siue estus·aut estuatio.
Oephi: mensura triũ modiorũ·uel tres modij mensurati.
Oeph: diligens·uel pscrutans·siue dilectio aut perscrutatio.

Hic.ph.post.o.

Pha: effusio·uel estuatio.
Ophal: nebula·uel obscuratio·siue obscurans·aut nebulosus.
Opha: thalamus coꝝ·uel maritima coꝝ.
Ophar: volans·uel volatus· siue volãtes aut volationes.
Ophat: aurũ obriçũ·uel aurũ purissimũ.
Ophaç: idem.
Ophel: nebula· uel obscuratio·siue obscu-ratus·aut nebulosus.
Opher: ignominia·uel ignominiosus.
Ophi: infirmus·uel ignominiosus.
Ophim: tabernacula·uel habitationes.
Ophimi: tab'nacula mea·uel habitationes mee.
Ophir: infirmãs·uel infirmitas·siue irritũ· aut ebriosum.
Ophin: discalciatus·uel insana cõuersio.
Ophra: volans·uel thalamus.

Hic.g.post.o.

G: cõgregãs·uel aceruãs·seu ab-sconditus·aut coaceruatio.
Oga: nobilis·ul' gloriosus·siue ab-scondens eũ·aut coaceruans ei.

Hic.h.post.o.

Hia: ipse cog'uit·uel cognouit dñs.
Ohiada: ipse cognouit seruitutem· uel cognouit dñs testimoniũ.
Oholi: tabernaculũ·uel inhabitatio.

Hic.i.post.o.

Ia: infirmãs eũ·uel infirmitas eius.
Oiam: infirmans eos·uel infirmi-tas eorum.
Oiam: seculũ·uel eꝛ̃nitas·siue ãnus iubileus·aut annus remissionis.

Hic.l.post.o.

Lda: destruens·uel discernens·siue destructio·aut diuerticulũ.
Oldai: destruens me·uel discernẽs mihi·si-ue diuerticulũ meũ·aut discretio mea.
Oldam: discernẽs donũ·ul' diuerticulũ grẽ.
Oli: infirmitas·uel protectio.
Oliab: infirmãs patrẽ·uel protectio patris
Olimpa: dolens·uel pturiens.
Olimpiadis: dolor tristiũ·ul' pturiẽs fuitutẽ
Olofernes: infirmitas discessionis·uel ĩfir-mans vitulũ saginatũ.

Hic.m.post.o.

Mar: populũ amaricãs·uel pp'lus amaricatus.
Omer: crispans·uel manipulus.
Omri: crispans me·uel manipulus meus.
Omroi: crispans magistrũ meũ·uel mani-pulus magistri mei.

Hic.n.post.o.

N: dolor·uel meror.
On: iniquitas·uel inutilitas.
On: musitatio·uel murmuratio.
Ona: merens eũ·uel dolor eius.
Ona: inutilis ei·uel iniquitas eius.
Ona: murmurans ei·uel murmuratio eius.
Onam: meror ppli·uel meror coꝝ.
Onã: inutilis pp'lo·uel iniquitas coꝝ.
Onã: murmur populi·uel musitatio coꝝ.
Onan: meror doni·uel dolor gratie.
Onan: iniqtas doni·uel inutilitas gratie.
Onan: murmurãs dono·ul' musitãs gratie
Onesimus: decorus·uel rñdẽs·siue decus· aut responsio.
Onesiphorus: respondens litteris·uel deco-re adherens.
Oni: merens mihi·uel dolor meus.
Oni: inutilis mihi·uel iniquitas mea.
Oni: murmur meũ·uel musitatio mea.
Onni: dolore cõmotꝰ·uel merore reqescẽs.

Onni : inutilis reqes·uel iniqua cõmotio.
Onni : murmure motus · uel musitatione quiescens.
Onias : merens dño·uel dolor dñi.
Onias : iniquus dño·uel inutilis dñs.
Onias : murmurans dño·ul' musitatio dñi
Ono : merens eũ·uel dolor eius.
Ono : inutilis ei·uel iniquitas ei⁹.
Ono : murmurãs ei·uel musitatio eius.
Onon : murmure musitans·uel musitatiõe murmurans·siue dolor inutilis·aut merẽs iniquitate.

Hic.o.post.o.

Oola : tabernaculũ·uel inhabitatio.
Oolla : idem.
Ooli : tabernaculũ meũ·uel inhabitatio mea.
Ooliab : tabernaculũ meũ pat'·ul' inhabitatio mea patris.
Ooliba : tabernaculũ meũ i ea·uel ipsa ẽ tabernaculũ meũ.
Oolibama : tabernaculi altitudo·uel habitaculũ meũ in aliquo.
Oon : labor·uel dolor·siue dolens aut laboriosus.
Ooçam : videns eos·uel fortitudo eoꝝ.
Ooçias : videns dñm·uel fortitudo dñi.

Hic.r.post.o.

OR : foramen·uel iracundia.
Or : mons·uel lumẽ·siue pellis·aut iracundus.
Oraim : concipiens·uel cõprehendens·siue cõceptio·aut cõprehensio.
Oram : irati·uel ne excelso·seu ne iracũdie·aut ne iracũdo.
Oram : mons populi·uel lumẽ eoꝝ.
Oram : pellis populi·uel foramen eoꝝ.
Oram : iracũdus popul⁹·uel iracũdia eoꝝ.
Orchath : estimans·uel estimatio.
Orchathi : estimãs mihi·ul' estimatio mea.
OrchiathaRoth : longa corona·uel lõgitudo corone.
Oreb : ardor·uel siccitas·siue coruus·aut solitudo.
Oreb : mensa·uel massa·siue temptans·aut temptatio.
Orem : dolor·uel iracũdia.
Oreth : longanimis·uel diuturnus·seu longanimitas·aut diuturnitas.
Orpha : ceruix eius·aut supbiens ei.
Ori : lux mea·uel mons meus.
Ori : pellis mea·uel foramen meũ.
Ori : irascens mihi·uel iracũdia mea.
Ori : gigas·uel excelsus.
Ori : coquens·uel excludens.
Ori : apprehẽdens me·uel apprehẽsio mea.
Orim : gigantes·uel excelsi.
Orim : apprehendentes me·uel apprehensiones mee.
Orim : loquentes·uel excludentes.
Orma : anathema·uel anathematiçatio.
Ornã : lumẽ nobis·uel illuminatio nostra.
Ornan : lumẽ grẽ·ul' illuminatio donatiõis
Oron : mons inutilis·uel foramen tristicie.
Oron : pellis iniqua·uel ira murmurantiũ.
Oron : lumen merorꝫ·uel dolor musitantiũ.
Oronite : montes inutiles·ul' foramina tristiciarum.
Oronite : pelles iniq̃·uel dolores musitãtiũ
Oronite : lumina merorꝫ·uel iracũdie murmurantiũ.
Oronim : lumen meroris eoꝝ·uel iracũdia iniquitatis eoꝝ.
Oronom : mons inutilis eis·uel foramem tristicie eorum.
Ornaim : idem.
Oronaim : lumẽ meroris eoꝝ·uel iracũdia iniquitatis eorũ.
Orthosiada : recte indigens testimonio·uel lumẽ positũ testificationi.

Hic.s.post.o.

OSa : spes·uel saluatio.
Osai : spes mea·uel saluatio mea.
Osaias : sperãs i dño·uel saluatio domini.
Osanna : salua·uel viuifica·siue saluifica nos·aut saluificatio nostra.
Ose : spes·uel saluator.
Osee : sperans in eo·uel saluatio eius.
Osia : sperans in dño·uel saluatio dñi.

Hic.t.post.o.

OThã : tẽpus eis·uel designatio eoꝝ.
Othei : signũ meũ·uel temporalitas mea.
Othio : dolor eius·uel cõtristans eũ.
Othir : pctõ vigilans·uel signũ temporale.
Othin : stans pctõ·uel statio temporalis.
Otholia : signũ laborꝫ·ul' designatio tpalis.
Othoniel : signũ dei·uel respondens deo.
Othotã : signãs eos·uel designatio eoꝝ.

Hic.x.post.o.

OX : violenter·uel voluntarie.

Hic.z.post.o.

OZa : videns·uel robustus·seu visio· aut fortitudo.

Ozai : fortis meus·uel robur meũ· siue videns me·aut fortitudo mea.
Ozam: videns eos·uel fortitudo eoꝝ.
Ozã : videns donũ·uel fortitudo gratie.
Ozamoth: q̃si signũ·uel fortꝭ designatio.
Ozaci : fortꝭ ductor·uel videns oliuã.
Ozen : videns fortẽ·uel fortis oculus.
Ozensera : videns fortẽ ꝑncipis·uel fortis oculus angustiati.
Ozgi : videns luctã·uel robustꝰ luctator.
Ozi: vidẽs·uel robustus·seu visio·aut fortitudo.
Ozias : videns dñm·uel fortitudo dñi.
Oziã : visio dñi est·uel fortitudo dñi est.
Oziph: germinans·uel germinatio.
Oziel: videns deũ·uel fortitudo dei.
Ozielite: vidẽtes deũ·uel fortitudines dei.
Ozin : auris mea·uel auditus meus.
Ozinite : aures mee·uel auditores mei.

Sequitᷣ de incipientibus a.P.littera.

PAphum : redimẽs cadentẽ·uel redemptio cadentis.

Palestina : ore cõtusa·uel ore cõtũdens·siue os malleatoris·aut oris cõtusio
Palestini : ore cõtusi·uel ore cõtũdẽtes·siue ora malleatorũ·aut oris cõtusiones.
Palmiram : ore cõtũdẽs·uel os malleatorꝫ.
Pãphilia : conuersio a ruina·uel diuisio cadentium.
Pamphiliẽses : cõuersi a ruina·uel diuisiõe cadentes.
Panarethos :liber ecclie.ulꝰ liber ecclesiasticꝰ
Paraphrastes: garrulus·uel cõiectator.
Parasceue : cena pura·uel preparatio.
Parion : discooptus·uel discoopiens.
Parmena : diuidẽs plenitudinẽ·uel diuisio plenitudinis.
Parthia : perfecte diuidens·uel perfecta diuisio.
Parthi: perfecte diuidentes·ulꝰ perfectio diuidentium.
Pasca: transcensus·uel transgressio.
Pathma : separatio·uel separatrix.
Pathmos : separatio hostis· uel separatio palpantium.
Patroba : vidẽs eũ·uel dissolutio eius.
Patroclus : separans·uel dissoluens.
Patura : separatrix·uel separatio.
Paulus: os tube·ulꝰ os coꝝ·seu electũ mirabile·aut electionis miraculum.

Hic.e.post.p.

PEdno: temptatio mouens·uel dissecatio cõmotionis.

Pelusiũ : os malleans·uel os malleatoris.
Pentateuchũ : quinqꝫ libri moysi·uel q̃nqꝫ libri mosaici.
Pergamũ : dissecans valles· uel diuidens cornua coꝝ.
Pergen : deuorans·uel vorago.
Perybolus : saccus absortus·uel repositio inueterata.
Perida : temptatus dilectus·uel temptatio amabilis.
Perichopen: incisus·uel incisio.
Perone: sacculus·uel repositio.
Persida: tẽptãs·uel latera sua diffuens.
Perse : temptati·uel latera sua diffuentes.
Persipolis: temptatio ciuitatũ·uel diffuens latera ciuitatibus.
Petrus : agnoscens·uel discalciãs·siue cognitus·aut dissoluens.

Hic.i.post.p.

PIgmei : cogniti dño·uel dominũ cognoscentes.

Pila : os malleãs·uel oris cõtusio.
Pilatus: ore cõtũdens·uel os malleatoris.
Pirrus : dissoluens·uel dissolutus.
Pisida: cognita dño·uel cognitio dñi.
Pisticũ: fidele·uel fidelitas.
Prisca : cognita·uel cognoscens.
Priscilla : cog̃scens dñm·uel cognitio dñi.
Priscus: agnitus·uel agnoscens.

Hic.o.post.p.

PObliꝰ: tabernaculũ·uel inhabitatio

Pollati : ore cõtũdens·uel os malleatoris.
Pontus : inclinans·uel inclinatio.
Pontici: inclinantes·uel inclinationes.
Pontius : declinans consiliũ·uel declinans festinationẽ.
Portius: dura diuisio·uel diuidens duritiã eorum.
Possidonius: cognoscens venationẽ·ul cognitio cõmotionis.
Probus: fructus ꝯfusus·uel fructuũ ignominia.
Procorus : fructus congregãs·uel fructuũ

congregatio.
Ptolemeus : ad mensurã reducens·uel ad mensuram reductus.
Ptolemai: ad mensurã reducens·uel ad mẽsuram reductio.
Ptolemaida: ad mensurã reducens·uel ad mensuram reducta.
Ptolemais : idem.
Ptolemaidenses : ad mensuram reducti·ul' ad mensuram reducentes.

Hic.u.post.p.

PUblius: tabernaculũ·ul' ihabitatio
Pudens: indutus consilio·ul' indumentum consilij.
Puteolis: reclinans·uel reclinatio.
Putiphares : os inclinans· uel oris inclinatio·siue os inclinans ad dissecandũ·aut dissecans ad os inclinandũ. Hec oia noia greca uel latina ſm linguam hebraicam violenter interpretata sunt. Sciendũ nãq est q apud hebreos.p.littera nõ habetur· nec vllũ nomẽ est apud eos·qd ħ elemẽtũ sonet. Abusiue igit' accipienda sunt.

Sequit' de incipientib⁹ ab. R.littera.

RAab: fames·uel impetus.
Raab: lata·uel dilatata·siue latitudo·aut dilatatio. Si enim raab per ain mediã litterã scribatur·famẽ significat siue impetũ. Si vo p heth·latitudinem·uel dilatationẽ·hoc aũt euenit ſm accentuũ 7 litterarum diuersitatẽ: ut in tam varias 7 cõtrarias significationes noia cõmutent'. 7 i tam diuersa vertantur.
Raaba: fames eius·uel impetus ei⁹·siue dilatans eũ·aut dilatatio eius.
Raabia: impet⁹ dñi·uel famelicus dño·siue diiudicans dñm·aut diiudicatio domini.
Raabath: bucca·uel maxilla·seu bucce·aut maxille.
Raam : multũ·uel visio. siue tonitruũ· aut multitudo.
Raama: videns·uel tonitruũ ei⁹·siue multũ ei·aut multitudo eius.
Raamas : multũ dño·uel visio dñi·seu videns dñm·aut tonitruũ dñi.
Raamses: malitia tinee·ul' malitia de tinea siue intonuit letus·aut intonantis leticia.
Raason: cursus·ul' placẽtia·siue contẽplatio·aut consũmatio.
Raatha : magister peccati·uel magistratio temporalis.
Raba: multa·uel magna·siue iudicans·aut iudicium.
Rabaã: multitudo populi·uel magnitudo eorũ.siue iudicans populos·aut iudicium populorum.
Rabai: multũ mihi·uel magnitudo mea·siue iudicans me·aut iudiciũ meũ.
Rabath : multũ temporis·uel grãde pctm̃· siue iudicãs tẽpus·aut iudiciũ peccatorum.
Rabi : doctor·uel magister·seu docens me· aut magister meus.
Rabiuth: doctrina multitudinis·uel magisteriũ iudicantis.
Rabaai : multa hec·uel multitudo ista.
Rablath: multũ·uel multa·siue multitudo· aut multitudines.
Rabmag: pnceps cibi·ul' dñator edentiũ.
Raboni: doctor·uel magister·seu docẽs me aut magister meus.
Raboth: grãde signũ·uel multũ respondẽs· siue iudicans respondentes·aut iudiciũ respondentiũ.
Rabsaces: multus osculo·uel princeps deosculans.
Rabsaris: princeps eunuchus·ul' magister eunuchorum.
Rabares: multũ alien⁹·ul' grãdis descẽsio.
Racha: vanus·uel vanitas·siue absq cerebro·aut signũ subsannationis.
Rachab: cõcita·uel quadriga·seu visio·aut ascensio.
Rachal : tristis·uel deorsũ ferens·siue res· aut negociatio.
Rachel : ouis·uel visio·seu videns deũ·aut videns principiũ.
Rachus: substantia·uel pecunia.
Radai: videns me·aut fortitudo mea.
Rapha: sanitas·uel medicina dei.
Raphael : sanans deo·uel medicina dei.
Raphaia: sanans dño·uel medicina dñi.
Raphaim : gigantes·uel medici·siue facture nostre·aut laxati eorum.
Raphao : sanans eũ·uel medicina eius.
Raphaça: sana visio·uel medicina fortitudinis.
Raphes: deflens·uel medicus·seu volucris· aut cursus oris.
Raphidim: temptatio·uel laxe man⁹·seu visio oris·aut vidit os sufficiens eis.

Raphidim: sanitas fortiũ· uel sanitas iudicij· seu visionis fortis· aut dissolutio fortiũ. Iuxta proprietatẽ ꝓ̃o lingue syre interpretatur remisse manꝰ· uel remissio manuũ.

Raphion: medicina doloris· uel temptatio iniquitatis.

Raphu: temptatio· uel dissolutio· siue sanitas· aut medicina.

Ragal: res· uel negociatio· seu tristis· aut deorsum ferens.

Ragau: pascẽs· uel egrotans.

Rages: pabulũ· uel egrotatio.

Ragon: hyems· uel pabulũ· siue multũ delectans· aut multũ delictũ.

Raguel: pastor dei· uel egrotãs deo· siue pascens deũ· aut pabulũ eius deus.

Rabuhel: idem.

Rabaia: pastor dñi· uel egrotans dño· siue pascẽs dñm· aut pabulũ eius dñs.

Rabelaia: idem.

Ram: excelsus· uel exaltatus· siue tonitruũ· aut exaltatio.

Rama: excelsa· uel exaltata· siue tonitruum· aut exaltatio.

Ramale: sublimitas· aut exaltatio· siue tonitruũ· aut exaltabitur.

Ramalia: excelsus dño· uel tonitruũ dñi· siue excelse laborãs· aut exaltatio laborãc̃.

Ramaise: pabulum· uel tinea· siue malitia tinee· aut malitia de tinea.

Ramath: excelsum signũ· siue exaltata peccato· seu mortem vidit· aut mortis visio.

Ramatha: idem.

Ramathã: excelsũ signũ pp̃li· uel exaltatio peccati eoꝝ· seu mortem vidit eis· aut visio mortis eorũ.

Ramathaim: excelsa duo· uel excelsa bina· siue duo sublimes· aut duo exaltati. Hec duo excelsa uel bina sublimia sunt due tribus· regia. s. ac sacerdotalis. Vñ helchana fuisse legitur de ramathaim· quia pater eius de tribu leui fuit. ⁊ mater eius de tribu iuda: quod notatur in eo ꝙ effrateus dicit̃ ab effrata vxore. s. caleph· quã constat extitisse de tribu illa.

Ramathiechi: excelsum signũ gene· uel eleuatio maxille.

Ramathite: excelsa signa· uel mortem videntes.

Ramelech: excelsa portio· uel exaltata particula.

Ramesse: amaricans· uel cõmotio turbulenta· siue corrosio tinee· aut tonitruũ gaudij.

Ramech: mortis visio· uel excelsũ signũ· siue celsitudo pauoris· aut exaltatio vite.

Ramoth: excelsum signum· uel exaltata responsio.

Raron: cursus magistri· uel cõsũmatio magisterij.

Raronites: currẽs magister· uel consũmatus magisterio.

Raronite: currentes magistri· uel consummati magisterij.

Rasaia: impius dominus· uel varietas dñi.

Rasathaim: varietas bina· uel ĩiquitas duorum.

Rasim: varians eos· uel iniq̃tas eoꝝ.

Rasin: impius· uel iniquꝰ· seu varietas· aut pictura.

Rathanim: sonitus· uel iuniperus· siue visio consũmata· aut visionis consũmatio. Ferunt hoc lignũ iuniperi multo tempore ignem conseruare: ita ut si pruna ex eius cinere operta fuerit· vsq; ad annũ ignita perduret.

Raçias: sacratus domino· uel mysticus domini.

Raçom: mysticus· uel sacratus.

Raçon: idem.

Hic. e. post. r.

REaias: magister dominꝰ· uel dilatatio domini.

Reba: multa· uel magna· siue iudicans· aut iudiciũ.

Rebai: multũ mihi· uel magnitudo mea· siue iudex meus· aut iudiciũ meũ.

Rebe: quartus· uel quatuor· siue ordinatus aut ordinatio.

Rebee: idem.

Rebecca: patientia· uel multum accepit· siue multa patientia· aut q̃ multũ accepit.

Rebla: cõmissũ· uel multitudo.

Reblata: multa hec· uel multũ iste· siue multum cõmisit hic· aut multũ cõmissũ huiꝰ.

Rebmag: quartus ingeniosus· uel ordinata percussio.

Recba: mollis· uel delicatus· siue mollities aut teneritudo.

Recbab: cõcedens· uel excelsus· seu mollis pater· aut teneritudo patris.

Recbabite: cõcedentes· uel excelsi· seu teneri patribꝰ· aut delitie patrũ.

Recbat: mollities·uel sublimitas.
Recem: pictura·uel varietas·seu vacuefecit aut vacuefactio.
Recbma: tẽptatio·uel militia quepiã.
Reesa: cbamus·uel frenũ·siue retinaculum· aut cobibitio.
Repban: factura·uel requies·seu nr̃a reqes aut nostra factura.
Regalim: pedes·uel ambulatio·siue iter·aut itinera.
Regmẽ: cibus·uel refectio·siue pascens eos aut pascua eorum.
Regma: temptatio·uel militia quepiã.
Regom: iter·uel ambulatio.
Rebi: pastor meus. uel pabulũ meũ.
Remma: excelsa·uel videns aliquid.
Rempba: excelsa eructans·uel exaltatio nibili.
Rẽmi: excelsa cõmotio·uel videns aliquid requiei.
Remia: excelsus dominus·uel exaltatio dñi.
Remõ: excelsum murmur·uel exaltatio inutilis.
Remono: excelse merens·uel exaltatio iniquitatis.
Rẽmon: ecclesia·uel congregatio.
Rẽmon: sublimis·uel exaltata·seu malum punicũ·aut malũ granatũ.
Rẽmõpbares: diuidens ecclesiam·uel dissipans congregationem.
Rẽmõpbares: sublimitas violenta·uel exaltatio dissipata·seu diuisio mali punici·aut diuisio mali granati.
Remotb: videns mortẽ·uel visio mortis.
Rena: magister absconditus·uel magisterium pulcbritudinis.
Res: caput·uel patientia.
Resa: caput eius·uel patiens eũ.
Ressa: cbamus·uel frenũ·siue stadiũ·aut retinaculum.
Resatba: impietas·uel iniquitas.
Resatbaim: impius eius·uel iniqtas eorum.
Resepb: iniqtas mensure·uel caput.
Resen: caput fontis·uel patiẽtia oculi.
Resetb: impietas·uel iniqtas·seu caput vite aut patientia pauoris.
Respba: currens·uel velox·seu cursus·aut velocitas.
Resia: caput dñi·uel patiens dñs.
Retbma: sonitus·uel iuniperus·seu videns cõsũmate·aut visio consũmata.

Reu: pascens·uel pastus ẽ·seu pauit me·aut pastio mea.
Reum: pascens eũ·uel pabulũ eorum.
Reçer: magistri viscera fortia·uel magistro viscera sanctificata.

Dic .i. post .r.

RIba: multa·uel magna·siue iudicãs aut iudicium.
Ribai: multũ mibi·uel magnitudo mea·seu iudex meus·aut iudiciũ meũ.
Ripba: videns bona·uel videns buccellã.
Ripbat: videns bona temporis·uel videns buccellam vite.
Riptet: vidẽs bona pauoris·uel vidẽs buccellam vite.
Ritbus: querens·uel bonus·seu lumen·aut inquisitio bonitatis.

Dic .o. post .r.

RO: magister·uel magisteriũ.
Roaga: magister meditãs·uel magistri locutio·aut fortis susceptio.
Robaim: impetus·uel latitudo.
Roboam: dilatans populum·uel dissipans populos·siue impetus populi·aut inclinatio populorum.
Robootb: platee·uel latitudines·seu platee inclinate·aut platearum inclinationes.
Rode: videns·uel fortis·seu visionis fortitudo·aut visio fortitudinis.
Rodie: videns vitã·uel vidẽs essentiam·seu videns iudicium.
Rodim: patruus iudicans·uel visio iudicij patruelis.
Rodum: visio·uel descensio·seu dissentiens· aut dissidium.
Rodij: videntes·uel descendẽtes·seu dissentientes·aut dissidia.
Rodocbus: fortiter durus·uel vidẽs nigredinem.
Roegal: deorsum ferens·uel magister tristicie.
Rogel: deorsũ ferens·uel negociatio tristicie.
Rogelim: deorsum ferens eos·uel negociatio tristicie eorũ.
Rogomelecb: magister fouee partis·uel magistrans decipulas portionis.
Roma: magisteriũ frangẽs·uel magisterij confractio.
Roma: tonans·uel sublimis·siue tonitruũ· aut sublimitas.
Romani: tonãtes·uel sublimes·siue tonãtes

sublimiter·aut tonitrua excelsa.
Romelia : magister frangẽs laborãtes· aut sublime tonitruũ laborantiũ.
Roob : platee·uel latitudines.
Roobia : platee domini· uel latitudines dominantium.
Roobotb: platee inclinate·uel platearũ inclinationes.
Roos : turris·uel propugnacula.
Ros : caput·uel initium.
Rosmopbin : caput fortium·uel initium vicinarum.
Rotb : visio·uel festinatio·seu deficiens· aut defectio.

Dic.u.post.r.

RUben : videns filium·uel filius visionis·seu videns in media·aut vidẽs per medium.
Rubeni : videns filium meum·uel filij mei visio·seu videte inter me·aut videte per medium mei.
Rubenite : videntes filios·uel visiões filiorum seu videntes per mediũ.
Rufus : sanans·uel reficiens·siue nos sanãs aut refectio nostra.
Ruma : excelsa·uel videns aliquid.
Rutb: videns·uel festinans·seu deficiẽs·aut defectio.

Sequit᷑ de incipientibus a littera. S.

SAapb : speculũ· uel angustiatus.
Saal : reddens·uel aggrauans.
Saal : vola·uel pugil·seu vulpis· aut ortus aquarũ.
Saalabi :aggrauãs intellectum·uel aggrauatio intelligentie.
Saalim : vole·uel pugiles· seu vulpes· aut ortus aquarum.
Saalum : reddens· uel redditor· siue redditio·aut reddidit eis.
Saar : estimãs·uel estimatio.
Saarite : estimantes·uel estimatores.
Saarim : estimantes eos· uel estimatores eorum.
Saasin : incubuit egrediens·uel incubatio egressionis.
Saba : capta·uel captiua· siue captiuitas· aut conuersio.
Saba : clamans·uel cõuertens·siue clamor aut eloquentia.

Sabcba : rete·uel retinaculũ· siue loquẽs ei aut eloquentia eius.
Sabaias: captus domino·uel conuersio domini.
Sabaim : clamantes· uel eloquentes· siue captiui·aut conuertentes.
Sabama: leua·uel sinistra.
Sabama : excelsa·uel conuersio quedã·siue tollẽs altitudinẽ·aut tollens celsum.
Saban:tollẽs altitudinẽ·uel tollẽs excelsũ.
Sabana : leua meis·uel conuersio quepiam seu tollens altitudinem·aut tollẽs excelsũ.
Sabaotb : virtutes·uel exercitus· siue virtutũ·aut exercituũ.
Sabari : montes circuiens·uel montiũ circuitio.
Sabatb : sceptrum·uel virga·siue baculus· aut principatus.
Sabatba : gyrans·uel circuiens·siue circuitus·aut circũcidens.
Sabatbaca : sedes tua·uel circuiens te·siue circuitꝰ tuus·aut circũcisio tua.
Sabatbai : circuitꝰ meꝰ·uel circũcisio mea.
Sabbatum : requies·uel requietio.
Sabbatismus:reqetio·uel reqes.
Sabe : agne·uel oues·siue septem·aut iuramentum.
Sabee : idem.
Sabe : septies·uel abundãs·siue saturitas.
Sabee : septem·uel abundans· siue saturitas·aut abundantia.
Sabei : captiui·uel clamantes·siue cõuersi· aut eloquentes.
Saber : captiuus vigilans· uel conuersus resurgens.
Saber : virgultũ·uel iurans·siue ouis· aut satietas.
Sabetb : ouis·uel satietas·siue virgultum· aut adiuratio.
Sabetb : captiuꝰ pauidus·uel cõuersio vite.
Sabia : damma·uel caprea·siue iurãs domino·aut satietas domini.
Sablatb : requies·uel intermissio.
Sablatbaim: requies in eis·uel intermissio eorum.
Saboim : damme·uel capree·siue stantes· aut statio.
Saboim : tollens altitudinem· uel tollens excelsum.
Sacbar : cilitium·uel penitentia.
Sacbat : singuli·uel curuantes.

Sada: archanū·uel latus: a latere nō a latitudine.

Sadada: lateri adherens·uel archanū ei⁹.

Sadaia: latus iniquū·uel archanū iniquitatis.

Saddai: omnipotens·uel omnipotētia.

Sade: regio·uel iusticia·siue consolatio·aut veneratio.

Notandū ē in hac lrā scilicet.s.q̄ sicut q̄dā vocales cū apud nos sint eedem: apud hebreos diuersis caracteribus annotant̄·diuersosq̄ sonos habent·ideoq̄ diuersas significatiões ptinēt: ita etiā ipsa eadē.s.cū vna apud nos sit: apud illos diuersa sortit̄ noīa·diuersasq̄ figuras possidet ac diuersos sonos.⁊ idcirco nemo mirū existimet si ipsa eadē in varijs interptatiōib⁹ cōmutet̄. Tres sunt.n.apud hebreos lrē·vna q̄ vocat̄ samech.⁊ simpliciter legit̄ q̄si p.s.nr̄am lrām pferat̄.altera sin uel sen dicit̄·in q̄ stridor quidā non nr̄i sermōis incēstrepit.tertia sade noiat̄·quā nr̄e aures penit⁹ reformidāt.

Sademoth: regiones·uel arua·siue iusticie aut consolationes.

Saderoth: portic⁹ publica·uel cuētio ppl'oꝝ

Sadesor: vberū lumē·uel lux vberū meoꝝ.

Sadith: archanū iusticie·uel consolatio testificationis.

Sadoch: iusticia·uel iustificatio.

Saducei: iusti·uel iustificati·siue iusticie·aut iustificationes.

Saesdema: pestilēs aer·uel pestilētia aeris.

Saph: vinculū·uel labium·siue speculū·aut angustia.

Sapha: vinciens eū·uel labiū ei⁹·siue speculans eum·aut angustia eius.

Saphai: vinciēs me·uel speculās me·siue labiū meū·aut angustia mea.

Saphan: vinciēs ppl'm·uel labium ppl'i·siue angustians eos·aut speculū eoꝝ.

Saphan: absconditus·uel pficiscens.

Saphan: lepus·uel hericius·siue angustians·aut cyrogrillus.

Saphan: speculans donū·uel labiū gratie·seu vinculum superius·aut barba supioris iudicij.

Saphane: vinculum gratie·uel speculator donationis.

Saphane: labiū eius·uel labium superius seu barba eius·aut barba supioris iudicij.

Saphanetphane: saluator mūdi·uel abscō-ditorū repertor. Ipse est ioseph qui ⁊ egyptū saluauit ⁊ abscondita reuelauit pharaoni.

Saphama: abscondit dn̄s·uel pfectio dn̄i·seu speculans donantem dominū·aut labiū gratie domini.

Saphat: iudicans·uel iudicauit·siue iudiciū·aut diiudicatio.

Saphata: iudicans ppl'm·uel ppl'm iudicauit·siue iudicās eū·aut diiudicatio eius.

Saphatias: iudicat dn̄s·uel iudicatio dn̄i·

Saphathmoth: iudicans mortem·uel iudicatio mortuorū.

Sapher: dec⁹·uel pulchritudo·seu speculās vigiles·aut labiū resurgentiū.

Sapphyrus: narrans·uel litteratus·siue librarius·aut egregie speciosus.

Sapphyra: litterata·uel libraria·siue narrans·aut egregie speciosa. Juxta vo ppriétatem syri sermonis interpretatur formosa uel formositas.

Saphon: labiū murmurans·uel speculum inutile·seu vinculum meroris·aut angustia iniquitatis.

Saphtia: iudicat dn̄s·uel iudiciū dn̄i.

Saga: locutio·uel minoratio.

Sahis: temptans·uel temptatio.

Sairath: damma·uel caprea.

Sala: leua·uel missa·siue tollēs·aut missio.

Salahim: pacis grauitas·uel vestimentū graue·siue aggrauans intellectū·aut aggrauatio intelligentie.

Salabon: tollens merorem·aut aggrauatio iniquitatis.

Salabonite: tollentes merorem·uel aggrauati iniquitatibus.

Salacha: leua venit·uel tollens venit·siue tulit sibimet·aut tempatio itinerantiū.

Salai: tollens me·uel missio mea.

Salabū: salus cordis·uel sanitas cordium eorum.

Salama: vestimentum·uel pacificans·siue vestis pacis·aut tribulatio eius.

Salamihel: pax mea deus·uel retribuet mihi deus·siue deus vestimentū meū·aut retributio mea retributio dei.

Salamim: perfecti·uel consūmati·seu perfectio·aut consūmatio.

Salamina: fluctus·uel cōmotio·seu vmbra cōmotiōis·aut saluatio iudicij.

Salathi: frutex·uel petitio.

Salathiel : petens deũ· uel frutex dei.
Sale : egrediens· uel egressio.
Salebim : pacis grauitas· uel vestimẽtũ graue siue aggrauans intellectũ· aut aggrauatio intelligentie.
Salech : egrediens· uel egressio.
Saled : egrediens· uel emissio.
Saleph : missus· uel redditus· siue ꝯsũmatꝰ ꝑfecte· aut ꝯsũmate perfectus.
Salem : pax uel iusticia· seu misit· aut missio
Salem : reddens· uel reddita· siue ꝯsũmata ꝑfecte· aut consũmatio perfectionis.
Salemoth : egrediens mortuus· uel egressio mortui· siue tollens mortem· aut emissio mortis.
Salphaad : vmbra pariter· uel vmbra fortitudinis· seu vmbra formidans· aut vmbra in idipsum.
Sali : missa· uel leua· seu tollẽs· aut missio.
Salim : leua· uel vulpes· siue tollens eos· aut missio eorum.
Salisa : vitula tertia· uel vitula triennalis· seu vitula cõternãs· aut vitula cõternata.
Salissa : idem.
Salma : perfecta· uel pacificans· seu sentiens· aut sensibilis.
Salman : sentiens· uel sensibilis· seu pacificus· aut consũmatio.
Salmana : ꝑfectus· uel consũmatꝰ· siue pacificans eũ· aut sensibilitas eius.
Salmanasar : ꝑfectꝰ vinculo· uel ꝯsũmatus ad vinciendũ· siue sentiens carcerẽ· aut pacificans angustiatos.
Salmane : pacificans eũ· aut consũmatio eius· siue vmbra prohibẽdi· aut vmbra cõmotionis.
Salmanoe : sensus vite· uel pacificãs susceptos· siue vmbra offendiculi· aut imago fortitudinis.
Salmas : sentiens dñm· uel pacificus domini.
Salmon : sensibilis· uel pacificus· siue vmbra virtutis· aut imago fortitudinis.
Salmona : imagũcula eius· uel imago fortitudinis eiꝰ· siue vmbra portionis· aut vmbra munerationis.
Salmonẽ : nomen habitaculi· uel vmbratio muneris· seu vmbra virtutis eorum· aut imago fortitudinis eorum.
Salo : tollens· uel cõmissio eorum.
Saloim : tollẽs eos· uel emissio eorum.

Salom : retribuens· uel pacificꝰ· siue retributio· aut pacificatio.
Salome : pacificãs eũ· uel retributio eius.
Salomi : retribuẽs mihi· uel pacificatio mea
Salomi : pax mea eis· uel retributio mea eorum.
Salomith : tẽptatio respiciens transmigrationem· uel transmigratio respiciens temptationem.
Salomon : pacificus· uel retributor· seu pacificãs merẽtes· aut retribuẽs iniquis.
Saltus : frutex· uel petitio.
Salu : temptatio respiciẽs· uel respectꝰ temptationis. Iuxta etymologiã vero greci sermonis interpretatur vegetatus· aut fortunatus.
Salumith : tẽptatio respiciẽs trãsmigrationem· uel trãsmigratio respiciẽs tẽptationẽ.
Salusa : vita consternata· uel temptatio respiciens eum.
Sama : ibidem· uel ꝑditio· siue exauditꝰ· aut exaudibilis.
Samaa : ibidem perditio eius· uel ibidem exauditio eius.
Samacha : celi tui· uel celos tuos.
Samachias : celi tui domine· uel celos tuos domine.
Samath : nomen inclytũ· uel auditio testimonij.
Samagar : nomẽ aduene· uel exauditio aduenarum.
Samai : exaudiens me· uel ibidem exauditio mea.
Samai : celestis· uel humilis· seu ve mihi· aut ibidẽ perditio mea.
Samaia : humilis dño· uel audiens dñm· siue ibidem auditor dominus· aut ibidem exauditio dñi.
Samaoth : audiens signũ· uel ibidem perditio responsionis.
Samarari : lana mea· uel custodia mihi.
Samarath : nomẽ amarũ· uel exauditio amaritudinis.
Samareꝰ : lana· uel coniunctio· siue custos· aut custodia.
Samari : lana mea· uel coniũctus mihi· siue custos meus· aut custodia mea.
Samaria : lana dñi· uel coniũcta dño· siue custos dñi· aut custodiẽs dñm.
Samaritanꝰ : lana· uel coniũctio· seu custos aut custodiens.

Samaritani: lane·ue coniūcti·seu custodes aut custoditi.
Samarite : idem.
Samaron : ibidem meror·uel ibidem ꝑditio iniquitatis.
Sambucea: sol·uel lumen·siue illuminans·aut illuminatio.
Samech :fultura· uel erectio·siue adiutorium·aut firmamentū.
Samer : custodiēs·uel custoditus·siue custos·aut custodia.
Sames : sol·uel fons solis· seu mandatum humile·aut mandatū humilitatis.
Sangar : nominatꝰ incola·uel nominatio aduenarū.
Samias : sustollēs nomē dn̄i·uel audiens dn̄m plasmatorem.
Samir : vepres·uel incultū·siue nomen vigilie·aut exaudiēs vigilantes.
Samith : nomē temporale·uel auditio peccati.
Samodi : nomina·uel nominatiões.
Samoe : nomen vite· uel exaudiens susceptionem.
Samothracia : audiens respōsionē·uel audiens reuelationē·seu auditio responsionis aut auditio reuelationis.
Samathraces : audiētes responsionem·uel audiētes reuelationē·seu auditores respōsionū·aut auditores reuelationū.
Samsari : uominatus princeps·uel exauditor angustie.
Samri : nomē lacescēs·uel exauditio amaritudinis.
Samsame : nomē auditum·uel famosa auditio.
Samson : sol fortis·uel solis fortitudo·seu sol eoꝝ·aut illuminans eos.
Samu: audiens·uel exaudibilis·seu ibidem ꝑditio·aut ibidem exauditio.
Samua : audiēs eū·uel exaudibilis ei·siue ibidē ꝑditio eiꝰ·aut ibidē exauditio eius.
Samuel : nominatꝰ deo·uel postulatꝰ a deo·siue audiēs deū·aut exauditio dei
Samū : audiēs eos·uel nominatio eoꝝ.
Samus : nominatꝰ·uel exaudibilis.
Samusathā : noiatꝰ eis·uel exauditio eoꝝ.
Samusathi : noiatꝰ mihi·uel exauditio mea
San : dormiens·uel secutus·seu abundans aut egrediens.
Sanaballath : abundans vir tempore· uel egressa deuoratio peccatoris.
Sanabia : dormiens dn̄o·uel egressio dn̄i·seu abūdās dn̄o·aut securitas dn̄i.
Sanā : dormiēs ꝑplꝰs·uel securitas ꝑpli·seu abundās eos·aut egressio eoꝝ.
Sanan : dormiēs dn̄o·uel egrediēs grā·seu abūdant donatꝰ·aut securitas gratificata.
Sanami : dormiens dn̄o eis·uel egrediens grā eoꝝ·siue abundant donās eos·aut securitas gratificationis eoꝝ.
Sandicus : abūdās cōpunctio· uel egressio cōpunctionis.
Sanir : deus luminis·uel deꝰ lucerne·seu leuans nouitatē·aut nouitatē attollens.
Sapan : speculator·uel labiū eius·siue iudiciū superiꝰ·aut barba supioris iudicij.
Sara : princeps·uel carbo·seu velamē·aut angustia.
Sarra :idem.
Saraa : princeps eiꝰ·uel carbo eiꝰ·seu eius velamē·aut angustia maloꝝ eius.
Saraballa : principatū habentia·uel carbonum deuorationes.
Sarabias : ꝑnceps patꝝ dn̄i·uel principās dn̄i patruus.
Sarad : descendēs·uel descensio·siue descēdit·aut ut descenderet.
Saraphat : incendens·uel incendiū.
Sarahe : princeps fratrū·uel velamen fraternū·siue carbo suscipiēs·aut āgustia vite
Sarai: princeps meus·uel carbo meus·seu velamē meū·aut angustia mea.
Saraia : princeps fuit·uel principās dn̄s·seu vinctus dn̄o·aut angustia dn̄i.
Saraias : ꝑnceps dn̄i·uel ꝑncipās dn̄s·seu velamen dominās·aut angustia dn̄i.
Saraite : principes·uel angustiati·siue carbones·aut velamina.
Sarar : porta·uel candor·seu cantilena·aut cantor introiens.
Sararim : porte eorum·uel cantātes eis·seu cantilene eoꝝ·aut cantores introeuntes ad eos.
Sarasa : princeps tribulator·uel princeps tribulatꝰ·seu ꝑnceps tribulatiōis·aut principatus tribulatio.
Sarasar : princeps fuit·uel elatio angustie·seu princeps tribulationis·aut principans tribulationibus.
Sarath : vincens·uel lepra·seu tribulatio·aut morbus insanabilis.

Sephar : liber·uel littera·seu librarius·aut litteratus.
Sephartbalim : liber psalmoꝝ·uel volumē hymnorum.
Sepharuaim : libri ipsi·uel littere ipse·seu librarij eoꝝ·aut ipsi litterati eoꝝ.
Sephat : iudicās·uel iudicatio.
Sephata : iudicās eū· uel iudicatio eius.
Sephathias : iudicās dn̄s·ul' iudicatio dn̄i
Sephala : humilis·uel campestris· seu vallis·aut planities.
Sepher : libri·uel littere·siue decus·aut pulchritudo.
Sephet : iudiciū·uel diiudicatio.
Sepheus : spiculatus·uel egrediens.
Sephi : spiculatꝰ·uel vnipes.
Sephina : aquilo·uel aquilonaris·seu temptans eos·aut temptatio eoꝝ.
Sephion : egrediēs·uel abditꝰ·seu egredere os meroris·aut egrediēs os tristicie.
Sepho : spiculator·uel bipes.
Sephon : specula·uel aquilo·seu speculū·aut archanū.
Sephonite : specula· uel archanū· seu aquilonares·aut speculatores.
Sephor : auis·uel spiculum·seu adherens· aut placens.
Sephora: auis eius·uel speculās eū·seu placens adhesit·aut adhesio placuit.
Sephrai:placēs signū·uel adherēs subteriꝰ
Sephthan : speculator humilis·uel archanū responsionis.
Sephu : spiculum·uel spiculator·seu bipes· aut vnipes.
Sephutan : atterens naues·uel attritio nauiū·seu adumbrās iusticiā·aut vmbraculū iusticie.
Segar : calidus·uel minoratus.
Segim : spine·uel tribuli·seu pungens eos· aut punctiones eoꝝ.
Segon : locutio murmurās·ul' loq̄la iutilis
Segor : iunior·uel paruula· seu calens·aut meridiana.
Segur : spina paruula·uel loq̄la inutilis.
Segur : iunior·uel paruulus·seu calēs·aut meridianus.
Sephin : exitus·uel exeuntes.
Seyr : hircus·uel hirsutus·seu hispidus·aut pilosus.
Seyra : hispida·uel hirsuta·siue horribilis· aut pilosa.

Seyrath : idem.
Sela : petitio·uel vmbraculū·seu dimittēs eum·aut dimissio eius.
Sela : semper·uel in finē·siue sempiternꝰ·aut in sempiternū.
Selachi : tollens sibimet·uel temptatio ambulantis.
Sella : petitio·uel vmbra eius.
Sellai : petitio mea·uel vmbraculū meū.
Sellaia : petens dn̄m·uel vmbraculū dn̄i.
Sellaite : petentes·uel sempit̄ni·seu dimittētes eos·aut obumbracula eoꝝ.
Selam : missus·uel latus: a latere·non a latitudine.
Selam : petitio·uel sempit̄nitas·seu obumbrans eos· aut dimissio eoꝝ·
Selcha : ramus·uel ꝓpago· seu paci suspirans·aut pacificꝰ erubescens.
Selebin : petēs filios·uel obūbraculū filioꝝ
Selech : petens·uel dimittēs·seu vmbraculum·aut sempiternitas.
Selecha : tēptatio itineris·uel tēptatio ambulantis·siue obumbrans eos·aut sempiternitas eius.
Sellem pacificus·uel pacatus·seu pacificans·aut pacificatio.
Sellemite : pacifici·uel pacati·seu pacificantes·aut pacificationes.
Seleman : redditus dn̄o est.
Selemias : redditꝰ dn̄o·uel redditio dn̄i.
Selemi : tēptatio respiciēs transmigrationē uel transmigratio respiciens tēptationē.
Selles : petitio·uel pacificans.
Selethai : frutex vulturis·uel petitio deuorantis.
Seleucꝰ : exiēs aduocatꝰ·uel exiēs aduocatio·seu tollens semetipsos·aut itineris experimentum.
Seleucia : exiēs aduocatio·uel exitus aduocationis·seu tollens semetipsam·aut itineris experimentum.
Selim : vulpes· uel tollens·seu auulsio·aut dimissio.
Selma : sensus·uel ꝑfectio.
Selmai : sensus meus·uel ꝑfectio mea.
Selmon : pax·uel sensus· seu fortis imago· aut virtutis vmbraculū.
Selo : de ei·uel dimissio eius·seu petēs eū.
Selom : auulsio·uel dimissio·siue translatꝰ· aut restituens.
Sellū : pacificus·uel pacatus·seu pacificās

aut pacificatio.
Sem : audiēs·uel nominatꝰ·siue famosus· aut famosa auditio.
Sema : nomen auditū·uel famosa auditio.
Sēma : idem.
Sēmaa : nomen auditū ei·ue lfamosa exau/ditio eius.
Sēmaia : nomē auditū dño·uel famosa ex/auditio dñi.
Semanoth : nomē humile·uel nomē humi/litatis·seu nomen auditum·aut nominata auditio.
Semarith : nomen quesitum·uel auditio bo/nitatis.
Semath : nomen temporale·uel exauditio ꝑccatoris.
Semathei : noīati ꝑccato·uel exauditi tem/poraliter.
Semadabe : nomen scitū·uel nomē auditū· seu noīs auditio·aut noīs scientia.
Seme : audiens·uel auditio·seu nomen·aut nominatio.
Semeher : nomē fontis·uel exauditio putei.
Semedab : nomē ꝑditionis·uel ibi ꝑdi/tio·seu nomen auditiōis·aut ibidem exau/ditio.
Semegar : ibi aduena·uel ibi colonꝰ·seu au/ditio aduene·aut nomē aduenaꝝ.
Semei : audi mihi·uel audi me·seu nomen meū·aut auditio mea.
Semeias : audiēs dñm·uel noīatꝰ dño.
Semeitici : nominati mihi·uel exauditores mei.
Semel : sol uel idolū. Et notandum ꝙ hoc nomen in hebreis uoluminibꝰ quasi sermo latinus fit a similitudine. Vñ ⁊ simulacra dicunꝫ ipsa idola quasi simulata.
Semelias : idolū dñi·uel sol dominicꝰ.
Semer : nomē amarum·uel exauditio ama/ricationis.
Semerias : coniūctus dño·uel custodia do/mini.
Semeron : vepres doloris·uel terra inculta merentiū·seu nomen magistri dolentis·aut audiens magistrū inutilem.
Semes : sol·uel fons solis·seu mandatū hu/mile·aut mandatū humilitatis.
Semi : nomē auditū mihi·uel famosa exau/ditio mea.
Semida : nomen meū scitū·uel nomen meū auditū·seu noīs mei auditio·aut nomē meū scientia.
Semidabe : nomē meū scitū·uel nomē meū auditū·seu nomen meū auditio·aut nomen meū scientia.
Semidate : nomina mea scita·uel noīa mea audita : seu noīuꝫ meoꝝ auditiōēs·aut no/minū meoꝝ scientie.
Semir : vepres·uel incultū·seu terra spino/sa : aut terra inculta.
Semiramoth : nomen meū videns mortem uel auditio mea visio mortis.
Semoth : nomē mortuū·aut auditio mortꝭ.
Semua : nominatꝰ·uel exaudibilis.
Sēneser : blassemus·uel ɔl assemia.
Sēnoth : noīa·uel auditiōēs·seu nomē signi aut exaudita responsio.
Semrā : audiēs nomē excelsum·uel famosa auditio exaltationis.
Semramite : audientes noīa excelsa·uel fa/mose auditiōēs exaltationū.
Semri : nomen lacescēs·uel auditꝰ amarꝰ.
Semron : nomen eius·uel auditio eius·seu custos vidit·aut visiōis custodia.
Semromarom : nomē amare tristicie·ul' au/diēs amaꝝ merorē·seu custos amari mero/ris·aut custodiens merorē amaritudinis.
Semsai : audiens nomē salutis·uel famosa auditio saluatoris.
Semsbi : sol meꝰ·uel illuminatio mea.
Sen : dentes·uel abundantia·seu suꝑ vulnꝰ· aut amplora temptationis.
Senna : voluntas·uel mandatum·seu vo/luntas mandati·aut mandatum volunta/tatis eius.
Sena : tollens·uel angustia·siue dens eius aut abundātia eius.
Senaa : tollēs eū·uel angustia eius·seu suꝑ vulnus eius·aut amplora tempatiōis eiꝰ.
Sennaab : voluntas patris·uel mandatū paternū·seu volūtas mandati paterni·aut mandatū volūtatis paterne.
Sennaar : fertilis·uel fetor eorū·siue excus/sio dentiū·aut dentiū vacuefactio.
Sennacherib : tollens deserta·uel alleuans desertionem.
Senā : deus populi·uel angustians populū· seu tollens eos·aut abundantia eoꝝ.
Sennaser : voluntas diuitiaꝝ·uel mandatū beatitudinis.
Sene : deus eiꝰ·uel angustiās eū·seu tollēs eū·aut abūdantia eius.

Senech : cymbalũ·uel tinnitus.
Senesarma : tollens rubrũ·uel temptatiões tollens.
Sẽnim : volũtas mandati eoꝝ· uel mãdatũ volũtatis eoꝝ.
Senron : nomen videns·uel custos nois.
Sensbi : sol meꝰ·uel illuminatio mea.
Sennua : dentes mouens·uel ãphora temptationis cõmote.
Seon : calor·uel calidus·siue germen quod nõ est·aut germen inutile.
Seon : tẽptatio lacescens·uel allocutio inutilis·seu germen temptatũ·aut germinatio temptationis.
Seor : calens·uel paruulus·seu minor·aut meridianus.
Seorim : minorans eos·uel caliditas eoꝝ.
Sephi : spiculatꝰ·uel vnipes mollis.
Sephima : spiculũ fractũ.
Seraphin : ardor·uel incendiũ·seu ardẽtes aut incendẽtes.
Seraia : ꝑnceps dñi·uel angustiãs dñm.
Serabias : idem.
Sereser : princeps principũ·uel augustians principes.
Sereth : princeps·uel lepra·seu tribulatio· aut reliquie principatꝰ.
Sergius : princeps vallis·uel princeps horti·seu princeps horti humiliati·aut angustians hortũ humiliatũ.
Serim : principãs eis·aut angustia eoꝝ.
Seron : princeps meroris·uel cantans tristiciam.
Ser : carbo murmurantiũ·aut angustia inutilium.
Serua : vinculũ·uel angustia.
Seruch : lorũ·uel corrigia·siue dependens· aut ꝑfectio.
Seruia : vinctus·uel vinctio·seu angustiãs aut angustiatus.
Sesa : temptatio·uel farinatꝰ·siue longeuꝰ· aut egrediens.
Sesach : manus·uel byssus·seu manꝰ sacci· aut saccus byssinus.
Sesai : egrediens mihi·uel longeuitas mea· seu farinatus meus·aut temptatio mea.
Sesamor : tẽptatio vrgẽs·uel egressio attrectans.
Sesan : tẽptatio doni·uel egressio grẽ.
Selban : tribulatio veniens·uel tribulator edificationis.
Selbasar : tribulator·uel tribulatus·seu tribulans·aut egrediens.
Sesima : egressio mortificationis·uel egressũ est os tristicie.
Sesion : egressio tristis oris·uel egressum est os tristicie.
Seth : ponens·uel positus·seu posuit·aut resurrectio.
Seth : semẽ·uel germẽ·seu germẽ·aut poculũ
Sethar poculũ suscitans·uel germẽ vigilie.
Sethim : spine·uel germina·seu positiões.
Sethri : exactor meꝰ·uel abundãtia mea·seu diuertens mihi·aut diuerticulũ meũ.
Sethrai : seminans magister meꝰ· uel resurrectio magistri mei.
Seethim : spine·uel germina·seu positiões.
Seema: loquens·uel tentoriũ·seu vulpecula clamans·aut tabernaculũ.
Sene : loquẽtes·uel tentoria·seu vulpecule clamantes·aut tabernacula.
Scenophegia : tentorioꝝ occursio·uel tabernaculoꝝ sollẽnitas.
Scena : vulpecula hec·uel tabernaculũ ipsũ.
Sephanꝰ : corona·uel norma nostra· seu iudicans nos·aut speculator noster.
Stephanus : regula·uel coronatus·seu speculans·aut iaculatio.
Stephana : corona·ul' norma nostra·seu iudicans nos·aut speculatrix nostra.
Stephana : regula·uel corona·seu speculãs aut iaculatio.

hic.i.post.s.

SIa : dormitatio·uel indigentia·seu dormitantes·aut indigẽtes.
Siaa: dormitãs ei·uel indigẽtia eiꝰ.
Siaba : indigẽs patre·uel dormitatio pris.
Siai : dormitãs mihi·uel indigentia mea.
Siam : sitis·uel sitiẽs·seu dormitans·aut indigentia eoꝝ.
Siba : recte·uel cõuersio·seu venit egressus aut venit egressio.
Siban : rectitudo doni·uel ꝯuersio grẽ.
Siboim : rectus·uel cõuersus·seu egrediens eis·aut cõuersio eoꝝ.
Siecha : insania·uel ebrietas.
Siecharij : ebrij·uel insani.
Sichar : penitens·uel penitẽtia.
Sichar : ramus·uel cõclusio·seu byssus·aut cilitium.
Sicheleech: desecatio vocis adducte·uel adductio vocis desecate·seu effundẽs sextariũ

aut effusio sextarij.
Sichem : humerus · uel humeri · seu labor · aut laborantes.
Sicher : ebrius · uel ebrietas.
Sichera : ebrius ei · uel ebrietas eius.
Siccileg : effundens sextarium · uel effusio sextarij · siue defecatio vocis adducte · aut adductio vocis defecate.
Sicilia : ponderosa · uel laboriosa.
Sicilienses : ponderosi · uel laboriosi.
Sichima : humerosa · uel laboriosa. Ipsa est que est et sichim : sed in latinum et grecum sonum vertitur ut sichima pronuncietur.
Sichim : humerosi · uel laboriosi.
Sicione : pondus doloris · uel laboriosa iniquitatis.
Siculus : pondus consilij · uel labor festinationis.
Sichem : coniunctus · uel venatio fontis · uel taciturnitas.
Sidon : salus · uel tacens · seu saluans.
Sidonij : salui · uel tacentes · seu saluantes · aut taciturnitas.
Sidon : venatio · uel commotio · seu venatio tristicie · aut commotio iniquitatis.
Sidama : commouens eum · uel venatio eius · seu commouens tristiciam ei · aut venatio iniquitatis eius.
Sidoma : venatio · uel commotio · seu venatio meroris · aut venatio inutilis.
Sidomij : venantes · uel commouentes · seu venatores meroris · aut venantes inutile.
Sidrac : decor · uel decorus · seu decus meum · aut decorus mihi.
Siene : sitis · uel sitiens · seu dormitatio · aut indigentia.
Sienenses : dormientes · uel sitientes · seu indigentes · aut indigentie.
Sibab : supattollens · uel supattollere.
Sila : missus · uel missio.
Silam : missio eius · uel missio eorum.
Silas : missa plasmatio · uel missionem sustollens.
Sillem : recens · uel nouus · seu recenter · aut nuperrime.
Silliti : missus mihi · uel missio mea.
Silo : auulsio · uel vbi est ipsa.
Silo : auulsio · uel translata · seu dimissio · aut restitutio.
Silonite : auulsi · uel vbi sunt ipsi.
Silonite : transferentes · uel auellentes · seu dimittentes · aut restituti.
Silloa : missus · uel missio · seu missus ei · aut missio eius.
Siloe : idem.
Siloam : missus eis · uel missio eorum.
Siloni : transiens · uel auellens · seu dimissio aut restitutio.
Silonite : transferentes · uel auellentes · seu dimissi · aut restituti.
Siluanus : missus frater · uel emissio ad fraternitatem.
Simmaa : exauditio · uel exaudibilis.
Simmachus : exauditus · uel exaudibilis.
Simmaith : mortificans · uel mortificatio · seu mortificatus · aut quicunque morietur.
Symeon : auditus · uel exaudibilis · seu audiens merorem · aut nomen habitaculi.
Symeonite : auditi · uel exaudibiles · seu audientes tristiciam · aut nomina habitaculorum.
Symon : obediens · uel obedientia · seu ponens tristiciam · aut auditor meroris.
Simpalma : vocum copulatio · uel vocum conuenientia.
Simuth : locus · uel loca.
Sin : temptatio egrediens · uel egressio temptationis.
Sin : dentes · uel dentosi · seu super paruulis · aut amphora temptationis.
Sin : rubus · uel odium · seu mandatum · aut egrediens.
Sina : dentes eius · uel dentium eius · seu super vulnus eius · aut amphora temptationis eius.
Sina : mensura · uel mandatum · seu rubus eius · aut odiens eum.
Sina : temptatio egrediens mihi · uel egressio temptationis mee.
Sinai : mensura mea · uel mandatum meum · seu rubi · aut odia : plurali numero.
Sinai : dentes mei · uel dentium meorum · seu super vulnus meum · aut amphora temptationis mee.
Sincus : egrediens · uel odiosus · seu leuans me · aut alleuatio mea.
Singagma : doctrina · uel institutio.
Sinichion : victori deo palma · uel victoria dei triumphus.
Sinchichen : loquens · uel loquela · seu caritas.
Sion : specula · uel semen eius.
Sion : mandatum · uel numen · siue speculum · aut speculatio.

Sior: paruulus·uel turbulent⁹·seu turbid⁹ aut firmamentū nouū.
Siorlabanath: paruulus candidatus·uel firmamentū noue albedinis.
Sir: aula·uel lebes: quā vulgo ollam vocant·id est chaldariam.
Sira: aula eius·uel lebes eius.
Sirath: murus·uel maceria.
Siracusa: mur⁹ gladij·uel maceria leticie
Sirasirim: cantantia cantica canticoꝝ.
Syria: ara·uel humecta·seu sublimis·aut sublimitas.
Syrij: are·uel humecti·seu sublimes·aut excelsi.
Syrophenissa: alte cōuersa mulier·uel sublimitas cōuersiōis assumpte.
Sirtes: tribulatiōes·uel angustie·seu potiones·aut tractationes. Sirtes enī a tractu salustius dicit appellari.
Sis: temptatio·uel farina·siue egrediēs ei·aut longeuitas eius.
Sisai: temptās me·uel farina mea·seu egrediens mihi·aut longeuitas mea.
Sisam: temptans eos·uel farina eorum·seu egrediens eis·aut longeuitas eoꝝ.
Sisara: equi visio·uel exclusio gaudij·seu tollens cedentem·aut excludens gaudentem.
Sissiriel: timens deū·uel benedict⁹ dei.
Siuram: dignitas·uel elatio.
Sicilia: ponderosa·uel laboriosa.
Sicilienses: ponderosi·uel laboriosi.
Sithia: vulpes illuminata·uel tentoriū illuminatum.
Sithe: vulpecule illuminate·uel tabernacula illuminata.
Sitopolis: vulpes illuminata ciuibus·uel vulpeculis illuminata ciuitas.
Sitopolite: vulpecule illuminate ciuib⁹·uel vulpibus illuminati ciues.
Smirna: ꝯsūmatio amaritudinis·uel amaricatio consūmata.
Smirnei: ꝯsūmati in amaritudine·uel amaricati in consūmatiōe.
Smirne: cantans canticum·uel cantatio eorum.
Smirnenses: cantantes cantica·uel cantationes eorum.

Hic. o. post. s.

S
Oa: saluans eū·uel locutio eius.
Soar: pusill⁹·uel pusillanimis·seu pusillitas·aut pusillanimitas.
Soba: serra secans i ea·uel mandatū i ea.
Sobab: conuertēs·uel cōuersio.
Sobaba: ꝯuertens eū·uel cōuersio eius.
Sobach: simplex·uel colūbaris·seu cōuertens te·aut conuersio tua.
Sobai: serra mea secans·uel mādatū meū in ea.
Sobal: spica·uel vectes ad portandum·seu vana vetustas·aut vanitas vetustatis.
Sobi: serra secans me·uel mandatū in me.
Sobnas: sedens·uel sedes·seu diuertens·aut diuerticulum.
Sobocb: irretinens cōuersio.
Sobochai: conuersio mea·uel incendium meū·uel irretinēs vulturē·aut cōuertēs deuoratorem.
Socha: ramus·uel ꝓpago.
Sochat: rami·uel ꝓpagines.
Socho: ramus·uel humilitas·seu vmbraculum.
Soccho: idem.
Socchot: tentoria·uel tabernacula·seu rami aut humilitates.
Soccothbenoth: tentoria filij respondentis·uel tabernacula filij temporalis.
Sodac: excludēs·uel lat⁹: a latere·nō a latitudine·seu archanū·aut exclusio.
Sodada: lat⁹ ei⁹·uel excludēs eū·seu archanū eius·aut exclusio eius.
Sodi: latus meū·uel archanū meū·seu exclusio mea.
Soddi: idem.
Sodoma: pastio silens·uel declinatio eoꝝ.
Sodoma: fulua·uel sterilis·seu cecitas·aut pecus silens.
Sodomie: pastiones silentij·uel declinationes eoꝝ.
Sodomite: fului·uel steriles·seu ceci·aut pecora silentia.
Soem: gyrus·uel expectatio eoꝝ.
Soen: gyrus·uel expectatio.
Soene: gyrus eius·uel expectatio eorū·siue expectans eos.
Soer: expectans·uel expectatio·seu gyrans·aut circūdatio.
Sophat: irretit⁹·uel euisceratus·seu irretitio·aut euisceratio.
Sophai: speculū meū·uel speculator me⁹.
Sophan: atterens·uel attritio·seu vmbraculum·aut vmbratio.

Sophar: speculãs eũ·uel specule dissipatio· siue dissipans speculatorem·aut speculatorẽ videbo.
Sopheth: iudicans·uel diiudicatio.
Sopher: liber·uel narratio.
Sophera: narrans eũ·uel liber eius.
Sopherech: liber vite·uel narratio pauoris
Sophim: speculans eos·uel speculator eoꝝ
Sophonias: speculum dñi·uel cognitor archanorũ dei.
Sophonias: abscondẽs dominũ·uel abscõditus domino·seu speculans dñm·aut speculator dñi.
Solemtes: auellẽs·uel dimittens·seu auulsio·aut dimissio.
Solomuth: temptatio respiciens transmigrationem.
Somer: custos·uel custodia·seu custodiẽs aut custoditus.
Somorias: custos dñi·uel custodiẽs dñm
Somptophanec: saluator mũdi·uel abscõditorũ redemptor.
Son: pecus eoꝝ·uel dentes eoꝝ.
Son: pupilla eoꝝ·uel secundꝰ eis·seu coccꝰ eoꝝ·aut coccinũ eoꝝ.
Sonar: coccinea·uel subsistens eis·seu pecora eoꝝ·aut pecora rubea.
Soni: pecus·uel dentes.
Soni: pupilla mea·ul' dẽtes mihi·seu coccꝰ meus·aut coccinũ meũ.
Sonũ: pupilla eoꝝ·uel secundꝰ eis·seu coccꝰ eoꝝ·aut coccinũ eoꝝ.
Soon: ciuitas·uel oppidum.
Soonthanis: ciuitas egypti·uel oppidum mandantis humilia.
Soor: petra pusilla·uel fortis pusillanimis seu mane plasmatus·aut angustiatus fortiter.
Sooria: petra pusilla·uel dñi plasmatio.
Sopthim: liber iudicũ·uel liber iudicantiũ
Sor: plasmatus·uel angustiatus.
Sor: petra·uel fortis·seu tyrius·aut meridianus.
Soraratb: hostes tui·uel hostiũ tuorũ·seu ĩmicoꝝ tuoꝝ·aut bellantiũ ꝯ te.
Soreth: bona·ul' optima·seu electio·aut eligens bona optima.
Soreth: bona vitis·uel optima vinea·seu electa vitis·aut vinea electionis.
Sori: petra mea·uel robur meũ·seu plasmatus mihi·aut angustia mea.
Sorim: horreũ·uel cibarium·seu roborans eos·aut plasmatio eoꝝ.
Sosipater: saluans dispersos·uel narrans dispersionẽ.
Sosthenes: saluans eos·uel saluans in tpe siue gaudij dator·aut da mihi gaudiũ.
Sosthratus: saluans dispersos·uel saluans in tempore.
Sotha: archanũ·uel exclusio.
Sothai: archanũ meũ·uel exclusio mea.
Sothelrei: radicans signum·uel radix subterior.
Sothites: archanus·uel excludẽs.
Stoici: facientes cantilenas·uel in porticibus disputantes.

Hic.u.post.s.

SU: salus·uel saluator.
Sua: salus eius·uel saluans eũ.
Suaa: saluans eũ·uel saluator eiꝰ.
Sual: reddens·uel saluãs·seu salꝰ·aut redditio.
Suar: saluator suscitans·uel saluatiõis vigilia.
Suba: incendẽs·uel incendiũ·seu cõuertẽs aut conuersio.
Subach: frutetũ·uel condensũ.
Subachai: frutetum meum·uel condensio mea.
Subabel: conuersus deo·uel incendiũ dei.
Subochai: irretiens·uel irretitus·seu incendiũ meũ·aut cõuersio mea.
Subba: excelsus·uel sublimitas.
Subna: sedens·uel reuertẽs·seu sedes·aut reuersio.
Subnã: sedẽs eis·uel reuersio eoꝝ.
Subnel: cõuersus deo·uel incendiũ dei.
Suchna: obumbrans eũ·uel tabernaculũ eius.
Suddi: archanũ meũ·uel de latere meo.
Sue: loquens·uel locutio·seu cantans·aut cantilena.
Suph: rubrũ·uel scirpus·seu speculum·aut effusio.
Supha: scirpus eius·uel rubrũ ei·seu effũdens eũ·aut speculatio eius.
Supham: atterẽs·uel attritio·seu vmbraculum·aut vmbratio.
Suphamite: atterentes·uel obumbrantes·seu attritiões·aut obumbracula.
Suphan: atterẽs·ul' effusio grẽ·seu vmbraculum·aut obumbratio.

Suphaphin: atterens naues·uel adumbraculum rostroꝝ.
Suphereth: vanitas vite·uel irritū pauoris.
Suphim: vnctus·uel vnctio·seu effundens eos·aut speculū eoꝝ.
Suphir: vanitas·uel irritū.
Subam: saluans eos·uel saluatio eoꝝ.
Subamite: saluātes eos·uel saluatiões eoꝝ.
Sui: loquens·uel locutio.
Suithes: idem.
Sun: petra·uel lapis durus·aut durities.
Sunā: lapideus ppl'us·uel duritia ppl'i.
Sunamite: lapidei populi·uel duritia populorum.
Sunamith: mortificata·ul' mortificatio·seu mortificans·aut quicūq; morieť.
Sunamitis: misera·uel captiua·seu mortificans·aut mortificata.
Sunē: coccinū·uel coccineū·seu dentes·aut eleuatio dentiū.
Sunē: lapideus oculus·uel duritia fontis.
Suni: petra mea·uel lapis meus·seu dur⁹ mihi·aut duritia mea.
Sunite: petre mee·uel lapides mei·seu duri mihi·aut duritie mee.
Sur: murus·uel robustus·seu continēs·aut directus.
Sur: angustia·uel acerbitas·seu directio·aut continentia.
Suri: angustia mea·uel exacerbans me·seu murus meus directus·aut continētia mea robusta.
Suriel: acerbans deū·uel angustia dei.
Suribel: mur⁹ dei·uel robustus deo·seu cōtinens deū·aut directio dei.
Surihelli: fortis meus deus·uel angustiās me de⁹·seu de⁹ cōtinens me·aut deus directio mea.
Surisadde: fortis dn̄s·uel continens mea vbera·seu murus acerbus·aut directio angustiarum.
Surisaddai: fortis dn̄s me⁹·uel continētia vberū meoꝝ·siue murus acerbitatꝫ mee·aut directio angustiaꝝ meaꝝ.
Sus: gaudiū·uel leticia.
Susa: leta·uel gaudens·siue gaudium aut leticia.
Susach: letus·uel gaudēs cilitio·seu gaudiū·aut leticia cilitij.
Susachi: letus·uel gaudēs cilitio eoꝝ·seu gaudiū·aut leticia cilitij eoꝝ.
Susan: gaudiū doni·uel leticia gratie.
Susanna: gaudiū grē·uel leticia respōsiōis.
Susanna: liliū·uel gratia·seu obtentus lilij aut obtinuit gratiā.
Susannethanei: liliū possidentes·uel gratie emulatores·seu gaudiū doni humilis·aut leticia grate emulationis.
Susi: gaudiū meū·uel leticia mea·siue obtinuit equū·aut obtinuit equitationē.
Susis: gaudiū viri·uel leticia assumpta·seu reuertēs mihi·aut reuersio mea.
Susis: gaudiū ꝯsilij·uel leticia estimātꝫ·seu obtinuit equū·aut obtinuit equitationē.
Suthala: radix·uel radicatus.
Suthalam: radicat⁹ eis·uel radicatio eoꝝ.
Suthalaite: radicantes·uel radicati.
Suthale: poculū mixtū·uel spina madida·seu spina viridis·aut spinarū madidatio.
Suir: faciens ignē·uel augens incēdiū.

Sequitur de incipientibus a littera. T.

TAaph: pauor·uel sup·seu pauidus aut supior.
Tabath: bona·uel bonitas.
Tabeth: occidens·uel interficiens·seu occisio·aut interfectio.
Tabehel: bonus deus·uel bonitas dei.
Tabenensiothe: occidentes·uel interficientes·seu occisores·aut interfectores.
Tabita: dāma·uel caprea.
Tachos: silens·uel silentiū.
Taddeus: apprehendēs princip̄e·uel apprehensio principis.
Taphath: aduentus paruuli·uel paruulus veniet.
Taphia: claudicās·uel claudicatio·seu vitā remittens·aut remissio vite.
Taphne: malū ab arbore: non a malitia·uel tympanū apertū·seu tympani apertio·aut tympanū adaperiens.
Tala: ros·uel irroratio.
Talā: irrorans eos·uel irroratio eoꝝ.
Talla: ager·uel appensio eoꝝ.
Tallā: appendens eos·uel ager eoꝝ.
Tamath: pars ꝑfecta·uel ꝑfectio ꝑtis·seu datū ꝯsūmatū·aut ꝯsūmatio data.
Tanameth: consolator·uel consolatus·seu consolans·aut consolatio.
Tapsophs: specula·uel speculū·seu speculator·aut speculatio.

Tarela: vidẽs terebinthũ· uł visio arbuscule
Targal: explorator· uel exploratio· seu sciẽs iugũ· aut sciẽtia iugi.
Tarthan: supstitus· uel elongans· siue turturẽ dedit· aut turturis datio.
Tau: signũ· uel subter· seu signatus aut subterior.
Trachonitidis: cogitans tristiciã· uel cogitatio tristicie.

Hic.e.post.t.

Tertius: adiungẽs· uel adiũctio· seu applicans· aut applicatio.
Tertullius: ager eorũ· uel placens stercore.

Hic.i.post.t.

Tiberius: videns· uel bonus· seu videns eũ· aut bonitas eius.
Tiberiadis: visio· uel bonitas· seu vidẽs testimoniũ· aut bonitas testificationũ
Tiphonius: gebennalis dolor· uel latitudo iniquitatis.
Tigris: velox· uel velocitas.
Timon: ruminãs· uel pinguedo· seu pinguis aut ruminatio.
Timotheus: beneficus· uel beneficiũ· seu benefaciẽs· aut beneficiẽtia.
Tyrãnꝰ: ꝯtinẽs eos· uel ꝯfortatio eoꝝ.
Tyrãni: ꝯtinẽtes eos· uel ꝯfortantẽs eoꝝ.
Tyrus: angustia· uel tribulatio· seu plasmatio· aut fortitudo.
Tyrij: plasmati· uel tribulati· seu fortes· aut angustiati.
Tithicus: tacens· uel taciturnus· seu silẽtiũ aut taciturnitas eius.
Titus: querens· uel bonus· siue lutũ· aut lutatus.
Triphena: inuens· uel reuertẽs· seu nutus· aut reuersio.
Triphosa: clara· uel perspicua· seu clare videns· aut pspicue attendens.

Hic.o.post.t.

Tob: bonus· uel bonitas.
Tobias: bonus dño· uel bonitas dñi· seu ductꝰ ad luctũ· aut conuersus ad vniuersa.
Tobis: bonus vir· uel bona assũptio.
Tophel: ruina· uel cadens· seu tractãs· aut irruens.
Topacion: bonũ testamentum· uel bonitas testamenti.
Troade: seruiens· uel seruitium· seu requies· aut latitudo.
Trophimus: dissoluẽs· uel dissolutus· seu dissoluẽs thalamos· aut dissolutio thalamorum.

Hic.u.post.t.

Tubal: ductꝰ ad luctũ· uel cõuersus ad vniuersa.
Tubal deferens· uel desertus· seu deferens· aut delatus.
Tubalchaim: ductꝰ ad luctũ lamentatiõis uel conuersus ad vniuersa acquisitiõis.
Tubalchaim: deferẽs possessionẽ· uel deferẽs lamentationẽ· seu delatꝰ possessioni· aut desertus acquisitioni.
Hucusqȝ per simplicem .t. litteram· id est sine aspiratione lecta sunt principia noiuȝ: exinde que sequũt· aspiratione addita legenda sunt.

Hic.h.post.t.

Thaamath: dator indignatiõis· aut bilis· uel dedit indignationem· aut bilem· seu data ẽ bilis ei· aut data ẽ ei indignatio.
Thaan: diues dono· uel pauidus gratia.
Thaas: super· uel pauidꝰ· seu diues· aut superior.
Thaasar: diues· uel diuitie· seu pauorẽ suscitans· aut superius vigilans.
Thabee: bonus occisor· uel bene occidens seu bene occisus· aut bona occisio.
Thabelias: bonus deus dñs· uel bonitas dei domini.
Thaberne: bona visio· uel bone visiões.
Thabiana: bona donatio· uel bonitas gratificationis.
Thabianei: bene donãtes· uel bñ gratificati.
Thabor: veniat lux· uel veniat lumen· seu aduentus luminis· aut lucis accessio.
Thabrẽmon: bene sublimis· uel bona congregatio· seu bonns ad videndũ· aut bonitas visionis eoꝝ.
Thachasim: statere appẽsio· uel silentiũ eoꝝ.
Thadal: princeps appendẽs· uel principis appensor· seu princeps appensus· aut principis appensio.
Thaphiphu: claudicãs labilis· uel tympanum aperiens.
Thaphnas: signũ opertũ· uel signi opertio· seu stupens os serpentis· aut insaniẽ os serpentiũ: ab ore intelligendũ est nõ ab osse.
Thaphnes: idem.

Tabula Testamenti noui materiarum.